

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ МӘДЕНИЕТ ЖӘНЕ АҚПАРАТ МИНИСТРЛІГІНІҢ
ТІЛ КОМИТЕТІ

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ
ҒЫЛЫМ КОМИТЕТІ
А.БАЙТҰРСЫНҰЛЫ АТЫНДАҒЫ ТІЛ БІЛІМІ ИНСТИТУТЫ

ҚАЗАҚ СӨЗДІГІ

Қазақ тілінің біртөмдік үлкен түсіндірме сөздігі

АЛМАТЫ
2013

ӨОЖ 811.512.122(038)

КБЖ 81.2 Каз-4я2

Қ17

*Қазақстан Республикасы Мәдениет және ақпарат министрлігі
Тіл комитетінің тапсырысы бойынша «Қазақстан Республикасында
тілдерді дамыту мен қолданудың 2011–2020 жылдарға арналған
мемлекеттік бағдарламасы» аясында шығарылды*

Қазақ сөздігі (Қазақ тілінің біртөмдық үлкен түсіндірме сөздігінің)

Бас редакция алқасы:

М. Құл-Мұхаммед - з.ғ.д., проф., төраға, **Ш.Құрманбайұлы** - ф.ғ.д., проф., төраға орынбасары,
Ә.Қайдар - ҚР ҰҒА академигі, ф.ғ.д., проф., **Р.Сыздық** - ҚР ҰҒА академигі, ф.ғ.д., проф.,
М.Малбақов - ф.ғ.д., проф., **Т.Жанұзақ** - ф.ғ.д., проф., **Н.Уәли** - ф.ғ.д., проф.,
Р.Шойбеков - ф.ғ.д., проф., **А.Фазылжанова** - ф.ғ.к.

Жалпы редакциясын басқарғандар:

**Нүргелді УӘЛИ, Шерубай ҚҰРМАНБАЙҰЛЫ,
Мырзаберген МАЛБАҚОВ**

Сөздікті құрастырушылар:

**Н.Уәли, Ш.Құрманбайұлы, М.Малбақов, Р.Шойбеков, Қ.Күдерина, О.Жұбаева,
А.Жаңабекова, А.Фазылжанова, Ж.Исаева, А.Үдербаев**

Қазақ сөздігі (Қазақ тілінің біртөмдық үлкен түсіндірме сөздігі) / Құраст.: **Н.Уәли,
Қ17 Ш.Құрманбайұлы, М.Малбақов, Р.Шойбеков** және т.б. — Алматы: «Дәуір» баспасы,
2013. – 1488 бет.

ISBN 978–601–217–426–7

Жаңа сөз, жаңа ұғым атауларымен толыққан, 106 000 сөзден тұратын біртөмдық қазақ тілінің үлкен түсіндірме «Қазақ сөздігі» – қалың жұртшылықтың тіл мәдениетін арттыратын, тілтанымдық білімдерін жетілдіретін құрал. Мұнда сөздер әліпби тәртібімен беріліп, олардың мағыналары ықшам түрде түсіндіріліп, сол сөз негізінде қалыптасқан тіркестердің мағыналары да көрсетілді. Сөздікте қазақ тілінің сөздік қорындағы, сонымен бірге ғылым мен техниканың, заманауи технологиялардың дамуымен байланысты туындап жатқан жаңа ұғымдарды білдіретін терминдер мен атаулар да кеңінен енгізілді.

Сөздік көпшілік қауымға – ғылым, білім, оқу-ағарту, баспасөз саласы мамандарына, оқушы жастарға, ана тілін терең білуге, қазақ тілін үйренуге талпынған барша оқырманға арналды.

ӨОЖ 811.512.122(038)

КБЖ 81.2 Каз-4я2

© Тіл комитеті, 2013

© Тіл білімі институты, 2013

© Құраст.: Н.Уәли, Р.Шойбеков,
Қ.Күдерина және т.б.

ISBN 978–601–217–426–7

**Нұрсұлтан НАЗАРБАЕВ,
Қазақстан Республикасының
Президенті – Елбасы**

Ұлттың ұлы қазынасы

Қазақ тілі – ұлтымыздың ұлы қазынасы. Тіл – ұлттың жаны ғана емес, онымен бірге өсіп, өркендеп отыратын сарқылмас байлығы. Сондықтан қазақтардың әр буыны ана тілімізді жаңа заманда дүниеге келген жаңаша атаулармен толықтырып, сөздік қорды еселеп отырған.

Осыдан отыз жылға жуық уақыт бұрын жарық көрген онтомдық «Қазақ тілінің түсіндірме сөздігіне» 66,9 мың атау сөз бен 24 мың сөз тіркесі енгізілсе, сіздердің назарларыңызға ұсынылып отырған біртөмдік бірегей басылым – «Қазақ сөздігінде» 106 мың атау сөз бен 48,3 мың сөз тіркесі, барлығы 154,3 мыңнан астам лексикалық бірлік қамтылған.

Бұл тәуелсіздік жағдайында еліміздің экономикасы, әл-ауқаты ғана емес, барша қазақстандықтарды біріктірудің басты факторы – мемлекеттік тілдің де мейлінше өскендігінің айқын дәлелі.

Қазақ тілі – ата-бабаларымыздан жеткен ең асыл мұра. Оны ғылым мен техниканың, білім мен ақпараттық технологияның ең соңғы жетістіктері негізінде пайда болған терминдермен байытып, түрлендіріп отыру – бүгінгі ұрпақтың абзал борышы. Жаңа сөздіктен мен осындай кейінгіге үлгі боларлық озық үрдісті байқадым.

Тіл – ұлтпен бірге жасап, толассыз толығып отыратын құбылыс. Қолдарыңызға ұстап отырған «Қазақ сөздігі» – біздің мемлекеттік тіліміздің түркі тілдер тобындағы ең бай тіл екендігін айғақтайтын бірегей басылым.

Сөздікті құрастырушы барша ғалымдарды, бүкіл тіл мамандарын осы зор табыстарымен құттықтап, оның қалың оқырман қауымның игілігіне айналуын тілеймін.

Н. Назарбаев

АЛҒЫ СӨЗ

Сөздік түзу ісі отандық және әлемдік дәстүрлерге, сондай-ақ, теориялық зерттеулерге сүйенетіні мәлім. Сөздік жасаудың тарихы, теориясы және тәжірибесі (практикасы) өзара бірлікте қарастырылатын, бірінсіз бірі болмайтын, бірімен-бірі өте тығыз байланысты, біріне-бірі тәуелді салалар болып табылды. Осындай іргелі салалардан қалыптасқан лексикография ғылымы сөздіктер арасындағы дәстүрлі сабақтастықты, бір сөздіктің екінші сөздікке әсер ету сипатын, сөздіктегі тілдік ақпаратты пайдалану мен оны беру тәсілдерін жетілдірудің жолдары мен әдіс-тәсілдерін қарастырады.

Түсіндірме сөздіктер адамзат тарихының әркілі кезеңдерінде, әртүрлі мақсат-мүдделерге сай, алуан түрлі жүйе мен құрылымда жасалып келгені белгілі. Мәдениет үлгілері ертерек хатқа түсіп, жазба дәстүрі үздіксіз дамып келе жатқан елдерде бұл сала – халықтық білім мен біліктің шежіресі іспеттес рухани дүниеге айналғаны мәлім. Сонау байырғы замандарда белгілі бір жүйе бойынша топталып, нақты ұғымдарды білдіретін нышандардан, белгілерден, сөздерден жасалған шағын тізімдер мен кәсіби сөздікшелерден бастау алған сөздік түзу ісі – шын мәнінде адамзаттың даму жолын айғақтайтын рухани мәдениеттің жазба шежіресін жасау болды. Тарихта болып өткен алуан түрлі өркениет үлгілерінің өзіндік ерекшеліктері сөздікшілердің «көз майымен», «жүрек майымен» түзген түсіндірме сөздіктерден байқалады.

Тілдік даму барысында қоғамдық және тілдік түрткіжайттардың әсерінен сөздердің бір тобы ескіріп, екінші бір тобы жаңадан пайда болып жатады. Соның нәтижесінде бір тілдің тарихындағы түрлі дәуір, кезеңдер аралығында тілдік өзгешеліктердің орын алары сөзсіз. Түсіндірме сөздіктердің кейбір арнаулы түрлері осындай өзгешеліктерді түсіндіру мақсатымен жасалады. XII ғасырда түркі тілдерінің тарихи салыстырма сөздігін жасаған ғұлама ғалым *Махмұд Қашқаридің* сөздігі («Диуани лұғат-ат-түркі») осындай бағыттағы сөздіктің ең алғашқы жарқын үлгісі деп бағаланады. Сондай-ақ М.Қашқари бас болып, араб жазулы ислам лексикографиясына еңбек сіңірген түркі текті ғалымдардың аз болмағаны белгілі.

Бүгінгі таңдағы ғылымға белгілі ортағасырлық парсы түсіндірме сөздіктерінің ұзын саны екі жүзге жетіп отыр. Еуропа тілдеріндегі алғашқы түсіндірме сөздіктер де осы тәрізді кірме немесе ескірген лексиканы түсіндіру мақсатында жасалған екен. Мәселен, бастапқыда ағылшын тілінің тұңғыш түсіндірме сөздігі тілдегі мағынасы қиын сөздерге түсінік беруден басталған. Осы келтірілген мысалдардан ерте кезеңдегі түсіндірме сөздіктердің көбі кірме лексика мен ескірген лексиканы түсіндіруге қызмет еткенін байқауға болады.

Сөздіктердің түр-түрін құрау, олардың ақпараттық мазмұнын жетілдіре түсу ұлттық жазба дәстүрімен байланысты болатыны белгілі. Ал тілдік нормаларға аса зор әсер ететін факторлардың бірі – жазу, жазба тіл. Себебі жазудың ортақтығы мәдениет ортақтығына әкеледі. Орта ғасырлардан бастап өлкемізде араб тіліндегі араб жазулы діни әдебиеттің, араб және парсы тілдеріндегі араб, араб негізді парсы жазулы қисса, дастандардың, өзге де көркем дүниелердің кең таралуы, ол шығармалардың ортаазиялық жазба түркі тіліндегі аудармаларының, қайтадан жырланған нұсқаларының болуы – бір кездердегі арабы-парсы-түркінің мәдени-тарихи қарым-қатынаста болғанын айғақтайтын тілдік ауыс-түйістікке әсерін аз тигізген жоқ. Бұндай мәдени-рухани байланыс тілдік нормалардың бір түрі – жазба әдеби нормаға да ықпалын тигізгені сөзсіз. Жоғарыда сөз болған жайттар сол кезеңдердегі өзіндік ерекшеліктері бар жазба әдеби норманың қалыптасуына жағдай жасады. «Құтадғу білік» тәрізді көптеген әдеби, шежірелік шығармалар дүниеге келді. Арабы-парсы-түркіні бірдей меңгерген ғұламалар мен шежірешілердің, жыраулар мен жыршылардың, ақындар мен жазушылардың өз кездеріндегі жазба әдеби норманың канондарын ұстанғаны дау тудырмайды.

Ортағасырлық жазба түркі тілінің әдеби дәстүрі, «Ортағасырлық түркі тілінің элементтері», «кітаби тіл элементтері» ретінде шежірешілердің тарихи еңбектерінде, мерзімді баспасөз беттерінде, ресми ісқағаздар тілінде, жыраулар мен жыршылардың, шайырлардың жыр-дастан, қиссаларында,

«кітаби ақындар» тілінде, сөздіктердің бірқатарында (*И.Лантев, И.Букин, Қ.Кемеңгеров*, т.б. сөздіктері) жалғасып келгендігі, демек, тілімізде қолданыста бар құбылыс болғандығы белгілі.

Ортағасырлық түркі лексикографиясында, ортағасырлық араб жазулы сөздіктерде, сондай-ақ кейінгі түркі тілдерінің лексикографиясында, соның ішінде қазақ лексикографиясында да белгілі бір дәрежеде бұрынғы дәстүр сабақтастығы жалғасып келді. XVIII ғасырдан бастап Ресейге тәуелді болып, оның құрамына кіре бастаған қазақ еліндегі ғылым мен білім енді басқа арнада – Ресейдің ғылым-білімі арнасында дами бастады. Сөздіктер қазақша-орысша, орысша-қазақша аударма, терминологиялық сөздіктер түрінде жасала бастады. Бұл араб жазулы қазақ лексикографиясындағы орта ғасырлардан бері жалғасып келе жатқан дәстүр сабақтастығына нұқсан келтірді. Аталған кезеңдегі қазақ тіліне қатысты сөздіктердің басым көпшілігі орысша-қазақша тіл үйрену, аударма жасау қажеттілігін өтеуге арналып, сол дәуірдегі патшалық Ресей әкімшілігі мен Кеңес үкіметінің ұстанған тіл саясатына сәйкес келетін прагматикалық мақсат-мүдделерге сай жасалды.

Ол, әрине, сол кездегі саяси жағдайға байланысты еді. Бұл туралы қазақ тілінің онтомдық түсіндірме сөздігінің жалпы редакциясын басқарған профессор *А.Ысқақов* былай деп жазады: «Ертеректе (революциядан бұрын да, кейін де) араб, латын әріптерімен жарияланған әдебиеттен (кітап, журнал, газет, т.т.), сондай-ақ, қазіргі әріппен шыққан кейбір әртүрлі себептермен қолайсыз танылған әдебиеттен де мысалдар тіпті алынған жоқ».

Қазақ мәдениетіне зор үлес қосқан *Шәкәрім, А.Байтұрсынұлы, Х.Досмұхамедов, М.Жұмабаев, Ж.Аймауытов* т.б. арыстардың еңбектеріндегі сөз қазынасы 1935-45 жылдары жасала басталып, Кеңес үкіметі кезіндегі белгілі саяси жағдайларға байланысты аяқталмай қалған түсіндірме сөздікке де; акад. *І.Кеңесбаевтың* редакциялауымен шыққан екітомдық «Қазақ тілінің түсіндірме сөздігіне» де (1-том. Алматы, 1959; 2-том. 1961); проф. *А.Ысқақовтың* басқаруымен жасалған онтомдық «Қазақ тілінің түсіндірме сөздігіне» де (1974-1986 жж.) алынбағаны белгілі. Өйткені сол кездегі идеологиялық цензуралық қысымдар мен тыйымдар сөздікшілердің қалам қарымын шектеп қойды. Дегенмен, осыған қарамастан, онтомдық «Қазақ тілінің түсіндірме сөздігі» барлық қоғамдық ғылымдар саласындағы, бүкіл қазақ мәдениетіндегі зор табыс болды. Қазақ лексикографиясы тарихында бұл еңбек көптомдық түсіндірме сөздік жасаудың негізі болып қаланды десек, артық айтқандық болмас. Сөздіктің жалпы редакциясын басқарған проф. *А.Ысқақовтың* зор еңбек сіңіргені анық. Сонымен қатар қазақ тілінің түсіндірме сөздіктерін түзу ісіне едәуір сөздікші ғалымдардың еңбегі сінді. Бұл тұрғыда, әсіресе, онтомдыққа бастан-аяқ қатысқан, оның көпшілігіне жауапты редактор болған ф.ғ.д., проф. *Б.Қалиевтің*, барлық томдарды құрастыруға атсалысқан *А.Иманбаевтың, Т.Жанұзақовтың, Б.Қайымованың, З.Машабаеваның, Ә.Болғанбаевтың* қосқан үлестері мол болды.

Осындай ірі лексикографиялық еңбектің жасалғанына ширек ғасырдай уақыт өткеннен кейін, өткен кезеңдегі тілде болған өзгерістер мен қазіргі тіліміздегі жиі қолданылатын лексиканың жай-күйін байыптау үшін жалпақ жұртшылықтың қолдануына қолайлы түсіндірме сөздіктің ықшам түрін түзу қажет болды. Сол себепті 1999 жылы *Т.Жанұзақовтың* жалпы редакциясымен біртөмдік «Қазақ тілінің сөздігі» жарыққа шықты. Сөздіктің алғы сөзінде әдеби тілдің бүгінгі лексикалық нормасын көрсету мақсаты аталады. *Т.Жанұзақов* бұл еңбекте күнделікті қарым-қатынаста жиі қолданылатын сөздермен қатар XV-XVIII ғасырлардағы әдеби тіл үлгілерінде кездесетін сөздер мен фразалық тіркестердің де, тілдің лексикалық байлығын еселей түсуге мүмкіндігі бар жергілікті тіл ерекшеліктері де, тілдің әдеби нормасына сай келетін жаңа қолданыстар да берілетінін жазады. Сөздікті пайдаланушыларға қажетті мағлұматтар берілетін бөліктегі сөздіктің құрылысы туралы тақырыпшадан осы сөздіктің басқа түсіндірме сөздіктерден өзгеше бір жаңалығын байқауға болады. Ол – лексикаланған күрделі сөздер мен терминдердің, тұрақты есім тіркестердің фразалық тіркестер құрамынан шығарылып, фразеологизмдерден бұрын, арнаулы белгімен (ұзынша тік төрт бұрыш) берілуі еді. *Т.Жанұзақов* өзінің күрделі сөздерді лексикографиялауға қатысты сонау 1970 жылдарда айтқан ойын осы еңбекте белгілі бір дәрежеде жүзеге асырып отыр деуге болады. Еңбекте сөз мағыналарын ашуда төрт түрлі тәсілдің (сипаттама түрде түсіндіру, синонимдік тәсіл, көмекші есімдер мен көмекші етістіктердің, етістің кейбір түрлерінің, шылау сөздер мен одағайлардың табиғатын ашуда пайдаланылатын грамматикалық түсіндірме және аралас анықтама беру) қолданылатындығы сөз болады. Еңбектегі аралас анықтамалардың сипаттама анықтама мен синонимдік анықтаманың біріктірілуі арқылы жасалатыны айтылады.

Проф. *Т.Жанұзақовтың* жалпы редакциясымен шығарған біртөмдік «Қазақ тілінің сөздігінде» (Алматы, «Дайк-Пресс», 1999 ж.) 50 000-ға жуық сөз бен сөзтіркесі берілді.

Қазақ тілінің бұл аталған түсіндірме сөздіктері *жалпытілдік, лингвоцентристік* тұрғыдан түзілді.

Еліміздің егемендік алуымен байланысты, Советтік дәуірде тыйым салынған рухани-мұралардың жариялануына әсіресе ҚР Президенті – Елбасы Н.Ә.Назарбаевтың Жарлығымен бекітілген «Мәдени мұра» мемлекеттік бағдарламасы кеңінен жол ашты. ҚР Мәдениет министрлігінің тікелей қолдауымен «Мәдени мұра» аясында *Н.Уәлидің* жалпы редакциясымен 2011 жылы жарық көрген онбес томдық «Қазақ әдеби тілінің сөздігі» жаңаша *лингвокогнитивтік, лингвомәдени* бағдарды негізге алды, бұл Сөздікте лексика-фразеологиялық бірліктердің тілдік семантикасы мен этномәдени семантикасы лексикографиялық аяда үйлесімді түрде берілді. Сөздердің стильдік мағынасына бұрынғы сөздіктерге қарағанда ерекше көңіл бөлінді. Бұның өзі Сөздікті қолданушыларға қолайлы болды. Сөздік түзушілер «дұрыс/дұрыс емес» деген қатаң норманың орнына «біліп қолдануға» кеңес беретін бағдарды ұстанды. Сөздікті құрастыруға *Т.Жанұзақов, С.Бизақов, О.Нақысбек, Р.Шойбеков* т.б. тәжірбиелі сөздікшілермен қатар *Қ.Күдерінова, А.Жаңабекова, О.Жұбаева, А.Удербаяев, А.Фазылжанова* сынды жас мамандар қатысты.

Қазақ лексикографиясы өзінің алдында тұрған міндеттерін абыроймен орындап келеді. Алайда қоғамдық өмірдің де, ғылымның да үздіксіз дамуда, өзгерісте болатындығы белгілі. Қазіргі әлемдік лексикографияның ғылыми деңгейі өлшеусіз өсіп отыр. Соған байланысты жалпы түсіндірме сөздікке қойылар талап та бұрынғыдан көп өзгеше. Сондықтан еліміз егемендік алып, халықаралық байланыстарға тікелей шығып отырған қазіргі кезеңде қазақ тілінің біртөмдік бас сөздігін түзудің қажеттігі анық байқалып отыр.

Осыған сәйкес Институт ұжымы «Қазақстан Республикасында тілдерді дамыту мен қолданудың 2011-2020 жж. арналған мемлекеттік бағдарламасы» аясында көлемі, құрамы мен құрылысы, лұғаттық мақалалары жағынан да жаңаша, тілтанымдық жаңартпалармен байытылған, стильдік белгілер мен этимологиялық ақпараттардың алуантүрлілігімен және молдығымен ерекшеленетін, мемлекеттік тілдегі заманауи жаңалықтарды мейлінше кеңінен қамтыған сөздік дайындауды қолға алды.

Институт ұжымының бұндай типтегі Сөздікті дайындап, баспаға ұсыну идеясы қазіргі Қазақстан жағдайында мемлекеттік тілдің лексика-фразеологиясын мүмкіндігінше толық қамтитын әрі көпшілікқолды, жинақы, «портативті» біртөмдік сөздігіне деген қоғамдық сұранысқа орай әзірленді. Жалпы, біртөмдік сөздіктер заманның қарқынына ілесе отырып, 10-15 жылда, келе-келе бұдан да қысқа мерзім ішінде жаңартылып, қайта шығарылып отыруы қажет екені мәлім. Егер уақыттың даму қарқынына қарай мұндай сөздіктерді әрбір кезең сайын жаңалап отырмаса, олар «қартайып», заман талабынан қалып қоятыны белгілі. Сондықтан бұл Сөздік ең алдымен жаңа Қазақстанның жаңа заманғы жаңарған Сөздігі болмақ. Дәстүрлі лексикография аясында Сөздіктің лұғаттық мақалалар корпусында ұлт мәдениетіне, ұлттық танымға, халықтың дүниелік білімдеріне қатысты атауларға, сондай-ақ жаңа заманауи технологиялар мен қоғамдық-әлеуметтік басымдылыққа ие экономика, медицина, қаржы, құқық, саясат т.б. салалардағы терминдерге едәуір орын берілді.

«Қазақ сөздігін» түзу қазақ лексикографиясындағы дәстүрлі сабақтастықпен жасалды. Атап айтқанда, сөздікшілер Институттың картотека қорын кеңінен пайдаланды. Сонымен қатар *Н.Уәлидің* жалпы редакциясын басқаруымен шыққан онбес томдық «Қазақ әдеби тілінің сөздігі» (2006-2011) негізге алынды. Сондай-ақ *А.Ысқақовтың* жалпы редакциясымен шыққан онтомдық «Қазақ тілінің түсіндірме сөздігі» (1974-1986), *Т.Жанұзақтың* жалпы редакциясымен жарық көрген біртөмдік «Қазақ тілі сөздігі» (1999); академик *Ә.Қайдардың* «Қазақ тіліндегі қос сөздер: Зерттеу және сөздігі» (Алматы: «Сардар» баспа үйі, 2013) материалдары пайдаланылды. Сонымен қатар сөздіктің ресстрлік бірліктері мен лұғаттық мақалалар түзуде *Н.Әлімбайдың* ғылыми редакторлығы, жетекшілігімен Қазақстан Республикасы Мемлекеттік Орталық Музейі шығарған «Қазақ этнографиялық категориялар, ұғымдар мен атауларының дәстүрлі жүйесі. Энциклопедия» (1-3 том; 2011-2012 жж.); және осы музей шығарған «Қазақтың дәстүрлі киім-кешегі. Ғылыми каталог» (Алматы: Өнер, 2009); «Қазақ кілемдері мен тоқыма бұйымдары. Ғылыми каталог» (Алматы: «ICOS», 2012); *Р.Н.Шойбековтің* «Қазақ колөнері аталымдарының түсіндірме сөздігі» (Алматы: «Сардар» баспа үйі, 2012); *Б. Қалиевтің* «Өсімдік атауларының түсіндірме сөздігі» (Алматы: «Сардар» баспа үйі, 2012) кеңінен пайдаланылды.

Сондай-ақ *Х.Қашағанов, Ж.Бердімұратовтың* «Мал дәрігерлік түсіндірме сөздігі» (Алматы, «Қайнар», 1982); *Н.Шейітов, М.Қунаевтың* «Мұнай және газ геологиясы танымдық және кәсіптік-

технологиялық терминдерінің түсіндірме сөздігі» (Алматы, «Атамұра», 2003); *М.Ахмедовтің* «Медицина терминдерінің сөздігі» (Алматы, «Сөздік-Словарь», 2005); *С.Тоқсанбайдың* «Үлкен Экономика орысша-қазақша сөздігі» (Алматы, «Зияткер», 2010) *Х.Нұржановтың* «Акушерия және гинекология бойынша орысша-қазақша сөздігі» (Алматы, «Арыс», 2011); *А.Рақышевтің* «Адам анатомиясындағы халықаралық атау-терминдер» (Алматы, «Кітап», 2011) т.б. терминологиялық сөздіктердің материалдары пайдаланылды. Терминологиялық сөздіктерден, негізінен, ғылыми әдебиетте, ғылыми дискурстарда қолданылып жүрген пәнаралық, саларалық терминдер іріктеліп алынды.

Жұртшылық назарына ұсынылып отырған «**Қазақ сөздігін**» жасауға, материалын жинау, жүйелеу, лексикографиялық тезге салу, редакциялау, баспадан шығару жұмыстарына **А.Фазылжанова** (А – аллювий; картон – көңірсіту; шашыраңқырау – яшма), **А.Үдербаев** (алма – аумыт; қосынды – майқара; майқарағай – негізгі), **О.Жұбаева** (ауна – бақсыша; қаңырсы – қосын; негізде – перфоратор), **Қ.Күдерінова** (бет – бұрқырау; дуадақтай – жалпылдас; перфораторлық – сиректет), **Р.Шойбеков** (бұрлығы – гиперорексия; көп – қаңыраю; сиректеу – тәпсірлеу), **Ж.Исаева** (гиперстен – дуадақ; жүк – картометрия; тәпсірші – тікшіл) және барлық әріптер бойынша **Ш.Құрманбайұлы, М.Малбақов, Н.Уәли** қатысты.

Қорыта айтқанда, қазақ сөздік шығару ісі тарихында көлемі, құрылысы мен мазмұны жағынан жаңаша лексикографиялық еңбектердің типіне жататын «**Қазақ сөздігі**» (*Қазақ тілінің үлкен біртөмдік сөздігі*) қазіргі оқырман қауымның биік талабына жауап бере алады деген сенімдеміз. Қазақ лексикографиясы тарихында алғаш рет жарық көріп отырған бұндай біртөмдік үлкен Сөздік мемлекеттік тілдің лингвистикалық базасын құрайтын еңбектердің қатарын толықтыратын, ұлттық тілдің жүз алты мың атау сөзді (реестрлік бірлікті), жүз жетпіс тоғыз мыңнан астам мағынаны, қырық сегіз мың үш жүзден астам тіркесті сөздерді қамтыған бірегей еңбек болып саналады деп ойлаймыз.

СӨЗДІКТІҢ ҚҰРАМЫ МЕН ҚҰРЫЛЫСЫ

Сөздіктің құрамы

Біртомдық «Қазақ сөздігі» сөзтізбесі Ахмет Байтұрсынұлы атындағы Тіл білімі институтының көркем әдебиеттен, публицистикалық шығармалардан, ғылыми әдебиеттен жиналған картотека қорындағы сөздердің негізінде құрастырылды. Институттың ұлттық картотека қоры Сөздіктің негізгі материалдық базасы болды. Сондай-ақ сөзтізбені құрастыру, жүйелеу барысында бұрын-соңды шыққан сөздіктер мен мерзімді баспасөзде жарық көрген материалдар да пайдаланылды.

Сөздікке алынатын сөз түрлері. Сөздікте – қазақ әдеби тілінің лексика-фразеологиялық жүйесіндегі жұртшылыққа кеңірек тараған сөздер, тұрақты тіркестер молынан қамтылып, олардың лексикалық мағыналары түсіндірілді, грамматикалық, стильдік мағыналары көрсетілді, кейбір шеттілдік сөздерге қажетті жерінде этимологиялық анықтама берілді.

Сөздікке тарихи еңбектерде мәдени, көркем шығармаларда жиі ұшырайтын атаулар, көркем әдебиет тілінде жиірек кездесетін жергілікті сөздер мен кейбір көне сөздер, көптеген ғылымның саласына ортақ терминдер мен пәнаралық атаулар біршама қамтылды. Тұрмыстық, мәдени өмірде ерекше мәні бар кейбір жергілікті сөздер мен кәсіби атауларға ж е р г. (жергілікті), к ә с. (кәсіби) деген арнайы белгі қойылды. Сондақ-ақ көркем шығармаларда кездесетін қарапайым, тұрпайы т.б. бейәдеби элементтерге де сөздікте азды-көпті орын берілді. Қысқарған сөздердің тек дәстүрге айналған, норма ретінде танылған түрлері ғана берілді. Кейбір халық атаулары Қазақстандағы, ТМД елдеріндегі ұлт және ұлт өкілдерінің атаулары да Сөздікке енгізілді.

Сөздіктің құрылымы

1. Сөздікке алынған сөздер әліпби тәртібімен беріледі.

2. Вариант сөздердің баспасөзде жиірек қолданылатындары, жұртшылыққа танымал болғандары ғана алынып, сөзтізбеде жеке-жеке әліпби тәртібімен берілді. Түсіндірме бір-ақ жерде, атап айтқанда, олардың басым деп танылған нұсқасына берілді. Басым емес варианттың түсіндірмесінің орнына негізгі вариант бас әріппен, қарайтылған көлбеу қаріп арқылы көрсетілді. Мысалы: **АДАТ** з а т. с ө й л. **Әдет**; **КАРТӨШКЕ** з а т. с ө й л. **Картоп**.

3. Омонимдер, яғни жазылуы мен айтылуы бірдей, бірақ мағынасы әр басқа сөздер цифр арқылы көрсетілді. Цифр омоним сөздің оң жақ шекесіне қойылды. Алдымен оның есім түрі, онан кейін етістік түрі берілді. Мысалы: **КЕНЖЕЛЕУ**¹ с ы н. *Кейіндеу, кештеу.* **КЕНЖЕЛЕУ**² *Кенжеле етістігінің қимыл атауы.*

4. Түбірдің құрамында кірігіп кеткен септік (*тігінен, ұзыннан, шалқасынан* т.б.), тәуелдік (*Елбасы, Әскербасы* т.б.), көптік (*кеміргіштер, жұптұяқтылар, тікқанаттылар* т.б.) жалғаулы бірлі-жарым сөздік бірліктер сөзтізбеге алынады. Мысалы: **ЕТБЕТІНЕН** ү с т. *Адамның бетін жерге қаратып жатқан қалпы.* **ШАЛҚАСЫНАН** ү с т. *Ту сыртымен, арқа жағымен.* **ОТБАСЫ** з а т. *Үй іші, бала-шаға, үйелмен.* **СҮТҚОРЕКТІЛЕР** з а т. з о о л. *Сүтпен қоректенетін жоғары сатыдағы омыртқалы жануарлар.*

Лұғаттық мақаланың құрылымы

5. Лұғаттық мақалада тақырыпқа алынған сөздің мағынасы жан-жақты ашылып, сипаттама, түсінік берілді. Тақырыпқа алынатын сөз азатжолдан басталады, қоюлатылған бас қаріппен беріледі; грамматикалық мағынасы, яғни қай сөз табына жататыны көрсетіледі; уақыт тұрғысынан көне болса, көне (к ө н е.); территориялық тұрғыдан шектеулі болса, жергілікті (ж е р г.); стильдік қызметі шектеулі болса, кітаби (к і т.), сөйлеу (с ө й л.), эмоцианалды (э м о ц.), экспрессивті (э к с п р.), алғыс (а л ғ ы с.), қарғыс (қ а р ғ.) т.б.; қолданылу аясы шектеулі болса, лингвистикалық (л и н г в.), техникалық (т е х.), биологиялық (б и о л.), этнографизм (э т н.), т.б. белгілер қойылады.

Лұғаттық мақаланың негізгі мазмұны тақырыптық сөздің мағынасын түсіндіру болып табылады. Тақырыптық сөздің мағыналары бірнешеу болған жағдайда әр мағына араб цифрымен көрсетіледі. Белгілі бір мағынаға тән әртүрлі реңктер көлбеу кос сызық белгісі (//) арқылы ажыратылады. Мысалы: **ДАНА**² [ир.] с ы н. **1.** *Көпті көрген, тәжірибесі мол, оқыған-тоқығаны көп, ақыл-парасатын халық, жұрт мойындаған.* **2.** *Дұрыс, терең, ақиқат.* **3.** *Әділ, тура, турашыл. // Кемеңгер, ақылды, білімді, рухани әлемі бай, ел-жұрт мойындаған тұлға.* **САПЫР**=е т. **1.** *Қымызды бабына*

келтіру үшін, дәмін үйіру үшін ожаумен қайталап құю. **2.** а у ы с. Желге ұшыру, тазалау. **3.** а у ы с. Алай-түлей ету, астаң-кестеңін шығару. **4.** а у ы с. Көпіртіп асыра сөйлеу, көйіту. **5.** а у ы с. Қаржыны оңды-солды, есепсіз еркін жұмсау. **6.** а у ы с. Шешен сөз айту, өлең шығару.

6. Сөздің мағынасына сипаттама жасалғаннан кейін сөзге қатысы бар фразеологиялық тіркестер азатжолдан беріліп, мағынасы ашылады.

Сұлу сары. Мүсіні жинақы, сарысы басым қылаң ат. **Сұлудың жанарындай түп-тұнық.** п о э т. Мөлдір, таза, ешкім тиіспеген, лайланбаған; пәк.

7. Лұғаттық мақаланың басындағы тік жақшада [ ] сөздің шеттілге қатысты этимологиясы берілді. Мысалы: **ТЕОРЕМА**[грек. theorema] з а т. м а т е м. **1.** Ақиқаттығы дәлелдеудің нәтижесінде анықталатын математикалық тұжырым. **2.** Қағида, ереже, заңдылық.

8. Жан-жануар, өсімдік т.б. атаулардың терминдік мағынада белгілі бір вариантының тұрақталғанын, норма екенін айқынырақ көрсету үшін олардың латынша, грекше баламасы грамматикалық, стилистикалық белгілерден кейін сынық жақша ішінде көрсетілді. Мысалы: **АЙҒЫРҚИЯҚ** з а т. ө с. <лат. elymusgiganteus> Қияқ туысына жататын көпжылдық, тамыр сабақты шөптесін өсімдік. **ТӨЛТҮР** з а т. б и о л. <грек. endemos> Жануарлар мен өсімдіктердің белгілі бір біршама шағын географиялық аймақта ғана кездесетін түрлері, туыстары, туыстықтары немесе басқа да таксондары, эндемиялық түр.

4. Сөз мағынасын анықтаудың түрлері

9. Сөздікке алынған сөздің мағынасы әртүрлі тәсілдермен ашылуы мүмкін.

а) Сөз мағынасы сөзге қысқаша түсіндірме беру арқылы анықталды:

АЙДАЛА з а т. **1.** Құла түз, елсіз дала. **2.** Оқшау, алыстау жер. **КЕҢ**¹ с ы н. **1.** Мөлшерден тыс, мол; тар емес. **2.** Көлемді, аумақты, үлкен. **3.** Ұшы-қиыры жоқ; ұшан-теңіз, шетсіз, шексіз. **4.** а у ы с. Кешірімді, мейірбан, қолы ашық, жомарт.

ә) Мағынасы түсіндіріліп отырған сөздің синонимі болған жағдайда, оның түсіндірмесінен кейін мағынаға қосымша сипаттама ретінде оның синонимі беріледі: **КӨМЕК** з а т. Қолғабыс, көрсетілетін жәрдем.

б) Кейбір жағдайда сөз мағынасын сипаттама түрде ашу тым ұзақтау, көпсөзді болса, сөз мағынасы синонимдердің мәндес тізбегімен ашылады: **ПЫСЫҚ** с ы н. Епті, іскер, еті тірі, ширақ. **ТАҢЕРТЕҢГІ** с ы н. Таңғы, азанғы.

в) Көне, жергілікті, қарапайым, стильдік қолданылуы тым шектеулі сөздердің мағынасы әдеби тілдегі синонимдерімен ашылады: **САДЕП** з а т. ж е р г. *Сәден.* **ЫБЫРЫҚ** з а т. ж е р г. *Құмыра.*

г) Термин сөздердің мағынасы ұғымдарды ашу арқылы, ал өсімдік, нәрсе, зат, құрал-жабдық атауларының мағынасы затқа, нәрсеге (денотатқа) қысқаша сипаттама жасау арқылы немесе олардың қызметін көрсету арқылы ашылды: **ТӨСЕК** з а т. **1.** Адам жататын, тынығатын орын; кереует. **2.** Төсенуге, жамылуға, ұйықтауға керекті көрпе-жастық. **ШЫТЫР** з а т. ө с. <лат. leptaleum> Биіктігі 70 см. дейін жететін, гүлі ұсақ, шашақ тәрізді гүл шоғырына топтанған, сортаңдау далада өсетін шөптөктес өсімдік. **ҚАРЫЗГЕР** з а т. э к о н. Мемлекеттік немесе жеке коммерциялық банктерден несие алған адам, заңды тұлға; қарыз алушы.

10. Сөздің ауыспалы мағынасы ауыспалы (а у ы с.) деген белгімен беріледі және бұл өзге белгілерден (т а р., с ө й л., к ө н е. т.б.) бұрын тұрады. Мысалы: **ЖАНДЫ**¹ с ы н. **1.** Жаны бар, тірі. // Тірі жан, адам. **2.** а у ы с. Мәнді, қажетті, маңызды.

11. Сөздің мағынасы белгілі бір шарттылыққа байлаулы болғанда, олар әртүрлі белгілер арқылы көрсетілді немесе сөз мағынасын түсіндіргенде қосымша түсіндірме ретінде берілді. Мысалы: **ТОҒЫСУ**¹ э т н. Тоғыс¹ етістігінің қимыл атауы; Айдың Үркерді басып тууы [Жаздың басында Үркер аспан сферасының екінші жақ жартысына (көкжиектен төмен) кетеді де, Жер шарының солтүстік жартысындағы елдерге 40 күндей көрінбейді. Қазақтар бұл жөнінде: «Үркер 40 күн жерде жатады» деген. «Жерде жататын» кезінде Үркер Аймен 2 рет тоғысуға тиіс, бірақ олар көзге көрінбейді. Үркерді бір жаңасындағы Ай орағы жауып өткеннен кейінгі 4 апта уақыт бір тоғыс айы деп аталады. Сондай-ақ 3, 5, 7,...25 тоғыс айлары болады, бәрі де 28 күннен].

12. Қарапайым, кітаби, эмоционалдық, экспрессивтік мағынаны көрсететін стильдік шектеулер қ а р а п., к і т., э м о ц., э к с п р. деген стильдік белгілер арқылы ажыратылады: **ШӘЛДІР** з а т. э к с п р. Тиянақ-тұрлауы жоқ, берекесіз жан.

13. Кейбір туынды сөздердің мағыналары өзі туындаған сөздердің мағынасынан айқын байқалып тұрған жағдайда, негізгі сөзге, түбір сөздерге сілтеме жасау тәсілі арқылы анықталды: **АБАЖУРЛЫ** с ы н. *Абажур қойылған, абажуры бар.* **АГРОХИМИЯЛЫҚ** с ы н. *Агрехимияға тән, қатысты.*

5. Фразеология

14. Сөздікте қазіргі әдеби тілдің фразеологиялық орамдары мен тұрақты тіркестері беріліп, мағыналары түсіндірілді.

15. Сөздікте тұрақты тіркестердің қатарында *агроөнеркәсіптік кешен, көкірек жасушасы, қималар теоремасы* т.б. тәрізді тіркесті сөздер де берілді. Мысалы: **Агроөнеркәсіптік кешен.** *Азық-түлік өнімдерін өндіруге және ауылшаруашылығы шикізаттарынан көпшілікқолды өнеркәсіп тауарларын шығаруға бағытталған халықшаруашылығының саласы.* **Көкірек жасушасы.** а н а т. *12 пар жұп қабырға мен қабырға шеміршектері және төс сүйектері.* **Қималар теоремасы.** г е о м. *Менелей теоремасының бір аты.* Тіркесті сөздерден кейін нүкте қойылады, стильдік белгілер кіші әріппен, тік, арасы ашық етіп жазылады: **Жанартау арнасы.** г е о л. *Жанартау ошағын жер бетімен жалғастыратын тік немесе еңіс арна.*

16. Лұғаттық мақалаға (сөзтізбеге) алынған сөздің барлық мағынасы түсіндіріліп болған соң, фразеологиялық тіркестер азатжолдан сөздік мақаланың дербес бөлігі ретінде беріледі: **Жан азабы.** *Қатты қиналыс, жанға батқан дерттің күйзелісі.* **Жан азабын тартты.** *Дертті болды, қатты қиналды.*

17. Фразеологиялық тіркестердің құрамындағы бірінші сөз толық мағыналы лұғаттық мақаланың тақырыбы ретінде беріледі. Фразеологиялық тіркестер құрамындағы көмекші, шылау сөздер лұғаттық мақаланың тақырыбы ретінде алынбайды. Фразеологиялық тіркеске түсіндірме бірінші тұрған сөздер бойынша беріледі: **КӨҢІЛ** з а т. **1.** *Адамның мінез-құлқына байланысты жалпы эмоциялық сезім (сана, ой, зерде, назар т. б.)* **2.** *Ынта, ықылас, ниет.* **3.** а у ы с. *Қиял, арман.* **4.** а у ы с. *Пейіл, ниет, ілтипат.* **Көңіл азды.** *Жадап-жүдеу мағынасында.* **Көңіл айтты [айтысты].** э т н. *Адам қайтыс болғанда, оның ағайын-туғанына жұбаныш білдірді, қайырлы болсын айтты.*

18. Мағынасы күңгірт, жеке қолданылмайтын сөзден кейін қос нүкте қойылады да, одан кейін фразатіркес кіші әріппен, қарайтылған қаріп түрінде беріледі: **КӨЗҚАШТЫ: көзқашты қылды.** *Көз үйренді, үйреншікті болды.*

19. Фразеологиялық тіркестің құрамындағы белгілі бір сөзді оның мәнделес, синонимдес түрімен ауыстыруға болатын жағдайда, мәнделес сөз жақшаға алынады. Мысалы: **Қатал заман [күндер, уақыт, жылдар].** *Аумалы-төкпелі, сұрапыл, тұрақсыз, қиындығы, азабы көп кез, заман.* **Абыройын [сырын] айрандай төкті [шашты].** а) *Масқара қылды, беделін түсірді.* ә) п о э т. *Әйгіледі, жұрт көрмейтін ішке жасырғанын ашып берді.*

20. Белгілі бір жеке сөзге қойылатын к ө н е, к і т а б и т.б. стильдік белгілердің фразеологиялық тіркестің мағынасына қатысы болмауы мүмкін. Е с к і к і т а б и т.б. стильдік белгісі бар сөз әдеби тілде жиі, кеңінен қолданылатын фразеологизмнің құрамында кездесіп отыруы ықтимал. Фразеологиялық тіркестердің дені сөйлеу тіліне тән болғандықтан, оларға с ө й л. деген стильдік белгі қойылмайды.

Стильдік белгілер

21. Қазіргі қазақ әдеби тілінің сөздік құрамындағы бірсыпыра сөздің қолдану аясы, жұмсалу саласы шектеулі болып келеді. Сөздіктегі стильдік белгілер осы ерекшеліктерді сипаттауға арналады. Сөздік құрамындағы едәуір сөздің стильдік жақтан шектеулі болуының себебі мен сипаты, негізі әр алуан. Атап айтқанда, олар:

а) әдеби тіл нормасынан тысқары жатқан, бірақ көркем әдебиет, кәсіби салада қолданылатын, территориялық, әлеуметтік жақтан шектеулі элементтер. Мысалы: **ІШКӘРА** з а т. ж е р г. *Ешкі мен қойдың күзгі төлі.*

ә) Әлеуметтік қолданысы шектеулі бейәдеби қарапайым элементтер қ а р а п. белгісі арқылы беріледі. Бұл белгі *қарапайым сөз* дегенді білдіреді. Мұндай сөздердің мазмұны төмен болады, бір нәрсе жайында баға бергенде, мағынасы тым оғаштау сезіледі. Бұлар әдеби тілдің шеткері аймағында болып, көбіне қарапайым тұрмыстық қатынаста қолданылады. Мысалы: **КӨКМОЙЫН** з а т. қ а р а п. *Арақ.*

б) Бейпіл. – бейпіл сөз. Бейпіл – қарапайым сөз немесе мағынаның әдеби нормадан тысқары екенін көрсетіп тұрады.

22. а) Белгілі бір ғылымның, техниканың саласында арнайы қолданылатын, тек сол саладағы мамандарға ғана емес, жұртшылықтың біразына таныс терминдер стильдік белгілермен беріледі. Мысалы: **АСТРОФИЗИКА** [грек. astron – жұлдыз, physike – табиғат] з а т. ғ ы л. *Аспан денелері мен жұлдызаралық материяның табиғатын, химиялық құрамын және оларда өтетін процестерді зерттейтін ғылым.* **ЭНТЕРОВИРУСТАР** з а т. б и о л. *Пикорна-вирустар тұқымдастығына жататын қарапайым, сыртқы қабықшасы жоқ, геномы бір жіпшелі, сызықшалы РНК-нан тұратын өте ұсақ, шамасы 20-30 нм, пішіндері текше тәрізді вирустар.* **ҚОЗҒАЛТҚЫШ**¹ з а т. т е х. **1.** *Механика тетігі.* **2.** <лат. motor> *Қандай бір энергия түрін механикалық жұмысқа түрлендіретін күш-қуат мәшинесі.*

Стилистикалық белгілер сөздің грамматикалық сипаттамасынан кейін:

а) сөздің мағынасын көрсететін цифрдың алдында қойылады;

ә) сөздің белгілі бір мағынасына ғана тән болған жағдайда цифрдан кейін, түсіндірменің алдында қойылады: **ИТ** з а т. **1.** з о о л. *Сүтқоректілер тобы, ит туысына жататын, қасқырға жақын асыранды үй хайуаны.* **2.** *Үй күзету, мал бағуға бейімделген асыранды үй хайуаны.* **3.** *Аң аулауға немесе аңға салуға үйретілген үй хайуаны.* **4.** э т н. *Қазақ халқында қасиетті саналатын жеті қазынаның бірі.* **5.** э в ф. *Қасқыр.* **6.** а у ы с. *Қас жау, жауыз, қараниет адам.* **7.** а у ы с. *Надан, түк көрмеген тоғышар адам.* **8.** а у ы с. *Құр бос жүрген, қолынан еш нәрсе келмейтін, ісінен сөзі көп адам.* **9.** а у ы с. *Керітартпа, көре алмайтын, біреуге ор қазғыш, қаскөй адам.* **10.** э к с п р. *Қатар-құрбы адамдардың бір-біріне немесе жасы кіші бала-шағаға, сондай-ақ басқа бір өзімсінген адамға олардың жағымсыз әрекет-қылығын кешіргенде зілсіз айтатын сөзі.* **11.** э к с п р. ж а ғ ы м с ы з. *Бір адамды жақтырмағанда немесе одан әбден қорлық көріп зарезап болғанда оған қарата айтылатын жек көру сөзі.* **12.** э к с п р. *Кейін, ренжігенде малға қарата айтылатын сөз. // э к с п р. б е й н. Бір нәрсенің соңынан ит сияқты салақтап, далақтап жүгіре беретін, бір тоқтамайтын.*

23. Қазақ лексикасының әртүрлі қабаттарын к ө н е., ж а ң а деген стильдік белгілер көрсетіп тұрады: **КАТИБ** з а т. к ө н е. *Көне араб және мұсылман елдерінде құжаттар мен жазбаларды дайындаумен айналысқан мамандық иелері, көшірмеші, хат жазушы.* **АДАУАТ** з а т. к ө н е. *Жаулық, қастық, дұшпандық.* **АДВАЙЗЕР** [ағыл. adviser] з а т. ж а ң а. *Жоғары оқу орны студенттеріне жеке оқу жоспарын жасауға, оқу уақытын жоспарлауға көмектесу үшін белгіленген оқытушы, кеңесші.*

24. Қазақ лексикасының территориялық жақтан шектеулі екенін жергілікті деген белгі айқындап тұрады. Мысалы: а) ж е р г. деген белгі *жергілікті* деген сөзді білдіреді, яғни белгілі бір сөздің немесе мағынаның қазақ тілінің қайсыбір диалектісіне, говорына жататынын көрсетеді. Бұндай сөздер көбіне көркем әдебиет тілінде жиі кездеседі. Олардың дені халықтың тұрмыс-салтындағы материалдық, мәдени құндылықтарды, салт-дәстүр мен танымдық ұғымдарды білдіретін сөздер болып келеді. Белгілі бір аймақта кездесетін бұндай зат, құбылыс, уақиғалардың басым көпшілігінің дерлік әдеби тілде атауы бола бермейді. Мысалы: **ҚАС**⁵ з а т. ж е р г. *Шым, шымды жер.*

25. Әдеби тілдегі сөздердің қолданылуы жағынан шектеулі екенін с ө й л е у, к і т а б и, е с к і к і т а б и т.б. стильдік белгілер байқатып тұрады:

С ө й л. деген стильдік белгі кәдімгі сөйлеу тіліне тән сөзді немесе мағынаны білдіреді. Сөйлеу тіліне тән, яғни бейресми қарым-қатынаста, емін-еркін жағдайда, ауызша түрдегі тілдесуде қолданылатын сөздердің мағыналарын аңғартып тұрады. Бұлар көбіне кітаби, бейтарап мәндегі сөздердің синонимі іспеттес болып келеді. Мысалы: **ҚАСА**² ү с т. с ө й л. *Нағыз, тым, өте, қас.*

К і т а б и деген стильдік белгі сөздің немесе мағынаның жазба тілге, әсіресе публицистика, ғылыми стильге тән сипатын көрсетіп тұрады. Сөйлеу тілінде олар уәжсіз қолданыла бермейді. Мысалы: **ШТРИХТІ** с ы н. к і т. *Штрих сызылған.* **ШЫҒАРМАШЫЛЫҚ** з а т. к і т. *Шығарма тудырушылық, шығарушылық.*

Е с к і к і т. деген стильдік белгі ескі қазақ жазба тіліне тән кейбір сөздерді, мағыналарды көрсету үшін қолданылады. Бұларға әсіресе XVIII-XIX ғасырлар мен XX ғасырдың басындағы ескі жазба тіліне тән сипаты бар сөздер мен мағыналар жатады. Мысалы: **САРАҒЫТ** з а т. е с к і к і т. *Әділ, елден асып туған.*

Р е с м и. деген стильдік белгі ресми сөзге немесе мағынаға тәндікті көрсетеді. Мұндай белгі қойылған сөз немесе мағына әртүрлі ресми мәтінге тән сипатты, әсіресе ресми сөйлеу актісіне немесе ресми ісқағазға тән сипатты аңғартып тұрады. Мысалы: **Инспекциялық бақылау.** р е с м и. *Құзырлы мемлекеттік тексеру орындарының өздеріне қарасты мекеме, кәсіпорын, т.б. қызметін қадағалауы.*

К ө т е р і н к і деген стильдік белгі қолданылуы біршама шектеулі, салтанатты мазмұнды білдіретін сөздерді, мағыналарды көрсету үшін қолданылады. Бұлар, негізінен, шешендік, публицистикалық, поэтикалық сипаттағы сөздерде қолданылып, ұғымға, затқа, құбылысқа, уақиғаға салтанатты үн, көтеріңкі реңк береді. Мысалы: **Тың асуларын бағындыру.** к ө т е р і н к і. *Алға қойған жаңа міндеттерді жүзеге асыру, қиындықтарды игеру. ДИДАР з а т. к ө т е р і н к і Жүз, келбет, түр, түс.*

П о э т. деген белгі қазіргі жазба поэтикалық мәтінге, сондай-ақ байырғы ауызша поэзия тіліне тән сөзді, мағынаны білдіру үшін қолданылады. Бұлар көбіне поэзиялық тілдің лексикалық құралы болып табылады. Мысалы: **ЖЫРАУ-ДҮНИЕ** з а т. п о э т. *Өмір, тіршілік мағынасында. Жырқұмарлар қоғамы.* п о э т. *Өлең-жырды сүйетіндер. ЖЫР-ЖАСАҚ* з а т. п о э т. *Жыр жинағы.* Ал ауызша поэзияға тән сөздер қазіргі поэзияда стилизация түрінде қолданылғанмен, өзінің ауызша поэзияға тән реңкін сақтап тұрады.

26. Стильдік белгілердің ішінде сөздің, мағынаның қоғамдық өмірдің қай саласына тән екенін көрсететін белгілер ерекше орын алады. Олар сөз бен мағынаның ғылым мен техника, өнер мен кәсіптің белгілі бір саласында қолданылатынын көрсету үшін жұмсалады. Мысалы: **СОВОЛ** з а т. х и м. *Хлорланған дифенил негізінде алынатын пластификатор; перхлорвинилді және хлорсағызды ЛБМ үшін қолданылады. ЖЫРЫҚ² з а т. қ о л ө н е р. *Киімнің етегі кең, жүріп-тұруға ыңғайлы болу үшін кесіп, жырып салынатын тігіс.**

27. Сөздің эмоционалдық мағынасын көрсету үшін бірнеше белгі қойылады. Олар қ а р ғ ы с, а л ғ ы с, к е л е м е ж (ирон.), э з і л, қ ұ р м е т т е у, м ы с қ ы л, с ү й с і н у, м е н с і н б е у деген субъективті көзқарасты білдіреді. Мысалы: **ТАНТЫҚ** с ы н. ж а ғ ы м с ы з. *Мыжып көп сөйлейтін, бос сөзге үйір, сөз соқты (адам). ӘКІМСЫМАҚ с ы н. м е н с і н б е у. *Әкім сияқтанған. МАСҚАРА¹ з а т. *Мазақ, келемеж, ажуа. МАСҚАРА² о д. т а ң ы р қ а у. *Ар-намысқа тиетін өрескел іс, ұят, сұмдық.* Сөздің эмоциялық реңкін білдіретін белгілер сөздің стильдік арнасын, саласын көрсететін белгілермен қабаттаса қойылуы мүмкін. Мұндай жағдайда сөздің, мағынаның стильдік «төркінін» көрсететін белгі бірінші қойылады. Мысалы: **СОРЛЫ** с ы н. қ а р а п. м е н с і н б е у.***

28. Қазіргі қазақ әдеби тіл қолданысынан шығып қалған, қазіргі тілде онша танымал емес сөздерді білдіру үшін к ө н е деген белгі қойылады. К ө н е. деген белгі негізінен қазіргі әдеби тілде өте сирек кездесетін, архаизм ретінде ұғынылатын сөзге, мағынаға қойылады. Мысалы: **СЫМБАЛ**¹ з а т. к ө н е. *Үлкен қып буылған тең, асыл бұйым. АБА² [ар.]. з а т. к ө н е. *Иірген жүннен қолдан тоқылған, иыққа жабатын жаға-жеңсіз жамылғы, шапан.**

Кейбір сөздерге бірнеше белгі қойылуы мүмкін. Мұндайда к ө н е. белгісі соңынан қойылады. Көне сөздерді, архаизмдерді өткен тарихи дәуірлер мен кезеңдерде қолданылған зат, құбылыс, ұғымдарды білдіретін атаулардан, мәтіндерден ажырата білу қажет. Мысалы, *найза, садақ, би, сұлтан, әулие ...* т.б. сөздер, атаулар халыққа кеңінен танылған, өзінің мән-мағыналарын сақтағандықтан, көркем әдебиет, тарихи шығармалар тілінде жиі кездеседі. Мұндай сөздер мен мағыналарға к ө н е. деген белгі қойылмайды.

Сөздіктегі сөздің грамматикалық сипаттамасы

Тақырыпқа алынған сөздің анықтамасы, түсіндірмесі оның грамматикалық мағынасына сәйкес болуға тиіс.

29. **Зат есімдер.** Сөздікте тақырыпқа алынатын зат есімдер атау септік тұлғаға сәйкес беріледі. Тақырыпқа алынған сөздің грамматикалық тұлғалары (көптік, септік, тәуелдік, жіктік т.б.) берілмейді.

Тек көптік тұлғада ғана қолданылатын, жекеше түрде жұмсалмайтын туынды зат есімдер сол көптік тұлғада беріледі. **ЖАРҒАҚҚАНАТТЫЛАР** з а т. з о о л. <лат. humenoptera> *Екі жұп қанаттары мөлдір, жарғақ болып келетін жәндіктер класының отряды. ҚОСМЕКЕНДІ* з а т. з о о л. <лат. amphibia> *Құрғақта да, суда да өмір сүре беретін жан-жануарлар.*

Халық, ұлт, белгілі бір өлкедегі этнос атаулары жекеше тұлғада беріледі: **ОРЫС** з а т. *Ресей Федерациясында саны жағынан ең көп тұратын тұрғылықты шығыс-славян халқы; сол халықтың өкілі.* **ТҮРІК** з а т. *Түркия Республикасының түркі тілдес негізгі тұрғын халқы, және сол халықтың өкілі.* **НЕМІС** з а т. *Германияның неміс тілді негізгі тұрғын халқы және сол халықтың өкілі.*

30. Зат есімнің көмекші есім түрлері лұғаттық мақаланың тақырыбына алынып, тәуелдік тұлғада беріледі және түсіндірмеде негізгі сөзге қандай мағына үстеп тұрғаны көрсетіледі.

Көмекші есімдерге негізінен мынадай сөздер жатады: *айналасы, алды, арасы, арты, асты, аяғы, басы, беті, бойы, жан-жағы, жаны, қасы, қарсысы, маңы, ортасы, соңы, сырты, төңірегі, тұсы, түбі, үсті, шеті, іші.* Мысалы: **АРТЫ** з а т. **1.** *Заттың, адамның алдына қарсы бетін, жағын білдіретін көмекші сөз.* **2.** *Соңы, жалғасы.*

31. **Сын есімдер.** Сөздікте сын есімдер түбір, туынды түбір тұлғасында беріледі. Сын есімдердің грамматикалық тұлғалары берілмейді. Шырай тұлғалы сөз сөздік мақаланың тақырыбы ретінде алынбайды.

Елді мекен, қала, мемлекет атаулары сияқты жалқы есімге сын есімнің қосымшасы жалғану арқылы жасалған *қазақстандық, оралдық, жетісулық,* т.б. тәрізді туынды сын есімдер сөздік мақалаға алынбайды.

Жалпылық, дерексіз мағынаны білдіретін зат есімнен жасалған, кейбір туынды сын есімдердің қатыстық мағыналары сол затқа қатысы арқылы ашылады. **ПАРЛАМЕНТШІЛ** с ы н. *Парламентке тәндік.* **ӨРКЕНИЕТТІ** с ы н. *Өркениетке тәндік.* **ӨКІЛЕТТІ** с ы н. *Өкілеті барлық.*

32. **Сан есімдер.** Сөздікте сан есім сөздерге с а н. деген белгі қойылады. Лұғаттық мақаланың тақырыбына сан есімнің есептік, жинақтау, реттік түрлері алынады да және сөз мағынасын анықтағанда сан есімнің қай түріне жататыны көрсетілді, сандық мағыналар ортақ формулалар бойынша ашылады. Мысалы: **ЖЕТІ**¹ с а н. *Алтыдан кейінгі есептік сан, 7 цифрының қазақша атауы. // Жеті жас.* **БІРІНШІ** с а н. **1.** *Реттік сандардың ең әуелгісі, бастапқысы. // Бірінші, алғашқы, бастапқы сынып, курс.* **2.** *Алғашқы, тұңғыш.* **ҮШЕУ** с а н. *Үш санының жинақтық түрі.* **БЕС-АЛТАУ** с а н. *Бес-алты санының жинақтау түрі.* **ЕКІ-ҮШ** с ы н. *Екі не үш шамалас болжалды сан.* **ҮШ-ҮШТЕН** ү с т. *Үшеу-үшеу болып, үштен топтап.*

33. **Есімдіктер.** Есімдіктер сөздікте е с і м. деген белгімен беріледі және түсіндірмеде есімдіктің қандай мағыналық тобына жататыны көрсетіледі. Мысалы: **СОЛ**¹ е с і м. **1.** *Нақ, дәл, осы деген мағынаны білдіретін сілтеу есімдігі.* **2.** *Күн, уақыт, мезгіл сөздерінен тіркесіп, дәл сол уақыт деген мағынада жұмсалады.* **СІЗ** е с і м. *Сен есімдігінің сыпайы түрі.* **БІРЕУ**¹ е с і м. *Бөтен, бөгде адам дегенді білдіретін белгісіздік есімдігі.* **МЕН** е с і м. *Бір істі орындаушы сөйлеушінің өзі екенін білдіретін жіктеу есімдігінің жекеше түрі.* **НЕ** е с і м. *Нәрсенің не екенін білдіру үшін қолданылатын сұрау есімдігі.* **ӨЗ** е с і м. *Бір нәрсені істеуші басқа біреу емес, өзі екенін білдіретін өздік есімдігі.*

34. **Етістік.** Сөздікте түбір, туынды түбір етістіктер сөздік мақаланың тақырыбы ретінде алынып, мағыналары ашылып көрсетіледі. Етістердің қай етіске жататыны түсіндірмеде байқалып тұруға тиіс. Мысалы: **ЖАҚЫНДАС**= е т. **1.** *Қатарласу, бір-біріне жақын келу.* **2.** *Арақатынастары туыстай болып кету.* **КӨРСЕТ**= е т. **1.** *Көз салдыру, көргізу, қарату.* **2.** *Білдіру, байқату, аңғарту.* **3.** *ауыс. Жасау, істеу.* **4.** *ауыс. Жала жабу, үстінен арыз түсіру.* **5.** *ауыс. Кіжінуге, айбат шегу, қорқыту, қоқан-лоқы жасау.* **ЖУЫНДЫР**= е т. *Тазалату, суга түсіру.* **БАТЫЛДАН**= е т. *Тайсалмау, өжеттену.*

Етістіктің қимыл атауы лұғаттық мақаланың тақырыбына алынады да, мағынасы түбір етістіктің қимыл атауынан бөліп көрсету үлгісі бойынша ашылады. Мысалы : **ЖАЗУ** *Жаз етістігінің қимыл атауы.*

Көмекші етістіктер лұғаттық мақаланың тақырыбына алынып, негізгі етістікпен тіркескендегі мағынасы көрсетіледі. Мысалы: **ОТЫР**= е т. **1.** *Белгілі бір жерге жайғасу.* **2.** *Осы күйде отырып, бір іспен шұғылданду, қызмет атқару.* **3.** *Бір нәрсенің, заттың үстіне орналасу, қонақтау.* **4.** *Көлікке, мәшинеге түсу, міну.* **5.** *Бір жерге қоныс тебу, мекендеу, орналасу.* **6.** *а у ы с. Со-тталу, бас бостандығынан айырылып, түрмеде болу, қамалу.* **7.** *а у ы с. Ұзақ уақыт тұрмысқа шықпау, жұмыссыз қалу сияқты белгілі бір жағымсыз күйде, жағдайда болу.* **8.** *а у ы с. Белгілі бір қызметте болу, басшылық ету.* **9.** *Толық мағыналы етістік сөздермен тіркесіп келіп, осы шақтық мағына үстейтін көмекші сөз.* **ЕКЕН** е т. *Е = көмекші етістігінің өткен шақ есімше түрі.* **ЕДІ** е т. *Е=көмекші етістігінің өткен шақ түрі.*

35. **Үстеу.** Үстеулер лұғаттық мақаланың тақырыбына алынып, оларға ү с т. деген грамматикалық белгі қойылады. Негізгі, түбір үстеулермен қатар қосымшалардың жалғануы, сөздің қосарлануы, бірігуі арқылы жасалған туынды үстеулер де лұғаттық мақаланың тақырыбына алынады. Мысалы: **МҮМКІНДІГІНШЕ** ү с т. *Мүмкін болғанша, бар мүмкіндікті пайдаланып.* **ҚЫСТАЙ** ү с т. *Қыс бойы, қыс өткенше.* **ЕРТЕЛІ-КЕШ** ү с т. *Күннің бір уағында, әйтеуір бір.* **БАЯУ** ү с т. **1.** *Жай, ақырын.* **2.** *Сылбыр, керенау, марқау.* **3.** а у ы с. *Жайбарақат, тыныш.*

36. **Еліктеуіш сөздер.** Еліктеуіш сөздердің барлық түрі лұғаттық мақаланың тақырыбына алынып, е л. деген грамматикалық белгі қойылады және олардың мағынасы, дыбысқа еліктеу ме, қимылға еліктеу ме, түр-түске еліктеу ме, иіске, түйсікке еліктеу ме, түсіндірмеде ашылып көрсетіледі. **ДҮРС** е л і к. *Гүрс еткен дыбысты бейнелейтін сөз.* **ҚОРБАҢ** е л і к. *Ебедейсіз, келіссіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз. // Қорбизан, көзге қораи.* **ЖАРҚ** е л і к. *Кенеттен ұшқын атқан, жалт еткен, шағылысқан жарықты, сәулені бейнелейтін сөз.* **ЖАРҚ етті.** *Кенеттен жалт етті, жарық болып кетті.* **МҮҢК** е л і к. *Кенеттен шыққан жағымсыз иісті бейнелейтін сөз.* **Мүнк ете қалды.** *Жағымсыз, сасық иіс шықты.* **ТЫЗ:** **тыз етті.** *Бір нәрсе шым еткізді, шағып алды.* **Шым етті.** *Тітіркеніп кетті, тыз ете қалды.*

37. **Шылау сөз.** Шылаулар лұғаттық мақаланың тақырыбына алынып, олардың барлық түрлеріне ш ы л. деген грамматикалық белгі қойылады және түсіндірмеде шылаудың қай түріне жататыны көрсетіледі. **ЖӘНЕ** ш ы л. *Сөз бен сөзді не сөйлем мен сөйлемді байланыстырушы жалғаулық шылау.* **АЛАЙДА** ш ы л. *Дегенмен, бірақ та, сөйтсе де, сонда да, әйткенмен.* **КЕЙІН** ш ы л. *Бір істің, бір нәрсенің (біреудің) артынан, соңынан; соң, белгілі бір уақыт, мерзім өткен соң дегенді білдіретін, негізгі сөздің шығыс септікте тұруын талап ететін көмекші сөз.*

ҒОЙ ш ы л. **1.** *Қой демеулігінің дыбыстық түрі.*

38. **Одағай сөз.** Одағайлардың барлық түрлері лұғаттық мақаланың тақырыбына алынып, оларға о д. деген грамматикалық белгі қойылады және түсіндірмеде одағайдың қай түріне жататыны көрсетіледі. Мысалы: **БӨРЕКЕЛДІ** о д. **1.** *Біреуді мадақтау, мақтау, көңілін көтеру, рух беріп көтермелеп, қолпаштап сөйлегенде айтылатын сөз.* **2.** *Бір нәрсені құптау, мақұлдау, сүйсіну, разылық білдіру ретінде айтылатын сөз.* **3.** *Мәссаған, ал ендеше тәрізді таңдануды, таңырқауды білдіретін сөз.* **ШӨРЕ-ШӨРЕ**¹ о д. *Ешкіні қайырғанда, лағына шақырғанда айтылатын сөз.* **ЯПЫРЫМ-АЙ** о д. *Тілде өкіну, таңдану одағайы ретінде айтылатын «я, пірім-ай» деп сиынудан шыққан кіріккен сөз.*

39. **Модаль сөз.** Айтылған ойға, пікірге сөйлеушінің көзқарасын, сезімін аңғарту үшін көбіне қыстырма сөз ретінде қолданылатын сөздерге м о д. деген грамматикалық белгі қойылып, түсіндірмеде олардың модальдық мағынасы көрсетіледі. Модаль сөздерге, негізінен, мынадай сөздер жатады: *албетте, әрине, бәлкім, дегенмен, демек, ендеше, қысқасы, мысалы, мәселен, мүмкін, рас, расында, сөзсіз, сірә, шамасы, шынында, шіркін т.б. тәрізді.* Мысалы: **ӘЛБЕТТЕ** [ар.]. м о д. *Әрине деген мағынадағы мақұлдау, қоштау сөз.* **ӘРИНЕ** м о д. *Иә, албетте деген қолдау мағынадағы сөз.* **СІРӘ** м о д. *Дәу де болса, бәлкім.* **ШАМАСЫ** м о д. *Бір нәрсенің мөлшері, нобайы, болжамы.*

Сөздіктегі шеттілдік сөздер

40. Сөздікте, негізінен, шеттілдік сөздердің қай тілдік екені тік жақша арқылы сол сөзден кейін көрсетіледі. Мысалы: **ИНТЕРНЕТ** [ағыл. Internet, inter – аралық, net – желі] з а т. и н ф. *Компьютерлік желілердің ақпарат алмасуға арналған бүкіләлемдік қауымдастығы; бір-бірімен телекоммуникация арналары (телефон, радио, жасанды жер серігі көмегімен байланыс) арқылы мәлімет алмасатын әртүрлі аймақтағы компьютерлік желілердің біріктірілген торабы.* **ПРИНТЕР** [ағыл. printer] з а т. и н ф. *Мәтіндік не графиктік ақпаратты қағазға, пластикке шығаруға арналған құрылғы.*

Екі сөзден құралған шеттілдік сөздердің төркінін көрсетумен бірге аудармасы да беріліп отырады. Мысалы: **АПЕЛЬСИН** [ағыл. apple-алма, china-қытай]. з а т. ө с. <лат. citrus sinensis>. **1.** *Жылы жақта өсетін жеміс ағашы.* **2.** *Жеміс ағашының қызыл сары түсті жемісі.*

41. Негізінен, араб, парсы, грек, латын тілінен өзге тілдерге еніп, кеңінен тараған терминдік атауларға а р., п а р., г р., л а т. деген белгі қойылады.

Шартты белгілер

[ ] тікжақша – этимология ир., ар., латын., грек. т.б. тілдерден енген.

< > – сынықжақша латын, грек т.б. тілдеріндегі ғылыми баламасы.

[_ _ _] үзік сызықты тікжақша – цитата қысқартылып берілді.

// грамматикалық мағынаның өзгеруі.

□ контекстік қатынас

( ) айжақша – қосымша түсіндірме

Шартты қысқарту

а в и а ц. – авиациялық

а л ғ ы с. – алғыс сөз

а н а т. – анатомиялық

а н т р. – антропологиялық

а ң ш. – аңшылық

а р х е о л. – археологиялық

а с т р. – астрономиялық

а у ы л ш а р. – ауылшаруашылық

а у ы с. – ауыспалы мағына

а ф р и к а. – африка тілдері

э д е б. – әдебиеттану

э л е у м. – әлеуметтік

э с к. – әскери

б а ғ. т е р. – бағалы терілер

б а л а т і л і – бала тіліне тән сөзқолданыс

б а т а. – бата

б е й н. – бейнелі сөзқолданыс

б е й п і л. – бейпіл сөз

б и о л. – биологиялық

б и о х и м. – биохимиялық

б о т. – ботаникалық

в е т. – ветеринарлық

г е о г р. – географиялық

г е о л. – геологиялық

г е о м. – геометриялық

г е о ф и з. – геофизикалық

г и д р. – гидрологиялық

д и п л. – дипломатиялық

д і н и. – діни

е г і н. – егіншілік

е л і к. – еліктеуіш сөз

е с к і к і т. – ескі кітаби

е с і м. – есімдік

е т. – етістік

е р к е л е т у. – еркелету

ж а ғ ы м с ы з. – жағымсыз

ж а ң а. – жаңа сөз

ж е р г. – жергілікті сөз

ж а қ т ы р м а у. – жақтырмау

з а ң. – заң

з а т. – зат есім

з е р г. – зергерлік

з о о л. – зоологиялық

и н ф. – информатикалық

к ә с. – кәсіби сөз

к е к е с і н. – кекесін

к е н. – кен ісі

к ө л і к. – көлік қатынасы

к ө н е. – көнерген сөз

к ө т е р. – көтеріңкі стиль

к і т. – кітаби стиль

к е л е м е ж. – келемеж

к о н т е к с т. – контекстік мағына

қ а р а п. – қарапайым сөз

қ а р ғ. – қарғыс сөз

қ а р ж ы. – қаржы термині

қ о ғ.-э л е у м. – қоғамдық-әлеуметтік

қ о ғ.-с а я с и. – қоғамдық-саяси

қ ұ қ ы қ. – құқықтық

қ ұ р. – құрылыс

қ о л ө н е р. – қолөнер

л и н г в. – лингвистикалық

л о г. – логикалық

м а л д ә р. – малдәрігерлік

м а л ш а р. – малшаруашылық

м а т. – математикалық

м е д. – медициналық

м е т а л л. – металлургиялық

м и н. – минералогиялық

м и ф. – мифологиялық

м о д. – модаль сөз

м у з. – музыкалық

м а қ т а ш а р. – мақташаруашылық

м е н с і н б е у. – менсінбеу

м ы с қ ы л. – мысқыл

о д. – одағай

о й ы н. – ойын

ө н е р. – өнертану

ө с. – өсімдік

п е д. – педагогикалық

п о л и г р. – полиграфиялық

п о э т. – поэтикалық
п с и х. – психологиялық
р е н і ш. – реніш
р е с м и. – ресми
с а н. – сан есім
с а я с и. – саяси
с а я т. – саятшылық
с ә у л е т. – сәулет өнері
с и р е к. – сирек қолданылатын сөз
с о в е т. – советизм
с ө й л. – сөйлеу
с п о р т. – спорт
с т а т. – статистикалық
с у ш а р. – сушаруашылық
с ү й с і н у. – сүйсіну
с ы н. – сын есім
т а б у. – табу сөз
т а м а қ. – тамақ өнеркәсібі
т а р. – тарихи
т е а т р. – театртану
т е р м. – термин
т е х. – техникалық
т о қ ы м а. – тоқыма
т і л е к. – тілек сөз
т ү й е ш а р. – түйешаруашылық
ү с т. – үстеу
ф и з и о л. – физиологиялық
ф и з. – физикалық
ф и л о л. – филологиялық
ф и л о с. – философиялық
ф о л ь к. – фольклор

х и м. – химиялық
ш а х м. – шахмат термині
ш ы л. – шылау
э к о л. – экологиялық
э к о н. – экономикалық
э к с п р. – экспрессивті
э м о ц. – эмоциялық
э н е р г. – энергетикалық
э п о с. – эпостық
э т н. – этнографиялық
ағыл. – ағылшын тілі
ар. – араб тілі
голл. – голланд тілі
грек. – грек тілі
жапон. – жапон тілі
исп. – испан тілі
итал. – итальян тілі
қыт. – қытай тілі
лат. – латын тілі
малай. – малай тілі
моңғ. – моңғол тілі
нем. – неміс тілі
ор. – орыс тілі
поляк. – поляк тілі
порт. – португал тілі
тат. – татар тілі
франц. – француз тілі
эфиоп. – эфиоп тілі

ҚАЗАҚ ӘЛІПБИІ

А а	И и	Р р	Ш ш
Ә ә	Й й	С с	Щ щ
Б б	К к	Т т	Ъ ъ
В в	Қ қ	У у	Ы ы
Г г	Л л	Ұ ұ	І і
Ғ ғ	М м	Ү ү	Ь ь
Д д	Н н	Ф ф	Э э
Е е	Ң ң	Х х	Ю ю
Ё ё	О о	Һ һ	Я я
Ж ж	Ө ө	Ц ц	
З з	П п	Ч ч	

АБСОЛЮТЕНДІРІЛУ терм. Абсолюттендіріл етістігінің қимыл атауы; абсолюттік етілді.

АБСОЛЮТТІ сын. Шегіне жеткізілген. **Абсолютті жүктеуші**. и н ф. <ағыл. absolute loader> Объектілік модульді негізгі жадқа белгіленген адресстермен орналастыратын жүктеуші.

АБСОЛЮТТІК сын. филос. 1. Біржымайтын, тұрақты, шексіз. 2. Толық аяқталған, тиянақты.

Абсолюттік ақиқат. филос. Толық анықталған, дәлелденген, таным дамуында теріске шығарылуы мүмкін емес объективтік ақиқат. **Абсолюттік құқықтар**. заң. Субъектінің заңмен қорғалатын құқықтар тобы. **Абсолюттік монархия**. тар. Мемлекетті басқарудың монархиялық түрі, монархқа тән басшылық. **Абсолюттік омонимдер**. лингв. Сөз табына тән кейбір сөздердің түрлі жағына толығымен ұқсас, сәйкес келу құбылысы. **Абсолюттік рух**. филос. Ақиқат, дәлелдеуге келмейтін шындық.

АБСОЛЮТШІЛДІК [лат. absolutus] зат. саяси. Жоғары өкімет билігі заң шығарушы, атқарушы сот болып тармақталмай, бір адамның қолына шоғырланумен ерекшеленетін мемлекеттік басқару түрі.

АБСОРБЕНТ [лат. absorbens] зат. хим. Сіңіріп алу мүмкіндігі бар сорғыш зат.

АБСОРБЕР [лат. absorbeo] зат. хим. Қатты және сұйық заттар арқылы газды, буды сорып, сіңіріп немесе жұтып алатын аппарат.

АБСОРБИЦИЯ [лат. absorptio] зат. лингв. Сонант дыбыспен қатар келгенде дауысты дыбыстың түсіп қалу құбылысы.

АБСТИНЕНТТІК сын. мед. Абстиненцияға қатысты.

АБСТИНЕНЦИЯ [лат. abstinentia] зат. мед. Тыйылу, ұстану, тежеу, шараптық ішпіндіктерін немесе есірткі заттарын қолдануды кенет ұзу кезінде осы заттардың әсерінің тоқтауына туындайтын күй.

АБСТРАКТИ: абстрактті өнер. Кескіндеу өнерінде, мүсін мен графикада нақты заттарды бейнелеуден бас тартатын ағым.

АБСТРАКТІЛЕ = ет. Жалтылау, жалты түрде бейнелеу, баяндау, жеткізу.

АБСТРАКТІЛЕН = ет. Жалтылану, дерексіздену.

АБСТРАКТІЛЕНДІР = ет. Жалтыландыру, дерексіздендіру.

АБСТРАКТІЛЕНДІРУ Абстрактілендіру етістігінің қимыл атауы.

АБСТРАКТІЛЕНУ Абстрактілен етістігінің қимыл атауы.

АБСТРАКТІЛЕУ зат. филос. Белгілі бір затқа, құбылысқа тән көптеген қасиеттер мен олардың арасындағы өзара байланыстардан бір ғана жағын ой жүзінде оқишау алып қарастыру үдерісі.

АБСТРАКТИ сын. Дерексіз, жалты. **Абстрактті лексика**. лингв. Дерексіз ұғымды білдіретін сөздер тобы.

АБСТРАКТИЛІК сын. Дерексіздік, жалтылық.

Абстракттілік жүйе. филос. Ұғымдар, болжамдар, теориялық, ғылыми білімдер, лингвистикалық, формалды және логикалық т.б. жүйелер жататын дерексіз жүйе.

АБСТРАКТИЛІК-ТЕОСОФИЯЛЫҚ сын. т е о л. Дерексіз діни-мистикалық ілімге қатысты.

АБСТРАКЦИОНАЛИЗМ зат. өнер. Қазіргі заман өнеріндегі қоршаған ортаны бейнелеуде нақты заттарды ескермейтін ағым.

АБСТРАКЦИЯ [лат. abstractio] зат. терм. 1. Маңызды қырларын, белгілерін ерекшелілеу, оқшаулау мақсатымен зат немесе құбылыстың қандай да бір белгі, қасиет, байланыстарынан ойша дерексіздену. 2. Дерексіз ұғым, тәжірибенің теориялық жалтылануы, заттың өзі мен байланысыз қарастырылатын белгісі немесе қасиеті. **АБСТРАКЦИЯЛАУ** сөйл. **Абстрактілеу**.

АБСТРАКЦИЯЛЫ сын. **Абстракттілі**. **АБСТРАКЦИЯЛЫҚ** сын. **Абстракттілік**. **АБСЦЕСС** [abscessus] зат. мед. Азға тіндерінің іріңқалта түзетін іріңді ісігі.

АБСЦЕСТЕН = ет. мед. Іріңқалталану. **АБСЦЕСТЕНУ** мед. Абсцестен етістігінің қимыл атауы; іріңқалталану.

АБСЦИССА [лат. abscissus] зат. мат. Кеңістікте нүктенің орнын анықтайтын үш координатаның бірі.

АБУЛИЯ [грек. abulia] зат. мед. Ештеңе істегісі келмейтін патологиялық жағдай, жүйке ауруынан туындайтын ерік кемістігі.

АБУРА зат. тамақ. Жапон рецептеріндегі майлардың жалты атауы.

АБУРАГЕ зат. тамақ. Майда қайнатылған соя массасы немесе қоюлатылған соя соусы.

АБУЙЫР зат. сөйл. **Абыыр**.

Абұйыр [-ын] жанты. Етезін, ұятты жерін жапты. Абұйыры түсті. Беделі төмендеді, азайды.

АБҰЙЫРЛЫ сын. сөйл. **Абыырлы**. **АБҰЙЫРСЫЗ** сын. сөйл. **Абыырсыз**.

АБҰЙП зат. сөйл. **Абыыр**. **АБХАЗ** зат. Абхаз Республикасының байырғы тұрғын ұлты және оның тікелей өкілі.

АБХАЯТ [ир. آب الحياة + ар.] зат. діни. **Абылхаят суы** (ир. аб – «су», ар. хаят – «өмір» деген, яғни өмір суы, өмір беретін су).

Абхаят шама. діни. Мәңгілік бұлақ.

АБЫЗ¹ зат. 1. тар. Тәңірге табынушылық т.б. сияқты байырғы наным-сенімдер бойынша өткізілетін құлшылық ғұрыптарына басшылық жасаушы білгір. 2. ауыс. Сөзгедей, көріпкел. 3. ауыс. Білгір, дана.

АБЫЗ² зат. жерг. Билік, өкім, ырық, бағыныш.

АБЫЗДЫ сын. Ақылды, білімді (адам).

АБЫЗДЫҚ зат. 1. діни. Абыз болушылық. 2. Абызға тән қасиет, білгіштік, білімдарлық.

АБЫЗКЕЙ сын. жерг. Білгір, білімді.

АБЫЗСЫН = ет. Білгішсіну, данышпансу.

АБЫЛА = ет. кәс. Аңдарды жан-жағынан айнала қоршау.

АБЫЛАЙША зат. этн. Шаңыраққа уықты шанышп, керексіз тігілген тұтас бойы мен есігі киізбен жабылған жеңіл қос.

АБЫЛАН сын. Ең қиуі, зор, мықты.

АБЫЛАҢҚЫ¹ зат. жерг. Ерте туған төл.

АБЫЛАҢҚЫ² сын. жерг. Сөзі көп, сөзуар (адам).

АБЫЛАУ кәс. Абыла етістігінің қимыл атауы.

АБЫЛ-ҚҰБЫЛ үст. сөйл. **Апыл-құпыл**.

АБЫЛ-САБЫЛ үст. Абылдың-сабылдыңқы, апырлап-топырлаған.

АБЫЛХАЯТ: абылхаят суы. діни. Мифологиялық таным бойынша адамды өлтірмейтін, мәңгі жасартып тұратын қасиеті бар су.

АБЫЛЫҚ = ет. сөйл. **Аблыгу**.

АБЫЛЫҢҚЫ-САБЫЛЫҢҚЫ сын. Салдыр-салақ, керенау.

АБЫЛЫП-САБЫЛ = ет. Бейберекет әрліберлі қозғалу, сапырылысу.

АБЫЛЫП-САБЫЛУ Абылып-сабыл етістігінің қимыл атауы.

АБЫЛЫП-САБЫЛЫП үст. Асығып-үсігіп, апырлап-топырлап.

АБЫН = ет. сөйл. Қатты алқыну, аптығу.

АБЫНУ Абын етістігінің қимыл атауы.

АБЫНЫП-ҚАБЫН = ет. Асып-сасып, әбігерлену, абыржу.

АБЫНЫП-ҚАБЫНУ Абынып-қабын етістігінің қимыл атауы.

АБЫҢ үст. Асығып-аптығып.

Абың кіріп, күбің шықты. Абыр-сабыр болды, қарбалас қимылдады.

АБЫҢ-КҮБІҢ үст. Асығыс-үсігіс, абыр-сабыр, апыл-құпыл.

АБЫР-ГҰБЫР зат. У-шу, дабыр-дүбір.

АБЫРҒА зат. муз. көне. Ерте замандағы түркілердің сазды аспабы.

АБЫР-ДАБЫР зат. Абыр-сабыр, отыр-топыр.

АБЫР-ДҮБІР зат. Топырлап күбірлеген дауыс.

АБЫРЖУ Абыржы етістігінің қимыл атауы; абдырау, сасқалақтау, асып-сасу.

АБЫРЖУЛЫ сын. Берекесі кетіп, бейжай қалыпта болып, қатты сасулы; ренжулі.

АБЫРЖУШЫЛЫҚ зат. Сасқалақтаушылық, әбігер болушылық, мазасызданушылық.

АБЫР-ЖҰБЫР үст. Дуре-сарсаң, әбігер.

АБЫРЖЫ = ет. 1. Әбігерлену, абдырау, асып-сасу. 2. ауыс. Қозғалысқа түсу, мазасыз күйге ену, бей-берекет қимыл жасау.

АБЫРЖЫҢҚЫ сын. Абдыраңқы, кейісті, енжар.

АБЫРЖЫҢҚЫРА = ет. Әбігерленіңкіреу, сасқалақтап, сасыңқырау, қысылыңқырау.

АБЫРЖЫҢҚЫРАУ Абыржыңқыра етістігінің қимыл атауы.

АБЫРЖЫС = ет. Әбігерге түсісу, абдырасу.

АБЫРЖЫСУ Абыржыс етістігінің қимыл атауы.

АБЫРЖЫТ = ет. Абдырату, әбігерге, дуре-сарсаңға түсіру.

АБЫРЖЫТУ Абыржыт етістігінің қимыл атауы.

АБЫР-КҮБІР: абыр-күбір сөз [әңгіме]. Пыш-пыш сөз, ұсақ әңгіме, өсек-аяң.

АБЫРОЙ [ир. ابروي] зат. 1. Бедел, атақ, даңқ. 2. Ар, ұят, намыс. 3. ауыс. Пайда, олжа. 4. **Абыр** (адамның жыныс мүшесі, ұятты жері).

Абырой алды [ғанты, өнерді, әкелді]. Құрметке бөленді, беделге ие болды, атақ алды. Абырой өнерді. Сый-құрметке жеткізді, зор атаққа ие етті. Абырой болғанда. Сәтіне қарай, сәті түскенде. Абырой болды. Істің орайы болып, сәті келгенде, Құдай оңдап, қолдады. Абыройдан айырылды. Бедел, атақ, қадір-қасиеттен жүрдай болды. Абыройы ақтарылды. Абыройы төгілді, абыройдан айырылды. Абыройы арта берсін! тілек. Жақсы атағы шықсын, беделі үстем болсын деген мағынадағы сөз. Абыройы асты. Беделі көтерілді, аты шықты. Абыройы ашылды. Ұятқа қалды, қатты масқара болды. Абыройы жойылды [кетті, төгілді]. Ар-беделі, атағы, қадір-қасиеті кетті, жоғалды. Абыройы кірледі. Бедел, атақ-даңқына дақ түсті, нуқсан келді. Абыройы қисайды. Ар-абыройдан айырылды, ұятты болды. Абыройын айрандай төкті [шашты]. а) Масқара қылды, беделін түсірді. ә) поэт. Әйгіледі, жұрт көрмейтін ішкі жасыранын ашып берді. Абыройын аяққа

басты. Ұятқа қалдырды, масқара етті. Абыройын жантты. Беделін сақтап қалды, ұят, намысын, қорғап қалды. Абыройын жасырды. Бір жақсылық істеді, ұятқа қалдырмады. Абыройын жоғалтты. Абыройдан айырылды, ұятқа қалды. Абыройын кетірді. Бедел, атағын төмендетті. Абыройын көтерді. Беделін, атақ-данқызын асырды. Абыройын сатты. а) Беделін түсірді, абыройын ысырып қойды. ә) Ұяттан безді, арысздыққа барды. Абыройы [айрандай] төгілді. Әбден масқара болды, ар-ұяттан айырылды. Абыройы түсті. Беделі түсті, масқара болды, қадір-қасиеттен жұрдай болды.

АБЫРОЙ-АТАҚ зат. Ел алдындағы бедел, жақсыат, дауқ.

АБЫРОЙ-БЕДЕЛ зат. Ар-намыс, өзіндік және қоғам алдындағы бағасы.

АБЫРОЙЛЫ сын. 1. Сыйлы, құрметті, беделді. 2. ауыс. Стыпайы, әдетті, жарасымды. 3. Ойдағыдай, көңілдегідей.

АБЫРОЙЛЫЛЫҚ зат. Беделділік, жақсыатқа ие болушылық.

АБЫРОЙСЫЗ сын. Беделсіз, қадірсіз, сыйсыз.

АБЫРОЙСЫЗДАН = ет. Беделсіздену, сенімнен айырылу, жақсы атын жоғалту.

АБЫРОЙСЫЗДАНУ Абыройсыздан етістігінің қимыл атауы.

АБЫРОЙСЫЗДЫҚ зат. Қадірсіздік, беделсіздік, жаманат.

АБЫР-САБЫР үст. У-шу, әбігер, асығыс-үзігіс, қарбалас.

АБЫР-ТОБЫР үст. Топ-топ, қатар-қатар, абыр-сабыр.

АБЫСТАЙ зат. жерг. Бәйбіше; қожаның әйелі; байдың әйелі; әпке, апа.

АБЫСЫН зат. этн. Агайынды, туыстас адамдардың әйелдерінің бір-біріне қарым-қатынасын көрсететін туыстық атау.

АБЫСЫН-АЖЫН зат. этн. Алыс-жақын агайынды адамдардың әйелдерінің жалты атауы.

АБЫСЫН-АЖЫНДАЙ сын. Абысын-ажын әйелдер сияқты, тату-тәтті.

АБЫСЫНДЫ сын. Абысыны көп, абысыны бар.

АВАЛЬ [франц. aval] зат. заң. Үшінші жақтың вексель бойынша берген ерекше кепілгерлігі.

АВАЛЫШЫ зат. экон. Вексель бойынша жауапты адамдардың міндеттемелерін орындау үшін өзіне жауапкершілік алған адам.

Авальшы банк, экон. Аваль берілген тұрғамен бірдей жауаптылықта болатын банк.

АВАНГАРД [франц. avant-garde] зат. 1. Әск. Майданда негізгі әскери күштің алдыңғы шебінде болатын екінші тобы. 2. ауыс. Белгілі бір қоғамдық топтың алдыңғы қатардағы жетекші бөлігі.

АВАНГАРДИЗМ зат. өнер. Суретші мен өмір арасындағы байланыстарды жеткізуде дәстүрлі әдіс-тәсілдерді түбегейлі өзгертетін жаңа амалдар мен формалар іздеуге құрылған ХХ ғасырда пайда болған Еуропа суретшілерінің ағымы.

АВАНГАРДТЫҚ зат. Алдыңғы қатарлы, жетекші.

АВАНЖОБА зат. тех. Бұйымдар әзірлеу үшін жасалатын техникалық ұсыныс.

АВАНЗАЛ [франц. avant] зат. 1. Үлкен, негізгі залдың алдындағы бөлме, алдыңғы зал. 2. Қонақтарды құту мен кездесуге арналған бөлме.

АВАНЛОЖА [франц. avant] зат. Театр ложасының алдындағы шағын кішкене қосымша-сы.

АВАНПОРТ [франц. avant-port] зат. көлік. Кемеге жүк тиеуге, одан жүк түсіруге ыңғайланған айлақтың алдыңғы жағы.

АВАНС [франц. avance] зат. қаржы. Айлық еңбекақының бір бөлігі немесе сатып алатын тауар үшін алдын ала төленетін қаражат, ақша.

Аванс есебі, қаржы. Белгілі бір жұмысты атқару, орындауға берілген қаражатты жұмсағаны үшін берілетін алғашқы есеп.

АВАНСТАУ зат. экон. Өндіріске жұмсалған ақша қаражатының қосымша өнім құны түрінде өзінің бастапқы нүктесіне өсіммен қайтып оралатын экономикалық үдеріс.

АВАНСЫЛА = ет. сөйл. Ақша не затты аванс ретінде беру.

АВАНСЫЛАУ сөйл. Авансыла етістігінің қимыл атауы.

АВАНТЮРА [франц. aventure] зат. Аран-датушылық әрекет, көзбояушылық, тәуекелге бел байлап, оңай олжа іздеушілік.

АВАНТЮРАЛЫҚ сын. Авантюраға тән, соған қатысты.

АВАНТЮРИЗМ зат. Авантюра жолына түсу, соған бойсұну.

АВАНТЮРИСТ зат. Авантюра жолына түскен алаяқ адам, жақ.

АВАНТЮРИСТІК сын. Авантюристік тән қасиет.

АВАР зат. этнон. 1. V ғ. Дунай бойына қоныстанып, VIII ғ. дейін жеке, дербес мемлекет ретінде өмір сүрген түркі нәсілді тайпа. 2. Дағыстан Республикасында тұратын халық және сол халықтың өкілі.

АВАРИЯ [итал. avaria] зат. **Апат** (жүру, қозғалыс кезінде автокөліктің немесе зақымданып, өнеркәсіп тетігінің істен шығуына байланысты күйреуге ұшырауы).

Аварияға ұшырады [түсті]. Апат көрді.

АВЕРАГИ зат. экон. Тауардың орташа саны.

АВЕРС зат. қаржы. Металл ақшаның, медальдің негізгі, бет жағы.

АВГИТ [грек. auge] зат. геол. Түсі қаражасыл, пироксен тобындағы жыныс тұзуші минерал; магний, кальций, темір, алюминийдің күрделі силикаты.

АВГУСТ [лат. augustus] зат. **Тамыз**.

АВГУСТИАНИЗМ зат. діни. филос. Құдаймен іштей қауышатындығына адамның сенімін арттыруды одан әрі нығайта түсетін христиандық философиялық ағым.

АВДОТКА ор. зат. сөйл. **Балықшы**.

АВЕРАЖ зат. экон. Нақты шығарылымдағы бағалы қағаздарды бағамының өзгеруіне қарай белгілі бір уақыт аралығында сатып алу немесе сатуға негізделген биржа ойынының түрі.

АВИА... [лат. avis] Еуропа тілдерінен енген күрделі кірме сөздердегі әуеге, авиацияға қатысты дегенді білдіретін сөз басында тұратын қосымша.

АВИААППАРАТ [лат. avis – құс, apparatus – құрал] зат. Әуежайдың, ұшақтардың қозғалысын, жұмысын қамтамасыз ететін аппарат, құрал, әуеаппарат.

АВИААПАТ зат. Әуе ұшағының істен шығу, соқтығысу салдарынан болған, апат, әуеапат

АВИАБАЗА зат. Әскери әуе күштері немесе әуе қатынасы ұшақ бөлімдерін жабдықтайтын орын, әуебаза.

АВИАБАЙЛАНЫС зат. Авиация арқылы жасалатын байланыс, әуебайланыс.

АВИАБОМБЫ зат. Әск. Ұшақпен аспаннан тасталатын бомбы, әуебомбы.

АВИАҒАРЫШТЫҚ сын. Авиациялық ғарышқа тән, әуеғарышқа арналған, әуеғарыштық.

АВИАДЕСАНТ [лат. avis – құс, франц. descente – түсіру] зат. Әск. **Әуе десанты**.

АВИАЗАУЫТ зат. Азаматтық, әскери ұшақ жасап шығаратын арнайы зауыт.

АВИАКАССА [лат. avis – құс, итал. cassa – жәшік] зат. **Әуе кассасы**.

АВИАКЛУБ [лат. avis – құс, ағыл. club] зат. Авиация мамандарын дайындайтын, оларды оқытып, үйрететін клуб.

АВИАКОНСТРУКТОР [лат. avis – құс, constructio – құрылыс] зат. тех. Ұшақтарды, авиация саймандарының конструкциясын жасайтын маман инженер.

АВИАКӨКЖИЕК зат. Әск. Көкжиекке қатысты алғанда кеңістіктегі ұшақ орнын анықтауға арналған навигациялық гидроскопиялық аспап.

АВИАКӨЛІК зат. авиац. **Әуекөлік** (әуе жолдары арқылы жолаушылар және жүк тасымалына арналған көлік).

АВИАКҰРЫЛЫС зат. Авиацияға қажет саймандар мен ұшақ аспаптарын өндіретін өнеркәсіп саласы, әуеқұрылыс.

АВИАЛАЙНЕР зат. авиац. **Әуেলাйнер** (жолаушылар мен жүк тасымалына арналған ұшақ).

АВИАМЕКТЕП зат. Авиация мамандарын дайындап шығаратын арнайы оқу орны.

АВИАМОДЕЛЬ [лат. avis – құс, modus – өлшем] зат. Ұшақтың және басқа да әуе аппараттарының үлгісі.

АВИАМОДЕЛИЗМ зат. Техникалық немесе спорттық мақсатта ұшу аппараттарын құру, жасау, сынақтан өткізу.

АВИАМОДЕЛЬШІ зат. Авиамодель жасаумен айналысатын маман.

АВИАПОШТА зат. **Әуе поштасы**.

АВИАСАЛОН зат. авиац. **Әуесалон** (әуе көліктерінің көрмесі).

АВИАСПОРТ зат. **Әуе спорты**.

АВИАТАСУШЫ зат. авиац. Әуе жолдары арқылы жүк пен жолаушыларды бір жерден екінші жерге жеткізуші, тасымалдаушы мекеме немесе құрал.

АВИАТАСЫМАЛ зат. авиац. **Әуетасымал** (әуе кемелері арқылы жүк пен жолаушыларды бір жерден екінші жерге жеткізу, көшіру, тасу тәсілі).

АВИАТАСЫМАЛДАУ зат. авиац. **Әуетасымалдау** (әуе кемелері арқылы жүк пен жолаушыларды бір жерден екінші жерге жеткізу, көшіру, тасу қызметі).

АВИАТЕХНИКУМ зат. Авиация бойынша орта дәрежелі техникалық білім беретін оқу орны.

АВИАТОЗАНДАНДЫРУ ет. ауылшар. Егінжай, бау-бақша зиянкестерін жою үшін ұшақпен улы химикаттарды тозаңдатып шашу.

АВИАТОР [франц. aviateur] зат. Ұшатын аппаратты басқарушы, ұшығы.

АВИАТРАССА зат. Ұшақтардың қону, ұшу жолы; ұшақтардың тұрақты түрде үнемі ұшатын бағдары (маршруты).

АВИАТҮСІРУ зат. терм. Ұшақпен жердің не басқа бір нысанның (объектінің) суретін түсіру ісі.

АВИАХИМКҮРЕС зат. ауылшар. Зиянды азаларды жою не үркіту үшін жасалатын авиацимиялық күрес қымын білдіретін қысқарған сөз.

АВИАЦИЯ [франц. aviation] зат. 1. Әуе қатынасы құралдарының жиынтығы, әуе флоты. 2. Ұшу аппараттарының (ауадан

ауыр) әуедегі қозғалысының теориясы мен практикасы. 3. сөйл. Әуе әскери күштері.

Авиация қаруы. әск. Әскери ұшақтар мен басқа да ұшатын аппараттарға қолданылатын, қарсылас нысанасын жоятын құрал-жабдықтар.

АВИАЦИЯЛЫҚ с.ын. Авиацияға қатысты, авиацияға тән.

Авиациялық бомбы. әск. Бомба тастаушы ұшақтардан жер үстіндегі нысаналарға түсіретін авиациялық оқ-дәрі, алуан түрлі бомбының түрі. **Авиациялық жасак.** әск. Өз күшімен тактикалық тапсырмалар орындауға арналған авиациялық бөлімше. **Авиациялық зымыран.** әск. Жер үстіндегі, судағы, әуедегі нысаналарды аппарат арқылы жоюға арналған қару, зымыран. **Авиациялық майлар.** Авиациялық қозғалтқыштарды майлауға қолданылатын тазаланған мұнай майлары. **Авиациялық полгон.** әск. Ұшу аппараттарын сынайтын, арнайы жасалған аймақ.

АВИАЦИЯШЫ зат. сөйл. Авиацияда істешуші.

АВИАШОУ [лат. avis – құс, ағыл. show – көрсетілім] зат. Ұшақтардың қатысуымен, жаңа авиациялық техниканы, ұшықтар шеберлігін және т. б. көрсету үшін өтетін мерекелік көрсетілім.

АВИСТА [итал. a vista] зат. экон. 1. Вексельдегі немесе қандай да болсын ақшалай есеп айырысулардағы жазу. 2. Ұсынушыға арналған вексель, мұнда төлем мерзімі көрсетілмейді және оның кез келген уақытта төлеуге ұсынылуы мүмкін.

АВИЗО [итал. avviso] зат. экон. Өнімнің жөнелтілгені және ақша аударылғаны туралы немесе шарт бойынша белгілі бір міндеттемелер алған кісілер арасындағы өзара есеп айырысуда болған өзгерістер туралы алушыны хабардар ететін банк жүйесінде қолданылатын хат.

АВИТАМИНОЗ [грек. a – бей, жоқ, лат. vita – өмір] зат. мед. Аздада тиісті дәрумендердің жетіспеуінен пайда болатын (құныс, мещел, цинга, пеллагра сияқты) аурулар.

АВИТАМИНОЗДАР зат. мед. Дәрумен жеткіліксіздігінен не жоқтығынан пайда болып, тірі ағзаға зиян тигізетін аурулар.

АВИФАУНА зат. Белгілі бір аймаққа ұшып келіп, тұрақты маусым бойы және кездейсоқ тіршілік ететін құстар жиынтығы.

АВЛАКОГЕН [грек. aulax – жырма, denes – жаралу, туу] зат. геол. Платформаның іргетасын қиып өтетін терең жарылыстармен шектеліп, ұзынша созылған қозғалмалы тектоник құрылым.

АВОКАДО [португ. abacate] зат. Жемісін жеуге болатын мәңгі жасыл тропикалық ағаш және соның жемісі.

АВОМОРИН зат. тамақ. Алма шырынынан алынған түссіздендіруге пайдаланылатын зат.

АВРАЛ [ағыл. over all] зат. әск. Кеме командасының барлығы немесе көпшілігі бірден жұмыла кірісіп орындалатын жұмыс.

АВСТРОКОБИТИС зат. балықшар. Тек қана оңтүстік жер шарында таралған галактик тұқымдарына жататын еті дәмді, семіз балық.

АВТАРКИЯ [грек. autarkeia] зат. тар. Елдің шаруашылық жағынан оқишаулану саясаты, өзін-өзі қамтамасыз ететін экономика жасау ісі.

АВТО... [грек. autos] Еуропа тілдерінен енген күрделі кірме сөздерде өздігінен қозғалатын,

өздігінен жүретін т.б. осы сияқты мағынаны білдіретін сөз басындағы құрамдас бөлігі.

АВТОАЛАҢ зат. көлік. Автокөліктер қозғалысына арналған аумақ.

АВТОАРА зат. тех. Электр қуатының күшімен ағашты автоматты түрде кесетін ара.

АВТОАСПА зат. тех. Мәшинеге тіркелетін және автоматты түрде тіркеліп ажыратылатын тетік.

АВТОАУДАРҒЫШ зат. тех. Бортты автокөліктердің қораттарындағы жүктерді өзі түсіретін мәшине.

АВТОАЯЛДАМА зат. тех. Техникалық құралдағы немесе т.с. қандай да бір операцияның автоматты түрде тоқтатылуы.

АВТОӘУЕСҚОЙ зат. көлік. Жеке автокөлігі бар немесе көлік жүргізуді ермек еткен адам.

АВТОБАЗА зат. көлік. Автокөліктер тұратын және оларды жөндейтін орын.

АВТОБАН [нем. Autobahn] зат. Автокөліктердің жоғары жылдамдықпен жүруіне арналған кең магистраль.

АВТОБЕКЕТ зат. Алыс жолдарға адам таситын автокөліктердің аялдайтын, тұратын орны.

АВТОБЕТОНАРАЛАСТЫРҒЫШ зат. көлік. Айналмалы бетон таситын сыйымды ыдысы бар жүк автокөлігі.

АВТОБЕТОНТАСЫҒЫШ зат. көлік. Бетон таситын жүк автокөлігі.

АВТОБИТУМТАСЫҒЫШ зат. көлік. Битум тасуға арналған жүк автокөлігі.

АВТОБЛОКТАУ зат. көлік. Пойыздар қозғалымын реттеудің автоматты жүйесі.

АВТОБУС [нем. Autobus] зат. Жүргізушілер таситын көп орынды автокөлік.

Автобус бағдары [бағыты]. зат. Белгілі бір кестемен жүретін автобустың бағыты, қатынасы. **Автобус қатынасы.** Елді мекендер арасында автобус көлігі арқылы жүзеге асырылатын жолаушылар тасымалы. **Автобус паркі.** Автобустар қоятын жай.

АВТОВОКЗАЛ зат. Қалааралық автобустар тоқтайтын, жолаушылар сапар шегетін орын.

АВТОГАМИЯ зат. биол. Төменгі сатыдағы ағзалардың бір аналық жасушадағы екі ядросы қосылуынан жаңа цурақтың өсіп жетілу құбылысы.

АВТОГАРАЖ зат. Автомобильдер тұратын, жөндейтін өтетін орын.

АВТОГЕН [грек. autogene] зат. тех. Аса күшті температура арқылы металды кесу не жалғастыру құралы.

АВТОГЕНЕРАТОР зат. электр. Тұрақты ток көзінің қуатын пайдаланып, өздігінен қозатын, белгілі жиіліктегі және амплитудадағы гармониялық тербелістерді немесе белгілі бір ұзақтығы мен амплитудасы бар импульстік сигналдарды тудыратын электрондық схема.

АВТОГЕНІШІ зат. Автоген маманы, автогенмен жұмыс істешуші шебер.

АВТОГОЛ [грек. autos – өзін, ағыл. goal – гол] зат. спорт. Әдетте байқамай болатын, ойыншының өз қақпасын алуы, өзіне гол кіргізуі.

АВТОГРАФ [грек. autos – өзін, grapho – жазамын] зат. 1. Автордың өз туындысы, өз қолжазбасы. 2. Кітап, сурет және т. б. мәдени ескерткіш сияқты заттарға автордың өз қолынан шыққан жазуы мен қойған қолы, меншікті қолтаңба.

АВТОГУДРОНДАҒЫШ зат. көлік. Тұқыр органикалық материалдарды тасымалдан,

таратуға арналған пневмодоңгелекті автожүк көлігі.

АВТОДАБЫЛ зат. тех. Автокөліктерді бөгде біреулердің зақымдауынан, ұрлап кетуінен сақтайтын, арнайы дабыл беріп отыратын құрылғы.

АВТОДАҒҒЫЛ зат. спорт. Кесекөлденең не басқалай қиып өтетін тармақтары жоқ автокөлік кең тік жол.

АВТОДӘЛІЗ зат. көлік. Автокөлік қозғалысына арналған екі ел, екі қала, т.б. арасын қосатын ірі жол.

АВТОДӘРІЛЕГІШ: автодәрілегіш қондырғы. ауылшар. Мал фермасын, құс қораларын, астық және көкөніс сақпалатын қоймаларды автоматты түрде дәрілеп, өңдейтін мәшине.

АВТОДИЗАЙН [грек. autos – өзін, ағыл. design – дизайн] зат. көлік. Көліктің эстетикалық көрінісін жобалау.

АВТОДИЗАЙНЕР [грек. autos – өзін, ағыл. designer – дизайнер] зат. көлік. Автодизайн бойынша маман.

АВТОДИСПЕТЧЕР зат. Автокөлік, энергетикалық т.б. мекемелерді басқаратын, реттейтін автоматты жүйе.

АВТОДРОМ [франц. autodrome] зат. Автомобиль сынағын, жарысын өткізуге арнайы дайындалған орын.

АВТОДУКЕН зат. Автомәшинелерге орнатылып, алыстағы ауылдар мен жайлаудағы адамдарға зат сататын дүкен.

АВТОЖАРЫС зат. Автокөліктер жарысы. **АВТОЖАУАП** зат. Компьютер желілеріндегі келіп түскен шақыруларға модемнің (оны тұтынушы адамның бар болуына қарамастан) автоматты түрде жауап беруі.

АВТОЖИР зат. Тікұшақ.

АВТОЖОЛ зат. Автокөлікке арнап төселген тас не асфальт жол.

АВТОЖОРЫҚ зат. Белгілі бір мақсатпен, көбіне спорт бойынша ұйымдастырылған автокөлік шеруі.

АВТОЖУУ зат. Автокөліктерді жуып тазартатын орын.

АВТОЗАУЫТ зат. Автомобиль жасайтын, түрлі автомобиль шығаратын зауыт.

АВТОИНСПЕКТОР зат. Автокөліктер жүруінің тәртіпін жүйесін, жүргізушінің құқын бақылайтын жол полициясының жауапты өкілі.

АВТОИНСПЕКЦИЯ зат. Автокөліктерді және оларды жүргізушілердің тәртіпін жүйесін бақылайтын орын, мекеме.

АВТОКАТАЛИЗ [грек. autos – өзін, katalysis – бұліну] зат. хим. Катализатордың ролін ойнайтын элементтің бірінің қатысуымен химиялық реакцияны тездету.

АВТОКЕРУЕН зат. Автокөліктер шеруі, автокөліктердің тізіліп қатар түзеу қозғалуы.

АВТОКЕСКІШ зат. тех. Металды ыстықпен өңдеу, бөлшектеуге арналған құрал.

АВТОКЛАВ зат. тех. Герметикалық қақпақтармен жабылатын цилиндр ыдыс түріндегі қыздыру немесе жоғары қысым арқылы түрлі үдерістерді жүргізуге арналған аппарат.

АВТОКЛУБ зат. совет. Автомобильге қондырылған кошпелі клуб.

АВТОКОД [грек. autos – өзін, франц. code – код] зат. инф. Бағдарламалау тілінің бір түрі; автокодтың кеңінен тараған нұсқасында оның әрбір символы компьютердің бір бұйрығына айналады.

АВТОКОЛОННА зат. Алыс сапарға, жолға шыққанда тізбектеле жүретін мәшинелер тобы.

АВТОКӨЛІК зат. Жолаушы, жүк таситын ауыр не жеңіл мәшине.

Автокөлік базары. Автокөлік және оған қажетті құрал-саймандар сатылатын сауда орны.

АВТОКӨЛІКТІК сын. Автокөлікке қатысты.

АВТОКРАН [грек. autos – өзін, нем. Kran] зат. тех. Автомобиль шассийне орнатылған көтергіш кран.

АВТОКРАТ зат. саяси. Мемлекет басқаруды шексіз билік жүргізу жолымен жүзеге асыруды қолдаушы немесе сондай билік иесі.

АВТОКРАТИЯ зат. саяси. Мемлекет басқаруды шексіз билік жүргізу жолымен жүзеге асырудың түрі.

АВТОКРАТИЯЛЫҚ саяси. Автократияға қатысты.

АВТОҚАЛАМ зат. Ішкіне сиясы автоматты түрде толтырылған қалам.

АВТОҚАЛАШЫҚ зат. көлік. Уақытша бірнеше айға далада орналасып жабдықталған автокөлік кәсіпорны (мысалы, бір шаруашылықтың ауылшаруашылық жұмысын атқару үшін).

АВТОҚОСПА зат. көлік. Автокөліктерге арналған жанармай қоспасы.

АВТОЛ зат. тех. Автокөлік, трактор т.б. қозғалтқыштарын майлайтын май, мұнайдан өңделген өнім.

АВТОЛАВКА ор. зат. сөйл. **Автодүкен.**

АВТОЛИЗ [грек. autos – өзін, lysis – бұліну, ыдырау] зат. хим. биол. Өздерінің ұпаларында бар ферменттердің әсерінен жануар немесе өсімдік ұпаларының өздігінен еріп жоқ болуы, ыдырауы.

АВТОМАГИСТРАЛЬ зат. көлік. Әр бағыттағы қозғалыстар жолақтары бөлек болатын жоғары жылдамдықпен жүруге арнайы жабдықталған автокөлік тасжолы.

АВТОМАТ [грек. automatos] зат. 1. тех. Таспырылған бағдарлама бойынша адам қатысынсыз өздігінен жұмыс істейтін жабдық, құрал, аппарат. 2. әск. Оқшаушар-пистолет, индивидуалды оқатқыш.

АВТОМАТИЗМ [грек. automatos] зат. псих. Іс-әрекеттің, қимылдың ешбір нақты ойда негізделмей, кездейсоқ орындалуы.

АВТОМАТИКА зат. тех. 1. Өндіріс процесстерін автоматтандырудың әдісі мен тәсілін қарастыратын ғылым мен техника саласы. 2. Өздігінен автоматты түрде істейтін мәшинелер мен аспаптар жүйелері.

АВТОМАТТАЛ= ет. сөйл. **Автоматтан.**

АВТОМАТТАН= ет. Автоматты мәшинелерді қолдану ісіне қошу.

АВТОМАТТАНДЫР= ет. Автоматты қолдандыру, автомат ісіне көшкізу.

АВТОМАТТАНДЫРУ зат. тех. Өндіріс процесінде белгілі бір жұмыстарды өздігінен жүргізу үшін жасалған механизм тетігін жүйеге түсірту.

АВТОМАТТАНДЫРЫЛ= ет. Автоматқа келтірілу, автоматты еткізу.

Автоматтандырылған ақпараттық жүйе. инф. Ақпаратты жинауға, сақтауға, іздеуге және сұраным бойынша талап етушіге жеткізуге арналған бағдарламалық және техникалық құралдар кешені.

АВТОМАТТАНУ Автоматтан етістігінің қимыл атауы.

АВТОМАТ-ТЕЛЕФОН зат. Тың төлеп немесе арнайы карта салу арқылы сөйлесетін телефон.

АВТОМАТТЫ сын. тех. Автоматталған, автомат жүйесіне енген.

Автоматты аударма. лингв. Бір тілдегі мәтінді екінші тілге арнаулы компьютер бағдарламасының көмегімен аудару. **Автоматты желі.** тех. Өндіріс өнімін дайындауды автоматты түрде орындайтын мәшинелер жүйесі. **Автоматты қондырғы.** зат. тех. Технологиялық үрдістердің адам қатысуынсыз орындалуын іске асыратын техникалық қондырғы. **Автоматты таразы.** тех. Тамақ өнеркәсібіндегі сұйықтықтарды мөлшерлеу үдерісін автоматты түрде жүргізетін таразылар. **Автоматты түрде.** Әдеттегідей, дағды бойынша. **Автоматты түрде басқару.** Есептеу техникасын автоматты құрығылар мен экономикалық-математикалық әдістерді енгізе отырып басқару.

АВТОМАТТЫҚ сын. тех. Автоматталған, автоматты түрде жұмыс істейтін.

АВТОМАТШЫ зат. әск. Автомат мылтықпен қаруланған жауынгер, атқыш.

АВТОМӘШИНЕ зат. Жүк, жолаушы таситын автокөлік, автомобиль.

АВТОМЕХАНИК зат. Автомәшинелерді жөндейтін маман.

АВТОМОБИЛЬ [франц. automobile] зат. Рельссіз жолдармен жолаушы, жүк таситын, штеп жану қозғалтқышы бар, өздігінен жүретін мәшине.

Автомобиль паркі. Автокөліктер тұратын жай, оларды жөндейтін орын.

АВТОМОБИЛЬШІ зат. Автомобиль жүргізуші, шофер.

АВТОМОДЕЛЬ зат. көлік. Барлық ерекшеліктерін сақтап, кішірейтіп жасалған автомобильдің үлгісі.

АВТОМОТОАЛАНҚАЙ зат. спорт. Автомобиль және мотоциклдермен әртүрлі жарыстар өткізуге арналған арнайы құрылыс.

АВТОМОТОДРОМ зат. спорт. **Автомотоалаңқай.**

АВТОМОТОКЛУБ зат. спорт. Автомобиль және мотоцикл спорты бойынша оқу-жаттығу, әдістемелік жұмыстарды жүргізуге арналған орталық.

АВТОМОТОМЕКТЕП зат. спорт. Автомобиль және мотоцикл жүргізушілерін дайындайтын оқу орны.

АВТОМОТОСПОРТ зат. спорт. Автомобиль және мотоцикл жарыстары спорты.

АВТОМОТРИСА зат. көлік. Әдетте басқа вагондар жалғанбай жеке-дара қолданылатын жолаушылар мен теміржол қызметшілерін тасымалдауға арналған моторлы, өздігінен жүретін теміржол вагоны.

АВТОНАУА зат. Малды автоматтық жолмен суаратын науа, астау.

АВТОНЕСИЕ [грек. autos – өзін + несие] зат. қаржы. Автокөлік сатып алу үшін алынған несие.

АВТОНИМ [грек. autos. – өзін, лат. creditum – несие] зат. кіт. Автордың жалған аты (автонимді анықтау, құжаттарға автортану сараптамасын жүргізу негізінде шешіледі).

АВТОНОМДЫ сын. Автономияға ие болған, автономия алған, дербес, өз билігі өзінде.

АВТОНОМИЯ [грек. autonomia] зат. Бір ірі мемлекеттің ішіндегі өлке, облыс, республикаға және т.б. саяси жағынан өзін-өзі билеу, басқаруына құқық беру, тәуелсіз болу, егемендік.

АВТОНОМИЯЛЫ сын. Автономия алған, автономияға ие, дербес, жеке.

АВТОНОМИЯЛЫҚ сын. Автономияға қатысты.

АВТООРТАЛЫҚ зат. Автокөлік сатумен айналысатын ірі сауда орны.

АВТООТЫН зат. көлік. Автокөліктер қозғалысына, жылу энергиясын қозғалыс (кинетикалық) энергияға айналдыруға қажетті отын.

АВТОНЕРКӘСІП зат. Автокөліктер өндірумен айналысатын кәсіпорындар жиынтығы.

АВТОПАРК зат. көлік. Автобустарға техникалық қызмет көрсететін эксплуатациялық кәсіпорын, автобус паркі.

АВТОПАТРУЛЬ зат. Көлік қозғалысының жол ережелеріне сәйкестігін тексеретін жол полициясының көлікті тобы.

АВТОПИЛОТ [грек. autos – өзін, франц. pilote – ұшықшы] зат. тех. Ұшатын аппараттарды автоматты түрде басқару үшін қолданылатын техникалық қондырғы.

АВТОПОЙЫЗ зат. Бірнеше автомәшинені тіркестірген автомобильдер қатары.

АВТОПОРТРЕТ [грек. autos – өзін, франц. portrait – сурет] зат. Суретшінің өз бейнесін өзі салғандағы суреті, шығармасы, туындысы.

АВТОР [лат. au(c)tor] зат. 1. Белгілі бір көркем шығарма, ғылыми еңбек, жобаны жазған адам, соның иесі. 2. ауыс. Белгілі бір жағымды не жағымсыз оқиғаға, жайтқа себепкер болған адам.

Авторлар ұжымы. Ғылыми, әдеби т.б. еңбектерді жазуға қатысқан адамдар тобы, авторлар құрамы.

АВТОРЕЖІМ зат. тех. Көліктің тежелу тәртібін реттеуші автоматты құрылғы.

АВТОРЕТТЕГІШ зат. тех. Тежегіштік рывагтік берілістерді реттеуші құрылғы.

АВТОРЕФЕРАТ [грек. autos – өзін, referre – баяндау] зат. ғыл. Автор жазған ғылыми жұмыстың қысқаша мазмұны.

АВТОРИТАРИЗМ [франц. autoritarisme] зат. саяси. Әдетте жеке адамның билігі мен беделіне сөзсіз мойынсұнушылыққа негізделіп құрылатын, демократияға қарама-қарсы билік жүйесі.

Авторитарлы саяси жүйе. саяси. Қоғамның саяси өміріне бұқараның қатысуы өте шектеулі болатын, заңдылығының негізі дәстүр мен билеушінің харизмалық тұлғасы болып табылатын демократияға қарама-қайшы өтпелі саяси жүйе.

АВТОРИТАРЛЫҚ зат. саяси. Билікке, беделге сөзсіз мойынсұнуға негізделгендік. // Билікке, беделге сөзсіз бағынушылық.

АВТОРИТАРЛЫҚ-БЮРОКРАТИЯЛЫҚ сын. саяси. Диктаторлық типтегі саяси режим мен жасанды қағазбастылыққа қатысты.

АВТОРЛАСТЫРУ зат. құқық. <ағыл. authorization> Қандай да бір әрекеттерді орындау үшін жеке тұлғаға немесе тұлғалар тобына құқық берушілік.

АВТОРЛЫҚ сын. Авторға тікелей қатысты, авторға тән.

Авторлық дана. Жарыққа шыққан кітап, монография, сөздік және т. б. шығармашылық жазба еңбектің авторна берілетін, оған тиісті данасы. **Авторлық күәлік.** Технологиялық мақсаттарды шешетін әдістер мен қандай да бір құрылғыларды ойлап шығару құқығын қуәландыратын құжат. **Авторлық құқық.** заң. <ағыл. copyright> Азаматтық құқықтың ғылым, әдебиет және өнер т.б. туындыларын пайдалануға байланысты туындайтын қарым-қатынастарды реттейтін саласы. **Авторлық шарт.** заң. Автор шығармасының өзіне тиесілі екендігін белгілейтін азаматтық-құқықтық келісім, шарт.

АВТОРТАНУ [грек. autos – өзін, logos – ілім] зат. әдеб. Көркем әдеби шығарманың авторы туралы ғылым саласы.

Автортану сараптамасы. заң. Шығарманың, өнер туындысының, қандай да бір мәтінінің белгілі бір авторға тәндігін айқындау немесе авторын анықтау мақсатындағы криминалистік зерттеу түрі.

АВТОРТАНУШЫЛЫҚ сын. әдеб. Автортануға қатысты. Автортанушылық зерттеу.

АВТОСАДЫРАШАШҚЫШ зат. ауылшар. Егістікке садыра шашатын автоматты қондырғы.

АВТОСАПАР зат. Автокөлікпен жол жүрушілік.

АВТОСАУҒЫШ зат. ауылшар. Ірі қара фермаларында сиырды электрлі автомат құралмен сауатын жабдық.

АВТОСАЯХАТ зат. Автокөлік саяхаты.

АВТОСАЯХАТШЫ зат. Автокөлікпен саяхат жасаушы.

АВТОСЕРВИС зат. Халыққа автомобильдерді жөндеу, техникалық тексерістен өткізу қызметтерін көрсететін мекеме.

АВТОСОҚА зат. ауылшар. Тракторға тіркелген, белгілі бір тетіктің көмегімен басқару арқылы өздігінен жер жыртатын соқа.

АВТОСТАНСЫ зат. *Автобекет.*

АВТОСУАРҒЫШ зат. ауылшар. Су құятын астауға мал тұрғысы тигенде электр тетігі қосылып, өздігінен астауға су толып, мал басын көтергенде қалтқысы өздігінен тоқтайтын автоматты суару жүздісі.

АВТОСУАТ зат. ауылшар. Мал суаруға ікемделген, су автоматты түрде құйылып тұратын қондырғы.

АВТОСҰРАУ зат. инф. Интернет тегі әлеуметтік желілер қатысушыларынан басқаларға автоматты түрде жіберілетін сұраулар.

АВТОСЫЛАҚТАСЫҒЫШ зат. көлік. Құрылыс сылақ материалдарын тасымалдау, тартуға арналған автокөлік.

АВТОТАРАЗЫ зат. көлік. Жүк тиелген ауыр мәшиненің салмағын өлшейтін автомат таразы.

АВТОТАРТҚЫШ зат. көлік. Тіркелмелерді жетекке алуға арналған арнайы автокөлік.

АВТОТАСЫМАЛ зат. тех. Жүктерді автоматты жүйімен тасымалдау.

АВТОТЕЖЕГІШ зат. көлік. Іске автоматты түрде қосылатын тешегіш.

АВТОТЕЖЕУІШ зат. көлік. <грек. autos – өзім, tormos – дөңгелектің айналуын тежейтін шеге тетігі> Теміржол вагондарында, т.б. көліктерде болатын автоматты жүйелерді тоқтату үшін қолданылатын тетік.

АВТОТЕРБЕЛМЕЛІ сын. физ. Авто-тербелісі бар, автотербеліс тән.

АВТОТЕРБЕЛІС зат. физ. Кейбір энергия көзінің әсерінен туатын тербеліс.

АВТОТИЕУІШ зат. тех. Жүкті өздігінен автоматты түрде тиеуітін, көтергіш аспап.

АВТОТОҚТАТҚЫШ зат. көлік. Жүргізушінің келісімімен жолшыбай келе жатқан көлікпен жүретін жолаушылық түрі.

АВТОТРАНСФОРМАТОР [грек. autos – өзім, лат. transformare – өзгерту]. зат. тех. Электр тогының қуатын мөлшерлеп, реттеп отыратын, бақылаушы аспап.

АВТОТРЕК зат. спорт. Автокөлікке арналған жол.

АВТОТРОПИЗМ [грек. autos – өзім, tropos – бағыт, бұрылыс] зат. бот. Сыртқы тітіркендіргіш әсерінен бұрылып, қисайған өсімдік мүшесінің сол әсер тоқталғаннан кейін қайтадан қалпына келу құбылысы.

АВТОТРОФТАР зат. биол. Күн энергиясын пайдаланып, бейорганикалық заттардан органикалық заттар түзіп қоректенетін азғалар.

АВТОТРОФТЫ [грек. autos – өзім, trophe – қорек]: автотрофты ағза. биол. Органикалық емес заттардан тіршілігіне қажетті органикалық заттар синтездеп алатын ағза.

АВТОТУРИЗМ зат. Автокөлікпен жасалатын туристік саяхат.

АВТОТУРИСТ зат. Автотуризммен шұғылданушы адам, автокөлікпен саяхатқа шыққан жолаушы.

АВТОТҰРАҚ зат. Автокөліктер тұратын арнаулы орын.

АВТОТҰРМЫСТЫҒЫ: автотұрмыстық шеберхана. зат. совет. Әртүрлі тұрмыстық қызмет көрсететін автокөліктерге орнатылған жылжымалы шеберхана.

АВТОТҮСІРГІШ зат. тех. Өзіне тиелген жүкті өзі түсіретін автомашине.

АВТОТІРКЕМЕ зат. көлік. Автопойыз құрамындағы жүк тасымалдауға арналған автокөлікпен тіркесетін көлік құралы.

АВТОТІРКЕГІШ зат. тех. Ауыл шаруашылығы мәшинелерін тракторға немесе басқа мәшинеге тіркеуді автоматты түрде атқаратын құрал.

АВТОТІРКЕУІШ зат. көлік. Теміржол вагондарын автоматты түрде тіркейтін қондырғы.

АВТОУАҚЫТӨЛШЕГІШ зат. көлік. Арнайы аспаптар арқылы жүзеге асырылатын уақытты автоматты тіркеу үдерісі.

АВТОҰШҚЫШ зат. авиац. Ұшу аппаратын автоматты басқаруға арналған құрылғы.

АВТОФУРГОН [грек. autos – өзім, франц. fourgon – күйме] зат. Азық-түлік, жүк тасу үшін арнайы жабдықталған азық-түлік автокөлік.

АВТОХТОН [грек. autochthon] зат. терм. 1. Жаратылысынан бері белгілі мекенде өсетін байырғы өсімдіктер мен жануарлар. 2. Қандай да бір елдің алғаш кеп қоныстанған негізгі, түпкілікті тұрғыны, аборигендері.

АВТОХТОНДЫҚ: автохтондық шөгінділер. геогр. Әуелдегі жаралу орнында жатқан тау жыныстары мен пайдалы қазбалар (торф, көмір, саз т.б.).

АВТОЦЕМЕНТАСЫҒЫШ зат. көлік. Автокөлік жолдары арқылы цемент, т.б. ұнтақ материалдарды сыртқы ораушысыз тасымалдауға арналған автокөлік.

АВТОШАБАНДОЗ зат. спорт. Автокөлік жарыстарына қатысушы спортшы.

АВТОШАНА зат. Мотор қуатының автомат тетігі арқылы жүретін шана.

АВТОШАНАШ зат. көлік. Түрлі сұйық немесе басқа да заттарды таситын сыйымды ыдысы (цистернасы) бар жүк автокөлігі.

АВТОШЕБЕРХАНА зат. Автокөлікке орнатылған шеберхана.

АВТОШЕРУ зат. көлік. Қандай да бір мақсатты үгіттеу, насихаттау шарасы ретінде ұйымдастырылатын автокөліктердің белгілі бір бағдармен салтанатты қозғалысы.

АВТОШИНА зат. көлік. Автокөлік дөңгелегінің резеңкеден жасалған бір бөлігі.

АВТОШТУРМАН [грек. autos – өзім, голл. stuurman] зат. тех. Ұшу аппаратының қозғалысын автоматты түрде басқаратын қондырғы.

АВТОШЫҒЫР зат. тех. Автокөлікке орнатылған, ауыр жүк көтеретін шығыр.

АВТОЛІМЕ зат. көлік. Әдетте теміржол көліктері вагондарында кең қолданылатын жылжымалы құрамның бөліктерін адамның қатысуысыз бір-біріне жалғауды жүзеге асыратын автоматты құрылғы.

АВТОЭЛЕКТРИК зат. Электр жүйесі мамандарының бірі.

АВУАРЛАР [франц. avoigr] зат. экон. Басқа елдің валютасы түрінде шетел банкісінің есебінде болатын банк қаржысы.

АВЮТОРГА зат. тамақ. Қара теңізде өмір сүретін тікенді балықтың (кефаль) тұздалған уылдырығы.

АГА зат. зоол. <лат. bufo marinus> Құйрықсыз қосмекенділердің ең бір ірі түрі, дәу құрбақа.

АГАВА [грек. agave] зат. өс. Амариллис тұқымдасына жататын тропикалық көпжылдық, қалың, қатты жапырақты шөптесін өсімдік.

АГАЛАКТИЯ [грек. а – жоқ, лат. lac – сүт] зат. вет. Желіннен сүт шықпау, сүтсіздік немесе азсүттілік, аналық малды дұрыс азықтандырмаудан, бағып күтпеуден, аурудың немесе іштен туа болған ауытқудың салдарынан дамидың сауу кезеңінің ақауы.

АГАМА [лат. agamidae] зат. зоол. Кесірткелер тобына жататын айдаһар тәрізді жануар.

АГАМОГАНИЯ [грек. agamos – некесіз, gonos – туу, дүниеге келу] зат. биол. Жасушалардың қарапайым жолмен екіге бөлінуі, сондай-ақ бүршіктену немесе көп жасуша түзу арқылы азғалардың жыныссыз бөлініс көбеюі.

АГАМОНТ зат. биол. Тікелей бөліну және бүршіктену арқылы көбеюге қатысатын жасушалар.

АГАРАН зат. тамақ. Түрікмендердің түйе сүтінен алатын кілегейі.

АГАРИК: агарик тұқымдастар. бот. <лат. agaricales> Базидиоцит тобының гименоциттер қатарына жататын саңырауқұлақтар.

АГАТ [грек. achates] зат. мин. Кварц-текті асыл тас.

АГИСПЕЛАГУС зат. зоол. Қазбадан табылған қоян тұқымдас кеміргіш жануар.

АГГЛЮТИНАТИВ: агглютинатив тілдер. лингв. Жалғамалы тілдер.

АГГЛЮТИНАТИВТІ сын. лингв. Түбір сөздің соңынан не алдынан түрлі қосымшалар жалғану арқылы жаңа сөздер мен формалар жасалып, түрленетін, жалғамалы (тіл).

АГГЛЮТИНАЦИЯ¹ [лат. agglutinare] зат. лингв. Түбір сөзге, көбіне соңынан жалғамалы қосымшалар арқылы пайда болатын тілдік құбылыс негізіндегі жалғамалы тілге тән ерекшелік.

АГГЛЮТИНАЦИЯ² зат. мед. Майда элементтердің түйірленіп желімденуі.

АГГЛЮТИНИН зат. мед. Қан жасушалары, бактериялар және басқа да антигендік бөлшектер агглютинациялық реакциясын жүзеге асырушы антиденелер.

АГГЛЮТИНОГЕН зат. мед. Агглютинация реакциясына қатысты антиген.

АГГЛЮТИНОСКОП зат. мед. Агглютинация реакциясын бақылайтын аспап.

АГГРАВАЦИЯ [лат. aggravare] зат. мед. Өзінде бар аурудың дәреже белгілерін қасақана немесе абайсыз асыра айтушылық немесе науқастың өз ауруын күшейте көрсетіп шағымданушылық.

АГЕВЗИЯ [грек. а – жоқ, deusis – дәм] зат. мед. Дәм сезіне алмаушылық.

АГЕНЕЗИЯ зат. мед. Ағзасы, дене мүшесі жоқ болып туу.

АГЕНИТАЛИЗМ зат. мед. Жыныстық мүшесі жоқ болып туу.

АГЕНС [лат. agens] зат. лингв. Сөйлемге қатынасушының типтік семантикалық сипаты.

АГЕНТ [лат. agens (agentis)] зат. 1. Белгілі бір мекеменің не ұйымның түрлі тапсырмаларын орындайтын арнайы дайындықтан өткен адам. 2. Әск. Бір мемлекеттің өзге елде қызмет ететін жасырын тыңшысы, құпия қызметкері.

АГЕНТ-БАНК зат. экон. Басқа тұлғаның атынан іс жүргізуге уәкілетті банк.

АГЕНТТІК зат. дипл. Бір мекеменің жер жердегі бөлімшелері және солардың тапсырмаларын орындап отыратын ұйым.

АГЕНТУРА зат. әск. Қандай да бір мемлекеттің құпия қызметкері, тыңшысы.

АГИЗ зат. балықшар. Ірі су қоймаларында шоғырланған балықтарды аулауға арналған тұрақты құрма сүзекі; керме.

АГИПНОГНОЗИЯ зат. мед. Ұйқысы бола тұра ұйқысы барын сезінебеу күйі.

АГИРИЯ зат. мед. Ми қыртысының қатпары жоқ болып туу.

АГИТОФАЗИЯ зат. мед. Психикалық қозу, ашулану кезінде асып-сасып, түсініксіз жылдам сөйлеу үдерісі.

АГЛОМЕРАТ [лат. agglomeratus] зат. геол. Әртүрлі тау жыныстары мен минералдардың жұмсақ, борпас жиынтығы.

АГЛОМЕРАТШЫ зат. геол. Агломерат маманы.

АГЛОМЕРАЦИЯ [лат. agglomerare] зат. геол. Әртүрлі ұсақ, борпас тау жыныстары мен минералдарды біртұтас етіп қосатын табиғи процесс.

АГЛОМЕРАЦИЯЛЫҚ сын. Агломерацияға қатысты, агломерация жасайтын, соған қызмет істейтін.

АГЛОПОРИТ зат. құр. Жеңіл бетонның кеуек жасанды қосындысы.

АГЛОССИЯ зат. мед. Тілсіздік, тілі жоқ болып туу.

АГНАТИЯ зат. мед. Астыңғы жақ сүйегі жоқ болып туу.

АГНАТТАР¹ [лат. adnatus] зат. әлеум. 1. Отбасы басшысының билігіндегі туыстар. 2. Ер адамның ата-бабаларынан тарайтын туыстары.

АГНАТТАР² зат. зоол. Девон кезеңінің соңында өліп біткен қарапайым омыртқалы жануарлардың көптеген түрлері.

АГНАЦИЯ зат. мед. Әке жағынан жақын туыстық.

АГНОЗИЯ [грек. a – теріс бөлшек, gnosis – білім] зат. мед. Бас миы жоғарғы бөліктерінің зақымдану салдарынан адамның қабылдауында танып білу қабілетінің бұзылуы.

АГНОСТИК [грек. agnostos] зат. филос. Дүниенің сырын танып білуге болмайды дейтін көзқарасты (агностицизмді) жақтаушы.

АГНОСТИЦИЗМ зат. филос. Болмысты тану, дербес ақиқатқа жету мүмкін емес дейтін тұжырымға негізделген философиялық ілім.

АГОНЗАТ зат. м. Ә. Ежелгі грек болмысы мен мәдениетінің маңызды элементтерінің бірі болып табылатын қоғамдық құрмет пен абыройды әперетін ең жақсы жетістіктерге жетуге бағытталған жеке тұлғалардың, топтардың, полистердің өзара жарысу принципі білдіретін ұғым.

АГОНИЯ [грек. agonia] зат. мед. Өлер алдындағы жанталас күйі.

АГОНОМАЛ зат. балықшар. Теңіз түлкішектері тұқымдасына жататын кәсіптік маңызы жоқ балық.

АГОРА [грек. agora] зат. тар. Ежелгі

Грециядағы халық жиналысы; осы жиналыс өтетін жер.

АГРАНУЛОЦИТТЕР зат. мед. Цитоплазмасында гранула болмайтын қанның ақ түйіршіктерінің бір түрі.

АГРАНУЛОЦИТОЗ [грек. a – емес, лат. granulum – түйіршік, грек. kutos – жасуша] зат. мед. Қан құрамындағы нейтрофильдің шұғыл азайып кетуі.

АГРАРИЙ [лат. agrarius] зат. қоғ.-саяси. Ірі жер иеленуші, жер қожайыны.

АГРАРЛЫ сын. Ауылшаруашылығы, егіншаруашылығы, жершаруашылығы дамыған.

АГРАРЛЫҚ сын. Ауылшаруашылығына қатысты.

Аграрлық дағдарыс. тар. Ауылшаруашылық саласында болатын өндірістің экономикалық тұрғыдағы дағдарысының бір түрі. Аграрлық қатынас. қоғ.-саяси. Ауылшаруашылығындағы өндірістік қатынас. Аграрлық құрылыс. Егіншіліктегі әлеуметтік-экономикалық құрылыс. Аграрлық реформа. қоғ.-саяси. Жер иелену және жерді пайдалану жөніндегі өзгерістерге қатысты түбегейлі мемлекеттік заң өзгерісі. Аграрлық саясат. қоғ.-саяси. Мемлекеттің ауылшаруашылығымен шұғылданылуының жағдайы мен хал-ахуалын реттеуге байланысты ұстанатын және жүргізетін саясат. Аграрлық сектор. қоғ.-саяси. Мемлекеттің ауылшаруашылығы, жер, егіншаруашылығымен шұғылданатын секторы.

АГРАРЛЫҚ-ӨНЕРКӘСІПТІК: аграрлық-өнеркәсіптік бірлестік. Мамандандырылған ауылшаруашылығы кәсіпорны мен өнеркәсіптік өңдеу кәсіпорны тобының аумақтық, ұйымдық және технологиялық бірлесу кешені. Аграрлық-өнеркәсіптік интеграция [құрмаласу]. экон. ауылшару. Ауылшаруашылығының және ауылшаруашылығына қызмет көрсететін, оған ресурстар беретін, оның өнімін тұтынушыларға жеткізетін шектес салалардың өзара байланыстарының күшейіп, табиғи түрде қосылуы, бірігуі.

АГРАРШЫ зат. Жерді пайдалануға, жер шаруашылығына қатысты маман. **АГРАТИН** зат. тамақ. Үстіңгі бетіне нан үйінділері мен сыр түйіршіктерін сеуіп пісіретін еуропалықтар тамағы. **АГРАФИЯ** [грек. a – емес, жоқ, grapho – жазамын] зат. псих. Сөйлеу барысында сөздің әртүрлі айтылуына байланысты жазудың бұзылуы немесе физиологиялық, психологиялық факторларға байланысты жазу қабілетінен айырылу.

АГРЕГАТ [лат. aggregatus] зат. тех. Түімді нәтижеге жету мақсатында әртүрлі мәшинелерді немесе аппараттарды жүйелен топтастырып құрастырылған мәшине, сайман.

АГРЕГАТТЫ сын. Агрегатталған, агрегат қалпына келтірілген.

Агрегатты станок. тех. Кинематикалық жағынан өзара байланыспай, бірнеше агрегаттардан құралған арнаулы металкескіш станок. **АГРЕГАЦИЯ** зат. биол. Ауа, жел арқылы оңай, жеңіл қозғалатын популяциялардың азғана немесе шоғырланған жиынтығы, тобы. **АГРЕК** зат. жерг. Жыртылмай қалған жер (атжал).

АГРЕМАН [фр. agreement] зат. құқық. Халықаралық құқықта белгілі бір мемлекеттің дипломатиялық өкілдігінің басшысы ретінде нақты тұлғаны қабылдау жөнінде берілетін қабылдаушы мемлекеттің келісімі.

АГРЕГАТТЫ сын. Агрегатталған, агрегат қалпына келтірілген.

Агрегатты станок. тех. Кинематикалық жағынан өзара байланыспай, бірнеше агрегаттардан құралған арнаулы металкескіш станок.

АГРЕГАЦИЯ зат. биол. Ауа, жел арқылы оңай, жеңіл қозғалатын популяциялардың азғана немесе шоғырланған жиынтығы, тобы.

АГРЕК зат. жерг. Жыртылмай қалған жер (атжал).

АГРЕМАН [фр. agreement] зат. құқық. Халықаралық құқықта белгілі бір мемлекеттің дипломатиялық өкілдігінің басшысы ретінде нақты тұлғаны қабылдау жөнінде берілетін қабылдаушы мемлекеттің келісімі.

АГРЕМАНТЗАТ зат. құқық. Бір елдің өз дипломатиялық өкілдігінің басшысы ретінде ұсынған адамның қабылдауға екінші елдің келісім беруі, мақұлдауы.

АГРЕССИВТІ [франц. agressif] сын. Озбыр, басып алушы, күш көрсетуші.

АГРЕССИНДЕР [лат. aggrediri] зат. биол. Кейбір бактериялардың денесінде пайда болып, мал ағзасына енген кезде оның қорғаныс қабілетін жоғартып заттар, патогенді микробта өндірілетін зиянды заттектер.

АГРЕССИЯ [лат. aggressio] зат. 1. саяси. Басқа елдің жерін басып алып, билік жүргізу мақсатымен жасалатын әскери шабуыл, басқыншылық. 2. псих. Физикалық немесе психологиялық зиян, нұқсан келтіруге, басқа адамды, адамдар тобын жоюға бағытталған мінез-құлық, әрекет.

АГРЕССИЯЛЫҚ сын. Агрессияға тән, агрессияшыл.

АГРЕССИЯШЫЛ сын. Басқыншылық әрекетті жақтаушы, агрессивті.

АГРЕССИЯШЫЛДЫҚ зат. қоғ.-саяси. Агрессияны жақтаушылық; өзге елдің мүддесін аяқасты етушілік, өзгенің территориясын жаулап алуды көздеушілік.

АГРЕССОР зат. тар. 1. Агрессия жүргізуші, жаулап алу мақсатымен шабуыл жасаушы, басып алушы жақ. 2. ауыс. Озбыр; зиян, нұқсан келтіруші.

АГРИПНИЯ зат. мед. Ұйқысыздық, ұйқы қашу ауруы.

АГРОБИОЛОГ зат. Агробиологиямен шұғылданышы ғылым, маман.

АГРОБИОЛОГИЯ [грек. agros – алқап, bios – өмір, logos – ілім] зат. биол. Биология ғылымының өсімдік және машаруашылықтарын зерттейтін саласы, сол жөніндегі ғылым.

АГРОБИОЛОГИЯЛЫҚ сын. Агробиологияға тән, соған қатысты.

Агробиологиялық кешен зат. Агробиологиялық шаралар өткізілетін орталық, кешен.

АГРОБӨЛМЕ зат. Агрономияға қатысты заттар қойылған арнайы жабдықталған бөлме.

АГРОҒЫЛЫМ зат. Агрономия жөніндегі ғылым.

АГРОЖӘРДЕМ зат. совет. Ауылшаруашылығы мәселелері жөнінде берілетін жәрдем.

АГРОИННОВАЦИЯ зат. тех. Ауылшаруашылығына арналған жаңартпа техника мен технологиялар.

АГРОИННОВАЦИЯЛЫҚ сын. тех. Агроинновацияға қатысты.

АГРОКЕШЕН зат. Агротехникалық шаралар кешені.

АГРОКЛИМАТ зат. егіншар. Мәдени өсімдіктерді өсіру, өңдеу тұрғысынан алғандағы ауа райының қолайлы жағдайы.

АГРОКЛИМАТОЛОГИЯ [грек. agros – ерік, klima – ауа райы, logos – ғылым] зат. геогр. Ауылшаруашылығы метеорологиясының бір бөлімі.

АГРОКЛИМАТТЫҚ сын. Агротехникаға қатысты, соған тән.

Агротехникалық орналастыру. Ауылшаруашылығы өндірісі үшін ауа райының қолайлылығына қарай жер аумағын аудандарға бөлу.

АГРОҚАЛАШЫҚ зат. әк і м ш. Тұрғылықты және көрілсез жатқан халыққа әлеуметтік стандарттарды қамтамасыз ету мақсатымен өндірістік және әлеуметтік инфрақұрылымдар жасалған, абаттандырылған елді мекен.

АГРОҚҰРЫЛЫМ зат. Ауылшаруашылығы құрылымы.

АГРОЛАНДШАФТ зат. геогр. Әр аймаққа тән табиғи өсімдіктер мен жануарлар дүниесінің ондағы агроценоздармен және ауылдық елді мекендермен алмасу жүйесінің үйлесімді көрінісі.

АГРОМАНИЯ зат. мед. Елсіз жерде жалғыз өзі өмір сүруге қиырлық ауруы.

АГРОМЕТЕОРОЛОГИЯ зат. гидр. Метеорология ғылымының ауылшаруашылығы үшін мәні зор атмосфералық жағдайларды зерттейтін саласы.

АГРОМЕТЕОРОЛОГИЯЛЫҚ сын. Агрометеорологияға қатысты.

Агрометеорологиялық бақылау. зат. Жеке, ұжымдық шаруашылықтарда жүргізілетін ең қарапайым метеорологиялық бақылау. **Агрометеорологиялық болжау.** Ауылшаруашылық дақылдардың өсуіне, дамуына және өніміне әсер ететін маңызды атмосфералық жағдайларды алдын ала болжап білу.

АГРОНОМ зат. Агрономия, егіншаруашылығының маманы.

АГРОНОМДЫҚ сын. 1. Агрономға тән, соған қатысты. 2. Агроном дайындайтын, тәрбиелейтін (оқу орнына қатысты).

АГРОНОМИЯ [грек. agros – алқап, помос – заң] зат. Егіншаруашылығы жайлы ғылым, жалпы ауылшаруашылығы бойынша ілім жиынтығы.

АГРОНОМИЯЛЫҚ сын. Ауылшаруашылығы өндірісінің ғылыми негізіне қатысты, соған тән.

АГРОӨНЕРКӘСІП зат. Аграрлық өнеркәсіп, ауылшаруашылық кәсіпорны.

АГРОӨНЕРКӘСІПТІК сын. Аграрлық өнеркәсіпке қатысты.

Агроөнеркәсіптік комбинат. Ауылшаруашылығы өнімдерін өндіруді, дайындап сақтауды, шикізат пен азық-түлік дайындауды қамтамасыз ететін біртұтас шаруашылық кешен. **Агроөнеркәсіптік кешен.** Азық-түлік өнімдерін өндіруге және ауылшаруашылығы шикізаттарынан көпшілік қолды өнеркәсіп тауарларын шығаруға бағытталған халық шаруашылығының саласы. **Агроөнеркәсіптік орын.** Ауылшаруашылығы өнімдерін өндіріп шығаратын және өңдеумен, оларды сатумен айналысатын мекеме.

АГРОТЕХНИКА [грек. agros – алқап, technike – шеберлік] зат. Егіншілік технологиясы, ауылшаруашылық дақылдарын өсіру тәсілдерінің жүйесі.

АГРОТЕХНИКАЛЫҚ сын. Агротехникаға қатысты, соған тән.

АГРОФИЗИКА [грек. agros – алқап, physique – табиғат] зат. Өсімдіктердің сыртқы тіршілік жағдайын және олардың тіршілігіндегі физикалық процестерді зерттейтін ғылым.

АГРОФИЗИКАЛЫҚ сын. Агрофизикаға тән, қатысты.

АГРОФИРМА зат. Ауылшаруашылығы өнімдерін өндірумен және сатумен айналысатын кәсіпорын.

АГРОХИМИЯ [грек. agros – алқап, лат. chimia] зат. Өсімдіктерді қоректендіру, жоғары сапалы артық өнім алу үшін тиянақтқыш пен химиялық заттарды қолдану мәселелерін зерттейтін ғылым, пән.

АГРОХИМИЯЛЫҚ сын. Агрохимияға тән, қатысты.

АГРОЦЕНОЗ [грек. agros – алқап, koinos – жалпы] зат. терм. Ауылшаруашылығы өнімдерін алу мақсатында жасалатын жасанды экосистема, адамның қолымен жасалған тұрақсыз мәдени өсімдіктер бірлестігі; мәдени фитоценоздар және агрофитоценоздар.

АГРОЭКОЖҮЙЕ зат. терм. Ауылшаруашылық өнімдерін өндіру мақсатында адамдар үнемі реттеп отыратын өзгермелі, тұрақсыз экологиялық жүйе.

АГРОЭКОЛОГИЯ [грек. agros – алқап, oikos – үй, logos – ілім] зат. Орта факторларының мәдени өсімдіктердің өнімділігіне әсерін, сондай-ақ ауылшаруашылығы егістіктерінде тіршілік ететін азғалардың құрылымы мен өзгеруін зерттейтін қолданбалы экология бөлімі.

АГУТИ [исп. aguti] зат. зоол. Сүтқоректілердің жабайы түрінде кездесетін терісіндегі жүннің ерекше боялу түрі.

АҒА зат. 1. Туыстас ер адамдардың жас жағынан үлкені. 2. Жалты жасы үлкен ер кісіге қарата айтылатын сөз. 3. ауыс. Ақылшы, басын, жетекші. 4. Қызмет дәрежесі, лауазымы үлкен, жоғары адам. 5. Мекеме, ұйым, жиналыс бастығы, басқарушысы.

Аға буын. Өмірде көпті көрген, тәжірибесі мол алдыңғы ұрпақ. **Аға ғылыми қызметкер.** Ғылыми зерттеу мекемелеріндегі кіші және ғылыми қызметкерлерден жоғары сатыдағы ғылыми лауазым. **Аға инженер.** Техника саласындағы жоғары білімі маманның бас инженерден төмен қызметтік лауазымы. **Ағалар алқасы.** қоғ. - саяси. Түрлі мекемелер мен ұжымдарда, өндірістер мен кәсіпорындарда, ғылыми-мәдени орындарда еңбек ардагерлерінен, беделді ақсақалдардан құрылған кеңес. **Аға лейтенант.** әск. Қарулы күштердегі лейтенанттан дәрежесі бір саты жоғары әскери атақ. **Ағама жеңгем сай, анама жездем сай.** кекесін. а) Мінез-қылығы үйлес, дөп қосылған, бірінен бірінің айырмасы шамалы. ә) Ұқсас іс-әрекет.

Ағаның алды [үйі] ақ жайлау. Кеңпейіл, ақпейіл, ақ ниет аға. **Аға оператор.** тех. Оператор мамандығын жете игерген басты маман. **Аға офицер.** әск. Қарулы күштердің барлық түрлерінің полковниктері, подполковниктері мен майорлары. **Аға өлсе, іні мұра.** көне. этн. Ескі дәстүр, ата салты бойынша аға өлсе, оның әйелін алып, інісі әмеңгер болады. **Аға редактор.** Газет-журнал, кітап баспасы редакциясының басын қызметкері. **Аға сержант.** әск. Сержант атағының ең жоғары дәрежесі. **Ағасы бардың жағасы бар.** Алдында үлкені бардың сүйеніші, сенімі бар. **Аға тұтты.** Өзінен үлкен деп сыйлады, құрметтеді, қадірледі. **Аға ұрпақ.** Ата тұрған сыйлы, жасы үлкен адамдар, үлгі-өнеге иесі. **Аға шопан.** Қой бағудан тәжірибесі мол, бас шопан. **Аға шөнең.** жерг. Мықты, дәрежесі жоғары.

АҒАДАЙ сын. Аға сияқты.

АҒАЕКЕ зат. экспр. Жасы үлкен ер адамды сыйлау, құрметтеу мәнінде айтылатын қарата атауы.

АҒАЖАН зат. экспр. Туған ағасына немесе жасы сол тұстас жақсы көретін адамына құрметтеу мәнінде айтылатын қарата атауы.

АҒА-ЖЕҢГЕ зат. Жасы үлкен туған-туыс ер адам мен оның жұбайы.

АҒАЗ¹ зат. көне. Бастау.

АҒАЗ² зат. көне. Дауыс, үн.

АҒАЙ зат. Өзінен жасы үлкен ер адамды, ұстазды құрметтеу, сыйлау мәніндегі атауыш сөз.

АҒАЙПРАҢ сын. сөйл. **Ақайран.**

АҒАЙЫН зат. этн. 1. Бір екеден тараған ағалы-інілердің туыстығын көрсететін жалты ұғым. 2. Аталас, туысы жақын, ата-бабасы бір, бауырлас, рулас адамдар. 3. Бауырлас, достас (елдер). 4. Қалың жұртқа қарата айтылатын қарата. 5. сөйл. Белгілі бір саладағы маман-

дар қауымы деген мағынаны білдіру үшін қолданылатын сөз.

Ағайын ала болды. Туыстас адамдардың арасына от түсті, жауласты, өштесті, араздасты. **Ағайын бір өлі, бір тіріде.** Туыстығы, жақындығы өмірдің қуанышты, қайғылы сәттерінде білінеді, ағайындардың басы негізінен сондай сәттерде қосылады деген мағынада. **Ағайын тұтты.** Іш тартты, туыс көрді, жақын тартты.

АҒАЙЫН-АЖЫН зат. сөйл. **Ағайын-анжы.**

АҒАЙЫН-АНЖЫ зат. Ағайын-туыс, жегжат-жыраат.

АҒАЙЫН-АННЫ зат. сөйл. **Ағайын-анжы.**

АҒАЙЫН-АУҚЫМ зат. Ағайын-туыс, ағайын-ажын.

АҒАЙЫНГЕРШІЛІК зат. Ағайыншылық, бірін-бірі туыс санап, жақын тартушылық.

АҒАЙЫНДАЙ сын. Ағайын сияқты, өз туысындай.

АҒАЙЫНДАС сын. 1. Аталас, рулас, туыстас, бауырлас. 2. ауыс. Жақын, жуықтас, ұқсас, сыйбалас.

АҒАЙЫНДАС= ет. Туыстасу, бауырласу, достасу, елдесу, жақындасу.

АҒАЙЫНДАСТЫҚ зат. 1. Ағайын болғандық, туыстастық. 2. ауыс. Жақындастық, сабақтастық.

АҒАЙЫНДАСТЫР= ет. Туыстастыру, жақындастыру.

АҒАЙЫНДАСТЫРУ Ағайындастыр етістігінің қимыл атауы.

АҒАЙЫНДАСУ Ағайындас етістігінің қимыл атауы.

АҒАЙЫНДЫ сын. Ағалы-інілі, туыстас, бауырлас, ағайындас.

Ағайынды қоңыр қаз. Ажырамас дос, қатар-құрбы; бірге туған туыс, аға-іні.

АҒАЙЫНДЫҚ зат. 1. Ағайынгершілік, туысқандық, туыстастық. 2. ауыс. Бауыр-малдық, достық.

АҒАЙЫНДЫ-ҚАРЫНДАС зат. Бірге туған, туыс бауырлар, аға-қарындастар.

АҒАЙЫН-ЖЕГЖАТ зат. Туған-туыс, сүйекшатыс, жақын-жуық, ағайын-жұрт.

АҒАЙЫН-ЖҰРАҒАТ зат. Ағайын-туыс, ілік-шалыс, дос-жаран, тамыр-таным.

АҒАЙЫН-ЖҰРТ зат. Барлық туматуыс, алыс-жақын ағайын.

АҒАЙЫНСУ Ағайынсы етістігінің қимыл атауы.

АҒАЙЫНСЫ= ет. Ағайын болғансу, ағайын болып көріну.

АҒАЙЫНСЫЗ сын. Туған-туыс, бауырлы жоқ.

АҒАЙЫНСЫМАҚ зат. экспр. Шын жанашыр емес, сөз жүзінде туыс болып жүретін.

АҒАЙЫН-ТУҒАН зат. Жақын туыс, бауырлас адамдар.

АҒАЙЫН-ТУҒАНДЫҚ зат. Бауырлас-тық, туыстық.

АҒАЙЫН-ТУҒАНСЫЗ сын. Туған-туысқаны, бауырлы жоқ.

АҒАЙЫН-ТУМА зат. сөйл. **Ағайын туған.**

АҒАЙЫН-ТУЫС зат. Ағайын-туған, ең жақын бауырлас адамдар.

АҒАЙЫНШЫЛ сын. Туысқаншыл, бауырмал, жақын-туысқаншыл.

АҒАЙЫНШЫЛА= ет. 1. Туысқаншылау, туысқандық жаймен ағайынды аралап, қиыдыру. 2. Басына іс түскен, ауырып-сырқап қиалған адамға жақын туыстарының көмек беріп, қолдау көрсетуі, қаржы, мал жинап беруі, қарасуы.

АҒАЙЫНШЫЛАУ Ағайыншыла етістігінің қимыл атауы; ағайын аралау.

АҒАЙЫНШЫЛЫҚ зат. 1. Жақын туыстық, туыстық қатынас. 2. Жақын ара қатыстық, адамгершілік, сыйластық. 3. ауыс. Бітімшілік, әділ төрелік.

АҒАЛА¹= ет. 1. Аға-аға деп еркелеу. 2. Жасы үлкен ер адамды аға деп сыйлау, құрметтеу. 3. ауыс. Ер адамға жалыну, жалбарыну.

АҒАЛА²= ет. Түрлі жарыстарда, бәсекелестікте айқын басымдылықпен жеңіске жету, қарсыласын жығу, озық шығу.

АҒАЛАС= ет. Жасының үлкендігіне қарап, алдыңғы кезекті, жолды ағаларға беру.

АҒАЛАСУ Ағалас етістігінің қимыл атауы; жасы үлкенге жол берісу.

АҒАЛ-ЖАҒАЛ сын. Кір-қожалақ, сатал-сатал, салтақ-салтақ.

АҒАЛ-САҒАЛ сын. сөйл. **Ағал-жағал.**

АҒАЛЫҚ¹ зат. 1. Жасы кішіге деген үлкендік, ақыл берушілік. 2. Жасы кішіге жасайтын қамқорлық, қорған болушылық. 3. ауыс. Басқарушылық, басшылық.

Ағалық [ақыл] айтты. Көпті көрген үлкені ретінде ақыл-кеңес берді.

АҒАЛЫҚ² сын. Ағаға тән, ағаға қатысты. Ағалық сөзім. Аялаушылық, қамқор көңіл.

АҒАЛЫ-ҚАРЫНДАСТАЙ сын. Бірге туған бауырдай, туыс адамдай тату-тәтті.

АҒАЛЫ-ҚАРЫНДАСТЫ сын. Ағасы мен қарындасы бар, ағайынды.

АҒАЛЫ-ІНІЛІ сын. Ағасы мен інісі, ағайынды, бауырлас.

АҒАМАН зат. көне. Бас көтерер басшы, ақылшы.

АҒАНА зат. көне. Садақа, көмек ретінде берілетін ақша.

АҒАР= ет. 1. Ақ түске айналу, бозғылт тарту. 2. ауыс. Айып-жазадан ақталу, тазару, күнәдан арылу. 3. ауыс. Оқып білім алып, сауаттану, көзі ашылу. 4. ауыс. Аузы аққа тийіп, ийіп-жемі көбею, ауқаттану, тойыну. 5. ауыс. Қартаю, егде тарту, кемеліне келу.

Ағарып атқан таңдай. бейн. Жадыратып сергітетін, жанға жағымды деген мағынада.

АҒАРАҢ елік. Ақшыл тартқан, кенеттен ақшыл болып көрінген түсті бейнелейтін сөз.

Ағараң етті. Ақшыл тартты, кенеттен ақшылданып көзге түсті. **Ағараң тартты.** Ақшыл тартты, ақшыл боп көрінді, ақшылданды, ағарды.

АҒАРАҢДА= ет. 1. Ақшыл тарту, ақшылдау боп, қылғақ тарта көріну. 2. Бозғылттану, бозарып көріну.

АҒАРАҢДАУ Ағараңда етістігінің қимыл атауы.

АҒАРАҢДАТ= ет. Ағараң-ағараң еткізу, қылаңдату.

АҒАРАҢДАТУ Ағараңдат етістігінің қимыл атауы.

АҒАРҒАН зат. Сауын малдың сүтінен жасалған айран, шұбат, қымыран, қымыз сияқты сусын тағамдар.

АҒАРТ= ет. 1. Аппақ ету, ақ түске бояу. 2. Үйді әктеу, ақтау. 3. ауыс. Халыққа білім беру, жаптай сауат ашу.

АҒАРТҚЫ зат. хим. 1. Мақталар мен маталарды, жиібекті, жүнді, теріні, жасанды және синтетикалық талшықтарды, сабынды, майларды т.б. ағартуға пайдаланылатын түрлі органикалық және бейорганикалық қосылыстар. 2. Күмісті жалтырату үшін ашудасқа су қосып дайындалған зат.

АҒАРТҚЫШ сын. хим. **Ағартқы.**

Ағартқыш заттар. хим. **Ағартқы** (мақталар мен маталарды т.б. ағартуға пайдаланатын қосылыстар).

АҒАРТУ¹ Ағарт етістігінің қимыл атауы. 1. Заттың түсін ақ қылу. 2. Үйді әктеу, ақтау. 3. Айып-күнәдан ақтау, босату, құтқару.

АҒАРТУ² зат. Жаптай сауат ашу, халыққа білім беру, оқыту, тәрбиелеу ісі.

АҒАРТУШЫ зат. 1. Халықтың сауатын ашу, білім беріп, оқу, ағарту ісімен шұғылданушы адам. 2. тар. Қоғам кемшіліктерін ізгілік, әділеттілік идеялары мен ғылыми таным-білім негізінде түзетін, оның талғамын, саясат, тұрмысын өзгертуге болады деген идеяны ұстанушы қайраткер, осы ағым өкілі.

АҒАРТУШЫЛЫҚ зат. 1. Оқу-ағарту ісімен шұғылданушылық, халыққа білім берушілік. 2. тар. XVIII–XIX ғасырларда дамыған ізгілік, әділеттілік идеялары мен ғылыми таным-білім негіздерін тарату жолдары арқылы қоғам кемшіліктерін түзетуге, оның талғам-талаптарын, саясатын, тұрмысын өзгертуге болады деген идеяны ұстанушы ағым.

АҒАРТЫҚ зат. саят. Құс семіре бастағанда берілетін суға салып қойып, қан-сөлін кетірген ақжем ет.

АҒАРТЫЛ= ет. Әктелу, ақталу, тазартылу.

Ағартылған целлюлоза. хим. Ағартуға шығарылған техникалық целлюлоза.

АҒАРТЫЛУ Ағартыл етістігінің қимыл атауы.

АҒАРТЫС= ет. Бірге тазаласу; әктесу.

АҒАРТЫСУ Ағартыс етістігінің қимыл атауы.

АҒАРУ Ағар етістігінің қимыл атауы. **АҒАРЫҢҚЫ** сын. Ақшыл тартқан, бозғылт, ақишылдау.

АҒАС зат. жерг. Су орып кеткен жер, жыра.

АҒАСҰЛТАН зат. тар. Хандық институты жойылғаннан кейін Ресей үкіметінің қазақ даласын отарлау саясатымен байланысты құрағи әкімшілік-аумақтық округті басқарушының лауазымы.

АҒАСЫЗ сын. 1. Ағасы жоқ. 2. ауыс. Ақшылшысы, қошбасшысы жоқ, қамқорсыз.

АҒАСЫЗДЫҚ зат. Жасы үлкен ағасы, ақшылшысы, қамқоршысы жоқтық.

АҒАСЫН= ет. Өзін аға, қамқоршы етіп көрсету.

АҒАСЫНУ Ағасын етістігінің қимыл атауы.

АҒАТ сын. Жаңсақ, жаңылыс, теріс, қате. **Ағат кетті.** Теріс іс істеді; қателесті, жаңылды.

АҒАТАЙ зат. экспр. 1. Жасы үлкен ер адамды, болмаса туған ағаны не туысқанды құрметтеп сыйлағанда немесе оған жалынғанда айтылатын сытайы қаратпа атауы. 2. Өз ағасын немесе жасы сол тұстас ер адамды қастерлеу, құрметтеу нышанымен айтылатын атауы.

АҒАТАЙЛА= ет. 1. Ағатай-ағатай деу; ізет көрсету, құрметтей атау. 2. Біреуге жалыну, жалбарыну.

АҒАТАЙЛАУ Ағатайла етістігінің қимыл атауы; ағатай-ағатай деу, ізет көрсету.

АҒАТСЫЗ сын. Қатесіз, мүлтіксіз, тура.

АҒАТТАУ сын. Ерсілеу, әбестеу, терістеу, орынсыздау.

АҒАТТЫҚ зат. Ерсілік, әбестік, жөнсіздік, жаңсақтық.

Ағаттық жіберді. Қателесті, жаңылысты, жаза басты.

АҒАУЫЗ зат. жерг. Еті дәмді, салмақты келетін ірі шортан түрі.

АҒАШ зат. 1. Әртүрлі тұрмыстық бұйымдар, жиһаз жасау мен құрылыста және отын ретінде қолданылатын діңі қатты жуан өсімдік. 2. бот. Бұтақты, жапырақты, діңді, биік өсетін көлжылдық өсімдіктердің жалты атауы. 3. Кең тараған құрылыс материалы. // Ағаштан жасалған.

Ағаш ат. Ағаштан ат кейпінде жасалған ойыншық. **Ағаш атқа қамшы көп, аттанарда жоқ.** Дос-жаран көп болғанмен, басқа іс түскенде ешкім болмады. **Ағаш атқа мінді.** Шыбықты ат қылып мініп ойнады, шапқылады. **Ағаш аяқ.** Ағаштан жасалған ыдыс. **Ағаш белсенді.** Жұмыстың жөнін жете, толық білмейтін, дүмбілез, белгілі әкімдік мансабы жоқ, қолынан еш нәрсе келмейтін, сырттай пысық кісі. **Ағаш белсенділік.** Әкімшілік қызметі, мансабы жоқ, қолынан еш нәрсе келмейтін, құр пысықтық. **Ағаш дайындау.** ауылшар. Ағаш өңдеу. **Ағаш ине.** көне. Қап, қанарлардың аузын тігу үшін қолданылатын, ағаштан жасалған жуалдыз, тебен. **Ағаш келі.** Жуан ағаштан ойып, үңгіп жасалған келі. **Ағаш керуует. Ағаш төсек. Ағаш кесуші.** Ағашты арамен кесіп, құрататын адам. **Ағаш көмір.** Тұрмыста отын ретінде қолданылатын, қатты, кеуекті өнім. **Ағаш күлі.** м е д. Отыз пайыз күл, жетпіс пайыз өсімдік майы бар дәрі. **Ағаш қазан қайнатты.** Аз уақытқа құмар тартатты. **Ағашқа мәуе бітсе – бөсең-бөсең.** Атақ-дәрежесі, беделі асқан сайын биязы, жұмсақ мінез көрсетіп, кешіпейіл болды. **Ағаш қоныс.** Орман-тоғайлы жердегі қоныс. **Ағаш массасы.** физ. Ағашты механикалық ұсақтау арқылы алынатын талшықты жартылай фабрикат. **Ағаш мосы.** Бұтты ағаштан жасалған мосы. **Ағаш мінез.** Тоңмойын, морт, бірбеткей. **Ағаш оқ.** а) Ағаштан жасалған садақ оғы. ә) бейн. Ауыр жаза, кінә, айып. **Ағаш отырғызды.** Ағаш екті. **Ағаш өңдеу өнеркәсібі.** тех. Ағаш өңдеумен айналысатын өнеркәсіп түрі. **Ағаш өңдеу станогі.** тех. Ағашты әрлеп, өңдеп, сүргілейтін құрал. **Ағаш соқа.** көне. Жер жырту үшін қатты, мықты ағаштан жасалған соқа. **Ағаш спирті.** хим. Ағаштан алынатын техникалық спирт түрі – метил спирті. **Ағаш сүргілеу станогі.** Ағаш бұйымдарды сүргілейтін станок. **Ағаш сүрегі.** Ағаш және шөптесін өсімдіктердің діңі мен бұтақтарында, тамырында қатайып кеткен тығыз қабықты жасушалардан құралған ұта. **Ағаш табақ.** Ағаштан жасалған, ас ішетін, сақтайтын ыдыс. **Ағаш талшықты тақта.** Жылу мен дыбыс өткізбейтін конструкциялық ағаш материал. **Ағаштан ат мінді.** сөйл. О дүңшелік болды, көз жұмды. **Ағаштан бал, шөптен сүт ағылды.** Көл-көсір, ағыл-тегіл молшылық болды. **Ағаштан түйін түйген.** Он саусағынан өнері тамған, аса шебер, ісмер, ұста. **Ағаш тостаған.** этн. Ағаштан жасалған сусын ішетін ыдыс. **Ағаш төсек.** Жатып ұйықтау, демалу үшін ағаштан жасалған үй жиһазы. **Ағаш тұғыр.** Құн қызуынан, жауын-шашын, боран-дауылдан қорғау үшін ағаштан жасалған тұғыр. **Ағаш тырма.** көне. Жыртылған жердің топырағын ұсақтап тегістейтін, тістері сойдияған, ағаштан жасалған тырма. **Ағаш ұстасы. Ағаш шебері.** Ағаш үзенгі. Ағаштан шауып жасалған үзенгі. **Ағаш үй.** а) Ағаштан қиып салынған үй. ә) жерг. Киіз үй. **Ағаш шайыры.** хим. Ағашты жылу көмегімен құрғақ айдау арқылы алынатын органикалық заттар қоспасы. **Ағаш шебері.** Ағаштан түйін түйетін, түрлі заттар жасайтын шебер. **Ағаш шеберлік жұмыстар.** Ағаш

АҒЫМДАҒЫШ: ағымдағыш мәшинелер. тех. Әдетте драглайнмен жабдықталған, жылжып жүретін мәшинелер.

АҒЫМДЫҚ сын. Күрделікті, кезектегі.

АҒЫН зат. 1. Судың жылжып ағу қарқыны, ағыс. 2. геогр. Белгілі уақыт (тәулік, ай, жыл) ішінде өзеннің көлденең қимасынан ағып өтетін су мөлшері. 3. ауыс. Ектін, қарқын. 4. ауыс. Беталыс, бағыт. // сөйл. Ағып жатқан су, өзен, жерасты суы.

Ағынға қарсы жүзді. Қайтпады, қарсы тұрды. **Ағындар құрылымы.** физ. Сұйықтардың және газдардың ламинарлық немесе турбуленттік ағындарда, олардың ағын бойымен немесе көлденеңде араластырылғанда болатын құбылыстарды қорытындылайтын түсінігі. **Ағын коэффициенті.** геогр. Су жинау алабынан ағып өтетін жалпы жауын-шашын мөлшеріндегі ылғалдың үлесі. **Ағын мөлшері.** геогр. Су жинау ауданынан белгілі уақыт бірлігі ішінде ағып өтетін су мөлшері. **Ағын су.** Тоқтаусыз ағып жатқан, ағысты өзен, су. **Ағын судай.** Ектінді, тегеурінді. **Ағын судай ектіндеді.** Мейлінше тегеурінді қарқындады. **Ағыны теріс.** Ой-өрісі, ниеті бөлек.

АҒЫН= ет. көне. Жалыну, жалбарыну, сыйну.

АҒЫНДА= ет. 1. Бар пәрменімен алға ұмтылып, арындау, ектіндеу, қарқындау. 2. ауыс. Арындау, төгілу, құйылу.

АҒЫНДАЙ сын. Ағын тәрізді, ағын сияқты.

АҒЫНДАН= ет. Ағыны ұлғаю, көбею, тасқындау.

АҒЫНДАНУ Ағындан етістігінің қимыл атауы.

АҒЫНДАТ= ет. 1. Ектіндету, қарқындату, зулату, зымырату. 2. Күйкылжыту, төгіту, шырқау.

АҒЫНДАТУ Ағындат етістігінің қимыл атауы; ектіндеу, зулату.

АҒЫНДАУ Ағында етістігінің қимыл атауы; қарқындау, зымырау.

АҒЫНДЫ сын. 1. Ағыны қатты, ағысты. 2. ауыс. Қарқынды, тегеурінді, ектінді.

Ағынды көл. Өзен ағып шығатын көлдер.

АҒЫНДЫЛАР зат. сушар. Кәсіпорындар мен ауыл және мал шаруашылықтарында пайдаланылып, тазартудан өткен су қалдығы, ақба.

АҒЫНҚҰМАР зат. зоол. <грек. theos – ағын, phileo – сүйемін> Суы жылдам ағатын суқоймалар мен тасқынды тау өзендерінде тіршілік ететін жәндіктер.

АҒЫНСЫЗ сын. Қозғалыссыз, бір қалыпты; ақпайтын, ағыны жоқ.

Ағынсыз аймақ. геогр. Құрлықтағы өзендер жүйесінің мұхитпен байланысы жоқ бөлігі. **Ағынсыз алап.** геогр. Суы мұхитқа жетпейтін ағынсыз аймақ.

АҒЫН-ТӨГІН сын. Молшылық, аста-төк берек.

АҒЫНША зат. кен. Балқытылған сұйық кеннің шағын ағыны.

Ағыншамен газарту. кен. Шөміштен аққан сұйық шойынның ағынын өттепкен немесе тотықтырып газбен үрлеу арқылы тазалау.

АҒЫП-ТАМЫП үст. 1. Ағып-төгіліп, бірде тамып, бірде ағып. 2. ауыс. Үздік-создық, шашырап. 3. ауыс. Ағыл-тегіл, көл-көсір.

АҒЫР сын. ескікіт. Лайықты, тұрарлық.

АҒЫРАБИ сын. **Ағраби.**

АҒЫС зат. 1. Ағым, қозғалыс, тарам. 2. геогр. Белгілі бір географиялық ендіктің ауа райын қалыптастыратын теңізге не құрлыққа

бағытталған ауа қозғалысы. 3. ауыс. Бағыт, беталыс, бағдар.

АҒЫС= ет. Зуылдасу, зымырасу.

АҒЫСТЫ сын. Ағысы қатты, күшті, қатты ағып жатқан.

АҒЫСУ Ағыс етістігінің қимыл атауы.

АҒЫТ= ет. 1. Босату, иешу. 2. ауыс. Өнкүйі, өлең-жыр т.б. тоқтаусыз, кібіртіксіз айту, ағылту, аңырату.

Ағытқан қойдай [қозыдай] жамырады. У-шу болды, шулады. **Ағытып жіберді.** Енесі сауылатын құлынды желіден босатып, ноқтасын сытырып алып, еркіне жіберді.

АҒЫТҚЫЗ= ет. Ағыттыру, босатқызу.

АҒЫТҚЫЗУ Ағытқыз етістігінің қимыл атауы.

АҒЫТПА¹ зат. тех. электр. Электр тізбектерін, электрондық блоктарды бір-біріне қосып, ажыратып тұратын электромеханикалық құрылғы.

АҒЫТПА² зат. жерг. Елдің шегарадан көптеп еркін өтуі, ашық шегара күндер.

АҒЫТПАЛЫ сын. Ағытып қоятын.

АҒЫТТЫР= ет. Ағытқызу, босаттыру, иешітіру.

АҒЫТТЫРУ Ағыттыр етістігінің қимыл атауы.

АҒЫТУ Ағыт етістігінің қимыл атауы.

АҒЫТУЛЫ сын. Ағытылған, ағытылып қойылған.

АҒЫТЫЛ= ет. 1. Жоңқилу, шұбау, шұбыру, жүйткү. 2. ауыс. Ақтарылу, ағынан жарылу, шешілу, көсілу.

АҒЫТЫЛДЫР= ет. Ақтарылу, шешіліп сөйлеу, ағынан жарылу.

АҒЫТЫЛДЫРУ Ағытылдыр етістігінің қимыл атауы.

АҒЫТЫЛУ Ағытыл етістігінің қимыл атауы.

АҒЫТЫС= ет. Шешісу, босатысу.

АҒЫТЫСУ Ағытыс етістігінің қимыл атауы.

АД: Ад қауымы. діни. Нұх пайғамбардың немерелерінен болған Адтың балаларынан тараған Хұд пайғамбардың қауымы.

АДАБ зат. ескікіт. **Әден.**

АД-РЕФЕРЕНДУМ зат. кұқык. Мемлекеттің келісімшарт міндеттілігімен немесе мәтінмен келісетіндігін адын ала бидіру тәсілі ретінде мемлекет өкілінің халықаралық шартқа шартты түрде қол қоюы.

АДА¹ ар. آءا сын. Түк жоқ, жүрдай, құр алақан.

Ада болды. Таусылды, бітті, түгесілді, жоқ болды. **Ада етті [қылды].** Тауысты, бітірді, аяқтады, түгесті. **Ада ұрды.** Шарқұрды.

АДА²: Ада ақсүйек. діни. Әзірет Әлінің әйелі Биби Фатимадан тараған ұрпақтары, сөйт қожалар.

АДА³ зат. ннф. <ағыл. ada> Бағдарламалар жұмысының сенімділігі мен тиімділігін қамтамасыз ететін нақты уақыт режимінде қолдануға бейімделген жоғары деңгейлі бағдарламалау тілі.

АДА= ет. Қайрат-жігері таусылу, біту, қалжырау.

АДА-ГҮДЕ үст. Біржолға, мүлдем, бүтіндей, толығымен, тұтастай.

АДАҒАЙЛА= ет. Айғайлау, сүрен салу, айғай-шу шығару.

АДА-ЖҮДА үст. сөйл. **Ада-гүде.**

АДА-КҮДЕ үст. **Ада-гүде.**

АДАКТИЛИЯ зат. мед. Іштен саусақсыз туу кемістігі.

АДАҚ сын. көне. Дара.

АДАҚҚЫ сын. жерг. Аяққы, соңғы.

АДАҚТА= ет. көне. 1. Аяқтау, ада ету, бітіру. 2. Аралау, кезу. 3. Ақтару, тіміскілеу, тінту. 4. Оқшаулану, ерекшелену, даралану.

АДАҚТАЛ= ет. көне. Таусылу, аяқталу, біту.

АДАҚТАЛУ Адақтал етістігінің қимыл атауы.

АДАҚТАС= ет. көне. Бірге аралау, бірігін ел кезу.

АДАҚТАСУ көне. Адақтас етістігінің қимыл атауы; ел кезісу.

АДАҚТАТ= ет. көне. 1. Аралату, кездіру, шарлату. 2. Оқшаулату, ерекшелету, даралану.

АДАҚТАТУ Адақтат етістігінің қимыл атауы.

АДАҚТАУ¹ Адақта етістігінің қимыл атауы; аралау, кезу.

АДАҚТАУ² зат. этн. Күйеу баланың қалыңдығының туыстарына беретін соңғы сыйлығы, тартуы.

АДАЛ¹ [ар. عادل] сын. 1. діни. Мұсылман дінінде руқсат етілген нәрсеңі, істегені, тұтынғаны үшін күнәға саналмайтын амал, іс-әрекет, тағам мен киім-кешек түрлерінің, т.б. сияқты. 2. Таза, пайдалануға болатын, жарамды. 3. Ар-ұяты құшті, ақ ниетті, таза (адам). 4. Шын берілген, сенімді, күмән тудырмайтын. 5. Кіршіксіз, мінсіз, пәк, қатқалсыз. 6. Тура, анық, шын, аққат. // көне. Адал мал, дүние.

Адал ақы. Таза еңбекпен тапқан табыс. **Адал ас.** а) Таза, иіш-жеуге жарамды, пайдалануға болатын ас. ә) Таза еңбекпен, маңдай термен келген ас. б) діни. Ислам шарттары толық сақталған, иіш-жеуге жарамды тамақ, иіш-жем. **Адал болды.** Таза еңбек етті, арамдық істемеді; шын берілді. **Адалға қарасы жоқ.** Малға да, асқа да жарымаған, тігерге тұяғы жоқ тақыр кедей. **Адалдан бер, ақтан бер.** тілек. Ізгілік жолдан табылсын деген мағынадағы ақ, оң бата. **Адалдан жиған мал [дүние].** Таза еңбекпен табылған байлық. **Адал еңбек.** Таза еңбек, өз күшімен істелген іс. **Адал еңбек етті.** Таза, маңдай тер, табанақымен табыс тапты, жұмыс істеді. **Адал жанды.** Арамдығы жоқ, таза ниетті. **Адал жар.** экспр. Сүйіп қосылған өмірлік жұбай. **Адал жол.** Дұрыс, оң бағыт, орынды іс-әрекет. **Адал жіпсіз.** Дүниесіз, малсыз. **Адал итсіз.** бейн. Ешбір малы жоқ, тақыр кедей. **Адал көңіл.** Таза ниет, ақ пейіл. **Адал күс.** Еті жеуге жарамды, үйрек, қаз, қырғауыл, бодене сияқты дала құстары. **Адал мал.** Маңдай тер, табанақы, таза еңбекпен тапқан дүние. **Адал ниет.** Ақ, таза пейіл, шынайы көңіл, ыстық ықылас. **Адал ниетті.** Пиғылты дұрыс, діті оң, ынтасы тура. **Адал ниеттілік.** Діттің таза, пиғылдың оң болушылығы, ақкөңілділік. **Адал пейіл.** Көңілінде жамандық жоқ, таза ниет. **Адал сүт емген.** а) Ата-ананың тәрбиесін алған, өнегелі, көргенді адам, негізі жақсы, текті. ә) Қайырымды, адал; Құдайға қараған. **Адал, шын достық.** Риясыз, бүкпесіз дос болушылық. **Адалын алдарына салды.** Барын аузына тосты, сыйлан күтті. **Адалынан айырылды.** Еңбекпен, маңдай термен тапқан малынан, дүниесінен жүрдай болды.

АДАЛА= ет. **Ада ету, тауысу, бітіру, аяқтау.**

АДАЛБАҚАН зат. этн. Киім ілетін көп ашалы, бұтақшалы қада ағаш, киіз үй жазының бірі.

АДАЛДА= ет. 1. Адал етіп, ақтау.

2. Оңын, дұрысын тексеру, істің мән-жайын анықтау, ақ-қарасын білу.

АДАЛДАН = ет. 1. Тазару, тазалану, арылу. 2. Ақталу, өтелу.

АДАЛДАНУ Адалдан етістігінің қимыл атауы.

АДАЛДАУ Адалда етістігінің қимыл атауы; ақтау, тазалау.

АДАЛДЫҚ зат. 1. Ізгілік, тазалық, имандылық қасиет. 2. Бір-бірімен серттескен, сүйген адамдардың өзара шынайы берілгендігі. 3. діни. Ислам шарттары бойынша астың иіп-жеуге жарамдылығы, тазалығы.

Адалдыққа нан ұстады. Қазақтағы көне наным бойынша, сөзінің, ісінің, әңгімесінің шын екендігіне серт беру, күләндіруі білдіретін нанды қолмен ұстау шартын жасады.

АДАЛДЫЛЫҚ зат. *Адалдық.*

АДАЛЗАДА зат. көне. Адал сүт емген, ана тәрбиесін көрген (ұл, қыз).

АДАЛСУ Адалсы етістігінің қимыл атауы.

АДАЛСЫ = ет. жағымсыз. Өзін-өзі адал, таза, бейкүнә етіп көрсету.

АДАЛСЫН = ет. жағымсыз. Адал, таза, әділ болғансу.

АДАЛСЫНУ Адалсын етістігінің қимыл атауы.

АДАЛШЫЛЫҚ зат. Адалдық, адамгершілік.

АДАЛЫМСУ Адалымсы етістігінің қимыл атауы.

АДАЛЫМСЫ = ет. сөйл. *Адалсы.*

АДАЛЫНАН үст. 1. Жөнімен, мейірімді, есті, саналы етіп. 2. Ағынан, шынайы көңілімен, жан-тәнімен.

Адалынан жарылды. Бар ынта-көңілімен істеді, шын ниет, таза көңіл білдірді. Адалынан жолықтыр. тілек. Ақпейіл, ақкөңіл, жібі түзу, жақсы адамға кезіктіріп, бақытты ет деген мағынадағы сөз.

АДАМ [ар. *ادم*] зат. 1. филос. Ойлау және сөйлеу қабілеті зор, еңбек құралдарын жасап, оларды өз иілік қажетіне жарата білетін қоғамның саналы мүшесі. 2. Адамзат өкілі, кісі. 3. психол. Генетикалық жақпап өмірдің басқа формаларымен байланысты және ол формалардан еңбек құралдарын өндіру қабілетінің арқасында бөлініп шыққан, түсінікті сөйлей, ойлай алатын, саналы био-әлеуметтік тіршілік иесі. 4. діни. Алланың жаратқан құлы, пенде. 5. пед. Өзіндік мінез-құлқы, ой-өрісі, тұр-тұраты бар ерекше жекетілген. 6. экспр. Рухани толысқан, жан-дүниесі бай, ақыл-парасат иесі. 7. Тірі жан, тіршілік иесі, кісі атаулы. 8. Кім болса да, қайсыбір, қандайда бір кісі. 9. Өлшем, бірлік мағынасында. 10. ауыс. Халық, жұрт, көпшілік. 11. ауыс. Қандай да бір міндет жүктеген, осы міндетті атқарушы кісі немесе біреудің, бір нәрсенің құзырындағы тұлға, қызмет, кәсіп иесі, қандай да бір топ өкілі.

Адам азаттығы. саяси. Адамның бас бостандығы, еркі, тәуелсіздігі. **Адам айтқысыз.** а) жағымды. Керемет, гажап, айтып жеткізуге болмайтын, ерекше. ә) жағымсыз. Ауызға алғысыз, нашар; түкке тұрғысыз. **Адам аласы ішінде.** Адамның айла-амалы, құлығы жасырын, құпия. **Адам алатын бура.** Кісіге шабатын, кісіні шайнап тастайтын күйлі бура. **Адам анатомиясы.** Адам ағзасының ішкі және сыртқы құрылысын зерттейтін ғылым. **Адам атаулы.** Жер бетіндегі күллі жұрт, адам баласы. **Адам аулады.** Адамға қиянат істеді, алдап-арбап, құлықпен мал-жанын ұрлады. **Адам аяғы баспаған [аяғын салмаған].** Адам барын көрмеген, кісі бармаған (жер). **Адам әлеуметі.** Адам қоғамы. **Адам баласы.** Бүкіл адамзат, адам атаулы. **Адам баласына жазығы жоқ.**

Ешкімге зияны жоқ, заласыз. **Адам бар ма?** бейн. Ешкім жоқ, **Адам болды.** а) Ер жетті, есейді. ә) Жұрт қатарына қосылды, саналы азамат санатына кірді. б) Ауруынан айығып, оңалды, сауыға бастады. **Адам болмады.** а) Оңалмады, денсаулығы қалтына келмеді, қайтып кісі бола алмады. ә) Ел қатарлы кісі бола алмады. **Адам бетіне қарай алмады.** Қатты ұялды, қысылды. **Адам бұйрықтан қалмайды [кетпейді].** Ажалдан ешкім құтылмайды, уақыты келгенде бәрі де о дүниелік болады, ажалсыз адам жоқ. **Адам бық-бық етті.** Қатпады, құжынады. **Адам біткен.** Бүкіл адамзат, жұрт, күллі халық. **Адамға қайыр қылды.** Біреуге жақсылық істеді, адамгершілік іс жасады. **Адамға қарсы жасалатын зұлымдық.** қылмыс. **Жазықсыз адам өлтіру, нақақ қан төгу, бүлік шығару, азғындық жасау, адамдар арасындағы қарым-қатынас тәртібін қасақана бұзу, қысым жасап қорлық көрсету, қызмет бабын пайдаланып, қиянат жасау. Адамға санамады [есептемеді, балаған жоқ].** Менсінбеді, адам құрлы көрмеді, місе тұтпады. **Адам емес.** Адамшылығы аз, ұяты жоқ. **Адам етті [кылды].** Ел қатарына қосты, өсіріп-жеткізді. **Адам жалмау.** Өлтіру, көзін құрту. **Адам жанының инженері.** газеті. Көңіл тапқыш, адам жанын тез түсінетін кісі туралы. **Адам және жануарлар морфологиясы.** Биологияның адам мен жануарлар ағзасының сыртқы құрылысын, пішінін зерттейтін саласы. **Адам жұты.** Жұт жылы адамдардың қырылуы, адам шығынын қисапсыз көп болуы. **Адам – жылқы мінезді.** Адам мінезі құбылмалы, аумалы-төкпелі. **Адам капиталы.** коғ.-әлеум. Елдің экономикалық дамуы үшін аса маңызды болып табылатын еңбек күші ретіндегі адам қоры. **Адам көрмеген.** Керемет, гажап, адам таңғаларлық. **Адам күйіне [қалпына] түсті.** Өзіне-өзі келді, етек-жеңін жинады; адамға ұқсады, кісі сияқты болды. **Адам қатарына қосты.** Тәлім-тәрбие беріп өсірді, жеткізді. **Адам қолы тимеген.** Жан баспаған, ел мекендемеген. **Адам қолымен.** Қолмен, адам жасап деген мағынада. **Адам құқығы.** заң. Адамның өз мүдделерін заң шеңберінде жүзеге асыру мүмкіндігі. **Адам құқылары мен бостандықтары.** заң. Жеке адамның дүниежүзі қоғамдастығы мойындап, халықаралық-құқықтық құжаттарда бекітілген, әлеуметтік және құқықтық тұрғыдан қамтамасыз етілген, ешкім шек қоймайтын немесе тыйым сала алмайтын құқылары мен бостандықтары. **Адам құрлы көрмеді.** Адам деп есептемеді, менсінбеді. **Адам мен жануарлар зиянкестері.** зool. Адам мен жануарлар ағзасын зақымдауын паразиттер, улы жыландар, улы өрмекшілер, қансорғыш жәндіктер. **Адам морфологиясы.** а) биол. Адам ағзасының тіршілік әрекетіне, өмір сүрген ортаға байланысты физикалық даму ерекшеліктерін зерттейтін ғылым саласы. ә) антр. Адамды жасына, жынысына, нәсіліне, этникалық, конституциялық, географиялық ерекшеліктеріне қарай зерттейтін ғылым саласы. **Адамнан асқан.** Ерекше, ешкім тең келмейтін, айрықша. **Адамның басы – Алланың добы.** Адам – Құдайдың құлы, бар билігі, тағдыры Құдайдың қолындағы пенде деген мағынада. **Адамның дәті шыдамайды.** Адам жаны төзбейді, көнбейді. **Адамның иммундық тапшылық вирусы.** м.ед. <ағыл. human immunodeficiency virus> Жүре пайда болатын иммундық тапшылық синдромы ауруын тудыратын вирус. **Адамның өз-өзіне жасайтын зұлымдығы.** діни. Алла тағаланың өмірлеріне мойынсұнбау, өз-өзіне қол жұмсау т.б. **Адам өтпес, аң жұрмес.** Тірі жан, жан-жануардың аяғы тимеген. **Адам санады.** Кісі санады, ескерді, еледі. **Адам сауды.** Кісі еңбегін қа-

нады, пайдаланды, арбап-алдады, езді. **Адамның саяси құқықтары.** саяси. Адамның, мемлекеттің қоғамдық және саяси өміріне араласу мүмкіндіктері. **Адам сүймес.** Жағымсыз, ұнамсыз, өрескел. **Адам тәртізді маймылдар.** зool. <грек. anthropoidea> Адамға ұқсас болғандықтан, адам тәртізді деп аталып кеткен маймылдар отрядының тартанаулылар тобының бір тұқымдасы. **Адам төгі.** Адам баласы, адам нәсілі, заты адам. **Адам төзгісіз.** Шектен шыққан, шыдамайтын, қиын, ауыр. **Адам ұлы.** Адам баласы, барлық адамзат. **Адам факторы.** а) коғ.-әлеум. Қоғамдық, саяси, экономикалық мәселелерде адамды бірінші орынға қоюшылық. ә) экол. Адамның «адам – орта» жүйесіндегі қарекетінің пәрменділігіне ықпал ететін не бұл қарекетті шектейтін анатомиялық-морфологиялық, физиологиялық және психологиялық ерекшеліктерінің жиынтығы. б) Адамның әлеуметтік, экономикалық, өндірістік, ғылыми-техникалық ұйымдастырушылық-басқарушылық және басқа да қатынастар жүйесіндегі қарекетінің айрықша белгіленуі: қоғамдық өмірдің әртүрлі салаларындағы қызметтің субъектісі ретіндегі адамға қатыстының бәрі. **Адам физиологиясы.** биол. Биологияның тірі аза мен оның жеке жүйелері, тіндері мен жасушаларының қызметін зерттейтін саласы. **Адам шақ келмеді.** Ешкім қарсы келе алмады, шыдамады. **Адам шоғырлық.** Өте қорқынышты, жан тиригерлік. **Адам экологиясы.** <грек. anthropos – адам, oikos – үй, Otan, logos – зерттеу> а) Биосфера мен адамзаттың өзара қарым-қатынасындағы заңдылықтарды зерттейтін кешенді ғылым ә) Адамның жеке басының қасиеттерін жетілдіріп, өзіндік болмысын қалыптастыру, қорғау туралы ғылым.

АДАМАТА зат. діни. Діни наным бойынша Алла топырақтан жаратқан ең алғашқы кісі, күллі адамзаттың атасы; жер бетіндегі адам атаулының алғашқысы әрі адам баласына жәбірленген тұңғыш пайғамбар.

АДАМГЕРШІЛ сын. стиль. Кісі қамын ойлағыш, жақсылық жасауға бейім тұратын, қамқоршыл, кісілігі мол.

АДАМГЕРШІЛК зат. Адам бойындағы қоғамдық талапқа сай ізгілікті, инабаттылықты білдіретін ахлақ ұғым.

Адамгершілігі биік. Адамгершілік қасиеті жоғары. **Адамгершілік тәрбиесі.** Ізгілік, инабаттылық, ахлақты (мораль), адамгершілік сезімді қалыптастыру мен дамыту тәлімі.

АДАМДАЙ сын. Адам сияқты, адам тәртізді.

АДАМДЫҚ¹ зат. Адамға тән ізгі қасиет, адамгершілік, кісілік.

Адамдығын жойды. Адам атына кір келтірді, кісілігін, адамгершілігін жоқ етті. **Адамдық аяныш.** поэт. Адамшылық, мейірім. **Адамдық диқаншысы.** поэт. Ізгілікті, адамгершілікті насихаттаушы, мәдениеті жоғары, рухы биік адамға тән қадір-қасиетті дәріптеуші. **Адамдық қадір-қасиет.** коғ.-әлеум. Жеке тұлғаның қоғам мүшесі, адамзат өкілі ретіндегі өзіндік жоғары ахлақ (мораль) қасиеттерінің жиынтығы, өзінің құқығы мен мәнділігін түйсінуді. **Адамдық қатынас.** Адамдар арасындағы ауызбірлікке, адалдық, достық, жоластық сезімдерге негізделген қатынас. **Адамдықтан аттамады.** Адамгершілік, ар-ұжданнан сақтады, сыпайылық танытты. **Адамдықты жоғалтты.** Адамгершіліктен айырылды.

АДАМДЫҚ² сын. Бір кісілік, бір кісіге арналған.

АДАМЖАНДЫ сын. Адамгершілігі зор, адамсүйгіш.

АДАМЗАТ [ир. آدمي زاد] зат. 1. Бүкіл адам баласы. 2. Заты, жаратылысы, тегі адам.

Адамзат әулеті. Адам баласы, адамзат тегі.
АДАМЗАТТЫҚ сын. Адамзатқа қатысты, адам баласына тән.

АДАМИ сын. 1. Адамгершілігі бар. 2. Адамға тән, адам бойына тиесілі.

Адами рух. филос. Гуманизм, адамгершілік.

АДАМИЛАНДЫР= ет. әлеум. Ізгілендіру, адам құқықтарын сақтауға, қорғауға бағытталу.

АДАМИЛАНДЫРУ әлеум. Адамиландыр етістігінің қимыл атауы; ізгілендіру.

АДАМИЯТ зат. әлеум. Адамзат баласының әлемі.

АДАМКИК зат. миф. 1. Адам бейнелі аң. 2. ауыс. Жабайы, тәрбие көрмеген, жат, көпке ұқсамайтын кісі.

АДАМКӨРГІСІЗ сын. Тітіркендіретіндей, қарауға келмейтіндей.

АДАМ-КҮН зат. заң. Бір адамның бір жұмыс күніндегі еңбегінің көлемін есептеуде қолданылатын өлшем.

АДАМ-САҒАТ зат. заң. Бір адамның бір сағат ішіндегі еңбегінің көлемін есептеуде қолданылатын өлшем.

АДАМСУ Адамсы етістігінің қимыл атауы.

АДАМСҮЙГІШ сын. Ізгі, адамды жоғары бағалайтын, адам игілігін, құқығын жоғары қоятын.

АДАМСҮЙГІШТІК зат. Адамды ең жоғары құндылық ретінде бағалаушылық.

АДАМСҮЙЕР сын. Ізгі, адамды бағалайтын, игі.

АДАМСЫ= ет. экспр. Кісімсу, бәлсіну, пансу.

АДАМСЫЗ сын. Адам тұрмайтын, адамы жоқ, кісісіз.

АДАМСЫМАҚ сын. экспр. менсінбеу. 1. Адам іспеттес, адам деген аты ғана бар, адамдық қасиеттен жұрдай. 2. Бас көтерер, кісісіз.

АДАМСЫН= ет. Паңсыну, кісімін, өзгені менсінбеу.

АДАМСЫНУ Адамсын етістігінің қимыл атауы.

АДАМТАНУ зат. терм. Антропология, адамды, оның қоғамдық, табиғи болмысын, пайда болуы мен дамуын зерттейтін ғылымдардың жиынтығы.

АДАМТАНЫМДЫҚ сын. терм. Антропологиялық, адам болмысын зерттейтін ғылымға, ілімге қатысты.

АДАМША үст. Адам сияқтанып, адамға ұқсап.

АДАМШЫЛ сын. Адамға жаны ашығыш, қамқоршы.

АДАМШЫЛЫҚ зат. Адам бойындағы ізгі қасиет, адамгершілік.

Адамшылық арын аттады. Адамшылыққа кір келтірді. **Адамшылық арын сатты [төкті].** Кісіге тән ізгі қасиеттен жұрдай болды, ар-қиятты ұмытты. **Адамшылыққа ұқсамады.** Адамгершілікке жатпады. **Адамшылықтан шықты.** Кісіліктен кетті, ар-қияттан безді. **Адамшылықты ту қып ұстады.** Адамгершілік танытты.

АДАНАС сын. жерг. Туыстас, туыс, ағайынды. // Туысқан бауыр, ағайын.

АДАПТАЦИЯ [лат. adaptatio] зат. 1. биол. Адам ағзасының тіршілік ортаға бейімделуі. 2. экон. Маркетингіде тиісті субъектінің және оны қоршаған әлеуметтік-экономикалық ортаның мүдделерін келістіру

арқылы кәсіпорынның тұрақты қызметі мен дамуын қамтамасыз ететін негізгі атқарымдардың бірі.

АДАПТЕР [лат. adaptare] зат. тех. 1. Компьютер мүмкіндіктерін арттыруға пайдаланылатын электрондық тетік. 2. Дыбысалғыш құрылғылардың жалпылама атауы.

АДАПТОГЕН зат. биол. Ағзаның сыртқы теріс әсерге қарсыласуын күшейту қабілеті бар табиғи немесе жасанды препараттардың фармакологиялық тобы.

АДАПТОМЕТР зат. тех. Көздің дағдылану, жаттығу қабілетін өлшейтін аспап.

АДАРҒЫ зат. этн. Кілем, алаша тоқығанда пайдаланатын, өрмек жіптерін асты, үсті етіп бөліп көтеріп тұратын жұқа тақтайша түріндегі аспап.

АДАРҒЫЛ= ет. қолөнер. Өрмек жіптерін шатысын қалмау үшін тақтайшамен бөліп, сүзіп, өріп тұру.

АДАРҒЫЛАУ Адарғыла етістігінің қимыл атауы.

АДАС зат. жерг. **Аттас.**
АДАС= ет. 1. Жол таба алмай сенделу.

2. ауыс. Теріс бағытқа түсу, қателесу, жаңғылысу, шатасу.

Адасқан айып емес [адасқанның айыбы жоқ], қайтып үйірін тапқан соң. Қатесін түсініп, түзеген соң, адал, тура жолмен жүрген соң, өткенін мінеп, бетке салық етпеген жөн. Адасқан қаздай қақсады. бейн. Зар жылады, дәрменсіздік танытты. **Адасқан құдай. Жалғыз өзі, жападан-жалғыз қалғандай. Адасқанның алды – жөн, арғы – соқпақ.** Адасар кезде алдың ашық, даңғыл көрінсе де, кейін қайтарыңда ол тар болып, қиындап, қыспаққа түсіреді. **Адасып қалды.** Жоғалтты, жолынан жаңылды.

АДАС: адас қылды. Адасты, абдырады, сасқалақтады.

АДАСҚАҚ сын. Адаса бергіш, қателескіш.

АДАСҚЫШ сын. Жиі қателескіш, шатастығы, жаңғылыса бергіш.

АДАСТАЙ сын. Адас сияқты бір-біріне ұқсас.

АДАСТЫР= ет. 1. Басқа бір жаққа, жолсызға бағыттау, бағдарынан айыру. 2. ауыс. Оң жолдан тайдыру, теріс жолға түсіру, қателестіру, шатастыру, жаңғылыстыру.

АДАСТЫРУ Адастыру етістігінің қимыл атауы. 1. Жолынан жаңғылыстыру, тайдыру. 2. ауыс. Қателестіру, шатастыру.

АДАСТЫРУШЫ зат. Адастыруға мүдделі, әдейі шатастырушы адам.

АДАСУ Адас етістігінің қимыл атауы; қателесу, шатасу.

АДАСУШЫЛЫҚ зат. Қателесушілік, жаңғылушылық.

АДАТ зат. сөйл. **Әдет.**

АДАУ: адау тартты. Ескірді, ұмыт болды. **Адау шөп.** Өткен жылғы қалып пішен, шөп.

АДАУ Ада етістігінің қимыл атауы

АДАУАТ зат. көне. Жаулық, қастық, дұшпандық

АДАУ-ҚАДАУ сын. Селдір, сирек, әр жерде бір.

АДАШ үйг. зат. жерг. Дос, жолдас.

АДБАН зат. көне. Бағынышты ел-жұрттан алынатын алым-салық.

АДВАЙЗЕР [ағыл. adviser] зат. жаңа. Жоғары оқу орны студенттеріне жеке оқу жоспарын жасауға, оқу уақытын жоспарлауға көмектесу үшін белгіленген оқытушы, кеңесші.

АДВАЛОРЛЫҚ: адвалорлық баждар. зат. экон. Тауардың кедендік құнын пайыздық қатынас бойынша өндіріп алууды ұйымдас-

тырушы кеден бажының түрі.

АДВЕКЦИЯ [лат. advection] зат. геогр. Метеорологияда ауаның көлденең бағытта қозғалып өзімен бірге жылу, ылғалдық сияқты т.б. қасиеттерін де қоса жылжыту үдерісі.

АДВЕНТИСТЕР [лат. adventus] зат. теол. 19 ғ. 30-жылдары АҚШ-та протестантизмнің негізінде пайда болған христиандың ағымды ұстанушылар.

АДВЕРБИАЛ [лат. adverbium] зат. лингв. Қимылдың өту сипатын, күй-жайын білдіретін сөз табы, үстеу.

АДВЕРБИАЛДАН= ет. лингв. Сөз таптарының сөйлем ішінде үстеуге тән қасиет алуы.

АДВЕРБИАЛДАНУ лингв. Адвербиалдан етістігінің қимыл атауы.

АДВОКАТ [лат. advocatus] зат. 1. заң. Сот ісі бойынша сенім берілген айыпкерді қорғаушы, құқық бойынша кеңес беруші. 2. ауыс. Біреудің сөзін сөйлеуші, жоғын жоқтаушы.

АДВОКАТТЫҚ сын. заң. Адвокатқа тән, соған қатысты.

АДВОКАТУРА зат. заң. Адвокаттардың заңды тұлға мәртебесін танытатын қоғамдық ұйым.

АДГЕЗИЯ [лат. adhaesio] зат. хим. Бөлшектердің – атомдардың, иондардың, молекулалардың өзара әрекеттесуінен болатын әртүрлі сұйық немесе қатты денелердің жанасатын беттерінің жымдасып бірігуі.

АДДЕНДУМ [лат. addere] зат. экон.

1. Бұрын жасалған сақтандыру немесе қайта сақтандыру шартына жазбаша толықтыру. 2. Шартқа, атап айтқанда, чартерге қол қоюшы тараптар өзiрлеген толықтыру.

АДДИСОН: аддисон ауруы. мед. Бүйрек безінің қыртыс қабатынан шығатын гормондардың жетіспеуінен пайда болатын ауру.

АДЕНОВИРУСТАР [грек. aden – без, lat. virus – у] зат. мед. Құрамында дезоксирибонуклеин қышқылдары (ДНК) бар вирустар тұқымдастығы.

АДЕНОИД [грек. aden – без, eidos – түр] зат. мед. Жұтқынышақ бадамшасының қалыптап тыс құлағуы.

АДЕНОИДТАР зат. мед. Тамақ, мұрын бездерінің үлкею үдерісі.

АДЕНОКАРЦИНОМА зат. мед. <грек. aden – без, karkinoma – ісік> Секрет шығаратын бездердің кілегей қабықшаларынан дамитын қатерлі ісік.

АДЕНОМА [лат. aden – без, oma – ісік] зат. мед. Әртүрлі без ұлпаларында пайда болған оң сипаттағы ісік.

АДЕНОМАТОЗ зат. мед. Аденомалар көбейіп кетуі.

АДЕНОМЭКТОМИЯ зат. мед.

Қуықасты безін (простатаны) сылып тастау.

АДЕНОПАТИЯ зат. мед. Бездің созылмалы ауруы.

АДЕНОТРИХИЯ зат. мед. Фоликулалары өзгеруінен шаш өсуінің бұзылуы.

АДЖАР зат. этнон. Тілі грузин диалектілерінің біріне жататын Грузия құрамындағы Аджар автономды Республикасының негізгі халқы.

АДЖАСТЕР зат. экон. Сақтандыру оқиғасына байланысты туындаған зиянның орнын толтыру жөнінде сақтанушы немесе пайда алушы мәлімдеген талаптарды реттеумен байланысты мәселелерді шешу кезінде сақтанушының мүдделерін білдіретін жеке немесе заңды тұлға.

АДЖИКА [абх. аджика] зат. тамақ. Бұрыш, тұз және түрлі шөптерден жасалатын тау халықтары мәзіріндегі ащы дәмдеуіш.

АДИАБАТА [грек. *adiabatos*] зат. физ. *Адиабаталық (термодинамикалық) үдерісті көрсететін сызық.*

АДИАБАТАЛЫҚ [грек. *adiabatos*] сын. физ. *Қоршаған ортамен жылу алмаспайтын физикалық жүйеде өтетін термодинамикалық үрдіс.*

АДИСА зат. көне. *Оқиға, кездейсоқ құбылыстар.*

АДИЯ зат. көне. *Сыйлық, сый-сияпат; садақа.*

АДМИНИСТРАТОР зат. Белгілі бір мекеменің жұмыс жүйесін, ісін басқарушы шенеунік.

АДМИНИСТРАЦИЯ [лат. *administratio*] зат. **Әкімшілік.**

АДМИРАЛ [ар. *أمیر زاهد*; гол. *Admiraal*] зат. әск. *Әскери-теңіз флотындағы ең жоғарғы шен.*

АДМИРАЛДЫҚ сын. әск. *Адмиралға қатысты.*

АДМИРАЛИССИМУС зат. әск. *Барлық флоттардың адмиралы.*

АДМИРАЛТЕЙСТВО зат. **1.** Теңіз флоты істерін жүргізіп отыратын мекеме. **2.** Соғыс кемелері тұратын, оларды жөндейтін орын.

АДН зат. діни. **Жәһнат-Ғадін** (жеті қат көктердің үстінде жаратылған сегіз жаһаннан дәреже тұрғысынан ең үстем болғаны).

АДОЛЕСКАРИЙ зат. зоол. *Бауыр құртының (фасциола) осу сатыларының бірі; Кейбір сорғыш құрттардың даму кезіндегі соңғы дернәсіл сатысы.*

АДОЛЕСКАРИЯ зат. зоол. **Адолескарий.**

АДРЕНАЛИН [лат. *adrenalis*; ad – мағында, қасында; *genalis* – бүйрек] зат. мед. *Бүйрекүсті безінің бозғылт затын құрайтын хромаффинді жасушалар тобының адреноциттері (адренофронттер) бөлетін гормон; азадағы зат алмасуды жылдамдатып, қан құрамындағы қантты көбейтетін, қан қысымын жоғарлататын гормон.*

АДРЕС [франц. *adresse*] зат. **1.** **Мекенжай.** **2.** *Пошта арқылы жіберілген хат, жолдама-сөлемдеме сияқты нәрселердің сыртындағы алушының мекенжайы мен аты-жөнін көрсеткен жазу.* **3.** ауыс. *Жеке басы, өзі, аты, нәмі.*

Адрес столы. ор. сөйл. **Мекенжай үстелі.** **АДРЕСАНТ** [нем. *Adressant*] зат. лингв. *Тілдік қарым-қатынастағы ақпарат жіберуші, сөйлеуші.*

АДРЕСАТ [нем. *Adressat*] зат. лингв. *Тілдік қарым-қатынастағы ақпарат алушы, тыңдаушы, қабылдаушы.*

АДРЕСТИК: **адрестік арақатынас.** инф. *Сол жағында адрестік жақшаға алынған шамалардың тізімі көрсетілген, ал оң жағында осы шамалардың адрестерінің мәндері көрсетілген теңдік.*

АДСОРБЕНТ [лат. *ad* – жанында, *sorbere* – жұтатын] зат. хим. *Үстіңгі бетінде адсорбция жүретін дене.*

АДСОРБЦИЯ [лат. *ad* – жанында, *sorbere* – жұтатын] зат. хим. *Беткі қабаты арқылы ерітіндіден немесе газдан затты сіңіру, жұту, сорып алу үдерісі.*

Адсорбция изотермасы. физ. *Адсорбцияланған заттардың тепе-теңдік мөлшеріне, оның тұрақты температурадағы қысымына немесе көлемдік фаздағы концентрациясына тәуелділігі.*

АДСТРАТ [лат. *ad* – қасында, *stratum* – қатпар] зат. лингв. *Әртүрлі халықтардың ұзақ уақыт бірге өмір сүріп, қарым-қатынаста болуынан пайда болған тіл жүйесіндегі өзгерістер.*

АДУ сын. көне. **Адуынды.**

АДУАКАТ ор. зат. сөйл. **Адвокат.**

АДУКИ зат. тамақ. *Шығыс елдерінде сатылатын майда домалақ қызыл биришақтар.*

АДУЛЫҚ зат. **Адуындық.**

АДУУ зат. көне. *Жау, дұшпан, қас.*

АДУЫН сын. *Ешкімді бетіне қаратпайтын өр мінезді, өр көкірек, шайпау.*

Адуын мінезді. *Өр мінезді, өр көкірек.*

АДУЫНДА = ет. *Өр көкіректен, қызбаланып өршелену, екпіндеу.*

АДУЫНДАН = ет. *Қатулану, өршелену.*

АДУЫНДАНУ *Адуында етістігінің қимыл атауы.*

АДУЫНДАНҚЫРА = ет. *Өршеленіңкіреу, қызбаланыңқырау, екпіндей түсу.*

АДУЫНДАУ сын. *Өжеттеу, өр көкіректену, азулылау.*

АДУЫНДЫ сын. *Азулы, өжет, өткір, қызба.*

АДУЫНДЫҚ зат. *Өр көкіректік, өжеттік, өткірлік.*

АДУЫНДЫЛЫҚ зат. **Адуындық.**

АДЪЕКТИВ [лат. *adjectivum*] зат. лингв. *Сын есім.*

АДЪЕКТИВТЕНУ [лат. *adjectivus*] зат. лингв. *Сөздің сын есім тобына өту немесе сөйлем ішінде сын есімдік қасиет алу үдерісі.*

АДЪЮДИКАЦИЯ зат. зан. *Аумақтық дауды халықаралық арбитраж не сот шешімі арқылы шешіп, аумаққа ие болудың тәсілі.*

АДЪЮНКТУРА [лат. *adjunctus*] зат. терм. **1.** *Әскери оқу орындарында біліктілігі жоғары ғылыми-педагог кадрларды дайындау нысаны; әскерилердің аспирантурасы.* **2.** *Ғылыми-зерттеу мекемелерінде ғылыми және ғалым педагог мамандарды даярлаудың барлық түрінің аталуы.*

АДЫ сын. көне. **Текті.**

АДЫГЕЙ зат. *Адыгей автономиялық облысындағы негізгі тұрғын халық және сол халықтың өкілі.*

АДЫМ зат. **1.** *Жүру кезіндегі екі аяқтың арақашықтығы, қадам.* **2.** ауыс. *Іс-әрекет, ілгері қимтылыс, қарқын.*

Адым аттапнады. *Жақындапнады, жібермеді, жолатпады. Адымды аштырмады.* а) *Тыртп еткізбеді, аузын аштырмады, сөйлеуге мүмкіндік бермеді.* ә) *Бір қадам басқызабады, жүруге мұршасын келтірмеді.* б) *Бөгет болды, кедергі келтірді, қиысырғасын түсірді. Адым жерге жібермеді. Тыртп еткізбеді, бірден ұстады. Адым жер шегінбеді. Қасқайып жауға қарсы тұрды, жауды ала жібермей, қарсылық көрсетті. Адымы қысқа. Өрісі тар, ғұмыры шектеулі. Адымын аңдап [санап] басты. Асқан сақтықпен, абайлап, байқап жүрді. Адымын аңдып басты. Дымын білдірмей, ақырын жүрді. Адымын аңдыды. Жүрген ізін қадағалады, бәле іздеді, арамдық ойлады.*

АДЫМДА = ет. **1.** *Аяқты көсілте, соза басу, қадымдау.* **2.** ауыс. *Күшті қарқынмен ілгері басу, қарыштау.*

АДЫМДАҒЫШ сын. *Адымдап жүретін, адымдап қозғалатын.*

Адымдағыш мәшинелер. тех. *Әдетте бір орыннан екінші орынға қарай қозғалатын механизмдермен жабдықталған, жылжып жүретін мәшинелер.* **Адымдағыш экскаватор.** тех. *Арнаулы механизм көмегімен жылжып, өзі жүретін экскаватор.*

АДЫМДАЙ сын. *Адымға жыуық, бір қадамдай, адым шамасында.*

АДЫМДАТ = ет. *Қадамдату, аяқты соза басқызу.*

АДЫМДАТУ *Адымдат етістігінің қимыл атауы.*

АДЫМДАУ *Адымда етістігінің қимыл атауы; аяқ басу.*

АДЫМДЫ сын. *Адымы кең, үлкен.*

АДЫН: *адын леп. Ыстық, қызба дем, леп.*

АДЫҢ-КҮДІҢ сын. **1.** *Абыр-күбір.*

2. *Арсы-гүрсі.*

АДЫР¹ зат. **1.** *Бір-біріне ұласып, тұтасып жатқан биік қырқа, дөңес жер.* **2.** геогр. *Орта Азия мен Қазақстанның оңтүстігіндегі шөл және шөлейттің дөңесті және белесті аласа таулар.* **3.** ауыс. *Адам өмірінің бір белесі, кезеңі.*

АДЫР² зат. құр. *Сылақтың тегіс болуына кедергі келтіретін кедір-бұдыр.*

Адыр мінезді. *Тік, о жар мінезді, одыраңдаған (адам).*

АДЫРА¹ зат. *Бұғы, аю т.б. аң терілерінен жасалған бұйым, зат.*

АДЫРА² үст. *Құр, бекер, бос.*

Адыра қал [қалғыр, қалсын]. а) қарғ. *Тұқымы құрысын, жойғылатын кетсін, иесіз қалсын деген мағынада қолданылатын сөз.* ә) сөйл. *жағымды. Осы кезде айтылмаса, орындалмаса, жүзеге аспаса, жақсы істің, сөздің мәні болмайды деген мағынадағы сөзқолданыс.* **Адыра қалды.** а) *Қақырап, ешкіме керексіз болып иесіз қалды, бос қалды;* ә) *Қараң қалды, құрып кетті.* б) *Ұмыт болды, мүлде естен шықты.* в) *Сәнінен, күшінен айырылды, жұртыңланды, қарабайырланды. Адыра талқан қылды. Бытшытын шығарды, талқандап бұзды; күл-талқан етті.*

АДЫР-АДЫР сын. *Қырат-қырат, бел-белесті.*

АДЫРАЙ = ет. **1.** *Көзін бадырайта қарау, ежірею, бақыраю.* **2.** *Қан тамыры, ағаш тамырының торсып білеуленуі.* **3.** ауыс. *Басынан сөз асырмау, бірбеттеу.*

АДЫРАЙТ = ет. *Бақырайту, бадырайту.*

АДЫРАЙТУ *Адырайт етістігінің қимыл атауы; көзін бақырайту, бадырайту.*

АДЫРАҚ елік. *Көздің бадыраюын бейнелейтін сөз. // Бақырайған, бажырайған.*

Адырақ көз. *Бадырақ көз.*

АДЫРАҚПАЙ сын. сөйл. *экспр. Әпербақан, ұрда-жық.*

АДЫРАҚТА = ет. *Едіреңдеу, одыраңдау, бағжаңдау.*

АДЫРАҚТАУ *Адырақта етістігінің қимыл атауы.*

АДЫРАН үст. *жерг. Сирек, жайбарақат.*

АДЫРАНА зат. сөйл. **Адырна.**

АДЫРАҢ елік. **1.** *Ебедейсіз, дөрекі түрдегі бір реттік қимылды бейнелейтін сөз.* **2.** ауыс. *Тұрпайы мінезді, едіреңдеген.*

АДЫРАҢ-АДЫРАҢ елік. *Бірнеше дүркін қайталанған ебедейсіз, дөрекі қимылды бейнелейтін сөз.*

АДЫРАҢБАЙ сын. сөйл. *қарап. экспр. Адыраңдап, әкіреңдеп қалған мазасыз, тынышсыз, әпербақан.*

АДЫРАҢДА = ет. *Одыраңдау, едіреңдеу, ерсі мінез көрсету.*

АДЫРАҢДАС = ет. *Одыраңдасу, едіреңдесу.*

АДЫРАҢДАСУ *Адыраңдас етістігінің қимыл атауы.*

АДЫРАҢДАТ = ет. *Адырақтату, едіреңдету.*

АДЫРАҢДАТУ *Адыраңдат етістігінің қимыл атауы.*

АДЫРАҢДАУ *Адыраңда етістігінің қимыл атауы.*

АДЫРАҢҚЫ сын. *Адырайған, едірейген.*
АДЫРАСПАН зат. өс. 1. *Ауруларды емдеуге қолданылатын, емдік қасиеті күшті, көпжылдық шөптесін өсімдік.* 2. <лат. *peganum harmala*> *Түіетабаңдар тұқымдасына жататын көбінесе шөл, шөлейт, сортаң жерлерде өсетін ақ, сары түсті көпжылдық өсімдік.*

Адыраспан түтету. діни. *Жын-шайтан, пәле-жәлені, ауру-сырқауды, тіл-көзді қуамын деген наным-сеніммен құраған адыраспан бұтақтарын жағып, үйдің т.б. іші-сыртын айналдыра түтіндету, аластау.*

АДЫРАЮ *Адырай етістігінің қимыл атауы.*
АДЫР-БҰДЫР сын. 1. *Жазық емес, ой-қыр, кедір-бұдыр, адыр-белес.* 2. ауыс. *Шалдыр-шалкес, қыңыр-қисық, қырсық.*

Адыр-бұдыр мінез. *Мінезі арсың-гүрсің.*
АДЫР-БҰДЫРЛЫ сын. *Ойлы-қырлы, адыр-белесті.*

АДЫРЛАУ сын. 1. *Кедір-бұдырлылау, жоталау, дөңестеу.* 2. ауыс. *Дорекілеу, қатаңдау, өрескелдеу.*

АДЫРЛЫ сын. *Адыр-белесті, адыры көп.*
АДЫРЛЫҚ зат. *Ожарлық, дорекілік, теріс, тік мінезділік.*

АДЫРМАҚ-БҰДЫРМАҚ сын. сөйл. *Адыр-бұдырлы, дөң-дөңесті, кедір-бұдыр, төмелешік.*

АДЫРМАҚТЫ сын. *Адырлы, дөң-дөңесті, төбелі.*

АДЫРНА¹ зат. көне. *Садақ ағашының екі басын иіп ұстап тұратын, жебені тіреп ататын керме қайысы.*

АДЫРНА² зат. көне. муз. этн. *Қазақ халқының саз аспабы.*

Адырнасын өгіздей мөңіретіп. поэт. *Зарлатып, таусылып.*

АДЫРНАЛЫ сын. көне. *Адырнасы бар, мықты, берік.*

АДЫРСЫЗ сын. *Адыры, дөң-дөңесі жоқ.*
АДЫРСЫМАҚ зат. экспр. *Адырлау, бүйірек жер.*

АДЫРШЫҚ зат. *Ұсақ, кішкене адыр.*
АДЬЮТАНТ [лат. *adjunctus*] зат. өск. *Жоғары әскери басшылардың қызмет бабындағы тапсырмаларын орындауға тағайындалған офицер.*

АЖА зат. көне. *Үй ішіндегі, ауыл-аймақтағы бас көтерер ақылшы адам.*

АЖАБАТ сын. көне. *Сырлы, құйқалы.*

АЖАҒАЙ зат. сөйл. *Найзағай.*

АЖАҒАЙДАЙ сын. *Ажағай сияқты, найзағай тәрізді.*

АЖАЙЫП [ар. *عجاب*] зат. сөйл. *Ғажайып.*

АЖАЙЫПХАНА [ар.+ир. *خانه — عجاب*] зат. *Хайуанаттар мұражайы.*

АЖАЛ [ар. *أجل*] зат. 1. *Адамның құмырының аяқталуы, өлім, қаза.* 2. діни. *Діни агиологияда Жаратқан Алланың құдіреті күшімен адамның, тіршілік иесінің жанының алынуы, өмір сүруін тоқтатуы, дүниеден өтуі.*

Ажал айдады. а) *Пәлеге, қырсыққа жолықты.* ә) *Өлімге итермеледі. Ажал алды. Қайтыс болды, өлді. Ажал аранын ашты. Қауіп-қатер төнді, өлім таянды. Ажал аузынан қайтқан. Өлімнен, қатерден аман қалған. Ажал аузында. Өлім халінде, қатер үстінде, өлім халінде. Ажал ауыздықтады. Өлім тақалды, қатер алқамынан алды. Ажал болды. Өлімге ұшыратты, қаза таптырды. Ажалға арашашы болды. Өлімнен алып қалды, қамқорлық жасады, қауіптен құтқарды. Ажалға ерікті болды. Жанын құды, өлімге баруға да дайын болды. Ажалға тура қарады. Аянкестенбеді, өз өмірін, тәнін ойлап, жанын, арын сапта-*

ды, өлімнен қорықпады. Ажалдан арашалаңды. Аман қалды. Ажалдан арашалап алды [қалды]. Өлімнен сақтап қалды, аман қалуына себепші болды. Ажалдан қалды. Өлімнен, қауіп-қатерден құтылды. Ажалдың аузына түсті. Қауіп-қатерге тап болды, өлімге душар болды. Ажалдың ісі шықты. Өлім қауіп келді, өлетін уақыт жетті. Ажалдың шебі. Өлімнің торы, тұзағы, шеңгелі. Ажал келді. Өмір сүрер мерзімі таусылды. Ажал күні болды [жетті]. Дәмі таусылды, жарық күні бітті, өлер сағаты таянды. Ажал қармағын салды. Өлім сағаты жетті, дәмі таусылды, мерт болды. Ажал қашты. Ажалды жеңді, өлім кетті. Ажал құрығы. бейн. Өлім, пешенеге жазылған құмыр. Ажалмен алысты. Өлімге қарсы күресті, өліммен жағаласты. Ажал оғы. бейн. Өлім, қаза ала келген, ажалына тиген оқ. Ажал оғы атылды. Өлді, дүние салды. Ажал оғы тиді [жетті]. Қаза тапты, қайтыс болды, көз жұмды. Ажал сағаты. бейн. Өлді. Ажал сағаты соқты. Өлетін, дүниеден өтетін мезгіл жетті. Ажалсыз жан шықпайды. Діни сенім бойынша өлім, қазаның Құдайдың жіберген бұйрығына байланысты екендігі. Ажал тапты. Өлді, қаза болды. Ажал таянды [төнді]. Өлім жақындады, жан шығар уақыт келді. Ажал торына тап болды. Жан тапсырды, о дүниеге аттанды. Ажал төндірді. Өлімді жақындатты. Ажал түртті. Өлім айдады. Ажал тырнағы. Өлім құрсауы, өлім қатері. Ажал уақыты жетті. Өлетін, жан тапсыратын мезгіл болды. Ажал шырмады. Өлім сағаты таянды. Ажалы жоқ. Бұйрықсыз өлім болмайтын, өле қоймайтын, ажалсыз. Ажалы келді [жетті]. Өлім сағаты келді, дәм-тұзы таусылды. Ажалына асықты. Қауіп-қатерге бас тікті, өзін-өзі өлімге итермеледі. Ажалынан үш күн бұрын өлді. Мезгілсіз, ерте, қатыада қайтыс болды. Ажалы таяды. Демі бітті, дәм-тұзы таусылды.

АЖАЛДАЙ сын. *Тағалдай, өзیرهйілдей.*
АЖАЛДЫ сын. 1. *Ажалы жеткен, ажалы бар.* 2. *Ажал әкелетін, өлімге душар ететін.*

Ажалды кнік адырға [қашады]. *Бәле тұртіп, жаманшылыққа бастау; адамның жамандыққа ұрынуына өзі себеп болады. Ажалды қарға бүркітпен ойнайды. Адамның бәлеге ұшырауына өзі себеп болады. Ажалды оқтан құтылмайды. Өлетін адам не жануар қатерден (өлімнен) қашып құтылмайды.*

АЖАЛМАН зат. *Өлімнен тайсалмас, қайтпас, өлімге басын байлағыш адам.*

АЖАЛСЫЗ сын. *Өлмейтін, ажалы жоқ, көретін жарығы бар.*

АЖАЛСЫЗДЫҚ зат. *Ажалы жоқтық.*

АЖАЛ-ТАЖАЛ зат. *Қорқынышты жаман өлім, сұм қаза.*

АЖАЛШЫ зат. сөйл. *Өлім қауіпін төндіруші, өлтіруші, ажал әкелуші.*

АЖАМ зат. көне. *Арабтар емес, арабтардан басқа халық, ботен ел.*

АЖАН [ир. *آنان*] зат. көне. *Күзетші, қылмыскерді айдаушы, сақшы, айдауыл.*

АЖАНТАЙ зат. *Ажам.*

АЖАНТАЙЛЫҚ зат. *Айдауыл қызметі.*

АЖАП сын. сөйл. 1. *Ғажап.*

АЖАР зат. көне. 1. *Бет-пішін, келбет, тұртұрпат, жүз.* 2. *Шырай, көрік, әр, сұлулық, әдемілік, сыр-сипат.* 3. ауыс. *Абыртой, бедел.*

Ажар берді. *Өңдендірді, күлдендірді. Ажар білдірді [танытты]. Сыңай танытты, емеурін білдірді, бет құбылысымен сездірді. Ажар салды. Тілек айтты, базыналық қылды. Ажары кетті [қайтып, тайды]. Жүзі солып, көркі кетті, қартайды. Ажары кірді. Әрленді, көріктенді, бетіне қан жүгірді, оңалды. Ажары қашты.*

Адамның нашар көңіл күйден бет әлтегі, тұртұсі бұзылды. Ажарын бермеді. Өңі таймады, өзгермеді. Ажарын жоғалтты. Көркі кетті, ажарсызданды. Ажарын пәс қылмады. Құлпыртты, сәндеді. Ажарын сатты. Беделін салды. Ажарын таныды [байқады]. Хал-жай, көңіл-күйін аңғарды. Ажары өтті. Қадірледі, беделі жетті, сөзі іске асты. Ажары өтпеді. Сөзін сыйламады, қадірлемеді, беделі жұрмеді. Ажары сынды. а) Өңі қайтты, қартайды. ә) Көңілі жабырқады, миңайды. Ажары сынық. Өңі жүдеу тартқан, көңілсіз. Ажары тозды. Жүдеп-жадады, кейді.

АЖАР-КӨРІК зат. 1. *Ерекше тұр-келбет, шырай, сұлулық.* 2. *Сән-салтанат, көрікті айшық.*

АЖАРЛА¹= ет. *Тары дақылдан іріктеу, тұрже болу, сорттау.*

АЖАРЛА²= ет. 1. *Бір нәрсені сәндеу, әрлеу, айшықтау.* 2. ауыс. *Өңін кіргізу, өрнектеу, әдемілеу, мәнін арттыру.*

АЖАРЛАҒЫШ зат. сөйл. *Ою-өрнек, бедер салу үшін пайдаланылатын құрал, ағаш сүргілегіш, әрлегіш.*

АЖАРЛАН¹= ет. 1. *Өң кіру, құтыру, түрлену, жайнау, әдемілену.* 2. *Гүл-гүл жайнау, түрлену, өсемдену, жандану.* 3. ауыс. *Малдың қондануы, семіріп, жүні жылытырап жетілуі, құтыру.* 4. ауыс. *Ерекше оң алу, реңі қоюлану.*

АЖАРЛАН²= ет. *Тарының іріктелуі, сұрыпталуы.*

Ажарланған күріш. *ауылшар. Сыртқы қауызы мен қабығы тазарған, ақталған күріш.*

АЖАРЛАНДЫР= ет. *Әрлендіру, көріктендіру, түрлендіру.*

АЖАРЛАНДЫРУ *Ажарландыр етістігінің қимыл атауы.*

АЖАРЛАНУ¹ *Ажарлан¹ етістігінің қимыл атауы; көркею, көріктену.*

АЖАРЛАНУ² *Ажарлан² етістігінің қимыл атауы.*

АЖАРЛАТ= ет. *Сәндету, әрлету, көркейту.*

АЖАРЛАТУ *Ажарлат етістігінің қимыл атауы.*

АЖАРЛАУ¹ *Ажарла етістігінің қимыл атауы; сәндеу, оң, көрік беру.*

АЖАРЛАУ² зат. *Колонер. Колонер-шіліктегі жасалған бұйымның сәндеу, әрлеу ісі, әдемі, етіп құлтырту үдерісі.*

АЖАРЛАУШЫ зат. *Өңдеп қырнаушы, тегістеуші (маманы).*

АЖАРЛАУЫШ зат. *тех. Тегістейтін, өңдейтін аспап.*

АЖАРЛЫ сын. 1. *Көрікті, келбетті, шырайлы, сұлу.* 2. ауыс. *Көркем, өсем, ойлы.*

АЖАРЛЫЛЫҚ зат. *Әдемілік, көріктілік, келбеттілік.*

АЖАРСЫЗ сын. 1. *Көріксіз, ұсқынсыз.*

2. *Бейберекет, сүреңсіз, сұрықсыз, ұсқынсыз.*

3. ауыс. *Шарасыз, көңілсіз, амалсыз, бейдауа.*

АЖАРСЫЗДАН= ет. 1. *Әрсіздену, көріксіздену.* 2. *Сүреңсіздену, сұрықсыздану, ұсқынсыздану.*

АЖАРСЫЗДАНУ *Ажарсыздан етістігінің қимыл атауы; сүреңсіздену, сұрықсыздану.*

АЖАРСЫЗДЫҚ зат. 1. *Әрсіздік, көріксіздік.* 2. *Сүреңсіздік, сұрықсыздық.*

АЖАР-СЫМБАТ зат. *Көрік-келбет, шырық-шырай.*

АЖДАБА [ир. *آدها*] зат. 1. *Айдаһар.*

2. ауыс. *Обыр, озбыр, қорқау, жауыз.*

АЖДАБАДАЙ сын. *Аждаһа сияқты, айдаһардай қаһарлы, сұсты.*

Аждаһадай иренделі. а) *Бұралаңдап, арындап қозғалды, анда бір, мында бір соқтығылып*

ақты (қишты). ә) Кенеттен пайда болып, тез арада арбап, жаулап алды. Аждаһадай жұтты. Сытырып-сывырып жұтты.

АЖДАБАША үст. Аждаһаға ұқсап.

АЖИЗ сын. көне. Әлсіз, құйсыз, дәрменсіз, қайратсыз; нашар, жаман.

АЖИО [итал. aggio] зат. экон. Багалы қағаздардың нарықтық бағамының (курсының) номиналынан осу жағына ауытқу жағдайы.

АЖИОТАЖ [франц. agiotage] зат. экон. Багалы қағаздарға, тауарларға бағаны қолдан арттыру үшін биржада, нарықта жүргізілген алыпсатарлық әрекеттер.

АЖМАҒИН ар. есім. діни. ескікіт. Бәрі, барлығы.

АЖУА [ар. حجو] зат. Мысқыл, кекесін сөз, келемеж, мазақ.

Ажуа болды. Мазаққа, келекеге қалды. Ажуа етті. Мазақ етті, келеке қылды.

АЖУАЛА = ет. Мазақтау, келемеждеу, мысқылдау.

АЖУАЛАС = ет. Мазақтасу, келемеждесу, мысқылдасу.

АЖУАЛАСУ Ажуалас етістігінің қимыл атауы.

АЖУАЛАУ Ажуала етістігінің қимыл атауы; мазақтау, келемеждеу, мысқылдау.

АЖУАЛЫ сын. Мысқылды, кекесінді, келемежді.

АЖУАЛЫҚ зат. Мысқыл-кекесін, келемеждік.

АЖУА-МАЗАҚ зат. Ажуа-сықақ, ажуа-мысқыл.

АЖУА-МЫСҚЫЛ зат. Кекесін-келеке, күлкі-келемеж.

АЖУА-СЫҚАҚ зат. Сайқы-мазақ, өзіл-қалжың, мысқыл-кекесін.

АЖУАШЫЛ сын. Мысқылшыл, сықақшыл, әзілқой.

АЖУАШЫЛДЫҚ зат. Мысқылшылық, сықақшылық, әзілқойлық.

АЖУН [ар. حاج] зат. сөйл. Мәжнүн.

АЖЫ [ар. جون] зат. сөйл. Қажы.

АЖЫҒҰНЫҚ сын. жерг. Бері жығыл десе, ары жығылатын, қырсық (адам).

АЖЫЛ зат. Қатты гүіл, ызың.

АЖЫЛДА = ет. Қатты гүілдеу, күркіреу, азынау, арқырау, шарылдау.

АЖЫЛДАС = ет. Гүілдесу, күркіресу, ызыңдасу.

АЖЫЛДАСУ Ажылдас етістігінің қимыл атауы.

АЖЫЛДАТ = ет. Гүілдету, гүрілдету, күркірету.

АЖЫЛДАТУ Ажылдат етістігінің қимыл атауы.

АЖЫЛДАУ Ажылда етістігінің қимыл атауы.

АЖЫМ зат. сөйл. Әжім.

Ажым басты. Бет терісіне көп сызат түсті, қартайды. Ажым түсті. Қартайды, бетінің терісі солып, қыртыс түсті.

АЖЫМДА = ет. сөйл. Әжімде.

АЖЫМДАЙ сын. сөйл. Әжімдей.

АЖЫМДАЛ = ет. сөйл. Әжімдел.

АЖЫМДАН = ет. сөйл. Әжімден.

АЖЫМДАНУ сөйл. Ажымдан етістігінің қимыл атауы.

АЖЫМДЫ сын. сөйл. Әжімді.

АЖЫМСЫЗ сын. сөйл. Әжімсіз.

АЖЫН зат. көне. этн. Абысын-ажын қос сөзінің екінші сыңары, ағайынды адамдардың жасы үлкенінің әйелі – «абысына» жасы кішісінің әйелі – «ажын» болады.

АЖЫНА¹ [ар. الجنة] зат. миф. Тірілік иелеріне, жанды мақұлықтарға қасқүнем, көрін-бейтін күш иелері.

АЖЫНА² зат. жерг. Қазына.

АЖЫНАС зат. көне. Тауар.

АЖЫРА = ет. 1. Бөліну, бөлініп шығу, бөлектену. 2. Айырылу, айырылып қалу. 3. Арылу, бір нәрседен алыстау, қол ұзу, айырылу.

АЖЫРАҒЫСЫЗ сын. Бөлуге болмайтын, біртұтас.

АЖЫРАЙ = ет. Ашулы, ызғарлы көзбен бақырайып қарау, адырау.

АЖЫРАЙТ = ет. 1. Көзін бақырайту, адырайту. 2. Қоқырайту, алшысынан кию, едірейту, қоқшату.

АЖЫРАЙТУ Ажырайт етістігінің қимыл атауы; көзін бақырайту, адырайту.

АЖЫРАЙЫС = ет. Бір-біріне ашуланудан не танданудан бақырайысу, адырайысу.

АЖЫРАЙЫСУ Ажырайыс етістігінің қимыл атауы.

АЖЫРАМА зат. геол. Жер қыртысының тектоникалық бұзылуларының бір түрі.

АЖЫРАМАС сын. Айырымас, қол үзбес, қимас.

АЖЫРАМДЫЛЫҚ зат. Айырымдылық.

АЖЫРАҢ елік. Кенеттен бақшаң ете қалған көзді бейнелейтін сөз.

Ажыраң етті. Бақшаң етті, бақшию.

АЖЫРАҢ-АЖЫРАҢ елік. Көзді қайта-қайта бақшаңдауын бейнелейтін сөз.

АЖЫРАҢДА = ет. Еліру, есіру, ақлану.

АЖЫРАҢДАУ Ажыраңда етістігінің қимыл атауы.

АЖЫРАС = ет. 1. Айырылысу, бөлінісу. 2. Арақатынасты үзісу. 3. Ерлі-зайыпты адамдардың неке бұзып айырылысуы.

АЖЫРАСҚЫШ сын. Көп ажырасатын, айырылыса беретін.

АЖЫРАСҚЫШ = ет. Ашақтандыру, бөліндіру, қол үздіру.

АЖЫРАСТЫРУ Ажырастыр етістігінің қимыл атауы; неке бұздыру, айырылыстыру.

АЖЫРАСУ Ажырас етістігінің қимыл атауы; айырылысу, арақатысты үзісу.

АЖЫРАТ = ет. 1. Екі заттың арасын бөлу, жігін айыру. 2. Бөліп алу, жіктеу, айыру. 3. Төлді енесінен айыру, бөліп жіберу. 4. Екі адамның не ел мен елдің арасын айыру, бөлу. 5. Бөліп, айырып алу. 6. Анықтау, айқындау, талдау.

7. Құтқару, босатып жіберу. 8. Анық, айқын, дәл білу, түсіну. 9. Анықтап ашып алу, тәптіштеу, тиянақтау. 10. Төбелескен адамдарды айырып жіберу, арашалау.

Ажыратып алды. Құтқарды, босатты.

АЖЫРАТҚЫ зат. э. н. е. р. г. Аз токты электр тізбектерін үзуге және қосуға арналған жоғары кернеулі коммутациялық аппарат.

АЖЫРАТҚЫСЫЗ сын. Кісі ажырата алмайтын, адам танығысыз.

АЖЫРАТҚЫШ¹ зат. тех. Электрді желіге қосып, айыруға арналған, сөндіретін, жандыратын тетік.

АЖЫРАТҚЫШ² сын. Айыргыш, бөлгіш, ажырата алатын қасиеті бар (зат, құбылыс, адам).

АЖЫРАТҚЫШ³ зат. қол. өнер. Араның жүзін шығарып қайраған кезде тістерінің арасын ашуға, ажыратуға арналған аспап.

АЖЫРАТУ Ажырат етістігінің қимыл атауы. 1. Анықтау, айырып алу. 2. Анықтау, айқындау, нақтылау.

АЖЫРАТЫЛ = ет. 1. Аулақтатылу, бөлектетілу, оқшаулатылу. 2. Бөліп алыну, аршылып алыну.

АЖЫРАУ Ажыра етістігінің қимыл атауы; айырылу, айырылып қалу.

АЖЫРАЮ Ажырай етістігінің қимыл атауы.

АЖЫРҒЫ зат. этн. 1. Жауыр жылқының басын артына қарай шіктірмес үшін мойнына байлайтын ағаш. 2. көне. Масқаралау үшін жазалы адам мойнына салатын ағаш бұғау; ортасындағы ойығынан адамның қыл мойнына кигізіліп екі жағынан бекітетін, шықтың үстінде тұратын ағаш тақта.

АЖЫРЫҚ зат. өс. <лат. aeluropus> Тамыры тереңге кетіп өсетін көпжылдық шөптің бір түрі.

Ажырық қысқан тарыдай. Сидам, дәні жоқ тары сияқты.

АЖЫРЫҚТЫ сын. Ажырығы көп.

АЗ¹ зат. көне. Ертеректегі қазақша жыл басы.

АЗ² сын. 1. Азғантай, көп емес, шағын. 2. Қысқа, болмашы.

Аз уақыт, шамалы, болмашы мерзім қалды. Аз ата. этн. Бір рудың ішіндегі кішкене, шағын аталық, өспеген ру, тайпа, халық. **Азға – қанағат, жоққа – сабыр** ет. Барыңа шүкір ет, жоғыңа налып, қиналма. **Аз ғана. Азғана** (көп емес, шамалы). **Аз да болса.** Сәл ғана, азғантай. **Аз да болса көптей көрді.** Берген сый-көмекті азырқанбай, қанағат етті; қош көріп алды. **Аздан соң [кейін].** Көп ұзамай, кешікпей, біраз уақыттан соң. **Азды көпке, ашты тоққа теңгерді.** Тұрмыс жағдайын көтерді, жетілдірді, адам етті. **Аз емес. Талай, сан рет. Аз күнгі қызық.** Болмашы қуаныш, бақыт, дәурен. **Аз күндік.** а) Болмашы нәрсе. ә) Қашық емес, жақын. **Аз тола** жерг. Біраз, едәуір. **Аз шама.** мат. Шексіз үлкен шамаға кері шама. **Азы мен тозы.** Ең сорлысы, ең нашары, ең бейшарасы.

АЗ = ет. 1. Азырқап жүдеу, азын-тозу, ару. 2. ауыс. Азындау, бұлдің, жақсы қасиеттен айырылу, дұрыс жолдан таю. 3. жерг. Ушығу, асқыну.

АЗА [ар. عزاء] зат. этн. 1. Кісі өліміне байланысты қайғы-қасірет. 2. Кісісі өлген үйге жақын туыстары мен жегжаттарының малдай не заттай алып баратын жердемді. 3. Өлген адамға қайырды білдіретін о дүниеге жөнелтуге байланысты жасалатын қаракеттер, оның рухы мен құрметіне жасалатын түрлі рәсімдер жүзесі.

Аза берді [азаға салды]. этн. Ескі дәстүр бойынша өлген кісіге көңіл айтып, оған арнайы аталған мал, дүние апарды. **Аза бермейді.** Ешкімге жәбір көрсетпеді, қиянат жасамады. **Аза бойы қаза [тік] болды [тұрды].** Зәресі қалмай қорықты, қатты шошынды. **Аза бойы қаза болды [тұрды, тік тұрды].** Жаны түршікті, шошынды; жеккөрді. **Аза бойы тік тұрды.** Азар да безер болды, жаны түршікті. **Аза [азалы] болды.** Қайғырып, қасірет шекті, аза тұтты. **Аза күн.** Қайғылы, қаралы күн, мезгіл. **Аза [азасын] күтті [қылды].** Өлген кісіні жоқтады, басына барды. **Аза тартты.** а) Мехнатын көрді, азабын шекті. ә) Қайғыға ұшырады, өлім қайғысына күйінді. **Аза тұтты.** Марқұмды өлген соң барлық әдет-салтқа лайық қайырды; қатты қайырды, қаналанды.

АЗАБАН зат. діни. Қасиетті шипа су.

АЗАБАУ зат. Әдетте еуропалық елдердің дәстүрі бойынша аза тұтушылар кеудесіне немесе қаза тапқандарға арналған белгітасқа, олардың суреттеріне, т.б. тағатын аза тұту нышанын білдіретін матадан жасалған қара түсті немесе қара тұс аралас таспа.

АЗАБАЧ зат. балықшар. Қамчаткада кездесетін кәсіптік маңызы бар, еті дәмді, майлы балық.

АЗАДА үст. көне. Оңаша; емін-еркін
АЗ-АЗ сын. Азгантай, кішкентай, сәл-пәл.
АЗ-АЗДАН үст. Азгантайдан, шақтап, шамалап.

АЗ-АЗДАП үст. Біртіндеп, аздап, ақырын-дап, шамалап.

АЗАГЕР зат. Азага туған-туыс, жора-жолдастардан түскен ақшаны жинаушы адам.

АЗАГУЛ зат. 1. Кейбір христиан елдерінің дәстүрі бойынша қайтыс болғандардың моласына, белгітасқа қоюға арналған, дөңгелекте не дога сияқты затқа айнала байланған түрлі-түсті гүлдер шоғы, дестесі. 2. поэт. Мұң-шер, қайғы-қасірет.

АЗАДА сын. ескі кіт. Таза, мұқият, ұқыпты.

АЗАЙ= ет. Саны кему, шағындала түсу.

АЗАЙҒЫШ зат. мат. Азайтылатын сан.

АЗАЙТ= ет. Бір нәрсенің нақты, тура санын, мөлшерін кеміту, төмендету, бәсеңдету.

АЗАЙТҚЫЗ= ет. Бір нәрсенің санын, мөлшерін не салмағын кеміткізу, төмендеткізу.

АЗАЙТҚЫЗУ Азайтқыз етістігінің қимыл атауы.

АЗАЙТҚЫШ зат. мат. Азайтатын, алынатын сан.

АЗАЙТТЫР= ет. Санын кеміттіру, азайтқызу.

АЗАЙТТЫРУ Азайттыр етістігінің қимыл атауы.

АЗАЙТУ¹ зат. мат. Төрт амалдың бір түрі, алу.

АЗАЙТУ² Азайт етістігінің қимыл атауы.

АЗАЙТУШЫ зат. Белгілі бір нәрсенің санын, қасиетін кемітуші, аз етіп көрсетуші.

АЗАЙТЫЛ= ет. Кемітілу, төмен түсірілу.

АЗАЙТЫЛУ Азайтыл етістігінің қимыл атауы.

АЗАЛ зат. көне. Бұйрық, жазмыш.

АЗАЛА= ет. Аза түту, қайғыру, қамығу.

АЗАЛАН= ет. Аза түту, қайғылау.

АЗАЛАНУ Азалан етістігінің қимыл атауы.

АЗАЛАС= ет. Қайғысына ортақтас болу.

АЗАЛАСУ Азалас етістігінің қимыл атауы.

АЗАЛАТ= ет. Аза түттыру, қайғырту.

АЗАЛАТУ Азалат етістігінің қимыл атауы.

АЗАЛАУ Азала етістігінің қимыл атауы.

АЗАЛДА үст. сөйл. **Әзелде.**

АЗАЛИЯ зат. бот. Субтропиктік аудандардан тараған, біздің елде саябақтарда, гүлзарларда, үйде өсірілетін мәңгі жасыл бұта.

АЗАЛЫ сын. 1. Қайғылы, қаралы, мұңды-шерлі. 2. бейн. Үлкен соққан өкпек (жел).

Азалы ақ көрпе. бейн. Қыстың ызғарлы суығы.

АЗАМАТ зат. 1. Кәмелетке толып, ер жеткен адам, жігіт. 2. құқық. Белгілі бір мемлекеттің тең құқықты адамы. 3. көне. Кәмелетке келіп, ениісін алған, туыстарына тәуелсіз, үйлі-баранды адам. 4. көне. әск. Қолына қару ұстап, ел қорғауға, не ел жаулауға аттанатын адам, жасақшы; жауынгер. 5. ауыс. Адамгершілігі мол, саналы, құрметті адам.

Азамат болды. Ержетті, есейді, санатқа қосылды. **Азамат соғысы.** тар. Бір мемлекет ішінде мемлекеттік билік үшін болатын таптар мен әлеуметтік топтар арасындағы қарулы көтеріліс.

АЗАМАТТАЙ сын. Азаматша, ер жігіттей.

АЗАМАТТЫҚ¹ зат. 1. Жасы толып ер жеткендік. 2. құқық. Адамның нақты бір мемлекетке саяси және құқықтық қатысы.

3. ауыс. Адамгершілік ар-ұят, адалдық, мықтылық.

АЗАМАТТЫҚ² сын. 1. Азаматқа тән, азаматқа қатысты. 2. Мемлекет азаматтарының құқықтық мәртебесіне қатысты.

Азаматтық авиация. Бейбіт мақсаттағы ұшу аппараттары және олардың ұшуын қамтамасыз ету жүйесі. **Азаматтық ар.** Адамның адамдығы, ел, халық алдындағы бедел-абыройы. **Азаматтық борыш.** а) қоғ.-саяси. Адамның қоғам мүшесі ретіндегі қоғамдық өмірдің әртүрлі маңызды шаралары алдындағы жауапкершілігі, қоғам алдындағы міндеті. ә) Ер-азамат ретіндегі адамдар алдында алған парызы. **Азаматтық бостандық.** заң. Әрбір адамның, қоғам азаматының өзіне тән құқықтары. **Азаматтық бірегейлік.** қоғ.-саяси. Азаматтық қоғам мүшелерінің өзара сәйкестігі.

Азаматтық заңнама. құқық. Әртүрлі заң күші бар құқықтық-нормативтік актілердің жиынтығы. **Азаматтық кеме.** Құш-көліктік, кәсіптік, арнайы қызмет және техникалық мақсатқа арналған, спорттық кемелер болып бөлінетін кемелердің жалпы атауы. **Азаматтық қауымдастық.** Белгілі бір мемлекеттегі азаматтардың бір мүддеге біріккен, ұйымдасқан топтарының жиынтығы. **Азаматтық қоғам.** қоғ.-саяси. Мемлекеттік билік органдары мен жеке тұлғаның емін-еркін, бір-біріне тәуелсіз сипатта дамуына мүмкіндік беретін, азаматтық құқықтар орныққан қоғам. **Азаматтық қорғаныс.** әск. Бүркеме, паналар көмегімен немесе негізгі халықты эвакуациялау, қоныс аудару арқылы тұрғындарды қарсылас шабуылдардан қорғау әрекеті. **Азаматтық құқық.** заң. құқық. <ағыл. civil law> а) Мүліктік, коммерциялық немесе отбасы құқығы сияқты құқықтың қылмыстық құқықтан өзге саласы. ә) Өкімет органдарының немесе басқа да жеке адамдардың зорлық-зомбылық жасауына жол бермейтін саяси және әлеуметтік құқықтар.

Азаматтық неке. қоғ.-әлеум. Ер адам мен әйел адамның ресми заңдастырылмаған некесі. **Азаматтық парыз.** қоғ. Адам мен қоғам үйлесімділігін білдіретін әлеуметтік-этикалық ұғым, жеке тұлғаның туған жер, атамекен, Отан, халық алдындағы парызы. **Азаматтық талап.** заң. Азаматтық немесе заңды тұлғаның қылмыстық іс барысында мәлімдеген және қылмыстық іспен бірге қаралатын, қылмыстың салдарынан шектірілген материалдық нұқсан-ды өтеу жөніндегі талап шағымы. **Азаматтық іс.** заң. Азаматтар мен заңды тұлғалардың құқықтары мен заңды мүдделерін қауғайтын, азаматтық құқық туралы дау-дамай бойынша қаралатын іс. **Азаматтық іс жүргізу заңнамасы.** құқық. Азаматтық істер бойынша соттардың сот төрелігін жүргізу жөніндегі қызметін заңнамалық тұрғыдан қамтамасыз ететін құқықтық-нормативтік актілер жиынтығы.

АЗАМАТША¹ зат. сөйл. Әйел адам.

АЗАМАТША² үст. Ер-азаматқа ұқсап, ерлерше, азаматтай.

АЗАМАТШЫЛЫҚ зат. Азаматтық, ержігіттік.

АЗАМЕТ зат. діни. Алланың үстемдігі.

АЗА-МҰҢ зат. Қайғы-қасірет, мұң-шер.

АЗАН¹ [ар. آذان] зат. діни. 1. Мұсылмандарды тәуліктегі бес уақыт намазға ерекше мақалмен дауыстап шақыру рәсімі. 2. Таңертеңгі азан шақыратын мезгіл; таңертеңгі уақыт. 3. ауыс. Ұрандаған ағыл дауыс.

Азан да қазан. У да шу, айғай-даңғаз. **Азан қамат.** діни. Парыз намазына кірісерде

айтылатын дұға. **Азан оқыды.** Таңғы намаз оқыды. **Азан салды.** Айқай салды, шатақ шығарды, жылады. **Азан шақырып** [қазанның құлағын қағып] қойған аты. діни. Молда Құран ашып, есім қойғанда ескі ұрып бойынша қазанның құлағын даңғырлата соғып, бала естісін деп есім берді, ат қойды.

АЗАНАМА [ар.+ир. عزاء نامه] зат. Қайтыс болған адамның өмірі мен қызметі жайлы қаралы мақала.

АЗАНҒЫ сын. Таңертеңгі, таңғы.

АЗАНДА үст. Таңертең, ертемен.

АЗАНДА= ет. Азан айтқандай дауыстау, айқайлау.

АЗАНДАТ= ет. 1. Азан шақыру, азан айту.

2. Азан-қазан ету, айқай-ұйқай ету, ұлатып-шулату.

АЗАНДАТУ Азандат етістігінің қимыл атауы; азандата, дауысын көтеріп айқайлау.

АЗАНДАУ Азанда етістігінің қимыл атауы.

АЗАНДЫҚ зат. жерг. Құлқтың төменгі жұмсақ еті.

АЗАН-ҚАЗАН үст. У-шу, айқай-ұйқай.

Азан-қазан болды. Даң-дүң етіп, у-шу болды, шулады.

АЗАНШЫ зат. діни. Намаз оқуға шақырушы мешіт қызметкері, азан шақырушы.

АЗАНШЫЛЫҚ зат. Азан айтушылық; азан шақыратын қызмет.

АЗАП [ар. عذاب] зат. 1. діни. Шариаат заңдары бойынша істеген күнәсі үшін берілетін жаза. 2. Ауыр бейнет, мұхнат, қиыншылық. 3. ауыс. Машақат, өуре.

Азабын артты. Азабын тартты, мұхнатын көрді. **Азабын тартты.** а) Біреудің, бір нәрсенің қасіретін шекті, қайғысын көтерді. ә) Ауыртпалығын, қысымын көрді. **Азап айдады.** Қиыншылыққа ұрынды. **Азап арқалады.** Қиындық көрді, ауыр күндерді басынан өткізді. **Азап берді.** Қинады, жәбірледі, мұхнат көрсетті. **Азап болды.** Өзүрге түсті, азапталды. **Азапқа батырды.** Азап тарттырды, бейнетке түсірді. **Азапқа салды.** Қиыншылық көрсетті, азаптады. **Азапқа түсті.** Азап шекті, қиындық көрді, азапталды. **Азап салды.** Өзүреледі, мазалады, қинады. **Азап шекті** [көрді, тартты]. Қиналды, қиыншылық көрді, азапталды.

АЗАП-БЕЙНЕТ [ар. محنة عذاب] зат. Азап-мұхнат, азап-қыспақ, қиындық.

АЗАП-ЗӘБІР зат. Қиыншылық, жәбір-жапа.

АЗАП-ЗЫҚЫ зат. Қажытып шаршатын тәлкек, қиыншылық.

АЗАП-ҚАСІРЕТ зат. Қайғы, қиыншылық, басқа түскен ауыртпалық.

АЗАП-ҚОРЛЫҚ зат. Қиын-қыстау, қайғы-қасірет, ішкі күйзеліс, жәбір.

АЗАП-ҚЫСПАҚ зат. Азап-бейнет, қиындық.

АЗАП-МАШАҚАТ зат. Қиындық, бейнет.

АЗАП-МЕХНАТ зат. Ауыр бейнет, қиын-қыспақ.

АЗАП-МҰҢ зат. Қайғы-қасірет, уайым-шер.

АЗАПСЫЗ сын. Азабы жоқ, бейнетсіз, қиыншылықсыз, мұхнатсыз.

АЗАПСЫН= ет. Азап қору, азап деп санау.

АЗАПСЫНУ Азапсын етістігінің қимыл атауы.

АЗАПТА= ет. 1. Ұрып-соғу, азан көрсету, қинау. 2. ауыс. Жәбірлеу, намысқа тию, қорлау. 3. ауыс. Жегідей жеу, іштей мазалау.

АЗАПТАЛ= ет. Азапқа салыну, қорлық, зомбылық көрсетілу.

АЗАПТАЛУ Азаптал етістігінің қимыл атауы.

АЗАПТАН = ет. 1. Азатқа түсу, қиналу. 2. Әурелену, әуреге түсу.

АЗАПТАНДЫР = ет. Азатқа түсіру, қиналту, әурелендіру.

АЗАПТАНДЫРУ Азаттандыр етістігінің қимыл атауы.

АЗАПТАНУ Азаттан етістігінің қимыл атауы. 1. Азатқа түсу, қиналу. 2. Әуреге түсу, әурелену.

АЗАПТАТ = ет. Азатқа түсірту, қиналту. **АЗАПТАТУ** Азаттат етістігінің қимыл атауы.

АЗАПТАУ Азатта етістігінің қимыл атауы; жәбірлеу, қорлау.

АЗАПТАУШЫ зат. Азат көрсетуші, жәбірлеуші.

АЗАПТЫ сын. Азабы көп, қиын. **АЗАР**¹ [ир. آزار] зат. 1. Азат, қорлық, зорлық, залал. 2. Реніш, өкпе, араздық.

Азар берді. Қорлық көрсетті, азаптады. **Азар көрді.** Азат-қиындық көрді, бейнет, қорлық көрді.

АЗАР² үст. Әрең, зорға, өзеге дегенде. **Азар болса.** Мықтағанда, көп болса, көп дегенде. **Азар дегенде.** Зорға, әрең, азар-азар.

АЗАР³: азар кешке. Күні бойы, кешке дейін. **АЗАР-АЗАР** үст. Әрең-әрең, зорға дегенде.

АЗАРДА-БЕЗЕР: азарда-безер болды. Ат-тонын ала қашты, жоламады, безінді.

АЗАРЛА = ет. Біреуді қинау, қысаққа алу, азаптау, қорлық, зорлық көрсетіп ренжіту, айыптау.

АЗАРЛАН = [ир. آزار] ет. Қаны бетіне тебу, ыза болу, қапалаңу.

АЗАРЛАНУ Азарлан етістігінің қимыл атауы.

АЗАРЛАУ Азарла етістігінің қимыл атауы. **АЗАР-МАЗАР** үст. Әйтіп-бүйтіп, әрең-әрең.

АЗАРОЛЬ зат. тамақ. Грекия, Италия және басқа елдерде өсетін өте майда алмұрт.

АЗАСЫЗ сын. Азасы жоқ, қайғысыз. **АЗАТ**¹ [ир. آزاد] сын. Өз еркі өзінде, ерікті, еркін, тәуелсіз.

Азат болды. а) саяси. Бостандық алды, еркіндікке қолы жетті, бодаудан босады. **Азат етті** [қыды, болды]. Құтқарды, босатты. **Азат етіді.** Босатылды, азаттық алды.

АЗАТ²: азат омыртқа. а) анат. <лат. vertebrata prominens> а) Мойын омыртқаның ең соңғысы, жетіншісі. ә) этн. Мал сойған кісіге берілетін қолүздік.

АЗАТБАС зат. этн. Киіз үй керегесінің уық байланбай, бос қалдырған басы.

АЗАТЖОЛ зат. лингв. <нем. Absatz> 1. Жаңа жолдан бастап жазғанда оңға қарай жасалған сәл шегініс, азатжол. 2. Мәтіннің бір азатжолдан екіншісіне дейінгі бөлігі.

АЗАТКЕР зат. Басқыншылықтан қауіп-қатер, езу-қанаудан құтқарушы, азат етуші.

АЗАТКЕРЕГЕ зат. этн. Азатбас, есіктің босаасағына тақау жерде дара, жеке қалған керегенің басы.

АЗАТТА = ет. Азат ету, құтқару, босату. **АЗАТТАЛ** = ет. Азат етілу, құтқарылу, босатылу.

АЗАТТАЛУ Азаттал етістігінің қимыл атауы.

АЗАТТАН = ет. Босану, бостандық алу. **АЗАТТАНУ** Азаттан етістігінің қимыл атауы.

АЗАТТАУ Азатта етістігінің қимыл атауы.

АЗАТТЫҚ зат. Бостандық, теңдік, еркіндік. **Азаттық [бостандық] күрес.** с а я с и. Ұлт бостандығы, азаматтық құқық үшін күрес.

АЗАТШЫ зат. Азат етуші, құтқарушы, азаткер.

АЗАТШЫЛ сын. Бостандық, еркіндік сүйгіш, азаттықты жақтаушы.

АЗАТШЫЛЫҚ зат. Бостаншылық, еркіншілік, азат өмірді жақтаушылық.

АЗАЮ Азай етістігінің қимыл атауы. 1. Сан жағынан кему, аз болып қалу. 2. Таусылуға айналу, көлемінің кемуі.

АЗБАН зат. этн. 1. Бұрын үйірге, күйекке, келеге түсіп, кейіннен кестірілген еркек мал. 2. ауыс. Құр кеуде.

Азбан теке. Алты-жеті жастағы текенің тарттырылып жіберілгені.

АЗБАНДАЙ сын. Азбан сияқты, азбан тәрізді.

АЗБАНҚҰЛ зат. көне. Еркектік қабілеттен айырылған, заремде қызмет ету үшін әдейі тарттырылған еркек құлдар.

АЗБАНША үст. Азбан тәрізді, азбанға ұқсап.

АЗБАР¹ зат. 1. Бордақы мал тұратын шарбақты қаша, қараңғылап жасаған қора. 2. Төбесі жабық, жан-жағы ашық, жазғы уақытта отыратын, демалатын орын, жай.

АЗБАР² зат. жерг. Құрал-сайман, аспап. **АЗБЕНІШ** зат. Талшық, нәпақа.

АЗБЫНША үст. жерг. Азана, азгантай. **АЗБЫТ** = ет. көне. Азғырту, айныту.

АЗБЫТУ көне. Азбыт етістігінің қимыл атауы.

АЗҒАҚ сын. Жүдеп-жадағыш, азғыш.

АЗҒАНА үст. 1. Азгантай, кішкентай, саны аз. 2. Аз уақыт, шамалы, қысқа мерзім. 3. Аясы тар, аумағы шағын.

АЗҒАНТАЙ үст. 1. Саны аз, көп емес. 2. Мардымсыз, болар-болмас, сәл гана, шамалы. 3. Аумағы шағын, кішкентай, шамалы.

АЗҒЫН¹ сын. 1. Тұр-тұлғасынан айырылған, азып-тозған, шаршап-қажыған. 2. ауыс. Адамшылықтан айырылған, бұзылған, сатқын (адам).

АЗҒЫН² зат. жерг. Ерте пісетін қауын. **АЗҒЫНДА** = ет. 1. Арықтау, жүдеп-жадау.

2. ауыс. Теріс жолға түсу, адамшылықтан айырылу, бұзылу, бүліну. 3. ауыс. Сатасы төмендеу, базары түсу. 4. Тозу, ескіру, құнары кету.

АЗҒЫНДАН = ет. Теріс жолға түсіп бұзылу, бүліну.

АЗҒЫНДАНУ Азғындан етістігінің қимыл атауы.

АЗҒЫНДАТ = ет. Теріс жолға түсіру, айныту, бүлдіру.

АЗҒЫНДАТУ Азғындат етістігінің қимыл атауы.

АЗҒЫНДАУ Азғында етістігінің қимыл атауы; адамшылықтан айырылу, бұзылу, бүліну.

АЗҒЫНДАУШЫЛЫҚ зат. Теріс жолға түсушілік, бұзылушылық, бүлінушілік.

АЗҒЫНДЫҚ зат. 1. Теріс жолға түсіп бұзылғандық, сұрқиялық, арам ниеттілік. 2. Зина-қорлық, жезөкшелік, нәсіпқұмарлыққа салынушылық. 3. Опасыздық, сатқындық.

Азғындық жолға түсті. Бұзылды, дұрыс жолдан тайды.

АЗҒЫР = ет. 1. Айныту, теріс жолға салу. 2. Бірдемеге ұрындыру, бірдемеге қиліктіру. 3. Жел беру, қолтығына су бұрку, өзәзілдік ету. 4. ауыс. Еліктіру, қызықтыру.

АЗҒЫРҒЫШ сын. Айнытқыш, бұзғыш, өзәзіл.

АЗҒЫРУ Азғыр етістігінің қимыл атауы. 1. Айныту, теріс жолға салу, арандату. 2. Жел беру, қолтығына су бұрку, өзәзілдік ету.

АЗҒЫРУШЫ зат. Айнытушы, бұзушы. **АЗҒЫРЫЛ** = ет. Азғырғанға, айнытқанға көңу, жел сөзге бой алдыру.

АЗҒЫРЫЛУ Азғырыл етістігінің қимыл атауы.

АЗҒЫРЫНДЫ сын. Азғырушы, айнытушы.

АЗҒЫШ сын. 1. Аурушаң, ауыруға бейім. 2. ауыс. Өзәзіл сөзге ергіш, алған жолынан тайғыш, осек-аяңға сенгіш.

АЗДА = ет. жерг. Азаю, кему. **АЗДА-АЗ** үст. жерг. Кемде-кем, тым аз. **АЗДАҒАН** үст. Біраз, аздан, азгантай, болмашы.

АЗДАЙ үст. Аздық қылғандай, жетпей тұрғандай, жетпегендей, аз болғандай.

АЗДАП үст. Біраз, аздаған. **АЗДАУ** сын. Азырақ, көп емес, шамалы.

АЗДЫ-КЕМ үст. Азын-аулақ, болар болмас. **АЗДЫ-КЕМДІ** үст. Азын-аулақты, болар-болмас.

АЗДЫ-КӨП үст. Аз-маз, аздаған, көп емес. **АЗДЫ-КӨПТІ** үст. Аз да емес, көп те емес, барлық-жоқты, аз-маз.

АЗДЫҚ зат. 1. Азгантайлық, кемдік, жетімсіздік. 2. Тапшылық, кемшіндік, шағындылық.

Аздық етеді. Жетпейді, толық болмайды. **АЗДЫР** = ет. 1. Жүдету, шаршату, болдыру. 2. Бүлдіру, бұздыру. 3. ауыс. Теріс жолға түсіру, жолдан тайдыру.

АЗДЫРҒЫШ сын. Аздырушы, айнытушы, бүлдіруші.

АЗДЫРУ Аздыр етістігінің қимыл атауы; тура жолдан тайдыру, бүлдіру.

АЗДЫРУШЫ зат. Айнытушы, бұзушы. **АЗДЫРЫП-ТОЗДЫР** = ет. Жүдетіп-жадату, қиыншылыққа ұшырату.

АЗДЫРЫП-ТОЗДЫРУ Аздырып-тоздыр етістігінің қимыл атауы.

АЗЕОТРОП: азеотроп қоспасы. хим. Тұрақты температурада қайнаған кезде құрамдас бөліктерге бөлінбей, бастапқы қалтында буга айналатын сұйық заттардың қоспасы.

АЗЕРБАЙЖАН зат. сөйл. **Әзірбайжан.** **АЗИЗ:** азиз болу. ескікіт. Қиын жағдайда болу.

АЗИМ сын. діни. Алла тағаланың 99 сипат-есімінің бірі, ұлы, құдіретті, зор.

АЗИМАТ зат. діни. Айбындылық, ұлылық, маңыздылық; әсемдік.

АЗИМУТ [ар. السموت]; франц. asimut] зат. 1. астр. Бақылау нүктесінен өтетін меридиан жазықтығы мен сол нүктені қиятын бағыттың вертикаль жазықтығы арасындағы бұрыш. 2. геогр. Жергілікті жерде немесе картада солтүстік бағыт пен таңдаған пункттің бағыты арасында түзілетін бұрыш.

АЗИЯЛЫҚ зат. Азия жерінде тұратын халық, адам.

АЗИЯЛЫҚША үст. кіт. Азия тұрғыны, азия ұлттарының өкілі сияқты.

АЗИЯТ ор. зат. 1. Азияның жергілікті тұрғыны. 2. жағымсыз. Азия тұрғындарын, көшпенділерді кемсіту мағынасында айтылатын сөз.

АЗИЯТША үст. Азияның жергілікті тұрғындары сияқты.

АЗ-КЕМ үст. 1. Біраз, сәл, аз-маз. 2. Сәл уақыт, бір мезет.

АЗ-КӨП үст. Біраз, шамалы. **АЗ-МАЗ** үст. Азана, біраз, аз-кем.

АЗ-МАЗДАҒАН үст. Аздаған, көп емес.

АЗ-МАЗДАП үст. Ақырындап, шама-шарқыша.

АЗ-МҮЗ үст. сөйл. **1. Аз-маз.** 2. Аз мөлшерде, болар-болмас шамада. **3.** Аз уақыт, қысқа мерзім.

АЗ-МҮЗДАҒАН үст. сөйл. Аздаған, аз-аздаған, етпеген, шамалы ғана.

АЗ-МҮЗДАП үст. сөйл. Аздап, еттеп. **АЗОҚОСЫЛЫСТАР** зат. хим. Құрамында екі көмірсутекті радикалмен байланысқан азотобы бар органикалық қосылыстар.

АЗОСПЕРМИЯ зат. мед. Аталық безде шәуеттің болмауы.

АЗОТ [грек. а – бей, жоқ, zoos – тірі] зат. хим. Химиялық элемент, түссіз, иіссіз, дәмсіз, суда аз еритін газ.

Азот айналымы. геогр. Биосферадағы азоттың үздіксіз айналу құбылысы. **Азот бактериясы.** хим. Атмосферадағы азотты биологиялық жолмен топыраққа қайта сіңдіретін микроорганизмдердің бір тобы. **Азот қышқылы.** хим. Өнеркәсіпте аммиакты ауадағы оттегімен топықтыру арқылы алынатын түссіз сұйық зат. **Азот тыңайтқыш.** ауылшар. Құрамында селитра, аммония тұзы, азот қышқылының тұзы, көң, сабыра, аммиак тұзы бар органикалық және минералдық заттар.

АЗОТЖИНАҒЫШ зат, биол. Ауадағы молекулалық азотты пайдаланып, азот қосылыстарын түзетін микроорганизмдер.

АЗОТҚОР сын. ауылшар. Азот тұздары мол болғанда жақсы өсетін.

АЗОТОБАКТЕР зат. биол. Азотсіңіргіш бактериялардың азотты бос күйінде тіршілік жасайтын туыстығы.

АЗОТСҮЙГІШ сын. биол. Азотқа бай топырақты ыңғайлы көретін.

АЗОТСЫЗ сын. Құрамында азоты жоқ.

АЗОТТА= ет. хим. Азотқа айналдыру.

АЗОТТАНДЫРУ зат. биол. Азотсіңіргіш бактериялардың ауадағы бос күйіндегі молекулаларынан азотты сіңіріп алып оны өсімдіктердің пайдалануына оңтайлы қосылыстарға айналдыру үдерісі.

АЗОТТАУ Азотта етістігінің қимыл атауы.

АЗОТТЫ сын. Құрамында азоты бар.

АЗОТТЫҚ сын. Азотқа тән; азоттан тұратын.

Азоттық негіз. хим. Нуклеин қышқылы құрамындағы химиялық қосылыс

АЗОТФИКАЦИЯ зат. биол. **Азоттандыру.**

АЗСҮТТІЛІК зат. мед. Сауын малдың желінінде сүттің аз болу немесе азаю үдерісі.

АЗСЫН= ет. **1.** Аз санау, азырқану, қомсынп, місе тұтпау. **2.** ауыс. жағымсыз. Тақиясына тар келу, аз көру.

АЗСЫНҒАНДАЙ үст. Місе тұтпағандай, сол ғана жетпегендей, аз көргендей.

АЗСЫНУ Азын етістігінің қимыл атауы; аз санау, азырқану.

АЗТОЛА үст. жерг. Едәуір, біраз, бір-сыпыра.

АЗУ¹ зат. Түпкі жуан, мықты тістер.

Азу жарды. этн. Жылқы малы құнан немесе дөнен жасына жетіп толысқанның белгісі ретінде азу тісі өсіп шықты. **Азу жармаған құнан.** этн. Әбден толысып жетілмеген құнан. **Азу тіс.** анат. <лат. dentes molares> Ауыз қуысындағы жақтың түбіне қарай орналасқан ас шайнайтын негізгі тістер. **Азу тісі ақсқан.** бейн. Тісі маржандай, тісі түспеген, сау, денсаулығы мықты деген мағынада. **Азу тісі**

балғадай [пышақтай]. а) Құшті, қайратты, қуатты. ә) Батырып сөйлейді, қорықпайды деген мағынада. **Азу тісін [азуын] басты.** а) Қатты қысым көрсетті, өктемдік етті. ә) Кектенді, өшікті. б) Тізесін батырды, мұқатты. **Азу шалды.** Егде тартты, жасы ұлғайды. **Азуы алты [кере] қарыс.** Мықты, адуын, қайратты, айбатты. **Азуы [тісі] басулы.** Ашулы, ызалы. **Азуы батты.** Зорлық-зомбылық істеді, тізесі батты, кейістік көрсетті. **Азуын айға біледі.** бейн. Қаһарланды, айбат көрсетті. **Азуын қайрады.** Кіжінді, ызаланды. **Азуын шайнады.** Аласұрды, жанталасты.

АЗУ² [түрік. azuğ] зат. тамақ. Ұсақтап туралып, етпен дайындалған, ащы тұздықталған шығыс халықтарының тағамы.

АЗУ³ Аз етістігінің қимыл атауы. **1.** Арықтау, жадан-жүдеу. **2.** ауыс. Азындау, тозу, теріс жолаға түсу, бұзылу.

АЗУАҒАШ зат. жерг. Арбаның тісаашы, белаашты ұстап тұрған тетігі.

АЗУДАЙ сын. Азу тіс сияқты.

АЗУЛА= ет. **1.** Азуға салып шайнау, азуға басу. **2.** ауыс. Кеміру, үгіту, тырналау.

АЗУЛАН= ет. Тіс-тіс болып арсию, тарамдану.

АЗУЛАНУ Азулан етістігінің қимыл атауы.

АЗУЛАС= ет. **1.** Тістесу, шайнасу. **2.** ауыс. Бет жыртысу, ұстасу, сөзге келу.

АЗУЛАСУ Азулас етістігінің қимыл атауы; сөзге келу.

АЗУЛАУ Азула етістігінің қимыл атауы.

АЗУЛЫ сын. **1.** Азу тістері ірі. **2.** ауыс. Мықты, күшті, қайратты. **3.** ауыс. Бетіне қарсы келтірмейтін өжет, өктем.

АЗУЛЫЛЫҚ зат. Мықтылық, күштілік.

АЗУРИТ [франц. azur] зат. мин. Карбонаттар тобына жататын көк түсті минерал.

АЗУСЫЗ сын. **1.** Азу тісі жоқ, азуы түскен. **2.** ауыс. Бос, мольн, әлсіз, дәрменсіз.

Азусыз ат, жиексіз тон. этн. Дәстүрлі әдет-ғұрып құқығындағы кінәнің жеңіл түрі үшін берілетін айыптың жеңілдетілген түрі; мұндағы азусыз ат қойды, ал жиексіз тон кездеме түріндегі мата немесе боз дегенді білдіреді.

АЗУСЫЗДЫҚ зат. Дәрменсіздік, әлсіздік.

АЗУШЫЛЫҚ зат. Азындап бұзылшылық.

АЗШЫЛЫҚ зат. Аз болушылық, көп еместік.

Азшылық үлесі. экон. Бас ұйым еншілес құрылымдары арқылы тікелей немесе жанама иелік етпейтін, еншілес ұйымның пайдасы мен залалының және таза активтерінің оның капиталындағы үлесіне тиетін бір бөлігі

АЗЫҒУ жерг. Азық етістігінің қимыл атауы.

АЗЫЙМ сын. діни. **Азим** (Алла тағаланың көркем есімдерінің бірі – қылығына адам ақылының және ешбір мақұрлықтың түсінігі жетпейтін, ақиқатын ешкім біле алмайтын өте қлы, өте үстем).

АЗЫ-КЕМ үст. сөйл. **Аз-кем.**

АЗЫҚ [ир. آذوقه] зат. **1.** Дәнді егістің өнімі, астық. **2.** Ішіп-жейтін тамақ, ас. **3.** Малдың қорегі, жемшөп. **4.** ауыс. Рухани қажеттілік, жан дүниесінің мұқтажыдығы.

Азығын сайланып, шоқпарын байланды. Қамданды, қам жасады, даярланды. **Азық дорба.** Азық-түлік, күнделікті тамағын салып жүретін жол дорба. **Азық қылды.** Олжаланды, пайдаланды. **Азық өлшемі.** Мал азығының қоректік бағасының өлшемі.

АЗЫҚ¹= ет. жерг. Жүдеу, арықтау, азу.

АЗЫҚ²= ет. жерг. Суалу, кебу, құрған қалу.

АЗЫҚСЫЗ сын. Азығы жоқ, ішіп-жемсіз.

АЗЫҚСЫРА= ет. Азықтан татышылық көру, ашырқау.

АЗЫҚСЫРАУ Азықсыра етістігінің қимыл атауы.

АЗЫҚТАН= ет. **1.** Тамақтану, тамақ ішу. **2.** Азық-түлік дайындау, жолазықпен қамтамасыз етілу. **3.** Қоректену, нәр алу.

АЗЫҚТАНДЫР= ет. Тамақтандыру, қоректендіру.

АЗЫҚТАНДЫРУ Азықтандыр етістігінің қимыл атауы.

АЗЫҚТАНДЫРЫЛ= ет. Тамақтандырылу, қоректендірілу.

АЗЫҚТАНДЫРЫЛУ Азықтандырыл етістігінің қимыл атауы.

АЗЫҚТАНУ Азықтан етістігінің қимыл атауы; қоректену, нәр алу.

АЗЫҚ-ТҮЛІК зат. Ішіп-жейтін нәр алуан тамақ өнімдері.

Азық-түлік бағдарламасы. Халықты азық-түлікпен қамтамасыз ету міндеттерін жүзеге асырушы мақсатты шаралар кешені. **Азық-түлік дайындау.** ауылшар. Азық-түлік өңдеу, шығару, жинау, қор жасау. **Азық-түлік дүкені.** Азық-түлік сатылатын әрі сақталатын дүкен.

АЗЫҚ-ТҮЛІКСІЗ сын. Тағамсыз, ассыз.

АЗЫҚТЫҚ сын. Азық боларлық.

АЗЫҚХАНА [ир. آذوقخانه] зат. Азық сақтайтын қойма.

АЗЫЛДА= ет. жерг. **Азына.**

АЗЫЛДАУ жерг. Азылда етістігінің қимыл атауы.

АЗЫНА зат. кәс. Қайықтың алдыңғы жағындағы екі бүйірін керіп тұруға және адам отыруға арналған көлденең тақтай.

АЗЫНА= ет. **1.** Желдің гүлден соғуы. **2.** Ғимараттың, үйдің т.б. тастай болып, суып кетуі. **3.** Мұздау, тоңу. **4.** Айғырдың қатты кісінеуі, арқырау. **5.** Қатты ағындау, жүйткену. **6.** ауыс. Зарлау, зарлы үн шығару. // этн. Ежелгі Тәңір дінінің басты өкілі – бақсының қобыз сарындары, ұзақ созылған жағымсыз, қалыптан тыс дыбыс.

Айғырдың азынауы, жылқының шұрқырауы, түіенің сарнап бұрқырауы. этн. Қазақтың дәстүрлі мәдениетінде жамандықтың белгісіне: жасуегершілік, зілзала, ұрыс болады деп жамандыққы жоритын жылқының, түіенің жағымсыз дыбыс шығаруы.

АЗЫНАНҒЫ сын. Суық, азынап тұрған. **АЗЫНАП-САРНАП** үст. Зуылдап, гүлден, ызғырықтана.

АЗЫНАС= ет. Айқайласу, шуылдасу.

АЗЫНАСУ Азынас етістігінің қимыл атауы.

АЗЫНАТ= ет. **1.** Үйді қатты суыту, тастай ету. **2.** Арғымақты, мініс атты кісінеу, арқырату. **3.** Бүрсеңдету, дірдекету, тоңдыру.

АЗЫНАТУ Азынат етістігінің қимыл атауы.

АЗЫНАУ¹ сын. Салқын, суық, үлдек.

АЗЫНАУ² Азына етістігінің қимыл атауы; кіжіню, кідіңдеу, қылжақтау.

АЗЫН-АУЛАҚ үст. Аздаған, біраз.

АЗЫНАУЫҚ сын. **1.** Азынап, үлден соғып тұратын, тынымсыз (жел). **2.** Азынап, кісіней беретін (айғыр).

АЗЫН-АУЫҚ үст. жерг. **Азын-аулақ.**

АЗЫН-ШОҒЫН үст. Азын-аулақ, азы-көпті, шамалы.

АЗЫНҚЫРА= ет. **1.** Жүдеңкіреу, арып-ашыңқырау. **2.** Күтімсіздікке шығару, ескіру, тозыңқырау.

АЗЫҢҚЫРАУ Азыңқыра етістігінің қимыл атауы.

АЗЫП-ТОЗ = ет. 1. Аш-жалаңаштыққа ұшырау, жүдеп-жадау, арып-ашу. 2. Бейберекет болу, берекесі кету, талан-таражға түсу. 3. Ескіру, тозу. 4. Құнарсыздану, сапасын жоғалту.

АЗЫП-ТОЗУ Азып-тоз етістігінің қимыл атауы; жүдеп-жадау, арып-ашу.

АЗЫРАҚ үст. Азгантай, біраз, азгана, шамалы.

АЗЫРҚАН = ет. Аз санау, көңілі толмау, місе тұтпай қомсыну.

АЗЫРҚАНУ Азырқан етістігінің қимыл атауы.

АЙ¹ зат. 1. Түнде жарық сәуле шашып тұратын аспан денесі. 2. астр. <лат.luna> Жердің табиғи кетуі, түнде жарық сәуле түсіріп тұратын, жерге ғарыштағы ең жақын ғаламшар. 3. этн. Халық астрономиясы мен метеорологиялық тәжірибесінің ең іргелі саласын қалыптастырған қазақ ортада тиістілік цикліне байланысты атқарылған салттар, ғұрыптар мен наным-сенімдер жүйесінде ерекше орны мен мәні бар аспан денелерінің бірі.

Ай асты поэт. Айлы түн. **Ай бетінен кіріп, күн бетінен шықты**. көне. Ай көрінген кезден бастап күн шыққанға дейін шайқасу. **Айға қарап шабынды**. Аспанға шарты, шашыды. **Айға қолы жеткендей**. Бейне бір кемеліне келіп, болып-толып отырғандай. **Айға ұмтылды [талпынды]**. Қол жетпеске ұмтылды, талапталды. **Айға ұшты**. Көңілі аспанға шарықтады. **Айға шапты**. Қол жетпеске құлаш ұрды, ұмтылды. **Айдан анық**. Даусыз, күмәңсіз, бесенеден белгілі, ап-айқын. **Айдан ашық**. Айқын, ап-анық, белгілі. **Ай десе аузы бар, күн десе көзі бар**. фольк. Асқан сұлу, өте ажарлы, нұрлы, көрікті. **Ай дидарлы**. Айдай көрікті, сұлу. **Айды аптап, күнді күптеді**. Болып-толды, ісіп-кепті, асыра сілтеді. **Айды аспанға шығарды**. Даңғы жер жарды, аты шықты, таңғалдырды. **Айды итеріп, күнді жылжытты**.

поэт. Ай артынан ай, жыл артынан жыл өткізіп, үздіксіз құтумен болды. **Айдың аманында**. Ел аман, жұрт тынышта; тып-тыныш, сап-сау отырғанда. **Айдың бір жаңасы**. этн. Туған айдың бірінен онына дейінгі бір кезі (ал айдың жиырмамынан отызына дейін – ай қараңғысы). **Айдың [еки] жаңасы немесе жаңа ай**. Жаңа айдың басы, әр жаңа туған айдың екінші (үшінші, төртінші, бесінші) күні. **Айдың күні аманда**. Бәле-жаладан аулақ, бас аманда. **Ай жарығы**. Ай сәулесі. **Ай жүз**. поэт. Келбетті, көрікті рең, ажар. **Ай жүзді**. Сұлу, көрікті, ай келбетті. **Ай календары**. астр. Ай күнтізбесі (ай қозғалысына негізделген жылдар, айлар, күндердің саны мен телестігін реттеуде қолданылатын ережелер жүйесі). **Ай кемпірқосақ**. Ай сәулесінің әсерінен пайда болатын кемпірқосақ. **Ай көрдім, аман көрдім**. этн. Ежелгі наным-сенімдермен байланысты қалыптасқан жаңа туған айға тәу етіп айтатын сөздер. **Ай қабақ**, поэт. Сұлу жүзді, қас-қабағы келіскен. **Ай қарады**. Бостан-босқа жүрді, тектен-текке жүрді. **Ай қараңғы**. Айсыз, ай көрінбейтін. **Ай қараңғысы**. Әр айдың жиырмамынан соң ай жарығының азайып, көмескіленген кезі. **Ай қарап жүр [отыр ма]** ме? сөйл. экспр. Босқа жүр, түк көрмейді деген мағынада жақтырмау мәніндегі сөзқолданыс. **Ай қасында шолпандай**. Жарасты, үйлесімді. **Ай қораланды**. Толған ай қызыл араланды мұңартты. **Ай қораланса, айырыңды сайла**. Есепшілердің ай қораланса, күн сұлтатыныңың белгісі деп ауа райын жоруымен байланысты айтылатын ескертпе сөзі. **Ай құшақ**. Айқасқан құшақ. **Ай маңдай**.

Маңдайы кере қарыс, әрлі. **Ай маңдайлы**. Ажарлы, көрікті, сұлу. **Ай мен күндей, әмбеге [әлемге] бірдей [жарығы бірдей]**. фольк. Асқан сұлу, көрікті, ешкімнің таласы жоқ, ешкімге жаттығы жоқ, бәріне бірдей. **Ай мүдіреді**. Ай саябыр тартып, кідіреді, толастайды. **Ай мүйізді**. Қошқар мүйізді, мүйізі жартаы ай сияқты иілген, күшті, мықты. **Ай мүйізді, аша тұяқты**. Төрт түлік малдың ішіндегі жылқыдан басқасы айтылады (жылқыны айтпаяқ деп атайды). **Ай отырып туды [қалды]**. Айдың түнге қарай шығуы. **Ай сәулесі**. Айдың жарығы. **Ай сәулесінде** бейн. Қылаңданған, бозғылт тартқан, солғын жарық сияқты. **Ай сүттей жарық**. а) Ай өте жарық, ә) Бұлтсыз, толған айлы түн туралы айтылады. **Айсыз қара түн**. Ай тумаған, ай сәулесі жоқ қараңғы түн. **Ай туды**. Өлірадан кейінгі жаңа айдың алғаш көрінген кезі. **Ай тұтылды**. Айдың бетін қара көлеңке басты, қарайды. **Ай ұлысынан тұтылды**. этн. Жаңа туған ай тұмалды деген мағынада. **Айы батқан [жеткен] айында, күні біткен [жеткен] күнінде**. Ажалы жеткенде. **Айы оңынан туды**. Дегеніне жетті, жолы болды, бағы жанды, мақсаты орындалды.

АЙ² зат. Жылдың он екіден бір бөлігін қамтитын мезгіл, отыз-отыз бір күндік мерзім.

Ай арасы толас болды. Айдың оларасының (өліра) жауын-шашынсыз болуы. **Ай артынан ай өтті**. фольк. Мезгіл өтіп жатты, уақыт озды. **Ай аунатып, жыл жылжытты**. Айдан ай, жылдан жыл жылжып өте берді. **Ай жарым болды**. Жарты ай уақыт өтті. **Ай жарым шамасында**. Жарты айда, он бес күнде. **Ай жүр, жыл жүр, аман жүр**. тілек. Сапардан аман-есен орал деген мағынада. **Ай құрғатпай**. Ай сайын, айма-ай. **Ай сайын**. Әрбір айда, ай өткен сайын. **Айы [күні] жетті [толды]**. Екіқабат әйелдің босанатын уақыты болды.

АЙ³ зат. діни. Ислам дінінің ай орағына ұқсас символы [мұсылмандардың Меккеден Мединаға жасырын қоныс аударған түніндегі ескі айдың көрінісі].

Ай таңбалы. діни. Мұсылман дініндегі деген мағынада.

АЙ⁴ ода. Реніш, кейісті білдіру үшін айтылатын одағай. // Қаратпа сөз мәнінде біреудің көңілін аудару үшін айтылатын одағай.

Ай дейтін ажа жоқ, қой дейтін қожа жоқ. Қақпайлап, бақылап отыратын, тек, тәйт дейтін пенде жоқ, өз бетімен еркінсіп кеткен адам. **Ай, әлеумет**. Көп қауымға, халайыққа айтылатын қаратпа сөз. **Ай, көпір атанды**. сөйл. Жеккөрінішті, жеқсұрын, сүйкімсіз болды.

АЙ⁵ шыл. 1. Күшейту мәнін білдіру үшін айтылатын демеулік шылау. 2. Таңырқау, таңдану, қуаныш сияқты әртүрлі сезім күйін білдіретін демеулік шылау.

АЙ-АЙ: ай-айдың оты басқа. Әр кезеңнің өзіне тән сипаты болады деген мағынада қолданылады.

АЙБА = ет. көне. **Айбат көрсету**, **гайбаттау**.

АЙБАҒАР зат. жерг. **Құрбағыс**.

АЙБАҚ-САЙБАҚ сын. 1. Ербиен-сербиен, ойқы-шойқы, қиқы-жиқы. 2. Кір-қожаалақ, салтақ-салтақ.

АЙБАҚТАТ = ет. Қиқы-жиқы етіп жазу.

АЙБАҚТАТУ Айбақтат етістігінің қимыл атауы.

АЙБАЛАМ зат. сөйл. **Байбалам**.

Айбалам салды. **Байбалам салды**.

АЙБАЛДАҚ зат. этн. Қылыштың сабындағы, мылтықтың шүртіпесіндегі ай тәрізді келген тұсы, жері.

АЙБАЛДЫРҒАН зат. өс. <лат. archangelic abrevicaulis> Шатырша үлділер тұқымдасына жататын, құрай тәрізді аласа сабақты көпжылдық шоптесін өсімдік.

АЙБАЛТА зат. көне. Ұзын сапты, өткір жүзді, жарты ай бейнесіндегі соғыс қаруы.

Айбалтаның сабындай. Жұп-жұмыр.

АЙБАЛТАДАЙ сын. Жіті, өткір.

АЙБАЛТАЛЫ сын. көне. Айбалтамен қаруланған (сарбаз), айбалтасы бар.

АЙБАЛТАШЫ зат. көне. Айбалтамен соғысу әдісін жетік меңгерген жауынгер.

АЙБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. mola mola> Біріккен жақсүйектілер отрядына жататын ірі балық.

АЙБАН¹ зат. жерг. Үйдің кіреберіс бөлмесі, дәліз.

АЙБАН² зат. жерг. Жасы ұлкен, сыйлы кісі.

АЙБАНА зат. жерг. Айып, кінә.

АЙБАНА зат. этн. сөйл. **Айыпана**.

АЙБАР¹ зат. Айбат, айбын, қаһар.

Айбар көрсетті [жасады, қылды, шашты, шекті]. Айбат шекті, айбаттанды, қаһар көрсетті. **Айбар көрдім**. Ерекше көзге түсті. **Айбар мүйізді**. Ерекше қасиетті, күшті, мықты. **Айбарын танытты**. Қорқытты.

АЙБАР² зат. ескікіт. Барыс.

АЙБАРАҚ зат. Қоқан-лоқы, бопса.

Айбарақ қылды. Айбат шекті, қарсылық көрсетті. **Айбарақ салды**. Айқай-сүрен салды, ұрандатты.

АЙБАРАҚТА = ет. Әйгілеу, елге көз қылу, паш ету.

АЙБАРАҚТАУ Айбарақта етістігінің қимыл атауы.

АЙБАР-ҚОҚАЙ зат. Қоқан-лоқы, айбарақ.

АЙБАРЛАН = ет. 1. Айбат көрсету, күш көрсету. 2. Ашу қысу, ызалану.

АЙБАРЛАНДЫР = ет. Айбат шектіру, қаһарына мінгізу.

АЙБАРЛАНДЫРУ Айбарландыр етістігінің қимыл атауы.

АЙБАРЛАНУ Айбарлан етістігінің қимыл атауы.

АЙБАРЛЫ сын. 1. Қаһарлы, сұсты, айбынды. 2. Өткір, ызбарлы.

АЙБАРЛЫҚ зат. Айбындылық, сұстылық.

АЙБАРЛЫЛЫҚ зат. Айбаттылық, айбындылық.

АЙБАРСЫЗ сын. Айбынсыз, сексендіре алмайтын, сұсты емес.

АЙБАС зат. Ет шабатын жарты ай бейнелі темір түйгіш, ұрғы; ет шабуға арналған жүзі бар екінші жағы бұдыр етіп жасалған қаспашылық құралы.

АЙБАСПА зат. **Айкезбе**.

АЙБАТ¹ [ар. **الْبَات**] зат. Айбын, айбар.

Айбат көрсетті [қылды, жасады]. Қорқытты, күш көрсетті. **Айбат шашты**. Ызбарланып қорқытты, қаһар төкті. **Айбат шекті**. Сұстанып айбын көрсетті. **Айбаты артсын!** б а т а. Айбары күшейіп, ержүрек батыл болсын деген мағынадағы сөз.

АЙБАТ² сын. жерг. **Әйбат**.

АЙБАТМИЯ зат. өс. <лат. sphaerophyta> Бұршақ тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

АЙБАТТА = ет. сөйл. **Ғайбатта**.

АЙБАТТАН = ет. Айбат көрсету, айбарлану, қайраттану, жігерлену.

АЙБАТТАНДЫР = ет. 1. Сұстандыру, қорқынышты ету, айбарландыру. 2. Рухтандыру, қайраттандыру, жігерлендіру.

АЙБАТТАНДЫРУ Айбаттандыр етістігінің қимыл атауы.

АЙБАТТАНУ Айбаттан етістігінің қимыл атауы.

АЙБАТТАУ Айбатта етістігінің қимыл атауы.

АЙБАТТЫ сын. Қаһарлы, сұсты, айбынды, күшті, айбарлы.

АЙБАТТЫҚ зат. Айбатқа тәндік.

АЙБАТТЫЛЫҚ зат. Сұстылық, қаһарлылық, айбындылық.

АЙБҮРКЕНШЕК зат. этн. Түскен келінге сәукеле сыртынан жабатын жамылғы.

АЙБЫЛ= ет. жерг. Қаймығу, сескену.

АЙБЫН зат. Айбат, айбар, ызбар.

Айбынын сыртына шығарды. Ашу-ызасын білдірді, ызбарланды.

АЙБЫН= ет. Жасқану, имену, қаймығу, қорқу.

АЙБЫНДАН= ет. Айбарлану, қатулану, қайраттану.

АЙБЫНДАНДЫР= ет. Айбарландыру, қатуландыру, қайраттандыру.

АЙБЫНДАНДЫРУ Айбындандыр етістігінің қимыл атауы.

АЙБЫНДАНУ Айбындан етістігінің қимыл атауы.

АЙБЫНДАС= ет. Бірігіп құи жинасу.

АЙБЫНДАСУ Айбындас етістігінің қимыл атауы.

АЙБЫНДЫ сын. Айбатты, айбарлы, ызбарлы.

АЙБЫНДЫЛЫҚ зат. Айбаттылық, айбарлылық.

АЙБЫНДЫР= ет. Қаймықтыру, сескендіру, қорқыту.

АЙБЫНДЫРУ Айбындыр етістігінің қимыл атауы.

АЙБЫНСЫЗ сын. Қаһарсыз, сұссыз, қайратсыз.

АЙБЫНТ= ет. Жасқандыру, имендіру, қаймықтыру.

АЙБЫНТУ Айбынт етістігінің қимыл атауы.

АЙБЫНУ Айбын етістігінің қимыл атауы.

АЙВАЗ зат. өс. <лат. cydonia> Оңтүстікте өсетін алша тұқымдас, тәтті жеміс.

АЙГӨЛЕК¹ зат. ойын. Балалардың қол ұстасқан қарсы топты жүргізген бойы жарып өтіп ойнайтын ойыны.

АЙГӨЛЕК² зат. этн. Жеке немесе көп қыздар қол ұстасып толған ай келбеті тәрізді дөңгелене билейтін қазақтың кең таралған халық биі.

АЙГӨЛЕКТЕН= ет. Шиыршықталу, дөңгелектену.

АЙГӨЛЕКТЕНУ Айгөлектен етістігінің қимыл атауы.

АЙГҮЛ зат. өс. сөйл. Таулы жерде өсетін жабайы гүл түрі.

АЙҒАБАҚ зат. жерг. Тудың басына ілетін ай бейнесі.

АЙҒАЙ зат. Дауыстың көтеріңкі шығуы, айқай.

Айғай салды. Бар даусымен айғайлады, шу шығарды. **Айғай** шықты. Айғай естілді, айғайлады.

АЙҒАЙ-АТТАН зат. Айқайлаған, аттандаған дыбыс, дауыс.

АЙҒАЙЛА= ет. Қатты дауыс шығару, айқай салу.

АЙҒАЙЛАҒЫШ сын. Қатты дауыстап сөйлеуге құмар, үнемі, ауық-ауық айғайлап тұратын.

АЙҒАЙЛАП-ҮЙҒАЙЛАП үст. Улап-шулап, обырлап, қатты-қатты сөйлеп.

АЙҒАЙЛАС= ет. Айғай салысу, ұрысу, аттандасу.

АЙҒАЙЛАСУ Айғайлас етістігінің қимыл атауы.

АЙҒАЙЛАТ= ет. 1. Айғай салдыру, қатты дауыс шығарту. 2. Ойбайлату, жыллату.

АЙҒАЙЛАТУ Айғайлат етістігінің қимыл атауы.

АЙҒАЙЛАУ Айғайла етістігінің қимыл атауы.

АЙҒАЙЛАУШЫ зат. Дауыстап сөйлеуші; көтермелеуші, қостаушы.

АЙҒАЙЛЫ сын. 1. Айқай-құқайлы, шулы. 2. ауыс. Ұрыс-керісті, дау-жанжалды.

АЙҒАЙ-СҮРГІН зат. Айқай-құқай, у-шу, ұрыс-керіс.

АЙҒАЙ-СҮРЕН зат. Айқайлаған, аттандаған дауыс, у-шу.

АЙҒАЙСЫЗ сын. Бің-шыңсыз, у-шуы жоқ, айқай-құқайсыз.

АЙҒАЙ-ҮЙҒАЙ зат. сөйл. У-шу, айқайлаған қатты дауыс.

АЙҒАЙ-ШУ зат. Айқай-құқай, у-ду, даңдүң, шаң-шүң

АЙҒАЙ-ШУЛЫ сын. Айқай-құқайы, ыңшығы көп.

АЙҒАЙ-ШУСЫЗ сын. Бің-жыңсыз, у-шусыз.

АЙҒАЙШЫ зат. 1. Айғайлаған, айғайшыл адам. 2. ауыс. Қамқоршы, бас-көз болушы, қоллаштап-қорғаушысы.

АЙҒАҚ зат. 1. Дәлел, куә. 2. заң. Тінту, тергеу кездерінде күзгер болуға арнайы шақырылатын адам. 3. Қылмыстың жасалғанын дәлелдейтін дерек заттар. 3. этн. Дәстүрлі әдет-ғұрып құқығында айыпталушының «ақтығын» немесе «қаралығын» дәлелдейтін фактілер мен заттар немесе күзгер.

Айғақ болды. Бір нәрсенің дәлелі, белгісі, уәжі, куәсі болды. **Айғақ етті.** а) Танымал қылды, жайды. ә) Тілге тиек етті, дәлел қылды. **Айғақ салды.** Дәлел айтты, куә тартты, мойындатты.

АЙҒАҚКЕР зат. Айғақ болушы, күзгер.

АЙҒАҚСЫЗ сын. Айғағы жоқ, дәлелсіз.

АЙҒАҚТА= ет. Анықтау, дәлелдеу.

АЙҒАҚТАЙ сын. Айғақ сияқты, дәлел тәрізді.

АЙҒАҚТАЛ= ет. 1. Анықталу, дәлелдену, айқындалу. 2. Ақталу, жазықсыз болып шығу.

АЙҒАҚТАЛУ Айғақтал етістігінің қимыл атауы.

АЙҒАҚТАМА зат. заң. Бұлтартпайтын дәлелдеме, анықтама, айқындама.

АЙҒАҚТАТУ= ет. Дәлелдету, анықтау.

АЙҒАҚТАТУ Айғақтат етістігінің қимыл атауы.

АЙҒАҚТАУ Айғақта етістігінің қимыл атауы.

АЙҒАҚТАУШЫ зат. Анықтаушы, айқындаушы.

АЙҒАҚТЫ сын. 1. Ақиқатты, дәлелді. 2. заң. Айғақ болар, өзін ұстап берер (жайт), куә болар (адам).

АЙҒҰЛАҚ зат. инф. Электрондық пошта мекенжайларының атында жеке есімдерден кейін, жалпы поштаның атының алдынан қойылатын таңба.

АЙҒЫЗ зат. Денеге, затқа түскен терең сызықша із, жағал.

АЙҒЫЗ-АЙҒЫЗ сын. 1. Кір-кір, жағал-жағал, сатпақ-сатпақ. 2. Тілім-тілім, шмай-шмай.

АЙҒЫЗДА= ет. 1. Айғыз-айғыз, кір-кірету, сатпақтау, ластау. 2. Айқұш-құқш ету, ерсілі-қарсылы із түсіру. 3. Тілім-тілім ету. 4. Шмайлау, сызғыптау.

АЙҒЫЗДАЛ= ет. 1. Кірлеу, айғыз-айғыз болу. 2. Айқұш-құқш болу; қым-қиғаш, ерсілі-қарсылы із түсу. 3. Шмайлану, сызылу. 4. Әжім түсу, әжім-әжім болу.

АЙҒЫЗДАЛУ Айғыздал етістігінің қимыл атауы.

АЙҒЫЗДАН= ет. 1. Кірлеу, ластану. 2. Айғыз-айғыз болып тілгілену, айқұш-құқш сызықтану.

АЙҒЫЗДАНУ Айғыздан етістігінің қимыл атауы; айқұш-құқш сызықтану.

АЙҒЫР зат. Үйірге түсетін еркек жылқы.

Айғырдан шыққан бие. Шағылысқан, тоқтаған бие. **Айғырдан шықты.** Бие тоқтап, буаз болды. **Айғырды төркіндету.** мал шар. Өзінің шыққан үйіріне апарып, ондағы мазасыз сәуіріктерді алып кетіп, мауқын бастыру, көңіл-күйін көтеру. **Айғыр салды.** Биені қолдан қашырды. **Айғыр үйірге түсті [салды].** Үйірі биеге айғыр салды, айғыр үйірге қосылды. **Айғыр үйір жылқы.** Айғырға қосатын бір үйір бие, құлындаған соң сол топтағы құлын-тайларды жинақтап атау, санау. **Айғыр шапты.** Айғыр биеге артылды, жанасты (бура шөкті, қайыды, бұқа, қошқар, теке қашырды дейді).

АЙҒЫРДАЙ сын. 1. Айғыр сияқты. 2. ауыс. Үлкен, жуан, дәу.

АЙҒЫРЖУА зат. өс. <лат. allium galanthum> Сүттіген тұстес жуаның жуан түрі.

АЙҒЫРҚИЯҚ зат. өс. <лат. elymus giganteus> Қияқ туысына жататын көпжылдық, тамыр сабақты шөптесін өсімдік.

АЙҒЫРЛЫҚ зат. 1. Айғыр болуға жарайтын, айғыр болушылық, айғырға тән мінез, әрекет. 2. ауыс. Әлдеқандай болып қоқан-даушылық, мықтысынушылық.

АЙҒЫРСУ Айғырсы етістігінің қимыл атауы.

АЙҒЫРСЫ= ет. 1. Айғыр болғансу, айғыр сияқтану. 2. ауыс. Мықтысыну, күштісіну, қоқақтау.

АЙҒЫРСЫМАҚ сын. экспр. Айғырдың нақ өзіндей емес, соған ұқсас.

АЙҒЫРША үст. Айғыр сияқтаным, айғырға ұқсас.

АЙҒЫШТА= ет. Айқышта, айқұш-құқш байлау, өріп тастау.

АЙҒЫШТАУ Айғышта етістігінің қимыл атауы.

АЙДА¹= ет. 1. Малды алдына салып жүргізу. 2. Техниканы басқарып жүргізу. 3. Бас бостандығынан айыру, жазалау, жер ауодару. 4. Бдырату, тарату, қуу.

Айдан өкетті. Барымталады, ұрлады, тартып алды. **Айдан өргізіп, иіріп жусатты.** Жұртты аузына қаратты, билеп-төстеді. **Айдан салды.** Біреуді біреуге шағыстырды, өшіктіріп қарсы қойды. **Айдан шықты.** Қуып жіберді, маңына жолатпады.

АЙДА²= ет. Соқамен жер жыртты, егін егу. **АЙДА³** од. Ал, көне, жүр, құп деп біреуге жел беріп, желіктіріп, қыздыру үшін айтылатын одағай сөз.

АЙДАҒАР зат. сөйл. **Айдаһар.** **АЙДАҒЫ-ЖАЙДАҒЫ** зат. сөйл. Андағы-мұндағы, анау-мынау.

АЙДАҒЫШ: су айдағыш. Жиналған суды ағызатын, қуатын.

АЙДАЙ¹ сын. 1. Ай сияқты, сұлу, әдемі, көркем. 2. Жарқыраған, аппақ, таза. 3. сөйл. Амандық сұраан адамға «жағдайым жақсы», «аман-есен» және т.б. жауап ретінде айтылатын сөз. // Есетік сан есімдермен тіркесіп, болжалдық мағынаны білдіреді, айға жуық, ай шамалы.

Айдай аян [анық]. Шүбәсіз анық, белгілі, айқын. Айдай таза, күндей нұрлы. Өте ажарлы, әдемі, ерекше сұлу.

АЙДАЙ²: айдай өлем. Бүкіл әлем, жер жүзі, дүниеде өмір сүрген барлық ел, қарап, көріп, біліп отырған дүйім жұрт.

АЙДАҚ: айдақ жазу. Қалай болса солай, ойдақ-сойдақ, шмай жазу.

АЙДАҚ-ЖАЙДАҚ үст. Бей-берекет, қалай болса солай, айдақ-сайдақ.

АЙДАҚ-САЙДАҚ сын. Айбақ-сайбақ, ойдақ-сойдақ.

АЙДАҚТАТ= ет. 1. Ластату, былғату. 2. Басқызу, тапмату. 3. Қалай болса солай, айбақ-сайбақ етіп жазу.

АЙДАҚТАТУ Айдақтат етістігінің қимыл атауы.

АЙДАЛ= ет. 1. Айдауға түсу, ырыққа көну. 2. Бас бостандығынан айрылып сотталып, жер аударылу. 3. Жер жыртылу.

АЙДАЛА зат. 1. Құла түз, елсіз дала. 2. Оқшау, алыстау жер.

АЙДАЛАДЫҒЫ БІРЕУ. Танымайтын, білмейтін ботен адам, әлдекім.

АЙДАЛУ Айдал етістігінің қимыл атауы; сотталып жер аударылды.

АЙДАМ зат. Айдалған, айдалатын егістік жердің бір бөлігі.

АЙДАМА¹ зат. Сырғып жауған қар, борасын.

АЙДАМА² зат. поэт. Жазмыштың бұйрығы, тағдырдың себебі.

АЙДАМАЛ сын. 1. Тапшы, сирек, аз кездесетін. 2. Шалғай, алыс, қашық. 3. этн. Елді мекеннен, қыстаудан жырағырақ, малды айдаңқырап барып суаратын (жер немесе су көзіне қатысты).

АЙДАМАЛА= ет. Малды айдаңқырап тезірек жүргізу.

АЙДАМАЛАУ Айдамала етістігінің қимыл атауы.

АЙДАПСАЛ зат. ойын. Бірінің есімін екіншісіне жасырын қойып ойнайтын бозбала, жастардың ойыны.

АЙДАР¹ зат. 1. этн. Баланың төбесіне қойылатын бір шоқ ұзын шаш. 2. Төмшеік, шоқы, қырдың биік жері, төбесі. 3. Құстың төбесіне өсетін бір шоқ мамық не жұмсақ қызыл ет, сапар. 4. ауыс. Арбаға жегілетін мал. 5. ауыс. Атақ, дәреже, абырой, даңқ. 6. полигр. Газет-журналдарда бір тақырып төңірегінде ұдайы беріліп тұратын жадыгартардың жалты атауы.

Айдар [айдарына белгі] тақты. Айттырды, құда түсті, меншіктеді. Айдарынан жел есті [ойнады]. а) Алаңсыз, бейқам жатты. ә) Уайым-қайғысыз шалқын өмір сүрді, рақаттанды. б) Кеудесіне нан тісті, асқақтады

АЙДАР: айдар көбейсін. тілек. этн. Түзде мал айдап бара жатқан адамға жолыққанда аман-сәлемнен кейін қоса айтылатын төрт түлік мал өсіп-өнісін, айдайтын мал көбейсін деген мағынадағы мазиялық мәнді сөз, тілек [Жылқыға қатысты айдар көбейсін, қойға байланысты базар көбейсін, желідегі биеге байланысты сауар көбейсін т.с.с. түрінде айтылады].

АЙДАРЛА= ет. Белгілеу, нақтылау.

АЙДАРЛАН= ет. Ерекшелену, айқындалып танылу, біліну.

АЙДАРЛАНУ Айдарлан етістігінің қимыл атауы.

АЙДАРЛЫ сын. 1. Айдары бар, айдары үлкен. 2. ауыс. Атышулы, белгілі, атақты.

Айдарлы аражегіш. з.о.л. <лат. pernis

ptilorhynchus> Қаршыға тобына жататын, басында айдары бар жыртқыш құс. **Айдарлы бозторғай.** з.о.л. <лат. zalerida cristata> Бозторғай тұқымдасына жататын, басында айдары бар құс. **Айдарлы [кок] кепеш [такня].** этн. Әдетте күйші, сал-серілер көп қиетін төбесінде қысқалау жіпке тағылған күтесі бар тақия түрі, кестеленген, әсем, әшекейленген басқим. **Айдарлы қарала үйрек.** з.о.л. <лат. tadorna cristata> Үйрек тұқымдасына жататын, басында айдары бар қара ала құс. **Айдарлы құмай.** з.о.л. <лат. vultur gryphus> Суықтар тәрізділер отрядының америка құмайлары тармағына жататын, күндіз белсенді тіршілік ететін, өлексемен қоректенетін жыртқыш құс. **Айдарлы сарымышық.** з.о.л. <лат. parus cristatus> Торғайлар отрядына жататын, шағын денелі, басында айдары бар құс. **Айдарлы сүкүзғын.** з.о.л. <лат. phalacrocorax aristotelis> Ескекажыттылар отрядына жататын бірқазан туыстас, басында айдары бар үлкен құс. **Айдарлысы құл, тұлымдысы тұл болды.** Еркек кіндігі мен әйелдері түгел құлдыққа салынды, зәбір көрді. **Айдарлысын құл, тұлымдысын күн етті.** Еркек кіндік кісі мен әйел жұртын құлдыққа салып қорлады, зәбірледі. **Айдарлы гүйекүс.** з.о.л. <лат. casuarius> Жайдақтөсті құстардың қазуар тектестер отрядына жататын, басында мүйізді айдары бар ірі құс.

АЙДАРША¹ зат. Кішкене айдар. **АЙДАРША²** зат. бот. Бидай дәнінің, бетегенің жоғары қиындағы ақ түсті қалың үлгідегі түк.

АЙДАРШӨП зат. <лат. corydalis> Үлгідегі құлді, ұзын сабақты, көкнәр тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

АЙДАС= ет. Малды айдауға көмектесу, жәрдемдесу, бірге айдау.

АЙДАСУ Айдас етістігінің қимыл атауы. **АЙДАТ**= ет. 1. Малды бір жерден екінші жерге орын ауыстыру, өріске шығару не өрістен қайтару. 2. Қолға түскен жауды, кінәлі адамды шерумен айдап әкелдіру немесе тұтқынды бір жерден екінші жерге айдап әкелу.

АЙДАТТЫР= ет. 1. Айдап жүргізу. 2. Жібери, жонелту.

АЙДАТТЫРУ Айдаттыр етістігінің қимыл атауы.

АЙДАТУ Айдат етістігінің қимыл атауы; тұтқынды бір жерден екінші жерге айдауылмен айдап әкету.

АЙДАТЫЛ= ет. Айдалып кету, қамалу.

АЙДАТЫЛУ Айдамыл етістігінің қимыл атауы.

АЙДАУ¹ зат. Егістікке айналып, жырттылған қара жер.

Айдау жол. Үлкен қара жол.

АЙДАУ² Айда етістігінің қимыл атауы. 1. Малды алдыға салып жүргізу. 2. ауыс. Бас бостандығынан айыру, жазалау, жер аудару, қамалу.

АЙДАУШЫ зат. 1. Айдап жүргізуші. 2. Айдап салушы.

АЙДАУЫЛ зат. <гол. konvooi> Тұтқындағы қылмыскерді және сотталған адамдарды айдап жүруші арнайы әскери күзетші, топ немесе қол.

АЙДАҒАР [ир. ۱۰۰۰] зат. 1. миф. Байырғы наным-сенімдегі бірнеше басты, алып, ірі жыртқыш жылан. 2. ауыс. Адам баласына өлім әкелетін дүлей құс; жалмауыз.

АЙДАҒАРДАЙ сын. Айдаһар тәрізді. **Айдаһардай арбады [ысқырды].** Қаһарын төкті, тықсырды.

АЙДАҒАРША үст. Айдаһарға ұқсас.

АЙДАШАП сын. сөйл. Әпербақан, ұрдажық, ұрандатқан.

АЙДЫН¹ зат. Жайылып, шалқып жатқан су алабы, үлкен көл.

Айдын жол. Даңғыл, анық, айқын жол, бағыт. **Айдын көл.** Ұшы-қиырсыз мол су, қолдария. **Айдының сарқыны.** Атақты, даңқты, жақсының көзі, қалдығы. **Айдыны асып, топаны толды.** Абыройы асып, беделі көтерілді.

АЙДЫН² зат. Айбар, айбат, қаһар, айбын. **АЙДЫН**= ет. Сескену, айбыну, имену.

АЙДЫН-АЙДЫН сын. поэт. Шалқар-шалқар, жалт-жұлт еткен, мөлдір, тұнық.

АЙДЫНДАЙ сын. 1. Айдын сияқты. 2. ауыс. Шексіз, мол, кең.

АЙДЫНДАЙЫН сын. фольк. **Айдындай.**

АЙДЫНДАН= ет. 1. Айдындай жалтырап жайылып жату. 2. Ерекшелену, шалқу, жайнау.

АЙДЫНДАНУ Айдындан етістігінің қимыл атауы.

АЙДЫНДАТ= ет. Асқақтату, шарықтату, даңқып шығару.

АЙДЫНДАТУ Айдындат етістігінің қимыл атауы.

АЙДЫНДЫ сын. 1. Айдыны мол, кең шалқар. 2. ауыс. Айбынды, айбатты, күшті.

АЙДЫНДЫР= ет. Сескендіру, имендіру, ықтыру, қаймықтыру.

АЙДЫНДЫРУ Айдындыр етістігінің қимыл атауы.

АЙЗА: айза болды. ескікіт. Есінен танды, құлады.

АЙ-ЖАЙ: ай-жай болды. а) Рақаттанды, жадырады, жаны жай тапты. ә) Жарық түсті, таңатты. б) Тыныштанды, жайбарақаттанды. в) Аң-таң болды, таңырқады, таңданды.

Ай-жайға қарамады. сөйл. Ай-шайға қарамады.

АЙ-ЗАЙРА зат. көне. Айзада, ай келбетті періште.

АЙКЕЗБЕ зат. 1. мед. <лат. somnus – ұйқы, ambulare – жүру> Ұйқыда жатқан адамның жүру, заттардың орнын алмастыру сияқты дағдылы қимыл-әрекеттерді орындауы арқылы көрінетін жүйке ауруы. 2. этн. Ай толысқан кезде кейбір сезімтал адамдардың өз-өзінен мазасызданып ұйқысы келмей, түні ішінде ұйқысырап тұрып, кезіп жүріп кететін аурудың халықтағы атауы.

АЙКИДО зат. спорт. Шығыс елдерінің, жапондардың жеке-жеке күрес түрі.

АЙКИДОШЫ зат. спорт. Айкидо күресімен шұғылданушы, айкидо күресінің маманы.

АЙКӨЛ зат. ойын. Балалардың қимыл қозғалысты ойыны.

АЙ-КҮНІ: ай-күні жақындады. Босанар мезгілі толды.

Ай-күні жетгі [толды]. Босанар мезгілі болды. **Айы-күні батты.** Жарығы сонді, қызығы бітті.

АЙҚАБАҚ¹ зат. жерг. **Құрбағыс.**

АЙҚАБАҚ² зат. этн. көне. 1. Туған Ай пішіндес етіп құйылған сом алтын немесе күміс; алтын қабақ.

АЙҚАБАҚ³ зат. этн. спорт. Ағаш басына ілініп қойылған қабақты садақпен атып түсіру сайысы; ұлттық спорт түрі.

АЙҚАЙ¹ зат. 1. Әдеттегіден қатты шыққан дауыс, айғай. 2. Айқай-ұйқай, айқай-ду, ұрыс.

Айқайға басты. Айқайды үдетті, айқай салды, айқайлады. **Айқай кезең.** этн. Қатты айғай жететін жер ауқымындағы қашықтықтың мөлшерін білдіретін халықтық өлшем атауы, бір шақырыма жақын қашықтық. **Айқай салды.** Айқайлады, дауыстады. **Айқайы жерге түспеді.** Ұзақ уақыт дауысы естіліп тұрды.

АЙҚАЙ² од. Көтеріңкі көңіл күйді білдіретін одағай сөз.

АЙҚАЙ-ДАҢҒАЗА зат. У-шу дауыс, айқай-сүрен.

АЙҚАЙ-ДУ зат. Айқай-даңғаз, у-шу.

АЙҚАЙ-ДУМАН зат. Айқай-шу, сауық-сайран.

АЙҚАЙ-ҚИҚУ зат. У-шу, айқай-цұқай, айқай-сүрен.

АЙҚАЙ-ҚУҚАЙ зат. сөйл. **Айқай-цұқай**.

АЙҚАЙЛА=ет. 1. Әдеттегіден гөрі қатты дауыстау, айқай салу. 2. ауыс. Ұрандау, ұран салу.

Айқайлап дауыс шығару. этн. Адам өлгенде әйел-еркектердің айқайлап дауыс салып, жоқтауы.

АЙҚАЙЛАС=ет. Айқай салысу, ұрысу.

АЙҚАЙЛАСУ Айқайлас етістігінің қимыл атауы.

АЙҚАЙЛАТ=ет. Айқай салдыру, ойбайлату.

АЙҚАЙЛАТУ Айқайла етістігінің қимыл атауы.

АЙҚАЙЛАУ Айқайла етістігінің қимыл атауы; айқай салу, қиқулау.

АЙҚАЙЛЫ сын. Айқайы мол, айғайлы, айғай-шуга толы.

АЙҚАЙ-СҮРЕН зат. Қым-қуыт, айқай-шу, шо-қию.

Айқай-сүрен салды. Ұрандады, дабыл қақты.

АЙҚАЙСЫЗ сын. Айқайы жоқ, у-шусыз.

АЙҚАЙ-ТАЛАС зат. Айқай-сүрен, дау-жанжал.

АЙҚАЙ-ТАРТЫС зат. Тартыс-талас, дау-жанжал, дау-дамай.

АЙҚАЙ-ҮЙҚАЙ зат. Айқай-ду, айқай-шу, талас-тартыс.

АЙҚАЙ-ҰРАН зат. Жауға шабуылға шыққандағы қатты айқай мен жауынгерлік ұран.

АЙҚАЙ-ШУ зат. У-шу, даурыққан көп дауыс.

АЙҚАЙШЫ зат. 1. Айқайлаушы (адам). 2. ауыс. Басы, бастаушы.

АЙҚАЙШЫЛ сын. Айқай құмар, даурықпа, даңғаз.

АЙҚАЙШЫЛДЫҚ зат. Даңғазалық, даурықшалық, айқайқұмарлық.

АЙҚАЙЫҢ зат. өс. <лат. malcolmia> Орамжапырақ тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

АЙҚАЛА=ет. көне. Аймалау, сылап-сипау.

АЙҚАЛАУ Айқала етістігінің қимыл атауы.

АЙҚАЛАС=ет. Құшақтасу, аймаласу.

АЙҚАЛАСУ Айқалас етістігінің қимыл атауы.

АЙҚАЛАТ=ет. Аймалату, иіскелету.

АЙҚАЛЫП зат. этн. зерг. Көбінесе сырга, шытыра, жаулыққа тағатын, жүгенге, ердің қасына орнататын айшық аталатын әшекейлер дайындауға қолданған жарты ай бейнесін түсіретін құйма қалып.

АЙҚАЛЫС зат. жерг. Соғыс, айқас.

АЙҚАР=ет. көне. **Айқастыр**.

АЙҚАРА үст. 1. Шалқайта, кеңінен. 2. Қиғаш, көлденең.

Айқара ашты. Шалқайта кең етіп ашты.

ә) Әрқашан сыйлы болды, ерекше ықыласпен қабылданды. **Айқара жапты [жамылды]**. Ұзыннан қиғаштай жапты. **Айқара жырту**. егін-шар. Жер қыртысын аударып, 50-70 см, одан

да тереңірек етіп жырту. **Айқара құшақтады**. Қос қолдап, қапсыра құшақтады.

АЙҚАРЫЛ=ет. Шалқасынан, барынша кеңінен ашылу.

Айқарыла ашылды. Шалқасынан ашылды.

АЙҚАРЫЛУ Айқарыл етістігінің қимыл атауы.

АЙҚАРЫС зат. жерг. Талас, айтыс, керіс.

АЙҚАС¹ зат. 1. Шайқас, қырғын ұрыс, соғыс. 2. Талас-тартыс, күрес, арпалыс. 3. этн. әск. Әскердің майдандағы тактикалық соғыс әрекетінің негізі формасы саналатын, әскери әрекеттің немесе оның жекелеген жоспарларының мақсатына жетуге бағытталған бірнеше ұрыстар мен әскери соққылардың жиынтығын құрайтын қарсы әскери күштердің майдандағы шайқастың апогейі.

АЙҚАС² сын. Қарама-қарсы, айқасқан, қиылысқан.

Айқас тозандану. бот. Бір өсімдік гүліндегі тозаң сол өсімдіктегі басқа гүлге (гейтоногамия) немесе басқа өсімдікте орналасқан гүлдегі аналық аузына (ксеногамия) тасымалдануы.

Айқас тігу. этн. қолөнер. Өрнек ізімен біркелкі төртбұрышты етіп, бір жіптің үстінен екінші жіпті айқыш түрінде айқастыра бастырып отыратын инемен тігілетін кестенің ең көп тараған түрі. **Айқас тігіс**. кәс. Инемен біркелкі төртбұрышты етіп, бір жіптің үстінен екінші жіпті крест түрінде айқастыра бастырып отырып тігетін, тігілуі қарапайым әрі әдемі, кесте өнерінде ең көп қолданылатын тігіс түрі.

АЙҚАС³=ет. 1. Екі заттың бір-бірімен айқарылуы, айқыш-цұқыш тұруы. 2. Соғысу, шайқасу. 3. Алысу, арпалысу, күресу.

АЙҚАСПАЛЫ: айқаспалы тозандану. бот. Гүлдердің жел әсерінен басқа бір гүлдердің тозаңымен тозандануы.

АЙҚАСТЫР=ет. 1. Екі затты бірінші үстіне бірінші айқара, қиылыстыра салу. 2. Матастыру, айқастыра байлау.

Айқастыра тігу. Инемен тігілетін кестенің ең көп тараған түрі.

АЙҚАСТЫРУ Айқастыр етістігінің қимыл атауы.

АЙҚАСТЫРЫЛ=ет. Ерсілі-қарсылы қиылыстырылу.

АЙҚАСТЫРЫЛУ Айқастырыл етістігінің қимыл атауы.

АЙҚАСУ¹ зат. биол. Жаңа комбинация (рекомбинация) түзетін гендерді анықтайтын, гомология жұп хромосомалар бөліктерінің өзара алмасуы.

АЙҚАСУ² Айқас етістігінің қимыл атауы. 1. Соғысу, шайқасу. 2. Арпалысу, күресу.

АЙҚОРАЛАНДЫ: айқораланды соғысы. әск. көне. Қарсылас жауды айналдыра кеңінен қоршап алып, содан соң біртіндеп қыспаққа алып талқандап соғысу әдісі.

АЙҚҰЛАҚ¹ зат. өс. <лат. anadonta> Сортаң, сорлы жерде өсетін өсімдік.

АЙҚҰЛАҚ² зат. этн. ойын. Балалардың жаз кезінде бірі «қасқыр», бірі «ит», бірі «қойшы», қалғаны «қой» болып ойнайтын ойыны.

АЙҚҰЛАҚТАН¹=ет. Жерге себілген дәннен өсімдік жапырағының екіге айырылып құлақтанып шығуы.

АЙҚҰЛАҚТАН²=ет. жерг. Мақтану, мастаңу, есіру, асқақтау.

АЙҚҰЛАҚТАНУ Айқұлақтан етістігінің қимыл атауы.

АЙҚЫН сын. 1. Анық, ашық. 2. Аян, мәлім, белгілі.

АЙҚЫНДА=ет. 1. Анықтау; анық, айқын етіп көрсету. 2. Нақтылау, дәлелдеу, саралау.

АЙҚЫНДАЛ=ет. 1. Анық, айқын көріну. 2. Танылу, белгілі болу. 3. Анықталу, дәлелдену, ашылу.

АЙҚЫНДАЛУ Айқындал етістігінің қимыл атауы; анықталу, танылу.

АЙҚЫНДАМА зат. Анықтама, дәлелдеме.

АЙҚЫНДАМАЛАНУ ет. жаңа. Бір нәрсенің немесе тұлғаның өзі тектес кешендегі немесе қауымдастықтағы орнының белгіленуі, анықталуы.

АЙҚЫНДАН=ет. Айқын болу, анықталу.

АЙҚЫНДАНУ Айқындал етістігінің қимыл атауы.

АЙҚЫНДАТ=ет. Анықтату, дәлдеу, нақтылау.

АЙҚЫНДАТУ Айқындат етістігінің қимыл атауы.

АЙҚЫНДАУ Айқында етістігінің қимыл атауы. 1. Анықтау. 2. Дәлелдеу.

АЙҚЫНДАУЫШ зат. лингв. Анықталатын сөздің жетегінде кейде қосарланып, кейде оңашаланып айтылып, өзінің алдындағы сөздің мазмұнын ашып дәлдеп, анықтап тұратын анықтауыштың ерекше түрі.

АЙҚЫНДЫҚ зат. Анықтық, дәлділік.

АЙҚЫНДЫЛЫҚ зат. Анықтылық, белгілілік.

АЙҚЫНЫРАҚ сын. Анығырақ, дәлірек, ашығырақ.

АЙҚЫРА үст. сөйл. **Айқара**.

Айқыра жапты [жамылды]. сөйл. **Айқара жапты**. Айқыра құшақтады. сөйл. **Айқара құшақтады**.

АЙҚЫШ¹ зат. сөйл. Түрлі-түрлі сәнді, айшықты мәнер, өрнек.

АЙҚЫШ² зат. діни. Христиан дінінің қосу таңбасына ұқсас символы.

Айқыш жорықтары. тар. Арабтар билігіндегі қасиетті жерлерді қайтаруды желеу етіп, XI-XIII ғғ. еуропалық христиан дінбасыларының ұйымдастырған жорығы.

АЙҚЫШТА=ет. 1. Ерсілі-қарсылы, айқыш-цұқыш ету. 2. Әдемілеу, сәндеу, әшекейлеу.

АЙҚЫШТАЛ=ет. 1. Айқыш-айқыш болу, айқыш-цұқыш етілу. 2. Өрнектелу, әшекейлену, көркем күйге түсу. 3. ауыс. Көркемделу, бейнелену.

АЙҚЫШТАЛУ Айқыштал етістігінің қимыл атауы.

АЙҚЫШТАН=ет. 1. Әшекейлену, сәндену, әдемілену. 2. ауыс. Алабұрттану, ақилану.

АЙҚЫШТАНУ Айқыштан етістігінің қимыл атауы.

АЙҚЫШТАУ Айқышта етістігінің қимыл атауы; әшекейлеу, сәндеу, өрнектеу.

АЙҚЫШТЫ сын. Өрнекті, нақышты.

Айқышты жүген. этн. Түйіндерінің түйілісіне үш-үштен тойнағы «қарғашасы» бар ай дөңгелек, гүл бедерлі металл шытыра салынатын, қайысты бөлмей түйіліп жасалатын жүгеннің ерекше түрі.

АЙҚЫШ-ҮЙҚЫШ сын. 1. Ерсілі-қарсылы, бірін-бірі қып өткен шым-шытырық, айқасып жатқан, ілік-шатыс. 2. Шымай-шымай, иір-қыр.

АЙҚЫШ-ҮЙҚЫШТАН=ет. Бір зат пен екінші заттың айқаса торлануы, басып өтуі, айқастыра байлануы.

АЙҚЫШ-ҮЙҚЫШТАНУ Айқыш-үйқыштан етістігінің қимыл атауы.

АЙЛА [ар. حيلة] зат. Аял, тәсіл, әдіс, құлық, ылаж, шара.

Айлаға құрық берді. Өтірікке, арбау-айлаға көзжұмбайлықпен қарады, ыңғайына жығылып,

көмектесті. Айлаға салды. Құлыққа басты, алдаусыратты. Айла қылды. Құлық жасады, алдады. Айламен күсірді. Алдап соқты, алдап қолға түсірді. Айласы асты. Әдіс, амалын анықтап, ретін, жөнін келтірді. Айласы құрыды. Амалы таусылды, әрекеті іске аспады. Айласын асырды. Алдады, амалын тапты.

АЙЛА = ет. жерг. Айнала қоршау.

АЙЛА-АМАЛ зат. Істің реті, әрекет, тәсіл; құлық.

АЙЛА-ӘДІС зат. Амал-шарғы, амал-тәсіл, айла-қимыл.

АЙЛА-ӘРЕКЕТ зат. Айла-тәсіл, айла-амал.

АЙЛАКЕР сын. Айла тапқыш, айлашыл, тәсілқой, қу.

АЙЛАКЕРЛІК зат. Айлашылдық, тәсілқойлық.

АЙЛАКЕС сын. сөйл. **Айлакер.**

АЙЛАКЕСТИК зат. сөйл. **Айлакерлік.**

АЙЛАҚ зат. жерг. 1. Өзен, көл, теңіз жағалауындағы шығанақ, бұғаз, қойнау. 2. <франц. port> Теңіз, көл, ұлкен өзен жағасында кеме, баржа тоқтауға арналған жер, кемежай.

АЙЛАҚОР сын. Айлашыл, айлакер, қу.

АЙЛА-ҚҰЛЫҚ зат. Алдап-арбаудың алуан түрлі амалы.

АЙЛАҚША зат. Көл, теңіз жағасындағы кемелер аялдайтын, тоқтайтын шағын жер.

АЙЛАЛА = ет. 1. Құлыққа салу, алдау. 2. Амалдау, амалын табу.

АЙЛАЛАС сын. Амалдас, тәсілдес, құлығы бір.

АЙЛАЛАУ Айлала етістігінің қимыл атауы.

АЙЛАЛЫ сын. Айласы мол, айлакер, айлашыл, құлығы мол.

АЙЛАЛЫЛЫҚ зат. Айласы молдық, айлакерлік, айлашылдық.

АЙЛАН = ет. сөйл. **Айнал.**

АЙЛАНКЕС сын. Кеңкелес, есерсоқ, есуас, есі ауысқан.

АЙЛАНҚАСТА = ет. жерг. Шыр көбелек айналу, алысқа кетпей төңіректену, айналоқтау.

АЙЛАНҚАСТАУ Айланқаста етістігінің қимыл атауы.

АЙЛАНПАС арнал. жерг. **Айналма².**

АЙЛАНТ зат. өс. <лат. aianthus glandulosa> Даражелектілер тұқымдасына жататын ағаш.

Айлант тұт көбелегі. з. о. л. <лат. philosamia synthia> Емен көбелектері тұқымдасына жататын жәндік түрі.

АЙЛАНШӨП зат. өс. <лат. polygonum persicaria> Таран тұысына жататын, биіктігі жетпіс-сексен см біржылдық шөптесін өсімдік.

АЙЛАМ зат. жерг. Бәйге аттарының айналма шабысындағы жол.

АЙЛАП үст. Бірнеше ай бойы, айлаған уақыт бойы.

АЙЛАПАТ сын. Кең, жайпақ, керемет үлкен.

АЙЛАП-ЖЫЛДАП үст. Ұзақ уақыт, көптен.

АЙЛАС = ет. жерг. Ұйқасу, сәйкесу, ұқсау. **АЙЛАС** сын. Босанатын айы, мезгілі бір, шамалас.

Айлас қатын мұңдас. Істеп жүрген іс-әрекеті бір әуендес адамдар сырлас, мүдделес болады.

АЙЛАСЫЗ сын. 1. Құлығы, арамдығы, айласы жоқ, келер қатерді байқай бермейтін, білмейтін. 2. Амалсыз, айла-шарғысыз, әрекетсіз.

АЙЛАСЫЗДЫҚ зат. Айласы жоқтық, шарасыздық.

АЙЛА-ТӘСІЛ зат. Амал-жолы, айла-шарғы.

АЙЛАТ = ет. жерг. Жібери, кетіру, ала-стату, аулақтату.

АЙЛАТПА сын. жерг. Үлкен.

АЙЛАТЫ сын. жерг. Қаттырақ, көбірек.

АЙЛАУЫҚ зат. өс. <лат. onosma> Айлауық тұқымдасына жататын көпжылдық не екіжылдық шөптесін өсімдіктер туысы.

Айлауық тұқымдасы. бот. <лат. boraginaceae> Бір, екі немесе көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

АЙЛА-ШАРҒЫ зат. Белгілі бір мақсатқа құлық әдістерімен жетуге тырысатын іс-әрекет, айла-тәсіл.

Айла-шарғыға салды. Шырғалаңға салды, әуре-сарсаңға түсірді.

АЙЛАШЫ зат. Амалшыл, айлакер адам. // Алдамшы, қу.

АЙЛАШЫЛ сын. Амалшыл, айлакер, тәсілқой.

АЙЛЫ сын. 1. Ай сәулесі мол түсіп тұрған жарық, жарқыраған. 2. ауыс. Нұрлы, жайнаған.

Айлы кеште. Ай жарқырап тұрған, ай толық көрінген тұң ортасы.

АЙЛЫҚ¹ зат. өс. <лат. onosma gmelini> Айлауықтар тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

АЙЛЫҚ² зат. 1. сөйл. Бір ай істелген еңбекке төленетін ақы, жалақы. 2. зат. қоғ. -әлеум. Белгілі бір қоғамдық жұмысты өткізу үшін бөлінген бір ай уақыт, науқан.

АЙЛЫҚ³ сын. Отыз күндік мерзімді қамтитын.

Айлық ақы алды. Бір айлық еңбекақысына ие болды. **Айлық билет.** көлік. Жолаушының қалаішілік қоғамдық көлікпен бір ай жол жүруге құқық беретін ақылы билеті. **Айлық есеп.** р. е. с. м. н. Жоспарға сәйкес орындалған іс жөнінде ай сайын берілетін мәлімет құжат. **Айлық жер.** этн. Байырғы кезде ең алыс қашықтық талоны ретінде қолданылған атпен жүргенде бір ай (30 күн) шамасында жетуге болатын қашықтықты білдіретін халықтық өлшем; айшылық жер.

Айлық жол түс болды. Ай жүріп жететін жерге түске дейін-ақ жететін болды. **Айлық жоспар.** Ай сайын істелетін жұмыстың, оны орындаудың бағыт-бағдары көрсетілген құжат.

АЙЛЫҚСЫЗ сын. Бір айға берілетін жалақысыз.

АЙМАҚ зат. 1. геогр. Физикалық-географиялық аудандастырудың жоғарғы өлшемдерінің бірі. 2. Әкімшілік-аумақтық бөлініс, өлке, өңір, атырап. 3. Айнала, маңай, төңірек.

АЙМАҚАРАЛЫҚ сын. қоғ. -саяси. Бірнеше аймаққа тән, соларға ортақ.

АЙМАҚКӨЛ зат. Суы белгілі бір аймаққа жиналып, тосылып қалған, ақпайтын көл.

АЙМАҚТАНУ¹ зат. терм. Ағзалардың белгілі бір түрін, тұысын, тұқымдасын немесе басқа қандай болса да жүйелік санаттың таралу алабын зерттейтін ғылым.

АЙМАҚТАНУ² зат. терм. Халықаралық қатынастың және жандандық бәсекелестіктің субъектілері ретінде аймақтық қауымдастықтар, топтар мен елдер, олардың аймақтарының дамуының ішкі және сыртқы түркіжайттарын зерттейтін ЖОО талдама пән.

АЙМАҚТАНУШЫ зат. кіт. Аймақтану мамандығының иесі.

АЙМАҚТАНУШЫЛЫҚ зат. кіт. Аймақтануға қатысты.

АЙМАҚТАНУШЫ-ЭКОНОМИСТ зат. кіт. Әрі аймақтану, әрі экономика салаларын игерген маман.

АЙМАҚТЫ сын. Көлемді, аумақты, көп.

АЙМАҚТЫҚ сын. Өлкелік, өңірлік, аймақ бойынша, аймаққа тән.

Аймақтық геология. Жер қыртысының үлкен бөліктерінің геологиялық құрылысын зерттейтін ғылым, геологияның бір саласы. **Аймақтық геохимия.** Үлкен аудандарда тау жыныстарының петрологиялық ерекшеліктеріне байланысты, химиялық элементтердің жоғары концентрациясының пайда болуына себеп болған процестерді зерттейтін ғылым, геохимияның бір саласы.

Аймақтық гидрогеология. Үлкен аудандар мен ірі геологиялық құрылымдардың гидрогеологиялық жағдайын, жерасты суларының таралу заңдылығын зерттейтін ғылым, гидрогеологияның бір саласы. **Аймақтық ерекшелік.** Әрбір аймаққа, өлкеге тән өзіндік сипат; жергілікті ерекшелік. **Аймақтық қоғамдастық.** Мүдделерінің ортақтығы негізінде пайда болған белгілі бір территориялық шеңбердегі қауымдастық. **Аймақтық лексика.** лингв. Жергілікті жерде ғана емес, одан гөрі кең аумақта қолданылатын территориясы бар тілдік ерекшеліктер. **Аймақтық метаморфизм.** Ірі кеңістіктер мен аймақтарда әртүрлі тау жыныстарының минералдық құрамы мен құрамында болатын күрделі өзгерістер жиынтығы. **Аймақтық нарық.** экон. Бөлек территориялық бөлімше нарығы (республика, облыс, аймақ, аудан бойынша). **Аймақтық сөздік.** лингв. Басқа мемлекеттер территориясындағы тіл иелері, ұлт тілі сойленістерінің лексикалық ерекшеліктерін қамтитын сөздік. **Аймақтық стандарт.** Стандарттау жөніндегі аймақтық ұйым қабылдаған және тұтынушылардың қалың көпшілігінің қолы жетімді стандарт. **Аймақтық телефон байланысы.** Мемлекеттің бір аймағындағы телефон торабы. **Аймақтық экономика.** Экономика ғылымының өндіріс салалары мен кәсіпорындарды ел аумағының жекелеген өңірлеріне ұтымды орналастыруды, өнімді өткізу аймақтарын қалыптастыруды көздейтін сала.

АЙМАҚЫЛА = ет. сөйл. Әшекейлеу, өрнектеу, сәндеу.

АЙМАҚЫЛАУ Аймақыла етістігінің қимыл атауы.

АЙМАЛА = ет. 1. Құшақтау, құшып сүю, сипалау, иіскеу. 2. Мейірлену, айналып-толғану. 3. ауыс. поэт. Қалықтау, қалқу.

АЙМАЛАҚТА = ет. Қалжыңдасып алысу, құшып сүю.

АЙМАЛАҚТАУ Аймалақта етістігінің қимыл атауы.

АЙМАЛАС = ет. Сүйісу, құшақтау.

АЙМАЛАСУ Аймалас етістігінің қимыл атауы.

АЙМАЛАТ = ет. 1. Құштыру, сүйгізу. 2. ауыс. поэт. Желе бетін тосу, суга шомылу.

АЙМАЛАТУ Аймалат етістігінің қимыл атауы.

АЙМАЛАУ Аймала етістігінің қимыл атауы; құшып сүю, мейірленіп, құшақтау.

АЙМАЛАУШЫ зат. 1. Аймалап, құшушы адам. 2. ауыс. Қамқоршы, аялаушы.

АЙМАҢДАЙ: бегі аймандай болды. Абыройы айрандай төгілді, әшкереленді, масқарасы шықты, ұятқа қалды.

АЙМАҢДАЙ сын. бейн. Ақыл-ойы толыққан, айрықша дарынды.

АЙМАУЫТ зат. көне. Асыл болаттан соғылған, ұсақ шығыр торлы, батырлар соғыста қиетін сауыт.

АЙМАУЫТТАЙ сын. сөйл. Алтамсадай, соқпалдай.

АЙМАШ зат. жерг. Суга пісіріп, май салған нан.

АЙМЫР зат. өс. <лат. fimbristylis> Қияқ тұқымдасына жататын гүлшоғыры шатыр тәріздес, ығалды жерлерде не су қоймаларының

құмды жағалауларында өсетін, арамошоп ретінде көбіне күріш алқаптарында кездесетін бір немесе көпжылдық жабайы шөп.

АЙМЫШТА = ет. Мәнерлеп өрнектеу, оймыштау, көркемдеу.

АЙМЫШТАУ Аймышта етістігінің қимыл атауы.

АЙНА [ир. آينه] зат. 1. Бір беті шағылдырушы қабатпен қапталған, кескіні шағылсқан заттар бейнесін, суретін айнытпай көрсететін шыны немесе металл бұйым. 2. жерг. Терезе. 3. мед. жерг. Рентген. 4. ауыс. Жарқын бейне, көрініс.

Айна бұлақ. поэт. Айнадай жалтыраған мөлдір бұлақ. **Айна көз.** поэт. Жалт-жұлт еткен әдемі дөңгелек көз. **Айна көл.** поэт. Айдан шалқар таза көл. **Айна қатесі жоқ.** Ешбір өзгерісі жоқ, ұқсас; аумаған, дәл өзі. **Айна қатесіз.** Дәл, анық, түп-тура.

АЙНАБЕСІН зат. **Ұлыбесін** (нағыз бесін, күннің қақ маңдайға келген тұсы, бесін намазы оқылар шақ).

АЙНАДАЙ сын. 1. Айна сияқты, айна тәрізді. 2. ауыс. Тап-таза, тұнық. 3. Жарқыраған, шайдай ашық. 4. Жап-жалтыр, жарқыраған. 5. ауыс. Әдемі, сұлу.

Айнадай жарқыраған. а) Тап-таза, мөп-мөлдір. ә) Жап-жалтыр, теп-тегіс. б) Тегіс, кең, түзу. **Айнадай қылды.** Тазалады, жап-жалтыр, мұқтаздай етті.

АЙНАДАЙЫН сын. фольк. Жарқыраған, әдемі, айнадай.

АЙНАКӨЗ зат. зоол. <лат. abramis sara> Қара теңізде, Каспийде тіршілік ететін тұқы тұқымдасына жататын балықтың бір түрі.

АЙНАҚАЛТА зат. этн. **Айнақалп.**

АЙНАҚАП зат. этн. Тортбұрыш пішінді, тұмарша тәрізді қақпағы жабылатын етіп ақ киізден жасалатын опа, айна тәрізді сәнденуге қажетті бұйымдарды салып, шымылдыққа іліп қоятын бұйым.

АЙНА-ҚАТЕСІЗ сын. Тұпа-тура, дәл, анық, айнытпай, өзгеріссіз.

АЙНАЛ = ет. 1. Дененің өз осі бойымен қозғалуы. 2. Айнала жүру, төңіректеу, айналсоқтау, орағыту. 3. Бір күйден екінші күйге ауысу, ауу. 4. Бөгеліп қалу, кідіру, кешігу. 5. Қайтып оралу, қайта келу. 6. Таслау, жақын қалу, ыңғайлану. 7. Жақсы көру, емірену.

Айналар жер жоқ. Өте тар, шағын, тығыз. Айналып толғанды. Асты-үстіне түсіп, бәйек қақты.

АЙНАЛА зат. Төңірек, маңай.

Айнаның бөрі қауіп. Бәле аяқ астында, ешкімге сенуге болмайды, әрбір нәрсе қатерлі деген мағынада. **Айналасы кебір, ортасы жебір.** Төңірегі сортап, ұйықты, сазды жер.

АЙНАЛАЙЫН од. 1. Үлкен кісінің өзінен кіші адамды жақсы көргенде айтатын сөзі. 2. Еркелету, көңіл күйін білдіретін «қарағым», «қалқам» мәніндегі қаратпа атаушы. 3. Жалынып, жалбарыну мағынасындағы одағай сөз.

АЙНАЛАҚТА = ет. Төңіректеп ұзап кете алмау, айналсоқтау.

АЙНАЛАҚТАУ Айналақта етістігінің қимыл атауы.

АЙНАЛАСЫ үст. Бар болғаны, не бары, бар-жоғы.

АЙНАЛА-ТӨҢІРЕК зат. Жан-жақ, маңай.

АЙНАЛҒЫШ: көт айналғыш. қарап. Сөзде тұрмайтын, үдесіз, тиянақсыз.

АЙНАЛДЫР = ет. 1. Бір затты не тетікті бір орнында бұрап қозғау. 2. Бір заттың ішін сыртына қарату, киімнің астарын сыртына аудару, ауыстыру. 3. Бір нәрсені екінші нәрсеге ауыстыру,

аудару. 4. Қандай да бір мәдени игілікті арнайы бағытта өркендету, дамыту мақсатымен күлдендіру, жетілдіру, кемелдендіру, тұрақтандыру.

5. Айтқанына көндіру үшін әрекеттену. 6. Бір нәрсенің соңына түсіп, соған құмарту, қызығу. 7. Дөңгеленту, үйірілту.

Айналдыра бұрғылау. кен. Бұрғыны үздіксіз айналдырып, оны күшпен батыру арқылы тау жыныстарын бұрғылау тәсілі. **Айналдыра себу.** ауыл шар. Тұқым себу кезінде ала-құла жер қалмау үшін дән-ұрықты егістікті айналдыра шашу әдісі. **Айналдырған ауру.** Ұзаққа созылған дерт.

АЙНАЛДЫРҒАН үст. Бар болғаны, бар-жоғы.

АЙНАЛДЫРУ Айналдыр етістігінің қимыл атауы. 1. Бір затты екінші бір жоғары сатыдағы нәрсеге дамыту, жеткізу, жетілдіру. 2. Айтқанына көндіруге әрекеттену.

АЙНАЛДЫРУШЫ: айналырушы қабат. астр. Фотосфераның үстінде кейде онымен тұтасып жататын Күн атмосферасының келесі қабаты.

АЙНАЛДЫРЫЛ = ет. Ауыстырылу, көшірілу.

АЙНАЛДЫРЫЛУ Айналыдырыл етістігінің қимыл атауы.

АЙНАЛҚАСТА = ет. көне. Айналсоқтау, айналыштықтау, шығалақтап шыға алмау.

АЙНАЛҚАСТАУ Айналқаста етістігінің қимыл атауы.

АЙНАЛМА зат. 1. Бұрылыс, бұрыла беріс. 2. геогр. <грек. maiandros> Өзен тасқынындағы судың циркуляциясы нәтижесінде пайда болатын, өзен арнасының жоғарыдан қарағанда көрінетін иіні, бүгілісі.

Айналма бөйге. Бөйге аттары тұра шаппай, белгілі бір жеміні айнала шабатын бөйге. **Айналма етек көйлек.** Белден етекке дейін он екіден қырық сегіз қырықтан құралып тігілетін көйлек. **Айналма жол.** Тура жолдан басқа белгілі бір қоныс орындарын айналып өтетін қосымша жол.

АЙНАЛМА² зат. вет. Күйіс қайтаратын малдың миына зақым келуден пайда болатын, жылауық құрттар тудыратын жұқпалы ауру, айналоқ, теңтек.

АЙНАЛМАЛЫ сын. 1. Айналып, қозғалып тұратын. 2. Түзу емес, айналып өтетін, бұрылыс-бұрмасы көп.

Айналмалы капитал. экон. Құны өндірілген тауарға түгелімен көшетін өндіргіш капиталдың бір бөлігі. **Айналмалы қаржы.** экон. Ақша айналым қорларының жиынтығы. **Айналмалы қозғалыс.** физ. Қатты дененің барлық нүктелері параллель жазықтықтарда қозғалғанда, центрлері айналу осі деп аталатын қозғалмайтын түзу бойында орналасқан шеңберлер сызатын қозғалыс. **Айналмалы қор.** экон. Өндірістің бір кезеңі бойындағы өндіріс процесінде түгел тұтынылатын және құны даяр өнімге аударылатын бөлігі. **Айналмалы үстел.** кен. Металл кескіш білдектердің (жонғыш немесе қашау) тетігі.

АЙНАЛМАЛЫ-АУЫСПАЛЫ сын. этн. Қазақ бiнiндегi құмылдың сипаты.

АЙНАЛСОҚ¹ зат. 1. тех. Нәрсенің шырыштықталып қалмай (арқан т.б.) еркін айналып тұруы үшін жасалған темір құрығы. 2. Бұрылыс, айналма.

АЙНАЛСОҚ² сын. Қайта айналып, оралып келе беретін.

Айналсоқ бұрғылау. кен. Кен барлау және кен қазуда ұңғыларды бұрғылау тәсілдерінің бірі.

АЙНАЛСОҚТА = ет. Шығалақтап шыға алмау, айналыштықтау, ұзап кету.

АЙНАЛСОҚТАУ Айналсоқта етістігінің қимыл атауы. 1. Кідіру, тоқтап қалу. 2. ауыс. Қайта оралу, қарайлау, қайырылу.

АЙНАЛТ = ет. Айналдыру, дөңгеленту.

АЙНАЛТУ Айналт етістігінің қимыл атауы.

АЙНАЛУ Айнал етістігінің қимыл атауы.

1. Орағыту, айналып жүру. 2. қаржы. Ақша, қаражаттың айналымына түсуі, қозғалысы. 3. геом. Жазықтықтың немесе кеңістіктің ең кем дегенде бір нүктесі жылжымай өз орнында қалатын қозғалыс.

АЙНАЛШАҚТА = ет. сөйл. **Айналыштықта.**

АЙНАЛШЫҚТАУ Айналыштықта етістігінің қимыл атауы.

АЙНАЛШЫҚ¹ зат. сөйл. Көтенешектің сыртқы жиегі, ернеуі.

Айналышқ жегендей. Төңіректеп, шыр айналып, ұзап кете қоймай, маңайлап жүріп алу.

АЙНАЛШЫҚ² зат. вет. Бір орнында тұра алмай айнала беретіндігімен сипатталатын сиырдың төлінде болатын мал ауруы.

АЙНАЛШЫҚТА = ет. Бір жерден ұзай алмай, айналсоқтап жүріп алу.

АЙНАЛШЫҚТАУ Айналыштықта етістігінің қимыл атауы.

АЙНАЛШЫҚ сын. Айна салынған, айнасы бар.

АЙНАЛЫҚ сын. Айна жасауға арналған.

// Айна жасауға лайық өйнек, шыны.

АЙНАЛЫМ зат. 1. спорт. Айналып шығатын жер, оралым, қайырым. 2. экон. Бюджет бойынша бөлінген қаражаттың жыл бойына жұмсалыуы, қозғалысы.

Айналым жылдамдығы. астр. Күннің, Жердің т.б. өз осін айналу кезіндегі уақытқа қатысты қозғалыс жылдігі. **Айналым қаржылары.** экон. Кәсіпорындар қорлары мен айналыс қорларының ақша түріндегі жиынтығы. **Айналым қоры.** экон. Қордың өндіріс процесінде түгелінен пайдаланылып, құны жаңа өнімге толығынан ауысатын бөлігі. **Айналым салығы.** экон. Мемлекеттің ақша ресурсын құрайтын орталықтандырылған қоры.

АЙНАЛЫП-ТОЛҒАН = ет. Өліп-өшу, сүйіп-құшу.

АЙНАЛЫП-ТОЛҒАНУ Айналып-толған етістігінің қимыл атауы.

АЙНАЛЫП-ҮЙІРІЛ = ет. 1. Айналып-толғану, өліп-өшу. 2. Айналсоқтау, орағыту.

АЙНАЛЫП-ҮЙІРІЛУ Айналып-үйіріл етістігінің қимыл атауы.

АЙНАЛЫС¹ зат. 1. Бұрылыс, айналым, айналатын жер. 2. ауыс. Алыс, шалғай.

АЙНАЛЫС² зат. экон. Экономикада еңбек өнімдерінен басқа да меншік нысандарын сатып алу және сату арқылы болатын тауарлы шаруашылыққа тән айырбас формасы.

Айналыс қоры. қаржы. Айналыс саласында қызмет ететін кәсіпорын қаржысының бөлігі. **Айналыс шығындары.** қаржы. Өндірілген тауарларды тұтынушыларға жеткізуге, оларды өткізуге байланысты жұмсалатын қоғамдық еңбек шығындары.

АЙНАЛЫС = ет. 1. Бір іспен шұғылдану, әрекеттену. 2. Бір істі кәсіп ету.

АЙНАЛЫСУ Айналыс етістігінің қимыл атауы. 1. Шұғылдану, әрекеттену. 2. Кәсіп ету.

АЙНАЛЫСУШЫ зат. Белгілі бір шаруамен айналысатын адам, кәсіп етуші, шұғылданушы.

АЙНАМ зат. экспр. Қарағым, шырағым мағынасында айтылатын қаратпа атауы.

Айнама көз. Сұлу, шырайлы, сүйікті, сүйкімді.

АЙНАТАЗ зат. Жалтыр бас, төбесінде шашы жоқ, таз.

АЙНАША үст. Айна сияқты, айнадай жалтырап.

АЙНАШЫМ зат. экспр. Жақсы көру, айналып-толғану мағынасында айтылатын қаратпа атауыш.

АЙНИ үст. жерг. Бңғай, ылғи, өңкей.

АЙНУ Айны етістігінің қимыл атауы.

1. Бұзылу, бұліну, уәдеде тұрмау. 2. Ауытқу, адау.

АЙНЫ=ет. 1. Аяқ астынан өзгеру, бұрынғы бағыт-бағдарын бұзу. 2. Серттен таюу, уәдеден шықпау, табансыздық көрсету, толқу, бұзылу. 3. ауыс. Сусынның, т.б. тағамның дәмі бұзылу, ашу, татып кету. 4. Бұзылу, тоқтамау, күйі қайтпау.

АЙНЫҒЫШ сын. Тез өзгертін, ой-ниетінен жылдам айнып кететін, тұрақсыз, тиянақсыз.

АЙНЫМА=ет. Нақ өзіндей, өзінен айна-қатесі жоқ ұқсас болып тұру.

Айнымай қалды. Дәл өзіндей болып қатты ұқсап тұрды.

АЙНЫМАЛ зат. этн. тамақ. Дәмі бұзылған саумал қымыз.

АЙНЫМАЛЫ¹ сын. 1. Өзгермелі, құбылмалы. 2. Опасыз, тұрлаусыз.

Айнымалы ала мінез. Тұрақсыз, құбылмалы мінез. **Айнымалы жұлдыздар.** астр. Температурасы мен радиуысының бірде ұлаюы, бірде кішіреюі салдарынан жарығы құбылып тұратын жұлдыздар. **Айнымалы мінез-құлық,** псих. Адам мінезінің тұрлаусыз, тиянақсыз, құбылмалы болып отыруы. **Айнымалы ток** зат. физ. Бағыты мен шамасы периодты қайталамалы түрде үнемі өзгеріп отыратын электр тогы.

АЙНЫМАЛЫҒ зат. мат. Зерттеу барысында түрлі мәндер беріліп отыратын немесе түрлі мәндер қабылдайтын *x, y, z, ..., u* таңбалар.

Айнымалы шама. мат. Әртүрлі сан мәндерін қабылдайтын шама – математика ғылымының негізгі ұғымдарының бірі.

АЙНЫМАЛЫЛЫҚ зат. Өзгермелілік, құбылмалылық.

АЙНЫМАС сын. Айырылмас, ажырағысыз.

Айнымас дос. Шын, бар көңілмен, жан-тәнімен берілген дос.

АЙНЫМАУ Айныма етістігінің қимыл атауы.

АЙНЫМПАЗ сын. Айнығыш, өзгермелі, айнымалы.

АЙНЫТ=ет. Алған беттен тайдыру, өзгерту.

АЙНЫТУ Айныт етістігінің қимыл атауы.

АЙОВАН зат. өс. <лат. trachyspermum> Шатыршағұлділер тұқымдасына жататын жапырағы сұрғылт түсті, жұмыртқа пішінді, сабағы қуыс, біржылдық шөптесін өсімдік.

АЙОТ зат. өс. <лат. lunaria> Айқыншағұлділер тұқымдасына жататын, ай сәулесімен гүл ашатын күлгін түсті ірі гүлдері бар бір немесе көпжылдық шөптесін өсімдік.

АЙПАД зат. инф. жаңа. «Apple» корпорациясы шығаратын интернет-планшеттің халық арасында кең таралған аты.

АЙПАЙ-ЖАЙПАЙ үст. Апырып-жапыра, айпара-жайпара.

АЙПАП-ЖАЙПАП үст. Қырып-жойып, апырып-жапырып қиратып.

АЙПАРА зат. Ірі, үлкен, айрықша.

АЙПАРАДАЙ сын. Ай бетіндей нұрлы, айдай сұлу.

АЙПАР-ЖАЙПАР сын. жерг. Ел арасына іріткі салғыш, бүлдіргіш.

АЙПАРЫ сын. сөйл. **Айпара.**

АЙРА-ЖАЙРА сын. жерг. 1. Әнтер-тәптер, алай-түлей, астан-кестен. 2. Мәре-сәре, мәз-мәйрам.

АЙРАН зат. этн. тамақ. Сиырдың, қойдың, ешкінің піскен сүтіне мәйек, ашытқы қосылып ұйытатын сүттен жасалған қышқыл дәмді ұлттық тағам.

Айран алып шығу. этн. **Ақ алып шығу.** Айран сұрап келіп, шелегіңді жасырма. Айтар сөзіңді, өтінішіңді тоқталмай, бүкпелемей айт, қаймықпа, тайсалма, жасырма деген мағынада. **Айран ішері.** Бетке ұстары, сырткөз қылар амалы.

АЙРАН-АСЫР үст. 1. Ұлан-асыр, шашылып-төгіліп, аста-төк болып. 2. Таңданып, таң-тамаша болған түрде.

Айран-асыр болды. Таң болды, есі кетті, не қыларын білмеді.

АЙРАНДАЙ сын. Айран сияқты біртұтас, біртегіс.

Айрандай аптады, күбідей күптеді. Еш нәрседен іркілмей, емін-еркін билеп-төстеді. **Айрандай ұйып отыр.** Ауызбірлігі күшті болып, бір жағадан бас, бір жеңнен қол шығарып, тату отыр. **Айрандай іріді.** Ауызбірлігі бұзылып, ырың-жырың болды.

АЙРАНДАЛ=ет. Алыстан ағарып, айғыз-айғыз болып, бозғылт тарту.

АЙРАНДАЛУ Айрандал етістігінің қимыл атауы.

АЙРАНДАН=ет. Бұлдыр тартып ағару, бозару, бұлыңғырлану.

АЙРАНДАНУ Айрандан етістігінің қимыл атауы.

АЙРАНДЫҚ зат. Айран жасарлық, ұйытартық.

АЙРАНКӨЖЕ зат. Тары, бидай, күріш, арпа жармаларынан қайнатылған көжеге айран қосылып дайындалатын ұлттық тағам.

АЙРАНКӨЗ зат. Қарасынан ағы көп, сүйкімсіз көз.

АЙРАН-ӨҢЕЗ сын. Айғыз-айғыз ақ салтақтанған, опаланған.

АЙРАН-ШАЛАП зат. Айран, шалап сияқты сусындардың жалтылауыш атауы.

АЙРАНШЫ зат. Айран жеткізуші, айран тасушы.

АЙРАТ зат. өс. <лат. eversmannia> Жапырақтары ұсақ, етженді қосқауырсын сияқты орналасқан, сабақтары жуандау көпжылдық тікенді өсімдік.

АЙРАУЫҚ зат. өс. <лат. calamagrostis> Астық тұқымдасына жататын, малазықтық көпжылдық шөптесін өсімдіктердің бір түрі.

АЙРЫЫП үст. көне. Алышып, айбаттанып.

АЙРОПЛАН ор. зат. сөйл. Аэроплан, ұшақ.

АЙРЫҚ зат. Айрылатын, бөлінетін жер.

АЙРЫҚША үст. Ерекше, өзгеше.

Айрықша үкім. заң. Судьялардың көпшілік дауысымен қабылданған шешіміне келіспейтін жеке судьяның пікірі.

АЙРЫҚШАЛА=ет. Ерекшелену, бөлекшелену, өзгешелеп қарату.

АЙРЫҚШАЛАН=ет. Ерекшелену, өзгешелену.

АЙРЫҚШАЛАНУ Айрықшалан етістігінің қимыл атауы.

АЙРЫҚШАЛАУ¹ Айрықшала етістігінің қимыл атауы.

АЙРЫҚШАЛАУ² сын. Бөлекшелену, өзгешелену.

АЙРЫҚШАЛЫҚ зат. Ерекшелік, өзгешелік.

АЙСБАЙШ [нем. Eisbeil] зат. спорт. Мұз оюа, мұзға қада қадауға арналған тауға шығып жарысатын спорт түрлері ойыншыларының аспабы.

АЙСБЕРГ [нем. Eisberg] зат. **Мұзтау.** **АЙСЫЗ** сын. Ай тумаған, ай сәулесі жоқ, қараңғы.

Айсыз қара түн. Ай тумаған, ай сәулесі жоқ қараңғы түн.

АЙСЫРҒА зат. зерг. Сырғаның айшық сияқты, жарты ай тәрізді етіп жасалған түрі.

АЙТ¹ [ар. یت] зат. діни. Оразадан ауыз ашқаннан кейінгі мұсылмандардың ұлы мейрамы.

Айт мерек [құтты] болсын. тілек. Айт күнінде ниетің қабыл болсын, орындалсын мәніндегі ақ тілек. **Айт намаз.** діни. Айт күні жамағатпен жиналып, әдетте мешіттерде оқылатын намаз.

АЙТ² од. Итті біреуге немесе бір нәрсеге айтақтату, өршелендіру үшін айтылатын сөз.

Айт, жануар. Малды айдау, жүргізу үшін қолданылатын сөз. **Айт шуу.** Көлікті жүргізу ақи орнынан түргызу үшін айтылатын ишарат сөз.

АЙТ=ет. 1. Сөзбен ой-пікрді білдіру, ауызша сөйлеу. 2. ауыс. Тапсыру, сұрау.

Айта алмады. Аузы бармады; сөзбен толықтай жеткізе алмады, сөз жеткізсіз болды.

Айта берсең. Сөз етпесең, өңгіме қылсаң, **Айт [айтып] айтпай немене [не пайда, не керек].** Айтты не, айтпады не, еске алып не керек.

Айта кетерлік. Ауызға алуға, еске түсіруге тұрарлық. **Айта қаларлықтай.** Көзге, атаққа, сөзге ілінерліктей, ауыз толтырарлықтай; естен кетпейтіндей, елеулі. **Айтар ойы бар.** Мағыналы, мәнді. **Айтар сөзі жоқ.** Тамамдалды, бітті; айтарын тауысты; дәлелді, уәжді сөзі қалмады. **Айтқанға көнбеді.** Сөз тыңдамады, тіл алмады, дегенін істемеді. **Айтқандай-ақ екен.** Жақсы, тәуір екен, көңілдегідей, десе дегендей-ақ екен. **Айтқан дәті.** Білдірген уәжі, айтқан себебі.

Айтқан сөз құлағынан ағып кетеді. Сөзге ден қоймады, айтқан сөз далаға кетеді. **Айтқан сөзіне [уәдесіне] жетпеді.** Сөзінде тұрмады, уәдесін орындамады. **Айтқаны болды.** Дегені келді. **Айтқаны екі болмады.** Айтқаны бұлжымай іске асты. **Айтқаны келді.** Дегені болды, айтқаны орындалды. **Айтқаны келіп, атқаны тимеген жері жоқ.** Ойына келгендері орындалып, қолынан келмейтін шаруасы болмады. **Айтқаны көкірегіне [көкейіне] қонбады, кірмеді.** а) Айтқан ақылды алмады, мән бермеді. ә) Ұнамады, ойынан шықпады. **Айтқаным айтқан.** Дегенім деген, сөзім сөз, айттым бітті. **Айтқанына көніп, айдауында жүрді.** Дегенін істеді, орындады, дегенінен шықпады. **Айтқанынан қайтпады.** Дегенінде тұрды, бұлжымады. **Айтқанынан [дегеннен] шықпады.** Біреудің дегенін екі етпей орындады. **Айтқанын [дегенін, сөзін] екі етпеді.** Дегенін бұлжытпай орындады, дегенін істеді, бірден-ақ көнді. **Айтқанын қате қылмады.** Сөзін жерге тастамады, айтқанын бұлжытпай орындады, мүлтіксіз бағынды. **Айтқанын қылды.** Айтқанын істеді, айтқанымен жүрді. **Айтқаның келсін.** алғыс. Аузыңа май, дегенің болсын деген мағынада. **Айтқаны өтіп, атқаны жетіп тұр.** Дегені болып, айтқаны, ойлағаны орындалды. **Айтқызбай-ақ біледі.** Иштегісін сезді, емеурінін байқайды, бірден түсіне қойды. **Айтпады деме.** Қашан айттың деме, қара да тұр дегенге саятын ескерту мәнінде қолданылатын сөз. **Айтпаса да белгілі.** Сөзсіз-ақ түсінікті, өзінен-өзі айқын. **Айтсам, аузым қара қанға толысын.** Айтқан жоқпын деп қарағанды білдіреді. **Айтылған сөз атылған оқпен тең.** Айтылды бітті, қайта қайту жоқ деген мағынада. **Айтып салды.** Қаймықрай батыл айтты, сөйледі; айтар ойын бүккен жоқ.

АЙТАБАН зат. көне. Ошақ орнындағы қозды, қызуы бар айтақыр жер.

АЙТ-АЙТТА=ет. Айтшылау, айттау.

АЙТ-АЙТТАУ Айт-айтма етістігінің қимыл атауы.

АЙТАҚ о.д. 1. *Ит қосқанда айтылатын сөз.* 2. а.у.с. *Біреуді біреуге айдап салу, арандату үшін жасалған әрекет.*

АЙТАҚТА = ет. 1. *Ит қосу, «айтақ-айтақ» деп итті өшіктіру.* 2. а.у.с. *Арандату, айдап салу.*

АЙТАҚТАТ = ет. 1. *Ит қостыру, «айтақ-айтақ» деп итті өршелендіру.* 2. а.у.с. *Біреуді айдап салу, өшіктіру.*

АЙТАҚТАТУ *Айтақтат етістігінің қимылауы; ит қостыру.*

АЙТАҚТАУ *Айтақта етістігінің қимыл атауы; айт-айт деп айғайлау, дауыстау.*

АЙТАҚШЫ зат. 1. *Итті айтақтаушы.* 2. а.у.с. *Демеуші, қолдап-қолпаштаушы, уағыздаушы.*

АЙТАҚШЫЛ сын. 1. *Итті айтақтап салуға бейім тұратын.* 2. а.у.с. *Біреуді біреуге айдап салу, арандатуға құмар.*

АЙТАҚЫР зат. Шөпсіз, тап-тақыр жазық жер.

АЙТАҚЫРЛАН = ет. *Тақырлану, айтақыр болу.*

АЙТАҚЫРЛАНУ *Айтақырлан етістігінің қимыл атауы.*

АЙТАРЛЫҚ сын. *Айтатын, айтатындай.*

АЙТАРЛЫҚТАЙ сын. *Айта қаларлықтай, қомақты, үлкен, зор.*

АЙТАС зат. геол. *Калийлі далалық шпаттар тобына жататын сирек кездесетін минерал, жартылай асылтас.*

АЙТАТЫР¹ зат. сөйл. *Айтақыр.*

АЙТАТЫР² зат. өс. *Татыр (таулы жерге өсетін құнарлы шөп).*

АЙТАШАҚ зат. *Айтуға тиісті сөз.*

АЙТАШЫ зат. жаңа. *Теле-, радио хабарларын жүргізуші журналист.*

АЙТҚЫЗ = ет. *Айттыру, сөйлеуге мәжбүр еткізу.*

АЙТҚЫЗУ *Айтқыз етістігінің қимыл атауы.*

АЙТҚЫЛА = ет. *Үсті-үстіне айту, қайталау.*

АЙТҚЫЛАУ *Айтқыла етістігінің қимыл атауы.*

АЙТҚЫР сын. көне. *Шешен, сөзшен.*

АЙТҚЫШ сын. *Келістіріп айта білетін, сөзге шебер, айтқыр.*

АЙТҚЫШСЫН = ет. экспр. *Өзін-өзі айтқыштың деп санау.*

АЙТҚЫШСЫНУ *Айтқышсын етістігінің қимыл атауы.*

АЙТҚЫШТА = ет. *Бір айтқанын қайталап айта беру.*

АЙТҚЫШТАУ *Айтқышта етістігінің қимыл атауы.*

АЙТҚЫШТЫҚ зат. *Келістіріп айта білушілік.*

АЙТОПЫР үст. *Абыр-сабыр, әлек-тәлек, аталаң-топалаң.*

АЙТ-ӨЙ о.д. *Айт-шай, айт-үйт.*

АЙТПАҚШЫ м.о.д. *Тағы бір айтарым бар деген мағынада қолданылатын сөз.*

АЙТТА = ет. *Айт мейрамы күні үй-үйді аралап қыдыру, айтшылау.*

АЙТТАС = ет. *Айт мейрамында үй-үйді араласу, айтшыласу.*

АЙТТАСУ *Айттас етістігінің қимыл атауы.*

АЙТТАУ *Айтта етістігінің қимыл атауы.*

АЙТТЫ-АЙТПАДЫ м.о.д. *Шынында да, айтса айтқандай деген мағынада қолданылатын сөз. Айттып-айтпай немене.*

АЙТТЫҚ зат. көне. *Айт күні берілетін сыйлық, тағам.*

АЙТТЫР¹ = ет. 1. *Сөйлету, айтқызу.* 2. *Ән, жыр, айтқызу.* 3. *Хабар бергізу.*

АЙТТЫР² = ет. этн. *Күні бұрын қызға құда түсу, атастыру.*

АЙТТЫРҒАН КҮЙЕУ. этн. *Қалыңдығы белгілі болған соң, баталасып қойған соң, жезімте таңылатын жанама ат. Айттырған қыз.* этн. *Құда болып, айттырып қойған жері бар қалыңдық. Айттырып қойды. Некелесуге алдына ала уағдаласты, құдандаласуға сөз байласты, атастырды.*

АЙТТЫРУ¹ *Айттыр етістігінің қимыл атауы; айтқызу.*

АЙТТЫРУ² этн. *Айттыр етістігінің қимыл атауы.*

АЙТТЫРУЛЫ сын. *Күні бұрын құда түсіп, жас кезінен айттырылып қойылған, атастырылған.*

АЙТТЫРУШЫ зат. этн. *Қызға қалыңмал төлеп, құда түсуші жақ.*

АЙТТЫРЫЛ = ет. *Күні бұрын құда түсіп, атастырылу.*

АЙТТЫРЫЛУ *Айттырыл етістігінің қимыл атауы.*

АЙТТЫРЫС = ет. *Құда болып бәтуаласу, келісу.*

АЙТТЫРЫСУ *Айттырыс етістігінің қимыл атауы.*

АЙТУ *Айт етістігінің қимыл атауы; сөйлеу.*

АЙТУҒА АУЗЫ БАРМАДЫ. *Біліп тұрғанын айтуға батығы жетпеді. Айтуға тұрмайды. Ештеңеге жарамсыз, құнсыз. Айтуға тілді тербетті.* поэт. *Айтуға түрткі болды, сөйлеуге мәжбүр қылды, ой қозғатты. Айтуға тіл жетпейді. Сөзбен жеткізе алмайды.*

АЙТУДАЙ: *айтудай-ақ айтты. Әбден тәптіштеп, жеріне жеткізіп айтты.*

АЙТУЛЫ сын. 1. *Атақты, даңқты, атағы жайылған.* 2. *Көпке танымал, белгілі.* 3. *Айрықша, есте қалатын.*

Айтулының өзі. *Мықты кісі деген мадақтау мағынасында қолданылатын сөз.*

АЙТУСЫЗ сын. 1. *Айтылмаған, аталмаған.* 2. *Айттып жеткізуге қиын, тіл жетпейтін.*

АЙТУШЫ зат. 1. *Айтатын адам, сөз иесі.* 2. а.у.с. *Сөз аңдыған адам.*

Айтушы ердің ұстасы. поэт. *Шешен сөйлеп, шебер жеткізетін адам туралы.*

АЙТУШЫЛЫҚ зат. *Душпалық, өз ой-пікірін білдірушілік.*

АЙТУҒЫНША үст. *Айтуы бойынша, айтуына қарағанда.*

АЙТҒҰЯҚ зат. поэт. *Жылқы малының бейнелі атауы.*

АЙТ-ҰЙТ: *айт-ұйтқа қарамады. Ештеңеге көңіл бөлмеді, алаң болмады.*

АЙ-ТҰЙ: *ай-түйге қарамады. Ештеңеге көңіл бөлмеді, мән-жайды ескермеді.*

АЙТ-ҰЙТ: *айт-ұйт жоқ. Бас жоқ, көз жоқ, алды-артына қарамай.*

Айт-ұйтке [өй-түйге] қарамады. *Ай-шайға қарамады, еш нәрсені елемеді.*

АЙТ-ШУ о.д. сөйл. *Әйт-шу.*

АЙТ-ШУЛЕ = ет. *Әйт-шу деп малды айдау.*

АЙТШЫ зат. *Айт мейрамын атаушы, айттаушы, айттап жүруші.*

АЙТШЫ-АЙТШЫЛА = ет. сөйл. *Бір нәрсені білгісі келіп, айт-айттың үсті-үстіне алу, қайталап айта беруді өтіну.*

АЙТШЫЛА = ет. *Айт мейрамында үй-үйді аралау, айттап қыдыру.*

АЙТШЫЛАС = ет. *Айт кезінде үлкен-кіші бірге жүріп тойласу.*

АЙТШЫЛАСУ *Айтшылас етістігінің қимыл атауы.*

АЙТШЫЛАУ *Айтшыла етістігінің қимыл атауы.*

АЙТЫЛ = ет. 1. *Көңілдегі ой-пікірдің сыртқа*

шығарылуы, сөйленуі, білінуі. 2. *Сөз болу, әңгімеге іліну.*

АЙТЫЛМЫШ сын. сөйл. *Айтылған, сөз болған.*

АЙТЫЛУ *Айтыл етістігінің қимыл атауы; ой-пікірдің сыртқа шығарылуы, сөйленуі.*

АЙТЫЛЫМ зат. терм. 1. инф. *Кейбір пікірлер жүйесінде тек ақиқаттығына ғана байланысты қарастырылатын, бірақ осы жүйеден тыс тағайындалған ақиқат та, жалған да болуы мүмкін пайымдау.* 2. лингв. *Тіл дыбыстарының сөздегі, сөйлеудегі дыбысталуы.* 3. лингв. *Сөйлем түрінде безендіріліп пайымдау түрінде сыртқа шыққан ой.*

АЙТЫЛЫН = ет. көне. *Аталу, сөз болу.*

АЙТЫЛЫНУ *Айтылын етістігінің қимыл атауы.*

АЙТЫМ зат. *Айтылған не айтылатын сөз, айтылым.*

АЙТЫМПАЗ сын. *Айтқыш, сөзуар, сөйлемпаз, сөзге ұста.*

АЙТЫН = ет. жерг. *Айту, сөйлеу, сөзбен жеткізу.*

АЙТЫНУ *Айтын етістігінің қимыл атауы.*

АЙТЫП-АЙТПАЙ: *айтып-айтпай не керек. Қанша айтқанмен, қанша айтса да пайдасы жоқ.*

Айтып-айтпай немене. а) *Әрі айт, бері айт, не пайда.* б) *Соньмен, әлқисса.*

АЙТЫС зат. этн. әдеб. 1. *Суырыпсалма ақындардың шаршы топ алдындағы өлең түріндегі сөз сайысы, жыр жарысы, ертеден осы кезге дейін келе жатқан поэзиялық жанр.* 2. *Саяси-әлеуметтік, ғылыми мәселелер жөніндегі пікірталас; сөз сайысы.* 3. *Жікке бөлінген топтардың немесе екі адамның арасындағы тартыс, ұзаққа созылған дау.*

Айтысқа түсті. а) *Топ алдында екі адам өлең-сөз жарысына түсіп, сөз қастасты.* б) *Пікір таластырды, тартысқа түсті.*

АЙТЫС = ет. 1. *Сөз қылысу, әңгіме етісу.*

2. *Қарсы сөйлеу, дауласу, пікір таластыру; тартысу.* 3. *Екі адамның не екі топтың өлеңмен сөз жарысына түсуі.*

Айтыс ақыны. *Көпшілік алдында өлең шығарып, айтсатын адам.*

АЙТЫСКЕР зат. *Айтысқа түсуші суырыпсалма ақын.*

АЙТЫСКЕРЛІК зат. *Айтыс өнеріне көңілділік, шебер болушылық.*

АЙТЫС-КЕРІС зат. *Дау-жанжал, айтыс-тартыс, керіс.*

АЙТЫСКЕШ зат. *Ақындар айтысы үйымдастырылған думан жиын.*

АЙТЫСҚҰМАР сын. *Айтысқа әуес, айтысқа бейім.*

АЙТЫСҚЫШ сын. *Айтысқа шебер, айтысқұмар.*

АЙТЫСҚЫШТЫҚ зат. *Топ алдында өлең-сөзбен жарысқа төселгендік.*

АЙТЫССЫЗ сын. *Пікірталассыз, керіссіз.*

АЙТЫС-ТАЛАС зат. *Дау-жанжал, керіс.*

АЙТЫС-ТАРТЫС зат. *Пікірталас, көзқарас қайшылығына байланысты талас.*

АЙТЫСТЫР = ет. *Айтысқа түсіру.*

АЙТЫСТЫРУ *Айтыстыр етістігінің қимыл атауы.*

АЙТЫСУ *Айтыс етістігінің қимыл атауы; сөз сайысына түсу.*

АЙТЫСУШЫ зат. *Айтысқа, сөз жарысына түсуші.*

АЙТЫСЫП-ТАРТЫС = ет. *Көзқарасы қайшы адамдардың таласуы, дауласуы, арыздасуы.*

АЙТЫСЫП-ТАРТЫСУ *Айтысып-тартыс етістігінің қимыл атауы.*

АЙТІЗБЕ зат. этн. Байырғы халықтардың айға негізделген жыл санауы.

АЙУАН¹ [ар. حيوان] зат. сөйл. 1. Хайуан. 2. ауыс. Каскүнем, зұлмы, жауыз, қатыгез.

АЙУАН² зат. 1. жерг. Тұрғын үйдің ашық етіп жасалған кіреберіс жері. 2. көне. Балкон, дәліз, жапсар.

АЙУАН зат. көне.

АЙУАНАТ [ар. حيوانات] зат. Күрлі жан-жануар атаулы, хайуанат.

АЙУАНДАЙ сын. Айуан сияқты, хайуандай.

АЙУАНДЫҚ зат. Адамгершілікке жат қылық, жауыздық, зұлмыдық.

АЙУАНКЕДІ зат. жерг. Салмағы 30 килограмға дейін жететін, мал азығы үшін пайдаланылатын асқабақ.

АЙУАНҚАРБЫЗ зат. жерг. Мал азығы ретінде пайдаланылатын қарбыз.

АЙУАНХАНА зат. жерг. Үйдің алдыңғы бөлігі, төбесі жабық, алды ашық жері.

АЙУАНША үст. Айуанға ұқсап, айуан тәрізді.

АЙУАНШЫЛЫҚ зат. 1. Айуанға тән қылық, тағылық. 2. Зұлмыдық, жауыздық.

АЙФОН зат. инф. жаңа. «Apple» корпорациясы құарстырған төртдиапазонды мультимедиялық смартфондар.

АЙ-ХАЙ од. экспр. Көтеріңкі көңіл күйді білдіретін сөз.

АЙ-ХАЙ од. сөйл. Ай-хай.

АЙ-БУ од. сөйл. Ай-хай

АЙ-ШАЙ зат. У-шу, айқай-қайқай.

Ай-шайға қарамады. Бас-көз жоқ, алды-артына қарамады. **Ай-шай жоқ.** Еш нәрсеге қарамай, бас-көз жоқ.

АЙШАЛҒЫ зат. Жаңа туған ай сияқты имек келген орақ, шалғы.

АЙШАЛЫҚ зат. сөйл. Айкезбе, қығалы көзбен түнде тұрып жүретін ауру.

Айшалық тиді [болды]. Түнде қығалы көзбен төсегінен тұрып жүрді.

АЙШЫҚ зат. 1. Жаңа туған не бітер кездегі жарты ай. 2. Мешіттің мұнарасына, мазардың басына, әшекейлі ердің қасына орнатылатын жарты ай бейнесіндегі белгі. 3. қолөнер. Жарты ай тәрізделіп, алтын, күміс т.б. металдан жасалған, түрлі-түсті асыл тастармен безендірілген сырға. 4. Малдың құлағына не денесіне салатын таңбаның, енің ойық түрі. 5. жерг. Жүгеннің сулығына бекітілген тежеу темір, шығыр; сырғаның түрі. 6. ауыс. Мәнерлі, бейнелі сөз, өлең өнері.

Айшық мүйіз. Ішіне қарай ілінкі, үлкен мүйіз.

АЙШЫҚГҮЛ зат. қолөнер. Ою-өрнектің түрі.

АЙШЫҚТА = ет. 1. Жарты ай сияқты етіп өрнек салу, мәнерлеу, әшекейлеу. 2. ауыс. Бейнелеу, суреттеу.

АЙШЫҚТАЙ сын. Айшық сияқты, айшық тәрізді.

АЙШЫҚТАЛ = ет. Әшекейлену, әрлену, өрнектелу.

АЙШЫҚТАЛУ Айшықтал етістігінің қимыл атауы.

АЙШЫҚТАН = ет. Жарты ай тәрізді болу.

АЙШЫҚТАНУ Айшықтан етістігінің қимыл атауы.

АЙШЫҚТАС = ет. Үйлесімді байланысу, өрнектелісу.

АЙШЫҚТАСУ Айшықтас етістігінің қимыл атауы.

АЙШЫҚТАТ = ет. Әсірелету, мәнерлету, көріктендіру.

АЙШЫҚТАТУ Айшықтат етістігінің қимыл атауы.

АЙШЫҚТАУ Айшықта етістігінің қимыл атауы.

АЙШЫҚТЫ сын. 1. Ою-өрнекті, айшықталған. 2. ауыс. Бейнелі, әсерлі.

Айшықты тіл. Бейнелі, көркем тіл.

АЙШЫҚТЫЛЫҚ зат. Мәнерлілік, көркемділік.

АЙШЫЛЫҚ зат. этн. Өте алыс, шалғай деген мағынадағы қашықтық өлшемі.

Айшылық жер [шалғай]. Қашық, өте алыс жер. **Айшылықты алты аттады.** фольк. Ұзақ жолды тез жүріп өтті.

АЙЫҒУ Айық етістігінің қимыл атауы; аурудан жазылу.

АЙЫҒЫМ зат. мед. Аурудан сақтану, алдын алу шаралары, сақтану, алдын алу жолдары.

АЙЫЗ зат. Құмар, ләззат, рақат, сүйсінуділік.

Айызы қанды. а) Разы болды, ләззаттанды, рақаттанды; риза болып сүйсінді, құмарынан шықты. ә) жағымсыз. «Бәлем, сол керек еді» деп, кектене көңіл түшті.

АЙЫҚ¹ сын. 1. Ашық, тынық, бұлтсыз. 2. ауыс. Есі бүтін, ақылды дұрыс, анық.

АЙЫҚ² сын. жерг. **Айыр.**

АЙЫҚ = ет. 1. Күннің бұлт пен тұманнан, бораннан ашылып, жарқырап тұруы, ашылуы.

2. Аурудың беті қайтып, тәуір болу, сақаяу, сауығу. 3. Мас адамның мастығы тарқау.

4. ауыс. Сейілу, сергу.

Айығып кетті. Сауығып, тәуір болды.

АЙЫҚҚАНША үст. 1. Күн ашылғанда.

2. Сауыққанда, тәуір болғанда. 3. ауыс. Сейілгенше, тазарғанда.

АЙЫҚТЫР = ет. 1. Аурудан, дерттен сауықтыру. 2. ауыс. Сейілту, сергіту.

АЙЫҚТЫРҒЫШ зат. мед. Мастықтан айықтыратын жабық орын, арнаулы санитарлық-медициналық жабық мекеме.

АЙЫҚТЫРУ Айықтыр етістігінің қимыл атауы. 1. Аурудан жазылдыру. 2. Сауықтыру, есін жиғыздыру.

АЙЫЛ¹ зат. этн. Ер-тоқым ауыл кетпес үшін көліктің бауырынан, шабынан тартып қоятын құр не жалтақ қайыс тартпа.

Айыл қоға. бот. < лат. typha angustifolia > Судың тереңірек жерінде өсетін бұтақсыз, судаңдау қоға. **Айылы бір босап, бір бекіді.** Тұрақсыз болып, өзгеріп тұрды. **Айылын ағытты.** Демалсау қою, бос қою. **Айылын жимады.** Еш нәрседен қымсынбады, именбеді, саспады, тайынбады. **Айылын тартты.** Қамданды, әзірленді.

АЙЫЛ² зат. этн. Ауыл, ауыл-аймақ.

АЙЫЛБАС зат. этн. Айылдың, тартпаның, белдіктің басына тағатын тілшелі металл доғабас, тоға, шығыршық.

АЙЫЛДА = ет. Айыл салу, айылмен тартып тастау.

АЙЫЛДАУ Айылда етістігінің қимыл атауы.

АЙЫЛДЫ сын. Айылы бар, айыл тартқан.

АЙЫЛЖАПЫРАҚ сүйсін. зат. өс. <лат. orehis > Қазақстанда өсетін сүйсін шөптерінің бір түрі.

АЙЫЛҚИЯҚ зат. өс. Құртқашаш тұқымдасына жататын тамыры қалың қияқ жапырақты, кезектесіп келіп үшеуі жоғары қарап, үшеуі төмен түсіп тұратын алты гүлжапырағы бар, гүлдерінің түсі негізінен сары көпжылдық шөптесін өсімдіктің сұлы жерде өсетін түрі.

АЙЫЛҚОҒА зат. өс. Қоға тұқымдасына жататын өсімдіктің бір түрі.

АЙЫЛҚҰР зат. этн. Айыл-таңғыш сияқты ызып істелген, бірақ таңғыштан жалпақтау түйенің тартпасы.

АЙЫЛ-ТАРТПА зат. этн. Ер-тұрман әбзелі, тартпа мен айылы.

АЙЫЛ-ТҰРМАН зат. этн. Тартпа, айыл, үзеңгібау, қанжыға сияқты (қайыстан, құрдан істелген) ер-тоқым, ер-тұрман әбзелдері.

Айыл-тұрман тағынды. Жолға аттануға дайындалды, мықтап сайланды. **Айыл-тұрман тартты.** а) Қамданды, әзірленді. ә) Ашу қысып, тас түйін болып бекінді.

АЙЫЛША зат. этн. қолөнер. Көбіне төрт таспадан жалпақтап өретін өрім мәнерінің бір түрі.

АЙЫМ зат. 1. көне. Қыздарға қарата айтылатын атауыш. 2. жерг. Әйел, жұбай, зайып.

АЙЫМ-ҚАЙЫМ зат. фольк. Халық өлеңдерінде ұйқас үшін қолданылатын сөз.

АЙЫНА үст. Ай сайыны.

АЙЫНДА үст. Айына бір рет.

АЙЫНДА-ЖЫЛЫНДА үст. Анда-санда, оқта-текте.

АЙЫП [ар. عيب] зат. 1. Жазық, кінә. 2. құқық. Қылмыс жасап, жазалы, жазықты, кінәлі болғаны үшін ақшалай не заттай төленетін ақы, айытпұл, өтем. 3. ауыс. Мін, кемшілік.

Айыбын бетіне басты. Кінәсін, кемшілігін көзіне батыл айтты. **Айыбын жуды.** Құнә-айыбын тартты, кешірім сұрады. **Айыбын көтерді.** Біреудің айып-қыбын өз мойнына алды, шығынын өтеді. **Айыбын мойнына алды [мойындады].** Кінәсін түсінді, кінәлі екенін мойындады. **Айыбын мойнына салды.** Құнәсін мойындады, бетіне басты. **Айыбын тартты.**

а) Айыбын өтеді, төлеуін берді. ә) Азабын көрді, зардабын шекті. **Айып ауды.** Жала жабылды, нақақ күйді. **Айып етпе [етпеніз].** Кешір, кінә қоймаңыз деген мағынада. **Айып етті.** Теріс деп тапты, сөкті, кінәлады. **Айып көрді [санады].** Құнә, мін деп білді, айып деп санады. **Айыпқа алды.** Алым, төлемге тартып алды; құнәсін өтеуі үшін алды. **Айыпқа бұйырма.** Айыптама, кінә қойма, ренжіме, сөге жамандама, кешір. **Айыпқа жығылды.** Айыпталды, жазаланды. **Айыпқа тартылды.** Айыпталды, жазаланды. **Айып салды.** Кінәлап айып тақты, алым төлетті. **Айып тақты [қойды].** Кінәлады, жазғырды, қылмысты деп санады. **Айып таңды [артты].** Жала жатты, нақақ күйдізді. **Айып тартты.** а) Кінәлі болды, айытқа бұйырылды. ә) Кінәлі болғаны үшін ақшалай, заттай алым төледі. **Айып төледі.** Жазығын ақшалай, малдай өтеді.

АЙЫП-АҚША зат. этн. Ертедегі жора бойынша, қызды алып қашқаны үшін төленетін айытпұл.

АЙЫПАНА зат. этн. Күйеу жігіттің қалыңдығына ұрын барғанда атасының үйіне апарып беретін сый кәдесі.

АЙЫП-АНЖЫ зат. Айытқа төленетін зат, төлем.

АЙЫП-БОДАУ зат. этн. **Айыпұл.**

АЙЫПДОП зат. спорт. Командалық спорт ойындарында ойын ережесін бұзғандығы үшін берілетін допты теуіп ойынға қосу, лақтыру, соғу.

АЙЫПКЕР зат. 1. Жазықты, кінәлі адам. 2. зан. Қылмыстық іс-әрекеті үшін жауапқа тартылушы.

АЙЫП-ҚИЫП зат. Айып-анжы, төлем.

Айып-қып тартты. Айып төледі.

АЙЫППҰЛ [ар.+ир. عيب پۇل] зат. 1. құқық. Жазасы үшін төленетін ақшалай өтем.

2. экон. Екі тараптың бірінші шарт бойынша міндеттемелерді бұзғаны үшін төлем, тұрақсыздық айыбының түрі.

АЙЫПСЫЗ сын. Кінәсіз, жазықсыз.

АЙЫПТА = ет. 1. Кінәлау, соғу, жазғыру, қаралау. 2. Қылмысты деп табу, жазалау.

АЙЫПТАҒЫШ сын. Орынсыз кінә тақыш.

АЙЫПТАЛ = ет. Жазалану, кінәлі болып саналу.

АЙЫПТАЛУ Айыптал етістігінің қимыл атауы.

АЙЫПТАЛУШЫ зат. құқық. Өзіне қатысты қылмыстық іс қозғалған адам, кінә тағылушы.

АЙЫПТАР сын. Айыпты, кінәлі.

АЙЫПТАРЛЫҚТАЙ сын. Кінәларлықтай, айып тазарлықтай.

АЙЫПТАС = ет. Жазаласу, кінәласу.

АЙЫПТАСУ Айыптас етістігінің қимыл атауы.

АЙЫПТАУ Айыпта етістігінің қимыл атауы.

Айыптау акті. заң. Үкім қорытындысы. **Айыптау қорығандысы.** заң. Аяқталған тергеу бойынша қылмыстың мән-жайы, айыптау ісі түзілген құжат.

АЙЫПТАУШЫ зат. 1. заң. Сотта қылмысты істерді қараған кезде тағылған айыпты қолдаушы, айып тағушы адам. 2. Кінәлаушы, жазғырушы, сөзуші...

АЙЫПТЫ сын. Кінәлі, жазықты. // заң. Айыпкер, қылмыскер.

Айыпты мал. Айыпқа төленетін мал.

АЙЫПТЫЛЫҚ зат. Жазалы, кінәлі болушылық, жазықтылық.

АЙЫПТЫСЫН = ет. Өзін біреудің алдында кінәлі санау.

АЙЫПТЫСЫНУ Айыптысын етістігінің қимыл атауы.

АЙЫП-ШАМ зат. Өрескелдік, ерсілік, солекет.

Айып-шамы жоқ. Ерсілігі, артықтығы, өрескелдігі жоқ.

АЙЫПШЫЛ сын. Біреуге айып, кінә тақыш, айыптағыш, кінәші.

АЙЫР¹ зат. 1. Шөп, сабан, егін жинауға керекті құрал; аша. 2. ауыс. сөйл. **Шанышқы.**

АЙЫР² зат. т ү й е ш а р. Таза қанды айырдан немесе айыр мен қоспақтың арасынан туған қосоркешті түіе тұқымы.

Айыр бота. Бура мен інгеннен туылған бота; айыр түіенің қос өркешті ботасы. **Айыр қалпақ.** этн. Екі жақ құяғары айыр болып тігілген қалпақ. **Айыр қоспақ.** т ү й е ш а р. Атасы – таза бура, енесі – мырза қоспақтың қан араласуынан туған түіенің түрі. **Айыр өркеш.** Екі өркешінің аралығына екі адам еркін сыйып отыратындай, таза тұқымды түіелердің өркеш атауы. **Айыр өркешті түіе.** зоол. <лат. camel usbactrianus> Түбі тұтаса келіп ұшы екі тармақталған өркеші бар түіе туысына жататын сүтқоректі жануардың түрі.

АЙЫР³ зат. өс. <лат. acorus calamus> Шаянот тұқымдасына жататын тамырсыз бағынан эфир майы алынатын көпжылдық шөптесін өсімдік; иртамыр.

АЙЫР⁴ сын. Қос тармақты, екі ашалы, екіге жарылған.

Айыр балақ. Балағын сән үшін екі аша етіп тіккен жырма балақ (шалбар). **Айыр балақ шалбар.** этн. Балағының сырт жағынан арнайы қалдырылатын жырығы бар шалбар. **Айыр көмей [айыр көмей, жез таңдай].** поэт. Шешен, тілмар. **Айыр қалпақ.** этн. Екі жақ

құяғары айыр болып тігілген, кінәден жасалған еркектің баскімі; ұлттық баскіім үлгісі. **Айыр сақал.** Екі тарам сақал. **Айыр тайлақ.** Таза нәсілді айыр бура мен айыр інгеннен туған қос өркешті, үлпек жүнді, көз қызығатындай тайлақ.

АЙЫР = ет. 1. Бір бүтін нәрсені екіге бөлу, жару. 2. Кімді, қағазды, матаны т.б. дар екізу, жырту. 3. Ұрып-соғып, қақ жару, бөлу. 4. Әртүрлі тәсілмен бір заттың бойынан басқадай бір затты бөліп шығару, тазарту, ажырату. 5. Жерді жырту, айдау, тілу. 6. ауыс. Адамдар арасындағы қарым-қатынасты бұзу, ажырату. 7. ауыс. Баланы емшектен шығару; төлді енесінен бөлу. 8. ауыс. Қол үздіру, құр тастау. 9. ауыс. Ара түсіп алып қалу, құтқару, арашалау, ажыратып алу. 10. ауыс. Бірдей көрмеу, алалау. 11. ауыс. Танып білу, ажырату, анықтау; сырын үзу, түсіну. 12. ауыс. Үнем қылу, құн көрісіне, қажетті азық-түлгіне қаржы бөлу. 13. сөйл. Кесек ақшаны ұсақтау, уату, майдалау.

Айырган май. Сары майды қайнатып, тортасынан бөлген май түрі. **Айырып алғысыз.** а) Өте ұқсас, егіздің сыңарындай. ә) Бөлектеуге болмайтындай.

АЙЫР-АЙҚАС зат. Шым-шытырық, қым-қиғаш.

АЙЫРБАҚАЙ зат. вет. 1. Қойдың, сиырдың аша тұяғының бақайы. 2. Малдың бақайының арасындағы жара.

АЙЫРБАС зат. 1. Бір затты басқа бір затқа алмастырып алу, ауыстыру ісі. 2. экон. Тұлғалардың бір-бірімен материалдық игілікпен немесе қызмет, тәжірибе, білім, ғылым мен техника жетістіктерімен алыс-беріс жасау.

Айырбас бағамы. экон. Түрлі елдер валюталарын айырбастаудағы үйлесімділік; бір елдің ақша өлшемінің басқа елдің ақша өлшеміне шаққандағы бағасы (баға белгіленімі). **Айырбас құны.** экон. Тауардың құнының көріну формасы, тұтыну құны. **Айырбас сарайы.** көне. Айырбас, сауда жүргізілетін орын.

АЙЫРБАСТА = ет. 1. Бір заттың орнына баспа-бас екінші затты алмастырып алу. 2. ауыс. Ауыстыру, алмастыру, өзгерту.

АЙЫРБАСТАЛ = ет. Баспа-бас алмастырылу, ауыстырылу.

АЙЫРБАСТАЛУ Айырбастал етістігінің қимыл атауы.

АЙЫРБАСТАЛЫМДЫ сын. Пара-пар айырбасталатын.

Айырбасталымды валюта. Басқа валюта түріне оңай айырбасталатын валюта. **Айырбасталымды қарыз** міндеттемесі. экон. Несиелерге белгіленген мерзімі өткеннен кейін (көбінесе ажио төлеу шартымен) белгілі бір үйлесімде осы компанияның акцияларына айырбастау құқығын беретін, тиынақталған пайызы бар бақылау қағаз.

АЙЫРБАСТАТ = ет. Алмастырту, ауыстырту.

АЙЫРБАСТАТҚЫЗ = ет. Ауыстыртқызу, алмастыртқызу, айырбастатып бергізу.

АЙЫРБАСТАТҚЫЗУ Айырбастатқыз етістігінің қимыл атауы.

АЙЫРБАСТАТТЫР = ет. Алмастырттыру, ауыстырттыру.

АЙЫРБАСТАТТЫРУ Айырбастаттыру етістігінің қимыл атауы.

АЙЫРБАСТАТУ Айырбастат етістігінің қимыл атауы.

АЙЫРБАСТАУ Айырбаста етістігінің қимыл атауы; алмастыру, ауыстыру.

АЙЫРБАСШЫЛ сын. Айырбас қылуға құмар, әуес.

АЙЫРҒЫ зат. тех. Электр тізбектерін қосуға және айыруға арналған жылжымалы және жылжымайтын контактылар жүйесінен тұратын аппарат.

АЙЫРҒЫСЫЗ сын. Айырып ажыратқысыз, танып алғысыз.

АЙЫРҒЫШ сын. 1. Ажырата білетін, танығыш, ажыратқыш. 2. Сұрыптағыш, іріктегіш.

АЙЫРҚОМ зат. жерг. Ат жауырының қажамайтын етіп жасаған ер.

АЙЫРҚҰЙЫҒЫҚ зат. зоол. <лат. dertpartera> Құйрығының ұшы екі айырық болып келетін шааянтты түрі.

АЙЫРЛА = ет. Егінді, шөпті айырмен жинау, ашалау.

АЙЫРЛАН = ет. Ашалану, тармақтанып бөліну.

АЙЫРЛАНУ¹ зат. бот. <грек. dichotomia – dich – екіге бөліну, tome – айыру> Бұтақтанудың бір түрі.

АЙЫРЛАНУ² Айырлан етістігінің қимыл атауы.

АЙЫРЛАУ Айырла етістігінің қимыл атауы.

АЙЫРМА¹ зат. 1. Өзгешелік, ерекшелік, айырмашылық, парыз. 2. мат. Бір саннан екінші санды алғанда қалған қалдық.

Айырмасы жер мен көктей. Бір-біріне мүлдем ұқсамайтын, айырмашылығы тым зор. **Айырма танығысыз.** сөйл. Айна қатесіз.

АЙЫРМА² зат. жерг. Қойдың, сиырдың бақайында болатын сарып ауруы.

АЙЫРМАҚ,ЛЫҚ зат. ескікіт. Ажыратарлық, танырлық.

АЙЫРМАСЫЗ сын. Өзгешелігі жоқ, бірдей.

АЙЫРМАШЫЛЫҚ зат. Өзгешелік, ерекшелік, айырма.

АЙЫРМУЙІЗ зат. зоол. <лат. antilocapra americana> Қуысүйізділер тұқымдасына жататын, күйіс қайыратын жануар.

АЙЫРМЫС зат. сөйл. Айырмашылық, айырма.

АЙЫРСАДАҚ зат. Балалардың тас атып ойнау үшін резеңке тартып жасаған кішкене аша ағашы.

АЙЫРТ зат. жерг. Адамның шаты.

АЙЫРТ = ет. Жырттыру, қақ айыру.

АЙЫРТҚЫЗ = ет. Ажыратқызу, ажырату.

АЙЫРТҚЫЗУ Айыртқыз етістігінің қимыл атауы.

АЙЫРТҒАҚ зат. Сиыр, қой, ешкі, елік, марал сияқты аша тұяқты жануарлар.

АЙЫРТҒАҚТЫ сын. Тұяқтары аша сияқты болып келген.

АЙЫРТҒЫҒЫН зат. тех. Тұрмыстық электр құрал-жабдықтарын электр желісіне қосып ажырататын тетік.

АЙЫР-ТЫРМА зат. Шөп жинайтын құрал-сайман.

АЙЫРУ Айыр етістігінің қимыл атауы.

1. Әртүрлі тәсілмен бір заттың бойынан басқадай бір затты ажыратып, бөліп алу, екшеп алу. 2. Танып білу, ажырату, анықтау; сырын үзу, түсіну.

Айырган алтын. Қоспасы жоқ таза алтын, қоспасынан айырылған алтын. **Айыру аппараты.** тех. Қайнату жолымен шикі заттардан түрлі сұйық өнімдер айыру үшін қолданылатын аппарат.

АЙЫРУЛЫ сын. Тазартылған, аршылған.

АЙЫРУШЫ зат. 1. Қандай да бір істің, шаруаның байыбына барушы, мән-мәнісін ажы-

ратушы. 2. Құс тұскен, ит алған аңды босатып алушы.

АЙЫРША¹ зат. сөйл. **Шанышқы.**

Айырша без. анат. <грек. thymus> Омыртқалы жануарлар мен адам ағзасындағы иммундық жүйенің қалыптасуы мен оның қызметінің толық атқарылуын қамтамасыз ететін без.

АЙЫРША² зат. сөйл. **Айыртығын.**

АЙЫРШЫ зат. Айырмен жұмыс істейтін, айыр ұстаушы.

АЙЫРШЫҚ зат. сөйл. Екіге айырылатын, бұрылатын жер; айырық.

АЙЫРЫҚ¹ зат. Өзеннің, жолдың т.б. екіге салалана бөлінетін жері.

АЙЫРЫҚ² зат. этн. Таудың аша сияқты айырығындағы су көзі.

АЙЫРЫҚША үст. сөйл. **Айрықша.**

АЙЫРЫҚШАЛА = ет. сөйл. **Айрықшала.**

АЙЫРЫҚШАЛАН = ет. сөйл. **Айрықшалан.**

АЙЫРЫҚШАЛАНУ Айырықшалан етістігінің қимыл атауы.

АЙЫРЫҚШАЛЫҚ зат. сөйл. **Айрықшалық.**

АЙЫРЫЛ = ет. 1. Жыртылып кету, сөгілу. 2. Бөліну, тарамданып кету. 3. Бір нәрсені қолдан шығарып алу, қол ұзу, ажырап қалу. 4. Біреуден біреу бөліну, ажырау. 5. Бөлек кету, бірге болмау, бірікпеу.

Айырылмас [мәңгілік] достық. а) Шынайы, берік достық. ә) ресми. Мемлекеттер арасындағы жақсы, түсіністікке құрылған қатынас. **Айырылып қалу.** Жоғалту, жіберіп алу, қолдан шығару.

АЙЫРЫЛУ Айырыл етістігінің қимыл атауы. 1. Көз жазып қалу, жоғалту. 2. Қол ұзу, ажырау.

АЙЫРЫЛЫС зат. Бөлініс, жіктеліс.

АЙЫРЫЛЫС = ет. Бір-бірінен кетісу, ажырасу.

АЙРЫЛЫСҚАЗАН зат. этн. Көрші болып келгендер не ағайын-туыс қоныс аударар кезде жасалатын кәделі ас; жайлау өзгертіп, көшетін кезде ауыл адамдарының бірін-бірі дәмге шақырысып, бір-біріне жақсы тілек білдіру рәсімі.

АЙЫРЫЛЫСУ Айырылыс етістігінің қимыл атауы.

АЙЫРЫЛЫМ зат. геол. Жер жыныстарының бүтіндігі мен тұтастығының, үздіксіздігінің нұқсаны, бұзылуы.

АЙЫРЫМ зат. 1. Айырмашылық, өзгешелік. 2. Айырылатын жер, айрық.

Айырым басқалық. Ерекшелік, өзгешелік. **Айырым белгі.** лингв. Бір парадигмадағы тіл бірліктерінің бір-бірінен ажыратып, өз алдына дербес бірлік болуын қамтамасыз ететін ерекше белгілері. **Айырым интонация.** лингв. Екпін, әуен сияқты дауыс құралдары арқылы ерекшеленген сөз ағымы маңызды бөлігінің айтылу әуезі.

АЙЫРЫП-ҚОСҚЫШ зат. тех. Токтың бағытын өзгертіп отыратын тетік.

АЙЫРЫС = ет. Ажыратысу, есептесу.

АЙЫРЫСУ Айырыс етістігінің қимыл атауы.

АКАДЕМИЗМ [франц. academisme] зат. 1. Ғылыми зерттеулер мен оқу дәрістерінің практикаға байланыссыз таза теориялық бағыттылығы. 2. Бейнелеу өнерінде XVI–XIX ғасырлардағы көркемсурет академияларында туып қалыптасқан, көне заман мен қайта өркендеу

дәуіріндегі өнердің сыртқы формаларына еліктеу негізінде құрылған классикалық өнер бағыты. 3. Белгілі бір классикалық үлгілерді, қалыптасқан дәстүрлер мен ережелерді ұстану (поэзияда, балет және т. б.).

АКАДЕМИК зат. 1. Ғылым академиясының толық мүшесі ретіндегі ғылымның ғылыми атағы. 2. Туісті академияға сайланған ғалым, суретші, скульптор және т. б. атағы. 3. ауыс. Шебер, өз ісіне жетік білгір адам.

АКАДЕМИЯ [грек. akademia] зат. 1. Ғылым-білімді, өнерді дамыту міндеті болып табылатын ең жоғарғы ғылыми мекемелердің атауы. 2. Білімнің арнаулы бір саласымен байланысты жоғары дәрежелі оқу орны.

АКАДЕМИЯЛЫҚ сын. Академия, академияға қатысты.

Академиялық демалыс. Ауру немесе басқалай себептермен студенттерге берілетін бір жылдық үзіліс мерзім. **Академиялық есу.** спорт. Есу спортының бір түрі. **Академиялық жыл.** Жоғары оқу орындарында семестр, сессияларды қамтитын оқу жылы. **Академиялық сағат.** Мектептегі және жоғары оқу орындарында өткізілетін лекция, сабақ үшін белгіленген уақыт мөлшері (45-50 мин.). **Академиялық сарын.** **Академизм** (классикалық үлгілерді, қалыптасқан дәстүрлер мен ережелерді ұстану). **Академиялық театр.** Орындаушылық шеберлігі аса жоғары деңгейдегі шығармашылық жұмысқа (театрларға) берілетін құрметті атақ.

АКАЙРИЯ [грек. а – болымсыздық префиксі, kairos – норма, өлшем]. зат. мед. Бір сұрақты қайта-қайта қоя беретін, бір өтінішін тынымсыз қайталай беретін ауру.

АКАЛЬКУЛИЯ [грек. а – болымсыздық префиксі, лат. calculatio – есеп, есептеу]. психол. Қарапайым арифметикалық амалдарды орындауға қабілетсіздік.

АКАНТОЦЕФАЛЕЗДЕР зат. мед. Тікенбас құрттар тудыратын гельминтоз аурулары.

АКАРАПИДОЗ зат. мед. Бал арасының кеңірдегін мекендейтін кенелер тудыратын ауру.

АКАРИЦИДТЕР [грек. akari – кене, лат. caedere – өлтіру] зат. фарм. Кенежойғыш дәрілер.

АКАРОЗ [грек. akari] зат. мед. Қоздырғышы дөңгелек денелі, бесбуынды, сегізаяқты, бас жағында таза тәрізді тұмсығы бар өте ұсақ кенелер тудыратын қышыма қотыр.

АКАРОЛОГИЯ [грек. akari – кене, logos – ілім] зат. зоол. Зоология ғылымының кенелерді зерттейтін саласы.

АКАРТИЯ зат. зоол. Омыртқасыз жануарлардың шаян тәрізділер табына жататын шаяншықтар.

АКАРЦИД зат. хим. Зиянды кенелерді пайдаланатын химиялық зат.

АКАЦИЯ [лат. acacia] зат. өс. **Аққараған** (хош иісті ақ гүлі бар ағаш, бұта түріндегі өсімдік).

АКБАР [ар. أكبر] сын. діни. Ұлы, ең зор мәртебелі деген Алланың теңеуі, 99 көркем есімсіпаттарының бірі.

АКВАЭРОБИКА [лат. aqua – су, ағыл. aerobics] зат. спорт. Суда орындалатын аэробика түрі.

АКВАБАЙК [ағыл. aquabike] зат. спорт. Сумоторлы спортының гидроциклдер жарысымен байланысты бірнеше техникалық пәндердің жалпы аты.

АКВАКЕШЕН зат. 1. георг. Құрлықта

ландшафты бөлген тәрізді мұхитты бөліктерге бөлудің табиғи өлшем бірлігі. 2. хим. Су молекулаларының қатысуымен түзілетін химиялық қосылыстар.

АКВАЛАНГ [лат. aqua – су, ағыл. lung – жеңіл] зат. Су астында жүзетін адамдардың тыныс алуы үшін арнайы істелген, ішіне сғылған ауа толтырылған аппарат.

АКВАМАРИН [лат. aqua marina] зат. мин. Силкиттар класындағы минерал-берилдің бір түрі; мөлдір кристалдары көгілдір түсті болып келетін, зергерлік істе қолданылатын асыл тас; зүбәржат.

АКВАМЕТРИЯ [лат. aqua – су, metreo – өлшеймін] зат. Әртүрлі зат құрамындағы судың мөлшерін анықтайтын өдістер.

АКВАНАВТ [лат. aqua – су, грек. nautes – теңізші] зат. Су астында водолаз бара алмайтын тереңдікте ерекше жабдықпен жұмыс істейтін маман.

АКВАПАРК [ағыл. aqua – су, park – парк] зат. Бассейндері, су аттракциондары бар көңіл көтеру мекемесі.

АКВАПЛАН зат. спорт. Шапшаңдығы сағатына 15 шақырымнан аспайтын қайықтарға тіркелетін сумен жүзуге арналған шағын сал.

АКВАРЕЛАКС зат. спорт. Дұрыс тыныстау практикасы мен түрлі қимылдарды үйлестіруге негізделген сухауыздарындағы жаттығулар.

АКВАРЕЛЬ [франц. aquarelle] зат. 1. Суға тез езіліп және тез шайылатын өсімдік желімі қосылып жасалған бояу. 2. Аquareль бояумен салынған сурет.

АКВАРИУМ [лат. aquarium] зат. Балық, су жануарлары мен өсімдіктерін өсіруге арналған, ішін суға толтырылған шыны ыдыс немесе жасанды су айдыны.

Аквариум балықтары. Үйдегі, хайуанаттар паркі мен ғылыми мекемелердегі арнайы ыдыста – аквариумда өсірілетін балықтар тобы.

АКВАРИУМШЫ зат. сөйл. Аквариуммен шұғылданушы.

АКВАТИКА зат. тамақ. Күнге кептірген кезде қара тұске енетін, сырты жылтыр, ұзынша жабайы күріш.

АКВАТИНТА [итал. acquainta] зат. өнер. Ойық гравюраның бір түрі.

АКВАТЛОН зат. спорт. Суасты күресі.

АКВАТОРИЯ зат. Теңіз бетіндегі белгіленген шекарасы бар телім немесе теңіз портының – гаванның су айдыны.

АКВЕДУК [лат. aquaeductus] зат. балықшар. **Науакөпір.**

АКВИЗИТОР [лат. acquisitor] зат. экон. Сақтандыру объектілерін тарту міндеті жүктелетін көлік немесе сақтандыру кәсіпорындағы қызметкері немесе агенті.

АКВИЗИЦИЯ [лат. acquisitio] зат. қаржы. Сақтандыру компаниясының сақтандыру шарттарын жасасу жөніндегі қызметі.

АКИНАК [грек. akinakes] зат. көне. Қысқа семсер; қоян-қолтық ирыста жауды шаңшыға арналған қару.

АКИНЕЗИЯ [грек. akinesia] зат. мед. Қимылсыздық, еркін қимылдар жасау мүмкіндігінің жоқтығы

АККАУНТ зат. инф. Тіркеме жазба, тұтынушының қандайда бір компьютерлік жүйеге өзі тұралы хабарлаған мәліметтерінен тұратын жазба.

АККОЛАДА [франц. accolade] зат. муз. Орган, фортепьяно пьесаларында бірнеше ноталарды біріктіретін тұзу немесе ирек жақша.

АККЛАМАЦИЯ [лат. *acclamatio*] зат. кіт. Халықаралық ұйымдар мен конференцияларда қолданылатын қол шапалақтау, қолдау білдіру арқылы дауысқа салмастан шешім қабылдау тәсілі.

АККЛИМАТИЗАЦИЯ зат. вет. Мал азгасын жаңа климаттық жағдайға көндіктіру
АККОМОДАТТАНУ [лат. *accomodatio*] зат. биол. Азганың немесе қандай да бір биологиялық тіндердің сыртқы қоздырғыштарға бейімделуі.

АККОМОДАЦИЯ [лат. *accomodatio*] зат. 1. биол. **Аккомодаттану**. 2. лингв. Бір дыбыстың екінші дыбысқа игеріле өзгеруіндегі бейімділік.

АККОМПАНеМЕНТ [франц. *accompagnement*] зат. муз. Белгілі бір музыкалық аспаптан сүйемелдеу.

АККОМПАНИАТОР [франц. *accompagnateur*] зат. муз. Белгілі бір музыкалық аспаптан сүйемелдеуші.

АККОРД [итал. *accordo*] зат. муз. Түрлі жиілікте бірнеше музыкалық дыбыстардың бір мезгілде үндесуі, үйлесуі.

АККОРДЕОН [франц. *accordeon*] зат. муз. Екі қолмен басып ойнайтын фортепьянолық пернесі бар, баян тектес музыка аспабы.

АККОРДТЫҚ сын. экон. Келісімді шарт бойынша істелетін; кесімді.

Аккордтық жалақы. Фирмалар мен кәсіпорындарда қызметкерлер мен жұмысшыларға кесімді еңбекақы төлеудің бір түрі.

АККРЕДИТАЦИЯ [лат. *accrere*] зат. дипл. 1. Халықаралық құқық саласында дипломатиялық өкілдік басшысының қызметке тазайындалуы мен кірісу процедурасы. 2. Мекемелердің (оқу, ғылыми) мемлекеттік стандарттарға сәйкестігін бекіту.

АККРЕДИТИВ [нем. *Akkreditiv*] зат. экон. Ақша сақтаушыларға халық банкінен берілетін ақша құжаты.

АККРЕДИТТЕЛ = ет. дипл. Басқа елдің үкіметі жанындағы дипломаттық өкілдің қызметке ресми кірісуі.

АККРЕДИТТЕЛУ *Аккредиттел етістігінің қимыл атауы.*

АККРЕДИТТЕУ зат. қаржы. Үәкілетті органның бухгалтерлердің кәсіби ұйымдарының және бухгалтерлердің кәсіби сертифициаттану жөніндегі ұйымдардың құқықтылығын таңуы.

АККРЕЦИЯ [лат. *accrctio*] зат. саяси. құқық. Мемлекет аумағының жаңадан пайда болған құрлық телімдері арқылы табиғи жолмен ұлағуы.

АККУЗАТИВ [лат. (*casus*) *accusativus*] зат. лингв. *Табыс септігі.*

АККУЛЬТУРАЦИЯ [ағыл. *acculturation*] зат. м. өд. Белгілі бір халық мәдениетінің басқа бір халықтың мәдениетін толық немесе жартылай қабылдау нәтижесінде болатын өзара мәдени ықпалдасу үдерісі.

АККУМУЛЯТОР [лат. *accumulator*] зат. физ. Электр я жылылық энергияларын бір жерге жинайтын аспап, энергия жинауға арналған құрылғы.

АККУМУЛЯТОРЛЫ сын. *Аккумуляторлы бар.*

АККУМУЛЯТОРШЫ зат. *Аккумулятор тегінен игерген маман.*

АККУМУЛЯТТАН = ет. геол. Геологиялық түзілістердің жер бетіне немесе су түбіне жиналуы.

АККУМУЛЯТТАНУ [лат. *accumulatio*] зат. геол. Құрлық бетінде немесе су алабында,

өзенде минералдық заттардың немесе органикалық қалдықтардың жиналуы.

АККУМУЛЯЦИЯ [лат. *accumulatio*] зат. геол. **Аккумуляттану**.

АККУМУЛЯЦИЯЛЫҚ зат. геогр. *Аккумуляттануға қатысты.*

АКМЕИЗМ [грек. *akme*] зат. әдеб. ХХ ғасырда орыс әдебиетінде пайда болған модернистік бағыт.

АКПИНОЛ зат. биол. Өсімдіктің өсуін реттейтін иіссіз, улылығы өте аз, ақ түсті қатты ұнтақ зат.

АКР [ағыл. *acre*] зат. Англия мен Америкада 4047 шаршы метрге тең жер өлшеуі.

АКРАТОФОР [гр. *akratophoros*] зат. тамақ. Еуропалық елдер мәдениетінде шарап жасуда пайдаланылатын сыйымдылығы 350-10000 литр болатын ыдыс.

АКРИЛ: **акрил қышқылы**. хим. Түссіз, өткір иісті сұйық зат.

АКРИЛАТТАР зат. хим. Акрил қышқылының эфирлері немесе оның тұздары.

АКРИФЛАВИН зат. ф. а. р. м. вет. Әдетте балықшаруашылығында балықтарды көптеген жұқпалы аурудан емдеуге арналған суда жақсы еритін, қайнатқан кезде ыдырап бүлінбейтін, қызыл қоңыр түсті ұнтақ дәрі.

АКРИХИН [лат. *acris*] зат. мед. Безгек ауруын емдейтін түсі сарғыш, өте ащы ұнтақ.

АКРОБАТ [грек. *akrobates*] зат. спорт. Цирк гимнастикасының шебері.

АКРОБАТИКА зат. 1. Күш жұмсай орындалатын дене шынықтыру жаттығуларының бір түрі. 2. Цирк өнерінің жанры. 3. Спорт түрі.
АКРОБАТИКАЛЫҚ сын. *Акробатикаға тән.*

АКРОБАТТЫҚ сын. сөйл. **Акробатикалық**.

АКРОӨЛЕҢ зат. әдеб. Әр жолдың басқы әріптерін жоғарыдан төмен оқығанда, белгілі бір сөз, кісі аты т.б. шығатындай етіп жазылып өлең.

АКРОКЕФАЛИЯ [грек. *akros* – үшкір ұшты, *kerhale* – бас] зат. мед. Адам бассүйегінің мұнара тәріздес болып келетін аномальды пішіні.

АКРОЛЕИН [лат. *acer* (*acris*) – ащы, *oleum* – май] зат. хим. Синтетикалық жолмен алынатын органикалық байланыс түріне жататын түссіз, жағымсыз күшті иісі бар, көзден жас ағзатын сұйықтық.

АКРОМЕГАЛИЯ [грек. *akron* – аяқ-қол, *megas* (*megalu*) – үлкен] 1. зат. мед. Гипофиз функциясының бузылуы негізінде аяқ, қол және бет сүйектерінің әркелкі болып өсуі. 2. вет. Жас және ересек малдың басы мен аяқтарының, ішкі мүшелерінің қалыптан тыс дорекі өсуі.

АКРОНИМ зат. лингв. Сөздің немесе сөз тіркестерінің бастапқы әріптерінен құралған қысқарған сөз.

АКРОПОЛЬ [грек. *akropolis*, *akros* – биік, *polis* – қала] зат. сәул. ет. Ежелгі гректердің биік төбе басына салынатын бекінісі.

АКРОТЕМА зат. геол. 1992 жылы Стратиграфиялық кодекс бойынша қабылданған ең ірі стратиграфиялық бірлік.

АКРОТИЗМ зат. мед. Асфигмия, тамыр соғуының саусақпен анықталмауы.

АКРОФОНИЯ [грек. *akros* – жоғары, *phone* – дыбыс] зат. лингв. *Сурет арқылы берілген сөздің бастапқы фонемасының айтылуы.*

АКСЕЛЕРАТОР [лат. *accelerare*] зат. 1. экон. Экономикада тұтыну шығындары көлемінің өзгеруіне байланысты туындаған күрделі жұмсалым көлемінің өзгеруін сипаттайтын көрсеткіш. 2. тех. *Иштен жану*

қозғалтқышының цилиндріне келіп түсетін жанармай көлемін реттегіш.

АКСЕЛЕРАЦИЯ [лат. *acceleratio*] зат. 1. биол. Азганың белгілі бір даму сатысында ұрықтың бір бөлігінің тез жетілуі. 2. антр. Соңғы 100-250 жыл ішіндегі балалар мен жасөспірімдер бойының өсуі мен физиологиялық даму жеделдігі.

АКСЕЛЕРОМЕТР [лат. *accelere* – үдетемін, грек. *metreo* – өлшеймін] зат. тех. Ұшатын аппараттың (ұшақ, зымыран), кемеңің, автокөліктің және т.б. үдеу және баяулау шамасын көрсететін аспап.

АКСЕЛОМЕТРИЯ зат. спорт. Қимыл кезінде шапшаңдықты өлшеуге арналған құрал.

АКСЕССУАР [франц. *accessoire*] зат. 1. театр. Сахна жиназдары: оқиға көрінісін бейнелейтін заттар. 2. ауыс. Басты бір нәрсенің қосымша, толықтыратын бөлшектері.

АКСЕЛЬБАНТ [нем. *Achselband*] зат. әск. Шені жоғары әскери адамдардың парадтық киім нысанының бір бөлігі, металл ұштығы бар, шықпан асыра салатын бау.

АКСИОЛОГИЯ [грек. *axios* – құндылық, *logos* – ілім] зат. филос. Құндылықтар жүйесі туралы ілім.

АКСИОМА [грек. *axioma*] зат. тер. Дәлелдеуді қажет етпейтін ғылыми айқын, даусыз ереже.

АКСИОМАЛЫҚ сын. *Аксиомаға тән.*
Аксиомалық әдіс. ғыл. Ғылыми теорияны аксиомалар деп аталатын негізгі тұжырымдар арқылы құру тәсілі.

АКСОН [грек. *axon*] зат. мед. Нейрит, жүйке импульстарын бір жасушаның денесінен және дендриттерден келесі нейрон мен азаларға өткізетін, ұзарған (1 м-ге дейін) цитоплазмалық өсінді.

АКСОСТИЛЬ зат. зоол. Көпталшықты қарапайым жәндіктердің бүкіл денесін бойлай өтетін тығыз, майысқақ арқау.

АКТ [лат. *actus*] зат. 1. Болған оқиға, болған әрекет. 2. Мемлекеттік, қоғамдық маңызы бар қаулы-қарар. 3. Белгілі бір шындықты, оқиғаны растайтын құжат. 4. өнер. Драмалық шығармалар немесе театр қойылымдарының аяқталған бір бөлігі; бөлім.

Акт жасады. Оқиғаны растайтын құжат дайындады. **Акт залы**. Оқу орындарында, ғылыми мекемелерде т. б. салтанатты мәжіліс өтетін орын.

АКТАНТ зат. лингв. 1. Етістік арқылы белгіленген процеске қатысы бар адамды немесе затты білдіретін сөйлемнің кез келген мүшесі. 2. Мәтін теориясында әңгімеде баяндалатын адамның не заттың типтік қызметі.

АКТЕР [франц. *acteur*] зат. өнер. Драмалық спектакльдер мен кинофильмдердегі рөлдерді кәсіби орындаушы.

АКТЕРЛІК сын. *Актерге тән. // Актер болушылық.*

АКТЕРДЕЙ сын. *Актер сияқты.*

Актерлік өнер. Орындаушылық өнердің бір түрі, сахналық тұлға жасау өнері.

АКТИВ¹ [лат. *activus*] зат. совет. Белгілі бір ұйымның, мекеменің белсенді мүшелерінің тобы, озат бөлігі.

Актив иммунитет. мед. Екпе салғаннан кейін ағзада пайда болған белсенді иммунитет. **Актив мүшелер**. лингв. Тіл, ерін, артқы таңдай, кішкене тіл сияқты дыбыс жасауға қатысушы жылжымалы мүшелер. **Актив сөздер**. лингв. Сөйлеу барысында жиі қолданылатын түсінікті, саяс жағынан шектелген сөздер.

АКТИВ² [лат. *activus*] зат. экон. 1. Құрамы мен орналасуына қарай кәсіпорынның

қаржысы топталатын бухгалтерлік баланстың екі жағының бірі. 2. Елдің шетелдерден алған ақшалай табыстарының (мысалы, тауарларды шетке шығарудың нәтижесі) шет жердегі шығыстарынан асып тұсу жағдайы. 3. Жеке немесе заңды тұлғалардың мүлкі мен ақшалай қаражатының жиынтығы.

Актив шоттар. қаржы. Қаражаттың құрамы мен орналасуын көрсететін бухгалтерлік есепшоттар.

АКТИВИЗМ зат. экон. Батыс елінің экономикалық әдебиеттерінде мемлекеттің экономикаға (негізінен ақша-қазынашылық салада) белсенді араласу саясаты.

АКТИВИСТ зат. совет. Қоғамдық-саяси ұйымдардың алдыңғы қатарлы белсенді мүшесі.

АКТИВТЕР зат. қаржы. Пайда табуға арналған жеке меншіктің ерекше түрі.

АКТИВТІ сын. Белсенді, қызметі күшті, іске қосылған.

Активті иммунитеттеу. мед. Белсенді иммунитеттеу. **Активті кедергі.** физ. Электр энергиясы энергияның басқа түрлеріне қайтымсыз болып түрленетін электр тогы тізбегінің кедергісін сипаттайтын шама. **Активті көмір.** хим. Адсорбтағын қабілеті күшейтілген кеуек құрылымды көмір; активтелген көмір. **Активті қатар.** хим. Металдардың электролиттік ерітінділерінің электродтық потенциалының өсу реті бойынша орналасу тәртібі. **Активті қуат.** физ. Айнымалы ток қуатының бір период ішіндегі орташа мәні. **Активті турбина.** физ. Жұмыстық дененің потенциалдық энергиясының кинетикалық энергияға түрленуі айнымалы қалақшаларға жетпей-ақ, жылжымайтын сопло немесе бағыттауыш аппаратта жүзеге асатын турбина.

АКТИВТІК зат. 1. Белсенділік, ынтымақтық. 2. хим. Металдардың тұз ерітінділерімен әрекеттесуіне қарай анықталатын қасиеті.

АКТИНИДИЯ [лат. actinidia] зат. өс. Киви сияқты жеміс беретін актинидий тұқымдас ағаш.

АКТИНИЙ [грек. aktis (aktinos)] зат. хим. Элементтердің периодтық жүйесінің III тобындағы радиоактивті элемент.

АКТИНИЯ [грек. aktis (aktinos)] зат. Ішекқуыстылар отрядына жататын теңіз жануары.

АКТИНОГРАФ [грек. aktinos – сәуле, grapho – жазамын] зат. биол. Күннен шыққан энергияны тіркеп жазып алатын аспап.

АКТИНОИДТЕР [грек. aktinos – сәуле, eidos – түр] зат. хим. Элементтердің периодтық жүйесінің VII қатарында, актинийден кейін орналасқан, рет нөмірі 90-нан 103-ке дейінгі 14 элемент.

АКТИНОЛИТ [грек. aktis – сәуле, lithos – тас.] зат. мин. Силикаттар тобының амфиболдар тобына жататын минерал.

АКТИНОМЕТР [грек. aktis – сәуле, metro – өлшеймін] зат. Күннен жерге түсетін сәуленің қуатын өлшейтін аспап.

АКТИНОМЕТРИЯ [грек. aktinos – сәуле, metro – өлшеймін] зат. Атмосфера жағдайындағы күннің, жердің және атмосфераның радиациясын зерттейтін метеорологияның саласы.

АКТИНОМИКОЗ [грек. aktinos – сәуле, mykes – саңырауқұлақ] зат. мед. Актиномицеттер, сәулелі саңырауқұлақтар қоздыратын жұқпалы ауру.

АКТИНОЛА зат. зоол. Ішекқуыстыларға жататын кейбір қармалауыштары бар гидроидты полиптердің еркін жүзе алатын дернәсілі.

АКТРИСА зат. Актёр әйел.

АКТУАЛИЗМ [нем. Aktualismus] зат. геол. Жаратылыстану ғылымдарындағы, соның ішінде геологиядағы қазіргі кездегі геологиялық үдерістер байырғы геологиялық кезеңдермен бірдей дегенге саятын үдерістердің уақыт жағынан тепе-теңдігі принципіне құрылған әдіснамалық тәсіл.

АКТУАРИЙ [лат. actuarius] зат. қаржы. Сақтандыру (қайта сақтандыру) ұйымының қажетті деңгейдегі төлем қабілеттілігі мен қаржылық орнықтылығын қамтамасыз ету мақсаттарында сақтандыру (қайта сақтандыру) шарттары бойынша міндеттемелер мөлшерінің экономикалық-математикалық есептеулерін жүзеге асыруға байланысты қызметті атқаратын жеке тұлға.

АКТІЛЕ = ет. терм. Акт жасау.

АКТІЛІ сын. өнер. Актілері бар, актілерден тұратын.

АКТІЛЕУ Актіле етістігінің қымыл атауы.

АКУЛА [еж. норв. hakall] зат. зоол. <лат. selachioidei> Мақтажелбезектілер табы тамағына жататын, теңіздер мен мұхиттарда өмір сүретін ірі жыртқыш балық.

АКУПУНКТУРА [лат. acus – ине, punctura – шаншу, салу] зат. мед. Ине шаншу емі.

АКУПУНКТУРАЛЫҚ сын. мед. Акупунктураға (иненен емдеу терапиясына) тән.

АКУСТИКА [лат. akustikos] зат. 1. физ. Дыбыстың, үннің шығу, пайда болу табиғатын зерттейтін физиканың бөлімі. 2. Кез келген үймереттің немесе ғимараттың сәулеттік ерекшелігімен байланысты дыбыс жанғырту қасиеті.

АКУСТИКАЛЫҚ сын. Акустикаға қатысты.

Акустикалық жүйе. тех. Әртүрлі радиопаратураалармен (электрофон, магнитофон) қосыла дыбыстық (музыкалық) бағдарламаларды сапалы етіп қайталауға арналған жүйе. **Акустикалық компенсатор.** тех. Әртүрлі екі жолмен оң және сол құлаққа жететін дыбыс толқындары жүрісінің айырмасын өлшейтін құрылғы. **Акустикалық фонетика.** лингв. Тіл дыбыстарының естілімінің тілдік қызметін, ерекшеліктерін зерттейтін сөйлеу фонетикасының бір саласы.

АКУСТОЭЛЕКТРОНИКА зат. физ. Электрмагниттік өрістермен және конденсацияланған орталардағы өткізгіштік электрондар мен акустикалық толқындардың өзара әрекеттесуін зерттеуге байланысты дамыған электроника саласы.

АКУТ [лат. acutus]. зат. лингв. 1. Музыкалық екіні бар тілдерде дауысты дыбыстың немесе дифтонгтың бастапқы төмен тоннан, аяғына дейін биіктетіліп айтылу процесі. 2. Екінің бұл түрін белгілейтін диакритикалық белгі.

АКУШЕР [франц. accoucheur] зат. сөйл. Босанатын әйелге жәрдем көрсететін маман, дәрігер.

АКУШЕРКА ор. зат. Акушер әйел.

АКУШЕРЛІК зат. мед. 1. Бала көтеру, ана болумен байланысты кезеңдегі әйелдің денсаулығы мен нәрестенің денсаулығын зерттейтін медицинаның бір саласы. 2. Акушер міндетін атқарушылық.

АКЦЕНТ [лат. accentus] зат. лингв. 1. Екі немесе көп буынды сөзде бір буынның ерекше күштеп не үнмен айтылуы; екпін. 2. Басқа тілде сойленген болатын дыбыс, үн ерекшелігі. 3. муз. Музыкалық шығарманың жеке дыбыстарына, аккордына ерекше екпін, күш беріп даралап ойнау.

АКЦЕНТОЛОГИЯ [лат. accentus – екпін, грек. logos – ілім] зат. лингв. Белгілі бір топтағы тілдердің екпін жүйесін зерттейтін тіл білімінің саласы.

АКЦЕНТСІЗ сын. Басқа тілде сойленгені білдіретін дыбыс ерекшелігісіз.

АКЦЕНТТІ сын. лингв. Екпін түскен, екпінмен ерекшеленген. Акцентті буын.

АКЦЕНТТІК сын. лингв. Екпіндік, екпін тән болған.

АКЦЕНТТІ-ФОНОЛОГИЯЛЫҚ сын. лингв. Екпінге және мағына ажыратушы тіл дыбыстарына қатысты.

АКЦЕНТУАЦИЯ [лат. accentuare] зат. лингв. 1. Сөз немесе сөйлемшеден екпіннің көмегімен сөздегі немесе фраздағы бір элементтің ерекшеленуі. 2. Екпін белгісі. 3. Туыстас тілдер тобындағы немесе жекелеген тілдегі екпін жүйесі.

АКЦЕНТУАЦИЯЛЫҚ сын. Дауыс екпінне, акцентуацияға тән.

Акцентуациялық кешен. лингв. Фразалық (ритмикалық) немесе тіркес екпінмен ерекшеленген сөз бөлігі.

АКЦЕПТ [лат. acceptum] зат. экон.

1. Басқа бір ұйым, мекеме ұсынғысына сәйкес шарт жасауға келісім. 2. Аударма вексель бойынша төлеушінің көрсетілген мезгілде вексельді төлеу міндеттемесінің қабылдануы. 3. Аударма вексельде көрсетілген соманы төлеуге кепілдік беруге банктің келісімі. 4. қаржы. Көптеген елдерде шаруашылық ұйымдар арасында қолма-қол ақшасыз есеп айырысу нысандарының бірі.

АКЦЕПТАНТ [лат. acceptans] зат. экон. Вексельге қол қоюшы және сол арқылы мерзімі жеткен кезде вексель бойынша төлемді төлеу міндеттемесін өзіне алушы адам.

АКЦЕПТЕЛГЕН: акцептелген вексель. экон. Төлемшінің төлеуге акцептісі (келісімі) бар вексель.

АКЦЕПТЕУ зат. экон. Бағалы қағаздарды таратуға кепілдік беру, делдалдық фирмалардың акцияларды сатып алу-сату кезіндегі атқарымдарының бірі.

АКЦЕПТІСІЗ сын. экон. Акцептісі жоқ. **Акцептісіз төлемдер.** экон. Төлемшілердің шарттарынан есеп айырысу құжаттарын олардың келісіміне (акцептісіне) қарамастан төлеу.

АКЦЕПТОР [лат. acceptor] зат. физ. Шалаөткізгіш ішінде валенттік аймақтан электронды тартып алуға қабілетті қоспалы атом. Акцептордың иондану энергиясы.

АКЦЕПТІЛІК сын. экон. Акцептіге тән, акцептіге қатысты.

Акцептілік банк. қаржы. Траттаның (вексельдің) қамтамасыз етілуі кепілдігімен сыртқы сауданы несиелендіретін банк. **Акцептілік вексель.** экон. <ағыл. acceptance bill> Төлем иесінің төлеуге деген келісімі (акцепті) бар вексель. **Акцептілік несие.** экон. Экспорттық немесе импорттық банкке ұсынған өз вексельдерін осы банкке беру арқылы алатын банк несиесі.

АКЦЕССОРИЯЛАР [лат. accessorius] зат. геол. Тау жыныстары құрамында өте аз тараған минералдар.

АКЦИЗ [франц. accise] зат. экон. Кейбір көпшілік тұтынатын тауарларға, көрсетілген қызмет түріне салынатын қосалқы салық.

АКЦИОНЕР [франц. actionnaire] зат. экон. Белгілі бір акционерлік қоғамның (фирма, кәсіпорын) акцияларын иеленуші және мүшесі.

АКЦИОНЕРЛІК сын. Акциялармен байланысты.

Акционерлік банк. экон. Акционерлік қоғам түрінде құрылған банк. **Акционерлік капитал.** экон. Акционерлік қоғамның негізгі қатталы. **Акционерлік қоғам.** экон.

Азаматтық заң бойынша өзінің қызметін жүзеге асыру үшін акциялар шығаратын ұйым. **Акционерлік меншік.** экон. ұсымдық меншіктің рыноктік экономикада негізгілем кең тараған түрлерінің бірі.

АКЦИЯ¹ [франц. action] зат. экон. Акционерлік қоғам қаржысына белгілі бір үлес қосқанын және соның табысына ортақ екендігін куәландыратын бағалы қағаз.

АКЦИЯ² [лат. actio] зат. ресми. Белгілі бір мақсатқа жетуге бағытталған іс-әрекет, шара.

АҚ¹ сын. **1.** Қардың, сүттің түсіндей аппақ түс. **2.** ауыс. Адал, кінәсыз, жазықсыз. // Шап, сақал-мұрттың бозаң тартқан талшықтары. // Жұмыртқаның сарысын қоршап тұрған уызы. // Көздің қарашығын қоршап тұрған бөлігі. // Көзге түскен шел. // Ақферет кебін. // Айран-сүт. // Патша үкіметін жақтаушы әскер. // Дойбының тасы, шахматтың фигурасы.

Ағы ақ, қызылы қызыл. Рең-беті, оңі ажарлы, шырайлы. Ағынан жарылды. а) Шынын айтты, сыр жасырмады. ә) Шын пейілін білдірді. Ағын қарайтты. Оң ісіді теріс етті, жамандық істеді. **Ақ адыр.** Төбесінде ақшыл қатты тау жыныстары бар оқшаулау көрінетін дөң, шоқылар тізбегі. **Ақ айыл.** а) Көп мінгіл. ер-тоқымың табы кетпеген мінгі көлік. ә) сөйіл. Бетпақ, көк езу, азулы. **Ақ ала.** Ағы басым аралас түс. **Ақ алабота.** өс. Сабағының биіктігі 10-300см, тік өсетін бұтақты өсімдік. **Ақ алмас.** а) Жүзі мұқалмайтын, суарылған өткір қылыш. ә) бейне. Өжет, өткір, қайратты. **Ақ алтын.** газети. Мақта туралы. **Ақ алып шығу.** этн. көне. Көшіп келе жатқан ауылға сабадағы қымыз, дастарқандағы ет т.б. астан дәм татқызу рәсімі. **Ақ арақ.** сөйіл. **Арақ.** **Ақ арулаң** қойды [ақ жауып арулады]. Қадір-қастерлен өлік жөнелтудің барлық көдесімен жерледі. **Ақ астық.** жерг. **Ақ егін.** **Ақ ауыз** болды [егті, қылды]. а) Қолдағысынан айырылып қалды, бұйырмады, құрқол қалды. ә) Алдан, отырғызып кетті. **Ақ ауыз қой.** малшар. Жасамалы, семіз шар қой. **Ақ аю.** зоол. <лат. ursus maritimus> Солтүстік мұзды мұхитында мекендейтін, сүтқоректілер тобына жататын, ақ түсті жыртығын аң. **Ақ аяз.** Жылы ауамен бұмен араласқан, аппақ, будақ-будақ аяз. **Ақ байлау.** этн. Ескі наным бойынша киелі орын деп саналатын жерге (айдалада өскен дарақ, бұлақ, бастау басында өскен тал, терек, ақ тікен т.б.) матаның жыртындысын байлау ырымы. **Ақ бақай.** Малдың (жылқының) бақайындағы түс белгі. **Ақ балта.** этн. а) Ақ түсті болаттан жасалған, сабына күміс жалатқан айбалтаның түрі; ұрыс, соғыс қаруы. ә) Өткір, ағашты мүсіндейтін балта түрі. **Ақ балтыр.** поэт. а) Толық, сымбатты, күн шалмаған түзу балтыр. ә) Әдемі, түзу өскен қайың, терек т.б. туралы. **Ақ банды.** тар. Кеңес өкіметіне қарсы күрескен қарулы топ. **Ақ бас.** а) Бас түгі, жүні ақ малдың, аңның, өсімдіктің түрі, тұқымы. ә) Сақал-шашына ақ кірең, қартайған. б) Жасы келген, қартайған. **Ақ бас атан.** Ақ бас үлкен түйе. **Ақ бас бұра.** поэт. **Ақ бас түгі,** жүні ақшыл бұра. **Ақ басқұр.** жерг. Үлкен басқұр. **Ақ бата.** этн. а) Оң бата, оң тілек. ә) көне. Құдалық салтқа сәйкес келісім нәтижесіндегі уәделі байлам. **Ақ баталы.** этн. Бата жасалып, некесі қыылған; некелі. **Ақ баталы жар.** этн. Батуласып, айттырып қойған немесе алған қосағы, некелескен, баталасқан адамы. **Ақ батаны аттады.** Ата-ананың, ел-жұрттың тілеуін орындамады, опасыздың жасады, салтты бұзды. **Ақ бауыр.** Аңның, құстың көкірек тұсының ақ түсті болуы. **Ақ бауыр құрық.** Қол табы түскен, әбден ұсталған

құрық. **Ақ бауырсақ.** этн. а) Күймей піскен бауырсақ. ә) тамақ. Ең жоғары сапалы ақ ұнан май құйып илеп, қойдың құйрық майына құйрылатын бауырсақ. **Ақ безер де көк безер** [болды]. Ант-су ішті, ат-тонын ала қашты. **Ақ белбеу.** этн. Қаралы үйдің адамдары беліне байлайтын орамал. **Ақ берен.** этн. көне. а) Асыл, берік болаттан соғылған ұзын ұңғылы пистонмен атылатын мылтық. ә) Берік металл шығыршықтардан жасалған батырлар киетін сауыт. б) Мықты, берік, асыл болаттан жасалған қылыш, кесер. **Ақ бесік.** экспр. поэт. а) Бесікті қадірлеу, қастерлеу, қасиет тұту мағынасында айтылатын сөз. ә) Туған жер, кіндік қаны тамған жер. **Ақ бет.** поэт. а) Сұлу, ақша жүз, ақ құба өң. ә) Пәк, таза көңіл. **Ақ боз.** Ақшыл қылаң түс. **Ақ боз ат.** Түгінің ағы басым жылқы. **Ақ боз үй.** а) Жамылғысы ақ киізден жасалған салтанатты, сәнді киіз үй. ә) этн. Жаңа некелескен қыз бен жігіттің отауы, ақ отау. **Ақ болат.** көне. экспр. Берік, асыл болаттан жасалған қылыш. **Ақ болды [жүрді].** Таза жүрді, жамандық істемеді. **Ақ болып кетті.** Мал мезгілсіз суалды. **Ақ боран.** Алай-түлей, түтпеген боран. **Ақ боранды.** Қарлы, аязды, суық. **Ақ борық.** поэт. **Борық** (сулы жерде өсетін жұмсақ, ақсүйік тамырлы, қамыс тәрізді өсімдік). **Ақ борықтай.** Борық тәрізді, аппақ. **Ақ босаға.** Ынтымақты, ақ пейілді отбасы. **Ақ бота.** экспр. а) Түйенің жасқа толмаған әдемі, сүйкімді төлі. ә) Сүйікті баласы, туған ұл-қызы. **Ақ бөпе.** экспр. Сәбиді, нәрестені жақсы көру, еркелету, әділден ұйықтату кезінде айтылатын сөз. **Ақ бөрте.** а) Ағы басым көкіш тұл. ә) Толық, бетінің шырайы қайтпаған. **Ақ бұра толқын.** поэт. Көбік шашқан өркеш-өркеш толқын. **Ақ бұрыл.** Ағы басым, бұрыл. **Ақ бұғақ.** поэт. Сұлу қыздың иегінің асты деген мағынада. **Ақ бұйра.** Ақ түсті бұйра (шаш, жүні). **Ақ бұлақ.** а) Ағысы қатты мөлдір бұлақ. ә) бейне. Емшек сүті. **Ақ бұлт.** сөйіл. **Ақша бұлт.** Ақ білек. поэт. Жұмыр, сымбатты, күн шалмаған білек. ә) Қара жұмыстан қашатын мырза шора. **Ақ білекте тербелді.** Аялы ананың тәрбиесінде болды, мәпеленді. **Ақ білекті.** Ақша, аққұба (қыз). **Ақ білектің күші,** ақ найзаың ұшы. Қарулы күш, қара күш. **Ақ гвардияшы.** тар. Кеңес үкіметіне қарсы күрескен қарулы топқа қатысқан контрреволюционер. **Ақ дастарқан.** а) Тағам, ақ қоятын кіршіксіз таза жайма. ә) Таза көңілмен берілген дәм-тұз. **Ақ дән.** Дақыл, астық. **Ақ дегені алғыс,** қара дегені қарғыс. Дегені болып, өмірі жүрді деген мағынада. **Ақ дидар.** экспр. Сұлу келбет, аққұба жүз. **Ақ домбыра.** Ескі, киелі, қасиетті домбыра. **Ақ жібек.** экспр. Сапалы жібек. **Ақ жілік болған.** Енесі сауылмай, құлын күнінен өзі емін-еркін емін өскен жылқы. **Ақ жіп.** этн. Малды бауыздар алдында қолданылатын ақтық жіп. **Ақ зер.** Күміс зер, күмісті оқа. **Ақ егін [егіс].** Бидай, арпа сияқты негізгі дәнді дақылдар егісі. **Ақ еділ.** жерг. **Ақ көңіл.** Ақ ерке. поэт. Қылықты, пәк сезімді сұлу. **Ақ етек.** Күнәсіз, адал, таза. **Ақ етіне ашы таяқ тиді.** Жазықсыз таяқ жеді, нақақ күйді. **Ақ жағал.** а) Ақ жолақ аралас. ә) Қажалың азарған. **Ақ жайма.** Тосек-орына жаю үшін енді бөзден ұзынша етіп тігілген жұқа төсеніш. **Ақ жалау.** Соғысушы екі жақтың бірі қарсыласымен келіссөзге шыққандықтың белгісі ретінде көтеретін тұл. **Ақ жал толқын.** Екпінді қатты ақ көбікті толқын. **Ақ жалын.** Түтінсіз, қызуы қатты лаулаған от. **Ақ жалын бүрікті.** поэт. Аяз қарыды. **Ақ жамбы.** Таза күміс құймасы. **Ақ жамбыдай.** бейн. Жамбы тәрізді, күмістей жарқыраған. **Ақ жамылды.** Қар басты, түсті. **Ақ жан.** Кіршіксіз таза, адал көңіл. **Ақ**

жапа. Күн жеп, әбден кеткен тезек. **Ақ жарылды.** Шынын айтты, сыр жасырмады. **Ақ жарылқан күн туды.** Жақсылық болды, молшылық орнады. **Ақ жаулық.** бейне. Әйел, қосақ, жұбай. **Ақ жаулықты ана [әже].** Сыйлы, қадірлі ана-аналар, әжелер. **Ақ жауып арулап қою [көму].** этн. Қайтыс болған адамның мәйітін жуып, тазалап ақ кебінге орап жерлеу. **Ақ жәмші.** Қымбат бағалы маталармен оюлап істелген төсекжапқыш. **Ақ желек.** Ақ торғын орамал. **Ақ желкен.** а) Теңізге шығатын жел қайық. ә) поэт. Таза, кіршіксіз. **Ақ желімсабақ.** өс. <лат. melandrium album> Қаламтыр тұқымдасына жататын көлжылдық, кейде бір не екіжылдық шөптесін өсімдік; желімсабақтың түрі. **Ақ жерден қара болды.** Босқа күйді, жазықсыз жапа шекті. **Ақ жолға салды.** Дұрыс жолға салды, бағыт берді. **Ақ жол тіледі.** Оң сапар болсын айтты. **Ақ жорға.** этн. Алтай, Сауыр, Жетісудың таулы аймақтарында қыс кезінде түрлі амалдар кезінде күшейетін қысқы аязда жоннан ойға қарай соғатын қарлы бұрқасын, боранның атауы. **Ақ жуып, арулап жерледі [қойды].** Таза жуып, құрметпен жерледі. **Ақ жулық болды.** Желінді, тозды. **Ақ жүрек.** Адал ниет, ақ пейіл. **Ақ жүз [дидар].** поэт. **Ақ бет.** **Ақ жүзді.** а) Әдемі, келбетті. ә) Жүзі жарқын, мерейі үстем. **Ақ жүзін [дидарын] шаң шалды.** Көңілін мұң басты, мұңайды. **Ақ жүрек.** Адал ниет, ақ пейіл. **Ақ жүрек адалдық.** Тазалық, пәктік, адалдық. **Ақ етек ишан болды.** а) Адалмет кісі, арамдығы жоқ жан болды. ә) мысқыл. Адал көрінетін кісі болды, сүттен ақ, судан таза бола қалды. **Ақ кебін.** поэт. Қыстығуңи жер бетін басқан аппақ қар. **Ақ кебінге оранды [орады].** а) поэт. Өлді, о дүниеге кетті. ә) Ақ қар басты, қар жамылды. **Ақ келбет.** Аққұба, сұлу жүз. **Ақ кемік болды.** Бабына келіп семірді. **Ақ кемік бота.** Көп жегіліп-мінгілген інгенің шілде-тамыз айында туылған ботасы. **Ақ керіш.** Ақ балшық, әктастардан қатқан керіш. **Ақ кеуім.** Таза, адал. **Ақ күіз.** Қойдың ақ (ашық) жүнінен басылған киіз. **Ақ күізге көгерді [салды].** тар. этн. Халық болып сайлаған ханды боз биенің сүтіне шомылдырып, ақ күізге орап, ұлықтады, той қылды, хан сайлау рәсімін жасады. **Ақ көбейісін.** тілек. Мал төлді болсын деген мағынада. **Ақ көбігін ағызды.** Қара терге батырды, әбден терлетті. **Ақ көбігі шықты.** Терледі, қара терге түсті. **Ақ көбік.** а) Жан-жануарлардың аузынан көпіріш ағатын сілекей. ә) Ұзақ шабыстан кейін көліктен шығатын тұзды тер. б) Өзен, көл, теңіз суларының толқып, тасу кезінде пайда болатын көпіріш. **Ақ көзді.** Түк білмейтін, бейшабар, надан. **Ақ көйлек.** жерг. Ақ көңіл, аңқылдақ. **Ақ көкірек.** Ақпейіл, ақкөңіл, ашық, мейірімді, адал ниетті. **Ақ көмді.** Арулап, жөн-жоралғысымен жерледі. **Ақ көрпе.** поэт. Жерді түгел жапқан қар; қыс кейпі. **Ақ күн тусын!** бата. Жолың болсын, бағың ашылсын. **Ақ кірді [енді, шалды, түсті].** Шап, шақал-мұрт ағара бастады. **Ақ кіреуек.** этн. көне. а) Кеудесінде, арқасында, білек үстінде қорғаныс үшін жасалған ақ шарайналары бар, соғысқа киетін оқ өтпес сауыттың түрі. ә) Жүйрік атқа жамылғы тігетін ақ жібек мата. **Ақ кіріш.** Ақ балшық, өк. **Ақ қағаз.** а) полигр. Тегіс, ақ түсті, баспа бояуы жақсы жұғатын, жазу-сызуға арналған қағаз түрі. ә) Қағаздың жазылмаған таза беті. б) поэт. Жерге түскен қар. **Ақ қағаз бен қара сияны ермек қылды.** бейн. Ойын қағазға түсірумен, жазба шығармашылықпен, ой еңбегімен айналысты. **Ақ қағаз жайылды.** поэт. Ақ қар түсті, аппақ жамылғы жамылды. **Ақ қайық.** поэт. Желкенді қайық. **Ақ қайың.** поэт. Өркендері бұралып өскен, діңі

тіп-тік, қабығы аппақ, жапырақтары ұсақ жүрекше сияқты, сұлулық символы ретінде жырларға қосылған әдемі ағаш. **Ақ қалмақ** [құба қалмақ]. Ақсүйек, хан тұқымынан (Шығысхан) сан сайланатын қалмақтар. **Ақ қалақ**, этн. Қазақ, қырғыз, қарақалпақ халықтарында кең тараған, ақ киізден сәндеп тігілген баскиім. **Ақ қанат**, экспр. **Ақ түсті аққу-қаз**. **Ақ қанатты періште**, поэт. Кіршіксіз, таза, пәк қыз, ару. **Аққан жылдар**. Зуылдан өткен өмір. **Ақ қаптал**. а) Көп мініс көрген көлік. ә) ауыс. Әккі, жырынды, тісқаққан адам. **Ақ қар**, поэт. Жаңа жауған, тап-таза қар. **Ақ қар, көк мұзда** [қызыл аязда], бейн. **Ақ қар, сары шұнақ аязда, қақаған қыста**. **Ақ қарқара**, а) зool. Аққұтан. Сәнді, ұзын ақ қауырысында, ләйлек тәрізділер отрядына жататын құс. ә) этн. Әйелдің баскиімі. **Ақ қас**, тілек. Түшкіргенде жақсылық болсын деген ұғымда айтылады. **Ақ қас, мұңсыз бол**, тілек. Ақ қасты болып қартайғанды жамандық көрме, қайғысыз бол деген мағынада айтылады. **Аққа зауал жоқ**. Әділ іске қиянат жүрмейді деген мағынада. **Аққа жүйе жақты** [жала жапты]. Кінәсіз адамға жала жапты, қаралады. **Аққа қара басқандай**. Айқын, анық, бағырайған. **Аққа Құдай жақ**. Кім ақ, адал, әділ болса, оның ісі әрқашан да оңа басады деген мағынада. **Аққа құлып жасылды**, бейн. Көп ішінен ерекше болып көріну. **Аққа тартты**. Әділеттілікті жақтады. **Аққа тойғызды**. Малын көбейтті, ырыс-несібен арттырды, берекелі болды. **Аққа тою**. Сүт өнімдерінің (айран, қаймақ, қымыз т.б.) мол болуы. **Ақ, қараны таныды** [айырды]. а) Ақиқатты білді, шындықты ажыратты. ә) Оң-солын таныды, жақсы-жаманды айырды. **Ақ қойдың қаны мен ақ батаның заңын бұзбау**, этн. Ақ қой шалып, баталасқан, уадаласқан сөзде тұру. **Ақ құба**. Оңі ақ сұр. **Ақ құбаша**. Ақшыл, ақ құба. **Ақ құйды**, этн. Үйге кірген жыланды өлтірмей, басына ақ (сүт, айран) құйып шығару дәстүрі; ескі ырым. **Ақ құйрық субүркіт**, зool. Құйрықтары ақ түсті субүркіттің түрі. **Ақ құйрық шай**. Цейлондық қара шай. **Ақ күс**, поэт. Бақ құсы, дәулет құсы. **Ақ күшақ**. Шын пейіл, сүйіспеншілік. **Ақ күю**, этн. Үйге кірген жыланды өлтірмей, басына ақ (сүт, айран) құйып шығару ырымы. **Ақ күю** [шашу] этн. Байқаусызда төгіп алған жасдайда аққа саусағын батырып, оны маңдайына жағып, соңынан аяққа басылмас үшін жақсылық тазалау ырымы арқылы орындалатын, ақты төгіп алудан, шашудан сақтандыру мәніндегі қазақтың мифологиялық наным-сеніммен астасып жатқан ғырыптың атауы. **Ақ қылышқанды**. Жараның орны жазылып, түк шықты. **Ақ қымыз**. Әлі ашуы келмеген саумал қымыз. **Ақ қырау**, а) Тоназыған дымқыл ауаның жерге, ағашқа, шөпке т.б. қар тәрізді болып ағарып қонған күйі. ә) Аязды күн, салқын түскен кез. б) Көңілге түскен салқындық. в) Қартайған адамның сақалы мен шашына, самалына түскен ақ. **Ақ май**. Жас малдың сойылған етіндегі майы. **Ақ мақтадай**, поэт. Кіршіксіз аппақ, таза. **Ақ мал**, а) Еңбекпен тапқан, адал малы (дүниесі). ә) Қыс түскенде де тұяғымен қар астындағы шопты қазып, жайыла беретін жылқы малы. **Ақ малта**, а) Құрттың ең соңғы езілгеннен кейінгі қалған түшіршіктері. ә) Азынды су шайып тегістелген ұсақ тас. **Ақ малтасын езді**. Бет алды аузына келгені сөйледі, мөлжыңдады, дағып кетті. **Ақ мамасын емді**. Баласы болды, бауырында өсті, тәрбиесін көрді, қарыздар деген мағынада. **Ақ мамық**. Құстың жүнінен жасалған төсек. **Ақ маңдай**, поэт. Қыз-келіншек, әйел атаулы. **Ақ маңдайлы**. Жазық, кең маңдайы бар. **Ақ маңдайлы ару**. Сұлу, көрікті, ақ құба қыз. **Ақ**

маржанын көкке атты. Өзен-теңіз суы толқыды, толқын атты. **Ақ махаббат**. Адал, пәк сезім. **Ақ меруерттей**. Аппақ, кіршіксіз, таза. **Ақ моншақ**, поэт. Әйелдің, қыздың сұлулық, әдемілігінің бір сипаты ретіндегі әйелдің мойынаға тағатын інжу-маржанның немесе ақ түсті сұтастан жасалған әшекейі. **Ақ мұрат**. Адал борыш, иі тілек, ниет. **Ақ найза**, этн. Жекесі болаттан, алмастан жасалып, көбінесе екі қырлы, жалпақтау болып келетін найза түрі. **Ақ найзаның** [найзаның] ұшымен, ақ білектің [білектің] күшімен, поэт. Өз тәуелсіздігі, бостандығы мен еркіндігі, өмірі үшін жан алмай, қолына қару алып күресудің жолы. **Ақ нан**, тамақ. Сапалы, ақ, бидай ұнынан пісірілген нан. **Ақ нәсіл**, антр. Адамзат баласының оңіне қарай жіктелген түрі; еуропалықтар. **Ақ неке**, экспр. Ер адам мен әйелдің ерлі-зайыпты болып жүріп құруы. **Ақ некелі**. Некесі қылған, адал (жар). **Ақ нөсер**. Ұзақ уақыт жауған, желді, қатты жаңбыр. **Ақ нұр**, поэт. Жүректің жылы, шапағат. **Ақ олимпнада**, спорт. Спорттың қысқы түрлері бойынша төрт жылда бір өтіп тұратын халықаралық жарыс. **Ақ Орда**, а) тар. Оңтүстік пен Орталық Қазақстан жерін мекендеген тайпалардың ортағасырлық мемлекеттік одағы. ә) Еңселі, үлкен киіз үй. **Ақ орда**, тар. а) Бай, ауқатты адамдардың еңселі, салтанатты үйі. ә) Ел билеген хан, сұлтандардың тұрақты отыратын орны, көп қанатты (он екі не одан да көп) ақ үйі. **Ақ отау**, а) этн. Жаңа некелескендер ерпап тігілген жабыны ақ киізден жасалған еңселі, әсем үй. ә) бейн. Блнтымақты, адал пейілді отбасы (үй). б) поэт. Құтты мекен. в) Ақ киізден жасалған отау. г) поэт. Жаңа тұрмыс құран отбасының отауы, жас отау. **Ақ өзен**, поэт. Ақ толқын, ақ көбік болып аққан тау өзені. **Ақ өлен**, дөбе. Буын саны әртүрлі боп келген, ыргағы бар, ұйқассыз өлең. **Ақ [ақ бұйрықты] өлім**. Жасы жетіп, өз ажалымен қайтыс болу; тағдырдың дегенімен болған тура қаза. **Ақ өткел**. Ағынды өткел. **Ақ парақ**. Жазылмаған, таза бір бет қағаз. **Ақ патша**, көне. экспр. Орыс патшасы, мәртебелі патша ағзам. **Ақ пен қара**. Жақсы-жаман, дұрыс-бұрысы. **Ақ пен қараны** [ақ-қарасын] айырды. Жақсы мен жаманды таныды. **Ақ пен қызыл арасы**, бейне. Ымырт алды, күн әлі бата қоймаған кез. **Ақ періште**. Күнәсіз, тап-таза. **Ақ сабан**. Егін орылып, астық жиналып жатқан кез. **Ақ сабын**, а) Ақ түсті кір сабын. ә) Иіс сабын. б) бейн. Аттың ақ көбік болғандағы тері. **Ақ сабын болды**. Ақ көбік болып терледі. **Ақ сазандай**, экспр. Жұп-жұмыр, аппақ. **Ақ сайтан**, миф. Адамға біткен ерекше күш, арқа. **Ақ сайтаны ұстады**. Ашу-ызасы келді, арқасы қозды деген мағынада. **Ақ сақалды**, а) экспр. Сақалына ақ кірген қарт, қария. ә) стиль. Ақын бұл жерде қыстың бейнесін сақалы аппақ құдай болған кісіге теңеп отыр. **Ақ сақалды, сары тісті**. Үлкейген, қариялық кезге келген. **Ақ самайлы** [самай]. Самай шашына ақ кірген (адам). **Ақ [сары] самауыр**, экспр. Болыскей самаурын, үлкен, сапалы металлдан жасалған самаурын. **Ақ сандық**, ақ сандықтың ішінде көк сандық. Түбі жоқ, бірінші ішінде бірі. **Ақ сандақ жүйрік**. Жолы боп озып жүрген саңлақ жүйрік, ақын т.б. **Ақ саңырауқұлақ**, өс. Жапырақты және қылқанды ормандарда, ашық алаңда және орман шеттерінде, жас шыршалар арасында, ылғал топырақта өсетін, сабағы түбіне таман жуандай түсіп, сарғыш, ақ жолақ реңі бар саңырауқұлақтың түрі. **Ақ сарғыл** [сарғылт, сарғыш]. Сарысы басым ақшыл түс. **Ақ сары**. Оңі ақшыл сары түсті (адам). **Ақ сары**. Сарғыш түсті. **Ақ саусақ**, поэт. Сұлу, құлпы мүсін, нәзік

аққұба қыз. **Ақ сауыт**, этн. көне. Сапалы болаттан жасалған берік, батырлардың қорғанауға арналған киімі. **Ақ сәлем**. Таза көңілді, ықыласты білдіретін амандық тілек. **Ақ сәуле**, поэт. Жогарыдан түскен жұмсақ жарық, күннің нұры. **Ақ селдір бөз**. Ақ түсті жұқа мата. **Ақ семсер**, экспр. Сапалы, өткір қылыш. **Ақ сирақ болды [етті]**. Жұтады, малдан айырылды, тақыр кедей болды. **Ақ сирақ жүт**. Малды түгел қырып кететін үлкен жүт. **Ақ собық**. Қатпаған, сүттеніп тұрған жас собық. **Ақ сойыл**. Сүйреме-сүйреме әбден ағарған сойыл. **Ақ сөзді**. Шын сөйлетін, өтірік айтпайтын, шыншыл. **Ақ сөйледі** [ақтан тигізді]. Анық сөйледі, тұрасын айтты. **Ақ сөңке жүт**, сөйі. Ақ сирақ жүт. **Ақ стрептоцид**, мед. Өртүрлі іріңді жараларды емдеуге қолданылатын иісі жоқ, ақшыл сары кристалды ұнтақ. **Ақ суоты**, өс. <лат. agrostis alba> Астық тұқымдасы суоты туысына жататын мала-зықтық шөптесін өсімдіктің ақшыл түсті түрі. **Ақ сұр**. Ағы басымырақ сұр түс, сұрғылт. **Ақ сүйек жүт**. Тігерге тұяқ қалмай малы қырылып қалған жүт. **Ақ сүңгі**, экспр. Сапалы жасалған ұшы үшкір, өткір найза. **Ақ сүңгі**. Асыл болаттан жасалған сүңгі. **Ақ сүңгідей**, а) Жарқ етіп, асыл болаттай. ә) Ұзын, салалы, аппақ (саусаққол). **Ақ сұт**, а) Ана сүті. ә) Аның баласына сіңген еңбегі. **Ақ сұт берді**. Аялап өсірді, әлпеттеді, мәеледі. **Ақ сүттенді**. Таң білініп, төңірек бозғыл тарта бастады. **Ақ сүтіннің айы ұрсын!** қарғ. Аның қарғысы түсін, сүті атсын! **Ақ сүтін ақтады**. Шешесінің бағып-қағып өсірген еңбегін, балалық парызын өтеді. **Ақ сүтін аспанға [көкке] сауды**, этн. Анасы қарғады, теріс бата берді. **Ақ сүтін емді**. Ана сүтін еміп отып, мәеленді, әлпеттенді. **Ақ сүтін кешті**. Ата-ана ризалығын білдірді. **Ақ [ана] сүтін көкке сауды**. Теріс бата-сын берді, назаланды, қарғады. **Ақ сұр**, а) Ақшыл сұр түсті. ә) Аққұба, ақшыл. **Ақ табан ат**. Жылқының табанындағы белгімен байланысты атау. **Ақ табан болды**, а) Табанынан таусылды, көп жүріп шаршады. ә) Ел-жұртынан айырылып, басқа жаққа босты. **Ақ тамақ**, поэт. Қыздың әдемі, сұлу тамағы, иектің асты. **Ақтан безді**. Шындықтан қашты, әділдікті ұмытты. **Ақтан күйді**. Нақақ кінәлі болды. **Ақ таң**, поэт. Таңғы сапалы. **Ақ тары**, өс. <лат. panicum miliaceum> Астық тұқымдасы тары туысына жататын дәнді дақыл. **Ақ тас**. Құрамында ақ қиыршықтары бар тас. **Ақ таяқ**. Көп ұсталған таяқ. **Ақ таяқты ат қылды**. Ат орнына таяқ ұстады. **Ақ теңге**. Кішкене ақшыл түйме. **Ақ теңіз**, поэт. Ұшы-қырына көз жетпейтін ұлан-ғайыр су кеңістігі. **Ақ тер**, көк тер болды. Аяғынан сабылды, қара терге түсті. **Ақ теріні қара қылды**. Көбінесе бірді-бірге алмастырып, ауыстырды, соқтығыстырды деген мағынада. **Ақ тон**, жерг. а) Иленген теріден тігілген, и жағылған терінің табиғи ақ түсін сақтау үшін ешқандай бояумен боялмаған тон түрі. ә) Бидайдың қабығы, қауызы. **Ақ төс**, экспр. а) Аның омырау, көкірек тұсы, кеудесі. ә) Судың айдыны. б) Таудың басына таманғы беткейі. **Ақ төсек**, экспр. Жар төсегі. **Ақ ту**, тар. **Ақ жалау**. **Ақ тұн**, ақ снырдың сүтін [майын] ішіл этн. тілек. Түшкірген кезде айтылатын ырым сөз, ақ тілеу — адамның саулығының мықты болуын, аман-саулығын тілеу. **Ақ түйе**, этн. Қазақтың көне салты бойынша ерекше үлкен жыныс-той, салтанатта сойылатын түйе. **Ақ түйенің қарны жарылды**. Қуанышқа кенелді, қарық болды. **Ақ тілек**. Жақсылық тіледі, оң ниет білдірді. **Ақ тілек**. Адал, ізгі ниет. **Ақ тілеу**. Адал ниет; кіршіксіз таза көңіл, ықыласы. **Ақ ұлпа**, а) Үлгілдеген жұп-жұмсақ, мамық. ә) Жапалақ қар. **Ақ [аппақ] үн**. Сапалы, құнар-

лығы жоғары, бұрқылдақ ұн. **Ақ үй**, көне. Бай-мырзалардың қонақ күтетін үйі. **ә**) этн. Қаңқасы (сүйегі) құрастырылып- ажыратылатын, ақ реңк беру үшін бор қосып басылған ақбоз киізбен жабылатын, жылыжымалды тұрғын-жайдың - киіз үйдің көп тараған жетілдірілген нұсқасы. **Ақ үйек мал**, адал мал, құтты мал. **Ақ үрпек**, а) Жүні жаңа шығып келе жатқан, сары ауыз (балапан). **ә**) Бойы өсіп, бұғанасы қатпаған, жас (бала). **Ақ үстінен қара таныды**, а) Өз бетімен сауатын ашты. **ә**) Жөн-жосықты білді, жақсы-жаманды айырды. **Ақ шағала**, бейн. Әптақ қардай. **Ақ шай**, с өйл. Сұт қосқан шай. **Ақ шайтан**, стиль, экспр. Жайсыз мінез. **Ақ шалды**, Ақ киім киінді, ақ жамылды (шалқып жүрді). **Ақ шаңқан**, Сүттей ақ, аппақ. **Ақ шарбы** бұлт. Ашық күнгі жұқа, селдір бұлт. **Ақ шатыр**, Жеңіл ақ мата жабылған уақытша баспана. **Ақ шаш**, Үлкейіп, қартайған кездегі ағарған шаш. **Ақ шаш абыройын сатты**, Өмір бойы жиган қадыр-қасиетін, жасын міндет қылды. **Ақ шашты ана**, экспр. Жасыңдайған қарт ана. **Ақ шашымен**, Үлкен басымен. **Ақ шөйнек**, Шай демдейтін ыдыс. **Ақ шөулі**, Ақ тұсті еркек бүркіт. **Ақ шегір**, Бүркіттің ақ араласқан шегір түсі. **Ақ шелегің шағылғыр**, қарғ. Түйе малына емшегің суалғыр деген мәнде айтылады. **Ақ шн**, колонер. Жүн оралмай, қабығынан тазартылған, шидің өзінен ғана тоқылған, көбіне құрт, ірімшік, т.б. жаю үшін қолданылатын ши. **Ақ шуақ**, экспр. а) Азарып түскен күн сәулесі. **ә**) Ақ көңіл. **Ақ шуда**, Ақ бұлттар. **Ақ шудалы**, а) Басын қар шалған. **ә**) Көпіршіген, ақ көбіктенген. **Ақ шудан**, Ақ тұске жақын, ағы басым тұс. **Ақ шұбар**, Араласып шұбарланған түстердің ішінде ақ түстің көбірек кездесетін түрі. **Ақ шұнақ боран**, Бір мезгіл соғатын шыңылтыр аяздағы қарлы боран. Ақшыл көк түсті қасқырдың ұрғашысы. **Ақ шың**, поэт. Таудың қар басқан биік шыңы. **Ақ халат**, бейне. Дәрігер туралы. **Ақ іс**, Әділ, таза тірлік.

АҚ² зат. жерг. **Әк**.

АҚ³ [ар. حَق] зат. сөйл. **Хақ** (шын, күмәнсіз, ақиқат деген мағынадағы Алла тағаланың 99 қасиетті есімдерінің бірі).

Ақ адал, Таза, бұқпестіз, ботен тигысыз. **Ақ адал еңбек етті**, Бейнеттенді, маңдай терін төкті. **Ақ адал мал**, Маңдай терімен, таза еңбекпен табылған мал-мүлік. **Ақ Алла**, поэт. Хақ тағала. **Ақ бұйрық**, діни. Алла тағала, Хақ тағаланың ұйғаруы, нәсіп еткені, басқа бергені. **Ақ бұйрықты өлім**, діни. Уақытымен келген қаза, ақ өлім. **Ақ пұл**, жерг. Адал ақы. **Ақтан келді**, діни. Аян берді. **Ақтан өлді**, Жазықсыз жапа шекті. **Ақтан тіледі**, Алладан тіледі.

АҚ⁴ шыл. Құшейту, талау мағынасындағы демеулік шылау.

АҚ= ет. 1. Судың өз арнасымен төмен қарай жылжуы, бір орында тұрмай ілгері қозғалып отыруы. 2. Адамның не басқа бір заттың судың ағысының ықпалымен кетуі, батып кетуі. 3. Су, жас, тер, қан, сілекей сияқты сұйық заттардың сорғалауы, құйылуы, төгілуі. 4. Сөл, нәр, ет сияқты нәрсеңіз бірте-бірте таусылуы, құруы. // Семіз аттың қатты қынау көргендіктен, қызылмай болуы, күйзелуі. 5. ауыс. Тез, жылдам жүру, зулау, жылдамдығына көз ілеспеу. 6. ауыс. Молшылықтың асып-төгіліп жатуы. 7. ауыс. Кен байлықтарының шығуы, өндіріліп алынуы.

Ағзып жіберу, этн. Малдың ұрығын, іштегі төлін ағзып жіберуі, іш тастап қоюы. **Ағзып тұр [ағзып тұрған]**, а) Сөзге, тілге шебер, жетік. **ә**) жағымсыз. Өтірік, өсек айтуға етті, сөзі берекесіз, пәтуасыз (адам). **Ағысы**

қатты, Таудан сарқырап құлайтын, екпіні күшті [су]. **Аққан жұлдыз**, Түнде аспанда жарқ етіп көрініп, жоқ болып кететін ұсақ метеорлардың халық арасындағы атауы.

АҚА¹ зат. жерг. **Айыр**.

АҚА² зат. жерг. **Аға**.

АҚАБА зат. егіншар. Суы ағып жатқан арық-атыз бен тоғанды байлағанда қалған сарқынды су.

Ақаба су, сушар. а) Бұрын өндірісте, тұрмыста немесе ауылшаруашылығында пайдаланылған, сондай-ақ қандай да бір ластанған аймақ, елді мекен арқылы өткен су. **ә**) Тұрмыста және өндірісте пайдаланылғаннан кейінгі су. **Ақаба суды тазарту**, сушар. Қоршаған табиғи ортаны ластамау үшін арнайы әдіс-тәсілдермен ақаба судың құрамын қалытқа келтіру. **Ақаба сумен суармалау**, сушар. Ақаба суларда болатын тұяйтқыш заттарды пайдалана отырып суармалау тәсілі. **Ақаба су тұнбасы**, сушар. Ақаба сулардың әуітте, сұзлу алаңдарында жиналатын, оның түбіне шөгетін әртүрлі тұнбалы заттар мен химиялық элементтер жиынтығы.

АҚАБАТ зат. ескікіт. Ауырлық, машақат, қиындық, бөгет, кедергі, тосқауыл.

АҚАЙД зат. діни. Ақидалар (сенімдер), ақида сөзінің көпше түрі, Ислам дініндегі сенілуі керек болған нәрселер, иман ілімдері.

АҚАЙ: ақай жоқ, тоқай [ноқай] жоқ. Бас жоқ, көз жоқ, еш нәрсемен еспестей.

АҚАЙ-ТОҚАЙ: ақай-тоқайға қарамады. Баса-көктеді, еш нәрсеге қарамады, ештеңемен еспестеді.

АҚАЙРАН сын. 1. Айғыз-айғыз, ақ тұс араласқан ала-құла, ақтандақ. 2. Ақтүтек, алай-дүлей.

АҚАЙРАНДАЛ = ет. Айғыздалу, ақтаңдақталу, алашабырлану.

АҚАЙРАНДАЛУ Ақайрандал етістігінің қимыл атауы.

АҚАЙРАНДАН = ет. Айғыздану, ақтаңдақтану, ала-құла болу.

АҚАЙРАНДАНУ Ақайрандан етістігінің қимыл атауы.

АҚАЙРАУЫҚ зат. өс. <лат. calamagrostis pseudophragmites> Астық тұқымдасына жататын биіктігі 50-120 см көпжылдық шөптесін өсімдік; ақ өлең, жалған құрақ.

АҚАҚАУЛАС = ет. Ахақаулас (қалжыңдасу, күлісу).

АҚАЛА зат. саят. Қыран құстың улануынан болатын ауру.

АҚАЛАҚШЫ зат. жерг. көне.

1. Сауда керуенінің басшысы. 2. Болыс дәрежесіндегі лауазым.

АҚАЛАҚШЫ зат. көне. Шамамен мың түтінге билік жүргізетін мансап, мыңбасы.

АҚАЛТЕКЕ зат. малшар. Асыл тұқымды түрікпен жылқысы.

АҚАМУР зат. зоол. <лат. stenopharyngodon idella> Тұқы тұқымдасына жататын тұщы су балығы.

АҚАН: ақан ау. к.өс. Ұзындығы 18-30 м, ені 2,5 мдей, қызылбалық аулайтын ау.

АҚАР-ШАҚАР сын. 1. Ірілі-уақты, бір-біріне жаласқан, ретсіз, іркес-тіркес. 2. Әрқелкі, аралас-құралас, ала-құла. 3. Көп жанды, өрісі кеңейген, басы өскен.

АҚАРЛЫ-ШАҚАРЛЫ сын. Көпжанды, өсіп-өнген, аралас-құралас.

АҚАТБЕК зат. жерг. Дәмі тіл үйіпер тәтті қауынның бұр түрі.

АҚАТТЫҚ [ар.] зат. ескікіт. Қиындық. **АҚАУ** зат. 1. Заттың сынған, шытынаған,

бүлінген, жарылған жері, жарықшақ. 2. мед. Ауру, денсаулыққа келген зиян, дерт. 3. ауыс. Малдың кемістігі, мүксістігі. 4. Кемшілік, мін. 5. Қате, білместік. 6. ауыс. Көңілге түскен кірбің, дақ, түйткіл.

Ақау білінді, Кемшілік, бүліну байқалды, жарышақ шықты. **Ақау табу**, тех. <лат. defectus – жетімсіздік, грек. skoreo – көремін, бақылаймын> Материалдар мен бұйымдарды бүлдірмей, олардың ақауын бақылауға арналған әдістер жиынтығы. **Ақау салды [түсірді]**, а) Көңілге кірбің салды, дақ салды. **ә**) Нұқсан тигізді, зиян келтірді. **Ақау түсті**, а) Бүлінді, сынды, жарылды, шытынады, зақым келді. **ә**) Дертке шалдықты, денсаулығына зақым келді. **б**) Ойын кірбің шалды, көңілге қалау түсті.

АҚАУКӨРГІШ зат. сөйл. **Ақауапқы**. **АҚАУКӨРГІШТІК** зат. тех. Заттардың құрылымын, құрылысын ашай, денесін жұзбай физикалық әдістерді қолдану арқылы сапасын анықтау қасиеті.

АҚАУЛЫ сын. 1. Ақауы бар, бүлінген, жарылған, сынған жері бар. 2. Кемшілігі, жетіспеушілігі, олқылығы бар. 3. Кемістігі, мүксістігі бар [жауар, аң, құс].

Ақаулы блок, н.и.ф. <ағыл. defective block> Бетінің бүлінгі салдарынан пайдалануға жарамсыз иілгіш магниттік дискінің блогі.

АҚАУЛЫҚ зат. тех. 1. Бүлінгендік, бұзылғандық. 2. ауыс. Кемістік, мүксістік.

АҚАУЛЫЛЫҚ зат. Жетіспеушілік, кемшілік, олқылық.

АҚАУСЫЗ сын. 1. тех. Сынығы, жарықшағы жоқ, бұзылмаған. 2. Мінсіз, кемшіліксіз. 3. Теп-тегіс, ешбір дақсыз, таза. 4. ауыс. Адал, кіршіксіз, таза. // Бұзылмай, сынбай, тоқтамастан. // Ренішсіз, түсіністікпен.

АҚАУСЫЗДЫҚ зат. Мінсіздік, кемшіліксіздік.

АҚАУТАПҚЫ зат. тех. <лат. defectus – жетімсіздік, грек. skoreo – бақылаймын> Металдар мен металл емес бұйымдар ақауын оларды бүлдірмей анықтауға арналған құрал немесе қондырғы.

АҚАУЫЗ¹: ақауыз қой. малшар. Бес жастан асқан қой.

АҚАУЫЗ² сын. Аузы ақ түсті (малға қатысты).

АҚАУЫЗ³ зат. жерг. Қол сауақтарының басына шығатын жара.

АҚБА зат. этн. Қыстығыңи ақпан айында жер бетіне жүгіртіп ойнайтын таяқ. Оны кей жерде «сүмбе», «жылмаң» деп те атайды.

АҚБАЙПАҚ зат. вет. сөйл. Сияр малының індеті, мөлік.

АҚБАҚАЙ зат. өс. <лат. petasites mill> Кірделігүлділер тұқымдасына, ақбақай туысына жататын шөптесін өсімдік түрі.

АҚБАЛШЫҚ зат. жерг. Үй сылайтын зат (өк), балшық түрі.

АҚБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. stenodusleucichthys> Ұзындығы бір метрге дейін, салмағы 5-19 кг-ға дейін баратын, ағынды суда өсіп-өнетін, албырт тұқымдасына жататын күміс түсті бағалы жыртықшы балық.

АҚБАР зат. сөйл. Ақпар, мәлімет.

АҚБАРАҚ зат. көне. Сабалақ жүнді ит.

АҚБАС¹ зат. вет. 1. түйе шар. Басы жара болып, төсі ісетін жұқпалы түйе ауруы. 2. Аяғына күс түсіп, тұяғы бүрісіп осетін жылқы ауруы, бақай құрт.

АҚБАС² зат. өс. <лат. galatella> Кірделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік, дала зығыры; бидайық тәріздес ұлтілдек басы ашы шөп; кейде мұны тауық-бас деп те атайды.

АҚБАС³ зат. жерг. Ұйтқымалы жаяу боран.

АҚБАС⁴: ақбас ер. жерг. Сүйектен өшекейлеп жасалған ер.

АҚБАС⁵... Өсімдік, жануарлардың, құстардың ақ түспен араласып келетін түрлерінің күрделі атауының құрамдас бөлігі.

Ақбас беде. өс. <лат. trifolium montanum leguminosae Juss> Бұрыш тұқымдасына жататын бағалы малазықтық көпжылдық немесе біржылдық шөптесін өсімдіктің бір түрі. **Ақбас жоңышқа** зат. өс. <лат. astragalus virgatus> Бұтақты таспа, ақтаспа шөп туысына жататын шала бұта. **Ақбас қапуста**. өс. сөйл. Ақбас қырыққабат. **Ақбас қаз**. зоол. <лат. eulabeia indica> Қаз тәрізділер отрядының үйректер тұқымдасына жататын, басы мен мойнындағы қауырсыны ақ болатын қаздың бір түрі. **Ақбас құмай**. зоол. <лат. gyps fulvus> Биік таулы жерлерді мекендейтін басы ақ түсті, басы мен мойнында ешқандай қауырсын болмайтын, көбіне өлекселермен қоректенетін, сирқартектес тұқымдасына жататын, ірі жыртқыш құс. **Ақбас күндыз**. Ұлкен, бағалы күндыз түрі. **Ақбас қырыққабат**. өс. <лат. brassica oleracea> Крестгүлділер тұқымдасына жататын көкөніс өсімдіктің түрі. **Ақбас селеу**. өс. Селеу туысына жататын шөптесін өсімдіктің бір түрі. **Ақбас сыыр**. Қазақстанда алынған сүтті, етті сыыр тұқымның бір түрі. **Ақбас сұңқар**. саят. Сұңқар тәрізділерге жататын қыран құстың алғыр түрі. **Ақбас тырна**. зоол. <лат. anthro poidesvirgo> Шекеінде айдар тәрізді ұзын ақ қауырсындары бар, тырнатәрізділер отрядына жататын құс. **Ақбас үйрек**. зоол. <лат. oxura leucocerphala> Үйректер тұқымдасына жататын, басы ақ түсті су құсы.

АҚБАСЖУСАН зат. өс. <лат. achille amillefolium> Күрделігүлділер тұқымдасы ақбасжусан (мыңжапырақ) туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктің сабағы түкті, жапырағы қандауыр тәрізді түрі.

АҚБАСҚУРАЙ зат. бот. <лат. erysimum> Крестгүлділер тұқымдасына жататын далаы жерде кең тараған көпжылдық өсімдік.

АҚБАСҚЫН зат. жерг. Жаяу борасын, қар.

АҚБАСШӨП зат. өс. <лат. karelinia> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

АҚБАТТАУЫҒЫ зат. өс. <лат. calamagrostis epigeios> Жапырағы таспа тәрізді және түртілеу болып келетін, астық тұқымдасына, айрауық туысына жататын көпжылдық өсімдік.

АҚБАУЫР¹ зат. зоол. сөйл. **Ақбауыр бұлдырық**.

АҚБАУЫР²... Денесінің бір бөлігі ақ болып келетін жануарлардың немесе ақ түс араласқан өсімдіктердің күрделі атауының құрамындағы сөз.

Ақбауыр айбабақ. зоол. <лат. agroscephalus stentoreus> Торғай тәрізділер отрядының сандуағаштар тұқымдасына жататын құс. **Ақбауыр бұлдырық**. зоол. <лат. pterocles alchata> Салмағы жеңіл, қанаты ұзын, топтанып тіршілік ететін кепертәрізділер отряды, бұлдырықтар тұқымдасына жататын құс. **Ақбауыр жарқанат**. зоол. <лат. otonycteris hemprichi> Қоққанаттылар отрядының жалтыртұмсықтық жарқанаттар тұқымдасына жататын жарқанат түрі. **Ақбауыр сұрқарлығаш**. зоол. <лат. arpus melba> Ұзынқанаттылар отрядының сұрқарлығаштар

тұқымдасына жататын құс. **Ақбауыр тары**. жерг. Ақ, қызыл тарының ұсақтау келген бір түрі.

АҚБЕЗ зат. этн. Етті қазанға салардан бұрын алынып тасталуға тиісті жеуге болмайтын «бездер» қатарына жататын, алынбаса, қазақы ортада айып болып есептелінетін бүйректелі, асықты жіліктің айдар етіндегі және жамбас шұңқырындағы тамырлар, жүйке талшықтарының үлкендеу түрінің атауы; ақтамыр.

АҚБЕЙІЛ сын. сөйл. **Ақпейіл**. **АҚБЕЙІЛДІК** зат. сөйл. **Ақпейілдік**. **АҚБИДАЙ** зат. өс. 1. Астық тұқымдас өсімдіктер туысына жататын маңызды тағамдық дақылдың бір түрі. 2. поэт. Мол астық; қиан-теңіз егістік.

АҚБИДАЙЛЫ сын. поэт. Бидайының дәндері толысып жайқалған.

АҚБИДАЙЫҚ зат. өс. Астық тұқымдасына жататын ақшыл түсті шөптесін өсімдік түрі.

АҚБИКЕШ зат. жерг. Ақталған тары. **АҚБОЗАТ** зат. 1. Жыл бойы батпайтын Темірқазық жұлдызы төңірегіндегі үш жарық жұлдыздың бірі. 2. астр. Аспанның солтүстік полюсіндегі Темірқазық төңірегіндегі жарықтығы жағынан Темірқазық (б) пен Көкбозаттан(в) кейінгі үшінші орындағы жұлдыз.

АҚБӨКЕН зат. 1. Еуісінде мүйіз болмайтын, өте жұйірік, шөлге төзімді, дәмді еті, күнды мүйізі мен тұяғы, бағалы терісі үшін ауланатын аң. 2. зоол. <лат. saiga tatarica> Жүртұяқтылар отрядының бөкендер туысына жататын, түлғасы ірі, қойға ұқсас, дөңес тұмсықты, күйіс қайыратын түз жаңуары.

АҚБӨКЕНДЕЙ сын. 1. Ақбөкен сияқты, ақбөкен тәрізді. 2. ауыс. Ақбөкен сияқты ірі, үлкен. // Жүйріктеніп, алдына жан салмай.

АҚБӨРТЕЛЕН= ет. Семіре бастау, ағару. **АҚБӨРТЕЛЕНУ** Ақбөртеден етістігінің қимыл атауы.

АҚБҰЗАУБАС зат. зоол. <лат. neogobius fluviatilis> Алабұға тәріздес бұзаубас балықтың бір түрі.

АҚБҰРҒЫ зат. көне. Кескек (тұтқынның мойнына салатын ағаштың бір түрі).

АҚБҰРКЕНШІК зат. этн. Жаңа түскен келіннің сауекелесінің сыртындағы жамылғысы.

АҚГҮЛ зат. өс. <лат. jasminum officinale> Бұта немесе оралғы туысына жататын хош иісті ақ гүлдері бар зәйтүн тұқымдас көпжылдық өсімдік.

АҚДАБЫ зат. жерг. Жұқа ақ бата.

АҚДӘНЕКЕР зат. тех. Ұнтақ металл (бура).

АҚДЕГЕЛЕК зат. зоол. <лат. ciconia ciconia> Дегелектер тұқымдасына жататын қанаты қара, ірі, ақ құс.

АҚЕЗУ зат. сөйл. **Ауыздық** (езудің тілінің ойылуынан пайда болатын ауру).

Ақеу бәрні. бот. <лат. aconitum leucostomum> Сараладақтар тұқымдасына жататын бәрнінің жиі кездесетін түрі.

АҚЖАҒАЛ сын. 1. Ақ жолақ араласқан. 2. Қажалып ағарған.

АҚЖАҒАЛАҚ зат. вет. Құстарда көп кездесетін ауру.

АҚЖАҒАЛДАН= ет. Ағару, ақ түстің жұқа жағылуды, ақ жолақ түсу.

АҚЖАҒАЛДАНУ Ақжағалдан етістігінің қимыл атауы.

АҚЖАҒАЛЫ сын. сөйл. жағымсыз. Ерттеректе қаланың жаңа салтына сырттай

еліктеген әлеуметтік топ мүшелеріне қатысты айтылатын кекесін сөз.

АҚЖАЙҚЫН сын. Мол, шексіз, ұлан-ғайыр.

АҚЖАЙМА зат. жерг. Матадан жасалған төсек-орын жабдығы, төсек жата.

АҚЖАЛАУ зат. сөйл. Малдың ауруы.

АҚЖАМШЫ зат. этн. Әйелдердің баскімінің астынан киетін ұзын, жұқа жамылғысы.

АҚЖАҢБЫР зат. Жазды күні толассыз ұзақ жауатын жауын.

АҚЖАПА зат. Әбден қаңсыған, кепкен тезек.

АҚЖАПАЛАҚ зат. зоол. <лат. pucea scandiaca> Түңгі жыртықштар отрядына жататын жапалақ түрі.

АҚЖАПЫРАҚ зат. өс. <лат. jurinea> Сәуір-маусым айларында гүлдеп, мамыр-шілдеде жемістенетін күрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

АҚЖАРҚЫН сын. 1. Аққоңіл, пейілі кең, ашық мінезді (адам). 2. Қоңілді, ашық, бүкпесіз.

Ақжарқын мінез. Қоңілді, ақпейіл мінез.

АҚЖАРҚЫНДАН= ет. Ақпейілдену, ашық көңілдену.

АҚЖАРҚЫНДАНУ Ақжарқыннан етістігінің қимыл атауы.

АҚЖАРҚЫНДЫҚ зат. Ақ пейілділік, жомарттық, көңілділік.

АҚЖАРМА сын. поэт. Ағынан жарылған, ақниет, шын пейілді.

АҚЖАУЫН зат. сөйл. **Ақжаңбыр**.

АҚЖАУЫНДАЙ сын. Ұзаққа созылған жаңбырдай үздіксіз.

АҚЖЕЛЕК зат. өс. <лат. petroselinum-sativum> Тамыры мен жапырағы тамаққа пайдаланылып, дәнінен эфир майы алынатын біржылдық көкөніс өсімдігі.

АҚЖЕЛЕН¹ зат. этн. муз. Домбыра күйлерінде қалыптасқан музыкалық жанр.

АҚЖЕЛЕН² сын. жерг. Аққоңіл, ашық-жарқын.

АҚЖЕЛЕН³ сын. Жайдақ, ер-тоқымсыз **АҚЖЕЛЕНДЕ**= ет. Бозарандау, ағарандау.

АҚЖЕЛЕНДЕУ Ақжелеңде етістігінің қимыл атауы.

АҚЖЕЛКЕК зат. өс. <лат. agmoracia> Орамжапырақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

АҚЖЕЛКЕН зат. өс. <лат. petroselinum> Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын бір немесе екіжылдық өсімдік.

АҚЖЕЛІН зат. жерг. Сауын малдың сауатын уақыты өтіп сыздаған желіні.

АҚЖЕМ¹ зат. этн. саят. Аңға салатын қыран құстарды жаратып, бабына келтіру үшін берілетін, қан-сөлінен арылған ет.

АҚЖЕМ² сын. 1. Су сорып, терісі ағарып кеткен, үлбіреген. 2. Желініп, тозған, қажалып ағарған.

Ақжем болды. а) Су сорып түте-түтесі шықты, бозарып кетті. ә) Желініп, әбден тозды, қажалып ағарды. б) Езгіде болды, шылауына түсті. в) Босқа әуреленді, арам тер болды. **Ақжем қылды**. Су сорып терісін ағартып жіберді, бозартып үлбіретті. **Ақжемін шығарды**. Қажалап, ағартып тастады, әбден тоздырды.

АҚЖЕМДЕЛ= ет. Ағарып кету, тозығы жету.

АҚЖЕМДЕЛУ Ақжемдел етістігінің қимыл атауы.

АҚЖЕМДЕН= ет. Азып-тозу, езгіде болу, илеуінде, шылаудың кетуі.

АҚЖЕМДЕНУ Ақжемден етістігінің қимыл атауы.

АҚЖИДЕ зат. өс. сөйл. **Итжидек.**

АҚЖИРЕН зат. өс. жерг. **Шөлейт** жазықта өсетін ақ тікенді өсімдік.

АҚЖОЛ зат. 1. Ақиқатты, әділетті ұстаған тура жол, дұрыс бағит. 2. Игі дәстүр, бұрыннан жалғасып келе жатқан салт. // Қадамы құтты, сәтті деген мағынада.

Ақжол емі. этн. Қазақтың ескі салты бойынша ер жігітке тиген оқты денеден шығару үшін оның үстінен әйелдерін үш мәрте аттататын әдет [Егер әйел күнәсіз (өзге еркекке көзі түспеген) болса, денедегі оқ кері шығады деген ұғым болған. Ешбір дәрісіз, құралсыз тек адалдығымен шпәнер болғандықтан, әйелдердің бұл емін «ақжол емі» деп атаған]. **Ақжол тіледі.** Жолың болсын, сапарың сәтті болсын деп тілек айтты.

АҚЖОЛАҚ; ақжолоқ сасыр. өс. <лат. ferula leucographa> Қазақстанның Талас Алатауының батыс бөлігінде, Қаратаудың оңтүстік-шығысында қиыршықты тасты тау бөктерлерінде өсетін, сасыр туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

АҚЖОЛТАЙ зат. этн. Қадамы құтты болған, өзгеге жақсылық әкелген адам.

Ақжолтай болды. этн. Қадамы құтты, үнемі жолы болатын адам, келуі өзгеге жақсылық болған кісі туралы айтылады (көбіне жас бала мен жаңа түскен келін туралы).

АҚЖОЛТАЙЛЫҚ зат. Жолы болғыштық, үнемі болатын сәттілік.

АҚЖУСАН зат. өс. <лат. artemisia lerschiana> Күрделігүлділер тұқымдасы жусан туысына жататын ақшыл түсті шөптесін өсімдік түрі.

АҚЖУПАР зат. өс. сөйл. **Ақжұл.**

АҚЖҮГЕРІ зат. өс. <лат. sorghum> Тағам ретінде және техникалық мақсатта қолданылатын, оңтүстікте өсетін ұсақ гүлді, дәнді өсімдік.

АҚЖҮЗГІН зат. өс. <лат. calligonum-leucocladum> Жемісі – сопақ, қатты қабықты жаңақ тәріздес болып келетін, тарандар тұқымдасына, жүзгін туысына жататын эндемик өсімдік.

АҚЖҮРЕК¹ зат. өс. жерг. Ем үшін пайдаланылатын теріскей тәрізді шөп.

АҚЖҮРЕК² сын. 1. Ақкөңіл, адалниет, рухани таза. 2. Аңғылдақ, ақ-жарқын. // Рухани таза, адал, ақкөңіл адам. // Ақкөңілдік, адалдық, рухани тазалық.

Ақжүрегін ұсынды. Бар көңілімен өз көмегін аямады. **Ақжүрек азамат.** Адал, жомарт, кеңпейіл адам.

АҚЖҮРЕКСУ Ақжүрексі етістігінің қимыл атауы.

АҚЖҮРЕКСІ = ет. экспр. жағымсыз. Адалниет, кіршіксіз, күнәсіз көріну, жақсы болғансу.

АҚЖҮРЕКТІ сын. Адалниетті, жомарт, кең пейілді.

АҚЖҮРЕКТІК зат. сөйл. **Ақжүректілік.**

АҚЖҮРЕКТІЛІК зат. Күнәсіздік, көңіл тазалығы, ақкөңілділік.

АҚЖІЛІК сын. Жілік майы толған, көкпарға, бәйгеге, ұзақ жүріске жаратуға болатын (жылқы).

АҚЗОН зат. жерг. Ақ шыт, ақ суса.

Ақзон темір этн. Кірлен, су сақтайтын дүңгіршек, шелек, самуарының кернейі сияқты ыдыстар мен жабдықтар жасауға қолайлы құрамында мырыш болатын қаңылтыр темірдің ақ түсті түрі.

АҚИ = ет. 1. Көзі ежірею, ажыраю. 2. ауыс. Әкіреңдеу, едіреңдеу.

АҚИБАТ зат. көне. Нәтиже, соңы, аяғы.

АҚИДА зат. діни. Ислам дініндегі сенілетін нәрселер, иман ілімдері.

АҚИКӨЗ сын. 1. Қатар, шапыраш. 2. ауыс. Бұзық, теңтек, басбұзар.

АҚИҚА зат. діни. Мұсылмандық шарттары бойынша перзент нығметін бергені үшін Алла тағалаға шүкіршілік ету ниетімен сойылатын мал.

АҚИҚАТ [ар. حقیقة] зат. 1. Туралық, шындық. 2. филос. Табиғат пен қоғамдағы санадан тыс және одан тәуелсіз өмір сүретін заттар мен құбылыстардың адам танымының тәжірибеде тексерілген анық бейнесі. // Даусыз, дәл, айқын, анық.

Ақиқат екті. поэт. Шындықты үлгі етті, шыншыл болуға тәрбиеледі. **Ақиқат жылдамдығы.** терм. Нақты, өзгермейтін, тұрақты қозғалыс жылдамдығы. Ақиқатқа бас ұрды.

поэт. Шындықты мойындады, шындыққа тоқтады. **Ақиқатқа сендірді.** Шындыққа көзін жеткізді. **Ақиқат пен өтірік.** филос. Шындық пен жалғандықтың бір-біріне қарама-қарсы диалектикалық тұтастығын білдіретін ұғым. **Ақиқатты жақтады.** Шындықты қорғады, қолдады.

Ақиқаттың апақ туы. бейн. Шындықтың нағыз белгісі, көрінісі. **Ақиқаттың аулына қонабады.** поэт. Шындықты ұстанбады, шын айттып дағдыланбады. **Ақиқатын айтты.** Мәселенің шындығын дәп басты, турасын айтты.

АҚИҚАТТА = ет. Шындығын дәлелдеу, көрсету, анық.

АҚИҚАТТАУ Ақиқатта етістігінің қимыл атауы.

АҚИҚАТТАЙ ұст. Шындықтай, даусыз, сеніммен.

АҚИҚАТТАЛ = ет. Шындығы дәлелдену, анықталу.

АҚИҚАТТАЛУ Ақиқаттал етістігінің қимыл атауы.

АҚИҚАТТАУ Ақиқатта етістігінің қимыл атауы.

АҚИҚАТТЫҚ зат. 1. Шындық, растық, дұрыстық. 2. филос. Шындық дүние, айналадағы әлем туралы санадағы жүйелі мәлімет.

АҚИҚАТШЫЛ сын. Тек шындығын айтатын, турашыл, шыншыл.

АҚИҚАТШЫЛДЫҚ зат. Өмір шындығын дәл бейнелеушілік.

АҚИЛАН = ет. 1. Көзін едірейту; ежіреңдеу. 2. ауыс. Едіреңдеу, қоқаңдау, сұс көрсету.

АҚИЛАНУ Ақилан етістігінің қимыл атауы.

АҚИНАҚ зат. тар. Көне сақ, сармат жауынгерлері қолданған қанжар және қысқа семсер.

АҚИРЕТ [ар. الآخرة] зат. 1. діни. «Бү дүниеге» қарама-қарсы қойылатын «о дүниедегі» мәңгілік, бақилық өмірге атпандарға ақырзаманда барша адамзаттың махшараға жиналған, қияметтегі есеп беретін күні мағынасындағы ислам дүниетанымының басты ұғымдарының бірі. 2. О дүние, махшар.

Ақирет күніне иман келтіру. діни. Ислам діні бойынша, барлық адамдар Алланың өмірімен қабірлерінен тұрып, осы дүниеде істегендері үшін жауап беретін күннің болатынына сенуді білдіретін иманның негізгі шарттарының бірі. **Ақиретте екі қолым жағанда.** Өлгенде де, о дүниеде де алысып өтемін, есе-кегімді о дүниеде де сұраймын деген мағынада айтылады.

АҚИРЕТТІК сын. Мәңгілік, өмір бақи.

АҚИТ = ет. Көзін едірейту, ежірейту.

АҚИ-ТАҚИ ұст. 1. Әбден тәптіштеп, егжей-тегжей. 2. жерг. Біржола, мүлде.

АҚИТУ Ақит етістігінің қимыл атауы.

АҚИБЫҚ¹ зат. 1. зоол. <лат. aguila heliaca> Түсі қара қоңыр, иығы ақ сұрғылт бүркіт тұқымдасына жататын, алғыр қыран құс. 2. этн. саят. Басы мен желкесі сарғыш, маңдайы мен төбесі қоңыр, иығы ақ сұрғылт, құйрығының үстінде көлденең қара жолағы бар қазақ даласында шөлей, суық өлкелерде, Орал, Мұғалжар тауларында, құнбатыс Сібірде жүретін азару аңнан қорықпайтын бүркіттің ерекше алғыр саналатын тұқымы. 3. ауыс. Алғыр, ойы ұшқыр, зерек, сөзі өткір адам. // Үшқыр ойлы, өткір сөзді.

Ақиық жігіт. Дарынды, талантты, адал жігіт. **Ақиық құмай.** зоол. Жыртқыш қарақұстың бір түрі. **Ақиық қыран** [бүркіт]. а) Алғыр, жыртқыш қыран құс. ә) поэт. Алған бетінен қайтпайтын ержүрек, қайсар. б) бейне. Ұшқыш. **Ақиықты қайырып арланға, қырғиды қайырып бөденеге түсірді.** саят. поэт. Шеберлікпен қорығалық қылды.

АҚИБЫҚ² зат. түйешар. Иығы қажалып, жара болған түйе.

Ақиық болды. жерг. Мезі болды, қажыды, жауыр болды.

АҚИБЫҚТАЙ сын. 1. Мықты, алғыр қыран құс – ақиық сияқты. 2. Ұшқыр ойлы, өткір сөзді, алғыр (ақын).

АҚИБЫҚША ұст. Мықты, алғыр қыран құсқа ұқсап.

АҚКЕКІЛІК зат. сөйл. **Аққұр.**

АҚКЕЛІН зат. өс. <лат. handelia> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын шөптесін өсімдік түрі.

АҚКЕРІШ¹ зат. 1. Сазбалшық түрі. 2. жерг. Әк.

АҚКЕРІШ² зат. Үгілген, қашалған тастың қиыршығы; ақшыл қиыршық тас.

АҚКЕРІШТЕН = ет. Қатпарларына ақ жолақ түсіп, ақжағалдану.

АҚКЕРІШТЕНУ Аққеріштен етістігінің қимыл атауы.

АҚКІЗ зат. көне. экон. Үй басына салынатын салық түрі.

АҚКӨБЕЛЕК зат. зоол. <лат. pieridae> Қабыршыққанаттылар отрядының құрамына кіретін, көбелектер отрядына жататын, денесін барқыт тәрізді тұқ басқан ақшыл сары түсті көбелек.

АҚКӨБЕН зат. көс. **Аққобан.**

АҚКӨДЕ зат. өс. <лат. stipa caucasica> Астық тұқымдасы қау туысына жататын шөптесін өсімдіктің бір түрі.

АҚКӨЗ¹ зат. зоол. <лат. abramis sara> Тұқы тұқымдасына жататын, тұщы суда жүретін шабақ балықтың түрі.

АҚКӨЗ² сын. Дәлдір, надан, есер.

Ақкөз ерлік. Көзсіз әрекет, есерлік.

АҚКӨЗДЕН = ет. Алды-артын ойламай, даңқойлану.

АҚКӨЗДЕНУ Ақкөзден етістігінің қимыл атауы.

АҚКӨЗДІ сын. Есер, ашуға бой алдырғыш.

АҚКӨЗДІК зат. Даңқойлық, дарақылық.

АҚҚОЙЛІК зат. жерг. Бидайдың қабығы, қауызы.

АҚКӨКІРЕКТІК зат. жерг. **Ақкөңілділік.**

АҚКӨНІЛ сын. Ашық-жарқын, адалниет, іттипатты. // Ашық мінезді, арамдығы жоқ, адал адам.

АҚКӨНІЛДІ сын. сөйл. **Ақкөңіл.**

АҚКӨНІЛДІЛІК зат. 1. Басқарармен қарым-қатынаста ізгі ниеттілік, шынайы ті-

лектестік, ілтипаттылық танытатын адам мінезі. 2. Сенгіштік, аңғалдық.

АҚҚӨРПЕ зат. жерг. *Көрпеге кизізетін тис (сейсеп).*

АҚҚӨТ: аққот торғай. сөйл. Бір орнында тұрмай, құйрығын шошаңдата беретін құс.

АҚҚӨШ зат. этн. Топтанып ойнайтын қазактың ұлттық ойынының бір түрі.

АҚҚҮЙЕ зат. хим. Аморфты кремний қос тотығы (S:O2), майда дисперсті ұнтақ зат.

АҚҚИС зат. зоол. <лат. mustela erminea> Түсі ақ, құйрығының шыбы қара, терісі бағалы сусар тұқымдасына жататын кішкене жыртқыш аң.

АҚҚАБАҚ: аққабақ сайрауық. зоол. Сайрауық тұқымдасына жататын шағын орман құсы.

АҚҚАБЫҚ: аққабық жүзген. өс. <лат. leucocladum> Кирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі.

АҚҚАЗ зат. зоол. <лат. anser caerulescens> Қаз тәрізділер отрядына жататын ақ түсті құс.

АҚҚАЙНАР зат. тамақ. <франц. champagne> Жүзімнің арнайы сорттарынан ашытылып, көмірқышқыл газымен қанықтырылған көпіршікті жүзім шарабы.

АҚҚАЙРАҚ зат. өс. <лат. andromeda> Күрделіүлділер тұқымдасына жататын, жапырақтарының астында ақ жолақтары бар шөптесін өсімдік.

АҚҚАЙРАН зат. зоол. <лат. leuciscus- idus> Басы кішкентай, сүйегі аз, етті, тұқы тұқымдасына жататын тұщы су балығы.

АҚҚАЙЫН¹ зат. өс. 1. Қабығы ақ, жапырағы жүрек тәрізді, бұтағы төмен салбырай өсетін ағаш. 2. <лат. betula alba> Жапырағы сабаққа кезек орналасқан қабығы ақ, қайың тұқымдасына жататын ағаш.

Аққайыңды сауғанда. тар. Жеуге малы қалмаған қазақ қайыңды шауып, сөлін ішкен естен кетпес қатты жұт, ақтабан шұбырынды, алқакөл сұлама болғанда [Ақтабан шұбырынды, алқакөл сұлама – 1723–1729 жылдардағы жоңғар шапқыншылығына қиырап, елінен, жерінен айырылған қазақ халқының тарихындағы ауыр кезең].

АҚҚАЙЫН² зат. өс. сөйл. **Айқайың.** **АҚҚАЛА** зат. 1. Қардан қаланып тұрғызған пана, тосқауыл, қоршау, ықтасын. 2. Қардан жасалған түрлі мүсін.

Аққала соқты. а) Қардан пана, қоршау, ықтасын қалады. ә) Қардан түрлі мүсін жасады.

АҚҚАЛАДАЙ сын. Аққала сияқты, аққала тәрізді.

АҚҚАЛАҚ зат. зоол. <лат. mustelani- valis> Қысқы жүні шымқай ақ, жазда арқа жағының жүні қызыл қоңыр немесе қара бұрыл, бүйірі қара, бауыры ақ болып келетін, сусар тұқымдасына жататын кішкентай жыртқыш аң.

АҚҚАЛПАҚ зат. этн. Қара барқыт немесе қара түлішпен әдіттеліп, төбесі төрт сай болып тігіліп, тігісі қара сібек жіп немесе қара барқыттан шыралжың салынып көмкерілетін ақ қозының күзем жүнінен, кейде түбіт араластырып басқан жұқа киізден жасалған мауысмыды баскиім түрі.

АҚҚАН зат. мед. <грек. leukos> Қандағы ақ түйіршіктердің көбеюімен байланысты туындайтын ауыр науқас, лейкоз.

АҚҚАНАТ: аққанат бозторғай. зат. зоол. <лат. melanocorypha leucoptera> Бозторғайлар тұқымдасына жататын, бауыры ақ, қанатының үстіндегі ұсақ жамылғы

қауырсындары мен төбесі сары келген кішкене құс.

АҚҚАНБАҚ зат. өс. <лат. gypsumphila> Мал жемейтін, тек гүлдеген кезде түіе ғана аздап жемітін, дәрілік, әрі илік қасиеті бар, тамырын сабын жасауға пайдаланатын қаламтыр тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптесін өсімдік.

АҚҚАПТАЛ¹ зат. зоол. <лат. dendro- soros leucotos> Тоқылдақтәрізділер отрядына жататын, ұзын, мықты тұмсығымен ағаштың қабығын тесіп, жәндіктермен қоректенетін арқасы ақ құс.

АҚҚАПТАЛ² сын. 1. Жауыры жазылғаннан кейін арқасына ақ жұн шыққан (жылқы немесе түіе). 2. жерг. Әккі, тәжірибелі, ысылған, көрген, түйгені мол (адам). // Арқасына, қатмалы мен қабырға тұсында жазылған жауырынан қалған ақ түсті дағы бар жұмыс, жегін, мініс кәлігі.

АҚ-ҚАРА зат. 1. Ақ, қара түсті. 2. ауыс. Істің ақиқаты, өтірік-шыны, жалған-расы, адал-арамы, оң-терісі.

Ақ-қараны [ақ, қараны] айырды. а) Хат таныды, сауатын ашты. ә) Істің оң-терісін, дұрысы мен қисығын, жақсы-жаманын таныды. **Ақ-қараны [ақты-қараны] таныды.** Жақсы-жаманды айырды, оң мен солын таныды, көзі ашылды. **Ақ-қарасын ажыратты.** Істің дұрысы мен бұрысын, жөнін, мәселенің мән-жайын дұрыс анықтап түсіне білді.

АҚҚАРАҒАЙ зат. өс. <лат. abies semen- ovil> Майқарағай туысына жататын, биіктігі отыз бес метрдей болатын ашық тұқымды, мәңгі жасыл, сүректі ағаш.

АҚҚАРАҒАН зат. өс. <лат. asacia> Қарағанның үлді ақ, хош иісті болып келетін түрі; «акация».

АҚҚАРҚАРА зат. зоол. <лат. ergettaalba> Ләйлектәрізділер отрядына жататын ірі, қауырсыны шымқай ақ түсті құс, аққұтан.

АҚҚАС од. этн. «Денің сау болсын, ауырма, аман бол!» деген мағынаны білдіретін түшкіргенде айтылатын тілек сөз.

АҚҚАТ зат. өс. Қарақат туысына жататын, жемісі ақшыл түсті бұталы өсімдік түрі.

АҚҚАТПА зат. вет. Қойдың ұлтабарында болатын құрт.

АҚҚОБАҢ зат. кәс. Бидайдың дәні ірі, өңі ақ сорты.

АҚҚОДАЛ зат. өс. <лат. primulaceae> Көпжылдық немесе біржылдық шөптесін, кейде бұта өсімдіктер тұқымдасы.

АҚҚОЙ зат. малшар. Жүні қалың, ақ түсті, көбінесе Қазақстанның солтүстігі, солтүстік-шығыс аймақтарында кеңінен өсірілетін уақ мал түрі.

АҚҚОЛ: аққол ана. этн. Ел ішінде көп бала тапқан, босану мен жүктіліктің қыр-сырын меңгерген әйелдерге жүктелетін босандыру қызметін атқарушы тәжірибелі әйел.

АҚҚОЛТЫҚ¹ зат. этн. Соңғы алған ең жас әйел.

АҚҚОЛТЫҚ²: аққолтық ат. Көп мінілген, жарамды ат.

АҚҚОНЫРБАС зат. өс. <лат. leucospora griseb> Қоңырбастар тұқымдасына жататын, ақ түсті, жабайы жемдік дақыл.

АҚҚОРФАСЫН зат. өс. жерг. **Бәрни.**

АҚҚОЯН зат. зоол. <лат. lepus timidus> Жазда жүні сұрғылт қоңыр, салқын күссе, атпақ болып түлейтін, қоиянтәрізділер отрядына жататын кеміруші, сүтқоректі аң.

АҚҚУ¹ зат. 1. Ұзын мойыңды, ақ қауырсынды, өте сымбатты құс. 2. зоол. <лат. cygnus> Үйрек тұқымдасына жататын, көбінесе қауырсыны шымқай ақ түсті болатын үйрек. 3. этн. Байыры түркі халықтарында тотемдік мәні болған, дәстүрлі қазақ қоғамында киелі саналатын құс.

Аққу бөрік. этн. Аққу терісінің тұтас сьдырылған түріндегі және аққу мамығынан тігілген бақсы мен дуананың айырықша белгісін көрсететін, әдетте бақсы – ойнайтын, дуана сауегейлік жасайтын кезде килетін баскиім түрі. **Аққудың көгілдірі.** Аққудың баланы. **Аққудың терісін басына киді.** миф. Кей жағдайда бөле-жаладан сақтайды деген байыры кездегі нанымға байланысты ырымды білдіреді. **Аққудың санқылы.** Аққудың даусы. **Аққу құстай.** бейне. Нәзік, сұлу, әсем. **Аққу мойын.** поэт. Кеудесі тік, сұңғақ мойын.

АҚҚУ² зат. астр. <лат. cygnus> Аспанның солтүстік жартышарындағы «Құс жолының» тұсынан байқалатын шоғырлдық.

АҚҚУТҮЛ зат. өс. сөйл. **Ақтүңғыш.** **АҚҚУДАЙ** сын. Аққу сияқты, аққу тәрізді.

Аққудай санқылдады. бейне. Ашық үн, кең дауыспен санқылды.

АҚҚУДАЙЫН сын. фольк. **Аққудай.**

АҚҚУ-ҚАЗ зат. Су құстары.

АҚҚУЛЫ сын. Аққу жайлаған, аққуы көп.

АҚҚУОТЫ зат. өс. сөйл. **Ақ сұомы.**

АҚҚУ-ӨЛЕҢ зат. поэт. Махаббат әні,

сүйіспеншілік әуені.

АҚҚУРАЙ зат. өс. <лат. psoralea> 1. Бұрыш тұқымдасына жататын, ұсақ, қызғылт гүлдері бар, тамыры тереңге кететін көпжылдық шөптесін өсімдік. 2. ауыс. Аққурайдан жасалған сыбызғы.

АҚҚУША үст. Аққу тәрізді, аққуға ұқсас.

АҚҚУБАҢ зат. кәс. **Аққобан.**

АҚҚҮЙРЫҚ¹ зат. сөйл. Байыры

кездегі ақшаның халықтық атауы.

АҚҚҮЙРЫҚ²: аққүйрық шай. Сапасы

жоғары шайдың халық аузындағы аты.

АҚҚҮЙРЫҚ³... Құйрығы ақ болып келетін жануарлардың күрделі атауының құрамдас бөлігі.

Аққүйрық бұғы. зоол. <лат. odacoileus virginianus> Ашатұяқтылар отрядына жататын орташа денелі, бұқаларында тармақтанған сүйекті бітеу мүйізі болатын жануар; виргиния бұғысы. **Аққүйрық құс.** сөйл. зоол. <лат. tringochropus> Тамағы мен бауыры және құйрық қауырсындарының біраз жері ақ, балықшылар отрядына жататын кішкене құс. **Аққүйрық субүркіт.** зоол. <лат. haliaetus albicilla> Сұңқар тәрізділер отряды қаршыға тұқымдасына жататын, құйрығы ақ, жыртқыш құс.

АҚҚҮЙРЫҚ⁴: аққүйрық боран. Құрғақ аязды күні қарды ирелеңдете, бұралаңдата соғатын боран.

АҚҚҮЙЫН зат. Қар, шаң боратын, қатты соққан құйың.

АҚҚҮЛА¹ үст. 1. Бекерге, босқа, зая. 2. Ерекше, өзгеше, айрықша.

АҚҚҮЛА² зат. этн. көне. Қырман қабылдау кезінде диқанның жоқ-жітік, кедей-кембағал жандарға тегін үлестіретін сыбағасы, бөлігі, кеусен.

АҚҚҮЛА³ сын. көне. Танымайтын, жат.

АҚҚҮЛАҚ¹ зат. зоол. Аққалақ (қысқы жүні шымқай ақ, терісі қымбат, сусар тұқымдасына жататын кішкентай жыртқыш аң).

АҚҚҰЛАҚ² зат. жерг. Уақ малда болатын жара, қотыр.

АҚҚҰЛАҚ³: аққұлақ шелек. жерг. Айран, сүт және т. б. құятын ағаш шелек.

АҚҚҰМАН зат. Шай шығаратын көлемі шәугімнен кіші ыдыс, шәйнек.

АҚҚҰМЫРСҚА зат. зоол. <лат. isoptera> Жәндіктер тобының термиттер отрядының өкілі.

АҚҚҰР зат. зоол. <лат. lagopus> Тауық-тәрізділер отрядына жататын, түсі жыл мезгіліне, тіршілік ететін жеріне сәйкес өзгеріп отыратын құс.

АҚҚҰРТ зат. этн. вет. Қой-ешікінің ішегінде кездесетін құрттар тудыратын ауру.

АҚҚҰС зат. жерг. Иленген терінің майын алатын, етін түсіретін күйдірген әк, утас.

АҚҚҰТАН зат. зоол. <лат. egretta alba> Сидамсирақтылар отрядының құтандар тұқымдасына жататын ірі су құсы.

АҚҚЫЛТАН зат. өс. <лат. nardurus> Қатты, тіксіз жапырақтары бар, астық тұқымдасына жататын, құм тоқтатуға өсірілетін шөптесін өсімдік.

АҚҚЫШ сын. Ағып тұскіш, ағу қабілеті бар.

АҚҚЫШТЫҚ зат. физ. Денелердің кернеу (қысым) түсу әсерінен пластикалық түрде немесе тұтқырлану деформациялану қасиеті, тұтқырлыққа кері шама.

АҚЛАҚ зат. этн. Ыстық ақ ірімшікке сарымай немесе қаймақ құйып қайнатып, араластырып әзірлейтін тағам.

АҚЛӘЙЛЕК зат. зоол. <лат. ciconia asiatica> Құтантәрізділер тұқымдасына жататын ақ түсті, сидам сирақты, ұзын мойын, тұмсықты құс.

АҚЛЫЯ зат. ескікіт. Ақыл, өнеге.

АҚМАЛ зат. этн. Қыста да қарды теуіп, жайылып, азығын тауып жей алатын болғандықтан, төрт түлік малдың ішіндегі жылқының жалтылама атауы.

АҚМАМЫҚ зат. өс. <лат. puccinella> Құрғақшылыққа төзімді, тамырынан дәрі жасалатын астық тұқымдасына жататын өсімдік.

АҚМАРАЛ зат. зоол. <лат. cervus elaphus> Ашатұяқтылар отрядына жататын аңның бір түрі; сәнді марал.

АҚМАРАЛДАЙ сын. Ақмарал сияқты сымбатты, келбетті.

АҚМАРҚА зат. зоол. <лат. aspius aspius> Тұрқы тұқымдасына жататын, еті майлы жыртқыш балық.

АҚМАРТУ зат. көне. миф. Жынның түрі.

АҚМАРТУЛЫ сын. Арқасы бар.

АҚМИЯ зат. өс. <лат. goebelia, sophora> Бұршақ тұқымдасына жататын ағаш не бұта түріндегі көпжылдық өсімдік.

АҚМҰРТ зат. 1. этн. Аяққимнің керсен деп аталатын башпайды ұстап тұрған бөлігінің тұмсық жағына сәндік үшін қондырылған ұз. 2-4 елі шамасындағы үшкіл формалы тілше, етік деталі. 2. жерг. Етіктің ішкі ұлтаны, ішпек.

АҚМЫЛТЫҚ сын. жерг. 1. Тұзу мылтық. 2. ауыс. Созуар, тілмар, айтқыш.

АҚНАБАТ зат. өс. <лат. melo sativus> Екпе қауын.

АҚНАУАТ зат. өс. <лат. melo ameri> Жұмсақ, тәтті ақ қауын түрі.

АҚНӘСІЛДІ сын. Терісі ақ түсті, еуроподтық нәсілге жататын.

АҚНИЕТ сын. Ақжирек, арамдығы жоқ. // Жақсы тілек, әрекет.

АҚНИЕТТІ сын. Ақжиректі, арамдықсыз, адал.

АҚОРДАШЫЛ зат. саяси. жаңа. Билікшіл, биліктегілерді жақтаушы, қолдаушы (Қазақстан билігі мағынасында).

АҚОТ зат. өс. 1. этн. Қыратты, ұстіртті, құрғақ жерлерде өсетін ақ түсті (көде, бетеге, бидайық, селеу т.б.) шөптердің жалпы аты. 2. сөйл. Өлеңшөп туысы.

АҚӨЛЕҢ зат. өс. сөйл. **Аққайрауық.**

АҚПА¹ зат. жерг. 1. Ұшы сүйір таяқ. 2. Алғашқы көбік қарда таяқ жүгіртіп ойнайтын ойын.

АҚПА² зат. зоол. Аквариумда өсірілетін, дене тұрқы 4-5 см балық.

АҚПА³ зат. кәс. Үлкен өзендерде пайдаланылатын ау.

АҚПА⁴ зат. этн. Қыстың соңын ала ақпан кезінде соғатын Арқадағы күшті боран.

АҚПА⁵ сын. 1. Азатын, құйылатын, жылжымалы, көшпелі. 2. Ұзақ шабысқа жарамайтын ұшқыр, тыз етпе (жылқы). 3. Сөзге жүйірік, шешен адам.

Ақпа ақын. Сөзге жүйірік, шешен, төкпе ақын.

Ақпа жұлдыз. астр. Планеталар арасындағы кеңістіктен келген метеорлық дененің жер атмосферасына енуінен пайда болатын құбылыс. **Ақпа құм.** геогр. Бір орыннан екінші орынға ауысып жылжып отыратын көшпелі құм. **Ақпа судай ағытты.** бейн. Нақшына келтіріп айтты, төгілтті.

АҚПАДАЙ сын. Сөзге жүйірік, шешен, чиқыр деген мағынада.

АҚПАЙ-ТОҚПАЙ ұст. жерг. Әй-шайға қарамай, табан астынан.

АҚПАҚҰЛАҚ сын. Ұмытшақ, есінде ешнәрсе тұрмайтын, ұқпайтын.

АҚПАЛАП ұст. Ентелеп, ағылып.

АҚПАНА зат. Қаңтардан кейінгі наурыздан бұрын келетін ай.

Ақпандағы алабас бураша. Келеге түсетін, өбден күйіне келіп жараған бура сияқты. **Ақпандағы [қаңтардағы] бурадай.** поэт. Келеге түсетін, өбден күйіне келіп, жараған бура сияқты. **Ақпан желі.** Суық жел.

АҚПАНА зат. көне. *Науа; мал суаратын орын; суат.*

АҚПАНДАЙ сын. Ақпан айына ұқсас, ақпан сияқты.

АҚПАНДАТ = ет. сөйл. **Борандату.**

АҚПАН-ТОҚПАН зат. этн. Ақпан айында болатын чи-жеті күндік қатты суық, амал.

АҚПАР¹ [ар. أخيار] зат. Мәлімет, дерек.

Ақпар алын келді. Мәлімет, хабар жеткізді.

Ақпар берді. Дерек келтірді, мәлімеді, баяндады.

Ақпар етті. Желеу етті, себеп, сылтау қылды.

АҚПАР² зат. жерг. Екпін, қарқын. // *Ақпа, жүйірік (ат).*

АҚПАРАТ зат. 1. Дерек, хабар, мәлімет. 2. терм. ғыл. <лат. informatio> Адамның немесе арнайы құрылғылардың қабылдауымен алынатын қоршаған орта және ондағы процестер жайындағы деректер. 3. жаратыл. Табиғат пен қоғам нысандарының өзара қатынасында алма-сып отыратын деректер жиынтығы. 4. инф. Компьютерге енгізілетін, оның жадында сақталатын, қажет кезінде өңделетін және сыртқы ортаға берілетін мәліметтер.

Ақпарат агенттігі. қоғ.-әлеум. Қоғамдағы, әлемдегі жаңалықтарды таратып отыратын ресми мекеме. **Ақпарат ағыны.** Айналадағы өмірден алынатын деректер мен хабардың легі, қозғалысы, қарқыны. **Ақпарат кеністігі [айдыны].** Бұқаралық ақпарат құралдары арқылы берілген мәліметтердің таралу аймағы. **Ақпа-**

рат берді. Мәліметтермен таныстырды, істің мән-жайынан хабардар қылды. **Ақпарат беруші.** терм. <ағыл. informant> а) Білім немесе өндіріс саласында ақпараттық қызмет атқаратын маман. ә) Пайдаланушыға автоматтық түрде хабар жеткізетін жүйе. б) Қолданбалы бағдарламалар дестесінің құраушысы. **Ақпарат билігі.** қоғ.-саяси. Ақпарат құралдарының қоғамдық тікір қалыптастыру арқылы қоғамдағы әртүрлі жағдайға әсер ете алу күші. **Ақпарат көзі.** Мәлімет алынатын бастау; хабарды дайындап таратушы. **Ақпарат көлемі.** инф. <ағыл. information volume> Ақпараттық іздестіру жүйесіне, сақтаушы құрылғыға және т. б. енгізілетін немесе шығарылатын ақпараттың салыстырмалы сандық сипаттамасы. **Ақпарат қорғау.** а) құқық. Ақпаратты жайылудан, ұрланудан, бұрмаланып өзгертілуден сақтау үшін қолданылатын кешенді шаралар. ә) инф. Мәліметтер өңдеу жүйесінде мәліметтер үшін белгіленген шектеулерді қанағаттандыруға бағытталған құймдаспырушылық, хабарламалық және техникалық әдістер мен құралдар. **Ақпарат қорғау жүйесі.** құқық. Ақпарат қорғау бойынша жұмыс істейтін органдар немесе атқарушылардың, сонымен бірге олардың пайдаланатын ақпарат қорғау техникасы мен қорғаныш объектілерінің жиынтығы. **Ақпарат қорғау құралдары.** тех. Мемлекеттік құпия болып табылатын мәліметтерді қорғауға арналған техникалық, криптографиялық, бағдарламалық және басқа құралдар. **Ақпарат құралдары.** Бұқаралық ақпарат құралдары. **Ақпарат мөлшерінің бірлігі.** инф. Хабарламалардағы ақпарат мөлшерін анықтауға арналған бірлік. **Ақпарат саясаты.** қоғ. Мемлекеттік құймдардың қоғамдағы ақпараттар желісін дамытуға бағытталған реттеушілік қызметі. **Ақпарат тарату.** Бұқаралық ақпарат құралдары арқылы қоғамдық-әлеуметтік мәні бар әртүрлі деректерді қалың жұртшылықтың назарына жеткізу. **Ақпарат теориясы.** мат. Математиканың ақпаратты сақтау, түрлендіру және тасымалдау әдістерін зерттейтін бөлімі, кибернетиканың маңызды саласы. **Ақпараттың ескіруі.** инф. <ағыл. aging of the information> Ақпараттың пәндік салада өзі бейнелейтін қалып-күйдің уақыт өте келе өзгеруіне байланысты практикалық құндылығынан айырылуы. **Ақпаратты өңдеу.** инф. <ағыл. information processing> Берілген бағдарлама арқылы қолдағы мәліметтер бойынша іздестіру, сұрыптау, талдау, жинақтау әрекеттерін орындау. **Ақпаратты сақтау.** инф. <ағыл. information storage> Келешекте пайдалану мақсатымен ақпаратты қосалқы сақтаушы құрылғысы – магниттік таспаға немесе магниттік дискіге жазып қою. **Ақпаратты іздестіру.** инф. <ағыл. information retrieval> Сақталған ақпаратты алу және онымен жүзеге асырылатын негізгі операциялардың бірі. **Ақпарат факторы.** экол. Өмірлік маңызды хабардың коды ретінде көрінетін, сондықтан тіршілік иесіне тасымалдайтын заттек пен энергия ағынына барабар емес (бірнеше есе күштірек) әсер ететін фактор.

АҚПАРАТТАНДЫРУ ет. 1. Сәйкес жүйе, құрылымға ақпаратты енгізу, қажетті мәліметтермен қамтамасыз ету. 2. инф. < ағыл. informatization> Адам қызметінің қоғамдық мәні бар барлық түрлерінде ақпарат білімдердің толық және дер кезінде пайдаланылуын қамтамасыз етуге бағытталған шаралар кешенін іске асыру.

АҚПАРАТТАНУ зат. инф. <ағыл. information> Ақпаратты жинақтау, сақтау, іздеу, қайта өңдеу, түрлендіру, тарату және оны адам қызметінің әртүрлі саласында пайдалану

байланысты мәселелерді зерттейтін ғылым саласы.

АҚПАРАТТЫҚ с ы н . 1. Деректер берілген, көрсетілген, ақпараты бар. 2. Ақпаратқа төн.

Ақпараттық база. и н ф . <ағыл. information base> Автоматтандырылған жүйелерде сыртқы тасуыштарда орналастырылған бағдарламалар мен компьютерде жұмыс істейтіндердің пайдалануына арналған мәліметтер жиынтығы.

Ақпараттық бопса. Ақпарат құралдары арқылы күштеу, қорқытып-үркіту. **Ақпараттық жасактама**. и н ф . < ағыл. information support>

Автоматтандырылған жүйеде пайдаланылатын ақпаратты топтастыру мен кодтау жүйелерінің, құжаттаудың үйлестірілген жүйелері мен ақпарат жымдарының біртұтас жиынтығы. **Ақпараттық желі**. и н ф . Коммуникациялық желі, мұнда ақпарат өнімді генерациялаушы, өңдеуші, сақтаушы және қолданушы ретінде болады. **Ақпараттық инфрақұрылым**.

қ оғ . Ақпараттық индустрияның тиімді жұмыс істеуін қамтамасыз ететін, бірақ оның құрамына енбейтін шаруашылық салаларының жиынтығы. **Ақпараттық қауесет**. Сюжеттің анықтық дәрежесі мүлдем жалғаннан болмысқа біршама жақындыққа дейін болатын хабар түрі.

Ақпараттық қоғам. қ оғ . - с а я с и . Қызмет көрсету саласына, білім мен ғылымға жетекші орын беріліп, ақпарат саудасы өркетінің негізгі нысаны болып табылатын қоғам дамуының жаңа кезеңі туралы концепция. **Ақпараттық сала**.

Жаңалық, мәліметтерді таратуға қатысты өркет аясы. **Ақпараттық саясат**. с а я с и . Қоғамда ақпараттар желісін дамытуға бағытталған мемлекеттік органдардың реттеушілік қызметі. **Ақпараттық соғыс**. с а я с и - ө с к . Қарсыласқа қарсы өркетте өз өскері өркетінің тиімділігін арттыру мақсатымен басқару жүйесін жоспарлау мен реттеуді ұйымдастыруда ақпараттық ресурстарды жан-жақты есепке алу арқылы жүзеге асырылатын саяси қатынас, соғыс түрі.

Ақпараттық технология. Ақпаратты алу, жинау, өңдеу, тарату және ақпарат құралдарын жетілдіру туралы білім, әдіс, амал-тәсілдердің жиынтығы.

АҚПАРАТТЫҚ-АНЫҚТАМАЛЫҚ с ы н . Түсініктемелік сипаттағы әртүрлі деректер мен мәліметтер төн.

Ақпараттық-анықтамалық жүйе. и н ф . Интерактивті тәртіпте жұмыс істейтін және пайдаланушыларға анықтамалық сипаттағы маалұматтар беретін автоматтандырылған деректер жүйесі.

АҚПАРАТТЫҚ-НАСИХАТТЫҚ с ы н . Ақпарат беру арқылы үгіт жүргізуші сипаттағы. **АҚПАРАТТЫҚ-ІЗДЕСТІРУ**: ақпараттық-іздестіру жүйесі. и н ф . < ағыл. information storage and retrieval system> Пішімделген сұраным бойынша мәліметтерді сақтауға және іздестіруге арналған бағдарламалық жүйе.

АҚПАРАТХАТ зат. Адресатқа қандай да бір жайт немесе іс-шара туралы хабарлайтын қызметтік хаттың түрі.

АҚПАРЛА= е т . Хабарлау, мәлімдеу, білдіру. **АҚПАРЛАУ** Ақпарла етістігінің қимыл атауы.

АҚПАТАЯҚ зат. Балалардың таяқпен соғып ойнайтын ойыны.

АҚПЕЙІЛ с ы н . Тілегі оң, ниеті адал. **Ақпейіл шал**. Қарттыққа әдемі жеткен, жақсы қартайған ер адам.

АҚПИЯ зат. ө с . < лат. fritillaria> Лалагүл тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік, секпілгүлдің бір түрі.

АҚРИБА зат. ескікіт. Туған-туыс.

АҚСА= е т . 1. Аяқтың жерге тең тимеуі, бірдей басылмауы, сылттып басу. 2. ауыс . Істе кемшілік болу, артта қалу. 3. ауыс . Адасу, жаңғылысу, шатасу. 4. ауыс . Қол ұзу, шаршау.

Ақсай басты [желді]. Аяғын сылттып басып жүрді. **Ақсап қалды**. а) Аяғы ауырып, басқызбай қалды, сылттып басты. ә) Артта қалды, бөсеңдеп қалды.

АҚСАБАҚТЫ: ақсабақты лаңса. ө с . <лат. echinops albicaulis> Итсигек тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

АҚСАЙИТ зат. хим. Бораттар тобына жататын минерал, магнийлі бораттың сулы тотығы (оксиді).

АҚСАҚ с ы н . 1. Аяғы кем, сылттыма. 2. Бір тіреуі жоқ, тіреуі бос. 3. ауыс . Қисық, шала.

Ақсақ ит жатып үреді. Ит қалай болса да, иттігін жасайтыны сияқты, жаман адам да жамандығын жасамай қоймайды. **Ақсақ кунара**. этн. Бір өркеттің орындалу тәртібіне қатысты кунарадан өзгеше ұғым: кунарада іс бір күн орындалып, екінші күні орындалмаса, ақсақ кунарада — 2 күн қатарынан орындалып, үшінші күні орындалмайды, әдетте мал сугаруының тәсілі ретінде қолданылады. **Ақсақ койдай**. Ақырындап, аяндап, асықпай. **Ақсақ кой койға ермейді**. Кемістігі бар адам өзгерлермен тең жүріп-тұра алмайды. **Ақсақ кой түстен кейін маңырайды**. Мезгілінен кеі, дер уақытында емес, кеі қалу деген мағанада. **Ақсақты тыңдай, өтірікті шындай қылды**. Жай-жапсарын білдірмеді, өтірікті жасырып, жалғанның қисынын келтірді. **Ақсақ ұйқас**. ә д е б . Шумақтың бірінші жолы мен үшінші жолы, екінші жолы мен төртінші жолы ұйқасып келетін өлең өлшемі.

АҚСАҚАЛ зат. 1. Жасы үлкен, құрметті ер адам, қария. 2. тар . Байырғы қазақ қоғамында ел тағдырын шешуге араласқан жасы үлкен, ықпалды ер адам, ру басы. 3. ауыс . Тәжірибесі мол адам, өз ісінің шебері.

Ақсақалдар алқасы. Ақсақалдар кеңесі. **Ақсақалдар кеңесі**. қ оғ . - ө л е у м . Жасы үлкен қадірменді соғыс және еңбек ардагерлерінің тұрақты жиыны, тобы. **Ақсақал, қара сақал**. Үлкен-кіші, түгел. **Ақсақал шапан**. этн. Ауылдың ең үлкен ақсақалына құдалары жағынан кигізетін сый шапан.

АҚСАҚАЛДАЙ с ы н . Білгені мол, тәжірибелі, қарт адамдай.

АҚСАҚАЛДЫ с ы н . Жасы үлкен қарты, ақылы, қамқоршы қариясы бар.

АҚСАҚАЛДЫҚ зат. 1. Көпті көрген, көп жасаған адамға лайықтық, үлкендік. 2. тар . Жасы үлкен, беделді адамдардың, ел ішіндегі руды басқаруға негізделген байырғы қазақ қоғамындағы дәстүрлі тәртіп жүйесі.

Ақсақалдық дәуір. этн. Қазақтың билер дәуірі.

АҚСАҚАЛ-ҚАРАСАҚАЛ зат. этн. Елдің құрметті қариялары мен орта жастағы сыйлы ер-азаматтары.

АҚСАҚАЛШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Ақсақалдық**.

АҚСАҚ-ТОҚСАҚ с ы н . Ауру-сырқау, кәрі-құртан, кем-кетік. // Ауру-сырқау, кәрі-құртан мал.

АҚСАҚТЫҚ зат. 1. Ақсап қалушылық, аяқтың кемдігі. 2. ауыс . Кемшілік, жетіспеушілік.

АҚСАМ үст. сөйл. **Ақшам**.

АҚСАН зат. сөйл. **Ақсаң**.

АҚСАН зат. Ақ түсті кездеме, сұты, сұрпын мата.

АҚСАНДА= е т . Аяқты сылттып басып жүру.

АҚСАНДАҚ¹ зат. жерг. Кеікі жарық, елең-алаң кез.

АҚСАНДАҚ² с ы н . сөйл. Аты шулы, озып жүрген, саңлақ.

АҚСАНДАТ= е т . Аяғын сылттып бастыру. **АҚСАНДАТУ** Ақсаңдат етістігінің қимыл атауы.

АҚСАҢЫРАУҚҰЛАҚ зат. ө с . <лат. litocube sapida> Агарика тұқымдасына жататын саңырауқұлақ.

АҚСАП-ТОҚСАП үст. Шаршап-шалдығып, аяғын өрең басып.

АҚСАРАҒАТ с ы н . Әділ, қара қылды қақ жарған.

АҚСАРБАС зат. этн. Қуанғанда, қорыққанда, қатерлі сырқаттан айыққанда, тілек тілегенде Құдайға құрбандық етіп арнайы шалынатын мал.

Ақсарбас айтты. діни. Ауырған кісінің айылуы, не сапар шегіп кеткен адамның аман-есен оралуы және т . б . тілеп, құрбандыққа мал атау. **Ақсарбасқа бастыру**. этн. Құрбандыққа шалу, ақсарбас шалу.

АҚСАРЫ¹ зат. з о о л . <лат. buteo buteo> Сарғыш күңгірт дағы бар, бауыры қоңырқай дақты ақшыл, қанаты ұзын бүркіт тұқымдасына жататын жыртқыш құс.

Ақсары жуантмыр. ө с . <лат. inlera ochroleuca> Биіктігі 60 см-дей, ұзынша жапырақтары қырлы, тік сабағының түбінде орналасатын көпжылдық өсімдік.

АҚСАРЫ²: ақсары жоңышқа. ө с . <лат. medicago ochroleuca> Бұрыш тұқымдасына жататын жоңышқа туысының бір түрі, көпжылдық өсімдік.

АҚСАРЫЛАН= е т . 1. Ақшыл сары түс алу. 2. ауыс . Ақшыл тартып, өңі кіру.

АҚСАРЫЛАНУ Ақсарылан етістігінің қимыл атауы.

АҚСАРЫМСАҚ зат. жерг. Сарымсақ (айылжуа).

АҚСАРЫША үст. Ақсары сияқтанып, ақсарыға ұқсап.

АҚСАТ= е т . 1. Аяғын жаралап, сылттып басқызу. 2. ауыс . Артта қалдыру, әлсірету.

АҚСАТУ Ақсат етістігінің қимыл атауы.

1. Аяғын жарақаттау. 2. ауыс . Кеміту, мұқату, артта қалдыру.

АҚСАУ Ақса етістігінің қимыл атауы.

1. Аяғын сылттып басу, шойындау. 2. ауыс . Артта қалу, дағдылы ырғағынан айырылу.

АҚСАТЫ зат. з о о л . Қарақұс тәрізділерге жататын жыртқыш құс.

АҚСАУСАҚ с ы н . Қара жұмыс істемеген, еңбекке үйренбеген. // Еңбекке бейімсіз, қара жұмыс істемеген адам.

АҚСЕУСЕУЛ зат. ө с . <лат. haloxydon persicum> Діңнің жуандығы 8-20 см, биіктігі 5 метрге жететін, бозғылт сұр қабықты, сүрегі қатты, салмағы ауыр сексеуіл туысына жататын бұта.

Ақселдір бөз. Ақ түсті жұқа мата.

АҚСЕЛЕУ зат. ө с . <лат. aristida pennata> Түттеніп өсетін, селеу туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

АҚСЕЛЕУДЕЙ с ы н . Үлділдеген, нәзік, ақселеу тәрізді.

АҚСЕЛЕУЛІ с ы н . Ақселеуі бар, ақселеу басқан, ақселеуі көп өскен.

АҚСИ= е т . 1. Ауыздағы тістің жаппай көрінуі. 2. жағымсыз. Қатты ащылғанда, ызаланғанда, өлім алдында, оқыс қимылдағанда және т . б . жағдайларда ащылған аузынан тістердің ырсып шығып көрінуі. 3. Жараланған жерден сүйектің ырсып көрінуі.

Ақсия күлді. Аузын кең ашып, тістерін көрсетіп күлді.

АҚСИРАҚ зат. жерг. Малдың қырылып, жұтауы.

Ақсирақ жүт. Малды тігерге тыяқ қалдырмай, түгел қырып кететін үлкен жұт.

АҚСИРАҚТАН= ет. Шөптің құрап, қатаюы.

АҚСИРАҚТАНУ Ақсирақтан етістігінің қимыл атауы.

АҚСИТ= ет. Тістерін жарқыратып көрсету.

АҚСИТУ Ақсит етістігінің қимыл атауы.

АҚСИЮ Ақси етістігінің қимыл атауы.

АҚСОРА зат. бот. <лат. suada> Алашталар тұқымдасына жататын біржылдық бұта немесе бұташық өсімдіктер туысы.

АҚСОРПА зат. тамақ. 1. Сүзбе, қатық, құрт езіп қосқан сорпа. 2. Бір рет пісірілген еттің сүйегін қайта қайнатқанда шығатын сорпа.

АҚСӨҢКЕ сын. Саңғырап кепкен, аппақ болған, қуарған. // Қуарған бұтақ, тал т.б. бос ағаш.

АҚСУ¹ зат. Қайнаған құр су.

АҚСУ² зат. геогр. этн. Таулы, қыратты жерлердегі мұздақтардан ағатын ағыны қатты су.

АҚСУЛАМА зат. зоол. <лат. paludicola> Жалтақ құрттар типінің кірпікшелі құрттар класының бір өкілі.

АҚСҰҢҚАР зат. 1. саят. Алғыр, қарулы жыртқыш құс. 2. зоол. <лат. falco rutilocolus> Сұңқар тұқымдасына жататын, арқасы көкішіл сұр, бауыры ақшыл, кейбіреулері шымқай ақ түсті, жұптасып тіршілік ететін, қабасарының салмағы ауырлау келетін жыртқыш құс.

3. ауыс. экспр. Ержүрек азамат, батыр адам, жауынгер.

Ақсұңқардың баласы. а) Алғыр, қарулы жыртқыш құстың тегі. ә) Бойында тектіліктің белгісі бар сілту. **Ақсұңқар құс.** а) Қарулы, алғыр жыртқыш қыран құс. ә) Ержүрек азамат, батыр адам. **Ақсұңқар құстай түледі.** поэт. Қанаты қатайып, ақшыл толысып, ержетті.

Ақсұңқар ұядан [қолдан] ұшты. экспр. Текті, сыйлы, қадірменді ер-азамат қайтыс болды деген мағынада.

АҚСҰҢҚАРДАЙ сын. 1. Алғыр, жыртқыш құс сияқты. 2. ауыс. Кербез, сырбаз, маңғаз.

Ақсұңқардай саңқылдады. бейн. Кең, ашық дауыспен сөйледі.

АҚСҰП зат. жерг. Ақзон, ақ сиса.

АҚСҮЙЕК¹ зат. 1. коғ.-әлеум. Хан, сұлтандар тұқымы, тектілер. 2. тар. <грек. aristokrat> Ертеректегі қазақ қоғамындағы дәстүр бойынша халыққа үстемдік етуші айрықша құқықтар мен артықшылықтарға ие болған таңдауды әулет өкілдерінен тұратын әлеуметтік топ.

АҚСҮЙЕК² зат. этн. 1. ойын. Қу сүйекті лақтырып-тауып айлы түнде ойнайтын жастар ойыны. 2. Ақсүйек ойынында лақтыратын қу сүйек.

АҚСҮЙЕК³: ақсүйек болды. Жұттан мал қырылып қалды.

Ақсүйек қылды. Жұт әкелді, күйзелтті, титықатты.

АҚСҮЙЕКТІК зат. Ақсүйекке тән болмыс, тектілік.

Ақсүйектік мінез. Тектілік, бекзаттық қасиет, мінез-құлық.

АҚСҮЙЕКШІЛ сын. Ақсүйекті жақтайтын, қолдайтын.

АҚСҮТПЕН= ет. кәс. 1. Дәнді дақылдың бас алуы. 2. ауыс. Таң алдында төңіректің бозғыл тарта бастауы.

АҚСҮТТЕНУ Ақсүттен етістігінің қимыл атауы.

АҚСЫН= ет. жағымсыз. Өзін кінәсіз, айыпсыз, таза етіп көрсетуге тырысу.

АҚСЫНУ Ақсын етістігінің қимыл атауы.

АҚСЫРА= ет. сөйл. Ақ ішкісі келу, сүтті тағамды сағыну.

АҚСЫРАУ сөйл. Ақсыра етістігінің қимыл атауы.

АҚСЫРМАЛДЫ сын. көне. Сырмалы астары бар (қасиетті).

Ақсырмалды сауыт. этн. көне. Сырмалы астары бар сауыт.

АҚСІРНЕ зат. тамақ. Картоп, қызылша, жүгері крахмалдарын гидролиздеп, қышқылдармен ерітінділеп, тазалап, сүзіп алатын шырын.

АҚТА¹= ет. 1. Әктеу, ағарту, әк жағу. 2. ауыс. Кір жусытпау, шөк келтірмеу, ара түсу, кінәсіз деп санау, жақтау. 3. Жақсылығына жақсылық істеу, борышын, еңбегін өтеу. 4. Қандай да бір атқа сәйкес болу, атын адалдау, лайық екенін көрсету.

АҚТА²= ет. кәс. 1. Дәнді дақылды қауызынан тазарту. 2. Ұсақ заттарды екішеу, електен өткізу.

АҚТА³= ет. 1. Бір орнында отыра алмау, тұрақтамай ел кезіп кету. 2. Ел-елді аралап қайыр сұрау, күнін көру. 3. Жер-жерді шарлау, ел аралау.

АҚТА⁴= ет. малшар. Кестіру, тарттыру, піштіру.

Ақта қылды. Піштірді, кестірді. **Ақта өгіздей.** Піштірілген өгіздей.

АҚТАБАН¹ зат. 1. Қарулы, мініс ат. 2. ауыс. Тәжірибелі, өбден машықтанып төселген адам. **Ақтабан ат.** этн. Қысқа шақырым бөйгее қосуға, қашаған ұстауға, саяқ қайтаруға, асау үйретуге қолайлы жүрісі елгезек, тыз етпе, еті бірден қызатын жүйрік ат.

АҚТАБАН² зат. өс. <лат. parabramis rickinensis> Бауыры ақ түсті табан балықтың бір түрі.

АҚТАБАН³ сын. көне. Мал-мүліксіз кедей.

Ақтабан болды. Қатты жұтқа шырады, арып-ашты, табанынан таусылды. **Ақтабан шұбырынды, алқакөл сұлама.** тар. Жоңғар шапқыншылығына шыраған (1723 ж.) қазақ елінің жерінен ауып, босқын күйге шырауын бейнелейтін тұрақты тіркес.

АҚТАБАН⁴: ақтабан етік. этн. Табанына ақ түсті санасы төмен ұлтан салынған ер адамның қисық табан аяқкімінің атауы. **Ақтабан сойыл.** Көп ұсталған, қолдың табы түскен шоқпар.

АҚТАҒЫР зат. жерг. Екі қанатты, екі үзікпен жабылатын киіз үйдің шағын түрі.

АҚТАЙҒАҚ зат. этн. вет. Қой, ешкі және сиыр түлігінде кездесетін индет атауы.

АҚТАЛ зат. зоол. <лат. salix viminalis> Биіктігі он бес-жырма метр, бұтақ шоғыры жайқалып тұратын тал тұқымдасына жататын ағаш түрі.

АҚТАЛ= ет. сөйл. 1. Әктелу, әк жағылу. 2. құқық. Жазықсыз тағылған кінәсінің алынып тасталуы. 3. Өзінің кінәсыздығын айтып, дәлелдеу, түсіндіру. 4. Арман, тілегі, күткені орындалып, еңбегінің өтелуі.

АҚТАЛАУ этн. этн. **Ақта¹, ақтау².**

АҚТАЛУ Ақтал етістігінің қимыл атауы. 1. Өзінің кінәсіз санайтынын дәлелдеу, айыбы жоқтығын түсіндіру. 2. Өтелу, құны қайтарулы. 3. Қандай да бір атқа, жұктелген міндетке, талпаққа лайықталу.

АҚТАЛУШЫ зат. заң. Сот талқылауы бойынша ісіне қатысты ақталу үкімі шығарылған жауапқа тартылуды.

АҚТАМАҚ¹: ақтамақ гүл. өс. <лат. philadelphus schrenhii> Тасжарған тұқымдасына жататын, әсемдік үшін өсірілетін гүлді өсімдік; ақ жұпар.

АҚТАМАҚ² зат. этн. Сыырдың бір жас-тан үш жасқа жетпеген ұрғашысы.

АҚТАМЫР¹ зат. анат. Сарысу тамырлары (лимфа тамыры).

АҚТАМЫР² зат. этн. **Ақбез АҚТАН¹**= ет. сөйл. **Ақталу.** Ақтан келді. діни. Аян берді.

АҚТАН²: ақтан болды. Белгілі, әйгілі болды. **Ақтаңдыр бие.** Сүтсіз бие.

АҚТАҢДАҚ зат. мед. <лат. vitiligo> 1. Бетке не басқа да дене бөліктеріне ала-ала боп түсетін тері ауруы. 2. Қоңыр, қара т.б. түске ойдым-ойдым, теңбіл-теңбіл ақ араласқан түс атауы. 3. Таң атып келе жатқандағы немесе күн батып бара жатқан кездегі бозарыңқы шақ. 4. тар. Белгісіз, ұмыт болған қандай да бір саяси, тарихи себептермен зерттелмей қалған қоғамның тарихындағы кезең, құбылыс және т. б.

АҚТАҢДАҚТАН= ет. 1. Теңбілдену, бозару. 2. Таңның бозарып атып келе жатуы.

АҚТАҢДАҚТАНУ Ақтаңдақтан етістігінің қимыл атауы.

АҚТАҢКЕР сын. Жылқының таңындағы ақшыл белгімен байланысты қалыптасқан түс.

Ақтаңгер шебер. Майталман ұста, қолынан өнері тамған адам.

АҚТАҢЛАҚ зат. сөйл. **Ақтаңдақ.**

АҚТАР= ет. 1. Бір нәрсенің ішін түгел ашып қарау, бір нәрсені іздеу. 2. Қопару, қазу. 3. Кітап, дәптер, альбом және т. б. қағаздардың ішін, арасын ашу. 4. Ыдыстың ішіндегі нәрсені төгу, төңкерсе салу, қотару. 5. ауыс. Біреудің ойындағысын аңғару, білу. 6. ауыс. Іштегі мұң-зарын, жан-күйін сыртқа шығару, айту.

АҚТАРҒЫШ сын. 1. Ашып қарайтын, қопарғыш. 2. ауыс. Шынын жасырмай барын жайып салатын (адам).

АҚТАРҒЫШТА= ет. 1. Қайта-қайта аударып-төңкеру. 2. ауыс. Тергіштеу, терген қазбалау.

АҚТАРҒЫШТАУ Ақтарғышта етістігінің қимыл атауы.

АҚТАРМАЛА= ет. малшар. Мал сойғанда ішін жарып, ішек-қарнын, өкпе-бауырын бөліп алу.

АҚТАРМАЛАТ= ет. Ішін түгел шығартып, бөліп алғызу.

АҚТАРМАЛАТУ Ақтармалат етістігінің қимыл атауы.

АҚТАРМАЛАУ Ақтармала етістігінің қимыл атауы.

АҚТАРТ= ет. Іші-сыртын түгел қарап сыртқа шығарту.

АҚТАРТУ Ақтарт етістігінің қимыл атауы.

АҚТАРУ Ақтар етістігінің қимыл атауы; қотару.

АҚТАРЫ зат. өс. Тарының ерте пісетін түрі.

АҚТАРЫЛ= ет. 1. Ішіндегі заттын, судың т.б. лақ етіп, қотарыла төгуді; шашылуды. 2. Аударыстырылу, қопарылу. 3. ауыс. Іштегі ойдың түгел сыртқа шығарылуы.

Ақтарыла қуанды. Есі шығып қуанды, мәз-мәйрам болды. **Ақтарылып сөйледі [айтты].** Еркін, көсіле сөйледі.

АҚТАРЫЛҒЫШ сын. Аңқылдақ, аңғал, барын айта салатын.

АҚТАРЫЛУ Ақтарыл етістігінің қымыл атауы; ашу, ой-сырдың сыртқа шығарылуы.

АҚТАРЫШ-ТӨҢКЕР = ет. 1. Астын-үстіне шығарып, түк қоймай түгел қарау. 2. ауыс. Өткен-кемкенді тексеру, анықтау.

АҚТАРЫС = ет. 1. Аударыстыру, іздестіру. 2. ауыс. Іштегі ойларын айтысты, сырласты.

АҚТАРЫСТЫР = ет. Аударыстыру, сапырстыру, іздестіру.

АҚТАРЫСТЫРУ Ақтарыстыр етістігінің қымыл атауы.

АҚТАРЫСУ Ақтарыс етістігінің қымыл атауы.

АҚТАС зат. жерг. Әк.

АҚТАС = ет. Сөйлесіп ақталысу, ашылысу.

АҚТАСПА зат. өс. <лат. astragalus brachyurus> Бүйкігі 30-90 см-дей, шөл-шөлейтті, құмды жерлерде өсетін бұршақ тұқымдасы, таспа туысына жататын өсімдік түрі.

АҚТАСПАШӨП зат. өс. <лат. astragalus cognatus> Бұршақ тұқымдасы, таспа туысына жататын шөптесін өсімдік түрі.

АҚТАСУ Ақтас етістігінің қымыл атауы.

АҚТАТ¹ = ет. Азартқызу, әктету.

АҚТАТ² = ет. Піштірту, кестірту.

АҚТАТУ Ақтат етістігінің қымыл атауы.

АҚТАТЫР зат. Жазық сазды жер.

АҚТАУ¹ Ақта етістігінің қымыл атауы. 1. сөйл. Үйді әктеу, азарту. 2. Жақтау, дұрыс деп таны қолдау. 3. Өзін кінәсіз деп көрсету, кір жуытпау, өз кемшілік, кінәсін жасырып, шәк келтірмеу. 4. құқық. Қылмыс уақиғасы айқындалмаған, сотталушының әрекетінде қылмысты құрайтын нышандар болмаған немесе оның қылмыс істеуге қатысқандығы дәлелденбеген кезде шығарылатын сот үкімі.

АҚТАУ² Ақта⁴ етістігінің қымыл атауы; құтпан малды аталық қуатынан қан шығармай айыру, пішу.

АҚТАУҚАЛАҚАЙ зат. өс. <лат. lamium album> Қалақайлар тұқымдасы тауқалақайлар туысына жататын өсімдік түрі.

АҚТАУШЫ зат. 1. сөйл. Әктеуші, үйді азартушы. 2. Жақтаушы, сөзін сөйлеуші. 3. заң. Қорғаушы, адвокат.

АҚТАЯҚ¹ зат. көне. Ханның, патшаның шабарманы.

АҚТАЯҚ² зат. жерг. Мұрап.

АҚТАЯҚ³ зат. кәс. Балықты аудан сүзін алатын құрал, сүзекі, сүзгі.

АҚТАЯУ зат. кәс. Ақтаяқ³ (балықты аудан сүзін алатын құрал).

АҚТЕҢГЕ зат. бейн. Адал, еңбекпен табылған ақша, мал, мүлік

АҚТЕРЕК зат. өс. <лат. populus alba> Талдар тұқымдасы, терек туысына жататын қабығы ақшыл өсімдік.

АҚТИІН зат. зоол. <лат. siurus vulgaris> Сусарлықтар тұқымдасына жататын терісі құрды жыртқыш аң, ақ сүтті тышқан.

АҚТОҒАН зат. Қатты тасыған өзен суынан бөлініп қалған, бірақ тасқын қайтса да, өзенмен арасы қосылып жататын қобы су.

АҚТОҚАЛ зат. өс. Арпа, бидайдың қылтансыз түрі.

АҚТОН зат. сөйл. Бидайдың қабығы, қауызы.

АҚТОПАЛАҢ зат. вет. <enterotoxemia> Көктемде және күзде ұсақ малда кездесетін жұқпалы ауру, жас қойдың ұлаңу салдарынан аузынан көбік ағып, аяқ асты өле салатын індет; секіртпе.

АҚТОРТА зат. жерг. 1. Аққайраң. 2. ауыс. Денесі ақ, сиду өйел.

АҚТОРЫҚ зат. тар. этн. Патшалық Ресей кезінде Ертіс жағалауындағы әскерилер есебіне берілген жерлеріндегі қазақтар жалға алып пайдаланатын, қазақ ауылдары түтін басына 40-50 тыын молшерінде салым төлеп тұрған жайылым.

АҚТҰЗДЫҚ зат. этн. тамақ. Айран, қатық, іркіттен жасалатын тұздық.

АҚТҰЙҒЫН зат. зоол. <лат. falco peregrinus> Қаршыға тұқымдасына жататын алғыр, жыртқыш құс.

АҚТҰЙҒЫНДАЙ сын. Ақтұйғын сияқты, ақтұйғын тәрізді.

АҚТҰМСЫҚ; ақтұмсық қарға. зоол. <лат. corvus frugilegus> Сулы және ағашы мол жерлерді мекендейтін торғайлар отрядының қарға тұқымдасына жататын құс.

АҚТҰНЖЫР зат. саят. Қаршыға тәрізділерге жататын қыран құстың түрі.

АҚТҰҢҒИЫҚ зат. өс. <лат. цумрphaealbe> Тұңғық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін су өсімдігі.

АҚТҰТ зат. өс. <лат. mogus alba> Тұт тұқымдасына жататын ағаш.

АҚТҰЯҚ¹ зат. анат. <лат. linea alba> Жылқы тұяғының сыртқы қара мүйізі мен ішкі табанға байланысқан жері.

АҚТҰЯҚ² зат. өс. Көпжылдық дәрілік өсімдік.

АҚТҰЙЕЖОҢЫШҚА зат. өс. <лат. melilotusallus> Бір көбінесе екі жылдық, бүйкігі 5-15 см жететін тұзу сабақты, түкті, шөпсабақтас өсімдік.

АҚТҰЙМЕШ¹ зат. тағам. этн. Шикі тарының ақталған түрі.

АҚТҰЙМЕШ² зат. тағам. этн. Қауын қағы мен талқанды келіге салып пұйп жасалатын тағам.

АҚТҰЙРШҚ зат. физиол. <грек. leukos – ақ, kytos – жасуша> Бактерияларды, сонымен бірге бұзылып бара жатқан жасушаларды да құртып жіберетін қан жасасушы мише; лейкоцит.

АҚТҰЛКІ зат. зоол. <лат. alorex lagopus> Ит тұқымдасына жататын жыртқыш аң.

АҚТҰН¹ зат. геогр. Жоғарғы ендіктерде байқалатын жазғы жарық түн.

АҚТҰСТІЛК зат. биол. <лат. albus> Теріге, шашқа, көздің қабығына белгілі бір түс беруге жауапты меланин пигментінің туя біте жоқ болуы.

АҚТҰТЕК зат. Ат құлағы көрінбейтін қарлы боран.

АҚТЫ¹ сын. Сүтті, сүті көп.

АҚТЫ²: ақты қой. Ақтылы қой [ала жылқы].

АҚТЫҒЫНДА үст. Ақырында, ақыр аяғында, ақыр соңында.

АҚТЫҚ¹ зат. 1. Қардың, сүттің түсіндей апақ болушылық. 2. ауыс. Адалдық, пәктік, кінәсіздік, жазықсыздық.

Ақтық жол. Дұрыс бағдар, тура бағыт, ақиқатқа бастайтын жол.

АҚТЫҚ² зат. көне. этн. 1. Ескі наным бойынша киелі, қасиетті жерлерге байлап, ілінетін шүберек. 2. Ем-дом жасағаны үшін тәуіп, емші, балгерлерге берілетін жоралғы зат. 3. жерг. Ақ мата, кездеме түрі.

Ақтық байлау. этн. Өзге ауылдан келген қымыздың ыдысын қайтаранда байлайтын ақ мата.

АҚТЫҚ³ сын. Соңғы, ақырғы.

Ақтық демі таусылғанша. Жан тәсілім болғанша; ең соңғы деміне дейін. **Ақтық демі**

шықты. Қайтыс болды, соңғы тынысы үзді. **Ақтық дос.** діни. Өмірінің соңына дейін дос болып өтетін адам, айнымас дос, ақыреттік дос. **Ақтық күшін жұмады.** Бар күшін сарп етті, жан-тәнімен істеді. **Ақтық [соңғы] сөз.** Жантәсілім берер алдындағы ақырғы сөз, тілек. **Ақтық тілек.** Ең соңғы тілек, өтініш.

АҚТЫ-ҚАРА зат. сөйл. **Ақ-қара.** Ақты-қарасын айырды. Оң-терісін, дұрыс-бұрысын анықтады.

АҚТЫ-ҚЫЗЫЛДЫ сын. Қызылды-жасылды, әртүрлі түс аралас.

АҚЫЛИЯ сын. ескікіт. Саналы, ақыл-ойлы.

АҚТЫЛЫ¹ сын. көне. Ағы аралас.

АҚТЫЛЫ²: ақтылы қой [ала жылқы]. Мыңғырған мал, қыруар көп тұяқ.

АҚТЫЛЫ-ҚАРАЛЫ сын. Ақ-қарасы аралас.

АҚТЫМЫҚ сын. Желсіз, тып-тыныш, тынық. // Теңіздей мүлгіген тыныштық.

АҚТЫРНА зат. зоол. <лат. grus leucogeranus> Қанатының цыиы гана қара, қауырсыны бірыңғай ақ тырна.

АҚТЫРНАҚ зат. ауру. Тырнақтың үстін жауып қалатын қатты ақ қабыршақ.

АҚТЫШҚАҚ зат. вет. <лат. colibacteriosis> Құлын, торай, қозы, балапан, көбінесе бұзау ауыратын жұқпалы ауру.

АҚТІПЕР зат. Ақ үй, киіз үй.

АҚТІПЕРДЕЙ сын. Ақтігер сияқты, ақтігер тәрізді.

АҚТІКЕН зат. өс. <лат. nitrraria> Түйетабандар тұқымдасына жататын, жапырақтары мен сабақтары ақшыл түсті өсімдік.

АҚУАЛЫҚ зат. сөйл. Тақуалық.

АҚУЫЗ зат. 1. Жұмыртқаның ағы. 2. биол. Аза тіршілігіне қажетті күрделі органикалық заттар. 3. Төлдеген малдың сарыуыздан кейінгі сүті. // Мезгілі толмаған, жетілмеген.

АҚУЫЗДАЙ сын. Бұзылмаған, таза, балауса, балғын.

АҚҰНТАҚ зат. егін. Паразит саңырауқұлақтар қоздыратын бау-бақша өсімдіктері ауруы.

АҚҰНТАҚТЫ сын. Ақұнтақ кеселін қоздыратын, ақұнтағы бар.

АҚҰРЫҚ зат. кәс. Қауынның ірірек келген, дәнінің түсі ақ, қабығы қатты, етті тәтті түрі.

АҚҰЙ¹ зат. этн. 1. Ақ киіз жабылған үй. 2. Хандар мен сұлтандарға, ауқатты адамдарға арналып тігілетін үй.

АҚҰЙ² зат. дипл. көне. сөйл. **Ақүйлі аманат.**

АҚҰЙ³ зат. саяси. АҚШ президентінің қызмет орны.

АҚҰЙЛІ: ақүйлі [ақүй] аманат. көне. тар. дипл. Ежелгі қытайша заманынан қазақ хандығы жойылғанға дейінгі дипломатиялық қатынасты білдіретін цыым: жеңілген елдің басшысының жеңген жақтың қоластына туған ұлын үй-мүлкімен кепілдікке жіберетін аманаты.

АҚҰРПЕК зат. 1. Жүрі жаңа шығып келе жатқан, ұла қауырсынды балапан. 2. ауыс. Бұғанасы қатпаған жас бала.

АҚҰРПШҚ зат. сөйл. **Ақұрпек.**

АҚҰРПШКЕН = ет. Шашақтану, жайылу.

АҚҰРПШКЕНУ Ақұрпшкен етістігінің қымыл атауы.

АҚҰРПЛЕН = ет. Сауын малдың сүті қайта бастауы, суалуы.

АҚҰРПЛЕНУ Ақұрпілен етістігінің қымыл атауы.

АҚША¹ зат. 1. Сауда-саттық кезінде құн өлшемі ретінде пайдаланылатын металл және баалы қағаз. 2. экон. Жалпыға бірдей балама ретінде барлық басқа тауарлардың құнын көрсететін ерекше тауар. **Ақша айналымы**. экон. Ақшаның айналым аясындағы қозғалысы, оның айналым және төлем түріндегі қызметі. **Ақша айналымының заңы**. қаржы. Айналымға қажет ақша мөлшерін анықтайтын экономикалық заң. **Ақша айырбас**. экон. Айналымдағы ақшаны жаңа ақшаға айырбастау; ақша реформасы. **Ақша араласқан жерде есеп-қисап керек**. Ақша есептеусіз, ретсіз жұмсалса, шашылып кетеді, ақшаны есеппен жұмсау дұрыс деген мағынада. **Ақша аударымы**. экон. Пошта, банк байланысы арқылы бір жерден екінші жерге ақша жіберу. **Ақша баптары**. қаржы. Қолда бар валюта бірліктері, активтер және валюта бірлігін нақты немесе белгіленетін сомаларда алу немесе төлеу жөніндегі міндеттемелер. **Ақша белгілері**. қаржы. Құн белгілері; а.б. банкноттар, құны монетада көрсетілген атаулы құрныан төмен, ұсақ монеталар болып табылады. **Ақша берді**. сөйл. Пара берді, сатып алды. **Ақша бірлігі**. экон. Ауыс-түйіске жүретін ақша түрі, мөлшерлі өлшем. **Ақша даулады**. Ақша беруін талап етті. **Ақша деген мал шықты**. Байлықты, барлықты көрсететін қазақ даласындағы негізгі өлшем – малдың орнын ақша басты деген мағынада. **Ақша жеу**. сөйл. Ақшаны заңсыз ұрлап пайдалану. **Ақша жүйесі**. экон. Белгілі бір елде қалыптасып, әдетте заңмен бекітілетін ақша айналымын ұйымдастыру түрі. **Ақша кеңістігі**. экон. Ақшаның белгілі бір аймақта өз күшін сақтауы. **Ақша қоймасы**. қаржы. Бұл ақша қаражаттары және құндылықтар мен құжаттарды сақтау мақсатында кассалық жұмыс үшін банктерде арнайы ұйымдастырылатын бөлме. **Ақша қорланымы**. экон. Кәсіпорындарда жасалатын қоғамның таза табысы. **Ақша құны**. экон. Ақша өлшеміне айырбастауға болатын тауарлар мен қызмет көрсету мөлшері. **Ақшаның күнсіздануы**. экон. Ақшаның сатып алу қабілетінің төмендеуі. **Ақшаның татын жалаған**. сөйл. Саран, ешкімге қайыр қылмайтын. **Ақша рыногы**. экон. Ақша қаражатымен тауарларды сату және сатып алу аймағы. **Ақша салды**. а) Сақтық кассасына ақша өткізді. ә) Карта, лото, домино сияқты ойындарда ұтып алу үшін ортаға ақша жинады. **Ақша тапты**. сөйл. Дүние жинады, еңбек етіп, жалақы алды. **Ақша төкті**. сөйл. Мол ақша жұмсады. **Ақша түсті**. а) сөйл. Мекemenің есепшотына, жеке есепшотқа айлық сомасы аударылды, еңбекақы берілетін болды. ә) Қалталы болды, ақшалы болды.

АҚША² сын. Ақшыл, ақ түсті.

Ақша бет. поэт. Аққұба, жас сілу қыздың немесе әйелдің дидары. **Ақша беттен [жүзден] нұр тайды [кетті]**. Жүзі солғын тартты, қартайды, ажары кетті, сиртулығы көмескіленді. **Ақша бұлт**. Ашық күнде аспанда қалың жүретін будақ-будақ ақ бұлт. **Ақша қар**. Жаңа жауған таза, ұнта қар. **Ақша қардай**. Жаңа жауған қар сияқты аппақ, кіршіксіз. **Ақша маңдай**. поэт. Сілу, аққұба, кең маңдайлы адам.

АҚШАБАҚ зат. зоол. Ақ түсті ұсақ балық.

АҚШАҒАЛА зат. зоол. <лат. pagophila eburnea> Түсі сұрғылттау ақ, тұмсығы сары, шағала тәрізділер отрядына жататын құс; өзін шағала.

АҚШАҒАЛАДАЙ сын. Ақшағала сияқты, ақшағала тәрізді.

АҚШАҒЫРМАҚ сын. Ақшыл-көгіс түсті. **АҚШАДАЙ** үст. 1. Ақша тәрізді, ақша сияқты. 2. сөйл. **Ақшалай**.

АҚШАЙЫР зат. өс. <лат. gnaphalium luteoalbum> Ақшайыр туысына жататын ақшылсары түсті майлы өсімдік.

АҚШАҚҰМАР сын. Дүниеге көзі тоймайтын, ақшажанды, тиыншыл.

АҚШАЛА¹ ет. сөйл. Сату, ақшаға айналдыру.

АҚШАЛА² ет. Ақшыл түске айналдыру, ағарту.

АҚШАЛАЙ үст. Ақша түріндегі, ақшамен, ақшаға шаққандағыдай.

Ақшалай айып. құқық. Лауазымды адамдарға белгілі бір құқықты бұзғаны үшін қолданылатын мүліктік сипаттағы ықпал ету шарасы. **Ақшалай қаражат**. экон. Субъектінің кассасы мен шоттарындағы банктердегі ақша, қолма-қол, салт ақша. **Ақшалай өтем**. экон. Ұйымда оның барлық төлемдерді белгіленген мерзімде қайтару үшін қажетті нақты ақшаның деңгейі.

АҚШАЛАЙ-ЗАТТАЙ үст. Әрі ақша, әрі зат түрінде.

Ақшалай-заттай лотерея. Лотерея билеттерін тарату, сату арқылы халықтың ақшалай қаражатымен ерікті түрде игілікті іске тарту түрі.

АҚШАЛАП зат. этн. Айранды, іркітті, кейде құрт жасайтын сүзбелі суга араластырып жасайтын салқын сусын.

АҚШАЛАТ ет. сөйл. Ақшаға айналдыру.

АҚШАЛАТУ Ақшалат етістігінің қимыл атауы.

АҚШАЛАУ Ақшалау етістігінің қимыл атауы; сату.

АҚШАЛЫ сын. 1. Ақшасы бар, ақшасы көп, қалталы. 2. Сатулы, ақша төлейтін.

АҚШАЛЫҚ зат. жерг. Ақша салатын қалта, шилан.

АҚШАМ зат. 1. Қараңғы түсе бастаған кез, іңір, апақ-сапақ кез. 2. діни. Күн батып, ымырт түскен кезде оқылатын мұсылманның бес уақыт парыз намазының төртіншісі.

Ақшам батты. Қараңғы болды, қас қарайды, ымырт үйірілді. **Ақшам жамылды**. Далаға қараңғы түсті, күн батты. **Ақшам жамырады**. Қараңғы түсті, ымырт үйірілді. **Ақшам намаз**. Ақшам (күн батып, ымырт түскен кезде оқылатын мұсылманның бес уақыт парыз намазының төртіншісі). **Ақшам өтті**. Түн болды, әбден қараңғы түсті. **Ақшам шапан**. Үйде киетін жамылғы.

АҚШАМҒАША үст. сөйл. Ақшамға дейін, күн батқанға шейін.

АҚШАМСОҚЫР зат. мед. <грек. hemera – түн, alaos – соқыр, ops – көру> Көздің жарық жеткіліксіз жағдайда ымырт жабылып, қараңғы түскен кезде, түнде нашар көруі.

АҚША-НЕСИЕ зат. экон. Қарызға берілетін қаражат.

Ақша-несие дағдарысы. экон. Ақша-несие саласындағы артық өндірудің айналым соғатын кезеңдік дағдарыстары немесе тотенше экономикалық және саяси оқиғалар туғызған қайшылықтары. **Ақша-несие саясаты**. экон. Ақша айналыммен несиені саласындағы экономикалық өсуді реттеуге, инфляцияны тежеуге т.б. бағытталған шаралардың жиынтығы.

АҚШАҢДА ет. Көзін алақпату, алақ-жұлақ аларту, бақшио.

АҚШАҢДАУ Ақшаңда етістігінің қимыл атауы.

АҚШАҢДАТ ет. Көзін алақпату, бақшио.

АҚШАҢДАТУ Ақшаңдат етістігінің қимыл атауы.

АҚШАҢҚАН сын. Сүттей ақ, аппақ.

АҚШАСЫЗ сын. Ақшасы жоқ.

АҚШАТАЙ зат. өс. <лат. astragalus ammodendron> Құмды шөлдерде жиі кездесетін, бұршақтұқымдасына жататын бұта.

АҚШЕЛЕК¹ зат. этн. Піскен еттің бөліктері мен жіліктің майы араластырылып жасалатын тағам.

АҚШЕЛЕК² зат. вет. <лат. anthrax> Негізінен түіде, кейде итте, мысықта кездесетін индет.

Ақшелек келгір. қарғ. Түйе малына айтылатын қарғыс.

АҚШЕШЕК зат. өс. <лат. arabis> Ақгүлді өсімдік.

АҚШИ зат. этн. Ел кезіп адам емдеумен айналысатын балгердің қазақы атауы.

АҚШИ ет. 1. Көздің шақыраюы. 2. Ашу шақыру, тік келу.

АҚШОЛАҚ¹ зат. Қысқа киім.

АҚШОЛАҚ² зат. өс. Дәні ірілеу сұлының түрі.

АҚШОМ зат. көне. Алыс жерден астық алып қайту үшін шығатын түйелі керуен.

АҚШОМШЫ зат. Ақшом тарта шыққан адамдар.

АҚШӨП зат. өс. сөйл. **Өлеңшоп**.

АҚШУАҚ¹ зат. өс. <лат. pardugus> Жусантұқымдасына жататын, малды семіртуде маңызы зор көпжылдық шөптесін өсімдік немесе шала бұта.

АҚШУАҚ² зат. Күн нұры, күн сәулесі.

АҚШУЛАН сын. Ақшыл (алағат) сұрғылт.

АҚШҮНАҚ зат. өс. <лат. butomus> Сабағы борық тәрізді айналған батпақты жерде, суда өсетін шатыршағұлді көпжылдық, шөптесін өсімдік.

АҚШЫ зат. көне. Балгерлік жасап ел ақтаушы.

АҚШЫЛ сын. Бозғыл, қылаң.

Ақшыл сары. Азы басым сары тұс. **Ақшыл сепкілгүл**. өс. <лат. fritillaria pallidiflora> Лалагүлділер тұқымдасының сепкілгүл туысына жататын көпжылдық жуашықты өсімдік. **Ақшыл тартты**. Бозарды, ағарды.

АҚШЫЛДАН ет. Ақшыл тарту, ағару.

АҚШЫЛДАНУ Ақшылдан етістігінің қимыл атауы.

АҚШЫЛДЫҚ зат. **Бозғылдық**.

АҚШЫЛ-ҚОҢЫРҚАЙ сын. Бозғылт қоңыр.

АҚШЫЛТ сын. **Ақшылдау**.

АҚШЫЛТЫМ сын. Сәл гана ақшылт, ақшылдау.

АҚШІЛК зат. өс. <лат. salix lappinum> Тал тұқымдасына жататын бұта.

АҚШІРІК зат. бот. Бұршақ, күнбағыс, сәбіз, тияз, жүзім т.б. кеселі.

АҚЫ зат. 1. Істеген еңбегі үшін төленетін төлем, еңбектің өтеуі. 2. Бір заттың баасы, нарқы, құны; соған лайықты ақша, зат, мүлік. 3. Аласы, алашақ. 4. Пара, ауызбастырық. 5. ауыс. Парыз, міндет.

Ақы алды. Төлемін алды. **Ақы даулады [сұрады]**. Еңбегінің, дүние-мүлкінің қайтарымын талап етті. **Ақысы бар**. Есесі кеткен, ала алмаған өші бар. **Ақысы кетті**. Есесі кетті, біреуге жем болды. **Ақысын берді [өтеді]**. Борышын өтеді, өтеуін қайтарды. **Ақысын бермеді**. Кісінің ақысын, еңбегін жеді. **Ақысын**

жеді. Біреудің еңбегін қанады, еңбекақысын бермеді. Ақысын жібермеді. Есесін қайырды, зиян шекпеді. Ақысын кешті. Ризалығын берді, кешірді. Ақы төледі. Еңбегінің өтемін берді.

АҚЫҚ ар. зат. мин. <грек. achats> 1. Асыл, қымбат тас. 2. хим. Оксидтер тобына жататын кварц минералының жасырын кристалды, талшық құрылымды түрі.

Ақық моншақ. Ақықтан тізілген моншақ.
АҚЫҚТА= ет. зерг. Ақық салты өшекейлеу.

АҚЫҚТАУ Ақықта етістігінің қимыл атауы.

АҚЫҚТАЙ сын. Ақық сияқты, ақық тәрізді.

АҚЫҚТЫ сын. Ақық орнатылған, ақықтан жасалған.

АҚЫЛ [ар. عقل] зат. 1. Адамның ойлау қабілеті, сана-сезім. 2. Пікір, пайдалы кеңес, өсиет. 3. ауыс. Дұрыс шешім, қиындықтан шығудың жолы, амал, айла.

Ақыл айтты. Дұрыс кеңес берді, жөн сілтеді, үйретті. **Ақыл алды.** а) Кеңесін тыңдады, айтқанын істеді. ә) Есенгіретті, есін жаулап алды. **Ақыл берді.** Кеңес берді, жөн көрсетті, ой салды. **Ақыл болды.** Үлгі болды, жөн көрсетті. **Ақылға алды.** Ескерді, еске алды. **Ақылға диқан.** Ақылға бай, ақылды, кемеңгер. **Ақылға жеңгізді.** Ақылға салып, мойындады. **Ақылға жеңдірді.** Ақылға келді, ақымақтық жасамады. **Ақылға келді.** Жөнге келді, сабасына түсті, өзіне-өзі келді. **Ақылға келмеген.** Ақылы толмаған, әлі оң-солын танымаған. **Ақылға кісен салды.** Ойландырмады, ойлануға мүмкіндік бермеді, айтқанын істемеді. **Ақылға қонбады.** Мига кірмеді, ұғынылмады. **Ақылға қонды.** Дұрыс көрінді, көңілінен шықты. **Ақылға салды.** Пайымдап көрді, ойланды, алды-артын байқады. **Ақылға сыймады.** а) Ойлап, түсіну мүмкін болмады. ә) Көңілге қонбады, сенімді болмады. **Ақылға сыйымды.** Көңілге қонымды, нанымды. **Ақылға сыйымсыз.** Көңілге қонбайтын, теріс. **Ақылдан айырылды [жарым болды].** Есінен адасты, жынданды. **Ақылдан адасты [ауысты, танды].** а) Есінен танды, есенгіреді. ә) Не істерін білмей, дал болды, састы, дағдарды. **Ақылдан шығарды.** Шатастырды, жаңылыстырды. **Ақылдың кенересі.** Ақыл-ойдың, көңілдің шарықтап жеткен шегі. **Ақылдың көзін байлады.** Еш нәрсені ойлапнады, аңдатпады, пайымдапнады. **Ақылдың толған кемесі.** стиль. Өмірде көргені көп, тәжірибесі мол, өте ақылды. **Ақыл енді.** а) Есейіп есі кірді, оң-солын таныды. ә) Түсінді, ақылға келді, білді. **Ақыл иесі.** Есті адам, істің рет-жөнін жақсы білетін адам; адамзат. **Ақыл кемтарлығы.** псих. Адамның танымдық мүмкіндіктерінің, ойлау қабілеттерінің кемістігі, ақыл жарымжандығы, жетімсіздігі. **Ақыл көрді.** Жөн көрді, дұрыс санады. **Ақыл көрінісі.** пед. Дұрыс тәрбие, жөн тірлік. **Ақыл кірді [енді].** Ақыл толысты, есі кірді. **Ақыл қашты.** Есінен айырылды, жөнін білмеді. **Ақыл қонбады.** Айтқанды ұқпады, түсінбеді, ақыл кірмеді. **Ақыл қонды.** Ақыл кірді, оң-солын таныды. **Ақыл қосты.** Дұрыс кеңес берді, ой салды. **Ақыл қылды.** Ақыл айтты, кеңес берді. **Ақыл құрды.** Ақылдасты, кеңесті. **Ақылменен жапсарын жабыстырды.** Ақылменен сөздің иінін қандырды, бітістірді. **Ақыл пісті.** Ақыл, есі толысты. **Ақыл пішті.** Тоқтамға келді, қорытты. **Ақыл салды.** Ақылдасты, кеңесті. **Ақыл сұрады.** Кеңес сұрады, ақылдасты, кеңесті. **Ақыл тапты.** Ретін, жөнін келтірді, амалын тапты. **Ақыл таразысына**

салды. Ой елегіне салып, екідеді, артық-кемін салмақтады, ойланды. **Ақыл тоқтатты.** а) Ер жетті, балалықтан арылды, кемеліне келді. ә) Көңілге қонды, дұрыс көрінді. **Ақыл тіс.** Әдетте кәмелеттен асқан шақта шығатын ең түпкі азу тіс. **Ақыл тісі шықты.** Ақыл жетілді, ес кіріп, есейді. **Ақылы алыс жаққа [алты саққа] жүгірді.** Әр ойдың соңына бір түсті, ойы онға бөлінді. **Ақылы алтыға, ойы онға [санға] бөлінді.** Не істерін білмей, дағдарды, бір тоқтамға келе алмады. **Ақылы артық.** Көрген-білгені мол, ақылды, тәжірибелі. **Ақылы атасынан асқан.** Ақыл оза туған, ақыл көп. **Ақылы ауды.** Ақылдан адасты, жынданды. **Ақылы ауу.** Есінен адасу, жындану. **Ақылы ауыс.** Есі ауысқан адам. **Ақылы ауысты.** сөйл. Есінен айырылды, жынданды. **Ақылы бар.** Есті, ақылды, тәжірибесі мол. **Ақылы барға [ақылға] – ишарат [ишарат сөз].** Ынталы адам айтпақ ойды бірден түсінеді, ымды білмеген, дымды да білмейді. **Ақылы басқарды.** Жетегіне ертті, ақыл айтты, дегенін істемді. **Ақылы бүтін.** Жынды емес, ақыл-есі дұрыс. **Ақылы жарым [жем, аз].** Ақыл-есі түгел емес. **Ақылы жетпеді.** Түсіне алмады, байыбына бара алмады. **Ақылы жоқ.** Ақымақ, ессіз, жарымес, ақыл-парасаты төмен. **Ақылы келте.** Ақымақ, есуас. **Ақылы кем.** Ақымақ, есуас. **Ақылы көзінде.** Терең ойламайтын, байыбына бармайтын. **Ақылы қашты.** а) жерг. Алжыды, ақыл келмеді, азайды. ә) Састы, абыржыды. **Ақылы қысқа [шолақ].** Терең ойламайтын, байыбына бармайтын, ақымақ. **Ақылы қысқа сабаз.** Ойланбайтын, ақымақтау адам. **Ақылымен аты шықты.** Жақсы, орынды істерімен көрінді, елге танылды. **Ақылына құлақ асты [салды].** Тыңдады, айтқанын мақұл көрді, айтқанын істеді. **Ақылын алыс жаққа [саққа] жүгіртті.** Әр нәрсені бір ойлап, әр нәрсеге бір байлам жасады, ақылдан дал етті. **Ақылынан адасты.** Есінен танды, алжасты, шатасты. **Ақылынан айырылды.** Есінен танды, адасты, алжасты. **Ақылынан [есінен] алжасты.** Есінен танды, ақылдан адасты. **Ақылынан жаңылды.** Есі шығып, адасты, сенделді. **Ақылына тексертті.** Ақылға салды, байыбына барды, жетті. **Ақылын аттамады.** Айтқанын істеді, дегеніне көнді. **Ақылын аямады.** Білгенін түгел айтты, жайып салды. **Ақылыңа болайын.** а) Жарымды ақыл бермедің, ақылдың өзіңе деген мағынада. ә) Тауып айтқан ақыл-кеңесіне риза болғанда айтылатын сөз. **Ақылы пісті.** Ой-өрісі жетілді, кемелденді. **Ақылы тапшы.** Ақымақ, ақыл кем. **Ақылы толды [толысты].** Есейді, кемелденді, оң-солын таныды. **Ақылы түзу.** Ақылды, дені сау. **Ақылы түсті.** Есін жиды, ақыл кірді.

АҚЫЛА= ет. Төлеу, сатып алу, құнын беру.

АҚЫЛАҚШЫ зат. сөйл. **Ақалақшы.**

АҚЫЛ-АЙЛА зат. Қиындықтан, жағдайдан шығудың жолы; әдіс, амал.

АҚЫЛАСТЫР= ет. Есен айырыстыру.

АҚЫЛАСТЫРУ Ақыластыр етістігінің қимыл атауы.

АҚЫЛАУ Ақыла етістігінің қимыл атауы.

АҚЫЛ-ӘДІС зат. Амал, тәсіл.

АҚЫЛҒӨЙ зат. Ақылшы, білімдар.

АҚЫЛҒӨЙЛІК зат. Ақыл үйретушілік.

АҚЫЛҒӨЙСУ Ақылғөйс етістігінің қимыл атауы.

АҚЫЛҒӨЙСІ= ет. Білгіш, біреуге ақыл үйреткен болу.

АҚЫЛҒӨЙСІН= ет. Білгіш, біреуге ақыл үйреткену.

АҚЫЛҒӨЙСІНУ Ақылғөйсін етістігінің қимыл атауы.

АҚЫЛДАЙ сын. Ақыл сияқты, ақыл тәрізді.

АҚЫЛДАС зат. Пікірлес, сырлас, жана-шыр.

АҚЫЛДАС= ет. Пікірлесу, кеңесу, ақыл қосу.

АҚЫЛДАСТЫР= ет. Кеңестіру, пікірлестіру, ақыл қостыру.

АҚЫЛДАСТЫРУ Ақылдастыр етістігінің қимыл атауы.

АҚЫЛДАСУ Ақылдас етістігінің қимыл атауы.

АҚЫЛ-ДҮКЕН зат. Ақыл-ойдың қазынасы.

АҚЫЛДЫ сын. Есті, парасатты, сана-сезімі жоғары.

Ақылды көз. Ойлы, тұнық көз. **Ақылды сөз.** Үлгілі, орынды сөз.

АҚЫЛДЫЛЫҚ зат. Естілік, саналылық.
АҚЫЛДЫМСУ Ақылдымсы етістігінің қимыл атауы.

АҚЫЛДЫМСЫ= ет. жағымсыз. Ақылды болып көріну, білгішсіну.

АҚЫЛДЫМСЫН= ет. жағымсыз. Ақылдысыну, білгішсіну.

АҚЫЛДЫМСЫНУ Ақылдымсы етістігінің қимыл атауы.

АҚЫЛ-ЕС зат. Сана-сезім, ой.

Ақыл-естен адасты. Есі ауды, есінен танды, есенгіреді. **Ақыл-есі кірді.** Есін жиды, өзіне-өзі келді. **Ақыл-есін алды.** Есін шығарды, састырды, елітті. **Ақыл-есі толды.** Есейді, оң-солын таныды.

АҚЫЛ-ЕСТІ сын. Саналы, жөн-ретін білетін.

АҚЫЛ-ЗЕРДЕ зат. Түйсік-түсінік, сана-сезім, парасат.

АҚЫЛ-КЕҢЕС зат. Пайдалы ой-пікір.

АҚЫЛКӨЗ зат. 1. Сезім мүшелерінің деректерін ақыл саралауынан өткізетін түйсік, үнемі ақылға жүзінуді әдетке айналдырған адамда болатын ерекше сана. 2. Парасаттылық, ғұламалық.

Ақылкөзбен бақты. Тереңнен ойлады, байыбына жетті. **Ақылкөзбен қарады.** Саналы түрде түсінді, байыптады. **Ақылкөзінің ауданы.** Ой-өрісінің, білімінің кеңдігі.

АҚЫЛ-КӨМЕК зат. Пайдалы кеңес, жәрдем.

АҚЫЛ-КҮШ зат. Ақыл-ес пен қуат-қайрат.

АҚЫЛ-ҚАЙРАТ зат. Ақыл-ес пен қуат-күш.

АҚЫЛМАН зат. Ақылғөй, ақылшы, кеңесші.

АҚЫЛ-ОЙ зат. Сана-сезім, ой-өріс.

Ақыл-ой еңбегі. Ғылыми, шығармашылық еңбек (қара жұмыс емес). **Ақыл-ой тәрбиесі.** пед. Балалардың ойлау қабілетін дамыту, зияткерлік санасын, дүниеге ғылыми қозғарсын жетілдіруге бағытталған іс-әрекет.

АҚЫЛ-ОЙЛЫ сын. Сана-сезімі мол, ой-өрісі кең.

АҚЫЛ-ПАРАСАТ зат. Сана-сезім, ой-өріс, білімділік.

АҚЫЛ-САНА зат. Ес, ақыл, ой.

АҚЫЛ-СЕЗІМ зат. Ой-өріс, сана-сезім, түйсінім.

АҚЫЛСЕРІК зат. Ақыл беруші, кеңесші.

АҚЫЛСӨЗ зат. Пайдалы кеңес, тәлім-тәрбие, дұрыс кеңес.

АҚЫЛСУ Ақылсы етістігінің қимыл атауы.

АҚЫЛСЫ= ет. Ақылды көрінуге тырысу, ақылдымсу.

АҚЫЛСЫЗ сын. 1. Ессіз, санасыз, ойсыз.

2. Ой-өрісі тар, ақымақ.

АҚЫЛСЫЗДЫҚ зат. Санасыздық, ессіздік, білместік.

АҚЫЛ-ТАРАЗЫ зат. Алды-артын болжаушылық, пайым.

АҚЫЛШЫ зат. Ақыл беруші, үйретуші, кеңесші.

Ақылшы тұтты. Ақыл-кеңесін тыңдады, кеңесші ретінде қабылдады.

АҚЫЛШЫЛЫҚ зат. Ақылдылық, естілік, саналылық.

АҚЫЛЫ¹ сын. Ақы төленетін, төлемді (тегін емес), сатулы.

Ақылы бөлім. пед. Оқу орындарының жанындағы ақылы түрде білім беретін құрылымдар. **Ақылы қызмет.** Ақшасына қызмет көрсету. **Ақылы оқыту.** Қазақстан Республикасы оқу орындарында азаматтарға төлемді білім беру жүйесі.

АҚЫЛЫ² м од. Абзалы, дұрысы, асылы деген мағынадағы қыстырма сөз.

АҚЫМ зат. 1. Көрдің өлік жерленетін орны, қуысы. 2. Кеудей қазылған үңгір.

АҚЫМАҚ [ар. أحق] сын. Ессіз, жөн білмейтін, парықсыз адам.

Ақымақ достан ақылды дұшпан артық. Бір нәрсе үйренуге болатын, үлгі болатындай жақсы қасиеті бар адам, қас та болса, осындай қасиеттен жүрдай жақынныңан артық деген мағынада. **Ақымдақтың** [тентектің] ақылы [есі] түстен кейін кіреді. **Парықсыз, ойсыз, ақылсыз адам,** істің байыбына бармайды, барса да кеш түсінеді деген мағынада.

АҚЫМАҚТА= ет. сөйл. Ақымақ ету, күлкі ету, әжуалау.

АҚЫМАҚТАН= ет. Еліру, есуастану.

АҚЫМАҚТАНДЫР= ет. Ақымақ ету, күлкі ету.

АҚЫМАҚТАНУ Ақымақтан етістігінің қимыл атауы.

АҚЫМАҚТЫҚ зат. Ақылсыздық, білместік, өкінішті іс-қылқ.

АҚЫМАҚШЫЛДЫҚ зат. сөйл. Ақымақтық.

АҚЫМАҚШЫЛЫҚ зат. сөйл. Ақымақтық.

АҚЫМДА= ет. Ақым шығару, ақымға қою.

АҚЫМДАУ Ақымда етістігінің қимыл атауы.

АҚЫН [ир. اخون] зат. этн. 1. Халық алдында суырыпсалма өлең шығарып не айтысқа түсіп танылған өнер иесі. 2. Поэзиялық шығарма жазумен айналысатын жазба әдебиеттің өкілі, өлең сөздің авторы.

Ақындар айтысы. Шаршы топ алдында суырыпсалма ақындардың сөз сайысы, жарысы. **Ақын көзбен үңілді** [қарады], бейне. Ізгі ой, игі ниетпен байыптады.

АҚЫН-ӘНШІ зат. Әннің сөзін өзі шығарып, өзі орындайтын адам.

АҚЫНДАЙ сын. Ақын сияқты, ақын тәрізді.

АҚЫНДАУ сын. Аздаған ақындығы бар, еттеп өлең жазатын адам.

АҚЫНДЫҚ зат. 1. Поэтикалық дарын, шабыт; өлең-жыр жазуға қабілеттілік. 2. Өлең жазумен айналысушылық.

Ақындық дауылы. поэт. Ақындық асау сезім, шабыт. **Ақындық жол.** Өлең шығарумен ицғылданатын өнер саласы. **Ақындық өнер.** Поэзиялық шығарма жазу және суырыпсалма өлең шығарып, айтысу өнері.

АҚЫН-ЖАЗУШЫ зат. Әдеби-көркем шығарма жазумен ицғылданатын, баспасөз бетінде, қоғамда танылған әдебиет өкілдері.

АҚЫНЖАНДЫ сын. Сезімтал, жаны нәзік; өлеңге құмар.

АҚЫН-ЖЫРАУ зат. Ақындар мен жырлаулар.

АҚЫН-ЖЫРШЫ зат. Ақындар мен жыршылар.

АҚЫНСУ Ақынсы етістігінің қимыл атауы. **АҚЫНСЫ**= ет. экспр. Өзін ақын деп санау.

АҚЫНСЫМАҚ сын. экспр. Еттеп ақындығы бар, өлең шығарып талаптанушы.

АҚЫНСЫН= ет. экспр. Ақын болғансу, өзін ақын деп санау.

АҚЫНСЫНУ Ақынсын етістігінің қимыл атауы.

АҚЫНША үст. Ақын сияқты, ақынға ұқсап.

АҚЫ-ПҮЛ зат. Ақша, қаржы.

АҚЫ-ПҮЛСЫЗ сын. Бос, тегін.

АҚЫР¹ [ир. آخر] зат. жерг. Малға жем-шөп салу үшін жасалған оттық.

АҚЫР² зат. 1. Соңы, аяғы, арты, түбі. 2. діни. Соңын білуді дегенге саятын Алла тағаланың 99 есімдерінің бірі.

Ақыр түп. Ең соңында. **Ақыры бар.** көне. Жалғасы бар. **Ақырын бақты.** Соңын күтті. **Ақырын берсін.** тілек. Жамандықтың, қайғының, көрген ауырталықтың, азаптың арты жақсылыққа ұлассын деген мағынада. **Ақырын көрді.** Соңына дейін күтті, шыдады. **Ақырын күтті.** Соңын күтті, соңына дейін шыдады. **Ақырын оңар** [оңарсын, оңда]. тілек. Қайғырын берсін, түбі жақсылық болсын деген мағынада. **Ақырын сұра.** Сабыр ет, тәубе қыл, соңы дұрыс болсын де. **Ақырын тіледі.** Соңының жақсы болғанын өтінді, күтті. **Ақыры ұшықсыз болсын.** тілек. Аурудың арты жеңіл болсын деген мағынада.

АҚЫР³ зат. этн. Сыйымдылығы үлкен құдық басындағы мал суаратын науа.

Тас ақыр. этн. Тастан жасалған құдық басындағы мал суаратын науа.

АҚЫР⁴ [ар. آخر] үст. Аяғында, соңында, түбінде, күндердің күнінде.

Ақыр аяғы. а) Ең соңы, ең аяғы. ә) Керек десең, тіпті, өзгені былай қойғанда. **Ақыр бір күн.** Аяғында, соңында, түбінде, күндердің күнінде. **Ақыр соңы.** Ең соңы, ең аяғы, түбі. **Ақыр [ен] аяғы.** Ең ақыры, ең болмағанда, тіптен. **Ақырғы [ақтық соңғы] демі біткенше** [сөнгенше, тынғанша]. Өмірінің соңына дейін, өлгенше.

АҚЫР= ет. 1. Дұрысты қатты шығару, бақыру, айтайлау. 2. Ауру, зекіру, зілді үрмен сөйлеу. 3. ауыс. Аяздың, суықтың күшеюі, қатаюы.

АҚЫРАЙ= ет. 1. Көзін ақшиту. 2. ауыс. Едіреңдеу, әкіреңдеу.

АҚЫРАЙТ= ет. Көзін ақшиту.

АҚЫРАЙТУ Ақырайт етістігінің қимыл атауы.

АҚЫРАҚТА= ет. сөйл. Ақыраңда.

АҚЫРАМАШ зат. Білгілі бір науқанның, қарбалас шақтың соңы, ақыры.

АҚЫРАНДА= ет. Едіреңдеу, әкіреңдеу.

АҚЫРАНДАУ Ақыраңда етістігінің қимыл атауы.

АҚЫРАП [ар. عقر] зат. көне. Ескіше қазан айының аты.

АҚЫРАП зат. діни. Мұхаммед пайғамбардың қылыштарының самсам, зұлхажжа, қамқам сияқты теңеу-аттарының бірі.

АҚЫРАТ= ет. Зұлату, екпіндету, қатты шабу.

АҚЫРАТУ Ақырат етістігінің қимыл атауы.

АҚЫРАЮ Ақырай етістігінің қимыл атауы.

АҚЫРҒЫ сын. Соңғы, кейіні.

Ақырғы дем. Ең соңғы дем, соңғы әрекет, амал. **Ақырғы жол.** Жерлеу, о дүние. **Ақырғы жолға [соңғы сапарға] ұзатты.** Қайтыс болған адамды жерледі. **Ақырғы рет.** Ең соңғы рет. **Ақырғы сапарға аттанды.** Қайтыс болды, көз жұмды.

АҚЫРДА үст. 1. Ақырында, кейіннен, соңынан, түбінде. 2. Әйтеуір, бәрібір.

АҚЫРЕТ [ар. الآخرة] зат. діни. 1. Өлікті орайтын ақ мата, кебін. 2. жерг. Дәке. 3. Ақырет. 4. ауыс. Өлім, ажал, апат. 5. ауыс. Ақырзаман, азап өмір. 6. Азап, қиыншылық.

Ақырет күні. а) діни. Ақырзаман орнағанда өлген адамдардың тірліп, іс-әрекеттері таразыланатын күні. ә) Өлетін мезгіл, ақырзаман. **Ақырет күніндей.** бейн. Ақырет күні сияқты қиын-қыстау шақ. **Ақырет қамын қармады.** Өлімнің қамын жеді. **Ақырет сандық.** этн. діни. Кәрілік жасқа жеткен адамның о дүниелік болғанда тұтынатын, артын атқаруға қажетті ғырылтық заттарды салып сақтайтын сандық. **Ақырет сапар.** Соңғы сапар, о дүниеге аттанар сапар, жерлеу. **Ақыреттегі сөзін айтқызы.** Аит-су ішкізді. **Ақыретте екі қолым жағанда.** Өлгенде де, о дүниеде де алысып өтемін, есе-кегімді о дүниеде де сұраймын деген мағынада айтылады. **Ақыретің мамыр болсын!** Ақырет күнің денеңе жұмсақ тисін.

АҚЫРЕТ-АЗАР зат. Бәле, азап, қиындық.

АҚЫРЕТТЕ= ет. сөйл. Кебіндеу.

АҚЫРЕТТЕЙ сын. 1. Кебіндей, кебінге ұқсас. 2. ауыс. Азапты, өте қиын.

АҚЫРЕТТЕУ Ақыретте етістігінің қимыл атауы.

АҚЫРЕТТІК¹ зат. Кебін.

АҚЫРЕТТІК² сын. Мәңгілік, айнымас, өмірдің соңына дейін.

Ақыреттік дос. Өмір бойғы тату адам, мәңгілік жолдас. **Ақыреттік кісі.** Өмір бойы бірге болатын адам; жұбай.

АҚЫРЕТШІЛ сын. діни. Құдайшыл, діниші.

АҚЫРЗАМАН [ар. آخر الزمان] зат. діни. 1. <грек. apokalypsis> Адам баласының және бүкіл әлемнің ең соңғы тағдыры туралы ерте замандардан бері қалыптасқан түсінік. 2. ауыс. Қиын-қыстау шақ, қысталаң кез. 3. ауыс. Торығу, сарыуайымшылық, пессимизм. 4. экспр. Қиын, бір сұмдық. 5. ауыс. Азып-тозған уақыт, азған заман, соңғы уақыт.

Ақырзаманды орнатты [орнады]. Бар қиыншылықты үйіп-төкті, сарыуайымға салыңды. **Ақырзаманды тақады.** Қиыншылықты үйіп-төкті, үмітін үзді. **Ақырзаманды төндірді.** Жөнсіз уайым-қайғы орнатты. **Ақырзаман туды.** Аса ауыр, қиын іс болды.

АҚЫРЛА= ет. сөйл. Бітіру, тауысу, аяқтау.

АҚЫРЛАС сын. Пікірлес, ниеттес.

АҚЫРТ= ет. Бақырту, айқайлату.

АҚЫР-ТАҚЫР үст. 1. Бүтіндей, біржолда. 2. Ең ақыры, ең соңы.

Ақыр-тақыр болды. Түк қалмады, бітті.

АҚЫРТАС зат. көне. **Тасақыр.** Тастан салынған ескі архитектуралық құрылыстың орны.

АҚЫРТУ Ақырт етістігінің қимыл атауы. **АҚЫРУ** Ақыр етістігінің қимыл атауы; бақырып-шақыру, айқайлау.

АҚЫРЫ үст. Соңында, ақыр аяғында.

Ақыры не керек. сөйл. Сөйтіп, қысқасын айтқанда.

АҚЫРЫ сын. Қазыр, тақыр, татыр, айтақыр.

АҚЫРЫМ зат. жерг. Сұр еттің сорпасына айран, қатық немесе қымыз қосып сабыртып ішетін қышқыл сусын.

АҚЫРЫН үст. 1. Жай, аспай-саспай, баяу. 2. Бәсең дауыспен. 3. Ептеп, жайымен. 4. Сәл, сәл ғана, болар-болмас. // Байқа, абайла.

Ақырын жүріп, анық бас. Байыптеп, оң-солға қарап, ақылға салып өмір сүр деген мағынада айтылады.

АҚЫРЫН-АҚЫРЫН үст. Біртіндеп, жайлап, білдірмей.

АҚЫРЫНДА үст. 1. Аяғында, соңында, түбінде. 2. Сөйтіп, сонымен, не керек.

АҚЫРЫНДА= ет. Баяулау, саябырсу.

АҚЫРЫНДАП үст. 1. Жайлап, ептеп. 2. Бірте-бірте, жайымен, бабымен.

АҚЫРЫНДАТ= ет. Баяулату, жайлату. **АҚЫРЫНДАТУ** Ақырындат етістігінің қимыл атауы.

АҚЫРЫНДАУ Ақырында етістігінің қимыл атауы.

АҚЫРЫП-БАҚЫР= ет. Қатты айғайлау, бақырып-шақыру.

АҚЫРЫП-ЖЕКІР= ет. Қатты айғайлау, бақырып ұрсу.

АҚЫРЫП-ЖЕКІРУ Ақырып-жекір етістігінің қимыл атауы.

АҚЫРЫП-ЗЕКІР= ет. сөйл. Айқайлап, зілденіп ұрсу.

АҚЫРЫС= ет. Өзара бақырып-шақырып ұрсысу.

АҚЫРЫС-ЖЕКІРІС зат. Айғай, ұрыс.

АҚЫРЫСУ Ақырыс етістігінің қимыл атауы.

АҚЫСЫЗ сын. Тегін, бос.

Ақысыз оқу. а) Социалистік елдерде халық ағарту ісін ұйымдастырудың негізгі принципі, тегін оқу оқыту жүйесі. ә) Қазақстан Республикасының мемлекеттік оқу орындарындағы азаматтарға тегін орта және жоғары білім беру жүйесі.

АҚЫСЫЗ-ПҰЛСЫЗ сын. Тегін, бос, төлемсіз.

АҚІРІМШІК зат. Бістық сүтке іріткі құйып (мәйек қосып) жасалатын тағам.

АЛ¹ сын. Түстің қанықтығын білдіретін, дербес қолданылмайтын көмекші сөз.

Ал гүл қақты. бейн. Жайнады, құлтырды. **Ал күрең.** а) Ашық күрең, қызғылт. ә) Жарқын, қызықты. **Ал қара.** Қою қара, қап-қара, шымқай қара түс. // Жылтыр, шымқай қара түсті жылқы. **Ал қара көк.** Қарасы басым көк түс. **Ал қызыл.** Ашық қызыл түс, нартттай, шымқай қызыл. **Ал қызыл бет [шырай, түр, оң, жүз].** Ұшына қан теуіп, қызарған, қызыл шырайлы жүз.

АЛ² сын. көне. Өтірік, жалған, алдамшы (алдау сөзінің түбірі).

АЛ³ шыл. Салыстырмалы, қарсылықты мағына білдіретін сөз.

Ал енді. а) экспр. Ал, қане, қанеки. ә) Осыдан кейін, келесі кезекте. б) сөйл. экспр. Тіпті бар жоқ, тіпті деген мағынадағы таңғалу немесе қатты күйінуді білдіретін күшейткіш сөз.

АЛ⁴: ал ініндік. көне. Иықтан саусаққа дейінгі тұтас қол.

АЛ⁵ од. 1. Қанекей, қане, айда. 2. Біреудің назарын өзіне қарату үшін айтылатын сөз. 3. Бір оқиганың жалғасын, әрі қарай қалай дамығанын білу үшін қолданылады. 4. Айталық, солай делік.

АЛ= ет. 1. Қолға ұстау, көтеру. 2. Бір

нәрсеге ие болу, тәуелдеу, меншіктеу. 3. Пайда түсіру, кіріс кіргізу. 4. Жинау, теру. 5. Үйлену, жұбайлы болу, отбасын құру. 6. Тамақ жеу, ішу. 7. Басқа жерді жаулау, өзіне қарату, бағындыру. 8. Аң ұстау. 9. Иттің немесе жыртқыш аңның тістеуі, қабуы. 10. Арнайы жолданған бір заттың қолға келіп тиюі, жетуі.

11. Белгілі бір ұйымға мише етіп қабылдау: әскер қатарына шақыру немесе белгілі бір оқу орнына қабылдау, қызметке орналастыру. **12.** Тұрған жерінен, орнынан қозғау, өкету. **13.** Басқимді, не басқа бір затты шешу, сыпыру. **14.** Ажал жету, өлу. **15.** Қып, қырқып тастау. **16.** Қызмет орнынан босату. **17.** Азайту, кеміту. **18.** ауыс. Салыстырып көру, байқау. **19.** Ауыстыру, тең көру, айырбастау, тең келтірмеу. **20.** Сатып алу. // Күрделі етістіктің құрамында тұрып, негізгі қимылдың жүзеге асу, аспау мүмкіндігін көрсететін, қолдан келу, келмеуді білдіретін көмекші етістік.

Ала жөнелді. а) Ала қашты. ә) Жалғастырып іліп өкетті, ұластырды. **Ала кетті.** а) Бірге өкетті, қалдырмады. ә) Құр кетпеу, біреуді қоса күйдіру. **Ала қашты.** Жұлпы ала жөнелді. **Алар демі бір төбеден соғып тұр.** Сөзі бір жерден шығып тұр. **Аларын алды.** Тіесілісін, керегін алды. **Алған беттен [бетінен] қайтады [қайтар емес].** Өз дегенін істеді, айтқанда құлақ аспады. **Алғаның ас болмағыр [ас болмасын, аузыңнан шықсын].** қарғ. Алғаның өзіңе бұйырмасын деген мағынадағы кейіп ренжігенде айтылатын сөз. **Ал келіп [кеп].** сөйл. Үдете, үсті-үстіне. **Алмайтын [жеңбейтін] қамал жоқ.** Шын кіріссе алынбас бөгет жоқ, орындамайтын іс, шаруа жоқ. **Алып алты, жеп жеті болмайды.** Жұрттан алып-жеп жетіспейді деген мағынада. **Алып бара жатқан.** сөйл. Соңшалық, елеуліндей, айтарлықтай. **Алып жүре алады.** Меңгеріп, игеріп өкетеді. **Алып кел, барып кел.** Аяқ-қолы жеңіл, анда-мұнда көп жұмсалатын адам (бала) деген мағынада. **Алып келеді.** Тап келтіреді, дұшар етеді. **Алып қалды.** а) Жұмысқа, қызметке қалдырды. ә) Пәле-жаладан құтқарды, есен-сау қалдырды. **Алып қашты.** а) этн. Қызды ата-ана, ел-жұртынан жасырын өкетті. ә) Жалаң әңгіме, сөз, лақап. б) Ерік бермеді. **Алып қашу.** этн. Қызды жасырын, ата-анасына білдірмей өкету, ұзату тойын жасатпай үйлену. **Алып соғар.** Бас көтерпейтін, қатты қинайтын. **Алып соқты [ұрды].** Алып ұру, көтеріп алып жерге жықты. **Алып та жықты, шалып та жықты.** Көңіл қалауынша істеді; қолынан бәрі келді. **Алып ұрды.** Көтеріп соқты, бір-ақ жықты. **Алып ұшар.** Қолды-аяққа тұрмайтын, желіккек. **Алып ұшқан.** Желікке көңілмен елілдеген. **Алып ұшты.** а) Аспанға көтерді, қиырды, қиялға жетеледі. ә) Дегбірсізденді, асықты, еркіне қоймады. **Алып шықты.** Құтқарды, қиын-қыстауда жол тапты.

АЛА¹ сын. 1. Ақ түстің өзге бір түстермен араласып келген түрі. 2. Мал, хайуанат, құс денесінің немесе денесінің бір бөлігінің ақшыл сусіне басқа да түстердің араласып келгендегі түрі. 3. ауыс. Біртегіс, бірқалыпты емес, әртүрлі. // Көз алмасының ақ түсті қабығы.

Ала айран. Айғыз-айғыз, дайланған. **Ала арқан.** а) Ақ пен қара түсті жұннен, қылдан есілген жуан жіп. ә) этн. Тоқтаусыз алмасып келіп отыратын күн мен түннің антимомиялық байланысын бейнелейтін, магиялық күші бар деп есептелген ақ пен қара жіптен аралас етіп есілген, құрыптық және моральдық этикалық мәнді. **Ала арқан қию.** этн. Билер сотындағы бір шешімге келуді, кесім жасауды бекітуді білдіретін қимылмен орындалатын рәсім. **Ала бас.** Біртегіс емес, ақ-қарасы аралас; ойдым-ойдым. **Ала бел.**

Беларқасы тұсындағы жүні ақ түске араласып кететін мал сипаты. **Ала берен.** көне. Еуропадан әкелінген қымбат матадан тігілген көйлек.

Ала бөртгі. Қаны бетіне теуіп ашуланды, қызарды; алабұртты. **Ала бұлт.** Айнымалы, арты нәсерге өкелетін бұлт. **Ала бұлтты күн.** Бұлыңғыр, түңгерген, жауын-шашынның алдында болатын күн райы. **Ала дойыр.** жерг. Жуан қамшы. **Ала дорбасы алдына түсті.** Қайыр сұрады, тілемсектенді. **Ала жабулы.** Аралас, сан түрлі, ала-құла, әр тектес. **Ала жаздай [ала жаз бойы, ала жазға, алты ай жаздай].** Бүкіл жаз бойы, жаз аяқталғанша, ұлан жаздай. **Ала жаулы.** а) Ала-құла, әртүрлі, бір тегіс емес. ә) Дұрараз, араз. **Ала жібін аттамады.** Пендеге жаманшылық ойламады, адал, ниеті оң болды, қиянат қылмады. **Ала жіп кесу.** көне. а) Халықтық құқықтанудың іс жүргізу дәстүрінде шешімін тапқан істі білдіретін рәсім. ә) Кету, ренжіп айырылысу. **Ала жіп кескімен.** Ата жау, ежелден келе жатқан. **Ала кеуғім.** сөйл. Алагеуім (алакөлеңке, таң ата бастаған кез). **Ала көз.** Ағы басым үлкен көз. **Ала көзбен [алара] қарады.** Жақтырмағанын, ұнатпағанын көзінің қарасымен қимыл-ишараты арқылы білдірді. **Ала көзімен атты.** Жек көре қарады, ұнатпады. **Ала көзімен қарады.** Жақтырмады, жаратпады, ұнатпады. **Ала көлең.** сөйл. Ала көлеңке, елең-алаң кез. **Ала көрмеді.** Алаламады, алыс-жақын демей бірдей қарады. **Ала күнгірт.** Жарығы әлсіз, бозамық. **Ала күрең.** а) Күрең мен өзге түстің араласып келген түрі. ә) Солғын түс, күңгірт, әлсіз жарық. **Ала қағаздың соңына түсті.** Көп оқыды, білім құды. **Ала қанат қар.** Бір жерде бар, бір жерде жоқ, бір жерде жұқа, бір жерде қалың қар. **Ала қанат сауысқан.** з о л. сөйл. Ала сауысқан. **Ала қаншық боран.** Бір ашылып, бір қойып, құбылып соққан боран. **Ала қаптың аузын ашты.** Ортаза салды, барын аямады, бәрін төкті, сырын ашты. **Ала қарлы.** Қары әр жерден бір еріген, ала-құла. **Ала қарын тары.** жерг. Тарының ала масақты түрі. **Ала қозыдай бөлінді.** Жік-жік болды, ыбырады, басы бірікпеді. **Ала қозыдай құлпырады.** Көздің жауын алып, жайнай түседі. **Ала қой.** Әртүрлі, біркелкі емес, ірілі-усақты қой. **Ала қонғыз терісі нге көнбес.** Болмайтын шаруа әу бастан-ақ көрініп тұрады. **Ала қоржын.** Алашадан тігілген қоржын. **Ала қыс.** сөйл. Ала қыстай. **Ала қыстай.** Қыс бойы. **Ала майы жоқ.** Семіз емес, арық, жасық (мал еті). **Ала мойын нок.** Алғыр қаршыға. **Ала сақал.** Ақ, қарасы аралас сақалды кісі. **Аласыз аз қарақ.** Әлемі, қарасы мөлдіреген сұлу көз. **Ала [сары ала] таң.** Таң жаңа атын келе жатқан ертеңгілік кез. **Ала теңбіл.** Ойдым-ойдым түскен дағы бар, әртүрлі түс араласып келген ішбар ала. **Ала шаулы.** Әр алуан. **Ала шөлек болды.** Қар ери бастады, жер ала тартты. **Ала шұбар.** а) Шұбары басым ала араласқан түс түрі. ә) Әркелкі, әртүрлі. **Ала шұбар бұлт.** Ала-құла, аспанды тұтас көмкермейтін бұлттың түрі. **Ала шыбық шапан.** Жол-жол, жолақ матадан тігілген шапан.

АЛА² сын. Бірлігі жоқ, берекесіз, қиояы қашқан, араз, алауыз. // ауыс. Жаман ниет, арам ниет. // Араздық, алауыздық.

Ала болды. Алауыздық жасады, бірлігі кетті. **Ала білек.** көне. Үлкен оқ. **Ала жылан аш бақа.** поэт. Елді аздырушы, ел ішіне іріткі салушы, пәлекетмар. **Ала қарады.** Боліп-жарды, бірін артық, бірін кем көрді. **Ала құйын.** а) Астан-кестен ұйтқытып соққан боран. ә) Ұшытқан, жеңілтек мінезді (адам). **Ала ту.** Соғыс туы, жалауы. **Ала тілеу.** Тілегі басқа, ниеті теріс. **Ала ұстады.** Алалады, өділ қарамды.

АЛА³ зат. көне. Жылқы ішіндегі көрнекті, жүңірік ат, азбан.

АЛА⁴: ала байрақ, сын. көне. Ерекше белгісі бар.

АЛАБАЖАҚ сын. 1. Әлеміш, ала-құла түсті. 2. Біртегіс емес, әртүрлі.

АЛАБАЖАҚТАН= ет. Алапестену, ала-құла, әлеміш болу.

АЛАБАЖАҚТАНУ Алабажақтан етістігінің қимыл атауы.

АЛАБАЖЫР сын. 1. Тегіс емес, ала-құла болып бірден көзге түсетін. 2. Аралас, әртүрлі, түрлі-түрлі.

АЛАБАЛТА зат. көне. Шабуга арналған өткір жүзді, ұзынша сапты ұрыс қаруы.

АЛАБАРҚЫН сын. Қара қоңыр.

АЛАБАРЫС¹ зат. жерг. Бұйырғын гана шығатын тақыр жер.

АЛАБАРЫС² зат. жерг. **Жолбарыс**.

АЛАБАС: алабас бұраша. Жынын төгіп қатты шабынған бұра тәрізді.

АЛАБАУЫР зат. жерг. Түйенің іші өтін, қаталап ауруы.

АЛАБОТА зат. өс. <лат. atriplex> Алабота тұқымдасына жататын біржылдық немесе көпжылдық шөптесін не шала бұта өсімдіктер тұясы.

АЛАБОТАЛЫ сын. Алаботасы мол, алабота көп өскен.

АЛАБОТАДАЙ сын. Алабота сияқты, алабота тәрізді.

АЛА-БӨЛЕ үст. 1. Ерекше, елден ерек, айрықша. 2. Бөлек, жүйсіз, байланыссыз.

АЛАБӨРТ= ет. Көңілі жайлану, масаттану, марқаю, масайрау.

АЛАБӨРТУ Алабөрт етістігінің қимыл атауы.

АЛАБӨТЕН үст. 1. Айрықша, ерекше, өзгеше. 2. жағымсыз. Біртірлі, әдеттегідей емес, басқаша, ерсі.

АЛАБҰҒА зат. зоол. <лат. perca fluviatilis> Сүйекті балықтар отрядына жататын, дүниежүзі суларына тараған, өзендерде, теңіздерде тіршілік ететін, арқа қанаты үшкір тікен тәрізді балық.

Алабұға тәрізділер. <лат. perciformes> Алабұға тұқымдас, алабұға секілді сүйекті балықтардың бір отряды.

АЛАБҰҒАДАЙ сын. Алабұға сияқты, алабұға тәрізді.

АЛАБҰҒАША үст. Алабұға сияқты, алабұғаға ұқсас.

АЛАБҰҒЫ зат. зоол. көне. Теңбіл бұғы.

АЛАБҰЛДЫР сын. Көмескі, күңгірт бұлыңғыр.

АЛАБҰРТ= ет. 1. Ішкі толқудан немесе аурудан, ыстығы көтерілуден адам өңінің қызаруы, бал-бұл жануы. 2. Адамның іштей толқуы, жан сезімінің алып-ұшуы, орнықпауы. 3. ауыс. Табиғат құбылысының немесе заттың түрленуі, құбылуы, құлтыруы.

АЛАБҰРТУ Алабұрт етістігінің қимыл атауы; іштей толқу.

АЛАБҰТА зат. өс. <лат. chenopodium> Алабұта тұқымдасына жататын өзен, көл жағасында, сор, сортаң жерлерде өсетін, күлі қос жынысты, шашақты гүлшоғырына топталған біржылдық өсімдік.

Алабұта тұқымдасы. бот. <лат. chenopodiaceae> Тұзға төзімді шөптесін бұта, ағаш түрінде кездесетін, жапырақтары кезектесіп немесе қарама-қарсы орналасқан, сабағы бунақты, түссіз ұсақ гүлдері бар өсімдіктер.

АЛАБҰЙРЕК¹ зат. жерг. Түйе малында болатын ауру.

АЛАБҰЙРЕК² сын. сөйл. Ерекше, өзгеше, бөлек.

АЛАБҰЙРЕК зат. көне. егіншар. Егістіктегі тарының ертерек піскен жерлері, торғайлар балапан басып шыққанға дейінгі піскен тұстары.

АЛАБҰЙ зат. зоол. <лат. araneus diadematus> Өрмекші отрядына жататын буынаяқты жәндік.

АЛАБҰЛІК зат. Бүлдіруші, сойқан салушы, ойрандаушы.

АЛАБҰРҒЕ зат. зоол. Дәнді дақылдардың зиянды паразиті.

АЛАГЕУІМ үст. 1. Таң жарығы әлсіз, күңгірт шақ, елең-алаң мезгіл. 2. Ақшам туған апақ- сапақ кешікі уақыт. // Жарық әлсіз түскен, күңгірт.

АЛАГЕУІМДЕ= ет. Алақөлекелеу, көмескілеу, бозғылттандыру.

АЛАГЕУІМДЕН= ет. Жарықтың күңгірттеніп, көмескіленіп түсуі.

АЛАГЕУІМДЕНУ Алагеуімден етістігінің қимыл атауы.

АЛАГӨБЕ¹ үст. 1. Таң атып келе жатқан кез, құлқын сәрі. 2. Кеш батып келе жатқан алаң-елең кез, йіңір.

АЛАГӨБЕ² сын. Аламыш, ала-құла.

АЛАГӨБЕДЕН үст. Таң атпай, ертемен.

АЛАГӨБЕН¹ сын. жерг. Ішін-жемділігі гана бар, орта шаруалы.

АЛАГӨБЕН² үст. сөйл. **Алағөбе** (құлқын сәрі).

АЛАГӨБЕН³ сын. Болар-болмас, күңгірт, әлсіз (жарық, сәуле). // Таң атар-атпас кез, алагеуім. // Ымырт жабылып, қараңғы түсе бастаған кез.

АЛАГУЛІК¹ зат. вет. Түйе малының ауруы.

Алагулік келгір. Түйе малына қаратыла айтылатын қарғыс.

АЛАГУЛІК² зат. жерг. Жер құртының бір түрі.

АЛАГУЛІК³ сын. жерг. Ренішті, өкпелі.

АЛАГУЛІК⁴ зат. зоол. <лат. lutta vesicatoria> Қаттықанаттылар отрядының зауза-қоңыздар тұқымдасына жататын зиянкес қоңыз.

АЛАГУЛІК⁵ сын. Абыр-сабыр, оңды-солды.

АЛАҒАЙ зат. Жілқи соққан алай-түлей жел, дауыл. // Астан-кестен, алай-түлей.

Алағай да бұлағай. бейн. Алай-түлей, әлем-жәлем.

АЛАҒАЙ-БЫЛАҒАЙ: алағай-былағай заман. сөйл. Сапырылысқан, астан-кестен кез, аласапыран уақыт.

АЛАҒАЙЛЫ сын. Желді, желкем; алай да бұлай дауылды.

АЛАҒАН: алаған қол. Алғыш, алуға икем, ала білген (адам).

Алаған қолым берген. Мырзалық етіп біреуге бере де білем, ала да білем.

АЛАҒАНШЫҚ зат. Бір басылып, қайтадан ұйтқып соғатын боран, бұрқасын.

Алағаншық сырғыма [борасын]. Жер бауырлай соғып, қарды қшырып, сырғытып өкете-тін ұйтқыма боран.

АЛАҒАНШЫҚТА= ет. Екпіні қатты желдің қарды ұйтқытуы, боратуы.

АЛАҒАНШЫҚТАН= ет. Ұйтқыта соққан боранның бір бәсеңдеп, бір күшеюі.

АЛАҒАНШЫҚТАНУ Алағаншықтан етістігінің қимыл атауы.

АЛАҒАТ сын. жерг. Біртегіс емес, ала-құла.

Алағат дауыс беру. Сайлау кезінде дауыстың бөлінуі.

АЛАҒАТТАН= ет. жерг. Ала-құлалану, ала-құла болу.

АЛАҒАТТАНУ Алағаттан етістігінің қимыл атауы.

АЛАҒҰРТ зат. қолөнер. **Алақұрт**.

АЛАҒҰС сын. сөйл. Әумесер, делқұды.

АЛАҒЫЗ= ет. Елегізу, елеңдеу, еліру; көңілдің алып-ұшуы, байыз таппауы.

АЛАҒЫЗУ Алағыз тістігінің қимыл атауы.

АЛАДҰЫР зат. Алытқашпа сөз, дақпырт, дабыра.

АЛАЕТЕК зат. Түрлі-түсті жолақты мата.

АЛАЖАҚ зат. жерг. **Алашақ**.

АЛАЖАҢҚА сын. жерг. Ала-құла, бір-келкі емес; мазасыз.

АЛАЖӨУКІМ сын. жерг. Андыз-андыз, бытырай отырған.

АЛАЖЕРТЕСЕР зат. зоол. жерг. <лат. diplomesodon pulchellum> Түсі ала тышқанның бір түрі.

АЛАЗАН зат. балықшар. Тұқы тұқымдасына жататын қызылқоз балықтардың бір түрі; еті дәмді кәсіптік маңызы бар балық.

АЛАЙ¹ зат. малшар. Ұяң жүнді қой тұқымның бір түрі.

АЛАЙ² шыл. сөйл. Алайда шылауының қысқартылып айтылған түрі.

АЛАЙ= ет. 1. Көз шарасының кеңеюі, көздің аларуы. 2. ауыс. Жақтырмай, ұнатпай едірейе қарау.

АЛАЙ-БҰЛАЙ үст. Олай-бұлай, біресе олай, біресе бұлай.

Алай-бұлай болса. сөйл. Алда-жалда, жазатайым өліп кетсе, о дүниелік болып кеткен жағдайда. **Алай-пұлай болса**. жерг. **Алай-бұлай болса**.

АЛАЙДА шыл. Дегенмен, бірақ та, сөйтсе де, сонда да, әйткенмен.

АЛАЙДА-БҰЛАЙ үст. Олай да бұлай, әрлі-берлі.

АЛАЙ-ДҮЛЕЙ үст. сөйл. **Алай-түлей**.

АЛАЙТ= ет. Көзін аларту, көз шарасын ұлкейту.

АЛАЙТУ Алайт етістігінің қимыл атауы.

АЛАЙ-ТҮЛЕЙ үст. 1. Астан-кестен, ұйқы-тұйқы, әлем-тапырақ, ойран-топыр. 2. ауыс. Қатты толқу, ішкі сезім әсерінен түскендегі күйін-жану.

Алай-түлей [дүлей] болды. Астан-кестені, ұйқы-тұйқысы шықты. Алай-түлей боран [дауыл]. Ұйтқып немесе боратып соққан қатты жел. Алай-түлей түтеген боран. Ұйытқыған немесе боратып соққан қатты жел.

АЛАКЕУІМ үст. сөйл. **Алагеуім**.

АЛАКЕУІМДЕ= ет. сөйл. **Алагеуімде**.

АЛАКӨЗ¹ зат. зоол. сөйл. <лат. alythya pugno> **Алакөз сүңгуір**.

Алакөз сүңгуір. зоол. <лат. alythya pugno> Қаз тәрізділер отрядының үйрек тұқымдасына жататын су құсы.

АЛАКӨЗ² сын. Араз, қырғиқабақ, дұрдараз. // Араздық, дұрдараздық.

Алакөз болды. Араздасты, қырғиқабақ болды. **Алакөз қылды [жасады]**. Араздастырды, қырғиқабақ болғызды.

АЛАКӨЗДЕН= ет. 1. Көзін аларту, бақырау. 2. ауыс. Араздасу, жақтырмау, жек көру.

АЛАКӨЗДЕНУ Алакөзден етістігінің қимыл атауы.

АЛАКӨЗДІ сын. 1. Ағы басым құлкен көзді (адам). 2. ауыс. Араз, дұрдараз.

АЛАКӨЗДІК зат. Араздық, қырғиқабақтық, наразылық.

АЛАКӨЛЕН үст. Қараңғылық тарай бастаған, таң атар кез, елең-алаң.

АЛАКӨЛЕНКЕ¹ үст. 1. Қарауытқан

кешкі мезгіл. 2. Таң қылаң беріп келе жатқан елең-алаң кез.

АЛАҚӨЛЕҢКЕ² сын. Сәулесі әлсіз, күңгірт, көмескі. // Көмескі жарық немесе әлсіз шамның күңгірт жарығы.

АЛАҚӨЛЕҢКЕЛЕ= ет. Күңгірт тарту, бозару.

АЛАҚӨЛЕҢКЕЛЕН= ет. Таң сібірлеуі, бозару, күннің ұясына енуі.

АЛАҚӨЛЕҢКЕЛЕНУ Алақөлеңкелен етістігінің қимыл атауы.

АЛАҚӨҢІЛ сын. 1. Дегбірсіз, алаңдаған, көңілі күтті. // Күдік, күмән.

Алақөңіл болды. Дегбірі кетті, алаңдады, көңілі күтті болды. **Алақөңіл етті.** Дегбірін алды, алаңдапты, көңілін күтті қылды.

АЛАҚӨҢІЛСІЗ сын. сөйл. Күдіксіз, күмәнсіз, алаңсыз.

АЛАҚҰЙЕК зат. вет. Түйе малының ауруы.

АЛАҚҰЛІК зат. кәс. 1. Шөпте болатын улы күрт. 2. Малда болатын ауру түрі.

АЛАҚҰЛТЕЛІ: алақүтелі қызғалдақ. өс. <лат. tulipra heteropetalala> Лалагүлділер тұқымдасына жататын қызғалдақ туысының бір түрі, көпжылдық бадалы өсімдік.

АЛАҚҰШК¹ зат. ойын. Жастар (көбіне балалар) өзара кезектесіп, бірі күшік болып, қалғаны соны мазақтап жүгірісіп ойнайтын халық ойыны.

АЛАҚҰШК² зат. көне. Жау қолына түскен жесір.

АЛАҚ елік. Шошына я болмаса жаратпай жалт қараған қимылды бейнелейтін сөз.

Алақ етті. Көзі шарасынан шыға бажырайды.

АЛАҚА¹ зат. көне. Баға, құн

АЛАҚА² зат. діни. Жабысқақ ұрықтанған жасуша.

АЛАҚАБДАЛ сын. жерг. 1. Алашабыр, ала-ала. 2. ауыс. Орнықсыз, әрі-сәрі, тұрақсыз.

АЛАҚАБЛАН сын. жерг. Әркелкі, әртүрлі, ала-құла.

АЛАҚАЗ зат. зоол. сөйл. <лат. tadorna tadorna> Сарала қаз (сырт көрінісі қазға да, үйрекке де ұқсайтын жалтақ тұмсықтылар отрядына жататын ірі құс, итала қаз).

АЛАҚАЙ од. 1. Қуанып, шаттанғанды білдіретін сөз. 2. Балалардың қуанғанда айтатын сөзі. // Қуаныш, шаттық.

АЛАҚАЙЛА= ет. 1. «Алақай, алақай» деп қуану. 2. Мәз-мәйрам болып, балаша қуану, ризашылық көңіл-күй білдіру. 3. ауыс. Жайнау, жадырау, құлтыру.

АЛАҚ-АЛАҚ елік. Жан-жағына жалтақ-жалтақ көз салып, алақ-жұлақ қарай берген қимылды бейнелейтін сөз.

Алақ-алақ етті. Алақ-жұлақ етті, алақтады. **АЛАҚАЛЖЫҢ** зат. Ойланбай айтып қалған, көңілге тиетін дәрежі қалжың.

Алақалжың, ақтай күлкі. Қатты айтылған қалжың, ағынан жарылған күлкі.

АЛАҚАН зат. 1. Бес саусақ пен білезіктік аралығындағы қолдың ішкі жақ аясы. 2. Қамшының сабына орнатылған орменің түбін бекіткен жердегі жалпақтау келген қайыс. 3. Беті-қол сұртетін орамалдың екі жақ ұшына таяу жері. 4. Айылдың ат төсі мен шабын орап тұратын бөлігі. 5. бот. Өсімдік жапырағының сабағымен жалғасатын жалпақ бөлігі. 6. зерг. Үзбелер, алтын, күміс теңгелер орналасатын шолтының жалпақ бөлігі.

Алақан бедері. биол. Алақандағы тері өрнегі. Алақанға көтерді. Құрметтеді, аялады, ардақтады. Алақанға қонды. Аяланды, қамқор-

лыққа алынды. Алақанға қондырды. а) Айтқанына жүргізді, көндірді, дегенін болдырды.

ә) Әйел етіп алды, мәпеледі. **Алақанға салғандай [салып қойғандай].** Анық, айқын, белгілі, ап-айқын, дәп-дәл. **Алақанға салды.** а) Әлпештеді, мәпелеп өсірді, еркелетті. ә) Дәлелдеді, көзін жеткізді, қолына ұстатты. **Алақанға тұрды.** жерг. Бағынды, мойынсұнды, басымдығын мойындады. **Алақанға түкірісті.** Бір іске бел шешіп кірісуге дайын екенін білдірді.

Алақанда аялады. Әлпештеді, мәпеледі. **Алақандағы асықтай.** Анық, айқын. **Алақанда жатқандай.** Ашық, айқын, ап-анық. **Алақанда ойнатты.** Бір істі түбегейлі меңгерген адамның қолына берілді. **Алақанда өсті.** Көз алдында ержетті, мәпеленді. **Алақанда ұстап тұрғандай.** жағымсыз. **Жеткізіп, қарық қылып отырғандай.** **Алақан жайды.** а) Бата жасағанда қос қолдың алақанын бір-біріне түйістіре ұстап, тілек тіледі. ә) Өсімдіктің өсуі, жапырағын жаюы, көгеруі. б) Телміріп дәме етті, тіленді, біреуге қарады. в) Қайыр сұрады. г) Шарасыздық таныту ишараты. **Алақан жаю.** этн.

Бата бергенде, Құран оқыған сәтте отырған адамдардың оған назар аударып, тыныштық сақтай отырып, қос қолын жайып, алақанын бір-біріне жақындатып, саусақтарын түйістіріп ұстау жосыны. **Алақан көз.** Бадырайған үлкен, шаралы көз. **Алақан қышуы басылмады.** Айызы қанбады, құмарынан шықпады; дегені болмады. **Алақаннан түспеді.** Құрмет көрсетті, сыйлады, қолдан қолға тигізбеді, табынын жерге тигізбеді. **Алақанның аясында.** Бәрі көз алдында, анық; танымал, алақанға салғандай. **Алақанның аясындай.** Өте кішкентай, көлемсіз, еңсіз, тар, алақанға сыйғандай. **Алақанның аясындай көрінді.** Анық, айқын. **Алақанның жылуы.** Қамқорлық, қайырымдылық, жақсылық. **Алақанның табын сезді.** Қамқорлықты сезінді. **Алақан соқты [ұрды, шапалақтады].** Қошеметтеу, құрметтеу, құптау, қуану ишаратын білдіріп, қос қолының алақанын бір-біріне ұрды. **Алақаны ашық [кен].** Кеңпейіл, жомарт, берген. **Алақаны кең.** Берген, жомарт, қолы ашық. **Алақаны қалақтай.** Алақаны жалтақ, үлкен. **Алақаны қышыды.** а) Біреуден бір нәрсе дәмәтуді, алуды білдіретін белгі. ә) Жұмыс істегісі келді. **Алақанымен аузын басты.** Үндемеу, сөйлемеге немесе сөйлеуге болмайды дегенді білдіретін қимыл ишарат. **Алақанына қаратты.** Айтқанына көндірді, дегенін қылды; қолына қаратты. **Алақанына салды.** Аялап, әлпештеп өсірді, мәпелеп тәрбиеледі. **Алақанына түкірді.** Бір іске кірісуге даяр екенін, құлшығанын білдіретін ишарат. **Алақанына түсті.** Іздемей-ақ табылды, өз-өзінен табыла кетті. **Алақанын жастанды.** Алақанымен басын сүйеді, алақанын басына төседі. **Алақанын толтырды.** Уысын толтырды. **Алақанын төседі.** Құлаптады, аялады, демеді. **Алақанын уқалады.** Көңілі толғанды, риза болғанды білдіретін ишарат.

АЛАҚАНАТ сын. Қары тұтас ерімеген, ала-құла, алашабыр.

Алақанат қар. Қар аралас жауын-шашын, жапалақтап жауған қар.

АЛАҚАНДА үст. 1. Көз алдында. 2. ауыс. Сыры мәлім, құпиясы белгілі.

Алақанда тұрғандай. Ойындағысы іске асқандай, қол жеткендей, арманы орындалғандай.

АЛАҚАНДАҒЫДАЙ үст. Белгілі, ап-айқын, ап-анық.

АЛАҚАНДАЙ сын. 1. Алақанның көлемінде. 2. ауыс. Шағын, көлемсіз, кішкентай. 3. Үлкен, көлемді.

Алақандай жер. Көлемі шағын, тар аумақ.

Алақандай көз. Шарасы кең, үлкен көз.

АЛАҚАНДАП үст. 1. Алақанын толтырып, алақанымен. 2. ауыс. Аялап, мәпелеу.

АЛАҚАНСОҚПАҚ зат. ойын. Қыз-боз-бала бас қосқанда ойнайтын ойын.

АЛАҚАНШЫҚ: алақанның боран. Бір бәсеңдеп, бір ұйытқып соққан боран.

АЛАҚАРҒА зат. вет. Жылқы малының шеміршек ауруы, жылқыдағы тышқаншық ауруының асқынған түрі.

АЛАҚАРАҚ² үст. Алагеуім шақ, таң сібірлеген мезгіл.

АЛАҚАРҒА зат. зоол. <лат. согvus согvix> 1. Басы, қанаты және құйрығы қара, арқасы мен бауыры сұрғылт, тұмсығы үшкір, торғайлар отрядының қарға тұқымдасына жататын құс. 2. ауыс. бейн. Ашыққауыз, босбелбеу, сылбыр, аңқау (адам туралы).

АЛАҚАРЫК зат. сөйл. **Алақарақ.**

АЛАҚАТ сын. 1. Жойқын, алай-түлей, күшті. 2. Біртұтас емес, шала-шарты, болар-болмас.

АЛАҚАУДАН сын. 1. Сирек, әр тұстан бір. 2. Алаботен, елден ерекше.

АЛАҚАШПА сын. Дерексіз, өсек-аяңшы, өтірік.

АЛАҚ-БҰЛАҚ елік. жерг. Алақ-жұлақ. **АЛАҚ-ЖАЛАҚ** елік. сөйл. Алақ-жұлақ.

АЛАҚ-ЖҰЛАҚ елік. Сасқанда, қорыққанда т.б. жан-жаққа алақтап, жалтақтап қарағыштаған қимылды бейнелейтін сөз.

Алақ-жұлақ етті. Жалтаңдады, жалтақтап қарай берді.

АЛАҚИҒАШ: алақиғаш салды. жерг. Қиғылық салды, қиғырлық көрсетті.

АЛАҚОЛ сын. 1. Біреуге олай, біреуге бұлай қарайтын, әділетсіз. 2. ауыс. Қалай болса солай, жарым-жартылай күйдегі шала, шикі.

Алақол болды. Іске жүрдім-бардым қарады.

АЛАҚОЛДЫЛЫҚ зат. Алалаушылық, бірдей қарамаушылық, әділетсіздік.

АЛАҚОЛСЫЗ сын. Көпке бірдей, ешкімді алаламайтын, өділ.

АЛАҚОРЖЫН зат. зоол. <лат. lagus> Тышқан тұқымдасына жататын, жотасы қызғылт сұр, жонында тұмсығынан құйрығына дейін жіңішке қара жолағы бар, қысқы ұйқыға жатпайтын кеміргіш.

АЛАҚ-САЛАҚ үст. сөйл. Алақ-салқам, ашығып-шашылып, қалай болса, солай.

АЛАҚТА= ет. 1. Көздің шарасынан шығып аларуы, алақ-жұлақ ету. 2. Сасқалақтау, не істерін білмей қалу. 3. Көңілдің бөлінуі, орнықтау; алабурту, алаңдау. 4. Қорқу, үрейлену.

5. Ашу-ыза кернегеннен алақ-жұлақ ету. 6. Жан-жағын мұқият барлап, әр сыбдырға алаңдап, мұлгімеу.

АЛАҚТАС= ет. Бірнеше адамның алақ-жұлақ етіп, асып-сасуы.

АЛАҚТАСУ Алақтас етістігінің қимыл атауы.

АЛАҚТАТ= ет. Көзін алақ-жұлақ еткізін ойнату.

АЛАҚТАТУ Алақтат етістігінің қимыл атауы.

АЛАҚТАУ Алақта етістігінің қимыл атауы; көзін алақ-жұлақ еткізу.

АЛАҚҰЙРЫҚ зат. Құйрығы теңбіл қой.

АЛАҚҰЙЫН зат. 1. Күтпеген жерден, аяқ астынан тез басталып, тез тоқтайтын ұйтқып соққан қатты желдің айналма қозғалысы.

2. ауыс. Айнымалы, құбылмалы мезет.

3. ауыс. Айнымалы, құбылмалы кез, уақыт, мезгіл.

Алақұйын етті. Тынышын кетірді, әлем-тапырық қылды. Алақұйын мінез. Айнымалы, құбылмалы мінез.

АЛАҚҰЙЫНДАН = ет. Әлем-тапырық болу, қатты толқу.

АЛАҚҰЙЫНДАҢУ Алақұйындан етістігінің қимыл атауы.

АЛАҚҰЙЫНДАТ = ет. Тынышын кетіру, әлем-тапырақ қылу.

АЛАҚҰЙЫНДАТУ Алақұйындан етістігінің қимыл атауы.

АЛА-ҚҰЛА сын. 1. Әр алуан түстің араласып келуі, әртүрлі, біркелкі емес. 2. Біртегіс емес, әртүрлі шамада, біркелкілік жоқ. 3. Бірдей емес әркелкі, бірі жақсы, бірі жаман, бірі артық, бірі кем.

Ала-құла болды. Әрқалай, бірі бұлай, бірі олай болды. Ала-құла көрді. Бірдей көрмеді, алады.

АЛА-ҚҰЛАЛЫҚ зат. 1. Әртүрлілік. 2. Кірбің, реніш, өкпе. 3. Шалағайлық.

АЛАҚҰМАЙ зат. зоол. <лат. gyps himalayensis> Басы, мойны, құйрығының үсті ақ, тыңыр мамықты, арқасы ақшыл сары, бүркіт тәрізділер тұқымдасына жататын жыртқышқұс.

АЛАҚҰР зат. қолөнер. Ұзындық өлшейтін құрал.

АЛАҚҰРТ зат. Бүргелер отрядына жататын жәндіктер, вермициллез ауруының қоздырғышы.

АЛАҚҰРТ зат. қолөнер. Теңбіл-теңбіл болып көрінетін бұйым шетіне салынатын ұсақ ою-өрнек түрі, кілем өрнегі.

Алақұрт жиек. қолөнер. Сырмақшылық өнерінде киіз оюын қиоластырғанда, ою шетіне басылған шіріліп ширатылған жиектің тігіс жібінің бөлінен басып тігілген тігіс түрі.

АЛАҚҰРТТА = ет. қолөнер. Алақұрт оюын салып өрнектеу.

АЛАҚҰРТТАУ Алақұртта етістігінің қимыл атауы.

АЛАҚҰС сын. жағымсыз. Парықсыз, ойсыз, жетпесіз.

АЛАҚШЫ [ар. هلاک] зат. миф. Кісі өлтіруші; ажал.

АЛАҚШЫН зат. жерг. Пештің аузына шоқ жаю үшін кірпіштен қалап жасалған орын.

АЛАҚЫЗБА сын. Тым қызба.

АЛАЛ [ар. حلال] сын. ескікіт. **Адал**.

Адалға қол босарлық. Адалға жүрелік деген мағынада.

АЛАЛА = ет. Бірдей көрмеу, тең санамау, бөлектеу, әртүрлі қарау.

АЛАЛАН = ет. Ақ түстің өзге бір түстермен араласып келуі.

АЛАЛАНУ Алалан етістігінің қимыл атауы.

АЛАЛАУ Алала етістігінің қимыл атауы. 1. Бірдей көрмеу, тең санамау, бөлектеу. 2. экон. Экономикалық субъектілердің кейбіреулеріне негізсіз қысым жасау, оларды қолайсыз жағдайға ұрындыру.

АЛАЛАУШЫЛЫҚ зат. Тең ұстамаушылық, тең көрмеушілік.

АЛАЛЫ сын. Ала түсті, әртүрлі түс араласқан.

Алалы жылқы, ақты [ақтылы] қой. Табынтабын жылқы, қотан-қотан қой.

АЛАЛЫҚ зат. 1. Бірдей еместік, әртүрлілік, айырмашылық. 2. Бөтендік, жаттық. 3. Алауыздық, дұшпандық, қырғи-қабақтық.

АЛАЛЫҚСЫЗ сын. сөйл. Шын көңілмен, таза иетпен, қалтқысыз адалдықпен.

АЛАЛЫ-ҚҰЛАЛЫ сын. сөйл. **Ала-құла**. **АЛАМАЙ** зат. 1. Ішектің айналасына, көздің

жиегіне біткен май қабаты. 2. Бір нәрсенің айналасы, төңірегі. 3. Аражігі.

АЛАМАЙЛА = ет. Лаң салу, бүлдіру, бүлік-салу.

АЛАМАЙЛАУ Аламайла етістігінің қимыл атауы.

АЛАМАЙЛЫ сын. Құйысқандығы толық, құйымшағы майлы, қоңды.

АЛАМАН зат. 1. Көпшілік, бұқара. 2. көне. Шапқышы қол, жортуылыш топ. 3. Жау жүрек, алған бетінен қайтпайтын, қайсар адам.

АЛАМАН көне. Қазақ руларының байырғы қраны.

АЛАМАН сын. Ұлы, үлкен, аса зор.

Аламан айтыс. Әртүрлі ақындардың қатысуымен өтетін үлкен айтыс. **Аламан ау**. көс. Көзінің кеңдігі 8 мм майшабақ аулайтын аудың түрі. **Аламан бөйге**. этн. Қазақтың ертеден келе жатқан ұлттық ойынының түрі, ат жүз шақырым қашықтыққа дейін шабатын бөйге. **Аламан соғыс**. Бүкіл халық қатысқан үлкен соғыс.

АЛАМАН зат. зоол. <лат. ericetus ericetus> Егіске зиян келтіретін ұсақ кеміргіштер тобына жататын тышқанның түрі.

АЛАМАН зат. саят. Бүркіттің ақығы, алғыр тұқымы.

АЛАМАН зат. көне. Кешірім; сауға.

АЛАМАН-АСЫР зат. жерг. **Аламан-тасыр**. // Дүрбелең, аласапыран.

АЛАМАНДАП үст. Жапа-тармазай, түгел, жаппай.

АЛАМАНДЫҚ зат. 1. көне. тар. Жаугершілік, шапқышылық. 2. ауыс. Қыңырлық, қиқарлық.

АЛАМАНСЫР зат. сөйл. **Аламан-тасыр**.

АЛАМАН-ТАСЫР зат. Опыр-топыр, тасыр-тұсыр, алай-түлей, астан-кестен.

АЛАМАН-ТАСЫРЛЫ сын. Тасыр-тұсырлы, дүбірлі.

АЛАМАНША үст. Аламан секілді, аламанға ұқсап.

АЛАМАНШЫ зат. **Аламан**.

АЛАМАНШЫЛЫҚ зат. Қырғын, шап-қышылық.

АЛАМАТ зат. сөйл. Әлем, ғаламат; таңғажайып оқиға.

АЛАМАТ зат. жерг. Әлеумет, халайық.

АЛАМЫШ зат. сөйл. **Әлеміш** (әшекей, өрнек, оюдың түрі).

АЛАМЫШТА = ет. сөйл. **Әлеміште**.

АЛАМЫШТАН = ет. сөйл. **Әлеміштен**.

АЛАМЫШТАНУ Аламыштан етістігінің қимыл атауы.

АЛАМЫШТАУ Аламышта етістігінің қимыл атауы.

АЛАН зат. зоол. Барыстың күйігі.

АЛАНИЕТ сын. Ниеті бұзық, теріс ниетті.

АЛАҢ зат. 1. Ашық, тегіс жер. 2. Қоғамдық құрылыстардың орталығындағы, қала немесе кент көшелерінің құрамына кіретін біртұтас сәулелетті ашық жер. 3. спорт. Спорт ойындары, жарыстарды өткізуге арналған алаң. 4. ауыс. Кеңістік. 5. ауыс. Шаршы топ, аудитория.

Алаң жүрт. Қонысқа жайлы, көгөрай, шалғынды жер.

АЛАҢ сын. Беймаза, елегізүлі, мазасыз. // Үрей, қорқыныш.

Алаң болды. а) Алаңдады, көңілі бөлінді. б) Мазасызданды, қобалжыды, абыржыды. в) Дүре болды, әуреленді, әбігерге түсті. **Алаң көз**. Жалтақ көз. **Алаң қылды** [етті]. Алаңдапты, мазалады, көңілін бөлді. **Алаң етті**. Ойы, көңілі бөлінді, алаңдады. **Алаң мезгіл**. Ұрымтал сәт. **Алаңы жоқ**. Мазаланатын реті жоқ, бәрі ойдағыдай.

АЛАҢ зат. вет. Мал індетінің атауы; қойда болатын топалаң ауруының бір түрі.

АЛАҢ елік. Елең етіп жалт қараған қимылды бейнелейтін сөз.

Алаң етті. Алаң-жұлақ етті, алаң-жұлақ қарады.

АЛАҢ-АЛАҢ елік. Жан-жағына жалт-жалт қарағыштаған қимылды бейнелейтін сөз.

Алаң-алаң етті. Жан-жағына алаң-жұлақ, жалт-жұлт қарады.

АЛАҢ-БЕЛЕҢДЕ үст. сөйл. Елең-алаңда.

АЛАҢ-БҰЛАҢ сын. 1. Құбылмалы, айнымалы, өзгермелі. 2. ауыс. Аңғал, аңқырлық, алаңғасар.

АЛАҢ-БҰЛАҢ елік. Алаң-жұлақ етіп, жалтақтаған қимылды бейнелейтін сөз.

Алаң-бұлаң етті. Алаң-жұлақ етті, жалтақтады.

АЛАҢҒАСАР сын. Құлығы жоқ, алды-артын байыптамайтын аңғал, аңғырт адам.

АЛАҢҒАСАРЛАН = ет. Істің байыбына бармау, парқын айырмау.

АЛАҢҒАСАРЛАНУ Алаңғасарлан етістігінің қимыл атауы.

АЛАҢҒАСАРЛЫҚ зат. Аңқаулық, аңғырттық, шалағайлық, аңғалдық.

АЛАҢҒЫТ сын. жерг. Бозғылт, ағарынқы.

АЛАҢДА = ет. 1. Көздің аларуы, алақтауы. 2. Елеңдеу, елегізу, жалтақтау. 3. ауыс. Көңілі орнықтау, байыз таппау, мазасыздану.

АЛАҢДАС = ет. Елегізсіз, елеңдесу, мазасыздану.

АЛАҢДАСУ Алаңдас етістігінің қимыл атауы.

АЛАҢДАТ = ет. 1. Елеңдету, назар аударту, көңіл бөлдіру. 2. Мазасыздандыру, тынышын кетіру.

АЛАҢДАТУ Алаңдат етістігінің қимыл атауы.

АЛАҢДАУ Алаңда етістігінің қимыл атауы; көңілі орнықтау, мазасыздану.

АЛАҢДАУШЫЛЫҚ зат. Беймазалық, қобалжышылық, мазасыздық.

АЛАҢДЫҚ зат. сөйл. **Алаңдаушылық**.

АЛАҢ-ЕЛЕҢ үст. Таң қылаң беріп келе жатқан ертеңгілік шақ.

АЛАҢЖЕР зат. Жолдың қос қапталы.

АЛАҢ-ЖҰЛАҢ елік. Жан-жағына жалтақтап, алақтап қарағыштаған қимылды бейнелейтін сөз.

Алаң-жұлаң етті. Жан-жағына алақтап қарағыштады, үрнектеді.

АЛАҢҚАЙ зат. 1. Шағын ашық, тегіс жер. 2. Тұрғын үйлердің әрбір қабатындағы бос қалдырылған бөлік, кішкене алаң.

АЛАҢҚАРАҚ зат. көне. Елең-алаң, таңсәрі.

АЛАҢ-ҚҰЛАҢ үст. Енді-енді, жаңа-жаңа, бірте-бірте.

АЛАҢ-ҚҰЛАҢ елік. Алаң-жұлақ етіп, алақтап қараған қимылды бейнелейтін сөз.

Алаң-құлаң етті. Алаң-жұлақ етті, алақтады.

АЛАҢҚЫ зат. сөйл. **Алаңқай**. Ашық, тегіс жер.

АЛАҢ-САЛАҢ сын. Аумалы-төкпелі, аласапыран.

АЛАҢСЫЗ сын. 1. Алаңдамай, басқа нәрсеге көңілін бөлмей, жан-тәнімен. 2. Қауіп-қатер күтпей, қаннен-қаперсіз, бейқам.

3. Уайым-қайғысыз, жайбарақат; ойсыз. 4. Таза көңілден, шын жүрекпен, қалтқысыз.

АЛАҢСЫЗДЫҚ зат. Уайымсыздық, қаннен-қаперсіздік, бейқамдық.

АЛАҢША зат. сөйл. **Алаңшық**.
АЛАҢШЫҚ зат. Көлемсіз, кішкентай алаң.
АЛАӨКПЕ зат. Жұқпалы мал ауруы.
Алаөкпе тигір! қарғыс. *Кеселге қырағыр!*
АЛАП [ар. حلب] зат. 1. Кең көлемді тегіс жер, кең алқап (егістік), өңір, алаң, аңғар. 2. геогр. Өлке, аймақ. 3. Көлем, аумақ.
АЛАПА [франц. torhee] зат. 1. Тұрақты қызметтегі әскердің ат-көлігіне хан, мемлекет тарапынан беріліп отырған, халықтан салық түрінде жиналған азық. 2. Олжа, пайда, табыс. 3. Пара, алым, ауызбастырық. 4. этн. Әдет-ғұрып бойынша берілетін кәделі сыйлық, жөн-жоралғы.
АЛАПАЙ¹ зат. көне. Соғыста, жаугершілікте түсетін олжа.
АЛАПАЙ² сын. сөйл. **Алапат**.
АЛАПАРДАЙ сын. жерг. Үлкен, бақырайған, бадырайған.
АЛАПАТ¹ зат. Ауыртпалық, қауіп-қатер, қиыншылық.
АЛАПАТ² зат. Болмыс, тұрпат; күш.
АЛАПАТ³ сын. Орасан зор, керемет, ғаламат.
Алапат майдан. Қауіп-қатерлі кезең, кескілескен сұрапыл соғыс. **Алапат сезім.** поэт. Бойды алып, ақылды жеңетін күшті толғаныс.
АЛАПАТТАН= ет. Күшею, дүлейлену, ызбарлану.
АЛАПАТТАНУ Алапаттан етістігінің қимыл атауы.
АЛАПАТТЫ¹ сын. Қауіп-қатерлі, қасіретті.
АЛАПАТТЫ² сын. Күшті, айбатты, айбынды.
АЛАПАТТЫ³ сын. **Алапат**.
АЛАПАТТЫҚ зат. Ғаламаттық, кереметтік, орасандық.
АЛАПЕС зат. мед. <грек. lepra> Лепра микобактериясы туғызатын созылмалы жұқпалы ауру.
АЛАПЕСТЕЙ сын. Алапес тәрізді, алапес сияқты.
АЛАПЕСТЕН= ет. Терінің әр жерінен теңбіл-теңбіл болып ағара бастауы, ағарып кетуі.
АЛАПЕСТЕНУ Алапестен етістігінің қимыл атауы.
АЛАР= ет. 1. Көздің шарасынан шыға алауы, ағының құлкеюі. 2. Ұнатпай, ақтырмай, жаратпай қарау.
АЛАРМА зат. Жаңа босанған әйелде, әсіресе ауыр босанған кезінде болатын ауру.
АЛАРМАН зат. 1. Алушы, сатып алушы адам. 2. ауыс. Алғыш, алуды ғана ойлайтын, тойымсыз адам.
АЛАРМАНДА үст. Алуға келгенде, аларда, алатын кезде.
АЛАРТ= ет. Көзін бақырайту, бадырайту, үлкейту.
АЛАРТУ Аларт етістігінің қимыл атауы.
1. Жақтырмау, ұнатпау. 2. Сес көрсету, күштеп тартып алғысы келу.
АЛАРТУШЫ: көз алартушы. Иемденгісі келіп қызығушы, дәметуші.
АЛАРУ Алар етістігінің қимыл атауы.
АЛАРЫҢҚЫ сын. Ақшыл, бозғыл.
АЛАС зат. этн. көне. 1. Отқа табынуден байланысты шыққан от деген ұғымның атауы. 2. Отпен түрлі зиянды күштерді аластау, қууда айтылатын сөз.
Алас болды. Жойылды, жоғалды, тыптытыл, жым-жылас болды.
АЛАСА¹ сын. 1. Бйік емес, жатаған. 2. Бойы ұзын емес, қысқа, тапал, кішкене.

Аласа бадам. бот. <лат. amygdalus nana> Бадам ағашының аласа бойлы түрі. **Аласа жүзген.** өс. <лат. calligonum pseudohumile> Қирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі.
АЛАСА² зат. сөйл. **Алаша**.
АЛАСА³ зат. жерг. **Аласы**.
АЛАСАБЫР сын. 1. Қар еріп, жер лайсаң болып жатқан шақ. 2. ауыс. Абыр-сабыр, отыр-топыр, ығы-жығы.
АЛАСАЛЫҚ зат. Қысқалық, тапалдық.
АЛАСАПАҚ зат. Қар бір жауып, бір еріп жатқан аласапыран кез.
АЛАСАПЫРАН зат. 1. Қар еріп, жер лайсаң болып жатқан көктемгі уақыт немесе қар бірде жауып, бірде еритін күз мезгілі. 2. Қарбалас, дүрбелең, астан-кестен. 3. ауыс. Әбгер, әуре-сарсан, сергелдең.
Аласапыранға ұшырады. Әуре-сараңғы түсті, әбгерленді. **Аласапыран заман [кезең].** Қиын-қыстау кез, дүрбелең, жаугершілік.
АЛАСАПЫРАНДЫ сын. Қиыншылықты, аумалы-төкпелі, дүрбеленді.
АЛАСАПЫРАНДЫҚ зат. Әбгершілік, қарбаластық.
АЛАСАПЫРАНШЫЛ сын. Қарбаласшыл, дүрбеленуші.
АЛАСАР= ет. 1. Төмендеу, шөгу, жатағандану, тапалдану. 2. Қысқару, кішірею. 3. ауыс. Кеудесі басылу, көңілі қайту.
АЛАСАРА-АЛАСАРА үст. Кішірейте-кішірейте, жатағандану.
АЛАСАРТ= ет. 1. Кішірейту, аласа ету, қысқарту. 2. ауыс. Кеудесін басу, көңілін қайтару.
АЛАСАРТУ Аласарт етістігінің қимыл атауы.
АЛАСАРУ Аласарт етістігінің қимыл атауы.
АЛАСАТ зат. жерг. Ойран, бүлік, аласапыран.
Аласат салды. Бүлдірді, бірін-біріне араластырды, сапырылыстырды.
АЛАСАУЫСҚАН зат. зоол. Сауысқан түрі.
АЛАСӘУЛЕ сын. Жарығы әлсіз, күңгірт. // Алақоңке кез, елең-алаң.
АЛАСӘУЛЕЛЕН= ет. Алақоңкелену, күңгірт тарту.
АЛАСӘУЛЕЛЕНУ Аласәулелену етістігінің қимыл атауы.
АЛАС-КҮЛЕС үст. жерг. **Алас-қапас.**
АЛАС-ҚАПАС зат. Дүрбелең, қарбалас, сергелдең.
АЛАСОТ сын. Алауыз, дүрдараз.
АЛАСТА= ет. 1. көне. Ескі наным бойынша көзге көрінбейтін зиянды күштерді қуудың ырымын жасау; ауруды отпен қышықтап емдеу. 2. Жағымсыз ісі, қылығы, күнәсі, қылмысы үшін қуу, алыс екету, тайдыру, кетіру. 3. терм. <франц. desinfection> Залалсыздандыру.
АЛАСТАЛ= ет. Қуылу, кетірілу, алыстатылу.
АЛАСТАЛУ Аластал етістігінің қимыл атауы.
АЛАСТАТ= ет. Қудырту, кетірту, алыстату.
АЛАСТАТУ Аластат етістігінің қимыл атауы.
АЛАСТАТЫЛ= ет. Қудырылу, кетірілу, алыстатылу.
АЛАСТАТЫЛУ Аластатыл етістігінің қимыл атауы.
АЛАСТАУ¹ зат. миф. Халықтың наным бойынша отпен жаман күштерді қуатын ырым.
АЛАСТАУ² Аласта етістігінің қимыл атауы; ауруды қышықтап емдеу.

АЛАСУАН сын. ескі кіт. Жарымес, қаңғыбас, кембағал.
АЛАСҰР= ет. 1. Тытырып қолды-аяққа тұрмау; бой бермеу; байыз таппау. 2. Жанталасу, жаны қиналу, арпалысу. 3. Жанын салу, тыныштық көрмеу, тыным таппау. 4. ауыс. Желдің, боранның, дауылдың тұруы, қатты соғуы; теңіздің буырқануы, күрнің күйдіруі.
АЛАСҰРТ= ет. Құтырту, арпалыстыру, қолды-аяққа тұрғызбау.
АЛАСҰРТУ Аласұрт етістігінің қимыл атауы.
АЛАСҰРУ Аласұрт етістігінің қимыл атауы; жанталасу, жаны қиналу.
АЛАСҰРЫС зат. Жанталас, арпалыс, мазасыздық, байыз таппаушылық.
АЛАСЫ зат. 1. Алуға тиісті, алашақ, алынатын зат, ұлес. 2. Аларман, алушы (адам).
АЛАСЫ-БЕРЕСІ зат. Алатын да, беретін де.
АЛАСЫЗ сын. 1. Аласы аз, қарашығы құлен (көз). 2. Ала-құла емес, тегіс, бірдей, бір түсті. 3. Ботен ойсыз, бүкпесіз, қалтқысыз.
АЛАСЫН= ет. Болектеу, алалау, болу.
АЛАСЫНУ Аласын етістігінің қимыл атауы.
АЛАСЫР= ет. сөйл. **Аласар**.
АЛАСЫРУ Аласыр етістігінің қимыл атауы.
АЛАТАҒАНАҚ сын. Алабажақ, бір тегіс емес, сор мен тақыры аралас жер.
АЛАТАЙ сын. Бүлдірші, іріткі салғы (адам).
Алатай болды. Ел ішін лаңдады, бүлік салды.
АЛАТАЙДАЙ сын. Бүлдірші сияқты.
Алатайдай бүлдірді. Лаң, бүлік салды, атыстырып-шабыстырды. **Алатайдай бүлінді.** Астан-кестені шықты.
АЛАТАҢ сын. Қыстан күйді шыққан жылқы.
АЛАТАУ: Алатау қайыңы. Тек Алатаудан ғана өсетін қайың түрі.
АЛАТЕГЕНЕК сын. Қары толық еріп ұлгірмей жатқан ала-құла, алашабыр.
АЛАТОПАЛАҢ үст. 1. Опыр-топыр, астан-кестен, қым-қуағи, қым-қуыт. 2. ауыс. Күшті, екпінді, ұйытқы соққан, алай-түлей.
АЛАТОПАЛАҢДАН= ет. 1. Астан-кестені шығу, қым-қуыт болып кету. 2. Ұйытқу, алай-түлей болу.
АЛАТОПАЛАҢДАНУ Алаотопалаңдану етістігінің қимыл атауы.
АЛАТОПАЛАҢДАТ= ет. 1. Қым-қуыт, астан-кестен ету. 2. Алай-түлейлету, ұйытқыту.
АЛАТОПАЛАҢДАТУ Алаотопалаңдат етістігінің қимыл атауы.
АЛАТҰЯҚ зат. Қу, алаяқ, ұры, арамза.
АЛАУ [ир. الو] зат. 1. Лаулап жанған от, жалын. 2. Күрнің қызыл арай шапағы. 3. Қызыл түс, арай. 4. ауыс. Күйінші, уайым.
АЛАУДАЙ сын. Алау сияқты, алау тәрізді.
АЛАУ-ДАЛАУ үст. 1. Ұйқы-тұйқы, алба-жұлба, алқа-салқа. 2. Астан-кестен, алай-түлей.
АЛАУ-ЖАЛАУ сын. Қып-қызыл, өрттей. // Қызу, қарқын, күш.
АЛАУИТТЕР зат. саяси. Мароккодағы билік басындағы әулеттің бірі.
АЛАУЛА¹= ет. 1. Лаулап жану, жалындау, лапылдау. 2. Қызару, өрттей қызыл түске боялу. 3. Алабырту, нұрлану. 4. Дененің қызуы көтеріліп, күйіп-жануы.
АЛАУЛА²= ет. көне. **Соғысу**.
АЛАУЛАН= ет. 1. Қызару, қып-қызыл болу. 2. Күрнің қызарып, қызыл шапақтануы. 3. ауыс. Күйіп-пісу.
АЛАУЛАНУ Алаулан етістігінің қимыл атауы.

АЛАУЛАТ = ет. 1. Қатты жағу, жалын-дату, жандыру. 2. Қызарту, арайландыру, күйдірту.

АЛАУЛАТУ Алаулат етістігінің қимыл атауы.

АЛАУЛЫ сын. 1. Арайлы, қызыл шапақты. 2. ауыс. Жалынды, жігерлі, қызулы.

Алаулы оттық кен. Газ тәріздес сұйық және қатты отын жағуға арналған камералы оттық.

АЛАУЛЫҚ зат. Алау.

АЛАУОТТЫҚ зат. тех. Сұйық және қатты отын жағуға арналған оттық, құрылғы.

АЛАУРА = ет. 1. Қызару, арайлану. 2. Ала-бұрту, өректену, елегізу.

АЛАУРАТ = ет. 1. Таң атар шақтағы, қиңбар кездегі күннің қызарып сөуле шауы. 2. Адам бетінің албырап, алабұрттып қызаруы.

АЛАУРАТУ Алаурат етістігінің қимыл атауы.

АЛАУРАУ Алаура етістігінің қимыл атауы.

АЛАУША үст. Алау секілді, алауға ұқсап.

АЛАУЫЗ сын. Ауызбірлігі, ынтымақ-берекесі жоқ, араз.

АЛАУЫЗДЫҚ зат. Ынтымақтың жоқтығы, келіспеушілік, әркімнің әр жаққа тартуы, араздық.

Алауыздық жасады [көрсетті]. Араздасты, жауласты. Алауыздық отын жақты. Араздастырды, шағыстырды. Алауыздық тудырды [туғызды]. Іріткі салды, араздастырды.

АЛАУЫЗДЫҚ-ҚҰЛАУЫЗДЫҚ зат. сөйл. Алауыз-кілауыз, өсек-аяң.

АЛАУЫЗ-КІЛАУЫЗ зат. сөйл. Өсек-аяң, гайбат сөз.

АЛАУЫТ = ет. 1. Алыстан мұнартып көріну. 2. Таңның енді-енді білінуі, бозамықтануы.

АЛАУЫТУ Алауыт етістігінің қимыл атауы.

АЛАШ¹ зат. 1. тар. Ежелгі қазақ тайпаларының ең алғаш қауым болып біріккен одағы, «қазақ» деуден бұрынғы елдің жалпы аты. 2. Қазақ, қазақ ұлты. 3. Қалың ел, жалпақ жұрт, халық. 4. қоғ. - саяси. Қазақтың ұлтжанды оқығандарына, зиялыларына, қайраткерлеріне Кеңес өкіметі жылдарындағы жамалған жағымсыз атау.

Алаш билігі. Ұлт билігі, басшылығы. **Алаш елі.** Қазақ жұрты, барша қазақ қауымы. **Алаш көсемдері.** Алашорда басшылары. **Алашқа [алты алашқа] аян.** Бүкіл қазаққа әйелі, белгілі. **Алаш қозғалысы.** тар. қоғ. - саяси. 20 ғ. алғашқы ширегінде Ресей империясының отарлық билік жүйесіне қарсы бағытталған ұлт-азаттық қозғалыс. **Алаш мыны.** тар. XV-XVI ғғ. қазақ халқының атауы, этноним. **Алаш партиясы.** тар. қоғ. - саяси. Қазақтың туңғыш ұлттық-демократиялық партиясы. **Алаш туы астында.** Бір жерде, туған елде бір мақсатты ұстағанда. **Алаштың азаматы.** Ел азаматы, азамат, ер жігіт. **Алаштың ардагері.** Аты алашқа таңылан дара тұлға, қаһарман. **Алаштың [алты алаштың] баласы.** Қазақ, қазақ елі, ұлт азаматы. **Алаштың ордасы.** Алашорда. **Алаш ұлы.** Алаштың азаматы, халықтың ер-азаматы.

АЛАШ² зат. көне. Қазақ руларының ерте замандағы ұраны.

АЛАШ³ зат. көне. Жат, ботен, дұшпан.

АЛАША¹ [ир. الاچق] зат. қолөнер. Әр түске боялған жіптерден арасына арқау алып түрлі-түсті жіптерді жарыстыра отырып жолақтап немесе теру арқылы көп мәнерлі өрнекпен тоқылатын тақыр кілем, төсеніш.

Алаша кілем. Алаша төзізді тоқылатын тақыр кілемнің бір түрі. **Алаша қоржын.** Алашадан жасалған қоржын.

АЛАША² зат. жерг. Асыл тұқымды түйе мен жабы түйе арасынан шыққан будан.

АЛАША³: алаша ат. көне. Аласа бойлы жылқының бір тұқымы, көбіне жаудың батыры, балуаны мінетін аттың атауы; соғысқа мінетін ат.

АЛАШАБЫР сын. 1. Бірнеше тұс араласқан, ала-құла. 2. ауыс. Әркімкі, әрқилы. 3. ауыс. Жүйесіз, түсініксіз.

Алашабыр бұлт. Сирек, шарбы бұлт.

АЛАШАБЫРЛАН = ет. 1. Бұлттың сөгілуі, ыдырай бастауы. 2. Айналаның көмескі тартуы, күңгірттенуі, анық көрінбеуі.

АЛАШАБЫРЛАНУ Алашабырлан етістігінің қимыл атауы.

АЛАШАБЫРЛЫ сын. Тегіс емес, ала-құла, әркімкі.

АЛАШАДАЙ сын. Алаша сияқты үлкен, жалпақ.

АЛАШАҚ зат. Аласы, алатын зат, нәрсе.

АЛАШАЛЫ сын. Алашасы көп, мол, алашасы бар.

АЛАШАПҚЫН зат. Аласапыран, дүрбелен, қарбалас. // Беймаза, тынымсыздық.

Алашапқын болды. Босқа арам тер болды, әуреленді, қарбаласты.

АЛАШАПҚЫНДАП үст. Қарбаласып, сүрініп-жығылып.

АЛАШАРБЫ сын. Тұтас емес, бір тұсы селдір, кейбір жері қою (бұлт).

АЛАШАРБЫТТАН = ет. Ашуланғанда көз алашығының қанталап қызаруы.

АЛАШАРБЫТТАНУ Алашарбыттан етістігінің қимыл атауы.

АЛАША-ТЕКЕМЕТ зат. Алаша, киіз т.б. төсеніш жабдықтардың жиынтық атауы.

АЛАШБЕГ зат. тар. Байырғы қазақ қоғамындағы ел билеушінің титулы, ұлыбегі.

АЛАШОРДА зат. тар. Алаш автономиясының үкіметі; алаш автономиясы деп аталған мемлекеттік құрамына енген алаш облыстарын бүліншіліктен қорғау мақсатында ұлтжанды азаматтардың ұйымдастыруымен құрылған Уақытша Ұлттық Кеңес атауы.

Алашорда гербі. тар. Алашорданың мемлекеттілігін білдіруге тиісті рәміздерінің бірі – елтаңба. **Алашорда мемлекеттілігі.** тар. Алашорданың тәуелсіздігі, өкіметтілігі, жеке мемлекет болуы. **Алашорда советтері.** тар. Алашорда үкіметінің жергілікті жерде билік атқарған органы. **Алашорда үкіметі.** тар. Алашорданың басқару органы, жоғарғы билік. **Алашорда үні.** Алаш қозғалысының газеті.

АЛАШАОРДАШЫ зат. тар. Алашорда үкіметін жақтаушы, қолдаушы.

АЛАШАОРДАШЫЛ сын. саяси. Алашорданың саясатын қолдаушы, жақтаушы.

АЛАШТА = ет. Алаш деп ұран шақыру, ұран салу, ұлықтау.

АЛАШТАНУ зат. тар. Алаш партиясы, Алаш автономиясы т.б. Алашорда үкіметі, Алаш қозғалысы сияқты мәселелерді зерттеуге арналған отандық тарихтың бір саласы.

АЛАШШЫ зат. Алаш автономиясына жақтаушы.

АЛАШШЫЛ сын. Алашордашыл, ұлтшыл, ұлтжанды.

АЛАШЫБЫН зат. жерг. Қойды шағатын шыбының түрі.

АЛАШЫҚ¹ зат. Көздің аласы.

АЛАШЫҚ² зат. жерг. Көшкенде алын жүруге ыңғайлы, жеңіл киіз үй.

АЛАЯҚ сын. 1. Алдамшы, суайт. 2. Қу, сұм, залым, зымиян. 3. Пысық, айлакер, жылпос.

АЛАЯҚТЫҚ зат. Айлакерлік, залымдық.

АЛӘЙҺИССАЛАМ од. діни. Оны Алла жарылқасын деген мағынадағы ислам әдеби бойынша пайғамбардың атына жалғаса айтылатын сөз.

АЛБА-ЖҰЛБА сын. Үсті-басы дал-дұл, жұдым-жұдым, жырттық, пәре-пәре, өрім-өрім.

АЛБАН¹ зат. көне. <лат. contributio> Жаулап алған елден жиналатын алым, салық.

АЛБАН² зат. Албанияның негізгі халқы, ұлты; осы халықтың өкілі.

АЛБАР¹ зат. 1. Үйге, жабық қораға жалғаса салынатын мал қора. 2. Үйдің кіреберісі, сенегі.

АЛБАР² зат. Ат байлайтын керме.

АЛБАРЛЫ¹ сын. Албары бар.

АЛБАРЛЫ² сын. Қарбалас, қиын.

Албарлы болды. а) Шаршады, болдырды. ә) Әбігер болды, алаң болды.

АЛБАРЫНДЫ: албарынды болды. а) жерг. Әбігер болды, әуре болды, қарбаласты. ә) Малдың ауруға бой алдыруы, шаршан болдыруы.

Албарындыға түсті. жерг. Әуреге түсті, сандалды.

АЛБАСТЫ зат. 1. миф. Түркі халықтарының ауыз әдебиетінде кездесетін мифтік бейне, ескі наным бойынша әйел бейнесіндегі жың, пері, марту секілді қара шетті, қас күшті иесі. 2. Кісі тектес, бүкіл денесін тұқ басқан мақұлдық (геомоноид). 3. ауыс. Мысы, күші, жыны басып, арқасы ұстайтын, арбап алатын қасиет. 4. ауыс. Бір нәрсені үрейлендіріп, қорқытып өзіне бағындырып алған адам. 5. ауыс. Сүйкімсіз, сұмпайы, жексұрын, оңбаған адам. 6. ауыс. Зұлымдық, жауыздықтың көзі.

Албасты басқандай. Дел-сал болып, дегбірі қашып, өз еркінен айырылғандай. **Албасты [қара албасты] басқыр [бассын].** қарғ. Қара басқыр, қырсық шалғыр деген мағынада. **Албасты басты.** Мифтік түсінік бойынша шайтан, жың, пері адамға қонып, қинады. **Албастысын арттырды.** Мысы басты. **Албастысы ұстады.** Жыны келді, ашу қысты, аяқ астынан ашылды.

АЛБАСТЫДАЙ сын. Албасты сияқты, албасты тәрізді.

АЛБАТУ зат. көне. **Салық.**

АЛБАТЫ үст. жерг. 1. Бет алды, қалай болса солай, бей-берекет, кездейсоқ, әйтеуір бір. 2. Текке, босқа, құр, бекерге. 3. Кез келген, қай-қайдағы. // Ботен, бөгде, жат.

Албаты лақты. жерг. Бет алды, қалай болса, солай кетті.

АЛБАУ зат. көне. **Алданыш.**

АЛБУМОЗДАР зат. биол. Белок ыдырауының алғашқы сатысында пайда болатын органикалық қосындылар.

АЛБЫРА = ет. 1. Беттің, ерінің дене ыстығы көтерілуінен, толқудан, күннің ыстық-суығынан қызаруы, дуылдауы. 2. Жемістің әбден езіліп пісуі. 3. Жайқалу, жайнау, құлтыру. 4. ауыс. Көңілдену, жайдарылану, көңіл толу, масайрау.

АЛБЫРАТ = ет. Қызарту, бал-бұл жандыру.

АЛБЫРАТУ Албырат етістігінің қимыл атауы.

АЛБЫРТ = ет. 1. Албырау, қызару, дуылдау. 2. ауыс. Көңілдің әр нәрсеге кетуі, елегізу.

АЛБЫРТУ Албырт етістігінің қимыл атауы.

АЛБЫРТ¹ зат. зоол. <лат. salmonidae> Нағыз сүйекті балықтар тобына жататын албырттар отрядының бір тұқымдасы.

АЛБЫРТ² сын. 1. Беті қайтпаған, тауы шағылмаған, екпіні басылмаған. 2. Жаным тұрған, дер шағы, нағыз күшіндегі. 3. Алып ұшқан, елік-тегіш, еліккіш (жас). 4. Жалындаған, балауса, балғын.

Албырт жас. а) Қызуы, желігі басылмаған, еліккіш, аңғал, балаң жас (адам). ә) Жастық шақ, жас кез. **Албырт жастық.** Жас кез, аңғал жастық шақ. **Албырт көңіл.** Аңғал, қызба көңіл. **Албырт мінез.** Алып-ұшқан, жалындаған қызба көңіл, өжет мінез. **Албырт сезім.** Жас, пәк сезім. **Албырт тартты.** Реңденіп, бетіне қан жүгірді. **Албырт шақ.** Балаң шақ, жас кез.

АЛБЫРТТАН = ет. Қызулану, лепіру, көңілдену.

АЛБЫРТТАНУ Албырттан етістігінің қимыл атауы.

АЛБЫРТТЫҚ зат. 1. Жастыққа тән қызбалық, алды-арты ойлаптайтын ұрынғыштық, әсерленгіштік. 2. Жастық, балалық шақ. 3. Ағат іс, қателік.

АЛБЫТ¹ зат. жерг. **Делбе.**

АЛБЫТ² сын. жерг. 1. Аңғырт, есер, кеудемсоқ. 2. Албырт, пысық.

Албыт ауыз. Бейілі, өрескел сөйлейтін (адам). **Албыт сөз.** Дөрекі, ойланбай айтылған сөз.

АЛБЫТ = ет. Есерлену, аузына келгенді айту, есіру, лепіру.

АЛБЫТСЫН = ет. Аңғырттану, есерсу, лепіру.

АЛБЫТСЫНУ Албытсын етістігінің қимыл атауы.

АЛБЫТТАН = ет. Аңғырттану, есерлену.

АЛБЫТТАНУ Албыттан етістігінің қимыл атауы.

АЛБЫТУ Албыт етістігінің қимыл атауы.

АЛГЕБРА [ар. الجبر] зат. мат. Математиканың теңдеу есептерді шешуге байланысты дамыған негізгі бөлімдерінің бірі.

АЛГЕБРАИСТ зат. **Алгебрашы.**

АЛГЕБРАЛЫҚ зат. Алгебраға тән, алгебраға қатысты.

Алгебралық амал. Алгебра есептерін шешу өрнегі, заңы. **Алгебралық әдіс.** Алгебра есептерін шешу тәсілдерінің жиынтығы, арнасы. **Алгебралық бөлшек.** Алымы да, бөлімі де көп мүшелік болып келген бөлшек. **Алгебралық геометрия.** Математиканың алгебралық қисықтарды (беттерді) және олардың көп өлшемді жалтыла-малары – алгебралық көп бейнеліліктерді зерттейтін бөлімі. **Алгебралық өрнек.** мат. Саны шекті әріптермен сандар жиынтығы, оларды бір-бірімен қосу, азайту, көбейту, бөлу, бүтін сандарға дәрежелену. **Алгебралық сан.** Алгебра саны. **Алгебралық символика.** Алгебраға тән рәміздеу жиынтығы.

АЛГЕБРАШЫ зат. Алгебраны зерттеумен ішугылданатын адам (ғалым), алгебра пәнінің мұғалімі.

АЛГОЛ [ағыл. algol (algorithmic language)] зат. и н ф. Электр есептеуіш машина үшін ғылыми техникалық мәселелерді шешу кезінде қолданылатын бірқатар бағдарламалау тілінің аты.

АЛГОНКИН зат. Солтүстік Америкада тұратын үндіс тайпаларының тобы (одживбо, мохикан, делавер, кри, монтанье, наскапи, чейен т.б.).

АЛГОРИТМ [лат. algorithmus] зат. мат. Орта Азия математигі әл-Хорезмидің арабша есімінің латынша берілуінен шыққан есептерді шешу тәсілдерінің дәл сипаттамасы.

АЛГОРИТМДЕУ зат. и н ф. Алгоритмге салу, бір қимылды бірнеше операцияларға, қандамдарға жіктеу үдерісі.

АЛГОРИТМДІК сын. Алгоритмге тән, алгоритмге қатысты.

Алгоритмдік жүйелер. Есептерді шешудің реттелген, бір ізге түсірілген тәсілдерінің жиыны. **Алгоритмдік тіл.** Электр есептеуіш машинамен

шығарылатын есептердің алгоритмін бір мәнді түрде жазуға арналған жасанды тіл.

АЛҒА = ет. жерг. Алғыстау, құптау.

АЛҒА үст. Ілгері, алдыңғы жаққа.

Алға апарушы. Дамытушы, өркендетуші.

Алға асты. Озды, ілгеріледі, өсті, дамыды, алдыға шықты. **Алға басқан аяғы кейін [кері] кетті.** а) Әбден қалжырады, шаршағаннан жүрісі баяулады. ә) Жолы болмады, қолға алған істің сәті түспеді. **Алға бастады.** Итермеледі, жол бастады, болашаққа жетеледі. **Алға басты.** а) Ілгері жүрді. ә) Дамыды, өркендеді, өсті. **Алға жайды.** Барын көрсетті, сыртқа шығарды. **Алға жайылды.** Алдына төселді. **Алға көз жіберді.** Болашақты болжады, алдағысын бажайлады. **Алға көз салды.** Алдына қарады, ілгері қарады. **Алға қарады.** Болашақтан үміт етті, үмітін үзбеді. **Алға қойды.** Көздеді, дйтмеді, нысана етті, міндет етті. **Алға сап.** Алдын ала, асығыс, дайындықсыз; бағамдамай. **Алға сүйреді.** Талпындырды, ұмтылдырды. **Алға тартты.** а) Ілгері жүрді, тез жүрді, ілгері басты. ә) Үлгі етті. б) Міндетсінді, бұлдады. **Алға ұмтылды.** а) Ілгері жүрді. ә) Болашақтан үміттенді, ілгеріледі. **Алға ұстады.** Мақсат етті, мақсат тұтты.

АЛҒАЙ од. фольк. көне. Толғау, жырларда кездесетін, әлқиссасында айтылатын қайталама сөз. **АЛҒАЙ-ШАЛҒАЙ** сын. Қырғиқабақ, дүрдараз, араз. **АЛҒАЛА** = ет. Алға деп ұран салу. **АЛҒАЛАУ** Алғала етістігінің қимыл атауы. **АЛҒАН** зат. сөйл. Некеден алан жұбайы, зайыбы, қосағы, әйелі. **АЛҒАУ**¹ зат. көне. 1. Аяқ артып жүрген ат. 2. Медеу, қуат, тірек. **АЛҒАУ**² зат. Қорек, тойым, құнарлылық. **Алғау етті.** Талғажау етті, қорек етті. **АЛҒАУ**³ зат. Қулық қалтқы айтылмай іштей қалған бүкпе сөз. **АЛҒАУ**⁴ зат. Аурудың түрі. **АЛҒАУ**⁵ сын. жерг. Ащы, кермек. **АЛҒАУЛЫ** сын. жерг. Дәмі нашар, кермек.

АЛҒАУСЫЗ сын. Қалтқысыз, қулықсыз, бүкпесіз, ашық. **АЛҒАУ-ТАЛҒАУ** үст. жерг. Дел-сал, бейжай, ықылассыз. **АЛҒАШ** үст. Тұңғыш, алғашқы рет, бірінші рет.

Алғаш бауын ашты. Ауыздықтанды. **Алғаш рет.** Бірінші рет, тұңғыш. **АЛҒАШҚЫ** сын. Бастапқы, әуелгі, бірінші реттегі, бірінші кезектегі.

Алғашқы адым. Тұңғыш қадам, әуелгі іс, бастама. **Алғашқы ауыздылар.** биол. <лат. protostomia> Көпжасушалы қос жақтауы симметриялы жәндіктер тобы. **Алғашқы бетте.** Бастапқыда, әуелгі кезде. **Алғашқы жануарлар.** <лат. prototheria> Қазіргі сүтқоректілердің ең қарапайым және алғашқы класы. **Алғашқы көмек.** м е д. Адам өміріне немесе денсаулығына кенеттен қауіп төнгенде оның өмірін сақтап қалу үшін немесе апаттың зиянды әсерін азайту үшін қолданылатын қарапайым шаралар. **Алғашқы қанатсыз жәндіктер.** биол. <лат. apterygota> Өте ұсақ, төменгі сатыдағы жәндіктердің бір тобы. **Алғашқы қарлығаш.** а) Ғылымның, оның белгілі бір саласының тұңғыш негізін салушы. ә) Белгілі бір жүйенің, қоғамдық құбылыстың тұңғыш рет негізінің қалануы, жаңалық ретінде көрінуі. **Алғашқы қауым.** тар. Адамзат тарихындағы алғашқы қоғамдық-экономикалық бірлестіктердің әлеуметтік ұғымдағы атауы. **Алғашқы қауымдық коммунизм.** тар.

Алғашқы қауымдастықтың азық-түлік, меншік ортақтығына негізделген қоғамдық құрылысы. **Алғашқы қауымдық құрылыс.** тар. Адамзат тарихындағы ең алғаш қалыптасқан әлеуметтік-экономикалық формация. **Алғашқы [тұңғыш] қоңырау.** а) Жаңа оқу жылының басталуына байланысты мектеп босағасын бірінші атпаған шәкірттер үшін берілетін бірінші қоңырау. ә) Оқу жылының басында, 1 қыркүйек күні болатын мектептегі салтанатты жиын. **Алғашқы махаббат.** Адамның өзін алғаш рет ер немесе әйел болмысын сезінгенде, әйел адамның ер адамға немесе ер адамның әйел затына алғаш рет ынтықшық, сүйіспеншілік қатынасын тудыраған әдетте бозбалалық, бойжеткен шақта болатын таза албырт сезім.

АЛҒАШҚЫДА үст. Бастапқыда, әдегенде, басында, бас кезінде, бас жағында.

АЛҒАШҚЫДАЙ сын. Бастапқыдай, бұрынғыдай, алдыңғыдай.

АЛҒАШҚЫДАН үст. Әу бастан, о бастан, әдегеннен, бастапқыдан.

АЛҒАШҚЫБЫЛЫҚ зат. **Біріншілік.**

АЛҒАШҚЫСЫНДА үст. сөйл.

Алғашқыда. **АЛҒАШЫНДА** үст. сөйл. **Алғашқыда.** **АЛҒИ**¹ зат. Елсіз, алыс жер, қиын, қатерлі жол.

АЛҒИ² зат. өс. <лат. korolkowii> Тау беткейлерінде өсетін, шикі күйінде ұлы, ащы, дәмі бар, қызғалдақ тұысына жататын өсімдік; алға.

АЛҒЫ¹ зат. жерг. Пияз сияқты домалақ өсімдік.

АЛҒЫ² сын. 1. Алдыңғы реттегі, алдыңғы қатардағы, алдыңғы сапындағы, ілгерідегі. 2. Алдағы, келешектегі, болашақтағы.

Алғы дақыл [егіс]. ауылшар. Алқапқа өткен жылы егілген дақыл. **Алғы сап.** Еңбекте, спортта жетістікке жеткен алдыңғы қатарлы адамдар қатары. **Алғы сөз.** а) Мәжілістерде, кештерде, алқалы жиындарда алғашқы сөйлетін кіріспе сөз, пікір. ә) Белгілі бір шығарманың алдынан жазылған түсініктемелері мен ескертпелері бар кіріспе. **Алғы шеп.** әск. Майдандағы алдыңғы бөлімшелер жаумен бетте-бет орналасқан, соғыс қимылдары жүріп жатқан сызықпен шектес аудан.

АЛҒЫ-БЕРГІ зат. Шаруашылық, үй шаруасы.

АЛҒЫЗ = ет. 1. Әкелдіру, алдыру, жеткіздіру. 2. Бетке шыққан түкті, шашты қырғыз. 3. Ұстату, бастыру, жеңдіру.

АЛҒЫЗУ Алғы етістігінің қимыл атауы. **АЛҒЫНШЫ**¹ зат. көне. Әйел, аяр.

АЛҒЫНШЫ² зат. көне. **Алушы.**

АЛҒЫР¹ сын. 1. Самдағай, ұшқыр. 2. Өжет, пысық, тез қабылдағыш, зерек.

Алғыр тіл. Сөздің жүйесін тауып сөйлейтін шешен, тапқыр.

АЛҒЫР-АЙТҚЫШ сын. Өжет, шешен.

АЛҒЫРЛЫҚ зат. Алғыра тән ерекшелік, қасиет, зеректік.

АЛҒЫРЛЫҚ-ЗЕРЕКТІК зат. Алғыр, зерек адамға тән қасиет, ерекшелік.

АЛҒЫР-САЛҒЫР сын. жерг. Алқа-салқа, олбыр-солбыр, салақ.

АЛҒЫРСЫМАҚ сын. экспр. кеңесін. Алғыр болып көрінуге тырысқан, алғырсынған.

АЛҒЫРТ сын. Жас, буыны негізмен аңғырт.

АЛҒЫРТ-САЛҒЫРТ зат. көне. Салықтың бір түрі.

АЛҒЫЗ зат. 1. Рақмет, ризашылық. 2. Үздік еңбегі, үлгілі тәртібі, ерлігі үшін айтылатын ресми құрмет түрі.

Алғыс айтты. *Ізгі ниетін білдірді, рақметін жеткізді. Алғыс алды. Рақметін алды, ризашылығын алды. Алғысқа бөленді. Алғысқа ие болды. Алғысқа бөлену. Алғысқа ие болу, алғыс алу. Алғыс жариялады.* к і т. Біреудің ерекше жақсы ісі үшін көп албында ресми түрде атады, мадақтады, газет бетіне жариялады. **Алғыс жариялау.** к і т. Ресми марапаттаудың бір түрі. **Алғыс жаудырды.** Көп алғыс айтты, қайта-қайта алғыс айтты. **Алғысқа бөленді.** Ризашылыққа, ықыласқа ие болды, рақмет алды. **Алғыс сөз.** Ризашылық сөз. **Алғысын [алғыс сезімдерін] білдірді.** Ыстық ықыласын, ризашылығын жеткізді.

АЛҒЫС-БАТА зат. Ризашылық, ықылас, тілектердің жалты атауы.

АЛҒЫСКӨЙ сын. көне. Үнемі тұзу тілек, игі ниет білдіруші.

АЛҒЫСТА= ет. **Алғыс жаудыру,** алғыс айту. **АЛҒЫСТАЙ** сын. Алғыс сияқты, алғыс тәрізді.

АЛҒЫСТАУ Алғыста етістігінің қимыл атауы.

АЛҒЫСХАТ зат. Үкімет тарапынан берілетін ресми құттықтау қағаз.

АЛҒЫСЫЗ сын. Алуға келмейтін, алынбайтын.

АЛҒЫШ сын. 1. Қыран бүркіт, жұйрік тазы бойындағы аңға түскіш қасиет. 2. Алушы, пайда түсіргіш.

АЛҒЫШАРТ зат. Белгілі бір іс-әрекетті, шараны өткізуге қолайлы сәт, жағдай.

АЛДА¹ зат. сөйл. **Алла.** Алла жарылқасын. сөйл. Рақметін, ризашылығын білдіру мағынасындағы бата-тілек.

АЛДА² од. сөйл. Көңіл күйді білдіретін одағай, Алла сөзінің нұсқасы.

Алда ғана көк шешек-ай [жүгірмек-ай]. сөйл. қарап. Жүгермек-ай деген мағынадағы кейіс-ұрыс сөзі.

АЛДА³ үст. 1. Алдыңғы қатарда, алдыңғы жақта, ілгеріде. 2. Алдағы уақытта, болашақта, келешекте. 3. Алдыңда, жаныңда; қарсыңда; алыста емес, жақында.

АЛДА= ет. 1. Біреуді айламен, қулықпен отырғызып кету, өтірік айту. 2. ауыс. Алдарқату, көңілін табу, емексіту.

Алдап бақты. Шамасы жеткенше алдады, алдаусыратты, айламен уақыт оздырды. **Алдап соқты.** Отырғызып кетті, сан соқтырды. **Алдап ұрды.** Алдандырып отырғызып кетті, қызықтырып, жолдан тайдырды.

АЛДАҒЫ сын. 1. Алдыңғы жақтағы, ілгерідегі. 2. Озат, үздік, таңдаулы, алдыңғы қатарлы. 3. Болашақтағы, келешектегі, келер уақыттағы.

Алдағы [алғы] күн. Болашақ, келешек. **АЛДАҒЫШ** сын. Алдампаз, өтірікші, суайт.

АЛДАҒЫШТЫҚ зат. Алдампаздық, өтірік айтушылық.

АЛДА-ЖАЛДА үст. Әлдеқалай, аяқасты, кенет, оқыстан.

АЛДА-ЖЫЛДА үст. сөйл. **Алда-жалда.** **АЛДАҚАШАН** үст. сөйл. **Әлдеқашан.** **АЛДАҚАШАННАН** үст. сөйл. **Әлдеқашаннан.**

АЛ-ДАЛ: ал-дал болды. жерг. Дел-сал, әрі-сәрі болды.

АЛДАЛА= ет. сөйл. Аллалау, Алла-Алла деу.

АЛДАМАЛА= ет. Алдап-сулау, алдарқату. **АЛДАМАЛАУ** Алдамала етістігінің қимыл атауы.

АЛДАМПАЗ сын. Өтірікші, суайт, алдағыш.

АЛДАМПАЗДЫҚ зат. Алдампазға тән қасиет, алдауға икемділік, суайттық.

АЛДАМШЫ зат. Алдампаз, алдағыш, суайт.

Алдамшы дүние. Жалған дүние, көз алдаушы, өтпелі өмір. **Алдамшы көріністер.** психол. <лат. illusio> Түрлі себептерге байланысты өмір шындығының теріс, жапсар қабылдануы.

АЛДАМШЫЛЫҚ зат. Алдау, жалғаншылық.

АЛДАМЫШ¹ зат. жерг. Қоспасы бар алтын немесе күміс, көз бояп істелген бұйым, зат. **АЛДАМЫШ**² сын. Көзбояушы, жалған, өтірік.

АЛДАН= ет. 1. Біреудің әдейі немесе ойнап, әзіл үшін айтқан өтірігіне, жалған сөзіне сеніп қалу, нану. 2. Қызығу, ермек қылу, алданыш ету. 3. Айналып қалу, айналсоқтау, тоқтау, бөгелу, кідіру.

АЛДАНҒЫШ сын. Сенгіш, тез сенетін, иланғыш, нанғыш, ашықауыш.

АЛДАНДЫР= ет. 1. Бөгелдіру, кешіктіру, алданыш ету. 2. Алдарқату, алданыш еткізу.

АЛДАНДЫРҒЫШ зат. Алдаусыратушы, емексітуші, нандырушы.

АЛДАНДЫРУ Алдандыр етістігінің қимыл атауы.

АЛДАНДЫРУШЫ зат. Алдандыратын адам, алдаусыратушы, емексітуші.

АЛДАНТ= ет. Алдаусырату, айналдыру, емексіту.

АЛДАНТУ Алдант етістігінің қимыл атауы; илану, сену.

АЛДАНУ зат. Иллюзия, елес.

АЛДАНУ Алдан етістігінің қимыл атауы; илану, сену.

АЛДАНУШЫ зат. Алданып қалушы, иланушы, нанушы, сеніп қалушы.

АЛДАНЫС зат. Өзін-өзі жұбатушылық, үміттенушілік, алдаусыратушылық.

АЛДАНЫШ зат. 1. Дәтке қуат, медет, көңілге жұбаныш. 2. Машық, ермек, үйренішті іс.

АЛДАНЫШСЫЗ сын. Уақыт өткізетін ермегі, машықты ісі жоқ; көңіл аулайтыны жоқ.

АЛДАП-АРБА= ет. экспр. Алдап-сулап, айламен, қулықпен қола түсіру, дегеніне көндіру.

АЛДАП-АРБАУ Алдап-арба етістігінің қимыл атауы.

АЛДАП-СУЛА= ет. экспр. Дегенін істету, өтіп-бүйіп ойындағысын іске асыру, айламен, қулықпен ойын жүзеге асыру.

АЛДАП-СУЛАУ Алдап-сула етістігінің қимыл атауы; илану, сену.

АЛДАРҚАТ= ет. Алдаусырату, жұбату, әдейі көңілін аулау үшін өтірікке бару, алдап сулау.

АЛДАРҚАТУ Алдарқат етістігінің қимыл атауы.

АЛДАРҚАУ Алдарқа етістігінің қимыл атауы.

АЛДАС= ет. Бірге, өзара келісіп алып алдау.

АЛДАСПАН¹ зат. көне. <поляк. palasz<венг. pallos> Имек қылыш, жекпе-жек шайқаста қолданылатын қару. // Өткір, жалынды.

Алдаспан ауыр қылыш. көне. Шапқанда жауын бірден мерткітіру үшін басын жалпақ жалманды қылып ауырлатып жасаған қынапсыз байланатын кесу қарудың түрі.

АЛДАСПАН² зат. көне. қолөнер. Өрмек тоқуда пайдаланылатын құрал.

АЛДАСПАНДАЙ сын. Алдапан сияқты, алдаспан сынды, алдаспан тәрізді.

АЛДАСТЫР= ет. Алдап соғу, ретін тауып алдау.

АЛДАСТЫРУ Алдастыр етістігінің қимыл атауы.

АЛДАСУ Алдас етістігінің қимыл атауы.

АЛДАТ= ет. Біреуге алдатқызу.

АЛДАТҚЫЗ= ет. Біреу арқылы алдату.

АЛДАТҚЫЗУ Алдатқыз етістігінің қимыл атауы.

АЛДАТҚЫШ зат. Алданып қалғыш, алдауға тез түскіш, біреуге тез сенгіш адам.

АЛДАТУ Алдат етістігінің қимыл атауы.

АЛДАУ Алда етістігінің қимыл атауы.

1. Өтірік айтып, біреуді айламен, қулықпен отырғызып кету. 2. Алдарқату, ойын басқа жаққа ауару.

АЛДАУ-АРБАУ зат. Түрлі қулық-сұмдық, айла-тәсіл.

АЛДАУРАТ= ет. сөйл. **Алдаусырат.**

АЛДАУРАТУ Алдаурат етістігінің қимыл атауы.

АЛДАУСЫЗ сын. Жалған емес, қоспасы жоқ, амал-айласыз, өтіріксіз.

АЛДАУСЫРАТ= ет. 1. Алдаңқырай тұсу, алдауды тоқтатпау. 2. Алданыш ету, місе тұту.

3. Алдарқату, көңілін басқа жаққа ауару.

АЛДАУСЫРАТУ Алдаусырат етістігінің қимыл атауы.

АЛДАУШЫ зат. Өтірікші, суайт, айлакер, айламен отырғызып кетуші.

АЛДАУШЫЛЫҚ зат. Алдауға тән әрекет.

АЛДАУЫШ зат. сөйл. **Алдаушы.**

АЛДИЯР зат. көне. 1. Мәртебесі жоғары билік иелеріне (хан, сұлтан т.б.) айтылатын ұлықтау сөз. 2. «Тақсыр», «құлдық», – деп бас иіп, жалыну, жалбарыну мағынасында айтылатын сөз.

Алдияр бас. Әмірге құлдық, құп тақсыр деген мағынада айтылатын сөз.

АЛДИЯРЛА= ет. Бас ию, құлдық ыру, алдияр деп мойынсұну.

АЛДИЯРЛАУ Алдиярла етістігінің қимыл атауы.

АЛДЫ зат. 1. Адамның бетін тура ұстап қараған жағы, түп-тура қарсысы. 2. Адамның екі тізесі мен кеуде жақ аралығы. 3. Белгілі бір нәрсенің (жердің) қарсы жағы. 4. Басы, ең алғашқысы, бастамасы. 5. Жас шамасына қарай ең үлкен, жасы артығы. 6. ауыс. Ең үздігі, таңдаулысы, бетке ұстары, жақсысы. 7. ауыс. Болашақ, келешек, беталыс.

Алды ауыр. Әрлі, сұсты, мінезі ауыр. **Алды аяндап,** арты желді. а) Жылқы жылдам жүрді, сар желді. ә) Адамдар топ болып жүрді. **Алды бар,** арты жоқ. Жаманылығы жоқ, зілсіз, кексіз, ашуы тез қайтатын (мінез). **Алды кең.** Жайдары, жарқын, мейірімді, қайырымды, алдына келгенге қайырымы мол деген мағынада. **Алдын ала төленетін дивиденд.** экон. Есепті кезеңнің нәтижелері бойынша баланстың жасалып, қабылдануынан бұрын төленетін ақшалай қаражаттың бір бөлігі. **Алдына алған еркесі.** поэт. Алданышы, жұбаншы, ермегі, қуанышы. **Алдына барды.** Біреуге іспен, өтініспен барды, біреуге ісі түсті. **Алдына бас иді [ұрды].** Кешірім сұрады, мойынсұнды; тағзым етті, құрметтеді. **Алдына жайып салды.** Ағынан жарылды, ашығын айтты, іштегі сырын сыртқа шығарды. **Алдына жан салмады.** Өз қатарының алды, теңдесі жоқ, үздік. **Алдына жан шықпады.** Ешкім бетіне қарсы келе алмады, бөгет болмады. **Алдына келді.** а) Өз басына келді. ә) Бетіне салық болды, істеген ісі, сөзі өзіне айғақ болды. **Алдына келгенін тістеп,** артына келгенін тепті. Маңына жолатпады (тым тентек, мінезі шадыр кісі, ат туралы айтылады). **Алдына келтірді [келді].** Есесін қайтарды, өз істегенін өзіне қайтарды. **Алдына кесе-көденең**

тартты. Жайып салды, мәселе етіп қойды. Алдына қара салмады. а) Жарыста бәрінен бұрын келді, озды. ә) Өзі қатарлының таңдаулысы, озығы, жүйіріктің жүйірігі болды. б) Сөзге шебер, шешен, ұтқыр болды. Алдын ала. Күнілгері, күні бұрын, бұрынырақ. Алдын ала барлау. а) әск. <лат. gescognosco> Әскери қимыл алдында қарсылас жақтың орналасқан жері мен қорғанысын шөла зерттеу. ә) геод. Геодезиялық жұмыстар жүргізбес бұрын аймақты зерттеу. Алдын ала қамау. заң. Қылмыстық процесте қамауға алу түрінде бұлтартпау шарасын қолдану арқылы айыпталушыны (сезіктіні) немесе сотталушыны уақытша бас бостандығынан айыру. Алдын ала тергеу. заң. Істі сотта қарауға дейін қылмысқа қатысты фактілер мен айыптыны анықтау үшін айғақ, дәлелдерді жинау және тексеру. Алдын алды. а) Бір нәрседен күнілгері сақтанды, бойын тартты. ә) Жауып кетті, бет-аузын, көзінің алдын жауып кетті. Алдын алу. терм. <грек. prophylaktikos> а) Қалыпты жағдайды, тәртіпті сақтауға бағытталған іс-шаралардың жиынтығы. ә) мед. Түрлі ауруларды бастапқы даму кезеңінде анықтауға арналған іс шаралар. Алдынан арылды. Алдынан өтті, батасын алды. Алдынан дау, аузынан сөз кетпеді. Айтты, дау-шарды алдынан жібермеді. Алдынан жарылқасын [жарылқағыр]. алғыс. Жолы болсын, ісі оңарылсын дегенді білдіретін бата, тілек. Алдынан кесе-көлденең өтпеді. Қия басады, қарсы келмеді. Алдынан қия өтпеді. Құрметтеді, сыйлады. Алдынан ор қазды. Жаманылық ойлады, кедергі келтірді. Алдынан өткерді. Сынына, талқысына салды, назарына ұсынды. Алдынан [көлденең, кесе-көлденең] өтпеді [өткен емес]. Сыйлады, құрметтеді, ізет сақтады. Алдынан өтті. а) Кешірім өтінді, ықтияр рұқсат сұрады. ә) Ақыл-кеңес сұрады, ойындағысын жайып салды, жасырмады. б) этн. қида түсті, қыздың әке-шешесімен баталасуға келісті. Алдынан шықты. а) Қарсы жолықты, кездесті. ә) Құрметпен күтіп алды, қарсылады. б) Қарсы келді, алдын орады. в) Біреуге істегені (жақсылығы не жамандығы) қайтты. г) Күтіп алды. Алдына салды. а) Көзіне көрсетті, алдына жайды. ә) Сынатты, сарапқа салды. Алдына [көлденең, кесе-көлденең] тартты. а) Ұсынды, берді, сыйлады. ә) Жайып салды, көрсетті, назарына ұсынды. б) Мәселе етіп қойды, көтерді, есіне салды. Алдына түсті. а) Ілгері шықты, басып озды, асып кетті. ә) Үлкеннің жолын алды, ағаның алдына шығып дәстүрді бұзды. б) Бағынышты болды, мойын сұнды, айтқанынан шықпады. в) Топ бастады. Алдын ашсын. тілек. Жолы болсын, бақытын ашсын, бетінен жарылқасын. Алдын ашты. Мақсатына жетуге жағдай жасады. Алдына шықпады. Құрмет тұтып, қарсы келмеді, сөзін жықпады, сөзін жерге тастамады. Алдын кернеді. Босағасын босатпады, жан-жақтан қаптады. Алдын кес-кестеді. Жолын бөгеді, кедергі жасады. Алдын кесті. а) Қарсы алдынан өтті. ә) этн. жақтырмау. Жаңа іс немесе шешілмей жатқан шаруа туралы алдын ала долбарлап, нобайлап, қорытынды жасады. б) Қарсыласты. Алдын ойлады. Алдағыны ойлады, болашағы, келешегі туралы қам жеді. Алдын орағытты. Алдынан кесе-көлденеңдеді, жолын тосты. Алдын орағыштады. Алдынан шыға берді; көлденеңдеді. Алдын орады. а) Орағта, орай жүрді, кес-кестеді. ә) Мысын құртты, амалын тауысты, жолын кесті, мүмкіндік бермеді. Алдын тосты [торыды]. Жолын күтті, аңдыды, қарсы шықты, кес-кестеді, бөгеді. Алдына ас қойдым, екі қолыңды бос қойдым. Өз еркі өзіне берілді, қысым көрсетілмеді. Алдына Құдай келтірсин.

қарғ. Қылған жамандығың өзіңе келсін. Алдынан ақ күн тусын! тілек. Жолың болсын!

АЛДЫ-АЛДЫНА үст. Бет-бетімен, бөлек-бөлек, жөн-жөнімен.

Алды-алдына кетті. Бет-бетімен жан-жаққа тарады.

АЛДЫ-АРТЫ зат. 1. Алды мен арты, айналасы, маңайы, жан-жағы. 2. Бас-аяғы, бар болғаны, болған біткені, бәрі, түгелдей. 3. Ең соңы, ақыр аяғы.

Алды-артын аңдады. Оң-солын таныды, байқады, абайлады, бажайлады. Алды-артына қарады. а) Түбін ойлады, келер-кетерін аңғарды, пайымдады. ә) Жан-жағын топиылады, мән-жайын тексерді. Алды-артына қарамады. Жан-жағындағыға назар салмады, не болып жатқанын бажайламады, енжар, салғырт болды. Алды-артына қарамай. Тоқтаусыз, кідіріссіз, жалма-жан. Алды-артына қарану. Тереңге көз жіберу, оймен шолу. Алды-артына қарапады. Еш нәрсеге мұрсат бермеді, асықтырды, жанықтырды. Алды-артын аңдады. Жан-жағын байқады, бажайлады, абайлады. Алды-артын байқады. Аңғарды, байыбына жетті, бажайлады, аңдады. Алды-артын буды. Жолын кесті, бұлтартқызады, жүргізбеді, тосқауыл болды.

АЛДЫМ-БЕРДІМ сын. Немкетті, ықыласты; жай; зиянсыз, үйренішікті.

АЛДЫМЕН үст. Шу дегенде, ә дегенде, бірінші кезекте, бірден.

АЛДЫМ-ЖҮЛДЫМ үст. Апың-гүңің, қалай болса солай.

АЛДЫНДА үст. 1. Бетпе-бет, көзіңше. 2. Қарсаңында, бұрын, ертерек. 3. Алдағы уақытта, келешекте.

Алдында ғана. Сәл уақыт бұрын, жаңа бір әзірде. Алдында кетті [алды]. Ең жақын адамдарынан бұрынырақ өлді, ет жақындырынан бұрын қайтыс болды.

АЛДЫНГҮНІ үст. Кешегіден бір күн бұрын.

АЛДЫНҒЫ үст. 1. Ілгері, әуелгі, бастапқы, алдағы, кейінгі емес. 2. Бұрынғы, өткен уақыт, өткен күн, кешеден ары күнгі, бытырған арғы жылы. 3. Болашақ, келер уақыт, алдағы уақыт.

Алдыңғы күні. Бір күн бұрын, кешенің алдындағы күні. Алдыңғы қатардағы. Көзге түскен, озат, үздік. Алдыңғы қатарлы. а) Дамыған, өркениетті, қауқарлы, күшті, үздік, озат. ә) Кезек күттірмейтін, өзекті. б) Озық, жетілген, жаңа үлгідей. в) Мықты, әйгілі, жоғары дәрежелі, сапасы жоғары. г) Үздік, озық, беделді, маңдайалды, бетке ұстар. Алдыңғы план. Басты, негізгі көрініс. Алдыңғы шеп. әск. Майданның алдыңғы жағы, жау шебімен шектес.

АЛДЫР= ет. 1. Әкелдіру, алғызу, әкелуге біреуді жұмсау. 2. Шақырту, алғызу. 3. Асты, тағамды ішкізіп-жегізу, ішімді ішкізу. 4. Сақал-мұртты, шашты қысқарту, қырғызу, кескізу. 5. Алғызып тастау, жоқ ету. 6. ауыс. Ұрлату, қолды болу. 7. Айырылып қалу. 8. Ұстау, қолға түсу. 9. ауыс. Жеңілу, тізе бүгу. 10. ауыс. Алдану, сеніп қалу. 11. ауыс. Тоқтап қалу, тоқырау, кібіртіктеу. 12. ауыс. Дарыту, дәл тигізу.

АЛДЫР-БҮЛДЫР үст. 1. сөйл. Балдыр-бұлдыр. 2. жерг. Көмескі, шала-пұла, еміс-еміс.

АЛДЫРТ= ет. 1. Әкелдіру, алғызу, әкелту. 2. Шақырту, қасына алу. 3. Ұрлату, қолды қылу. 4. Ас алғызу, ішкізіп-жегізу. 5. Әйелдікке алғызу. 6. Алғызып тастау. 7. ауыс. Жеңіліс табу, тізе бүгу. 8. ауыс. Болдырту, шаршату.

АЛДЫРТУ Алдырт етістігінің қимыл атауы.

АЛДЫРУ Алдырт етістігінің қимыл атауы.

1. Шақыру, алғызу. 2. Қысқарту, кескізу, қырғызу. 3. ауыс. Алдану, сеніп қалу.

АЛДЫРУШЫ зат. Бір затты, нәрсені алдыратын адам.

АЛЕБАСТР [грек. alabastros] зат. 1. Ақ немесе ашық сұрғылт түсті гипс тәрізді зат, күйдірілген бор; минерал, гипстің қардай ақұсақ түйіршікті түрі. 2. Құрылыс гипсі, байланыстырушы тұтқыр материал.

АЛЕБУТ зат. этнон. АҚШ-тың байырығы халықтарының бірі, өз атауы ұнған.

АЛЖА зат. көне. Қате, кемістік.

АЛЖА-АЛЖА сын. 1. Әбден қартайған, қаусаған (адам). 2. Мылжа-мылжа. 3. Аңғал-саңғал.

АЛЖАНАҚТЫ сын. Қызыл жүзді, қызыл шырайлы.

АЛЖАПҚЫШ зат. <поляк. fartuch> Жұмыс істеген кезде киім кірлемес үшін алдан байланатын белдемше.

АЛЖАПҚЫШТЫ сын. Алжапқыш байлаған, алжапқышы бар.

АЛЖАС= ет. 1. Қателесу, ағат іс істеу, жаңылысу. 2. Естен тану, ақылдан адасу. 3. жерг. Жанжалдасу, ұрысу, қырқысу.

Алжасқан болды. Ақылдан адасқан сияқтанды, есінен танған адам болып көрінді.

АЛЖАСҚАНДАЙ сын. Қателескендей, жаңылысқандай, жаңсақ басқандай.

АЛЖАССЫЗ сын. жерг. Қатесіз, дәлме-дәл, нақты.

АЛЖАСТЫР= ет. 1. Шатастыру, қателестіру, жаңылыстыру. 2. Есінен тандыру, ақылдан адастыру.

АЛЖАСТЫРУ Алжастыр етістігінің қимыл атауы.

АЛЖАСУ Алжас етістігінің қимыл атауы; қателесу, ағат іс істеу, жаңылысу.

АЛЖАУЛЫҚ зат. сөйл. Алжапқыш.

АЛЖИР [ор. Акмолинский лагерь жен изменников Родины] зат. тар. қысқарған сөз. Сталиндік тоталитарлық жүйе кезінде «халық жасулары» саналып, саяси қуғын-сүргінге ұшыраған мемлекет және қоғам қайраткерлерінің т.б. адамдардың әйелдері мен қыздары ұзағысыз жазасын өтеген Ақмола облысындағы лагерь.

АЛЖУ Алжы етістігінің қимыл атауы.

1. Ақылдан, есінен айырылу, қартаю, алжасу. 2. физиол. <лат. dementia> Адамның психикалық әрекетінің кемуі немесе жасын ұзая келе пайда болатын жарыместілік. 3. псих. <грек. marasmus> Адамның психикалық іс-әрекетінің толық дерлік жойылуы.

АЛЖУАЗ сын. сөйл. Әлжуаз.

АЛЖҰМЫР зат. Қызанақ, томат (алқа тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптесін өсімдік және оның жемісі).

АЛЖЫ= ет. 1. Жасы жетіп, әбден қартайғанда дұрыс ойлау қабілетін жоғалту, ақылдың кемуі, алжасу. 2. ауыс. Қателесу, жаңылысу, азаттық жасау.

АЛЕАТОРИКА зат. муз. Дыбыстарды кез-келген ретте ойнап шығуға негізделген, музыканы осылай жазып, орындауды мақсат еткен өнер ағымы.

АЛЕБАРДА зат. тар. Еуропалық мәдениетте қиында батасы бар ұзын найза түріндегі суық қарудың бір түрі.

АЛЕВРОЛИТ зат. геол. Құрамында 50 %-ке дейін ірілігі 0,01 мм-дей түйіршіктері бар цементтеліп қатайған шөгінді (тұңба) тау жынысы.

АЛЕЙРОМЕТР [грек. aleuron – ұн, metroe – өлшеймін] зат. Қамырдың ашу деңгейін өлшейтін құрал.

АЛЕЙЬИМӘССАЛАМ од. діни. «Аллаһу та'аланың сәлемі болсын» деген мағынаны білдіретін көптеген пайғамбарлар және төрт үлкен періштелер үшін қолданылатын дұға және тағзым (құрмет) сөзі.

АЛЕКСАНДРИТ зат. мин. Қымбат, бағалы тас, хризоберилланың бір түрі (орыс патшасы П-Александрдің құрметіне аталған).

АЛЕКСИЯ [грек. а – болымсыздық жұрнағы, lexis – сөз, сөйлеу] зат. психол. Жазылған сөзді оқи алмай және оны түсінбеу күйі.

АЛЕПОЗОМУС зат. анатом. Атлант мұхитының ең терең жерінде тіршілік ететін қара балық.

АЛЕТИЯ зат. психол. Ұмыта алмаушылық.

АЛИБИ [лат. alibi] зат. заң. Сезікті адамның немесе айыпталушының қылмыс болған сәтте басқа жерде болуы, яғни оның ол қылмысқа қатысы жоқтығының дәлелі.

АЛИЗАРИН зат. хим. Синтетикалық бояғыш.

АЛИМ [ар.] сын. ескі кіт. Әлім, көп бейнет көрген, азан шеккен.

АЛИМЕНТ [лат. alimentum] зат. заң. Некеде тұрғаны үшін балалы әйелге немесе басқалай туыстық қарым-қатынастарға байланысты бір адамның заң бойынша екінші адамды асырауына жұмсайтын қаржысы.

АЛИМЕНТАРЛЫҚ: алиментралық инфекция зат. мед. Асқазан арқылы жұғатын індет аурулары.

АЛИМУН сын. діни. Алла тағала бастамасы жоқ болған ілімімен білуші деген Алланың сипатының бірі.

АЛИФАТТЫ: алифатты қосылыстар. хим. Молекуласы өзара жай байланыспен байланысты көміртек атомдарының сызықты, тармақталған және тармақталмаған тізбектерін тұратын көмірсутектер не олардың туындылары.

АЛИЦИКЛДІ: алициклді қосылыстар. хим. Молекула құрамына көміртек атомдары өзара ароматты жүйе түзбейтін байланыстармен байланысқан бір немесе бірнеше циклдер кіретін көмірсутектер не олардың туындылары.

АЛКАЛОЗ зат. мед. Ағзада және қанда сілтілердің көбейіп кетуі.

АЛКАНДАР зат. хим. Сутегі атомдарының максималды санынан құралған қаныққан көмірсутектер.

АЛКЕУДЕ сын. жерг. 1. жағымсыз. Өзіміш, менмен, өркеуде, тәкаппар. 2. жағымды. Аңқылдақ, аққөңіл.

АЛКЕУДЕЛІК зат. 1. Өркеуделік, менмендік, өркөкіректік. 2. Аққөңілдік, аңқылдақтық.

АЛКИДТІ: алкидті эмальдар. хим. Алкидті лак негізіндегі эмальдар.

АЛКОГОЛИЗ [грек. lysis] хим. зат. Заттардың спиртпен әрекеттескен кезіндегі ыдырауы.

АЛКОГОЛИЗМ зат. **Маскүнемдік.**

АЛКОГОЛИК зат. сөйл. **Маскүнем.**

АЛКОГОЛЬ [ар. الكحول] зат. Арақ-шарап, жалты спирттік ішімдік атауының барлық түрі, ішімдіктің жалты атауы.

АЛКОЛОИД [ар. القلوایات < грек. eidos] зат. хим. Сілті сипатты (кофеин, морфин, адреналин, никотин және т. б.), құрамында азототомы бар табиғи текті органикалық заттар.

АЛКАЛОИДТАР зат. хим. **Алкалоид.**

АЛКОЛОИДТЫҚ сын. хим. Алкалоидтарға тән.

АЛҚА¹ зат. этн. зерг. Қыз-келіншектердің мойнына, омырауына сәндікке тағылатын бірнеше бөлік асыл тастардан, түрлі-түсті

шыны көздер орнатылған бірнеше алақаннан тұратын, топсалы шынжыр арқылы тағылатын мойын әшекейі.

АЛҚА² [ар. حقة] зат. 1. этн. Белгілі бір әлеуметтік мәселемен арнайы жиналған өкілеттілігі бар адамдардың жиыны. 2. ресми. Коллегия, әкімшілік немесе кеңесші органдарға мүше адамдар тобы.

Алқаға үсті. Топтың, жиналған жұрттың, көпшіліктің сынынан өтті. **Алқа жүрт.** Белгілі бір мақсатпен бас қосқан, жиналған ел, көпшілік. **Алқа мәжілісі.** Алқа мүшелерінің жиналысы. **Алқа топ.** Арнаулы, іріктеулі топ, үлкен жиын.

АЛҚА³ зат. өс. <лат. solanum> Алқа тұқымдасына жататын біржылдық не көпжылдық шөптесін немесе шала бұта өсімдіктер тұқымдасының жалпы атауы.

АЛҚА⁴ зат. жерг. **Құлым.**

АЛҚА⁵ зат. көне. Мойынша тағатын жібек жіп, күміс шынжыр.

АЛҚА⁶ зат. этн. Алдыңғы жақ оңірге шалғыш тәрізді етіп шалатын етегі төртбұрыш немесе доғалау пошымды, мойынды орай желкеден байланатын бауы бар кестеленген әйел киімінің түрі.

АЛҚА⁷ сын. Ашық-жарқын (көңіл).

АЛҚА= ет. көне. Мақтау, мадақтау, қолаштау; бата беру, алғыс айту.

АЛҚАБИ зат. құқық. Сот ісіне қатысты, айыпталушының кінәлі немесе кінәсіз екені туралы шешім шығаратын сайланбалы тұлға.

Алқабилер институты. құқық. Айыпталушының айыпты немесе айыпсыз екені туралы шешім шығаратын, сот ісін қарау уақытында шақырылатын сайланбалы тұлғалар түріндегі сот үдерісін жүргізудің бір элементі. **Алқабилер соты.** Алқабилер арқылы жүргізілетін сот.

АЛҚАБИЛІК зат. құқық. Алқабилер арқылы айыпталушының кінәлі, кінәсіз екені туралы шешім шығарушылық.

АЛҚАБАУ зат. **Алқа**⁶ (мойынға тағатын жібек жіп, күміс шынжыр).

АЛҚАДАЙ сын. Алқа тәрізді, алқа сияқты.

АЛҚА-ҚОТАН¹ зат. этн. 1. Ақсақалдар кеңесі, билер кеңесі, билер соты сияқты алқалы жиындарға көпшіліктің, яғни белгілі бір жиынның күн тәртібіне тікелей қатысы бар адамдардың қатысуымен болатын кеңестің өзіндік ұйымдасу тәртібі; жиындардың белгілі бір өзекті мәселелерді талқылау немесе талқылау сияқты кезінде кеңейтілген түрі. 2. Қазақ ауылының қоныстану жүйесіндегі ертедегі дөңгелене қоршау құра орналасу тәртібі [көшіп жүрген ру немесе ауыл бір жерге аялдағанда тосын жау шабуылынан сақтану үшін, көшпелі үйлерді шеңбер түрінде орналастырып, оларды айналдыра немесе арасына арба мен күймелер қойып, шеңбердің ортасына рубасының шатыры немесе киіз үйін орналастырған]. // Үлкен, келелі, кеңесті (жиын туралы)

АЛҚА-ҚОТАН² үст. Айнала, дөңгелене, қоршалай.

Алқа-қотан [салып] отырды. Дөңгелене, қоршай отырды.

АЛҚАЛА= ет. 1. Айнала қоршау. 2. Жан-жақтан қоршап, ортаға алу, қамау. 3. этн. көне. Бас қосу, жиналу.

АЛҚАЛАН= ет. Жиналу, дөңгелену, қоршалу.

АЛҚАЛАНУ Алқалан етістігінің қимыл атауы.

АЛҚАЛАУ Алқала етістігінің қимыл атауы.

АЛҚАЛЫ¹ сын. Алқасы бар, алқа таққан.

АЛҚАЛЫ² сын. Елеулі, үлкен, қарасы мол (топ, жиын).

Алқалы жиын. Елеулі, үлкен жиын. **Алқалы той.** Елеулі, айтулы мереке, мерейлі той. **Алқалы [алқа] топ.** Арнаулы, іріктеулі топ, үлкен жиын.

АЛҚАМ-САЛҚАМ сын. сөйл. **Алқа-салқа.**

Алқам-салқамы шықты. Алба-жұлба болды, тозығы жетті.

АЛҚАМ-САЛҚАМДАУ сын. Олты-солтылау, ұқытсыздау; жинақы емес, қалай болса солай.

АЛҚАНА-САЛҚАНА үст. сөйл. **Алқа-салқа.**

АЛҚАН-ШАЛҚАН сын. сөйл. **Алқа-салқа.**

АЛҚАП зат. Өңір, аймақ. **АЛҚАПТА**= ет. жерг. Сула жерге, алқапқа айналу, толу, жайлау.

АЛҚАПТАН= ет. Тегістікке, жазықтыққа айналу; етек жаяу түсу.

АЛҚАПТАНУ Алқаптан етістігінің қимыл атауы.

АЛҚАПТЫ сын. Кең өңірлі, үлкен аймақты, кең жазықты.

АЛҚАР зат. сөйл. **Арқар.**

АЛҚА-САЛҚА сын. Олты-солты, ұқытсыз; жинақы емес, қалай болса солай.

АЛҚАУ Алқа етістігінің қимыл атауы; қолдау, жақтау, құптау; бата беру, алғыс айту.

АЛҚИССА [ар. القصة] зат. сөйл. **Әлқисса.**

АЛҚОРЫ зат. өс. <лат. cydonia> **Алқоры** (Раушанқуділер тұқымдасына жататын жемісті дақыл).

АЛҚҰЛЫМДАП үст. Әуірімдеп, әрең-әрең.

АЛҚЫЗЫЛДАН= ет. Қатты қызару, жалқындану.

АЛҚЫЗЫЛДАНУ Алқызылдан етістігінің қимыл атауы.

АЛҚЫЛДА= ет. Босау, қолқылдау, кеңу.

АЛҚЫМ¹ [ар. حقوم] зат. 1. Мойынның бауыздау жері, тамақ, саақ. 2. ауыс. Киімдегі ең жоғарғы түйме тағылатын тұс. 3. ауыс. Бір нәрсенің қылта тұсы, жіңішке жері, жиегі.

Алқым астында. Тым жақын, өте жақын. **Алқымға ажал жармасты.** поэт. Өлім жақын дады, ажал таянды, тақалды. **Алқымға жабысты.** Алқымды қапсыра қатты тістеді, алқымнан алды. **Алқымға қатер тіреді.** Жанын мұрнының қышына келтірді, қатты қинап азаптады. **Алқымдап алды.** Құтыла алмастай болды, жайлап алды, бойды жеңді. **Алқымнан алды.** а) Жаасына жармасты, қылғындырды. ә) Асықтырды, аптықтырды, састырды. б) Жанын қысты, есін шығарды, қинады. **Алқым шалу.** этн. қолөнер. Кимешек пен бой киімдерінің алдыңғы өңірін, жиегін әшекейлеу үшін түрлі-түсті жіптен шалып тігу, кимешектің ойығын кестелеу. **Алқымы кепті.** Алқымы ісінді, шөлдеді. **Алқымына жармасты.** Мойынның сағасынан екі қолымен сығымдады. **Алқымына май тығылды.** Семіздіктен жүруі қиындады, дем ала алмады. **Алқымына өксік тығылды.** Күйініштен бұлғып жылап жібере жаздады. **Алқымына пышақ тіреді.** Қатты қорқытты, зәресін алды. **Алқымынан қысты [сығымдады, сықты].** Қылғындырды, қинады. **Алқымына өксік тығылды.** Жылағысы келді, жыларман болды. **Алқымын езді.** Мойыннан, сағасынан тісімен қидалап, шайнады. **Алқымы іскен.** Бабына келген, дер шағындағы.

АЛҚЫМ² зат. этн. қолөнер. Өрмек тоқуға арнал иірген төрт ұшықтық жіп мөлшері.

АЛҚЫМАЗУ зат. этн. Жылқы малының төртке шыққанда жаратын, ұрт азуының арғы жағынан асты-үстіне үш-үштен жарып

шығатын, жылқының ұрғашысының байтал жасына жеткендігін, еркегінің бесті болғандығын айғақтайтын тістері.

АЛҚЫМДА = ет. 1. Алқымнан алып қылғындыру, буйындару. 2. ауыс. Қишею, бас көтертпеу. 3. ауыс. Жақындау, маңайлау, таяну.

АЛҚЫМДАС = ет. Қатарласа, қапталдаса жүру.

АЛҚЫМДАСУ Алқымдас етістігінің қимыл атауы.

АЛҚЫМДАУ Алқымда етістігінің қимыл атауы.

АЛҚЫМ-ЖҰЛҚЫМ үст. сөйл. Алқын-жұлқын.

АЛҚЫН зат. Екпін, қарқын.

АЛҚЫН = ет. 1. Ентігу, жиі-жиі тыныстау, ентіге дем алу. 2. ауыс. Судың екпіндей, тасқандай ағуы. 3. ауыс. Босқа әурелену, зорлану. 4. ауыс. Бұлқыну, тулау. 5. ауыс. Масаырау, асып-тасу.

АЛҚЫНДЫ зат. жерг. Сабынның қалдығы.

АЛҚЫНДЫР = ет. 1. Ентіктірді, абықтырды. 2. Алқымдау, жақындау.

АЛҚЫНДЫРУ Алқындыр етістігінің қимыл атауы.

АЛҚЫН-ЖҰЛҚЫН үст. Асығыс, жанталаса.

Алқын-жұлқын болды. Апыр-топыры шықты, қобырады.

АЛҚЫНУ Алқын етістігінің қимыл атауы; бос дабыра қылу, даурығу.

АЛҚЫНЫП-ЖҰЛҚЫНЫП үст. Асығып, асығып-үсігіп, жанталасып.

АЛҚЫНЫС = ет. Ентігу, дем алыстың жиілеуі.

АЛҚЫНЫСУ Алқынис етістігінің қимыл атауы.

АЛҚЫОРАҚ зат. жерг. Имегін қолдан шегелемей, тұтас соғылған орақ.

АЛЛА [ар. ﷻ] зат. діни. Барша жанды-жансыз дүниенің, ғаламның иесі, ешкімнен тұрлмаған, ешкімді тұрмаған, құдіретті құш, 18 мың ғаламды, қиямет-қайымды, осы дүние мен о дүниені, күллі әлемді жаратушы, Құдай, адамның табынатын раббысы.

Алла ақырын берсін. тілек. Құдай ісін оңарсын, қайырлы болсын. Алла атымен. Құдай атымен, Аллаға сиынтып. Алла атымен ант етті. Құдай атымен уәде етті, сөз берді. Алла бағын ашты. Құдай жолын оңарды, жарылқады. Алла басқа салды. Құдай солай ұйарды. Алла берді. Құдай бұйыртты, нәсіп етті. Алла бетіңнен жарылқасын. тілек. Құдай қолдасын, жар болсын, жолың болсын, ісің оңа бассын деген мағынада. Алла бұйырса. діни. Сәті түссе, орайы келсе; Тәңір жазса. Алла біледі. Құдай біледі; адамға түсініксіз, белгісіз, не болатыны белгісіз. Аллаға ақсары қойын айтты. Құдайдың ризашылығы үшін құрбандыққа қой атады. Аллаға аманат. Бір Құдайға тапсырғым деген мағынада. Аллаға аян. Жаратушыға белгілі. Аллаға бас ұрды. Құдайға сиынды, жалбарынды, құлшылық етті. Аллаға дұға айтты. Құдайға құлшылық етіп, жалбарынды. Аллаға жазды. Күнһар болды, күнә жасады, жазықты болды. Аллаға [Алла тағалаға] жалбарынды. Құдайдан, жаратушыдан қолдау тіледі, құдірет иесіне құлшылық етті. Аллаға иман келтіру. діни. Алла тағаланың бар екеніне, жалғыздығына, оның құдіретіне сену, соған ғана құлшылық етіп, белгілі сипаттары мен есімдерін мойындау негізіндегі мұсылмандықтың, иман келтірудің ең басты шарты. Аллаға мақұл болсын. тілек. Құдай әміріне қарсы келмесін, оң, орынды болсын. Аллаға мінәжат. Құдайға

құлшылық. Аллаға мінәжат етті. Құдайға сиынды, жалбарынды. Аллаға разы. Көңілі көншіген, көңілі толған, Құдайға риза. Аллаға [Алла тағалаға] сиынды. Құдайға жалбарынды, бас ұрды. Аллаға [Құдайға, Тәңірге, аруаққа] сиынды. Құдайға, Жаратушыға жалбарынды, мінәжат қылды. Аллаға [Алланың өзіне] тапсырды. Құдайға аманат етті. Аллаға тәубе қылды. Күнәсін мойындады, кешірім сұрады. Аллаға тәуекел қылды. Қиын іске бел буып, Құдайға жалбарынды. Аллаға тілі тимеген. Тақуа, діндар. Аллаға шүкір. Құдайға шүкір. Аллаға шүкір [шүкірлік] айтты. Құдайға ризалық білдірді, рақмет айтты. Аллаға шүкірлік қылды. Құдайға ризалығын білдірді, рақмет айтты. Алладан болды. Құдайдың ықтиярымен, Құдайдың бұйрығы бойынша. Алладан дәрмен сұрады. Құдайға жалбарынып, көмек сұрады. Алладан иман сұрады. діни. Сенімін кәміл етуді өтініп, Құдайға құлшылық етті. Алладан медет келді. Құдай қолдады, ісін оңарды. Алладан медет [мәжет] тіледі [сұрады]. Құдайға жалбарынып, көмек сұрады, тілек етті; Алладан қолдау тіледі. Алладан пәрмен тіледі [сұрады]. Құдайға жалбарынып, көмек, қуат сұрады. Алладан [Алла тағаладан] сұрады [тіледі]. Құдайға жалбарынып, тіледі. Алла деп. Құдайға сиынтып. Алла жазды [қосты]. Құдай бұйыртты, нәсіп етті. Алла [Құдай] жазса. сөйл. діни. Құдайдың қалауы солай болса, бұйыртса, ишшала, ыңғайы келсе деген мағынада. Алла жаратты [жасады] Құдай жасады, жоқтан бар етті. Алла [тағала] жар болды. Құдай қолдады, ісін оңарды. Алла жар болсын [жарылқасын]. тілек. Көңілі түскенге жанашырлық білдіру мәніндегі Алла қолдасын, Алла көмектесің деген мағынадағы тілек сөз. Алла жолы. Құдай жолы, хақ жолы; түзу, дұрыс, ақпарат, сара жол, бағыт. Алла жолына көже. Ертедегі метеорологиялық мазияға қатысты жасалатын рәсім, жаңбыр тілеп тасаттық жасағанда пісірілетін көже түрі [жаңбыр шақыру үшін жүгері немесе бидайдан жасат, әркімнің пісіріп әкелген көжелері бір қазанға құйылып, біріктіріледі. Рәсім құлкен жолдың бойында жолаушылар көп жүретін жерде өткізіледі]. Алла жіберген ақ бұйрықты өлім. Ажал, өлім сағаты. Алла қабыл етті. Құдай қош көрді. Алла қабыл қылсын. тілек. Құдай қабыл етсін, ниетіңіз қабыл болсын. Алла қайырын берсін. тілек. Құдай қолдап, ісі оң болсын. Алла қаһар [кәр] қылды. Құдай жазалады, жазасын берді. Алла қош [лайық] көрді. Құдай бұйыртты, сәтін салды, қолдады. Алла қуат берді. Құдай жар болды, қолдады. Алла маңдайына жазды. Құдай адам тағдырын пешенесіне жазып қояды деген мағынада. Алла [тағала] нәсіп етті [қылды, тіледі, айдады, айлады]. Құдай бұйыртты. Алла нәсіпке бұйырды. Құдай нәсіп етті, бұйыртты. Алланы ауызға алды. Алланы атады, сиынды. Алланы [Жаббар Алланы] жад қылды. Құдайды есіне тұтты, есіне ұстады. Алланың ақ өлімі [ақ бұйрығы, ақ бұйрықты өлімі]. Өлім сағаты, ажал. Алланың аманатын берді. Өлді, жан тәсілім етті, о дүниелік болды. Алланың аяны. Құдайдың пендесіне түсірген ашық белгісі, болашақтың барысы туралы ескертуі, хабары, ишарасы. Алланың аяуы. Құдайдың жарылқауы, Алланың шапағаты. Алланың әмірі. Құдайдың үкімі, ұйғаруы, басқа салғаны. Алланың бергені. Құдайдың бұйыртқаны, нәсіп еткені. Алланың, [Алла тағаланың, Құданың, Құдайдың] бұйрығы. діни. Алла тағаланың басқа салғаны, нәсіп еткені, тағдыр бұйрығы, жазымштың қалауы, Құдайдың ұйғаруы деген мағынада. Алланың бұйрығымен. Құдайдың дегенімен, пәрменімен. Алланың бұйырағы. Құдайдың жазаны,

көрсеткені. Алланың бірлігі. Құдайдың жалғыздығы, даралығы. Алланың демеуі. Құдайдың қолдауы. Алланың жазасы. Құдайдың қаһары, зауалы. Алланың жазуы. Құдайдың маңдайға жазғаны, тағдыр, пендесіне бұйырғаны, нәсіп еткені. Алланың көрі тиді. Құдайдың қаһарына ұшырады. Алланың көрсеткені. Құдайдың бұйыртқаны, пешенеге жазғаны. Алланың қалауы. Құдайдың еркі. Алланың [тағдырдың] қатал бұйрығы. Жазмыш, адамды еріксіз бағындырып мойындатқан сыртқы құдіретті құш. Алланың құдіреті. Құдайдың кереметі. Алланың құлы. Дүниенің, қызықтың ақианың т.б. емес, Құдайдың құлы болған адам, пенде. Алланың нұры. діни. а) Бүкіл ғалам, жанды, жансыз дүние, адам баласы жаралған Алла тағаланың құдіретті қуаты. ә) Адамға Алланың берген қуаты, сұллығы т.б. ерекше қасиеті. Алланың нұры [нұр] жауды. а) Жаңбыр жауды. ә) Басына бақыт қонды; құт-береке болды. Алланың пәрмені. Құдайдың бұйрығы, әмірі. Алланың пейілі. Құдайдың дегені, ойлағаны, ниеті. Алланың пендесі. Адам; Құдайдың пендесі. Алланың рақматы [рақметі]. Құдайдың мейірімі, рақымшылығы, рақым, жақсылығы. Алланың рақмы. Құдайдың жақсылығы, мейірімі. Алланың сүйген құлы. Құдайдың жарылқаған пендесі. Алланың [басқа, маңдайға] салғаны [жазғаны] көтерді [көрді, көнді]. Құдайдың дегеніне мойынсұнды, төзді. Алланың хақ [ақ] жолы. Құдайдың тура, дұрыс жолы, имандылық. Алланың хақы. Құдайдың еркі. Алланың хикметі. Жаратушының кереметі, гажап ісі. Алланың [Алла тағаланың] хұзырында [еркінде]. Жаратушының билігінде. Алланың ісі. Құдайдың дегені, маңдайға жазғаны. Алла оңарды [оңдады]. Құдай жарылқады, қолдады. Алла разы [риза] болсын. тілек. Көңіліне жаққанда, хош көргенде айтылатын Құдай мақұл көріп, ісін қолдасын деген мағынадағы тілек сөз. Алла рақым қылды. Құдай кешірді. Алла сақтады. а) Құдай қақты, қауіп-қатерден аман қалды. ә) Жаратқан нәсіп етті, бұйыртты. Алла сақтасын. тілек. Жаманшылықтың бетін әрі қылсын деген мағынада. Алласына сенді. Құдайға, тәңірге сенді, жаратушыға иланды. Алла тағала. діни. Ислам діні бойынша күллі ғаламды, өлі-тірі дүниені жаратушы, өмірінің мәні Өзіне табыну болып табылатын адамдар мен жандарды жер бетіне жаратып, барша жаратылыс иелерінің ішінде адамды ерекше сүйген Ұлы құдірет иесі. Алла тағалаға қарсы жасалатын зұлымдық. діни. Алла тағалаға сенбеу және оның аяттарын астамшылықпен аяқасты ету, мешіттерді қирату; жаратушының есімін ұмыттыруға тырысып, зорлық-зомбылықпен адамдарды діннен тайдыру т.б. Алла тағала қабыл етті. Құдайдың мейірімі түсті. Алла тағала маңдайын [бағын] ашты. Құдай ісін оңарды, қолдады. Алла тағаланың әмірі [бұйрығы]. Құдайдың, тәңірінің бұйрығы, қош көргені. Алла тағаланың бұйырағына көнбеді. Құдайға қарсы шықты, күтірілді етті. Алла тағаланың дидары. Жаратушының нұр сипаты. Алла тағаланың көзі тура. Алла тағала бәрін көріп, кілп отыр деген мағынада. Алла тағаланың сәлемі. Құдайдың жолдауы, өсиеті. Алла тағала сәтін салды. Құдай бұйыртты, нәсіп етті, оңарды. Алла тағала түзін көтерді. Сапарға шықты, дәм-тұз алыстан бұйырды.

АЛЛААҚПАР од. сөйл. 1. Аллаақбар, қабыл қылсын. 2. ауыс. Тамам болды, бітті деген мағынада.

АЛЛАӘКБАР од. сөйл. Аллаақбар. **АЛЛАЛА** = ет. Алла, Алла деу, Аллаға сыйыну.

АЛЛАЛАУ Аллаға етістігінің қимыл атауы.

АЛЛАЛЫ сын. сөйл. Алласы бар, Құдайды ойлайтын.

АЛЛАНТОИС зат. вет. Құрсақтағы төлдің несегі жиналатын қағанақтың өте жұқа қабаты.

АЛЛАПРИМА зат. өнер. Шығарманы немесе оның фрагментін бояуын кептірмей шапшаң жағыстармен бір дүркін жағып шығатын тәсіл.

АЛЛАСЫЗ сын. Аллаламай, Алла демей, Алланы ауызға алмай.

АЛЛАТИВ зат. лингв. Қайсібір денеге жақындау, жуықтау мағынасын, бағытты білдіретін септік түрі.

АЛЛАУАҚБАР [ар. الله أكبر] од. Алла ұлы, Алладан ұлығ ешкім жоқ.

АЛЛАУАҚПАР од. сөйл. Аллауақбар.

АЛЛАҒ зат. діни. Бар болуы міндетті, иман және ғибадат етілетін шынайы жаратушы, барлық нәрсені жоқтан бар еткен илаһ деген мағынадағы Алла тағаланың көркем есімдерінің бірі.

АЛЛАҒУАҒЛАМ од. діни. Аллага аян дегенді білдіретін сөз.

АЛЛАҒУӘКБАР од. сөйл. Аллауақбар.

АЛЛАШЫЛ сын. Құдайшыл, Аллага сиынғыш.

АЛЛЕГОРИЯ [грек. allegoria] зат. әдеб. Әдебиетте, көркемөнерде белгілі бір идеяны, нақты ұғымды образ арқылы суреттеу әдісі.

АЛЛЕГОРЛАУ зат. әдеб. Аллегория.

АЛЛЕГРО [итал. allegro] зат. муз. 1. Музыкалық пьесаны немесе оның бөлімін ойнаудағы жылдамдық қарқыны. 2. Тұтас музыкалық шығарманың немесе бөлімінің атауы.

АЛЛЕЛОПАТИЯ [грек. allogen – бір-біріне, pathos – жапа шегу] зат. бот. Өсімдіктер мен микроорганизмдердің қоршаған ортаға денелерінің сырт бөлігімен биологиялық белсенді заттарды бөліп шығару арқылы тікелей немесе жанама түріндегі зиянды әсері; басқа өсімдіктердің өсінуі үдерісіне зақым келтіру.

АЛЛЕЛЬ зат. мед. Қандай да бір белгінің дамуын анықтайтын жұп геннің бірі.

АЛЛЕМАНДА зат. өнер. XVI ғ. бастан белгілі, сарайлардағы балдарда кеңінен таралған баяу қозғалысты немес бий.

АЛЛЕРГЕН [грек. allos – басқа, genes – тұқым] зат. мед. Адам ағзасының қоршаған ортаның кейбір әсерлеріне әдеттен тыс сезімталдығын оятатын немесе аллергияны тудыратын заттар.

АЛЛЕРГИЯ [грек. allos – өзге, ergon – әрекет] зат. мед. Ағзаның қоршаған ортаның кейбір әсерлеріне әдеттегіден тыс сезімталдығы.

АЛЛЕРГИЯЛЫҚ сын. Аллергияға тән, аллергияға қатысты.

АЛЛЕРГОЛОГ зат. мед. Аллергиямен ауыратын ауруларды емдеуге маманданған дәрігер.

АЛЛЕРГОЛОГИЯ [грек. allos – өзге, ergon – әрекет, logos – ілім] зат. мед. Аллергия және аллергиялық аурулардың пайда болу себептерін, даму жолдарын, клиникалық белгілерін зерттейтін және олардан алдын ала сақтанумен емдеу әдістерін жетілдіретін иммунологиямен клиникалық медицинаның бір саласы.

АЛЛЕРГОЛОГИЯЛЫҚ сын. Аллергологияға тән, аллергологияға қатысты.

АЛЛЕЯ [франц.allee] зат. Екі жағына ағаш отырғызылып, адамдардың қыдырыстауы үшін жасалған жол.

АЛЛЕЯЛЫ сын. Аллеясы бар.

АЛЛЕЯСЫЗ сын. Аллеясы жоқ.

АЛЛИГАТОР [ағыл. alligator] зат. зоол. Қолтырауын отрядының үш тұқымдасының бірі.

АЛЛИЛУЙЯ евр. од. діни. Құдайға құлшылық ету кезіндегі христиан шіркеулерінде айтылатын ән қайырмасы.

АЛЛИТЕРАЦИЯ [франц. alliteration] зат. әдеб. Шығармадағы бірыңғай дауыссыз дыбыстардың қайталануы, үндестігі арқылы жасалатын көркемдік тәсіл.

АЛЛО [ағыл. hallo] од. Телефонмен сөйлесушілердің бір-біріне беретін дыбыстық ишараты.

АЛЛОГРАФ зат. лингв. Бірін-бірі өзара алмастырып отыратын иероглиф, баспалық не қолжазбалық әріп, бас әріп не жай әріп ретіндегі графеманың түрі.

АЛЛОМАН зат. балықшар. Каспийде, Қара теңізде шоғырланған балықтарды екі кемемен тартып жүріп ұлайтын үлкен сүзекі.

АЛЛОНАЖ зат. Аллонж.

АЛЛОНЖ [франц. allonge] зат. экон.

Вексельге жапсырылған қосымша парақ.

АЛЛОНИМ зат. кіт. Басқа біреуге лақап түрінде қолданылған біреудің шынайы аты.

АЛЛОПАТРИЯ [грек. allos – басқа, patris – Отан] зат. биол. Бастанқы түрдің оқшау аймақтарында орналасқан бір не бірнеше аралас өскіндерінен түзілген жаңа түр.

АЛЛОТРИОФАГИЯ [ағыл. allotriophagia] зат. мед. псих. Жеуге жарамсыз заттарды жеу арқылы көрінетін психологиялық ауытқу ауруы.

АЛЛОТРОПИЯ [грек. allos – басқа, tropos – қасиет] зат. хим. Бір химиялық элементтің бірнеше қарапайым зат түрінде болу құбылысы.

АЛЛОТРОПТЫҚ [грек. allos – басқа, tropos – қасиет] сын. хим. Аллотропияға тән, аллотропияға қатысты.

АЛЛОУ од. сөйл. Алло.

АЛЛОФОН зат. лингв. Белгілі бір фонеманың мағына ажырататын қызметтері болмайтын жуанды-жіңішкелі дыбысталуы, түрлері.

АЛЛОХТОН [грек. allos – өзге, chthon – жер] зат. геол. Тектоникалық күштердің әсерінен өзінің алғаш түзілу аймағынан көлбеу беткей бойымен жазық бағытта жылжып кеткен тау жыныстарының кешені.

АЛЛОВИЙ [лат. alluvio] зат. геогр. Тау жыныстары үнділерінің өзен аңғарларында жиналуынан пайда болатын бортылдақ шөгінділер.

Алловий суы. Өзен аңғарларының алловий шөгінділері қабатындағы жерасты суы.

АЛЛОВИЙЛІК зат. геогр. Құрамында алловий бар.

АЛЛЮР [франц. allure] зат. спорт. Жылқының алға қарай екпіндей жүруін сипаттайтын қимыл-қозғалыс.

АЛМА зат. өс. <лат. malus> 1. Раушан гүлділер тұқымдасына жататын жеміс ағашы. 2. Осы жеміс ағашының домалақ пішінді, тығыз, тәтті, шырынды жемісі. 3. поэт. Әйелдің төсі, емшегі.

Алма бақ [бау]. Алма ағаштары егілген, алма өсіретін бақ. **Алма бет.** Қызыл шырайлы, толық, жас, балғын жүз. **Алма бетгі.** поэт. Ашаң, бетінің ұштары қызыл, қызыл шырайлы (қыздың бет-ажары туралы). **Алма ерін.** поэт. Алма тәрізді қызыл ерін. **Алма жасыл бітесі.** зоол. <лат. arhis pomi> Алма ағашын зақымдайтын тең қанаттылар отрядына жататын зиянкес жәндік. **Алма жүз.** поэт. Ажарлы, қызыл шырайлы бет. **Алма көбелегі.** зоол. сөйл. **Алма-жемірі.** Алма күйесі. зоол. <лат. uronomeuta malinellus> Жеміс ағаштары зақымдайтын ақкіс күйе тұқымдасына жататын зиянды кө-

белек. **Алма қышқылы.** хим. Көптеген өсімдіктерде, әсіресе піскен шетен жемісі мен лимон шырынында көп болатын сұйық зат, екі негізді органикалық қышқыл. . **Алма мойын.** поэт. Әдемі, ат сағақ жұмыр мойын. **Алма мойын, құба үйрек.** діни. Діни ұғымда береке дарығанға көрінетін қасиетті зат мағынасында. **Алма сабақ.** поэт. Жіңішке, үзіліп тұрған, нәзік. **Алма сағақ [сағақты].** Жіңішке сағақ.

АЛМААҒАШ зат. өс. <лат. maius> Алма жемісі өсетін ағаш.

АЛМАҒАЙЫП үст. Екіталай, неғайбыл, екітүді.

АЛМАДАЙ сын. Алма сияқты, алма тәрізді.

АЛМАЖЕМІРІ зат. зоол. <лат. laspeyresia pomonella> Жеміс ағаштарын зақымдайтын, жапырақ ширатқыштар тұқымдасына жататын көбелек, алма ағаштың ең қауіпті зиянкесі.

АЛМА-ЖЕМІС зат. Алма және басқа жеміс түрлері.

АЛМА-ЖҰЛМА сын. сөйл. **Алба-жұлба.**

АЛМАЗ зат. мин. Алмас (дәрі, сынап хлориді, наркүміс).

АЛМАЗДЫ сын. Құрамында алмазы бар. **Алмазды майұнтақ.** тех. Синтетикалық алмастар негізіндегі жеткізу майұнтағы.

АЛМА-КЕЗЕК үст. Бірден емес, кезек-кезек, кезекпе-кезек.

АЛМАҚ зат. Алашақ, алуға тиісті зат, нәрсе, аласы.

АЛМАҚАБАҚ зат. жерг. Кішкентай қабақтан жасалған, насыбай салатын шақша.

АЛМАҚАҚ зат. Кептірілген алма.

АЛМАЛА= ет. Кезек-кезек ауыстыру, кезектестіру, қайта-қайта алмастыру.

АЛМАЛАС= ет. Кезектесу, ауысу, ауыстыру.

АЛМАЛАТ= ет. Ауыстыру, кезектету.

АЛМАЛАУ Алмала етістігінің құмыл атауы.

АЛМАЛЫ¹ сын. 1. Алмасы бар, алмасы көп.

2. ауыс. Төсі әдемі, тығыз, жұмыр.

АЛМАЛЫ² сын. Алып-салдуға болатын, шығармалы.

Алмалы диск. инф. Жазып алынған және қолданған орынға тәуелді емес, ақпаратты дербес сақтайтын ақпараттасығыш.

АЛМАЛЫ-САЛМАЛЫ сын. Алып-салдып қоюға ыңғайлы, алып-салдып тұратын, кигізіліп-шығарылатын.

АЛМАН зат. Алым-салым.

АЛМАН-АҚЫ зат. Алман-салық.

АЛМАН-ЖАЛМАН үст. жерг. **Жалма-жан.**

АЛМАН-САЛЫҚ зат. жерг. Шыңжаң мен Моңғолиядағы қазақтар арасындағы ертедегі әкімшілік салығының жергілікті атауы.

АЛМА-ӨРІК зат. Алма, өрік т.б. сол сияқты жеміс-жидек.

АЛМАС¹ зат. <грек. almas> 1. мин. Табиғатта кездесетін ең қатты минерал, таза көміртектің кристалдық түрленімі. 2. Сапалы, қатты металдан жасалған өткір қару. 3. жерг. Ұстара түрі. 4. ауыс. Сөзі өткір, ойы ұшқыр адам.

Алмас азу. Өткір, тиген жерін тіліп түсер азу тіс. **Алмас жүз [жүзді].** Өткір, қарауға қаймығатындай түрі бар, сесті. **Алмас кездік.** Қылтылдаған, қыңға салып ұстайтын пышақтың түрі. **Алмас көз.** Жанары өткір көз. **Алмас қанжар.** Өткір, тиген жерін тіліп түсетін қанжар. **Алмас қылыш.** көне. Сапасы жоғары болаттан соғылған өткір де бағалы қылыш. **Алмас өркеш.**

түйе шар. Бірі мінер жаққа, екіншісі қамшылар жаққа жығылған өркеш. **Алмас семсер.** Өткір, қылып тұраған семсер. **Алмас тұяқ.** Қатты, құрыш тұяқ. **Алмас тілді.** Өткір тілді, шешен сөзді, сөзі мінді оғындай. **Алмасын қанға суарды.** Қырып жойды, қан жоса қылды.

АЛМАС² зат. 1. хим. Хлорлы сынаптан жасалған, техникада және медицинада қолданылатын улы ақ ұнтақ. 2. Ертеректе халық емшілігінде асқынған жара түрлері мен «жаман ауру» деп атаған қатерлі ісік түрлерін дауалауға қолданған сынап хлориді немесе сулема деп аталатын күшті химиялық зат, наркүміс.

АЛМАС= ет. Кезектесу, ауысу, бірінің орнын бірі басу, алма-кезектесу.

АЛМАСОҚ ұст. жерг. **Алма-кезек.**

АЛМАСТАЙ сын. Алмасын сияқты, алмас тәрізді, өткір.

Алмастай өткір. Еш нәрседен тайсалмайтын, батыл.

АЛМАСТЫР= ет. 1. Бір зат не құбылыстың орнына екіншісін алу, ауыстыру, орнына басқа зат қою. 2. жерг. Басқа киім кию, киімін өзгерту не дүниесін өзгерту. 3. Жаңалау. 4. Өзгерту. 5. Орнын басу, қызметін атқару.

АЛМАСТЫРҒЫШ сын. 1. Белгілі бір ортақ қасиеттің нәтижесінде басқа бір затты ауыстырғыш. 2. Қолындағы дүниені, затты жиі ауыстырушы.

АЛМАСТЫРУ Алмастыр етістігінің қимыл атауы. 1. Бір зат, не құбылысты басқасымен ауыстыру. 2. Біреудің орнын басу, қызметін атқару.

АЛМАСТЫРЫЛ= ет. Ауыстырылу, бір зат, не құбылыс орнына басқа затты қою, беру.

АЛМАСУ¹ зат. лингв. <лат. alternatio> Түрлі сөзформалардың құрамында кездесетін морфеманың бір дыбысының көрші дыбыстың әсерінен басқа бір дыбысқа өзгеру құбылысы.

АЛМАСУ² Алмас етістігінің қимыл атауы.

Алмасу әсері. физ. Элементтер бөлшектердің координаторлары өзара алмасқанда олардың толқындық функцияларының симметриялық қасиетінен туатын әсер. **Алмасу коэффициенті.** экон. Белгілі бір өндіріс орнының нақты жұмыс тәртібін сипаттайтын көрсеткіш. **Алмасу реакциясы.** хим. Қосылыстардағы атомдарды немесе атомдар тобын ауыстыру арқылы жүретін химиялық реакция.

АЛМАСШЫ зат. Алмаспен әйнек кесуші.

АЛМАУЫТ сын. Үлкен, денелі, қайратты.

АЛМАҰРЫҚ зат. жерг. Қауынның үлкені.

АЛМИСАҚ [ар. الميثاق] ұст. сөйл. **Әл-мисақ.**

АЛМҰРТ зат. өс. <лат. rugus> 1. Раушан гүлділер тұқымдасына жататын биіктігі 8-15 м жеміс ағашы. 2. Алмұрт ағашының дөңгелек конус тәрізді, ірі, тәтті жемісі.

АЛМҰРТТАЙ сын. Алмұрт сияқты, алмұрт тәрізді.

АЛМҰРТТЫ сын. Алмұрты бар, алмұрты мол.

АЛМҰРТШӨПТЕР зат. бот. <лат. rugosae> Көпжылдық мәңгі жасыл шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.

АЛОГИЗМ [грек. а – болымсыздық жұрнағы, logos – ақыл] зат. пед. Шыныққа жетудің құралы ретіндегі логикалық ойлауды теріске шығару; логикаға сезімді, интуицияны қарсы қою әдісі.

АЛОПЕЦИЯ зат. мед. Терінің белгілі жерінде шаштың, жүннің жаппай түсіп тақырлануы.

АЛОЭ [лат. aloë] зат. 1. өс. Лалагүл тұқымдасына жататын көпжылдық бұта, кейде

шырмауық түріндегі мәңгі жасыл, қуаңшылыққа төзімді өсімдік. 2. мед. Осы өсімдіктің шырынынан алынатын дәрі.

АЛӨКПЕ зат. вет. <грек. pleura – бүйір, қабырға, pneumonia – өкпе қабынуы> 1. Көбіне сиыр малында кейде қой, ешкіде де қызырасатын, ауру малдың өкпесі қанталап, көкірек қуысына сарысу толып кететін жұқпалы індет. 2. Аттың қатты шабыстан дем жетпей, аласұрған күйі.

Алөкпе болды. Қызылтанау болды, алып-қитты. **Алөкпе келгір.** қарғ. Алөкпе індетіне шалдық, алокемен ауыр деген мағынада айтылады.

АЛПЕЛІК. көне. Ауыр, қорқынышты, қауіпті, маңызды жүрісті бейнелейтін көне тұлға.

АЛПАМСА сын. Үлкен, зор, дәу, аса ірі.

Алпамса денелі. Ірі, зор, үлкен.

АЛПАМСАДАЙ сын. Еңгезердей, зор денелі, алып тұлғалы, атпал.

Алпамсадай жігіт. Ірі, алып денелі, күш-қуаты мол, сенуге болатын жігіт.

АЛПАНДА= ет. Кең адымдау.

АЛПАР зат. Кеңістік, қойнау.

АЛПАРЫС зат. сөйл. **Арпалыс.**

АЛПАРЫС= ет. сөйл. Арпалыс (алысу, құресу).

АЛПАРЫСТЫР= ет. Алыстыру, жұлыстыру.

АЛПАУЫЗ сын. сөйл. 1. Жалмақай, ашкөз. 2. Үлкен, абажадай.

АЛПАУЫТ¹ сын. Үлкен, зор денелі, ірі тұлғалы.

АЛПАУЫТ² зат. 1. тар. Қолында билігі бар, атақты бай. 2. тар. Ірі жер иесі, феодал. 3. қоғ.-саяси. <грек. oligarchia> Саяси және экономикалық билікке ықпалы бар, қолында ірі капитал шоғырланған аса ірі меншік иесі.

АЛПАУЫТТАЙ сын. Алпауыт сияқты, алпауыт тәрізді.

АЛПАУЫТТЫҚ зат. қоғ.-саяси. Капиталистік, ірі меншіктілік.

АЛПЫ сын. көне. Алып, зор тұлғалы.

АЛПЫС сан. 1. Алпыс бірліктен тұратын сан; 60 цифры мен санының атауы. 2. Адамның алты жасы.

Алпыс алапан, тоқсан торала. Қыран құстың түр-түрі. **Алпыс екі [алты] айдалы.**

Алуан түрлі қулығы бар, сан түрлі әдісі бар, өте айдалы. **Алпыс екі айдалы [қу] түлкі.** фольк.

Қазақ ертегілері, аңыздарында аңның ішіндегі айлакері ретінде бейнеленген, базалы терісі үшін ауланатын, табиғатында аңшыға өзін тез ұстатпайтын, ізін жасырып, шымайлап кететін ақылды аң. **Алпыс екі тамыр [сала].** Адамның тұла бойындағы қан жүретін жолдың бәрі, жан сезімі. **Алпыс екі тамыры ііді [босады].** Буын-буыны босады, ііді, көңілі жібіді, елжіреп, мейірі түсті. **Алпыс екі тамырын [денесін, өне бойын] балқытты.** Рақаттандырды, жан-дүниесін елжіретті, жан-дүниесін босатты. **Алпыс екі тамырын қуалады.** Өн бойына тарады, бүкіл денесіне жайылды. **Алпыс күн атан болғанша....** Көптің бірі болғанша, бірқалыпты жүре бергенше. **Алпыстың асуы.** Алыстан асқан шақ.

АЛПЫСЖЫЛДЫҚ зат. Ұзақтығы алты жыл болған кезең, уақыт кесіндісі.

АЛПЫ-СОЛПЫ сын. жерг. **Олпы-солпы.**

АЛПЫ-СОЛПЫЛЫҚ зат. жерг. **Олпы-солпылық.**

АЛПЫСТЫҚ сын. Алтысқа тән. // Алпыс цифры жазылған зат.

Алпыстық бөлшек. мат. Ондық бөлшектерден өзгеше бөлшек сандар. **Алпыстық жүйе.** мат.

60 санына негізделген сандардың математикалық жүйесі.

АЛПЫСЫНШЫ сан. Алпыс санының реттік түрі.

АЛ-САЛ ұст. жерг. **Дел-сал.**

АЛСАРЫ зат. зоол. сөйл. **Ақсары.**

АЛСЫН зат. жерг. Балауса, шатқан жерге қайта шыққан шөп.

АЛСЫНДА= ет. Шабылған шөптің жаңадан шығып келе жатуы.

АЛСЫНДЫ сын. Жаңа шығып келе жатқан шөбі бар.

АЛТАИЗМ зат. лингв. 1. Алтай тобындағы тілге тән сөз не тілдік құрылымның басқадай бөлігі. 2. Алтай тілдерінен енген сөз.

АЛТАИСТ зат. лингв. Алтай тілдерін зерттеуші.

АЛТАИСТИКА зат. лингв. Алтай тіл білімі.

АЛТАЙ: Алтай арқары. зоол. <лат. ovis ammon Linnaeus> Оңтүстік Алтайды мекендейтін, саны азайып кеткен, сирек кездесетін, Қазақстанда таралған жабайы тау қойының бір түрі. **Алтай астрасы.** өс. <лат. aster altaicus> Биіктігі 10-60 см-дей, тік бұтақты, сабағының сыртын түк басқан, гүлі ақшыл көк түсті астра гүлдерінің көп тараған бір түрі. **Алтай қасқыржидегі.** өс. Алтай өлкесінде өсетін өте сирек кездесетін көкөндер тұқымдасына жататын өсімдік. **Алтай рауғашы.** өс. <лат. rheun altaicum> Тарандар тұқымдасының рауғаш туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік. **Алтай тілдері.** лингв. Түп-төркіні, шығу тегі бір деп есептелетін, Алтай өлкесінен шығып тараған түркі, моңғол, тұңғыс, мәнжу (кейде корей, жапон) халықтарының тілдері [Алтай тілдері тобына, мәселен, жоғарыда аталған түркі тілдері, моңғол және тұңғыс-мәнжу топтарына енетін отыздан астам, бүгінде өз алдына жеке-дара қолданылатын дербес тілдер жатады]. **Алтай ұлары.** зоол. <лат. tetraogallus altaicus> Денесі ықшам, мойны қысқа, басы кішілеу, қауырсынының түсі сұр болып келетін, тау тәрізділер отряды, қырғауыл тұқымдасының өте сирек кездесетін түрі.

АЛТАЙЫ: Алтай қызыл бөрік. Жүні салаланып өскен, қызыл реңкке енген Алтай түлкісінің терісінен немесе оның тұшағымен жұрындалып жасалған маусымдық баскіім. **Алтайы түлкі.** Терісі бағалы қызылтүлкі. **Алтайы түлкі тымақ.** Дәстүрлі ортада жоғары бағаланатын Алтай түлкінің терісінен жасалған қыстық баскіімнің атауы.

АЛТАЙЫДАЙ сын. сөйл. Алтайы түлкідей.

АЛТАТАР зат. әск. Қорабына алты оқ сиятын тапанша мылтық.

АЛТАУ сан. Алты санының жинақтау түрі, жинақтық сан есім.

Алтау ала болса, ауыздағы кетеді, Төртеу түгел болса, төбедегі келеді. Адамның ағайын туысы, отбасы, ел іші араз болса, ырыс-құтты қашады, бақ-дәулеті болса, бақытқа кенеледі [«Алтау»: 1) ұй-іші, 2) ағайын-туыс, 3) жора-жолдас, 4) жемқат-жұраат, 5) ауыл-аймақ, 6) ел-жұрт. «Төртеу»: 1) атақ-абырой, 2) бақ-дәулет, 3) дабыр-дұбыр (бала-шаға), 4) денсаулық].

АЛТАЯҚ зат. жерг. Керегесіз, уық пен шаңырақтан тұрғызылған үй.

АЛТЫ сан. Алты бірліктен тұратын, бестен кейінгі есептік сан; 6 цифрдың атауы.

Алты ай жаз. этн. Үркер көрінбейтін сәуір, мамыр, маусым, шілде, тамыз, қыркүйек айлары жылдың жылы, жайды мерзімі. **Алты ай қыс.** этн. Көне қазақ танымлыдағы Үркер жыл санауы бойынша Үркердің шығыстан көрініп, батысқа дейінгі қазан, қараша, желтоқсан, қаңтар, ақпан, наурыз сияқты суық айлары. **Алты ай қыс, алты ай жаз.** көне. этн. Үркер жыл санауы бойынша Үркер көрінбейтін сәуір, мамыр, маусым, шілде, тамыз, қыркүйек сияқты жылы айлары мен Үркердің шығыстан көрініп, батысқа батқанға дейінгі қазан, қараша, желтоқсан, қаңтар, ақпан, наурыз сияқты суық айлары. **Алты айлық.** Алыс, ұзақ. **Алты айналса.** Жер дүниені кезсе, әлемді шарласа да. **Алты айрықтан тер кетті.** Тұла бойын тер басты, қара терге түсті, әбден терледі, су болып, қара терге түсті. **Алты айшылық жол [жер].** Ұзақ уақыт, бірнеше ай кететін жол, сапар. **Алты аласы, бес бересі жоқ.** Алыс-берісі жоқ, өткен-кеткені жоқ, еш-бір қатысы, шаруасы жоқ. **Алты алаш.** а) Бүкіл ел, дүйім қазақ, жұрт. ә) Түркі тектес халық. **Алты арыс.** Алты атадан тараған ру, ұрпақ. **Алты арыс алаш.** Барша қазақ елі. **Алты аспапты.** Айласы асқан, жан-жақты. **Алты атады.** Ұзақ жолды тез-ақ жүрді, тез жүріп өтті. **Алты ауыз.** а) Бінтімақ жоқ, бірлік жоқ, ала ауыз. ә) Өсек-аяз, гайбат сөз. **Алты ауыз [ауызды ала]** болды. Бірінің сөзіне бірі көнбей араздасты, керісті, келіспеді, ымыраға келмеді, бастары қосылмады, бірікпеді. **Алты ауыз сөз.** Азын-аулақ, бірер сөз. **Алты бақан ала ауыз.** Қырғи қабақ араз, қырық пышақ. **Алты батпан.** а) Зілдей ауыр. ә) Ауыр, қиын. **Алты көш алыс.** Тым алыс, қашық. **Алты күн.** діни. Алла тағала үшін он сегіз мың ғаламды жаратқан уақыты. **Алты қабат.** сөйл. Алты рет. **Алты қабат ала арқан.** экспр. Ақ, қара қылдан алты қабат етіп ескен арқан. **Алты қанат қорда.** а) этн. Алты керегелі, еңселі, биік, бай, төрелердің үйі. ә) Еңселі үй. **Алты қанат үй [орда].** Алты бөлек керегеден құралатын киіз үй. **Алты қарыс ақ болат.** фольк. Өткір, мықты семсер. **Алты құлаш ақ найза [алмас қылыш].** экспр. Батырлар ұстайтын аса ұзын қарудың түрі. **Алты құлаш ала арқан.** экспр. Ұзын, мықты арқан. **Алты құлаш ала ат.** экспр. Ірі, есік пен төрдей мықты ат. **Алты қырдың астында [аржағында, асты].** Алыста, қашық жерде. **Алты қырдың астынан.** Алыс жерден, қашықтан. **Алты қырлы ақ жебе.** Озының қыры алты жебе. **Алты қырлы мылтық.** көне. Оқпанының қыры алтыдан тұратын көне мылтық түрі. **Алты қырлы сүңгі.** көне. Ауыр қарулы әскер жарақтандырылатын, жебесі алтықырлы найза, қарудың түрі. **Алты малта ас қылды.** Қиыншылық күнтуып, жартымыз, мардымыз тамаққа көніп деген мағынада айтылатын, ақын-жыраулар поэзиясында кездесетін тұрақты тіркес. **Алты мезгіл.** этн. Таң қараңғысы, таң, сәске, түс, кеш, түн. **Алты мүше.** Екі көз, екі аяқ, екі қол. **Алты мың набатат.** діни. Мұсылман діні аңыз бойынша, Алла тағала о баста жерде жаратқан өсімдік түрлерінің жалты саны [Алла тағала жаратқан он сегіз мың ғаламның бір бөлігі, алты мыңы – мақұқат (жануарлар әлемі, алты мыңы – жамият ұлт, ұлыстар) болған деседі]. **Алты рулы [арыс] алаш.** Алты сан алаш. **Алты сан алаш.** тар. Алаш қауымына кірген ірі-ірі алты тайпаның атына байланысты қалыптасқан атау, көп алаш, көп ел, халық. **Алты табан.** ойын. жерг. Асық ойынының бір түрі. **Алты**

тарам. Көп, ағыл-тегіл, сай-сала. **Алты тарап.** Бөлік-бөлік, тарам-тарам. **Алты таспа жалпақ өрім.** Алтау етіп тілінген таспадан жалпақ айыл тәрізді етіп өрім өру әдісінің атауы.

АЛТЫ-АЛТЫДАН сан. Алты санының топтық түрі.

АЛТЫАЯҚ зат. әдеб. Әр шумағы алты жолдан түзілетін, қазақ поэзиясында Абай Құнанбаев енгізген шумақ түрі.

АЛТЫАЯҚТЫ сын. әдеб. Алты жолды шумағы бар.

АЛТЫБАҚАН зат. көне. этн. 1. Алтыбақанды сырықтың екі басына үш-үштен қосақтап байлап, оның екі басынан бір шеңгейде жіберілген екі арқанға екі адам қарама қарсы отырып, төменірек (50 см) жіберілген арқанға аяқтарын тіреп тербетілетін әткеншек, қазақтың ұлттық ойыны. 2. ауыс. Жастардың кешқұрым алтыбақан маңайына жиналып, алтыбақан тәуіп, екі жақ болып бөлініп өткізетін кешкі сауығы.

Алтыбақан тепті. Алтыбақанға отырып, тербетілді.

АЛТЫБАСАР зат. Таспа өрудің бір түрі.

АЛТЫБУЫНДЫ: алтыбуынды өлең. әдеб. Әр тармағы үш буынды екі буынақтан құралатын (3 буын-3 буын) өлең өлшемі.

АЛТЫ-ЖЕТІ сан. Алты не жетіні білдіретін болжалды сан.

АЛТЫҚ = ет. жерг. **Алқыну.**

АЛТЫҚАНА зат. жерг. Алабота тәрізді өсімдік.

АЛТЫЛЫҚ зат. 1. Карта ойынындағы бестен кейінге реттік карта. 2. Карта ойынының аты.

АЛТЫН зат. хим. <лат. aurum> 1. Аса құнды, бағалы, созылғыш, әдемі сары түсті жұмсақ металл. 2. көне. Алтыннан жасалған ақша, алтын теңге. 3. сөйл. Осы металдан жасалған зергерлік бұйымдардың жалты атауы. 4. сөйл. Алтын медаль. // Қымбатты, сүйікті, құрметті, бағалы (зат).

Алтын айдар. а) миф. Баланың іштен туғанда айрықша жарқырап көрінетін төбе шашы, ерекше қасиетін көрсететін нышаны. ә) Сүйекті, таңдаулы (ұл-қыз). б) поэт. Әдемілік, сұлулық үшін қойылатын төбе шаш. **Алтын айдар, қалам қас.** фольк. Ауыз әдебиетінде кездесетін кейіпкерлерді суреттеу дәстүрі, сұлулық өлшемі (эпаноны). **Алтын алқа.** Алтыннан жасалған алқа; алтыннан соғылған, алтын жалатылған өңір жиек. **Алтын арай.** экспр. а) Таң атар, күн батар шақтағы күннің сәулесі, күннің нұры, шапағы. // Жарқыраған, жалт-жілт еткен. ә) Бақытты, қуанышты. **Алтын астық.** поэт. Дәнді дақыл. **Алтын асық.** муз. Жасанды дыбысты (фальш) жою үшін көне домбырашылардың ойлап тапқан амалы. **Алтын асықтай.** Әп-әдемі, сүйкімді, ықшам ғана. **Алтын балдақ.** а) Алтыннан, күмістен жасалған көзі жоқ сақина. ә) Қылыштың, тышақтың сағағын бекітіп тұратын алтын сақина, шығыршық. б) көне. Ерте кездегі жоғары дәрежелі ел билеушілердің қолына ұстайтын таяғының алтын тұтқасы. в) Алтынмен өшекейлеп жасаған, қолға ұстайтын таяқтың өзі. **Алтын балық.** а) миф. Қиял-жағайып ертегілерде кездесетін, тілегіңді орындайтын жағайып балық. ә) Аквариумда өсірілетін декоративті балық түрі. **Алтын бас.** поэт. Құрметті, сыйлы, қадірлі адам. **Алтын басты ерек.** Ер азамат, нағыз жігіт. **Алтын белбеу.** этн. сөйл. Зер белбеу. **Алтын бергек.** а) Алтыннан жасалған әйелдердің баскиімі, өшекейі. ә) Қымбат бағалы баскиім. **Алтын бесік.** экспр. а) Туын-оскен орта, кір жуыт,

кіндік кескен жер, ел іші. ә) Аңыз бойынша, Қоқан хандарының қадірлі бір бабасы. **Алтын босаға.** а) Туған үйі, ержеткен, бойжеткен үйі. ә) Ақ босаға, отбасы. **Алтын бұтақ [терек].** Қасиетті, киелі ағаш деген мағынада. **Алтын білезік.** зерг. Алтыннан жасалған білекке салатын өшекей. **Алтын ғасыр.** поэт. Халықтың, елдің жағдайын, тұрмысын, мәдениетін, ғылымға жаңа деңгейге көтерген, жақсы заман әкелген, шаттық дәуір, гүлденген кезең. **Алтын дала.** поэт. Аса қымбат, қадірлі, қастерлі жер. **Алтын ден.** поэт. Астық, егін. **Алтынды мыстан айырған.** Жақсы мен жаманды ажырата білген. **Алтын ердің қасы.** Қадірлі, қымбатты адам, елі бағалаған азамат. **Алтын еріту.** Алтынды қоспасынан айыру үшін немесе бұйымды алтынмен аптау не алтын жалату үшін алтынды отқа балқытып, сұйық күйге келтіру. **Алтын жақты айбалта.** көне. экспр. Екі жағына алтын жалатылған кішкене балта. **Алтын жалатқан.** Іші басқа металл, не басқа материалдан алынып, сыртын жұқа алтын қабатымен қаптаған. **Алтын жамбы [қабақ].** а) Әртүрлі формадағы алтын құймасы; құйма алтын. ә) көне. Той-дұманда, мергендік сынасатын ойында нысана етіп тігілетін күміс ақша. б) көне. Жұлдеге күміс тізіліп, мергендік сынасатын ойын, той-дұман. **Алтын жапты.** зерг. Заттың бетін түгелдей алтынмен көмкерді, алтындады. **Алтын жұлдыз.** Кеңес өкіметі кезінде майданда көрсеткен ерлігімен, Отанға сіңірген еңбегімен айрықша көзге түскен адамдарға үкімет тарапынан берілетін ең жоғары орден. **Алтын жүген.** қол өнер. Алтын шытараалармен сәндеп жасаған жүген. **Алтын жүзік.** Алтыннан соғылған жүзік. **Алтын жүлде.** Белгілі бір қызмет саласындағы ерекше еңбегі үшін ақшалай не бағалы заттай берілетін ең жоғары бөйге, сыйлық, награда. **Алтын жыға.** Патша, хан басына, басқиміне қадаттын билік белгісі. **Алтын жіп.** Алтынды жұмырлап, қалыптан өткізіп алған жіңішке сым, алтыннан жасалған талшық, сым. **Алтын жіппен тігу.** к. с. Алтындап тігу, зерлеп өшекейлеу. **Алтын зер.** Өрілген, тоқылған алтын талшықтары және сол талшықтарды араластырып тоқыған әртүрлі көлемдегі материал; алтын оқа. **Алтын әрлі.** Алтындаған, алтынмен апталған. **Алтын иек.** поэт. Әдемі, сұлу иек. **Алтын нық төре.** Патша заманындағы иен-шекпенді өкім, патшалық дәреже иелері. **Алтын кездік.** Алтын жалатылған, алтыннан соққан кездік. **Алтын кені.** а) Алтын табылған орын. ә) Таусылмас байлық, рухани игілік. **Алтын көпір.** бейн. Екі аралықты, екі жақты жалғастырушы, ұластырушы. **Алтын күз.** поэт. Әртүрлі өсімдіктердің жапырақтары сарғая бастаған кез, сары ала күз. **Алтын күн.** поэт. Күн. **Алтын күрек.** Көктемнің қыстан қалған тоңды жібітіп, қарды ерітетін жылы желі. **Алтын кірпік.** экспр. Кірпігі аса көркем, тым сұлу. **Алтын кірпікті.** экспр. Нұр шапақты, сәуле шашқан. **Алтын кітап.** қоғ. - саяси. Еңбек озаттарын және ғылым, өнер, мәдениет т.б. салаларда зор табысқа жеткен адамдарды тіркеп көрсететін Құрмет кітабы. **Алтын қазық.** а) Ақыл сұрар ақсақал, белбелді адам, сүйеніш, таяныш. ә) Айналасынан ұзап кете алмас тұрақ; мықты тірек. **Алтын қазына.** Бағалы, аса құнды материал, рухани игілік. **Алтын қанат.** поэт. Керемет, самғағыш қанат. **Алтын қоңырау.** Шашабақ, көш бастайтын түйеге, жүзірік аттың мойнына, бесікке т.б. тағылатын алтыннан жасалған не алтынмен апталған қоңырау. **Алтын қор.** а) Құйылған немесе монета түріндегі бағалы металдардың мемлекеттік қоры. ә) Ел, мемлекет үшін аса бағалы, рухани құндылық, таңдаулы, ерекше рухани мұрағат.

Алтын Қыран ордені. Қазақстан Республикасындағы ең жоғары дәрежелі орден. **Алтын медаль.** а) Орта мектепті үздік бітірген оқушыларға мемлекет тарапынан берілетін үздік жүлде белгісі. ә) Сіңірген еңбегі үшін берілетін ресми марапаттау белгісі. б) Спорттық жарыстарда үздік шыққан спортшыға не спорт командасына берілетін үш жүлденің біріншісі. в) Өндіріс, өнер салалары бойынша өткізілетін жарыстардың I жеңімпазына берілетін алтыннан жасалған, не алтын жалатқан, не алтын қосылған медаль. **Алтынмен аптап, күміспен күптеді.** а) Алтын-күміс жалатты, сән-салтанатқа бөледі, құлтыртты, жайнатты. ә) Бар жағдайын жасап, күпті, асырап, тәрбиеледі. **Алтынмен аптау.** Зергерлердің күміс бетіне алтын жалатып, әшекейлеу тәсілі. **Алтынмен булау.** Сынаптан араластырылған алтын ұнтағын күміс бетіне сеуіп, отқа қыздырғанда будың бөлініп, алтынның берік жабысып қалуы, алтынның буына ұстау. **Алтынмен тең.** Алтына пара-пар, құны алтынмен бірдей, қымбат. **Алтынмен шекті.** Алтын жіппен кестелеп, өрнек салып тікті. **Алтын монет.** Алтын қосылған, не алтыннан құйылған тиын, монета. **Алтыннан құнды.** Аса бағалы, тым қымбат. **Алтыннан ойған алпыс кез жебе.** экспр. Алтын ұстатқан әдемі, ұзын жебе. **Алтынның [сары алтынның] буы.** поэт. Алтын ұстатқандай, келісті, әсем, сұлу. **Алтынның сынығы.** Жақсының артында қалған тұяғы, ұрпағы, жақсының көзі. **Алтын орақ.** поэт. Астық піскен шақ, орақтың бер кезі. **Алтын отау.** этн. Тоғыздың құрамындағы бас жақсысының бірі. **Алтын сағақ.** экспр. Әдемі, сұлу сағақ. **Алтын сақа.** Құлжаның алтынмен әшекейленген аса таңдаулы асығы. **Алтын сандық.** поэт. Шежіре, таусылмас даналық, шешендік. **Алтын сапты.** Сабы алтыннан жасалған. **Алтын сапты қылыштай.** бейн. Асыл, қымбат, баалы. **Алтын сары.** бейн. Сары алтындай әдемі қыз. **Алтын сәт.** поэт. Есте қалатын ерекше қуанышты, табысты, жеңісті т.б. мезет. **Алтын сөуле.** поэт. Жап-жарық, жан-жағына таралып, шашыраған әсем нұр. **Алтын табақ.** поэт. бейн. Батардағы күн. **Алтын тақ.** а) Патша отыраты, алтыннан істелген, не алтын жалатылған биіктеу орналасқан тақ. ә) поэт. Тақ, ұзақ билік. б) Билік, лауазымды қызмет. в) Өз билігі өзінде болатын туған жер, жанинат. **Алтын тана.** Омырауға, басқимге тағатын түйме сияқты алтын әшекей. **Алтын тан.** поэт. Қызыл аралығы таң. **Алтын тапқандай қуанды [масаттанды].** Қатты қуанды, шектен шыға шаттанды. **Алтын тәж.** Патришалықтың белгісін білдіретін, алтыннан жасалған тәж. **Алтын тәж киді.** Басына бақ қонды; билік құрды. **Алтын тон.** экспр. Әшекейлі, әдемі тон. **Алтын уақыт.** Адамның өзіне ғана тиісті, жеке, құнды уақыты. **Алтын фиксингі.** қаржы. Англия (Лондон) банкіндегі алтына дилерлердің күніге екі рет тағайындайтын бағасы. **Алтын шаңырақ.** бейн. Отан, туған жер. **Алтын шапақ.** поэт. Құн сөулесі. **Алтын шапты.** Азаптан, сүйектен, былғарыдан жасалған ыдыс-аяқ, үй жиһаздарымен ер-тұрман жабдықтарының, домбыраның бет жағына алтын шытыралар қондырып, әшекейледі. **Алтын шашбау.** Алтынмен апталған немесе таза алтынның өзінен дайындалған, шашқа тағатын сәндік бұйым. **Алтын [алтын буымен] шаю.** а) Алтынды өзге қоспалардан, құмнан тазарту үшін сумен шайқап, тазалау. ә) жерг. Алтын жалату, аз-аздап алтын жағу. **Алтын шеттеуік.** Құнбағыстың дәнінің айнала-сына шыққан сары дөңді қыпанақ. **Алтын шок.** Басқимге тағатын алтын әшекей; асыл тасты алтын әшекей. **Алтын шуақ.** Алтындай жарқырап төгілген күн сөулесі.

АЛТЫНАҒАШ зат. өс. Жапырақтары алтындай жалтыраған, сары дақтары болатын, биіктігі 2 м-ге дейін жететін, өсем жапырақтары үшін өсірілетін үй өсімдігі.

АЛТЫНБАС зат. өс. Солтүстік облыстарда кездесетін, гүлі алтындай сары өсімдік; шикі қалтаның бір түрі.

АЛТЫН-ВАЛЮТА зат. экон. Мемлекеттік ұлттық банкі мен қаржы органдарында сақпалатын алтын және шетелдік валюта қоры.

АЛТЫНГҮЛІ зат. өс. Биіктігі 10-50 см-дей, негізінен тың және тыңайған жерлерде өсетін жанаргүлдің бір түрі.

АЛТЫНГҮЛР зат. өс. Су далагүлі.

АЛТЫНДА = ет. 1. Алтын жалату, алтын қосу, алтынмен жабу, аптау. 2. ауыс. Күннің алтын шапағына малыну.

Алтындап тігу. кәс. Сән-салтанаттық киімдерді алтын жіптермен тігіп кестелеу, әшекейлеу.

АЛТЫНДАЙ сын. 1. Алтын сияқты, алтын тәрізді. 2. ауыс. Бағалы, қымбат, асыл. // Алтын түрінде, алтын күйінде.

Алтындай [сап алтындай, сары алтындай] сақтады. Ардақтап ұстады, қадір тұтты, қастерлеп қорғады. **Алтындай шайып, күмістей еледі.** Барына қадірлеп, қастерледі.

АЛТЫНДАЛ = ет. Алтын жалатылу, жағылу.

АЛТЫНДАЛУ Алтындал етістігінің қимыл атауы.

АЛТЫНДАН = ет. бейн. Сары түске ену.

АЛТЫНДАТ = ет. Алтын салдырту, алтыннан қапату.

АЛТЫНДАТУ Алтындат етістігінің қимыл атауы.

АЛТЫНДАТЫЛ = ет. Алтындал.

АЛТЫНДАУ Алтында етістігінің қимыл атауы.

АЛТЫНДЫ сын. Алтындаған, алтын жалатқан.

АЛТЫНДЫҚ зат. Алтын өндіретін орын, алтын табылған жер.

АЛТЫНДЫҚ сын. 1. Алтынга тән, қасиеті алтын сияқты. 2. ауыс. Сырт пішін келістілігі, жылтырақтық.

АЛТЫНҚӨЗ зат. зоол. Араван тәрізділер отрядының айқоз балықтар тұқымдасына жататын балық.

АЛТЫН-КҮМІС зат. 1. Алтын мен күміс немесе солардан жасалған асыл заттар. 2. ауыс. Асыл, қымбат киім.

АЛТЫНҚАБАҚ зат. этн. ойын. Жамбы ату сайысына ұқсас, биік құрықтардың қырна тізіп ілінген алтын, күміс теңгелер т.б. заттарды садақпен атып жарысатын ұлттық ойынның түрі.

АЛТЫНСАРЫ зат. өс. Таулы аймақтың альпілік, субальпілік деңгейлерінде өсетін, биіктігі 10-20 м-дей, сабағы жіңішке, сидам, көпжылдық шөптесін өсімдік.

АЛТЫНҚАТЫМЫР зат. өс. сөйл. <лат. rhodiola rosea> **Ғамыс семіз.**

АЛТЫНТОЙ зат. Елу жыл отасқан ерлі-зайыптылардың салтанатты тойы, елу жылдықты мерекелеу салты.

АЛТЫНШАПАҚ зат. өс. Әсемдік үшін қолдан өсіретін мәдени гүл.

АЛТЫНШАР зат. өс. <лат. rudbeckia laciniata> Күрделігүлділер тұқымдасы рудбекия туысына жататын, көбінесе гүлдері сарғыш түсті болып келетін өсімдік түрі.

АЛТЫНШЫ зат. зерг. Көбіне алтыннан зергерлік бұйымдар жасайтын ұста, зергер.

АЛТЫНШЫ сан. Алты санының реттік түрі.

АЛТЫНШЫБЫҚ зат. өс. сөйл. **Сары раушан.**

АЛТЫНШЫЛ сын. Алтынга құмар, алтынга әуес.

АЛТЫНЫМ зат. эмоц. Ең сүйікті, қадірлі, құрметті, қимас адам дегенді білдіретін атауыш сөз.

АЛТЫН-ІНЖУ зат. Алтын мен інжуі аралас.

АЛУ¹ зат. мат. 1. Арифметикадағы санды азайту амалы. 2. Алу амалын белгілейтін таңба.

АЛУ² Ал етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсеге ие болу, меншіктеу. 2. Пайда түсіру, кіріс кіргізу.

АЛУА [ар. حلو] зат. көне. Шығыстың тәтті тағамы.

Алуа секер. сөйл. Халуа, шекер.

АЛУАН [ир. ألوان] сын. Түрлі-түрлі, неше түрлі, әртүрлі, неше қилы.

Алуан қилы. Әртүрлі, әр алуан. Алуан түрлі. Бір-біріне ұқсамайтын, сан қилы.

АЛУАН-АЛУАН сын. Түрлі-түрлі, қилы-қилы.

Алуан-алуан жүйрік бар, өліне қарай шабады. Әркім өз шамасына қарайды, қал-қадерініше қимылдайды.

АЛУАНДАС сын. Текмес, шамалас, ұқсас.

АЛУАПӨРҮШ зат. Алуа сатушы.

АЛУА-ШЕКЕР [ар.+ир. حلوى شکر] зат. Алуа және шекер.

АЛУ-ДАЛУ сын. жерг. **Алба-жұлба.**

АЛУЛЫ сын. Алынған, алынған тасталған.

АЛУНД [ағыл. alundum] зат. хим. Алюминий өндірілетін боксит рудаларын немесе алюмосиликаттарды электр пеште қыздыру арқылы алынатын алюминий тотығы.

АЛУНИТ [франц. alunite] зат. геол. Күрделі сульфаттар классына жататын минерал.

АЛУШЫ зат. Затты, нәрсені алатын адам.

АЛФАВИТ [грек. alphabetos, грек алфавитіндегі алфа және бета сөздерінің алғашқы екі әрпінің қосындысынан шыққан] зат. 1. лінгв. **Әліпби.** 2. инф. Бағдарламалау тілінде қолданылатын шартты белгілердің жиынтығы.

АЛФАВИТСІЗ сын. сөйл. 1. Алфавиті жоқ. 2. Алфавит тәртібі сақталмаған, алфавиттік реті жоқ.

АЛФАВИТТІК сын. Алфавитке тән.

АЛФЕНОЛ зат. кен. Темірдің алюминий мен магнитті жұмсақ қорытпасы.

АЛХАМ зат. діни. **Әлхам.**

АЛХАМДУЛЛАҺИ од. діни. сөйл. **Әлхамдилла.**

АЛХИМИК зат. сөйл. **Алхимияшыл.**

АЛХИМИЯ [лат. alchimia] зат. Табиғатта жоқ, қиялдағы тас арқылы жай металды құнды металға айналдыруды көкөсеген орта ғасырдағы ізденіс.

АЛХИМИЯЛЫҚ сын. Алхимияға тән.

АЛХИМИЯШЫЛДАР зат. Алхимияны жақтаушы, алхимиямен шұғылданушы.

АЛХОРЫ зат. өс. <лат. prunus> 1. Оңтүстік аймақтарда өсетін, раушан гүлділер тұқымдасына жататын жеміс ағашы. 2. Осы ағаштың ірі сүйекті жемісі.

АЛША [ир. الوچه] зат. өс. <лат. prunus divaricata> 1. Раушангүлділер тұқымдасына жататын, жемісі сүйекті ағаш не бұталы өсімдік. 2. Осы ағаштың сары және қызыл түсті, дәмі қышқылдау болып келетін жемісі.

АЛШАЙ = ет. 1. Аяқтың арасын жақындастырмау, жақын жуыстырмау, алшақ ұстау. 2. ауыс. Алыстан кету, қашықтап кету. 3. ауыс. Еркін, еш қысылысыз, қысылып-қымтырылмау. 4. ауыс. Көңіл қалысу, суысу, ренжісу.

АЛШАЙТ = ет. 1. Аяқтың арасын жақындастыртып, талтайту. 2. Бас киімін шалқайтып кию, маңғаздану, менсінбеу. 3. Араздастыру, араларын ашу.

АЛШАҚ сын. 1. Алыс, шалғай; жақын емес. 2. Арасы алшайған, ажыраған; талтайған. 3. Бөлек, жеке. 4. Кең, шалқақ. 5. ауыс. Араз, қырғиқабак; тату емес. 6. ауыс. Үйлесімсіз, жанасымсыз, қабыспайтын.

Алшақ [аяғын алшақ] басты. Тартынбай емін-еркін жүрді, ештеңеден қаймықпады, қысылып-қымытырылмады. **Алшақ кеуде.** Ірі бұқаның сипаты. **Алшақ мүйіз.** Мүйізінің арасы кең.

АЛШАҚ-АЛШАҚ сын. Қашық-қашық, алыс-алыс; арасы тіпті жақын емес.

АЛШАҚТА үст. Алыста, қашықта; жақын арада емес.

АЛШАҚТА = ет. 1. Алыстау, қашық тарту. 2. Алшаңдау, ойқастау.

АЛШАҚТАН = ет. Қашықтау, алыстау.

АЛШАҚТАТ = ет. 1. Қашықтату, алыстау, жақындату. 2. Алшаңдату, ойқастату.

АЛШАҚТАТУ Алшақтат етістігінің қимыл атауы.

АЛШАҚТАУ Алшақта етістігінің қимыл атауы. 1. Алыстау, қашық тарту. 2. Арасы ажырау, бөлектену, бөліну.

АЛШАҚТЫҚ зат. 1. Қашықтық, жақын еместік. 2. ауыс. Жарасымсыздық, үйлесімсіздік, керегарлық.

АЛШАЛҒЫ зат. сөйл. Алжапқыш, белдемше.

АЛШАЛҒЫШ зат. жерг. Алжапқыш, белдемше.

АЛШАҢ елік. Кең адымдап, аяқты маңғаздана басқан жүрісті бейнелейтін сөз.

Алшаң басты. а) Кең адымдады. ә) Ештемеден тартынбай, еркін жүрді, қаймықпады. б) Кеудесін көтерді, кердең жүрді.

АЛШАҢ-АЛШАҢ елік. Аяқты алшаң тастап тым еркін, қаймықпай басқан жүрісті бейнелейтін сөз.

Алшаң-алшаң басты. Тым еркін жүрді, ешкімнен қаймықпады, тартынбады. **Алшаң-алшаң жүргізді.** Тайраңдатты, дандайсытты.

АЛШАҢДА = ет. 1. Кең адымдау, адымын керіңкірей жүру. 2. Ойқастау, ойнақшу. 3. ауыс. Ешкімнен қаймықпай, ештеңеден тартынбай еркін болу. 4. ауыс. Кердеңдеу, паңсыну.

АЛШАҢДАТ = ет. 1. Кең адымдатып жүру. 2. Ойқастату, ойнақшыту.

АЛШАӨРІК зат. өс. Алша мен қараөрікті бір-біріне телуден шыққан бұдан.

АЛШАҢДАУ Алшаңда етістігінің қимыл атауы; кердеңдеу, паңсыну.

АЛШИ = ет. сөйл. **Алшай.**

АЛШИЮ Алши етістігінің қимыл атауы.

АЛШЫ зат. этн. Асық, сақаның ірген кезде бір жағына қисаюы, асық тәйкесінің қарсы жағы.

Алшы [алшысынан] түскен сақадай [асықтай]. Нық тұру, орнықты тұру. **Алшысынан түсті.** Омақаса жығылды, жеңілді; бүк түспеді.

АЛШЫН зат. 1. Шобі шабылған, оты тозған жерге сол жылы қайтадан шыққан шөп; шиен. 2. жерг. Көл жағасындағы шобі шабылған жерге қайтадан шыққан шөп.

АЛШЫНДАЙ сын. Алыш сияқты, алыш тәрізді.

АЛШЫНДЫ сын. Алыш өскен, алыш шобі бар.

АЛШЫСЫНАН үст. Тіктеп, тікірейтіп.

АЛЫҚ зат. 1. Жауласқан екі жақтың жеңгені жеңілгенінен алатын алым; мал, мүлік, ақша. 2. зат. жерг. **Аласы.**

АЛЫҚ-БЕРІК зат. сөйл. **Алым-берім.**

АЛЫҚ-САЛЫҚ зат. сөйл. **Алым-салық.** **АЛЫМ**¹ зат. сөйл. **Ғалым.**

АЛЫМ² зат. 1. тар. Ерте кездерде жеңілген, тәуелді болған жақтан немесе өзіне бағыныштылардан үстем болған жақтың алатын салық түрі. 2. тар. <ор. оброк> Ресейде 1861 жылға дейін шаруалардан мемлекет немесе ірі жер иеленушілер тарапынан ақшалай немесе заттай алынған рентаның бір түрі. 3. тар. Ертеректе қазақ қоғамында ақшалай немесе заттай алынған салық. 4. қаржы. Түрлі мақсаттар үшін жиналатын төлемнің түрі. 5. Аласы, алатын нәрсе. 6. Біреуге жасырын түрде берілетін сыйақы; пара.

Алым алды. а) **Салық алды.** ә) Бәйге, жүлде алды. **Алым жинау.** **Салық жинау.** **Алым тартқызу.** **Салық салу.**

АЛЫМ³ зат. мат. Математикалық бөлшектің бір мүшесі, алынатын сан.

АЛЫМ-БЕРІМ¹ зат. Біреулермен зат алысып, зат берісіп тұратын ілік-шатыстық, қарым-қатынас.

Алым-берім істеді. Тырысып-тырманды, әрекет қылды.

АЛЫМ-БЕРІМ² сын. Орташа ғана, мақ таулы емес, құбатобел.

АЛЫМДЫ сын. 1. Қайратты, қарымды, күшті, әлді, қуатты. 2. Қамтыр мол, мол қамтитын. 3. ауыс. Келелі, назар аударарлықтай, көңіл бөлерліктей. 4. ауыс. Ұйқыр ойлы.

АЛЫМДЫЛЫҚ зат. 1. Белгілі бір заттың қамту аясының кеңдігі. 2. ауыс. Қарымдылық; құлашының кеңдігі.

АЛЫМ-ЖЕМ зат. Алатын, жейтін нәрселер.

АЛЫМ-ЖҮЛЫМ сын. Алба-жұлба, өрім-өрім, жыртық-жыртық.

АЛЫМ-ҚАЗЫНА зат. Қазынаға құро үшін жиналатын салық.

АЛЫМҚОР сын. сөйл. Парақор, жемқор. **АЛЫМҚОРЛЫҚ** зат. Парақорлық, алым алғыштық, жемқорлық.

АЛЫМПАЗ сын. Тойымсыз, нысапсыз, жемқор.

АЛЫМСАҚ зат. Алуға тиісті, алашақ адам, сатып алушы.

АЛЫМ-САЛҒЫРТ зат. сөйл. **Алым-салық.**

АЛЫМ-САЛЫҚ зат. Алынатын салық түрлерінің жиынтығы.

АЛЫМ-САЛЫҚСЫЗ сын. Алым-салық салынбаған, алым-салығы жоқ.

АЛЫМ-САЛЫМ¹ зат. **Алым-салық.**

АЛЫМ-САЛЫМ² сын. Салдыр-салақ, алқам-салқам, қалай болса солай.

АЛЫМ-САТЫҚ зат. Алып-сатарлық, сауда-саттық.

АЛЫМСЫН = ет. Менсінбеу, кем санау.

АЛЫМШЫ зат. Алушы, алым жинаушы.

АЛЫМ-ШЫҒЫН зат. Салық пен төлем жиынтығы.

АЛЫМЫР сын. сөйл. Алғыш, алуға бейім, икемді, ашкөз.

АЛЫН = ет. 1. Жиналу, терілу. 2. Өзіне қаратылу, бағындырылу. 3. Белгілі бір ұйымға т.б. қабылдану; әскер қатарына шақырылу. 4. Тұрған жерінен, орнынан қозғалу, әкетілу, жылжытылу. 5. Берілген, көрсетілгеннен көшірілу, қайталану. 6. Шап, сақал-мұрт, тырнақ т.б. заттардың артығының қырқылып, кесіп тасталуы.

Алынбаған енші. бейн. Өтелмеген парыз.

Алынбай жүрген кек, тимей жүрген есе. Қарымтасы қайтпай, өтеуі түгелденбей жүрген орай.

АЛЫНДЫР = ет. Әкелдіру, жеткізілу, қойдырылу.

АЛЫНУ Алын етістігінің қимыл атауы. 1. Жиналу, терілу. 2. Белгілі бір ұйымға қабылдану, әскер қатарына шақырылу. 3. Қызмет орнынан босатылу.

АЛЫНШЫ зат. көне. Пара алушы, алым-салық алып, ел үстінен күн көруші.

АЛЫП¹ зат. көне. Түркі-оғыз заманынан бері батырлардың, хан-сұлтандардың, қолбасшы ерлердің есіміне қосылып айтылып келе жатқан мәртебелі нысы.

АЛЫП² сын. 1. Үлкен, зор, дәу. 2. Батыр тұлғалы, зор денелі (ер адам). // миф. Ежелгі грек мифологиясындағы адамнан бірнеше есе ірі, алып денелі күш иелері.

Алып дене. Алпамсадай, зор бітім. **Алып денелі.** Ірі, зор, ұлкен. **Алып көртышқан.** зоол. <лат. spalax giganteus> Дене пішіні ұрыштық тәрізді, мойны қысқа, басы жалпақ, ал көзі мен құлақ қалқан болмайтын, кеміргіштер отрядының соқыртышқан тұқымдасына жататын аң. **Алып қалқаншалылар.** зоол. <лат. giganteostraca> Палеозой эрасында суда тіршілік еткен, жойылған біткен жыртықштар. **Алып құрылыс.** Жоспарлы түрде, кешенді салынып жатқан ұлкен нысан. **Алып планеталар.** астр. Көлемі де, массасы да жерден әлдеқайда ұлкен Юпитер, Сатурн, Уран және Нептун сияқты планеталар.

АЛЫП-ЖҮЛЫП үст. Асығыс, шапшаң, алқын-жұлқын.

Алып-жұлып бара жатқан. Социалықты, асып кетердей. **Алып-жұлып бара жатқан ештеңе жоқ.** а) Айтарлықтай, дүрлігерліктей, қауіп ойларлықтай дөңеңе болған жоқ. ә) Өзгеден ерекшелігі, артықшылығы жоқ.

АЛЫПҚАШПА сын. 1. Тізіндеуге көнбей, беталды лағып кететін (ат). 2. ауыс. Қызба, желіккіш. 3. ауыс. Дерегі жоқ, анық-қанығы, рас-өтірігі белгісіз.

Алыпқашпа сөз [әңгіме]. Өсек-аяң, ұзын-құлақ, өтірік сөз, қауесет.

АЛЫПҚАШТЫ¹ зат. Су ағысының аяғындағы ұлкен бөгеттің жоарғы жағынан бөгені, деңгейдің биіктігіне жақын ағыс суын басқа жаққа бұрып ағызатын қосалқы арық.

АЛЫПҚАШТЫ² сын. **Алыпқашпа** (жүрдім-бардым, негізсіз, анық-қанығы белгісіз).

Алыпқашты сөз [әңгіме]. **Алыпқашпа сөз.** Алыпқашты өсек. Жаңсақ айтылған сөз, қауесет.

АЛЫП-САЛ = ет. Нәрсені, затты жинастыру, қайта ұстау.

АЛЫП-САЛУ Алып-сал етістігінің қимыл атауы.

АЛЫПСАТАР зат. экон. <нем. Spekulant> Дайын өнімдерді сатып алып, қайта қымбатқа сатушы адам, саудагер.

АЛЫПСАТАРЛЫҚ зат. Арзанды қымбатқа сатып, кәсіп етушілік.

АЛЫПСОҚ сын. Үлкен, зор, қайратты, қуатты (итке қатысты).

АЛЫПТАЙ сын. Алып тәрізді, алып сияқты; ұлкен.

АЛЫПТЫҚ зат. Алыпқа тән қасиет, ұлкендік, ірілік, мықтылық.

АЛЫП-ҰШ = ет. Асыу, көңіл тоқтатпау, жүрегі тоқтамау.

АЛЫПҰШПА сын. 1. Қызба, жел мінезді. 2. Негізсіз, үстіртіп.

АЛЫС сын. 1. Шалғай, жырақ, жақын емес. 2. Болашақ, келешек. 3. ауыс. Туыстығы жақын емес, атасы бөлек; ботен, бөгде.

Алыс көсіді. Әріге сілтеді, тереңнен қозады, ұзаққа меңдеді. **Алысқа бара алмады.** а) Істеген ісі тындырымды болмады, жұмысы өнбеді, ештеңе өндірмеді. ә) Қатты кетмеді. **Алысқа**

кете қоймады. Тым әріге бармады, әңгімені көбейтпеді, өрбітпеді. Алысқа көз жіберді [салды, тастады]. Өткенді шолды, ой жіберді. Алысқа қол сермеді. Терең ойлады, биікті меже етті. Алысқа шабатын жүйрік. Ұзақ қашықтыққа шабатын бәйге аты. Алыс қия. Қиыр шет, ұзақ жер. Алыс сапар. Шалғайдағы жерге, елдімекенге ұзақ уақытқа кететін саяхат. Алыс қырды жақын-датты. Жырақтағы елмен табыстырды. Алыста жүрсе кісінесіп, жақында жүрсе тебіскен. Бөлек жүрсе сыйласып, бірге болса ренжіскен. Алыстан ат сабылты. Алыстан арнайы келді. Алыстан болжады. Күні бұрын болжады, алдын ала ойлады, мезгілінен бұрын топшылады. Алыстан қосылатын. Етжақын емес, аталас. Алыстан орағытты. Сөзді арыдан бастады, ойын бірден айтпады. Алыстан тоят іздеді. Тоятты алыстан тіледі. Алысты болжады. Әріден ойлады, тереңнен түсінді.

АЛЫС¹ = ет. Бірге алу, ұстасу, көтерісу.

АЛЫС² = ет. 1. Жағаласу, жұдысып ойнау. 2. Біреумен біреу ұстасып қалу, төбелесу. 3. Күресу, арпалысу. 4. ауыс. Таласу, сөз таластыру, айтысу, тартысу.

АЛЫС-АЛЫС сын. Аралары жақын емес, шалғай-шалғай, қашық-қашық.

АЛЫС-БЕРІС зат. Алым-берім, ауыс-түйіс, айырбас.

Алыс-беріс қылды. Ауыс-түйіс жасады, айырбастады.

АЛЫС-ЖАҚЫН сын. 1. Алыс пен жақын, бәрі, түгел. // Алыс және жақын қашықтық. 2. Туыс пен бөзде, өзің мен өзге. // Алыс және жақын туыстар, ағайын; жұрт, ел.

АЛЫС-ЖАҚЫНДЫҚ зат. Алыс пен жақындық, шалғай мен жуықтық.

АЛЫС-ЖУЫҚ сын. 1. Алыс-жақын, қашық пен жақын. 2. ауыс. Ағайын-туған, жат-жақын.

АЛЫС-ЖҰЛҚЫС зат. сөйл. Алыс-жұдыс.

АЛЫС-ЖҰЛЫС зат. Жанталас, алыс-тартыс.

АЛЫС-ЖҰЛЫС = ет. Алысып ойнау, жұдықласу, жұдымаласу.

АЛЫС-ЖҰЛЫССЫЗ сын. Алыс-жұдысы жоқ, талас-тартыссыз.

АЛЫС-ЖЫРАҚ сын. Алыс, шалғай, жырақ.

АЛЫСПАҚ зат. Күрес, атүсті ұрыс, ойын атауы.

АЛЫССЫН = ет. Алыс санау, жырақ көру, қашықсыну.

АЛЫССЫНУ Алыссын етістігінің қимыл атауы.

АЛЫСТА үст. Қашықта, шалғайда.

АЛЫСТА = ет. 1. Қашықтау, жырақ тарту, ашақтау. 2. Қашықтыққа байланысты бір нәрсені көрінуі, естілуі бәсеңдеу, көмескілету. 3. ауыс. Уақыты өтіп кету, ұмытылу. 4. ауыс. Бөделену, бөтену, туыстықтан, жақын қатынастан ашақтау; іргесін алыс салу.

АЛЫСТАН = ет. Жырақтану, аулақтану.

АЛЫС-ТАРТЫС зат. Күрес, алыс-жұдыс, дау-дамай.

АЛЫСТАТ = ет. 1. Жырақ әкету, қашықтату, аулақтату. 2. Бәсеңдету, көмескілету. 3. ауыс. Бөделендіру, бөтенсіндіру, жат санау, туыстықтан, жақын қатынастан ашақтау.

АЛЫСТАТҚЫШ зат. анат. <лат. abductor; ab – сыртқа қарай; duko – серпу, денеден алыстатқыш> Адамда қол мен аяқ, жануарларда алдыңғы және артқы аяқтар буындарына әсер ету арқылы аталған мүйіздері денеден алыстататын бұлшық ет.

АЛЫСТАТУ Алыстат етістігінің қимыл атауы; жырақ әкету, қашықтату, ашақтау.

АЛЫСТАУ Алыста етістігінің қимыл атауы. 1. Қашықтау, ашақтау, алыс тарту. 2. ауыс. Бөделену, бөтену, жатсыну.

АЛЫСТЫҚ зат. Алыс жерге тән сипат, қашықтық, шалғайлық.

АЛЫСТЫР¹ = ет. Біреумен араластыру, қатынастыру.

АЛЫСТЫР² = ет. Төбелестіру, жұдыстыру, арпалыстыру.

АЛЫСТЫРУ Алыстыр етістігінің қимыл атауы; төбелестіру, жұдыстыру, арпалыстыру.

АЛЫСУ¹ Алыс² етістігінің қимыл атауы; бірге алу, ұстасу, көтерісу.

АЛЫСУ² Алыс³ етістігінің қимыл атауы; күресу, арпалысу, тартысу.

АЛЫСУШЫ зат. Таласушы, жағаласушы, айтысушы.

АЛЫСПЫЛ сын. Алысқа шабатын, ұзаққа жүгіретін.

АЛЫСЫП-ЖҰЛЫС = ет. Таласып-тартысу, жұдықласу, жұдымаласу.

АЛЫСЫП-ЖҰЛЫСУ Алысып-жұдыс етістігінің қимыл атауы.

АЛЫСЫП-ТАРТЫС = ет. Алысып-жұдысу, жағаласу.

АЛЫСЫП-ТАРТЫСУ Алысып-тартыс етістігінің қимыл атауы.

АЛЫБАРГИН [лат. albarginum] зат. мед. Суда ерігіш, сап-сары, жылтыр ұнтақ дәрі, азот қышқылды күміс пен желатоза қосындысы.

АЛЫБАТРОС [франц. albatros] зат. зоол. Дауылтаздар тұқымдасына жататын, денесі ірі, жіңішке ұзын қанаттары бар, имек тұмсықты теңіз құсы.

АЛЫБЕДО [лат. albedo] зат. физ. Дене бетінің өзіне түскен электромагниттік сәуле не бөлшектер ағынын шағылыстыру қасиетін сипаттайтын шама.

АЛЫБЕДОМЕТР зат. физ. Әртүрлі физикалық денелердің альбедосын өлшейтін құрал, аспап.

АЛЫБИГОЙЛІКТЕР зат. саяси. Франциядағы 12-13 ғасырлардағы қалалардың экономикалық және рухани өміріне католиктік шіркеулердің үстемдік етуіне қарсы бағытталған күпірлердің қозғалысына қатысушылар.

АЛЫБИНИЗМ [лат. albus] зат. биол. Жаратылысынан пигменттің жетімсіздігінен терінің, жұннің, шаштың аппақ болуы, ағзаның өзіне тән түсінің жоғалуы, бозылтануы.

АЛЫБИНОС зат. биол. Альбинизмге шалдыққан аза.

АЛЫБИТ [лат. albus] зат. геол. Натрийлі-кальцийлі шпаттарға жататын плагиокластардың изоморфтық қатарының минералы.

АЛЫБИТОФИР зат. геол. Негізнен альбитпен тұратын трахитті септелі таужыныс.

АЛЫБИХОТЛ [лат. albhichtolum] зат. хим. Қара майдан бөлініп алынып, тазартылған, құрамында күкірт пен хлор бар, жасылдау не сарғыш түсті сұйық дәрі.

АЛЫБОМ [франц. album] зат. 1. Сурет салуда, фотосурет жасайтуға немесе өлең жазуға арналған қалың дәптер. 2. Кітап түрінде қысқа түсіндірмелерімен берілген суреттердің, репродукциялардың, сызбалардың және т. б. жинағы. 3. Әншінің, әншілік топтың, ансамбльдің таспада, дискіде жазылған әндер жинағы.

АЛЫБОМДЫҚ сын. Альбомға қатысты. Альбомдық лирика. Әдеб. Орта ғасырдағы француз поэзиясының лирикалық жанры.

АЛЫБУЛА [лат. albul vulpes] зат. зоол. Барлық тропик, субтропик теңіздерінде таралған кәдімгі сүйекті балықтардың бір туысы.

АЛЫБУМИН [лат. albumen (albuminis)] зат. хим. Өсімдік және жануарлар ұлпасында, қанның сары суында, жұмыртқада, қантта, сүтте, өсімдік дәнінің құрамында кездесетін, суда еритін қарапайым ақуыз зияттығы.

АЛЫВАНИТ зат. хим. Ванадттар тобының минералы.

АЛЫВЕОКОКК зат. мед. Таспа құрт.

АЛЫВЕОКОККОЗ [лат. alveococcosis] зат. мед. Эхинококк тектес таспа құрттар тудыратын ауру; бауыр құрт.

АЛЫВЕОЛА [лат. alveolus] зат. анат.

1. Өкпе бронхыларының ұсақталып тармақталған шұңындағы ауа алмасу қызметін атқаратын кішкентай қалташықтар, көпіршіктер. 2. Жақ сүйектің тіс орналасатын ұясы. 3. Бездің шетіндегі көпіршікті қуыстары.

АЛЫВЕОЛАЛЫҚ сын. анат. Альвеолаға тән, альвеолаға қатысты.

Альвеолалық ауатамырша. анат. <лат. bronchiolus alveolaris> Қабырғасында тым жұқа қабырғалы жекеленген альвеолалардың болуына байланысты газ алмасу процесіне қатысты жіңішке арналы ауатамырша. Альвеолалық қашық. анат. <лат. sacculus alveolaris> Қабырғалары өкпе альвеолаларынан құралған, пішіні біркелкі емес, альвеолалық өзектерден таралатын өкпедегі қуысты кеңістік. Альвеолалық өзек. анат. <лат. ductus alveolaris> Қабырғасы тек альвеолалардан тұратын, альвеолалық ауа тамыршалардан кейін орналасқан тыныс алу жолының бөлігі.

АЛЫГАРИТТЕР зат. геол. Құрамы көмірсу белокты өзгеше табиғи түзілімдер тобы.

АЛЫГИЦИДТЕР [лат. alga – қалдыр, caedere – өлтіру] зат. Теңіз шөбі мен балдырларды жою үшін пайдаланылатын дәрілер.

АЛЫГОЛОГИЯ [лат. alga – балдыр, logos – ілім] зат. бот. Ботаника ғылымының балдырларды зерттейтін саласы.

АЛЫГОЛОГИЯЛЫҚ сын. бот. Альгологияға қатысты.

АЛЫДЕГИДТЕР [лат. al (cohol) deryd (rogenatum)] зат. хим. Құрамында көміртек радикалымен байланысқан альдегид тобы бар органикалық қосылыстар.

АЛЫДРОВАНДА [лат. aldrovanda] зат. өс. Жіп тәрізді сабағы су бетінде қалқып тұратын, тамырысы өсімдік, насеком қоректі өсімдіктердің бір түрі.

АЛЫМАГ зат. кен. Аллюминий мен магнийдің қорытпасы.

АЛЫМА-МАТЕР зат. «Өсірген ана» деген мағынадағы Еуропа мәдениетіндегі оқу орындардың бейресми атауы.

АЛЫМАНАХ ар. зат. 1. Әдеб. Белгілі бір сипатына қарай (тақырыптық, жанрлық т.б.) топтастырылған әдеби шығармалардың жинағы. 2. тар. Орта ғасырлардағы түрлі мәліметтер мен астрологиялық жорамалдар берілген күнтізбе. 3. Ғылым мен өнердің соңғы жетістіктерін, өзгерістерін т.б. қамтитын мәліметтер жинағы.

АЛЫМАНДИН зат. геол. Силикаттар тобы апартастар тобына жататын қызғылт түсті сыл тас, темірлі-алюминийлі минерал.

АЛЫПАКА [исп. alpaca] зат. зоол. Лама туысына жататын сүтқоректі жануар; ламамен жабайы вилкуның буданы.

АЛЫПАРИ [итал. alpargi] зат. экон. Бағалы қағаздардың не валютаның биржалық, нарықтық құнының олардың атаулы құнына сәйкестігі.

АЛЫПЕНШТОК [нем. Alpenstock] зат. Биік тауларға шығуда пайдаланылатын қиы өткір темірлі ұзын таяқ.

АЛЬПИНАРИЙ зат. геогр. Тау өсімдіктеріне арналып қолдан жасалған бақ.

АЛЬПИНИАДА зат. спорт. Альпинизм бойынша өткізілетін, көпшілік қатысатын жаттығу, спорттық және мерекелік шаралар.

АЛЬПИНИЗМ зат. спорт. Альпі тауына байланысты аталған, спорттың тауға, тау шыңына жаяу шығатын, өрмелеп көтерілетін түрі.

АЛЬПИНИСТ зат. спорт. Тауға, тау шыңдарына жаяу көтеріліп, шыңдарды бағындырушы, споршы.

АЛЬПИНИСТЕЙ сын. Альпинист сияқты, альпинист тәрізді, альпинистке ұқсас.

АЛЬПИНИСШЕ үст. Альпинистке ұқсас.

АЛБТ [итал. alto] зат. муз. 1. Скрипка тектес, бірақ одан үлкенірек, қоңыр дауысты шекті аспап. 2. Хордағы немесе өңшілер тобындағы балалардың, әйелдердің төменгі дауысы, партиясы (меццо-сопрано, контральто). 3. Үрмелі аспаптың бір түрі (альгорн). 4. Қос сөз түріндегі оркестр аспаптары атауларының бір сыңары (альт-кларнет, альт-тромبون, альт-домбыра).

Алты қобыз. муз. Оркестр құрамында негізгі партияларды орындайтын, жеке де тартылатын, дыбысы күшті шағын қобыз.

АЛЬТЕРАЦИЯ [лат. alteratio] зат. 1. муз. Кез келген дыбыс атауын өзгеріссіз жарты тонға жоғарылату не төмендету. 2. мед. Жасушалар мен ұлпалардың құрылысы мен қызметінің кейбір нәрселердің зақымдаушы әсерінен өзгеруі.

АЛЬТЕРНАТ [лат. alternare] зат. құқық. Халықаралық құқықтық шартқа қатысушылардың шарт мәтініне қол қою кезегін реттейтін тәртіп.

АЛЬТЕРНАТИВА [франц. alternative] зат. филос. 1. Бірін-бірі жоққа шығаратын екі немесе бірнеше мүмкіндіктің біреуін ғана таңдаудың логикалық қажеттілігі; балама; екінің бірі. 2. Бір-біріне кереғар мүмкіндіктердің әрқайсысы.

АЛЬТИМЕТР [лат. altum – биіктік, грек. метрон – өлшеймін] зат. Ұшу аппаратының жер бетінен көтерілу биіктігін көрсететін құрал; биіктік өлшеуші.

АЛЬТИНГ зат. саяси. Исландияның қос палаталы парламенті.

АЛЬТИТУДА [лат. altitudo] зат. геод. Теңіз деңгейінен жоғары биіктік, абсолюттік биіктік.

АЛЬТРУИЗМ [франц. altruisme] зат. филос. Өзінің мүддесін ойламай, басқаларға қамқорлық етуді уағыздайтын моральдық принцип.

АЛЬФА [грек. alpha] зат. Грек әліпбиінің бірінші әрпінің аты.

АЛЬФА-ӘДІС зат. геол. Альфа сәулелерді өлшеу мақсатында таужыныстар мен минералдар радиоактивтілігін зерттеу әдісі.

АЛЬФА-БӨЛШЕК зат. физ. Электрондарынан айырмаланған радиоактивті химиялық элемент атомы.

АЛЬФА-СӘУЛЕ зат. физ. Радиоактивті ядролардан зор жылдамдықтармен (шамамен 109 с/м/с) бөлініп шығатын бөлшектерден тұратын сәулелер.

АЛЬФА-СПЕКТРОМЕТР зат. физ. Альфа-бөлшектердің энергиясын өлшейтін аспап.

АЛЬФА-ЫДЫРАУ зат. физ. Атом ядроларының өздігінен радиоактивті ыдырауы кезінде альфа-бөлшектерді шығаруы.

АЛЬФЕНОЛ зат. хим. Темірдің алюминиймен магнитті жұмсақ қорытпасы.

АЛЬФОРТНОЗ зат. вет. Жылқыда кездесетін стронгилидоз ауруларының бір түрі.

АЛЮМЕЛЬ зат. хим. Құрамында алю-

миний, марганец, кремний, кобальт, сондай-ақ цирконий бар никель қорытпасы.

АЛБЯНС [франц. alliance] зат. Алдына қойған мақсаттарына жету үшін жеке адамдардың, саяси партиялардың, мемлекеттердің құрған одағы, бірлестігі.

АЛЯСКИТ зат. геол. Интрузиялық магмалық тау жынысы, граниттің қышқыл құрамы түрі.

АЛЮМИНАТ зат. хим. Құрамындағы сутек металмен алмастырылған алюминий гидроксидінің, басқаша айтқанда, алюминий қышқылының тұздары.

АЛЮМИНИЙ [лат. aluminium; alumen] зат. хим. Электр өткізгіш қасиеті жоғары күміс түсті ақ, жеңіл металл; элементтердің периодтық жүйесінің III тобындағы химиялық элемент (Al).

Алюминий кентастары. кен. Алюминий алуда болатын минералдық шикізаттар. **Алюминий құймалары**. хим. Алюминий негізінде алынған жеңіл құймалар. **Алюминий тотығы**. хим. Алюминийдің оттектен қосылысы, тұссіз, суда ерімейтін кристалдық зат.

АЛЮМИНИЙЛЕН = ет. хим. Алюминиймен қанықтырылу.

АЛЮМИНИЙЛЕНУ Алюминийлен етістігінің қимыл атауы.

АЛЮМИНИЙЛЕУ ет. хим. Атмосфералық коррозияға және 11000 С-тағы температурада тотыққа төзімділігін арттыру үшін болаттан жасалған деталь беттерін алюминиймен қанықтыру.

АЛЮМИНИЙЛІ сын. Алюминий негізді, құрамында алюминий бар.

АЛЮМИНОТЕРМИЯ [лат. alumen – алюминий, therme – жылу] зат. хим. Металл тотықтарын алюминиймен тотықсыздандырып, таза металл және қорытпалар алу үшін қолданылатын процесс.

АЛЮМОСИЛИКАТТАР [лат. alumen – алюминий, silex – шақпақтас] зат. геол. Тау жыныстарын құрайтын минералдар тобы.

АМАЗОНИТ зат. геол. Амазонка өзені бойында табылуына байланысты аталатын, көгілдір жасыл түсті әшекей тас, минерал.

АМАЗОНҚАЛАР зат. миф. Ежелгі грек мифологиясындағы жауынгер әйелдер.

АМАЛ¹ [ар. الوجه] зат. Тәсіл, айла, жол, әдіс, әрекет.

Амал бар ма?! Басқа салғанға көну, басқа шараң бар ма, амал нешік. Амал жоқ. Басқа лаж жоқ, амалсыз, лажсыз. Амал қанша [қане, бар ма, не, нешік]. Қолдан келер шара жоқ, лаж жоқ, өкінішті-ақ. Амал [амалын] қылды [етті, іздеді]. Айла жасады, тәсіл қолданды. Амал пысықтауыш. лингв. Қимылдың қандай тәсілдермен атқарылуды, іске асуын білдіретін пысықтауыштың түрі. **Амал тапты. Ақыл, айла тауып, ретін, оңтайын келтірді. Амалы асты. Қулығын асырды, істің көзін тапты, оңтайын келтірді. қалды, айласы таусылды. Амалы құрыды [таусылды, қалмады, қалған жоқ, бітті, болмады]. Қолдарынан ештеңе келмей шарасыз қалды, тұйыққа тірелді. Амалын тапты. Сәтін түсірді, тәсілін тапты.**

АМАЛ² зат. көне. сөйл. Байырғы қазақ күнтізбесіндегі наурызға сәйкес келетін ай аты, наурыз айының ескіше аты.

АМАЛ³ зат. астр. сөйл. **Хамал**. **АМАЛ**⁴ зат. этн. Жыл мезгілін тұрақты түрде қайталанатын тұратын күн райының ерекше құбылыстарымен байланысты кезі.

АМАЛ⁵ зат. мат. Арифметикалық есептерді шығару жолы, тәсілі.

АМАЛ-АЙЛА зат. 1. Лаж, шара. 2. Қулық-сұмдық, айла-тәсіл.

АМАЛ-АЙЛАСЫЗ сын. Айла-тәсілсіз, қулық-сұмдықсыз.

АМАЛДА = ет. 1. Амалын табу, лажын табу, ретін, қисынын келтіру. 2. Ілдебайлау, селбестіру. Амалдап күнелтті. Ілдалдалап тіршілік етті. **АМАЛДАЙ** сын. Амал сияқты, амал тәрізді.

АМАЛДАН = ет. Амалын табу, ретін келтіру.

АМАЛДАР зат. көне. жерг. Ерте кездердегі дәрежелі адамдардың қызметшілері, шабармандары.

АМАЛДАУ Амалда етістігінің қимыл атауы. **АМАЛДЫ** сын. Амал еткен, қу, пысық.

АМАЛКЕШ сын. сөйл. **Амалқой**.

АМАЛҚОЙ сын. Тәсілқой, әдісқой, амал тапқыш; айлакер.

АМАЛСОҚТА = ет. көне. Амал жасау, ретін табу, қисынын келтіру.

АМАЛСЫЗ сын. Лажсыз, шарасыз, еркінен тыс, өз еркіңіз, құдықсыз.

Амалсыз конвекция. тех. Сорғылар, компрессорлар немесе араластырғыш әсерінен жүретін конвекция.

АМАЛСЫЗДАН үст. Лажсыздан, шарасыздықтан, еріксізден.

АМАЛСЫЗДЫҚ зат. Лажсыздық, шарасыздық.

АМАЛ-ТӘСІЛ зат. Бір нәрсені істеудің әртүрлі жолы.

АМАЛШЫ сын. Айдалы, тәсілқой, ретін тапқыш, әдісшіл. // өнер. Иллюзионист, көз байлап өнер көрсететін адам.

АМАЛШЫЛ сын. Айлакер, тәсілқой, әдісшіл, амалын, ретін тапқыш.

АМАЛШЫЛЫҚ зат. Айлакерлік, тәсіл-қойлық, қулық ойлаушылық.

АМАЛЪГАМА [франц. amalgame] зат. хим. Сынаптен қосылған қымбат металл қоспасы.

АМАЛЪГАМАЛАУ¹ зат. Металлургияда кеннен не концентраттан сынапты қолданып металдарды ажыратып алу әдісі; металдарды сынапта ерітіп, құйма жасау.

АМАЛЪГАМАЛАУ² зат. экон. Бәсекелі күрес барысында бұрынғы дербес екі немесе бірнеше қоғамдардың, одақтардың, корпорациялардың және тағы басқалардың бірыңғай акционерлік компанияға ауысуы, қосылуы, бірігуі.

АМАЛ-ІС зат. Айла-тәсіл, әрекет.

АМАН¹ зат. діни. Қауіпсіздікке кепілдік; мұсылмандардың қолына түскен мұсылман емес тұтқындардың қауіпсіздігін сақтау үшін берілетін кепілдік.

АМАН² [ар. أمان – أمن] сын. 1. Сау-саламат, есен-сау. 2. Түгел, бүтін, шығынсыз. 3. Құр, бос, сау, қатысы жоқ.

Аманға келді. жерг. Құда қыдырып, амандық билуге келді. **Аман қалды**. Тірі қалды, өлім аузынан қалды. **Аман сақтады**. Аман алып қалды. **Аман сақтау**. Жойылуга жол бермеу, қалпын бұзбай ұстау. **Аманы жоқ**. Сәлем бермеді, амандаспады.

АМАНАТ¹ [ар. أمانة] зат. этн. 1. Сақтау үшін немесе екінші бір адамға табыс ету үшін берілген зат, нәрсе. 2. Орындауға тапсырылған міндет, өсиет.

Аманат етті. Аманаттады, табыстады. **Аманат қойылды**. Марқұмы өз жеріне апаруда қатты қыста, ауа райының қолайсыз жағдайына байланысты мәйіт уақитша жерленіп, кейін туған жеріне апарылып, қайта жерленді. **Аманат құда**. этн. Әлі дүниеге келмеген балаларды

атастыру арқылы құдандалы болған адамдар. **Аманат қылды.** Бір нәрсені орындауды міндеттеп тапсырды. **Аманат сақтау.** этн. Уақытында жерлеу мүмкін болмағандықтан, мәйітті жерге жамбасы тигенше ұзақ ұстай тұру. **Аманат [аманатқа, аманат қып] тапсырды.** Аманат қылды; сақтауға тапсырды.

АМАНАТ² зат. тар. дипл. Жеңілген, бағынышты жақтың қарсы жаққа кепілге берген адамы; саяси кепілдеме.

Аманат бақты. Аманатқа қалдырған адамды қарады, қамқорлығына алды.

АМАНАТТА= ет. Аманат ету, тапсыру.

АМАНАТТАЛ= ет. Аманат етіп тапсырылу.

АМАНАТТАЛУ Аманаттал етістігінің қимыл атауы.

АМАНАТТАН= ет. Тапсырылу, аманат болып сақтауға, қарайлауға берілу.

АМАНАТТАУ Аманатта етістігінің қимыл атауы; сақтауға тапсыру.

АМАНАТТАУШЫ зат. Аманат етуші, тапсырушы.

АМАНДА= ет. 1. Аман алып қалу, қорғап, сақтап қалу. 2. жерг. Түгендеу, амандығын білу.

АМАНДАС= ет. 1. Сәлем беру, сәлемдесу; амандық сұрасу. 2. Алысқа кетерде, сапарға шығарда қоштасу.

АМАНДАСТЫР= ет. Сәлемдестіру, амандық сұрастыру.

АМАНДАСУ Амандас етістігінің қимыл атауы; сәлем беру, сәлемдесу.

АМАНДАУ Амандас етістігінің қимыл атауы.

АМАНДЫҚ зат. 1. Саулық, есендік, денің саулығы. 2. Бүтіндік, түгелдік.

АМАНДЫҚ-САУЛЫҚ зат. Амандық, есендік, сау-саламаттық.

АМАН-ЕСЕН сын. Сау-саламат, есен-аман, аман-сау.

АМАН-ЕСЕНДІК зат. Амандық, саулық, сау-саламаттық.

АМАН-ЖАМАН зат. сөйл. Амандығы мен аман еместігі, екеуі де.

Аман-жаманын білді. Аман-есендігінен, қиындыққа шырағанын-шырамағанынан хабардар болды.

АМАНКО зат. экон. <ағыл. shortage> Тапшылық, қарыз, жетіспеушілік сияқты келеңсіз жағдайларды білдіретін биржалық термин.

АМАН-САУ сын. Аман-есен, сау-саламат, бәле-жаладан аман.

АМАНШЫЛЫҚ зат. Амандық, саулық, есендік, саламаттық.

АМАРИЛЛИС зат. өс. Тамыры пияз сияқты өсімдік.

АМАРСИП зат. зоол. Үнді мұхиттарының экватор аймағында таралған тұқы тұқымдас табан балық.

АМБАЛАЖ [франц. emballage] зат. экон. Тауар сатып алуға жұмсалатын шығын.

АМБВАЛЕНТТІЛІК [лат. ambo – екеуі, valentia – күш] зат. психол. Қандай да бір адамға, объектіге немесе идеяға бір мезгілде қарама-қарсы немесе аралас сезімдердің болуы; адамға, объектіге немесе идеяға өзінің сезімін немесе қарым-қатынасын үнемі өзгертуге бейімділік.

АМБИСТОМА [лат. ambystoma] зат. зоол. Құйрықты қосмекенділер туысына жататын төрт аяқты жануар.

АМБИЦИЯ [франц. ambition] зат. сөйл. **Кеудемсоқтық.**

АМБИЦИЯЛЫҚ сын. сөйл. Өзіне деген ерекше құрметті талап етуге, тәкаппарлыққа тән.

АМБОЦЕПТОРС [лат. ambo – екеуі де, саріо – аламын] зат. биол. Бактериолизин, цитолизин сияқты бактерияларды балқытып, ерітіп жіберетін денелер.

АМБРА [ар. أنبار] зат. Кит тұқымдас ірі теңіз жануарларынан алынатын хош иісті, қоңыр түсті зат.

АМБРАЗУРА [франц. embrasure] зат. әск. Бекіністегі жауды атуға арналған тесік.

АМБУЛАТОРИЯ [лат. ambulatus] зат. мед. Науқас адам келіп-кетіп емделетін және үйде дәрігерлік көмек көрсететін мекеме.

АМБУЛАТОРИЯЛЫҚ сын. Амбулаторияға тән, емханалық.

Амбулаториялық емдеу. мед. Амбулаториялық немесе емханада жүргізілетін емдеу түрі.

АМБЫ манж. зат. **Анбы** (князь, губернатор).

АМЕБА [грек. amoibe] зат. зоол. Қарапайымдар (бір жасушалылар) типіне жататын тамыраяқтылар тобының өкілі.

АМЕБАЛЫҚ сын. Амебаға тән.

АМЕБИЗ зат. мед. Омыртқасыз және омыртқалы жануарлардың ағзасында, сондай-ақ адамның тоқ ішегінде дизентерия амебасының (бір жасушалы қарапайым жәндіктің) енуінен, паразиттік тіршілік етуінен қозатын ауру.

АМЕБОЦИТ [грек. amoibe – өзгеріс, kytos – жасуша] зат. Омыртқасыз жануарлар қанындағы бөзде заттарды қамтып, қорытып, қорғаныс қызметін атқаратын түссіз жасушалар.

АМЕНОРЕЯ зат. мед. Жыныстық жетілу шағында әйелдерде етеккірдің келмеуі.

АМЕНСАЛИЗМ [грек. а – болымсыздық көрсеткіші, лат. mensa] зат. Бір организмнің екінші организмге немесе бір популяцияның екінші популяцияға басымыздық көрсетіп, қысым келтіруі.

АМЕРИЦИЙ [лат. Americium] зат. хим. Атомдық нөмірі 95, актиноидтарға жататын жасанды радиоактивті химиялық элемент (Am).

АМЕТИСТ [грек. amethystos] зат. мин. Кварцтың күлгін, көкіші күлгін, мөлдір түрі, қымбат минерал тас.

АМЕТРОПИЯ [грек. а – болымсыздық көрсеткіші, metron – өлшем, opsis – көру] зат. мед. Адамның көруінің нашарлауы, алыстан немесе жақынан көргіштік түріндегі көзіндегі өзгеріс.

АМИДТЕР зат. хим. Амиактың құрамындағы сутектің біреуі ғана металға ауысқаннан түзілген қосылыстар.

АМИГДАЛИН зат. хим. Ащы бадамның, шиенің, шабдалының дәнінде болатын, медицинада асқазан және ішек ауруларын емдеуге қолданылатын глюкозид (C₂₀H₂₇O₁₁N).

АМИДАЗАЛАР зат. хим. Аминқышқылдарының амидтерін ыдырататын ферменттер.

АМИДИНДЕР зат. хим. Жалпы формуласы RC (-NC) NR₂, болып келетін органикалық қышқылдардың туындылары.

АМИДОСТАМОЗОЗ зат. вет. Үйрек пен қаздың іш құрт ауруы.

АМИЛАЗА [ағыл. Amylase] зат. Асқазанда крахмал мен гликогенді ыдыратып, қарапайым қосындыларға айналдыратын ұйқы безінің ферменті.

АМИЛОЗА [грек. amylon] зат. хим. Крахмал құрамына кіретін полисахарид.

АМИЛОИДОЗ зат. Организмде белок алмасуының бір түрі.

АМИЛОПЕКТИН зат. хим. Глюкоза қалдықтарынан құралған, тармақтанған полисахарид.

АМИМИЯ [грек. а – болымсыздық көрсеткіші, mimikos – мимика] зат. мед. Жүйке

жүйесінің жабырқауынан мимиканың төмендеуі немесе толық жоғалуы.

АМИН¹ [ар. أمين] зат. сөйл. діни. **Әумин** («Қабыл ет» деген мағынада, дұға соңында айтылатын сөз).

АМИН² зат. хим. Аммиактың органикалық туындылары.

Амин қанттары. хим. Амин тобындағы жай қанттар.

АМИНҚЫШҚЫЛДАР зат. хим. Құрамында бір немесе бірнеше карбоксил және амин тобы бар органикалық қосылыстар.

АМИНОДОПТТАР [лат. aminodoptidae] зат. зоол. археол. Батпақ мүйіз тұмсықтары – мүйіз тұмсық тәрізділерге жататын палеоген (эоцен, олигоцен) кезінде тіршілік еткен қазба жануарлар тұқымдасы.

АМИНОПЕПТИДАЗА зат. хим. Гидролаз классына жататын фермент.

АМИНОПЛАСТ [грек. amylo – крахмал, plastos – жасалған] зат. Өсімдік жасушасындағы түссіз түйіршік құрылымдар.

АМИНОТРАНСФЕРАЗА зат. хим. Трансфераза классына жататын фермент.

АМИТОЗ [amitosis, грек. а – жоқ, mitos – жіп] зат. хим. Өсімдіктер мен жануарлар ағзасының тіндеріндегі жасушалар ядросының тікелей бөлінуі.

АММИАК [грек. hals ammoniakos] зат. хим. Азот пен сутегінің қосындысынан алынған түссіз, өткір иісті газ.

Аммиак селитрасы. хим. Ауылшаруашылығында пайдаланылатын, азотпен байытылған, түссіз, суда жақсы еритін, түйіршікті, қышқыл тыңайтқыш. **Аммиак суы.** хим. Аммиактың судағы ерітіндісі.

АММОНАЛ зат. хим. Құрамында аммиак селитрасы бар қопарғыш зат.

АММОНИЙ зат. хим. Аммиактың судағы ерітіндісінде түзілетін атомдар тобы, бір зарядты катион.

Аммоний қосылыстары. хим. Құрамына аммоний тобы енетін химиялық заттар. **Аммоний нитраты.** хим. Аммонийдің азот қышқылды тұзы, түссіз кристалды зат. **Аммоний сульфаты.** хим. Күкірт қышқылды аммоний тұзы. **Аммоний фосфаттары.** хим. Аммонийдің фосфор қышқылды тұздары. **Аммоний хроматы.** хим. Маталар бояуда баситқы зат, фотоматериалдардың құрауышы т.б. ретінде қолданылатын қышқыл.

АММОНИТ зат. хим. Құрамында аммоний нитраты және белгілі бір органикалық нитроқоспа бар аммиакты-селитралы жарылғыш қоспа; қопарғыш зат.

АММОФОС зат. хим. Ақшыл сұр түсті, түйіршікті, суда еритін, бірақ ауадағы ылғалды сіңірмейтін тыңайтқыш.

Аммофос цехы. Химиялық зауыттардың аммофос өндіретін цехы.

АММОФОСШЫ зат. Аммофос дайындаушы, аммофос шығарушы, аммофос өндіруші.

АМНЕЗИЯ [грек. amnesia] зат. мед. Еске түсіру және есте сақтау қабілетінің жоғалуы нәтижесінде адам жабының нашарлауы я болмаса жойылып кетуі; есінен айырылу, ұмытшақтық.

АМНИОН [грек. amnion] зат. анат. Бауырымен жорғалаушылар, құстар мен сүт қоректі жануарларда жатырдағы эбрионды кеуіп кетуден және механикалық зақымдалуынан сақтайтын ішкі суды қабат, қағанақтың екінші қабығы.

АМНИОТАЛАР зат. зоол. Құрлықта дамуға бейімделген күрделі омыртқалы жануарлар тобы.

АМНИСТИЯ [грек. amnestia] зат. заң. Мемлекет басшысының немесе өкіметтің жоғары өкілетті органының шешімімен қылмыскерге жеңіл жасау, қылмыскерді жазадан босату, жасау кершіліктен құтқару.

АМОРОЧА зат. Нанай балықшыларының қайыңның қабығымен қаптап жасаған шағын, жеңіл қайықтары.

АМОРТИЗАТОР зат. тех. Амортизация процесінің іске асуын қамтамасыз ететін тетік.

АМОРТИЗАЦИЯ¹ [франц. amortisation] зат. тех. Автомобильдердің (ауыр жүк мәшинелері және жеңіл мәшинелердің) жүрісі кезінде қозғалысының жұмсақтығы, қатты селкілдемеуі.

АМОРТИЗАЦИЯ² [лат. amortisatio] зат. экон. **Өтемнің.**

АМОРТИЗАЦИЯЛАН = ет. экон. **Өтемпіл, төлемдер төлену.**

Амортизацияланатын күн. Жойылу құны шешерілген, активтің бастапқы құны немесе бастапқы құнның орнына көрсетілген басқа сома.

АМОРТИЗАЦИЯЛАНУ Амортизациялану етістігінің қимыл атауы.

АМОРТИЗАЦИЯЛЫҚ: амортизациялық **жарна.** экон. Өнім шығаруға жұмсалған шығынның бір бөлігі. **Амортизациялық кезең.** экон. Негізгі қорларды пайдаланудың экономикалық жағынан тиімді кезеңі. **Амортизациялық қор.** қаржы. Жарамсызданған негізгі қорларды толық қалпына келтіруге және оларды күрделі жөндеуге жұмсалған шығындарды өтеу үшін жинақталған ақшалай қаржы.

АМОРОФ [грек. amorphos] сын. **Кристал емес, пішінсіз.**

Аморф тілдер. лингв. **Түбір тілдер.**

АМОРОФТЫ сын. **Аморф күйіндегі.**

АМОРОФТЫҚ: **аморфтық күй.** Кез келген табиғи дене (кристал) бөлшектерінің ешбір ретсіз орналасу жағдайы.

АМПЕЛОГРАФИЯ [грек. ampelos – жүзім, grapho – жазу] зат. биол. Жүзімнің түрлері мен сұрыптары туралы ғылым.

АМПЕР зат. физ. **Электр тогы күшінің бірлігі.**

Ампер заңы. физ. Бір-бірінен белгілі қашықтықта орналасқан өткізгіштердің шағын кесіндісі бойымен өтетін екі токтың өзара механикалық әсерлесу заңы. **Ампер күші.** физ. Ток элементіне әсер етуші күші.

АМПЕРВОЛЬТМЕТР зат. физ. Ток күшін, кернеуді және электр кедергісін өлшейтін әмбебап аспап.

АМПЕРМЕТР зат. физ. тех. **Электр тогы күшін өлшейтін аспап, құрал.**

АМПЕР-ОРАМ зат. физ. тех. **Магнит қозғаушы күшінің ескірген өлшем бірлігі.**

АМПІР [франц. empire] зат. өнер. **Батыс Еуропадағы сәндік қолөнер саласының мәнері.**

АМПЛИАЦИЯ зат. экон. **Ақшаның алынғанын (қабылданғанын) растайтын қолхаттан көшірме.**

АМПЛИТРОН зат. электр. **Тақ период, тақ сақиналық тежегіш жүйе пайдаланылатын, түйіңді электрондық ағынды кері толқынның өте қуатты магнетрондық типті қушейткіші.**

АМПЛИТУДА [лат. amplitudo] зат. физ. **Тең салмақ басып тұрған толқымалы дененің ауытқуы, ауытқу мөлшері.**

АМПЛИТУДАЛЫ сын. инф. **Параметрлік өлшем.**

АМПЛИТУДАЛЫҚ сын. **Амплитудаға қатысты.**

Амплитудалық детектор. физ. **Радиоқабьдағыштарда амплитудалық модуляция-**

ланған аралық жиіліктен төменгі жиіліктегі тербелісті бөліп алу үшін қолданылатын құрылғы. **Амплитудалық шектегіш.** физ. Кірісіне амплитудасы айнымалы тербеліс берілгенімен шығысында амплитудасы тұрақты кернеу алынатын құрылғы.

АМПЛУА [франц. emploi] зат. өнер. **Әртістің табиғи мінезіне сай келетін кейбір рөлдер жиынтығы.**

АМПУЛА [лат. ampulla] зат. мед. **Дәрі сақталатын мойны жіңішке, шағын шыны ыдыс.**

АМПУЛАЛЫҚ: **ампулалық бездер.** зоол. анат. <лат. glandulae ampullares, glandula – без, ampulla – ампула> **Еркек жануарлар шәует жолының несеп-жыныс өзегіне ашылар алдыңғы ампула тәрізді кеңейген бөлігі қабырғасында кездесетін көпіршікті-түтікше бездер.** **Ампулалық қырлар.** анат. <лат. cristae ampullares, crista – қыр, ampulla – ампула> **Ішкі құлақ тепе-теңдік аппаратының ішкі жарғақты үш жарты ірімді түтікшелерінің жарғақты сопақша қапшықпен жалғасар соңғы бөлігінің ампула тәрізді кеңейген қабырғасының ішкі бетіне орналасқан қырлар.**

АМПУТАЦИЯ [лат. amputatio] зат. мед. **Адамның өмірі үшін қауіпті, емдеуге келмейтін дене мүшелерін (аяқ, қол) немесе органдарын (жатыр, сүт безі, тік ішек т.б.) кесу әдісі, хирургиялық операция.**

АМУЗИЯ зат. **Музыкалық қабілеттің жоғалуы.**

АМФИБИЯ [грек. amphibios] зат. 1. зоол. **Қосмекенділер.** 2. көлік. **Құрлықпен де, сумен де қозғала алатын әскери немесе азаматтық көлік (танк, транспортер, автомобиль, ұшақ т.б.).**

АМФИБИОНТТАР зат. биол. **Екі ортада – суда және құрғақта тіршілік етуге бейімделген азғалар.**

АМФИБОЛ [грек. amphibolos] зат. хим. **Силикаттар құрамына кіретін минерал.**

АМФИБОЛИТТЕР зат. геол. **Әртүрлі метаморфты тау кендерінің жалпы атауы.**

АМФИБОЛИЯ [грек. amphibolia] зат. лингв. **Екі ұдай түсінуге болатын сөйлем.**

АМФИД зат. **Жұмыр құрттардың химиялық тітіркендіруді қабылдайтын мүшесі.**

АМФИТЕАТР [грек. amphitheatron] зат. өнер. 1. көне. **Түрлі ойындар, гладиаторлар сайыстарын тамашалау үшін арнап салынған көне Римдік құрылыстар.** 2. **Театрлардағы көрермендер залындағы партерден кейінгі биіктеу орындар және орындықтар тұрған театр залының бөлігі.**

АМФИУМА [лат. amphiuma means] зат. зоол. **Пішіні жыланбалыққа ұқсайтын, батпақты суларда мекендейтін құйрықты қос мекенділер отрядына жататын жәндік.**

АМФОРА [лат. amphora] зат. көркемөнер. **Кең бүйірлі, тік, қос тұтқалы, тар мойынды құмыра.**

АНА¹ зат. 1. **Баланың туған ишесі; балалы әйел.** 2. **Елге сыйлы, жасы үлкен әйел адам.** 3. **ауыс. поэт. Негіз, түп, тамыр.**

Ана Даңқы ордені. тар. совет. **Кеңес дәуірі тұсындағы көп бала өсірген аналарға берілетін, үш дәрежелі орден.** **Анадан жаңа туған баладай.** **Кірішкісіз, таза, пәк.** **Ана сүті [сүтінің табы] аузынан [ернінен] кеппеген [кетпеген].** **Елі бұғанағы қатпаған, өте жас, тәжірибесі жоқ.** **Ананың ақ сүтімен ант ету.** **Ана сүтімен серттесу.** **Ананың ақ сүтінен дарыған.** **Үлгі-тәрбие арқылы сіңген.** **Ананың алақанындай.** **Мейірімді, қамқор, шапаатты.** **Ана сүтімен кірген.** **Қанына сіңген, сүйекке сіңген, әдетке айналған, әбден қалыптасқан.** **Ана сүтімен [қанына, бойына]**

сіңген [біткен]. **Туғаннан әдетке айналдырған, сіңісті болған, кішкентайынан қалыптасқан, дағдыланған.** **Ана сүтін ақтады.** **Анасын риза етті, сенімінен шықты.** **Ана сүтін аттады.** **Анасына қарсы шықты, отасыздық жасады.** **Анасы басқа жұрттар.** **Ботен ел, жат жұрт.** **Ана тілі.** а) **Әр адамның туған тілі, әр ұлттың өз тілі.** ә) **лингв. Ересектердің сөйлеуіне еліктеу жолымен баланың сөбі кезінде меңгерген, ана сүтімен бойына дарыған тілі.** б) **Этностың (ұлттың, халықтың) өзімен теңдестірілген тілі.**

АНА² есім. **Сонау, ана бір, анау.**

Ана күн. **Өткен уақытта, бұрынғы кез.** **АНАБАЗИН** [грек. anabasis] зат. хим. **Жапырақсыз бүдіркен және темекіде кездесетін алкалоид, тиісестен алынатын улы зат.**

Анабазин сульфаты. хим. **Күңгірт қоңыр, майлы, сұйық зат.**

АНАБАС [лат. anabas scandens] зат. зоол. **Үндістанда, Бирмада, Филиппин аралдарындағы тұщы суларда таралған алабұға тәрізділер отрядының лабиринтті тұқымдасына жататын балықтардың бір түрі.**

АНАБИОЗ [грек. anabiosis] зат. биол. **Сыртқы жағдайдың өзгеруіне, қолайсыздыққа байланысты тірі ағзадағы тіршілік қабілетінің уақытша тоқырауы, әлсіреу қабілеті.**

АНАБОЛДАНУ [грек. anabole] зат. биол. **Тірі ағзалардағы жасушалар мен тіндердің құрылымдық бөліктерін түзуге, жаңартуға бағытталған химиялық процестердің жиынтығы, анаболизм.**

АНАБОЛИЗМ зат. биол. **Анаболдану.**

АНАГЕН [грек. ana – қайтадан, кері, genesis – шығу, шығу тегі] зат. биол. **Жануарлар тері түртері осы айналымының (циклінің) кезеңі.**

АНАГҰРЛЫМ үст. **Әлдеқайда, едәуір, соншама, біршама, айта қаларлықтай.**

АНАДА үст. **Өткенде, әнеуңі, сонда, сол кезде, ана бірде.**

АНАДАҒЫ үст. **Өткендегі, әнеуі, сондағы.**

АНАДАҒЫДАЙ сын. **Анадағы сияқты, анадағы тәрізді, сондағыдай.**

АНАДАЙ¹ сын. 1. **Ана сияқты, ана тәрізді.**

2. **Мейірімді, жылуға толы.**

АНАДАЙ² есім. **Анау сияқты, анау секілді.**

АНАДАЙ³ үст. **Алыста, қашықта, сонау жерде, әудемде.**

АНАДАЙ-МЫНАДАЙ сын. **Алуан түрлі, сан алуан, әркелкі, анаған-мынаған ұқсас.**

АНАЖАН зат. экспр. 1. **Анасына еркелеу, жақсы көру нышанымен айтылатын атауыш.**

2. **Ананы құрметтеу, қастер тұту нышанымен айтылатын қаратпа атауыш.**

АНАЙЫ сын. 1. **Тұрпайы, өрескел, дөрекі.**

2. **Қарпайым, жұптың.** 3. **лингв. Есімдіктің сыпайы тұрпатына қарсысы.**

АНАЙЫЛЫҚ зат. **Тұрпайылық, өрескелдік, дөрекілік.**

АНАКОЛУФ [грек. anakoluthos] зат. лингв. **Стилистикалық тәсіл ретінде немесе байқаусызда пайда болатын сөйлем мүшелерінің грамматикалық тұрғыда үйлеспеуі.**

АНАКОНДА [исп. anaconda] зат. зоол. **Айдаһар тұқымдасына жататын ең үлкен жылан.**

АНАЛА = ет. көтеріңкі. **Ана деп дауыстау, ана деп айқайлау, анасын іздеу, ана-ана деу.**

АНАЛАС сын. **Анасы бір, бір анадан туған.**

АНАЛГЕЗИЯ [лат. analgesia] зат. мед. **Ауру сезімінің жойылуы, сезбеушілік.**

АНАЛИЗ [грек. analysis] зат. хим. 1. **Бір заттың құрамын анықтау, айқындау, талдау.**

2. **Бір нәрсені, құбылысты ғылыми түрде жан-жақты зерттеу әдісі.**

АНАЛИЗАТОР зат. биол. *Тал-дағыштар.*

АНАЛИЗДЕ = ет. *Анализ жасау, талдау.*

АНАЛИЗДЕУ *Анализде етістігінің қимыл атауы.*

АНАЛИЗДІК сын. *Анализге тән.*

АНАЛИТИК зат. *Түрлі анализдер жасайтын маман, талдаушы.*

АНАЛИТИКАЛЫҚ сын. *Аналитикаға тән.*

Аналитикалық байланыс [тәсіл]. лингв. *Сөздердің қосымшаларсыз байланысу әдісі. Аналитикалық геометрия.* геом. *Геометрияның қарапайым геометриялық бейнелерді алгебралық амалдар арқылы зерттейтін бөлімі. Аналитикалық модель.* мат. *Жүйенің не оның жеке құрауыштарының математикалық сипаттамасы. Аналитикалық тілдер.* лингв. *Сөйлем құрамындағы сөздер бір-бірімен өзара шылаулардың көмегімен немесе сөздердің орын тәртібі және интонация арқылы байланысатын тілдер тобы. Аналитикалық философия.* филос. *Батыс философиясында XX ғасырда пайда болған бағыт. Аналитикалық форма.* лингв. *Негізгі сөзге көмекші сөздің тіркесуі арқылы жасалатын сөз формасы. Аналитикалық функция.* мат. *Дәрежелік қатар түрінде өрнектелетін функция. Аналитикалық химия.* хим. *Заттардың химиялық құрамын анықтау әдістері туралы ғылым.*

АНАЛОГИЯ [грек. analogia] зат. фил. *Заттың, құбылыстың, ұғымның ортақ белгілерінен, қасиеттерінен пайда болатын ұқсастық, үйлестік, сәйкестік.*

АНАЛОГИЯЛЫҚ сын. *Аналогияға негізделген, аналогияға тән.*

АНАЛОГТІК сын. физ. *Амплитуда, жиілік, фаза тәрізді үздіксіз өзгеріп тұратын физикалық шамалар арқылы ақпарат беру әдісі.*

АНАЛОГТЫҚ сын. сөйл. *Барабар жасалған, ұқсас.*

АНАЛЫ сын. *Анасы бар, шешелі.*

АНАЛЫ-БАЛАЛЫ сын. *Анасымен баласы.*

АНАЛЫҚ¹ сын. *Анаға тән.*

Аналық қамқорлық. *Анаға тән мейірім, шапағат. Аналық қауым.* тар. <лат. mater – ана, грек. arche – билік> *Қоғамдық және шаруашылық өмірде, отбасында әйелдің ролінің басымдылығымен сипатталатын аталық дәуірдің алдындағы алғашқы қауымдық құрылыстың бір дәуірі. Аналық махаббат.* *Анаға тән мейірім, ыстық ықылас. Аналық сезім.* *Ананың балаға деген махаббаты, мейірімі.*

АНАЛЫҚ² зат. зоол. *Төлдейтін ұрғашы мал, жан-жануар.*

АНАЛЫҚ³ зат. бот. *Өсімдіктердің көбеюіне қатысатын ұрықтанатын, аталыққа қарсы мүшесі.*

Аналық без. анат. <лат. ovarium> *Аналық тұқым жасушасы дамитын жыныстық қос без. Аналық тұқым жасушасы.* биол. <лат. ovum – жұмыртқа, грек. kutos – жасуша> *Аталық тұқым жасушасымен қосылып, жануарлар мен өсімдіктердің көбеюіне қатысатын жыныстық тұқым жасушасы.*

АНАЛЬГЕТИКТЕР [грек. analges] зат. ме д. *Ауырғанды басатын, жеңілдететін дәрілер.*

АНАЛЬГИН [грек. analges] зат. мед. *Ауруды жеңілдететін, қабынуға қарсы қолданылатын және дене қызын төмендететін дәрі.*

АНАМНЕЗ [грек. anamnesis] зат. 1. мед. *Науқастың күнделікті өмір сүру ерекшеліктері, сондай-ақ аурудың басталуы және даму барысы туралы дәрігерге берген деректері.* 2. вет. *Мал ауруын анықтауда үлкен мәні бар, сұрастырып білетін алғашқы мәліметтер.*

АНА-МЫНА есім. сөйл. *Анау-мынау.*

АНАНАС [исп. anapas] зат. өс. 1. *Ыстық жақтарда өсетін жеміс ағашы.* 2. *Осы өсімдіктің жұпар иісті, сары түсті жемісі.*

АНАНДАЙ үст. сөйл. *Анадай.*

АНАПАЗИЯ [грек. ana – кері, plasma – түзілім] зат. мед. *Қатерлі ісік жасушаларының құрылымы мен биологиялық қасиеті бұзылуы, өзгерген күйі.*

АНАПАЗИЯЛЫҚ сын. мед. *Анапазияға қатысты.*

АНАПАЗМОЗ [грек. anaplasma] зат. вет. *Іріқара, жылқы, қой, түйе сияқты мал, ақбөкен, арқар сияқты аңдар шырайтын кесел.*

АНАР [ир. انار] зат. 1. өс. <лат. punicus> *Оңтүстікте өсетін бұта тәрізді жеміс ағашы, субтропикалық өсімдік.* 2. *Осы ағашқа шығатын қабығы қалың, ішінде қызғылт мөлдір, қышқыл дәмді шырғын бар жеміс.* 3. бейн. *Әйелдің төсі.*

Анары кеудесіне сыймады. бейн. *Әйел адамның шығыңқы омырауы туралы.*

АНАРГУЛ зат. бот. *Анар ағашының гүліне ұқсас, хош иісті қызыл гүл.*

АНАРДАЙ сын. *Анар сияқты қып-қызыл.*

АНАРТАС зат. геол. <лат. granatus> *Түсі сары, қызыл, жасыл, шыны секілді, кейде алмастай қыштыр болып келетін минералды тастар тобы.*

АНАРТРИЯ зат. мед. *Сөзді анық айта алмаушылық.*

АНАРХИЗМ [грек. anarchia] зат. саяси. *Кез келген мемлекеттік билікті жеке адамның мойындамауын уағыздайтын әлеуметтік саяси ағым; биліксіздік, басқарусыздық.*

АНАРХИСТ зат. саяси. *Анархияны жақтаушы, анархияшы.*

АНАРХИСТІК сын. *Анархизмге тән, сондай сипаты бар.*

АНАРХИЯ¹ [грек. anarchia] зат. саяси. *Ұйымдасқан басшылықтың жоқтығы, бейберекетсіздік, бетімен кетушілік.*

АНАРХИЯ² зат. саяси. 1. *Жекелеген адамдар мен топтардың басшылыққа бағынбауы және соның салдарынан туған тәртіпсіздік.* 2. *Ұйымдасқан басшылықтың жоқтығы, бейберекетсіздік, бетімен кетушілік.*

АНАРХИЯЛЫҚ сын. *Анархия тән, анархияға қатысты.*

Анархиялық синдикализм. саяси. *Қоғамның социалістік қайта құрылуында шешуші рөлін мойындайтын жұмысшылар қозғалысындағы ағым.*

АНАРХИЯШЫЛ сын. *Анархияны қолдайтын.*

АНАРШЫҚ зат. өс. *Биік болып өсетін, жалпақ жапырақты өсімдік.*

АНАСТЕЗИН зат. хим. *Суық суда ерімейтін, бірақ спиртте, эфирде және сұйық майларда жақсы еритін иісі жоқ ақ ұнтақ дәрі.*

АНАСТОМОЗ зат. мед. *Қуыс ағза мүшелері арасында жасанды немесе патологиялық жолмен орнаған байланыс, жалғасым.*

АНАСТОМОЗИТ зат. мед. *Жасанды жалама салған жердің қабынуы.*

АНАСЫЗ сын. *Анасы жоқ, шешесіз.*

АНАСЫЗДЫҚ зат. *Анасы жоқтық, жетімдік.*

АНАТЕК зат. тар. *Матриархат.*

АНАТЕКСИС зат. геол. *Тау жыныстары жарым-жартылай балқып, магмаға айналатын ультраметаморфтану процесі.*

АНАПТИКА зат. лингв. *Екі дауыссыз дыбыстың арасында тұрған дауысты дыбыстың жеңіл айтылу құбылысы.*

АНАТОКСИН [грек. ana – сияқты, ұқсас,

toxikon – у] зат. мед. *Дифтерия ауруына қарсы егетін дәрі.*

АНАТОМ зат. *Анатомия маманы.*

АНАТОМИЯ [грек. anatome] зат. биол. *Ағзаның құрылысын зерттейтін биологиялық морфология ғылымының бір саласы.*

АНАТОМИЯЛЫҚ сын. *Анатомияға тән, анатомияға қатысты.*

АНАУ есім. *Алыс қашықтықтағы затты, құбылысты меңзеп көрсету үшін қолданылатын сөз.*

«Анау бөлен, мынау түген болды» деді. Күндеді, іштарлық етті. Анау жылы. Екі-үш жыл бұрын.

АНАУ-МЫНАУ есім. 1. *Оны-мыны, олып.* 2. *Майда-шүйде, жеңіл-желпі, ұсақ-түйек.* 3. *Кім көрінген, кезкелген.*

Анау-мынау емес. *Оңай (жеңіл) тірлік, мерзім, іс т.б. емес.*

АНАФАЗА [грек. ana – қарсы, phasis – пайда болу, шығу] зат. биол. *Жасушаның күрделі (митоздық) бөлінуінің үшінші сатысы.*

АНАФЕМА [грек. anaihera] зат. діни. *Құдай атынан айтылатын шіркеудің қарғыс.*

АНАФИЛАКСИЯ [грек. ana – қайта, arhylaxis – қорғансыз] зат. мед. *Адам ағзасында өте тез белгі беретін аллергиялық реакция.*

АНАФОРА [грек. anaphora] зат. әдеб. *Өлеңнің әр жолы ылғи бір сөзден басталу тәсілі, бірыңғай бастамалар.*

АНАХРОНИЗМ [грек. anachronismos, ana – кері, артқа, қарама-қарсы, chronos – уақыт] зат. *Белгілі бір дәуірде болған оқиғаларды қателесіп немесе шартты түрде басқа бір дәуірге телу.*

АНАШ зат. эмоц. *Ана сөзін қастерлеу мәнінде айтылатын атауы.*

АНАША зат. сөйл. *Жабайы қарасораның жапырағында, гүлінде, гүл тозаңында болатын адамға қатты әсер ететін, есірткі түрінің атауы.*

АНАЭРОБ [грек. an – сыз, сіз, емес, aer – ауа, bios – тіршілік] зат. биол. *Оттексіз ортада өсіп-өніп, тіршілік ететін ағзалар.*

АНАЭРОСТАТ зат. биол. *Микроб өсіретін ортадан ауаны механикалық жолмен ығыстырып шығару үшін қолданылатын аспап.*

АНБАР зат. зоол. *Сырт тұлғасы газельге ұқсас, жүні қалыңдау, құйрығы мен аяғы газельдікіндей, мүйізі жоқ, ұзындығы үш елідей, үстіңгі екі азу тісі төмен, астыңғы екі азу тісі жоғары қараған сұлу аң.*

АНБИЯ зат. сөйл. *Әмбие.*

АНГАР [франц. hangar] зат. авиац. *Ұшақтардың тұрағы.*

АНГИДРИДТЕР [грек. an – сыз, сіз, емес, hydor – су] зат. хим. *Құрамында оттегі бар, сумен қосылғанда қышқыл шығаратын тотық.*

АНГИДРИТ [грек. an – сыз, сіз, емес, hydor – су] зат. геол. *Түсі ақ, көгілдірлеу, тау шоғырларында шығаратын, цемент дайындауға және сәндік материал ретінде қолданылатын минерал, суысз кальций сульфаты.*

АНГИДРОЗ [angydrosis, грек. an – сыз, сіз, емес, hidros – тер] зат. мед. *Терсіздік, тер шықпау, тер бездерінің қызметінің бұзылуынан не олардың жетілмей қалуынан тер шықпай қалу ауруы.*

АНГИНА [лат. angina] зат. мед. *Баспа.*

АНГИОЛОГИЯ [грек. angeion – қан тамыры, logos – ілім] зат. мед. *Қан жүру және лимфа жүрісін зерттейтін анатомияның бір бөлімі.*

АНГИОМА [грек. angeion – тамыр, oma –

ісік] зат. мед. Қан тамырлар мен лимфаларда болатын қатерсіз ісік.

АНГЛЕЗИТ [франц. anglaisite] зат. геол. Түсі ақ және сұр болып келетін, галениттің томығуы кезінде түзілетін минерал, қорғасын өндіретін руда.

АНГЛОКАТОЛИЦИЗМ зат. діни. XVII-XVIII ғасырларда пайда болған англикандық шіркеулер арасындағы бағыт.

АНГЛО-САКСОН сын. 1. V ғ. бастап Англияны мекендеген англ және сакс тайпаларына және жалпы орта ғасырдағы Англияның тілі мен мәдениетіне қатысты.

АНДА¹ зат. жерг. Дос, жолдас.

АНДА² үст. Ана жақта, анау жерде.

АНДА= ет. Қаптау, ентелеу, қоршау.

АНДАҒАЙЛА= ет. 1. Тұс-тұстан, жан-жақтан андыздап қаптау. 2. Сирек көріну, шашырап шығу. 3. Асығып, аптығып жүгіру.

АНДАҒЫ-МҰНДАҒЫ сын. сөйл. Жан-жақтағы, баршасы.

АНДАЗА сын. көне. Оқтаулы.

АНДАЙ-МҰНДАЙ сын. Ұсақ-түйек, майда-шүйде, ол-пұл.

АНДАЛА= ет. Тұс-тұстан қаумалау, қоршау.

АНДАЛАТ= ет. Қаумалату, қоршату.

АНДАЛАТУ Андалат етістігінің қимыл атауы.

АНДАЛАУ Андала етістігінің қимыл атауы.

АНДАЛУЗИТ зат. мин. Сұр, сары, қоңыр, қызғылт, қызыл, жасыл түсті болатын, жылтыр келген ірі кристалдардан тұратын минерал ($Al_2 [SiO_4]O$).

АНДА-МҰНДА үст. Жан-жаққа, әр жерге.

АНДАҚ-МҰНДАҚ сын. Анау-мынау, андай-мұндай.

АНДА-САНДА үст. Оқта-текте, ілуде, әлсін-әлсін, уақ-уақ, арасында.

АНДАТ= ет. Қапталу, ентелету, қоршау, қаумалату.

АНДЕЗИТ зат. геол. Эффузиялық, яғни жанартаулар көмейінде төгілген лавалардың қатаюуы нәтижесінде қалыптасатын, Оңтүстік Америкадағы Анд тауының атына байланысты атау алған магмалық тау жынысы.

АНДЕЗИТ-БАЗАЛЫТ зат. геол. Химиялық және минералдың құрамы андезит пен базальттың аралығына сәйкес келетін эффузиялық тау жынысы.

АНДЕЗИТТІК сын. геол. Андезитке қатысты, андезитпен байланысты.

АНДЕРРАЙТЕР [ағыл. underwriter] зат. экон. Сақтандыру компаниясының тәуекелді түрлерін сақтандыруға немесе қайта сақтандыруға қабылдайтын уәкілдік тұрғасы.

АНДЕРРАЙТИНГ [ағыл. underwriting] зат. экон. Инвестициялық компаниялардың, банктердің, ірі делдалдық фирмалардың жаңа шығарылған бағалы қағаздарды бастапқы рынокке орналастырудың кең таралған әдісі.

АНДРАГОГИКА [грек. andros – ересек адам, agoge – басшылық, тәрбие] зат. пед. Ересектерге білім беру, оқуға және тәрбиелеудің теориялық және практикалық мәселелерін қамтитын педагогика саласы.

АНДРОГИН [грек. andros – еркектік, genos – әйелдік] зат. миф. Адамдардың аргы тегіндегі еркектік және әйелдік жыныстық белгілер бірдей тән болған немесе мүлде жыныстық белгілері болмаған мифтік тіршілік иелері.

АНДРОГИНДІК сын. миф. Андрогинге қатысты.

АНДРОГИНИЯ [лат. andros – еркектік, gynos – әйелдік] зат. Өз бойына ер адамға да, әйел адамға да тән қасиеттерді қатар үйлестірушілік.

АНДРОИД [ағыл. androides] зат. инф. Адам тектес робот, портативті электроникадағы операциялық жүйе.

АНДЫЗ¹ зат. өс. <лат. inula> Тауда өсетін, мал жейтін, ұзын сабақты көпжылдық кейде біржылдық шөптесін өсімдік.

АНДЫЗ² зат. сөйл. **Аюқұлақ.**

АНДЫЗ³ зат. өс. **Иір.**

АНДЫЗДА= ет. 1. Бытырай қаптау, топ-топ болып көріну. 2. ауыс. Бір-бірімен жарысып, ентелеу.

АНДЫЗДАТ= ет. Бытырай қапталу, топ-топ етіп көрсету.

АНДЫЗТАМЫР зат. өс. сөйл. **Иіртамыр.**

АНДЫР зат. өс. Тауда қармен, үсікпен араласа өсетін, күзде сүлдейтін тікенді өсімдік.

АНЕВРИЗМА [грек. aneurisma] зат. мед. Құре тамыр (артерия) қабының кеңейіп қалтануы.

АНЕКДОТ [франц. anecdote] зат. 1. Өмірдегі оғаш оқиға, оғаш қылықтар жайындағы күлдіргі, қысқа ғана ауызекі әңгіме. 2. Әдеб. Қысқа, күлдіргі әңгіме түріндегі фольклордың барлық кезеңдеріне тән өміршең жанр.

АНЕКДОТТЫҚ сын. Күлкілі, күлдіргі.

АНЕМИЯ [грек. an – сыз, сіз, емес, haima – қан] зат. мед. **Қаназдық.**

АНЕМОМЕТР [грек. anemos – жел, metron – өлшем] зат. Желдің жылдамдығы мен бағытын өлшеуге арналған аспап.

АНЕМОМЕТРИЯ зат. метеор. Желдің жылдамдығы мен бағытын өлшеуінің ғылым.

АНЕМОЛИТТЕР [грек. anemos – жел, lithos – тас] зат. геол. Жанартау күлдерінен тұратын, сыртқы қатты қабыршақпен қапталған, құрамына су молекулаларын кіркіртетін жанартау атпасы.

АНЕМОФИЛИЯ зат. бот. Өсімдіктердің жел арқылы тозаңдану процесі.

АНЕРГИЯ [грек. an – болымсыздық көрсеткіші, ergon – жұмыс, әрекет] зат. мед. Ортаның ауру қылатын әсеріне, тітіркеніске азаның жауап қайтармауы, активті әрекеттің болмауы.

АНЕРОИД [грек. a – жоқ, емес, nerys – су] зат. физ. Атмосфералық қысымдағы өзгерісті көрсететін аспап, барометрдің бір түрі.

АНЕРОКСИЯ зат. мед. Тәбетсіздік, тәбеті жоқтық.

АНЕСТЕЗИОЛОГ [грек. an – сыз, сіз, емес, aisthesis, logos – ілім] зат. мед. Операция жасалатын ауруға жансыздандыратын дәрі беретін, наркоз кезінде оған дәрігерлік көмек көрсететін медицина қызметкері.

АНЕСТЕЗИОЛОГИЯ [грек. an – сыз, сіз, емес, aisthesis] зат. мед. Адам ағзаларын уақытша жансыздандыру мәселелерін зерттейтін клиникалық медицина ғылымының саласы.

АНЕСТЕЗИЯ [грек. an – сыз, сіз, емес, aisthesis] зат. мед. Адам ағзасының уақытша жансыздандырылуы.

АНЖАЛ зат. Жабдық, керек-жарақ.

АНЖАМ зат. көне. Қару-жарақ, сауыт-сайман.

АНЖЫ зат. Дәріге малынған қыл.

АНЖЫМА зат. Ердің қапталына орнатылған дөңгелек темірлі шығыршық.

АНЖЫР зат. сушар. Диаметрі бірнеше елі болатын ақ түсті, іркілдек, жөкеге ұқсас мұз кесекшелерінің жиынтығы.

Анжыр жүруі. сушар. Су ағынының бетіндегі анжыр қозғалысы. **Анжыр кептемесі.**

сушар. Көктемгі сең жүру кезіндегі және мұзқұрсақ бастаулар алдында өзеннің қамасын су іші мұзы мен анжыр массаларының кептеп тастауы. **Анжыр қашыртқы.** сушар. Суқабылдағышта және оған жетер бастауда, тірдірғыштарда анжырмен күресу үшін орнатылған құрылыс.

АНЖЫРЛАН= ет. Қалың қатпарлану, бірнеше қатпар басу.

АНЖЫРЛАНУ Анжырлан етістігінің қимыл атауы.

АНИЗОГАМИЯ [грек. anisos – тең емес, gamos – некесі] зат. Гаметалардың түрлі болуы, жыныстық кобоюдің бір түрі.

АНИЗОТРОПИЯ [грек. anisos – тең емес, tropos – бағыт] зат. 1. физ. Дененің өз ішіндегі физикалық (механикалық, оптикалық, электрлік) қасиеттердің әр бағытта біржәкі болмауы. 2. геол. Таужыныстар мен минералдардың физикалық қасиеттерді түрлі бағытта түрліше иемденуі.

АНИЗОТРОПТЫ: анизотропты таужыныс. Механикалық, оптикалық және тағы басқадай қасиеттері әртүрлі бағытта бірдей болатын таужыныс.

АНИЗОТРОПТЫҚ сын. физ. Бойлас бағыттарда ұқсас қасиеттерді, ал өзге бағыттарда мүлде өзгеше қасиеттерді иемдену қабілеті бар.

АНИЛИН [порт. anil] зат. хим. Бензолдан алынатын, түрлі бояулар жасайтын, сусыз немесе сарғылт түсті, өзіне тән иісі бар сұйық зат.

АНИМАЛИЗМ [лат. animal] зат. өнер. Діни наным-сенімде жануарларға табыну, жануарлар культі, зоолия.

АНИМАЛИСТ зат. өнер. Жануарларды бейнелейтін суретші және мүсінші.

АНИМАЛИСТІК сын. өнер. Анимализмге тән, анимализмге қатысты.

Анималистік жанр. өнер. Графикадағы, кесіндеме, мүсіндегі жан-жануарлар бейнесін өрнектеумен ерекшеленетін мән.

АНИМАТОР [лат. animator] зат. 1. Мультипликацияның фильмдерді жасайтын маман. 2. Сан қилы іс-шараларда әртүрлі кейіпкерлерді көрсететін, қонақтарды қарсы алу мен олардың көңіл-күйін көтеру қызметін атқаратын өртіс.

АНИМАЦИЯ зат. тех. Қозғалыстың түрлі кезеңіне сәйкес кескіндер тізбегін экранда жылдам көрсету арқылы дене қозғалысы динамикасын бейнелеу тәсілі.

АНИМИЗМ [лат. anima, animus] зат. философия. Жан мен рухтың мәңгілігіне сену.

АНИМИСТІК сын. **Анималистік.**

АНИОН [грек. anion] зат. физ. Бір немесе бірнеше атомнан тұратын теріс зарядты бөлшектер.

АНИОНДЫ сын. Анионы бар.

Анионды жинағыш. кен. Бағалы минералдар бетіне адсорбцияланып, олардың сулануын азайтатын жинағыш реагенттер молекулаларындағы көмірсутек тізбегінің құрамына кіретін органикалық қосылыстар.

АНИС¹ [грек. anison] зат. өс. 1. Жемісінде эфир майы бар, шатыршалар тұқымдасына жататын хош иісті біржылдық өсімдік. 2. Осы өсімдіктен жасалған тұссіз, сұйық дәрі.

АНИС² зат. бот. Алманың күздік сорты.

АНКЕР [нем. anker] зат. тех. Мәшинені белгілі жерге бекітіп тұратын темір бұранда, құрсау.

АНКЕТ зат. сөйл. **Сауалнама.**

АНКЕТА [франц. enquete] зат. **Сауалнама.**

АНКИЛОСТОМА з. ат. мед. *Адам ішегіне донгелек құрт енуінен болатын ауру.*

АНКИЛОСТОМОЗ з. ат. *Ит және т. б. етқоректілердің ішқұрт ауруы.*

АНКЛАВ [франц. enclave] з. ат. тар. *Белгілі бір мемлекет жерінің басқа бір мемлекеттің немесе бірнеше мемлекеттің қоршауында тұрған бөлігі.*

АННАЛ [лат. annales] з. ат. тар. *Ежелгі дүние мен орта ғасыр елдерінің жылнамасы, тарихи шығарманың көне түрі.*

АННЕКСИЯ [лат. ad nectere] з. ат. саяси. *Бір мемлекеттің жерін немесе жерінің бір бөлігін екінші бір мемлекеттің зорлықпен немесе заңға қайшы жолмен өзіне қосып алу әрекеті.*

АННИГИЛЯЦИЯ [лат. annihilatio] з. ат. физ. *Позитронмен электрон кездескенде, екінші де жойылып кетуі.*

АННОТАЦИЯ [лат. annotatio] з. ат. **Аңдатпа.**

АННУЕТАНТ [лат. annuitus] з. ат. экон. *Кіріс көзі ретінде жыл сайын рента алушы адам.*

АННУИТЕТ [нем. Annuitat] з. ат. экон. *Борыш пен өсім төлемі жылма-жыл өтелетін мерзімдік мемлекеттік қарыз; рента, тұрақты түсіп отыратын төлемдер.*

АННУЛЯЦИЯ [лат. annulatio] з. ат. экон. *Базағы қағазды жоғалған жағдайда жарамсыз деп жариялау.*

АНОД [грек. anodos] з. ат. физ. *Оң зарядты электрод.*

АНОЗОГНОЗИЯ [лат. anosognosia] з. ат. психол. *Кінәратты немесе ауруды танып білгісі келмеушілік немесе қабілетсіздік және өзін осыған сәйкес ұстаушылық (біреудің қайсыбір кінәраттан жапа шегіп жүргенін түсіну қабілетінің болмауымен сипатталатын неврологиялық кінәраттылық).*

АНОКСИЯ [грек. an – болымсыздық көрсеткіш, oxugenium – оттегі] з. ат. мед. *Жеке органдарда, ұлталарда және жалты аздада оттегінің жоқтығы.*

АНОМАЛДЫ сын. терм. *Жалты заңдылық жүйесінен, қалыпты жағдайдан, даму ірдісінен ауытқуы болатын, ауытқуы бар.*

Аномалды балалар. пед. *Қалыпты физикалық не психологиялық дамудан ауытқуға душар болғандықтан, арнайы жағдайларда тәрбиеленіп, оқытуды қажет ететін балалар.*

АНОМАЛИЯ [грек. anomalía] з. ат. 1. терм. *Жалты заңдылық жүйесінен, қалыпты жағдайдан ауытқушылық.* 2. мед. *Іштегі нәресте дамуының бұзылуы салдарынан ағзаның құрылымында кездесетін вариациялық өзгерістердің шектен шығып, тұрақты морфологиялық ауытқуларға ұшырауы.* 3. геогр. *Табиғаттағы құбылыстың әдеттегі немесе теория бойынша болжанған шомадан құрт ауытқуы.*

АНОМИЯ [франц. anomalie] з. ат. 1. психол. *Есімдерді еске түсіру қабілетінің ішінара не толық жоғалуы (термин бұл мағынасында афазиялық және амнезиялық синдромдарды белгілеу үшін ғана қолданылады, баршаға мәлім әдеттегі жағдайлар үшін пайдаланылмайды).* 2. м. ө. д. *Қоғамның құндылықтар жүйесіндегі түбегейлі дағдарыстарды білдіретін ұғым.* 3. құқық. *Қоғамның немесе оның бір бөлігінің заңдық-құқықтық, нормативтік актілердің бар екендігін біле тұра, оларды орындаудан бас тартатын немесе неміқрайды қарайтын сәті.*

АНОНИМ [грек. anonymos] з. ат. *Әдеби шығарманың, хаттың, жеке мақаланың авторының аты-жөні көрсетілмеуі, белгісіз болып қалуы.*

АНОНС [франц. annonce] з. ат. *Алдағы шаралар туралы алдын-ала хабарлама, жариялама.*

АНОПТИХТ [лат. Anoptichthys jordanii] з. ат. зоол. *Мексиканың үңгірлеріндегі көлдерді мекендейтін, тұқы тәрізділер отрядының хариционгер тұқымдасына жататын соқыр балық.*

АНОРГАНИКАЛЫҚ сын. хим. *Органикалық емес, бейорганикалық.*

Анорганикалық қосылыстар. Химиялық элементтердің өзара және бір-бірімен байланысуынан туындайтын заттар. **Анорганикалық химия.** Химиялық элементтерді, солардан түзілетін жай және күрделі заттарды әрі олардың өзгеруін зерттейтін ғылым.

АНОРОЗИТ [франц. anorose] з. ат. геол. *Негізінен плагиоклаздан тұратын тереңдік тау жыныстардың жалты атауы.*

АНОТИЯ [грек. а – болымсыздық қосымшасы, otos – құлақ] з. ат. мед. *Құлақ қаққанының жоқтығы.*

АНОФЕЛЕС [грек. anopheles] з. ат. зоол. **Безек маса.**

АНСАМБЛЬ [франц. ensemble] з. ат. 1. муз. *Музыкалық шығарманы бірігіп орындайтын екі яки одан да көп әншілер немесе аспапта орындаушылар тобы.* 2. *Қандайда бір тұтастықты құрайтын бөліктердің өзара үйлесімділігі, табиғи жарасымдылығы.*

АНСАМБЛЬДІК сын. *Ансамбльге тән.*

АНСАН сын. көне. *Оңай, жеңіл.*
АНСАР з. ат. 1. діни. *Мұхаммед пайғамбарға көмекке келгендер.* 2. *Меккеден Мединеге көшіп барған мұсылмандарға көмектескен аус және хазраж тайпалары.*

АНСАРЫ з. ат. діни. сөйл. *Ансар* (Мұхаммед пайғамбарға көмекке келгендер).

АНСАТ сын. көне. *Оңай, қиын емес.*

АНТ з. ат. 1. *Қасиетті нәрсемен сендіру арқылы берілетін салтанатты түрдегі серт, уәде.* 2. *Адалдыққа, заңға сәйкес әрекет етуге, қандай да бір міндеттемелерді орындауға салтанатты ресми түрде берілетін уәде.*

Ант айтысты. *Серт байласты, уәделесті. Ант алды. Сертін алды, уәдесін алды. Ант амансыз. Антсыз, уәдесіз, сөз байласпастан. Ант аралады. Уәдесі, серті бұзылды. Ант атсын [ұрып кетсін].* экспр. қарғ. *Сөзіңде тұрмасан, уәдеңді орындамасан, сендірген қасиетті нәрсеңнен жаза тап деген мағынада. Ант аттады. Уәдені бұзды, сертте тұрмады. Ант атты [ұрды, соқты]. Құдай оңдырмады, қасиет тұтқан нәрсеңнің қиесі ұрды, жаза-сын тартты, сазайын алды. Ант ауды. Серттескендердің бір жағы уәдесін орындамады, сертін бұзды. Ант байлады. Уәделесті, серттесті. Ант берді. а) Серт байлады, сөз байлады, уәде берді. ә) Қасиетті нәрселермен сендіріп салтанатты түрде серт берді. б) Адалдыққа, бар ынтықсымен бір нәрсеге, біреуге қызмет етуге, қандай да бір міндеттемелер алуға ресми, салтанатты түрде уәде берді. Ант беруші. Серт иесі, уәде беруші жақ. Ант берісті. Сөз байласты, уәделесті, серттесті. Ант бұзды. Серттен тайды, уәдеде тұрмады. Ант етті. а) Қасиет тұтатын нәрсе арқылы сендірді, бар ниетімен иландырады. ә) Адалдыққа, қандайда бір уәдесін, сөзін орындауға және т. б. салтанатты түрде серт берді. Ант жасады [қылды]. Қандай да бір нәрсеңі орындауға салтанатты түрде серт берді, уәде берді. Ант жұтты. Уәдесін орындамады, антын бұзды. Ант мезгіл сирек. Өлер шақ. Антпен иман бекіді.*

діни. *Аллаға, оның жалғыз Құдай екендігіне деген сенім ауызбен айтылған калима сөзбен және жүректе түйілген уәдемен бекітіледі. Ант салды. Уәдесін, сертін алды. Ант соқты. Оңбады,*

опық жеді. Анттан тайды. Уәдесінде, сертінде тұрмады, уәдесіз болды. Антты орындау. Берілген серттен таймай, мойнына салған міндеттемені түгел атқару. Ант шайқады. Сертін бұзды. Ант шықты. Оңбағандық, жеқсұрындық пайда болды. Антына берік. Уәдесін жерге тастамайтын, айтқанында тұра алатын, уәдесіне мықты. Антын ақтады. Айтқанын орындады, уәдесінде тұрды. Антынан айнымады. Уәдесінде тұрды, айтқанында тұрды, сөзіне беріктік танытты. Ант ішті. Қарғанып-сіленіп, қасиет тұтқан нәр-сесін айтты сендірді.

АНТАБКА [нем. Handhabe] з. ат. *Мылтық, автомат, тапанша сияқты қолға ұстап, иыққа асып жүретін қарудың бауы, қайысын бекітетін тетік.*

АНТАБЛЕМЕНТ [франц. entablement] з. ат. сәулет. *Ғымараттың базана үстіндегі жоғарғы бөлігі.*

АНТАГОНИЗМ [грек. antagonisma] з. ат. филос. *Қарама-қарсылық (ымыраласпайтын, барынша шиеленіскен қайшылық).*

АНТАГОНИСТ [грек. antagonistes] з. ат. 1. б. н. о. л. *Басқа бір микроағзалардың тіршілік қабілетін баяулататын, кейде тіпті оларды қырып, жойып жіберетін микроағзалар.* 2. с. а. я. с. и. *Антагонизмді жақтаушы.*

АНТАГОНИСТІК сын. *Антагонизмге тән.*

Антагонистік қайшылық, к. і. т. *Келіспейтін, ымырасыздық; дүшпандық. Антагонистік қоғам.* қ. о. ғ. - с. а. я. с. и. *Тап қайшылығы шиеленіскен қоғамдық құрылыс.*

АНТАЛА = ет. 1. *Айнала қоршау, жан-жақтан қаптау.* 2. *Ентелеу, кимелеу.* 3. *Қаумалау.*

АНТАЛАС = ет. *Бірнеше адамның жан-жағынан қоршауы, қаптауы.*

АНТАЛАСУ *Анталас етістігінің қимыл атауы.*

АНТАЛАУ *Антала етістігінің қимыл атауы; қаумалау.*

АНТАЛАШӨП з. ат. өс. сөйл. **Ойраншоң.**

АНТАНТА [франц. entente] з. ат. өск. *XX ғ. басында Англия мен Франция құрып, кейіннен Ресей, 1917 жылы АҚШ, Жапония және басқа да бірқатар капиталистік мемлекеттер қосылған империалистік мемлекеттердің әскери одағы.*

АНТАТҚАН сын. *Құдай оңдамаған, уәдесін бұзған (адам).*

АНТБҰЗҒЫШ сын. *Сертін, уәдесін орындамайтын, сөзінде тұрмайтын, антын аттап кеткіш.*

АНТЕЙ [грек. antaios] з. ат. миф. *Ежелгі грек мифологиясындағы алып.*

АНТЕЙДЕЙ сын. *Антей секілді, алып.*

АНТЕКЛИЗА [грек. anti – қарсы, klisis – еңіс] з. ат. геол. *Өзегі мен табаны іргетастық жыныстан құралып, қанаты шөгінді жыныспен бекітілген, беткейі мен төбесі ойықты боп келетін ауқымды қуыс құмбес.*

АНТЕННА [лат. antenna] з. ат. тех. *Радио, телехабар толқындарын қабылдайтын, тарататын, аппараттарға магниттен немесе электрмен жалғастырылған сым және оны бекітуге арналған ұзын сырғауылдан тұратын құрылғы.*

АНТЕННАЛЫҚ сын. *Антеннасы бар, антенна қондырылған.*

АНТЕННУЛАЛАР з. ат. зоол. *Шаян тәрізділер мұртшаларының бірінші тобы.*

АНТЕРИДИЙ [грек. antheros] з. ат. бот. *Балдыр, саңырауқұлақ, мұқ және апоритник сияқты споралы өсімдіктердің аталық жыныс мүшесі.*

АНТЕРРИНУМ [лат. antirrhinum] з. а. т. б. *Көпжылдық, жарық сүйгіш үй өсімдігінің бір түрінің атауы.*

АНТЕТАН з. а. т. м. *Алкогольге қарсы қолданылатын дәрі.*

АНТЕЦЕДЕНТІК [лат. antecedentis] с. ы. н. геогр. *Бастапқы, ең алғашқы.*

АНТИ... [грек. anti – қарсы] лингв. *Сөздің басына жалғанып қарсылықты көрсететін қосымша.*

АНТИАПЕКС [грек. anti – қарсы, apex – шың] з. а. т. *Аспан сферасындағы апекске қарама-қарсы нүкте.*

АНТИАРИТМИКАЛЫҚ с. ы. н. м. *Жүрек соғысының бұзылуын реттейтін, аритмикаға қарсы.*

АНТИБАКТЕРИАЛДЫҚ с. ы. н. биол. *Бактерияға қарсы қасиеті бар.*

АНТИБАКТЕРИЯЛЫҚ с. ы. н. биол. *Бактерияға қарсы.*

АНТИБИОЗ [грек. anti – қарсы, bios – тіршілік] з. а. т. *Жеке дара организмдер мен популяциялар арасындағы өзара байланыс, организмнің өзінің бөсекелесінің дамуына теріс әсер етуі.*

АНТИБИОТИК [грек. anti – қарсы, bios – тіршілік] з. а. т. м. *Өсімдіктер мен жануарлар жасушаларынан алынып, ауру қоздырғыш микроорганизмдердің өсуін, көбеюін тежейтін органикалық зат, дәрі.*

АНТИБИОТИКАЛЫҚ с. ы. н. сөйл. *Антибиотиктік.*

АНТИБИОТИКТІК с. ы. н. м. *Антибиотик тән, антибиотикті бар.*

АНТИБӨЛШЕК з. а. т. физ. *Бөліктерге қарсы қойылатын бөліктер немесе элементар бөліктер.*

АНТИВИРУС [грек. anti – қарсы, лат. virus – у] з. а. т. **1.** м. *Микробқа қарсы ағзада пайда болатын ақуыздық зат.* **2.** инф. *Компьютер бағдарламаларының вирустарына қарсы, соларды залалсыздандыратын бағдарлама.*

АНТИВИРУСТЫҚ с. ы. н. м. *Вирусқа қарсы.*

Антивирустық бағдарлама. инф. *<ағыл. antivirus program> Компьютер бағдарламаларына зақым келтіретін вирустарды тауып, олардың кері әсерін (залалын) жоюатын бағдарлама.*

АНТИВИТАМИН [ағыл. antivitamin] з. а. т. м. *Құрылысы жағынан дәрумендерге ұқсас, бірақ биологиялық әрекеті оларға қарама-қарсы органикалық заттар.*

АНТИГЕЛИЙ [грек. anti – қарсы, грек. Helium] з. а. т. физ. *Гелийге қарсы зат.*

АНТИГЕЛЬМИНТИКТЕР з. а. т. м. *Ағза денесінен паразит құрттарды құрып шығаруға пайдаланатын дәрілік заттар.*

АНТИГЕН [грек. anti – қарсы, genes – тек] з. а. т. биол. *Жасуша мен қан құрамындағы антиденелер тугызатын ақуыз тектес бөгде зат.*

АНТИГЕНДІК с. ы. н. *Антигенге тән, соған ұқсастық.*

АНТИГИСТАМИН [ағыл. antihistamine] з. а. т. м. *Қан тамырларының кеңейіп кетуінен сақтайтын, дене қызуын басатын дәрі.*

АНТИГИСТАМИНДІ с. ы. н. *Антигистаминді бар.*

АНТИГЛОБАЛИЗМ з. а. т. саяси. *XX ғ. соңында пайда болған, төменнен азаматтар мүддесіне сай қимылдайтын әлеуметтік-саяси қозғалыс.*

АНТИГЛОБАЛИСТ з. а. т. саяси. *Жаһандануға қарсы тұлға, жақ.*

АНТИҒАЛАМДАСТЫРУШЫ з. а. т. кіт. *Ғаламдастыруға қарсылық білдіруші жақ.*

АНТИДАРВИНИЗМ з. а. т. биол. *Эволюция теориясы (Ч. Дарвин) ілімінің негізіне қарсы теория.*

АНТИДЕНЕ з. а. т. биол. *Басқа бір жануардың қанына антиген енгізілген кезде пайда болып, қанның сарысуына жиналатын зат.*

АНТИДЕПРЕССАНТ [грек. anti – қарсы, лат. deprimō – жаншу, басу] з. а. т. м. *Психиканың бұзылған кезінде қиналу сезімін басу үшін қолданылатын дәрілік зат.*

АНТИДОТ [грек. antidoton] з. а. т. м. *Ағзадан улы және улағыш заттарды шығаруға немесе зиянсыздандыруға септесетін қайтарғыш дәрі-дәрмек.*

АНТИДҮНИЕ з. а. т. физ. *Антизаттан құралған болжалды жарыштық нысан (жұлдыз не галактика).*

АНТИЗАТ з. а. т. физ. *Антибөліктерден құралған материя.*

АНТИИМПЕРИАЛИСТІК с. ы. н. *Имперализм саясатына қарсы.*

АНТИК с. ы. н. тар. *Ежелгі Греция мен Ежелгі Рим мәдениеті мен тарихына қатысты.*

АНТИКА [франц. antique] з. а. т. *Антик.*

АНТИКАЛЫҚ [франц. antique] с. ы. н. *Антикаға тән, антика дәуіріндегідей.*

АНТИКАПИТАЛИСТ з. а. т. саяси. *Капиталистік құрылысқа қарсы тұлға.*

АНТИКВАР [лат. antiquus] з. а. т. *Көне, ежелгі құнды заттарды жинаушы.*

Антиквар ұйымдары. *Антиквариат жинаумен айналысатын адамдар құрған қауымдастық.*

АНТИКВАРИАТ [лат. antiqvarius] з. а. т. *Жәдігерлік, құнды заттар жиынтығы (сурет, кітап, зергерлік бұйым, жиһаз).*

АНТИКВАРЛЫҚ с. ы. н. *Антикварға арналған, антикварға жататын.*

АНТИКЕҢЕСТІК с. ы. н. саяси. *Кеңестік тоталитарлық жүйеге қарсы.*

АНТИКЛЕРИКАЛИЗМ з. а. т. с. а. с. и. коғ. *Саяси және рухани өмірді, ғылым, мәдениет пен білім беруді дін мен шіркеудің билігінен азат етуге бағытталған қоғамдық қозғалыс.*

АНТИКЛИН [грек. anti – қарсы, klino – еңкейтемін] з. а. т. геол. *Шөгінді, эффузиялық немесе метаморфтық тау жыныстар бірлестігіне тән қат-қабаттардың өзара астасу пішіні.*

АНТИКЛИНДІК с. ы. н. геол. *Антиклинге тән.*

Антиклиндік аңғар. геол. *Антиклин қатпарларының дөңестерін бойлай созылатын аңғар.*

АНТИКЛИНОРИЙ [грек. anti – қарсы, klino – еңкейтеу, uros – тау, төмпешік] з. а. т. геол. *Жер қыртысының ұзақ уақыт жоғары көтерілуінен геосинклиналдық аймақтардағы ірі әрі қатпарлы қабаттардан құралған күрделі геологиялық құрылым.*

АНТИКОАГУЛЯНТ [грек. anti – қарсы, coagulans немесе coagulantis – үю, ұйыту] з. а. т. м. *Қанның қызын тежеп, тромбтың пайда болуына қарсы қолданылатын зат.*

АНТИКОММУНИЗМ [грек. anti – қарсы, франц. communisme – ортақ] з. а. т. саяси. *Коммунистік қозғалыстардың, партиялардың, коммунизм теориясы мен тәжірибесіне белсенді қарсы күрес идеологиясы, сая саты, тәжірибесі.*

АНТИКОММУНИСТІК с. ы. н. *Антикоммунизмге тән, коммунизмге қарсы.*

АНТИКОРРОЗИЯЛЫҚ [грек. anti – қарсы, лат. corrosio – тат басу, кемірілу] с. ы. н. т. е. х. *Коррозияға қарсы, коррозияны болдырмайтын.*

Антикоррозиялық материалдар. т. е. х. *Әртүрлі ортада химиялық зиянды әсерлерге қарсы тұра алатын материалдар.*

АНТИЛОГИЗМ [грек. anti – қарама-қарсы, logos – ақыл] з. а. т. филос. *Силлогизмге қарсы, оның қорытындыларын терістейтін, жоққа шығаратын, үйлесімсіздігін сипаттайтын логикалық ұғым.*

АНТИЛОПА [франц. antilope] з. а. т. зоол. *Бөкен.*

АНТИМАРКСИСТІК с. ы. н. саяси. *Марксистік қағидаға қарсы.*

АНТИМИЛИТАРИЗМ [грек. anti – қарсы, лат. militaris – әскери] з. а. т. қоғ.-саяси. *Мемлекеттік-қоғамдық ұйымдар мен қозғалыстардың соңғы мақсатта қоғамдық өмірден қарулы озбырлықты түп-тамырымен жою саясаты және идеологиясы.*

АНТИМОНИТ [лат. antimonium] з. а. т. хим. *Сульфидтер тобына жататын минерал, сүрме жылытыры.*

АНТИМОНОПОЛИЯЛЫҚ [грек. anti – қарсы, poleo – сатамын] с. ы. н. қоғ.-саяси. *Монополияға қарсы.*

АНТИМОРФИН з. а. т. м. *Морфийдің күшін әлсірететін зат.*

АНТИНЕЙТРОН [грек. anti – қарсы, лат. neuter – не анау емес, не мынау емес] з. а. т. физ. *Нейтронға қарсы бөліктер, нейтронның антибөлігі.*

АНТИНОМИЯ [грек. antinomia] з. а. т. **1.** филос. *Кейбір принциптерде, философиялық ұғымдарда екі жақтың әрқайсысы өз пікірін дұрыстап, бір-біріне қарсы келушілік, қайшылық.* **2.** лингв. *Қарама-қарсы мағыналы лексикалық бірліктердің семантикалық қатынас түрі.*

АНТИОКСИДАНТ [грек. anti – қарсы, oxugenium – оттегі] з. а. т. **1.** хим. *Органикалық заттардың қышқылдануын тоқтататын зат.* **2.** тамақ. *Қалбырланған тамақтардың дәмі бұзылмай ұзақ сақталуы үшін тағамға қосылатын препарат.*

АНТИПАРТИЯЛЫҚ с. ы. н. саяси. *Партияның бірлескен принципті пікірлеріне қарсы.*

АНТИПАРТИЯЛЫЛЫҚ з. а. т. совет. *Партияға қарсылық.*

АНТИПАССАТ з. а. т. геогр. *Тропиктік ендіктерде тропосфераның жоғарғы қабатымен стратосфераның төменгі қабатында байқалатын батыс бағыттағы ауа ағыны.*

АНТИПАТИЯ [грек. antipatheia] з. а. т. **1.** психол. *Ұнату немесе адамның бір-біріне көңілі ауу сезіміне қарама-қарсы әлеуметтік және психологиялық ұғым.* **2.** *Жағымсыз қылықтарымен, істерімен адамды тартпаушылық, сүйкімсіздік.*

АНТИПИРИН [грек. anti – қарсы, pur – от] з. а. т. м. *Медицинада науқастардың ауруын, ыстығын басу үшін қолданатын, кристалл тәрізді ақ ұнтақ.*

АНТИПИРОГЕН [грек. anti – қарсы, pur – от, genos туылу] з. а. т. т. е. х. *Кен орындарында және шахталарда өртті болдырмау үшін пайдаланатын, көмір, руданың өздігінен жануын болдырмайтын зат.*

АНТИПОД¹ [грек. antipodes] з. а. т. б. о. т. *Жабық тұқымды өсімдіктердің ұрық қалтасының полюстерінде жатқан жасуша тобы.*

АНТИПОД² з. а. т. филос. әдеб. *Белгілі бір образға, ұғым-түсінікке, құбылысқа қарама-қарсы құбылыс, бейне.*

АНТИПРОТОН з. а. т. физ. *Протонның антибөлігі.*

АНТИРЕВОЛЮЦИЯЛЫҚ с. ы. н. саяси. совет. *Төңкеріске, төңкеріс идеясын іске асыруға қарсы.*

АНТИРЕВОЛЮЦИЯШЫЛ с. ы. н. са-

яси. совет. Төңкеріске көрсетілген қарсылықты жақтаушы.

АНТИСАНИТАРЛЫҚ сын. мед. Санитарлық тәртіпке, тазалыққа жатпайтын, санитарияға қарама-қарсы; кір, лас.

АНТИСАНИТАРИЯЛЫҚ сын. Санитарлық тәртіпке, тазалыққа жатпайтын; лас, кір, нас.

АНТИСЕЙСМИКАЛЫҚ сын. құр. Жер сілкінісіне төтеп беретін.

АНТИСЕМИТ зат. саяси. Антисемитизм идеясын жақтап, еврейлерді жек көретін адам.

АНТИСЕМИТИЗМ [франц. antisemitisme] зат. саяси. Еврейлердің құқығын жан-жақты шектеу үшін ұйымдастырылған шовинизм түрі.

АНТИСЕПТИКА [грек. anti – қарсы, septicus] зат. мед. Жарақатты іріңдеуден сақтау және ауру тудырығыш микробтардан пайда болатын жараны биологиялық (антисептикалық заттар) немесе химиялық әдістермен емдеу тәсілдері.

АНТИСЕПТИКАЛЫҚ сын. мед. Антисептикаға тән, микробқа қарсы.

Антисептикалық дәрі-дәрмектер. мед. Ауру қоздырығыш зиянды микробтарды өлтіретін химиялық заттар.

АНТИСОЦИАЛИСТІК сын. саяси. Социалистік жүйеге, социализмге қарсы.

АНТИСПАМ [ағыл. antispam] зат. инф. Сүзгі спамдар, қаламайтын электрондық хабарларды автоматты түрде анықтауды, оларды сұрыптауды қамтамасыз ететін бағдарлама.

АНТИСТАТИК зат. хим. Полимерлік материал мен бұйымдардың статикалық электрленуін төмендететін зат.

АНТИТЕЗА [грек. antithesis] зат. әдеб. Көркем әдебиетте образды әсерлілігін күшейту үшін кереғар ұғымдарды бетпе-бет қойып шеңдетіру әдісі, айшықтау түрі.

АНТИТЕЗИС [грек. antithesis] 1. зат. филос. Терістеуді терістеу; белгілі бір шығармада негізгі дәлелденген пікір желісіне қарсы айтылатын ой; шеңдетіру. 2. Гегельдің философиясында диалектикалық даму процесіндегі тезиске қарама-қарсы тұжырымы.

АНТИУТОПИЯ зат. саяси. ХХ ғ. утопияға қарама-қарсы, адамгершілікті әлеуметтік идеялар мен әділетті қоғам құруға күмәнмен қарайтын әлеуметтік ой, философияның ағымы.

АНТИФЕОДАЛДЫҚ [грек. anti – қарсы, lat. feodalis] сын. саяси. Феодалдық құрылысқа қарсы.

АНТИФОН [грек. anti – қарсы, phone – дыбыс] зат. 1. муз. Екі хордың немесе екі әншінің кезектесіп ән айтуы. 2. Қатты шудан ағзаны сақтау үшін жасалған арнайы құлақ тығыны.

АНТИФРИЗ [ағыл. antifreeze] зат. хим. Кейбір заттардың (этиленгликоль, глицерин, анораникалық тұздар т.б.) төменгі температурада қатпайтын судағы ерітіндісі.

АНТИЦИПАЦИЯ [лат. anticipatio] зат. экон. Уағдаласқан мерзімге дейін борыш міндеттемесі бойынша ақша төлеу.

АНТИЦИПАЦИЯ [лат. anticipatio] зат. Мәтін мағынасын түсінуді барысында алдағы сөздің мағынасын аңғару.

АНТИЦИКЛОН [грек. anti – қарсы, cyclon – айналатын] зат. геогр. Қысымы өте жоғары атмосфералық қозғалыс түрі, жоғарғы қысым жүйесі; құйын.

АНТИЦИКЛОНДЫ сын. Антициклонды болатын.

АНТҚАҒАЗ зат. тар. Қандай да бір міндеттемелерді орындау туралы салтанатты түрде берілген уәдені куәландыратын ресми құжат.

АНТҚОР сын. Уәдесінде тұра алмайтын, екісөзді.

АНТОЛОГИЯ [грек. anthologia] зат. әдеб. Бір заман мен дәуірдегі, бір әдеби бағытқа жататын түрлі авторлардың таңдамалы шығармалар жинағы.

АНТОЛОГИЯЛЫҚ сын. Антология тән.

АНТОНИМ [грек. anti – қарсы, onoma – атау] зат. лингв. Мағынасы жағынан қарама-қарсы сөздер.

Антонимдер сөздігі. лингв. Мағыналары қарама-қарсы сөздерді сипаттайтын сөздік.

АНТОНИМДІК сын. лингв. Антонимге тән.

АНТОНОВКА ор. зат. бот. Алманың ең кеш пісетін, көкшіл сары түсті, қышқылтым, қыстық сорты.

АНТОНОМАЗИЯ [грек. antonomasia] зат. әдеб. Жалпы есімді тарихи тұлғаның, әдеби кейіпкердің немесе басқа жалпы есіммен ауыстырып қолданылатын әдебиет тәсілі.

АНТОФЕИН зат. бот. Жасуша шырыны құрамындағы сирек кездесетін пигмент.

АНТОХЛОР [грек. anthos – түс, chloros – жасыл] зат. бот. Өсімдік жасушасының шырынында жиі кездесетін пигмент.

АНТОЦИАН [лат. anthocyanins] зат. бот. Көптеген өсімдіктердің жасушасы шырынында жиналатын, еріген бояушы зат, пигменттер тобы.

АНТРАКОЗ [лат. anthracosis] зат. мед. Ұсақ көмір түйіршіктерінің ауа арқылы еніп, белгілі бір тканьге, мәселен өкпеге шоғуы.

АНТРАКНОЗ [грек. anthrax, posos – ауру] зат. бот. Өсімдіктің саңырауқұлақтан пайда болатын ауруы.

АНТРАКТ [франц. entracte] зат. 1. Спектакль актісі немесе цирк, концерт бөлімі аралығындағы үзіліс. 2. муз. Опера, балет т.б. өнер туындыларының бөлімі аралығында орындалатын музыкалық пьеса.

АНТРАЦЕН [грек. anthrax] зат. хим. Таскөмір қарамайынан алынатын кристалл түстес көмір сүтегі.

АНТРАЦИТ [грек. anthracitis] зат. мин. Таскөмірдің ең баалы сорты, көмірленудің ең жоғары дәрежесіне жеткен көмір.

АНТРЕКОТ [франц. entre – аралық, cote – қабырға] зат. тамақ. Сиырдың қабырға еттерінен жанышп жасалған тағам атауы.

АНТРЕПРЕНЕР [франц. entrepreneur] зат. өнер. Жеке меншік театр иесі, жеке театр труппасының жетекшісі.

АНТРЕПРИЗА [франц. entreprise] зат. өнер. Жекеменшік театр, цирк сияқты кәсіпорын.

АНТРАКСОЛИТТЕР зат. геол. Ең жоғары дәрежеде метаморфталған антрацит тәрізді битумдардың топтастырылған жіктелулік атауы.

АНТРОПОГЕНДІК [грек. anthropos – адам, genesis – туындау] сын. биол. Табиғат құрамдарына (өсімдіктер, жануарлар, өзен-көлдер т.б.) адамның шаруашылық әрекеттерінен туындайтын факторлар тобы.

Антропогендік сукцессия. экол. Адамның шаруашылық әрекетінен оның экожүйеге тікелей немесе жанама әсерінен пайда болған экологиялық сукцессия.

АНТРОПОГЕНЕЗ [грек. anthropos – адам, genesis – шығу тегі] зат. тар. Антропология

ғылымының адамның шығу тегін, даму тарихын, оның жеке биологиялық түр болып қалыптасуын және адамзат қоғамының даму кезеңдерін әрі жаратылыстану, әрі қоғамдық ғылымдарға сүйене отырып зерттейтін негізгі саласы.

АНТРОПОГЕНЕЗИС [грек. anthropos – адам, lat. genesis – шығу тегі] зат. Адам баласының жаратылысы, эволюциясы туралы ілім.

АНТРОПОГЕНЕТИКА зат. анат. Адам генетикасы.

АНТРОПОГЕОГРАФИЯ зат. этн. ХХ ғ. з. басында мәдениет пен қоғамның дамуындағы шешуші рөлді диффузия мен география атқаратынын зерттеген ғылым.

АНТРОПОИД зат. зоол. Адам тектес маймыл.

АНТРОПОЛОГ [грек. anthropologos] зат. Антропология ғылымымен айналысатын, антропологиялық зерттеулер жүргізетін ғалым.

АНТРОПОЛОГИЯ [грек. anthropos – адам, logos – ілім] зат. Адам мен адам нәсілдерінің шығу тегін, оның дене құрылысының өзгеру заңдылықтарын, нәсілдік ерекшеліктерін, жалпы биология ғылымының қоғамдық ғылымдармен тығыз байланысы барын зерттейтін саласы.

АНТРОПОЛОГИЯЛЫҚ сын. Антропология ғылымына тән, соған қатысты.

АНТРОПОЛОГИЯЛЫҚ ҚҰРАМ. Нәсілдік құрамы. Антропологиялық тек. Нәсілдердің шығу тегі, нәсілдік ерекшеліктер. Антропологиялық типтер. Дене құрылысының ортақ белгілеріне қарай жіктелген адамдардың түрлі топтары.

АНТРОПОМЕТР [грек. anthropos – адам, metros – өлшеу] зат. анат. Адамның бойын және денесінің басқа параметрлерін ғылыми негізде өлшеу үшін жасалған аспап.

АНТРОПОМЕТРИЯ зат. спорт. Спортшының дәрігерлік бақылауда үлкен маңызы бар адамның дене бітімінің жетілуді зерттеу тәсілі.

АНТРОПОМЕТРИЯЛЫҚ сын. спорт. Антропометрияға қатысты, антропометриямен байланысты.

АНТРОПОМОРФИЗМ [грек. anthropos – адам, morphē – түр] зат. м. әд. Адамзаттың, халықтың дүниетанымындағы жаратылыс иелерін (құдайды, періштелерді, мал жан иелерін), табиғаттағы нәрселерді адамға ұқсату құбылысы, өнердегі көркемдік әдіс.

АНТРОПОМОРФТЫ [грек. anthropos – адам, morphē – түр] сын. биол. Адам тәрізді, адамға ұқсас.

АНТРОПОНИМ [грек. anthropos – адам, onoma – атау] зат. лингв. Адамның жалқы есімі: кісі есімі, лақап аты.

АНТРОПОНИМИКА зат. лингв. Кісі есімдерін, жеке есімдерді, патронимдерді, фамилияларды, жалған есімдерді, псевдонимдерді, криптонимдерді зерттейтін тіл біліміндегі ономастиканың саласы.

АНТРОПОНОЗДАР [грек. anthropos – адам, posos – ауру] зат. биол. мед. Қоздырығышы тек адамның өзінде орналасатын жұқпалы аурулар.

АНТРОПОПАТИЗМ [грек. anthropos – адам, pathos – құмарту, ұмтылу] зат. діни. ХХ ғасырда неміс салымы Фр. Шульц ұсыған және адамның табиғатты «адамдандыруға», яғни адамның сыртқы табиғи бітім-болмысының өзіндік ерекшеліктері мен қабілеттерін анықтауға байланысты қалыптастыраған термині.

АНТРОПОПРЕССИЯ зат. Антропогендік факторлардың биосфераға тиізетін орасан зор әсер ықпалдары, оның зардаптары.

АНТРОПОСФЕРА [грек. anthropos – адам,

спера – қабық] зат. *Ғаламдағы адамзаттың мекендейтін аясы.*

АНТРОПОФИТТЕР [грек. anthropos – адам, phytos – өсімдік] зат. *Адамның жер шаруашылығын жүргізу барысында саналы немесе санасыз әсерлерінен пайда болған, фитоценоздарда немесе агроценоздарда кездесетін өсімдік түрлері.*

АНТРОПОЦЕНТРИЗМ [грек. anthropos – адам, sentrum – орталық] зат. *Дүниенің орталығына адамды қоятын италияндық Қайта Өрлеудің тұжырымдамасы.*

АНТСОҚҚАН сын. *Оңбаған, Құдай атқан, сөзінде тұрмайтын.*

АНТ-СУ: ант-су ішті. а) көне. *Қазақ халқының дәстүрлі құқықтық жүйесінде қалыптасқан, билер соты іс қарағанда пайдаланған рәсім.* б) *Қаранды, ақталды, өлердегі сөзін айтты.*

АНТТАЙ сын. *Айтылған сертттей, сенімдей.*

АНТТАС зат. *Серттес, уағдалас.*

АНТТАС= ет. *Бір-біріне ант берісу, серттесу.*

АНТТАСУ *Анттас етістігінің қимыл атауы.*

АНТҮРҒАН сын. *1. Құдай атқан, оңбаған, айтқанында тұрмайтын, тұрлаусыз. 2. Құдай атқан, оңбаған адам деген мағынада.*

АНТЫҚ= ет. көне. *Ант қылу, ант ішу.*

АНУРИЯ [лат. anuria, грек. an – емес, жок, uron – несеп] зат. м. ед. *Бүйректе несеп пайда болуының немесе оның қуыққа құйылуының толық тоқтап, несептің шықпау сырқаты.*

АНХИТЕРИЙ [лат. anchitherium] зат. зоол. *Миоцен мезгіліндегі жылқы тұқымдас жануар.*

АНЧАР малай. зат. өс. <лат. antiaris toxicaria> *Тұт тұқымдасына жататын, экваторлық және тропиктік аймақтарда өсетін шайыры ұлы ағаш.*

АНЧОУС [лат. Engraulis] зат. тамақ. *Консервіленіп тамағма пайдаланылатын майда теңіз балығы.*

АНША-МҮНША үст. сөйл. *Кішігірім, жеңіл-желпі.*

АНШЛАГ [нем. Anschlag] зат. театр. *1. Қойылымға барлық билеттер сатылып кеткені туралы хабарландыру. 2. Зал тола көрермен жинаған сәтті қойылым.*

АНЫҒЫНДА мод. *Шынында, дұрысында, расында.*

АНЫҚ сын. *1. Көмескі емес, қатты. 2. Дәл, айқын. 3. Шын мәніндегі, нағыз. 4. Белгілі, нақты. Анығына қанды. Шынығына, ақиқатына сенді, көзі жетті. Анық қасқа жол. Тура, айқын даңғыл жол. Анық сәске. Нағыз сәске, сәке тұс. Анық түс. Күннің тас төбеге келіп, тал тұс болған кезі.*

АНЫҚ-ҚАНЫҚ зат. *Шындық, ақиқат, шындық түбі.*

АНЫҚТА= ет. *1. Анық ету, дәлдеу, айқындау. 2. Дұрыстау, бажайлау. 3. Бір заттың анық-қанығына көзі жету, білу, ұғыну.*

АНЫҚТАҒЫШ зат. *Қандай да бір мәселелерге, білім, ғылым саласына қатысты қысқаша түсініктемелер мен анықтамалар жинағы.*

АНЫҚТАЛ= ет. *1. Бір нәрсенің басы ашылуы, айқындалуы. 2. Көз жеткізілу, көзімен көру. 3. Белгілі болу. 4. Анық көріну.*

Анықталмаған интеграл. мат. *Дифференциалдауға кері амал, қандай да бір берілген функцияның алғашқы функцияларын түгел қамтитын жиыны.*

АНЫҚТАЛУ *Анықтал етістігінің қимыл атауы; айқындау.*

АНЫҚТАМА¹ зат. терм. <лат. definitio> *Белгілі бір зат, не ұғымға берілетін қысқаша түсінік, сипаттама.*

АНЫҚТАМА² зат. *1. ресми. Жеке не заңды тұлға туралы мәлімет берілетін, сол мәліметтің заңдылығын күләндіратын құжат. 2. Біреу немесе белгілі бір нәрсе туралы жиналған, не берілген мәлімет, ақпарат.*

Анықтама бюросы. *Белгілі бір мекеме, кәсіпорын және т. б. құрамындағы халыққа мекеменің жұмысына қатысты ақпарат берумен айналысатын бөлім. Анықтама жүргізу.* заң. *Белгілі бір мәселе, іс бойынша алдын-ала ақпарат жинау әдісі. Анықтама кітап.* *Сөздік энциклопедия, арнаулы мәселелер жөніндегі анықтамалар, күнтізбелер т.с.с. Анықтама қағаз.* ресми. *Қандайда бір мәліметті растайтын құзіретті орыннан берілген құжат.*

АНЫҚТАМА-КӨРСЕТКІШ зат. баспа. *Кітаптың соңында берілетін анықтама тізім; көрсеткіш.*

АНЫҚТАМАЛЫҚ¹ зат. *Белгілі бір саладан жан-жақты мәлімет алуға болатын кітап, құрал, кітапша.*

АНЫҚТАМАЛЫҚ² сын. *Анықтамаға сай, анықтамаға тән.*

АНЫҚТАМА-ҰСЫНЫС зат. *Әрі түсінік, сипаттама, әрі ұсыныс, пікір, көзқарас.*

АНЫҚТАМАШЫ зат. *Анықтама бюросында жұмыс істейтін адам.*

АНЫҚ-ТАНЫҚ зат. *Бір істің, уақиғаның мән-жайы, шын дерегі.*

АНЫҚТАС= ет. *Бірге ойласу, бірлесіп анықтау, байқау.*

АНЫҚТАТ= ет. *Бір нәрсенің басын аштыру, айқындату.*

АНЫҚТАТҚЫЗ= ет. *Бір нәрсенің басын аштырту, айқындатқызу.*

АНЫҚТАТҚЫЗУ *Анықтатқыз етістігінің қимыл атауы.*

АНЫҚТАТУ *Анықтат етістігінің қимыл атауы.*

АНЫҚТАУ *Анықта етістігінің қимыл атауы; айқындау.*

АНЫҚТАУШЫ зат. *Заттың сипатын, қасиетін білдіруші, айқындаушы.*

АНЫҚТАУЫШ зат. лингв. <лат. attributum> *Заттың сыны, сапасын білдіретін сөйлемнің тұрлаусыз мүшесі.*

АНЫҚТЫҚ зат. *Айқындық, дәлдік.*

АНЭЙКУМЕНА [грек. а – жок, емес, oikumene – елді мекен] зат. геогр. *Адам өміріне қажетсіз, мекенделмеген аумақ.*

АНЮТАГҮЛ зат. өс. <лат. Viola tricolor> *Бір жылдық немесе екі жылдық шөптесін өсімдік, шегір гүлдің бір түрі.*

АН¹ зат. <лат. theta> *Еті мен терісі үйін ауланатын тұз жануарлары.*

Аң алды. *Батпаған қыран құс, тазы ит аң ұстады. Аң аулады.* *Белгілі амал-тәсілмен аңды торып, қолға түсіріп, олжалады. Аң байлады.* аңш. *Олжасын бірінші кездескен адамның қанжығасына байлады. Аң байланды. Аңшылықтан олжалы қайтты. Аң баспаса, жан баспаған [жер].* *Адам аяғы жетпеген. Аң басы жуық болсын!* аңш. *тілек. Аңшыларға айтылатын қанжығаға байланар күн жақын болсын деген мағынада айтылатын сөз. Аң білік. көне. Аңшылық бұйымдар дүкені. Аңға жіберді.* этн. *Батталған қыран құсты аң аулауға алып шықты, жемтікке жіберіп, аңға салды. Аңға салды. Аң аулауға шығарды. Аңға шықты. Аң аулайтын құрал-жабдық, қаруымен сайланып, күнкөріс мақсатында не демалыс т.б. үшін аңшылыққа кетті. Аң қақты. Аңшылық қылды, аң аулады. Аңның жымы. Қасқыр, түлкі, қоян тәрізді аңдардың жүретін жолы. Аң тәрізділер.* <лат. synapsida> *Аң тәрізді бауырымен жорғалаушылар. Аң үстінде. Аң аулау*

кезінде, аң аулау үстінде.

Аң² зат. жерг. *Аққан сумен ойылған жыралы жер, иіңқыр.*

Аң³: аң болды. көне. *Аң-таң болды, не істерін білмеді.*

АҢАЗАҚ зат. жерг. *Аңызбақ.*

АҢҒАЛ сын. *Істің алды-артын аңғармайтын, аңғырт, аңқау.*

Аңғал көз. *Аңқау, арамдығы жоқ адам.*

АҢҒАЛАҚ¹ сын. *1. Алды-артын аңғармайтын, ұрыншақ, ұшқалақ. 2. Алақ-жұлақ еткен, алаңдаған (көз).*

АҢҒАЛАҚ²: көз аңғалағы. *Көз аңғарағы.*

АҢҒАЛАҚТА= ет. *Аңғырттану, аңғалдану. АҢҒАЛАҚТАУ* *Аңғалақта етістігінің қимыл атауы.*

АҢҒАЛДАН= ет. *Алды-артын аңдамау, аңғырттану.*

АҢҒАЛ-ДАҢҒАЛ сын. сөйл. *Абайсыз, байқаусыз.*

АҢҒАЛДЫҚ зат. *Аңқаулық, алды-артын байыптамаушылық.*

Аңғалдық жасады. *Аңғармады, байқамады.*

АҢҒАЛ-САҢҒАЛ сын. *1. Ашық-тесік; ашық-шашық. 2. Аңырайған, қорқынышты. 3. ауыс. Қалай болса солай, қараусыз; мең-зең. 4. ауыс. Ырсыған, жүдеу, ыңырашағы шыққан.*

АҢҒАЛСОҚ сын. *Аңғалданған, ұрыншақ, алды-артын байыптамайтын.*

АҢҒАР¹ зат. геогр. *Өзен ағысынан пайда болған, бір жағына еңіс, ойыс, сай-сала, жыра.*

АҢҒАР² зат. жерг. *Қамба.*

АҢҒАР³ зат. *Біңғай, рет, жай.*

Аңғары ашылды. жерг. *Тәбеті тартты, ас іше бергісі келді.*

АҢҒАР= ет. *Мән-жайды түсіну, байқау, байыптау, білу.*

АҢҒАРҒЫШ сын. *Сезімтал, байқағыш, аңғарымпаз.*

АҢҒАРҒЫШТЫҚ зат. *Сезімталдық, байқағыштық, аңғарымпаздық.*

АҢҒАРДАЙ сын. *Үлкен, араңдай, кең.*

АҢҒАРДАЙЫН сын. фольк. *Аңғардай.*

АҢҒАРЛА= ет. сөйл. *Барлау, байқау.*

АҢҒАРЛАТ= ет. *Байқау, барлау. АҢҒАРЛАТУ* *Аңғарлат етістігінің қимыл атауы.*

АҢҒАРЛАУ *Аңғарла етістігінің қимыл атауы.*

АҢҒАРЛЫ¹ сын. *1. Аңғары бар, сай-салалы.*

3. Ойығы кең (көз туралы).

АҢҒАРЛЫ² сын. *Бір істің алды-артын болжағыш, аңғарымпаз, байқағыш.*

АҢҒАРЛЫЛЫҚ зат. *Байқағыштық, аңғарғыштық.*

АҢҒАРЛЫ-САЙЛЫ сын. геогр. *Әрі аңғары бар, әрі сай-салалы.*

АҢҒАРМАҒАНСУ *Аңғармағансы етістігінің қимыл атауы.*

АҢҒАРМАҒАНСЫ= ет. *Байқамағансы, білмегенсу, көрмегенсу.*

АҢҒАРТ= ет. *Білдіру, байқау.*

АҢҒАРТҚЫЗ= ет. *Білдірткізу, байқатқызу.*

АҢҒАРТҚЫЗУ *Аңғартқыз етістігінің қимыл атауы.*

АҢҒАРТУ¹ зат. *Түсініктеме, ескерту.*

АҢҒАРТУ² *Аңғарт етістігінің қимыл атауы.*

АҢҒАРТЫЛ= ет. *Біліну, байқалу.*

АҢҒАРУ *Аңғар етістігінің қимыл атауы.*

1. Көру. 2. Байқау, сезу. 3. Түсіну, пайымдау.

АҢҒАРУЛЫ сын. жерг. *Сезімтал, аңғарымпаз.*

АҢҒАРША зат. *Кішкене аңғар.*

АНҒАРЫЛ= ет. 1. Көрінү. 2. Байқалу, біліну.

АНҒАРЫМ зат. Аңғару қабілеті.

АНҒАРЫМДЫ сын. Сезімталдығы, аңғарғыштығы бар, аңғарымпаз.

АНҒАРЫМДЫЛЫҚ зат. Сөзгіштік, аңғарымпаздық қабілет.

АНҒАРЫМПАЗ сын. Сезімтал, аңғарғыш.

АНҒАРЫМПАЗДЫҚ зат. Сөзгіштік, аңғарғыштық.

АНҒАРЫС= ет. Байқасу, білісу, байыптау.

АНҒЫРТ сын. Алды-артын байқамайтын аңқау, аңғал.

Аңғырт кетті [басты]. Байқамады, ойланбай қате жіберді. **Аңғырт шақ**. Балғын шақ, балалық, албырт кез.

АНҒЫРТ= ет. жерг. Дауыстап, аңыратып ән салу.

АНҒЫРТСУ Аңғыртсы етістігінің қимыл атауы.

АНҒЫРТСЫ= ет. Ештеңені білмегенсу, түсінбеген пішін білдіру, аңқау болғансу.

АНҒЫРТТАН= ет. Аңғалдану, аңқаулану, алды-артына қарамау.

АНҒЫРТТАНУ Аңғырттан етістігінің қимыл атауы.

АНҒЫРТТАУ сын. Аңғалдау, аңқаулау.

АНҒЫРТТЫҚ зат. 1. Аңқаулық, аңғалдық.

2. Тәжірибесіздік, албырттық.

АНДА= ет. 1. Аңғару, байқау, жан-жағын бақылап қарау. 2. Абайлау, алды-артын ойлау.

3. Бағалау, парқын ажырату. Аңдамай қалды. Байқамай, аңғармай қалды. Аңдап басты. Абайлады, сақ болды.

АНДАҒАЙЛА= ет. Жан-жақтан қаптау, қоршау.

АНДАҒАЙЛАТ= ет. Жан-жақтан қаптау, қоршау.

АНДАҒАЙЛАТУ Аңдағайлат етістігінің қимыл атауы.

АНДАҒАЙЛАУ Аңдағайлау етістігінің қимыл атауы.

АНДАҒАНСУ Аңдағансы етістігінің қимыл атауы.

АНДАҒАНСЫ= ет. Байқағансу, көріп сезгенсу.

АНДАҒЫШ сын. Сөзгіш, байқағыш, аңғарымпаз.

АНДАҒЫШТЫҚ зат. Байқағыштық, аңғарғыштық.

АНДАЙ сын. Аң сияқты, аң тәрізді.

АНДАЛ= ет. Байқалу, көріну, сезілу.

АНДАМАЙ үст. Абайсызда, байқамай.

АНДАМПАЗ сын. Аңғарымпаз, байқағыш.

АНДАН= ет. Байқалу, көріну, сезілу.

АНДАС= ет. 1. Аңғарысу, байқасу. 2. Аңды-ізің бағысу.

АНДАТ= ет. Аңғарту, сездірту, байқату.

АНДАТПА зат. лингв. <лат. annatio> Кітапқа берілген қысқаша түсінік.

АНДАТУ¹ зат. әдеб. Оқиға желісінің басталуын сипаттайтын көркем шығарма мазмұнының бір бөлігі.

АНДАТУ² Аңдат етістігінің қимыл атауы.

АНДАУ¹ зат. филос. Дүниені, айналадағы құбылысты сол күйінде өзгеріссіз қабылдап, оны адам санасында сезімдік формада бейнелейтін таным процесінің бастапқы сатысы.

АНДАУ² Аңда етістігінің қимыл атауы; байқау, аңғару.

АНДАУСЫЗ сын. Елеусіз, байқаусыз.

АНДАУСЫЗДА үст. Абайсызда, байқаусызда, қапыда, ойламаған жерде.

АНДАУСЫЗДАН үст. Қапыда, байқамай, ойламаған жерден.

АНДУ Аңды етістігінің қимыл атауы. 1. Торылдау, бақылау, қадағалау. 2. Ізіне түсу, тору. 3. ауыс. Іздеу, анықтау.

Аңду болды. Торыл жүрді, ізі кесілді. **Аңдуға алды**. Басқан қадамын бақылады, соңына түсті. **Аңдуда болды**. Үнемі бақылауда, қараушының назарында болды. **Аңду қойды [салды]**. Қараушы белгілеп бақылауға алды, басқан қадамын тексеріп қадағалап отырды.

АНДУЛЫ сын. Ізіне, соңына түсулі, бақылаулы.

АНДУСЫЗ сын. 1. Аңдаусыз, аңғарусыз. 2. Қараусыз, бақылаусыз.

АНДУШЫ зат. 1. Ізіне түсуші, торушы.

2. Қарауыл, күзетші. 3. Тексеруші, қадағалап бақылаушы.

Аңдушы көздер. бейн. Бақылаушы, байқаушы адамдар.

АНДУЫЛ зат. Ізге түсіп, басқан қадамын бақылаушы, аңдушы.

Аңдуыл салды [қойды]. Аңдушы, бақылаушы қойды.

АНДЫ= ет. 1. Тору, ізіне түсу; соңынан қалмау. 2. Қадағалау, әр қозғалысын қалт жібермей қарау. 3. Іздеу, бақылау. 4. Күзету, қарауылдау. 5. Күту, тосу. 6. Аңының аулайтын аңын торуы. 7. Жыртығыштық жемтігіні торуы.

8. ауыс. Бажайлау, байқау, абайлау. 9. ауыс. Бақталасу, ілігісу.

Аңдып жүрген [тұрған] ажал. поэт. Күтпестен келетін, аяқ астынан болатын өлім.

АНДЫҒЫШ сын. 1. Бақылағыш, торуғыш. 2. Байқағыш, бажайлағыш.

АНДЫЗ сын. Каумалаған, қоршаған.

АНДЫЗДА= ет. 1. Жапа тармағай қаптау. 2. Бір-бірімен жарыса ентелеу. 3. Жан-жақтан қаумалап, қоршау.

АНДЫЗДАУ Аңдызда етістігінің қимыл атауы.

АНДЫҚ сын. Аңға тән қасиет, әдет.

АНДЫРЛЫҚ сын. Аңдығандай, байқағандай.

АНДЫС= ет. 1. Бақыласу, байқасу. 2. Торысу; соңына түсісу. 3. ауыс. Бақталасу, араздасу. 4. ауыс. Жауласу, оштесу.

Андысқан қас. Өшпестен жсау, арбаққан дңшпан.

АНДЫСТЫР= ет. Торылдастыру, соңына салдыру, бірін-бірі аңдыту.

АНДЫСТЫРУ Аңдыстыр етістігінің қимыл атауы.

АНДЫСУ Аңдыс етістігінен жасалған қимыл атауы. 1. Бақыласу, байқасу. 2. Алысу, күш сынасу.

АНДЫСЫН: аңдысын аңдады. сөйл. **Аңысын аңдады**.

АНДЫТ= ет. Бақылату, торуылдау.

АНДЫТУ Аңдыт етістігінің қимыл атауы.

АНЖАТАҚ зат. аңш. сөйл. **Жатақ**.

АНЗАМАН зат. Адам қоғамы дамуының алғашқы кезеңдерінің бірін белгілейтін шартты атауы.

АН-ЗАҢ зат. жерг. **Аң-таң**.

АНИТ= ет. сөйл. **Аңырт**.

АНКЕСІРТКЕ зат. зоол. <лат. theromorph> Өте ертеде тіршілік еткен бауырымен жоралаушылар тобының түрі.

АНҚӨС зат. сөйл. Аңқмар, аңсақ адам.

АНҚ елік. Қатты, ашық, қысқа, дауысты бейнелейтін сөз.

Аңқ еткізді. Лақ еткізіп ақтара салды. **Аңқ етті**. а) Қатты, ашық қысқа дыбыс шығарды. ә) Бірден, тез, сол бойда.

АНҚА¹ [ar. عناق] зат. миф. Иран аңыздары бойынша Каф тауында жүретін құс.

АНҚА² зат. анат. Жұтқышақтың ауа жүретін бөлігі.

Аңқа кепті [құрыды, қаңсыды]. Қатты шөлдеді, сусады. **Аңқасы құрыды**. Кенезсі кепті, шөлдеді, сусады.

АНҚАҒУШЫ зат. Аңды іздеуші, табушы адам.

АНҚАЙ¹= ет. 1. Заттың жабылмай, бос, ашық қалуы. 2. ауыс. Күтпеген жерден аяқ-астынан болған іске, тосын жайға аң-таң болу, аңыру, аңтарылу.

АНҚАЙ²= ет. жерг. Көбею.

АНҚАЙТ= ет. 1. Затты жаппай, бос, ашық қалдыру; ашып тастау. 2. ауыс. Аңырту-таңырқау.

АНҚАЙТУ Аңқайт етістігінің қимыл атауы.

АНҚАЛ зат. өс. <лат. Clinopodium> Еріндігүлділер тұқымдасына жататын көп жылдық шөптесін өсімдіктер туысы.

АНҚАЛАҚ сын. сөйл. **Аңғалақ**.

АНҚАЛАҚТА= ет. сөйл. **Аңғалақта**.

АНҚАЛАНДА= ет. сөйл. **Аңғалақта**.

АНҚАНДА= ет. Бір істің алды-артын байқамай арсалаңдау, аңқылдау, аңғалақтау.

АНҚА-САҢҚА сын. жерг. **Алқа-салқа**.

АНҚАТЫ зат. өс. жерг. Ақпауат.

АНҚАУ сын. 1. Бейқам, қаперсіз, болбыр, өмірге бейімі жоқ. 2. Қулық, сұмдықты білмейтін, ақкөңіл. 3. Аңғал, сенгіш, ашықпауыз.

Аңқау басым. сөйл. экспр. Өзінің аңғалдығын, сенгіштігін, болбырлығын айтып, аяушылықпен көрсету мәніндегі сөзқолданыс.

Аңқау ел. а) Қулық-сұмдықты білмейтін, арамдығы жоқ, ақкөңіл халық, жұрт. ә) Аңғал, сенгіш, аңғырт халық, жұрт. **Аңқау елге арамза молда**.

Қоғамдағы өзгерістерден хабары жоқ ортаны билеу, басқару оңай деген мағынада. **Аңқау қазақ**.

Қулық-сұмдықты білмейтін, қанына сіңген сенгіштігімен, арамдығы жоқ аңғырттығымен ерекшеленетін қазақ халқының ұлттық қасиетіне қатысты сөзқолданыс.

АНҚАУ-АҢҒАЛ сын. Аңғырт, бейқам, еш нәрсе ойламайтын.

АНҚАУЛАН= ет. Аңғал, аңғырт болып көріну.

АНҚАУЛАНДЫР= ет. Аңғырттандыру, аңғалдандыру.

АНҚАУЛАНУ Аңқаулану етістігінің қимыл атауы.

АНҚАУЛАУ сын. Аңғалдау, аңғырттау.

АНҚАУЛЫҚ зат. 1. Болбырлық, ойсыздық, өмірге бейімсіздік, бейқамдық. 2. Ашық ауыздық, сенгіштік. 3. Аңғалдық, аңғырттық, байқамаушылық. 4. ауыс. Тазалық, қулық-сұмдықты білмеушілік, пәктік.

Аңқаулық етті. Аңғырттық жасады, байқамай қалды.

АНҚАУСУ Аңқаусы етістігінің қимыл атауы.

АНҚАУСЫ= ет. жағымсыз. Аңғал болғансу, білмегенсу.

АНҚАУСЫН= ет. экспр. Аңғалсын, аңғыртсын.

АНҚАУСЫНУ Аңқаусын етістігінің қимыл атауы.

АНҚАУСЫРА= ет. экспр. Өзін аңқау етіп көрсету, білмегенсу.

АНҚАЮ Аңқай етістігінен жасалған қимыл атауы; аңыру, таңырқау, аң-таң болу.

АНҚАЮЛЫ сын. Ашық қалулы (есік, терезе және т. б. туралы).

АҢҚИ= ет. 1. Жабылмау, аңқаю; ашылу.

2. Ашылып-шашылу, бос қалу. 3. Аңыру, аңырау. 4. ауыс. Таңырқау, таңдану, таң қалу.

5. ауыс. Бөгелу, кідіру, құр бос тұру.

АҢҚИТ= ет. *Аңқайту, ашу.*
АҢҚИТТА= ет. *Суырдың цруи.*
АҢҚИТТАУ *Аңқитта етістігінің қимыл атауы.*

АҢҚИО *Аңқи етістігінің қимыл атауы; аңыру, аңырау.*

АҢҚУ *Аңқы етістігінен жасалған қимыл атауы. 1. Иістің төңірекке жайылуы. 2. Желдің үілдеп қатты соғуы. 3. ауыс. Дауыстың саңқылдап ашық шығуы.*

АҢҚҰМАР сын. *Аң аулауды сүйетін, аң дегенде ішкен асын жерге қоятын (адам).*

АҢҚҰМАРЛЫҚ зат. *Аң аулауды сүйшілік, аңкөстік.*

АҢҚЫ= ет. **1.** *Хош иістің төңірекке, маңайға жайылуы, таралуы. 2. Жағымсыз иістің айналыны алып кетуі, сасу. 3. ауыс. Дауыстың, үнің саңқылдап анық, ашық шығуы. 4. Анық, айқын байқалу. 5. Екпінмен, бар пәрменмен жүру, қозғалу. 6. Желдің үілдеп қатты соғуы, аңқылдап тұруы.*

АҢҚЫЛ зат. *Гүлдеген желдің екпіні.*
АҢҚЫЛДА= ет. **1.** *Желдің есіп, ұйтқып соғуы. 2. жағымды. Ақтарыла сөйлеу, ағынан жарылу. 3. жағымсыз. Дарақылдану, лепіру. 4. Ашық жарқындану, ақкөңілдену. 5. Барын аямау, молқол болу. 6. Ән-күйді екпіндету, құй-қырлыжыту. 7. Қатты дауыстау, саңқылдап сөйлеу. 8. ауыс. Қатты жүру, ағындату, ызғыту.*

АҢҚЫЛДАҒЫШ сын. *Үні алысқа естілетін, құлақ жаратын, дауысы шыққыш.*

АҢҚЫЛДАҚ сын. **1.** *Арамдығы жоқ, ақкөңіл. 2. жағымсыз. Дарақы, сөздің мәнісіне бара бермейтін. 3. Даусы қатты шығатын. 4. Қонақжай, молқолды.*

Аңқылдақ мінез. *Арсаландаған ашық, ақкөңіл мінез.*

АҢҚЫЛДАҚТЫҚ зат. *Ақкөңілділік, ақжарқындық.*

АҢҚЫЛДАТ= ет. **1.** *Екпіндете жүргізу, ағындату, құйындату. 2. Ақтарыла сөйлеу, ағынан жарылу. 3. Ән-күйді құйқылжыта орындау, екпіндету.*

АҢҚЫЛДАУ *Аңқылда етістігінің қимыл атауы.*

АҢҚЫТ= ет. **1.** *Хош иісті төңірекке, маңайға тарату, жаю. 2. Екпінмен, бар пәрменмен жүру, қозғалу.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢҚА= ет. сөйл. *Аңда.*

АҢСАМПАЗ сын. *Құмартқыш, аңсағыш.*
АҢСАП-ШӨЛДЕ= ет. *Аңсау, сағыну, зартығу, ынтығу.*

АҢСАР¹ зат. *Аңсаған, көксеген нәрсе.*

АҢСАР² зат. *көне. Ғылыми шығарма, трактат.*

АҢСАРЛЫ сын. *Аңсаған, көксеген, көңілі атуан.*

АҢСАТ= ет. *Блнтықтыру, көксету, сағындыру.*

АҢСАТТЫР= ет. *Блнтықтыру, көксету, сағындыру.*

АҢСАТТЫРУ *Аңсаттыр етістігінің қимыл атауы.*

АҢСАТУ *Аңсат етістігінің қимыл атауы.*

АҢСАУ *Аңса етістігінің қимыл атауы.*

АҢСАУЛЫ сын. *Көптен күткен, аңсаған, сағынышты.*

АҢСАУШЫ зат. *Көксеуші, ынтызар, ынтығышы, сағыншы.*

АҢСЫЗ¹ сын. *Аңы жоқ, аң мекендемейтін.*

АҢСЫЗ² үст. сөйл. **1.** *Абайсыз, аңдаусыз, байқаусыз. 2. Бейқам, алаңсыз.*

АҢСЫЗДА үст. сөйл. *Аңдаусызда.*

АҢСЫЗДЫҚ зат. *Аңдаусыздық, қамсыздық, бейқамдық.*

АҢСЫҚ зат. *жерг. Асық.*

АҢСЫРА= ет. *Аң аулауды, аңға шығуды күту, сағыну, аңсау, көксеу.*

АҢСЫРАУ *Аңсыра етістігінің қимыл атауы.*

АҢТАЙЛЫ сын. сөйл. *Оңтайлы.*

АҢ-ТАҢ үст. *Таң-тамаша.*

Аң-таң болды [қалды]. *Түсіне алмады, дал болды.*

АҢТАРЫЛ= ет. *Не істерін білмей аңыру, дағдару.*

АҢТАРЫЛУ *Аңтарыл етістігінің қимыл атауы.*

АҢТАРЫЛУЛЫ сын. *Аңырулы, көңіл аударулы, дағдарулы.*

АҢТАРЫЛЫС= ет. *Бірнеше адамның не істерін білмей аңырысып, абдырасып қалуы, дағдарысуы.*

АҢТАРЫС= ет. *Бірнеше адамның аңырысып, дағдарысып, абдырап қалуы.*

АҢША үст. *Аң сияқты, аңға ұқсап.*

АҢШЫ зат. **1.** *Аңшылықпен айналысатын, аңшылықты кәсіп ететін адам. 2. ауыс. Бір нәрсенің соңына түсуші, аңдушы.*

АҢШЫДАЙ сын. *Аңшы тәрізді, аңшы сияқты.*

АҢШЫЛ сын. *Аңқұмар, аңқос, аңсақ.*

АҢШЫЛА= ет. *Аңмен әуестену, аңға шығу, аң қағу.*

АҢШЫЛАУ *Аңшыла етістігінің қимыл атауы.*

АҢШЫЛЫҚ зат. *Аң аулауды кәсіп етушілік.*

АҢШЫЛЫҚТАНУ зат. терм. *Аңшылық фаунаны қорғау және тиімді пайдалану, аңшылық шаруашылықты жүргізудің әдістері мен негізі туралы ғылыми пән.*

АҢЫЗ¹ зат. *Дәнді дақылдарды орып жинағаннан кейінгі егіс орны.*

АҢЫЗ² зат. геол. *Графикалық құжатқа берілетін қысқаша түсіндірме мәтін.*

АҢЫЗ³ зат. <лат. legenda> **1.** *Өмірде болған адамдардың, тарихи тұлғалардың бастан кешкендері туралы ел аузындағы әңгіме. 2. әдеб. Ел, тайпа, рудың шыққан тегі, кешкен жолы*

хақындағы немесе тарихта болған әйгілі адамдар турасындағы тарихи шындыққа негізделген, көркемдік сипат алған фольклорлық, прозалық жанр.

Аңыз болды. *Жақсы атағымен, ерлігімен ел арасына тарады, жайылды. Аңыз етті [кылды]. Белгілі бір оқиғаны, жағдайды әңгімелеп айтты, әңгіме өзегіне айналдырды.*

АҢЫЗАҚ зат. *Білгалы өте аз, жаз айларындағы ыстық жел, аптап.*

Аңыз ақ жел. *Жазғытұрымда соғатын тым жылы әрі құрғақ жел.*

АҢЫЗАҚТАЙ сын. *Аңыз ақ тәрізді, аңыз ақ сияқты.*

АҢЫЗ-ӘҢГІМЕ зат. *Аңыздар мен әңгімелер жиынтығы.*

АҢЫЗ-ӘПСАНА зат. *Аңыздар мен әпсаналар жиынтығы.*

АҢЫЗҒАҚ зат. сөйл. *Аңыз ақ.*

АҢЫЗҒАҚТАЙ сын. сөйл. *Аңыз ақтай.*

АҢЫЗДА¹= ет. *Жел қағу, жел кеулеу.*

АҢЫЗДА²= ет. *Жарысу, бой таластыру, қаумаласу.*

АҢЫЗДАЙ сын. *Аңыз сияқты, аңыз тәрізді.*

АҢЫЗДАНДЫР= ет. *Аңызға айналдыру, аңызға негіз қылдыру.*

АҢЫЗДАНДЫРУ *Аңыздандыр етістігінің қимыл атауы.*

АҢЫЗДЫ: *аңызды сөз. Алып-қаша, алып-қашпа сөз.*

АҢЫЗДЫҚ зат. *Дәнді дақыл орылғаннан кейінгі егілетін жер.*

Аңыздық дақыл. *Жазда, күзде негізгі дақылды жинап ала салысымен орнына сол жылы егіліп өнім беретін дақыл.*

АҢЫЗ-ЕРТЕГІ зат. *Аңыздар мен ертегілер.*

АҢЫЗШЫ зат. *Аңыз-әңгіме айтушы.*

АҢЫЛЖЫ= ет. *жерг. Қаңырап бос қалу, құлазу.*

АҢЫР= ет. **1.** *Таң қалу, таңырқау. 2. Дағдару, не істерін білмеу. 3. Тоқтау, бөгелу, кідіру.*

АҢЫРА¹= ет. **1.** *Бақырған дауыс шығару, боздау. 2. Жылап-еңіреу, зар жылау, зарлау. 3. Күйді, әнді тамылжыту, құйқылжыту, шырқау. 4. Гүлдеу, азынау.*

АҢЫРА²= ет. *Қаңырау, бос қалу, иесіз қалу.*

АҢЫРАЙ¹= ет. **1.** *Ашық-шашық қалу, жабылмау. 2. Аңқаю, аңқию. 3. Аңыру, дағдару.*

АҢЫРАЙ²= ет. *Аңыра (қаңырау, бос қалу, иесіз қалу).*

АҢЫРАЙТ= ет. *Аңқайту, аңқыту.*

АҢЫРАЙТУ *Аңырайт етістігінің қимыл атауы.*

АҢЫРАЙЫП-САҢҒАЙЫП үст. *Ашық-шашық, аңғал-саңғал.*

АҢЫРАЙЫС= ет. *Бірнеше адамның аңырып қалуы, аңқайысуы.*

АҢЫРАҢДА= ет. *Апалақтау, деzbірсіздену.*

АҢЫРАТ¹= ет. **1.** *Жылату, зарлату, зар қақсату, зар илету. 2. Күшті дауыс шығару, күңіренту, азынату.*

АҢЫРАТ²= ет. *Құйындату, қатты арындату, екпіндету, ызғыту.*

АҢЫРАТУ *Аңырат етістігінің қимыл атауы.*

АҢЫРАУ *Аңыра етістігінің қимыл атауы.*

1. *Бақырған дауыс шығару, боздау. 2. Күйді, әнді тамылжыту, шырқау, құйқылжыту.*

АҢЫРҚАҒАН сын. *Уайым-қайғыға ұшыраған.*

АҢЫРСЫТ= ет. сөйл. *Аңырат (күшті дауыс шығару, күңіренту, азынату).*

АҢЫРТ = ет. Таң қалдыру, таңырқату.
АҢЫРУ Аңыр етістігінің қимыл атауы.
АҢЫРУЛЫ сын. Аңтарулы, дағдарулы, коңіл аударулы.

АҢЫРЫС = ет. Таңырқасу, таңқалысу, дағдарысу.

АҢЫС зат. Істің барысы, ыңғайы, мән-жайы.

Аңысын аңдады [аңдыды]. Бір істің беталысын, ыңғайын байқады.

АҢЫС-АУЖАЙ зат. Коңіл-күй, ыңғай.

АҢЫСҚОЙЛЫҚ зат. Аңғарғыштық, істің барысын байқағыштық.

АҢЫСТА = ет. Аңғару, байқау.

АОРИСТ [грек. aoristas] зат. лингв. Үнді-еуропа тілдерінде толықтай өткен шаққа жатқызылатын етістіктің шақ-тұлғалық формасы.

АОРТА [лат. aorta] зат. биол. **Қолқа**.

АОРТИТ зат. мед. Қолқа қабыну сырқаты.

АП¹: ап дегенде. Шу дегенде, ә дегенде, әуел баста, о баста.

АП² елік. Ауыр затты көтергенде, әуел деген дыбысты бейнелейтін сөз.

Ап деді. а) Әуел деп көтерді. ә) балатілі. Тамақ асаандағы ерекше дыбысты бейнелейтін сөз, тамақты жеп қойды. **Ап етті**. Шап етті, қарсыласты. **Апы кіріп, күні шықты**. Асығыс-үсіз қимылдады, асып-састы.

АП = ет. сөйл. Алып етістігінің қысқарған формасы.

АПА зат. 1. Баланың туған анасы, шешесі. 2. Бірге туған қыздардың үлкені, әтке. 3. жерг. Әкесінің шешесі, әжесі. 4. жерг. Жасы үлкен әйел адамды құрметтеу мағынасында айтылатын қаратпа атауы.

АПАЖАН зат. 1. Анасына еркелеу, оны қастер тұту мағынасында айтылатын қаратпа атауы. 2. Анасына еркелеу, оны қастер тұту мағынасында айтылатын атауы.

АПАЙ¹ зат. 1. Жасы үлкен әйелге құрмет білдіре айтылатын қаратпа атауы. 2. Жасы үлкен әйелге құрмет білдіре айтылатын атауы. 3. Әйел мұғалімді сыйлау мағынасында ресми айтылатын атауы.

АПАЙ² зат. жерг. Төскей бет.

АПАЙ-ТОПАЙ үст. Апыр-топыр, астан-кестен, апалаң-топалаң.

Апай-топайын шығарды. Астан-кестенін шығарды, апыр-топыр қылды.

АПАЙТӨС сын. 1. Кең кеуделі, омыраулы. 2. Кең алқапты, төскейлі.

АПА-ҚАРЫНДАС зат. Туған я туыстас келетін әйел адамдар.

АПАҚ-САПАҚ зат. Кешкілік, алақолеңке, қараңғы түсе бастаған кез.

АПАҚ-САПАҚТА үст. Кешкілікте, қарбалас уақытта, алақолеңкеде.

АПАҚ-ШАПАҚ үст. Мәз-мәйрам, мәрсәре.

АПАЛА = ет. сөйл. «Апа, апа» деу.

АПАЛАҚТА = ет. Не істерін білмеу, сасқалақтау, абыржу.

АПАЛАҚТАС = ет. Бірнеше адамның сасқалақтауы, не істерін білмей, абыржуы.

АПАЛАҚТАУ Апалақта етістігінің қимыл атауы.

АПАЛАҢ-ТОПАЛАҢ үст. Апыр-топыр, атыл-ұтыл, астан-кестен.

Апалаң-топалаң болды. Абыр-сабыр болды, асып-састы, астан-кестені шықты.

АПАЛЫҚ сын. Апаға тән, апаға қатысты (қасиет).

АПАЛЫ-СІҢЛІДЕЙ сын. Өте жақын, бірге туған қыздардай, апасы мен сіңлісі сияқты.

АПАЛЫ-СІҢЛІЛІ сын. Үлкенді-кішілі жақын, туған әйелдер, қыздар.

АПАН зат. 1. Ойылған жер, шұңқыр. 2. Қасқырдың, аюдың жасырылатын шұңқыры, іні. 3. Ауызы кең, суы тайыздан шығатын құдық.

Апан құдық. Терең құдық.

АПАНДАЙ сын. 1. Апан сияқты, апан тәрізді. 2. ауыс. Ебедейсіз үлкен, қолапайсыз.

АПАНДЫ сын. Апаны көп, апаны мол.

АПАНША зат. Көлемі шағын, кішкене апан.

АПАП-ТАПА = ет. сөйл. Жапыру, қонару, тез қимылдау.

АПАП-ТАПАУ Апан-тапа етістігінің қимыл атауы.

АПАР = ет. 1. Затты бір жерден екінші жерге алып бару, жеткізу. 2. Алып кету, соңына ерту, бастау. 3. Жақындату, таяту.

Апарып соқты. Тап болды, цырады, жетті.

АПАРА ор. зат. Ашытқы қосылған қамыр.

АПАРҒЫЗ = ет. Затты бір жерден екінші жерге алып барғызу, апарту.

АПАРҒЫШ сын. Апаруға құмар, апара бергіш.

АПАРҒЫШТА = ет. Жиі апарып тұру.

АПАРҒЫШТАУ Апарғышта етістігінің қимыл атауы.

АПАРТ = ет. Затты бір жерден екінші жерге апарғызу.

АПАРТЕИД [африка. appartheid] зат. с. а. с. и. Адамдарды түрі мен ұлтына, дініне қарай бөлектеу.

АПАРТОН зат. сөйл. **Оппортунист**.

АПАР-ТОПАР зат. Біруді-дыруды, шымылтырық.

АПАРТУ Апарат етістігінің қимыл атауы.

АПАРУ Апар етістігінің қимыл атауы.

АПАРУШЫ зат. Алып барушы.

АПАРЫЛ = ет. Бір жерден екінші жерге әкеліну, тасымалдану.

АПАРЫЛУ Апарыл етістігінің қимыл атауы.

АПАРЫС = ет. Бірнеше адамның әкелуі, бірге тасымалдауы.

АПА-САПА үст. Абыр-сабыр, әбiгер.

АПАС-ҚАПАС үст. Қарбалас, асығыс тез.

АПАС-ҚАПАСТА үст. Асығыста, қарбаласта.

АПАСТИЯ [грек. apastia] зат. Тамақ ішуді тежеуді білдіретін ұғым.

АПАТ¹ [ар. أفات] зат. 1. Қауіп-қатер, қырғын, ауырталық. 2. Мәшине немесе басқа техниканың бүлдірі нәтижесінде адам өліміне соқтыратын оқиға.

Апат болды. а) Қаза тапты, қырды. ә) Жайсыз, қолайсыз болды. **Апат комиссары**. Сақтандырылған мүлкіне байланысты сақтандыру жағдайы туған кезде сақтандырушылар өз мүдделерін қорғау үшін қызметіне жүзінетін адам, жеке не заңды тұлға. **Апатқа ұшырады**. Зор шығынға цырады, шығын болды, қаза тапты; құл-талқаны шығып қирады, бүлді. **Апат сертификаты**. экон. Сақтандырылған мүлікке келтірілген зиянның сипатын, мөлшері мен салдарын растайтын құжат.

АПАТ² үст. Шапшаң, тез.

АПАТАЙ зат. Анасынан немесе жасы сол тұстас әйел адамнан бір нәрсені жалына сұрағанда құрметтеу мәнінде айтылатын қаратпа атауы.

АПАТАЙЛА = ет. сөйл. Апатай-апатай деу.

АПАТИТ [грек. apate] зат. мин. Фосфаттар тобына жататын минералды зат.

АПАТИЯ [грек. apatheia] зат. Енжарлық, селқостық, сылбырлық.

АПАТРИД [грек. а – емес, жоқ, patris – отан] зат. кұқық. Жер бетіндегі бірде-бір мемлекетте азаматтығы жоқ жеке тұлға.

АПАТРИДИЗМ [лат. apatris] зат. с. а. с. и. Жер бетіндегі бірде-бір мемлекетте азаматтығы жоқ адамның әлеуметтік-құқықтық жағдайын көрсететін ұғым.

АПАТТА = ет. Қырып жою, қырғынға цырату.

АПАТТЫ сын. Қауіп-қатерлі, зиянды, ауыр, қиын-қыстаулы.

Апатты сигнал. инф. Ақауды іздестіру үшін желілерде қолданылатын әдіс. **Апатты койма**. кен. Кен кәсіпорындарының қалыпты жұмыс режимі бұзылған кезде пайдалы қазбаларды сақтауға арналған койма. **Апатты тасқын**. с. у. ш. а. р. Су шаруашылық және гидроэкологиялық есетерде өте сирек қайталанатын, көлемі өте жоғары тасқын (су тасу).

АПАТТЫҚ сын. Апатпен байланысты, апат орын алған.

Апаттық жағдай. инф. Міндеттерінің орындалуын тоқтатуға әкелетін есептеуіш жүзінің істен шығуы. **Апаттық табалдырық кен**. Апатты жағдайда барлық балқыманы немесе әрбір шалаөнімді жеке-жеке шығаратын табалдырықтар.

АПАТШЫЛ сын. Апатқа, қырғынға цыратқыш.

АПАШ-ҚҰПАШ үст. Асығыс-үсіз, қарбалас, тез, жыдам.

АПАШЫН зат. экспр. 1. Көбіне анасына деген ыстық сезімді білдіру үшін айтылатын қаратпа атауы. 2. Анасына деген ыстық сезімді білдіру үшін айтылған атауы.

АПВЕЛЛИНГ [ағыл. up – жоғары, well – көтерілу, сау ете түсу] зат. геогр. Теңіз, мұхиттардың 300 метрге дейінгі қоректік элементтермен қаныққан суық, терең судың жоғарғы бетке көтерілу үрдісі.

АПВЕЛИНГТІК сын. Апвеллингке қатысты.

АПГРЕЙД [ағыл. upgrade] зат. инф. Бір немесе бірнеше бөлiктi қосу немесе алмастыру арқылы компьютерді жақсарту жолы.

АПДЕЙТ [ағыл. update] зат. инф. Іздеу жүзілерінде сайттардың орындарын өзгертiнiң iздеу базасының жаңару процесi.

АПЕЙРОН [грек. areiron] зат. Ерте заманғы грек материалісі Анаксимандрдың философиясы бойынша, сапасы айқын емес, шексіз бастапқы зат.

АПЕКЕ зат. сөйл. 1. Жасы үлкен әйел адамды сыйлау, құрметтеу мәнінде айтылатын қаратпа атауы. 2. Жасы үлкен әйел адамды сыйлау, құрметтеу мәнінде айтылатын атауы.

АПЕКС [лат. apex] зат. астр. Күн қозғалысындағы аспан нүктесі.

АПЕЛЛЕНТ [лат. appellens] зат. Жануарларды қызықтырып келтіру үшін қойылатын азық, жем.

АПЕЛЛЯНТ зат. заң. Апелляцияға арыз берген тұлға.

АПЕЛЛЯЦИЯ [лат. appellatio] зат. заң. Айыпкердің сот үкіміне наразылығы жөнінде жоғарғы сотқа берген шағым.

АПЕЛЛЯЦИЯЛЫҚ сын. заң. Апелляцияға тән, апелляцияға қатысты, қайта қараушылық, қайта тексерушілік.

АПЕЛЬСИН [ағыл. apple – алма, china – қытай] зат. өс. <лат. citrus sinensis> 1. Жылы жақта өсетін, цитрус тұқымдасына жататын

жеміс ағашы. 2. Жеміс ағашының қызыл сары түсті жемісі.

АПЕРИТИВ [франц. aperitif] зат. Тәбет ашатын, көбіне спиртті сусындар.

АПЕРКОТ зат. спорт. Бокста көбіне жақын арақашықтықта ұрыс салғанда қолданылатын, төменнен ұрылатын соққы.

АПЕРСЕРИЯ [исп. arpereria] зат. экон. Латын Америкасында, Испанияда сақталған сыбағаластық аренданың түрі.

АПЕРТУРА [лат. apertura] зат. Диафрагма не линза мөлшерімен анықталатын оптикалық жүйенің әсер етуші тесігі.

АПЖЫЛАН зат, сөйл. **Әбжылан.**
АПЖЫЛАНДАЙ сын. сөйл. **Әбжыландай.**

АПИОЗОМОЗ [лат. Apiosoma] зат. Кірпікшелі кебіше арқылы тұқымда пайда болатын паразитті ауру.

АПИТЕРАПИЯ [лат. apis – ара, грек. therapeia – емдеу] зат. мед. Адам бойындағы түрлі ауруды ара ұын пайдалану арқылы емдеу әдістері.

АПИЫН [ир. افیون] зат. <грек. opion> 1. Көкнәр қауашағынан алынатын шырын. 2. Естен тандыратын, жаңылдыратын нәрсе, есірткінің бір түрі.

Апийн көкнәр. өс. <лат. paraver somniferum> Көкнәр туысына жататын ірі гүлді (әдетте қызыл түсті) қауашағында ұсақ тұқымдары болатын, қауашағынан алынған сүтті шырынының ұйықтататын, елітетін қасиеті бар шөптесін өсімдік.

АПИЫНДАЙ сын. Апиын сияқты, апиын тәрізді.

АПИЫНШЫ зат. Апиынды үнемі пайдаланатын адам.

АПКӘУСАР зат. Жұмақтағы зәмзәм суы, мөлдір де дәмді су.

АПКЕ зат. сөйл. **Әпке.**
АПКЕЛ = ет. сөйл. Алып кел етістігінің қысқарған түрі, әкелу.

АПЛАЗИЯ [грек. а – жоқ, емес, plasis – түзілім] зат. мед. Қандай да бір дене мүшесінің туылғаннан жоқтығы.

АПЛАНАТ [грек. а – жоқ, емес, planes – аласу, ауытқу, қате] зат. тех. Диафрагмамен салыстырғанда симметриялы орналасқан екі ахроматты линзадан тұратын, абберациялық кемшіліктерден арылған фотографиялық объектив.

АПЛАНОСПОРА [грек. arplanes – қозғалмайтын, spora – тұқым] зат. бот. Кейбір балдырлардың жыныссыз көбейгенде түзілетін талшықсыз қозғалмайтын споралары.

АПЛАЦЕНТАЛ [грек. а – жоқ, лат. placenta – күлше] зат. зоол. Іштегі төл жолдасы – плацентасы жетілмеген сүтқоректі жануар.

АПЛИТ [грек. harloos] зат. геол. Түсті материалдары өте аз не мүлде болмайтын ақ, ақ сұр, сарғылт, қызғылт түсті, желілі, қышқыл құрамды магмалық тау жынысы.

АПНОЭ [грек. arnoia] зат. мед. Қанда көмір қышқылының жетіспеуінен тыныс алудың уақытша тоқталуы.

АПОГЕЙ [грек. arogeios] зат. астр. Ай орбитасы мен жасанды Жер серігінің жер кіндігінен ең қашық нүктесі.

АПОДЕКТИКА [грек. arodektikos] зат. филос. Дау-талассыз дәлелденетін, мейлінше нанымды, айқын білім.

АПОКОПА [грек. arokorpe] зат. лингв. Фонетикалық процестің нәтижесінде сөз соңындағы дыбыстың жоғалуы, соңғы буындардың түсіріліп айтылу құбылысы.

АПОКРИН [грек. apokrino] зат. мед. Аздадағы бездердің бір түрі.

АПОКРИФТЕР [грек. Arokruphos] зат. діни. Шіркеулер зиянды әрі жалған деп жариялаған көне және жаңа өсиеттің бірқатар шығармалары.

АПОЛЛОН зат. зоол. <лат. parnassius apollo> Қабыршық қанатты жәндіктер отрядына жататын көбелек.

АПОЛОГЕТ [грек. arologeia] зат. филос. Белгілі бір идеяны, бағытты қорғайтын адам.

АПОЛОГИЯ [грек. arologia] зат. филос. Белгілі бір идеяны, бағытты немесе біреуді қорғау, шамадан тыс мадақтау.

АПОМИКСИС [грек. аро – жоқ, емес, mixis – араласқан] зат. бот. Өсімдіктерде кездесетін жыныссыз жолмен көбею, яғни жыныспен көбеюдің өткен сатыларының бұзылуы салдарынан тұқымның ұрықтанбай дамуы.

АПОНЕВРОЗ [грек. аро – жоқ, н – сыз, neuron – жүйке] зат. мед. Жалпақ бұлшықеттердің сіңірі.

АПОПЛЕКСИЯ [грек. aroplexia] зат. мед. Миға қан құйылуы немесе мидағы қан тамырларының бітеліп қалуы салдарынан адамның есінен танып қалуы.

АПОРТ¹ зат. бот. 1. Қазақстанның оңтүстік облыстарының таулы аймақтарында өсетін, суыққа төзімді алма ағашы. 2. Алма ағашының өте ірі (250–400 г), дөңгелек, түсі шымқай қызыл, шырынды, қышқылтым тәтті, хош иісті жемісі.

Апорт алма. Алманың ерекше қош иісті, шырынды сүрті.

АПОРТ² зат. экон. Ақциялардың ақысын төлеу үшін акционерлік қоғамға түсетін мүлік.

АПОСТОЛ [грек. apostolos] зат. діни. Христиандықтың алғашқы кезеңдерінде бір қауымнан екінші қауымға жаяу жүріп жетіп, дін уағыздаған әулиелер.

АПОСТРОФ [грек. arostrophos] зат. лингв. Кейбір тілдерде дауыстының түсіп қалғанын білдіру үшін қолданылатын үтір тәрізді белгі.

АПОФЕМА [грек. arothema] зат. 1. Дұрыс көпбұрыштың центрінен оның кез келген қабырғасына түсірілген а перпендикулярдың кесіндісі. 2. Дұрыс пирамиданың бүйір жағы болатын үшбұрыштың а-ға тең биіктігі.

АПОФЕОЗ [грек. arotheosis] зат. өнер. Опералық, балеттік шығарманың, мерекелік концерт бағдарламасының халықты, қаһарман батырды, елеулі қоғамдық оқиғаны мадақтайтын соңғы салтанатты қорытынды сахнасы, бөлімі.

АПОФЕРМЕНТ [грек. аро – одан, онсыз; лат. fermentum – ашытқы] зат. биол. Күрделі ферменттердің субстратқа деген талғамдылығын анықтайтын ақуызды бөлігі.

АПОФИЗ [грек. arophysis] зат. биол. Адам мен жануарлар сүйектерінде қосымша шығатын сүйек өсіндісі.

АПОФИЗА [грек. arophysis] зат. геол. Сыйыстырушы жыныстар арасына тарамдалған магмалық дененің желі тәрізді тармағы.

АППАЙ-ШАППАЙ ұст. Жан қинамай, әуреленбей, босқа, текке.

АППАҚ сын. 1. Қар тұстес, кіршіксіз ақ тұс. 2. ауыс. Адал, таза.

Аппақ кудай [қудай болды]. а) Боп-боз, жуған шүберектей, жүзінде бір тамшы қаны жоқ, қан-солсіз. ә) Ағарды, ақшылданды. **Аппақ сақалмен.** Үлкен басымен. **Аппақ сақалын көкке бояды.** Жасына сай емес тірлік қылды деген мағынада. **Аппақ шағаладай.** Ақ қардай кіршіксіз, таза.

АППАРАТ¹ [лат. apparatus] зат. 1. тех. Механикалық құрал-жабдық, аспап. 2. физиол. Ағзаның өмір сүруі үшін қажетті жұмыс атқаратын органдар жиынтығы.

АППАРАТ² зат. 1. Басқару ұйымдарындағы мекемелер мен қызметкерлердің жиынтығы. 2. Ұйым қызметкерлерінің жиынтығы, мекеменің штаты. 3. Ғылыми еңбектің ескертудері, көрсеткіштері мен басқа да көмекші мәліметтері.

АППАРАТТЫҚ сын. Аппаратқа тән, аппаратқа қатысты.

Аппараттық жасақтама. инф. Бағдарламаларды не мәліметтерді сақтау, өңдеу немесе жеткізу үшін пайдаланатын физикалық жабдық. **Аппараттық қыстырма.** инф. Техникалық құралдармен өңдеуде ақпараттың қауіпсіздігін бұзу үшін оны өңдейтін техникалық құралдар элементтеріне енгізілетін немесе жалғанатын электронды құрылғы.

АППАРАТУРА зат. 1. Құрал-сайман, құрал-жабдық. 2. инф. Компьютердің техникалық құралдары мен физикалық жабдықтары.

АППАРАТШЫ зат. Аппарат тілін білетін шебер.

АППАРЕЛЬ [франц. appareil] зат. өск. Әскери-инженерлік істе тік жерлерге қойылатын көлбеу құлама.

АППЕНДИКС [лат. arrendix] зат. биол. Бүйендегі құрт тәрізді өсінді.

АППЕНДИКУЛЯРИЯ [лат. arrendicula] зат. зоол. Хордалылар типінің қабықтылар тип тармағына жататын топ.

АППЕНДИЦИТ зат. мед. **Соқырышек.**
АППЕРКОТ [ағыл. urper-cut] зат. спорт. Бокста, әдетте төменнен, иек астынан соғу.

АППЕРЦЕПЦИЯ [лат. ad – қатысты, perceptio – қабылдау] зат. пед. Адам психикасының дүниені қабылдауы, сыртқы дүниенің әсеріне, біліміне, мақсат-мүддесіне, әдет-ғұрпы, тәжірибесіне байланысты болатын адам психикасындағы маңызды қасиеттердің бірі.

АППЛИКАТА [лат. arapplicata] зат. мат. Нүктенің өстік кеңістіктегі орнын анықтайтын шама.

АППЛИКАЦИЯ [лат. arapplicatio] зат. Бейнелі көріністерді басқа материалдар қиындысымен әрлеу, безендіру тәсілі.

АППРОКСИМАЦИЯ [лат. arproximare] зат. мат. Математикалық шаманың (сан, функция т.б.) басқа қарапайым математикалық шамамен жуықтап өрнектелуі.

Апроксимация қатесі. мат. Нақты сандарды дөңгелектеу нәтижесінде туындайтын қате.

АПРЕЛЬ [лат. arprilis] зат. Көктем айының бірі, яғни жылдың төртінші айы, сәуір.

АПРИОН зат. зоол. Үнді және Тынық мұхиттарының терең жерлерінде таралған алабаца тәрізділер отрядының бір тұқымдасы.

АПРИОРИ [лат. arpriori] зат. филос. Долбар, мөлшер, шама.

АПРИОРЛЫ сын. филос. Долбарлы, шамамен.

АПРОБАЦИЯ [лат. arprobatio] зат. 1. Егіс пен жеміс-жидек дақылдарын, мал тұқымдарының түрлері мен сапасын анықтап қабылдау. 2. Зерттеу жұмысын талқылап, қабылдау.

АПСАҒАЙ сын. Ұзын, биік, сідан.
АПСАҒАЙЛАН = ет. Ұзару, биіктену.
АПСАҒАЙЛАНУ Апсағайлан етістігінің қимыл атауы.

АПСАЛДАЙ сын. Даңғарадай, еңгезердей, арбиган.

АП-САП зат. *Апыр-топыр, у-шу, қарбалас.*
Ап-сап етті. *Тас-талқан етті, тып-тыпыл етті, жоқ қылды.*

АПСЕЛЬ [нидерл. аар-zeil] зат. балық шар. *Кемелің биік діңгегі мен көлденең ағашы арасындағы қиғаш желкен.*

АПСИ = ет. *Арса-арса болу.*

АПСИДА [грек. hapsis] зат. сәулет. *Фимараттың шығынқы келген дөңгелекше бөлігі.*

АПТА¹ [ир. **اقتاب**] зат. *Ұзақтығы жеті күн тәулігіне тең уақыт өлшемі.*

АПТА² зат. сөйл. **Аптап.**

АПТА¹ = ет. *Жылтыратып жағу, жалату.*

АПТА² = ет. **1.** Қару, ыстық цру. **2.** этн. *Ұшықтау, сипау арқылы емдеу.*

АПТАДАЙ үст. *Бір аптаға жуық, жақын.*

АПТАЛ сын. **1.** Қарулы, қайратты. **2.** *Ірі, еңгезердей.*

АПТАЛ = ет. *Қапталу, әдемлену.*

АПТАЛА = ет. *Қорша, қапта.*

АПТАЛАП үст. *Бірнеше апта бойы.*

АПТАЛАП-АЙЛАП үст. *Бірнеше апта, бірнеше айлап, ұзақ.*

АПТАЛДА = ет. **Қанға.**

АПТАЛУ *Аптал етістігінің қимыл атауы.*

АПТАЛЫҚ зат. **1.** *Бір аптаға арналған іс-шара, бір апта бойы істелетін жұмыс, бір апта көлеміндегі іс.* **2.** *Аптасына бір рет шығатын (басылым).*

АПТАЛЫП-КҮПТЕЛ = ет. *Әшекейлену, әдемлену.*

АПТАЛЫП-КҮПТЕЛУ *Апталып-күптел етістігінің қимыл атауы.*

АПТАП [ир. **اقتاب**] зат. **1.** *Күннің көзі, сәулесі.* **2.** *Күннің ыстығы, қызуы.* **3.** *ауыс. Қаһар, кәр, ызғар.*

Аптабы басылды. *Ыстығы қайтты, салқын-дады.*

АП-ТАП зат. көне. *Әуре-сарсаң, қиын-шылық.*

АПТАП-КҮПТЕ = ет. *Бездендіру, әшекейлеу, әдемлеу.*

АПТАПТАЙ сын. *Аптап сияқты, аптап тәрізді.*

АПТАПТЫ сын. *Шыжыған ыстық, қызу-лы.*

АПТАТ¹ = ет. *Жылтыратып жаққызу, жалаттыру.*

АПТАТ² = ет. этн. *Ұшықтату, сипату, сұрткізу.*

АПТАТУ *Аптап етістігінің қимыл атауы.*

АПТАУ¹ *Апта етістігінің қимыл атауы;* жылтыратып жағу, жалату.

АПТАУ² *Апта етістігінің қимыл атауы;* жағу, сипау арқылы емдеу.

АПТЕК ор. зат. сөйл. **Аптека.**

АПТЕКА [грек. apotheke] зат. **Дәріхана.**

АПТЕКАРЬ зат. сөйл. **Аптекашы.**

АПТЕКАШЫ зат. *Дәріханашы аптекада дәрі-дәрмек дайындап, сататын адам.*

АПТЕКШЕ зат. сөйл. *Шағын көлемді дәрі-дәрмек жиынтығы.*

АПТЕРИЯ [грек. а – жоқ, емес, pteron – қауырсын] зат. зоол. *Құстардың қауырсындары түсіп қалған жері.*

АПТЕЧКА ор. зат. **Аптекише.**

АПТЫҒА-АЛҚЫНА үст. *Қатты сасқан-да сүрініп-қабынып, асыға-үсіге.*

АПТЫҒУ *Аптық етістігінің қимыл атауы.*

АПТЫҒУШЫЛЫҚ зат. *Асығыстық, қарбаластық.*

АПТЫҒЫ-АЛҚЫНЫП үст. *Аптыға-алқына.*

АПТЫҒЫП-ҮПТІК = ет. *Асып-сасу, абыр-жу, сасқалақтау.*

АПТЫҒЫС зат. *Күйгелектік, асып-сасу-шылық.*

АПТЫҒЫС = ет. *Бірнеше адамның асып-сасуы, асығуы, демігуі.*

АПТЫҒЫС-ҚАРБАЛАС сын. *Жүйесіз, асығыс-үсігіс.*

АПТЫҚ = ет. **1.** *Асып-сасу, алқыну, ентігу.* **2.** *Асып-тасу, асқақтау.*

Аптығын басты. а) *Ентігін басты, тынышталды, көңілі орнына түсті.* ә) *Бетін қайтарды, тойтарды.* б) *Сабасына түсірді; қарқын-ын, жынын, көкірегін басты.*

АПТЫҚҚЫШ сын. *Асыққыш, алып-ципа, асығып-аптығатын.*

АПТЫҚТЫР = ет. *Асып-састыру, алқындыру, ентіктіру, асықтыру.*

АПТЫҚТЫРУ *Аптықтыр етістігінің қимыл атауы.*

АПУ: *апу* ет. сөйл. **Ғафу** ет.

АПУ-КҮПУ үст. *Әні-міне, осы қазір, кешікпей, тез, енді-енді.*

АПШУ *Апшы етістігінің қимыл атауы;* қысқару, кішірею.

АПШЫ = ет. **1.** *Қысқару, кішірею.* **2.** *ауыс. Шыдамы таусылу, төзімі біту.*

АПШЫ: *апшысын қуырды [алды, тарылтты].* а) *Көлемін тарылтты, азайтты.* ә) *Асып-састырды, тездетірді, есін шығарды.*

АПШЫРЫЛ = ет. *Қысқару, кішірею.*

АПШЫРЫЛУ *Апшырыл етістігінің қимыл атауы*

АПЫ: *апы* кіріп, *күні шықты.* *Асып-састы, абыржыды, сасқалақтады.*

АПЫ-КҮПІ үст. *Асығыс-үсігіс, қауырт.*

АПЫЛ үст. сөйл. **Апыл-тапыл.**

АПЫЛ = ет. *Тездету, асығу.*

АПЫЛ-ҒҰПЫЛ үст. сөйл. **Апыл-қыпұл.**

АПЫЛ-ҚҰПЫЛ үст. *Асығыс-үсігіс, тез.*

АПЫЛ-ТАПЫЛ үст. *Тәй-тәй, қаз-қаз.*

Апыл-тапыл басты. а) *Аяғын жаңадан басып жүре бастады.* ә) *Жаңадан қалыптаса бастады.*

АПЫЛ-ТҰПЫЛ үст. сөйл. **Апыл-тапыл.**

АПЫН-КҮПІН үст. сөйл. **Апы-күпі.**

АПЫРА-ЖАПЫРА үст. **Апырып-жапырып.**

АПЫР-АЙ од. сөйл. *Өкіну, таңырқау мәнін білдіретін сөз.*

АПЫРАЙЛА = ет. *Қайран қалу, таң-тамаша болу, шошу, «апыр-ай, апыр-ай» деу.*

АПЫРАҚ сын. *Есерсоқ, сотқар.*

АПЫРАҚТА = ет. *Тапырақтау, тасырлау.*

АПЫРАҢДА = ет. *Асығу, аптығу.*

АПЫРАҢДАТ = ет. **Адыраңдат.**

АПЫРАҢДАУ *Апыраңда етістігінің қимыл атауы.*

АПЫР-АУ од. сөйл. *Өкіну, таңырқау мәнін білдіретін сөз.*

АПЫР-ЖҰПЫР үст. сөйл. **Апыр-топыр.**

АПЫР-ТОПЫР үст. *Үйме-жүйме, апыр-жүйр.*

Апыр-топыр болды. *Үйқы-түйқы болды, астан-кестені шықты.*

АПЫР-ТҰПЫР¹ үст. сөйл. **Апыр-топыр.**

АПЫР-ТҰПЫР² елік. *Опыр-топыр қимылды бейнелейтін сөз.*

Апыр-тұпыр етті. *Дүсірледі, тарсылдады, тасырлады.*

АПЫР-ШҮПШ үст. сөйл. **Апыр-топыр.**

АПЫРЫҚ зат. сөйл. **Ыбырсық.**

АПЫРЫҚ = ет. сөйл. **Аптық.**

АПЫРЫЛЫС-САПЫРЫЛЫС зат. *Бей-берекет, әрлі-берді қозғалыс.*

АПЫРЫМ-АЙ од. сөйл. *Өкіну, таңырқау мәнін білдіретін сөз.*

АПЫРЫМ-АУ од. сөйл. *Өкіну, таңырқау мәнін білдіретін сөз.*

АПЫРЫП-ЖАПЫР = ет. **1.** *Өндіру, тындыру, қаусату, қопарту, қомғағилану.* **2.** *База көктеу, ығыстыру.*

АР¹ [ар. **عار**] зат. *Адамгершілік қасиет, намыс, ұят.*

Ардан аттады. *Адамшылықты, ар-ұятты, сыпайыгершілікті сақтамады, ахлақ тәртібіне қарсы қылық істеді.* **Ардан безді.** *Ар-ожданнан, ұяттан айрылды.* **Ар көрді [санады].** *Ұят санады, лайық емес деп ұғынды, намыстанды.* **Ар құны.** *тар. Ар-намысқа тигені үшін төленетін төлем.* **Ар, намысын жоқтады.** *Арын, намысын қорғады.* **Ар тұтты.** *Арланды, намыстанды.* **Ары бармады.** *Ұятты жібермеді, батылы жетпеді, дәті шыдамады.* **Арына дақ түсірді.** *Абыройын төкті.* **Арына кір шалдырды.** *Ұят келтірді, дақ түсірді.* **Арынан аттап, бетіне шіркеу салды.** *Ұятқа қалдырып, атына кір келтірді, табаға қалдырды.* **Арын арлады.** *Кезін кектеді, намысын жыртып, жоғын жоқтады, намысын қорғады.* **Арын аттады.** *Намысын қорлады, ұятқа қалдырды, атына кір келтірді.* **Арын аяққа басты.** *Арын сатты, қорлады.* **Арын былғады.** *Намысына кір келтірді.* **Арын кірге шалдырды.** *Намысқа кір келтірді, дақ түсірді, намысты аяққа бастырды.* **Арын күзетті.** *Ар-ұятын, намысын сақтады.* **Арын сақтады.** *Намысын қорғады, намысын жібермеді, адамгершілігін сақтады.* **Арын сатты.** *Арсыздыққа салынды, ұяттан безді, адамшылығынан айырылды, ұятқа қарамады.* **Арын төкті.** *Ұятқа қалдырды, намысын қорлады.* **Ары таза.** *Күңсіз, бейқұн, адал.* **Ары тапшы.** *Ұятсыз, ардан безген.* **Ары төгілді.** *Намысы қорланды, ұятқа қалды.*

АР² [лат. area] зат. физ. *100 м²-ге тең метрлік жүйедегі аудан өлшемі.*

АР³: **ар жақ.** а) *Қарсы жақ, арғы бет.* ә) *Жалғасы, аяғы.* б) *Іші, ішкі ой-түйсігі.* **Ар жақ-бер жақ қып ұстады.** *Екіге бөлді, алыстатты.*

АР⁴ елік. *Иттің, қасқырдың т.б. кенеттен күтпеген жерден арс ете қалған дауысын бейнелейтін сөз.*

Ар етті. *Бірылдады, сес көрсетті.*

АР⁵: **ар ма.** көне. *Амансыз ба, аман-есенсіз бе?*

АРА¹ [ир. **اره**] зат. *Ағашты кесу үшін жұқа темірден жасалған тісі бар құрал.*

АРА² зат. зоол. <лат. aridae> *Гүл шырынынан бал жияатын қанатты жәндік.*

Ара балауызы. биол. а) *Бал араның балауыз бездерінен бөлінетін қатты зат.* ә) *Ара балауызын ерітуден алынатын өнім.* **Ара зиянкестері.** зоол. *Арамен және оның өнімдерімен қоректеніп, ара шаруашылығына зиян келтіретін әртүрлі жануарлар тобы.* **Араның ұясындай.** а) *Шу, айқай-шу; ызың-қипо.* ә) *Кіп-кішкене, тар.* **Ара талағандай қылды.** *Жан-жақтан жабылды, тиісті.*

АРА³ зат. **1.** *Екі орта, аралық.* **2.** *Адамдардың өзара қатысы, қарым-қатынасы.* **3.** *Орта, іш, топ.*

Ара ағайын. *Туыстық қатысы екі жаққа бірдей, ортақ; бітім айтушы адам.* **Араға [екі араға] өзәзіл болды.** *Араздастырды, ошкіртірді, арандатты, араға от салды.* **Араға өзәзіл [шайтан] кірді [түсті].** *Ара қатынасы бұзылды, араздасты, ошкірті, суысты.* **Араға қылау [ақау] түсті.** *Араздасты, көңіліне кірбің түсті.* **Араға**

[екі араға] от жақты [тұтатты, салды]. Өшіктірді, араздастырды. Араға от түсті. Араздасты, ренжісті. Араға түсті. Дау-дамай, ушығуды басты, тоқтатуға дәнекер болды. Араға ши жүгіртті. Біріне-бірі айдан салды, араздастырды. Арадағы сауықты бұзды. Тату-тәтті, жарасымды қарым-қатынасты құртты. Арадан қыл өтпес [өтпестей] тату. Сыллас, тату-тәтті. Ара күндік жер. Екі ортаға қона жететін жер. Ара қонды. Орта жолға бір түнеді. Ара қоспақ. т ү й е ш а р. Атасы – таза бура, енесі – мырза қоспақ, монтақ қоспақ, бал қоспақ, кез қоспақ інгендері болып келетін, өркеш аралығы айырдан гөрі әлде де қоспаққа тән будан түйенің айыра ауа бастаған, сіңіре будандастырудың төртінші, кезек будандастырудың бесінші ұрпағы. Арасы алыстады. Ренжісті, араздасты. Арасы бұзылды. Қарым-қатынасы нашарлады, тітабыстығына нұқсан келді. Арасы жер мен көктей [аспандай]. Бөлек, ерекше, ұқсамайтын, үйлеспейтін. Арасына ала мысық жүгірту. Ши жүгірту, іліп-қағу, мазасын алу, жүйкесіне тию. Арасынан қыл өтпейді. Достығы берік, ынтымақты, өте тату. Арасынан қыл өтпейтін дос. Өмірлік, ажырамас, сыннан өткен дос. Арасын ант аралады. Бір-біріне дұшпан, жау болды. Арасына от салды. Екі адамды араздастырды, бір-біріне шағыстырды. Арасына тікен тастады [болды]. Екі адамды өшіктірді, іріткі салды. Арасын ашты. Араздасты, ренжісті; бірінен-бірі алыстады. Арасында барымта жүрді. Екі рулы елдің, ауылдың арасында жанжал туып, соңы мал барымталауға, қарымта қайтаруға ұласты. Арасын кесті. поэт. Айырды, қоспады. Арасы суынды [сынды]. Көңілі алшақтады, араздық күшейді. Арасы тазақ тастам. Бір-біріне өте жақын, көрші. Ара тұрды. Арашалады, көмектесті, қол ұшын берді. Ара түсті. Арашашы болды, қорғады. Ара халық. Екі жаққа да қосылмайтын, өз алдына бөлек адамдар.

АРААҒАЙЫНДЫҚ зат. Тараптарды келісімге келуге, қайшылықты істі бейбіт жолмен шешуге шақыратын үшінші бір қиу; тұлға.
АРА-АРАСЫ зат. Екі орта, аралық.
АРА-АРАСЫНДА үст. Кейде, кей кезде, мезгіл-мезгіл.

АРАБ [ар. عرب] зат. Араб елдеріндегі халықтардың жалпы атауы; сол халықтардың өкілі.

Араб әліпбиі. лингв. Араб әріп таңбаларының жиынтық тізбесі. **Араб әріптері.** лингв. Араб тіліндегі дыбыстарды белгілеу үшін алынған таңбалар. **Араб жазуы.** лингв. Ежелгі Вавилониядағы аккад, шумер тайпаларының жазба әріптері негізінде пайда болған көне жазу. **Араб календары.** астр. Араб күнтізбесі (әрбір 30 жылда 11 жыл 355 күннен, 19 жыл 354 күннен саналатын ай қозғалысына негізделген мұсылман елдерінің күнтізбесі). **Араб күнтізбесі.** астр. Ай фазаларының өзгерістеріне негізделген күнтізбе. **Араб тілі.** лингв. Тілдердің семит-хамит шоғырындағы семит бұтағынан таралатын тіл. **Араб цифры.** 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 сияқты он математикалық таңба.

АРАБА зат. көне. *Арба*.

АРАБАЛЫҚ зат. биол. <лат. pristis rectinatus> Скаттар отрядының тармағына жататын, дене бітімі ақулаға ұқсас балық.

АРАБЕСКА [франц. arabesque] зат. сәулет. Араб әріптерімен өсемдеп жазылған хүснұхат немесе көгеріс және геометриялық пішіндерге негізделіп жасалған күрделі ою-өрнек.

АРАБИЗМ зат. лингв. Араб тілінен енген сөздер мен сөз тіркестері.

АРАБИСТ зат. филол. Араб тілінің маманы.

АРАБИСТИКА зат. филол. Семитологияның бір саласы, араб халықтарының материалдық және рухани мәдениетін тілмен байланыстыра зерттейтін филологиялық пәндердің кешені.

АРАБША үст. 1. Араб тілінде (сөйлеу, айту, жазу). 2. Араб халқына тән, араб сияқты.

АРАБШЫ зат. Араб жазуын қолдаушы.

АРАБШЫЛ зат. *Арабишы*.

АРАБШЫЛА=ет. Араб тілінде сөйлеу.

АРАБШЫЛАТ=ет. Араб тілінде сөйлету.

АРАБШЫЛАТУ Арабишылат етістігінің қимыл атауы.

АРАБШЫЛАУ Арабишыла етістігінің қимыл атауы.

АРАБЫ [ар. عربي] зат. сөйл. Араб тұқымдас жылқы.

Арабы ит. Аңға салатын иттің ішінде қасқыр алатын базаль түрі.

АР-АБЫРОЙ зат. Намыс, бедел.

АРАВАНА зат. зоол. <лат. Osteoglossum bicirrhosum> Тұңғы суларда өсетін еті семіз, кәсіптік маңызы бар аравана тұқымдасына жататын балық.

АРАГОНИТ [ағыл. aragonite] зат. мин. Карбонаттар тобындағы минерал, химиялық формуласы: Са СО₃.

АРАГІДІК үст. Оқта-текте, анда-санда, ара-тұра, ара-арасында.

АРАДА үст. Екі ортада, белгілі мерзімде.

АРАДАҒЫ сын. Екі ортадағы, аралықтағы.

Арадағы перде. Екі адамның қарым-қатынасында қиыншылық тууы, бөгет пайда болуы.

АРАДАЙ¹ сын. 1. Ара сияқты, ара тәрізді.

2. Араның жүзіндей өткір.

АРАДАЙ² сын. Ара сияқты, ара тәрізді.

Арадай талады. Барлығы бірдей тұс-тұстан жабылып, жеп жібере жаздады, жан-жақтан тиісті.

АРА-ДАРА: ара-дара болды. Ыдырап бөлшектенді.

АРАЖЕГІШ: аражегіш қаршыға. зоол. <лат. pernix arivorus> Сұңқар тәрізділер отрядының қаршыға тұқымдасына жататын жыртықшы құс.

АРАЖІГІТ зат. Аражегіш, жыртықшы құстың бір түрі.

АРА-ЖІК зат. Екі заттың, адамның арасындағы байланыс жігі.

Ара-жігін айырды. Екіге бөлді, ажыратты.

АРАЗ сын. Тату емес, өкпелі, өш.

Араз болды. Ренжісті, араздасты, өкпеледі, аралары суыды.

АРАЗДАС=ет. Өкпелесу, ренжісу, көңілі қалу.

АРАЗДАСТЫР=ет. Араға тұсу, ренжістіру, арасын суыту.

АРАЗДАСТЫРУ Араздастыр етістігінің қимыл атауы.

АРАЗДАСУ Араздас етістігінің қимыл атауы.

АРАЗДЫҚ зат. Өкпе, реніш, өшпенділік, алауыздық.

АРАЗ-ҚҰРАЗ зат. Өкпе, реніш, араздық, өшпендік.

АРАЗ-ҚҰРАЗДЫҚ зат. Өкпе, реніш, араздық, өшпендік, алауыздық.

АРАЗ-ТАТУ сын. Бірде араз, бірде тату.

АРАЙ¹ [ир. آرای] зат. 1. Таң атар кездегі күннің шапағы, шұғылласы. 2. Нұр, сәуле.

АРАЙ² зат. Өс. Көне. Сабыр, ұстам, тоқтам деген мағынадағы қаратпа.

АРАЙЛА=ет. 1. Таң сәулесінің қызарып шапақ атуы. 2. Нұрлану, сәулелену.

АРАЙЛАН=ет. Нұрлану, сәулелену, қызару.

АРАЙЛАНДЫР=ет. Нұрландыру, сәулелендіру.

АРАЙЛАНДЫРУ Арайландыр етістігінің қимыл атауы.

АРАЙЛАНУ Арайлан етістігінің қимыл атауы.

АРАЙЛАС=ет. Үйлесу, орайласу, үндесу.

АРАЙЛАУ Арайла етістігінің қимыл атауы; нұрлану, сәулелену.

АРАЙЛЫ сын. Шұғылалы, нұрлы, сәулелі, шуақты.

АРАЙЛЫМ зат. экспр. Шырайлым, көріктім, сәулем деген мағынадағы қаратпа.

АРАЙНА зат. көне. Сабыр, ұстам, тоқтам.

АРАЙСЫЗ сын. Күн шапағынсыз, шұғылласыз.

АРАКІДІК үст. сөйл. *Арагидік*.

АРАКІДІРІС үст. Кейде, ара-тұра, оқта-текте.

АРАҚ [ар. عرق] зат. Тазартылған этил спиртінің қоспасынан жасалған алкогольді ішімдік.

Арақ ішпей мас болды. Бостан-босқа желікті.

АРАҚАНАТ: арақанат қауырсындар. биол. Қыран құстардың қанатындағы шалғымен іркеқанат қауырсындардың арасындағы шыншақ сүйектеріне бекітін (әр қанатында төрттен) 8 ұзынша қауырсын.

АРАҚАТЫНАС зат. Өзара байланыс, қарым-қатынас.

АРАҚАТЫС зат. Өзара байланыс, қатыс.

АРАҚАШЫҚТЫҚ зат. мат. Аралық, қашықтық.

Арақашықтықтан басқару. Қашықтықтан басқару.

АРАҚКЕШ сын. сөйл. *Араққор*.

АРАҚҚОР сын. Араққұмар, ішімдікке салынған.

АРАҚҚОРЛЫҚ зат. сөйл. *Араққұмарлық*.

АРАҚҚҰМАР сын. Ішімдікке салынған, араққор.

АРАҚҚҰМАРЛЫҚ зат. Араққа құмар-тушылық, ішімдікке салынушылық.

АРАҚПАЗ сын. Ішімдікке салынған, араққұмар.

АРАҚСЫЗ сын. Арақ-шарапсыз, ішкіліксіз.

АРАҚТАЙ сын. Арақ тәрізді, арақ сияқты.

АРАҚТАТ=ет. Арақ ішу, ішімдікке салыну.

АРАҚТЫ сын. сөйл. Арақ араласқан, арақ құйылатын, арақ ішлетін.

АРАҚ-ШАРАП [ар. عرق شراب] зат. Жалпы ішімдік аталуы.

АРАЛ зат. геогр. Жан-жағы сумен қоршалған шағын құрлық.

Арал қаракөз. зоол. <лат. abramis sapa aralensis> Тұңғы тұқымдасына жататын қаракөз балықтың тұртармағы.

АРАЛА зат. Өс. Таулы жерде өсетін, жемісі сол-сопақ, иісі ерекше, тамыры мен дәнін көптеген ауруларға дәрі ретінде пайдаланатын, биіктігі 20-60 см-дей дәрілік шөп (қурай).

АРАЛА¹=ет. Қыдыру, жер көру, сейіл құру, шарлау.

АРАЛА²=ет. Ағашты, бұтақты т.б. заттарды арамен кесу.

АРАЛАҒЫШ сын. Аралауға құмар.

АРАЛАҒЫШТА=ет. Бірнеше рет аралап көру, қайта-қайта аралау.

АРАЛАҒЫШТАУ Аралағышта етістігінің қимыл атауы.

АРАЛАП үст. Әр жерден бір; арагидік.

АРАЛАС сын. Бірдей емес, әртүрлі, ауыс-түйіс. // Өзара қатысы, арақатынасы.

Аралас буынды. а) әдеб. Әртүрлі ырғақты болып келген. ә) лингв. Сөз құрамында жуан және жіңішке буындар аралас келген. **Аралас егіс.** ауылшар. Бір танатта бір уақытта өсірілген бірнеше дақыл. **Аралас индикаторлар.** хим. Мәнінің азғана аралығында өзінің түсін айқын өзгертетін, екі құрауыштың қоспасынан тұратын қышқылдық-негіздік индикаторлар. **Аралас календарь.** астр. Аралас күртізбе (аспан денелерінің бірінің ғана емес, бірнешесінің қозғалысы бойынша жылдар, айлар, күндердің саны мен тетелестігін реттеуде қолданылатын ережелер жүйесі). **Аралас кәсіпорын.** экон. Мешік нысандары алуан түрлі кәсіпорын. **Аралас құрмалас сөйлем.** лингв. Құрамына енген компоненттері бір-бірімен салаласып та, сабақтасып та байланысатын құрмалас сөйлем түрі. **Аралас серіктестік.** экон. Бірнеше азаматтардың не заңды тұлғалардың бірлестігі. **Аралас тұрпаттағы конституция.** құқық. Парламенттік заңдар мен соттың үлгі іс-тәжірибелерімен қатар конституциялық рәсімдер мен қағидалық түсіндірулерді де қамтитын конституция. **Аралас тіл.** лингв. Лексикалық құрамы, морфологиялық және синтаксистік т.б. құрылымы бір негізден емес, әр тектен қалыптасқан тіл [Бұл құбылыс көбінесе өркениеттілігі негізрлым төмен елдер мен жоғары елдердің өзара қарым-қатынасының күшеюі негізінде туады. Соның нәтижесінде алғашқысы соңғысының есебінен бірқатар тілдік (көбінесе лексикалық) элементтерді қабылдайды. Мысалы: индонезия тілінің құрамында санскрит, араб, еуропалық тілдерден, вьетнам тілінде қытай тілінен, тхай және кхмер лексикасының көне қабаттарынан қабылданған сөздер мол кездеседі]. **Аралас экономика.** экон. Экономиканың мемлекеттік, кооперативтік, меншік нысандарына негізделген шаруашылықты жүргізу жүйесі.

АРАЛАС= ет. 1. Қосылу, бірігу. 2. Араласып-құраласу, қарым-қатынаста болу. 3. ауыс. Килігу, кірісу, қатысу.

АРАЛАСҚАНДЫҚ зат. Араласушылық, алыс-берістік.

АРАЛАС-ҚҰРАЛАС сын. Ауыс-түйіс, алыс-беріс.

АРАЛАС-ҚҰРАЛАСТЫҚ зат. Көршілестік, ауыс-түйістік, алыс-берістік.

АРАЛАС-ҚҰРМАЛАС сын. сөйл. **Аралас-құралас.**

АРАЛАСҚЫШ сын. Үнемі араласып жүретін, елгезек.

АРАЛАСПА зат. Әртүрлі заттың қосындысы, қоспасы.

АРАЛАСТЫҚ зат. Алыс-берістік, араласушылық.

АРАЛАСТЫР= ет. Бірнеше затты қосу, біріктіру.

АРАЛАСТЫРҒЫЗ= ет. Бірнеше затты қостыру, біріктірту.

АРАЛАСТЫРҒЫЗУ Араластырғыз етістігінің қимыл атауы.

АРАЛАСТЫРҒЫШ зат. 1. Екі я үш затты қосып біріктіру үшін қолданылатын зат. 2. Салқын сусындарды, жұмыртқаны араластыру, коктейль, крем, соус, камыр, езбе дайындау үшін пайдаланылатын құрал, миксер.

АРАЛАСТЫРУ Араластыр етістігінің қимыл атауы.

Араластыру әдісі. инф. Тез іздестіру мен кестелік түрлендіру мүмкіндігін жасақтайтын кестені ұйымдастыру әдісі.

АРАЛАСТЫРЫЛ= ет. Бірнеше заттың қосылуы, біріктірілуі.

АРАЛАСТЫРЫЛУ Араластыр етістігінің қимыл атауы.

АРАЛАСУ Аралас етістігінің қимыл атауы. 1. Араласып-құраласу, қарым-қатынаста болу. 2. ауыс. Килігу, кірісу, қатысу.

АРАЛАСУШЫ зат. Қосылушы, қатынасушы адам.

АРАЛАТ= ет. 1. Қыдырту, шарлату. 2. Көрсету, көзін жеткізу.

АРАЛАТ= ет. Аашты, бұтақты т.б. заттарды арамен кестіру.

АРАЛАТПА үст. Тұр-түрімен, аралас.

АРАЛАТТЫР= ет. Қыдырттыру, шарлаттыру, жер көрсеттіру.

АРАЛАТТЫРУ Аралаттыр етістігінің қимыл атауы.

АРАЛАТУ Аралат етістігінің қимыл атауы.

АРАЛАУ¹ Аралас етістігінің қимыл атауы; қыдырту, шарлату.

АРАЛАУ² Арала етістігінің қимыл атауы; арамен кесу.

АРАЛДА= ет. Қамалу, бөзелу.

АРАЛДАЙ сын. Арал тәрізді, арал сияқты.

АРАЛИЯ зат. өс. Оңтүстік Жапония аралдарында өсетін, саусақ тәрізді жылтыр, ірірек келген жасыл жапырақтары болатын, тікенді бұта.

АРАЛСЫМАҚ зат. Аралға ұқсас, арал тәрізді, су ортасында қалған болмашы құрғақ жер.

АРАЛША зат. Кішкене арал.

АРАЛШЫҚ зат. Кішкене арал.

АРАЛЫ зат. эвф. **Қасқыр.**

АРАЛЫҚ¹ зат. 1. Екі ортасы, арасы, қашықтық. 2. Кез, мерзім, мезгіл, уақыт.

Аралық дақыл. биол. Бірінші дақылды жинап алып, екінші дақылды екенге дейін осы егіндік жерге егілетін дақыл. **Аралық кезең.** экон. Ұзақтығы толық қаржы жылынан қысқа қаржылық есеп беру кезеңі. **Аралық ми.** анат. <грек. diencephalon, dia – аралық, enkephalon – ми> Барлық омыртқалы жануарлар мен адам миының бір бөлігі. **Аралық тіл.** лингв. Дәнекер тіл; ана тілі мен объект тілдің (үйреніп жүрген екінші тіл) игерілген элементтерінен тұатын тіл аралық жүйе.

АРАЛЫҚ² зат. кәс. Қалып пен төс аралығына қағылатын сына.

АРАЛЫҚТАЙ сын. Аралық сияқты, аралық тәрізді.

АРАМ [ар. حرام] сын. 1. діни. Шарият бойынша, ишіп-жеуге болмайтын, тыйым салынған, адал емес. 2. ауыс. Пайдасыз, қажетсіз. 3. ауыс. Қара ниетті, сұм, жауыз. 4. ауыс. Адал еңбекпен келмеген, жеңіл жолмен табылған.

Арам айла. Құлық-сұмдықты ойлайтын айла. **Арам ақша.** Еңбексіз, теріс жолмен табылған ақша. **Арам ақыл.** Құлық-сұмдықты үйрететін ақыл. **Арам ас.** а) Ішіп-жеуге жарамсыз, адал емес тамақ. ә) Адал еңбексіз табылған тамақ. **Арам без.** а) Қу, сұм мағынасында. ә) Керексіз, пайдасыз, жарамсыз нәрсе. **Арам болды.** а) діни. Ислам дінінің канондары бойынша жеуге жарамсыз болды, адал еңбексіз табылған. б) Текке зая кетті. **Арам болсын.** қарғ. Бұйырмасын, желкеңнен шықсын деген мағынада. **Арам етті.** Жарамсыз етті, бүлдіріп қойды, бүтіндігін жойды. **Арам жемтік.** Қорлық-зорлықпен жиналған мал, дүние. **Арам көңіл.** Жаман ниет, зұлым ой. **Арам қатқыр [өлгір].** қарғ. Арам өлгір, бұйыр-

мағыр, өлім келгір, қата қалғыр! (малға айтылатын кейіс сөз). **Арам қатты [өлді].** а) Тектен-текке, бекерге өлді. ә) Мал бауыздаусыз, ауырып өлді. **Арам қол.** Қасқырмен, арамза, сүганақ қол. **Арам ниет.** Теріс ниетті, жаман пікірлі. **Арам ниетті.** Жаман ниетті, жақсылық бермейтін. **Арам ниеттік.** Діті бұзылғандық, жаман ниеттілігі. **Арам ниғыл.** Теріс ниет, жаман ой. **Арам су.** Ішімдік, арақ. **Арам тер болды.** Еңбегі зая кетті, еңбегі еш болды, босқа әуреленді. **Арам тер қысты.** Арам тері шықпай қиналды, терлей алмады. **Арам тері шықты.** Бой-бой боп терледі, терге малынды. **Арам іс.** Әділетсіз іс-әрекет, құлық, сұмдық.

АРАМДА= ет. 1. Былғау, ластану. 2. ауыс. Қиянат жасау, қорлау, ар-намысқа кір келтіру.

АРАМДАЛ= ет. Былғану, ластану.

АРАМДАУ Арамда етістігінің қимыл атауы; былғау, ластану, кір келтіру.

АРАМДЫҚ зат. Қараниеттілік, зальымдық.

АРАМЖЕБІР зат. өс. Арам шөп атауы.

АРАМЖОҢЫШҚА зат. өс. Далалы жерде, құмда өсетін, биіктігі 30-70 см-дей, сабағы түбінен бастап бұтақты, жапырақтары жалпақ, биірек қыны қысқа, жайылымдық, құнарлы мал азғы болатын таспаның (сеңгір-лектің) бір түрі.

АРАМЖОҢЫШҚА зат. өс. Шалғынды далаларда, құмды төбелерде өсетін, биіктігі 25-70 см-дей, көпжылдық шөптесін өсімдік, қалампырдың бір түрі.

АРАМЖУА зат. өс. <лат. allium sabulosum> Лалагүлділер тұқымдасының жуа туысына жататын көпжылдық өсімдік.

АРАМЗА¹ [ар.+түр. حرام زاده] зат. Мезгілінен бұрын туған қозы, лақ.

Арамза бие. Мерзімінен бұрын құрындаған жылқының ұрашысы. **Арамза бота.** Күткен мерзімінен ерте туылған бота.

АРАМЗА² сын. Залым, қу, алдамшы.

АРАМЗАДА сын. сөйл. **Арамза².**

АРАМЗАЛЫ сын. Арамза тұған қозы-лақты.

АРАМЗАЛЫҚ зат. Қараниеттілік, арамдық, қасқойлық.

АРАМИД [ағыл. aramid: aromatic polyamide] зат. хим. Негізінен космонавтикада, авиа және автомобиль жасауда қолданылатын, ароматтық полиамидтерге негізделген полимер.

АРАМИДТІ сын. хим. Құрамы арамидтен тұратын, арамидке қатысты.

Арамидті корд. хим. Арамид негізінде жоғары модульді беріктігі жоғары талшықтан жасалған корд.

АРАМКҮНБАҒЫС зат. өс. Егістікке өсетін қос жарнақты арамшөп.

АРАМҚОҒА зат. өс. Әлекшөп.

АРАМҚҰЛАҚ Улы саңырауқұлақтардың бір түрі.

АРАМОТ: аромат тұқымдасы. өс. <лат. pajaradaceae> Су астында өсетін біржылдық шөптесін өсімдік.

АРАМСАН зат. Біреуге қиянат істеу арқылы тапқан ақша немесе зат.

АРАМСӘБІЗ зат. өс. <лат. chidium> Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын бір, екі және көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

АРАМСАРЫ зат. өс. Сабағы тік, бұтақты, жапырақтары ірі, күшті тілімделген, шеті тегіс, үгілі сары, жемісі биірек, дөңі қоңыр түсті, егістікке көп жиян келтіретін біржылдық арамшөп.

АРАМСОЯУ зат. өс. <лат. cuscuta> Хло-рофилсіз, тамырсыз, жіп тәрізді сабағы арқы-

лы ботен өсімдіктерге сорғыш бүршігі арқылы жабыса өсетін біржылдық паразит өсімдіктер тұқымдасы.

АРАМСЫН = ет. 1. Тағамды пайдалануға жарамсыз деп санау. 2. ауыс. Арам, қара ниетті, сұм деп санау.

АРАМСІДІК зат. Некесіз бала немесе атаға, әкеге тартпай туған бала.

АРАМТАМАҚ сын. Жатыншер, жалқау; басқаның есебінен күн көруші.

АРАМТАРАН зат. ө. с. Қарақұмық тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

АРАМТАРЫ зат. өс. Қызылқұйрықтың (гүлтәжінін) бір түрі.

АРАМШАҒЫЛ зат. өс. **Арамшағыр**.

АРАМШАҒЫР Тілқиярдың бір түрі; хош иісті тілқияр.

АРАМШӨП зат. Егістік арасында өсіп, пайдалы өсімдіктердің өсуіне зиянын тигізетін жабайы өсімдік.

АРАМШЫРМАУЫҚ зат. өс. **Арамсою**.

АРАМШЫТЫР зат. өс. **Шытырмақ**.

АРАМШЫТЫРМАҚ зат. өс. Далалықта өсетін жабайы шөп.

АРАМЫЛЫҚ зат. сөйл. **Арамдық**.

АРАН¹ зат. Нәпсі, құлқы.

Араны ашылды. а) Тамақты аңсап ыңдыны құрыды, ашқарақтанды, қозағайланды. ә) Қанағат етпеді, місе тұтпады, құнықты. **Араны жүрді.** Дәуірледі, асқақтады. **Араны ашты.** а) Аузын ашты, жұтпақ болды. ә) Жегісі келіп қозағайланды. б) Көз алартты, қол салды.

АРАН² зат. көне. зоол. <лат. hippopotamus amphibus> Ерте заманда өмір сүрген өте үлкен жыртқыш.

АРАН³ зат. аңш. Аң аулауда қолданылатын үсті жабылған терең ор, шұңқыр.

Аранға түскен аюдай. бейн. Ашулы, қаһарлы, адуынды.

АРАН⁴ зат. 1. Кірпіш пен темірден жасалған қоршау. 2. көне. Тосқауыл, бөгет, кедергі.

АРАН⁵ зат. жерг. Жарлық, үкім.

АРАН⁶ зат. өс. <лат. fumaria> Көкнәр тұқымдасына жататын біржылдық өсімдіктер туысы.

АРАНДА = ет. 1. Байқаусызда ұрыну, соғылу, аяқ асты бейнет шегу. 2. Ентелеу, баса-көктеу.

АРАНДАҒЫШ сын. Пәлеге ұрығыш.

АРАНДАЙ сын. 1. Аран тәрізді; арбиган, союу-союу. 2. Жалаңдаған, жойқың.

АРАНДАЛ = ет. Пәлеге ұшырау, ұрыну, соғылу.

АРАНДАЛУ Арандал етістігінің қимыл атауы.

АРАНДАС = ет. Өзара соғысу, ренжісу, жүз шайысу.

АРАНДАТ = ет. Ұрындыру, соғыстыру, айдап салу.

АРАНДАТҚЫШ сын. Пәлеге ұрындырғыш, айдап салғыш.

АРАНДАТУ Арандат етістігінің қимыл атауы.

АРАНДАТУШЫ зат. Бірді-бірге айдап салушы, шағыстырушы, атыстырушы.

АРАНДАТУШЫЛЫҚ зат. Бірді-бірге қарсы қоюшылық, жанжалдастырушылық.

АРАНДАУ Аранда етістігінің қимыл атауы.

АРАНДЫ сын. сөйл. Араны бар, арандататын.

АРАНҚАЙ зат. сөйл. Алаңқай, ашық жер.

АРАПАЙМА зат. зоол. <лат. arapaima gigas> Дене тұрқы көбіне 2 метр, кейде 4 метрге дейін жететін, денесі сүйірлеу, қабыршақтары ірілеу, еті дәмді, майшабақ отрядына жататын балық.

АРАПА зат. діни. сөйл. **Арафа**.

АРАПШЫ зат. сөйл. жағымсыз. Жөдігөй, сиқыршы, әзәзіл.

АРАСАЛМАҚ зат. Көлем, мөлшер.

АРАСАН санскр. зат. Түрлі ауруларды емдейтін минералды жылы су.

АРАСАТ үст. көне. 1. Аласапыран, ұйқы-тұйқы. 2. діни. **Ғарасат**.

Арасат майдан. сөйл. **Ғарасат майдан**.

Арасат оты. Ғарасат майданында жанған от.

АРАСЕЛБЕУ зат. Жәрдем, сүйемелдеу.

АРАСЫНДА үст. Кейде, ара-арасында, әредікте.

АРАСЫНША: соның арасынша. Тез, лезде, сол бойда.

АРАТ¹ зат. көне. Жер шаруашылығымен айналысатын топ, жыын мүшесі.

АРАТ² зат. өс. <лат. chardina> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын біржылдық өсімдік.

АРАТПА: күн ара тпа. сөйл. **Күнара**.

АРА-ТҰРА үст. Анда-санда, кейде, ара-арасында.

АРАТІС зат. өс. Жапырақтарының жиегі араның тісі секілді жабайы өсетін өсімдік.

АРАФА зат. діни. Зұлхиджа айының тоғызыншы күні, құрбан айттан бір күн бұрынғы күндердің ішіндегі ең қасиетті күн.

АРАХНОЗ [лат. arachnoses] зат. Тоғызарлық тіршілік ететін улы өрмекші тәрізділер қоздыратын жануарлар кеселі.

АРАХНОИДИТ зат. мед. Ми мен жұдынық тор қабығының қабынуы салдарынан болатын созылмалы ауру.

АРАХНОЛОГИЯ [грек. arachne – өрмекші, logos – ілім] зат. терм. **Өрмекшітану**.

АРАША¹ зат. Төбелесермен болған екі жақты ажырату, тыныштандыру үшін айтылатын сөз.

Араша берді. Ажыратқанға көнді, ашуын басты, тоқтады. **Араша бермеді.** Арашаға көнбеді. **Арашаға барды.** Жанжалдасқан адамдардың арасына түсті, тыныштандырды. **Араша сұрады.** Ашуын қоюын, райынан қайтуын өтініді. **Араша тұрды.** а) Ара тұрды, дауды айырды, екі жақты ажыратты. ә) Қарсы келді, қарсы тұрды. **Араша түсті.** а) Ара тұрды, айырды, арашалады. ә) Жақтасты, көмектесті, сөзін сөйледі.

АРАША² үст. Араға ұқсап, ара тәрізді.

Араша талады. Ортаға алды, тұс-тұстан жабылды.

АРА-ШАЛА үст. Қол қалт етіп босағанда, іс арасында, қол бос уақытта.

АРАШАЛА = ет. 1. Ара тұсу, ажырату. 2. Сөзін сөйлеу, жақтасу, көмектесу, қорғау.

АРАШАЛАУ Арашала етістігінің қимыл атауы; ара тұсу, қорғау, жақтау.

АРАШАЛАУШЫ зат. Дауласқандардың арасына тұсуші, айырушы адам.

АРАШАСЫЗ сын. Арашашының тоқтау сөзінсіз, арашашы араласпай.

АРАШАШЫ зат. Арашалаушы, ара тұсуші, қорғаушы.

Арашашы болды. сөйл. а) Арашалады, екі ортада жүрді, көмекке келді. ә) Төбелесуші жақтардың арасына түсіп, айырып жіберді.

АРАШЫ зат. сөйл. **Арашашы**.

АРБА [ар. عربیة] зат. Ат, өгіз, түйе т.б. жануарлар жегілетін екі, төрт дөңгелекті, екі дертелі тасымал құралы.

АРБА = ет. 1. Жыланның торғай, тышқан т.б. жәндіктерді сиқырлы күшпен ұстап алуы, аулауы. 2. ауыс. Түрлі айламен алдау, айтқанына көндіру, ырқына жүргізу.

АРБАҒЫШ сын. Арбайтын, арбай білетін.

АРБАДАЙ сын. Арба сияқты, арба тәрізді.

АРБАКЕШ¹ зат. Арбалы атты айдаушы, арба жүргізуші адам.

АРБАКЕШ² зат. өс. Қауынның бір сорты.

АРБАКЕШТІК зат. Арба айдауды кәсіп қылушылық.

АРБАҚ сын. сөйл. Арбиган, ебедейсіз, көзге оғаш.

АРБАҚТА = ет. Қолапайсыз қимылдау.

АРБАҚТАУ Арбақта етістігінің қимыл атауы.

АРБАҚ-САРБАҚ сын. Көзге оғаш, арбиган.

АРБАЛ = ет. 1. Жыланның арбауына түсіп қалу, жем болу. 2. ауыс. Алдану, ырқына көну.

АРБАЛА = ет. Арба-арба қылып тасу.

АРБАЛЕТ [лат. arbalet] зат. Садаққа ұқсас, өздігінен атылатын ескі қарудың бір түрі.

АРБАЛУ Арбал етістігінің қимыл атауы; алдану.

АРБАЛЫ сын. Арба жеккен, арбасы бар.

АРБАЛЫ-ЖАЯУЛЫ сын. Көлікті-көліксіз, жаяулы-жалтылы.

АРБА-МАРБАСЫМЕН үст. Жүк-мүгімен, түгелдей, тұтасымен.

АРБАН = ет. **Алдан**.

АРБАҢ елік. жағымсыз. Икемсіз қимыл-қозғалысты, жүрісті бейнелейтін сөз.

Арбаң қақты [етті]. Икемсіз тез қимылдады, арсалаңдады, арбаңдады.

АРБАҢ-АРБАҢ елік. жағымсыз. Икемсіз арсалаңдаған қимыл-қозғалысты, жүрісті бейнелейтін сөз.

АРБАНДА = ет. жағымсыз. Өрескел, ерсі қимылдау.

АРБАНДАТ = ет. 1. Өрескел, ерсі қимылдау, арбаң-арбаң еткізу. 2. Баттатып, айдақ-сойдақ ету.

АРБАНДАТУ Арбаңдат етістігінің қимыл атауы.

АРБАНДАУ Арбаңда етістігінің қимыл атауы.

АРБАҢ-ҚҰРБАҢ елік. сөйл. Икемсіз, арбаңдаған, арсалаңдаған жүрісті бейнелейтін сөз.

АРБАП зат. көне. тар. Дін тарихын зерттеуші.

АРБАП-АЛДА = ет. Айтқанына көндіру, алдап-сулау.

АРБАП-АЛДАУ Арбап-алда етістігінің қимыл атауы.

АРБАС = ет. Өзара күш сынасу.

АРБА-САЙМАН зат. Арба және басқа да шаруашылық құралдары.

АРБАСТЫР = ет. Күш сынастыру, ерегестіру, соғыстыру.

АРБАСУ Арбас етістігінің қимыл атауы.

АРБАТ = ет. Алдану, ырқына көндірту.

АРБАУ Арба етістігінің қимыл атауы.

1. Алдау, айтқанына көндіру, ырқына жүргізу. 2. діни. Ауруды әртүрлі тәсілмен емдеу.

АРБАУ-АЛДАУ = ет. Азғыру, өтірік айту, алдап-сулау, айтқанына көндіру.

АРБАУЛЫ сын. Сиқырлы, көлгір.

АРБАУШЫ зат. Алдап-арбайтын адам.

АРБАУШЫЛЫҚ зат. Алдаушылық.

АРБАУЫШ сын. сөйл. **Арбағыш**.

АРБАШЫ зат. 1. Арба айдаушы, арбакеш. 2. Арба жасаушы адам.

АРБАШЫҚ зат. *Кішкене, шағын арба.*
АРБИ = ет. *Сорайып шығып тұру, состиып оаш көріну.*

АРБИМА сын. *Өрескел үлкен, ебедейсіз ірі.*
АРБИТ = ет. *Бадырайту, состиу, сорайту.*

АРБИТР [лат. arbiter] зат. 1. құқық. *Даулы мәселе жөнінде екі жақтың келісімі бойынша сайланатын төреші.* 2. спорт. *Төреші, төрелік айтушы.*

АРБИТРАЖ [франц. arbitrage] зат. заң. *Келісім бойынша тағайындалған төреші, аралық сот.*

АРБИТРАЖЕР зат. экон. *Түрлі деңгейлерде валюта бағамдарындағы айырмадан пайда алу мақсатымен тауар, қор, валюта және ақша рыноктарында арбитраждық мәмілелер жасайтын кредит-қаржы мекемелері, ірі корпорациялар мен фирмалар.*

АРБИТУ *Арбит етістігінің қимыл атауы.*

АРБУТИН зат. хим. *Емдік қасиеті бар химиялық зат.*

АРБЫЗ зат. жерг. **Қарбыз.**

АРГЕНТИТ [лат. argentum – күміс] зат. хим. *Күміс жылтыры – сульфидтер тобының минералы.*

АРГЕНТОМЕТРИЯ [лат. argentum – күміс, грек. metro – өлшеймін] зат. хим. *Аргентометрлік талдау.*

АРГЕНТОМЕТРЛІК сын. *Аргентометрияға қатысты, сонымен байланысты.*

Аргентометрлік талдау. хим. *Титрант ретінде күміс нитратының ерітіндісі қолданылатын, кейбір аниондарды анықтайтын титриметрлік талдау.*

АРГИЛЛИТ [грек. argillos – саз, lithos – тас] зат. геол. *Шөгінді саз тұнбаларының нығыздалып, сусызданып, цементтеліп тасқа айналуынан пайда болатын тау жынысы.*

АРГИЛЛОФИЛ [грек. argillos – саз, phileo – сүйемін] зат. зоол. *Лай топырақта өмір сүретін су организмдері.*

АРГИНИН зат. хим. *Суда еритін, спиртке айтарлықтай ерімейтін, сілтілік жануар мен өсімдік белогінің құрамына кіретін қасиеті бар амин қышқылы.*

АРГИРОДИТ зат. хим. *Біріккен қос сульфидті минерал, құрамы 4Ag₂ShGeS₂.*

АРГО [франц. argot] зат. лингв. *Белгілі бір әлеуметтік және кәсіби шағын топқа ғана түсінікті, жалпы халыққа түсініксіз тіл.*

АРГОН [грек. argos] зат. хим. *Түссіз, иіссіз инертті газ.*

АРГОНАВТАР [лат. argonauta] зат. биол. *Бесаяқты былқылдақ денелілер тобының сегізаяқтылар отрядының туысы.*

АРГОТИЗМ [франц. argot] зат. лингв. *Әдеби тілге ародан енген сөздер.*

АРГУМЕНТ [лат. argumentum] зат. филос. 1. *Ой не теорияның ақиқаттығына келтіретін дәлел.* 2. мат. *Мәндеріне екінші айнымалы шаманың – функцияның мәндері тәуелді болатын тәуелсіз айнымалы шама.*

АРГУЛЕЗ зат. биол. <лат. argulus foliaceus> *Тозанда өсіретін балықтардың қауіпті ауруы.*

АРҒАЛЫ зат. *Қойдың тегі, нәсілі.*

АРҒАМЖЫ зат. этн. *Ұзындығы тоғыз, он екі құлаш, жуандығы саусақтай қос таспадан есілген қайыс арқан.*

АРҒАНАҚ зат. өс. *Дәрілік шөп.*

АРҒЫ сын. 1. *Ар жағы, қарама-қарсы беті.* 2. *Сырт, шеткі жер.* 3. *Ертедегі, бұрынғы, өткен.* 4. *Кейінгі, соңғы, артқы, түпкі.* 5. ауыс. *Зор, қиын.*

Арғы ата. *Үлкен ата, баба.* **Арғы ата-баба.** *Бұрынғы ата тек.* **Арғы дүниенің дәм-тұзын тату.** *Қайтыс болу, мерт болу.* **Арғы жақ.** *Қарсы бет.* **Арғы заты [асылы, тегі, түбі].** *Түбі, негізі.* **Арғы күні.** *Араға бір күн салып, бір күн өткен соң, ертеңнен кейін, келесі күн.*

АРҒЫ-БЕРГІ сын. *Бұрынғы-соңғы, барлық, бүкіл.* // *Өткен-кеткен оқиға, өткен дәуір, тарих.*

Арғы-бергі жағы. *О жақ, бұ жағы; кезі, шамасы, мөлшері.*

АРҒЫҚАЗАҚ сын. *Байырғы қазақтық, ертедегі қазақ халқына тән.*

АРҒЫМАҚ зат. 1. *Сымбатты да жүрдек, асыл тұқымды жылқы.* 2. ауыс. *Келісті, сұлу адам.*

Арғымақ ат. *Асыл тұқымды, сымбатты жылқы.*

АРҒЫМАҚТАЙ сын. 1. *Арғымақ сияқты, арғымақ тәрізді.* 2. ауыс. *Жүйрік, елден озған.*

АРДА¹ сын. 1. *Қысыр емген, бұла (төл).* 2. *Бұла, ерке (адам).* 3. ауыс. *Тағы, асау.* 4. *Анасынан айырылған (бала).* 5. *Асып-тасқан, тежеуге келмейтін (қуат).* 6. жерг. *Түк білмейтін надан (адам).*

АРДА² зат. жерг. *Ерте туған төл.*

Арда бала. *Әкесінің үйінен екі қабат болып келген келіншектен туған бала немесе неке қыылғаннан кейін аз уақыттың ішінде туған бала.* **Арда емді.** а) *Қысыр қалған биені тай екі жасқа дейін емді.* ә) *Анасын баласы бес-алты жасқа дейін емді.* б) *поэт. Бір өзі еркін, оңаша, иемденді.* **Арда өсті.** *Емін-еркін, бұла болып ер жетті.*

АРДАҒЕР зат. 1. *Дара туған тұлга, қаһарман.* 2. *Ел-жұртқа аса қадірлі, құрметті, сыйлы адам.* 3. *Мықты, атпал, күшті ер-азамат.* 4. *қоғ.-өлеум. <лат. veteranus> Ұзақ жыл істеп, белгілі бір кәсіпке, іске машықтанған адам, сол істің шебері.* 5. *Майданда болған жауынгер, соғысқа қатысқан құрметті адам.*

АРДАҒЫМ зат. экспр. *Сыйлы қымбатты, аяулы адамға айтылатын атауыш.*

АРДАҚА зат. 1. *Ел-жұртына қастерлі, қадірменді, дара туған тұлга.* 2. *Аяулысы, асыл тұтқан азамат.* 3. *Қастерлі, қымбат, асыл нәрсе (жер, мекен).* 4. *Елдің азулысы, еркесі.*

Ардақ тұтты. *Қадірледі, құрметтеді.*

АРДАҚТА = ет. 1. *Құрметтеу, сыйлау, қадір тұту.* 2. *Табиғат байлығын, рухани және мәдени құндылықтарды қастерлеу, бағалау.* 3. этн. *Салт-дәстүрге сәйкес рәсімдеу, барлық рәсімін жасап құрмет көрсету.* 4. *Мадақтау, паш ету.* 5. *Еркелету, аялау.*

Ардақтаған қауым. бейн. *Өскен, үйренген, қошеметтеген орта.*

АРДАҚТАЛ = ет. *Құрметтелу, баалану, қастерлену.*

АРДАҚТАЛУ *Ардақта етістігінің қимыл атауы.*

АРДАҚТАС = ет. *Бір-бірін құрметтеу, бағалау; сыйласу.*

АРДАҚТАТ = ет. *Құрметтеу, қадірлету, жоғары бағаға лайық екенін мойындату.*

АРДАҚТАТУ *Ардақтат етістігінің қимыл атауы.*

АРДАҚТАУ *Ардақта етістігінің қимыл атауы.* 1. *Құрметтеу, қадір тұту.* 2. *Рухани құндылықтарды бағалау, қастерлеу.* 3. *Сыйлау, аялау.*

АРДАҚТАУЛЫ сын. *Мадақтаулы, құрметтеулі.*

АРДАҚТАУШЫ зат. *Құрметтеуші, қадір тұтушы.*

АРДАҚТЫ сын. 1. *Қымбатты, аяулы (адам).* 2. *Ерекше қастерлі, киелі (ел, жер т.б.).*

3. *Биік, жоғары, асыл, асқақ.* 4. *Ел-жұртқа құрметті, сыйлы (тұлга).* 5. *Артық, қымбат, бағалы.* // *Сүйікті адамы, жары.* // *Қимасы, бағалысы.* // *Сыйлы, қадірлі, құрметті азамат.*

Ардақты ана. *Көп балалы аналар марапатталатын үш дәрежелі орден.*

АРДАҚТЫЛЫҚ зат. *Қастерлілік, қадірлілік.*

АРДАҚТЫМ зат. экспр. *Қымбатты, аяулы, жақын адамына айтылатын атауыш.*

АРДАЛАН = ет. *Емін-еркін, бетімен кету.*

АРДАНАСЫ = ет. экспр. *Еркінсу, дандай-су, астамсу.*

АРДАНДА = ет. *Алиаң басу, кердеңдеу.*

АРДАНДАУ *Ардаңда етістігінің қимыл атауы.*

АРДЫҢ-КҮРДІҢ сын. сөйл. *Аңқаулықпен, көп ойланбай ойындағысын айта салатын, аңғырт.*

АРЕАЛ [лат. area] зат. терм. *Өсімдіктер мен жануарлар түрінің, туысының, тұқымдасының құрлықта не судағы таралған аймағы.*

АРЕАЛДЫ сын. *Ареалмен байланысты, таралымды.*

Ареалды лингвистика. лингв. *Тілдік құбылыстарды лингвистикалық география әдістерімен зерттейтін тіл білімінің бір саласы.*

АРЕКОЛИН [лат. arecolinum] зат. хим. *Пальма жаңғағынан алынатын, сондай-ақ химиялық жолмен түзілетін алколоид.*

АРЕНА [лат. arena] зат. 1. *Цирктің ортасындағы ойын-сауық көрсететін алаң.* 2. *Көпшілік көрерменге арналған әртүрлі спорттық жарыс тар өтетін алаң.* 3. ауыс. *Түрлі қоғамдық, әлеуметтік, саяси шаралар мен топтардың әсер ету ауқымы, аймағы, кеңістігі.*

Аренаға шықты. кіт. *Танымал бола бастады, өзінің әсер ету ортасы мен кеңістігі пайда болды.*

АРЕНДА [поляк. agenda] зат. экон. **Жалдау.**

АРЕНДАЛА = ет. **Жалға алу.**

АРЕНДАЛАУ *Арендала етістігінің қимыл атауы.*

АРЕНДАЛЫҚ сын. **Жалгерлік.**

АРЕНДАТОР зат. экон. *Жала берілген жер, ғимарат, қойма т.б. пайдаланушы жеке не заңды тұлга.*

АРЕНОВИРУС [лат. arenaviridae] зат. биол. *Көлемі 80 нанометр, пішіні сфера тәрізді, геномы төрт бөліктен тұратын бір жіпшелі, сызықшалы «теріс жіпті» күрделі рубонуклейн қышқылы.*

АРЕОМЕТР [грек. araios – әлсіз немесе сұйық, metron – өлшем] зат. физ. *Сұйық заттың сыбағалы салмағын өлшейтін аспап.*

АРЕОПАК [грек. Areos pagos – Арестің төбесі] зат. тар. *Ежелгі Афинадағы кеңес өкімет органы.*

АРЕСТ [нем. Arrest] зат. сөйл. **Қамау.**

АРЕСТАНТ зат. заң. сөйл. **Тұтқын.**

АРЖА¹ зат. жерг. *Жұқа тақтай, фанера.*

АРЖА² зат. кәс. *Зергерлердің ұсақ құралдар салатын қобды.*

АРЖАЙЫ сын. жерг. *Ашық-жарқын, жайдары.*

АРЖИ = ет. сөйл. **Арби.**

АРЗА¹ зат. көне. **Арыз.**

АРЗА² зат. *Қалмақтардың қымыздан дайындалатын, ыстық күйінде ішілетін арағы.*

АРЗАН [ир. ارزان] сын. 1. *Бағасы төмен, қымбат емес.* 2. экон. *Жұмсалатын шығыны аз, өзіндік құны төмен.* 3. ауыс. *Құнсыз, қадірсіз.* 4. *Құр, жай әншейін, бос.* 5. *Мазмұнсыз,*

мағынасыз, мәні төмен. 6. *Оп-оңай, еш қиындықсыз, жеңіл*. 7. *Жеңіл жолмен, еңбексіз келген*. 8. *Шынайы емес, жалған*. // Мән-мағынасы мен құны, бағасы төмен зат, нәрсе.

Арзанға түсті [түрды]. а) *Түімді, төмен бағамен сатып алды*. ә) *Оңай, құны төмен болды*. б) *экон. Шығыны аз, өзіндік құны төмен болды*. **Арзан жүру**. *Қымбат емес, арзанқол жұмыс істеу*. **Арзанның пұлы татымайды**. *Бағасы арзан заттың сапасы да болмайды*. **Арзанның сорпасы татымайды**. сөйл. **Арзанның пұлы татымайды**. **Арзан сөз**. *Орынсыз айтылған бос, дәмсіз сөз*. **Арзан сөйледі**. *Мәні төмен, мағынасыз, бос сөз айтты, бұрыс сөйледі*.

АРЗАНДА= ет. 1. *Бағасы, құны төмендеу*. 2. *ауыс. Қадірінен айырылу, беделін жоғалту, құрсыздану*. 3. *Бұлдамау, бәлсінбеу*.

АРЗАНДАТ= ет. 1. *Бағасын азайту, құнын төмендету*. 2. *ауыс. Қадірінен айыру, беделін түсіру, мәнін төмендету*.

АРЗАНДАТҚЫЗ= ет. *Бағасын кеміттіру, құнын төмендеткізу*.

АРЗАНДАТҚЫЗУ *Арзандатқыз етістігінің қимыл атауы*.

АРЗАНДАТУ¹ *зат. экон. Активті баланстық құрынан төмен бағалау*.

АРЗАНДАТУ² *Арзандат етістігінің қимыл атауы*. 1. *Бағасын төмендету*. 2. *Қадірін кетіру, мәнін түсіру*.

АРЗАНДАТЫЛ= ет. *Бағаның кемітілуі, құнының төмендетілуі*.

АРЗАНДАТЫЛУ *Арзандатыл етістігінің қимыл атауы*.

АРЗАНДАУ¹ *сын. Бағасы төмендеу, аса қымбат емес*.

АРЗАНДАУ² *Арзанда етістігінің қимыл атауы; бағаның төмендеуі*.

АРЗАНДЫҚ *зат*. 1. **Арзаншылық**. 2. *экон. Өзіндік құнының төменділігі, тиімділік*. 3. *ауыс. Кісілігі төмендік*.

АРЗАНДЫ-ҚЫМБАТТЫ *сын. Зат бағасының құнды-құрсыздығы*.

АРЗАНДЫЛЫҚ *зат*. *Құны, бағасының төмендігі*.

АРЗАНҚОЛ *сын. ауыс*. 1. *Төмен бағалы, қымбат емес, жұтыны; қарапайым*. 2. *ауыс. Сапасыз, мәнісіз, нашар, деңгейі төмен*.

АРЗАН-ҚЫМБАТ *сын*. 1. *Құнды-құрсыз, бағалы-бағасыз, әркежі*. 2. *ауыс. Мәнді-мәнісіз*.

АРЗАНШЫЛЫҚ *зат*. *Сатып алу бағасының төмендігі*.

АРЗУ¹ [ир. آرزو] *зат. көне*. *Арман-тілек, ниет, өтініш*.

АРЗУ² *сын. көне*. *Ғашық, құмар, ынтық*. **Арзу болды**. а) *Ынтық болды, ғашық болды*. ә) *Құмарланды, құштар болды*.

АРЗЫ= [ар. آرزو] *ет*. *Тату, жарату, еңбегіне тиру*.

Арзымайтын нәрсе. *Түкке тұрғысыз зат, бос, мәнісіз, маңызсыз жайт*.

АРИДТІК *сын. геогр. Құрғақ шөлді, жарқтылай шөлді аудандарға тән*.

АРИЕТТА [итал. arietta] *зат. муз*. *Арияға қарағанда едәуір шағын көлемді вокалды пьеса*.

АРИЙЛЕР *зат. тар*. *Үнді-иран тілінде сөйлеген ежелгі тайпалар мен халықтар*.

АР-ИМАН *зат*. *Ар-ұят, намыс пен ізгілік, адамгершілік*.

Ар-иманын аяққа басты [саудаға салды, сатты]. *Намысын қорлады, ұяттан безді, адамгершілікті таттады*.

АР-ИНАБАТ *зат*. *Сыпайыгершілік, тәрбиелілік, ұрпақ*.

АРИМПАСТАР *зат. тар*. *Қазақстан, Алтай жерін мекендеген көне сақ тайпасы*.

АРИОЗО [итал. agioso] *зат. муз*. *Кіші көлемді, белгілі бір құрылымы жоқтығымен ерекшеленетін шағын ария*.

АРИОММА [лат. Ariomidae] *зат. зоол*. *Американың, Африканың Атлант мұхиты жағалауында, Үнді, Тынық мұхиттарының Азия жағалауында таралған кәсіптік маңызы жоқ строматея тәрізділердің бір тұқымдасы*.

АРИСТОКРАТ [грек. aristokrat] *зат. тар*. **Ақсүйек**.

АРИТМИЯ [көне грек. arritmia] *зат. мед*. *Жүректің дұрыс соғу ырғағының бұзылуымен ерекшеленетін күйі*.

АРИФ *зат. діни*. 1. *Білетін, таныған, кемеңгер ғалым, ілім және ирфан иесі*. 2. *Алла тағаланың разылығына қауышқан, Одан басқаның сүйіспеншілігін көңілінен шығарған, тасалуфта жетілген, кемелдікке жеткен әулие кісі*. 3. *Маманы болған ғылымды қиналастан жүзеге асыратын, қолдана алатын адам*.

АРИФМЕТИКА [грек. arithmetika] *зат. мат*. *Сандар және оның амалдары туралы ғылым*.

АРИФМЕТИКАЛАНДЫРУ *ет. мат*. *Арифметикаға салу*.

АРИФМЕТИКАЛЫҚ *сын. мат*. *Арифметикаға сай, қатысты, тән*.

Арифметикалық блок. *инф.* <лат. arithmetical block> *Арифметиканы жүзеге асыратын блок*. **Арифметикалық жабдық**. *мат*. *Арифметикалық амал-әрекеттерді орындайтын есептеуіш машинаның құрамдас бөлігі*. **Арифметикалық символ**. *мат*. *Санның орнына таңбаланған әріп*.

АРИФМОМЕТР [грек. arithmos – сан, metron – өлшем] *зат. инф*. *Арифметика амалдарын есептеп шығаратын машина*.

АРИЯ [итал. aria] *зат. муз*. *Оркестрге қосылып, операда жеке дауыста орындауға арналған өн*.

АРКА [итал. arco] *зат. сәулет*. *Қабырға мен тірек аралықтарын қиастыратын иін, доға*.

АРКАДА *зат. сәулет*. *Бағанаар мен колонналарға сүйенетін доға тәріздес тең аумақты аркалар тізбегі*.

АРКАЛЫ *сын. тех*. *Арқасы бар, иін, доға тәрізді*.

Аркалы бөгет. *тех*. *Берік негізді немесе жартасты өзен жағаларына күмбез түріндегі бетоннан тұрғызылған бөгет түрі*. **Аркалы шеген**. *көн*. *Шахтаға арналып болаттан немесе құрастырмалы темірбетоннан жасалған қазбаның төбесі мен бүйірлеріндегі таужыныстардың берік тұруын қамтамасыз ететін құрылыс, шеген түрі*.

АРКАТУРА [нем. Arkatur] *зат. сәул*. *Ғимарат қабырғаларының фасады мен штерьеріне сән үшін жанап жасалған жалған аркалар*.

АРКОЗ [франц. arcose] *зат. геол*. *Гранит, гнейс және соларға ұқсас магма тектес қиықылды жыныстардың бұзылуынан түзілетін шөгінді таужыныс*.

Аркоз құмтасы. *геол*. **Аркоз**.

АРКТИКА [грек. arktikos] *зат. геогр*. *Жер шарының солтүстік поляр аймағы*.

АРКТИКАЛЫҚ *сын. геогр*. *Арктикаға тән, арктикаға қатысты*.

АРҚА¹ *зат*. 1. *Адамның ту сырты, жотасы*. 2. *анат.* <лат. dorsum> *Мойыннан сегізкөзге дейінгі адамның дене тұрқының сыртқы жағы*. 3. *Жан-жануарлардың дене тұрқының жоғарғы сыртқы бөлігі, жоны*. 4. *ауыс*. *Арт жақ, ту сырт*. 5. *ауыс*. *Өтіп кеткен уақыт, кез, шақ*. 6. *геогр*. *Солтүстік пен солтүстік-батыстан континенттік арктикалық суық ауа массаларының әсерінде болатын қысы қоңыржай, жазы*

жылы ауа райымен байланысты ерекше табиғаты бар Қазақстанның орталық бөлігі. 7. *Таудың жотасы*. 8. *көне*. *Солтүстік, терістік жақ*. 9. *ауыс*. *Кейбір дарынды адамдардың бойындағы лап етпе қызбалды, қиырлық т.б. тәрізді ерекше еліргіш қасиет*.

Арқа берді. *Жаудан қорқып қашты, жеңілді*. **Арқаға аяздай батты**. *Жанын ауыртты, қатты күйзелтті*. **Арқаға қақты**. а) *Қошеметтеу, қолпаштау, құрмет көрсету, мақтау мәнін білдіретін қимыл-ишарат*. ә) *Жақын тарту, өзімсіну, жұбатау т.б. мәнін білдіретін қимыл-ишарат*. б) *Қолдау, өзімсіну, риза болу мәнін білдіретін қимыл-ишарат*. **Арқадан бүрді**. *Суық қысты, тоңдырды*. **Арқадан жүк түсті**. *Міндеттен құтылды, босады, ойға салған ісін орындап шықты, жеңілдеді*. **Арқа еті арша, борбай еті борша болды**. *Әбден азып-тозды, тұрмыстың қиындығын көрді, жүдеп-жадады*. **Арқа жазды**. *Қолы босап, аяқ-қолы кеңді, еркін тыныстады, еңсесін көтерді*. **Арқа жүзбеканат**. *биол*. *Балықтардың жазу кезінде қимылдауына, қозғалуы, денесінің орнықты болуы қызметін атқаратын арқасындағы қанаттар*. **Арқа күзеу**. *Арқа сүйер, сенімді тірек*. **Арқаны [арқа кеңіді] кеңге салды**. а) *Жайбарақаттыққа салынды, қолы босады, асықпады*. ә) *Тыныш тапты, көңілі орнына түсті, бейқам болды*. **Арқаны пірге сүйеді**. *Пірін қуат тұтты, одан жәрдем, қолдау сұрады*. **Арқа сүйеді**. а) *Иек артты, арқаланды, сенді*. ә) *Табан тіреді, негіз болды*. **Арқа сүйер**. *Тірек, таяныш, сүйеніш*. **Арқа сүйеу айтты**. *Демеу болатын, қолдау көрсету мәніндегі сөз айтты*. **Арқасы алынды**. а) *Жотасы қажалды, жауыр болды*. ә) *Иығын ат тістеп алып тастады, жара қылды*.

Арқасы [арқасының қозбасы] бар. *Бойына лап етпе қызбалық, қиырлық сияқты ерекше еліргіш қасиет тән*. **Арқасы босады**. а) *Бейнеттен, азаптан құтылды*. ә) *Қолы босап, көңілі жай тапты*. б) *Қолы тиді, уақыты болды*. **Арқасы дулады [дулап кетті]**. *Қатты қызып, көтеріліп кетті, бойын қуатты күй билеп кетті, шабыттанды, елірді*. **Арқасы жап-жалаң**. *Арқалы, қоңды, жетілген*. **Арқасы жауыр болды**. *Әбден шаршады, титықтады, мезі болды*. **Арқасы кетті**. *в.ет*. *Ердің қажалуынан аттың арқасы жараланып, жауыр болды*. **Арқасы қозды**. а) *Шабыты оянды, лап еткен қызбалығы, қиырлығы ұстады*. ә) *Желікті, делебесі қозды*. **Арқасы құрысты [құрыстады]**. *Блзасы келді, қаһарланды*. **Арқасы қызды [қышыды]**. *Шабыты ұстады, таяқ жегісі келді*. **Арқасы мұздап қоя [сала] берді**. *Сескенді, бойы шымырлап, түршігіп кетті*. **Арқасына бұрмын лақтырды**. *Шашы ұзын, бұрмы тоқпақтай қыздың алдына түскен бұрмын артына тастаған жарасымды қимылы*. **Арқасына жүк артты**. *Міндеттеді, іс жүктеді*. **Арқасынан құмырсқа жүріп өткендей болды**. *Тұла бойы шымырлады, тітіркенді*. **Арқасынан таяқ үзген жоқ**. *Үнемі сабады, ұрды*. **Арқасынан таспа тілді**. *Сабады, ұрып-соқты*. **Арқасын жауыр қылды**. *Ығыры шықты, көк иық болды; азап шекті, азып тозды*. **Арқасын [аяздай] қарыды**. *Жанына батты, күйдірді, қиналты*. **Арқасын сылды**. *Қатты сабады, терісін тілді*. **Арқасын тосты [төседі]**. *Қиындықты көтеруге дайын болды*. **Арқасының ұстамасы бар**. *Бақсылығы бар, қасиет қонған, аруақты*. **Арқасы пышақтай**. *Тырыған арғы, Арқасы сүйеу болды*. *Біреуе тірек болды, жәрдем жасады, қолдау көрсетті*. **Арқасының жосылуы**. *Арқасына қамшы тиді, өспелді*. **Арқасы ұстады**. *Қызбалығы, қиырлығы қозып, шабыттанды*. **Арқа танды [тану қылды]**. *Тіреу, сүйеу санады, қолдаушысы деп таныды, арқаланды*. **Арқа таяныш**. *Сүйеніш,*

қорғаныш, демеуші тірек. Арқа тұтты [қылды, тіреді]. Арқаланды, сүйенді, сүйеніш, тірек қылды. Арқа тіресті. Қатарласты, жуықтай келіп, аралас-құралас отырды.

АРҚА² шы л. Арқылы, көмегімен.

АРҚА-БАСЫ зат. Үсті-басы, денесі.

Арқа-басы босады [кеңді]. а) Азаптан, бейнеттен құтылды, еркіндік алды. ә) Қолы босады, көңілі жай тапты. Арқа-басы бүтін. Бәрі, негізі орнында, толық сайлы.

АРҚА-ЕТЕК: арқа-етегі кеңіді. а) Еркін сезінді, азаптан құтылды. ә) Қолы босады, тынышталды.

АРҚА-ЖАРҚА сын. Мәз-мейрам, жайдары.

Арқа-жарқа болды. Мәз-мейрам болды, қуанды.

АРҚАЙЫН сын. жерг. Емін-еркін, көсілген, жайбарақат.

АРҚАЛ¹ зат. зоол. <лат. ovisvisgnei arcal Eversmann> Азияның далалы жерін мекендейтін үлкен, иір мүйізді жабайы қойдың бір түрі.

АРҚАЛ² зат. өс. <лат. spicus> Кникүс туысына жататын өсімдік.

АРҚАЛА= ет. 1. Бір затты арқаға салып көтеру. 2. Баланы арқаға мінгізіп, көтеру. 3. Жүгін өзімен бірге алып жүру, артынып-тартыну. 4. ауыс. Пайдалану, есу, арқа тұту.

Арқалап алды. Арқасына мінгізді.

АРҚАЛАЙ ұст. Арқасына салып, арқасына салу арқылы.

АРҚАЛАН= ет. 1. Көтеру, алып жүру. 2. ауыс. Сенім арту, сүйеніш ету, сену, пайдалану. 3. Шабыттаны, ерекше, лап еткен қызбалық, еліргіш күштің туындауы.

АРҚАЛАНДЫР= ет. 1. Жүк арту. 2. ауыс. Ерекше, лап еткен қызбалық, еліргіш күш тудыру.

АРҚАЛАС= ет. 1. Көтерісу, алып жүрісу, көмектесу. 2. ауыс. Тауқыметті, ауыртпашылықты, қиындықты бөлісу, бір-біріне сүйеніш болу.

АРҚАЛАСУ Арқалас етістігінің қимыл атауы.

АРҚАЛАТ= ет. 1. Көтерту, алып жүргізу, арқасына салдыру. 2. Арқасына мінгіздіру. 3. ауыс. Мойнына арту, міндеттендіру. 4. Басынан өткерту, қиындығын көтерту.

АРҚАЛАТУ Арқалат етістігінің қимыл атауы; мойнына арту.

АРҚАЛАУ Арқала етістігінің қимыл атауы. 1. Арқасына мінгізу. 2. ауыс. Міндет атқару, орындау.

АРҚАЛЫ сын. 1. Арқа тірегіші бар. 2. Арқа тұсы, жоны ерекше дамыған, көзге түсетін (жан-жаңуар). 3. ауыс. Белді, көрнекті, белгілі. 4. ауыс. Сыйлы, ерекше құрмет белгісі ретінде. 5. Кейбір дарынды адамдарға тән ерекше еліргіш, қызбалығы бар; қозбалы.

Арқалы жігіт. Айрықша қасиетті, қуш-жігері мол, адуын мінезді, өр жігіт.

АРҚАЛЫҚ зат. 1. құр. Үйдің төбесіне көлденең салынатын білеу, бел ағаш. 2. Орындықтың және т. б. заттардың арқа тірегітін жері, сүйеніші. 3. қолөнер. Бесіктің екі басын көтеріп тұратын білеу, қондырғы. 4. геогр. Таудың сырт жағы. 5. тех. Қандай да бір құрылымдардың, құралдың құрылымдық бөліктерінің тіреуіші. 6. кәс. Аудың үстіңгі арқаны. 7. кен. Шеген жіңісін орнықтыландыру үшін қазба бойына орналастырылатын шегеннің жақтаулы элементі. 8. Ұзындығы бір метрдей болатын, диаметрі үш сантиметр шамасындағы өрмек тоқуда қолданылатын таяқ.

АРҚАЛЫҚСЫЗ сын. Арқалығы жоқ, АРҚАЛЫҚТАЙ сын. Сүйенішіндей, таянышы, арқа тұтатындай.

АРҚА-МОЙЫН зат. Адамның, малдың жон арқасынан тартып, мойнына дейінгі тұтасып жатқан дене бөлшегі.

АРҚАМШЫ зат. сөйл. Арғамжы.

АРҚАН зат. 1. Мал, аң байлау, жүкті буып-түро, киіз үйдің қаңқасын таңып-бекіту үшін жүрнен, қылдан т.б. жасалған жуан, ұзын жіп түріндегі шаруашылық құралы. 2. малшар. Көбінесе қылдан, жүннен жасалатын, мал байлауға арналған ұзын, жуан жіп, байлап-матау құралы. 3. Киіз үйді таңып-бекітуге арналған бау-шуы. 4. Жүкті буып-түроге арналған таңып-бекіту құралы, ұзын, жуан жіп. 5. тех. Темір, болат т.б. металл сымдардан есілген жуан, ұзын жіп. 6. тоқыма. Жіп шүру өндірісінде және мата тоқу фабрикасында өндірілетін мақта мен зығырдан жасалатын жуандығы 10-60 мм бұйым.

Арқан аттау. этн. ойын. Ойыншылардың біреуі қойшы, өзгесі керілген арқаннан қорыққан қасқыр болып ойнайтын қазақ халқының ұлттық ойыны. Арқан бойы. этн. Бір шумақ арқанының ұзындығындай қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. Арқанда арыды. Байлауда тұрып жүдеді (мал тұралы). Арқанда жүрген. Арқандаулы, байлаулы, өріске жіберілмеген (мал). Арқан есу [бұрау]. этн. а) Қыл мен қылыш араласқан түтілген жүрнен бұрау, есу арқылы қазақ халқының тұрмысында жиі қолданылатын жуан, ұзын жіп жасау әдісі. ә) экспр. Өтірікті шұбыртып айту.

Арқан керді. Тосқауыл қойды, бөгет жасады. Арқан керу. а) этн. Қыз алуға келген құдаларға жасалатын кәде. ә) Жолын бөгеге. Арқан киды. а) Буылған жүкті шешті. ә) Арқан жүзі шашылып, жолда құлды. Арқан тақты [байлады]. Жібермей, босатпай еркінен айырды. Арқан тастау. Тұзақтан, бұғалық салу үшін бір қиы ілмектеліп, шалмаланып бекітілген ұзын, жуан жіпті лақтыру. Арқан түсті. Басы байланды, аяғы тұсалды, кісен салынды, бостандығынан айырылды. Арқан ширатты. Есілген арқанды тарқатты.

АРҚАНБАЛЫҚ зат. зоол. сөйл. Албырт.

АРҚАНДА= ет. 1. Малды арқанмен байлау. 2. ауыс. Еркін шектеу, ырқына жібермей бөгет болу.

Арқандап бақты. Малды өріске жібермей, желіге байлап отқа қойды.

АРҚАНДАЙ сын. Арқан сияқты, арқан тәрізді.

Арқандай шұбатылды. а) Ұзыннан-ұзақ созылды. ә) Мезі қылды, бітіп болмады (сөз). б) Бір-бірінен үзілмей, соңы көрінбеді. в) Аяғы жоқ, басы жоқ үзік-создық болды. Арқандай шұбатып. Ұзақ-создық қылып, ұзыннан-ұзын қойып.

АРҚАНДАЛ= ет. 1. Арқанмен байлау. 2. ауыс. Кете алмау, ұсталу, шыға алмау.

Арқандалған аттай [атша]. Бір жерден айналсоқтап шықпай, еркі шектеулі күйде.

АРҚАНДАЛУ Арқандал етістігінің қимыл атауы.

АРҚАНДАУ Арқанда етістігінің қимыл атауы; байлау.

АРҚАНДАУЛЫ сын. Байлаулы, матаулы.

Арқандаулы аттай. бейн. Бас еркі шектеулі; бір нәрсеге тәуелді, еркінен айырылған.

АРҚАНДЫ сын. сөйл. Арқаны бар, арқандалған.

Арқанды ара. тех. Диаметрі 3-6 мм болат

арқан түрінде кескіш құралы бар тас кесетін құрылғы.

АРҚАН-ЖІП зат. Арқандар мен жіптер.

АРҚАН-ЖІПСІЗ сын. Еріксіз, бостан босқа, себепсіз.

АРҚАНСАУЫТ зат. аңш. көне. Жолбарыс көбе (айналдыра ораған қыл арқаннан жасалған жолбарыс аулаушы аңшының арнайы киімі).

АРҚАНТАРТПАҚ¹ зат. этн. ойын. Екі топқа бөлініп, арқанды екі қиынан тартып ортадағы сызықтан асыруға күш сынасатын қазақтың ұлттық ойын түрі.

АРҚАНТАРТПАҚ² зат. этн. Арқан керу.

АРҚАНТАРТЫС зат. ойын. Қарама-қарсы екі жаққа бөлініп, ұзындығы 15 метрдей кендір арқанды тартып ойнайтын жастар, балалар ойыны.

АРҚАНША¹ зат. Арқаннан кішіректеу жіп.

АРҚАНША² зат. биол. <лат. chalara> Жұмыртқаның қабыршақ қабығынан ақуызының ортасынан сары ұзынға қарай тығыз ширатылған жіп тәрізді созылып жататын бөлігі.

АРҚАНШЫ зат. Арқан есуші.

АРҚАР зат. зоол. <лат. ovis ammon> Құлжасының (қошқарының) мүйізі ірі, түбі жалпақ, қиына қарай сүйірлене, бұрала келген, ұрғашысының мүйізі кішілеу Орта, Орталық Азияның таулы аймақтарында мекендейтін қой тектес жабайы аң. // Қишті, ірі.

Арқар мүйіз. а) Мүйізі арқардың мүйізіндей. ә) Бірегей, ірі, ерекше. Арқар мүйізді. Арқардың мүйізінен жасалған. Арқар шақша. Арқардың мүйізінен жасалған шақша. Арқардың көрі ешкісіндей. Қартайған, ұсқынынан айырылған, арса-арсасы шыққан.

АРҚАРДАЙ сын. Арқар тәрізді, орғып секірген арқарға ұқсас.

АРҚАР-ЖАЛАҚ сын. Бірде тоқ, бірде аш.

АРҚАРЖАПАҚ зат. өс. <лат. arthropytumlehmannidnum> Шөлді, шөлейт жерлерде өсетін жапырақсыз бұтақ тектес өсімдіктің бір түрі.

АРҚАРЖАПЫРАҚ зат. өс. Арқар, таутеке сияқты аңдар жақсы жейтін, биік тау беткейлерінде өсетін, кішірек келген жүрекше жапырақ.

АРҚАРЖУСАН зат. өс. <лат. artemisia tianschanica> Тянь-Шань тауында өсетін, күрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік, тау жусаны.

АРҚАРКӨК зат. өс. Арқароты.

АРҚАРЛЫҚ сын. Арқар тектес, тұқымдас.

АРҚАР-МЕРИНОС зат. малшар. Арқар мен мериносты будандастыру арқылы алынған қойдың жаңа тұқымы.

АРҚАРМҮЙІЗ зат. қолөнер. Қошқар мүйізі өрнегіне ұқсас боланымен мүйізі сабағы шығыршықталып, тармақталып келетін оюдың түрі.

АРҚАРОТЫ зат. өс. Таулы, тасты жерде өсетін майда шөп.

АРҚАРША ұст. Арқарға ұқсас.

АРҚАСЫЗ сын. Еңсар, ынжық, жігерсіз.

АРҚАТ зат. өс. Ұсақ гүлді жабайы өсімдік.

АРҚАУ зат. тоқыма. 1. Өрмектің үстіңгі және астыңғы жіптерінің арасына көлденең тиісіп тоқылатын жіп. 2. ауыс. Қуат, қайрат, күштің көзі, бір нәрсеңіз негізі.

Арқау болды. Негіз, желі болды. Арқау етті. Негіз, желі қылты алды. Арқау шөлмегі

[жүгіртпе]. Екі басының кішірек ашасы бар, ұзындығы 20–30 сантиметрдей тұзу таяқша. Арқауы бос. Табиғаты, негізі нашар. Арқауы босады. Жинақылықтан айырылды, әртүрлі жағымсыз күйге ерік берді, еркінсіді. Арқауынан айырылды. Негізінен, желісінен айрылды. Арқауы тарқайды [үзілді, суырылды]. Тұтастығы, байланысы бұзылды.

АРҚАУДАЙ сын. Негіз, тірек сияқты.

АРҚАУ-ЖЕЛІ зат. 1. Кілем, алаша т.б. үй заттарын тоқуға қолданылатын жіп түрлері. 2. ауыс. Әңгіменің, іс-әрекеттің негізі, дәйегі, желісі.

АРҚАУЛАП үст. Негіз етіп, желі, қйтқы болып.

АРҚАУЛЫ сын. Негізді, жүйелі.

АРҚАУЛЫҚ¹ зат. сөйл. Арқалық.

АРҚАУЛЫҚ² сын. 1. Арқау боларлық, арқауға жарарлық 2. ауыс. Күш-қуат берерлік, нәр боларлық.

АРҚАУ-ӨЗЕК зат. Желі, негізгі мазмұн, тақырып.

АРҚАУСЫЗ сын. Арқауы жоқ, тірексіз, сүйеусіз.

АРҚАУЫЛДАЙ сын. Арқа, сүйеу боларлықтай.

АРҚАШАЙЫР зат. өс. Оңтүстік аймақта өсетін, азықтық қуаты мол шөп.

АРҚЫЛЫ шыл. 1. Бойымен, жолымен. 2. Арқасында, көмегімен. 3. Салдарынан, кесірінен. 4. Нәтижесінде.

АРҚЫН-ЖАРҚЫН үст. сөйл. Ашық-жарқын.

АРҚЫРА= ет. 1. Жан-жануарлардың қатты дыбыс шығаруы, ақыруы. 2. Тасқын судың қатты сарқырауы. 3. Машинаның, пойыздың, трактордың т.б. қатты дыбыс шығаруы. 4. ауыс. Екпіндету, қатты қозғалу, күш-қуаты масу.

АРҚЫРАС= ет. Бірігіп қатты дауыс шығару.

АРҚЫРАСУ Арқырас етістігінің қимыл атауы.

АРҚЫРАТ= ет. 1. Қатты дыбыс шығарту, ақырту. 2. ауыс. Екпіндету, күш, қуатын тастату.

АРЛА¹= ет. 1. Жоғын жоқтау, намысын жырту. 2. Ар-намысына тию, басыну, қорлау.

АРЛА²= ет. Атты баптап міну, күту.

АРЛА³= ет. сөйл. Арылда.

АРЛАН зат. 1. Қасқыр, ит тұқымдастарының еркегі. 2. Ірі жыртқыш аңдардың еркегі. 3. ауыс. Азулы, адуын адам.

Арлан бөрі. Қасқырдың еркегі, ең ұлкені, мықтысы.

АРЛАН= ет. Ар көру, намыстану, қят санау, қорлану.

АРЛАНҒЫШ сын. Намысқор, арын биік ұстайтын.

АРЛАНДАЙ сын. Арлан тәрізді, арлан сияқты.

АРЛАНДЫР= ет. Намыстандыру, қялту, намысына тию.

АРЛАНДЫРУ Арландыр етістігінің қимыл атауы.

АРЛАНСЫ= ет. Арлан болғансу.

АРЛАНТ= ет. Намыстандыру, қялту, намысқа тию.

АРЛАНУ Арлан етістігінің қимыл атауы.

АРЛАС= ет. Ар көру, намыс көру, қят санау.

АРЛЫ сын. Ұятты, намысқой.

АРЛЫ-БЕРЛІ үст. сөйл. Әрлі-берлі.

АРЛЫЛЫҚ зат. Ар-қяты болушылық, намысқорлық.

АРМА үст. көне. Есен-саусың ба, амансың ба?

АРМАҒАН үст. сөйл. Әрмен.

АРМАЙ-ТАЛМАЙ үст. Шаршамай, қажымай.

АРМАН¹ [ир. *المان*] зат. Көксеген мақсат, тілек, қиял.

Арман арқалады. стиль. Армандады, үміт күтті. **Арман болды.** Мақсат болды, армандады, көкседі, көкейінен кеттеді, аңсады. **Арманға жету.** Арманы орындалу. **Арманда қалған жігіт.** Қолындағысынан айырылып, қалы қалған (аңқау) жігіт. **Арман етті [қылды, көрді].** Армандады, көкседі, мақсат етті. **Арман қуды.** Армандады, мақсат көздеді, талтынды, қиялдады, аңсады. **Арман құсы.** Ойлаған ойы, арманы. **Арман құшағына ендірі.** бейн. Қиялдатты, армандатты. **Арман не [не арман].** Аңсау, аң ұру. **Арманы бар ма.** Арманы жоқ. **Арманы болмады.** Бақытты болды, мақсатына жетті, бақытқа кенелді. **Арманы жаңды.** Ойлаған мақсатына жетті, дегені орындалды. **Арманы жоқ.** Бақытты, армансыз, мақсатына жеткен, еш өкініші жоқ. **Арманы қалмады.** Арманына жетті, барша мақсат-тілегі орындалды. **Арманына жеткізді.** Тілегін орындады, бақытты етті. **Арманына жетті.** Мақсаты, тілегі орындалды, бақытқа кенелді, мұраты қабыл болды. **Арманынан шықты.** Дегеніне жетті, тілегі орындалды, бақытқа кенелді. **Арманыңа жет.** тілек. Мақсатың орындалсын деген мағынада. **Арманы пәс.** Үміті, тілегі басыңқы. **Арманы үздікті.** Аңсады, сағынды.

АРМАН² үст. сөйл. Әрмен.

АРМАНДА үст. 1. Аңсау, көксеу, қызыға құмарту мағынасында айтылатын сөз. 2. Қатыда, аяқасты, ойламаған жерден.

Арманда болды. Өкінішке қалды, өмірі өксікпен өтті. **Арманда кетті [өтті].** Мақсатына жете алмай, көксеген арманы орындалмастан қайтыс болды. **Арманда қалды.** а) Қатыда қалды, мақсатына жете алмады, тілегі орындалмады. ә) Орындалмай қалды, аяқсыз қалды.

АРМАНДА= ет. Арман ету, көксеу, аңсау, мақсат ету.

АРМАНДАҒЫШ сын. Бір нәрсені арман еткіш, қиялшы.

АРМАНДАЙ сын. Арман сияқты, қол жетпес қиялдағыдай.

АРМАНДАС сын. Мақсаттас, мұрдас.

АРМАНДАТ= ет. Аңсату, көксету, арман еткізу.

АРМАНДАУ Арманда етістігінің қимыл атауы.

АРМАНДЫ сын. Арманға толы, арманы көп.

АРМАН-ҚИЯЛ зат. Қилы қиял, әртүрлі ой, арман.

АРМАН-МАҚСАТ зат. Бар тілегі, ниеті мен мүддесі.

АРМАН-МҮҢ зат. Жан дүниесін мазалаған ойы.

АРМАН-МҰРАТ зат. Бүкіл ізгі тілегі мен түпкі мақсаты.

АРМАН-МҮДДЕ зат. Көксеген түпкі мақсаты.

АРМАН-ОЙ зат. Көксеген тілегі, ойы.

АРМАНСЫЗ сын. 1. Арманы жоқ, армандамайтын. 2. Бақытты, арманы жоқ, мақсатына жеткен, еш өкініші жоқ. // Алаңсыз, көңілдегідей, қалағанынша.

АРМАН-ТІЛЕК зат. Бар арманы мен тілегі.

АРМАН-ҮМІТ зат. Бар арманы мен үміті.

АРМАНШЫ зат. Арман етуші, арман даушы адам.

АРМАНШЫЛ сын. Армандағыш, қиялшыл, арманға толы.

АРМАНШЫЛДЫҚ зат. Қиялшылық, мақсатшылық.

АРМАНЫБРАҚ үст. сөйл. Әрменірек.

АРМАНЫБРАҚТА үст. сөйл. Әрменіректе.

АРМАТУРА [лат. *armatura*] зат. күр. Мәшинелердің, құрылымдардың, қосалқы құрал-құрылғылары мен бөлшектер жиынтығы, гимнаторлардың қаңқасы.

АРМАТУРАЛЫҚ сын. Арматураға тән, қатысты, арматураға жарайтын.

АРМАТУРАШЫЛЫҚ зат. Арматурамен шұғылданушылық.

АРМАТУРШЫ зат. Арматура жасаушы.

АРМИРЛЕУШІ: армирлеуші толтырғыштар. хим. Материалдардың механикалық беріктігін арттыру үшін қосылатын белсенді талшықты толтырғыштар.

АРМИЯ [лат. *armare*] зат. әск. 1. Мемлекеттің Қарулы күштерінің жиынтығы. 2. Қоғамдағы қызметіне, мақсатына сәйкес белгілі бір әлеуметтік топ құрайтын адамдар жиынтығы.

Армия генералы. әск. Бірқатар елдер қарулы күштерінің жоғары офицерлік құрамының жалты әскери атағы. **Армияға [армия қатарына] шақырылды.** Арман алдындағы азаматтық борышын өтеуге дайындық үшін әскери қызметке алынды.

АРМИЯЛЫҚ сын. әск. Армияға тән, армияға қатысты.

АРМРЕССЛИНГ [ағыл. *arm-wrestling*] зат. спорт. Білек күшін сынасу, білектесу спорты.

АРМЫСЫҢ= ет. әкспр. Есен-саумысын, аманбысың, аман-есенбісің?

АРНА¹ зат. 1. Өзен аңғарының су ағып жататын терең өзегі. 2. геогр. Өзен аңғарының су ағатын ең төменгі бөлігі. 3. ауыс. Бағыт, бағдар. 4. ауыс. Өзек, негіз. 5. ауыс. Ауқым, ая.

Арнасынан аспады. Асып-таспады, көкірек кермеді, менменсінебеді. **Арнасына сыймады [арнасынан тасыды].** Бірық бермеді, күш бермеді, тоқтамады. **Арнасына түсті.** а) Бір қалыққа түсті, саябырсыды, тынышталды. ә) Сабасына келді, ашуы тарқады, өзін-өзі келді. **Арна тапты.** Орын тапты, орналасты, орын алды.

АРНА² зат. инф. <лат. *canalis*> 1. Мәліметтерді бір құрылыстан екінші құрылысқа жеткізуге арналған техникалық құралдар жиынтығы. 2. Есептеу торабының түйіндері байланысты орта. 3. Екі құрылыс арасындағы мәлімет беретін жол.

АРНА³ зат. тех. <лат. *canalis*> Байланыс, коммуникация желісі.

АРНА= ет. 1. Бір затты біреуге белгілеу, меншіктеу. 2. үст. Мақсатты түрде, әдейі бағыттау, бағыттау, жолдау.

АРНАЙЫ үст. 1. Әдейі, арнап. 2. Біреу үшін, әдейілеп. 3. Өз алдына, жеке-дара.

Арнайы әдебиет. Белгілі бір ғылым, білім саласына немесе оның жекелеген мәселелеріне арналған әдеби шығармалар жиынтығы. **Арнайы бедербелгі.** инф. <лат. *special character*> Әріп, цифр қалдырып кетумен ерекшеленетін бедер белгі. **Арнайы қызмет кемесі.** Мұз жару, сүйрету, гидрографиялық, өрт сөндіргіштік, құтқарушылық жұмыстарын атқаруға арналған кеме түрі. **Арнайы мақсаттағы десант.** әск. Жау тылында бүлдіргі әрекеттер (маңызды нысандарды жою, жаңа үлдізге соғыс қаруларын ұрлау т.с.с.) және барлау жасауға дайындалған әскери бөлім. **Арнайы мақсатты қор.** Белгілі бір мақ-

сатта пайдалану үшін жиналатын қаржы. **Арнайы мөрлендіру**. Белгілі бір тарихи уақиғаға байланысты конверт, открытка немесе басқа пошта қағаздарына мөр басу. **Арнайы педагогика**. пед. *Кору, есту, сөйлеу мүшелерінде және ақыл-ойында табиғи кемістігі бар балаларды оқыту мен тәрбиелеу мәселелерін зерттейтін ғылым.* **Арнайы символ**. инф. <лат. special character> *Пернетақтада жоқ, алайда экранға немесе принтерге шығаруға болатын таңба немесе символ.* **Арнайы социология**. әлеум. *Тұтас қоғамның, әлеуметтік процестердің белгілі дәрежеде тәуелсіз, өзіндік жүйелерін зерттейтін әлеуметтану ғылымының дербес салаларының жиынтық атауы.*

АРНАЙЫЛАНҒАН сын. жерг. Жеке салаға айналған.

АРНАЛ= ет. 1. Заттың біреуге белгіленуі, меншіктелуі. 2. Белгілі бір нәрсеге, біреуге бағыштау, жолдау.

АРНАЛА= ет. Арна жасау, жерді жыраулау.

АРНАЛАН= ет. 1. Арнаға айналу, жыралану. 2. ауыс. Күйею, кеңею, көбею, зораю.

АРНАЛАС сын. Өзектес, негіздес, сабақтас.

АРНАЛАУ Арнала етістігінің қимыл атауы.

АРНАЛУ Арнал етістігінің қимыл атауы; меншіктелу, белгілену.

АРНАЛЫ сын. 1. Арнасы үлкен, кең. 2. ауыс. Жан-жақты, терең білімді.

АРНАЛЫҚ сын. Арнаға тән, арнаға қатысты.

Арналық деңгей. инф. Мәліметтер десте тізбектелген түрде жеткізуге арналған ашық жүйе әрекеттестігі моделінің екінші деңгейі.

Арналық өзгерістер. с.у.ш.ар. Ағын әрекетіне және тасындылардың қайта шөгуге байланысты өзен арнасы мен жекелеген арна түзілімдері кеңістігіндегі көлемдер мен қалыптардың өзгерісі. **Арналық тасындылар**. с.у.ш.ар. Ағыс күшімен тасымалданатын және арнадағы шөгінділерді қалыптастыратын қатты минерал бөлшектер. **Арналық шашылымдар**. геол. Ткелей арна су ағыстарында орналасқан аллювийлік шашылымдар. **Арналық эрозия**. с.у.ш.ар. Өзен арнасын ағын судың шаюы.

АР-НАМЫС зат. Адамгершілік қасиет, ар-қият.

Ар-намысты биік ұстады. Намысты жоғары қойды, намысты болды. **Ар-намысты жоғалтты**. Ар-намыстан айырылды, қиятты жиып қойды. **Ар-намысын сақтады**. Намысын биік ұстады, қиятты ұмытпады.

АРНАП үст. сөйл. **Арнайы**.

АРНАСЫЗ сын. Арнасы жоқ.

АРНАУ¹ зат. 1. Арнайы шығарылған өлең-жыр. 2. әдеб. Әдеби шығарманың басында берілетін, сол шығарманың кімге, қандай оқиғаға байланысты екенін көрсететін, көбіне өлең түрінде келетін автор сөзі.

Арнау өлең. әдеб. Белгілі бір адамның бейнесін, мінез-сипатын суреттеу мақсатымен жазылған дербес поэзиялық туынды.

АРНАУ² Арна етістігінің қимыл атауы. 1. Арнайы жасау. 2. Біреу үшін істеу, жасау.

АРНАУЛЫ сын. 1. Арналған, әдейі дайындалған, арнайы әзірленген. 2. Өзіндік, өзіне ғана тән. 3. Арнайы бағытталған. 4. Туісті, арнайы. 5. Мамандандырылған, салалық. // Ерекше, айрықша, бөлек.

Арнаулы әскер. әск. Қарулы күштердің әскери және күнделікті қажеттерін қамтамасыз ету үшін арнайы тапсырмаларды орындау

міндеттелген әскери бөлімдер мен бөлімшелер. **Арнаулы бақылау комиссиясы**. әск. Орта радиус әрекетті ядролық қару туралы келісімге сәйкес құрылған комиссия. **Арнаулы барлау**. әск. Ядролық зақым ошағы, жердің, ауаның радиоактивтік, химиялық және бактериологиялық зақымдану сипаты туралы толық мәлімет алу үшін жүргізілетін барлау. **Арнаулы білім**. Белгілі бір іске, нақты салаға маманданған әртүрлі деңгейдегі біліктілік, дерек, ұғымдар жүйесі.

Арнаулы білімді. Арнайы білім беру жүйесінің жоғары деңгейінен төмен тұратын кәсіби білікті маман даярлайтын оқу орындарынан алынатын білімі бар. **Арнаулы заң**. филос. Қоршаған өмірдің белгілі бір шағын саласындағы байланыстардың заңа мәнін түсіндіретін заң.

Арнаулы қоректік орта. биол. Микроағзалардың жеке топтарын немесе түрлерін бөліп алу мақсатында дайындалатын қоректік орта.

Арнаулы мақсаттағы әскер. әск. Диверсиялық барлау және террорлық әрекеттер жасауға, шетелдік аймақта немесе қарсыластың тылында көтеріліс, насихат және қопару қимылдарын ұйымдастыруға, психологиялық соғыс жүргізуге арналған Қарулы күштердегі ерекше бөлімдер мен бөлімшелер. **Арнаулы металлология**. геол.

Металдардың шағын тобының кеңістіктегі орналасуы мен пайда болу мерзімінің заңдылықтарын қарастыратын металлология бөлімі.

Арнаулы оқу орындары. пед. Қоғамдық өмірдің түрлі салалары бойынша (өнеркәсіп, ауылшаруашылығы, денсаулық сақтау, мәдениет т.б.) орта дәрежелі мамандар даярлайтын колледждер. **Арнаулы салық режимі**. экон. Салық төлеушілердің жекелеген санаттары үшін белгіленген және салықтардың жекелеген түрлерін есептеп, төлеудің, олар бойынша салық есепте-месін берудің оңайлатылған тәртібін қолдануды көздейтін бюджеттен есеп айырысудың ерекше тәртібі. **Арнаулы функциялар**. мат. Математикалық физика теңдеулерін шешералдағанда жиі кездесетін функциялар тобы. **Арнаулы шегерім**. экон. Фирма ұзақ байланысқа түсетін және ерекше қатынастардың нысандары бар сатып алушыларға берілетін баға шегерімі. **Арнаулы экономикалық аймақ**. экон. Капитал жұмсау және сауда үшін қолайлы жағдайлар жасайтын ерекше кеден, салық, валюта, еңбек т.б. тәртіптемелер қолданылатын шектеулі аймақ. **Арнаулы электрметаллургия**. кен. Металл өте сапалы болып шығатын электрметаллургиялық процестердің жиынтығы.

АРНОЛЬД зат. өс. Үлкендігі бір метрдей, жапырағы жоқ, жерге төселіп өсетін гүл.

АРОГЕНЕЗ [грек. airo – көтеремін, genesis – пайда болу] зат. Тірі ағзалардың құрылысы мен қызметінде ірі өзгерістер туғызатын эволюциялық даму.

АР-ОЖДАН зат. сөйл. **Ар-қждан**.

АРОМАТЕРАПЕВТ зат. мед. Ароматерапия саласының маманы.

АРОМАТЕРАПИЯ зат. мед. Жұпар иістердің пайдалы қасиеттерін қолдануға негізделген емдеу әдісі.

АРОМАТ зат. сөйл. **Жұпар иіс**.

АРОМАТТЫ сын. сөйл. **Жұпар иісті**.

Ароматты қосылыстар. хим. Молекулаларының құрамына ароматты жүйе кіретін көмірсутектер және олардың туындылары.

АРП елік. Иттің кенетпен, күтпеген жерден арс ете қалған дауысын бейнелейтін сөз.

Арп етті. Арс етті, арс ете қалды.

АРПА зат. өс. <лат. hordeum> Бидайға ұқсас қалың қауызды, дәнді астық тұқымдасы.

Арпа ұғыты. Өндірілген арпа дәндері. **Арпа ұны**. Арпадан тартылған ұн.

АРПАБАС¹ зат. өс. <лат. bromus> Мал азығына пайдаланылатын шөп.

АРПАБАС² зат. қолөнер. Зергерлік өнерде, кесте өрнегінде пайдаланылатын арпаға ұқсас ою.

АРПА-БИДАЙ зат. Дәнді дақыл, астықтар жиынтығы.

АРПАБАЗ зат. өс. **Арпаишөп**.

АРПАГҮЛ зат. қолөнер. **Арпабас**.

АРПАҒАН зат. өс. сөйл. Құмды, шөлейт жерлерде өсетін, биіктігі 15-50 см-дей, түрі сұлы сияқты біржылдық шөп, тарақбоз арпабас.

АРПАКӨЖЕ зат. тағам. Арпадан жасалған көже.

АРПАК-ТҮРПАҚ үст. Тез, аяқ асты.

АРПАЛА= ет. Арпа беріп құту, асырау.

АРПАЛЫС зат. 1. Талас-тартыс, қырқыс, күрес. 2. Соғыс, шайқас. 3. Жанталас, қарбалас. 4. ауыс. Күйзеліс, дағдарыс, күйзелушілік.

АРПАЛЫС= ет. 1. Алысу, күресу. 2. Қиналу, жанталасу.

АРПАЛЫСТЫР= ет. 1. Алыстыр, тартыстыр, күрестір. 2. Қиналту, күйзелту.

АРПАЛЫСТЫРУ Арпалыстыр етістігінің қимыл атауы.

АРПАЛЫСУ Арпалыс етістігінің қимыл атауы; алысу, күресу, тартысу.

АРПАМАСАҚ зат. қолөнер. **Арпабас**².

АРПАМӘДИЕН зат. 1. Далалы жерлерде өсетін, биіктігі 10-15 см-дей бозғылт шөп. 2. Жоңышқаның дәні, ұрығы.

АРПАНАН зат. Арпа ұнынан пісірілген нан.

АРПАҢ-ТАРПАҢ үст. Қалай болса солай, дөрекі.

АРП-АРП елік. Арпылдаған, арпылдан үрген иттің дауысын бейнелейтін сөз.

Арп-арп етті. Арпылдан үрді.

АРПАСУ зат. Арпадан ашытылып дайындалған су.

АРПАСЫЗ сын. Арпасы жоқ, арпа жемеген.

АРПАТАЛҚАН зат. Арпадан жасалған талқан.

АРПАШӨП зат. өс. <лат. hordeum spontaneum> Жапырағы жұқа, таспа тәрізді, астық тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

АРПЫЛ зат. Иттің арп-арп еткен даусы.

АРПЫЛДА= ет. 1. Арп-арп ету, ұру. 2. ауыс. Беттен алу, қарсы келу.

АРПЫЛДАС= ет. 1. Арп-арп етісу, ұрісу. 2. ауыс. Ұрсыу, жүз шайысу.

АРПЫЛДАСУ Арпылдас етістігінің қимыл атауы.

АРПЫЛДАТ= ет. Үргізу, арп-арп еткізу.

АРПЫЛДАТУ Арпылдат етістігінің қимыл атауы.

АРПЫЛДАУ Арпылда етістігінің қимыл атауы.

АРПЫЛ-ТАРПЫЛ үст. Алаңсыз, бейқам.

АРПЫЛ-ТҮРПЫЛ үст. сөйл. **Арпыл-тартыл**.

АРРЕТИР [нем. Arretier] зат. хим. Дәл өлшейтін аспаптың (талдаулық таразы, гальванометр, т.б.) қозғалмалы бөлігін қажет болғанда қозғалмайтындей етіп бекітіп қоятын механикалық тетік.

АРС елік. Айбат көрсете кенеттен арп ете қалған иттің дауысын бейнелейтін сөз.

Арс етті. а) Кенеттен арп еткен үрді, тұра ұмтылды. ә) Қарсы тұрды, бетпен алды.

АРСА зат. 1. Арба шабағының екі жақтауы. 2. жерг. Соғым етіп іліп, кептіруге ар-

налган белгілі биіктікте көлденең бекітілген ағаш сырық немесе бөрненеден жасалған ағаш құрылғы. 3. ауыс. Жүдеу, арық адам.

Арса болды. а) Ет әбден пісіп, бөлек-бөлек болды, сылынды. ә) Тақырланды, ештеңесі қалмады. б) Шаршап-шалдықты, қажыды. **Арсасы шықты.** а) Ет әбден пісіп, бөлек-бөлек болды, сылынды. ә) Борша-борша болды, арсым қалды.

АРС-АРС елік. Қайта-қайта өршелене үрген иттің дауысын бейнелейтін сөз.

Арс-арс етті. Арсыдады, айбат көрсете үрді. **АРСА-АРСА** сын. 1. Сойдиган, арсизан (тақтай, ағаш). 2. Еті сылынған, тықырланған (сүйек). 3. Тым жүдеу, өте арық (адам).

Арса-арса болды. а) Ет әбден пісіп, сүйегі сылынған қалды. ә) Аңқып-саңқып қалды, быт-шыты шықты. б) Арыды, ашықты, еті қашты, жүдеді. в) Шаршап-шалдықты, қажыды. **Арса-арсасы шықты.** а) Арыды, жүдеді, еті қашты. ә) Сынды, қирады.

АРСАҚАЙ сын. Сүйектері көрініп арсизан, сойдиган, сйда.

АРСАҚТА=ет. сөйл. **Арсалаңда.** **АРСАЛАҚТА**=ет. сөйл. **Арсалаңда.**

АРСАЛАН=ет. 1. Етінен ажырау, сылыну. 2. ауыс. Еті қашу, жүдеу.

АРСАЛАНУ Арсалан етістігінің қимыл атауы; арса-арса болып сойды.

АРСАЛАН сын. Ерке, еркін. // Еркелік, еркіндік.

Арсалаң қақты. Еркеледі, қуанды, көңілді болды.

АРСАЛАНДА=ет. 1. Иттің адамның үстіне шапши еркелеп қарсы алуы. 2. ауыс. Көңілдену, қуану, мәз болу.

АРСАЛАНДАС=ет. Шуылдасу, мәз болысу.

АРСАЛАНДАУ Арсалаңда етістігінің қимыл атауы.

АРСАҢ елік. Жайраңдаған, мәз болған адамның оғаштау қимылын бейнелейтін сөз.

Арсан қақты. Қуанды, мәз болды.

АРСАҢДА=ет. 1. Мәз болу, қуану, жайраңдап жүру. 2. ауыс. Еркелеу, шолжаңдау.

АРСАҢ-КҮРСЕҢ елік. Арсаңдаған, арсалақтаған оғаштау қимылды бейнелейтін сөз.

АРСЕНАЛ [франц. arsenal] зат. 1. Әск. Қару-жарақ, соғыс құралдарының қоймасы. 2. ауыс. Мол байлық, жиналған қор.

АРСЕНАТТАР [лат. arsenicum] зат. геол. Жүз жиырмаға жуық минералды қамтитын орта мышьяк қышқылының тұздары.

АРСЕНИДТЕР [лат. arsenicum] зат. хим. Мышьяқтың жартылай өткізгіш ретінде қолданылатын басқа элементтермен байланысынан пайда болған химиялық құрам.

АРСИ=ет. 1. Арса-арсасы шығып жүдеу, арықтау, еті қашу. 2. Тақырлану, сойдыо, арса-арса болу.

АРСИН зат. хим. Мышьяқтың сутегімен байланысы, улы газ – AsH₃.

АРС-ҮРС елік. Арсыдаған, арпалыса үрген иттердің дауысын бейнелейтін сөз.

Арс-үрс етті. а) Арс-арс етті, абалады, арпалыса үрді. ә) Арсыдады, шуылдады, дабырлады.

АРСЫ-ГҮРСІ сын. 1. Құбылмалы, айнымалы, алақұйын. 2. Екпінді, қарқынды, қатты, күшті. // Арс-гүрс етіп, арсылан-гүрсідеп.

АРСЫЗ сын. Адамгершілік қасиеті төмен, ұятсыз. // Арланбайтын, ұятсыз адам.

Арсыз құлық. Адамдығы төмен мінез сипаты. **Арсыз төбет.** Ар-ұяттан безген, оңбаған.

АРСЫЗДАН=ет. Ұяттан, ар-намыстан безу, абырдадан айырылу.

АРСЫЗДЫҚ зат. <грек. kynismos> Ар-намысы жоқ адамның адамгершілікке жат, теріс қылықтары мен мінез-құлқы.

АРСЫЛ зат. Арс-арс етіп үрген дыбыс, үн. **АРСЫЛ-АБАЛАН** зат. Шабаланьп үрген дауыс.

АРСЫЛ-ГҮРСІЛ зат. Арс-гүрс еткен қатты дыбыс. // Құбылмалы, айнымалы, алақұйын (мінез).

АРСЫЛДА¹=ет. 1. Арс-арс ету, шабалана үру. 2. ауыс. Зекіру, ұрсысу, беттен алу, қарсыласу.

АРСЫЛДА²=ет. сөйл. **Ырсылда.** **АРСЫЛДАҚ** сын. Арс-арс еткіш, ұрысқақ, ұрысшыл.

АРСЫЛДАС=ет. 1. Арс-арс етісу, шабаланып үрісу. 2. ауыс. Ұрысу, зекіру, беттен алысу.

АРСЫЛДАТ=ет. Шабаланьп үргізу, арс-арс еткізу.

АРСЫЛДАУ Арсылда етістігінің қимыл атауы; арс-арс ету, шабаланып үру.

АРСЫН=ет. Ар тұту, ұят санау, намыстану.

АРСЫНУ Арсын етістігінің қимыл атауы.

АРСЫҢ-КҮРСІҢ сын. сөйл. **Арсы-гүрсі.**

Арсың-күрсің мінез. Құбылмалы, албырт мінез.

АРТ зат. 1. Белгілі бір заттың алдыңғы бетіне қарама-қарсы жағы, екінші беті. 2. Бір нәрсенің кейінгі жағы. 3. Бір нәрсенің соңы, аяқталуы, ақыры. 4. Соңында, өзінен кейін. 5. Жан-жануарлардың құйрық жағы, көтешіегі. 6. Адам денесінің белден төменгі бөлігі, дүмі.

Арт жақ. Соңғы жақ, кейінгі жақ. **Артқа қарайлай беру.** Күмәндану, жалтақтау, тәуекел ете алмау. **Артқа тарту.** Кедергі келтірді, бөгет жасады. **Артқа тастады [салды].** а) Басынан өткерді, басынан кешірді. ә) Суырылып алға шықты, озды. **Арт қылды.** жерг. Арқа тұтты, сүйеу көрді. **Артқы сарқын.** бейн. Соңында қалған ұрпақ, **Артқа қалған ел.** Дамымаған, сауатсыз, мешуе ел. **Артқа қалды.** а) Қалып қойды, кешікті, кідірді. ә) қоғ. -әлеум. Шаруашылық, мәдениет жағынан, жалпы талап тұрғысынан кейін қалды, өспеді, дамымады. **Арты ашылды.** а) Бұлт ыдырап, күннің көзі көрінді. ә) Ұятқа қалды, абыройы төгілді, түсті. б) бейпіл. Мазас қылды, дөрекі түрде күлкі қылды.

Арты бос. Осал, әлсіз; дәті берік емес, мықты емес. **Арты былғаныш.** Құндыдан сау емес, жабықты. **Арты кеніш.** Арты, аяғы молшылық, береке. **Арты қайырлы [той] болсын.** тілек. а) Соңы игілікті болсын, жақсылығын берсін, артын оңғарсын деген мағынадағы қандай да бір іс басталарда немесе істің басы ойдағыдай болып шықпағанда айтылатын тілек. ә) діни. Кісісі қайтыс болған адамдарға қарата, марқұмның артынан қалғандарына Алла қуаныш, жақсылық нәсіп етсін деген мағынада айтылатын тілек сөз. **Арты [арт жағы] қуыс.** Күдікті, сезікті; қылмысты. **Артыма қатым қылыс!** тілек. Өлгеннен кейін рухына бағыттан Құранды (көлем шәріпті) түгел оқып шығу мағынасында айтылады. **Артын ала.** Іле, ізінше, артыниша. **Артына белгі қалдырмады [тастамады].** Бұл дүниеден ұрпақсыз кетті. **Артына қалжуыр байлады.** Қарап жірмей, өзіне-өзі сөз тіледі. **Артына қалған тұяғы сынды.** Мұрагері мерт болды, қайтыс болды, қаза тапты. **Артына қалдырды.** Өзі өліп, соңында ишетпей бала-шағасы не қартайған ата-анасы қалды, қалдырып кетті. **Артына қара ермеген.** Соңында ұрпақ қалдырмаған, тұл, баласыз, бауырсыз. **Артынан**

бір ауыз сөз айтпады. Өсектемеді, сөз қылмады. **Артынан күл шашты.** Артынан табалады, кеткеніне қуанды. **Артына салды.** а) Артына мінгестіріп алды. ә) Жаулап алды, өңгеріп тұтқын қылып әкетті. **Артына сөз қалдырды [тастады].** Кейінгіге жақсы атақ, өнегелі сөз, өлең қалдырды. **Артына топырақ шашты.** Лағынет айтты. **Артына тұяқ қалдырды.** Соңында нәсіл, ұрпақ қалдырды. **Артына [шырақ алып] түсті.** а) Белгілі бір мақсат қойып, айналысты. ә) Қудалады, күн көрсетпеді. **Артын берді.** Теріс қарады. **Артын берсін.** этн. Өлген адамның арты қайырлы болсын деген бата, тілек. **Артында қалдырды.** Өзі өліп, жақын соңында қалды. **Артында тұяқ қалмады.** Соңында ұрпақ қалмады. **Артында із қалдырды.** а) Соңына ұрпақ қалдырды. ә) Кейінгілер ескере жүретіндей еңбек, үгілі, өнегелі із қалдырды. **Артын жапты.** Абырой әнерді, жетістірді; ыңғайсыз жағдайға қалдырмады. **Артын күтті [бақты].** Соңын тоқты, істің аяғын, ақырын күтті. **Артын қысты.** сөйл. бейпіл. Шама-шарқын біліп, жым болды, үйдемеді. **Артын ойдады.** Бір нәрсенің салдарын, оның тигізетін әсерін жан-жақты бажайлады. **Артын ойлатпады.** Неге апарып соғатынын білгізбеді, байымдатпады. **Арты шаңсыз, алды даусыз.** Ешбір шапақсыз, талас-тартыссыз.

АРТ¹=ет. 1. Жүкті тиеу, жұқ салу. 2. Асу, ілу. 3. ауыс. Міндеттеу, жұктеу, тапсыру.

АРТ²=ет. 1. Молаю, көбею, асу. 2. Асып кету, көтерілу; жоғарылау.

Арта түсті [берді]. Ұлғая түсті, күшейе түсті.

АРТАЛА зат. тамақ. Сиырдың сирақ етінен дайындалған грузин сорпасы.

АРТБАСПАЙ зат. Бақта, аулада т.б. жерлерде демалу үшін ұзынша етіп жасалған орындық.

АРТБАТАРЕЯ [франц. batterie] зат. әск. Ротаға, жүздікке сәйкес келетін артиллериялық әскери бөлімше.

АРТДИВИЗИОН зат. әск. Өз басқармасы, бөлімшелері бар артиллериялық әскери бөлім.

АРТЕЗИАН [франц. artesian] **артезиан алабы.** геол. Бір немесе бірнеше орынды су қабаттары бар аумақты, біртұтас геологиялық құрылым. **Артезиан құдығы.** геол. Жердің терең қабаттарында жатқан артезиан суын алу үшін бұрғыланған ұңғыма. **Артезиан сулары.** геол. Жерасты сулары.

АРТЕЛЬ зат. тар. совет. Шаруашылықты оңтайлы етіп ұйымдастыру үшін біріккен, тең құқылы адамдар ұйымы.

АРТЕЛЬДЕС зат. Бір артельде бірге жұмыс істейтін.

АРТЕЛЬДЕС=ет. тар. Артель болып бірігу, бірлесу.

АРТЕЛЬДЕСТІР=ет. совет. Артельдерге біріктіру.

АРТЕЛЬДЕСТІРУ Артельдестір етістігінің қимыл атауы.

АРТЕРИОГРАММА [лат. Arteriogram] зат. мед. Артерия соғуының жазбасы.

АРТЕРИОГРАФИЯ [грек. Arteriography] зат. мед. Артерия соғуын жазып алу арқылы жүргізілетін қан тамырларын рентгенологиялық зерттеу.

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ [грек. arteriosklerosis] зат. мед. Артерия қабығының қалыңдап, қан тамырының созылмалы ауруға ұшырауы.

АРТЕРИЯ [грек. arteria] зат. мед. Дененің барлық азалары мен тінідеріне жүрекпен қан тарататын тамырлар.

АРТЕРИЯЛЫҚ сын. Артерияға қатысты, артериядағы.

Артериялық жүйе. мед. Қан айналу жүйесі. **Артериялық қысым.** мед. Артериядағы қан қысымы.

АРТЕФАКТ [artefactum] зат. Табиғаттан тыс қолдан жасалған зат, мәдениеттің жемісі.

АРТИКЛЬ [франц. article] зат. лингв. Еуропа тілдерінде зат есімнің алдында тұрып оның белгілі/белгісіздігін көрсететін, көмекші сөз немесе аффикс түрінде көрініс табатын грамматикалық бірлік.

Артикул [лат. articulus] зат. экон. Тауар тұраты, оның сандық немесе әріптік таңбаланауы.

Артикуляция [лат. articulatio] зат. лингв. Белгілі бір тілдік дыбысты шығарудағы сөйлеу мүшелерінің қызметі.

Артикуляциялық сын. Артикуляцияға тән, қатысты.

Артикуляциялық база. лингв. Белгілі бір тіл иелерінде қалыптасқан тілдегі әрбір дыбысты жасаудағы дыбыстау мүшелерін қолдану дағдыларының үйренішті жүйенің.

Артиллерист зат. сөйл. **Артиллерияшы.**

Артиллерия [франц. artillerie] зат. өск. 1. Зеңбірек, миномет т.б. сияқты снарядпен атылатын ірі соғыс құралдарының жалпы аты. 2. Артиллериялық қару-жарақ құрылысы, олардың қасиеттері мен ұрыста қолдану әдістері туралы ғылым. 3. Негізгі қаруы снарядпен атылатын ірі соғыс құралдары болып келетін әскер түрі.

Артиллериялық сын. Артиллерияға тән, қатысты.

Артиллериялық атыс. өск. Ұрыс қимылдарын жүргізудің бір тәсілі. **Артиллериялық барлау.** Тактикалық ракетадан соққы беру және артиллерия атысын дайындап жүргізу мүддесінде қарсыластың нысаналары туралы мәлімет жинау. **Артиллериялық дайындық.** өск. Тікелей шабуылдың алдында өткізілетін артиллерияның ұрыс қимылдары мен шабуылы. **Артиллериялық қару-жарақ.** өск. Ұңғылы, оқ ататын қарулардың түрі. **Артиллериялық қолдау.** өск. Шабуылға шыққан бөлімше жауынгерлерінің жедел ілгері басуын қолдау, артиллерия арқылы қарсылас шебіне соққы беру.

Артиллерияшы зат. өск. Артиллериялық әскердің жасақшысы.

Артист [франц. artiste] зат. өнер. **Әртіс** (драмалық немесе музыкалық спектакльдерде, кинода рөл орындаушы, эстрадалық, цирктік қойылымдарға қатысушы өнер иесі).

Артистей сын. сөйл. Әртіс сияқты, әртіске тәрізді.

Артистка ор. зат. Әртіс әйел. **Артистка** сын. сөйл. **Әртістік** (әртістік өнерге тән, лайық, сай).

Артистше үст. сөйл. **Әртісше** (әртіске ұқсап, соған сай, лайық).

Артқарақ үст. Артқа таман, кейінірек, соңын ала.

Артқы сын. 1. Арт жақтағы, арт жағындағы. 2. Соңғы, кейінгі. 3. ауыс. Ізін басып келе жатқан.

Артқы айыл. Ердің арт жақ қасының астынан тазатын айыл. **Артқы бой.** қолөнер. Сырт киімнің артқы өңірі. **Артқы ми.** анат. <грек. met – артқы, enkerhalon – ми> Мишықпен ми көпірінен құралған ми бөлігі. **Артқы сарқын.** бейн. Соңында қалған ұрпақ. **Артқы ішек.** мед. сөйл. Ткі ішек.

Артқыжетекті сын. көлік. Қозғалысы артқы дөңгелектерінің айналуы арқылы жүзеге асырылатын.

АРТҚЫЗ= ет. 1. Затты, жүкті т.б. тиеткізу. 2. ауыс. Күшейту, арттыру.

АРТРИТ [грек. arthron] зат. мед. Зат алмасуының бұзылуынан буын қабының асқынып, қабынып ауруы, яғни буынның қозғала алмай шорбуындануы.

АРТРО... Мағынасы буынға байланысты күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

АРТРОДЕЗ зат. мед. Буынның толық қимылсыз болуына байланысты жасалған хирургиялық ота.

АРТРОЗ [грек. arthron] зат. мед. Зат алмасуының бұзылуынан болатын буын ауруының созылмалы түрі.

АРТРОЛОГИЯ [грек. arthron – буын, logos – ілім] зат. мед. Буындар мен олардағы түрлі ауруларды зерттейтін медицина және ветеринария бөлімдері.

АРТРОПЛАСТИКА зат. анат. Буындардың қимылдауын қайта қалпына келтіру үшін жасалған пластикалық ота.

АРТРОПУНКЦИЯ [грек. arthron – буын, лат. punctio – тесу] зат. вет. Белгілі бір ауруды анықтау, оны емдеу мақсатымен, асептика және антисептика ережелерін бұлжытпай сақтай отырып қолданылатын хирургиялық амал.

АРТРОТОМИЯ [грек. arthron – буын, tome – тілік, кесу] зат. анат. Буынды ашу отасы.

АРТТАҒЫ сын. 1. Арт жақтағы, соңғы, кейінгі. 2. ауыс. Артынан еріп келе жатқан, кейінгі жас (ұрпақ). 3. ауыс. Кейінгі, өтіп кеткен кездегі. 4. ауыс. Қалып қойған, ілес алмаған.

АРТТЫР= ет. 1. Жүкті тиеттіру. 2. Молайту, көбейту. 3. Құшін көбейту, күшейту. 4. ауыс. Істің сапасын жақсарту, дәрежесін жоғарылату.

АРТТЫРУ Арттыр етістігінің қимыл атауы. 1. Молайту, көбейту. 2. Белгілі бір нәрсені, сапаны күшейту, көтеру. 3. Белгілі бір қасиетті күшейту, дамыту.

АРТТЫРУШЫ зат. Бір нәрсенің көлемін яки сапасын бұрынғысынан молайтушы, өсіруші, өзгертуші, жақсартушы адам.

АРТТЫРЫЛ= ет. Молайтылу, күшейтілу. **АРТТЫРЫЛУ** Арттырыл етістігінің қимыл атауы.

АРТУ Арт етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсеге тиеу. 2. Молаю, көбею, ұлғаю.

АРУ-АРУ сын. жерг. **Асу-асу.** Ару-ару бел. Қиын асу, қиын кезең.

АРУЛЫ сын. Тиеулі, артылып қойылған. **АРУСЫЗ** сын. Жүксіз, тиеусіз.

АРТЫ зат. 1. Заттың, адамның алдына қарсы бетін, жағын білдіретін көмекші сөз. 2. Соңы, жалғасы.

АРТЫҚ сын. 1. Мөлшерден тыс, жоғары, шамадан тыс көп, мол. 2. Артылып қалған. 3. Басқамен салыстырғанда сапалы, құнды, бағалы, астам. 4. Дұрыс, қолайлы, ең жақсы. 5. Дұрыс емес, жөнсіз, жаман, қажетсіз. 6. Тіімді, пайдалы. 7. Жақсы, егжей-тегжей, жан-жақты. 8. Содан басқа, бөтен, өзге. 9. Өзгеше, ерекше, басқаша. 10. Орынсыз, ретсіз. 11. Басқамен салыстырғандағы дұрысы, жақсысы. 12. Бір заттың, істің, қасиеттің т.б. көбірек болуы. 13. Өз құнынан жоғары, қымбат.

Артғымен қайыру. Өтемің еселеп қайтару. **Артқы ауыз бала.** жерг. Қолды-аяқты, етті, жұмсауға ыңғайлы бала. **Артқы ауыз сөз.** Жөнсіз айтылған сөз, адам ренжітер сөз. **Артқы барыспау.** Қатты араласп-құраласпау, қарым-қатынаста белгілі бір шекті сақтау. **Артқы болды.** Салыстырып қарағанда жақсырақ

болды. **Артқы етпейді.** Пайдасы болмаса, зиян келтірмейді. **Артқы кетті.** Қаттырақ айтып, ренжітіп ады. **Артқы көрді.** а) Қадірлеп, қымбат тұтты. ә) Көп деп санады. б) Ұнамсыз, ретсіз санады. **Артқы салмақ.** Тамақты артық ішуден, аздада болатын кейбір ауру салдарынан денені май басу, семіздік. **Артқы санады.** Арттық деп есептеді. **Артқы сөз.** Жөнсіз сөз айту, байқамай айтылған орынсыз сөз. **Артқы туған.** Ерекше жаратылған, тұмысы бөлек.

АРТЫҚ-АУЫС сын. 1. Басы артық, басы бос, пайдаға аспайтын. 2. ауыс. Жөнсіз, орынсыз, оқыс (сөз).

АРТЫҚ-КЕМ зат. 1. Жоқты-барды, асып кеткені, жетпей қалғаны. 2. Ерекше көзге түсер жақсылы-жаманды қасиеті. 3. ауыс. Жақсылы-жаманды, жоғары-пәс, қатардағы адам.

Артқы-кем сөз. Ойын-шыны, әзіл-қалжың, қақтығысы аралас сөз.

АРТЫҚ-КЕМДІ сын. Азды-көпті, азын-аулақ, жақсылы-жаманды.

АРТЫҚ-КЕМДІК зат. Артқы-кем болушылық.

АРТЫҚ-КЕМІС зат. сөйл. Асып кеткен, жетіспей жатқан тұсы.

АРТЫҚСЫ= ет. экспр. Өзін басқадан ерекшелеп, жоғары санау.

АРТЫҚТАУ сын. 1. Көбірек, молырақ, артығырақ. 2. Әдемілеу, жақсылау. // жағымсыз. Шектен шығып, өдеттен озған.

Артқытау кетті. Әдеп сақтауды ұмытып кетті, оқыстау қылық танытты.

АРТЫҚТЫҚ зат. 1. Көптік, молдық, артық болушылық. 2. Ерекшелік, өзгешелік.

АРТЫҚША үст. 1. Айрықша, ерекше. 2. Ерекше, ыстық ыңғайлы (құрмет, ілтипат туралы). 3. Елден ерекше тартымды.

Артқыша бақыт. Басқалардан бөлек, өзінше, ерекше бақыт. **Артқыша жан.** Ерекше жаратылған, ойы, болмысы бөлек адам. **Артқыша қасиет.** Ерекше, өзінше, бөлекше сана, сын. **Артқыша туған.** Болмыс бітімі, жаратылысы ерекше, басқадан өзгеш.

АРТЫҚШЫЛЫҚ зат. 1. Өзіне ғана тән ерекшелік, өзгешелік, айырмашылық. 2. Тіімділік, пайда, ұтымдылық. 3. Үлес, салмақтың бір жаққа қарай ойысқандағы басымдық. 4. Екіншілік, ағартық, артық кетушілік. 5. Екінші нәрсемен, біреумен салыстырғандағы айырмашылық. 6. зан. <лат. privilegium> Айрықша қиықтылық, биік дәрежелілік, ерекше жеңілдік.

АРТЫЛ= ет. 1. Біреуден, бір нәрседен асып кету, мөлшерден тыс көп, мол болу. 2. Керегінен қалу, ауысу. 3. ауыс. Қолы тимеу, босамау. 4. ауыс. Күшею, еселену. 5. ауыс. Болымсыз тұлғада тұрып, жетпей қалу, таусылу деген мағынаны білдіреді.

АРТЫЛ²= ет. Бір нәрсенің көлікке т. б. тиелуі.

АРТЫЛДЫР= ет. Ұлғайттыру, көбейттіру.

АРТЫЛДЫРУ Артылдыр етістігінің қимыл атауы.

АРТЫЛТ= ет. 1. Ұлғайту, көбейту, өсіру. 2. Артық ету.

АРТЫЛУ Артыл етістігінің қимыл атауы; ұлғаю, көбею, артық болу.

АРТЫН= ет. Тиеу, тағыну, жасану.

АРТЫНАН үст. Соңынан, аяғынан.

АРТЫНА-ТАРТЫНА үст. 1. Асығыс, абыл-ғұрыл. 2. Арқалаған, артыңған күйі.

АРТЫНДА үст. Соңында, ақырында.

АРТЫНША үст. Істің соңын ала, іле-шала, ізінше.

АРТЫНЫП-ТАРТЫНЫП үст. Асынып-артынып, тиеліп, жарақтанып.

АРТЫП-АРТЫП үст. *Үстеп-үстеп, үсте-мелеп-үстемелеп.*

АРТЫП-ТАРТЫП үст. *Жүкті теңдеп-теңдеп, тиеп-тиеп.*

АРТЫС = ет. *Тиесу, жинасу.*

АРТЫСУ *Артыс етістігінің қимыл атауы; тиесу, жинасу.*

АРУ¹ зат. экспр. *Сұлу, сымбатты, керім, кербез қыз, әйел.*

АРУ² сын. 1. поэт. *Көрікті, сәнді, әдемі (ай, күн және т. б.).* 2. *Асыл тұқымды, нағыз таза қанды (ат, сұңқар және т. б.).* 3. *Нағыз мықты, асыл, құшті (ұл, жігіт, батыр және т. б.).*

АРУАҚ [ар. ارواح] зат. діни. 1. *Жан денеден бөлек өмір сүреді деген көне ұғымнан туатын наным бойынша өлген кісінің тіршіліктегі адамдарды желеп-жебеп жүретін рухы.* 2. а у с. *Қаусаған қу сүйек, құр дене.* 3. а у с. *Қасиетті, киелі деп танылған мекен, орын, жер.* 4. а у с. *Ерекше рухты, арқалы күш.*

Аруағы аспандады. *Мерейі өсті, рухы биік-теді.* **Аруағы асты.** *Күші басым болды, мысы басты, жеңді.* **Аруағы атсын!** қарғ. *Қатты кейінде жазасын берсін деген мағынада айтылатын сөз.* **Аруағы басты.** *Мысы басты, өктем болды.* **Аруағы басым [артық].** *Аруағын құшті.* **Аруағы қожырады.** стиль. *Қарқыны қайтты, мысы басылды.* **Аруағы қозданып, елірген көрі бақсыдай.** бейн. *Аруағы, делебесі қозып, еліріп.* **Аруағы қозды.** *Жыны келді, ашу шақырып, жанжал шығарды.* **Аруағына сиынды.** діни. *Аллаға тілегімді жеткізсін деп ата-баба рухынан медет сұрады.* **Аруағын көтерді.** *Рухын, беделін арттырды.* **Аруағын сыйлады.** *Өлген адамның рухын құрметтеді.* **Аруағыңнан айналдым [садаға кетейін].** *Аруақты құрметтеп еске алған кезде айтылатын сөзқолданғыс.*

Аруағы риза болды. діни. *Ата-баба рухы қолдайтындай іс атқарды.* **Аруағы ұстады.** а) *Жыны келді, ашу шақырып, жанжал шығарды.* ә) *Шабьты күшейді, күш алды, арқасы ұстады.* **Аруағы ұшып кетті.** *Құшты қашты, үрейленді.* **Аруақ алдында жүгіндірді.** этн. *Аруаққа сиындырды, ата-баба аруағына жалбарындырды.* **Аруақ атқыр [атысын].** қарғ. *Құдай ұрғыр, жолың болмағыр.* **Аруақ аттады [аяққа басты, сындырды].** *Аруақты сыйламады, ата-баба әдет-ғұрпын бұзды, ата жолдан тайды.* **Аруақ атып, Құдай қарғасын.** қарғ. *Бақтың ашылмасын, жолың болмасын.* **Аруақ егіз, Құдай тақ.** *Аруақ жалғыз болмайды, Алла жалғыз.* **Аруақ жар болсын [жебесін, қолдасын].** тілек. *Аруақ жәрдем берсін, жолыңды желеп-жебесін деген мағынадағы сөз.* **Аруақ көшті.** *Бойындағы қасиет, қадірден айрылды.* **Аруаққа шет болмады.** *Аруаққа шүбә келтірмеді, жолдан таймады, біреудің обалына қалмады.* **Аруақ қонды.** *Байырғы наным бойынша бұрынғы ата-бабаларының ішіндегі рухы биік әулие адамның қасиеті бойынша дарыды деген мағынада.* **Аруақ, құдай айтысты.** сөйл. *Ант іштi.* **Аруақ қысты.** *Ата-бабасының рухы еркіне қоймай, бойын биледі.* **Аруақ орнады.** діни. *Аруақ қонды, ата-бабаларының рухы қолдады.* **Аруақ сатты.** *Қасиеттен аттады, рухты аяққа басты.* **Аруақты ауызға алды.** *Аруақтан көмек сұрады.* **Аруақты күңіреңтті.** *Аруаққа тіл тигізді, шектен шықты.* **Аруақты қорлады.** *Өлген адамның рухын құрметтемеді.* **Аруақ ұрсын!** қарғ. *Ата-баба рухы атсын, жолың болмасын деген мағынада.* **Аруақ үстін басты.** *Сұсы басты, мысы жеңді.* **Аруақ үшінді.** *Аруақ атты, жолы болмады.* **Аруақ шақырды.** *Пір тұтқан ата-бабалар аруағына сыйынды, табынды.*

АРУАҚСЫЗ сын. *Рухсыз, қасиет тұрар еш нәрсесі жоқ.*

АРУАҚТА = ет. *Ата-бабаларының аруағына сиыну, аруақ шақыру, ұрандау.*

АРУАҚТАЙ сын. 1. *Өлген, жансыз адам сияқты.* 2. а у с. *Құп-қу, боп-боз күйде.*

АРУАҚТАЛ = ет. *Аруақты, киелі болу.*

АРУАҚТАН = ет. *Рухтану, жігерлену, құаттану, қайраттану.*

Аруақтанып кетті. *Шабьтқа мінді, арқаланды.*

АРУАҚТАНДЫР = ет. *Рухтандыру, жігерлендіру.*

АРУАҚТЫ сын. *Қасиетті, киелі, арқалы.* **Аруақты баба.** миф. *Ұрпақтарын желеп-жебеп жүретін қасиетті бабалар рухы.*

АРУАҚШЫ зат. *Арқаландырып, делебесін қоздырушы.*

АРУАҚШЫЛ сын. *Аруаққа сиынғыш.*

АРУАНА¹ [ир. اروانه] зат. 1. *Бір өркешті, таза тұқымды түйенің ұрғашысы.* 2. а у с. *Балажан ана.*

Аруана тайлақ. *Таза аруана нәсілді бура мен таза аруанадан туған жалғыз өркеш түйе төлінің екі жастағы атауы.*

АРУАНА² зат. зоол. *Ұзындығы 15-20 мм, мойыны аруана түйенің мойыны тәрізді, аты соған сәйкес қойылған түйе қоңыздың балама атауы.*

АРУАНАДАЙ сын. 1. *Аруана тәрізді, аруана сияқты.* 2. а у с. *Боталаған нардай, мейірімді, аналық мейірі төгілген.*

Аруанадай боздады. *Ботасын іздеген аруананың дауысына ұқсас зарлы үн шығарды.*

АРУАШ зат. *Көбік, көпірік.*

АРУГУЛ зат. өс. *Биіктігі 1,5 м-дей, жапырақтары ұзынша, ноқатты, шеттері тісті болып келетін, күлі қызыл, сары немесе сарғыш, сәндік үшін өсіретін үй өсімдігі.*

АРУДАЙ сын. 1. *Ару сияқты.* 2. а у с. *Сымбатты, көрікті.*

АРУЗ [ар. عروض] зат. әдеб. *Орта ғасырдағы Таяу шығыстың классикалық поэзиясында созылыңқы және қысқа буындардың белгілі заңдылықпен кезектесуіне негізделген өлең өлшемі.*

АРУЛА = ет. 1. діни. *Өлікті тазартып жуу, ақ матамен орау; қастерлеу.* 2. а у с. *Тазалау, жуу.*

Арулап көмді. этн. *Ардақтап, құрметпен жерледі.* **Арулап [ақ жуып, арулап] қойды.** этн. *Құрметпен, қадірлеп, ақ жуып жерледі.*

АРУЛАН = ет. *Тазалану, жуылу.*

АРУЛАУ¹ зат. этн. *Өлікті жөнелтуге қатысты дәстүр.*

АРУЛАУ² *Арула етістігінің қимыл атауы; өлікті тазартып жуу.*

АРУЛЫҚ зат. *Түрге байлануы келбеттілік, көріктілік.*

АР-ҰЖДАН зат. *Адамға тән ізгі қасиет, намыс, ар-ұят.*

Ар-ұждан алдында. *Ар-ұят алдында.*

АР-ҰР елік. *Арылдаған, күрлідеген дыбысты бейнелейтін сөз.*

Ар-ұр етті. а) *Арылдады, күрлідеді.* ә) *Ұрсы-сыт-керісті.*

АР-ҰЯТ зат. *Ар-ұждан, ізгілік, ұят.*

Ар-ұяты кірді. *Адал емес, жаны таза емес.*

Ар-ұятын төкті. *Ізгіліктен айырды, адамишылықтан жүрдай етті.*

АРФА [нем. Harfe] зат. муз. *Ұзынша етіп, чиқілденіп жасалған, саусақпен іліп-тартып, шертіп ойнайтын ішекті сазды аспап.*

АРФАШЫ зат. муз. *Арфа тартатын сазгер.*

АРХАИЗМ [грек. archaios] зат. лингв. *Сөйлеу тілінде қолданудан шығып қалған көнерген сөздер мен сөз тіркестері.*

АРХАЙКА [грек. archaikos] зат. *Өнер дамуының көне заманғы түрі.*

АРХАЙКАЛЫҚ сын. *Байырғы, көне.*

АРХАНГЕЛ [грек. archangelos] зат. діни. *Христиан дінінде жоғарғы шендегі періште.*

АРХАНТРОПТАР [грек. archaios – ежелгі, anthropos – адам] зат. антр. *Қаңқа қалдықтарын зерттеу барысында адамдардың арғы тегіне жатқызылып жүрген тіршілік иелерінің ғылымдағы жиынтық атауы.*

АРХАР зат. сөйл. **Арқар.**

АРХАШАСТРА санскр. зат. филос. *Ежелгі үнді трактаты, патшалардың өмірі мен қызметін қамтитын санскрит тіліндегі көне ережелер жиынтығы.*

АРХЕБАКТЕРИЯЛАР [грек. archaios – ежелгі, bacteria – таяқша] зат. *Жасушасында ядро болмайтын, таза бактериялардан өздерінің физиологиялық-биохимиялық өзгешеліктері арқылы ерекшеленетін микроағзалар тобы.*

АРХЕГОНИЙ [грек. arche – басталу, gone – пайда болу] зат. бот. *Мүк, қырыққұлақ тәрізді плану және жалаңаш тұқымды өсімдіктердің аналық тұқым жасушасы.*

АРХЕЙ [грек. archaios] зат. *Архей эрасы және архей тобы ұғымдарының қысқаша атауы.* **Архей эрасы.** геол. *Жер тарихының ең ескі заманы.*

АРХЕО... [грек. archaios] *Мағынасы бойынша «ежелгі» дегенді білдіретін күрделі сөздің бірінші сыңары.*

АРХЕОГРАФ зат. *Археография жөніндегі маман.*

АРХЕОГРАФИЯ [грек. archaios – ежелгі, grapho – жазамын] зат. *Тарихи актілер мен құжаттарды, қолжазба деректерді жинауды, сипаттауды және жариялаудың теориясы мен тәжірибесі жөніндегі ғылым саласы.*

АРХЕОГРАФИЯЛЫҚ сын. *Археографияға қатысты, соған тән.*

АРХЕОЗОЙ зат. геол. *Жер тарихының бір дәуірі.*

ДӘУІЛОГ зат. *Археология ғылымының маманы.*

АРХЕОЛОГИЯ [грек. archaios – ежелгі, logos – ілім] зат. *Көне заманнан, орта ғасырдан қалған ескерткіштерді зерттейтін тарих ғылымының саласы.*

АРХЕОЛОГИЯЛЫҚ сын. *Археология ғылымына тән, қатысты.*

Археологиялық барлау. археол. *Тарихи, көне ескерткіштерді зерттеу орнын табу, ғылыми тұрғыда тіркеу.* **Археологиялық ескерткіштер.** *Археологиялық зерттеу нәтижесінде табылған материалдық ескерткіштердің жиынтық атауы.* **Археологиялық карта.** археол. *Белгілі бір ауданның көлемінде археологиялық қазба жұмыстары нәтижесінде анықталған көне елді мекендерді, археологиялық ескерткіштерді көрсетіп беретін карта.* **Археологиялық карта.** *Белгілі бір аймақтағы археологиялық, мәдени, ғырыптық т.б. ескерткіштердің орналасуына, пайда болған дәуіріне, архитектуралық ерекшеліктеріне жан-жақты ғылыми сипаттама беретін арнаулы жинақ.* **Археологиялық қазба.** *Көне заманнан қалған бұйымдарды (заттарды) табу мақсатында қазылған қазба жұмысы.* **Археологиялық қазба жұмыстары.** *Тарихи көне ескерткіш, елді мекен орны табылған жерде археологиялық барлау жұмысын жүргізу ісі.* **Археологиялық мәдениет.** *Бір уақытқа жататын, жергілікті*

өзгешеліктермен ерекшеленетін және белгілі бір аймақта шоғырланған археологиялық ескерткіштерді атау үшін пайдаланылатын ұғым. **Археологиялық мерзімдеу.** Зерттеліп отырған кезеңнің, оқиға мен ескерткіштердің уақытын, өзара хронологиялық арақатынасын белгілеу. **Археологиялық мұражай.** Археологиялық қазба нәтижесінде табылған көне заман мұраларын сақтап, зерттейтін мәдени мекеме.

АРХЕОПТЕРИКС [лат. archaeopteryx] зат. зоол. Ертеде тіршілік еткен кесіртке құйрықты құстардың тұясы.

АРХЕТИП [грек. arche – бастау, typos – бейне] зат. 1. филос. Алашқы үлгі, түпнұсқа. 2. лингв. Әр түрлі тілдерге тиесілі реалды фактілерді салыстырудың негізінде қалпына келтірілген алғашқы тілдік форма.

АРХИВ [лат. archivum] зат. 1. **Мұрағат** (тарихи маңызы бар ескірген графикалық және жазба ескерткіштер жүйеленіп сақталатын ғылыми-анықтамалық арнаулы мекеме). 2. Жеке бөлімге, жеке адамға, әлеуметтік-қоғамдық іске қатысы бар қолжазба, суреттер, құжат.

АРХИВАНУ зат. Архивтерге байланысты білімдердің кешенді жиынтығы.

АРХИВТЕУ [ағыл. archiving] зат. инф. Диск кеңістігінде файлдың алатын орын азы-ауыт қуіш ондағы мәліметтерді, файлдар тобын архивтеуші программалар көмегімен тығыздау әрекеті.

АРХИВТЕУШІ: архивтеуші программа. инф. Файлдарды архивтеу үшін оның көлемін кішірейтіп, тығыздауды орындайтын программа.

АРХИВТІК сын. Архивте бар, архивтегі.

АРХИЕПИСКОП зат. діни. Бірнеше епархияның үстінен қараған епископ, епископтың құрметті дәрежесі.

АРХИЕРЕЙ [грек. archiereus] зат. діни. Православие шіркеуінің басқару жүйесіндегі ең жоғары лауазымды діни қызметкерлердің (епископ, архиепископ, митрополит, патриарх) жалпы атауы.

АРХИЕРЕЙЛІК сын. Архидерейге қатысты.

АРХИМАНДРИТ [грек. archimandrites] зат. діни. Православ шіркеуінде еркектер монастырындағы священник-монахтың жоғарғы атағы.

АРХИПЕЛАГ [грек. arche – бастау, pelagos – теңіз] зат. геогр. **Топарал** (біріне-бірі жақын, жалас орналасқан аралдар тобы).

АРХИТЕВТИС [лат. architeuthis] зат. зоол. Он аяқты басааяқты моллюскілер отрядына жататын, жұмсақ денелілер арасындағы ең ірі жыртқыш кальмарлар.

АРХИТЕКТОНИКА [грек. architektonike] зат. өнер. 1. Өнер мен архитектуралық шығармаларда бөлшектердің өзара қиысуы, бір бүтін көркемдік құрылысы; композиция. 2. геол. Жер қыртысының құрамын зерттейтін геология ғылымының бір саласы.

АРХИТЕКТОР [грек. architekton] зат. Архитектурадан маманданған адам, сәулетші.

АРХИТЕКТУРА [лат. architectura] зат. 1. Құрылысты жобалап, салып, оған көркемдік бейне беретін сәулет өнері. 2. Құрылыстағы бағыт; құрылыс сипаты, стилі.

АРХИТЕКТУРАЛЫҚ сын. Архитектураға жататын, соған тән.

Архитектуралық ансамбль. Көркемдігі, әсемдігі, сәулетшілік стилі қоршаған ортамен, маңайындағы бірнеше құрылыспен (тұрғын үйлер, театр, зауыт т.б.), табиғи кеңістікпен жарасымы тұтастық тапқан ғымараттар тобы.

АРХИТРАВ [грек. archi – басты, негізгі, лат. trabs – арқалық] зат. сәулет. Ордерлік жүйе-дегі ұстын капителинің үстіне көлбеу орналасатын мәтке, антаблементтің төменгі бөлімі.

АРХИЯ [грек. archi] зат. коғ. Қоғамды басқару билігінің түрі.

АРХОЗАВРЛАР [лат. archosauria] зат. зоол. Бауырымен жоралаушылар класының қолтырауындар, динозаврлар, цикаш кесірткелер жататын тобы.

АРШ зат. діни. Алла тағаланың жаратқан ең үлкен жаратылысы. Жеті қабат көктердің және күрсінің үстінде болып, халқ (материя) әлемінің соңы, әмір (материясыз) әлемінің басы.

АРША¹ зат. өс. <лат. juniperus> 1. Күнарис тұқымдасына жататын, сабақтары бұйра-ланған бұршықты, хош иісті, ақ, қызылт түсті, мәңгі жасыл ағаш. 2. этн. Шыбын, шіркейді қондырмайтын қасиетіне байланысты шөміш, қасық, күбі сияқты тұрмыстық заттарды жасайтын кәделік ағаш.

Арша бұлауға салды. Аршаның буына салып емдеді. **Арша еменгүмсығы.** зоол. <лат. muscroboscarnipes> Торғай тәрізділер отрядына жататын шағын құс. **Арша жауау.** Таңбалары арша ағашына иезілеп әріп жазуы. **Арша түтету.** а) этн. Тас өкпелен ауырған малды емдейтін халық емі. ә) миф. Үй іші, тұтығын заттарды тіл-көз, бәле-жаладан сақтау, аластау үшін аршаны түтетіп, түтінімен аластау үшін жасалатын наным-сенім, ырым.

АРША² зат. жерг. Сандық, кебеже.

АРШАГҮЛ зат. өс. Гүлі аршаның бүршігіне ұқсас гүлді өсімдік.

АРШАДАЙ сын. Арша тәрізді, арша сияқты.

АРШАЛА= ет. Аз-аздан бөліп беру.

АРШАЛАН: арқа еті аршаланды. Арса-арса болды, жүдеді.

АРШАЛЫ сын. Аршасы мол, аршасы көп өскен.

АРШАЛЫҚ зат. бот. Негізінен аршалардан және ағаш тәрізді арша түрлерінен тұратын ксерофитті сирек ормандар.

АРША-ПАРША сын. Дал-дұл, пәре-пәре.

АРШАШЫЛ: аршашыл құнақ. зоол. <лат. leucosticte nemoricola> Торғайлар отрядының құнақ тұқымдасына жататын сайрауық құс.

АРШОПКЕ зат. көне. Кездеме өлшемі, мөлшері.

АРШУ Аршы етістігінің қимыл атауы. 1. Тазарту. 2. Қазу.

АРШУЛАБ зат. діни. **Ари.**

АРШУЛЫ сын. Аршылған, тазартылған.

АРШЫ¹= ет. 1. Бір заттың қабығын сындыру, жалаңаштау. 2. Бөліп алу, тазасын бөлу.

3. Тазарту, көзін ашу. 4. Сейілту, арылту.

5 ауыс. Қопару, қайта қозғау. 6 ауыс. Айыру, ақтау. 7 ауыс. Көрсету. 8. Жөндеу, түзеу.

Аршыған жауқазындай. Кірішкіз таза, аптақ. **Аршыған жұмыртқадай.** Аптақ, таптаза.

АРШЫ²= ет. жерг. Ашыту.

АРШЫҒЫШТА= ет. Қайта-қайта аршу, тазарту.

АРШЫЛ сын. Ар-ұятын сақтағыш, намысқор.

АРШЫЛ= ет. 1. Қабығы сыдырылу, жалаңашталу. 2. Тазартылу, тазалану, ашылу.

3. Анық шығу, ерекшелену. 4 ауыс. Ашылу, босау. 5 ауыс. Коңілі, көкірегі тазару. 6 ауыс.

Мінезі ашылу, өзін көрсету. 7 ауыс. Ақталу.

АРШЫЛАН зат. ескікіт. **Арыстан.**

АРШЫЛЫМ зат. геол. Жер қойнауында орналасқан кен көздерін көмкеріп жататын, кенді ашық қазып алу барысында алынып тасталатын пайдасыз таужыныстар жиынтығы.

АРШЫМА: аршыма жыныстар [таужыныстар]. геол. Кен орнын ашық әдіспен қазғанда бет жағында жатқан кен тастар.

АРШЫН¹ зат. 1. 0,71 метрге тең ұзындық өлшемі, кез. 2. жерг. Адым, ұзына бойы.

Аршын бойлы. Орта бойлы, дембелше.

АРШЫН² зат. Екпін, қарқын.

Аршын аян. Аттың қарқынды, екпінді жүрдісі.

АРШЫН³ зат. өс. Саңырауқұлақтың бір түрі.

АРШЫН⁴ сын. Кең, ашық кеуделі.

Аршын төс. поэт. Бөден-бітімі келісті, әдемі төс (көбінесе әйелдерге, қыздарға қатысты айтылады).

АРШЫНБАР зат. көне. Сырт киіме пайдаланылатын қалың мата, бұл.

АРШЫНДА= ет. 1. Бір заттың көлемін аршымен өлшеу, мөлшерлеу. 2 ауыс.

Адымдай басу, аяғын кең басу. 3 ауыс. Екпіндеу, шарықтау, қарыштау. 4. Өрлеу, алға басу.

5. Жүру, жүріп өту, қиналмай шабу.

АРШЫНДАЙ сын. Бойы ұзын, сұңғақ.

АРШЫНДАТ= ет. Екпіндету, күшейту.

АРШЫНДАУ Аршында етістігінің қимыл атауы; екпіндете адымдау.

АРШЫНДЫ сын. 1. Кең, адымы үлкен. 2 ауыс. Қарқынды, пәрменді, екпінді.

3 ауыс. Алымды, пәрменді.

Аршынды аяқ. Аттың қарқынды, екпінді жүрдісі.

АРШЫС= ет. Бірлесіп тазарту, тазаласу.

АРШЫТ= ет. Тазарту.

АРЫ үст. сөйл. 1. **Әрі** (сол, белгілі жерден кейін, тұрған жерден ашақтық). 2. **Әрі қарай**, бұдан кейін. 3. Басқа жақта, алысырақта.

4. Бір нәрсенің басы, басталуында, түп-төркіні.

Ары бақты. Керісінше істеді, керісінше сөйледі. **Ары итеріп [тарт], бері жықты [жұлжыды].**

а) Әбден сілкіледі, ту-талақайын шығарды, ит-сілікпесін шығарды. ә) Келемең құлды, мазақтады. **Ары кетсе...** сөйл. *Көп дегенде...*

шамамен. **Ары қарай.** сөйл. Одан ары, бұдан ары. **Ары ойлап, бері ойлады.** сөйл. Ойла-нып-толғанды, әбден ойластырды. **Ары өткен, бері өткен.** Арлы-бері жүрген, қасынан өткен.

Ары сөйлесіп, бері сөйлесіп. Кеңесе-кеңесе, сөйлесе-сөйлесе келіп, келісім жүргізу. **Ары тарт, бері тарт.** Ортақ мәмілеге келе алмай, жан-жаққа, бірі былай, бірі олай тартты.

АРЫ= ет. 1. Жүдеп-жадау, арықтау.

2. Құнарсыздану, майсыздану. 3. Шаршап-шалдығу. 4 ауыс. Бағасы кему, құлдырау.

АРЫ-БЕРІ үст. сөйл. **Әрі-бері.** 1. Олай-былай, ерсілі-қарсылы. 2. Біраз, бірсыпыра. 3. Бей-маза, тынышсыз, тынымсыз; не істерін білмей.

АРЫЗ ар. зат. 1. Мұң-мұқтаж, тілек.

2. Арыз сөз, өкте сөз. 3. ресми. Мекеме, құйым мен оның жеке қызметкерлері немесе жеке азамат пен қоғамдық құйымдар арасындағы ресми қатынасты реттейтін өтініш, сұрау, талап мазмұнындағы құжат. 4. сөйл. Өтініш.

5. Жеке адамның ресми түрде жазған шағымы. 6. жағымсыз. Біреудің үстінен қаралап, пәле жауып жазылған құжат.

Арыз айтты [қылды, етті, жазды]. а) Өтініш жасады, өкте сөз айтты, жадайдан айтты, көмек сұрады. б) Шағымданды. **Арыз берді.** Ресми түрде жазбаша шағым, өтініш не мәлімдеме берді. **Арыз беруші.** құқық. Шағымданушы, өтініш, талап айтушы. **Арыз жауды.** Арыз

үсті-үстіне түсті. **Арыз жаудырды.** Үстін-үстін шагым жазды. **Арыз сызылды.** Шагым жөнелтілді, арыз жіберілді. **Арыз түсті.** заң. Біреудің үстінен жағымсыз сипатта жазылған, ресми рәсімделген шагым мекемеге тіркелді. **Арызы жетті [өтті].** Айтқаны болды, сөзі өтті; тілегі орындалды. **Арызым бар [көп].** а) Тілегі бар. ә) Сөзі, назы бар.

АРЫЗ-АРМАН зат. Тілек, қалау, өтініш.

АРЫЗДАН = ет. Шагым түсіру, арыз айтып, қуыну.

АРЫЗДАНУ Арыздан етістігінің қимыл атауы.

АРЫЗДАС = ет. 1. Наразылық білдіріп, бірінің үстінен бірі шагым айту. 2. ауыс. Адамның өлер алдындағы ел-жұртпен қоштасуы, бақұлдасуы. 3. Әңгімелесу, сыр ақтару. 4. Жақсы тілекпен қоштасу.

АРЫЗДАСТЫР = ет. Тілдістіру, кездестіру, қоштастыру, бақылдастыру.

АРЫЗДАСТЫРУ Арыздастыр етістігінің қимыл атауы.

АРЫЗДАСУ зат. әдеб. Адамның туған елмен, жермен қоштасу, өлім аузындағы адамның жақындарымен бақұлдасу сипатында шығарылатын тұрмыс-салт өлең-жырларының бір түрі.

АРЫЗДАСУ Арызdas етістігінің қимыл атауы; бақұлдасу, қоштасу.

АРЫЗКЕШ сын. сөйл. **Арызқой.**

АРЫЗҚОЙ сын. Арыз жазғыш, арызқұмар, шагым айтқыш.

АРЫЗҚОЙЛЫҚ зат. Арызқұмарлық, арыз жазғыштық.

АРЫЗҚОР сын. сөйл. Арызқой, пәле салғыш, жалақор.

АРЫЗҚҰМАР сын. **Арызқой.**

АРЫЗ-МАРЫЗ зат. сөйл. Андай-мұндай шагым сөз, арыз сияқты бірдеме.

АРЫЗ-МҰҢ зат. Мұң-мұқтаж, тілек.

АРЫЗ-НАМА зат. Жазылған арыз, хат.

АРЫЗСЫЗ сын. сөйл. Жаласыз, шагымсыз, арыз айтпай.

АРЫЗ-ШАҒЫМ зат. 1. Наразылық, шагым. 2. Сот шешімін қайта қарауға өтініш.

Арыз-шағымдарды қарау. Белгілі бір мекемеге келіп түскен арыз, өтініш, т.с.с. құжаттармен танысып, қойылған мәселелерді шешуді ойластыру.

АРЫЗШЫ зат. 1. Шагым айтушы, зәбірленуші; даугер. 2. жағымсыз. Арыз жазғыш, шагым айтқыш (адам). 3. Арыз беруші, шагым жазушы адам.

АРЫЗШЫЛ сын. 1. Арыз жазғыш, шагынғыш. 2. Арыз айтқыш, біреудің үстінен шагымдана беретін; жылауық.

АРЫЗШЫЛДЫҚ зат. сөйл. **Арызқойлық.**

АРЫҚ¹ зат. Суландыру жүйесіндегі өзін арнасынан не бөгеннен тартылған су жолы.

АРЫҚ² сын. 1. Семіз емес, еті қашқан, жүдеу. 2. Көк бақа, майсыз, жасық. 3. ауыс. Жоқ-жітік, жұттыны, жарлы-жақыбай, кедей. // Арықтық, кедейлік, жүдеулік, азып-тозушылық. 4. ауыс. Өнім бермейтін, құнарсыз. 5. ауыс. Тар, аз.

Арық айтып, семіз шықты. Кем айтып, асыра, артық істеді. **Арық ат.** Күйі нашар ат. **Арық қойдан бағасы кейін.** Қадірі жоқ, бөделі төмен.

АРЫҚ-АРНА зат. Тегіс емес жер, ой-шұңқыр, шұқанақ, жырашық.

АРЫҚ-АТЫЗ зат. 1. Ойдым-ойдым жер, арық-арна. 2. сұшар. Арық, арна тәрізді суландыру жүйесі.

АРЫҚ-АШ сын. сөйл. **Аш-арық.**

АРЫҚЖАЛБЫЗ зат. өс. <лат. menthalongifolia> Жалбыз тұқымдасына жататын, тамыр сабақты, жапырақтары сағақсыз, қандауыр тәрізді көпжылдық өсімдік.

АРЫҚ-СЕМІЗ сын. Не арық, не семіз; не жүдеу, не толық күй.

АРЫҚСЫЗ¹ сын. сөйл. 1. Арық қазылмаған, арығы жоқ. 2. Арықтың қатысынсыз.

АРЫҚСЫЗ² сын. сөйл. Арық болмай, арық болмаса.

АРЫҚСЫН = ет. Семіз емес деп санау, арық деп қомсыну.

АРЫҚСЫНУ Арықсын етістігінің қимыл атауы.

АРЫҚТА¹ = ет. Арық қазу, арық тарту.

АРЫҚТА² = ет. 1. Қоңынан айрылу, жүдеп, азу. 2. мед. Аурудың, ұзақ уақыт науқастандың салдарынан немесе арнайы ем-дом ұстанудың арқасында азғаны өлсіреп, бұлшық еттерінің азайып, жүдеуі, азуы.

АРЫҚТАЙ¹ сын. сөйл. Су ағатын арық тәрізді.

АРЫҚТАЙ² сын. сөйл. Арық сияқты, еті қашқан жүдеу тәрізді. // Арық күйінде, қоңсыз қалпында.

АРЫҚТАТ = ет. Жүдету, салмағын азайттыру.

АРЫҚТАТУ Арықтат етістігінің қимыл атауы.

АРЫҚТАУ¹ сын. Арықша, жүдеулеу, ашаңдау, оша арық емес. 2. ауыс. Нашарлау, көңілдегідей емес.

АРЫҚТАУ² Арықта етістігінің қимыл атауы; жүдеу.

АРЫҚ-ТҰРА сын. Сыриған арық.

АРЫҚ-ТҰРАҚ сын. 1. Арып-ашқан, жаман-жәутік, көтерем. // Арыған мал. 2. ауыс. Кем-кетік, жарлы-жақыбай, кедей.

АРЫҚ-ТҰРАҚТАЙ сын. Арық-тұрақ, кем-кетік, жарлы-жақыбай тәрізді.

АРЫҚ-ТҰРАҚТАУ сын. сөйл. Жүдеулеу, ашаңдау, арықтау.

АРЫҚ-ТҰРАҚТЫ сын. Арық-тұрағы бар.

АРЫҚ-ТҰРЫҚ сын. сөйл. **Арық-тұрақ.**

АРЫҚТЫҚ зат. Арып-ашығандық, жүдеулік; семіз еместік.

АРЫҚША¹ зат. Кішірек арық.

АРЫҚША² сын. Жүдеулеу, ашаңырақ.

АРЫҚШАЛАУ сын. Арықша келген.

АРЫЛ = ет. 1. Етінен айырылып арықтау. 2. ауыс. Құтылу, босану. 3. Ажырап шығу, тазару. 4. ауыс. Іштей тазару. 5. ауыс. Ақталу; өз басын арашалау. 6. Болымсыз тұлғада тұрып, үзілмеу, таусылмау деген мағынаны білдіреді.

АРЫЛ зат. Ит, азулы аңдардың айбат шегіп, ар-ар еткен қатты дауысы.

АРЫЛДА = ет. 1. Хайуанаттардың, азулы аңдардың айбат шегіп, қатты ырылдауы, ар-ар етуі. 2. Дарыдау, барыдау, бар-бар ету, гүрілдеу. 3. Бажылдау, ойбайлау. 4. Айқайлау, даурығысу. 5. ауыс. жерг. Арындау.

АРЫЛДАП-ГҮРІЛДЕ = ет. Арылдаған, гүр-гүр еткен дыбыс шығару.

АРЫЛДАП-ГҮРІЛДЕУ Арылдап-гүрілде етістігінің қимыл атауы.

АРЫЛДАС = ет. 1. Бірыдасу. 2. ауыс. Ұрысу, айқайласу.

АРЫЛДАСЫП-ШАРЫЛДАС = ет. Айқайласу, бір-біріне жаман сөздер айту, ұрсысу.

АРЫЛДАТ = ет. 1. Ар-ар еткізу. 2. Дарылдаған дыбыс шығарту, дарылдату.

АРЫЛДАУ Арылда етістігінің қимыл атауы; ар-ар еткен дыбыс, шу шығару.

АРЫЛДАУЫҚ сын. Бар-бар ететін, шуы қатты.

АРЫЛДЫР = ет. Бір нәрседен айыру, ажырату, тазарту.

АРЫЛТ = ет. 1. Тазарту. 2. Ажыратып, бөліп алу. 3. Босату. 4. Ұзу, тастау. 5. мат. Айыру. 6. ауыс. Айықтыру, сергілту. 7. Аластау, жазу, емдеу.

АРЫЛТУ Арылт етістігінің қимыл атауы. 1. Ажырату, айырту. 2. Босату. 3. ауыс. Жағымсыз қасиеттерден тазарту.

АРЫЛУ Арыл етістігінің қимыл атауы. 1. Артық салмақтан құтылу, жүдеу. 2. Құтылу, босану. 3. Кеселден тазару, емделу. 4. Жаман әдеттен тазару. 5. ауыс. діни. Құнәдан, жамандықтан тазару.

АРЫЛЫ-БЕРЛІ үст. сөйл. **Әрлі-берлі.** **АРЫМАЙ-ТАЛМАЙ** үст. Қажымай-талмай, шаршап-шалдықпай.

АРЫН зат. 1. Адамның әрекет-қозғалысының қарқыны, екпіні. 2. Аттың екпіндете шабысы. 3. Судың қатты ағыны. 4. Желдің екпіні, мәшиненің қарқыны т.б. 5. ауыс. Адамның ішкі жан дүниесінің тегеуріні. 6. ауыс. Екпін, қуат, адуындық. 7. Өркөкіректік, менмендік.

Арыны басылды. а) Қарқыны қайтты, бәсеңсіді. ә) Беті қайтты, тауы шағылды. **Арыны қатты.** а) Таудан бастау алған өзен ағысы т.б. ә) ауыс. Екпінді, қарқынды (күш).

АРЫНДА = ет. 1. Аттың ауыздықпен алысып, қарқындай шабуы. 2. Судың арнасынан шығып қатты толқуы, тасуы. 3. Табиғат құбылыстары (боран, жел т.б.), мәшине т.б. қозғалыстарының күшеюі. 4. Бар пәрменімен, жан-тәнімен ұмтылу. 5. ауыс. Екпіндеу, алып-ұшу. 6. ауыс. Ішкі көңіл-күйдің асып-тасуы, буырқануы. 7. ауыс. Бірқына көнбеу, бой бермеу.

АРЫНДАЛ = ет. Күшейтілу, екпінделу.

АРЫНДАН = ет. Күшею, қарқынды.

АРЫНДАС = ет. Бір-біріне күш көрсету, ұрсысу.

АРЫНДАТ = ет. 1. Екпінді, қарқынды, қатты қозғалу. 2. ауыс. Аспандату, шалқыту, құйқылжыту.

АРЫНДАУ Арында етістігінің қимыл атауы.

АРЫНДАУЫҚ сын. 1. Арыны күшті, арындағыш, арыншыл. 2. ауыс. Өркөкірек, қыңыр.

АРЫНДАУЫҚТЫҚ зат. Өркөкіректік, қыңырлық.

АРЫНДЫ сын. 1. Арыны күшті, арыншыл, арындауық, тегеурінді (ат). 2. Мықты, азулы (адам, жігіт т.б.). 3. Тасқыны күшті, ағыны күшті (өзен). 4. Шабысы, желісі күшті. 5. Екпінді (жел). 6. Асқақ, шарықтаған, жалынды (ән, жыр). 7. ауыс. Асқақ, жалынды (көңіл күй). 8. ауыс. Екпінді, арналы (ой).

Арынды су. Қысымы атмосфералық қысымнан жоғары болатын жерасты суы.

АРЫНДЫЛЫҚ зат. Арыны қаттылық, қарқындылық, екпінділік.

АРЫНСЫЗ сын. Арыны жоқ, арынды емес.

АРЫНШЫЛ сын. сөйл. Арынды, арындаған, арыны күшті, арындап сөйлейтін.

АРЫНЫП-АШЫН = ет. Жүдеп-жадау, шаршап-шалдықу, ашығу.

АРЫП-АЗ = ет. Арып-ашу, жадап-жүдеу, қалжырау.

АРЫП-АРШЫ = ет. Шаршап-шалдықу, өліп-талу.

АРЫП-АШ= ет. *Азып-тозу, жадап-жүдеу, шаршап-шалдыгу.*

АРЫП-ТАЛ= ет. *Азып-тозу, қиналу, шаршап-шалдыгу.*

АРЫП-ТОЗ= ет. *Жүдеп-жадау, тоз-тозу болу.*

АРЫП-ШАРША= ет. *Жүдеп-жадау, қажу.*

АРЫРАҚ үст. сөйл. 1. *Ары таман, әрменірек.* 2. ауыс. *Әріден, алыстан, тереңнен.*

АРЫС¹ зат. *Арба-шанының көлік жегетін қос жетегі, тәртесі.*

АРЫС² зат. 1. *Ер адам, азамат.* 2. *Ел-жұртқа қошбасшы, ұйытқы, көсем адам.* 3. ауыс. *Бір елдің немесе бір шаңырақтың тұтқасы, қадірлі адамы. // Үлкен, зор, мықты.*

Арыс тұлға [кеуде]. *Ірі, мықты тұлға.*

АРЫС³ зат. көне. 1. *Рулық жүйеде бір тайпаны құрайтын аталар.* 2. тар. көне. *Тайпалық одақты құрайтын өзара жақын рулар бірлестігі.*

Арысқа түсті. а) *Екі ел арасындағы дау-шарға араласты, айтысты.* ә) *Жарысқа түсті, бәсекелесті.*

АРЫС⁴ зат. өс. **Қарабидай.**

АРЫС⁵ зат. зоол. сөйл. <лат. mustelaerminae> **Ақкіс.**

АРЫС⁶ зат. 1. *Үйдің төбесін жапқан өрімдерді көтеріп тұратын көлденең ағаш; бел ағаш.* 2. *Соғым етін сүрлейтін шошала үйлерге көлденең қойылатын сырғауыл, мықты жіңішке бөрене.*

АРЫСЛАН зат. көне. **Арыстан.**

АРЫСЛАНДАЙ сын. көне. *Арыстан сияқты.*

АРЫСТА= ет. *Емін-еркін жүру, құлашын кенге салу.*

АРЫСТАЙ сын. 1. *Үлкен, алтауыттай.* 2. *Ірі, ортан қолдай, дырдай.* 3. ауыс. *Қамқоры мол, қадірлі (азамат).*

АРЫСТАН¹ зат. зоол. <лат. pantheraleo> 1. *Мысық тұқымдас ең ірі жыртқыш аң.* 2. ауыс. *Азулы, телеуріні күшті адам.* 3. ауыс. *Ержүрек, қайтпас қайсар адам; батыр.* 4. ауыс. *Қылышдалған, нағыз бабындағы жігіттің сұлтаны, төресі.*

Арыстан жал [жалды]. *Арыстанның жалындай, қырлы, тікше. Арыстан жүректі. Ер жүрек, батыл, тайсалмайтын. Арыстанның аузында, түрікпеннің [шыңыраудың] түбінде. Бір нәрсені қолға түсірудің, іске асырудың қиындығын білдіреді. Арыстан тос [кеуде]. Үлкен төсті, зор денелі, кеуделі. Арыстан туған. Ер жүрек, қайтпас, қайсар.*

АРЫСТАН² зат. астр. <лат. leo> *Ел арасында Қамбар жұлдызы деп аталатын эклиптикадағы он екі зодиак шоқжұлдызының бірі.*

АРЫСТАНАРАНЫ зат. өс. сөйл. **Есінек.**

АРЫСТАНАУЫЗ зат. өс. сөйл. **Есінек.**

АРЫСТАНДАЙ сын. 1. *Арыстан тәрізді, арыстан сияқты.* 2. ауыс. *Айбатты, зәрлі, қаһарлы.*

Арыстандай азулы. Айбарлы, тегеурінді. Арыстандай айбатты, жолбарыстай қайратты. поэт. *Аса қаһарлы, жойқын күшті, айбарлы. Арыстандай ақырды. Айбат шекті, қаһарын төкті. Арыстандай құтырды. Аласұрды, жанын жеңді.*

АРЫСТАНҚҰЙРЫСҚ зат. өс. сөйл. <лат. leonurus glaucescens> *Жасыл сасықшоп.*

АРЫСТАНСЫ= ет. *Арыстанға ұқсағансу.*

АРЫСТАНАТАБАН зат. өс. *Еңірікгілдің бір түрі.*

АРЫСТАНША үст. 1. *Арыстан сияқты, арыстанға ұқсап.* 2. ауыс. *Қорықпастан, тайсалмастан.* 3. ауыс. *Ашулы, айбат шеккен күйде.*

АРЫСТАНШЫЛА= ет. *Әлі жетпеске ұмтылу, тырысу.*

АРЫСТЫ сын. *Арысы бар, арыс тіркелген.*

АРЫТ= ет. 1. *Шаршату, қалжырату.* 2. *Жүдету, арықтату.*

АРЫТҚЫШ зат. хим. *Кептіру және өртеу кезінде қыштың отыруын күшейтетін қыштық масса құраушысы.*

АРЫШ зат. өс. <лат. camelia> *Дәндерінен техникалық май алынатын, крестгүлділер туысына жататын, гүлдері сары біржылдық шөптесін өсімдік.*

АРЫШТА= ет. жерг. **Адымда.**

АРЬБЕРГАРД [франц. argiere – тылдық garde – күзет] зат. өск. *Майданнан тылға қарай келе жатқан немесе кейін шегінген әскерлерді қорғау үшін белгіленген әскери құрама, бөлім немесе бөлімше.*

АРЬБЕРГАРДТЫҚ сын. *Арьбергардқа қатысты, соған тән.*

АС¹ [ир. اش] зат. 1. *Адам баласының қоректік заты, тағамы; ішіп-жем, тамақ.* 2. көне. этн. *Қадірлі, атақты адамның қайтыс болғанына бір жыл немесе бірнеше жыл өткен соң, ең үлкен жолын жасап өткізілетін ұлан-асыр той; ас та тоқ ұлы жыын.*

Ас ауыз тиді. Дәм татты, азғана тамақ ішті, құр ауыз кеттеді. Ас аш өзегіне түсті. Аш болған адамның шамадан тыс жеген тамақтан талқысы. Ас [бойына] батпады. а) *Тамаққа зауқы болмады, тәбеті тартпады, тамақ сіңіре алмады.* ә) *Қоңілі қатты алаңдап, ешнәрсеге зауқы соқпады. Ас бергенін той деді. Жаманды жақсы деді, озбырлығын қайырымдылық қылып көрсетті. Ас берді.* этн. *Қадірлі, атақты адамның қайтыс болғанына бір жыл толған соң, я болмаса бірнеше жыл өткен соң, ең үлкен жолын жасап, сауын айтып, мол жыныға тамақ беріп, ат бөйгесі, палуан күрес, жамбы ату, айтыс т.б. қызық көрсетіп, ұлан асыр той өткізю. Ас болды.* а) *Ішкен-жегені бойға жұқтыр, тамақ болды.* ә) *Жеуге жарамды. Ас болсын. тілек. Жегенің бойға сіңсін. Ас бөлме. Асүй, ас даярайтын, ас ішетін бөлме. Ас емес шайдан бұрын сары қымыз. бейн. окказ. Маңызы, бағасы, құны төмендер беделді, шын асылдардан жоғары болып кетті деген мағынада. Ас жетті. жерг. Ас ішіп болып, ас қайырды, бата етуді сұрады. Ас жүрмеді [өтпеді]. Қиналды, тамақ жей алмады. Ас қайырды. этн. Тамақтан соң екі алақанын жайып дастарқана бата беріп, алғыс айтып, бетін сипады [Қазақ дәстүрі бойынша, үлкен ас келгенде немесе ас ішіліп болған соң дастарқан басына жиналғандардың ішіндегі жасы үлкен ер адам немесе сыйлы, елге құрметті беделді адам алақан жайып дұға қылып дастарқана, асқа жиналғандарға, дастарқан иесіне бата-тілек айтып бет сипайды]. Ас қайыру батасы. этн. Үй иесіне ілтипат көрсету, дәм-тұзды құрметтеу нышаны ретіндегі дастарқан иесіне, сол үйдің шаңырағына жақсы тілек білдіру рәсімі. Асқа қарады. а) *Аурдан айығып, бірте-бірте тамақ іше бастады.* ә) *Нәресте емшектен ерте шығып, тамақ ішті. Асқа қарамады. Ештеңе ішпей, құр аттанды, дәм-тұз татпады. Ас қызылшасы. өс. <лат. beta vulgaris> Тамаққа**

пайдаланылатын екіжылдық көкөніс дақылы. **Ас пісірім.** этн. *Екі-үш сағаттай уақыт аралығын білдіретін халықтық өлшем. Ас сода.* хим. *Қышқылтым дәмі бар, иіссіз, ақ түсті кристалды ұнтақ; натрий бикарбонаты. Астан қалды [шықты]. Уайым-қайғыдан, не науқас меңдеп асқа тәбеті болмады. Ас тұзы. Күнделікті тағамда, ас-суга пайдаланылатын тұздың түрі. Ас ұрсын! қарғ. Адал астың киесі атсын, обалы тисін. Ас ұстау. Ас-суды басқару, ие болу. Ас үстінде. Ас ішіп отырған кезде. Ас шығынын көтерді. Өлген кісінің асына керек сойыс пен бар қаражатын мойнына алды. Асын ішіп, аяғын тепті [туырлығын, текеметін тілді]. Жақсылыққа жамандық іс істеді, адал асын ішіп, қастандық қылды. Асына қылшық тұрмады. Шаң жуытпады, кір келтірмеді. Ас ішіп, аяқ босатар. Еңбек сүймейтін арам тамақ, жатып ішер.*

АС² зат. сөйл. **Асты** (көмекиі есім).

АС¹= ет. *Тамақ пісіру, әзірлеу.*

АС²= ет. 1. *Мойынға, шыққа арту, жоғарыға ілу.* 2. *Бір нәрсеге іліп өлтіру.*

АС³= ет. 1. *Бір жерден екінші жерге қарай өту, тауды, белесті басып әрі өрлеу.* 2. *Белгілі бір мөлшерлі саннан, жастан өту.* 3. *Биіктеу, ұзару, жоғары көтерілу.* 4. *Бір заттың белгілі бір нысанадан, биіктіктен жоғары өтіп кетуі.* 5. *Төгілу, артылу.* 6. *Көбею, қишею, үдеу.* 7. ауыс. *Біреуден-біреу артылу, озу, ерекшелену.* 8. ауыс. *Кеудесіне нан пісіп, асын-тасу, дандайсу.* 9. ауыс. *Шарықтау, шалқу, аспандау.* 10. ауыс. *Қиындықты жеңу, белгілі бір кезеңнен өту.*

Аса алмады. *Бір нәрсенің ықпалынан, біреудің айтқанынан шыға алмады, тек бағына берді. Асын жығылды. Артын кетті, артығырақ болды. Асып төгілді. Көкірек керіп, төкаптарланды. Асып түсті. Артылып кетті, озып кетті.*

АСА¹ [ар. عَصَا] зат. миф. 1. *Дуананың, діни-мифтік аңыздардағы пайғамбарлардың қолына ұстайтын ерекше таяғы.* 2. *Ұзын таяқ.* 3. *Дәрежелі адамдар (хан, би, қажы т.б.) қолына ұстайтын таяқ.* 4. *Балгер, сопылар ұстайтын таяқ.*

АСА² сын. *Артық, астам, көп.*

Аса жұрт. көне. *Туысқан ел, өз жұрты. Аса қымбат.* а) *Ерекше бағалы, асқан құнды.* ә) *Өте қажетті, тапшы, зару. Аса сілтеді. Шамадан тыс кетіп қалды, еркінсіп, артық кетті.*

АСА³ үст. *Өте, сонша, ерекше, тым.*

Аса бір. экспр. *Сондай бір, ерекше, асқан деген күшейткіш мағынаны білдіретін сөзқолданыс. Аса жаңа жұлдыздар.* астр. *Астрономиялық есептен алғанда кейінірек пайда болған жұлдыздар.*

АСА= ет. 1. *Ауызды толтыра тамақ жеу.* 2. ауыс. *Біреудің есесінен пайда табу, жем қылу.*

Асарын асап, жасарын жасады. *Көп жасап, дәурені өтті, көрер өмір қызығын көрді.*

АСАБА¹ зат. этн. *Байраққа, туға және найзаға тағылатын түсті баулар.*

АСАБА² зат. көне. *Тойды жүргізуші, басқарушы, дастарқан басшысы.*

АСАБА³ сын. көне. *Оспадар, топас, ұрда-жық.*

АСАБИЯТ зат. *Зорлық-зомбылықпен үстемдік етушілік.*

АСАҒЫШ сын. *Жемқор, тойымсыз.*

АСАДАЛ зат. этн. *Тамақ пен ыдыс-аяқ сақпалатын кебеже.*

АСАЙМУСА¹ зат. өс. сөйл. **Асаймусей.**

АСАЙМУСА² зат. көне. *Ұшына үшкір темір орнатқан таяқ.*

АСАЙМҮСЕЙ зат. өс. <лат. abelia> Биіктігі екі-үш метр болып өсетін, ұшақтас тұқымдасына жататын қатты бұталы өсімдік.

АСАЙ-МҮСЕЙ зат. 1. діни. Бақсылар тұтынаған сиқырлы мүліктердің жиынтық атауы. 2. жерг. Мойынға асынып не арқалап жүретін құрал-сайман, ұсақ-түйек заттар.

АСАЛЫ сын. Асасы бар, аса ұстаған.

АСАМ: бір асам. Ауыз толым тамақ.

АСА-МАСА = ет. сөйл. Асылу, асыңқырау.

АСАН: асан болар. жерг. Құл болар, қабыл болар. Асан қылды көне. Жақсы күннің шапағатын тигізді, адам баласын иетіне жеткізді.

АСАНА санск. зат. Йогода белгілі бір медитативті немесе терапевтік нәтижеге жету үшін қолданылатын арнаулы поза, тұла бойдың жатысы.

АСАНҚАЙҒЫ зат. Мұңға батушылық, сары уайымға салынушылық.

Асанқайғыға түсті [салынды]. Уайым жесді, күдер үзін, торықты. Асанқайғынды айтпай отыршы. Сарыуайымды айта берме, қайғыға салынба.

АСАНҚАЙҒЫЛАН = ет. Сары уайымға салыну.

АСАНҚАЙҒЫЛАНУ Асанқайғылан етістігінің қимыл атауы.

АСАНҚАЙҒЫЛЫҚ зат. Сары уайымға салынушылық.

АСАПШЫ зат. жерг. *Есенші.*

АСАР зат. этн. Біреудің үлкен, қауырт жұмысына көшіліктегі беретін көмегі, жәрдемді, үме.

Асар көбейсін. тілек. Қуаныш молайсын, ішіп-жемнің көбейсін. **Асар салысты.** жерг. Көмекке келді, көмектесті.

АСАР-АСПАС сын. Бір нәрсенің деңгейімен шамалас, азғана асатын.

АСАРЛА = ет. Көп болып жиылып қауырт жұмысқа кірісу, жәрдем беру.

АСАРЛАТ = ет. Жұртты қауырт жұмысқа, жәрдем беруге шақыру, көшілік көмегін пайдалану.

АСАРЛАТУ Асарлат етістігінің қимылауы.

АСАРШЫ зат. Біреудің қауырт жұмысына тегін көмек беретін жиынаға қатысушы адам.

АСАС: құйрық-бауыр асасты. этн. Құда түсу дәстүріне байланысты құйрық-бауыр жезу ырымын жасады.

АСАСИ [ар. اساسي] сын. сөйл. Негізгі, басты.

АСАТ [ар. أسد] зат. көне. Шілде айы.

АСАТ = ет. 1. Етті, майды көшілікке үлестіру. 2. ауыс. Малға жем-шөбін беру, алдына шөп салу.

Асатып жіберді. саят. Арнайы бапталамын қыран құсқа кесек етті қам күйінде, мұзды т.б. жұтқызып жіберді.

АСАТ = ет. Қиған екі ағаштың басын бір-біріне қашап ұстастыру.

АСАТАЯҚ¹ [ар. عصا] зат. Ұзын таяқ; аса.

АСАТАЯҚ² зат. муз. Дыбысты сілкітпін шығаратын қазақтың көне музыка аспабы.

АСАТАЯҚТЫ сын. Асатаяқ ұстаған, асатаяғы бар.

АСАТТЫР = ет. Құйрық-бауырды май қосып жегіздіру.

АСАТТЫРУ Асаттыр етістігінің қимылауы.

АСАТУ¹ зат. этн. Табақта қалған етті дастарқан басындағыларға бір-бір асатып өту дәстүрі.

АСАТУ² Асат етістігінің қимыл атауы.

АСАТУ³ Асат етістігінің қимыл атауы.

АСАТЫНАН үст. көне. Аяқ астынан, кенеттен, тосынан.

АСАУ¹ сын. 1. Жүген-құрық тимеген, үйретілмеген, тарпаң, бас білгі емес. // Асау ат, асау тай. 2. ауыс. Бетімен бұла өскен, ерке, тентек. 3. ауыс. Тыйымсыз, тауы шағылмаған, еркінсіп кеткен. 4. ауыс. Ерке, нағды, жалынды. 5. ауыс. Қатал, талапшы. 6. ауыс. Бұрқ-сарқ еткен, буырқанған, дүлей.

Асау бие. Сауылып үйретілген ұрғашы жылқы. Асауға құрық салғандай. Әуресі, машақаты көп, қиын. Асауға құрық салғандай шыңғырды. Азар да безер болып, ат-тонын ала қашты, шеніне жолатпады. Асауға тұсау. Тентек, шайпау мінезді, іс-әрекеті шалт мінез-құлықтарды жөнге салып, қалыпты қауымдық тәртіпке бойсұндыру. Асаудың құлағында ойнады. Асауға бас білдірді, шеберлік, ептілік көрсетті. Асау жүрек. поэт. Сезімтал, тосырқау жатырқауды көп біле бермейтін, албырт, беті қайтпаған жас көңіл. Асау қымыз. этн. Бес-ті қымыздан да ұзақ ашыған ащы қымыз. Асау мәстек. ойын. Бос керілген жіпке отырып, жерден таяқ алатын қазақтың ұлттық ойыны. Асау нардай. Тентек түйедей. Асау өңсі. Ырыққа бағынбай кеткен құлқын. Асау өзен. бейн. Таудан құлай аққан екітінмен ақ бұрқақ болып жатқан, асты тастақ өзен. Асау тайдай тулады. Қатты ашуланды, бұрқ-сарқ етіп қайнады. Асау үйрегі. Жүген-құрық тимеген, қолда ұсталыбаған жылқыны арнайы мініске үйрету.

АСАУ² Аса етістігінің қимыл атауы; ауызды толтыра тамақ жеу.

АСАУ-АЛЫБЫРТ сын. Қызу, ерке, тентек. **АСАУДАЙ** сын. 1. Асау сияқты. 2. Асау күйінде.

Асаудай [асаудайын] бұлқынды. Ырыққа көнбеді, қатты тулады.

АСАУДАЙЫН сын. поэт. Асаудай.

АСАУКӨК зат. этн. Қонақасы бергеннен кейін қонаққа өн салғызып, ойын ойнату дәстүрі; қонақкөде.

АС-АУҚАТ зат. сөйл. Тамақ, ішіп-жем, қоректік зат.

АСАУЛАН = ет. Асаудық мінез таныту, кеуде көрсету.

АСАУЛАНУ Асаулан етістігінің қимыл атауы.

АСАУЛЫҚ зат. 1. Жүген-құрық тимегендік, шалжестік. 2. ауыс. Өр мінезділік, тәкәппарлық, тентектік.

АСАУСУ Асаусы етістігінің қимыл атауы.

АСАУСЫ = ет. Мініс көрмей, біраз асаулыққа өдеттеніп қалу.

АСАУСЫН = ет. Асаудық танытқансу, бой бермегенсу.

АСАУСЫТ = ет. Мініске үйретпей, асаулыққа өдеттендіріп алу.

АСАУША үст. Асау сияқты, асауға ұқсас.

АСБАЗ зат. сөйл. Аспаз.

АСБАЗШЫ зат. сөйл. Аспаз.

АСБАПШЫ зат. сөйл. Аспаз.

АСБАСШЫ зат. сөйл. Аспаз.

АСБАСШЫЛЫҚ зат. сөйл. Аспаздық.

АСБАҒАН: асбаған қылыш. Асфahan қылыш.

АСБАҒАНИ сын. сөйл. Асфahanи.

АСБЕСТ [грек. asbestos] зат. мин. Сапалы, жылу жібермейтін, отқа, қышқыла төзімді, техникада көп қолданылатын талшықты, құрылымды минерал.

АСБЕСТИТ зат. тех. Жылылықты өткізбеу үшін және қышқыл төзімділігіне қолданылатын асбест талшығынан жасалған материал.

АСБЕСТОЗ зат. мед. Асбест өндіру орындарындағы минералды тозаңнан пайда болатын өкпе ауруы.

АСБЕСТИ сын. 1. Құрамында асбест бар, асбест өндіретін. 2. Асбесттен жасалған, асбесттен тоқылған.

АСБЕСТЦЕМЕНТ зат. құр. Асбесттің цементпен және сумен қосындысы.

АСБЕСТЦЕМЕНТТІК сын. Асбестцементтен тұратын, асбестцемент қосылған.

АСБҰЗЫЛ зат. жерг. Асхана.

АСБҰЗЫЛШЫ зат. сөйл. Дәм-тұз, тамақ. **АСБҰРШАҚ** зат. өс. <лат. pisum> Үлгі ірі, бұршақтар тұқымдасына жататын бір-жылдық немесе көпжылдық өсімдік.

АС-ДӨМ зат. сөйл. Дәм-тұз, тамақ.

АСЕПТИКА [грек. а – жоқ, емес, septikos – шірік] зат. мед. Дененің жарақаттанған және күйген жерін емдегенде ауру жұқтырмай, іріңдеп, шірүден сақтандыру әдісі.

АСЕПТИКАЛЫҚ сын. Асептикаға негізделген, асептика әдісімен іске асырылған.

Асептикалық консервілеу. физ. Өнімді жұқа қабатта жылдам, жоғары температурада зарарсыздандырып соң жылдам суытып, зарарсыздандырылған ыдыстарға құйып жабу.

АСЖАПАҒАҚ зат. өс. Жапырағы тамақ ретінде пайдаланылатын, еспе көкөніс.

АСЖАУЛЫҚ зат. жерг. 1. Ас орамал. 2. Дастарқан.

АСИЛЫҚ зат. Опасыздық, сатқындық.

АСИММЕТРИЯ [грек. asymmetria] зат. мат. Бөліктердің бір-біріне сай болмауы, симметриясыздық.

АСИМПТОТА [грек. asymptotos] зат. мат. Шексіз алыстатылған қисық сызықтың нүктесі барынша жақындай түсетін түзу.

АСИНДЕТОН [грек. asyndeton] зат. лингв. Сөйлемдердің жалғалық қолданбай-ақ интонациялық құрал арқылы өзара байланыс жасауы.

АСИНХРОНДЫ сын. Бір мезгілге, бір уақытқа сәйкес келмеушілік.

Асинхронды электр қозғалтқышы. тех. Электр энергиясын механикалық энергияға түрлендіруге арналған электр мәшинесі.

АСИСТОЛОГИЯ зат. мед. Жүрек бұлшық еті жиырылуының кенеттен төмендеуінен пайда болатын аритмияның бір түрі.

АСКАНИЯ зат. зоол. Биязы жүнді қой тұқымы.

АСКАНИЯЛЫҚ сын. зоол. Аскания тұқымына жататын.

АСКАРИДА [грек. askarides] зат. анат. Адамның ащы ішегінде болатын жұмыр құрт.

АСКАРИДОЗ [лат. ascariasis] зат. мед. Аскарида құрты арқылы пайда болатын іш ауруы, жылдан құрт ауруы.

АСКАРИТ зат. хим. Көміртек диоксидін сіңіру үшін пайдаланылатын сілті балқымасы сіңірілген асбест.

АСКЕДІ зат. жерг. Асқабақ.

АСКЕТ [грек. asketes] зат. діни. Аскетизмге берілген адам.

АСКЕТИЗМ зат. діни. Адам немесе діни мұраттарға қол жеткізу мақсатында талап-тілекті қанағаттандырудан өзін-өзі шектеп, қатаң ынсап шеңберінде тіршілік етушілік, тақуашылық.

АСКЕТТІК сын. діни. Аскетке тән, соған қатысты.

АСКИЯ зат. фольк. Әския.

АСКОМИЦЕТТЕР [лат. ascomycetes] зат. биол. Жоғары сатыдағы қалталы саңырауқұлақтар класы.

АСКОРБИН [грек. а – жоқ, емес, лат. scorbutus – дінгене күрқұлақ]: **аскорбин қышқылы**. биохим. *Қышқыл дәмді, суда еритін, иіссіз дәрумен, дәмді, ақ ұнтақ.*

АСКОФЕН зат. мед. *Аспирин, фенацетин, кофеин қосындысынан жасалған дәрі.*

АСКОХИТОЗ зат. биол. *Дәнді-бұршақты дақылдарда кездесетін грибтік ауру.*

АСКӨК зат. өс. <лат. anethum> *Көк балауса күйінде тамаққа пайдаланатын, шатыршағұлділер тұқымдасына жататын біржылдық бақша дақыл.*

АСҚАБАҚ зат. өс. <лат. cucurbita> *Мал азығы және тамақ ретінде пайдаланылатын ірі жемісті бақша өсімдігі.*

Асқабақ тұқымдасы. <лат. cucurbitaceae> бот. *Қос жарнақты бір және көпжылдық шөптесін өсімдіктер.*

АСҚАБАҚТАЙ сын. эмоц. *Көлемі, үлкендігі асқабақ тәрізді, үлкен.*

АСҚАБАҚША үст. *Асқабақ тәрізді, асқабақ сияқты.*

АСҚАЗАН¹ зат. анат. <лат. ventriculus> *Ас қорытатын мүше.*

Асқазан аурулары. мед. *Өңеш пен он екі елі ішек аралығына орналасқан ас қорыту мүшесінің қалыпты қызметінің бұзылуы.*

АСҚАЗАН² зат. жерг. *Ас үйі, асхана.*

АСҚАЗАНСЫЗ сын. *Асқазанның қатысысыз.*

АСҚАҚ сын. 1. *Биік, заңғар, зәулім; асқар.* 2. ауыс. *Өркөкірек, менмен, тәкаппар.* 3. ауыс. поэт. *Шарықтаған, шалқыған, шабытты.* 4. ауыс. *Жоғары, ұлы, өр, паң.* 5. ауыс. *Бейнелі, көркем, әдемі.* 6. ауыс. *Әдемі, сілу.*

Асқақ сезім. поэт. *Ұсақшылықтан ада биік сезім.*

АСҚАҚСЫЗ сын. *Менмендігі жоқ, өр көкірек емес.*

АСҚАҚТА= ет. 1. *Жоғары көтерілу, биіктеу, аспандау.* 2. *Қоңілі көтерілу, қуаттану.* 3. поэт. *Шарықтау, шалқу, шырқату.* 4. ауыс. *Дандайсү, менменсу, көзінің еті өсу, тәкаппарлану.*

АСҚАҚТАТ= ет. 1. *Шарықтату, аспандауып өрлету.* 2. *Дандайсүту, басындыру.*

АСҚАҚТАТУ *Асқақтат етістігінің қимыл атауы; биіктету, жоғарылату, аспандату.*

АСҚАҚТАУ *Асқақта етістігінің қимыл атауы.* 1. *Жоғары көтерілу, аспандау, шарықтау.* 2. ауыс. *Дандайсү, тәкаппарлану.*

АСҚАҚТАУШЫ зат. *Дандайсүші, менменсүші, тәкаппарланушы.*

АСҚАҚТАУШЫЛЫҚ зат. *Дандайсүшілік, тәкаппарланушылық.*

АСҚАҚТЫ сын. 1. поэт. *Аспандап шалқыған, көтеріңкі.* 2. ауыс. *Тәкаппар, өр.*

АСҚАҚТЫҚ зат. 1. *Өр көкіректік, паңдық, тәкаппарлық.* 2. ауыс. *Астамшылық, дандайсүшілік.* 3. ауыс. *Жігерлік, өрлік.*

АСҚАҚТЫЛЫҚ зат. филос. *Өзінің мәні мен мазмұны жағынан қасиетті, тұлғалы боп көрінетін табиғат пен қоғам өміріндегі құбылыстарға адамның ерекше қатынасын бейнелейтін эстетикалық категория.*

АСҚАҚШЫЛ сын. *Жігерлі, көтеріңкі, шабытты.*

АСҚАЛАҚТА= ет. сөйл. *Асқақтау, асып-тасу.*

АСҚАН үст. *Аса, тым, зор, өте.*

Асқан мен тасқан. *Байлығымен, билігімен үстемдік етіп, көкірек көтергендер, мансапқа мас болғандар.*

АСҚАНДЫҚ зат. 1. *Артылушылық, ба-*

сым болушылық. 2. ауыс. *Асып-тасқандық, тәкаппарлық.*

АСҚАН-ТАСҚАНДЫҚ зат. *Асып-тасушылық, астамшылық.*

АСҚАР сын. 1. *Заңғар, зәулім, биік.* 2. поэт. *Бір нәрсенің ең биігі, шыңы.*

Асқар бел [тау, қорған]. *Арқа сүйер тірек, сүйеніш. Асқардан келді. жерг. Ойламаған, күтпеген жерден келді.*

Асқар тау, шалқар көл. *Алыс жол, қиын-қыстау асу, ұзақ сапар. Асқар тауы құлады. Ең жақын жанашырынан, тірегінен айырылды.*

АСҚАРАЛЫ сын. поэт. 1. *Заңғар, зәулім, биік.* 2. ауыс. *Ұлы, орасан, зор.*

Асқаралы таудай көрді. *Алып тұлғалы, зор денелі деп білді.*

АСҚАРДАЙ сын. *Асқар тәрізді, биік.*

АСҚАРЛА= ет. *Биікке көтерілу, шарықтау, самғау.*

АСҚАРЛЫ сын. *Заңғар, зәулім, биік.*

АСҚАРЛЫҚ зат. *Биіктік, зәулімдік.*

АСҚАРПАЗ зат. жаңа. *Альпинизммен айналысатын адам.*

АСҚАРШЫЛ сын. *Шарықтағыш, шалқығыш, асқақ.*

АСҚАСЫҚ зат. *Ас алып ішуге арналған, шай қасықтан үлкендеу қасықтың түрі.*

АСҚАТЫҚ зат. этн. *Ішін-жем, тамақ.*

АСҚАТЫҚСЫЗ сын. *Ас-ауқатсыз, тамақсыз.*

АСҚОРЫТУ зат. анат. *Тамақтың құрамындағы күрделі қоректік заттардың асқорыту жүйелерінде механикалық, химиялық және биологиялық жолмен өңделіп, ағзаға бейімделген қарапайым түрге айналып сіңуі.*

Асқорыту бездері. анат. *Асқорытуға қажетті ферменттері мол, асқорыту сөлін бөлетін бездер. Асқорыту жүйесі*. анат. <лат. sistema digestorium> *Ағзаны қоректік заттармен қамтамасыз ететін мүшелердің біртұтас жиынтығы. Асқорыту мүшелері*. анат. *Ағзаның асқорыту қызметін атқаратын бөлігі.*

АСҚЫЗ= ет. *Қазан көтертін, ас әзірлету.*

АСҚЫЗУ *Асқыз етістігінің қимыл атауы.*

АСҚЫН сын. *Пәрменді, қарқынды.*

АСҚЫН= ет. 1. *Аурудың күшеюі.* 2. *Үдей түсу, ұлғаю.* 3. ауыс. *Шиеленісу, ұшығу.* 4. ауыс. *Дандайсү, тәкаппарлану.*

Асқынған конъюнктивит. мед. *Көздің дәнеркер қабығының ауру тудыратын микробтар мен вирустардың әсерінен қабынып, тез өршітін сырқаты. Асқын инфляция*. экон. *Ерекше ірі ауқымдағы инфляция. Асқын өткізгіш*. тех. *Заттың ең жоғары температурадан ең төмен температурада жоғары электр өткізгіштік күйіне қошуі. Асқын салмақ*. физ. *Үдемелі қозғалып келе жатқан күрделі жүйенің жеке бөліктерінің бір-біріне жасайтын қысымы.*

АСҚЫНҒАНДЫҚ зат. *Өршігендік, күшейгендік, меңдегендік.*

АСҚЫНҒЫШ сын. *Тез күшейгіш, ұлғайғыш.*

АСҚЫНДА= ет. 1. *Ауруы күшею, меңдеу.* 2. *Үдей түсу, даму, өршу.* 3. ауыс. *Шектен шығу, дандайсү.* 4. поэт. *Шарықтау, шалқу.*

АСҚЫНДАН= ет. *Үдеу, өршу, күшею.*

АСҚЫНДАТ= ет. *Күшейту, шарықтауып дендеу.*

АСҚЫНДАУ *Асқында етістігінің қимыл атауы; күшею, дендеу.*

АСҚЫНДЫР= ет. 1. *Ауруды еселендіріп алу.* 2. *Істі насырға шартыру, шиеленістіре түсу.* 3. *Үдету, дамыту, күшейту.*

Асқындырып алды. *Одан әрі ауырлатып алды, үдетіп алды.*

АСҚЫНДЫРУ *Асқындыр етістігінің қимыл атауы; күшейту.*

АСҚЫНСУ зат. хим. *Тұрақтандырушы қоспалары бар сутек пероксидінің концентрациялы (30%-ке жуық) сулы ерітіндісі, тотықтырғыш зат.*

АСҚЫНТ= ет. *Сырқатты, дертті күшейтіп алу.*

АСҚЫНУ *Асқын етістігінің қимыл атауы; күшею, меңдеу.*

АСҚЫНУШЫЛЫҚ зат. *Асқынып кетушілік, шектен шығушылық.*

АСҚЫНЫС зат. 1. мед. *Аурудың асқынуы.* 2. *Күшейіп кеткендік, асқынушылық.*

АСҚЫСЫЗ: *іске ақсысыз*. *Болымсыз, керексіз, қонымсыз, жарамсыз.*

АСҚЫШ: *құлақ асқыш*. *Тіл алғыш, тыңдағыш.*

АСЛАМКА зат. балықшар. *Көбінесе жүк тасуға пайдаланылатын қос дүңгекті желкенді кемелің бір түрі.*

АСМАЛДЫҚ зат. жерг. *Әшекейлеген түйе жабуы, түйе кешімі.*

АСМАР: *асмар ету*. *көне. Аманат ету, табыстау, тасыру.*

АСПА¹ зат. 1. *Бір нәрсені асып, іліп қоятын ағаш, жіп.* 2. *Койлек, шолақ комбинезон, шалбар сияқты киімдердің иыққа асылып келіп алдыңғы жағынан түймеленетін жері, ілгіші.*

Аспа тамыр. бот. *Өсімдіктің қосалқы тамыры.*

АСПА² зат. көне. *Аспақ.*

АСПА³ сын. *Глулі, асатын, керетін.*

Аспа аңғар. а) *Табаны негізгі аңғардың табанынан биік орналасқан қапталдық аңғар.* ә) *Жағалау жарқабағында, теңіз деңгейінен біршама биіктікте күрт аяқталатын аңғар. Аспа мұздық*. геогр. *Құлама беткейлердің жоғарғы бөлігіндегі кішкене ойыстарда орналасқан тау мұздықтары.*

АСПАБЕСІК зат. этн. *Төбеге жіп, арқанмен іліп қойылатын тербелмелі бесік.*

АСПАЗ [ир. اَسْپَاز] зат. *Тағам дайындайтын адам, аспазшы.*

АСПАЗДЫҚ сын. *Ас дайындауды кәсіп етушілік, аспаз болушылық.*

АСПАЗШЫ зат. сөйл. *Аспаз.*

АСПАЗШЫЛЫҚ зат. сөйл. *Аспаздық.* **АСПАЙ-САСПАЙ** үст. *Байыппен, асықпай, жай, ақырын.*

АСПАҚ зат. көне. *Дар ағашы, жазалау құралы.*

АСПАҚТА= ет. *Көтеріп, аяғын жерге тигізбей байлап қою.*

АСПАҚТАУ *Аспақта етістігінің қимыл атауы.*

АСПАЛА¹= ет. көне. *Кежімдеп, сәнден жүк арту.*

АСПАЛА²= ет. *Аспанда, биікте.*

АСПАЛЫ сын. *Асулы, асып қоятын, ілулі.*

Аспалы айшық. кен. *Кен қазбасының көлбеу бұрыштарын өлшейтін аспап. Аспалы бесік*. этн. *Аспабесік. Аспалы жол. Базаналар арқылы тартылған, болат арқан бойымен қозғалатын жүк пен жолаушыларды тасымалдайтын көлік түріне арналған жол. Аспалы көпір*. негізгі көтергіш конструкция қызметін сым, кабель, болат қанат, топсалы шынжыр сияқты иілмелі элементтер атқаратын, өтпе бөлігі соларға асылып тұратын көпір. **Аспалы өрнек**. этн. *Кілем өрнегі. Аспалы өсімдік*. биол. *Арнайы, аспалы ыдыстарда өсіруге арналған өсімдік.*

Аспалы траектория. өск. *Көтерілу бұрышында неғұрлым алыс қашықтықтан үлкен бұрыш алатындай траектория. Аспалы шам*. *Төбеге, биікке іліп қойылатын шам.*

АСПАН [ар. *آسمان*] зат. *Тобедегі атмосфералық кеңістік, көк, әуе.*

Аспан айналып, жерге түскен [шілде] ыстық. *Өте ыстық, аңызға айтап, шілденің қатты қапырық күні. Аспан айналып жерге түскендей. Өте ыстық, тым қапырық. Аспан айныды. Бұлт басты, бұлттанды, жаңбыр таянды. Аспан айырылып, жер қопарылатындай. Дүние құрып кететіндей, ақырзаман орнайтындай. Аспан алақандай, жер тебінгідей болды. Бәрі қиындап, күрделеніп кетті. Аспан аңыздары. Астрономиялық аңыздар. Аспан аптап, күн шыжыды. Аңызға ыстық, қапырық болды. Аспан асты. а) Көк жүзі. ә) Кең дүние, жер беті. Аспан асты кең. поэт. Бұл жер болмаса басқа бір жер (орын) табылады, бірдеңе етіп күн көруге болады деген мағынада. Аспан асты қуыс. бейн. Жер беті кең. Аспан ашылды. а) Бұлт сейілді, жауын-шашын басылды. ә) поэт. Көңілдегі кірбің кетті, ашуы, реніші, құмәні тарқады; басына жасқы күн орнады, ауыртпалықтан арылды. Аспан әлемі. Әуе кеңістігі. Аспанға көтерді. Әбден мақтады, асыра дәріптеді. Аспанға [аспаннан] қарады. Құр кеуде көтерді, менменсіңді, тәкаппарланды. Аспанға қолы жеткендей. Болып-толғандай, кеудесін көтерді, дандайсыды. Аспанға тырысты. Ілгері ұмтылды, өсті. Аспанға ұшса да, жерге батса да жоқ қылады // Аспанға ұшса, аяғынан тартады, жерге кірсе, желкесінен тартады. Қайда кетсе де құртады, тірі қоймайды. Аспанға ұшсам, қанатым талады, жерге түссем, Жалайыр Шора алады. Қайда барсам да құтқармайды, қолға түсіреді. [Шора –қыран құстың «тілі» (бабын) білген, қыран құстарды, түз бүркіттерді торға түсіріп,шырмаудың асқан шеберлігімен аты аңызға айналған құбегі]. Аспанға шықты. Даңқы шалқыды, атағы жайылды. Аспандағы айға қол созды. Шамасы келмейтін іске ұрынды, қолдан келмеске, қол жетпеске ұмтылды. Аспандағы жұлдызды алумен бірдей [тең]. Өте қиын, мейнатты, азатты. Аспандағы күс ұшуын, жел есуін тоқтатты. Тып-тыныш болды, меңіреу тыныштық орнады. Аспан денесі. астр. Күн және оны айналып жүретін планета серіктері. Аспан денесінің орбитасы. астр. Ғарыш кеңістігіндегі аспан денесінің қозғалу траекториясы. Аспанды алақандай, жерді тебінгідей етті. а) Жер дүниені тарылтты деген мағынада. ә) Жан алқыма алды, тықсырып, қыспаққа алды, апиысын қуырды. Аспанды тастап жібер [құлат]. Құшті болсап, байқап көр, қолыңнан келгенін аяйба. Аспан координаттары. астр. Аспан кеңістігіндегі шырақтардың орнын анықтауға қолданылатын сандар. Аспан күмбезі. Аспан кеңістігі, әлемі. Аспан күңгірт. Бұлт торлаған, бұлтты. Аспан кірледі. бейн. Аспанды бұлт басты, бұлттанды. Аспан мен жердің арасы. Жан-жақ, айнала. Аспанмен таласқан [бой таласқан, тайталасқан, тілдескен, тірескен]. Зәулім, заңғар, биіктігі көкке жеткендей. Аспан меридианы. астр. Аспан күмбезінің солтүстік нүктесінен оңтүстік нүктесіне қарай тас төбе мен табан ұстағы нүктелерді және дүние осін ойша басып өтетін сызық. Аспан механикасы. астр. Астрономияның Күн жүйесі денелерінің қозғалысын зерттейтін бөлімі. Аспаннан бауырсақ жауу. Ойламаған жерден, кенеттен жақсылық болу, олжаға тап болу. Аспаннан түскендей. а) Ойда жоқта тап болған, тосыннан, кенеттен пайда болған. ә) Түк білмегендей, ешнәрсе болмағандай. Аспаннан түскен төрт кітап. діни. Діни ұғым бойынша, төрт пайғамбар иеленген төрт кітап болыпты-мыс. 1. Тұрат 2. Зәбір – Дәрунтің, 3. Інжіл – Исаның, 4. Құран – Мұхаммедтің кітабы. Сол діни ұғым бойынша Адам ата арқылы 10 кітап, Шис (Сиф)*

арқылы 50 кітап, Ыдырыс пайғамбар [Енох] арқылы 30 кітап, Ыбрайым [Абрам] арқылы 10 кітап дүниеге келіпті-мыс. Аспаннан тілегені [іздегені] жерден табылды. Алыстан іздегені аяқ астынан табыла кетті. Аспан сферасы. астр. Практикалық астрономия есептерін шешуге пайдаланылатын көкейкі сфера. Аспан тастары. астр. <грек. meteorus> **Метеорлар.** Аспан [-ның түбі] тесіліп кеткендей. Қатты, толассыз, екпінді болған жауын-шашын кезінде айтылады. Аспан шайдай ашық. Бұлтсыз көк аспан. Аспан шайдай ашылды. Бұлт тарады, көкте бір шөкім бұлт қалмады. Аспан шырақтары. астр. Жерді айналып жүретін аспан денелері, Күн системасы. Аспанды ашық болсын тілек. Жаманылық көрме, төбеге бұт айналысы.

АСПАЛЫ-ТӨКПЕЛІ сын. Молшылықты, мол байлықты.

АСПАНДА = ет. 1. Жоғары көтерілу, самғау. 2. Ұзару, бійктеу. 3. ауыс. Шарықтау, шалқу, қүйқылжу. 4. ауыс. Кеуде көтеру, менменсу, дандайсу.

АСПАНДАЙ сын. Аспан сияқты, аспан тәрізді.

АСПАНДАС = ет. Аспанмен таласу, көкпен жаласу.

АСПАНДАТ = ет. 1. Бійктету, жоғары қарату. 2. ауыс. поэт. Шарықтау, шалқыту, әуелету. 3. ауыс. Көкке көтеру, дәріптеу.

АСПАНДАУ Аспанда етістігінің қимылауы; самғау, шарықтау.

АСПАНИ¹ сын. ескі. кіт. Аспандаған, шарықтаған.

АСПАНИ² сын. сөйл. **Асфәһани.**

АСПАНКӨК зат. өс. Альпілік, субальпілік ендікте өсетін, гүлжасырақтарының түсі аспан тәрізді ашық көк, тостағанысары, биіктігі 5-10 см-дей, әдемі көк гүл.

АСПАН-КӨК зат. поэт. **Аспан.**

АСПАНСЕРІК зат. жаңа. Ұшақтағы жолдаушыларға қызмет көрсететін адам, стюардесса.

АСПАНСУ Аспансы етістігінің қимыл атауы.

АСПАНСЫ = ет. Кеуде көтеру, тәкаппарсу, менменсу.

АСПАНСЫТ = ет. Әуелету, аспандату, шалқайту, көкке көтеру.

АСПАНСЫТУ Аспансыт етістігінің қимыл атауы.

АСПАП [ар. *أصباپ*] зат. 1. Қолмен істелетін жұмысты орындауға керекті құрал-сайман, керек-жарақ. 2. Өлшеу, бақылау, қондырғыларды басқару, технологиялық процестерді реттеу және т.б. мақсаттарға арналған құрылғы, машинаның атқару механизмі. 3. Құрал-жабдық, кітап. 4. Музыкалық құрал.

Аспаптар панелі. инф. <ағыл. toolbar> Windows жүйесінің әрекеттерді орындау бағдарламалары орналасқан басқару тақтасы.

АСПАПКЕР зат. Құрал-сайман жасайтын, аспан әзірлейтін адам.

АСПАП-ҚҰРАЛ зат. Құрал-жабдық.

АСПАПСЫЗ сын. Құралсыз, арнайы жабдықсыз.

АСПАПАЛ = ет. муз. Музыкалық шығарманың аспан түріне қарай бөлініп жазылуы.

АСПАПАУ зат. муз. Музыкалық шығарманы үрмеді, ішекті халық аспаптарына немесе симфониялық оркестрдің құрамына сай лайықтап, әр аспапқа бөліп жазу әдісі.

АСПАПАУШЫ зат. муз. сөйл. Шығарманы халық аспаптарына не симфониялық оркестрге лайықтаушы, әр аспапқа бөліп жазушы.

АСПАПТЫ сын. Аспаптың көмегімен, аспап арқылы.

АСПАПТЫҚ сын. Аспаптен орындалатын, аспапқа тән.

Аспаптық бағдарламалық жасақтама. инф. <ағыл. support software> Жалпы бағдарламалық жасақтар құраушыларын даярлауға арналған бағдарламалар жиыны. **Аспаптық дербес компьютер.** инф. Бағдарламаларды жүзеге асыратын, компьютер жүйелерін жобалайтын дербес компьютер. **Аспаптық жүйе.** инф. <ағыл. support system> Мамандар аспап ретінде пайдаланатын бағдарламалық, бағдарламалық-техникалық құралдар кешені. **Аспаптық музыка** [шығарма]. Музыкалық аспаптарда орындау үшін жазылған шығарма.

АСПАПШЫ¹ зат. өнер. Құрал-сайман, аспап жасаушы шебер.

АСПАПШЫ² зат. 1. Музыка аспабында ойнаушы. 2. ауыс. Шебер, білікті.

АСПАРА зат. өс. <лат. chesneua> Бұршақ тұқымдасына жататын шоптесін өсімдіктер.

АСПАРАГИН зат. хим. Азоттық зат алмасу қосындыларынан шығатын органикалық зат.

Аспарагин қышқылы. биол. Протоаминдерден басқа барлық ақуыздардың құрамына енетін, алмасатын амин қышқылы.

АСПАРАГУС [лат. asparagus] зат. өс. Үй ішінде сәндік үшін өсірілетін, қояншоп тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

АСПА-ТӨК сын. Ағыл-тегіл молшылық.

АСПА-ТӨКПЕ сын. сөйл. Аспа-төк, аспақ молшылық.

АСПА-ТӨКПЕЛІК зат. Аспа-төк болушылық.

АСПАҒАНИ: асфәһани қылыш. көне. Исфәһан қаласында жасалған, бағалы сәнделетін парсы қылышы.

АСПАШАМ зат. Жарық беруге арналған, бірнеше шыраданнан (лампа) тұратын әшекейлі аспалы шам.

АСПЕКТ [лат. aspectus] зат. ғыл. Белгілі бір мәселе, құбылыс, факт жөніндегі айрықша көзқарас, бағыт.

АСПЕКТОЛОГИЯ [лат. aspectus – түр, грек. logos – ілім] зат. лингв. Лингвистикадағы етістіктің түрлік формаларын және олардың мағыналығын зерттейтін грамматиканың саласы.

АСПЕРГИЛЛ [лат. Aspergillus] зат. бот. Аскомицет тобына жататын саңырауқұлақтар.

АСПЕРГИЛЛЕЗ зат. мед. Күркетауық, тауық, үйрек, қаз және жабайы құстардың тыныс мүшелерінің жұқпалы ауруы.

АСПЕТТЕ = ет. сөйл. **Әспетте.**

АСПИД¹ [грек. aspis] зат. зоол. Тропикалық, субтропикалық өңірде болатын улы жыланның түрі.

АСПИД² [грек. aspis] зат. геол. Көп қыртысты қара минерал.

АСПИДТІ сын. геол. Аспиді бар, аспид араласқан.

АСПИРАНТ [лат. aspirans] зат. ғыл. Аспирантурада оқитын адам.

АСПИРАНТТЫҚ сын. ғыл. Аспирант кездегі, аспирантураға қатысты.

АСПИРАНТУРА зат. ғыл. Соңында диссертация қорғау мен ғылым кандидаты ғылыми дәрежесі алынатын ғылыми-зерттеу институттарындағы немесе жоғары оқу орындарындағы профессорлық және ғылыми мамандарды дайындау жүйесі.

АСПИРАТА [лат. Aspirata] зат. лингв. Көмейлік дауыссыз дыбыстар.

АСПИРАТОР [лат. aspirare] зат. Өндіріс орындарындағы ауаның құрамындағы шаңды бөліп алуға арналған құрылғы, қондырғы.

АСПИРАЦИЯ [лат. aspiratio] зат. 1. Жұтыну актісінің бізге салдарынан тыныс алған кезде тыныс жолына тамақ қалдықтарының, қанның түсуі. 2. Дене қуысынан ауаны немесе сұйықты арнаулы аспаптармен сорып алу. 3. Технологиялық жабдықтардың жұмысынан, жұк түсіру-түю кезінде және т. б. жұмыстардан бөлінетін шаңды және басқа зиянды заттарды бөліп шығару.

АСПИРИН [нем. Aspirin] зат. мед. Дене қызуы қайтаратын, ауруды басатын дәрі; ацетилсалицил қышқылы.

АСПЫРАҚТА = ет. сөйл. Шектен шығу, асқақтау, дандайсу.

АСР зат. діни. 1. Намаздігер, екінді намаз уақыты. 2. Аср суресі Құран көршінің жүз үшінші суресі.

АСС [лат. assis] зат. экон. Көне рим тұсындағы салмағы 327 гр римдік фунтқа тең мыс ақша.

АССА үст. Мықтағанда, әрі кеткенде.

АССАФАТ зат. өс. сөйл. **Көкморас.**

АССАЛАУМАФАЛЕЙКҮМ² зат. өс. сөйл. **Сәлемшооп.**

АССАЛАУМАФАЛЕЙКҮМ² [ар. السلام عليكم] од. Көбіне ер адамның амандық сұрасуы, құрмет көрсете сәлемдесуінде айтылатын сөз.

АССАМБЛЕЯ [франц. assemblee] зат. қоғ. 1. Халықаралық ұйым мүшелерінің жалты қоғамдық жиналысы. 2. Мемлекеттік немесе халықаралық ұйым атауы.

АССАСИН зат. тар. 1. Орта ғасырларда және бүгінде де кеңінен таралған исмаилит-низариттердің атауы. 2. XIV ғасырларда италиян, француз және басқа да еуропа тілдерінде кісі өлтіруші мағынасында қолданылған атау.

АССИБИЛЯЦИЯ [лат. assibilation] зат. лингв. Дауыссыз дыбыс пен ызың дауыссыз дыбыстың өзара алмасуы.

АССИГНАЦИЯ [франц. assignation] зат. тар. Ерте кезде Ресейде ақша орнына жұмсалған қағаз.

АССИГНОВАНИЯ зат. қаржы. Кәсіпорындар мен мекемелерге міндеттерін атқаруға берілген ақша қаражаттары.

АССИМИЛЯЦИЯ [лат. assimilatio] зат. ғыл. 1. Саны аз, саяси-әлеуметтік ахуалы төмен халықтың өзінен саны көп, қуаты күшті халықтың ықпалымен сол халықтың құрамына сіңіп, жұтылып кету құбылысы. 2. лингв. Дауыссыз дыбыстардың бір-біріне ықпалы, қатаң дауыссыздан кейін қатаң, қың дауыссыздан кейін қыңның келуі. 3. биол. Жасушаларға жаңадан енген заттардың сол ағзаға бейімделіп өзгеруі. 4. геол. Магманың өзін сыйыстырушы іргелес жатқан тау жыныстарымен әрекеттесу (балқыту, еріту, сіңіру т.б.) процесі.

АССИМИЛЯЦИЯЛА = ет. ғыл. Ағзаға енген заттарды өзіне бейімдеп өзгерту, сіңіру.

АССИМИЛЯЦИЯЛАН = ет. Өзгеріске түсіп, өзгеше түр алу.

АССИМИЛЯЦИЯЛАНУ Ассимиляциялану етістігінің қимыл атауы.

АССИМИЛЯЦИЯЛАУ Ассимиляциялау етістігінің қимыл атауы. 1. Бір халықтың екінші халыққа сіңуі. 2. Өзіне бейімдеп, өзгерту.

АССИМИЛЯЦИЯЛАУШЫ зат. Ассимиляцияға түсіруші.

АССИРИОЛОГИЯ зат. тар. Месопотамияның бұрынғы мезгілдерінің тарихы, мәдениеті жөніндегі ғылым.

АССИРИЯЛЫҚ зат. Бірқатар Таяу Шығыс елдеріне бытырай қоныстанған халық аты.

АССИСТЕНТ [лат. assistens] зат. ғыл.

1. Профессор, дәрігердің ғылыми жұмыс немесе операция жасаудағы көмекшісі. 2. Жоғары оқу орындарындағы кіші оқытушы немесе емтихан алушының көмекшісі. 3. өск. Ту ұстаушының қасына қойылатын екі адамнан құралған құрметті қарауыл.

АССИСТЕНТТІК сын. ғыл. Ассистентке тән, ассистентке қатысты.

АССОНАНС [франц. assonance] зат. әдеб. Өлең жолдарында сөз басындағы дауысты дыбыстардың ұйқасуы.

АССОРТИ [франц. assorti] зат. 1. Арнайы таңалып алынған қоспа, жиынтық (әдетте азық-түлік). 2. Осындай араластырма, жинақталған зат.

АССОРТИМЕНТ [франц. assortiment] зат. Іріктеп, талғап алынған әртүрлі заттармен тауарлардың, сұрыптардың жиынтығы; түр-жинақ.

АССОРТИМЕНТТІ сын. Түрі көп, алуан-түрлі, әртүрлі.

АССОЦИАЦИЯ [лат. associatio] зат. 1. қоғ. Іс-әрекеттің бір тектестігіне қарай жеке адамдардың, мекемелердің, ұйымдардың ерікті түрде біріккен одағы. 2. психол. Адам санасында болатын жеке психикалық процестердің арасындағы байланыс. 3. хим. Зат молекулаларының (немесе иондарының) екілеп, үшлеп қосылуынан тұратын химиялық құбылыс.

АССОЦИАТТАР зат. хим. Сұйық немесе газ фазасындағы иондар не молекулалар тобы.

АССОЦИАЦИЯЛАН = ет. Ассоциацияға түсу, бірігу, құрастырылу.

АССОЦИАЦИЯЛАНУ Ассоциациялану етістігінің қимыл атауы.

АССОЦИАЦИЯЛЫ сын. Ассоциациясы бар, ассоциацияға біріккен.

АССОЦИАЦИЯЛЫҚ сын. Ассоциацияға тән, ассоциацияға қатысты.

АС-СУ зат. Қоректік ішіп-жем, тамақ, дәм.

Ас-судан қалды. Уайымның не науқастың салдарынан қатты жүдеп, тамаққа тәбеті шартпады. **Ас-су ұстады.** Қазан-ошаққа иелік етті.

АС-СУЛЫҚ сын. Ас-суға арналған, ас-суға лайық.

АС-СУСЫЗ сын. Ішіп-жемсіз, тамақсыз, нәрсіз.

АССУТТІГЕН зат. өс. <лат. Lactuca> Күрделі гүлділер тұқымдасына жататын бір және көпжылдық өсімдіктер.

АССЫЗ сын. Ішіп-жемсіз, нәрсіз, тамақсыз.

АССЫЗДЫҚ зат. Ас-сусыздық, ішіп-жем, тамағы жоқтық.

АССЫЗ-СУСЫЗ сын. Ішіп-жейітін жоқ, азық-түліктен мақұрым.

АСТА үст. сөйл. **Әсте.**

АС-ТАҒАМ зат. Ішіп-жем, тағам.

АСТАҒЫПЫРАЛЛА од. сөйл. **Астапыралла.**

АСТАЗИЯ [көне грек. а – емес, жоқ, stasis – тұру, тұрып қалу] зат. мед. Жүйке жүйесі аурулары нәтижесінде адамның тұрып тұру қабілетін жоғалтуы.

АСТАЙ сын. Ас тәрізді, ас сияқты.

АСТАҚТАЙ зат. Нан жасауға, көкөніс тұрауға және т. б. азық-түлікті өңдеуге арналған тақта.

АСТАМ¹ сын. Өктем, асқақ, үстем, басымырақ.

АСТАМ² үст. Белгілі бір мөлшерден, шамадан артық, көп.

АС-ТАМАҚ зат. сөйл. **Ас-дәм.**

АСТАМДАЙ сын. сөйл. Астамырақ, көбірек.

АСТАМДЫҚ зат. 1. Шектен шығушылық, артық кетушілік. 2. **Астамшылық** (қанағат тұтпаушылық). 3. жағымды. Артықшылық, басым түсушілік.

Астамдық істеді. Өктемдік көрсетті, әлім-жеттік жасады.

АСТАМСУ Астамсы етістігінің қимылатауы.

АСТАМСЫ = ет. Кеудесін керу, тәкаппарлану.

АСТАМСЫН = ет. Менмендік таныту, өркөкіректену, астамсып қарау.

АСТАМШЫЛ сын. 1. Дандайсыған, кекірейген, кесір. 2. Өктем, асқақ.

АСТАМШЫЛДЫҚ зат. Кесірлік, астамшылық.

АСТАМШЫЛЫҚ зат. 1. Діни наным бойынша Құдай алдында күпір жасаушылық, асылық. 2. Қанағат тұтпаушылық. 3. Асыра айтушылық, артық кетушілік.

Астамшылық жасады. Асылық қылды, қарсылық білдірді, алдынан кесіп өтті.

АСТАНА¹ [ир. **أستانه**] зат. 1. Мемлекеттің әкімшілік, саяси орталығы, бас қаласы. 2. стиль. Бір нәрсенің кең тараған, шоғырланған, орны, орталығы, шыққан жері.

АСТАНА² зат. көне. 1. Ел, жұрт, қауым. 2. ауыс. **Бас, тұрақ, пана, тұғыр.**

Астана жұрт [халық]. көне. а) Ұлы қауым, көп халық, ел-жұрт. ә) Хан ордасы, патша сарайындағы және олардың айналасындағы ықпалды әлеуметтік топ. б) Ханның, ел билеушісінің қол астындағы өз жұрты.

АСТАНА³ зат. жерг. Табалдырық.

АСТАНАЛЫ сын. 1. Астанасы бар, орталығы бар. 2. Өнер-білім, ғылым, өндіріс шоғырланған.

АСТАНАЛЫҚ сын. 1. Астана мәртебесін иемденген. 2. Астанада тұратыны.

АСТАН-КЕСТЕН үст. 1. Ойран-топыр, әлем-тапырық. 2. Алай-түлей, ұйқы-тұйқы. 3. Абыр-сабыр, аласапыран. 4. ауыс. Бұлқан-талқан, әттер-тәттер.

Астан-кестен болды [астан-кестені шықты]. а) Ойран-топыры шықты, быт-шыт болды. ә) Алай-түлей, ұйқы-тұйқы болды. б) Бұлқан-талқан болды, ашуланды. **Астан-кестен етті [кылды].** Ойран-топырын, быт-шытын шығарды, тас-талқан етті.

АСТАҢ-КЕСТЕҢ үст. сөйл. **Астан-кестен.**

АСТАПЫРАЛДА од. сөйл. **Астапыралла.**

АСТАПЫРАЛЛА [ар. **استغفر الله**] од. діни. Шошыну кезінде, жағымсыз жайды көргенде, не естігенде Құдай өзі кешірсін деген мағынада қолданылатын сөз.

АСТАР [ир. **آستر**] зат. 1. Сырт киім, көрте, аяқкиім, белдік сияқты мата, тері және т. б. материалдардан істелген заттардың ішкі беті. 2. Қабат, қыртыс. 3. анат. <лат. intima> Артерия, көктамыр, қан және лимфа тамырларының ішкі қабаты. 4. ауыс. Белгілі бір себептен сыртқа ашық айтылмаған сыр; құпия. 5. с әул. Қабырғаның сырлауға дайындалған бетіне бірінші қабат ретінде жазылатын құрам. 6. ауыс. Тұп төркін, негіз, мазмұн.

Астар болмады. а) Сыңары бола алмады. ә) Тең келмеді, сай келмеді. **Астар болмайды [бола ала ма?].** Сыңары емес, тең келмеді. **Астары бар, тысы жоқ.** бейн. Күшті болып көрінуге тырысып жүретін әлсіз, аузымен орақ

оратын тысықай (адам). Астарына да келмеді. жерг. Деңгейіне жетпеді, ширегіне келмеді. Астарын айналдырды. Болған істің оңін айналдырды, теріске бұрды.

АСТАРДАЙ сын. Астар тәрізді, астар сияқты.

АСТАРҚАБАТ зат. анат. <грек. endokardium, endom – ішкі, kardia – жүрек> Жүректің ішкі қабығы.

АСТАРЛА = ет. 1. Сырткіім, аяқкіім, төсек жабдықтары т.б. тері не матадан жасалған заттарға астар салу, астар тігу. 2. Қосымша қабат жасау, қабаттау. 3. ауыс. Ойын, дітін ашық айтпай, жұмбақтап, тұспалдап жеткізу.

АСТАРЛАН = ет. 1. Сырткіімге, аяқкіімге астар салыну, тігілу. 2. Қабаттасу, бірінің үстінен бірі тұсу. 3. ауыс. Ішкі мағына алу, жасырын берілу.

АСТАРЛАС сын. Негізі бір, желілес, тұбірлес, тектес, мәндес.

АСТАРЛАС = ет. 1. Көрпеге астар салысу. 2. Қабаттасу, қат-қабат келу, сабақтасу. 3. ауыс. Ұласу, ұштасу. 4. ауыс. Жең қиынан жалғасу, астыртын бірлесу.

АСТАРЛАСТЫР = ет. Бірінің астына бірін қою, қабаттастыру.

АСТАРЛАСТЫРУШЫ зат. Байланыстырушы, жақындастырушы.

АСТАРЛАСТЫРЫЛ = ет. Байланыстырылу, қабаттастырылу.

АСТАРЛАТ = ет. 1. Сырт кийімге астар жастып салу. 2. ауыс. Жұмбақтап, жанамалап, тұспалдап жеткізу.

АСТАРЛАТУ Астарлат етістігінің қимылтауы.

АСТАРЛАУ¹ зат. әдеб. Сөздің тура, өз мағынасында емес, ауыспалы, астарлы, бейнелі мәнде жұмсалыу, метафора.

АСТАРЛАУ² Астарла етістігінің қимылтауы. 1. Кім, аяқкіім, көрпе т. б. тері не матадан істелген заттарға астар салу.

АСТАРЛЫ сын. 1. Астары бар, астар салынған. 2. ауыс. Жасырын, құпия. 3. ауыс. Жұмбақты, тұспалды, терең мәнді.

Астарлы ой Көркемделіп, бейнелі түрде жеткізілген жасырын ой. **Астарлы сөз**. а) жағымды. Терең мәнібар, бейнелі, тұспалды сөз. ә) жағымсыз. Жүйсіз, түсініксіз, шұбаланқы сөз.

АСТАРЛЫҚ сын. Астар жасайтын, астар боларлық, астарға жарайтын.

АСТАРСЫЗ сын. 1. Астар салынбаған, астары жоқ. 2. ауыс. Қатқисыз, бүкпесіз, тұспалсыз. 3. ауыс. Үстіртін, байланыссыз, терең мәңсіз.

Астарсыз эмальдар. хим. Астар жасамай-ақ жалатылатын эмальдар.

АСТАРША зат. Заттың ішкі бетіне салынатын жұқа қабатша.

АСТАС¹ сын. Тығыз байланысты, орайлас.

АСТАС² сын. Дәмдес, түздас.

АСТАС = ет. 1. Бірігу, тұйісу, жалғасу. 2. Тұтасып кету, ұштасу, ұласу. 3. ауыс. Өзара бірігу, біте қайнасу, қабысу, үндесу, ұқсасу. 4. Тығыз қарым-қатынаста болу, етене жақындасу.

АСТАСТЫР = ет. 1. Өзара байланыстыру, қабыстыру, ұштастыру. 2. Үйлестіру, үндестіру.

АСТАСТЫРУ Астастыр етістігінің қимылтауы; байланыстыру.

АСТАСУ Астас етістігінің қимылтауы; үйлесу, үндесу.

Астасу белгілері. геол. Геологиялық денелердің жапсарласу ерекшеліктерін нақтылайтын мәліметтер жиынтығы.

АСТАТ [лат. astatos] зат. хим. Атомдық нөмірі 85, массалық сандары 196–219 аралығында болатын химиялық элемент (At).

АСТА-ТӨК сын. Ағыл-тегіл, көл-көсір.

Аста-төк сый-құрмет. Көл-көсір дастарқан-ды, кеңпейілді адамның көрсеткен сый-сияпаты.

АСТА-ТӨКТЕН = ет. Күші тасу, белсене шығу.

АСТАУ зат. 1. Ағаштан ойып жасалған ыдыс, тегеш. 2. жерг. Дастарқанға ет тартылатын үлкен еттабақ. 3. Мал суаратын ыдыс, науа. 4. тех. Техникалық механизмдердің астау тәрізді бір бөлігі. 5. ауыс. Өзеннің немесе құдықтың су толатын еруеуі.

Астау бел. Төңкерілген астаудау дөңкіген таудың қырқасы. **Астау желін**. Сүтті сиырлардың сауылғаннан кейін босап, терісі жиырылған желіні. **Астау жон**. Төңкерілген астау тәрізді жұмыр, дөңес қырат жер, жота. **Астау ой**. Ойығы кең, астаудың шұңғылы сияқты ойпат жер.

АСТАУБАС зат. түйешар. Біртуманың ішіндегі сүйегі ірі еркек нар.

Астаубас шер. Бір туар нардың ішіндегі ірі, сүйектісі.

АСТАУДАЙ сын. 1. Астау сияқты, астау тәрізді. 2. Дөңкіген, ебедейсіз, қолапайсыз.

АСТАУЛА = ет. Астау-астау ету, аста-төктену.

АСТАУЛАН = ет. 1. Түйе қолының доғалданып, жұмырланып келуі. 2. ауыс. Жұмырлану, дөңестену.

АСТАУЛЫ сын. Астауы бар, астау тәрізді.

Астаулы пеш. кен. Термиялық не химиялық өңдеу кезінде металл бұйымдарды сұйық ортада қыздыруға арналған электрлік не жалынды пеш.

АСТАУША зат. 1. Астаудан гөрі кішірек ыдыс. 2. Малға су, жем беретін кішкене науа. 3. тех. Техникалық механизмдердің формасы астау тәрізді болып келетін белгілі бір қызметі бар бір бөлігі.

АСТАУШАЛА = ет. Жұмырлау, сопақша пішінге келтіру, астауға ұқсату.

АСТАУШЫҚ зат. тех. Техникалық механизмдердің астау тәрізді бір бөлішегі, кішкене науаша.

АСТЕНИЯ [грек. astheneia] зат. психол. Өте қатты шаршап шалдығу, жадап жүдеу, көңіл-күйдің тұрақсыздығының ақырғы шегі, ұйқының бұзылуы кезінде байқалатын жүйкелік-психологиялық әлсіздік.

АСТЕНОЛИТ [грек. asthenes – осал, lithos – тас] зат. астр. Шартты түрде планетаның көлденең қимасының жоғары мантисы (атмосфера қабаты) деңгейінен жер қыртысы өңіріне дейін көтерілген құмбез тектес тектоникалық құрылым.

АСТЕНОПИЯ [грек. asthenes – әлсіз, opxh – көз] зат. мед. Көру қабілетінің әлсіреуі, көздің жылдам шаршауы.

АСТЕНОСФЕРА [грек. asthenes – әлсіз, sphaira – шар] зат. геол. Жер шарының жоғарғы мантисындағы қаттылық, беріктік және тұтқырлық қасиеті төмен қабат, литосфера төсеніші.

АСТЕРИК [франц. asterisque] зат. лингв. Сөздің, морфеманың, сөзтұлғаның алдында қойылатын ( ), реконструкцияланған тілдік бірлікті белгілейтін графикалық белгі.

АСТЕРОИД [asteroid] зат. астр. Күн жүйесіндегі кішкене планета.

АСТМА [грек. asthma] зат. мед. **Демікпе**. **АСТМАТОЛ** зат. мед. Демікпеге қарсы қолданылатын дәрі.

АСТОДАН зат. Өліктің денесін сақтайтын тас табыт.

АСТРА [грек. astron] зат. өс. Күрделіұлділер тұқымдасына жататын, ешбір иісі жоқ, түрлі түсті, ірі-ірі гүлдері бар сәндік, қашқарғұл.

АСТРАГАЛ [лат. astragalos] зат. өс. Бұршақ тұқымдастарына жататын өсімдіктердің бір туысы.

АСТРО... Мағынасы жағынан «жұлдыз» сөздерімен байланысатын күрделі сөздің бірінші сыңары.

АСТРОАТОМИЯ зат. астр. Адамның анатомиялық түзілуін аспан жарықтарының, Зодиак белгілерінің орналасуына сәйкес зерттейтін астрологияның бір бөлігі.

АСТРОБИОЛОГИЯ [грек. astron – жұлдыз, bios – өмір, logos – ілім] зат. ғыл. Ғаламдағы ғарыштық денелердің тіршілік белгілерін табу мен өмір сүруін зерттейтін биология саласы.

АСТРОБЛЕМА [грек. astron – жұлдыз, blema – жара] зат. геол. Жасынтастардың (метеориттердің) құлаған жерінде пайда болатын дөңгелек ойыстар, жасынтас тостағаны.

АСТРОБОТАНИК зат. Аспан денелерінде өсімдік дүниесінің болуын зерттейтін.

АСТРОБОТАНИКА [грек. astron – жұлдыз, botanike – өсімдік] зат. ғыл. Аспан денелерінде өсімдіктер дүниесінің болуын тексеретін ғылым.

АСТРОГЕОЛОГИЯ [грек. astron – жұлдыз, грек. ge – жер, logos – ілім] зат. геол. Жердің геологиялық тіршілігінің космостық факторларға тәуелділігін, сондай-ақ жер тобындағы планеталардың (Меркурий, Шоллан, Жер, Марс) және айдың құрылымы мен құрамын салыстырмалы түрде зерттейтін ғылыми пән.

АСТРОГНОЗИЯ [грек. astron – жұлдыз, gnosis – білім] зат. астр. Жұлдызды аспанға қарап мекенді білу және жұлдызға қарап уақыт пен орынды анықтау.

АСТРОГРАФ [грек. astron – жұлдыз, graphy – жазамын] зат. астр. Аспан денелерін суретке түсіруге арналған астрономиялық аспан.

АСТРОДАТЧИК ор. зат. астр. Белгілі бір жұлдызға немесе жарық планетаға қарап бағыт дұрыстығын анықтау үшін ұшу аппаратының немесе кемеңнің бортына орнатылатын құрылғы.

АСТРОДИНАМИКА [грек. astron – жұлдыз, dunamikos – күшті] зат. ғыл. Жасанды аспан денелерінің қозғалысын зерттеуге арналған аспан механикасының көп қолданылатын жаңа бөлімі.

АСТРОИДА [грек. astron – жұлдыз, eidos – түр] зат. астр. Радиусы өз радиусынан төрт есе үлкен шеңбердің ішімен сырғанап дөңгелейтін кіші шеңбердің кез келген нүктесі сызып шығатын қисық сызық.

АСТРОЛОГ зат. ғыл. Жұлдыз жорамалшы.

АСТРОЛОГИЯ [грек. astron – жұлдыз, logos – сөз, ілім] зат. ғыл. Аспан шырақтарының жердегі тіршілікке және адамға әсерін тигізеді деген нанымнан туындаған ілім.

АСТРОМЕДИЦИНА зат. астр. Аурудың алдын алу және емдеу әдістерін астрология мәліметтеріне негіздейтін медицина саласы.

АСТРОМЕТРИЯ [грек. astron – жұлдыз, metron – өлшем] зат. астр. Астрономиядағы Жердің айналуын, аспан денелерінің нақты орналасуын және нақты уақытты анықтауды зерттейтін сала.

АСТРОНАВИГАЦИЯ зат. астр. Аспан шырақтары арқылы кемеңнің немесе ұшақтың орналасқан жері мен бағытын анықтайтын практикалық астрономияның бір бөлімі.

АСТРОНАВТ [грек. astron – жұлдыз, nautes – жүзуші] зат. астр. АҚШ және басқа да елдердегі космонавт, ғарышкер.

АСТРОНАВТИКА [грек. astron – жұлдыз, nauitike – теңіз] зат. ғыл. АҚШ және басқа да елдердегі космонавтика ғылымының атауы.

АСТРОНАВТЫҚ зат. сөйл. **Космонавтық.**

АСТРОНИМ [грек. astron – жұлдыз, onoma – атау] зат. 1. Лақап аттық түрі, автордың атын жұлдызшамен белгілеу. 2. лингв. Аспан денелерінің еншілес аттары.

АСТРОНОМ зат. ғыл. Астрономия ғылымының маманы.

АСТРОНОМИЯ [грек. astron – жұлдыз, nomos – заң] зат. ғыл. Аспан денелерінің құрылысы, дамуы және тұтас галам жайындағы ғылым.

АСТРОНОМИЯЛЫҚ сын. Астрономияға тән, астрономияға қатысты.

Астрономиялық бірлік. астр. Жер мен Күннің орташа арақашықтығына тең астрономиялық ұзындық бірлігі. **Астрономиялық компас.** геогр. Аспан шырағының орнын үздіксіз қадағалап отыруға арналған тұсбағдар. **Астрономиялық құралдар.** астр. Астрономиялық бақылауларға және оларды өңдеуге арналған құрал-жабдықтар. **Астрономиялық сағат.** астр. Жүрісі дәл және астрономиялық бақылауларда қолданылатын сағат. **Астрономиялық таңбалар.** астр. Астрономиялық әдебиеттер мен күнтізбеде қолданылатын шартты белгілер.

АСТРОНОМИЯЛЫҚ-ГЕОДЕЗИЯЛЫҚ: астрономиялық-геодезиялық тор. астр. Орны астрономиялық геодезиялық координаттар жүйесінде анықталатын аспан шырақтарының және Жер бетіндегі тірек нүктелерінің жиынтығы.

АСТРОФИЗИК зат. ғыл. Астрофизика маманы.

АСТРОФИЗИКА [грек. astron – жұлдыз, physike – табиғат] зат. ғыл. Аспан денелері мен жұлдызаралық материяның табиғатын, химиялық құрамын және оларда өтетін процестерді зерттейтін ғылым.

АСТЫ зат. 1. Заттың үстіне қарама-қарсы жағы, беті. 2. Белесті жердің баурайы, ары жақ бетінің төменгі тұсы. 3. Жаңбыр, біршақ, түтін, оқ, шаң, боран, жел тақілеттес заттардың маңы, арасы, іші. 4. Қазаз, кітап бетінің төменгі жағы. 5. Іші, ішкі жағы. 6. ауыс. Мінген көлігі (ат, мәшине туралы).

Астыма біткен. Мінген, көлік еткен, мінip жүрген. **Астына алды.** Бір нәрсенің тездеуін тіледі, асықтырды, бастырмалатты. **Астына басты.** Жерге жаншыды, жұмарлады. **Астына жорға мінгізді, үстіне торқа кигізді.** Бағып-қақты; сыйлап күтті, қадірледі. **Астына жіберді.** Дәретке отырды, былдады. **Астына көпшік қойды.** Орынсыз мадақтап біреуді есіртті, мақтады, қолпаштады. **Астын ала.** Астыңғы жағымен, төмендете. **Астына мамық төсесін [төсесе де].** Неше қабат жьлыылап көрпе салса да, бәрібір деген мағынада. **Астынан идіру.** мал шар. Төлін емізе отырып, идіріп сауу. **Астынан ит жүгіртпін, үстінен күс ұшырды.** Қуғынға қышаратты, үркітті, түрлі бәлені көрсетті, үрейін қышарды. **Астынан су шыққандай.** Асығыс, қарбалас болып, байыс таппаған күйде. **Астына түсті.** Жүріп келе жатқан көліктің доңғалағына қағылды. **Астында қалды.** Қарық болды, белшесінен батты, кенелді. **Асты үст болды.** Астан-кестенің шықты, ойран-топыры шықты. **Астын үстіне келтірді [шығарды].** Ойран-топырын шығарды, быт-шыт етті, бей-берекетін шығарды.

АСТЫҚ зат. 1. Бидай, тары, арпа, сұлы, күріш, жүгері, тағы басқа дәнді дақылдың жалты аты. 2. жерг. Бидайдың ұны.

Астық бастырды. егін шар. Дәнді дақылды

сабағынан, масағынан, қауызынан бөлді. **Астық бастыру.** егін шар. Астық жинаудың дәнді дақылдарды масағынан, сабағынан, қауызынан ажыратудан тұратын бір кезеңі. **Астық бітесі.** зool. <лат. toxoptera graminum> Көк немесе сарғыш сұр түсті, дәнді дақылдарды зақымдайтын ұсақ жәндік. **Астық дақылдары.** егін шар. Астық тұқымдасына жататын ауылшаруашылық т.б. мақсатта арнайы өсірілетін өсімдік. **Астық дақылдарының зиянкестері.** зool. Астық өнімдерін күзде тасығанда және қыста сақтау кезінде зақымдайтын зиянкестер. **Астық дариясы.** поэт. Мол, шексіз кең егін алқабы. **Астық кептіру.** егін шар. Әрқайсысының физикалық, физиологиялық, биологиялық ерекшеліктеріне және сақталу мерзіміне қарай әртүрлі тәсілмен масақты дақылдардың дәніндегі артық ылғалды жою. **Астық қандаласы.** зool. <лат. trigonotylus ruficornis> Дәнді дақылдарды зақымдайтын зиянды жәндік. **Астық қоймасы.** Астықты сақтауға арналған орын. **Астық қоңызы.** зool. <лат. anisoplia agricola> Дәнді дақылдарды зақымдайтын қоңыз түрі. **Астық күйды.** поэт. Дәнді дақылдарды өткізді, жинап әкеп төкті. **Астық масасы.** зool. <лат. mayetiola destructor> Галмиз тұқымдасына жататын, дәнді дақылдарды зақымдайтын ұзын мұртты маса. **Астық саудасы.** экон. Дүние жүзі елдері арасындағы астық экспорты мен импорты. **Астық сүлікшесі.** зool. <лат. lema melanogus> Жапырақ жемірлері тұқымдасына жататын қоңыз; дәнді дақылдар зиянкесі. **Астық тартты.** Дәнді дақылдарды бір жерден екінші жерге тасыды, апарды. **Астық тұқымдасы.** бот. <лат. gramineal> Барлығы дерлік шөптесін, кейбіреуі ана бұта не ағаш болып келетін дара жарнақты өсімдіктер тобы. **Астық шаруашылығы.** Дәнді дақылдарды өндіру жүйесі; егіншілік кәсібінің ең күрделі саласының бірі.

АСТЫҚАҒАШ зат. өс. <лат. artocarpus integrifolia> Тұт ағашы тұқымдасына жататын, гүлдері біріңгілі, жемістері ірі болатын сүректі өсімдік.

АСТЫҚЖАҚСАРТҚЫШ сын. Астық сапасын арттыратын, жоғары сапалы (астық).

АСТЫҚКЕПТІРГІШ: астықкептіргіш мәшине. егін шар. Астық кептіруге арналып жасалған техникалық құрал, ауылшаруашылық мәшиненің бір түрі.

АСТЫҚСЫЗ сын. Астығы жоқ, дәнсіз, азықсыз, жемсіз.

АСТЫҚТАЙ үст. Астық түрінде, астық күйінде.

АСТЫҚТЕСКІШ зат. зool. <лат. stegolium paniceum> Қатты қанаттылар отрядына жататын тексіш қоңыздар тұқымдасының өкілі.

АСТЫҚТИЕУШ: астықтиеуш мәшине. егін шар. Астық тиесуге арналып жасалған құрал, ауылшаруашылық мәшиненің бір түрі.

АСТЫҚТЫ сын. Дәнді дақылдары мол, астығы көп.

АСТЫҚХАНА зат. Астық жинайтын, сақтайтын орын, қойма.

АСТЫҚШЫ зат. Астық жинаушы.

АСТЫЛЫ-УСТІЛІ үст. 1. Қос қабатты. 2. Бірінің үстіне бірі.

АСТЫН-УСТІН үст. Қалай болса солай, бейберекет; жоғары-төмен.

Астын-үстің аударылды. Опыр-топыры шықты, астан-кестенің шықты. **Астын-үстің етті [аударды].** Опыр-топырын шығарды, астан-кестен қылды.

АСТЫҢҒЫ сын. 1. Төменгі, аяққы. 2. Заттың үстіңгі жағына қарама-қарсы.

Астыңғы ерін. анат. <лат. iabium inferius> Адамның, жануардың үстіңгі ерінге қарама-қарсы бөлігі. **Астыңғы ерні жер тіреп, үстіңгі ерні көк тіреп.** фольк. Ауыз әдебиетінде кездесетін жүзірік атқа қатысты айтылатын әсірелеудің бір түрі.

АСТЫР¹=ет. Тамақ салғызу, ет пісірту.

АСТЫР²=ет. Іліп қойғызу, дарға асқызу.

АСТЫР³=ет. сөйл. Асырып жіберту, бір межеден, бір нәрседен асқызу.

АСТЫРТ=ет. Қазан көтертіру, ас дайындату.

АСТЫРТ¹ зат. Таудың етегінен төмен көлденең жазықтық.

АСТЫРТ² үст. сөйл. **Астыртын.**

АСТЫРТТА зат. Таудың етегінен төмен көлденең жазықтық.

АСТЫРТЫН үст. Жасырын, құпия, жанға білдірмей.

Астыртын жұмыс. Жасырын, құпия істелген саяси жұмыс. **Астыртын мағына.** фил. Мәтінде көрінетін немесе ауыспалы мағына; ауыспалы бейнелеу. **Астыртын ұйым.** саяси. Ресми рұқсат етілмегендіктен, жасырын түрде құрылған әлеуметтік, саяси, әскери т.б. сипаттағы мақсатқа ұйымдасқан адамдардың тобы.

АСТЫРҰ¹ Астыр¹ етістігінің қимылы атауы; ет пісірту, қазанға ет салғызу.

АСТЫРҰ² Астыр² етістігінің қимылы атауы.

АСТЫ-УСТІ зат. Бір заттың астыңғы жағы мен үстіңгі жағы.

Асты-үстіне келтірді. Астан-кестен қылды, бейберекет етті, ойран-топырын шығарды. **Асты-үстіне түсті.** Құрдай жорғалап құрметтеді, әлпеттеді, көңілін аулады, жаны қалмай күтті. **Асты-үстіне шығарды.** Ұйқы-тұйқысын шығарды, астан-кестен қылды. **Асты-үстіне шықты.** Ұйқы-тұйқысы шықты, астан-кестен болды. **Асты-үстің қазды [қазбалады].** Егжей-тегжейіне дейін тәптіштеп ежіктеді. **Асты-үстің қақтады [айналдырды].** Жер-жебіріне жете қатты сөкті, ұрысты.

АСУ¹ зат. 1. Тау жотасының өтуге қолайлы аласа жері; белес. 2. ауыс. Өмір өткелдері, өмір кезеңдері.

Асу бермеді. а) Жол бермеді, өткізбеді. ә) Қол жеткізбеді, мүмкіндік бермеді. **Асу салды.** Таудан жол, өткел салды.

АСУ² Ас етістігінің қимылы атауы; дарға не басқа бір нәрсеге іліп өлтіру.

АСУ³ Ас етістігінің қимылы атауы. 1. Белгілі бір жерден, өткелден өту. 2. Арту, өсу, көтерілу.

АСУ-АСУ сын. Белес-белес, қырқа-қырқа. **Асу-асу бел.** Бірінен соң бірі тізбектеліп, ұласып жатқан қырқа, жалдар.

АСУ-БЕЛІЕН зат. ауыс. Өмір баспалдақтары, болашақ.

АСУ-БЕЛЕС зат. ауыс. Замана, кезең, жылдар.

АСУДА-АСУ сын. көне. фольк. Асу-асу.

АСУДАЙ сын. Асу тәрізді, асу сияқты.

АСУ-ҚИЯ зат. Асуы да, қиясы да бар бел-белестер.

АСУЛАП үст. Асу-асумен, белестердің үстімен.

АСУЛЫ¹ сын. 1. Асуы бар, асуы көп. 2. ауыс. Азабы мол, қиындығы көп.

АСУЛЫ² сын. Лулі, қыстырулы, орнатулы.

Асулы қазан, тігулі үй. Бәрі дайын, сайманы түгел.

АСУСЫЗ сын. Асуы жоқ.

АСҮЙ зат. 1. Ас пісіріп, дайындауға арналған үй, үйдің бөлмесі. 2. Түрлі азық-түлік т.б. сақтауға арналған үй.

АСҮЙЛІК сын. *Асүйге арналған.*
Асүйлік комбайн. тамақ. *Ет тартуға, көкөністерді турауға т.б. арналған электрлі мәшине.*

АСФАЛЬТ [грек. asphaltos] 1. зат. *Ұсақталған тас пен битум қосындысынан алынатын қара түсті смола түріндегі масса.*
 2. *Осы материал құйылып жасалған жол, көше, жаяу жол.*

Асфальт бетон. *Жарықшақ тас, құм, минерал ұнтақтары сияқты үстемелер мен органикалық байланыстырғыштар (битум, деготь) қоспаларынан жасалатын құрылыс материалы.*
Асфальт бетон төсеуіш. *Асфальт бетон және басқа да битумды минерал қоспаларды төсейтін мәшине.*
Асфальт бетон шылауыш. *Асфальт бетон және басқа битумды минерал қоспалар өндіретін қондырғы.*

АСФАЛЬТЕН зат. геол. *Қара немесе түсті, қатты, балқымайтын жоғары молекулалық заттек.*

АСФАЛЬТСЫЗ сын. *Асфальт төселмеген, асфальты жоқ.*

АСФАЛЬТИТ [грек. asphaltites] зат. геол. *Жер бетінде немесе аздаған тереңдіктердегі мұнайдың өзгеру нәтижесінде түзілетін қатты табиғи битумдар тобы.*

АСФАЛЬТТА= ет. *Асфальт жаю, төсеу.*
АСФАЛЬТТАЛ= ет. *Асфальт төселіп, жол салыну.*

АСФАЛЬТТАЛУ *Асфальттал етістігінің қимыл атауы.*

АСФАЛЬТТАН= ет. *Жолға асфальт төселу, салыну.*

АСФАЛЬТТАТ= ет. *Көшеге, жүрер жолға асфальт төсеттіру.*

АСФАЛЬТТАТУ *Асфальттал етістігінің қимыл атауы.*

АСФАЛЬТТАУ *Асфальттал етістігінің қимыл атауы.*

АСФАЛЬТТӨСЕГІШ зат. *Асфальт төсейтін мәшине.*

АСФАЛЬТТЫ сын. *Асфальты бар, асфальт төселген; теп-тегіс.*

АСФАЛЬТ-ШАЙЫР сын. геол. *Асфальтты, әрі шайырлы.*

АСФАЪАН: *Асфәһан қылыш. көне. Асфәһан қаласында жасалған сапалы, алмас қылыш.*

АСФАЪАНДЫ сын. сөйл. *Асфәһани.*
АСФАЪАНИ сын. *Асфәһан қаласында жасалған, Асфәһанда істелген.*

АСФЕН зат. мед. *Аспирин мен фенацетиннің қосындысынан жасалатын дәрі.*

АСФИГМИЯ зат. мед. *Акротизм, тамыр соғуының саусақпен анықталмауы.*

АСФИКСИЯ зат. мед. *Қан және ұлтадарда оттегінің жетіспеушілігінен тыныстың тарылуы (бұл қан айналымының нашарлап, дем ала алмаумен сипатталады).*

АСХАБ зат. діни. *Ислам дінін қабылдаған Мұхаммед пайғамбардың серіктері.*

АСХАНА [ир. آشخانه] зат. *Көпшілік тамақтанатын орын.*

АСХАНАЛЫҚ сын. 1. *Асханаға арналған, тамақтанатын.* 2. *Тағамдық, тамаққа пайдаланылатын.*

Асханалық қызылша. өс. *Тамыржемісі күрең-қызыл түсті, тағам ретінде пайдаланылатын бақша өсімдігі.*

АСХАНАШЫЛЫҚ зат. *Асханашы болушылық.*

АСЦИДИЯ [грек. askidion] зат. зоол. *Личинка хордалылар немесе қабықшалылар тип тармағына жататын хордалы теңіз жануарлары.*

АСЦИТ [грек. askos] зат. мед. *Сары сулы (сероздық) сұйықтықтың іш қуысына жиналуы.*

АСША үст. 1. *Асияқты, аспай, ас тәрізді.*
 2. *Ас беру секілді, ас беру тәріздем.*

АС-ШАЙ зат. *Жеңіл-желті тағам.*

АСШЫ зат. сөйл. *Аспаз.*

АСЫ зат. діни. *Құдай алдында күнә-қар болушы, күнә жасаушы, күнә арқалаушы.*

Асы болды. *Құдайға күнәқар болды, асылық етті.*

АСЫҒА-АПТЫҒА үст. сөйл. *Асығып-аптығып.*

АСЫҒА-ҮСІГЕ үст. сөйл. *Асығып-үсігіп.*

АСЫҒУ *Асық етістігінің қимыл атауы; шапшаңдату, тездету.*

АСЫҒУЛЫ сын. сөйл. *Асыға күтулі, асық, құштар.*

АСЫҒУШЫЛЫҚ зат. *Тездетушілік, асығып-үсігушілік, қарбаластық.*

АСЫҒЫП-АПТЫҒЫП үст. *Асығып-үсігіп, сасқалақтан.*

АСЫҒЫП-АПТЫҚ= ет. *Асып-састы, жылдамдатты.*

АСЫҒЫП-САСЫП үст. сөйл. *Асып-сасып.*

АСЫҒЫП-ҮСІГІП үст. *Асып-сасып, жылдамдатты, тездетті.*

АСЫҒЫС үст. 1. *Жылдам, шапшаң, тез.*
 2. *Қарбалас, қауырт, суыт, шұғыл.*

Асығыс болды. *Уақыт жетпеді, шұғыл болып қалды.*

АСЫҒЫС= ет. *Қарбаласу, жанталасу, асығып-үсігу.*

АСЫҒЫССЫЗ сын. *Жай, шабан, ақырын.*

АСЫҒЫСТА= ет. *Тездету, шапшаңдату.*

АСЫҒЫСТАУ үст. *Қапылыста, тығыз-таңда, қарбаласта.*

АСЫҒЫСТАН үст. *Асып-сасқандықтан, қарбаластықтан.*

АСЫҒЫСТАН= ет. *Іс-әрекетті, қимылды тездету, шапшаңдату.*

АСЫҒЫСТАУ сын. *Шұғылдау, үстірттеу, шапшаңдау.*

АСЫҒЫТЫҚ зат. 1. *Уақыттың тығыз болушылығы, қарбаластық.* 2. *Ойланбаушылық, шыдамсыздық, шапшаңдық.*

Асығыстық жасады. *Шыдамсыздық танытты, асықты.*

АСЫҒЫС-ҮСІГІС үст. *Асып-сасып, асығып-аптығып.*

АСЫҚ¹ зат. 1. *анат. Малдың және басқа жан-жануарлардың сирағы мен сан жіліктерін жаластыратын, бір жағы қуыс, бір жағы дөңес төрткіл топса сүйек.* 2. *этно. Балалардың үйіріп, шырып, атып ойнайтын ойында қолданылатын қойдың асығы.* 3. *Балалардың қой асығын шырып, атып ойнайтын ойыны.*

Асығы алшысынан түсті [түрды]. *Ойдағысы орындалды, дегені болып тұр, жолы болды, сәті түсті. Асығын алшы нірді. Істің сәті түсті, оңтайы келді. Асығы түгел. Есебі түгел, тасы өрге домалап тұр, шаруасы орында. Асық атты. Асықпен ойнады, сақамен асықты ұрды. Асық жамбы. зерг. Асықтың үлкендігідей етіп құйған таза күміс. Асық жілік. а) анат. <лат. tibia> Жануарлардың артқы аяғындағы ортан жіліктен төменгі сүйек, жоғарғы жағынан ортан жілікпен, төменгі жағынан жіліншікпен түйіскен асығы бар сан жілік. ә) этно. Бастабаққа жамбаспен қоса салыптын кәдеді мүше; асырап алған ұлға ұстататын жілік. Асық нірді. Асықты (сақаны) алшысынан, не тәйкесінен түсіру үшін шырыды. Асық ойыны. этно. Қазақ халқының дәстүрлі ұлттық ойыны. Асық ұтыс. бейн. Өзгермелі, тұрақсыз қарым-қатынас.*

АСЫҚ² сын. 1. *поэт. Ғашық.* 2. *Құштар, ынтық.*

Асық болды. а) *Зар болды, құмартты.* ә) *Тездеуін қалады, асықты.*

АСЫҚ³ сын. *поэт. Өзгелерден өзгеше, артық, ерен.*

АСЫҚ= ет. 1. *Жылдам қимылдау, шапшаңдату, тездету.* 2. *ауыс. Ынтығу, құмарту, сабырсыздану, талпыну, талпаттану.*

АСЫҚҚАНСЫ= ет. *Асыққан түр көрсету, асыққан болу.*

АСЫҚҚЫШ сын. *Сабырсыз, шыдамсыз.*

АСЫҚПАЙ-АПТЫҚПАЙ үст. *Аспай-саспай, аптықпай.*

АСЫҚПАЙ-САСПАЙ үст. *Аспай-саспай, жайбарақат, баппен.*

АСЫҚТА= ет. *қолөнер. Киім т.б. көмкеру, жекектеу.*

АСЫҚТАЙ¹ сын. 1. *Асық сияқты, асық тәрізді.* 2. *Асықтың үлкендігідей, кішкентай.*

Асықтай нірді. *Билеп-төстеді, дегенін істетті. Асықтай үйірді. Дөңгелентіп әкетті.*

АСЫҚТАУ сын. *Артықтау, өзгешелеу.*

Асықтау айтты. *Әсірелеп, артық айтты.*

АСЫҚ-ТОПАЙ зат. этно. *Балалардың жаздығын ойнайтын ойыны.*

АСЫҚТЫҚ зат. сөйл. *Ғашықтық.*

АСЫҚТЫР= ет. 1. *Дегбірін қашыру, тағамын алу, тағатсыздандыру.* 2. *Жылдамдаттыру, тездеттіру.*

АСЫҚТЫРУ *Асықтыр етістігінің қимыл атауы; жылдамдаттыру, тездеттіру.*

АСЫҚША үст. *Асық тәрізді, асыққа ұқсап.*

Асықша атты. *Опыр-топырын шығарды. Асықша үйірлі. Есі кете қызықты.*

АСЫҚШЫЛАП: *асықшылап тігу. қолөнер. Жас балалар киетін жадағай шетін жиектеп, көмкеріп тігу.*

АСЫЛ¹ зат. спорт. *Араб тұқымды, өте бағалы таза қанды сәйгілік.*

АСЫЛ² [ар. أصل] сын. 1. *Қымбат, бағалы, құнды, таза.* 2. *Өте қатты, майрылмайтын (құрыш, болат т.б.).* 3. *Шұрайлы, құнарлы, жұғымды, құшті.* 4. *ауыс. Қайратты, қажырлы, сүйегі берік, мықты.* 5. *ауыс. Бір нәрсенің ең керектісі, таңдаулысы, жақсысы.* 6. *ауыс. Жақсы, киелі.* 7. *ауыс. Қымбат, қимас.* 8. *ауыс. Ардақты, қадірлі, ақыл-парасаты мол.*

Асыл арман. *Ең қастерлі арман. Асыл бейне. поэт. Аса қымбат, қадірлі, сүйікті жан. Асылдың сынығы. а) Текті ұрпақ. ә) Жақсының көзі, ұрпағы. Асылдың сынығы, шұғаның қнығы. Жақсыдан қалған жұрнақ, белгі; жақсы адамдардың ұрпағы. Асылдың тұқымы. Тектінің ұрпағы, жақсының жалғасы. Асыл жан. поэт. Қымбатты, ардақ тұтатын кісі. Асыл жар. поэт. Өмірлік аяулы қосақ. Асыл жүрек. поэт. Пәк, таза, жаны жайсаң (адам). Асыл зат. Тәрбиелі, ақылды, ардақты адам. Асыл қан. Киелі, текті ұрпақ. Асыл мата. Құнды, бағалы кездеме. Асыл металдар. кен. Алтын, күміс, платина және осы топтың металдары. Асыл [өлмес] мұра. Кейінгі ұрпаққа қалдырған аса қымбат қастерлі мұра. Асыл перзент. экспр. Бала, ұл. Асыл сезім. поэт. Адамның қадір тұтып, ерекше қастерлейтін көңіл толғанысы. Асыл сөз. поэт. Мәнді, ойлы, саналы айтылған сөз. Асыл тас. а) Қымбат, бағалы тас. ә) ауыс. Қадірлі, қымбатты, қасиетті. Асыл тек [текті]. а) Асыл тұқымды. ә) Текті ұрпақ. б) Ардақты, қымбатты. Асыл туған. Текті, елден ерек. Асыл тұқым [тұқымды]. а) Тұқымы таза, жақсартылған будан. ә) Асыл текті, жақсы-*

ның жұрнағы. Асыл тұқымдық малшаруашылығы. Өнімді және таза тұқымдық мал түрлері өсіретін ауыл шаруашылығының бір саласы.

АСЫЛ¹ = ет. Ет қайнатылу, отқа шай қойылу.

АСЫЛ² = ет. 1. Бір затқа сүйену, артылу. 2. ауыс. жерг. Қиылып сұрау, өтіну, жалыну. 3. ауыс. Таяныш ету, тірек қылу, арқа сүйеу ету.

АСЫЛЫЛЕС сын. көне. Жарқылдаған, жалт-жұлт еткен.

АСЫЛДА = ет. сөйл. Ардақтау, қадірлеу. **АСЫЛДА** үст. Асылында.

АСЫЛДАЙ сын. Асыл сияқты, асыл тәрізді.

Асылдай ақ күмістен айырулы. поэт. Ақ күмістен айырып алған таза асылдай; көп жақсының ішінде ерекше биік тұғадай.

АСЫЛДАН = ет. Мал тұқымының жақсарып, асыл, таза тұқымға айналуы.

АСЫЛДАНДЫР = ет. 1. Мал басын асыл тұқымдыармен жақсарту. 2. ауыс. Бейнелеу, көркемдеу.

АСЫЛДАНДЫРҒЫШ сын. Мал тұқымын жақсартқыш.

АСЫЛДАНДЫРУ Асылдандыр етістігінің қимыл атауы. 1. Мал басын асыл тұқымдылармен будандастыру арқылы жақсарту. 2. Жердің, топырақтың сапасын көтеру, құнарлығын арттыру.

АСЫЛДЫҚ зат. 1. Сүйегі мықтылық, қайраттылық, қажырлылық. 2. ауыс. Қасиеттілік, артықтық, жақсылық. 3. ауыс. Сапалылық, маңыздылық.

АСЫЛДЫР = ет. Бір нәрсеге арту, мойынға оралту.

АСЫЛЗАДА [ир. أصیل زاده] зат. 1. көне. Ерте кездегі ақсүйек тұқымына жататын адам. 2. ауыс. Ардақты, қадірлі, аяулы, зиялы (адам).

АСЫЛМА зат. 1. Тіреуіш, сүйеуіш. 2. ауыс. Асыла кететін, асылғыш, көрсө қызар (адам).

АСЫЛСЫЗ сын. көне. Тексіз, тегі нашар.

АСЫЛТ = ет. Глдіру, арту, сүйеу.

АСЫЛУ Асыл етістігінің қимыл атауы. 1. Глну, жету. 2. Оралу, құшақтау.

АСЫЛША үст. Асыл тәріздес, асыл сипаттас.

АСЫЛЫ¹ зат. 1. сөйл. Шыққан тегі, нәсілі, руы, әулеті. 2. Жаратылысы, болмысы, негізі.

Асылына тартты. Ата тегіне ұқсап туды; негізіне, тұқымына тартты.

АСЫЛЫ² мод. Тегі, сірә, зады деген мағынадағы қыстырма сөз.

АСЫЛЫҚ зат. 1. діни. Астамшылық, Құдай алдындағы күнәкарлық. 2. ауыс. Шамадан тыс артық кетушілік, кесірлік, астамшылық.

Асылық айтты. Көкірек керді, артық сөйледі. **Асылық етті [қылды].** Астамшылық етті, төкпапарланып, менменсіді; артық сөйлеп, жаза басты.

АСЫЛЫНДА үст. Тегінде, задында, дұрысында.

АСЫМДЫҚ сын. Күнделікті асатындай, жейтіндей.

АСЫН = ет. Мылтық, садақ, айбалта т.б. қаруларды шыққа ілу, алу.

АСЫНДЫР = ет. Қару-жарақтандыру, иығына қару-жарақ немесе қоржын сияқты заттарды арту.

АСЫНДЫРУ Асындыр етістігінің қимыл атауы.

АСЫНУ Асын етістігінің қимыл атауы.

АСЫНЫП-ТАРТЫНЫП үст. Бір жаққа шыққан адамның қажетті деген заттарының (мылтық, дүрбі, кісе, оқиантай, жанторсық, т.б.) бәрін, тамақ, сусын, көрпеше, жамылғы, т.б. салған қап-қоржындарды мойнына іліп, беліне байлап, арқасына тағып.

АСЫП-САС = ет. Асығып-үсігу, сасқалақтау, абдырау, аптығу.

АСЫП-САСУ Асып-сас етістігінің қимыл атауы.

АСЫП-САСЫП үст. Асығып-үсігіп, сасқалақтап, аптығып.

АСЫП-ТАС = ет. 1. Өзен суының арнасынан асуы. 2. ауыс. Дәулеті арту, шексіз баю. 3. ауыс. жағымсыз. Молиылықты көтере алмай астамшылық жасау, дандайсу, шалқаю.

АСЫП-ТАСУ Асып-тас етістігінің қимыл атауы.

АСЫП-ТАСУШЫЛЫҚ зат. Дандайсып кетушілік.

АСЫП-ТӨГІЛ = ет. Бір нәрсенің жиегінен, ыдыс-аяқтың ернеуінен асып, артылуы, кең, мол болуы.

АСЫР зат. Ойнап-күлгендік, сайрандаған-дық, ойнақ.

Асыр салды. а) Жарысып, секіріп ойнақтады, шат-шадьяман ойнап күлді. ә) поэт. Еркінсіді, бұзып-жарды, билеп-төстеді. б) Әлек салды, астан-кестенін шығарды, ойрандады.

АСЫР = ет. 1. Тау-тас, дөң, белес т.б. кедергілерден өткізіп жіберу. 2. Арттыру, оздыру.

АСЫРА¹ үст. сөйл. Артық қосқан, қосып айтқан.

Асыра бағалады. Өсіре, артық баға берді. **Асыра бұрғылау бөлігі.** кен. Ұңғыманың (шурдың) кертпеш табаны деңгейінен төмен орналасқан бөлігі. **Асыра бұрғылау коэффициенті.** кен. Ұңғу бет табанынан төмен түсіре бұрғыланған тереңдіктің кертпештің табанымен жүргізілген ең төменгі кедергі сызығының ұзындығына қатынасы. **Асыра күйдіру.** кен. Металл мен қорытпаларды тотықтыру немесе балқыту кезінде берілген температурадан жоғары қыздырағанда олардың ішінде қайтымсыз ақаулардың болуы. **Асыра мақтады [дәріптеді].** Өсіре, шектен тыс мақтады. **Асыра орындады.** Мөлшерден артық істеді. **Асыра суығу.** кен. Жоғары температурадан ең төменгі температураға дейін төмендетіп салқындату процесі. **Асыра сілтеді.** Шамадан тыс кетті, шап ал десе, бас алды, орынсыз белсенділік жасады.

АСЫРА² сын. көне. Бағынышты, мойынсұнған мағынасында.

Асыра жүрг. көне. Аса жұрт.

АСЫРА = ет. 1. Бағып-қағу, киіндіріп, тамақ беріп өсіру. 2. Өсіру, бағу, құту, қолға ұстау. 3. ауыс. Демеу болу, медет ету, қуат беру.

Асырап алды. Біреудің баласын өзіне бала етті, бауырына салды, кемденіп, бағып-қақты.

АСЫРАЛ = ет. Бағылу, күтілу.

АСЫРАЛЫН = ет. Қамқорлыққа алыну.

АСЫРАНДЫ сын. 1. Қолға үйретілген, қолда өскен. 2. Асырап алған, «қолбала» еткен.

Асыранды бала. Асырап алған бала. **Асыранды кептер.** Кептер тұқымдасына жататын, қолға үйретілген құс; көгершін. **Асыранды үйрек.** Барылдауық үйректен таралған қаз тәрізділер отрядына жататын үй құсы. **Асыранды хайуанаттар [жануарлар].** Адамдар әртүрлі қажеттітеріне, шаруашылыққа пайдалану үшін, еті, сүті, терісі, асүйі, қауырсыны, мамығы т.б. өнімдерін пайдаға асыру үшін қолға үйреткен тағы жануарлар.

АСЫРАП-САҚТА = ет. Бағып-қағу, құту. **АСЫРАП-САҚТАУ** Асырап-сақта етістігінің қимыл атауы.

АСЫРАРЛЫҚ сын. Асырай алатын, асырауға жарарлық.

АСЫРАСІЛТЕУШІЛІК зат. Шамадан тыс кетушілік, орынсыз белсенділік.

АСЫРАТ = ет. Бақтыру, күттіру, өсірту. **АСЫРАУ¹** Асыра етістігінің қимыл атауы.

Асырауындағы адам. Ұзақ уақыт немесе тұрақты түрде басқа адамның материалдық қамтамасыз етуінде болатын адам.

АСЫРАУ² сын. жерг. **Масыл.**

АСЫРАУЛЫ сын. Бағулы, күтүлі.

АСЫРАУСЫЗ сын. Бағусыз, күтүсіз, қараусыз.

АСЫРАУШЫ зат. 1. Бағып-қағатын, тамақ тауып беретін адам. 2. ауыс. Өмір сүру, тіршілік ету ортасы.

АСЫРМАЛЫ сын. Асыра, көтере.

Асырмалы шырай. лингв. Заттың сынын асырып, арттырып не төмендетіп көрсететін шырай.

АСЫР-НАСЫР зат. сөйл. **Асыр-сауық.** **АСЫР-САУЫҚ** зат. Ойын-күлкі, той-жыын, думан.

АСЫРСОҚ сын. Қамсыз, жайбарақат.

АСЫР-ТАСЫР елік. Тасыр-туғыр, тарс-тұрс еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

АСЫР-ТҮСЫР елік. сөйл. Отыр-топыр қимылды бейнелейтін сөз.

АСЫРУ Асыр етістігінің қимыл атауы; көрсету, өсіру.

АСЫРУШЫ: іске [жүзеге] асырушы. Орындаушы, атқарушы.

АСЫРЫЛ: жүзеге асырылды. Іске асырылды, жасалды.

АСЫРЫМ зат. жерг. **Алыс.**

АСЫС = ет. Тамақ пісісу.

АСЬЯГО зат. тамақ. Сивр сүтінен дайындалатын италян сыры.

АТ¹ зат. 1. Үйірге түспейтін, пішірілген, ақталған еркек жылық. 2. Салт мінілетін, арба-шанаға жегілетін және әртүрлі шаруашылық жұмыстарға пайдаланылатын еркек жылық.

Ат айдады. Ат жүргізді, ат қосты. **Ат айдаушы.** а) Арбаға, шанаға жегілен атты жүргізуші адам, көшір. ә) Бәйгеге қосылатын аттарды басқарып мәреден жіберуші адам. **Ат алсан, аулыңмен.** Не көрсенде, қауымның, жақын адамдарыңмен бірге. **Ат арқан.** Онша ұзын емес, қанжығаға байлап алып жүруге ыңғайлы, сыптығыр, жіңішке, жеңіл арқан. **Ат арты [көгі] күң.** көне. Жаугершілік заманда ат артына мінгізіп алып келген қыз-келіншек. **Ат арып, тон тозды.** Азып-тозды, жадап-жүдөді, шаршап-шалдықты, ұзақ жүрістен қалжырады. **Ат [алыстан ат, алыс жолдан ат] арытып.** Ұзақ жолға арнайы шығып, шаршап-шалдығып. **Ат аяғы [тұяғы] жетер жер.** этн. Аппен баруға болатын қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Ат байлағыш [ат байлар].** Ат байлайтын мама ағаш. **Ат байлады.** а) Сыйлады, тарту етті, ат мінгізді. ә) Семіртті, союға дайындады. **Ат башшы.** Аттың бабын жақсы білетін адам; атбегі, атпаз. **Ат барабан.** көне. Ат күшімен айналатын барабан. **Ат бастаған тоғыз.** көне. а) Би кесімімен белгіленген айып төлемінің түіе бастаған тоғыздан кейінгі ат бастаған түрі. ә) Ат бәйгесінде, балуан күресте, айтыста т.б. жеңімпаздарға берілетін сыйлық түрі. **Ат басына күн туды.** Қиын-қыстау заман болды, ер-азаматқа сыналар мезгіл жетті. **Ат басына соқты [соғысты].** Шегіншектеді, жүрексізді. **Ат басын бұрды.** а) Бағыт

алып, жол жүрiп келе жатқан жерiнен арнайы белгiлi бiр жерге бұрылып, бағытын өзгертiп, соғып кеттi. ә) Бiр жаққа қарай бағыт алды, беттедi. **Ат басындай алтын.** фольк. а) Құймасы әуелде жылқы басының түрiнде құйылған, тұяқ көлемiнен үлкендеу, кесек сом алтын. ә) Үлкен олжа. **Ат басындай қорғасын.** Үлкен, сом қорғасын. **Ат басын тартпады.** Алаған бетiнен қайтпады. **Ат басын тартты.** Тоқтады, аялдады. **Ат басын теңестi.** Жеме-жемге келiп, қатарласты. **Ат басын [тұмсығын] тiредi.** Межелi жерге келiп тоқтады. **Ат бауырлады.** Ат үстi сайыста аттың белi бұгiлдi. **Ат бауырына алды [алғызды].** Атпен қуып жүрiп, аямай сабады, сойтып салды. **Ат бауырын сыздырып.** бейн. Шөптің биік, бітік шығуы және жылқы малының тоя оттап, бабында келе жатуы туралы. **Ат бөйге [бөйгі].** спорт. Той-дұманда, жыныда жүйрік аттарды жарысқа тиісретіп ұлттық ойнай. **Ат бойы.** Ат бойының ұзындығындай қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Ат білезік.** Атқа салатын білезік. **Ат ерттеді.** Атқа ер салды. **Ат жабу.** Атқа жабатын жапқыш. **Ат жайлады.** Атты демалдырып, азықтандырды. **Ат жақты.** Бет-әлеті сопақша келген. **Ат жалдау.** Терең өзен-суды атпен өрлей жүзіп өту. **Ат жалына жармасты.** Атты бөйгеге не көкпарға даярлады, баптады. **Ат жалын құшты.** Еңкейіп барып, еттеінен ат мойнына асыла құлады. **Ат жалын тартып мінді.** Ер жетіп, азамат болды, санатқа қосылды. **Ат жаңбырлығын жапты.** Ат қонданды, семірді. **Ат жарамаған жерде қалды.** Шамасы келген жерінде қалды. **Ат жаратты.** Атын баптап, бөйгеге не көкпарға даярлады. **Ат жеккен.** Ат жегілген (арба, шана). **Ат жетерде.** 200-300 шақырымдай қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Ат жетер [жетпес] жер.** Ұзақ жол, алыс жер. **Ат жүгіртті.** Атпен келді, ат сандатты. **Ат кекілін [құйрығын] кесті [кесісті].** а) этн. көне. Құрыкер (кісі өлтірген) жақ пен құн талап етуді (кісі өлген) жақтың ешбір бітімге, тоқтамға келе алмауы [Тұл аттың (иесі өлген аттың) кекілін кесуі арқылы кісісі өлген жақтың «соғысамын» деген белгі беруі]. ә) Араздасты, кетісті, көрместей болды. **Ат кекілін кесісеу.** Біржолға қатыспай кету, біржолға көріспеу. **Ат кекіліндей.** Аз, азантай. **Ат кекілін созды.** Әуре-сарсаңдық ұзарып кетті. **Ат көбең тартты.** Көктемде жайылып жүріп семірген, еті бос деген мағынада. **Ат көз болу.** жерг. Биіктігі ат арқасымен бірдей болу. **Ат көгіне өңгерді [мінгізді, салды].** Қорлап, зорлап, мазақ етіп алып кетті. **Ат көгіне үңілтті.** Құл етті, тұтқын етті, тартып алды, қорлады. **Ат күші.** физ. Қуатты бірліктер жүйесінен тыс өлшеу бірлігі. **Ат қағар.** Сөреге жетейін деп қалған бөйге атының тізгін-шылбырын қағып алып, жетектеп тарту. **Атқа жеңіл телпекбай.** Жұмсағанға жүре беретін, тым ұшқалақ, қолды-аяқтай. **Атқа жеңіл құдаша.** а) Тым ұшқалақ, жеңіл мінезге айтылады. ә) Барып кел, алып келге дайын, қолды-аяқтай. **Атқа [аяғына] жем түсті.** Аттың аяғына сарысу үймелеп, ақсап құлды. **Атқа не болды.** Белгілі бір кәсіп, маман иесі, өз ісін шешері атанды, танылды. **Ат қазық.** Ат байлайтын мама ағаш. **Ат қақты.** Ат үстінде көп жол жүріп ат соқты болды, шаршап -шалдықты. **Ат қамшы.** жерг. Салт аттының қамшысы. **Атқа қамшы басты.** Екпіндетіп қарқынын күшейтті. **Атқа қонды.** а) Атқа мінді, атқа отырды. ә) Бір нәрсеге белсене араласу үшін, сапарға шықты; белді бекем буынды. **Атқа қондырды.** Атқа мінгізді, сүйемелдеп, демеп, ат үстіне отырғызды. **Атқа қону.** Атқа міну, жонелу. **Атқа мінген.** Ел ісіне,

билікке араласқан. **Атқа мінді.** а) Жолға шықты, аттанды. ә) Қарсы шықты, өре көтерілді. **Атқа мінер той.** этн. Баланы алаша рет ашамайға мінгізгенде жасалатын той. **Атқан оқтай.** а) Тіп-тік, тұп-тұзу. ә) Ағып өткен жұлдыздай, тез, жылдам. **Ат қара тіл болғанда.** Ерте көктемде шыққан отқа жылқы аузы іліккен шақ деген мағынада. **Атқа сарпастау.** этн. Байырғы дәстүрлі әдеттік құқықта ауыр қылмысты айыпкерді асау аттың бауырына аяқ-қолынан керіп байлап, атты цен далаға үркітіп қоя беріп өлтіретін жазаның ең ауыр түрі. **Атқа тақымы тиді.** Атқа мінді, атқа шапты. **Ат қатырды.** жерг. Ат батпады, жаратты. **Атқа шапты.** Ат мініп бөйгеге қатысты. **Ат қойды.** а) Тура шапты, шаба жөнелді. ә) Атой салды, шабуыл жасады. **Ат қойып келді.** этн. Қаралы үйге ер адамдар «ойбауырымдан» атпен шауып келді. **Ат қора.** а) Жылқы қамайтын, жылқы тұратын қора. ә) ауыс. Лас, былғаныш. **Ат қосты.** Жүйрік атын бөйгеге жіберді; жарысқа қатыстырды. **Ат құйрығына байлады [тақты].** Атқа сүйретіп, жазалады, қорлады. **Ат құйрығын [шорт] кесісті.** Мүде араласпай кетті. **Ат құйрығын кесу.** Біржолға араздасу, қатынасты үзу. **Ат құйрығын үзісіп кетті.** Араздасып, біржолға айрылысты. **Ат құйрығын шарт түйді.** Белді бекем буып, іске белсене кірісті. **Ат құлағы көрінбейтін [көрінбес].** а) Түк көрінбейтін, көз ашқызбайтын, түтпеген (боран). ә) Биік, қалың (шөп не егін). **Ат құлағында ойнады.** Ат үстінде отыруды жетік меңгерген, атқа мықты адам туралы айтылады. **Ат құлағы теңесті.** Жаугершілік кезінде қиын-қыстау уақыт туды. **Ат құрғатпай.** Ат ізін сұрытпай, жсі. **Ат қылын мінді.** Ат сияқты пайдаланды, біреуден жабысып алып айырылмады. **Ат маңдайы аумады.** Қателеспеді, адаспады, тура келді. **Ат мінгізді.** этн. Құрмет көрсетіп, ерекше сый-сияпат көрсетті, атты сыйға тартты. **Ат мінгізіп, шапан жапты.** этн. а) Ерекше құрмет көрсетті, сый-сияпат жасады. ә) Ат-шапан айыбын өтеді, айыпты болғанына ат мінгізді. **Ат мініп, аспап асынды.** Шапқын, шапқыншылық жасады. **Ат мініп, шапан кінді.** Құрмет, сый-сияпат көрді. **Ат ойнақ.** Баса-көктеу, атыр-топыр ету, ойнақ салу. **Ат ойнатты.** а) Атпен жекпе-жек сайысқа шықты. ә) Ойнақтатты, құтырты. б) Атты әртүрлі ойынға үйретті. в) Баса-көктеді, әлек салды, астамшылық етті. **Ат өксітті.** Ат шаршатты. **Ат өксітіп.** Ат сабылтып, шаршап-шалдығын. **Ат өктеді.** **Ат өксітті.** **Ат өтпес.** этн. Тоғыз құмалақ ойынында жүрістің таусылып қалуы. **Ат раң етін [раңын] алды.** Шөптің ең әдепкі шыққан маңызымен, шүйілімімен етейді. **Ат сабылты.** а) Болдыртты, шаршатты. ә) Әуре болды, әлекке түсті, ат арытты. **Ат салды.** Кісі жіберіп, хабарлады, байқады. **Ат сауырсын берді.** Айналып кетті, ат құйрығын кесісті, қарамай кетті, араздасты. **Ат сауырына салып келген.** Қолға түсіріп, ат артына мінгізіп келген. **Ат сауырын берді.** Қиын кезде, жаугершілік заманда қол ұшын берді, көмектесті. **Ат сауығ.** этн. көне. Ұзақ темір шығыршықтарды бір-бірінен өткізіп тоқылатын тордан жасалатын садақ, қылыш, найза сияқты қару-жарақтардан қорғануға арналған батырдың аттарының жабыны. **Ат спорты.** спорт. Ат үстінде орындалатын спорттық жарыстар. **Ат суытты.** Қатты немесе ұзақ жүрістен соң, аттың терін басып тыныштырды. **Ат сүйек беру.** көне. әск. Қазақ хандығы кезіндегі жауыгерлік ұғым: майдан үстінде аты оққа ұшқан атақты жауынгерді жсау қолына түсірмей қағып өкетіп, екінші атқа

отырғызу. **Ат сүмек болды.** жерг. Ат борша-борша болды, болдырды. **Атта жал, адамда қам жоқ.** Құйсіз, жайсыз жағдай туды. **Аттан жығылды.** Шауып келе жатып аттан құлады. **Аттан түспеді.** Үнемі жаугершілік күн кешті, жаудан қорғады. **Аттан түсті.** Биіктен, әкімқаралықтан босады, айырылды. **Аттары ауыздықпен алысты.** бейн. Бір байлама келе алмай, ойы жүйесізденді, бейберекеттік танытты. **Ат терлетті.** Ұзақ жол жүрді. **Ат терлетіп келді.** Әдейілеп, арнайы келді. **Ат терлігін кептірмеді.** Үнемі аттың үстінде болды, жорыққа, соғысқа жсі аттанды. **Ат төбеліндей.** этн. Азантай, шағын көлемді білдіретін халықтық өлшем. **Ат тұлады.** Ат басасаулық қылды. **Ат тұлдау.** этн. көне. Қайтыс болған адамның жылында, асында сою үшін мініп жүрген атының жал-құйрығын күзеп, бос қоя беруі. **Ат тұмсығын [басын] тiредi.** Барам деген жеріне жетіп тоқтады, межелі жерге келіп жетті. **Ат тұяғын тас қапты.** Ат тасырлата шапты. **Ат тұяғының дүбірі басылмады.** Бір тынышмады, тіршілігі бір толастамады. **Ат тұяғы тимеген.** Ешкім бармаған, аяқ басаған. **Ат тұяқ алтын.** Ат тұяғы көлемінде алтын. **Атты арбап, атан жұтты.** Түйені түгімен жұтатын обыр, жалмауыз мағынасында. **Атты қосарға алды.** Ұзақ жорыққа аттанған әскер жолаушы немесе хабаршы ұзақ жортуға төзімді де шыдамды, берік, мықты ереуіл атты жетегіне, қатарына алып жүрді, ертті. **Аттың алдын бермеді.** Алдына жан салмады. **Аттың басын қоя берді [жіберді].** Шапты, жүгіртті, бос қойды. **Аттың басын тартпады.** Сескенбеді, именбеді. **Аттың басын түзеді.** Белгілі бағытқа бет бұрды. **Аттың жалы, түйенің [атанның, нардың] қомында.** а) Асығыста, қарбаласта, тығылтаңда. ә) Әр кезде, әртүрлі жолмен. **Аттың майына толмады.** жерг. Аттың майына тұрмады. **Аттың тұсарынан.** Ат тұсарының деңгейінде. **Ат тізгінін тартты.** Тоқтады, кідіріс жасады. **Ат тізесіне салды.** Ат қарқынымен жүргізді. **Ат тісіндей.** Ірі, үлкен, сойдиған. **Ат үстінде [үстінен].** Күндіз-түні тыным тауып үйде отырмады, ұдайы қауырт жұмыста, қарбаласта болды. **Ат үстінде көрісті.** Бел шешіп, жайласып отырып халжай сұрасуға уақыт болмай, асығыс кетіп бара жатып амандасты. **Ат үстінде күн көрді.** Көп уақытын жортуылда, жорықта, аттаныста өткізді. **Ат үстінде [үстінен] ұйқы алды.** Жорықта, жортуылда, күндіз-түні ат үстінде жүрді. **Ат шабарлады.** «Ат шабады» деп жар салды. **Ат шалдырды.** Мінген атын жол үстінде аздап отпатып әлдендіріп алды; тынықтырды, аялдады. **Ат шалсын.** Ат әлденсін, дем алсын. **Ат шаптырды.** Той қылып, ат жарыстырды, бөйге жариялады, ат қосты. **Ат шаптырым [шаптырымдай] жер.** этн. Талай жер, 20-25 шақырымдай едәуір қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Аты арық, жүзі сарық.** Жүдеп жасаған, азып-тозған. **Аты болдырды.** Аты шаршады, титықтады. **Атымын сыры өзіме мәлім.** Бірге жүріп біте қайнасқан жақсы адамның сыры өзіме белгілі, өзім жақсы білем деген мағынада. **Атынан түспей терді.** Асығыс қимылдады, атүсті терді. **Атына тұрман болсам.** Елге қорған болсам, керегіне жарасам. **Атын аударып алды.** Атын тартып алды. **Атын көк тер [қан сорна] қылды.** Көлізін әбден болдыртты. **Атын түсіп берді.** Жақсы көрген, риза болған адамына астындағы жалғыз атын берді, қиын берді деген мағынада. **Атының басын алып жүре алмады.** Атқа дұрыс міне алмады, ат басына ие бола алмады. **Атының басын бұрды.** Бағытын, беталысын өзгертті, ешкімінің жетегіне ермеді. **Аты-**

ның белін тартты. Ер-тұрманын салып қамданды. Атының сауырына салды. Атының үстіне артып алды. Атың арық, жүзің сарық. Жүдеп-жадаған, күйі жоқ. Атың арып тулақ болсын, ерің арып аруақ болсын! қ а р ғ. Бар жамандық саған (сендерге) келсін. Атыңыз бәйгелі болсын! тілек. Атты бәйгеге қосарда айтатын сөз. Ат ізін салмады [салуды қойды]. Келмеді, қатынаспады. Ат ізін суытпады [құрғатпады]. Үзбей қатысты, жиі келіп тұрды.

АТ² з а т. шахм. Аттың (жылқының) басына ұқсастырып жасалынған шахмат фигурасы.

АТ³ з а т. 1. Балаға қойылған есім, нысы. 2. Атақ, даңқ. 3. Маманбыққа, кәсіпке байланысты лауазым. 4. Белгілі бір нәрсеге қойылған атау. 5. Үй жануарларына қойылған қосымша ат.

Ат атанды. Атақты болды, аты шықты. Ат атандырып, сүйек сындырды. Атаққа, ар-абыройға кір келтірді. Ат қойды. этн. а) Жаңа туған нәрестеге азан шақырып, есім берді. ә) Атады, белгіледі. б) Кісіні өз атымен атамай, негізгі қасиеттері мен ерекшеліктеріне байланысты қосымша ат берді. Ат қойып, айдар тақты. а) Адамға не бір затқа лақап ат қойды, атақ тақты. ә) Әр саққа жүгіртіп, сөзге іліктірді. Ат қою. Жаңа туған нәрестеге азан шақырып, есім беру, атау. Ат тағылды. Ат қойылды, жала жабылды. Ат тақты. а) Лақап ат қойды, атады. ә) Атаққа ұшыратты, атын шығарды. Ат тергеу [телу]. этн. Қазақ арасында қалыптасқан тұрмыстық мінез-құлық талаптарына сай жаңа түскен келіннің күйеуінің туыстарын есімімен атамай, өзіше ат қою. Аты аталды. этн. Ата-баба, әулие-әнбиелердің есімі айтылып, ұрандалды. Аты ағалмады. Ескерілмеді, мән берілмеді, ұмыт қалды. Аты аян [әйгілі]. Белгілі, танымал, әйгілі, есімі елге жайылған, көпке мәшһүр. Аты бар да, заты жоқ. Аты болғанымен, мән-мағынасы әлі де өз дәрежесінде емес. Аты жайылды. Есімі елге тарайды, әйгілі болды. Аты жер жарды. Даңқы шықты, аты елге жайылды; есімі көп аузына ілікті. Аты жоғалды [өшті]. Ұмыт болды, ескерусіз қалды. Аты жоқ қол [саусақ]. с ө й л. Шұмек саусақ (төртінші саусақ). Аты қазақ. Қазақ атаулы, қазақ ұлты. Аты қалды. Есімі сақталды, ұмытылмады. Аты қатар. Тең дәрежеде, сыйлы, құрметті, беделді. Атымды басқа қой [де]. Қалайда орындаймын деп бір нәрсені істеуде айтылатын серт, уәде. Атымен жоқ. Мүлде жоқ. Атым құрысын [жерге кірсін, өшсін]. Айтқанды істемесем, құрып кетейін, жоқ болайын деген серт. Атына кір келтірді. Атағына жаман сөз келтірді, ұятқа қалдырды. Атына қанық. Жақсы қалған, есімі аян, біледі, сыртай хабары бар. Атын алтынмен жазды. Атын тарихта мәңгі қалдырды. Атын атап, жөнің жөн деме. Сөзін сойлеп, көмектеспе, жанашырлық жасап, қам жеме. Атын атап, түсін түседі. Нақтылады, дәл, нақты сипаттады. Атын аузына алмады. Атаманды, сөз етпеді, елемеді. Атына шаң жуытпады. Белгілі бір адамға сөз келтірмеді, жаманат іліктірмеді. Атын жоймады. Ата-бабаның жақсы атын шығарды, кір келтірмеді, атаққа сай болды. Атын өшірді. Ұмытты, жадынан кетіріп тастады. Атын өшірмеді. а) Жақсы атағын сақтады. ә) Түтінін түтетті, отын сөндірмеді. Атын сатты. Біреудің абырой-атағын пайдаланды, беделін бетке ұстады. Аты өлмейді [өшпейді]. Өзі өлсе де, сөзі мен ісі ұмытылмайды, жоғалмайды. Аты өшкір [өшсін]. қ а р ғ. Құрығыр, жоғалғыр, ұмыт болғыр. Аты өшті. Мүлдем құрыды, ұмытылды. Аты теріс. Тура атау ұнамсыз болғандықтан, белгілі бір кісіге тегінген есім, лақап ат. Аты тұрмақ, заты жоқ. Мүлде жоқ, ештеңе жоқ. Аты шулы. Әйгілі, атақты, аты шыққан. Аты

шықты. Атағы елге жайылды, елге әйгілі болды, мәлім болды.

АТ= е т. 1. Қару-жарақтан оқ шығару, оқ жұмсау. 2. Бір нәрсені көзден, ұрып тигізу. 3. Атқылау, лақтыру. 4. ауыс. Қару, ығу, секіру. 5. ауыс. Көкке шапыу.

Атарға оғы жоқ [болмады]. Қатты ашуы келіп, жек көрді, ыза болғаннан істейтін амалы болмай құрыды. Атар таң. а) Шығар күн, ертеңгі күн, келер күн. ә) Аңсаған күн, азаттық, еркіндік. Атар таң, батар күн. Көресі күн, татар дәм, басқа салан ежамшы. Атар таң, шығар [көрер] күн болмады. Жақсылық болмады, азап шекті, басынан азап, бейнет арылмады. Атар таң, шығар [көрер] күн жоқ [бар ма?]. Қызық дәурен жоқ, жақсылық жоқ. Атқан қалпақтай. Лақтыран қалпақтай. Атқан оғы айнымайды. Көз жазбай, дәл тигізеді. Атқан оқтай. а) Тұп-тұзу, тұп-тура, тартқан сымдай. ә) Өте тез, шапшаң, зымырап, зулап. Атқан таң. поэт. Бүгінгі күн, осы күн. Атқан таңдай. поэт. Аппақ, әдемі, асқан сұлу, көркем. Атқан таңша жайнады. Құлтырды, жадырады. Атпайтын таң, батпайтын күн. Ауыр өмір, қиын күнкөріс. Атап таң [шықпас күнге] қалды. Арылмас бәлеге қалды. Атса – мылтығы [оғы], шапса – қылышы. Айтқанынан шықпайтын, сенімді адам, қол шоқпары. Атып [көзімен атып] жіберді. Оқты көзбен ашуланатын, алара қарады. Атып кел, шауып кел. Айтқанын дәл орындайтын сенімді қошоқпар. Атып түрегелді. Орыннан қарғып тұрды.

АТА з а т. 1. Туған әке, өз әкесі. 2. Үлкен әке, әкенің әкесі. 3. Адамдардың туыстық, жақын ру ішіндегі қандастық жігі, тобы. 4. Тегі, нәсілі, шыққан жері, тұқымы. 5. Ерлі-зайыптылардың қайын әкесі. 6. Қария, қарт, ақсақал. 7. Үйірге салатын тұқымдық мал, аталық. 8. ауыс. Бір нәрсенің негізі, басы, түп төркіні.

Ата баласы [ұлы]. а) Өз тегінің, руының жалғасы. ә) Жол жағынан үлкен, қадірлі әкеден тараған. Ата гүрпы. Ежелден келе жатқан әдет, салт, дағды. Атадан асып туған. Елден ерекше, дара. Атадан жалғыз. Жеке, дара, жалғыз. Атадан жасық туды. Тегіне тартпады. Атадан қалған. Қадірлі, қасиетті, қоненің көзі. Ата дәстүрі. этн. Ата-бабадан мирас болып келе жатқан салт, ежелгі дәстүр. Ата дәстүрін аяққа басты. Дәстүрді, салтты сақтамады, аяқасты етті. Ата дәулет. Ежелден келе жатқан береке, байлық. Ата дұшпан [жан]. Ежелгі жау, нағыз дұшпан. Ата жаудай. Ежелгі дұшпандай. Ата жолдас. бейн. Ежелден қанына сіңген іс. Ата жолы. Ежелден келе жатқан салт-дәстүр, ескіден қалған жөн-жоба. Ата жолын бұзды. Дәстүрді сақтамады, ата-баба жолынан тайды, шықты. Ата жолын қуды [жалғады]. а) Бабалардың, әкелердің салып кеткен жолымен, айтып кеткен өсиетімен жүрді. ә) Дәстүрді сақтады, ата кәсібін жалғастырды. Ата жүрт. Халықтың ежелгі мекені, атамекен. Ата заты. с ө й л. Ата тегі. Ата кәсіп. Атадан келе жатқан үйреншікті, кәсіп бұрыннан белгілі іс, шаруашылық, тіршілік. Ата кек. Ежелгі кек, ертеден келе жатқан ишпенділік. Ата қаз. Қаздың еркегі. Ата қыран. Алғыр құстың еркегі, аталығы. Атам заманы. Ертедегі, бұрынғы кездегі, әлдеқашанғы, баяғыдағы, ежелгі, көне. Атам заманнан [заманнан бері]. Баяғыдан, ежелден, бұрыннан, ерте дәуірден. Ата мирас. Ұрпақтан-ұрпаққа қалдырылған мирас, ескерткіш. Ата мирасындай. Ұрпақтан-ұрпаққа қалған мұрадай. Атамнан ары [аулақ, әрмен]. а) Одан әрі, мейлі. ә) Аулақ жүр, әрі кет, жоғал, көзіме көрінбе. Атаның атын жоймады. Ата-бабаның даңқын сақтады, атаның атына лайық болды. Атана лағынет [нәлет, нағылет]! қ а р ғ. Жек

көрген адамының ата-бабасына дейін жамандық тілеу, ата-бабасын қарғау. Атаңа некес. с ө й л. Атаңа нәлет. Атаң [атам] қазақ. Арғы тек, ата-баба. Атаңның басы. қ а р а п. а) Келіспеу, қарсы шығу, зекү мәніндегі сөз. ә) Ашудананда, қатты күйініп кеткенде, қарсы пікір білдіркенде айтылатын дерекі сөз. б) Бос, бекер. в) Жоқ, қайдағы. Атаңның көрі. Қарғыс атқыр, оңбағыр. Атаңның қонақ ұлы. Жолдан пайда болған бала. Атаңның құны бар ма? Не ақың кетті? Ала алмай жүрген өшің бар ма? Ата пір. Ежелден сыйынатын, табынатын пір. Ата сақал. Төменгі ерінің астындағы ойысқа шыққан бір шөкім тұқ. Ата сақалы аузына бітті [шықты, түсті]. Жасы ұлғайды, мосқал тартты. Ата сақалы аузына түскен [біткен]. Егде тартқан, жасы ұлғайған. Ата салты. Ертеден келе жатқан әдет-ғұрып, ата-бабадан қалған дәстүр. Ата су. ж е р ғ. Атамекен. Атасы басқа. Бірге тұмаған, руы бөлек. Атасын білмес алыс. Жат, танымайтын бөтен. Атасының басындай сақтады. с ө й л. Күтіп, мәпелеп ұзақ сақтады. Атасының құнын сұрады. Тым қымбат сұрады, асыра, артық сұрады. Атасының малындай сақтады. Әлдеқандай қылып дәріптеді, тұқке тұрғысыз нәрсені бағалады. Ата тегі. Шыққан тегі, тұқым-тұқияны, зәузат. Ата түркі тілі. лингв. Барлық түркі тілдерінің түпкі ата тілі; ежелгі түркі тайпаларының тілі, соның негізінде бірқатар өзгеріске ұшырап, кейін пайда болған жеке түркі тілдері.

АТА= е т. 1. Адамның а бір нәрсенің атын айту. 2. этн. Бір нәрсені біреуге сыйлайтындығын мәлімдеу.

Атаған жерінен шықты. Дегені болды, айтқанын орындады. Атай көрме. Жоқ, олай деме. Атамай кету. Ескермеу, айтусыз қалдыру, ауызға алмау. Атап айтқанда [атауысқа]. а) Анықтап, дәлірек айтқанда. ә) Жекелей алғанда, саралағанда. Атап көрсетті. Дәлдеп, саралап айтты. Атап өту. кіт. Тоқталып кету, атап-атап көрсету, ерекше назар аударту. Атап өтіді. Ерекшелігін көрсетілді, ерекше назар аударылды.

АТА-АНА з а т. Әке-шеше.

Ата-аналар комитеті. пед. Мектеппен үздіксіз байланыс жасау үшін сайланатын ата-аналар ұйымы. Ата-ана тұзын ақтады. Ата-ананың тәрбиелеген еңбегін ақтады.

АТА-АНАДАЙ с ын. Ата-ана сияқты, ата-ана тәрізді.

АТА-АНАЛЫҚ с ын. Әке-шешелік, ата-анаға тән туыстық.

Ата-аналық құқық. заң. Ата-ананың өз балаларын тәрбиелеу құқы.

АТА-АНАСЫЗ с ын. Ата-анасы жоқ.

АТА-БАБА з а т. Атамек, тұқым-тұқиян.

Ата-баба зәузаты. Үрім-бұтақ, аталас, тектес адамдар. Ата-баба мекені. Ұрпақтан ұрпаққа ауысып келе жатқан қоныс, байырғы тұрақ, туған жер. Ата-бабаның аруағын қуып, арын арлады. Өткен ұрпақтың намысын жыртып, есесін іздеді. Ата-бабаның көрі жанғыр! қ а р ғ. Ата-бабаның орны құл болсын.

АТАБАС з а т. жерг. Егіннің алғашқы піскен бастары.

АТАБАСТА= е т. жерг. Егіннің ара-арасынан піскен жерлерін орып алу.

АТАБЕК з а т. көне. 1. Орта ғасырларда ірі лауазым иелерінің балаларын тәрбиелеуге бекітілген адам. 2. Орта ғасырлардағы ел билеуші және әскер басқарушысы лауазымының бірі.

АТ-АБЗЕЛ з а т. с ө й л. Атәбзел.

АТА-БҰТА з а т. с ө й л. Атамек.

АТАВИЗМ [лат. атаvi] з а т. биол. Азаның арғы тегінде болған кейбір белгілердің қайталану құбылысы.

АТАҒАТ зат. көне. *Сый, құрмет.*
АТАҒАШ¹ зат. жерг. *Ат байлайтын*
мама ағаш.

АТАҒАШ² зат. *Балалар ойынының аты,*
әткеншек.

АТАДАЙ¹ сын. *Ата сияқты, ата тәрізді.*

АТА-ЕНЕ зат. *Қайыы ата мен қайыы ене.*

АТАЖАН зат. экспр. *Өз атасынан не-*
месе сол тұстас жақсы көретін қарт адамнан
бір нәрсені өтініп сұрағанда құрметтеу ныша-
нымен айтылатын қаратпа атауыш.

АТАЗАТ зат. *Шыққан тегі.*

АТАЙ¹ зат. экспр. *Атасымен тұстас*
қарт адамға құрмет білдіре айтылатын ата-
уыш.

АТАЙ² зат. жерг. *Атой.*

АТ-АЙҒЫР зат. *Шаруаға қолдану үшін*
әрі мініс көлігі ретінде пайдалану мақсатымен
ені тарттырылған жылқы малы мен үйірге салу
үшін өсірілетін еркек жылқы.

АТ-АЙДАР зат. *Көздеген мақсатқа жету*
үшін жүргізілетін науқандық іс-әрекетке қой-
ылған атау.

АТАЙМАН¹ зат. көне. *Мықты, күшті.*

АТАЙМАН² үст. жерг. *Өте, тым, тіпті.*

АТАЙЫ сын. жерг. *Атақты, әйгілі, бел-*
гілі.

АТАКА [франц. attaque] зат. сөйл. *Ша-*
буы.

АТАКЕШ зат. көне. *Басшы, ру басы.*

АТАКСИЯ [грек. ataxia] зат. мед. *Дене*
мүшелерінің күрделі қозғалысын меңгеретін
(басқаратын) жүйке саласының бұзылғандығы-
нан болатын ауру.

АТАКҮЛДІК зат. жерг. *Үрім-бұтақ.*

АТАҚ¹ зат. 1. *Даңқ, абырой.* 2. *Мамандық,*
кәсіп. 3. *Белгілі бір еңбек саласындағы талантты*
мен үздік еңбегі үшін берілетін құрметті ат,
дәреже, лауазым. 4. *Әскери және ғылыми қызмет-*
керлердің қызмет жағдайы мен мамандық дәре-
жесін белгілейтін ресми атау. 5. *Жаманат, абы-*
ройсыздық.

Атағы артсын [ассын]. тілек. *Аты*
жайылысын, аты әйгілі, көпке танымал болсын.

Атағы [ата] білінді. *Тағылды, танымал болды,*
атағы жайылды. Атағы дүниеге кетті. Аты
әлемге тарады. Атағы жайылды [дүбірледі,
жер жарды, шықты]. Даңқы шықты, аты әйгілі
болды. Атағына қанды. Ертеден таныс болды,
есімін жәі естіді, сыртаннан сұран біліп, жұртқа
тараған даңқына көзін жеткізді. Атағын жайды
[шығарды]. Даңқын шығарды, атын әйгіледі.

Атақ алды. а) *Абыройға, беделге ие болды.*
ә) *Қызмет дәрежесін және кәсіби біліктілігін*
таныматын ресми атақ дәрежесіне ие болды.

б) *Қандай да бір қызметі үшін құрметті атаққа,*
нағрадаға ие болды. в) *Ғылыми дәрежесін алды.*

Атақ берді. *Айрықша сіңірген еңбегіне қарай*
дәрежесін, даңқын көтерді, жоғарылатты,
атаққа ие етті. Атаққа ие болды. а) *Сый-*
құрметке қол жеткізді. ә) *Дәреже алды. Атақ*
қалдырды. Артында аты, даңқы қалды. Атаққа
танды. Өсекке ілді, жаманат жапсырды. Атаққа
шыққан. Аты әйгілі, даңқы жайылған. Атаққа
шықты. Әйгілі болды, атағы жайылды. Атаққа
ілікті. а) *Аты әйгілі болды, аты жайылды.*
ә) *Жаманаты шықты, өсекке ілінді. Атақ*
тақты [тағылды]. а) Атаққа ие болды, атақ алды.
ә) *Жаманаты шықты, сөзге жайылды. Атақтың*
салқын сәулесі. бейн. *Атақ құмарлықтан,*
мансапқорлықтан туындайтын теріс мінез.

АТАҚ² зат. жерг. *Ат-жөн.*

АТАҚ-АБЫРОЙ зат. *Атақ-даңқ, бет-бе-*
дел.

АТАҚ-ДАБЫС зат. сөйл. *Атақ-даңқ.*

АТАҚ-ДАҢҚ зат. *Атақ, абырой, даңқ-да-*
быс.

АТАҚ-ДӘРЕЖЕ зат. *Мәртебе, лауазым,*
атақ.

АТАҚ-ЖӨН зат. жерг. *Аты-жөн.*

АТАҚҚҰМАР сын. *Атаққа әуес, мансап*
құмар.

АТАҚҚҰМАРЛЫҚ зат. *Мансапқа,*
даңққа қызығушылық, атаққа әуестік.

АТАҚ-ЛАУАЗЫМ зат. *Билік, әкімшілік,*
әскер, дін, ғылым-білім т.б. қоғамдық-әлеумет-
тік құрылымдар саласында істейтін адамдарға
қызметіне, дәрежесіне, атқарылатын міндетіне
қарай берілетін әр алуан ресми атақтар мен
лауазымдар жиынтығы.

АТАҚОНЫС зат. *Ежелгі мекен, байырғы*
тұрақ.

АТАҚСЫЗ сын. *Атағы, даңқы шықпаған;*
белгісіз.

АТАҚТА= ет. сөйл. 1. *Әйгілеу, жария*
ету, атағын шығару. 2. жерг. *Атау.*

АТАҚТАЛ= ет. сөйл. *Аталу.*

АТАҚТАУ *Атақта етістігінің қимыл ата-*
уы.

АТАҚТЫ сын. *Көпке танымал, даңқы*
жайылған; әйгілі, белгілі.

Атақты бай. *Аса дәулетті, сонысымен жұрт-*
қа танымал бай.

АТАҚТЫЛЫҚ зат. *Даңқтылық, әйгілілік,*
белгілілік, танымалдылық.

АТАҚҰЛДЫҚ зат. *Ата-баба рухына та-*
бынушылық.

АТАҚ-ШАТАҚ зат. жерг. *Шиеленіскен*
дау, жанжал.

АТАҚ-ШЕН зат. *Жоғары лауазым,*
қоғамдағы әлеуметтік топты басқарушы билік.

АТАҚШЫЛ сын. *Даңққұмар, атағын*
шығаруға әуес.

АТАЛ= ет. *Айтылу, атқа ие болу, ат*
берілу.

АТАЛА зат. 1. *Суга үн немесе талқан са-*
лып жасалған сұйық көже. 2. *Майға қуырған үн,*
сұр сорпаға ашты айран қосқан ас. 3. ауыс. *Шым-*
шытырық, астан-кестен.

АТАЛА¹= ет. *Ата-ата деу.*

АТАЛА²= ет. көне. *Бет алды, қалай бол-*
са солай сөйлеу, сандырақтау.

АТАЛАДАЙ сын. *Атала сияқты, атала*
тәрізді.

АТАЛАҚТА= ет. жерг. *Тайраңдау, дал-*
балақтау, оқалақтау.

АТАЛАС сын. *Туыстас, рулас, ағайын.*

АТАЛАСТЫҚ зат. *Туыстастық, рула-*
стық, ағайындастық.

АТАЛАУ *Атала етістігінің қимыл атауы;*
ата-ата деу.

АТАЛҒЫ зат. *Ағаш шеберінің құралы,*
ағаш сүргілейтін, арштын пышақ.

Аталғы шот. *Ағашты қырнауға арналған*
жүзі доға тәрізді өткір құрал.

АТАЛҒЫМЫШ сын. *Жоғарыда аталған, сөз*
болған.

АТАЛ-САТАЛ сын. сөйл. *Сатал-сатал,*
ағал-жағал.

АТАЛУ *Атал етістігінің қимыл атауы.*

АТАЛЫ сын. 1. *Текті, іргелі, белді.*

2. ауыс. *Үлгілі, өнегелі.*

Аталы жау. *Белді, текті, мейлінше күшті*
дұшпан; бұрыннан жаулықта болған қасы.

Аталы жер. *Іргелі, текті жер. Аталы жұрт.*
Текті ел, белді ел. Аталы сөз. Жүйелі, мәнді,
орынды, ақылға қонымды, мағыналы сөз. Аталы
сөз аузынан ақтарылды. Үлгілі, өнегелі өсиет
сөз айтылды.

АТАЛЫ-БАЛАЛЫ сын. *Атасы мен бала-*
лары.

АТАЛЫҚ¹ сын. 1. *Атаға тән, атаға қа-*
тысты. 2. *Бұрынғы ескі атадан келе жатқан.*

АТАЛЫҚ² зат. 1. көне. *Хан ордасында*
тақ мурагеріне әскери тәрбие беретін жоғары
мәртебелі адам. 2. тар. *Орта ғасырдағы түркі*
мемлекеттерінде ханның жасынан асып үзгір
дәрежесіне жеткен адамға берілетін биік ман-
сап атауы.

АТАЛЫҚ³ [грек. andros] зат. биол.

1. *Жануарлар мен жәндіктердің аналыққа қа-*
рама-қарсы жыныс өкілі. 2. бот. *Гүлдің көбею*
мүшесі.

Аталық жасуша [клетка]. биол. *Пісіп*
жетілген аталық жыныс жасушасы. Аталық
жыныс безі. анат. Ел (енек). Аталық мүше.
анат. <лат. penis> Еркектің сыртқы жы-
ныс мүшесі. Аталық тұқым жасушасы. биол.
Аталық жыныс жасушасы, спермий. Аталық
ұрықсыздық. биол. Жабайы және мәдени
өсімдіктерде тозаң ұрығы жетілмейтін немесе
ұрықтануға қабілеті жоқ формалардың болуы.

АТАЛЫҚТАЙ: аталықтай ақсақал, аналық-
тай бөйбіше. *Елдің батағой қариясы, аруанасы.*

АТАЛЫМ зат. сөйл. *Номинация.*

АТАЛЫН= ет. *Белгілі бір атаумен айтылу,*
белгілену.

АТАЛЫНУ *Аталын етістігінің қимыл ата-*
уы.

АТАМАН зат. 1. тар. *Патшалық Ресей*
тұсында әскери, әкімшілік, полициялық қызмет
атқаратын, сайланған немесе тағайындалған
бастық. 2. *Азамат соғысы кезіндегі ақ гварди-*
яшылардың басшысы. 3. жерг. *Балықшылар*
бригадасының бастығы, бригадир. 4. ауыс. *Топтың*
басшысы.

АТАМАНДЫҚ зат. *Атаман болушылық.*

АТАМЕКЕН зат. *Ежелгі қоныс, байырғы*
тұрақ, тұрған жер.

АТАМҰРА зат. *Атадан қалған, ертеден*
келе жатқан мирас.

АТАН зат. *Піштірілген, ақталған түйе, ірі*
қара.

Атан жілік [арқар мүйіз]. *Дене бітімі ірі,*
кесек, әлуетті, айбарлы, қуатты. Атан қаппас
бура. Келедегі ірі, күшті, таңдаулы аталық
түйе мағынасында. Атан нар. Нар түйенің ата-
ны. Атан өгіз. Піштірілген, ақталған ірі қара.
Атан өгіздей. Арыстай, еңгезердей, үлкен. Атан
түйе. Піштірілген түйе. Атан түйедей. Еңгезер-
дей, арыстай, үлкен, зор. Атан түйедей қалап
алды. Жата-жабысып сұрады, қымбатқа ба-
лады.

АТАН= ет. *Ат иелену.*

АТАНАҚ зат. 1. кәс. *Құдықтан су тарт-*
қанда арқан жылжып тұру үшін салынған блок.
2. тех. *Мәшинелердің, механизмдердің, аппа-*
раттардың іші қуыс цилиндр тәрізді бөлшегі.

АТАНАҚ-БҮТАНАҚ сын. жерг. *Ой-*
лы-қырлы, ойқы-шойқы жер.

АТАНАҚТА= ет. жерг. *Анталау, қап-*
тау, жамырау.

АТАНДАЙ сын. 1. *Атан сияқты, атан*
тәрізді. 2. ауыс. *Арыстай, еңгезердей.*

3. ауыс. *Көп, ұзақ.*

АТАНДАЙЫН сын. поэт. *Атан си-*
яқты, атан тәрізді.

АТАНДЫР= ет. *Атқа иелендіру, атанту.*

АТАНДЫРУ *Атандыр етістігінің қимыл*
атауы.

АТ-АНЖАМ зат. көне. *Атты ерттеп*
мінуге, бағып-қағып, күтімін тауып ұстауға қа-
жетті ер-тұрман, ноқта-жүген, шылбыр-тізгін,
тұсау-шідер т.б. осы сияқты қажетті жаб-
дықтардың жалты атауы.

АТАНЖАРЫС зат. этн. *Жиын-тойда*
атандарды жарыстыратын ұлттық ойын.

АТАНТ= ет. *Атқа иелендіру, атандыру.*
АТАНТҰЯҚ зат. *Атан тұяғындай етіп құйған алтын, күміс жентегі.*

Атантұяқ жамбы. *Атан тұяғына ұқсатып құйылған құйма күміс.*

АТАНУ *Атан етістігінің қимыл атауы.*
АТАНША¹ зат. *Піштірілген жас тұйе.*
АТАНША² үст. *Атан тәрізді, атанға ұқсап.*

АТАН-ІНГЕН зат. *Атан да, інген де, жалпы тұйе тұқымы.*

АТАНЫС= ет. *Атқа ие болысу.*
АТАР зат. жерг. **Жайылым.**
АТАРАКСИЯ [грек. ataraxia] зат. филос. **Сестілік.**

АТАР-АТПАС үст. 1. *Мылтық, садаққа байланысты: атылуға шақ қалғанда.* 2. *Күнге, таңға байланысты: таң жаңадан ата бастаған, бірақ әлі күн шықпаған мезгілде.*

АТ-АРБА зат. *Ат пен арба.*
АТАРҚА зат. жерг. *Тобесін қырлап жапқан үйшік; итарқа.*

АТАРМАН зат. көне. әск. 1. *Садақ, мылтық т.б. атушы жауынгер.* 2. *Қолиқпар, сойылсоғар.*

АТАРМАН-ШАБАРМАН зат. көне. 1. *Әскери атақ, лауазымды әскери адамдардың қызметін, тапсырмасын орындаушы кіші дәрежелі адамдар.* 2. *Қолиқпар, сойылсоғар, «алып кел, шауып келдің адамы».*

АТАС= ет. 1. *Айтқысу, атай.* 2. этн. *Құда түсісу, атастыру, айттыру.*

АТАСТЫР= ет. көне. этн. *Ескі әдет бойынша, ата-аналардың ұл мен қызына құда түсісіп қоюы, айттыру.*

АТАСТЫРЫП-ҚҰЛАСТЫР= ет. *Айттыру, құда түсу.*

АТАСТЫРУ *Атастыр етістігінің қимыл атауы.*

АТАСТЫРУЛЫ сын. *Айттырылған, құда түскен.*

АТАСТЫРЫЛ= ет. *Айттырылу.*
АТАСТЫРЫЛУ *Атастырылу етістігінің қимыл атауы.*

АТАСУ *Атас етістігінің қимыл атауы.*

1. *Құда түсу, айттыру.* 2. сөйл. *Атасу.*

АТАСЫЗ сын. 1. *Атасы жоқ.* 2. көне. *Тексіз, тәрбиесіз.*

АТАТ= ет. 1. *Айтқызу.* 2. *Ат тағу, атандыру.*

АТАТАЙ зат. эмоц. *Атасынан немесе жасы сол тұстас адамнан бір нәрсені жалғыз сұрағанда, құрметтеу нышанымен айтылатын қаратпа атауы.*

АТ-АТАҚ зат. *Даңқ, дәреже.*

АТАТЕК зат. 1. *Ата-бабасы, аргы түбі.* 2. *Тұқымы, шыққан тегі.*

АТАТҚЫЗ= ет. *Айтқызу, атамтыру.*

АТАТҚЫЗУ *Атамтқыз етістігінің қимыл атауы.*

АТАТТЫР= ет. *Айтқызу, атамтқызу.*

АТАТТЫРУ *Атамттыр етістігінің қимыл атауы.*

АТАТІЛ зат. лингв. *Туыстас тілдердің жасалуына ұйтқы болған тіл, туыс тілдердің аргы тегі.*

АТАУ¹ зат. *Белгілі бір заттың, құбылыстың не ұғымның сөзбен белгіленген аты.*

Атауды кеңейту. инф. *Файл атауындағы соңғы нүктеден кейінгі символдар комбинациясын енгізу.* **Атаудың домендік жүйесі.** инф. *Интернет желісіндегі IP адресстерінде компьютердің аты еске сақталатын домендік атауға (мыс., www ip com) ауыстыру механизмі.* **Атаулар бірегейсіздігі.** инф. *Компьютерлік тілдің*

бір немесе бірнеше ақуды бір атаумен белгілеуге мүмкіндік беретін қасиеті. **Атау септік.** лингв. <лат. (Casus) nominativus> *Арнайы қосымшасы жоқ кім? не? деген сұрақтарға жауап беретін септік.* **Атау сөз.** лингв. <лат. nominatio> *Сөздіктерге алынған сөз немесе сөз формасы; реестр сөз.* **Атау түлға.** лингв. *Атау септігіндегі сөз.*

АТАУ² зат. діни. *Адамның өлер алдындағы ең соңғы асы, тамағы.*

АТАУ³ зат. көне. **Арал.**

АТАУ⁴ *Ата етістігінің қимыл атауы.* 1. *Ат беру, ат қою, ат тағу.* 2. *Айту, атап көрсету.*

3. *Бір нәрсені біреуге сыйлайтындығын мәлімдеу.*

АТ-АУАЗА зат. **Атақ-даңқ.**

АТАУДАЙ сын. *Атау сияқты, атау тәрізді.*

АТАУ-КЕРЕ зат. 1. діни. *Адамның өлер алдындағы ең соңғы асы.* 2. ауыс. сөйл. *Тамақ, ас.*

Атау-кереңді ішкір [жегірі]. қарғ. *Өлім халіне ұшырағыр.*

АТАУЛЫ¹ зат. *Бір нәрсенің жиынтық тобы және соған жататынның барлығы.*

АТАУЛЫ² сын. *Басты, елеулі, көрнекті.*

Атаулы аккредитив. экон. *Белгілі бір шарттар орындалғанда белгілі сома төленуі қажет жеке немесе заңды тұлға.* **Атаулы акция.** экон. *Алыс-беріс акционерлік қоғамының акцияларын тіркеу кітабында тіркелетін акциялар.* **Атаулы арна.** инф. <ағыл. named pipe> *Бір процестің басқа жергілікті немесе қашық орналасқан процеске мәліметтер жеткізуіне мүмкіндік жасайтын процесстер арасындағы әрекеттестік тетігі.* **Атаулы баға.** экон. <лат. nominalis> *Бағалы қағаздарда, қағаз ақшаларда, банкноттарда, теңгелерде көрсетілген белгіленген құн.* **Атаулы жалақы.** экон. *Қызметкердің белгілі бір жұмыс уақытында жұмсаған еңбегінің мөлшері мен сапасына сәйкес алатын еңбек ақысы.* **Атаулы жекешелендіру шоты.** экон. *Азаматтарға заңнама негізінде берілетін, өтеусіз бөлінетін мемлекеттік және муниципалдық меншіктің ұлес құқығы туралы, сондай-ақ қолданыстағы заңнамаға сәйкес жекешелендіру салымын пайдалану құқығы туралы мемлекеттік куәлік.* **Атаулы күн.** экон. а) *Бағалы қағаздардың, қағаз ақшаның, сертификаттың, банкноттың беткі жағында көрсетілген баға; көрсетулі баға, яғни бағалықтарда (прейскуранттарда) немесе тауардың өзінде көрсетілген тауарқұны.* ә) *Төлем мерзімі басталған бойда төленуі тиіс сома.* **Атаулы салым.** экон. *Белгілі бір тұлғаға (салымшыға) арналып тіркелген салым.* **Атаулы сан.** мат. *Қарастырылатын шаманың сандық мәні мен өлшеу бірлігі қосыла жазылатын сан.* **Атаулы сөйлем.** лингв. *Тұрлаулы мүшелері ажыратылмайтын, бірақ предикаттық негізі (атаулы сөйлемді құрайтын сөздер) белгілі бір затты атап, оның кейінгі мәтінде ашылуын талап ететін бір тұрлаулы мүшелі жай сөйлем.* **Атаулы тіркес.** лингв. *Бір гана мағына білдіріп, бір сөздің орнына жұмсалатын сөз тіркесі.* **Атаулы ұстаушы.** экон. *Бағалы қағаздармен жасалатын операцияларға кәсіпқой қатысушы.* **Атаулы чек.** экон. *Белгілі бір адамның атына жазылатын және тек осы адамға гана төленуге тиісті чек.*

АТАУНАМА зат. инф. <ағыл. legend> *Диаграмма мәліметтері белгілеуіштерінің атауларын көрсететін элемент.*

АТАУСЫЗ¹ сын. 1. *Аты жоқ, атауы жоқ.*

2. *Елеусіз, ескерусіз.*

Атаусыз қалды. а) *Ешкім аузына алмады, атын атамады.* ә) *Еленбеді, дұрыс бағаланбады.*

АТАУСЫЗ²: **атаусыз сан.** мат. *Шаманың сандық мәнін білдіретін сан.*

АТАУСЫЗ³ сын. сөйл. *Ассыз, тамақсыз; құралақан.*

АТАУШЫ: **атаушы сөздер.** лингв. *Дербес заттардың, ұғымдардың атаулары ретінде қолданылатын, лексикалық, грамматикалық мағыналары бар негізгі сөздер тобы.*

АТАУЫЗ¹ зат. 1. *Арасына өңделінетін металл затты қысып және бекітіп қоятын екі (жылжитын және жылжымайтын) жақтаушасы бар құрал.* 2. жерг. *Тістеуік, кемтірауыз.*

АТАУЫЗ² зат. қолөнер. *Аттың аузына ұқсас өрнек.*

АТАУЫЗ³ зат. анат. *Жауырын сүйегінің бөлігі.*

АТАУЫШ: **атауыш сөздер.** лингв. *Атауыш сөздер.* **Атауыш тұлға.** лингв. *Тыңдаушының назарын аудару үшін я оған белгілі бір реңк бере айту үшін қолданылатын ишарат сөз.*

АТАШЫМ зат. экспр. *Көбіне туған атасын құрметтеу, оған ыстық сезімін білдіру нышанымен айтылатын қаратпа атауыш.*

АТ-ӘБЗЕЛ зат. *Аттың ер-тұрманы.*

АТБАЗЫ зат. сөйл. **Атпаз.**

АТБАЗДАЙ зат. сөйл. *Атпаз сияқты, атбаз тәрізді.*

АТБАЙЛАР¹ зат. *Ат байлайтын ағаш, мама ағаш.*

АТБАЙЛАР² зат. жерг. этн. *Құда түсіп келгенде, құданың атын байлаганы үшін берілетін кәде.*

АТБАЙЛАР³ зат. *Көмекші, жәрдемші, қамқоршы.*

АТБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. hemibarbus labeo> *Дене тұрқы 12–30 см, басы бауырына қарай имек және жанына қарай сәл қисайған балық.*

АТБАП зат. жерг. *Ат баптаушы.*

АТБАС: **атбас бұршақ.** өс. <лат. vicia faba> **Атбұршақ.** **Атбас жамбы.** *Үлкен құйма күміс.*

Атбас қант. *Ат басына ұқсас кесек қант.* **Атбас талшын.** өс. <лат. aesculus hippocastanum> *Қаштан тұқымдас сүректі өсімдік.*

АТБЕП зат. *Бәйге атын баптайтын адам; атсыншы.*

АТБЕПЛІК зат. *Бәйге атын баптаушылық.*

АТБЕКЕТ ор. зат. сөйл. **Адвокат.**

АТБЕСІК зат. көне. *Бүйктеу етіп текшелеп жасалған қабір.*

АТБҰРАН зат. көне. кәс. *Шахтадағы көмірді жоғарыға атпен тарту арқылы бұран шығаратын құрылғы.*

АТБҰРШАҚ зат. өс. <лат. vicia faba> 1. *Бақшада өсетін кіндік тамырлы, қауырсын жапырақты біржылдық дәнді дақыл; фасоль.* 2. *Осы дақылдың бүйрек пішінді дәні, жемісі.*

АТБҰРЫШ зат. сөйл. **Атқұмар.**

АТЕИЗМ [франц. atheisme <грек. atheon] зат. филос. *Табиғаттан тыс күштерге (рух, Құдай, ақиреттік өмір т.б.) сенуді жоққа шығаратын көзқарастар жүйесі, бүкіл дін атаулыны жоққа шығару.*

АТЕИСТ зат. филос. *Атеистмді толық жақтаушы; дінге сенбейтін, Құдайды мойындамайтын адам.*

АТЕИСТІК сын. *Атеистке қатысты, атеистке тән.*

АТЕКЕ зат. сөйл. 1. *Өз атасына немесе жасы сол тұстас қарт адамға (ер) қарата құрметтеу нышанымен айтылатын қаратпа атауыш.* 2. *Өз атасын немесе жасы сол тұстас қарт адамды (ер) құрметтеу нышанымен айтылатын атауыш.*

АТЕЛЕКТАЗ [грек. ateles — бітпеген, толық емес, ektasis — созу] зат. мед. *Өкпенің немесе оның бөліктерінің альвеола болмайтын немесе қабысыңқы болып келетін күйі; өкпенің ауасыз солуы, бірінші, жиырылып қалуы.*

АТЕЛЬЕ [франц. atelier] зат. *Киім тігетін шеберхана.*

АТЕРОМА [грек. atheroma] зат. мед. *Терідегі май безі түтіктерінің бітелуінен пайда болатын түйін, без, ісік; қоянтобық.*

АТЕРОКАЛЬЦИНОЗ зат. мед. *Атеросклероз түйіндағының кальцификацияланып қатаю, беріштену процесі.*

АТЕРОСКЛЕРОЗ [грек. athera sklerosis] зат. мед. *Жүрек қан тамырларының ішкі қабаты ісініп кететін ауру.*

АТЕРІН зат. қолөнер. *Аттың ерні тәрізді өрнек.*

АТЕГОЗ зат. мед. *Саусақтардың бірқалыпты қалтылып тұруы.*

АТ-ЖАБДЫҚ зат. *Атқа қажет керек-жарақ, құрал-сайман, әбзел.*

АТЖАЛ¹ зат. 1. *Тізбектеле жатқан үйінділер. 2. Егістік танабына жыртылмай қалған аралық немесе пішен шатқанда орылмай қалған жер.*

АТЖАЛ² сын. 1. *Ат жалына ұқсас, үсті қырланып келген. 2. Ұзыншалап үйілген, жиналған.*

АТЖАЛДА = ет. *Қырлау, дөңестеу.*

АТЖАЛДАН = ет. *Қырлану, дөңестену.*

АТЖАЛДАНУ *Атжалдан етістігінің қимыл атауы.*

АТЖАЛМАН зат. зоол. <лат. cricetidae> *Дене тұрқы 7-28 см-дей, түсі қоңыр күрең, ауыл шаруашылығына көп зиян келтіретін тышқан. // Пысық, жан-тәнімен жұмыс істейтін адам.*

АТЖАЛМАНДАЙ зат. сын. *Атжалман сияқты, атжалман тәрізді.*

Атжалмандай шұлғиды. жерг. *Пысық, әр іске икемді.*

АТЖАНДЫ сын. *Атқұмар, атты жақсы көретін.*

АТЖАП зат. көне. ауылшар. *Егін арық.*

АТ-ЖАРАҚ зат. жерг. *Қару-жарақ.*

АТЖӘМШІ зат. сөйл. *Лау атын айдаушы.*

АТ-ЖӨН зат. сөйл. *Аты-жөн.*

АТЖУА зат. өс. *Жуаның бір түрі; талшықты жсуа.*

АТЖҮРГІШ зат. жерг. *Қамшы.*

АТИПИЯ зат. мед. *Атипизм, өзге түрлілік.*

АТИРЕОЗ [athyreosis; A- + anat. glandula thyreoidea қалқанша без + -оз] зат. мед. *Қалқанша безінің толық жұмыс істемеуі немесе жоқтығы.*

АТКАШТАН: атқаштан тұқымдасы. өс. <лат. hippocastanaceae> *Тұқымы мал азығына пайдаланылатын көлжылдық өсімдік.*

АТКЕЗШІ зат. сөйл. *Әткесші.*

АТКЕПЕ зат. *Шағын атқора.*

АТКОМ зат. тар. совет. 1. *Атқару комитеті. 2. сөйл. Атқару комитетінің төрағасы.*

АТ-КӨЛІК зат. *Мінетін ат, мал, мал жегілген арба-шана т.б. қатынас тәсілдері.*

Ат-көлігің аман ба? *Жолаушы, жүргінші кісіден аман-саулық сұрау, сәлемдесу. Ат-көлігің аман [есен] келдің бе?* *Жолаушы, жүргінші кісіден аман-саулық сұрау, амандасу.*

АТ-КӨЛІКТІ сын. *Ат-көлігі бар.*

АТКӨПІР зат. *Мал жеген жем-шөптің аяқ астында қалың болып шашылып жатқан қалдықтары; неше түрлі қиқым-сыбықым. // сын.*

Ретсіз, ағыл-тегіл, көл-көсір. // Аласапыран, дүрбелең.

Аткөпір болды. а) *Көп, мол болды.* ә) *Астан-кестен болды. Аتكөпір қылды.* а) *Көп етті, толтырды.* ә) *Астан-кестені шығарды.*

АТКӨРПЕ зат. *Ердің үстіне салынатын кішірек көрпе.*

АТҚАҚТА = ет. жерг. *Атқылау, тулау, тасырлау, дүсірлеу.*

АТҚАҚТАТ = ет. *Тасырлату, дүсірлету.*

АТҚАЛАҚТА = ет. *Атқақтау, атқылау.*

АТҚАМІНЕР зат. 1. тар. *Қазан төңкерісінен бұрынғы қазақ аулындағы ел билігіне араласқан адам. 2. экспр. Әкімдікке жаны құмар, шолақ белсенді.*

АТҚАМІНЕРЛІК зат. *Әкімдік, белсенділік, ел билігіне араласушылық.*

АТҚАМІНЕРСЫМАҚ зат. *кекесін. Шолақ белсенді; «шауып кел», «барын келдің» адамы.*

АТҚАР = ет. кіт. 1. *Тапсырылған жұмысты істеу, орындау. 2. Басынан кешіру, өткеру, өткізу. 3. Ойнау, образға ену.*

АТҚАРТ = ет. *Істету, жасату, орындату.*

АТҚАРУ *Атқар етістігінің қимыл атауы. 1. Орындау, жұмыс істеу. 2. Міндетін, парызын өтеу.*

Атқару комитеті. совет. *Кеңес өкіметі тұсында аудандық, облыстық және т.б. жергілікті биліктің орындаушы органы.*

АТҚАРУШЫ зат. 1. *қоғ.-саяси. Заң шығарушы биліктің қабылдаған заңдарын атқару міндетін орындаушы лауазым иесі. 2. тех. Нақты әрекеттерді орындай алатын құрылғы.*

Атқарушы билік. заң. «Биліктің тармақталуы» заңдарына сәйкес құқық қолданушы билік. **Атқарушы макрокоманда.** инф. <ағыл. effective macro instruction> *Параметрлердің бір немесе екі тізімі бірге пайдаланылатын макрокоманда. Атқарушы орган.* саяси. *Билікті жүзеге асырушы орын, мекеме.*

АТҚАРУШЫЛЫҚ зат. *Белгілі жұмысты, тапсырманы орындаушылық.*

АТҚАРЫЛ = ет. *Істелу, жасалу, орындалу. Атқарылатын файл.* инф. <ағыл. executable file> *Мәшинен кодтына аударылған және біртұтас етіп жинақталған бағдарламалық файл.*

АТҚАРЫЛУ *Атқарыл етістігінің қимыл атауы.*

АТҚАРЫМ зат. *Орындалған, жүзеге асқан іс, іс-әрекет.*

Атқарым баспалдақтары. экон. *Қандайда бір өндірістік мекеме қызметінің маңызды бағыттарын анықтап, оларды жүзеге асыруда қолданылатын қағидаттар.*

АТҚАРЫМДЫҚ сын. *Жүзеге асырылуға, орындалуы тиіс.*

Атқарымдық сала. экон. *Бөлімшелері бүтіндей ұйым мүддесіне жұмыс істейтін қызмет саласы. Атқарымдық шегерім.* экон. *Бағаның азайтуы.*

АТҚАРЫМДЫҚ-ҚҰНДЫҚ: *атқарымдық-құндық талдау.* экон. *Нысандардың атқарымын кешенді түрде жіңілеі зерттеу әдіснамасы.*

АТҚАРЫМДЫҚ-ҰЙЫМДЫҚ: *атқарымдық ұйымдық құрылым.* экон. *Жекелеген бөлімшелер орындайтын жұмыстардың түріне қатысты құрылған ұйымдық құрылым түрі.*

АТҚАРЫС = ет. 1. кіт. *Істесу, жасасу, орындасу. 2. Өткерісу, бірге өткізу.*

АТҚАРЫСУ *Атқарыс етістігінің қимыл атауы; жасасу.*

АТҚОНАҚ зат. өс. <лат. phleum> 1. *Ұзындығы 60–100 см-дей, далалы жерлерде*

өсетін, малазықтық дәнді астық тұқымдасына жататын шөп. 2. Осы өсімдіктің тары тәріздес дәні.

АТҚОСШЫ зат. 1. тар. *Бұрынғы кездегі құрметті жолаушының немесе дәулетті адамның қасына еріп жүріп, оның өзін және атын күтуші адам. 2. Офицердің көмекшісі, қасына ертіп жүретін солдат; адъютант. 3. ауыс. экспр. Біреудің шашбауын көтеруші.*

АТҚОСШЫЛЫ: *атқосшылы болдың ба?* этн. *Ер балаға айтылатын інілі болдың ба деген мағынадағы сөз.*

АТҚОСШЫЛЫҚ зат. *Атқосшы міндетін атқарушылық.*

АТҚУ *Атқы етістігінің қимыл атауы.*

АТҚУМА зат. ойын. *Бір-бірінің білегін айқастыра ұстаған екі бала үшіншісін айқасқан білекке отырғызып ойнайтын ойын.*

АТҚУЫЛДА = ет. жерг. *Ашулану, бұлқан-талқан болу.*

АТҚҰЙРЫҚТАР зат. өс. <лат. hippuridaceae> *Жатаған тамыр сабақты, шоғырланған ұзын жаяғырақты, гүлдері өте ұсақ, жеке орналасқан, қосжынысты көпжылдық су шөптер тұқымдасына жататын өсімдік.*

АТҚҰЛАҚ¹ зат. өс. <лат. gumex confertus> *Тарбақ тамырлы, сабағы сояудай ұзын көлжылдық өсімдік.*

АТҚҰЛАҚ² зат. өс. *Саңырауқұлақ.*

АТҚҰЛАҚ зат. өс. сөйл. *Иманжасын-рақ.*

АТҚҰЛАҚ⁴ сын. *Есуас, ақымас.*
АТҚҰЛАҚТАН = ет. *Шөптің алғашқы жаяғырағының ат құлағы тәрізді қылтыры шығуы.*
АТҚҰЛАҚТАНУ *Атқұлақтан етістігінің қимыл атауы.*

АТҚҰМАР сын. *Атжанды, атты жақсы көретін.*

АТҚҰМАРЛЫҚ зат. *Атжандылық, атты жақсы көрушілік.*

АТ-ҚҰРАЛ зат. сөйл. *Ат-сайман.*

АТҚҰТЫРТҚАН зат. өс. *Қияқтың бір түрі.*

АТҚЫ¹ зат. *Өздігінен атылатын садаққа ұқсас арнаулы садақ пен жебеде тұратын аңшылықта қолданылатын құрал.*

АТҚЫ² зат. *Атқудан болған апат, шығын.*

АТҚЫ = ет. 1. *Жоғары қарай шашу, ыршу. 2. Белгілі бір жаққа қарай атылу, ытқу.*

АТҚЫЗ = ет. 1. *Қарудан оқ шығартқызу, біреуді атып, көзін жойғызу. 2. ауыс. Шығару, босату, аштыру.*

АТҚЫЗДЫР = ет. *Көзін жойғыздыру, оққа шығартқызу.*

АТҚЫЗДЫРТ = ет. *Оққа шығартқыздыр, көзін жойғыздырту.*

АТҚЫЗДЫРУ *Атқыздыр етістігінің қимыл атауы; атқылату, шашыратқызу.*

АТҚЫЗУ *Атқыз етістігінің қимыл атауы; аттырып көзін жою.*

АТҚЫЛА = ет. 1. *Үсті-үстіне оқ шығару, дүркін-дүркін ату. 2. Бір нәрсені үсті-үстіне лақтыру. 3. Жоғары қарай шашу, ыршу, ытқу. 4. хим. Бір нәрсені үсті-үстіне ату арқылы әсер ету, ықпал жасау. 5. Қайта-қайта насыбай іскелеу.*

АТҚЫЛАС = ет. 1. *Дүркін-дүркін атысу.*

АТҚЫЛАСУ *Атқылас етістігінің қимыл атауы.*

АТҚЫЛАТ = ет. *Шашырату, шашыту.*

АТҚЫЛАТУ *Атқылат етістігінің қимыл атауы.*

АТҚЫЛАУ *Атқыла етістігінің қимыл атауы. 1. Үсті-үстіне оқ ату. 2. Сұйық заттың жоғарыға қарай шашуы, ытқып шығуы.*

Атқылау аймағы. өск. а) *Атыс дәлдігі қамтамасыз етілетін, снаряд немесе оның элементтерінің әуе нысанын жою мүмкіндіктері сақталатын тік зеңбірек жанындағы кеңістік.* ә) *Ірі және орташа калибрлі тік зеңбірек қаруы үшін әуеде жарылыс болатын, ал кіші калибрлі тік зеңбіректер үшін снарядтық қуу уақыты өзін-өзі жойғыштық уақытынан кем немесе тең келетін аймақ.* **Атқылау бұрышы.** өск. *Зеңбіректен атыс жүргізуге болатын көлденең немесе тікбұрыш.*

АТҚЫЛАУШЫ зат. *Атушы, атқылау әрекетін орындаушы адам.*

АТҚЫН сын. жерг. *Азғын, бұзылған.*

АТҚЫР: қарғыс атқыр. қарғ. *Қарғыс тигір.*

АТҚЫТ = ет. *Шапышту, шашырату.*

АТҚЫТУ *Атқыт етістігінің қимыл атауы.*

АТҚЫШ зат. 1. өск. *Оқ-дәрімен ататын қарумен қаруланған жаяу әскер жауынгері.* 2. *Мерген адам. // Оғын мұлт жібермейтін, мерген.*

Атқыш жасушалар. биол. *Ішек қуыстылардың сыртқы тері қабатында орналасқан қорғаныш және қорек ұстау қызметін атқарушы жасушалар.* **Атқыштар батальоны.** өск. *Атқыштардан құралған батальон.* **Атқыштар полкі.** өск. *Атқыштардан құралған полк.*

АТҚЫШТЫҚ зат. *Мергендік, дәл көздеп атушылық.*

АТҚЫШШЫЛ сын. сөйл. *Атқыш.*

АТЛАНТ зат. анат. *Пішіні сақина тәрізді бірінші мойын омыртқа (бауыздау омыртқа).*

АТЛАНТТАР [грек. atlas (atlantos)] зат. сәулет. *Еуропалық сәулет өнерінде үйлердің, басқа да ғимараттардың төбелерін, балкондарды, маңдайшаларды көтеріп тұрған ер адамның мүсіндері.*

АТЛАС [ар. اطللس] зат. 1. *Географиялық, астрономиялық, биологиялық, диалектологиялық және т. б. карталардың топтастырылған жинақтық атауы.*

АТЛАС [ар. اطللس] зат. 1. *Бір жақ беті жылтыр келген жібек мата.* 2. *ауыс. поэт. Жылтыр тегіс жабын.*

Атлас көйлек. *Атластан тігілген көйлек.* **Атлас шапан.** *Атластан тігілген шапан.*

АТ-ЛАУ зат. *Лауға мінетін ат.*

АТЛЕТ [грек. athletes] зат. 1. *спорт. Атлетші.* 2. *Күш жаттығуларымен өнер көрсететін цирк артисі.*

АТЛЕТИЗМ зат. 1. *спорт. Дене бітімінің шымырлығы және сымбаттылығы.* 2. *Бодибилдинг, культуризм.*

АТЛЕТИКА [грек. atletikos] зат. 1. *спорт. Адамның ептілігін, шеберлігін, төзімділігін, күштілігін арттыру үшін қажетті дене жаттығуларының жиынтығы.* 2. *өнер. Күш жаттығуларынан, трюктерінен тұратын цирк өнерінің түрі.*

АТЛЕТИКАЛЫҚ сын. *Атлетикаға тән, атлетикаға қатысты.*

АТЛЕТШИ зат. *Спорттың белгілі бір түрімен шұғылданушы адам.*

АТМАЙЫ зат. көне. этн. 1. *Уақытша пайдалануға берілген аттың ақысы.* 2. *Байырғы қазақ қоғамының қалыптасқан салтында бай, дәулетті адамдардың тұрмысы жұптан, жоқ-жітік азайын жезжатты, ауылдастарының әл-ауқатын көтеру мақсатымен оларға уақытша пайлануға мал бөліп беруі.* 3. *Әдеттік құқық жүйесіндегі билер сотының шешімімен айыпты деп танылған тараптың істі ұйымдастыру қызметі үшін төлейтін төлемі.*

Атмайы қайты. *Мінгізген атының ақысы*

төленді. **Атмайын берді.** а) *Атын уақытша пайдаланғаны үшін ақысын берді.* ә) *Ағайын-жезжат, жоқ-жұптаңға уақытша пайдалануға мал бөліп берді.* **Ат майын мінді.** *Біреудің атын ақысын төлеймін деп уақытша мінуге сұрап алды.*

АТ-МАТЫМЕН үст. *Атымен бірге, түгел.*

АТМОСФЕРА [грек. atmos – бу, sphaira – шар] зат. 1. *Жерді қаптап тұрған ауа қабаты.* 2. *астр. Күн, жұлдыз сияқты аспан денелері мен планеталарын қоршап тұрған газ тектес қабат.* 3. *физ. Ауа қысымын өлшейтін бірлік.* 4. *ауыс. кіт. Қоршаған орта; әлеуметтік, қоғамдық, тұрмыстық жағдай.*

Атмосфера газдары. *физ. Жер бетінің атмосферасын құрайтын газдар.* **Атмосферадағы айналым.** *физ. Ауа қабатының қозғалыс жүйесі.* **Атмосферадағы алмасым.** *физ. Жер бетіндегі тығыздығы төмен жылы ауаның жоғары көтерілуімен қабаттаса суық ауа массасының төмен түсуі.* **Атмосферадағы температура инверсиясы.** *физ. Ауа температурасының жер бетінен жоғарылаған сайын өсуі.*

Атмосфера қабаты. *геогр. Жер бетін жауып тұратын ауа қоршауы.* **Атмосфераны барлап білу.** *физ. Арнайы құралдар (шар ұшқыштар, радиозондтар, метеорологиялық зымырандар, лазерлер, жердің жасанды серіктері, радиолокациялық және т. б. құралдар) арқылы атмосфера температурасының тік және көлденең таралуын, желдің бағыты мен жылдамдығын, қысымын және т. б. шамаларын анықтау.*

Атмосфераны қорғау. *экол. Атмосфераның барлық қабатындағы энергетика мен ауаның химиялық құрамын сақтауды қамтамасыз ететін шаралар жиынтығы.* **Атмосфера суы.** *физ. Атмосфера ауасында болатын су буы немесе конденсацияның өлшенген өнімдері (тамишылар, кристалдар).* **Атмосфера шебі.** *физ. Атмосферадағы өтпелі белдем немесе екі ауа массасының арасындағы (шартты түрдегі) жігі.* **Атмосфера электрлігі.** *физ. Жер атмосферасындағы электр құбылыстары мен процесінің жиынтығы.*

АТМОСФЕРАЛЫҚ сын. *Атмосфераға тән, атмосфераға қатысты.*

Атмосфералық акустика. *физ. Атмосферада дыбыстың пайда болуын, таралуын т. б. қасиеттерін зерттейтін акустиканың бөлімі.* **Атмосфералық ауа.** *физ. Жер эволюциясы барысында қалыптасқан газдардың табиғи қоспасы.* **Атмосфералық жауын-шашын.** *физ. Температураның төмендеуіне байланысты атмосферадан жерге түсетін жауын, қар, біршақ, қырау.* **Атмосфералық коррозия.** *физ. Атмосферадағы химиялық заттектердің әсері нәтижесінде пайда болатын коррозия.* **Атмосфералық қысым.** *физ. Жер бетіне және ондағы барлық денелерге атмосфералық ауаның түсіретін қысымы.* **Атмосфералық ластану.** *экол. Табиғи және антропогендік факторлардың әсерінен атмосфера ауасына түсетін немесе онда түзілетін физикалық-химиялық агенттер мен заттектер.* **Атмосфералық нөсер.** *экон. Атмосферадан жерге түсетін аса қатты жаңбыр.* **Атмосфералық оптика.** *физ. Жарықтың атмосферада шашылуынан, шағылуынан және жарық дифрактануынан болатын оптикалық құбылыстарды зерттейтін метеорологияның бір бөлімі.* **Атмосфералық өзгеру.** *физ. Ауаның салқындаған қабатының төменге жылысып, жылы ауа қабатының астына жинақталуы.* **Атмосфералық су.** *физ. Атмосферада пайда болып, жерге түскен су.* **Атмосфералық тосап.** *физ. Атмосфералық жауын-шашын.*

АТМОТЕРАПИЯ зат. мед. *Дәрі-дәрмек буымен емдеу.*

АТОЙ зат. 1. *Лап қойған шабуыл.* 2. *Айқай-шу, атпан.*

Атой берді. а) *Айғайлап дабыл қақты, ұран тастады.* ә) *Белгі берді, көрініс жасады.* б) *Көзге ерекше түсті, мен мұңдалады.* **Атойға басты.** *Атой салды.* **Атой салды.** а) *Айғайлап, ұрандап шабуыл жасады.* ә) *поэт. Тынымсыз еңбектенді, асыр салды (тыңға байланысты).* б) *поэт. Буырқанды, бұрсанды, еркіндеді (өзен туралы).* **Атой салу.** *Елге жау тигенде немесе жауға қарсы шапқанда айбат шегіп, сес көрсететін әрекет; сарбаздардың аттарын ойқаста тақырға шығуы.*

АТОЙЛА = ет. 1. *Айғайлап ұрандау; шабуылдау.* 2. *ауыс. поэт. Шарқ ұру, лап қою (өзен, бұлақ жайында).* // *Алай-түлей болу (боран, жел жайында).* 3. *Көңіл аудару, мен мұңдалау.* 4. *ауыс. Бел шешіп ат салысу, құлшына кірісу.*

АТОЙЛАС = ет. 1. *Шабуылдасу, ұрандап, сес көрсетісу.* 2. *ауыс. Қаптасу, қаумаласу.*

АТОЙЛАСУ *Атойлас етістігінің қимыл атауы.*

АТОЙЛАУ *Атойла етістігінің қимыл атауы.*

АТОЛЛ [ағыл. atoll] зат. геогр. *Теңіздердегі таяз қолтықты қоршап жатқан сақина тәріздес маржан аралдарының бір түрі.*

АТОМ [грек. atomos] зат. 1. *физ. Заттың ядро мен электроннан тұратын өте кіші бөлшегі.* 2. *хим. Химиялық элементтің өте кіші бөлшегі.* 3. *ауыс. Атом қаруы, атом бомбасы деген мағынада.*

Атом артиллериясы. өск. *Теңіздегі және құрлықтағы нысаналарды атом снарядтарымен жоюға арналған артиллерия.* **Атом бомбасы.** өск. *Атом қуатына негізделіп жасалған бомба; атом қаруы.* **Атом газыры** [дәуірі, заманы]. *Атом қуаты ғылым мен техниканың, шаруашылықтың барлық саласында пайдаланылған кез, атом қаруы күшті дамыған мезгілі.*

Атом кемесі. *тех. Ядролық күш қондырғысы орнатылған кемелердің (су үстіндегі, су астындағы) жалты аты.* **Атом қаруы.** өск. *Атом қуаты арқылы іске қосылатын бомба, снаряд, ракета т. б.* **Атом қаруынан қорғау.** өск. *Әскери техниканы және олардың ішіндегі адамдарды соққы толқындарынан, ядролық жарылыстың зиянды сәулелерінен, өтпелі радиациялардан, радиоактивтік заттармен зақымданудан қорғау жүйесі.* **Атом қуаты** [энергиясы]. *физ. Атомдық жарылыстар арқылы алынатын энергия.* **Атом массасы.** *физ. Атомдық масса бірлігімен берілген атомның массасы.* **Атом өнеркәсібі.** *Уран кенін өндіру, өңдеумен шұғылданатын, одан атом энергиясын өндіретін және сол энергиямен жұмыс істейтін өнеркәсіп саласы.* **Атом радиусы.** *физ. Молекулалар мен кристалдардағы атомаралық (ядро аралық) қашықтықты жуықтап анықтау үшін қолданылатын сипаттама.* **Атом сағаты.** *тех. Атом қуатына негізделіп жасалған сағат.* **Атом снаряды.** өск. *Алысқа ататын ірі калибрлі зеңбіректерден атылатын снаряд.* **Атом сүнгүйір қайығы.** өск. *Ядролық күш қондырғысы орнатылған сүңгуір қайық.* **Атом сынағы.** өск. *Атом күшін сынап байқау.* **Атом физикасы.** *Атомның құрылысын және оның түрлі қасиеттерін зерттейтін физиканың бөлімі.* **Атом электр стансасы.** *тех. Атом ядросының ыбырау процесінен туатын энергияны пайдаланып жұмыс істейтін электр стансасы.* **Атом ядросы.** *физ. Ең кіші элементарлық бөлшектер: протон мен нейтронның бірігуінен жасалып,*

электрондардың қоршауында жатқан атом болшегі.

АТОМАРАЛЫҚ сын. Атомдар аралығындағы.

АТОМАРЛЫҚ сын. **Атомдық**.

АТОМГЕР зат. Атом бомбасын жасаушы және оны қолдануды жақтайтын адам.

АТОМДЫҚ сын. физ. Атомға қатысты, атомға тән.

Атомдық батарея. физ. Радиоактивтік ыдырау кезінде бөлінетін энергия электрлік энергияға айналатын ток көзі. **Атомдық заряд**. өск. Ядролық қаруда (ракета, снаряд, бомба) қопарылыс тудыру үшін қолданылатын зат. **Атомдық қозғалтқыш**. тех. Көлік құралдарында (кемет. б) механикалық энергия көзі ретінде ядролық энергияны пайдаланатын қондырғы. **Атомдық масса [салмақ]**. физ. Химиялық элемент атомы массасының салыстырмалы бірлікпен көрсетілген орташа мәні. **Атомдық нөмір**. физ. Атом нөмірі, атом саны. **Атомдық спектр**. физ. Еркін немесе өлсіз әсерлесетін атомдардың (мыс, газ, бу) жұтылу және шығару спектрі. **Атомдық тор**. физ. Құрамды бөліктердің ролін бір-бірімен атомдық байланыс арқылы астасқан химиялық элементтер құрайтын кристалдық тор не кристалл. **Атомдық тосқауыл**. өск. Қарсыластың соғыс әрекетіне қарсы ядролық қарулар қолдану арқылы жасалатын бөгет. **Атомдық энергия**. физ. Атомдық қуат, күш. **Атомдық ядро**. хим. Нуклид атомының орталық құрылым элементі, өз бойында атомның басты массасы мен барлық оң зарядын шоғырлаған.

АТОМИЗМ [грек. atomos] зат. физ. Өте кішкентай бөлшектерден тұратын заттың үздікті құрамы туралы ілімі.

АТОМОВОЗ ор. зат. тех. Атом энергиясымен жұмыс істейтін локомотив.

АТОМОХОД ор. зат. тех. Атом қуатымен жүретін кеме.

АТОМСЫЗ сын. Атомға қатыссыз.

Атомсыз аймақ. саяси. Атом және термоядролық қаруды өндірмейтін және орналастырмайтын аймақ.

АТОМШЫ зат. 1. Атомды зерттеумен шұғылданатын адам. 2. ауыс. Атом қаруын агрессивті мақсатта жұмсаушы адам.

АТОМШЫЛ сын. Атом қаруын қолданып соғысуды жақтайтын.

АТОМЫРАУЛАТУ зат. спорт. Белгіленген шеңбердің ішінен салт аттылардың бірін-бірі атпен омыраулата ығыстырып шығартын сайысы.

АТОНИЯ зат. мед. Тонуссыздық, әлсіздік, босандық.

АТОПИЯ [грек. atopia] зат. мед. 1. Аллергия ауруына байланысты. 2. Азғаның басқа жерге орналасуы.

АТОПИЯЛЫ сын. мед. Атопияға қатысты.

АТӨЗГЕРТУ зат. инф. Файл ішіндегі мәліметтерді өзгертпей, файлдың, каталогтың немесе буманың атын өзгерту операциясы.

АТӨТПІ ұст. сөйл. Немқұрайлы, немкетті, үстірт.

АТПА зат. көне. 1. Езінде су шығаратын ағаш шөміштен жасалған ең қарапайым құрал. 2. Жерден атқылтайтын су көзі.

Атпа атты. Атпамен езінде су шығарды. **Атпа бұлақ**. Атқылаған бұлақ. **Атпа бұтақша**. бот. Өсімдік тамырының топырақты жарып шыққан, әлі тарамдана қоймаған өркені. **Атпа құмжылаңы**. зоол. <лат. echis carinatus> Сіржыландар тұқымдасына жататын түр; басында қиып бара

жатқан құстың кейті тәрізді суреті бар, басы майда қырлы қабыршақтармен жабылған жылан.

АТПАЗ зат. 1. Ат жаратушы, бабына келтіруші; сайыткер. 2. сөйл. Ат сынышысы; атбегі.

АТПАЗШЫ зат. жерг. Ат күтуші, баптаушы.

АТПАЙ-ШАППАЙ ұст. Атқан да, шапқан да жоқ, аспай-саспай, тып-тыныш.

АТПАҚИЯР зат. бот. <лат. ecballium> Асқабақ тұқымдасына жататын бір не көпжылдық өсімдік.

АТПАҚЫЛ зат. Асық не томпай атып ойнайтын ойынның аты.

АТПАЛ сын. Денелі, ірі, қайратты; таңдаулы, іріктелген.

Атпал азамат [жігіт]. Денелі, ірі, алпамсадай, қайратты, таңдаулы ер-азамат. **Атпал қой**. Таңдаулы, ірі қой.

АТПАЛА= ет. Суды атпа арқылы жеткізу, атпамен шығару.

АТПАЛАУ Атпала етістігінің қимыл атауы.

АТПАЛДАЙ сын. Таңдаулы, іріктелген, зор денелі.

АТПАЛЫ сын. сөйл. **Атпал**.

АТПАНАЙЗА зат. көне. Кәдімгі найздан қысқарақ, жеңіл найза; соғыс қаруы, аңшылық құралы.

АТПАТАМЫР зат. бот. Атпа бүршіктері бар тамыр.

АТПАТАМЫРЛЫ сын. бот. Жер астындағы тамыр бүршіктері тез өркен беретін (өсімдіктер).

АТПАТҰҚЫМДАНУ= ет. бот. Өсімдіктердің жемістерін шерте шашу арқылы тұқымдарын таратуы.

АТПАШЫ зат. кәс. Атпамен су шығарушылар.

АТПЕКЕТ ор. зат. сөйл. **Адвокат**.

АТПЫРАШ зат. жерг. Атқұмар, ат күтуші.

АТРАКЦИЯ [лат. attractio] зат. лингв. Белгілі бір сөздің не туғаның басқа бір жақын сөздің не туғаның орнына жұмсалып құбылысы.

АТРЕЗИЯ [грек. a – жоқ, tresis – тесік] зат. мед. Ене құрсағындағы төлдің дамуындағы ауытқулардың салдары, бітеу болып туу, табиғи тесігі жоқтық.

АТРЕПСИЯ зат. мед. Емшектегі балаға жасанды тағам беруден болатын тамақтану бұзылуының ауыр формасы; емшекке жарымау.

АТРИБУТ¹ [лат. attributum] зат. филос. 1. Заттың я құбылыстың өзіне тән тұрақты қасиеті, айырымдық белгісі, ерекшелігі. 2. Белгілі бір нәрсенің өзінен ажырамайтын, тұрақты белгісі бола алатын бөліктері.

АТРИБУТ² зат. линг. Сөйлемнің анықтауыш мүшесі немесе анықтауыш сөз.

АТРИБУТТЫҚ сын. Атрибутқа қатысты, атрибутқа тән.

Атрибуттық қатынас. лингв. Анықтауыш пен анықталушы сөздердің арасындағы мағыналық байланыс.

АТРИБУЦИЯ¹ [лат. attributio] зат. Бүркеншік атпен қол қойған немесе анонимдік ғылыми және көркем шығармалардың авторын, жасалу мезгілін, мекенін анықтау ісі.

АТРИБУЦИЯ² зат. пед. псих. Әлеуметтік нысанға (адамға, топқа, әлеуметтік бірлестікке) қабылдау өрісінен тыс сипаттамаларды қосып жазу.

АТРИОПОР зат. биол. Ең қарапайым желілі (қордалы) жануарлар – қандауыршалардың ауыз қысына кірген судың желбезек саңы-

лауларын шайып өтіп, денесінің артқы бөлігінен шығатын тесік.

АТРОПИН [лат. atropo (belladonna)] зат. мед. 1. Меңдуана, итжидек сияқты өсімдіктерден алынатын елірткіш қасиеті бар улы зат. 2. Осы улы заттан жасалынған ақ ұнтақ дәрі.

АТРОФИЯ [грек. atrophia] зат. мед. вет. Әртүрлі жағдайлардың әсерінен бір организмнің не тканьнің қалыпты көлемінен кішірейіп семуі, солып қалуы.

АТРОФОДЕРМИЯ [грек. atrophodermia] зат. мед. Теріні атрофияға шалдықтаратын бірнеше аурулардың жалпы атауы.

АТСАБАН зат. жерг. **Атсоқа**.

АТ-САЙМАН зат. Ат және оған керекті жабдықтар; ер-тұрман, қамыт-сайман.

АТСАЙЫС зат. этн. Атпен әртүрлі ойындар көрсететін спорт түрі.

АТСАЛҒЫШ зат. Алтын, күміс бұйымға жазу жазуға және әртүрлі сызық, ою түсіруге қолданылатын, жүзі көлбеу болып келетін өткір құрал.

АТСАЛЫС= ет. 1. Жәрдемдесу, көмектесу, қол ұшын беру. 2. Үлес қосу, қатысу.

АТСАЛЫСУ Атсалыс етістігінің қимыл атауы.

АТСАУЫТ зат. этн. Ұрыс кезінде сарбаздың мінген атын қорғайтын жабу.

АТСЕЙІС зат. жерг. **Атбегі**, **атпаз**, **сайыткер**.

АТСЕРКЕ зат. жерг. Уақытша салынған қамыс қора.

АТСОҒАР зат. жерг. **Қамшы**.

АТСОҒАҚ зат. Ат ежегілетін соқа.

АТСОҚТЫ сын. Ат үстінде көп жүріп шаршаған, қалжыраған.

Атсоқты болды. Ат үстінде жол жүріп қалжырады, шаршап-шалдықты.

АТСЫЗ¹ сын. 1. Есім қойылмаған, есімсіз, аты жоқ. 2. Тақұрытсыз.

АТСЫЗ² сын. Мінер аты жоқ.

АТСЫМАҚ зат. экспр. менсінбеу. Толық мәнінде ат деп айтуға болмайтын ат; аяқартар.

АТСЫНШЫ зат. **Атбегі**, аттың күйін жақсы білетін адам.

АТСЫРА= ет. 1. Атты қажетсіну, атты мінгісі келу. 2. ауыс. Не істерін білмей дағдарып қалу.

АТСЫРАТ= ет. Дағдарту, шеттету.

АТСЫРАТУ Атсырат етістігінің қимыл атауы.

АТСЫРАТАР зат. этн. «Тоғызқұмалақ» ойынының бір атауы.

АТСЛЕУСІН зат. зоол. Сілеусінің бір түрі.

АТТА= ет. 1. Бір нәрсенің үстінен адымды кере баспай, секіріңкіреп өтіп кету. 2. Журу, аяқ басу, адымдау. 3. ауыс. Өмірге ілесу, уақыттан, заманнан қалмау. 4. Қарқындалу, еселеп өсу, ілгерілеу.

Аттап кете алмады. Міндетті түрде ескеріп отырды, ұмытпады. **Аттап кетті**. Қалдырып кетті, соқпай өтті. **Аттап өтті**. а) поэт. Үлкен кедергіден не түрлі асудан қиыншылықсыз өтті, оңай асты. ә) Соқпай кетті, қалыс қалдырды. **Аттап түсті**. Артқа қалдырды. **Аттап шықпады**. Алысқа шығып ешқайда бармады, бір жерден ұзамады.

АТТАЙ¹ сын. Ат сияқты, ат тәрізді. **Аттай желді**. а) Еркін, тез, жылдам қимылдады; еркінсіді. ә) Тоқтаусыз шешен сөйлейтін, сөз қадірін білетін адам жөнінде айтылады. **Аттай қалап**, **атандай сұрады**. Қоярда қоймай,

беруін өтінді, сұрады. **Аттай мінді.** Емін-еркін биледі, билеп-төстеді.

АТТАЙ² үст. Дәл, нақ, тура; бақандай.

Аттай бір жыл. Толық (дәл, тура) бір жыл. **Аттай құрдас.** сөйл. Түйдей құрдас.

АТТАЙ-АТТАЙ үст. Уақыт оздыра, келе-келе.

АТТАҚЫР зат. жерг. Малға шөп сала-тын орын.

АТТАМ: адым аттам жер. Өте таяу жер. **Аттам жер.** Шамамен 1 м-ге тең қашықтық өлшемі.

АТТАМА¹ зат. жерг. Баспалдақ, басқыш. **АТТАМА²** сын. сөйл. **Аттамалы.**

АТТАМАЛА= ет. 1. сөйл. **Аттау, басу,** көтерілу. 2. ауыс. Оқу үрдісіндегі келесі сыныпқа (курсқа) бір не бірнеше сыныпты (курс-ты) тастап көшірілуі; мектепті, оқу орнын уақытынан бұрын бітіру.

АТТАМАЛЫ сын. Әр жерден бір, үстірт.

АТТАН од. көне. 1. «Жау шапты» немесе «ұры түсті» деген суық хабарды білдіру үшін айтылатын ұран сөз. 2. Жауға қарсы дайындалсын деген белгі беріп, «атқа мін», «атқа қон» дегенді білдіретін сөз.

Аттанға шапты. Аттан салды, аттандады. **Аттан құрды.** Шуга иу ұласты, айқай-ұраны бір жерден шықты. **Аттан салды.** а) Айқайлады, «аттан» деп ұран салды. ә) Шу көтерді, айғайлап, мазаны алды.

АТТАН= ет. 1. Кетіп қалу, жүріп кету. 2. Жолға шығу, бір жаққа қарай бет алу. 3. Жорыққа, майданға, соғысқа кету.

Аттанар жақ. Аттың сол жағы. **Аттанып кету.** Жүріп кету, бірден аттану.

АТТАНДА= ет. 1. Аттан салу, «аттан! аттан!» – деп айқайлау. 2. ауыс. Ойбай салу, дауыстау.

АТТАНДАУ Аттанда етістігінің қимыл атауы. 1. Дабыл қағу, ұран салу. 2. Айқайлау, ойбай салу.

АТТАНДЫР= ет. Бір жаққа жіберу, шығарып салу.

АТТАНДЫРУ Аттандыр етістігінің қимыл атауы.

АТТАНСЫРА= ет. «Аттан», «аттан» деген ұранды аңсау.

АТТАНУ Аттан етістігінің қимыл атауы; кету, жолға шығу.

АТТАНЫС зат. сөйл. 1. Жорық, шабуыл. 2. Белгілі бір жаққа жасалған сапар.

АТТАНЫС= ет. Жиналыстың жолға шығу.

АТТАП-БҮТТАП үст. Асығып, бір жаққа жүгіре шыққан адамның адымын кең ашып, жо-лында жатқан заттардың үстінен баса-көктеп, қарғып-секіріп (оту).

АТТАРАҚ¹ зат. Ұзақ жол жүру, алысқа шабу, жүк арту т.б. жағдайларда терлеген жылқыдан бөлінген тұз түгіне жабысып, сор болып кеуіп қалған қалдық пен шаң-тозаңды түсіру үшін аттың жал-құйрығын сүзіп тартып құрал.

АТТАРАҚ² зат. жерг. **Тырма.**

АТТАС сын. Есімдері бірдей, бір есіммен аталынатын.

Аттас зарядтар. физ. Электрмагнит өсерінің күшін анықтайтын, электрмагнит өрісінің көзі болып табылатын біртектес зарядталған бөліктер.

АТТАСТЫҚ зат. Аттас болушылық, тек-тестік, ұқсастық.

АТТАТ= ет. 1. Аяқ бастыру, адымдату. 2. Жіберу, шығару.

АТТАТҚЫЗ= ет. 1. Аяқ басқызу, адым-датқызу, өткізу. 2. Салт-дәстүрді бұзғызу, жол-дан тайдыру.

АТТАТҚЫЗУ Аттамтқыз етістігінің қимыл атауы.

АТТАТТЫР= ет. Аяқ бастыру, адымдат-тыру.

АТТАУ¹ зат. көне. 1. Піспектің басына орнатылған сыыр мүйізінің қиы. 2. Тегенеге құйылған сүтке жартылай малып тұрып таяқшасын екі алақан арасында ысқылай айналдырып, май шайқайтын ағаш аспап.

АТТАУ² Атта етістігінің қимыл атауы. 1. Аяқ басу, адымдау, алға жүру. 2. Ілгерілеу, қозғалу.

АТТАУЫШ: аттауыш алу. этн. Басынан аттан кету, ырымдау.

АТ-ТАХИЯТ: ат-тахият етті. ескі кіт. Сәлем берді, бас иді, тәжім етті.

АТТАШЕ [франц. attache] зат. дипл. Дипломаттық елшіліктің қарамағындағы белгілі бір мәселе бойынша маман-консультант; қызметкер.

АТТАШЕЛІК зат. Атташе қызметін атқарушылық, атташе болушылық.

АТТЕНУАЦИЯ зат. мед. Патогенді микробтардың вируленттілігінің тұрақты түрде әлсіреуі.

АТТЕНЮАТОР [франц. attenuer] зат. физ. Күйейткіштердің кіріс қуатын өзгерте-стен шығыс қуатын қажетті шамаға азайтатын радиотехникалық құрылғы.

АТТЕРШІ зат. жерг. **Бақалшы.**

АТТЕРІС зат. этн. Қазақ дәстүрі бойынша жасы үлкен адамға немесе жас келіншектің күйеуінің жақындарына сытайылықпен қоятын жанама аты, телінген есім.

АТТЕСТАТ [лат. attestari] зат. 1. Орта білім алғандығы туралы құжат. 2. Әскери қызметкерге не әскери бөлімге мерзімі көрсетіліп ақша, зат, азық-түлік т.б. алуға берілетін құжат.

АТТЕСТАТТАУ зат. Біреудің білімі мен іскерлігі туралы пікір, қорытынды, және оның атқарып отырған қызметіне біліктілігінің сәй-кес, сәйкес еместігін анықтау ісі.

АТТЕСТАЦИЯ [лат. attestatio] зат. **Ат-тестаттау.**

АТТЕСТАЦИЯЛАУ= ет. **Аттестаттау.**

АТТИК [грек. attikos] зат. сәулет. 1. Үйдің жоғарғы ернеуі үстіндегі бос тұратын жатаған қабырға. 2. Үйдің негізгі қабаттарының үстіне салынған қосымша қабат (аттика-лық қабат).

АТТИЮД [франц. attitude] зат. Класси-калық биде тепе-теңдікті бір аяқпен сақтап, екінші аяқты артқа бүгіп көтеріп тұрған поза.

АТ-ТОН зат. 1. Мінер ат, киер киім-кешек. 2. ауыс. Өзіне тән бар болған дүние-мүлкі.

Ат-гон айып. Ескі дәстүр бойынша төленетін айып. **Ат-тонын ала қашты.** а) Жұымдады, басын аулаққа салды, алысқа, жыраққа кетті. ә) Бет бақтырмады, екі қолын төбесіне қойды, әбден қарсыласты.

АТ-ТОНЫР сын. Мол, ығы-жығы.

АТТРАКТАНТ зат. хим. Жануарларды олардың сезімтал жасушаларына жағымды әсер ету арқылы өзіне қарай тартатын табиғи түрде пайда болған және қолдан жасалған синтетика-лық еліткіш заттар.

АТТРАКЦИОН [франц. attraction] зат. Қы-зықтылығымен жұртқа жақсы әсер қалдыратын түрлі ойындар.

АТТРИТ зат. геол. Көне өсімдік қал-дықтарының сынықтары мен жеке бөліктерін біріктіретін шоғыр.

АТ-ТҮРМАН зат. Ат-әбзел, ат-сайман, ер-тұрма.

АТТҮЯҚ зат. Үлкен, жылқы тұяғымен ба-рабар алтын немесе күміс құйма.

АТ-ТҮЙЕДЕЙ: ат-түйедей қалады. Қым-батқа балап қолқалады, жабысып сұрады.

АТТЫ¹ сын. 1. Атқа мінген. 2. Аты бар, көлігі бар.

Атты арбап, атан жұтты. «Түйені түгімен жұтты» дегендей обыр, жалмауыз ұғымында. **Атты әскер.** әск. Әскери әрекеттерге қа-тысатын, ат үстінде айқас жүргізетін әскер түрі, әскери қол, атты-қарулы жасақ. **Аттыға [аяқтыға] жол, ауыздыға [жаяуға]** сөз бермейді. Ешкімге бой бермейтін, есесін жібермейтін; адуын, созуар, сөзшең адам туралы. **Аттыға қарап, жаяудың төңірісі қалды.** Мәжбүр болды. **Аттының аяғын, жаяудың таяғын алған.** Қу, сұм, айлакер.

АТТЫ² сын. 1. Есімді, ныстылы. 2. Деген, деп аталатын.

АТТЫ-ЖАЯУ сын. сөйл. Аттылы-жа-яулы.

АТТЫ-ЖАЯУЛЫ сын. Аттысы бар және жаяуы бар; аралас.

АТТЫҚ¹ зат. сөйл. **Құйрық.**

АТТЫҚ² зат. жерг. Ер ағаштың екі қасы, екі қапталының араларын қосып тартқан ұзын-ша келген сірі тарамыс.

АТТЫҚ³ сын. Атқа тән, атқа татырлық.

АТТЫЛЫ сын. Атқа мінген (кісі).

АТТЫЛЫ-АРБАЛЫ сын. Атқа мінгені,

арбалысы бар.

АТТЫЛЫ-ЖАЯУ сын. сөйл. **Атты-лы-жаяулы.**

АТТЫЛЫ-ЖАЯУЛЫ сын. Аттысы бар және жаяуы бар, аралас.

АТТЫЛЫ-ТОНДЫ Қошпелілер салты бой-ынша: қажетінің бәрі бар (астында аты, үстін-де тоны) төрт қыбаласы түзген адамдар.

АТТЫР= ет. Көздеттіру, көзін жойдыру, өлтіру.

АТТЫРМА зат. Жыртылған жердің то-пырағын майдалауға арналған ірі тісті тырма-лауыш құрал.

АТТІС зат. жерг. **Кемпірауыз.**

АТУ¹ зат. жерг. **Мәсі.**

АТУ² сын. жерг. Тура, тіке, төте.

АТУ³ Ат етістігінің қимыл атауы. 1. Өлтіру, көзін жою. 2. Аулау, ұстау.

Ату жазасы. заң. Қылмыстылар үшін ең жоғарғы жазаның бір түрі. **Ату жазасына бұй-ырды.** Өлтіруге үкім шығарды. **Ату нақтылығы.** әск. Белгіленген мерзімде көзделген нысанын оқ-дәріні аз жұмсай отырып жою нәтижесі. **Ату секторы.** әск. Оң жақ пен сол жақтағы шектел-ген екі белгіні (төбешік, ағаш, үй т.б. заттар), қарсыласты жою үшін және атыс құралдарымен тікелей нысанаға алу.

АТУ-АСУ= ет. Қырып-жою, өлтіру.

АТУСЫЗ сын. Атылман.

АТУШЫ¹ зат. Атқан, ататын адам.

АТУШЫ² зат. жерг. Кенді дәрімен қопа-рушы.

АТҰЛТАН зат. сөйл. Адынтант, шабар-ман.

АТҰРАНЫМЕН үст. жерг. **Атымен.**

АТҰСТАР зат. көне. этн. Ұл бала (әдетте жаңа туған ұл бала туралы айтыла-ды).

Атүстің өзіне тартсын. тілек. Ұлың болсын, ол өзіңдей жақсы болсын деген мағынада.

АТУСТІ үст. 1. Үстірт, жеңіл-желпі, жүрдім-бардым, немқұрайды. 2. Жол-жәнекей, асығыс.

Атүсті жүріс. Күңі бойы аттан түспей жол жүру. **Атүсті қарады.** Мән бермеді, немқұрайды қарады.

АТУСТЫЛІК зат. Немқұрайлы қараушылық, жауапсыздық.

АТХАНА зат. жерг. **Ат қора.**

АТША үст. Ат секілді, атқа ұқсап.

Атша тулады. Шашыды. Атша шанты. Қатты шанты.

АТШАБАР зат. көне. Ұлықтың, би-болыстың үкім-жарлығын халыққа жеткізетін хабаршы, шабарман.

АТШАБАРЛАП үст. Атишабарлық істеп.

АТШАБЫС зат. Атжарыс, атбөйге.

АТ-ШАНА зат. Ат жегілген шана; ат пен шана.

АТШАПТЫРЫМ үст. 1. Шамамен 2-3 шақырымдай қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. 2. О шеті мен бұ шеті өте үлкен, аумақты.

Атшаптырым жер. Шамамен 2-3 шақырымдық жер.

АТШАП зат. жерг. **Атжасап.**

АТ-ШАПАН зат. Құрметті, сыйлы адамға берілетін сыйлық, тарту.

Ат-шапан айып. Ескі әдет-ғұрып бойынша кінәлі адам төлейтін айып. Ат-шапанға ілік болды. Ат-шапан айып төледі.

АТШОҢҚАЙ зат. өс. Өзен, көл жағасында, тоғай ішінде өсетін біржылдық шөп.

АТШӨЛКЕ зат. жерг. Киізден жасалған қамыт.

АТШУ од. Түйені жүргізу үшін айтылатын ишарат сөз.

АТШЫ зат. 1. Ат бағушы адам, ат күтуші.

2. Арбаның не шанының атын жүргізуші адам; көшір. 3. Колхоз-совхоздың, белгілі бір мекеменің, бригаданың аттарын бағатын адам; бақташы.

АТЫШЫҚ зат. жерг. Каспий жуасы.

АТШЫЛЫҚ зат. Атишы болушылық, атқосшылық.

АТЫҒЫРЫЛ = ет. сөйл. Жұлпын, тыпыршу, тықыршу.

АТЫ-ЖӨНСІЗ сын. Не екендігі белгісіз; жөні жоқ.

АТЫ-ЖӨНІ зат. 1. Өз аты мен әкесінің аты; кім екендігі туралы мәлімет. 2. Бір нәрсеңің атауы, қалай аталатындығы.

Аты-жөні жоқ. Беталды, жонсіз, ай-шайға қарамай.

АТЫЗ зат. 1. кәс. Егістікті суару немесе артық ылғалды шығару үшін тартылатын арық. 2. геол. Таужыныстарының мұржылуы нәтижесінде жер бедерінде пайда болатын шағын жыралар.

Атыз тарту [соғу]. Атыз жасау.

АТЫЗ-АРЫҚ зат. Атыз және арық, егін (дақылдылар), көкөніс бау-бақша т.б. өсімдіктер егуге (себуге) айдалып, тырмаланып, арықтары тартылып, текшеленіп (атызда-ның) дайындалған жерлер.

АТЫ-ЗАТЫ зат. Тұрмыстағы, табиғаттағы әр алуан зат-бұйымдар мен құбылыстардың өздеріне тән атаулары мен сол атаулар арқылы аңғарылатын солардың табиғаты, болмысы, өзіндік ерекшеліктері.

АТЫЗДА = ет. Атыз жасау, атыз-атызда болу.

АТЫЗДАЙ сын. Атыз тәрізді; айқыш-үйқыш, бажырайған.

АТЫЗДАУ Атызда етістігінің қимыл атауы.

АТЫЗДЫ сын. Атызы бар, атыздалған.

АТЫЗ-ЖАП зат. Атыз және жап, далада, егістік жерлерде кездесетін арықтар мен жаптар, ой-шиңқырлар.

АТЫҚ¹ = ет. жерг. Құнығу.

АТЫҚ² = ет. жерг. Ысылу, жаттығу.

АТЫҚТЫР = ет. жерг. 1. Ат қойып үйрету, қойған атқа жаттықтыру. 2. Атаңдыру, ат тағу.

АТЫҚТЫРУ Атықтыр етістігінің қимыл атауы.

АТЫЛ = ет. 1. Қару-жарақтан оқ шығарылу. 2. Жазалану, көзі жойылу. 3. ауыс. Ерекше қайрат қылып қимылдау, әрекет жасау.

4. ауыс. Шығу, құру, кету.

АТЫЛАС зат. сөйл. **Атлас.**

АТЫЛҒАН сын. жерг. Бұзық, шатақ, қазан бұзар.

АТЫЛҒЫШ сын. Атылатын, атып жіберетін.

АТЫЛДЫР = ет. Орғыту, ырғыту, ышқындыру.

АТЫЛТ = ет. Шапышту, жөңкілту.

АТЫЛУ Атыл етістігінің қимыл атауы.

1. Оққа ұшу, олу. 2. Ұмтылу, шабу.

АТЫЛЫС зат. сөйл. **Атыс.**

АТЫМ¹ зат. жерг. Жөн-жоба, рет, ыңғай.

Атымы келмеді. жерг. Жөні, қисыны келмеді.

АТЫМ² зат. Бір атамындай өлшем, мөлшер.

АТЫМДЫ сын. жерг. Құнарлы, шығымды.

Атымды жер. жерг. Егін егуге қолайлы орын, шығымды жер.

АТЫМЕН үст. Мүлде, тіптен.

АТЫМТАЙ: атымтай жомарт. этн. Ескі аңыз, әпсаналарда айтылатын, бұл дүниеде еш теңдесі жоқ жомарт адам [Халық Атымтайдың жомарттығын ниет жомарттық деп, туабітті қасиетке балаған, өйткені Атымтайдың жомарттығы нәресте кезінен нышан берген: алдымен емшектегі тоймай, өзі емшек ембейтін болған. Араб аңыз-әпсаналарында «Ғатым» асқан жомарт адамның есімі, ал тай сол адам шыққан тайпаның аты]. **Атымтай жомарт** секілді атағым жүртқа білінсе. Асқан жомартшылығымен елге танылсам.

АТЫНАЙ зат. діни. Үлкен оқымысты, діни ғалымның әйелі.

АТЫП-ШАУЫП Мылтық садақпен атып, қылышпен шауып, қырып-жойып, жәбір көрсетіп.

АТЫР: көрер таңды көзімен атырды. Таң бойы көз ілмеді, ұйықтамады.

АТЫРАП¹ [ар. اطراف] зат. 1. Өлке, өңір, аймақ. 2. Айнала, маңай, төңірек.

АТЫРАП² зат. инф. <лат. area, domain>

1. Мәліметтерді енгізу, жою және қатынас құру механизмдері қарастырылған кеңістік. 2. Бағдарламалар немесе мәліметтер орналастырылатын компьютер жадының бөлігі.

АТЫРАУ¹ зат. геогр. <грек delta>

1. Өзеннің теңізге құятын сағасы. 2. сөйл. Маңай, айнала, жан-жақ.

Атырау шөгінділері. геогр. Өзеннің атырау түзетін сағаларында жиналатын үйінділер.

АТЫРАУ² зат. жерг. Шөп шықпайтын сортаң жер.

АТЫРАУЛАТ = ет. Теңіз (мұхит) сағасын қаптай жайыла келу.

АТЫРАУЛЫҚ: атыраулық жазық. Теңізге (көлге) қарай шамалы еңіс ойпат жазықтық. **Атыраулық көлдер.** геогр. Жазықтықтағы ірі өзендердің атырауларында орналасқан көлдер (мыс., Еділ илмендері, Кубань жүзінділері, Сырдария атырауы). **Атыраулық шашылымдар.** Сумен ағып келген материалдар мен

пайдалы қазбалардың өзен атырауларында жиналуы. **Атыраулық шөгінділер.** геогр. Өзеннің теңізге, көлге құятын жерінде жиналған теңіздің, қолтықтың және құрлықтың шөгінді жыныстары.

АТЫРЫЛ = ет. Бой бермей ытқу, жұлқыну.

АТЫРАУЫН зат. өс. жерг. Алтынғұл.

АТЫРЫН = ет. Жұлпын, тықыршу.

АТЫС зат. өск. 1. Ұрыс, соғыс, шайқас.

2. Оқ атылғанда шығатын дыбыс, тарсыл.

Атыс алаңы. өск. Маңдай шебі 1,5-2 шақырым, тереңдігі 5-15 шақырымға дейінгі жертелімі. **Атыс бекінісі.** өск. Бекініп алып, атыс жасап жатқан жер. **Атыс жасады [салды].**

Атысты, ұрыс салды, соғысты. **Атыс жолағы.** өск. Қорғаныста қарсыласты мотоатқыштар және танк бөлімшелерінің (роталарының, взводтарының) атысымен жою көзделген шектегі жергілікті жер алқабы. **Атыс жүйесі.** өск. Шабуылға шыққан қарсыласты жою үшін қорғаныс шебінде қойылған міндеттердің орындалуына, жердің ерекшеліктеріне, әскери-инженерлік бекіністерге байланысты барлық қару түрлерінен атуға дайындалу. **Атыс ойығы.** өск.

Қорғаныс құрылымының қабырғасындағы пүлеметтерден, зең-біректерден, минаатарлардан атыс пен бақылау жүргізілетін ойық. **Атыс позициясы.** өск. Атыс жасайтын орын; атыс құралдарының орналасқан жері. **Атыс режимі.** өск. Белгілі бір қару түрінен (зеңбірек, пүлемет, минаатар және т.б.) белгілі бір уақыт аралығында қарудың материалдық бөлігіне, қауіпсіздігіне зиян келтірмей және атыс нәтижесін төмендетпей атудың неғұрлым көп мөлшері. **Атыс секторы.** өск. Жауды тікелей нысанға алып, соғыс қаруларын орналастыру тәртібі, атыс аймағы. **Атыс толқыны.** өск.

Артиллериядан атудың, шабуылды артиллериялық қолдаудың бір түрі. **Атыс толымы.** өск. Туісініше берілуге жататын қару-жарақ жиынтығы. **Атыс түбегі.** өск. Алғы шеп алдындағы немесе қорғаныс төңірегіндегі жер бөлігі. **Атысты ашу шебі.** өск. Жергілікті жерде барлық қару түрінен атыс жүргізуге рұқсат етілетін (не тыйым салынатын) шартты желі. **Атыстың кешеуілдеуі.** өск. Лақтыратын снарядтың қалыпты жану процесіне қарағанда бәсеңдеп жануы кезіндегі атыс. **Атыстың қосымша секторы.** өск. Қорғаныстағы мотоатқыштар бөлімшелерінің, взводтың атыс жолағына немесе атқылаудың негізгі секторына, сондай-ақ тура бағыттап атыс жүргізетін атыс құралдарына (пүлемет, танк, зеңбірек, жаяу әскер, ұрыс машинасы т.б.) қосымша тағайындалған сектор. **Атысты түзету посты.** өск. Кемеден көрінбейтін нысаналар бойынша кемелік артиллерия атысын түзетуге арналған әскери қызметшілер тобы. **Атысты ұйымдастыру.** өск.

Қарсыласты жою үшін атысты тиімді қолдану мақсатымен жүргізілетін ұйымдастыру шараларының жиынтығы. **Атыс ұясы.** өск. Атыс жасап жатқан қуыс, орын. **Атыс шабуылы.** өск. Артиллерияның тұтқиылдылығымен және жиілігімен сипатталатын, көшпелі және жүйелі атыс түрінен атыс міндеттерін орындау тәсілі. **Атыс шебі.** өск. Ұрыс жүріп жатқан жер.

АТЫС = ет. 1. Көздесу, нысанға алып, оқ тигізу. 2. Соғысу, шайқасу, жауласу. 3. ауыс. Араздасу, өштесу, қағысу.

АТЫСПАҚ зат. Соғыспақ, ұрыспақ.

АТЫСТЫР = ет. Бір-бірімен өштестіру, араздастыру.

АТЫСТЫРҒЫШ сын. сөйл. Біреуді біреуге айдап салғыш, арадастырғыш, оштерсірші.

АТЫСТЫРУ Атыстыр етістігінің қимыл атауы.

АТЫСТЫРЫП-ШАБЫСТЫР= ет. Жауластыру, арадастыру.

АТЫСУ Атыс етістігінің қимыл атауы.

1. Нысанға алып оқ тиізу. 2. Соғысу, шайқасу.

АТЫС-ШАБЫС зат. Кескілескен ұрыс, қырғын соғыс.

АТЫСЫП-ШАБЫС= ет. **1. Соғысу, кескілесу. 2. Ұрысып-таласу, арадасу.**

АТЫШАҚ зат. өс. жерг. Кастий жуасы (далалы, құмды жерлерде кездесетін ащы өсімдік).

АТЫШЗАТ зат. жерг. **Пеш.**

АУ¹ зат. кәс. **1. Балық ұстайтын үлкен тор, сүзгі. 2. Құс ұстауға лайықтап жасалған тор. 3. Өрмекшінің торы. 4. Көне. Аң.**

Ауға шықты. сөйл. **Аң аулауға, құс атуға барды. Ау қазаны.** кәс. Қабдан аудың ең асты, түбі. **Ау қапты. Ауға түсті. Ау қарады. Құрған ауды тексерді. Ау құрды.** а) **Суға тор салды.**

ә) **Тосқауыл жасады, торыды. Ау қылды.** көне. **Аң аулауға шықты. Ау майланды.** кәс. Торға балық көп түсті. **Ау майлансын!** тілек. Торыңа балық көп түссін деген мағынаны білдіретін сөз.

Ау салды. Торды суға түсірді, балық аулады. Ау салу. кәс. Балық аулау үшін тор құру, суға ау тастау. **Ау тартты. Ау салды, балық ұстады. Ау тоқыды. Ау жасады. Ау төкті.** жерг. Ау салды, құрды.

АУ² зат. Шалбардың, сымның, іш киімнің екі балағының түіскен жері.

Ауы атқа тиді. Ат мініп, ел қатарына кірді.

АУ³ од. **1. Дауыстау, шақыру, дыбыс беру** кезінде айтылатын ишарат сөз. **2. Шақыруға жауап ретінде айтылатын ишарат сөз. 3. Көпшілікті, біреуді өзіне қарату үшін айтылатын дыбыстық ишарат. 4. Біза болғандықты, кісінгендікті білдіретін ишарат сөз.**

Ау дескендей. Келіскендей, уәделескендей.

АУ⁴ шыл. **1. Таңдану, таңырқау мағынасында. 2. Күдіктену, қауіптену сезімін білдіреді. 3. Жорамалдау, топылау мағынасында. 4. Өкініш, күйініш, реніш сезімдерін білдіреді. 5. Армандау, сағыныш мағынасын береді.**

АУ= ет. **1. Қисаю, ауытқу, көліктің қапталына я бауырына түсу. 2. Аударылып қалу, құлау. 3. Көшу, мекенін, қонысын жаңарту. 4. Белгілі бір шектен, межесден, мөлшерден, мезгілден өту. 5. ауыс. Біреуге икемделу, бір нәрсеге қарай ыңғайлану, өзгеру, айну.**

Ауа жайылды. а) Ара жігі алашақтап, бөлініп кетті. ә) Лағып, бетімен кетті. **Ауған кебеже.** этн. Төрт ааштан төрт бас (таяныш) жасап, сол бастардың әрқайсысын 3-4 жерден тесіп, шарбақ өткізіп жасаған кебеже (қорап, қоршау). **Ауа көшті. Түйдегімен көшті, тобымен кетті, тұтаспай көшті.**

АУА¹ [ар. التلویات] зат. **1. Сыртқы ортаның тіршілікке, тыныс алу үшін аса қажетті мәнді бөлшегі; түссіз, иіссіз зат. 2. Физ. Жер атмосферасын құрайтын газ тәрізді заттардың жалпы жиынтығы; атмосфера.**

Ауа ағыны. физ. Ауырлық күші әсерінен суық ауаның беткей бойынша төмен орын ауыстыруы (суық ауа жылы ауадан ауырлау болады). **Ауа айдағыш.** тех. Байыту фабрикаларында вакуум-сүзгіштер құрамына кіретін құрылғы. **Ауа айналып жерге түскендей. Өте ыстық, тымырсық. Ауа алмасу.** физ. Ауаның ауыстып тұруы. **Ауа баптау.** тех. Жабық

бөлмелердегі, ғимараттардағы, көліктердегі және т. б. орындардағы ауа температурасының, салыстырмалы ылғалдығының, тазалығының, құрамының, жылдамдығының адам ағзасына немесе технологиялық үрдістерге қолайлы жағдайын жасау және оны автоматты түрде қалыптау. **Ауа бассейні.** физ. Белгілі бір аудандағы ауа кеңістігі. **Ауа [ауа райы] бұзылды.**

Ауа райы өзгеріп, күн бұлтанды, жел тұрды, жауын-шашын болды. Ауада шынықтыру. м ә ш. Тынық ауада суытқумен шынықтыру. **Ауа дивергенциясы.** физ. Ауа ағындарының таралу нүктесінен немесе онымен бір мезгілде ауа массасының жалпы тасымалдануы бағытында таралуы. **Ауа жолдары.** анат. Қуысында ауа тазалану, жылыну, су буымен қанығып, өкпенің газ алмасу бөлігіне өтетін түтікше мүшелер жүйесі. **Ауа жұтты. Таза ауаға шығып дем алды; тыныс (дем) алды. Ауа кедергісі.** физ. **Ауа бөгеті. Ауа кемесі.** сөйл. Ғарыш кемесі. **Ауа көпіршігі.** тех. Флотациялық байытуда пульпа ішінде әртүрлі әдіспен ауа енгізіліп, оның арнаулы әдіспен ұсақ көпіршіктерге бөлінуі. **Ауа қабаты.** геогр. Жердің ауадан тұратын қоршауы. **Ауа қабығы.** астр. Планеталарды қоршап тұратын, олармен тұтастықта қозғалатын қабық; жерді қоршап тұрған атмосфера. **Ауа қапшығы.** анат. Жоғары сатыдағы хордалыларда кездесетін іші ауаға толған қуыс. **Ауа қуыстары.** анат. Денедегі ауа сақталатын жерлер. **Ауа қысымы.** физ. Зат бетінің белгілі бір бөлігіне түсетін ауа күші (өлшем). **Ауа массасы.** физ. Көлемі жағынан құрлықпен мұхиттардың бөліктерімен салыстырғанда, көлденең бағытта біртұтас бүтін тәрізді ауысатын және біртектес метеорологиялық элементтерден тұратын тропосфераның төменгі қабатындағы ауа аумағы. **Ауамен байыту.** физ. Ауырлығы әртүрлі кен түйіршіктерін үзілмелі және төменнен жоғары қарай бағытталған қысыммен берілетін ауамен байыту. **Ауамен жылыту.** физ. Жылу жүйесі арқылы бөлмелерді ыстық ауамен жылыту. **Ауамен шынықтыру.** мед. Азаны шынықтыру әдісінің бір түрі. **Ауаны былғады. Сасытты, мұңкітті, бықсытты, жағымсыз иіс шығарды. Ауаның абсолют ылғалдылығы.** геогр. Ылғал ауаның 1 текше метрінде болатын су буының граммен берілген ылғалдылығы. **Ауаның жылылық салмағы.** физ. Суық және жылы ауаның араласуынан пайда болған ауа салмағы. **Ауаның қалдық шаңдылығы.** физ. Ауаның шаңын кетіру үшін қолданылатын амалдардан кейін қалған ауаның шаңдылығы. **Ауаның салыстырмалы ылғалдығы.** физ. Берілген температурадағы ауаның құрамындағы су буы парциаль қысымының сол температурадағы қаныққан су буының қысымына процентпен берілген қатынасы. **Ауаны сызды. Тыныштықты бұзып, дауыстады. Ауа өткізбейтін есіктер.** тех. Панаула ғимараттарына радиоактивті, улы және бактериальды заттар кірмеуі үшін кіру есіктерін, тамбурларды, тамбур-шлюздерді, апаттық шығу жолдарын тығыздап жабуға арналған темір және ағаш құрастырмаларынан жасалған құрылғы. **Ауа өткізбейтін кландар.** тех. Үйлерді сыртқы ортадан немесе бір үйлерді басқаларынан сенімді түрде ажыратып тастау үшін желдеткіш жүйелерінің ауа жолдарына орнатылатын кландар. **Ауа райы.** а) геогр. <грек. klimatos> Белгілі бір жердегі ұзақ уақыт бойы қалыптасқан атмосфералық жағдай, сол жердің географиялық сипатының бірі. ә) сөйл. **Күн райы.** Ауа райы жағдайы. геогр. Көп

жылғы бақылаулар негізінде анықталған жергілікті жердегі ауа райының ауысу жүйелілігі мен жиынтығы. **Ауа райы картасы.** геогр. Үлкен аумақта бір уақытта бақылған ауа райы туралы мәліметтерді сандар және шартты белгілермен белгілейтін географиялық карта. **Ауа райына әсер ету.** геогр. Ауа райының кейбір құбылыстарын (жаңбыр, бұршақ) жасанды түрде болғызу немесе тоқтату, бұлттарды тарату т. б. **Ауа райын болжау.** геогр. Атмосфералық процестерге талдау жасау негізінде күн райын болжау. **Ауасы ауыр.** Ауасы нашар, қолайсыз, таза емес. **Ауа температурасы.** астр. Атмосфераның жылулық күйін сипаттайтын метеорологиялық өлшем. **Ауа толқыны.** физ. Атмосферада болатын тербеліс, қозғалыс. **Ауа ылғалдылығы.** тех. Ауадағы су буының мөлшері.

АУА² зат. сөйл. **Әуе.**

АУА³ зат. көне. **Ауан** (ағым, ыңғай, икем).

АУА⁴ зат. жерг. Оқиға, көтеріліс, қозғалыс.

АУАДАЙ сын. Ауа тәрізді, ауа сияқты.

Ауадай қажет. Өте қажет, ділгір, тапшы.

АУАДАН зат. сөйл. Аудан, мекен.

АУАЖАЙЫЛУШЫЛЫҚ зат. Бетімен кетушілік.

АУАЗ зат. сөйл. **Әуез.**

АУАЗА зат. сөйл. Атақ, даңқ.

АУАҚЫЗДЫРҒЫШ зат. тех. Өзі арқылы өтетін ауаны қыздыруға арналған жылу ауыстыру аппараты.

АУАЛА= ет. сөйл. **Әуеле.**

АУАЛАН¹= ет. сөйл. Наразы болу, толқу.

АУАЛАН²= ет. Көңілін алдау, тоқмейілу, алдану.

АУАЛАНДЫРУШЫ зат. Толқытушы, наразылық тудырушы.

АУАЛАНУ Ауалан етістігінің қимыл атауы.

АУАЛАТ= ет. Көкке бойлау, аспандату, әуелету.

АУАЛАТУ сөйл. Ауалат етістігінің қимыл атауы.

АУАЛЫ сын. Ауаға бай, ауасы мол.

Ауалы сүйектер. анат. <лат. os – сүйек, pneumatikos – ауалы> Қуыстары ауаға толған сүйектер.

АУАМ сын. көне. Қараңғы, надан, білімсіз.

АУАМДЫҚ зат. көне. Қараңғылық, надандық, білімсіздік.

АУАН¹ [ар. اوان] зат. Ағым, ыңғай, икем.

Ауанына көшті. Ығына жығылды, дегеніне көнді, қарсы келмеді.

АУАН² сын. көне. Кең, үлкен, терең.

АУАНДА= ет. **1. Екі жаққа кезек-кезек төңкеріліп қозғалып жасау, ауу. 2. ауыс. Еркінсу, бетімен кету.**

АУАӨТКЕЛ зат. тех. Кен қазбаларындағы таза және пайдаланылған ауа ағымдарын бөлуге, оқшаулауға арналған желдеткіш құрылғы.

АУАСУЫТҚЫШ зат. тех. Ауаны суытатын қондырғы.

АУАСЫЗ сын. Ауасы жоқ, ауа болмайтын.

АУАТАЗАРТҚЫШ зат. тех. Автомобиль, тракторларда болатын ауа тазартатын аспап.

АУАТАМЫР зат. биол. <грек. bronchos – тыныс, көмей> Кеңірдектің екі негізгі ауата-

мырға тараған (бифуркация) тұсынан бастап, ауатамыршаларға (бронхиолалар) дейінгі кеңірдек тармақтары.

АУАТАМЫРША зат. биол. <грек. bronchiolos > Ауатамырлы тармақтардың соңғы тармақтары.

АУАТАРАТҚЫШ зат. тех. Ауа таратушы аспап.

АУАТКОМ зат. совет. 1. Аудандық атқару комитеті (ұйым, мекеме). 2. сөйл. Осы ұйымның бастығы; төрағасы.

АУАҮРЛЕГІШ зат. тех. Пеш пен қазандықтың оттығына ауаны 1,0–3,0 атмосфералық қысым мөлшерінде немесе басқа өндірістік қондырғыларға ауа беруге арналған сорғы.

АУАШ үст. жерг. Аулақ, оңаша.

АУАША үст. сөйл. Ауаш.

АУАШАЛА=ет. жерг. Қостау, мақұлдау.

АУГЕР сын. сөйл. Аң аулағыш, аңқұмар.

АУГМЕНТАТИВ [лат. augmentum] зат. лингв. Үлкейту мағынасын беретін сөздер.

АУҒАН зат. Ауғанстанның негізгі халқы.

АУҒАРЫС=ет. сөйл. Аударыс, берілу.

АУҒЫЗ=ет. Көшірту, ауыстырту.

АУҒЫН зат. Ауын келген (адам), босқын.

АУҒЫШ сын. Құмар, қызыққыш, көңіл болгіш.

АУҒЫШТА=ет. Әлсін-әлсін ауытқу, ауысу.

АУҒЫШТАУ Ауғышта етістігінің қимыл атауы.

АУДАЙ сын. Ау сияқты, ау тәрізді.

АУДАН¹ зат. 1. Белгілі бір жер, орын, аумақ. 2. геом. Көлем, аумақ. 3. қоғ. саяси. Бір бірлікке қарайтын жердің, елдің әкімшілік-территориялық жағынан бөлінген бөлігі.

Аудан әкімі. қоғ.саяси. Аудандық мемлекеттік атқару органдарының басшысы. Аудан басшылары. Аудандық жетекші мекемелердің басшылары. Аудан орталығы. Аудандық мекемелер орналасқан мекен.

АУДАН² зат. жерг. Алдын бөген, тоқтатқан су.

АУДАНАРАЛЫҚ сын. Аудандар арасындағы, аралығындағы.

АУДАНДА=ет. 1. Жерді, аймақты белгілі бір бөлікке болу, аудан-ауданға болу. 2. Белгілі бір белгісі, нышаны бойынша жердің ауқымды бөлігін аудандастыру.

АУДАНАНА үст. Көлемдене, ауқымдана, аудан-аудан бойынша.

АУДАНДАСТЫР=ет. Жерілікті жерге, белгілі бір ауданға үйрету, бейімдеу.

АУДАНДАСТЫРУ зат. геогр. Өзара бірдей сипаттары бойынша аумақтарды, немесе акваторияларды бөліктерге, аудандарға болу ісі.

АУДАНДАСТЫРУ Аудандастыр етістігінің қимыл атауы.

АУДАНДАСТЫРЫЛ=ет. Жергіліктендірілу, жерге бейімделу.

АУДАНДАСТЫРЫЛУ Аудандастырыл етістігінің қимыл атауы.

АУДАНДАУ Ауданда етістігінің қимыл атауы. 1. Жерді, аймақты белгілі бір бөлікке болу, аудан-ауданға болу. 2. Белгілі бір белгісі, нышаны бойынша жердің ауқымды бөлігін аудандастыру.

АУДАНДЫ сын. Көлемді, ауқымды.

АУДАНДЫҚ сын. Аудан көлеміндегі, ауданға тән, қатысты.

Аудандық газет. Аудан көлемінде таралатын мерзімді басылым, аудандық баспа органы. **Аудандық кеңес.** тар. Аудандық үкімет органы.

АУДАННАМА зат. геогр. **Аудантану.** **АУДАНСЫЗ** сын. жерг. Көлемсіз, ауқымсыз, шағын.

АУДАНТАНУ зат. геогр. Қандай да бір елдің аудандарын географиялық зерттеумен және сипаттаумен айналысатын елтану ғылымының бөлігі.

АУДАР¹=ет. 1. Қопару, аударыстыру, төңкеру. 2. Адамды көліктен, аттың үстінен т.б. құлату, жұлып алу. 3. Күрескен, алысқан екі адамның бірін-бірі астына түсіруі. 4. Бір нәрсенің астын үстіне қарату, екінші жағына уыстыру, кітап пен газет-журналдың беттерін ашып қарастыру. 5. Бір нәрсені төгіп алу, ақтара салу; қотару. 6. Басқа жаққа ауыстыру, көшіру. 7. Бұрып әкету, бағытын өзгерту. 8. ауыс. Жаласын, кінәсін біреуге жабу.

Аударара қарап, ақтара тексерді. Әбден анығына жетті, егжей-тегжейіне шейін анықтады.

АУДАР²=ет. Бір тілдегі шығарманы басқа тілде айтып беру немесе жазып шығу; тәржімелеу.

АУДАРА-ТӨҢКЕРЕ үст. Белгілі бір затты домалату, басқа жағымен жатқызу, қою.

АУДАРҒЫШ¹ зат. инф. <ағыл. translator> 1. Бір тілде берілген (жазылған) алгоритмді екінші тіл түрінде ауыстыратын бағдарлама. 2. Бағдарламаны аударатын бағдарлама немесе техникалық құрылғы; бастапқы бағдарламаны объекті модульге айналдыратын өңдеуші бағдарлама.

АУДАРҒЫШ² зат. металл. Металды қысыммен өңдегенде құймакесекті, дайындаманы аударуға қолданылатын жабдық.

АУДАРҒЫШ³ сын. Көп аударатын, аударуды машық еткен, жетік меңгерген.

АУДАРҒЫШТА=ет. Қайта-қайта аудару.

АУДАРМА¹ зат. Бір тілден екінші тілге тәржімеленген шығарма.

Аударма сөздік. лингв. Бір тілдегі сөздерді басқа тілдің балама сөздерімен беріп, аудармасын беруді мақсат ететін сөздік.

АУДАРМА² зат. экон. Несие мекемелерімен байланыс кәсіпорындарының заңды және жеке тұлғалардың ақшалай қаражатын аудару.

Аударма вексель. экон. Белгілі бір валюта түріндегі ақшаның белгілі бір сомасына берілген, төлемінің нақты мерзімі көрсетілетін шартсыз, жазбаша айналымдық төлем талабы. **Аударма операциялары.** экон. Несие мекемелері мен байланыс кәсіпорындарының заңды және жеке тұлғалардың ақшалай қаражатты аудару жөніндегі тапсырмаларын орындау жөніндегі операциялары.

АУДАРМА³: аударма бас етік. Қалытқа тартылмай-ақ, жай кептеліп барып ұтарылатын етік.

АУДАРМАЙ үст. сөйл. Айнытпай, дәлме-дәл, тура.

АУДАРМАЛА=ет. Астын үстіне келтіру, аударып-төңкеру, ақтару.

АУДАРМАЛЫ: аудармалы егін. Ауыстырып салатын егін.

Аудармалы календарь. сөйл. **Құнпарақ.** **АУДАРМАЛЫҚ** сын. Аударылған, аудару арқылы жазылған.

АУДАРМАСЫЗ сын. Бір тілден екінші тілге аударылмаған, аудармасы жоқ.

АУДАРМАШЫ зат. Бір тілден екінші тілге аударушы, тәржімеші.

АУДАРМАШЫЛЫҚ зат. Аудармашы болу өнері, кәсібі.

АУДАРТ¹=ет. 1. Қопарту, аударыстыру. 2. Көшірту, ауыстыру, өз иелігіне алу.

АУДАРТ²=ет. Бір тілдегі шығарманы басқа тілде айтып бергізу не жаздыру.

АУДАРТТЫР¹=ет. Бір тілдегі шығарманы екінші тілмен айтырту не жаздырту.

АУДАРТТЫР²: Құран аударттыр. діни. Қайтыс болған кісіге сауабы тисін деп, Құранның аят, дұғаларын оқытқызу.

АУДАРТУ¹ Аударт етістігінің қимыл атауы.

АУДАРТУ² Аударт етістігінің қимыл атауы.

АУДАРУ¹ Аудар етістігінің қимыл атауы; қопару, төңкеру, аударыстыру.

АУДАРУ² Аудар етістігінің қимыл атауы.

1. Бір тілдегі шығарманы екінші тілде айтып беру не жазып шығу, тәржімелеу. 2. инф. Бағдарлау тілінде бағдарламаны оған ұқсас басқа тілдегі бағдарламада түрлендіру.

Аудару уақыты. инф. Транслятор жұмысына жұмсалған уақыт.

АУДАРУШЫ зат. сөйл. Аудармашы, тәржімелеуші.

АУДАРУШЫЛЫҚ зат. Аударма мәселесімен шұғылданушылық.

АУДАРЫЛ¹=ет. 1. Көліктің төңкеріліп қалуы. 2. Адамды көліктен, аттың үстінен т.б. құлату, жұлып алу. 3. ауыс. Жолы болмау, тауы шағылу.

Аударыла көшті. Түгел, тұтас кошті.

АУДАРЫЛ²=ет. 1. Бір тілдегі шығарманың басқа тілде тәржімеленуі. 2. инф. Бағдарлау тіліндегі бағдарламаны оған ұқсас басқа тілдегі бағдарламада түрлендірілу.

АУДАРЫЛУ¹ Аударыл етістігінің қимыл атауы; көшірілу, ауысу.

АУДАРЫЛУ² Аударыл етістігінің қимыл атауы; шығарманың басқа тілге тәржімеленуі.

АУДАРЫЛЫП-ТӨҢКЕРІЛ=ет. 1. Домалану. 2. Асты-үстіне келу, ақтару, қайта қаралу. 3. Ауыр қимылдау, ебедейсіз қозғалыс жасау.

АУДАРЫМ зат. экон. Кәсіпорын, фирма төлейтін төлемдер, жұмсайтын шығындар.

АУДАРЫП-ТӨҢКЕР=ет. 1. Домалау.

2. Қопару, астын үстіне келтіру.

АУДАРЫС зат. сөйл. **Аударыспақ** (ойын).

АУДАРЫП-ТӨҢКЕРУ Аударып-төңкер етістігінің қимыл атауы.

АУДАРЫС=ет. Көлік үстінен бірін-бірі құлатысу, төңкерісу.

АУДАРЫСПАҚ зат. ойын. 1. Ат үстіндегі екі адамның бірін-бірі аударып алу үшін сайысуы. 2. ауыс. тар. Шұңғыл өзгеріс; төңкеріс.

Аударыспақ заман. Аласатыран кезең. **Аударыспақ ойнады.** Жағаласын, алма кезек күш сынасты.

АУДАРЫСПАҚТА=ет. Әрі-бері аударыстыру.

АУДАРЫС-ТӨҢКЕРІС зат. Аумалы-төкпелі заман, қиын-қыстау кезең.

АУДАРЫСТЫР=ет. 1. Асты-үстің ауыстыру, араластыру. 2. Ақтару, қарау.

АУДАРЫСТЫРУ Аударыстыр етістігінің қимыл атауы; араластыру, ақтару.

АУДАРЫСТЫРЫЛ=ет. Қарастырылу, асты-үстіне келтірілу, ақтарылу.

АУДАРЫСТЫРЫЛУ Аударыстырыл етістігінің қимыл атауы.

АУДАРЫСТЫРЫП-ТӨҢКЕРІСТІР=ет. Мұқият, зер сала қарастырту.

АУДАРЫСТЫРЫП-ТӨҢКЕРІСТІРУ Аударыстыр-төңкерістір етістігінің қимыл атауы.

АУДАРЫСУ¹ *Аударыс етістігінің қимыл атауы; бірін-бірі қидатысу, төңкерісу.*

АУДАРЫСУ² *Аударыс етістігінің қимыл атауы; бір тілдегі шығарманы екінші тілде бірге жазып шығу, тәржімалау.*

АУДИЕНЦИЯ [лат. audientia] зат. саяси. *Жоғары дәрежелі қызметтегі адамның ресми қабылдауы.*

АУДИО... [лат. audire] *Дыбысты жазу, шығару үшін қажетті техникалық құрылғыларды білдіретін күрделі сөздердің бірінші сыңары.*

АУДИОАЛЬБОМ зат. муз. *Аудиоаппарат тарту мақсаты үшін жазылған, хронологиялық және концептуалдық негізде бір жиынтыққа біріктірілген бірнеше музыкалық шығарма.*

АУДИОАППАРАТУРА зат. *Дыбысты немесе әуенді жазу, өңдеу және тыңдау үшін арналған техника.*

АУДИОБИЗНЕС зат. *Аудио жазуларды жасау және таратумен айналысатын жеке кәсіпкерлік.*

АУДИОВИЗУАЛДЫҚ [лат. audire – есту, visalis – көру] сын. тех. *Дыбыс және бейне түрінде берілетін; бір мезгілде көру мен естуге негізделген.*

Аудиовизуалдық құрылғы. тех. *Фильм т.б. көрнекіліктерді көрсетуге пайдаланылатын құрал.*

АУДИОДИСК зат. *Дыбысты жазу үшін арналған компакт-диск.*

АУДИОКАССЕТА [лат. audire – есту, франц. cassette – жәшікше] зат. тех. **Аудио-таспа.**

АУДИОЛОГИЯ [лат. audire – есту, грек. logos – ілім] зат. мед. *Есту қабілетінің бұзылуында, диагностика жасау, аурудың алдын алумен айналысатын медицинаның бір бөлімі.*

АУДИОЛОГИЯЛЫҚ сын. мед. *Аудиологияға қатысты, сонымен байланысты.*

АУДИОМӘЛІМДЕМЕ зат. тех. *Аудио-таспада жазылған хабар, мәлімдеме.*

АУДИОМӨТІН зат. *Магнит пленкасына, компакт-дискіге жазылған мәтін.*

АУДИОМЕТР зат. мед. *Есту қабілетін анықтайтын аспап.*

АУДИОМЕТРИЯ зат. мед. *Адамның қабылдай алатын ең төменгі дыбыс күшін анықтау арқылы оның есту қабілетін өлшеу.*

АУДИОТАСПА зат. тех. *Магнитофон, плейерге арналған таспа; кассета.*

АУДИОТЕХНИКА зат. *Дыбысты жазу және қайта шығару үшін қолданылатын техникалық құралдар жиынтығы.*

АУДИТ [ағыл. audit] зат. қаржы. *Кәсіпорын, мекеме т. б. ұйымдардың қаржылық-шаруашылық қызметіне аудиторлар жүргізетін тәуелсіз сараптама, тексеру.*

АУДИТОР [лат. auditor] зат. қаржы. *Акционерлік бірлестіктердің, фирмалар мен кәсіпорындардың қаражатын, шаруашылық іс-әрекетін басшыларымен шарт негізінде келісе отырып тексеретін жеке немесе заңды тұлға.*

Аудиторлар палатасы. қаржы. *Коммерциялық емес, тәуелсіз, кәсіптік, өзін-өзі басқаратын, өзін-өзі қаржыландыратын ұйым. Аудитор лицензиясы. қаржы. Мемлекеттік органдардың аудиторлық қызметті жүзеге асыруға берген арнаулы рұқсаты. Аудитор сертификаты. қаржы. Уәкілетті орган жеке тұлғаға аудиторлық қызметпен айналысуға құқық беретін сертификат; аудитор лицензиясын алуға арналған куәлік.*

АУДИТОРИЯ [лат. auditorium] зат. **1.** пед. *Дәрісхана.* **2.** ауыс. *Лекция, баяндама тыңдаушылар.* **3.** ауыс. *Телерадиохабарлардың тыңдармандары мен көрермендері.*

АУДИТОРЛЫҚ сын. қаржы. *Аудиторға қатысты, аудиторға тән.*

Аудиторлық қорытынды. қаржы. *Аудиторлық тапсырысгерге беретін бухгалтерлік, салық және өзге есептің заң актілері талабына сәйкес келетіндігі туралы деректер, ақпараттар келтірілген ресми құжат. Аудиторлық қызмет. қаржы. *Аудиторлармен аудиторлық ұйымдардың аудит жүргізу жөніндегі кәсіпкерлік қызметі. Аудиторлық тәуекелдік. қаржы. *Аудит аяқталып, оң аудиторлық қорытынды берілген немесе берілгеннен кейін қаржы есептемесінде елеулі кемістіктер табылған жағдайда аудитор өзіне алуға әзір тәуекелдіктің субъективті түрде белгіленген деңгейі. Аудиторлық ұйым. қаржы. *Ашық сипаттағы акционерлік қоғам мен мемлекеттік кәсіпорынды қоспағанда, заңдарда көзделген кезкелген ұйымдық-құқықтық нысандағы аудиторлық қызметті жүзеге асыру үшін құрылған заңды тұлға. Аудиторлық фирма. қаржы. *Кәсіпорындармен шарт негізінде жылдық бухгалтерлік есептерді тексеріп және қуаттайтын шаруашылық есептегі тәуелсіз ұйым.*****

АУДЫР = ет. *Жаңылдыру, есін шығару.*

АУЖА зат. діни. *Жеті тамұқтың бірі, ораза ұстамаған, намаз оқымағандардың орны.*

АУЖАЙ зат. **1.** Жай-күй, жағдай. **2.** Ыңғай, беталыс. **3.** Күш, шама.

Аужай танытты. сөйл. *Ыңғай білдірді. Аужайын аңғарды [байқады].* сөйл. *Жағдайын, жай-күйін, сырын білді. Аужайын бақты. Ойын, ниетін білгісі келді. Аужайын таныды. Ыңғайын, бет алысын, жай-жапсарын білді. Аужайын түйді. Ойын, ниетін білді.*

АУЖАЙЛА = ет. *Байқау, абайлау.*

АУЖАЙЛАС = ет. *Шүйіркелесу, сырласу, жақын болып кетісу.*

АУЖАЛ зат. **1.** Қорек, нәр, азық, талшық. **2.** ауыс. *Болмашы қанағат; ермек.* **3.** ауыс. *Қуат, күш, демеу.*

Аужал етті. *Қанағат, ермек етті. Аужал қылды. а) Қорек етті. ә) Қанағат етті. Аужалын түйді. Бағыт-бағдарын байқады.*

АУЖАР¹ зат. этн. *Ұзатылатын қыздың тойында екі жақ болып кезектесіп айтылатын өлең, жыр; жар-жар.*

Аужар айтты [айтысты]. этн. *а) Өлең, жар-жар. ә) Қолдау, қостау жасады, сөзін сөйледі.*

АУЖАР² сын. сөйл. *Ожар (қызба, оғаш).*

АУЖАРЛЫҚ зат. сөйл. *Ожарлық.*

АУ-ЖЫЛЫМ зат. кәс. көне. *Балық сүзетін тор; ау.*

Ау-жылым жайды. *Ау құрды, салды.*

АУЗЫ-АУЗЫНА: *аузы-аузына жүкпады [тімеді]. Жып-жып етті, жытылдан тез сөйледі.*

АУЗЫ-БАСЫ зат. *Аузы да, басы да, түгел бет-әлпеті, бас құрылысы, барша болмысы.*

АУЗЫ-МҰРНЫ зат. *Аузы мен мұрны, бет әлпеті.*

Аузы-мұрны қан болды. *Соққыға жығылды, таяқ жеді. Аузы-мұрны қисаймады. Ұялмады, шіміркіледі. Аузы-мұрнынан шығып отыр. Айы-күйіне жетіп, босанғалы отыр. Аузы-мұрнынан шыққанша. Тойғанша, барынша, көп етіп. Аузы-мұрнынан шықты. Лық толды. Аузы-мұрны [аузын] қан етті [қылды]. а) Ауыздан қан ағызды, бетін даладай қылды. ә) Жамандық жасады, опасыздық істеді.*

Аузы-мұрнын тас қылды. *Дыбысын шығартпайтындай етіп бекітіп тастады.*

АУКОМ зат. тар. совет. *Аудандық комитет; сонда істейтін адамдар.*

АУКОМОЛ зат. тар. совет. *Аудандық комсомол комитеті.*

АУКСАНОГРАФ зат. тех. *Өсімдіктің өсуін өте жоғары дәлдікпен өлшеп, арнайы қағазға тіркейтін құрал.*

АУКСИНДЕР [грек. auxano] зат. биол. *Өсімдік клеткаларында түзілетін, физиологиялық маңызы зор, өсу қоректеріне демеу болатын өсімдік гормондары, индол туындылары.*

АУКЦИОН [лат. auctio (auctio)] зат. экон. *Көпшілік алдында тауар мен мүлік түрлері артық төлем ұсынушыға сатылатын бәсекелес, жария түріндегі сату тәртібі; сату өткізілетін орын.*

Аукцион ережелері. экон. *Аукционға тауарлар жеткізу, тауарларды аукцион арқылы сату, өзара шарттарды әзірлеу және сатып алынған тауарларды алу ережелері.*

АУКЦИОНДЫҚ сын. *Аукционға қатысты, аукционға тән.*

Аукциондық сауда-саттық. экон. *Ассистенттімен бірге аукционшы жүргізетін тауарларды аукционнан сату үдерісі. Аукциондық тауарлар.* экон. *Аукциондар арқылы сатылатын, өзгеше дара сипатты сапалары бар тауарлар.*

АУКЦИОНШЫ зат. *Аукционмен шұғылдандушы.*

АУҚАЛАҚТАТ = ет. *Ауқаулаттыру.*

АУҚАТ зат. **1.** Шаруашылық, тұрмыстық жағдай; дәулет. **2.** жерг. *Тамақ, ас.* **3.** жерг. *Жұмыс, іс.*

Ауқат алды. *Тамақтанды, тамақ ішті. Ауқат жасады. Тамақ істеді. Ауқат қылды [етті].* *Тіршілік етті, күнкөріс жасады; тамақ етті.*

АУҚАТ-САУҚАТ зат. сөйл. *Тамақ, ас.* **АУҚАТСЫЗ** сын. **1.** *Кедей, тұрмыс тағдайы нашар.* **2.** *Тамақсыз, ассыз.*

АУҚАТТАН = ет. **1.** *Баю, әлдену, шаруашылығын түзеу.* **2.** *Тамақтану, ас ішу.*

АУҚАТТАНДЫР = ет. **1.** *Әлдендіру, күйлендіру.* **2.** *Тамақтандыру.*

АУҚАТТАНДЫРУ *Ауқаттандыр етістігінің қимыл атауы.*

АУҚАТТАНУ *Ауқаттан етістігінің қимыл атауы.*

АУҚАТТАНЫС = ет. *Бірге тамақ ішу.*

АУҚАТТЫ сын. *Әлді, қуатты, дәулетті. Ауқатты адам. Тұрмысы күйлі, шаруасы бай кісі. Ауқатты кісі. Шаруашылығы күшті, әлді, бай адам. Ауқатты тұрады. Күйлі, дәулетті өмір сүреді.*

АУҚАТТЫЛЫҚ зат. *Әлділік, дәулеттілік.* **АУҚАУ-АУҚАУ** од. *Сыр малын шақыру үшін айтылатын ишарат сөз.*

АУҚАУЛА = ет. *«Ауқау», «ауқау» деу, сиврды шақыру.*

АУҚЫМ¹ зат. **1.** Ыңғай, ырық, ықпал. **2.** *Жағдай, аужай.* **3.** *Көлем, ая, шеңбер.* **4.** жерг. *Көпшілігі, дені. // Төңірек, айнала, аумақ. // Деңгей.*

Ауқым етті [қылды]. *Келісті, бірікті, ынтымақнасты. Ауқымын байқады. Шамасын, көлемін, деңгейін аңғарды. Ауқымын танытты. Ыңғай білдірді.*

АУҚЫМ² зат. жерг. *Ұйым, одақ.*

АУҚЫМ-АУҚЫМ үст. *Топ-топ, шоғыр-шоғыр.*

АУҚЫМДА= ет. Аясын кеңейту, шеңберін ұлғайту; көлемді ету.

АУҚЫМДАЙ сын. Ауқым мөлшеріндей.

АУҚЫМДАН= ет. Аясы кеңейтілу, шеңбері ұлғайтылу.

АУҚЫМДАНУ Ауқымдан етістігінің қимыл атауы.

АУҚЫМДАС= ет. Келісу, бірлесу, ынтымақтасу.

АУҚЫМДАСТЫР= ет. Бірлестіру, ұйымдастыру, ынтымақтастыру.

АУҚЫМДАСТЫРУ Ауқымдастыр етістігінің қимыл атауы.

АУҚЫМДАСУ Ауқымдас етістігінің қимыл атауы.

АУҚЫМДАТ= ет. Аясын кеңейттіру, көлемді еттіру, шеңберін ұлғайттыру.

АУҚЫМДАТУ Ауқымдат етістігінің қимыл атауы.

АУҚЫМДАУ Ауқымда етістігінің қимыл атауы.

АУҚЫМДЫ сын. 1. Көлемді, үлкен. 2. Кең, аумақты.

АУҚЫМДЫЛЫҚ зат. 1. Кеңдік, көлемділік. 2. Ауқымды болушылық, аумақтылық.

АУҚЫМЕТ зат. сөйл. **Ауқы.**

АУЛА [ир. حولى] зат. 1. Үй айналасындағы, құрылғы, мекеме төңірегіндегі қоршалған жер, ашық алаң. 2. сөйл. Айналдыра қамыспен не дуалмен қоршалған қора.

АУЛА= ет. 1. Аң, құс, балық т.б. жанжануарларды айламен ұстап, қолға түсіру. 2. ауыс. Бір нәрсені аңду, тору. 3. ауыс. Аңдау, аңғару, болжау.

АУЛАҒЫШ сын. Аулау ісімен әуестенгіш.

АУЛАҒЫШТЫҚ зат. Аулау ісімен әуестенушілік.

АУЛАҚ сын. 1. Алыс, жырақ, қашық. 2. э моц. Алыс жүр, кет әрі, жақындама, жолама! 3. ауыс. Оңаша, дербес, жеке, көзден таса, қалтарыс. 4. ауыс. Тысқары, жақындығы жоқ, мүлдем басқа.

Аулақ әкет! сөйл. Жақындатпа, көзін жоғалт. **Аулақ болды.** Алыс жүрді, жоламады, жақындамады. **Аулақ жүр!** сөйл. а) Көзіңді жоғалт, кет әрі. ә) Жолама, жақындама! **Аулақ жүрді.** Жоламады, маңайламады. **Аулақ кет!** сөйл. Көзіңді жоғалт, алыс жүр, жақындама! **Аулаққа шықты.** Алысқа барды, ұзады.

АУЛАҚТА үст. 1. Алыс жақта, қашықта. 2. Оңашада, жеке.

АУЛАҚТА= ет. 1. Қашық кету, жырақтау, алыстау. 2. Жекелену, оңашалану, маңына жуымау.

АУЛАҚТАН= ет. 1. Жырақтану, қашықтану. 2. Жекелену, оңашалану.

АУЛАҚТАНДЫР= ет. Жырақтандыру, қашықтандыру.

АУЛАҚТАНДЫРУ Аулақтандыр етістігінің қимыл атауы.

АУЛАҚТАНУ Аулақтан етістігінің қимыл атауы. 1. Жырақтану, қашықтану, алыстау. 2. Жекелену, оңашалану, көзден тасалану.

АУЛАҚТАТ= ет. Алыстату, жырақтату, қашықтату.

АУЛАҚТАТУ Аулақтат етістігінің қимыл атауы.

АУЛАҚТАТЫЛ= ет. Алыстатылу, қашықтатылу, жырақтатылу.

АУЛАҚТАТЫЛУ Аулақтатыл етістігінің қимыл атауы.

АУЛАҚТАУ¹ сын. 1. Қашығырақ, жырақтау, алысырақ. 2. Оңашалау, бөлектену.

АУЛАҚТАУ² Аулақта етістігінің қимыл атауы; қашық кету, жырақтау, алыстау.

АУЛАҚТАУШЫ сын. Алыстатушы; аулақтататын.

АУЛАЛАС сын. Ауласы ортақ, ауласы бір.

АУЛАЛАСТЫҚ зат. Ауласа болушылық.

АУЛАЛЫҚ сын. 1. Аулаға тән, аулаға қатысты. 2. Аула боларлық, соған жарарлық.

Аулалық клуб. Қорада, аулада мәдени ағарту, спорт т.б. салалар бойынша өткізілетін шараларды ұйымдастырушы қоғамдық орын.

АУЛАН= ет. Аңның, құстың, балықтың ұсталынуы, қолға түсірілуі.

АУЛАНУ Аулан етістігінің қимыл атауы.

АУЛАС= ет. Аң мен құсты, балықты бірлесе ұстау.

АУЛАСУ Аулас етістігінің қимыл атауы.

АУЛАСЫЗ сын. Ауласы жоқ.

АУЛАТ [ар. اُلا] зат. еск. кіт. **Зұлмат.**

АУЛАТ= ет. 1. Аң мен құсты, балықты ұстауға мүмкіндік беру, мәжбүр ету. 2. Бір нәрсені аңду, тору.

АУЛАТУ Аулат етістігінің қимыл атауы.

АУЛАУ Аула етістігінің қимыл атауы. Аң, құс, балық т.б. жан-жануарларды ұстау, қолға түсіру.

АУЛАУШЫ зат. Балық ұстау, аң-құс аулау ісімен шұғылданатын адам.

АУЛАУШЫЛЫҚ зат. Бір нәрсені аулаумен айналысушылық.

АУЛАШЫ зат. Ауланы күтіп, тазартып отыратын жұмысшы.

АУМА зат. Бір жақтан ауып келген, қоныс аударушы, келімсек.

АУМА= ет. 1. Ауытқымау, өзгермеу, бұлжымау. 2. Қозғалмау, жьлжымау, орнын өзгертпеу. 3. ауыс. Айнымау, сертін бұзбау, айтқанынан қайтпау. 4. ауыс. Айнымай ұқсау, айнымай тарту.

АУМАҒАН сын. 1. Нағыз, тура, дәл. 2. Айнымай ұқсаған, тартқан, аумай қалған.

АУМАДАЙ сын. Бір жақтан ауып келген келімсектей, аума сияқты.

АУМАЙ үст. Дәл, тура.

Аумай тартты. Бойы да, бет пішіні де, мінезі де біреуге сай (тура, дәл) келді, ұқсады.

АУМАЙ-ТАЛМАЙ үст. Өзгермей, өз қалпынан айнымай.

АУМАЙ-ТӨКПЕЙ үст. жерг. Бәрі, түгел, өзгерместен, ешбір шығынға шырамай, дін аман, түп-түгел.

АУМАҚ¹ зат. 1. Атыран, аймақ, алқап. 2. геогр. <лат. territorium> Шегарасы белгіленген ішкі және жағалаудағы сулар мен аспан кеңістігін қоса алғандағы жер ауданы.

Аумақтың ылғалдандырылуы. сушар. Белгілі бір өңірге жауатын жауын-шашынның мөлшері мен булануы арасындағы арақатынас.

АУМАҚ² зат. Мөлшер, көлем, ауқым.

АУМАҚАЙ сын. жерг. Қиыншылыққа қарсы тура алмайтын ынжық, жігерсіз.

АУМАҚСЫЗ сын. Аумақты емес, көлемі шағын, көлемсіз.

АУМАҚТА= ет. 1. Мөлшерлеу, шамалау, барлау, шолу. 2. Кеңейту, көбейту.

АУМАҚТАЙ сын. Аумақ секілді, аумағына тең.

АУМАҚТАН= ет. Көлемі үлкею, зорая, өсу, қомақтану.

АУМАҚТАНДЫР= ет. Көлемін кеңейттіру, ұлғайттыру.

АУМАҚТАНДЫРУ Аумақтандыр етістігінің қимыл атауы.

АУМАҚТАНУ Аумақтан етістігінің қимыл атауы.

АУМАҚТАУ Аумақта етістігінің қимыл атауы; кеңейту, көбейту.

АУМАҚТАУ Аумақта етістігінің қимыл атауы; кеңейту, көбейту.

АУМАҚТЫ сын. Көлемді, ауқымды, қомақты.

АУМАҚТЫҚ сын. Аумаққа тән, аумаққа қатысты.

Аумақтық бөлік. Территориялық бөлініс.

Аумақтық қорғаныс. өск. Ұшақтармен немесе ракеталармен үлкен географиялық кеңістікті қорғау.

Аумақтық су. геогр. Белгілі мемлекет иелігіне енетін, сол мемлекет аумағына жататын теңіз (көл) айдыны.

АУМАҚТЫЛА= ет. Аумақты ету.

АУМАҚТЫЛЫҚ зат. Көлемді, қомақты болушылық.

АУМАЛЫ сын. 1. Екі жағына кезек-кезек ауып тұратын, ауғыш. 2. ауыс. Ауыспалы, орнықсыз, құбылмалы; тұрақсыз.

Аумалы диаметр. металл. Бүкіл көлемі бойынша металды шынықтыруға мүмкіндік беретін цилиндрлі шыбықтың ең үлкен диаметрі.

Аумалы күй. Ауыспалы, өзгермелі күй.

АУМАЛЫЛЫҚ зат. Ауыспалылық, өзгермелілік, тұрақсыздық.

АУМАЛЫ-ТОЛҚЫМАЛЫ сын. Ауыспалы, бірде олай, бірде бұлай.

Аумалы-толқымалы мінез. Құбылмалы, албырт мінез.

АУМАЛЫ-ТӨКПЕЛІ сын. 1. Тұрақсыз, бірде олай, бірде бұлай, құбылмалы. 2. ауыс. Аласапыран, қиын-қыстау (уақыт, мезгіл).

Аумалы-төкпелі дүние [өмір, күй]. Бір қалыпта тұрмайтын, құбылмалы, ауыспалы дүние, өзгеріп тұратын өмір, жалған.

Аумалы-төкпелі заман [кезен, уақыт]. Бірде олай, бірде бұлай кез, құбылмалы мезгіл, аласапыран уақыт.

Аумалы-төкпелі мінез. Бір қалыпта тұрмайтын, құбылмалы мінез.

АУМАС= ет. сөйл. Алмасу, ауысу.

АУМАСТЫР= ет. Ауыстыру, алмастыру.

АУМАСТЫРУ Аумастыр етістігінің қимыл атауы.

АУМАСУ Аумас етістігінің қимыл атауы.

АУМА-ТӨКПЕ сын. Құбылмалы, толқымалы.

Аума-төкпе заман [замана, уақыт, кез, мезгіл]. Аласапыран уақыт, құбылмалы заман, тұрақсыз дүние.

АУМАУ Аума етістігінің қимыл атауы; айнымау, сертін бұзбау, айтқанынан қайтпау.

АУМЕСЕР сын. сөйл. **Думесер.**

АУМЕСЕРЛЕН= ет. сөйл. **Думесерлен.**

АУМЕСЕРЛЕНДІР= ет. сөйл. **Думесерлендір.**

АУМЕСЕРЛЕНУ сөйл. **Думесерлену.**

АУМЕСЕРЛІК зат. сөйл. **Думесерлік.**

АУМЕСЕРШЕ үст. сөйл. **Думесерше.**

АУМИЕ сын. жерг. Көңілде, тамыр, әуейі.

АУМИН [ар. آمين] діни. **Думин.**

АУМЫС сын. **Әуес, еліктегіш.**

АУМЫТ зат. жерг. Аумақ, көлем.

АУНА= ет. 1. Бір жағына қарай аударылып тұсу, келесі жамбасына ауысу (адам жайында).

2. Дөңбекішу, мазасыздану, ұйықтамау. 3. Жотасымен біресе оң жағына, біресе сол жағына бірнеше дүркін ауысу. // Олай-бұлай аударылу (жан-жануарлар жайында). 4. Домалау, құлау.

5. поэт. Жата қалып айнақшу, асыр салып ойнау, рақаттану. 6. ауыс. Жьлжзу, көшу, үдеру, ауысу.

Аунап тұрды. Сүріне құлап қалып, қайта көтерілді.

АУНАҚ¹ зат. жерг. Малды иіріп ұстайтын далаңқайдағы алаң.

АУНАҚ² зат. 1. тех. Топырақты, жол төсемдерін тегістеп, тығыздауға арналған болат білікшелері бар мәшине. 2. ауылшар. Беткі қабатты қопару және топырақты тегістеу үшін қолданылатын ауылшаруашылық құрал.

АУНАҚТА= ет. сөйл. **Аунақшы**.

АУНАҚТАТ= ет. Бір нәрсені біреуге әрлі-берлі аунатқызу, олай-бұлай домалатқызу.

АУНАҚТАТУ Аунақтат етістігінің қимыл атауы.

АУНАҚТАУ Аунақта етістігінің қимыл атауы.

АУНАҚТЫ сын. Доңғалағы бар, шығыршыққа орнатылған.

АУНАҚШУ Аунақшы етістігінің қимыл атауы; дөңбекшу, мазасызданып жата алмау.

АУНАҚШЫ= ет. 1. Ары-бері аунау, олай-бұлай домалау. 2. Дөңбекшу, мазасыздану, ұйықтай алмау. 3. Арлы-берлі бұлғақтау, бұлғақтау. 4. ауыс. поэт. Көбік шашу, толқын ату. 5. ауыс. Шайқалу, тербелу. 6. ауыс. Удере жылжу, көшу. 7. ауыс. Бұрмалану, ауытқу.

АУНАҚШЫП-ДӨҢБЕКШУ Аунақшып-дөңбекші етістігінің қимыл атауы.

АУНАҚШЫП-ДӨҢБЕКШІ= ет. Мазасыздану, тынышсыздану; ұйықтай алмау.

АУНАҚШЫТ= ет. 1. Бір нәрсені олай-бұлай домалатқызу, әрлі-берлі аунаттыру. 2. Дөңбекшіту, мазасыздандыру.

АУНАҚШЫТУ Аунақшыт етістігінің қимыл атауы. 1. Бұлғақтату, селкілдету. 2. Дөңбекшіту, мазасыздандыру.

АУНАҚШЫТЫП-ДӨҢБЕКШІТ= ет. Аунақшып-дөңбекшуге мәжбүр ету, мазасыздандыру.

АУНАП-ҚУНА= ет. 1. Жатып-тырып бой жазу. 2. ауыс. Қыдырыстап дем алу, емін-еркін тынығу.

Аунап-қунап жаты. Тынығып, дем алып жаты. **Аунап-қунап қайтты**. Тынығып, демалып кетті.

АУНАП-ҚУНАТ= ет. Емін-еркін тынықтыру, барын салып бой жаздыру.

АУНАП-ҚУНАТУ Аунап-қунап етістігінің қимыл атауы.

АУНАП-ҚУНАУ Аунап-қуна етістігінің қимыл атауы.

АУНАТ= ет. 1. Домалату, бір жағынан екінші жағына аудару. 2. ауыс. Құлату, түсіру. 3. ауыс. Тынықтыру, дем алдырту.

АУНАТУ Аунат етістігінің қимыл атауы; бір жағынан екінші жағына аудару.

АУНАТЫС= ет. Бірлесе аударысу, домалатысу.

АУНАТЫСУ Аунатыс етістігінің қимыл атауы.

АУНАУ Ауна етістігінің қимыл атауы. 1. Олай-бұлай аударылу, домалану. 2. ауыс. Жата қалып аунақшу, асыр салып ойнау, рақаттану.

АУП од. сөйл. **Әуп**.

АУПАРТКОМ зат. тар. совет. 1. Аудандық партия комитеті (қыйым). 2. сөйл. Аудандық партия комитеті қыйымының басшысы, төрағасы. 3. Аудандық партия комитеті қыйымының мекемесі.

АУПІРІМ од. сөйл. **Әупірім**.

АУПІРІМДЕ= ет. сөйл. **Әупірімде**.

АУПІРІМДЕУ Аупірімде етістігінің қимыл атауы.

АУРА [лат. aura] зат. 1. биол. Парапсихологиялық ілімдер бойынша биологиялық ағзаларды және ағзалардың жиынтығын қоршап тұратын ерекше өріс. 2. мед. Талма, қознишық

т.б. жүйке дерті қозып ұстаған кезде адамның тілі байланып, денесінің сілейіп қатып қалуы түрінде көрінетін аурудың жай-күйі.

АУРЕЙ зат. этн. діни. Мәйіттің абыройын жабу үшін пайдаланатын шүберек.

АУРЕЛИЯ [лат. aurelia] зат. биол. Денесінің түсі мөлдір, шатыршасы жалпайған, диск немесе табақша тәрізді болатын ішек-қуыстылар типі сцифомедузалар тобының бір туысы.

АУРИКУЛОПУНКТУРА зат. мед. Құлақ қалқанының активті нүктелеріне ине шанығып емдеу.

АУРИКУЛЯРИЯ [лат. auricula] зат. биол. Тікен терлі жануарлар табына жататын теңіз қияры; голотурияның дернәсілі.

АУРИПИМЕНТ [лат. aurum – алтын, pigmentum – бояу] зат. хим. Сульфидтер тобына жататын минерал.

АУРУ зат. 1. мед. Ағзаның тіршілік ету, өсіп-өну әрекеті мен құрылысының бұзылуды; науқас, кесел, дерт, сырқат. 2. Науқас адам, дімкәс кісі, сырқат адам. // Ауруға шалдыққан, дімкәс. 3. ауыс. Жағымсыз қылық, жаман әдет. 4. Бір нәрсеге құмарлық.

Ауру бақты. Ауру адамның күй-жайына қарады, бағып-қақты, күтті. **Ауру биледі**. Сырқаты күшейді, асқынды, денеді. **Ауруға [ауру үстіне] ауру жамалды**. Бұрынғы ауруына басқа ауру қосылды. **Ауруға шалдықты [ұрынды, ұшырады, кезікті]**. Ауырып қалды, науқастанды, сырқаттанды, дерттенді. **Аурудан тұрғандай**. Өңі жаман, жүдеу, құп-қу. **Аурудың бегі қайтты [бері қарады]**. Науқасы жеңілдеді, айыға бастады. **Аурудың емі**. Ауруды жазатын нәрсе, тәсіл, шипа. **Аурудың жасырын кезеңі [мерзімі]**, мед. Ауру қоздырғыш микробтың ағзаға еңінен бастап, аурудың алғашқы белгісі білінгенге дейінгі уақыт. **Аурудың сөзі**. Мәңсіз, жөңсіз, ақыл-парасатқа жатпайтын сөз. **Ауру ерегісіп кетеді**. Ауру асқынтып, қозып кетеді. **Ауру жабысты**. Науқас пайда болды, сырқаттанды. **Ауру көрді**. Дерт санады, жаратпады, қнатпады. **Ауру қоздырушы [таратушы]**. Ауруға шалдықтыратын, ауруын меңдететін. **Ауру меңделі [күшейді, денделі]**. Ауруы асқынды, сырқаты күшейді; дерт жеңді. **Ауру ошағы**, мед. Ауру-индеттің басталған жері, таралған аймағы. **Ауруына ем қонбады**. Сырқатына дауа болмады. **Ауруын қаратты**. Ауруын мамана тексертіп анықтады, ем-дом жасатты. **Ауруын меңдетті**. Науқасын күшейтті, асқындырды.

АУРУДАЙ сын. 1. Кесел сияқты, дерт тәрізді. 2. Науқас, сырқат адам секілді.

АУРУ-ЖІТУ зат. сөйл. **Ауру-сырқау**.

АУРУ-КЕСЕЛ зат. сөйл. **Ауру-сырқау**, әр алуан дерт.

АУРУҚОЗДЫРҒЫШ сын. Ауру қоздыратын асқындырғыш.

Ауруқоздырғыш бактериялар, биол. Адам немесе жануар ағзасын қандай да бір ауруға шалдықтыратын бактериялардың түрі.

АУРУҚОЗДЫРҒЫШТАР зат. мед. Ауруларды күшейтетін түрлі микробағзалар.

АУРУЛЫ сын. 1. Дені сау емес, ауруы бар, кеселді, дертті. 2. Науқас сырқат адамы бар.

Аурулы болды. Науқасқа шалдықты, кеселге ұшырады.

АУРУЛЫҚ сын. Ауруға тән (күй, жағдай). // Ауру болушылық, ауруға шалдығушылық, дімкәстік, науқастық.

АУРУ-САУЛЫ сын. Ауруы мен сауы арасы, ауруы да, сауы да бар.

АУРУ-САУЫ зат. Кеселінің бар-жоқтығы, денсаулығы.

АУРУСЫЗ сын. Ауырмайтын, ауруы жоқ. // Ешқандай дертке шалдықпай, ауырмай-ақ.

АУРУ-СЫРҚАТ зат. Дерт, науқас, кесел.

АУРУ-СЫРҚАТСЫЗ сын. Ауру-сырқаты жоқ, ауру-сырқаты болмайтын.

АУРУ-СЫРҚАТТЫ сын. Науқасы бар, дертті, кеселді.

АУРУ-СЫРҚАУ зат. 1. Науқас, кесел, дерт. 2. Науқасы бар, ауруға шалдыққан, сырқат адам.

АУРУЛЫ-СЫРҚАУЛЫ сын. сөйл. **Ауру-сырқаулы**.

АУРУ-СЫРҚАУЛЫ сын. Науқасы, сырқаты бар; кеселді, дертті, дімкәс, жарымжан.

Ауру-сырқаулы болды. Науқасқа шалдықты, кеселді болды.

АУРУ-СЫРҚАУЛЫҚ зат. Дімкәстік, дерттілік.

АУРУ-СЫРҚАУЛЫЛЫҚ зат. Ауру-сырқаулы болушылық.

АУРУ-СЫРҚАУСЫЗ сын. Ауруы жоқ, сырқаты жоқ, кеселсіз, дертсіз.

АУРУТУҒЫЗҒЫШ сын. Ауруға шалдықтыратын.

АУРУХАНА зат. Науқас адамдар жатып емделетін мекеме.

Ауруханаға түсті. Сырқаттанып, ауруханаға жатты.

АУРУХАНАЛЫ сын. сөйл. **Ауруханасы бар**.

АУРУХАНАЛЫҚ сын. Ауруханаға тән, соған қатысты.

АУРУХАНАСЫЗ сын. Ауруханасы жоқ. **АУРУХАНАШІЛК** сын. Аурухана ішіндегі, ауруханадағы жағдайға қатысты.

АУРУШАҢ сын. Көп науқастанатын, жиі сырқаттанғыш, жиі ауыра беретін.

АУРУШАҢДЫҚ зат. Аурушаң болушылық, ауыра берушілік.

АУРУШЫЛ сын. сөйл. **Аурушаң**.

АУРУ-ИНДЕТ зат. Кең тарайтын жұқпалы аурулардың жиынтық атауы.

АУРУ-ИНДЕТСІЗ сын. Тез тарайтын жұқпалы аурусыз.

АУРЫҚСЫН= ет. сөйл. **Ауырсыну**.

АУРЫҚСЫНУ Аурықсын етістігінің қимыл атауы.

АУСАЛ¹ зат. сөйл. **Аусыл** (ашатқықты малдарда болатын жұқпалы ауру).

АУСАЛ² сын. сөйл. **Аусар**, **өжар**, **дөкір**.

АУСАПЫ [ар. اوصاف] зат. көне. сирек. **Уағыз**, **насихат**.

АУСАР¹ зат. көне. **Аң аулайтын аспан**, **тор**.

АУСАР² сын. 1. Ұрда жық, дөкір, есерсоқ (адам). 2. Өжет, қара күші мол. 3. ауыс. **Оғаш**, **дөрекі**, **өжар**. // **Қара күштің иесі**, **алып күшті адам**.

Аусар мінез [мінезді]. Мінезі өжар, дөкір.

АУСАР³ сын. **Құмар**, **ынттық**, **құштар**.

Аусар ой. Мазасыз ой, дегбірін кетірген ой.

Аусар үміт. Аңсап тілеген үміт. **Аусары ауды**. Құмарты, аңсады, көңілі ауды.

АУСАРДАЙ сын. **Аусар сияқты дөкір**.

АУСАРЛА= ет. **Аңсау**, **құмарту**, **ынттығу**.

АУСАРЛАН¹= ет. **Жындану**, **есерлену**.

АУСАРЛАН²= ет. **Құштар болу**, **құмарлану**, **ынттық болу**.

АУСАРЛАУ Аусарла етістігінің қимыл атауы.

АУСАРЛЫҚ зат. **Аусар болушылық**, **есерсоқтық**, **дөкірлік**, **алаңғасарлық**.

АУСИ = ет. Қорбию, ебедейсіздену.
АУСИО Ауси етістігінің қимыл атауы.
АУСКУЛЬТАЦИЯ [лат. auscultatio] зат. мед. вет. Адамның, малдың ішкі мүше-ағзаларын тыңдау арқылы зерттеп, емдеу әдісі.

АУСКУЛЬТАЦИЯЛЫҚ сын. Аускультацияға қатысты, соған тән.

АУСТЕНИТ зат. тех. Темір көміртекті балқымалардың құраушысы.

Аустенитке шынықтыру. м ә ш. Жоғарғы температураға дейін қыздырудан, содан кейін біркелкі шыныққан аустениттің құрылымын бөлме температурасында сақтауға жеткілікті жылдамдықпен суытудан тұратын термиялық өңдеу.

АУСЫЛ зат. вет. <лат. aphtae epizooticae> 1. вет. Ашатқажы малдардың (қойдың, сиырдың) аяғы ақсап, аузынан сілекей шығырып ауыратын жұқпалы ауруы. 2. мед. Жедел таралатын жұқпалы ауру.

Аусыл келгір. қарғ. Аузынан сілекейің шығырып, аяғың ақсап жатып қалғыр деген мағынада сиыр малына айтылады.

АУТ [ағыл. out] зат. спорт. 1. Доптың ойын кезінде алаңнан шығып кетуі. 2. Төрешінің боксшы нақаут алды дегенін білдіретін командасы.

АУТАҢДА = ет. жерг. Теңселу, толқу, шайқалу.

АУТАҢДАУ Аутаңда етістігінің қимыл атауы.

АУТБРИДИНГ [ағыл. out – тыс, breed – бөлек шығару] зат. малшар. Өзара жақын туыс емес екі малды шағылыстыру, келесі ұрпақтың тіршілікке бейімділігін күшейту үшін қолданылатын тұқым сұрыптау әдісі.

АУТЕНТИК [грек. authentikos] сын. Түпнұсқаға негізделген, көшіре емес.

АУТИЗМ [грек. autos] зат. психол. Адамның сыртқы дүниеден оқшауланып, өзімен-өзі болып, іштей сары уайыма салынған кездегі көңіл-күйі.

АУТОАГЛЮТИНАЦИЯ зат. мед. Өздігінен агглютинацияға ұшырау.

АУТОАГРЕССИВТІ сын. мед. **Аутоагрессиялық.**

АУТОАГРЕССИЯ зат. мед. Ағзадың өзінде пайда болатын аллергияның шабуылы.

АУТОАГРЕССИЯЛЫҚ сын. мед. Аутоагрессияға тән, аутоагрессияға қатысты.

АУТОАЛЛЕРГЕН зат. мед. Ағзада өздігінен пайда болған аллергия.

АУТОАМПУТАЦИЯ зат. мед. Өзінен-өзі оталып түсіп қалу.

АУТОГЕНДІ [грек. autos – өзін, genes – туатын] сын. мед. Адам ағзасында пайда болатын.

Аутогенді тәсіл. психол. Өзінің физикалық және психологиялық жағдайына өзін-өзі сендіру арқылы жақсарту тәсілі.

АУТОГЕМОТЕРАПИЯ зат. мед. Науқастың тамырынан алынған қанды ішкі бұлшық еттеріне қайта құю арқылы емдеу тәсілі.

АУТОДАФЕ [порт. auto-de-fe] зат. діни. Ортағасырлық Португалия мен Испанияда және оның отарларында күпірлерді, шерік қатушыларды жиналған жұртқа көрсетіп өртеп өлтіру.

АУТОИНФЕКЦИЯ зат. мед. Инфекциялық аурулардан толық емделмегеннің салдарынан ағзада қалып қойған микробтарды өздігінен жұқтыру.

АУТОПСИЯ [грек. autos – өзін,opsis – көріну] зат. мед. Өлімнің себебін анықтау мақсатымен мәйітті жарып көру.

АУ-ТОР зат. кәс. Балық аулайтын тор мен аулардың жиынтығы.

АУТОСЕРОТЕРАПИЯ зат. мед. Науқастың өз қанының сарысуын бұлшықетіне енгізу арқылы емдеу тәсілі.

АУТОСКОПИЯ [грек. autos – өзін, skopeo – көремін] зат. мед. Көмей құысын және төменгі дем алу жолдарын оптикалық құралдарсыз тексеру әдісі.

АУТОСОМА [грек. autos – өзін, soma – дене] зат. мед. Жыныстық хромосомадан басқа хромосомалардың атауы.

АУТОСОМАЛЫҚ сын. мед. Аутосомага тән, аутосомага қатысты.

АУТОТОМИЯ [грек. autos – өзін, tome – кесемін] зат. зоол. Кейбір жануарлардың жауынан қорғанғанда денесінің жеке бөліктерін үзіп тастап кетуі.

АУТОТРАНСПЛАНТАЦИЯ [грек. autos – өзін, transplantare – орын ауыстырып салу] зат. мед. Бір ағзаның ұлпаларын қайтадан өзіне салу.

АУТОТРАНСФУЗИЯ [грек. autos – өзін, лат. transfusio – қан құю] зат. мед. Науқасқа өз қанын қайта құю арқылы емдеу тәсілі.

АУТОЭКОЛОГИЯ [грек. autos – өзін, oikos – мекен, logos – ілім] зат. биол. Жеке жануарлардың, өсімдіктердің қоршаған орта факторларына және өмір салтына түрдің әсер ету ерекшеліктерін зерттейтін экология бөлімі.

АУТРАЙТ зат. экон. Төлемдерді тарап-тар қатаң белгіленген мерзімде төлеуді реттейтін жай мерзімдік валюта мәмілесі.

АУТ-ТРЕЙД зат. экон. Қателіктен немесе жете түсінбеушіліктен сәті түспеген, толыққанды келісімге қалған биржалық мәміле.

АУТСАЙД [ағыл. outside] зат. спорт. Футбол және хоккей командасындағы шабуылшылардың шеткі ойыншысы.

АУТСАЙДЕР¹ [ағыл. outsider] зат. саяси. Монополиялық бірлестіктерге кірмейтін кәсіпорындар.

АУТСАЙДЕР² зат. спорт. Чемпионатқа қатысқандардың ішіндегі ең соңғы орында келе жатқан топ немесе спортшы.

АУТСОРСИНГ зат. әлеум. Ішкі қорды не ресурсты пайдалану.

АУТФАЙТИНГ зат. спорт. Тәсілін ұстанып, алыс қашықтан, қаша жүріп ұрыс салатын боксшы.

АУТЭКОЛОГИЯ [грек. autos – өзін, oikos – мекен, logos – ілім] зат. ғыл. Экология ғылымының бір саласы.

АУУ Ау етістігінің қимыл атауы. 1. Бір жаққа қарай қисаю, еңкіштеу. 2. Қоныс тебу, басқа жаққа көшу.

АУХАЛ зат. сөйл. жерг. **Қауқар.**

АУХАТ зат. сөйл. **Ауқат.**

АУХАТСЫЗ сын. сөйл. **Ауқатсыз.**

АУХАТТАН = ет. сөйл. **Ауқаттан.**

АУХАТТАНДЫР = ет. **Ауқаттандыр.**

АУХАТТАНДЫРУ Ауқаттандыр етістігінің қимыл атауы

АУХАУ од. этн. Сивырды шақырғанда айтылатын ишарат сөз.

АУХАУЛА = ет. этн. Сивырды шақырып «аухау», «аухау» деу.

АУХАУЛАС = ет. этн. Қосыла аухау-аухау десу.

АУХАУЛАУ Аухаула етістігінің қимыл атауы.

АУХОУ од. сөйл. **Аухау.**

АУХОУЛА = ет. сөйл. **Аухаула.**

АУШАДИЯР зат. көне. фольк. Ұзатылғалы отырған қызға үгіт, насихат түрінде айтылатын тұрмыс-салт жыры.

АУШЫ зат. 1. Ау құрып, балық аулауды кәсіп еткен адам; балықшы. 2. Аң, құс аулаушы адам; аңшы.

АУШЫДАЙ сын. Аушы сияқты, аушы тәрізді.

АУШЫЛЫҚ зат. Аушы болушылық, ау құрып, балық аулауды кәсіп етушілік.

АУШЫСЫЗ сын. 1. Аушысы жоқ. 2. Аушының қатысынсыз.

АУЫ = ет. кәс. Бидай дәнінің толыспауы.

АУЫЗ зат. <лат. oris> 1. анат. Адамның, жан-жануардың тамақтанатын мүшесі.

2. анат. Сөйлеу мүшесі, дыбыстау аппараты.

3. ауыс. Адам, кісі мағынасында. 4. ауыс. ескікіт. Өлең шумағы. 5. ауыс. Бір нәрсеңің ашық жағы. // Бір нәрсеңің үстіңгі беті, қылқа мойны. 6. ауыс. Бір нәрсеңің кіріп шығатын жері, есік алды. 7. ауыс. Бір нәрсеңің басталар жері. // Сай, шатқал, өзектің басталар тұсы. 8. ауыс. Жараның, ісіктің ашылған жері; үстіңгі жағы, беті.

Аузы аққа жарымады. Айран-сүтті көп іше алмады, аққа тойынбады. Аузы аққа тиді [жетті]. а) Айран-сүт ішіп тойынды. ө) Мал төлдеп, сүт іше бастады. Аузы аққа тимегіп. қарғ. Айран-сүтке жарымағыр, тойынбағыр деген мағынада. Аузы ала. Ауызбірлігі жоқ, ынтымақсыз, берекесіз. Аузы алты қарыс. Әмірі жүріп тұрған, ызғарлы, қаһарлы. Аузы аңқайып қалды. экспр. Аң-таң болды, аңырды, таңырқады. Аузы аңқиды. а) Алғанды, сеніп қалды. ө) Тамсанып құйсінді, таңырқады. б) Сасып қалды, аңырып қалды. Аузы аппақ болды. Жер соғып қалды, қлсінен құр қалды, сыбағадан айырылды. Аузы асқа, ауы атқа тиді [жарыды]. а) Бірдеме енді-енді қолы жетті. ө) Ел қатарына қосылды. Аузы астан босамады. Тынғымсыз тамақ ішті. Аузы аузына жұкпады. Тез-тез сойлейді, жып-жып етті. Аузы ауыр. Аз сойлейтін, тез арада сойлей қоймайтын. Аузы ауырлады. Тез арада сойлей қоймады. Аузы ашық. а) діни. Ораза ұстамаған. ө) Сыр сақтай алмайтын, аузы жеңіл, құпияға осал. Аузы ашылды. а) Таңданды, таңырқады. ө) Тамақ, суын, ішкісі келді. Аузы барғанша. Жеріне жеткізе, тілі жеткенше. Аузы барды. Батылы жетті, дәті барды. Аузы [ауыз] бармады. а) Айтуға батылы бармады, тура айта алмай жүрексіңді, жүрегі дауаламады. ө) Қымады, айта алмады. б) Көзі жетпеді, дүдәмалданды. Аузы батыр. Қымсынбай батыл сойлейтін, өткір тілді (кісі). Аузы берік. а) діни. Аузы ораза, ораза ұстаған. ө) Сыр шашпайтын, құпия сақтағын, өсек айтпайтын. Аузы босаған жоқ. Ұзақ отырып ас ішті, дамылсыз ішіп-жеді. Аузы буылды. Үндемеді, дымы шықпады, мелшиді. Аузы бұлтиды. Ренжіп, өкпелеп қалғанды білдіріп, аузын толмайтын. Аузы бірікпеді. Мәмілеге келе алмады, келісе алмады. Аузы бітті. мед. Жараның ашық жиектерінің өзара беттесіп, жымыдасып, терімен тұтасып кетті. Аузы даладай қан. Бет-аузы быт-шыт, қызыл жоса қан. Аузы дуалы [дуалы ауыз]. а) Сөзі бәтуалы, өтімді (адам). ө) Көріпкелі бар, айтқаны келіш (сөуегей). Аузы епті. Сөзге, қызыл тілге бейім. Аузы жабық. а) Аузы желімделген, жапсырылған. ө) Артық ауыз сөз айтпайтын, сыр сақтағыш. Аузы жабылды. Үндемей қалды, үні өшті. Аузы жабысты. Әмтпейлесіп ұзақ әңгімелесті. Аузы жаман. Не болса соны айта беретін былатын сөзді, бейіл ауыз, бейауыз. Аузы жарымаған. Түк көрмеген, түкке жарымаған. Аузы желдей еседі. Алытқашпа сөзге құмар, тым созуар. Аузы жеңіл [жеңіл ауыз]. Аузына сөз тұр-

майтын, не болса соны айтып, көп сөйлейтін. Аузы жеткен. Сөзі отетін, тілін алдыратын. Аузы жұмылды. Сөзін тоқтатты, үндемей қалды. Аузы итаяқтай. Аузы үлкен. Аузы иттен де салуды. Олжаның, ас, тағамның үстінен шыққыш, несібелі деген мағынадағы жақтырыңқырамай айтылған сөз. Аузы кешпеді. Тамақ ішуден, ішімдіктен т.б. аузы босамады. Аузы кепті. а) Ішіп-жемнен айырылды, тамақсыз, ақсыз қалды. ә) Су ішкісі келді, шөлдеді. Аузы көкке [жусанға] ілінді [тиді]. Жерге шөп шығып, мал тойына бастады. Аузы көпірді. а) Аузынан көбік ақты. ә) Тоқтамай мақтанып сөйледі, бөсті. Аузы күйген үріп ішеді. Бұрын бір рет опық жеген, сөзсіздікке шыраған адам істі сақтықпен істейді. Аузы күйді. Бір істі енді қайтып істеместей болды; шекесіне тиді, безер болды. Аузы күншығысқа қарап қалды. а) Естүсін білмей қалды, есінен танды. ә) Мас болып қалды. Аузы қарап отырмайды. а) Тынымсыз сөйлеп, қалжыңдай береді. ә) Дамылсыз тамақ жей беретін (кісі). Аузы қарыс. Тойымсыз, жемқор. Аузы қимылдар. Тамақ ішер. Аузы қисаймай. Бет-аузы бүлк етпей, ұялмай, шімірікпей. Аузы қисық болса да. Жөнді-жөңсіз сөйлеген болса да, орынсыз болса да. Аузы қисынды. жерг. Білгіш, шешен. Аузы қыспады. Ерні жуыспады, сөйлей алмады. Аузы құрғады. Тамағы кепті, шөлдеді. Аузы қышқан [қысқаш]. Жерг. Тілі ащы, тілі ұлы. Аузы қышыды. Сойақысы, сойлегісі келді. Аузы майланды [майға тиді]. Асқа не бір олжаға кенелді. Аузыма қан толсын [күм құйылсын]. қарғ. Ештемені ешкімге айтқанын жоқ деп қарғану. Аузымды қышытпа. Жаныма тиме, ашуымды келтірме. Аузымен айды алды. а) Сөзбен қол жетпеске ұмтылды. ә) Болмайтынды болдырды. Аузымен арбаны ұшырады. Өте жүрдек, жарғау ат. Аузымен жарыққады. Құр сөзбен мәз қылды. Аузымен күс тістеген [ілген]. а) Қауса – құтылып, қуса – жететін, өрең жүйрік. ә) Ділмар, шешен, сөзге жүйрік. б) Айтқаны өтін, дегені болып тұрған. Аузымен күс ұстап отыр. Елді бір өзі билеп отыр. Аузымен орақ орган. Істің бәрін тек тілімен, сөзбен тынбырғыш, боспе; тілі мен жағына сүйенген, қу жақ. Аузымен орақ орды. Тілі мен жағына сүйенді, босөздікке салынды. Аузы мен тозы. Қатарының кемі, ең нашары, жоқ-жітігі. Аузына [аузынан] ақ ит кіріп, көк [қара] ит шықты. Аузына келгенін айтты, айтпағанды айтып жаман сөзбен балағаттады. Аузына алмады. а) Атамады, айтпады. ә) Ішпеді, жемеді, дәмін де татпады. Аузына берік. Сыр сақтағыш, өсек айтпайтын. Аузын ағартты. Сұтқа, аққа жарытты. Аузына дәм алмады [салмады]. Нәр сызбады, ештеңе жемеді. Аузына ем қонбаған. Бетімен кеткен, жүгенсіз. Аузына жалтаңдады. Жаутаңқозденді, қорқақтады. Аузына жалт-жалт қарау. Жанына медеу болар сөз тілеу, аузын бағу. Аузына не болды. Абайлап сөйледі, сыр сақтады, өсек айтпады. Аузына келген жынын құсты. Аузына не келсе соны айтты, көкіді. Аузына келгенін айтты [сандырақтады, көкіді, соқты, оттады]. Не болса соны сөйледі, бөсті, шатты, көкіді. Аузына кісен салды. Еш нәрсе айттырмады, аузын аштырмады, сөйлеуге тыйым салды. Аузына қақпақ болды. Тыйым салды, еркін сөйлетмеді, көңілдегісін айтқызады. Аузына қақпақ қойды. Сөйлетпей қойды, аузын жапты. Аузына қарады. Сөзін тыңдады, айтқанын екі етпей істеді, ырқынан шықпады. Аузына [жанды, жұртты] қаратты. а) Өнерімен жұрттың көңілін тапты, елітті, таң қалдырды.

ә) Жұртқа әмірін жүргізді, дегенін істетті, еркіне көндірді. Аузына қолы жетті. Қатарға қосылды, өзіне-өзі келді. Аузына Құдай салды. Аузы дуалы болып, айтқаны келді. Аузына күм [талқан] құйды. Сөйлеуге дәрменін келтірмеді, дымын шығартпады; үнін өшірді. Аузына күм құйылды. Жым болды, дыбысы шықпады, үндемей қалды. Аузын алды. Біреуге ауызбастырық беріп, көңілдегісін істетті. Аузынан ақ ит кіріп, көк [қара] ит шықты. Балағаттады, аузына келгенін айтты. Аузынан көбік ақты. Аурудың салдарынан қатты қиналды. Аузынан [ақ] көбігін шашты. а) Аузынан көпірін сілекей атқылады. ә) Бұырқанды, көбік атты. б) Көп сөйледі, зіркіледі. Аузынан ақ май ағызды. Жарыққады, кенелтті. Аузынан ақ май ақты. Не ішем, не жеймін демеді; ішкені алдында, іштегені артында болды. Аузынан [ана] сүті кеппеген. Өте жас. Аузынан ас айырмалды. Құтті, сыйлады. Аузынан бірауыз сөз есіте алмады. Тіл қаттыра алмады, ішкі сырын біле алмады, хабарсыз жүрді. Аузынан бәр [екі] елі тастамады. Үнемі айтып жүрді, бірдаймы есіне алтып отырды. Аузынан дөмі [дөмі ауыздан] кетпейді. Тәтті, тіл үйіреді. Аузынан дүрп шашты. а) бейн. Сөз маржанын төзілті, ағылтты. ә) фольк. Жарлық етті. Аузынан емшек сүті [дөмі, табы, уыз дөмі] кетпеген. а) Тым жас, ысылмаған. ә) Шалағай, тәжірибесіз. Аузына не түссе, соны айтты. Қалай болса солай, бейсауат сөйледі. Аузынан жалын атып тұрған. Ешкімді беттестпейтін түсі суық, сұсты кісі туралы айтылады. Аузынан жалын шықты [атты]. а) Аһылады, үңіледі, қайғыдан күзіледі, ұайымдады. ә) Айтқанын екі қылмады, сөзі жүрді. б) Айбатты болып, қаһарына мінді. Аузынан жалыны шықты. Айтқанын екі қылмады, сөзі жүрді. Аузынан жыны көпірді. Едірдеп, ашу шақырды. Аузынан жырып берді. Бермесін берді, барын аямады. Аузынан [нар бурадай] көбік шашты. Малдың аузынан көпірін сілекей атқылады. Аузынан қағынды. Тілінен тапты, сөзінен ұсталды. Аузынан қағып алды. Айтқанын лезде ұяп алды, айтпақ болғанын емеурінінен-ақ түсінді. Аузынан қара қан [қанын] ағызды. а) Ұрын-сөзін, тепкілеп бет-аузын қанжоса қылды. ә) Аузына не келсе соны айтып, быланыптан көп сөйледі. Аузынан мәйегі арылмаған [шығып тұрған, аққан, шыққан]. а) Ана сүті аузынан кетпеген жапп-жас, уыздай жас. ә) Жардай, іркілдеген семіз. б) Босануға жақындаған екі қабат (өйел). Аузынан от бүріккен қанды балақ. Қаһарлы, мейірімсіз (жедет). Аузынан от бүрікті. Тықсырды, ашысып қуырды. Аузынан сөзін алды. Көсіліп сөйлеуден қалды. Аузынан сөзі [қойнынан бөзі] түскен. Жасық, бозөкпе, ынжық (адам). Аузынан су ақты. а) Сілекейі шұбырды, аңсары ауды. ә) Ұйып тыңдады, құмартты, қызықты. Аузынан суын [сілекейін] ағызды. Ұйытып, еліктіріп әкетті, таңдандырды. Аузынан сілекейі ақты. Қызықты, құмартты, таңырқады. Аузынан [ауыздан] тастамады. Ылғи айтып жүрді, естен шығармады. Аузынан тәубесі [тобасы, Алласы] кетпеген. Құдай жолын қуған, аллаға әбден бас иген. Аузынан түскендей [түсіп қалғандай]. Айнымай тартқан, ұқсас, сойып қаптап қойғандай. Аузынан [ауыздан] түспеді. Жіі айтты, атады, есінен шығармады. Аузынан уыз сүті кеппеген [тамған, шыққан]. Жас, балзын, ұяң. Аузынан [ауыздан] шыққан сөз [жарлық]. Айтқан, айтқыған сөз, берілген бұйрық. Аузына нәр [дәм] салмады. Дәм татпады, жемеді. Аузынан шығармады. Ешкімге айтпады, ешнәрсе де-

меді. Аузынан шығып кетті. Аңдаусызда байқамай айтып қалды. Аузынан шықпады. а) Еш нәрсе демеді, үндемеді; айтпады. ә) Айтылмады, сөз етпеді. Аузынан шылым түспейді. Темекіні көп шегеді. Аузын аспақ қылды. Жер соқтырып кетті, алдап-соқты. Аузын аңдыды. Біреудің аузына қарады, сөзін бақты. Аузын аңқайтып кеті. Жер соқтырып кетті, алдап кетті. Аузын аңқитты. а) Таң қалдырды, таңырқатты. ә) Алдап кетті. Аузын арандай ашты. а) Ашқарақтанды, қомағайланды, ашкөзденді. ә) Жалаңдады, жалмаңдады. б) Көзі тоймады, қанағат қылмады, қырықты. Аузына сөз салды. Не деу керектігін айтып, сөзбен демеп жіберді, ұмытқанын есіне түсірді. Аузына сөз тұрмайды. Естіген-білгенін айтып қояды. Аузына сөз түспеді. Жаңылысып не айтарын білмей, абдырап қалды. Аузына су құйылды. Аузы жабылды, дымы өшті, үні өшті. Аузына су тамызды. Ауырған, халі нашарлаған адамға қарайласты, қарасты. Аузына су толтырып алғандай. Үндемеді, жұман аузын ашады. Аузына су ұртпағандай. Сөйлемей қойғанда, үн қатпағанда айтылады. Аузына тас салғандай. Жұмған аузын ашағанда, тіс жарып сөйлемегенде айтылады. Аузына тосты [тапқан-таынғанын аузына тосты]. Барын берді, аямады. Аузына түкіріп қойғандай. Айнымай ұқсаған, аумай қалған. Аузына түскенін оттады. қарап. Аузына не келсе, соны айтты; көкіді. Аузына түсті. а) Біреуге жем болды. ә) Ойына сап ете қалды, кенеттен есіне түсті. Аузына тыным жоқ. Көп сөйлейтін, мылжың. Аузын ауыртты. Пайдасыз бос сөз сөйледі. Аузына шайнап салды. Аузына сөз салды; дерін, айтарын айтып берді. Аузына шайнап түкірген. Таңылдап қалған, сөзден кезек бермейтін. Аузын аша алмады. Бір ауыз қарсы сөз айтуға шамасы келмеді, ештеңе айта алмады. Аузын ашады [ашқан жоқ]. а) Ешбір сұраққа жауап бере алмады, сөйлемей қойды. ә) Қатты ашуланғаннан, күтпеген жағалықтың әсерінен сөйлей алмай қалды. б) Қарсы келмеді, алдына түспеді. в) Тіс жарып сөйлемеді, үндемеді, ләм-мим демеді. Аузын ашса, іші [көмейі, жүрегі] көрнеді. Айласыз, еш қулығы жоқ аңғылдақ, ақкөңіл. Аузын ашты. а) Таңданды, таңырқады. ә) Ақырды, не істерін білмеді. б) Жұптақты, жалмамақты болды. в) Даярды күтті, дәмеленді; сұранды. Аузын аштырмады. Сөз айтуға мұршасын келтірмеді, бір ауыз қарсы сөз айтқызады, дымын шығартпады, бет бақтырмады. Аузын ашып, көзін жұмды. Таң-тамаша болды, таңалды, таңырқады. Аузын ашып қалды. Таңданды, таңырқады, таң-тамаша қалды. Аузын ашырды. сөйл. Аузын аштырды, таңалдырды. Аузын ашырмады. сөйл. Аузын аштырмады. Аузына ілікті. Сөз қылды, көңіл бөліп, дұрыс пікір айтты. Аузын бақадай ашты. а) Аузын үлкен қылып ашты. ә) Қорқып кетті, ес жия алмай қалды. б) Кенезсіз кепті, шөлдеді. Аузын бақадай ашырды [аштырды]. а) Қатты қорқытты, зәресі шығып ес жия алмай қалды. ә) Сеспелі қатырды. б) Қатты қорықты, зәресі қалмады. Аузын бақты. а) Абайлап сөйледі, байқап сөйледі. ә) Аузына қарады, не айтар екен деді. Аузын басса, көгі сөйлейді. қарап. Орынсыз сөйлей беретін, мылжың туралы айтылады. Аузын басты. Шайнады, жеді. Аузын батырды. Дәмін татты, аузына алды, ішіп-жеді. Аузын бұған өгіз [өгіздей]. Үндемейтін, бір ауыз сөз айтпайтын, жуас, жігерсіз. Аузын бұды. Сөйлетпей қойды, үнін өшірді. Аузын бұзды. а) Аузынан бір қойып, қан жалапты. ә) Таққандап ашты, иешті.

Аузын бұрап сойледі. *Өтірік айтты.* Аузында ақ тісі жоқ. а) *Кәрі мал туралы айтылады.* ә) *Көрлік туралы айтылады.* Аузында Алла дінн. *Құдайды жей еске алатын, көп айтатын адам.* Аузында Алласы жоқ [аузына Құдай кірмеген]. *Аллаға жалбарынбайтын, Құдайды ойламайтын.* Аузындағысын алды. *Бермесін алды, барынан айырды.* Аузындағысын [аузынан] жырып берді [жіберді]. *Барын берді, бермесін берді, еш нәрсесін аямады, қамқор болды.* Аузында дамыл жоқ. а) *Үсті-үстіне толассыз жей беретін.* ә) *Толассыз сойлей береді.* Аузында зарлы желі бар. *Көкірегінде шері, аузында зары, көңілінде мұңы бар [адам].* Аузында [өркімнің, біреудің, кім көрінгеннің аузында] кетті. *Барынан айырды, басқаға жем болды.* Аузын жапты. а) *Сөзін доғарды, әрі қарай сойлемеді.* ә) *Дымы шықпады, үндемеді.* б) *Сойлестей қойды, әрі қарай сойлеуге ерік бермеді.* Аузын жиде жегендей қылды. а) *Аузын аңқитып алдап кетті.* ә) *Аузын қан жоса етті.* Аузын жынып үлгергенше. *Сойлеп бітер-бітпестен, тез арада, лезде.* Аузын жыбырлатты. *Естілер-естімес қып бір нәрселерді айтты, миңгірледі.* Аузын күзетті. *Сөз аңдыды, сөз бақты.* Аузын қайыстай созды [көрді]. *Бәлдіні, керілін-созылып сойледі.* Аузын [ауызға] қақты. а) *Сөзін сойлетпеді, көңілдегісін айтқызабады.* ә) *Еш нәрсе ішкізбеді, жегізбеді.* Аузын қан етті [қылды]. а) *Ауыздан қан ағызды, бетін даладай қылды.* ә) *Жамандық жасады, опасыздық істеді.* Аузын қан жалатты. *Аузы-басын шиедей қып таяққа жықты, қызыл жоса қан қылды.* Аузын қу [құр] шөппен сүртті. а) *Бардың өзін «жоқ» деп тып-типыл етті, пейілі тарылды.* ә) *Еш нәрсе жоқ, түгіміз жоқ деп азар да безер болды.* Аузын қыздырды. *Өршеле не сойлеуге итермеледі, тілін қышытты.* Аузын қышытты. *Жынына тиді, еріксіз сойлетті.* Аузын майлады [майландырды]. а) *Тойғызды.* ә) *Пара беріп үндемеді, аузын алды.* Аузын сылп еткізді. а) *Таңырқағанда, тамсанғанда аузын қимылдатып білдіретін ишарат.* ә) *Әйел адамдардың бір нәрсені жақтырмағанда жасайтын ишараты.* Аузын тыйды. а) *Сойлетпеді, аузын аштырмады.* ә) *Тамақты байқап, шақтап қана ішті.* Аузын ұстады [ұстап қалды]. а) *Сөз айтуға үлгермеді, айта алмай қалды.* ә) *Сабын созып қалды, бармағын тістеді, қатты өкінді.* Аузын үлкен ашты. сөйл. *Көп нәрсе қалады, дәмемтті.* Аузын үріп, аяғын сыпырған [табанын қырған]. а) *Қолда өскен (толмалы).* ә) *Бағыл-қауған бала.* Аузын шиедей [шие жегендей] қылды. *Аузы-басын қан жалатты.* Аузының дауасы жоқ. а) *Сөзінде тұрақ жоқ, нарық, байлау жоқ.* ә) *Сөзінде пәтуа жоқ, бос сөзді.* Аузының дәмі кетті. а) *Аузына еш нәрсе татымады, асқа тәбеті нашарлады.* ә) *Орынсыз айтылған әңгіменің еш құры болмайды.* Аузының дәмін алды. *Сүйіп жейтін тағамын алып, тәбетін ашты.* Аузының [аузында] дуасы бар. а) *Дуалы ауызды, айтқаны келетін адам.* ә) *Сөзі өтімді, біреуге тілін алғызатын (кісі).* Аузының желі бар. *Сөзге етті, шешен, ділмәр.* Аузының желімі күшті. *жерг. Айтқан сөзі орынды, ақылға қонымды.* Аузының салуы [салымы] бар. *Бір нәрсе орала кеткіш, нәсіпті, несібелі, жоқ жерден бұйырған.* Аузының суы құрыды. а) *Жегісі келіп, аңсары ауды.* ә) *Қызықты, берілді, ынта қойды.* б) *Ынтық болды, аңсады, құмартты.* б) *Таңырқағанда, тамсанды, таңданды.* Аузына [ауызға] алма. *Айтпа, атама.* Аузына берік бол [мықты бол, сақ бол]. *Ешкімге айтпа, тіс жарма, аузына сақ бол.*

Аузына қара қан толғыр! [аузыңнан қара қаның келгір]. қарғ. *Үнің өшкір, қан жалап сойлей алмай қалғыр деген мағынада.* Аузың аққа тимегірі! қарғыс. *Мал бітпестің деген мағынада.* Аузың май [астыңа тай!] сойл. *тілек.* *Айтқаның келіп, өзін де несібелі бол деген мағынада.* Аузыңды ауыртпа. *Болмайтын іске бола босқа сойлеп, әуре болма деген мағынада.* Аузыңды тый. а) *Іште, жеме.* ә) *Аузыңды бақ, сойлеме.* Аузың қайсы десе, мұрнын көрсетеді. а) *Қулық-сұмдықты білмейтін, момын.* ә) *Тұқ білмейтін, топас, надан.* Аузың қарылыр. қарғыс. *Аузың күйігір, қан жалағыр деген мағынада.* Аузыңнан қара қаның келгір. қарғ. *Аузың қан болғыр, қан жалағыр деген мағынада.* Аузы ораза. *діни. Шариат бойынша, мұсылмандардың жылына бір ай бойы ауыз бекітуі, ораза ұстауы.* Аузы пісті [пісіп отыр]. *Бір қате әрекетке барып, опық салды, беті қайтып, сағы сынды.* Аузы [иттен де] салуды [бұсаған жоқ]. *Тынымсыз көп сойледі.* Аузы тәубеден кетпеді. *діни. Жалынып, жалбарынып Құдайға сыйынды.* Аузы темір [зән, ақау] татыды. *Шөлден немесе сырқаттан таңдайы кеуіп, аузының дәмі өзгерді.* Аузы тиді. *Тамақтануға мүмкіндік туды, тойынды.* Аузы тобарсыды. *Тамағы құрады, шөлдеді.* Аузы толған боғауы. *Әдепсіз сөзді, балағатты жөн-жосықсыз айта беретін.* Аузы тұшыды. а) *Дәмін алды.* ә) *Сағынды, құмартты.* б) *Көңілі толды, құмарын қандырды.* Аузы түкті. *Көпір, мұсылман емес.* Аузы тыным ташпады [аузына тыным жоқ]. а) *Аузынан ас кетпеді, жей берді.* ә) *Көп сойледі, мылжындай берді.* Аузы уәлі. *Айтқаны келгіш, аузы дуалы.* Аузы шешілген қанардай аңқылдады. *Азынан жарылды.* Аузы шықты. *Іріңді жараның жарылып, өзегі шықты.* Ауыз ашпады. *Үндемеді, ешнәрсе айтпады, ләм-мин демеі, қарсы келмеді.* Ауыз ашты. *діни. Ораза кезінде кешкі уақытта, азан айтылғаннан кейін тамақ ішті (аузы ораза адам жөнінде).* Ауыз аштырды. *діни. Ораза ұстаған адамды құрметтеп, кешкі уақытта тамақтан-дырды, аузын ашты.* Ауыз ашу. *діни. Ораза ұстаған адамның құн батқаннан кейінгі тамақ ішуі.* Ауыз әдебиеті. әдеб. *Ел арасына ауызша тараған халық шығармашылығының айрықша саласы, ауызша шығарылып, ауызша тараған көркем-әдеби туындылардың жиынтық атауы.* Ауыз байлық. *Құр сөз, бос үзде.* Ауыз бақты. *Біреу не айтпады екен деп соған қарайлады, бұйрығын күтті.* Ауыз бекітті. *діни. Отыз күн оразада күндіз тамақ ішпеді, ораза ұстады.* Ауызбен айды алады, қолымен қосаяқ соғады. *Күпсіп мақтанады, тілімен бар жұмысты бітіріп тастайды, бірақ қолынан ештеме келмейді, шаруаға қыры жоқ, құр лепірге.* Ауызбен айтып жеткізе алмады. *Сөзі жетпеді, мақтауға сөз таба алмады.* Ауызбен шаңдату. *Елді дүрліктіру, дүрбелеңге салу.* Ауыз бөлме. *Үйге кіреберістегі бөлме; ауызуі.* Ауыз біріктірді. *Бірігіп ұйымдасты, ой-пікірлері бір жерден шықты.* Ауызға аларлық. *Айтарлықтай, іліп аларлық.* Ауызға алды. а) *Сөз етті, тілге тиек етті.* ә) *Мақтады, мадақтады.* б) *Еске түсірді, ойға алды.* Ауызға алуға арзымады. *экспр. Сөз қылуға тұрмады.* Ауызға жиі алады. *Көп айтпады, есіне үнемі алып отырады.* Ауызға келіп түсті. *Еңбексіз тапқан дайын ас болды.* Ауызға сөз түседі. *Не айтарын білмеді, бөгеліп қалды.* Ауызға түсер. *Шу дегенде ойға түсетін, бірден айтылатын.* Ауызға түсті. *Аты аталды,*

ойына келді, есіне түсті. Ауызға ұрғандай [ұрды]. а) *Құшпен сойлетпеді, үндемеді.* ә) *Берілмеді, мойынсыбады.* Ауызға үріп салғандай. *Сүйкімді, әдемі, көркем.* Ауызға [ел, жұрт аузына] ілікті [ілінді]. *Атағы шығып, өйгілі болды, беделі артты.* Ауыздағы ас кетті. *Барынан айырды, берекесі кетті.* Ауыздағы сөзді алды. *Дұрыстап сойлеуден қалды.* Ауыздан алғысыз. *Дәмді, тәтті, тиұшымды.* Ауыздан ауызға көшті. *Ел аузына тарады, көпшілікке жайылды.* Ауыздан [ауызға] қақты. *Ауыз аштырмады, сойлетпеді.* Ауыздан шыққан көлөм. *Айтылған ой, айтылған сөз.* Ауыздан шыққан сөзді екі қылмас. *Айтқанда тұрғыш, айтқанда орындағыш, тіл алыш.* Ауыздан шықпасын. *Ешкімге айтылмасын, тіс жарып ештеме делінбесін.* Ауыз дос. *Нағыз дос емес, сөз жүзіндегі дос.* Ауызды ашар-ашпастан. *Сөз бастап үлгермей жатты.* Ауыздың дәмін алды. а) *Талағажу етті.* ә) *Аңсары аудан тағамның аз мөлшерін аузына салып, дәмімен қоректенгендей болды.* Ауыз жаласты. *Бл-жымы бір, сырлас болды, бірін-бірі жақтады, әкей-үкей болды.* Ауыз жаппады. *Үздіксіз, дамылсыз, тоқтаусыз сойледі.* Ауыз жаритын. *Түкке тұрғысыз, қанағаттанғысыз.* Ауыз жарымады. а) *Мардымсыз, тым аз болды, жетіспеді.* ә) *Жартымсыз, аз, өнімсіз, құнарсыз болды (тамақ туралы).* Ауыз жарытпады. *Қарық қылмады, көңілден шықпады, мандытпады.* Ауыз жиғанша [жиып алғанша]. а) *Әңгімені енді доғара бергенде.* ә) *Лезде, тез, жылдам, дәл сол мезетте, көзді ашып-жұмғанша.* Ауыз жигызбады. *Көп күлдірді, күлкіге көмді.* Ауыз жиды. *Айтып бітті, сөзін доғарды.* Ауыз жимады [жиган жоқ]. *Көп сойледі, ауыз жаппады.* Ауыз жылытты. *Ас ішті, тамақтанды.* Ауыз кепті. *Қатты шөлдеп, шөліркеді.* Ауыз күлдіреуі. *мед. <грек. arphthai> Адамның ерні мен мұрнының ішінен шығатын жара.* Ауыз қалжың. *Жеңіл-желпі әзіл.* Ауыз қобыз. *муз. Ауызбен үріп ойнайтын қобыз, сазсырнай.* Ауыз қора. *Кіре беріс қора.* Ауыз қуысы. а) *анат. <лат. cavumoris> Ас қорыту жүйесінің жұтқыш-шақпен жалғасатын тіс пен тіл орналасқан алдыңғы бөлігі.* ә) *лингв. Сөйлеу мүшелерінің орналасқан жері, тіл дыбыстарының резонаторы.* Ауыз құрылысы. *анат. Ауыздың бітімі, келбеті.* Ауыз құтырық. *Тілі қышып тұрушылық.* Ауыз ретте. *Алдыңмен, әуелі.* Ауыз салды. а) *Жеді, тістеді.* ә) *Жармасты, тап берді, соқтығып, қилікті.* б) *Баса көктеді, иемдеді, меншіктенді.* Ауыз салдырды. *Ұстатты, тістемтті.* Ауыз сөз. *Ауызша түрде айтылған сөз.* Ауыз тигізген жоқ. *Дөнеңе бермеді, түк қалдырмады.* Ауыз тиді [ас ауыз тиді]. а) *Аузына сәл-пәл ас салып, дәмін татып көрді.* ә) *этн. Үйге келген адамның құр ауыз кетпеу үшін дәм тату рәсімі.* Ауыз толтырып [толтыра] айтарлық [толарлық]. *Көңіл толарлық, мақтануға тұрарлық.* Ауыз толтырып сойледі. *Маңызсынып, бұлданғы айтты, мардамсыды.* Ауыз толым. *Ауыз толарлықтай, бір ұрттам.* Ауыз түштитын [түшырлық, түшырлықтай]. *Қанағаттанарлық, риза боларлық.* Ауыз тұшыды. а) *Дәмді болды, сүйсініп жеді.* ә) *Риза болды, қанағаттанды, көңілі жай тапты.* Ауыз ұялу. *мед. <грек. stomatos> Ауыздың кілегей қабығының қабынуы.* Ауыз үйірді. *Дәмі, тәттілігі тіл үйірді.* Ауыз хабар. *Сөзбен, ауызекі түрде жеткен мәлімет, ауызша таралған сөз.* Ауыз шаюға келмеді. *Тым мардымсыз, ауыз жарымайтын болды, ештеңеге жетпеді.*

АУЫЗАШАР зат. діни. 1. Ораза ұстаған адамның кешкі тамақ ішер мезгілі. 2. Ораза ұстау кезіндегі ауыз ашуға арналған тамақ, ас.

Ауызашар жасады діни. Ораза тұтқан адамға (адамдарға) арнайы ауыз аштырып, сауап ас берді.

АУЫЗАШАРЛЫҚ сын. діни. Ауызашарға жарайтын, ауызашарға жететін.

АУЫЗБА-АУЫЗ үст. Бетпе-бет, көзбе-көз, бірме-бір.

АУЫЗБАҚҚЫШ сын. Сөз аңдағыш, сөз төркінін ерінің емеурінінен танығыш, басқа біреу не айтады деп, өз ойын іркіп қалатын, сөз аңдағыш.

АУЫЗБАҚҚЫШТЫҚ зат. Аңғарымды болушылық, сөз аңдағыштық, сөз танығыштық.

АУЫЗБАСТЫРЫҚ зат. Біреудің аузын жауып, сыр шаштырмау үшін берілетін ақы.

АУЫЗБАСТЫРЫҚТАЙ сын. Ауызбастырық сияқты, ауызбастырық тәрізді.

АУЫЗ-БАС: ауыз-басы қан болды. Таяқ жеді, соққыға жсығылды. Аузы-басын қан жалатты. Ұрып-соқты, соққыға жықты, аузы-мұрнын қан жалатты.

АУЫЗБАУ зат. этн. Зат салған қап, дорба, сөмке, тағы басқаның аузын байлайтын жіп, бау.

АУЫЗБІРЛІК зат. Тату-тәттілік, ынтымақтастық, қйымылдық.

АУЫЗБІРЛІКСІЗ сын. Ауызбірлігі жоқ, қйымыл емес.

АУЫЗБІРЛІКТІ сын. Ұйымыл, ынтымақты.

АУЫЗБІРЛІКТІЛІК зат. сөйл. Ауызбірлікті болушылық, қйымылдық.

АУЫЗҒЫ сын. Шыға беріс жер.

Ауызғы бөлме сөйл. Үй ішіне кіре берістегі бөлме. Ауызғы үй, сөйл. **Ауызүй.**

АУЫЗДА: ауыздан жіберді. жерг. Ән салды, ән шығарды.

АУЫЗДАЙ¹ сын. Ауыз сияқты, ауыз тәрізді.

АУЫЗДАЙ² үст. сөйл. Ауызба-ауыз, көзбе-көз.

Ауыздай айтты Көзбе-көз әңгімелесті, тікелей, бетпе-бет тілдесті.

АУЫЗДАМА зат. кәс. Суды ашатын қысқа арық.

АУЫЗДАН= ет. 1. Алғаш рет емшек ему. 2. ауыс. Қасқыр бөлтірігінің аңды ұстауға әдеттенуі. 3. ауыс. саят. Жүйрік иттермен қыран құстарды аң аулауға баулып үйрету, машықтандыру. 4. ауыс. Бір нәрсеге алғаш рет тәрбиелену, машықтану, дағдылану, әдеттену.

АУЫЗДАН-АУЫЗҒА үст. Біреуден-біреуге, ел арасына.

АУЫЗДАНДЫР= ет. 1. Жаңа туған төлді алғаш рет енесіне салу, емшек алдыру. 2. саят. ауыс. Қыран құсты машықтандыру, дағдыландыру. 3. ауыс. жағымсыз. Жаман нәрсеге үйрету, бейімдеу.

АУЫЗДАНДЫРУ Ауыздандыр етістігінің қимыл атауы.

АУЫЗДАНДЫРУШЫ зат. 1. Төлдету кезіндегі сақнашы. 2. ауыс. Азық беруші, қоректендіруші.

АУЫЗДАНУ Ауыздан етістігінің қимыл атауы.

АУЫЗДЫ сын. 1. Аузы бар, аузы үлкен. 2. ауыс. Сөз тапқыш, сөзуар, тілді, шешен, айтқыш (адам).

Ауыздыға сөз, аяқтыға жол бермеді. а) жағымды. Ділмәр, шешен, сөзге жүйрік,

пысық адам туралы. ө) жағымсыз. Ешкімнің айтқанына көнбейтін, көкбет, долы адам туралы.

АУЫЗДЫҚ¹ зат. 1. этн. Жүгеннің ат аузына салылатын екі сұлығ аралығына бекітілген темір бөлігі. 2. ауыс. Ақылшы, жөн-жосықты танытушы.

Ауыздығын [қарш-қарш] шайнады [тістеді]. поэт. Ауыздығымен алысты, тықыршыды, аласұрды, жұлқынды. **Ауыздықпен алысты [арпалысты].** а) Жараулы ат аласұрып жұлқынды, бас бермеді, бой бермеді. ө) Сөзге қонақ бермеді, өз айтқаны болмаса, өзгені тындамады, көнбеді. **Ауыздықпен жер сүзді.** Ауыздығымен сүзе тартты, бой бермеді. **Ауыздықпен суғарды.** Асығыс боландықтан, атына ауыздығын алмай су ішкізді. **Ауыздықпен су ішті.** Қиын, ауыр күндерді басынан өткізді. **Ауыздық салды.** Тізіндеді, тежеді, бағындырды; дегеніне көндірді.

АУЫЗДЫҚ² зат. <лат. perlech> 1. вет. Малдың ерін айналасы мен езу төңірегінде пайда болған бірнеше түйіндер жарылып, бір-біріне қосылып, жаптай жараға айналатын ауру. 2. мед. Адамның езуіне түскен жара, қшық.

АУЫЗДЫҚСЫЗ сын. 1. Ауыздығы салынбаған, ауыздығы жоқ. 2. ауыс. Жүгенсіз, бейбас, тыйымсыз, бетімен кеткен.

АУЫЗДЫҚТА= ет. 1. Аттың ауыздығын салу, жүгендеу. 2. ауыс. Тізіндеу, тыю, тежеу, тәртіпке бағындыру, еркіне көндіру.

АУЫЗДЫҚТАЙ сын. Ауыздық сияқты, ауыздық тәрізді.

АУЫЗДЫҚТАЛ= ет. Тәртіпке бағындырылу, еркіне көндірілу.

АУЫЗДЫҚТАЛУ Ауыздықтал етістігінің қимыл атауы.

АУЫЗДЫҚТАТ= ет. Тізіндеу, тәртіпке бағындыру, тежеу, тыю.

АУЫЗДЫҚТАТУ Ауыздықтат етістігінің қимыл атауы.

АУЫЗДЫҚТАУ Ауыздықта етістігінің қимыл атауы.

АУЫЗДЫҚТАУЛЫ сын. 1. Аттың ауыздығы салынған. 2. ауыс. Бағындырылған, еркіне көндірілген.

АУЫЗДЫҚТАУШЫ зат. Тізіндеуші, тыйым салушы, тәртіпке бағындырушы.

АУЫЗДЫҚТЫ сын. Ауыздығы бар, ауыздық салынған.

АУЫЗДЫЛЫҚ зат. Шешендік, ділмәрлік, сөзуарлық.

АУЫЗЕКІ үст. Ауызша, ауызба-ауыз.

Ауызекі сөйлесті. Жүзбе-жүз, бетпе-бет әңгімелесті, тілдесті, ауызба-ауыз әңгімелесті. **Ауызекі сөйлеу стилі.** лингв. **Сөйлеу стилі.** Ауызекі нұсқа. Ауызша сөйлеу үлгісі, түрі. **Ауызекі тіл [сөз].** лингв. Тілдік қарым-қатынастың ауызша түрде жүзеге асатын түрі.

АУЫЗЖАППАС сын. жағымсыз. Сөзшен, сөзуар, әрнәрсені айтты, көп сөйлейтін. **АУЫЗЖОЛДЫ** сын. лингв. Ауыз қуысы арқылы жасалатын.

Ауызжолды үнді. лингв. Дыбысталғанда фонациялық ауа ауыздан шығатын үнді дауыссыз дыбыс.

АУЫЗ-КӨМЕЙ: ауыз-көмей қуысы. анат. Ас қорыту жүйесінің жұтқынашақпен жалғасатын бөлігі.

АУЫЗҚОБЫЗ зат. этн. муз. **Шаңқобыз** (ауызбен тартылатын қобыз).

АУЫЗМА-АУЫЗ үст. сөйл. **Ауызба-ауыз.**

АУЫЗ-МҰРЫН зат. Бет-аузы, бет әлпеті.

Аузы-мұрны қисаймай. Ұялмай, беті ішімірлікпей, бет-аузы бүлк етпей. Аузы-мұр-

ныннан ақ көбік ақты. Қатты қиналды, күйзелді, титықтады. **Аузы-мұрныннан шықты.** а) Лық толды, кемерінен шығып шүңідеді. ө) Айы-күні жетті, босанатын уақыты болды. **Аузы-мұрнын қан жалатты.** Аузы-басын қан етті, соққыға жықты.

АУЫЗОМЫРТҚА зат. зоол. <лат. atlas> Жоғары сатыдағы омыртқалы жануарларда мойынның бас сүйекпен жалғасатын ең шеткі бірінші омыртқасы.

АУЫЗСЕНЕК зат. сөйл. Кіре беріс бөлме.

АУЫЗСУ зат. Адам ішуге, ас пісіруге жарайтын тұщы су.

АУЫЗСУЛЫҚ зат. Ауызсу боларлық, соған жарарлық.

АУЫЗСУСЫЗ сын. Ауызсуы жоқ, ауызсуы болмай.

АУЫЗСЫРНАЙ зат. этн. муз. Қазақтың үрмелі-үйдекті музыкалық аспабы.

АУЫЗСЫРНАЙДАЙ сын. Ауызсырнай сияқты, ауызсырнай тәрізді.

АУЫЗТАМЫР зат. этн. Әлі бір-бірінен қалауын алып, тамырластығын бекітпеген адамдар.

АУЫЗТАМЫРЛЫҚ зат. этн. Ауызтамыр болғандық.

АУЫЗТАТЫР сын. Айма қаларлық, мардымды.

АУЫЗТАТЫРЛЫҚ сын. Мардымды, жарытымды, ауызтұщырлық.

АУЫЗТҮШЫ сын. сөйл. **Ауыз-тұщырлық.**

АУЫЗТҮШЫР= ет. Қанағаттану, риза болу, көңілі толу.

АУЫЗТҮШЫРЛЫҚ сын. Көңіл толарлық, қанағаттанарлық, риза боларлық.

АУЫЗТІЛ зат. сөйл. **Ауызекі тіл.**

АУЫЗҮЙ зат. Үйдің кіре беріс бөлмесі.

АУЫЗША үст. Ауызекі, ауызба-ауыз айттылған сөз түрінде, жазбаға емес.

Ауызша әдеби тіл. лингв. Мәдениетті, білімді адамдардың әдеби тіл нормаларын сақтай отырып, өзара сұхбаттасу үстінде, баяндама жасауда, дәріс оқуда, радио-телехабар кезінде қолданатын ауызша сөйлеу тілі. **Ауызша есеп.** а) Заттың санын, мөлшерін, көлемін анықтау мақсатымен құрылған халық шығармашылығының бір үлгісі. ө) Ресми қатынаста жоспар бойынша белгіленген іс-шаралардың орындалуын ауызша мәлімдеу. **Ауызша сөз.** лингв. Айтуды арқылы жеткізілген шыққан тіл, жазба сөзге қарама-қарсы тіл формасы.

АУЫҚ¹ зат. Мәрте, рет.

АУЫҚ² сын. Бір жағына басынқы; ауынқы, тең емес.

АУЫҚ= ет. сөйл. Ауысу, өзгеру.

АУЫҚ-АУЫҚ үст. Әлсін-әлсін, дүркін-дүркін, қайта-қайта.

АУЫЛ зат. 1. тар. этн. Бір жерге қоныстанған он-он бес шаңырақтан тұратын, өзара туыстас киіз үйлі қауым. 2. Тұрғындарының негізгі бөлігі ауылшаруашылығының белгілі бір саласымен айналысатын шағын елді мекен. 3. коғ.-әлеум. Шығыс халықтарында, әсіресе ертеде көшпелі, жартымдай көшпелі өмір сүрген қазақ, қырғыз, түрікмен, башқұрт, татар, Солтүстік Кавказ т.б. елдердегі қоғамның белгілі бір әлеуметтік құрамы. 4. ауыс. Белгілі бір ауылда тұратын халық, ел-жұрт, белгілі бір жерде тұратын адамдар.

Аулы алыс [қашық]. а) Алыс, қол жетпес. ө) Қатысы жоқ, жанаспайтын, беймәлім. **Аулы аралас, қойық қоралас.** Аралас-құралас,

көршілес, іргелес қоныстанып, етене жақын болып кеткен. Ауылдан үрген иттің үні шықпағыр. қарғ. а) Үгерге иттің, сығара битің болмасын, құр алақан қал. ә) Қаңырап бос қал, жалғыз қал. Ауыл айбанасы. этн. Күйеудің ұрын барғанда, қалыңдықтың ата-анасына апаратын сыйы. Ауыл айбаты. этн. Күйеудің қалыңдығының ауылына келгенде беретін кәдесі. Ауыл ақсақалы. этн. а) Ауылдың үлкені, ақылшысы, сыйлы қариясы. ә) тар. Дәстүрлі қазақ қоғамында ауыл болып отырған елді басқару ісіне араластырып ықпалды, жасы үлкен ер азамат. Ауыл әкімі. қоғ. - саяси. Ауылдық мемлекеттік атқару органдарының басшысы. Ауыл баққан. Ауыл төңірегінен шықпайтын. Ауыл болды. Бірлесті, ытымақтасты. Ауылды басына көтерді. Бүкіл ауыл естіндей у-шу, азан-қазан етті. Ауылдың алты ауызы. этн. Қонақ алдында ауыл адамының әуелі ән бастап беру кәдесі. Ауылдың әулекісі. Ауылдың әуелісі, тентезі. Ауылдың түгіні. Ауылдағы әрбір үй, отбасы. Ауыл жақтық істеді. Жерлестік жасадың, жақынына бүйірі бұрды. Ауыл несі. Белгілі бір ауылдың тұрғыны. Ауыл итінің құйрығы қайқы. Әркім өз жерінде батыл, мықты, еркін деген мағынада. Ауыл кәдесі. этн. Ат арылтып келген қонаққа көрсетілетін сый-сияпаттың түрі. Ауыл кеңес [совет]. тар. совет. Ауылдың әкімшілік басқарушы органы. Ауыл кеші. Ауылдың жайма шуақ, жанға жайлы, мал қораланып, күндізгі ыстық қайтқан, ел бау-бақша, үй шаруаларына жүгіре кіріскен кешкі уақыт. Ауыл көрмідік. этн. Қалыңдықты көргені үшін күйеудің қыз жеңсесіне беретін сыйы. Ауыл қонды. көне. этн. Ауыл жаңа қонысына көшіп келді. Ауыл салық. көне. Бір ауылға салынған ортақ салық. Ауыл совет. тар. совет. сөйл. Ауылдық кеңес. Ауыл ұя. тар. совет. Кеңестік кезеңдегі ауылдық партия ұйымы. Ауылынан қырық қадам [ұзап] шықты. Оңша алыс емес, біраз жер жүрді, азына ұзады.

АУЫЛАҒАСЫ зат. этн. Ауыл ішіндегі дауларды шешіп, төрелік айтатын елдің бас көтерер беделді адамы, ақсақалы.

АУЫЛ-АЙМАҚ зат. Бүкіл ауыл жарандары, бір өңірдегі ел-жұрт.

АУЫЛ-АЙМАҚТЫҚ сын. Ауыл-аймаққа қатысты, соған тән.

АУЫЛАРАЛЫҚ сын. Ауыл мен ауыл арасындағы.

АУЫЛ-АУДАН зат. Ауыл да, аудан да.

АУЫЛБАСЫ зат. Ауылды басқаратын адам, ықпалды азамат.

АУЫЛДАЙ сын. Ауыл тәрізді, ауыл сияқты.

АУЫЛДАС сын. Бір ауылда тұратын, жерлес.

Ауылдастың аузы сасық. Жақын жүрген адамның қадірі жоқ.

АУЫЛДАСТАЙ сын. Ауылдас сияқты, ауылдас тәрізді.

АУЫЛДАСТЫҚ зат. Бір ауылда тұрушылық, ауылдас болушылық.

АУЫЛДЫ сын. Ауыл бар.

Ауылды жер. Ауыл халқы, ауыл тұрғындары.

АУЫЛДЫҚ сын. Ауылды жердегі, ауылға тиісті, ауылға тән.

Ауылдық кеңес [совет]. тар. совет. Кеңестік кезеңдегі ауылдағы еңбекшілер депутаттарының жергілікті үкімет орны. **Ауылдық кеңес [совет] ағасы.** тар. совет. Ауылдағы еңбекшілер депутаттарының жергілікті үкімет орнының басшысы. **Ауылдық кеңес хатшысы.** тар. совет. Кеңес өкіметі тұсындағы

ауылды басқарушы ұйымның жетекшісі, кеңес хатшысы. **Ауылдық комитет.** Ауылды жердегі әкімшілік басқару ұйымы. **Ауылдық қосшы ағасы.** тар. совет. Ауылды жерлердегі бірлесіп, жер өңдейтін шаруалар ұйымының басшысы. **Ауылдық мектеп.** тар. а) 1917 жылға дейін көшіп-қонуға лайықталып құрылған бастауыш оқу орындары. ә) Ауылды жердегі мектеп. **Ауылдық старшина.** тар. Қазан төңкерісінен бұрын рулық топтарды басқару үшін сайланып қойылған адам.

АУЫЛДЫҚ-СЕЛОЛЫҚ сын. тар. совет. Ауыл мен селого тән; ауылды және селолы жердегі.

АУЫЛЖАҚТЫҚ: ауылжақтық істеді. Өз жерлесіне болысты, өз елінің кісісін мақтады.

АУЫЛ-ҚАЛА зат. Ауыл мен қала.

АУЫЛ-ҚЫСТАҚ зат. Ауыл мен қыстақ.

АУЫЛНАЙ зат. тар. XX ғ. басында қазақ ауылдарында басқару мәселелерін шешумен және жер бөлінісімен айналысқан жергілікті билік иесі, Қазақстандағы патшалық Ресей билігінің ең төменгі қызметіндегі адам.

Ауылнай басы. көне. Бір ауыл елдің басшысы.

АУЫЛНАЙЛЫҚ зат. Ауылнайға қатысты, ауылнайға тән.

АУЫЛ-ОТАН зат. Туып-өскен ауыл, жер.

АУЫЛ-СЕЛО зат. совет. Ауыл және село.

АУЫЛ-СЕЛОЛЫҚ сын. Ауылдық және селолық.

АУЫЛ-ҮЙ зат. Ауылдағы көрші-қолан, жақын-жуық.

Ауыл-үй қонды. а) Жақындасты, араласты, көршілес, іргелес, қоныстас болды. ә) Төтелеп келді, тым жақын келді. **Ауыл-үй отырды.** Қатар, бірге, аралас, көршілес болды.

АУЫЛША үст. Ауыл тәрізді, ауыл адамдарына ұқсас.

АУЫЛШАРУАШЫЛЫҚ зат. Негізгі саласы егіншілік пен малшаруашылығы болып табылатын материалдық өндірістің маңызды түрі.

Ауылшаруашылығын [жаппай] коллективтендіру [ұжымдастыру]. тар. совет. КСРО-да ұсақ, жеке қожалықтарды ұйымдастыру, біріктіру арқылы ауылшаруашылығын мемлекет мүддесіне толық бағындырып қайта құру. **Ауылшаруашылық академиясы.** Ауылшаруашылығына байланысты ең жоғары оқу орны. **Ауылшаруашылық артелі.** тар. Шаруашылықты бірлесіп жүргізу үшін ұйымдасқан шаруалар тобы. **Ауылшаруашылық ғылымдары.** Ауылшаруашылығын зерттейтін ғылым салалары. **Ауылшаруашылық дақылдары.** егіншар. Егістіктерде көп өсірілетін азық-түлік, жемдік, техникалық мәдени өсімдіктер. **Ауылшаруашылық дақылдарының зиянкестері.** егіншар. Қолдан өсірілетін өсімдіктерді зақымдайтын не мүлдем құртып жіберетін жәндіктер мен жануарлар. **Ауылшаруашылық институты.** Ауылшаруашылық мамандарын даярлайтын жоғары оқу орны. **Ауылшаруашылық кәсіпорны.** экон. Мешігінде немесе шаруашылықтың қарамағында жер, сондай-ақ басқа да мүлік бар және өсімдік шаруашылық, малшаруашылық өнімін өндіруші, ауылшаруашылығы өндірісіне қызмет көрсетуші заңи тұлға. **Ауылшаруашылық кешені.** тех. Шаруашылықты дамыту үшін қажетті техника, құрал-сайман, заттық жабдық пен технологиялардың жиынтығы. **Ауылшаруашылық кооперативі.** Ауылшаруашылық тауарларын өндірушілердің материалдық және басқа қажеттіліктерін қа-

нағаттандыру мақсатында олардың мүлдіктік үлесіңдік жарналарын біріктіру жолымен бірлескен өндірістік немесе өзге шаруашылық қызметті жүзеге асыру үшін ерікті мүшелік негізде құрылған ұйым. **Ауылшаруашылық көрмесі.** Көпшілікке көрсету үшін белгілі бір жерге орналастырылған ауылшаруашылық өнімдерінің жиынтығы. **Ауылшаруашылық қалдықтары.** Ауылшаруашылығы өнімдерін өндіру және өңдеу кезінде пайда болған қалдықтар. **Ауылшаруашылық құрал-сайман.** тех. Егіншілік пен малшаруашылығы өндірісі үшін қажетті құралдар мен саймандар. **Ауылшаруашылық мәшинелері.** тех. Ауылшаруашылығы жұмыстарына қажетті мәшинелер. **Ауылшаруашылық өндірісі.** Белгілі өндіріс жағдайында табиғат байлықтарын пайдаланып, ауылшаруашылық өнімдерін өндіру. **Ауылшаруашылық өнімдері.** экон. Жалпы қоғамдық өнімдердің ауылшаруашылығында жасалатын өнімдері. **Ауылшаруашылық техникасы.** тех. Ауылшаруашылығында қолданатын қондырғылар, мәшинелер мен құралдардың жиынтық атауы. **Ауылшаруашылық техникумы.** Ауылшаруашылық мамандарын даярлайтын арнаулы орта дәрежелі оқу орны. **Ауылшаруашылық училище.** Ауылшаруашылық мамандарын даярлайтын төменгі және орта дәрежелі арнаулы оқу орны. **Ауылшаруашылық экологиясы.** <греч. agros – дала, oikos – үй, тұрақ, logos – ілім> ғылымы. Қолданбалы экологияның бір бөлімі, агроэкология. **Ауылшаруашылық экономикасы.** экон. Экономика ғылымдарының ауылшаруашылығындағы өндірістік қарым-қатынастарды зерттейтін саласы.

АУЫЛШЫЛ сын. Ауылдық жерді ұнататын, ауылға бара бергіш.

АУЫЛШЫЛА = ет. Ауыл-ауылды аралау, қыдыру.

АУЫЛШЫЛАҒАНСЫ = ет. Ауыл аралап қыдырған болу.

АУЫЛШЫЛАТ = ет. Ауыл-ауылды аралау, қыдырту.

АУЫЛШЫЛАТУ Ауылшылат етістігінің қимыл атауы.

АУЫЛШЫЛАУ Ауылшыла етістігінің қимыл атауы.

АУЫЛШЫЛДЫҚ зат. Ауыл өмірін аңсаушылық.

АУЫМ-САУЫМ сын. жерг. Алаңғасар, есерсоқ.

АУЫНДА = ет. кәс. Аударылыс, төңкерілу (балыққа қатысты).

АУЫНДАУ Ауында етістігінің қимыл атауы.

АУЫНҚЫ сын. Бір жағына қарай қисайған, ауған.

АУЫР сын. 1. Салмақты, жеңіл емес.

2. Қиыншылығы, азабы мол; мехнаты көп (жұмыс, еңбек, іс). // Азатты, қиын кедергісі көп (жол, сапар жайында). 3. ауыс. Бейнетті, қайғылы, мұңлы (көңіл-күйі жайында). // Адам баласына келген ауыртпалық (хал, тұрмыс, өмір жайында). 4. ауыс. Қайғылы, мұңды; жанға бататын (хабар, оқиға). 5. ауыс. Тым үлкен, аса зор, өте қатал, төзуге болмайтын (айып, қылмыс, күнә, жаза). 6. ауыс. Қауіпті, қатерлі. 7. ауыс. Жанға бататын, ауыртатын. // Ақыры, қиналып, баяу, жай. 8. ауыс. Көп жауапкершілік жүктейтін. 9. ауыс. Қорытуды қиын (ас).

Ауыр ақы. Ала алмай жүрген өмі, ұзында келі, қысқада өмі кеткендік. **Ауыр артиллерия.** әск. Қарсыластың жасырын тұрған қарулы күштері мен әскери техникасын, артиллерия-

сын және басқа да фортификациялық құрылыстарын алыс қашықтықтан атқылап, жойып жіберуге арналған қару. Ауыр атлет. спорт. Спортмен күрес, штанг көтеру сияқты күш сынасумен шұғылданатын адам, спортшы. **Ауыр атлетика.** спорт. Күрес, штанг көтеру сияқты спорт түрі. **Ауыр әскер.** көне. Сап мың қол, көп әскер. **Ауыр болды.** Қиындық етті, күйзелтті, жанға батты. **Ауырдың үстімен, жеңілдің астымен.** Қиындықтан қашқалақтап, жанын қинағысы келмей, етпей-септеп. **Ауыр жағдай.** Азап тұрмыс, қиын хал-ахуал, қиыншылық кез. **Ауыр жараланды.** Өміріне қауіп төндіретіндей қатты жарақат алды. **Ауыр жаралы.** Өміріне қауіп төндіретін қатты жарақат алған. **Ауыр жағыр.** сөйл. Нашар, әл үстінде. **Ауыр жұдырық.** Қишті соққы беретін жұдырық. **Ауыр жүк.** а) Ауырталық, қайғы-қасірет, уайым. ә) Аса жауапты зор міндет. **Ауыр жылжыды.** Әрең өтті, ауыр болды, әрең арылды. **Ауыр зиян келтіру.** құқық. Адамның өміріне қауіпті ауыр зардап шектіру. **Ауыр индустрия.** экон. Мәшине, техника т.с.с. жабдық-жарақтар мен өндіріс құралдарын өндіретін өнеркәсіп. **Ауыр кез [жыл, күн].** Ауырталығы көп қиын уақыт. **Ауыр көрді.** Азап деп білді, қиыншылық деп түсінді. **Ауыр күн.** этн. Аптаның жеті күнінің бесінші күні. **Ауыр күрсінді.** Ішкі шерін шығара кең тыныс алды, көкірегі қарс айырды. **Ауыр қол.** көне. Әск. Сан мың әскер, самсаған сары қол. **Ауыр қылмыс.** құқық. Қылмыстық құқықта көрсетілген жеке адамға, қоғамға не мемлекетке қарсы күрделі әрекет. **Ауыр мәшине жасау.** экон. Энергетикалық, металлургиялық, мұнай өңдеу, тау-кен өндірісі, жүк көтеру транспорты, механикалық престер өнеркәсіптері үшін құрал-жабдық өндірумен шұғылданатын салалардың жиынтығы. **Ауыр металдар.** хим. Тығыздығы темірден артық болатын тұсті металдар тобы. **Ауыр мінез.** Мінезі салмақты, сабырлы, шыдамды. **Ауыр мінезді.** Салмақты, байсалды, сабырлы, көнтерлі. **Ауыр ой [сезім, қайғы].** Мазаландырган, қапаландыран ой, уайым-қайғы, қиындық. **Ауыр өнеркәсіп [өндіріс].** экон. Шикізат өңдейтін ірі кәсіпорын; халық шаруашылығының аса маңызды саласы. **Ауыр салмақ.** Ауырталық, қиыншылық, жауапкершілік. **Ауыр салмақты.** а) Салмағы ауыр, ауыр жүк тиелетін. ә) спорт. Жарысқа түсетін спортшылардың салмағына қарай бір тобы (категориясы). б) Мінезі ауыр, сабырлы. **Ауыр соққы.** а) Қишті соққы. ә) Үлкен қиыншылық, өмірдің қиын сынағы. **Ауыр соқты.** Қиын тиді. **Ауыр сөз.** Қатты айтылған, жанға батамын, намысқа тиетін, көңілге келетін сөз. **Ауыр су.** хим. Таза суды электролиздеу арқылы бөліп алған судың ауыр изотоптық түрі. **Ауыр тамақ [тағам].** Қорытылуы қиындау, майлы, қишті тамақ. **Ауыр тартты.** Қимыл-қозғалысы қиындады, ауырлап қалды. **Ауыр тиді [ауырға түсті].** а) Көңіліне келді, жайсыз болды. ә) Қатты батты, әсері қишті болды. **Ауыр тыныштық.** Ауыр жағдайдағы тұнжырғаан үнсіздік. **Ауыр шерік.** көне. Көп әскер, қалың қол.

АУЫР = ет. 1. Науқастану, сырқаттану, дертке шалдығу. 2. Жанына бату, ауырсыну. 3. ауыс. Күйіп-жану, жаны ашу, налу, аяу.

АУЫРАЙ = ет. сөйл. **Ауырла.**

АУЫРАЮ Ауырай етістігінің қимыл атауы.

АУЫРҒАНСУ Ауырғансы етістігінің қимыл атауы.

АУЫРҒАНСЫ = ет. Жанына батқансу, науқастанғансу.

АУЫРҒЫШ сын. Жіі ауыра беретін, сырқаттанғыш, науқастанғыш.

АУЫРҒЫШТА = ет. Ауыра беру, жиі сырқаттану, денсаулығы болмау.

АУЫРҒЫШТАТ = ет. Ауырта беру, маза-сын алып, жанына батыру.

АУЫРДӘУЛЕТТІ сын. қоғ.-саяси. Дәулеттілердің ішінде байлығы асқан ауқатты топқа жататын (адам).

АУЫР-ЖЕҢІЛ зат. Қиындық, ауыртпалығы мен жеңілдігі, оңайлығы.

АУЫР-ЖЕҢІЛДІК зат. Ауыр я жеңіл болушылық.

АУЫРЛА = ет. 1. Белгілі бір заттың салмағының арта түсуі. 2. Жүк я дене салмағын ауырсыну. 3. Ішкен асын көтере алмау, денені басу, көтертпеу. 4. Екіқабат болу, аяғы ауыр болу. 5. ауыс. Қиынсыну, көтере алмау, әлсіреу. 6. ауыс. Артық көру, жақтырмау, ауыртпалығын көтере алмау. 7. ауыс. Қиындап кету, қиындай түсу. 8. ауыс. Ұлау, арту, көбею. 9. ауыс. Ренжу, кею, көңіліне кек алу деген мағынада. 10. ауыс. Жағдайы нашарлау, аурудың асқынуы.

АУЫРЛАН = ет. 1. Салмақ қосу. 2. ауыс. Қоюлау, арту, көбею.

АУЫРЛАНДЫР = ет. Күрделендіру, салмағын арттыру.

АУЫРЛАНДЫРУ Ауырландыру етістігінің қимыл атауы.

АУЫРЛАНУ Ауырлан етістігінің қимыл атауы.

АУЫРЛАТ = ет. ауыс. 1. Бір заттың, нәрсенің салмағын арттыру. 2. Күрделендірету. 3. ауыс. Қатты қиналту, ренжіту, налыту. 4. ауыс. Қиындату, баяулату.

АУЫРЛАТУ Ауырлат етістігінің қимыл атауы.

АУЫРЛАУ¹ сын. 1. Ауырырақ, салмақтырақ. 2. ауыс. Қиындау, жайсыздау. // Күрделірек, біраз ойлануды қажет ететін, жеңіл-желпі емес. 3. ауыс. Ауыртатын, қиналдыратын. 4. ауыс. Қаттырақ, қиштірек.

Ауырлау тиді. Қиындау болды, жеңіл соқпады.

АУЫРЛАУ² Ауырла етістігінің қимыл атауы.

АУЫРЛЫҚ зат. 1. Салмақтылық, салмағы көптік. 2. физ. Денелердің өзара тартылысы, дененің жерге тартылу қасиеті. 3. ауыс. Қиындық, жеңіл болмаушылық. 4. ауыс. Тауқымет, бейнет, мезнат, азап. 5. ауыс. Ұстамдылық, сабырлық.

Ауырлығы тиді. Қиындық келтірді, ауыртпалық түсірді. **Ауырлық бірлігі.** физ. Біртектес шамаларды өлшеудің негізгі ретінде алынған бірлік. **Ауырлық күш.** физ. Жер бетіндегі материалдық бөлшекке әсер ететін және Жердің тарту күші мен оның өз осінен айналуынан туатын центрден тепкіш күштердің тең әсерлі күші. **Ауырлық түсті.** Белгілі бір іс-әрекет, оқиға ауыр тиді, күйзелтті. **Ауырлықты көтереді.** миф. Халық ұғымы бойынша, мал өлімінің, ыдыстың сынуы т.б. иесіне төнген қауіп-қатерді жеңілдетеді. **Ауырлық центрі.** физ. Қатты дененің кеңістіктегі кез келген қалпында оның ауырлық күшіне тең әсерлі күштің түсетін нүктесі немесе дененің салмағы түсетін нүкте.

АУЫРМАЛДЫҚ зат. сөйл. **Ауыртпалық.**

АУЫРМАЛЫҚ зат. сөйл. Қиындық, азап; ауыртпалық.

АУЫРСЫН = ет. 1. Салмақтың артуын сезіну, көтеріп жүруді қиынсыну. 2. ауыс. Қиындыққа төзе алмау. 3. ауыс. Ауыр көру,

масыл санау. 4. ауыс. Реніш білдіру, көңіліне алу, жақтырмау.

АУЫРСЫН = ет. Жанына батып ауырту, ауырғанын сезіну.

АУЫРСЫНДЫР = ет. Жанына батыру, ауырлату.

АУЫРСЫНДЫРУ Ауырсындыру етістігінің қимыл атауы.

АУЫРСЫНУ¹ зат. мед. Адам мен жануарлар азасында ішкі және сыртқы факторлардың шамадан тыс әсер етуінен пайда болатын ауыртпалықты білдіретін жағымсыз сезім.

АУЫРСЫНУ² Ауырсын¹ етістігінің қимыл атауы.

АУЫРСЫНУ³ Ауырсын етістігінің қимыл атауы; ауырғанын сезіну.

АУЫРТ = ет. 1. Ауруға, кеселге шырату. 2. ауыс. Біреді ренжіту, қинау, кейіту.

АУЫРТАС зат. кен. Өндірісте, медицинада қолданылатын минерал.

АУЫРТАЯҚ зат. көне. этн. Ойын түрі.

АУЫРТПАҚ¹ зат. кәс. Ши тоқтатын құрал.

АУЫРТПАҚ² зат. жерг. Қысылшаң, тар жер.

АУЫРТПАЛЫҚ зат. Қиыншылық, өмір тауқыметі, зардап.

Ауыртпалық түсті. Қиыншылық заман келді. **АУЫРТПАН** зат. жерг. Екі көлдің арасындағы жіңішке, қысаң жер.

АУЫРТПАШЫЛЫҚ зат. Қиыншылық, азап.

Ауыртпашылығын көтерді. Қиындығын бөлісті, көмектесті.

АУЫРТУ Ауырт етістігінің қимыл атауы. 1. Ауруға шырату, науқасқа шалдықтыру. 2. ауыс. Ренжіту, көңілін қалдыру.

Ауырту тәсілі. мед. Ауру адамды емдеу барысында қолданылатын медициналық тәсілдің бірі.

АУЫРУ Ауыр етістігінің қимыл атауы.

АУЫРЫҚСЫН = ет. сөйл. **Ауырсыну.**

АУЫРЫҚСЫНДЫР = ет. сөйл. **Ауырсындыру.**

АУЫРЫҚСЫНДЫРУ сөйл. Ауырықсындыру етістігінің қимыл атауы

АУЫРЫҚСЫНУ сөйл. Ауырықсын етістігінің қимыл атауы.

АУЫРЫП-СЫЗДА = ет. Ауыру, сыздап мазалау.

АУЫРЫП-СЫРҚА = ет. Ауруға шырау, ауырып қалу.

АУЫРЫП-СЫРҚАУ Ауырып-сырқа етістігінің қимыл атауы.

АУЫС сын. Есі дұрыс емес, есі ауысқан, есалаң.

АУЫС = ет. 1. Орын алмасу, бір-біріне көшу, өзгерту. 2. Заттың өзара алмасуы, біреуінен басқаға өтуі. 3. Бір жерден екінші жерге кету, басқа жерге бару. 4. Қызмет орнын, кәсібін т.б. өзгерту. 5. Өзгеру, басқа күйге көшу. 6. Бір нәрседен екінші нәрсеге (мәселеге) көшу. 7. Бір-бірінен жағуы, алма-кезек болу. // Бірінен соң біріне өтіп, жалғасымын табу. 8. Кезектесу, алма-кезек болу. 9. Бірінің орнына бірін алу, алмасу. 10. ауыс. Қайырымдылық жасау, бір нәрсе беру. 11. ауыс. сөйл. Жындану, ақылнан алжасу, естен айырылу.

Ауысқаннан сау ма? Ақыл-есі дұрыс па?

АУЫС-КҮЙІС үст. сөйл. 1. Бірде болмаса бірде. 2. Аздаған, ептеген, азын-аулақ. 3. ауыс. Қарым-қатысы мен алыс-берісі болған, ауыс-түйіс боп ауысқан.

АУЫСҚАНДЫҚ зат. сөйл. **Есалаңдық.**

АУЫСПАЛЫ сын. 1. Алмастыр тұратын, кезекпен ауысып тұратын. 2. терм. Алмасқыш, ауыстырып отырғыш.

Ауыспалы айналым. экон. Келесі жылға өтетін, алдағы жылға қалдырған қор. **Ауыспалы валенттік.** хим. Өзгермелі валенттік. **Ауыспалы вымпел.** тар. совет. Кеңес өкіметі тұсында социалистік еңбекте және т. б. жарыста озып шыққан ұжымға берілетін вымпел. **Ауыспалы егіс [егіс жүйесі].** егін шар. Ауылшаруашылық дақылдарының танаптар бойынша алмастыр егілуінің жүйеге түскен тәртібі. **Ауыспалы егістік.** егін шар. Әр жылда әртүрлі дақыл себілетін егістік. **Ауыспалы жайылым.** ауыл шар. Жазғы жайылымды алмастырып, өзгертіп пайдаланудың жүйеге түскен тәртібі. **Ауыспалы кубок.** спорт. Жеңімпаздарға берілетін кубок. **Ауыспалы қау.** биол. <лат. *stipa anomala*> Астық тұқымдасының қау туысына жататын көпжылдық өсімдік. **Ауыспалы құрам.** өск. Мемлекет қарулы күштеріндегі әскери-оқу орындарының тыңдаушылары, құрсаптар мен адъюнктері, оқу бөлімдерінің, прапорщиктер мектептерінің құрсаптары. **Ауыспалы қызыл ту.** тар. совет. Кеңестік құрылыстағы еңбекті ұйымдастырудың бір тәсілі ретінде жарыста жеңіске жеткен ұжымға, жеке адамдарға ертеректе беріліп келген жүлде. **Ауыспалы мағына.** лингв. Сөздің қолданылу барысында пайда болатын туынды мағына, заттың тура мағынасынан туатын қосымша мағына. **Ауыспалы осы шақ.** лингв. Істің, қиылыстың не даудығы түрде болып тұратындығын не ілгеріде болатындығын көрсететін етістік формасы; осы шақтың бір түрі. **Ауыспалы сөз.** лингв. Кірме сөз. **Ауыспалы ток.** физ. Күш пен бағыт жағынан мезгіл-мезгіл өзгеріп отыратын ток. **Ауыспалы шығын.** экон. Шамасы өндірістің көлеміне тәуелді тікелей шығын. **Ауыспалы элементтер.** хим. Атомдарында ішкі электрондық қабақтары d және f-электрондармен жартылай толтырылған химиялық элементтер.

АУЫСТАЙ сын. сөйл. Ақылынан ауысқан сияқты, есалаң тәрізді.

АУЫС-ТҮЙІР зат. сөйл. **Ауыс-түйіс.** **АУЫС-ТҮЙІС** зат. 1. Біреу мен біреудің алыс-беріс қарым-қатынасы. 2. Аздаған өзгеріс, ішінара өзгеріс.

АУЫСТЫР= ет. 1. Алмастыру, айырбастау. 2. Орнын өзгерту. 3. мат. Кез келген жиын элементтерін түрлендірудің қарапайым түрі. 4. ауыс. Бір қызметтен екінші қызметке өту.

АУЫСТЫРТ= ет. Ауыстырып бергізу, ауыстыруға мәжбүрлеу.

АУЫСТЫРТУ Ауыстыр етістігінің қимыл атауы.

АУЫСТЫРУ Ауыстыр етістігінің қимыл атауы.

АУЫСТЫРЫЛУ= ет. Алмастырылу, айырбасталу.

АУЫСТЫРЫЛУ Ауыстырыл етістігінің қимыл атауы.

АУЫСТЫРЫМДЫЛЫҚ зат. мат. Теңбе-теңдіктерімен өрнектелетін сандарды қосудың және көбейтудің қасиеті.

АУЫСТЫРЫС= ет. Бірлесе алмастырысу, айырбастасу.

АУЫСУ Ауыс етістігінің қимыл атауы; алмасу, өзгеру.

Ауысу ықтималдығы. мат. Кванттық жүйенің бір күйден екінші күйге ауысуын сипаттайтын заңдылық.

АУЫСЫМ¹ зат. 1. Өндіріс орындарында бірінші орына бірі келіп, жұмыс істейтін

адамдар кезеі. 2. Белгілі бір уақыт бойынша кезектесіп оқу жүйесі.

АУЫСЫМ² зат. көне. Қарым-қатынасы, қатынас; байланыс.

АУЫСЫМДЫҚ сын. Ауысымға негізделген, соған қатысты.

АУЫСЫП-ТҮЙІС= ет. Алысып-берісу, өзара жәрдем беру.

АУЫСЫП-ТҮЙІСТІР= ет. Біреу арқылы алысып-берісу.

АУЫСЫП-ТҮЙІСТІРУ Ауысып-түйістір етістігінің қимыл атауы.

АУЫСЫП-ТҮЙІСУ Ауысып-түйіс етістігінің қимыл атауы.

АУЫТ¹ зат. көс. малшар. Нар түйеге жүк арту үшін ерішк тәрізді етіп істелген шом ағаш, жабдық.

АУЫТ² зат. көне. көс. Шығардың су тұратын жері.

АУЫТ³ сын. сөйл. **Ауытқы.**

Ауыт кетті. Ауытқыды, белгіленген тәртіпті бұзды. **Ауыт қылды.** жерг. Есін ауыстырды, шатастырды. **Ауыт ой.** Күрт төмен түсетін ойпаң жер.

АУЫТ= ет. сөйл. Ауытқы етістігінің ықпалдалған формасы.

АУЫТ-АУЫТ үст. 1. сөйл. **Ауық-ауық.** 2. көне. Қайта-қайта, үсті-үстіне.

АУЫТҚУ¹ зат. Бағытын, қалтын өзгертушілік, айнушылық.

Ауытқулар ауқымы. экон. Нақты қол жеткен нәтиженің алдын ала жоспарланған белгілі бір мөлшерінен айырмашылығы болу мүмкіндігі.

АУЫТҚУ² Ауытқы етістігінің қимыл атауы.

АУЫТҚУЛЫҚ зат. Ауытқып кетушілік.

АУЫТҚУШЫ сын. 1. Ауысатын, аударылатын; жылжымалы. 2. ауыс. Ұстаған жолдан таюшы (адам).

АУЫТҚУШЫЛЫҚ зат. 1. Өзгермелілік, айнушылық. 2. ауыс. Тура жолдан таюшылық, бір бағытта тұра алмаушылық, толқушылық.

АУЫТҚЫ= ет. 1. Бір жағына қарай қисаю, теңселу. 2. Белгілі бір бағытын, тәртібін өзгерту. 3. Келе жатқан бағытын өзгерту, басқа бағытпен қозғалу. 4. ауыс. Тура жолдан таю, тайсалу, айтқанынан айну. 5. ауыс. Көңіл-күйдің бір қалыты болмай тұрақсыздануы, толқуы. 6. ауыс. Әлем-тапырық, астан-кестен болу. 7. ауыс. Қателесу, жаңылу. 8. Басқа мәселеге көшу.

АУЫТҚЫҒЫШ сын. Ауытқы беретін, толқығыш, тұрақсыз, айнымалы.

АУЫТҚЫМА сын. Ауытқы беретін, өзгермелі, ауытқымалы.

АУЫТҚЫМАЛЫ сын. 1. Ауытқы беретін, толқымалы. 2. психол. <франц. *deviation*> Әдеткі мінез-құлық нұсқасынан өзгеріп отыратын, ауысқыш.

Ауытқымалы мінез-құлық. психол. Адамның қатты да терең күйзеліп, уайым шегуімен өңі өзгеріп, ұстамдылығынан айырылуымен сипатталатын, оқыс та шапшаң тезеурінмен орбитін сезімдік ахуал.

АУЫТҚЫМАЛЫҚ зат. 1. Ауытқушылық, өзгергіштік. 2. ауыс. Толқушылық, тұрақсыздық.

АУЫТҚЫТ= ет. Айныту; жылжыту.

АУЫТҚЫТУ Ауытқыт етістігінің қимыл атауы.

АУЫТҚЫШ зат. тех. Жүгі бар мәшинені қисайту арқылы үстіндегі жүгін төгетін механикалық құрал.

АУЫТСЫЗ сын. көс. Ауыты жоқ, ауыт қолданбай.

АУЫТТА= ет. көс. Нар түйеге ауыт салып міну, ерттеу, түйені қолдау.

АУЫТТАТ= ет. көс. Нар түйеге ауыт салып мінгізу, түйені қолдау.

АУЫТТАТУ Ауыттам етістігінің қимыл атауы.

АУЫТТАУ Ауытта етістігінің қимыл атауы.

АУЫТЫҢҚЫРА= ет. Бір жағына қисайыңқырау, жылжыңқырау.

АУЫТЫҢҚЫРАУ Ауытыңқыра етістігінің қимыл атауы.

АУЫШ сын. сөйл. жерг. Ақылы ауысқан, есінен адасқан.

АУЫШТАЙ сын. сөйл. жерг. Есінен ауысқан адам тәрізді.

АУЫШТАН= ет. сөйл. Ақылы ауысу, ессіздену, жындану.

АФАЗИЯ [грек. а – бей, phasis – тілсіз қалу] зат. мед. Жүйке жүйесінің кейбір бөліктерінің зақымдануынан адамның сойлеу қабілетінен жартылай немесе толық айырылуы.

АФАКИЯ [грек. а – бей, phakos – жасымық] зат. мед. Көз бұршағының (шөжекейдің, қарақтың) жоқтығы.

АФАҚ зат. діни. ескікіт. Көкжиек, әлем, кеңістік.

АФАЛИНА [лат. *tursiops truncatus*] зат. зоол. Дельфин тұқымдас сүтқоректі жануар.

АФГАН: [ир. ایدان] афган салды. ескікіт. Дауыс шығарды, айғай салды.

АФГАНИ [ағыл. afghani] зат. 100 пұлға тең Ауғанстан ақшасы.

АФДАЛ¹ зат. діни. ескікіт. Адамгершілік.

АФДАЛ² зат. ескікіт. Қызмет, еңбек.

АФДАЛ³ зат. ескікіт. Абырой, бедел.

АФЗАЛ сын. діни. ескікіт. Әзбал, ең лайық, ең жақсы.

АФЕЛИЙ [грек. aphelios] зат. астр. Ғаламшарлардың, құйрықты жылдыздың Күннен ең қашық орбитасы.

АФЕРА [франц. affaire] зат. Алаяқтық, сұрқиялық, алдан отырғызып кетушілік.

АФЕРАЛЫҚ сын. Афераға қатысты, соған тән.

АФЕРЕЗИС зат. лингв. Қатар тұрған сөздердің арасындағы көрші дыбыстың өзара ықпал етуі.

АФЕРИСТ [франц. affairiste] зат. Алаяқ, сұрқия, әккі.

АФЕРИСТІК сын. Афериске тән, соған қатысты.

АФИША [франц. affiche] зат. өнер. Опера, балет, спектакль, концерт, цирк, т.б. болатын күнін хабарлайтын жарнама.

АФИШАЛА= ет. сөйл. Бір істі, нәрсені көрсеткісі келіп, дәріптеу, көтермелеу.

АФИШАЛАТ= ет. сөйл. Көтермелеп көрсету, дәріптеу.

АФИШАЛАТУ сөйл. Афишалат етістігінің қимыл атауы; дәріптеу, көтермелеу.

АФИШАЛАУ сөйл. Афишала етістігінің қимыл атауы.

АФИЯ зат. діни. ескікіт. 1. Аман-саулық, ахуал, денсаулық. 2. ауыс. Күш, пәрмен, шама, қайрат, қуат, құдірет.

АФСУН зат. діни. ескікіт. Дұға, сиқыр, арбау, айла.

АФЛАТОКСИНДЕР зат. биол. Аспергил зең саңырауқұлақтарында синтезделетін улы заттар.

АФОНИЯ [грек. arphonia] зат. мед. Адамның дауысы шықпай, сыбырлап қалуы.

АФОРИЗМ [грек. aphorismos] зат. әдеб.

Мазмұнды терең ойды өткір тілмен қысқа түрде айтып беретін қанатты сөз, түйінді ой.

АФОРИЗМДІК сын. Афоризмге тән, афоризмге қатысты.

АФОРФЭ [франц. aforfait] зат. экон. Импортшы ризалық білдіретін вексельдерді экспортшыдан сатып алу нысанында сыртқы экономикалық операцияларды пестилендіру.

АФРИКААНС [гол. afrikaans] зат. оңтүстік Африка Республикасының голланд тіліне жақын мемлекеттік тілінің бірі; бұр тілі.

АФРИКАЛЫҚ¹ зат. э в ф. Қара нәсіл өкілін жұмсартып атау мақсатында айтылатын сөз.

АФРИКАЛЫҚ² сын. Африкаға тән, Африкаға қатысты.

АФРИКАНЕР зат. Голландиялық отаршылдардың Оңтүстік Африканы мекендейтін ұрпағы, жеке ұлт, бұрлар.

АФРИКАНИСТ зат. ғыл. Африканистика ғылымымен шұғылданушы ғалым.

АФРИКАНИСТИКА зат. ғыл. Африка халықтарының тарихын, мәдениетін, тілін зерттейтін ғылым.

АФРИКАНТРОП зат. археол. Осыдан бір миллион жыл бұрын өмір сүрген адам қаңқасының ғылыми атауы.

АФРОДИТАДАЙ сын. Ежелгі грек мифологиясындағы махаббат пен сұлулық пірі Афродита сияқты асқан сұлу тәрізді.

АФРОНТ [франц. affront] зат. Қалың елдің, жұрттың көзінше ар-намысқа тиетін гайбат, масқара, аса қатты сөзу.

АФСҰН зат. діни. ескікіт. Әнсің.

АФСҰНДА=ет. ескікіт. Әнсіңде.

АФТАБАШЫ зат. ескікіт. Атағы жоқ әскербасы.

АФТАЛАР зат. мед. Ауыз ішінде пайда болатын бөртпе жаралар.

АФТОВИРУСТАР зат. биол. Пикорновирустар тұқымдасына жататын түр.

АФТЫ [грек. arthai] зат. мед. Шырышты қабатта пайда болатын күлбірек жара.

АФФЕКТ [лат. affectus] зат. психол. Ашуланған, долданған хал, ашу қысқанда, қатты үрейленгенде уақытша естен адасу.

АФФЕКТАЦИЯ [лат. affectatio] зат. мед. Әлдебір сезімді, көңіл күйді тым қатты сөйлеу, шынайы емес дене қимылдарын жасау жолымен әсірелеп білдіру.

АФФЕКТИВ зат. лингв. Субъектінің белгілі бір эмоциялық жағдайын білдіру үшін қолданылатын септік.

АФФИДЕВИТ [ағыл. affidavit] зат. экон. Шетелдік жеке және заңды тұлғалардың қатарынан шыққан бағалы қағаздар ұстаушыларына берілетін ресми құжат.

АФФИКС [лат. affixus] зат. лингв. Өз алдына жеке қолданылмай, түбір сөздерге қосылып, сол сөздің мәнін, мағынасын және қызметін өзгертетін грамматикалық форма; қосымша.

АФФИКСАЦИЯ [лат. affixus] зат. лингв. Сөздерге қосымшалар жалғау арқылы жүзеге асырылатын сөзжасам тәсілі.

АФФИКСОИД зат. лингв. Аффикс қызметін атқаратын түбір морфема.

АФФИКСТІК сын. Аффикске қатысты, соған тән.

АФФИЛИАЦИЯ [франц. affiliation] зат. қоғ. Қандай да бір қауымға, топқа мүше етіп қабылдау.

АФФИНАЖ [франц. affinage] зат. тех. Металды қоспадан я өзін-өзінен айыру үдерісі.

АФФИНАЖДА=ет. тех. Металды қоспадан айыру.

АФФИНАЖДАУ Аффинажда етістігінің қимыл атауы.

АФФИНАТТА=ет. тех. Өте таза асыл металдар алудың металлургиялық тәсілі, рафинаттаудың бір түрі.

АФФИНАТТАУ тех. Аффинатта етістігінің қимыл атауы.

АФФИНАЦИЯ [франц. affiner] зат. тех. Рафинад, шақпақ қантқа айналдырар алдында ұсақ қантты алдын ала өңдеу.

АФФИНОГРАФ зат. матем. Аффиндік қайта түзілу нәтижесінде берілген фигурадан алынған жалпақ фигураны сызу үшін арналған құрал.

АФФРИКАТ [лат. affricata] зат. лингв. Шұғыл және ызың дауыссыз дыбыстардың қосындысынан тұрып, біртұтас айтылатын күрделі дыбыс.

АФФРИКАТТЫ: аффрикатты фонемалар. лингв. Шұғыл және ызың дауыссыз элементтердің қосындысынан құралған дауыссыздар.

АХ од. 1. Таңдану, таңырқауды білдіретін сөз. 2. Қайғыруды, күрсінуді білдіретін сөз. 3. Өкініш, арман мәніндегі көңіл-күйін білдіретін сөз. 4. Ышқынуды білдіретін сөз.

АХА од. 1. Иә, солай ма деген мағынасында ризашылық, қостаушылық, мақұлдаушылық сезімді білдіретін сөз. 2. Мақұлдау, растау мәніндегі сөз.

АХАЛАЗИЯ зат. мед. Қысқыштардың (сфинктерлердің) босансу қабілетінің бұзылуы.

АХАЛТЕКЕ зат. малшар. Ақалтеке (Түрікмен жылысының ертеден келе жатқан тұқымы).

АХАУ од. Ән салған кезде дауысты шырқап көтеру үшін айтылатын, әнінін қолпақтау мәніндегі сөз.

АХА-ХА од. Қуанып, шаттанып күлгенді білдіретін сөз. // Ойын-күлкі, ырду-дырду.

АХА-ХАЛА=ет. 1. Қарқылдап күлу, мәз болу. 2. Сауық-сайран құру.

АХА-ХАЛАТ=ет. 1. Біреуді қарқылдатып күлдірту, мәз қылу. 2. Көңілін көтеру, сайрандату.

АХА-ХАЛАТУ Аха-халат етістігінің қимыл атауы.

АХА-ХАЛАУ Аха-хала етістігінің қимыл атауы.

АХА-ХАУ зат. Сауық-сайран, ырду-дырду, ойын-күлкі.

АХА-ХАУЛА=ет. 1. Күлу, қарқылдау, мәз болу. 2. ауыс. Сауық-сайран құру, ойын-күлкі қуу.

АХА-ХАУЛАТ=ет. 1. Қарқылдатып күлдірту, мәз қылу. 2. ауыс. Көңілін көтеру, сайрандату.

АХА-ХАУЛАТУ Аха-хаулат етістігінің қимыл атауы.

АХА-ХАУЛАУ Аха-хаула етістігінің қимыл атауы.

АХАКУ-ХАКАКУ зат. сөйл. 1. Қатты қарқылдап күлуді білдіретін сөз. 2. ауыс. Ойын-күлкі, ырду-дырду.

АХАТ зат. ескікіт. Қоршау.

АХАХУ зат. сөйл. Ахаху.

АХИЛЕС: Ахилес өкпесі. Адамның ең осал, жанға тиер, жетімсіз тұсы.

АХИЛИЯ [грек. а – бей, жоқ, chylos – сөл] зат. мед. Асқазан сөлінде тұзды қышқыл мен пепсин ақуызының жоқ болуы.

АХИР зат. діни. Аллаһу та'аланың көркем есімдерінің бірі; мақұлқтарының (жаратқан болмыстарының) жоқ болуынан кейін мәңгілік бар болатын, тек Өзі қалатын, ешқашан жоқ болмайтын дегенді білдіреді.

Ахир зухур. діни. Жұма намазының төрт рәкат соңғы сүннетімен екі рәкат уақыттың сүннеті арасында оқылатын төрт рәкаттың намаз; соңғы бесін немесе ихтият бесін.

АХИРЕТ зат. діни. кіт. Ақирет.

Ахирет ғалымы. діни. Дүниелікке, мал-мүлікке, мансапқа мән бермейтін, ілімі арқылы дүниелікке қол жеткізуге талынбайтын, ілімімен амал ететін, істері сөзіне сай, жибадатқа жақсылыққа шақыратын, ілімі ахиретіне пайдалы болған қарапайымдылық иесі болған ғалым.

АХИРЕТТІК сын. сөйл. Ақиреттік.

АХКОМ [ар. الحکم] зат. діни. Мұсылманшылық құқықта, қоғамдық және азаматтық қарым-қатынаста міндетті түрде сақтап, орындауға жататын заң, жарлық пен шешімдер жиынтығы.

АХЛАК [ар. اخلاق] зат. кіт. <лат. moralis> Адамдардың мінез-құлқы, адамгершілік нормаларының жиынтығы.

Ахлақ замима. ескікіт. Жағымсыз, ұнамсыз мінез-құлқы. **Ахлақ хамида.** ескікіт. Мақтаулы, игілікті мінез-құлқы.

АХЛАҚСЫЗ сын. кіт. Бейәдеп, әдепсіз.

АХЛАҚСЫЗДЫҚ зат. кіт. Қандай да бір қоғамда, әлеуметтік ортада қалыптасқан рухани құндылықтардың құрсыздануы.

АХЛАҚТЫ сын. кіт. Мінезді, ақылды, әдепті.

АХМАҚ сын. сөйл. Ақымақ.

АХОЛИЯ [грек. а – бей, жоқ, chole – өт] зат. мед. Өттің он екі елі ішекке құйылмай қалуы.

АХОНДРИД [грек. а – жоқ, chondros – түйіршік, бөлшек] зат. астр. Тольк кристалды жасылтастардың (метеориттердің) бір түрі.

АХРАУИ сын. ескікіт. Діни, дінге қатысты.

АХРОМАТ [грек. achromatos] зат. мед. Заттың түсін азғырата алмайтын адам.

АХРОМАТИЗМ [грек. achromatos] зат. физ. Түскен сәулени бытыратпай жинап, түссіздендіретін оптикалық шынының қасиеті.

АХРОМАТИКАЛЫҚ сын. хим. Түссіз, бояусыз.

АХРОМАТОПСИЯ [грек. achromatos – түссіз, opsis – көру] зат. мед. Түстерді айыру қабілетінің бұзылуы.

АХУАЛ [ар. احوال] зат. 1. Хал, жағдай, жағдаят, тұрмыс. 2. Жайы, күйі, жай-жапсары. 3. ауыс. Өзара қарым-қатынас, көңіл-күй жағдаяты.

АХУАЛАТ зат. ескікіт. Хал-ахуал, хал-жағдай, мән-жай.

АХУН [ар. اخون] зат. діни. 1. Діни сауаты бар адам, мұсылмандық діни лауазым, мүфтиден кейінгі атақ. 2. Үлкен ғалым, зиялы адам.

АХУНДЫҚ зат. Ахунға тән, ахунға қатысты.

АӒ од. 1. Кіжінуді, ыза болғандықты білдіретін сөз. 2. Армандауды, отық жезендікті, өкіңуді білдіретін сөз. 3. Таңдану, таңырқау сезімін білдіретін сөз.

АӒ, дүния. Ой, шіркін, жалған өмір-ай деген мағынада. **АӒ ұрды.** а) Аһылап-үһіледі, қатты күйінді, қайғырды. ә) Қатты отық жеді, қаты қалды, өкінді. б) Сағынды, аңсады, ынтықты, зарықты.

АӒа од. 1. Айызы қанғандықты, табалағандықты білдіретін сөз. 2. Растағандықты, айғақтағандықты, мақұлдауды білдіретін сөз.

АӒАБАЛА¹=ет. сөйл. Ахахала (Аһаһа деп қарқылдап күлу).

АӒАБАЛА²=ет. Растау, мақұлдау, қолдау.

АБАБАЛАУ = ет. сөйл. *Ahabala eticisti-giniң қимыл атауы.*

АБЛ зат. діни. ескікіт. *Ел, халық, жұрт.*

Аһл диуан. діни. ескікіт. *Уәзірлер, үкімет адамдары. Аһл сүннет.* діни. *Сүнна мазһабын ұстанушы елдер, сириндер. Аһл хикмет.* діни. *Философтар, дана адамдар.*

АБЛА = ет. сөйл. *Аһыла.*

АБЛАП-УҒЛЕ = ет. сөйл. *Аһылап-уһіле.*

АБЛАП-УҒЛЕТ = ет. сөйл. *Аһылап-уһілет.*

АБЛАП-УҒЛЕТУ *Аһлап-уһлет етістігінің қимыл атауы.*

АБЛАП-УҒЛЕУ *Аһлап-уһле етістігінің қимыл атауы.*

АБЛАТ = ет. сөйл. *Аһылат.*

АБЛАУ *Аһла етістігінің қимыл атауы.*

АБЛИ зат. діни. ескікіт. **1.** *Тұрғылықты ел, ел-жұрт, халық.* **2.** *Нәсіл.*

АБУ од. *Па, шіркін, аһ, дүния деген мағынасындағы сөз.*

АБ-УҒ од. *Қайғыруды, уайымдауды білдіретін сөз.*

АБ-УҒЛЕ = ет. сөйл. *Аһылап-уһілеу.*

АБ-УҒЛЕУ *Аһ-уһле етістігінің қимыл атауы.*

АБЫЛА = ет. сөйл. *Аһ-аһ деп қайғыру, қиналу, уайымдау.*

АБЫЛАП-УҒЫЛЕ = ет. сөйл. *Қайғыру, қамығу, уайым жеу.*

АБЫЛАП-УҒЫЛЕТ = ет. сөйл. *Аһ-уһ дегізін уайымдау, қайғырту, қинау.*

АБЫЛАП-УҒЫЛЕТУ *Аһылап-уһілет етістігінің қимыл атауы.*

АБЫЛАП-УҒЫЛЕУ *Аһылап-уһіле етістігінің қимыл атауы.*

АБЫЛАТ = ет. сөйл. *Аһ-аһ дегізін қинау, уайымға салу.*

АБЫЛАТУ *Аһылат етістігінің қимыл атауы.*

АБЫЛАТЫП-УҒЫЛЕТ = ет. сөйл. *Шаршатып-шалдықтыру, аһ-уһ дегізу, қинау.*

АБЫЛАУ *Аһыла етістігінің қимыл атауы.*

АБЫЛА-УҒЫЛЕ = ет. сөйл. *Аһ-уһ деп қайғыру, қаналану, уайымдау.*

АЦЕТ [лат. acetum] зат. хим. *Химиялық терминдердің сірке қышқылына қатысты екенін көрсететін күрделі сөздің алғашқы сыңары.*

АЦЕТАТ [лат. acetum] зат. хим. *Сірке қышқылының тұзы мен күрделі эфирі.*

АЦЕТАТТЫ сын. хим. *Ацетат қосылған, ацетаты бар.*

Ацетатты талшық. хим. *Целлюлозаның ацетатынан алынатын жасанды талшық.*

АЦЕТАТТЫҚ сын. хим. *Ацетатқа қатысты, ацетатқа тән.*

Ацетатты целлюлоза. хим. *Целлюлоза ацетаты өндірісінде қолданылатын, химиялық өңдеуге арналған целлюлоза.*

АЦЕТИЛЕН [лат. acetum] зат. хим. *Көміртегі мен сутегінің химиялық қоспасынан тұратын жанғыш, түссіз, улы газ.*

АЦЕТИЛЕНДІ сын. *Ацетилені бар, ацетилен араласқан.*

АЦЕТОН [лат. acetum] зат. хим. *Ағашты өртеу арқылы алынатын түссіз, иісті, жанғыш, еріткіш органикалық сұйық қоспа.*

АЦЕТОНДЫ сын. *Ацетон араласқан, ацетоны бар (қоспа).*

АЦИДОЗ [лат. acidus] зат. мед. *Аздадағы қышқыл мен сілті арақатысының бұзылуы салдарынан пайда болатын ауру.*

АЦИДОЗДАЙ сын. *Ацидоз сияқты, ацидоз тәрізді.*

АЦИДОФИЛИН [лат. acidus – қышқыл, грек. phileo – ұнатамын] зат. тамақ. *Сүтті ацидофильдік таяқша бактериялармен ұйытып жасаған қышқыл айран.*

АЦИДОФИЛЬ зат. тамақ. *Сүт қышқылды стрептококк пен айран ұйытқысын қосу арқылы алынған органикалық зат.*

АЦИДОФИЛЬДІ сын. тамақ. *Құрамында ацидофилі бар, ацидофиль араласқан.*

АЦИДОФИЛЬДІК сын. тамақ. *Ацидофильге қатысты, соған тән.*

АЦТЕК зат. *Мексикадағы ең көп санды үндіс халқы, сол халықтың өкілі.*

Ацтек тілі. *Америкалық үндіс тілінің тано-ацтек туыстас тобына жататын ацтек халқының тілі.*

АЧЕЛЕР зат. *Индонезияның Суматра аралын мекендейтін халық.*

АШ сын. **1.** *Ас іштеген, тамақ жемеген; тоқ емес. 2.* *Ішіп жемі жоқ, тамағы жетіспейтін, аштан-аш. // Көп уақыт тамақ жемей, титықпаған адам. 3.* ауыс. *Ашық, лытпасыз. 4.* ауыс. *Ашаң, нәзік, арық, жұқалаң.*

Аш арыстандай ғыранды. *Ашу қысып, күңірелді, күйзелді. Аш бақадай жабысты. Қатты жабысып, айырылмады. Аш бәледен қаш бәле. сөйл. Шатаққұмар, жанжалқой адамдардан, пәледен аулақ жүр, оларға жолама, бастан құлақ садаға. Аш бел. Қыша бел, нәзік бел. Аш бетгі. Жақ еті солыққы, қушық бетті. Аш болды. а) Ашаршылық көрді, аш жүрді. ә) жерг. Дәнді дақылдың дәні толыспады. Аш бөрі. Нәден болса да тайынбайтын, ашыған. Аш бөрідей. Жалақтаған, аласұрған, құрыға ауыз салған. Аш бөрідей алақтап [жалаңдап, жортып, жалақтап]. Аласұрып, қызылқөзденіп. Аш бөрідей тиді [бас салды, талады]. Тас-талқан етті, быт-ытып шығарды. Аш бүйір [мықын]. а) Іші құсырылған, тартылық бүйір. ә) Малдың сербек сүйегінің алдындағы ойыс бөлігі. Аш бүйірін тойғызды. Кем-кетігін, жетпегенін толтырды. Аш иттей жалаңдады. Аранын ашты, еш нәрседен тайынбайтынғын білдірді. Аш итгің артын [көтің] сүк ит жалайды. қарап. Өзі мүқпаждық көріп жүргеннің нәрсесіне сүганақтық жасайды, жарымағана жармасады. Аш итше. бейн. Түк көрмегендей жалаңдап, жапа-тармағай таласып. Аш кенедей [жабысты, қадалды]. Жолап кеткен жеріне жабыса кетіп айырылмайтын, қадалған жерінен қан алатын, талақтай жабысатын. Аш көмек. Пайдасыз жалаң жәрдем. Аш күзендей. жағымсыз. Ащы дауыспен шаңқылдап. Аш күзендей бүгілді. поэт. а) Әлі кетіп, бауырын жаза алмады. ә) Қаншардай қатып жарады. б) Қайғы батып, құсалық көрді. Аш күзендей бүгілті. Жанын азапқа салды, қинады, жапа шектірді. Аш күзенше шақылдады. бейн. Шаптығып бет бақтырмады, шабаланды. Аш қасқыр. этн. ойын. *Кең, жазық жерде ойналатын, ойыншылар санына шек қойылмай, бір бала ойын жүргізуші болып, екінші бала «аш қасқыр» болып белгіленетін балалардың ұлттық ойыны. Аш қасқырдай. Жалақтаған, қомағайланған, аранын ашқан. Аш қасқырдай [бөрідей] жалаңдады. Жалақтады, жасалмаққақты. Аш қатты. Өз малын өзінен аяды, ішіп-жемеді. Аш құлақтан тыныш [тиыш] құлақ. Бір нәрседен, бөледен аулақ, жайына жүру, қақ-соқпан қашу. Аш құрсақ. Малдың санының алдындағы ойысы. Аш өзек [құрсақ]. а) Іші-бауыры. ә) Тамақ іштегендіктен талып, әлсіреген ішкі сарай. Аш өзегіне түсті. Өбден ашыққан адам ішкен асты көтере алмай әлсіреп қалды. Аш өзегін қарды [аш өзегі өртенді]. Уайымға батты, қатты қайғырды, жаны ауырды, қайғыдан ішқұса болды. Аш өнді.**

Арық келген, ашаң жүзді, құжыл жүзді. Аш өңеш. Құрыққан, қомағайланған. Аштан өлді [қатты]. Тамақ іше алмай, ашығып өлді, аштықтан мерт болды. Аштан өліп, көштен қалды. Құн көре алмады, ел қатарына ілесе алмады. Аштан өліп, көштен қалмайды. Дымсыз қалмайды, бір мәнісі табылар деген мағынада. Аш тиді. миф. Көзі өткір, көзі тигіш, назаргер адамның жас балаға тіл-көзі тиді. Аш түмсық. Қомағайланған, аранын ашқан, құныққан. Аш үміт. поэт. Ойсыран орны толмай тұрған арман-тілек.

АШ = ет. **1.** *Жабық тұрған, бекітілген нәрсенің есігін, бетін шалқайту, ашық қалыпқа келтіру. 2.* *Бір нәрсенің бетінде, үстінде тұрған затты алып тастау. 3.* *Екі нәрсенің жігін, арасын ажыратып бөлу, арасын алашқатау. 4.* *Бүктелген нәрсені жазу, жаймалап қою, бетін көрінетіндей ету. 5.* *Бекітілген құлып т.б. нәрсені кілтпен немесе басқа нәрсемен бірау. 6.* ауыс. *Бір нәрсенің мән-жайын анықтап беру, айқындау, нақтылай түсу. 7.* ауыс. *Бір нәрсені тыңнан іздеп табу. 8.* ауыс. *Құру, орнату, салу. 9.* ауыс. *Бір нәрсені толық сипаттап көркемдеп жеткізу. 10.* ауыс. *Жиналыс, митинг, тағы басқа іс-шараны басқарып, бастан беру.*

Аша түсті. *Ішкі сенімсіздігінен айырып, ой-пікірін, әңгімесін айтатындай етті. Ашса – алақанында, жұмса – жұдырығында [жұмырығында]. сөйл. Еркінде, билігінде болды, билеп-төстеді, уысынан шығармады, айтқанына көндірді. Ашып айтты. Анығын, тұрасын жасырмай айтты.*

АША¹ зат. **1.** *Екі тармақты, екі айыр сай. 2.* ауыс. *Бір нәрсенің тармағы, саласы, айрық.*

Аша мүйізді. *Екі не одан да көп тармаққа айырылып шыққан мүйіз. Аша тұяқ. Сыыр, қой-ешкі сияқты малдардың жалты атауы.*

АША² зат. этн. **1.** *Бір түптен айырыла шыққан тармақ, бірнеше тармаққа айырылып шыққан ағаш. 2.* *Қысқа-қысқа ашалар бар кийім ілгіш ағаш; адалбақан. 3.* *Үйдің төбесіндегі арқалықты, яки бел ағашты астынан тіреп қоятын басы айыр тіреу; діңек. 4.* этн. *Жауынды күндері киіз үйдің түңдігін тіреп қоюға арнал, арнайы ұзын етіп жасалатын, бақанға ұқсас жіңішке сыртық түрі. 5.* *Мал байлайтын айыр тармақты ағаш; мама ағаш.*

Аша ағаш [ауыз]. саят. *Құсбегінің қолы талмас үшін құс қанатын сүйеп отыратын бүркіт балдақ немесе қолдық, Аша бұтақ. Ағаштың бір бұтағынан айырланып екіге тарған түрі.*

АША³ зат. көне. этн. *Болаттан екі айыр етіп созылған найза.*

АША⁴ зат. сөйл. *Шанышқы.*

АША⁵ зат. *Екі және одан да көп айыртармақты шөп жинауға арналған құрал.*

АША⁶ зат. жерг. *Адымы, екі аралығы.*

Ашасынан келді. *Бұт айрығынан келді, санынан келді.*

АША = ет. сөйл. *Аса.*

АШАБАҚАН зат. этн. *Көлемі қарабақаннан кіші, аша сыртынан үлкен, басы ашалы, жоғарғы жағы бірнеше тармақты аша болып келген киіз үйдің түңдігін ашып-жабатын ұзын сыртық.*

АШАҒАР зат. жерг. *Суы ащы бұлақ.*

АШАДАЙ сын. *Аша сияқты, аша тәрізді.*

АШАДДЫ сын. ескікіт. *Қатты, қаттал адам.*

АШАДДЫЛЫҚ зат. ескікіт. *Ашадды болушылық, ашушаңдық.*

АШАҚАЙ зат. анат. *Тіл етінің артқы көмекей бездеріне аралас тұрған жеріндегі тіл сүйегінің шығыптық байланыс тұсы, орта кесіндісі.*

АШАЛА¹ = ет. сөйл. Шопті және басқару ашамен көтеру, айырлау.

АШАЛА² = ет. 1. Аша жасау, аша етіп кесу. 2. ауыс. Айыру, жіктеу, талдау, саралау. 3. ауыс. Анықтап алу, тәттіштеп біліп алу.

АШАЛАН = ет. 1. Екіге бөліну, тармақталу. 2. Біртұтас дененің бірнеше тармаққа ажырауы. 3. бот. <грек. dichazo> Бір-біріне қарама-қарсы екі жанама гүлдерденің екіге ажырап тарамдалып, гүлшоғырдың әрі қарай өсуін жалғастыруы.

АШАЛАНУ Ашалан етістігінің қымыл атауы.

АШАЛАҢ сын. Аш-жалаңаши.

АШАЛАП-АШАЛАП үст. 1. Бөліп-бөліп, бөлішектеп. 2. ауыс. Талдап-тәттіштеп, саралап.

АШАЛЫ¹ сын. 1. Айыр боп келген.

2. Тармақталған, тарам-тарам.

АШАЛЫ² сын. Айыры бар, ашасы бар.

АШАМАЙ¹ зат. этн. 1. Алды-арты сүйемелі биіктеу келген, екі қасының жоғарғы қысы айқастырылып жасалған балаға арналған ер. 2. Нардың немесе түйенің өркешіне жұқтың салмағын түсірмей тұратын ағаш; түйеге жүк арту үшін арнайы жасалған ер тәрізді сайман.

Ашамай ер этн. Баланы атқа мінуге үйрету үшін қолданылатын ердің қарапайым түрі.

АШАМАЙ² зат. Тармақ, аша, айырылатын жер.

Ашамай сайғақ. Бас киімнің түрі. **Ашамай сүйекті**. Арбиган, арса-арса; арық.

АШАМАЙДАЙ сын. Ашамай сияқты, ашамай тәрізді.

АШАМАЙЛА = ет. Ашамай салу, ерттеу.

АШАМАЙЛАН = ет. Ашамай тәрізді болу.

АШАМАЙЛАУ сын. Арықша, сидиған.

АШАМАЙЛЫ сын. Ашамай салынған, үстінде ашамайы бар.

АШАМАЙЛЫҚ зат. Ашамай (ыңыршақ) тұратын жер, қыр арқасы.

АШАМАЙША үст. Ашамай тәрізді, ашамайға ұқсас.

АШАМҰРТ: ашамұрт шаян. зоол. <лат. cladocera> Денесінің ұзындығы 2-3 мм, тұңғы сүзді тіршілік ететін желбезекаяқты шаян төртідер отрядына жататын омыртқасыз жануар.

АШАМҰЙЫЗДІЛЕР зат. зоол. Жүп-тұяқтылар отряды күйісқайыратындар тармағының бір тұқымдасы.

АШАҢ сын. 1. Арықша, жүздеу, етсіз. 2. Жұқалтаң. 3. ауыс. Аққуба, ашық өңді. 4. ауыс. Мүсінді, жинақы, сұлу.

Ашаң бие. Қоңсыз, арық, ұрғашы жылқы. **Ашаң денелі**. Арық, нәзік. **Ашаң жүз [өңді]**. а) Аққуба, жұқалтаң кескі. **Ашаң жүзді [өңді]**. а) Жүзі ашаңдау, талдырмаши келген. ә) Арықтау, жүздеу (адам). **Ашаң тартты**. Аздап арықтады, жұқаланды.

АШАҢДА = ет. Арықтап кету, жүздеу.

АШАҢДАН = ет. 1. Арықтап, жүздеп кету. 2. ауыс. Таралып, реңі ашылу.

АШАҢДАУ сын. Арығырақ, жүздеулік.

АШАҢДЫҚ зат. 1. Арықтық, жүздеулік, семіз еместік. 2. ауыс. Жеткіліксіздік, кедейлік, жетімсіздік.

АШАР зат. жерг. **Кілт**.

АШАРАТ зат. көне. Құрт-құмырсқа, шыбын-шіркей.

АШАР-АШПАСТАН үст. Бір нәрсені толық ашпай жатып, тез.

АШАРШЫЛЫҚ зат. 1. Аш болушылық; жоқшылық. 2. Табиғат қолайсыздығы немесе қоғамдағы зобалаң салдарынан ел ішінде болған

жұт, аштық. 3. Жұтаңдық, жоқтық, тапшылық.

Ашаршылық жылдар. тар. XX ғасырдың 20-30-жылдарындағы елдің басына түскен жұт, жоқшылық, зобалаң кезеңі. **Ашаршылыққа ұшырады**. Аштыққа кез болды, ашаршылыққа тап болды.

АШ-АРЫҚ сын. 1. Ашыққан, арыған, жадап жүздеген (адам). 2. Кедей, жарлы.

Аш-арық көрді. жерг. Аштық көрді, қиындық көрді.

АШАСҮЙЕК зат. вет. Құс бұанасында болатын, ұшы айыр жұп сүйек.

АШАСЫЗ сын. Ашасы жоқ, аша қолданбай.

АШАТҮЯҚ зат. 1. Сивыр, қой, ешкі сияқты малдардың жалты атауы. 2. қолөнер. Малдың ашатұяғына ұқсас өрнек.

АШАТҮЯҚТЫ сын. Тұяғы екіге бөлініп айырланып келген.

АШАТҮЯҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. artiodactyla> Аяқтарының үшінші, төртінші саусақтары бірдей дамыған, өсімдіктермен қоректенетін сүтқоректілердің бір отряды.

АШБАСПАҚ зат. вет. Ашығудан болатын қой ауруы.

АШ-ЖАЛАҢАШ сын. 1. Киімсіз, тамақсыз. 2. Азып-тозан, жадап-жүздеген.

АШ-ЖАЛАҢАШТЫҚ зат. 1. Аштық, жетімсіздік, жоқшылық. 2. Кедейлік, кедейшілік. **АШИЯ** зат. Зат, нәрсе, бұйым.

АШКӨЗ сын. 1. Тамақсау, қомағай, қарны тойса да, көзі тоймайтын обыр. 2. ауыс. Қанағатсыз, сұғанақ, алымсақ. 3. ауыс. Құмар, әуес.

АШКӨЗДЕН = ет. 1. Қомағайлану, ашқарақтау. 2. ауыс. Қанағатсыздану, сұғанақтау

АШКӨЗДІ сын. сөйл. **Ашкөз**.

АШКӨЗДІК зат. Қомағайлық, қанағатсыздық.

АШКӨЗДІЛІК зат. сөйл. **Ашкөздік**.

АШКӨК зат. өс. сөйл. **Асқок**.

АШҚАРАҚ сын. 1. Аштыққа шыдамсыз, төзімсіз, оша. 2. Қомағай, обыр, тамақсау. 3. ауыс. жағымды. Бір нәрсеге шексіз құмар, ізденімпаз. 4. ауыс. жағымсыз. Араны ашыған, қанағатсыз, тойымсыз, сұғанақ. // Тойымсыз, қанағатсыз, тоғышар адам.

АШҚАРАҚТАН = ет. 1. Қомағайлану, обырлану. 2. ауыс. Қанағатсыздық көрсету, тойымсыздық таныту. 3. ауыс. Құмарлану, ынтызарлану.

АШҚАРАҚТАНУ Ашқарақтан етістігінің қымыл атауы.

АШҚАРАҚТАУ сын. Аштыққа төзімсіздеу, ошаалау, қомағайлау.

АШҚАРАҚТЫҚ зат. 1. Қомағайлық, обырлық, тамақсаулық. 2. ауыс. Тойымсыздық, қанағатсыздық. 3. ауыс. Ынтызарлық, құмарланушылық.

АШҚАРАТ зат. Торы тұсті ат.

АШҚАРЫН сын. 1. Тамақ ішеген, қарны аш, аш өзек (күй). 2. ауыс. Ішіп-жемі жоқ, аш өзегіне түсіп, жүздеп-жадаған (адам).

АШҚАРЫНДА үст. Тамақ ішеген уақытта, аш өзек кезде.

АШҚЫЗ = ет. 1. Жабық тұрған нәрсенің есігін ашық қалытқа келтіру. 2. Жабық тұрған нәрсенің бетіндегі затты алып тастату. 3. Қоғамдық ұйымдарды (мектеп, балабақша т.б.), шаруашылықты құру, ұйымдастыру, іске қосқызу. 4. ауыс. Бір нәрсенің құпиясын, сыр-ын анықтату. 5. ауыс. Санасын ояту.

АШҚЫЗУ Ашқыз етістігінің қымыл атауы.

АШҚЫЛ сын. Ащы, қышқыл.

АШҚЫЛТ сын. Ащылау, қышқылдау.

АШҚЫЛТЫМ сын. 1. Ащылау, қышқылтым (дәм). 2. Танауды жаратын, өткірлеу (ііс). 3. ауыс. Қиын, ауыр, азапты. 4. ауыс. Өткір, уытты (сөз). 5. ауыс. Ауыр тиетін; жайсыз.

Ашқылтым ііс. а) Танауды жыбырлатытын, жусан т.б. ащы шөптерден шығатын жағымды ііс. ә) Ашыңқыраған айран, іркіт, сүт т.с.с. шығатын ііс.

АШҚЫЛТЫМДАН = ет. Ащылану, қышқылдану.

АШҚЫЛТЫМДАУ сын. Ащылау, қышқылтымдау.

АШҚЫШ зат. жерг. **Кілт**.

АШПА зат. 1. Партаның ашып-жабуға ыңғайландырып жасалған беткі тақташының бір бөлігі. 2. Есік, ашылатын жер.

АШПА-ЖАЛАП сын. 1. Бірде аш, бірде тоқ, жоқ-жітік. // Жетіспеушілік, тапшылық. 2. ауыс. Қанағатсыз, тойымсыз. // Кедей-кепшік, жарлы-жақыбай.

АШПАЛЫ сын. Ашылатын, ашып-жабуға ыңғайлы, ашуға келетін.

АШПАСӘЛП зат. этн. Құмалақ басының әр мүшесіне үш-үштен тоғыз құмалақтың бөлінуі.

АШТА-ЖАП: ашта-жап кітап. сөйл. Оқылмайтын, сапасы нашар кітап.

АШТАН-АШ үст. Нәр сызбай, нәр татпай, тамақ ішпей.

АШ-ТОҚ сын. Бірде аш, бірде тоқ. // Жай-күй, жағдай, тұрмыс.

АШТЫ сын. 1. Аызды, тілді қуырып (ашытып) жіберетін дәм; тәтті емес. 2. жерг. Ащы, удай.

АШТЫ-ТОҚТЫ сын. Аш және тоқ (болған).

АШТЫҚ зат. 1. Ұзақ уақыт бойы тиесілі мөлшерде тамақ ішпегендіктен болатын күй, жағдай; тоқ еместік. 2. Ішіп-жемнің жетімсіздігінен болатын ел ішіндегі күйзеліс, ашаршылық.

Аштық азабын [зардабын] тартты. Ашаршылық, жоқшылық күйдің қиыншылығын басынан өткерді. **Аштық блокадасын жасады**. саяси. Өктем мемлекеттің немесе саяси-әлеуметтік топтың басқа мемлекетті немесе әлсіз топты өз мүддесіне бағындыру мақсатымен көрсететін күштеу шарасы. **Аштық жариялау**. саяси. Былық иелері тарапынан қандай да бір шараларды әділетсіз деп тапқан әлеуметтік топ өкілдерінің өз талаптарын орындату үшін тамақтан бас тарту арқылы жүзеге асырылатын қарсылық әрекеті. **Аштық жүрді [болды]**. Экономикадағы құлдырау, табиғат қолайсыздығы, соғыс және т.б. күйзелісті күштердің салдарынан ел ішіндегі жоқшылық, ашаршылық орын алды. **Аштық жылы**. тар. Ішіп-жемнің жетімсіздігінен болған күйзеліс, ашаршылық болған кезең, уақыт. **Аштық көрді**. Ұзақ уақыт тамақсыз, ішіп-жемсіз жүрді, ашқарын болды. **Аштық күйі**. Ұзақ уақыт ас-сусыз жүргендегі адамның жағдайы. **Аштыққа шыдады**. а) Ашығуға, аштық күйге төзімділік танытты. ә) Ішіп-жемнің тапшылығына төзді. **Аштық [-тың] құрбаны**. саяси. Кеңес өкіметі кезеңіндегі зобалаң, соғыс жылдарында аштықтан азап шеккен, қаза болған әлеуметтік топ, халық. **Аштық қысты**. Ішіп-жемнің жоқшылығы шыдап-пады. **Аштық саясат**. Геноцид саясаты. **Аштық түсті**. Ашаршылық, жоқшылық көрді.

АШТЫҚ-ЖАЛАҢАШТЫҚ зат. Тамақтың, киімнің жетімсіздігі; жоқшылық.

АШТЫҚ-ШӨЛ зат. Тамақтың, судың тапшылығы.

АШТЫЛЫ-ТОҚТЫЛЫ үст. сөйл. Бірде аш, бірде тоқ жоқшылық күй кешіп.

АШТЫР = ет. 1. Жабық тұрған нәрсені ашық күйге келтірту, ашқызу. 2. Жиырылып тұрған нәрсені жайғызу, жазғызу. 3. ауыс. Бастату, арнату. 4. ауыс. Бір нәрсенің бастауына, негізінің қалануына себепші болу, іске қосқызу.

АШТЫРУ Аштыр етістігінің қимыл атауы.

АШТЫ-ТӘТПІ сын. Ащысы да, тәттісі де кезектес.

АШТЫ-ТОҚТЫ сын. Бірде аш, бірде тоқ. **АШУ**¹ зат. Біза, реніш, кейіс; бұлқан-талқан күйі.

Ашу айтты. Ашуын сөзбен білдірді, ашуланды. Ашу алқымына тығылды [гірелді]. Бізаға, ашуға булықты, ызаланды, ашуланды. Ашу биледі. Ашуланды, ашуға берілді. Ашу буды. Ашу қысты, ашу кернеді, ызаланды. Ашуға араңдатты. Ашуландырды, ызаландырды. Ашуға басты. Ашуланды, ызаланды, долырды, ашу шақырды. Ашуға билетті. Ашуға бой алдырды, сабырсыздық танытты. Ашуға [ашудан] булықты. Ашуланды, ыза болды. Ашуға мінді. а) Ашу шақырды, ашуланды. ә) Біза болды, ызаланды. б) бейн. Су, жел, боран сияқты т.б. табиғат құбылыстарының күшеюі, үдеуі. Ашуға салды. Ашуға басты, ызаға булықты. Ашуға тығылды. Ашуға булықты. Ашудан айықты. Ашуы басылды, тарады. Ашудан жарылып кете жаздады. Ашуға булықты, қатты ашуланды, қаны қайнады. Ашуды ақылға жеңдірді. Сабырлық етті, өзін ұстады, ызасын басты. Ашу етті [қылды]. Ашуланды, ашу шақырды. Ашу жайлады. Ішіне кек жиналып, намысы қайнады. Ашу келтірді. Ызаландырды, ашуландырды. Ашу керді. Ашу қысты, ашуы ішіне сыймады. Ашу кернеді. Қатты ашуланды, ашуы ішіне сыймады. Ашу қысты. Ашу буды, ызаланды. Ашумен алқындырды. Ашумен бағындырды, тығсыртты. Ашу селі. Көкіректі кернеген ашу-ыза. Ашу үстінде. Ашулы кезінде, ашуға булыққанда. Ашу шақырды. Ашуланды, ашуға мінді, ызаланды. Ашу шашты. бейн. Ашуланды, адуындады. Ашуы [су сепкендей] басылды. Ашуланғанын қойды, тоқтатты. Ашуы бетіне шықты. Ашуланғанын жасыра алмады, түтігіп кетті. Ашуы келді. Ашуланды, ыза болды. Ашуы қайнады. Қатты ашуланды, зығарданы қайнады. Ашуы қатты. Адуынды, тез ашуланатын (кісі). Ашуы мұрнының [тілінің] ұшында. Ашуы тез келетін, «жарылып» кететін тыз етпе, күйіп-піспе кісі туралы. Ашуын ақылы басты. Ақылға жеңдірді, ақылға келді, ашуын басты. Ашуын алды. Кезін алды, ошін қайтарды. Ашуынан қайтты. Ашуын қойды, ызасын басты. Ашуына тиді. Бізасын келтірді, ашуландырды. Ашуын басты. Сабасына түсті, көрін басты, сабырлы кейіпке енді. Ашуын білдірді. Өкпе-назын, ренішін, ызасының себебін білдірді. Ашуын қозғады. Ашуына тиді, шамдандырды, ашуландырды. Ашуын тілеп алды. Ашуын қойғызды, көрін басқызды. Ашуынды бас. Ашуынды қой, ызалануды тоқтат деген мағынадағы басу сөз. Ашуынды қи [бер]. Ашуынды бас, қой деген мағынада. Ашуы тарқады [тарады]. Ашуы басылды, ашуланғанын қойды. Ашуы түсті. жерг. Ашуы келді, ашуланды.

АШУ² Аш етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсенің бетін, тетігін, есікті ашық қалыпқа келтіру. 2. ауыс. Қоамдық мекеме, кәсіпорын т.б. іске қосу, құру. 3. ауыс. Жиналыс, конференция, митинг т.б. жиын, жиналысты бастау.

4. ауыс. Бір нәрсенің мән-жайын анықтан беру, көрсету.

Ашуын тапты. стиль. Кілтің тапты, сырғы білді, тілің тапты.

АШУ³ Ашы¹ етістігінің қимыл атауы; дызылдау, күйдіру.

АШУ⁴ Ашы² етістігінің қимыл атауы. 1. Быжу, алынған күйге келу. 2. хим. Микроағзалар тіршілігі әрекеттерінде пайда болатын фермент әсерінен органикалық заттардың биохимиялық жолдармен өзгеріп, ыдырап, спирт, көмірқышқыл газы, метан, сутек т.б. заттарға айналуы.

АШУ-АРАЗ зат. Біза, кек, реніш, наразылық.

АШУ-АРАЗДЫ сын. Бізалы, наразылы, ұрыс-керісті.

АШУ-АРАЗДЫҚ зат. Бізалық, наразылық, ұрыс-керістік.

АШУ-АРАЗСЫЗ сын. Наразылықсыз, ұрыс-керіссіз.

АШУАТ сын. жерг. **Ашылауыт.**

АШУАТШӨП зат. өс. жерг. Сортаңды, ащылы жерге өсетін шөп.

АШУГ зат. Кавказ халықтарының (өзірбайжан, дағыстан, армян т.б.) халық жыршысы; ақын, жырғау.

АШУДАС зат. хим. 1. Алюминий, хром, темір және басқа бір сілтілі металдың қоспасынан алынған екі есе күкіртқышқылды тұз; түссіз, мөлдір кристалл. 2. Тіл, ауыз уылғанда басатын ашудас сынығы.

АШУДАСТАЙ сын. 1. Ашудас сияқты, ашудас тәрізді. 2. ауыс. Ащы, зәрлі.

АШУ-ЖАНЖАЛ зат. Бүлік, шатақ.

Ашу-жанжал шығарды [қылды]. Бүлік салды, шатақтық жасады.

АШУ-ЗІЛ зат. Біза, кейіс, зіркіл.

АШУ-ЗІЛСІЗ сын. Ашу-зілі жоқ, кексіз.

АШУ-КЕК зат. Біза, кек, кейіс.

АШУКОР сын. Ашуланишақ, ызақор.

АШУЛАН = ет. 1. Ызалану, ашу шақыру.

2. Қатулану, қаһарлану. 3. Ренжу, кезе, өкпелеу.

4. Тісін басу, өшігу.

Ашуланған болды. Ашуланғанды, өтірік ашуланды.

АШУЛАНҒЫШ сын. Тез ашуланатын (адам).

АШУЛАНҒЫШТЫҚ зат. психол. Тез ашуланғыш қасиет; ашуланишақтық.

АШУЛАНДЫР = ет. 1. Ызаландыру, ашуын келтіру. 2. Ренжіту, өкпелету, кейіту.

АШУЛАНДЫРУ Ашуландыр етістігінің қимыл атауы.

АШУЛАНУ Ашулан етістігінің қимыл атауы.

АШУЛАНШАҚ сын. Тез ашуланғыш, ызақор.

АШУЛАНШАҚТЫҚ зат. Ашуланғыштық, ызақорлық, күйгелектік.

АШУЛАНЫС = ет. Бір-біріне ашулану.

АШУЛАС сын. Ашуы бірдей, ашуы ұқсас (адам).

АШУЛЫ¹ сын. 1. Ашуланған, ызалы. 2. Ренжілі, өкпелі. 3. Күйгелек, сабырсыз, ашуланишақ. 4. Қатулы, тұнжыраған, қабағы салыңқы. 5. Қатал, қатаң, қатыгез. 6. Дүлей, жойқын. 7. Сұсты, ызғарлы. 8. ауыс. Долы, алайтүлей (боран, жел т.с.с.).

Ашулы дауыс [үн]. а) Адуынды, зілді дауыс. ә) Зәрлі, қатқыл дауыс. Ашулы көз. Ашу-ызаға толы, ақпаған, шатынаған көз.

АШУЛЫБ сын. Ашық қалған, ашық тұрған, жабылмаған.

АШУМЕН үст. Ашу үстінде, ашуланған күйі.

АШУРА [ар. عاشوراء] зат. діни. Ислам діні бойынша мұхаррам айының алғашқы он күніндегі ауыз бекіту, ораза ұстау рәсімі.

Ашура күні. діни. Мұхаррам айының алғашқы он күнінде өтетін ислам дініндегі мереке.

АШУ-РЕНІШ зат. Бізалық пен өкпе.

АШУСЫЗ¹ сын. 1. Ашуы болмай, кейіссіз, реніссіз. 2. ауыс. Тынық, бір қалыпты.

3. ауыс. Кексіз, намыссыз, жігерсіз.

АШУСЫЗ² сын. Ашылмаған, ашылуысыз қалған, жабық күйінде.

АШУТАС зат. хим. **Ашудас.**

АШУ-ШАМ зат. Шамданған кейіп, ашу.

АШУШАҢ сын. Ашуланишақ, шырты етпе.

АШУШАҢДЫҚ зат. Ашуға тез бой алдырушылық, ашулы болушылық.

АШУ-ЫЗА зат. 1. Қатты кейіс, кек, ашу.

2. Наразылық, қарсылық, іштей кейіс.

Ашу-ыза қысты. Ашуланды, ызаланды.

Ашу-ызаға тарқады. Ашуы басылды. **Ашу-ыза шекті.** Ашуланды, ашулы күйге түсті.

АШУ-ЫЗҒАР зат. Реніш, кейіс, қаһар.

АШЫ¹ = ет. Дуылдау, тызылдау ауыру.

АШЫ² = ет. Микроағзалардың әсерінен органикалық заттарда болатын ыдырау үдерісі; быжу, ащы күйге айналу.

Ашыған бауырсақ. тамақ. Арнайы ашытқан қамырға жұмыртқа жарып илеп, майға жүздіріп пісірген бауырсақ. **Ашыған көже.** этн. тамақ. Ыстықта шөлді басатын, дәнді дақылдан сүт тағамдарын қосып ашытқан дайындайтын ұлттық сусын түрі. **Ашыған қамыр.** тамақ. Бидай, қара бидай ұнына ашытқы, тұз, су және т.б. қосып иленіп, ашытылған қамыр. **Ашыған қамырдай қабарды.** Добалдай болып, торсыып ісінді.

АШЫҒУ Ашық етістігінің қимыл атауы.

1. Жеткілікті түрде тамақтанбау немесе мүлде тамақ іштеу, қарны аш болу. 2. мед. Белгілі бір ауру түрлерін емдеу және ағзаны сауықтыру үшін 24, 36, 48 сағат және одан да көп уақыт тамақтан бас тарту.

АШЫҒУШЫ зат. Тамақтан тарығушы, аштыққа шығарушы, қарны ашушы.

АШЫҒЫП-АРЫП үст. Қарны ашып, жадап-жүдеп.

АШЫҒЫШ: жаны ашығыш. Мүсіркегіш, есіркегіш (адам).

АШЫҚ¹ зат. ескікіт. **Ғашық.**

Ашық болды. сөйл. **Ғашық болды.** Ашық оты. ескікіт. **Ғашық оты.**

АШЫҚ² сын. 1. Аузы, есізі, төбесі немесе үсті жоқ, жабылмаған. 2. Еш нәрсе жоқ, бос (жер, алаң). 3. Қалқасы, ықтасыны жоқ (дала, теңіз). 4. Бұтсыз, жауын-шашынсыз (күн, аспан). 5. Анық, айқын, көрнеу, жария түрде; жасырын емес. 6. Кең диапазонды, қатты (үн, дыбыс). 7. Ақшыл, айқын (баяу, тұс). 8. ауыс. Іркүсіз, бұғусыз, шын шетті. 9. ауыс. Жайдары, ақ жарқын.

Ашық азаматтық қоғам. қоғ.-саяси. Әрбір жеке азаматының құқығы мемлекет құқығымен тең қаралатын, заман талаптарына қарай өзгеріп отыратын, ашық жүйеде құрылған қоғам. **Ашық акционерлік қоғам.** экон. Қатысушылары қолдарындағы акцияларды басқа акционерлердің келісімінсіз кез келген сатып алушыға кез келген баға бойынша иеліктен шығара алатын акционерлік қоғам. **Ашық аңғар.** геол. Екі өзен әртүрлі бағытта ағатын аңғар. **Ашық арна.** су шар. Беті атмосферадан бөлінбеген (мыс, мұз жамылғысы) арнадағы ағын. **Ашық бет.** геол. Тау жыны-

стардың белгілі бір көлемін массивтен бөліп алу нәтижесінде пайда болған бет. **Ашық буын.** лингв. Бір дауыстыдан болған немесе дауысыздыдан басталып, дауыстыға келіп біткен буын. **Ашық дауыс.** а) Қатты шығатын, таза, жағымды дауыс. ә) саяси. Сайлаушылардың үміткерге өз атымен, ашық, бүркемей дауыс беруі, сайлауы. **Ашық дауыстылар.** лингв. Жақтың мейлінше кең ашылып, иектің төмен түсуінен пайда болатын дыбыстар. **Ашық девальвация.** экон. Заңды тұрғыда танылған девальвация. **Ашық деп жариялады.** кіт. Жиналыс, құрылтай барысының басталғанын арнайы, ресми түрде хабарлады. **Ашық желі.** сушар. Жер құрғату үшін қазылған тоған, коллектор мен жер асты суын қабылдап алып, оны, басқа жаққа бұрып алып кететін арна. **Ашық жиналыс [жәжіліс].** Мекеме, ұйым, өндіріс ұжымының барлық мүшелерінің қатысуымен болатын ресми жиналыс. **Ашық жоғары оқу орны.** пед. Тыңдаушыларды жасына қарамастан, білім деңгейлеріне төменшікті талап қою арқылы қабылдай беретін жоғары оқу орны. **Ашық жұмыс.** инф. <ағыл. open working> Бір компьютердің пайдаланушысының немесе бағдарламаның екінші компьютердің пайдаланушысымен немесе бағдарламасымен байланысуы. **Ашық жүз.** Жайдары, ақ жарқын. **Ашық жүзді.** Ақша бет, аққұба, жылы шырайлы. **Ашық жүйе.** а) инф. <ағыл. open system> Құрамды бөліктері тұтқалық немесе өндірістік стандарттарды қанағаттандыратын компьютерлік немесе жекелік жүйе. ә) филос. Басқа жүйелермен және сыртқы ортамен ұдайы өзара әрекеттестікте болатын жүйе түрі. **Ашық кен.** геол. Жер бетінде, жерге жақын орналасқан пайдалы қазба. **Ашық кеуде.** Батыл, өжет, қайсар. **Ашық көзбен қарады.** Іске оймен, ақылмен зер салды. **Ашық көздеуіш.** өск. Жер үстіндегі әртүрлі мақсаттарға байланысты ату құралдарындағы гранататқыштардағы көздеуге арналған құрал. **Ашық кілт.** инф. <ағыл. public key> Абонентке хабар жіберу үшін қабылдаушы абоненттегі адамға ғана белгілі сол абоненттің кілті. **Ашық кітапхана.** инф. Жазбаларды оқуға да, өзгертуге де (тіпті қосуға не жоюға) болатын кітапхана. **Ашық қабақ.** Жайдары, ақ көңіл, ақ жарқын. **Ашық қайың.** жерг. Ақкөңіл, жайдары. **Ашық қалдырды.** Қорытынды жасамады, шешімге келмеді, аяқсыз қалдырды. **Ашық қоғам.** саяси. Сыртқы жағдайларға тез икемделіп, жылдам ыңғайланатын, өзара сынға ерік беретін демократияшыл қоғам. **Ашық қолды.** Қолындағысын бере салатын, қолы ашық. **Ашық қолдылық.** Өзінде бар-жоғына қарамай, қолындағысын бере салушылық. **Ашық мойындады.** Еш бүкпесіз, жасырмай айтты, еркін жариялады. **Ашық мұхит.** Мұхит айдыны, шетсіз-шексіз көлбеу жатқан мұхит. **Ашық кеуде.** Батыл, өжет, қайсар. **Ашық мінез.** Тұйық емес, жайдары. **Ашық мінезді.** Ақжарқын, аңқылдақ (адам). **Ашық рай.** лингв. Қимыл, іс-әрекет, үш шақтың (осы шақ, келер шақ, өткен шақ) бірін білдіретін етістіктің рай түрі. **Ашық сабақ.** пед. Басқа мұғалімдердің қатысуымен тәжірибелі мұғалімнің өткізетін сабағы. **Ашық сауда-саттық.** экон. Барлық тілек білдіруші фирмалар мен ұйымдар қатысатын халықаралық сауда-саттық. **Ашық сот.** юрисп. Жасырын, жабық емес сот. **Ашық тұқымдылар.** бот. <лат. gymnospermae> Тұқымы мен тұқым бүрі жеміс жапырақшасының үстінде ашық жататын жоғары сатыдағы өсімдіктер тобы. **Ашық файл.** инф. <ағыл. active file> Файлды ашу операциясы орындалған нәтижесінде оның

жазбаларын оқу мен өңдеуге қол жеткізілген файл. **Ашық хат.** Көпшілікке бағытталған, жария айтылған ой-пікір. **Ашық шанышқақ.** өс. <лат. pulsatilla patens> Тастақ жерде, қарағайлы орманда, құрғақ шалғынды жерлерде өсетін дәрілік өсімдік. **Ашық экономика.** экон. Барлық заңды және жеке тұлғалар үшін тауар мен капитал рыногінде халықаралық операциялар жасауға шек қоймайтын ел экономикасы.

АШЫҚ= ет. 1. Тамақтан тарылу, аштық күйге ұшырау, қарны ашу. 2. мед. Белгілі бір ауру түрлерін және азаны сауықтыру үшін 24, 36, 48 сағатқа тамақтан бас тарту, ас ішеу.

АШЫҚАУЫЗ сын. 1. Аузында сөз тұрмайтын. 2. Аңқау, аңғал, сенгіш.

АШЫҚАУЫЗДЫҚ зат. Аңқаулық, аңғалдық, сенгіштік.

АШЫҚ-ЖАЙДАҚ сын. Жан-жағы ашық, жабылмаған.

АШЫҚ-ЖАРҚЫН сын. Жайдары, көңілді; ақжарқын.

АШЫҚ-ЖАРҚЫНДЫҚ зат. Жайдарылық, көңілділік.

АШЫҚ-ЖАРЫҚ сын. 1. Жауын-шашынсыз, ашық (күні). 2. жерг. **Ашық-жарқын.** // Жарықта, қараңғы түспеген кезде.

АШЫҚКЕНШ зат. геол. Жердің үстіңгі қабатындағы кендерді, тастарды қазып алатын орын.

АШЫҚТЫҚ зат. ескі кіт. фольк. **Ғашықтық.**

АШЫҚ-МАШЫҚ зат. жерг. **Топса.** **АШЫҚТАН-АШЫҚ** үст. Көпе-көрнеу, әйгілі түрде; еш нәрсені бүкпей, жасырмай.

АШЫҚ-ТЕСІК сын. Жыртық, тозған; бүтін емес.

АШЫҚТЫҚ¹ зат. 1. Бұтсыздық, жауын-шашынсыздық. 2. ауыс. Тыныштық, бейбітшілік. 3. ауыс. Айқындылық, анықтылық. 4. ауыс. Салдырлаған, бүкпесіз, арамдығы жоқ мінез сипаты.

АШЫҚТЫҚ² зат. экон. Түрлі дәрежедегі ішкі, сыртқы қоғамдық-саяси, экономикалық қарым-қатынасқа дайын болушылық.

АШЫҚТЫҚ³ зат. ескі кіт. фольк. **Ғашықтық.**

Ашықтық хат. ескі кіт. фольк. Биттықтық, ғашықтық сезімдер туралы жазылған хат.

АШЫҚТЫР= ет. 1. саят. Қыран құсты ұйретуде жем бермеу, аш қалдыру. 2. Малды бауыздар, құрқар т.б. алдында жемсіз, қорада қамап ұстау.

АШЫҚТЫРУ Ашықтыр етістігінің қимыл атауы.

АШЫҚТЫРЫЛ= ет. Малды, қыран құстарды сояр, құрқар алдында жемсіз, шөпсіз ұстау, қамау.

АШЫҚТЫРЫЛУ Ашықтырыл етістігінің қимыл атауы.

АШЫҚХАТ зат. баспа. Құттықтау, шақыру т.б. елеулі шаралар мен мерекелерге қатысты өз тілектерін білдіруге арналған әсемделген баспа өнімі.

АШЫҚ-ШАШЫҚ сын. Ашылған, шашылған; бейберекет.

АШЫЛ¹= ет. 1. Айқарылу, ашық, жамылусыз қалу. 2. ауыс. Жаңадан ұйымдастырылу, құрылу, басталу. 3. ауыс. Белгілі болу, анықталу. 4. ауыс. Ақтарылу, шешіліп сойлеу. 5. ауыс. Шынығу, ысылу, шыңдала түсу.

АШЫЛ²= ет. Кірі кету, тазару.

АШЫЛАЙ-АШЫЛМАСТАН үст. Толық ашылмай жатып.

АШЫЛМАҒАНДЫҚ зат. Ұяңдық, түйіқтық, бұйығылық.

АШЫЛМАЛЫ-ЖАБЫЛМАЛЫ сын. Ашылтып-жабылатын.

АШЫЛМАСТАЙ сын. 1. Кірі кетпейтіндей, дағы жойылмайтындай. 2. ауыс. Айықпастай, құттылмастай.

АШЫЛУ Ашыл етістігінің қимыл атауы.

1. Ашық қалу, айқарылу, жабылмау. 2. ауыс. Жаңадан басталу, ұйымдастырылу, құрылу. 3. ауыс. Белгілі болу, анықталу.

Ашылу салтанаты. коғ. Белгілі бір мәдени, қоғамдық шараның басталуын білдіретін салтанатты жымыл.

АШЫЛУЛЫ сын. Ашылған, ашық күйінде.

АШЫЛУСЫЗ сын. Ашылмаған, жабық.

АШЫЛЫМ зат. геол. Тұп тау жыныстары жер бетіне шыққан жер.

АШЫЛЫП-ЖАБЫЛ= ет. Біресе ашылтып, біресе жабылу.

АШЫЛЫП-ЖАБЫЛУ Ашылтып-жабыл етістігінің қимыл атауы.

АШЫЛЫП-ЖҰМЫЛ= ет. Біресе ашылтып, біресе жұмылу.

АШЫЛЫП-ЖҰМЫЛУ Ашылтып-жұмыл етістігінің қимыл атауы.

АШЫЛЫП-ШАШЫЛ= ет. 1. Ашық-шашық, жалаңаштанып қалу. 2. Шашылды, ақтарылу, ретсіз жату. 3. сөйл. Шығындалу, бар жинағанын шашу.

АШЫЛЫС зат. Ашылу салтанаты.

АШЫЛЫС= ет. Ішкі ойды, сырды ақтарысу, ашық сөйлесу.

АШЫЛЫСУ Ашылыс етістігінің қимыл атауы.

АШЫМА зат. сөйл. **Ашымал.**

АШЫМАҚ¹ сын. сөйл. **Ащы.**

АШЫМАҚ² зат. сөйл. **Ашымал.**

АШЫМАЛ¹ зат. тамақ. 1. этн. Сүт қосып, бидайды не басқа дақылдан қайнатып жасалған көже; аздап күшала қосып ашытқан сусын. 2. Әлсіз алкогольді ішімдік, спирт өндірісінің шикізаты.

АШЫМЫҚ¹ зат. сөйл. **Ашымал** (әлсіз алкогольді ішімдік өндірісінің шикізаты).

АШЫМЫҚ² зат. өс. сөйл. **Кекіре**

АШЫН= ет. 1. Ашу кернеу, ызалану. 2. Күйіну, күйзелу.

АШЫНА [ир. آشنا] зат. 1. Тамыр-таныс, сырлас; дос. 2. Көңілдес, ғашық.

Ашына болды. а) Бір-бірімен көңілдес болды, ғашық болды. ә) Етене араласты, достасты.

б) Қызықты, құмартты.

АШЫНА-ЖАЙ зат. 1. Таныс, сырлас адам. 2. Көңілдес, ғашық адам.

Ашына-жай болды. Бім-жымы бір, сырлас, тамыр болды.

АШЫНА-ЖАЙЛЫҚ зат. Көңілдестік, ғашықтық.

АШЫНАЛАС= ет. Көңілдес болу.

АШЫНАЛАСУ Ашыналас етістігінің қимыл атауы.

АШЫНАЛЫҚ зат. Көңілдестік, ғашықтық, жақындық.

АШЫНДЫҚ зат. **Ашыналық.**

АШЫНДЫР= ет. 1. Ызландыру, ашуын тудыру. 2. ауыс. Шырықтыру, ширату, ысылдыру.

АШЫНДЫРУ Ашындыр етістігінің қимыл атауы.

АШЫНТ= ет. 1. Ашу кернеу, ызандыру. 2. ауыс. Тебіретіп, күңірету.

АШЫНТУ Ашын етістігінің қимыл атауы.

АШЫНУ Ашын етістігінің қимыл атауы. 1. Ызалану, ашулану. 2. Күңірену, тебірену. 3. Наразы болу, қарсылық білдіру.

АШЫНУЛЫ сын. *Бізәлы, ашулы.*
АШЫНУШЫЛЫҚ зат. *Бізаланушылық, ашу кернеушілік.*

АШЫҢҚЫ¹ сын. *Сәл ашылған.*
АШЫП-АРЫП үст. 1. *Қарны ашып, жадап-жүдеп.* 2. *Бейнеттеніп, шаршап-шалдығып.*
АШЫП-ЖАБУ *Ашып-жап етістігінің қимыл атауы.*

АШЫП-ЖАП= ет. *Біресе ашу, біресе жабу.*
АШЫП-ЖАРЫП үст. *Анықтап, айқындап, дәл.*

АШЫП-ЖҰМ= ет. *Біресе ашу, біресе жұму.*

АШЫП-ЖҰМУ *Ашып-жұм етістігінің қимыл атауы.*

АШЫП-ШАШ= ет. *Ашып тастау, шашу.*
АШЫП-ШАШУ *Ашып-шаш етістігінің қимыл атауы.*

АШЫП-ШАШЫП үст. *Қалай болса солай, бей-берекет.*

АШЫР= ет. сөйл. *Ашыр.*
АШЫРҚАН= ет. 1. *Тамақтың ашылығын, қышқылдығын сезіну.* 2. *ауыс. Ұнатпау, жақтырмау.*

АШЫРҚАНДЫР= ет. *Тамақтың ашылығын сезіндіру.*

АШЫРҚАНДЫРУ *Ашырқандыр етістігінің қимыл атауы.*

АШЫРҚАНТ= ет. *Тамақтың ашылығын, қышқылдығын сезінту.*

АШЫРҚАНУ *Ашырқан етістігінің қимыл атауы; ұнатпау, жақтырмау.*

АШЫРУ сөйл. *Ашыр етістігінің қимыл атауы.*

АШЫС= ет. *Бірге ашу, бірге табу, іздеу.*
АШЫСУ *Ашыс етістігінің қимыл атауы.*
АШЫТ¹= ет. *Тызылдану, дуылдану.*

АШЫТ²= ет. хим. *Ашытқыдағы микро-ағзалардың көмегімен органикалық заттарды ыдырату; бықырту, быжыту.*

АШЫТҚЫ зат. тамақ. 1. *Нан ашытуға пайдаланылатын, ашыту қасиеті бар қамыр.* 2. *Нан пісіру үшін үн езіп ашытқан, беті алынбаған сүт.* 3. *терм. Құрамында микроскопиялық саңырауқұлақтар бар өндірістік зат.* 4. *ауыс. Ұйытқы, ұйымдастырушы.*

Ашытқы қамыр. тамақ. *Ұнға ашытқы ерітіндісі мен су қосып иленіп, ашытылған қамыр. Ашытқы саңырауқұлақ.* өс. <лат. *saccharomycetaceae*> *Ашыту қасиеті бар саңырауқұлақ.*

АШЫТҚЫЛА= ет. *Ашытқы қосу, ашыту.*
АШЫТҚЫЛАН= ет. *Ашытқы қосылу, ашытылу.*

АШЫТҚЫЛАНУ *Ашытқылан етістігінің қимыл атауы.*

АШЫТҚЫЛАУ *Ашытқыла етістігінің қимыл атауы.*

АШЫТҚЫЛЫҚ сын. *Ашытқыға жарарлық, ашытқы боларлық.*

АШЫТҚЫШ¹ зат. тамақ. сөйл. *Ашытқы.*

Ашытқыш *микроб.* хим. *Ашытатын, қышқылдандыратын микроб.*

АШЫТҚЫШ² сын. *Дуылдатқыш, тызылдатқыш.*

АШЫТПА зат. сөйл. *Ашытқы.*
Ашытпа көже. сөйл. *Ашытылған көже.*

АШЫТПАЛЫ сын. *Ашытқы қосылған, ашытылған.*

АШЫТУ *Ашыт етістігінің қимыл атауы.*
АШЫТУШЫ зат. *Ашытатын, ашытқы қосушы.*

АШЫТЫЛ= ет. хим. *Ашытқыдағы микроағзалардың көмегімен органикалық заттар-*

дың ыдыратылуы, бықыртылуы, быжытылуы.

Ашытылған сүт өнімдері. тамақ. *Сүтті не оның өнімдерін (қаймақ, майсыздандырылған сүт, сарысу) өзін ашытып не ашытқылармен ашытып өндірілген өнімдер.*

АШЫТЫЛУ *Ашытыл етістігінің қимыл атауы.*

АШШЕК зат. анат. <лат. *jejunum*> *Ас қорыту органдарының бірі, ұзындығы 5–6 метрдей ішек (қарсы мағынасы – тоқішек).*

АШШЕКТЕЙ сын. 1. *Ашішек сияқты, ашішек тәрізді.* 2. *ауыс. Ұзын, шұбатылған.*

АШШЕКШЕ үст. *Ашішекке ұқсап, ашішек тәрізді.*

АШЫ¹ зат. өс. сөйл. *Ашышоң.*

АШЫ² сын. 1. *Тұщы емес, тұзды, сор дәмі бар. // Сортаңды, ащылы жерге өсетін шөп.* 2. *Ауызды, тілді дуылдататын, тәтті емес.* 3. *Қою қара (шай туралы).* 4. *ауыс. Ұятты, зәрі, өткір; әсері күшті.* 5. *ауыс. Дауысы қатты, құлақ тұндыратын, үні күшті.* 6. *ауыс. Қиын, ауыр, азапты.* 7. *ауыс. Қарсы, араз, жау, қырғықбақ.*

Ащы айқай. *Жағымсыз шыңғырған дауыс, үрейлі, зарлы үн. Ащы бадам.* өс. <лат. *amygdalus*> *Раушангүлділер тұқымдастарына жататын жемісті ағаштар мен бұталар. Ащы байман.* өс. <лат. *cardamine amara*> *Байман өсімдігінің көпжылдық түрі. Ащы бұрыш.* сөйл. **Қызыл бұрыш.** *Ащы дауыс.* а) *Құлақ жарандай қатты, шыңғырған үн.* ә) *Дауысты қатты шығарып әндету.* б) *Зарлы үн. Ащы дауысты. Дауысы құлақ жарғандай. Ащы дәм. Қиыншылық, қиындық, ауыртпалық. Ащы жас.* поэт. *Қайғыға толы, мұңлы күйдегі жас. Ащы жыр.* поэт. *Шындықты бетке өлең сөзбен айтылған көркем шығарма. Ащы зар [шер]. Ауыр, қайғылы, мұңды зар, шер. Ащы ніс. Өткір, ұятты, танауды ашытатындай иіс. Ащы кекесін. Өткір, зілді, әжуалы, мысқылды кекесін. Ащы күлкі. Кекесінді, әжуалы, мысқылды күлкі. Ащы қасірет. Ауыр, азапты, шерлі қайғы, уайым. Ащы күрт.* этн. *Тұздаған сүзбеден жасалып, кептірілген қазақтың сүт тағамы. Ащы мысқыл. Өткір, жанға бататын мысқыл. Ащы ой. Ауыр, зілді ой. Ащы өксік. Зарлы, қайғылы, қасіретке толы өксік. Ащы өкініш. Ауыр, зарлы, күйікке толы өкініш. Ащы сөз. Жер-жебіріне жеткізе, қатты айтылған сөз, ызалы сөз, қатты айтылған кейіс сөз. Ащы су [сұсуы].* сөйл. э в ф. *Арақ, ішімдік. Ащы сын. Бетке айтушылық, қатты сыға алушылық, Ащы сыр. Мұңлы, шерлі сыр. Ащы таяқ. Қатты сабау, аямай цру әрекеті. Ащы тер. Қатты қиналған жұмыс, артық жұмсалған еңбек күші мағынасында. Ащы терді құрғатпады. Тыным бермей қинады, дамыл таптырмады. Ащы терін алды. а) Терлету арқылы аргымақты баптады. ә) Әбден қинады, азаптады. Ащы терін алдырды. Әбден қинады, азаптады. Ащы тері шықты [төгілді]. Қатты қиналды, қиналып әрекет етті. Ащы толғақ. Ауыр, жанға батқан толғақ. Ащы тұздық, тамақ. <франц. *sausage*> Тағамның дәмін келтіретін сұйық дәмдеуіш. Ащы тұнба. мед. Өсімдіктердің сүды бұйырын алынатын сұйық дәрі. Ащы тіл. а) Өткір тіл. ә) Шайнау тіл. б) Былапыт сөз, боқтық. Ащы тілділік. Өткір сыншылық. Ащы тілін сұғып [сұғып-сұғып] алды. Кекетті, сынады, кекесінді өткір сөзбен түйреді. Ащы шындық. Жанға батар ақиқат.*

АШЫ: *ащы ішек.* сөйл. *Ашішек.*

Ащы ішектей [ішекше] шұбатылды. а) *Ұақыттың жай өтуі туралы.* ә) *Нәрсенің ұзындығы, ұзыннан-ұзақ екені туралы. Ащы ішектей шұбатып. Үздік-создық, көп, көбейтін.*

АЩЫЛА= ет. 1. *Тұзды, қышқыл тамақ жегісі келу, ашырқану.* 2. *мал шар. Ащы шөпке жаю, тұз жалау.* 3. *ауыс. Ұрсу, зеку.*

АЩЫЛАН= ет. *Суы ащы болу, тұздану.*

АЩЫЛАНДЫР= ет. *Ащыға айналдыру, тұздандыру.*

АЩЫЛАНДЫРУ *Ащыландыр етістігінің қимыл атауы.*

АЩЫЛАНУ *Ащылан етістігінің қимыл атауы.*

АЩЫЛАС= ет. сөйл. *ауыс. Қарсыла-су, араздасу.*

АЩЫЛАСУ сөйл. *Ащылас етістігінің қимыл атауы.*

АЩЫЛАТ= ет. *Малды ащы шөпке жаю, тұз беру.*

АЩЫЛАТУ *Ащылат етістігінің қимыл атауы.*

АЩЫЛАУ *Ащыла етістігінің қимыл атауы.*
АЩЫЛАУЫТ¹ сын. *Ащылы, сортаң (жер).*

АЩЫЛАУЫТ² зат. өс. сөйл. **Сорақ.**

АЩЫЛЫ сын. 1. *Ащы, ащысы бар.* 2. *Сортаң, тұзды (жер).* 3. *ауыс. Қиын, ауыр, азапты (өмір).*

АЩЫЛЫҚ зат. 1. *Тұздылық, сортаңдық.* 2. *ауыс. Қиыншылық, ауыртпалық, азап.*

АЩЫЛЫ-ТҰШЫЛЫ сын. 1. *Ащы-тұщысы аралас.* 2. *ауыс. Жақсылы-жаманды (өмір).*

АЩЫОТ зат. мал шар. *Құрамында малдың қорегі, малдың дұрыс жайылуы үшін бағалы заттары мол, ащы кермек өсімдіктер.*

АЩЫСУ зат. геогр. *Суы тұзды суқоймалар, соның суы.*

АЩЫСЫН= ет. *Ащы санау, ашырқану.*

АЩЫСЫНУ *Ащысын етістігінің қимыл атауы.*

АЩЫТАМЫР зат. өс. <лат. *selinum*> *Шатырша гүлдер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.*

АЩЫ-ТӘТТІ зат. сөйл. *Қуанышы мен қайғысы.*

АЩЫ-ТҰШЫ сын. *Ащы және тұщы (тағам, ас).*

АЭРАЦИЯ [грек. *aer*] зат. хим. **Аэрат-тау** (өндіріс ғымартарындағы ауаның ішкі және сыртқы ауа тығыздықтарының айырмашылығы арқылы табиғи алмасуы).

Аэрация аймағы. хим. *Жер қыртысының беті мен су айнасы арасындағы жоғарғы қабат.*

АЭРОАЛАҢ зат. **Аэродром.**

АЭРОӘДІС зат. терм. *Ұшу аппараттары арқылы жер бетіндегі процестерді бақылау әдісі.*

АЭРОБИКА [ағыл. *aerobics*] зат. *Музыка әуенімен орындалатын ырақты би түріндегі, денсаулыққа пайдалы гимнастика.*

АЭРОБИКАЛЫҚ сын. *Аэробикаға тән, аэробикаға қатысты.*

АЭРОБИОС [грек. *aer* – ауа, *bios* – тіршілік] зат. биол. *Құрғақта мекендейтін ағзалардың жалты атауы.*

АЭРОБТАР [грек. *aer* – ауа, *bios* – тіршілік] зат. биол. *Молекулалық бос оттегі бар ортада тіршілік етіп, дами алатын ағзалар.*

АЭРОБУС [ағыл. *airbus*] зат. көлік. *Көпжөлаушылар тасымалдауға арналған кең фюзеляжді ұшақ, әуе автобусы.*

АЭРОВОКЗАЛ [грек. *aer* – ауа, ағыл. *vauxhall* – көңіл көтеру орны] зат. *Әуе жолымен қатынас жасайтын жолаушыларға қызмет көрсететін орын; әуежай вокзалы.*

АЭРОГЕНДІ сын. мед. *Ауадан болатын, ауа арқылы тарайтын.*

АЭРОГРАФИЯ зат. тех. *Аэрографтың*

және пульверизатордың көмегімен қағаз, мата бетіндегі суретке бояу шашу тәсілі.

АЭРОГРИЛЬ зат. тех. Ыстық ауа ағымымен тамақ пісіретін, қатталдары мөлдір шыныдай үлкен ыдыс түріндегі асханалық электр аспап.

АЭРОИОНОТЕРАПИЯ зат. мед. Азғаға тері немесе дем алу жолдары арқылы әсер ететін электр зарядталған бөлшектердің аэрозолі және газ сияқты заты бар иондалған ауамен емдеу түрі.

АЭРОГЕОФИЗИКА зат. геол. Ұшаққа орнатылған аспаптар арқылы жер қыртысын суретке түсіру, зерттеу, кенорындарын іздеу және барлаумен айналысатын сала.

АЭРОГЕОФИЗИКАЛЫҚ сын. Аэрогеофизикаға тән, аэрогеофизикаға қатысты.

Аэрогеофизикалық тәсіл. геол. Ұшаққа орнатылған аспаптар арқылы жер қыртысын суретке түсіру, зерттеу, кенорындарын іздеу және барлауға қатысты геофизикалық тәсілдердің арнаулы түрі.

АЭРОГРАФ [грек. aer – ауа, grapho – жаза-мын] зат. тех. Сығылған ауаның жәрдеммен сыр-бояуларды тозаңдатып шашуға арналған аспап.

АЭРОҒАРЫШ зат. авиац. Ғарышқа ұшу әдіс-тәсілдерінің теориясы мен практикасы.

АЭРОҒАРЫШТЫҚ сын. Аэроғарышқа тән, аэроғарышқа қатысты.

АЭРОДИНАМИКА [грек. aer – ауа, dynamis – күш] зат. авиац. Гидроаэродинамиканың ауа (газ) қозғалыс заңдарын және онда қозғалатын денелердің бетіне әсер ететін күштерді зерттейтін білімі.

АЭРОДИНАМИКАЛЫҚ сын. Аэродинамикаға тән, аэродинамикаға қатысты.

Аэродинамикалық күш. физ. Ауада қозғалатын денелердің бетіне әсер ететін күші.

АЭРОДРОМ [грек. aer – ауа, dromos – жүгіру] зат. авиац. 1. Ұшу аппараттарын қызыру, қондыру, тоқтап тұруына арналған қызмет көрсету үшін қажетті құрал-жабдықтары бар алаң. 2. сөйл. **Аэровокзал.** 3. ауыс. Кең, жазық алаң, байтақ жер.

Аэродром ауданы. авиац. Қатынас жолдары және байланыс құралдары арқылы өзара байланысқан бірнеше аэродром тораптарының жиынтығы. **Аэродром торабы.** авиац. Авиациялық құрамаларды орналастыруға арналған аэродромдар тобы.

АЭРОЗОЛЬ [грек. aer – ауа, sol – ертінді] зат. 1. хим. Көбінесе түзілуі зиянды болып табылатын газды ортада (ауада) қалықтамаған сұйық не қатты бөлшектерден тұратын дисперстік жүйелер. 2. мед. Қатты қысыммен арнайы ыдысқа жиналған, басында шашқышы бар, дәрілік, химиялық, косметикалық сұйық зат.

Аэрозоль баллоны. хим. Жануарларға арналған жайларда, жылы жайларда, тұрғын және тұрғын емес жайларда зиянды насекомдармен, кенелмен күресу үшін қолданылатын баллон.

АЭРОЗОЛЬДІ сын. хим. Аэрозоль бар, аэрозоль араласқан.

Аэрозольді суармалау. сушар. Кіші дисперсиялық (шашыратын) суармалау; жер бетіндегі ауа қабатын тым ұсақ су тамшыларымен (диаметр 0,5 мм) жаңбырлатып ылғандандыру.

АЭРОЗОЛЬДІК сын. хим. Аэрозоль үшін қажетті.

АЭРОКЛИМАТОЛОГИЯ зат. метеор. Атмосфераның төменгі және ортаңғы қабатының ауа райы туралы ғылым.

АЭРОКЛУБ зат. авиац. Авиация өнерін

үйренетін, онымен шұғылданатын адамдарға арналған клуб.

АЭРОЛОГ зат. метеор. Жер атмосферасындағы физикалық құбылыстар мен процестерді зерттейтін маман.

АЭРОЛОГИЯ [грек. aer – ауа, logos – ілім] зат. астр. Жер атмосферасындағы физикалық құбылыстар мен процестердің үстіңгі жағын зерттейтін ғылыми-тәжірибелік сала, метеорологияның бір бөлігі.

АЭРОЛОГИЯЛЫҚ сын. Аэрологияға қатысты, аэрологияға тән.

АЭРОМАГНИТОМЕТР зат. тех. Ұшатын аппараттар арқылы жердің магнит өрісін өлшейтін аспап.

АЭРОМАГНИТТІК зат. физ. Жердің магнит өрісін ауада зерттеуге қатысты.

АЭРОМАЯК зат. авиац. Әуе кеңістігіндегі ыңғайлы жол көрсету үшін жасалған мұнара шам.

АЭРОМЕКТЕП зат. авиац. Ұшу өнерін үйрететін мектеп.

АЭРОМЕХАНИКА зат. физ. Газдың қозғалысын және оның батырылған денелерге механикалық әсерін зерттейтін механика бөлімі.

АЭРОН [грек. aer] зат. 1. металл. Ұшақ жасауда және техниканың басқа саларында қолданылатын алюминийдің жез, кремниймен қосылған жеңіл қорытпасы. 2. мед. Күсуга қарсы дәрі.

АЭРОНАВИГАЦИЯ [грек. aer – ауа, лат. navigatio – кемемен жүзу] зат. авиац. Бағытын, биіктігін және қиудың уақытын санай отырып ұшу аппараттарын басқару.

АЭРОНАВИГАЦИЯЛЫҚ сын. Аэронавигацияға тән, аэронавигацияға қатысты.

АЭРОНАВТ [грек. aer – ауа, nautes – жүзуші] зат. авиац. Әуеде қиушы.

АЭРОНАВТИКА [грек. aer – ауа, франц. nautique – жүзу] зат. авиац. Салмағы ауадан жеңіл қиу аппараттарының әуеде қиу теориясы мен практикасы.

АЭРОНАМИЯ [грек. aer – ауа, nomos – заң] зат. хим. Атмосфераның жоғарғы қабатында, әсіресе ионосфера мен экзосферада болып жататын физикалық және химиялық құбылыстар туралы ілім.

АЭРОПЛАН [грек. aer – ауа, лат. planus – жазықтық] зат. авиац. Әуеге көтерілуге жағдай жасайтын қанаты бар ауадан ауыр қиу аппараты, қиқтың алашқы жетілмеген көне түрі.

АЭРОПОНИКА [грек. aer – ауа, ponos – жұмыс] зат. биол. Өсімдіктерді топырақсыз, ылғалдылығы жоғары ауада өсіру тәсілі.

АЭРОПОРТ [грек. aer – ауа, port] зат. авиац. **Әуежай.**

АЭРОСТАТ [грек. aer – ауа, statos – тік тұрған] зат. өск. Ауадан гөрі жеңіл газбен толтырылып, әуе кеңістігіне қиырылатын аппарат.

АЭРОСТАТИКА [грек. aer – ауа, stats – орнықты тұрған, қозғалмайтын] зат. физ. Газ тәрізді ортаның тепе-теңдігін және оның ішінде қозғалған денеге тигізетін әсерін зерттейтін гидроаэромеханиканың бір бөлімі.

АЭРОСУРЕТ зат. Әуеде суретке түсіру жолымен алынған жердің бейнесі.

АЭРОТАКСИС [грек. aer – ауа, taxis – ретіне қарай орналастыру] зат. биол. Дара жасушалы және кейбір күрделі жасушалы ағзалардың оттегіге қарай немесе оттегіден кері жылжитын таксис бір түрі.

АЭРОТАНК зат. тех. Ағын суларды биологиялық тазалау үшін құрылған жай.

АЭРОТЕРАПИЯ [грек. aer – ауа, therapeia – күтім, ем] зат. мед. Таза ауаның емдік әсерін пайдалану әдісі.

АЭРОТҮСІРУ зат. геогр. Әуе кеңістігінде жүріп, жер бетін суретке түсіру әдісі.

АЭРОФИЛЬТР зат. биол. Аэрация кезінде ағын суларды тазалау үшін арналған биологиялық сүзгі.

АЭРОФИТ зат. биол. Тіршілігіне қажетті қоректік заттарды ауадан алатын өсімдіктер.

АЭРОФЛОТ зат. авиац. Авиациямен айналысатын ірі бірлестік, ұйым.

АЭРОФОТОАППАРАТ зат. авиац. Жер бетін ұшақтан, тікұшақтан т.б. фотоға түсіруге арналған аппарат.

АЭРОФОТОТОПОГРАФИЯ зат. авиац. Аэросуреттер бойынша топографиялық карта жасаудың әдістерін зерттейтін ғылым.

АЭРОФОТОТҮСІРІМ зат. авиац. Ұшақтан немесе басқа да қиатын аппараттардан жер бетінің фотографиялық бейнесін ауа үшін жасалатын жұмыстардың жиынтығы.

АЭРОШАНА зат. авиац. Ауа винтінің көмегімен жүретін механикалық шана.

АЭТА зат. Малайя-Полинезия тектес тілдердің әртүрлі диалектілерінде сойлейтін Филиппин аралдарының байырғы халқы.

АЮ зат. зоол. <лат. ursidae> 1. Денесі үлкен, үстін қалың жұн басқан, қысқа аяқты, бөріні жейтін сүтқоректі ірі жыртқыш аң. // Ебедейсіз зор денелі, еңгезердей. 2. Ірі денелі, қолалайсыз адам. 3. экон. Валюталарды, бағалы қағаздарды тауарлар бағасымен төмендету үшін айла жасайтын биржалық алысатар

Аюдың өтіндей. миф. Ескі наным бойынша тотемдік аңның бірі ретіндегі аюдың өтін сақтау ырымына байланысты қалыптасқан тіркес. **Аю қатын [бөйбаше, келін].** Денесі зор, мінезі дөрекі, ұрысқақ әйел.

АЮАН зат. жерг. Коленке болу үшін үйге жалғастыра салынған қи қабырғасы бар, төбесі жабық, сая жер.

АЮБАДАМ зат. өс. <лат. samducus> Қара немесе қызыл жемісі бар бөржідек тұқымдасына жататын бұта немесе аласа ағаш.

АЮБАЛДЫРҒАН зат. өс. <лат. archangelica> Жас сабағы (собығы) жеуге жарайтын, балдырған сияқты, ірі жапырақты өсімдік.

АЮБАСҚЫ зат. Аю аулаудағы сирек қолданылатын амал-тәсіл.

АББАСТІКЕН зат. өс. **Лақса.**

АЮБУДІРГЕН зат. өс. **Аюжидек.**

АЮДАЙ сын. 1. Аю секілді, аю тәрізді. 2. ауыс. Ызбарлы, сұсты, қаһарлы. 3. ауыс. Үлкен, ірі, сойданғы, ебедейсіз, дөрекі.

Аюдай ақырды. Қаһарланып ашу шақырды, айқай салды. **Аюдай алысты.** Аю секілді алысты, қарсыласты, күш бермеді. **Аюдай тырнақ.** Сойдиган, сояудай ұзын тырнақ.

АЮДАЙЫН сын. фольк. **Аюдай.**

АЮДӘН зат. өс. Сүттілігінің бір түрі, таулы жерде өсетін сүтті, улы өсімдік.

АЮДӘРІ зат. өс. Альпілік, субальпілік шалғындарда, өзен жағалауларындағы тас тақты жерлерде өсетін, биіктігі 20-100 (180) см-дей, сабағы жіңішке, сидам (бұтақтанбаған), жапырақтары қауырсын тәрізді, тілімделген, ұлшоғыры – себет, құлтесінің түсі күлгін, қызыл көк.

АЮЖАҢҒАҚ зат. өс. сөйл. **Шамтаулық.**

АЮЖИДЕК зат. өс. сөйл. Биіктігі 1 м-ге дейін жететін, сабағы бұтақты, жапырақтары ұсақ, формасы жағынан алмұртқа ұқсас, гүлі - ақшыл қызғылт, жемісі қызыл түсті, домалақ, мәңгі жасыл бұта.

АЮЖҮН зат. өс. Таулы жерлерде өсетін, піліш тәрізді, аласа майда шөп.

Аюжүн бетеге. өс. Бетегенің қалың, ұйыса өскен сарғыш жасыл аласа түрі.

АЮЖҮНДІ сын. Аюжүн өскен, аюжүні бар (жер).

АЮЖЫЛАН зат. зоол. жерг. Үлкен, улы жылан.

АЮҚАРАҚАТ зат. өс. сөйл. Қар-лыған.

АЮҚАТ зат. өс. сөйл. **Сүзжидек.**

АЮҚУРАЙ зат. өс. Ұзындығы 4–5 метр болып орманды алқаптарда өсетін ірі құрай.

АЮҚҰЛАҚ зат. өс. <лат. verbascum> Сабынқөктер тұқымдасына жататын бір, екі немесе көпжылдық шөптесін өсімдіктер туысы.

АЮЛЫҚ зат. бейн. Дөкірлік, тұрпайылық, аюға тән қасиет.

АЮОТЫ зат. бот. сөйл. **Бәрні.**

АЮСЫ= ет. Айбаттану, қаһарлану, аю сияқтану.

АЮТАБАН зат. өс. <лат. ranunculus> Арамишөттер туысына жататын сарғыш гүлді, улы шөп.

АЮША үст. Аюға ұқсап, аю сияқтанып.

АЯ¹ зат. Алақанның шұқыры.

Ая толым. а) Бір уыс мөлшеріндегі болатын халықтық өлшем. ә) Көңіл толмайтындай, мөлшері тым аз.

АЯ² зат. 1. Аумақ, көлем, мөлшер, кемер. 2. Қойнау, баурай. 3. Сая, пана. 4. Ауқым, шеңбер. 5. ауыс. Қамқорлық, тәрбие. 6. ауыс. Әсер, ықпал.

Аясына алды. Бауырына қысты; қамқорлық етті.

АЯ³ зат. Есе, мәрте.

АЯ= ет. 1. Біреуге жаны ашу, есіркеу, мүсіркеу. 2. Бүркемелеу, қораштау. 3. Көңіліне қарау, жалтақтау. 4. Рақым ету. 5. Бір нәрсені қымау, іштарлық ету.

Аямасқа бекіді. Көңіліне қарамауға, аяушылық көрсетпеуге бел буды.

АЯБАҚ зат. поэт. Саялы, жайлы мекен, орта.

АЯБОЗ сын. Бортылдақ, бос, жұмсақ.

АЯҒАНСУ Аяғансы етістігінің қимыл атауы.

АЯҒАНСЫ= ет. Жаны ашығансу, есіркегенсу, мүсіркегенсу.

АЯҒЫНДА үст. Ақырында, соңында.

АЯҒЫШ сын. Жаны ашығыш, мүсіркегіш (адам).

АЯҒЫШТЫҚ зат. Жаны ашығыштық, мүсіркегіштік (қасиет).

АЯДАЙ сын. Кішкентай гана, шағын, тар.

Аядай ел. Азарна, шағын ел, жұрт. **Аядай жер.** Ауқымы тар, кішкентай жер.

АЯЗ зат. 1. Температура 0-ден әлдеқайда төмендегенде болатын қыстыңүні ызғарлы суық.

2. ауыс. Каталдық, салқындық. 3. ауыс. Қиыншылық, ауыртпашылық. 4. а уыс. Айбар, айбын, қаһар. // Қаһарлы, салқын, қаһар.

Аяз бүрді. Күн қатты суытып, қақады. **Аяз бүрікті.** поэт. Суық, ызғарлы леп соқты.

Аяздың зәрі сынды. Күн жылынды, аяздың ызғары қайтты. **Аяз қарыды.** а) Қатты суыққа тоңды. ә) Өмірдің қиыншылығын көрді, ауыртпалығын көтерді. **Аяз қысты.** Қатты аяз түрды. **Аяз өтті.** а) Тоңды, қатты мұздады.

ә) Тоңазды, ішке суық кірді. **Аяз сорды.** Аязға

тоңды, аяз қарыды. **Аяз сүйді.** бейн. Аяз қарыды, аяз шымылды. **Аяз сынды.** Күн ептеп жылынды, суықтың беті қайтты.

АЯЗАТА зат. миф. Ақ сақалды, үстін ақ қармен қырау басқан, жаңа жыл мейрамына шақырылатын шал кейіпті ертегі кейіпкері.

АЯЗ-БОРАН зат. Қақаған суық, ақ түтек аяз.

АЯЗДА= ет. 1. Тоңу, мұздау, қату, тоңазу. 2. Қыраулану, қырау басу.

АЯЗДАЙ сын. 1. Аяз сияқты, аяз тәрізді. 2. ауыс. Ызғарлы, қаһарлы.

Аяздай қысты. Қатыгездік танытты, қинады.

АЯЗДАН= ет. 1. Мұздау, қату, тоңазу. 2. ауыс. Ызғарлану, қатулану, суық қабақ таныту.

АЯЗДАНУ Аяздан етістігінің қимыл атауы.

АЯЗДАТ= ет. Суыту, тоңазыту, мұздату.

АЯЗДАТУ Аяздат етістігінің қимыл атауы.

АЯЗДАУ Аязда етістігінің қимыл атауы.

АЯЗДЫ сын. Суық, аязы қатты.

АЯЗДЫҚ: аяздық мору. геол. Тау жыныстарының жарықтарына кірген судың мезгіл-мезгіл қатуы нәтижесінде қырауы.

АЯЗСЫ= ет. жерг. 1. Аяз қысу, қатып қалу. 2. Мұзы еру, жылу, жібу.

АЯЗСЫЗ сын. Аязы жоқ.

Аязсыз кезен. ауылшар. Көктемдегі соңғы аяз (үсік) болған күндердің орташа мерзімі мен күзгі бірінші аяз болған күндердің орташа мерзімі арасындағы кезең.

АЯЗСЫМАҚ сын. Аяз тәрізді, суықтау.

АЯЗШАЛ зат. сөйл. **Аязата.**

АЯКӨЗ зат. 1. Аяуды, арақты, қымбатты адамға қарата айтылатын атауы.

2. Таңдауды, жақсы жылық.

АЯК¹ зат. 1. анат. <лат. membrum inferius> Журу, тұру қызметін атқаратын жамбас белдеуі мен еркін қозғалатын сүйектерден тұратын адамның дене мүшесі.

2. Жан-жануардың қозғалуын қамтамасыз ететін дене мүшесі. 3. сөйл. **Аяққимі.** // Кісі, адам.

4. ауыс. Үстел, орындық, керует тәрізді заттардың төменгі жағы. 5. ауыс. Өзеннің, ағын судың төменгі жағы. 6. ауыс. Бір нәрсенің соңы, ақыры, шеті.

Аяғы алдырмады. Аяғын баса алмады, жүрісі қиындады. **Аяғы алысқа түсті.** Соңы тар-тысқа түсті, алысқа кідікті. **Аяғы аннан-саннан келді [тиді].** а) Аяғы жерге анда-санда бір тиді, сілеледі. ә) Табаны жерге тимей зулады. **Аяғы аспаннан [көктен] келді.** а) Шалқасынан түсті, құлады. ә) Құлі көкке ұшты, тас-талқаны шықты, бәлеге шырады, жаза тартты. **Аяғы ауыр.** сөйл. Екіқабат, жүкті.

Аяғы ауырлады. а) Екіқабат болды, жүкті болды. ә) Жүріс-тұрысы ауырлап, айы-күні жақылдады. **Аяғы аяғына тимеді [жүкпады].** Қол-аяғы жерге тимей, зытыдады, жүгірді. **Аяғы бір желмеді.** Ыңғайы келмеді, жолы бір болмады. **Аяғы жеңіл.** а) Тілғағыш. ә) Жүріп-тұрыу оңай, қимылы ширақ. **Аяғы жеңілденді.** Босанды, нәрстелі болды. **Аяғын жерге тигізбеді.** Көкке көтерді, мақтады, құрметтеді. **Аяғы жерге тимеді.** Зымырады, тез, жылдам жүрді, жүгірді. **Аяғы жетті.** Келіп қалды, келіп үлгерді. **Аяғы кетті.** Аяғына ақау түсті, жем түсті. **Аяғы көктен келді.** а) Шалқасынан түсті, қатты құлады. ә) Масқара болды, ұятқа қалды. **Аяғы көктен [аспаннан] салбырап түскен жоқ [емес].** Басқадан бітімі артық емес, ерекше жаратылған жоқ. **Аяғы қоюлады.**

Аттың жүрісі өнбеді. Аяғы құтты болды. Қадамы құтты болды, келгеннен кейін үй иесі қуанышқа кенелді, олжалы болды. **Аяғы маймақ тартты.** Қартайған сайын қорғанашақтанды. **Аяғымен келді.** Өздігінен, шақырусыз келді. **Аяғына бас ұрды [иді, жығылды].** а) Тәубе қылды, кешірім сұрады. ә) Жалбарынды, жалынды. б) Жеңілгенін мойындап алдына келді, тізе бүкті. **Аяғына бұғау салды.** Тоқтапты, тежеді. **Аяғына жем [қан] түскендей [түскен аттай].** Сүріншек, шорпақ, ақсақ. **Аяғына жем [қан] түсті.** а) вет. Жылқы малының дұрыс күтілмеуінен, ыстық-суықтан аяғына сарысу ұялады. ә) Орыннан қозғалмады, тытыр етпеді. **Аяғына жығылды.** а) Кешірім сұрады. ә) Құлдық ұрды, бас иіді, қадіріне жетті. **Аяғына жықты.** Кінәсін мойындапты, кешірім сұрапты. **Аяғына кісен болып түсті.** Байлау, кесір, кедергі болды. **Аяғына кісен салды.** Бас бостандығынан айырды, басын байлады, кісендеді. **Аяғын алдырды.** Аяғы ауыр тартты, шаршап-шалдықты. **Аяғын алшаң [алшақ] басты.** Кең адымдады, өзіне сенімді жүрді. **Аяғына мінді.** а) Жазу жүрді. ә) Аяғынан тұрды, сауықты, жазылды. **Аяғынан алды.** Біреуді күндеп, кесір жасады, етегінен тартты. **Аяғынан барды [келді].** Өздігінен, шақырусыз келді. **Аяғынан жайылды [оттады].** Өріске шықты, өздігінен шөп тауып жеді. **Аяғынан сабылды [сарсылды, тозды, таусылды].** Дүре-сарсаңа түсті; шаршап-шалдықты. **Аяғынан тозды.** Дүре-сарсаңа түсті; шаршап-шалдықты. **Аяғынан тұрғызды.** Бағып-қақты, адам етті. **Аяғынан тік тұрғызды.** а) Құлан таза сауықтырды. ә) Қалпына келтірді, түзеуді, нығайтты, жақартты. б) Түгелдей дүрліктерді, әбігер етті. **Аяғынан [аяғының ұшынан] тік тұрды.** Бар ынтасымен құрмет көрсетті, сыйлады. **Аяғын андап [андып, байқап] басты.** Байқап, абайлап, байқап жүрді, сақ болды. **Аяғына [аяққа] оралды [оратылды].** а) Алдын кес-кестеді, жүргізбеді, бөгет болды. ә) Жалын-жалбарынды, аяғына жығынды. **Аяғына [аяғының ұшына] отырғызбады [отырпады].** а) Маңына жолатпады, шеніне жұыптады, теңдік бермеді. ә) Жақын болмады, көңіл қоспады. **Аяғын апыл-тапыл басты.** Кішкентай бала жаңадан жүре бастады, тәй-тәй басты. **Аяғына салды.** а) Жауын тізе бүктірді, жеңді. ә) Қорлады, күң, құл қылды. **Аяғына салып берді.** Жеңіп берді, көндіріп берді. **Аяғын аспаннан келтірді.** Тас-талқанын шығарды, жерден алып, жерге салды. **Аяғына тас байлап алды.** Жүрісі ауырлады, баяулады. **Аяғына тұсау болды.** Кедергі болды, бөгет болды. **Аяғына тұсау түсті.** Басы байланды, үйленді. **Аяғын ауыса [шалыс] басты.** а) Шаршап-шалдыққаннан не басқа бір жағдайға байланысты аяқты дұрыс баса алмады. ә) Қателесті, тура жолдан тайды. **Аяғына шаң жүкпайтын [жүкпас].** а) Өте ыңғайлы, желаяқ, жүсірік. ә) Бір жерде тиянақтай алмайтын, қыдырылмайтын, жүргізі. **Аяғын әлтек-тәлтек басты.** Аяғын әрең-әрең басты, тәлтіректеді. **Аяғын өріге салды.** Әріден ойланды, мерзімді сана түсіп, уақыт ұшты. **Аяғын байлады.** Кедергі болды, бөгет жасады. **Аяғын баса алмай қалды.** Жүру мүмкін болмады, жүре алмады, тура алмай қалды. **Аяғын босаңсытты.** Істің соңын нашарлатты, нәтижеге шығара алмады. **Аяғын дестелей басты.** Аяғын ептеп басты, қатты адымдады. **Аяғын ептеп басты.** Ақырын абайлап жүрді, байқаптай жүрді. **Аяғын жерге тигізбеді.** Көкке көтерді, мақтады, құрметтеді. **Аяғын жиды.** Көсілмей, жиырып алды, аяғын өзіне тартты. **Аяғын кер-**

дең-кердең басты. Маңғазданды, кербезденді. Аяғын көсті. Көсілді, аяғын созып жіберді. Аяғын көсілте [көсілітін] тастады. а) Аяғын созып жіберді, көсілді. ә) Үдете тұтты, құйғыта шартты. Аяғын қия баспады. Ешқайда бармады, сол орнынан тапжылмады. Аяғын қия бастырмады [басқызбады]. Ешқайда шығармады, тырт еткізбеді. Аяғын құшты. Біреудің басына келгені оның да басына келді, соның көбін киді. Аяғын матады. Ешқайда шыға алмастай етті, бөгет болды. Аяғын салған жерден жібермеді. Қыран құс түскен аңы мен ілген құсын екі аяғымен бүрген күйі сіресіп қатып қалды. Аяғын салды. Шыққан, сынған аяқты орнына келтірді. Аяғын салмайды. Аяқ баспайды, жоламайды. Аяғын санап басты. Ақырын, жайбарақат маңмаң басып жүрді. Аяғын типың-типтың еткізді. Типыңдатты, типың жәріске басты. Аяғын тік басты. Жолға қойылды, қалтына келді, түзелді. Аяғын ұшынан басты. Ақырын жүрді, ептеп басты. Аяғын шалғылады. Жаны қысылып, аяғын тытырлатты. Аяғын шалдырды. Опық жеңді, өмір соққысын көрді. Аяғын шырмады. т а б у. Үйлендірді, әйел алып берді. Аяғының астына қарады. Абайлап, көзіне қарап жүрді. Аяғының желі бар. Суық жәрісті, жортуылы (кісі). Аяғының желі қозды. Машықты ескі жүрісіне басқан кісі туралы айтылады. Аяғының ұшымен жорғалады. Бәйпең қақты, құрақ ұшты, елпектеді. Аяғының ұшынан басты. Сақтанып аяғын байқап басты, жымдай болды. Аяғының ұшынан тұрды. Құрмет көрсетті, тікесінен тік тұрып қарсы алды. Аяғыңды аңдан [аңдың] бас. Байқа, абайла деген мағынадағы ескерту сөз. Аяғыңды бас. Жылдамдат, тез жүр. Аяғы сүйылып кетті. Нәтижесіз қалды, аяқсыз қалды. Аяғы ғайды. а) Жазатайым болды. ә) Айнады, шәлкем-шалыс кетті. б) Қызметтен қуылды, орнынан айырылды. Аяғы түсалды. а) Не істерін білмей дағдарды, амалы таусылды. ә) Үйленді, басы байланды. Аяғы түсалынды. Емін-еркін жүріске шек қойылды, ұзап шыға алмайтын болды. Аяғы шықты. Аяғы баса бастады, жүре алатын болды. Аяқ алып жүргісіз [жүргізбейді]. а) Аяқ басу қиын, жүруге ыңғайсыз. ә) Өте көп, мол. Аяқ алыс. а) Жүріс, жүріс-тұрыс. ә) Беталыс, бағыт, қарқын. Аяқ артты. а) Көлікке мініді. ә) Сүйеніш қылды, меддеу тұтты. Аяқ астында. Жақын жерде. Аяқ аттаған сайын. Ілгері басқан сайын, кез келген жерде. Аяқ аттатнады. Ілгері бастырмады, ешқайда шығармады. Аяқ баса алмады. Тырт ете алмады, өмір сүре алмады, әрекет ете алмады. Аяқ басар жер жоқ [қалмады]. а) Тығыз, жиі; бос жер жоқ. ә) Жалғызсырады, баратын жері, түсер адамы қалмады. Аяқ басты. а) Аттады, жүрді, әрекеттенді, әрекетке шықты. ә) Барды, келді, бір жерге қадам басты. б) Бір істі бастады, бір істі орындауға бет бұрды. в) Белгілі бір жасқа шықты, ауысты. Аяқ бастырмады. Беттептеді, жолатпады. Аяқ бөйгі. этн. Бәйгеге ат шапқанда берілетін соңғы жүлде. Аяқ бунақ. этн. Қазақша жыл қайыру бойынша қазан айының 10 жаназынан ақпан айының 9 жылдығына дейінгі аралық. Аяқ білезік. этн. Адамның буын-буыны ауырғанда аяққа салып жүретін, күмістен соқтырылатын білезік. Аяқ егін жер. Суармалы егін. Аяқ жазысты. Аяғын созып отыруды, аяғын демалтты; далада жүріп келді. Аяқ жақ. Соңғы жағы, соңы. Аяқ жетер жер. Барып-келіп қатынасуға боларлық жуық жер, таяу төңірек. Аяқ жетпес полюстер. геогр. Арктика мен Антарктидадағы адамның жетуі қиын аймақтар. Аяқ жұмсады. сөйл. Аяғымен тепті. Аяқ жүгірту.

этн. Күйеу жігіттің қалыңдық жаққа жаяу ат жетектеп келгенде әзілдесіп көңіл көтерген қыз жеңделеріне беретін кәдесі. Аяқ кезі [шені]. Белгілі бір уақыттың, мезгілдің соңы. Аяқ киіп. этн. Бас құдаға ілесіп келген құдаларға берілетін кәде. Аяқ көрік. этн. Қолмен емес, аяқпен іске қосылатын ұсталықта қолданылатын көріктің шағын түрі. Аяққа басты. Қорлады, мазақ етті, ар-намысқа кір келтірді. Аяққа жармасты. Бөгет жасады, кеселін тигізді. Аяққа жездей басылды. поэт. Жермен-жексен болды. Аяққа қан салғызды. Мысын құрытты, діңкелетті, сілелетті. Аяққа орағы [тұсау, орау] болды. Кедергі болды, бөгет жасады. Аяққа салды. Қорлады, намысын таптады. Аяққа тұсау түсті [салды]. Үйленді, бойдақ жүрісінен айырылды; басы байланды. Аяқ қоразданды. жерг. Аяқ ісіп ауырды. Аяқ өре тұрды. Дүрлікті, өре түрегелді. Аяқ өре тік тұрғызды. Дүрліктірді, шулатты. Аяқ салды. этн. көне. Әйелі бала көтермегенде ер адамның байбешесінің рұқсатымен күңді немесе бодсаға жүрген әйелді бала көру үшін әйелдікке алу салты. Аяқ салу. этн. Дәстүрлі ортада перзент көре алмай жүрген байдың есіктегі күңімен көңіл қосу жосыны. Аяқ сауыт. этн. көне. Батырдың сыртқы қорғаныс киімінің аяғын жауып тұратын бөлігі. Аяқ созды қылды. Шұбыртып ұзағынан айдады, шаршапты. Аяқ суытты. Біраз дем алды, тынықты. Аяқтағы суға ағып өл, қасықтағы суға қалқып өл! қ а р ғ. Болмашыдан опат бол. Аяқтан алды. Бөгет жасады, кедергі істеді, қастық қылды. Аяқтан қақты. Еркіне жібермеді, кедергі жасады, жүргізбеді, ор қазды. Аяқтан тартты. Қастық істеді, кедергі жасады, сүріндіруге тырысты. Аяқтан шалды [алды]. Қастық істеді, кедергі болды, сүріндіруге тырысты. Аяқтан шалдыру. Кедергі жасау, кесе-қолденең тұрғызу. Аяқтарын білесті. Теткілесті, тебісті. Аяқты аяғымен, шанақты шанағымен жұтады. Мешкей, жемпаз, парақор, «түйені түгімен жұтатын» кісі туралы айтылады. Аяқты шалыс басты. Кателесті, жаңылды.

АЯҚ² зат. 1. Ағаштан ойылтып жасалған, сүйік, сусын ас ітуге арналған, көлемі шағын, кеседен үлкен шұңғыл, дөңгелек ыдыс. 2. ауыс. Аяқтың ішіне құйылған сүйік ас.

Аяқ аузындай. Шағын, өзіне жетерлік. Аяқ берісті. Бір-біріне сый, құрмет көрсетті. Аяқтағы суға ағып өлді. экспр. Масқара болды, мазақ болды.

АЯҚАҚТАР зат. Көлік, мініс мал. АЯҚАРТАҚШІ зат. сөйл. Аяққартар. АЯҚАСТЫ үст. Бірден, күтпеген жерден, ойламаған жерден.

Аяқасты болды. а) Керексіз болды, қалай болса солай, берекесіз шашылды. ә) Еленбеді, ескерусіз қалды, керек болмады. Аяқасты етті [қылды]. а) Аяққа басты, таптады. ә) Қалай болса солай, берекесіз шашылды, керексіз болды. б) Керек қылмады, елемеді, ескерусіз қалдырды. в) Қорлады, менсінбеді, намысына тиді.

АЯҚАСТЫНАН үст. Кенеттен, ойламаған, күтпеген жерден.

Аяқастынан құбылды. Кенеттен өзгеріп шыға келді.

АЯҚБАС: аяқбас ақжапырақ. өс. <лат. *jurinea cephalopoda*> Күрделі гүлділер тұқымдасының ақжапырақ туысына жататын, бұтақталған сабағы тік, шеті сыртына қарай қайырылған жапырақтары жіңішке, құрға болып келетін қошық қызы түсті бұта.

АЯҚ-БАСЫ зат. Үсті-басы, өне бойы.

АЯҚБАСЫС зат. Аяқ алыс, жүріс.

АЯҚБАУ зат. 1. этн. саят. Аушы құстардың аяғына байланатын былғары, қыжым немесе теріден өріліп жасалған жіп. 2. этн. Кошер кезде күйз үй уықтарының аяқ жағын буып байлайтын жіп. 3. кәс. Балық аулайтын аудың (жылымының) әрбір етек тасын жеке-жеке байлайтын бау. 4. кәс. Қайықтың діңгегін төменгі жағынан бекітетін арқан. 5. ауыс. Тезеуіш, жаман істен қағушы.

АЯҚБАУЛЫ сын. Аяқбауы бар, аяқбау тағылған.

АЯҚБАУСЫЗ сын. Аяқбауы жоқ, аяқбау салынбаған.

АЯҚДОП зат. спорт. жаңа. <ағыл. foot – аяқ, ball – доп> Футбол.

АЯҚЖАҚСЫ зат. этн. Тоғыз түрінде берілген сыйдың құрамындағы мәртебесі мен құндылығы тұрғысынан тоғызыншы кәделі заттың атауы.

АЯҚЖОЛ зат. 1. этн. Ертедегі ордамен сарайлардың кіреберісіне төселген, алаша, кілемдерден, сондай-ақ кестелі асыл қалың кездемелерден қапталып кізден де жасалған ұзын төсеніш. 2. сөйл. Жалусоқпақ.

АЯҚКЕСІП зат. Іздеп жүріп табатын, уақытша жұмыс.

АЯҚКИМ зат. Аяққа киетін киімдердің жалты атауы.

АЯҚКИМДІ сын. Аяқкиім кизен; аяқкиімі бар.

АЯҚКИМДІК сын. Аяқкиім боларлық, аяқкиімге жарарлық.

АЯҚКИМСІЗ сын. Аяқкиім кимеген, жаңаңаяқ; аяқкиімі жоқ.

АЯҚҚАЙРАҚ зат. жерг. Шарық.

АЯҚҚАП¹ зат. этн. көне. Ыдыс-аяқ салатын дорба.

АЯҚҚАП² зат. малшар. Тұяғы түсіп қалған малдың (жылқының) аяғына кигізуге арналған жабапқы.

АЯҚҚАП³ зат. саят. Саят құсының аяғына аң ұстағанда жыртқыш шайнап қоймас үшін тырнақтарын шығарып кигізіп қоятын арнайы қап.

АЯҚҚАПСЫЗ сын. Аяққабы жоқ.

АЯҚҚАПТАЙ сын. Кең, үлкен, далақтай, далабадай.

АЯҚ-ҚОЛ зат. Аяғы мен қолы.

Аяқ-қолға кісен салды. Тұтқындады, тұтқын қылды. Аяқ-қолы аман [аман-сау]. Жүріп-тура алатын, дені сау. Аяқ-қолы балғадай. Дені сау, мықты, сымбатты. Аяқ-қолы бос. Басы бос, бостандықта жүрген, еркін. Аяқ-қолы бір тұтам. Аяқ-қолы қысқа, тырбиған. Аяқ-қолы жеңіл. а) Қолғанат, тіл алғыш. ә) Жүріп-туруы оңай, құмылы ширақ. Аяқ-қолы жерге тимеді. Тез, жылдам, шапшаң, қимылдады. Аяқ-қолы кесілді. Дәрменсіз күйге түсті. Аяқ-қолына тұсау болды. Кедергі болды, бөгет болды. Аяқ-қолын бауырына алды. этн. Аман-есен босанды, өзіне-өзі келді. Аяқ-қолын жаздырмады. Еркін жүргізбеді, ойлағандай көп нәрсеге қолын жеткізбеді, кедергі жасады. Аяқ-қолын жерге тигізбеді. Жанын қоймады: асықтырды, тыным бермеді. Аяқ-қолын жиды. Өзіне-өзі келді, аман-есен босанды, аяқ-қолын бауырына алды. Аяқ-қолын шынжырлатты. Қол-аяғына кісен салдырды, бұғаулатты. Аяқ-қолы шидей. Жіп-жіңішке, сидиған.

АЯҚҚҰЙРЫҚТЫЛЫП зат. зоол. <лат. *collembola* немесе *podura*> Төменгі сатыдағы қанатсыз жәндіктер тобы тармағының дүние жүзінің барлық аймағында кездесетін 3,5 мыңдай түрі бар отряды.

АЯҚҚҰР зат. этн. Жалтақ тоқылған киіз үйдің жіп-шұғының біреуі.

АЯҚҚЫ сын. 1. Төменгі, еңіс жақтағы. 2. әдеб. Соңғы.

АЯҚЛАУ зат. Мінуге жарарлық, лекер болатын көлік.

АЯҚМӨШИНЕ зат. тех. Аяқпен басып, іске қосатын тігін мәшинесі.

АЯҚСУ Аяқсы етістігінің қимыл атауы.

АЯҚСЫ¹ ет. Саябырлау, салғыртсу, басылу.

АЯҚСЫ² ет. жерг. Науқасы қатты адамның келген адамдарды көтере алмай, нашарлап қалуы.

АЯҚСЫЗ сын. 1. Аяғы жоқ, шолақ. 2. ауыс. Бітпеген, аяқталмаған.

Аяқсыз кесіртке. зоол. <лат. anduidae> Дене пішіні жыланға ұқсас кесірткелер отряды тармағының бір тұқымдасы. Аяқсыз қалды. Орыңдалмады, бітпеді, аяқталмады, жүзеге аспады. Аяқсыз қалдырды [тастады]. а) Бастағанын бітірмеді, аяқтамады, нәтижесіз қалдырды. ә) Үн-түңсіз қалдырды, қуғындамады, дауламады. Аяқсыз қосмекенділер. зоол. <лат. apoda, gymnorhiona> Қосмекенділер тобының басы денесімен тұтасып кеткен дене пішіні ұзынша, жыланға ұқсас, жер астында ін қазып мекендейтін бір отряды.

АЯҚСЫТ¹ ет. Саябырсыту, салғыртсыту.

АЯҚСЫТ² ет. Аяқасты қылу, қорлау.

АЯҚСЫТУ Аяқсыт етістігінің қимыл атауы.

АЯҚТА ет. Бітіру, тамамдау, аяғына жету.

АЯҚТАБАҚ зат. этн. Үлкен жиын-тойдың дастарқанына тартылатын сыйлы табақтардың соңғысы.

АЯҚ-ТАБАҚ зат. Барлық ыдыстардың жиынтық атауы.

Аяқ-табағы бөлінген жоқ. Береке-бірлігі, татулығы бұзылған жоқ. Аяқ-табақ жуумен ғұмыры өтті. Өмірі үйдің қүйбеңімен өтті, үй шаруасынан аспады. Аяқ-табақ сылдырламай тұрмайды. Дәм-тұзы жарасып, бірге тұрып, үйренісіп кетудің қиындығы туралы айтылады. Аяқ-табақ ұстады. Қазан-ошаққа иелік етті.

АЯҚ-ТАБАҚСЫЗ сын. Аяқ-табағы жоқ, ыдыссыз.

АЯҚ-ТАБАҚТЫ сын. 1. Аяқ-табағы бар, ыдысты, ыдысы бар. 2. Дүние-мүлкікті, үйлі.

АЯҚТАЙ¹ сын. 1. Ірі, үлкен, көлемді. 2. Аядай, көлемі аз, кішкентай.

АЯҚТАЙ²: аяқтай барды. жерг. Жаяу барды, аяғымен барды.

Аяқтай сатты. жерг. Малды тірілей сатты, соймай сатты.

АЯҚТАЛ ет. Біту, таусылу, соңына жету.

АЯҚТАЛУ Аяқтал етістігінің қимыл атауы.

АЯҚТАН ет. 1. Жаңа туған төлдің өздігінен ең алғаш тұрып жүруі, аяғын басып тұруы. 2. саят. Саят құсының аң аулауға дағдылануы, бау ашуы. 3. ауыс. Үйрену, дағдылану. 4. ауыс. Өзіне-өзі келу, жолға қойылу, жетілу. 5. ауыс. Үйлену, үй болу, тұрмыс құру.

АЯҚТАНДЫР ет. 1. Жаңа туған төлді күтіп, жүргізу. 2. саят. Саят құсын аң аулауға дағдыландыру, бау ашықу. 3. ауыс. Үйлендіру, әйел әперу. 4. ауыс. Өсіру, жетілдіру, жолға қою.

АЯҚТАНДЫРУ Аяқтандыр етістігінің қимыл атауы.

АЯҚТАНУ Аяқтан етістігінің қимыл атауы.

АЯҚТАС¹ ет. Бітірісу, соңына жетісу. **АЯҚТАС**² ет. Дастарқандас, табақтас болу.

АЯҚТАС³ ет. Аяқтарын түйістіріп бастарын екі жаққа беріп жату.

АЯҚТАСТЫР ет. Бастарын екі жаққа беріп, аяқтарын түйістіру.

АЯҚТАСТЫРУ Аяқтастыр етістігінің қимыл атауы.

АЯҚТАСУ Аяқтас етістігінің қимыл атауы.

АЯҚТАТ ет. Бітіргізу, тауыстыру, соңына жеткіздіру.

АЯҚТАТУ Аяқтат етістігінің қимыл атауы.

АЯҚТАУ Аяқта етістігінің қимыл атауы. **АЯҚТАУСЫЗ** сын. сөйл. Аяқсыз, бітпеген, аяқталмаған.

АЯҚТАУШЫ зат. Бітіруші, тәмамдаушы, аяғына жеткізуші.

АЯҚТОҒЫЗ зат. этн. Бұзаулы сиыр бастаған тоғыз тайынша, қозылы қой және басқа бұйымдар.

АЯҚТЫ сын. 1. Тіреуіші бар, аяғы бар (зат). 2. Доңғалақты, доңғалағы бар.

Аяқты аң. Тез жүретін, жүйрік аң. **Аяқтыға жол,** ауыздыға сөз бермейтін. экспр. Пысықай, қу. **Аяқты мал.** Жылқы.

АЯҚҮСТІ үст. Немқұрайды, қалай болса солай.

Аяқүсті болды. жерг. Ауруынан жазылды, тәуір болды, сауықты.

АЯҚША зат. Кішкене тіреуше.

АЯҚШЫ¹ зат. Тамақ құюшы, ас тасушы (адам).

АЯҚШЫ² зат. жерг. Жәрдемші, қой қоздағанда жәрдем беруші, көмекші, сақпанышы.

АЯЛ¹ зат. Кідіріс, дамыл, тоқтам, тыным.

Аял берді. Тыным берді, маза берді, мұрша берді. **Аял болды.** Тыныштық туды, тынышталды, тынышыды. **Аял етті [жасады, қылды].** Кідірді, аялдады. **Аял көрмеді.** Демалмады, тынышмады, дамыл таптады. **Аял қылды.** Кідірді, аялдады. **Аял қылысты.** Бірге тоқтады, бірге аялдады.

АЯЛ² зат. жерг. Әйел.

АЯЛ ет. Тарлық етілу.

АЯЛА ет. 1. Әлпештеу, мәпелеу. 2. Ардақтау, қадірлеу, құрметтеу. 3. Қамқор болу, жаны ашу. 4. Құшақтау, аймалау. 5. Банптау, бабына келтіру.

Аялап бақты. Әлпештеп өсірді, қамқорлықты мол жасады. **Аялап өсірді.** Әлпештеді, мәпелеп өсірді.

АЯЛАН ет. Құрметтелу, ардақталу.

АЯЛАНУ Аялан етістігінің қимыл атауы.

АЯЛАС ет. Астасу, жанасу.

АЯЛАСТЫР ет. Қиоластыру, сәнін келтіру, үйлестіру.

АЯЛАТ ет. Мәпелету, әлпештету.

АЯЛАТУ Аялат етістігінің қимыл атауы.

АЯЛАУ Аяла етістігінің қимыл атауы.

1. Әлпештеу, мәпелеу. 2. Ардақтау, қадірлеу, құрметтеу. 3. Аймалау, қишу.

АЯЛАУШЫ зат. Мәпелеп күтуші, әлпештеуші.

АЯЛҒЫ зат. Соңы, аяғы.

АЯЛДА ет. 1. Бөгелу, кідіру, тоқтау.

2. Тосу, күту. 3. Тынығу, дем алу. 4. Асықпау, байыппен, баяу қозғалу.

АЯЛДАҒЫШ сын. Жүі тоқтағыш.

АЯЛДАМА зат. 1. көлік. Автобус, троллейбус, трамвай т.б. қала ішілік қоғамдық көліктің жолаушыларды түсіріп, мінгізу үшін тоқтайтын жері. 2. әск. Жорық лектері

бөлімшелерінің жорықта жеке құрамның демалыс, тамақтану, материалдық бөліктерді тексеру, ақаулықтарды жою үшін аялдайтын жері.

АЯЛДАМА-БЕКІНІС зат. Уақытша бекініс, аз уақытқа бекініс болған тұрақ.

АЯЛДАМАДАЙ сын. Аялдама боларлықтай, аялдама мөлшеріндегі.

АЯЛДАС ет. Тоқтау, бөгелісу, кідірісу.

АЯЛДАСУ Аялдас етістігінің қимыл атауы.

АЯЛДАТ ет. Бөгелту, кідірту, тоқтату.

АЯЛДАТТЫР ет. Бөгелттіру, кідірттіру, тоқтаттыру.

АЯЛДАТТЫРУ Аялдаттыр етістігінің қимыл атауы.

АЯЛДАТУ Аялдат етістігінің қимыл атауы.

АЯЛДАУ Аялда етістігінің қимыл атауы.

АЯЛ-ПҮЯЛ зат. жерг. Аял, кідіріс, дамыл.

АЯЛСЫЗ сын. Тоқтаусыз, кідіріссіз.

АЯЛЫ¹ сын. Аясы үлкен; көлемді.

АЯЛЫ² сын. 1. Мейірімді, қамқор, қайырымды. 2. Саялы, жанға жайлы.

Аялы алақан [қол]. Мейірімді жанның қамқорлығы. **Аялы алақанда тәрбиеленді [өсті].** Қамқор тәрбиесінде болды, көз алдында өсті, қолында тәрбиеленді. **Аялы алақаны тиді [алақанында болды].** Қамқорлық, жанашырлық, мейірімділік көрді.

АЯЛЫС зат. жерг. Кідіріс, дамыл.

АЯМАЙ үст. Оңдырмай, бар күшімен.

АЯМАН ет. фольк. Аямаймын, аянбаймын деген сөздің поэтикалық формасы.

АЯМЕЙІЗ зат. этн. Наурыз айындағы бір жетілік уақыт.

АЯМПАЗ сын. Аяғыш, жаны ашығыш.

АЯМПАЗДЫҚ зат. Аяғыштық, жаны ашығыштық.

АЯН¹ [ар.] сын. Белгілі, мәлім, айқын.

Аян болды. Белгілі болды, мәлім болды, айқындалды. **Аян қылды.** Түсіндірді, мән-жайын ұқтырды.

АЯН² [ар. عيان] зат. миф. Белгі, хабар, ишара.

Аян берді. миф. Біреуге түсі арқылы Алла-тағала бір нәрсе жайында хабар білдірді, белгі берді.

АЯН ет. [ар. عيان] ет. 1. Аяу, иштарлық ету, қамату. 2. Тартыну, жанын қинамау.

Аянатын не бар. Аянатын ештеңе қалмады, тартынатыны жоқ.

АЯНБАЙ үст. Жанын салып, тартынбай, жан-тәнімен, ынты-шынтасымен.

АЯНДА ет. Белгілі ету, анықтау, айқындау, көрсету.

АЯНКЕС сын. Аяншақ, аяназ, аянсақ (адам).

АЯНКЕСТІК зат. Аяншақтық, аяпаздық, аянсақтақ, жанын аяғыштық.

АЯНКЕСІРЕК сын. Аяншақтау, аяпаздау, аянсақтау, қорғанақтау.

АЯНПАЗ сын. Аяншақ, аянкес, аянсақ.

АЯНСАҚ сын. Аяншақ, аянкес, аяназ.

АЯНСЫЗ сын. 1. Белгісіз, беймәлім. 2. Баянсыз, тұрақсыз.

АЯНУ Аян етістігінің қимыл атауы.

АЯНШАҚ сын. Аяпаз, аянкес, аянсақ.

АЯНШАҚТА ет. Аяпаздау, аянкестеу, аянсақтау.

АЯНШАҚТАН ет. Аяпаздану, аянкестену, аянсақтану.

АЯНШАҚТАНУ Аяншақтан етістігінің қимыл атауы.

АЯНШАҚТАУ¹ сын. Аяпаздау, аянкестеу, аянсақтау.

АЯНШАҚТАУ² Аяншақта етістігінің қимыл атауы.

АЯНШАҚТЫҚ зат. Аянпаздық, аянкестік, аянсақтық.

АЯНЫС= ет. Аянбау, аяусыз, жан алып, жан берісу.

АЯНЫСУ Аяныс етістігінің қимыл атауы.
АЯНЫШ зат. Жанашушылық, мүсіркеушілік, есіркеушілік.

Аяныш білдірді. Көңілін жұбатты, аяды, мүсіркеді. Аянышпен қарады. Аяушылық білдірді, жаны ашыды, мүсіркеді, аяды.

АЯНЫШТАУ сын. сөйл. Қайғылылау, аяныштылау, мұңды.

АЯНЫШТЫ сын. Жан аштындай, мүсіркейтіндей, адам аярлық, қайғылы.

Аянышты күй [жай, хал]. Аярлық хал, мүсіркелік жай, адам аярлық күй. **Аянышты пішін [кескін].** Жанашырлық түр, адам аярлық, мүсіркелік тұрпат. **Аянышты үн [дауыс].** Қайғылы, мұңды үн.

АЯНЫШТЫҚ зат. сөйл. Аяныш.

АЯН¹ зат. 1. Аттың, өгіздің т.б. жүрісі, желісі. 2. Аттың, өгіздің бір қалыпты жай, ақырын жүрісі. 3. ауыс. Дағды, қалып.

Аяңға басты [көшті, салды]. Бірқалыпты жай, ақырын жүріске ауысты. **Аяң жорға.** а) Тайпалған, бір қалыпты баяу жүріс. ә) Аяңдағанда ғана жорғалайтын жылқы. **Аяң жүріс.** Бірқалыпты, жаппай жолмен желу.

АЯН² зат. Өсек.

АЯҢ-БҰЯҢ зат. жерг. Аяң-пұяң.

АЯҢДА= ет. 1. Жайлап, ақырын жүру. 2. ауыс. Ауысу, өңімені біру. 3. ауыс. Жылжу, өту (уақытқа қатысты).

АЯҢДАС= ет. Асықпай, ақырын бірге қозғалу.

АЯҢДАСУ Аяңдас етістігінің қимыл атауы.

АЯҢДАТ= ет. Ақырын жүргізу, асықпай қозғалту.

АЯҢДАТУ Аяңдат етістігінің қимыл атауы.

АЯҢДАУ Аяңда етістігінің қимыл атауы.
АЯҢ-ЖОРТАҚ зат. Біресе аяң, біресе жортақ жүріс.

АЯҢ-ПҰЯҢ зат. жерг. Аял; жайбарақаттық.

АЯҢШЫЛ сын. Бір қалыпты аяң жүрістен аумайтын.

Аяңшыл ат. Бір қалыпты қарқынды жүрісінен танбайтын ат. **Аяңшыл тұғыр.** Аяң жүрістен аумайтын жабы ат. **Аяңшыл тірлік.** Бір сарынды, өзгеріссіз күнделікті тұрмыс.

АЯҢШЫЛДЫҚ зат. Жүрістілік, жүрдектік.

АЯР [ар. عَیْر]сын. Сұм, қу, екіжүзді, көлгір, залым, айлакер, жылтос, алаяқ.

Аяр болды. Тілазар болды.

АЯРЛАН= ет. Көлгірсу, қулану, айлакерлену.

АЯРЛАНУ Аярлан етістігінің қимыл атауы.

АЯРЛЫҚ зат. Қулық-сұмдық, залымдық, айлакерлік.

АЯРЛЫҚТАЙ сын. Аяйттындай, мүсіркейтіндей.

АЯРСУ Аярс етістігінің қимыл атауы.

АЯРСЫ= ет. Көлгірсу, айлакерлену; жалған түрде аяған кейін танытып, жаны ашығандай болу.

АЯРШЫЛЫҚ зат. сөйл. Аярлық.

АЯС= ет. Жаны сақтасу, тартыншақтау.

АЯСУ Аяс етістігінің қимыл атауы.

АЯСЫЗ сын. Бағусыз, күтімсіз, қамқорсыз.

АЯТ [ар. آية]зат. 1. діни. Құран сүресінің құрылымдық бөлігі. 2. ауыс. Қасиетті ұстаным, бұлжымайтын заң.

Аят оқыды. діни. Құран сүресінің бір шумағын дауыстап айтты.

АЯТ= ет. Жанын сақтатқызу, тартыншақтатқызу.

АЯТ-ҚАДІС зат. сөйл. діни. **Аятхадис.**

АЯТОЛЛА [ар. آيات الله]зат. діни. Шиштік ағымда қолданылатын, ислам дін басыларына берілетін ең құрметті атақ.

АЯТУЛКҮРСІ [ар. آية الكرسي]зат. діни. Алланың тағзы, оның кереметі туралы аят.

АЯТ-ХАДИС [ар. آيات حدیث]зат. діни. Аят пен хадистер.

АЯТҮЛКҮРСІ зат. сөйл. діни. **Аятүлжүрсі.**

АЯУ Ая етістігінің қимыл атауы.

Аяу білмес. Қатыгез, мейірімсіз. **Аяуды білмеді.** Қатыгездік танытты, мейірімсіздік көрсетті. **Аяу жоқ.** Кешірім жоқ, кешірілмейді.

АЯУТЕРШІЛІК зат. сөйл. Аяушылық, есіркеушілік, мүсіркеушілік.

АЯУЛА= ет. жерг. Әлпештеу, мәпелеу.

АЯУЛАУ Аялау етістігінің қимыл атауы.

АЯУЛЫ сын. 1. Қымбатты, ардақты, қадірлі (адам). 2. Қымбат, бағалы (зат, нәрсе).

Аяулы жар. Сүйікті қосақ.

АЯУСЫЗ сын. 1. Аямайтын, жаны ашымайтын, мейірімсіз, қатыгез. 2. ауыс. Шексіз, шетсіз, мол. 3. ауыс. Сұрауы жоқ, иесіз.

АЯУСЫЗДЫҚ зат. Қаттылық, қаталдылық.

АЯУШЫ зат. Аяйтын, аяушылық білдіретін адам.

АЯУШЫЛЫҚ зат. Есіркеушілік, мүсіркеушілік, жаны ашушылық.

Аяушылық білдірді. Аяғандығын көрсетті, жанашырлық танытты. **Аяушылық етті [жасады].** Аяды, мүсіркеді. **Аяушылық сезім.** Жанашырлық, мейірімділік сезім.

АЯШ зат. 1. көне. этн. Байырғы кезде әлеуметтік мәртебесі жоғары әйелдерге құрмет көрсетуде айтылатын атауыш. 2. эмон. Әйелді еркелету мәнінде айтылған атауыш.

АЯШЫЛЫҚ зат. Ойын-сауық құрушылық, сауықшылдық, думаншылдық.

Ә

Ә 1. Қазақ әліпбиінің екінші әрпі. 2. лингв. Қазақ тіліндегі ашық, езулік, жіңішке дауысты дыбысты таңбалайтын әрпі. 3. Ойды санамалап берген кезде «екінші» сөзінің орнына қолданылатын таңба.

Ә од. Айтылу сазына қарай адамның әртүрлі көңіл қошын аңғартатын дыбыстық ишарат. 1. Біреудің сөзін естіген, естімегенін аңғартады; я, әу. 2. Біреудің назарын өзіне аудару үшін айтылады; әй. 3. Шошығанда, сасқанда, таңырқағанда оқыстан шығатын дыбыс. 4. Сұраулық мағына білдіреді. 5. Көңіл қалауын аңғарту үшін айтылады. 6. Өзеннің ойын түсінігенін, қоштайтынын аңғарту үшін айтылады. 7. Бір нәрсені қайталап еске түсіру үшін айтылады. 8. Қатты реніш, ыза, күйініш, сүйініш мағынасын білдіреді. 9. Кеңесін мағынасын білдіреді. 10. «Бәсе!», «өзім де сезім едім» дегенді аңғартады. 11. сөйл. Қарсылықты шылау

(ал) мәнін білдіреді. 12. Өзінен кейін келген кейбір сөздердің жағымды немесе жағымсыз әсерін күшейте түседі.

Ә дегенде. а) Шуу дегеннен, салғаннан, бірден. ә) Бастапқыда, алғашында. **Ә** дегеннен. сөйл. Бірден, салған жерден. **Ә** дегенше. сөйл. Лезде, бірден, көзді ашып жұмғанша. **Ә** дегенше болған жоқ [болмай]. сөйл. Лезде, бірден, әп-сәтте, көзді ашып-жұмғанша. **Ә** десе, мә деді. сөйл. а) Бет бақтырмады, беттен алды, сөз қайтарды, ерегісті, беттен алды. ә) Есесін жібермеді.

ӘБДЕН [ар. ابدان]үст. 1. Біржолға, мүлдем. 2. Толық, жете, жан-жақты, барынша. 3. Мейлінше, өлгенше, мүлде. 4. Өте, тым, тіпті, мүлде. 5. Толысып, дер шағына жетіп. 6. Сөз жоқ, сөзсіз деген мағынада қолданылатын қуаттау мәніндегі күшейткіш сөз.

ӘБДЕСТЕ [ир. ایدسته]зат. көне. этн. Мойны ұзын әрі жіңішке жез құман.

ӘБДІ зат. сөйл. Әдді.

ӘБДІРЕ [ир. ابداری]зат. этн. Киім-кешек, әртүрлі бұйымдар салатын үлкен ағаш сандық, кебеже.

ӘБЕКӨҢЫР сын. 1. Жадау. 2. Қоңырқай. **ӘБЕС** [ар. عبث]сын. 1. Қате, теріс, ағат. 2. ауыс. Ұнамсыз, ерсі, лайықсыз, өрескел.

Әбес көрінді [санады]. Лайықсыз деп тартты, ыңғайсыз деп түсінді.

ӘБЕССИН= ет. Өрескел қору, ұят санау.

ӘБЕССИНУ Әбессін етістігінің қимыл атауы.

ӘБЕСТЕУ сын. Оғаштау, өрескелдеу, ерсілеу.

ӘБЕСТІК зат. Өрескелдік, қателік, ерсілік.

ӘБЖАТ зат. сөйл. **Абжад** (араб әріптерінің сандық көрсеткіші; әліппе).

ӘБЖӘТ зат. сөйл. **Абжад.**

Әбжәт тану. Хат тану, сауаттану.

ӘБЖЫЛАН зат. фольк. **Абжылан** (суды мекендейтін ұлы жылан).

ӘБЖЫЛАНДАЙ сын. сөйл. **Абжыландай.**

ӘБЖІЛ [ар. عاجل]сын. Іске етті, қимылы ширақ, икемді.

Әбжіл қимыл. Шапшаң, тез қимыл.

ӘБЖІЛДІК зат. Шапшаңдық, жылдамдық, ширақтық, икемдік.

ӘБЗЕЛ¹ [ир. ايزان]зат. 1. этн. Ер-тұрман, жүген, ноқта сияқты қайыс бұйымдардың жиынтық атауы. 2. Құрал-сайман, қажетті жабдық.

ӘБЗЕЛ² зат. сөйл. **Абзал.**

ӘБЗЕЛ³ сын. жерг. Сылбыр, шабан, жалқау.

ӘБЗЕЛДЕ= ет. этн. Аттың керек-жарағын түзгенде, мінуге әзірлеу, сайлау.

ӘБЗЕЛДЕН= ет. этн. Безендірілу, әшекейлену, қатталу.

ӘБЗЕЛДЕНУ Әбзелден етістігінің қимыл атауы.

ӘБЗЕЛДЕТ= ет. 1. этн. Атты керек-жарағын түзгенде, мінуге әзірлету, ер-тұрманын сайлау. 2. ауыс. Әдемілету, сәндету, әшекейлету.

ӘБЗЕЛСІЗ сын. Әбзелі жоқ, әбзел салынбаған.

ӘБЗЕЛХАНА зат. этн. Әбзелдерді сақтайтын орын, бөлме.

ӘБЗЕЛШІ зат. этн. Ер-тұрман, құрал-сайман, жабдық жасайтын адам.

ӘБЗИ тат. зат. **Аға.**

ӘБИ зат. жерг. **Шеше.**

ӘБИБ сын. ескікіт. Аяулы.

ӘБИЕШК [ор. обьездчик]зат. сөйл.

Өзіне бекітілген үлкен жер телімін үнемі қадағалап қарап жүретін күзетші.

ӘБИП зат. 1. сөйл. *Абыр*. 2. сөйл. *Абырой*.

Әбірі көрінді. Сый-құрметтен айырылды, масқарасы шықты.

ӘБИПСІЗ сын. сөйл. *Абыырсыз*.
ӘБИЯТ [ар. ابيات] зат. әдеб. Өлең жанрының бір түрі.

ӘБТАИ зат. тар. *Бастауыш, бастапқы*.

ӘБТАИ мектеп. тар. *Бастауыш мектеп*.

ӘБТЕҢИ зат. тар. ескікіт. *Әбтаи*.

ӘБТИЕК зат. сөйл. *Әптиек*.

ӘБУЖЫЛАН зат. 1. сөйл. *Абжылан*.

2. ауыс. *Ширақ, жүйрік ат*.

ӘБУТАС зат. көне. *Укен тас*.

ӘБҮЙІП зат. сөйл. 1. сөйл. *Абыр*.

2. сөйл. *Абырой*.

Әбүйір алмады. сөйл. *Абыройға ие болмады. Әбүйір болғанда*. сөйл. *Құдай жарылқап, сәті түскенде. Әбүйірі ашылды*. сөйл. *Абыры ашылды*.

ӘБІ: әбі кіріп, күбі шықты. сөйл. *Апы кіріп, күбі шықты*.

ӘБИГЕР [ир. ابيگر] зат. 1. *Дуре-сарсан, әуре, әлек*. 2. *Мазасыз, әуре, беймаза*. 3. *Абыр-сабыр, қарбалас*.

Әбігер болды. Әлекке түсті, әбігерленді, әуре болды. Әбігерге салды [түсірді]. Дүреледі, әлекетті. Әбігерге түсті. Дүреленді, әлек болды. Әбігер етті [қылды]. Дүреге салды, әуреледі, әуреге түсірді. Әбігер шекті. Бейнетке түсті, азап көрді. Әбігерін шығарды. Мазасын алды, әуреледі, әуреге салды. Әбігері шықты. Мазасы кетті, әуреге түсті.

ӘБИГЕРЛЕ= ет. 1. *Дүреге салу, әурелеу, мазалау*. 2. *Тынышын алу, ығыр қылу*.

ӘБИГЕРЛЕН= ет. 1. *Дүреге түсу, әлек болу, әурелену, әлектену*. 2. *Абыржу, асып-сасу, мазасыздану, мазасы кету*.

ӘБИГЕРЛЕНДІР= ет. *Абыржыту, әбігерге салу, әлекке түсіру*.

ӘБИГЕРЛЕНУ Әбігерлен етістігінің қимыл атауы. 1. *Дүрелену, әлектену*. 2. *Мазасыздану, абыржу*.

ӘБИГЕРЛЕУ Әбігерле етістігінің қимыл атауы.

ӘБИГЕРЛІК зат. *Абыржушылық, мазасыздық, әурешілдік*.

ӘБИГЕРСІЗ сын. *Аспай-саспай, абыржусыз, абдыраусыз*.

ӘБИГЕРШЛ сын. *Мазасыз, тынымсыз, беймаза*.

ӘБИГЕРШЛІК зат. 1. *Дүрешілік, әлек болушылық*. 2. *Мазасыздық, тынымсыздық*. 3. *Аласатыраңға түсушілік, абыр-сабырлық*.

ӘБИКӘУСАР [ир.+ар. اب كوش] зат. діни. *Кәусар суы*.

ӘБИЖАТ зат. ескікіт. *Абжад*.

ӘБІЛЕТ [ар. اخلاقيات] зат. 1. діни. *Жыншайтан, ібіліс*. 2. ауыс. *Жексұрын, жұқсыз, оңбазан*.

Әбілет басты. *Жын соқты, қара басты*.

ӘБІЛХАЯТ [ар. اب الحياة] әбілхаят суы. діни. *Абылхаят суы*.

ӘБИНАУАТ зат. кәс. жерг. *Дәу, сары қауын*.

ӘБИРЕ: *әбіре сымдай есілді*.

ӘБИРЕТ зат. ескікіт. *Фибрат*.

ӘБИРЖУ сөйл. *Әбіржі етістігінің қимыл атауы*.

ӘБИРЖУШЛІК зат. сөйл. *Абыржушылық*.

ӘБИРЖИ= ет. сөйл. *Абыржы*.

ӘБИРЖИТ= ет. сөйл. *Абыржыт*.

ӘБИРЖИТУ Әбіржіт етістігінің қимыл атауы.

ӘБИ-ТӘБИ үст. 1. *Орташа, шамалы*. 2. *Жай-барақат, мамыражай*.

ӘГӘР шыл. ескікіт. *Егер*.

ӘГӘРӘКІМ шыл. ескікіт. *Егерде*.

ӘГӘРДА шыл. ескікіт. *Егерде*.

ӘГӘРКИ шыл. ескікіт. *Егер*.

ӘГЕНТ зат. сөйл. *Агент*.

ӘГЕР шыл. сөйл. *Егер*.

ӘГЕРШЕ шыл. сөйл. *Егерде*.

ӘГҮРШК [ор. огурчик] зат. жерг. *Қияр*.

ӘДДІ [ар. حد] зат. *Әл-дәрмен, шама, күш-қуат; дөт, батылдық*.

Әддін білді. *Күшін шамалады, шама-шарқына қарай істеді. Әддінен асты. Шектен шықты, тиісті межеден асты*.

ӘДЕБИ [ар. ادبی] сын. 1. *Өнердің бір түрі ретіндегі әдебиетке қатысты*. 2. *Әдебиеттануға қатысты, осы ғылым саласымен байланысты*. 3. *Әдеби шығармаларға қойылатын талап-тара және әдеби тілдің нормаларына сәйкес*.
Әдеби байланыс. *әдеб. Ұлттық әдебиеттер арасындағы көркемдік дәстүрлер жалғастығы, ықпалдастығы. Әдеби қызметкер. Баспа мекемесі не органының маманы. Әдеби мұра*. *әдеб. Көркем әдебиеттің, сөз өнерінің өткен дәуірден қазіргі заманға жеткен туындылары. Әдеби орта*. *Әдеби шығармашылықпен айналысатын адамдардың бір-бірімен әрекет етуін жүзеге асыратын әлеуметтік жағдай. Әдеби өмір*. *Қоғам мен адамның әдебиет аясындағы тіршілігі, әрекеті. Әдеби процесс*. *әдеб. Белгілі бір дәуірде сонымен қатар ұлттар мен елдердің, аймақ-тардың, әлемнің күллі тарихи кезеңдерінде өмір сүріп келе жатқан әдебиеттің тарихи заңды қозғалысы. Әдеби сын*. *әдеб. Көркем шығармаларды талдап, баға беріп, олардың идеялық-көркемдік мәнін, әдеби процестегі алатын орнын анықтайтын әдебиеттану ғылымының негізгі бір саласы. Әдеби тіл*. *лингв. Ауызша және жазбаша түрде қызмет ететін жалтыға бірдей міндетті, дәстүрлі нормасы мен стильдік тармақтары бар жалтықхалықтық тілдің ескеулен, өңделген түрі. Әдеби шығарма [туынды]. а) Белгілі бір мақсаттағы, әдеби тілде жасалған әдеби шығармашылық әрекетінің нәтижесі, әдеби ізденістің, еңбектің жемісі. ә) Көркем әдеби шығарма. Әдеби шығарма тілі. филол. а) Әдеби тілде жасалған туындылардың тілі. ә) Көркем әдебиет тілі. Әдеби шығармашылық. Шығармашылықтың әдеби тілде жасалған туындыларды тудыруға негізделген түрі*.

ӘДЕБИЕТ [ир. ادبیات] зат. филол. <лат. litteratura> 1. *Қандай да бір халықтың, кезеңнің немесе бүкіл адамзаттың ғылымы, көркем, философиялық және т. б. туынды шығармаларының жиынтығы*. 2. *Сөз, тіл арқылы көркем бейнелер жасайтын өнер түрі*. 3. *Бір халықтың, ұлттың әдебиет өнеріне қатысты шығармаларының, туындыларының жиынтығы*. 4. *Гуманитарлық ғылымдар санатына жататын пән атауы*. 5. *Ғылым немесе білім саласына, мамандыққа қатысты шығармалар жиынтығы*. 6. *ауыс. Баспа өнімдері*.

Әдебиет сыны. *әдеб. Әдеби сын. Әдебиет тарихы*. *әдеб. Әдебиеттану ғылымының әдебиеттің даму процесін, ұлттық әдебиеттің өткен кезеңдері мен жекелеген ақын, жазушылардың шығармашылығын зерттейтін негізгі саласы. Әдебиет теориясы*. *Сөз өнері табиғатын, оның әдістері мен әдіс-намасын әдеби процеспен рухани-эстетикалық құндылықтар заңды-*

лықтарын зерттейтін әдебиеттану ғылымының саласы. Әдебиет тілі. сөйл. *Әдеби тіл*.

ӘДЕБИЕТТАНУ зат. филол. *Әдебиет тарихы, теориясы, сыны туралы ғылым*.

ӘДЕБИЕТТІК сын. филол. 1. *Әдебиет пәніне қатысты, соған тән*. 2. *Әдеби шығарма түріндегі*.

ӘДЕБИЕТШІ зат. филол. 1. *Әдебиеттану ғылымының маманы, осы ғылымды пән ретінде оқытушы*. 2. *Әдеби-шығармашылық іспен айналысушы*. 3. *Әдеби сынмен кәсіби деңгейде айналысушы, әдебиет сыншысы*.

ӘДЕБИЕТШІЛ сын. *Көркем әдебиетті жақсы көретін, қыр-сырын жете меңгерген, сүйетін (адам)*.

ӘДЕБИЕТШІЛДІК зат. *Әдебиетке берілгендік, құштарлық, көркем сөз өнерін жете меңгергендік*.

ӘДЕБИЕТШІЛІК зат. *Әдебиет пәнін игерушілік, әдебиетші болушылық*.

ӘДЕЙІ үст. 1. *Біле тұра, қасақана, жорта*.

2. *Белгілі мақсатпен, арнайы*.

ӘДЕЙІ сын. жерг. *Әуейі, есірік*.

ӘДЕЙІЛЕНІП үст. сөйл. *Бейімделініп, арналып*.

ӘДЕЙІЛЕП үст. 1. *Біле тұра, қасақана, жорта*. 2. *Белгілі мақсатпен, арнайылап*.

ӘДЕЙІЛІК зат. 1. *Әдейі істеушілік*.

2. *Дәддыға, әдетке айналушылық*. 3. *Жасандылық, бейтабиғилық*.

ӘДЕЙІН үст. сөйл. *Әдейі*.

ӘДЕЛЕТ зат. сөйл. *Әділет*.

ӘДЕЛЕТСІЗ сын. сөйл. *Әділетсіз*.

ӘДЕЛЕТСІЗДІК зат. сөйл. *Әділетсіздік*.

ӘДЕЛЕТСІЗ сын. сөйл. *Әділетсіз*.

ӘДЕЛЕТТІЛІК зат. сөйл. *Әділеттілік*.

ӘДЕЛЕТШІ зат. сөйл. *Әділетші*.

ӘДЕЛЕТШІЛ сын. сөйл. *Әділетшіл*.

ӘДЕМІ сын. 1. *Сырт пішінінің келістілігімен, дұрыстылығымен, бояуының, кескінінің тартымдылығымен көзге түсетін (зат, нәрсе)*. 2. *Сұлу, ажарлы, келбетті, көрікті (адам)*. 3. *Көркем, әсем көрінетін (табиғат құбылыстары мен нысандарына қатысты)*. 4. *Әуезділігімен, үйлесімді үнімен, құлаққа жағымды*. 5. *Хош, жұпар, аңқыған (іс)*. 6. *Сәнді, жарасымды, келісті*. 7. *Жаңға жайлы, көңілге ұнамды*. 8. *Қызығы мол, тартымды*. 9. *Ішкі мазмұнының тереңдігімен, үйлесімімен, толыққандығымен ерекшеленетін*. 10. *Әсерлі, бейнелі, көркем (сөз, ой)*. 11. *Бабына жеткізілген, дәмді*. 12. *Жақсы, дұрыс (іс-әрекет туралы)*.

ӘДЕМІЛЕ= ет. 1. *Сәндеу, әсемдеу*. 2. *Әсерлеу, көркемдеу, бедерлен-бейнелеу, көріктеу*. 3. *Безендіру, көріктендіру*.

ӘДЕМІЛЕН= ет. 1. *Сәндену, сұлулану*.

2. *Безендірілу, әшекейлену*. 3. *Ажарлану, көріктену, құлтыру, оңі кіру*. 4. *Көркею, жайнау, әсемдену*.

ӘДЕМІЛЕНДІР= ет. *Сәндендіру, құлтырту, сұлуландыру*.

ӘДЕМІЛЕНУ Әдемілен етістігінің қимыл атауы.

ӘДЕМІЛЕП үст. сөйл. *Дұрыстап, жақсылап*.

ӘДЕМІЛЕУ Әдеміле етістігінің қимыл атауы. 1. *Сәндеу, әсемдеу, көркейтту*. 2. *Әшекейлеу, безендіру*. 3. *Нақыштау, көркемдеу*.

ӘДЕМІЛІК зат. 1. *Сүйкімділік, тартымдылық, ұнамдылық*. 2. *Әсерлілік, үйлесімділік, бедерлілік, нақыштылық*. 3. *эст. Сұлулық, көркемдік, әсемдік*. 4. *Жарасымдылық, сәнділік*.

ӘДЕМІШЕ сын. *Әдемілеу, өңділеу, реңділеу*.

ӘДЕМШІЛІК зат. сирек. Сыртқы әсер үшін жағымды, ұнамды көрінушілік.

ӘДЕП¹ [ар. ادب] зат. 1. қоғ. Адамдар қарым-қатынасындағы ізгілік нормаларының мұлтсіз орындалуын білдіретін, қауымдасып өмір сүрудің дәнекері болып табылатын ахлақ (мораль) ережелерінің жиынтығы. 2. Тәлім-тәрбие, көргендік. 3. Сыпайы тұрпат, жинақы қимыл, жарасымды қозғалыс. 4. Ізеттілік, сыпайылық, сыйластық. 5. Ізет, құрмет.

Әдеп бақты. Ізет сақтады. **Әдеп бұзды.** Шектен шықты. **Әдеп етті.** Ізет сақтады, сыпайылық танытты. **Әдеп жолды аттады.** Жалтыға ортақ ахлақ ережелерін, салтты бұзды. **Әдеп жолы.** этн. Қазақ қоғамындағы тұрақталып қалыптасқан ахлақ ережелері, ізеттілік нормалары. **Әдеп жолынан аттады.** Қалыптасқан ізеттілік нормаларын бұзды, ахлақ ережелерін сақтамады. **Әдеп көрген.** Тәлім-тәрбие алған, көргенді. **Әдеп сақтады.** Сыпайылық танытты, ізет қылды. **Әдептен айырылды.** Ізгіліктен, тәрбиеден қол үзді, сыпайылықты ұмытты. **Әдептен озбады.** Шектен шықпады, ізеттілік сақтады. **Әдеп тұтты.** Ізеттілік жасады, сыпайылық сақтады.

ӘДЕП² үст. сөйл. **Әдепкі.**

ӘДЕП-ӘРКЕН зат. Иmandылық тәлім-тәрбие.

ӘДЕП-ҒҰРЫП зат. сөйл. **Әдет-ғұрып.** **ӘДЕП-ИБА** зат. Тұрақтанып қалыптасқан ахлақ пен ізгілік нормалары мен ережелері.

ӘДЕП-ИБАДАТ зат. Тәрбие көргендік, сыпайылық.

ӘДЕПКІ сын. 1. Бастапқы, алғашқы, тұңғыш. 2. Бұрынғы, ескі.

Әдепкі уақытта [кезде]. Бастапқыда, алғашында, әуелде.

ӘДЕПКІДЕ үст. Бастапқыда, алғашқыда, әуелде.

ӘДЕПКІДЕГІДЕЙ үст. Бастапқыдағыдай, әдеттегідей, дағды бойынша.

ӘДЕПКІДЕЙ үст. Күндегідей, баяғыша, әдетініше.

ӘДЕПСІЗ сын. 1. Көргенсіз, тәрбиесіз. 2. Дөрекі, әдеп ережелерін білмейтін, ізет сақтамайтын, сыпайылықтан жұрдай. 3. Имансыз, арсыз, ұятсыз.

Әдепсіз ауыз. бейн. Әдеп сақтамайтын, тұрпайы сөйлейтін дөрекі адам. **Әдепсіз сөз.** Дөрекі, былапыт, ұят, ерсі сөз.

ӘДЕПСІЗДЕН= ет. *Жүгенсіздену, тәртіпсіздену, әдеп сақтамау.*

ӘДЕПСІЗДЕНУ Әдепсізден етістігінің қимыл атауы.

ӘДЕПСІЗДІК зат. 1. Тұрақталған әдеп ережелері мен нормаларына жат, ерсі қылық. 2. Көргенсіздік, ұятсыздық, тәрбиесіздік.

Әдепсіздіктен ада. Таза, пәк, он екіде бір күлі ашымаған.

ӘДЕПТАНУ зат. филос. <грек. ethos> Ахлақ және оның принциптері, нормалары мен қоғамдағы орны туралы пәлсапалық ілім.

ӘДЕПТЕН= ет. Әдеп ережелері мен нормаларын ұстану, әдеп сақтау.

ӘДЕПТІ сын. 1. Қоғамда тұрақталып қалыптасқан әдеп ережелері мен нормаларын берік ұстанатын, әдеп сақтайтын. 2. Қимыл-жынақы, қозғалысы жарасымды, сыпайы тұрпатты. 3. Тәрбиелі, тәлімді, көргенді. 4. Ізетті, ибалы, ұнабатты. 5. Биязы, сыпайы, орынды, келісті (сөз). 6. ауыс. Жайлы, қолға әбден үйретілген, адамның ебін табатын (мал туралы).

Әдепті ауыз. бейн. Ахлақ нормаларын, әдеп ережелерін сақтайтын, соны дәріптей-

тін адам. **Әдепті әзіл.** Сыпайы, шектен шықпайтын, әдеп ережелерін сақтап айтылған қалжың сөз. **Әдепті болды.** Әдептілік көрсетті, әдептілік танытты. **Әдепті сөз.** Сыпайы, биязы, жағымды, жақсы сөз.

ӘДЕПТІЛЕН= ет. экспр. жағымсыз. *Әдепті болғансу, сырт көзге әдепті көрінгенсу.*

ӘДЕПТІЛІК зат. қоғ.-әлеум. 1. Қазақ халқының дәстүрлі дүниетанымында ерекше орын алған белгілі бір ахлақ нормалары мен принциптерін бұлжытпай орындау. 2. Сыпайылық, биязылық, жұмсақтық. 3. Ізеттілік, тәрбиелілік, көргенділік.

Әдептілік істеді [сақтады]. Ізеттілік қылды, сыпайылық, тәрбиелілік танытты.

ӘДЕТ [ар. عادت] зат. 1. Өмірде тұрақтанып қалыптасқан, бойға біткен үйренішті қылық, іс-әрекет. 2. қоғ. Дәстүрге айналған, жалтыға бірдей қалыптасқан қоғамдық тәртіп, дағды.

Әдет бойынша. Қалыптасқан дәстүрге сәйкес. **Әдет болды.** Дағдыға айналды, әдеттенді. **Әдет етті [қылды].** Дағдыланды, дәстүрге айналдырды. **Әдетке айналды.** Тұрақталды, күнделікті дағдылы әрекетке айналды. **Әдетке айналдырды.** Дәстүр етті, әдет қылды.

ӘДЕТ-ҒҰРЫП зат. қоғ.-әлеум. Белгілі бір қоғамдық-әлеуметтік ортада пайда болып, оның мүшелерінің мінез-құлқының, тұрмыс-тіршілігінің біржымас қағидаларына айналған жөн-жосық, жол-жоралғы.

Әдет-ғұрып жосындары. қоғ.-әлеум. Байырғыдан келе жатқан қазақ қоғамындағы ерекше мәдени құбылыс болып табылатын дәстүрлі құқықтық жүйе, әдет-ғұрып нормалары.

ӘДЕТ-ДАҒДЫ зат. психол. Алғашында саналы орындауды қажет етіп, әрекеттің жаттыға беру нәтижесінде қалыптасқан, үйренішті болып кеткен, санаға тәуелсіз түрдегі қажеттілікке айналған тұрақты дағдының жиынтық атауы.

ӘДЕТ-ДӘСТҮР зат. Тарихи тұрғыда қалыптасып, ұрпақтан ұрпаққа беріліп отыратын дағдылы әрекет пен мінез-құлық нысандары.

ӘДЕТКІ сын. Әдетке айналған, үйренішті, дағдылы.

ӘДЕТ-САЛТ зат. Халықтың кәсіп, сенім, тіршілігіне байланысты қалыптасып, ұрпақтан-ұрпаққа ауысып отыратын дағдылар мен дәстүр.

Әдет-салт айтысы. фольк. Әдет-ғұрып, салт дәстүрмен байланысты ауызша сөз өнерінің бір жанры.

ӘДЕТТЕ үст. Дағды бойынша, үйренішті дәстүрмен, ылаи.

ӘДЕТТЕГІ сын. 1. Жайшылықтағы, бұрынғы, дағдылы, қалыпты. 2. Үйренішті, күнделікті. 3. Бұрыннан белгілі, қалыптасып қалған. 4. Қарапайым, жай, белгілі нұсқадай.

ӘДЕТТЕГІДЕЙ сын. Жайшылықтағыдай, қалыптағыдай, бұрынғыдай.

ӘДЕТТЕГІШЕ үст. Жайшылықтағыша, бұрынғыша, қалыптағыша.

ӘДЕТТЕН= ет. Дағдылану, машықтану, әдетке айналдыру.

ӘДЕТТЕНДІР= ет. Машықтандыру, үйрету.

ӘДЕТТЕНДІРУ Әдеттендір етістігінің қимыл атауы.

ӘДЕТТЕНУ Әдеттен етістігінің қимыл атауы.

ӘДЕТТІ сын. Дағдылы, үйренішті, қалыпты.

ӘДЕТІНШЕ үст. 1. Өзіне біткен дағды бойынша, бұрынғысына. 2. Қалыптасқан халық дәстүрі, әдеті бойынша.

ӘДИСА [ир. حديث] зат. көне. 1. Құпия, сыр. 2. Кездейсоқ оқиға, таңғажайып оқиға; хикая.

ӘДИЯ зат. ескікіт. Сый, сыйлық.

ӘДИЯЛІ [ор. одяло] зат. сөйл. Жамылатын немесе төсек-орынды жауып қоятын жеңіл, жылы жамылғы.

ӘДІ зат. сөйл. **Әдді.**

ӘДІЛ [ар. عادل] сын. 1. Шындық сүйгіші, алалық жасамай, ақиқатқа сәйкес әрекеттетін. 2. Турашы, әділетті, шыншыл. 3. Адал, таза, жаландықты білмейтін. 4. Ақиқатқа, шындыққа сәйкес, тура, жөн, дұрыс. 5. қоғ.-әлеум. Әділеттілік талаптарына негізделген, ахлақ (мораль) пен құқық нормаларына сәйкес. 6. Бәріне бірдей, тең мүмкіндік беретін.

Әділ бағ. Біреудің еңбегінің, өнерінің, талабының іс-қимыл, ойы мен сөзінің шынайы, дұрыс парқы. **Әділ болды.** Адамгершілік талаптарын ұстанды, ахлақ нормаларын берік сақтады, турашыл, шыншыл болды. **Әділ жаза.** Айып, кінәсына қарай қоғамдық ахлақ принциптері мен адамгершілік талаптарына сәйкес қойылған дұрыс, шынайы жаза. **Әділ жаннан түнілтті.** бейн. Үмітін үздіртті, дүниеден бездіртті, баз кешіртті. **Әділ жол.** Адамгершілік пен қоғамдық ахлақ талаптарымен үйлесімді даму бағыты. **Әділ жүрек.** бейн. Адал, турашыл, шыншыл таза көңіл. **Әділ заман.** Әділетті дәуір, қоғам. **Әділ күн.** экон. Актив айырбасталатын, міндеттеме бойынша есеп айырысу жүргізілетін немесе жақсы хабардар етілген, осындай операцияларды жасауға ниетті тәуелсіз тараптар арасында операциялар жасау кезінде ұсынылған үлестік құралдар айырбасталатын сома. **Әділ қылды.** Турашыл, шындықсүйгіш етті. **Әділ сөз.** Дұрыс, тура, шыншыл, әділетті айтылған сөз. **Әділ тез [таразы].** бейн. Турашыл, шыншыл талқы, әділетті бағалау, ақ-қарасын айырып беретін адал сын. **Әділ іс.** Әділеттік жолындағы дұрыс, адал әрекет.

ӘДІЛДІК зат. қоғ.-әлеум. 1. Әділ болушылық, шындық сүйгіштік, алалықтан ада болушылық, туралық. 2. **Әділеттік.**

ӘДІЛЕТ [ар. عدالة] зат. қоғ.-әлеум.

1. Қоғам өміріндегі адамдық қарым-қатынас, заңмен тәртіп, құқықтар мен міндеттер, қоғамдық, табиғи мүліктің бөлінісі сияқты т.б. әлеуметтік маңызды тіректердің тұрақты қалыптасқан ахлақ нормаларына сәйкестігі. 2. Шындық, дұрыстық, туралық, әділдік.

Әділет басқармасы. қоғ.-саясн. Сот ісімен айналысатын мемлекеттік мекеме жүйесінің басқару органы. **Әділет жолы.** бейн. а) Әділдікті ұстанатын, ахлақ нормаларына, адамгершілік талаптарына сай келетін бағыт, тәсіл. ә) Әділ, тура шешім, дұрыс бағыт, оң ниет. **Әділет министрлігі.** қоғ.-саяси. заң. Сот ісімен айналысатын мемлекеттік мекемелер жүйесін басқаратын мемлекеттің орталық органы. **Әділет соты.** поэт. Әділдіктің, адамдықтың парқын ажыратып беретін сот. **Әділет туы.** бейн. Әділетті жақтаушылардың символы. **Әділет ұраны.** поэт. Әділеттілікті жақтаушы, әділетке шақырушы ұран.

ӘДІЛЕТСІЗ сын. 1. Әділдігі жоқ, қиянатшыл. 2. қоғ.-әлеум. Тұрақтанған қоғамдық ахлақ нормаларына қайшы. 3. Бәріне бірдей емес, теңдігі жоқ (заман, тағдыр т.б.). 4. Әділдікті білмейтін, алалықпен қарайтын (адам). 5. Шындыққа қайшы, орынсыз.

ӘДІЛЕТСІЗДІК зат. 1. Қиянатшылық,

озбырлық. 2. Бұрыстық, орынсыздық. 3. Теңсіздік, алалық.

ӘДІЛЕТТІ сын. Әділетті жақтайтын, турашыл, қайырлы.

ӘДІЛЕТТІК зат. 1. Әділдік, алалықсыз қатынас, дұрыстық, шындық. 2. Турақталған ахлақ нормаларына, имандылық шарттарына сәйкестік.

ӘДІЛЕТТІЛІК зат. қоғ.-әлеум. 1. Әділетті болушылық, әділеттік жолын ұстаушылық. 2. Ахлақ нормаларына сәйкес адамдық және қоғамдық қатынас ақиқаты, шындық.

ӘДІЛЕТ-ШЫНДЫҚ зат. Теңдік пен ақиқат, адалдық пен туралық, әділдік пен дұрыстық.

ӘДІЛЕТШІ зат. Әділетті жақтаушы.

ӘДІЛЕТШІЛ сын. Турашыл, ақиқатшыл.

ӘДІЛЕТШІЛІК зат. сөйл. **Әділеттік.**

ӘДІЛСІЗ сын. 1. Бұрыс, өтірік, орынсыз, жалған. 2. Әділдікті білмейтін, алалықпен қарайтын. 3. Теңсіз, бірдей емес, тең емес.

ӘДІЛСІЗДІК зат. сөйл. **Әділетсіздік.**

ӘДІЛШІЛІК зат. сөйл. **Әділетшілік.**

ӘДІЛІМСІ ет. сөйл. Әділ болғансы.

ӘДІП зат. этн. Кімнің етек-жеңіне, өңіріне, айналасына жиектеп салынған көмкерме.

ӘДІПҚҰЙРЫҚ зат. зоол. Ұсақ балықтың бір түрі.

ӘДІПТЕ ет. этн. Әдіп салу, әдіп жүргізу, көмкермеу.

ӘДІПТЕЛ ет. Бастырылып, көмкерілу.

ӘДІПТЕМЕ: **әдіптеме ұйқас**. әдеб. Өлеңдегі ұйқас сөздерден кейін қайталанып отыратын қошақ сөз не болмаса сөз тізбегі, редиц.

ӘДІПТЕТ ет. Әдіп салдырту, көмкерту.

ӘДІПТІ сын. Әдіп салынған, әдібі бар, көмкермелі.

ӘДІРА: әдіра қалды. сөйл. **Адыра қалды.**
ӘДІРЕМ: әдірем қал. сөйл. карг. **Адыра қал.**

ӘДІРЕС зат. көне. Жұқа, қымбат матаның бір түрі.

ӘДІРЕТ зат. жерг. Өнеге, гибрат.

ӘДІРІС зат. сөйл. **Мекенжай.**

ӘДІС зат. 1. Қандай да бір әрекетті жүзеге асырудың тәсілі немесе тәсілдерінің жүйесі, орындау амалы, жолы. 2. терм. <грек. methodos> Қоғам өмірі мен табиғат құбылыстарын зерттеудің, танып білудің амалы, жолы. Әдісін алды. Машықтанды, дағдыланды.

ӘДІС-АЙЛА зат. Қандай да бір әрекетті орындаудың тәсілдері мен айласы, амал шарғысы.

ӘДІСКЕР зат. 1. пед. Оқытудың әдіс-тәсілдерін жақсы білетін оқытушы. 2. Қандай да бір мамандықтың, кәсіптің әдіс-тәсілдерін жетік меңгерген адам.

ӘДІСКЕР сын. Әдісқой, тәсілшіл, тәсілқой.

ӘДІСКОЙ сын. Айлакер, тәсілқой.

ӘДІСҚОЙЛЫҚ зат. Айлакерлік, тәсілқойлық, әдіскерлік.

ӘДІСНАМА зат. терм. <грек. methodos – әдіс, logos – ілім> Ақиқат дүниені ғылыми тұрғыдан зерттеп таныуға қолданылатын әдіс- тәсілдердің жүйесі.

ӘДІСНАМАЛЫҚ сын. терм. Әдіснамасын құрайтын, әдіснамаға қатысты.

ӘДІС-ТӘСІЛ зат. 1. пед. Оқу материалын меңгерудің, тәрбиелеудің амалы, жолы, тиімді тәсілдері мен әдістерінің жиынтығы. 2. Ғылыми зерттеу жүргізудің амалдары, әдістері мен тәсілдерінің жиынтығы.

ӘДІСТЕМЕ зат. 1. терм. Бір нәрсені іс жүзіне асыруда қолданылатын әдіс, тәсіл-

дердің жиынтығы. 2. пед. Белгілі бір ғылымды оқытудың, білім жүйесін меңгерудің әдістері туралы ілім, педагогиканың бір саласы.

ӘДІСТЕН ет. Машықтану, әккі болу, төселу, әдісін алу.

ӘДІСТЕНУ Әдістен етістігінің қимыл атауы.

ӘДІСТЕС сын. Әдіс-амалға төселген, сыралғы, айлакер, амалшыл.

ӘДІСТІ сын. Айлалы, тәсілқой.

ӘДІСШІЛ сын. Айлакер, амал тапқыш.

ӘДІСШІЛДІК зат. Әдісқойлық, өнертапқыштық, тәсілқойлық.

ӘДІСІНШЕ үст. Әдісі бойынша.

ӘЖӘЙӘД зат. көне. ескікіт. Қиындық.

ӘЖДАҒА зат. сөйл. **Аждаһа.**

ӘЖЕ зат. 1. Әкесінің, сондай-ақ анасының шешесі, үлкен шеше. 2. Жасы ұлғайған әйелге құрметпен айтылатын қаратпа атауыш.

Әже болды. Қартайып, кемпір болды.

ӘЖЕДЕЙ сын. Әже сияқты, әже тәрізді.

ӘЖЕЙ зат. Жасы үлкен әйелге құрметтеу мағынасында айтылатын атауыш сөз.

ӘЖЕКЕ зат. сөйл. экспр. Жасы үлкен әйел адамға еркелеу мағынасында айтылатын атауыш сөз.

ӘЖЕЛЕ ет. 1. Әжесіне немесе әжесі қатарлас әйел адамға әже-әже деу. 2. Әже-әже деп өтінуді, жалынуды.

ӘЖЕЛІК сын. Әжеге лайық, әжеге тән.

ӘЖЕП зат. ескікіт. **Ғажап.**

Әжеп болды. Лайықсыз, орынсыз болды.

Әжеп қалды. Таңырқады, таң-тамашаға түсті.

ӘЖЕПТАРҚЫ сын. жерг. Тосын шыққан, қатты.

ӘЖЕПТӘУІР сын. 1. Тәп-тәуір, жапп-жақсы, кәдімгідей. 2. Бірталай, бірсытыра, біршама, бірқатар, едәуір.

ӘЖЕПТЕУІР сын. сөйл. **Әжеттәуір.**

ӘЖЕТ зат. ескікіт. **Қажет.**

Әжетке жарады [жетті]. а) Ер жетіп, қоланат болды. ә) Көдеге асты, қажетін өтеді. **Әжет шығарды.** Көмектесті, жәрдемдесті.

ӘЖЕТ² [ар. حاجة] зат. сөйл. **Әдет.**

ӘЖЕТАЙ зат. экспр. Әжесіне немесе жасы сол тұстас адамнан бір нәрсені жалғыз сұрағанда, құрметтеу мағынасында айтылатын қаратпа атауыш.

ӘЖЕТАЙЛА ет. Әжетай, әжетай деп жалғанып-жалбарыну, сұрап-өтіну.

ӘЖЕТХАНА [ар.+пр. [حاجة - خانه] зат. сөйл. **Дәретхана.**

ӘЖИНЕ [ар. جنة] зат. сөйл. Азғын, жеқсұрын, сұмырай.

ӘЖИНЕДЕЙ сын. Ұсқынсыз, түрі келіспеген.

ӘЖМАИН ес. діни. Барлығы, баршасы, бәрі.

ӘЖУА [ар. آجوا] зат. сөйл. **Ажуа.**

Әжуа етті [қылды]. Әжуалады, күлкі етті, мысқылдады.

ӘЖУАЛА ет. сөйл. **Ажуала.**

ӘЖУАЛАУ Әжуала етістігінің қимыл атауы.

ӘЖУАЛЫ сын. сөйл. **Ажуалы.**

ӘЖУА-МАЗАҚ зат. Әзіл-келеке, күлкі-сықақ.

ӘЖУА-СЫҚАҚ зат. **Күлкі-мазақ.**

ӘЖУАШЫЛ сын. сөйл. **Ажуашыл.**

ӘЖУЕЛЕ ет. сөйл. **Ажуала.**

ӘЖУ зат. көне. Салмағы ауыр шоқпар, соғыс қаруының бір түрі.

ӘЖІ зат. сөйл. жерг. **Қажы.**

ӘЖІК зат. өс. <лат. draba> Шатырша гүлділер тұқымдасына жататын бір, екі және көпжылдық шөлді жерде өсетін шөптесін өсімдіктер туысы.

ӘЖІК-БҮЖІК зат. сөйл. **Әжік-күжік.**

ӘЖІК-КҮЖІК зат. сөйл. Анау-мынау, ұсақ-түйек.

ӘЖІЛІК зат. сөйл. **Қажылық.**

ӘЖІМ зат. Адамның бетіне, денесіне түскен қатпар, сызық.

Әжім басты. Бетіне қатпар түсті, айқыш-ұйқыш сызық түсті. **Әжім кірді [түсті, енді].** Беті әжімденді. **Әжім салды [түсірді].** Әжімдендірді, әжім түсірді. **Әжім шалды.** Әжім түсті, әжімденді.

ӘЖІМ-ӘЖІМ сын. 1. Әжімі көп, әжімденген. 2. ауыс. Қатпар-қатпар, сызық-сызық.

ӘЖІМДЕ ет. 1. Әжім салу, әжім түсіру. 2. ауыс. Айқыш-ұйқыш ету.

ӘЖІМДЕЙ сын. Әжім сияқты, әжім тәрізді.

ӘЖІМДЕЛ ет. Сыртқы әсердің салдарынан бет, дене терісінің қатпарлануы, әжім түсіру.

ӘЖІМДЕН ет. Бет, дене терісіне әжім түсу, қатпарлану.

ӘЖІМДЕНУ Әжімден етістігінің қимыл атауы.

ӘЖІМДІ сын. 1. Әжім түскен, әжімі көп, қатпарланған. 2. ауыс. Қыртысты, қатпарлы, айқыш-ұйқыш, кедір бұдыр.

ӘЖІМСІЗ сын. Әжімі жоқ, әжім түспеген.

ӘЖІР зат. көне. Сауап, сыйлық, разылық.

ӘЖІРЕК зат. сөйл. **Ажырық.**

ӘЖІРЕНДЕ ет. сөйл. Ажыраң-ажыраң ету, едіреңдеу.

ӘЖІТМАҒЫ зат. ескікіт. **Әлеумет.**

ӘЗ¹ сын. Соқыр, көр.

Әз атқыр. карг. Әз бол, көр соқыр бол деген мағынада. **Әз атты.** Әз болды, соқыр болды. **Әз болды.** Көрмей қалды, соқыр болды.

ӘЗ² [ар. عز - عز] сын. 1. Фазиз, ардақты, сыйлы, жақсы. 2. Қасиетті, киелі. 3. ауыс. Көне, бұрынғы.

Әз аға. Ардақты, құрметті, сыйлы аға. **Әз Жәнібек.** тар. Әділ өкім жүргізуші ұлы мәртебелі Жәнібек [Жәнібек Әбу Сәид (15 г. басы – 1470 ж) – Қазақ хандығының негізін қалаған хандардың бірі. Орыс ханның ұрпағы, Барақ ханның ұрпағы. 1457–1457 жж. туысы Керейханмен бірге Қазақ хандығының негізін қалаған, Қазақ хандығының құрылу процесіне толық қатынасып басылық еткен тарихи тұлға]. **Әз көрді.** Рақаттанды, жайлылық сезінді, жақсы көрді. **Әз Тәуке.** тар. Әділ өкім жүргізуші ұлы мәртебелі Тәуке хан [Тәуке хан – 1680–1715 жылдары хан тағына отырып, Қазақ хандығын күшейтуге ерекше күш салған тұлға]. **Әз тұтты.** Қадір тұтты, ардақтады, сыйлады.

ӘЗАЛ үст. ескікіт. Бұрын.

ӘЗАЛДА үст. сөйл. **Әзелде.**

ӘЗӘЗІЛ [ар. عزازيل] зат. 1. діни. Ібілістің көктен құлап, қуылғанға дейін пері болған кезіндегі бұрынғы аты, азғырушы шайтан. 2. ауыс. Рұхани азған, әзәзілдің алдауына еріп кеткен адам.

Әзәзіл болды. Арандатты, жаманшылыққа итермеледі, азғырушы болды.

ӘЗӘЗІЛДЕЙ сын. Әзәзіл сияқты, әзәзіл тәрізді.

ӘЗӘЗІЛДІК зат. Азғындатушылық, аздырушылық, екіжүзділік, опасыздық.

ӘЗӘЗІЛШЕ үст. Әзәзіл сияқты, әзәзілге ұқсап.

ӘЗӘЛДАН үст. сөйл. **Әзелден.**
ӘЗӘЛІ [ар. *الذلي*] сын. ескікіт. Мәңгі, мәңгілік, жойылмайтын, өмірлік.

ӘЗДЕК зат. экспр. Ерке-шолжаң, кесір, кінәмшіл.

Әздек болды. Ерке болды, шолжаңдады.

ӘЗДЕКТЕ = ет. Еркелету, әздек ету.

ӘЗДЕКТЕН = ет. Есерлену, есіру, есінен тану.

ӘЗДІК зат. Қадір-қасиеттілік, ардақтылық, жақсылық.

ӘЗДІК² зат. Соқырлық, зағиптық.

ӘЗЕГЕН сын. көне. жерг. Көреген.

ӘЗЕЗІЛ зат. сөйл. **Әзәзіл.**

ӘЗЕЗІЛШЕ үст. сөйл. **Әзәзілше.**

ӘЗЕЛ сын. ескікіт. **Ғазиз, қимас.**

ӘЗЕЛ сын. ескікіт. **1. Мәңгілік, бақилық; 2. Басында, әуелде.**

ӘЗЕЛДЕ [ар. *اول*] үст. Әуелде, баяғыда, о баста.

ӘЗЕЛДЕН үст. Ежелден, баяғыдан, о бас тан, бұрыннан.

ӘЗЕР үст. Әрең дегенде, зорға.

Әзер болса. Ең құрыса, көп болса, әрі кетсе.

Әзер дегенде. Зорға, әрең-әрең, өліп-талып.

ӘЗЕР-ӘЗЕР үст. Зорға, әрең-әрең.

ӘЗЕРЛЕП үст. сөйл. Зорға, өліп-талып, әрең.

ӘЗЕР-МӘЗЕР үст. сөйл. Зорға дегенде, әрең-әрең.

ӘЗЕТ: әзет болса. сөйл. Көп болса, әрі кетсе.

ӘЗЕТ-ҚАҚПЫШ зат. этн. тамақ. Тлімденбей, осылмай сүрленген құйрық май, сүбе.

ӘЗИЗ сын. сөйл. **Әзіз.**

ӘЗИЗ [ар. *عزيز*] сын. Ардақты, қадірлі, құрметті, аяулы.

Әзіз ана. поэт. Ардақты әйел, мейірімді, қадірлі шеше, қасиетті ана. **Әзіз бас [жан].** Көтермелеу мақсатында айтылатын қымас жан, сыйлы басым мәніндегі қолданыс.

ӘЗИЗЛЕН = ет. ескікіт. Құрмет көру, ардақталу, қадірлену.

ӘЗІЛ [ар. *زل*] зат. **1. Күлкі тудыру үшін айтылатын сөз немесе жасалатын күлдіргі әрекет, қалжың. 2. Бір адамның екінші адамды ұялту, сөзге тоқтату және т. б. мақсаттары үшін айтылатын ұрымтал да астарлы, көңілді де күлкілі пікірі немесе қылығы. 3. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында қатарлас, құрда немесе белгілі бір туыстық қатынастағы адамдар арасында орынды саналатын өзара сөз сынасу, сын айту, қалжыңдасуға негізделген қарым-қатынас түрі. 4. ауыс. Қызық, думан, бос күлкі.**

Әзіл айтты. Әзілдеді, қалжыңдады. **Әзілге айналдырды [шаптырды, қарай бұрды].** Өз пікірін, дітін күлкілі сөз, ойын, қалжың түрінде жеткізді. **Әзілге ұста [оралымды].** Әзіл айтуға шебер, сөз тапқыш. **Әзілді қыздырды.** бейн. Әзіл-оспақ, қалжыңды жандандырып, үдетті. **Әзіл етті [қылды].** Ойын-күлкіге айналдырды. **Әзіл жүгіртті.** бейн. Өзара әзіл айтысып, сөз қағыстырды. **Әзіл көтермеді.** Қалжыңды, ойынмен айтылған сөзді түсінбей немесе астарына келіспей ренжіді. **Әзіл орта.** Әзіл-қалжың айтылған қауым. **Әзіл сөз. а)** Ойнап айтылған зілсіз қалжың сөз. **ә)** Астарлы күлкілі түрде айтылған шындық, сын. **Әзіл тастады.** Қалжың сөзбен түіреп немесе күлдіргі қылығымен әзілдеуге шақырды. **Әзілі жарасты.** Бір-біріне айтқан ойын сөзі келісті.

ӘЗІЛ-ӘЖУА зат. Әзіл-оспақ, қалжың.

ӘЗІЛГӨЙ сын. сөйл. **Әзілқой.**

ӘЗІЛДЕ = ет. Зілсіз, қалжың сөз айту, ойнау, ойнап-күлді, күлдіргі қылық көрсету.

ӘЗІЛДЕГЕНСУ Әзілдегенсі етістігінің қимыл атауы.

ӘЗІЛДЕГЕНСИ = ет. Қалжыңдағансу, ойнағансу.

ӘЗІЛДЕГІШ сын. Қалжыңдағыш, әзілге бейім.

ӘЗІЛДЕС = ет. Қалжыңдасу, сөздері жарасу.

ӘЗІЛДЕС сын. Әзілдері жарасқан, көңілі жақын.

ӘЗІЛДЕСУ Әзілде етістігінің қимыл атауы.

ӘЗІЛДЕУ Әзілде етістігінің қимыл атауы.

ӘЗІЛДІ сын. **1. Күлкілі, астарлы, қалжың аралас. 2. Әзілі көп, жиі әзілдесетін.**

ӘЗІЛКЕШ сын. сөйл. **Қу тілді, қалжың әңгіме айтқыш.**

ӘЗІЛКЕШТІК зат. сөйл. **Қу тілділік, қалжыңқойлық.**

ӘЗІЛ-КҮЛКІ зат. Қалжың-ойыны аралас сөз, әжуа-сықақ.

ӘЗІЛ-ҚАЛЖЫҢ зат. Ойын-күлкі, әзіл мен жеңіл әжуа.

ӘЗІЛҚОЙ сын. Әзіл-қалжыңға жаны құмар, құақы, күлдіргіші.

ӘЗІЛҚОЙЛЫҚ зат. Қалжыңбастық, әзілкештік, әзілге бейімдік.

ӘЗІЛҚУМАР [ар. *قمار-هزل*] сын. Әзіл-дескіш, әзілкеш, әзілқой.

ӘЗІЛ-МАЗАҚ зат. Әзілдеп айтылған мысқыл, әзіл-ажуа.

ӘЗІЛ-МӘЗІЛ зат. сөйл. Бос күлкі, қалжың, Әзіл-мәзіл етті. Қылжақтады, қырындады.

ӘЗІЛ-НАЗ зат. Әдемі, тартымды қалжың, жеңіл баязы аралас әзіл.

ӘЗІЛ-ОЙЫН зат. Күлдіргі қылықты, әрекеті аралас қалжың сөз.

ӘЗІЛ-ОСПАҚ зат. Астарлы қағытпа сөзді әжуа аралас күлдіргі қалжың мен қылық.

ӘЗІЛ-ОСПАҚСЫЗ сын. Ойын-қалжыңсыз, астарсыз.

ӘЗІЛ-ӨКПЕ зат. Астарында реніш пен баянысы жасырылған күлдіргі сөз, қалжың.

ӘЗІЛ-САУЫҚ зат. Қалжыңы, күлдіргі сөзі аралас, көңіл көтеретін думанды жыын.

ӘЗІЛСҮРЕТ зат. өнер. Нәрсенің, адамның сыртқы кейтін сақтай отырып, өзіне ғана тән сипаттық ерекшелігін әсірелей көрсететін әзіл-сықақ бейнесі.

ӘЗІЛ-СЫҚАҚ зат. Кекесін, мысқылы аралас қалжың, әзіл-мазақ.

ӘЗІЛ-СЫҢҚЫЛ зат. сөйл. Күлдіргі сөз, ойын-қалжың күлкісі.

ӘЗІЛСІЗ сын. **1. Қалжыңсыз, ойын-күлкісіз. 2. ауыс. Сөзі астарсыз, тым тура, көңіл-тартар емес.**

ӘЗІЛШЕН сын. сөйл. **Әзілқой.**

ӘЗІЛ-ШЫН: әзіл-шыны аралас. Ойын-шыны, өтірік-расы, қалжың-оспағы бар.

ӘЗІЛШІ зат. сөйл. Әзілшіл, әзілқой, қалжыңбас адам.

ӘЗІЛШІЛ сын. Қалжыңқой, күлдіргі.

ӘЗІМ зат. ескікіт. Қиш, жігер.

ӘЗІР¹ [ар. *حاضر*] үст. Қазір, дәл осы уақытта.

ӘЗІР² сын. Дайын, даяр.

Әзір болды. Дайын болды. **Әзірге мәзір.**

а) Дайын күйінде, әзірленген іске тап келетін. ә) жағымсыз. Біткен істің үстінен түсетін, дайынға, біреудің дайындап қойғанына құмар. **Әзір етті [қылды].** Дайындады. **Әзір тамақ, әзір ас.** жағымсыз. Дайын ішіп-жемге үйренген, арасталамақ.

ӘЗІРТЕ үст. Қазірге, дәл осы уақытта, осыған дейін, әзірше.

ӘЗІРГІ сын. **1. Бүгінге дейінгі, осы уақытқа дейінгі. 2. Қазіргі, осы уақыттағы.**

ӘЗІРДЕ үст. Уақытта, мезетте, сәтте, кезде.

ӘЗІРДЕЙ сын. Дап-дайын тұрғандай.

ӘЗІРЕЙЛІ зат. сөйл. **1. Әзірейіл.**

2. ауыс. Қаталдығы үрей тудыратын жауыз, қатыгез адам.

ӘЗІРЕЙІЛ [ар. *عزرائيل*] зат. діни. Аллаға ең жақын періштелердің ішіндегі жан алғыш періште.

ӘЗІРЕЙІЛДЕЙ сын. **1. Әзірейіл сияқты, Әзірейіл тәрізді. 2. ауыс. Адам шошырлық алып денелі. 3. ауыс. Қорқынышты, үрей тудыратындай.**

Әзірейілдей көрді. Бейне бір жан алғышты көргендей қорықты, жақтырмады. **Әзірейілдей тиді.** Жаны алды, қырғын салды.

ӘЗІРЕЙІЛШЕ үст. Қаталдықпен, қаһарланып.

ӘЗІРЕТ [ар. *حضرت*] зат. **1. тар. Жарықтық, әулие немесе ағам, ұлы мәртебелі деген мағынада пайғамбарлар мен пірлердің, әмір мен сұлтандардың атына, титулына қосылып айтылатын құрметті атақ. 2. діни. сөйл. Дінбасы, молда, имам. 3. ауыс. Киелі, қасиетті аруақ, пір немесе соның моласы, қасиетті саналатын мекені, орны.**

Әзірет Әлі. Ұлы мәртебелі, «нағыз әулие» Әлі [Әлі-Әбу-л-Хасан әл-Мұртаза (661 ж. қайтыс болды) – ислам дініндегі «әділ халифтердің» төртіншісі және соңғысы, Мұхаммед пайғамбардың немере інісі әрі күйеу баласы, қазақтардың арасында Әзірет Әлі (Ғазіреті Ғали, Әзіреті Әлі) тұлғасында аталып, ұлкен құрмет білдіріледі]. **Әзірет Сұлтан.** Әулие, жарықтық сұлтан деген мағынадағы Қожа Ахмет Ясауидің теңеуі [Қожа Ахмет Ясауи – шамамен 1093 (кейбір деректерде 1103, 1041 ж.) жылы дүниеге келіп, 1166 жылы Түркістанда (Иасыда) қайтыс болған Ислам дінінің көрнекті жаршысы, ақын, «Екінші Әулие», «Түркістан пірі» атанған ұллама Қожа Ахмет Ясауиге арнап ӘмірТемірдің Түркістан қаласында салдырған кесенесі – бүкіл түркі жұрты, мұсылман қауымының қадір тұтатын киелі орны]. **Әзіреттен ант ішті.** көне. Пірге, әулиеге, киеге сыйынып, уәде берді, ант етті. **Әзірет шері.** көне. Арыстандай мықты, киесі қуатты әулие, пір.

ӘЗІРЕТІ зат. діни. ескікіт. Жоғары мәртебелі (пайғамбарлардың, имамдардың есіміне қосылып айтылатын құрметті атақ).

Әзіреті Әлінің күші. діни. Асқан құдіретті, киелі қуат.

ӘЗІРЛЕ = ет. **1. Даярлау, қамдау. 2. Пісіру, ас дайындау.**

ӘЗІРЛЕН = ет. **1. Сайлану, қамдану, дайындық жасау. 2. ресми. Дайындалу, жүзіелену, жинақталу, жазылу, талқыға қойылу. 3. терм. Жасалу, шығарылу, зерттелу, құрастырылу. 4. Пісірілу, астың дайындалуы.**

ӘЗІРЛЕНУ Әзірлен етістігінің қимыл атауы. **1. Сайлану, қамдану, дайындық жасау. 2. терм. Жасалу, шығарылу, құрастырылу. 2. Ас дайындау, пісірісу.**

ӘЗІРЛЕТ = ет. **1. Дайындық жасату, қамдану, сайлау. 2. Жасату, құрастыру, шығарту. 3. Тамақ дайындау, пісірту.**

ӘЗІРЛЕТУ Әзірлет етістігінің қимыл атауы.

ӘЗІРЛЕТПІР = ет. Дайындатқызу, дайынеткізу, сайлаттыру.

ӘЗІРЛЕТПІРУ Әзірлеттір етістігінің қимыл атауы.

ӘЗІРЛЕУ Әзірле етістігінің қимыл атауы.
1. Сайлау, қамдау, дайындық жасау. 2. ресми. Жинақтау, жазу, талқыға қою, жүзілеу. 3. терм. Жасау, шығару, зерттеу, құрастыру. 4. Ас дайындау, пісіру.

ӘЗІРЛЕУШІ зат. Дайындаушы, даяр етуші, құрастырушы, жасаушы, қамдаушы.

ӘЗІРЛІК зат. Даярлық, дайындық.
ӘЗІРЛІКСІЗ сын. Дайындықсыз, қамсыз.
ӘЗІРШЕ үст. 1. Дәл осы уақытта, қазіргі кезде, қазірше. 2. Уақытша, түпкілікті емес; қайтып көріскенше.

ӘЗІРШІ сын. Қашанда әзір, ығи дайын тұратын.

ӘЗІРНЕ үст. сөйл. Әзірше, уақытша.
ӘЗІРІНШЕ үст. сөйл. Әзірше.

ӘЙ од. 1. Беймәлім адамның кім екендігін білу үшін айтылатын одағай сөз. 2. Біреудің назарын тікелей өзіне аудару үшін айтылатын қаратпа мәніндегі сөз. 3. Таңдану, таңырқау, өкіну, күйіну, күмәндану мағынасын білдіретін одағай сөз.

Әй дер [дейтін] әже, қой дер [дейтін] қожа жоқ. сөйл. **Ай дер әжа, қой дер қожа жоқ.** Әй жоқ, шай жоқ. сөйл. Бің-шыңсыз, тып-тыныш, ешкімді дүрліктірмей. Әй көпір атанды. Жекжорыңиші болды, имансыз, арсыз деген жаманатқа қалды.

ӘЙӘЙ сын. балатілі. Әдемі, жақсы, әйбат, тамаша.

ӘЙБАТ сын. сөйл. жерг. 1. Әдемі, әсем, көркем. 2. Дұрыс, тәуір, жөн, жақсы.

ӘЙБАТТАП үст. сөйл. жерг. Әдемілеп, жақсылап, дұрыстап.

ӘЙБӘТ сын. сөйл. **Әйбат.**
ӘЙБӘТМИЯ зат. сөйл. **Айбатмия.**

ӘЙБЕТ сын. сөйл. **Әйбат.**
ӘЙБЕТТЕП үст. сөйл. **Әйбаттап.**

ӘЙГӨЛЕК зат. сөйл. **Айгөлек** (қазақтың ұлттық ойыны).

ӘЙП сын. Жалтыға белгілі, әйгілі, жария болған, мәлім.

Әйгі болды. Жұртқа танылды, атағы шықты. **Әйгі етті.** Жариялады, мәлім қылды, таныстырды.

ӘЙГІЛЕ = ет. 1. жағымды. Жариялау, паш ету. 2. жағымсыз. Әшкерелеу, айқындау, масқаралау.

ӘЙГІЛЕМДІК: әйгілемдік берді. Әйгіледі, танытты, жария етті, жариялады.

ӘЙГІЛЕН = ет. 1. жағымды. Танылу, белгілі болу, ашылу. 2. жағымсыз. Әшкере болу, жаманаты шығу.

ӘЙГІЛЕНДІР = ет. Жариялау, әйгілеу.

ӘЙГІЛЕНДІРУ Әйгілендір етістігінің қимыл атауы.

ӘЙГІЛЕНУ Әйгілен етістігінің қимыл атауы.
ӘЙГІЛЕТ = ет. Жариялау, жар салғызу, жайғызу.

ӘЙГІЛЕУ Әйгіле етістігінің қимыл атауы.
1. жағымды. Жариялау, таныту. 2. жағымсыз. Әшкерелеу, масқаралау.

ӘЙГІЛІ сын. 1. Белгілі, танымал. 2. Даңқты, атақты, айтулы.

Әйгілі болды. Атақты, белгілі, танымал болды.

ӘЙДА од. Ал, қане.

ӘЙДАЙ од. Айхай, па, шіркін.

Әйдай келіп [кеп]. экспр. Үстемелетіп, тоқтамастан, үсті-үстіне, жағаласып деген мағынаны білдіретін сөзқолданғыс.

ӘЙДӘ од. сөйл. **Әйда.**

ӘЙДӘЙ од. сөйл. **Әйдай.**

ӘЙДЕ од. сөйл. **Әйда.**

ӘЙДЕЛДЕН үст. Әуелден, ертеден, бұрыннан.

ӘЙДЕМДЕ үст. сөйл. Лезде, демде.

ӘЙДІК сын. 1. сөйл. Үлкен, зор, дәу.

ӘЙДІКТЕН = ет. сөйл. Еңселену, зорау.

ӘЙДІНГЕР сын. Үлкен, зор.

ӘЙДІНГЕРДЕЙ сын. Абажадай, дәу.

ӘЙЕЙ сын. сөйл. балатілі. **Әйей.**

ӘЙЕЛ [ир. عيال] зат. 1. Адам баласының ұрғашы жыныстылары. 2. Жұбай, зайып, ер адамның қосағы. 3. көне. Тұрмыс құрмаған қызбала, қыз.

Әйел адам. Әйел жынысты кісі. **Әйел алды.**

Отбасын құрды, үйленді. **Әйел аурулары.** мед.

Әйел ағзасының анатомиялық-физиологиялық ерекшеліктеріне байланысты аурулар. **Әйел әперді.** Үйлендірді, үйлі-жайлы етті. **Әйел бала.** Тұрмыс құрмаған әйел адам, қызбала.

Әйел баласы [заты, атаулы]. Әйел біткен, әйел атаулы **Әйел басымен.** сөйл. Заты, табиғаты, жаратылысы әйел екеніне қарамастан.

Әйел бостандығы. қоғ.-саяси. Қоғамдағы әйел адамдардың ер адамдармен бірдей, тең дәрежедегі әрекет жасау еркіндігі, құқықтық мүмкіндігі. **Әйел біткен.** Әйелдердің барлығы. **Әйел дауысты.** Нәзік, жіңішке үнді. **Әйелдер дәрігері.** мед. Әйел ауруларын емдейтін маман. **Әйел еңбегі.** қоғ.-әлеум. Әйелдердің сипаты мен формасы қоғамның әлеуметтік құрылысына байланысты айқындалатын өндіріс процесіне қатысуы. **Әйел жолы жіңішке.** сөйл. **Қыздың жолы жіңішке.** Әйел кнімдері. Әйел жыныстыларға арналған киім-кешек. **Әйел қолы.** бейн. Үй иесі, келін ретіндегі қи шаруасымен айналысатын әйел адам. **Әйел табы.** қоғ.-әлеум. Қандай да бір құрылыстағы қоғамның дамуы мен қалыптасуында өзіндік рөл бар оның мүшелері болып табылатын әлеуметтік топ ретіндегі әйелдер қауымы. **Әйел тастады.** сөйл. Зайыбынан ажырасты, айырылысты. **Әйел теңдігі.** қоғ.-саяси. Кеңес өкіметі тұсында көп әйел алушылыққа, қалыңмалға, әменгерлік сияқты т.б. дәстүрлі қазақ қоғамындағы әйелге қатысты салттарға қарсы, әйелдің қоғамдық өмірге ерлермен бірдей араласуын насихаттауға негізделген қоғамдық-құқықтық мәселе. **Әйелін төркіндетті.** этн. Зайыбын туган-туыстарына, ағайын-жұртына апарды, қыдыртты. **Әйелі ұл [бала] тапқандай қуанды [сүйінді].** этн. Өте қатты қуанды, мәз болды, шаттанды. **Әйел эмансипациясы.** қоғ.-әлеум. Қоғамдық және отбасылық өмір мен еңбекте әйелдерге ерлермен бірдей құқық беру.

ӘЙЕЛ-АНА зат. поэт. Ұрақтық дүниеге әкеліп, жеткізуді ретіндегі әйел заты.

ӘЙЕЛДЕЙ сын. Әйел тәрізді, әйел сияқты.

ӘЙЕЛДІ сын. Әйелі бар, әйел алған.

ӘЙЕЛДІК сын. Әйел затына тән, әйелдің бойында болатын.

Әйелдігі ұстады. сөйл. жағымсыз.

Әйел бойына тән деп саналатын жағымсыз қасиеттерге өзін билетті, күйгелектеніп ұсақ нәрсеге бой ұрды. **Әйелдікке алды.** Әйел қылды, үйленді, әйелетті.

ӘЙЕЛ-ЕРКЕК зат. 1. Әйел, еркек атаулы, бәрі, түгел. 2. Ерлі-зайыпты, жұбай.

ӘЙЕЛЖАНДЫ сын. Әйелді жанындай жақсы көретін.

ӘЙЕЛЖҰМАР сын. 1. Ажарлы, көрікті әйелдерге әуес. 2. Әйелжанды, әйелді ерекше жақсы көретін.

ӘЙЕЛСІЗ сын. 1. Әйелі жоқ, әйел алмаған.

2. Отанасы, келіні ретіндегі қи шаруасындағы адамы жоқ.

ӘЙЕЛСІН = ет. менсінбеу. Әйел деп қарау, еркектен төмен санау.

ӘЙЕЛСІРЕ = ет. мысқыл. Қатынсырау, үйленгісі келу, әйел алғысы келу.

ӘЙЕЛШЕ үст. Әйел сияқты, әйелге ұқсап.

ӘЙЕЛШЛ сын. Әйелжанды, әйелді жақсы көретін.

ӘЙЕЛШЛІК зат. сөйл. Әйелдікке салынушылық.

ӘЙЕНКЕС сын. сөйл. **Аянкес.**

ӘЙЕНКЕСТЕН = ет. сөйл. **Аянкестен.**

ӘЙЕНКЕСТІК зат. сөйл. **Аянкестік.**

ӘЙЕНСЕК сын. сөйл. **Аянкес.**

ӘЙЕНШЕК сын. сөйл. **Аяншақ.**

ӘЙЕНШЕКТЕ = ет. сөйл. **Аяншақта.**

ӘЙЕНШЕКТЕН = ет. сөйл. **Аяншақтап.**

ӘЙЕНШЕКТІК зат. сөйл. **Аяншақтық.**

ӘЙЕНКЕС сын. сөйл. **Аянкес.**

ӘЙЕНКЕСТІК зат. сөйл. **Аянкестік.**

ӘЙЕТ зат. сөйл. **Аят.**

ӘЙ-ЖАЙ: **әй-жай** болды. сөйл. **Ай-жай** болды.

ӘЙЗІК зат. этн. ойын. Балалардың асық ойынының бір түрі.

ӘЙКЕЛ¹ зат. кәс. Құдықтың кенересі құламау үшін қойылған ортасы тесік дөңгелек тас.

ӘЙКЕЛ² зат. этн. ойын. Балалар ойнайтын таяқ ойыны.

ӘЙКЕЛ³ зат. көне. этн. зерг. Қыздар мойнына тағатын алтын не күміс өшекейлі алқа.

ӘЙКЕЛ⁴ зат. жерг. Ішіне оны-мұны салатын дорба.

ӘЙКЕЛДІ зат. зоол. Қанатты құмырсқа, ұсақ малдың айналасына жүйі үймелеп, малға маза бермейтін жәндік.

ӘЙКЕЛДІ сын. Әйкелі бар, әйкел тағынған.

ӘЙКЕЛТАЯҚ зат. этн. ойын. Балалар ойнайтын «әйкел» ойынына арналған таяқ.

ӘЙКЕШ зат. жерг. **Әйел.**

ӘЙ-КҮЙ: **әй-күйге** қаратпады. сөйл. **Ай-шайға** қаратпады.

ӘЙЛЕЗ сын. жерг. Бұзық, тентек.

ӘЙЛЕЗДІК зат. жерг. **Бұзықтық.**

ӘЙЛЕНКЕС сын. сөйл. жерг.

Айланкес.

ӘЙЛЕНКЕСТЕН = ет. сөйл. жерг. **Айланкестен.**

ӘЙНЕК [ир. أنینہ + ك] зат. 1. хим. Кварц құмының ерітіндісінен жасалған мөлдір түсті жұқа шыны. 2. тех. Үйге, мәшинеге т. б. жарық түсіру үшін салынған көз. 3. сөйл. **Терезе.** 4. сөйл. **Көзілдірік.**

Әйнек зауыты. тех. Шыны, әйне көндіретін өндіріс орны. **Әйнек көңілді.** бейн. Ақшөтті, ниғлы таза (адам).

ӘЙНЕКЕЙ зат. тех. Қыш, фаянс сияқты заттардың бетін жылтырату үшін пайдаланылатын шыны тәрізді қоспа.

ӘЙНЕКЕЙЛІ сын. Әйнекейі бар, жылтырақ.

ӘЙНЕКЕЙСІЗ сын. Әйнекейі жоқ, жылтырамайтын.

ӘЙНЕКСІЗ сын. 1. Шынысы жоқ, шыны салынбаған. 2. сөйл. Көзілдірік кимеген, көзілдірігі жоқ.

ӘЙНЕКТЕ = ет. 1. Әйнек салу, шынылау. 2. ауыс. Мүз қатыру.

ӘЙНЕКТЕЙ сын. Әйнек сияқты, әйнек тәрізді.

ӘЙНЕКТЕЛ = ет. Әйнек салыну, шыны қойылу.

ӘЙНЕКТЕЛУ Әйнектел етістігінің қимыл атауы.

ӘЙНЕКТЕТ = ет. Әйнек салғызу, әйнек жасату, терезеге көз салғызу.

ӘЙНЕКТЕТУ Әйнектет етістігінің қимыл атауы.

ӘЙНЕКТЕУ Әйнекте етістігінің қимыл атауы.

ӘЙНЕКТЕУШІ зат. Терезенің, есіктің, желдеткіштің көзіне шыны салатын маман.

ӘЙНЕКТІ сын. Әйнек салынған, әйнектелген, шынылы.

ӘЙНЕКШЕ¹ зат. Кішірек шыны.

ӘЙНЕКШЕ² үст. Әйнек сияқтанып, әйнекке ұқсап.

ӘЙНЕКШІ зат. 1. Шыны, әйнек құйып шығаратын маман. 2. сөйл. **Әйнектеуші.**

ӘЙНЕКШІЛІК зат. Әйнек кесу, салу жұмысын кәсіп етушілік.

ӘЙТ од. Малды айдағанда айтылатын сөз.

Әйт дегенде. Шу дегенде, қас қағымда.

ӘЙТ = ет. сөйл. **Сөйт, солай ет.**

ӘЙТЕК зат. жерг. Үйренішті ауру, ұстама.

ӘЙТЕУ үст. сөйл. **Әйтеуір.**

ӘЙТЕУІР үст. 1. Қалай болғанда, қайткен күнде. 2. Өйтіп-бүйтіп, зорға. 3. Неге екені белгісіз, не де болса. 4. Қолдан келгенше. 5. Қандай да бір.

ӘЙТКЕНМЕН шыл. Дегенмен, сонда да, сойтсе де.

ӘЙТПЕГЕНДЕ шыл. Әйтпесе, өйтпегенде, олай болмағанда.

ӘЙТПЕСЕ шыл. Болмаса, немесе.

Әйтсе де [дағы]. Сөйтсе де, сойткенмен, дегенмен.

ӘЙ-ТҮЙ: әй-гүйге қарамады. сөйл. **Ай-шайға қарамады.**

Әй-гүй жоқ. сөйл. **Ай-шай жоқ.**

ӘЙТ-ШУУ од. Жануарды айдау кезінде айтылатын сөз.

ӘЙТІП-БҮЙТІП үст. сөйл. **Өйтіп-бүйтіп.**

ӘЙ-ШӘЙ: әй-шәйге қарамады. сөйл. **Ай-шайға қарамады.**

Әй-шәй жоқ. сөйл. **Ай-шай жоқ.**

ӘК¹ [ир. أَكْ] зат. мин. Тасты өртеп күйдіру арқылы алынатын ақ түсті минералды зат, ұтас.

Әк ерігіндісі. хим. Флотақиялау мен байытуда сілтілі орта жасау үшін және пирит минералының басқышы ретінде қолданылатын ерітінді.

ӘК² од. сөйл. **Әк.**

ӘКӘУ од. сөйл. Өзінен жасы кіші адамға «қарағым», «шырағым» деген мәнде қолданылатын сөз.

ӘКБАР: [ар. أكبر] зат. діни. ескікіт. Үлкен; ұлы.

Алла әкбар. діни. сөйл. **Аллауакбар.**

ӘКЕ¹ зат. 1. Балалы балған ер адам. 2. Малдың т.б. жан-жануарлардың еркегі; аталық мал. 3. Әкесінің замандастары, қатарластары. 4. ауыс. Бір нәрсенің ең зоры, мықтысы, күштісі.

Әке қаны төгілген жер. поэт. Ата-баба жасаудан қорғап қалған туған жер, атамекен. **Әке мұрасы.** этн. Қазақ халқының салты бойынша үйдің балаларына еншілеп бөліп берілетін әкенің жиган-терген дүниесі, мал-мүлкі. **Әкеңді өлтіріп пе еді?** сөйл. «Қатты кек сақтап, өшігетіндей не болды?» деген мағынада айтылатын кею мәніндегі сөзқолданыс. **Әкеңнің аузын.** сөйл. бейпіл. Боқтық, быланыт сөз. **Әкеңнің басы қалды ма?** сөйл. «Байланып қалды ба, не көрінді?» деген мағынадағы кеюді білдіретін сөзқолданыс. **Әкеңнің [көз] құны бар ма?** сөйл. «Не ақың

бар, жұмысың не?» деген мағынада айтылатын кею, ашулануды білдіретін сөзқолданыс. **Әкеңнің [көз] құны жоқ.** Ақысы жоқ, аласысы жоқ. **Әкең тіріліп келді ме?** сөйл. «Соңша қуанып, елегізетіндей не көрінді, неменен жетісіп етілдісің?» деген мағынада айтылатын сөзқолданыс. **Әке орнына әке болды.** Әкесінің орнын басып, туған әкесіндей асырап, бақты. **Әкесі аштан өлген кісідей.** Көні кепкен, ындыны жарымаған. **Әкесі базардан келгендей.** Мәз-мейрам, мәре-сәре. **Әкесіндей көрді.** Туған әкесіндей көрді, жақсы көрді. **Әкесін көзіне көрсетті.** сөйл. **Көресісін көрсетті.** Әкесін өлтірген жоқ. сөйл. «Соңшам өштесетіндей, өшігетіндей не болды?» деген мағынадағы сөзқолданыс. **Әкесі өлгенді де естіртеді.** «Қандай ауыр, жағымсыз хабар болса да жасырмай айтады» деген мағынадағы сөзқолданыс. **Әкесін таңытты.** сөйл. а) Саза-зайын берді, көресісін көрсетті. ә) жағымды. **Жан-тәнімен беріле, жапыра істеді, түбін түсірді.** Әкесінің аузынан түскендей. Әкесіне айнымай тартқан, ұқсаған. **Әкесінің әкесі.** сөйл. Атасы. **Әкесінің есімін [қосып, аты-жөнімен] айтты [атады].** Орыс тіліндегі дәстүр бойынша қаратпа ретінде адамның атына әкесінің атын тіркестіріп қолдану. **Әкесінің [көз] құны бардай [кеткендей].** сөйл. Өшіккендей, кезі бардай, аласысы бардай. **Әкесінің құнын сұрады.** сөйл. Тым қымбат сұрады. **Әкесінің үйінде [үйінде жатқандай, үйіне кіргендей].** Өз әкесінің үйінде жүргендей. **Әке үйі.** этн. Қара шаңырақ, әке-шешесі отырған үлкен үй.

ӘКЕ-БАБА зат. сөйл. **Ата-баба.**

Әке-бабадан жіберді. сөйл. Түгін қоймай боқтады, балазаттады. **Әке-бабадан қозғады.** сөйл. Әріден, түп-түқиянынан бастап әңгіме қылды.

ӘКЕДЕЙ сын. Әке сияқты, әке тәрізді.

ӘКЕЖАН зат. экспр. Өз әкесін құрметтеу мағынасында айтылатын атауыш.

ӘКЕЙ зат. экспр. 1. Өз әкесін құрметтеп, сыйлау мағынасында айтылатын қаратпа атауыш. 2. Өз әкесін немесе жасы сол тұстас ер адамды құрметтеу мағынасында айтылатын атауыш.

ӘКЕЙДЕЙ сын. Әкей сияқты, әкей тәрізді.

ӘКЕЙ-ҮКЕЙ сын. Бір-бірімен ауыз жала-ласқан, ым-жымы бір, көңілде.

Әкей-үкей болды. сөйл. Сыбайлас болды, етене араласты.

ӘКЕЙ-ҮКЕЙЛЕС = ет. Өзара шүйіркелесу, әлпей-жәмпей болысу.

ӘКЕКЕ зат. экспр. 1. Өз әкесін құрметтеу мағынасында айтылатын қаратпа атауыш. 2. Әкесін немесе сол тұстас ер адамды құрметтеу мағынасында айтылатын атауыш.

ӘКЕ-КӨКЕ зат. экспр. Біреуге жалынып-жалбарынып «әкетай, ағатай» деген мағынада айтылатын сөз.

ӘКЕ-КӨКЕЛЕ = ет. Жалынып-жалбарыну, ағалап-көкелеу.

ӘКЕЛ = ет. Алып келу, жеткізу.

ӘКЕЛПІЗ = ет. Әкелдіру, әкелту, алып келгізу, жеткіздіру.

ӘКЕЛПІЗУ Әкелгіз етістігінің қимыл атауы.

ӘКЕЛДІР = ет. Әкелгізу, әкелту, жеткізу.

ӘКЕЛЕ = ет. Әке, әке деу.

ӘКЕЛЕС сын. Әкесі бір, бір әкеден туған.

ӘКЕЛҮ Әкел етістігінің қимыл атауы.

ӘКЕЛҮЛІ сын. Дайын, әзір, алып келінген.

ӘКЕЛІ = ет. Әкесі бар.

ӘКЕЛІ-БАЛАЛЫ сын. Әкесі мен баласы екеуі.

ӘКЕЛІК сын. Әкеге тән, әкеге қатысты. **Әкелік қамқорлық.** Әкеге тән мейірім, шапағат. **Әкелік махаббат.** Әкеге тән мейірім, ыстық ықылас. **Әкелік парыз.** Әкенің бала алдындағы борышы. **Әкелік сезім.** Әкенің балаға деген махаббаты, мейірімі.

ӘКЕЛІМ зат. Басқа жақтан әкелінген зат, бұйым.

ӘКЕЛІН = ет. Заттың не нәрсенің тұрған орнынан екінші бір жерге көшірілуі, ауысуы.

ӘКЕЛІНУ Әкелін етістігінің қимыл атауы.

ӘКЕЛІС = ет. Жеткізсіу, әкелуге көмектесу.

ӘКЕМ зат. жерг. экспр. «Қарағым, шырағым, қалқам» мағынасында қолданылатын қаратпа атауыш.

ӘКЕМСІ = ет. Әке болғансу, өзін үлкен санау.

ӘКЕН-ӘКЕН: әкен-әкең деді. сөйл. қарап. Әкесінен боқтады, әкесіне тіл тигізді.

ӘКЕСЫМАҚ зат. сөйл. кекесін. Әке болушылықты келеке ету, әжуалау мағынасында қолданылады.

ӘКЕСІ од. эвф. Әйелдің өз ерінің атын атамауымен байланысты қолданатын қаратпа атауыш.

ӘКЕСІЗ сын. Әкесі жоқ, жетім.

ӘКЕСІЗДІК зат. Әкесі жоқтық, әкесі болмаушылық, жетімдік.

ӘКЕТ = ет. 1. **Алып кет.** 2. ауыс. Еліту, еріту, баурап алу.

Әкетіп барады. сөйл. Меңдеп алды, дендеп кетті, шыдатпай барады.

ӘКЕТАЙ зат. экспр. 1. Әкесінен немесе сол тұстас адамнан бір нәрсені жалынып, қиылып сұрағанда құрметтеу мағынасындағы айтылатын қаратпа атауыш. 2. Өз әкесін немесе жасы сол тұстас ер адамды қадір тұту мағынасында айтылатын атауыш. 3. жерг. Өз баласын немесе баласындай адамды еркелетіп айтылатын сөз.

ӘКЕТАЙ-КӨКЕТАЙ зат. экспр. Қиылып сұрау, өтіну мағынасында ер адамға қарата айтылатын сөз.

ӘКЕТАЙ-КӨКЕТАЙЛА = ет. Әкетай-көкетай деп жалынып жалбарыну.

ӘКЕТАЙЛА = ет. Әкеге жалынып, жалынышып өтініп сұрау.

ӘКЕТПІР = ет. Әкеткізу, кетірту, басқа жаққа жіберту.

ӘКЕТПІРУ Әкеттір етістігінің қимыл атауы.

ӘКЕТУ Әкет етістігінің қимыл атауы.

ӘКЕТІЛ = ет. Шығарылу, басқа жаққа жіберілу, апарылу.

ӘКЕТІЛУ Әкетіл етістігінің қимыл атауы.

ӘКЕТІЛІН = ет. Басқа жаққа жібертілу, шығарылу.

ӘКЕТІС = ет. Алып кетісу.

ӘКЕ-ҮКЕ зат. сөйл. **Әке-көке.**

ӘКЕШЕ үст. Әкеге ұқсап, әке сияқты.

ӘКЕ-ШЕШЕ зат. Әркімнің туған ата анасы.

ӘКЕШІМ зат. экспр. Әкесіне деген ыстық сезімін білдіру үшін айтылатын атауыш.

ӘКІ: әкі көз. сөйл. **Ақи көз.**

ӘКІЕТ зат. сөйл. Хикаят, мәселе.

ӘККУ зат. жерг. Қарау, бағым.

ӘККІ сын. 1. Тәжірибелі, қақсал, ысылған, төселген. 2. Айлакер, қу, зымиян.

Әккі болған. Көпті көріп төселген, ысылған тәжірибе алған.

ӘККІЛЕН = ет. Әккі болу, ысылу, төселу, қақсалдану.

ӘККІЛЕНУ Әккілен етістігінің қимыл атауы.

ӘККІЛЕУ сын. *Тіс қаққандау, қулау.*
ӘККІЛІК зат. *Тіс қаққандық, қақсалдық, ысығандық, тәжірибелілік, айлакерлік.*
ӘККІС сын. жерг. *Сезімтал, сезгіш.*
ӘКПЕ зат. сөйл. **Әкпе.**
ӘКПЕЛ=ет. сөйл. **Әкел.**
ӘКПЕЛІ-СІҢЛІЛІ сын. жерг. сөйл.

Әкелі-сіңлілі.

ӘКПШ зат. сөйл. жерг. **Әкпш.**
ӘКПШТЕЙ сын. сөйл. *Әкпш сияқты, әкпш тәрізді.*

ӘКРАМ сын. діни. ескікіт. *Құрметті, сыйлы, қадірлі.*

ӘКТАС зат. <грек. asbestos> *Негізінен кальциттен тұратын шөгінді тау жыныстары.*
ӘКТЕ=ет. **1.** *Әкпен үй ақтау, әк жағу.*

2. ауылшар. *Топыраққа әк араластырып жерді тыңайту.*

ӘКТЕЛ=ет. *Үй қабырғаларының ағартылуы, ақталуы, әк жағылуды.*

ӘКТЕЛУ *Әктел етістігінің қимыл атауы.*

ӘКТЕЛІН=ет. *Әкпен ағартылу, ақталыну.*

ӘКТЕС=ет. *Бірге үй әктеу, әктеуге көмектесу.*

ӘКТЕСУ *Әктес етістігінің қимыл атауы.*
ӘКТЕТ=ет. *Үйді ақтату, үй қабырғаларына әк жаққызу.*

ӘКТЕТУ *Әктет етістігінің қимыл атауы.*

ӘКТЕУ 1. *Әкте етістігінің қимыл атауы.*

ӘКТІ ор.зат. сөйл. **Акт.**

ӘКТІ сын. *Әк қосылған, құрамы әкпен тұратын.*

Әкті туф. геол. *Ыстық немесе салқын көміртекті қайнарлар әрекетінен кальций карбонаты түрінде тұнбаланған өте жеңіл тау жынысы. Әкті шөгінділер.* геол. *Негізінен немесе 30 %-дан астам кальцит карбонатынан (кальцит, арагокит) тұратын биогендік, хемогендік кейде терригендік шөгінділер.*

ӘКТІЛЕ=ет. сөйл. **Актіле.**

ӘКТИ-МӘКТИ зат. сөйл. қарап. *Акт және тағы сол сияқты құжаттар.*

ӘКҮН-ШҮКІН сын. сөйл. *Оны-мұны, көкір-шүкір.*

ӘКШАШҚЫШ зат. *Әк шашуға арналған құрал.*

ӘКІМ¹ [ар. حاکم] зат. **1.** *Елге билік жүргізуші, ел басқарушы. 2.* жаңа. қоғ.-саяси. *Әкімшілік-территориялық бірліктердің жоғары лауазымды басшысы. 3.* ауыс. сөйл. *Бастық. Әкім болды. Әкімдік билікке ие болды, қолы жетті. Әкім етті [қылды].* *Әкімдікке тағайындады.*

ӘКІМ² зат. сөйл. **Өкім.**

ӘКІМ-ӘМІРШІ зат. *Ел билеуші, ел басқарушы.*

ӘКІМГЕРЛІК зат. сөйл. **Әкімшілдік.**

ӘКІМГЕРШІЛІК зат. сөйл. **1.** **Әкімдік.**

2. **Әкімшілдік.**

ӘКІМДЕЙ сын. *Әкім сияқты, әкім тәрізді.*

ӘКІМДІК зат. **1.** *Мемлекеттік билік органдарының жұйесіне кіретін жергілікті атқару органдарының атауы. 2.* *Елге билік жүргізушілік, мансап құрушылық. 3.* ауыс. *Зорлық, күш.*

ӘКІМИЯТ зат. жаңа. қоғ.-саяси. **Әкімдік.**

ӘКІМҚАРА зат. жағымсыз. *Істің мәніне бармай, сырт көрінісіне көңіл бөлетін кеңсешіл, қағазшыл билік жүргізуші.*

ӘКІМСУ *Әкімсі етістігінің қимыл атауы.*

ӘКІМСЫМАҚ зат. эмоц. *Әкім сияқтанған, әкім болған сыған адам.*

ӘКІМСІ=ет. экспр. жағымсыз. *Өзін әкім санау, кісімсу, даңдайсу.*

ӘКІМСІН=ет. экспр. жағымсыз. *Әкім болғансу, кісімсіну, паңсыну, даңдайсыну.*

ӘКІМСІТ=ет. экспр. *Кекірейту, басындырту, даңдайсыту.*

ӘКІМШЕ үст. *Әкімге ұқсап, әкім сияқты.*

ӘКІМШІ зат. **1.** *Әкімдік құрушы, билік етуші. 2.* *Көпшілік орындағы белгілі бір қызметке жауапты адам, администратор.*

ӘКІМШІЛ сын. *Мансап сүйгіш, әкім құмар.*

ӘКІМШІЛ-ӘМІРШІЛ сын. қоғ.-саяси. *Басшылық тарапынан берілген бұйрықтармен қаулыларға мәжбүрлеу арқылы бағындыруға негізделген.*

ӘКІМШІЛДІК зат. *Іскерліктен гөрі бұйрықшыл-жарлықшыл әдіске бой алдырушылық.*

ӘКІМШІЛДІК-ӘМІРШІЛДІК сын. сөйл. **Әкімшіл-әміршіл.**

ӘКІМШІЛДІК-ТҰҚЫРТУШЫЛЫҚ сын. қоғ.-саяси. *Еңбек ұжымдарын белгілі бір жұмыс мөлшерін немесе жоспарды орындатуға, жұмыс қарқынын тездетуге әкімшілік орындардың күштеп көндірілуі.*

ӘКІМШІЛ-ҚЫСЫМШЫЛ сын. қоғ.-саяси. **Әкімшіл-әміршіл.**

ӘКІМШІЛІК зат. қоғ.-саяси. <лат. administratio> **1.** *Мемлекеттік билік пен басқарудың атқарушы және әкім етуші органдары; басқару аппараты. 2.* *Мемлекеттік мекемелерді, кәсіпорындарды, қоғамдық ұйымдарды басқарушы лауазымды тұлғалар, басқаруды ұйымдастыратын қызметкерлер құрамы. 3.* *Мемлекеттік органдардың басқарушылық қызметі; басқару саласындағы ұйымдастыру қызметі. 4.* *Жауапты басқарушылар (белгілі бір іс-шара т.б.). 5.* *Билік, лауазым.*

Әкімшілік айыппұл. заң. *Мүлкілік сипатқа ие әкімшілік жаза шараларының бірі. Әкімшілік бағыныс.* құқық. *Мекеме, ұйым және т.б. ұжымдық орындардың басқарылу тәртібі, әкімшілікке бағыныштылық, қарастылық. Әкімшілік басқару.* қоғ.-саяси. *Бұйрық, жарлық, ереже, нұсқау т.б. жолдармен басқару. Әкімшілік етті. Билік жүргізді, үстемдік жасады. Әкімшілік жаза.* заң. *Заңмен уәкілеттік берілген судья, органдардың (лауазымды адамдар) тиісті заңдылықпен көрсетілген әкімшілік құқық бұзушылық жасағаны үшін қолданылатын мемлекеттік мәжбүрлеу шарасы. Әкімшілік жауаптылық.* заң. *Әкімшілік құқық бұзушылық жасағаны үшін және заңды тұлғалардың заңи жауаптылығы. Әкімшілік жүргізді. Билеу-төстеді, қожалық етті. Әкімшілік көрсетті. Қызмет орнын пайдаланып, қысымға алды. Әкімшілік мекеме.* қоғ.-саяси. *Басқару аппараты орналасқан үй. Әкімшілік орталық.* қоғ.-саяси. *Басқару аппаратының негізгі орналасқан жері. Әкімшілік орын.* қоғ.-саяси. *Мемлекеттік, қоғамдық мекеме. Әкімшілік реформа.* саяси. *Әкімшілік тарапынан жасалған жаңа амал-әрекет. Әкімшілік шарт.* заң. *Әкімшілік құқықтың екі немесе одан көп субъектілерінің ерік-жігерін ерікті түрде келістіруді білдіретін заңи шарттың бір түрі.*

ӘКІРЕЙ=ет. *Едірею, ежірею.*

ӘКІРЕН елік. *Орынсыз құр қоқыраңдаған жағымсыз дөрекі іс-әрекетті бейнелейтін сөз.*

Әкірең етті. *Қоқыраң етті, қожаңдады. Әкірең қакты. Әкірең-әкірең етті, қожаңдады.*

ӘКІРЕН-ӘКІРЕН елік. *Қайта-қайта қоқыраңдаған, қожаңдаған, ақып дауыс көтерген іс-әрекетті бейнелейтін сөз.*

Әкірен-әкірең етті. *Даусын көтерді, әкіреңдеді.*

ӘКІРЕНДЕ=ет. *Орынсыз көкірек көрсетін қожаңдау, қожаңдау.*

ӘКІРЕНДЕТ=ет. *Қоқыраңдату, әкірең-әкірең еткізу, црысқызу.*

ӘКІРЕНДЕУ *Әкіреңде етістігінің қимыл атауы.*

ӘКІС сын. жерг. *Қу, қырсық.*

ӘЛ [ар. حال] зат. **1.** *Қиш, қуат. 2.* *Шама, мұриша, жағдай, хал-ахуал.*

Әл алды. *Қуаттанды, бойына қиш бітті.*

Әл берді. *Қиш, қуат берді, қуаттандырды. Әл бермеді. Бой бермеді, ырық бермеді.*

Әл бітті. а) *Бойда қуат пайда болды, әлденді. ә) Бойдан қиш кетіп әлсіреді, қалжырады.*

Әлден келсе. *Қолдан келсе, шама жетсе. Әлді алды. Әлсіретті, қалжыратты. Әл жиды [жи-нады, құрады]. Қуаттанды, қиш алды. Әл кетті [тайды]. Дәрмені құрыды, діңкеледі, қиш қайтты, азайды. Әл кірді. Бойда қиш-қуат пайда болды, әлденді. Әл қылды. Қуат етті, медет қылды. Әл үстінде. Өлім аузында, халі мүшкіл, нашар. Әлі жетті [келді]. а) Шамасы жетті, мұришасы жетті, қиш жетті. ә) Хал-жағдайы жетісті. Әлі құрыды [таусылды]. Қиш-қуаты, шамасы бітті, мұришасы қалмады. Әлін білді. Өз шамасына қарай іс істеді, асып-таспады, жайын білді, шамасына қарады. Әлін білмеген әлек. Өзінің шама-шарқын, қиш-қуатын білмеген адам туралы айтылады. Әліне қарамады. Өзінің шамасын білмеді, қиш-қуатына қарамады. Әлің келсе, атымды қой. Шамаң келсе, қолыңнан келсе, жаса.*

ӘЛАЙ: *әлай ма?* этн. *Сәлемдесу кезінде айтылатын сөз.*

ӘЛӘЙҒИАССАЛАМ зат. діни. кіт.

Пайғамбарға айтылған салауат.

ӘЛАКАТ зат. ескікіт. **Әлекет.**

ӘЛАМАТ зат. ескікіт. **1.** *Баға. 2.* *Белгі.*

ӘЛАТ зат. ескікіт. *Жағдай, жай, күй, хал.*

ӘЛ-АУҚАЛ зат. сөйл. **Әл-ахуал.**

ӘЛ-АУҚАТ зат. *Хал-жағдай, хал-ахуал, тұрмыс.*

ӘЛ-АХУАЛ [ар. حال أحوال] зат. кіт. *Хал-ахуал, жағдай.*

ӘЛӘЗІР үст. *Әзірше, бүгінге дейін.*

ӘЛӘЙ: *әлей болсын.* сөйл. **Әлей болсын.**

ӘЛ-ӘНБИЕ зат. діни. кіт. *Пайғамбарлар.*

ӘЛӘУЛА=ет. сөйл. **Әләуләйла.**

ӘЛӘУЛӘЙ зат. **1.** *Әуендетіп айтылған үн, әуез. 2.* ауыс. *Бос сөз, құрғақ әңгіме.*

ӘЛӘУЛӘЙЛА=ет. *Әләулайлан әндету.*

ӘЛБАҚИ зат. діни. кіт. *Бақи, о дүние.*

ӘЛБӘТТЕ мод. сөйл. **Әлбетте.**

ӘЛБЕНШӨП зат. сөйл. өс. **Секпілгүл.**

ӘЛБЕТТЕ [ар. البته] м од. *Әрине деген мағынадағы мақұлдау, қоштау сөз.*

ӘЛБИДІМ зат. өс. сөйл. <лат. alliolus> *Бидайдың сұрты.*

ӘЛБҮРШАҚ зат. өс. *Біржылдық шөптестес өсімдік.*

ӘЛПІ сын. **1.** *Жаңағы, бағанағы. 2.* *Белгілі, таныс, баяғы.*

Әлгі әзірде. *Жаңа ғана, осыдан сәл бұрын.*

Әлгі бір. *Жаңағы, әзіргі. Әлгі жерде [арада].*

Оқиға болған жердене сол арада.

ӘЛПІДЕ үст. сөйл. **Әлгінде.**

ӘЛПІДЕГІ сын. сөйл. **Әлгіндегі.**

ӘЛПІДЕЙ сын. *Жаңағы сияқты, жаңағыдай, сол сияқты.*

ӘЛПІДЕЙІНШЕ үст. сөйл. *Осылайша.*

ӘЛПІНДЕ үст. *Жап-жаңа, жаңа ғана, жаңа бір әзірде.*

ӘЛПІНДЕГІ сын. *Жаңағы, жаңа бір мезеттегі.*

ӘЛПІНДЕГІДЕЙ сын. *Жаңағыдай, әлгібір кездегідей, сондағыдай.*

ӘЛГІНДЕЙ сын. Жаңағыдай, әлгі сияқты.
ӘЛПІРЕКТЕ үст. сөйл. Әлгі бір әзірде.
ӘЛГІШЕ үст. Әлгіндегіше, әлгі сияқты, солай.

ӘЛ-ДӘРМЕН [ар.+ир. *حال درمان*] зат. Құш-қуат, қайрат-жігер, әл-қуат.

Әл-дәрмені бітті [құрыды]. Құш-қуаты таусылды, діңкеледі, тұралады. **Әл-дәрменінен айырылды.** Шамасы бітті, діңкесі құрыды, күші сарқылды.

ӘЛДЕ шыл. 1. Күмәндану, шүбәлану мағынасын білдіретін сөз. 2. Не, немесе, не болмаса деген, кезектестікті, құбылмалықты білдіретін сөз.

Әлде болса. Әлі де, тағы да, әлде де. **Әлде де.** Тағы да, әлі де. **Әлде немене.** Бір нәрсе, бір зат, бірдеме.

ӘЛДЕБІР зат. Небір, қандай да бір, әлдене.
ӘЛДЕБІРЕУ зат. Бейтаныс біреу, әлдекім.
ӘЛДЕҒАЙЫМ зат. көне. Әлде бірдеңе.
ӘЛДЕҒАЙЫП зат. сөйл. Әлде бірдеңе, белгісіз бір.

ӘЛДЕКІМ зат. Белгісіз біреу, бейтаныс кісі, біреу-міреу.

ӘЛДЕКІМШЕ үст. Әлдекім сияқты, бөтен біреуге ұқсап.

ӘЛДЕҚАЙДА үст. 1. Белгісіз бір жақ, бей-мәлім жер. 2. Анағұрлым, недәуір, әжептәуір.

ӘЛДЕҚАЙДАҒЫ сын. 1. Баяғы, бұрынғы, өтпін кеткен. 2. Қай-қайдағы, алыстағы.

ӘЛДЕҚАЙДАН үст. Белгісіз бір жақтан, алыстан.

ӘЛДЕҚАЛАЙ зат. 1. Тектен-тек, бостан-бос. 2. Құтпеген жерден, аяқасты, кездейсоқ.

Әлдеқалай болады. Қандай заман болады, ертеңгі күнім не болады деп қам жеу мәніндегі сөзқолданыс.

ӘЛДЕҚАНДАЙ зат. 1. Әлденендей, бей-мәлім, түсініксіз. 2. Екіталай құн, нендей жағдай, не хал.

Әлдеқандай болды. Кісімсіді, көкірек керді, бәлсінді, дандайсыды. **Әлдеқандай көрді.** сөйл. Колташтан, тым асқақтатып жіберді.

ӘЛДЕҚАШАН зат. Баяғыда, бұрын, ертеректе, күні бұрын.

ӘЛДЕҚАШАНҒЫ зат. сөйл. **Әлдеқашан.**

ӘЛ-ДЕМ зат. Құш-қуат, әл-дәрмен.

ӘЛДЕН¹ = ет. 1. Бойға құш-қуат жию, ала-лу, қуаттану. 2. ауыс. Әл-ауқаты арту, тұрмыс жағдайы жақсару. 3. ауыс. Қарулы құш жинап алу, жарақтану.

ӘЛДЕН: әлден асты. сөйл. **Әддінен асты.**

ӘЛДЕН үст. Қазірдің өзінде, қазірден бастап, осы кезден.

Әлден уақытта [соң, кейін]. Біраздан соң, бірсыпыра уақыт өткенде.

ӘЛДЕНДІР = ет. 1. Құш бергізу, қуаттандыру, әл кіргізу. 2. ауыс. Дем беру, рухтандыру. 3. ауыс. Жағдайын көтеру, әл-ауқатын жақсарту.

ӘЛДЕНДІРУ Әлдендір етістігінің қимыл атауы.

ӘЛДЕНЕ зат. 1. Бірдеңе, бір нәрсе, әлдебір.

2. Жоқтан өзге, не болса сол.

Әлдене мезетте [уақытта]. Біраздан соң, біраздан кейін.

ӘЛДЕНЕНДЕЙ сын. Белгісіз, түсініксіз, қайдағы бір.

ӘЛДЕНЕШЕ зат. Бірнеше, бірталай, біраз.

Әлденеше түрге салды. Құбылтты, тұрлендірді.

ӘЛДЕНЕШЕУ зат. Бірнешеу, әлденеше.

ӘЛДЕНЕШК зат. Әлдеқандай, нендей.

ӘЛДЕНТ = ет. Қуаттандыру, құш алғызу, әл беру, әлдендіру.

ӘЛДЕНУ Әлден етістігінің қимыл атауы.

ӘЛДИ зат. 1. этн. Баланы тербету үстінде айтылатын бесік жыры. 2. Бөпе, бөбек. 3. ауыс. Мейірім, ерекше күтім. 4. ауыс. Рухат, елітін өкетер, күй.

ӘЛДИ-ӘЛДИ од. этн. Баланы, нәрестені ұйықтату, жұбату кезінде өлең түрінде айтылатын сөз, бесік жырының негізгі тармағы.

ӘЛДИЛЕ = ет. 1. этн. Нәрестені, сәбиді әлди-әлди деп уату. 2. этн. Бесікте тербету, әлди-әлди деп қолға алып, әрі-бері шайқау. 3. ауыс. Ән-жырға болеу. 4. ауыс. Аялап, әлтештеу. 5. ауыс. Еліту, балқыту.

ӘЛДИЛЕН = ет. 1. Тербетілу, шайқатылу. 2. ауыс. Жұбану, алдану. 3. ауыс. Ерке болу, еркімен өсу. 4. ауыс. Балқу, еліту.

ӘЛДИЛЕС = ет. Бірге бала бағу, бала бағысу.

ӘЛДИЛЕТ = ет. 1. Баласын тербеттіру, жұбатқызу. 2. ауыс. Еліттіру, бойды билету.

ӘЛДИЛЕТУ Әлдилет етістігінің қимыл атауы.

ӘЛДИЛЕУ Әлдиле етістігінің қимыл атауы.

ӘЛДИЯР зат. сөйл. **Алдияр.**

ӘЛДИ сын. 1. Қуатты, күшті, мықты. 2. Әл-ауқаты жоғары, ауқатты, тұрмысты.

ӘЛДІЛК зат. Құштілік, мықтылық, әлеуеттілік.

ӘЛДІ¹ сын. сөйл. Керемет, гажап, сұмдық.

ӘЛДІ²: әлей болсын. этн. тілек. Жол болсын деген тілекке жауап ретінде бірге болсын деген мағынада айтылатын сөз.

ӘЛДІКУМАССАЛАМ [ар. *عليكم السلام*] зат. этн. «Салауәлейкум» деп сәлемдескен адамның сәлемін алу, қарсы сәлем беру мәнінде қолданылатын сөз.

ӘЛДІКУМУССӘЛЕМ зат. этн. сөйл. **Әлейкумассалам.**

ӘЛДІ-ТҮЛЕЙ үст. сөйл. **Алай-түлей.**

ӘЛДІЙМ сын. сөйл. Соңшама, көп, дүйім.

ӘЛДІЙМ-ТАПЫРЫҚ үст. сөйл. **Әлем-тапырық.**

ӘЛДІЙМ-ТӘЛЕЙІМ үст. Астан-кестен, апыр-топыр, ұйқы-тұйқы.

Әлдійм-тәлейімін шығарды. Астан-кестенін шығарды, быт-шыт қылды.

ӘЛЕК [ар. *هلاک*] зат. 1. Дүре, әбігер, азап. 2. Сергелден, дүрбелең.

Әлегі аспаннан келді. Астан-кестені шықты, быт-шыт болды, ту-талақайы шықты.

Әлегін [аспаннан] шығарды [келтірді]. Астан-кестен қылды, ту-талақайын шығарды. **Әлек болды.** Дүреге түсті, әбігерленді, дүре болды.

Әлек етті [қыды]. Сергелдене салды, дүре қылды, дүреледі. **Әлек жасады [көрсетті].** Ойран етті, дүреледі, бүлік жасады. **Әлекке түсті.** Әбігерленді, әлек болды, әбігер болды. **Әлекке ұшыратты.** Әбігерге салды, әбігерленді, дүреледі. **Әлек салды.** Дүреледі, дүреге салды, сойқан салды, бүлік жасады.

ӘЛЕК-ӘРЕКЕТ зат. Дүре, әбігер, машақатты амал, жойқын іс-қимыл.

ӘЛЕКЕ зат. этн. саят. Үнемі үстін жалап-жұқтап кір жуытпай, бәріне әзір тұратын тазының ең жұйірік, ұшқыр түрі.

ӘЛЕКЕДЕЙ: әлекедей жаланған [жалаңдаған]. Құлыныңан, жалаңқаған, дап-дайын, сақадай сай.

Әлекедей тиеді. Отайды, қырады, жоқ қылады.

ӘЛЕКЕЙ-КҮЛЕКЕЙ зат. сөйл. **Әлекей-шүлекей.**

ӘЛЕКЕЙ-КҮЛЕКЕЙІНДЕЙ сын. Әлекей-күлекей сияқты, әлекей-күлекей тәрізді.

ӘЛЕКЕЙ-ШҮЛЕКЕЙ зат. Әлем-жәлем, ұсақ-түйек.

ӘЛЕКЕТ зат. жерг. Дүре, әлек, қиыншылық.

Әлекетке түсті. сөйл. Әлекке түсті.

ӘЛЕКПЕ зат. сөйл. **Алекпе** (мал ауруы). **Әлекпе келгір.** сөйл. қарғ. Әлекпеге

цшырағур, әлекпеге шалдыққыр деген мәндегі сөз қолданыс.

ӘЛЕКТЕ = ет. Әлекке түсіру, әурелеу.

ӘЛЕКТЕН = ет. Әлекке түсу, әурелену, сергелдене түсу.

ӘЛЕКТЕНУ Әлектен етістігінің қимыл атауы.

ӘЛЕКТЕНІС зат. Харекет, харекет етушілік.

ӘЛЕКТЕТ = ет. Әлекке түсіру, сергелдене салғызу, дүре еткізу.

ӘЛЕКТІ сын. Дүре-сарсаңы мол, азабы көп.

ӘЛЕКТІК зат. Дүрешілік, бәле-жала, қайғы.

ӘЛЕК-ШӘЛЕК үст. Бейберекет, әлем тапырық, астан-кестен, дүре-сарсаң.

Әлек-шәлегін шығарды. Әбігерге салды, дүреге түсірді, дүреледі. **Әлек-шәлегі шықты.** Астан-кестені шықты, салалық бөліністер.

ӘЛЕКШӨП зат. өс. сөйл. **Лапыз.**

ӘЛЕКШІЛК зат. Дүрешілік, қиыншылық, ауыртпалық.

ӘЛЕМ¹ [ар. *عالم*] зат. 1. Жер жүзі, дүние-жүзі, жиһан. 2. Жер бетін мекендеуші барлық халық, әлеумет. 3. Табиғат дүниесінің жеке-жеке бөліністері, түрлері. 4. ауыс. Тіршіліктегі әртүрлі құбылыстар, салалық бөліністер.

Әлемге аян. Дүниежүзіне белгілі, әйгілі, танымал. **Әлемге әйгі [әйгілі, аян].** Дүние жүзіне белгілі, танымал. **Әлемге жар салды [паш етті, танытты].** поэт. Дүниежүзіне жария етті, білдірді; жер жүзі халқы білді. **Әлемнің жеті кереметі.** Б. з. б. 3 ғасырда Ескендір Зұлқарнайын (Александр Македонский) Кіші Азия, Орта Азия, Мысыр, Оңтүстік Үндістан аумағын жаулап алып, ұлы империя құрғаннан кейін, саяхатшыларды қызықтыру үшін осы өңірлердегі жеті орыннан таңдаған сәулент өнері ескерткіштері.

Әлем чемпионаты. спорт. Дүниежүзілік деңгейде өткізілетін спорт жарысы.

ӘЛЕМ² [ар. *عالم*] зат. 1. миф. Қасиетті, киелі жерлерге, ааш бұтақтарына, әулиелерге сыйынудың белгісі ретінде тағылатын белгі, байланатын шүберек. 2. миф. Жүйрік атқа, домбыраға т.б. қасиетпен, қадірлеу үшін тағылатын шүберек. 3. ауыс. Масқаралап қорлау үшін жапқан әлем-жәлем жамылғы.

ӘЛЕМ³: әлем сасыды. а) сөйл. Жағымсыз иіс шығып, айналаны алып кеткенде айтылатын сөзқолданыс. ә) Керексіз болып қалады.

ӘЛЕМДЕ = ет. Әлем тағу, әлем байлау, әшекейлеу.

ӘЛЕМДЕЙ сын. Кең, дарқан, әлем сияқты.

ӘЛЕМДЕТ = ет. Әлем-тапырағын шығару, шулату.

ӘЛЕМДІК сын. Әлемге тән, әлем көлеміндегі.

Әлемдік ағынды. геогр. Су ағынының әлемдік жүйесі. **Әлемдік баға.** саяси. қаржы. Қандай да бір тауар, өнім не қызмет түрінің әлемдік деңгейде анықталған орта бағасы.

Әлемдік денгейде. Дүниежүзілік көлемде,

дәрежеде. **Әлемдік мәдениет.** қоғ. Жалпыламазаттық мазмұны бар рухани құндылықтар сипатын айқындау үшін қолданылатын күрделі ұғым. **Әлемдік өркеннет.** қоғ.-саяси. Қоғамның даму деңгейі, әлеуметтік-экономикалық қауымдастықтың қол жеткізген материалдық және рухани мәдениеті.

ӘЛЕМЕТ¹ зат. Пәле, қырсық; әуре, әбгер, әуре-сарсаң.

ӘЛЕМЕТ² сын. Таңғаларлық, ғаламат.

ӘЛЕМЕШТЕ= ет. сөйл. **Әлеміште.**

ӘЛЕМ-ЖӘЛЕМ сын. 1. Қызылды-жасылды, түрлі түсті. 2. Айғыз-айғыз, алабажақ. 3. ауыс. Әлем-тапырық, астан-кестен, ұйқы-тұйқы.

ӘЛЕМИ [ар. عالمي] сын. кіт. **Әлемдік.**

ӘЛЕМИЕТ зат. бейн. Күрлі әлем, жер жүзі.

ӘЛЕМТАНУ зат. ғыл. Әлем туралы ғылым-білім.

ӘЛЕМ-ТАПЫРАҚ үст. сөйл. **Әлем-тапырық.**

Әлем-тапырағын шығарды. Астан-кестен етті, алай-түлейін шығарды.

ӘЛЕМ-ТАПЫРЫҚ үст. Астан-кестен, алай-түлей, ұйқы-тұйқы.

ӘЛЕМ-ТӘЛЕМ үст. сөйл. **Әлем-тапырық.**

ӘЛЕМ-ТӘПІРІК үст. сөйл. **Әлем-тапырық.**

ӘЛЕМШІ зат. Әшекей, өрнек.

ӘЛЕМШТЕ= ет. Әшекейлеу, өрнектеу.

ӘЛЕМШТЕЛ= ет. Әшекейлену, өрнектелу.

ӘЛЕМШТЕН= ет. 1. Әлем-жәлем болу, түрлі-түске боялу. 2. ауыс. Көңілі бұзылу, құбылу.

ӘЛЕМШТЕУ Әлеміште етістігінің қимыл атауы.

ӘЛЕМШТІ сын. Әшекейлі, ою-өрнекті.

ӘЛЕН-ПӘЛЕН ес. сөйл. Анадай да мынадай, ондай да мындай.

ӘЛЕҢКЕДЕЙ: әлеңкедей жаланған.

сөйл. **Әлекедей жаланған.**

ӘЛЕПЕТ [ар. اخلاق] зат. Қырсық, әлек, кесір.

ӘЛЕП-ЖӘЛЕП сын. сөйл. **Әлем-жәлем.**

ӘЛ-ЕРКІ зат. Жағдайы, қалауы, шама-шарқы.

ӘЛЕТ зат. сөйл. Мезгіл, мерзім, кез, уақыт.

ӘЛЕТҮЙЕ зат. этн. кәс. түйе шар. Өркеші ұзындау, денесі сидам, өңі жұқа, жүні аз, суыққа төзімсіз нардың бір түрі.

ӘЛЕУЕТ ар. зат. 1. физ. <лат.potentia> Белгілі бір нүктеден электрлік, тартылыс және т. б. күш өрісін сипаттайтын өлшем. 2. қоғ. саяси. Қарым, шама, мөлшер; бір мақсатқа жұмсалатын қарадың, қордың, негіздің жиынтығы. 3. Күш, қуат.

ӘЛЕУЕТТІ сын. 1. Күшті, қаруды. 2. Мүмкіндігі жеткілікті, әлді, ахуалы жоғары.

ӘЛЕУЛАЙ зат. сөйл. **Әләулай.**

ӘЛЕУМЕТ [ар. الإيمت] зат. 1. Ел-жұрт, халық. 2. терм. <лат.socium> Адамдардың бірлесіп әрекет етуінің тарихи қалыптасқан формаларының нәтижесі ретіндегі адамзат қауымдастығы. 3. Қоғамдағы қызметіне қарай қандай да бір ортақ (кәсіптік, мәдени және т. б.) белгілері бойынша бірлескен адамдардың тобы.

ӘЛЕУМЕТТАНУ зат. қоғ.-саяси. <лат. societas – қоғам, грек. logos – ілім> Біртұтас жүйе ретіндегі қоғам туралы және

қоғамдық тұтастықпен байланыста қаралатын жекелеген әлеуметтік институттар, үдерістер мен топтар туралы ғылым.

ӘЛЕУМЕТТАНУШЫ зат. қоғ.-саяси. Қоғамды әлеуметтік жақтан зерттеуші.

ӘЛЕУМЕТТЕНДІР= ет. қоғ.-саяси. Адамды қоғамдық өмірге бейімдету, әлеуметтік тәжірибені игерту.

ӘЛЕУМЕТТЕНДІРУ Әлеуметтендір етістігінің қимыл атауы.

ӘЛЕУМЕТТЕНУ= ет. терм. Жеке адамның қоғамда өмір сүруіне қажет ілімдер, ережелермен құндылықтар жүйесін меңгеру процесі.

ӘЛЕУМЕТТЕС= ет. Адамдардың қоғамдастыққа бейімдесіп, әлеуметтік тәжірибені игерісі.

ӘЛЕУМЕТТЕСУ Әлеуметтес етістігінің қимыл атауы.

ӘЛЕУМЕТТІК сын. Қоғамдық, өмірлік, қоғамға тән.

Әлеуметтік аурулар. терм. Қоғамдық құрылысқа, экономикалық жағдайға байланысты туындайтын аурулар. **Әлеуметтік әріптестік.** қоғ.-саяси. Қызметкерлер, жұмыс берушілер және атқарушы органдардың қозғалыстары мен мүдделерін біріктіру мақсатында жүзеге асырылатын қатынастар мен механизмдер жүйесі. **Әлеуметтік бағдарлама.** қоғ.-саяси. Мемлекеттік бағдарламаның ішіндегі халықтың хал-ахуалын, әлеуметтік жағдайын жақсартуға, ұйымдастыруға арналған кешенді іс-шаралардың жоспары. **Әлеуметтік басқару.** қоғ.-саяси. Қоғамдық қарым-қатынастарды реттеп, оның салалық сипатты мен ерекшеліктерін сақтау, жетілдіру, сол арқылы қоғамның болмысына ықпал ету. **Әлеуметтік билік.** саяси. Қандай да болмасын адамдар тобына тән, еріксіз бағындыруға сүйенетін, субъектілер араларында болатын үстемділік пен бағыныштылық қатынастары. **Әлеуметтік гигиена.** терм. Медицина және денсаулық сақтау проблемаларын зерттейтін ғылым. **Әлеуметтік жағдай.** саяси. Қандай да бір мемлекет, өкімшілік-территориялық тұтастығы, халықтың тұрмыс-жағдайы. **Әлеуметтік жәрдемақы.** қаржы. Қоғам тарапынан берілетін ақшалай көмек. **Әлеуметтік жеке код.** қаржы. Жеке зейнетақы шоттарын енгізу мен оған бақылау жасау, азаматтарды бірегейлендіру бойынша басқа да әлеуметтік рәсімдер мүмкіндігін қамтамасыз ету үшін заңға сәйкес зейнетақымен қамсыздандыруға құқығы бар әрбір азаматқа тағайындалатын тұрақты жеке код. **Әлеуметтік жеңілдік.** саяси. Қоғам, мемлекет тарапынан жасалатын қаржылай, материалдық, тұрмыстық т. б. жәрдем. **Әлеуметтік жік.** қоғ.-әлеум. Қандай да бір әлеуметтік белгілері бойынша жіктелетін адамдардың тобы, қоғам. **Әлеуметтік кепілдік.** қоғ.-саяси. Қоғам мүшесінің әлеуметтік-экономикалық және әлеуметтік-саяси құқықтарын материалдық және құқықтық түрде қамтамасыз ету. **Әлеуметтік қамсыздандыру.** қоғ.-әлеум. Еңбек етуге қабілетсіз адамдарды материалдық және тұрмыстық жағынан қамтамасыз етуге бағытталған мемлекеттік шаралар жүйесі. **Әлеуметтік лингвистика.** лингв. Тіл мен қоғамды себептік өзара қатыстылықта зерттейтін тіл білімінің саласы. **Әлеуметтік лирика.** әдеб. Қоғамдық өмірге қатысты маңызды мәселелерді қозғайтын ақынның заманға, халықтың тарихы мен бүгінгі тағдырына қозғарасын білдіретін лирикалық жанрдың үлкен саласы. **Әлеуметтік мұқтаждық.** қоғ.-саяси. Қоғамдық қажеттік. **Әлеуметтік міндеттеме.** қоғ.-саяси.

Қоғамдық талап, тапсырыс. **Әлеуметтік психология.** психол. Адамдардың әлеуметтік топтарға қосылуынан туындаған мінез-құлық және қарекет заңдылықтарын, сондай-ақ осы топтардың өздерінің психологиялық сипаттамаларын зерттейтін психология саласы. **Әлеуметтік сақтандыру.** қоғ.-әлеум. Еңбекке жарамсыз болып қалуына, жасы келуіне немесе өзге де заңда көрсетілген жағдайларға байланысты азаматтарды материалдық қамсыздандырудың мемлекеттік жүйесі. **Әлеуметтік стереотип.** қоғ.-саяси. Әлеуметтік объектінің (топ, адам, оқиға, құбылыс т. б.) қоғамда қабылданған орнықты және үстірттеу бейнесі. **Әлеуметтік тапсырыс.** қоғ.-саяси. Белгілі бір затты, бұйымды, тауарды дайындау қажеттігі туралы қоғамдық тапсырма. **Әлеуметтік топ.** қоғ.-саяси. Мүдделері ортақ, уәждемелік және құндылық тұрғысынан бағдарлауы, мінез-құлық нормалары, әлеуметтік қарекеті ұқсас адамдардың тарихи белгілі бір қоғам шеңберінде қалыптасқан біршама тұрақты тобы. **Әлеуметтік төлем.** саяси. Қоғам, мемлекет тарапынан төленетін қаржы. **Әлеуметтік тұрмыс деңгейі.** қоғ. Адамдардың тұрмыс-тіршілігінің күйі.

ӘЛЕУМЕТТІК-ПСИХОЛОГИЯЛЫҚ сын. қоғ.-саяси. Әлеуметтік психологияға тән.

ӘЛЕУМЕТТІК-ТҰРМЫСТЫҚ сын. Тұрмыстық мұқтаждықтар саласындағы қоғамдық көмектерге қатысты.

ӘЛЕУМЕТТІК-САЯСИ сын. қоғ.-саяси. Қоғамның саяси құрылысы мен ахуалына қатысты.

ӘЛЕУМЕТТІК-ЭКОНОМИКАЛЫҚ сын. қоғ.-саяси. Әлеуметтік экономикаға тән.

ӘЛЕУМЕТШІ зат. Әлеуметшіл, халықтың сөзін сөйлейтін адам.

ӘЛЕУМЕТШІЛ сын. Әлеуметтің жанашыры, соның жоғын жоқтайтын, көпшіл.

ӘЛЕУМЕТШІЛДІК зат. Халық ісіне берілгендік.

ӘЛЕУМЕТШІЛІК зат. сөйл. **Әлеуметшілдік.**

ӘЛЕУСІРЕ= ет. сөйл. **Өлеусіре.**

ӘЛЕУТ зат. сөйл. **Әлеует.**

ӘЛЕУТТІ сын. сөйл. **Әлеуетті.**

ӘЛ-ЖАЙ зат. сөйл. **Хал-жай.**

ӘЛЖУ сын. сөйл. **Әлжуаз.**

ӘЛЖУАЗ сын. 1. Нәзік, арық. 2. Әлсіз, осал, қауқарсыз.

ӘЛЖУАЗДАУ сын. 1. Нәзіктеу, ашаңдау. 2. Осалдау, бостау.

ӘЛЖУАЗДЫҚ зат. Әлсіздік, осалдық.

ӘЛИ: әлі болсын. этн. сөйл. **Әлей болсын.**

ӘЛИК: әлік алды. сөйл. **Әлік алды.**

ӘЛИКСӘЛЕМ зат. этн. сөйл. **Әлей-күмассалам.**

ӘЛИКУМССАЛАМ зат. этн. сөйл. **Әлейкүмассалам.**

ӘЛИФ зат. кіт. 1. **Әліп.** 2. Араб әліпбиінің бірінші әрпі.

ӘЛИФ-БИ зат. ескікіт. **Әліпби.**

ӘЛКЕНШЕК зат. сөйл. **Әткеншек.**

ӘЛКЕС-ШӘЛКЕС сын. 1. Шартпа-шұрт, бірде олай, бірде былай. 2. ауыс. Аумалы-төкпелі, аласапыран.

ӘЛ-КҮШ зат. Күш-жігер, қайрат.

ӘЛ-ҚАДАРЫНША үст. кіт. Шама-шарқына, әлі келгенше.

ӘЛҚАМ зат. діни. кіт. **Әлхам.**

ӘЛҚИССА [ар. الحمد] м. од. фольк. Қысқаша айтқанда, бір сөзбен айтқанда, сөй-

тіп, сонымен деген мағынаны білдіретін екі оқиғаны бір-бірімен жалғастыру үшін сөзбасында келетін қыстырма сөз.

ӘЛ-ҚУАТ [ар. *حالة قوة*] зат. Бойдағы күш-жігер, қайрат.

ӘЛЮ од. сөйл. **Алло**.

ӘЛМЕ-ӘЛ үст. жерг. *Жиі-жиі, ауық-ауық, мезгіл-мезгіл*.

ӘЛМЕК-СӘЛМЕК сын. сөйл. *Іркес-тіркес, кезек-кезек*.

ӘЛМЕН зат. жерг. *Әл, күш, қуат*.

ӘЛМЕНДІ сын. *Күшті, қуатты*.

ӘЛМЕНДІРЕК сын. жерг. *Күші басым, үстем, әлдірек*.

ӘЛМИСАҚ [ар. *الميثاق*] үст. *Атам заманғы, баяғы; адамның алғаш сәждеге бас қойған заманы*.

Әлмисақтан бері [келе жатқан]. *Ертеден, баяғыдан-ақ, бырыннан*.

ӘЛПЕЗ зат. көне. *Күй, қалып*.

ӘЛПЕЙІМ сын. *Бірде олай, бірде бұлай, құбылмалы*.

ӘЛПЕН зат. өс. *Биіктігі 150-180 см-дей, гүлінің түсі ашық сары, қоңыр қызыл болып келетін көпжылдық өсімдік*.

ӘЛПЕНШЕК¹ зат. сөйл. **Әткеншек**.

Әлпеншек теңгі. *Тербелді, қозғалды, шайқалды*.

ӘЛПЕНШЕК² зат. өс. <лат. *rododendron*> *Таулы, орманды жерлерде өсетін, биіктігі 2-6 метр, жапырақтары қалыңдау, ірі, ақсары, қызыл түсті гүлдері шатырша гүл шоғырына топталған, көкбұта тұқымдасына жататын бұталы өсімдік*.

ӘЛПЕТ¹ зат. 1. *Кескін-келбет, ұсқын, тұр-нұсқа, кейіп*. 2. *Жалпы көрініс, баадар, бет, түр*.

Әлпет білдірді [көрсетті]. *Белгі берді, сыңай танытты, сездірді*.

ӘЛПЕТ² зат. көне. ескікіт. *Рұқсат*.

ӘЛПЕТСІЗ сын. *Ұсқынсыз, кескісіз*.

ӘЛПЕТТЕС сын. *Түстес, кескіндес, іспеттес, тәріздес*.

ӘЛПЕТТІ сын. 1. *Кескіндес, іспеттес*. 2. *Келбетті, келіскен*. 3. *Сияқты, тәрізді*.

ӘЛПЕШ зат. 1. *Аялы мейірім, ерекше күтім*. 2. *Аялаған бала, сөбі*.

ӘЛПЕШТЕ = ет. 1. *Бетінен қақпай, мәпелеп өсіру, аялау*. 2. ауыс. *Ғылым-білім беріп тәрбиелеу, ер жеткізу*. 3. *Бағын-қағу, құту*.

Әлпештен асырады. *Алақанға сап бағын-қақты*.

ӘЛПЕШТЕН = ет. *Мәпелену, еркелеп өсу*.

ӘЛПЕШТЕНУ *Әлпештен етістігінің қимыл атауы*.

ӘЛПЕШТЕС = ет. *Бірге әлпештеу, аялау, бағын-қағып күтісу*.

ӘЛПЕШТЕТ = ет. *Аялату, бағын-қаққызу, мәпелету*.

ӘЛПЕШТЕУ *Әлпеште етістігінің қимыл атауы*.

ӘЛПЕШТІ сын. 1. *Аялы, жұмсақ, мейірбан*. 2. ауыс. *Қадірлі, құрметті*.

ӘЛПІ зат. сөйл. **Әлпет**.

ӘЛПІГҮЛІ зат. өс. <лат. *lomatonium*>

Қандауыр пішіндес жапырақтары қарама-қарсы орналасқан, гүлдері масақ гүлшоғырына топтасқан, жемісі қоранша тәрізді көкгүлдер тұқымдасына жататын бір жылдық шөптесін өсімдіктер.

ӘЛПІНШЕК зат. сөйл. **Әткеншек**.

ӘЛСІЗ сын. 1. *Күші кем, қауқарсыз, мықты емес*. 2. ауыс. *Жай, баяу, сылбыр, солғын, көмескі*. 3. ауыс. *Осал, босаң, кемшін*. 4. ауыс. *Әл-ауқаты төмен, жарлы, кедей*. 5. ауыс. *Әлеуетсіз, қуатсыз*. 6. ауыс. *Толық әсер ете алмайтын, күші аз, күші төмен*.

Әлсіз жаты. *Әл үстінде, ауыр халде болды*.

ӘЛСІЗДЕ = ет. сөйл. *Әлсіреу, әлі кету, әлсіздену*.

ӘЛСІЗДЕН = ет. 1. *Әлі кету, күші қайту*. 2. ауыс. *Көмескілену, солғындану, бәсеңсу*.

ӘЛСІЗДЕНУ *Әлсізден етістігінің қимыл атауы*.

ӘЛСІЗДЕУ сын. 1. *Әлжуаздау, осалдау, босаңдау*. 2. ауыс. *Көмескілеу, солғындау, бәсең*. 3. ауыс. *Нашарлау, сапасыздау*.

ӘЛСІЗДІК зат. 1. *Күш-қуаты, қайрат-жігері кемдік, әлеуетсіздік*. 2. мед. <грек. *astheneia*> *Адамның қажу, жүдеу, ақыл ой және дене еңбегімен ұзақ уақыт айналыса алмай, әлсіреуімен сипатталатын күйі*. 3. ауыс. *Осалдық, бостық*.

ӘЛСІН-ӘЛСІН үст. *Ауық-ауық, дамыл-дамыл, мезгіл-мезгіл*.

ӘЛСІН-ӘЛІ үст. сөйл. **Әлсін-әлсін**.

ӘЛСІРЕ = ет. 1. *Бойдағы күш-қуаты азаю, шаршау, қалжырау*. 2. ауыс. *Солғындау, бәсеңдеу*. 3. ауыс. *Басымдылықтан айырылу, беделі түсу, сапасы кему*.

ӘЛСІРЕГЕНДІК зат. *Шаршағандық, қалжырағандық, әлсізденгендік*.

ӘЛСІРЕН = ет. *Әлеусіреу, солу, сапасын жоғалту*.

ӘЛСІРЕТ = ет. 1. *Күш-қуатын қайтару, күшін азайту, төмендету, бетін қайтару*. 2. *Шаршау, әлсіздендіру*. 3. ауыс. *Бәсеңдету, солғындату, әсерін төмендету*.

ӘЛСІРЕТУ *Әлсірет етістігінің қимыл атауы*. 1. *Күшін азайту, төмендету*. 2. ауыс. *Солғындату, бәсеңдету*. 3. ауыс. *Құлдырату, ыдырату, тоздыру*.

ӘЛСІРЕУ *Әлсіреу етістігінің қимыл атауы*. 1. *Күші азаю*. 2. *Шаршау, күш-қуаттың кемуі*. 3. ауыс. *Солғындау, көмескілену*.

ӘЛТАМАН үст. сөйл. *Соңыра, кейінірек*.

ӘЛТЕК-ТӘЛТЕК елік. *Аяғын қалт-құлт, әрең-әрең басқан қимылды білдіретін сөз*.

ӘЛУЕТ зат. сөйл. **Әлеует**.

ӘЛУЕТСІЗ сын. сөйл. *Әлсіз, күші кем*.

ӘЛУЕТТІ сын. 1. *Күшті, қарулы, әлді*. 2. ауыс. *Ауқатты, тұрмысы жақсы*.

ӘЛҮСІРЕ = ет. сөйл. **Әлеусіре**.

ӘЛ-ХАДАРЫНША үст. ескікіт. **Халқадарынша**.

ӘЛХАМ [ар. *الحمد*] зат. діни. *Құранның аятында кездесетін діни сөз және осы сөзден басталатын аяттың аты*.

ӘЛХАМДА = ет. діни. *Әлхамнан басталатын дұғаны оқу*.

ӘЛХАМДИЛЛА [ар. *الحمد لله*] од. діни. *Аллаға мадақ дегенді білдіретін, салауат айту ишараты*.

ӘЛХАМДУЛЛА од. діни. **Әлхамдилла**. **ӘЛХАСЫЛ** од. діни. ескікіт. *Бір сөзбен, қысқаша айтқанда; әлқисса*.

ҚЫ-ШАМА зат. 1. *Күш-қуат, әл-дәрмен*. 2. ауыс. *Шама-шарық, қолдан келер іс*.

ӘЛІ үст. 1. *Осы уақытқа дейін, қазірге дейін*. 2. *Тағы да, бұдан кейін де*. 3. *Қоймай, үсті-үстіне, қайта-қайта*.

Әлі де болса. а) *Осы күнге дейін; біразға дейін*. ә) *Тағы да, бұдан басқа; мұның үстіне*. **Әлі күнге**. *Күні бүгінге дейін*.

ӘЛІ-АҚ үст. *Көп ұзамай-ақ, лезде, жылдам*.

ӘЛІК: әлік алды. *Сәлемін қабыл алды, қабылдады*.

ӘЛІКСӘЛЕМ од. этн. сөйл. *Әлейку-массалам сөзінің қысқартған түрі*.

ӘЛІМ [ар. *الم*] зат. ескікіт. **Ғалым**.

ӘЛІМ-БЕРІМ үст. *Біршама, етпен-септен, орташа*.

ӘЛІМЖЕТТІК зат. *Қоқан-лоқы, күш көрсетушілік*.

Әлімжеттік қылды [жасады, істеді]. *Күшінің басымдығын көрсетті, қысым жасады*.

ӘЛІМЗАДА зат. ескікіт. *Білімділер ұрпағы*.

ӘЛІМСАҚТАН үст. сөйл. **Әлмисақтан**.

ӘЛІНШЕ үст. *Қолдан келгенше, мүмкіндігінше, барынша*.

ӘЛІП¹ [ар. *الف*] зат. 1. *Араб әліпбиінің бірінші әріпінің аты*. 2. ауыс. *Әріп*.

Әліп түс. этн. тілек. *Құмалақ салғанда оңынан түс деген мағынаны білдіретін сөз*.

Әліптің артын бақты. *Істің аңысын аңдыды, алды-артын бағдарлады*. **Әліптің атын білмес**. *Сауатсыз, надан*. **Әліпті таяқ деп білмейді**.

а) *Сауатсыз, хат танымайды*. ә) *Надан, топас*.

ӘЛІП² зат. *Қалып, түр, бейне, әлпет, кейіп*.

ӘЛІПБИ [ар. *الفبا*] зат. 1. <грек. *alphabetos*> *Жазуда қолданылатын әріптердің белгілі бір тәртіптен орналасқан жиынтығы*. 2. лингв. *Дыбыстық жазуға негізделген қандай да бір тілдің жазуындағы дыбыстарды, олардың тіркесін, белгісін таңбалайтын әріптердің жиынісі*. 3. ауыс. *Бір нәрсенің бастамасы, бет ашары*.

Байтұрсынұлы әліпбиі. лингв. *Графикалық таңбалар саны негізгі дыбыстар (фонемалар) санынан кем түсетін араб графикасы негізінде қазақ тіліне арналып жасалған, әлемдік тіл ғылымында феномен ретінде танылған ықпал әріптерінің әліпбиі [А.Байтұрсынұлы (1872–1938) – 20 ғ-дың басындағы қазақ зиялыларының көсемі, мемлекет қайраткері, ақын, публицист, қазақ филологиясының (ғылымдарының) негізін салушы ғалым, ұлттық жазудың реформаторы, ағартушы]*.

ӘЛІПБИДЕЙ: *әліпбидей жатталды*. *Әбден үйренішті болды, сіңісті болды*.

ӘЛІПБИЛІК сын. *Әліпбиге тән, әліпбиге қатысты*.

Әліпбилік каталог. *Кітапхана ісінде әліпби ретімен автордың аты-жөні, шығарманың атауы жазылған деректер жиынісі*.

ӘЛІПМАЙ зат. сөйл. *Олифа майы*.

ӘЛІПНЕ зат. 1. **Әліпби**. 2. *Қандай да бір ортада немесе бір қызмет түрінде қатынас және басқада мақсаттар үшін қолданылатын шартты белгілер жиынісі*. 3. *Оқу мен жазуды үйрететін бірінші кітап, тұңғыш оқулық, кесте т. б.* 4. ауыс. *Кез келген ғылым, білім жиынісінің және т. б. негізгі, қарапайым ережелері*.

5. ауыс. *Бір нәрсенің бастамасы, беташары*.

ӘЛІПНЕДЕЙ сын. *Әліпне сияқты, әліпне тәрізді*.

ӘЛІПНЕ = ет. *Суреттеу, қалыптау, сипаттау*.

ӘЛІПНЕЙ сын. *Әліп сияқты, әліп тәрізді, тік, сорайған*.

ӘЛІПТЕЛ = ет. *Белгілену, сипатталу*.

ӘЛІПТЕМЕ зат. әдеб. *Суреттеме, сипаттама*.

ӘЛІПТЕН = ет. *Қалыптану, кейіптену*.

ӘЛІПТЕС сын. *Тәріздес, іспеттес*.

ӘЛІПТЕУ *Әліпне етістігінің қимыл атауы*.

ӘЛІПТЕУШІ зат. *Әліптеуді іске асырушы, жазушы*.

ӘЛІПТІ сын. сөйл. **Әліптес**.

ӘМ [ир. *هم*] шыл. *Әрі, және деген мағынадағы жалғаулық шылау*.

ӘМА шыл. ескікіт. *Және, әрі*.

ӘМАН [ир. *امان*] үст. сөйл. **Әмәнда**.

ӘМАНДА үст. сөйл. **Әмәнда**.

ӘМӘ сын. ескікіт. *Құллі, бүкіл*.

ӘМӘНТУ зат. діни. Ислам дінінде сенілуі қажет болған алты негізгі шарт.

ӘМӘЛІК зат. діни. Мұсылман аңыздарында кездесетін ежелгі халық.

ӘМӘН үст. сөйл. **Әмәнда.**

ӘМӘНДА үст. ескікіт. Әр уақытта, ыли, ұдайы, әрқашан.

ӘМБЕ [ир. همه] зат. Барша, жалты, барлық, күллі.

Әмбеге аян. Баршаға, жалтыға, көпке мәлім, жария.

ӘМБЕБАП [ир. همه باب] с ы н. <лат. universalis> **1.** Жан-жақты, көп қырлы, бесаспап (адам). **2.** Алуан түрлі, сан салалы (зат, нәрсе). **3.** Қызметі жан-жақты, көп іске бейім (машина т.б.).

Әмбебап домбыра. этн. Шанағы жұқа, екі қапталына екі-екіден төрт ішек тартылып, олар екі-екіден бекітілген төрт құлақ арқылы керіліп тұратын, екі жағында бірдей тиегі бар, шанақтың екі жағы бірдей қақпақ қазақ домбыра.

ӘМБЕБАПТАН = ет. Көп қырлы, жан-жақты болу, бесаспап атану.

ӘМБЕБАПТАНУ Әмбебаптан етістігінің қимыл атауы.

ӘМБЕБАПТЫҚ зат. Көп қырдылық, жан-жақтылық, бесаспаптық.

ӘМБИЕ [ар. انبياء] зат. сөйл. **Әнбие.**

ӘМБІ зат. тар. көне. Уәзір.

ӘМЕЙІ сын. жерг. Жай, әншейін, қатардағы.

ӘМЕКТЕС зат. көне. <франц. компан> Серіктес; кәсіпорын, фирмаларды бірлестіріп, оларға қожалық етуші.

ӘМЕКТЕСТІК зат. көне. Серіктестік.

ӘМЕН үст. сөйл. **Әмәнда.**

ӘМЕНГЕР зат. сөйл. **Әмеңгер.**

ӘМЕНГЕРЛІК зат. сөйл. **Әмеңгерлік.**

ӘМЕНГЕРШЛІК зат. сөйл. **Әмеңгерлік.**

ӘМЕНДЕ үст. сөйл. **Әмәнда.**

ӘМЕНГЕР [ар. امناء] зат. көне. этн. Қазақ дәстүрі бойынша жесір әйелдің күйеуінің орнын басуға құқылы қайын не қайынағасы.

ӘМЕНГЕРЛІК зат. көне. әлеум.-қ ұ к. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы күйеуі өліп, жесір қалған әйелдің қайнағасына, не қайынысына немесе басқа бір жақын туыстарына қосылу, некелесу салты.

ӘМЕНГЕРШЛІК зат. сөйл. **Әмеңгерлік.**

ӘМИН сын. ескікіт. Сенімді, адал, анық; сақтаушы; байқаушы; басқарушы.

ӘМИН од. діни. **Әумин.**

ӘМИЯН [ар. هميان] зат. Ақша салатын кішкентай қалта, шилан.

ӘММӘ¹ зат. сөйл. **Әмбе.**

ӘММӘ² зат. сөйл. Әмбе, әрі, және.

ӘММЕ үст. сөйл. **Әмбе.**

ӘММӘН үст. сөйл. Әбден, барынша.

ӘМПАЙ-ЖӘМПАЙ сын. сөйл. **Әмпей-жәмпей.**

ӘМПЕЙ [ар. همپاي] сын. **1.** Бір-бірімен ауыз жаласқан, сырлас, әкей-үкей. **2.** Ашыналас, көңілдес. **ӘМПЕЙ-ЖӘМПЕЙ** сын. БІМ-жымы бір, ауыз жаласқан, көңілдес, сырлас.

Әмпей-жәмпей болды. БІМ-жымы бір болды, сөзі жарасты.

ӘМПЕЙЛЕС сын. Сыбайлас, жақтас.

ӘМПЕЙЛЕС = ет. Бір-бірімен ауыз жалау, әмпей-жәмпей болу.

ӘМПЕЙЛЕСУ Әмпейлес етістігінің қимыл атауы.

ӘМПЕЙЛЕУ сын. Сыбайластау, көңіл-дестеу.

ӘМПЕЙЛІК зат. Ауыз жаласқандық, әкей-үкей болушылық.

ӘМПЕЙСІЗ сын. Жақындықсыз, қатысыз.

ӘМПИ-ЖӘМПИ сын. сөйл. **Әмпей-жәмпей.**

ӘМРА зат. ескікіт. Дос, жолдас.

ӘМСЕ сөйл. үст. **Әмісе.**

ӘМІР¹ [ар. امر] зат. **1.** Бұйрық, жарлық, үкім. **2.** тар. Шығыс елдеріндегі әскербасылық атақ. **3.** тар. Байырғы түркі халықтарында мыңдық, он мыңдық (түмен) әскерді басқарып, кейіннен елбасылықты да ұстаған билеуші топтың атағы. **4.** ауыс. Билеуші, билік иесі.

Әмір берді [етгі, қылды]. а) Бұйырды, өктем сөйледі, билік жасады. ә) Басқарды, жарлық етті, билігін жүргізді. **Әмір құлы.** Берілген әмірді орындаушы. **Әмір мағруф.** ескікіт. Ғылым-білім иесі. **Әмірі жетті.** Құдіреті келді, күші жетті. **Әмірі жүрмейді.** Күші келмейді, билігі өтпейді. **Әмірінде болды.** Қарауында, иелігінде болды. **Әмірін екі етпеді.** Айтқанын бүлжытпай орындады. **Әмірін жүргізді.** а) Дегеніне көндірді, билік құрып, үстемдік жасады. ә) Сөзін тыңдатты, бағындырды. **Әмірін өткізді.** Тілін алдырды.

ӘМІР² зат. жерг. Дамыл, тыным, тынышттық.

ӘМІРДЕЙ сын. Жарлықтай, бұйрықтай.

ӘМІРЕ¹ зат. сөйл. **Әміркен.**

ӘМІРЕ²: әміре болды. сөйл. БІМЫРАЛЫ; тату, дос болды.

ӘМІРКЕН¹ [ор. американский] зат. сөйл. Жылтыр, жұқа былғары.

ӘМІРКЕН² зат. кәс. егіншар. Сырты жолақ, іші қызыл, еті қалтылау қауынның бір түрі.

ӘМІРҚАН зат. сөйл. Әміркен (жылтыр, жұқа, былғары).

ӘМІР-ҚҰДІРЕТ зат. Билік, үстемдік, қуат, күш.

ӘМІРЛІ сын. Қаһарлы, ызбарлы, сесті, зәрлі.

Әмірлі дауыс. Бұйрықты, әуезді, зекіген дауыс.

ӘМІРЛІК зат. тар. **1.** Орта ғасыр мен жаңа дәуірде мұсылмандар тұратын Шығыс елдердегі феодалдық мемлекет немесе феодалдық меншік. **2.** Әмір лауазымы, әмір атағы.

ӘМІРСІН = ет. Әмір болғансу, өзін әмірдей, зор билік иесіндегі ұстау.

ӘМІРШІ зат. көне. **1.** Басқарушы, нұсқау-жарлық беруші адам. **2.** ауыс. Қожа, ие.

ӘМІРШІДЕЙ сын. Әмірші, сияқты, әмірші тәрізді.

ӘМІРШІЛ сын. саяси. Бір орталыққа бағындырылған жүйеге қатысты әмір жүргізіш, бағындырушы.

ӘМІРШІЛДІК зат. **1.** Әміршілік. **2.** экон. Белгіленген жоспар, бұйрық бойынша ғана жүзеге асырылатын экономиканы басқарудың әдісі.

ӘМІРШІЛІК зат. Әмір айтқыштық, әмір жүргізушілік, әмір бергіштік.

ӘМІСЕ [ар. هميشه] үст. Әрқашан, әрдайым, ыли да, үнемі.

ӘН [ир. هنگ] зат. **1.** Шағын өлең мәтіндерін ышқырап айтпауға арналған әуен. **2.** муз. Поэтикалық және музыкалық бейнелердің бірлігінен туған вокалдық музыканың бір түрі, халық арасында кең тараған музыкалық жанр. **3.** ауыс. Сайрағыш құстардың әдемі дауысы, үні.

Ән бастады. Бірінші болып ән айтты. **Әнге басты.** Ән салды, әндетті. **Әнге қосты.** Әнмен айтты. **Әнге қосылды.** Айтылып жатқан әнге ерді, қоштады. **Ән өлеңі.** әдеб. Әнге арнап жа-

зылған, әнмен айтылатын өлең, әдебиеттануда поэзиялық жанрдың саласы. **Ән сазы.** Ән музыкасы, әуезі. **Ән салды [айтты].** Өлеңді әуендетіп айтты. **Ән шырқады.** Тамылжыта ән салды. **Әніне басты.** Ескі әдетіне қайта түсті.

ӘНАУПІ сын. сөйл. **Әнеугі.**

ӘН-ӘУЕН зат. Саз, әуеннің жалты атауы.

ӘН-БИ: ән-би ансамблі. өнер. Музыкалық және хореографиялық өнердің алуан түрін орындаушылардың тобы, ұжымы.

ӘНБИЕ [ар. انبياء] зат. діни. **Пайғамбарлар.**

ӘНБИЯ зат. діни. ескікіт. **Әнбие.**

ӘНБОЗ зат. стиль. **Әнші.**

ӘНГЕЛ зат. жерг. тамақ. Ашытпай пісірген дөңелек нан, бәтір.

ӘНҒАМ зат. ескікіт. Сыйлық, ақы, мал.

ӘНҒАМ: әнғам қылды. ескікіт. Баяндады, баян етті.

ӘНДЕЙ сын. Ән тәрізді, ән сияқты.

ӘНДЕМДЕ үст. сөйл. Заматта, лезде, демде.

ӘНДЕМДІ сын. Күшті, қуатты, қайратты, қарулы.

ӘНДЕМЕ зат. жерг. Сылақ тегістейтін қалақ.

ӘНДЕТ = ет. **1.** Әуендетіп, шырқап ән салу. **2.** ауыс. Құстардың шырқалдап дыбыс шығаруы, сайрауы. **3.** ауыс. БІЗЫҒАҒАН, гүлдеген дыбыс шығару.

ӘНДЕТУ Әнде етістігінің қимыл атауы.

ӘНДИҚҰЛ зат. көне. ойын. Ойын-сауық кешінде жастар ойнайтын ойын түрі.

ӘНДИША сөйл. **Әдиса.**

ӘН-ДУМАН зат. Өлең-жыры, әсем әуені аралас ойын-сауық.

ӘНДІГЕН зат. көне. этн. Жебенің бір түрі.

ӘНЕ зат. Анау деген мағынада қолданылатын сілтеу сөз.

ӘНЕБІР зат. Ана біреу.

ӘНЕБІРЕУ зат. сөйл. **Әнебір.**

ӘНЕЙІМЕН үст. жерг. **Әдейі.**

ӘНЕКЕЙ зат. сөйл. **Әнеки.**

ӘНЕКИ зат. **1.** Әне деген мәнде жұмсалатын сілтеу сөз. **2.** ауыс. «Айттым ғой», «ескертіп едім», «көрдің бе» деген мағынаны білдіретін сөз қолданыс.

ӘНЕ-МІНЕ үст. **1.** Осы қазір, кешікпей, тез, енді-енді. **2.** Өтітіп-бүйтіп, ідалдалап.

Әне-міне дегенше. Көзді ашып-жұмғанша, лезде.

ӘНЕС ор. зат. өс. сөйл. **Анис.**

ӘНЕУ зат. сөйл. **Анау.**

ӘНЕУГҮНГІ сын. Осыдан біраз күн бұрынғы, өнеугі.

ӘНЕУГҮНІ үст. Осыдан біраз күн бұрын.

ӘНЕУГІ сын. сөйл. **Әнеугіңгі.**

ӘНЕУГІДЕН үст. Анау күнгіден, анадағыдан.

Әнеугіден бері. Біраздан бері.

ӘНЖАМ зат. этн. ескікіт. Ат саймандары, ер-тоқым.

ӘНЖЕМ зат. этн. жерг. Ер-тұрман, ат сайманы, өззелі.

ӘНЖЕМДІ сын. Бапты, мықты, әлді, қарулы.

ӘН-ЖЫР зат. Өлең-дастан, ән мен жырдың жиынтығы.

ӘНЖІ зат. кәс. малшар. Ірің ағызу үшін жауыр жерден өткізілген қыл.

ӘНЖІМДІ сын. сөйл. **Әнжәмді.**

ӘНЖІМЕ зат. этн. Ер қапталының алдынан өмілдірік, артынан құйысқан бекітілетін шығыршық.

ӘНИ тат. зат. жерг. *Үлкен шеше.*
ӘН-КҮЙ зат. *Ән және күй аралас музыкалық туындылар, аспапты саз бен әуенді өлең шығармалары.*

Ән-күй сабағы. пед. *Ән мен күй, саз өнеріне баулитын сабақ оқу пәні.*

ӘНҚОЙ сын. *Әнді сүйетін, ән айтқыш.*
ӘНҚҰМАР сын. *Әнді жақсы көретін, сүйетін, сауықшы, ән-жырға құмар.*

ӘНПАЗ сын. *Әнді шебер орындайтын, өншілігі асқан.*

ӘН-САУЫҚ зат. *Қызығы мол, ән-жыры көп думан.*

ӘНСЫМАҚ зат. эмоц. кекесін. *Нағыз ән емес, нашар ән.*

ӘНСІЗ сын. *Ән өнері жоқ, әні болмаған.*

ӘНТЕК [ир. *الندك*] үст. **1.** Болар-болмас, сәл гана, азгана. **2.** Өзіңше, басқаша, оғаш, өзгеше.

Әнтеқ болды. *Оғаш болды, орынсыз, ағаттық болды.*

ӘНТЕК-ТӘНТЕК елік. сөйл. **Әлтеқ-тәлтеқ.**

ӘНТЕКТЕУ сын. *Сәл лайықсыздау, орынсыздау.*

ӘНТЕКТІК зат. *Ағаттық, орынсыздық, оғаштық.*

ӘНТІРЕК-ТӘНТІРЕК елік. *Қалтаң-құлтаң, тәлтiрек-тәлтiрек.*

Әнтірек-тәнтiрек басты. *Қалт-құлт етіп, әрең жүрді.*

ӘНҰРАН зат. қоғ.-саяси. <грек. *hymnos*> **1.** Мемлекеттің рәмізі ретінде қабылданған салтанатты ән. **2.** Қандай да бір әлеуметтік топтың бірлігінің символы ретінде қабылданған салтанатты ән. **3.** муз. Салтанатты сарындағы біреуді немесе бір нәрсені ұлықтайтын музыкалық шығарма немесе оның (әдетте соңғы) бөлігі.

ӘНЪӘМ зат. діни. ескікіт. *Қызмет.*

ӘНЪӘР зат. діни. ескікіт. *Үлкен арық.*

ӘНШЕЙІН үст. **1.** Тегін, бекер, ақысыз. **2.** ауыс. *Жай, құр-бекер, бос.*

ӘНШЕЙІНДЕ үст. *Жай уақытта, жайшылықта, әдетте.*

Әншейінде ауыз жаппас. *Жайшылықта өлең айтқыш не көп сөйлейтін, бірақ керек кезде үндемей қалатын (адам).*

ӘНШІ зат. **1.** Әнді нақышына келтіре жақсы орындаушы, ән айтушы. **2.** муз. Ән айтумен кәсіп ретінде арнайы айналысатын адам.

Әнші құм. георг. *Жел соққан кезде үн шығаратын құм шағылдар.*

Әнші құс. *Сайрағыш құс.*

ӘНШІ-АҚЫН зат. *Әрі әнші, әрі ақын адам.*

ӘНШІБЕК зат. сөйл. экспр. *Әншіні құрметтеу, көтермелеу мағынасында айтылатын атауы сөз.*

ӘНШІ-ЖЫРШЫ зат. *Ән мен жыр өнерпаздары.*

ӘНШІ-КҮЙШІ зат. *Ән және күй өнерпаздары.*

ӘНШІЛ сын. **1.** Әнді жақсы салғыш, ән айтқыш. **2.** ауыс. *Құйқылжытқыш, сайрағыш.*

ӘНШІЛІК зат. **1.** Ән орындаушылық шеберлігі. **2.** муз. Музыканы әншінің дауыспен орындауы, музыкалық шығарманың бейнелі идеялық мазмұнын әнші дауысының мөнер-құшімен жеткізу, ашу өнері, вокалдық өнер.

ӘНІ зат. сөйл. **Әне.**

ӘНКИ зат. сөйл. **Әнеки.**

ӘНІ-МІНІ үст. сөйл. **Әне-міне.**

ӘНГЕК зат. жерг. *Жыра, шұқыр.*

ӘНГЕЛ' зат. көне. ескікіт. *Сүйгені, теңі.*

ӘНГЕЛ' сын. ескікіт. *Әумесер, есуас.*

ӘНГЕЛЕК' зат. өс. кәс. *Домалақтау келген, ерте пісетін кішкене сары қауын.*

ӘНГЕЛЕК² зат. сөйл. *Көздің қарашығы орналасқан дөңгелек, алма.*

ӘНГЕЛЕК³ зат. этн. ойын. *Қысқа таяқты лақтырып, шырқобелек айналыдырып ойнайтын таяқ ойыны.*

Әнгелек ойнатты. *Қиналмай, жеп-жеңіл, шырқобелек айналыдырды.*

ӘНГЕЛ-ШӘНГЕЛ сын. *Шүңірейген, сұрықсыз.*

ӘНГҮДІК сын. *Даңғой, есерсоқ, әулекі, әумесер.*

ӘНГҮР [ир. *انگور*] зат. жерг. **Жүзім.**

ӘНГ зат. **1.** Есектің, құланның айғыры. **2.** ауыс. *Әумесер, есалаң адам.*

ӘНГІЛЕН = ет. *Әулекіленіп есерсоқтану, әумесерлену.*

ӘНГІЛЕНУ *Әңгіленіп етістігінің қимыл атауы.*

ӘНГІЛЕУ сын. *Есалаңдау, есер соқтау, әумесерлеу.*

ӘНГІЛІК зат. **1.** Әңгі есекке тән қылық. **2.** ауыс. *Бас көзге қарамайтын есерлік, даңғойлық, әулекілік, әумесерлік.*

ӘНГІМЕ зат. **1.** Белгілі бір оқиганы ауызша баяндау, жеткізу түрі. **2.** әдеб. Қарасөзбен жазылған шағын көркем шығарма. **3.** Бір іспен байланысты мәселе. **4.** ауыс. *Ұсақ-түйек, өсек-аян, сыбыс.*

Әңгіме айтты. а) *Естігенін айтты, жұрттың сөзін жеткізді, сөйледі.* ө) *Жигантүйенін, білгенін айтты. Әңгіме арасында.*

Әңгіме барысында, әңгіме үстінде, әңгімесін айта отырып. *Әңгіме көтерілді [қозғалды]. кіт. Бір мәселе жайлы сөз болды, мәселе қойылды.*

Әңгіме қозғады. *Сөйледі, сөз етті, баяндады.*

Әңгіме қылды. *Бір нәрсе жайлы сөз етті, баяндады, сипаттады. Әңгімені қойды.*

Анау-мынау дегенді доғарды, сытаурауды тоқтатты. *Әңгіменің майын тамызды. экспр. Әңгімені бабына келтіріп айтты, жұртты қызықтырды. Әңгіменің шырқын бұзды. Әңгімесін бөліп кетті, кедергі келтірді. Әңгіме өткізді. Бір нәрсені түсіндіруге мақсатымен қандай да бір адамдар жұмының алдында сөз сөйлеп, Әәріс оқыды, баяндама жасады. Әңгіме соқты. сөйл. экспр. Сөзді лепіріп, көптіріп айтты. Әңгімесі жарасты. Тіл табысты, ойлары бір жерден шықты. Әңгіме шертті. Көңілді ұйытып, қызық оқиганы баяндады.*

ӘНГІМЕ-АҢЫЗ зат. сөйл. **Аңыз-әңгіме.**

ӘНГІМЕ-ДУМАН зат. сөйл. *Қызды-қызды сөз.*

Әңгіме-думанға бөленді. *Сырласты, сыр шертті, әңгімелесті.*

ӘНГІМЕ-ДҮКЕН зат. экспр. *Қызды-қызды сөз, кең отырыс.*

Әңгіме-дүкен құрды. *Шүйіржелесті, сыр шерттісті.*

ӘНГІМЕҚОЙ сын. сөйл. **Әңгімешіл.**

ӘНГІМЕҚҰМАР сын. *Әңгімені жақсы айтатын, жақсы тыңдайтын, сөзіңе, сөзуар.*

ӘНГІМЕЛЕ = ет. *Бір нәрсе жайлы баяндау, жүйілеп айту.*

ӘНГІМЕЛЕН = ет. *Баяндау, айтылу, сөз болу.*

ӘНГІМЕЛЕС = ет. **1.** Сөйлесу, шүйіркелесу, әңгіме айтысу. **2.** Пікір алысу.

ӘНГІМЕЛЕСУ¹ зат. **1.** пед. *Ақыл белсенділігін арттыруға бағытталған оқыту, тәрбие әдістерінің бірі. 2. психол. *Нақты жоспар бойынша күні бүрғы өзгерген сұрақтар арқы-**

лы бақылауға алынған адамның ерекшеліктерін, білім деңгейін тексеру әдісі.

ӘНГІМЕЛЕСУ² *Әңгімелес етістігінің қимыл атауы. 1.* Сөйлесу, әңгіме айтысу. **2.** Пікір алысу.

ӘНГІМЕЛЕУ *Әңгімеле етістігінің қимыл атауы.*

ӘНГІМЕЛІ сын. *Әңгімесі көп, сөзі көп.*

Әңгімелі болды. *Басына іс түсті, қауіп төнді.*

ӘНГІМЕ-СҰҚПАТ зат. сөйл. **Әңгіме-сұқбат.**

ӘНГІМЕ-СҰХБАТ зат. *Бетпе-бет кездесу арқылы пікір алысу, сұрақ-жауап.*

ӘНГІМЕСІЗ сын. **1.** әдеб. *Қарасөзбен жазылған шағын көркем шығармасыз. 2. ауыс. *Ұсақ-түйек өсек-аянсыз, сыбыссыз.**

ӘНГІМЕШІ зат. **1.** *Әңгіме айтуға шебер адам, әңгімені көп білетін шеһен. 2.* Сөз сөйлеп отырған жақ, баяндаушы. **3.** ауыс. *Жазушы, әдеби шығармашылық шебері.*

ӘНГІМЕШІЛ сын. *Әңгіме айтқанды ұнататын, дiлмар, әңгіме айтқыш.*

ӘНГІМЕШІЛДІК зат. *Әңгіме айтуға құмарлық, әңгіме айтқыштық.*

ӘНГІР зат. **1.** этн. көне. *Дабыл ұратын таяқ. 2. ауыс. *Даңғыра, даңғаза. 3. ауыс. *Шу, бос айқай.***

ӘНГІР = ет. сөйл. *Мәңгіру, не істерін білмеу.*

ӘНГІРЛЕ = ет. *Даңғырлау, әуекілену, даурығу.*

ӘНГІРЛЕК сын. экспр. *Даңғырлақ, даурылдақ.*

ӘНГІРЛЕТ = ет. экспр. *Даңғырлату, даурықтыру, айқайлау.*

ӘНГІРЛЕТУ *Әңгірлет етістігінің қимыл атауы.*

ӘНГІРТАЯҚ зат. **1.** этн. ойын. *Балалардың таяқ лақтырып ойнайтын ойыны. 2. ауыс. *Қоқанлоқы, зобалаң.**

Әңгіртаяқ ойнатты. *Билеп-төстеді, үстемдік етті, күн бермей, қорлық көрсетті.*

ӘНҚҮС сын. экспр. жерг. *Әумесер, даңғой.*

ӘНҚҮСТЕН = ет. экспр. жерг. *Әумесерлену, парықсыздану.*

ӘНҚ елік. *Кенеттен қысқа шыққан жағымсыз дауысты бейнелейтін сөз.*

Әнқ етті. *Кенеттен жағымсыз дауыс шығарды.*

ӘНҚ-ӘНҚ елік. *Саңқ-саңқ етіп, екіндей шыққан дауысты бейнелейтін сөз.*

Әнқ-әңк етті. *Әкіреңдеді, саңқ-саңқ етті, дауыс көтерді.*

ӘНҚІ = ет. жерг. *Судың лықсып, асып-тасыуы.*

ӘНҚІЛДЕ = ет. **1.** *Дауыс көтеру, айқайлау. 2. сөйл. *Аңқылдау, арындау, соғу деген мағынада. 3. ауыс. *Жүйткту, зулау.***

ӘНҚІЛДЕТ = ет. сөйл. *Саңқылдату, айқайлату, басына көтеру, екпіндету.*

ӘНҚІЛДЕУ *Әңкілде етістігінің қимыл атауы.*

ӘНҚІЛЕУ сын. сөйл. **Әңгілеу.**

ӘНҚІТ = ет. жерг. *Аңқыту, желдірту, тоқталмай айту.*

ӘНҚІ-ТӘНҚІ сын. *Быж-тыж, быт-шыт, бей-берекет, астан-кестен.*

Әңкі-тәңкі қылды [етті]. *Асты-үстіне келтірді, астан-кестен қылды. Әңкі-тәңкісін шығарды. Астан-кестен, ойран-топыр етті, есін шығарды.*

ӘП: *әп, бөрекелді. экспр. Бір нәрсеге күйінгенде не сүйінгенде айтылатын одағай сөз.*

Әп дегенше. *Көзді ашып-жұмғанда, лезде,*

тез арада. Әп десе, тап берді. экспр. Қит етсе болды, бас салды.

ӘП-ӘДЕМІ сын. Жап-жақсы, әп-әжептәуір, әп-әсем, сүп-сүйкімді.

ӘП-ӘЗІР үст. Дап-дайын, әзірме-әзір.

ӘП-ӘЙДІК сын. жерг. Әп-әдемі, жапжақсы; үп-үлкен.

ӘП-ӘСЕМ сын. 1. Әп-әдемі, сүп-сүйкімді. 2. Тәп-тәуір, жап-жақсы.

ӘПЕКЕ зат. сөйл. **Апеке.**

ӘПЕНДІ зат. 1. Қожанасыр, мәжнүн, алаңасар адам. 2. көне. Мырза, оқымысты, құрметті адам.

ӘПЕНДІЛЕУ сын. Қожанасырлау, алаңасарлау.

ӘПЕНДІЛІК зат. Қожанасырлық, алаңасарлық, аңқаулық.

ӘПЕР=ет. Бір нәрсені алып қолына ұстату, алып беру.

ӘПЕРБАҚАН сын. 1. Есерсоқ, есірік, сотқар, ұрда-жық (адам). 2. ауыс. Асау, аңғырт.

ӘПЕРБАҚАНДАУ сын. Есерсоқтау, әумесерлеу, ұрда-жықтау, сотқарлау.

ӘПЕРБАҚАНДЫҚ зат. Есерсоқтық, сотқарлық, докірлік.

ӘПЕРУ епер етістігінің қимыл атауы.

ӘПЕРІЛ=ет. Берілу, өкеліп берілу.

ӘПЕСЕР ор.зат. сөйл. **Офицер.**

ӘПЗЕЛ сын. сөйл. **Абзал²** (қадірлі, құрметті, ардақты).

ӘПИИ зат. сөйл. **Апийн.**

ӘПКЕ зат. 1. Бірге туған, туысқан қыздардың бір-біріне қатысты жас жағынан үлкенінің туыстық атауы. 2. экспр. Өзінен жасы үлкен қыздарға, әйелдерге назарын аудару үшін құрметпен айтылатын қаратпа атауыш.

ӘПКЕЛ=ет. сөйл. **Әкел.**

ӘПКЕЛІ-СІҢЛІЛІ зат. Бір шешеден туған, үлкенді-кішілі туыстас қыздар.

ӘПКЕТАЙ зат. экспр. Жасы үлкен қызға жалыну-жалбарыну, өтіну мағынасында айтылатын қаратпа атауыш.

ӘПКІШ [ир. ايكش] зат. жерг. Екі басына екі шелек іліп, су таситын ағаш, ұйнағаш.

ӘППАҚ сын. сөйл. **Аппақ.**

ӘПСАНА [ир. افسانه] зат. әдеб. Халықтың наным-сеніміне, арман-қиялына байланысты туған ауызекі прозалық шығарма, хикаят.

ӘПСӘНӘ зат. сөйл. **Әпсана.**

ӘП-СӘТТЕ үст. Көзді ашып-жұмғанша, тез арада, лезде.

ӘПСҮН зат. діни. **Әпсін.**

ӘПСҮН зат. діни. **Әпсін.**

ӘПСІН [ир. افسون] зат. діни. Дуа, сиқыр, арбау.

ӘПСІНДЕ=ет. Әпсін оқу, дуалау, сиқырлау.

ӘПТЕК [ор. аптека] зат. сөйл. **Дәріхана.** **ӘПТЕР-ТӘПТЕР** [ир. ایتير] үст. Әлемтапырық, ұйқы-түйіқы.

ӘПТИЕК [ир. هفتيك] зат. гар. діни. Медреседен алғаш оқылатын кітап; «Құран Кәрімнің» жетіден бір бөлігі деген мағынаны білдіреді.

ӘПТІ зат. 1. Түрі, реңі, кейті, бейнесі. 2. Шама-шарық, күш-құат, әл-дәрмен.

ӘПТІК: әптігін басты. сөйл. **Аптығын басты.**

ӘПШЕ зат. жерг. **Әпке.**

ӘПШК: әптігін басты. сөйл. **Аптығын басты.**

ӘПРЕЙ=ет. сөйл. Бақшию, бадыраю, адыраю.

ӘП-ТӘШ үст. сөйл. Әптер-тәптер.

ӘР¹ [ир. هر] зат. 1. Сырт келбет, көрік, шырай. 2. ауыс. Еңсе, өмір тынысы.

Әр тайды. Реңі қайтты, өңі кетті. Әр тас тары. геол. Түрлі заттарды әшекейлеу үшін пайдаланылатын түрлі түсті минералдармен тау жы-ныстар.

ӘР² зат. Өз алды, жеке-жеке, әрбір.

Әр алуан. Әртүрлі, әр түсті, сан түрлі.

Әр азғынға бір зауал. Азғындық жолаға түскен адамға да бір тосқауыл болады, арамдығына тыйым салынады. **Әр алуан. Әрқилы, әртүрлі, сан алуан. Әр басқа. Әрқайсысы** өзінше бөлек, әртүрлі. **Әр бөлек. Жеке-жеке, бөлек-бөлек, әр басқа. Әр жақты. Жан-жақты, әрқилы, бесап-нап. Әр кез. Әрқашан, әрдайым, әр уақытта. Әр Мұсаға бір перғауын.** Ел-жұртқа танымал, қадірменді адамдар әйтеуір біреуден қысым-қудалау көреді деген мағынада [Мұса – көне Мысыр елінде Алланың жолын уағыздағаны үшін қудалау көрген пайғамбар]. **Әр нәрсе. Әртүрлі зат не құбылыс. Әр нәрсенің басын шалды.** Әртүрлі әңгіме айтылды; бірді айтып, бірге кетті. **Әр нәрсенің басын [бір] шатты.** Бір-біріне байланыссыз, жүйесіз айтты. **Әр саққа жүгіртті.** Мың құбылтып, сан өзгертті, әркім әртүрлі жорамен айтты. **Әр уақыт [уақ].** Әрқашан, әр кез, әрдайым. **Әр ханның тұсында бір сұрқылтай.** этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында ертеректе қалыптасқан салт бойынша әрбір ханның қасында шешен, ділмар, ақындар ішінен суырылып шыққан ақыны, ақылысы, кеңесшісі, сөзін сөйлейтін ділмары болады деген мағынада. **Әр істің [жұмыстың] басын [бір] шатты.** Тұрақтап бір жерде жұмыс істемеді, бір іске төселмеді, әртүрлі жұмыс істеді.

ӘРАЛУАНДЫЛЫҚ зат. Әртүрлілік, көп-түрлілік.

ӘРДІК үст. сөйл. **Арагідік.**

ӘРБЕРДЕН: әрберден соң. сөйл. Біраздан соң, кейінірек.

ӘРБІЛЕ=ет. жерг. Азғыру, теріс оқыту, айныту.

ӘРБІР зат. Әр, жеке-жеке алғандағы, әрқайсысы.

Әрбір бұтасы таныс. Бұрыннан белгілі, жанына әбден жақын, көптен көріп жүрген, аялы қымас (жер, мекен).

ӘРБІРЕУ зат. Әркім, әрқайсысы.

ӘРДАЙЫМ [ир.+ар. هر دائم] үст. Үнемі, ұдайы, әр уақыт, әрқашан.

ӘРЕБЕК зат. көне. этн. зерг. Әйелдер мұрнына таққан сырға.

ӘРЕГРЕК үст. Әрі таман, әрілеу, қашығырақ.

ӘРЕДІК үст. Анда-санда, оқта-текте, кейде.

ӘРЕКЕ зат. Бәлелі бұлік, лаң.

Әреке кірді. Берекесі кетті, бұлінді, ерегесті.

ӘРЕКЕТ [ар. حركة] зат. 1. Саналы түрде мақсатқа жетуге бағытталған амал, іс-қимыл. 2. психол. Қажеттіліктен, мақсатқа ұмтылудан және оны орындауға керекті білім мен дағдылардан құралған саналы түрдегі іс-қимыл бірлігі. 3. ауыс. Қырсық, бұлік, лаң, пәле.

Әрекет жасады [етті, қылды]. Амал-айла істеді, шара қолданды, қимылдады. **Әрекетке қабілеттілік.** заң. Заңды тұлғаның не азаматтың өз әрекеттерімен азаматтық құқықтарды иеленіп, жүзеге асыруға, өзіне азаматтық міндеттер белгілеп, оларды орындауға қабілеттілігі.

ӘРЕКЕТСІЗ сын. Ешбір іс-қимылсыз, жұмыссыз, бейқам.

ӘРЕКЕТСІЗДІК зат. 1. Шарасыздық, әрекет етпеушілік. 2. психол. Адамдардың жұмыс қабілетінің тоқырауға шыырауы.

ӘРЕКЕТЕН=ет. Белгілі бір істі орындауға тырысу, шара жасау.

ӘРЕКЕТЕНУ Әрекеттен етістігінің қимыл атауы. 1. Іс-шара жасау. 2. психол. Іске адамның өздігінен кірісуі.

ӘРЕКЕТЕС=ет. 1. Бірігін шара, қимыл жасау, бірлесіп орындасу. 2. хим. Өзара әсер ету, реакцияға түсу.

ӘРЕКЕТЕСТІК зат. Іс-қимылдағы үндестік, сабақтастық, бірігін әрекет жасау.

ӘРЕКЕТЕСТІР=ет. Әсерлестіру, әрекет жасастыру.

ӘРЕКЕТЕСТІРУ Әрекеттестірі етістігінің қимыл атауы.

ӘРЕКЕТЕСУ Әрекеттес етістігінің қимыл атауы. 1. Бірігін әрекет жасау. 2. хим. Әсерлесу, әрекетке түсу.

ӘРЕКЕТЕСУШІ зат. терм. Әрекетке түсуші, өзара әсер етуші жақ.

ӘРЕКЕТТІ сын. Белсенді, іс жүзіндегі.

Әрекетті бет. физ. Күн және атмосфера радиациясын тікелей жұтатын және атмосфераға сәулелі шашатын топырақ, су немесе өсімдік беті.

Әрекетті жанартау. геол. Қазіргі кезде атқылап жатқан немесе белгілі бір кезде атқылаған, үнемі фумаролдық әрекеті білінетін жанартау.

ӘРЕКЕТШІЛ сын. 1. Іс-қимылды алдын ала ойластырып, амал-айла, әрекет жасағын, айлакер. 2. Іс-әрекетке бейім.

ӘРЕКЕТШІЛДІК зат. Іс-қимылға бейімділік.

ӘРЕКТИКЕН зат. өс. жерг. **Ошаған.**

ӘРЕКІДІК үст. сөйл. **Арагідік.**

ӘРЕМ¹ зат. өс. <лат. phlomis> Ерінді гүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ӘРЕМ² зат. ескікіт. Тыныштық, дамыл.

ӘРЕҢ үст. Зорға, әзер, азар.

Әрең дегенде [деп]. Өліп-талып, зорға, өлдім-талдым дегенде.

ӘРИНЕ [ир. هر اینه] мод. Иә, әлбетте деген қолдау мағынасындағы сөз.

ӘРКЕЛКІ сын. Біртегіс, біркелкі емес, әрқилы, алуан түрлі.

ӘРКЕЛКІЛІК зат. Әртүрлі болушылық, әрқилылық, алуан түрлілік.

ӘРКЕН зат. жерг. Көрік, келбет, өң, шырай.

ӘРКЕНДІ сын. 1. Көрікті, келбетті. 2. ауыс. Тәрбиелі, тәртіпті.

ӘРКІМ зат. 1. Әр адам, әрқайсысы, кез келген кісі. 2. Бәрі, барлығы, кім болса да.

ӘРҚАЙДА үст. Жер-жерде, кез келген жақта, барлық жерде.

ӘРҚАЙДАН үст. Әр жерден, әр жақтан, әр тараптан.

ӘРҚАЙСЫ зат. сөйл. Әрбіреуі, әркім.

ӘРҚАЙСЫСЫ үст. Әрбіреуі, әрбірі.

ӘРҚАЛАЙ сын. Бірқалыпты емес, әрқилы, әртүрлі.

ӘРҚАШАН үст. Қашанда, үнемі, әрдайым, әр кез.

ӘРҚАШАНДА үст. Қай кез болмасын, әр уақытта, әр кезде.

ӘРҚИЛЫ зат. Ұқсас емес, түрлі-түрлі, әртүрлі, әрқайсысы өзінше.

ӘРҚИЛЫЛЫҚ зат. Әртүрлі болушылық, әртүрлілік.

ӘРЛЕ=ет. Әрін кіргізу, көріктендіру, бояу. 2. ауыс. Әсерлеу, өсірелеу.

ӘРЛЕН = ет. *Өңі кіріп әдемілену, құлпыру, ажарлану.*

ӘРЛЕНДІР = ет. *Сұздандыру, көркейтту, әдемілендіру.*

ӘРЛЕНДІРУ¹ зат. сәулет. <ағыл. design> *Көркемсурет және сәулет өнерінің, өнеркәсіп бұйымдарының ең үздік үлгілерін жасау және заттық ортаны үйлестіру шараларын қамтитын бағыт.*

ӘРЛЕНДІРУ² *Әрлендір етістігінің қимыл атауы.*

ӘРЛЕНТ = ет. *Сұздандыру, ажарландыру, көріктендіру.*

ӘРЛЕНУ *Әрлен етістігінің қимыл атауы.*

ӘРЛЕУ *Әрле етістігінің қимыл атауы.*

Әрлеу жұмыстары. сәулет. *Үйлер мен ғимараттардың сақтау мерзімін арттыру, санитарлық-гигиеналық және әсемдік сапасын жақсарту мақсатымен орындалатын жұмыстар.*

ӘРЛЕУШІ зат. 1. *Затты не нәрсені көркемдеп, әдемілеуші.* 2. құр. *Құрылыс нысандарының сыртын безендіріп, көркемдеуші маман.*

ӘРЛІ сын. *Әдемі, ажарлы, көрікті.*

ӘРЛІ-БЕРЛІ зат. 1. *Біресе олай, біресе былай, ілгері-кейін, ерсілі-қарсылы.*

ӘРЛІЛІК зат. *Ажарлылық, көріктілік, көркемділік, әдемілік.*

ӘРМАН үст. сөйл. *Әрмен.*

ӘРМӘН үст. сөйл. *Әрмен.*

ӘРМЕН¹ үст. *Әрі таман, әрі қарай.*

Әрмен көз, бермен маңдай. *Көзі ішіне кіріңкі, шүңірек көз. Әрмен қарай. Одан әрі, әрі қарай.*

ӘРМЕН² од. сөйл. *Жуыма, аулақ, жоғал, көрінбе көзге.*

ӘРМЕН-БЕРМЕН үст. *Әрі-бері, бірде олай, бірде бұлай.*

ӘРМЕНДЕ = ет. *Алыстау, біртіндеп қашықтау.*

ӘРМЕНЕ зат. сөйл. *Әркім, әрқайсысы.*

ӘРМЕНІРЕК үст. *Аулағырақ, әрірек.*

ӘРНЕ зат. *Әр нәрсе, анау-мынау.*

ӘРНЕМЕ зат. сөйл. *Әр нәрсе, әр жағдай, оны-мыны.*

ӘРНЕШК үст. *Әрқашан, әрдайым, әр уақыт.*

ӘРП-ТӘРП сын. *Орташа, қатардағы.*

ӘРПШ-ТӘРПШ сын. *Әрі-сәрі, ретсіз, бей-берекет.*

ӘРСІЗ сын. *Ажарсыз, көріксіз, өңсіз.*

ӘРТАРАП үст. *Жан-жақ, түс-түс.*

ӘРТАРАПТАНДЫРУ зат. <лат. diversification> 1. экон. *Банкрот болмау мақсатымен инвестордың экономиканың түрлі саласына қаржы салуы.* 2. қоғ. *Түрліше бағытталған, сан салалы, жан-жақты ету, көптірлі қылу.*

ӘРТЕКТІ сын. *Әр басқа, әртүрлі, әрқайсысы түрлі тектен жаратылған, шыққан, жасалған.*

ӘРТЕЛ ор.зат. сөйл. *Артель.*

ӘРТҮРЛІ сын. *Бір-біріне ұқсамайтын, қилы-қилы, алуан түрлі, сан түрлі.*

ӘРТҮРЛІЛІК зат. *Әртүрлі болушылық.*

ӘРТІН үст. сөйл. *Әрі.*

ӘРТІНДЕ үст. сөйл. 1. *Әріде.* 2. *Әріректе.*

ӘРТІНІРЕК үст. сөйл. *Әрірек.*

ӘРТІС ор.зат. сөйл. *Артист.*

ӘРТІСТІК сын. сөйл. *Артисттік.*

ӘРУАҚ зат. сөйл. 1. *Аруақ (қайтыс болғандардың рухы).* 2. миф. *Наным-сенім бойынша, өлген кісінің тіршіліктегі адамдарды желеп-жебеп жүретін жаны.* 3. ауыс. *Құр сүлдері қалған, жүдеп-жадаған адам.*

Әруақ атты. сөйл. *Аруақ атты. Әруаққа сыйынды.* сөйл. *Аруаққа сыйынды. Әруақ қолдады.* сөйл. *Аруақ қолдады. Әруақ қонды.* сөйл. *Аруақ қонды.*

ӘРУАҚТАЙ сын. сөйл. *Аруақтай.*

ӘРУАҚТАН = ет. сөйл. *Аруақтан.*

ӘРУАҚТЫ сын. сөйл. *Аруақты.*

ӘРУЕЙ зат. діни. сөйл. *Аруақ.*

ӘРҰДАЙЫЛЫҚ зат. *Әркезділік, әртүрлілік.*

ӘРІ¹ үст. *Әрмен, әрі таман, әрі қарай.*

Әрі итеріп, бері жықты. *Ары итеріп, бері жықты (мазақ етті). Әрі кетсе. Ұзай қалса, көп болғанда.*

ӘРІ² шыл. *Сонымен бірге, және, әм.*

Әрі ақылдасып, бері ақылдасып. *Ақылдаса-ақылдаса келіп, әбден кеңесіп. Әрі ойланып, бері ойланып [ары ойлап, бері ойлап]. Әбден ойланып-толанып, ойлана-ойлана, толғана-толғана. Әрі тіледі, бері тіледі. Көп тіледі, жалбарынды.*

ӘРІ-БЕРІ үст. 1. *Олай-былай, ерсілі-қарсылы, әрлі-берлі.* 2. *Бірсыпыра, біраз.*

Әрі-беріден соң [кейін]. а) *Біраздан кейін, бірсыпыра уақыт өткен соң.* ә) *Тіптен, керек десең.*

ӘРІДЕ үст. *Ілгері кезде, ертеде.*

ӘРІДЕН үст. *Ертеден, баяғыдан, алыстан.*

ӘРІЛЕ = ет. *Алыстау, қашықтау, ұзату.*

ӘРІЛЕГ = ет. *Алыстату, созу, ұзату, қашықтау.*

ӘРІЛЕТУ *Әрілет етістігінің қимыл атауы.*

ӘРІЛЕУ үст. *Әрірек, арағырақ.*

ӘРІЛІ-БЕРІЛІ үст. сөйл. *Әрлі-берлі.*

ӘРП¹ [ар. حرف] зат. 1. *Дыбыстың жазудағы таңбасы.* 2. лингв. <лат. littero> *Ауызша тілді жазуда таңбалаудың графикалық жүйесінің ең шағын бірлігі.*

Әріп таныды. *Сауатын ашты. Әріп теруші. полигр. Баспаханада әріп тізетін жұмысшы, маман.*

ӘРП² сын. ескікіт. *Епті, шебер.*

ӘРПДӘРІ зат. өс. <лат. betonica officinalis> *Дәрілік өсімдік түрі.*

ӘРПТЕЛІ = ет. лингв. *Дыбыстың таңбаланы.*

ӘРПТЕЛУ *Әріптел етістігінің қимыл атауы.*

ӘРПТЕС зат. 1. *Топ алдында қолма-қол суырып салып айтысушылар.* 2. <лат. collega> *Қызметтес, көсіптес; мамандық, қызметтік атақ жағынан ұқсас адамдар.* 3. *Спорт ойындарындағы қарсылас жақ.* 4. *Мүдделес, ынтымақтас ұжымдар, кәсіпорындар, мемлекеттер.*

ӘРПТЕСТІК зат. қоғ-саяси. *Мүдделестік, ынтымақтастық.*

ӘРПТІК сын. *Әріптен тұратын, әріптерден құралған.*

Әріптік индекс. инф. <лат. alphabetic notation> *Әріптен немесе алфавит әріптерінің үйлесімінен тұратын көрсеткіш. Әріптік код.* инф. <лат. alphabetic code> *Арнаулы әліпбиі әріптерден құралған код.*

ӘРПТІК-ЦИФРЛЫҚ сын. инф. *Әріптермен цифрлардан құрылған.*

Әріптік-цифрлық кодтау. инф. <лат. alphanumeric coding> *Әріптер, цифрлар және кейбір әліпбилік таңбалар комбинациясынан тұратын мәліметтерді кодқа салу жолы. Әріптік-цифрлық пернетақта.* инф. <лат. alphanumeric keyboard> *Символдық ақпаратты таңбаларды енгізуге арналған электр есептеуіш мәшинелердің сыртқы құрылысының бір бөлігі.*

ӘРПШЛ сын. *Ұсақ-түйек, тым ұсақ.*

ӘРПШЛДІК зат. *Істің сыртына қарап, оның ішіне терең бойламаушылық, түршілік.*

ӘРІРЕК үст. *Әрменірек, әрі таман, әрі қарай.*

ӘРІРЕКТЕ үст. 1. *Әрменіректе, әрі таман, ары жақта, әрі қарай.* 2. *Бұрын, баяғыда, ертеректе.*

ӘРІСӘРІ зат. этн. *3 маусым мен 28 маусым арасында сойылған қозының терісі және содан жасалған ійік.*

ӘРІ-СӘРІ сын. *Не әрі емес, не бері емес, екі ойлы, мең-зең, солқылдақ, дел-сал.*

Әрі-сәрі болды. *Не онда, не мұнда емес, дағдарды.*

ӘРІ-СӘРІЛІК зат. *Солқылдақтық, екі ойлылық, дел-салдық.*

ӘРІСТЕС сын. *Бірін-бірі жақсы білетін, сыр мінез, сырлас.*

ӘСАР зат. ескікіт. *Белгі.*

ӘСАС зат. ескікіт. *Арқау; негіз; түбір; қайнар.*

ӘСӘД зат. ескікіт. *Арыстан.*

ӘСБАТ зат. ескікіт. *Дәлел, растық, сену, құлдандыру.*

ӘСБІ-АБЫ зат. ескікіт. *Су жылқысы.*

ӘСЕЛ¹ [ар. عسل] зат. жерг. *Ара балы.*

ӘСЕЛ² зат. бот. <лат. bellis> *Қурделігүлділер тұқымдасына жататын бір және көпжылдық өсімдіктер туысы.*

ӘСЕМ сын. 1. *Әдемі, көрікті, көркем, сымбатты.* 2. *Құлаққа жағымды, әуенді, үйлесімді, сарынды, құйқылжыған.* 3. *Келісті, ырғақты. Әсем дауыс. Жағымды, әуезді дауыс.*

ӘСЕМГҮЛ зат. бот. <лат. hyalea> *Қурделігүлділер тұқымдасына жататын, гүлдері себет гүлшоғырлы біржылдық шөптесін өсімдік.*

ӘСЕМДЕ = ет. 1. *Әдемілеу, әрлеу, әшекейлеу, көріктеу.* 2. ауыс. *Сөнін кіргізу, мән алдыру, маңызын арттыру.*

ӘСЕМДЕЛ = ет. *Безендірілу, көркейтілу, сәнділеу.*

ӘСЕМДЕЛУ *Әсемдел етістігінің қимыл атауы.*

ӘСЕМДЕН = ет. *Сәнділену, көркею, әдемілену, құлтыру.*

ӘСЕМДЕНУ *Әсемден етістігінің қимыл атауы.*

ӘСЕМДЕТ = ет. 1. *Әдемілету, сәндіету, көркейту, көркемдету, көріктендіру.* 2. ауыс. *Құйқылжыту, төгілту, әуендету.*

ӘСЕМДЕТУ *Әсемдет етістігінің қимыл атауы.*

ӘСЕМДЕУ *Әсемде етістігінің қимыл атауы.*

ӘСЕМДІК зат. 1. *Әдемілік, көріктілік, көркемдік.* 2. терм. *Әстетиканың негізгі категориясы.*

Әсемдік бұйымдар. *Әшекей, әр беру үшін қолданылатын бұйымдар; сәндік бұйымдар.*

Әсемдік өсімдік. *Сырт пішіні немесе бояуының әдемілігіне байланысты әрлеу, көріктеу үшін өсірілетін өсімдік.*

ӘСЕМДІЛІК зат. сөйл. *Әсемдік.*

ӘСЕМҚАЛАМПЫР зат. өс. <лат. dianthus superbus> *Көпжылдық шөптесін, бұта, бұташық, өсімдік тұқымдасына жататын қалампырдың қалың жапырақты, сәнді түрі.*

ӘСЕМПАЗ сын. 1. *Сәнқой, кербез.*

2. ауыс. *Қызық.*

ӘСЕМПАЗДЫҚ зат. *Кербездік, сәнқойлық.*

ӘСЕМСАЙРАУЫҚ зат. зоол. сөйл. *Әсемсарықас.*

ӘСЕМСАЛ сын. *Ғажан, тамаша, кербез, сұлу.*

ӘСЕМСАЛДЫҚ зат. *Кербездік, серілік.*

ӘСЕМСАРЫҚАС зат. зоол. <лат.

phyloscopus proregulus> *Торғай тектестер отрядының сандуғаштар тұқымдастарына жататын өңші құс.*

ӘСЕМСІ = ет. жағымсыз. *Кербездену, сәнқойлану, бөлсу.*

ӘСЕМТАСТАР зат. геол. *Жарқырауық тас, асыл тас.*

ӘСЕРМЫШЫҚ зат. зоол. <лат. leporociesophia> *Торғай тәріздес отрядының шөжелер тұқымдасына жататын құс.*

ӘСЕР [ар. اثر] зат. 1. *Адамға не өзге жан-ды-жансыз дүниеге сырттағы құбылыстан не қимыл-әрекеттен болатын ықпал.* 2. *психол. Индивидуінің басқа адаммен өзара әрекеттік барысында оның мінез-құлқы, тұрғысын өзгерту процесі мен нәтижесі.* 3. *пед. Тәрбиеленушінің бойында қандай да бір біліктілік, дағды қалыптастыруда, оған білім игертудегі педагог міндеттерін жүзеге асырудың бір формасы, ықпалы.* 4. *физ. Механикалық жүйе қозғалысының ең негізгі сипаттамаларының бірі болып саналатын және мөлшері энергия мен уақыттың көбейтіндісі бойынша анықталатын физикалық шама.*

Әсер алды. *Бір нәрсенің ықпалымен елтіді, әсерленді. Әсер бермеді.* *жерг. Көңіл бөлмейді, назар аудармады, зер салмады.* **Әсер етті.** а) *Ықпалын тигізді.* ә) *Көңіл толқытты, ойландырды. Әсерін тигізді. Ықпал етті.*

ӘСЕРЛЕ = ет. *Әсерін күшейту, көркем етіп, мәнерлеп әдемілеу, әсірелеу.*

ӘСЕРЛЕН = ет. *Сезім күші өршіп, толқу; елту, әсер алу.*

ӘСЕРЛЕНГІШ сын. *Әсер алғыш, сергек, сезімтал.*

ӘСЕРЛЕНДІР = ет. *Көңілін толқыту, әсерету.*

ӘСЕРЛЕНДІРУ *Әсерлендір етістігінің қимыл атауы.*

ӘСЕРЛЕНУ¹ зат. *Әсер (адамға не өзге жан-ды-жансыз дүниеге сыртқы құбылыстан не қимыл-әрекеттен болатын ықпал).*

ӘСЕРЛЕНУ² *Әсерлен етістігінің қимыл атауы.*

ӘСЕРЛЕСУ: *өзара әсерлесу. Өзара әсер ету, ықпалдасу, әрекеттесу.*

ӘСЕРЛЕТ = ет. *Әсерлі ету, көңіл толқыту, көңіл тербету, әсерлендіру.*

ӘСЕРЛЕУ¹ зат. *Әдеб. Көркем шығармада сөздің әсерлілігін, көркемдігін, мәнерлілігін арттырудың амалы.*

ӘСЕРЛЕУ² *Әсерле етістігінің қимыл атауы.*

ӘСЕРЛЕУСІЗ сын. *Бояма-қоспасыз, ешбір мәнерлеусіз.*

ӘСЕРЛІ сын. 1. *Тартымды, қызық, жүрекке жылы тиетін, көңіл ұйытатындай.* 2. *Ықпалды, күшті, өтімді.*

ӘСЕРЛІЛІК зат. *Тартымдылық, көркемдік, мәнерлілік.*

ӘСЕРСІЗ сын. *Тартымсыз, мәнсіз, қызықсыз.*

ӘСЕРШІЛ сын. *Әсерленгіш, әсер алғыш, сезімтал.*

ӘСЕРШІЛДІК зат. *Әсерге, сезімге берілгіштік, әсерленгіштік.*

ӘСЕТ¹ [ар. أسد] зат. *көне. Шілде айының арабша аты.*

ӘСЕТ² зат. *астр. Он екі шоқжұлдыздың бесінші жұлдызының (қазақша «арыстан») арабша атауы.*

ӘСЕТ³ зат. *кәс. жерг. Қауынның бір түрі.*

ӘСИЕ зат. *этно. жерг. 1. Көйлектің етегіне салынатын желбір. 2. Кілемнің шетіндегі қосымша өрнек.*

ӘСИЯ зат. *өс. <лат. ungeria> Амариллистер тұқымдасына жататын, биіктігі 40 см-дей, жапырақтары таспа тәрізді, ұзын, гүл шоғыры сабағының шына орналасқан, көпжылдық жуашықты өсімдік.*

ӘСКЕ зат. *жерг. Асқабақ.*

ӘСКЕЛДІ зат. *жерг. Асқабақ.*

ӘСКЕР [ар. عسكر] зат. *өск. 1. Қарулы топ, қол, жасақ. 2. <франц. Arme> Мемлекеттің Қарулы күші. 3. Сарбаз, жауынгер.*

Әскер бастығы. *Арнаулы әскерді, қызметті, әскери оқу орнын, әскери мекемені т.б. басқаратын адам. Әскер жинау.* *өск. Ұрыс дабылы бойынша оқу-жаттығуға, табиғат апаттарының зардаптарын жоюға шығуда және т.б. жауынгерлерді бір жерге шоғырландыру, жинақтау, топтастыру. Әскер тартып шықты. Көп қол жият, шеру салып аттанды.*

ӘСКЕРБАСШЫЛЫҚ зат. *Әскербасы болушылық, қолбасшылық.*

ӘСКЕРБАСЫ зат. *көне. Әскер қосынын, жасақты басқаруға тағайындалған адам, қолбасшы.*

ӘСКЕРБАСЫЛЫҚ сын. *Әскербасыға тән, әскербасыға қатысты.*

ӘСКЕРДЕЙ сын. *Әскер сияқты, әскер тәрізді.*

ӘСКЕРЕ сын. *ескікіт. Ерекше, бөлек, керемет.*

ӘСКЕРИ [ар. عسكری] сын. *өск. Әскерге қатысты, соған тән.*

Әскери авиация. *Қарулы күштердің басқа түрлерімен бірге және өз бетімен іс-қимылдар жасауға арналған авиациялық бөлім. Әскери автомобиль.* *Қарулы күштердің тактикалық-техникалық және экономикалық талаптары бойынша жасалған, жеке құрамды, әскери жүктерді, қару-жарақ пен әскери техниканы тасымалдауға арналған көлігтер. Әскери академия.* *Жоғары әскери және арнайы әскери білімі бар офицер мамандарды дайындауға арналған жоғары әскери-оқу мекемесі, әскери мәселелерді зерттеуге арналған ғылыми орталық. Әскери ант.* *Жауынгердің Отанына, халқына, үкіметіне өзінің әскери борышына адалдығын білдіретін салтанатты түрдегі ресми серті.*

Әскери артиллерия. *Ұйымдық жағынан әскер құрамына (мысалы, мотоатқыштар, танк, әуе десантына) кіретін артиллерия. Әскери атақ.* *Қарулы күштер қатарында қызмет етіп жүрген азаматтарға әскери мамандығына, атқаратын қызметіне, сіңірген еңбегіне, әскери және арнаулы дайындығына, қызмет ететін Қарулы күштер түріне қарай берілетін атақ. Әскери атташе.* *дипл. Дипломатиялық корпусының әскери ісіне жауапты адам. Әскери аурухана.* <лат. hospitale> *Әскери қызметкерлер мен олардың отбасы мүшелеріне арнаулы медициналық көмек көрсетуге және емдеуге арналған әскери-медициналық мекеме. Әскери әулет.* *коғ. - саяси. Елдің экономикалық, ғылыми-техникалық, әлеуметтік, ахлақтық-саяси әлеуеттерінен туындайтын мемлекеттің (коалицияның, одақтың) мүмкіндіктері, әскери қуаты. Әскери база.* *Қарулы күштердің контингенттері, әскери техникасы мен оқ-дәрінің қажетті қорлары, жанармай, азық-түлік және басқа материалдық құралдары әскери жағдайға қарай тиімді ұйғайластырылып, арнайы жабдықталған аудан. Әскери байланыс.* *Бұйрық, жарлық, хабар, сигналдарды қабылдайтын, байланыс ұйымдастырудың құралдары мен тәсілдерінің жиынтығы. Әскери барлау.* *Қарсыласты немесе ықтимал қарсыластың Қарулы Күштері туралы мемлекеттің экономикалық, мораль-*

дық-саяси жағдайы туралы мәліметтер алу және зерттеу мақсатында жүргізілетін іс-шаралар жиынтығы. Әскери билет. *Тұрғылықты жердегі әскери комиссариат тарапынан әскери қызметтен запасқа босап шыққан немесе кезекті шақырудан запасқа өткен әскери міндеттілерге берілетін құжат. Әскери бөлім.* *Әскери міндеттерді орындататын немесе бейбіт кезде әскерлер құрамын үйретіп, дайындайтын, Қарулы күштердің әрбір түрінде тактикалық жеке тапсырмаларды іске асыратын бөлім.*

Әскери ғылым. *Әскери өнер мен жауынгерлік даярлық мәселелерін зерттейтін ғылымдар жүйесі. Әскери доктрина.* *Ықтимал соғыстың болу мүмкіндігінің сипаты, мақсаты, маңызы, мәні, оған елді, қарулы күштерді дайындау және оны жүргізу тәсілдері туралы мемлекетте белгілі бір уақытта қабылданған көзқарастар жүйесі. Әскери жағдай.* *Тәртіп пен мемлекеттік қауіпсіздік шаралары әскерлерге жүктелген жағдай. Әскери жарғы.* *Әскери құрамалар мен әскери бөлімдердің бір-бірімен өзара іс-қимылдарын үйлестіру ретін анықтайтын ережелердің жиынтығы. Әскери жаттығу.* *Әскери құрамалардың, бөлімшелердің, басқару органдарының және арнаулы әскерлердің жауынгерлік дайындықтарын тексерудің негізгі тәсілі. Әскери желік.* *саяси. Соғысқұмарлыққа салынып елірушілік. Әскери киім.* *Қарулы күште қызмет ететіндердің киімі. Әскери күпія.* *Мемлекеттік құпия болып саналатын дерек. Әскери қызмет.* *Азаматтардың қарулы күштер қатарында өз еркімен мемлекеттің жүктеген міндеттерін атқаруы немесе өз еркімен мерзімнен тыс қызмет етуі. Әскери міндет.* *Қоғамдағы заңдар бойынша мемлекет тарапынан азаматтарына жүктелетін әскери қызмет атқару талаптары. Әскери реформа.* *Мемлекеттің саяси басқару органдарының шешімімен жүзеге асырылатын елдің қарулы күштерінің құрылымындағы түбегейлі өзгеріс. Әскери сала.* *Белгілі бір қоғамдық қатынастың әскери мәселелен шұғылданып отырған бөлігі. Әскери стратегия.* *Ел мен қарулы күштерді соғысқа дайындау теориясы мен тәжірибесін, стратегиялық операциялар мен тұтастай соғысты жоспарлау мен жүргізуді қамтитын әскери өнердің құрама бөлігі, оның ең жоғарғы сатысы. Әскери тәртіп.* *Барлық әскери қызметкерлердің зат және әскери ұстап белгілеген тәртіп пен ережені бұзғынпай дәл сақтауы. Әскери текетірес.* *Әскери саладағы қақтығыс, қырғиқабақтық. Әскери трибунал.* *Қарулы күштер жүйесіндегі әділеттілікті іске асыратын сот. Әскери форма.* *Әскери қызметтің белгісі және әскери ар-намыстың символы ретіндегі киім үлгілері. Әскери шен. Әскери атақ.* *Әскери шеру.* <лат. rago> *Үлкен мерекелермен мемлекеттік және әскери маңызды оқиғалар құрметіне өткізілетін салтанатты әскери байқау. Әскери ынтымақтастық.* *саяси. Ұлттық заңдар мен халықаралық міндеттемелерді тең құқықты және өзара тиімді мүдделер негізінде жүзеге асыратын әскери-саяси, әскери-техникалық және әскери-экономикалық салалардағы үйлестірілген шаралар жиынтығы.*

ӘСКЕРИ-ӘУЕ сын. *Әуедегі қарулы күштерге қатысты, әуе операцияларын орындайтын.*

Әскери-әуе күштері. *Әуе операцияларын орындайтын мемлекеттің қарулы күштерінің бір түрі.*

ӘСКЕРИ-ДАЛАЛЫҚ сын. *өск. Әскерге қатысты әрі тотенше жағдайдағы.*

Әскери-далалық сот. *тар. Ресей империясында мемлекеттік басқару тәртібіне қар-*

сы шыққан т.б. мемлекеттік қылмыс жасаған азаматтарды тергеусіз жазалау мақсатымен құрылған төтенше сот. **Әскери-далалық хирургия.** Ұрыс жарақаттарын, жараның жазылу ерекшелігін, ағзаның жалпы жағдайы мен әсерін зерттейтін әскери медицина бөлімі.

ӘСКЕРИ-ДЕМОКРАТИЯЛЫҚ сын. Демократиялық бағыттағы қарулы күштерге қатысты.

ӘСКЕРИ-ИНЖЕНЕРЛІК сын. Қарулы күш пен инженерлік іске қатысты.

Әскери-инженерлік іс. Соғыс қимылдарын жүргізуге, ұрыс әрекетіне қолайлы жағдай жасауға қажетті инженерлік жұмыстарды зерттейтін әскери ғылым саласы.

ӘСКЕРИ-ҚОЛДАНБАЛЫ сын. Әскери спорттың бір түрі.

Әскери-қолданбалы көпсайыс. спорт. Әскери-практикалық мәні бар көп сатылы жарыс, бірнеше түрдегі жарыс.

ӘСКЕРИЛЕР зат. Әскери адам.

ӘСКЕРИ-МЕДИЦИНАЛЫҚ сын. әск. Қарулы күштердің медициналық қызмет орындарына қатысты.

ӘСКЕРИ-ПАТРИОТТЫҚ сын. әск. Әскерге қатысты әрі отансүйгіштік рухтағы.

Әскери-патриоттық тәрбие. Жауынгерлердің әскери қызметін өтеуге қажетті қасиеттерін қалыптастыру, рухани және тұлға жағынан дамыт, жетілуге жүйелі әрі нысаналы түрде ықпал ету үрдісі.

ӘСКЕРИ-САЯСИ сын. қоғ.-саяси. Әскерге және саясатқа қатысты.

Әскери-саяси жағдай. Саясат субъектілерінің әскери-саяси қарым-қатынастарының және олардың әскери қимылдарының жиынтығы. **Әскери-саяси одақ.** Қорғаныс, ұлттық және ырымдық қауіпсіздік міндеттерін бірлесіп шешу мақсаттарында ресми түрде келісіммен бекітілген екі немесе бірнеше мемлекеттің одақтасуы. **Әскери-саяси стратегия.** Саяси мақсаттарға, мемлекеттің әскери қауіпсіздігін қамтамасыз етудің жалпы міндетіне толық сай келетін әскери-саяси идеялар мен көзқарастардың жиынтығы.

ӘСКЕРИ-СТРАТЕГИЯЛЫҚ сын. әск. Әскерге қатысты және стратегиялық негізі бар.

Әскери-стратегиялық тепе-теңдік. Қарсылас мемлекеттердің (мемлекет коалицияларының) қарулы күштерінің ұрыс қуатының жуық шамамен тепе-теңдігі. **Әскери-стратегиялық тұрақтылық.** Қарсылас жақтардың ұзақ мерзімде бірінші болып әскери күш қолданбайтыны туралы әскери, саяси, экономикалық, моральдық-психологиялық факторлар жиынтығымен анықталатын әскери-стратегиялық жағдай.

ӘСКЕРИ-ТЕҢІЗ сын. әск. Теңіздегі қарулы күштерге қатысты, теңіз операцияларын орындайтын.

Әскери-теңіз айлағы. Толқын соғудан қорғайтын, әскери кемелердің тыныш тұруын, қозғалуы мен жөнделуін қамтамасыз ететін, су ауданымен шектесетін теңіздің жағалау бөлігі. **Әскери-теңіз базасы.** Әскери-теңіз күштерінің жағалауда жабдықталған қорғаныс ауданы. **Әскери-теңіз флоты.** Теңізде, мұхитта, өзен-көлдерде ұрыс қимылдарын жүргізетін мемлекеттің қарулы күштерінің бір бөлігі.

ӘСКЕРИ-ТЕХНИКАЛЫҚ сын. әск. Әскерге қатысты, техникаға үйлестірілген.

Әскери-техникалық ынтымақтастық. Тең құқықты және өзара тиімді мүдделер негізінде әскери және техникалық салалардағы үйлестірілген шаралар.

ӘСКЕРИ-ЭКОНОМИКАЛЫҚ сын. Қарулы күштерге, басқа да әскерлер мен әскери құрылымдарға бөлінетін қаржылық, материалдық-техникалық ресурстарға қатысты.

ӘСКЕРИЛЕНДІРІЛ= ет. Әскерге айналдырылу.

ӘСКЕРИЛЕНДІРІЛУ Әскерилендіріл етістігінің қимыл атауы.

ӘСКЕРЛІК сын. Әскер өміріне тән, соған қатысты.

ӘСКЕРШЕ үст. Әскер тәрізді, әскерге ұқсап.

ӘСКИЯ [ар. كساء] зат. әдеб. Әзіл-қалжың, тапқыр күлкіге негізделген жаңғалық тұр, табан астында ауызша айтылатын өткір мысқыл-сықақ.

ӘСЛАН үст. ескікіт. Негізінде, шын мәнінде.

ӘСЛӘ үст. ескікіт. Мүлде, еш.

ӘСЛИ зат. ескікіт. Тезі, негізі.

ӘСПЕ сын. ескікіт. Бұзақы.

ӘСПЕН зат. жерг. Береке, маза, шырық.

ӘСПЕНСІ= ет. жағымсыз. Дандайсу, көкірегің көтеру, меменсү.

ӘСПЕНСІП= ет. Дандайсыту, есірту, асқақтату.

ӘСПЕНСІТУ Әспенсіт етістігінің қимыл атауы.

ӘСПЕНТ зат. жерг. **Аспан.**

ӘСПАТ: әспат етті. Баяндады, сипаттады, мәлімдеді.

ӘСПЕТ зат. 1. Күтім, бап, жұмыс. 2. Белгі, сыңай, сыпат.

ӘСПЕТТЕ= ет. Құрметтеу, қастерлеу, ардақтау.

ӘСПЕТТЕЛ= ет. Құрметке бөлену, әлпеттену, аялану, мәпелену.

ӘСПЕТТЕЛУ Әспеттел етістігінің қимыл атауы.

ӘСПЕТТЕУ Әспетте етістігінің қимыл атауы.

ӘСПЕТТІ сын. 1. Қадірлі, қалаулы, қастерлі. 2. Әдемі, көркем.

ӘСТЕ [ир. اهنه] үст. 1. Ешқашан, еш уақытта; мүлде. 2. Блғи, үнемі, әрдайым.

ӘСТЕ-ӘСТЕ үст. Біртіндеп, бірте-бірте, ақырын-ақырын.

ӘСТЕМСУ сөйл. Әстемсі етістігінің қимыл атауы.

ӘСТЕМСІ= ет. сөйл. **Астамсы.**

ӘСТЕСІЛЕ= ет. жерг. Араға түсу, азғыру.

ӘСТЕСІЛІК зат. жерг. Екі араны табыстырғансып, онан әрі аздыратын өзгездік.

ӘСТІ үст. сөйл. **Әсте.**

ӘСТІНДЕ үст. жерг. Ешқашан, еш уақытта.

ӘСТІРЕКТЕ= ет. Әдеп сақтау, ізет ету.

ӘСІЛ¹ зат. көне. Әдіс, тәсіл.

ӘСІЛ² зат. ескікіт. Түбі, тамыры, түп негізі; шыққан тегі, тұқымы.

ӘСІЛ³ сын. сөйл. **Асыл** (ардақты, қадірлі, жақсы).

ӘСІЛІ мод. сөйл. **Асылы.**

ӘСІП [ар. اصب] зат. этн. тамақ. Жаңа сойылған малдың ішіндегі қанына ет, май, ұн, күріш т.б. араластырып, ішекке тығып пісірілген, шұжыққа ұқсас ұлттық тағам.

ӘСІП² зат. ескікіт. Нәсіп.

ӘСІП¹ зат. ескікіт. Тұтқын.

ӘСІП² зат. **Бөле.**

ӘСІП³ [ар. أسير] зат. көне. Тұтқын.

ӘСІП⁴ зат. ескікіт. **Фасыр.**

ӘСІРЕ үст. Шамадан, шектен тыс, ерекше, тез.

ӘСІРЕАЯНПАЗДЫҚ зат. Шектен тыс аяқестік, аяншақтық.

ӘСІРЕБЕЙІМДІЛІК зат. Тез бейімделгіштік.

ӘСІРЕЖАҒЫМПАЗДЫҚ зат. Шектен тыс жағымпазданушылық.

ӘСІРЕИНТЕРНАЦИОНАЛИСТ зат. Ұлттық ерекшеліктерді, қасиеттерді аяқасты етуші.

ӘСІРЕИНФЛЯЦИЯ зат. экон. Баға мен табыстың арасындағы алшақтықтың ұлғайып кетуіне байланысты бағаның шарықтап өсіп, ақшаның тым құнсыздануы.

ӘСІРЕИСЛАМШЫЛ сын. Өзге дінді мойындамайтын шектен тыс исламшыл.

ӘСІРЕҚҰРМЕТ зат. Шектен тыс, асыра құрметтеушілік.

ӘСІРЕҚЫЗЫЛ сын. Сырты жылтыр, алдамшы.

ӘСІРЕЛЕ= ет. Асыра, көтере суреттеу, өсіре бейнелеу.

ӘСІРЕЛЕНКІРЕ= ет. Көтеріңкіреп, өсіріңкіреп жіберу.

ӘСІРЕЛЕУ¹ зат. әдеб. Түрлі құбылыстарды немесе белгілі бір нәрсені шамадан тыс асыра суреттеу тәсілі.

ӘСІРЕЛЕУ² Әсіреле етістігінің қимыл атауы.

ӘСІРЕЛЕУСІЗ сын. Боямасыз, өз қалтынаша, сол қалтында.

ӘСІРЕЛІК зат. Даңғойлық, көрсеқызырлық, әулекілік.

ӘСІРЕМАТЕРИАЛИСТІК сын. қоғ.-саяси. Материализмді біржақты асыра жақтаушылық.

ӘСІРЕМӘДЕНИЕТТІ сын. Мәдениетті-сымақ.

ӘСІРЕМҰСЫЛМАН зат. Өзін мұсылманмын деп асыра сіттеушілік.

ӘСІРЕҢКЕ сын. сөйл. **Әсіреңкі.**

ӘСІРЕҢКІ сын. Әрі-сәрі, не олай емес, не бұлай емес дұбара.

ӘСІРЕҢКІЛІК зат. сын. Әрі-сәрілік, дұбаралық.

ӘСІРЕОРТАЛЫҚТАНДЫРЫЛ= ет. Басқару жүйесін шектен тыс орталықтандыру.

ӘСІРЕОРТАЛЫҚТАНДЫРЫЛУ Әсіреорталықтандырыл етістігінің қимыл атауы.

ӘСІРЕПАТРИОТ сын. Асыра сілтейтін патриот.

ӘСІРЕСАҚТЫҚ зат. Тым сақтық танытушылық, асыра сақтық жасаушылық.

ӘСІРЕСАУАТТЫ сын. Сауаттысымақ.

ӘСІРЕСАЯСАТТАН= ет. Барлығының астарынан қандай да бір саяси көзқарас, пиғыл іздеу, саяси астар іздеу.

ӘСІРЕСАЯСАТТАНУ Әсіресаясаттан етістігінің қимыл атауы.

ӘСІРЕСЕ үст. Өте-мөте, тіпті, әуелі, негізінен.

ӘСІРЕСІЗ сын. сөйл. **Әсірелеусіз.**

ӘСІРЕТ зат. сөйл. **Қасірет.**

ӘСІРЕҰЛТСЫЗ сын. қоғ.-саяси. Мәңгірт, ұлттық түп-тамырынан қол үзген.

ӘСІРЕҰЛТШЫЛ сын. қоғ.-саяси. Асыра сілтейтін ұлтшыл.

ӘТБЕКЕТ ор. зат. сөйл. **Адвокат.**

ӘТЕК¹ [ир. هتك] зат. Жыныстық қатынасқа қабілетсіз, белсіз еркек.

ӘТЕК² зат. жерг. Дөңгелектің шеңберін тартатын ілгек темір.

ӘТЕШ зат. Қораз.

ӘТЕШКҮР зат. жерг. **Әтешкір.**

ӘТЕШКІР зат. жерг. Шымышур, қысқыш.

ӘУЕНДЕТУ *Әуендет* тістігінің қимыл атауы.

ӘУЕНДІ сын. *Әуезді, сазды.*

ӘУЕНДІЛІК зат. *Сөз иіні мен ән ырғағын-дағы үйлесімді саздылық.*

ӘУЕН-САЗ зат. *Түрлі әуен, ырақ, саз.*

ӘУЕНШІ зат. жерг. **Әнші.**

ӘУЕС [ар. هواس] сын. 1. *Үйір, құмар, құштар.* 2. *Жеңсік, таңсық, жақсы көретін, ұнататын (тағам туралы).*

Әуес болды. а) жағымсыз. *Құмартты, қанағатсыз берілді.* ә) жағымды. *Жақсы көрді, сүйсініп айналысты.* б) *Үйір болды, қызықты.* **Әуес көрді [қылды, етті].** а) *Тамашалады, қызықтады.* ә) *Қызықты, құмартты, елтіді.* б) *Үйір болды, жақын болды.* **Әуесі қанды.** *Қызығы басылды, құмары тарқады.*

ӘУЕСҚОЙ сын. 1. жағымсыз. *Әр нәрсеге құмартушы, көрсекызар, әуесшіл, қызыққын.* 2. жағымды. *Кәсіби маман болмағанмен, белгілі бір іспен ыждағатпен айналысушы.*

ӘУЕСҚОЙЛЫҚ зат. 1. жағымсыз. *Қызығушылық, құмарлық, әуестік.* 2. жағымды. *Кәсіби мамандықпен, қызмет саласымен ыждағатты түрде айналысушылық.*

ӘУЕС-ҚЫЗЫҚ зат. сирек. *Ойын-күлкі, той-думан.*

ӘУЕСТЕ= ет. *Тамашалау, қызықтау.*

ӘУЕСТЕН= ет. 1. *Қызығу, құмарту, үйір болу.* 2. жағымсыз. *Шектен тыс, қанағатсыз құмарту, жаман әдетке айналдыру.*

ӘУЕСТЕНГІШ сын. *Көңілі ауып, қызыққын, құмартқын.*

ӘУЕСТЕНДІР= ет. *Қызықтыру, құмарландыру, машықтандыру.*

ӘУЕСТЕНДІРУ *Әуестендір* етістігінің қимыл атауы.

ӘУЕСТЕНУ *Әуестен* етістігінің қимыл атауы.

ӘУЕСТЕНУШІ зат. *Белгілі бір іске қызығушы, сонымен айналысушы.*

ӘУЕСТЕНУШІЛІК зат. *Бір нәрсеге ойы кетіп, құмартушылық.*

ӘУЕСТІК зат. 1. *Қызығушылық, әуесқойлық.* 2. *Құмарлық, құштарлық.* 3. жағымсыз. *Әдетке айналдырушылық.*

ӘУЕСШІЛ сын. *Көрсекызар, әуесқой.*

ӘУЕТАЯҚ зат. этн. ойн. *Таяқшаларды аспандата лақтырып ойнайтын ойын.*

ӘУЖАЙ зат. сөйл. **Аужай.**

ӘУЖЕ: *әуже алды.* *Нәр алды, тойынды, құаттанды.*

ӘУКЕ зат. 1. *Сыыр малының мойын астындағы салбыраңқы терісі.* 2. *Адамның мойын тұсы.*

Әукесін салды. *Көңілі ауып, ықыласы түсті.*

Әукесі түсті. *Көңіл қошы болмай, еңсесі түсті.*

ӘУКЕДЕЙ сын. *Әуке сияқты, әуке тәрізді.*

ӘУКЕЛЕКТЕ= ет. *Өңкілдеу, одыраңдау.*

ӘУКЕЛЕКТЕУ *Әукелекте* етістігінің қимыл атауы.

ӘУКЕЛЕН= ет. *Бұғақ пайда болып, әуке біту.*

ӘУКЕЛЕНУ *Әукелен* етістігінің қимыл атауы.

ӘУКЕЛІ сын. *Әукесі бар, әукесі үлкен.*

ӘУКЕШЕ үст. *Әукеге ұқсап, әуке тәрізді.*

ӘУКІМ-ӘУКІМ од. этн. *Сыыр малын шақырарда айтылатын сөз.*

ӘУЛЕКІ сын. *Әңгіздік, елірме, даңғой, әумесер.*

ӘУЛЕКІЛЕН= ет. *Еліріп, есіру, даңғойлану, дарақылдану.*

ӘУЛЕКІЛЕНДІР= ет. *Есірту, елірту, даңғойландыру, дарақыландыру.*

ӘУЛЕКІЛЕНДІРУ *Әулекілендір* етістігінің қимыл атауы.

ӘУЛЕКІЛЕНУ *Әулекілен* етістігінің қимыл атауы.

ӘУЛЕКІЛІК зат. *Даңғойлық, әумесерлік, дарақылдық, даңғазалық.*

ӘУЛЕТ [ар. اولاد] зат. <грек. dynasteia> *Бір атаға жататын үрім-бұтақ, тұқым, зауазат.*

ӘУЛЕТТЕС сын. *Әулеті бір, туыс-тума.*

ӘУЛЕТТІ сын. *Туыс-туғаны мол, үрім-бұтақты, зәуазатты.*

ӘУЛЕТТІ² сын. 1. *Әлеуетті, құшті, қуатты.* 2. *Ауқатты, бай.*

ӘУЛЕТТІК сын. *Әулетке, туған-туысқа, үрім-бұтаққа қатысты, зәуазаттық.*

ӘУЛИЕ [ар. اولياء] зат. 1. діни. *Ерекше діндарлығымен, дін жолына кіршіксіз берілгендігімен Алланың разылығына, халық сеніміне ие болған, қасиетті, рухы өлгеннен кейін де биік саналатын адам.* 2. *Көріпкел, алдағыны болжағын, көрген, сәуегей.* 3. ауыс. *Адал, пендешілікпен ада, рухани таза адам.* 4. ауыс. *Ең қадірлі, таңдаулы, керемет.*

Әулие адам. діни. *Алла Тағаланың ерекше жаратылған рухы биік сүйікті құлы.* **Әулие болса.** *Соңиша мықты болса, құшті, керемет болса.* **Әулиеге ат айтты, Қорасанға қой айтты.** этн. көне. *Балаға [адамға] шешек шыққан кезде боз қасқа (ат), ақсарбас (қой) атап Құдайға жалбарынды.* **Әулиеден әулие қоймады.** *Дала кезіп, әулие-әнбиелерге жалбарынды.* **Әулиенің кені.** *Әулие көп шоғырланған жер, әулиесі көп аймақ.* **Әулие қолдасын [қолдайғай].** тілек. *Әулиелер желеп-жебесін, жар болсын.* **Әулие тұтты [санады].** *Қадірлеп, қастерледі, артық санады.* **Әулие уәлі.** діни. *Тірілердің тағдырына ықпал ететін, қасиетті, киелі адам.*

ӘУЛИЕБАҒАШ зат. өс. сөйл. діни. **Ақтал.**

ӘУЛИЕ-АРУАҚ зат. *Желеп-жебеуші, қолдаушы.*

ӘУЛИЕ-ӘНБИЕ зат. діни. *Мұхаммед пайғамбардың серіктері, туыстары, үрім-бұтақтары, діни қайраткерлер.*

ӘУЛИЕДЕЙ сын. *Әулие сияқты, әулие тәрізді.*

ӘУЛИЕЛІ сын. діни. *Киелі, қасиетті.*

ӘУЛИЕЛІК зат. діни. *Аланың ризалығын алғандық, рухы биіктік, әулиеге тән қасиет.*

ӘУЛИЕМСІ= ет. сөйл. **Әулиесі.**

ӘУЛИЕСУ *Әулиесі* етістігінің қимыл атауы.

ӘУЛИЕСІ= ет. экспр. жағымсыз. *менсінбеу. Құдіретті болғансу, өзін әулие, сопы етіп көрсету, білгішсіну.*

ӘУЛИЕСІН= ет. экспр. жағымсыз.

Білгішсіну, көріпкелсіну.

ӘУЛИЕСІНУ *Әулиесін* етістігінің қимыл атауы.

ӘУЛИЕСІТ= ет. экспр. жағымсыз.

Орынсыз құрметтеу, қадірлету.

ӘУЛИЕСІТУ *Әулиесіт* етістігінің қимыл атауы.

ӘУЛИЕШЕ үст. *Әулиеге ұқсап, әулие тәрізді.*

ӘУЛИЕШІЛІК зат. сөйл. **Әулиелік.**

ӘУЛІ зат. жерг. 1. *Қора, қора-қопсы, қора-жай.* 2. *Аула, есік алдындағы ашық алаңқай.*

3. *Төбесі тесік, жалғыз бөлмелі жер қй.*

ӘУЛІГУ *Әулік* етістігінің қимыл атауы; *желігу, еліру.*

ӘУЛІ-ЖАЙ зат. жерг. *Қора-қопсы.*

ӘУЛІК= ет. 1. *Біреудің ыңғайына көңу, икемделу, ілесу, желігу.* 2. *Дарақылдану, әуейлену, бос нәрсеге сабырсыздану.*

ӘУЛІКПЕ сын. *Шыдамсыз, дарақы, желіккіш.*

ӘУЛІКТИР= ет. *Желіктіру, желіндіру.*

ӘУЛІКТИРУ *Әуліктір* етістігінің қимыл атауы.

ӘУМЕСЕР сын. *Есерсоқ, есалаң, әулекі.*

ӘУМЕСЕРДЕЙ сын. *Әумесер сияқты, әумесер тәрізді.*

ӘУМЕСЕРЛЕН= ет. *Есерсоқтану, әулекілену.*

ӘУМЕСЕРЛЕНДІР= ет. *Әулекілендіру, есерсоқ ету.*

ӘУМЕСЕРЛЕНДІРУ *Әумеселендір* етістігінің қимыл атауы.

ӘУМЕСЕРЛЕНУ *Әумесерлен* етістігінің қимыл атауы.

ӘУМЕСЕРЛІК зат. *Есерсоқтық, әулекілік, дарақылдық.*

ӘУМЕСЕРШЕ үст. *Әумесерге ұқсап, есерсоқ сияқты.*

ӘУМЕТ зат. *Тұқым-тұқиян, ұрпақ.*

ӘУМИН од. діни. *Дұға оқып, бата қылу үстінде «қабыл болсын» дегенді білдіретін сөз.*

ӘУМШ сын. жерг. *Есерсоқ, әумесер, ақымақ.*

ӘУП од. 1. *Ауырлықты көтергенде, бір іске бел буып күш салып, шұғыл қимылдағанда шығатын көтеріңкі дауыс.* 2. *балатілі: «Қолыңа ал», «көтер» деген мәндегі сөз.*

Әуп етті. *Қолына алып, көтерді.*

ӘУП² елік. *Кенеттен үрген иттің дауысын және соған ұқсас дыбыстарды бейнелейтін сөз.*

ӘУП-ӘУП елік. *Әуілдеген дыбыс.*

Әуп-әуп етті. *Әлсін-әлсін үрді, әуілдеді.*

ӘУПЕРІ сын. сөйл. *Есерсоқ, әумесер, алаңғасар.*

ӘУПЕРІМ сын. **Әүпері.**

ӘУПІЛ зат. *Әуп-әуп еткен дауыс, үн.*

ӘУПІЛДЕ= ет. 1. *Әуп-әуп етіп ұру.*

2. *Әуілдек, үкі сияқты кейбір құстардың созыңқырап үн шығаруы.* 3. *Тарс, гүрс, шалт-шұлт еткен қатты дыбыстардың шығуы.* 4. ауыс. *Арсылдау, шуылдау.*

ӘУПІЛДЕК зат. зоол. <лат. botaurus stellaris> *Қамысты көлдерді мекендеп, түндерде әуілдеп шығатын, үлкендігі үйректей, қоңыр қара дақты су құсы.*

ӘУПІЛДЕКШЕ үст. *Әуілдекке ұқсап, әуілдек сияқты.*

ӘУПІЛДЕС= ет. *Әуп-әуп етіп, үн қосу, тарс-түрс ету.*

ӘУПІЛДЕСУ *Әуілдек* етістігінің қимыл атауы.

ӘУШІРІМ сын. *Құшті, жойқын.*

ӘУШІРІМДЕП үст. *Зордың құштімен, әрең-әрең, әзер деп.*

ӘУШІРІМДЕС= ет. *Қиналысу, тілектес болу.*

ӘУШІРІМДЕСУ *Әушірімдес* етістігінің қимыл атауы.

ӘУШІРІММЕН үст. *Өлдім-талдым дегенде, әрең-әрең, әзер-әзер.*

ӘУШІШМ зат. *балатілі. «Әуп ет», «көтер» дегенді білдіреді.*

ӘУРЕ [ир. اوره] зат. *Әлек, сергелден, әбігер, машақат.*

Әуре болды. *Әлекке түсті, әбігер болды, сергелдене түсті, машақаттанды.*

Әүреге салды. *Әбігерге түсірді, әлекке салды, сергелдене түсірді.*

Әүреге түсті. *Әбігерге түсті, сергелдене түсті, әлек болды.*

Әүре етті [жасады]. *Маза*

бермеді, әлекке салды, сергелдеңге түсірді, әбігерге салды. **Әуре қылды.** Әбігерге түсірді, әлекке салды, сергелдеңге түсірді.

ӘУРЕЛЕ = ет. *Әуреге салу, сергелдеңге салу, әбігерге түсіру.*

ӘУРЕЛЕН = ет. *Әбігер болу, әуреге түсу, сергелдеңге түсу.*

ӘУРЕЛЕНУ *Әурелен етістігінің қимыл атауы.*

ӘУРЕЛЕНІС зат. *Әуреге түсушілік, әбігер болушылық.*

ӘУРЕЛЕУ *Әуреле етістігінің қимыл атауы.*

ӘУРЕЛІК зат. *Әбігершілік, сергелдең, машақат.*

Әурелікке салды. *Әбігер етті, әуреледі.*

ӘУРЕ-САРСАҢ зат. *Машақат, сергелдең, әбігер, әурешілік.*

Әуре-сарсаңға түсті. *Сабылды, әлек болды*

ӘУРЕ-СҮРЕҢ зат. *Сергелдең, әбігер, әлек.*

ӘУРЕТ [ар. عورة] зат. 1. *Адам денесіндегі ұятты жерлер, жыныс мүшесі.* 2. *көне. Шырай, оң, рен.*

ӘУРЕШІЛДІК зат. сөйл. *Әурелік.*

ӘУРЕШІЛІК зат. сөйл. *Әурелік.*

ӘУРІЛ = ет. *Ұшырау, тап болу, кезігу.*

ӘУСЕЛЕ [ир. حوضه] зат. 1. *Аудан, ектің, қарқын.*

Әуселесін басты. *Арынның, ектінің басты,*

қарқынның тежеді, бетін қайтарды. Әуселесін көрді. *Шама-шарқын, ауданайын байқады.*

ӘУІЗ [ар. حوض] зат. *Қолдан жасалған суқойма.*

ӘУІП од. сөйл. *Әуп.*

ӘУІР: *әуірі басылмады. Құмары басылмады, желігі тарқамады.*

ӘУІРЕЙ зат. ескікіт. *Көңілдің желігі.*

ӘУІРІЛ = ет. *Өрекну, елеуреу, екілеу.*

ӘУІРІЛУ *Әуірлі етістігінің қимыл атауы.*

ӘУІТ зат. *Ауданы 1 шаршы километрден аспайтын не кішігірім өзен, бұлақ, сай, жылға аңғарларында бөгет салу жолымен жасалған суқойма.*

ӘФСАНА зат. әдеб. *Әпсана.*

ӘҒЛИ: *Әһли сүннет* діни. *Сенімі мен қимыл-әрекеттерінде пайғамбарымыз (ғ.с.) бен сахабаларының, олардан кейін келген мұрғтәһид ислам ғалымдарының жолында болған, яғни төрт мазһабтың (Ханафи, Малики, Шафи, Ханбелі) бірінде болған мұсылмандар.*

ӘШЕ сын. жерг. *Әшекере.*

ӘШЕЙІН үст. сөйл. *Әншейін.*

ӘШЕЙІНДЕ үст. сөйл. *Әншейінде.*

ӘШЕКЕЙ зат. 1. *Әдемі ою-өрнек, сәнді нақыш.* 2. *Сәндік, зергерлік бұйым.*

Әшекей бұйымдар [заттар]. <франц. bijouterie > *Зергерлік бұйымдар.*

ӘШЕКЕЙЛЕ = ет. *Әдемі етіп оюлау, өрнектеп безендіру.*

ӘШЕКЕЙЛЕН = ет. *Өрнектелу, безендірілу.*

ӘШЕКЕЙЛЕНУ *Әшекейлену етістігінің қимыл атауы.*

ӘШЕКЕЙЛЕТ = ет. *Безендірту, өрнектету, сәндету.*

ӘШЕКЕЙЛЕТУ *Әшекейлету етістігінің қимыл атауы.*

ӘШЕКЕЙЛЕУ *Әшекейле етістігінің қимыл атауы.*

ӘШЕКЕЙЛІ сын. *Ою-өрнекпен безендірілген, әшекей салынған.*

ӘШЕКЕЙСІЗ сын. 1. *Ою, өрнексіз.*

2. *ауыс. Боямасыз, қоспасыз, шынайы.*

ӘШЕПКІ [ор. ошника] зат. *қарап.*

Қате.

ӘШИЕ зат. *көне. Әшекей.*

ӘШИЕСІЗ сын. *көне. 1. Әшекейсіз.*

2. *ауыс. Боямасыз, қоспасыз, шынайы.*

ӘШКЕРЕ [ир. اشكار] сын. 1. *Жария, құпиясы белгілі, ашық.* 2. *Анық, айқын, белгілі.*

Әшкере болды. *Әйгіленді, белгілі болды,*

әшкереленді. Әшкере етті [қылды]. Әйгіледі, жариялады.

ӘШКЕРЕЛЕ = ет. *Әйгілеу, құпиясын ашу.*

ӘШКЕРЕЛЕН = ет. *Әйгілену, құпиясы ашылу, жариялану.*

ӘШКЕРЕЛЕНУ *Әшкерелену етістігінің қимыл атауы.*

ӘШКЕРЕЛЕТ = ет. *Жариялату, әйгілету, масқаралату.*

ӘШКЕРЕЛЕТУ *Әшкерелет етістігінің қимыл атауы.*

ӘШКЕРЕЛЕУ *Әшкереле етістігінің қимыл атауы.*

ӘШКЕРЕЛЕУШІ зат. *Құпия сырды ашып салатын, әйгілеуші.*

ӘШМҮШКЕ [ор. восьмерка] зат. сөйл. *көне. Қадақтың сегізден бір бөлігі.*

ӘШПҮШ: *әшпүш дегенше.* сөйл. *Әнеміне дегенше, тез, жылдам, көзді ашып-жұмғанша.*

ӘШПР [ар. عاشوراء] зат. *Ай есебі бойынша жылдың басы – мұхаррам айы; мейрам ретінде тойланбайды.*

Б

Б 1. *Қазақ әлітбінің үшінші әрпі. 2. лингв.*

Екі ерінің бір-біріне жақындастып тоғысуының нәтижесінде жасалатын қосерін ұяң дауыссыз дыбысты таңбалайтын әрпі. 3. Қазақ тілінде жазылған еңбектерде санау ретімен жүзілеу үшін әртінен таңбаландығанда үшіншілік (3) мәнді білдіреді.

БА¹ *шыл. Ма, ме, па, не, сираулық шылауының айтылым (фонетикалық) нұсқасының бірі.*

БА² од. сөйл. *Па (таңдану, қуану мәнін білдіретін дыбыстық тіркес).*

БАБ¹ зат. діни. ескікіт. *Қайнар, бұлақ.*

БАБ² [ар. باب] зат. *Тарау, бөлім.*

БАБ³ [ар. باب] зат. діни. *Орта ғасырларда бұқара халық арасында ислам дінін уағыздаушылардың құрметті атағы.*

Бабтар бабы – *Арыстан баб.* діни. *[Арыстан бап 7-8 ғасырларда өмір сүрген Қожа Ахмет Ясауидің ұстазы, пірі болған қазақ даласына дін таратуға келген сахабалардың ішіндегі ең құрметтісі, ежелгі Отырар қаласы маңындағы қабірінің басына кесенесі салынған].*

БАБА [ир. باب] зат. 1. *Арғы ата, үлкен ата.* 2. *экспр. Құрметтеу, қадір тұту мағынасында жеке адамның атына тіркесе айтылатын сөз.* 3. сөйл. *Қарт, қария.* 4. миф. *Халық ұғымында, адамның арғы тегін аруақ тұтып, содан көмек сұрап жалбарынғанда сүйенетін пірі.*

Баба буын. *Алдыңғы ата ұрпақ, Баба Қайып.*

миф. *Ежелгі түркі халықтарының наным-сенімі бойынша жолдаушы адамды қолдайтын пір. Бабаңды көрмей кетемін.* сөйл. *Жүзіңді көрмеймін, ата-бабаңнан бастап сыйламай кетемін деген мағынадағы қарғану сөз. Баба түкті шашты өзіз.* миф. *Қазақ фольклорында қолдаушы, қауіп-қатерге ұшыраған адамға көмек көрсетуші аруақ түрінде бейнеленген әулие. Баба тілі.* лингв. *Ата тіл; этностың қалыптасуына негіз болған, атам заманнан келе жатқан тіл.*

БАБАЖАПЫРАҚ зат. бот. <лат. grambe> *Сабағы ұзындау, басында түймешігі бар, қрестәуілділер тұқымдасына жататын көк гүлді ұзынша өсімдік.*

БАБАЙ¹ зат. 1. *эмоц. Баба сөзінің құрметтеу, сыйлау мәнінде қолданылуы.* 2. сөйл. *Қарт, шал.*

БАБАЙ² зат. миф. *Кішкентай балаларды қорқытатын құбыжық бейнесіндегі шал.*

БАБАЛА = ет. *Бабасына сыйыну, бабасын шақыру, баба-баба деу.*

БАБАЛАТ = ет. *Бабасына сыйындыру, бабасын шақырту, баба-баба дегізу.*

БАБАЛАТУ *Бабалат етістігінің қимыл атауы.*

БАБАЛАУ *Бабала етістігінің қимыл атауы.*

БАБАЛЫҚ сын. *Бабаға қатысты, бабаға тән.*

БАБАР¹ зат. сөйл. *Бабыр.*

БАБАР²: *бабар қылмады. Елемеді, ескермеді.*

БАБАСАЛ сын. сөйл. *Ақыл тоқтатқан, байсалды.*

БАБАУЛА = ет. сөйл. *Бебеуле.*

БАББИТ зат. металл. *Мойын тірекішпектерін (подшипник) жасауға арналған, үйкеліс коэффициенті төмен қалайы мен қорғасын қорытпасы.*

Баббит зауыты. *кен. Баббит қорытпасын өндіретін зауыт.*

БАБҒАЙ зат. жерг. *Ит пен жыртықшы құс ішіндегі саятшылыққа жармайтын түрі.*

БАБЕЗ: *бабез құрт ауруы.* вет. <лат. Babesia starcovici> *Төрт түліктің ішінде қарамалда (сыйыр, қой-ешкі) болатын құрт ауруының бір түрі.*

БАБИЗМ зат. діни. *Ирандағы діни ағым.*

БАБИШЛЕР зат. діни. *Бабшылар.*

БАБУИИ [франц. babouin] зат. зоол. *Орталық және Шығыс Африканы мекендейтін павиан тұқымдас маймыл.*

БАБҮССАЛАМ [ар. بَاب السلام] зат. діни. *Мұсылмандық сенім бойынша о дүниедегі амандық қақпасы.*

БАБШЫЛДАР зат. тар. *XIX ғасырдың 40-жылдары пайда болған Сәид Әли Мұхаммед Ширази бабтың діни-саяси ілімін ұстанушылар.*

БАБЫНДА үст. 1. *Нағыз дер шағында, күйінде, өз деңгейінде, қалтында.* 2. *Күтімі жақсы (тұлғара, қыран құсқа қатысты).*

БАБЫНДАҒЫ сын. *Бабында тұрған, бабы келіскен, бапты, күтімі жақсы.*

БАБЫР зат. зоол. <лат. pantera pardus> *Мысық тұқымдас жыртқыш аң, қабылан.*

БАВАРЛАР зат. *Германиядағы Бавария жері мен бұрынғы Бавария мемлекетінің халқы, осы аймақтың тұрғындары, герман тайпасы атауы.*

БАГАЖ [франц. bagage] зат. *Жүк.*

БАГАНДА зат. *Гана, Солтүстік Уганданы мекендейтін халық атауы.*

БАГАРИЙ зат. *балықшар. Жайың тәрізділер отрядының бір тұқымдасы.*

БАГЕР: *багер сорғы.* тех. *Құл, қоқыс, құм, руда үгіндісі т.б. аралас суды айдауға арналған қалақшалы гидравликалық сорғыш.*

БАГЕРЛІ сын. тех. *Багері бар, багер орнатылған.*

БАГТИ [ағыл. buggy] зат. спорт. *Жеңіл, бір орындық, икемді әрі жылдам қозғалатын спорт автокөлігі.*

БАГЕТ [франц. baguette] зат. *Есік, терезе жақтауларын дайындауға, портрет, картина қоюға арналған ойылып жасалған үлгі-бағана.*

БАГЕТШІ зат. *Багет-терезе жақтауларын жасайтын шебер.*

БАГИРМИ зат. Африкалык Чад республикасындагы халык атауу.

БАГОР ор. зат. жерг. Сабы агаштан жасалган темір ілмек.

БАГОРЛЫ сын. Багоры бар.

БАГ зат. 1. көнө. Бау; ежелги түркілер мен Енисей қырғыздарындагы ру-тайпалық бөлініс, топ, тармақ атауы. 2. Моңол Халық Республикасындағы төменгі әкімшілік бөлік.

БАҒА [ир. باغا] зат. 1. Заттың құны, нарқы. 2. экон. Тауарды (қызметті, бағалы қағазды) өткізу құны, тауардың ақшаға шаққандағы құны. 3. пед. Оқушының білім дәрежесін анықтауда қойылатын балдық жүйе. 4. Бір нәрсенің сыны, нарқы. 5. ауыс. Қадір-қасиет.

Баға ауқымы. экон. Ақша өлшемі түрінде бекітілген алтын немесе күмістің анықталған салмағы. **Баға бөсекесі**. экон. Баға арқылы нарықтағы жоғары орынға ие болуға әрекеттену процесі. **Баға белгілеу**. экон. Тауар, қызмет немесе өнімнің экономикалық ережелерге сәйкес құнын анықтау. **Баға берді**. Қадір-қасиетін, құнын айырып дәл таныды, бағалады. **Баға босатылды**. экон. Нарық заңдылықтарына сәйкес тауар бағасы еркін белгіленді. **Баға деңгейі**. экон. Жекелеген тауарлардың (қызметтердің) не олардың жиынтығының белгілі бір күнгі не белгілі бір кезеңдегі ақша өлшемімен түңғаланған бағасы.

Баға жетпейді [жеткісіз]. Еш нәрсе тең келе алмайды, құнды, қымбат. **Баға жетпес**. Теңдесі жоқ, өте құнды. **Баға жоқ**. Аса құнды, қадірлі.

Баға индексі. экон. Баға деңгейінің серпіні мен арақатынасын қорытындылаушы көрсеткіш.

Баға кесті. Бағалады. **Баға кесуші**. Заттың құнын белгілеуші. **Баға көрсеткі**. экон. Тауарлардың бағасы жазылған анықтамалық немесе бағасы жазылған қағаз. **Баға қойды**. а) пед. Оқыту-тәрбиелеу процесінде оқушы білімінің, тәртібінің бағасын белгіледі. ә) экон. Тауар, қызмет немесе өнімнің құнын белгіледі, бағалады.

Баға құралымы. экон. Бағаның, олардың құрылымының, деңгейлері мен араласқандарының қалыптасуы мен өзгеруі. **Баға мәншабы**. экон. Белгілі бір елде ақша бірлігі ретінде қабылданған металдың (алтын немесе күміс) салмақтық өлшемі. **Бағаны өртаптаңдыру**. экон. Қаржылық мүмкіндіктері әр түрлі тұтынушыларды көптеп тарту жолымен рыноктың үлкен бөлігін қамту мақсатымен кәсіпорындар қолданатын баға саясаты. **Бағаны қалшында сақтау**. экон. Сыртқы экономикалық факторлардың немесе ақшаның құнсыздануының әсерінен бағаның бірнеше есе өсу процесі кезінде оны бір деңгейде ұстап тұру. **Бағаның тұрақсыздануы**. өлеум.-экон. Сатып алатын тауарлар мен заттар бағасының қымбаттай беруі. **Бағаны оңтайландыру**. экон. Бәсеке үшін күресте қолданылатын, жеңілдік жасау жүйесіне негізделген, сапасы әртүрлі тауарларға бірдей баға белгілеу. **Бағаны ырықтандыру**. экон. Бағаны тәуелсіздендіру, оны мемлекеттің тікелей реттеуінен шектеу.

Бағасы алтыннан зор. Қымбат, бағалы. **Бағасы асты**. Қадірі артты, беделі артты. **Бағасы кетті**. Қадірі кетті, беделі түсті. **Бағасын арттырды**. Құнын асырды, абырой, беделін көтерді. **Бағасын асырды**. Қадір-қасиетін арттырды. **Бағасын көтерді**. а) Босін арттырды, құнын асырды. ә) Қадірін асырды; жоғары бағалады.

БАҒАЗ [ар. باغات] зат. діни. Құранда аталатын тоғыз құстың бірі.

БАҒАЛА= ет. 1. экон. Тауарды (қызметті, бағалы қағазды) өткізу, тауардың ақшаға шаққандағы құнын есептеу. 2. пед. Оқыту нәтижесін анықтау үшін қолданылатын тәсіл, оқушының білім сапасын айқындау. 3. соци-

ол. Әлеуметтік өзгерістерге, қоғам мүшелері ретіндегі жеке адамдардың қызметіне, мінез-құлдықтарының мәнділігін, қоғамдағы белгілі бір нормалармен принциптерге сәйкестігін анықтау. 4. ауыс. Анықтау, бағасын беру, сынау, мәнін, нарқын айқындау. 5. ауыс. Құрметтеу, қадірлеу.

БАҒАЛАҒЫШТЫҚ зат. Бағалай білу қасиеті, бағалай білушілік.

БАҒАЛАМАУШЫЛЫҚ зат. сөйл. Бағасын түсінбеушілік, нарқын айырмаушылық.

БАҒАЛАН= ет. 1. Бағасы белгілеу, бағасы анықталу. 2. пед. Оқушының білім деңгейінің балдық жүйемен белгіленуі, балмен анықталуы. 3. ауыс. Қадірлену, құрметтелу.

БАҒАЛАНУ Бағалан етістігінің қимыл атауы. 1. Бағасы белгілену, бағасы анықталу. 2. ауыс. Бағасы берілу, сыналу, нарқы, мәні анықталу.

БАҒАЛАС сын. Бағасы бірдей, бағасы қатар, теңдес.

БАҒАЛАС= ет. Құндылығын, мәнін анықтау.

БАҒАЛАТ= ет. 1. Біреуге бағасын белгілеу. 2. ауыс. Біреуге сыйлау, қадірін білгізу.

БАҒАЛАТУ Бағалат етістігінің қимыл атауы.

БАҒАЛАУ¹ зат. экон. **Бағалама**.

БАҒАЛАУ² Бағала етістігінің қимыл атауы.

Бағалау балдары. пед. <франц. balle> Оқушылардың білім деңгейін белгілейтін баға.

Бағалау құны. экон. Жеке тұлғалардың кәсіпкерлік қызметте пайдаланылмайтын салық салынуға тиіс мүлкінің құны. **Бағалау ұңғысы**. тех. Мұнай және газ өндірісінде алдын ала бұрғыланған, бірақ тау-кен жыныстарының сынама үлгілері толық анықталмаған, пайдаланудағы көзжиектің коллекторлық мүмкіндіктерін анықтау мақсатындағы ұңғы.

БАҒАЛАУШЫ зат. 1. Баға беруші, баға белгілеуші. 2. ауыс. Қадірлеуші, құрметтеуші.

БАҒАЛАУШЫЛЫҚ зат. Бағасын түсінудің.

БАҒАЛАУЫНША үст. Бағалауы бойынша, бағалауына қарағанда.

БАҒАЛАУЫШ сын. Бағасын көрсетуші, бағасын білдіруші.

Бағалауыш сөз. лингв. Қандай да құбылыс не затқа сөз иесінің қатысынан туындаған субъективті бағасын білдіретін сөздер.

БАҒАЛЫ сын. 1. Бағасы жоғары, қымбат. 2. ауыс. Құнды, асыл, мәні зор.

Бағалы қағаздар. экон. Иеленушісіне мүлкітік құқық және дивиденд, пайыз түрінде белгілі бір ақша сомасын алуға құқық беретін құжаттар (акциялар, облигациялар және т. б.). **Бағалы қағаздар айналысы**. экон. Инвестициялық институттардың делдалдығымен бағалы қағаздардың инвесторлар арасында сатып алынуы және сатылуы. **Бағалы қағаздар бағамы**. экон. Бағалы қағаздардың сатылатын және сатып алынатын бағасы. **Бағалы қағаздар маркетингі**. экон. Тақырыбы бағалы қағаздар болып табылатын әртараптандырылған нысаналы тауар маркетингі. **Бағалы қағаз ұстаушы**. экон. Акция, облигация, ақша сертификаттары сияқты бағалы қағаздардың иесі. **Бағалы мемлекеттік қағаздар**. экон. Мемлекет меншігіндегі қандай да бір мүлкітік құқығы бар құжаттар. **Бағалы тері**. Сырт киім түзуде пайдаланылатын, қымбат тұратын құндыз, түлкі сияқты аңдардың терісі. **Бағалы тері кәсіпшілігі**. Терісі бағалы аңдарды өсірумен және тері өңдеумен айналысатын шаруашылық саласы.

БАҒАЛЫҚ зат. экон. Еңбектің (өнімнің, жұмыстың, қызметтің, бұйымның т. б.) өлшемі үшін төлемдерінің белгіленген мөлшері.

БАҒАЛЫЛЫҚ зат. Құндылық, жоғары мәнділік.

БАҒАМ зат. 1. филос. Бағыт, бағыт-бағдар. 2. экон. <лат. cursus> Бағалы қағаздардың сатып алынатын, сатылатын бағасы.

Бағам айырмашылығы. экон. Шетелдік валюталар бірлігінің бірдей санын қайта есептеу нәтижесінде пайда болатын айырмашылық. **Бағамның құлдырауы**. экон. Құнды қағаздар бағасының түсуі.

БАҒАМДА= ет. 1. Шамалау, пайымдау. 2. Бағалау, тексеру.

БАҒАМДАУ Бағамда етістігінің қимыл атауы.

БАҒАМДЫ сын. Бағытты, бағдарлы, мақсатты.

БАҒАМДЫҚ сын. экон. Бағамға қатысты, бағамға тән.

Бағамдық айырма. экон. Ұлттық валютаның шетелдік валютаға шаққандағы бағамның өзгеру кезіндегі айырмалан пайда болатын сома. **Бағамдық кесте**. экон. Құнды қағаздардың сатып алынатын, сатылатын бағасының кестесі.

БАҒАН¹ зат. Бағана, дiңгек.

БАҒАН² зат. этн. Баған өрнек.

БАҒАНА¹ зат. 1. Жерге тігінен орнатылған жуан өрі ұзын дiңгек. 2. көне. Басы аша түрінде келетін үйдің тіреуі. 3. Құрылыстағы белағаш, сілеге. 4. ауыс. Басты өкілі, тірегі, негізгі белгісі.

БАҒАНА² зат. терм. <лат. columna> Бірінің жанына бірі тігінен жазылған мәтін, графа, кейбір компьютерлік бағдарламалардың электрондық кестелеріндегі тік жолдары.

БАҒАНА³ зат. сөйл. **Бақана**.

БАҒАНА⁴ зат. жерг. Қарақол қозының терісі.

БАҒАНА⁵ үст. Әлгі бір кезде, жаңағы бір әзірде.

БАҒАНАҒЫ сын. Әлгі бір кездегі, бұдан бұрынғы.

БАҒАНАҒЫДАЙ сын. Әлгі бір кездегідей, бұдан бұрынғыдай.

БАҒАНАДАЙ сын. Бағана сияқты, бағана тәрізді.

БАҒАНАДАН үст. Әлгі бір кезден.

БАҒАНАЛЫ¹ сын. Бағанасы бар, тіреулі.

Бағаналы басылым өдісі. полигр. *Кітапты мәтінін бағаналарға жазу арқылы басып шығаратын өдіс*. **Бағаналы тат**. ауылшар. Өсімдіктердің сабақтары мен жапырақтарында паразит саңырауқұлақтар спораларының қалдырған қызғылт сары түсті дақтары. **Бағаналы терек**. а) Дiңі берiк, жуан ағаш. ә) бот. Тамырынан қиар басына дейiн дiңiнде бұйырлеп өскен бұтақтары болмайтын, кәделiк терек ағашының бір түрі.

БАҒАНАЛЫ² үст. сөйл. **Бағанадан**.

БАҒАНАЛЫҚ сын. Бағаналардан тұратын.

БАҒАНАМА зат. <нем. Preiskurant> экон. Сатудағы барлық тауардың, өнімдердің, қызмет түрлерінің бағалары көрсетілген анықтағыш, бағатізбе (прейскурант).

БАҒАНАРАЛЫҚ сын. құр. Құрылыстағы белағаш бағандардың арасын бекітетін (материал).

БАҒАНАСЫЗ сын. Бағанасы жоқ.

БАҒАНАША зат. тех. Сұйық немесе газ түріндегі заттарды ағызуға арналған құрылғының кішкене түрі немесе құраушы бөлігі.

БАҒАНАШЫҚ зат. сөйл. *Бағанаша*.
БАҒАН-ВЕКТОР зат. мат. Бір ғана бағаннан тұратын вектор.

БАҒАНДАЙ сын. Баған сияқты, баған тәрізді.

БАҒАНДАП: бағандап қалау. құр. Құрылыстағы тасты, кірпішті қалаудың түрі.

БАҒАНДЫ сын. құр. Бағаны бар, бағандардан тұратын.

Бағанды қасбет. құр. Құрылыс ғимаратының бағаналардан тұратын қасбеті.

БАҒАНЖАРҒЫШ зат. тех. Бұрғылау ісінде қолданылатын, тас жаруға арналған құрал.

БАҒАНӨРНЕК зат. этн. Қазақ ою-өрнектерінің өте жиі қолданылатын түрлерінің бірі.

БАҒАН-ТОР зат. стат. Екі көлденең сызықпен шектелген бағаналардың кестесі.

БАҒАНША¹ зат. Кішкене, шағын баған, бағана тәрізді тіреулер.

БАҒАНША² үст. Баған секілді, бағанға ұқсас.

БАҒАР¹ зат. жерг. Тоқылған қап.

БАҒАР²: бағар көбейсін. тілек. Мал басы, бағатын мал мол болсын.

БАҒАРА [ир. بهاره] зат. кәс. Көктемгі егін, қолдан суармайтын дақыл.

БАҒАРЫМ зат. сөйл. *Бағирам*.

БАҒАСЫЗ сын. 1. Бағасы қойылмаған, бағасы жоқ. 2. ауыс. Арзан, татымсыз, маңызсыз, мәңсіз. 3. ауыс. Аса қымбат, баға жетпес.

БАҒАСЫЗДЫҚ зат. Бағаның төмендігі, құрсыздық.

БАҒАТ зат. өс. Тамыры қалың шөптесін өсімдік атауы.

БАҒАТІЗБЕ зат. *Бағанам*.

БАҒБАН [ир. باغبان] зат. Бау-бақша құтуші, баптаушы.

Бағбан пышак. кәс. Бау-бақша жұмыстарына арналған пышак түрі.

БАҒБАНДЫҚ зат. Бағбан кәсіпшілігі.

Бағбандық кооператив. Өсімдік және мал өсірумен айналысатын шаруашылықтың өнімін өндіру, ұқсату және өткізу жөнінде кешенді қызмет көрсету үшін құрылған ұйым.

БАҒБАНШЫ зат. Бауды құтуші, бау өсіруші, баптаушы.

БАҒБАНШЫЛЫҚ зат. Бағбандықпен айналысушылық.

БАҒБИ=ет. сөйл. *Бағжи*.

БАҒДА: бағда біреу. сөйл. Бағзы біреу, кейбіреу.

БАҒДАҒЕР зат. сөйл. Тәрбиеші, баптаушы.

БАҒДАЙЛА=ет. ескікіт. Барла, бағдарла.

БАҒДАР¹ зат. <нем. Marschrute> 1. Бағыт, беталыс, алдын ала белгіленген жол. 2. ауыс. Ағым, сарын.

БАҒДАР² зат. 1. Қандай да бір бағыттан адасты қалмау үшін жол сілтейтін белгі. 2. терм. <лат. orientis> Тұрған орынды, жүру бағытын, нысананы анықтауға көмектесетін белгі. 3. мат. Геометриялық негізгі ұғым. 4. өск. Бақыланатын жердегі жақсы көрінетін және қоршаған ортадан ерекшеленіп тұратын зат немесе бедер элементі. 5. ауыс. Уақыт шамасы, мөлшер. 6. Шама-шарық, деңгей.

Бағдар көрсеткіш. тех. Бағыт, бағдарды анықтайтын құрал. **Бағдар ұстаушы.** спорт. Кеме жарыстарында басқару тұтқасын ұстаушы.

БАҒДАР³ зат. 1. зерг. Әшекей бұйымдарға салынатын ою, өрнек, бедер. 2. зерг.

Алтын, күмістен жасалған бұйымды өрнектеп, әшекейлеу үшін оның оймышталған бетіне жалатылатын күміс, мыс, қорғасын, күкірт қоспасынан әзірленген қара түсті қорытпа. 3. геогр. *Бедер*.

БАҒДАР=ет. жерг. Бағындыру.

БАҒДАР-БАҒЫТ зат. Ұстанған көзқарас, беталыс.

БАҒДАР-БАЯН зат. Белгіленген ұстаным, жол, соған байланысты қалыптасқан жағдай.

БАҒДАР-БЕЛПІ зат. Қозғалыс бағытын немесе мақсатты нысананы табуға көмектесетін белгі, нысана.

Бағдар-белгі беруші авиациялық бомба. өск. Түпін немесе пиротехникалық арнайы құралдармен жабдықталған, түрлі әскери тапсырмалардың орнын белгілеу үшін қызмет ететін бомба түрі.

БАҒДАРҒЫ зат. машина жас. <лат. orientis> Қандай да бір құрылғы жұмысының бағдарын анықтаушы құрал (ориентир).

БАҒДАРЖОЛ зат. инф. Есептеу жүйелерінде түпінді компьютер мен терминалдарының арасындағы мәліметтерді жеткізу жолы, компьютер мониторындағы көрсеткі.

БАҒДАРЛА=ет. 1. Бағытты анықтау, беталысын нақтылау. 2. геогр. <франц. orientation> Бақылаушының өзі тұрған жерін айналасына, көкжиек тұстарына және жер бедері элементтерінің кейбір өзгешеліктері сияқты бағдарларға қарап анықтауы. 3. инф. Мәлімет жеткізу кезінде өзара байланысқан желілік компьютерлер арасындағы ең ыңғайлы, әрі тиімді бағытты анықтау. 4. тех. Космостық ұшу аппаратының аспан денелерімен немесе кеңістіктегі басқа да белгіленген бағыттармен салыстырғандағы бұрыштық қалпын анықтау, бақылау. 5. ауыс. Байқау, аңғару, анықтау.

БАҒДАРЛА²=ет. зерг. Өрнектеу, ою салу.

БАҒДАРЛА³=ет. жерг. Қарау, қору, бақылау.

БАҒДАРЛАҒЫШ сын. Бағыттағыш, сегізгіш.

Бағдарлағыш медуза. зоол. Қолшатыр сияқты, қоймалжыңданған денелі, қармалаушы талшықтары бар теңіз жануарының бір түрі.

БАҒДАРЛАМА зат. <грек. programma> 1. Қандай да бір мақсатқа жету, іс-шараны жүзеге асырудың бағыт-бағдары, жоба-жоспары. 2. қоғ.-саяси. Белгілі бір саяси партиялар мен жеке немесе соны тұлғалардың, саяси ұйымдардың әрекетінің мазмұны мен мақсатын баяндайтын құжат. 3. пед. Оқу пәнінің қысқаша тұжырымдамасы. 4. Белгілі бір шараларды өткізудің жоспарын, тәртібін бекітетін құжат. 5. Концерттік, цирктік, радио= және теледидар, қойылымдардың мазмұны немесе солардың аталуы. 6. инф. Электр есептеуші машиналар мен компьютерлерге берілетін қимыл жоспары, бағдарламалау тілінде берілген амалдарды орындау алгоритмінің сипаттамасы.

Бағдарлама жүктеу. инф. Бағдарламаны сыртқы жадтан негізгі жадқа жазу. **Бағдарламалар десресі** инф. Персоналды компьютердегі бағдарламалар жинағы. **Бағдарлама тақырыбы.** инф. <ағыл. program header> Бағдарламаның жүктелу форматының алғашқы әдрестерінде орналасқан және осы бағдарламаны басқаруға қажетті қызметші мәліметтерді қамтитын бағдарламаның бір бөлігі.

БАҒДАРЛАМАЛА=ет. терм. 1. Белгілі бір шараларды өткізудің жоспары, тәртібін

бекіту. 2. инф. Есептерді электр есептеуші машинасында шешу үшін кезектесе орындалатын тапсырмалар тізбегіне келтіру жүйесі. 3. экон. Қоғамдық өндірісті дамытатын басым бағыттарға сүйенген шаруашылық бағдарламалар негізінде экономиканы жүргізу жолы.

БАҒДАРЛАМАЛАУ¹ зат. инф. Электр есептеуші машиналарға бағдарламалар жасау тәсілдері мен оларды жөндеуді, жетілдіруді зерттейтін ақпараттану (информатика) ғылымының бір саласы.

БАҒДАРЛАМАЛАУ² Бағдарламалау етістігінің қимыл атауы.

Бағдарламалау жүйесі. инф. Электр есептеуші машиналардағы бағдарламалау процесін жүргізуге көмектесетін базалық бағдарламалық жабдықтаманың бір бөлігі. **Бағдарламалау тілі.** инф. Алгоритмдерді электронды есептеуші машиналарға түсінікті мәтін ретінде жазуға арналған қарапайым жасанды тіл.

БАҒДАРЛАМАЛЫ сын. Бағдарлама арқылы жасалған немесе басқарылатын, бағдарламасы бар.

Бағдарламалы басқару. машина жас. Машина, механизмдердің немесе басқа да құрылғылардың жұмысын алдын ала жасалған электр есептеуші машиналарға қондырылған тапсырмалар тізбегі (алгоритмі) бойынша басқару.

БАҒДАРЛАМАЛЫҚ сын. Бағдарламалы; жобаланған.

Бағдарламалық бірлік. инф. <ағыл. program unit> Бағдарламаның жеке дайындалған бөлігі – бағдарлама тілінің сөйлемі (оператор, команда).

Бағдарламалық жабдықтама. инф. Электр есептеуші машиналардың автоматты түрде жұмыс істеуін қамтамасыз ететін бағдарламалармен нұсқаулар жиынтығы. **Бағдарламалық жабдықтар.** инф. Бағдарламалық жабдықтама.

Бағдарламалық интерфейс. инф. Бағдарламаларды байланыстыратын мәліметтік сипаттамалар жиынтығы. **Бағдарламалық қарыз.** экон. Қандай да бір экономикалық және т. б. дамытушы шараларды жүзеге асыру мақсатында бір ел үкіметінің немесе бас қаржы банкілерінің халықаралық қаржы ұйымдарынан алатын қарызы.

БАҒДАРЛАМАЛЫҚ-МАҚСАТТЫҚ сын. Белгілі бір мақсатқа қарай жоспарланған бағдарланған, соған қарай орындау реті белгіленген.

Бағдарламалық-мақсаттық қаржыландыру. экон. Белгілі бір әлеуметтік-экономикалық міндеттерді жүзеге асыру үшін ақшалай қаражатты белгіленген бағдарламаға сәйкес жүйелі түрде бөлу.

БАҒДАРЛАМАШЫ зат. инф. Электр есептеуші машинасының жұмыс істеу бағдарламасын құрастырушы мамандық иесі.

БАҒДАРЛАН=ет. 1. Бағыттың анықталуы, беталыстың нақтылануы. 2. Бағыттану, арнау, бейімделу.

Бағдарланбайтын бет. геом. Бағдарлауға болмайтын геометриялық фигуралар (бет).

БАҒДАРЛАНУ¹ зат. өск. Әскери бағыншытыларға жоғары басшылық тарапынан берілетін міндеттер мен іс-қимылды жүргізу, құралдарды пайдалану туралы ақпарат.

БАҒДАРЛАНУ² Бағдарлан етістігінің қимыл атауы; бағытталу.

БАҒДАРЛАС сын. 1. тех. Бағдары бір, бағытпас. 2. ауыс. Жанашыр, тұрмыс тіршілігі бір.

БАҒДАРЛАС=ет. сөйл. Жөн сұрасу, амандық білісу.

БАҒДАРЛАСТЫҚ зат. Келісушілік, пікір жақындығы, бағыттастық, ұқсастық.

БАҒДАРЛАСТЫР = ет. Бағыттастыру, сөйкестендіру.

БАҒДАРЛАСТЫРУ Бағдарластыру етістігінің қимыл атауы.

БАҒДАРЛАТ = ет. Бағытын білдіру, беталысын көрсету, айқындату.

БАҒДАРЛАТУ Бағдарлат етістігінің қимыл атауы.

БАҒДАРЛАУ¹ Бағдарла етістігінің қимыл атауы.

Бағдарлау дағдигі. тех. Бақылау, белгілеу көрсеткісі. **Бағдарлау рефлекстері**. биол. Тірі ағзалардың бағыт-бағдар белгілейтін рефлексі. **Бағдарлау спорты**. спорт. Жарыс жолы, мәре мен жол бойындағы бағдарлау пункттері жарыс картасында көрсетіліп, белгілене өткізілетін спорт ойындарының бір түрі.

БАҒДАРЛАУ² зерг. Бағдарла² етістігінің қимыл атауы; ою-өрнек салу, бедерлеу.

БАҒДАРЛАУШЫ зат. Шолушы, бағыт көрсетуші.

БАҒДАРЛАУЫШ зат. инф. Есептеу желісінде компьютерлер арасындағы ең қысқа бағытты анықтап, сол арқылы ақпарат жеткізетін компьютер және оның бағдарламалары.

БАҒДАРЛЫ¹ сын. тех. Бағдары бар, бағыты белгіленген.

Бағдарлы автобус. көлік. Белгіленген бағыт бойынша жүретін жолаушылар таситын көлік. **Бағдарлы көлік**. Арнайы желілер бойынша бағыты анықталып қойылған жүк немесе жолаушылар таситын көлік. **Бағдарлы снаряд**. әск. Алдын ала белгіленген траекторияға (бағдарға), арнаулы нысанаға жіберілетін ықпалсыз соғыс аппараттары. **Бағдарлы такси**. көлік. Белгілі желілер бойынша жолаушылар мен жүк тасымалдауға пайдаланылатын және таксометр көрсетуші бойынша ақы алатын автомобиль.

БАҒДАРЛЫ² сын. қоғ.-саяси. <лат. orientis> 1. Белгілі бір мамандыққа бағытталған. 2. ауыс. Байсалды, ұстамды.

Бағдарлы күн. экон. Өнімнің, қызмет түрінің немесе тауардың айдын ала болжанған құны. **Бағдарлы сөз**. Үлгілі, онегелі сөз.

БАҒДАРЛЫ³ сын. зерг. Оюлы, өрнекті.

БАҒДАРНАМА зат. Жол бағытын көрсететін белгі.

БАҒДАРСЫЗ сын. 1. Бағытсыз. 2. ауыс. Белгісіз, түсініксіз, ретсіз, орынсыз.

БАҒДАРСЫЗДАН = ет. Өздігінен бағдар бағытынан айырылу.

БАҒДАРСЫЗДАНДЫР = ет. Бағдар бағытынан айыру.

БАҒДАРСЫЗДАНДЫРУ Бағдарсыздандыру етістігінің қимыл атауы.

БАҒДАРСЫЗДАНУ Бағдарсыздан етістігінің қимыл атауы.

БАҒДАРСЫЗДЫҚ зат. <франц. desorientation> 1. қоғ.-саяси. Қандай да бір нақты мүддеге апаратын, нақты мақсатқа жеткізетін бағыттан айырылу немесе қате жолмен кету. 2. м.д. Барлау қасиетінен айырылу, дезориентация. 3. ауыс. Ретсіздік, жүйесіздік.

БАҒДАРТҚЫШ зат. машина жас. Тұрпаты шығынқы болып келіп итеру арқылы қандай да бір механизмдерді іске қосатын машиненің құрамдас бөлігі.

Бағдартқыш механизм. тех. Бағдартқыштардың итеру қызметі арқылы іске қосылып, жұмыс істейтін механизм.

БАҒДАРША зат. Жол сілтеуші, бағдар көрсетуші.

БАҒДАРШАМ зат. көлік. Көлік пен жолаушылардың қозғалуын жарықпен белгі беру арқылы реттейтін, жолдың жағына орнатылған құрылғы, шам.

Бағдаршам дінгегі. тех. Бағдаршамның көздері орнатылатын тік бағанасы. **Бағдаршам қалпақшасы**. тех. Бағдаршам көздерін су тиюден қорғау үшін жасалған қиқпағар формалы шамдарының үстінен орнатылған шығынқы бөлігі.

БАҒДАРШЫ зат. 1. Жол нұсқаушы. 2. ауыс. Бағыт сілтеуші, жөн көрсетуші.

БАҒДАРШЫЛ сын. Байқағыш, аңғарғыш.

БАҒДЫНДА үст. ескікіт. Ретінде, жөнінде.

БАҒДЫР зат. сөйл. Бағдар, бедер, ою-өрнек.

БАҒЖАҢ елік. Кенет шошынғаннан, ашуланғаннан алақ ете қараған қимылды бейнелейтін сөз.

Бағжаң етті. Көзі алақ ете тұсті, шошына жалт қарады.

БАҒЖАҢ-БАҒЖАҢ елік. Қайта-қайта алақ-жұлақ етіп қараған қимылды бейнелейтін сөз.

Бағжаң-бағжаң етті [қарады]. Көзін бағжаңдатты, алақ-жұлақ етіп жауаптады.

БАҒЖАНДА = ет. Бағжаң-бағжаң ету.

БАҒЖАНДАУ Бағжаңда етістігінің қимыл атауы.

БАҒЖИ = ет. 1. Көз алмай тесірею, көзі адырайып кету. 2. ауыс. Қоюлану, көз талдыру.

БАҒЖИТ = ет. Адырайту, тесірейту.

БАҒЖИТУ Бағжит етістігінің қимыл атауы.

БАҒЖИО Бағжи етістігінің қимыл атауы.

БАҒЖЫРАҢ елік. сөйл. **Бағжаң**.

БАҒЖАМА зат. сөйл. Пайдаланылған кірсуы, жуынды.

БАҒЖОР [ир.+ар. جحر] үст. жерг. Алақсыз, бейғам, көңілде ештеңе жоқ.

БАҒЗЫ¹ [ар. بعض] зат. Кейбір, қайсыбір, бірқатар, бірсыпыра.

БАҒЗЫ² үст. Бұрынғы, баяғы.

Бағзы [баяғы] заман. Ежелгі уақыт, көне заман.

БАҒЗЫДА үст. Кейде, кейбір кезде.

БАҒЗЫЛЫҚ зат. филос. Байырғылық, көнелік.

БАҒИ үст. сөйл. Мәңгілік, бақи.

БАҒИРАМ [ар. باغ ايران] зат. тар. **Ирам-бақ** (көне замандағы парсы патшасының жер бетіндегі жұмаққа ұқсатам деген мақсатпен салған бағы).

БАҒЛА = ет. ескікіт. Намаз оқыған кезде қолды айқастырып ұстау, байлау.

БАҒЛАН¹ зат. Марқадан жетілген, кепеге жетпеген қойдың төлі.

Бағлан қозы. Ерте туған семіз қозы.

БАҒЛАН² зат. көне. қоғ.-саяси.

1. Қоғамның қандай да бір бөлігінің немесе тобының іріктеулі, жоғары санаттағы өкілдері.

2. Қазақ қоғамында ертеден қалыптасқан ауқатты әлеуметтік топ өкілінің басысы.

3. ауыс. Игі жақсы, елден озған адам.

Бағлан жігіт. Жас жігіт.

БАҒЛАН³ [ор. баклан] зат. сөйл. **Су-құзғын**.

БАҒЛАНДАЙ сын. Бағлан тәрізді, бағлан сияқты.

Бағландай болды. Толықсыды, жетілді.

БАҒЛАНДЫҚ зат. Ақсүйектік биік мәртебеге сай ауқатты күйге, байлыққа үйренгендік.

БАҒУ Бақ етістігінің қимыл атауы.

БАҒУ-ҚАҒУ зат. сөйл. Күтім, бағым.

БАҒУЛЫ сын. 1. Бағып-қағулы, күтімі жақсы. 2. ауыс. Қүзетулі, аңуды.

БАҒУСЫЗ сын. 1. Бақташысыз, иесіз, күтпүсіз. 2. Тәрбиесіз бетімен кеткен, тәлім-тәрбие көрмеген.

БАҒУСЫЗ: бағусыз дерт. Ем қонбайтын ауру.

БАҒУСЫЗ-ҚАҒУСЫЗ сын. Қараусыз, күтпүсіз.

БАҒУШЫ зат. 1. Мал күтуші, бақташы.

2. Қарт адамдарға, жас балаға не ауру адамға қызмет көрсетуші, күтіп, қараушы. 3. Аңдушы, сырттан бақылаушы.

БАҒЫ: бағы заман. сөйл. **Баяғы заман**.

БАҒЫДА үст. сөйл. **Баяғыда**.

БАҒЫЗДА үст. сөйл. **Бағзыда**.

БАҒЫЛ = ет. Малдың, жануардың күтілуі, қаралып, өсірілуі.

БАҒЫЛАУ сын. Ертеден келе жатқан; көнелеу, байырғылау.

БАҒЫЛУ Бағыл етістігінің қимыл атауы.

БАҒЫМ зат. 1. Күтім. 2. Машының күтіміндегі мал. 3. ауыс. Шара, дауа.

Бағым жоқ. Тәрбиелеуден, түзеуден кеткен; сенім жоқ деген мағынада.

БАҒЫМ-КҮТІМ зат. Бағым мен күтімі.

БАҒЫН зат. сөйл. **Бағым**.

Бағын болды. Бағынды, бас иді, көндікті.

Бағын мал. сөйл. Бағынға қосылған мал, бағылатын мал.

БАҒЫН = ет. 1. Айтқанға қону, мойынсұну.

2. Бас ию, табыну. 3. саяси. Қол астына қарау, саяси бағынышты болу. 4. Қарасты болу, басқаруында болу, билігін мойындау.

БАҒЫНДЫҚ: бағындық жер. кәс. Малды бағуға, өріске шығаруға арналған жер.

БАҒЫНДЫР = ет. 1. Көндіру, мойынсұндыру.

2. саяси. Бағынышты ету, қол астына алу, саяси дербестігінен айыру. 3. ауыс. Арнау, күшін жұмсау. 4. ауыс. Игеру, меңгеру, тұтынуға икемдеу, пайдалану.

БАҒЫНДЫРҒЫШ сын. 1. Көндіргіш.

2. ауыс. Баурап алығыш, тартымды.

БАҒЫНДЫРУ Бағындыр етістігінің қимыл атауы.

БАҒЫНДЫРУШЫ зат. 1. Еркіне көндіруші, мойынсұндырушы. 2. Билеп-төстеуші, өзіне тәуелді етуші.

БАҒЫНДЫРЫЛ = ет. Ырқына көндірілу, мойынсұндырылу.

БАҒЫНДЫРЫЛУ Бағындырыл етістігінің қимыл атауы.

БАҒЫНТ = ет. Бағындыру, тәуелді қылдыру.

БАҒЫНУ Бағын етістігінің қимыл атауы.

БАҒЫНУЛЫ сын. Бағынышты, еркінде.

БАҒЫНУШЫ сын. 1. Біреудің айтқанына қонушы. 2. Тәуелді, өз еркі жоқ, бағынышты.

БАҒЫНУШЫЛЫҚ зат. Тәуелділік, басыюшілік, мойынсұнушылық.

БАҒЫНЫҒЫ сын. 1. Тәуелді, бағынышты. 2. Басты емес, қосалқы, көмекші.

Бағыныңқы арна. тех. <ағыл. subchannel>

Қандай да бір операцияларды орындау үшін қажетті көп жүйелі күрделі арнаның бір бөлігі. **Бағыныңқы бағдарлама**. инф. <лат. subprogram> Электр есептеуші машинелер мен компьютерлерге берілетін қимыл жоспарының жүйесі ішіндегі бір жүйені құрап тұрған кіші бөлігі. **Бағыныңқы сөйлем**. лингв. Сабақтас құрмалас сөйлемнің бағынышты сыңары.

БАҒЫНЫҒЫЛЫ сын. Бағынышты, тәуелді.

БАҒЫНЫП-ЖАҒЫНУ ет. жағымсыз. Жақсы көріңізге тырысу, жағымпаздалу.

БАҒЫНЫС зат. құқық. Бағыныштылық, қарастылық.

БАҒЫНЫССЫЗ сын. сөйл. *Бағынышсыз*.

БАҒЫНЫСТЫ сын. *Бағынышты, қарасты, тәуелді.*

БАҒЫНЫШ зат. *Тәуелді болушылық.*
БАҒЫНЫШСЫЗ сын. *Тәуелсіз, ерікті.*
БАҒЫНЫШСЫЗДЫҚ зат. *Дербестік, тәуелсіздік.*

БАҒЫНЫШТЫ сын. 1. *Біреуге бағынатын немесе бірдеменің қарауында болатын.* 2. *саяси. Бас еркі жоқ, тәуелді.*

БАҒЫНЫШТЫЛЫҚ зат. 1. *Бағынышты болушылық, тәуелділік.* 2. *ресми. Қарастылық, құзырында болушылық.*

БАҒЫП-КҮТ=ет. 1. *Өсіру, қарау.* 2. *Асырау, қамқорлық көрсету.*

БАҒЫП-КҮТУ *Бағып-күт етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫП-КҮТУШІ зат. 1. *Бағушы, күтуші, бақташы.* 2. сөйл. *Тәрбиелеуші, қамқорлық етуші.*

БАҒЫП-ҚАҒУ *Бағып-қағ етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫП-ҚАҚ=ет. 1. *Малды күту, бағу.* 2. *Асырау, тәрбиелеп өсіру.*

БАҒЫП-ҚАҚҚАНСУ *Бағып-қаққансы етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫП-ҚАҚҚАНСЫ=ет. *Асырағансу, тәрбиелегенсу.*

БАҒЫРА: *бағырасы ашылды, ескікіт. Бақ қонды, бағы ашылды, бақытқа кенелді.*

БАҒЫРЛАЙ зат. бот. *Аласа, құрақ тәрізді шөп.*

БАҒЫС=ет. *Қарасу, күтісу.*
БАҒЫСТА¹=ет. сөйл. *Бағышта.*

БАҒЫСТА²=ет. жерг. *Қадірле, ардақта, құрметте.*

БАҒЫСТАН [ир. باغستان] зат. поэт. *Бау-бақшалы өлке, жасыл аймақ.*

БАҒЫСТАН=ет. сөйл. *Бағышталу, арналу.*

БАҒЫСТАНУ *Бағыстан етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫСТАУ *Бағыста етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫСУ *Бағыс етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫТ¹ зат. 1. *Беталыс, бағдар, жөн.* 2. *Жол желісі.* 3. *саяси. Жеке тұлғаның, ұжым не саяси-әлеуметтік топтың ұстанған даму бағдары, ағым.* 4. *Тармақ, тарау, сала.* 5. *Тәсіл, амал.*

Бағыт алды. *Жолға түсті, бағытталды, қандай да бір тірлікті бастады. Бағыт беруші.* *Бағыт көрсетіп, жол сілтеуші, бағыттаушы. Бағыт бұрышы.* *көлік. Көлік қозғалысы бағытының қандай да бір нысанға қатысты бұрышы. Бағыт көрсетті.* *Жолға салды; жөн сілтеді. Бағыт менгергі.* *м а ш и н а ж а с.* *Техникалық қондырғы, құрал, көлікті бағыттаушы қызмет атқаратын құрылымдық бөлік. Бағыт сілтеді [берді]. Бағыт көрсетті, жол сілтеді, бағыттады. Бағыттар өрісі.* *м а т.* *Әртүрлі бағыттардың әрекеттік кеңістігі. Бағыт ұсталды [көзделді]. Бағыт алды, жолға түсті, бағытталды. Бағытын түзуледі. Бетін түзеді, бағытын туралады.*

БАҒЫТ² зат. жерг. *Уақыт.*

БАҒЫТ-БАҒДАР зат. *Жөн-жосық, меже, белгілі бір істі орындаудағы бағыт, беталыс.*

БАҒЫТСЫЗ үст. *Бағдарсыз, босқа, бекерге.*

БАҒЫТТА=ет. 1. *Белгілі бір жаққа бетін бұру, белгілі бір бағытқа жіберу, сілтеу, нұсқау.* 2. *әск. Нақты бағдары белгілеу арқылы әскери техниканы немесе қарулы күштерді басқару түрі.* 3. *а у ы с.* *Жөнге салу, қадағалау, бақылау.*

Бағыттай бұрғылау. *кен. Арнаулы бағыттағыш қондырғылар арқылы белгіленген бағытпен (азимутпен) ұңғы жасау.*

БАҒЫТТАҒЫШ зат. *тех. Қандай да бір техникалық аппараттың қозғалатын құрылымдарын бағыттаушы құрамдас бөлігі.*

БАҒЫТТАЛ=ет. 1. *Бағдарлану, бет алу.* 2. *Арнау.*

Бағытталған антенна. *тех. Сәуле шығарып бір немесе бірнеше белгіленген бағыттан сигнал қабылдауға арналған қондырғы.*

БАҒЫТТАЛУ *Бағыттал етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫТТАМА зат. *көлік. Көлік қозғалысын реттеп отыру үшін жол үстіне, жол шеті бағаналарына салынатын бағыт нұсқаушы шартты белгі.*

БАҒЫТТАМАЛЫҚ: *бағыттамалық ки-сық, көлік. Көлік қозғалысын реттеп отыру үшін жол үстіне, жол шеті бағаналарына салынатын бағыт нұсқаушы шартты белгілердің бір түрі. Бағыттамалық нұсқағыш, көлік. Бір ғана бағыт көрсетуші таңбадан тұратын жол нұсқағыш.*

БАҒЫТТАН=ет. *Белгілі бір жаққа, жөнге бағдарлану.*

Бағыттанбайтын бет. *м а т. Математикада қасиеттері жағынан бағыттанатын кеңістікке қарама-қарсы қойылатын ұғым.*

БАҒЫТТАНБАУШЫЛЫҚ зат. *м а т е м.* *Бағыттанбайтын беттің басты белгісі.*

БАҒЫТТАНУ *Бағыттан етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫТТАС сын. 1. *Бағыты бір.* 2. *а у ы с.* *Мақсаты ортақ.*

Бағытас жел. *спорт. Спортшының жылдамдығын анықтауда қажетті фактор болып табылатын қозғалыс бағытына параллель бағыттағы жел.*

БАҒЫТТАСТЫҚ зат. *Бағыты ортақтық.*

БАҒЫТТАУ *Бағытта етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫТТАУШЫ зат. 1. *Бағыт беруші, бағыт көрсетуші құрал.* 2. *әск. Әскери бөлімшелер мен мәшинелердің қозғалысын көрсетілген бағытпен алып жүретін әскери қызметшілер, бөлімшелермен мәшинелер.* 3. *а у ы с.* *Жөн сілтеуші, бағыт беруші.*

Бағыттаушы қауырсындар. *биол. Білқын; құстардың руль қызметін атқаратын қауырсындары.*

БАҒЫТТАУЫШ сын. 1. *Бағыт білдіруші, жол көрсетуші (құралға қатысты).* 2. *Бағыттаушы белгісі бар.*

БАҒЫТТЫ сын. *Бағыты бар, бағыт алған. Бағытты эрозия.* *геогр. Тұрақты арнада ағып жатқан судың сол арнадағы тау жыныстары бөліктерін шайып өктуі.*

БАҒЫТТЫҚ сын. *Бағытты көрсететін, белгілейтін.*

Бағыттық қағаз. *Көліктің жүк тасымалдау немесе жолаушы тасымалдау бағыты бекітілген құжат.*

БАҒЫТТЫЛЫҚ зат. *Қандай да бір нысанға бағытталғандық; бағыты барлық.*

БАҒЫТШАМ зат. *көлік. Автокөліктің жарықтаидырығыш шамы, фара.*

БАҒЫТШЫ зат. *Бағыт сілтеуші.*

БАҒЫШ: *бағыш етті [қылды]. Бағыштады, арнады.*

БАҒЫШ: *бағыш етті. жерг. Меншіктеді, иемденді.*

БАҒЫШЛА=ет. ескікіт. *Бағышта*¹.
БАҒЫШЛАН=ет. сөйл. *Бағыштал.*

БАҒЫШЛАТ=ет. сөйл. *Арнату, бағдарлату.*

БАҒЫШЛАУ *Бағышла етістігінен жасалған қимыл атауы.*

БАҒЫШТА=ет. сөйл. 1. *Бағытта.* 2. *Арнау, бағыш ету.*

БАҒЫШТАЛ=ет. сөйл. *Арналу, бағытталу.*

БАҒЫШТАЛУ *Бағыштал етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫШТАТ=ет. сөйл. *Арнату, бағыттау.*

БАҒЫШТАТУ *Бағыштал етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫШТАУ *Бағышта етістігінің қимыл атауы.*

БАҒЫШТЫ сын. *Арналған, тән.*

БАД: *бад ықыраж, ескікіт. Салық, алым-салық.*

БАДА¹ [ир. باد] зат. *көне. Бір жерге топтап бағылатын жеке меншік сиыр малы; пада.*

БАДА² [ир. باد] зат. *көне. Ішімдік, шарап.*

БАДА³ зат. *Жерге қағылған ағаш қада. Бада болды. Жоқ болды, құрыды, жоғалды.*

БАДА⁴ сын. *жерг. Мол, көп, шашылып-төгілген.*

БАДАҒАТ зат. *ескікіт. Жаңашылдық, жаңалық.*

БАДАҚ зат. *жерг. Жарып салған саржан ағаш, отындық ағаш.*

БАДАЛ¹ зат. *Ұйысып өскен қалың бұта; ағаш шоғыры.*

БАДАЛ² зат. *Жүзі, сырты.*

БАДАЛ³ зат. *жерг. Өгізге, атқа жегін, жер жыртатын соқаның тісі, тіс темірі.*

БАДАЛ=ет. *Қозғалмай бір орнында қақшып қалу.*

БАДАЛАН=ет. *Қауызын жару, ақ ұлалану.*

БАДАЛАНУ *Бадалан етістігінің қимыл атауы.*

БАДАЛ-БАДАЛ сын. *Шоғыр-шоғыр.*

БАДАЛҒЫР=ет. *қарғ. Омалып бір жерден шықпағыр!*

БАДАЛУ *Бадал етістігінің қимыл атауы.*

БАДАЛЫҚ: *бір бадалық, этн. халықты көлшем. Мол, көп, мольнан жетерлік.*

БАДАМ¹ [ир. بادام] зат. 1. *бот. <лат. amygdalus> Раушангүлдер тұқымдасы ішіндегі жаңғақ жемісті өсімдіктерге жататын жеміс ағашы, сол ағаштың жемісі.* 2. *геол. Минералды заттардың секрециясының (қуыстарда шоғырлануының) бір түрі.*

Бадам дәні [тұқымы]. *бот. Бадам өсімдігінің жемісі, жаңғағы. Бадам қабақ, поэт. Шығынқылау, дөңес қабақ. Бадам майы, мед. Құрамында майлар, амидалин деген гликозид, синиль қышқылды жөне бензин альдегиді бар бадам өсімдігінен жасалған емдік май. Бадам шай. Бадам өсімдігінен жасалған шай.*

БАДАМ² үст. *жерг. Аулақ, алыс.*

БАДАМША¹ зат. *бот. <лат. amygdalus spinosissima> Бадам ағашының қалың тікенді түрі.*

БАДАМША² зат. *анат. <лат. tonsillae> Мұрын, жұтқыншақ, ауыз қуысының аралықтарында орналасқан бездер.*

Бадамша без. *анат. Таңдай мен көмейдің екі жағында орналасқан бадам жаңғағына ұқсас қос без. Бадамша безді суықпен тілу, мед. Криотонзиллотомия; тонзиллитті медициналық емдеу тәсілі. Бадамша безінің қабынуы, мед. Тонзиллит. Бадамша дене, биол. Кейбір шартсыз рефлекстердің жүзеге асуына жа-*

уап беретін көру бөлігінің жанында орналасқан мидың сұр, заттық ядросы.

БАДАМША³ сын. экспр. Домаланған, толық.

БАДАМШАЛЫ сын. Бадамша ағашы аралас өскен (жер), бадамшасы бар.

БАДАМШИЕ зат. өс. <лат. cerfsus> Раушангүлдер тұқымдасына жататын ұсақ жемісті, тікенекті ағаш.

БАДАН¹ зат. өс. <лат. bergenia crassifolia> Жапырағы мен тамыры тері өңдеуде қолданылатын көпжылдық шөптесін өсімдік.

Бадан туысы. бот. <лат. bergenia moench> Ботаникалық таптастыру бойынша бадан сияқты көпжылдық шөптесін өсімдік түрлерінің тобы.

БАДАН² зат. көне. Дене, тұлға; бәден.

БАДАНА¹ зат. көне. Батырлардың соғыста киетін қорғаныс киімі, темір сауыт.

Бадана көз. Бадырайған үлкен, дөңгелек көз. **Бадана көзді**. этн. Батырлар киетін сауыттар мен ер-тұрман әбзелдеріне салынған әшекейлі тастар не құйып жасалған металл көзішелері бар. **Бадана көзді кіреуке [ақсауыт]**. этн. Шығыршықтарының тесігі үлкендеу, кең көз кіреуке түрі. **Бадана көз жүзік**. этн. зерг. Көзіне қондырған асыл тасы бадананың жемісіндей қомақты, әсем сақина. **Бадана көз сауыт**. көне этн. Әшекейлі тастар не құйып жасалған металл көзішелері бар сауыт.

БАДАНА² зат. 1. бот. <лат. bulbos> Жерге түйін тастап өсетін өсімдіктің пиязшығы, жуашығы. 2. ауыс. Шаптың, түктің әрбір талының түбі, түйнек.

Бадана бас [дән]. Пісіп жетілген, толық, ірі дән.

БАДАНА³ зат. өс. <лат. phaseolus vulgaris> Бұршақ тұқымдастарына жататын, биіктігі алпыс сантиметрге дейін жететін, бақшада өсірілетін біржылдық шөптесін өсімдіктің түрі.

БАДАНА⁴ зат. сөйл. **Бадам**¹.

БАДАНА² зат. сөйл. **Бадынақ**.

БАДАНАДАЙ сын. 1. Ірі, пісіп жарылайын деп тұрған, үлкен (дән). 2. ауыс. Бақырайған, бадырайған.

БАДАНАДАЙ-БАДАНАДАЙ сын. Ірі ірі, үлкен-үлкен.

БАДАНАҚ зат. сөйл. **Бадынақ**.

БАДАНАЛЫ сын. 1. Түйін тастап өсетін; пиязшықты, бадана тәрізді, түйінді.

Баданалы арашөптер. ауылшар. Түйін тастап өсетін арашөптер. **Баданалы өсімдіктер**. бот. Баданалары, яғни түйін тастау арқылы өсіп-өнетін лалагүлділер мен амариллистер тұқымдасына жататын өсімдіктер тобы.

Баданалы қоңырбас. бот. <лат. roa bulbosa> Жабайы өсетін жемішоп дақыл.

БАДАНАЛЫ сын. Баданасы бар.

Баданалы көбе. этн. Сауыт көбесінің баданаға ұқсас түрі.

БАДАНАША зат. биол. Түйін тастап өсетін өсімдіктердің кішкене тамыры, пиязшығы.

БАДАНДАЙ сын. сөйл. **Баданадай**.

БАДАНША зат. Уақ дәндер, түйіршіктер.

БАДАПҰРЫШ [ир. بادۀ فروش] зат. Шапаршы, шарап сатушы.

БАДАУИШЫЛДЫҚ зат. тар. XIII ғасырда өмір сүрген араб соғысы әл-Бадауи негізін салған сопылық мектеп.

БАДАШЫ зат. Сивр бағушы.

БАДБАХЫТ [ир. بد بخت] сын. ескікіт. 1. Арсыз. 2. ауыс. Бақытсыз.

БАДБАҚ зат. ескікіт. **Баобдахыт**.

БАДҒАТ [ир. بغداد] зат. көне. Құдай берген, Алла сыйлаған.

БАДИЯН зат. бот. 1. Өңдеуден кейін азықтық және басқа да қажеттерге қолданылатын өсімдік. 2. Бадиян өсімдігінен алынған тамақтық зат (ұнтақ).

БАДМИНТОН зат. спорт. 1. Ракеткалармен шашақты допты қарама-қарсы ұрып ойнайтын спорт түрі. 2. Бадминтон спортына керекті құралдар.

БАДМИНТОНШЫ зат. спорт. Бадминтонмен шұғылданушы, бадминтон ойнаушы.

БАДНАМ [ир. بدنام] сын. көне. Масқара болған, масқараланған, абыройсыз, жаманатты.

БАДРАҚШАМ зат. зоол. Тұқытис тұқымдастарына жататын балық түрі.

БАДРАП зат. археол. Қоқыс тастайтын шұңқырлардың археологиялық арнайы атауы.

БАДЫҚ¹ зат. діни. көне. Жаратушы, Тәңірі.

БАДЫҚ² сын. Таңқаларлық, ғажап, жарқын, тамаша, басым.

БАДЫНА= ет. көс. егіншар. Жүгерінің не бидайдың қуырылған кездегі бөртуі, іріленуі, жарылуды.

БАДЫНАҚ зат. көс. егіншар. Қауызынан тазартып қуырғандағы жарылған, жүгері не арпаның үлкен-үлкен дәндері.

БАДЫРАЙ= ет. 1. Көзі үлкею, адыраю. 2. ауыс. Анық көріну, айқындалу. 3. ауыс. Батпандап бойына жайылып, сіңіп кету.

Бадырайып бетке басылды. Қанша жасырсаң да білініп қалды, көрініп тұрды. **Бадырайып көзге түсті**. Айқын білінді, анық көрінді.

БАДЫРАЙТ= ет. 1. Ақырайыту, бақырайыту, көзін үлкейту. 2. ауыс. Анық, ашық көрсету.

Бадырайтып [бетке] айтты. Көңіліне қарамай көзіңше айтты, жасырмай барлығын жайып салды. **Бадырайтып көзге шүкү**. Бетіне басып айтқыштау, қателігін жөнсіз есіне сала беру.

БАДЫРАЙТҚЫЗ= ет. Бақырайтықыз, ақырайтықыз.

БАДЫРАЙТҚЫЗУ Бадырайтықыз етістігінің қимыл атауы.

БАДЫРАЙТУ Бадырайт етістігінің қимыл атауы.

БАДЫРАЙТЫП үст. Көрнекті етіп, анықтап, айқындап.

БАДЫРАҚ¹ зат. сөйл. **Бадынақ**.

БАДЫРАҚ² зат. сөйл. **Батырақ**.

БАДЫРАҚ³: бадырақ көз. Сыртына шығыңқы, бақырайған үлкен көз.

БАДЫРАҚКӨЗ зат. мед. <грек. eхо – сыртқы, орhthalmos – көз> Көздің қызынан сыртқа ығысуы түріндегі ауру, экзофтальм.

БАДЫРАҚТА= ет. көс. Қауызын жару; ақ бадыраққа айналу.

БАДЫРАҚТАН= ет. көс. Қауызы жарылу, ісіну.

БАДЫРАҚТАНУ Бадырақтан етістігінің қимыл атауы.

БАДЫРАҚТАУ¹ Бадырақта етістігінің қимыл атауы.

БАДЫРАҚТАУ² сын. Үлкендеу, томпақтау.

БАДЫРАН зат. жерг. **Қияр**.

БАДЫРАНДАЙ сын. жерг. Бадыран сияқты, бадыран тәрізді.

БАДЫРАН: бадыраң көз. сөйл. **Бадырақ көз**.

БАДЫРАЮ Бадырай етістігінің қимыл атауы.

БАДЬЯ зат. көс. Шахталар мен құдықтардан көмір, су тарту үшін ағаш не металдан жасалған үлкен, бүйірлі шелек.

БАДЬЯН [франц. badiane] зат. өс. сөйл. **Андызағаш**.

БАДЬЯ ор. зат. бот. <лат. spongillidae> Губкалар отрядына жататын тұщы суда тіршілік етіп, су түбіндегі заттарға жабысып өсетін, биіктігі бір метрдей балдыр өсімдік.

БАЖ¹ [ир. باج] зат. экон. 1. Мемлекеттер арасындағы экспорт үшін алынатын ақшадай салық. 2. Белгілі бір көрсеткен қызметі үшін азаматтардан, мекемелерден және ұйымдардан мемлекеттің алатын алымы. 3. Орта ғасырлардан бері жолды, шабындықты, көпінді, порт ғимараттары және т.б. пайдалануы үшін мемлекеттің, қалалар мен жекелеген феодалдардың алатын алым-салығы.

БАЖ²: баж алды. Тоятпады, ләззат алды.

БАЖ³: баж берді. Мән берді, зер салды.

БАЖ елік. Ауырсығаннан, шошынғаннан кенет шыққан қатысты дауысты бейнелейтін сөз.

Баж еге қалды. Қарсыласа кетті, қарсылық білдірді. **Баж етті**. Кенеттен қатты дауыс шығарды, бақырып жіберді.

БАЖА¹ зат. Бірге туған қыздарға немесе ағайынды кісілердің қыздарына үйленген ер адамдар.

БАЖА² сын. Орынды, келісті, сәйкес, ретті, жөнді.

БАЖАЙ: бажайына келтірді. Нәшіне келтірді.

БАЖАЙ: бажай қылды. Өтеді, атқарды.

БАЖАЙЛА= ет. 1. Байыптау, түсіну. 2. Аңғару, байқау.

БАЖАЙЛАН= ет. Байыпталу, тұжырымдалу.

БАЖАЙЛАНУ Бажайлан етістігінің қимыл атауы.

БАЖАЙЛАС= ет. Байыптасу, тысықтау.

БАЖАЙЛАСУ Бажайлас етістігінің қимыл атауы.

БАЖАЙЛАТ= ет. Байыптату, ескерту.

БАЖАЙЛАТУ Бажайлат етістігінің қимыл атауы.

БАЖАЙЛАУ Бажайла етістігінің қимыл атауы.

БАЖАЙЛЫ сын. Байыпты, байсалды.

БАЖАҚЫ зат. жерг. Асыл тастардың (маржан, меруерт, жақұт және т.б.) жинақтық ұғым.

БАЖАЛАҚ елік. Дегбірсізденген, мазасызданған қимылды бейнелейтін сөз.

Бажалақ қақты. Өзін ұстай алмайды, дегбірсізденді.

БАЖАЛАҚТА= ет. Қатты-қатты сөйлеу, бажылдап ұрысу.

БАЖАЛАҚТАУ Бажалақта етістігінің қимыл атауы.

БАЖАЛАҢ елік. сөйл. **Бажалақ**.

Бажалаң қақты. сөйл. **Бажалақ қақты**.

БАЖАЛАҢДА= ет. сөйл. **Бажалақта**.

БАЖАЛАҢДАУ Бажалаңда етістігінің қимыл атауы.

БАЖАҢ елік. Күйгелектеніп, мазасызданған қимылды бейнелейтін сөз.

Бажан қақты. Күйіп пісті, бажылдады.

БАЖАҢ-БҮЖАҢ елік. жағымсыз. **Баж-бүж еткен ащы дыбысты бейнелейтін сөз.**

Бажан-бүжан етті. Бажылдады, баж-бүж етті.

БАЖ-БАЖ елік. Бажылдаған, баж-бүж еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

Баж-баж етті. а) Бажалақ қағып ұрысты. ә) Қатты дауыстады, шарылдады.

БАЖБАЛАН елік. *Бажылдап ұрысқан, баж-баж еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

Бажбалаң қақты. *Бажалаң қақты, бажылдап ұрысты.*

БАЖБАНШЫ зат. жерг. *Күзетші, қорықшы.*

БАЖБИ= ет. сөйл. *Багжи.*

БАЖБИТ= ет. *Бадырайту, бақырайту.*

БАЖБИТУ *Бажбит етістігінің қимыл атауы.*

БАЖБИЮ *Бажби етістігінің қимыл атауы.*
БАЖ-БҮЖ елік. *Бажылдаған, баж-бүж еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

Баж-бүж етті. *Шаң-шүң шығарды, қатты-қатты сөйледі.*

БАЖБЫҚ сын. *Сығыр, қысық.*

БАЖГЕР зат. көне. *Баж жинаушы, салықшы.*

БАЖДИ= ет. жерг. *Багжи.*

БАЖДИЮ *Бажди етістігінің қимыл атауы.*

БАЖСЫЗ сын. 1. терм. *Баж салығы төленбеген.* 2. *Баж жоқ.*

Бажсыз әкелім. экон. *Баж салығы төленбейтін сырттан әкелінген тауар немесе өнім.*
Бажсыз сауда. экон. *Елге кеден бажын (салығын, алымын) төлемей әкелінген тауарлармен, құндылықтармен және өзгедей заттармен жасалатын сауда.*

БАЖХАНА зат. сөйл. *Бажсыхана.*

БАЖЫ зат. көне. *Таңба, белгі.*

БАЖЫ= ет. жерг. *Алжи бастау.*

БАЖЫЛ зат. *Қатты дауыс, бажылдаған үн.* // *Бажылдап үре беретін, шәуілдек.*

Бажыл қақты. *Зар қақсады, безек қақты, бажылдады.*

БАЖЫЛА= ет. жерг. *Баж салығын (зекет, садақаны да) жинау.*

БАЖЫЛАУ *Бажыла етістігінің қимыл атауы.*

БАЖЫЛДА= ет. 1. *Баж-баж ету, бажалаң қағу.* 2. *Гүрлідеу, гүржілдеу.*

БАЖЫЛДАҚ сын. жағымсыз.

1. *Бажылдауық, ащы (дауысқа қатысты).*

2. *ауыс. Ұрысқақ.*

БАЖЫЛДАС= ет. жағымсыз. *Баж-баж етісу.*

БАЖЫЛДАСУ *Бажылдас етістігінің қимыл атауы.*

БАЖЫЛДАТ= ет. *Баж-бүж еткізу, ызылдату.*

БАЖЫЛДАТҚЫЗ= ет. *Баж-бүж еткізіру, бажсалаңдатқызу.*

БАЖЫЛДАТҚЫЗУ *Бажылдатқыз етістігінің қимыл атауы.*

БАЖЫЛДАТУ *Бажылдат етістігінің қимыл атауы.*

БАЖЫЛДАУ *Бажылда етістігінің қимыл атауы.*

БАЖЫЛДАУЫҚ сын. жағымсыз.

1. *Бажылдап ұрса беретін.* 2. *ауыс. экспр. Шиқылдауық.*

БАЖЫНА= ет. жерг. *Топшылау, байымдау, түю.*

БАЖЫР сын. *Бажырақ, бажырайған.*

БАЖЫРАЙ= ет. 1. *Бақыраю, бажжию.* 2. *ауыс. Бадырайып, өрескел көріну.*

БАЖЫРАЙТ= ет. *Бақырайту, бадырайту.*

БАЖЫРАЙТУ *Бажырайт етістігінің қимыл атауы.*

БАЖЫРАЙЫС= ет. *Бақырайысу, бадырайысу.*

БАЖЫРАЙЫСУ *Бажырайыс етістігінің қимыл атауы.*

БАЖЫРАҚ; *бажырақ көз.* сөйл. *Бадырақ көз.*

БАЖЫРАҢ елік. *Бақырайып, багжию қараған қимылды бейнелейтін сөз.*

Бажыраң етті. *Багжан етті, бақырайды.*

БАЖЫРАҢДА= ет. сөйл. *Багжаңда.*

БАЖЫРАҢДАТ= ет. сөйл. *Ақшыраңдату, бадыраңдату.*

БАЖЫРАҢДАТУ *Бажыраңдат етістігінің қимыл атауы.*

БАЖЫРАҢДАУ *Бажыраңда етістігінің қимыл атауы.*

БАЖЫРАЮ *Бажырай етістігінің қимыл атауы.*

БАЖЫРЛА= ет. жерг. *Безек қағу, сарнау.*

БАЖЫРЛАУ *Бажырла етістігінің қимыл атауы.*

БАЖЫХАНА [ир. باجخانه] зат. көне. *Баж салығын алатын орын, мекеме, кеден.*

БАЗ¹ [ир. باز] зат. 1. *Малға арналып салынған үлкен қора.* 2. сөйл. *База¹ (қойма).*

3. *Ас су, азық-түлік сақтайтын шұңқыр я үй асты.*

БАЗ² зат. *Қаршыға.*

БАЗ³ зат. жерг. *Дымқыл, ылғал жер.*

БАЗ⁴ [ир. باز] сын. *Ержирек, батыр (азамат).*

БАЗ⁵ сын. *Нәрлі, дәмді, құнарлы (тағамға қатысты).*

БАЗ⁶ ұст. *Жаңа, жаңадан, қайта, қайтадан, қайыра.*

БАЗ⁷: баз баяғы. сөйл. *Бәз баяғы.*

Баз қалпы. сөйл. *Бәз қалты. Баз біреу.* *Кейбіреу, кез келген тосын адам. Баз бір жерде. Кей жерде. Баз бір. Қандай да, қай бір, кейбір.*

БАЗ⁸: баз кешті. а) *Түңілді, күдер үзді.* ә) *Жеріді. б) Ажалға душар болды, өлді.*

БАЗА¹ [франц. base] зат. 1. *Түрлі заттар сақталатын ариалуы орын, қойма.* 2. *Белгілі бір нәрсемен қамтамасыз етіп отыратын мекеме, ұйым.* 3. *Белгілі бір топтағы адамдардың саяхат, жұмыс уақытындағы тірек орны.*

4. *Жаңадан салынып, құрылып жатқан елді мекеннің алғашқы негізі.* 5. *әск. Әскер, қару-жарақ орналастырылған, арнайы жабдықталған аумақ.* 6. *Орын, орталық.* 7. *ауыс. Негіз.* 8. *ауыс. Қор.*

БАЗА² зат. құр. *Бағананың немесе тилыстр мен анттың, тағы басқаларының ұстап тұратын төменгі бөлігі, етегі.*

БАЗА³ зат. тех. *Көп осьті автомобиль, трактор, тіркеме сияқты доңғалақты көлік мәшинелерінің алдыңғы және артқы осьтерінің арақашықтығы.*

БАЗАЛИОМА зат. мед. *Тері ісігінің бір түрі.*

БАЗАЛЫҚ сын. *Негізгі, базасын құрайтын.*

Базалық авиация. әск. *Белгілі бір базасы, тұрақтау орны бар әскери авиация.*

Базалық білім. пед. *Белгілі бір мамандық, ғылым саласы бойынша меңгерілуге қажетті негізгі білім жүйесі, мемлекеттің азаматтарына міндетті түрде берілетін бастауыш, орта білім жүйесі.*

Базалық жад. инф. <ағыл. conventional memory> *Екінші бір жүйеге қызмет ететін компьютерлік бағдарлама жадының негізгі бөлігі.*

Базалық компьютер. инф. <ағыл. base computer> *Электрондық есептеуіш мәшинелер тобындағы негізгі, алғашқы компьютер.*

БАЗАЛЫТ [лат. basaltus] зат. мин. *Құрамына құм араласқан, қара түсті, су өткізбейтін берік магмалық тау жынысы; керші.*

БАЗАЛЫТТЫҚ сын. геол. *Құрамында базальты бар, базальт араласқан.*

Базальттық қабат. геол. *Жер қыртысының бір қабаты.*

БАЗАР [ир. بازار] зат. 1. *Арнайы алаңдарда орналасқан еркін сауда-саттық жайы, орны.* 2. *Маусымдық немесе мереке айындағы саудалар.* 3. *ауыс. Қызық дәурен, той-думан.* 4. *ауыс. Қызыққа толы орын.* 5. *ауыс. Бір нәрсенің орны, ордасы.*

Базар алаңы. *Сауда-саттық жүретін базардың арнайы ашық жері, тұрған орны.*
Базар бастығы. *Базардың басқарушысы, базарнай.*
Базарға салу. *Котке көрсету, бұлдау.*
Базарға түсті. *Тәуекелге бел буды, талқыға, сайысқа салынды.*
Базар жасады. *У-шу, азан-қазанға айналдырды.*
Базары өтті. *Қызығы артта қалды, жас кезі өтіп кетті.*
Базары таркады [тарайды]. а) *Жастық күші мен қуаты солғындады, жастығы өтті.* ә) *Қызығы қалмады, берері азайды.*

БАЗАРДАЙ сын. *Базар сияқты, базар тәрізді.*

БАЗАРКЕН зат. көне. 1. *Кент, қала.* 2. *Үлкен базар, жәрмеңке.*

БАЗАРКЕШ [ир. بازارکش] сын. сөйл. *Базаршы.*

БАЗАР-КҮЛКІ зат. *Ойын-сауық, думан.*

БАЗАРҚАН зат. көне. 1. *Саудагер.* 2. *Базар басы*

БАЗАРҚЫ сын. көне. *Базар белгілейтін, базар бойынша анықталатын (бағаға қатысты).*

БАЗАРЛА= ет. 1. *Сауда жасап, керек-жарағын алу.* 2. *ауыс. Бұлдау, жоғары бағамен сату.*

БАЗАРЛАУ *Базарла етістігінің қимыл атауы.*

БАЗАРЛЫ сын. 1. *Базары бар.* 2. *ауыс. Құнды; қадірлі, сыйлы.* 3. *ауыс. Қызықты, думанды.*

Базарлы болды. *Жоғары бағамен сатылды.*

Базарлы дәурен. *Өмірдің қызық-думанға толы кезеңі.*

БАЗАРЛЫҚ зат. этн. *Қалашының өз үйіне, ауыл адамдарына алып келген сый бұйымдары, сыйлығы.*

БАЗАРНАЙ зат. көне. *Базар басқарушы.*

БАЗАРСЫЗ сын. 1. *Базары жоқ (жер).* 2. *ауыс. Қуаныш-шаттығы жоқ, қызықсыз.*

БАЗАРШЫ зат. *Базардан керек-жарағын алушы, қалашы.*

Базаршыдан базарлық. этн. *Базаршылап келген немесе алыстан келген адамнан сыйлық алу дәстүрі.*

БАЗАРШЫДАЙ сын. *Базаршы сияқты, базаршы тәрізді.*

БАЗАРШЫЛ сын. *Базарға барғыш, базарлағанды жақсы көретін.*

БАЗАРШЫЛА= ет. *Базар аралап сауда жасау.*

БАЗАРШЫЛАУ *Базаршыла етістігінің қимыл атауы.*

БАЗАРШЫЛЫҚ зат. *Сауда жасаушылық.*

БАЗАРЫ сын. *Қолдан жасалған, шебердің қолынан шыққан, қатпаланбас.*

Базары етік. этн. *Сәнді, құмбат, бағалы етік.*

Базары тон. этн. *Әшекейленіп қолдан жасалған ерекше үлгідегі тон.*

БАЗ-БАЗДА ұст. *Кейде, анда-санда, арасында, арагідік.*

БАЗДА зат. кәс. жерг. *Ағаш соқаның ұшындағы темір.*

БАЗДАН= ет. *Иістеніп бүліну, жінігу.*

БАЗДАНУ *Баздан етістігінің қимыл атауы.*

БАЗЕД зат. мед. *Қалқанша бездің гормоиды көп бөлінуінен пайда болатын ауру.*

БАЗИДИОМИЦЕТ зат. биол. *Базидиялы саңырауқұлақтар.*

БАЗИДИЯ зат. биол. Базидиомицеттердің көбею мүшесі.

БАЗИДИЯЛЫ: базидиялы саңырауқұлақтар. биол. <лат. basidiomycetes> Айрықша көбею мүшесі – базидиялары бар жоғары сатыдағы саңырауқұлақтар тобы.

БАЗИЛИК [франц. basilic] зат. өс. Эфир майын алу үшін немесе дәмдеуіш ретінде пайдаланылатын ерінгүлділер (балқурайлық) тұқымдасына жататын, оңтүстікте өсетін шала бұта, бұтасын өсімдік түрі.

БАЗИЛИКА [грек. basilike] зат. құр. Ішкі жақтары бағаналы қатармен немесе басқа да сәулет тіреулерімен бөлінген ғымарат.

БАЗИС [грек. basis] зат. 1. Белгілі бір құбылыстың, нәрсенің негізі, негіздемесі. 2. экон. Белгілі бір қоғамдық формацияға тән экономикалық құрылыс, өндірістік қатынастардың жиынтығы. 3. геодез. Ұзындығы үлкен дәлдікпен өлшенген жер бетіндегі екі нүктенің арасын қосатын сызық (шамамен 8-15 км.).

БАЗИСТИК сын. 1. Базиске тән, базиске қатысты. 2. Негіз, тірек болатын.

Базистік баға. экон. <ағыл. base price> Жоспарлау мен статистикалық есепте негіз болып алынатын баға. **Базистік валюта.** экон. Басқа валюталардың құнын белгілеуге негіз болатын валюта. **Базистік жыл.** экон. Бағаның индексын айқындау кезінде негіз етіп алынатын жыл.

БАЗОФИЛИЯ [грек. basis – негіз, phileo – сүйу] зат. биол. **Базофильділік.**

БАЗОФИЛИЯЛЫҚ сын. **Базофильді.** **БАЗОФИЛЬДЕР** зат. биол. Жасуша цитоплазмасындағы түйіршіктері негіздік бояулармен боялатын торшалар.

БАЗОФИЛЬДІ сын. Базофильділік қасиеті бар.

Базофильді зат. биол. Жүйке жасушасының нейроцит цитоплазмасындағы негіздік бояулармен боялатын пішіні әр түрлі түйіршік денелер.

БАЗОФИЛЬДІЛІК зат. биол. Белгілі бір жасушалардың, мәселен, қан жасушаларының сілтілі бояулармен ғана боялу қабілеті.

БАЗУКА [ағыл. bazooka] зат. өск. Танкіге қарсы қолмен атуға ыңғайланған реактивті қару, гранатомет.

БАЗЫМ зат. жерг. Би.

БАЗЫНА¹ зат. этн. Сөзі өтетін, өзімсінген адамға айтатын наз, жеңіл өкпе.

Базына қылды [жасады]. Базынасын айтты, назын жеткізді. **Базыналығы жүрмеді.** Өзімсініп жасаған қолқасы өтпеді. **Базына шарт.** этн. Қолқа.

БАЗЫНА² зат. сөйл. Салт, әдет-ғұрып. **БАЗЫНАЛА**=ет. Наз айту, базына айту. **БАЗЫНАЛАС** сын. этн. Әзілі, назы жасарсақ.

БАЗЫНАЛАУ Базынала етістігінің қимыл атауы.

БАЗЫНАЛЫ сын. этн. Базынасы бар. **БАЗЫНАЛЫҚ** зат. Базынасы болушылық. **Базыналық қылды.** Өзімсінді, беті қайтпа-сына сенді.

БАЗЫНАЛЫҚТАЙ сын. Базыналық сияқты, базыналық түрінде.

БАЗЫНАТИС зат. егіншар. көне. Тісағаш, түрен.

БАЗЫНАШЫ зат. Базына айтушы.

БАЗЫНАШЫЛ сын. Базына айтқыш, наз айтқыш.

БАЗЫНАШЫЛДЫҚ зат. этн. Базына айтқышылық.

БАЙ¹ зат. 1. Дәстүрлі қазақ қоғамында-

ғы дәулетті әлеуметтік жік өкілі. 2. Қазіргі қоғамдағы орта қол дәулетті немесе ауыр дәулетті әлеуметтік топ.

Бай бастас, батыр қандас, би құрақтас. Өзара пікірлес, теңдес деген мағынадағы сөзқолданыс. **Бай бетке қонды.** Жайлы жерге қоныстанды деген мағынада. **Бай болған бақырып бола ма екен!** сөйл. Болған кісі өзін-өзі даурығып көрсете ме? **Байдың құйыршығы.** жағымсыз. Байдың жоғын жоқтаушы, байды жақтаушы.

БАЙ² сын. 1. Көп, мол, жеткілікті. 2. Толыққан, жетілген, дамыған. 3. Дәулеті тасыған, әл-ауқатты, табысты. 4. ауыс. Кен, ауқымды, үлкен.

БАЙ³ зат. сөйл. Әйелдің некеленіп қосылған күйеуі, ері.

Байдан шыққан. Ажырасқан, бұрын тұрмыста болған. **Байдан шыққан әйелдей алаң көп.** қарап. Жоқсырауы, іздеуі көп деген мағынада қолданылады. **Байы есіктен шықса, қатыны тесіктен шығады.** Қыдырымпаз әйел туралы айтылады.

БАЙ⁴ зат. спорт. Тоғыз құмалақ ойынындағы тастың атауы.

БАЙ⁵ зат. Қытай Халық Республикасының Юньнан провинциясында тұратын халық.

БАЙА зат. діни. Бойсұнуға және бағынуға ант беру.

БАЙ-БАҒЛАН зат. Үстем тап өкілдері, байлар мен бағландар.

БАЙБАҒЫСТЫҚ зат. кон т. Жалтақтық, жан-жағының ықпалынан шыға алмаушылық.

БАЙ-БАЙ од. Ренжіп, кейінде не таңырқағанда айтылатын сөз.

Бай-бай күлкі. Жасанды, бояма күлкі.

БАЙБАЙ: байбай шағала. зоол. Өзен-көл, бетпақты және құрғақ жерлерде де кездесетін түзу тұмсықтылар тобына жататын шағала түрі.

БАЙБАЙЛА=ет. Байбалам салу, безек қағу, ойбайлау.

БАЙБАЙЛАТ=ет. Байбалам салдырту, ойбайлау.

БАЙБАЙЛАТУ Байбайлат етістігінің қимыл атауы.

БАЙБАЙЛАУ Байбайла етістігінің қимыл атауы.

БАЙБАЙШЫЛ сын. Мазасыз, күйіп-пісіп байбалам салғыш.

БАЙБАҚ¹ зат. зоол. Кеміргіштер тұқымдасына жататын тышқан атауының бірі, балпақ.

БАЙБАҚ² зат. жерг. тех. Мәшине орағының ұшар басындағы темір.

БАЙБАЛАМ зат. Алдын ала қарсы болушылық, әбгерленушілік.

Байбалам салды. а) Бажалақтады, күйіп-пісіп безектеді. ә) Шу шығарды, шулатты. **БАЙБАЛАМДА**=ет. Күйіп-пісіп, бажалақ қағу; ұрыс-керіс шығару.

БАЙБАЛАМДАУ Байбайламда етістігінің қимыл атауы.

БАЙБАЛАМСЫЗ сын. Айғай-үйғайсыз, ұрыс-керіссіз.

БАЙБАЛАМШЫЛ сын. Байбалам салғыш.

БАЙБАЛАМШЫЛДЫҚ зат. Болмашы нәрсеге ашуланушылық, жанжалшылық сияқты ұнамсыз мінез-құлық сипаты.

БАЙБАТША зат. Бай баласы, мырза.

БАЙБАТШАДАЙ сын. Байбатша сияқты, байбатша тәрізді.

БАЙБАТШАЛЫҚ сын. Байбатшаға лайық, байбатшаға тән.

БАЙ-БӘЙБШЕ зат. Бай мен бәйбіше.

БАЙ-БӨСІР сын. сөйл. **Көл-көсір.**

БАЙҒАЗЫ зат. этн. Жаңа киімге не затқа беретін жоралғы (ақша, малдың төлі т.б.), ырым.

Байғазы берді. этн. Жаңа нәрсеге көрімдік ретінде сый берді. **Байғазы сұрады.** этн. Жаңа киген киімге т.б. нәрсеге құтты болсын ретінде сый сұрады.

БАЙҒАЗЫЛЫҚ сын. этн. Байғазы боларлық, байғазыға тұрарлық.

БАЙҒАТ¹ зат. көне. Тағзым, құрмет.

БАЙҒАТ² зат. көне. Ант, келісім.

БАЙҒҰЗ зат. сөйл. **Байғыз.**

БАЙҒҰС¹ [ар. بايقوش] зат. 1. көне. Жалшы, қызметші. 2. Кедей, жарлы.

БАЙҒҰС² сын. Сорлы, бейшара, мүсәпір.

Байғұс басым. Бақытсыз, соры қалың, соры арылмаған басым.

БАЙҒҰСТАЙ сын. Байғұс сияқты, байғұс тәрізді.

БАЙҒҰСТАУ сын. Мүсәпірлеу, мүшкілдеу.

БАЙҒҰСТЫҚ зат. Мүсәпірлік, сорлылық.

БАЙҒҰТ: түн байғұт болсын! тілек. Ұйқы тыныш, түн бейбіт болсын.

БАЙҒҰТАН зат. сөйл. Иттің бір атауы.

БАЙҒҰШТАНЫП үст. сөйл. экспр. Сүмірейген түрде, байқұс сияқты.

БАЙҒЫЗ [ир. بی خوش] зат. зоол. <лат. athene noctua> Арқасы ақшыл дақты сарғылт, бауыры көмескі қоңыр жолақты, жапалақ тәрізділер отрядына жататын құс.

Байғыздың шақыруы. Байғыздың үн шығаруы.

БАЙҒЫЗДАЙ сын. Байғыз сияқты, байғыз тәрізді.

БАЙҒЫЗША¹ зат. зоол. <лат. glaucidium passerinum> Байғыздар түріне жататын, денесі кишілеу, Қазақстан жерінде кездесетін құс түрі.

БАЙҒЫЗША² үст. Байғыз тәрізді, байғызға ұқсап.

БАЙДАЙ сын. Бай сияқты, бай тәрізді.

БАЙДАКЕНДІР: геофаст байдакендірі. өс. <лат. abutilon theophrasti medic> Құлқайырлар тұқымдасына жататын биіктігі жиырма бес-жүз елу сантиметр, маусым-қыркүйек айларында гүлдеп, жемісі шілде-қазан айларында пісетін біржылдық шөптесін өсімдік.

БАЙДАЛЫ сын. Желбіреген, шашақты, мәртебелі.

БАЙДАНА зат. бот. сөйл. **Тасбеде.**

БАЙДАРКА ор. зат. Су спортына және туризмге арналған жеңіл қайық.

Байдаркада есу. спорт. Есу спортының бір түрі.

БАЙДАРКАША үст. Байдарка секілді, байдаркаға ұқсап.

БАЙДАРКАШЫ зат. Байдарка есуші.

БАЙДЕРБІС зат. көс. жерг. Қабығы ақ болатын тарының бір түрі.

БАЙЕКЕ зат. экспр. 1. Байды құрметтеу, қошеметтеу мағынасында айтылатын қаратпа атауы. 2. Мысқыл, кекесін мәнінде байға қарата айтылатын атауы.

БАЙЖАНДЫ сын. қарап. Еркекқұмар, қызғанишақ.

БАЙ-ЖАРЛЫ зат. Бай мен жарлы.

БАЙ-ЖУАН зат. Шонжар, феодал.

БАЙЗА зат. ескікіт. Қын.

БАЙРАМ¹ зат. ескікіт. Мереке, мейрам.

БАЙРАМ² зат. ескікіт. Бет-пішін, әлпет.

БАЙК зат. тех. Мотоциклдің қымбат түрі.

БАЙКА [поляк. wajka] зат. тоқыма. Жұмсақ түкті мақта-мата.

БАЙКАЛ: Байкал сасыршөбі. өс. <лат. peucedanum baicalense> Шатыршағүлдер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік, сасыршөптің бір түрі.

БАЙ-КЕДЕЙ зат. Бай мен кедей.

БАЙКЕР зат. Байк айдаушы.

БАЙ-КУЛАК зат. совет. Бай-құлақ.

БАЙК-ШОУ зат. Байкерлердің қатысуымен өтетін шоу.

БАЙКА= ет. 1. Сезу, аңғару. 2. Абайлау, сақтану. 3. Бақылау, тексеру. 4. Қарау, қору.

БАЙҚАҒЫШ сын. 1. Абайлағыш, бірден танығыш. 2. Аңғарғыш, көрген, сезгіш.

БАЙҚАҒЫШТЫҚ зат. Сезімталдық, көрегендік.

БАЙҚАЛ= ет. Аңғарылу, сезілу, көріну.

БАЙҚАЛТ= ет. Аңғарту, білдірту.

БАЙҚАЛУ Байқал етістігінің қимыл атауы.

БАЙҚАЛЫН= ет. Біліну, сезілу, көріну.

БАЙҚАЛЫНУ Байқалын етістігінің қимыл атауы.

БАЙҚАМ зат. Аңғарым.

БАЙҚАМАЙ үст. Абайсызда, күтпеген жерден.

БАЙҚАМДЫҚ зат. Аңғарымдық сезгіштік, аңғарғыштық.

БАЙҚАМПАЗ сын. Аңғарғыш, сезгіш.

БАЙҚАМПАЗДЫҚ зат. Аңғарғыштық, сезгіштік.

БАЙҚАП-БАЙҚАП үст. Абайлап, сақтанып.

БАЙҚАП-БАРЛА= ет. Тыңшылық қылу, аңдып барлау.

БАЙҚАРЛЫҚ сын. Көгерлік, аңғарарлық.

БАЙҚАС= ет. 1. Аңғарысу, сезісу. 2. Бірге көру. 3. Жарысқа түсіп, сынасу.

БАЙҚАСҚА зат. саят. Тұмсығының үстінде ақмұыл дағы бар бүркіттер тобына жататын жыртықшы құс.

БАЙҚАС: байқас болды. Қарайласты, баскөз болды, жәрдемдесті.

БАЙҚАСТА= ет. 1. Абайлап, байқап қарау. 2. Аңғару, аңдап білу.

БАЙҚАСТАУ¹ сын. Сағырақ, абайырақ.

БАЙҚАСТАУ² Байқаста етістігінің қимыл атауы.

БАЙҚАСТЫР= ет. Ойластыру, салыстыру, аңғарттыру.

БАЙҚАСТЫРУ Байқастыр етістігінің қимыл атауы.

БАЙҚАСУ Байқас етістігінің қимыл атауы.

БАЙҚАТ= ет. 1. Сездірту, аңғарту, білдірту. 2. Таныту, көрсету.

БАЙҚАТУ Байқат етістігінің қимыл атауы.

БАЙҚАУ¹ зат. <лат. concursus> 1. Өнер, ғылым, білім, сонымен бірге өндіріс салалары бойынша сынға түскен үміткерлерді немесе өндіріс бұйымдарын іріктеп бағалау үшін салтанатты түрде өтетін қоғамдық шара. 2. Өнімнің сапасын тексеру үшін арнайы ұйымдастырылатын сынақ. 3. Бақылап, сезіп, танып білгендердің нәтижесі. 4. филос. Нысананың ерекшеліктері, әрекеті және т.б. сипаты мен қырлары анықталатын танымның негізгі тәсілдерінің бірі; тәжірибе мен сезім мүшелері арқылы алынған ақпарат негізінде ғылыми зерттеу жүргізудің бір әдісі.

Байқау әрекеті спорт. Кейбір спорт түрлерінде спортшыға бірнеше рет берілетін шек-

теулі әрекеттер. **Байқау санағы** стат. Негізгі халық санағы жүргізілмес бұрын өткізілетін дайындық санақ. **Байқау терезесі** әск. Қору, бақылау терезесі.

БАЙҚАУ² Байқа етістігінің қимыл атауы.

БАЙҚАУЛЫ сын. Аңғарымды, сақ.

БАЙҚАУСЫЗ үст. 1. Білілмей, сезілмей.

2. Аңдаусыз, абайсыз; бейқам.

БАЙҚАУСЫЗДА үст. Күтпеген жерден, кенеттен, абайсызда.

БАЙҚАУШЫ зат. 1. Бақылап қараушы, зер салушы. 2. Бақылаушы, сынап қараушы.

Байқаушы кеңес. Коммерциялық ұйымдардың жанынан құрылған сараптамалық бақылау, алқалық құрылым.

БАЙҚАУШЫЛЫҚ сын. Көңіл бөлгіштік, зер салғыштық.

БАЙҚАУЫНША үст. Аңғаруы бойынша, білуіне.

БАЙ-ҚҰЛАҚ зат. тар. совет. Қазан төңкерісінен кейінгі кезеңде үстем тап ретінде қаралған ауқатты, дәулетті әлеуметтік топ.

БАЙ-ҚҰЛАҚТАЙ сын. тар. Бай-құлақ сияқты, бай-құлақ тәрізді.

БАЙҚҰН сын. жерг. **Байғұс**.

БАЙҚҰС сын. сөйл. **Байғұс**.

БАЙҚҰТАН зат. сөйл. **Байғұтан**.

БАЙҚЫТ сын. жерг. Тымық, тыныш.

БАЙЛА¹= ет. 1. Бір нәрсені бекіту. 2. Малды жіп, арқанмен желіге, қазыққа т.б. бекіту.

3. Тағу. 4. этн. Саяттан қайтқанда тапқан олжасын сыйға тарту. 5. ауыс. Сый қып беру, тарту ету. 6. ауыс. Малды бордақылау, семірту. 7. ауыс. Бір нәрсенің еркіне беру.

8. ауыс. Шешімге келу, ой түю. 9. ауыс. Шырмау, еркіне жібермеу.

Байла²= ет. Садақты, мылтықты көздеу, дәлдеу.

БАЙЛА³= ет. кәс. Түйін тастау, бас алу.

БАЙЛА⁴= ет. құр. жерг. Кіріпшіті, тасты, тағы басқа құрылыс заттарын қиоластырып салу.

БАЙЛАМ¹ зат. 1. Шешім, тоқтам. 2. Ой-түйін, байым. 3. ауыс. Дәнекер, табыстырушы.

Байлам айтты. Сөз байласты, уәделесті. **Байламға келді**. Бір нәрсе істеуге бекінді, бел байлады, тоқтамға келді. **Байлам жасады**. Шешімге келді.

БАЙЛАМ² зат. 1. Баудың бумасы, баулық. 2. Біріктіріліп байланған зат, бума.

Байлам кесте. тоқыма. Матаның бетіне жіңішке таспа немесе баулардан салынатын кесте түрі.

БАЙЛАМ³ зат. анат. Біріктірілген тіндерден жасалған жекелеген сүйектер мен ағза мүшелерін біріктіретін тығыз құралымдар.

БАЙЛАМ⁴ зат. сөйл. **Байлансы**.

БАЙЛАМА¹ зат. кәс. жерг. Су ұстағыш бөгет.

БАЙЛАМА² зат. этн. Әйелдер басқа салатын шағын, жеңіл орамал, жаудық.

БАЙЛАМА³ сын. Байлағыш, байлайтын.

Байлама білеу. құр. Кертілген қаламдықтарына басқа құрылыс бөренелері бекітілетін, оларды бір жерге байлап тұратын бөрене немесе баған.

БАЙЛАМДЫ¹ сын. Басты, шешуші.

БАЙЛАМДЫ² сын. Келісілген, уәделі.

БАЙЛАМСЫЗ сын. Тұрақсыз, берекесіз, тұрлаусыз.

БАЙЛАН¹= ет. 1. Малдың жіп, арқанмен желіге, қазыққа т.б. бекітілуі. 2. Тағыну.

3. ауыс. Қатысты, байланысты болу, ырқы-

нан шыға алмау, ырқында болу. 4. ауыс. Тұтасу, бірігу. 5. ауыс. Сый алу, иемдену. 6. ауыс. Берілу, арналу.

Байланып алды. Айырылмай қойды, бауыр басып алды. **Байланып қалғыр**. қарғ. Тез келе қоймағанда айтылатын қарғыс. **Байланып қалды**. Мұқтаж болды, тәуелді болды. **Байланып тұрды**. Жанжал іздеді, тиісті.

БАЙЛАН²= ет. Көздеу, дәлдену.

БАЙЛАНУ Байлан етістігінің қимыл атауы.

БАЙЛАНЫС зат. 1. Қарым-қатынас, аралас. 2. Әртүрлі техникалық құралдар арқылы ақпарат беру және қабылдау процесі. 3. Хат-хабар, телефон, телеграф арқылы қатынас жасауды басқаратын орын, мекеме. 4. Екі құбылыс не заттың бір-бірімен тәуелділік, бағыныштылық қатынасы. 5. әдеб. Көркем шығармалардағы оқиға желісінің басталуына себеп болған жағдай. 6. филос. Заттардың, құбылыстардың өзара әсер етуі мен қатынасынан пайда болатын объективті дүниенің жалпы заңдылықтарын бейнелейтін ұғым. 7. хнм. Қоспа, түзіліс.

Байланыс арнасы. тех. Шеткі немесе аралық құралдарын қосқанда бір немесе бірнеше байланысты жүзеге асыратын, ақпарат беретін, қабылдайтын құрылғы, сигналдарды тарату орталығы. **Байланыс арнасын немдену**. инф. Келешекте мәліметті жіберу мақсатымен компьютердің немесе терминалдың байланыс торабын иемдену әрекеті. **Байланыс аумағы**. Қатынас жасалатын аймақ. **Байланыс әскері**. Әскери құрамаларды басқару ісін жүзеге және шығыл жүргізу үшін олардың арасындағы байланысты тұрақты қамтамасыз етуге тиіс арнаулы әскер түрі. **Байланыс бағыты**. тех. Байланысушы нүктелер арасындағы байланыстың бағдары. **Байланыс байты**. инф. <ағыл. linkage byte> Компьютерді пайдаланушының бағдарламасымен орындалатын екі байттың бірі. **Байланыс бөлімшесі**. Қатынас үшін қызмет ететін шағын пошта, бөлімше. **Байланыс жасады**. Қатынасты, хабарласты. **Байланыс желісі**. тех. Хабарлар алмасуға арналған және байланыс арналарымен жаластырылған құрылғылар мен байланыс тораптарының жиынтығы. **Байланыс жүйесі**. инф. <ағыл. communication system> Ақпарат көзінен алушыға ақпаратты жеткізуді жүзеге асыратын таратқыш, қабылдағыш және байланыс арналарының жиынтығы. **Байланыс кабелі**. тех. Қуаты аз, төменгі және жоғары жиіліктегі электрлік және оптикалық сигналдардың көмегімен ақпаратты жеткізуге арналған сырты қапталған иілгіш металл сымдар мен түтіктер. **Байланысқа түсті**. Қарым-қатынас орнатты, жасасты. **Байланыс құралдары**. тех. Қарым-қатынас жасауды қамтамасыз ететін құрылғы, жабдық, аспаптар т.б. техникалық құралдар жиынтығы. **Байланыс қызметінің өнімі**. экон. Пошта жөнелтімдерін немесе электрлі байланыс хабарларын қабылдау, өңдеу, табыстау және жеткізу. **Байланыс орнатты**. Қарым-қатынасқа жол ашты. **Байланыс тарифі**. Пошта, телефон, телеграф және радиобайланысы қызметі үшін алынатын төлемақы жүйесі. **Байланыс торабы**. тех. а) Телеграфтық, пошталық және т.б. ақпарат ағынын біріктіру мен бөлудегі байланыс желілерінің құрамдас бөлігі. б) Елді мекенге, ұйымдар мен өндірістік кәсіпорындарға, мекемелерге түрлі байланыс қызметін көрсететін кәсіпорын. **Байланыс энергиясы**. физ. Атом, молекула, атом ядросы сияқты байланысқан жүйені құрайтын бөлшектерге бөлу және оларды бір-бірінен өзара әсер етпейтіндей

қашықтыққа алыстату үшін жұмсалатын энергия.

БАЙЛАНЫС = ет. 1. Қатысу, араласу. 2. Ұштасу, жалғасу, ұласу. 3. Үйлесу, сәйкесу. 4. Хабар алысу. 5. ауыс. Жонсіз ілінісу, ұстасып тиісу.

Байланысқан азот. хим. Басқа заттармен химиялық байланыстағы азот. **Байланысқан контурлар.** физ. Бір контурдағы электр тогының өзгерісі басқа контурда электр қозғаушы күштің пайда болуына әкелетін қасиеті бар электр контурлары. **Байланысқан сел.** геол. Селдің лайлы, тасты тасқынды түрі. **Байланысқан су.** геол. Таужыныстардың ұсақ бөлшектерінің сыртына жабысқан, олармен химиялық не физикалық байланыстағы жер асты суларының түрі.

БАЙЛАНЫСҚЫШ сын. Ілінісе бергіш, ұрысқақ, даукес.

БАЙЛАНЫССЫЗ сын. 1. Қатысы, байланысы жоқ. 2. Тәуелсіз, дербес. 3. ауыс. Жүйесіз, бытыраңқы, шашыраңқы.

Байланыссыз пешка. спорт. Шахмат ойынында қорғаныс тастарынсыз қалған пешкалар.

БАЙЛАНЫССЫЗДЫҚ зат. 1. Байланысы жоқтық. 2. мед. <грек. dys – жоқ, – бей, лат. coordinatio – бірге, төртінпен> Адамның немесе жануардың физиологиялық негіздегі дене мүшелерінің үйлесімді қимылдауының бұзылуы түріндегі ауру.

БАЙЛАНЫСТЫ сын. Қатысты; сай, орай.

БАЙЛАНЫСТЫҚ зат. Тәуелділік, байлаулылық.

БАЙЛАНЫСТЫЛЫҚ зат. 1. Байланысы барлық. 2. хим. Басқа заттармен химиялық байланысу қасиеті.

БАЙЛАНЫСТЫР = ет. 1. Қатынасу, байланыс орнату. 2. Жалғастыру, ұстастыру. 3. Қатыстыру, қарасты ету.

БАЙЛАНЫСТЫРҒЫШ сын. Біріктіргіш, қосқыш; дәнекер.

Байланыстырғыш заттар. хим. Екі затты бір-бірімен біріктіріп бекіту үшін қолданылатын заттар.

БАЙЛАНЫСТЫРУ Байланыстыр етістігінің қимыл атауы.

БАЙЛАНЫСТЫРУШЫ сын. 1. Жалғастырушы, біріктіруші. 2. терм. Екі бөлек құрылымды дәнекерлеуші, біріктіруші қызмет атқаратын, біріктіруші сипатты.

Байланыстырушы жүктеуіш. инф. <ағыл. linking loader> Сәйкес сыртқы сілтемелерді есептеп, объектілік модульдерден біртұтас жүктеуіш модульді қалыптастыратын жүктеуіш. **Байланыстырушы процесс.** экон. Басқаруды жоспарлау, ұйымдастыру, ынталандыру және бақылау мақсатындағы процесс.

БАЙЛАНЫСТЫРЫЛ = ет. Жалғастырылу, қатыстырылу.

БАЙЛАНЫСТЫРЫЛУ Байланыстырыл етістігінің қимыл атауы.

БАЙЛАНЫСУ Байланыс етістігінің қимыл атауы.

БАЙЛАНЫСШЫ зат. 1. Екі жаққа дәнекер болушы, селбестіруші. 2. әск. Екі әскери нүкте арасында қатынасты орнатып, басқару ісін жүзеге асыруға себепкер болатын байланыс әскерінің қызметкері.

БАЙЛАНЫСШЫ-АГЕНТ зат. әск. Әскери байланыс қызметкері.

БАЙЛАП-МАТА = ет. 1. Жіп, арқанмен шырмал бекіту. 2. ауыс. Басын байлау; атастыру.

БАЙЛАП-МАТАУ Байлап-мата етістігінің қимыл атауы.

БАЙЛАП-ТАҢ = ет. Орап байлау, таңғы бекіту.

БАЙЛАП-ТАҢУ Байлап-таң етістігінің қимыл атауы.

БАЙЛАП: байлар көбейсін! этн. Бие байлағанда айтылатын тілек.

БАЙЛАРМАН = ет. этн. жерг. Байлау.

БАЙЛАС = ет. 1. Бірге орасу, бекітісу, таңысу. 2. ауыс. Бірігіп шешімге келу.

БАЙЛАСТЫР = ет. Бекіттіру, ораттыру, түйістіру.

БАЙЛАСТЫРҒЫШ сын. Екі затты өзара ұстататын, бекітуге көмектесетін (затқа қатысты).

Байластырғыш материалдар. құр. Заттарды өзара бекітуге пайдаланылатын материалдар.

БАЙЛАСТЫРУ Байластыр етістігінің қимыл атауы.

БАЙЛАСТЫРУШЫ сын. **Байластырғыш.**

БАЙЛАСТЫРУШЫ зат. мед. Тұтқыр дәрі құрамындағы зақымданған тері немесе сілемейлі қабықшаның үстінен қорғаушы қабық түзетін дәрілік зат.

БАЙЛАСЫЛ = ет. Келісілу, шарттастырылу.

БАЙЛАСЫЛУ Байласыл етістігінің қимыл атауы.

БАЙЛАСУ¹ Байлас етістігінің қимыл атауы.

БАЙЛАСУ² ет. әск. Нысанға алып атысу.

БАЙЛАТ = ет. 1. Буып-таңғызу, бекітіп тастату. 2. Таққызу.

БАЙЛАТҚЫШ: сөз байлатқыш. Уәделескіш, сөз байласқыш.

БАЙЛАТТЫР = ет. Буып-таңғыздыру, бекіттіру.

БАЙЛАТТЫРУ Байлаттыр етістігінің қимыл атауы.

БАЙЛАТУ Байлат етістігінің қимыл атауы.

БАЙЛАУ¹ зат. 1. Бір нәрсені бекітетін жіп. 2. Таңылған, байланған түйін. 3. Мал байланатын жер, орын. 4. ауыс. Бодан, қамау, тұтқыш.

Байлау алды. көне. этн. Сауыңға мал алды.

БАЙЛАУ² зат. Нысана.

БАЙЛАУ³ зат. 1. Байлам, тоқтам. 2. Ресми шешім.

Байлау айтты. Шешімін шығарып, қорытындысын айтты. **Байлау жоқ.** Құбылмалы, тұрақсыз. **Байлау қылды.** Шешімге келді. **Байлау сөз.** Арбау сөз, дуал **Байлауы жоқ нәрсе.** Пайдасы жоқ, рақаты жоқ дүние, тірлік. ау сөз. **Байлауын айтты.** Шешімін, қорытындысын айтты.

БАЙЛАУ⁴ сын. Орта дәулетті.

БАЙЛАУ⁵ Байла етістігінің қимыл атауы.

Байлау түрі. мал шар. этн. Малды арқан жіппен байлау әдісі.

БАЙЛАУ-БӨҒУА зат. сөйл. Шешім, қорытынды, байлам.

БАЙЛАУ-ЖІП зат. Орайтын, буып-таңатын жіптер.

БАЙЛАУЛЫ сын. 1. Бос емес, таңулы. 2. Ағашқа, бағанаға немесе басқа да орнықты заттарға арқанмен, жіппен бекітулі (мал). 3. ауыс. Байланысты, тән, қатысты. 4. ауыс. Тұрақты, тұрлаулы, берік. 5. ауыс. Белгілі, келісілген.

Байлаулы баспақтай. а) Еркінен айы-

рылғандай, қамауда қалғандай. ә) Шарасыз, еріксіз. **Байлаулы бұзауша.** Біреудің шылауында, біреудің айтуымен. **Байлаулы малдай** шешілді. бейн. Шешен сөйледі, ағылды. **Байлаулы сөз.** Үзілді-кесілді тоқтаған, тиянақты пікір, ой.

БАЙЛАУЛЫЛЫҚ зат. Табандылық, ұстамдылық, шешімділік.

БАЙЛАУСЫЗ сын. 1. Бекітілмеген, бос. 2. Таңусыз, ораусыз. 3. ауыс. Тиянақсыз, тұрлаусыз, пайдасыз.

БАЙЛАУСЫЗ-МАТАУСЫЗ сын. Байланыссыз, желісіз.

БАЙЛАУШЫ зат. Бір нәрсені бекітуші, таңушы.

БАЙЛАУЫП¹ зат. сөйл. Байлама; алжапқыш.

БАЙЛАУЫП² зат. жерг. Басқа тартамын жеңіл орамал.

БАЙЛЫ¹ сын. Күйеуі бар, ерлі (әйел).

БАЙЛЫ² сын. Мықты, берік, тиянақты.

БАЙЛЫҚ зат. 1. Жиналған дүние, мол дәулет, мал-мүлік, қазына. 2. Бір нәрсенің мол қоры, көзі; молишьлық.

Байлығы асты. Дәулеті молайды, байыды. **Байлығы жүрді.** Малының, байлығының күшімен жұртты алды, байлығымен жұрт қаратты. **Байлығы тасыды.** Молишьлыққа кенелді. **Байлыққа батты [бөкті, малтыды].** Мол дүниеге кенелді.

БАЙЛЫҚ-ДӘУЛЕТ зат. Мол байлық, несібеге берген құт, ризық.

БАЙЛЫҚҚҰМАРЛЫҚ зат. Байлықты мақсат тұтушылық, байлыққа құнығушылық.

БАЙЛЫҚ-МАНСАП зат. Дәулет, байлық, беделді қызмет.

БАЙЛЫҚСЫЗ сын. Байлығы жоқ, қазынасыз.

БАЙМАНА зат. ө с. <лат. cardamine pratensis> Орамжапырақ тұқымдасына жататын, өзен-көлдердің жағаларында, батпақты жерлерде өсетін, биіктігі 20-40 см-дей өсімдік.

Баймана туысы. ө с. <лат. cardamine> Баймана сияқты шөптесін өсімдіктердің биологиялық талтастырудағы жиынықты аты.

БАЙ-МАНАП зат. тар. Ақсүйек, шонжар және т. б. ертеректегі қазақ қоғамындағы ауқатты топ өкілдері.

БАЙМҰР зат. ө с. сөйл. Ақшыл сектіл гүл.

БАЙ-МҰРЗА зат. Бай-манап.

БАЙНАҚ зат. жерг. **Байпақ.**

БАЙПАҚ¹ зат. этн. Етіктің ішінен кетіп, жұқалау етіп жұннен басылған не киізден істелген қонышты ишдық.

Байпағынан басқа сүйенері жоқ. Ешбір арқа сүйері жоқ, таянышы жоқ, қаратабан. **Байпақ етік.** этн. Жүннен басылған аяқкіім, пима.

БАЙПАҚ² зат. кәс. Сырдың тұяғының ауруы.

БАЙПАҚ³; байпақ ен. этн. сөйл. Қой, сиырдың құлағына салынатын еннің бір түрі.

БАЙПАҚСЫЗ сын. Байпағы жоқ, байпақ кимеген.

БАЙПАҚТАЙ сын. Байпақ сияқты, байпақ тәрізді.

БАЙПАҚТЫ сын. Байпақ киген, байпағы бар.

БАЙПАҚШАҢ сын. Байпақ киген күйде.

БАЙПАҢ¹ сын. 1. Мінезі жұмсақ, жайлы. 2. ауыс. Біркелкі, біртегіс.

БАЙПАҢ² елік. Ырғала басқан жүрісті бейнелейтін сөз.

Байпаң қақса. жағымсыз. Құрдай жорғалады, жағымпазданды.

БАЙПАҢ-БАЙПАҢ елік. Аяқты теңселе,

ыргала, маңғаздана басқан жүрісті бейнелейтін сөз.

Байпаң-байпаң басты. Аяғын теңселе басты, баяу, ақырын жүрді.

БАЙПАҢДА = ет. 1. Ыргалу, теңселеу. 2. ауыс. жағымсыз. Құрдай жорғалау, жағымпаздану. 3. ауыс. Керілу, созылу.

БАЙПАҢДАС = ет. Байпаң-байпаң басысу. **БАЙПАҢДАСУ** Байпаңдас етістігінің қимыл атауы.

БАЙПАҢДАТ = ет. Байпаң-байпаң бастыру.

БАЙПАҢДАТҚЫЗ = ет. Байпаң-байпаң басқызу.

БАЙПАҢДАТҚЫЗУ Байпаңдатқыз етістігінің қимыл атауы.

БАЙПАҢДАТУ Байпаңдат етістігінің қимыл атауы.

БАЙПАҢДАУ Байпаңда етістігінің қимыл атауы.

БАЙПАС зат. тех. Айналма құбыр, жапқыш пен кері клапандардың механикалық бөлшектеріне түсетін су қысымын теңестіретін құрал.

БАЙПАТША зат. сөйл. **Байбатша.**

БАЙРА зат. жерг. **Қарауыл.**

БАЙРАЗЫШЫ зат. жерг. Той басқарушы.

БАЙРАҚ¹ зат. 1. көне. Аңның құйрығынан, түсті матадан, жібек шашақтан, жылқының құйрығынан жасалып, найзаның не арнайы сыртықтың басына бекітілген ежелгі әскербасылық дәреже белгісі. 2. Ту, жалау. 3. <нем. Standarte> Мемлекет басшысының жоғарғы лауазымдық белгілерінің бірі. 4. Белгі, нысан. 5. ауыс. Желеу, тирткі.

БАЙРАҚ² зат. Шұрайлы, сулы жер, шүйгінді алақан.

БАЙРАҚ³ зат. 1. көне. Бәйге, жарыс. 2. жерг. Жүзде, сыйлық.

БАЙРАҚ⁴: ала байрақ. Ерекше белгісі бар.

БАЙРАҚБАСЫ зат. Әскербасылық дәреже белгісі болып табылатын байрақ сабының жоғарғы ұшындағы қасиетті рәмізді бейнелейтін металл бөлігі.

БАЙРАҚДАР зат. көне. Дәрежесі биік әскербасылардың байрақтарын көтеріп жүруге тағайындалатын батырлардың атағы.

БАЙРАҚТАЙ сын. Байрақ сияқты, байрақ тәрізді.

БАЙРАҚТЫ¹ сын. 1. Байрақ ілінген, байрағы бар. 2. ауыс. Бәйгелі, сынақты.

БАЙРАҚТЫ² сын. Шүйгінді, шұрайлы.

БАЙРАМ зат. сөйл. жерг. **Мейрам.**

БАЙРОНШЫЛДЫҚ зат. әдеб. Ағылшын ақыны Д. Байронның тұлғасы мен шығармашылығының әсерімен XIX ғ. басында пайда болған, адам мен қоғам арасындағы келіспеушіліктің жекеліктің, түңділушіліктің уәжімен ерекшеленетін әдеби ағым.

БАЙРЫҚТЫ сын. жерг. Қыздай, жастай.

БАЙРЫЛАР зат. геогр. Құмның жел әсерінен бірқалыпты төкпендігі нәтижесінде пайда болатын тұйық ойыстар.

БАЙСА зат. Желкелік, шөгезек.

БАЙСАЛ¹ сын. сөйл. **Байсалды.**

Байсал тапты. Тыным тапты, жайланды, шешілді, орнықты.

БАЙСАЛ² сын. Дел-сал, самарқау, енжар.

БАЙСАЛДА = ет. Бөгелу, жасқану, тайқу.

БАЙСАЛДАН = ет. 1. Жаны жай табу, тынышталу. 2. Орнығу, салмақтану.

БАЙСАЛДАНУ Байсалдан етістігінің қимыл атауы.

БАЙСАЛДАУ Байсалда етістігінің қимыл атауы.

БАЙСАЛДЫ сын. 1. Сабырлы, ұстамды, байыпты. 2. Ақылды, зерек. 3. ауыс. Беделді. 4. ауыс. Жуас.

Байсалды мінез. Салмақты, сабырлы мінез.

БАЙСАЛДЫҚ зат. сөйл. **Байсалдылық.**

БАЙСАЛДЫЛЫҚ зат. Сабырлылық, байыптылық, ұстамдылық.

Байсалдылық көрсетті [танымтты]. Сабырлы болды, асығып-аптықпады.

БАЙСАМЫРСЫН зат. бот. Үлкен самыр сынағаш.

БАЙСАТ: байсат туғысы. бот. <лат. adoxa> Байсаттар тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктің бір тобы.

БАЙСАТТАР зат. бот. <лат. adoxaceae> Жатаған тамыр сабақты, жалаң жапырақты, гүлдері қосжынысты көпжылдық шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.

Байсаттар тұқымдасы. бот. **Байсаттар.**

БАЙСЫЗ¹ сын. Ерсіз, күйеусіз.

БАЙСЫЗ² сын. Бай-манабы жоқ, бай адамсыз.

БАЙСЫЗДЫҚ зат. Ері жоқтық, күйеусіздік.

БАЙСЫМАҚ¹ сын. кекесін. Дәулетті болып көрініп жүрген.

БАЙСЫМАҚ² зат. мысқыл. Еркексымақ, күйеусымақ.

БАЙСЫН: жиделі байсын. Жерге қатысты әсем, кең-байтақ деген мағынада.

БАЙСЫН = ет. Мал-мүлкін мақтан ету, барсыну.

БАЙСЫРА = ет. Күйеуің шыққысы келу, күйеу сіреу.

БАЙСЫРАУ Байсыра етістігінің қимыл атауы.

БАЙТ [ағыл. byte] зат. инф. Электр есеттеуіш мәшинелердегі символдық таңбаларды бейнелейтін сегіз биттен тұратын ақпарат (информация) санының өлшем бірлігі.

БАЙТАБА зат. этн. көне. Қой жабағысынан жасап, жеңіл етіктің ішінен киетін шұлық.

БАЙТАБАЛЫҚ сын. Байтаба боларлық, байтабаға лайық.

БАЙТАҚ¹ [ир. بايخت] зат. 1. Астана, бас қала. 2. көне. Мемлекет-қала, полис; кішігірім хандық. 3. ауыс. Ел, жұрт.

БАЙТАҚ² зат. геогр. Белгілі бір жер бедері, ауа райы, топырақ қабаты маңлықаты (фауна) мен нәбататының (флора) өзіндік үйлесімділігімен ерекшеленетін жер қабаты, ландшафт.

БАЙТАҚ³ сын. Ұшы-қиыры жоқ, кең.

Байтақ алаш. Бүкіл алаш, бүкіл халық. **Байтақ дала.** Ұшы-қиырсыз кең дала. **Байтақ ел.** а) Күллі жұрт. ә) Мол, ұшан қиырды алып жатқан ел. **Байтақ жер.** Үлкен, кең аумақ. **Байтақ ұлт.** Барлық халық.

БАЙТАҚТЫ сын. Кең, мол, дарқан.

БАЙТАЛ зат. Екі мен төрт жас аралығындағы құлындамаған ұрағашы жылқы.

Байтал тұрсын [тұрмақ, түгіл] бас қайғы болды. Әркім өз басының қамымен кетті, басқаға қарасуға мұршасы болмады.

БАЙТАЛДАЙ сын. Байтал сияқты, байтал тәрізді.

БАЙТАЛДЫ сын. Байталы бар, байтал мінген.

БАЙТАЛДЫҚ сын. Байталдың құнындай, байталға татырлық.

БАЙТАЛША үст. Байталға ұқсап, шолттып.

БАЙТАСА зат. жерг. Аяққимнің бір түрі.

БАЙТЕРЕК зат. сөйл. **Бәйтерек.**

БАЙТЕРЕКШЕ үст. сөйл. **Бәйтерекше.**

БАЙТЕСЕ зат. кәс. 1. этн. Шаңырақты дайындауға арналған қалып. 2. Түреген тұрып ағашты шабатын шот, қалың сабының басына жүзі өткір шот орнатылған балта.

БАЙТОЛЛА [ар. بيت الله] зат. діни. Алланың, Құдайдың үйі; Меккедегі қасиетті Қағбаның атауы.

БАЙТӨБЕТ зат. миф. сөйл. **Бәйтөбет.**

БАЙ-ТӨРЕ зат. тар. Ел билеуші, ақсүйек.

БАЙТТЫҚ сын. инф. Ақпарат мәшерінің кіші бірлігіне – байтқа тән немесе содан тұратын.

Байттық құрылым. инф. Ақпарат оңдеу аспаптарының әртүрлі байттар тізбегінен тұратын құрылымы.

БАЙТҮЛЛА зат. діни. сөйл. **Байтол-ла.**

БАЙ-ФЕОДАЛ зат. тар. Ірі байлар мен шонжарлар.

БАЙХУА: байхуа шайы. Тығыздалмаған, жоғары сапалы ұнтақ шай (қытай тілінен: Бай хуа – жаңа бір жарған шай жапырағының атауы).

БАЙША үст. Бай тәрізді, байға ұқсап.

БАЙ-ШОНЖАР зат. тар. Қолдарында билікпен байлық шоғырланған ауқатты әлеуметтік топ өкілдері.

БАЙШЫГЕШ сын. сөйл. **Байшікеу.**

БАЙШЫҒАШ сын. сөйл. **Байшікеу.**

БАЙШЫКЕШ сын. сөйл. **Байшікеу.**

БАЙШЫЛ сын. тар. совет. Байлардың сойылын созушы, байды жақтаушы.

БАЙШЫЛ-БУРЖУАЗИЯШЫЛ сын. тар. совет. Қанаушы таптың мүддесін қорғаушы, байды жақтаушы.

БАЙШЫЛДЫҚ зат. совет. Байдың мүддесін қорғаушылық, байды жақтаушылық.

БАЙШЫЛ-ҰЛТШЫЛ зат. тар. совет. Кеңес өкіметі тұсындағы үстем тап жаршысы, ұлттық мүддені кеңес өкіметі мүддесінен жоғары қоюшы, соның жоғын жоқтаушы.

БАЙШЫЛЫҚ зат. сөйл. Молшылық, құт-береке.

БАЙШЫНАР зат. жерг. **Бәйтерек.**

БАЙШІКЕШ сын. экспр. Байсымақ, орта дәулетті.

БАЙШКЕШТЕУ сын. экспр. Ауқаттылау, байсымақтау.

БАЙЫ¹ = ет. 1. Дүние-мүлкі молаю, кобею; дәулеті арту. 2. ауыс. Бұрынғы қалпынан мазмұны арту, өресі кеңею, жетілу.

БАЙЫ² = ет. табу. Біту, түгесілу, таусылу.

БАЙЫҒЫШТЫҚ зат. геол. Пайдалы қазбалардың өзге қоспалардан арылу қасиеті.

БАЙЫЗ зат. Сабыр, төзім.

Байыз таппады. Шыдамсызданды, сабырдан айырылды. **Байызын басты.** Тынышталды, сабырға келді.

БАЙЫЗДА = ет. 1. Тұрақтау, тоқтау, орнығу. 2. Тыңшу, тынышталу, сабыр сақтау. 3. Байытпау, байқау, асықтау.

БАЙЫЗДАТ = ет. Тұрақтандыру, орнықтыру, тыныштандыру.

БАЙЫЗДАТУ Байызда етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫЗДАУ Байызда етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫМ [ар. فهم] зат. Адамның өмірден көріп-біліп түңген, аңғарымы.

Байымға бармады. Мән-жайды ұқпады, байыбына бармады. **Байым салды.** Көңіл бөлді, назар аударды.

БАЙЫМ: байым қылды. жерг. Хабар берді, білдірді.

БАЙЫМДА= ет. 1. Ақылға салу, пайымдау, ой елегінен өткізу. 2. Білу, байқау. 3. Меңгеру, әдісін алу.

БАЙЫМДАҒЫШ сын. Аңғарғыш, байқағыш.

БАЙЫМДАЛ= ет. Айтты, егжей-тегжейлі түсіндірілу.

БАЙЫМДАЛУ Байымдал етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫМДАМА зат. әдеб. Қорыту, түйіндеу.

БАЙЫМДАМАЛА= ет. сирек. Байым жасау, ой қорыту.

БАЙЫМДАМАЛАУ Байымдамала етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫМДАТ= ет. Ақылға салғызу, аңғарту.

БАЙЫМДАТУ Байымдат етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫМДАУ¹ зат. 1. Ой түйін, жалтылаушы пікір. 2. Қорытынды, ой қорытпа.

БАЙЫМДАУ² Байымда етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫМДЫ сын. Салиқалы, байсалды, байыпты.

БАЙЫМДЫЛЫҚ зат. Сабырлылық, салмақтылық, орнықтылық.

БАЙЫМСЫЗ сын. Байлам-байымы жоқ, жөн-жосықсыз.

БАЙЫП зат. Жай-жапсар, мән, жөн-жосық.

Байыбына барды. Негізгі мәнін түсінді, жөн-жосығын айырды. Байыбына жетпеді. Мән-мағынасын түсінбеді, үстірт, жеңіл қарады. Байыбына келтірді. Жөнге, ретке салды.

БАЙЫП-БАҒДАР зат. Бағыт-бағдар, жөн-жосық.

БАЙЫПСЫЗ сын. Шала, үстірт, жеңіл, берекесіз, ұшқалақ.

БАЙЫПСЫЗДЫҚ зат. Шалағайлық, үстірт-қимыл.

БАЙЫПТА= ет. 1. Аңғару, көру. 2. Ақылға салып жан-жақты байқау; топшылау.

БАЙЫПТАҒЫШ сын. Байыбына барғыш, аңғарғыш.

БАЙЫПТАҒЫШТЫҚ зат. Аңғарғыштық.

БАЙЫПТАМА зат. Егжей-тегжейлі ойластырылған байымдама, іс-шаралар негіздемесі.

БАЙЫПТАН= ет. Сабырлы қалтын сақтау, асықпай-саспай қозғалу.

БАЙЫПТАНУ Байыптан етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫПТАП-БАҒДАРЛА= ет. Зер салып, мән-жайға мұқият қарау.

БАЙЫПТАП-БАҒДАРЛАУ Байыптап-бағдарла етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫПТАТ= ет. Аңғарту, сездіру.

БАЙЫПТАТУ Байыпта етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫПТАУ Байыпта етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫПТАУЛЫ сын. Ақылға салынған, ойланған, байыпталған.

БАЙЫПТАУЫНША үст. Байқауынша, топшылауынша.

БАЙЫПТЫ сын. 1. Сабырлы, салмақты, орнықты (адамға қатысты). 2. Тұрақты, әбден қалыптасқан. 3. ауыс. Сәтті, жақсы.

БАЙЫПТЫЛЫҚ зат. Сабырлылық, ұстамдылық.

БАЙЫПШЫЛ сын. Байсалды, байыбына барғыш.

БАЙЫРҒЫ¹ зат. 1. Белгілі аумақты ежелден мекендеген тайпа, абориен. 2. биол. Белгілі бір аймақта өсіп, сол жерде ғана мекендейтін биологиялық дарақ.

БАЙЫРҒЫ² сын. 1. Бұрынғы, ескі, көне. 2. Жергілікті, тұрғылықты.

Байырғы ан. биол. Белгілі бір аумақты көнеден мекендейтін мақлұқат (жануарлар әлемінің) өкілі. **Байырғы жаға.** геогр. Өзінің бастапқы құрылу орнында тұрған жаға. **Байырғы өлшемдер.** этн. Әр халықтың тұрмыс ерекшеліктеріне қарай қалыптасқан өлшеу бірліктері. **Байырғы мал.** биол. Белгілі бір жердегі ежелден өмір сүрген малдың түрі. **Байырғы сыыр.** жерг. Өз бауында алты-жеті бас болып бірнеше рет бұзаулаған сыыр. **Байырғы сөз.** лингв. Тілдің сөздік қорын құрайтын негізі, көнеден келе жатқан төл сөзі. **Байырғы тұрғын.** с т а т. Қандай да бір аумақта орнығып, бұрыннан мекендеп келе жатқан халық өкілі. **Байырғы түйе.** Көнеден, байырғы заманнан келе жатқан түйе тұқымы. **Байырғы тіл.** лингв. Қазіргі әдеби тілден бұрынғы тарихи кезеңдегі тіл. **Байырғы халық.** геогр. Белгілі бір жер аймағында ежелден мекендеп келе жатқан тұрғылықты халық.

БАЙЫРҒЫЛА= ет. сөйл. **Байырқала.** **Байырғылық** зат. филос. Көнелік.

БАЙЫРҚА= [ар. براحة] ет. Тыным табу, жай табу, байыздау.

БАЙЫРҚАЛА= ет. 1. Айналоқтау, іркілу.

2. Тұрақтау, аялдау, байыздау. 3. ауыс. Жақсы-жаманды аңғару, байсалдану.

БАЙЫРҚАЛАН= ет. Байсалдану, сабыр-табу, байыздау.

БАЙЫРҚАЛАНУ Байырқалан етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫРҚАЛАТ= ет. 1. Тоқтату, кідірту.

2. Малды қайырмақтау, қайтару, жусатуға дайындау. 3. ауыс. Байсаландыру, көңілді орнықтыру.

БАЙЫРҚАЛАТУ Байырқалат етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫРҚАЛАУ Байырқала етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫРҚАЛЫ сын. Салиқалы, салмақты, маңызды.

БАЙЫРҚАТ= ет. Байыздату, байқату, аңғарту.

БАЙЫРҚАТУ Байырқат етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫРҚАУ сын. Баяулау, бөсең.

БАЙЫСТА= ет. сөйл. Баян ету.

БАЙЫСТАУ Байыста етістігінің қимыл атауы.

БАЙЫТ¹= ет. 1. Молайту, көбейту, толықтыру. 2. геол. Топырақтың құрамындағы қандай да бір химиялық элементті немесе қоспаны арттыру; руданы сапасыз құрамынан тазарту.

БАЙЫТ²= ет. жерг. Қамау, кіргізу.

БАЙЫТҚЫШ зат. ауылшар. Топырақ құнарландырғыш зат, қоспа.

БАЙЫТУ Байыт етістігінің қимыл атауы.

Байыту фабрикасы. геол. Кеннің сапасын арттыру фабрикасы.

БАЙЫТУШЫ зат. геол. Кеннің сапасын арттырушы, тазартушы.

БАЙЫТУШЫЛЫҚ зат. геол. Байыту қасиетіне иелік, ие болушылық.

БАЙЫТЫЛ= ет. 1. Молайтылу, көбейтілу.

2. кен. Тазартылу, сапасы арттырылу.

БАЙЫТЫЛУ Байытыл етістігінің қимыл атауы.

БАК¹ [франц. бас] зат. Металдан, бетоннан т.б. материалдардан жасалатын, сұйықтық сақтауға арналған ыдыс.

БАК² [гол. bak] зат. тех. Кемнің жоғарғы палубасын, қызмет бөлмелерін қарсы толқыннан қорғауға арналған тұмсық жақ қуысы.

БАКАЛАВР [лат. baccalaureus] зат. пед. Кейбір елдерде қосымша емтихандар тапсырып, университет және басқа да жоғары оқу орындарын бітірген түлектерге берілетін алғашқы ғылыми дәреже.

БАКАЛАВРИАТ [лат. baccalaureatus] зат. пед. Университетті бітіріп, бакалавр дәрежесін алатындарға арналған қосымша оқу бағдарламасы.

БАКАЛЕЙШ зат. сөйл. **Бақалшы.**

БАКАЛЕЯ [ар. بقاليّة] зат. Қант, шай, чи т.б. азық-түліктерді сататын дүкен.

БАКАУТ [гол. bokhout] зат. бот. Діңі тығыз және ауыр болатын, қосжапырақтылар тұқымдас мәңгі жасыл тропик ағашы.

БАКЕЛИТ зат. хим. Пластмасса, лак, желімдерді өндіруде қолданылатын синтетикалық смола.

БАКЕН [гол. baken] зат. Белгі оты арқылы навигациялық қауіптен сақтандыру мақсатымен кеме жолына қойылатын қалтқы белгі.

БАКЕНБАРД [нем. Backenbart] зат. Самайдан төмен түсіріле қойылған шап.

БАКЕНШ зат. Судың тереңдігін өлшеп, соған қарай бакеннің орнын ауыстырып, оны бақылаушы, реттеуші адам.

БАКЕТИН зат. экон. Брокерлердің заңсыз қызметінің бірі.

БАККАРА [франц. baccara] зат. Хрустальдің құнды сұрты.

БАКЛАЖАН зат. өс. <лат. Solanum melongena> **Баялды.**

БАКТЕРИЕМИЯ [грек. haima] зат. мед. Әсіресе жұқпалы аурулар кезінде байқалатын бактериялардың ағзадан өтіп қанда болуы.

БАКТЕРИАН зат. биол. Азияның кейбір аймақтарында жабайы түрі сақталып қалған екі өркешті түйе тұқымы.

БАКТЕРИИ зат. хим. Зиянды микробтардан сақтандыру үшін қолданылатын химиялық түзіліс, қоспа.

БАКТЕРИОЗ зат. биол. Бактериялар туғызатын өсімдік аурулары.

БАКТЕРИОЛИЗ [грек. bakteria – таяқша, lysis – ыдырау, еру] зат. биол. Бактериялардың жасуша қабығының ыдырап, ондағы цитоплазманың шығуы.

БАКТЕРИОЛОГ зат. биол. Бактериология ғылымының маманы.

БАКТЕРИОЛОГИЯ [грек. bakteria – таяқша, logos – ілім] зат. биол. Бактерияларды зерттейтін ғылым.

БАКТЕРИОЛОГИЯЛЫҚ сын. Бактериологияға тән, бактериологияға қатысты.

Бактериологиялық қару. өск. **Бактериялық қару.**

БАКТЕРИОФАГТАР [грек. bakterion – таяқша, phagos – азыктанушы] зат. мед. **Бактерияжегі.**

Бактериофагтармен емдеу. мед. **Фоготерапия.**

БАКТЕРИСТАЗ зат. биол. Жағымсыз факторлардың әсерінен бактериялардың өсіп көбеюінің толық тоқтауы.

БАКТЕРИСТАЗДЫҚ зат. биол. Бактеристазға тән, бактеристазға қатысты.

БАКТЕРИУРИЯ [грек. uron] зат. биол. Бактериялардың зәрмен шығуы.

БАКТЕРИЦИДТЕР [грек. bakterion – таяқша, caedo – өлтіремін] зат. биол. Адам, жануарлар мен өсімдік ағзасында ауру туғызатын бактериялар мен микроағзаларды жоюға қабілетті заттар.

БАКТЕРИЦИДТИК сын. хим. Бактерияларды және тағы да басқа микроағзаларды жойғыш қабілеті бар.

Бактерицидтік шам. физ. *Зарарсыздандыру мақсатында қолданылатын жарық көздері.*

БАКТЕРИЯ [грек. bacteria] зат. биол. *Бір жасушалы микроорганизм тобы.*

Бактерия уыты. мед. *Бактериотоксин, тіршілік ету процесінде кейбір ауру тудырғыш бактериялардың бөлетін ұлары. Бактерия ұстағыш.* тех. *Емханалардың, өндірістік және тұрғын үйлердің бөлмелеріндегі микроорганизмдердің құрамын, олардың ауаны қаншалық ластағанын анықтауға арналған аспап.*

БАКТЕРИЯЖЕГІ зат. мед. <грек. bakterion – таяқша, phagos – азықтанушы> *Кейбір ауру туғызатын бактерияларды жойып жіберу қабілеті бар бактериялық вирустар.*

БАКТЕРИЯЛЫ сын. биол. *Құрамында бактериялары бар, бактериялардан тұратын.*

Бактериялық тыңайтқыш. ауылшар. *Гораникалық және қиын сіңірілетін минералды заттектерді өсімдіктерге жеңіл сіңетін түрге айналдыратын микроорганизмдер орбімесі.*

БАКТЕРИЯЛЫҚ сын. биол. *Бактерияға тән, бактерияға қатысты.*

Бактериялық биотелескоп. тех. *Қандай да бір құбылыстарды өзгеруі арқылы белгілеп көрсетіп отыратын, бактериялардың көмегімен сол құбылысты бақылауға арналған құрал.*

Бактериялық зерттеу. биол. *Бактериоскопия, зерттелетін заттарға (су, топырақ, мал азығы, қан, несеп және т. б.) бактериялық техниканың түрлі әдістері мен тәсілдерін қолданып, бактерияларды табу. Бактериялық конъюнктивит.* мед.

Көздің бышықтанып ауруы. Бактериялық қару. өск. *Тірі ағзаларда әртүрлі ауру туғызатын микроорганизмдер мен ұларды пайдалануға негізделген жаптай зақымдаушы қару. Бактериялық құралдар.* өск. *Ауру туғызатын микробтар және микробтың кейбір түрінен бөлінетін ұястар.*

БАКТЕРИАН: бактриан түйеісі. түйе шар. *Қосоркешті түйенің ішіндегі асыл тұқымдасы.*

БАҚ [ир. باق] зат. 1. *Әртүрлі жеміс ағаштары өсірілген жер, бау-бақша.* 2. ауыс. *Жер, саялы жер.*

Бақ айқабағы. зоол. <лат. as goscephalus dumetorum> *Сандуғаш тұңғыздағына жататын кішкентай құс. Бақ зиянкестері.* ауылшар. *Бау-бақшаның өсуіне зиян келтіретін құрт, жәндіктер, ауру тудырғыштар. Бақ қосытқыш.* ауылшар. *Бау-бақшаның жайқалып өсуіне көмегін тиізетін арнайы тұқым. Бақ нұмы.* ауылшар. *Бау-бақша, жеміс ағаштарының кесілен, сынған, егілген жерлеріне жағып қоятын, олардың өсіп кетуіне жағдай жасайтын бақша желімі. Бақ сайманы. Жеміс-жидектерді өсіру, күту, жинау үшін қолданылатын құралдар. Бақ сандуғашы.* зоол. *Сауысқандар тобына жататын орман, даланың кішкентай сайрағшы құсы.*

БАҚ [ир. باقت] зат. *Бақыт, талай.*

Бағы артты [асты]. Мерейі үстем болды, жолы болды. **Бағы ашылды.** Бағы жанды, бақытты болды. **Бағы байланды.** Бағы жан-бады, бақытсыз болды. **Бағы бар.** Бақытты, жолы болғыш. **Бағы жанды.** Ісі оңға басты, жолы болды. **Бағы келді.** Дәуірі жүрді, дәуірледі; бағы жанды, мерейі артты, дегені болды, тасы өрге домалады. **Бағы кетті.** Бақ-дәулеті жоголды, бақытынан айырылды. **Бағы күйді.** Бақытсыздыққа шырады. **Бағы қайтты.** Жолы болмады, бақытсыздыққа шырады. **Бағын асырды.** Мерейін, бағын арттырды. **Бағына ұшырады.** Тағдырына кезікті, бақытына жолықты. **Бағын ашты.** Бақытты етті, тілегіне жеткізді. **Бағын байлады.** Біреудің бақытты болуына кесірін тигізді, бақытсыз етті. **Бағын жандырды.** Бақытты етті. **Бағын [базарда] сынады.**

Талайын байқады. Бағы үстем болды. Дәуірі жүрді, бағы жанды, мерейі артты. Бағы ұшты. Дәурені кетті, бақыты сонді. Бақ айналды. Бақ-дәулет, байлық тұрақтады. Бақ ауысады. Жақсылық үнемі бір адамның басында бола бермейді. Бақ берді. Бақыт, байлық келді, бақытқа ие болды. Бақ бітті. Бақ айналды, тұрақтады. Бақ дарыды. Бақ қонды. Бақ дарысын [берсін, қонсын]. алғыс. Зор байлық, бақыт басыңа оралсын деген мағынада. Бақ жұлдызы. поэт. Тағдырға, маңдайға жазылған бақ. Бақ кейде тауып қонады, кейде ауып қонады. Қуаныш, бақыт әртүрлі адамдарға, талғамай қона береді. Бақ кестесі. поэт. Өмір, бақ, тағдыр. Бақ кетпесін. тілек. Бақыт кетпесін, бақ қонсын. Бақ көшпелі [көмеді]. Бақыт, дәулет ауысып отырады. Бақ қарап, Қызыр назар салды. Бақыт қонды, бақ келді. Бақ қонды. Бақытты болды, бақ дарыды. Бақ құсы. поэт. Бақ, бақыт, дәулет. Бақта байлау жоқ. Бақ бірде келеді, бірде кетеді деген мағынада. Бақ тайды. Абырой-атақ кетті, бұрынғы заманы өтті. Бақ таластырды. Қүндеді, көре алмады. Бақтан кішірді. Төмендеді. Бақ тапты. Бақытты болды. Бақ тұрды. Бақ қонды, бақытты болды. Бақты [басқа] тепті. Өз бағын өзі қорлады, келген жақсылықты білмеді. Бақ іздеді. а) Бақыт, қуаныш аңсады. ә) Үйіп-төгіп бірден бере салатын дәулетке құмартар.

БАҚ зат. тар. *Әкімшіліктің ең кіші бірлігі.*

БАҚ елік. *Тосыннан қатты шыққан ешкінің дауысына ұқсас дыбысты бейнелейтін сөз.*

Бақ етті. *Тосыннан, кенеттен ешкінің дауысына ұқсас қатты дыбыс шығарды.*

БАҚ=ет. 1. *Малды күту, өсіру.* 2. *Тәрбиелеу, асырау.* 3. *Күту, қарау.* 4. *Байқау, аңғару.* 5. *Қадағалау, тексеру.* 6. *Аңду, байқау.* 7. *Қору, күзету.* 8. *ауыс. Бір нәрсенің соңына түсу, іздену, сонымен әуестену.*

Бағар көбейсін. тілек. *Мал басы, бағатын мал көп болсын. Баққан малы [баққаны] күйлі болды. Малы семіз, қонды болды, еңбегі еш кетпеді. Баққан мал. Қараудағы, қорадағы мал.*

БАҚА зат. 1. зоол. <лат. ranidae> 1. *Дене тұрқы қысқа әрі жалпақ, терісі жылтыр, құйрықсыз, қосмекенділер тұқымдасының бірі.* 2. *ауыс. Толық, ортабақ денелі.*

Бақа айғыр. Аласа, семіз айғыр. **Бақа бас [басты].** а) *Жалпақ бас.* ә) *Қораш, нашар, сұрықсыз. Бақа ауыз. Ерні салбырақты, езулі үлкен ауыз. Бақа бас етік. Жалпақ басты етік.*

Бақа ине. қолөнер. *Кім тігетін ең кішкентай ине. Бақа көз. Сыртына шығыңқылау томпақ көз. Бақа қыбыр. Жай, баяу қозғалыс. Бақа мойын. Қысқа, жалпақ мойын. Бақа сорды. Азды, аздырды. Бақа тамақ. Бұзағы түсіңкілеу, жалпақ тамақ.*

БАҚААУЫЗ зат. 1. *Арбаның оқтық ағашы енетін алдыңғы дөңгелекке бекітілген ағаш.* 2. *Үстіне қойылатын ағаштың орнақты болуы үшін, арқалық немесе тіреу ағашты кертіп, ойып жасалатын ойық, кетік.*

БАҚАДАЙ сын. *Бақа сияқты, бақа тәрізді. Бақадай шулады. Жабыла шуылдады, у-шу болды.*

БАҚАДАЙЫН сын. фольк. *Бақа тәрізді, бақа сияқты.*

БАҚАДАР сын. көне. *Батыл, еркін.*

БАҚАЖАПЫРАҚ зат. өс. <лат. plantago> *Біржылдық, кейде көпжылдық, жолжелкен, иман-жатырақ, киіз бақажапырақ, бүргеден, тартар сияқты түрлері бар шөптесін, біта өсімдіктер туысы.*

БАҚАЙ зат. 1. *Аяқтың басы мен жіліншіктің қосылған жері, тобықтың жоғарғы жағы.* 2. *анат. <лат. phalanx> Омыртқалы жану-*

арлар мен адамның қол-аяғының саусақ сүйегі; башпайы.

Бақай буындары. анат. *Башпай сүйектерінің арасындағы қысқа буындар. Бақайға оралды. Кедергі келтірді; аяққа тұсау болды. Бақайдан қақты. Байқатпай, білдірмей, реті келсе, кедергі болды. Бақай есеп. Болмашыны пайда көретін, ұсақшыл. Бақай етек. этн. Етегін бүрмелеп, желбіршектер салып киетін ұзын көйлек. Бақай қимыл. Өнбейтін, күйбең тірлік. Бақай қулық. Ұсақ, жымысқы қулық. Бақай сүйегі. анат. <лат. ossa digitorum> Аяқ басының сүйектерінің бірі. Бақайынан келмейді. а) *Қарасын да көрмейді, маңайламайды.* ә) *Ойына кіріп те шықпайды, әсер етпейді. Бақайынан келтірмеді. Менсінбеді, елемеді, құлақ аспады. Бақайын сазға тигізбеді. Шаң жұытпай, бәледен құтқарды, алып шықты.**

БАҚАЙҚҰРТ зат. вет. <лат. paronychia contagiosa> *Бақай арасындағы терінің ісініп, жараға айналуынан пайда болатын жұқпалы қой ауруы (кейде «айырма» деп те аталады).*

БАҚАЙЛЫ сын. *Бақайы жуан.*

БАҚАЙШАҚ зат. анат. <лат. digitipedis> *Аяқтың башпай сүйектері.*

Бақайшағына дейін [шейін]. *Тұққалдырмай, басынан аяғына дейін. Бақайшағына дейін қаруланды. Қару біткеннің бәрін жинады, сақадай сай қаруланды. Бақайшағына дейін [шейін] шақты. Бір нәрсенің төркінін жетер жеріне жеткізе талдап таратып берді. Бақайшағына келмейді. Түкке тұрмайды, түк те емес.*

БАҚАЙШАҚТА=ет. *Жік-жігіне ажыратып, талдап саралау.*

БАҚАЙШАҚТАУ *Бақайшақта етістігінің қимыл атауы.*

БАҚАЙШЫҚ зат. сөйл. *Бақайшақ.*

БАҚАЛ [ар. باقال] зат. көне. 1. *Бақалшы, ұсақ-түйек сатушы. 2. Сатуға арналған ұсақ-түйек заттар.*

Бақал есеп. а) *Ұсақ, арам есеп.* ә) *Ұсақшыл, іш қулық. Бақал сауда. Уақ-түйек сауда.*

БАҚАЛ [ар. باقال] сын. жерг. *Қысқа, мыртық, тапал, аласа.*

БАҚАЛАҚ [ар. باقال] зат. этн. 1. *Шаңырақтың күлдіреуішін ұстап тұратын көлденең қалақшалар. 2. Арба доңғалағындағы шабақ (кегей) бекітілетін табан қимасы.*

БАҚАЛАҚ зат. этн. 1. *Кол диірменнің астыңғы тасының діңгегі. 2. Дорба, қоржын т.б. заттардың аузына салынатын тиекше.*

БАҚАЛАҚ зат. бот. <лат. senecio vulgaris> *Күрделігүлділер тұқымдас бір жылдық шөптесін өсімдік.*

БАҚАЛДАУ сын. *Мыртықтау, жуантықтау.*

БАҚАЛТАҚ сын. сөйл. *Тапал, қысқалау. БАҚАЛТАҚ: *бақалтақ қыран.* зоол. <лат. hieraetus pennatus> *Сұңқар тәрізділер отрядының қаршыға тұқымдасына жататын жыртықшы құс.**

БАҚАЛШАҚ зат. зоол. <нем. Panzer> *Ұлудың сыртынан қоршаған қабыршақ қатты зат.*

БАҚАЛШАҚ зат. сөйл. *Бақайшақ. Бақалшағына дейін. түк қалдырмай, бастан-аяқ. Бақалшақ сүйектері.* сөйл. *Бақайшақтың сүйегі.*

БАҚАЛШАҚ сын. *Доғал, қысқа.*

БАҚАЛШАҚТА=ет. сөйл. *Бақайшақта. БАҚАЛШАҚТЫ:* *бақалшақты шаян-тәрізділер.* зоол. <лат. ostracoda> *Омыртқасыз жануарлардың бұныақтылар тілінің шаян тәрізділер тобына жататын тармағы.*

БАҚАЛШЫ зат. көне. *Уақ-түйек сатушы, саудагер.*

Бақалшы саудагер. көне. *Ұсақ-түйек үй жарағын, тұрмыстық заттарды сатумен айналысатын адам.*

БАҚАЛШЫЫҚ¹ зат. <лат. testa, concha> *Былқылдақ денелілердің, кейбір шаян тәрізділердің денесін жабатын қаңқа түзілісі.*

БАҚАЛШЫЫҚ² зат. *Жылық тұяғы ішіндегі ұсақ сүйектің бірі.*

БАҚАЛШЫЛА = ет. *Бақалшылық жасау.*
БАҚАЛШЫЛЫҚ зат. *Бақал саудамен айналысушылық.*

БАҚАН¹ зат. этн. *Киіз үй тіккенде шаңырақ көтеруге, үзіктер мен түндіктерді көтеріп жабуға керекті, дауыл тұрғанда тіреу болатын ашалы ағаш.*

Бақан аттаған байымайды. миф. *Үй жиһаздарының ішіндегі таза мүлік деп саналатын бақаннан аттауға тыйым салу ырымына қатысты қолданылатын сөз. Бақан бойлы. Ұзын бойлы, еңселі. Бақан таңба. Ру таңбаларының бірі. Бақан тірелгендей. Көзі жұмылмай, жабылмай қалу. Бақан тірес, иттартыс. Бақастық, тым-тырағай айтысу, жұдысу. Бақанын қолына алды. Сайланды, сұстанды.*

БАҚАН² зат. этн. *Алтыбақан.*
Бақан тенті. *Алтыбақанмен тербетілді.*

БАҚАНА зат. ер. *Түйе малында кезде-сетін ауру.*

БАҚАНАТТАР зат. этн. *Қалыңдығын көруге келген күйеуден жол-жоралғы алу үшін істелетін ырым, салт.*

БАҚАНДА = ет. *Бақанның астына алып, ұрып-соғу.*

БАҚАНДАЙ сын. **1.** *Бақан сияқты, бақан тәрізді.* **2.** *ауыс. Үлкен, ірі, салалы.* **3.** *ауыс. Білдей, дырдай, ортан қолдай.*

Бақандай басыңмен. *Үлкен басыңмен.*
БАҚАНДАЙ-БАҚАНДАЙ сын. *Кесек-кесек, үлкен-үлкен.*

БАҚАНДАС = ет. *Бақанмен ұрысу, соғысу.*
БАҚАНДАСУ *Бақандас етістігінің қимыл атауы.*

БАҚАНДАТҚАН сын. сөйл. *Білдей, бақандай, айтулы.*

БАҚАНДАУ *Бақанда етістігінің қимыл атауы.*

БАҚАНСАЛАР зат. этн. *Қалыңдығына келе жатқан күйеудің алдына қыздың жеңгелері бақан ұстап, кәде сұрайтын ырым.*

БАҚАНТҮРТЕР зат. этн. *Құдалар үйден шығар кезде жасалатын ырым.*

БАҚАНТІРЕС зат. *Бақастық, айтыс-тартыс.*

БАҚАНША зат. этн. *Кішкене бақан.*
БАҚАОТ зат. өс. <лат. hydrocharis> *Дөңгелек жапырақшалы, жүрек пішіндес, су бетінде қалқып өсетін көп жылдық өсімдік.*

БАҚАР зат. көне. *Сиқыр.*
БАҚАРЛЫ-ШАҚАРЛЫ сын. *Қым-қуыт, у-шулы.*

БАҚАРТ = ет. жерг. *Қырқу, моқалту.*
БАҚАС [ар. بحث] сын. *Бәсекелес, бақталас.*

БАҚАСТАС = ет. **1.** *Бақталас болу, таласу.* **2.** *Бәсекелесу, жарысу.*

БАҚАСТАСУ *Бақастас етістігінің қимыл атауы.*

БАҚАСТАУ сын. *Өрісі тарлау, таяздау.*
БАҚАСТЫҚ зат. *Басараздық, өштесушілік, бақталастық, күшілдік.*

БАҚАСУ *Бақас етістігінің қимыл атауы.*
БАҚАСШЫ зат. *Бірін-бірі күндеуші, бәсекеші.*

БАҚАСЫЗ сын. *Бақасы жоқ.*
БАҚАТАМАҚТЫҚ зат. мед. *Тамақтың бақа тамағы тәрізді ісініп ауыруы.*

БАҚАТИС зат. зоол. *Тісбақа.*

БАҚАУЫЛ зат. көне. **1.** *Соғыс кезінде әскердің қару-жарақпен, азық-түлікпен дұрыс жабдықталуын бақылап, соғыстан кейін түскен олжаны дұрыс бөліп-таратумен айналысатын адамның әскери лауазымы.* **2.** *Шекара арқылы өтетін тауарларға таңба салатын және оларды жасырын алып өтпеді қадағалайтын сақшы топ, жасақ.* **3.** *Ханның бас аспазы, дастарқан әзірлеуші.*

БАҚАША үст. *Бақа тәрізді, бақаға ұқсап.*
БАҚА-ШАЯН зат. **1.** *Бақа мен шаян т.б. ұсақ жәндіктер.* **2.** *ауыс. Ұсақ бала-шаға.*

БАҚАШЫҚ зат. зоол. *Бақашық қандала.*
Бақашық қандала. зоол. <лат. eurygaster inaequalis> *Дөңді дақылдарға зиянды қандалалар тобына жататын кішкентай жәндік.*

БАҚБАҚ зат. бот. <лат. taraxacum officinale> *Жапырақсыз, сарғыш гүлді, сабағы қуыс өсімдік.*

БАҚ-БАҚ елік. *Бақылдаған дауысты бейнелейтін сөз.*

Бақ-бақ етті. *Қайта-қайта бақылдады.*
БАҚБАҚЫЛ зат. зоол. <лат. hildac>

Қосмекенділер класы, құйрықсыздар отрядына жататын бақа тұқымдастар тобы.

БАҚБЕК зат. сөйл. *Бағбан.*
БАҚ-БЕРЕКЕ зат. *Ырыс-дәулет, құт.*

БАҚ-ДӨРЕЖЕ зат. *Атақ-абырой, мансап.*
БАҚ-ДӘУЛЕТ зат. *Байлық, барлық.*

Бақ-дәулеті *толды. Бақ, береке, байлық жеткілікті болды.*

БАҚИ [ар. باقي] сын. **1.** *Мәңгі, өмірлік.* **2.** *Ана дүние, о дүние.* **3.** *Хош, есен, аман.*

Бақи дүние. *Мәңгілік, о дүниелік өмір. Бақиға жетті [кетті]. Дүние салды, қаза болды.*

БАҚИЛАС = ет. *Қоштасу, арыздасу.*
БАҚИЛАСУ *Бақилас етістігінің қимыл атауы.*

БАҚИЛЫҚ зат. *Мәңгілік.*
БАҚКҮНДЕС сын. *Бәсекелес, бақталас.*

БАҚКҮНДЕСТІК зат. *Көреалмаушылық, бақталастық.*

БАҚҚАН-ҚАҚҚАН = ет. **1.** *Асыраған, тәрбиелеген.* **2.** *ауыс. Аңдыған, байқастаған.*

БАҚҚУМАР сын. *Мансаққумар, шенқумар, атаққумар.*

БАҚҚУМАРЛЫҚ зат. *Мансаққумарлық, атаққумарлық.*

БАҚҚЫЗ = ет. **1.** *Малды қаратқызу.* **2.** *Бақылатқызу, күзеткізу.*

БАҚҚЫЗДЫР = ет. *Күзеткіздіру, қараттыру.*

БАҚҚЫЗДЫРУ *Баққыздыр етістігінің қимыл атауы.*

БАҚҚЫЗУ *Баққыз етістігінің қимыл атауы.*
БАҚҚЫШ сын. **1.** *Асырап-құтқис, қарағыш.* **2.** *ауыс. Бақылағыш, аңдығыш.*

БАҚПА зат. *Бағудағы, қараудағы нәрсе.*
БАҚПАЛА = ет. *Қарау, бажайлау, сезіктену.*

БАҚПАН зат. сөйл. *Бағбан.*
БАҚПАНДЫ зат. *Біреудің қолына қараған адам.*

БАҚСА зат. жерг. *Балшықтан соғылған дуал, қабырға.*

БАҚСЫ зат. көне. **1.** миф. *Ежелгі түсінік бойынша тылсым әлеммен байланыс жасай алатын, тәуіттік, балгерлік, сәуегейлік, көріпкелдік, сиқыршылық т.б. ерекше қасиеттері бар адам.* **2.** *Әртүрлі тәсілдермен [тамыр ұстау, демсалу, ойнау] сырқат адамдарға ем-дом жасаушы, тәуіп.*

Бақсының жынындай. *Долы, ашулы. Бақсының моласындай.* экспр. *Күлкі болып,*

жеке-дара қалып, шошайып. Бақсы ойнады. а) *Ем-дом жасады.* ә) *Опыр-топыр, у-шу, даң-дүң болды. Бақсы сарыны. Бақсылардың ем-дом жасағанда қобызға не аса таяққа дауысын қосып орындайтын мақамы. Бақсысы ұстады. Долданды, ашуланды.*

БАҚСЫ-БАЛГЕР зат. *Әртүрлі тәсілдермен ем-дом жасаушы, болашағын болжаушы адам.*

БАҚСЫ-БАЛГЕРЛІК зат. *Бақсы-балгер болып ем-дом жасаушылық.*

БАҚСЫДАЙ сын. *Бақсы тәрізді, бақсы сияқты.*

БАҚСЫЕКЕ зат. экспр. *Мысқыл, кекесін мәнінде бақсыға қатысты айтылатын атаушы.*

БАҚСЫЗ сын. *Бағы жоқ, сормандай, бақытсыз.*

БАҚСЫЗДЫҚ зат. *Бағы жоқтық.*
БАҚСЫ-КҮШНАШ зат. *Жалған ем-дом жасап, сәуегейлік құрушы.*

БАҚСЫЛЫҚ зат. **1.** *Тәуіттік, көріпкелдік.* **2.** *Бақсы болып, ем-дом жасаушылық.*

Бақсылығы ұстады. *Жыны қозды, көтерілді, жел бітті.*

БАҚСЫОЙНАҚ зат. миф. *Бақсының ем-дом жасаудағы әртүрлі әрекеті.*

БАҚСЫРА = ет. *Бақ, мансапты аңсау.*
БАҚСЫРАУ *Бақсыра етістігінің қимыл атауы.*

БАҚСЫ-ТӘУІП зат. *Ел арасында әр алуан ем-дом жасаушы, емші.*

БАҚСЫША үст. *Бақсы тәрізді, бақсыға ұқсап.*

БАҚТАЙ сын. *Бақ сияқты, бақ тәрізді.*
БАҚТАҚ зат. зоол. <нем. Forelle> *Жұмсақ, дәмді етті, тұщы, ағын суда өмір сүретін балық, форель.*

БАҚ-ТАЛАЙ зат. **1.** *Бақ, бақыт.* **2.** *Атақ, даңқ, абырой.*

Бақ-талайына қарай. *Бағына, тадырдың жазғанына қарай. Бақ-талайынан көрді. Маңдайына жазғанын көрді.*

БАҚ-ТАЛАЙСЫЗ сын. *Бақытсыз, сорлы.*
БАҚ-ТАЛАН зат. сөйл. жерг. *Бақ-талай.*

БАҚ-ТАЛАНДАЙ сын. сөйл. *Бағы, бақыты сияқты.*

БАҚ-ТАЛАП зат. *Бақыт.*
БАҚТАЛАП сын. *Баққүндес, көре алмайтын.*

БАҚТАЛАС = ет. *Көре алмау, қайтсем де асып түссем деу.*

БАҚТАЛАСУ *Бақталас етістігінің қимыл атауы.*

БАҚТАЛАСТЫҚ зат. *Бірін-бірі көре алмаушылық, іштарлық.*

БАҚТАЛАСТЫР = ет. *Күндестіру.*
БАҚТАЛАСТЫРУ *Бақталастыр етістігінің қимыл атауы.*

БАҚТАШЫ зат. **1.** *Мал бағушы, малыш.* **2.** *Сыыр бағушы, сыыршы.* **3.** *ауыс. Бағыт-қағушы, тәрбиелеп-өсіруші.* **4.** *ауыс. Қорғаушы, қамқоршы.*

БАҚТАШЫЛЫҚ зат. *Шаруашылықтың бір түрі, мал өсірудің жалтылама атауы.*

БАҚТАШЫСЫЗ сын. *Бағушысыз, қараусыз.*

БАҚ-ТӘЛЕЙ зат. сөйл. *Бақ-талай.*
БАҚТИЯР [ир. باختيار] сын. *Бақытты, шат өмірлі.*

БАҚТЫ сын. *Бағы артық, бақытты.*
БАҚТЫР = ет. **1.** *Мал қарату, өсіру.* **2.** *ауыс. Бақылаттыру, күзеттіру.* **3.** *ауыс. Емдету, қарату.*

Бақтырып қойды. *Малға қарауды мойнына жүктеді, еріксіз бақтырды.*

БАҚТЫРУ Бақтыр етістігінің қимыл атауы.

БАҚТЫРЫЛ= ет. Жазда түнемелікке жайылысқа шығатын малды кешкісін суару.

БАҚТЫРЫЛУ Бақтырыл етістігінің қимыл атауы.

БАҚУАТ [ир. باقوات] сын. Әлді, қуатты.
БАҚУАТТАН= ет. Әлдену, қуаттану, жақсару.

БАҚУАТТАНУ Бақуаттан етістігінің қимыл атауы.

БАҚУАТТЫ сын. Әл-қуатты, ауқатты, күйлі.

БАҚҰЛ зат. Қоштасу; соңғы сөз.
Бақұл бол. а) Әл үстінде жатқан адамның ағайын-туғанмен қоштасып арыздасуы, ырзаласуы мағынасында айтатын сөзі. ә) Қайтыс болған адамға айтылатын қоштасу сөзі. **Бақұл болды.** а) Қайтыс болды, о дүниелік болды. ә) Өлімге басын тікті, бір нәрсенің жолына өмірін қиды.

БАҚҰЛДА= ет. сөйл. **Мақұлдау.**
БАҚҰЛДАС= ет. Соңғы сөзін айтысу, қоштасу.

БАҚҰЛДАСУ Бақұлдас етістігінің қимыл атауы.

БАҚҰЛДЫҚ зат. Қоштасу-арыздасу сөз, ризалық.

БАҚША¹ [ир. باغچه] зат. 1. Әртүрлі ағаштар, гүлдер отырғызылған арнаулы жер, алаң. 2. Әр алуан көгөніс егілетін жер. 3. Мектеп жасына дейінгі балалар тәрбиеленетін орын; балабақша.

Бақша дақылдары. егін шар. Қауын-қарбыз, картоп, қияр сияқты бақшада қолдан өсірілетін өсімдіктер; көкөніс.

Бақша кооперативі. Өсімдік және мал өсірумен айналысатын шаруашылықтың өнімін өндіру, ұқсасту және өткізу жөнінде кешенді қызмет көрсету үшін құрылған ұйым.

БАҚША² зат. көне. Қала, базар.

БАҚША³ зат. Тігін ишелерінің бір қорабы.

БАҚША-БАУ зат. Неше түрлі жеміс ағаштары өсіп тұрған жер; бау-бақша.

БАҚША-БАУЛЫ сын. Бақша-бауы бар, мол.

БАҚШАДАЙ сын. Бақша сияқты, бақша тәрізді.

БАҚ-ШАҚ сын. Азан-қазан, шаң-шүң.

БАҚШАҚТА= ет. Көзі бақшаңдау, бақшаң-бақшаң ету.

БАҚШАЛА¹= ет. сөйл. 1. Парша-паршасын шығарып, ұсақтау. 2. ауыс. Егжей-тегжейін қалдырмай сұрау, тәптіштеу.

БАҚШАЛА²= ет. сөйл. Бақша аралау, ішінде қыдыру.

БАҚШАЛАУ Бақшала етістігінің қимыл атауы.

БАҚШАЛЫ сын. 1. Бақшасы бар. 2. ауыс. Гүл жайнаған, құлтыраң.

БАҚШАЛЫ-БАУЛЫ сын. сөйл. **Бақша-баулы.**

БАҚШАЛЫҚ сын. Бақшаға арналған; бақшаға қатысты.

Бақшалық дақыл. Бақшада егілетін дәнді дақылдар.

БАҚШАҢ елік. Көздің тосыннан бақырайып, адырайып қарағанын бейнелейтін сөз.

Бақшаң етті. Көзі адыраң ете қалды.

БАҚШАҢДА= ет. Бақшаң-бақшаң ету.

БАҚШАҢДАУ Бақшаңда етістігінің қимыл атауы.

БАҚШАҢКӨЗ зат. мед. <грек. thyroecioles – қалқан тәрізді, toxiron-y> Қалқан безіне қа тысты ауру; базедов ауруы.

БАҚШАСЫМАҚ сын. экспр. Бақша деп айтпауа толымсыз, көзге қораш.

БАҚШАШЫ зат. Бау-бақша күтуші; бағбан.

БАҚШАШЫДАЙ сын. Бақшашы сияқты, бақшашы тәрізді.

БАҚШАШЫЛЫҚ зат. Бақша кәсіпшілігі.

БАҚШИ= ет. 1. Көзін бақырайту, бақырая қарау. 2. ауыс. Жарқырау, көзге шағылысу.

БАҚШИТ= ет. Бақырайту, бадырайту.

БАҚШИТҚЫЗ= ет. Бақырайтқызу, бадырайтқызу.

БАҚШИТҚЫЗУ Бақшитқыз етістігінің қимыл атауы.

БАҚШИТУ Бақшит етістігінің қимыл атауы.

БАҚШЫ зат. тар. **Көшірме хатшы.**

БАҚШЫЛ сын. Баққұмар.

БАҚШЫЛА= ет. Аңдау, түсіну, мәніне тереңдеу.

БАҚШЫЛАУ Бақшыла етістігінің қимыл атауы.

БАҚШЫРАЙ= ет. Көзі бақырау, ақырау.

БАҚШЫРАЙТ= ет. Бақырайту, ақырайту.

БАҚШЫРАЙТУ Бақшырайту етістігінің қимыл атауы.

БАҚЫЛ¹: бақыл бол. сөйл. **Бақыл бол.**

Бақыл айтты. Қоштасты, бақұлдасты.

БАҚЫЛ² зат. Риза, ықтияр.

БАҚЫЛ³ зат. Бақаның, текенің бақылдаған үні.

БАҚЫЛ⁴ [ар. حَيْبٌ] сын. Сараң, тойымсыз, ашкөз.

БАҚЫЛ⁵ зат. Сатуға арналған ұсақ-түйек заттар.

БАҚЫЛА= ет. 1. Абайлап қарау, байқау.

2. Бағдарлау, шолу, аңду, барлау. 3. Қадағалау, тексеру.

БАҚЫЛАҒЫШ сын. Сезгіш, аңдағыш.

БАҚЫЛАҒЫШТЫҚ зат. психол. Аңғарымпаздық, зеректік, байқампаздық.

БАҚЫЛАМПАЗ сын. Абайлағыш, аңдағыш.

БАҚЫЛАМПАЗДЫҚ зат. Абайлағыштық, байқампаздық, байқағыштық.

БАҚЫЛАН= ет. Қаралу, қадағалану.

БАҚЫЛАНУ Бақылан етістігінің қимыл атауы.

БАҚЫЛАНУШЫ зат. псих. Арнайы зерттеу, бақылауға алынған нысана (адам, жануар т.б. туралы).

БАҚЫЛАС= ет. Аңдысу, бақылау жасасу.

БАҚЫЛАСУ Бақылас етістігінің қимыл атауы.

БАҚЫЛАТ= ет. Қадағалау, қарату, аңдыту.

БАҚЫЛАТҚЫЗ= ет. Қараттыру, қадағалау, аңдыту.

БАҚЫЛАТҚЫЗУ Бақылатқыз етістігінің қимыл атауы.

БАҚЫЛАТУ Бақылат етістігінің қимыл атауы; қарату, тексеру, бақылау жасату.

БАҚЫЛАУ¹ зат. <франц. controle> 1. Белгілі бір мақсатта зерттеушінің басшылығымен жүргізілетін ғылыми зерттеу әдісі. 2. Тексеру, анықтау. 3. Біреудің тікелей қарауы, байқауы, қадағалауы.

Бақылауға алынды. а) Байқауға алынды; аңду қойылды. ә) Сыналды, тәжірибеден өтті.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

Бақылау данасы. Баспа орындарының арнаулы нұсқау бойынша әрбір басылымның белгілі бір тиражын мемлекеттік кітап қоймаларына, кітапханаларға тегін беріп тұруы.

БАҚЫЛДЫҚ² зат. *Сараңдық, иштарлық.*
БАҚЫР¹ зат. көне. *Бір тиыннан бес тиынға дейінгі металл ақша.*

БАҚЫР² зат. 1. *Ширғылдау келген, сабы бар металл ыдыс.* 2. көне. жерг. *Шелек.*

Бақыр бас. *Жалтақтау, үлкен бас.* **Бақыр қазандай.** *Жалтақтау.* **Бақыр шайқау.** жерг. *Кен тазалау, жуу.*

БАҚЫР³ сын. сөйл. **Пақыр.**

БАҚЫР= ет. 1. *Қатты дауыс шығару, айғайлау, ұлап-шулау.* 2. *Дауыс көтеріп, айғайлап ұрыс.* 3. *Жылау, ойбайлау.* 4. *Әртүрлі хайуандардың (ешкі, түйе) дыбыс шығаруы.*

БАҚЫРА-БАҚЫРА үст. *Айғайлай-айғайлай.*

БАҚЫРАЙ= ет. 1. *Таңырқау не қорқудан көз шарасы үлкен, бақшию.* 2. *Көз ілмеу, ұйықтай алмау.*

Бақырайған бойы [қалпы]. *Не істерін білмей, қатты сасқан күйі.*

БАҚЫРАЙТ= ет. *Бадырайту, бақшырайту.*

БАҚЫРАЙТУ *Бақырайт етістігінің қимыл атауы.*

БАҚЫРАУЫҚ сын. 1. *Бақырғыш, бақыра беретін.* 2. *Айқайлағыш, ұрысқақ.*

БАҚЫРАШ зат. 1. *Кішірек бақыр.* 2. *Металдан жасалған шөміш, ожау.*

БАҚЫРАШТАЙ сын. *Бақыраш тәрізді, бақыраш сияқты.*

БАҚЫРАЮ *Бақырай етістігінің қимыл атауы.*

БАҚЫРДАЙ сын. 1. *Бақыр сияқты, бақыр тәрізді.* 2. ауыс. *Үлкен, жалтайған.*

БАҚЫРЛЫҚ сөйл. **Пақырлық.**

БАҚЫРТ= ет. *Айғайлату, бақырған дыбыс шығарту.*

БАҚЫРТУ *Бақырт етістігінің қимыл атауы.*

БАҚЫР-ШАҚЫР зат. *Айқай-ұйқай.*

БАҚЫРЫП-ШАҚЫРЫП үст. *Қатты дауыстап, айғайлап.*

БАҚЫРТЫП-ШАҚЫРТЫП үст. *Ойбайлап, бақыртып, шығаратып.*

БАҚЫРТЫП-БАЖЫЛДАТ= ет. *Ойбайлау, шулату.*

БАҚЫРУ *Бақыр етістігінің қимыл атауы.*

БАҚЫРШЫ¹ зат. *Жылқышы қосында, далағы жерде ас өзірлеуші; аспаз.*

БАҚЫРШЫ² зат. *Темір ұстасы.*

БАҚЫРШЫЛЫҚ¹ зат. *Ас дайындаушылық, аспаздық.*

БАҚЫРШЫЛЫҚ² зат. *Темір-терсектеп ұсақ-түйек жасауды кәсіп етушілік.*

БАҚЫТ [ар. بخت] зат. 1. *Бақ, зор қуаныш, шаттық.* 2. *Адамның өмір қызығы мен қуанышына, рақатына қанағаттану дәрежесін танытатын этикалық ұғым.*

Бақытқа бөленді. *Қуанышқа, шаттыққа кенелді. Бақытқа жетті. Қуаныш пен шаттыққа ие болды. Бақыт қонды. Бақ қонды, құт дарыды. Бақыт құсы. миф. Бақ, шаттық. Бақыт құсын аулады. Бақытын ізбеді. Бақыт құшағында. Шаттық пен қуанышқа бөленген, арманына жеткен. Бақыт құшты. Қуаныш пен шаттыққа ие болды, дегеніне жетті. Бақыт орнады. Бақ қонды, бағы ашылды. Бақыт тайды. Бақ тайды, бақытсыздыққа шығрады. Бақыт таңы. Қуанышты күн. Бақыт тапты. Бақытты болды, бағын жолықтырды. Бақытты [бақты] басқа [мандайға] тепті. Өз бағын өзі қорлады, келген жақсылықты білмеді. Бақытты мандайға [басқа] тепті. Өз бағын өзі кесті, бағын бағалай алмады. Бақыттың құсы оралды. бейн. Бақ қонды, болмай жүрген жолы болды, сәті туды. Бақыт тіледі. Жақсылық тіледі, бақытты бол-*

са екен деп тіледі. Бақыты алдында. Бар үміті келешегінде, болашақта. Бақыты артты [асты]. Мерейі үстем болды, бағы артты. Бақыты ашылды [жанды]. Бағы ашылды, жолы болды. Бақыты бар. Бағы бар, бақытты (адам). Бақыты баянды. Бақытты күндері ұзақ, тұрақты. Бақыты күйді. Бағы тайды, бақытсыздыққа шығрады. Бақыты қара [қараң]. Бақсыз, бақытсыз. Бақытына қарай. Бағына қарай, абырой болғанда. Бақытына мас болды. Бақытына дандайсыды, кеудесін керді. Бақытынан айырылды. Бақытсыз болды, қуанышынан ада болды, бағы тайды. Бақытын ашқызды. Біреудің көмегімен, бір нәрсе арқылы жолын болдырды. Бақытын көре алмады. Бағын, бақ-дәулетін қызғанды. Бақытын тапты. Өмірінің қуанышына кез болды, бақытты болды. Бақытын түсірді. Бағынан, бақытынан айырылды. Бақытын ұрлады. Бақытсыз етті.

БАҚЫТҮЛ зат. өс. <лат. chrysanthemum> *Күрделігүлділер тұқымдасына жататын бір және көпжылдық өсімдік.*

БАҚЫТҚҰСЫ зат. *Биіктігі 90-120 см-дей жапырақтары етті, ұзынша, дөңделеніп келген ұзақ гүлдейтін сұлу гүлдердің бірі.*

БАҚЫТСЫЗ сын. *Бағы жанбаған, сорлы.*

БАҚЫТСЫЗДАУ сын. *Бақыты аздау.*

БАҚЫТСЫЗДЫҚ зат. *Бағы жанбағандық, сорлылық.*

БАҚЫТТАЙ сын. *Бақыт сияқты, бақыт тәрізді.*

БАҚЫТТЫ сын. *Бағы жанған, арманына жеткен.*

Бақытты бол. тілек. *Бағы жансын. Бақытты сөт. Жолы болған, табысқа кенелген кез.*

БАҚЫТТЫЛЫҚ зат. *Бағы жанушылық, шаттыққа кенелушілік, бақытты болушылық.*

БАЛ¹ зат. 1. *Гүл шырынынан ара арқылы алынатын, қоймалжың, шипалы, тәтті тағам.* 2. ауыс. *Тіл үйретін, дәмді (тағам).*

Балайы. *Жаңа үйленген ерлі-зайыптылардың бірге өмір сүрген алғашқы айлары. Бал арасының зиянкестері. зоол. Аралар мен олардың тіршілік өнімдерімен қоректенетін жәндіктер. Бал базар. Ештемені ойламайтын балғын шақ деген мағынада. Бал бармақ [-ты]. Шебер, майталман. Бал бөбек. Сүйкімді сәби, нәресте. Бал бұлақ. поэт. Мөлдір, тұнық бұлақ. Бал буын. Жас жеткіншектер, кішкентайлар. Бал білек. бейн. Сәби, бала. Бала қонған арадай. Топтанып, жан-жақтан қаптап. Балдан төтті.*

а) *Тым тәтті, өте дәмді. ынтымақты. Бал дәурен. поэт. Қызықты өмір, балалық шақ.* б) *Сүйкімді, жағымды. в) Өте тату*

Бал жаласты. *Өте тату болды. Бал көусар. Тамаша, пейіштей. Бал көмей. Жақсы өңі, шебер орындаушы. Бал күн. поэт. Ең керемет, қызық күндер. Бал қасық. Ең кішкене қасық. Бал қыяқ. Тәтті, шүйгін шөп, қыяқ. Бал қуырдақ. тамақ. Жас етті тұрап, қаймақ салып қуырғатын тағам. Бал құйрық. Қойдың майлы құйрығы. Бал қымыз. Дәмі ауызда үйірілетін, әбден пісілген және бойына жылыңның не қойдың майы сіңген батпы, жұмсақ қымыз. Бал мінез [-ді]. Жұмсақ мінезді, жайдары. Бал сезім. поэт. Қызықты да қуанышты көңіл-күй. Бал сусын. Бабына келген, тәттілігі тіл үйретін сусын. Бал таңдай.*

а) *Тілі тәтті. ә) Әңгімені майын тамызып, белестіріп айтатын кісі, шешен, ділмар. Бал [балдай] татиды [татыр]. Өте тәтті, дәмді. Бал татыды. Ерекше дәмді болды. Бал ұстаған бармағын жалайды. Бір іске, шараға араласқан адам соның пайдасын көреді. Бал үн. Әсем дауыс. Бал шырын. Өте тәтті. Балы тамған жас қамыс. поэт. Өте нәзік, жетілмеген, жаңа желжілдеп*

өсіп келе жатқан жас мағынасында. **Бармағынан [саусағынан] бал тамған.** *Асқан шебер; өнерлі.*

БАЛ² [франц. bal] зат. *Көп адам қатысатын үлкен би кеші.*

БАЛ³ [ир. فال] зат. *Бақсы-балгердің жұртқа құмалақ ашып, сәуегейлік жасауы.*

Бал ашты. а) *Құмалақ ашты, карта салды, сәуегейлік етті. ә) Болжам айтты, долбарлады, жорамалдады. Бал аштырды. а) Бақсы-балгерлерге болашағын болжатты. ә) Ақыл-кеңес сұрады, ақылдасты, кеңесті. Бал аштырып, бақсы ойнатты. Бақсы-балгерге сәуегейлік жасатты, тағдырын сынатты.*

БАЛА зат. 1. *Ата-ананың нәрзенті, ұрпақ; тұқым.* 2. *Нәресте, сәби, бөбек.* 3. *Жан-жануарлардың күшіі, құстардың балапаны.* 4. ауыс. *Ер жетіп ысылмаған; жас, балғын.*

Бала асырады. *Бала бақты, бала тәрбиеледі, өсірді. Бала асырап алу.* өлеу. -күқык. *Өзінің бел-баласы бола алмаған ата-аналардың немесе жалғыз басты әйелдің басқа біреудің не туысқанының баласын бауырына салып, өз баласы етіп өсіруі. Бала болмайды. Еш нәрсе шықпайды, түк шықпайды, өнбейді. Бала бүркіт. Жас қыран, балапан бүркіт. Бала біткен. Барлық бала атаулы. Бала бітті. Құрсақ көтерді, екіқабағын тасты. Балаға ұқсады. Жас баланың қылығын істеді. Баладан садаға болды. Баладан айырылды, баласы қайтты болды. Бала емес. Ересек, ақыл тоқтатқан, тәжірибелі. Бала жастан. Бала кезінен, кішкентайынан. Бала жолдасы. мед. <лат. placenta> Ұрықты ана азғасымен байланыстыратын, ана қанынан қоректік зат пен оттегі алып, зат алмасу нәтижесінде пайда болған заттар мен көмір қышқыл газды қанға шығаратын әйел жатырындағы орган. Бала жігіт. Жас жігіт, жеткіншек, бозбала. Бала зарын тартты. Балаға зар болды, баласы болмады, баладан айырылды. Бала кез. Балалық шақ, балалық дәурен. Бала киік. Жас киік. Бала көкірек. Албырт, нағмын, жас адамның бала көңілі. Бала көрді. а) Сәбилі болды, нәресте көрді. ә) Баласынды, жас санады. Бала көрмеді. Баласы болмады, нәресте сүймеді. Бала көтергіш. Баланы жиі табатын (әйел). Бала көтерді. Құрсақ көтерді, жұкті болды. Бала күні. Кішкентай кез, балалық дәурен. Бала күту. Бала бағу, өсіру, қарау. Бала қаз. Кішкентай қаз. Бала қораз. Кішкентай қораз. Бала құрақ. Жаңа шыққан жас шөп. Бала құшақтады. көс. Жүгері собық салды. Бала қыран. Кішкентай қыран. Балалар ауруханасы. Наука балаларды жатқызып емдейтін мекеме. Балалар ауруы. мед. Көбінде балаларда кездесетін ұлпа шешек, қызылша, көкжөтел сияқты аурулардың тобы. Балалар әдебиеті. Балаларға арналып жазылған немесе балалардың ойлау, түсіну қабілетіне, тағамына әсер етіп, олардың жас ерекшеліктеріне сәйкес жасалған әдеби шығармалар. Балалар бақшасы.*

Балабақша. Балалар бөлмесі. а) *Тәпсерлер мен үйдегі балаларға арналған бөлме. ә) сов. Милиция бөлімшесінің жағнындағы балаларға арналған кабинет, бөлме. Балалар дәрігері. мед. <грек. pais (paidos) – бала, iatrea – емдеу> Жаңа туған нәрестеден бастап, кәмелетке дейінгі аралықтағы балаларды қарайтын, емдейтін маман-дәрігер. Балаларды қорғау. Балаларды әлеуметтік экономикалық және құқықтық қорғаудың халықаралық және отандық жүйелері. Балалар киносы. Балалар мен жас өспірімдерге арналған көркем, мультипликациялық, хроникалық-деректі және ғылыми-көпшілік фильмдерінің жалпы атауы. Балалар коммунасы. тар. совет. Кеңес үкіметінің алғашқы*

жылдарында панасыз балаларды тәрбиелеу мақсатымен құрылған мекеме. Балалар кітапханасы. Балалар мен жасөспірімдерге, оқи алатын мектепке дейінгі балаларға қызмет көрсететін кітапхана. Балалар қылмысы. Балалар мен жасөспірімдердің қоғамға қауіпті әрекеті. Балалар музыкасы. Балалардың орындауына және тыңдауына арналған музыка. Балалар стоматологиясы, мед. Бала тістері мен ауыздың шырышты қабықтарын емдеуді жетілдіру және алдын алу шараларын қарастыратын сала. Балалар суреті. Бейнелеу өнерінің әртүрлі саласымен шұғылданатын балалар шығармалары. Балалар үйі. Ата-анасы жоқ жетім балалар тәрбиеленетін орын. Баламның өлігіне отырайын! қарғ. Баламның өлігін күзетейін, аза тұтайын! Бала мінез [-ді]. Аңқау, адал, аққөңіл. Бала нар. Кішкентай нар. Бала нардай. Нардың төлі сияқты. Балаңыз алымы. этн. Тілі шықпаған сәби үйге алғаш рет келгенде жасалатын ырым. Балаңыз зарын тартты. Баласы болмады, балаға зар болды. Балаңыз итауруы. Жас балаңыз басы үлкейіп, аяғы шидіп, қарны қампайып ауыратын ауруы; рахит. Баланы төсегімен көтерді. Баланы емшек сүтімен көтерді. Бала өсірді [қыз өсіріп, үл ұстады]. Ата-ана болды, бала сүйіп, ержеткізді, елге сыйлы әке, шеше атанды. Бала психологиясы. псих. Балаңыз психикалық дамуының заңдылықтарын зерттейтін психология саласы. Бала сұңқар. Жас сұңқар. Бала сүйді. Балалы болды, перзентті болды. Баласы тұрмады. Баласы өле берді. Бала тапты. Сәбилі болды, бала туды. Бала тастады. Түсік тастады, баласы өлі туды. Бала торсық. Кішкентай торсық. Бала тышты. этн. Нәрестені бесікке саларда жасалатын ырым. Бала тілі. Балаңыз тілі шыға бастаған екі-екі жарым жасынан ана тілінде таза, дұрыс сөйлей бастаған сегіз-тоғыз жасына дейінгі аралықта қалыптасқан қызық та қылықты тілі. Бала үстінде қайтыс болды [о дүниеге жөнелді]. Босанып жатып қайтыс болды. Бала шақ. Балалық шақ. Бала шәкірт. Жас шәкірт. Бала шегінеді. «Бала қайтыс болды» деген мағынаны білдіретін сөз.

БАЛА = ет. Тең көру, бірдей санау, теңеу.
БАЛА-БАЖЫР зат. жерг. Бала-шаға.
БАЛАБАҚША зат. Мектепке дейінгі балалар тәрбиеленетін орын.

БАЛАБАСТЫ сын. Көп балалы.
БАЛАҒАН зат. 1. Қабырғалары ағаштан құрастырылып, шөппен жабылған уақытша баспана. 2. көне. Театр, цирк және эстрадалық ойын-сауық көрсету үшін уақытша тұрғызылған үй-жай.

БАЛАҒАНДАЙ сын. Балаған сияқты, балаған тәрізді.

БАЛАҒАНСЫ = ет. Бірдей санағансу, теңегенсу.

БАЛАҒАТ¹ зат. Біреудің намысына, ар-қатына кір келтіретін бейіл, былатпін сөз.

БАЛАҒАТ² зат. сөйл. **Балиғат**.

БАЛАҒАТТА = ет. Жаман сөз айту, боқтау, тіл тигізу.

БАЛАҒАТТАС = ет. Айқайласу, қатты сөздер айту, боқтасу.

БАЛАҒАТТАСУ Балағаттас етістігінің қимыл атауы.

БАЛАҒАТТАТ = ет. Біреуге жөнсіз жаман сөз айтқызырту.

БАЛАҒАТТАТУ Балағаттат етістігінің қимыл атауы.

БАЛАҒАТТАУ Балағатта етістігінің қимыл атауы.

БАЛАҒАТТЫҚ зат. сөйл. **Балиғаттық**.

БАЛАҒАТШЫЛ сын. Балағат сөз айтқыш; бейпілауыз.

БАЛАҒЫЗҒЫШ зат. тех. Ара ұясынан балды ағызатын механизм.

БАЛАДАЙ сын. Бала сияқты, бала тәрізді.
БАЛАЖАН сын. Баланы жақсы көретін (адам).

БАЛАЖАНДЫ сын. сөйл. **Балажан**.
БАЛАЖАНДЫҚ зат. сөйл. **Балажан-дылық**.

БАЛАЖАНДЫЛЫҚ зат. Баланы жақсы көрушілік.

БАЛА-ЕКЕШ: бала-екеш бала да. Балаңыз өзі, балаға дейің.

БАЛАКЕС зат. сөйл. **Балакіс**.
БАЛАКІС зат. Кістің төлі.

БАЛАҚ зат. 1. Шалбардың, дамбалдың тізеден төменгі жағы. 2. Құстардың табаннан жоғарғы жері. 3. Ноқтаның, шідердің, бұйданың бекітілетін, байланатын жағы, шы. 4. ауыс. Ойлы-қырқалы жердің аяқ шені, шет жағы.

Балағына ит жармасты. Көре алмайтындар қастық ойлан, өсіп-көтерілуіне кедергі келтірді. **Балағының биті бар**. **Талағының биті бар**. **Балақ бөлік**, бот. Өсімдіктің тамырдан жоғарғы жері. **Балақ жүн**. а) Балтыр түгі. ә) Қой, ешкі, түйелердің аяқ жағының жүні. б) Бүркіт санында болатын қалың, мамық, майда жүндер. **Балақ жүні жеткен жоқ**. Ержетпеген, бойы қатып, буыны бекімеген. **Балаққа бала оралсын**. тілек. Нәрестелі бол, балалы бол деген мағынада. **Балақтағы бит басқа шықты [өрмеледі]**. Жаман, нашар адам басынды, қорлады.

БАЛАҚАЙ зат. 1. Назар аударту үшін үлкендердің кішілерге айтатын қаратпа сөзі. 2. экспр. Біреуді өзінен кіші санау, еркелету мәнінде қолданылатын атауы.

БАЛАҚАЙЛА = ет. Балақай-балақай деу.
БАЛАҚАЙЛАУ Балақайла етістігінің қимыл атауы.

БАЛАҚАН зат. экспр. **Балақай**.
БАЛАҚБАУ зат. Саят құстарының (біркіт, қаршыға, ителгі) аяқтарына тағылатын қайыс бау.

БАЛАҚ-ЖЕҢ зат. Киімнің балағы мен жеңі.
БАЛАҚПАҢ зат. сөйл. **Сақпан**.

БАЛАҚСЫЗ сын. Балағы жоқ.

БАЛАҚТА = ет. 1. Таудың, дөңіңгі етегін ала жүру. 2. Өсімдіктің түр жағынан молайып өсуі.

БАЛАҚТАУ Балақта етістігінің қимыл атауы.

БАЛАҚТЫ сын. Балағы бар.
БАЛАҚҰМАР сын. **Балажан**.

БАЛАЛА¹ = ет. 1. Төлдеу, күшіктеу.
2. ауыс. Көбею, туындау.

БАЛАЛА² = ет. Бала-бала деу, ет-бауыры елжіреу.

БАЛАЛАЙКА ор.зат. Орыстың үш ішекті ұлттық музыкалық аспабы.

БАЛАЛАЙКЕШ зат. сөйл. Балалайкада ойнайтын адам.

БАЛАЛАТ = ет. 1. Төлдету, күшіктету, тудыру. 2. ауыс. Көбейту, туындату.

БАЛАЛАТУ Балалат етістігінің қимыл атауы.

БАЛАЛАУ¹ сын. Жастау, балаңдау.
БАЛАЛАУ² Балада етістігінің қимыл атауы.

БАЛАЛЫ сын. 1. Баласы бар, баласы көп. 2. Төлі бар (жан-жануар).

Балалы әйел. а) Қолында баласы бар, бала ұстаған әйел. ә) Нәрестесі, баласы бар, бала туған әйел. **Балалы болды**. Бала көрді, бөпелі болды. **Балалы үй**. Дабыр-дұбырлы, бала-шағалы, өсіп-өніп жатқан ұрпақ жалғастығы бар үй.

БАЛАЛЫҚ¹ зат. Кәмелетке толмаған балғын шақ.

Балалығы ұстады. а) Бала кезі есіне тұст, бала болғысы келді. ә) Балаға тән іс істеді, ойнап күлді. **Балалық жасады [істеді]**. Балаңыз ісін істеді; білместік етті, жаңылды. **Балалықтың базары**. Жастық шақтың қызығы, думаны.

БАЛАЛЫҚ² сын. Балаға тән, балағалық; балаға арналған.

Балалық дәуір. Бала кез, балғын шақ. **Балалық күн [кез, шақ]**. Бала кез, балғын шақ, балалық дәуір. **Балалықтың кекілі қарақұсқа ығысты**. поэт. окказ. Кәрілік келді, уақыт өтіп, адамның жасы ұғайды. **Балалық шақ**. зат. Адам өмірінің бүлдіруші кезінен ержету, бойжету кезеңіне дейінгі кезеңі.

БАЛАЛЫ-ШАҒАЛЫ сын. Үйлі-баранды, отбасы бар; бала-шағасы көп.

БАЛАМА зат. 1. <франц. alternative> 1. Екінші бір заттың, атаудың орнына жүретін, соған тең, барабар, сай келетін нәрсе, атау. 2. <лат. aequus – тең, valens – күші, мәні, бағасы бар> Бірнеше мүмкіндіктің ішінен біреуін таңдау қажеттілігі.

Балама білім беру. пед. Дәстүрлі білімге қосымша, кейде оған қарсы сипатта көрінетін білім түрі. **Балама жын**. мат. Өзара сәйкес, бір-біріне балама бола алатын топ. **Балама педагогика**. пед. Қоғамдағы мемлекеттік тұрғыдағы педагогикаға балама ғылыми тәлімдік білім жүйесі.

БАЛАМАЛА = ет. Теңеу, теңестіру, бірдей деп қарау.

БАЛАМАЛАУ Баламала етістігінің қимыл атауы.

БАЛАМАЛЫ сын. Сайламалы, таңдау мүмкіндігі бар.

Баламалы кино. Кино өнеркәсібінен және прокат жүйелерінен тыс жасалып және таратылатын, шығармалар жиынтығын білдіретін жиынтық түсінік. **Баламалы шығын**. экон. Тауар өндіруге немесе қызмет көрсетуге ұсталған шығын.

БАЛАМАЛЫҚ сын. сөйл. **Баламалы**. **Баламалық қозғалыстар**. Әлемдік, мемлекеттік не жергілікті деңгейдегі мәселелердің дәстүрлі ресми тәсілдерінен өзгеше, соны шешімін табуға тырысатын қоғамдық қозғалыстар.

БАЛАМАСӨЗ зат. Сырттан енген термин не аталымды ұлт тілінде ашып бере алатын сөз.
БАЛАМАСЫЗ сын. Жалғыз, басқа таңдау мүмкіндігінсіз.

Баламасыз айырбас. экон. Тауарды өндіруге жұмсалған шығындар мен оны сыртқы экономикалық мәміле арқылы қайтарудың арасындағы пропорцияның ұдайы бұзылуы.

БАЛАМАН зат. муз. Әзірбайжан, дағыстан халықтарының үрмелі музыкалық аспабы.

БАЛАМҰРТТАН = ет. Ептеп мұрт шығу.

БАЛАМЫ зат. сөйл. **Балама**.

БАЛАН = ет. Төңелу, басқа нәрсеге бара-барлану.

БАЛАНИТ [грек. balanос] зат. мед. Күрек-тің және үрті басы терісінің қабынуы.

БАЛАНОГЛОСС зат. зоол. Жартылай хордалылар тітіне жататын, теңізде тіршілік ететін өкілі.

БАЛАНОПОСТИТ зат. Айғырда, бұқада, қабан мен итте жиі кездесетін күректің ішкі қабығының қабынуы.

БАЛАНС [франц. balance] зат. 1. Теңестік, теңдестіру. 2. экон. Теңгерім.

БАЛАНСИР [франц. balancier] зат. тех. Білік айналасында тербелмелі қозғалыс жасайтын, күш беріші, қос ішінді рычаг.

БАЛАНС-НЕТТО [лат. netto] зат. экон. Негізгі құрал-жабдық пен материалдық емес

активтер баланстық құрмен көрсетілетін, тозу сомасын шегеріп тастай отырып көрсетілетін баланс.

БАЛАНСТЫҚ сын. экон. Балансқа тән, балансқа қатысты.

Баланстық көрсеткіш. экон. Фирманың немесе кәсіпорынның қызметін сипаттайтын нәтижелер. **Баланстық күн.** экон. Негізгі қорлар мен айналым қаржыларын бухгалтерлік баланста ақшаға шағу арқылы бағалау. **Баланстық пайда.** экон. Кәсіпорынның кіріс пен шығыс балансында көрсетілетін бухгалтерлік пайда.

БАЛАНТ [ир. **بَلَنْت**] сын. Жоғары, биік.

Балант жер. Биік жер, төбе.

БАЛАНТИДИАЗ зат. мед. Протезойлар туындатын жұқпалы ауру.

БАЛАҢ сын. 1. Жас, балғын. 2. ауыс. Пісіп жетілмеген, кемеліне келмеген, есеймеген.

Балаң жас. Жасөспірім шақтан ересек кезеңге өту шағы. **Балаң мінез.** Балаға тән әр нәрсеге қызыққыш, еліктегіш қасиет. **Балаң үйрек.** этн. Балалардың «қуырмаш» ойынындағы сұқ саусақтың аты.

БАЛАҢДАУ сын. 1. Балалау, жастау. 2. Пісіп жетілмеген, тәжірибесіз, ысымаған.

БАЛАҢДЫҚ зат. Жастық, балғындық.

БАЛАҢДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Балаңдық.**

БАЛАҢҚЫ сын. жерг. **Балаңдау.**

БАЛАПАҢ зат. 1. Құс атаулының баласы; қанаты қатаймаған кезі. 2. ауыс. Еркелету мағынасында балаға айтылатын сөз. 3. ауыс. Кішкентай, жас, піспеген, балғын.

Балапан ашты. Жұмыртқа шайқап, балапан шығарды. **Балапан әжім.** Көздің айналасына түскен ұсақ, жаңадан түскен әжім. **Балапан балық.** Тұңқалар тобына жататын кішкентай балық. **Балапан [жұмыртқа] басты.** Жұмыртқадан балапан шығарды. **Балапан басына, тұрғынтай тұсына.** Әркім өзініше, өз жөнімен, беталды.

Балапан баулыды. Балапаның ұшуға үйретті, жаттықтырды. **Балапан бұтақ.** Ағаштың діңінің, ірі бұтақтарының бойында қылтиып жаңадан пайда болған өркендері. **Балапан еті.** Жеті айға жетпеген тауық балапандарының еті.

Балапан жаңбыр. Себезілген, жұмсақ жаңбыр. **Балапан жүн.** Кішкентай, жаңа шыққан жүн.

Балапан жыр. поэт. Алғашқы жыр, жастық шақтағы шығармашылық. **Балапан күс.** Жас, қанаты қатаймаған құс. **Балапан күстай оңдалды.** Ұшуға оңтайланды, талапталды, талтынды.

Балапан тау. Кішкентай тау. **Балапан торғай.** Әлі жетіле қоймаған, кішкентай торғай. **Балапан түйнек.** Уақ, ұсақ түйін. **Балапан түк.** Қысқа, жаңадан шыға бастаған түк. **Балапан шақ.** Кішкентай, бала кез. **Балапан шаш.** Жаңадан шығып келе жатқан майда, жұмсақ маңдай шаш.

Балапан шығарды. Жұмыртқа басып шығарды. **БАЛАПАҢДА** = ет. 1. Жұмыртқа басып балапан шығару. 2. ауыс. Қаулай осу, туындау, көбею. 3. ауыс. Етек алу, жайылу. 4. ауыс. Туындау, өрбу.

БАЛАПАҢДАҒЫШ сын. Балапан шығарғыш, балапан басқыш.

БАЛАПАҢДАҒЫШТЫҚ зат. Балапан шығарғыштық.

БАЛАПАҢДАЙ сын. 1. Балапан сияқты, балапан тәрізді. 2. ауыс. Тәп-тәтті, сүйкімді.

БАЛАПАҢДАУ¹ сын. Балалау, жастау.

БАЛАПАҢДАУ² Балапанда етістігінің қимыл атауы; балапан шығару.

БАЛАПАҢДЫ сын. Балапаны бар, балапаны көп.

БАЛАПАҢҚҰРТ зат. вет. Малдың ішіндегі құрттардың өсіп-жетілген түрі.

БАЛАПАҢША үст. Балапан тәрізді, балапанға ұқсап.

БАЛАРА зат. зоол. <лат. aris mellifera> Отбасы болып өмір сүретін, бал жинайтын үй арасы.

Балара желімгері. <грек. propolis> Балаларының ұя қабырғаларын сылайтын, бактериялардан қорғайтын желімді заттек; прополис.

БАЛАРАҚАЛЫ сын. Шобі мол, шүйгін деген мағынада.

БАЛАС = ет. Бірдемеге тең, барабар десу.

БАЛАСЫ: жаз баласы. Жаз бойы.

БАЛАСЫЗ сын. Баласы жоқ.

БАЛАСЫЗДЫҚ зат. Баласы жоқтық.

БАЛАСЫН = ет. Бала деп қарау; бала санау, бала көру.

БАЛАСЫНУ Баласын етістігінің қимыл атауы.

БАЛАСЫРА = ет. Бала сүйгісі келу, бала деп өліп-өшіп, бала тілеу.

БАЛАСЫРАУ Баласыра етістігінің қимыл атауы.

БАЛАСЫТ = ет. Бала көру, әлі бала деп санау.

БАЛАСЫТУ Баласыт етістігінің қимыл атауы.

БАЛАТ = ет. Біреуге, бірдемеге теңету, теңдеп санату, теліту.

БАЛАТУ Балат етістігінің қимыл атауы.

БАЛАУ¹ зат. сөйл. **Палау.**

БАЛАУ² зат. сөйл. **Балауса** (шоп).

БАЛАУ³ Бала етістігінің қимыл атауы.

БАЛАУЛЫ сын. Телулі, байлаулы.

БАЛАУЛЫҚ зат. Телушілік, байлаушылық.

БАЛАУРА = ет. сөйл. Балбырау, маужырау.

БАЛАУСА¹ зат. Жас, жаңа шыққан шоп.

БАЛАУСА² сын. 1. Жас, әлі толық піспеген.

2. Кішкентай, жас. 3. ауыс. Жасөспірім, балғын.

Балауса кезең. Өсімдіктердегі тұқымнан жас өскінің пайда болуынан бастап гүлдегенге дейінгі кезең. **Балауса құрақ.** Құрақтың жас, балғын түрі. **Балауса шалғын.** Жас, енді көктеп келе жатқан шоп.

БАЛАУСА³: балауса шам. сөйл. **Балау-ышшам.**

БАЛАУСА-БАЛҒЫН сын. Жас, жетілмеген, ержетпеген.

БАЛАУСАДАЙ сын. 1. Балауса сияқты, балауса тәрізді. 2. ауыс. Жас, есеймеген, ержетпеген.

БАЛАУСАЛАН = ет. Табиғаттың жаңа пісіп, көгеріп, көктеп келе жатуы.

БАЛАУСАЛАП үст. Көктеп, көгеріп.

БАЛАУСАЛАУ сын. Әлі жетіле қоймаған, жас.

БАЛАУСАЛЫ сын. Балаусасы көп, көк шалғынды (жер).

БАЛАУСАЛЫҚ зат. Жетілмегендік, толыспағандық, піспегендік.

БАЛАУСЫЗ сын. 1. Балауы жоқ, теңеуі жоқ. 2. Астарсыз, өзлі жоқ, жеңіл-желпі.

БАЛАУЫЗ¹ зат. 1. Ара құрсағының ішкі жағында орналасқан без. 2. Араның балауыз безінен бөлінетін қатты зат. 3. ауыс. Жас, балғын.

БАЛАУЫЗ² зат. **Балауыз шам.**

Балауыз кескіндеме. Бояу құрамындағы заттарды бір-бірімен байланыстыру үшін балауыз қолданылатын, сирек кездесетін кескіндеу өнерінің тәсілі. **Балауыз мүсіндер.** Атақты, танымал адамдардың балауыздан жасалған тұлаалары. **Балауыз шам.** Тез қататын сывр, ешкі майларынан, парафиннен жасалынған бітмелі құйма шам. **Балауыз шырмауық.** бот.

Балауызгаши.

БАЛАУЫЗ³ зат. биол. Өсімдік жасу-

шасының қабықшасында болатын, құрамында қышқыл, спирт, көмірсулары бар майқышқылдан тұратын күрделі эфир.

БАЛАУЫЗАҒАШ зат. өс. <лат. hoуа carnosa> Түйетабан тұқымдасына жататын мәңгі жасыл бұта.

БАЛАУЫЗДА = ет. Балауыз жағу, құю.

БАЛАУЫЗДАЙ сын. Балауыз сияқты, балауыз тәрізді.

БАЛАУЫЗДАН = ет. Дәнді дақылдың сүттенуі.

БАЛАУЫЗДАНУ Балауыздан етістігінің қимыл атауы.

БАЛАУЫЗДЫ сын. Балауызы бар.

БАЛАХАНА зат. 1. Үйдің екінші қабаты, жоғарғы үй. 2. Балалар бөлмесі. 3. Көші-қон кезінде түйенің үстіне салынатын қом.

БАЛАХАНАЛЫ: балаханалы үй. жерг. Қабатты үй.

БАЛАША үст. Балаға ұқсап, бала тәрізді.

Балаша иланды [сенді]. Әубден сенді, ойсыз сенді. **Балаша көтерді.** Ауырсынбай, жеңіл көтерді. **Балаша қуанды.** Сәби құсап мәз болды, шын қуанды. **Балаша мәз болды.** Сәби сияқты қаяусыз, шын қуанды.

БАЛА-ШАҒА зат. 1. Үй іші, отбасы. 2. Кішкентай балалар.

Бала-шағанның игілігін көр! алғыс. Бала өсіріп, жұмсап, қызығын көр, қуанышқа кенел деген мағынада. **Бала-шағасын [қатын-баласын] шұбыртып.** Қандай да бір нәрсені сұрауға, сұрануға балаларының, отбасының көптігін көрсетіп, сылтау етіп.

БАЛА-ШАҒАЛЫ сын. 1. Отбасы үлкен, жас балалары көп. 2. Үйлі-жайлы, тұрмыс құрған, үйленген.

БАЛА-ШАҒАСЫЗ сын. Үйленбеген, жалғыз басты.

БАЛАШЫҚ¹ зат. жерг. Қысқалау кереметік желі.

БАЛАШЫҚ² зат. бот. 4-5 жылдық аласа жас қарағай.

БАЛАШЫҚ³ зат. Өсімдіктің жас өркені.

БАЛАШЫҚ⁴ зат. сөйл. Іштен шыққан бала.

БАЛБАЛ зат. **Балбалтас.**

БАЛ-БАЛАУСА сын. Жас, бойжеткен.

БАЛБАЛТАС зат. көне. Тас мүсіннің жанына тізбектеле қойылатын сәл ғана өңделген, көбінесе өңделмеген кішірек тасбағаналар тізбегі.

БАЛБАНА зат. Тас мүсін.

БАЛБАҢДА = ет. Қорбаңдап жүру.

БАЛБАС: балбас қойы. ауыл шар. Ет, сүт, жүні беретін, тегене құйрықты, қалың жүнді қой тұқымы.

БАЛБАСЫ зат. кәс. Құмалақ, карта аштырғанда беретін ақша.

БАЛБЕР зат. кәс. Ауға байлайтын қалтқы.

БАЛ-БҮЛ елік. Бетінде нұр ойнап, түрі әдеміленгенді бейнелейтін сөз.

Бал-бұл жайнады. Ажары райланып құлпырды. **Бал-бұл жанды.** Бетінде нұр ойнап, өңі ажарланды.

БАЛ-БҮЛДА = ет. Көзіне жас толып, жанары жарқырап көріну.

БАЛБЫР сын. 1. Жұмсақ, езілген. 2. ауыс. Тамылжыған, мүлгіген.

БАЛБЫРА = ет. 1. Маужырау. 2. Тамақтың езіліп пісуі; жемістің бабына келіп уылжуы.

3. ауыс. Тамылжу, мүлгу. 4. ауыс. Елжіреу, емірену. 5. ауыс. Үлбіреу, уылжу.

Балбырап сала берді. Елжіреді, еміренді.

БАЛБЫРАС = ет. Бір-біріне елжіреу.

БАЛБЫРАТ = ет. Елжірету, уылжыту, үлбірету.

БАЛБЫРАУ зат. Елітетін, еліктіретін күш.

БАЛБЫРАУЫН зат. бот. <лат. pitrpinella> Шатырүлділер тұқымдасына жататын бір жылдық немесе көпжылдық шөптесін өсімдік.

БАЛГЕР [ир. فالگیر] зат. Бал ашатын адам, сәуегей.

БАЛГЕРЛІК зат. Бал ашушылық, сәуегейлік.

БАЛГЕРСІЗ сын. Сәуегейсіз.

БАЛҒА зат. Әртүрлі затты [шегені т.б.] қағуға, ұруға, шыңдауға арналған, шойынды басы бар, сапты құрал.

Балға ұру. Аукционда жеңімпазды жариялау рәсімі.

БАЛҒАБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. sphynx zugaena> Ақула тәрізділер отрядына жататын балық.

БАЛҒАДАЙ сын. Күшті, мықты.

БАЛҒАЛА= ет. Балгамен ұру, соғу.

БАЛҒАЛАС сын. Үндес, ұрандас.

БАЛҒАЛАТ= ет. Балгамен ұрғызу, тарсылдану.

БАЛҒАЛЫ сын. Балғасы бар.

Балғалы ұнтақтағыш. Қатты материалдарды ұнтақтауға арналған мәшине. **Балғалы ұсатқыш.** кен. Тез жарылатын морт қазындыларды ұсатуға арналған, қозғалмалы бөліктерімен соатын ұатқыш машина.

БАЛҒАСАП зат. Балғаның ағаштан, темірден жасалған сабы.

БАЛҒА-ОРАҚ зат. тар. Кеңес дәуірі жұмысшылары мен шаруаларының бірлігін білдіретін эмблема.

БАЛҒАСЫЗ сын. Балғасы жоқ, балгамен емес.

БАЛҒА-ТӨС зат. Ұста саймандары.

БАЛҒАША зат. тех. Балғалы ұнтақтағыштың ішіне түскен өнімді машинаның ішкі қорабындағы декаларға ұрылап ұнтақтайтын, роторға бекітілген ұнтақтау органы.

БАЛҒАШЫ зат. Балға соғушы, темір ұстасы.

БАЛҒАШЫҚ¹ зат. тех. Әртүрлі затты ұруға арналған құрылғыдағы кішкене бөлшек, құрал.

БАЛҒАШЫҚ² зат. анат. <лат. malleus> Орта құлақтағы есту сүйекшелерінің бірі.

БАЛҒАШЫЛЫҚ зат. Балға соғу кәсібі, ұсташылық.

БАЛҒЫН¹ зат. бот. <лат. muricaria> Жыңғылдар тұқымдасына жататын бұта.

Балғын арша. биол. <лат. juniperus turkestanica> Арша тұқымына жататын, биіктігі 1-2 м. мәңгі жасыл, көпжылдық бұта.

БАЛҒЫН² сын. 1. Әлі өсіп жетілмеген, балауса (өсімдік). 2. ауыс. Толықсыған, уылжыған. 3. ауыс. Жас, балауса. 4. ауыс. Сүйкімді, нәзік. 5. ауыс. Пәк, таза, бейкүнә.

Балғын арша. биол. <лат. juniperus turkestanica> Арша тұқымына жататын, биіктігі 1-2 м мәңгі жасыл, көпжылдық бұта. **Балғын [уыз] дене.** Уылжыған жас. **Балғын денелі.** Жас. **Балғын жас.** Есеймеген, буыны қатаймаған жасөспірім. **Балғын жүз [өң].** Жас, балауса, нәзік бет-бейне. **Балғын махаббат.** Жас, балауса сезім. **Балғын рең.** Жасқа тән өң, шырай. **Балғын шақ.** Жасөспірім, балақ кез.

БАЛҒЫНДАЙ сын. Балғын тәрізді, балғын сияқты.

БАЛҒЫНДАН= ет. Қайта түлеу, уылжу, жасару.

БАЛҒЫНДАНУ Балғындан етістігінің қимыл атауы.

БАЛҒЫНДАТ= ет. Жасарту, жас қалтында қалдыру.

БАЛҒЫНДАТУ Балғындат етістігінің қимыл атауы.

БАЛҒЫНДАУ сын. 1. Жастау, көктеу. 2. ауыс. Балаңдау.

БАЛҒЫНДЫ сын. Балғыны көп.

БАЛҒЫНДЫҚ зат. Уылжыған жастық.

БАЛҒЫНЫРАҚ сын. Жасырақ.

БАЛДАЙ сын. 1. Бал сияқты, бал тәрізді тәтті, дәмді. 2. ауыс. Жағымды, жанға дәру.

Балдай батып, судай сінді. Жанына жақты, бойына дарыды. **Балдай тату.** Арадан қыл өтпестей дос. **Балдай татыды.** Майдай жақты, сінді. **Балдай тәтті.** а) Тату-тәтті, сыйлас. ә) Қызықты, ыстық. б) Тіл үйіретін, өте тәтті, жағымды. **Балдай ұйыды.** Тыныштықта, тату-тәтті өмір сүрді. **Балдай [балша] шұбатылған.** Биязы мінезді, жайлы.

БАЛДАЙЫН сын. фольк. Бал сияқты.

БАЛДАҚ¹ зат. 1. Аяғы кемтар адамның сүйеніп жүруі үшін арнайы жасалған таяныш құралы. 2. Саятқа шыққанда бүркіт, қаршыға т.б. құстарды ат үстінде алып жүру үшін ердің алдыңғы қасына орнатылған ашалы тіреу. 3. Алтын, күмісжапқан орындықтын таянышы. 4. кәс. Сүзектің ішіндегі балықтың мөлшерін байқауға қажетті құрал (ұзындығы 5-6 м тұзу ағаш).

БАЛДАҚ² зат. 1. зерг. Алтыннан немесе күмістен жасалған көзі жоқ сақина. 2. Қылыштың, пышақтың сағалын бекітіп тұратын сақина. 3. Қайшының саусақ кигізетін тұтқасы. 4. Шымылдықтың екі жақтауы, бау өткізетін шығыршығы.

Балдағы алтын айболат [құрыш болат, ақ болат]. Алтын жалатылған балдақты айболат. **Балдағы алтын ақ [ай, құрыш] болат.** фольк. Сапалы, өткір қылыш. **Балдағынан батырды.** Қылышты сағалына дейін сүзітті. **Балдақтан кетті.** Сағасынан үзілді, сынды.

БАЛДАҚСЫЗ сын. Балдағы жоқ.

БАЛДАҚТА= ет. Балдақпен жүру.

БАЛДАҚТАМЫР зат. бот. Өсімдік діңінің төменгі жағынан өсетін жанама тамыр.

БАЛДАҚТЫ сын. Балдағы бар.

БАЛДЫ¹ сын. 1. Балы бар, балы көп. 2. ауыс. Бақытты, қаннен-қаперсіз (шақ).

Балды бармақ. Өзі ісіне жетік, шебер; бармағынан бал тамған. **Балды өсімдіктер.** Гүлінен баларасы шірне, тозан жинайтын жабық тұқымды өсімдіктер тобы. **Балды таңдай [тіл].** поэт. Тілі тәтті.

БАЛДЫ²: балды да, балсыз да болмады. жерг. Үмітті де, үмітсіз де болмады; екіұдай.

БАЛДЫЗ зат. 1. Ер адам әйелінің сінділері. 2. жерг. Ер адам әйелінің жасы кіші туыстары.

БАЛДЫЗДАЙ сын. Балдыз сияқты, балдыз тәрізді.

БАЛДЫЗДЫҚ сын. Балдызға тән, балдызға қатысты.

БАЛДЫЗЖАН зат. Ер адамның балдызына қарата айтатын еркелету мәніндегі атауыш сөзі.

БАЛДЫҚ сын. 1. Табиғат құбылыстарының қуатын өлшеуінің бірлік ретіндегі он балдан тұратын жүйе. 2. пед. Оқу орындарында, спортта үлгірім сапасының өлшем жүйесінің өлшем бірлігі ретіндегі балдан тұратын, балмен есептелетін.

Балдық жүйе. Бал қою арқылы есептеу немесе бағалау жүйесі.

БАЛДЫР¹ зат. өс. <лат. algae> Төменгі сатыдағы өсімдіктер қатарына жататын, ұрық шашу арқылы көбейетін, құрамында хлорофилі бар, су астындағы топтырақтың беткі қабатында өсетін жұмсақ шөп.

Балдыр басу. Өзен, көл, көлшік сияқтытағы да басқа сулардың сарқылып, түбіне балдырлардың қатпай өсіп кетуі.

БАЛДЫР² сын. 1. Бүлдіршіндей жас. 2. Жас, жаңа, алашқы.

БАЛДЫР³ сын. Балдырлаған, түсініксіз.

БАЛДЫРА= ет. сөйл. **Балдырла.**

БАЛДЫРАУ Балдыра етістігінің қимыл атауы.

БАЛДЫР-БАЛҒЫН зат. Жас шалғын, балауса.

БАЛДЫР-БАЛДЫР: балдыр-балдыр сөйледі. Анық айтпай, түсініксіз сөйледі.

БАЛДЫР-БАТПАҚ сын. Жүйесіз, ретсіз, жеңіл-желпі, түсініксіз (сөз, ой).

БАЛДЫР-БҮЛДЫР елік. 1. Балдырлаған дыбысты бейнелейтін сөз. 2. Тілі жаңа шығып келе жатқан баланың сөзі. 3. Түсініксіз, айқын емес дыбысталған сөз.

БАЛДЫРҒАН зат. 1. Сабағы, жас өркендері шикілей не түзілген түрде тамаққа пайдаланылатын, табиғи күйінде мал жемейтін шөптесін өсімдік. 2. бот. <лат. heracleum> Шатырша үлділер тұқымдасына жататын, сабағы қырлы, іші қуыс, жапырақтары үш қырлы, қауырсын тәрізді тілімденген көпжылдық немесе екіжылдық шөптесін өсімдік туысы. 3. ауыс. Жасөспірім, жеткіншек. 4. ауыс. Бозбала, бойжеткен.

Балдырған шақ. а) Балалық шақ, бала кез. ә) Жас кез, жастық шақ.

БАЛДЫРҒАНДАЙ сын. Балдырған тәрізді, балғын, жап-жас.

Балдырғандай жаңа толған шақ. поэт. Жас, пәк ұақыт. **Балдырғандай майысты.** Нәзік ілді.

БАЛДЫРҒАНДЫ сын. Балдырғаны мол, балдырған өскен, балдырғаны бар.

БАЛДЫРДАЙ сын. 1. Балдыр сияқты, балдыр тәрізді. 2. ауыс. Өрімдей жас.

БАЛДЫРКӨК зат. өс. 1. Көкөніс, жеміс маринадтауға керекті, тағам дәмін келтіруге қосатын, тағамдық көкөніс өсімдік. 2. бот. <лат. arium> Шатыршагүл тұқымдасына жататын, теңіз бен өзендердің жағалауындағы ылғалды топырақта өсетін бір, екі және көпжылдық өсімдік.

БАЛДЫРЛА= ет. Тілі анық келмей, түсініксіз сөйлеу.

БАЛДЫРЛАС= ет. Түсініксіз сөйлесу.

БАЛДЫРЛАУ Балдырлау етістігінің қимыл атауы.

БАЛДЫРЛЫ сын. Балдыры көп, балдыры бар (су).

БАЛДЫРШӨП зат. 1. Ағынсыз, не ағыны аз тұщы суларда өсетін өсімдік. 2. бот. <лат. lepnaseae> Су өсімдіктері тұқымдасына жататын, су бетінде қалқып немесе су ішінде өсетін көпжылдық шөптесін өсімдік.

БАЛЕРИНА [итал. ballerina] зат. Балет труппасындағы биші әйел.

БАЛЕТ [итал. balletto] зат. Музыкалы хореографиялық образ арқылы ой мен мазмұнды беретін сахналық өнердің бір түрі.

Балет бишісі. Балетте өнер көрсететін адам. **Балет театры.** Би және музыка ырығағымен ғана өнер көрсететін театр.

БАЛЕТМЕЙСТЕР [нем. Balletmeister] зат. Балет, би сахналары, хореографиялық нөмірлерді қоюшы және соның авторы.

БАЛЕТТІК сын. Балетке лайықтанған.

БАЛЖАҢДА= ет. сөйл. **Малжаңда.**

БАЛЖАПЫРАҚ зат. бот. <лат. zygophyllum brachipterum> Жұпжапырақтылар тұқымдасына жататын, сабағы тік, биіктігі 20-50 см, көпжылдық шөптесін өсімдік; қоянжапырақ; қоянжаңышқа.

БАЛЖҮГЕРІ зат. бот. <лат. sorghum cernuum> Астық тұқымдасына жататын

біржылдық, шашақ тамырлы, жапырағы таспа тәрізді, дәні домалақ, түкті шөптесін өсімдік.

БАЛЖЫР: балжыр ауыз. Аузынан түкірізі шығып, екі езуі суланып тұратын қлкен ауыз.

БАЛЖЫРА = ет. сөйл. Сөзін дұрыстап айта алмау.

БАЛЖЫРАУ Балжыра етістігінің қимыл атауы.

БАЛИҒА зат. сөйл. **Балиғат**.

БАЛИҒАТ [ар. *بليغَة*] зат. Кәмелеттік жас, қл мен қыздың тұрмыс құруға болатын жасы.

Балиғатқа толды. Кәмелетке жетті, ұрпақ беру қабілетіне жетті, ержетті. **Балиғатқа** толу. анат. Жас ағзаның анатомиялық және физиологиялық өзгерістер нәтижесінде ұрпақ беру қабілетіне жетуі.

БАЛИҒ зат. көне. **Балиғат**.

Балиғға толды. **Балиғатқа** толды.

БАЛИҒИ зат. сөйл. **Балиғат**.

БАЛИЛІК зат. Индонезияның Бали, Ламбок аралдарын мекендейтін халық.

БАЛКОН [итал. *balcone*] зат. Үйлердің қабырғасынан сыртқа шығарылған, бетоннан немесе басқа қатты заттан жасалған, қоршаулы, шағын орынжай.

БАЛКОНЫ сын. Балконы бар.

БАЛҚАЙМАҚ зат. тамақ.

1. Шикіқаймаққа қант, бал, қи қосылып қайна-тылған тәтті тағам, ұлттық ас. 2. Түйенің сүтінен жасалған тәтті тағам. 3. ауыс. Тыныштық, ұйыған, тәтті күй.

БАЛҚАЙНАТПА зат. сөйл. **Тосап**.

БАЛҚАНТАНУ зат. Балқан түбегін қоныс танған халықтардың тілін, әдебиетін, тарихын, саяси өмірін зерттейтін пәндер жынтығы.

БАЛҚАҢБАҚ зат. өс. <лат. *corispermum*> Тік сабақты, жапырағы қалың, жұмырлау, жіңішке, алабұта тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

БАЛҚАР зат. Қабардин-балқар республикасының оңтүстік-батыс аумағын мекендейтін халық атауы.

Балқар тілі. Балқар халқының ұлттық тілі, түркі тілдерінің бірі.

БАЛҚАРА зат. Қара ұннан ашытылым дайындалған сұйық тағам.

БАЛҚАРАҒАЙ зат. өс. 1. Жапырағы таспа тәрізді, қысқа қарай түсіп қалатын, қылқанды қарағай. 2. бот. <лат. *larix*> Қарағай тұқымдасына жататын қосжынысты, бір үйлі өсімдік, қылқан жапырақты биік ағаш.

БАЛҚАШ зат. 1. Өзен, көл сияқты т.б. сулардың жағалауындағы ылғалды, сазды, шөбі шүйгін жер. 2. Шүйгін шөп, жасыл жайылым.

Балқаш алабұғасы. <лат. *perca schrenki*> Балқаш көлінде тіршілік ететін алабұға түрі. Балқаш жер. Мал жайылымына қолайлы, шөбі шүйгін, суды, сазды жер. **Балқаш қарабалығы**. зоол. <лат. *schizothorax argentatus*> Тұқырлар тұқымдастары қарабалық туысына жататын балық түрі.

БАЛҚАШИТ зат. геол. <грек. *sargys* – шіріген, *pelos* – балшық> Балқаш көлі жағалауында қызырататын ашық сары түстен қою қара түске дейін түрлері кездесетін сапонель түзілім.

БАЛҚАШТЫ сын. Сазды, ылғалды, шүйгінді, жайылымды.

БАЛҚОСПАҚ зат. зоол. Екі өркешінің түп жағы қосылып тұрғандай көрінетін, бура мен нармаядан туған будан.

БАЛҚУ Балқы етістігінің қимыл атауы. 1. Қатты күйден жұмсақ күйге айналу, еру. 2. физ. Кристалл қатты дене агрегаттық күйінің сұйық күйге өту процесі. 3. ауыс. Елжіреу, еліту, ытығы.

Балқу жылуы. физ. Тұрақты қысымда қатты кристалдық затты толық сұйық күйге ауыстыруға қажет жылу мөлшері. **Балқу температурасы**. физ. Белгілі бір сыртқы қысымда қатты кристалдық заттың сұйық күйге ауысу температурасы. **Балқу торы**. хим. Үстіне түсетін полимер қиқымдарын балқытуға арналған жылжытылмалы тор.

БАЛҚУРАЙ зат. Ұшында бір сүйемдей бүрткік-бүрткік масағы бар, таулы жерде өсетін, өзегі тәтті құрай; балшытыр.

БАЛҚҰНДАҚ зат. Балауса балғын шақ.

БАЛҚҰРАҚ зат. Балауса көк құрақ.

БАЛҚЫ = ет. 1. Қатты күйден жұмсақ күйге айналу, еру. 2. физ. Кристалл қатты дененің сұйық күйге өту процесі. 3. ауыс. Езілу, жұмсарту. 4. ауыс. Ай, күн, жылдың түрлерін, шапақтанып, қызарып тұруы. 5. ауыс. Жайқалу, толысу, тұтасу. 6. ауыс. Елжіреу. 7. ауыс. Елегізу, ынталану. 8. ауыс. Масайрау, мастану. 9. ауыс. Бал-бұл жану, жайнау, толықсу, уылжу.

БАЛҚЫҒЫШ сын. Тез балқитын.

БАЛҚЫҒЫШТЫҚ зат. физ. Балқуға бейім ділік, балқи алғыштық.

БАЛҚЫЛДА = ет. Мыс, қорғасын тәрізді заттардың қатты кәйінен еруі.

БАЛҚЫЛДАУ Балқылда етістігінің қимыл атауы.

БАЛҚЫМА зат. тех. 1. Балқыту процесінің нәтижесінде алынған өнім. 2. Балқыту процесінің бір кезеңі.

Балқыма алу. тех. Қатты металдарды жоғары температурада балқытып, сұйық фаза алу. **Балқыма қаптау**. тех. Тетік немесе құрал-сайманның кескіш бөлігінде металл балқыма қабатын газды, доғалы, электронды әдістер мен немесе қышқылға төзімді бетпен қаптау.

БАЛҚЫМАЛЫ сын. 1. Балқитын қасиеті бар. 2. ауыс. Әсерлі, толықмалы.

БАЛҚЫН зат. поэт. Қас сұлу деген мағынада.

БАЛҚЫН = ет. **Бұлқыну**.

БАЛҚЫТ = ет. 1. Темір, мыс, қорғасын сияқты т.б. заттарды еріту. 2. тех. Қатты заттардың сұйық күйге айналғандағы өнімін алу үшін арнайы құрылғыларда өңдеу процесі. 3. ауыс. Езілу, жұмсарту. 4. ауыс. Жан-жүйесін босату, елжірету.

Балқыта бөліндіре тазарту. кен. Екі фазаның тығыздығы айырмасына негізделген, оның біреуі тазартылатын металл болатын тазалау әдісі.

БАЛҚЫТҚЫШ сын. 1. тех. Балқытатын, еріткіш. 2. ауыс. Елжіреткіш, бойды босатқыш.

БАЛҚЫТПА зат. тех. Балқитын зат.

БАЛҚЫТУ Балқыт етістігінің қимыл атауы. 1. Темір, мыс сияқты қатты заттарды еріту. 2. тех. Сұйық күйдегі ақырғы өнімді алу үшін балқыту пештерінде кентас, металл сияқты т.б. материалды өңдеу процесі.

Балқыту пеші. Қайсыбір материалды оның балқу температурасынан асып түсетін температураға дейін қыздырып, сұйық күйге айналдыруға арналған пеш.

БАЛҚЫТУШЫ зат. Металл ерітуші, қорытушы.

БАЛҚЫТЫЛ = ет. 1. Темір, болат сияқты металдардың, қатты заттардың сұйық күйге айналдырылуы, ерітілуі. 2. Жұмсартылу, керітілу.

БАЛҚЫТЫЛУ Балқытыл етістігінің қимыл атауы.

БАЛЛ [франц. *balle*] зат. 1. Кейбір табиғат құбылыстарының қуат дәрежесін өлшеу бірлігі.

2. пед. Білім дәрежесіне қойылатын цифрлы баға. 3. Заттың, нәрсенің сапасына байланысты берілетін баға.

Балл жинау. Жоғары оқу орындарына түсу үшін талапкерлердің сандық білім көрсеткішін жинауы.

БАЛЛАДА [франц. *ballade*] зат. әдеб. Тарихта болған не аңызға айналған оқиғаны жырлайтын поэзиялық шығарма.

БАЛЛАДАЛЫҚ сын. Балладаға жататын, балладаға лайық, балладаға тән.

БАЛЛАСТ [ағыл. *ballast*] зат. 1. Теміржол шпалдарының арасына төгілген ұсақ тас немесе құм. 2. Белгілі бір заттың ішіндегі керексіз, іске жарамсыз артығы.

БАЛЛИСТИКА [франц. *balistique*] зат. әск. Реактивтік снарядтардың, авиабомба, мина және атылған оқтың қиу заңдылығын зерттейтін ғылым.

БАЛЛИСТИКАЛЫ сын. Баллистикасы бар.

БАЛЛИСТИКАЛЫҚ сын. әск. Баллистикаға тән, баллистикаға қатысты.

Баллистикалық жол. әск. Артиллериялық снарядтардың, минералдардың т.б. қозғалысын эксперименттік зерттеуге арналған артиллериялық полигондағы жердің арнайы жабдықталған өңірі. **Баллистикалық зымыран**. Баллистикалық траектория бойынша қиырлатын зымыран.

БАЛЛИСТОКАРДИОГРАФИЯ зат. Адамның жүрек-тамырлары жүйесінің қабілетін зерттеу әдісі.

БАЛЛОН¹ [франц. *ballon*] зат. Әйнектен немесе металдан жасалған, газ не ауа толтырылатын көлемі әртүрлі ыдыс.

БАЛЛОН² зат. тех. Резеңкеден жасалған, ішіне ауа толтырылған автомобильдің доңғалағы.

БАЛЛОНЕТ [франц. *ballonet*] зат. Ауамен толтырылған баллонның бір түрі.

БАЛМАҒЫЗ: балмағыз атқан. Бүршік жарған.

БАЛМҰЗДАҚ зат. Қаймақ, сүт, қант, жидек шырынын қосып, сүттен тоңазытылған тәтті тағам.

БАЛПАЙ = ет. Батшио, жалпау, семіру.

БАЛПАҚ¹ зат. зоол. <лат. *citellus major*> Кеміргіштер тобына жататын, шағын денелі, құйрығы қызыл, далалы жерді мекендейтін зиянды тышқан.

Балпақ сарышұнақ. зоол. Далалы жерді мекендейтін сары тышқанның – сарышұнақтың бір түрі.

БАЛПАҚ² сын. 1. Балтиган семіз, жалпақ, толық денелі. 2. ауыс. Тұрмыс қиындығын көрмей, бұла болып өскен.

БАЛПАҚТАЙ сын. Балпанақтай, толық. **БАЛПАМСАДАЙ** сын. сөйл. **Алпамсадай**.

БАЛПАҢ зат. Жұлдыз аты; Марс. **БАЛПАНАҚ**¹ зат. бот. <лат. *uacusta*> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын өсімдік; сүтжапырақ.

БАЛПАНАҚ² зат. Пингвин.

БАЛПАНАҚТАЙ сын. 1. Ұлкен, етженді, толық. 2. ауыс. Дардай, ортан қолдай, білдей.

БАЛПАҢБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. *blieca bjoezkna*> Тұқы тұқымдас шұбар балық.

БАЛПАҢ¹ сын. **Балтақ**.

БАЛПАҢ² елік. Аяқты теңселе, маңғаздана басқан жүрісті бейнелейтін сөз.

Балпаң басты. Аяғын жай басты, теңселе жүрді.

БАЛПАҢ-БАЛПАҢ: балпаң-балпаң басты. Аяғын теңселе басты, бауу жүрді.

БАЛПАҢДА = ет. *Теңселе басу, балтаң-балпаң басып жүру; ыргалу.*

БАЛПАҢДАУ¹ сын. *Етжеңділеу, толықша.*

БАЛПАҢДАУ² *Балтаңда етістігінің қимыл атауы; балтаң-балпаң басып, баяу жүру.*

БАЛПАУЫШТАЙ сын. сөйл. *Алпауыттай.*

БАЛПАШ сын. *Малды, бай.*

БАЛП-БАЛП елік. *Балтылдаған дауысты бейнелейтін сөз.*

Балп-балп етті. а) *Оқта-текте үріп қойды.* ә) *Аузы балтылдап сөйледі.*

БАЛПИ = ет. сөйл. *Көлденең шығып, жалпып семіру.*

БАЛПИТ = ет. *Баттиту, балшиту.*

БАЛПИТУ *Балтит етістігінің қимыл атауы.*

БАЛПЫҚ сын. *Балтиған семіз.*

БАЛПЫЛ зат. *Бейберектөз сөз.*

БАЛПЫЛДА = ет. 1. *Орынсыз көп сөйлеу.* 2. *Иттің балл-балл етіп үруі.*

БАЛПЫЛДАҚ сын. *Көп сөйлейтін, мылжыр.*

БАЛПЫЛДАТ = ет. *Балл-балл еткізу.*

БАЛПЫЛДАТУ *Балпылдат етістігінің қимыл атауы.*

БАЛПЫЛДАУ *Балпылда етістігінің қимыл атауы.*

БАЛСЫЗ: *балды да, балсыз да болмады. Үмітті де, үмітсіз де болмады; екіұдай.*

БАЛСЫРА зат. *Астықты, картонны және т. б. пайдалану арқылы өндірістік түрде емес, қарапайым әдіспен, үй жағдайында жасалатын шарап.*

БАЛСЫРА = ет. *Бал жегісі келу, балға құмарту.*

БАЛСЫРАУ *Балсыра етістігінің қимыл атауы.*

БАЛСІРІ зат. *Кейбір құстардың (сұңқарлар, жапалақтар, кептерлер, тотықұстар) үстіңгі тұмсығының түп жағында болатын қалыңдау терілі қатпар.*

БАЛТА зат. *Өткір жүзді, екінші жағы шүйделі, шабуға, қидалауға арналған, сабы бар құрал.*

Балтамен шабарлықтай мінез. *Ағат іс, өрескел қылғиқ, оаші мінез. Балтамен шабатын мін. Үлкен, өрескел азаттық, кінәрат. Балта сабы, иек артпа. Бекінетіндей, тасаланатындай қалтарис. Балта сабынан озбайды. Әр нәрсе тегіне тартады, тегінен аса қоймайды. Балта ілгендей. Қалың, қою деген мағынада.*

БАЛТАДАЙ сын. 1. *Ірі, үлкен, мықты.* 2. *ауыс. Өткір.*

БАЛТАЖУТАР сын. *Ержүрек деген мағынада.*

БАЛТАЙ-ШАЛТАЙ зат. сөйл. *Бос сөз.*

БАЛТАЛА = ет. 1. *Балтамен шабу; балтамен жұмыс істеу.* 2. *ауыс. Аянбай күш жұмсау.*

БАЛТАЛАН = ет. *Балтамен шабылу.*

БАЛТАЛАНУ *Балталан етістігінің қимыл атауы.*

БАЛТАЛАС = ет. 1. *Балта сілтесу.* 2. *Ұрсысу, бет жыртысу.*

БАЛТАЛАСУ *Балталас етістігінің қимыл атауы.*

БАЛТАЛАТ = ет. *Балтамен шаптырту, кескізу.*

БАЛТАЛАТУ *Балталат етістігінің қимыл атауы.*

БАЛТАЛАУ *Балтала етістігінің қимыл атауы.*

БАЛТАЛЫ сын. *Балтасы бар.*

БАЛТАЛЫҚ сын. 1. *Үлкен, қомақты.* 2. *Балта жасауға арналған (сап, ағаш).*

БАЛТАМТАП зат. *Алқа-қотан отырған жастардың жүзік, орамал сияқты бір затты*

тығып, соны табу үшін ойын жүргізуші біреуді ұрып, я олең айтқызатын ұлттық ойын.

БАЛТАНАЙЗА зат. *көне. Ұзын сапты айбалта тәрізді ескі қару, алебарда.*

БАЛТАСАП: *балтасап шорағай.* зоол. *Жыртқыш балықтың түрі.*

БАЛТАСЫЗ сын. *Балтасы жоқ, балта қолданбай.*

БАЛТАТҮМСЫҚ зат. зоол. <лат. lunda cirrhata> *Тұмсығы қызыл, пішіні балта тәрізді, шекесі ақ, айдарлы, қоңыр құс.*

БАЛТА-ШОТ зат. *Балта, шот сияқты ұста құралдарының жиынтық атауы.*

БАЛТАШОТ зат. *Шанауот.*

БАЛТАШЫ зат. *Ағаш шебері, ағаш ұста-сы.*

БАЛТАШЫЛЫҚ зат. *Ағаш ұсталығы кәсібі.*

БАЛТОЗАҢ зат. биол. <грек. propolis> *Бал араларының өсімдік тозандарынан жинап, ұяларына салып, үстіне бал құйып, сұтқышқылы арқылы консервілен тастайтын азығы.*

БАЛТҮК зат. өс. *Ақтүкен. Сортаңды, құмды жерлерде өсетін, биіктігі 30-40 см-дей, көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БАЛТҮГІ зат. анат. <лат. sutra> 1. *Адам жіліңішіндегі бұлшық ет.* 2. *Адамның тізеден төменгі бөлігі, аяғы.* 3. *ауыс. Қайың, тал сияқты ағаштардың түзу діңгегі.*

Балтыр орауыш. *Етік ішінен балтырға оралатын мата, байтаба. Балтыры бесіктей.* эксп. *Балтыры жуан, толық, семіз. Балтырын түрді. Шалбарының балағын қайырды, көтерді.*

БАЛТЫРЛЫ сын. *Балтыры жуан, балтыры толық.*

БАЛТЫРЛЫҚ зат. *көне. Жауынгердің балтырын қорғайтын жарақ түрі.*

БАЛУАН [ир. بيلوان] зат. 1. *Күреске түсетін адам, күрес өнерімен айналысушы, жеңімпаз адам.* 2. *ауыс. Үлкен, алып.*

Балуан балтыр. *Қишті, қарулы аяқ. Балуан бармақ. Саусақтары салалы, жуан, қайратты. Балуан бөйге. Күресте жеңген балуанға берілетін бөйге. Балуан бел. Жалпақ, жуан бел. Балуан білек. Қайратты, жуан білек; алып күш иесі. Балуан бітімденді. Ірілене түсті, тұлғаланды. Балуанға түсті. Күреске шықты. Балуан [палуан] денелі [тұлғалы]. Дене тұлғасы балуанға ұқсас, ірі. Балуан жауырды. Кең, ірі жауырды. Балуан жігіт. Ірі денелі жігіт. Балуан күрес. Балуандар күресетін спорт түрі. Балуан қабырға. Қой-ешкінің алтыншы қабырғасы. Балуан қол. Қишті, қайратты қол. Балуан сайыс. Күрес, балуандардың жарысы. Балуан тас. Қиш сынасу үшін арнайы таңдап алынған ауыр тас.*

БАЛУАНДАЙ сын. *Балуан сияқты, балуан тәрізді.*

БАЛУАНДАН = ет. *Сомдалу, тұлғалану.* **БАЛУАНДАНУ** *Балуандан етістігінің қимыл атауы.*

БАЛУАНДЫҚ зат. 1. *Балуан болушылық.* 2. *Қиштілік, қайраттылық.*

Балуандыққа түсті. *Күреске шықты.*

БАЛУАНСЫН = ет. *Мықтысыну, батырсыну.*

БАЛУАНСЫНУ *Балуансын етістігінің қимыл атауы.*

БАЛУАНТАС зат. *Бұлшық етті қатайту үшін көтеретін ауыр тас, кір тасы.*

БАЛУЫЗ сын. *Уылжыған жас.*

БАЛХАШИТ зат. хим. *Балқашит.*

БАЛША үст. 1. *Бал тәрізді, балға ұқсас.* 2. *ауыс. Сызғылан, сүйкімді, тәтті.*

БАЛШАБЕК зат. совет. сөйл. *Большевик.*

БАЛШАРАП зат. *Қант, тосап, бал, жұзім қосылған, үй жағдайында дайындалған тәтті шарап.*

БАЛШЕКЕР зат. *Балдан қайнатып жасаған шекер, қант.*

БАЛШЕЛЕК зат. кәс. *Араның бал жинайтын ыдысы.*

БАЛШӨП зат. биол. <лат. medicago pala medaloeagra> *Дарасабақты, жапырағы түкті, көкіш сұрғылт көпжылдық өсімдік.*

БАЛШЫ зат. *Бал ашатын адам, балгер.*

БАЛШЫ-БАЛГЕР зат. *Ем-дом жасаушы, әрі бал ашушы сәуегейі.*

БАЛШЫҚ зат. 1. *Топырақтың сумен аралақан түрі, батпақ.* 2. *Кірпіш жасау немесе үй сылау үшін арнайы жасалған лай, батпақ.* 3. *геол. Саздақ, материалдардың өте жұқа бөлшектерінен тұратын және пластикалық қасиетерге ие, жабьсқақ, бірақ цементтелмеген шөкпе тау жынысы.*

Балшық бастырды. *Балшық иледі, лай жасады. Балшық иледі [езді]. Қолдан құрылыс жүргізу үшін арнайы лай, батпақ жасады. Балшыққа батқыр! қарғ. Қараң ошсін, бордай тоз деген мағынада. Балшыққа түсу. мед. Медициналық мекемелерде белгілі бір аурулар тобын емдеу үшін құрамында минералды заттары бар балшық тұнбаларына науқастардың түсіп жатуы немесе денесіне жазуы. Балшық қора. Балшықтан соғылған қора. Балшықпен емдеу. мед. <грек. pelos - саз, thegareia - емдеу> Құрамында тұздар, өсімдік шірінділері, сондай-ақ оларды қорек ететін ұсақ, организмдері бар балшықты және балшық тектес заттарды емге пайдалану. Балшықтан құйды. Балшықтап тұрғызды, балшықтан жасады. Балшықтан соқты. Балшықтан салды. Балшық үй. Балшықтан құйылып, салынған үй.*

БАЛШЫҚ-БАЛШЫҚ сын *Балшық жұққан, балшыққа былғанған.*

БАЛШЫҚТАЙ сы и. *Балшық тәрізді, балшық сияқты.*

Балшықтай иледі. *Езді, жанышыды, дегеніне көндірді.*

БАЛШЫҚТАН = ет. сөйл. *Былыықтан.*

БАЛШЫҚТЫ сын. 1. *Балшықпен сыланған.*

2. *Батпақты.*

Балшықты вулкан. *геол. Нағыз вулкан сияқты үнемі немесе мезгіл-мезгіл сұйық балшықпен әртүрлі газ (негізінен көмірсутек) атқылап тұратын геологиялық жиылым. Балшықты жанартау. геол. Жалпақ конус пішінді, толығымен немесе беткі жағы ана төбелік түзілімдерден тұратын үлкен төбе. Балшықты кен. геол. Жер бетінде кездесетін топырақ-балшық аралас шашылымды кен орындары. Балшықты конус. геол. Балшықты жанартау лақтырындыларынның қатаюынан пайда болған конус пішіндес төбешіктер. Балшықты қалдық. геол. Құрғақ аймақтардағы су қоймаларының түбінде, негізінен өсімдіктер мен жануарлар қалдықтарының және желмен, сумен әкелінген минералды заттектер қосындыларының анаэробты жағдайда өзгерілуінен түзілген шөгінділер.*

БАЛШЫҚША үст. *Балшыққа ұқсас, балшықтай.*

БАЛШЫҚШЫ зат. зоол. <лат. litricola> *Тұмсығы өте сүйір, сирағы ұзын, кішкентай құс.*

БАЛШЫҚШЫЛАР зат. зоол. <лат. Litricolae> *Тат реңділер отрядына жататын құстар.*

БАЛШЫЛДА = ет. 1. *Балш-балш етіп шашырау.* 2. *Былышылда.*

БАЛШЫЛДАТ = ет. *Балш-балш еткізу.*

БАЛШЫЛДАТУ *Балшылдат етістігінің қимыл атауы.*

БАЛШЫЛДАУ *Балшылда етістігінің қимыл атауы.*

БАЛШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Балгерлік.**
БАЛШЫРЫН зат. бот. <грек. nektar>
Кейбір өсімдіктердің гүлдерінен бөлінетін қант
татыған шырғын.

БАЛ-ШЫРЫН сын. 1. *Өте тәтті, балдай*
шырылды. 2. ауыс. *Қызықты.* 3. *Жағымды.*

БАЛ-ШЫРЫНДАЙ сын. *Бал-шырын*
сияқты.

БАЛШЫРЫШ зат. бот. <лат. egerimus
olga> Таулы жерлерде өсетін, бойы ұзын, түрлі
түсті гүл ататын өсімдік.

БАЛШЫҒЫП зат. бот. <лат. pulmonaria
mollissima> Гүлдері сабақтың ұшында жи-
нақталған, жемісі жаңғақша шыртыр тұқымда-
сына жататын көпжылдық өсімдік, медуніца.

БАЛЫҚ¹ зат. зоол. <лат. pisces> *Суда*
өмір сүріп, желбезекпен дем алатын, омыртқа-
лылар тобындағы су жануары.

**Балығы тайдай тулаған, бақасы қойдай шу-
лаған.** поэт. *Шұлы (өзен, көл).* **Балық аулады.**
Аумен, қармақпен балық ұстады. Балық аулау.
ауылшар. *Халық шаруашылығының балық*
және теңіз аңдарын аулайтын саласы. Балық
жарушы. Балықтың ішін ақтарын, тазартушы.

Балық жемі. *Балық тіршілігіне қажетті табиғи*
немесе қолдан жасалған қорек. Балық жылы.
Ескіше жыл аты; ұлу. Балық қуырдағы. тамақ.
Шортан, алабұға, жайын, қызыл балық сияқты
ірі балықтардың ішкі құрылысын алып тастап,
турап, өз майына қуырылатын тағам. Балық
майы. Нәлім тұқымдастарына жататын ба-
лықтардың бауырынан алынған, құрамында А, D
витамиіні көп, кішкентай балаларды итаурудан
сақтау, емдеу үшін берілетін май. Балық өңдеу.
көс. *Балықты сақтау және балықтан дайын*
өнім алу жұмыстарының жиынтығы. Балық
өсіретін зауыт. Көсіптік балықтарды жасанды
түрде көбейтумен айналысатын кәсіпорын. Ба-
лық өсіру шаруашылығы. көс. Балықты өсіріп,
аулап, өңдеумен шұғылданатын шаруашылық
саласы. Балық сорпасы. Балықты асып, ішіне
пияз, картоп сәбіз т.б. заттар салып дайында-
латын сорпа. Балық субесі. Терісінен, сүйектері
мен қылтанақтарынан тазартылған балық
еті. Балық сүзді. Аумен балық ұстады. Балық
тағамдары. Жас және кепкен балықтардан
қайнатып пісірілген, қуырылған, бұқтырылған,
сондай-ақ көміп пісірілген тағам түрлері. Балық
торы. Семіз, жұмыр (ат). Балық ұны. Балықтан,
оның сүйегінен химиялық тәсілмен алынған мине-
ралдық зат. Балық ыстау. Балықтарды аспаға
іліп, түтінге ыстау.

БАЛЫҚЕЛЕК зат. көс. *Ауланған ба-*
лықтарды елейтін зат.

БАЛЫҚЖАЙ¹ зат. *Дүйттен, өзеннен,*
көлден ауланған балықты уақытша ұстауға
ыңғайлас тырылған, ауданы аса үлкен емес та-
биғи немесе жасанды түрде жарақтандырылған
сұқойма.

БАЛЫҚЖАЙ² сын. *Балыққа бай деген*
мағынада.

БАЛЫҚЖОЙҒЫ зат. көс. *Шағын тұйық*
су қоймасындағы шаруашылыққа қажетсіз ба-
лықтарды жою үшін қолданылатын зат.

БАЛЫҚЖОН зат. *Балықтың құнды өнімі*
болатын ірі бекіре тұқымдас балықтардың түз-
далған және қақталған жон арқалары, субесі не
қабырға тұсы.

БАЛЫҚЖУҒЫШ: *балықжуғыш* мәшине.
Балықты шөп-шалам, сірнеден арылтатын
техника.

БАЛЫҚКЕСІРТКЕ зат. зоол. <лат.
ichtyosauria> *Қазбалы бауырымен жорғалау-*
шылар отрядына жататын, дене тұрқы 12 м-ге
жететін теңіз жануары.

БАЛЫҚКӨЗ¹ зат. бот. <лат. salsola
lanata> *Шөлді жерде өсетін аласа шөп.*

БАЛЫҚКӨЗ² зат. зоол. <лат. ketupa
leynensis> *Жапалақтар отрядына жататын*
үкінің бір түрі.

БАЛЫҚКӨЗДЕН= ет. 1. *Жанары күңгірт*
тарту, өлеусіреу. 2. *Болмашы ғана майдың сорпа*
бетіне әр жерден дөңгеленіп қалқып шығуы.

БАЛЫҚКӨЗДЕНУ *Балықкөзден етістігінің*
қимыл атауы.

БАЛЫҚҚАНАТ зат. зоол. *Суда тіршілік*
ететін жәндіктердің қимылдау, жүзу әрекетіне
қатысты негізгі мүшесі.

БАЛЫҚҚАПАС зат. көс. *Ағаш не ме-*
талл шарбақтан жасалған қабырғалары бар, су
ішіне тасталатын немесе орнатылған, сатуға
арналған балықтарды сақтайтын және балық
көбейткіштерді жемдеп ұстайтын жәшік.

БАЛЫҚҚАСАПТАУЫШ: *балыққасапта-*
уыш мәшине. *Балықты механикалық жолмен*
бөліктеп өңдейтін техника.

БАЛЫҚОТ зат. бот. <лат. lemna> *Тұщы*
көлдерде ғана өсетін жасыл жапырақ бейнелес
өсімдік.

Балықот тұқымдасы. бот. <лат. lemnaeae>
Су бетінде қалқып немесе су ішінде өсетін
шөптесін өсімдіктер.

БАЛЫҚӨСІРУШІЛІК зат. *Балық өсіру-*
мен, оның қорын табиғи және жасанды су қойма-
ларында көбейтіп, жақсартумен шұғылданатын
халық шаруашылығының саласы.

БАЛЫҚӨТКІЗПШ зат. *Су торабының су*
қысымын жеңе отырып, балықты оның төменгі
ернеуінен жоғарғы ернеуіне қарай өздігінен өт-
кізетін гидротехникалық имарат.

БАЛЫҚСҮЛІК зат. зоол. *Сүліктің бір*
түрі.

БАЛЫҚТАЗАЛАҒЫШ зат. *Балықтың*
қабығын ариштын арнайы құрал.

БАЛЫҚТАЙ сын. 1. *Балық сияқты, балық*
тәрізді. 2. ауыс. *Семіз, күйлі, тығыршықтай.*

Балықтай жүзді. Жақсы, еркін жүзді. Ба-
лықтай жылыылады. Ұстатпады. Балықтай
тулады. Қолды-аяққа тұрмай, шоршыды.
Балықтай гүйреді. Бірден құлатты, жықты.
Балықтай шоршыды. Қолға тұрмады, жылп
етіп шығып кетті.

БАЛЫҚТАЙЫН сын. фольк. *Балық*
сияқты.

Балықтайын бұлқысты. фольк. Бірши
қозғалды, бар күшімен жұрқынды.

БАЛЫҚТАНДЫР= ет. *Балықты көбейту.*

БАЛЫҚТАНДЫРУ= ет. *балықшар.*
Өзен, көлдерде балықты көбейту.

БАЛЫҚТАР зат. астр. <лат. pisces> *Он*
екі зодиак шоқжұлдызының бірі.

БАЛЫҚТЫ сын. *Балығы бар, балығы көп.*

БАЛЫҚША үст. *Балық секілді, балыққа*
ұқсап.

БАЛЫҚШАРУАШЫЛЫҚ зат. *Халықша-*
руашылығының балық аулау, тасымалдау, қорғау
және өсірумен, өңдеумен, су өсімдіктерін жинау-
мен шұғылданатын саласы.

БАЛЫҚШЫ¹ зат. *Балық аулаушы.*

БАЛЫҚШЫ² зат. зоол. <лат. panadion
haliaetus> *Батпақты жерде жүретін сирағы*
ұзын, кішкентай жыртқыш құс.

БАЛЫҚШЫ³ зат. кене. *Орта түркілердегі*
қала бастығы қызметін атқарушы.

БАЛЫҚШЫДАЙ сын. *Балықшы сияқты,*
балықшы тәрізді.

БАЛЫҚШЫЛЫҚ зат. *Балық аулаушылық*
балық аулауды кәсіп етушілік.

БАЛЫЗАМ [грек. balsamon] зат. *Негізінен*
шайыр мен эфир майынан тұратын хош иісті
орникалық табиғи зат, күрделі қоспа.

БАЛЫЗАМДА= ет. *Өлік денесін шіріп, босап*
кетуден ұзақ уақыт қорғау үшін бальзам жағу.

БАЛЫЗАМДАН= ет. *Бальзам қосылу,*
бальзам жағулы.

БАЛЫЗАМДАНУ *Бальзамдан етістігінің*
қимыл атауы.

БАЛЫЗАМДАУ *Бальзамда етістігінің қимыл*
атауы.

БАЛЫЗАМДЫҚ сын. *Бальзамға тән, баль-*
замға жататын.

БАЛЫЗАМИН [франц. balsamine] зат. өс.
Ыстық жақта әсемдік үшін өсірілетін өсімдік.

БАЛЫНЕОЛОГИЯ [лат. balneum – шомылу
және грек. logos – ілім] зат. мед. *Минералды,*
(шипалы) сулар мен балықтардың, химиялық
қосындылар құрамының емдік қасиетін зерттей-
тін медицинаның бір саласы.

БАЛЫНЕОЛОГИЯЛЫҚ сын. *Бальнеоло-*
гияға жататын, бальнеологияға қатысты.

БАМБАЛОН зат. *Африка елдеріндегі бара-*
бан түріндегі құрал.

БАМБАРАЛАР зат. *Мали мемлекетінің*
халқы.

БАМБУЗЕ зат. *Бамбуктің дәндерінен*
дайындалатын индонезиялық ішімдіктің бір түрі.

БАМБУҚ [малай. Bambu, франц. Bambou]
зат. өс. *Астық тұқымдасына жататын тамыр*
сабақты өсімдік.

БАМБУТИ зат. *Африканың байырғы ха-*
лықтарының бірі.

БАМДАТ [ар. بامداد] зат. діни. *Памдат.*

БАМИ зат. қоғ. тамақ. *Пияз, шошқа*
еті, көкөністер, жаңғақтар қосылған индонезия
омлеті.

БАМИЗ зат. жерг. *Ұзын болып өсетін*
баклажан түрі.

БАМПЕР [ағылш. bumper] зат. тех.
Автомобильдердің алдына орнатылған, соққы
күшін төмендететін арнаулы құрылғы; бұфердің
бір түрі.

БАНА үст. сөйл. *Бағана.*

БАНАҒЫ үст. сөйл. *Бағанағы.*

БАНАДАЙ үст. сөйл. *Үлкен, дәу.*

БАНАН [исп. banana] зат. өс. 1. *Тамы-*
ры жуан, сабағы қысқа, жапырағы өте үлкен
көпжылдық өсімдік. 2. Осы өсімдіктің жемісі.

БАНДА [итал. banda] зат. *Қарулы қарақшы-*
лар, қашқындар тобы.

БАНДАЖК¹ [франц. bandage] зат. мед. *Ішкі*
ағзаларды қалыты жағдайда ұстап тұратын
арнаулы белдік, тартқыш.

БАНДАЖ² зат. тех. *Мәшинелер мен*
конструкциялар бөлшектерінің беріктігін арт-
тырып, тозудан сақтау үшін оларға кигізілетін
металл белдік.

БАНДАЖДЫ сын. *Бандажы бар, бандаж*
кигізілген.

БАНДЕРОЛЬ [франц. banderole] зат.
Ықшам оралған немесе үлкен конвертке салынған,
пошта арқылы жіберілетін зат.

БАНДИТ [итал. bandito] зат. *Қарақшы,*
тонаушы.

БАНДИТТІК сын. *Бандитке тән, бандитке*
қатысты.

БАНДУРА зат. муз. *Украин халқының көп*
ішекті музыкалық аспабы.

БАНДЫ зат. сөйл. *Банда.*

БАНДЫЛЫҚ зат. *Бандыға тән әрекет.*

БАНДЫ-МАНДЫ зат. сөйл. *Банды және*
соларға ұқсас біреу-міреу.

БАНИТ зат. көне. *Тұзақ.*

БАНК [франц. banque] зат. қаржы. *Ақша*
айналымын басқаратын, несие беретін, жеке
тұлғалар мен мекемелердің арасындағы ақша
айналымын жүзеге асыратын қаржы мекемесі.

Банк аударымы. қаржы. Жеке немесе заңды тұлғаның басқа бір тұлғаға белгілі бір соманы аудару жөнінде банкке берген тапсырысы. **Банк депозиттері.** қаржы. Өсіміне, банктердің салымшылар үшін тиімді шартпен беретін кепілдіктері негізінде тапсырылған салымдар. **Банк жүйесі.** Банк операцияларының бірыңғай ұлттық немесе халықаралық жүйеге біріктірілген жиынтығы. **Банк капиталы.** қаржы. Банктің несиелік-төлемдік және басқа да операциялар жасау үшін пайдаланатын ақша капиталының жиынтығы. **Банк консервациясы.** Несиелік, кепілдемелік және басқа да банк операцияларын бірлесіп жүргізу үшін уақытша біріктірілген банктер тобы. **Банк құпиясы.** Банктің өз клиенттерінің т.б. несие мекемелерінің есепшоттары мен аманат ақшалары жөніндегі мәліметтерді құпия сақтауы. **Банк несиесі.** қаржы. Банктің төлеу шартымен несиеге берген ақшалай қаражаты. **Банк ресурстары.** қаржы. Банктегі кредиттік т.б. да операциялар жасау үшін пайдаланылатын қаржылар жиынтығы. **Банктің инвестициялық портфелі.** экон. Банктің белсенді операциялар жүргізу барысында сатып алған бағалы қағаздардың жиынтығы.

БАНКА [поляк. banka] з а т. **1. Бәнікi.** 2. мед. Қан алуға арналған, шыңдан істелген кішкене құты, медициналық оңқа.

БАНКЕТ [франц. banquet] з а т. Арнаулы адамдар шақырылған салтанатты қонақасы, зиянат.

БАНКЕТТІК с ы н. Банкетке арналған. **БАНКИНГ** [ағыл. banking] з а т. қаржы. Банк шоттарын басқару.

БАНКИР [франц. banquier] з а т. қаржы. Банк иесі немесе банктің ірі акционері.

БАНКНОТ [ағыл. bank-note] з а т. қаржы. Айналымда ақша орнына жүретін пайызсыз банк билеті, қағаз ақша.

БАНКОМАТ [ағыл. bankomat] з а т. жаңа. Нақтылы валютаны несие карточкаларда, негізінен интернэшл визасы жүйесінің көмегімен автоматты түрде беруге, алуға арналған техникалық құрылғы, банктік автомат.

Банкомат карточкасы. Жеке тұлғаның өз есепшотындағы қаржысын қолма-қол алу үшін пайдаланатын жеке, арнайы коды бар пластик карточкасы.

БАНКРОТ [нем. Bankrott] з а т. экон. **1.** Кәсіпорындардың төлем қабілеті болмауы салдарынан мәжбүрлі түрде жойылуы. **2.** Қаржы, қаражат дегеннен жүрдай болу, тұқ қалмау.

БАНКРОТТЫҚ з а т. Кәсіпорындардың төлем қабілетсіздігінен өз жұмысын мәжбүрлі тоқтатуы, мол шығынға батушылық, қарызды өтей алмаушылық.

БАНКТІК с ы н. Банкке тән, банк құзіретіне кіретін.

Банктік несие. Банк тарапынан берілетін әртүрлі көлемдегі ақша. **Банктік депозит.** Банкке оның тапсырыскерлері сақтауға берген, өсімді ақшалай сома. **Банктік пайда.** Шаруашылық нәтижесінде капиталды көбейтетін, табыс пен шығыс арасындағы айырмашылықты көрсететін банк қызметінің қаржылық нәтижесі.

БАННЕР [ағыл. banner] з а т. **1.** Компьютерлік сайтқа белгілі бір өнімді және қызмет түрін, сол өнім туралы толық ақпарат алуға мүмкіндік беретін графикалық анимация, сурет; жарнама арқылы сілтеме. **2.** Сыртқы жарнама ретінде пластикалдық материалға жазылған мәтін, салынған сурет.

БАНТ [нем. Band] з а т. Сәндік үшін тағылатын, түйіп, шоқтап байланған лента.

БАНТ [ир. باند] з а т. Байланыс, дәнекер.

Бант қылды [етгі]. Байлап-матады, сиқырлап таңды, жабыстырды.

БАНТИК з а т. Бант сөзінің кішірейтіліп айтылған түрі.

БАНТУ з а т. Африканың оңтүстік жартысында тұратын, банту тілінде сөйлейтін халық.

БАНУ [ир. بانو] з а т. көне. Бойжеткен қыз, бикеш.

БАҢҚОР [парсы] с ы н. Қияли.

БАОБАБ [эфиоп. baobab] з а т. бот. Биіктігі 18-25 м., діңі өте жуан, жұмсақ, шырынды сопақша жемісі бар тропиктік өсімдік.

БАП¹ [ир. باب] з а т. **1.** Күтім, жай, күй. **2.** ауыс. Нақши, нақыс, нәш **3.** ауыс. Жагдай, жай, мән. // Оңтайлы, сайлы, орынды.

Бабына келгiрдi. Нақышына, ретiне келтiрдi. **Бабын бiлдi.** Жайын түсiндi. **Бабын тапты.** Ыңғайын, жайын бiлдi, тiлiн тапты. **Бап бiлгiштік.** Бабын табушылық, әдiсқойлық. **Бапшен айтты [сөйледi].** Бипаздап, аспай-саспай айтты, әндi нақышына келтiрiп орындады.

БАП² [ар. باب] з а т. заң. Белгілі бір құжаттың тармағы, тарауы; статья.

БАП³ з а т. діни. Мұсылмандықты уағыздаушы сахабалардың есімдеріне тіркесе қолданылып, олардың діни лауазымын көрсететін сөз.

БАПА з а т. сөйл. **Банап.**

БАПАН з а т. бот. Қамыстың қышындағы ұлтiлдек қоңыр ұпта.

БАПАНДАЙ с ы н. **1.** Осал емес, сайлы, шебер. **2.** Сөзін өткізетін, әмірі жүретін.

БАПКЕР¹ з а т. Атты, құсты баптап, күтімін білетін адам.

БАПКЕР² з а т. спорт. **1.** Спорттың түрлерімен шұғылдануға жаттықтыратын спортшы, жаттықтырушы. **2.** ауыс. Күтуші, баптаушы.

БАПКЕРЛІК з а т. **1.** Баптап ұстағыштық, бабын тапқыштық. **2.** Жаттықтырушылық, тренерлік.

БАПКЕР-МАМАН спорт. Кәсіби банкер, спорт жаттықтырушысы.

БАПШЕН ү с т. Асықпай, байыппен.

БАПСЫЗ с ы н. Бабына келмеген, күтімсіз.

БАПТА= е т. Жақсы құту, бабына, күйіне келтіру.

Баптап сөйледi [айтты]. Мәнерлеп, нәшiне келтiре сөйледi.

БАПТАЛ= е т. Күтілу, бабына келтірілу, қаралу.

БАПТАЛУ Баптал етістігінің қимыл атауы. **БАПТАН**= е т. **1.** Жайлану, күтіну.

2. Маңғаздану. **3.** Сайлану, ыңғайлану.

БАПТАНДЫР= е т. Бапталу, бабына келтірту.

БАПТАНДЫРУ Баптандыр етістігінің қимыл атауы.

БАПТАНУ Баптан етістігінің қимыл атауы. **БАПТАНЫС**= е т. Бабына келісу.

БАПТАС= е т. Күтісу, қарасу.

БАПТАСУ Баптас етістігінің қимыл атауы. **БАПТАТ**= е т. Біреуге күттіру, қарату.

БАПТАТУ Баптал етістігінің қимыл атауы. **БАПТАУ** Бапта етістігінің қимыл атауы.

1. Күту, күтім жасау. **2.** Күйіне, нәшіне келтіру. **3.** Дайындау, ыңғайлау, реттеу.

БАПТАУЛЫ с ы н. Күтімі жақсы, әбден күтілген.

БАПТАУСЫЗ с ы н. Күтімсіз, қараусыз, бағусыз.

БАПТАУШЫ з а т. Қараушы, күтуші. // Күтуші, қараушы.

Баптаушы жүктеуіш. и н ф. <ағыл. relocating loader> Объектілік немесе жүктеуіш модулінде оны белгілі адреске орналастыруда адресерді өзгертуге арналған жүктеуіш.

БАПТИЗМ [грек. baptiso] з а т. діни. Шіркеудің кейбір қағидаларын мойындамайтын, дінге мойынсынуды жеке дәріптейтін протестант дінінің бір түрі.

БАПТИСТ [грек. baptiso] з а т. діни. Шіркеудің кейбір қағидаларын мойындамайтын, балиғатқа толығымен дінге мойынсынуды дәріптеуші топтың мүшесі.

БАПТЫ с ы н. Күйлі, күтімі жақсы, бабындағы.

БАПТЫЛЫҚ з а т. Күтімге алынғандық, бапты болушылық. // Бабында болушылық, бабына келгендік.

БАПШЫ з а т. Баптай білуші, банкер (адам).

БАПШЫЛ¹ з а т. діни. Баб мазнабын (бағытын, ұйымын) жақтаушы адам.

БАПШЫЛ² с ы н. **1.** Күтуге, баптауға шебер, банкер. **2.** Бап тілегіш, күтімді қажет еткіші.

БАПЫЛДА= е т. **1.** Иттің бап-бап етіп ұруы. **2.** Бап-бап етіп ұрса жөнелу.

БАПЫЛДАУ Бабылда (1) етістігінің қимыл атауы.

БАР¹ е с. Дүниедегі нәрсенің бәрін қамтитын, барлық, бүкіл, тұтас.

Бар ашуы бетке шықты. Жүзінен ашуланғаны білінді, ызғарланды. **Бар [барша, бүкіл, күллі] әлем.** Дүниежүзі. **Бар әлішше.** Барлық, шамасы келгенше, мүмкін болғаныша, мейлінше. **Бар білгені.** Санасының жеткені, ақыл-ойының шегі, қолынан келетіні, түсінік деңгейі. **Бар [күллі] ғалам.** Бүкіл әлем, қоршаған дүние, айналасы. **Бар жоғын [жоқ-жігітін] бүтіндеді.** Жоғын түгендеді. **Бар кереметі сонда.** Бүкіл құпиясы сол. **Бар қадарынша.** Шамасы келгенше, мүмкіндігінше, әлішше. **Бар өнері.** Қолынан келетіні, шамасының жеткені. **Барын аямады.** Бәрін берді, еш нәрсесін қалдырмады. **Барын шашты.** Бүкіл байлығын жұмсады, ысырап етті.

БАР² [ағыл. bar] з а т. **1.** Баған үстелде қызмет көрсетілетін ішімдік пен салқын тағамдары бар шағын ресторан. **2.** Шкафтағы немесе серванттағы ішімдік сақтайтын шағын буфет немесе жеке шкаф.

БАР³ [ағыл. bar] з а т. кен. Көмір қазатын мәшиненің құру құралы.

БАР⁴ [грек. baros] з а т. ф и з. Атмосфералық қысымның бірліктер жүйесінен тыс өлшем бірлігі.

БАР⁵ з а т. Теңіз суының астындағы құм үйіліп, сызданған жер.

БАР⁶ м о д. **1.** Кеңістіктен белгілі орын алатын нәрсенің жоқ еместігі, нақтылығы; жоқ емес, бар болушылық. // Әді-ауқатты. **2.** Заттың біреуге тән екендігін білдіреді. **3.** Шын ақиқат болмысты білдіру үшін қолданылады. **4.** -ған, -ген тұлғалы етістікпен тіркесіп, «болды», «орын алды» деген мәнде қолданылады. **5.** Есім сөздерге тіркесіп, сол затқа ие екендігін білдіреді. **6.** -мас, -мес тұлғалы етістікпен тіркесіп, кенеттен, аяқастынан болған қимылды білдіреді. **7.** -уға, -уге тұлғалы етістікпен тіркесіп, мүмкіндік мәнінде жұмсалады. **8.** -ғы, -гі тұлғалы етістікпен тіркесіп, тілеу, қалау мәнін білдіреді. **9.** Аман-есен.

Бар асылың [жақсысың] киді. Жасанды, барын кінді, сәнденді. **Барар күн болды.** ф о л ы к. Жүретін мезгіл келді; дәм-тұзы таусылды, о дүниеге кететін сәт таянды. **Бар боларсыз.** Сау-сәлеметсіз бе, есен-саусыз ба? **Бар болғаны.** Не бары, бар-жоғы. **Бар болғыр.** Жеңіл-желпі, зілсіз жекпе, кешу. **Бар болсын!** сөйл. к е ю. Көңілі толмау, місе тұтпау мағынасындағы сөз.

Барға қанағат етті [қыды]. Қолдағысына риза болды, шүкіршілік етті. **Барға мәзір, жоққа әзір [бар мәзір, жоқ жайымыз].** Қолдағы бары осы, аянып қалған еш нәрсе жоқ. **Барған жеріне судай сіңу.** Келінің құскан елінің аайын-туы-

сымен етене араласып кетүі. Барған сайын. Уақыт өткен сайын, күннен-күнге. Барғаныңнан келмегірі! қарғ. Барған жеріңнен оралмай қал, сол жақта оңат бол. Бардан ауысты, балдан жұғысты. Бір-біріне қарайласып, қол ұшынан жалғасты. Бардан жарлы болды. Кедейленді, дүние-малынан айырылды, берекесі қашты. Барды баламайды, жоқты санамайды. Дүние-малға қызықпайды, барды байлық деп ойламайды, жоқты кедейлік деп қамықпайды, барына қанағат, шүкір қылады. Бардың балағын жалады. Байлығы бар адамға жағымсыз, күн көрді. Бар екен де жоқ екен. Болған-болмағаны белгісіз деген мәндегі, ауыз әдебиетінде қолданылатын дәстүрлі тіркес. Бар жиған-терген. Бар байлық, азын-аулақ дәулет, ұстағаны. Бар кісі. Барша адам, адамзат. Бар күнө. Бар жазығы, айыбы деген мағынадағы қолданыс. Бар күшін салды. Аянбады, бар жігерін салды. Бар малым шығындалсын. Бар жиған-тергенім, байлығым жолыма құрбан болсын деген мағынада. Бар мәзір. Қолдан келер сый-сияпат, бұйырған несібеден берілген сый-құрмет, дәм. Бар мәзірмен. Ынты-шынты-сымен, жан-тәңімен, құлшына. Бармен барзалау. Барға разы болу, қолдағыны қанағат тұту. Бар ойы. Есі-дерті, бар мақсаты. Бар өнері. Есілдерті, бар ойы. Барымен базар. Азға қанағат. Барынан жоғы игі. Тірі жүргеннен гөрі құрып кетсін деген мағынада айтылады. Барын аямады. а) Мал-мүлкін бір нәрсенің жолында сарп етті. ә) Құш-жігерін жұмсады, бар күшін салды. Барын базар етті. а) Азға қанағат етті, шүкіршілік етті. ә) Қолындағы барын берді, жиған дүниесін иашты. Барын киіп, байлауышын салды. Бар жақсысын киінді, сөнденді. Барын салды. Аянып қалмады, қолдағысын ірікпеді. Барын талауға салды. Бүкіл байлығын талан-таражға салды, тонады.

БАР= ет. 1. Бір жаққа кету. 2. Белгілі бір жерге келу. 3. ауыс. Жақындау, жуықтау. 4. Кездесу, жолығу. 5. Жету, белгілі бір жерге тоғысу. 6. ауыс. Араласу, килігу, дауалау. 7. ауыс. Кошу, ауысу. 8. ауыс. Тұрмысқа шығу, күйеуге тию.

Барар жер, басар тау. Жан-жағы, айналасы. Барар жер, басар тауы қалмады [жоқ]. Үміт арттар айла-амалы қалмады. Барар жерің – Балқан тау. көне. Ең алыс жер, мықпағанда алыстап барар жерің. Барар күн туды. О дүниеге кететін сөт келді. Барғанның балтасын, келгеннің кетпенін алып қалу. Ешкімге есесін жібермеу. Барған сайын. Күннен күнге, бара-бара, үсті-үстіне. Бармаған жері, баспаған тауы қалмады. Барлық жерді аралады, шарлады, кезбеген жері жоқ. Бармасаң бадал. қарғ. Тілін алмаған адамға (тілазарға) кейіндегі айтылатын наразылықты білдіретін сөз, барусыз қал деген мағынада. Бармасаң бадал, қара жерге қадал. қарғ. Отырған жерден қозғалмай, айтқан бетінен қайтпай қойған адамға кейін, ашуланғанда айтылатын сөз. Барып [шауып] кел. Әркімнің бір жұмсауында жүретін адам, «атқа жеңіл телпекпай». Барып тұрған. Нағыз, шегіне жеткен.

БАРАБА зат. Татар халқының құрамына кіретін этникалық топ, сол топтың өкілі.

Барба қорамсағы. көне. Барба татарларды жасап шығарған қорамсақ (оқ, жебе салуға арналған) түрі.

БАРАБАН¹ зат. 1. муз. Шанағына сірі керіп қатпаған, іші қуыс, цилиндр пішінді соғып ойнайтын саз аспабы, дағыра. 2. көне. Шайқастар мен жекпе-жек алдында сарбаздардың рухын көтеру үшін соғылатын аспап.

БАРАБАН² зат. анат. Есту мүшесін бөліп тұратын жұқа дабыл жарғағы.

БАРАБАН³ зат. тех. Мәшинелердің қуыс цилиндр, кейде конус тәрізді айналмалы бөлшектерінің жалпы атауы.

БАРАБАН⁴ зат. тех. Лазерлік принтердің немесе фотокошірмелеуші құрылғының орталық бөлігі.

БАРАБАН⁵ зат. сәулет. Ғимарат құм-безін көрнекі әрі әсерлі көрсету үшін салынатын құмбездесті қабырға.

БАРАБАНДА= ет. Барабан қағу, барабан чру.

БАРАБАНАДАТ= ет. Барабан соқтыру, барабан қақтыру.

БАРАБАНАДАТУ Барабандат етістігінің қимыл атауы.

БАРАБАНДЫ сын. Барабаны бар.

Барабанды вакуум сүзгі. кен. Сүзгіш беті цилиндр пішіндес жабдық. Барабанды жинағыш. тех. Жатып қалған дестелерді жинау үшін жатқаға орнатылған жабдық. Барабанды кептіргіш. тех. а) кен. Байытудан алынатын концентраттарды құрғату үшін қолданылатын аппарат. ә) тамақ. Сусыма материалдарды ішіне берілетін кептіру агентінің күшімен кептіретін қондырғы.

БАРАБАНДЫҚ сын. инф. Барабанға қатысты.

Барабандық басу құрылғысы. инф.

а) Айналмалы барабан түріндегі қаріп тасушы бар жолма-жол басу құрылғысы. ә) Лазерлік принтердің бір түрі. Барабандық график-салғыш. инф. Айналып тұрған барабанның бетіне кескінің суретін салатын графиксалғыш.

БАРАБАНЫШЫ¹ зат. Барабанда ойнаушы, барабан қағушы, дағырашы.

БАРАБАНЫШЫ² зат. жерг. Комбайнға бидай тастаушы.

БАРАБАР сын. Тепе-тең, пара-пар, бірдей, теңдес.

БАРА-БАРА үст. Уақыт озған сайын, жүре келе, ұлая келе, өсе келе.

БАРАБАРЛЫҚ зат. филос. <лат. adaequates> 1. Заттың, құбылыстың өзіне-өзі тең болуын немесе бірнеше заттың өзара теңдігін білдіретін ұғым. 2. Түрлі елдердің ақша өлшемдері арасындағы осы ақша өлшемдерін алтын мөлшері бойынша көрсететін арасалмағы.

БАРАҚ [франц. barac] зат. 1. Барақ (уақытша тұруға арналған үйшік). 2. көне. Әдетте жұқпалы аурулар жататын аурухананың бөлек үйі.

БАРАҚАЛЛА од. Бәрекелді («Алла жарылқасын» дегенді білдіретін, қоштау, қолнаштау, тілек сөз).

БАРАҚ¹ зат. Уақытша тұру үшін бірнеше отбасына арналып салынған, ішкі есіктері бір дәлізге шығатын үй.

БАРАҚ² сын. Ұзын, қалың, тұкті, бұйра.

Барақ бұзау. мал шар. Жүні сабалақ (үйна) жүнді келген бұзау. Барақ ит. Жүні ұзын, жүндес ит, ерекше ірі қасқыр алатын төбет иттің тұқымы. Барақ кілем. Ұзын тұкті жүн кілем. Барақ сақал. Ұзын, қалың өскен сақал.

БАРАҚАТ зат. көне. Бөреке.

БАРАҚАТТЫ сын. көне. Бөрекелі.

БАРАҚША үст. Барақ кілем сияқты.

БАРАҚЫ сын. Барақ².

Барақы аю. зоол. Бұйра ұзын жүнді аю түрі.

Барақы тау. Ағашы, шырша-аршасы қалың өскен биік тау.

БАРАН¹ зат. Мал, дүние, мүлік.

БАРАН² зат. Құрлық; жер; құрақ жер.

БАРАН³ сын. Қара қоңыр, қара кер түсті (жылқыға қатысты). // Қара қоңыр, қара кер түсті жылқы.

Баран жылқы. Қылышқ жүні қарақоңыр, қаракер түсті жылқы.

БАРАН³: баран мылтық. жерг. Берен мылтық, ұрғысы ұзын, шиті мылтық.

БАРАН⁴ зат. жерг. Жария.

БАРАНДА= ет. Жақындаңқырау, маңайлау, жуықтау.

БАРАНДАН= ет. Қарақоңырлану, қараңғылану.

БАРАНДАНУ Барандан етістігінің қимыл атауы.

БАРАНДАУ Баранда етістігінің қимыл атауы.

БАРАНДАУ сын. Қарагерлеу.

БАРАНЕТКА зат. балық шар. Якутия су айдындарында кездесетін жұмыр ақ балық.

БАРАР-БАРМАС сын. Баратын-бармайтыны белгісіз.

БАРАТ зат. Мұсылман санағы бойынша, сегізінші шағбан айының он төртінші күні.

Барат түні. діни. Жылына бір келетін қасиетті төрт түннің бірі.

БАРАТРИЯ [ағыл. bargatry] зат. экон. заң. Кеме капитаны немесе команда мүшелері тарапынан кеме иесіне, жүкке қасақана жасалатын залал, зиянкестік.

БАРАХОР сын. көне. Парақор.

БАРАҒЫН [ар.] зат. Дәлел, дәйек.

БАРАШАҚ сын. сөйл. Баратын, бара жатқан.

БАРАҒАҒЫТТЫ сын. электр. радио тех. Әуе толқынындағы барлық бағыттан хабар тарататын, барлық станциялармен байланыс ұстайтын.

БАРАҒАҒЫТТЫ елік. Қолапайсыз қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

БАРАҒАНДАУ Барбаңда етістігінің қимыл атауы.

БАРАҒАН-БАРАҒАН елік. Қайталанған қолапайсыз, ебедейсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Барбаң-барбаң етті. Ебедейсіз қозғалды, арбаңдады.

БАРАҒАНДА= ет. Барбаң-барбаң ету, арбаңдау.

БАРАҒАНДАТ= ет. Барбаң-барбаң еткізу.

БАРАҒАНДАТУ Барбаңдат етістігінің қимыл атауы.

БАР-БАР елік. Қайта-қайта шыққан үздіксіз естіген гүрілдеген жуан дауысты білдіретін сөз.

Бар-бар етті. Барылдады, гүрілдеді.

БАРБАРА зат. мед. Шпалық қасиеті бар тұз.

БАРБАРИС [лат. berberis] зат. биол. Бөріқарақат.

БАР-БАРЛЫҒЫ зат. сөйл. Түгелі, баршасы.

БАР-БАРША зат. Құллі, барлық, барша.

БАРБАТ [ир. بارت] сын. ескікіт. Бекер, босқа шайылған; бұзылған.

БАРБЕКЮ [ағыл. barbecue] зат. т а м а к. Еуропалықтармен батыс мәдениеті дәстүрлі тарқан мәзіріне тән ашық аспан астында шоққа пісірілетін тағамдар.

БАРБИ= ет. Быршию, ісіну, тырсылдау, күр болу, баржыю.

Барбиған саусақтар [қол]. Томпақ, быртық, қысқа саусақтар.

БАРБИ [ағыл. Barbie] зат. 3-14 жас аралығындағы балаларға арналған сүйкімді ойыншық, қуыршақ.

БАРБИТ= ет. Торситу, ісіндіру (көпірту).

БАРБИТУ Барбит етістігінің қимыл атауы.

БАРБИЫҢҚЫ сын. Жуандау, ісіңкілеу.

БАРБИЮ Барби етістігінің қимыл атауы.
БАРБОТАЖДАУ зат. кен. Қойыртпақ не ерітінділер арқылы ауа не басқа газдың қысыммен өткізілуі.

БАРБОТЕР зат. Төменгі жағында сыздықтатып су, бу немесе газ ағызатын түтік орнатылған, сұйықтарға арналған сыйымдылық.

БАРБОТИН [франц. barbotine] зат. Ақ саз құм мен бояу қоспасынан жасалатын түсті материал (зат).

БАРБУС зат. зоол. Температурасы 24-26°С суда тіршілік ететін аквариумда ұстауға болатын дене тұрқы кішкентай балық.

БАРҒАН-ТҮРҒАН сын. Қатынасқан, араласқан.

БАРҒЫЗ= ет. Белгілі бір жерге жеткізу, апарғызу.

БАРҒЫЗДЫРТ= ет. Біреу арқылы баруға мәжбүр ету.

БАРҒЫЗДЫРТУ Барғыздырт етістігінің қимыл атауы.

БАРҒЫЗУ Барғыз етістігінің қимыл атауы.

БАРҒЫШ сын. Бара бергіш, баруды ұнататын, баруын қоймайтын.

БАРҒЫШТА= ет. Қайта-қайта бара беру, аз уақытта бірнеше рет бару.

БАРҒЫШТАУ Барғышта етістігінің қимыл атауы.

БАРҒЫШТЫҚ зат. Бара бергіштік.
БАРД [кельт. bard] зат. өнер. Әуенін де, сөзін де өзі жазып, өнін өзі орындайтын автор.

БАРДА ор. зат. ауыл шар. Арақ-шарап қайнатқаннан қалған қойыртқы қалдық, малма, қоймалжың, құнарлы мал азығы.

БАРДАЙ сын. Бар сияқты, бар тәрізді.

БАРДАҚ зат. 1. көне. *Долыхана*. 2. жерг. Үйге қойылатын тіреудің басынан өткізетін ағаш. 3. жерг. Саржандан салған кесінді ағаш.

БАРДАМ сын. жерг. Күйлі, әл-ауқатты.
БАРДЕК зат. кәс. Жүгері дәнін жинап алғаннан кейін қалған сабағы.

БАРЕЛЬЕФ [франц. bas-relief] зат. Тезіс заттың бетіне салынған бедерлі бейненің, мүсіннің бір түрі, төменгі рельеф.

БАРЖА [франц. Barge] зат. Сүйреткіш немесе итергіш кемемен ғана қозғалатын, өздігінен жүрмейтін жалпақ түпті жүк таситын кеме.

БАРЖАЛЫ сын. Баржасы бар, баржа тіркелген.

БАРЖИ= ет. Барбию, быртию, ісіну, домбығу.

БАРЖИЮ Баржи етістігінің қимыл атауы.

БАР-ЖОҚ зат. 1. Анау-мынау, не болса сол, жоқтан өзге. 2. Қолда бар нәрсе мен табылуы қиын, қолға түсе бермейтін зәру заттар. 3. ауыс. Тіршіліктегі, тұрмыстағы баршылық пен жоқшылық. // Не бар, не жоқ екендігі.

БАР-ЖОҒЫ үст. Бар болғаны, не бары, барлығы.

БАРЖОМ зат. сөйл. Баржом шпалы минералдық су.

БАРИБАЛ зат. зоол. Солтүстік Америка ормандарында тіршілік ететін қара аю.

БАРИЛОССИЯ зат. псих. Баяу, анық емес сөйлеу.

БАРИЙ [грек. barys] зат. хим. Жұмсақ, күміс түсті химиялық сақарлы металл.

Барий қосылыстары. Барий элементі түзетін тұрақты химиялық қосылыстар. **Барий нитраты.** хим. Түссіз кристалдық зат, суда ерімтал. **Барий хроматы.** хим. Тотықтырғыш, сонымен қатар ҚЗ, сіріңке шыртысының басына жағылатын құрамдардың құраушы ретінде қолданылатын қышқыл.

БАРИЛАЛИЯ зат. псих. Күмілжіп, мінгірлеп сөйлеу, нашар артикуляция.

БАРИЛИЯ зат. балық шар. Тұқы тұқымдасына жататын кәсіптік маңызы шамалы жыртқыш балық.

БАРИОН [грек. barys] зат. физ. -астр. Жартылай спині бар, массасы протон салмағынан кем болмайтын ауыр элементар бөліктер тобы.

БАРИСФЕРА [грек. barys – ауыр, sphaera – шар] зат. физ. -астр. Жер шарының ауыр орталық ядросы.

БАРИТ [грек. Barys] зат. геол. Өндірісте және ауыл шаруашылығында, медицинада қолданылатын сульфат тобына жататын минерал, ауыр тас, ауыр шпат.

БАРИТОН [итал. barytonos] зат. муз. 1. Ер адамға тән тенор мен бастың аралығындағы орта дауыс. 2. Осындай дауысты әнші.

БАРИТОН² зат. муз. Орташа регистрлі және тембрлі үрлемелі сазды аспап.

БАРИТОНШЫ зат. Баритон аспабында ойнайтын музыкант.

БАРК [голл. ағыл. bark] зат. Жүк таситын үлкен желкенді теңіз кемесі.

БАРКА [итал. barca] зат. 1. Үсті ашық, түбі жалпақ, жүк таситын үлкен сүйретпе қайық.

2. Ұзындығы 10 метрге жуықтайтын желкенді-еспелі палубасыз балық аулау кемесі.

БАРКАРОЛА [итал. barcarola] зат. өнер. Венеция қайықшылары мен ескекшілерінің әні және осы сарынды әуен.

БАРКАС [голл. bargas] зат. 1. Көп ескекті, моторсыз үлкен қайық. 2. Балық аулауға, жүк тасымалдауға арналған, өздігінен жүретін қайық. 3. Ағаштан немесе металдан жасалатын, өздігінен жүрмейтін баржа типтес өзен кемесі.

БАРҚ елік. Кенеттен шыққан жағымсыз қысқа жуан дауысты бідіретін сөз.

Барқ етті. Кенет қатты дауыс шығарды, жағымсыз үнмен барқырады, даусы жуан шықты.

БАРҚАДАМ: барқадам таппады. Байыз таппады, тыншымады.

БАРҚАДАР: барқадар тапты. Береке, опа тапты, рақат тапты.

БАРҚАДАРЛЫ үст. Берекелі, жөнді, пайдалы.

БАРҚАДАРЫНША үст. Мүмкіндігіңше, шамасы келгеніңше.

БАРҚАН: барқан мысық. зоол. Жабайы мысықтар.

БАРҚ-БАРҚ елік. Қайталанған қысқа жуан дауысты бейнелейтін сөз.

Барқ-барқ етті. а) Үйрек өзіне тән дыбыспен барқылдады. ә) Адам қайталанған жағымсыз жуан дауыс шығарып, барқылдады.

БАРҚЫЛДА= ет. 1. Иттің барқ-барқ етіп үруі. 2. Үйрек, қарға т.б. құстардың барқ-барқ етіп дыбыстауы. 3. Барқ-барқ еткен қысқа, шолақ дыбыстардың шығуы. 4. Қарлығыңқы, барқылдаған дауыспен сөйлесу.

БАРҚЫЛДАҚ сын. Барқ-барқ еткіш, үргіш (ит тұралы).

БАРҚЫЛДАТ= ет. Бір нәрсені (біреуді) барқ-барқ еткізу, барқыраған дыбыс шығарту.

БАРҚЫЛДАТУ Барқылдат етістігінің қимыл атауы; барқ-барқ еткен дыбыс шығарту.

БАРҚЫЛДАУ Барқылда етістігінің қимыл атауы.

БАРҚЫН¹ зат. көне. Қазақ жеріндегі байырғы қоныстарда өлген адамдарға салынған құрылыс атауы. // Өлгендерге арнап салынған қорғаны, кесенесі бар.

БАРҚЫН² зат. жерг. Уақытша тұруға арналған баспана.

БАРҚЫН³ зат. саят. Он екі жастан асқан, қартайған бүркіт.

БАРҚЫН⁴ зат. өс. **Қарабарақ.**
БАРҚЫН⁵ зат. Қалың нулы, жынысты жер.
БАРҚЫН⁶ зат. Теңіз жағасы.

БАРҚЫН⁷ сын. Қоңырқай жасыл.
БАРҚЫНДА= ет. Тұн қараңғысы сөйліп, айналадағы заттардың қараңдап, қарауытын көріне бастауы.

БАРҚЫНДАН= ет. Қалыңдану, ну жынысқа айналу.

БАРҚЫНДАНУ Барқындан етістігінің қимыл атауы.

БАРҚЫНДАУ Барқында етістігінің қимыл атауы.

БАРҚЫНДЫ сын. Көк майсалы, қалың жынысты.

Барқынды жер. жерг. Отты жер, шөбі шүйгін, суы мол, малға жайлы жер.

БАРҚЫРА= ет. 1. Иттің барқ-барқ етіп үруі. 2. жағымсыз. Адамның барқ-барқ етіп дауыстауы, жағымсыз, қатты дауыспен сөйлеуі.

БАРҚЫРАС= ет. Қатты, төмен дауыс шығарысу.

БАРҚЫРАСУ Барқырас етістігінің қимыл атауы.

БАРҚЫРАТ= ет. Тамаққа барынша күш түсіру арқылы дауысты қатты шығару.

БАРҚЫРАТУ Барқырат етістігінің қимыл атауы.

БАРҚЫРАУ Барқыра етістігінің қимыл атауы.

БАРҚЫРАУЫҚ сын. сөйл. Барқырай беретін, бақырауық, айғайшыл.

БАРҚЫТ зат. 1. Оң жағы тығыз түкті келген, жұмсақ, мақпал мата. 2. Барқыт матадан тігілген зат (кйім, көрпеше, төсеніш т.б.). // бейн. Қалың, қою, түкті. // бейн. Жайқалған, әдемі.

Барқыт дала. поэт. Көк майсалы, шөбі шүйгін шалғынды жер.

Барқыт көк [аспан]. Қалың қара-ала бұлт торлаған аспан. **Барқыт қара көз.** Тұнық, қарашығы мақпалдай қанық, қою қап-қара көз. **Барқыт тау.** Ағашы, бұтасы мен шөбі қалың өскен, өсімдікті, шөп-шалғыны мол тау. **Барқыт түн.** Жата жайлы самалы бар, қою қара түн.

БАРҚЫТҮЛ зат. өс. сөйл. **Барқыт-шөп.**

БАРҚЫТТАЙ сын. 1. Барқыт сияқты, барқыт тәрізді. 2. ауыс. Үлбіреген, әдемі (бет, жүз). 3. ауыс. Жұп-жұмсақ, жайлы дауыс, үн. 4. ауыс. Қою, қалың.

БАРҚЫТТАН= ет. Барқыт сияқтану.

БАРҚЫТТАНУ Барқыттан етістігінің қимыл атауы.

БАРҚЫТША: барқытша көбелектер. зоол. <лат. satyridae> Жәндіктер тобының қабыршаққанаттылар отрядының тұқымдасы.

БАРҚЫТШӨП зат. өс. <лат. tagetes> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

БАРЛА= ет. 1. Төңіректі, айналаны бағдарлау, байқау; бақылап ішолу. 2. Сынай қарау, байыппат байқақтау. 3. Аңғару, білу, аңдау. 4. Ажырату, айыру, тану. 5. Ой жіберу, толғану. 6. Көру, шырматыу. 7. Зерттеу, анықтау.

БАРЛА= ет. сөйл. **Паралау.**

БАРЛАҒЫШ сын. Тез бағдарлай қоятын, байқағыш, аңғарғышпаз.

БАРЛАМ сын. сөйл. **Бардам.**

БАРЛАМПАЗ сын. Айналасына, алды-артына жиі көз тастап, ой жүгіртіп отыратын сақ, ойлы, барлағыш.

БАРЛАМПАЗДЫҚ зат. Барлампаз болушылық, байқағыштық.

БАРЛАН= ет. Байқалу, тексерілу, түгенделу, қарастырылу.

БАРЛАНУ Барлан етістігінің қимыл атауы.
БАРЛАС= е т. Байқасу, бірге шолу жасау, екі жақты әрекет етісу, аңдысу.

БАРЛАСУ Барлас етістігінің қимыл атауы; аңдысу.

БАРЛАТ= е т. 1. Қарату, шолдыру, байқату, тексерту. 2. Іздестіру, іздеу салу.

БАРЛАТУ Барлат етістігінің қимыл атауы.

БАРЛАУ Барла етістігінің қимыл атауы.

1. Төңіректі, айналаны бағдарлау, бақылау.
2. Бақылау, іздеу, зерттеу. 3. Пайымдау, ойлау.
4. Сынау, байқап көру. 5. Әск. Жау күштері мен олардың орналасуы туралы мәліметтер жинайтын жауынгерлік қимылдардың бір түрі.
6. геол. Кен байлығын бағдарлап зерттеу.
7. Әскон. Мердігердің басалқы қорларға құқықты сатып алғанға дейін де, оны сатып алғаннан кейін де орындаған жұмыстары мен жұмсаған шығындары.

Барлау авиациясы. Әск. Қарсыластың күштері мен оның тактикалық, оперативтік және стратегиялық бағыттағы түрлі объектілері жайында мәлімет алу үшін арнаулы құралмен жабдықталған барлаулы ұшақ, тікұшақ, ұшақтың аппараттар. **Барлау алқабы.** Әск. Бірлестіктердің күштерімен, құралдарымен барлау жүргізілетін оң және сол жақтары шектеуші сызықтармен шектелген қарсыластың орналасқан орындарындағы жергілікті әскер жолы. **Барлау жасағы.** Әск. Қарсылас туралы, шабуылда қолайлы жер туралы т.б. мәліметтер алу үшін жалпы әскери құрамадан аса маңызды бағытқа жіберілетін тактикалық барлау органы. **Барлау және нысана көрсету стансысы.** Әск. Дүе нысаналарын табу және зениттік ракеталар әскері мен зениттік артиллерия батареяларға нысананы көрсетуге арналған радиолокациялық стансы. **Барлау мәліметтері.** Әск. Ұрыс алдында, сондай-ақ ұрыс барысында шешім қабылдау үшін командирге қажет болатын қарсылас, жергілікті жер, метеорологиялық жағдай және т. б. туралы мәліметтер. **Барлау схемасы.** Әск. Барлау, бақылау жоспары. **Барлау ұңғымасы.** Кен. Пайдалы қазбаларды іздеу, оның қоры мен сапасын және орналасу жағдайын анықтау үшін қазылатын ұңғыма. **Барлау шалғыны.** Әск. Барлау жасағында әрекет етуші батальоннан жіберілетін тактикалық барлау органы.

БАРЛАУШЫ¹ з а т. 1. Әск. Төңіректі байқаушы, шолғышы. 2. Барлау жұмысын жүргізуші. 3. геол. Кен байлығын іздеуші, зерттеуші. 4. жерг. Тексеруші.

Барлаушы Жер серігі. Әск. Арнайы барлау құралдарымен жабдықталған барлау мәліметтерін табуға арналған, орбитаға шығарылған жасанды Жер серігі. **Барлаушы топ.** Әск. Ұрыстың жылжымалы түрлерінде, сондай-ақ қарсыласпен түйіспеген қорғаныс кезінде қарсылас пен жергілікті жерге барлау жүргізу үшін құрамалар мен бөлімдерден арнайы жіберілетін әскери барлау органы. **Барлаушы ұшақ.** Әск. Дүе барлауын жүргізуге арналған, арнайы техникалық жабдықтары (аэрофотоқондырғы, радиолокациялық қондырғы т.б.) бар әскери ұшақ.

БАРЛАУШЫҒ з а т. радио. тех. Импульс.

БАРЛАУШЫДАЙ с ын. Барлаушы тәрізді, барлаушы сияқты.

БАРЛАУШЫЛЫҚ з а т. Барлау жұмысымен шұғылданышылық, барлаушы болу.

БАРЛЫ-БАРЛЫ од. ф о л ь к. Қазақша өлең ұйқасы үшін қолданылатын өлшем үлгісі.

БАРЛЫҒУ Барлық етістігінің қимыл атауы.

БАРЛЫҒЫҢҚЫ с ын. Барлығын қалған, қарлығыңқы.

БАРЛЫ-ЖОҒЫ ү с т. Не бары, бар болғаны.

БАРЛЫ-ЖОҚТЫ с ын. Азды-көпті, аз ғана, көп емес, азын-аулақ.

БАРЛЫҚ¹ з а т. 1. Молдық, молшылық, баршылық. 2. Бар екендік, жоқ еместік. 3. ф и л о с. Бар болдырлық.

Барлыққа келтіруші. Бар қылушы, жаратушы.

БАРЛЫҚ² з а т. Бүкіл, түгел, барша, күллі. **Барлық міндеті кісінде.** Қиш-қуаты кеміген, әл-дәрмені жоқ, аурудан қажыған, қарттықтан жеңіліп, әлсіреген күй.

БАРЛЫҚ= е т. 1. Семіз аттың шапқанда алқынуы, екпіні қайтуы. 2. Айғайлаудан дауыстың бар-бар етіп қарлығы.

Барлыққан жылқы [ат]. Семіздей мініліп, қызыл май болуға аз-ақ қалған жылқы. **Барлыққан түйе.** Семіздей мініліп, қиналып жүрген түйе.

БАРЛЫҚТЫР= е т. Шектен тыс болдырту, алқындыру, шаршату.

БАРЛЫҚТЫРУ Барлықтыр етістігінің қимыл атауы.

БАРМАҚ¹ з а т. 1. Бас бармақ. 2. Саусақ, қол мағынасында.

Бармағы бал. Асты, тағамды дәмді дайындайтын адам туралы. **Бармағы багнады.** Бір іске тісі батпады, қолынан келмеді, шамасы жетпеді. **Бармағы бүгүлі.** Жасырын ойы, пиязды бар. **Бармағы майысқан.** Қолынан келмейтіні жоқ, шебер, ісмер. **Бармағына қыстырды.** Бір затты өзгеше сездірмей берді, ұстатты. **Бармағынан бал [он саусағынан өнер] тамған.** Асқан шебер, өнерпаз. **Бармағынан күй төгілді.** Күйді шебер орындады. **Бармағын басты.** көне. Қуәландырды, растады. **Бармағын бүгіп қалды.** Бір нәрсені жасырын қалды. **Бармағын емді.** Ештеңемен жұмысы болмады, айтқанның байыбына бармады, саусағын сорып тұра берді. **Бармағын емізді.** Құр сөзбен шығарып салды, нақты көмек көрсетпеді. **Бармағын көрсетті [шошайтты].** Бір нәрсеге риза болғандығын білдіру үшін жасалатын ишарат белгі («міне», «мынадай», «қатқан» деген мағынада). **Бармағын майға батырды.** Байлыққа кенелді, молшылыққа жетті. **Бармағын тістеді [шайнады].** Қатты өкінді, онык жеді. **Бармағын [қолың] шығарды.** бей піл. Боқты аларсың деген мағынадағы ишарат. **Бармақ асты.** Жасырын, құпия. **Бармақ басты.** Жазу-сызуды білмейтін, хат танымайтын адамның қағазға, құжатқа қол қою орнына бармағын басуы. **Бармақ бастыға салды.** Жең ұшынан жаласты; ауыз жаласты. **Бармақ басты, көз қысты.** а) Бір мәселе жайында алдын ала жасырын келісіп, жең ұшынан жаласты. ә) Қулық-айласы аралас, ым-рашыл. **Бармақ бастылық.** Пара беру арқылы жақсы нәрсеге қол жеткізу, жең ұшынан жаласушылық. **Бармақ бастырды.** Өз сөзін растау үшін, сауаты жоқ адамның қолын қойдыру орнына бармағын бастырды. **Бармақ басым.** Өте кішкентай, ұтарақтай, аз ғана, шағын. **Бармақ [бармақтың] басындай.** а) Аз, шағын, кішкентай деген мағынаны білдіретін халықтық өлшем. ә) Үлкендігі бармақтың көлеміндей. б) Баданадай ірі, толық. **Бармақ батпайтын.** Тығыз, мығым, бос емес. **Бармақ батырды.** Құқай көрсетті, қоқан-лоқылық істеді. **Бармақ бауырсақ.** тамақ. 4-5 см шамасында ұзынша және бір жағына қарай бүгіп етіп пісірілген бауырсақ. **Бармақ елі.** этн. Бір бармақтың еніндей қалыңдық мөлшерін білдіретін халықтық өлшем атауы. **Бармақ қазы.** Қалыңдығы бармақ мөлшерлі, майлы, семіз қазы. **Бармақ мұртты.** Майысқан бармақ пішінді мұрты бар (адам). **Бармақ сақина.** Бас бармаққа киетін сақина. **Бармақ тістеттірді.** Зая кетірді, өкіндірді. **Бармақ шайнаттырды.** Өкіндірді, онык жегізді.

БАРМАҚ² з а т. әдеб. Әр жолындағы буын сандарының біркелкі келу заңдылығына негізделген түркі тілдес халықтар поэзиясындағы буын өлшемі. Кейде буын үзінді деп те аталады.

БАРМАҚНАН з а т. жерг. Қамырын қолмен үзіп сорпаға салатын нан.

БАРМАҚСЫЗ с ын. Бармағы жоқ.

БАРМАҚТА= е т. Бармақ жұмсау, бармағын батыру.

БАРМАҚТАЙ с ын. 1. Өте шағын, кішкентай. 2. Болар-болмас, титімдей, болмашы ғана, аз. 3. Баданадай ірі, толық (дән).

Бармақтай бақ берсін [қонсын]. тілек. Бағың ашылсын, жолың болсын деген мағынада. **Бармақтай бақ құралды.** с т и л ь. Дәулет қонды, мал бітті. **Бармақтай бала.** Әлі өсіп жетілмеген кішкентай сәби. **Бармақтай денелі.** Шағын, кішігірім.

БАРМАҚТАЙ-БАРМАҚТАЙ с ын. Ірі-ірі, кесек.

БАРМАҚТАУ Бармақта етістігінің қимыл атауы.

БАРМӘЗІР з а т. Қолда бар ең соңғы мүлік, зат.

БАРМЕН [ағыл. barman] з а т. 1. Бар иесі немесе барды басқарушы (адам). 2. Барда жұмыс істейтін, арқалықтың ар жағында тұрып, арақ-шарап сататын қызметші.

БАРН [ағыл. barn] з а т. ф и з. Ядролық процестердің тиімді көлденең қымыс ауданын сипаттау үшін қолданылатын бірліктер жүйесінен тыс өлшем бірлігі.

БАРОГРАММА [грек. baros – ауырлық, grapho – жазамын] ф и з. -а с т р. Барографтың қисық жазуы.

БАРОГРАФ [грек. baros – ауырлық, grapho – жазамын] з а т. ф и з. -а с т р. Ауа райын болжау үшін қолданылатын, атмосфералық қысымды өзі жазатын аспап, барометр.

БАРОКАМЕРА [грек. baros – ауырлық, lat. camera – бөлме] з а т. ф и з. Қысымы бірқалыпты, таза ауа толтырылған, науқастарды емдеу үшін қолданылатын тұмшаланған жабық орын (құрал, герметикалық камера).

БАРОККО [итал. barocco] з а т. 1. тар. с әулет. ХҮІ ғасырдың соңынан ХҮІІІ ғасырдың ортасына дейін қолданылған айшықты сәулет стилі. 2. әдеб. Көркемдік стиль.

БАРОМЕТР [грек. baros – ауырлық, metron – шама] з а т. ф и з. Ауа қысымын өлшейтін, күн райын болжайтын арнаулы аспап.

БАРОМЕТРЛІК ҚЫСЫМ. ф и з. Атмосфералық қысым. **Барометрлік формула.** ф и з. Газ қысымының немесе тығыздығының ауырлық күші өрсіндегі биіктікке тәуелділігін анықтайтын формула.

БАРОН [франц. baron] з а т. тар. Батыс Еуропадағы графтан бір саты төменгі дворяндық лауазым.

БАРОНДЫҚ з а т. Баронға тән, соған қатысты иелік.

БАРОНЕССА з а т. тар. Баронның қызы немесе әйелі.

БАРОРЕЦЕПТОР [грек. baros – ауырлық, lat. gescipere – қабылдаушы] з а т. биол. Қан, лимфа тамырлар және ішкі мүшелер қабырғаларында орналасқан, оларға түсетін қысымды қабылдайтын сезімтал жүйке ұштары.

БАРОСКОП [грек. baros – ауырлық, грек. skopos – бақылаймын] з а т. ф и з. Ауаның өзгерісін, қысымын өлшеп анықтайтын аспап.

БАРОСЫНАЛЫҚ с ын. ф и з. Сұйықтықта болатын тығыздық бөлінісінің (таралуының) екі шамала тәуелді, байланысты болуы.

БАРОТЕРАПИЯ [грек. baros – ауырлық, therapeia – емдеу] з а т. м е д. Емдеу мақсатында

төменгі немесе жоғары атмосфералық қысымды қолдану.

БАРОТРАВМА [грек. baros – ауырлық, trauma – зақым] зат. биол. Атмосфералық қысымның кенет өзгеруінен организмнің зақымдануы.

БАРОТРОПТЫҚ: баротроптық құбылыс [өзгеріс]. физ. Сұйықтықта болатын тығыздық бөлінісінің (таралуының) бір шамаға тәуелді болуы.

БАРИ-БАРИ елік. Даңғырлап, айғайлап, жөн-жосықсыз сөйлегендегі жағымсыз жуан дыбысқа ұқсап қайталама дыбысты білдіретін сөз.

Барп-барп сөйледі. Жөн-жосықсыз сөйлеп, мазаны алды.

БАРПЫЛ зат. Барп-барп еткен дыбыс, үн.

БАРПЫЛДА = ет. Барп-барп етіп сөйлеу.

БАРПЫЛДАС = ет. Барп-барп етіп жарыса сөйлеу.

БАРПЫЛДАСУ Барпылдас етістігінің қимыл атауы.

БАРПЫЛДАТ = ет. Барп-барп еткізу.

БАРПЫЛДАТУ Барпылдат етістігінің қимыл атауы.

БАРПЫЛДАУ Барпылда етістігінің қимыл атауы.

БАРРАЖ [франц. barrage] зат. 1. өск. теңіз. Су беті және су асты кемелеріне қарсы бөгет жасау мақсатымен қолданылатын тосқауыл. 2. өск. әуе. Жау ұшықтарының шыуына кедергі келтіру үшін арнайы жасалған әуе тосқауылдары. 3. темір жол. Баспалдақты тіреуіш түрінде жасалатын, бөгет қызметін атқаратын қабырға.

БАРАКУДА [ағыл. barracuda] зат. биол. Теңізде мекендейтін жыртқыш балық; теңіз шортаны.

БАРРЕЛЬ [ағыл. barrel] зат. экон. Сұйық және сусымалы заттардың көлемі мен сыйымдылығын өлшеу бірлігі.

БАРИКАДА [франц. barricade] зат. Көше ұрыстары кезінде қорғаныс ретінде жасалған тосқауыл, бөгет.

БАРИКАДАЛА = ет. Баррикада жасау.

БАРИКАДАЛАУ Баррикадала етістігінің қимыл атауы.

БАРИЛЬ [исп. barril] зат. 1. Латын Америкасы елдерінің бірқатарында қолданылатын сұйықтық өлшем бірлігі. 2. Испанияда қолданылатын салмақ өлшем бірлігі.

БАРИСТЕР [ағыл. barrister] зат. филос. саяси. Ұлыбританиядағы аса жоғары дәрежелі адвокат.

БАРС ор. зат. тар. филос. Байбатша, шонжар.

БАРСАЗАН зат. бот. Шөлейт жерде өсетін мал оты.

БАРСАКЕЛМЕС зат. миф. Өте алыс жер, қайтып оралмас сапар.

Барсакелмеске жіберді. Қайтып оралмайтындай ұзаққа жөнелтті. **Барсакелмес қорығы.** Арал теңізінің солтүстік батыс бөлігіндегі Барсакелмес аралында орналасқан қорық.

БАРСАХ зат. Ұзындық өлшем бірлігі.

БАРСИХ [ар.] зат. Діни кітаптардағы сөпті бола жүріп, сайтанның азғырғанына еріп, азғынданып, Құдайдың қарғысына шыраған адам.

БАРТ зат. Тері өңі күрең қоңыр тартып, көтеріліп қалыңдап, қап-қатты болған ісік.

Барг бет. Быртыған, толықша, қызылы шығып тұрған төмпақ бет.

БАРТ елік. Бажырайып жарылған қауыздың шығаратын қысқа даусы сияқты дыбысты білдіретін сөз.

БАРТ-БАРТ елік. Жүгері, бүршақ тәрізді дәндердің ыстықтың әсерінен тарсылдап жарылған кездегі дыбысын бейнелейтін сөз.

Барт-барт жарылды [етті]. Тарсылдады, бартылдады.

БАРТЕР [ағыл. barter] зат. экон. Затты, тауарды немесе малды ақшасыз тең құнына баспа-бас алмастыру жүйесі; баспа-бас айырбас.

БАРТЕРЛІК зат. Бартерге тән.

Бартерлік келісім. Тауарлардың белгілі бір мөлшері баламалы бағасына сай екінші бір тауарлардың түрімен тікелей алмастырылуы; баспа-бас сауда операцияларының ең қарапайым түрі.

БАРТИ = ет. Барбишо, құлею.

БАРТИО Барти етістігінің қимыл атауы.

БАРТОКАЛ зат. жерг. Лимон; руталар тұқымдасына жататын мәңгі жасыл ағаш.

БАРТОЛИНИТ [лат. bartholinitis] зат. мед. Әйелдің қынап сағасындағы үлкен бездердің (бартолин бездерінің) қабынуы.

БАРТТАН = ет. Ісіктің бартқа айналуы, шектен тыс ісу, қолқу.

БАРТТАНУ Барттан етістігінің қимыл атауы.

БАРТЫЛДА = ет. Барт-барт етіп қатты дыбыс шығару; тарсылдау.

БАРТЫЛДАТ = ет. Барт-барт еткізіп тарсылдату, сартылдату.

БАРТЫЛДАТУ Бартылдат етістігінің қимыл атауы.

БАРУ Бар етістігінің қимыл атауы; алға жылжу, ілгерілеу, қозғалу.

БАРУ-БАРМАУ = ет. Бір жақтағы шараға, нәрсеге қатысу немесе қатыспау.

БАРУЛЫ = ет. көне. Бару етістігінің көне түлғасы.

БАРУШЫ зат. Баратын адам.

БАРҰҢҒАР зат. кіт. Оң қанаттағы әскер.

БАРХАДАР зат. **Барқадар.**

БАРХАН зат. сөйл. **Барқан.**

БАРХАНДЫ сын. **Барқанды.**

БАРХОУТ [нидер. barghout] зат. Ағаш кемелердің сыртқы қалың белдеуі.

БАРҒАМ сын. Аласапыран, аралас; қиын, күрделі; ретсіз.

БАРША¹ зат. 1. Бүкіл, барлық, күллі.

2. Барлық бастан өткізгені.

Барша жан. Бүткіл тіршілік иесі, жан-жануар мен жәндіктер, адамзат. **Барша халық.** Дүйім жұрт, бүкіл ел.

БАРША² зат. Жүннен, күйден, жіптен жасалатын бұйым түрі.

БАРША³ зат. сөйл. **Парша (мата).**

БАРША⁴ сын. Бөлек-бөлек, бөлшек-бөлшек, парша-парша.

БАРША⁵ үст. Әл-ауқатты адамша.

БАРШАЛЫҚ сын. Баршаға тән, бәріне қатысты.

БАРШАХАЛЫҚТЫҚ сын. жерг. Бүкілхалықтық.

БАРШЫ зат. көне. 1. Ақпарат жеткізуші, хабаршы, жаңалық әкелуші. 2. Барлаушы, шолушы.

БАРШЫЛЫҚ¹ зат. 1. Бар болушылық, барлық, жоқ еместік, жеткіліксіздік. 2. Дүниеде бар, ақиқат нәрсе.

БАРШЫН¹ зат. Жолақты жібек мата.

БАРШЫН² зат. Он бір жастағы бүркіт; кәрі бүркіт.

Баршын тартқан дауыс. Егде тартқан адамның жарықшақпанған, тарғылданған, қырыл-

даған даусы. **Баршын тартты.** Жасы ұлғайды, шау тартты, қартайды.

БАРШЫН³ сын. Тың, күшті, асау, мықты.

БАРШЫНГУЛ зат. өс. <лат. gladiolus> Құртқашаи тұқымдасына жататын көпжылдық түінекті баданалы өсімдік.

БАРШЫНДА = ет. 1. Қыранның шау тартуы. 2. Баршын тарту, жасы ұлаю.

БАРШЫНДАЙ сын. Баршын (бүркіт) тәрізді.

БАРЩИНА ор. тар. зат. Басыбайлы шаруаның бай-батшалардың жерінде тегін еңбек етуі.

БАРЩИНАЛЫҚ сын. Барщинаға тән, соған қатысты.

БАРЫ зат. Адамның меншігіндегі дүние-малы, мүлкі, иелігіндегі жиған-тергені.

Барын алдына салды [төкті]. Қолдағысын, бар байлығын іріктенді. **Барын базар ету.** Қолда барын ұқсату, азды көптей қылу. **Барын берді [аямады].** Қолындағысын түгел берді. **Барын сақтап қалды.** а) Иелігіндегі нәрсені шашау шығармай сақтады. ә) Қолынан келгенін аяп қалды, күшін толық жұмсмады. **Барын салды.** Бар күш-жігерін аямай жұмсады, бар күшін салды.

БАРЫЗ зат. жерг. **Желкен.**

БАРЫҚСЫЗ сын. сөйл. **Парықсыз.**

БАРЫҚТА = ет. жерг. Анықтау, білу, парықтау.

БАРЫҚТАУ Барықта етістігінің қимыл атауы; мәселенің анық-қанығына көз жеткізу.

БАРЫЛ зат. Бар-бар еткен жағымсыз дыбыс, үн.

БАРЫЛДА = ет. Тамағын жырта бар-бар етіп, жағымсыз жуан үн шығару, барқырау.

БАРЫЛДАҚ сын. Көп айғайлайтын, барылдауық.

Барылдақ қоңыз. биол. Қатты қанаттылар тобына жататын жылтыр қара жәндік.

Барылдақ торғай. Торғайдың бір түрі.

БАРЫЛДАТ = ет. Бар-бар еткізіп, жағымсыз дыбыстар шығарту.

БАРЫЛДАТУ Барылдат етістігінің қимыл атауы.

БАРЫЛДАУ Барылда етістігінің қимыл атауы.

БАРЫЛДАУ¹ сын. Жуандау, жағымсыздау (дыбыс, үн).

БАРЫЛДАУ² Барылда етістігінің қимыл атауы.

БАРЫЛДАУЫҚ сын. Барылдай беретін, мазасыз.

Барылдауық қоңыз. биол. <лат. sarabidae> Қатты қанаттылар отрядына жататын түн қоңызы; ызылдақ қоңыз. **Барылдауық үйрек.** зоол. <лат. anas platyrhynchos> Өзен үйректері туысына жататын кәсіптік маңызы бар ірі құс.

БАРЫМТА зат. тар. Байырғы қазақ қоғамындағы құн дауы, жесір дауы, жер дауы т.б. байланысты билер кескен құн мөлшерін айыпты жақ өтей алмағанда не одан бұлтарғанда, билердің келісімімен құн даулаушылардың қарсы жақтан өрістегі жылқыларды шауып, айдап алып кетуі.

Барымта алды. Малын зорлықпен айдап әкетті. **Барымтаға түскен мал.** Зорлық-зомбылықпен бір адамнан екіншісінің иелігіне өтіп, қолдан-қолға ауысып жүрген мал. **Барымтаға түсті.** Таласқа, дау-далмайға қалды, жан-жақтан қинады. **Барымтамен бас қосу.** Есесін қайтару, кек алу мақсатымен іске кіріскен адамның мал барымталау жолын таңдауы.

БАРЫМТАДАЙ сын. Барымта сияқты, барымта тәрізді.

БАРЫМТА-ҚАРЫМТА зат. *Барымта және барымталан әкететін мал артық болғанда қарсы жақтың құнды қайтару үшін жасаған әрекеттерінің жалты атауы.*

БАРЫМТАЛА= ет. *Барымтаға қатысып, біреудің малын зорлықпен айдап әкету.*

БАРЫМТАЛАН= ет. *Барымтаға қырырау, талан-таражға түсу.*

БАРЫМТАЛАНУ *Барымталан етістігінің қимыл атауы.*

БАРЫМТАЛАС= ет. *Жауласқан екі жақтың құн қайтару үшін бірінің малын айдап әкетісуі.*

БАРЫМТАЛАСУ *Барымталас етістігінің қимыл атауы.*

БАРЫМТАЛАТ= ет. *Біреудің тиесілі малын зорлықпен айдап әкеттіру.*

БАРЫМТАЛАТУ *Барымталан етістігінің қимыл атауы.*

БАРЫМТАЛАУ *Барымтала етістігінің қимыл атауы.*

БАРЫМТАЛЫ сын. *Барымтасы бар, барымталасқан.*

БАРЫМТАЛЫҚ сын. *Барымтаға тән, соған қатысты.*

БАРЫМТАСЫЗ сын. *Барымтасы жоқ, барымта болмаған.*

БАРЫМТАШЫ зат. *Барымта жасаушы, барымта алуға қатысушы.*

БАРЫМТАШЫЛ сын. *Барымта алғыш, барымта құмар, барымталағыш.*

БАРЫМТАШЫЛЫҚ зат. *Барымташы болушылық, барымта жолын құрушылық.*

БАРЫНДА үст. *Бар кезінде, бар уақытта.*

БАРЫНША үст. *Бар мүмкіндігіне, барлық күш-жігерімен, мейлінше.*

БАРЫҢҚЫРА= ет. *Жақындаңқырау, жетіңкіреу әлі де болса таяу.*

БАРЫҢҚЫРАУ *Барыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

БАРЫП-БАРЫП үст. *Біршама уақыт өткен соң, біраздан кейін.*

БАРЫП-КЕЛ= ет. *1. Жиі қатынасып араласып-құраласу, келіп-кету. 2. Қатынау.*

БАРЫПҚАШ зат. этн. *Балалар мен жастардың «қасқыр», «қой», «қойшы» болып ойнайтын ойыны.*

БАРЫРАҚ сын. *1. Біршама бар, баршылық. 2. Мольрақ, көбірек.*

БАРЫС¹ зат. зоол. <лат. uncia uncia> *Қара дақтары бар түсі шұбар, мысық тұқымдастарына жататын жыртқыш аң. // ауыс. Ержүрек, батыр, қаһарман; жүйрік, топжарған талант.*

Барыс жылы көнерген. *Сиыр жылынан кейін, қоян жылынан бұрын келетін ескіше жыл қайырудағы үшінші жылдың аты.*

БАРЫС² зат. *Істің бағыты, бет алысы, жағдайы.*

Барыс септігі лингв. *Кімге? неге? қайда? деген сұрауларға жауап беріп, бағыттық мағынаны білдіретін, сөйлемде толықтауыш қызметін атқаратын септік жалғауының бір түрі.*

БАРЫС³ зат. *Жүріс-келіс, араластық.*
БАРЫС= ет. *Бірде бару, бір-біріне барып-келу.*

БАРЫС-КЕЛІС зат. *1. Келім-кетім, аралас-құраластық. 2. Бір жерге барып қайтуға кететін уақыт не жолдың өлшемі.*

БАРЫСТАЙ үст. *Барыс сияқты.*

БАРЫСУ *Барыс етістігінің қимыл атауы.*

БАРЫСША үст. *Барысқа ұқсас.*

БАРЫСЫНДА үст. *Жолында, бағытында.*

БАРЫШ зат. сөйл. *Барыш.*

БАРИН зат. тар. көне. *Ежелгі тайпа.*

БАРЬЕР [франц. barriere] зат. *1. Үй, бөлме сияқты тұрғынжайлардың үшін бөліп тұратын аласа келген қоршау. 2. спорт. Жүгіру, секіру сияқты спорттық ойын түрлері кезінде қолданылатын кедергі. 3. Кедергі, бөгет, тосқауыл.*

БАРЬЕРШІ зат. спорт. *Кедергіден секіре жүгірумен айналысатын спортшы.*

БАС¹ зат. *1. анат. Адамның не жануарлар денесінің кеудеден жоғары не алдыңғы қозғалмалы бөлігі. 2. Адамның, жан-жануардың ауыз, көз, құлақ, мұрын, ми т.б. орналасқан дене мүшесі. 3. Кісінің жеке дара өзі. 4. Малдың саны, тұяқ. 5. Әр алуан өсімдіктің жоғарғы жағы, қызы. 6. Таудың, қырын, дөң-дөңестің ең биік жері, жоғарғы шыңы, төбесі. 7. Өзеннің, бұлақтың басталған жері, қайнар көзі. 8. Таяқтың, сойылдың т.б. заттың бір жақ шеті, қызы. 9. Балта, пышақ, шот т. б. құрал-сайманның саптан төменгі жүзі бар жағы. 10. Аяқкімнің қызы, алдыңғы жақ бөлігі, тұмсығы. 11. ауыс. Заттың, бұйымның бөлшектері, кесегі, орнамасы. 12. ауыс. Мекен-тұрақты білдіретін сөздермен тіркескенде, маңы, жаны, қасы деген мағынаны білдіреді. 13. Әуелі, алғашқы. 14. Мезгілдің алғашқы кезі. 15. Белгілі бір іс-амалдың ұйымтасы, себепкері. 16. ауыс. Басы, жетекші. 17. ауыс. Ақыл, ой, ес. 18. ауыс. Тағдыр, өткен өмір мағынасында. 19. Мемлекет, ел билігінің ең жоғарғы органы. 20. Негізгі, құйымты, басты. 21. Бірінші тұрған, алғашқы. 22. Белгілі бір процестің басталуы. // Жетекші, негізгі, ең жоғарғы. 23. діни. Рәкәт, бір отырыс (намаз).*

Бас адамдар көне. *Жасы үлкен, көргені көп, тәжірибесі мол, қандай да бір шараны өткізуде жөн сілтеп, жол көрсететін адамдар.*
Бас айналарлықтай. *Өте биік, өте жоғары, өте күшті. Бас айналды. а) Жағымысы ашы, өткір іспен, ақа жетпейден тыныстың тарылды, миға оттегі тасымалдау қызметінің бұзылуына азаның әлсіреуі. ә) Елітті, еркінен айрылды. б) Мақтанды, масаттанды. Бас айналду. Бастан, мидан ауырған немесе зақым алған малдың өз бағытынан адасып, беталды жүруі, бір орында тұрып айнала беруі. Бас алды. а) Өсімдік дән ала бастады, дәндей, дән салды. ә) Бастау алды, басталды. Бас алдырғы. Ынтымақтық, ауызбіршілік. Бас алқа тар. Кесімді пікір, шешуші сөзді айтатын төрешілер кеңесі. Бас алмады. а) Жан-жануардың жем-шөпті бас көтермей құныға жеуі. ә) Беріліп істеді, бас көтермеді, бар зейінін салды, алаңдамады. б) Салыну, шыға алмау. Бас аман. Есен-сау, сау-саламат. Бас амандады. Өз басын күйттеді, қорғалақтады. Бас араздық. Екі адамның, я екі жақ жіктің арасындағы дұрдараздық, өкпе, реніш. Бас арқан. этн. Кііз үйді желден, дауылдан сақтау үшін, кереге басып, туырлықты бастыра орап, қазыққа байлаптын бау, қыл арқан. Бас арық. Жан-жаққа су тарататын үлкен су жолы. Бас Ассамблея. қоғ. Біріккен Ұлттар ұйымының басты органдарының бірі. Бас асау. а) Басына жүген-ноқта кидіртпейтін тарпаң мінез (жсылқы). ә) Өр, анау-мынауға бірден көне салмайтын. Бас асаулық. Өр көкіректік, кеуделілік, пандық. Бас ат. Енуіге берілген малдың ішіндегі ең мықтысы, асыл тұқымды жылқы. Бас [дән] ату. Өсімдіктің дән жаруы. Бас [бет] ауған жақ. Қайда болса сонда; беталды, бадарсыз. Бас ауру. мед. Қан тамырларының қызметі бұзылып, миға қанның жөнді бармауынан, сондай-ақ жүзіке аурулары, агзаның жалты күйінің нашарлауы т.б. сырқат-тара байланысты туындайтын бастық сыр-*

қырап, солқыдап, тырысып ауруы. Бас ауыртты. а) Бос сойлеп немесе шулап мазаны алды, мезі қылды. ә) Босқа уақыт өткізді, әуре болды. Бас ашылар дулыгадан. поэт. Соғыссыз, бейбіт заман туар, жау жеңілер деген мағынада. Бас әріп. лингв. Жазба мәтінде сөйлемнің басталғанын, сөздің жалқы есім екенін білдіретін қызметі бар әріптің үлкен түрі. Бас [басын оққа] байлады. Қауіп-қатерден тайсалмай, өлімге, қиыншылыққа бел буды, басын тікті. Бас бақты. а) Сақтанды, қорғанды; көрінбей жасырынды. ә) Ақырындап көрді, паналады. Бас балуан. Жиын-тойда күреске түсетін балуандардың ең мықтысы, бірінші балуан. Бас бармағын [қолын] шығарды. эспр. Боқты аларсын дегенді аңғарту үшін шиарт жасады. Бас бармақ. а) Қол басында бес саусақтың төртеуінен бөлек, қарама-қарсы орналасқан саусақтың аты, ең жуан, бірінші саусақ атауы. ә) этн. Балалардың «Қуырмаш» ойынындағы бес саусақтың біріншісінің аты. Бас бармақтай. Бармақтың үлкендігідей. Бас бау. этн. Басбау (Туырлықтың, үзіктің жоғарғы бауы). Бас бау. Басбау. (кііз үй бауының ең үлкен жалтақ бауы, басқұр). Бас бөйге. Әртүрлі сайыстарда топтан озғана берілетін бірінші жүлде. Бас берді. Жанын қиды, жанын тиде етті. Бас бермеді. Бірқына жүрмеді, мойынсынбады. Бас билік. Жеке бас еріктілігі. Бас болды. Топты басқарды, бір нәрсеге жетекшілік етті, басылық көрсетті. Бас бостандығы. Адамның жеке басының еркіндігі, дербестігі, еріктілігі. Бас бостандығынан [еркінен] айырды. Бас бостандығын жойды, тұтқындады, жазалау үшін қамауға алды. Бас бостандығынан айыру. заң. Адамды жасаған қылмысы үшін жаз еркінен айырып, түрмеге жабу, соттау, басқа жерге тарту. Бас бостандығынан айыру орындары. заң. Сот үкімімен қылмысты адамдардың жазасын өтейтін мемлекеттік мекемелер. Бас бостандығынан айырылды. Сотталды, түрмеге түсті. Бас бухгалтер. Бас есепші. Бас бұрды. Тайды, істемеді, тілін алмады, бас тартты. Бас бұрғызды. Бас тарттырды. Бас білді. Мініске үйретілді. Бас білдірді. Асауды үйретті, көндірді. Бас білмейтін. а) Асау, мініске үйретілмеген. ә) Әлі жөн, бағыт біле, үйрене қоймаған. Бас газет. Ең кең таралымды ресми баспа органы. Бас дәрігер. Емхана, сауықтыру орындарындағы жетекші дәрігер. Бас десең, құлақ дейді. Сөздің байыбына бармайды. Бас директор. Көп салалы фирманың атқарушы органының лауазымды адамы. Бас домбыра. Үш ішекті, жуан дауысты оркестрде қолданылатын домбыра. Бас екеу болмай, мал екеу болмас. Дәулет, байлық, жақсы тұрмыс отбасылы болған адамға үйіріледі деген мағынада. Бас еркі. сөйл. Бас бостандығы. Бас еркінен айыру. заң. Бас бостандығынан айыру, соттау. Бас есепші. Есепқисап, бухгалтерия істерінің негізі, үлкен маманы, бас бухгалтер. Бас есек. Қайықтың алдыңғы ескегі. Бас жағы. а) Ұшы, аузы. ә) Жоғарғысы, төбесі, басының тұсы. Бас жазар. сөйл. Мاستықты тарату үшін ішетін ішімдік. Бас жазды. сөйл. Мاستықты тарату үшін ішімдік ішті. Бас жарды. а) Өсімдік пісіп жетілді. ә) Басына жаракат түсірді, зақымдады. Бас жару. бот. Өсімдіктің бой көтеріп жетілуі. Бас жарылса бөрік ішінде. Жабулы қазан жабулы қалды, жария болмады. Бас жарып, көз шығарып барады. Тентектік жасап, дегенге көнбеді, ешкімді тыңдамай өз дегенін істеді. Бас желкен. Қайықтағы желкендердің ішіндегі ең үлкені. Бас желілдер. зат. зоол.

<лат. Cephalochor data> **Бас** хордалылар. Желілілер типі бассүйексіздер тармағының жалғыз класы. **Бас жоқ, көз жоқ.** Еш нәрсеге қарамай, бірден. **Бас жұмыс.** жерг. Адамның жұмыс орындағы құжаттары жинақталып сақталатын негізгі іс қағазы, жеке құжаттары, іспарақтары. **Бас жүзде.** Әртүрлі жарыста, сайыстарда озып шыққан жеңімпаза берілетін сыйлықтың ең үлкені, бас бөйге. **Бас жібі жоқ өгіздей.** Өзін ешбір шектеусіз, еркін ұстау, бассыздыққа жол беру. **Бас жіп.** жерг. а) Егін жанымен су жүретін кіші арық. ә) Сырдың екі мүйізіне айқастырып байлап, екінші қиын қазыққа орайтын жіп. **Бас зоотехник.** Шаруашылықтағы басты мал маманы. **Бас игізді.** Тәуелді етті, бағындырды. **Бас иді.** паралингв. а) Танығанын, сыйлағанын білдіріп, амандасар алдында басын төмен шұғып, иетін қимыл-ишарат. ә) Тағзым етті, тәжім қылды. б) Сауға, қораныш сұрдады, кешірім тілегенде аяғын қишып, жалбарынуды білдіретін қимыл-ишарат. в) Өнерпаздың көрермендердің көрсеткен қошеметіне, құрметіне ілтипат білдіруін басын иіп, оң қолын кеудесіне қойып көрсететін қимыл-ишараты. г) Бағынды, тізе бүкті, мойынсынды. **Бас ие.** Ел әкімі, ел билеуші, ақсақал. **Бас иезді.** а) Басын ары-бері шұғып мақұлдауды, құптауды, қостауды, келісуді білдіретін қимыл ишарат жасады. ә) Сәлем беруді, амандасуды, басқаның сәлеміне жауап беруді білдіретін басын шұғып қимыл ишаратын жасады. б) жағымсыз. Немқұрайлы амандасуды немесе амандасуға елеусіз жауап беруді білдіретін қимыл ишаратын жасады. в) Басқаның сөзін тыңдап отырғанын көрсету үшін басын шұғып мақұлдауды білдіретін қимыл ишарат жасады. г) Бас шұғып арқылы құп болады, айтқаның болсын, ләббай деп біреудің айтқанын орындауға дайын екенін білдіретін қимыл ишаратын жасады. **Бас изесті.** Келісіп, құптағанын білдіріп, бастарын шұғысты. **Бас инженер.** Мекеменің, кәсіпорын, зауыттың басын қызметін атқаруға тазайында алатын аға инженерден жоғары техника саласындағы жоғары білімді маманның қызметінің лауазымы. **Бас квант саны.** хим. Кванттың жүйінің жалты энергиясын анықтайтын квант саны. **Бас кезі.** Басталуы, алғашқыда. **Бас кейіпкер.** Көркем шығармадағы негізгі кейіпкер, қаһарман. **Бас кекесі.** жерг. Араздың, бас кегі. **Бас келісім.** Екі жақ арасындағы негізгі шарт, бас құжат. **Бас кеспек болса да, тіл кеспек жоқ.** Өлім жазасына кесілген адамға да соңғы сөзін (тілегін) айтуға рұқсат берілген жайында. **Бас кесті.** а) Жаттай өлтірді, қырып жойды, басып алды. **Бас киіг.** этн. Құдаларды бастап барған үлкен адамға берілетін кәде. **Бас командование.** әск. Соғыс кезінде бүкіл қарулы күшті басқарып отыратын жоғарғы әскери орын. **Бас көрді.** Ақылшы санады, басып етті. **Бас көрсетті.** а) Кіріп шықты, көзге көрінді. ә) Қарсылық білдірді. **Бас көтерген.** Қарсы шыққан, наразылық білдірген адам. **Бас көтерді.** а) Орыннан тұрды, ұйқыдан ояныды. ә) Төмен шұғышпап, төмен қараған бетін бері қаратты, кеудесін тіктеді. б) Бір нәрсеге наразылық білдіріп, қарсылық көрсетті. в) Егін өніп, жер бетіне шықты. г) Аурудан жазыла бастады, тәуірленді. г) Аурудан жазыла бастады, тәуірленді. **Бас көтерері.** а) Елдің, ауылдың қолынан іс келері, басылық ете алары, ақылшысы. ә) Отбасындағы жақындарына қамқорлық жасай алатын еңбекке жарайтын ересек жан, азамат. **Бас көтермеді.** Бас алмады, тыным татпады. **Бас көтерпеді.** Мушасын

келтірмеді. **Бас көше.** Негізгі, үлкен, орталық көше, даңғыл. **Бас кілем.** Берілетін жасаудың, сыйлықтың ең бағалысы, құндысы. **Бас қайғы.** Өз басының уайымы, мұңы. **Басқа зар болды.** Баласы жоқ, өсіп-өнген. **Бас қайғы.** Өз басының уайымы, мұңы. **Басқа келді.** Ойға келді, еске түсті. **Басқа-көзге [бас-көзге қарамай] төпеледі.** Жұдырықтың астына алды, сабады. **Басқа кірмеді [кірген емес].** Миына қонды (қонбады, ойына келмеді). **Басқа қысым түсті.** Зорлық, зомбылыққа ұшырады. **Бас қала [орда].** Бір елдің негізгі, орталық қаласы, астанасы. **Бас қалқа.** Отбасындағы бас көтерер адам. **Бас қамдады.** Өзін қорғады, бас сауғалады. **Бас қамы.** Жеке бастың мүддесі. **Бас қамын ойлады.** Өз жағдайының қамын жеді. **Басқа [Құдай басқа] салды.** – Басына ауыртпалық түсті, тағдыр тәлкегіне түсті. **Басқа тенті.** Бағаламады, өзінен құды. **Бас қатты.** Даң болды, не істерін білмей, мыл қатты. **Басқа түссе.** Жолыңа, тағдырыңа кездесе деген мағынада. **Басқа түссе баспақшыл.** Адам қандай қиындыққа да көнеді. **Бас қатырарлық.** Түсінуге қиын, ауыр, күрделі. **Бас қатырғыш.** Миды ашытатын, мылжың, бас ауыртатын. **Бас қатырды.** Басты ауыртты, миды ашытты, ығыр қылды. **Басқа ұрған танадай [балықтай] болды.** Не істерге білмей есеңіреді, мәңгірді. **Бас қаһарман.** әдеби. Әдеби шығармалардың негізгі, басты кейіпкері. **Басқа шауып, төске өрмеледі [өрмеледі].** Астамдық жасады, көкірек керді. **Басқа шығу.** Төбеде ойнау, басыну. **Басқа шықты.** сөйл. Ішідік бірден басын айналдырды. **Басқа іс түсті.** Ауыртпалыққа душар болды. **Бас қиды [тікті].** Жанын нида, құрбан етті; нар тәуекел етті, саудаға салды. **Бас қобыз.** Оркестрге лайықталған, ең жуан дыбысты үлкен қобыз. **Бас қойды.** а) Жапатармағай тап берді, лап берді. ә) Басынды, менсінбеді. б) Жатты. **Бас қойысты.** Үнсіз ішісті, сіміресті. **Бас қолбасшы.** әск. Мемлекеттің әскер ісін, қарулы күштерін басқаратын ең жоғары лауазым иесі. **Бас қосты.** а) Бір жерге жиналды, топталып мәжіліс құрды. ә) Бірікті, ұйымдасты. б) Үйленді, отбасын құрды. **Бас құда.** этн. Құда түсуші жақтың ішіндегі сөз ұстаушысы; негізгі үлкен құда. **Бас құрады.** а) Бірікті, жиналды. ә) Үйленді. **Бас құрасты.** Жылысты, бірікті. **Бас құрмалдық.** Бір адамның, істің жалғыз басын да, жанын да садаға етушілік. **Бас қылды.** Бірінші қылды; басып етті. **Бас мақала.** Газет-журналдардың редакция атынан берілетін негізгі, жетекші мақаласы. **Бас мама бие.** Үйірдегі кексе бие, өрбіген, ұрпағы үйірде көп бие. **Бас менеджер.** экон. Миндеттерді жолға қою, саясатты қалыптастыру үшін жоспарлау және ұйымдастыру, компанияны басқару және оған бақылау жасаумен байланысты мәселелер үшін жауап беретін басқарушы менеджер. **Бас мердігер.** Белгілі бір жұмысты аяқтап шығуды міндетіне алып, келісімге отырап ең негізгі мердігер. **Бас мода.** діни. Бас мүфти. **Бас нүкте.** геом. Сызықтың басталатын жері, басы. **Бас пайда.** Жеке мүдденің пайдасы, қара бастың қамы. **Бас паналатты.** Біреуге қол қиын беріп көмектесті, үйіне қондырып, қамқорлық жасады. **Бас прокуратура.** Мемлекеттік заңдардың мүлтіксіз орындалуына қадағалайтын ең жоғарғы орган. **Бас прокурор.** заң. Прокуратура органының жоғары лауазымы қызметкері. **Бас редактор.** Баспа, газет пен журнал редакцияларында, радио-телеарналарда, көп томды басылымдар (сөздіктер, анықтамалықтар, энциклопедиялар) шығаратын ұжымда

әдеби-шығармашылық, өндірістік ұйымдастырушылық жұмыстарды басқаратын лауазымды қызметкер. **Бас сақинасы.** мед. <франц. migraine> Бас сүйегінің бір жартысы ауыратын, ұстамалы ауру түрі. **Бас салды.** а) Егін дәндене бастады. ә) Кенеттен, тұтқиылдан құшақтай алды. **Бас санитарлық дәрігер.** Ең жоғарғы, лауазымы санитарлық дәрігер. **Бас сардар** тар. Негізгі әскери адам, бас қолбасшының оң қолы. **Бас сауғалады.** Қара басының қамын, амандығын ойлап қана қорғанды, жеке басын қорғады; басын алып қашты. **Бас сауым.** Биенің ертеңгі, бірінші сауымы. **Бас сәулетші.** Қандай да бір құрылыс нысанының сәулетіне толық жауап беретін кәсіби біліктілік дәрежесі жоғары сәулетші маман. **Бас сұғу.** Кіру, ену. **Бас сұқпады [сұққан емес].** а) Кіріп көрмеді, бармады. ә) Араласпау, қилікпеу. **Бас сұқты.** а) Үйге кірді, бір жерге барып аялдады. ә) Біреудің ісіне араласты. **Бас сүйек.** анат. <лат. cranium> Адамның, омыртқалы жануарлардың басының қаңқасы. **Бас сүйек.** анат. Адамның, жан-жануарлардың қаңқасының ең жоғарғы бөлігі. **Бас сүйеккен.** Әдбеп үйреніскен, сыр алысқан, бір-біріне етене жақын, туыстай болып кеткен. **Бас табақ.** этн. Қадірлі, төрде отырған қонаққа тартылатын ең сыйлы мүшел табақ. **Баста билік қалмады.** Еркінен айырылды, өзенің дегенімен жүрді. **Бастан асты.** Шамадан тыс көбейді, артты. **Бастан ерік кетті.** Тәуелді болды, бағыншыты халге түсті. **Бастан жыға қисайды.** Дәурені өтті, дәулеті таусылды, мүсәпір күйі кешіп, кедейленді. **Бастан кешкен.** Адамның басына түскен жағдай, басынан өткен, болған оқиғалар, өмірі (хикаялар). **Бастан кешірді.** Көрді, куә болды, өз басынан өткізді. **Бастан құлақ садаға.** Кеткен шығынын садаға қылып, аман қалғанына Құдайға шүкірлік ететін кезде қолданылатын сөз; Бастың амандығын сұра, бас аман болса, бәрі түгел деген мағынада. **Бастан өтті [өткерді].** Бастан кешірді, көрді. **Бастан сырық түспеді.** Қорлық, азап көп көрді. **Бас тартты.** а) этн. Сойылған қойдың басын қонақтардың ішіндегі сыйлы, қызметі, жасы үлкен ақсақалына бас табақтың сыртында беру. ә) Белгілі бір істі орындауға көнбейді, қарсылық білдірді, бір ойға, пікірге қосылмады. **Бастарын пайға тікті.** жерг. Тәуекеле бел байлап, өздерін өлімге қиды. **Бас терапевт.** мед. Белгілі бір медициналық мекемедегі терапевтердің негізгі, үлкені, басышы. **Бас терісі келіспеген.** а) Бет-әлпеті, тішні келіссіз, ұсқысыз, сықсыз болды. ә) Бір нәрсеге реніш білдіріп, қабақ түйді, ренжіді. **Бас терісі салбырады.** Үнжырғасы түсті. **Бас төреші.** Ең негізгі төреші, бас судья. **Басты қорлады.** Адамды қорлады, төмендетті, қадірін білмеді, тоздырды, аздырды. **Басты тұлға.** Негізгі күш, таяныш. **Бас тігу.** Нар тәуекел етіп, жанын нида қылды, жанқиярлық көрсетті. **Бас [ұлы, қасқа] тоғыз.** этн. Түйе бастаған тоғыз (түйе, құндыз бие, қос ат; жамбыл, жағалы киім, тұтас құндыз, қылыш т.б.). **Бас ұрды.** а) Құндық ұрып, аяғына жығылды, дегеніне көнді, жалынды жалбарынды. ә) Желілік тарты, бағынды. **Бас халы.** ресми. Секретариатты басқаратын ең негізгі лауазымды немесе сайлап алынған тұлға. **Бас шайқады.** а) Басын оңға, солға қозғап, жоқ деген белгі, ишарат білдірді, келіспеушілік көрсетті. ә) Басын ары-бері қозғап, бір нәрсеге таңданғандық қимыл ишаратын білдірді. **Бас штаб.** әск. Мемлекеттің қарулы күштерін басқарушы негізгі орган. **Бас шұлғу.** а) паралингв. Біреудің сөзін мақұлдағанын көрсетіп басын изеп, қимыл-ишарат білдіру. ә) Мақұлдау, келісу, мойындау. **Бас шұғылды.**

а) пара лингв. *Риза* болып, рақметін айтқанын, келіскенін басын жоғары төмен ізеп қимыл ишарат білдірді. ә) Сәлемдескенін, аман-ның алғанын басын ізеп, қимыл ишарат білдіру.

б) Мақұлдады, көнді, келісе кетті. **Басы айдауда**, малы талауда болды. Шапқышылыққа шырады. **Басы айналды** [айналып қалды]. а) Көзі қарауытып, бір сәт өзін ұстай алмады, әлсіреді. ә) ауыс. Масатанды, мақтанды. б) Байланып кете алмай қалды, алдау-арбауына түсті. **Басы алтын**, [аяғы] к.і күміс. *Ертегі мен жырларда айтылатын асыра мақтау. Басы алынды.* Өлім жазасына кесілді, өлтірілді. **Басы аман** [малы түгел, бауыры бүтін]. Дүниесі түгел, жан-жағы, айналасы есендікте, көңіл тоқ, төрт құбыласы түгел. **Басы артық**. а) Қажеттен тыс, белгілі мөлшерден артық. ә) Пайдаланымай, бос тұрған. б) Ботен, алыс, таныс емес. **Басы артық еш нәрсе жоқ.** Ешқандай кемшілік жоқ, орынды. **Басы артық ылғалдану.** с.у.ш.ар. Организмдер мен субстраттар үшін оңтайлы ауа ылғалдығынан артық шамада су келуі. **Басы ауған жақ.** Қайда болса сонда. **Басы ауған жаққа кетті.** Қайда болса сонда, бағытсыз жүре берді, қаңғырып кетті. **Басы ауырды.** Мазасы кетті, жаны күйді. **Басы ауырмады.** Уайымдап қиналмады, мән бермеді. **Басы ауырып, балтыры сыздады.** а) Ауырып, сырқаттанып қалды, жаны қысылды. ә) Жаны ашыды, қайғырды. **Басы ашық.** Даусыз, ап-айқын, ешкімнің таласы жоқ. **Басы әңкі-төңкі болды.** Не істерін білмеді, басы қатты. **Басы байланды.** а) Қызға құда түсіп, біреуге айттырылды. ә) Еріксізге айналды, мәжбүр болды. **Басы байлаулы.** а) Тәуелді, меншікті. ә) Атас-тырылып қойылған, айттырылған. **Басы банан, аяғы сапан.** Басталуы жақсы, аяқталуы нәтижесіз, берекесіз. **Басы бөлеге шатылды.** Бөлеге қалды, қырсық шалды, шатаққа ұрылды. **Басы бос.** а) Бос тұрған. ә) Үйленбеген, тұрмыс құрмаған, атастырылмаған, құда түспеген, сөйлесіп жүрген адамы жоқ. б) Өз еркі өзінде, тәуелсіз. **Басы босады.** Арылды, қолы босады. **Басы бүтін.** а) Еш сұраусыз, біржолға қайтарыусыз. ә) Солаймен, тұтасымен. **Басы бірікпеді.** а) сөйл. Қамыр дұрыс иленбеді. ә) Үйлеспеді, сәйкеспеді, ауызбіршілікте бола алмады. **Басы бірікті.** а) Жиналды, қосылды. ә) Тату болды, бірауыз болды. **Басы дағарадай болды.** Басы қатып, машақатқа түсті. **Басы дал болды.** Не істерін білмей, басы қатты. **Басы дыңылдады.** Басы айналып тыңылдады. **Басы екеу емес.** Жонсіз іс істеп, басын қатерге тікпейді. **Басы еңкейді.** Үлкен болса да, кішірейді, ишет білдіріп қолын ұсынды, жақсы пейіл танытып басын иді. **Басы есен.** Өзі сау, ауру-сырқаудан аман. **Басы жап-жалтыр.** Таза қырылған бас; басында шашы жоқ. **Басы жарылып, көзі шықты.** Таяқ жеді, соққы көрді, отық жеді. **Басы жас.** Қартайып отырған жоқ (жас жігіт пен қыздарға қатысты айтылады); бар өмірі алда. **Басы жерге жетті.** Жасы келу, қартаю, шөгу. **Басы жерге түсті.** Қадірі кетті, беделі түсті. **Басы жетпес орынға аяғын салды.** Өліне қарамады, шама-шарқын білмеді. **Басы жұмыр пенде.** Тірі жан. **Басы [шекесі] зыңылдады.** Басы зеңіп ауырды, дыңылдады. **Басы кем [болды].** Өзелдерен кем, ақыл-ойы, санасы төмен саналды. **Басы кеміді.** Қорланды, қор болды, беделі түсті. **Басы кетті.** Мерт болды, жазаға шырады. **Басы көсем.** Бағасы артық, өз қатарының ады. **Басы қадірлі.** Көпшілік сыйлайтын, құрмет тұтатын. **Басы [қазан] қазандай болды.** Әбден басы қатты, шаршады, басына небір

ойлар келіп кетті. **Басы қайырылды.** Ыңғайы келді, сәті түсті. **Басы қаңғырды** [сандалды]. Не істерін білмей дал болды, басы қатты, дағдарды. **Басы қара, беті жара болды.** Қайғылы, зарлы болды. **Басы қаралы, жүзі жаралы.** Шерлі, мүрды, қайғылы. **Басы қатерге түсті.** Қауіп төнді, қиын халге шырады. **Басы қатты.** а) Не істеп, не қоярын білмеді, миы ашыды, дал болды. ә) Қатты қызған кезде тізіңге бой бермей кететін ат. **Басы қосылды.** Бірікті, тату болды. **Басы қуарды.** Бала көрмеді, тұқымы өспеді. **Басы құралды.** Жиналды, бірікті, мал бітті. **Басы майданға байланды.** Басын қауіп-қатерге тіліп, соғысқа аттанды. **Басымен әлек қылды.** Өз қайғысы өзіне жетті, өзімен өзі әуре болды, шатылды. **Басымен жауап берді.** Қандай жаза болса да өз мойнымен көтерді. **Басымен қайғы.** Өз жайымен өзі әуре, басқаны ойлауға шамасы жоқ. **Басым [жаным] құрбан.** Бір жолда, істе жаным садаға, жанымды бердім деген мағынадағы сөзқолданыс. **Басы мүйіз**, [к.і киіз]. Ертегілерде айтылатын жалмауыз кемпір бейнесі. Усқынсыз, қорқынышты, адам көргісіз. **Басына ақ [көк] тас қойды.** а) көне. Моласының басына ескерткіш орнатты. ә) Атын өшірмеді, шырағын сөндірмеді, өмірін жалғады. **Басына ақ тас қойылды.** Моласының басына ескерткіш орнатылды. **Басына алтын жаудырды.** Жақсылық жасады, үйіп-төкті. **Басына әлек салды.** Дәуре-сарсаңға түсірді, көресіні көрсетті. **Басына [төбесіне] өңгіртаяқ ойнады.** Қиналды, әлекке түсті. **Басына өңгір таяқ ойнатты.** Екі аяғын бір етікке тықты, әлек-шәлегін шығарды. **Басына бақыт [бақ, бақ құсы] қонды.** Мақсатына, арманына жетті, дәулеті тасыды. **Басына бас қосылды.** Үйленді, отау құрды, үй болды. **Басына бұлт [қауіп, қауіп-қатер] төнді.** Ауыр халге тап болды, қиын-қыстау жағдайға шырады. **Басына бұлт үйілді.** Қиындыққа тап келді, басына іс түсті. **Басына ғаріптік түсті.** Қиыншылық, ауыртпалық келді. **Басына дау салды [келтірді].** Пәле болып жабықты. **Басына [бетіне] дуадақ саңғып кетті [жіберді].** с. а. т. Дуадақ өзіне алайын деп жатқан қыран құстың басына саңғып, басын айналдырып жыртықштан құтылып кетуі. **Басына ерік алды.** Азат болды, еркіндікке қол жеткізді. **Басына жетті.** Құртты, түбіне жетті. **Басына жұмыс түсті.** Істі болды, қиын жағдайға шырады. **Басына жыға қонды.** Бақ қонды. **Басына заманақыр [қара түн] орнатты.** Қара аспанды төндірді. **Басына зобалаң туды.** Қиын-қыстау күн туып, ауыр халге тап болды, дәуре-сарсаңға шырады. **Басына [көңіліне] зіл түсті.** а) Зілдей ауырлады, зіл басты. ә) Уайым, қайғы басты. **Басына иман [Құран] оқыды.** сөйл. Зират басына барып, марқұмның аруағына арнап Құран оқыды. **Басын айналдырды.** а) Біреуді алдап-арбап, айтқанына көндірмек болды, дегенін істетуге айласын салды. ә) жағымсыз. Өзгеше бір күштеп сиқырлап, дуалап қойды деген жағымсыз мағынада айтылатын сөз. **Басына келді.** Біреуге тілеген жамандығы өз басына түсті. **Басына көтерді.** а) Қатты шулап, даурықты, азан-қазан, ду-дабыра болды. ә) Ерекше құрметтеп, қастерледі, сыйлады, дәріптеді. **Басына көшірді.** Қатты айғайлап, айналаны жаңғырықтырды. **Басына күмбез орнатты.** Қайтыс болған адамның зиратын тұрғызды, басына тас қойды. **Басына күн туды.** Қиыншылыққа тап болды, мойнына ауыртпалық түсті. **Басына қайғы түсті [қонды].** Басына ауыр іс түсіп, зобалаң туды, бағы тайды. **Басына қара бұлт келді [болып оралды].**

поэт. Қайғы, қасірет корді, тауқымет тартты. **Басына қара салды [жамылды].** а) Қара жамылып, өлген адамды аза тұтты. ә) Қайғылы қалге түсті, зар қақты. **Басына қауіп-қатер тақады [төнді].** Қауіп төнді, апатты жағдай туды. **Басына құдай салды.** Бір іске душар болды, амалсыз күн кешті. **Басын ала қашты.** а) Өз басын қорғады, қашқалақтады, бас тартты. ә) Бас асаулық қылды, ұстатпады, бой бермеді, беталды үркіп қашты (ат туралы). **Басын алды.** Өлтірді, мерт етті, опат қылды. **Басын [қарақан басын] алып жүре алмады.** Өз билігі өзіне жетпеді, қарақан басына ие бола алмады. **Басына моншақ көтерді.** Қатты құрметтеп, төбесіне қойды, аса қадірледі. **Басына мүйіз шықпады.** Ешкімнен асып кетпеді, ерекше бір нәрсеге тап болмады. **Басынан асты.** Жұмысбасты болды, жұмысы, ісі көбейді. **Басынан атқарды.** Басынан өткізді, кешірді. **Басынан аттады.** Елемеді, менсінбеді. **Басынан бағы тайды.** Бақытсыздыққа шырады, сәтсіздікке тап болды. **Басынан базары өткен кісі.** Асарын асап, жасарын жасап біткен адам. **Басынан базары өтті.** Қызық дәурені өтті, жастығы артта қалды. **Басынан бақ-дәулет ұшты.** Басынан бақ тайды. **Басынан бақ тайды.** Ісінің берекесі кетіп, тұрмысы тозды, бақытсыздыққа шырады. **Басынан бақыт [бақ] ауды.** Бақ тайды, бақытсыз болды. **Басынан бақыт құсы [бақыты] ұшты.** Басынан бағы тайды, бақытсыз болды. **Басынан дәулеті ұшты.** Бағы тайды. **Басынан дәурені ұшты.** Бағы тайып, үлкен қиындыққа душар болды, бырыңғы күніне зар болды. **Басынан дәуір өтті.** Өмірінің қызықты, жақсы шағы өтіп, бағы тайды. **Басынан ерік кетті.** Ырқысыздыққа шырады, бас еркінен айырылды. **Басынан жүгенін сыпырды.** Еркіне қоя берді, тыйым салмады. **Басынан заманы көшті.** Бағы тайды, бырыңғы дәурені жоқ. **Басынан кешірді.** Өз өмірінде әр түрлі жағдайларды көрді, оқиғаларды бастан өткізді. **Басынан күн, аяғынан ай туды.** Болып-толды, бақытқа кенелді. **Басынан [төбеден] қиқу кетпеді.** Маза, береке болмады. **Басынан күс ұшаған.** Бұла өскен, ерке. **Басынан күс ұшырмады.** Мәпелеп күтті, аялады, қорғап, сақтады, қамқорлық жасады. **Басынан құсы кетті.** Бағы тайды, сәтсіздікке шырады. **Басына нокта киді.** Бала-шаасы мен үй-ішін бағып, шаруа күйттеп кетті. **Басынан өткерді.** Әр алуан дәуір мен әрқилы кезеңдерді немесе қиындықтарды басынан өткізді, кешірді. **Басынан сәулеті кетті.** Бағы тайды. **Басынан секірді.** Басынды, еркінсіді. **Басынан [сөз] асырды.** Біреудің сөзін елемеді, естімеген кейіп білдірді. **Басынан сөз асырмады.** а) «Ә» десе «мә» деп қарсыласты, сөзден есесін жібермеді. ә) Артық сөзді көтермеді, болмашыға шатақ шығарып реңжітті болды. **Басынан сырық [таяқ, тоқпақ] кетпеді.** Қысым көріп, таяқ жеді, аяқ асты болды. **Басынан таяқ арылмады.** а) Ұрып-соғудан көз ашады көрген күні – осы. ә) Қорлық, зорлықтан көз ашады. **Басынан [төбесінен] төмен қарай алтын құйды.** Олжаға қарық қылды, белішесінен батырды, жарылқанды. **Басына ойнады.** Жәбір көрсетті, зорлық-зомбылық жасады. **Басына ойран түсті.** Зобалаң туды, қиыншылық келді. **Басына оқу қонабды.** Мыына сабақ кірмеді, оқығанын түсінбеді, оқуға шорқақ болды. **Басына пәле [болды] тіледі.** Пәле-жаланы қалады, дау-жанжалға шырады. **Басын арашалады.** Өз басын қорғады, жанына сауға тіледі. **Басын арашалау.** Қорғау, ақтау. **Басын [бойын] аршыды.** Айыптан, кінәдан

ақталды, бойын аулақ салды. Басына су құйылды. Жоқ қылды, түгесті, тауысты. Басына тас тиді. Қиыншылық, көбергі, ойлағанындай болмаған жағдай көрді. Басына теңгі. а) Қадіріне жетпеді, бааламады. ә) Ішмідік бірден басын айналдырды. Басына тиді. Отық жеді, соққы көрді. Басына [бұлт] төнді. Жаманшылық үйірлі, қайғы-қасірет келді. Басына туған күн. Болған жағдай, мүшкіл хал. Басына түнетті. миф. Бір қиыншылық болғанда, тілегі орындалсын дегенде қайтыс болған әке-шешесінің, туысының не атақты, аруақты болған кісінің зиратына қонып, құрбандық шалды. Басына үй тікті. Отау тігін, шаңырақ көтерді, үй болды. Басына шаққанда. Әрбіреуіне есептегенде, әрбіріне бөлгенде. Басын ашты. а) Оқиға, іс-әрекет басталмай тұрып, келісіп алды. ә) Бір нәрсені айқындап алды, анықтады. б) тар. Әйелдің басына бостандық берді. в) Себебін түсіндірді. Басына шырмау салды. Дүреге түсірді, бөлеге душар қылды. Басына іс салды. Басы бөлеге душар болып, қырсық шалды, қиындыққа, жалаға ұшырады. Басына іс [жағдай] түсті. Қиыншылыққа кез болды, пәле жабысты. Басын базарға салды [басы саудаға түсті]. а) Сөзге ілікті, дауға қалды. ә) Дүреге қалды. Басын байлады. а) Белін бекем бұды, өлімге өзін тікті. ә) Отасты, қол ұстасты. Басын бақты. Өзін-өзі қорғады, өзін ойлады, өзіне қарады. Басын бөйгеге тікті. Бағын шынады, неге болса да шыдауға тәуекел қылды, бел бұды. Басын бөлеге батырды. Пәле-жалаға ұрындырды. Басын берді. а) Неден болса да тайынбады, жанын пида қылды. ә) Өтеуін, төлеуін берді, құнын төледі. Басын бұйдаға [жүгенге, ноқтаға] сұқты. Өз ықтиярынсыз, біреудің айтқанымен жүрді, еркін біреуге биыетті. Басын бұлт алды. Қиын-қыстау жағдайға душар болды, басқа іс түсті. Басын біріктірді. а) Топтастырды, жинады, қосты. ә) Ортақ идея, ортақ мақсат үшін ұйымдасты. Басын біріктіру. а) Қамыр илеп, тындырып қою. ә) Бір топқа жинап, тұтас бүтінге айналдыру, ұйымдастырып басқару. Басында дәурені тұрғанда. Дегені болып, дәурені жүріп тұрған кезде. Басында еркі бар. Ерікті, азат. Басында еркі жоқ. Жеке басының бостандығы жоқ. Басында мекен жоқ. Үйсіз-құйсіз, баспанасыз. Басында міні болды. Өзі айыпты, жазықты болды. Басында ноқта. Еріксіз, еркінен айырылған, тәуелді, біреудің бодауында. Басын дауға салды. Шаптаққа ұрылды, пәлеге қалды. Басында үйі, бауырында қазаны бар [жоқ]. Ауқаты, дүние-мүлкі, меншікті жай-күйі, үй-күйі бар [жоқ]. Басын еңкейтті. Үлкен болса да, кішірейді. Басын жалматты. Өлтірді, көзін құртты. Басын жалмау. Түбіне жету, көзін құрту. Басын [маңдайын] жарды. Ұрып-соқты, быт-шытын шығарды, қол жұмсады, күш көрсетті. Басын жарып, көзін шығарды. Бір нәрсенің әлек-шәлегін шығарды. Басын жастыққа тигізді. Ұйықтады, көзінің шырымын алды. Басын жерге салды. Еш нәрсе бөй алмады, үндемей қалды, томен қарады. Басын жерден жұлып алды. Басын кенет көтерді. Басын жиды. Біріктірді, құрап, ел қылды. Басын жойды [жұтты, жалмады]. Өлтірді, жоқ қылды, түбіне жетті, құртты. Басын ию. а) Тағзым ету, иліп құрмет көрсету ишаратын жасау. ә) Құрметтеу, сыйлау, сөзсіз мойындау. Басын кекең еткізді. Басын келкеңдетті, кекеңдетті. Басын кекжек еткізді. сөйл. Басын кекжең еткізді. Басын кекжең еткізді [етті] сөйл. Басын кекжең еткізді (басын оқыс көтеріп алды, артқа қарай сілкіп тастады, кекшеңдеді).

Басын кекжитіп байлау. Малды тұқыртып байлау кезінде арасында дем алдыру үшін, суыту мақсатымен қолданылатын байлау тәсілі. Басын кепілге салса да. Қайтсе де, сонғы мүмкіндігін пайдаланса да. Басын кессе де, шындықпен кетті [өлді]. Турашыл, әділ болды, шындықтан таймады. Басын кесу жазасы. тар. Ауыр қылмыс жасаған адамның басын қылышпен, балтамен кесу. Басын көрге сүйреді. Қиыншылыққа душар қылды; құлдыратты; өлімге апарды. Басын көтере алмады. Қатты ауырып яки ауыр соққы көріп, орнынан тұра алмады. Басын күн шалғанда. Ісі оңа басып, бақыты жүріп тұрғанда. Басын күн шалды. Басына бақыт қонды, дәуірледі. Басын қаздаң еткізді. Басын шұғыл көтерді. Басын қайттады. Басын алып қашты, бас аманын іздеді. Басын қайырды. а) Істі дендетіп, иеріп тастады, біраз жұмысты тындырды. ә) Біраз жайды баяндады. Басын қақты. Басын мойнынан кесті. Басын қақшаң еткізді. Басын қақаң еткізіп көтеріп алды, қақшитты. Басын [мын] қатырды. Дүре қылды, қинады, миын ашытты. Басын қатерге тікті [байлады]. Өлімнен қорықпады, тәуекел етті. Басын [шашын] қасыды. Не істерін білмей, ойланп қалуды білдіретін қимыл ишаратын жасады. Басын қорғады. Жанын арашалады, бас амандығын сақтады. Басын қорғау. Арашалау, ара түсу. Басын қосты. Біріктірді, топтастырды, жинады. Басын қоярға жер таппады. Әбден қиналып, не істерін білмеді, пана болар жер таппай әуреге түсті. Басын құдай кесті. Мойнын жұлып алды, өлтірді. Басын [бас] қусырды. Үлкенді, отбасын құрды. Басын құрады. Біріктірді, жинады. Басын құрбан қылды. Өзге адам үшін өз басын өлімге тікті, жанын пида етті. Басын құшты. а) Құшақтап төсіне басты. ә) Көбін киді. Басын қылғитты. а) Басының бір шетін ғана көрсетті. ә) Бүршік жарды. Басын оңға қаратты. діни. Дүниеден озғалы жатқан адамның иманын үйіру үшін бетін құбылага бұрды. Басын сау сақтау. Аман қалу, амандығын ең алдымен ойлау. Басын сыйлады. Үлкендігін ескерді, жасын құрметтеді. Басын тауға да, тасқа да соқты [ұрды]. Ойға да, қырга да жүгіріп әуре-сарсаң болды, дағдарды. Басын төмен салды. Бетіне қарай алмады, жерге қарап қалды. Басын төрге сүйреді. Абыройын асырды, жақсы атағын шығарды, даңқын асырды. Басын тұқыртып байлау. Қашақтап ұстатпайтын малдың басын бір аяғына емес, екі аяғына тұқыртып (басын еңкейтіп қазыққа байлап) отқа қоятын байлау тәсілі. Басын тігу. Өзін өлімге қию, құрбан ету. Басын тікті. Өзін өлімге қиды, жанын құрбан етті. Басын шайқады. а) Таңалғанда, бір нәрсенің сырын білмей құмнанғанда, қайран қалғанда, «жоқ» дегенде басын екі жаққа кезек-кезек шайқап білдіретін ым-ишарат. ә) Құптамады, бас тартты. Басын шалды. а) Түйп-қашып ананы бір, мынаны бір айтты. ә) Мал сойды. Басын [сау басын] шаталады. Пәлеге ұрынды, дауға қалды. Басын шарға салды. Дау-жанжалға ұрынды, пәлеге ұшырады. Басын шатты. Қырсыққа душар етті, әуреге түсті, дауға қалды, кесіріп тигізді. Басын шұлғыды [изеді]. Мақұлдады, құптады. Басын [шекесін] шыңылдатты. Ауыр ой мазасын кетірді, мыңдыңын шығарды. Басын шырмады. Сиқырлады, дуалады, басын айналдырды. Басының дымы кеппеген. Өмірден көрген-түйгені аз, өмірге жеңіл-желпі қарайтын. Басының садағасы. Басы аман қалғанына риза болу. Басының сақинасы бар. Бас ауруы бар. Басын іске ба-

ғыштады. Бір істі жүзеге асыруға бел бұды, өзін іске арнады. Басыңа көрінгір! қарғ. Бар бәле өзіңе болсын! Жамандық өз басыңа келсін деген мағынада айтылатын қарғыс сөз. Басыңа не жетті [күн туды]. Сошиама не болды деген мағынада айтылатын сөзқолданыс. Басың қалғыр! қарғ. Бір нәрсенің жолында өлгір, қараң қалғыр! Басы о дүниеге байланды. О дүниелік болды, қайтыс болды. Басы піспеді. Қарама-қарсы көзқарастағы адамдар ешбір тіл табыса алмады, бірін-бірі түсінбеді. Басы салбырады. Еңсесі түсті, жүзі жығылды, тұнжырады. Басы сандалды. Басы қаңғырды, дал болды, есі шықты. Басы [қара басы] сау. Аман-есен, тыныштықта. Басы сотқа айналды. Қылмысты болды, басына іс түсті. Басы сотқа байланды. Жауапқа тартылды, сотталды. Басы сынды. Басы қатты ауырды. Басы тауға да, тасқа да ұрылды. Қиыншылық, азап көрді. Басы таудай, аяғы қылдай. Басы әжептәуір жақсы болып, аяғы сұйылып кетті. Басы тен. Артық-кемі жоқ, бір-біріне сай. Басы түйісті. Бір жерге жиналды, кездесті, жолықты. Басы шатаққа ілінді. Шатылды, дау-дамайға қалды. Басы шатасты. Қателесті, алжасты, бір іске кіріптар болды. Басы шырғалаңға түсті. Басына іс түсті, бір пәлеге кекті.

БАС² [итал. basso] зат ес. муз. 1. Ер адамның ең төменгі жуан даусы. 2. Ең жуан дауысты өңі. 3. Тамен тембрлі үрлемелі сазды жез аспап.

БАС³ = ет. 1. Қозғалып жүру, адымдау. 2. Жел ұшырып кетпес үшін жеңіл нәрселердің үстін ағаш, темір сияқты салмақты нәрселермен басып қою. 3. Бір нәрсенің үстіне күш түсіріп жаншу, таптау, мыжу. 4. Бір нәрсені ұстап, жібермеу. 4. Кітап, газет, журналды баспадан шығару. 5. Жүкті, әртүрлі заттарды көлікке тиесу. 6. Түгелдей басып қалу, жабу. 7. Көбею, молаю, қайнау. 8. Бір нәрсені үсті-үстіне қарқындата түсу, үдету түсу. 9. Салмағы артық түсу. 10. Күйдіру, қару, белгі немесе таңбасын салу. 11. Азайтыңқырау, бәсеңдету, төмендету. 12. Отырған орнынан табу, үстінен түсу. 13. Дәнді дақылды қауызынан, сабағынан бөлу, дәнін ажырату; бастыру. 14. Күшпен жеңіп, бағындыру. 15. ауыс. Бір нәрсенің күшін, ұштын қайтару, бәсеңдету. 16. ауыс. Тоқтау, өршітпеу. 17. Мылтықтың шіріптеуі немесе басқа да заттардың басқыштарын қолмен, аяқпен қозғалысқа түсіру.

Басқан аяғы кейін кетсін! қарғ. Ісі оңбасын, қырсық-кесір арылмасын! Басқан аяғы [жүрісі, қадамы] санаулы. Істеген ісі, әрекеті аңдуда, есепке алында, тексеруде. Басқан жерінен шөп шықпасын. қарғ. Ісі оңбасын, қырсық-кесір арылмасын! Басқан із. Өткен өмір, бастан кешкен іс-әрекет. Басқан ізде белгі жоқ. Өткен өмір белгісіз, із-түзсіз. Басқан ізін аңдыды [санады]. Не іспен, не қойғанын қалт жібермей бақылады, назардан тыс қалдырмады. Басқан ізін білдірмеді. Түк білдірмеді: іс-әрекетін айламен жасырды, сездірмеді. Басқан [басып кеткен] ізіне теңгермейді. Теңі емес, оның қасында түк емес, оған айырбастамайды. Басқан ізіне тұрмайды. Теңі емес, теңеуге жарамайды. Басқан ізіне [жеріне] шөп шықпайды. Ниеті теріс, қу, арам. Басқан ізім артыма қалсын. Әзіл, қалжың түрінде өтірік қарағанда айтылады. Басқан ізіне тен келмейді. Теңі емес; оның қасында түк емес, оған айырбастамайды. Басқан ізін көгертті. Жүрген жері береке болды, ісі оңға басты. Бас салды. а) Алай-бұлайға қаратпай шап беріп ұстады. ә) Кенеттен, бір ден иеленді, бағындырды. б) Құшақтай алды. в) Жабысты,

қомағайланды. **Басып алды.** а) Өзіне қаратты, күштеп иемденді, жаулап алды. **Басып қалу.** Өзіне қаратып алу, иемденіп қалу. **Басып кірді.** Күштеп жаулап алды, жаугершілікпен күштеп енді. **Басып озды.** а) Қуып жетіп, алға озып кетті. ә) Еңбекте, оқуда т.б. әріптестерінен, қатарластыратын артық болды. **Басып озу.** Басқалардың алдына шығу, артық болу. **Басып өтті.** Бір нәрсенің үстінен өтті, жүрді. **Басып салды.** Қарумен атып жіберді, бірден атып тастады. **Басып тастады.** Десін қайтарды.

БАСА үст. Айрықша, ерекше, үстемелеп, толтыра.

БАСА-БАСА үст. 1. Қайта-қайта, тәттіштеп, бірнеше рет, атап-атап. 2. Үстемелеп, толтыра-толтыра.

БАСА-ЖАНША үст. Киіп-жара, ентелей, жолындағыны қаза-соға.

БАСА-КӨКТЕ = ет. 1. Ешнәрсеге қарамай, киіп-жару. 2. Басыңу, көзге ілдірмеу.

Баса-көктеп кірді. Ай-шайға қарамай, батыл енді, киіп-жарды.

БАСА-КӨКТЕТ = ет. 1. Ешнәрсеге қаратпай киіп-жарғызу. 2. Басындыру, көзге ілдірмеу.

БАСА-КӨКТЕТУ Баса-көктеп етістігінің қимыл атауы.

БАСА-КӨКТЕУ Баса-көктеп етістігінің қимыл атауы.

БАСАЛА зат. жерг. Тарыдан жасалған қоюлау көлге.

БАСАЛАЙ зат. жерг. Тарыдан жасалған быламық.

БАСАЛҚА зат. 1. Ақыл, кеңес, басу сөз. 2. Ақыл, кеңес беретін, басу айтатын адам. // Ақылшы, кеңесші.

Басалқа сөз. Тоқтам, төрелік сөз.

БАСАЛҚАЛЫ сын. сөйл. **Басалқылы.**

БАСАЛҚАЛЫҚ зат. сөйл. **Басалқылық.**

БАСАЛҚАШЫ зат. Ақыл-кеңес беруші.

БАСАЛҚЫ зат. 1. Ақыл-кеңес, басу сөз. 2. Жол бастаушы, жөн-жосық көрсетуші.

Басалқы айтты. Тоқтау сөз айтты, ақыл берді. **Басалқы мінез.** Сабырлы, ақыл тоқтатқан байсалды мінез.

БАСАЛҚЫЛЫ сын. Көрген-білгені мол басалқалы, салхалы.

БАСАЛҚЫЛЫҚ зат. Ақыл-кеңес берушілік, басалқалық.

БАСАЛҚЫШЫ зат. Ақыл-кеңес беруші.

БАСАЛМА зат. Урыштың басын (қанға-лағын) суырып алып толтыру әдісі..

БАСАЛМАНДЫҚ зат. сөйл. Бейбас тақтық, берекесіздік.

БАСА-МАСА = ет. сөйл. Басып-жаншып, асығып.

БАСАР¹ зат. 1. Қатты желден қорғану үшін киіз үйдің үстінен бастыра қазықтарға байланатын ұзын екі арқан. 2. Шөп т.б. жеңіл затты жел ұшырып кетпеу үшін үстінен бас тыра қойылатын ұзын сырық ағаш.

Басар аяқ нық болды. Қолға алған шаруаны дөңгелетіп әктердей қабілеті күшті болды, сенімді болды, тәжірибелі болды.

БАСАР² зат. Мытықтың шіріппесі.

БАСАР³ [ар. بصر] зат. Көруші, қызынушы, түсінуші, білуші.

БАСАР зат. Баспа.

БАСАРАЗ сын. Араз, өкпелі, ренішті.

БАСАРАЗДЫҚ зат. Басараз болушылық, қырғи қабақтық.

БАСАР-БАСПАС үст. Аяқты тиер-тимес етіп ақырындап, етпен (басу), білдірмей (жүру).

БАСАРҚА зат. Жылқы түлігінің шоқтық тұсы, сабақты (ұзын) арқа сүйектің үстіңгі қыры.

Басарқасын алдыру. Жылқы жануарының таласқан кезде, бірін-бірі тістегенде, әсіресе айғыр шайнасқанда қырақадан, басарқадан тістеп жаралауы. **Басарқасы ошақтай.** Жауырының ауыр түрі.

БАСАРЛЫҚ зат. Салмағы артарлық, жеңерлік, бастағындай.

БАСАС = ет. Өришелену, жанталаса ұмтылу, ерегесу.

БАСАСАУ зат. 1. Басына нөқта киілмеген, мінілмеген, қолға үйретілмеген тарпаң мінезді жылқы. 2. ауыс. Өзгенің айтқанына құлақ қоя бермейтін, өз дегенімен жүретін бірбеткей, қиқар адам.

БАСАСАУЛАН = ет. Бірқына көңісі келмей бұқғыну, құрқектеп қаққалақтау.

БАСАСАУЛАНУ Басасаулан етістігінің қимыл атауы.

БАСАСАУЛЫҚ зат. 1. Басасау болушылық. 2. Бірбеткейлік, көкіректік.

БАСАСУ Басас етістігінің қимыл атауы.

БАСАТ зат. кәс. Теңіздің тыныш, жайлы қойнауы.

БАСАТ-БАСАТ зат. геогр. Теңіздің құрлық жерге сұғынып бөлініп шыққан кең қойнауы.

БАСАУЛЫҚ зат. Басы ауушылық, басы ауған жаққа кетушілік.

БАС-АЯҒЫ¹ үст. 1. Бастан аяққа дейін, тұлға бойы түгелімен. 2. ауыс. Үлкені мен кішісі, жасы мен көрісі, бәрі, жалты көпшілік.

Бас-аяғы жиналды. Тегіс келді, төрт көзі түгел болды. **Бас-аяғы жоқ.** Не басталған жері, не аяқталған жері жоқ, белгісіз. **Бас-аяғына көз жүгіртті** [қарады, шолды]. Бой-басын түгел қарап шықты. **Бас-аяғы түзу.** Он екі мүшесі аман, дені сау, ақыл-есі дұрыс.

БАС-АЯҒЫ² үст. 1. Небәрі, бар болғаны. 2. Ұзын саны, бар-жоғы, түгел, жаптай. 3. ауыс. Бүкіл, барлық, жалты көлемі.

БАС-АЯҚСЫЗ сын. Басы да, аяғы да жоқ. **БАСАЯҚТЫ:** бас-аяқты ұлулар. биол.

<лат. cerphalopoda> Моллюскалар типіне жататын омыртқасыз жануарлар класы.

БАСАЯҚТЫЛАР зат. зоол. <cerphalopoda> Моллюскалар типіне жататын омыртқасыз жануарлар класы.

БАСБАҚ зат. Малдың бас мүшесінде орбитін құрт ауруының бір түрі.

БАСБАҚШЫЛ сын. сөйл. **Баспақшыл.**

БАСБАҚЫЛ сын. Ақылды, қу, аңғарымпаз.

БАС-БАС сын. Ірі-ірі, кесек-кесек.

БАС-БАСЫ үст. Әрқайсысы, жеке-жеке.

Бас-басына би болған. Әркім, әрқайсысы билік айтқан, өзін би санаған. **Бас-басына би болды.** Әрқайсысы өзінше билік айтты, кісімсіді.

Бас-басына тозды. Бет-бетімен кетті, бытырады, тарады.

БАСБАУ зат. Киіз үйдің негізі, үлкен, жалпақ бауы, басқұр.

БАСБУНАҚ зат. этн. Күн қайыру бойынша шамамен ақпан айының тоғызыншы жаңасынан маусым айының тоғызыншы жұлдызына дейінгі уақыт.

БАСБҰЗАР сын. 1. Тентек, содыр, бұзақы. // Тентектік, содырлық жасаушы, бұзақы, төбелесқор адам. 2. Бүлікші, арандатушы.

БАСБҰЗАРЛЫҚ зат. Сотқарлық, тентектік, бұзақылық. 2. псих. Адамның бұзақылықпен айналысушылық, бұзақтық жасаушылық, содырлық сияқты жағымсыз әрекеті.

БАСЫЛП¹ зат. Байсалды, ақылды басшы, жанашыр адам.

БАСЫЛП² сын. Мініске үйретілген (өгіз, тайыныша, жылқы).

БАСЖАҚСЫ зат. этн. 1. Қыз беретін жаққа, қалыңдықтың өке-шешесіне, жасау жығы,

төсек-орын дайындау үшін төрт түлік малдың әр түрінен іріктеп, не бағалы зат түрінде беретін қалыңмалдың ерекше түрі. 2. Сәукеленің әшекей бұйымдарының, асыл тастарының жалты атауы.

БАСЖАЛБЫР зат. жаңа. Орамжапырақтар тұқымдасына жататын бір, екі және көпжылдық өсімдік туысы.

БАС-ЖӨН зат. Жөн-жосық.

БАСЖІП зат. Мал байлауға арналған жіп.

БАСКЕСЕР зат. Қаныпезер, жауыз, кісі өлтіргіш.

БАСКЕСЕРЛІК зат. Қаныпезерлік, жауыздық.

БАСКЕТБОЛ [ағыл. basket – тор, ball – доп] зат. спорт. Үш метр биіктікте орналасқан шеңберлі ұяға допты қолмен лақтырып түсіретін командалық спорт ойыны.

Баскетбол алаңы. Баскетбол ойнауға арналған арнайы орын.

БАСКЕТБОЛШЫ зат. спорт. Баскетбол ойынымен айналысатын спортышы.

БАСКЕУІТ зат. жерг. Кемедегі ас пісіретін бөлме.

БАСКИМ зат. Басқа арналып тоқылған, тігілген киім түрлерінің (тымақ, құлақшын, малақай, сәукеле, тақия, бөрік) жалты атауы.

БАС-КӨЗ: бас-көз болды. Біреуге көз қырын салып, басымылық етті, қамқоршы болды.

Бас-көз демей [бас-көзге қарамай]. Бет алды, бас демей, көз демей, ешнәрсенің байыбына бармай.

БАС-КӨЗДІК зат. Бас-көз болушылық қамқорлық, естиярлық.

БАСКӨТЕРУ зат. Бір нәрсеге наразылық білдіруден болатын көтеріліс.

БАСКІЛЕР зат. Испанияның Наварра автономиялы облысында тұратын халық.

БАСҚА сын. 1. Екінші біреу, бөлек, бөтен, өзге. 2. Ерекше, айрықша, жөні басқа.

Басқаға басты қатырмады. Өзінің пайдасынан, жеке басының қамынан басқа нәрсені ойламады. **Басқаны айтпағанда.** Өзгені былай қойғанда, өзгені есептемегенде. **Басқа өсті.** Бөтен жерде өсті, өзін көпшіліктен оқшау ұстады, елден саяқ жүретін тоғышар болды. **Басқа сөзге жол бермеді.** Бұдан бөтен сөзді естігісі келмеді, осыған тоқтады.

БАСҚА-БАСҚА сын. Ерекше, бөлекше, әртүрлі.

БАСҚАҒАР зат. Бұйрық бойынша адамдардың басын алып тастап тиратын жендет.

БАСҚАДАЙ сын. Өзгеше, өзгедей, бөтендей.

БАСҚАДАЙЫН сын. стиль. Өзгеше, басқа, бөлекше, басқадай.

БАСҚАҚ¹ = ет. зат. Дәруменнің жетіспеуінен болатын буаз саулықтың ауруы.

БАСҚАҚ² зат. көнерген. XIII-XV ғғ. монгол-татар билігі кезіндегі мансап иесі, өлке басқарушысы.

БАСҚАЛ зат. жерг. Орын, мінбе, қайыққа мінетін жер.

БАСҚАЛА = ет. сөйл. Бөлектену, өзгешеулеу.

БАСҚАЛАЙ үст. сөйл. Басқадай, басқа-ша.

БАСҚАЛАН = ет. Өз тәңірінен өзгешеленіп бөтенсу, бөлектену.

БАСҚАЛАНУ Басқалан етістігінің қимыл атауы.

БАСҚАЛАУ сын. Бөтендеу, бөлектену, өзгешеулеу.

БАСҚАЛДАҚ¹ зат. жерг. Екі-үш түйе қамыс не топырақ апарып, теңіз жағасынан үкі салу үшін сайланған орын.

БАСҚАЛДАҚ² зат. жерг. Саты, баспалдақ.

БАСҚАЛҚА зат. Басшы, көсем, қамқор елағасы деген мағынада.

БАСҚАЛЫҚ зат. Басқа болушылық, ұқсамаушылық, өзгелік, бөтендік.

БАСҚАР= ет. 1. Басшылық ету, билігін жүргізу. 2. Бір нәрсені ұйымдастыру, жетекшілік ету.

БАСҚАРАҚ сын. Сәл-пәл өзгешерек, бөлегірек, басқалау, бөтенірек.

БАСҚАРҒЫШ сын. Бір нәрсені ұйымдастырғыш, басшылық еткіш, билік жүргізіші.

Басқарғыш мәшине. Күрделі немесе өзара байланысты объектілерді басқаруға арналған есептеуші машина.

БАСҚАРМА¹ зат. 1. Мемлекеттік атқару және билік жүргізу органдарының құрамындағы әкімшілік бөліміше. 2. Кәсіпорынның, ұйымның қызметіне алқа түрінде басшылық жасайтын, белгілі бір мерзімге сайланатын орган. 3. сөйл. Осы мекемені басқаратын ұжым басшылары, ұйымның басқарушы мүшелері.

Басқарма алқасы. Басқарма мүшелерінің тобы. **Басқарма бастығы.** Белгілі бір мекемедегі әкімшілік органның немесе әкімшіліктің басқарушысы.

БАСҚАРМА² зат. жерг. Бүкпе, шаныңқы басқы бүкпесі.

БАСҚАРМАДАЙ сын. Басқарма сияқты. **БАСҚАРМАЛЫҚ** зат. Ұжымды, шаруашылықты басқарушылық.

БАСҚАРТ¹= ет. Басшылық еткізу, жетекшілік етуді тапсырып, міндеттеу.

БАСҚАРТ²= ет. Өзгерту, басқа ету.

БАСҚАРТУ Басқарт етістігінің қимыл атауы.

БАСҚАРУ Басқар етістігінің қимыл атауы. 1. Басшылық ету, билігін жүргізу. 2. Ұйымдастыру, жетекшілік ету. 3. Меңгеру, игеру. 4. экон. Ұйымдасқан жүйеге нысаналы түрде ықпал жасау, оның белгіленген құрылымын сақтау, қызметтің тәртібі мен мақсатын қолдау. 5. и.н.ф. <ағыл. control, management> Берілген бағдарламаға сәйкес нысанның жұмыс істеуін үзбеуге немесе жетілдіруге бағытталған және нақты аппарат негізінде таңдап алынған әрекеттер жиынтығы.

Басқару ағыны. и.н.ф. <ағыл. control flow> Орындалатын командалар тізбегі. **Басқару аймағы.** и.н.ф. <ағыл. management domain> Электрондық поштада хабарларды жеткізу желілерінің белгілі бір жиынтығы. **Басқару алгоритмі.** а) экон. Басқару шешімдерін әзірлеудің, жоспарларды тұжырымдаудың, басқару барысында ақпарат алмасудың дәл белгіленген тәртібі. ә) т.е.х. Қандай да бір басқару процесін жүзеге асыру үшін орындалатын ережелердің реті көрсетілген жүйе. **Басқару аппараты.** Қоғамның әрбір саласы бойынша нұсқау-тапсырмалар беріп, олардың орындалуын қадағалайтын арнаулы білімді қызметкерлерден құрылған ұйым. **Басқару атқарымдары.** Басқару қызметінің түрі. **Басқару әдісі.** Еңбек ұжымының жеке-ленген орындаушылардың объектісін алдында тұрған мақсаттарға жетуге бағытталған басқару қызметінің тәсілдері. **Басқару блогі.** и.н.ф. <ағыл. control block> Есептеу процесін басқару үшін операциялық жүйе пайдаланылатын интерфейсінде – редакциялау терезесінде команда параметрлерінің қосылғандық белгілері, батырмалары немесе басқарудың басқа түрлері де бар терезе. **Басқаруды автоматтандыру.** и.н.ф. Басқару саласына есептеу техникасын, автоматика құрылғыларын және экономикалық-математикалық әдістерді енгізу процесі.

Басқаруды жүктеу. и.н.ф. <ағыл. control loading> Басқару мәліметтерін арнайы жадқа жазу. **Басқаруды интенсификациялау.** экон. Басқарушылық еңбекті жақсы ұйымдастыру, басқарушылық шешімдерді әзірлеу әдістерін жетілдіру және т.б. жолмен жүзеге асырылатын жеделдету. **Басқарудың автоматтандырылған жүйесі.** и.н.ф. <ағыл. the automated control system> Кәсіпорын немесе сала көлемінде экономикалық-математикалық әдістерді қолдана отырып, өндірісті басқару процесін кешенді автоматтандыруға арналған «адам – мәшине» типті жүйе; әртүрлі объектілерді басқаруды автоматтандыруға арналған бағдарламалық және техникалық құралдар кешені. **Басқарудың әкімшілік аймағы.** и.н.ф. <ағыл. administration management domain> Электрондық поштада – телекоммуникациялық оператордың басқаруында болатын басқару аймағы. **Басқарудың әкімшілік әдістері.** экон. Бірлескен қызмет барысында міндетті түрде орындалуға тиіс нормативтік актілер, директивалар мен бұйрықтар, нұсқаулар мен өкімдер, басқа да жарлықтар арқылы адамдардың қатынасына ықпал ету құралдарының жиынтығы. **Басқарудың әлеуметтік-психологиялық әдістері.** экон. Ұжымның қалыптасуы мен даму процесіне, оның ішіндегі әлеуметтік процестерге оңтайлы психологиялық ахуал жасау жолымен адамдар арасындағы қарым-қатынасты реттеуге ықпал етуінің нақты тәсілдері. **Басқарудың директивалық әдістері.** экон. Басқару субъектісінің, басқарушы органның басқару объектісі; субъектіге бағынышты тұлғалар тарапынан міндетті орындалуға тиіс өкім әзірлеуге негізделетін әдістер. **Басқарудың дискреттік жүйесі.** и.н.ф. <ағыл. discrete control system> Ақпарат екі немесе одан да көп элементтер арасындағы импульстер тізбегімен берілген жүйе. **Басқарудың дистанциялық жүйесі.** тар. Ресей өкіметі Батыс Қазақстанда хандық билікті жойғаннан кейін енгізген жергілікті әкімшілік-аумақтық бөліктер құрылымы. **Басқарудың классикалық мектебі.** экон. Ұйымда ұтымды пайдалану үшін бұрынғы кезеңде қалыптасқан және жалпы қағидаларға теңдестіруге негізделген амал. **Басқарудың командалық әдісі.** өск. Зымыранның шұғын басқаратын белгілердің (команда) оның бортына жердегі қондырғыдан берілетін нысанға бағыттау әдістерінің бірі. **Басқарудың микропроцессорлық жүйесі.** и.н.ф. <ағыл. Microprocessor system> Автоматтық құрылғылардан тұратын жүйе. **Басқарудың экономикалық әдістері.** Қызметкерлердің материалдық мүдделеріне ықпал ету үшін объективтік заңдылықтар мен санаттарды саналы түрде пайдалануға негізделген басқару әдістерінің тобы. **Басқару еңбегі.** Мекеменің, кәсіпорынның басқару жүйесінде қызмет атқаратын лауазымды адамдар еңбегінің жалтылама атауы. **Басқару жабдығы.** т.е.х. Электрондық есептегіш машинаның негізгі жабдығы. **Басқару жолағы.** и.н.ф. <ағыл. control bar> Windows жүйесінің графикалық интерфейсінде – редакциялау терезесінде команда параметрлерінің қосылғандық белгілері, батырмалары немесе басқарудың басқа түрі бар терезе. **Басқару жүйесі.** а) пед. Балаға білім беру мен тәрбиелеу ісінде қолданылатын, түрлі әдіс-тәсілдердің жиынтығы. ә) экон. Қаржыландыру, жоспарлау, өнім шығаруды бақылау, есептеу жүйелері т.б. кіретін фирманың ұйымдық құрылымының элементі. **Басқару иерархиясы.** и.н.ф. <ағыл. control hierarchy> Басқару жүйесі өзара байланысқан деңгейлердің (рантердің) бағы-

ныштылық реті. **Басқару қадамы.** и.н.ф. <ағыл. control step> Басқарылатын объектіге бірінен соң бірі келетін екі тізбекті басқару әсерін берудің уақыт аралығы. **Басқару құрылғысы.** и.н.ф. <ағыл. devices of management> а) Алдыңғы операциялардың нәтижелері мен орындалатын операцияның ережісіне байланысты уақыттың керек сәтінде белгілі бір басқару сигналдарын (басқарушы импульстерді) қалыптастыратын және мәшиненің барлық блоктарына беретін құрылғы. ә) Берілген бағдарламаға сәйкес құрылғылардың барлық бөліктері компьютер басқаруға арналған компьютер процессорының құрылым бөлігі. б) Жад; арифметикалық-логикалық құрылғы және машинаның басқа бөліктерінің арасында ақпаратты алмасуын басқаруды жасақтайтын қажетті регистрлері, санауыштары мен басқа элементтері бар орталық процессордың бөлігі. **Басқару объектісі.** <ағыл. control object> Жұмыс істеуді басқару жүйесінің әрекеттері арқылы жүзеге асыратын техника, процесс немесе адамдар ұжымы. **Басқару операторы.** и.н.ф. Мәнімдік таспалармен және дискілермен жұмыс істейтін оператор. **Басқару операциясы.** и.н.ф. <ағыл. control operation> Мәліметтерді енгізу-шығарумен немесе өңдеумен тікелей байланысты емес компьютердің кез келген операциясы. **Басқару органы [орындағы].** з.а.н. 1. Мемлекеттің аумақтық-әкімшілік бөлініс нысандары қызметін реттеп, жүргізіп отыратын ұйым, мекеме. **Басқару панелі.** и.н.ф. <ағыл. control panel> а) Бұрынғы электрондық мәшинелерді қолмен басқаратын, индикаторлармен және қосқыштармен жабдықталған пульт. ә) Windows жүйесінің графикалық интерфейсінде жұмыс ортасы ыңғайластырылатын мыс. экран түсі, қыстырма, қаріптер мәшшері, меңзердің жыпылықтау мерзімі және т.б. анықталатын терезе. **Басқару психологиясы.** пед. Психологиялық басқару ісіндегі заңдылықтарды зерттеуін психологияның саласы. **Басқару пункттері.** өск. Ұрыс қимылдарын дайындау, жүргізу немесе жауынгерлік кезекшілік кезінде қолбасшы штаб офицерлерімен бірге орналасып, әскерлерді басқаратын арнайы техникалық құралдармен жабдықталған орындар. **Басқару пішімі.** қоғ. - саяси. Мемлекеттегі жоғары билік органдарын құрып, ұйымдастырудың құрылымы мен ретін, олардың арасындағы қарым-қатынастар тәртібін сипаттайтын ұғым. **Басқару режимі.** и.н.ф. <ағыл. control mode> Жалпы жағдайда басқарылатын объектінің іс-әрекетін басқару тәсілі. **Басқару схемалары.** и.н.ф. Ақпараттық құрылғының жұмысын басқаруға арналған электрондық схема. **Басқару сызығы.** и.н.ф. <ағыл. control line> Енгізу-шығарудың стандартты интерфейсін сызығы (шинасы). **Басқару техникасы.** экон. Басқару (менеджмент) міндеттерін атқару кезінде қолданылатын техникалық құралдар. **Басқару томы.** и.н.ф. <ағыл. control volume> Операциялық жүйенің бір немесе бірнеше каталогтар индексінен тұратын том. **Басқару торы.** экон. Басқарудың тиімділігін бақылаудың қос мәшшері тәсілі. **Басқару үрдісі.** Басқарудың қалыптасқан, дәстүрге айналған, орныққан жүйесі. **Басқару формасы.** саяси. Мемлекеттегі билік түрі. **Басқару шинасы.** и.н.ф. <ағыл. control bus> Басқару сигналдары мен бақылау сигналдарын жеткізуге арналған жалты шинаның бөлігі. **Басқару элементі.** и.н.ф. <ағыл. control> Бағдарлама жұмысын басқаруға және ақпаратты енгізу мен шығаруға арналған пайдаланушының графикалық интерфейсін құралаы.

БАСҚАРУШЫ зат. Бір іске, мекемеге, шараға басшылық етуші жетекші.

Басқарушы автомат. и н ф. *Операциялық құрылғының операциялық автомат жұмысын басқаратын бөлігі. Басқарушы ақпарат.* и н ф. <ағыл. control information> Құрылғыда, бағдарламада, жүйеде орындалатын белгілі бір басқару міндеттерін жүзеге асыруға негіз болатын мәліметтер. **Басқарушы бекет.** и н ф. <ағыл. managing station> Ақпаратты жеткізу, қабылдау және қалпына келтіру сұраныстарының орындалуын бақылайтын мәліметтерді жеткізу желісіндегі бекет. **Басқарушы бит.** и н ф. <ағыл. control bit> Мәнін басқару режимін өзгертуге пайдаланылатын басқару регистріндегі разряд. **Басқарушы десте.** и н ф. <ағыл. control packet> Есептеу желілеріндегі желіні басқаруға қажетті ақпараттан тұратын өріссіз мәліметтер дестесі. **Басқарушы жад.** и н ф. <ағыл. control storage> Басқарушы бағдарламадан немесе микрпрограммадан тұратын жад. **Басқарушы матрица әдісі.** и н ф. <ағыл. control matrix method> Басым үзілімдер жүйесі. **Басқарушы оператор.** и н ф. <ағыл. control statement> Тапсырманы немесе оның бөлімдерін орындауға қажетті басқарушы ақпаратты анықтайтын оператор. **Басқарушы перне.** и н ф. <ағыл. control key> Басқару перімен үйлесімді басылғанда балама мағына беретін перне. **Басқарушы регистр.** и н ф. <ағыл. control register> Мәліметті басқару міндеттерін келітіруге немесе өзгертуге пайдаланылатын бағдарламалар жүктелетін регистр. **Басқарушы [басқару] сигнал.** Техниканы пайдалануда қолданылатын басты амал-әрекет, қалыптасқан рет. **Басқарушы символ.** и н ф. <ағыл. control character, command character > а) Команданы белгілейтін биттер комбинациясы, мыс., мәліметтер блогының <басы> немесе <соңы> ә) Онддық коды 32-ден кіші кодтық кесте символы. **Басқарушы электрондық цифрлық мәшинне.** әск. Әскерлерді қару мен ұрыс техникасын автоматты басқару жүйесінде қолдануға арналған дискретті электрондық есептеу мәшинесі.

БАСҚАРУШЫЛЫҚ зат. Басшылық етушілік, жетекші болушылық.

Басқарушылық есеп. экон. Жоспарлау, баалау және бақылау, сондай-ақ өз ресурстарының ұтымды пайдаланылуын қамтамасыз ету үшін субъект басымысы пайдаланылатын қаржы ақпаратын айқындау, өлшеу, жинақтау, талдау, түсіндіру және табыстау процесі. **Басқарушылық инфрақұрылым.** экон. Басқару процесін қамтамасыз ететін ұйымдар мен мекемелердің, олардың бөлімшелерінің жүйесі. **Басқарушылық шешім.** экон. Басқарушы жүйенің (басқару органдарының) басқару объектісіне нысаналы түрде ықпал жасауының негізгі элементі, іс-әрекетінің мақсатын тұжырымдау, оны іске асыру бағдарламасы.

БАСҚАРЫЛ= ет. Адамды, мекемені, техниканы біреу арқылы, бір нәрсе арқылы басқару, жұмсау.

Басқарылатын авиациялық бомба. әск. Тұрақтандырғышы, қызметі, рөлі, кейде қанаты бар басқарылатын бомба. **Басқарылатын айналым.** и н ф. <ағыл. controlled variable> Жадты бөлумен босату жадты динамикалық үлестіру операторларының көмегімен жүзеге асырылатын айналымы. **Басқарылатын баға құрылымы.** экон. Тауарлар мен қызметтердің бағасын рыноктың факторлар емес, үкімет органдары, жеткізушілердің ресми және бейресми картельдері, сондай-ақ сауда қауымдастықтары белгілейтін қағида. **Басқарылатын бөліну.** и н ф. <ағыл. controlled division> Қатынас құруды басқарудың қайсыбір тетігі

арқылы екі немесе одан көп пайдаланушыға қажетті ресурсты беру. **Басқарылатын зымыран [ракета].** әск. Автоматты түрде зымыранды нысанға бағыттауға немесе кеңістікте белгілі бір траектория бойынша қозғалуға мүмкіндік беретін, арнаулы басқару аппаратурасымен жабдықталған зымырандар. **Басқарылатын реактивті снаряд.** әск. Ұшу барысында нысанға бағытталғанға дейін арнаулы басқару аппаратурасымен басқарылатын реактивті снаряд. **Басқарылатын сатылас маркетингтік жүйе.** экон. Өндіріс пен бөлудің тізбекті кезеңдерінің қызметін бір иегерге ортақ тиесілілік негізінде емес, оның қатысушыларының бірінің ықпалдылығы негізінде үйлестірілетін сатылас маркетингтік жүйе. **Басқарылатын снаряд.** әск. Алдын ала берілген траектория бойынша арнаулы нысанға жіберілетін ықпалсыз аппарат. **Басқарылатын станция.** Доменді басқарылуы бар байланыс арқылы басқарылатын және бақыланатын станция. **Басқарылмайтын зымыран.** әск. Өз құрылысында басқару жүйесі болмайтын зымыран. **Басқарылмайтын реактивті снаряд.** әск. Траекториясы ауырлық күші мен аэродинамикалық күшке байланысты болатын, баллистикалық қисық деп аталатын сызықпен атылатын баллистикалық снаряд.

БАСҚАРЫЛУ Басқарыл етістігінің қимыл атауы.

Басқарылу нормасы. экон. Қызметін бір басы (бригадир, шебер, бөлім бастығы т.б.) басқаратын қызметкерлердің немесе құрылымдық бөлімшелердің оңтайлы саны.

БАСҚАРЫЛУШЫ сын. Басқарылатын, басқарылуға тиісті.

БАСҚАРЫП-ТӨСКЕР= ет. Өзі де қосыла ұйымдастырып, жетекшілік ету.

БАСҚАРЫП-ТӨСКЕРУ Басқарып-төскер етістігінің қимыл атауы.

БАСҚАРЫС= ет. Бір істі, шараны өткізуге атсалысу, жұмыла кірісу.

БАСҚАРЫСУ Басқарыс етістігінің қимыл атауы.

БАСҚАТЫРҒЫ зат. Арнайы тапсырмамен кісі өлтіруші.

БАСҚАША үст. 1. Өзгеше, ерекше, бөлек. 2. Бұрынғыдан бөлек.

Басқаша айтқанда [айтса]. Басқа сөзбен білдіргенде. **Басқаша сөйлесті.** сөй л. Айтқанды, тапсыранды, қойылған талапты орындамаған жағдайда мәселе басқаша болады, көрсінді көрсетемін деген қорқыту, қоқан-лоқы жасау мағынасында айтылатын сөз.

БАСҚАШАЛАУ сын. Өзгешелеу, бөтендеу.

БАСҚАШАЛЫҚ зат. Басқаша болушылық, өзгешелік, ерекшелік.

БАСҚАШАРАҚ сын. Өзгешерек, бөтенірек.

БАСҚОСУ зат. 1. Ойын-сауық, тамаша, жиын-той. 2. қоғ. Адамдар тобының, мемлекет басыушыларының белгілі бір саяси, қоғамдық, тәрбиелік т.б. мақсат-мүдделерді көздеп, ірі проблемаларды шешу үшін ұйымдастыратын, өткізетін жиыны (форум, саммит, бейресми саммит).

БАСҚҰДЫҚ зат. Жер асты су қорының ең өңікті, ыңғайлы жерінен қазылған, суы мол құдықтар атауы, бастауқұдық.

БАСҚҰР¹ зат. этн. Туырлықтың кереге басына тиіп қажалмауы үшін уық пен керегенің түйіскен жерін сыртынан бастыра таңататын, киіз үйдің ішіне сән беріп, бастыріп тұратын өрнекті жалтақ құр. 2. сөул. Қыштан, кірпіштен соғылған ғимараттың жоғарғы жағындағы көлденеу бөлігі.

Басқұр алаша. Алашадан жасалған басқұр. **БАСҚҰРБАУ** зат. этн. Киіз үйді тіккенде қолданылатын әртүрлі маталардан әшекейленіп

жасалатын жіп, жабу, белдеулердің жалпылама атауы.

БАСҚҰРДАЙ сын. Басқұр сияқты, басқұр тәрізді.

БАСҚҰРТ зат. Маюда болатын ауру, жара.

БАСҚЫ сын. 1. сөй л. Алдыңғы, бірінші. 2. Бас кездегі, бастапқы, алашқы, әуелгі.

Басқы ағыс. Өзеннің жоғарғы жағы, бастау алатын жері. **Басқы ақпарат.** и н ф. <headed informed> Құжаттың атауы, кестенің басы және басқа қызметтік мәліметтері бар құжаттың бастапқы бөлігі. **Басқы ат.** Бәйгеде, жарыс та мәреге ең бірінші келіп жеткен ат, сәйгүлік.

БАСҚЫЗ= ет. 1. Жүргізу, аяқ бастырту. 2. Кітап, газет-журналды басыдан шығару.

3. ауыс. Ілгері бастыру, дамыту.

БАСҚЫЗУ Басқыз етістігінің қимыл атауы.

БАСҚЫЛА= ет. Қайта-қайта басу, басыңқырау.

БАСҚЫЛАУ Басқыла етістігінің қимыл атауы.

БАСҚЫН зат. Жаулап алушы, басып кіруші. **Басқын болды.** Опыр-топыр қаптап, басып кетті. **Басқын тапты.** Табан тіреп, тұрақтау, тоқтау.

БАСҚЫНБАЛЫҚ зат. зool. Негізінен Азов, Қара, Каспий және Жапон теңіздерінде кездесетін, массалары 7-кга дейін, ұзындықтары 40-50 см болатын балықтар.

БАСҚЫНДАТ= ет. Борандату, дауылдату. **БАСҚЫНДАТУ** Басқындат етістігінің қимыл атауы.

БАСҚЫНДЫҚ зат. Басып кірушілік, шапқышылық.

БАСҚЫНШЫ зат. Бір елдің жеріне қарулы күшпен басып кіруші, талаушы, тонаушы.

Басқыншы әскер. әск. Басқа мемлекеттің аумағын уақытша басып алуды және онда басқыншылық режимді жүзеге асырушы мемлекеттің әскерлері. **Басқыншы қоржын.** экон. Бағамдық құнының күрт көтерілуі күтіліп отырған базалы қағаздар пакеті.

БАСҚЫНШЫЛЫҚ зат. Дербес мемлекеттің егемендігіне, аймақтық тұтастығына және саяси тәуелсіздігіне қарсы басқа бір мемлекеттің не мемлекетаралық әскери одақтастың қарулы күші қолдануы, өзге де өктемдік әрекетін жасауы.

БАСҚЫРМ= ет. Мифтік бейне атауларымен т.б. сөздермен тіркестіп, қарғыс мәнінде қолданылатын сөз.

БАСҚЫСЫЗ: аяқ басқысыз. Жүріп болмайтын, аяқ алғысыз.

БАСҚЫШ¹ зат. 1. Жоғары көтерілу, төмен түсу үшін жасалған баспалдақ, саты. 2. Көп қабатты үйлерде, ғимараттарда жоғары қабатқа көтерілу үшін салынатын архитектуралық бөлік. 3. Жүйенің белгілі бір дәрежесі, сатысы, кезеңі, деңгейі.

БАСҚЫШ² зат. тех. Қайсібір процесі бастатын, күшін, ұштын қайтарып, бәсеңдететін реагент не препарат.

БАСҚЫШ³ сын. Баса беретін, үсті-үстіне баса салғыш.

БАСҚЫШТАП үст. 1. Ақырындап, жылыс тап. 2. ауыс. Сатылап, бірте-бірте күрделене.

3. Ақырындап, бірте-бірте баспалауы. **БАСҚЫШТЫ** сын. Басқышы бар.

БАСМА зат. Тропиктік индигофер өсімдігінің кеттірілген жапырағынан алынатын шаш бояйтын бояу.

БАСМАНҚА зат. саят. Саят құстарында түпін, шаң, сасық иістен пайда болатын ауру.

БАСМАШЫ зат. тар. Орта Азияны мен Ауғанстанда бұрынғы Кеңес өкіметінің отаршылдық саясатына қарсы көтерілген халық жасақшылары.

Басмашылар қозғалысы. тар. *Басмашылар құрамындағы халық жасақшыларының қарулы қарсылығы.*

БАСМАШЫЛЫҚ зат. тар. *Басмашы болушылық, басмашылар қозғалысына қатысушылық.*

БАСМИЯ зат. бот. <лат. glycyrrhiza eschinata> *Бұршақ тұқымдасына, мия туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БАСМЫЛ зат. тар. *Солтүстік Алтайды мекендеген көне түркі тайпасы.*

БАСПА¹ зат. 1. *Баспа өнімдерін дайындап шығаратын мекеме.* 2. и н ф. *Мәліметтерді баспа құрылғысына шығару және листинг (қағазға басылған бағдарлама мәтіні) алу.* 3. *Баспа өнімдерін дайындап шығаратын мекемедегі адамдар, редакция алқасы.*

Баспа беті [жүзі]. Газет-журнал, басылымдар. **Баспа бетін көрді [жүзіне шықты].** Басылып шықты, жарық көрді. **Баспаға шығару кезегі.** и н ф. *Баспа құрылғысына жіберілген файлдар тізбегі.* **Баспа диспетчері.** и н ф. *Windows 3.x жүйесінде принтердің жұмыс тәртібін басқаратын бағдарлама.* **Баспа кітап.** Басылып шыққан кітап. **Баспа қалыбы.** полигр. *Көп рет істанба алуға арналған мәтіндік және кескіндемелік қалып.* **Баспа құлақ.** Бірнеше гектар жерді суаратын үлкен арық. **Баспа құрылғысы.** Басып шығара білетін барлық аппараттық құрылғыға қатысты ұғым. **Баспа құрылғысының драйвері.** и н ф. *Есептеу машинасы мен баспа құрылғысының әрекеттестігін басқаратын бағдарлама.* **Баспа мәшинесі.** Баспа қалыбынан мәтіннің, әртүрлі суреттің істанбаларын көп рет қайталап алуға арналған полиграфиялық машина. **Баспа сервері.** и н ф. а) *Бірге қолдануға арналған орталық баспа құрылғысына қатынас құруға мүмкіндік беретін есептеу мәшинесі немесе бағдарлама.* ә) *Негізгі қызметі бір немесе бірнеше принтерді басқаруға арналған желідегі компьютер.* **Баспа табақ.** Баспа ісі мен полиграфия өндірісінде қолданылатын мәтін көлеміне қатысты өлшем бірлік. **Баспа төреледі.** Ентелеп бой бермеді.

БАСПА² зат. м. е. д. <лат. angina> *Дауысты қарлықтырып, жұрттыңдырмай ауыратын тамақ ауруы (ангина).*

БАСПА³ зат. жерг. *Төбесі ана жабылған, жан-жағы ашық жай, орын.*

БАСПА⁴ зат. *Үйдің немесе басқа да жиһаздың есігін бекітетін, жауып тұратын тиек, ілмек.*

Баспа құрылғы. тех. *Есептеу техникасында есептеуші мәшиненен алынған қорытынды мәтіндерді цифр не әріп түрінде қағаз бетіне жазып отыратын құрылғы.* **Баспа қылып қарады.** Сығалап, жасырынып, бұқпантайлап қарады. **Баспа тақтай.** сөйл. *Арықтан, судан өту үшін салынған зат, өткел.* **Баспа шекпен.** Оқалап тігілген сырт киім түрі.

БАСПА⁵ зат. этн. тамақ. **Баспа құрт.** *Баспа құрт.* тамақ. этн. *Қолдан домалақтаған жұмыр пішінді, тұз сіңген құрт.*

БАСПА–БАС¹ үст. *Бір затты екінші бір затқа ешқандай үстемесіз айырбастау.*

Баспа-бас айырбас. экон. <лат. barter> *Өнімдер, жұмыстар, қызмет түрлері тараптар арасында ақшалай төлем жасалмай айырбас талатын сауда мәмілесі.* **Баспа-бас айырбас тау мәмілесі.** экон. *Тауарларды, қызметтерді құны бойынша теңдестірілген, баламалы тікелей айырбастау операциясы.*

БАСПАТЕР зат. *Баспа орындарында жұмыс істейтін қызметкер, кітап, газет, журнал шығарушы адам.*

БАСПАДАЙ сын. *Баспа сияқты, баспадан шыққандай.*

БАСПАҚ¹ зат. *Күзден бастап енесін емуден қалған, алты айдан бір жасқа дейінгі марқайған бұзау, торпақ.*

Баспақ, тана жылып фәни болған заман. бейн. поэт. *Жастар қыршын кетіп қалған сұрапыл соғыс кезеңі, аласатырған жылдар мағынасында.*

БАСПАҚ² зат. *Ірі қараның бас терісінен жасалған тұз салатын ыдыс.*

БАСПАҚ³ зат. *Кой мен ешкінің мұрны бітіп ауыратын ауру түрі.*

БАСПАҚТАЙ сын. 1. *Баспақ тәрізді, баспақ сияқты.* 2. а у ы с. *Үлкен, добалдай.*

БАСПАҚШЫЛ сын. *Көңіл, мойынсыңғыш, көнімпаз.*

БАСПАҚШЫЛ сын. *Алды-артын ойлап, аңысын аңдап жүретін, қулау.*

БАСПАЛА= ет. 1. *Бір нәрсені қалқалап жасырынып, бұғып ақырындап барып қарау.* 2. а у ы с. *Бақылау, аңысын аңдау.*

БАСПАЛАС= ет. *Бірнеше адамның бірлесе жасырынып, ақырын байқап, қарауы, бақылап тұруы.*

БАСПАЛАСУ *Баспалас етістігінің қимыл атауы.*

БАСПАЛАТ= ет. 1. *Артына түсу, ізін қуу.* 2. *Үсті-үстіне бастырмалату, төпелеу.*

БАСПАЛАТУ *Баспалат етістігінің қимыл атауы.*

БАСПАЛАУ *Баспала етістігінің қимыл атауы.*

БАСПАЛДАҚ¹ зат. 1. *Едені биік үйге кіріп-шығу немесе өрге шығып, түсу үшін және т. б. үшін жасалатын орнықты басқыш, саты.* 2. с ә у л. *Ғимараттарда, құрылыстарда және т. б. орындарда шығып-түсуге арналған бірнеше сатылы, орнықты басқыш түріндегі құрылыс.* 3. *Ағаш, темір және т. б. материалдан жасалып, биікке шығып-түсуге арналған қозғалмалы басқыш.* 4. тех. *Автобус, троллейбус сияқты көліктерге мінуге арналған саты түріндегі жабдығы.* 5. а у ы с. поэт. *Өмір асулары, кезеңдері, сәттері.* 6. а у ы с. *Тұғыр, биіктік.* 7. а у ы с. *Даму кезеңдері.*

БАСПАЛДАҚ² зат. *Мылтықтың, қарудың тұтқасы.*

БАСПАЛДАҚСЫЗ сын. *Баспалдағы жоқ, басқышсыз.*

БАСПАЛДАҚТА= ет. 1. *Сатылап көтерілу, басқыштап түсу.* 2. а у ы с. *Сатылау, біртіндеу.*

БАСПАЛДАҚТАЙ сын. 1. *Баспалдақ сияқты, баспалдақ тәрізді.* 2. а у ы с. *Тіке жолдай, өткелдей, салынған даңғылдай.*

БАСПАЛДАҚТАТ= ет. *Бірінің үстіне біріні шығару, жоғарылату.*

БАСПАЛДАҚТАТУ *Баспалдақтат етістігінің қимыл атауы.*

БАСПАЛДАҚТАУ *Баспалдақта етістігінің қимыл атауы.*

БАСПАЛДАҚТЫ сын. *Баспалдағы бар, көп басқышты, сатылы.*

БАСПАЛДАҚША үст. *Баспалдаққа ұқсап.*

БАСПАЛДАТ= ет. сөйл. **Баспалат.**

БАСПАЛДАТУ *Баспалат етістігінің қимыл атауы.*

БАСПАЛДЫ зат. жерг. *Басыбалды (ерте пісетін сарғылт түсті, қабығы жұқа, тәтті қауын).*

БАСПАЛЫ сын. муз. *Баспасы бар.*

Баспалы желді қара көрік. бейн. *Үстаның ісін алға бастыра дүкеніндегі мықты жел үрлеуішіндей тас көңілді ерітін, елжіретін әкететін жан деген мағынада.*

БАСПАЛЫҚ сын. *Баспаға, баспа өнімдеріне, оны шығару ісіне қатысты.*

Баспалық бастиек. *Мәтінді немесе сызбаны қағазға басып шығару үшін қолданылатын негізгі тетік.* **Баспалық корректор.** баспа. *Автордың, редактор мен техникалық редактордың түзету-жөндеулері.*

БАСПАНА зат. 1. *Жер үй, киіз үй, пәтер т. б. сияқты адам тұратын үй-жай.* 2. с ә у л. *Адамдардың тұрақты немесе уақытша тұруына арналған орын, тұрғын үй сияқты басқа да архитектуралық құрылыс, үймерет.* 3. *Табиғи апаттан, жаппай қырып-жоятын соғыс қаруы қаупінен уақытша бас сауалайтын орын, жер.* 4. *Уақытша тұруға арналған жеңіл үй, лашық, күрке.* 5. а у ы с. *Дала, ауыл, тұрақ мағынасында.* 6. а у ы с. *Қамқоршы жан, тірек; түсіністікпен қарап, аялайтын адам, орта.*

Баспана етті. *Уақытша үй етіп тұрды, бас сауғалады.* **Баспана тұрғызды.** *Үй салды.*

БАСПАНАДАЙ сын. *Баспана сияқты.* **БАСПАНАЛА**= ет. *Қауіп-қатерден бой тасалану, сақтану, тығыла түру, орналасу.*

БАСПАНАЛАТ= ет. *Біреуді үйіне қондырып, уақытша тұрғызу.*

БАСПАНАЛАТУ *Баспаналат етістігінің қимыл атауы.*

БАСПАНАЛАУ *Баспанала етістігінің қимыл атауы.*

БАСПАНАЛЫ сын. *Тұратын үйі, орнықты жекеменшік үйі бар.*

Баспаналы болу. *Үйлі-жайлы болу, жекеменшік үй, пәтер алу, ие болу.*

БАСПАНАСЫЗ сын. 1. *Тұратын үйі жоқ, үйсіз-қүйсіз.* 2. а у ы с. *Тұрлаусыз, тұрақсыз, отырықшы, орнықты емес.*

Баспанасыз қалды. *Үйінен, тұрып жатқан үй-жайынан айырылды.*

БАСПАНАСЫЗДЫҚ зат. *Баспанасыз болушылық, баспанасы болмаушылық.*

БАСПАСӨЗ зат. 1. <франц. presse> *Газет, журнал және т. б. әр кезең сайын шығып тұратын бұқаралық мерзімді басылым жиынтығы.* 2. *Баспа өнімдерінің жалпы атауы.* 3. а у ы с. *Қандай да бір жеке мерзімді басылым.*

Баспасөз атташе. дипл. <франц. presse-attache> *Баспасөз мәселесі жөніндегі елшілік өкіметтілігінің қызметкері.* **Баспасөз беті.** *Газет, журнал т. б. сияқты жарыққа шығарылған мерзімді басылым өнімі.* **Баспасөз бостандығы.** заң. *Мемлекеттегі конституция кепілдік беретін адам құқықтары мен бостандықтарының бірі.* **Баспасөзге шолу.** *Билік немесе ресми, бейресми ұйымдар тарапынан бұқаралық сипаттағы мерзімді басылымдарға басшылық етудің тиімді тәсілі ретіндегі публицистикалық жанрдың бірі.* **Баспасөз жанрлары.** *Баспасөз материалдарының мазмұнына, сипатына қарай бөлінетін түрлері.* **Баспасөз клубы.** *Журналистерді қажетті ақпаратпен жесдел түрде қамтамасыз етуді ұйымдастыратын бірлесіп ұйым.* **Баспасөз құралдары.** коғ. -өлеум. *Бұқаралық ақпарат таратушы басылымдар мен баспа өнімдері.*

Баспасөз қызметі. а) *Мерзімді баспасөз материалдары бойынша ақпарат жинаушы және ендіруші бөлім.* ә) *Газет, журналдардағы қызмет, баспасөз ісі.* **Баспасөз мәслихаты.** *Мемлекет қайраткерлерінің, саясатшылардың, атақты өнер адамдарының журналистермен өткізетін арнайы кездесуі (пресс-конференция).* **Баспасөз органы.** тар. *Газет, журнал шығаратын ұйым, мекеме.* **Баспасөз парағы.** *Журналистерге арнайы дайындалатын белгілі бір шара туралы қысқаша мәлімет.* **Баспасөз пәрменділігі.** саяси. *Жалпыхалықтық сипаттағы сайлау,*

референдум, олимпиада, фестиваль, т.б. мәдени, спорт шараларын өткізу барысында (қарсаңында) баспасөзге артылатын міндет (жүк).

Баспасөз тілі. лингв. Көпшілікке арналған мерзімді басылымдардың өзіндік құралдары мен тілдік ерекшеліктері арқылы айқындалатын стильдік қолданысы. **Баспасөз хабаршысы.** <франц. presse release> Үлкен [бөделді] ұйымдар мен мекемелерде, министрліктерде өткізілетін бұқаралық сипаттағы маңызды мәжіліс, жиналыстар, ондағы іс-шаралардың сипаты, мақсаты т.б. туралы қысқаша мәлімет жазылған, өкілетті мекеме, бөлімшелерге, лауазымды адамдарға алдын ала таратылатын хабарлама (қағаз, құжат). **Баспасөз хатшысы.** қоғ.-әлеум. Қандай да бір ресми органның немесе мекеменің қайраткерлердің өзіндік тұғырын түсіндіріп тарататын өкілетті тұлға.

БАСПАСӨЗДІК сын. Баспасөзге қатысты. **БАСПАТӨРЕЛЕ**=ет. Бастырмалату, баспалату, баса-көктеу.

БАСПАТӨРЕЛЕУ Баспатөреле етістігінің қимыл атауы.

БАСПАТӨРЕЛІК зат. Бұзып-жарушылық, ай-шайға қарамаушылық, еш нәрсемен есептеспеушілік.

Баспатөрелік жасау. Еш нәрсемен есептеспеу, бұзып-жару, ай-шайға қарамау.

БАСПАХАНА зат. <грек. typos-таңба, із, grapho-жазамын> Kitap, газет, журналдарды басып шығаратын өндіріс орны.

БАСПАХАНАЛЫҚ сын. Баспаханаға қатысты.

Баспаханалық корректура. баспа. Теру, беттеу, қалыптаудың барлық сатыларындағы терімдік қателерді жөндеу жұмыстары.

БАСПАХАНАШЫ зат. тар. Баспахана қожасы, иесі.

БАСПАШЫ¹ зат. Баспа өнімін шығарушы.

БАСПАШЫ² зат. сөйл. **Басмашы.**

БАССАУҒА зат. Бас амандығы, жанының қалуы.

Бассауға құқы. Саяси, діни және басқа себептермен қуғын көрген адамның әлдебір мемлекеттен пана тілеп өтіну еркі. **Бассауға қылды.** Жанын сақтау үшін қашты, бассауғалады. **Бассауға сұрады.** Араша сұрады, қорғауын, бас амандығын тілеп, өтініш жасады.

БАССАУҒАЛА=ет. 1. Қашқалақтап қорғаныш іздеу, басын қорғау. 2. саяси. Жеке тұлғаның саяси, діни, әлеуметтік, ғылыми т.б. көзқарастары үшін мемлекет тарапынан қуғындалып, өзге елден немесе халықаралық ұйымдардан пана сұрауы.

БАССАУҒАЛАУ Бассауғала етістігінің қимыл атауы. 1. Қашқалақтап қорғаныш іздеу, басын қорғау. 2. псих. Адамның қиын, ауыр жағдайын, жеке басын қорғап қалу жолындағы әрекеті.

БАССЕЙН [франц. bassin] зат. 1. **Хауыз.** (жасанды су қоймасы). 2. геол. Белгілі бір пайдалы қазба өндірілетін жер.

БАС-СИРАҚ зат. Сойылған малдың басы мен сирағы.

БАССҮЙЕКСІЗДЕР зоол. зат. <лат. aspania> Төменгі сатыдағы желілілер (хордалылар) типінің бір тармағына жататын ұсақ жәндіктер.

БАССҮЙЕКТІЛЕР зоол. зат. сөйл. **Омыртқалылар.**

БАССЫЗ сын. 1. Басы жоқ. 2. Басшысыз, қамқоры жоқ, бас көтерері жоқ. 3. ауыс. Ақылғы жоқ, мисыз, ақымақ.

БАССЫЗДЫҚ зат. Өз бетімен кеткендік, көргенсіздік, жүгенсіздік.

Бассыздық істеді. Сорақылық жасады, өрес кел қылық көрсетті, жүгенсіздік танытты.

БАСТА үст. сөйл. Әуелде, алғаш.

БАСТА=ет. 1. Соңына ерту, басылық ету. 2. Бір істің жүзеге асуына қиындық болу, істі қозғалысқа түсіру, ілгері жылжыту. 3. ауыс. Шақыру, жетелеу, жеткізу. 4. Бір нәрсені ұйымдастырып, ашып беру. 5. Бір іске кірісу, қолға алу. 6. Белгілі бір іс-әрекеттің басталу шегін білдіретін көмекші етістік.

БАСТАБЫНДА үст. сөйл. Басында, бастапқыда.

БАСТАҚ сын. Бөгде, бөтен, өзге.

БАСТАЛ=ет. 1. Бір нәрсенің іске қосылуы, шараның қолға алынуы. 2. Оқиға, іс-шара немесе салтанатты рәсімдердің немесе т.б. алғашқы сәтінің өтуі. 3. Үздіксіз процестің немесе табиғат құбылыстарының алғашқы шегінің, бастапқы кезеңінің өтуі. 4. Қандай да бір көңіл-күйдің немесе жағдайдың қалыптасуы. 5. ауыс. Алдында тұру, бастап тұру.

БАСТАЛАС зат. Дау-дамай, өршіген жанжал, кек.

БАСТАЛАСТЫҚ зат. Басталас болушылық.

БАСТАЛУ Бастал етістігінің қимыл атауы. 1. Шараның іске қосылды, қолға алынуы. 2. Процестің немесе табиғат құбылыстарының алғашқы кезеңінің өтуі.

БАСТАМА¹ зат. 1. Бір нәрсенің, істің басы, ең алғашқы ұйытқысы. 2. Әдеби немесе музыкалық шығарманың басы. 3. ауыс. Бір нәрсенің бастауы, қайнар көзі, түп-тамыры, негізі.

Бастама көгерді. Жаңалыққа басы, мұрындық болды, жаңа іске үлдеді. **Бастама топ.** Алғашқы құрылған ұйымдастыру тобы.

БАСТАМА²: бастама мәсі. Ескі қонышқа жаңадан бас салып тігілген мәсі.

БАСТАМАЛЫ: бастамалы етік. Ескі қонышқа жаңадан бас салып тігілген етік.

БАСТАМАШЫ зат. Бір істің бастаушысы, ұйытқысы.

БАСТАМАШЫЛ сын. Жаңалыққа құмар, жаңалықты қолдаушы, ұйымдастырғыш, бір нәрсені жаңадан қолға алыш.

БАСТАМАШЫЛДЫҚ зат. 1. Бастамашыл болушылық. 2. псих. <франц. initiative> Іс-әрекеттің жаңа түріне ішкі түрткі, қандай да бір іске бастаушылық рөл.

БАСТАМАШЫЛЫҚ зат. 1. Іс-әрекеттегі алғашқылық, біріншілік. 2. Белсенділік, бір нәрсені бастауға ынталы болушылық.

БАСТАН¹ зат. **Бастаңғы.**

БАСТАН² үст. Бас кезінен, бастапқы мезгілден, әуелден.

БАСТАН=ет. 1. Өсімдіктің бас байлауы. 2. Бір нәрсенің басы сияқтану.

БАСТАН-АЯҚ үст. 1. Баскімінен бастап аяқкімге дейін, үсті-басы. 2. Алғашқы жолдарынан бастап соңына дейін. 3. ауыс. Бәрін түп-түгел, бүге-шігесіне дейін, түк қалдырмай. 4. ауыс. Мән-жайды жасырмай, тәптіштеп.

БАСТАНДЫР=ет. Жастарды жыпып, бас таңғы жасау.

БАСТАНДЫРУ Бастандыр етістігінің қимыл атауы.

БАСТАНУ Бастан етістігінің қимыл атауы. **БАСТАНШЫЛ** сын. Бастаңғы ұйымдастырғыш, бастаңғышыл.

БАСТАҢҒЫ зат. этн. Үлкендер жол жүріп кеткенде қалған қыз-келіншектердің бас қосып тамақ әзірлеп, ойын-сауық құруы.

БАСТАҢҒЫЛАС сын. Бір бастаңғыда болған, сырлас.

БАСТАПҚЫ сын. Әуелгі, алғашқы, алдыңғы.

Бастапқы баға. экон. Бұрынғы, алғашқы, әуелгі баға. **Бастапқы бет.** инф. Сервермен байланыс жасаған кезде онда орналасқан кез келген мәліметтің ең алғашқы, яғни бірінші беті. **Бастапқы деңгей.** Алғашқы, бірінші саты, алғашқы кезек. **Бастапқы жағдай.** әск. Шабуылдау үшін бастапқы ауданда жауынгерлік міндетті шешуге арналған әскерлерге тәуелді жағдай. **Бастапқы жазба.** инф. <ағыл. source record> Қолданбалы бағдарламада берілген мәліметтер ретінде қолданылатын файл жазбасы. **Бастапқы жүктеу.** инф. Құрылғының берілген жағдайда өздігінен өтуіне мүмкіндік беретін процедура, операциялық жүзінің бастапқы бөлігін жүктеу процедурасы. **Бастапқы кезең.** Алдыңғы кезең, әуелгі шақ. **Бастапқы қалып.** Бұрынғы қалып, алдыңғы тұрпат. **Бастапқы күн.** экон. Негізгі құрал-жабдықты сату мен сатып алуға жұмсалған шығындардың, қорларды тиісті жеріне жеткізу және құрастыру шығындарының нақты сомасынан құралатын күн. **Бастапқы позиция.** Ұрыстық реттердің жасырын орналасуын және олардың алға тез жылжуын қамтамасыз ететін жаяу әскерлер, танктер мен өздігінен жүретін артиллериялық, қондырғылар үшін бастапқы ауданда жасалатын позиция. **Бастапқы файл.** инф. <ағыл. source file> Алғашқы бағдарлама жазылып сақталған негізгі мәтіндік файл.

БАСТАПҚЫДА үст. Әуелде, басында.

БАСТАПҚЫДАЙ сын. Бастапқы кездегідей, әуелгідей, алғашқыдай.

БАСТАРД зат. зоол. Алыс будан; алыс туысты жануарларды өзара будандастыру нәтижесінде алынатын ұрпақтың жалпы атауы.

БАСТАС¹ сын. Сырлас, мұңдас, қатар өскен құрбы.

БАСТАС² сын. Көрінілес, қоңсылас.

БАСТАС=ет. Бір істі бастауға көмектесу, бірлесу бастау.

БАСТАСТЫҚ зат. Бастас болушылық.

БАСТАСУ Бастас етістігінің қимыл атауы. **БАСТАСЫ** зат. Сырлас, мұңдас, қатар өсен құрбы.

БАСТАТ=ет. 1. Бір істі біреу арқылы қолға алдыру, бір нәрсеге өзге адамды кірістіру. 2. Бірінші жүргізу, алға түсіру.

БАСТАТТЫР=ет. Бір шараны екінші адам арқылы үшінші адамның қолына алдыру, соны іске кірістіру.

БАСТАТТЫРУ Бастаттыр етістігінің қимыл атауы.

БАСТАТУ Бастат етістігінің қимыл атауы.

БАСТАУ¹ зат. 1. Бұлақ, өзен суының басталатын жері, көзі, тұма. 2. ауыс. Бір істің басы, алғашқы сәті, бастау алған жері.

Бастау алды [алу]. Басталды, шықты. **Бастау алады.** Шығады, басталады. **Бастау көзі.** Басталған жері, шыққан тегі.

БАСТАУ² зат. сөйл. **Бастауыш.**

БАСТАУ³ Баста етістігінің қимыл атауы.

1. Істі бірінші жасау, бір нәрсеге бірінші кірісу. 2. Жетекшілік ету, басылық жасау. 3. Құрделі етістіктің құрамында келіп, белгілі іс-әрекеттің, процестің енді жүре бастағанын, енді жүзеге аса бастағанын білдіреді.

БАСТАУДАЙ сын. Бастау сияқты.

БАСТАУЛЫ сын. Бастауы бар.

БАСТАУСЫЗ сын. 1. Басталмаған, қолға алынбаған, бастапқы қалпында. 2. Пайдаланылмаған, қолданылмаған.

БАСТАУХАТ зат. Көне қолжазбалар, жазба ескерткіштер, тарихи құжаттар.

БАСТАУШЫ зат. 1. Жетекшілік, басы-

лық етуші. 2. Бір нәрсеңіз ұйымдастырушысы, ұйымтқысы. 3. Бағыт сілтеуші, жол көрсетуші.

БАСТАУШЫЛЫҚ зат. Белгілі бір процесті бастап беруші.

БАСТАУЫШ с.ын. Кіші, төмен, алғашқы.

Бастауыш білім. пед. Білім беру жүйесінің алғашқы сатысында меңгерілетін дағды мен ұғымдардың, алғашқы білімнің жиынтық атауы. **Бастауыш мектеп**. пед. Мектептің ең төменгі, төрт сыныптан тұратын алғашқы сатысы. **Бастауыш мектеп жасы**. пед. Баланың бастауыш мектепте оқу кезеңіне сәйкес жасы. **Бастауыш сынып**. пед. Орта мектептің алғашқы төрт жылдық мектебіндегі сынып.

БАСТАУЫШ² зат. лингв. Кім? не? деген сұрақтарға жауап беретін сөйлемнің тұрлаулы мүшесі.

БАСТАУЫШСЫЗ с.ын. линг. Бастауышы жоқ.

БАСТАУЫШТЫҚ с.ын. Бастауышқа тән, соған қатысты.

БАСТИЕК зат. инф. <ағыл. head> Айналма тұрған магниттік диск бетіне мәлімет жазу, оқу тетігі.

БАСТИОН [франц. bastion] зат. сөulet. 1. Бұрыштық, әдетте, бесбұрыштық қалыптағы қорғаныстық мақсаттағы құрылыс. Қайта орлеу дәуірінде оқ ататын қарудың пайда болуына байланысты қамалдарда салынған.

БАСТОҒАН зат. сұшар. 1. Шаруашылық және тұрмыстық қажеттілікті қанағаттандыру үшін су қоймасынан немесе ағынды сулардан алынған су. 2. Суды ашық су қоймаларынан, ағын сулардан немесе жерасты көздерінен алу, оны қажетті деңгейге көтеру, деңгейін реттеу, тасқын суларды қабылдап су жүргізілетін шарттарға жеткізіп пайдалану үшін салынған қажетті гидротехникалық кешенді ғимараттар мен жабдықтар.

БАСТОҒЫЗ зат. этн. Қазақ халқының дәстүрінде кәдеге берілетін тоғыз тұрден тұратын тарту, сыйлық (сый-сияпат).

БАСТЫ¹ с.ын. 1. Ең негізгі, маңызды, шешуші. 2. Көрнекті, атақты. // Басы, билеуші.

Басты адам. Көшбасшы болатындай, ел басқаруға жарайтын тұлға. **Басты жасақ**. Авангардтан бөлінген жорық күзету органы. **Басты кейіпкер**. әдеб. Белгілі бір көркем туындының негізі, бірінші кейіпкері. **Басты кірпішөп**. өс. <лат. echinaria capitata> Астық тұқымдасына жататын биіктігі 5-25 см, сабағы түбінен бұталанған, жапырақ қынабы тықыр, гүлшоғыры домалақбас болып келетін кірпішөптің түрі. **Басты кісілер**. Ел тізгінін ұстаған, көптің тағдырына қатысты мәселелерді шешуге қатысатын негізгі адамдар; Бедделді, жасы үлкен кісілер, ақсақалдар. **Басты құжат**. инф. <ағыл. Host dokument> Word бағдарламасында бірнеше жеке файлдарды біріктіретін мүлкіндік. **Басты назар**. Негізгі назар, бар мақсат, барлық күші, күш-қуат. **Басты соққы**. Операцияда (чырыста) қойылған тапсырманы орындауда және қарсыласты жоюда шешуші мәні бар, таңдалған бағыттағы әскер күштері топтастығының соққысы. **Басты тұлға**. Негізгі күш, таяныш. **Басты шайқас**. Созушы жақтардың негізгі күштерінің қарулы қақтығысы.

БАСТЫ² с.ын. 1. Дәні толық, ірі. 2. Баласы көп отбасы. 3. ауыс. Ақылды, ойлы (адам). 4. Басы бар.

БАСТЫ-БАСТЫ с.ын. Негізгі-негізгі, көрнекті-көрнекті.

БАСТЫҒУ Бастық етістігінің қимыл атауы.

БАСТЫҒЫРЛА= ет. сөйл. Үсті-үстіне төпелеп жату; бірін-бірі тыңдамай сөйлеу.

БАСТЫҒЫРЫЛ= ет. 1. Жайсыз ұйықтап жатқан адамның тұршығып, қырылдап дыбыс шығаруы. 2. Үйме-жүйме боп, бірінші үстіне бірі шығып кету.

БАСТЫҚ¹ зат. 1. Белгілі бір мекемені басқаратын немесе меңгеретін лауазымды тұлға. 2. жағымсыз. Бастаушы, жетекші, ұйымдастырушы.

БАСТЫҚ²= ет. 1. Бір нәрсеге көндігу, төселу, жаттығу. 2. Арыны қайту, жөнге келу.

БАСТЫҚСЫЗ с.ын. Бастығы жоқ.

БАСТЫҚСЫМАҚ зат. әксп. Бастық болушылықты қомсыну, кекету мәнінде қолданылатын сөз.

БАСТЫҚСЫН= ет. Бастық болғансу, билікке мастану, кеудесін орынсыз көтеру.

БАСТЫҚСЫНУ Бастықсын етістігінің қимыл атауы.

БАСТЫҚТЫҚ зат. Бастық болушылық, бастық екендік.

БАСТЫҚТЫР= ет. 1. Біреуді айтқанына көндіру. 2. Асау атты (жануарды, малды) жуа-сыту, қолға үйрету.

БАСТЫҚТЫРУ Бастықтыр етістігінің қимыл атауы.

БАСТЫР¹= ет. 1. Аяғын жүргізу, адымдату. 2. ауыс. Жолату, аттату, аяғын тигізу.

БАСТЫР²= ет. 1. Бір нәрсемен, бір нәрсе арқылы басу. 2. Бір нәрсемен жабу, көлегейлеу. 3. Бір нәрсеңіз үстінен сызу, сызықпен қосу. 4. егіншар. Орылған, жиналған егіннің дәнін сабағынан ажырату үшін молотилкадан өткізіп алу. 5. Бір нәрсеге жапсырып тігу, тағу. 6. Кітап, газет-журналдарды баспадан шығару. 7. ауыс. Бір елдің иелігіндегі жерге әскерді күшпен алып кіру.

Бастыра суырмалау. сұшар. Суару телімінің бетін айтарлықтай ұзақ уақытқа суға батыратын суармалау тәсілі; жерүсті суармалауының бір түрі.

БАСТЫРҒЫ зат. **Бастырық** 1. Басып тұратын салмақты нәрсе, бастырық. 2. Әшекей бұйымдардың бетіне салынған, құйылған бедерлер.

БАСТЫРМА¹ зат. Төбесі жабық, жан-жағын ашық етіп жасалған жай, лапас.

БАСТЫРМА² зат. сөйл. Мылтықтың шүртіпесі.

БАСТЫРМА³ зат. қолөнер. 1. Көйлекке, камзолға түліме орнына қадайтын қапсырма, омырау бастырғыш. 2. Үй бұйымдарының, ердің т.б. бетіне салынатын әшекейлі өрнек, бедер. // Түрлі-түсті матадан қиып кестелеп жапсыру немесе бояулы қағаздан жасалған оюларды желімдеу арқылы ажарлаудың бір түрі, аппликация.

Бастырма құр. қолөнер. Әшекей салынған құр.

БАСТЫРМА⁴ зат. геол. Жыртылу жігінің көлбеу бағытқа сәйкес келуімен (еңістену бұрышы 45°-тан аз) сипатталатын, аспалы беткей жатпаған беткейлі қолбей көмкерген жыртылып-айырылу құрылымы.

БАСТЫРМАЛА= ет. 1. Үсті-үстіне ес жисызбай төпелеу, тез-тез жүру, күй-жару.

БАСТЫРМАЛАТ= ет. 1. Үсті-үстіне, тоқтамай төпелету. 2. Тоқтаусыз тез-тез сөйлеу, үсті-үстіне, үздіксіз айту, екінші адамның сөйлеуіне мұрша бермеу.

БАСТЫРМАЛАТУ Бастырмалау етістігінің қимыл атауы.

БАСТЫРМАЛАУ Бастырмалау етістігінің қимыл атауы.

БАСТЫРМАЛЫ с.ын. Бастырмасы бар, бастырма салынған.

БАСТЫРТ= ет. 1. Кітап, газет-журналды, жазылған нәрселерді баспадан шығарту. 2. Белгілету, қойығу, жапсырту, таңбасын алу. 3. Бір нәрсеңіз үстің салмақпен басу, бекітіру.

БАСТЫРТУ Бастырт етістігінің қимыл атауы; жаздыру.

БАСТЫРУ Бастыр етістігінің қимыл атауы.

1. Орылған егіннің дәнін сабағынан ажырату. 2. Бір нәрсеге жапсырып тігу, тағу. 3. Жазылған шығарманы баспадан шығару.

БАСТЫРУШЫ зат. Кітап, газет-журнал бастыратын баспа қызметкері.

БАСТЫРЫҚ зат. 1. Арбаға, шанаға шөп, отын тиеген кезде ауыл кетпес үшін үстінен бастыра байлайтын ұзын сырық, сырғауыл. 2. Қақпа, есікті жабу үшін ілгек темірге көлденең өткізілетін ағаш. 3. Сүйекті түзетін, тезістейтін құрал. 4. ауыс. Ұстайтын, сабасына түсіретін, ұясында ұстап, басқаратын адам.

БАСТЫРЫҚТА= ет. Бастырық қою, бастырық салып байлау.

БАСТЫРЫҚТАУ Бастырықта етістігінің қимыл атауы.

БАСТЫРЫЛУ= ет. 1. Бастырылу, тапталу.

2. Нығыздалу, жаншылу, бекітілу. 3. ауыс. Қарқылу, қиылу. 4. полигр. Жазылған шығарманы баспадан шығарылуы. 5. муз. Күйтабаққа, таспаға жазылу. 6. егіншар. Орылған егін дәнінің сабағынан ажыратылуы. 7. қолөнер. Сырмақ, түскізіге т.б. түрлі ою-өрнектердің жапсырылуы, салынуы. 8. сөйл. **Бастығырылу**. 9. ауыс. Еңсесі тұсу, көңілі бәсеңдеу, қиырғасы түсу.

БАСТЫРЫЛУ Бастырыл етістігінің қимыл атауы. 1. Жабылу. 2. Орылған егін дәнінің сабағынан ажыратылуы.

БАСТЫРЫЛЫҚ= ет. сөйл. **Бастығырыл**.

БАСТЫРЫМ зат. егіншар. Орылған егіннің дәнін сабағынан ажыратып бастырып қоятын мезгіл.

БАСТЫРЫС= ет. Орылған, жиналған егіннің дәнін сабағынан ажырату.

БАСТЫРЫСУ Бастырыс етістігінің қимыл атауы.

БАСУ¹ Бас етістігінің қимыл атауы. 1. Атау, адымдау, жүру. 2. Бір нәрсеңіз үстің жабу. 3. Тарту, жапсыру, қою, таңу. 4. Қишпен жеңу, бағындыру, тойтарту. 5. Бір нәрсеңіз күшін, уытын қайтару, бәсеңдету. 6. Кітапты, газет-журналды баспадан шығару. 7. ауыс. Тоқтау, өріштілеу.

Басу өрекетіне негізделген инженерлік миша. әск. Үстінен шығыр табан танк, автотомобиль, БТР дөңгелегімен т.б. өткенде немесе адам аяғымен басқанда жарылатын миша. **Басу құрылысы**. инф. Құрылғы әліпбиінің баспа символдары ретінде мәліметтерді қағазға басып шығаратын құрылғы. **Басу мәшинесі**. Қырман басына орылып үйлен астықтың дәнін айыратын мәшине.

БАСУ²: басу айтты. 1. Тоқтау айтты, желіктірмеді, ақылға шақырды. 2. этн. Жақын адамы қайтыс болып, жылап, жоқтап отырған адамға тоқтау сөз, көңіл айтты. 3. Ұзатылып, өзге жұртқа, алыс елге аттанып бара жатқан, сыңсу айтқан қызы мен артында жылап отырған ата-анасына термелеп тоқтау сөз айтты.

БАСУЛЫ с.ын. 1. Басылған, дайын (кііз, қағаз). 2. Бәсеңдетілген, төмендетілген, басылған.

БАСУЛЫҚ зат. Тоқтау, тоқтама.

БАСУР зат. сөйл. **Басыр**. (бейхабарлық мең-зең күй).

БАСУШЫ зат. полигр. Терілген әріптің таңбасын қағазға басып түсіруші.

БАСҰРМАН зат. тар. Ертеректегі орыс жазбаларындағы негізінен мұсылмандарға қатысты қолданылған жағымсыз мағынадағы атау.

БАСШЫ зат. 1. Көсем, басқарушы, бастаушы, елбасы. 2. Мекеменің, оқу орнының жетекшісі, бастық. 3. Бастаушы, жол көрсетуші, бастап апарушы. 4. экон. Бағынышты ұжымға ықпал жасаушы және дара басшылық жағдайында оның қызметі үшін заң алдында, жоғары тұрған орган, мемлекет немесе меншік иесі алдында жауап беретін тұлға.

Басшы болды. Бастады, басқарды, жетектеді, жол көрсетті. **Басшы қылды.** Айтқанына жүрді, мойынсынды. **Басшы [жоғарғы] орган.** Басқарушы, жетекші мекеме, өкімшілік орын.

БАСШЫЛЫҚ зат. 1. Жетекшілік, билік, басшы болушылық. 2. Басқарушы топ.

Басшылық етті [қылды]. Басқарды, жетекшілік етті. **Басшылық қызмет.** Қандай да бір мекеме, ұйым т.б. жұмыс орындарындағы басқарушылық, ұйымдастырушылық қызмет, мансап. **Басшылық стилі.** экон. Қойылған мақсатқа жету барысында басшылардың бағыныштылармен арадағы қатынасында қалыптасқан мінез-құлқы (автократтық, демократиялық стиль). **Басшылық циклограммасы.** пед. Мұғалімдердің міндеттерін және мектеп басшыларының міндеттері мен құқықтарын белгілеу.

БАСШЫСЫЗ сын. Басшысы жоқ, басқарусыз.

БАСЫБАЙЛЫ сын. 1. Жеке басының еркіндігі жоқ, біреуге тәуелді. 2. Өзіне ғана тән, меншікті.

БАСЫБАЙЛЫЛЫҚ зат. Бас еркі болмаушылық, кіріптарлық, біреуге тәуелді болушылық.

БАСЫБАЛДЫ зат. Ерте пісетін, дөңгелек келген, қабығы жұқа, сары ала, тәтті қауын.

БАСЫБҮТІН ұст. Қайтарып бермейтіндей етіп, біржолата.

БАСЫ-КӨЗІ зат. Бет-аузы.

Басы-көзі [бар] демей. Айырып жатпай, еш нәрсеге қарамай, бас салып. **Басы-көзіне қарамады.** Айырып жатпады, есептеп жатпады, парқына бармады.

БАСЫҚ сын. Жабығыңқы, басыңқы.

БАСЫ-ҚАСЫНДА ұст. Жанында, маңында, қасында, айналасында.

БАСЫЛ¹= ет. 1. Бір нәрсенің ауыр салмақтан, жауын-шашыннан тағы басқаның әсерінен тығыздалуы; 2. Тапталу, білектен нығыздалу. 3. Баспадан шығу, жарық көру.

БАСЫЛ²= ет. 1. Тынышталу, жайбарақат күйге түсу, тыну. 2. Екпіні қайттыр бәсеңдеу. 3. Тыйылу, тоқталу. 4. Таусылу, түгесілу, біту.

Басылмайтын символ. инф. <ағыл. nonprintable character> Құжатты принтер арқылы басып шығарғанда қағазға түспейтін басқару символдары.

БАСЫЛМА зат. инф. 1. Компьютерде ақпарат өңдеудің нәтижелері басылған қағаз. 2. Бағдарламаны аударудың нәтижелері жайындағы ақпарат.

БАСЫЛУ¹ Басыл етістігінің қимыл атауы; баспадан шығу.

БАСЫЛУ² Басыл етістігінің қимыл атауы; екпіні қайтып, бәсеңдеу.

БАСЫЛЫМ зат. полигр. 1. Баспа орнынан басылып шыққан кітап, журнал және басқа да шығармалар. 2. Бір терілімнен өткен кітаптың оңделіп, толықтырылып қайта шығуы.

БАСЫЛЫҢҚЫ сын. 1. Бәсең, солғын, төмен. 2. Екпіні қайтқан, саябыр.

БАСЫЛЫҢҚЫРА= ет. 1. Қайтыңқырау, азаю. 2. Сіңіңкіреу, тараңқырау. 3. Бәсеңдеңкіреу, азайыңқырау.

БАСЫЛЫС= ет. Саябырсу, қимыл-әрекеттің баяулап барып тоқтауы.

БАСЫМ сын. 1. Екінші бір заттан артық, мол, көп. 2. Үстем, күшті, мығым.

Басым бағдарлама. инф. <ағыл. Foreground program> Жоғары басымдылық тегінде негізгі жад бөлімінде орындалатын бағдарлама. **Басым бағыт.** ұст. Үстем болып, күшейіп. Қандай да бір саяси-әлеуметтік топтың, ұжымның немесе қозғалыстың дамуының, сондай-ақ іс-шараларды жүзеге асырудың артықшылық берілген тәсілі, жолы. **Басым көпшілік.** Көбі, негізгі бөлігі, көп бөлігі. **Басым түрлер.** биол. <лат. aedificator – құрылысшы> Биоценоздардың негізін құрайтын өсімдіктер.

БАСЫМДАП ұст. Үстем болып, күшейіп. **БАСЫМДАУ** сын. Салмақтылау, үстемдеу, күштілеу.

БАСЫМДЫҚ зат. <лат. dominans> 1. Басым болушылық, үстемдік, артықшылық. 2. Артықтық, көптік, күштілік. 3. спорт. Күші айқын артық болу, даусыз, жарыссыз жеңісін жойындау. 4. физиол. Адамның және жануарлардың орталық жүйке жүйесіндегі белгілі бір аймағының күшті қозу нәтижесінде басқаларына уақытша басымдық танытып, үстемдік көрсетуі. 5. муз. Мажор мен минордағы тональды дыбыстардың тониканы күшейту қызметі.

БАСЫМДЫЛЫҚ зат. терм. <нем. Priorität> 1. Бір заттың немесе құбылыстың басқаларына қарағанда үстем мағынасы, ерекше мәнділігі. 2. Басым болушылық, күштілік. 3. биол. Бір мезгіл кезеңінде жүйке орталықтары қызметінің интегралдық сипатын қамтамасыз ететін және адам мен жануарлардың мінез-құлқытарын мақсатқа сәйкестендіретін уақытша үстем рефлекторлық жүйе. 4. Өктемдік.

Басымдылық режимі. инф. <ағыл. privileged mode> Артықшылық берілген командаларды орындауға рұқсат етілген орталық процессордың жұмыс режимі.

БАСЫМЫРАҚ сын. Күштірек, артығырақ, молырақ.

БАСЫН= ет. Өзінен біреуді төмен санап, өктемдік жасап, үстемдік көрсету, баса-көктеу.

БАСЫНҒЫШ сын. Басқа шыққыш, өктемшіл.

БАСЫНДА ұст. Әуелгіде, әдепкіде, о баста, бастапқыда.

БАСЫНДЫҚ: өз басындық. Жеке басқа тән.

БАСЫНДЫР= ет. Біреудің әлімжеттік жасап, өктемдік көрсетуіне жол беру, бас көтермей көндігу.

БАСЫНДЫРУ Басындыр етістігінің қимыл атауы.

БАСЫНТ= ет. Біреудің жөн-жосықсыз ұрынып, тиіскеніне көну, қоқан-лоққысына жол беру; шарасыздық таныту.

БАСЫНТУ Басынт етістігінің қимыл атауы.

БАСЫНУ Басын етістігінің қимыл атауы.

БАСЫНУШЫ зат. Біреуге өктемдік жасаушы, үстемдік етуші.

БАСЫНУШЫЛЫҚ зат. Басқа шығушылық, өктемшілдік.

БАСЫҢҚЫ сын. 1. Салмақты, байыпты. 2. Бәсең, төмен. 3. Шошақ емес, жалмақтау.

Басыңқы сөйлемді өзін бағындырып тұратын сабақтас құрмалас сөйлемнің тиянақты компоненті.

БАСЫҢҚЫЛАУ сын. Біршама басыңқы, басылғыңқы.

БАСЫҢҚЫЛЫҚ зат. Артықшылық, басымдық.

БАСЫҢҚЫРА= ет. 1. Бәсеңдетіңкіреу, төмендетіңкіреу. 2. Молайтыңқырау, күшейтіңкіреу, көбейтіңкіреу. 3. Баса түсу, аяқпен жанша түсу. 4. ауыс. Мол етіп асау, қылғыту. 5. Баскімді түсіріңкіреп кету.

БАСЫҢҚЫРАҚ сын. Басымырақ, күштірек.

БАСЫҢҚЫРАУ Басыңқыра етістігінің қимыл атауы.

БАСЫПАЛДЫ сын. сөйл. **Басыбалды.** **БАСЫП-БАСЫП** ұст. Үсті-үстіне, қайта-қайта, бірнеше рет, үстемелеп.

БАСЫП-ЖАНШУ Басып-жаншы етістігінің қимыл атауы.

БАСЫП-ЖАНШЫ= ет. 1. Мыжу, таптау, жаншу. 2. Тықсыру, итермелеу, кимелеу. 3. ауыс. Уайым-қайғының еңсені түсіруі. 4. ауыс. Қырып-жою, бетін қайтару.

БАСЫП-ЖАНШЫЛ= ет. Аяусыз жаза-лауға ұшырау, жаппай соққының астында қалу, қуғын-сүргін көріп, езіліп-жаншылу.

БАСЫП-ЖАНШЫЛУ Басып-жаншыл етістігінің қимыл атауы.

БАСЫП-ЖАНШЫТА= ет. Қырып-жойып, быт-ыт ету, басып тастау.

БАСЫП-ЖАНЫШТАУ Басып-жанышта етістігінің қимыл атауы.

БАСЫР зат. 1. мед. <грек. trachoma> Көздің дәнекер қабығының созылмалы, жұқпалы ауруы; көзге ақ түсіп, көрмей қалуы. 2. ауыс. Еш нәрседен хабарсыз, бейхабар.

Басыр, басыр, басыр-ай [басырды]. фольк. Жырда ұйқас үшін алынатын тіркес, дәстүрлі бастау.

БАСЫРДАЙ сын. Басыр болғандай, басыр сияқты.

БАСЫРҚУ Басырқы етістігінің қимыл атауы.

БАСЫРҚЫ= ет. Еңсені басу, шаршату, мезі ету.

БАСЫРЛЫҚ зат. 1. Суқараңғылық, соқырлық, заңпаттық. 2. ауыс. Көкірегі соқырлық, نادандық.

БАСЫРТҚЫ зат. сөйл. **Басытқы.**

БАСЫС= ет. сөйл. Кііз үйдің ағаштарынан жасасу.

БАСЫСУ Басыс етістігінің қимыл атауы.

БАСЫТҚЫ зат. 1. Бір нәрсенің уытын, күшін қайтаратын зат. 2. Қымыздан кейін берілетін еттен жасалған тағамдар. 3. Үлкен астың алдынды желінетін салқын жеңіл тағам.

БАСЫТҚЫЛА= ет. Ұытын, күшін қайтару.

БАСЫТҚЫЛАУ Басытқыла етістігінің қимыл атауы.

БАТ¹ зат. Тайландтың ақша бірлігі, баттикаль.

БАТ² зат. жерг. Судың қағы, кірі, самаурының ішіндегі қатып қалған кірі.

БАТ³= ет. 1. Судың түбіне шөгін көрінбей кету, сіңу. 2. Батпаққа, қарға аяқтың не мәшине дөңгелегінің тереңдей кіріп малтылуы. 3. Бір нәрсенің денеге кіріп, қатты ауыртуы. 4. Бойға тарау, сіңу. 5. ауыс. Құру, жойылу. 6. Ай, күн сияқты аспан денелерінің көкжиектен көрінбей кетуі. 7. ауыс. Қарық болу, кенелу. 8. ауыс. Жанды қинап, ауыр тию. 9. ауыс. Көп жұмыстың, қарбаластың ортасына түсу. 10. ауыс. Бір нәрседен қаймығу, имену.

Бата алмады. Батылы бармады, жүрегі дауаламады. **Батар күнмен батты.** Дүниеден көшті, өлді.

БАТ: бат қылды. Жойды, қиратты.

БАТА зат. 1. этн. Маңызды іс бастарда, бастаған іс нәтижелі аяқталғанда және т. б.

өзіндік шартымен, рәсімімен орындалатын тілек айтудың ерекше формасы ретіндегі қазақ халқының ұлттық этикеті көрінісінің, салт-дәстүрінің бірі [бата бергенде дәм-тұздың болуы шарт; батаны, әдетте, ел-жұртқа сыйлы, ағайын арасында беделді, жолы үлкен адам береді]. 2. діни. Құранның бірінші сүресі – Фатиханың өзгеріске ұшыраған атымен аталатын, өзіндік рәсімі бар Аллаға құлшылық етудің бір түрі [Құран сүрелері, дұға оқылған соң екі қолдың алақанын жайып, тілек сөздерден кейін алақанымен бет сипау қимылдарын орындау түрінде рәсімделеді]. 3. діни. Өлген адамға бағытталып оқылатын Құран сүрелері, дұғадан кейін айтылатын тілек рәсімі. 4. этн. Некелесуші жақтар, туыстар арасындағы құдалықты растайтын, тиісті рәсіммен бекітілген бәтуаластық келісім.

Бата алды. этн. а) Жасы үлкен кісінің немесе құрметті, елге сыйлы, беделді адамның алғысына бөленді, игі тілегін, ырзалығын алды. ә) Бір нәрсенің басталуына, атының қойылуына және т. б. себепші болуы деген мағынада. **Бата бергізді.** Игі тілек айту рәсімін жасатты. **Бата берді [сұрады].** этн. а) Игі тілек тілеп, ризашылық білдірді. ә) Жолға шыққан адамның амандығын немесе бір істің сәттілігін сұрап игі тілек білдірді. б) Екі жастың бақытын, некесінің адалдығын сұрап, дұға қылды, тілек білдірді. **Бата беру.** этн. Тілек айту мақсатында өзіндік рәсімі, шарты бойынша орындалатын қазақ халқының ежелден келе жатқан салт-дәстүрінің бірі.

Бата [ақ бата] бұзды. а) Дұға оқып, уәделескен серттен тайды, бата-тілекті аяққа басты. ә) жағымсыз. Ақ некенің шартын орындамады, аяққа басты. б) Атастырылып қойған адамымен некелесуден бас тартты, келісілген некеге қарсы шықты. **Бата бұзылды.** Ақ некенің шарты орындалмады. **Батаға кірмеді.** Бәтуаластыққа кірмей, батадан, келісімнен сырт қалды. **Бата дарыды.** Бата қабыл болды, алғысқа бөленді. **Бата жасады.** Игі тілек білдірді. **Бата жоқ.** Азырқану, місе тұтпау мағынасында айтылады. **Батамен ер көгереді.** этн. Алладан медет сұрап, тілек, жақсы сөз айту адамды оң істерге бастайды деген мағынада. **Бата оқу [қылу].** этн. а) діни. Қайтыс болған адамға Құран шығару, аят, дұға оқу сияқты мұсылмандық құлшылықпен байланысты ұлттық дәстүр. ә) Басталған істің сәтті өтуін, маңызды шараның нәтижелі болуын, сондай-ақ табиғат нысандары мен құбылыстарының адамға қайырымен берілуін Алладан сұрап, тілек тілеу, дұға қылу немесе игі көңіл, тілектестік білдіру. **Бата оқыды [жасады, қылды].** этн. а) діни. Өлген кісіге бағытпап Құран оқып, дұға етіп, артында қалғандарына көңіл айтты. ә) Қыз беруші немесе келін түсіруші жақ құдаларының туыстықтарын бекітудің нышаны ретінде дұға оқыды, игі тілек айтылды, бәтуаластық жасалды. б) Әдетте жол үстінде адамның тілегі қабыл болады деген ниетпен, көрсетілген қонақ-жайлық, құрметке жасау ретінде жолдаушы үй иесіне, көмек берген адамға ризашылық тілек білдірді, дұға жасады. в) Желінген асқа дұға оқып, Аллаға шүкіршілік айтты, игі тілек білдірді. г) Анттасты, серттесті, сөз байласты. ғ) Жанр ай туганда Алладан өткен айға салауат, келер айда жарылыққа тілеп дұға оқу рәсімін орындады. **Бата сөз.** әдеби. Ұлттық этикеттің мәнді саласына жататын, тілі кестелі, мазмұны келісті қазақ фольклорының дербес, шағын жанры, халық шығармашылығының сөз үлгісі. **Бата сұрады [тіледі].** Жақсы ниет, оқ сапар, адал тілек білдіруін қалады, өтінді. **Батасы қабыл болды.** көне. Алладан сұрағаны, дұғасы, үлкендердің тілегені болды, жақсы тілегі жүзеге асты.

БАТААЯҚ зат. этн. 1. Жасы үлкен, құрметті, сыйлы, батағой адамнан игі тілек, батасын алу үшін жасалатын кәде, жоралғы. 2. кәде. Құда түсе келгенде жігіттің өкесі жіберетін сый мал.

Батааяққа шақыру. Жасы үлкен, батағой адамнан бата алу жоралғысына арналған дәстүрлік шақыру.

БАТАҒОЙ зат. 1. Бата беруші, бата бере алатын адам. 2. көнерген. Елішінде, ел билеушілері алдында да беделді, көреген, көпті көрген, аузы дуалы, тілегі қабыл болатын жасы үлкен адам. 3. ауыс. Әрдайым тілектес, жанашыр адам. // Баташыл, аузы дуалы.

БАТАҒӨЙЛІК зат. Батағой болушылық. **БАТАҒА** зат. кәс. Балық өңдейтін зауыт. **БАТАДАЙ** сын. Бата сияқты, игі тілектей. **БАТАҚТАР** зат. Индонезияның Суматра, Ява аралдарын мекендейтін халық.

БАТАЛАС = ет. көнерген. 1. Құдай, құран атымен анттасу, серттесу. 2. Қыз алушы, қыз беруші екі жақтың келісім рәсімін жасап, бәтуала сып, құда болысуы.

БАТАЛАСУ Баталас етістігінің қимыл атауы.

БАТАЛАСҚЫЗ = ет. Екі жақты серттес тіру; бәтуаластыру.

БАТАЛАСҚЫЗУ Баталасқыз етістігінің қимыл атауы.

БАТАЛАСТЫР = ет. Екі жақты бір-бірімен серттестіру, уәделерін алдырту.

БАТАЛАСТЫРУ Баталастыр етістігінің қимыл атауы.

БАТАЛАСУ Баталас етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсеге анттасу, мәмілеге келіп уәделесу, серттесу. 2. Құдаласу, неке бекітісу.

БАТАЛДЫҚ; баталдық жанр. Бейнелеу өнерінің соғыс және әскери өмірге арналған түрі.

БАТАЛЫ сын. 1. Батасы бар, бата алған. 2. Баталастып, айттырған.

Баталы ер [күл] арымас. Біреудің ризашылығын, ақ тілегін алған адамның жолы болады. **Баталы мал.** этн. Қызды алуға сөз байланып қойғаннан кейін қалыңна берілетін мал.

БАТАЛЬОН [франц. bataillon] зат. әск. 1. Бірнеше ротадан құралған жаяу әскер бөлімі. 2. Жаяу әскер, танк, инженерлік, механикаландырылған әскерлердің, байланыс әскерлерінің құрамындағы әскери-тактикалық бөлім немесе әскери құрама мен оперативтік бірлестік құрамындағы жеке бөлім.

Батальоның қорғаныс ауданы. әск. Батальонды күшейтетін құралдармен толықтырылған полк қорғаныс өңірінің бөлімі.

БАТАЛЬОНДАЙ сын. Батальон мөлшеріндегі.

БАТАЛЬОНДЫҚ сын. Батальонға қатысты, соған тән.

Батальондық артиллерия. әск. Батальон командиріне тікелей бағынышты штабтық артиллериялық бөлімше. **Батальондық медициналық пункт.** әск. Батальондағы аурулар мен жаралыларды жинау, оларға дәрігерлерге дейінгі (фельдшерлік) көмек көрсету және полк-тік медициналық пунктке немесе медициналық-санитариялық батальонға эвакуация жасауға дайындау орны.

БАТАН зат. бот. <лат. schrenkia> Шатыршағұлдігер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін не бұта өсімдік.

БАТАОҚЫР зат. діни. этн. 1. Діни наным, қазақы салт бойынша қалыптасқан, қайтыс болған адамға бағытпап Құран, дұға оқу рәсімі. 2. діни. этн. кәде. Қайтыс болған кісінің рухына бағытпап Құран оқу рәсімін атқарған адамға берілетін кәде.

БАТАРЕЯ¹ [франц. batterie] зат. әск. 1. Артиллериядағы тактикалық-құймдық бөлім (артиллерия немесе минаатар батареясы). 2. Артиллерияның бекініс орны. 3. Артиллерия бөлімшесі.

БАТАРЕЯ² [франц. batterie] зат. тех. 1. Бірнеше электр-техника элементінің немесе аккумулятордың қосындысынан тұратын энергия көзі. 2. Бір жүйеге келтірілген, жұмыс тиімділігін арттыру үшін қолданылатын аспаптар, құрылыстар, құрылғылар.

БАТАРЕЯЛЫ сын. Батареясы бар; жылыту аспаптары қондырылған.

БАТАС сын. жерг. Баттасқан, қалың (шопп).

БАТАСЫЗ сын. Батадан құр қалған, бата алмаған.

Батасыз кеткір. қарғ. Қатты ашығанда айтылатын, біреудің алғысын алмай, сауапқа қалмай қалғыр, тілеулесіз қалғыр деген мағынадағы қарғыс сөз. **Батасыз құл жарымас.** Игі-тілекке, алғыс, ризалыққа бөленбеген Алланың пендесінің ісі алға баспас.

БАТАТ зат. өс. 1. Түйнегі адамға тағам, малға жем ретінде пайдаланылатын тәтті картоп. 2. бот. өс. <лат. ipomola batatas> **Жер алма** (шырмауық тұқымдастарына жататын шырмауыққұл туыстас көпжылдық шөптесін өсімдік).

БАТАТА зат. өс. сөйл. Батат.

БАТА-ТІЛЕК зат. Бата мен тілектің жинақтық атауы.

БАТАХ зат. балықшар. Камчатка тұрғындарының балық аулайтын қайығы.

БАТБАТ зат. зоол. <лат. phynocernalus mustaceus> Ешкімерлер тұқымдасындағы жұмырбасты кесірткілер тұқымын ар түрі, құмды жерді мекендейтін кесіртке.

Батбат кесіртке. зоол. <лат. phynocephalus mustaceus> **Батбат.**

БАТ-БАТ сын. сөйл. Бадырайған, бажыр.

БАТ-БҮТТА = ет. сөйл. Быдыңдан түсініксіз сойлеу деген мағынада.

БАТ-БҮТТАУ Бат-бұтта етістігінің қимыл атауы.

БАТЕРФЛЯЙ [ағыл. butterfly] зат. спорт. Суда екі қолды бірдей судың бетінде ұстап қимылдатып жүзетін спорттық малту түрі.

БАТИАЛ [грек. bathys] зат. геол. Мұхиттар мен теңіздердің 200-3000 метр тереңдікте жатқан алқабы.

Батналь атырап. геол. Матеріктік баурайға жапсарлас орналасқан батнальдық мақұқаттың тіршілік етуіне қолайлы мұхит деңгейі. **Батналь шөгінділер.** геол. Мұхит тереңдіктеріндегі шөгінді тастар.

БАТИК [индонез. batik] зат. көркемөнер. Бейнелеу өнеріндегі жазу әдістерінің бір түрі.

БАТИҚА [ар. الفاتحة] зат. діни. сөйл. Құранның бірінші сүресі, Фатиха.

Батикасын берді. сөйл. Бір іске немесе адамға сәттілік тілеп, Алланың қолдауын сұрап дұға қылды, бата жасады.

БАТИЛ¹ [ар. بطل] зат. Мереке, думан.

БАТИЛ² [ар. باطل] сын. Қате; теріс; бұрыс; өтірік; қабілетсіз.

БАТИМЕТРИЯ зат. геогр. <грек. bathys – терең, metro – өлшеймін> Теңіз, көл, өзен тереңдіктерін арнайы құралмен өлшеу.

БАТИМЕТРИЯЛЫҚ сын. Батиметрияға қатысты.

БАТИН [ар. باطن] зат. 1. Ішкі, жасырын, киелі; күллі жан иесінің ішкі дүниесін білуші; Алла Тағаланың 99 есімінің бірі. 2. ауыс. Жан-дүние, ішкі сарай.

БАТИПЕЛАГИАЛЬ [грек. bathus – терең, pelagos – теңіз] зат. геол. 200–3000 м тереңдіктер аралығын қамтитын мұхит (теңіз) сулары қабаттың жалтылама атауы.

БАТИПЛАН [грек. bathus – терең, planum – жазық] зат. тех. Терең сулардың астын зерттейтін, бақылайтын, оларды киноға және суретке түсіруге арналған камера.

БАТИСКАФ [грек. bathys – терең, spharos – кеме] зат. геогр. Теңіздер мен мұхиттардың тереңдігін зерттеу үшін қолданылатын аппарат.

БАТИСФЕРА [грек. bathys – терең, sphaira – шар] зат. геогр. Мұхиттар мен теңіздердің тереңдігін, су түбіндегі өсімдіктер мен жәндіктерді, теңіз, мұхит түбінің геологиялық құрылысын, су ағыстарын зерттеу үшін қолданылатын шар тәрізді болат камера.

БАТИТЕРМОГРАФ [грек. bathos – терең, thermē – жылу, grapho – жазамын] зат. тех. Мұхиттар мен теңіздерде әртүрлі тереңдіктегі су температурасын автоматты түрде үздіксіз өлшеу және жазуға арналған құрал.

БАТҚА зат. сөйл. Кір, лас.

БАТҚАЛАҚ зат. сөйл. Батпақты, сазды жер.

БАТҚАНДАЙ сын. Батқан сияқты.

БАТҚҰНДЫЗ зат. Құндыз терісінің бір түрі.

БАТҚЫ зат. зерг. 1. Нүкте түрінде түсірілген бедер, ою-өрнек. 2. Нүктелі ою түсіретін құрал. 3. Ат тағасындағы ойықтар.

БАТҚЫЗ = ет. Сүңгіткізу, кіргіздіру, ендірту.

БАТҚЫЗУ Батқыз етістігінің қимыл атауы.

БАТМӨҢКЕ зат. Етіктің қонышы.

БАТНОС [ор. паднос] зат. сөйл. Қолтабақ.

БАТОЛИТ [грек. bathos – тереңдік, lithos – тас] зат. геол. Негізнен гранитоидтардан тұратын қатпарлы құрылымдар өңірінде жиі шығыратын ірі интрузиялық дене.

БАТОМЕТР [грек. bathos – терең, metron – өлшем] зат. геогр. Су немесе азын тасымалдайтын тасындылардың сынамасын алуға арналған құрал.

БАТОМЕТР-ҚАҚПАН зат. геогр. Суда қозғалатын қатты заттардың өтімін өлшеуге арналған құрал.

БАТОН [франц. baton] зат. Сопақ пішінде пісірілген нан түрі.

БАТПАҚ зат. 1. Сазды, үнемі ылғалды болып жататын жер бөлігі. 2. геогр. <ағыл. swamp> Ылғал шамадан тыс жыналып, шымтезек түзілу процесі жүріп жатқан жер телімі. 3. ауыс. Балшық, ылғалды топырақ, саз. // Құрғақ емес, лай, былғаншы.

Батпақ газы. х.и.м. Органикалық заттектердің табиғи жағдайда анаэробтық микробиологиялық шіруінен пайда болатын газдар қоспасы. **Батпақ көзі.** Жер бедерінің ойыстарында қайнар маңайында қалыптасатын батпақ. **Батпақ көл.** Суы тартылып, түбіндегі лайы шыққан көл. **Батпаққа аунағты.** стиль. Былықтырды, жаманатқа қалдырды. **Батпаққа батты.** а) Күнделікті күйбең тіршіліктің қамынан басқадан қол үзін қалды. ә) Қиындыққа тап болды, ауыр жағдайға кезікті, былыққа батты. **Батпаққа батырды.** Қиыншылық көрсетті, ауыр жағдайға душар етті. **Батпаққа батыру.** бейн. Біреуді кекетін, кемшілігін бетіне басып табалау, жығылғанға жұдырық көрсету. **Батпақ қалтагүлі.** өс. <лат. caltha palustris> Сәуір-маусым айларында гүлдейтін, жемісі мамыр-тамызда пісетін, сарғалдақтар тұқымдасына жататын, биіктігі 30–40 см көпжылдық шөптесін өсімдік.

Батпақ мажыры. өс. <лат. comarum palustre> Мамыр-тамыз айлары арасында гүлдейтін, жемісі маусым-қыркүйекте пісетін раушангүлдер тұқымдасына жататын, биіктігі 20–40 см көпжылдық шөптесін өсімдік. **Батпақ өсімдіктері.** бот. <грек. helos – батпақ, phyton – өсімдік> Шалшық жерде, сазда өсетін шөптесін өсімдіктер. **Батпақ садыра [сабыр].** Жердің мұы шығып жатқан кез. **Батпақ солифлюксиясы.** геол. Еңіс жазықты батпақтарда байқалатын батпақтардағы тоң бетімен еріген шымтезек массасының ағысы. **Батпақ сулары.** геол. Құрамында темір қосындысы мен органикалық заттар біршама жоғары мөлшерде болатын батпақ шөгінділерімен байланысты сулар. **Батпақтар жіктемесі.** с.у.ш.ар. Батпақтарды жалпы сипатына қарай топтарға бөлу. **Батпақ тасбақасы.** <лат. emys orbicularis> Тұщы су тасбақалары тұқымдасына жататын, батпақты жерлерде таралған тасбақа түрі. **Батпақты қорғау.** э.к.о.л. Жер өңірлерін шамадан артық құрғаудан және иелік түрлерінің мекені ретіндегі батпақтарды жойылудан сақтау шараларының жиынтығы.

БАТПАҚБАЛДЫР зат. өс. <лат. helosciadium koch> Шатыршагүлдер тұқымдасына жататын ылғалды, батпақты жерде өсетін шөптесін өсімдік. **БАТПАҚГҮЛ** зат. бот. <лат. nymphoides> Шатырша гүлшоғыры сабағының ұшында жетілетін, субедерлер тұқымдасына жататын, көпжылдық сү өсімдігі. **БАТПАҚСЫЗ** сын. Батпағы жоқ, құрғақ. **БАТПАҚТА** = ет. 1. Батпақтың үстімен, батпақпен жүру, балшыққа батып жүру. 2. ауыс. Былыққа бату, жағымсыз істердің шырмауынан шыға алмау. **БАТПАҚТАЙ** сын. 1. Батпақ сияқты. 2. жерг. Жардай, былшиған, семіз. **Батпақтай қылып.** сөйл. Бадырайтып, бали еткізіп. **БАТПАҚТАН** = ет. Ылғалды жер теліміне айналу, батпаққа айналу. **БАТПАҚТАНДЫР** = ет. геол. Батпаққа айналдыру, лайландыру. **БАТПАҚТАНДЫРУ**¹ геол. Батпақтан-дыр етістігінің қимыл атауы; батпаққа айналдыру. **БАТПАҚТАНДЫРУ**² зат. кен. Жер астында пайдалы қазылымдардың өздігінен тұтануынан пайда болатын өрттерді сөндіру және оның алдын алу үшін қолданылатын әдіс.

БАТПАҚТАНУ¹ зат. геогр. Жердің ылғалды телімдері ретіндегі батпақтарды зерттейтін ілім.

БАТПАҚТАНУ² геол. Батпақтан етістігінің қимыл атауы.

Батпақтану коэффициенті. с.у.ш.ар. Су жынау алабындағы батпақты ауданның алаптың жалпы ауданына қатынасы.

БАТПАҚТАТ = ет. Лай, балшықты жерлермен жүргізу.

БАТПАҚТАТУ Батпақтат етістігінің қимыл атауы.

БАТПАҚТАУ Батпақта етістігінің қимыл атауы.

БАТПАҚТЫ сын. 1. Батпағы бар, лай-балшықты. 2. геогр. Шымтезекті, сазды, ылғалды. **Батпақты байпағымен кешті.** Мақтанды, көкірегің көтерді. **Батпақты сарыбас.** өс. <лат. gotirra palustris>. Сарыбасты батпақты жерлерде өсетін түрі. **Батпақты эжоқүйелер.** э.к.о.л. Ойпатты, артық су жыналатын, батпақты топырақты, батпақты өсімдіктер өсетін, шымтезек түзілетін жерлер.

БАТПАҚТЫҚ зат. Балшықты, лайлы болушылық.

БАТПАҚШӨП зат. бот. <лат. limosella> Сабынқөктер тұқымдасы, батпақшөп туысына жататын өсімдік.

БАТПАН¹ зат. 1. Салмағы 4 пен 16, кейде 12 пұтқа дейінгі ауырлықты білдіретін өлшем. 2. ауыс. Ауыр, зілдей. 3. ауыс. Қиыншылығы мол, ауырлығы зор.

Батпан қайғы. бейн. Қатты батқан уайым, жан күйзелетін күйінші, қапа. **Батпан күйрық, жол үстінде [айдалада] не қылып жатқан күйрық.** Не қылған тегін жатқан, кездесе кеткен дүние, бұл тегін емес деген мағынада. **Батпаннан ауыр.** Өте ауыр, өте салмақты.

БАТПАН² зат. зоол. Құмда өмір сүретін кесірткенің бір түрі.

БАТПАНАҚТАЙ сын. жерг. Жер қозғалса да қозғалмайтын байсалды, салмақты.

БАТПАНАҚТАЙ-БАТПАНАҚТАЙ сын. сөйл. Толық, ірі.

БАТПАН-БАТПАН сын. Мол, зор.

БАТПАНДАЙ сын. сөйл. 1. Батпан сияқты, өте ауыр, салмақты. 2. Қолақандай, ұп-ұлкен. // Бет-жүзіне қарамай бажырайтып, батпштып.

Батпандай ауыр. Өте ауыр, салмағы мол.

БАТПАНДАП үст. Зор салмақпен, үй-іп-төзіп, көп-көптен.

Батпаннан кірген кеселді [ауруды] мысқалдап шығарды. Бойға әбден сіңіп қалған аурудан (әдеттен т.б.) етпен, шым-шымдап құтылды.

БАТПАНДЫ сын. 1. Салмақты, ірі. 2. Қару-жарағы мол, қалың қол. 3. Шынжырға байланған салмағы ауыр бөлшегі бар деген мағынада.

БАТПАНСУ Батпансы етістігінің қимыл атауы.

БАТПАНСЫ = ет. Өзін-өзі зор санау.

БАТПАНСЫН = ет. Өзін-өзі зор санағаны.

БАТПИТ = ет. 1. Батпиту, бадырайту. 2. ауыс. Бетің-жүзің демеі, төте айтып салу.

БАТПИТУ Батпиту етістігінің қимыл атауы.

БАТПЫРАҚТА = ет. сөйл. 1. Анда бір, мында бір қозғалақтап, дұрыс, тұра жүре алмау. 2. Аузынан сөзі түсіп, ойын дұрыс жеткізе алмағанда және сойлеушінің өзін, ойын қатпағанда айтылады.

БАТПЫРАҚТАУ Батпырақта етістігінің қимыл атауы.

БАТПЫРАУЫҚ зат. Қағаздың төрт бұрышын қалың етіп желімдеп, узын жіппен аспаңға шырататын балалар ойыны.

БАТРАК зат. сөйл. **Батпырақ.**

БАТРАХОЗАВРЛАР [грек. batrachos – бақа, sauros – кесіртке] зат. зоол. Палеозой заманының девон-пермь кезеңінің жыныстарынан қаңқа қалдықтары табылған, жойылып кеткен қосмекенділер тармағы.

БАТРАХОЛОГИЯ [грек. batrachos – бақа, logos – ілім] зат. зоол. Зоология ғылымдарының қосмекенділерді зерттейтін саласының ескі аты.

БАТРАХОТОКСИН [грек. batrachos – бақа, toxikos – у] зат. биол. Белоксыз заттардан құрылған, табиғи құшти токсин болып есептелетін стероидті алколоид.

БАТСАЙЫ¹ зат. Қалың жібек кездеме.

БАТСАЙЫ² зат. жерг. Еті қалың қауын.

БАТСАЙЫДАЙ сын. Батсайы сияқты.

БАТТА = ет. жерг. Сылау, жағу, майлау.

БАТТАМ: бес баттам. сын. Әбден ластаньт, кір басқан.

БАТТАМА зат. жерг. Батпан жайып келтірілген тезек.

БАТТАС = ет. 1. Бірінің үстіне бірі қабаттастып жабысу. 2. Мидай араласу. 3. Бір-бірімен

тұтасу, ара жігі бұлдырау. 4. Бірінің үстіне бірі қалың болып жағылу. 5. ауыс. Әбден араласып, тұтасу, былығы.

БАТТАСУ Баттас етістігінің қимыл атауы. **БАТТАСТЫР**= ет. 1. Қалың етіп жағу. 2. ауыс. Қабаттастыру, жабыстыру. 3. ауыс. Қаралау, жамандау.

БАТТАСТЫРУ Баттастыр етістігінің қимыл атауы.

БАТТАУЫҚ зат. өс. 1. Малазықтық шөптесін өсімдік. 2. <лат. imperata> Астық тұқымдасына жататын, қоңыржай және ыстық аймақтарда кең тараған біржылдық өсімдік.

БАТТАУЫҚТЫ сын. Баттауығы мол. **БАТТЕРФИШ** зат. балықшар. Алабұға тәрізділер отрядына жататын *Строматеус* тұқымдасының бір түрі; кәсіптік маңызы бар еті дәмді балық.

БАТТИ= ет. 1. Бадырайып, айқын көріну. 2. Балшо, жалмақтану.

БАТТИТ= ет. 1. Бадырайтып айқын көрсету. 2. ауыс. Көңілге қарамай тұра айту.

Баттнып айтты. Бадырайтып жанына батыра сөйледі.

БАТТИТУ Баттит етістігінің қимыл атауы.

БАТТИО Батти етістігінің қимыл атауы. **БАТУ**¹ зат. кен. Тау жыныстың дымқылданған кезде көлемін кішірейтетін, деформацияланатын қасиеті.

БАТУ² зат. жерг. Таудың, төбенің ой жері.

БАТУ³ Бат етістігінің қимыл атауы; 1. Бір нәрсенің денеге кіріп, ауыртыуы. 2. ауыс. Жанына ауыр тыю, қиналу, қынжылту, күйзелту.

БАТУ⁴ Бат етістігінің қимыл атауы; суга немесе сұйық затқа еніп көрінбей кету, түбіне түсу.

БАТУА зат. сөйл. **Пәтуа**.

БАТУАЛАС= ет. сөйл. **Пәтуалас**.

БАТУН зат. Көк пияздың көпжылдық сорты; сабақты пияз.

БАТУТ [лат. batoude] зат. спорт. 1. Серіпелі тор үстінде ойналатын спорттың бір түрі. 2. Акробатикалық секірістердің кейбір әдістерін орындап секіруге арналған, беті тегіс, болат серіпелер және резеңкемен тартылып кермеге бекітілген, серіпелі тор. 3. Саябақтарда, демалыс орындарында, алаңқайларда балалардың секіріп ойнауы үшін арнайы жабдықталған серіпелі торы.

Батутта секіру. спорт. Серіпелі тор үстінде ойналатын спорттың бір түрі.

БАТУЛЫ сын. Жанына батқан, күйзелген.

БАТШАҒАР зат. сөйл. **Пәтшағар**.

БАТШАЙЫ зат. сөйл. **Батсайы**.

БАТЫҚ¹ зат. Ағаш сапты шойын шоқпар.

Батық тисін басыңа. қарғ. Қатты ашуланғанда, кейінде жасаңды ал деген мағынада айтылатын қарғау мәніндегі сөз.

БАТЫҚ² сын. Батыңқы, кіріңкі.

Батық мұрын. Кеңсірігі ішке қарай кіріңкі, батыңқы мұрын.

БАТЫҚТАУ сын. Ішке қарай кіріңкілеу, батыңқылау.

БАТЫҚ¹ сын. 1. Ержүрек, қайсар, өжет (адам). 2. Өткір, тура, шышыл. // Жасқаншақтамай, еркін, бет қақпай. // Қорықпай, өжеттікпен, ашықтан-ашық.

Батылы [жетпеді] бармады. Дәті бармады, именшектеді.

БАТЫЛ² [ар. بطال] сын. ескікіт. 1. Дұрыс емес, теріс, жалған. 2. Пайдасыз, жарамсыз, бос. // Терістік, дұрыс еместік, жалғандық.

БАТЫЛДАН= ет. Тайсалмау, өжеттену.

БАТЫЛДАНДЫР= ет. Қорықпайтынды

ету, өжеттендіру.

БАТЫЛДАНДЫРУ Батылдандыр етістігінің қимыл атауы.

БАТЫЛДАНУ Батылдан етістігінің қимыл атауы.

БАТЫЛДАНЫҒЫРА= ет. Батылдана түсу, өжеттеніңкіреу.

БАТЫЛДАУ сын. Өжеттеу, еркіндеу.

БАТЫЛДЫҚ¹ зат. 1. Батыл болушылық, ешнәрседен тайынбаушылық, өжеттік. 2. Шыншылдық, өткірлік, туралық.

Батылдығы жетті. Тайсалмады, өжеттік жасады.

БАТЫЛДЫҚ² зат. ескікіт. Терістік, ақиқатқа қайшылық, бұрыстық.

БАТЫЛДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Батылдық** (өжеттік).

БАТЫЛСЫЗ сын. Батыл емес, жасқанишақ, именшек. // Именшектен, жасқанишақтап, әрең-әрең оқталып.

БАТЫЛСЫЗДАН= ет. Именшектену, жүрексіну, қаймығу.

БАТЫЛСЫЗДАНУ Батылсыздан етістігінің қимыл атауы.

БАТЫЛСЫЗДАУ¹ сын. Батыл емес. // Именшектеніп, жасқанып, әлсін-әлсін, жүрексініп.

БАТЫЛСЫЗДЫҚ зат. 1. Қорқақтық, именшектік. 2. Жүрексінушілік, батылы жетпеушілік.

БАТЫЛСЫН= ет. Өжетсіну, жүректі болғансу.

БАТЫЛСЫНУ Батылсын етістігінің қимыл атауы.

БАТЫЛЫРАҚ сын. 1. Өжеттілеу, батылдау. // Қорықпай, еркінрек, жасқанишақтапбай.

БАТЫМ сын. 1. Үшкір, өткір, қатты бататын. 2. ауыс. Өткір, өжет, қайсар. 3. ауыс. Өш, құмар, тым асық.

БАТЫМДЫ¹ сын. Батыл, жасқанишақтап-байтын, өжет.

БАТЫМДЫ² сын. 1. Жанға бататын, ауыртпалығы мол. 2. ауыс. Жанға жайлы, сіңімді.

БАТЫМДЫҚ зат. Батылдық, жүректілік. **БАТЫМДЫЛЫҚ** зат. Батымды болушылық, өжеттік.

БАТЫМЫРАҚ сын. Батылдау, батымдау.

БАТЫН [ар. بطان] үст. Батылы бару, қорғану.

БАТЫНА зат. Теріс, күнә.

БАТЫҢҚЫ сын. Ішке қарай түсіңкі, кіріңкі, ойыңқы. // Иліңкі, ойықтау.

Батыңқы спиральды сұрыптағыштар. тех. кен. Науа үшіндегі спиральдың төменгі басы қойыртақ ішіне толығынан батып көрінбей жататын механикалық сұрыптағыштар.

БАТЫҢҚЫЛАУ сын. Ішке қарай кіріңкілеу, ойыңқылау, батық.

БАТЫҢҚЫРА= ет. 1. Сұғыныңқырау, кіріңкіреу. 2. ауыс. Қатты түйкіреу, өткіреу. **БАТЫҢҚЫРАУ** Батыңқыра етістігінің қимыл атауы.

БАТЫП-ШЫҒЫП үст. 1. Біресе батып кетіп, біресе қалқып шығып, бір көрініп, бір шөгіп. 2. ауыс. Біресе қияла шомып, ойланyp-толғанып, әрі ауытқып, сан құбылып.

БАТЫР¹ зат. 1. Ел қамы үшін жаумен шайқаста ерлік көрсеткен қаһарман адам, елін сүйетін ержүрек азамат. 2. тар. Дәстүрлі қазақ қоғамында әскери жорықтарда жеке ерліктері үшін құрметті атаққа ие болып, ел басқару ісіне де араласу құқығын иемденген әлеуметтік жік өкілі. 3. Ел қорғаудағы асқан батырлығы, әскери жорықтардағы ерекше ерлігі үшін берілетін атақ. 4. Соғыс, шайқас ұрыстардағы жауынгер, ұрыс

шебері. 5. жағымсыз. Көзсіз ерлік, қатыгездік иесі, «барып кел, шауып келге» тұратын адам. 6. жағымды. Біреуді мадақтау, көтермелеу, дәріптеу, қошеметтеу мәнінде айтылатын сөз. 7. сөйл. эксп. Біреуді келсіну, менсінбеу, мысқылдау мағынасында айтылатын сөз.

Батыр аңқау [аңғал]. Батырлар аңғырт, қамсыз келеді деген мағынадағы сөз. **Батыр бастас болады.** Батырдың мүддесі, тілегі бір, мақсаты ортақ. **Батыр [ер] болсаң бопсаға шыда!** Ер болсаң, сырттай жасалған сеске шыда, қандай қиындық (бәле-жала) болса да төзіп бақ деген мағынада. **Батырдан сауға, мергеннен сыралғы.** этн. Батырдан араша, мергеннен олжа сұра. **Батырды бөрекелді өлтіреді.** Мақтанишақтық ер адамның түбіне жетеді. **Батыр қандас.** Намысы бір, қанды көйлек жолдас, майдандас. **Батырлар жыры.** әдеб. Халық тарихындағы елі мен жерін басқыншы жаудан қорғаған батырлардың ерлік істерін жырлаған фольклорлық шығарма, ұзақ дастан. **Батыр тұлғалы [ішінді].** Зор денелі, сом тұлғалы, алтамсадай.

БАТЫР² сын. 1. Ержүрек, қайтпас қайсар, өжет. 2. ауыс. Батыл, өткір, тайсалмайтын. 3. жағымсыз. Каскөй, есер.

Батыр ана. қоғ.-әлеум. Көп бала туып, өсіріп тәрбиелеген анаға мемлекет тарапынан берілетін жоғары ресми атақ, ардагер ана. **Батыр Ана ордені.** тар. совет. Кеңес дәуірі тұсындағы Отан қорғаудағы ерекше ерлігі үшін әйелдерге берілетін орден. **Батыр жігіт.** Ержүрек, күшті, батыл жігіт. **Батыр қала.** сов. Ұлы Отан соғысында неміс-фашист басқыншыларымен шайқаста халқы ерлік, қаһармандық көрсеткен қалаларға берілген жоғары атақ. **Батыр ой.** Батыл, өткір пікір.

БАТЫР³ зат. өс. Шөлді, шөлейтті, сортаң жерде өсетін шөп.

БАТЫР⁴= ет. 1. Суга, өзен, көл, теңіздің түбіне қарай түсіру, бойлату, түсіру. 2. Суга, сұйық затқа салу, малу. 3. Үшкір, өткір қаруды сүзу, тызу. 4. Жерге кіргізу, енгізу. 5. Бір нәрсемен итеріп, денеге дақ, таңба түсіру.

Батыра айтты [сөйледі]. Қатты айтты, жанына тидіріп, тиетіндей етіп сөйледі.

БАТЫРА-БАТЫРА үст. Ныған-ныған, қадап-қадап, қатты-қатты.

БАТЫРАҚ¹ зат. тар. 1. Ресейде 1917 жылға дейін болған жеке шаруашылық иелеріне, әдетте помещиктерге жалданатын ауылшаруашылық жұмысшысы. 2. Кеңестік заманда Қазан төңкерісіне дейін бай-құлақтардың езгісіндегі қаналушы тап өкілі ретінде танылған әлеуметтік жіктің құрамындағы жалдамалы жұмысшылардан тұратын топ. 3. Ауылдағы жалдамалы жұмысшы.

Батырақ болу. Біреудің қоластына жалданып жұмысқа түру, жалдамалы жұмыспен күнелту.

БАТЫРАҚ² зат. Белгі үшін қышына жібек шаршы байлаған таяқ.

БАТЫРАҚКОМ зат. сов. XX ғасырдың 20-30 жылдардағы Кеңес үкіметі тұсындағы кедейлерден құралған қоғамдық ұйым, батырақтар комитеті.

БАТЫРАҚТЫҚ зат. Жалданушылық, жалдамалы жұмыс істеушілік.

Батырақтық істеді. Біреудің қоластына жұмыс істеуге жалданды, ауылшаруашылық жұмысқа жалданып күнелтті.

БАТЫР-БАҒЛАН зат. Ел қамын ойлайтын, ер-азамат пен әлеуметтік мәртебесі жоғары ауқатты топтың жастары.

БАТЫР-БАЛУАН зат. Әрі батыр, әрі балуан.

БАТЫРБАСЫ зат. өск. Түркі халықтарында ертеде қолданылған таңдаулы батырлардан іріктелген әскери топтың басшысы, әскербасылық атақ.

БАТЫР-БҰТЫР елік. Мылтықтың атылған дауысына ұқсас сатыр-сұтыр, сарт-сұрт еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

БАТЫРҒЫ¹ зат. Ірі қараның жілініш сүйегін жарып, бірұшынан сүйір әрі қайқылау етіп еген, ұзындығын бір сүйем етіп жасаған өрміші, теріші пайдаланатын құрал.

БАТЫРҒЫ² зат. Қармақты су түбіне батыруға арналған құйма қорғасын.

БАТЫРҒЫШ зат. тех. Қозалтқыштарды жүргізгенде іске қосатын карбюратордағы тетік.

БАТЫРДАЙ сын. Батыр сияқты.

БАТЫРРЕКЕ зат. эксп. 1. Ертеректегі қазақ қоғамындағы әлеуметтік жік өкілі ретіндегі батырға қарата құрметтеу нышанымен айтылатын қаратпа атауы. 2. Ержүрек, қаһарман адамға қарата айтылатын құрметтеу нышанындағы сөз. 3. Өзін зор санаған, біреуді жақтырмай, мінегенде қолданылатын қаратпа сөз.

БАТЫРЛА¹= ет. Батыр-батыр ету, сатырлау.

БАТЫРЛА²= ет. Батыр, батырекелеп қолпаштау.

БАТЫРЛАН= ет. Батылдану, қайраттану, жігерлену.

БАТЫРЛАНДЫР= ет. Қайраттандыру, жігерлендіру.

БАТЫРЛАНДЫРУ Б а т ы р л а н д ы р етістігінің қимыл атауы.

БАТЫРЛАНУ Батырлан етістігінің қимыл атауы.

БАТЫРЛАТ= ет. 1. Тарсылдату, сатырлату (мылтық туралы). 2. Сатыр-құтыр еткізу, күл-талқан ету. 3. Қатыр-құтыр шайнату, қашыр-құшыр еткізу.

БАТЫРЛАТУ Батырлат етістігінің қимыл атауы.

БАТЫРЛАУ¹ сын. Өжеттеу, жігерлілеу, батылдау.

БАТЫРЛАУ² Батырла етістігінің қимыл атауы.

БАТЫРЛЫҚ зат. 1. Батыр болушылық, батыр атанушылық. 2. Ержүректік, батылдык, өжеттік.

Батырлық ертегілер. әдеб. Басты тақырыбы – қаһармандықпен сүйеніне үйлену, небір алып құбыжық, жалмауыздармен күресу және ру, тайпа, бүкіл ел үшін кек алу туралы баяндалатын ертегі жанрының бір түрі. **Батырлық жырлар.** әдеб. Халық өмірінің бір дәуіріндегі тарихи оқиғаларды қамти отырып сол тарихи кезеңдегі батырлардың сыртқы жауға қарсы ерлік күресі көркемдік тұрғыдан суреттелеетін эпостық жырлар, батырлар жырлары. **Батырлық салт.** этн. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы әскери өнерге тән дәстүр. **Батырлық эпос.** әдеб. **Батырлық жырлар.**

БАТЫРМА¹ зат. қолөнер. Ағаш, темір, былғары бетіне салатын ою-өрнек; бедер.

БАТЫРМА² зат. мед. Уқалаудың бір түрі. **БАТЫРМА** зат. инф. Аппаратурадағы перне.

БАТЫРМАЛЫ: батырмалы қондырғы. мал шар. Қой тоғататын қондырғы.

БАТЫРСУ Батырсы етістігінің қимыл атауы.

БАТЫРСЫ= ет. 1. эксп. кекесін. Өзін батыр сезіну, көңілін сенімділік билеу. 2. Батыр болғансу, өжет, күштіміну.

БАТЫРСЫМАҚ сын. эксп. кекесін. Батыр болып көрінген, жалған батыр.

БАТЫРСЫН= ет. Өзін ер санап өжетсіну, батыр болғансу.

БАТЫРСЫНУ Батырсын етістігінің қимыл атауы.

БАТЫРТ= ет. Бір нәрсеге байлаттыру, матырту, енгіздіру, кіргіздіру.

БАТЫРТУ Батырт етістігінің қимыл атауы.

БАТЫРУ¹ зат. қолөнер. Жихаздарға, үй бұйымдарына, қол өнері арқылы жасалған заттарға салынған бедер, батырғы.

БАТЫРУ² Батыр етістігінің қимыл атауы.

БАТЫРУШЫ зат. Батырып жіберуші.

БАТЫРША үст. Батырға ұқсап.

БАТЫРШЫЛЫҚ зат. Батырлыққа баурушылық, батылдык, тәуекел жасаушылық.

БАТЫРЫЛ= ет. Малыну, сұғылу.

БАТЫРЫЛУ Батырыл етістігінің қимыл атауы.

БАТЫРЫМСУ Батырымсы етістігінің қимыл атауы.

БАТЫРЫМСЫ= ет. Өзінше батыр болғансу, батыр сияқтау.

БАТЫРЫҢҚЫРА= ет. Батыра түсу.

БАТЫРЫП-БАТЫРЫП үст. Батыл-батыл, қатты-қатты айтып, шымбайына тиіп.

БАТЫРЫС= ет. 1. Бір нәрсені батыруға қолғабыс тигізу. 2. Бірін-бірі батыра түсу.

БАТЫРЫСУ Батырыс етістігінің қимыл атауы.

БАТЫС зат. 1. геогр. <нем. West> Дүниеңіз төрт құбыласының шығысқа қарама-қарсы жағы, күн бататын көкжиек. // Бүкіл батыс тағылар, батыс жақтағылар деген мағынада. 2. Жер шарының Батыс бөлігінде орналасқан ел, мемлекет, жер. 3. Батыс Еуропа мағынасында. 4. ауыс. Америка Құрама Штаттары, Канада және Батыс Еуропаның экономикасы дамыған мемлекеттерінің жиынтық атауы.

Батыс бет [өңір]. Күн бататын жақта орналасқан жер, аймақ. **Батыс жақ.** Күн бататын жақ, шығысқа қарама-қарсы тарап. **Батыс мәдениеті.** Америка Құрама Штаттары, Канада және Батыс Еуропаның экономикасы дамыған елдерінің мәдениеті. **Батысты бетке ұстады [алды].** Күн бататын жаққа қарай бағытталды, бағдарын батысқа бұрды. **Батыс халықтары.** Америка Құрама Штаттары, Канада және Батыс Еуропа мемлекеттері, елдері. **Батыс үлгісінде.** Америка Құрама Штаттары, Канада және Батыс Еуропа мемлекеттеріндегі нұсқада, солардағы нұсқа бойынша.

БАТЫС²= ет. Қарық болысу; бөгісу; кенелісу. **БАТЫСЕУРОПАЛЫҚ** сын. Батыс Еуропаға тән, соған қатысты.

БАТЫСЕУРОПАЛЫҚТАР зат. Батыс Еуропада орналасқан мемлекеттер халқы.

БАТЫСТЫҚ сын. 1. Күн бататын көкжиектік, батыс жақтық. 2. Америка Құрама Штаттары, Канада, Батыс Еуропаның экономикасы дамыған елдеріне тән, соларға қатысты.

БАТЫСТЫР= ет. Қазанда асылып жатқан асты (етті, т.б.) сорпаға батырып, бетіне шығармау.

БАТЫСТЫРУ Батыстыр етістігінің қимыл атауы.

БАТЫСУ Батыс етістігінің қимыл атауы.

БАТЫСШЫЛ сын. Батыс Еуропаның дамыған елдері мен Америка, Канада сияқты мемлекеттердің мәдениетіне, дүниетанымы мен өмір сүру болмысына еліктеуіш, соны қолдайтын, жақтағыш.

БАТЫСШЫЛДАР зат. Батыстық мәдениетті, дүниетанымды т. б. қолдаушылар, батыс елдерінің идеологиясын, саясатын жақтаушылар.

БАТЫСШЫЛА= ет. Батыстағылар сияқты, батысша әрекет жасау.

БАТЫСШЫЛДЫҚ зат. саяси. Батыс елдерінің идеологиялық саясатын жақтаушылық.

БАУ¹ зат. 1. Киімнің немесе тағы басқа тұрмыстық заттардың әртүрлі материалдан жасалған баулығы, жіп. 2. этн. Киіз үйдің сүйегін бір-бірімен ұштастыру, сыртқы киіздерін бастырып тұру мақсатында қолданылатын басты жабдықтарының біріне жататын басқұр жібінің жиынтық атауы. 3. Қармақтың сапқа байлаған ұзын ызба жібі. 4. Металдан жасалған берік арқан немесе шынжыр. 5. сөйл. тех. Ток өтпеу үшін оқишаулағышымен қапталған электрондық сым. 6. ауыс. Өте жіңішке талшық. 7. ауыс. Бұғау, құрсау.

Бау арық. кәс. Егіс даласындағы ең кішкене арық. **Бау ашты.** саят. Үйретілген қыран құс бауынан босатылып, алғаш рет аңға түсіп, аң алды. **Бау ашу.** саят. Үйретілген қыран құстың бауынан босатылып алғаш рет аңға түсіп, аң алуы. **Баумен кестелеу.** қолөнер. Киімді әшекейлеу үшін пайдаланылатын жіптерден (жіңі, жытырақ жіп қосылған жартылай жіңі), ширатылған баумен немесе дайын баулармен тігілетін кесте. **Бауы ашылды.** саят. Қыран құс аң ұстауға өбден машықпалды, дағдыланды.

Бауы берік болмай. тілек. Жас баланың өмір жасы ұзақ болсын деген мағынада. **Бауы берік болды.** Мызғымайтын, мықты болды. **Бауы берік болсын.** а) этн. Жаңа туылған жас сәби өмірлі болсын, құтты болсын деген мағынасындағы тілек. ә) Мызғымайтын берік, табанды, бекем болсын.

БАУ² зат. Жеміс ағаштары, гүл және басқа өсімдіктер отырғызылған жер, бақ, бақша.

БАУ³ зат. егіншар. Егіннің, шөптің бір байламы, бір будағы, десте.

Бау байлау. егіншар. Орылған егінді, ши не шілікті, бау етіп буу, баулау. **Бау тары.** а) Бауда тұрған, әлі бастырылмаған көксаал тары. ә) Ерте салған егін пісіп, егіншілер бау тары іше бастаған кез.

БАУАР зат. 1. Алым-салық, төлем. 2. Жаудан түскен олжа, телім.

БАУАШАР зат. Ең алғашқы, тырнақалды іс, жолашар.

БАУ-БАҚ зат. сөйл. **Бау-бақша.**

БАУ-БАҚША зат. Жеміс-жидек, гүл өсірілетін бақ мен көкөніс егілетін бақша.

БАУ-БАҚШАЛЫ сын. Бау-бақшасы мол, миуалы.

БАУ-БАСҚҰР зат. этн. Киіз үйдің сүйектерін ұштастырып, жамылғысындағы киіздерін бекітуге, ішкі көрінісін әшекейлеуге арналған арқан-жібі, құр сияқты өзбелдері, жіп-шұу.

БАУ-БАУЫМЕН үст. Бауланып байланған қалпымен, баулаған күйімен.

БАУ-БОСТАН зат. сөйл. Бау-бақша.

БАУДАЙ сын. Егіннің, шөптің байланған бумасындай.

Баудай қиып түсті. Жайратты, қырды. **Баудай отады [гуралды, ордды, қидды, қырды].** Қырып салды, жойды. **Баудай түсті.** Жаппай қырылды; шетінен сұлады, бірінші үстіне бірі жығылды. **Баудай түсірді.** Қырып салды, жайратты, шетінен сұлатты. **Баудай тізді.** Жаппай тұтқындады, бәрін түгел ұстады.

БАУ-ЖІП зат. Арқан-жіп, бау-басқұр.

БАУКЕСЕР: сөздің баукесері. Сөздің түйіні, тоқетері, қорытындысы.

БАУКЕСПЕ зат. Барып тұрған әккі, кәнігі ұры.

БАУКЕСПЕДЕЙ сын. Баукеспе сияқты.

БАУКЕСПЕЛІК зат. Баукеспе болушылық.

БАУҚАЙШЫ з.т. Жеміс-жидек бұтақта-рын кесуге арналған қатты тісті қайшы.

БАУЛА¹ = е.т. 1. Буып-түйіп, жіп, баумен байлау. 2. Егінді, шөпті дестелеу, бума етіп байлау. 3. ауыс. Тұтқындау, еркінен айыру.

БАУЛА² = е.т. Мақтау, мадақтау, әсірелеу.

БАУЛА³ = е.т. **Баулы**³.

БАУЛАН = е.т. Егіннің, шөптің дестеленуі, бума етіліп байлануы.

БАУЛАНУ Баулан етістігінің қимыл атауы; егін шөптің дестеленуі.

БАУЛАТ = е.т. Орылған егінді бау-бау етіп байлауы.

БАУЛАТТЫР = е.т. Орылған егінді бау-бау етіп байлаттырыуы.

БАУЛАТТЫРУ Баулаттыр етістігінің қимыл атауы.

БАУЛАТУ Баулат етістігінің қимыл атауы.

БАУЛАУ Баула етістігінің қимыл атауы; егінді байлауы.

БАУЛАУЛЫ сын. Бауланған, бау болып байланған.

БАУЛАУШЫ з.т. сөйл. **Баулушы**.

БАУЛУ Баулы етістігінің қимыл атауы.

1. с.я.т. Қыран құсты аң аулау дағдыландыру, машықтандыру. 2. ауыс. Тәрбиелеу, тарту, баурау.

БАУЛАТЫНДЫ сын. сөйл. Тәрбиеленген, үйретілген, бауланған.

БАУЛУШЫ з.т. Тәрбиелеуші, тәлім-тәрбие беруші.

БАУЛЫ¹ сын. 1. Бау тағылған, бауы бар. 2. ауыс. Рулы, аталы.

БАУЛЫ² сын. Бау-бақшасы мол, мәуелі.

БАУЛЫ = е.т. 1. Тәрбиелеу, тарту, баурау. 2. Қандай да бір кәсіпке, өнерге т. б. машықтандыру, үйрету, дағдыландыру. 3. Қандай да бір дағдыға, біліктілікке немесе әрекетке икемдеу, бейімдеу, үйрету, жаттықтыру. 4. с.я.т. Тұз қырандарын қолға ұстап, бабына келтіру, аң ұстауға машықтандыру, үйрету.

БАУЛЫҚ¹ з.т. 1. Киім-кешектің, мүлік-жабдықтың бау тазатын жері, тұтқасы. 2. эт.н. Киіз үйдің сүйектерін ұстастыру үшін бау тағылатын жері, уықты керегеге бекітетін бауды өткізу үшін жасалған тесігі.

Баулығы бекімеді. Буыны қатпады, пысып жетілмеді. **Баулық құрылым**. геол. Өзгерген тау-жыныстар құрамында қайта кристалдану нәтижесінде қалыптасқан толық кристалды минерал түйірлерінің құрылымдық түрі.

БАУЛЫҚ² з.т. Орылған егінді, шөпті баулап байлайтын шиден немесе талдан жасалған байлам, будам.

БАУЛЫН = е.т. 1. Тәрбиелену, үйретілу. 2. Қандай да бір кәсіпке, біліктілік, дағдыға үйретілу, машықталу.

БАУЛЫНУ Баулын етістігінің қимыл атауы; үйрену, машықтану.

БАУЛЫС = е.т. Тәрбиелесу, үйретісу.

БАУЛЫСУ Баулыс етістігінің қимыл атауы.

БАУЛЫТ = е.т. Тәрбиелету, машықтату.

БАУЛЫТУ Баулыт етістігінің қимыл атауы; тәрбиелету, машықтандыру, дағды алдыру.

БАУПЫЛДА = е.т. Бақылдап дауыс шығару, әутілдеу.

БАУПЫЛДАУ Баупылда етістігінің қимыл атауы.

БАУРА = е.т. 1. Бауырына тарту, өзіне жақын тарту. 2. Өзіне бағындырып икемдеу, қаратып алу. 3. Баулу, тәрбиелеу. 4. Бір істі елін-еркін меңгеру, игеру, толық үйіріп әкету. 5. Иемдену, қолына үйрету. 6. ауыс. Мыжылау, илектету. 7. ауыс. Еліту, толғанту, көңілін масаттандыру.

Баурап алды. а) Өзіне бірден үйір қылды, еркіне көндіріп әкетті. ә) Елітіп әкетті, еліттіре тартты, масаттандырды (үн, әуенге қатысты).

БАУРАҒЫШ сын. Бауырына тартқыш, үйіріп әкеткіш, меңгергіш, игергіш.

БАУРАҒЫШТЫҚ з.т. Баурағыш болушылық, меңгерушілік, өзіне тартып, үйіріп әкетушілік.

БАУРАЙ з.т. Таудың, жота мен қыраттардың төменгі етегі, бөктері, бауыр жағы.

Баурай берді. Жазалай қонды.

БАУРАЙЛА = е.т. 1. Баураймен жүру, бөктерлеу. 2. Қақпайлау, қақпалау, шаужайлау.

БАУРАЙЛАТ = е.т. Таудың етегімен бөктерлетіп жүргізу.

БАУРАЙЛАТУ Баурайлат етістігінің қимыл атауы.

БАУРАЙЛАУ Баурайла етістігінің қимыл атауы.

БАУРАРЛЫҚ сын. Баурайтындай, тәрбие лерлік, елітіп аларлық.

БАУРАТ = е.т. Өзіне икемдеп жуықтату, жақындату.

БАУРАТУ Баурат етістігінің қимыл атауы.

БАУРАУ Баура етістігінің қимыл атауы; игеру, меңгеру.

БАУСАП з.т. Қармақ жібін байлаған таяқ.

БАУСЫЗ сын. Бау тағылмаған, бауы жоқ.

БАУША ұ.с.т. Бауға ұқсап, орган бау сияқты.

БАУШАРБАҚ з.т. 1. Бір үйге тән қора-қопсы, шаруашылық бақ. 2. Ауыл-аймақ. 3. Жеміс бағын және оның төңірегін қоршаған қорған, дуал.

БАУШӨП з.т. Бауланған шөп.

БАУ-ШУ з.т. Киіз үйдің сүйегін ұстастырып, жамылысының киіз кесектерін бекітуге арналған арқан-жібі, бау-басқыры.

БАУШЫ¹ з.т. Бау байлаушы.

БАУШЫ² з.т. сөйл. **Бағбан**.

БАУЫЗДА = е.т. 1. Алқымның астынан пышақпен орып, кесу. 2. эт.н. Еті адал болу үшін малды немесе құсты сойғанда алқымның немесе мойның астынан пышақпен орып, қанын ағызып алу. 3. Жыртқыштың тістерімен жемтігін орып құлатып өлтіруі. 4. ауыс. Өлтіру, жою, жоқ қылу. 5. ауыс. Басу, жеңу, бағындыру.

Бауыздарман болды. Бауыздайтындай болды, өлтірмекші болды.

БАУЫЗДАЛ = е.т. 1. Азық үшін малдың алқымның астынан пышақпен орылып, қанының ағызылуы. 2. Қырылу, жойылу. 3. Жарақат алу, пышақталу.

БАУЫЗДАЛУ Бауыздал етістігінің қимыл атауы.

БАУЫЗДАМ з.т. Мойын, тамақтың жіңішке тұсы, бауыздау тұс.

БАУЫЗДАЛ = е.т. 1. Мал сойысу. 2. ауыс. Өлтірісу, қырып-жойысу.

БАУЫЗДАСУ Бауыздас етістігінің қимыл атауы.

БАУЫЗДАТ = е.т. Сойғызу, пышаққа шалдыру.

БАУЫЗДАТУ Бауыздат етістігінің қимыл атауы.

БАУЫЗДАТҚЫЗ = е.т. Сойылатын малды алқымның астынан пышақпен орызу.

БАУЫЗДАТҚЫЗУ Бауыздатқыз етістігінің қимыл атауы.

БАУЫЗДАУ¹ з.т. Бауыздам, алқым тұсы.

БАУЫЗДАУ² Бауыздал етістігінің қимыл атауы; малды тамақтан ала пышақпен ору, сою.

Бауыздау жау. Нағыз жау, қас дұшпан. **Бауыздау қан**. Бауыздағанда аққан таза қан. **Бауыздау құда**. эт.н. Қыз айттыруға ең алғашқы

құда болып барған адам; ескі дәстүр бойынша тұрғыш құда тұсуге барған адамға арнайы сойылған малға байланысты шыққан атау.

БАУЫЗДАУЛЫ сын. 1. Сойылған күйінде, бауыздалған қалтында. 2. ауыс. Қырылған қалтында.

БАУЫЗДАУЛЫҚ з.т. Бауыздайтын жері, бауыздау тұсы.

БАУЫЗДАУШЫ з.т. Малды соятын кісі, қасапшы.

БАУЫҚ = е.т. Суға салынған тарының көптен кейін бәртып ісінуі.

БАУЫЛ з.т. **Зәп**.

БАУЫП¹ з.т. <лат. herap> 1. анат. Омыртқасыз жануарларда асқорыту және қоректі сіңіру процестеріне қатысатын, адам мен жан-жануарлардың ең үлкен асқорыту безі, ағза мүшесі. 2. мед. Адамның ағзасындағы асқорыту, қан тұзу, зат алмасу және т. б. өмірлік маңызды физиологиялық, биохимиялық процестерге қатысатын ішкі мүшесі. 3. Жан-жануардың дене тұрқының бауыр орналасқан ішкі жағы, қолтық тұсы. 4. Адамның құшағы. 5. ауыс. Таулы, жоталы, дөңді жерлердің сырт жағына қарама-қарсы ой жағы, баурайы, етегі. 6. ауыс. Көлдің, өзеннің шұғалы жазалауы, жасаасы. 7. тамақ. Малдың тамаққа пайдаланылатын ішкі мүшесі. 8. ауыс. Жүзік, білезік, қамшы сияқты заттардың ішкі жағы, бауырдағы. 9. ауыс. Машина, трактор, комбайн, танк сияқты техникалық құралдардың астыңғы, жерге тиер жағы.

Бауыр ацинусы. анат. [лат. acinus hepatis, лат. acinus – жидек, herap – бауыр]. Бауырдың құрылымдық және қызметтік бірлігі. **Бауыр басты**. а) Жақын тартты, туысындай көрді, жүрегі елжіреді. ә) Үйренді, көңілі байланды. б) Үйір болды, дағдыланды. **Бауыр басысты**. Жақын туыстай болып кетті, қатты үйренісіп, жақын болып кетті. **Бауырға алды**. а) Қамқорлығына алды, мейірімділік танытты. ә) Мал төлін емзді. **Бауырға алу**. Өзіне үйір етіп тартып, баулу. **Бауырға ел тарттырмады**. Елге жақын болмады, көпшілікті ұнатпады, жатжұрттанды. **Бауырға [бауырына] тартты**. Өзіне жақын тартты, туыс көрді. **Бауыр ет**. а) сөйл. **Көкет** (көкірек қуысындағы бауыр орналасқан аймақтағы ет). ә) Тым аяулы, өте жақын, қымбатты. **Бауыр етін езді**. Мейірлендірді, жүрген елжіретті. **Бауыр [бауыры] жазды**. а) Еркінден шапты, жүрісін үдетті. ә) Емін-еркін сөйледі, шабыттана қимылдады. б) Азат болды, еркіндікке жетті. в) Есейді, өсті. **Бауыр киіз**. эт.н. Түйеге жүк артқанда, түйе бауырына жіп батпас үшін бауыр тұсынан төс арқанға кигізіп қоятын жең сияқты тігілген киіз. **Бауыр көтерді**. Тұра бастады, төрт аяғын тең басып тұратын, жүретін болды, өсті. **Бауыр циррозы**. мед. <лат. herap – бауыр, грек. kirros – сары, лимон түстес сары> Байланыстырушы тіндерінің өсіп кетуінен туатын, бауырдың негізгі қызметінің бұзылуы, ауру түрі, шемен. **Бауыры балқыды**. Елжіреді, мейірленді. **Бауыры бүтін [басы есен]**. Бірге туғанары аман-сау, өзінің басы аман, сау-сағамат. **Бауыры бітті**. жерг. Жүрегі елжіреді, езілді, жаны ашыды. **Бауыры елжіреді [езілді]**. Ет жүрегі елжіреп, жақсы көрді. **Бауыры жазылды**. Әбден төселіп алған соң еркін шапты, шабысы үдеді. **Бауыры қатты**. Қатал, қатыгез, мейірімсіз. **Бауыры күт**. Ен байлыққа толы, ырыс, береке. **Бауыры күтсыз**. а) Жұртқа жақсылығы жоқ, берекесі мен ынтымағы жоқ. ә) Бала тұрмайты; бала тумаған, тұшапағы қанамған. **Бауырымен жер сызды**. Жер бауырлады, бауырымен жорғалады. **Бауырымен жорғалаушылар**. зоол. <лат.

reptilia> Кесірткелер, жыландар, тасбақалар мен қолтырауын отрядтарынан тұратын, омыртқалы жауарлар тобына жататын жәндіктер. **Бауырына басты.** а) Жақсы көріп, мейірленгендіктің нышанын білдіретін, аймалап төсіне қысу, құшу, құшақтау қимыл-шараты. ә) Асырап алды, бала қылып алды, тәрбиеледі.

б) Меншіктенді, иемденді. в) Алқымдады, қуып жетті. г) Қанатының астына алды (құс туралы). **Бауырына кірді [тығылды].** а) Иш жағынан алды. ә) Қорғалады, паналады. б) Өзіне баурап алды, тарттып, елітіп әкетті. **Бауырына қысты.** Жақсы көргенді, мейірленгенді білдіретін, өзіне тарту, төсіне басу, құшақтау қимыл-шараты. **Бауырынан жараған.** этн. Әбден қатып-семіп ысылған, тері алынып жараян (ат). **Бауырынан [кіндігінен] жарады.** фольк. Жақсы батталды, бабына келді. **Бауырына салды.** а) Асырап алды. ә) Жаңа туған төлді еміздіру үшін енесінің бауырына жақындатты. **Бауырына тартты.** а) Өзіне жақындатты, құшақтады. ә) Иш тартты, өзіне жақындатып өзімінді. **Бауырында болды [өсті].** Біреудің асырауында болды, тәрбиесін алды. **Бауырын елжіретті.** Ет-жүрегін елжіретті, көңілін, жіңішесін босатты. **Бауырын жаздырмады.** а) Атты бар пәрменімен шарттырмады, еркіне жібермеді, тізгінін тежеп ұстады. ә) Бір іске еркін, батыл кірісе алмады деген мағынада да жұмсалды. **Бауырын жарып шыққан.** Туған бала, іштен шыққан перзент. **Бауырын кескіледі.** бейн. Жанына қатты батты, ауыр тиді. **Бауырын қайғы тілді.** Қатты қайғырды. **Бауырын төседі.** а) Аунап-қунады, емін-еркін жатты. ә) Кеудесін кеудесіне тақанды, қойды. **Бауыры суыды.** Денесі суып, күдер үзді. **Бауыры суық қара жер.** поэт. Рақымсыз, қатыгез ажал. **Бауыры тартылған [тартыңқы].** Іш, бүйірі әдеттегіден жіңішкеріп тартыңқы келген, солған, жараян. **Бауыры тартылды.** Ат әбден жарап, күйіне келді.

Бауыр² зат. 1. Бірге туған қандас, ағайындас, туысқан адамдар. 2. Бір әкеден туған ағайынды адамдар. 3. Әйел адамның кіші інісі. 4. Жамағайын, жақын адам, туысқан.

Бауыр санады. Жақын тұтты. **Бауыр тұтты [көрді].** Жақын тартты, қимас туысындай көрді. **Бауыраяқ** зат. этн. Бала еңбектей бастағанда жасалатын бас қосу, дастарқан жасау ырымы.

Бауыраяқтылар зат. зоол. Өзен, суларға өмір сүріп, тіршілік ететін ұсақ жәндіктер тобы.

Бауырдай¹ сын. *Бауыр сияқты.*

Бауырдай қатты. Қатты ұйқыға батты. **Бауырдай тілді.** Жұмсақ бауыр сияқты тілмеледі, тілгіледі. **Бауырдай ұйыған.** Қоймалжық тартқан.

Бауырдай² сын. *Бірге туған бауыры секілді, туыс адамдай.*

Бауырдақ¹ зат. Ершікке, ер-тұрман өзгелдеріне, қамшы т.б. тағатын айыл, жалтақ қайыс.

Бауырдақ² зат. *Бауырсақ пен қуырдақтың қосындысынан тұратын қазақтың ұлттық тағамы.*

Бауырдақты сын. *Бауырдағы бар, бауырдақ салынған.*

Бауыржіп¹ зат. Түйені шөгеріп жүк артқанда төсінен ала ұзынынан тастайтын арқанша; түйенің төс арқаны.

Бауыржіп² зат. бот. Аквиариумда өсетін жіңішке, нәзік өсімдік.

Бауыркөпше зат. Ыдысқа, зеренге бетімен бет болып салынатын дән өлшемі.

Бауыр-қарындас зат. Ағайын-туыс, жақын-жұрағат, көпшілік.

БАУЫРҚҰРТ¹ зат. <лат. Fasciolosis> Ұзындығы 1–2 см көлденеңі 1 см түрі жапырақша келген, қой, ешкі, сиырларда болатын құрт және құрт ауруы, дерт.

БАУЫРҚҰРТ² зат. бот. Жетісу аймағында өсетін ағаштардың бір түрі.

БАУЫРҚҰРТТАЙ сын. *Бауырқұрт сияқты, бауырқұрт тәрізді.*

БАУЫРЛА үст. 1. Етпетінен жерге жатып, бауырымен жылжу. 2. Етпетінен, бауырын ішіне алып жату. 3. Құстың жерге жақындап, төмендеп ұшуы. 4. Атты бауырды ала қамшылау, осын жіберу. 5. Тауды, қырды, дөңді бөктерлей жүру, етектей оту. 6. Қара, суға, батпаққа т.б. бауырауға дейін бату. 7. ауыс. Алқымдау, жуықтау.

Бауырлап алды. Тебініп, қамшымен атты бауырынан осып-осып жіберді.

БАУЫРЛАР зат. Бір іске жұмылдыру мақсатында, үндеуде рухани жақын арқа сүйеушісі ретінде көпшілікке қарата айтылатын атауыш.

БАУЫРЛАС сын. 1. Бірге туылған, туыс тас. 2. Арманы, ой-тілегі бір, тілектес, мүдделес, достас. 3. ауыс. Мөлшерлес, шамалас, жуықтас.

БАУЫРЛАС= ет. 1. Туыстасу, жақын болу, достасу. 2. ауыс. Бір-бірімен ұрасу, жалғасу.

БАУЫРЛАСТЫҚ зат. 1. Бауырлас болушылық, туыстастық, жақындық, достық. 2. Достастық, ниеттестік, мүдделестік, алыс еместік, бірге туғандай болушылық.

БАУЫРЛАСТЫР= ет. Жақындастыру, достастыру, біріктіру.

БАУЫРЛАСТЫРУ= ет. Бауырластыру етістігінің қимыл атауы.

БАУЫРЛАСУ *Бауырлас етістігінің қимыл атауы.*

БАУЫРЛАУ *Бауырла етістігінің қимыл атауы.*

БАУЫРЛАТА үст. 1. Төмендете, жермен бауырлай. 2. ауыс. Жорғалата, зырлата.

БАУЫРЛЫ¹ зат. *Бауыры, бауырдағы бар.*

БАУЫРЛЫ² сын. *Бауыры көп, туыстары бар.*

БАУЫРЛЫҚ сын. *Жақындық, туысқандық, туғандық, бауырластық.*

БАУЫРМАЛ сын. 1. Туысқанышыл, ағайыншыл. 2. Жақын тартқыш, мейірімді, жанашыр. 3. Кісіні сыртқа теппейтін, ынтымақшыл. 4. ауыс. Жайдары, жылы, жағымды, ашық, жарқын.

БАУЫРМАЛДЫ сын. сөйл. *Бауырмал.*

БАУЫРМАЛДЫҚ зат. 1. Бауырмал болушылық, ағайыншылық, туысқанышылдық. 2. ауыс. Кішіпейілділік, жанашырлық, ілтипаттық; бәрін бірдей жақын, туыс көрушілік.

БАУЫРМАЛДЫЛЫҚ зат. сөйл. *Бауырмалдық.*

БАУЫРМАЛСУ *Бауырмалсы етістігінің қимыл атауы.*

БАУЫРМАЛСЫ= ет. Ағайын болғансу, туысқансу, жанашыр болғансу.

БАУЫРМАЛШЫЛ сын. *Өте бауырмал, туысшыл, бауырлас, достас.*

БАУЫРМАЛШЫЛДЫҚ зат. *Бауырмал болушылық, туысқанышылдық, жұртты бауырына тартып, жақын көрушілік.*

БАУЫРМАЛШЫЛЫҚ зат. сөйл. *Бауырмалдық.*

БАУЫРМАШЫЛ сын. сөйл. *Бауырмалшы.*

БАУЫРМҮК зат. биол. <лат. hepatica> Тянь-Шань ормандарында өсетін мүк, содан жасалған, бауырды емдейтін дәрі.

БАУЫРСАҚ¹ зат. этн. тамақ. Ашы-

тылған немесе ашытылмаған қамырдан кішірек-теу етіп, түрлі формада кесіп, майға пісірген ұлттық тағам.

Бауырсаққа илеген нандай. бейн. *Мылжа-мылжасы шыққан, әбден қалжыраған.* **Бауырсақ мұрын.** Домалақ келте мұрын. **Бауырсақты жемейтін, қара нанды қашыр-қашыр шайнады.** сөйл. *Басына күн туғанда күнделікті нәсіп етілген ризалықтардың қадірін түсінді, бағасын білді.*

БАУЫРСАҚ² сын. *Бауырмал, туысқанышыл.*

БАУЫРСАҚТАЙ сын. 1. *Бауырсақ тәрізді, бауырсақ сияқты.* 2. ауыс. Толық, семіз, ірі.

Бауырсақтай жайылды [бытырады]. Шашырады, тарады. **Бауырсақтай шашты.** а) Бұйым көрмеді; шыбын құрлы көрмеді; салмағын тұқ сезінбеді.

БАУЫРСЫЗ сын. *Бауыры жоқ, жанашыры жоқ, туыссыз.*

БАУЫРСЫН= ет. *Бауыр санау, туысын деп жақын көру.*

БАУЫРСЫНУ *Бауырсыну етістігінің қимыл атауы.*

БАУЫРСЫРА= ет. *Бауырын сағыну, туысқанырау.*

БАУЫРСЫРАУ *Бауырсыра етістігінің қимыл атауы.*

БАУЫРША¹ үст. *Бауырға ұқсап, бауыр сияқты.*

Бауырша тілді. Оңай жыртты, қиналмай тілді.

БАУЫРША² үст. *Туған не жақын туысша, соған ұқсап.*

БАУЫРШӨП зат. бот. <лат. hepatica> Сарғалдақтар тұқымына жататын, жапырағы қалың, күлгін-жасыл не ақ гүлі бар, ерте гүл шашатын, мәңгі көгеріп тұратын өсімдік.

БАУЫРШЫ зат. *Ханның ас-су, дастарқан жайын басқарушы.*

БАУЫРЫМ зат. 1. *Жасы кіші ер адамды өзінсініп, жақын тұту нышанымен айтылатын атауыш.* 2. *Ер адамның өзі шамалас немесе жасы кіші бейтаныс ер адамға айтылатын қаратпа атауыш.* 3. *Ағайын-туған, жақын-туысына, ел-жұртына қарата айтылатын атауыш.* 4. этн. *Қайтыс болған адамға айтылатын атауыш мағынадағы жоқтау сөз.*

БАУЫРЫМДА= ет. 1. *Туған-туысын, ағайынды, жанқүйер жақынды азап-қорлық көргенде, қиналғанда жәрдемге шақыру.* 2. этн. *Қайтыс болған адамды жоқтау, азалап жылау.*

Бауырымдап шапты. Ауылдық жердегі салт бойынша қаза болған адамның үйіне қарай ат қойып, айқайлап, жылап келді.

БАУЫРЫМДАС= ет. *Кісі қазасында бауырым-бауырым деп шуласу, жыласу.*

БАУЫРЫМДАСУ= *Бауырымдас етістігінің қимыл атауы.*

БАУЫРЫМДАТ= ет. 1. *Бауырым, бауырым деп жылап-сықтау.* 2. *Жапа-тармағай ағылту, жөнелту, құю, ағызу.*

БАУЫРЫМДАТУ *Бауырымдат етістігінің қимыл атауы.*

БАУЫРЫМДАУ *Бауырымда етістігінің қимыл атауы; жоқтау.*

БАУЫРЫМДАУШЫ: *ой бауырымдаушы*

Өлген адамды жоқтаушы, қазалы ауылға бауырымдап ат қоюшы.

БАУЫРЫНТЫҚ зат. *Қозы-лақтың ішек-қарнына жел тимей, суық қадамас үшін тағылатын, жылылап киізден жасалған байламыш.*

БАХАЛАС= ет. *Тайталасу, бәсекелесу, таласу, айтысу.*

БАХАР [ар. بهار] зат. Теңіз, көл.
БАХАС зат. сөйл. **Бақас**.
БАХАС = ет. Әңгімелесу; пікірлесу; талқыға салу.

БАХАСШЫЛ сын. **Бақасшыл**.
БАХАИ [ар. بهائي] зат. Діни ағым өкілдері.
БАХИЛ¹ зат. Сый, сыйлық.
БАХИЛ² сын. Сараң, қызғанақ.
БАХИЛДАС = ет. Қоштасу.
БАХИЛДАСУ Бахилдас етістігінің қимыл атауы.

БАХИС зат. Зерттеуші, ғалым.
БАХР зат. Теңіз.
БАХРИ зат. Мейірім, әдептілік, ізеттілік.

БАХРЫ [ир. بهار] зат. ескікіт. Көктем, жазғытұрым.

БАХТАХ зат. зоол. <лат. salmo> Албырт тұқымдасына жататын балық; бақтақ, форель.
БАХТИЯР [ар. بختیار] зат. Иранның оңтүстік батысын мекендейтін түркі тектес халық.

БАХУС зат. миф. Ежелгі римдік мифологияда өсімдіктердің, шараптың, көңіл көтерудің құдайы; жүзім өсіру мен шарап жасаудың пірі.

БАХШИШ зат. Сыйлық.
БАХШЫ зат. сөйл. Жыршы, жырау.
БАХЫЛ зат. Кешірім, келісу.
БАХЫМ: бахым қылды. жерг. Үлгі етті.
БАХЫС [ар. بحث] зат. Талас, тайталас, тәжіке.

БАӢ од. 1. Таңырқау, таңдануда айтылатын көңіл-күй одағай. 2. Қатты шыққан тарс-тарс дыбысты бейнелейтін сөз.

БАӢА¹ зат. **Бага**.
БАӢА² зат. Сидулық, әдемілік; жалт-жидт ету.

БАӢАДҮР [ир. بهادر] зат. ескікіт. **Батыр**.

БАӢАДҮРЛІК сын. Баһадүрге тән, баһадүрге қатысты.

БАӢАНА [парсы.] зат. Сылтау, себеп.
БАӢАР [ир. بهار] зат. ескікіт. 1. Көктем кезі жазғытұрым уақыт. 2. ауыс. Қымбатты, қадірлі. 3. ауыс. Жанар, нұр.

БАӢАР [ир. بهار] зат. Тағдыр, жағдай.
БАӢАРЛЫ сын. ескікіт. 1. Жайлы, шуақты, нұрлы. 2. ауыс. Өнегелі, үлгілі.

БАӢАУИ сын. Әдемі, жылытырақ.
БАӢЗА [ир. بهزاد] зат. Үлгі, өнеге, тәлім.
БАӢРА [ир. بهر] зат. ескікіт. тар. Пайда, олжа, нәтиже.

БАӢШАТ зат. ескікіт. Жұмақ, күлденген бау-бақшалы жер.

БАЦИЛДЕР [лат. bacillum] зат. биол. Даму кезеңінің кейбір жағдайларында денесінен бір ғана спора шығаратын, таяқша тәрізді бактериялар.

БАЦИЛЛА [лат. bacillum] зат. Спора түзетін, пішіні таяқша тәріздес ұсақ микроб.
БАЦИТРАЦИН [ағыл. bacitracin] зат. биол. Бактериялар түзетін антибиотик.

БАШАЙ зат. **Башпай**.
Башайдан тартты. Етекпен тартты, балақтан алды, кедергі жасады. Башайды шағып қарады. Ақтарып-төңкеріп қарады.

БАШАЙЛА = ет. Тәптіштеу, бажайлау, ескей-тегжейіне жету, айту.

БАШАЙЛАТ = ет. Башайына дейін батыру.
БАШАЙЛАТУ Башайлат етістігінің қимыл атауы.

БАШАЙЛАУ Башайла етістігінің қимыл атауы.

БАШАЙЛЫ сын. Башайы бар.
БАШАҚ¹ зат. жерг. Қауынның, қарбыздың ұрығы, дәні.

БАШАЛШІК зат. сөйл. Ұсақ саудагер, бақалшы.

БАШАП зат. Күзетші, жендет.
БАШАР зат. Адамзат, адам баласы.

БАШАТ зат. ескікіт. Бұлақ-бастаулы, сулы, нулы жер.

БАШЕ зат. Бала.
БАШҚҰРТ зат. Башқұртстан Республикасының байырғы халқы, түркі халықтарының бірі.

Башқұрт тілі. Қытшақ-бұрғар тобына жататын түркі тілі.
БАШЛЫҚ зат. Үстіге жамылатын жауын-шашынға киетін киімнің жағасына қоса тігілген сулық, күләпара.

БАШМАҚ зат. Үй ішінде киетін өкіесіз жеңіл, жұмсақ аяқ киім.

БАШПАЙ зат. Аяқтың бақайы, башайлары.
БАШПАЙЛА = ет. Тәптіштеп, ескей-тегжейіне жету, анықтау.

БАШПАҚ зат. сөйл. **Башмақ**.
БАШЫРАТ зат. Хош хабар.

БАЦА-КЕЩЕЛЕП үст. сөйл. Ежіктеп; ескей-тегжейіне жету, тәптіштеп.

БАЮ = ет. Байы етістігінің қимыл атауы. 1. Дуние-мүлкі молаю, көбею, дәулеті арту. 2. ауыс. Бұрынғы қалтынан мазмұны тереңдеу, өрсі биіктеу.

БАЯ¹ зат. сөйл. **Пая**.
БАЯ² сын. Ашуланшақ, бақырауық, беймаза.

БАЯ³ сын. жерг. Жаңадан өсіп келе жатқан, жас өскен, аласа, бөкене.

Баяқуды. Бұта-бұтаны, отты жерді қуалай, өрістете мал жайды.

БАЯБАН [ир. بایبان] сын. Құлазыған шөлді, жапан. // Шөл дала, тұз, сахара.

БАЯҒЫ үст. 1. Бұрынғы кездегі, ертедегі, атам заманғы, ежелгі, бағзы. 2. сөйл. Әлгі, кәдімгі, өзіміз білетін. 3. Әдепкі, сіңісті, кәдімгі, әдеттегі, қалыптағы, әйтеуір.

Баяғы заман. Ерте кез, өткен заман. **Баяғы бір заманда**, дін мұсылман аманда. Ескі сенім бойынша дастан, қиссада, аңыз-өңгіме, ертегіде т. б. «атам заманда, ел-жұрт тыныштық кезде, ертеде» деген ұғымда кездеседі. **Баяғы қалпында**. Бұрынғы күйінде, өзгеріссіз.

БАЯҒЫДА үст. 1. Ертеде, ерте кезде, бұрынғы уақытта. 2. Әлдеқашан, атам заманда, көп уақыт бұрын. 3. фольк. Ертегі, аңыз, әсаналарды. баяндарда бастап айтылатын, ертеде, ерте заманда деген мағынаны білдіретін сөз.

БАЯҒЫДАҒЫ үст. Ерте кездегі, ежелгі.

БАЯҒЫДАҒЫДАЙ сын. сөйл. **Баяғыдай**.

БАЯҒЫДАЙ үст. 1. Бұрынғыша, өткен уақыттағыдай, өткендегіше. 2. Әдеттегідей, үйренішті қалыптағыдай.

БАЯҒЫДАН үст. Ерте кезден, бұрыннан, ежелден, атам заманнан.

БАЯҒЫСЫНДАЙ сын. Әдеттегісіндей, бұрынғысындай.

БАЯҒЫСЫНША үст. Бұрынғы қалтыныша, әдеттегісінше.

БАЯҒЫШЫ үст. Баяғы қалтыныша, бұрынғыша, әдеттегісінше.

БАЯЖАН зат. Бағаналы, сулы, шұратты жер.

БАЯЗДА = ет. сөйл. **Байызда**.
БАЯКЕДЕЙ зат. жерг. Бәрі бірдей тақыр кедей.

БАЯЛДАТ = ет. сөйл. **Баяулат**.
БАЯЛДАТУ Баялат етістігінің қимыл атауы.

БАЯЛДЫ зат. биол. 1. Алқа тұқымда-

сына жататын көпжылдық өсімдік. 2. Осы өсімдіктің жемісі.

БАЯЛЫШ зат. биол. <лат. salsola arbuscula> Алабұталар тұқымдасы, сораң туысына жататын шөлді, шөлейт жерге өсетін, биіктігі 40-100 см-дей сұр я боз түсті тікенекті өсімдік, бұта.

БАЯЛЫШТЫ сын. Баялыш көп өскен, баялышы қалың.

БАЯН¹ [ир. بیان] зат. Тұрақ, тұрлау, тиянақ, опа.

Баян таппады. Тұрақ таппады, опа көрмеді. **Баяны болды**. Нәтижелі, жемісті болды. **Баяны жоқ**. Тұрлауы жоқ, тұрақсыз, байлаусыз.

БАЯН² зат. Болып өткен оқиғаның мазмұны, жайы, жөні.

Баян айтушы. Белгілі бір оқиғаны баяндаушы, баян етуші. **Баян болды**. а) Белгілі болды, анық, мәлім болды, айқындалды. ә) Баяндалды, сөз болды. **Баян етті** [қылды]. Көрген-білгенді айтып жеткізді, баяндады, хабарлады. **Баяны жоқ**. Тұрақсыз, байлаусыз фәни.

БАЯН³ зат. муз. Саусақпен басып ойнайтын қатар-қатар тілдері бар, орыс халқының сазды аспабы, үлкен гармон.

БАЯНАТ зат. ресми. <франц. rapport> Жоғары құзырлы орындарға бағытталған ауызша немесе жазбаша түрдегі ресми мәлімдеме, рапорт.

БАЯНДА¹ = ет. Тұрақтау, орнығу, байыздау.

БАЯНДА² = ет. 1. Болған істі, оқиғаны хабарлау. 2. Мәлімдеу, түсіндіру, жеткізу. 3. пед. Оқу материалдарының мазмұнын белгілі жүйемен түсіндіру. 4. әск. Ақпар беру, болған оқиғаны, орындалған істі тез, қысқаша айтып шығу.

БАЯНДАЛ = ет. Хабарлану, мағлұмат берілу, сипатталу.

БАЯНДАЛУ Баяндал етістігінің қимыл атауы.

БАЯНДАМА зат. ресми. 1. Белгілі бір мәселе бойынша жиналыста айтылатын кең ақпар, хабарлама. 2. Мекеме басшысына, жауапты басшыға айтылатын ауызша немесе жазбаша түсініктеме.

Баяндама жасады [қылды]. Белгілі бір мәселе бойынша жиналыста сөйледі, кең ақпарат берді, хабарлады.

БАЯНДАМАША зат. Қысқаша баяндама.

БАЯНДАМАШЫ зат. Баяндама жасаушы, баяндама оқитын адам.

БАЯНДАНДЫР = ет. Тұрақтандыру, тиянақтандыру.

БАЯНДАНДЫРУ Баяндандыру етістігінің қимыл атауы.

БАЯНДАС = ет. Әңгіме етісу, сөз етісу.

БАЯНДАСУ Баяндас етістігінің қимыл атауы.

БАЯНДАТ = ет. Хабарлату, мәлімдеу, айтқызу, жаздыру.

БАЯНДАТУ Баяндат етістігінің қимыл атауы.

БАЯНДАУ Баянда етістігінің қимыл атауы.

1. Болған істі, оқиғаны хабарлау, айтып беру, сипаттау. 2. әдеб. Оқиғаны автордың өз сөзімен беру. 3. пед. Оқу материалының мазмұнын белгілі бір жүйемен түсіндіру.

БАЯНДАУШЫ зат. 1. Әңгімені, оқиғаны айтушы, хабарлаушы. 2. сөйл. **Баяндамашы**.

БАЯНДАУШЫЛЫҚ зат. Әңгімелеп берушілік, сипаттаушылық.

БАЯНДАУЫШ зат. лингв. Бастауыштың ісіні, қимылын, заттың, сындық және басқа сапаларын білдіріп, сөйлемдегі ойды тиянақты етіп тұратын тұрлаулы мүше.

БАЯНДҮР зат. Қазіргі Монғолия жерінде ерте заманда болған түркі тілдес тайпа.

БАЯНДЫ¹ сын. 1. Орнықты, тұрақты, тиянақты, тыңғылықты, табанды. 2. Нәтижелі, жемісті, игілікті.

Баянды болсын. тілек. Ұзағынан сүйіндірсін, құтты болсын. **Баянды болындар.** тілек. Игілікті, ұзақ өмірлі болындар. **Баянды етті.** Тұрақтатты, тиянақтандырды, нәтижелі етті.

БАЯНДЫ² сын. сөйл. Баяны бар.

БАЯНДЫЛЫҚ зат. 1. Тиянақтылық, тұрлаулық, орнықтылық, тұрақтылық; ұзақтығы. 2. Нәтижелілік, жемістілік, игілік.

БАЯНСЫЗ¹ сын. Тұрақсыз, тұрлаусыз, опасыз, тиянақсыз, қысқа.

Баянсыз бақыт. Тұрақсыз бақ, уақытша қуаныш.

БАЯНСЫЗ² сын. Баяны жоқ.

БАЯНСЫЗДЫҚ зат. сөйл. Баянсыз болушылық, тұрақсыздық, тұрлаусыздық, тиянақсыздық.

БАЯНШЫ зат. Баян тартушы, гармоншы.

БАЯПЫЛ зат. жерг. Арыққа салынған кішкене көпір.

БАЯПЫР сын. Мазасыз, беймаза.

БАЯР зат. Қожа, бастық.

БАЯТ зат. Моңғолияның Убсунур аймағы мекендейтін халық.

БАЯУ үст. 1. Жай, ақырын. 2. Сылбыр, керенау, марқау. 3. ауыс. Жайбарақат, тыныш.

Баяу балқитын қорытпалар. кен. Темірдің балқу температурасынан (1539°С) жоғары температурада балқитын қорытпалар. **Баяу тартты.** Самарқанданды, саябырланды, жалқауланды.

БАЯУҚЫРА= ет. сөйл. Ақырындап, жайымен қозғалыпқырау.

БАЯУЛА= ет. 1. Ақырындау, жайырақ қимылдау. 2. Саябырлау, бәсеңдеу, солғындау, азаю.

БАЯУЛАН= ет. Ақырындау, жай қимылдау.

БАЯУЛАНУ Баяулан етістігінің қимыл атауы.

БАЯУЛАҢҚЫРА= ет. Жайлаңқырау, ақырындау, саябырлаңқырау.

БАЯУЛАҢҚЫРАУ Баяулаңқыра етістігінің қимыл атауы.

БАЯУЛАТ= ет. 1. Ақырындау, жайырақ қимылдау. 2. Бәсеңдету, саябырлату, дауысын ақырындау.

БАЯУЛАТУ Баяулат етістігінің қимыл атауы. 1. Бәсеңдету, саябырлату, тоқтату. 2. Ақырындау, жай қимылдау.

БАЯУЛАТЫҢҚЫРА= ет. Жайлатыңқырау, шабандатыңқырау, ақырындаатыңқырау.

БАЯУЛАТЫҢҚЫРАУ Баяулатыңқыра етістігінің қимыл атауы.

БАЯУЛАУ сын. 1. Ақырынырақ, жайырақ, бәсең. 2. Кешеуілдеу, кейіндеу, кейінірек.

БАЯУЛАУ Баяула етістігінің қимыл атауы.

БАЯУЛЫ сын. Мұңды, жабыңқы, жабырқаңқы.

БАЯУЛЫҚ зат. Жайбарақаттық, сылбырлық, шабандық.

БАЯУСУ Баяусы етістігінің қимыл атауы.

БАЯУСУ= ет. 1. Жайбарақатсу, бәсеңсу, сылбырсу, шабандау. 2. Маңғазсу, сабырлы болғансу.

БАЯУСЫН= ет. Жайбарақаттану, бәсеңсу, саябырсу.

БАЯУСЫНУ Баяусын етістігінің қимыл атауы.

БАЯУСЫРА= ет. Бәсеңдеу, ақырындау.

БАЯУСЫРАУ Баяусыра етістігінің қимыл атауы.

БАЯУСЫТ= ет. Бәсеңсіту, тежеу, саябырсыту.

БАЯУСЫТУ Баяусыт етістігінің қимыл атауы; жайлату, бәсеңдету.

БАЯУЫРАҚ сын. Ақырынырақ, жайырақ. **БАЯ-ШАЯ:** бая-шая болды [шықты]. *Кү йіп-нісіп, шыж-быж болды. Бая-шая күн кешті. Шыж-быж, ашушаң, у-шу болып өмір сүрді. Бая-шая шықты. Есі шықты, быжылдады.*

БӘБІСЕК зат. зоол. 1. Төбесінде айдары бар, сарала түсті құс, сасық көкек. 2. <лат. урира ерор> Көгілдір құстар отрядына жататын құс.

БӘДӘУИ зат. сөйл. Бәдеуи. **БӘДБАҚЫТ** [ир. دخت] сын. 1. Бақытсыз, ырыссыз. 2. ауыс. Қарабет, оңбаған, арсыз.

БӘДДАРЛЫҚ [ир. بيدار] зат. ескікіт. Шыдамдылық, табандылық, беріктік.

БӘДДҰҒА [ар. بدعا] зат. діни. Теріс дұға, теріс бата, қарғыс.

Бәддұғаға ұшыраған найсап! Жақсы ат алып көрмеген кәззәп, ел алдаған қу деген мағынада. **Бәддұғаға ұшырады.** Жаманат, қарғыс алды. **Бәддұға қылды.** Теріс бата берді, қарғады.

БӘДЕЛ [ир. بدل] : **Бәдел қажы.** зат. діни. Басқа адам есебінен Меккеге барып келген адам.

БӘДЕН¹ зат. өс. <лат. anisum> Бау-бақшада, үй маңында, далалы жерлерде өсетін шатырша гүлділер тұқымдастарына жататын біржылдық, эфирлі-майлы хош иісті шөптесін өсімдік.

БӘДЕН² зат. жерг. Көрік, шырай, өң, бет-ажар.

БӘДЕН-БЕДЕР зат. Тұр-тұлға, мән-мағына.

БӘДЕНДЕС сын. Өндес, реңдес.

БӘДЕНДІ сын. Көрікті, реңді, ажарлы.

БӘДЕНСІЗ сын. Әрсіз, өңсіз, көріксіз, кескінсіз.

БӘДЕУИ [ар. بدوي] зат. Шөлді, құмды жерлерді жайлаған көшпелі арабтардың бір тайпасы.

БӘДИЯ [ар. بدية] зат. ескікіт. Шөлдала.

БӘДҚҰНДЫЗ зат. Жүні күмісше жылтыраған, терісі қымбат, бағалы қара құндыз.

БӘДПАРАСАТТЫЛЫҚ [ир. بد] зат. Жаман, арам ойлылық.

БӘДПИҒЫЛ [ир. بد] сын. Пейілі жаман, арам пиғыл, бұзық.

БӘДІЗ зат. Тастан шауып, қашалып жасаған мүсін, өрнек жазу.

БӘДІЗДЕ= ет. Қашау, жазу, өрнектеу.

БӘДІЗДЕЛ= ет. 1. Қашалу, өрнектелу, қашап жазылу. 2. ауыс. Бейнелену, жазылу.

БӘДІЗДЕЛУ Бәдізел етістігінің қимыл атауы.

БӘДІЗДЕУ Бәдізде етістігінің қимыл атауы.

БӘДІЗШІ зат. Тастан қашап, қырпап, оймыштан түрлі бұйымдарды безендіруші, өрнектеуші шебер.

БӘДІК¹ зат. 1. Малға, адамға жұғатын, індет, айналма ауру. 2. фольк. Ауру адамды, малды емдеу мақсатында он бір бұынды қара өлең үлгісімен айтылған тирмыс-салт жырларының бір түрі. 3. ауыс. Мылжың, мәнсіз, көп сөйлейтін адам. // Мылжың, мәнсіз, бос.

Бәдік айты. Бәдік жырын айтты. **Бәдік айтыс.** фольк. Сиқырлау, арбау нанымынан пайда болған айтыс. **Бәдік болған танадай.** Есеңіреген, дел-сал болғандай. **Бәдік өлен.** әдеб. Индетті, ауруды өлең арқылы қуып, көшіріп тастауға болады деген мифтік сенімнен туған өлең.

БӘДІКТЕЙ сын. Бәдік ауру сияқты, бәдік тәрізді.

БӘДІКТІК зат. Бейбастақтық, әдепсіздік, есуастық, мылжындық.

БӘЗ¹ есім. Әлдебір, қайсыбір, сол.

Бәз баяғы. Бұрынғы, бастапқы, өзгеріссіз, өз қалпында. **Бәз баяғыша.** Қалпынша, ешбір өзгеріссіз, бұрынғыша. **Бәз біреулер.** Әлдекім, кейбіреу, белгісіз біреу. **Бәз қалпы.** Баяғы, қаз қалпында. **Бәз қалпынша.** Сол күйінде, сол қалпынша.

БӘЗ² зат. сөйл. **Бөз.**

БӘЗ-БӘЙЕК: бәз-бәйек болды. Жаны қаламай қызмет етті, құрдай жорғалады.

БӘЗ-БӘРІ ес. сөйл. Барлығы, баршасы.

БӘЗБІР ес. Кейбір, әлдебір.

БӘЗЫРДЕ үст. Кейде, кей кезде, кей уақытта.

БӘЙ: бәй тікті. Тұзу, тік ұстады, жоғары көтерді.

БӘЙБАТША зат. сөйл. **Байбатша.**

БӘЙБІШЕ зат. 1. этн. Байырғы қазақ қоғамында көп әйел алған ер адамның жұбайлық мәртебесі жоғары бірінші әйелі. 2. Жасы үлкен егде тартқан, жұрт сыйлайтын қадірлі, беделді әйел. 3. Әйелі, жары. 4. Жасы үлкен әйел адамды сыйлау, құрметтеу мәнінде айтылатын атауыш.

Бәйбіше келі. Науат, қант, құрт түюге арнайы жасалған шағын келі.

БӘЙБІШЕДЕЙ сын. Бәйбіше сияқты, бәйбіше тәрізді.

БӘЙБІШЕЛІК зат. 1. Бәйбішеге тән қасиет, іс. 2. Бәйбіше орны, мәртебесі.

БӘЙБІШЕСЫМАҚ зат. әкспр. Өзін бәйбіше сияқты көрсеткісі келетін, еліктегіш әйел.

БӘЙБІШЕ-ТОҚАЛ тар. 1. Көп әйел алған адамның бұрынғы-кейінгі әйелдері.

БӘЙГЕ¹ зат. 1. этн. Қазақ халқының ерте заманнан келе жатқан ат жарыстыратын дәстүрлі ұлттық спорт ойындарының бір түрі, ат шабысы. 2. Еңбекте, өнерде, спортта жеңіскерлерді іріктейтін жарыс, сайыс.

Бәйге алаңы. Жарыс өтетін орын. **Бәйге алды.** а) Озып шығып жүздеге ие болды.

ә) Жақсы атанды, аты шықты. **Бәйге ат.** Бәйгеге қосатын, жаратқан жүзірік ат. **Бәйге атындай.** Бәйгеге қосатын, жаратқан жүзірік аттай.

Бәйге атындай аңқылдады. Ағыла, тоқтамай сөйледі, мүдірмеді, ақхөңілденді. **Бәйге атындай аңқылдап.** п о э т. Мүдірмеу, тоқтаусыз сөйлеу.

Бәйге бала. Бәйге атына мініп шабатын бала.

Бәйге бермеді. Алдына жан салмады, қатарының алды болды. **Бәйге косты [түсті].** а) Атты жарысқа жіберді. ә) Топ жарысқа түсті, бағын сынады.

Бәйгеден аты келді. Бәйгеге қосқан аты озып шықты. **Бәйге жарияланды.** п у б л.

Белгілі бір іс-шара, бастамаға ерекше жобаларды, сондай-ақ көркем әдеби, публицистикалық туындылардың жоғары деңгейлісін іріктеу және марапаттау үшін жалпы көпшілікті құлақтандырып, басылым беттеріне байқау жариялады.

Бәйгенің алдын бермеді. а) Қуса жетіп, қашса құтылатын жүзірік болды, жарыста озып шықты. ә) Үнемі жүлдегер болды, алдына жан салмады. **Бәйге төбе.** Ат жарысында бәйге қосатын дөңес жер, төбе.

БӘЙГЕ² зат. этн. Жарыста озып шыққандарға берлетін жүлде, сыйлық.

Бәйге алды. Сыйлыққа, жүлдеге ие болды. **Бәйге мүше.** Тийсті үлес, сұбаға. **Бәйгені шаппай алды.** Оған нар келер ешкім болмады, жарысар қарсылас табылмады. **Бәйге тікті.** а) Озғанға берер жүлде тағайындады, сыйлық белгіледі. ә) Бәстесті, бас қойды, бас тікті.

БӘЙГЕАЛАҢ зат. спорт. Ат спорты жарысын өткізетін арнайы жабдықталған алаң.

БӘЙГЕДЕЙ сын. Бәйге сияқты, бәйге тәрізді.

БӨЙГЕЛІ сын. *Бөйге тігілген, бөйгесі бар. Бөйгелі жер. Бөс тігілген жарыс, жүрделі кез, мезгіл.*

БӨЙГЕЛІК зат. *Бөйгеден озып келушілік, жүріріктік.*

БӨЙГІ зат. сөйл. *Бөйге.*

БӨЙГІКЕР зат. *Бөйгелі, топжарған, жүрдегер.*

БӨЙГІЛІ сын. сөйл. *Бөйгелі.*

БӨЙЕК¹ зат. *Шөбі қалың өскен шабындық.*
БӨЙЕК²: бөйек болды [қақты]. а) *Жаны қалмай құрдай жорғалады, құрақ ұшты; асты-үстіне түсіп, ілтнп көрсетті.* ө) *Жағымпазданды, жарамсақтанды.*

Бөйек етті. *Құрдай жорғалатты, айтқанын істетті, зыр қақтырды.*

БӨЙЕКТЕ= ет. *Асты-үстіне түсу, бөйек болу, жаны қалмау.*

БӨЙЕКТЕГІШ сын. *Құрдай жорғалап қошемет көрсеткіш, жарамсақтанғыш, бөйек болғыш.*

БӨЙЕКТЕН= ет. *Ар жағынан бір, бер жағынан бір шығып жүру.*

БӨЙЕКТЕНУ *Бөйектен етістігінің қимыл атауы.*

БӨЙЕКТЕУ *Бөйекте етістігінің қимыл атауы.*

БӨЙЕКТІК зат. *Бөйек болушылық, жік-жарналық, кішіпейілдік.*

БӨЙЕНДЕК зат. жерг. *Түсі сарғыш көк, салмағы 10-16 кг-ға дейін жететін қауынның бір сорты.*

БӨЙЕ-ШӨЙЕ сын. сөйл. *Бая-шая.*

БӨЙПЕК: бөйпек қақты. *Бөйек болды, жалтаңдады.*

БӨЙПЕКТЕ= ет. *Бөйпең қағу, жорғалау.*

БӨЙПЕКТЕУ *Бөйпекте етістігінің қимыл атауы.*

БӨЙПЕҢ: бөйпең қақты. *Бөйпектеді, бөйек қақты.*

БӨЙТЕРЕК зат. 1. <лат. *populus italica*> *Биіктігі 40 метрдей, қалың қабықты, бұтақтары тармақталмай тік өсетін, жазырақтары жалпақтау келген тал тұқымдасының терек туысына жататын ағаш; мырзатерек.* 2. ауыс. *Мықтылық, зор болушылық, саясы молдық.* 3. ауыс. *Тірек, таяныш, сүйеніш, қорған, пана.*

БӨЙТЕРЕКТЕЙ сын. 1. *Бөйтерек сияқты.* 2. ауыс. *Биік, зор.*

БӨЙТЕРЕКШЕ үст. *Бөйтерекке ұқсап, бөйтерек сияқты.*

БӨЙТОЛІА [ар. *بيت الله*] зат. діни. *Меккедегі Қағба мешітінің діни аты.*

БӨЙТӨБЕТ зат. 1. *Сырттан, төбет ит.* 2. ауыс. *Ересектеу балалардың я адамдардың ерсі қылықтарын жаратпағанда айтылатын зілсіз әрі кекесінді сөз.*

БӨЙШЕШЕК¹ зат. өс. <лат. *stocus*> 1. *Қар кетісімен шығатын, қызалдақ құртқаша шитар тұқымдасына жататын тамыр түйнекті көктем гүлі.* 2. *Дала гүлдерінің жалпы аты.*

БӨЙШЕШЕК² зат. жерг. *Айдар.*

Бөйшешек бетті. *Дөңгелек (жүзді), балтиған, балғын өңді.*

БӨЙШЕШЕКТЕЙ сын. 1. *Бөйшешек сияқты.* 2. ауыс. *Құлтырған, қызылды-жасылды.*

БӨЙШЕШЕКТІ сын. *Көкорай шалғыны, бөйшешегі мол.*

БӨЙШӨҢГЕЛ зат. саят. 1. *Он екі түлеген кексе бүркіт.* 2. ауыс. *Адуынды, тегеурінді батыр.*

БӨЙШКЕШ сын. экспр. сөйл. *Бай-шікеш.*

БӨЙІТ [ир. *بيت*] зат. 1. діни. *Ораза кезінде айтылатын жарапазан сарынындағы жыр, өлең.* 2. *Бір мақалмен, сарымен айтылатын қос тармақты, егіз ұйқасқа құрылған өлең шумағы.*

БӨЙІТСЫМАЛ сын. сөйл. *Бөйітсымақ, өлеңсымақ.*

БӨЙІТШІ зат. *Бөйіт айтатын адам, зікірші.*

БӨЙІТШІЛІК зат. *Бөйіт айтушылық, ақындық, жыршылық.*

БӨКЕЛТЕК сын. *Бөкенедеу, аласа.*

БӨКЕН зат. жерг. кәс. *Бәкен* (балық аулайтын жерге қойылған белгі, көрсеткіш).

БӨКЕНЕ сын. *Тапал, аласа, тәлек.*

БӨКЕНЕЛІК зат. *Аласалық, қысқалық.*

БӨКЕНШІ зат. сөйл. *Бәкенші* (кемені қауіптен сақтау үшін түнде жарық беріп тұратын белгілерді қадағалап отыратын адам).

БӨКІЗАЛЫ сын. сөйл. *Пәкізали.*

БӨКІЗА зат. жерг. кәс. *Балықшылар сүзекті тартқанда киетін қонышы ұзын аяққым.*

БӨКӨЙ зат. жерг. ауыл шар. *Ат тырмамен жинаған шөп және шалғымен шапқан шөп үйіндісі.*

БӨКІ¹ зат. 1. *Ашпалы-жаппалы шағын қалта пышақ.* 2. жерг. *Ұстара.*

БӨКІ² зат. жерг. *Түйенің терісінен жасалатын кебіс.*

БӨКІДЕЙ сын. *Бөкі сияқты.*

БӨКІЗЕ [ир. *بکيزه*] сын. *Таза, пәк.*

БӨКІЗЕЛІК зат. 1. *Тазалық.* 2. ауыс. *Пәктік.*

БӨКІЛШК зат. жерг. кәс. *Бәкиланы киіп суга түсуші (ұзын аудың астыңғы арқанын басып тұрушы).*

БӨКІН-ШҮКІН зат. сөйл. *Кәкір-шүкір, ұсақ-түйек.*

БӨКІНШК зат. сөйл. *Кеме жолындағы қауіпті жерге қойылған су бетіндегі қалқыма бәкенді бақылайтын күзетші.*

БӨКІР зат. *Қыздық абиыр, қыздық.*

БӨКІРЛЕН= ет. *Қыздығын бізу.*

БӨКІШЕ үст. *Бәкіге ұқсап.*

БӨЛ зат. *Баға, құн.*

БӨЛПІ [ар. *بنگی*] зат. *Істердің, нәрселердің дәлелі.*

БӨЛДЕК: бөлдек ағаш. зат. *Тері илейтін малқы арасындағы келсаптай жуан ағаш.*

БӨЛДЕН= ет. *Өзінің бағасын асырып бөлсін, бүлдән.*

Бөлдене берме. *Көкірегін көтеріп, өзінің бағасын арттыра берме, бөлсінбе деген мағынада.*

БӨЛДЕНУ *Бөлден етістігінің қимыл атауы.*

БӨЛДЕНУШІЛІК зат. *Өз бағасын, құнын арттырушылық, бөлсінүшілік, бүлдәнүшілік.*

БӨЛДІР-БАТПАҚ сын. сөйл. *Балдыр-батпақ.*

БӨЛЕ¹ [ар. *بلاء*] зат. 1. *Кесірілі іс, пәле-жала, шатақ.* 2. *Қырсық, кесел, кесепат.* 3. *Арам ой, арамдық.* 4. ауыс. миф. *Құбыжық, қорқынышты нәрсе.* // *Кесірілі, қырсықты.*

Бөле баққан. *Дау, шатақ, арамдық кұған. Бөле болды. Қырсық болды. Бөлеге [пәлеге, шатаққа] белшесінен батырды. Кесепат, кесірге шалдықтырды. Бөлеге қалды. Басына іс түсіп, шатаққа ұшырады, дауға қалды. Бөлеге ұрындырды. Дау-дамайға қалдырды, қиыншылыққа душар етті. Бөлеге шатылды [ұшырады]. Шатаққа ілікті, басына іс түсті. Бөледен қалас болды. Қатерлі істен аулақ жүрді, бөледен бойын аулақ салды. Бөледен машайық қашып кұтылыпты. Жалалы сөзден я істен есті адам аулақ, тыныш, тек жүрді. Бөле жапты [жапсыр-*

ды, жақты]. Орынсыз қаралады, жала жапты, кінәлады. Бөле келтірді. Кесірілі іске душар етті. Бөле куды. Жамандық, арамдық ойлады, пәле іздеді. Бөле қылды. Шатақ шығарды. Бөленің отын өргізді. Бөлені қаптатты, жандандырды; екі араға сөз тасыды, пәле салды. Бөле салды. Жала жапты. Бөлесі жұқты [тиді]. Кесірі тиді. Бөле тіледі. Шатақ іздеді, жамандық қалады.

БӨЛЕ² сын. сөйл. *Жағымсыз. Еті тірі тысық, қу, бөлекет.*

БӨЛЕ³ од. сөйл. *Пәлі.*

БӨЛЕДЕЙ сын. 1. *Бөле сияқты, құбыжықтай.* 2. ауыс. сөйл. *Сондай мақты, айтарлықтай.*

БӨЛЕ-ЖАЛА зат. *Қырсық, кесепат.*

БӨЛЕК² [ор. *валёк*] зат. тех. *Постромканың ұшын іліп қоятын, екі жағы кертілген жуантық ағаш.*

БӨЛЕКЕЙ сын. *Кішкентай, аласа, жырттық.*

БӨЛЕКЕТ зат. 1. *Пәле-жала, адамға қас күш, жың-шайтан.* 2. *Қырсық, шатақ, кесір адам.* 3. *Қу, кесір, пәле әкелетін нәрсе.*

Бөлекет басқыр. қарғ. *Қара басқыр, марту басқыр. Бөлекетке батты. Қырсыққа шалынды, жамандыққа ұрынды. Бөлекет кетсін. Кесір-кесепаты өзімен кетсін, жоламысың. Бөлекетті бастады. Жаман істі бастады, жамандық жасады.*

БӨЛЕКЕТПІК зат. *Пәлелік, қулық, тысықтық.*

БӨЛЕ-ҚАЗА зат. *Өлім-жітім, кенеттен келген ажал.*

БӨЛЕҚОР сын. *Жалақор, бөле қуғыш.*

БӨЛЕҚОРЛЫҚ зат. *Бөлекор болушылық, жалақорлық, бөле қуғыштық.*

БӨЛЕҚҰМАР сын. *Бөлешіл, жалақор.*

БӨЛЕҚҰМАРЛЫҚ зат. *Бөлекұғыштық, жалақорлық.*

БӨЛЕЛІ сын. *Пәле-жаласы, шатағы көп, дау-жанжалы мол.*

Бөлелі жерге бармақ сұқпа. *Басқа кесірі, қырсығы тиетін істен (кісіден) аулақ жүр деген мағынада.*

БӨЛЕЛІК зат. *Пасықтық, қастық, қырсықтық.*

БӨЛЕМ од. *Біреуге кіжінгенде, өштескенде, зіл көрсеткенде айтылатын сөз.*

БӨЛЕН ес. 1. *Белгісіздікті білдіретін, тұспалап айтылатын, бірнеше деген мағынаны білдіретін сөз.* 2. *Бөлембай деген, аты белгісіз, бір жер дегенді білдіретін сөз.*

Бөлен деуге болмайты. сөйл. *Олай-бұлай деуге болмайды, ашып айту қиын. Бөлен еді, түген еді. сөйл. Анау еді, мынау еді деп сылтаурату.*

БӨЛЕНБАЙ ес. экспр. *Бірталай, біршама көп деген болжал сөз.*

БӨЛЕН-БӨШТҮГЕН ес. сөйл. *Бөлен-түген, пәлен-пәштуан, анау-мынау.*

БӨЛЕНПІ зат. зоол. *Қарақұрт сияқты улы жәндік.*

БӨЛЕНДЕЙ үст. *Айтарлықтай, опишама, социалықты.*

БӨЛЕН-ТҮГЕН ес. *Анау-мынау, бөлен-пәштуан.*

БӨЛЕН-ТҮЛЕН зат. сөйл. *Пәлен-түген.*

БӨЛЕНШЕ ес. сөйл. *Пәленше.*

БӨЛІҒАТ зат. сөйл. *Балиғат.*

БӨЛКЕДЕЙ сын. сөйл. *Шоқпардай, кеспелтектей.*

БӨЛКІ мод. *Бәлкім, мүмкін.*

БӨЛКІМ мод. 1. *Мүмкін, ықтимал, бәлкі. 2. Аздап, ептен, сөл.*

БӘЛЛӘҒИ од. сөйл. **Беллаһи**.
БӘЛСҮ Бәлсі етістігінің қимыл атауы.
БӘЛСІ= ет. сөйл. **Бәлсі**.
БӘЛСІН= ет. Әлдеқандай болып кісімсу, бұздану, бәлдену.
БӘЛСІНТ= ет. Әлдеқандай ету, бәлдендірту.
БӘЛСІНТУ Бәлсінт етістігінің қимыл атауы.
БӘЛСІНУ Бәлсін етістігінің қимыл атауы.
БӘЛТУ-ШӘЛТУ ес. сөйл. Балтай-шалтай, бәлен-түген.
БӘЛШЕБЕК ор. тар. совет. сөйл. **Большевик**.
БӘЛІ од. 1. Мадақтау, қошеметтеу мағынасын білдіретін сөз. 2. Разы болу, қоштау мағынасында айтылатын сөз. 3. Таңырқау, таңдануды білдіретін сөз. 4. Қап-ай, өттеген-ай деген мағынадағы сөз. 5. Оның не, мұның дұрыс па деген күмәнді білдіретін сөз.
БӘЛІШ зат. тамақ. Ашытып жайылған қамыр ішіне пияз, быршы, ет салып, жиектерін бүріп, майға булап пісіретін нан тағамы.
БӘНДАНА зат. Қарасораның дәні.
БӘНДЕ зат. сөйл. **Пенде**.
БӘНИ [ар. بنی] зат. кітаби. Нәсіл, ұрпақ, әулет.
БӘНКЕ зат. сөйл. **Бәнкі**.
БӘНТ [ир. بند] зат. Байлам, бума, тай, буда, тең.
БӘНГІ [ир. بنگی] сын. 1. Нашақор. 2. Есалаң, жынды, есуас.
БӘНГІР= ет. Есалаңдану, есерлену, жындану, меңгіру.
БӘНГІРУ Бәңгір етістігінің қимыл атауы.
БӘНШІ [ир. بنگی] зат. Нашақұмар, апыншы.
БӘП-БӘРЕКЕЛДЕ сын. сөйл. Тәп-тәуір, жап-жақсы, әп-әдемі.
БӘПЕКТЕ= ет. Бәйек болу, асты-үстіне тұсу.
БӘПЕЛЕ= ет. сөйл. **Мәпеле**.
БӘПШ зат. жерг. Желік, аптық.
БӘР есім. сөйл. **Барлық, тегіс**.
БӘРӘК: [ар. برک] бәрек Алла. діни. **Бәрекелді** (Алланың жақсылығы, ныры тұссін, Алла қолдасын деген мағынаны білдіретін бата-тілек).
БӘРӘКӘТ зат. сөйл. **Берекет**.
БӘР-БАРШАСЫ ес. Барлығы, күллі, тегіс, тұтас.
БӘРБАТ сын. Зарлы, мұңды, қайғылы.
БӘР-БӘРІ есім. сөйл. Баршасы, барлығы, түгелімен.
БӘРБЫ зат. Қатты затты, темір заттарды тесетін бұрандалы қолбұрғы, бұрғылау аспабын айналдыруға арналған тетік.
БӘРЕКЕЛДЕ [ар. برک الله] од. сөйл. **Бәрекелді**.
БӘРЕКЕЛДІ од. 1. Біреуді мадақтау, мақтау, көңілін көтеру, рух беріп көтермелеп, қолдау сөйлегенде айтылатын сөз. 2. Бір нәрсені құптау, мақұлдау, сүйсіну, разылық білдіру ретінде айтылатын сөз. 3. Мәссаған, ал ендеше тәрізді таңдануды, таңырқауды білдіретін сөз.
БӘРЕКЕЛДІЛЕ= ет. Құптау-қоштау, мақұлдау.
БӘРПІ зат. биол. <лат. aconitum> Тамырының емдік қасиеті бар, таулы жерде өсетін сарғалдақтар тұқымдасына жататын көпжылдық шөп.
БӘРПІ² зат. зоол. Биік таулы жерде мекендейтін құс.
БӘРҒАМ [ир. برغام]: бәрғам болды. Түзелді, жонға келді.

БӘРШЕКТЕ= ет. сөйл. Сойылған мал етін боршалау.
БӘРШЕКТЕЛ= ет. Сойылған мал етінің бөлінділуі, боршалануы.
БӘРІ есім. Барлығы, баршасы, тегіс, түгел.
Бәрі білді. Жасырын (құпия) емес, жұртшылық хабардар, көшілікке белгілі болды. **Бәрі бірдей**. Барлығы, баршасы, тұтас. **Бәрін айт та, бірін айт**. сөйл. Басқасын қой, тоқ етерін айт; қайсыбірін айтайын деген мағынада. **Бәрін ұмытты**. Еш нәрсені елемеді, ес-түссіз бір іске берілді, жанын салды.
БӘРІ-БӘРІ есім. Барлығы дерлік, түгелімен.
БӘРІБІР үст. 1. Қалай болса да, не болса да, қайтсе де. 2. Мейлі.
БӘРІСІ ес. жерг. Бәрі, барлығы.
БӘС¹ зат. 1. Бір нәрсе орындалады немесе айтқаным болады деп сөз беріскенде болатын қол берісу немесе тігілетін төлемақы. 2. Талас, бәсеке, тартыс, жарыс.
Бәс қылды [ікті]. Бәстесті, бір нәрсе жайлы таласты. **Бәсі қымбат**. Бағасы жоғары, құны жоғары.
БӘС² зат. Баға, құн, нарық.
Бәс қайтты. Бағасы кеміді, күші таусылды, әлі құрыды.
БӘС³ сын. **Пәс**.
БӘСЕ од. Мақұлдау, қоштауды солай болу керек еді дегенді білдіретін одағай сөз.
Бәсе десеңші [десе]. Мақұлдап қоштауды, айтса айтқандай деген мағынаны білдіретін сөз.
БӘСЕЙ= ет. жерг. Азаю, кему, төмендеу.
БӘСЕКЕ зат. 1. Өзара еңбек, өнер, спорт жарысы, сайыс. 2. Көре алмаушылық, қызғаныштан туатын бақастық, бақталастық. 3. экон. <лат. concurren> Тауар өндірушілер не оны өткізушілер арасындағы көбірек пайда табу жолындағы сайыс. 4. Мемлекеттер арасындағы және халықаралық дәрежедегі жарыс. 5. инф. <ағыл. contentions> Ортақ ресурсты пайдаланудағы жүйелердің немесе бағдарламалардың өзара таласушылығы.
Бәсеке рәжімі. инф. <ағыл. contention mode> Бір арнаға жаластырылған екі немесе одан да артық сыртқы құрылғылардың орталық процессорға бір мезгілде мәлімет беруге тырысу кезіндегі қалып-күйі.
БӘСЕКЕЛЕС¹ сын. 1. Бақталас, бақас, күндес, егес. 2. экон. Өзара бәсекеге, жарысқа, сайысқа түсуші.
Бәсекелес бағдарламалық бұйым. инф. <ағыл. competitive software product> Басқа бағдарламалармен қатар немесе олардың орнына пайдаланылуға үміткер бағдарламалық бұйым.
БӘСЕКЕЛЕС²= ет. 1. Айтысу, тайталасу, ерегісу. 2. спорт. Жарысқа, сайысқа түсу. 3. Өзара өнер, білім жарыстыру. 4. экон. Көбірек пайда табу, кіріс кіргізу, өркендеу жолындағы жарыс.
БӘСЕКЕЛЕСКІШ сын. Бәсекелесуге құмар, бәсекешіл.
БӘСЕКЕЛЕСТІК зат. 1. Бәсекелес болушылық, өзара жарысушылық. 2. Бақталастық, бақастық. 3. экон. <лат. concurrentia> Тауар өндірушілер арасында өз мүдделерін қанағаттандыру үшін болатын экономикалық бақталастық. 4. биол. Туыстық жағардан жақын бір немесе әр түрге жататын ағзалардың тірі қалу мүмкіндігі үшін бір-бірімен күресуі.
БӘСЕКЕЛЕСТІР= ет. Бәсекеге түсірту, жарыстыру.
БӘСЕКЕЛЕСТІРУ Бәсекеlestіру етістігінің қимыл атауы.
БӘСЕКЕЛЕСУ Бәсекелес етістігінің қимыл атауы.

Бәсекелесуге жарамды өнім. экон. Рынокта бар ұқсас өніммен салыстырғанда тұтынылу қасиеті анағұрлым жоғары және осы себепті жоғары сұранымға ие өнім. **Бәсекелесу қабілетінің көрсеткіші**. экон. Тауардың бәсекелесу қабілетінің деңгейін мөлшерлік тұрғыдан бағалау өлшемдерінің жиынтығы.
БӘСЕКЕЛЕСУШІ зат. Бәсекеге түсуші, таласушы, өзара жарысушы.
БӘСЕКЕЛІ сын. 1. Бақталастығы, күндестігі бар, бәсекелес. 2. Бәс тігіскен, бәске түскен, ерегіскен, егескен.
БӘСЕКЕЛІК зат. Бәсекеге түсушілік, бақталастық.
Бәсекелік парақ. экон. Шетке шығарылатын және шеттен әкелінетін тауарды өткізу кезінде оның техникалық-экономикалық көрсеткіштері, сапасы, бағасы және коммерциялық шарттары туралы ақпаратты қорытындылайтын құжат.
БӘСЕКЕСІЗ сын. Талассыз, егессіз.
БӘСЕКЕШІ сын. 1. Бәсекеге, жарысқа, сайысқа түсуші. 2. Таласушы, бақталасушы.
БӘСЕКЕШІЛ сын. Бәсекеге құмар, бақталасушы.
БӘСЕҢ сын. 1. Жай, ақырын, баяу. 2. Көмескі, солғын, басыңқы. 3. ауыс. Кішіпейіл, инабатты. 4. ауыс. Басылыңқы, төмен.
Бәсең ине. қолөнер. Орташа жуандықтағы ине. **Бәсең сайлау құқы** заң. Азаматтың сайланбалы мемлекеттік және жергілікті өзін-өзі басқару органдарына сайлану құқы.
Бәсең тартты. Бәсеңдеді, саябырлады, солғындады, баяулады.
БӘСЕҢДЕ= ет. 1. Баяулау, саябырлау, басылу. 2. Азаю, кему, төмендеу. 3. Көмескілену, солғындау.
БӘСЕҢДЕНУ Бәсеңден етістігінің қимыл атауы.
БӘСЕҢДЕНКІРЕ= ет. Баяулаңқырау, басылыңқырау, саябырлаңқырау.
БӘСЕҢДЕНКІРЕУ Бәсеңденкіре етістігінің қимыл атауы.
БӘСЕҢДЕТ= Баяулату, ақырындату, төмендету, саябырсыту.
БӘСЕҢДЕТКІШ¹ зат. физ. Газ, бу немесе сұйықтық қосымдарын тұрақты қалыпта ұстауға және төмендетуге арналған аспап.
БӘСЕҢДЕТКІШ² сын. Бәсеңдетуші, жеңілдеткіш, басатын, азайтатын.
БӘСЕҢДЕТУ Бәсеңдет етістігінің қимыл атауы; басу, ақырындату.
БӘСЕҢДЕТІЛ= ет. Баяулатылу, төмендетілу, басылу.
БӘСЕҢДЕТІЛУ Бәсеңдетіл етістігінің қимыл атауы.
БӘСЕҢДЕТІҢКІРЕ= ет. Басыңқырау, азайтыңқырау, төмендетіңкіреу.
БӘСЕҢДЕТІҢКІРЕУ Бәсеңдетіңкіре етістігінің қимыл атауы.
БӘСЕҢДЕУ¹ сын. Баяулау, жайлау, екпіні, қарқыны төмендеу, солғындау, осалдау.
БӘСЕҢДЕУ² Бәсеңде етістігінің қимыл атауы.
БӘСЕҢДІК зат. Баяулық, ақырындық, саябырлық, сылбырлық.
БӘСЕҢСУ Бәсеңсі етістігінің қимыл атауы.
БӘСЕҢСІ= ет. 1. Бәсеңдеу, саябырсу, толас тау. 2. Азаю, кему. 3. Солғындау, түсу, төмендеу. 4. ауыс. Қарқыны қайту, басылу.
БӘСЕҢСІП= Бәсеңдету, кеміту, төмендету.
БӘСЕҢСІТУ Бәсеңсіт етістігінің қимыл атауы; басу, азайту.

БӘСЕҢШІЛ сын. Енжар, селқос.
БӘСЕҢШІЛДІК зат. Енжарлық, сел-қостық, босбелбеулік.

БӘСЕҢІРЕК сын. Ақырымырақ, босырақ, соғындау.

БӘСЕЮ Бәсей етістігінің қимыл атауы.
БӘСКІЛ сын. 1. Төмен, жатаған. 2. Бәсең, нашар.

БӘССАУДА зат. Көпшілік алдында тау-арды артық төлем ұсынушыға сататын сату тәртібі; аукцион.

БӘСТАЛАС сын. сөйл. **Бақталас**.
БӘСТЕ зат. Қоныс.
БӘСТЕС сын. 1. Бақталас, бәсекелес. 2. Қа-баттас, қатарлас.

БӘСТЕС= ет. 1. Бір нәрсе орындалады деп, немесе менің айтқаным болады деп сөз берісу, сөздеріне сенімді екенін білдіріп қол алысу, немесе бәс тігісу. 2. Жарысу, бәсекелесу.

БӘСТЕСКІШ сын. Бәс тіккіш.
БӘСТЕСТІР= ет. Бәсекелестіру, жарыс тыру.

БӘСТЕСТІРУ Бәсекелестіру етістігінің қимыл атауы.

БӘСТЕСУ Бәстес етістігінің қимыл атауы.
БӘСІКТІК зат. Қарапайымдылық, бәсік болушылық.

БӘСІҢКІ сын. жерг. Жұмсақ, әлсіз.
БӘСІРЕ зат. 1. этн. Қазақ шаңырағында дүниеге ұл бала келгенде, меншіктеп, арнап ең салынған құлын немесе бота. 2. этн. Нағашы жұртына барған балаға берілетін мал. 3. ауыс. Меншік, иелік.

Бәсірге тиді. Енишіге, меншікке тиді, иемденді.
Бәсіре етті. а) Арнады, құрбандыққа шалды. ә) Еншілеу.

БӘСІРЕЛІ сын. Меншікті, енишісіне тиген, арнаулы.

БӘТ: бәт күндіз. **Бәдқұндыз.** а) Жоғары са-палы, қымбат бағалы күндіз терісі. ә) Қымбат бағалы күндіз терісінен жасалған борік.

БӘТЕГӨЙ зат. сөйл. 1. **Батагөй**. 2. сөйл. жағымсыз. Сандырақшыл.

БӘТЕҢКЕ [ор. ботинки] зат. Қысқа қо-ныңты, бауы бар күздік, қыстық аяқкіім.

БӘТЕҢКЕШЕҢ сын. Бәтеңке киген.
БӘТЕР зат. жерг. **Бәтір**.

БӘТЕС зат. тоқыма. <франц. batiste> Мақта не зығыр жібінен тоқылған түсі жылтыр жұқа жібек мата.

БӘТЕСТЕЙ сын. Бәтес тәрізді, бәтес сияқты.

БӘТКӘРДЕ [ир. بد کرده] сын. жерг. Айыпты, кінәлы.

БӘТҚЫЛЫҚ зат. Бөтен қылық, жат қылық.

БӘТПЕРЕК зат. сөйл. **Батпырауық**.
БӘТУА зат. сөйл. **Пәтуа**.

Бәтуа кетті. сөйл. **Пәтуа кетті.** Бәтуасы бөкене. Уәде, келісімі болымсыз, болмашы.

БӘТУАЖА [ар. قوی] зат. **Пәтуа** (келісім, уәде).

БӘТУАЛАС сын. сөйл. **Пәтуалас**.
БӘТУАЛАС= ет. сөйл. **Пәтуалас**.

БӘТУАЛАСТЫҚ зат. экон. Бірнеше жақтың өзара алған міндетін белгілейтін шарт; келісім.

БӘТУАЛАСУ Бәтуалас етістігінің қимыл атауы.

БӘТУАЛЫ сын. сөйл. **Пәтуалы**.
БӘТУАСЫЗ сын. сөйл. 1. **Пәтуасыз** (тұрақсыз, табансыз).

БӘТШАҒАР од. сөйл. **Пәтшағар**.
БӘТІҢКЕ зат. сөйл. **Бәтеңке**.

БӘТІР [ар. اظير] зат. тамақ. Ашымаған қамырдан жайылып табаға пісіріген жұқа нан.

Бәтір жасады. Келісті, уәделесті, сөз байлас ты.

БӘТІР² од. Кейінде, кішірейте айтуда, таңдану мен жалыншыты кейінде айтылатын одағай сөз.

БӘШБІРТ: бәшбіртгі бітті. сөйл. Хали мүшкіл болды.

БӘШКЕ: бәшке құрақ. сөйл. Майда, қысқа өскен құрақ шөп.

БӘУЕДЕН [ар. بهاء الدين] зат. Әулие, пір.
БӘҒРА [ир. بعيره] зат. ескікіт. Әсер, ләззат.

Бәһра болмайды. Нәтиже, қорытынды бол-майды, пайда жоқ.

БӘҒІМ: бәһім етті. ескікіт. Ақылға салды.
БӘҒІР: бәһір алды. Ләззат, рахат алды.

БӘШПАЙ зат. сөйл. **Баушпай**.
БӘШПІРЕ [ар. بشيرة] зат. Береке, шырық.

БЕ шыл. 1. Сұраулық ба шылауының фо-нетикалық варианты. 2. Жекелік, бөлшектеу мағынаны білдіретін көмекші сөз. 3. Күшейтпелі мағынадағы көмекші сөз. 4. Шартты мағыналы көмекші сөз. 5. Риторикалық сұрау мағынасын білдіретін көмекші сөз.

БЕБЕУ зат. Ойбай, айғай, зар қаққан үн.
Бебеу қақты. а) Безілдеді, зарлады, зар иледі. ә) Күй құлаққа әсерлі, сазды өстіліп, құй-қылжыды. б) Құс сайрады, жәндік үн шығарды, дызақтады. в) Мәшине, мотор, аппарат тәрізді заттар қақты дыбыс шығарды, зыр қақты.

БЕБЕУЛЕ= ет. 1. Ауруы жанға батып шыдай алмай ойбайлау, зар қағу, бебеу қағу. 2. ауыс. Дыбыстың бірсарынды, бірқалыпты, үзіліссіз, екпінді шығуы, құйқылжуы.

БЕБЕУЛЕТ= ет. 1. Ойбайлау, безілдету. 2. ауыс. Құйқылжуы, екпіндету.

БЕБЕУЛЕТУ Бебеулет етістігінің қимыл атауы.

БЕБЕУЛЕУ Бебеуле етістігінің қимыл атауы.

БЕГАЙЫМ зат. Текті әулеттен шыққан әйел есімдеріне қосарланып айтылатын лауазым, бек, сұтандардың жұбайы, бәйбішесі және оларға қарата айтылған ізет атауы.

БЕГАНА зат. Қайыршы, мүсәпір; бөтен.

БЕГЕМОТ [көне. евр. Hippopotamus amphibius] зат. зool. [грек. hippopotamus amphibius]. **Сусыр**.

БЕГЕНЕ зат. Бөтен, басқа, бейтаныс.
БЕГЛЕН зат. сөйл. **Бекзада**.

БЕГОНИЯ [лат. begonia] зат. өс. Сәндік, әсемдік ретінде өсірілетін оңтүстіктегі қызыл ала жапырақты өсімдік.

БЕГЛІК зат. сөйл. **Бектік**.

БЕГІМ зат. Текті әулеттен шыққан әйел есімдеріне қосарланып айтылатын лауазым.

БЕГІРЕК сын. 1. Өте, тым, аса. 2. Мықты-рақ, мығымсырақ.

БЕДЕ зат. өс. <лат. trifolium> Бұршақ тұқымдасына жататын көпжылдық, кейде бір-жылдық жоңышқа тектес шөптесін өсімдіктер.

Бедө бізгүмсық қоңызы. зool. Бедө, жоңышқа сияқты шөптесін өсімдіктерді зақымдайтын зиянды ұсақ қоңыз. **Бедө кеселі.** Бедөні өте көп, көктей жеу салдарынан ұланып ауыратын ауруы. **Бедө қыша.** Бедө арасында өсетін арам шөп.

БЕДЕБАС зат. бот. <грек. trigonella arguata> Бұршақ тұқымдас жемішті өсімдік, кейде тасбеде деп те аталады.

БЕДЕГЕ зат. кәс. Үлкен балықтардың жылқы.

БЕДЕК зат. Мал саудасында, әсіресе жылқы саудасында алушы мен сатушы арасында «сала» айттып бааға келтіретін салашы, делдал.

БЕДЕКШ зат. сөйл. **Делдал**.
БЕДЕҚОҢЫР: бедеқоңыр көбелегі. зool. <лат. chloridea dipsacea> Қоңыр көбелектер тұқымдасына жататын ауылшаруашылық дақылдардың зиянкесі.

БЕДЕЛ¹ зат. 1. қoғ. <лат. auctoritas – өкімет, биік, ықпал> Белгілі бір адамның, әле-уметтік институттың нақты қадір-қасиетіне, сіңірген еңбегіне орай жалпы жұрт таныған абырой- атағы.

Беделді бүтіндеді. Абыройын ойлады, абы-ройына дақ түсірмеуге тырысты. **Бедел-құр-метке не болды.** Абырой-атаққа қолы жетті, даңқы шықты. **Бедел сақтады.** Абырой-атағына кір келтірмеді. **Бедел тапты.** Абырой тапты, сыйлы болды. **Беделі артты [өсті].** Абырой артты, абыройлы болды. **Беделі жер жарды.** Қадірі асты, абырой-атағы елге жайылды. **Беделі жүрді.** Атағының арқасында сөзі өтімді болды. **Беделін арттырды.** Жұрт мойындаған атақ-абы-ройын күшейтті, асырды. **Беделіне сыймайды.** ж е р г. Беделіне сатылмайды. **Беделін көтерді.** Абыройын арттырды, құрметке бөледі, даңқын шығарды. **Беделін көтеру.** Абыройын арттыру, қадірін асыру. **Беделін салды.** Қадір-қасиетін, абыройын бетке ұстады. **Беделін сағты.** Атағын, даңқын, қадірін бүлдірді. **Беделін төкті [түсірді].** Қадірін кетірді, абыройын түсірді.

БЕДЕЛ² зат. Көлем, мөлшер.
БЕДЕЛДЕ= ет. Бедел салысу, бедел жарыс тыру.

БЕДЕЛДІ сын. Беделі бар, қадір-құрметке бөленген, абыройлы, қадірлі.

БЕДЕЛДІЛІК зат. Беделді болушылық, қадірлік, абыройлық.

БЕДЕЛДІРЕК сын. Беделі күштірек, қадір-лірек, абыройлырақ.

БЕДЕЛСЫМАҚ сын. экспр. Беделге ие болғансұйылық, өтірік, бедел, абырой.

БЕДЕЛСІЗ сын. Беделі жоқ, абырой-құр-меттен жұрдай, қадірсіз.

БЕДЕЛСІЗДІК зат. Беделсіз болушылық, абыройсыздық, қадірі жоқтық.

БЕДЕЛІК зат. Бедө бітік өсетін шабындық.
БЕДЕН зат. сөйл. Көрік, келбет, кескін.
БЕДЕНДІ сын. Көрікті, келбетті, әдемі, ажарлы.

БЕДЕР зат. 1. Бір нәрсенің бетіндегі ке-дір-бұдыр із, таңба. 2. қол өнер. Бір заттың бетіндегі әшекейлі өрнек, бұдыр, бир. 3. <франц. relief> геогр. Құрлық бетінің, мұхит пен теңіз түбінің тегіс емес жерлері. 4. ауыс. Кескін, тұлға, сурет. 5. Бір нәрсенің түрі, кейті. 6. ауыс. Абырой, қадір, даңқ. // Реңк, белгі, нышан.

Бедер белгілері. геол. Құм немесе құмайт шөгінділер бетінде желдің немесе су ағындары мен толқындардың әсерінен пайда болатын белгілер жиынтығы. **Бедер генерациясы.** геол. Бір уақытта, бедердің белгілі бір даму сатысында пайда болып, бір буын жасайтын, жаратылуы әртүрлі бедер пішіндерінің кешені. **Бедердің жасы.** геол. Құрлық беті, теңіз түбі, бедерінің жаралған кезінен қазіргі пішіне келгенге дейінгі уақыты. **Бедердің жіктемесі.** геол. Бедер пішіндерін бірқатар белгілер бойынша жігілеу. **Бедердің морфологиялық кешені.** геол. Генетикалық байланыстағы бедер пішіндердің кеңістіктегі заңдылықты бірлестізі. **Бедердің оң пішіндері.** геол. Жер бетінің көтеріңкі бөлікшелері. **Бедердің теріс пішіндері.** геол. Жер бетінің абсолют немесе салыстырмалы биіктіктерге байланысты төмендеген бөлік-шелері. **Бедер қамқа салдырды.** Түрлі-түсті пүлгіштен бедерледі. **Бедер типі.** геол. Сыртқы кейті біркелі, генезисімен жасы бірдей бедер

пішіндерінің кешені. **Бедері кеткен.** Өңі кеткен, ескірген, тозған. **Бедері қашқан.** Қысыны кеткен, сиренсіз. **Бедерін берді.** Қарасын көрсетті, біліне бастады.

БЕДЕР-БЕЙНЕ зат. Өзіндік ерекшелік, көркемдік, өзіндік айшық.

БЕДЕРБЕЛПІ зат. инф. <ағыл. characters 1. Бедербелгілік жинақтың элементі. 2. Құрылғы әліпбиінің элементі.

БЕДЕРБЕЛПІЛІК сын. инф. Бедербелгіге тән, бедербелгіге қатысты.

Бедербелгілік барабан. Бетіне бедербелгілер келтірілген баспа механизмінің барабаны. **Бедербелгілік жинақ [таңбалар жинағы].** инф. Элементар таңбалар (бедербелгілер): әріптер, цифрлар және басқа таңбалардың берілген жүйеде баспаға беруге немесе ақпаратты дисплей экранында бейнелеуге пайдаланылатын толық жиынтығы. **Бедербелгілік [мәтіндік] жол.** инф. <ағыл. warrant (text) line> Берілген әліпбидің кез келген таңбаларынан тұратын жол. **Бедербелгілік тізбекше.** инф. <ағыл. character chain, string> Бедербелгі тізбегінен тұратын мәліметтер мөлшері.

БЕДЕРЛЕ= ет. Бедер салу, өрнектеу, әшекейлеу.

БЕДЕРЛЕН= ет. 1. Өрнектелу, әшекейлену, безендірілу. 2. Өзен, көл, теңіз бетінің ұсақ толқын басуы.

БЕДЕРЛЕНДІР= ет. Әшекейлендіру, безендіру, өрнек салдыру.

БЕДЕРЛЕНДІРУ Бедерлендіру етістігінің қимыл атауы. 1. Өрнектелу, әшекейлену, түрлену. 2. геол. Қатты (тұн) таужыныстардың аршықты нәтижесінде олардың беткі жазықтығына тән болмыс-бітімінің барынша айшықтала отырып, дөңестеніп дербестелуі.

БЕДЕРЛЕНУ Бедерлен етістігінің қимыл атауы.

БЕДЕРЛЕС сын. Түстес, түрлес.

БЕДЕРЛЕУ Бедерле етістігінің қимыл атауы. 1. Сәндеу, әшекейлеу. 2. ауыс. Бейнелеу, суреттеу.

Бедерлеу әдісі. Металл оңдеу әдісі. Бедерлеу өнері. қол өнер. Зергерлік, немесе скульптуралық, архитектуралық тұрғыдан нақыштау, бұдырлау, бунақтау тәсілдері арқылы түрлі заттардың бетіне өрнек түсірудің бір түрі.

БЕДЕРЛЕУШІ зат. кәс. Металл бетіне түрлі бедер салу ісінде пайдаланылатын құрал.

БЕДЕРЛІ сын. 1. Бедері бар нақышты, өрнекті, оюлы. 2. ауыс. Ерекше, көркем.

Бедерлі жазу. пед. Загіптарға оқуға арнап, жазу үшін жасалған шрифті.

БЕДЕРСІЗ сын. 1. Бедері жоқ, бедер салынбаған. 2. Ажарсыз, көріксіз. 3. ауыс. Өзіндік бет-бейнесі жоқ, тұрақсыз, құрғақ. 4. ауыс. Белгісіз, беймәлім, түсініксіз.

БЕДЕРСІЗДЕН= ет. Бояуы кету, көріксіздену.

БЕДЕРСІЗДЕНДІР= ет. Бедерін кетіру; көріксіздендіру.

БЕДЕРСІЗДЕНДІРУ Бедерсіздендіру етістігінің қимыл атауы.

БЕДЕРСІЗДЕНУ Бедерсізден етістігінің қимыл атауы.

БЕДЕРШІ зат. Ағашқа, темірге ою-өрнек, бедер салатын шебер.

БЕДЕУ¹ зат. қол өнер. Жүйрік, бөйгі аты, жараған жылқы. // Жүйрік.

Бедеу аттай. Мықты ат сияқты.

БЕДЕУ² сын. 1. Бала көтермеген (әйел). 2. Қысыр, бойдақ (мал). Бедеу бие. Қызында-майтын қысыр бие.

Бедеу болды. Бала көтеретін қабілеті жоқ,

құрсақ көтермеді, бала тұмады. **Бедеу қатын.** Бала таппаған әйел. **Бедеу ықылас.** Алдамшы құр пейіл, жалаң көңіл, жалаң шырай берушілік.

БЕДЕУДЕЙ¹ сын. Бедеу жүйрік сияқты. **БЕДЕУДЕЙ²** сын. Бойдақ, қысыр малдай. **БЕДЕУЛІК** зат. <лат. sterilitas> Кәмілетке толған әйел не еркек азасының ұрпақ бермеуі, ұрықтанбаушылық, ұрық болмаушылық, ұрпақсыздық.

БЕДЕУККІШ зат. Тұқымдық беде не жоңышқаны астық комбайнымен бастырып алған соң, дәнді бөліп алу үшін үгітуші машина.

БЕДЖА зат. Судан мен Эфиопияның шегаралас ауданын мекендейтін халық.

БЕДЛЕНД [ағыл. badlands] зат. геол. Қопсық немесе нашар керіштенген таужыныс тардан тұратын терең және күрт тілімденген тау бөктері немесе жекелеген қыраттар.

БЕДІЗШІ зат. көне. Тасқа өрнек түсіріп, жазу жазушы.

БЕДІРЕ [ор. ведро] зат. сөйл. **Шелек.** **БЕДІРЕЙ=** ет. экспр. 1. Бездеру, сазару, тесіреу. 2. Мелишо, міз бақпау, меңіреу күйде болу.

БЕДІРЕЙТ= ет. Көзін тесірейту, жүзін сазарту.

БЕДІРЕЙТУ Бедірейт етістігінің қимыл атауы.

БЕДІРЕЙІС= ет. Сазарысып, безірейісіп қалу.

БЕДІРЕЙІСУ Бедірейіс етістігінің қимыл атауы.

БЕДІРЕК¹ зат. Құл. **БЕДІРЕК²** сын. Құны жоқ, құнсыз. **БЕДІРЕНДЕ=** ет. экспр. Одыраңдау, едірендеу, ежірендеу.

БЕДІРЕНДЕУ Бедіренде етістігінің қимыл атауы.

БЕДІРЕЮ Бедірей етістігінің қимыл атауы.

БЕЖЕ зат. өс. <лат. Chaenomeles> Түрлі түсті гүлденгіш тұқымдасына жататын, оңтүстік аймақтарда өсетін ағаш (айва) және соның жемісі.

БЕЖІН: бежин ер. Алды-арты шошақ, сырты иленген, терінен ыбырларымен қапталған, Пекин қаласында жасалған ер.

БЕЖІРЕЙ= ет. сөйл. **Бедірей.** **БЕЖІРЕЮ** Бежірей етістігінің қимыл атауы.

БЕЗ зат. <лат. glandula> 1. анат. Адамның, жануардың азғасында болатын, оның зат алмасуын реттейтін мүше. 2. саят. Бүркіт табанындағы, тұяқ көбесінің астындағы емшек сияқты ірілі-ұсақты түйін, түйнек. 3. ауыс. Ағаштың шор жері, беріші. 4. ауыс. Іске пайдалансыз, қажетсіз, жарамсыз нәрсе.

Без ожау. этн. Ағаштың беріші жерінен, безінен жасалған ожау. **Без түйіні.** мед. Емшек, бауыр, бүйрек, аналық, қуық түбі және т. б. бездерде өсетін және солардың ткандерінен тұратын қатерсіз түйін. **Без шошыды.** Без қабынып, ісінді.

БЕЗ¹=ет. 1. Қашу, зыту. 2. Зымырау, жүйіт-қу. 3. Күдер ұзу, түңілді, қол ұзу. 4. Ат-тонын ала қашу, жоламау, бас тарту, мойындамау. **Безе қашты.** Алды-артына қарамай зытты, зымырады, тұра қашты. **Безін кетті а)** Қашып жоғалды. ә) Күдер үзді, ығыр болды.

БЕЗ²: без ете қалды. Безілдеді, дыз ете түсті.

БЕЗАЯҚ зат. этн. Ағаштың беріш болып қатып қалған, мықты жерінен жасалған ыдыс.

БЕЗБЕ: безбе жүйрік. Ұстатпайтын қашаған, үркіп алып қашатын жүйрік.

БЕЗ-БЕЗ: без-без етті. Безектеді, безілдеді. **БЕЗБЕН** зат. 1. Заттың салмағын өлшейтін

қол таразы, аспап. 2. ауыс. Мөлшер, өлшем. 3. Салмақ.

Безбенге салды. Таразылады, ақылға салды. **Безбенге түсті.** Таразыға салынды, тексерілді. **Безбеннен жеді [ұтты].** Кем өлшеді, таразыдан қымқырды.

БЕЗБЕНДЕ= ет. 1. Безбенге салып өлшеу, таразылау. 2. ауыс. Салыстыру, теңестіру.

БЕЗБЕНДЕЙ сын. Безбен сияқты, безбен тәрізді.

БЕЗБЕНДЕЛ= ет. Таразыға тартылу, өлшену.

БЕЗБЕНДЕЛУ Безбендел етістігінің қимыл атауы.

БЕЗБЕНДЕУ Безбенде етістігінің қимыл атауы. 1. Безбенмен өлшеу. 2. ауыс. Салмақтау, мөлшерлеу.

БЕЗБҮЙРЕК сын. 1. Ешкімге жібімейін, қаныпезер, қатыгез, мейірімсіз. 2. Мықты, төзімді, шыдамды.

БЕЗБҮЙРЕКТІК сын. Безбүйрек болушылық, қатыгездік, мейірімсіздік.

БЕЗГЕК зат. мед. <итал. malaga> Денені қалшылдатып, бір сұрытып, бір қыздырып, дірілдетіп басталатын жұқпалы ауру.

Безгек болған адамдай. Безгек ауруына тап болғандай, қалшылдап. **Безгек келді.** Безгек ауруына тап болғандай. **Безгек масасы.** з. о. л. <лат. anopheles> Масалар отрядының қосқанаттылар тұқымдасына жататын туысы. **Безгек ұрғандай.** Безгекпен ауырғандай.

БЕЗГЕКСІЗ сын. Безгектен сау, безгек ауруымен ауырмаған.

БЕЗГЕКТЕЙ сын. Безгек сияқты, безгек тәрізді.

БЕЗГЕКТІК сын. Безгек ауруына арналған.

БЕЗГЕЛДЕК зат. з. о. л. <лат. otis tetrag> Тырна тектестер отрядының дуадақтар тұқымдасына жататын дыла құсы.

Безгелдек дуадақ. з. о. л. Дуадақтың бір түрі.

БЕЗГЕЛДЕКТЕЙ сын. Безгелдек сияқты.

БЕЗГЕЛДЕКШЕ үст. Безгелдекке ұқсап.

БЕЗГІШ сын. Күдер ұзғыш, түңілгіш.

БЕЗДЕЙ сын. Без сияқты.

БЕЗДЕН= ет. 1. Без пайда болу, безі ұлағу.

2. Беріш болып қатып қалу, түйнектелу.

БЕЗДЕНДІР= ет. Безін ұлағайтып жіберу, беріштендіру.

БЕЗДЕНДІРУ Бездендіру етістігінің қимыл атауы.

БЕЗДЕНУ Безден етістігінің қимыл атауы.

БЕЗДЕУІТ: бездеуіт түк. б. н. о. л. Кейбір өсімдіктің жапырағында, жеміс қабығында болатын эфир майын түзетін жасушалар.

БЕЗДІ сын. Безі бар, безі көп.

Безді қарын. анат. <лат. ventriculus glandularis> Құс қарнының ас қорыту сөлін бөлетін, пішіні ұзынша келген алдыңғы бөлігі. **Безді ұла.** анат. <лат. textus glandularis> Зат алмасу процесінде өзін арнайы бөліңді (шайыр, шірне, бальзам, эфир майын т.б.) бөлетін жасушалардан құралған ұла.

БЕЗДІР= ет. 1. Бостыру, қашыру, аластау, аулақтау. 2. Мезі құлу, ығыр ету, тойдыру.

3. Жүгірту, зымырату; безілдету.

БЕЗДІРТ= ет. 1. Бостырту, қашырту. 2. Ығыр еткізу.

БЕЗДІРТУ Бездірт етістігінің қимыл атауы.

БЕЗДІРУ Бездір етістігінің қимыл атауы; аулақтату, қашыру, алыстату.

БЕЗДІРІЛ= ет. Аластатылу.

БЕЗДІРІЛУ Бездірлі етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕ¹ ет. 1. Өрнектеу, нақыштау, өше-

кейлеп сәндеу. 2. Нақышына келтіру, мәнгерлеу. 3. Көркемдеу, көркейтту.

БЕЗЕ²= ет. 1. Қару-жарақты, құрал-сайманды егеу, қайрау, өткірлеу. 2. Дүрменнің тасын қашау.

БЕЗЕ³= ет. 1. Кезеу, сілтеу, көздеу. 2. Бар-мақпен я басқа саусақпен ицқау, көрсету.

БЕЗЕ зат. қоғ. тамақ. Бұлғанған жұмыртқа ақуызы мен қант қоспасынан пісірілген жеңіл тәтті (пирожный).

БЕЗЕГЕ зат. Үлкен балықтарда болатын жылғын жүйесі.

БЕЗЕГЕН¹ зат. зоол. Өзен-көлдерде, жайылым суларда кездесетін үйректің бір түрі.

БЕЗЕГЕН² сын. Қашаан, қорқақ.

БЕЗЕК¹ зат. Бедер, өрнек, нақыш.

БЕЗЕК² зат. жерг. Ағаштың безі, беріш.

БЕЗЕК: безек қақты [болды]. а) Зыр жүгірді, дедек қақты, тыным таптады. ә) Біреудің асты-үстіне түсіп қыш-қонды, дегбірсізденіп алып қышты, шыр-шыр етті. б) Зар иледі, зар қақты, шырлдады.

БЕЗЕК-БЕЗЕК: безек-безек етті. Шыр-шыр етті, дызақтады, безек қақты.

БЕЗЕКТЕ= ет. 1. Зыр жүгіру, безек қағу, дедек қағу, тыныштық көрмеу. 2. Безілдеу, зарлау, сарнау. 3. Қолды-аяқта тұрмай шыр-шыр ету, жылау. 4. Соғыс қаруларының (зеңбірек, пулемет т. б.) үздіксіз тыным таппай атылуы, тоқтаусыз әрекет етуі. 5. бейн. Телефонның, қоңыраудың үздіксіз шырылдауы. 6. Ән-күйдің сазды, мәнгерлі орындалуы, тоқтаусыз жылдам айтылуы, безек қағуы.

БЕЗЕКТЕС= ет. экспр. Зыр жүгірісу, тыныш таппау, безек қағысу.

БЕЗЕКТЕСУ Безектес етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕКТЕТ= ет. экспр. 1. Зыр жүгірту, тыным таттырмау. 2. Безек қақтыру, маза-сыздандыру.

БЕЗЕКТЕТУ Безектет етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕКТЕУ Безекте етістігінің қимыл атауы. 1. экспр. Безілдеу, жылану, зар қағу. 2. Зырлау, зымырау, жүгіткіу.

БЕЗЕКТІ сын. Мәнгерлі, әшекейлі, өрнектелген, өрнегі бар.

БЕЗЕЛ= ет. 1. қолөнер. Өрнектелу, көркемделу, әшекейлену. 2. Жайқалу, гүл жайнау.

БЕЗЕЛУ Безел етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕН¹ зат. Нәрсені көркемдеу, безендіруге қатысты ұғым; дизайн.

БЕЗЕН²= ет. 1. Сәндену, көркемдену, әдемілену, жасану, әшекейлену. 2. Кезену, сайлану, жабдықтану.

БЕЗЕНДІ сын. Сәнді, әшекейлі, өрнекті.

БЕЗЕНДІР= ет. 1. Әшекейлеу, сәндеу, өрнектеу. 2. Құлпытру, түрлендіру.

БЕЗЕНДІРТ= ет. Әшекейлендіру, сәндендіру, өрнектеу.

БЕЗЕНДІРТУ Безендірт етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕНДІРУ Безендір етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕНДІРІЛ= ет. Өрнектелу, сәндеу, көркемделу.

БЕЗЕНДІРІЛУ Безендіріл етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕНДІРІЛІМ зат. Қандай да мереке, шараны өткізетін орынның арнайы жабдықталуы.

БЕЗЕНТ¹= ет. 1. Жасанту. 2. ауыс. Көркемдеу.

БЕЗЕНТ²= ет. 1. Тіл-жағына сүйелту, сарнату. 2. Безілдету, бебеулету.

БЕЗЕНТУ¹ Безент¹ етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕНТУ² Безент² етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕНУ¹ Безен¹ етістігінен жасалған қимыл атауы.

БЕЗЕНУ² Безен² етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕНШІ зат. Нәрсені көркемдеумен, безендірумен айналысатын маман; дизайнер.

БЕЗЕНІЛ= ет. Сәндеу, көркемдеу, безелу.

БЕЗЕҢ зат. Қанқұйлы, қанышер, безбүйрек.

БЕЗЕҢДЕ= ет. экспр. Шабалаңдау, шыжбалаңдау.

БЕЗЕҢДЕТ= ет. Шабалаңдату, шыжбалаңдату.

БЕЗЕҢДЕТУ Безеңдет етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕҢДЕУ Безеңде етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕП-БЕЗЕП үст. 1. Домбыраны бебеу қақтырып, безілдетіп. 2. Қолды тақап-тақап, кезеп-кезеп, нуқсап-нуқсап (қою).

БЕЗЕР¹ зат. жерг. **Безер жылық.**

Безер жылқы. Теуіп, тістеп, маңына адамды не малды жақын келтірмейтін жылқы.

БЕЗЕР² сын. Қиқар, бір бет, айтқанына көнбейтін қыңыр.

Безер болды. Ығырын алды, жайсыздық етті.

БЕЗЕР³= ет. 1. Бедірею, міз бақпай мелшию, сазару. 2. ауыс. Құлазу, мелшию, сұрқай тарту.

БЕЗЕРЛЕ= ет. Затты өрнектеу, әшекейлеу, мәнгерлеу, ою салу.

БЕЗЕРЛЕН= ет. 1. Бедірею, безеру. 2. Түсін суыту, қатулану.

БЕЗЕРЛЕНУ Безерлен етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕРЛЕУ Безерле етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕРЛІК зат. Безер болушылық, бірбеттік, қиқарлық, қыңырлық.

БЕЗЕРТЕКЕ [лат. Carpa asagrus] зат. зоол. Жұттықарылар отрядының қуыс мүйізділер тұқымдасына жататын жабайы ешкі.

БЕЗЕРУ Безер етістігінен жасалған қимыл атауы. 1. Сазару, бедірею. 2. ауыс. Түйін боп қату.

БЕЗЕРІЛ= ет. Ағытылу, тоқтамай сөйлеу.

БЕЗЕРІЛУ Безеріл етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕС= ет. 1. Тіл мен жағына сүйенісу, айтқыс, сөз жарыстыру. 2. Қаруды сілтесу, кезесу, үйірісу.

БЕЗЕСУ Безес етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕТ¹= ет. Жайнату, жасандыру.

БЕЗЕТ²= ет. Ағытылып тоқтамай сөйлеу.

БЕЗЕТУ¹ Безет¹ етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕТУ² Безет² етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕУ¹ зат. мед. <лат. aspe> Қан айналымының бұзылуынан адамның терісіне, бетіне шығатын бөртпе.

Безеу бет. Бетін безеу басқан кісі.

БЕЗЕУ² зат. қолөнер. Әдемі түске ендірген өрнек, әшекей, нақыш жүргізу өнері.

БЕЗЕУ³ Безе етістігінің қимыл атауы.

1. Домбыраны нақышына келтіру, орындау, қағу. 2. Қолды, кезеу, нуқсау.

БЕЗЕУБАС зат. қолөнер. Күміске өрнек жүргізетін, цыиында әртүрлі өрнектің бедері бар, қашау тәріздес темір құрал.

БЕЗЕУБІЗ зат. қолөнер. Күмістен жасалған бұйым бетіне өрнек салатын зергерлік құрал.

БЕЗЕУЛЕ= ет. Өрнектеу, әшекейлеу, сәндеу.

БЕЗЕУЛЕН= ет. Бетті безеу басу.

БЕЗЕУЛЕНУ Безеулен етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕУЛЕУ Безеуле етістігінің қимыл атауы.

БЕЗЕУЛ¹ сын. Бетінде безеуі бар, безеуі түскен.

БЕЗЕУЛ² сын. Безеу салынған, әшекейлі, өрнекті, әдемі.

БЕЗЕУШІ зат. қолөнер. Зергерлік бұйымдарды безеу өнерімен шұғылданушы.

БЕЗЕУШІ зат. қолөнер. Күмістелген бұйым бетіне безеу жүргізетін құрал, біз.

БЕЗМАҢҚА зат. Малдың танауға түсетін ауруы.

БЕЗНОИТИОЗ зат. Кеңсірік пен кеңірдектің ішкі қабығын, көздің шелін, теріні, бұлшық еттегі дәнекер тканьді мекендеп, шоғырланып жататын ірі қараның жұқпалы ауруы.

БЕЗОАР зат. мед. Асқазандағы бөгде зат.

БЕЗОКПЕ зат. **Безбүйрек.**

БЕЗУ Без етістігінің қимыл атауы. 1. Қашу, қол ұзу, құтылу. 2. Мойындамау, қашу.

БЕЗУШІЛІК зат. Күдер ұзушілік, түңілушілік.

БЕЗІК= ет. Бедірею, безеру, міз бақпау.

БЕЗІЛ зат. Зарлап жылаған, безілдеген дауыс.

БЕЗІЛДЕ= ет. 1. Безек қағу, зарлау, безектеу, шырқырау. // Сарнау, қақсау. 2. Дедек қағу, зыр жүгіру. 3. ауыс. Үздіксіз бебеу қағу, құй-қылжу, тоғлу. 4. Үздіксіз сылдырлау, шылдырлау.

БЕЗІЛДЕК сын. Безілдей бергіш, безілдеуік, зарлауық.

БЕЗІЛДЕС= ет. Безек қағысу.

БЕЗІЛДЕСУ Безілдес етістігінің қимыл атауы.

БЕЗІЛДЕТ= ет. 1. Үздіксіз бебеу қақтыру, құйқылжыту. 2. Жылдам, тез жүргізу, жүсіткіту, желдірту.

БЕЗІЛДЕТУ Безілдет етістігінің қимыл атауы.

БЕЗІЛДЕТІҢКІРЕ= ет. Бебеу қақтыруа түсу, жүсіткіту.

БЕЗІЛДЕТІҢКІРЕУ Безілдетіңкіре етістігінің қимыл атауы.

БЕЗІЛДЕУ Безілде етістігінің қимыл атауы.

1. Үздіксіз бебеу қағу. 2. Безек қағу, шырқырау, жылау.

БЕЗІЛДЕУІК сын. Безілдегіш, шырылдауық, зарлауық.

БЕЗІН= ет. 1. Қашқақтану, жеріну. 2. Түңілу, торығу, күдер ұзу. 3. ауыс. Шошыну, қорқу, үрейлену.

БЕЗІНДІР= ет. Қашқақтату, түңілту, жеріндіру.

БЕЗІНДІРУ Безіндір етістігінің қимыл атауы.

БЕЗІНУ Безін етістігінің қимыл атауы.

БЕЗІРЕ= ет. жерг. Безу, жоламау.

БЕЗІРЕЙ= ет. экспр. Бедірею, міз бақпау.

БЕЗІРЕЙТ= ет. Бедірейту.

БЕЗІРЕЙТУ Безірейт етістігінің қимыл атауы.

БЕЗІРЕК зат. Қаңғыбас, ел кезгіш адам.

БЕЗІРЕН= ет. Шырығу, қатаю, қақаю.

БЕЗІРЕНУ Безірен етістігінің қимыл атауы.

БЕЗІРЕНДЕ= ет. Безілдеу, безектеу.

БЕЗІРЕНДЕУ Безіренде етістігінің қимыл атауы.

БЕЗІРЕЮ Безірей етістігінің қимыл атауы.

БЕЗІС= ет. Алды-артына қарамай тұра қашысу, зымырасу.

БЕЗІСУ Безіс етістігінің қимыл атауы.

БЕЙ... [ир. بے] Күрделі атаулар құрамындағы «қатыссыз, жоқ, жойылған» деген сияқты болымсыз мағынаны білдіретін қосымша.

БЕЙАЙЫП зат. Мінсіз, таза.

БЕЙАҚЫЛ [ир. علی] сын. Ақылсыз, ақылсыз.

БЕЙАПАР сын. жерг. Мазасыз, тынышсыз, бейбастақ.

БЕЙАРАМ сын. Шарасыз, амалсыз.
БЕЙАРМАН сын. Армансыз.
БЕЙАУЫЗ сын. Аузына не келсе соны айтатын, бетпак.
БЕЙӘДЕП [ир. ар. ابي ادب] сын. Әдепсіз, көргенсіз, тәртіпсіз.
БЕЙБАҚ [ир. اي باق] сын. 1. Байғұс, бишара, мүсәтір, сорлы. 2. жағымсыз. Оңбаған, соққан.
Бейбақ ел. Қаратайым, жай халыққа жаны ашу, мүсіркеу нышанымен айтылатын қолданыс.
БЕЙБАҚТЫҚ зат. Бейбақ болушылық, бишаралық, мүсәтірлік, сорлылық.
БЕЙБАҚЫТ [ир. اي بخا] сын. Бақытсыз, сорлы.
БЕЙБАС сын. Содыр-сойқан, тентек, әдепсіз. // Сотқар, оңбаған, жүгенсіз.
БЕЙБАСТАҚ сын. 1. Бас білмейтін, жүген-құрық көрмеген, бастықпаған. 2. Тәртіпсіз, әдепсіз, көргенсіз. 3. Жөн білмейтін, ұрда-жық, ақылсыз, сотқар.
БЕЙБАСТАҚТАУ сын. Тәртіпсіздеу, әдепсіздеу, жүгенсіздеу.
БЕЙБАСТАҚТЫҚ зат. Сотқарлық, жүгенсіздік, тәртіпсіздік, әдепсіздік, бассыздық, бетімен кетушілік.
БЕЙБАСТЫҚ зат. Сотқарлық, тентектік, тәртіпсіздік, әдепсіздік, бассыздық.
БЕЙБАУЫРМАЛ сын. Бауырмал емес, туысшылдығы жоқ, кісімен араласудан қашақтап жүретін, тасбауыр, тас жүрек (адам).
БЕЙБАУЫРМАЛДЫҚ зат. Тасбауырлық.
БЕЙБЕРЕКЕТ [ир. بيريكت] сын. 1. Берекесіз, қалай болса солай. 2. Дүниені шашқыш, ысырапшы.
БЕЙБЕРЕКЕТСІЗ сын. Қалай болса солай, жүйесіз.
БЕЙБЕРЕКЕТСІЗДІК зат. Бейберекет болушылық, басынушылық, қалай болса солай қараушылық, жүйесіздік.
БЕЙБЕРЕКЕТТІК зат. Берекесіздік, тәртіпсіздік, немқұрайдылық.
БЕЙБИТ [ир. بيبيت] сын. 1. Айғай-шусыз, тыныш, тыныштық, жайбарақат, бейқам. 2. Дос, тату. 3. Соғыссыз, ұрыссыз.
БЕЙБИТСУ Бейбітсіз етістігінің қимыл атауы.
БЕЙБИТСҮЙГІШ сын. Бейбітшілікті жақтайтын, соғысқа қарсы, тыныштықты қалайтын.
БЕЙБИТСҮЙГІШТІК зат. Бейбітшілікті жақтаушылық, бейбіт өмір сүруді қалаушылық.
БЕЙБИТСІ= ет. Бейқамсу, бейбіт болғансу.
БЕЙБИТТІК зат. Тыныштық, бейбітшілік, жайбарақаттық.
БЕЙБИТШІЛ сын. Тыныштықты, бейбітшілікті жақтағыш.
БЕЙБИТШІЛДІК зат. Бейбітшіл болушылық.
БЕЙБИТШІЛІК зат. саяси. Мемлекеттер, елдер мен халықтар арасындағы соғыссыз, бейбіт қарым-қатынас, татулық, тыныштық. // Тыныштық, татулық.
Бейбітшілік корпусы. тар. Халықтар арасындағы өзара түсінушілік пен бейбітшілікті нығайту үшін 1961 жылы құрылған бейресми ұйым. **Бейбітшілік құсы.** Бейбіт өмір символы; көгершін. **Бейбітшілік орнатты.** Соғысты тоқтатты, бейбіт өмір әкелді.
БЕЙҒАМ сын. сөйл. **Бейқам.** Қамсыз, алаңсыз, жайбарақат.
БЕЙҒИБЫРАТ сын. Фибратсыз, өнегесіз.
БЕЙДАЛА зат. Құла тұз, ел дала, айдала.
БЕЙДАУА [ир. اي دوا] сын. 1. Дауасыз, жазылмайтын, емі жоқ. 2. Екіұдай, талас.
БЕЙДӘРМЕН [ар. دهرمان] сын. Дәрменсіз, әлсіз, қуатсыз.

БЕЙДӘУЛЕТ сын. Мал-мүлкі жоқ кедей-кешік.
БЕЙДЕРЕК сын. Дерексіз.
БЕЙДЖ [ағыл. badge] зат. Конференцияға, көрмеге қатысушының, фирма қызметкерінің т.с.с. жеке карточкасы.
БЕЙДАМАҚ: бейдамақ болды. а) Күдерін үзді. ә) Азат болды.
БЕЙДИМАҚ: бейдімақ болды. көне. Мүлде ада болды, айырылып қалды.
БЕЙДІН сын. Дінсіз.
БЕЙЖАЙ сын. 1. Жайбарақат, қаперсіз. 2. Қамсыз, алаңсыз. 3. Мең-зең, дел-сал.
Бейжай болды. а) Жайбарақат болды. ә) Беймаза болды, мазасызданды. **Бейжай күйге түсті.** Көңілі жабырқап алаң болды, беймаза күйге түсті. **Бейжай тартты.** Дел-сал, мең-зең болды.
БЕЙЖАЙЛАУ сын. Мазасыздау, күйсіздеу, жайсыздау.
БЕЙЖАЙЛЫҚ зат. 1. Бейжай болушылық, жайбарақаттық, бейғамдық. 2. Алаңдаушылық, мазасыздық. 3. психол. Адам көңіл-күйінің өтпелі қалты.
БЕЙЖОСЫҚ сын. Әдепсіз, көргенсіз, арсыз.
БЕЙЗА зат. зоол. <лат. oguh beisa> Африкада тіршілік ететін орикстер туысына жататын, мүйізінің ұзындығы 1 метрдей бөкендердің бір түрі.
БЕЙЗАБАН сын. Тілсіз; момын, жуас.
БЕЙЗАУАЛ сын. Зауалсыз.
БЕЙЗӨРҮРӘТ сын. Қажетсіз.
БЕЙКЕМЕЛ зат. Кемеліне келмеген, пісіп-жетілмеген.
БЕЙКОММЕРЦИЯЛЫҚ сын. Коммерциялық емес.
БЕЙКҮНӘ [ир. بېگنه] сын. Жазықсыз, айытсыз, күнәсіз.
БЕЙКҮНӘЛІК зат. Құннан пәктік, жазықсыздық, айыпсыздық.
БЕЙКҮНӘМСУ Бейкүнәмсі етістігінің қимыл атауы.
БЕЙКҮНӘМСІ= ет. Айыбы жоқсыну, күнәсіз болғансу, мүләйісу.
БЕЙҚАДІР [ир. ар. بې قدير] сын. Қадірсіз, беделсіз.
Бейқадір етті [қылды]. Қадірсіз етті, беделден жүрдай етті.
БЕЙҚАЙРАТ [ир. ар. بې قيرت] сын. Қайратсыз, дәрменсіз, жігерсіз.
БЕЙҚАМС [ир. بې قام] сын. Қамсыз, алаңсыз, жайбарақат, қаннен-қаперсіз.
Бейқам етті. Қамсыз қылды.
БЕЙҚАМДАУ сын. Тыныштау, алаңсыздау, жайбарақаттау.
БЕЙҚАМДЫҚ зат. Бейқам болушылық, мінез-құлықтағы олқылық, қамсыздық, қауіпсіздік, жайбарақаттық.
БЕЙҚАМСУ Бейқамсы етістігінің қимыл атауы.
БЕЙҚАМСЫ= ет. Жайбарақат, бейқам болғансу.
БЕЙҚАМСЫЗ сын. Алаңсыз, қаннен-қаперсіз.
БЕЙҚАМСЫЗДЫҚ зат. Бейқамсыз болушылық, салдыр-салақтық, жайбарақаттық, қаннен-қаперсіздік, еш нәрсеге алаң болмаушылық.
БЕЙҚАРАП¹ [ир. بې قوراپ] сын. Турақсыз, таласыз.
БЕЙҚАРАП² [ир. بې قوراپ] үст. Шарасыз, амалсыз.
БЕЙҚИСАП [ир. بې قيساپ] сын. Қисапсыз, сансыз, мол, көп.
БЕЙҚУАТ [ир. بې قوت] сын. Қуатсыз, қайратсыз, жігерсіз.

БЕЙҚҰДА сын. Құдайсыз.
БЕЙҚҰЛЫҚ [ир. ар. بې قۇل] зат. Құлқы жоқ, құлықсыз, бейіліс.
БЕЙҚҰТ [ир. بې قوت] сын. Қаннен-қаперсіз, бейбіт; тыныш.
БЕЙМАҒЛҰМ [ир. ар. بې مغلوم] сын. Белгісіз, беймәлім.
БЕЙМАҒЫНА [ир. ар. بې مغنى] зат. Мағынасыз, мәңсіз.
БЕЙМАЗА [ир. بې مازا] сын. 1. Мазасыз, тынышсыз; дамылсыз, тынымсыз. 2. Дамылсыз, тынымсыз, тұрақсыз. 3. психол. Мазасыз, тынымсыз, мінез бітістерінің түріне жататын астетикалық сезім. 4. ауыс. Жайсыз, жағымсыз.
Беймаза болды. Әбiгерлендi, тынышсызданды. **Беймаза қылды.** Мазасын алды, тынышын кетірді.
БЕЙМАЗАЛА= ет. Мазасын кетіру, тынышын алу, дамыл бермеу.
БЕЙМАЗАЛАН= ет. Мазасыздану, тынымсыздану.
БЕЙМАЗАЛАНУ Беймазалан етістігінің қимыл атауы.
БЕЙМАЗАЛАУ¹ сын. Мазасыздау, тынышсыздау.
БЕЙМАЗАЛАУ² Беймазала етістігінің қимыл атауы.
БЕЙМАЗАЛЫ сын. Мазасыз, жайсыз, тынышсыз.
БЕЙМАЗАЛЫҚ зат. 1. Беймаза болушылық, мазасыздық, тынымсыздық. 2. психол. Адамның сезім, уайым, үрейге тез бой алдыру түріндегі мазасы мінез сипаты.
БЕЙМАЛАЛ [ир. ар. بې مالال] сын. Бейқам, алаңсыз.
БЕЙМАР [ир. بې مار] зат. Ауру, сырқат. **Беймар болды.** Ауырды, сырқырады.
БЕЙМАРДАН сын. Қорқақ; сужсүрек.
БЕЙМАРАЛ сын. жерг. Еркін, жайбарақат, бейқам.
БЕЙМАРАЛДЫҚ зат. жерг. Беймарал болушылық, еркіндік, бейқамдық.
БЕЙМАТЕРИАЛДЫҚ: бейматериалдық активтер. экон. Ақшаға жатпайтын, нақты мәні жоқ, тақарларды өндіруде немесе өткізуде, әкімшілік мақсаттарда, басқа субъектілерге жалға беруде ұзақ уақыт бойына пайдалануға арналған активтер.
БЕЙМӘЛІМ [ир. ар. بې مغلوم] сын. Мәлімсіз, белгісіз.
БЕЙМӨЗГІЛ сын. Мөзгілсіз, мөзгілінен бұрын.
Беймөзгіл жұмыс. Белгіленген жұмыс уақытының ұзақтығынан тыс мерзімде атқарылатын еңбек.
БЕЙМЕТАЛ зат. тех. 1. Өнеркәсіптің металлургиялық, химиялық және басқа салаларына арналған шикізаттар. 2. Металдарға тән қасиеттері жоқ қарапайым заттар.
БЕЙНАМАЗ [ир. ар. بې نماز] сын. 1. Намаз оқымайтын, намазы жоқ. 2. ауыс. Мұсылман емес.
БЕЙНАРЫҚ зат. зоол. <mergus merganser> Қаз тәрізділер отряды, үйректер тұқымдасына жататын құс.
БЕЙНАУА [ир. بې نوا] сын. Қайырсыз, пайдасыз.
БЕЙНЕ¹ зат. 1. Кескін-келбет, түр, тұрпат, тұлға. 2. Мүсін, сымбат, пішін, көрік. 3. психол. Дүниедегі заттардың, жануарлар мен адамның түрлі тітіркендіргіштерге жауап қайтарып әсерленуінен қалған із, таңба, өзгеріс. 4. әдеб. Өмірді сөз өнері арқылы бейнелеп берудің құралы мен пішімі ретіндегі эстетикалық категория, көркем шығарма яки ауыз әдебиетіндегі кейіпкер, образ, тұлға. 5. Көрік, көрініс, кейіп, жүз.

Бейнелерді тану. мат. **Бейнетану.** Бейнелерді шифрдан шығару, тех. Бейнелерді, олардың бейнеленулері (фотографиялық, теледидарлық, жылылық, радиолокациялық, голографиялық және т. б.) арқылы табу, тану және бағалау. **Бейнені айырып тану.** инф. <ағыл. artificial perceptions> Компьютерлік бағдарламаның белгілерді айырып-тану, топтастыру немесе ұқсастыру тәсілдерінің жиынтығы. **Бейнені қалпына келтіру.** инф. <ағыл. screen refresh, image reconstruction> Қалпына келуге тиісті бейненің жадтағы түрі негізінде қалыптастыруды орындауға қажетті оқиғалар тізбегі.

БЕЙНЕ² шығ. 1. Секілді, сияқты, тәрізді. 2. Нағыз, дәл, кәдімгі.

Бейне бір. Сөйлемде өзінен кейін (кейде бұрын да) келетін сөзді сипаттаушы тәрізді, секілді, сияқты, ұқсайды деген мағынадағы көмекші сөз қолданыс. **Бейне [бақшадай] Иранбақ,** поэт. а) Асқан әдемі жер, саялы, саябақты, абаптанған мекен. ә) Көркі тасқан, күш-келбеті келіскен, жайнаған.

БЕЙНЕ³... терм. Кескін, бейне сигналдарды теледидарда, электрондық есептеуіш машина мен басқа да құрылғылардың экрандарында көрсетуге қатысты аспап, құрылғы, құбылыс, материал т.б. білдіретін күрделі атаулар құрамындағы сөз.

БЕЙНЕАДАПТЕР зат. инф. <ағыл. video adapter> Монитордағы бейнені басқару үшін бас тақшаға орнатылған немесе кеңейтуге арналған қосқыштарға жалғанатын схемалық тақша.

Бейнеадаптер тақшасы. инф. <ағыл. video adapter card> Компьютерге бейнекамераларды, бейнемагнитофонды немесе басқа бейне құрылғыларды жалғауға арналған тақша.

БЕЙНЕАҚПАРАТ зат. инф. Түрлі-түсті кескіндер түрінде берілетін ақпарат (фотосуреттер, суреттер және т. б.).

БЕЙНЕАРНА зат. Видеоканал.

БЕЙНЕБАЙЛАНЫС зат. Экран арқылы байланыс жасау.

БЕЙНЕБАҚЫЛАУ зат. тех. Бейне немесе дыбыс жазу құралдары арқылы қандай да бір нысанды байқау, аңду.

БЕЙНЕБАЯН зат. Әнді орындау кезіндегі белгілі бір оқиғаға құрылған бейнекөрініс, бейнеклип.

БЕЙНЕБУФЕР зат. инф. <ағыл. videobuffer> Дисплей экранында көрсетілген ақпаратты сақтауға арналған жедел жад бөлігі.

БЕЙНЕГРАФИКАЛЫҚ: бейнеграфикалық матрица. инф. <ағыл. video graphics array (VGA)> Мониторлық көптеген мәтіндік және графикалық режимдерінің жұмысын қамтамасыз ететін дербес компьютерлердің бейнестандарты және соған сәйкес бейнеадаптер.

БЕЙНЕДЕЙ сын. Кескінідей, тұңғасындай, көрінісіндей.

БЕЙНЕДИСК зат. инф. <ағыл. video disk> Бейне лазер сәулесі арқылы мәлімет жазылатын металдан немесе пластмассадан жасалған диск.

БЕЙНЕЖАЗБА зат. тех. Көріністік және дыбыстық материалды бейнеқұбырларға жазып алу.

БЕЙНЕЖАД зат. инф. <ағыл. video RAM> Экранға шығарылатын ақпаратты сақтаушы дисплейдің реттеуші-басқарушы аппаратының (құрылғысының) жады.

БЕЙНЕКАМЕРА зат. тех. Теледидарлық бейнежазуға арналған шағын әрі тасымалдауға ыңғайлы электрондық аспап.

БЕЙНЕКАРТА зат. тех. <ағыл. video card> Бейнекамера, бейнемагнитофон немесе кез келген басқа композитті сигнал көзінен алынатын бейнемәліметтерді дисплей экранына шығаруға

мүмкіндік беретін, компьютерлік графикасымен және бейнемәліметтермен жұмыс істеуге арналған құрылғы.

БЕЙНЕКАССЕТА зат. **Бейнетаспа** (теледидар және т. б. электрондық техниканың экранында қайта бейнелеу үшін адам, зат т. б. кеңістіктегі заттардың бейнесі, дыбысы түсірілген таспа).

БЕЙНЕ-КЕЛБЕТ зат. Тұлға-тұрпат, кескін-кейіп.

БЕЙНЕКЛИП зат. өнер. Сахнада айтылған әннің, оны орындаушының және де сюжеттің бейнекөрінісі.

БЕЙНЕКӨПІР зат. Экран арқылы байланысу.

БЕЙНЕҚОНДЫРҒЫ зат. Айналада болып жатқан құбылыстарды, оқиғаны түсіріп алу мақсатында орнатылатын арнайы құрылғылар.

БЕЙНЕҚОР зат. Сақталған бейнежазбалардың жиынтығы, бейнекамера таспаларына жазылып алынған деректер жиынтығы.

БЕЙНЕҚҰЖАТ зат. Бейнежазбаға түсірілген құжаттар.

БЕЙНЕҚҰРЫЛҒЫ зат.тех. <ағыл. videounit> Дисплей, теледидар, сәулелік қаламсап сияқты бөліктерден тұратын мәліметтерді бейнелеуге арналған құрылғы.

БЕЙНЕЛЕ=ет. 1. Өмірдегі тіршілік көрінісін көркем бейне арқылы беру, көрсету, суреттеу. 2. Мезгзеу, бағдарлау, тұспалдау. 3. Таңбалау, белгілеу. 4. Әсірелеу, ерекшеліу.

БЕЙНЕЛЕМЕ зат. Суреттеме, көрікпейуіш тәсіл.

БЕЙНЕЛЕН= Ақиқат дүние нысандарының сөз өнері немесе басқа да көркем тәсілдер арқылы суреттелуі, көрсетілуі.

БЕЙНЕЛЕНУ Бейнелен етістігінің қимыл атауы. 1. Көріну, көрініс табу. 2. Филос. Танымды объективтік болмыстың туындысы ретінде түсіндіретін материалистік философиялық негізгі ұғым. 3. Психол. Дүндегі заттардың, соның ішінде жәндіктер мен адамның түрлі тітіркендіргіштерге жауап қайтарып әсерленуі, өзгеруі.

БЕЙНЕЛЕС сын. Пішіндес, кейіптес, ұқсас, тәріздес.

БЕЙНЕЛЕТТІР=ет. Суретті, сұлбаны біреуге белгілі бейнелету, салбырту.

БЕЙНЕЛЕТТІРУ Бейнелеттір етістігінің қимыл атауы.

БЕЙНЕЛЕУ 1. Бейнеле етістігінің қимыл атауы. 1. Көрсету, таңбалау, таңбаға түсіру. 2. өнер. Ақиқаттағы қоршаған болмыстағы әртүрлі нысандарды көркемөнер арқылы суреттеу. 3. псих. Сыртқы дүниені мида суреттеу, көрсету. 4. әдеб. Сөз өнері арқылы ақиқат дүние нысандарын көркем суреттеу. 5. тех. <ағыл. display, image, map, mapping> Электронды есептеуіш машиналарда, компьютерлік техникада мәліметтердің көзбен көруге ұсынылуы. 5. Кейіптеу, бір бейнені салу, соны көрсету.

Бейнелеу өнері. өнер. <ағыл. figurative art> Кескіндеме, мүсін, графика, сән сияқты өнерлердің бірнеше түрін қамтитын ұғым, дүниені көзбен көріп, түйсіну негізінде бейнелейтін классикалық өнердің бір саласы.

БЕЙНЕЛЕУШІ сын. Суреттеуші, сипаттаушы.

БЕЙНЕЛЕУШІ: бейнелеуші сөздер. лингв. Қандай бір көріністің я құбылыстың бейнесін білдіретін сөздер.

БЕЙНЕЛІ сын. 1. Бейнелес, бейнесі бірдей, ұқсас. 2. Келбетті, көрікті. 3. Кескінді, тұлғалы. 4. әдеб. Мәнерлі, айшықты, көркем. 5. Тәрізді, секілді, сияқты, іспеттес.

Бейнелі ес. псих. Заттар мен құбылыс тардың қасиеттерінің нақты бейнесін ойда қалдыруда, қайта жаңғыртуда көрініп отыру. **Бейнелі ойлау.** псих. Сыртқы дүние заттары мен құбылыстарының мида жалты, жанама түрде түрлі ұғымдар арқылы бейнеленуі.

БЕЙНЕЛІК сын. әдеб. Айшықты, көркем, мәнерлі. // сөйл. **Бейнелілік.**

БЕЙНЕЛІЛІК зат. Бейлі болушылық, айшықтылық, мәнерлілік.

БЕЙНЕМАГНИТОФОН зат. тех. Белгілі бір нысанда дыбысымен қоса электрлік сигнал түрінде магниттік таспаға жазуға және оны қайта көруге арналған телефон, құрылғы.

БЕЙНЕМАТЕРИАЛ зат. Белгілі бір оқиғаға, жағдайға байланысты таспаға түсірілген, жинақталған материал.

БЕЙНЕМӘСЛИХАТ зат. Бір-бірінен алыс арақашықтықтағы қатысушылардың бейнесін телеэкранда көрсету арқылы өткізілетін мәжіліс, пікір алысу, жиын.

БЕЙНЕМӨТІП зат. инф. <ағыл. videotext> Мәтіндер мен бейнелерді беруді қамтамасыз ететін мәліметтер қорына байланыс желілері арқылы қол жеткізу жүйесі.

БЕЙНЕОЙЫН зат. Фалаттордағы немесе арнайы таспаларға жазылған ойындар.

БЕЙНЕӨНІМ зат. Бейнелеу аппараттарына арналған өндіріс заттары.

БЕЙНЕРОЛІК зат. өнер. **Бейнешығырышық.**

БЕЙНЕСАБАҚ зат. пед. Бейнекөріністер көрсету арқылы оқушыларға білім беретін оқыту процесінің бір элементі.

БЕЙНЕСІМ: бейсенім [сенімсіздік] воғумы. саяси. Үкіметтің белгілі бір акциясын не заң жобасын парламенттегі төменгі палатаның мақұлдауы.

БЕЙНЕСИГНАЛ зат. физ. Теледидарда, радиолокацияда, факсимилді байланыста бейнені құру үшін пайдаланылатын ауқымды спектрі бар электр сигналы.

БЕЙНЕСІЗ сын. 1. Көріксіз, кескінсіз. 2. ауыс. Кескіні бұлдыр, ұстатпайтын.

БЕЙНЕТ зат. 1. Азап, мехнат, машақат. 2. ауыс. Еңбек, тынымсыз әрекет, қындық.

Бейнетке түспеді. Азаптанбады, қиналмады, мехнаттанбады. **Бейнетке түсті.** Азапқа қалды, қиыншылық көрді. **Бейнет көрді [тартты, шекті].** Азап шекті, қиынат көрді, қиналып, қиыншылық көрді. **Бейнет сусынның ішті.** Азапқа түсті, мехнат кешті. **Бейнеті желге кетті.** Еңбегі еш, зая болды, істеген еңбегі далаға кетті.

БЕЙНЕТАНУ зат. мат. Нақты белгілер мен қасиеттер жиынтығы арқылы сипатталатын нысан, құбылыс, процесс белгіні т.б. зерттейтін кибернетиканың бір саласы.

БЕЙНЕТАСПА зат. тех. Теледидарлар және т. б. бейнелеу аппараттарының экранында заттардың, ақиқат үзінгінің көрінісі мен дыбыстарды қайта көрсетуге және оларды жазып сақтауға арналған магнитті таспа.

БЕЙНЕТЕЛЕФОН зат. Екі жақты дыбыстық және көру байланысына арналған құрылғы.

БЕЙНЕТКЕР зат. Өз нанын қара жұмыспен табатын адам; еңбеккер, еңбекшіл.

Бейнеткер тап. совет. поэт. Әлеуметтік ахуалы төмен, саяси биліктен шеттетілген қара жұмысшы, жалшы сияқты т.б. қоғамдық топтардың қабаты.

БЕЙНЕТКЕРЛІК зат. Бейнеткер болушылық.

БЕЙНЕТКЕШ сын. сөйл. **Бейнетқор.** **БЕЙНЕТҚОР** сын. Еңбек сүйгіш, еңбекшіл. **БЕЙНЕТҚОРЛЫҚ** зат. Бейнетқор бо-

лушылық, еңбек сүйгіштік, бейнеткерлік, еңбекқорлық.

БЕЙНЕТСІЗ сын. Қиыншылықсыз, мехнатсыз, азапсыз.

БЕЙНЕТСІЗДІК зат. Еңбек етіп қиналаушылық; жолы болғыштық, бақтылық, мехнатсыздық.

БЕЙНЕТЕН= ет. 1. Еңбек ету, әрекеттену. 2. Азаптану, жанын қинау.

БЕЙНЕТЕНДІР= ет. Машақаттандыру, мехнат шектіру.

БЕЙНЕТЕНДІРҮ Бейнеттендір етістігінің қимыл атауы.

БЕЙНЕТЕНУ Бейнеттен етістігінің қимыл атауы.

БЕЙНЕТТІ сын. Азабы мол, машақаты көп, мехнатты.

БЕЙНЕТШІ зат. сөйл. Еңбекқор, бейнеткер.

БЕЙНЕТШІЛ сын. Мехнатшы, бейнеткер.

БЕЙНЕТШІЛІК зат. Бейнеткерлік, еңбекқорлық.

БЕЙНЕТІРКЕУ зат. Бейнекамера арқылы көріністі қадағалап, жазып отыру.

БЕЙНЕУ зат. Бір нәрсенің сиқы, әрі, көркі. Бейнеуі кетті. Қиоы кетті, сиқы жоғалды, кейіті қашты.

БЕЙНЕУСІЗ сын. Кейіпсіз, кескінсіз, сиқысыз.

БЕЙНЕҮЛДІР зат. тех. жаңа. Бейнемагнитофонның бейне және дыбыс жазуға арналған жіңішке таспасы.

БЕЙНЕҒАЯТ сын. Шексіз.

БЕЙНЕШЫҒЫРШЫҚ зат. жаңа. Қысқа, ұзақтығы бір минутқа дейінгі фильм.

БЕЙНЕШІЛ зат. Көркем, келісті, бейнені шебер беретін.

БЕЙНЕШІЛДІК зат. Бейнешіл болушылық, көркемділік, нақыштылық.

БЕЙНЕШІЛК зат. Адам бейнесін айнытпай қағазға түсіретін суретшілік.

БЕЙНЕІЗДЕГІШ зат. тех. Бейнекамераларда болатын таспаға немесе жаққа жағылған бейнені шағын экранда қайта көруге арналған құрылғы.

БЕЙНИТ зат. кен. Аустениттің аралық деп аталатын айналу нәтижесінде түзілетін болат құрылымы.

БЕЙОНИМ зат. лингв. <лат. de (бей) – жоғалу, жойылу, грек. опума – атау есім> Ешқандай қосымшасыз жалқы есімнен жалты есімге айналған атау.

БЕЙОНИМДЕН= ет. лингв. Тілдегі жалқы есімдердің ешқандай қосымшасыз жалты есімге айналуы.

БЕЙОНИМДЕНУ зат. лингв. Тілдегі жалқы есімдердің ешқандай қосымшасыз жалты есімге айналу процесі.

БЕЙОПА [ир. اپ ڤا] сын. Опасыз, тұрлаусыз, тұрақсыз.

БЕЙОПАЛЫҚ зат. Бейопа болушылық, опасыздық, тұрақсыздық, тұрлаусыздық.

БЕЙОРГАНИКАЛЫҚ бейорганикалық қосылыстар. хим. Барлық химиялық элементтердің, соның ішінде тек көміртек қосылыстарының басым көпшілігін есептемегендегі химиялық қосылыстар. Бейорганикалық нитраттар. хим. Азот қышқылының тұздары, кристалдық заттар, тотықтырыштар.

БЕЙӨНДІРІСТІК: бейөндірістік шығын. экон. Әкімшілікті ұстауға, өнімді өткізуге жұмсалатын шығын.

БЕЙПАЙДА [ир. اپ ڤا] сын. Пайдасыз, қажетсіз, керексіз.

БЕЙПАРАСАТ [ир. اپ ڤا] сын. Парасатсыз, ақыл-санасыз.

БЕЙПАРТИЯЛЫҚ зат. саяси. Ешбір саяси партияда мүше болмаушылық, партияда жоқтық.

БЕЙПАРУА [ир. اپ ڤا] сын. Әбігер, әуре.

БЕЙПАРЫҚ [ир. اپ ڤا] сын. Парықсыз, берекесіз.

БЕЙПӘРУАЙ үст. Қорқынышсыз, қорықпай.

БЕЙПЕРЗЕНТ [ир. اپ ڤا] сын. Перзентсіз, ұрпақсыз.

БЕЙПІЛ сын. 1. Былапыт, дөрекі. 2. Қаперсіз, бейқа, қалай болса солай. 3. Шексіз, мол, тегін, көп.

Бейпіл ауыз. Тілінде тиек жоқ, аузына келгенін айтатын, былапыт сөйлейтін адам.

БЕЙПІЛДЕН= ет. Бейтіл сөйлеу.

БЕЙПІЛДЕНУ Бейілден етістігінің қимыл атауы.

БЕЙПІЛДЕУ сын. Бейтіл ауыздау.

БЕЙПІЛДІК зат. 1. Бейтіл сөйлеушілік, қалай болса солай сөйлеушілік. 2. Қаннен-қаперсіздік, бейқандық, алаңсыздық.

БЕЙРАЗИ сын. Риза емес.

БЕЙРАТ: [ир. اپ ڤا] бейрат болды. жерг. Бей-берекет, берекесіз болды.

БЕЙРЕЗИДЕНТ зат. экон. Қызметті елде жүзеге асыратын, бірақ басқа елде тіркелген заңды тұлға.

БЕЙРЕСМИ [ир. اپ ڤا] сын. 1. Мемлекеттік, лауазымдық ресми ережелерге, заңдарға сай емес, олардан тыс, тәуелсіз, еркін. 2. Беймемлекеттік, ресми түрде рұқсат етілмеген.

Бейресми қатынас [қарым-қатынас]. Адамдар арасындағы лауазымдық немесе қоғамдық ресми институтқа қатыссыз, еркін, жақын қатынас, араластық. **Бейресми мәлімет.** кіт. Ресми бұқаралық ақпарат құралдарында көрсетілмеген, ресми түрде мақұлданып бекімеген аппарат. **Бейресми [ресми емес] оппонент.** ғыл. Ресми емес оппоненттер санына шек қойылмайды. **Бейресми топ.** қоғ. -әлеум. Заңдық тұрғыдан мәртебесі жоқ, мүдделер, достық пен симпатиялар негізінде не прагматикалық пайдалылығы негізінде ықтиярлы түрде біріккен нақты әлеуметтік қауымдастық.

БЕЙРЕСМИЛІК зат. Ресми еместік, рұқсат етілмегендік.

БЕЙРУДА: бейруда пайдалы қазбалар. кен. Қоңе заманнан бері қолданыла бастаған халық шаруашылығының көптеген салаларында табиғи немесе өңделген күйінде пайдаланылатын әртүрлі минералдар мен тау жыныстары.

Бейруда пайдалы қазылымдар. кен. **Бейруда пайдалы қазбалар.**

БЕЙРУДАЛЫ сын. Пайдалы кенге жатпайтын (шағыл тас, қиыршық тас, цементке қажетті шикі заттар).

БЕЙРУДАЛЫҚ: бейрудалық шикізаттар. кен. **Бейруда пайдалы қазылымдар.**

БЕЙСАҒАТ сын. Сәтсіз.

БЕЙСАЛДЫҚ зат. Дел-сал болғандық, сүйсөздік, бейжайлық.

БЕЙСАНАЛЫ сын. Санасыз, ойланбай.

БЕЙСАНАЛЫҚ зат. филос. Адам санасында анықталмайтын психикалық тылсым процестердің жиынтығы, мәдениеттануда сана құбылыстарынан сапалы өзгешеліктері бар құрылымдары.

Бейсаналық әрекет. псих. Адам психикасында санадан тыс жүзеге асатын әрекет.

БЕЙСАР сын. жерг. Оғаш, орынсыз.

БЕЙСАРАМЖАЛ сын. Бейғам, қамсыз.

БЕЙСАУАТ сын. 1. Бейтаныс, бөгде, ботен. 2. Қамсыз, қауіпсіз, қаперсіз. 3. Орынсыз, ретсіз, сәлекет. 4. Сауатсыз, сауаты жоқ.

Бейсауыт жүрісті. Қамсыз жүрген.

БЕЙСАУАТТЫҚ зат. Бейтаныстық, бөгделік, бөтендік.

БЕЙСАУБАТ сөйл. **Бейсауат.**

БЕЙСАХИБ сын. Иесіз.

БЕЙСАЯСАТ [ир. اپ ڤا] зат. сын. Саясаттан тыс, саятқа қатыссыз.

БЕЙСАЯСАТТЫҚ зат. <грек. а – бей, жоқ, қатыссыз; politika – саясат> Жеке адаммен әлеуметтік топтардың елдегі саяси оқиғаларға енжарлығы, жағымсыз қатынасы.

БЕЙСАЯСИЛАНДЫРУ= ет. Саяси маңнан, саяси құраушылардан айыру.

БЕЙСБОЛ [ағыл. baseball]. зат. спорт. Таяқшамен (битамен) допты соғып ойнайтын спорттық ойын.

БЕЙСБОЛШЫ зат. Бейсболмен айналысатын спортшы, ойыншы.

БЕЙС-ДЖАППИНГ [ағыл. BASE jumping] зат. спорт. Белгілі бір биіктіктерден арнайы парашот пен секіретін экстремалды спорттың түрі.

БЕЙСЕНБІ [ир. اپ ڤا] зат. Аптаның төртінші күні.

БЕЙСЕНБІЛІК зат. 1. Бейсенбі күні өтетін іс-шара. 2. жерг. Бейсенбі күні аруақтарға бағыштан берілетін ас.

БЕЙСЕУБЕТ сын. сөйл. **Бейсауат.**

БЕЙСЕУЕТ сын. сөйл. **Бейсауат.**

БЕЙСЕУІТ сын. сөйл. **Бейсауат.**

БЕЙСИК зат. инф. Қарапайым синтаксисі мен шағын көлемді ережелері бар, жоғары деңгейлі сұхбаттық режімде жұмыс істеуге арналған программалау тілі.

БЕЙСУАТ сын. сөйл. **Бейсауат.**

БЕЙСҮРІКТІ сын. Нақты мерзімі жоқ, өмір бақи.

БЕЙСІ монғ. зат. Лауазым, билік атауы.

БЕЙТАҒАТ [ир. اپ ڤا] сын. Тағатсыз, шыдамсыз.

БЕЙТАЗАЛЫҚ зат. Тазалықтың жоқтығы, салақтық, настық.

БЕЙТАМЫР зат. бот. <лат. wolffia arghyza> Африкада өсетін шар тәрізді кішкене өсімдік.

БЕЙТАНЫС сын. 1. Таныс емес, бөгде, ботен. 2. Белгісіз, жат.

БЕЙТАНЫСТАУ сын. Оңша таныс емес.

БЕЙТАНЫСТЫҚ зат. Бейтаныс болушылық, таныс еместік, бөтендік, бөгделік, жаттық.

БЕЙТАП [ир. اپ ڤا]: бейтап болды. жерг. Сырқаттанды, науқастанды.

БЕЙТАПТАН= ет. жерг. Сырқаттану, ауыру.

БЕЙТАПТАНУ Бейтаптан етістігінің қимыл атауы.

БЕЙТАРАП [ир. اپ ڤا] сын. <лат. neutralis> 1. Ешкімге қосылмайтын, қалыс. 2. Енжар, селсоқ.

Бейтарап аймақ, әск. Халықаралық келісім бойынша соғыс қимылын жүргізуге тыйым салынған екі мемлекеттің шекарасындағы жер аймағы. Бейтарап қалды. Қалыс болды, тыс қалды. Бейтарап қарады. Немқұрайды қарады, көңіл бөлмеді. Бейтарап сөздер. лингв. Белгілі бір сөз табына жатпайтын, тілдің барлық стиліне қолданыла беретін сөздер.

БЕЙТАРАПТАН= ет. 1. Бөлектену, жіктелу, оқшаулану. 2. Бейтарап, басқа күйге көшу. **БЕЙТАРАПТАНДЫРУ**= ет. Бейтарап ету, бейтарап қалдыру, залалсыздандыру.

БЕЙТАРАПТАНДЫРУ Бейтараптандыру етістігінің қимыл атауы. 1. хим. Заласыздандыру. 2. саяси. Қандай да болсын бір таптың және қоғамдық топтың басқа таптар мен топтардың шешуші соқтығуларына қатыспауына бағытталған саясат.

БЕЙТАРАПТАНУ *Бейтараптану етістігінің қимыл атауы.*

БЕЙТАРАПТЫҚ зат. 1. *Бейтарап болушылық, ешкімге қосылмаушылық, қалыс болушылық.* 2. *Енжарлық, селқостық.* 3. экон. <лат. neutralis> *Қаржы есептерінің сапалық сипаттамасы.* 4. әск. *Мемлекеттердің әскери блоктармен олардың арасындағы соғыстарға қатыспау саясаты.*

БЕЙТАРАПТЫЛЫҚ зат. *Қалыс қалушылық.*

БЕЙТАУПЫҚ [ир. ар. بے تاراپ] сын. *Шартасыз, дінсіз.*

БЕЙТӘРТІШ [ир. ар. بے ترتیب] сын. 1. *Әдепсіз, тәртіпсіз, тәлім-тәрбиесіз.* 2. *Қалай болса солай, ретсіз.*

БЕЙТУЛЛА [ар. بيت الله] зат. діни. *Құдай үйі; әдетте Қазба мағынасын береді.*

БЕЙТҮЛМӨЛ зат. *Қазына үйі.*

БЕЙУАДА [ир. ар. بے واد] зат. ескікіт. *Уәдесіз, тұрақсыз.*

БЕЙУАЗ сын. *Жазықсыз, күнәсыз, айыпсыз.*

БЕЙУАЙМДЫҚ сын. *Уайымсыздық, қайғысыздық, бейқамдық.*

БЕЙУАҚ сын. 1. *Мезгілсіз, уақытсыз.* 2. *Кешкі уақыт, апақ-сапақ кез.*

БЕЙУАҚТАЙ сын. *Кешкі мезгілдей, апақ-сапақ уақыттай.*

БЕЙУАҚЫТ [ир. بے وقت] зат. *Мезгілсіз шақ, бейуақ кез.*

БЕЙҮКІМЕТТІК сын. *Үкіметтік емес, үкімет қатыстырмаған.*

БЕЙХАБАР [ир. ар. بے خبر] сын. *Хабарсыз, мәліметсіз, хабары жоқ.*

БЕЙХАБАРЛЫҚ зат. *Бейхабар болушылық, еш нәрседен хабары жоқтық, хабарсыздық.*

БЕЙХАД [ир. ар. بے حد] сын. *Шексіз, сансыз.*

БЕЙХАЛ [ир. ар. بے حال] сын. *Халі нашар, күйсіз, халсіз, жайсыз.*

БЕЙХОШ [ир. بے هوش] сын. *Бей-жай, көңілінің хошы жоқ.*

БЕЙХҰДА сын. *Құдайсыз.*

БЕЙЪАЯ сын. *Ұятсыз.*

БЕЙШАРА [ир. بے شاره] сын. *Байғұс, мүсәпір, сорлы.*

Бейшара болды. Сорлады, мүсәпір болды.

БЕЙШАРАЛАН= ет. *Мүсәпірлену, нашарлану, сорлау.*

БЕЙШАРАЛАНДЫР= ет. *Мүсәпірлендіру.*

БЕЙШАРАЛАНДЫРУ *Бейшараландыру етістігінің қимыл атауы.*

БЕЙШАРАЛАНУ *Бейшаралану етістігінің қимыл атауы.*

БЕЙШАРАЛАУ сын. *Нашарлау, кедейлеу.*

БЕЙШАРАЛЫҚ зат. *Бейшара болушылық, сорлылық, мүсәпірлік, нашарлық.*

БЕЙШЕҢ сын. жерг. *Бейілі.*

БЕЙШЛОТ зат. балықшар. *Кеме жолына қажетті, су айдынының тереңдігін сақтау үшін жасалатын ойпаң.*

БЕЙЫЛАЖ сын. *Блажсыз, шарасыз; емсіз, дауасыз.*

БЕЙЫНТЫМАҚ сын. сөйл. *Ынтымақсыз.*

БЕЙІЛ зат. сөйл. *Бейілі.*

Бейілі бермеді [қылмады]. Жылы шырай танытпады, иман жүз, ықыласты көңіл көрсетпеді. Бейілі салды [бейілі ауды]. Көңілі, ықыласы түсті, ден қойды. Бейілі бұзылды. Ниеті өзгерді, жаманшылық ойлады. Бейілі кең. Қолы ашық, жомарт, мырза. Бейілі кеңді [енді]. Жаны жадырады, көңілденді, тарынбады, көңілі түсті. Бейілі қашты [кетті, тарылды]. Ниеті бұзылды, қолы тарылды, іштарлық етті, сараңдық жасады. Бейілі тар. Көзі тоймайтын сараң, ниеті бұзылған, жаман ойлы адам.

БЕЙІЛДЕН= ет. сөйл. *Бейілден.*

БЕЙІЛДЕНДІР= ет. сөйл. *Бейілдендір.*

БЕЙІЛДЕНДІРУ *Бейілдендіру етістігінің қимыл атауы.*

БЕЙІЛДЕНУ *Бейілдену етістігінің қимыл атауы.*

БЕЙІЛДІ сын. *Бейілі.*

БЕЙІМ¹ сын. *Ыңғай, еп.*

БЕЙІМ² сын. 1. *Ыңғайы бар, икемді, ебі бар.*

2. *Ұқсас, сай.*

Бейім тұрды [болды]. *Ыңғайланды, дайын болды, сай тұрды.*

БЕЙІМДЕ= ет. *Ыңғайлау, икемдеу, сәйкес теңдіру.*

Бейімдей оқыту. пед. *Оқушыны білім мекемесіндегі жағдайға, талапқа, мақсатқа сәйкес икемдеу процесі.*

БЕЙІМДЕГЕНСУ *Бейімдегенсі етістігінің қимыл атауы.*

БЕЙІМДЕГЕНСІ= ет. *Икемдегенсу, ыңғайлағансу.*

БЕЙІМДЕЛ= ет. 1. *Ыңғайлану, икемделу.*

2. терм. <лат. adaptatio – бейімделу> *Қоршаған орта жағдайына икемделу.*

БЕЙІМДЕЛГІШ сын. терм. *Ыңғайға көнгіш, икемделгіш.*

БЕЙІМДЕЛГІШТІК зат. терм. *Ыңғайға көнгіштік, қоршаған ортаға үйренгіштік, икемделгіш қасиет.*

БЕЙІМДЕЛУ *Бейімделу етістігінің қимыл атауы.* 1. *Икемделу, үйрену, көндігу.* 2. биол. <лат. adaptatio> *Ағзаның сыртқы ортаның әртүрлі жағдайына икемделу қабілеттілігі.*

3. әлеум. *Жеке адамның не әлеуметтік жіктің қоғамдағы жаңа рухани, экономикалық және мәдени құндылықтар мен нормаларға икемделуі.*

БЕЙІМДЕЛУШІЛІК зат. терм. *Ыңғайланушылық, икемделушілік.*

БЕЙІМДЕЛІН= *Ыңғайлану, икемделіну, сәйкестеліну.*

БЕЙІМДЕН= ет. *Ыңғайлану, сәйкестену.*

БЕЙІМДЕНУ *Бейімдену етістігінің қимыл атауы.*

БЕЙІМДЕС сын. *Ыңғайлас, сәйкес.*

БЕЙІМДЕСТІК зат. *Тілектестік, жақын қорыушілік.*

БЕЙІМДЕТ= ет. *Икемдету, сәйкестіру, жақындату.*

БЕЙІМДЕТУ *Бейімдету етістігінің қимыл атауы.*

БЕЙІМДЕУ¹ сын. *Ұқсастау, жуықтау, жақындау.*

БЕЙІМДЕУ² *Бейімдеу етістігінің қимыл атауы; икемдеу, ыңғайлау, үйрету.*

БЕЙІМДЕУШІ зат. *Икемдеуші, үйретуші.*

Бейімдеуші білім. пед. *Өзгеріп отырған талаптарға мамандықтарының сапасы сай болу үшін және жұмыс істеуші адамның мамандық шеберлігін және басқа қабілеттілігін арттыру мақсатында мезгіл-мезгіл өткізілетін оқу процесі.*

БЕЙІМДЕУШІ зат. инф. тех. <ағыл. adapter> *Екі немесе одан да көп біріктірілмейтін желі объектілерінің бір-бірімен өзара әрекеттесуіне және ақпаратпен алмасуына мүмкіндік беретін интерфейсін құрылғы.*

БЕЙІМДІ сын. 1. *Ыңғайлы, икемді, оңтайлы.* 2. *Қабілетті, іскер.*

БЕЙІМДІК зат. сөйл. *Бейімділік.*

БЕЙІМДІЛЕУ сын. *Икемдірек, ыңғайлырақ, бейімдірек.*

БЕЙІМДІЛІК зат. 1. *Бейімді болушылық, икемділік, оңтайлылық, ыңғайлылық.* 2. *Қабілеттілік, іскерлік, еттілік.*

БЕЙІМДІРЕК сын. сөйл. *Бейімірек.*

БЕЙІМСІЗ сын. 1. *Бейімді емес, икемсіз, епсіз.* 2. *Келіссіз, жәнсіз, ретсіз.*

БЕЙІМСІЗДІК зат. *Бейімсіз болушылық, икемсіздік, епсіздік.*

БЕЙІМІРЕК сын. сөйл. *Ептірек, икемдірек, ыңғайлырақ.*

БЕЙІН¹ зат. сөйл. *Бейне.*

БЕЙІН² зат. *Сала, мамандық, кәсіп.*

БЕЙІНДІ сын. *Кәсіби.*

Бейінді шыны. хим. *Жарық өткізетін бөлгіштер жасау үшін қажетті қорпа пішінді шыны зат.*

БЕЙІНДІК сын. *Кәсіби, мамандыққа қатысты.*

Бейіндік мектеп. *Кәсіби мектеп. Бейіндік оқыту. Кәсіби бағытта оқыту.*

БЕЙІНСІЗ сын. сөйл. *Бейнесіз.*

БЕЙІС зат. сөйл. *Бейіс.*

Бейіске шығарды. поэт. *Ұжмаққа апарды. Бейістің үні. Жұмақтың даусы, дыбысы.*

БЕЙІТ [ар. بیت] зат. *Өлген адамды жерлейтін қабір, мола.*

БЕЙІШ [ир. بيش] зат. сөйл. *Бейіш.*

Бейіш үрі. *Діни ұғым бойынша жұмақта өмір сүретін хор қызы.*

БЕК¹ зат. тар. 1. *Ерте кездегі Орта Азия халықтарында ел билеуші ұлық, қоғамдық-әлеуметтік, материалдық мәртебесі жоғары тап өкілі.* 2. *Ежелгі түркілер мемлекетінде қолбасылық дәрежесін білдіретін әскери шен, атақ.*

БЕК² зат. бот. *Таулы жерде өсетін айыр жапырақты, тамыры жеуге жарамды өсімдік.*

БЕК³ сын. *Бекем, мықты, берік.*

БЕК⁴ үст. *Өте, тым, аса, тіпті.*

Бек жақсы. *Өте жақсы. Бек тұтты. Қатты қадірледі, берік құрмет тұтты.*

БЕКАС зат. зоол. *Сазды жерде мекендейтін ұзын тұмсықты құс.*

Бекас балық. зоол. <лат. zencisus lenmani> *Ұзындығы 14–15 см, қамыс тұстес, арқа қанаты ара тәісті балық.*

БЕКАУЫЛ зат. әск. *Патшаның қасындағы нөкер, қызметкерлері.*

БЕКБИКЕ зат. тар. *Ақсүйек пен бектердің әйелі мәніндегі атау сөз.*

БЕКЕМ сын. 1. *Берік, мықты, мығым.* 2. *Мықты, қатты.*

БЕКЕМДЕ= ет. 1. *Мықтау, нықтау, мығымдау.* 2. *Нығайту, күшейту, арақатысты нығайту.*

БЕКЕМДЕЛ= *Күшею, нығаяу, мығымдалу, нықталу, тәуекел ету.*

БЕКЕМДЕЛУ *Бекемделу етістігінің қимыл атауы.*

БЕКЕМДЕН= ет. *Мығымдану, беріктену.*

БЕКЕМДЕНУ *Бекемдену етістігінің қимыл атауы.*

БЕКЕМДЕУ¹ сын. *Мықтылау, қаттырақ, нығырақ.*

БЕКЕМДЕУ² *Бекемдеу етістігінің қимыл атауы.* 1. *Арақатынасты жақсарту, күшейту, нығайту.* 2. *Нықтау, күшіне енгізу.* 3. *Дәлелдеу, дәйектеу.*

БЕКЕМДІК зат. *Бекем болушылық, мықтылық, беріктік, қаттылық, нықтық.*

БЕКЕР үст. *Босқа, текке, әншейін. // Жалған, өтірік.*

Бекер босқа [бекер бос]. *Тектен-текке, жайдан-жайға.*

БЕКЕРГЕ үст. *Босқа, текке, әншейін.*

БЕКЕРДЕЙ сын. *Бекер секілді, текке, жайдан-жай сияқты.*

БЕКЕРДЕН-БЕКЕР үст. *Бостан-босқа, жайдан-жай.*

БЕКЕРЛІК зат. *Бекер болушылық, бұрыстық, терістік, бекершілік.*

БЕКЕРШІЛІК сын. 1. *Қателік, теріс-*

тік, бос әурешілдік. 2. Орынсыздық, оғаштық. 3. Әурешілік.

БЕКЕТ з а т. <лат. station> 1. Қатынас көліктер, жолаушылар мен жүргізушілер аялдайтын, жол бойына орнатылған орын. 2. Кішігірім теміржол стансысы. 3. жерг. Бөгет, суды тоқтатқан жер. 4. и н ф. Мәліметтерді өңдеуде үлестірілген жүйесінің кірістік, аралық немесе шығыстық бөлімі.

Бекет нөлі. геогр. Берілген нүктедегі өзен, көл, теңіз деңгейі биіктігінің өлшенуі басталатын шартты деңгей.

БЕКЕТТЕЙ сын. Бекет сияқты, бекет тәрізді.

БЕКЕТТІ сын. Бекеті бар.

БЕКЕТТІК сын. Бекетке тән.

БЕКЕТШІ з а т. Жол бойындағы жолаушылар мен жүргізушілер аялдайтын орындардың қызметшісі, бекет ұстаушы.

БЕКУЕУЛ¹ з а т. Тірек, себен.

БЕКУЕУЛ² з а т. Мемлекеттің шеғара бөлімінің бастығы.

БЕКЗАДА з а т. 1. тар. әлеум. Орта Азияның кейбір елдерінде және түркі тілдері мен түркі әлеуметтік ұйымдарының ықпалына түскен мұсылман Шығысында арнайы термин мағынасында ірі тайпа, ру басының немесе феодалдық әміршінің баласы. 2. ауыс. Шыққан тегі, жаратылысы артық саналушылар, ақсүйек тұқымы. 3. ауыс. Текті, таңдаулы; ауқатты адам.

БЕКЗАДАЛЫҚ з а т. Ақсүйекке тән, бекзадаға қатысты.

БЕКЗАТ з а т. 1. тар. Бек әулетінің тұқымы, бекзада. // Текті, қасиетті, асыл. 2. ауыс. Текті, тұлғасы биік адам.

Бекзат газдар. х им. Менделеевтің химиялық элементтер кестесі жүйесінің сегізінші тобына кіретін газдар бірлестігінің жалпылама атауы.

БЕКЗАТТЫҚ з а т. 1. Ақсүйектік, ауқатты, текті әлеуметтік топқа тән тектілік қасиет. 2. психол. Адам бойындағы туған тегі, алған тәрбиесі мен көрген оңегесі негізінде сіңісті болған қасиет. 3. ауыс. Біқыластық, жақсы, таза көңілділік.

БЕКЗАТЫМ з а т. Ардақтым, асылым деген мағынада аялау мәнін білдіретін, жаны жақын адамына айтылатын атауыш сөз.

БЕККЕРЕЛЬ з а т. физ. Радиоактивті заттағы нуклид немесе изотоп белсенділігінің халықаралық жүйесіндегі өлшем бірлігі.

БЕКҚАСТЫ ү с т. сөйл. Әбден, тіпті.

БЕКЛІК¹ з а т. (Көне түркі тілінде – қорған, бекініс). Көне жазбаларда сақталған ежелгі қала атауы.

БЕКЛІК: беклік нар. Бір оркешті түіенің түрі. Нардың ең жақсы, текті тұқымдарына жатады.

БЕКОН [ағыл. bacon] з а т. қоғ. тамақ. Арнайы бордақылған шошқа етінің жарты ұшасынан алынған өнім.

БЕКПАТША з а т. Айыр бура мен аруанадан туған біртұманың екінші атауы.

БЕК-СҰЛТАН з а т. Ертеректегі қазақ қоғамындағы ақсүйектер, бектер мен сұлтандар сияқты ауқатты, текті әлеуметтік топ өкілдері.

БЕКСІН = е т. экспр. жағымсыз. 1. Ақсүйек болғансу, өзін билік өкілі, бек сияқты сезіну.

БЕКТЕ = е т. Біқпай орнығу, тұрақтау.

БЕКТІК¹ з а т. 1. Өнегелі, текті адамға тән қасиет, бекзаттық, биік тұлғалық.

БЕКТІК² сын. Бекке тән, бекке қатысы.

БЕКУ Бекі етістігінің қимыл атауы; 1. Тоқтамға келу, шешім қабылдау, ұйғару. 2. ауыс. Ресми шешіммен құтталу, мақұлдану.

БЕКУЛІ сын. 1. Бекітулі, жабулы, таңулы. 2. ауыс. Байланысты; тәуелді.

БЕКШЕ ү с т. Бекке ұқсап, бек тәрізденіп. **БЕКШІЛ** сын. Бектікті жақтайтын, бектерді ұнататын.

БЕКШПРЕЙ = е т. экспр. Жақтырмай бақырайып қарау.

БЕКШ з а т. Жылқы ауруының бір түрі.

БЕКІ = е т. 1. Ашық емес, жабық болу, жабылу. 2. Ұстатылу, орнығу. 3. ауыс. Бір тоқтамға келу, ұйғару. 4. Орналасу, ыңғайлану. 5. ауыс. Бекемделіп нығая түсу, күшею, қатай қуаттану. 6. ауыс. Күш жиып өлдену, қайраттану. 7. ауыс. Сабыр сақтап, өзіне берік болу, көңілін босатпау. 8. ауыс. Шыңдалып, сомдалу, жақсару, жетілу. 9. ауыс. Жоғарғы лауазымды орындардың ресми шешімімен құтталу, мақұлдану. 10. ауыс. Тұрақтау, сіңу, орын табу. 11. ауыс. Бел байлау, мойындау, іштей дайын болу.

БЕКІЛ = е т. 1. Бекіну, беріктену. 2. Лауазымды орындардың ресми шешімімен құтталу, тағайындалу. 3. ауыс. Жазылу, байлану, тұрақтау. 4. ауыс. Ұласу, шектелу.

БЕКІЛУ Бекі етістігінің қимыл атауы.

БЕКІМ¹ з а т. Құтталған шешім, тоқтам, байлам.

Бекімге келді. Шешім шығарды, бел буды. **Бекім жасады.** Шешті, үкім шығарды; бел байлады.

БЕКІМ² сын. сөйл. **Бекем.** // Өзіне сенімді, батыл әрекетке баратын адам.

Бекім бол. Бекем бол, берік, жауапты бол.

БЕКІМДІ сын. Бір тоқтамға келген, сенімді зор.

БЕКІМДІК з а т. сөйл. Бекемдік, орнықтылық, сенімділік.

БЕКІН = е т. 1. Орналасу, орнығу. 2. Жабысу, жайылу, ену. 3. ауыс. Бір іске бел шешу, тәуекел ету. 4. ауыс. Іштей мойындау, өзіне берік болу, көңілін босатпау. 5. ауыс. Бекітілу, тұйықталу.

БЕКІНДІР = е т. 1. Орналастыру, орнықтыру. 2. ауыс. Бір іске бел байлау, тәуекел еткізу.

БЕКІНДІРУ Бекіндір етістігінің қимыл атауы; іштей мойындату, көңілін босатпау, орнықтыру.

БЕКІНУ Бекін етістігінің қимыл атауы; орналасу, орнығу.

БЕКІНУЛІ сын. Ұйғарымға келген, шешімге келген.

БЕКІНІС з а т. <нем. Fort> 1. Шабуылдан қорғану үшін сыртын айналдыра биік дуалмен қоршаған қорған, қамал. 2. әск. Алдын ала дайындалған қорғаныс шебі; қорғану үшін жасалған арнайы әскери құрылыс. 3. терм. Тұрақты әскері, қару-жарағы бар, қажетті азық-түлік т.б. нәрселермен қамтамасыз етілген, әскери-стратегиялық тұрғыдан маңызды, жау қоршауында қалған жағдайда қарсыласуға мүмкіндігі мол әскери тұрақ.

Бекініс қамал. Қорғандар.

БЕКІНІС = е т. 1. Бірігіп бекіну, орналасу, орнығысу.

БЕКІНІСТЕУ сын. Көзден қалқалау, ықпалсыздану.

БЕКІНІСТІ сын. әск. Бекінісі бар.

Бекіністі аудан. әск. а) Әртүрлі инженерлік бөгеттермен жабықталған және арнайы әскерлер немесе жалты әскер бөлімдерінің көмегімен ұзақ уақыт бойы мықтап қорғануға арналған далалық бекіністі құрылыстар жүйесі орналасқан жер. ә) Қорғану үшін құрылыс шаттағы әскери құрылыс.

БЕКІНІСТІК сын. Бекініске тән, бекініске қатысты.

Бекіністік құрылыстар. әск. Қаланы, елді мекенді немесе белгілі бір аумақты қорғауға арналып тұрғызылған әскери-стратегиялық құрылыстар. **Бекіністік шең.** әск. Қамалды қорғаныстар жүйесі.

БЕКІНІСУ Бекініс етістігінің қимыл атауы.

БЕКІП-БЕРКІ = е т. Қатаю, сабырлы болу.

БЕКІРЕ з а т. 1. Еті мен уылдырығы өте бағалы шеміршекті ірі балық. 2. зоол. <лат. asipenseridae> Сүйекті балықтардың шеміршекті-сүйекті балықтар табы тармағына, бекіре тәрізділер отрядына жататын ірі балық.

Бекіре тәрізділер. зоол. <лат. asipenseriformes> Сүйекті балықтар табы тармағына жататын отряды. **Бекіре тұқымдас.** <лат. asipenseridae> Бекіре тұқымна жататын балықтың түрлері.

БЕКІРЕДЕЙ сын. Бекіре сияқты, тәрізді.

БЕКІС = е т. Тіл табысу, татуласу.

БЕКІСУ Бекіс етістігінің қимыл атауы.

БЕКІТ = е т. 1. Мықтап, қатты етіп ұстау, тарту. 2. Бітеу, бөгеп тастау. 3. Жабу, қыптап тастау. 4. Мықтап байлап тастау, жауып қою. 5. ауыс. Міндеттеу, жүктеу, жауапкершілігіне тапсыру. 6. ауыс. Тағайындау, билікке отырғызу, ресми түрде мақұлдау. 7. ауыс. Ұстану, дағдыға айналдыру, тұрақтандыру. 8. ауыс. Нығайту, күшейту, қуаттандыру.

БЕКІТЕУ з а т. жерг. Терезенің жақтауы.

БЕКІТКІШ¹ з а т. х им. <франц. fixage> Фотопленкаға түсірілген кескінді тұрақтандыруға арналған химиялық ерітінді.

БЕКІТКІШ² з а т. и н ф. <ағыл. clamper> Мәні операндтың адресі болатын атау.

БЕКІТПЕ¹ з а т. 1. к ұ р. Ғимараттардың аражабындары мен жабындарының көпқабатты құрылымдарындағы жатқан біршама берік қабат. 2. кен. Кеніштегі, шахтадағы кен-қазбаларының төбесі мен қабырғалары оңырылып құлап түспеу үшін, сондай-ақ, тау қысымын реттеу мақсатында қазба ішінде тұрғызылатын немесе тұтас орнатылған тау-кен техникасы құрылысы.

БЕКІТПЕ² з а т. әск. Артиллериялық зеңбіректің ұңғы арнасын бекітуге және атуға арналған механизм.

БЕКІТПЕ = е т. Тіркету, тағайындау.

БЕКІТУ¹ Бекіт етістігінің қимыл атауы.

1. Ұстату. 2. Қатайту, беріктендіру. 3. Ресми түрде тіркеу, тағайындау.

БЕКІТУ² = е т. з а н. <лат. ratus – бекітілген, facere – істеу> Елдің жоғары мемлекеттік өкімет органының уәкілетті төрағасы жасасқан халықаралық шартты осы органың ресми растауы, тіркеуі.

Бекіту фамотасы. з а н. Халықаралық шарттың мемлекеттік өкілетті органының бекітуін растайтын құжат.

БЕКІТУЛІ сын. Ашық емес, жабық, кілттеулі.

БЕКІТУСІЗ сын. Ашық-шашық, бекітілмеген.

БЕКІТУШІ: бекітуші көрсет. мед. Омыртқа туберкулезінде, құяңда, спондилолистез (омыртқаның жая сүйектен жамбасқа қарай таюы) ауруының қатты асқынған кезінде, омыртқа сынғанда не орнынан тайғанда, омыртқа жотасына хирургиялық операция жасағаннан кейін оны қозғалдырмау үшін қолданылатын құрал.

БЕКІТІЛ = е т. 1. Ұстатылу, қатайтылу. 2. Жабылу, бекітпе салыну. 3. Орнатылу, байлану. 4. Тіркелу, міндеттелу.

БЕКІТІЛУ Бекітіл етістігінің қимыл атауы; бөгеп орнатылу, бітелу.

БЕКІТІМ зат. Тоқтам, байлам, шешім.

БЕКІТІС = ет. 1. Бірігіп ұстатысу, байласу.

БЕКІТІСУ Бекітіс етістігінің қимыл атауы; байласу.

БЕЛ зат. 1. анат. <лат. lumbus> Адам денесінің арқадан төмен, мықыннан жоғары жіңішке тұсы. 2. Жылқы малының ер салатын арқа тұсы. 3. геогр. Жонда, қырда, жалда, адырда болатын жадагай кең асу. 4. ауыс. Арқа тұтпар таяныш, тірек, сүйеніш. // Белді, жетекші, ең басты, негізгі.

Бел алды. а) Күйейді, бой алды, дағдыға айналды. ә) Қуат алды, қолдау көрді. б) Қуаттанды, күшейе түсті, нығайды, күш алды. **Бел алдырды.** Болдырды, қарсы тұра алмады, сыр берді. **Бел артынан.** Қыр астынан, дөңнен. **Бел аспады.** Ұзаққа бармады, мал болмады. **Бел [белден] асты.** а) Қырдан әрі өтті. ә) Белгіі бір кезеңнен өтті, кезекті дәуірден өтті, ілгері ұмтылды. б) Бір міндетті орындады. **Бел атасы.** а) Арғы, тұп атасы. ә) Тұп төркіні, нағыз көзі. **Бел ауру.** Адамның кеудесінен төмен, мықыннан жоғары дене бөлігінің суық тиюден, ауыр жұк көтеруден және т. б. болатын сырқаты. **Бел байлады.** Бір істі орындауға шындап кірісті, ойын жүзеге асыруға батыл бекіді. **Бел байласты.** Бір істі батыл жүзеге асыруға келісті, шешім жасады. **Бел байлау қылды.** Арқау етті, жүрек жалғады. **Бел бала.** а) Өзінен туған бала. ә) Жұрт қамын жеген халықтың баласы, азаматы. **Бел бермеді [берген жоқ].** а) Күш бермеді, жеңгізбеді. ә) Сыр алдырмады, сыр білдірмеді. **Бел бермес биік.** бейн. Асуыс асқар сияқты биік, тұлғасы алып деген мағынада. **Бел болды.** а) Сүйеу болды, тірек болды. ә) Медеу тұтатын, мақтаныш ететін нәрсе болды. б) Арқа тұтпар тұлға, таяныш болды, көсем болды. **Бел босатты.** а) Дем алдыртты, тыныштырды, тыныстатты. б) Жайласты, жайланды, жайбарақаттанды. б) Беларқасын жұктен ажыратты, бос қойды (мал туралы). **Бел бұды.** а) Ниет етті, ойға алды, оқталды. ә) Серт берді, шешім жасады. б) Нық шешімге, тоқтамға келді. **Бел бүгілді.** Жасы келді, қартайды, қаусады. **Бел бүкпеді.** Тыным алмады. **Белге мелет.** Арқа тірек, үлкен сүйемел. **Белге [белден] соққан жыландай.** Әлсіз, кирелеңдеп, орнынан қозғала алмай. **Белге соққан жыландай тұрып қалды.** а) Орнынан қозғалмай қалды, кирелеңдеп қалды. ә) Қайыға қызырмай, дертті болды. **Белге таяқ ұстады.** Ержетті, қару ұстауа жарады. **Белге шықты.** Орта жасқа келді, ақыл тоқтатты. **Белге ілді.** Кеудеден төмен тұсына байлады, қыстырды. **Белден басты.** Баса-көктеді, күшке салды. **Белден батты.** Қарық боп қалды, кенелді. **Белден кешті.** Ортасында жүрді. **Белден қылыш кетірмеді.** Күндіз-түні соғысуға дайын жүрді. **Белдерін бекем буысты.** Тәуекел етісті. **Белді бекем бұды [байлады].** Тәуекелге бел байлады, нар тәуекел етті. **Белді [бекем] буғызды.** а) Белді жуыққа етіп қысып байлатты, таңғызды. ә) Тәуекелге барғызды. **Белді бұды.** Бекем болды, мықты болды. **Белдің асты.** Жота, қыр, жонын жалпақ, кең асуының төменгі жағы. **Белдің сырқырамасы.** мед. Белдің сыздап, созылып ауыратын ауруы. **Бел жазды.** а) Тынықты, әлденді. ә) Қайраттанды, қайта жасарды, бір жасап қайды. **Бел жіп.** а) кәс. Шыңырау құдықтан қауамен су шығарғанда негізгі салмақ, күш түсетін түйеге байлауыттын жіп. ә) жерг. Ершік арқылы арбаның екі тертесіне байланатын жіп, тартпа. **Бел кетті.** а) Күш, қуат тайды, қартайды. ә) Еркектік қабілетін жоғалтты. **Бел көрді.** Арқа сүйер, тұлға санады, тірек тұтты, медеу

көрді. ә) Дұрыс санап, тәуекел деп кірісті. **Бел көрсетті.** Күш жұмсады, қолданды. **Бел [қол] күрек.** Сабы қысқа, кішкене күрек. **Бел күшке кірісу.** Киіп-жарып дегенін істету, кеудеге салу. **Бел қайысты.** а) Ауыр тиді, қиналды. ә) Жаны ашыды, аяды. **Бел құда.** этн. а) Тұмай жатып ұл-қызын атастырған құдалар. ә) Байырғы қазақ дәстүрінде тұмай жатып ұл-қызын атастыру салты. **Бел құда болысты.** Тұмай жатып ұл-қызын атастырды, баталасты. **Бел қызығын көрді.** Бұл жерде айырдың биеге шабуы туралы айтылып тұр. **Бел қылды.** Тірек етті, арқа тұтты. **Бел немере.** Өзінің туған баласының баласы. **Бел омыртқа.** а) анат. <лат. vertebrae himbalis> Адамның омыртқа жотасындағы кеуде омыртқа мен сегізкөз аралығындағы омыртқа сүйегі. ә) Малдың омыртқа жотасындағы, бел тұсындағы омыртқалары. б) **Белдеме.** Бел омыртқасы үзілді. Күл-талқаны шықты, қирады. **Бел орта.** Қақ орта, дәл орта; жуан орта, мол іші. **Бел ортасында [ортасы].** а) Кісі жасының белгілі шамасының, белгілі бір мүшел жастың орта тұсы. ә) Нағыз қайнаған шақта, қызған жерінде. б) Қақ ортасында, тұра орта шенінде. **Бел суытты.** Отырып демалды, демін басты. **Бел тартқызды.** этн. Босануы қиын әйелге бел тарту әдісін қолданды. **Бел тарту.** этн. Байырғы кезде қарулы әйелдерге немесе қайын інілерінің біріне толғақ үстіндегі әйелдің белінен қаусыра құшақтап, төмен қарай сұлай тартқызатын баланың тууын жеңілдетіп, тездетіпін халық медицинасындағы тәсіл. **Бел тартушы.** этн. Әйелдің босануын тездетіп жеңілдету үшін бел тарту әдісін қолданушы (халық ақушері). **Бел ұстады.** а) Күресек болды, белдесті. ә) Айтты, тартты. **Бел шешті.** а) Жайбарақаттанды, жайланды, дем алды. ә) Тәуекел етті, бір тоқтамға келді. б) Мықтан қолға алды, шындап бар ынтасымен кірісті. в) Ашылды, ақтарылды, сеніп іштегісін жасырмады. **Бел шешпеді.** а) Мұршасы болмады, қауырт қимыл үстінде болды, дамыл таппады, тыныштық көрмеді. ә) Дамыл таппады, тыныштық көрмеді. **Бел шешіп кірісті.** Іске жанын сала араласты. **Бел шойырлымасы.** мед. **Құяқ.** Бел шыдатпады. **Белі ұдай ашып ауырды.** Белі ауырмайды. Жаны ашымайды, аямайды. **Белі бүгілген.** Майысқан, иілген, бұралған қыздың қыпша белі туралы айтылған сөзқолданыс. **Белі бүгілді.** а) Қартайды, қаусады, кәрілікке жетті. ә) Қайырды, қамықты. **Белі бүкірейді.** Белі шор болып істі, бүктетілді. **Белі нмейген.** Белі майысып, бүгілген, қартайып, қажыған. **Белі кеткендік.** Жылқы малында болатын бел ауруының бір түрі. **Белі қнылды.** Белі жіңішкерді, қылдырықтай болды. **Белін баса сөйледі.** Бұзып-жарып, төпеді. **Белін бұды [қынай буынды, қынады].** Кімнің кеудеден төмен, мықыннан жоғары тұсын белбеумен немесе басқа да нәрсемен тартты, белін қапсырды. **Белін [бекем] буынды.** Бел байлады, теуекелге басты. **Белін бүгілдірді.** Азап шектірді, күш-қайратынан айырды, қажытты. **Белін бүгілті.** Жылқы малын мініске жаратты, баптап құретті. **Беліне жарақ байлады.** Қаруланды, қаруын түгел сайланды, соғысқа, жорыққа қамданды. **Белінен жатты.** Белі ауырып қалды, белі шойырғылып қалды. **Белінен сызды.** Жойды, өшірді, артта қалдырып ұмытты. **Белін жазалап емес.** Қалтына келер емес, жөнделер емес. **Белін көтерді.** Қайғыруын қойды, сергіді. **Белін сындырды.** а) Күш ең көп түсетін, сенген қуат, дәрменінен айырды. ә) Беделін түсірді, абыройын төкті. **Белінің күші, бетінің қызылы болды.** Бойда қуат, бетте әр бар; беделді. **Белі сынды.** Тауы шағылды, сағы сынды.

БЕЛ² зат. мат. Логарифмдік салыстырмалы шаманың (аттас екі физикалық шама мәндерінің ондық логарифмдерінің қатынасы) бірліктердің халықаралық жүйесіндегі (СИ) өлшем бірлігі.

БЕЛ зат. жерг. Жер қазатын ұшы үшкір күрек.

БЕЛАҒАШ зат. 1. Арбаның алғы-артқы доңғалағының арасын қосып тұратын жуантық білік. 2. жерг. Үй үстіне салынатын мәтке, арқалық. 3. сөйл. Ұзын, білеу ағаш. 4. Ер-тұрманның бір бөлішегі, ердің екі басының арасына салынатын ағаш.

БЕЛАРҚАН зат. этн. **Белбау.**

БЕЛАРЫҚ зат. жерг. Үлкен арық.

БЕЛАСАР зат. Қырдың, жалдың жадагайлау кең асуынан өтетін жер.

БЕЛБАЙЛЫ зат. жерг. Ұн мен сөкті қосып суга пісіретін тамақ.

БЕЛБАҚАН зат. этн. Бақанды тіреп қоятын киіз үй уықтарына көлденең бекітілген ағаш.

БЕЛБАСЫ зат. этн. діни. Аруаққа берілетін ас, құдайы тамақ.

БЕЛБАУ зат. этн. 1. Киіз үйдің бау-шуының бірі, туырлығын керегеге бастыра тартатын ұзын арқан. 2. сөйл. **Белбеу.**

БЕЛБАУДАЙ сын. Белбау сияқты, белбау тәрізді.

БЕЛ-БЕДЕЛ зат. Абырой, сый-құрмет.

БЕЛ-БЕДЕРЛІ сын. Адырлы, қыратты, кең, жалпақ асулы.

БЕЛ-БЕЛЕҢ зат. Кең, жалпақ асулы қырқа, жондар мен аласа қырлар.

БЕЛ-БЕЛЕС зат. 1. Қырқа-қырқа болған кең асулы адырлар, жондар. 2. ауыс. Өмірдің өткелдері, қат-қабат кезең, маңызды шақтар.

БЕЛБЕУ зат. 1. этн. Кім сыртынан буыну үшін ыңғайлап жасалған ұзынша шүберек, ілмегі бар таспа тәрізді бұйым. 2. Бұлғардан, қайыс тап жасалған белдік.

Белбеу басы. Белбеудің басына бекітілетін қапсырма, ілгек, таға сияқты бөлішегі. **Белбеуін бекім буынды.** сөйл. **Белін бекем бұды.** Белбеуі шешіледі. Бұл жерде егілді, ынтыға елжіреді деген мағынада.

БЕЛ-БЕТКЕЙ зат. Белдер мен беткейлер.

БЕЛБЕУДЕЙ сын. Белбеу сияқты; белбеу тәрізді.

Белбеудей бұды. бейн. Айналдыра салған таспадай созылды.

БЕЛБЕУЛЕ = ет. 1. Белін белбеумен буу, орау, байлау. 2. ауыс. Созылып өту, асу.

БЕЛБЕУЛЕН = ет. 1. Белін буыну, бел тұсынан буылду, байлану. 2. ауыс. Жол болып тартылу, созылу. 3. ауыс. Айналдыра оралу, әсем байлану.

БЕЛБЕУЛЕНУ Белбеулен етістігінің қимыл атауы.

БЕЛБЕУЛЕТ = ет. 1. Беліне белбеу байлау.

2. ауыс. Босанатын әйелдің белін тартқызу. 3. бейн. Асылардан өткізу, жол тарттыру.

БЕЛБЕУЛЕТУ Белбеулет етістігінің қимыл атауы.

БЕЛБЕУЛЕУ Белбеуле етістігінің қимыл атауы.

БЕЛБЕУЛІ сын. 1. Белбеуі бар, белбеу тағынған. 2. Белбеуі, бауы бар, баулы. 3. ауыс. Белінде көлденең жолағы бар.

БЕЛБЕУЛІК сын. Белбеу боларлық, белбеу шығарлық. // Белбеу тағатын тұсы, бел тұсы.

БЕЛБЕУСОҚ зат. ойын. Тізеңің астынан орамал жүгіртіп ойнайтын қазақтың ұлттық ойыны.

БЕЛБЕУСОҚТЫ зат. сөйл. **Белбеусоқ.** **БЕЛБЕУСІЗ** сын. Белбеуі жоқ.

БЕЛБЕУТАСТАМАҚ зат. сөйл. **Белбеу тастау.**

БЕЛБЕУТАСТАУ зат. ойын. Бозбала жастардың белбеуді жасырып ойнайтын ойыны.

БЕЛБЕУШЕ үст. Белбеу тәрізденіп, белбеуге ұқсап.

БЕЛБУАР зат. сөйл. **Белуар.** (адамның бел тұсы). 2. ауыс. Бір нәрсеңің, заттың бел ортасы, орта тұсы.

БЕЛБУАРЛА=ет. сөйл. **Белуарла.**

БЕЛБҮРМЕ зат. көлөнер. Киімнің беліндегі бүрме тігіс.

БЕЛГИ [лат. *belgae*] зат. Солтүстік Галлияны-Сена мен Рейн өзендерінің аралығын, ішінара Британ аралының батыс жағалауын мекендеген тайпа.

БЕЛГІ зат. 1. Жеке-дара өзгешелік, ерекшелік. 2. Есте қаларлық бұйым, көз. 3. Қандай да бір әлеуметтік топқа қатынастылығын білдіретін шартты таңба, ен. 4. Біреудің құрметіне немесе тарихи мәні бар оқиғаға арнап орнатылған ескерткіш. 5. Белгілі бір құбылыстың нышаны, сыңайы. 6. көлік. Жол қауіпсіздігін сақтау үшін қойылатын ескерту, сақтандыру шартты таңбалары. 7. мат. Белгілі бір шаманы, мәнді белгілеу үшін қойылатын шартты таңба. 8. инф. <лат. *search word*> Мәліметтерді іздеу кезінде берілетін мән. 9. филос. Ақпаратты қабылдау, сақтау, өңдеу және беру үшін қолданылатын, сезіммен қабылданатын, басқа бір зат, құбылыс, қатынастың өкілі түрінде көрінетін нәрсе. 10. ауыс. Қандай да бір ақпаратты, хабарды жеткізу үшін жасалған қимыл, ишарат. 11. сөйл. **Төсбелгі.** 12. ауыс. Бір нәрсеңің дәлелі, кепілі ретіндегі зат.

Белгі берді [етгі]. Аңартты, білдірді, сездірді, ымдады. **Белгі бермеді.** Ыңғай көрсетпеді, сыр бермеді. **Белгі беру құралды.** тех. Қарапайым көзбен көретін, дыбысталатын және радио-техникалық байланыс құралдары. **Белгі қағаз.** сөйл. **Қуәлік.** Белгі қойды. Таңба салды, белгіледі. **Белгі орнатты.** Ескерткіш қойды. **Белгі салды.** а) Шартты таңба қойды. ә) Дақ, таңба түсірді. **Белгі соқты.** Таңба салды, қойды. **Белгі соқтырды.** Мөр бастырды, таңба салғызды. **Белгі тастады.** Емеурін білдірді, сездірді.

БЕЛГІДЕЙ сын. Белгі сияқты, белгі тәрізді. **БЕЛГІЛЕ**=ет. 1. Таңба салу, белгі қою. 2. инф. <ағыл. *designations*> Электр есептеуіш машиналар мен компьютердегі мәліметтер, бағдарламалар, құрылғыларды атау, таңбалау. 3. Тағайындау, лайық деп табу. 4. ауыс. Алдын ала айқындау, ұйғару, әзірлеу, жоспарлау.

БЕЛГІЛЕМЕ зат. Белгілі бір іс-әрекетке, арнайы жасалған шарт, қағида, ереже.

БЕЛГІЛЕН=ет. 1. Таңбалау, көрсетілу. 2. ауыс. Жоспарлану, келісілу. 3. ауыс. Тағайындалу, ұйғарылу.

БЕЛГІЛЕНУ Белгілен етістігінің қимыл атауы. 1. ауыс. Жоспарлану, келісілу. 2. ауыс. Тағайындалу, ұйғарылу.

БЕЛГІЛЕУ¹ зат. 1. инф. <лат. *designations*> Электронды есептеуіш машиналаріндегі бағдарламалар, алгоритмдік операциялар мен мәлімет, құрылғы атауы. 2. әск. Жергілікті жердегі нысанның, бағдардың, репердің, снаряд жарылғының орнын анықтау тәсілі.

Белгілеу сызығы. инф. <ағыл. *rule line*> Компьютердің дисплей экранындағы терезелерде көлденең немесе тік бағытта орналасып, көрініп тұратын басқару сызықтары.

БЕЛГІЛЕУ² Белгіле етістігінің қимыл атауы. 1. Таңбалау, белгі қою. 2. Көрсету, айқындау. 3. ауыс. Жоспарлау, нақтылау.

БЕЛГІЛЕУЛІ сын. Белгі қойылған, таңбаланып, жазулы.

БЕЛГІЛІ сын. 1. Аты әйгілі, атақты, танымал, көрнекті (қайраткер). 2. Ел ішінде беделді, атақ-даңқы асқан (адам). 3. экспр. жағымсыз. Аты шулы, ел ішінде аты шыққан. 4. Мәлім, аян, анық. 5. Нақты, айқын, жүзілі. // Әрине, түсінікті, әлбетте.

Белгілі бекбіке. Аты шулы, әйгілі. **Белгілі болды.** Анықталды, айқындалды. **Белгілі бір.** а) Жобалы шама. ә) Қандай да бір, қайбір. **Бесенеден белгілі.** а) Ежелден анық, бұрыннан мәлім. ә) Өзінен-өзі түсінікті, көзге айқын.

БЕЛГІЛІЛІК зат. Белгілі болушылық, айқындық.

БЕЛГІЛІЛІК-БЕЛГІСІЗДІК: белгілік-белгісіздік категориясы. лингв. Заттар мен құбылыстардың айқындық-айқын еместік, нақты-нақты еместік сипаттарын білдіретін семантикалық категория.

БЕЛГІЛІЛІКТИ сын. сөйл. **Белгілі.**

БЕЛГІЛІПРЕК сын. Танымалдау, атақтылау.

БЕЛГІСІЗ сын. 1. Қанша екені беймәлім. 2. Ұмытылған күйде, беймәлім, ескерусіз. 3. Мәлімсіз, анық емес, неғайбыл, түсініксіз. 4. Себепсіз.

Белгісіз алгебралық теңдеулер. мат. Математикалық теңдеу түрі. **Белгісіз шамалар.** мат. Мәні анықталмаған математикалық бірлік.

БЕЛГІСІЗДЕУ сын. Оңша белгілі емес, анық-қаңығы шүбәлілеу, екітүттылау.

БЕЛГІСІЗДІК зат. Белгісіз болушылық, беймәлімділік, екітүттылық.

БЕЛГІТАҚТА зат. Белгілі бір нәрседен, оқиғадан ескерткіш, белгі ретінде жасалған тақта.

БЕЛГІТАС зат. а) Бір оқиғаға, тарихи құбылысқа арнап орнатылған ескерткіш тас. ә) Адам қайтыс болғанда бейт басына қойылатын тас.

БЕЛГІШЕ зат. а) Еңбегі үшін берілетін немесе белгілі бір ұйымға қатыстылығын көрсететін белгілі бір кескіні бар, омырауға тағатын зат. ә) Кішкентай белгі.

БЕЛДЕ зат. жерг. Асық ойынында асықты алатын сызық.

БЕЛДЕГЕР зат. жерг. Бастық, басқарушы.

БЕЛДЕЙ сын. Бел сияқты, бел тәрізді. **БЕЛДЕМ** зат. сөйл. 1. **Белдеме.** 2. геол. Көл, су, тоғандар бассейнінің көлбеу бағыттағы ортасы, ернеуі.

БЕЛДЕМДІ: белдемді геол. Шөгінділер шарттары, қоректену сапасы және болмыс-бітімі көлбеу немесе көлденең бағытта нақтылы заңдылыққа сәйкес өзгеретін жерасты суы.

БЕЛДЕМЕ¹ зат. 1. Бел тұсы, белуар. 2. Үйді, бау-бақшаны айналдыра қоршаған қоршау.

БЕЛДЕМЕ² зат. көлөнер. Селдір тоқымаға тігілген кесте, әшекейлі өрнек.

БЕЛДЕМЕ³ зат. 1. Малдың етін мұшелгендегі сабақсыз жеті омыртқадан кейінгі бес омыртқа, бел омыртқа. 2. Қой ұшасының белдемесінен дайындалатын тағам.

БЕЛДЕМПАЗ зат. Ақсүйек жетіп түскен жер мен көмбенің дәл ортасына қойылатын белгі.

БЕЛДЕМПАЯ зат. 1. Ақсүйек ойынындағы лақтырылған сүйек түскен жер мен көмбенің дәл ортасына қойылатын белгі. 2. Қыр, белес.

БЕЛДЕМШЕ¹ зат. 1. <франц. *jure*> Той-дұманда көйлек үстінен киетін әйел киімінің сәнді түрі. 2. Тазалық үшін алға ұстайтын алжапқыш.

Белдемшесін байланды. көне. Тәуекелге бел байлады, нар тәуекел етті.

БЕЛДЕМШЕ² зат. Ортан бел, белуар.

БЕЛДЕМШЕЛЕ=ет. Еңкейіп бір қырындау. **БЕЛДЕМШЕЛІ** сын. Белдемшесі бар, белдемше татқан.

БЕЛДЕН=ет. 1. Беліне асыну, байлап алу. 2. Доңкііп дөңестену. 3. ауыс. Құш алу, қайраттана түсу.

БЕЛДЕНУ Белден етістігінің қимыл атауы. **БЕЛДЕС**=ет. 1. Бел ұстасып күресу. 2. ауыс. Соғысқа шығу, ұрысқа бет қою, айқасу, алысу. 3. ауыс. Қақтығысу, тіресу.

Белдесіп күресу. спорт. Қоян-қолтық белден ұстасып күрестің күрес әдістерінің бір түрі.

БЕЛДЕСТІР=ет. 1. Белінен ұстастыру, күрестіру. 2. ауыс. Қарсы тұрғызу, арпалыстыру.

БЕЛДЕСТІРУ Белдестіру етістігінің қимыл атауы.

БЕЛДЕСУ Белдес етістігінің қимыл атауы. 1. Бел ұстасу, күресу. 2. Айқасу, алысу, қарсы тұру. // Күрес.

БЕЛДЕУ зат. 1. этн. Киіз үй туырлығын керегеге тығыз жатуы үшін сыртынан айналдыра буатын қыш арқан. 2. ауыс. Таудың орта шені, бел тұсы. 3. Бір нәрсеңің бел тұсына айнала түскен жолақ. 4. геогр. Белгілі бір параллельдер аралығындағы жер бөлігі.

Белдеу арқан. Арқанның бір түрі. **БЕЛДЕУ-БЕЛДЕУ** сын. Ұзыннан-ұзақ дөңкіген, жал-жал, қатпар-қатпар, белес-белес. **БЕЛДЕУДЕЙ** сын. Белдеу сияқты, белдеу тәрізді.

БЕЛДЕУҚҰРТ зат. Жазда шелдене тойынбай тоқжарау күйде қалған жылқыға тән ауру.

БЕЛДЕУЛЕ=ет. 1. Туырлық үстінен арқанмен бастыра байлау, киіз үйді айналдыра таңу. 2. Шыр айналдыра белуарына дейін үңеу, кеулеу. 3. Белдеуге дейін көтерілу. 4. ауыс. Таң сыз беріп, сібірлей бастау.

БЕЛДЕУЛЕН=ет. 1. Бір нәрсеңің орта бел тұсына белгі түсіуі, жолақтану, сызықтану. 2. Айналанып, төңіректің қоршалыуы. 3. ауыс. Таң сыз беріп, сібірлей бастауы.

БЕЛДЕУЛЕНУ Белдеулен етістігінің қимыл атауы.

БЕЛДЕУЛЕТ=ет. Орта тұсынан алу. **БЕЛДЕУЛЕТУ** Белдеулет етістігінің қимыл атауы.

БЕЛДЕУЛІ сын. 1. Белдеуі бар. 2. Беліне жолақ салынған. 3. ауыс. Белді, маңызды.

БЕЛДЕУЛІК зат. Заттың орта тұсы. **Белдеулік уақыт.** Уақытты есептеудің халықаралық жүйесі.

БЕЛДЕУСІЗ сын. Белдеуі жоқ, белгі сызығы жоқ.

БЕЛДЕУШЕ зат. Айнала түскен шағындау жолақ.

БЕЛДІ сын. 1. Қүшті, әлді, мықты (ат). 2. ауыс. Әулетті, ауқатты. 3. ауыс. Атақты, әйгілі. 4. Бетке ұстар, беделді. 5. ауыс. Басты, үлкен.

Белді ата. Текті, ел-жұртқа белгілі әулет. **Белді би.** Басты би.

БЕЛДІК¹ зат. 1. Қайыстан, былғарыдан жасалған белбеу. 2. Тартпа, төсайып. 3. Арбаның екі доңғалақ арасын қосып тұратын бел ағаш.

БЕЛДІК² зат. 1. геогр. Биік жер деңгейі, белдеу. 2. Бел ортасы, белі.

Белдік тіреуіш. этн. Киіз үйдің уығын тірейтін аша ағаш.

БЕЛДІКГҮЛДІЛЕР: белдікгүлділер тұқымдасы. өс. <лат. *Iorantheaceae*> Косүйлі көпжылдық өсімдік.

БЕЛДІКСІЗ сын. Белдігі жоқ. **БЕЛДІКТЕ**=ет. 1. Белдігін салу, белдікпен байлау, бекіту. 2. Заттың ортан белінен мықтану, құрсау.

БЕЛДІКТІ сын. *Белдігі бар, белдік салынған. Белдікті беріліс.* тех. Біліктерге бекітілген шиптер мен жетек белдік арқылы айналмалы қозғалысты келесі жүйеге беру үшін қолданылатын құрылғы.

БЕЛДІКШЕ¹ зат. *Кішкентай белдік.*
БЕЛДІКШЕ² үст. *Белдік сияқты, белдікке ұқсас.*

БЕЛДІҚҰРТ зат. зоол. <лат. ligula> Жалпақ құрттар типінің таспа құрттар отрядының туысы.

БЕЛДІЛІК зат. Азулылық, мықтылық, күштілік.

БЕЛДІРЕК сын. 1. *Белсендірек, қызу.*

БЕЛЕГІР зат. *Бел, белестеу жер.*

БЕЛЕМНИТ [грек. belemnion] зат. зоол. Тас көмір кезеңінен бастап палеогенге дейін теңізде тіршілік еткен, бесаяқты моллюскілер класына жататын, өліп біткен омыртқасыз жасуарлар отряды.

БЕЛЕҢ зат. 1. *Бір-бірімен жалғас көлбей созыла жатқан бйктеу дөңес жер.* 2. ауыс. *Белгілі бір кезең, межелі асу.*

Белең алды а) *Денеді, өрши түсті.* ә) *Секем алды, шошынды. Белең берді. Белгі берді, нышан байқапты. Белеңнен өтті.* Өмірінің бір кезеңін немесе қиындығын басынан кешірді.

БЕЛЕС зат. 1. *Ұзынаша, дөңестеу боп жатқан белең, бел, жон, жота.* 2. ауыс. *Өсу, дамумен байланысты кезең.*

БЕЛЕС-БЕЛ зат. *Адырлы асу.*

БЕЛЕС-БЕЛЕС сын. 1. *Жон-жон, жота-жота.* 2. *Қырқалы, асулы.*

БЕЛЕСКЕК зат. *Бірнеше ескекті қайықтың негізгі құш түсетін, ортан беліндегі ескек.*

БЕЛЕСТЕЙ сын. *Белес сияқты, белес тәрізді.*

БЕЛЕСТЕН= ет. *Жон-жон, жота-жота боп жату.*

БЕЛЕСТІ сын. 1. *Белесі көп, қырқалы.* 2. ауыс. *Асу, кезеңі көп.*

БЕЛЕТЕН зат. жерг. *Талдан тоқылған қора.*

БЕЛЖЕМДІ сын. *Толық, жуан.*

БЕЛЖЕМДІРЕК сын. *Жуандау, толықтау.*
БЕЛКЕТПЕН зат. *Арық қазу, жер шабу, топырақ қопсыту үшін қолданылатын, басы имек, сабы ұзындау құрал.*

БЕЛКӨТЕРГІШ зат. жерг. *Арбаға ат жеккенде жетекті (тертені) көтеріп тұратын қайыс, бел жіп, тартпа.*

БЕЛКӨТЕРЕР зат. этн. *Аурудан жаңа тұрған адамдарға сол сияқты «Наурыз», «Айт» күндері үлкендерге әдейі тартылатын жұмысқа, әрі дәмді, әрі мол қазы, сарымай, жент, қымыз, ақ ірімшік, бал, тағы сол сияқты тамақтардан әзірленетін тағам.*

БЕЛКӨТЕРМЕ зат. сөйл. *Белкөтергіш. Белкөтерме болды. Жеңілдік, медеу болды.*
БЕЛКҮЛЛІ үст. сөйл. *Біржолда, мүлде.*
БЕЛКҮРЕК зат. жерг. *Сабы ұзындау күрек.*

БЕЛЛӘБИ [ар. بلالہ] од. *Биллаһи.*

БЕЛЛЕТРИСТ зат. әдеб. *Прозалық шығарма жазумен айналысушы.*

БЕЛЛЕТРИСТИКА [франц. belles-lettres] зат. әдеб. *Баяндау түрінде жазылған көркем шығарма.*

БЕЛОК ор.зат. биол. *Ақуыз (Өсімдіктер клеткалары мен жануарлар ағзасының ең негізгі бөлігін құрайтын күрделі органикалық азотты қоспа).*

Белок синтезі. биол. <лат. translatio> *Тірі ағза жасушасындағы цитоплазма нуклеин қышқыдарынан ақуыздың синтезделу процесі.*

БЕЛОКСЫЗ сын. биол. *Ақуызы жоқ.*

БЕЛОКТЫ сын. биол. *Ақуызы бар.*

БЕЛОКТИК сын. биол. *Ақуызға жата-тын, ақуызға қатысты.*

БЕЛОРАҚ зат. жерг. *Кішілеу шалғы.*

БЕЛСАЗ зат. тар. *Көне дәуірлерден сақталған ғұрыптық құрылыстар.*

БЕЛСЕКЕҢ зат. сөйл. экспр. *Белсендісұмақ.*

БЕЛСЕН= ет. 1. *Етек-жеңін жинап, білек сыбану.* 2. *Бар ынтасымен құлшына, аянбай кірісу.*

Белсенген білек. *Күшті, алымды. Белсене қатысты. Атсалысты, білек түре кірісті.*

БЕЛСЕНДІ сын. 1. *Қажырлы, ынталы, жігерлі.* 2. *Үздіксіз, тынымсыз.* // тар. *Алдыңғы қатардағы тәжірибелі, озат адам.* // жағымыз. *Орынсыз белсенділік жасаушы, асыра сілтеуші.*

Белсенді иммунитет. мед. *Ағзада бөгде денелер жұқпалы аурумен ауырағаннан кейін пайда болатын, не күшті вакцина егілгеннен кейін қалыптасатын ағзаның жүре біткен қорғанғыштық қасиеті. Белсенді иммунитеттеу.* мед. *Антигендерді, вакциналық препараттарды егу арқылы ағзада жасанды иммунитет туғызу.*

Белсенді көмір. хим. *Пайдалы қазбалардан немесе ағаш көмірінен алынатын дамыған кеуекті құрылымды заттек. Белсенді қорғаныс.* әск. *Қарсы жақтың күштерін әлсіретуші әрекеттер арқылы ұйымдас тырылған қорғаныс түрі.*

Белсенді мұздық. су шар. *Қоректену алабынан үздіксіз мұз түсіп тұратын қозғалыстағы мұздық. Белсенді сайлау құқық.* қоғ. - әлеум. *Жынысына, кәсібіне, әл-ауқатына, біліміне т. б. қарамастан көмелетке толған азаматтардың сайланбалы мемлекеттік органдар мен жергілікті өзін-өзі басқару органдарын сайлауға қатысу құқы. Белсенді толтырғыштар.* хим. *Материалдың эксплуатациялық қасиеттерін арттыратын және оларды өңдеудің жағдайын жақсартатын толықтырғыштар. Белсенді уақыт.* *Ұялы байланыстағы белгілі бір сағаттар ішіндегі сөйлесулердің арзан тарифы. Белсенді хлор.* хим. *Жоғары химиялық белсенділігі бар атом күйіндегі хлор. Белсенді ізденіс.* псих. *Адамдардың қарым-қатынасын тиімді жағдайға қарай орайластыратын мінез бітімдерінің дара түрі.*

БЕЛСЕНДІЛЕНДІРУ зат. *Белсенділігін арттыру мақсатындағы әрекет.*

БЕЛСЕНДІЛЕУ сын. *Пысықтау, ынталылау, жігерлілеу.*

БЕЛСЕНДІЛІК зат. 1. *Қажырлылық, жігерлік, еңбекқорлық.* 2. *Ынталылық, жұмыла кірісушілік.* 3. псих. *Салдардың өзі әсер еткен заттың белсенді қатынасының нәтижесі ретіндегі психологиялық, философиялық қағида.* 4. пед. *Ойын, сабақ, еңбек күнделікті іс-әрекетте кездесетін міндеттерді шығармашылықпен орындай білу қабілеті.*

БЕЛСЕНДІР= ет. *Ынталандыру, жігерлендіру.*

БЕЛСЕНДІРЕК сын. *Белсенділеу.*

БЕЛСЕНДІРУ *Белсендір етістігінің қимыл атауы.*

Белсендіру энергиясы. хим. *Реагенттерден белсендірілген кешендердің бір молі түзілгендегі әлуеттік энергияның өзгеруімен сипатталатын кинетикалық параметр. Белсендіруші талдау.* хим. *Зерттейтін затты кванттармен және ядролық бөлшектермен сәулелендіргенде түзілетін радиоактивті изотоптардың сәуле шығару энергиясын өлшеуге негізделген талдау.*

БЕЛСЕНДІСЫМАҚ сын. экспр. *Орынсыз белсенділік, шолақ белсенді.*

БЕЛСЕНДІСУ *Белсендісі етістігінің қимыл атауы.*

БЕЛСЕНДІСІ= экспр. *Белсенді болғансу.*

БЕЛСЕНУ *Белсен етістігінің қимыл атауы.*

БЕЛСЕНІМ зат. *Құлшынып, белсенді болушылық, белсенділік.*

БЕЛСЕНІС= ет. *Құлшынысу, белсенділік танытысу.*

БЕЛСЕНІСУ *Белсеніс етістігінің қимыл атауы.*

БЕЛСОҒАР зат. бейн. *Қыран құстың тұяғы мағынасында.*

БЕЛСІЗ сын. *Әлсіз, күшсіз.*

БЕЛСІЗДІК зат. мед. <лат. impotentia> *Жыныс қабілеті жоқтық, қуатсыздық.*

БЕЛТАМЫР зат. 1. *Малдың беліндегі жуан тамыр.* 2. жерг. этн. *Соғымға арналған малды сойып, мүшелен адамға берілетін сыбаға.*

БЕЛТЕМІР зат. 1. *Көлік доңғалағына көлденең бекітілетін темір.* 2. спорт. <франц. touchner> *Спортқа арналған құрал-жабдық; дене шынықтыру үшін арнайы тартылатын құрал, турник.*

БЕЛТІ: *белті қой.* мал шар. *Екі жастан асқан, піштірілген еркек қой.*

БЕЛТІР зат. 1. *Балтыр мен тобық аралығы, жіңішке жілініш.* 2. *Етік бөлішегі.*

БЕЛТІРЛІК зат. 1. анат. *Тобық пен балтыр арасындағы жіңішке жілініш тұс.* 2. *Жілініштікі орап байлайтын бау, тартқыш.*

БЕЛУАР зат. 1. *Адамның бел тұсы, белдеме.* 2. ауыс. *Бір заттың орта тұсы, тең ортасы.*

БЕЛУАРДАН үст. 1. *Орта белге дейін, орта белінен.* 2. *Бір заттың орта тұсына дейін.*

Белуардан батты. а) *Белінен, белшесінен келді.* ә) *Мөлшерден тыс, шамадан көп. Белуардан келді. Беліне дейін жетті. Белуардан қан кешті. Қан майданның, қырығн соғыстың ішінде болды. Белуарынан аса. Белінен аса, белінен жоғары.*

БЕЛУАРЛА= ет. *Белуардан келу, белдемелеу.*

БЕЛУДЖ зат. *Негізінен Иран, Пәкістан, Ауғанстан т.б. елдерде тұратын халық (өздерінің атауы – балуч, балы).*

БЕЛУХА зат. балықшар. *Дельфин тұқымдасына жататын кәсіптік маңызы бар сүт қоректі су жануары.*

БЕЛШЕ зат. *Үзеңгілік, белуар.*

БЕЛШЕДЕН үст. 1. *Белуардан, белден, бел ортадан.* 2. ауыс. *Шексіз мол, мөлшерсіз.*

Белшеден басты. *Бел ортасында жүрді, малтықты. Белшеден батты. Ортан белінен, белуардан келіп малтықты. Белшеден кешті. Молшылыққа батты, кенелді. Белшеден кірді.* а) *Малтықты, батты.* ә) *Қамалды, шырмалды. Белшеден қан кешті. Майданның, соғыстың нағыз ортасында, ішінде болды.*

БЕЛШЕЛЕ= ет. *Белшесінен кешу, бату, белдемелеу.*

БЕЛШЕСІНЕН үст. *Белшеден.*

Белшесінен басты. *Білгенін істеп, дәурен сүрді. Белшесінен батты.* а) *Олжа, байлыққа кенелді, қарық болды.* ә) *Бір нәрсенің шыр-мауынан шыға алмай, малтықты. Белшесінен [белуардан] батырды.* а) *Үлкен олжаға кенелтті.* ә) *Қайғы-дертке түсірді, қиын жағдайға душар етті.*

БЕЛЬ ор.зат. биол. *Өсімдіктің жапырағы мен гүлдеріндегі өрмекшінің орнегіне ұқсаған ақ циттақты ауру.*

БЕЛЬТИНГ [ағыл. belting] зат. тех. *Әртүрлі таспалар жасауға арналған берік техникалық мақта-мата материалы.*

БЕМИТ зат. мін. *Химиялық формуласы А 100Н гидроксидтер тобына жататын минерал.*

БЕМОЛЬ [франц. bemol] зат. муз. Белгілі бір дыбыстың үшін жарты тон төмендететін таңба.

БЕН шыл. Сойлемнің бірыңғай мүшелерін байланыстыратын ыңғайлас жалғаулық шылау.

БЕНЕН шыл. сөйл. **Бен.**

БЕНДЕ [ир. بندە] зат. сөйл. **1. Пенде.**

2. Мүсәтір, кіріптар, кәріп.

БЕНДЕДЕЙ сын. сөйл. **Пендедей.**

БЕНДЕЛІК зат. сөйл. **Пенделік.**

БЕНДЕСІ = ет. экспр. **Пендесу.**

БЕНДЕШЛІК зат. сөйл. **Пендешілік.**

БЕНДИ зат. спорт. **Допты хоккейдің бір түрі.**

БЕНЕФИС [франц. benefice] зат. Қатысушы актерлердің біреуінің пайдасы үшін қойылатын спектакль.

БЕНЕФИЦИАР [франц. benefice] зат. экон. Өз мүлкін сенімгерлік негізде басқа адамның басқаруымен табыстау кезінде осы мүлктен немесе осы меншікті үшінші бір адамдардың пайдалануынан табыс алатын жеке немесе заңды тұлға.

БЕНЗАЛЬДЕГИД зат. хим. **C₆H₅СНО** қайнау температурасы 179° С болатын қарапайым хош иісті альдегид.

БЕНЗИЛ зат. хим. Сары түсті кристалдық зат.

Бензил спирті. хим. Хош иісті, түссіз сұйық зат.

БЕНЗИН [франц. benzine] зат. хим. Мұнайды өңдеуден алынатын түссіз, сұйық жанармай, қозғалтқыштар отыны.

БЕНЗОЙ: бензой қышқылы. хим. Қайнау температурасы 122,4°С түссіз кристалл, карбон қышқылы.

БЕНЗИНҚҰЙМА зат. тех. Автокөліктер қозғалтқыштарын іске қосушы бензин және т. б. жанармайлар құятын құрылғы.

БЕНЗОИНДІ: бензоннді конденсация. хим. Көгерткіш қышқылдың тұздары қатысуында ароматикалық альдегидтердің екі молекуласынан ацилоин молекуласы түзілетін химиялық реакция.

БЕНЗОЛ [ар. benzoa] зат. хим. Тас көмір мен мұнайдан өндірілетін түссіз, өзіндік иісі бар ерітінді зат.

БЕНЗОНАЛ зат. мед. Болымсыз иісі бар, кристалды ақ ұнтақ.

БЕНЗПИРЕН зат. хим. Темекі құрамындағы химиялық зат.

БЕННЕТТИТ [лат. bennettiales] зат. бот. Мезозой эрасында тіршілік еткен ағаш тәрізді ашықтұқымды өсімдік.

БЕНТ¹ зат. сөйл. **Витт.**

БЕНТ² зат. Тұтқың.

БЕНТАЛЬ [грек. benthos] зат. сушар. Грунтта немесе оның қабатында тіршілік ететін азғалар болатын суқоймалардың (көл, бөген) түбі.

БЕНТОНИТ [ағыл. bentonite] зат. хим. Вулкандық жыныстардың химиялық өзгеруінен пайда болатын, жасыл не сары түсті иісінді саз.

БЕНТОНИТТІ сын. хим. Бентониті бар (топырақ).

БЕНТОС [грек. benthos] зат. **1. зоол.** Балық жеміне жұмсалатын судағы ұсақ жәндік. **2. сушар.** Теңіз және құрлық су қоймаларының (негізінен жағалауға жақын маңда) түбінде тіршілік ететін жәндіктер мен өсімдіктердің жиынтығы.

БЕНЧ [ағыл. bench] зат. геол. Жағалаудың түпкілікті таужыныстарының жағасызығының ауытқуларына байланысты толқындар әрекетімен тегістелген бөлігі.

БЕНУАР [франц. baignoire] зат. Театрдағы партердің екі жағын ала сахнамен деңгейлес немесе сәл төмендеу орналасқан бірнеше адамдық орың.

БЕНЗЕ¹ = ет. Көзі тұсу, қарау.

БЕНЗЕ² = ет. Ұқсау.

БЕНЗІ [түрік] зат. Бет-пішін, әлет, тұр, беттің тұр-түсі.

БЕНЗІ: бензі салды. зат. ир. Жар салды, іздеу салды.

БЕП-БЕКЕР үст. Тектен-тек, босқа.

БЕП-БЕЛГІЛІ сын. Ал-айқың, айдан анық.

БЕР: бер жақ. а) Аргы бетке қарама-қарсы жақ, тұс. ә) Белгілі мерзімнен кейінгі кезең. б) Сырт жағы, сыртқы тұрпаты.

БЕР= ет. **1.** Біреуге белгілі бір затты қолмен ұстату, әперу. **2.** Белгілі бір затты біреуге жеткізу, табыс ету, тапсыру. **3.** Тамақтандыру, қоректендіру, азықтандыру. **4.** Алған міндеттемені орындап беру, өнім өткізу. **5.** Белгілі бір оқу орнына, арнаулы жерге орналастыру, түсіру. **6.** Өнім өндіру, шығару. **7.** Риза қылу, жарыққау, тілегін орындау. **8.** мат. Бүтін санды бөлу, бөлшектеу. **9.** ауыс. Белгілі бір заттың бейнесін сипаттап көрсету, суреттеу. **10.** ауыс. Ұру, соғу. **11.** ауыс. Пайда ету, бітіру.

Берген перде бұзады. этн. Алыс-беріс, ауыс-түйіс жүрген жерде бөзет, кедергі болмайды. **Бергенінен [берерінен] жазбасын!** тілек. Құдайдың рақмы қырқылмасын, мейірімі бетін бұрмасын деген мағынадағы тілек. **Бергеніңе тоймайды.** Алғаныңа риза болмайды, қанағат етпеді. **Бере көр.** Тілек етіп жалбарыну мәніндегі сөзқолданыс. **Берсе қолынан, бермесе жолынан.** Өздігінен көнсе көнсіп, көнбесе мәжбүрлеймін деген мағынадағы сөзқолданыс. **Бет берді.** Шырай, рай білдірді.

Бер жағымен. Шын көңілден емес, сырттай. **БЕРБЕР** зат. Солтүстік Африка, Орталық және Батыс Суданды мекендейтін халықтардың тобы (тамазигт, рифтер, шлэх, туарегтер, кабилдер).

БЕРБЕРИН [франц. berberine] зат. биол. Бөріқарақат, сарғалдақ, айурық, андыз және т. б. тұқымдастар жапырақтарында кездесетін алкалоид.

БЕРБЕТ зат. жерг. **Меруерт.**

БЕРГЕК зат. **1.** Әйелдердің әшекейлі баскімі. **2.** Сән үшін жамылатын әшекейлі жамылғыш.

БЕРГЕКТЕЙ сын. Бергек сияқты, бергек тәрізді.

БЕРГІ сын. **1.** Аргы жаққа қарама-қарсы жақтағы, бер жақтағы, осы жақтағы. **2.** Бертіңгі, берменгі, белгілі бір мерзімнен кейінгі. **Бергі ата.** Әкесінің әкесі, үлкен аке.

БЕРГІЗ= ет. **1.** Әперту, әпергізу, табыс еткізу. **2.** Қосу, қиюеуге шығару.

БЕРГІЗДІР= ет. **1.** Тапсырту, табыстату. **2.** ауыс. Қостыру, қиюеуге шығару.

БЕРГІЗУ Бергіз етістігінің қимыл атауы; тапсыру, табыстау.

БЕРГІСІЗ сын. Артық, жоқары.

БЕРГІШ¹ зат. тех. <ағыл. generator> Дыбыс, жарық, қысым және т. б. физикалық шаманы техникалық құралдармен өңделетін сигналдарға түрлендіретін құрылғы.

БЕРГІШ² сын. Берген, қолы ашық, таратқыш.

Белгі бергіш. Ымдағыш.

БЕРГІШТЕ= ет. Үсті-үстіне беру, жәй беру, үстемелеп бере беру.

БЕРГІШТЕУ Бергіште етістігінің қимыл атауы.

БЕРГІШТІК зат. Бергіш болушылық, көп берушілік, бергендік.

БЕРДЕН¹ зат. сөйл. **Берденке.**

БЕРДЕН²: берден шұбар. Қызыл шұбар жылқы.

БЕРДЕНКЕ зат. XIX ғасырдағы бір оқпен оқталатын шағын калибрлі мылтық.

Берденке мылтық. этн. көне. Бір оқпен атылатын, алысқа тиетін мылтық.

БЕРДЕНКЕДЕЙ сын. Берденке сияқты, бірденке тәрізді.

БЕРЕГЕН сын. **1.** Қолы ашық, жомарт, мырза. **2.** Өнімі, берері мол.

Берген қолым алаған. Мырзалық етіп біреуге бере де білем, біреуден ала да білем деген мағынада.

БЕРЕГЕНДІК зат. Берген болушылық, мырзалық, жомарттық.

БЕРЕГЕНСІ= ет. экспр. Қолы ашық болғансу, шүленсу.

БЕРЕГПРЕК үст. сөйл. **Берірек.**

БЕРЕПРЕКТЕ үст. сөйл. **Беріректе.**

БЕРЕЗЕ зат. Әшекей бұйымдарға қолданылатын жартылай асыл тас, перуза.

БЕРЕЗЕЛІ сын. Березе қандырган, березесі бар.

БЕРЕЗЕП сын. сөйл. **Зәрезан.**

БЕРЕЗИТ зат. кен. Кварц, серицит, карбонат (анкерит не кальзит) пириттен тұратын метасоматит.

БЕРЕЗИТТЕНУ зат. кен. Кейбір қышқыл таужыныстарының гидротермалық ерітінділер әсерінен өзгеруі, яғни металл алмасу процесінің бір түрі.

БЕРЕЗИТТІ сын. геол. Березиті бар.

БЕРЕК¹ зат. Мәуелі ағаштар мен түрлі бұталардың өрімі, бұтағы.

БЕРЕК² сын. Құнарлы, нәрлі. // Құнарлы, нәрлі жер.

БЕРЕКЕ [ар. بركة] зат. **1.** Ырыс, молшылық, құт. **2.** Ауызбірлік, ынтымақ. // Ауызбірлігі бар жер, ынтымақты жер.

Береке дарыды. Құт қонды, береке кірді. **Береке қонды.** Құты қашты, дәулеті баянды болмады, ырысы тайды. **Береке қонды.** Дәулеті артты, ырысы молайды, құты кірді. **Береке қылды.** Ынтымақты етті, ауызбірлік қылды.

Берекесі кетті. а) Шырқы бұзылды, құты қашты. ә) Асып-састы, абыржыды, абдырады. б) Ауызбірлігі бұзылды, ынтымағы жойылды. **Берекесі қалмады [қалған жоқ].** Құты қашты, ынтымақ болмады. **Берекесі қашты.** Құты қашты, ынтымағы кетті. **Берекесін алды.** Ынтымағын бұзды, құтын кетірді. **Берекесін берсін.** тілек. Бардың игілігін берсін. **Берекесін кетірлі [ұшырды].** Мазасын алды, есін шығарды, құтын қашырды. **Берекесін қашырды.** Құтын қашырды, деzbірін кетірді. **Берекесін шашты.** Берекелі етті, нұрға бөледі. **Берекесі ұшты.** Мазасы кетті, ынтымағы болмады. **Береке таппады.** Нәтиже шығармады, ұқсатпады, мәнді, пайдалы нәрсе болмады. **Береке тапты.** Байыз татты, рақат көрді. **Береке шықпады.** Нәтиже болмады.

БЕРЕКЕ-БІРЛІК зат. Ауызбіршілік, бірлік.

БЕРЕКЕ-ҚҰТ зат. Бақ-дәулет.

Береке-құты қалмады. Асып-састы, абыржыды. **Береке-құтын қашырды.** Құтын ұшырды, деzbірін кетірді.

БЕРЕКЕЛЕН= ет. Берекесі кіру, берекелі болу.

БЕРЕКЕЛЕНДІР= ет. Берекесін кіргізу, берекелі ету.

БЕРЕКЕЛЕНДІРУ Берекелендір етістігінің қимыл атауы.

БЕРЕКЕЛЕНУ Берекелен етістігінің қимыл атауы.

БЕРЕКЕЛЕС= ет. Ынтымақтасу, бірлесу, бірігу, тату өмір сүру.

БЕРЕКЕЛЕСУ Берекелес етістігінің қимыл атауы; ынтымақтасу.

БЕРЕКЕЛІ с ын. 1. Берекесі мол, игілікті. 2. Ауызбірлігі бар, ынтымақты. 3. ауыс. Тыңғылықты, тындырымды, ұқыпты. 4. ауыс. Пайдалы, тиімді. 5. ауыс. Мол, ағыл-тегіл. 6. ауыс. Жайлы, мамыражай.

Берекелі болғай [болсын]. тілек. Жайлы, қайырлы, құтты болсын деген мағынада.

БЕРЕКЕЛІК с ын. Молшылық, құттылық.

БЕРЕКЕЛІЛІК с ын. Өнімділік, молдық.

БЕРЕКЕЛІРЕК с ын. Берекесі молдау, тиімділеу.

БЕРЕКЕСІЗ с ын. 1. Берекесі кеткен, берекесі жоқ. 2. Бейберекет, қалай болса солай. 3. Мәңсіз, мағынасыз, бос. 4. Тыңғылықты ісі жоқ, пәтуасыз, тұрлаусыз, шалағай.

БЕРЕКЕСІЗДЕН= ет. 1. Берекесі кету, қожырау. 2. Дегбірсіздену, құты қашу.

БЕРЕКЕСІЗДЕНДІР= ет. Берекесін кетіру, қожырату.

БЕРЕКЕСІЗДЕНУ Берекесізден етістігінің қимыл атауы, қожырау.

БЕРЕКЕСІЗДЕУ с ын. 1. Қалай болса солайлау, жүйесіздеу. 2. Тиянақсыздау, шалағайлау.

БЕРЕКЕСІЗДІК зат. Берекесіз болушылық, берекесі кеткендік, берекесі жоқтық.

БЕРЕКЕТ [ар. بركة] зат. Береке-құт, береке-бірлік.

Берекеті кетті [қашты]. Құты қашты, асып-састы. **Берекетін алды.** Құтын қашырды, шырқын бұзды.

БЕРЕКЕТСІЗ с ын. Берекесіз, тиянақсыз.

БЕРЕКЕТСІЗДІК зат. Берекетсіз болушылық, берекесіздік, ысырапшылық.

БЕРЕКЕТТІ с ын. сөйл. **Берекелі.**

БЕРЕН¹ зат. 1. Қымбат, асыл мата. 2. Осы матадан тігілген киім.

Берен белбеу. Қымбат, бағалы, асыл матадан жасалған белбеу.

БЕРЕН² зат. 1. Ұңғысы ұзын шиті мылтық. 2. Пышақ сияқты қару; қанжар. 3. өск. Нейлон, шыныпластикалық кеудеше немесе құрыш өмілдірік, әскери қызметшілердің жекелеген нысандарының қорғаныс жарағы. 4. ауыс. Батыр, ер. // Өжет, өткір.

Берен мылтық. Бұрынғы уақыттағы бітелі мылтықтардан кейін шыққан, пистольмен атылатын мылтықтың түрі. **Берен сауыт.** этн. Батырлардың болат темірлі қорғануға арналған киімі.

БЕРЕНГҮЛ зат. өс. <лат. lindernia> Сабынкөктер тұқымдасы линдерния туысына жататын өсімдік.

БЕРЕНГІ с ын. **Берен.**

БЕРЕНГІЛІ с ын. Беренгісі бар.

БЕРЕНДЕЙ с ын. Берен сияқты, берен тәрізді.

БЕРЕНДІК с ын. Беріктік, мықтылық, батылдық.

БЕРЕНЖ зат. Күріш.

БЕРЕНКЕЖІМ зат. Ат сауытының бір түрі.

БЕРЕНСӨЗ зат. Шешендікке құрылған көркемсөз; публицистика.

БЕРЕНГІЛІ: беренгілі сауыт. этн. Берен сауыт.

БЕРЕРМЕН с ын. Қарыздар, берешек адам.

Берерменде бесеу, аларманда алтау. Бергеннен гөрі алғанды ұнататын, қанағатсыз деген мағынада.

БЕРЕРМЕНДЕ үст. Беретін кезде, беруге келгенде.

БЕРЕСІ зат. 1. Берешек, қарыз. 2. экон. Есептелген және мерзімінде төленбеген салықтар

және бюджетке төленетін басқа да міндетті төлемдер сомасы.

БЕРЕСІЛІ с ын. Берешек, қарыздар.

БЕРЕСІЛІ-АЛАСЫЛЫ с ын. Алыс-берісі бар.

БЕРЕТ [франц. beret] зат. Дөңгелетін тізілген жеңіл баскйім.

БЕРЕТТІ с ын. Берет киген, береті бар.

БЕРЕШЕК зат. 1. Қарыз, бересі. 2. Қарыздар, берешек. 3. ауыс. Азаматтық парыз, борыш. 4. қаржы. Белгіленген мерзімде төленуге немесе өндіріп алуға тиіс міндеттемелердің құндық бағалануы.

БЕРЖЕБАЙ [ор. биржевой] зат. 1. Ат-арбамен (не ат-шанамен) жүк тасып, кісі тасып күн көруші адам. 2. Кісі таситын көлік.

БЕРЖАБАЙЛЫҚ зат. Бержабай болып кәсіп етушілік.

БЕРЖАБАЙШЫ зат. Бержабай болушы.

БЕРЖАБІМЕК зат. вет. Малдың бауырына, өкпесіне жылауық түсіп ауыратын кесел.

БЕРІ-БЕРІ [сингал. beriberi] зат. мед. Тағам құрамында В витаминінің жеткіліксіздігінен болатын ауру.

БЕРІКС зат. зоол. Теңіздің терең жерлерінде тіршілік ететін балық түрі.

БЕРІЛЛІ [грек. берилл] зат. мин. хим. Аса қымбат бағалы мериурт тастың бір түрі.

БЕРИЛЛИЙ [лат. beryllium] зат. хим. Менделеевтің периодты жүйесінің II тобындағы жеңіл, ашық сұр түсті металл.

БЕРИЛЛИЙЛЕУ= ет. хим. Болатты не басқа қорытпаларды негізінен ыстыққа берік қорытпаларды, бериллиймен беттік диффузиялық қанықтыру.

БЕРИЛЛИЙЛІ с ын. Бериллийден тұратын, құрамында бериллий бар.

Бериллийлі қорытпалар. хим. Бериллий негізіндегі қорытпалар.

БЕРКЛИЙ зат. хим. Актинойдтар тобына жататын, жасанды жолмен алынған радиоактивті химиялық элемент.

БЕРКІ= ет. Беку, берік болу.

БЕРКІЛ= ет. 1. Байлау, бекітілу. 2. Тағайындау, бекітілу.

БЕРКІЛҮ Беркіл етістігінің қимыл атауы.

БЕРКІН= ет. Бекіну, берік болу, қайраттану.

БЕРКІНУ Беркін етістігінің қимыл атауы.

БЕРКІНІС зат. **Бекініс.**

БЕРКІТ¹= с ын. Берік, мықты.

БЕРКІТ²= ет. Берік, қатты қылу, мықтау.

БЕРКІТУ Беркіт етістігінің қимыл атауы.

БЕРЛЕ= ет. сөйл. Бер-бер деу, сұрау, өтіну.

БЕРЛІ үст. сөйл. **Бері.**

БЕРМА [нем. Berme] зат. 1. геогр. Топырақ үйіндісінің үстінде немесе өте терең қазылған жердің жақтауына жасалатын көлденең алаңша.

2. кен. Карвердің жұмыстық емес беткейінің күтпеген қиябеттері арасындағы горизонталь алаңша.

БЕРМЕН үст. 1. Бері қарай, бері таман.

2. Берікте, жуырда, жақында.

Бермен бет, әрмен жүрек. Қу, екі жүзді, арам.

Бермен қарайғы. а) Осы кезге дейінгі, бүгінге дейінгі. ә) Өзі тұрған жерге немесе аңғиме болып тұрған нысанаға дейінгі, сол тұсқа дейінгі.

БЕРМЕНТІН үст. Берінде, таяуда.

БЕРМЕНІ үст. Берісі, бері дегенде.

БЕРНЕ¹ зат. Бет-әлпет.

БЕРНЕ² зат. сөйл. 1. **Перне.** 2. ауыс. Астарлы сөз.

БЕРНЕЛЕУ= ет. сөйл. Бейнелеу, суреттеу.

БЕРТІН үст. 1. Бергі, соңғы. 2. Кейін, соңынан.

Бертін келе. Беріде, кейінірек, соңғы кезде.

БЕРТІНГІ с ын. Бергі, соңғы, кейінгі.

БЕРТІНДЕ үст. Соңғы уақытта, кейінгі кезде.

БЕРТІНДЕГІ с ын. Жуықтағы, жақындағы, кейінгі.

БЕРТІНІРЕК үст. Соңғы уақытта, ке йінірек.

БЕРУ Бер етістігінің қимыл атауы. 1. Өнім өндіру, шығару. 2. Теледидардан көрсету, радиодан айту.

БЕРУШІ зат. Беретін адам, ұсынұшы.

Берушіге бесеу көп. Әдетте адамның біреуге бергені өзіне көп көрінеді деген мағынада.

БЕРШЕК [ор. вершок] зат. 4.4 см мөлшері немесе 1/16 аршығға тең ұзындық өлшемі.

БЕРШІН зат. жерг. Ұрашы үйрек.

БЕРШІМЕК зат. жерг. **Беріш.**

БЕРІ шыл. Белгілі бір мерзімнен, мезгілден кейін, соң.

БЕРІ¹ үст. 1. Әрі сөзіне қарама-қарсы, бермен, жақын, жуық, таяу. 2. Әрі қарай емес, сөйлеушіге қарай.

Бері келе. Соңғы кезде, кейін келе. **Бері қара.** Көңіл бөл, ынта қойды, назар салды. **Бері қарайғы.** а) Әңгіме болып тұрған кезден бастап осы кезге дейінгі. ә) Әңгіме болып тұрған жерден осы жерге дейінгі. **Беті бері қарады.** а) Аурудан айыға бастады. ә) Дұрысталды, жонге келді, түзелді.

БЕРІПРЕК үст. Бері таман.

БЕРІПРЕК с ын. Мықтырақ, төзімдірек.

БЕРІПРЕКТЕ үст. Бергі жағында, сәл берілеу.

БЕРІДЕ үст. Жақында, жуықта, таяуда.

БЕРІК¹ с ын. 1. Мықты, бекем, мығым.

2. ауыс. Шыдамды, ұстамды, сабырлы.

3. Тұрақты, сенімді, табанды. 4. ауыс. Жабық, бекітулі. 5. ауыс. Құмәңсіз, кәміл. 6. ауыс. Мықтап, әбден, нық.

Берік байланысқан су. кен. Тау жыныстар түйірлерінің сыртына жабысып, өте жұқа (бір, не бірнеше су молекуласындай) қабық құрып тұратын су. **Берік бол.** тілек. Қиыншылыққа тап болған немесе жақын адамы қайтыс болған адамға жасыма, қайратты бол, сабыр сақта деген мағынада айтылатын сөз. **Берік қарас.** Табанды, тұрақты көзқарас. **Берік сүттіген.** өс. <лат. euphorbia sclerocyathium> Биіктігі 25-50 см, сабағының төменгі бөлігі сүректенген, сүттіген туысына жататын бұта.

БЕРІК² зат. өс. <лат. sphaerophusa salsula> Бұршақ тұқымдасы айбатмия туысына жататын, көпжылдық өсімдіктің сортаң жерде өсетін түрі.

БЕРІКБАС зат. зоол. Басын жоғары көтеріп ұстайтын кесіртке.

БЕРІКҚАРА: берікқара терегі. өс. Терек тұқымдасына жататын ағаш.

БЕРІКТЕУ с ын. Берігірек, мықтырақ, төзімдірек, ұстамдырақ.

БЕРІКТІК зат. 1. Берік болушылық, мықтылық, төзімділік. 2. физ. Материалдардың белгілі бір жағдайлар мен шектерде қандай да бір жүктемелер, әрқелкі температуралық, магниттік, электрлік және т. б. өрістер, әрқелкі кебу не ісіну және осы сияқты әрекет-әсерлерді қирамай қабылдау қасиеті. 3. өск. Әскери күштердің ұрысқа қабілеттілігінің көрсеткіші, тыл мен әскердің шұғыл қалыпқа келе алу қасиеті. 4. ауыс. Мыздымастық, тұрақтылық. 5. ауыс. Сенімділік, батылдық.

Беріктік мергі. кен. Үлгінің құрау аймағында

қима ауданының жерілікті өзгеріссіз қирайтын уақытша кедергісі.

БЕРІКТІЛІК зат. сөйл. **Беріктік.**

БЕРІЛ = ет. 1. Табыс етілу, ұсынылу. 2. Атақ, дәреже берілу. 3. ауыс. Байқалу, белгі беру. 4. ауыс. Табылу, қолға түсу. 5. ауыс. Тәуелді болу, бас ию, бағыну, ырқына көну. 6. ауыс. Белгілі бір заттың бейнесінің сипаттап көрсетілуі, суреттелуі. 7. ауыс. Ұю, бойын билету, маужырау, сөзге, іске еріп, өз жолынан таю. 8. ауыс. Біқылас, ынта қою, зер салу. 9. ауыс. Мүдделі іске жан-тәнімен қалтықсыз сену. 10. ауыс. Еліу, қызыққа бату.

БЕРІЛГІШ сын. Бойұрғыш, әуестенгіш.

БЕРІЛГІШТІК зат. Біқылас, ынта қойғыштық.

БЕРІЛУ Беріл етістігінің қимыл атауы.

1. Ұстатылу, ұсынылу, әперілу. 2. Тіесілі болу, ауысу, көшу. 3. ауыс. Бас ию, бағыну.

БЕРІЛУШ зат. Бой ұрушы, әуестенуші.

БЕРІЛТ = ет. Бергізілу.

БЕРІЛТУ Берілт етістігінің қимыл атауы; нұсқау, көрсету.

БЕРІЛІС: беріліс желі. тех. Электр қуатын тасымалдайтын жүйе.

БЕРІМ зат. Ауызбастырық, пара.

БЕРІМСЕК зат. Қарыз алған, өтеуге тиісті зат, берешек.

БЕРІН = ет. Берілу, жеңілу, бағыну.

БЕРІНҚІРЕ = ет. Бере түсу.

БЕРІРЕК үст. Берменірек, жақындық.

Берірек келген соң [келгенде], **Бертін келе**, **ейінгі кезде**.

БЕРІРЕКТЕ үст. Таяуырақта, жақын-ырақта.

БЕРІС = ет. Алыс-беріс жасасу, құда болысу.

БЕРІСПЕ = ет. 1. Берілмеу, жеңілмеу, ұтылмау. 2. Паранар келу, кем түспеу.

БЕРІСПЕУ Беріспе етістігінің қимыл атауы; берілмеу, жеңілмеу.

БЕРІШ зат. 1. мед. <грек. kirros> Тері астында қатып қалған ісік, өлі ет, түйін, шор; цирроз. 2. Қайың, терек сияқты ағаштардың шорланған жері; без. 3. Түйе шөккенде таяныш болатын төстабанындағы, жерсоғарындағы сүйел. 4. ауыс. Ұмытылмас қайғы-қасірет.

Беріш қабы. анат. Өліеттенген түйінді сыртынан орап алған қабық.

БЕРІШ зат. зоол. **Қалыңде**, **Қаратеңізде** кездесетін көксерке тұқымдас балық.

БЕРІШБАЛЫҚ зат. зоол. Көксерке тұқымдасына жататын балықтың түрі.

БЕРІШКЕНЕ зат. зоол. Өрмекші тәрізділер класы кенелер отрядының бұзығына кенелер тұқымдасы.

БЕРІШТЕЙ сын. Беріш сияқты, беріш тәрізді.

БЕРІШТЕН = ет. Берішке айналу, шор болып біту.

БЕРІШТЕНУ Беріштен етістігінің қимыл атауы.

БЕРІШТІ сын. Беріш болған.

Берішті клавилина. биол. <лат. clavulina cartilaginea> Клавариялар тұқымдасына жататын саңырауқұлақ.

БЕС сан. 1. Төрттен кейінгі есептік сан, 5 цифрдың атауы. 2. пед. Оқу орындарында қабылданылған ең жоғары баға, балл.

Бес-ақ минут. сөйл. Аз уақыт, өне-міне дегенше, тез. **Бес аспап [қаруындай]**. Әртүрлі істің, мамандықтың тетігін білетін, жан-жақты. **Бес батпан [батпандай]**. а) Әбден баттасқан кір, салтақ-салтақ кір. ә) Өте ауыр, зілдей. **Бес баулы зат**. Бес рудан тұра-

тын. **Бес биенің сабасындай**. Толық денелі, етжеңді (әйел). **Бес елі [елідей]**. этн. а) Бес саусақтың еіндей болатын қалыңдық өлшемі. ә) экспр. жағымсыз. Мүлдем мардымсыз, аз деп азырқану мағынасында қолданылады.

б) экспр. Баттасқан. **Бес елі кір**. экспр. Әбден ластанған, қарала қожалақ, күс-күс.

Бес жақсы. этн. Байырғы кездегі тоғыз беру салтының құрамына кіретін бес тәуір зат [егер бес жақсы құл мен күң бастаған тоғыз болса, оның бес жақсысы 1) құл мен күң 2) боталы түйе 3) қазанат, 4) қалы кілем 5) құндыз ішік болады; ал бес жақсы боталы түйе болса, оның бес жақсысы 1) боталы түйе 2) құлғиыды бие 3) қалы кілем 4) астарлы шапан, 5) тұзу мылтық (алмас қылыш) болады. Әдетте бес жақсының құрамын санамалап айтпай-ақ бес жақсыға қарап біледі. Толымды тоғыздың бес жақсысы құны мың жылқыға бағаланатын гауһармен әшекейлеген сәукеле тәрізді аса бағалы зат та болады]. **Бес күн жалған**. фольк. Қысқа өмір, опасыз дүние. **Бес күндік**. а) Азғана, қысқа, келте, уақытша. ә) Жалған (дүние), келте (ғұмыр). **Бес кітап**. діни. Тора, Тәурат-Інжілдің бір бөлігі болып табылатын көне өсиеттің алашқы бес кітабының аты. **Бес канат үй**. этн. Бес бөлек керегеден тұратын киіз үй. **Бес қаралық**. Бес малға тұратын, бағалы. **Бес қияға асты**. Ұзап кетті, алыстады. **Бес қиямет**. Халықтық діни сенім бойынша, адам өміріндегі қиындықтар. **Бес қолдың саласындай**. сөйл. Бес саусақтай.

Бес құлаш. а) Иық деңгейінде созылған екі қол ұшының аралығындай бес ұзындықты білдіретін өлшем. ә) бейн. Шұбатылған ұзын, аса ұзын. **Бес намаз дұға қылды**. діни. Таң атқаннан кеш батқанша тілеуін Алладан намаздарда үзбей тіледі. **Бес парыз**. діни. Мұсылмандықтың бес іргетасы – кәлимань айту, бес уақыт намаз оқу, ораза тұту, зекет беру, қажылық ғибадатын орындау. **Бес саусақтай білді**. Әбден қанық, өте жетік меңгерді, таныды. **Бес саусағындай білді**. Жан-жақты жетік, жақсы білді. **Бес саусақ**. Адам қолындағы саусақтар. **Бес саусақтай**. Ынтымақшыл, бірлікшіл. **Бес саусақтай белгілі**. Ап-анық, айдан анық, әбден түсінікті. **Бес тал**. Сирек, селдір мағынасында. **Бес тындық пайдасын көрмеді [көрген жоқ]**. Ешбір пайда көрмеді, пайдасы болмады. **Бес тын**. сөйл. Түк емес, құны төмен. **Бес тынға тұрмайды**. Түкке алғысыз, бағасыз, құнсыз. **Бес тын құрлы көрмейді**. Мүлде бағаламайды, сыйламайды. **Бес уақыт намаз**. діни. Мұсылмандықтың бес парызының бірі, бес уақыт оқылатын намаз – таң намазы (намат), бесін намазы, екінші намазы, ақшам намазы, құтпан намазы.

БЕСАҚА зат. жерг. Бес тармақты аша, айыр.

БЕС-АЛТАУ сан. Бес-алты санының жинақтау түрі, болжалды сан.

БЕС-АЛТЫ сан. Мөлшері бес-алтыға жетер-жетпес, болжалды сан.

БЕСАППАЗЫ зат. жерг. Ағаш шелек.

БЕСАСПАП сын. 1. Қолынан келмейтіні жоқ, шебер, өнерлі, жан-жақты. 2. Бірнеше жұмысты қатарынан атқаратын, әмбебап.

Бесаспабы сайлаулы. Бар қаруы дайын, жау жарағы әзір.

БЕСАТАР зат. Ұңғысы иір ойықты, бес оқты мылтық.

БЕСБАРМАҚ зат. қарап. Етке қамыр салып жасалатын қазақтың ұлттық ыстық тағамын өзге ұлт өкілдерінің атауы.

БЕСБАРМАҚ зат. өс. сөйл. **Бессаусақ**.

БЕСБАРМАҚТЫ: бесбармақты ергежейлі косяқ. зоол. <лат. cardiocranius paradoxus>

Кеміргіштер отрядының қосаяқтар тұқымдасына жататын кішкентай аң.

БЕСБЕЛДЕМ зат. Тұзу, тезіс, кәделік ағаш. **БЕС-БЕСТЕН** сан. Бес санының топтық түрі.

БЕСБИКЕ зат. экспр. жағымсыз. Аты шулы, атақты, танымал.

БЕСБҰРЫШ зат. геом. <грек. pente – бес; herda – негіз, бет, жақ> Бес жазықтықпен шектелген геометриялық дене.

Бесбұрыш таңбасы. экон. Жоғары сапалы товарларға таңба ретінде қойылатын бес бұрышты белгі.

БЕСЫЛЕЗІК зат. зерг. Күміс шынжырмен байланысатын бес жүзгі бар безізік.

БЕСЕДКА ор. зат. сөйл. Аулада, бақ, саябақ ішінде демалу үшін жасалған, жан-жағы ашық, төбесі жабық шағын орынжай.

БЕСЕНЕДЕН: бесенеден белгілі. Айдан анық, әуелден мәлім, айқын.

БЕСЕНЕЛІ сын. **Бақтыты**.

БЕСЕУ сан. Бес санының жинақтау түрі.

БЕСЖАҚТЫ сын. саяси. Келісуші, шартқа отырушы мүдделі жақтарының саны бесеу болатын.

БЕСЖАҒЫРАҚТЫ: бесжағырақты беде. өс. <лат. fritolium lupinaster leguminosae juss> Бийктігі 15-50 см болатын көпжылдық өсімдік.

БЕСЖЫЛДЫҚ зат. сов. Халық шаруашылығының бес жыл ішіндегі жоспары.

БЕСКЕМ зат. Белгі, нышан (соғыста белгі ретінде тағып алатын сыйрдың құйрығы немесе жібек).

БЕСКӨЗ зат. жерг. Матаның түрі.

БЕСКҮНДІК сын. сөйл. Аз күндік, уақытша. // Өткініші жалған дүние, мәнсіз, мағынасыз өмір.

Бескүндік дүние. а) діни. Жалған, жер бетіндегі өткініші, о дүниеге бейінгі адамның өмірі. ә) Қу тіршілік, күйбең тірлік.

БЕСҚАДАҚ зат. Сыйымдылығы бес литрлік ыдыс.

БЕСҚАРУ зат. этн. Байырғы кезде бақтырдың жекпе-жекте: тартыспақта (садақ), атыспақта (мылтық), шанышақта (найза), шабыспақта (қылыш), салыспақта (шоқпар) қолданылатын жау-жарақтары.

Бесқаруын асты. Жекпе-жекке қажетті – атыспақ, тартыспақ, шанышақ, шабыспақ, салыспақ қару-жарағын түгел өзімен алды. **Бес қаруын асынды**. Жау-жарағын түгел сайланды, сақадай сай болды.

БЕСҚАСҚА зат. этн. Бес таспалы қамшы.

БЕСҚАСТЫ: бесқасты жүзік. зерг. Екі-үш-төрт саусақты бірден сұғатын үстіңгі жалпақ бетіне бес жерден асыл тас қондырған жүзік.

БЕСҚОНАҚ¹ зат. этн. 1. Байырғы қазақ күнтізбесінде қолданылып келген, жыл айларынан тыс алынатын бес күн. 2. Амал, көктемнің аяқ шенінде өтетін бес-жеті күндік жаңбырлы салқын кез.

БЕСҚОНАҚ² зат. мед. Шешек ауруының жеңіл түрі.

БЕСҚҰЛАҚ зат. зерг. Ортасына асыл тас орнатып, бес күміс теңгеден жасаған бақтырма, тана сияқты әшекей зат.

БЕСМҮЙІЗДІ: бесмүйізді қаттыбас. өс. <лат. sclerotaria pentaceros> Шатырғүлділер тұқымдасына жататын, көпжылдық шөптесін өсімдік.

БЕСМІЛЛА од. сөйл. **Бісіміллә**.

БЕС-ОН сан. Бес пен оның арасындағы сан мөлшері, болжалды шама.

БЕССА зат. экон. Бағалы қағаздардың бағамын немесе тауарлар бағасын төмендетуді мақсат етіп қойған биржалық алып-сатарлық,

БЕССАЙЫС зат. спорт. *Ат жарысы, мылтық ату, жүзу, жүзгіруге қатысты спорттың бес түрінен тұратын жарыс.*

БЕССАЙЫСШЫ зат. спорт. *Бессайыс спортышы.*

БЕССАЛАЛЫ: **бессалалы сасық шөп.** өс. *Жапырақтары кезектесіп жарыса орналасқан, төменгі жапырақтары жұмыртқа тәрізді, бес салалы, ортадағылары үш салалы, биіктігі 1,5 метрге жететін, көпжылдық шөп тектес өсімдік.*

БЕССАУСАҚ¹ зат. жерг. **Бесбармақ** (асылған ет).

БЕССАУСАҚ² зат. ес. <лат. cynodon dactylon> *Астық тұқымдасы қарашағыр туысына жататын өсімдік, салалы қарашағыр.*

БЕСТАҚА зат. жерг. *Ер адамдардың өкшесі аласа етігі.*

БЕСТАС¹ зат. ойын. *Ұсақ бес таспен қақпақылдап ойнайтын ойын түрі.*

БЕСТАС² зат. жерг. *Өлген адамның мола-сының үстіне қойылатын тастар.*

БЕСТАСПА зат. этн. *Бес таспадан өрілетін өрім; қамшының бір түрі.*

БЕСТАСПАЛЫ сын. *Бестаспадан өрілген.*

БЕСТАУБАЙ [ор. вестовой] зат. *Әртүрлі тапсырмаларды орындау үшін бекітілген қатардағы әскери адам.*

БЕСТЕМДЕ=ет. *Шапты немесе т. б. беске бөліп өрімдеу, бұрымдау.*

БЕСТЕМДЕУ *Бестемде етістігінің қимыл атауы.*

БЕСТЕМШЕ¹ сын. қолөнер. *Бес бөліп; тарамдап өру түрі.*

БЕСТЕМШЕ² зат. ойын. *Бестас.*

БЕСТЕМШЕЛЕ=ет. *Шапты, таспаны бестемше етіп тарамдау.*

БЕСТЕМШЕЛЕУ *Бестемше етістігінің қимыл атауы.*

БЕСТЕП-ОНДАП үст. *Бес-бестен, он-оннан.*

БЕСТЕР зат. зоол. *Еділге қортпа мен сүйірік балықтарын өзара қолдан қрықтандыру арқылы алынған бұдан балық.*

БЕСТСЕЛЛЕР [ағыл. bestseller] зат. **1.** *Саптылығы жоғары кеңінен танылмай немесе көп таралмай кітап, басылым.* **2.** *Белгілі бір кезде көп сұранысқа ие болған тауар, қызмет, т.с.с.*

БЕСТСЕЛЛЕРЛІК сын. *Бестселлерге қатысты.*

БЕСПІ зат. *Бес жасар жылқы.*

Бесті айғыр. *Бес жасар ақталмаған жылқы малы.* **Бесті ат.** *Бес жасқа келген үлкен ат.* **Бесті бие.** этн. *Бес жасында құлындаған ұраашы жылқы малы.* **Бесті бұқа.** *Аталығы әбден жетілген, бес жасқа келген бұқа.* **Бесті қымыз.** этн. *Ашығаннан кейін бесінші тәулікке ауысқан қымыз.*

БЕСПІ-АЛТЫЛЫ сан. сөйл. *Бес-алты.*

БЕСТІДЕЙ сын. *Бесті сияқты, бесті тәрізді.*

БЕСПІК зат. сөйл. *Оқушының білім сапасына қойылатын ең жоғары баға.*

Бестік шам. *Ошиа жарық емес, бесінші номерлі шам.*

БЕСПІЛІ сын. *Бесті аттылы, бесті ат мінген.*

БЕСПІ-ОНДЫ сан. *Бестеген-ондаған, бес пен онның арасындағы сан шамасында.*

БЕСІК зат. **1.** этн. *Қазақ халқының мәдени мұраларының бірі, ұлт өнерінің төл туындысы, баланың кеудесі мен аяғын қаттырақ байлап жатқызытын, дәретін жайдырмау үшін арнайы орнатылған түбегі мен шүмегі бар нәресте бөлеуге арналған ағаш төсек.* **2.** ауыс. *Өскен орта, мекен, ата қоныс.* **3.** ауыс. *Бір нәрсең ордасы,*

қайнар көзі. **4.** ауыс. *Бір нәрсеңнің тұңғыш шыққан жері.*

Бесігі төрге шықпаған. *Ел билемеген, қара тобыр төменгі әлеуметтік топтағы.* **Бесік жапқыш.** этн. *Бөленген сәбиді маса-шыбыннан, желден, күн көзінен, суықтан қорғау үшін бесік үстіне жабылатын, кестелеп тігілген сәнді мата.*

Бесік жая. *Жаясы бесіктей; үлкен.* **Бесік жыры.** а) этн. *Жас нәрестені жұбатып, алдарқататын сазды өн. ә) әдеб. Өлең өрнегі жеті-сегіз буынды тармақтарға негізделетін қазақ балалар фольклорының жанрлық түрі.*

Бесікке бөлеу. этн. *Емшектегі баланы бесікке жатқызып, орап, құндақтап, шүмек салып, таңып, байлау.* **Бесікке салар.** этн. *Нәрестені алғаш бесікке бөлеу рәсімі.* **Бесікке салар той.** этн. *Жаңадан туған нәрестені бесікке бөлеу рәсіміне байланысты жасалатын той.*

Бесік құда. этн. *Ертеде ата-аналардың бесіктегі сәбилерді атастыру арқылы болған құдандалығы.* **Бесік табы кетпеген.** *Әлі балғын, жап-жас, аузынан ана сүті кетпеген.* **Бесіктегі балаға дейін біледі.** *Бүкіл жұртқа мәлім, бағыдан дағдыға айналды деген мағынада.* **Бесіктен белі шықпаған.** *Қаршадай, кіп-кішкентай, жас.* **Бесіктен танылды.** *Кішкентайынан-ақ белгілі болды, бала кезінен көзге түсті.* **Бесік тұмарлау.** *Тіл көз тимесін деген ырыммен бесікке тұмар тағу.*

БЕСІКАРБА зат. *Сәбилерді қыдыртуға арналған қоларба.*

БЕСІКБАУ зат. этн. *Ұштары бесіктің екі жанындағы сабау ағаштарға таңылатын, біреуі бөленген сәбидің көкірек тұсынан, екіншісі тізеліктің үстінен түсетін, биязы жұннен тоқылған құр немесе екі-үш қабат матаны сырып, баулары ызылып жасалған тартпа бау.*

БЕСІКЖАМБЫ зат. этн. *Бесікке ұқсас құйылған кесек күміс.*

БЕСІККЕРТПЕ зат. этн. *Бесіктегі бала шошынып ұйықтай алмаған кезде я болмаса жаңа бесікке баланы бөлемей тұрып арқалығын қыздырған темірмен бірнеше жерден күйдіріп, қарштын ырым.*

Бесікертпе құда. этн. **Бесік құда.** **Бесікертпе қалыңдық.** этн. *Бесікте атастырылған қалыңдық.*

БЕСІККЕРТПІ: **бесікертті күйеу.** этн. *Бесікте жатқанда атастырылған күйеу.*

БЕСІКҚАРУ зат. этн. *Бесіктегі бала шошынып ұйықтай алмаған кезде я болмаса жаңа бесікке баланы бөлемей тұрып арқалығын қыздырған темірмен бірнеше жерден күйдіру, қару.*

БЕСІК-МЕСІГІМЕН үст. эксп. жағымсыз. *Төсек жабығымен, төсек-орныммен.*

БЕСІКПЕШ зат. жерг. *Қазан орнатпайтын, бесікке ұқсап келген темір пештің бір түрі.*

БЕСІКСАЛАР зат. этн. *кәде. Бесікке салу рәсімін орындаған адамға берілетін сый.*

БЕСІКСІЗ сын. **1.** *Бесігі жоқ, құндақсыз.* **2.** ауыс. *Баласыз, сәбісіз.*

БЕСІКТЕЙ сын. **1.** *Бесікке сияқты, бесік тәрізді.* **2.** ауыс. *Ұшқан қыдай.*

БЕСІКТОЙ зат. этн. *Бесікке салар той, нәрестені алғаш бесікке бөлеуге байланысты жасалатын ғырыптық салтанат.*

БЕСІКТІ сын. **1.** *Бесігі бар.* **2.** *Балалы, сәбилі, құндақты.*

Бесікті мотоцикл. *Жан-жағы қоршаулы, отыруға ыңғайлы қорабы бар көлік.*

БЕСІКШЕ¹ зат. *Шағын бесік.*

БЕСІКШЕ² үст. *Бесікке ұқсап, бесік сияқты.*

БЕСІН [ир. بیشین] зат. *Түс ауып, күн қысына отырғанға дейінгі уақыт, мезгіл, уақыт.*

Бесін ауды [енкейді]. *Уақыт бесін мезгілінен*

өтті. Бесін намазы. діни. Тал тұс ауғаннан бастап, көлеңке заттың өзінен екі есе ұзарғанға дейінгі аралықта оқылатын мұсылманның бес уақыт парыз намаздың бірі.

БЕСІНДІ сын. сөйл. **Бесін.**

БЕСІНДІК зат. *Бесін мезгілі, сол уақыт аралығы.*

БЕСІНШІ сан. *Бес санының реттік түрі.*

БЕТ зат. **1.** *Бастың алдыңғы жағы, жүз, дидар.* **2.** *Бет сүйек пен жақ сүйектің арасындағы ет, беттің иек.* **3.** анат. <лат. facies> *Мұрын, ауыз, иек, көзіра, көзшараасты, ұрт, жақ аймақтарынан тұратын адамның басының бір бөлігі.* **4.** *Адамның өзіндік түрі, түс-келбеті, өң, түр, шырай.* **5.** *Бір нәрсеңнің үстіңгі жағы, жоғарғы қабаты.* **6.** *Өзен, көл, дария т.б. жоғарғы жағы.* **7.** *Таулы, қыр-қыратты жердің құлама жағы, беткейі.* **8.** *Жақ, түс.* **9.** *Кітап-дәптер, газет парағының әрбір жазылатын жағы.* **10.** и н ф. <ағыл. page> *Компьютердегі виртуаль адресі бар белгілі бір ұзындықтағы блок.* **11.** ге о м. *Арнаулы тәсілмен анықталатын нүктелер жиыны.* **12.** а уы с. *-ған/-ген тұңғалы есімшесімен тіркесіп, жатыс септігінде тұрып, амал-әрекетінің алғашқы шағын білдіреді.* **13.** ауыс. *Белгілі бір бағыт, бағдар, беталыс.* **14.** ауыс. *Жай, жай-жатсар.* **15.** ауыс. *Қаһар, айбат, сұс.* **16.** ауыс. *Түрі, ыңғайы. // Адам, кісі деген мағынада.*

Бет ажары. *Әдетте адамның келісті, көрікті түрі, кескіні, кейті деген мағынада.* **Бет алды.** а) *Бағыт ұстады, нысанаға алды, беттеді.* ә) *Ниетпенді, мақсат етті.* **Бет аудаң жаққа.** *Белгісіз жаққа, беталды.* **Бет аударды.** *Беталысын өзгертті, беттеді.* **Бет аудармады.** *Тұп-тура шықты, айнымады, жаңылмады.* **Бет ашықты.** а) *Шындап сойлесті, шешіле пікірлесті, ақтарылысты.* ә) *Ұрсысты, ренжісті, өкпелесті.* **Бет әлпеті.** а) *Бет-пішін, тұр-түс, кескін-келбет.* ә) *Беталыс, бағыт-бағдар.* **Бет әлпі.** сөйл. **Бет әлпеті.** **Бет бағдары.** *Беталысы, бағыты.* **Бет бақтырмады [бақтырар емес].** а) *Бой бермеді, мұршасын келтірмеді.* ә) *Маңайлатпады, беттептеді, жолатпады, шыдатпады.* б) *Көңбеді, айтқанға құлақ аспады.* в) *Сөйлетпеді, аузын аштырмады.* **Бет бар ма.** *Кісінің бетіне қарай алатын, бір нәрсе істей алатын жай жоқ, абырөйдан, ар-ұяттан жұрдай деген мағынада қолданылатын сөз.* **Бет берді.** а) *Беттеді, ниетпенді, бел байлады.* ә) *Біреуді қоштады, ниеттес болды.* **Бет бояу.** *Өтірік айту, алдау.* **Бет бұрды.** а) *Ыңғай көрсетті, қарады.* ә) *Бағытын өзгертті, беттеді.* б) *Теріс қарады, сырт айналды, жалтарды.* в) *Ұнатпады, жақтырмады.* г) *Тайсалды, қашты.* ғ) *Мойынсұнды, торықты, түңілді.* д) *Райынан қайтты, айныды, өзгерді.* е) *Ниетпенді, мақсат етті.* ж) *Ден қойды, көңіл болды.* з) *Басын ала қашты.* **Бет бұрдырмады.** *Жалтартпады, бетіне басты.* **Бет бұру.** а) *Көңіл бөлу, ниет қою.* ә) *Жалтару, теріс қарау, сырт айналу.* **Бет бүркеншік етті.** *Бүркенші ету, сұлтаурату.* **Бет біткеннің сұлуы.** *Өте әдемі, ажарлы, көрікті.* **Бет дүзеді.** *Беттеді, жолға шықты.* **Бет жоқ.** *Ешкімге қарай алмаймын, ар ұяттан жұрдай болдым деген мағынадағы сөзқолданыс.* **Бет жұрту.** этн. а) *Қазақтың ескі әдеті бойынша кісі өліп, қатты күйінгенде әйелдердің бетті тырпаң, жылдау әдеті.* ә) *Әбден көңілін қалдырды, қатты өкпелетті.* **Бет жұртысты.** *Өкпелесті, араздас шы, ренжісті, ұрсысты.* **Бет жұртысу.** *Реніш, өкпе, қаршыласу.* **Бет каталогы.** и н ф. <ағыл. page directory> *Элементтері беттер кестесінің дискрипторы болып табылатын мәліметтер құры-*

лымы. **Бетке айтты.** Ойын тура, көзбе-көз айтты, жасырмады, бүкпеді. **Бетке алды.** Белгілі бір жаққа қарай жүрді, бағыт ұстады. **Бетке бөлу.** и н ф. Құжатты қайта нөмірлейтін, бет нөміріне сілтемелерде тиісті автоматты өзгертулерді жүзеге асыратын пішімдеу сатысы. **Бетке былш еткізді.** Бетің бар, жүзің бар демей айтып салды. **Бетке дақ [таңба] салды.** а) Жараланды, жарақат түсті. ә) Масқаралады, намысын аяққа бастырды. **Бетке қан жүгірді.** Реңгі кірді, ажарланды, шырайланды. **Бет келген.** Қарсы келген, наразылық білдірген. **Бетке салық қылды [етті].** Бетіне басты, табалады, айыбын алдына көлөнең тартты. **Бетке соқты.** Кемшілігін көзіне айтты, бетіне басты, табалады. **Бет кестесі.** и н ф. Виртуаль жадтың қадағалаушы пайдаланатын кес те. **Бетке түкір.** Бір ісі не сөзі дұрыс болмаса, масқаралауы, ұялтуы өбден орынды болады деп серттесуді білдіретін сөз. **Бетке түкірді.** Табалады, масқаралады. **Бетке ұн жағу.** этн. Қазақ халқының құдаласу, құда болу салты кезінде жасалатын ырым. **Бетке ұстады.** а) Белгілі бір жаққа бағыт ұстады, нысанаға алды. ә) Желеу етті, сылтаурапты. б) Паналады, жасырынды. в) Сүйеніш етті, тірек етті. **Бетке ұстатты.** Үлгі етті, бағытқа алды. **Бетке [сүтке] шығар.** Ең таңдаулы, жақсы. **Бетке шықты.** Көзге түсті, көрінді. **Бетке шіркеу болды [қылды, келтірді].** Ұятқа қалдырды, масқара болды. **Бет көргісіз болды.** Көрмейтіндей болды, реңжісті, араздас ты. **Бет [жүз] көрісу.** Дидарласу, амандасу, жүздесу, жолығысу. **Бет қайтарды [қайырды].** Коңіліне қарамады, қарсы келді. **Бет қаратпады.** а) Қатты суытты, цзіркі аяз болды. ә) Бас алдырмады, бұрылтпады, тоқтатпады. б) Аузын аштырмады, сөйлетпеді. **Бет қойды.** а) Бағыт ұстады, бетпеді. ә) Ниет етті, ыңғай білдірді, бейімделді. б) Араласты, жымдасты. **Бет құда.** жерг. Ержеткен ұл, бойжеткен қыз болса, ата-аналары сол ауылдың мән-жайына қанық бола келіскен құдалар. **Бет моншаға үзілді [үстгі].** Ұялды, батылы бармады, кісіге тіктеп қарауға жүзі шыдамады. **Бет параметрі.** и н ф. <ағыл. page setup> Басылымға дайындалатын қағаз бетінің пішімін анықтайтын параметрлер жиынтығы. **Бет пішіні.** Кескің, келбет. **Бет сипады.** а) этн. Игі тілек айттып, бата берудің соңында орындалатын рәсім – қос алақанмен бетінен жүргізу қимыл-ишаратын жасады. ә) діни. Дұға оқу, Құран сүрелерін бағыштау сияқты рәсімнің соңында оны бекіту мақсатымен орындалатын жайылған қос алақанмен бетінен жүргізу қимыл-ишаратын жасады. б) этн. Дастарқандағы дәм-тұзға, дастарқан иесіне арналып оқылатын дұға, айтылатын игі тілек соңынан орындалатын бекіту рәсімі – қос алақанмен бетінен жүргізу қимыл-ишаратын жасады. **Бет сипау.** этн. Тілек айтудың, дұға, Құран сүрелерін оқудың ерекше формасы, қазақ халқының ұлттық этикет, салт-дәстүрінің бірі ретіндегі бата берудің соңында орындалатын рәсім – қос алақанмен бетінен жүргізу қимыл-ишараты. **Бет соны.** и н ф. <ағыл. page break> Құжат бетінің соңын белгілейтін нүктелік немес үзік-үзік тұзу сызықтар. **Бет сүйегі** биол. <os zygomaticum, лат. Os – сүйек, zygomaticum – бет> Бассүйектің бет бөлімі құрамына кіретін жалпақ сүйек. **Бет таппады.** Оңбады, дұрыс болмады. **Бет тарту** көлөнер. Киіздің оң жағына арналған негірлым таза, әдемі жүнді сол қолымен ұыстап алып, шабақталған жүннің үстіне салып отырып, оң қолдың қырымен басып қалып үзіп қалдыру. **Беттен**

алды. а) Қарсы келді, аузын аштырмай тілдеді қарсыласты. ә) Ұрысты, реңжіді. **Беттен алып, жағаға жармасты.** Қарсы келді, реңжісті, ұрысысты, қарсыласты. **Беттен таямады.** Өзгермеді, айнымады. **Беттер теориясы.** г е о м. Дифференциалдық геометрияның беттің қасиетін зерттейтін саласы. **Бетте таңба қалды.** Масқарасы шықты, өмір бойы бетке шіркеу болады. **Бет топырағы жасырылған жоқ.** Қайтыс болғанына көп уақыт өткен жоқ, ізі суымаған. **Бет түзеді.** а) Бағыт ұстады, бетпеді. ә) Ниеттенді, мақсат етті. б) Алмасты, бет алды, өзгерді. **Бет тырнады.** а) этн. Байырғыдан қалған дәстүр бойынша (ері, әкесі) өлген әйел адамның қатты қайғыдан қапаланып, бетін тырнап жаралауы. ә) Ашуланды, реңжіді, қатты батырып, тигізіп айтты. **Бет тырнасу.** Реңжісу, таласып-тартысу, жүз шайысу. **Бетгі [бетген] басты.** а) Қатты ұялды, қысылуды білдіретін қолын бетіне қою қимыл-ишараты. ә) Безді, қашты, жоламады. **Бетгі елге, арқаны жерге тапсырды.** Аманат етті. **Бетгі ентаңбалау режімі.** и н ф. <ағыл. page layout word> Құжат қағазға басылғанда қандай болса, экранда дәл солай кескінделетін режім. **Бетгі жуды.** а) Қатты терлегеннен не жылағаннан бетін тер, көз жасы жуып кетті. ә) Күдер ұзды, түңілді. **Бетгі қаралады [күйеледі].** Кінә тартты, жала жапты, айыпты санады. **Бетгі қаттау.** и н ф. <ағыл. page makeup> Мәтіндік немесе графикалық материалдың басылатын бетте белгілі бір ережелерге сәйкес орналасуы. **Бетгі қызартты.** Бетіне басты, ұялтты. **Беттің ажырауы.** и н ф. Бір бет аяқталып, келесі бет басталатын аралық. **Беттің арын белбеуге түйді.** а) Тәуекелге бел байлады. ә) Ұялмады, шімірікпеді. **Беттің арын бес төкті.** Әбден масқарасы шықты, қиналды. **Беттің арын қашырды.** Ұялмады, именбеді. **Беттің қызылы.** Беттің шырайы, көркі. **Беттің тотығуы.** х и м. Бұйымның бет жағында оттектің металмен әсерлесуі. **Беті ауған жақ.** Беталды, көрінген жер. **Беті ауған жоқ.** Бағытынан таймады, айнымады, алған бетінен қайтпады. **Беті ауды.** Бұрылды, бағытталды. **Беті аулақ.** Құдай көрсетпесін, маңайлатпасын деген мағынадағы сөзқолданыс. **Беті ашылды.** а) Өмір көрді, жақсы-жаманды басынан кешірді. ә) Қыз бала абыройынан айырылды. б) Еті үйренді, дағдыланды. в) Қысылып-қымытырылмайтын болды, батылданды. **Беті барда.** Өңді, ажарлы, көрікті кезде. **Беті бері қарады.** а) Аудудан айыға бастады, сауықты. ә) Райдан қайтты, ашуы тарады, айтқаныа көнді. **Беті беттеді.** Жақындады, ыңғай танытты. **Беті [бет-аузы] бұлаудай.** Көп жылағандықтан беті ісіп кеткен. **Беті бүлк [шылы, былш] етпеді [етер емес].** Беті шімірікпеді, ұялмады, безеріп, бедірейіп тұрды. **Беті [бет-аузы, аузы-басы] даладай қан.** Қызыл ала қан, қан-жоса. **Беті ду етті [дуылдады].** Ұялғаннан беті қызарды. **Беті жапырылды.** Беті қайтты, жеңілді. **Беті жапп-жалпақ.** Жақ сүйегі жалпақ, бет көлемі кең, табақтай. **Беті жарық.** Беделі үстем, жүзі жарқын. **Беті желге тимеді.** Киыншылық көрмеді, қиналмады. **Беті жоқ.** Айыпты, кінәлі, ұятты. **Беті кесілгір.** қ а рғ. Ар-ұяттан айырылып, қара бет болғыр, ұятың төгілгір деген мағынадағы сөзқолданыс. **Беті күйді.** Ұятқа батты, ел бетіне қарағысыз болды. **Беті күрең тартты.** Сұрланды, қызарды. **Беті қайтты.** а) Тауы шағылды, көңілі қалды. ә) Бәсеңдеді, қарқыны басылды. б) Айныды, өзгерді. в) Соққы жеді, тойтарыс көрді. **Беті қалын.** Шімірпейтін, ұятсыз адам туралы. **Беті қаралы.** Касіретті, қайғылы. **Беті қатты.** Екпінді,

қарқынды, қаһарлы, ызалы. **Бетім бар.** Түрім бар, жағдай осылай деген мағынада. **Бетімен кеткендік.** Тәрбиесіздік, тәртіпсіздік. **Бетімен кетті [жүрді, жайылды].** а) Басы ауан жаққа кетті, беталды жүрді, лағып кетті. ә) Қайырусыз жіберді, тыйым салмады, қадағаламады. б) Қарсылық көрмеді, еркеледі. // Қалай болса солай, ретсіз. **Бетімен коя берді [жіберді].** Қадағаламады, ерік беріп қойды, жөнге салмады. ә) Қысқартпады, күземеді (сақал туралы). **Бетін айдай қылды.** Масқаралады, кінәсін бетіне басып, ұялтты. **Бетін ары қылысын.** тілек. Аулақ етсін, болмасын деген мағынадағы сөзқолданыс. **Бетін [жүзін] аудару.** Жұрттың назарын өзіне не басқаға қарату. **Бетін аулақ ет [қыл].** Жаман іс, жаман қылыққа жолатпа көрме, жақындатпа. **Бетін ашты.** а) этн. Жаңа түскен келінді той үстінде «Беташар» айтып, қайын жұрттымен таныстырып, бетіне жапқан орамалын алып, жүзін көрсетті. ә) Белгілі болды, айқындалды. б) Істі жаңадан бастады, бастаушысы болды, қалыптастырды. в) Жариялады, жайып салды. **Бетін басты.** Қатты ұялғаннан ешкімге қарай алмай, бетін қолымен жапты. **Бетіне бедер түсті.** а) Таңба салды, дақ түсірді. ә) Әжімденді, қартайды. **Бетін бері қаратты.** Айтқанына көндірді, иландырды, өз пікірін тыңдатты. **Бетін бүркеді.** ф о л ь к. Қайтыс болды, дүние салды. **Бетін білдірді.** Ойын айтты, ниетін, ыңғайын білдірді, жөнін көрсетті. **Бетінде қан-сөл жоқ.** Сұр-сұр, жүдеу. **Бетінде тамшы қан қалмады [жоқ].** Жүдеді, ажары тайды. **Бетінде ұялатын қаны болды.** Ұяты бар, намысты. **Бетіне адам қарағысыз етті.** Абыройын төгіп, масқаралады. **Бетіне басты.** Өрескел қылықты салық етті, кінәсін өзіне айтып ұялтты. **Бетіне былш еткізді.** Коңіліне қарамай айтып салды, көзіне айтты. **Бетіне ешбір жанды үндетпеді.** Қамқор болды, ара түрді, ешкімге реңжістірмеді. **Бетіне жан [ешкім] келмеді.** а) Ешкім қарсы шықпады, қарсыласпады, айтқанын істеді. ә) Қаһарлы, айынды, адуынды болды. **Бетіне жібермеді.** Еркіне жібермеді, қадағалады. **Бетіне [қарсы, тік] келді.** Қарсы келді, айтқанына көнбеді, қарсыласты. **Бетіне [қара] күйе [кір] жақты.** а) Ұятқа қалдырды, масқаралады. ә) Жала жапты, айыптады. **Бетіне кіреуке болды.** Ұятқа қалдырды. **Бетіне қан жүгіртті.** Еліктерді, жан бітірді, қуаңтты. **Бетіне қан тепті.** Беті қызарып албырады. **Бетіне [жан] қарамады.** а) Аямады, бетің бар, жүзің бар демеді, айбынды, адуынды болды. ә) Қарсы келмеді, айтқанын орындады. **Бетіне қызылы шықты.** Ұялғаннан, қысылғаннан екі беті алабұртып, қызарып кетті. **Бетінен алдырды [алғызды].** Айтпақпады, араға түсті. **Бетінен арын төкті.** Ұялтты, ұятқа қалдырды. **Бетінен аулақ,** тілек. Құдай көрсетпесін, маңайлатпасын деген мағынадағы сөзқолданыс. **Бетінен басты.** Бір нәрсені жасауға не бір жерге баруға мүлде құлқы болмады, азарда-безер болды. **Бетінен боздағы шықты.** Өңі қашты. **Бетінен жарықасын.** тілек. Жолы оң болсын, мақсаты орындалсын, ісі оңға бассын. **Бетінен иманы тамған.** Әділетті, инабатты, жүзі жылы, көңілі таза (адам). **Бетінен қайтпады.** Алған бағытынан таймады; айтқанында тұрды, айнымады. **Бетінен қақты.** Ұрысты, қарсы келді, зекіді, тоқтатты. **Бетінен қаны қашты.** Өңі бұзылды, қуқып тартты, сұрланды. **Бетінен қаны қашырды.** Реңжітті, кейітті, ашуландырды. **Бетінен [екі бетінің] қаны тамды.** Шырайланды, ажары кірді, өң кірді. **Бетінен мөрі тамған.** Бет моншағы үзілген. **Бетінен қапты.** ә к с п р. Қарсы шығып, қатты сөйледі. **Бетінен оты шықты.** Қатты

қысылып, қызарып кетті. Бетіне нұр жүгірді. Қуанды, риза болды, ажарланды. Бетінен шықты. Асты, сыймады. Бетінен шырын тамған. Өңі балбыраған, қызыл шырайлы. Бетіне оттай басылды. Жылы ұшырады, жақын көрініп кетті. Бетіне салық болды. Ұят болды, табалауға негіз болды. Бетіне салық етті. Мінін, кемшілігін көзіне айтты, кінәлады, бетіне басты. Бетіне тура қарамады. Жасқанды, қаймықты, жүзін тайдырды. Бетіне түкірді. Жеккөрініш, жиренінін білдірді. Бетіне шығғырып басты. Көзіне айыптады, көзіне шұқылады, мінін бетіне айтты. Бетіне [бет] шіркеу болды. Бір нәрсенің кесірінен әр кез ұятқа батты. Бетін [екі бетін] жаспен [көз жасы] жуды. Ағыл-тегіл жылады, әбден жылады. Бетін [жүзін] жасырды. Қайтыс болған адамды асығыс жерлеу. Бетін жел қақпау, мандайын күн шалмау. Ешбір қиындық, бейнет көрмеу. Бетін жұмсартты. Ашуын қайтарды, райынан қайтарды. Бетін жұртты. а) Ойбайлады, жылады, зарлады, өз бетін өзі тырнады. ә) Сөзге келді, ұрсысты, жүз шайысты. б) Әшкереледі, анықтады, ашты, айқындады. Бетін көрмеді. Енді қайтып жоламады, кездеспеді, жолықтырмады. Бетін көрсетті. Таныта алды, айқындады, білдірді. Бетін кірбің шалды. Жүзінде көңілсіздік білінді. Бетін қайырды [қайтарды]. а) Қарқынын басты, меселін қайтарды, тыйым салды, басып тастады. ә) Тойтарыс берді, соққы берді. Бетін қайтару. Ауруды асқындырмау, тоқтату. Бетін қайт қылған жоқ. Көңілін қалдырмады, меселін қайтармады. Бетін [бетінен] қаққан жоқ [қақпады]. а) Тыйым салмады, қарсы болмады. ә) Еркін өсірді, еркелетті. Бетін [басын] құбыла берді. Жүзін (басын) құбыла жаққа, күннің батысына қарай түзеді. Бетін шымшыды. Өрескел қылыққа қыяландықты, не қатты өкінгендіктің белгісі ретінде байырғы қазақ әйелдерінің бетін шымшып көрсетуі. Бетінің кірі бес батпан [елі]. Тым лас, өте былғанғыш. Бетінің қаны қашты. Боп-боз болып сұрланды, өңі қашты; жүдеді, қорықты. Бетің бар, жүзің бар демеді. Көңілге қарамай, турасын айтты, тайсалмады, қаймықпады. Бетің күйгір. қарғ. Қарабет болғыр, ар-ұяттан ада болғыр деген мағынада. Беті түзеді. Дұрыс-талды, оңалды, ісі, оңға басты. Беті түзу. Алған бағыты дұрыс. Беті тілінгір. қарғ. Ең жақын адамныңан айырылып, қасірет тарт деген мағынадағы сөзқолданыс. Беті шикандай. Екі бетінің шыы қызыл, бетінің қаны тамған. Беті шыдамады. Дәті жетпеді, ар-ұяты бармады, қялды. Беті [бет-аузы] шып етпеді. Беті бүлк етпеді, қялмады, қысылмады. Беті шімірікпеді [шіміріккен жоқ]. Міз бақпады, қялмады, қысылмады. Беті шіркеуленді. Жүзі шыдамады, қялды, ыңғайсызданды. Беті шіркеулі. Ұялған, ыңғайсызданған.

БЕТА-БӨЛШЕК зат. физ. Бета ыдырау кезінде атом ядросынан бөлініп шығатын электрондар мен позитрондар.

БЕТ-АЖАР зат. Адамның бет-пішіні, жүзі.
БЕТА-КОЭФФИЦИЕНТ зат. қаржы. Жеке құнды қағаздар бағасының динамикасына, рыноктағы бағалы қағаздардың жалты жағдайына тигізетін әсерін сипаттайтын көрсеткіш.

БЕТАЛДЫ үст. 1. Босқа, бекерге, текке. 2. Жөнсіз, орынсыз. 3. Кез келген жақ, белгісіз жақ. // Кім көрінген, ботен, белгісіз біреу.

БЕТАЛДЫНА үст. сөйл. **Беталды**.
БЕТАЛЫС зат. 1. Бет алған жақ; біреудің немесе бір нәрсенің райы, ниеті, ыңғайы. 2. Ұстаған жолы, нысанасы. 3. Істелетін істің басы, бастамасы.

БЕТА-СПЕКТРОМЕТР зат. физ. Конверсиялық электрондар мен позитрондардың энергетикалық үлестірілуін (спектрін) өлшеуге арналған құрал.

БЕТАТРОН [грек. beta – грек әліпбиінің екінші әрпі, электрон – тұрақты элементар бөлшек] зат. физ. Циклді электрон үдеткіші.

БЕТ-АУЗЫ зат. 1. Бет құрылысы, бет пішіні. 2. ауыс. Кескін, келбет. 3. ауыс. Түрі, ыңғайы, райы. 4. ауыс. Сыртқы жағы, сырт пішіні.

Бет-аузы бүлк етпеді. Ұялмады, ыңғайсызданбады. **Бет-аузы** бір уыс болған. **Бет-әлпеті** кішірейіп, жүдеп, шөкімдей болып қалған. **Бет-аузы** даладай қан. Қызыл ала қан, жараланған. **Бет-аузы** дала-дала. Үсті-басы, денесі тілім-тілім болып, далау-далауы шыққан. **Бет-аузы** [-ның] дал-далы [дала-даласы] шыққан. Әбден соққы жезген, қажыған. **Бет-аузы** жылытыраған. э к с п р. жағымсыз. **Сырт** көзге жақсы болып көрінген. **Бет-аузы** көнектей [дорбадай] боп істі. Беті әбден істі, бет-әлпеті үлкейіп кеткен. **Бет-аузы** қатпарланған. Бетін әжім басқан, бетіне әжім түскен. **Бет-аузы** қисаймады. Ұялмады, қызармады. **Бет-аузына** қылтанақ бітіп көрмеген. **Көсе**, сақал-мұртсыз адам. **Бет-аузынан** оқылды. Кескін-келбетінен анық байқалды. **Бет-аузын** қан [қан жоса] қылды. Ұрып-соқты, қанға бояды. **Бет-аузын** [жүз] құбылтты. э к с п р. жағымсыз. Бір нәрседен жалтарып, қашқақтап бір қызарып, бір сұрланды, не айтарын білмеді. **Бет-аузын тыжырды** [тыржың еткізді]. Жақтырмаудың, ұнатпаудың нышанын танытатын мұрнын тыжыру ишаратын жасады. **Бет-аузын** түзеді. Сыланып-сипанды, сөнденді. **Бет-аузы су** көрмеген. **Жуынбаған**, лас, кір. **Бет-аузы** шикандай. э к с п р. жағымсыз. Қатты боыншы алған. **Бет-аузы** шып етпеді. Ұялмады, ыңғайсызданбады. **Бет-аузы** шімірікпеді. Ұялмады, қызармады, ыңғайсыздық танытпады.

БЕТАШАР¹ зат. этн. *Жырау* не ақын шаңыраққа жана түскен келінге ата-енесін, үй-ішін, қайын жұртын таныстырып, олардың беделін, қадыр-қасиетін термелеп айтып, әрқайсысына сәлем жасататын, аттары аталған адамдар мал-мүлік, ақшалай заттай сыйлық беретін қазақ халқының ұлттық салт рәсімі.

БЕТАШАР² зат. 1. этн. Дәстүр бойынша жаңа түскен келіншектің бетін ашқанда айтылатын мазмұны қайын жұртпен таныстыру, сәлем салдыру, үлкендерден көріндік сұрау, келінге насихат айту желілерінен тұратын өлең. 2. ауыс. Кіріспе, бастама. 3. ауыс. Алғашқы қадам, бастама.

БЕТА-ЫДЫРАУ зат. физ. Атом ядросының ішінде нейтронның протонға және протонның нейтронға өздігінен айналу процесі.

БЕТБАҚ сын. сөйл. **Бетпақ¹**.
БЕТБАҚ зат. сөйл. **Бетпақ²**.
БЕТБАҚТЫҚ зат. сөйл. **Бетпақтық**.
БЕТ-БӨДЕН зат. жерг. **Бет-әлпет**.
БЕТ-БЕДЕЛ зат. Ықпал, абырой.
БЕТ-БЕДЕР зат. 1. Бейне, көрініс, кескін-келбет. 2. геогр. Жердің сыртқы қабатының кескіні. 3. Бедел, абырой.

БЕТ-БЕЙНЕ зат. 1. Бет-пішіні, бет-әлпет, кескін, түр-нұсқа. 2. ауыс. Бағыт, бағдар, мақсат. 3. жаңа. [ағыл. image] Белгілі бір объектіге деген көзқарасты тудыру үшін қоғам немесе жеке әлеуметтік санадағы бұқаралық ақпарат құралдарының әсерімен, яғни пиар, үгіт-насихат, жарнамалар арқылы қалыптасқан жасанды образ.

БЕТБЕЛПІ зат. инф. Мәтіндік файлдарда белгілі бір бетті, ондағы орынды немесе бөлімді,

негізгі бағдарламадағы жолды, мәліметтер базасындағы жазбаны кейіннен қайта оралу үшін бір мағыналы түрде анықтайтын белгілем.

БЕТ-БЕКТЕ үст. *Жан-жаққа, алды-алдына*.
БЕТ-БЕКІМЕН үст. 1. Әркім өз бетінше, жан-жаққа, беті ауған жаққа. 2. Шашырап, бірікпей, келіспей. 3. Бақылаусыз, қадағалаусыз, тексерусіз. 4. Мақсатсыз, бекерге, бос.

БЕТ-БЕТІНЕ үст. Әрқайсысы әр жаққа, өз бетінше.

БЕТБҰРЫС зат. Жаңа бағыт, соны өзгеріс, жаңаша беталыс.

БЕТ-ӘЛПЕТ зат. *Бет-ажар*.

БЕТДҰҒА зат. діни. қарғ. Біреуге жамандық тілеп жасалған дұға, қарғыс.

БЕТДҮЗДІК зат. сөйл. **Бетжүздік**.

БЕТЕГЕ¹ зат. 1. Малға жүғымды ақ селеу, ырбық, аласа шөп. 2. өс. <лат. festuca> Астық тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдіктер туысы.

Бетеге ауруы. мед. <грек. echinos – кірпік-шешен, kokko – дән> Әхиноккок тудыратын адам мен сүтқоректілерде болатын ішек-құрт ауруы. Бетегеден биік, жусаннан аласа. Момын, жуас, момақан.

БЕТЕГЕ² зат. мед. Қан сарысуының іш қуысына сарқылтып жиналуы.

БЕТЕГЕБОЗ зат. өс. <лат. stipa lessingiana> Астық тұқымдасы қау туысына жататын көпжылдық өсімдік.

БЕТЕГЕДЕЙ сын. Бетеге сияқты, бетеге тәрізді.

БЕТЕГЕЛІ сын. Бетегесі қалың, мол.

БЕТЕГЕСІЗ сын. Бетеге өспейтін, бетегесі жоқ.

БЕТЕР үст. Әрмен, әрі. // Ауыр, жаман, қиын.

БЕТЕСЕП зат. экон. Қаржы операцияларын орындаушы субъектінің басқа заңды тұлға мен жеке тұлғаға беретін нөмірі, коды.

БЕТЖАРФАҚ зат. Түйе бетінің сүйексіз бөлігі.

БЕТЖАПҚЫШ зат. Заттың, нәрсенің бет жағын жауып қоюға арналған, матадан жасалған жабынды.

БЕТ-ЖҮЗ зат. 1. Бет-бейнесі, түр-тұрпаты, кескін-келбеті.

Бет-жүзге қарамады. Көңілге қарамай батыл, ашық айтты. **Бет-жүзі [бар]** демеді. Ойын бүкпей, тура айтты.

БЕТЖҮЗДІК¹ зат. зерг. Темір бетіне қақталған жұқа күміс.

Бетжүздік қылды. Ерекше нәрсесін көрсетті, таң қалдырды.

БЕТЖҮЗДІК² 1. көне. Сыйлық, тарту (көбіне алғаш рет ресми көріскені үшін беріледі). 2. зат. ауыс. Жаңа, ерекше, бірқияр зат, нәрсе. 3. ауыс. Бетке ұстар, үлгі етер адам, бапталған ат, бірқияр киім.

БЕТКЕЙ зат. 1. Таудың құлама жағы, төскейге қарсы бір беті. 2. геогр. Жер бетіндегі және су астындағы табиғи объектілерде сыртқы және ішкі процесстер нәтижесінде қалыптасатын еңіс бет. 3. к.н. Карьердің шектелу бүйірі, яғни қияттер мен кертештер алаңы.

Беткей ағындысы. геогр. Құламалы жерлерде табиғи сулардан пайда болатын ағындылар. **Беткейдің** шайылуы. сушар. Топырақтан жасалған имарат беткейлерінің су тасуы салдарынан бұзылуы. **Беткейді террасалау**. геогр. Беткей бедерін эрозиядан қорғап, ауылшаруашылығы дақылдары мен орман ағаштары үшін тиімді пайдалану мақсатында қолдан ыңғайлы жер бедерлерін жасау. **Беткейді** шалғандандыру. сушар. Тоған, су

қоймаларының, гидротехникалық имараттардың жақтаулары беткейлеріне шоп егу арқылы шым қыртысын бекіту әдісі. **Беткейді шегендеу.** с у ш а р. Тоғанның жақтауы мен табанын бекіту. **Беткей қорғау орманы.** геогр. Тік беткейлерде сумен шайылудан және эрозияның басқа түрлерінен қорғайтын табиғи немесе егілген орман өсімдіктері. **Беткей мұрын.** Шығыңқы емес, тегіс мұрын. **Беткей экспозициясы.** геогр. Құр сәулесінің беткейге түсуі немесе беткейдің тұрақты ауа ағысына қарай бағытталуы. **Беткей эрозиясы.** геогр. Еңісті, құламалы жер бедерінің бұзылуы.

БЕТКЕЙДЕЙ с ын. Беткей сияқты, беткей тәрізді.

БЕТКЕЙЛЕ= е т. Бөктерлеу, көлбейлеу.

БЕТКЕЙЛІ с ын. Бөктерлі, беткейі бар.

БЕТКЕЙЛІК с ын. Беткейге қатысты, беткейге тән.

Беткейлік ағынды. с у ш а р. Беткей шегінде қалыптасатын, арнасыз, жер бетіндегі және топырақ ағындысы. **Беткейлік батпақтар.** с у ш а р. Минералды тұздар аз болатын, негізінен, атмосфералық жауын-шашынмен қоректенетін батпақ түрі. **Беткейлік мөлшер.** к е н. Геологиялық шекаралары анық емес және кенденуі әркім кенорындарын барлау, қорларын анықтау кезінде пайдалы құрам-бөлік мөлшерінің төменгі деңгейі. **Беткейлік топырақтың шайылуы.** с у ш а р. Беткейлік топырақ эрозиясының бір түрі.

БЕТКЕЙШӨП з а т. ө с. Тау беткейлерінде өсетін көп бұтақты, бойы биік, ірі өсімдік, тауқурай.

БЕТ-КЕЛБЕТ з а т. Бет-әлет, кескін-кейіп, өң.

БЕТКЕЛДІ ү с т. сөйл. жерг. Беталды (кім көрінген, бөтен, белгісіз).

БЕТКЕҮСЕР с ын. сөйл. **Беткеуцтар.**

БЕТКЕҮСТАР с ын. Таңдаулы, беделді, білікті (адам).

БЕТКЕШЫҒАР с ын. Іріктелген, сұрыпталған, екішелген.

БЕТКІ с ын. Жоғарғы, үстіңгі, сыртқы.

Беткі қабаттың ойсырауы. к е н. Кен қазу нәтижесінде жер бедерінде пайда болатын ойыстар.

БЕТҚАҒАЗ з а т. тар. Ортағасырлық шығыс елдерінде құжаттың бірінші бетіне оның ерекше мәнді екенін білдіру үшін қойылған белгі.

БЕТҚАҚПАЙ з а т. Баланың еркі мен қалауын тәртіпке салушылық, бетімен жібермеушілік.

БЕТҚАҚПАЙЛАМА= е т. Еркіне өсіру, көп шектеу қоймау.

БЕТҚАҚПАЙЛАМАУ Бетқақпайламау етістігінің қимыл атауы.

БЕТҚАҚПАЙЛАУ с ын. сөйл. Тәрбиелі, тәртіпті, именшектеу.

БЕТҚАҚТЫ с ын. Жалтақ, жалтаң, жасқаншақ.

БЕТҚАЛҚА з а т. жаңа. **Бетперде** (Кім екенін танытпау үшін көзімен, аузы ойылған қатырма қағаздан жасалған бетке киетін перде, маска).

БЕТМАЙ з а т. жаңа. Бет күтіміне арналған жақпа май.

БЕТМОНШАҚ з а т. этн. Сәукелені, кимешекті әшекейлеу үшін екі шеке тұсынан бірнеше қатар қып тағылатын моншақ.

Бетмоншағы үзілді [түсті, салбырады]. Ұялды, қысылды, батылы бармады. **Бетмоншағы үзілмеген. Жас, бейқұн, ләк, таза.**

БЕТОН [франц. beton] з а т. **Құйматас.**

Бетон құюшы. Тас, құм, цемент қоспалары-

нан құрылыс материалдарын жасаушы. **Бетонның және темір-бетонның коррозиясы.** физ. Әрекетті сыртқы ортаның әсерінен бетонның және темір-бетонның бүлінуі.

БЕТОНДА= е т. **Құйматас құю.**

БЕТОНДАЛ= е т. **Құйматас құйылу.**

БЕТОНДАЛУ Бетондал етістігінің қимыл атауы.

БЕТОНДАТ= е т. **Құйматас құйдүрту.**

БЕТОНДАТУ Бетондат етістігінің қимыл атауы.

БЕТОНДАУ Бетонда етістігінің қимыл атауы.

БЕТОНДЫ с ын. Құйматасдан құйылған.

БЕТОНИТ з а т. хим. Темір руда концентратын байланыстыратын зат.

Бетонит шеген. к е н. Тазарту жұмыстары жүргізілмеген борпылдақ, орнықсыз таужынысты кен қазбаларын шегендеуге арналған тұтас шеген.

БЕТОНШЫ з а т. Құйматас құюшы маман.

БЕТОРАМАЛ з а т. Адамның өзімен бірге алып жүретін бет, қол сұртуге арналған жеке орамалы.

БЕТПАҚ¹ с ын. 1. Елсіз, сусыз дала, құла дүз.

Бетпақ дала. Сусыз мидай дала, шөл дала.

Бетпақ шөл. Елсіз, сусыз мекен, шөліді аймақ.

БЕТПАҚ² [ир. بدخت] с ын. 1. Бақтысыз, сорлы. 2. Айтқанға көнбейтін қиқар, қисық, бірбеткей, долы. 3. Қарабет, қятсыз, жүзіқара, арсыз.

БЕТПАҚДАЛИТ з а т. хим. Молибдаттар тобының минералы, күрделі құрамды мышьяк-молибден қышқылының темір және кальций тұзы.

БЕТПАҚТАЙ¹ с ын. Бетпақ сияқты, бетпақ, сортаң, қиңарсыз жердей.

БЕТПАҚТАЙ² с ын. Бетпақ сияқты, бетпақ тәрізді.

БЕТПАҚТАН= е т. 1. Қиқарлану, көгеріп-сазарып долдану. 2. жағымсыз. Айтқанынан қайтпау, сіресіп өз дегенін қоймау.

БЕТПАҚТАНУ Бетпақтану етістігінің қимыл атауы.

БЕТПАҚТЫ с ын. Шөлді, сусыз.

БЕТПАҚТЫҒ з а т. 1. Дольлық, қиқарлық, қасарысушылық. 2. Ұятсыздық, арсыздық.

БЕТПЕ-БЕТ ү с т. 1. Жүзбе-жүз, қарама-қарсы. 2. Бетімен бет, шүңілдеме. // Оңаша, жүзбе жүз кездесу.

Бетпе-бет ұрыс ө с к. Шабуылға шыққан қарсыластың әскеріне қарсы бағытта жүргізілетін ұрыс қимылдарының бір түрі.

БЕТПЕРДЕ з а т. өнер. <франц. masque>

1. Театрландырылған ойындар мен күлдіргі рөлдерде, карнавалда, сауық кештерінде өзін танытпау үшін киетін жасанды бет жамылғысы. 2. Күнге күюден, желқақты болудан және шаң-тозаңнан қорғау үшін бетке жауып жүретін тор перде. 3. Кейбір шығыс халықтарының әдет-ғұрыптары бойынша әйелдер бүркеніп жүретін паранжы. 4. спорт. Спорт ойындарында бетке киетін қорғаныс-қалқан. 5. ауыс. Бет-бейне, тұр-кейіп.

Бетперде комедиясы. әдеб. Қайта өрлеу дәуіріндегі италиялық халықтық театрдың түрі, дельгарте комедиясы. **Бетперде қылды [етті].** Шырмады, бүркеніш жасады. **Бетпердесі жыртылмаған.** Беті ашылмаған, қың. **Бетпердесін ашты [жырты, сыпырды].** Әшкереледі, құпиясын ашты. **Бетпердесін ашу.** а) Бағытын көрсету, мақсатын айқындау. ә) Әшкерелеу, құпиясын ашу. **Бетпердесін сыпырды.** Шынайы болмысын, шын ойын, ниетін көрсетті, ашық кетті. **Бетпердесі түсті.** Ұялды, қысылды.

БЕТПЕРДЕЛЕ= е т. Жауып-жасыру, білдірмеу.

БЕТ-ПЕРНЕ з а т. Бет-пішін, бет-әлет.

БЕТ-ПІШІН з а т. 1. Бет-әлет, тұр, келбет. 2. а н т р. Адамның бет құрылымының алдыңғы жағынан қараандағы типін білдіретін антропологиялық ұғым.

БЕТСІЗ с ын. Арсыз, қятсыз, әдепсіз.

БЕТСІЗДІК з а т. Ұятсыздық, арсыздық, әдепсіздік.

БЕТТЕ¹= е т. 1. Белгілі бағытқа қарай жүру, бет алу. 2. Жақындау, жуу, маңайлау. 3. ауыс. Ден қою, мақсат ету. 4. ауыс. Қарсы келу, қарсы тұру. 5. Болымсыздық жүриағын қабылдағанда мүлде жасай алмау, жүрегі шайылуы, бетінен басу деген мағынада жұмсалады.

БЕТТЕ²= е т. 1. баспа. Газет, журнал, кітап басу үшін терілген жолдарды, тақырыптарды, суреттерді т.б. белгілі бір пішімге келтіріп, бет құрау. 2. Бетін ашу, парақтау.

БЕТТЕ³: келген бетте. Бірден, келген бойда.

БЕТТЕЙ¹ с ын. 1. Бет сияқты, бет тәрізді.

БЕТТЕЙ² с ын. 1. Бет мөлшеріндей, бет шамасындай.

БЕТТЕС с ын. Беті ұқсас, тәріздіс.

БЕТТЕС= е т. 1. Тегіс келген екі заттың бірімен-бірі тура келіп қиолауы. 2. ауыс. Кездесу, жолығысу. 3. ауыс. Жақындау, маңайлау, жуысу. 4. ауыс. Қарсы келу, қарсыласу.

БЕТТЕСТІР= е т. 1. Тегіс келген екі затты бірімен-бірі тура келтіріп қиоластыру. 2. з а н. Тергеу әрекеті барысында бұрынғы көрсетімдеріндегі қайшылықтардың себебін анықтау үшін екі адамды көзбе-көз жауаптастыру. 3. ауыс. Бетпе-бет жолығыстырып, көзбе-көз жауаптастыру.

БЕТТЕСТІРУ Беттестіру етістігінің қимыл атауы; 1. Тегіс келген екі затты бірімен-бірі тура келтіріп қиоластыру. 2. з а н. Тергеу әрекеті барысында бұрынғы көрсетімдеріндегі қайшылықтардың себебін анықтау үшін екі адамды көзбе-көз жауаптастыру.

Беттестіру имараттары. с у ш а р. Бөгет денесін іргетасымен, жағамен және жалғанатын құйматасты имараттармен жымдастыру кезінде бөгет денесі мен табанының су сізілмейтіндей болып қабысқан, статикалық тұрақтылығы қамтамасыз етілген гидротехникалық имараттар.

БЕТТЕСТІРІЛ= е т. Тегіс келген екі заттың бірімен-бірі тура қиоластырылуы.

БЕТТЕСТІРІЛУ Беттестірілу етістігінен жасалған қимыл атауы.

БЕТТЕСУ Беттес етістігінің қимыл атауы: 1. Кездесу, жолығысу. 2. ауыс. Қарсы келу, қарсыласу.

БЕТТЕТ= е т. 1. Белгілі бағытқа қарай жүргізу, бет алдыру. 2. Жақындау, маңайлау.

БЕТТЕТТІР= е т. Жақындату, жуыту, маңайлату.

БЕТТЕТІРУ Беттетіру етістігінің қимыл атауы.

БЕТТЕТУ Беттет етістігінің қимыл атауы.

БЕТТЕУ: бүйрек беттеу. Бетінің жоғары тұсы шығыңқылау.

БЕТТЕУ¹ Бетте етістігінің қимыл атауы; белгілі бағытқа қарай жүру, бет алу.

БЕТТЕУ² Бетте¹ етістігінің қимыл атауы; ағашты, тасты т.б. тегістеу, жону.

БЕТТЕУ³ басп. Бетте² етістігінің қимыл атауы.

БЕТТОПЫРАҚ з а т. этн. Қабір топырағы.

БЕТТЫРНАС з а т. экспр. жағымсыз. Айтшы-керіс, талас-тартыс.

БЕТТІ с ын. 1. Беті, бет-пішімі бар. 2. Бетті бір затқа ұқсас не ерекше келген. 2. ауыс. Өжет, өткір, қайсар. 3. ауыс. Елге сыйлы, қадірлі.

БЕТТІК¹ сын. Бет көлеміндегі, нақты бет-тен тұратын.

БЕТТІК² сын. Бетке тән, бетке қатысты.

Беттік ағыс. с.у.шар. Судың табиғаттағы айналым процесінде жер бетімен ағу нысанында орын ауыстыруы. **Беттік активтік заттар** физ. Сұйық пен газдың немесе екі сұйықтықтың бөліну бетінде адсорбталып, оның беттік керілісін төмендететін заттар. **Беттік алмасу.** инф. <ағыл. page communication> Виртуалды жад беттерінің автоматты ауысуы. **Беттік жад.** инф. Сегменттелген жадтың жеке түрі. **Беттік жүйе.** инф. <ағыл. page system> Виртуалды жадты бет бойынша ұйымдастыратын жүйе. **Беттік керіліс.** физ. Екі фазаның (дененің) бөліну бетінің термодинамикалық сипаттамасы. **Беттік керілу коэффициенті.** физ. Тұрақты температура кезіндегі екі ортаның бөлу бетін құрауға жұмсалатын жұмыстың осы беттің ауданына қатынасы. **Беттік құбылыстар.** физ. Шекаралық қабатта артық еркін энергияның болуынан олардың құрылымы мен құрам ерекшеліктерінен туындайтын құбылыстар. **Беттік шайылу.** с.у.шар. Ұсақ атыздар мен жырашалар арқылы тұтас су үлдірі түрінде аққан жанбыр мен қар суларының ұсақ минерал бөлшектері жер бетімен ағыза тасымалдауы. **Беттік шыны.** хим. Құрылыстық шыны (шыны массадан жалпақ таспа түрінде пішінделіп жасалады, одан ары салқындауына қарай кесіледі). **Беттік энергия.** хим. Фазалар көлеміндегі энергиямен салыстырғанда фазалар шекарасындағы беттік қабаттағы энергияның артық мөлшері.

БЕТТІЛІК зат. Өжеттілік, өткірлік, қайсарлық.

БЕТУЛИН зат. өс. Қайыңның сыртындағы ақ түсті қабыршақ зат.

БЕТШЕ зат. 1. Күңгітбе кітапшасының парағы, шағын бет. 2. Үндеу, шақыру сияқты ақпарат жазылған, көпшілікке таратуға арналған шағын қағаз, парақ.

БЕТІ-ҚОЛЫ зат. Беті мен қолы.

БЕТҚЫШЫҚ зат. өс. Ұсақ жапырақты, жеміс беретін, қиқат тұқымдас, орманда өсетін бұта.

БЕТИМ од. сөйл. экспр. Таңданғанда, ұнатпағанда, ұялғанда әйелдер беттерін қолдарымен басу, шымыш қимыл ишаратын жасау арқылы айтылатын сөз.

БЕТИМЕН үст. 1. Босқа, бекер, қалай болса солай, алды алдына. 2. Ретсіз, тәртіпсіз, бейберекет.

Бетімен жіберді. Тыпо салмады, еркіне қоя берді. **Бетімен кеткен.** Жүгенсіз, тыпсыз, тәрбиесіз. **Бетімен кетті.** а) Бет-бетімен, өз жайына тарады, бытырады. ә) Бағынбады, ыдырады, ауызбірліктен айырылды. б) Тәрбиеге көнбеді, өз дегенін істеді. **Бетімен кету.** Өз дегенімен жүру, жеке басының қамын ойлау, ортақ тәртіпке бағынбау.

БЕТИМЕН-БЕТ үст. Шүтілдеген, толы.

БЕТИНШЕ үст. Қалай болса солай, өз бетімен.

БЕУ од. 1. Па, шіркін сияқты мағынадағы қайран қалу, тамсану, масаттану сезімдерін білдіретін сөз. 2. Күтпеген жерден, тосыннан болған жайға таңқалуды білдіретін о, жасаған, атырай деген мағынадағы сөз. 3. Біреудің назарын аудару мақсатында, қаратпа ретіндегі ау, әй деген мағынадағы сөз. 4. Қап, туу сияқты өкініш сезімін білдіретін сөз.

БЕУ-БЕУЛЕ = ет. Бебеу қағу, бебеулеу.

БЕФСТРОГАНОВ [франц. boeut – сыыр еті және Строганов орыс фамилиясы] зат. тамақ.

Ұсақтап тұралған немесе жаңқаланған жұмсақ етпен тұздық құйылып дайындалған тағам.

БЕХҰДА сын. көне. Бейшара, байлақ.

БЕҺЕ зат. өс. Сары тұсті, кеш пісетін алма тәрізді тәтті жеміс.

БЕШ сан. сөйл. экспр. **Бес.**

БЕШАМЕЛЬ [франц. bechamel] зат. тамақ. Ұннан, жұмыртқадан және сүттен әзірленетін қою тұздық.

БЕШЕК зат. өс. Қара қоңыр тұсті, торланған, сопақша, кішірек қауынның бір сорты.

БЕШЕНЕ зат. сөйл. **Пешене.**

Бешенеден белгілі. Айқын, айдан анық.

БЕШМЕТ зат. сөйл. **Бешемет.**

БЕШЕНТ зат. Тік жаға етіп, жүк салмай, қзындығын тізерлікке жақын етіп астарлап тіккен жеңіл киім.

БЕШЕНТТЕЙ сын. Бешент тәрізді, бешент сияқты.

БЕШЕНТТІ сын. Бешентті бар.

БЕШЕНТШЕ зат. Шағындау бешент түрінде тігілген сырт киім.

БЕШЕНТШЕН үст. Үстінде бешентті бар, бешент киген.

БЕШПЕТ зат. сөйл. **Бешпент.**

БЕШПЕТШЕН үст. сөйл. **Бешпентшен.**

БИ¹ зат. 1. тар. Қазақ қоғамындағы бұрын-соңды қалыптасқан әдет-ғұрып, салт-сананы өте жетік білетін, сөзге шешен, өзі заңгер, өзі істің ақ-қарасын айқындап, үкімін шығаратын сот. 2. тар. Дауды дәстүрлі (тарихат) жолмен шешетін, құқықтық істі Есім ханның ескі жолы, Қасым ханның қасқа жолымен я болмаса, Жеті жарғы бойынша жүргізетін адам. 3. тар. Шешен, ділмар, батағөй. 4. тар. Бітістіруші, дипломат, елші. 5. тар. Патшалық Ресейдің қазақ даласында отаршылдық пиғылмен жүргізген құқықтық-әкімшілік реформалары салдарынан билік жүісінің өзгеруіне байланысты сайламалы жолмен тағайындалған билік иесі. 6. ауыс. Ие, қожа. // Устем, басым.

Би кесімі. тар. Бидің үкімі, бидің шешімі. **Билер дәуірі.** тар. Билер билік айтқан заман. **Билер кеңесі.** тар. Дәстүрлі қазақ қоғамында өкілетті негізде қызмет атқарған ең жоғарғы кеңесші орган. **Би қазы.** Бүйен ішекке тыққан, шіржық тәрізді жуан қазы. **Билер соты.** тар. Дәстүрлі қазақ қоғамында қалыптасқан билік институты, ежелгі құқықтық реттеу пішімдерінің бір түрі. **Би шора.** Бидің баласы.

БИ² зат. өнер. Музыкалық ырғаққа сай дене қимылымен бейнеленіп көрсетілетін өнер түрі.

Би алаңы. Би билеуге арналған жер, алаң. **Би музыкасы.** Биге арналған саз, әуен.

БИ³ зат. спорт. Дойбы ойынында шаршы бойымен төрге шығып, бірінші қатардан орын алған дойбы тасы.

БИ⁴ зат. Араб алфавитіндегі «б» әрпінің айтылуы.

БИ [лат. bis – екі, қос] сын. Заттың не оның белгісінің екеу екенін білдіретін біріккен сөздің алғашқы сыңары.

БИ Сөздің басында қолданылатын, дербестігі жоқ, «емес» немесе сыз/-сіз түлғаларымен мәндес сөз бөлшегі, -бей қосымшасының бір тұсқасы.

БИАБАН [ир. بیابان] зат. көне. Шөл дала, сахар.

БИАЖАЛ сын. Ажалсыз.

БИАКС [лат. bi – екі, лат. axis – білік] зат. инф. Қайта магниттеусіз ақпаратты шығарып, оқуға мүмкіндік беретін екі ортогональ ойығы бар магниттік элемент.

БИАПАР сын. Бейтұл ауыз, бейәдеп.

БИАРМАН сын. Армансыз, мүңсіз.

БИАСЫЛ [ир. ابي اصیل] зат. көне. Жасық, қорқақ, бос адам.

БИАТЛОН [лат. bi – екі, грек, athlon – сайысу, күресу] зат. спорт. **Қоссайыс** (белгілі бір қашықтық сайын шаңғы үстінде мытықпен нысанаға оқ ата отырып, шаңғымен жарысатын қысқы спорт түрі).

БИАТЛОНШЫ зат. спорт. **Қоссайысшы.** (биатлонға қатысушы адам).

БИӘДЕП сын. Әдепсіз.

БИӘДІЛ сын. Әділетсіз.

БИБАҚ зат. сөйл. **Бейбақ.**

БИБАҚАТ сын. сөйл. **Бейбақым.**

БИБАРАҚАТ үст. сөйл. **Жайбарақат.**

БИБАС сын. сөйл. **Бейбас.**

Бибатима [Бибибатпа] пірімнің қолы. м.и.ф. Әйелдер науқастанғанда, босанарда, алғаш рет бір істі қолға алғанда айтатын, «менің қолым емес, демеуші пірімнің қолы» деп назарды басқа жаққа аудару үшін айтылатын сөз.

БИБАТПА зат. діни. Ескі діни сенім бойынша, әйелдердің пірі, Биби Батима. // ауыс. Асыл, ерекше, инабатты.

БИ-БАТЫР зат. Әрі батыр, әрі би.

БИБАУЫРМАЛ сын. сөйл. **Бейбауырмал.**

БИБАҒРА сын. Кедей; пайдасыз.

БИБЕКЕР үст. көне. Текке, босқа, бекерге.

БИБЛИОГРАФ зат. Библиография құрастырушы.

БИБЛИОГРАФИЯ [грек, biblion – кітап және grapho – жазу] зат. Баспа өнімдері жөнінде ақпараттық мағлұмат беріп, оларды жүйелі насихаттайтын ғылыми-практикалық қызметтің бір саласы.

БИБЛИОГРАФИЯЛЫҚ сын. Библиография мәселелеріне тән, соған қатысты.

Библиографиялық көрсеткіш. баспа. Белгілі бір ғылым саласына, мәселеге қатысты басылмалар жөніндегі ақпарат жинақталған баспа өнім. **Библиографиялық іздеу.** инф. <ағыл. bibliographical (documentary) retrieval> Берілген нышандарға ие құжаттарды табу және беру процесі.

БИБЛИЯ [грек, biblia] зат. діни. Інжіл; христиан дінінің діни кітабы.

БИБЛЬДРУК [biblion – кітап, нем. Druck – баспа, басу] зат. полигр. Кітаптың қалыңдығын азайту мақсатында қолданылатын, сөздіктер мен анықтамалық кітаптарды басып шығаратын арнайы жұға қағаз түрі.

БИ-БОЛЫС зат. тар. Патшалық Ресейдің қазақ даласында отаршылдық пиғылмен жүргізген құқықтық-әкімшілік реформалары салдарынан билік жүісінің өзгеруіне байланысты сайламалы жолмен тағайындалған билік иелері, ел билеуші топ.

БИБІ зат. көне. 1. Бірнеше әйелдің ішіндегі мәртебесі жоғары әйел; қож-молдалардың бәйбішесі, ақсүйек әйелдерге деген құрметті білдіретін атау. 2. сөйл. **Медбике.**

Биби Батима. діни. Ескі діни сенім бойынша әйелдердің пірі.

БИГЕШ зат. жаңа. Жіпке ілінген ауырлық арқылы ары-бері қозғалып тұратын, энергияның бір түрден екінші түрге ауысып тұрғанын көрсететін жүйе, маятник.

БИГНОНИЯ [лат. bignoniaceae] зат. бот. Көпжылдық шөптесін, бұта, лиана өсімдіктер тұқымдасы.

БИҒАЙЫМ есім. Ешқандай, ешбір.

БИҒАМ үст. сөйл. **Бейғам.**

БИҒАТ: бигат етгі. Мойынсұнды, бағынды.

Бигат қылды. Мойынсұнды, бағынды.

БИҒАЯТ сын. Шексіз.

БИҒЫЛАЖДЫҚ зат. көне. Шарасыздық, лажсыздық.

БИД [ағыл. bid] зат. экон. Ақшаны, құнды қағазды, банкаралық депозитті т.б. сатып алу үшін тұтынушының келіскен бағасы.

БИДА зат. сөйл. **Бұйда**.

БИДАЙ зат. <лат. triticum> 1. Астық тұқымдас өсімдіктер туысына жататын шөптесін өсімдіктер туысы. 2. Ең маңызды тағамдық дақыл дәні.

Бидай жармасы. тамақ. Бүтін және жарылған бидайдан алынатын ұнтақ, азықтық өнім. **Бидай көже**. тамақ. Келіге түйіліп кебезі алынған, аздап жармаланған бидай дәндері етпен бірге қайнатып пісірілетін көженің түрі. **Бидай наны**. тамақ. Бидай ұнына су, ашытқы, тұз, кейде қант, май, сірне, сүт, дәмдеуіштер қосып илеп, ашытып пісірілген тамақ өнімі. **Бидай өң**. Аққұба, ашаң жүз. **Бидай өңді**. Аққұба, ашаң жүзді. **Бидай ұны**. тамақ. Дирменге тартылған бидайдың ақ ұлпа ұнтағы, азықтық өнім, наубайхана, макарон және кондитер өндірістерінің негізгі шикізаты. **Бидай шашқан егінге ермен шықты**. Жақсылық орнына жамандық, арамдық, керек емес нәрсе келді.

БИДАЙ² зат. сөйл. **Бидайы**.

БИДАЙБАС зат. өс. Сабағы қырлы, бас бидай масағы тәріздес, жапырағы жіп тәріздес, сәндік өсімдік.

БИДАЙ-БИДАЙБАС зат. өс. Бидай мен бидайықтың будандастырылған, қызыл қышқыл дәні бар, кеш пісетін бидай сорты.

БИДАЙДАЙ сын. 1. Бидай тәрізді, бидай сияқты. 2. ауыс. Бидайдың үлкендігімендей.

Бидайдай [бидайша, бидайықтай] қуырды. Жанын шығарды, екі аяғын бір етікке тықты; тасқаяқтай қағыстырды.

БИДАЙЛЫ сын. Бидайы мол, бидайы көп.

БИДАЙЛЫҚ зат. қолөнер. Жүннен, киізден, жіптен өндірілетін бұйым.

БИДАЙЫ зат. Жастық, ішік сияқты заттардың тысының астарына салатын бір қабат шүберек.

БИДАЙЫҚ¹ зат. бот. <лат. elytrigia> Астық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

БИДАЙЫҚ² зат. зоол. <лат. falco pereginoideus> Сұңқарлар тұқымдасына жататын жыртқыш құс.

БИДАЙЫҚ³ зат. Көктемдегі қар және жаңбыр суы сарқылып жиналатын ойпаң келген жер.

БИДАЙЫҚТАЙ¹ сын. Бидайық сияқты, сұңқар құстай.

БИДАЙЫҚТАЙ² сын. Бидайық сияқты, бидайық тәрізді.

Бидайықтай қуырды. Жан алқымға алды, қысты, әбден ұрысты, қыспаққа алды.

БИДАЙЫҚТЫ сын. Бидайығы мол, бидайығы көп өскен.

БИДАЙЫҚША үст. Бидайық сияқты, бидайыққа ұқсап.

БИДАЙЫЛА=ет. Бидайы салу, бидайымен қатпау.

БИДАЙЫЛАН=ет. сөйл. Бидайы шүберекпен қатталу.

БИДАЙЫЛАУ Бидайыла етістігінің қимыл атауы.

БИДАҚ зат. көне. Жалау, байрақ.

БИДАРҚА: бидарқа болды. Босқа қаңғып, әуре-сарсаңға түсті.

БИДАРЫҚ сын. Бос, жай.

БИДҒАТ зат. діни. Ислам дінінде болмаған, габдат мақсатымен жасалатын амалдар.

БИДЕЙ сын. Би сияқты, би тәрізді.

БИДОН [франц. bidon] зат. Металл не пластмассадан жасалған, цилиндр пішінді, қақпағы бар, сұйықтық сақтауға арналған тұтқалы ыдыс.

БИЕ зат. Құлындайтын жылқының бес жасқа толған аналығы.

Бие байлады. Қымыз ашыту үшін желіге құлын байлап, бие сауды. **Бие байлатты**. Қымыз ашыту үшін желіге құлын байлатты, бие сауғызды. **Биеге іш тастаттырмады**. Құлынын түсіртпеді, төлді мерзімінен бұрын тудырмады, баптап күтті. **Бие құлын тастады**. Бие құлынды мерзімінен бұрын өлі туды. **Бие қысырады**. Бие қысыр қалды, төлдемеді. **Биені ағытты**. Желідегі биені босатты. **Биені бүгімен [түгімен], түйені түгімен [жүгімен] жұтті сауу үшін құлын салып, қанағат етпеді, жебір, парақор болды. Биені жебей сауды**. Биені жебелдетте, жиілетте сауды. **Бие сауу**. этн. **Биебайлар**. Биені идірді. Бие желініне жиналған сүтті сауу үшін құлын салып, емірентті. **Биенің бір сауымы [сауыны]**. Бие саууға жұмсалған уақыт, мерзім шамасында. **Биенің екі іні**. Биені екі саууға кететін уақыт, 40 миңтү. **Биенің екі сауымындай**. Биені екі саууға кететін уақыттай мерзім. **Биені тиектеді**. жерг. Биені тұсады. **Бие саумал, сүт-қымыз**. Әлі ашмаған, саумал құйынды, сүт татып тұрған қымыз. **Бие сауымдай**. Бие саууға кететін уақыттай. **Бие тоқтады**. Бие айырдап шығып, күйлеуі басылды. **Бие ұстаудан қолы үзілді**. Бие байламайтын болды, биені күте алмады. **Бие ішті болды**. Бие төлді болды, жиі төлдеді.

БИЕБАЙЛАР зат. этн. Сауылатын биелерді көктемде алғаш байларда жасалатын кәде. **БИЕБАУ¹** зат. 1. Көкорай шалғынды, шөбі шүйгін құтты қоныс. 2. этн. **Биебайлар**.

БИЕБАУ² зат. өс. Бидайықтың бір түрі.

БИЕБАУДАЙ сын. Биебау сияқты, биебау тәрізді.

БИЕДЕЙ сын. Бие сияқты, бие тәрізді.

БИЕЕМШЕК¹ зат. бот. Құмды жерде өсетін биенің емшегіне, сәбізге ұқсас тамыржемісті тәтті өсімдік.

БИЕЕМШЕК² зат. өс. Таңқурай.

БИЕКЕ зат. Би сөзінің құрметпен айтылатын түрі.

БИЕКӨНЕК зат. Көннен істелген шелек.

БИЕҚАРЫН¹ зат. биол. Теңіз алабұғысының ең үлкен түрі.

БИЕҚАРЫН² зат. өс. Түйеқарын (шөлді жерлерде өсетін, түйе малы жақсы жейтін біржылдық өсімдік).

БИЕЛЕТ=ет. Сыйлықты бие түрінде әкелу, биені тарту ету.

БИЕЛІ сын. Биесі бар, бие ұстаған.

БИЕСЕП сын. ескі. Себепсіз, негізі жоқ.

БИЕСАУ зат. зоол. Дәуіттің халықтық атауы.

БИЕСАУМАЛ зат. өс. Қарағайлы орман ішінде өсетін, дәмі саумал татты шөп.

БИЕСАУЫМ: биесауым жер. Қашықта емес, жақын жерде.

Биесауым уақыт. Биені саууға кететін уақыт ұзақтығын білдіретін халықтық өлшем.

БИЕСҮТШ зат. өс. Қауынның бір сорты.

БИЕШЕ үст. Бие сияқты, биеге ұқсап.

БИЕШІ зат. Биені бағып, күтетін адам.

БИЕШҰБАР зат. өс. Шөп аты.

БИЖАЙ үст. сөйл. **Бейжай**.

БИЖАРАТ сын. көнерген. **Жарамсыз**.

БИЖАД [ор. печать] зат. көне. Басылым, баспа.

БИЖАРАТ [ир.] сын. Қорқақ, жасқанашақ.

БИЗАНЬ [голл. bezaan] зат. балықша р. Желкенің төменгі етегі.

БИЗАР¹ зат. Зар, құмар, құштар.

Бизар етті. Азатқа салды, әуреледі, мазаны алды.

БИЗАР² [ир. بيزار] зат. көне. Қызғанақтық; көреалмаушылық; жиіркену.

БИЗАРУРАТ [ир. بيزارورة] сын. көне. Себепсіз; қажетсіз.

БИЗАУАЛ үст. көне. Қас қарайан уақыт.

БИЗЕК зат. Мата түрі.

БИЗНЕС [ағыл. business] зат. экон. Пайда табуға арналған әрекеттің, экономикалық қызметтің түрі; жеке кәсіпкердің не фирманың іскерлік қызметі.

БИЗНЕС-ЖОСПАР [лат. business – ic, planum – жоспар] зат. экон. Кәсіпорынның алдына қойған экономикалық мақсаты мен оны жүзеге асыру жолдары, міндеттері мен әдіс-тәсілдері баяндалған құжат.

БИЗНЕС-КЛАСС зат. 1. экон. Бағдарламасына бухгалтерлік есеп, маркетингті оқыту, іс жүргізу кіргізілген қаржы экономикалық бағытқа негізделген өзгеше класс. 2. Ұшақта, поезда т.с.с., әдетте, бизнесмендерге арналған жоғары деңгейдегі орындр. 3. Техникалық түзілісі жоғарғы сапада екендігі куәландырылған, қолдануға кепілдік бере алған жоғары санат.

4. Кәсіпкерлікпен айналысатын қоғам топтары, бизнесмендер.

БИЗНЕС-КЛУБ зат. Кәсіпкерлер, іскер адамдар клубы.

БИЗНЕС-ЛАНЧ зат. Белгілі бір бағасы бекітілген, көбінесе іскер адамдарға арналған мейрамхана, кафедегі түскі ас.

БИЗНЕС-ОРТАЛЫҚ зат. Ішінде конференц-залдары, кеңселері, қонақ үйлері мен дүкендері бар, іскер адамдарға ыңғайланып жасалған ғымарат, ғымараттар кешені.

БИЗНЕС-МЕКТЕП зат. Оқыту бағдарламасына маркетинг, менеджмент т.б. кіретін, қаржы экономикалық бағытты ұстанатын арнайы білім беретін мекеме.

БИЗНЕСМЕН [ағыл. businessman] зат. экон. Пайда, табыс әкелетін экономикалық қызметпен айналысатын адам.

БИЗНЕС-ФОРУМ зат. Кәсіпкерлер мен іскер адамдардың іскерлік мақсаттағы басқосуы.

БИЗНЕС-ЭЛИТА зат. Мемлекеттік дәрежедегі шешімдер шығаруға ықпал ете алатын және саяси үдерістерге белсенді қатысатын ірі бизнесмендер тобы.

БИЗОН [лат. bison] зат. биол. Жұп-тұяқтылар отрядына қуыс мүйізділер тұқымдасының зубр туысына жататын жабайы сиыр.

БИЗОНШӨП зат. өс. Құрғақшылыққа төзімді, аласа, тал тамырсабағы, көпжылдық шөп.

БИКАР [парсы] үст. көне. Жұмыссыз, бос.

БИКАРБОНАТ зат. хим. Көмірқышқыл тұздары.

БИКЕ зат. сөйл. Әйел адамды, көбіне тұрмысқа әлі шықпаған жасы үлкен қызды атайтын ізет атауы.

БИКЕШ¹ зат. экспр. Бойжеткен қызға, жас әйелдерге сыпайгершілік, сыпайылық білдіріп айтылатын сөз.

БИКЕШ² зат. астр. <лат. virgo> Күн мен түннің теңелу нүктесі орналасқан шоқжұлдыз.

БИКЕШТЕЙ сын. Бикеш сияқты, бикеш тәрізді.

БИКС [нем. Bixen] зат. мед. Зарарсыздандырылған материалдарды сақтау және тасу, автоклавта таңу заттарын, хирургиялық жабдықтарды, т.с.с. зарарсыздандыруға арналған металл құты.

БИКҮНӨ [ир. بیکونو] сын. сөйл. **Бейкүнө**.

БИКР сын. көне. *Кірішкісіз; таза; бұзыл-маған; пәк; адал.*

БИҚАЙРАТ [ир. *بی غیرت*] сын. көне. *Қайратсыз, еріксіз.*

БИҚАМ сын. көне. *Tin-mik.*

БИҚАСАП [и.р. а.р. *بی نصب*] зат. Еңсіз жібектен тоқылған жолақ мата, кездеме.

БИКАТ [и.р. а.р. *بی حد*] сын. *Қатты, ауыр.*
БИҚИСАП [и.р. а.р. *بی حساب*] сын. *Көп, мол, есепсіз.*

БИ-ҚОЖА [и.р. *بی خواجه*] зат. *Иелік етуші, билік жүргізуші, өзі би, өзі қож.*

БИҚУЛЫҚ [и.р. а.р.] зат. *Айласыз, қулық-сыз.*

БИЛАЖ [и.р. а.р. *بی علاج*] үст. кіт. *Лажсыз, еріксіз, амалсыз.*

БИЛАТЕРИЗМ [лат. *bi* – екі, *lateralis* – бүйірлік екі тарапқа қатысты] зат. экон. *Екі мемлекет арасында жасалынан келісімдерге негізделген халықаралық сауда ұйымы.*

БИЛӘД зат. көне. *Ел.*

БИЛБОРД [ағыл. *billboard*, *bill* – жарна-малау, *board* – тақта] зат. полигр. *Қала кошелеріндегі жарнама тақталары.*

БИЛ-БРОКЕР зат. экон. *Қор биржаларындағы вексельдерді есептеу және қайта есептеу жөніндегі мәмілелерде делдал болатын вексель маклері.*

БИЛЕ¹ = ет. **1.** Биді орындау. **2.** Тербелу, ыралу, жайқалу. **3.** ауыс. *Бәйек болып, құрдай жорғалау, жағымпаздану.*

БИЛЕ² = ет. **1.** Билік жүргізу, басқару. **2.** Бағындыру, билеп-төстеу. **3.** ауыс. *Меңгеру, ие болу.* **4.** ауыс. *Ырқына көндіру, дегенін істету, үстемдік ету.* **5.** ауыс. *Басыну, басқа шығу.*

БИЛЕГШІ¹ сын. *Биге әуес, биқұмар.*

БИЛЕГШІ² сын. *Басқарғыш, меңгергіш.*

БИЛЕН¹ = ет. *Бидің орындалуы.*

БИЛЕН² = ет. *Басқарылу, билік жүргізілу.*

БИЛЕНУ *Билен етістігінің қимыл атауы, билік жүргізу.*

БИЛЕП-ТӨСТЕ = ет. **1.** Бар билікті өз қолына алу, үстемдігін жүргізу, бағындыру. **2.** Басқару, билік ету. **3.** ауыс. *Ырқына көндіріп, өз дегенін істету.*

БИЛЕП-ТӨСТЕГІШ сын. *Үкімін жүргізгіш, бағындырғыш, ырқына көндіргіш.*

БИЛЕП-ТӨСТЕУ *Билеп-төсте етістігінің қимыл атауы. 1. Үстемдігін жүргізу, бағындыру. 2. Ырқына көндіріп, дегенін істету.*

БИЛЕП-ТӨСТЕУШІ зат. **1.** қоғ. *Билеуші, басқарушы. 2. Ырқына көндіріп, дегенін істетуші.*
БИЛЕП-ТӨСТЕУШІЛІК зат. *Ырқына көндірушілік, басқарушылық, билеушілік.*

БИЛЕС¹ = ет. *Бірле билеу, қосыла билеу.*

БИЛЕС² = ет. *Басқарысу, билік етісу.*

БИЛЕТ [франц. *billet*] зат. **1.** *Пойызға, автобусқа не қишаққа отыру үшін берілетін құжат.*

2. *Кино, спектакль т.б. көру үшін берілетін құжат.* **3.** *Белгілі бір ұйымға қатыстықты білдіретін құжат.* **4.** *Емтихан тапсырушыға қойылған сұрақтар жазылған қағаз.*

БИЛЕТ¹ = ет. **1.** *Биді орындату. 2. Бұралаңдату, ыралту, теңселту, тербелту.*

БИЛЕТ² = ет. **1.** *Басқарту, билік еткізу. 2. Бағындырту, билетіп-төстету. 3.* ауыс. *Ырқына көндіру, дегенін істету. 4.* ауыс. *Меңгерту, ие ету.*

БИЛЕТСІЗ үст. *Билеті жоқ, билет алмай.*

БИЛЕТУ *Билет*² етістігінің қимыл атауы.

1. *Басқарту, билік еткізу. 2.* ауыс. *Ие болдыру.*
БИЛЕУ¹ *Биле*¹ етістігінің қимыл атауы, биді орындау.

БИЛЕУ² *Биле*² етістігінің қимыл атауы: **1.** *Билік жүргізу, басқару. 2. Бағындыру, билеп-*

төстеу. 3. ауыс. *Ие болу, меңгеру. 4.* ауыс. *Ырқына көндіру, дегенін істету.*

БИЛЕУШІ¹ зат. **1.** *Мемлекеттегі ең жоғары лауазым иесінің құзыретін білдіретін жинақ-таушы ұғым, әмірші. 2. Басқарушы, билік етуші. 3.* ауыс. *Ие, иелік етуші.*

БИЛЕУШІ² зат. *Би билеуші, билеп жүрген адам.*

БИЛЕУШІЛІК сын. *Әмір етушілік, үстемдік қирушылық.*

БИЛИВЕРДИН зат. биол. *Өттің жасыл пигменті, билюрубин тотығының нәтижесінде түзілетін зат.*

БИЛИНГВ зат. лингв. *Екі тілді білетін адам.*

БИЛИНГВА зат. лингв. *Ескі жазба ескерткіштерді зерттеудегі екі тілдегі жазба немесе мәтін.*

БИЛИНГВИЗМ [лат. *bi* – екі, *lingua* – тіл] зат. *Қостілділік.*

БИЛИРУБИН [лат. *bilis* – өт, *guber* – қызыл, *haima* – қан] зат. физиол. *Адам және жыртықш иандардың өтінің түсіне қызыл-сары, алтын түсін беретін өттің ең негізгі бояғыш заттарының (пигменттерінің) бірі.*

БИЛИРУБИНИЯ зат. мед. *Қандағы билюрубиннің жоғары мөлшерде болуы.*

БИЛЛАҒИ [ар. *بلاغي*] зат. *Алғаның бір аты.*
БИЛЛИОН [франц. *billion*] сан. *Мың миллиард, 10/12 түріндегі сан.*

БИЛЛЬ [лат. *bill* – мөр басылған құжат] зат. *заң. Ел парламентінің қарауына ұсынылған заң жобасы.*

БИЛЬЯРД [франц. *billard* < *bill* – шар] зат. спорт. *Арнайы үстел үстінде шарларды арнаулы таяқшалармен атып, торлы қяларға түсіретін ойын, тасқаяқ.*

БИЛІК¹ зат. **1.** *Басқарушылық, басшылық, әкімшілік. 2.* қоғ. -саяси. *Үкімет, мемлекетті басқару органы. 3.* ауыс. *Мансап.*

Билігі асты. *Үстем болды, басымдық танытты. Билігін асыра пайдалану.* *қоғ. Лауазымды адамның өз құқықтары мен құзыретінің шегінен шығып кететін, азаматтардың, ұйымдардың, қоғамның не мемлекеттің заңмен қорғалатын мүдделерін елеулі түрде бұзға әкеліп соғатын іс-әрекеттерді қасақана жасауы. Билік басына жетті [келді]. Мансапқа ие болды, басқарды. Билік басына келу. Мансапқа ие болу. Билік бөлу.* *қоғ. Демократиялық-құқықтық елде мемлекеттік билікті бір-бірінен тәуелсіз, дербес тармақтарға жіктеу. Билік бөлісу.* *қоғ. Демократиялық-құқықтық елде мемлекеттік билікті тәуелсіз, дербес тармақтарға жіктесу. Билік жүйесі.* *қоғ. Мемлекеттік биліктің тәртібі. Билік иесі. Басқарушы, ел билеуші. Билік институты.* *саяси. Қоғамдық өмірді, адамдардың әрекетін ұйымдастыру, реттеудің бір формасы, қоғамның әлеуметтік құрылысының бір элементі. Билікке таласты. Сайлауға түсті, басқармақ болды. Билік қамшысы.* *бейне. Биліктің тізгіні, басшылық. Билік құрды. Басқарды, биледі, үстемдік етті, бағындырды. Билік орнады. Басқарушылар келді, бағындырды. Билік орны.* *қоғ. Басқарушылар, үстемдік етушілер. Билік плюрализмі.* *қоғ. Әртүрлі көзқарастағы, позициядағы топтардың билікті алды. Билік тармақтары.* *қоғ. Демократиялық-құқықтық мемлекеттегі мемлекеттік биліктің заң шығару, атқару және сот қызметіне бөлінген тармақтары. Биліктен айырылды. Мансаптан айырылды, басқармайтын болды. Билік [қолға] тиді.* *а) Билікке ие болды, үстемдік етті. ә) жағымсыз. Мансапқа ие болды. Биліктің легитимділігі.* *саяси. Халықтың саяси билікті,*

оның заңдылығы мен шешімдерін растауын білдіретін ұғым. Билік үстемдігі. *заң. Белгілі бір аумақта қоғамды басқаратын және оған пайдалы қызметтер атқаратын, соның барысында мемлекеттік саясаттың атқарылуы мен орындалуын қамтамасыз ететін ырықтандыру аппараты болатын, жалтыға бірдей міндетті заңдар мен басқалай да актілерді қабылдап отыратын егеменді көпшілік билігінің саяси ұстанымы.*

БИЛІК² зат. **1.** *тар. Билердің даугерлерге айтқан кесімі, төрелігі, үкімі. 2. Жарлық, бұйрық, әмір. 3. заң. Қылмысты іс жөніндегі шығарылған сот үкімі, шешімі. 4.* ауыс. *Ерік, ықтияр. 5.* ауыс. *Тағдыр, кесім.*

Билігі асқан. *Ерекше үстемдігі бар, басымдығы мықты. Билігі жүрді. Дегені, айтқаны болды. Билігін бұрмады. Әділ болды, әділ төрелік етті, ешкімге іші бұра тартпады. Билігінен айырылды. Еркінен айырылды, бодан болды. Билік айтты. а) Бұйырды, әмір етті. ә) Үстемдік етті, төрелік айтты. Билік алды. а) Басқарды, билік айтты, үстемдік етті. б) Билікке ие болды, мансапқа ие болды. Билік жүргізді. Әмірін өткізді, үстемдік етті, басқарды. Билік жүргізу. Әмірін өткізу, үстемдік ету, басқару. Билікке таласты. Төрелікке разы болмады, қарсылық білдірді. Билік қылды [етті]. Басқарды, үстемдік етті, бұйырды. Билік Олимпі. бейне. Билік басы, үкімет. Билік шығарды. Үкім, төрелік айтты.*

БИЛІКАҚЫ зат. тар. *Дәстүрлі қазақ қоғамында қылмыстық және азаматтық істерге қатысты төрелік айтты, шешім шығарғаны үшін билерге, қазыларға төленген ақы, сот алымы.*

БИЛІКҚҰМАР сын. *Мансапқой, даңғаз, құркеуде.*

БИЛІКҚҰМАРЛЫҚ зат. *Билікте болуды, билік етуді жақсы көрушілік.*

БИЛІКСІЗ сын. **1.** *Рұқсатсыз, келісімсіз. 2.* *Өз басында ықтияры жоқ, еріксіз.*

БИЛІКСІН = ет. *Билік қуу, өкімсіну, билеп-төстеу.*

БИЛІКШІ зат. **1.** *Ұйымдастырушы, билік айтқышы. 2.* *қоғ.-саяси. Билік жүргізуші, басқарушы.*

БИЛІКШІЛ сын. *Билікқұмар, билік айтқышы.*

БИЛІКШІЛІК зат. *қоғ.-саяси. Билікқұмарлық, билік айтқышылық.*

БИМАҒЛҰМ [и.р. а.р. *بی مغلوم*] е.с. сөйл. *Беймәлім.*

БИМАҚ зат. көне. *Мағынасыз, мәнсіз, пәтүасыз, бос.*

БИМАЗА сын. сөйл. *Беймаза.*

БИМАЗАЛА ет. *Мазасын алу.*

БИМАЗАЛЫҚ зат. сөйл. *Беймазалық.*

БИМАЛАЛЫ сын. көнер. *Иманды, иман-жүзді, инабатты.*

БИМӘЛІМ [и.р. а.р. *بی معلوم*] сын. сөйл. *Беймәлім.*

БИМЕЗГІЛ зат. сөйл. *Беймезгіл.*

БИМЕТАЛЛ [лат. *Bis* – екі *ret*, *metallum* – металл] зат. кен. *Екі түрлі металл немесе қорытпа қабаттарынан (мыс., титан т.б.) дайындалған материал.*

БИМЕТАЛЛИЗМ зат. экон. *Екі металл (алтын мен күміс) заңды төлем құралы болып саналатын ақша жүйесі.*

БИМОРАЛЬДЫҚ сын. сөйл. *Бейморальдық.*

БИН [ар. *بن*] сын. кіт. *Ұлы, мәртебелі.*

БИНА зат. көне. **1.** *Құрылыс; ымарат; үй. 2.* *Тірек, негіз.*

БИНАӘН [ар. *بناء*] сын. ескі кіт. *Негізделген, негізге алған.*

БИНАЗИР [и.р. а.р. *بی نظیر*] сын. көне. *Ерекше, асқан (сұлулық).*

БИНАМА [ир. *بِنَامَة*] зат. Түк білмейтін, ештеңеден хабарсыз, бейхабар.

БИНАМАЗ зат. сөйл. Бейнамаз, намаз оқымайтын.

БИНАРЛЫ сын. **Бинарлық.**

БИНАРЛЫҚ [лат. *binarius*] сын. Қос, жұп.

Бинарлық номенклатура. биол. Халықаралық ғылыми жіктелімде өсімдіктердің, жануарлар мен микроағзалардың туыстары мен түрлерін екі латын сөзімен атау. **Бинарлық оператор.** инф. <ағыл. *binary operator*> Логикалық немесе арифметикалық өрнекте екі атауды байланыстыратын операция символы.

БИНАУРАЛЬДЫҚ; бинауральдық есту. [лат. *binis* – қос, екі, *auris* – құлақ] псих. Адамдардың не жануарлардың құлағы арқылы дыбыс шығаратын дененің бағытын анықтау қабілеті.

БИНИҒАЯТ сын. көне. Хош иісті.

БИНОКЛЬ [франц. *binocle*, лат. *binis* – екі, *oculus* – көз] зат. **Дурбі.**

БИНОКУЛЯРЛЫҚ; бинокулярлық көру [лат. *binis* – екі, *oculus* – көз] биол. Қашықтықтағы нысандарды бақылау арқылы көру.

БИНОМ [лат. *bi* – екі, *nomen* – бөлік, мүше] зат. мат. Биналдық мүшелер деп аталатын алгебралық екі өрнектің қосындысы немесе айырмасы, екі мүше.

БИНОМДЫҚ сын. мат. Биномға тән, биномға қатысты.

БИНТ [нем. *Binde*] зат. мед. **Тілкемдәке.**

БИНТТЕ= ет. *Бинтпен орап байлау, таңу.*

БИНТТЕУ *Бинтте етістігінің қымыл атауы.*

БИО [грек. – *bios*] Тіршілік құбылыстарына байланысты күрделі сөздерде «биологиялық» деген ұғымды білдіретін алғашқы сыңары.

БИОАЙНАЛЫМ зат. экол. **1.** Ағзалардың даму кезеңдері немесе фазаларының заңды ауысымдары. **2.** Теңіз, құрлық, ішкі су қоймасы сияқты ұқсас биохорлардың жиынтығы, биосфераның ірі бөлімшесі.

БИОАКУСТИКА [грек. *bios* – өмір, *akustikos* – есту] зат. биол. Жануарлардың дыбыс шығару арқылы қарым-қатынас жасауын зерттейтін биология саласы.

БИОӘДІС зат. биол. Зиянкес және ауру қоздырғыш ағзаларға қарсы басқа ағзалардың көмегімен күресу әдісі.

БИОӘРТҮРЛІЛІК зат. Биологиялық әралуандылық.

БИОБЕЙОРГАНИКАЛЫҚ; биобейорганикалық химия. хим. Нәруыз, нуклеин қышқылдары және басқа табиғи органикалық қосылыстар мен металл иондарының кешендерін зерттейтін химия саласы.

БИОБЕЛДЕМ зат. биол. Биогеографиялық облыстың бірнеше биомдарды біріктіруші, ауа райы ерекшеліктеріне байланысты қалыптасқан биоценоз кешенінде түзілген экожүйенің бір бөлігі.

БИОГАЗ зат. хим. Қатты және сұйық күйдегі органикалық қалдықтардың метандық ашуы кезінде түзілетін жанғыш газ.

БИОГЕЛЬМИНТТЕР зат. мед. Басқа организмдер есебінде тіршілік ететін паразиттік құрттар.

БИОГЕН [грек. *bios* – өмір, *genesis* – пайда болу] зат. биол. **1.** Тірі ағзалар құрамында тұрақты болатын және белгілі бір биологиялық қызмет атқаратын, олардың тіршілік етуіне өте қажетті химиялық элементтер. **2.** Тірі ағзалардың тіршілік қабілеті жойылғаннан кейін толық ыдырап, минералға айналмаған, бірақ топырақты құнарландыратын қасиеті бар заттар. **3.** Тірі ағза қалдықтарынан пайда

болатын биологиялық активті заттар (биоллиндер, фитонцидтер т.б.). **4.** Жануарлар мен өсімдіктердің тінінде белгілі бір жағдайда пайда болып, олардың өсуін, дамуын тездететін заттар, биостимуляторлар.

БИОГЕНДІ сын. Биогені бар.

Биогенді элементтер. хим. Ағзалар құрамына кіретін және белгілі биологиялық функциялар атқаратын химиялық элементтер.

БИОГЕНДІК [грек. *bios* – өмір, *genes* – пайда болу] сын. Биогенге тән, биогенге қатысты.

Биогендік заттар. с.у. Су объектілерінде фитопланктондардың жылдам өсіп-өнуіне зиянкес су ағзаларының өсуіне, су көзінің эвтрофиялық дамуына себепші болып, судың өздігінен тазару процесіне кері ықпалы болатын заттар. **Биогендік элементтер.** хим. Белгілі бір биологиялық функциялар атқаратын және тұрақты түрде ағза құрамына кіретін химиялық элементтер.

БИОГЕНЕЗ [грек. *bios* – өмір, *genesis* – пайда болу] зат. биол. Органикалық қосылыстардың өлі материядан пайда болатынын теріске шығаратын теория.

БИОГЕНЕТИКА зат. биол. Жердегі өмірдің пайда болуын зерттейтін ғылым.

БИОГЕНЕТИКАЛЫҚ сын. биол. Тірі ағзалар дамуын, онтогенезін, негізінен, өзінің ата тегінің негізгі даму жолдарын қайталайтын.

Биогенетикалық заң. биол. Тірі ағзалардың жеке дамуы кезінде сол түр эволюциясының аса маңызды кезеңдерін қысқаша және жылдам қайталап өту заңдылығы.

БИОГЕОГРАФИЯ [грек. *bios* – өмір, *geographia* – жаратылыстану] зат. биол. Жер шарындағы тірі ағзалар мен олардың топтарының таралу және орналасу заңдылықтарын зерттейтін биология ғылымының саласы.

БИОГЕОГРАФИЯЛЫҚ сын. биол. Биогеографияға тән, биогеографияға қатысты.

БИОЛОГИЯ [грек. *bios* – өмір, *ge* – жер, *logos* – ілім] зат. Ағзалардың жер қыртысының түзілуі мен дамуына әсерін зерттейтін ғылыми бағыт.

БИОФИЗИКА зат. физ. Тіршілікке байланысты физикалық процестерді зерттейтін ғылыми пән.

БИОГЕОХИМИЯ зат. биол. Биосферада ағзалардың қатысуымен жүретін геохимиялық процестерді зерттейтін ғылым саласы.

БИОГЕОХИМИЯЛЫҚ сын. Биогеохимияға қатысты, биогеохимияға тән.

Биогеохимиялық айналым. экол. Биосферадағы заттар мен энергия ауысуының белгілі бір тәртіппен қайталанып тұруы. **Биогеохимиялық белдем.** экол. Топырақ түзілу процестерінің, ауа райы факторларының, химиялық элементтердің биогендік жылжу процестерінің бірлігімен сипатталатын Жердің үлкен аумағы.

Биогеохимиялық цикл. экол. Бейорганикалық табиғаттан өсімдіктер мен жануарлардың организмдері арқылы қайтадан бейорганикалыққа оралатын химиялық элементтердің айналымы.

БИОГЕОЦЕНОЗ [грек. *bios* – тіршілік, *ge* – жер, *koinos* – жалпы] зат. грек. Жер бетінің өзара ұқсас белгілі бір бөлігіндегі табиғи құбылыстардың (атмосфера, тау жыныстары, өсімдік, жануар, микроағзалар, топырақ, гидрологиялық жағдай) қосындысы.

Биогеоценоз эволюциясы. экол. Экожүйедегі түрлер мен олардың ара-қатынастарының үздіксіз бір мезгілде өзгеру және бір түрдің түсіп қалып, бірін болмаған басқа түрлердің пайда болу құбылыстары.

БИОГЕОЦЕНОЗДЫ сын. экол. Биогеоценозы бар, биогеоценоз қатысқан.

БИОГЕОЦЕНОЗДЫҚ сын. экол. Биогеоценозға тән, биогеоценозға қатысты.

БИОГЕОЦЕНОЛОГИЯ зат. биол. Тірі және өлі табиғаттың өзара қарым-қатынасы мен байланысын және олардың биосферадағы ғаламдық болмысын зерттейтін ғылым.

БИОГЕОЦЕНОЛОГИЯЛЫҚ сын. биол. Биогеоценологияға тән, соған қатысты.

БИОГИДРОСФЕРА [грек. *bios* – өмір, *hydor* – су, *sphaira* – шар] зат. Гидросфера шегіндегі биосфераның бір түрі.

БИОГРАФИЯ зат. Өмір тарихы, өмірбаян.

БИОДЕГРАДАЦИЯ [грек. *bios* – өмір, франц. *degradation* – төмендеу, құлдырау] зат. биол. Биологиялық агенттердің әсерінен заттар мен нысандардың өзіндік құрылымы мен қасиетін өзгертуі.

БИОЖОЙҒЫ зат. Бүкіл тірі ағзаны жоюға қабілетті агент, физикалық әсер.

БИОЗ [грек. *bios*] Тіршілікке, тіршілік процесіне байланысты айтылатын күрделі сөздердің сыңары.

БИОИНДИКАТОР [грек. *bios* – өмір, лат. *indicator* – көрсеткіш] зат. биол. Ағзалардың бір жерде тұрақты мекендеуі, олардың сандары, құрылымы мен дамуы, табиғи процестер мен тіршілік ортасы жағдайларының көрсеткіші.

БИОИНДИКАЦИЯ зат. экол. Табиғи және қалалық экожүйелердің тіршілік ерекшеліктеріне байланысты қоршаған ортаның сан-сапалық өзгерісін, жай-күйін, беталысын және өсімдіктер мен жануарлардың мінез-құлқын, беталысын, олардың санын, миграциясын зерттеп, бағалау.

БИОКЕНІСТІК зат. Биологиялық кеңістік.

БИОКЕШЕН [грек. *bios* – өмір, лат. *complexus* – байланыс] зат. биол. Көптеген биогеоценоздың қолденең немесе тік тіркесуі.

БИОКЛИМАТ [грек. *bios* – өмір, *klima* – еңіс, көлбеу] зат. экол. **1.** Ағзалар мен олардың қауымдастығы түзетін микроклимат. **2.** Адамдарға, жалты тірі ағзаларға әсер ететін ауа райы ерекшеліктері.

БИОКЛИМАТОЛОГИЯ [*bios* – өмір, *klima* – еңіс, *logos* – ілім] зат. экол. Ауа райының биологиялық нысандарға ықпалы туралы ілім.

БИОКОМБИНАТ [грек. *bios* – өмір, лат. *combinare* – қосу] зат. биол. Жануарлардың ауруларын емдеуге, анықтауға, алдын алуда арналған биологиялық препараттар дайындалатын өндіріс орны.

БИОКОСТЫҚ; биокостық заттар. хим. Мейлінше тұрақты, басым көпшілігі геохимиялық жолмен пайда болған тегі биологиялық заттар: торфтар, сапропельдер, таскөмір, жанғыш газдар, мұнай т.б.

БИОКӨКЖИЕК [грек. *bios* – өмір, *horizon* – шектелген] зат. экол. Биогеоценоздағы, яғни тіршілік экожүйесіндегі әртүрлі қабатындағы іс-әрекеттеріне қарай бөлінуі.

БИОКӨРСЕТКІШ зат. экол. Ортаның өзгерістері туралы, соның ішінде ластануы мен оның мөлшері туралы мәлімет бере алатын бір түрлік дарақ топтары немесе қауымдастығы.

БИОҚУАТ зат. физ. Тірі ағзаларға тән әртүрлі энергия түрлері.

БИОЛОГ зат. биол. Биология ғылымының маманы.

БИОЛОГИЗМ зат. псих. Адамның мінез-құлқын түсіндіріп сипаттауда биологиялық принциптерді негізге алатын бағыт.

БИОЛОГИЯ [грек. *bios* – өмір, *logos* – ілім] зат. биол. Органикалық қасиеттердің пайда болуы мен даму заңдылықтарын

зерттейтін тірі табиғат туралы ғылым жиынтығы.

БИОЛОГИЯЛЫҚ с ы н. Биологияға қатысты, биологияға тән.

Биологиялық айналым биол. Тіршілікте үздіксіз жүріп жататын биологиялық құбылыстардың кеңістікте белгілі бір тәртіппен қайталануы. **Биологиялық активті нүктелер** биол. Спектрлік әлеуеті, зат алмасуы, қызуы жоғары, электрлік кедергісі төмен, өте сезімтал жасушалардан тұратын денедегі ерекше нүктелер. **Биологиялық әралуандылық**, биол. Түрлердің белгілі бір аумақта, экожүйеде немесе тіпті галамшар бетіндегі әртүрлілігі. **Биологиялық барлау**. Әск. Қарсыластың биологиялық қаруды қолдануын анықтауға, оны қолдану құралдары мен тәсілдерін, ұят туғызушыларының түрлерін, ауқымдарын (зақымдану ошағының шеғарасы немесе қоздырғыштық жайылуды), зақымданған аудандардағы қауіптің сақталу ұзақтығын анықтауға арналған арнайы күштер мен құралдардың әрекеті. **Биологиялық бейімделу**, биол. Ағза түрлерінің өзін қоршаған экожүйедегі әртүрлі биоталық және абиоталық факторлар әсеріне бейімделуі. **Биологиялық жағдай**, Әск. Қарсыластың биологиялық қаруды қолдануы салдарынан пайда болатын жағдайлардың жиынтығы. **Биологиялық жарғақша** биол. Жасушаның не оның құрама бөліктерінің қабықшасы. **Биологиялық кедергі**, биол. Ағзалардың жылыстауына кедергі болатын әртүрлі жағдайлар. **Биологиялық кибернетика**, инф. Деуі мәселелерін қарастыратын кибернетика тарауы. **Биологиялық жүйелер мен зерттеу мен модельдеу мәселелерін қарастыратын кибернетика тарауы**. **Биологиялық қару**, Әск. Адамдарды, жануарларды ауыр дертке шалдықтыру арқылы қатардан шығаруға негізделген жаппай зақымдағыш қару. **Биологиялық қорғаныш**, биол. Ағзалардың кейбір түрлік дарақтарының өзін-өзі қорғау үшін жеуге жарамсыз, улы болып көрінетіндей әр алуан алдамшы реңдерге (түстерге) боялуы. **Биологиялық ластану**, биол. Табиғи ортада адамға жағымсыз ағзалардың пайда болып, көбеюі. **Биологиялық мелиорация**, с у. Дұрыс пайдаланбаудан бүлінген жердің құнарлылығын үдемелі түрде арттыруға, ауылшаруашылығы дақылдарының өнімділігін молайтуға бағытталған агротехникалық және мелиорациялық шаралар. **Биологиялық мүжілу**, биол. Тау жыныстары мен минералдардың өсімдіктер, жануарлар мен микроағзалардың тіршілік әрекеттері әсерінен үгіліп, мүжіліп, майда ұнтақтарға айналуы. **Биологиялық оқ дәрілер**, Әск. Ұрыстың биологиялық құралдары арқылы азрозольмен ауаның жер үсті қабатын зақымдауға арналған құрылым, қару-жарақ. **Биологиялық отын**, биол. Жану үстінде энергия беруге қабілетті (ағаш сүрегі, шымтезек, балдырлар және т і с т і к. б.) кез келеін биомасса. **Биологиялық өнім қоры**, биол. Аудан немесе көлем бірлігіне есептелетін органикалық заттектердің қауымдастықта жинақталған саны. **Биологиялық препарат**, биол. Адамдар, жануарлар мен өсімдіктердің түрлі ауруларын анықтауда, оларды емдеу және алдын алу мақсатында қолданылатын ерекше биологиялық қосылыстар. **Биологиялық психатрия**, п с и х. Мінез-құлдықтың бұзылуының негізінен биологиялық, физикалық және нейрологиялық аспектілеріне жөнге фармакологиялық емдеуге мән беретін психиатриялық бағыт. **Биологиялық ресурстар**, биол. Тірі табиғат нысандарында жинақталған адамға қажетті материалдық және рухани байлықты алудың

көздері мен алғышарттары. **Биологиялық сағат**, биол. Адамдар мен жануарлардың уақыт өлшемін бағдарлау қасиеті. **Биологиялық тазарту**, биол. Суда және топырақта зиянды әрекет ететін бөгде заттарды тірі ағзалардың көмегімен жою. **Биологиялық тотығу**, х и м. Тірі организмдегі тотығу-тотықсыздану реакцияларының жиынтығы. **Биологиялық фактор**, Әск. Өмірден туындаған, яғни негізі тікелей тірі организмне олардың қандай да болсын жиынтығы болып табылатын фактор. **Биологиялық ыргак**, а) биол. Биологиялық процестер мен құбылыстардың қарқыны мен сипатындағы қайталанатын отыратын өзгерістер реттілігі. Ә) псих. Адамның психикалық белсенділігінің күшеюі мен бәсеңдеуінің кезектесуі.

БИОЛОКАТОР зат. псих. 1. Биолокация бойынша маман, биолокаторишы, биооператор. 2. Биолокация үшін жасалған аспап.

БИОЛОКАЦИЯ [грек. bios – өмір, лат. locatio – орналастыру] зат. биол. Жануарлардың өзіне таралатын физикалық толқындардың көмегімен кеңістіктегі өзінің не өзіне қатысты қандай да бір объектінің орнын анықтау қабілеті.

БИОМ [ағыл. biome] зат. геогр. Белгілі бір ландшафтылық-географиялық аймақта мекендейтін өсімдіктер мен жануарлар түрлері мен олардың тіршілік ету ортасының жиынтығы.

БИОМАССА [грек. bios – өмір, лат. massa] зат. Әртүрлі ағзалардың (популяция, бірлестіктер) тіршілік ететін мекеннің бірлік бетіне не көлеміне келетін жалты массасы.

БИОМЕДИЦИНА зат. мед. Емдеу үшін жан-жануарлардан және өсімдіктерден жасалған дәрі-дәрмектерді, ағзаның өзін-өзі ретке салатын механизмдерін қалпына келтіруді қолданатын медицинаның бір саласы.

БИОМЕДИЦИНАЛЫҚ с ы н. Биомедицинаға тән.

Биомедициналық этика, мед. Медицина мен денсаулық сақтау саласына ғылыми-техникалық прогрестің ықпалы арқасында пайда болған пәнаралық зерттеу аясы.

БИОМЕТРИЯ [грек. bios – өмір, metron – өлшеу] зат. биол. Ағзаны зерттеу үшін математикалық және статистикалық әдістерді қолдану әдісі.

БИОМЕХАНИКА [грек. bios – өмір, грек. mechanike – машина жасау] зат. биол. Тірі ағзаның және оның мүшелерінің механикалық қасиеттерін зерттейтін биофизика саласы.

БИОМӨЛШЕР зат. Ультракүлгіндік сәулеленудің ең аз өлшемі.

БИОНИКА зат. Техникалық құрылғылар мен жүйелерге (жасанды интеллект жүйелеріне) тірі табиғаттың принциптерін, қасиеттерін, міндеттері мен құрылымдарын қолдану тұрғысындағы қолданбалы ғылым.

БИОНТ [грек. bion] зат. Белгілі бір биотопта тіршілік етуге бейімделген жеке дара ағза.

БИОПА [ир. ар. وفاة ابي] сын. кітаб. Опа-сыз, жалған.

БИОПРЕПАРАТ зат. мед. Емдеу үшін жан-жануарлардан және дәрілік өсімдіктерден жасалған дәрі-дәрмектер.

БИООРГАНИКАЛЫҚ; биоорганикалық химия. хим. Органикалық заттар құрылысы мен олардың биологиялық функцияларының өзара байланысын зерттейтін ғылым.

БИООРТА зат. биол. Ағзалар қауымдастығымен түзілетін және өзгерілетін орта.

БИОГӨЗГЕРІС зат. биол. Малшаруашылығында органикалық өсімдік массаларын жануарлар массаларына аударушылық.

БИОПОЛИМЕР [грек. bios – өмір, polymeres – көптүрлі] зат. биол. Жасушалары қайталанатын келетін бірдей немесе әртүрлі көптеген мономерлерден түзілген, тіршілік үшін маңызды зор жоғары жасушалы табиғи қосылыстар.

БИОПСИЯ [грек. bios – өмір, грек. orpsis – қарау] зат. мед. Аурудың сипатын анықтау үшін науқас адамның зақымданған тінін кесіп алып, морфологиялық әдіспен тексеру.

БИОРЕСУРС зат. Жануарлар мен өсімдік түрлерінің емдік, сауықтыру мақсатында пайдалануға қажетті қоры.

БИОРИТМОЛОГ зат. биол. Биоритмологияның маманы.

БИОРИТМОЛОГИЯ зат. биол. Биоритм туралы ғылым.

БИОСАЯСАТ [грек. bios – өмір, politike – мемлекетті басқару ісі] зат. с а я с и. Адамның саяси іс-әрекеттеріне баға беру үшін биология ғылымының жетістіктерін пайдаланатын саясаттану ғылымының саласы.

БИОСИНТЕЗ [грек. bios – өмір, грек. synthesis – қосылу] зат. биол. Тірі ағзаларда ферменттердің қатысуымен жай заттардан күрделі органикалық қосылыстардың синтезделуі.

БИОСТАТИСТИКА [грек. bios – өмір, нем. Statistik – жағдайы] зат. пед. Тірі ағзаларды статистикалық әдістерді зерттеуде қолданушылық.

БИОСТИМУЛЯТОР зат. мед. Ағзаның тіршілік ету әрекетін күшейтеу жағдай жасайтын биологиялық белсенді зат.

БИОСТИМУЛЯЦИЯ зат. мед. Биоактивті заттар мен арнайы құралдар арқылы қандай да бір ағзаның, процестің немесе жалты ағзаның тіршілік етуіне жағдай жасау.

БИОСТРАТИГРАФИЯ [грек. bios – өмір, лат. stratum – жаю, грек, grapho – жазамын] зат. геол. Жердің шөгінді қабаттарының геологиялық жасын анықтау үшін олардағы жануарлар мен өсімдіктердің қазба қалдықтарының таралуын зерттейтін стратиграфия саласы.

БИОСТРАТИГРАФИЯЛЫҚ с ы н. геол. Биостратиграфияға тән, биостратиграфияға қатысты.

БИОСҮЗГІ зат. Ағынды суларды биологиялық әдіспен тазалау үшін салынған имарат.

БИОСФЕРА [грек. bios – өмір, грек. sphaira – шар] зат. биол. Жер галамиарының тіршілік тараған қабаты.

Биосфера қабаты, биол. Биосфераның көлденең оқшауланған бөлігі. **Биосфераның ластануы**, биол. Адамның іс-әрекетінің нәтижесінде биосферада зиянды заттар мөлшерінің көбеюі, жаңа химиялық қосылыстардың пайда болуы, температураның көтерілуінен ауа райының өзгеруі. **Биосфераның тұрақтылығы**, биол. Биосфераның әртүрлі сыртқы және ішкі әрекеттерге, оның ішінде адам әрекеттеріне өзгермей, қарсы тұру қабілет-қасиеттері.

Биосфера шекарасы, биол. Тіршіліктің өсіп-өніп, көбеюіне мүмкіндігі бар қабат. **Биосфера эволюциясы**, биол. Тірі ағзалардың пайда болуынан бастап, қазіргі биосфера қабатының толық қалыптасу аралығындағы ұзақ уақытты қамтитын биологиялық процесс. **Биосфера экологиясы**, биол. Биосферадағы экожүйені, оның тұрақтылығын, ондағы жүріп жатқан процестер мен адам факторларының маңызын зерттейтін кешенді ғылым. **Биосфера энергетикасы**, биол. Биосфера мен ғарыштық кеңістік арасындағы жылудық, энергетикалық теңдестік, экожүйелердегі энергетикалық процестер, тірі заттектегі энтропиялық процестер.

БИОСФЕРАЛЫҚ сын. Биосфераға тән, биосфераға қатысты.

Биосфералық қорық, биол. Жер шарындағы ерекше табиғат байлықтары бар ауқымды аймақтарды қорғау мақсатында ұйымдастырылатын қорықтар.

БИОСФЕРОЛОГИЯ зат. биол. Биосфера туралы ғылым.

БИОСЫНАМА зат. биол. <лат. biosopsis, грек. bios – өмір және orsis – түр> Тірі жануарлар ағзаларымен микроскоптық зерттеуге алынған мүшелер мен ұлпалардың ұсақ кесіндісі.

БИОТА [грек. biote] зат. Белгілі бір аумақта тіршілік ететін әртүрлі өсімдіктер мен жануарлардың тарихи қалыптасқан топтары.

БИОТАЗАРТУ зат. биол. Су мен топырақты сүзілуге немесе осы қоспаларды ыдыратуға және орнатуға, бастапқы қасиетін қалпына келтіруге ықпал етуші тірі ағзалардың көмегімен бөгде және зиянды агенттерден тазарту.

БИОТАЛЫҚ сын. Биотаға қатысты, биотаға тән.

БИОТЕЛЕМЕТРИЯ зат. Ағзаның тіршілік функцияларын сипаттайтын көрсеткіштерді арақашықтықтан анықтау, белгілеу.

БИОТЕРАКТ зат. Биологиялық қару-жарақты қолдану арқылы жүргізілген лаңкестік акт.

БИОТЕРРОРИЗМ зат. Биологиялық қару-жарақты қолдану арқылы жүргізілген террористтік актілер, биолаңкестік.

БИОТЕРРОРИСТ зат. Ерекше қауіпті инфекция қоздырғыштары бар қаруды қолданатын лаңкес.

БИОТЕХНОЛОГ зат. Биотехнология маманы.

БИОТЕХНОЛОГИЯ [грек. bios – өмір, techne – өнер, грек. logos – ілім] зат. биол. Биологиялық нысандар мен биологиялық процестердің негізінде адамзатқа қажетті өнімдер алудың тиімді технологиясын жасауға бағытталған ғылым мен өндіріс саласы.

БИОТЕХНОЛОГИЯЛЫҚ сын. биол. Биотехнологияға тән, биотехнологияға қатысты.

БИОТЕЛЕМЕТРИЯ [грек. bios – өмір, грек. tele – алыс, грек. metron – өлшеу] зат. Түрлі биологиялық құбылыстар мен процестер көрсеткіштерін қашықтықтан өлшеу тәсілі.

БИОТЕХНИК зат. Биотехника маманы.

БИОТЕХНИЯ [грек. bios – өмір, грек. techne – өнер] зат. биол. Жабайы аңдардың санын көбейтіп, оларды қорғаудың жолын іздестіру, аңдардан алынатын өнімнің сапасын жақсарту мақсатында зерттеулер мен іс-тәжірибелік шараларды жүзеге асыратын аң шаруашылығының саласы.

БИОТЕХНИЯЛЫҚ сын. биол. Биотехнияға тән, биотехнияға қатысты.

БИОТИН [грек. bios] зат. биол. Су мен спиртке жақсы еритін түссіз кристалды зат.

БИОТИП [грек. bios – өмір, typos – түр, үлгі] зат. Популяциядағы генотиптері ұқсас даралар жиынтығы.

БИОТИТ зат. геол. Кең тараған жыныс түзуші минерал; күңгірт қара-қоңыр немесе жасылдау қоңыр магнезиал-темірлі слюда.

БИОТОК зат. физ. Электромагниттік тербелістер, жасушалардағы, адам, жануар ұлпаларындағы импульстер; биоэлектрлік импульстер.

БИОТОП [грек. bios – өмір, topos – мекен] зат. биол. Биоценоздың рельефі, ауа райы жағдайы шамамен біркелкі болып келетін құрлықтағы немесе судағы алатын орны.

БИОТӨСЕМ зат. экол. Тірі ағзалардың негізгі массалары шоғырланған және бүкіл экологиялық құрауыштардың бір-бірімен белсенді қатынаста болатын биосфера қабаты.

БИОФИЗИКА [грек. bios – өмір, грек. physike – табиғат] зат. биол. Тірі ағзаларда жүретін физикалық және физикалық-химиялық процестерді, сондай-ақ биологиялық жүйелердің ультрақұрылымын зерттейтін ғылым.

БИОХИМИК зат. хим. Биохимия ғылымының маманы.

БИОХИМИЯ [грек. bios – өмір, chimia – заттектер туралы ғылым] зат. хим. Жанды заттар мен өсімдіктер ағзасындағы тұрақты химиялық зат алмасу процестерін зерттейтін ғылым саласы.

БИОХИМИЯЛЫҚ сын. хим. Биохимия ғылымына тән, соған қатысты.

Биохимиялық көрсеткіш, экол. Ластану көрсеткіші.

БИОХОР [грек. bios – өмір, chora – кеңістік] зат. биол. Ұқсас биотоптар жиынтығы, тіршілік аймағы.

БИОЦЕНОЗ [грек. bios – тіршілік, koinos – жалпы] зат. биол. Құрлықтың немесе судың белгілі бір бөлігін мекендейтін, сондай-ақ өзара және тіршілік ортасының табиғат жағдайына бейімделген жануарлар, өсімдіктер, саңырау-құлақтар, микроағзалар жиынтығы.

БИОЦЕНОЛОГИЯ зат. биол. Биоценоз туралы ғылым, оның құрамы, құрылымы, ішкі және сыртқы байланыстары, дамуы мен өнімділігі, пайдалану және қорғау мәселелері.

БИОЭКОЛОГИЯ зат. биол. Тірі ағзалар және олардың мекен-жайларымен қарым-қатынастары туралы ғылым.

БИОЭНЕРГЕТИКА [грек. bios – өмір, hnergeia – әрекеті] зат. биол. Тірі ағзалардағы энергияның бір түрден екінші түрге айналу заңдылықтарының молекулалық негіздері мен механизмдерін зерттейтін ғылым.

БИОЭНЕРГОТЕРАПЕВТ зат. психол. Биоэнерготерапия бойынша маман, дәрігер.

БИОЭНЕРГОТЕРАПИЯ зат. психол. Экстрасенстің, биоэнергетиктің биоэнергиялық әсерімен, биоэнергия көмегімен ауруларды емдеуі.

БИОЭТИКА [грек. bios – өмір, лат. ethica – дәстүр] зат. Биологиядағы этикалық мәселелерді қарастыратын ғылым.

БИОЭТИКАЛЫҚ сын. Биоэтикаға қатысты, биоэтикаға тән.

БИӨЛШЕУ сын. Мөлшерсіз, шектен тыс.

БИПАЗ сын. 1. Икемді, ыңғайлы, оңтайлы.

2. Биязы, сытайы.

БИПАЗДА= ет. Баптау, мәнеріне келтіру, әдемілеу.

БИПАЗДАН= ет. Әдемілену, баптану, жайбарақаттану.

БИПАЗДАТ= ет. Созу, асықпау, алдаусырату.

БИПАЗДАУ сын. Шаруаға ыңғайлылау, икемділеу.

БИПАЗДАУ= ет. Бипазда етістігінің қимыл атауы; биржуе, жасыру.

БИРУБАР зат. көне. Алла тағала.

БИПАЗДЫҚ зат. Жайбасарлық, жайбарақаттық.

БИПАЛАҚТА= ет. Тездету, жылдамдату.

БИПАН зат. өс. Қауырсын тәрізді салалы келетін жатырақтары көп, сабағы болмайтын, көпжылдық шөптесін өсімдік.

БИПАН сын. Жай, бәсең.

БИПАҢДА= ет. сөйл. 1. Теңселеу, жай қозғалу. 2. Жағымпаздану, жағыну, көлгірсу.

БИПАҢДАТ= ет. Көлгірсіту, маймөңкелеу. **БИПАҢДАТУ** Бипаңда етістігінің қимыл атауы.

БИПАРАСАТ [и.р. а.р. بى فرسات] сын. Парасаты жоқ, парасатсыз.

БИПАТРИД [лат. bi – көс, екі, грек. patris – отан] зат. қоғ. Қос не көп азаматтыққа ие адамдар.

БИПАТРИЗМ зат. құқық. Көпазаматтық. **БИПЕДАЛИЗМ** [грек. bi – екі, көс, лат. pes – аяқ] зат. биол. Екі аяқпен басып орын ауыстыру, жүру; қосаяқтық.

БИПЕРЗЕНТ [и.р. بى فرزند] зат. Перзентсіз, баласыз, ұрпақсыз.

БИПИНАРИЯ зат. Теңіз жылдыздарының екіжақты симметриялы дернәсілі.

БИПЛЕКСЕР [лат. biplex] зат. инф. Мәліметтерді жеткізудің жоғары жылдамдықты арнасы.

БИПЛЕКСОР зат. Тура және кері бағыттарда берілетін сигналдарды екі арналы тығыздау үшін керекті құрылғы.

БИПОЛЯРЛЫҚ сын. с ая с и. Әлемдік саяси күштердің қоспөлестік құрылымын таңытатын саяси термин.

БИПЫЛ зат. сөйл. **Бейпіл**.

БИПЫЛДАТ= ет. «Бипыл» деп қайталай беру; сырайды нақшыына келтіріп тарту.

БИПЫЛ-ТИПЫЛ елік. Теңселіп, ыргалып-жырғалған жүрісті бейнелейтін сөзқолданыс.

БИПЫНДА= ет. Бипың-бипың ету.

БИПЫҢДАТ= ет. Бипың-бипың еткізу.

БИПЫҢДАТУ Бипыңдат етістігінің қимыл атауы.

БИПЫҢДАУ Бипыңда етістігінің қимыл атауы.

БИРЖА [нем. Borse] зат. экон. 1. Сұраныс пен ұсыныстың арақатынасы негізінде тауар ақша және тауар-айырбас операцияларын еркін қалыптастырып, реттеп отыратын негізгі рыноқтық құрылым. 2. Мемлекеттің бақылауымен тұрақты жұмыс істейтін рынок нысанындағы мемлекеттік немесе акционерлік мекеме.

Биржа айналымы, экон. Белгілі бір кезеңде биржада жасалған мәмілелер көлемі. **Биржа аппараты**, экон. Биржаларда бағалы қағаздарды сатудың соңғы бағамын және бағалы қағаздармен байланысты мәміленің көлемін ұдайы беріп тұратын телеграфтық байланыс жүйесі. **Биржа аукционы**, экон. Биржада тауарлар сатудың түрі. **Биржа бағасы**, экон. Биржа мекемелері жасаған келісімдерді ескере отырып, белгілеен құнды қағаздар (акциялар мен облигациялар) мен тауарлар бағасы. **Биржа бажы**, экон. Биржа комитеті биржа мүшелерінен және клиенттерінен биржа мәмілесін жасасқаны үшін алатын төлемақы. **Биржа дағдарысы**, экон. Экономикалық дағдарыстың немесе ерекше бір саяси жағдайлардың салдарынан құнды қағаздар (акция, облигация) биржасында орын алатын дағдарыс. **Биржа делдалдары**, экон. Қор, валюта биржаларында делдалдық қызмет атқаратын адамдар немесе фирмалар. **Биржа дүрлікпесі**, экон. Биржа дағдарысының өте шиеленіскен кезеңі. **Биржа мүшесі**, экон. Биржа капиталында үлесі бар заңды тұлға немесе жеке адам. **Биржа саудасы**, экон. Биржа делдалдығы арқылы тауарлармен және бағалы қағаздармен сауда жасау.

БИРЖАЛЫҚ сын. экон. Биржаға тән, биржаға қатысты.

Биржалық конъюнктура, экон. Биржада қалыптасқан жағдай. **Биржалық курс**, экон. Биржада құралған бағалы қағаздардың (акциялар, облигациялар) сатылу бағасы.

Биржалық мәміле. заң. *Биржалық сауда кезінде қатысушылар тауарға қатысты жасасатын және онда тіркелетін шарт (келісім).*

БИРЖАШЫ зат. экон. *Биржа иесі.*

БИРЮЗА [ир. pıroza] зат. хим. *Фосфаттар тобының минералы.*

БИСАФАТ [ир. ар. ساعة] зат. *Мезгілсіз, сәтсіз.*

БИСАР [парсы] сын. көне. *Қамсыз, уайым-қайғысыз.*

БИСАТ зат. көне. *Кілем.*

БИСАЯСАТ сын. *Бейсаясат.*

БИСАЯСАТТЫҚ зат. сөйл. *Бейсаясаттық.*

БИСАЯСАТШЫЛДЫҚ зат. сөйл. *Бейсаясатшылық.*

БИСКВИТ [франц. biscuit] зат. тамақ. *Қант пен жұмыртқа қосып иленген ұннан дайындалатын кондитерлік тағам.*

Бисквит қамыры. тамақ. *Ұн, жұмыртқа мен қант қосып иленетін қамыр.*

БИСКВИТТИ сын. тамақ. *Бисквиттен жасалған, бисквит қамырынан дайындалған.*

Бисквитті орама. тамақ. *Піскен бисквиттің үстіне повидло, крем не тосап жағып, оралып жасалатын кондитерлік өнім. Бисквитті таяқша.* тамақ. *Бисквит қамырын конус тәрізді қалтаға салып, металл түтікшемен табаға таяқша түрінде салып пісіретін кондитерлік өнім.*

БИСМИЛЛА [ар. بسم الله] од. діни. **Бісмиллә.** *Бір Алланың атымен, Аллаға сыйынып деген мәндегі сөзқолданыс.*

Бисмилла деп. *Бір Аллаға сыйынып, Алланы еске алып. Бисмилла иррахман ирраһим.* Аса рақымды, шапағатты, рақымды Алланың атымен.

БИССЕКТРИСА [франц. bissectrice] зат. геом. *Жарма (бұрыштың төбесі арқылы өтіп, оны қақ бөлетін түзу сызық).*

БИСЫМАҚ зат. экспр. *Би болғансымақ, биге құсаған.*

БИСИН ет. *Би болғансу, өзін биге санау.*

БИССА зат. зоол. *Еті жеуге жарамсыз, тек сауыты үшін ауланатын теңіз тасбақаларының бір тұқымдасы.*

БИССИНОЗ [грек. byssos] зат. мед. *Көп уақыт мақта тозаңымен дем алғанда пайда болатын өкпе ауруы (пневмоконоиз ауруының бір түрі).*

БИТ¹ зат. 1. *Жан-жануарлардың қанын соратын жәндік.* 2. зоол. <лат. anoplura> *Адам мен сүтқоректілердің қанын сорып тіршілік ететін ұсақ жәндіктер отряды.* 3. зоол. *Өсімдік жатырақтарының шырынын соратын зиянды жәндік.* 4. ауыс. *Жатырша, арамтамақ.*

Бит астындағы сыр. *Құпия, бейтаныс, жасырын. Бит басты. Битмеді, бит қаптады. Бит бұды. Бит қаптап, қышықты, дуылдатты. Бит жеді. Битмеді, бит басты. Битке өкпелеп, тонды отқа салды [өртеді]. Болмашыға ренжіп, үлкен несібеден айырды. Битке пышақ суырғандай. Түймедейді түйедей ететін, болмашы нәрсеге бола бүлінетін. Бит қарағандай. Асықпай, аспай-саспай, мұқият, ұзақ. Бит қарады. Битінен тазалады. Бит қарасты. Биттерің тазаласты. Бит талады. Бит шақты, мазаны алды. Бит терісінен биялай жасайтын. Жоқпан құрап бар ететін үнемшіл де шебер. Биттің қабығындай. Өте жұқа. Бит шаққандай болмады. Болмашы, түкке тұрғысыз болды. Бит шаққандай [шаққан гүрлы] білінбеді [көрінбеді]. Түк сөзімеді, еш әсері болмады, әсер етпеді. Бит шаққандай көрмеді. Елемеді, ойына кіріп шығады, мән бермеді. Бит шаққан құрлы. Болмашы, түкке тұрғысыз; ешқандай, ешбір. Битін салды. Жан-тәнімен,*

құныға кірісті. Битін сығып, қанын жалады. Жарымады, жалаңдады, жоқшылықпен күнін өткізді. Битін сығып, отқа қарады. Жалаңдады, жалмаңдады. Бит ішіне қан күйды. Құлықтың сан тәсілін білді, құлыққа басты, алдады.

БИТ² [ағыл. bit] зат. инф. *Компьютер жадының көлемі мен аппарат санын өлшеуге арналған ең кішкене бірлік.*

БИТА ет. *Гөйіту, қатты жүріске, салу, басу.*

БИТАНЫС сын. сөйл. *Бейтаныс.*

БИТАНЫСТАУ сын. сөйл. *Бейтаныстау, онша таныс емес, белгісіз.*

БИТАРАП үст. сөйл. *Бейтарап.*

БИТАРАПТЫҚ зат. сөйл. *Бейтараптық.*

БИТАП [ир. ابى] сын. көне. *Бейжай, көңілсіз.*

БИТБАЗАР зат. *Ұсақ-түйек сатылатын базар.*

БИТ-БҮРГЕ зат. *Бит, бүрге сияқты зиянды жәндіктер.*

БИТТЕ ет. 1. *Бит тұсу, бит қаптау.*

2. *Азып-тозу, жүдеп-жадау.*

БИТТЕЙ сын. 1. *Бит сияқты кішкентай ғана, кішірек.* 2. ауыс. *Сәл, азғана, болар-болмас.* 3. ауыс. *Ешқандай, еш, ешбір, мүлде.*

Биттей де нәрсе (нышан) қалған жоқ. *Дәнеңе, ештеңе қалған жоқ.*

БИТТЕП-ҚҰРТТА ет. *Үсті-басы кірледі, жүдеп-жадады, азып-тозды.*

БИТТЕП-ҚҰРТТАУ *Биттеп-құртта етістігінің қимыл атауы.*

БИТТЕТ ет. *Бит тұсіру.*

БИТТЕТУ *Битте етістігінің қимыл атауы.*

БИТТЕП-ҚҰРТТАТ ет. *Әбден битте-ту, аздырып-тоздыру.*

БИТТЕТІП-ҚҰРТТАУ *Биттеп-құртта етістігінің қимыл атауы.*

БИТТЕУ *Битте етістігінің қимыл атауы.*

БИТТИ сын. *Биті бар, бит тұскен.*

Битті қызыл көз. *Кірігінің түбі қызарып, түйіршіктелген, сіркеленген.*

БИТТІК сын. инф. *Битке тән, битке қатысты.*

Биттік бейнелеу. инф. <ағыл. bit mapping> *Екілік разрядтық көмегімен екі объектінің өзара тәуелділігін көрсету тәсілі. Биттік жиым.* инф. <ағыл. bit map> *Әрбір элементіне жадтың бір немесе бірнеше разряды сәйкес келетін мәліметтерді ұсыну. Биттік жол.* инф. <ағыл. bit string> а) *Биттер тізбекшесі.* ә) *Екілік нөлдер мен бірлердің тізбегі. Биттік карта.* инф. *Арнайы түрде берілген және компьютер жадында немесе сыртқы құрылғыда сақталатын графикалық құрылғыдағы кескін бейне. Биттік конфигурация.* инф. <ағыл. bit configuration> *Мәліметтерді жеке биттердің жиынтығы ретінде ұсыну. Биттік матрица.* инф. <bit matrix> а) *Әрбір элементі 0 және 1 мәнін қабылдайтын матрица.* ә) *Әрбір элементі 0 немесе 1-ге тең болатын екі өлшемді жиым.*

БИТУМ [лат. bitumen] зат. хим. *Көбіне күкірт, оттек т.б. элементтермен араласқан көмірсутектің жалты аты.*

БИТУМДА ет. хим. *Жер астындағы жарықшақтарды, қуыстарды ыстық битуммен толтырып, тығыздап, су өтпейтін ету.*

БИТУМДАУ *Битумда етістігінің қимыл атауы.*

БИТУМДЫ сын. хим. *Битум араласқан.*

БИТУМДЫҚ сын. хим. *Битумды.*

БИТШЕ үст. *Битке құсап, бит сияқтанып.*

БИТШӨП зат. өс. *Сіркешоп.*

БИТИМАНДАЙ сын. сөйл. *Кіп-кішкентай, биттей, болмашы, титтей.*

БИТИМДЕЙ сын. сөйл. *Кішкентай, титтей.*

БИТП үст. сөйл. *Бұлай етіп етістігінің қысқарған түрі.*

БИФИДОБАКТЕРИЙЛЕР [лат. bifidus] зат. мед. *Көбіне ауру жұқтырғыш және шіріткіш микробтардың дамуын басатын, ағзаның ауруға қарсы тиру қабілетін арттырып, зат алмасу процестерін жақсартатын, белсенді заттар бөлетін сүтқұндық бактериялардың бір түрі.*

БИФИЛЯРЛЫ [грек bi – екі, лат. filum – жіп, сым] зат. тех. *Екі жіптен немесе екі сымнан тұратын.*

БИФУРКАЦИЯ [лат. bifurcus] зат. саяси. *Тұрақталған саяси жүйенің ауысуы.*

БИФШТЕКС [ағыл. beefsteaks] [ағыл. beetsteaks] зат. *Біртұтас, жұқа етіліп кесілген сиыр етінен майға қыздырылып пісірілген тағам.*

БИХАБАР сын. сөйл. *Бейхабар.*

БИХАБАРЛЫҚ зат. сөйл. *Бейхабарлық.*

БИХАЛ [ир. ар. ابى حال] сын. *Шарасыз.*

БИХАМДИЛЛА [ар. بىحمد الله] үст. *Аллаға мадақ айта отырып, Алланың мадағымен.*

БИХАРЛЫҚ зат. *Үндістанның Бихар штатында тұратын халықтар тобы.*

БИХЕВИОРИЗМ [лат. behaviour] зат. психол. *Адам мен жануарлардың мінез-құлқы, болмысы сыртқы ортаның әсеріне ағзаның берген реакциясының нәтижесінде түзіледі деп түсіндіретін психологиядағы бағыт.*

БИХИСАП [ир. ар. ابى حساب] сын. сөйл. *Сансыз, қисапсыз, еспенсіз көп, биқисап.*

Бихисап етті. *Көп қылды, үйіп-төкті, мол етті.*

БИХРОМАТТАР [грек. bi – екі, chroma – түс] зат. хим. *Екі хромды қышқыл тұздары.*

БИХУЛ: *бихул болды. ескікіт. Ойлады, сенді, иланды, нанды.*

БИХУШ [ир. بىوش] үст. 1. *Көңіл құшы болмай.* 2. *Ессіз. Биһүш болу. Естен тану, ессіз құлау.*

БИЪТАР [ир.] үст. көне. *Бетер, артық.*

БИЪУДА [ир. بىءودا] үст. көне. *Бекерге, мәнсіз, беталбаты.*

БИШАРА сын. сөйл. *Бейшара.*

БИШАРАЛАУ сын. сөйл. *Бейшаралау.*

БИШАРАЛЫҚ зат. сөйл. *Бейшаралық.*

БИШАРАРАҚ сын. сөйл. *Бейшаралау.*

БИШЕ¹ зат. *Бидің баласы.*

БИШЕ² үст. *Биге құсап, би секілденіп.*

БИШЕКӨР сын. *Сорлы, бейнетқор*

БИШЕМЕН үст. көне. *Қайғылы.*

БИШЕҢ сын. *Биге құмар, биді ұнататын.*

БИШОФИТ зат. хим. *Галогендер тобына жататын минерал.*

БИШП¹ зат. *Би өнерімен шұғылданушы, биді шебер билеуші. // Жиі қозғалатын, тербелетін, майысатын.*

Биші торғай. зоол. *Торғай тәрізділер отрядына жататын шағын денелі сайрағым құс.* **Биші шақшақай.** зоол. *Торғай тәрізділер отрядына жататын, дене тұрқы 20 см, оның жартысына жуығы құйрығының үлесіне түсетін сайрағым құс.*

БИШП² зат. спорт. *Велосипед спортында ұзақ жүретін тік және қидлама асулардан асқан кезде қолданылатын техникалық әдіс.*

БИШПЕШ сын. сөйл. *Бишікеш.*

БИШПЕШТЕУ сын. эксп. *Әкімсымақтау, бисымақтау.*

БИШДЕЙ сын. *Биші сияқты, биші тәрізді.*

БИШК зат. *Көлікті айдау, мал қайыру үшін таспадан, қайыстан ерліп жасалған қамшыдан ұзындау келген сабы бар құрал.*

Бишік жеу. Таяқ жеу, бишіктің астында қалу. **Бишік ирді.** Бишікті әрлі-берлі сермеді.

БИШІКЕШ сын. экспр. Әкімсымақ, бисымақ.

БИШІКТЕЙ сын. Бишік сияқты, бишік тәрізді.

БИШІКШЕ үст. Бишік тәрізді, бишікке ұқсап.

БИШЛ сын. Билегенді ұнататын, биге әуес.

БИШЛДІК сын. Би өнеріне жетік, билейтін.

БИШЛІК зат. Би билеушілік.

БИЫЛ үст. Осы жыл, үстіміздегі жыл.

БИЫЛҒЫ сын. Осы жылғы, үстіміздегі жылғы.

Биылғы жыл. Осы жыл, үстіміздегі жыл.

Биылғы жылғы. Осы жылғы, үстіміздегі жылдағы.

БИЫЛҒЫДАЙ сын. Осы жылғыдай.

БИЫЛДАР үст. сөйл. Соңғы жылдарда, осы жылдары, үстіміздегі жылғы.

БИЫЛДЫҚҚА үст. Осы жылға, осы жылдың ішінде.

БИЫЛША үст. Осы жыл біткенше, осы жылдың ішінде.

БИҒІМСІ= ет. экспр. Биік болғансу, өзін зор санау, мығымду.

БИҒІРЕК сын. Биіктеу. // Биіктеу жер, орын.

БИҒІРЕКТЕ= ет. Жоғарылау, көтерілу.

БИҒІРЕКТЕТ= ет. Жоғарылау, көтеру.

БИҒІРЕКТЕТІҢКІРЕ= ет. Бұрынғыдан да жоғарылатыңқырау, көтеріңкіреу.

БИҒІРЕКТЕУ сын. Бұрынғысынан да биігірек, әлдеқайда биік.

БИІК сын. 1. Төмен емес, жоғары. // Жоғары жер, жоғары жақ. 2. Асқар, зәулім. // Таудың басы. // Асылы, бары, нәрі, маңызы. // Табыс, жоғары деңгей, дәреже, асу, белес. 3. Тапал, аласа емес, көтеріңкі. 4. Зор, ұзын. 5. муз. Жіңішке (дауыс). 6. ауыс. Үлкен, еңгезердей. 7. ауыс. Атағы зор, мәртебелі, дәрежелі. 8. ауыс. Жетілген, дамыған. 9. ауыс. Деңгейі, шамасы жоғары. 10. Қадірлі, қастерлі. // Өре, деңгей, дәреже.

Биік бағалады. Жоғары қойды, жоғары бағалады, қадірледі. **Биік дәреже.** Жоғары деңгей. **Биік дәрежелі.** Жоғары деңгейлі. **Биік етті.** Көтерді, жоғарылатты. **Биік қойды.** Артық санады, жоғары қойды. **Биік лауазымды қызмет.** Жоғары дәреже, мансап, мәртебелі қызмет. **Биік мансап.** Мәртебелі, жоғары атақ, дәреже. **Биік маңдай.** Кең маңдай. **Биік маңдайлы.** Кең маңдайлы. **Биік мәртебе.** Жоғары деңгей, дәреже. **Биік моральдық құндылық.** п е д. Жоғары адамгершілік идея. **Биік мұрат.** э к с п. Асыл мақсат, мұрат. **Биік өкше [өкшелі].** Тақасы қалың, тақалы (аяққийм). **Биік парасат.** Үлкен адамгершілік. **Биік санады.** Жоғары қойды, бағалады. **Биік талап.** Қатал талап, үлкен талап. **Биік талғам.** Жоғары талғам. **Биік тау климаты.** э к о л. Атмосфералық қысымның, ауа температурасы ылғалдылығының төмен мәндерімен, ауаның тазалығымен, Күн радиациясының көтеріңкі жеделдігімен (әсіресе ультракүлгін) және пәрменді сәулеленуімен сипатталатын ауа райы. **Биік таумен [көкпен, аспанмен] таластырды.** Өте биік, зәулім етті. **Биік тау шөлі.** э к о л. Құрғақ салқын климатты биік таулы қыраттарда түзілетін салқын шөлдің түрлері. **Биік тегеурінгүл.** ө с. <лат. delphinium elatum> Биіктігі 80–350 см, сабағы тықыр, сырты тікенекті, жапырақтарының пішіні өңгелек не жүрек тәрізді, жиектерінде кірпік сияқты түктері бар, сағақтары ұзын, гүлдері қос жыны-

сты, көк, қошқыл, қою қоңыр түсті болып өсетін шөптесін өсімдік. **Биік тұрғы.** а) Тау қырқасының ең биік жері. ә) Белгілі бір нәрсенің межесі. **Биік шен.** Атақ, лауазым. **Биік шығырақ.** ө с. <лат. lycopus exaltatus> Биіктігі 50–100 см, төсемелі жуан тамырсабақты, сабағы тік, төрт қырлы, жапырағы сопақша, қысқа сағақты, гүлі көп, ақ түсті өсімдік.

БИІКПАЗ сын. Жоғары дәрежелі, биік мәртебелі.

БИІКСІН= ет. Биік сияқтану.

БИІКТЕ= ет. 1. Биікке өрлеу, жоғарылау.

2. Асқақтау. 3. Көтеріңкілеу, көтерілу. 4. Ұзару, ұлкею, өсу. 5. Қалыңдау, қолпайту. 6. ауыс. Алға басу, өсу, даму, өрлеу, жетілу. 7. ауыс. Еңсесі көтерілу, жадырау.

БИІКТЕГІШ сын. Алға басқыш, өрлегіш.

БИІКТЕЛ= ет. Көтерілу, көтеріңкілеу.

БИІКТЕН= ет. Ұзару, өсу.

БИІКТЕТ= ет. 1. Көтеріңкілеу, көтеру.

2. Ұзарту, ұлкейту. 3. Қалыңдау, қолпайту.

4. ауыс. Абыройлы ету, мерейін үстем қылу.

5. ауыс. Жетілдіру, дамыту.

БИІКТЕТІР= ет. Биік еткіздіру.

БИІКТЕТІРІУ Биіктеттір етістігінің қимыл атауы.

БИІКТЕТУ Биіктет етістігінің қимыл атауы, көтеру, көтеріңкілеу.

БИІКТЕТІЛ= ет. Жоғары көтерілу, көтеріңкілеу.

БИІКТЕТІЛУ Биіктетіл етістігінің қимыл атауы.

БИІКТЕТІҢКІРЕ= ет. Сәл биіктеу, жоғарылау.

БИІКТЕТІҢКІРЕТ= ет. Биіктеме тұсу, жоғарылау, ыңқырау.

БИІКТЕУ¹ сын. Биігірек, сәл биік.

БИІКТЕУ² Биікте етістігінің қимыл атауы.

1. Жоғары көтерілу. 2. Ұзару, өсу. 3. ауыс. Даму, жетілу, өркендеу, көркею.

БИІКТІК зат. 1. Заттың тігінен алғанда жоғарылығы, зәулімдігі, ұзындығы. 2. Жоғары жақ. 3. ге о м. Фигуралардың төбесінен түсірілген перпендикуляр кесінді, яки осы кесіндінің ұзындығы. 4. ге о г р. Жер бедеріндегі жеке элементтердің тік бағытта орналасуы. 5. а с т р. Аспан шырағының горизонтальды координаттар жүйесіндегі координатының бірі. 6. муз. Дыбыстың сапасы, дыбыс көзінен шыққан тербеліс жиілігін есту мүшесінің қабылдау формасы. 7. п с и х. Жеке тұлғаның ақыл-парасатының кемелдігін, мінез байлығын білдіретін ұғым. 8. ауыс. Аспан, көк, әуе. 9. ауыс. Зор болушылық, асқақтық.

Биіктік ауруы. мед. Биік тауға шыққанда не ұшақпен жоғары көтерілген кезде ауада оттегінің үлестік қысымының күрт төмендеуінен болатын сырқат. **Биіктік белгісі.** к е н. Алғашқы қабылданған жазық беттен вертикаль бойына белгілі бір нүктеге дейінгі аралықты білдіретін шама. **Биіктік белдеулігі.** а) э к о л. Таудағы кейбір табиғи көрсеткіштері (немесе олардың қосындылары) бойынша біртекті болатын биіктік белдеуі. ә) ге о г р. Теңіз деңгейінен есептелгендегі биіктіктің артуына қарай тауларда табиғат жағдайларының өзгеруі.

Биіктік компенсаторы. к е н. Өздігінен жылы жуын қамтамасыз ету үшін жеке вагоншаларды биікке көтеруге арналған тетік. **Биіктік өлшеуіш.** ө с к. Ұшудың биіктігін көрсететін пилотажды-навигациялық аспап. **Биіктік тұтқасы.** ө с к. Ұшу аппаратының бойлай қышу бағытымен басқаруға, яғни жоғарылық-төменді маневр жасауға арналған көлденең тұтқа. **Биіктіктегі ядролық жарылыс.** ө с к. Тропосфера шекара-

сынан жоғарыда жасалған жарылыс. **Биіктікті өлшейтін радио.** ө с к. Қашықтықты өлшеудің радиотехникалық әдісімен ұшақтар мен басқа да қышу аппараттарының қышу биіктігін неғұрлым толық анықтауға арналған радиолокациялық аппарат.

БИІКТІЛІК зат. сөйл. **Биіктік.**

БИІКШЕ сын. Биіктеу, биігірек.

БИІКШЕЛЕУ сын. Биіктеу, биігірек.

БИІКШІЛ сын. Биікке құмар, жоғарыға құмар.

БИІМСУ Биімс етістігінің қимыл атауы.

БИІМСІ= ет. экспр. Би болғансу, биге ұқсау.

БИЛТИФАТ [ир. ар. بيلتيفات] сын. ескі кіт. Ескеруісіз, ілтипатсыз, назардан тыс.

БИЯЗАР [парсы بيازار] сын. көне. Момын, залалсыз.

БИЯЗДА= ет. Батпау, бипаздау, биязылану.

БИЯЗДАН= ет. Баттану, бипаздану, биязылану.

БИЯЗДАНУ Бияздан етістігінің қимыл атауы.

БИЯЗДАУ Биязда етістігінің қимыл атауы.

БИЯЗЫ сын. 1. Нәзік, жіңішке. 2. Жұмсақ, үлбіреген. 3. Жағымды, сүйкімді. 4. ауыс. Сыпайы, әдепті. 5. ауыс. Сабырлы, ұстамды.

Биязы жүн. Жұмсақ үлгідегі жүн. **Биязы жүнді қой.** Майда, жұмсақ, әрі созылғыш, әрі мықты жүнді бар қой түрі. **Биязы мінез.** Жайдары, жұмсақ мінезді бар (адамға қатысты).

БИЯЗЫЛА= ет. 1. Үлбірету, үлгілдету.

2. ауыс. Сыпайылық жасау, әдептілік сақтау.

БИЯЗЫЛАН= ет. 1. Жұмсару, нәзіктену.

2. ауыс. Сыпайылық жасау, әдептілік сақтау.

БИЯЗЫЛАНУ Биязылан етістігінің қимыл атауы.

БИЯЗЫЛАУ¹ сын. 1. Жұмсақтау, нәзіктеу.

2. ауыс. Сыпайылау, әдептілеу.

БИЯЗЫЛАУ² Биязыла етістігінің қимыл атауы.

БИЯЗЫЛЫҚ зат. 1. Биязы болушылық, майдалық, жұмсақтық. 2. п с и х. Адамның сыртқы ортамен байланыс жасайтын қарым-қатынастарының ішіндегі сыпайыгершілік, әдептілік жиынды.

БИЯЛАЙ зат. 1. Матадан не былғарыдан тігілген, жұннен тоқылған қолғап. 2. Сабақ тартқанда қолға батпауы үшін арнайы тігілген қолғап. 3. с а я т. Тұяқты құстарды қолға қондырғанда олардың тұяқтары қолға батпау үшін киетін, малдың терісінен, не былғарыдан тігілген қолғап.

БИЯЛАЙДАЙ сын. Биялай тәрізді, биялай сияқты.

БЛАНК [франц. blanc] зат. Белгілі бір үлгі бойынша мәтінді жартылай басылып, қалған бөлегі кейін толтырылатын іс қағазы.

Бланк картасы. ө с к. Бір немесе бірнеше көмескі реңді бояуларға басылған топографиялық немесе арнайы карта.

БЛАНКА зат. сөйл. **Бланк.**

БЛАНКАЛЫ сын. **Бланкілі.**

БЛАНК-ВАУЧЕР зат. экон. Орындалған, аяқталған коммерциялық операциялар деректері бар бланк.

БЛАНКЕТ зат. зоол. Қара теңіз бен Қырым, Кавказ жағалауларында өсетін көсіптік маңызы зор семіз балық.

БЛАНКЕТТІК сын. Мемлекеттік органдар және мемлекет қызметкерлері тәртіп ережелерін т.б.с.с. ережелерді шығаруға құқық беретін.

БЛАНКИЗМ зат. тар. «Революциялық топтар билікті басып алу жолымен капитализмді

жоқ қылады» деп есептеген XIX ғасыдағы Француз социалистік қимылының бір ағымы.

БЛАНКТИК сын. Бланкке тән.

Бланктік индоссамент. қаржы. Кімнің пайдасына жасалған тұлғаның белгіленуі көрсетілмейтін индоссамент.

БЛАНКІЛІ сын. Бланкіге жазылған, бланкісі бар.

БЛАНКІЛІК сын. экон. Бланк түріндегі, бланк үлгісіндегі.

Бланкілік несие. экон. Бағалы қағаздармен немесе материалдық құндылықтармен қамтамасыз етілмеген несие.

БЛАНМАНЖЕ [франц. blanc-manger] зат. Бадам шырынынан немесе қаймақтан жасалған тәтті тағам (десерт).

БЛАСТОДЕРМА [blastoderma, грек. blastos – өскін және derma – тері] зат. биол. Көп жасушалы ұрық-бластуланың бірыңғай жасушалардан (бластомерлер) құралған қабығы.

БЛАСТОМА [грек. blastos – өскін, oma – ісік] зат. мед. Ісік; зиянды ісік.

БЛАСТОМИКОЗ зат. вет. Бластомицеттердің негізінде пайда болатын адамдардың, жан-жануарлардың тері және ішкі ағзаларының ауруы.

БЛАСТОМИЦЕТТЕР зат. биол. Ашытқы құрамындағы микроорганизмдердің жалты атауы.

БЛАСТОМЕР [грек. blastos және meros – бөлік] зат. биол. Бір жасушалы ұрық-зиготаның бөлшектенуі нәтижесінде түзілетін жасуша.

БЛАСТОМИКОЗ [грек. blastos – өскін, mukos – саңырауқұлақ] зат. балық шар. Балық организмінде болатын жұқпалы аурудың бір түрі.

БЛАСТОПОРА [грек. blastos – өскін, poros – айланшық] зат. биол. Жануарлар ұрығы қуысының (бластоцель, гастроцель) қоршаған сыртқы ортамен қатысатын тесісі.

БЛАСТОЦЕЛЬ [грек. blastos – өскін, koilos – қуыс] зат. биол. Бластула сатысында, көпжасушалы клеткалы ағза ұрығында түзілетін алғашқы қуыс.

БЛАСТОЦИСТА [blastocystis, грек. blastos және koilos – қуыс] зат. биол. Адам мен сүтқоректі жануарлар ұрығының бөлшектену нәтижесінде пайда болатын көпіршік тәрізді ұрықтың даму кезеңі.

БЛАСТУЛА [грек. blastos] зат. биол. Көпжасушалы жануарлар ұрығының бірқабатты іші қуыс шар тәрізді болып даму сатысы.

БЛЕЙЗЕР [ағыл. blazer] зат. Белі қымтырылып тігілген спорттық пиджак.

БЛЕК-РОТ [ағыл. black rot] зат. бот. Микроорганизмдерден болатын, негізінен жапырақтар мен жемісті зақымдайтын жүзім сабағының ауруы.

БЛЕНДА [нем. Blende] зат. Фото және кино аппаратына қуыс жағынан бекітілген, ішкі беті қарайтылған конус.

БЛЕНДЕР зат. Тамақ өнімдерін шайқауға, араластыруға, ұнтақтауға, ұсақтап кесуге арналған асуі құралы.

БЛЕНКЕР [ағыл. blinker] зат. 1. Телефон коммутаторындағы сөйлесудің басталуын және аяқталуын тіркейтін белгі беруші аспап. 2. Теміржолдың ашық не жабық екендігі туралы автоматты түрде белгі беретін аспап.

БЛЕННОРЕЯ [blennos – шырыш, rheo – ағу] зат. мед. Көздің шырышты қабығының ірңден қабынуы.

БЛЕФАРИТ [грек. blepharon] зат. мед. Көздің қабағының қабынуы.

БЛЕФАРОСПАЗМ [грек. blepharon – қабақ, spasma – тартылу] зат. мед. Көздің айналмалы бұлшық етінің тартылуды салдарынан жоғарғы және төменгі қабақтардың бір-біріне қабысып көздің жабылып қалуына әкелетін аурудың бір түрі.

БЛИНДАЖ [франц. blindage] зат. әск. Оқтан, бомбадан, снарядтан қорғану үшін жасалған жабық үлгідегі әскери құрылыс, бекініс.

БЛИНТ [нем. Blind] зат. полигр. Кітап мұқабасының сыртына нығыдалып басылып жазылған жазу немесе сурет.

БЛИСТЕР [ағыл. blister] зат. Ұшақ корпусындағы құрал-жабдықтарды орналастыруға арналып, мөлдір пластмассадан жасалған күмбез тәрізді шығыңқы жер.

БЛИЦ-САУАЛНАМА зат. Бүгінгі таңдағы қызықты сұрақтарға ешбір дайындықсыз тікір сұрау.

БЛИЦ-СҰХБАТ зат. Нақты бір тақырыпқа қатысты қысқа сұхбат.

БЛИЦ-ТУРНИР [нем. Blitzturnier] зат. Спорттық алуан түрлері бойынша (әдетте шахмат) қысқа мерзімде өткізілетін жарыс.

БЛИЦКРИГ [нем. Blitzkrieg] ат. әск. Карсыластарың қысқа мерзім ішінде толық жеңуге бағытталған соғыс жүргізу теориясы және оған негізделген стратегия.

БЛОГ [ағыл. blog, web log, «желі журналы не оқиға күнделігі»] зат. инф. Интернетте жарияланған, әр жазбаға комментарий жазуға болатын, белгілі бір мақсатқа арналған, тақырыптық күнделік.

БЛОГГЕР кәсіп. Блогты құрған адам, блог жетекшісі.

БЛОГСФЕРА зат. Ғаламтордағы барлық блогтар жиынтығы.

БЛОК¹ [ағыл. block] зат. 1. Шеңберінде арқан асуға арналған ойық белдеуі бар доңғалақ механизм. 2. Атқаратын қызметі мен жасалу технологиясы бәріне ортақ болып келетін детальдар жиынтығы.

БЛОК² зат. 1. сәулелет. Үйдің іргетасы мен қабырғасын қалауға арналып, дұрыс геометриялық пішінге келтірілген жасанды тас. 2. кен. Шахта алаңының белгілі бір шегіндегі қазу жұмыстары жүргізілетін бөлік.

БЛОК³ [франц. bloc] зат. 1. коғ. Саяси-әлеуметтік топтардың өзара келісімі, одағы. 2. коғ-саяси. Топталған жиын, ұйым.

БЛОК⁴ зат. инф. Құжаттардың таңдап алынған біртұтас бөлігі.

Блок маркері. инф. <ағыл. block mark> а) Ұзындығы айнымалы блоктарды өңдеу кезінде мәліметтер блогының соңын көрсететін шартты белгі. ә) Таспалық ентаңба мен файлдың мәліметтер блогының шектеушісі болып саналатын магниттік таспадағы қызметтік блок. **Блок операторы.** инф. <ағыл. block statement> Операторлық жақшалармен шектелген, бағдарламаның бір операторы ретінде түсіндірілетін операторлар тізбегі. **Блок тақырыбы.** инф. <ағыл. block header> Блоктың басында орналасып, ол жайлы мәліметтер беретін және операциялық жүйеде қолданылатын арнайы жазба.

БЛОКАДА [ағыл. blockade] зат. 1. Әдейі ұйымдастырылған талаптарды мойындауға, сыртпен байланысын тоқтатуға қиындау жүргізілетін шаралар жүйесі. 2. әск. Жау күшін басу үшін, сырттан алынатын көмекке әскери шек қою, тыйым салу әрекеті. 3. мед. Омыртқа, бел ауруларын уақытша басатын дәрі салу арқылы емдеу тәсілі.

БЛОКАППАРАТ зат. тех. Пойыздардың қауіпсіз жүруін қамтамасыз ететін аппарат.

БЛОКБАСТЕР [ағыл. blockbuster] зат. өнер. Көпшілік көрерменге арналып жасалған, көп табыс түсіретін фильм.

БЛОКБАСТЕРЛІК сын. Блокбастерге қатысты.

БЛОКТОСПА зат. Иеленген аймақты бақылау үшін бекітілген құрылым.

БЛОКИРЛЕУ зат. **Бұғаттау.**

БЛОКНОТ [франц. bloc notes] зат.

1. Бұлшап, шағын қойын дәптер. 2. инф. Шағын мәтіндік файлдармен жұмыс істеуге арналған стандартты мәтін редакторы.

БЛОК-СХЕМА [лат. flowchart] зат.

1. Операциялар, мәліметтер, ағындар немесе техникалық құралдар секілді элементтерді белгілейтін арнайы символдар көмегімен талдау жасау немесе шешімін табу үшін мәселелерді графика түрінде ұсыну. 2. Бағдарлама немесе процестің шартты графикалық кескіні. 3. Электрондық жүйенің (мыс., есептеуіш жүйенің) элементтерінің арасындағы байланыс графика түрінде ұсынылатын схема.

БЛОКТЫ сын. Блок қатысқан, блогы бар.

БЛОКТЫҚ сын. Блокқа қатысты, блокқа тән.

Блоктық алмасу. инф. <ағыл. block exchange> Колмьютердің негізгі жад пен сыртқы сақтаушы құрылғылар арасында мәлімет алмасу тәсілі. **Блоктық ашу әдісі.** кен. Шахта алабын ұзына бойымен бірнеше блокқа бөліп, оларды блок оқпандарымен (ауа беретін және желдеткіш) ашу әдісі. **Блоктық жарылыс.** кен. Кертпеш массивтің бір бөлігін бір мезгілде жару. **Блоктық жүктеу.** инф. <ағыл. block loading> Жадты болу және мәліметтерді енгізу блоктап орындатын жүктеудің бір түрі. **Блоктық құрылғы.** инф. <лат. block device> Мәліметтер блогымен жұмыс істейтін құрылғы. **Блоктық принцип.** инф. <лат. block concert> Әзірленетін схеманың барлық түйіндерінің орындалуы белгілі бір стандартты қызметті орындайтын және аяқталған конструктивтік атқаруы бар элементтер жинағымен жасақталатын конструкциялау принципі.

БЛОКТЫҚ-МУЛЬТИПЛЕКСТІК сын. инф. Бірнеше сыртқы құрылғыдан мәліметтерді ауыспалы түрде жеткізетін немесе бір құрылғысы бар бірнеше алмасу процедурасына арналған.

Блоктық-мультиплекстік режим. инф. <ағыл. block multiplex mode> Шапшаң әрекетті арнаның жұмыс режимі.

БЛУЗОН зат. Әйелдердің белінен жіп өткізілген қысқа көйлек.

БЛЮВАЛ [ағыл. blue whale] зат. зоол. Көк кит (жер бетіндегі сүтқоректілердің ішіндегі ең ірісі теңіз жануары, ұзындығы 33 м. дейін, салмағы 150 т. дейін болады).

БЛЮМ [ағыл. bloom] зат. тех. Металлургиялық өндірістің шала өнімі.

БЛЮМИНГ [ағыл. blooming] зат. тех. Массасы 1–12 т аумақты болат құймаларды жаншу (сығымдау) арқылы бломге айналдыруға арналған өнімділігі жоғары прокат станы.

БЛЮТУЗ зат. инф. Сымсыз персоналдық құрылғы.

БОБСЛЕЙ [ағыл. bobsleigh] зат. спорт. Шанамен сырғанау спортының бір түрі.

БОБЫРА = ет. Үйіна-түйінасы ығу, ұршио, қобырау.

БОБЫРАУ Бобыра етістігінің қимыл атауы.

БОГАЧ зат. балық шар. Тұқы тұқымдас балықтардың қыстығүні шоғырланып жататын жері.

БОГЕМА [франц. boheme] зат. сөйл. Ретсіз, қамсыз, тәртіпсіз, тұрақсыз өмір сүретін, негізінен көркемөнер, мәдениет өкілдерінің (әртістер, музыканттар, т.б.) рухани-мәдени ортасын білдіретін ұғым.

БОГЕМАЛЫҚ сын. Богемаға тән, қатысты. Богемалық өнер.

БОГХЕД [ағыл. bodhead] зат. геол. Балдыр өсімдігінің қалдығынан түзілген сапропель көмірінің бір түрі; битумды тас көмір.

БОҒАТ зат. Үй төбесі (шатыры) мен қабырғасының қосылған жері.

БОҒАУЫЗ зат. Былатып, бейпіл сөз, әдепсіз боққалы сөз.

Боғауыз соқты. Бейпіл сойлесті, боқтады, ұрысты.

БОҒАУЫЗШЫЛ сын. Боғауыз айтқыш, былатып сөзге әуес.

БОҒЖАМА зат. көне. Ою-өрнектер, шашақтар салып (матадан, жүннен), термелеп тоқылған дорба.

БОҒЖАМАДАЙ сын. Боғжам сияқты, боғжам тәрізді.

БОҒМАЛА зат. бот. Улы саңырауқұлақ әсерінен болатын, антибиотиктер бактериялары тудыратын малдың (адамда сирек) созылмалы жұқпалы ауруы.

БОҒЫНДЫ зат. жерг. Ишек-қарын.

БОД [лат. baud] зат. инф. Байланыс арналарындағы ақпарат жеткізу жылдамдығының өлшем бірлігі.

БОДА-БОДА: бода-бода болды. Ағал-жағал болды, салтақтанды, бобырады.

Бода-бодасы шықты. Ұйна-тұйпасы шықты, дода-дода болды, қобырады.

БОДАЛА= ет. жағымсыз. Былықтыру, быттырату.

БОДАЛАҚТАТ= ет. жағымсыз. Былықтыру, бықсыту, аузына келгенді айту.

БОДАЛАН= ет. 1. Ұйна-тұйпасы шығу, бобырау. 2. ауыс. Басы қатып, есі кету.

БОДАМ¹ зат. жерг. Дәліз, сенек.

БОДАМ² сын. сөйл. **Бодан.**

Бодам қылды. сөйл. Бағындырды, тәуелді етті.

БОДАН сын. Тәуелді, бағынышты, еркінен айрылған.

БОДАНАДАЙ сын. сөйл. **Баданадай.**

БОДАНДЫҚ зат. Бодан болушылық, еркінен айрылғандық, тәуелділік.

БОДАХАН зат. кіт. Император, билеуші.

БОДАУ зат. Құн, төлеу.

БОДАУСЫЗ үст. 1. Төлеусіз, ақысыз. 2. ауыс. Сураусыз, ескерусіз, елеусіз.

БОДИ [ағыл. body] зат. Ұзын немесе қысқа жеңді, денеге жабысып тұратындай етіп тігілген әйелдер мен балалардың киімі.

БОДИ-АРТ [ағыл. body-art] зат. Жазу, татуировка, пирсинг т.с.с. көмегімен жалаңаш денені көркемдеу.

БОДИ-БАЛЕТ зат. Бидің түрі.

БОДИБИЛДІШІ [ағыл. bodybuilder] зат. спорт. Бодибилдингпен айналысатын спортшы.

БОДИБИЛДИНГ [ағыл. bodybuilding] зат. спорт. Бұлшық еттерді дамыту мақсатында жасалатын атлетикалық жаттығулар жүйесі.

БОДИБИЛДИНГТІК зат. спорт. Бодибилдингке қатысты.

БОДИПРСИНГ зат. Дененің белгілі бір жерін тесіп сырға, әшекей тағу.

БОДИЯ зат. сөйл. **Бадия.**

БОДИЯШЫ зат. сөйл. **Бадияшы.**

БОДИОН зат. полигр. Суретінің көркемдігі мен айқындылығымен ерекшеленетін типографиялық қаріптің бір түрі.

БОДУН зат. тар. Ежелгі және орта ғасырларда түркілер арасында қандас туыстықты, саяси тұтастықты білдірген атау.

БОДХИСАТВА зат. діни. Тхеравада буддизмінде тарихи Будданың әулие айналғанға дейінгі кезі және сол кезеңде Будда бейнесінде өмір сүрген адамдар мен аңдар туралы діни ұғым.

БОДЫРА= ет. Ұйна-тұйпасы шығу, қобырау.

БОДЫРАТ= ет. Ұйна-тұйпасын шығару, қобырату.

БОЖ= бож қара. Божбан қара, шой қара.

БОЖАЙЛА= ет. сөйл. **Бажайла.**

БОЖАҚ [ор. вожак] зат. сөйл. **Жетекші,** жолжорсетуші.

БОЖАЛАҚ: ала божалақ. сөйл. **Алаба-жақ.**

БОЖБАН сын. Ірі, ұлкен, қалың, ебедейсіз, жуан.

Божбан қара. Қожыр қара, шой қара.

БОЖБАНДАЙ сын. Ірі, ұлкен, қалың, ебедейсіз.

БОЖБИ= ет. Қоржшо, дөңкию.

БОЖБЫРА= ет. Сылбыр тарту, босаңсу.

БОЖЫ [ор. вожжи] зат. Арбаға, шанаға жегілген көлікті жүргізіп отыратын делбе.

БОЖЫ= ет. 1. Қымыз, айран сияқты тағамдардың қатты ашып бүлініп кетуі. 2. ауыс. Қожырау, пышырау, берекесі кету.

БОЖЫЛА= ет. Божы тағу, божымен айдау, жүргізу.

БОЖЫЛДА= ет. 1. Быжылдау, ашу. 2. Ба-жылдау, бұрқылдап қайнау.

БОЖЫЛДАТ= ет. 1. Быж-быж еткізіп, бұрқылдатып қайнату. 2. Бажылдату, дарылдату.

БОЖЫЛДАУ Божылда етістігінің қимыл атауы.

БОЖЫРА= ет. Қожырау, жүнжу, берекесі кету.

БОЖЫРАҚ сын. Пысық емес, бос, былжыр. **БОЖЫРАП-ҚОЖЫРА**= ет. Берекесіздену, шашырау, бытырау.

БОЖЫРАС= ет. Қожырасу, жүнжу, берекелері кету.

БОЖЫРАТ= ет. Қожырату, жүнжіту, берекесін кетіру.

БОЖЫРАУШЫЛЫҚ зат. Сылбырлыққа салынушылық, қожыраушылық.

БОЖЫСЫЗ сын. Божы тағылмаған, божысы жоқ.

БОЖЫТ= ет. Қожырату, пышырату; ашыту.

БОЖЫТУ Божыт етістігінің қимыл атауы.

БОЖЫШЫ зат. Божы ұстаушы, делбеші.

БОЗ¹ зат. бот. <лат. stipa> Астық тұқымдасына жататын көп жылдық шөптесін өсімдік.

БОЗ² зат. Бетегелі, ізенді, селеулі ақ дала.

БОЗ сын. 1. Ақшыл қылаң түсті. 2. Шымқай ақшыл емес, ақшыл көк түс (малға байланысты). // Шымқай ақшыл емес, ақшыл көк түсті жылқы, мал. 3. Құрғақ, сор (жер). // Құрғақ, сор жер.

4. ауыс. Жасөстірім, бозбала.

Боз ала. Құрыл тартқан, ақшыл. **Боз [ала] таң.** Таң ағарып келе жатқан мезгіл, таңсәрі...

Боз бие. Ақшыл, қылаң түсті бие. **Боз биенің** сүтіне шомылдырды. Ерекше құрметпен, қатты сыйлады, күтті. **Боз дала.** поэт. Боз түсті шөп өскен дала. **Боз емшек** қылды. Биенің желінінде тұқ қалдырмай, қайта-қайта сауып алды. **Боз жаңбыр.** сөйл. **Ақ жауын.** **Боз жорға.** эксп. Ішімдік, арақ. **Боз күйік** борбас. Қолынан ештеңе келмейтін, олақ. **Боз қасқа** шалды. **Құдай,** аруақ жолына құрбандыққа мал сойды. **Боз қырау.** Ақшыл сұрғылт болып түскен жұқа қырау. **Боз орда.** Ханның ордасы, ханның

құй. **Боз селеу.** өс. *Селеу шөбінің бір түрі. Боз шұбар.* Шұбар аралас боз түс. **Боз шулан дүние.** Жалған дүние, тіршілік. **Боз іңген.** Ақшыл, қылаң түсті іңген. **Боз іңгендей аңырады.** Күйзелді, сергелдеңе түсті.

БОЗА зат. тамақ. Дәнді дақылдан ашытып жасалған сусын, ішімдік.

БОЗАҒАШ зат. өс. Биік өсетін ағаштардың бірі.

БОЗАДАЙ сын. Боза тәрізді, боза сияқты.

БОЗАЙ зат. 1. Боз, бозғылт. 2. ауыс. Бозбала, жас.

БОЗАКЕШ зат. Боза дайындаушы.

БОЗАҚОР сын. Бозаны көп ішетін, бозаны ұнататын, бозақұмар.

БОЗАҚОРЛЫҚ зат. Бозақор болушылық, бозаны көп ішушілік, бозаға салынушылық.

БОЗАҚҰМАР зат. Бозаға құмартушы, боза ішкіші.

БОЗАҚЫР зат. сөйл. **Бозакеш.**

БОЗАЛАҢ сын. Қылаң, ақшыл, бозғылт.

Бозалаң тартты. а) Бозғылданды, ағарды. ә) Құқылданды, бозарды.

БОЗАЛАНДА үст. Таң сәріде, ертемен.

БОЗАЛАНДА= ет. Бозару, ағару.

БОЗАЛЫ сын. Бозасы бар, бозасы көп.

БОЗАМЫҚ сын. Бозғылт, ақшылтым.

Бозамық тартты. Бозғылт тартты, қылаң берді.

БОЗАМЫҚТАН= ет. 1. Ақшыл тарту, бозару. 2. Таң қылаңдану, құлан шектену.

БОЗАМЫҚТАНУ Бозамықтан етістігінің қимыл атауы.

БОЗАМЫҚТАУ сын. Бозғылттау, ақшылдау, қылаңдау.

БОЗАНШЫ зат. муз. Қазақ халқының ежелгі саз аспабы.

БОЗАН зат. бот. Құрғақ, шөлейт жерде өсетін шөп.

БОЗАН¹ сын. 1. Ақшыл, қылаң, бозғыл. 2. Сортаң, қуаң (жер). 3. ауыс. Көмескі, күңгірт.

Бозаң тартты. а) Ақшыл тартты, бозғылданды. ә) Өңі құрыл тартты, бозарды.

БОЗАН² сын. Жас, жеткіншек.

БОЗАНДА үст. Таңсәріде, таңертең, алагеуімде.

БОЗАНДАУ сын. 1. Қылаңдау, бозғылттау. 2. Өңі ақшылдау, құқылдау.

Бозаңдау тартты. Ақшылданды, бозарды.

БОЗАНДЫ сын. Бозаң өскен, бозаңы бар.

БОЗАНДЫҚ зат. Бозаң болушылық, ақшылдық, қылаңдық.

БОЗАНЫТ= ет. Ақшыл тарту, бозғылттану.

БОЗАР= ет. 1. Бозғылттану, ақшылдану, бозамықтану. 2. Өңі қашу, түсі бұзылу.

Бозарып күтті. Ұзақ күтті, көп күтті.

БОЗАРАН: бозараң тартты. Сәл жарықтанды, жарық түсті, бозарды.

БОЗАРАНДА= ет. Ақшылтым тарту, бозғылттану.

БОЗАРТ= ет. Бозғылттандыру, ақшылдандыру.

БОЗАРУ Бозар етістігінің қимыл атауы; бозғылттану, ақшылдану.

БОЗАРША зат. бот. <лат. trhuja> Бұта түрінде өсетін, мәңгі жасыл, қылқан жапырақты ағаш.

БОЗАРЫҢҚЫ сын. Бозғылт, бозғылтым.

Бозарыңқы тартты. Бозарды, ағарды.

БОЗАРЫҢҚЫРА= ет. Өңі қашыңқырау, құқылдану.

БОЗАУЫЗ сын. жағымсыз. Әлсіз, жас, өсімдік ұстанымы жоқ.

БОЗАХАНА зат. Боза сатылатын жер, дүкен.

БОЗАША үст. *Боза сияқты, бозаға ұқсап.*
БОЗАШЫ зат. *Боза сатушы, боза дайындаушы.*

БОЗБАЛА зат. *Он үш пен кәмелет жасы аралығындағы жас жігіт, жасөспірім, жеткіншек.*

Бозбала дәурен. *Жастық шақ, бозбала кезең.*
БОЗБАЛАДАЙ сын. *Бозбала сияқты, бозбала тәрізді.*

БОЗБАЛАЛЫ сын. *Жас жігіттері, бозбалалары бар.*

БОЗБАЛАЛЫҚ сын. *Бозбалаға тән, бозбалаға қатысты.* // *Жігітшілік, жастық.*

БОЗБАЛАСЫМАҚ сын. *экспр. Өзін-өзі бозбалаға балайтын, бозбала болғансыған.*

БОЗБАЛАША үст. *Бозбалаға ұқсап, бозбала сияқтанып.*

БОЗБАЛАШЫЛЫҚ зат. *Бозбалаға тән қылық, мінез, сипат, ойын-күлкіге бой црушылық, бозбалалық, жігітшілік.*

БОЗБАС зат. *Тәжірибесіз, жас, балаң.* // *Тәжірибесіз, жас балалар.*

БОЗБАС: **бозбас отқұйрық.** *зоол. <лат. phoenicurus caeruleocephalus> Торғай тәрізділер отрядының сайрауық тұқымдасына жататын сайрағыш құс.*

Бозбас пайыз. *зоол. <лат. carduelis caniceps> Торғай тәрізділер отрядының құнақ тұқымдасына жататын сайрағыш құс.*

БОЗБАСТАН = ет. *Бозбалалық ету.*

БОЗБАСТЫҚ зат. *Тәжірибесіздік, жас, балаң болушылық, бозбалашылық.*

БОЗБЕЛБЕУ зат. *Жас, буыны қатпаған, жасөспірім.*

БОЗБӨРТПЕ зат. *саят. Суда көбірек тұрып, сыртының қаны кеткен, ішінің қаны өзінде болып, сырты ғана бозарған ет, бүркіт жемі.*

БОЗБҰҒА зат. *өс. Таулы жерде өсетін, тамырының емдік қасиеті бар, дәрілік өсімдік.*

БОЗБҰЙЫРҒЫН зат. *бот. Алабұтқа тұқымдасына жататын біржылдық не көпжылдық өсімдік.*

БОЗГҮЛЖАПЫРАҚ зат. *бот. Сүйсіндер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БОЗҒАЛДАҚ зат. *бот. Көктемде қар кетісімен шығатын боз түсті гүл, жауқазын.*

БОЗҒАНАҚ зат. *бот. Шөлді жерлерде өсетін, ұсақ жапырақты, құнарлы, қой үйсініп жейтін жөп..*

БОЗҒЫ зат. *биол. <лат. eumetopias jubatus> Құлақты түлендер тұқымдасы, бозғы туыстарына жататын ең ірі түрі.*

БОЗҒЫЛ зат. *бот. Құрғақта өсетін шөп, боз, бозаң.*

БОЗҒЫЛ сын. **1.** *Ақшыл, бозамық.* **2.** *Қаны қашқан, сұп-сұр.*

Бозғыл тартты. *а) Бозғылданды, азарды. ә) Өңі қашты, бозарды.*

БОЗҒЫЛДАН = ет. *Ақшыл тарту, бозару.*

БОЗҒЫЛДАУ сын. *Ақшылдау, боздау.*

Бозғылдау тартты. *Бозғылдана түсті, сұрланыңқырады.*

БОЗҒЫЛТ сын. *Ақшылдан гөрі боз түсті басымдау.*

Бозғылт тартты. *Ақшылданды, бозарды.*

БОЗҒЫЛТТАН = ет. *Ала көлеңкелену, бозару.*

БОЗҒЫЛТТАУ сын. *Бозғылтым, бозғылт.*

БОЗҒЫЛТЫМ сын. *Бозғылттау, бозғылт.*

Бозғылтым тартты. *Бозғылт тартты, бозара түсті.*

БОЗДА = ет. **1.** *Түйенің зарлы үн шығаруы.* **2.** *ауыс. Еңіреп жылау, зарлау.* **3.** *ауыс. Бір қалыпта үзбей дыбыс беру.*

БОЗДАҒЫШ сын. *Боздай беретін, зарлауық, заржақ.*

БОЗДАЙ сын. *Боз сияқты, боз тәрізді.*

БОЗДАҚ¹ зат. *Түйе түлеген соң жаңадан шығатын жұмсақ ұлта жүні, ботаның жақ жүні.*

БОЗДАҚ² зат. *Ер-азамат, жас жігіт.*

Боздағын бордай етті. *Азаматын жойды, қырды.*

БОЗДАҚ³ зат. *зоол. Үлпілдек жүнді итбалық.*

БОЗДАҚТА = ет. *жерг. Түйенің жүнін жүндегеннен кейін соның орнына жаңадан майда жүннің шығуы.*

БОЗДАҚТАЙ сын. *Боздақ тәрізді, боздақ сияқты.*

БОЗДАҚТАТ = ет. *Шапқылау, тез жүру.*

БОЗДАН¹ = ет. *Бозару, ақшылдану.*

БОЗДАН² = ет. *Боздау, зарлы үн шығару.*

БОЗДАС = ет. *Түйе, боталардың зарлы үн шығарысуы.*

БОЗДАС зат. *Бір қалыпты, үзбей шыққан дыбыс.*

БОЗДАТ = ет. *Аңырату, шулату, басына көтеру.*

БОЗДАТУ *Боздат етістігінің қымыл атауы.*

БОЗДАУ сын. *Бозғылт, бозғылтым.*

БОЗДАУ *Бозда етістігінің қымыл атауы; түйенің зарлы үн шығаруы.* // *Зарлы, боздаған.*

БОЗДАУЫҚ сын. *Зарлы үн шығарғыш, боздағыш.*

БОЗДЫ сын. *Боз өсетін, бозы бар.*

БОЗДЫ-БЕТЕГЕЛІ сын. *Боз бен бетеге өсетін (жер).*

БОЗДЫҚ зат. **1.** *Түстің ақшылдығы, боз екендігі.* **2.** *Боздың қалың, біркелкі болып өскен жері.*

БОЗЖОРҒА зат. *Аңға салатын жүйрік, ақбоз ат.*

БОЗЖУСАН зат. *бот. <лат. artemisia glauca> Жусан тектес көп жылдық өсімдік.*

БОЗИЗЕН зат. *бот. <лат. echinopsilon> Алабұтқа тұқымдас бір жылдық шөптесін өсімдік.*

БОЗКӨДЕ зат. *бот. <лат. stipastenophylla> Күйге қарай пісетін көденің түрі.*

БОЗКІЛЕМ зат. *бот. Жасаңшөптер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.*

БОЗҚАРАҒАЙ зат. *Шыршаның бозғылт түрі, қызқарағай.*

БОЗҚАРАҒАН зат. *бот. <лат. caragana> Бұршақтұқымдас өсімдіктерге жататын ағаштармен бұталардың түрі.*

БОЗҚАСҚА зат. *этн. Садақа, құдайы.*

Бозқасқа шалды. *этн. Алланың жолына қасқасы бар боз түсті жылқы сойды.*

БОЗҚОНАҚ зат. *бот. Шабындық немесе мал жайылымдық өсімдік.*

БОЗҚОНЫРАУ зат. *өс. Қоңыраубас.*

БОЗҚЫДЫҚ: **бозқыдық шығарды.** *Жат қылық көрсетті, жоқтан өзгені сылтаурапты.*

БОЗҚЫРАУ зат. **1.** *Қара күзде ағаштың бұтақтарында, шөптің бетінде болатын қырбық.* **2.** *ауыс. Азаара бастаған, ақ шаш.*

БОЗҚЫРАУЛЫ сын. *Бозқырау түскен, бозқырауы бар.*

БОЗОЙ зат. *өс. Еркекшөптің қолдан егілетін жаңа сұрпы (гибриді).*

БОЗОН зат. *физ. Спині нөлге бүтін сандар болатын бөлшек немесе казирбөлшек.*

БОЗОТ зат. *бот. Астық тұқымдас көпжылдық шөптерден (бетеге, бидайық, тарлау, бозселеу т.б.) тұратын табиғи жайылым.*

БОЗӨКПЕ¹ зат. **1.** *Буыны қатпаған, жас.*

2. *ауыс. Жуас, ынжық, жасық, былжыр.* **3.** *Бос, мәнсіз.*

БОЗӨКПЕ² зат. **1.** *вет. Қойда болатын ауру түрі.* **2.** *саят. Құсқа жем ретінде беруге арнап үрленген мал өкпесі.*

Бозөкпе болды. *Өкпесі күйіп демікті, елтікті.*

БОЗСОРАҢ зат. *өс. <лат. climacoptera> Алабұтқа тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.*

БОЗСУЫР зат. *зоол. <лат. marmota bobac> Кеміргіштер отряды туін тектестер тұқымдасына жататын сүтқоректі.*

БОЗТАЛ зат. *биол. Бұтақтары өте жіңішке майысқақ жас тал.*

БОЗТАЛДАЙ сын. *Бозтал сияқты, бозтал тәрізді.*

БОЗТОПЫРАҚ *геогр. Шығыс Кавказ, Памир мен Тянь-Шань таулары етегіндегі шөлдала белдеуінің басты тотырақ түні.*

БОЗТОРҒАЙ зат. **1.** *Түсі қоңыр ала, қанаты ұзын, бауыры ақшыл, дене тұрқы 20 см-дей құс.*

2. *зоол. <лат. alaudidae> Торғайлар отрядына жататын сайрағыш құс.*

БОЗТОРҒАЙДАЙ сын. *Бозторғай сияқты, бозторғай тәрізді.*

БОЗТОРҒАЙДАЙ сын. *Бозторғайға айтқандай сияқты, бозторғай тәрізді.*

БОЗТҮК зат. *өс. Жұмсақ, боз түсті жапырақтары бар көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БОЗТІКЕН зат. *бот. <лат. asan thophyllum> Қаламтыр тұқымдасына жататын көпжылдық бұта не шөптесін өсімдік.*

БОЗҮЙ зат. **1.** *Қонақ құтуге арналып тігілген киіз үй.* **2.** *сөйл. Киіз үй.*

БОЗША сын. *Бозғыл, бозғылтым.*

Бозша гайлақ. *Бозғыл түсті, екі жасқа толмаған түйе төлі.*

Бозша торғай. *зоол. Түсі бозғылт торғай тұқымдас жырыш құс.*

БОЗШАФАЛА зат. *зоол. <лат. lagus fuscus> Шағала тұқымдас құс.*

БОЗШАҒЫЛ зат. *бот. <andropogon> Құрғақ аймақты жайылымда өсетін астық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БОЗШАЛҒЫН зат. *өс. Тамырсабақты, тамыры өте жіңішке, шашақты болып келетін көпжылдық өсімдік, бозшағыл.*

БОЗШӨП зат. *өс. Боз.*

БОЗШЫЛ сын. *Бозғылт, ақшыл.*

БОЗШЫМШЫҚ зат. *зоол. <лат. pyrrhula pyrrhula> Құнақтар тұқымдасына жататын құс.*

БОЗЫҚ = ет. *Бозару, сұрлану.*

БОЗЫМ¹ зат. *жерг. Айыр өркешті түйе.*

БОЗЫМ² сын. *жерг. Боздақ, ардақты.*

БОЗЫМЫҚ сын. *сөйл. Бозамық.*

БОЗЫМЫҚТАН = ет. *сөйл. Бозамықтан.*

БОЙ зат. **1.** *Адам мен жан-жануарлардың тік тұрғандағы дене тұрқы.* **2.** *Тұла бой, дене.*

3. *Өзі, қара басы.* **4.** *Өзен, жол, сай, көше, тағы басқалардың жағасы, жағалауы, жиегі.*

5. *Үлкенді-кішілі қоныстың, тұрақ-жайлардың алқабы, өңірі.* **6.** *Сырт киімнің алғы және артқы өңірі.*

7. *Мезгіл мәнді есім сөздермен тіркесіп, белгілі бір мезгіл, мөлшер біткенше деген мағынаны білдіреді.*

8. *Көлем, мөлшер мәнді есім сөздермен тіркесіп, белгілі бір затпен салыстырылатын өлшеу атауын, мөлшер-шаманы білдіреді.*

9. *-ған/-ген формалы есімше тұлғаларымен тіркесіп, амал-әрекеттің алғашқы шағын я белгілі бір өзгермейтін қалпын білдіреді.*

Бой алды. *а) Бойлады, бой көтерді. ә) Кең тарады, күшейді, орын алды.*

Бой алдырды. *а) Титықтады, шаршады. ә) Берілді, жеңілді, ырқына көнді.*

Бой алдырмады. *Берілмеді, жеңілмеді.*

Бой бақты. *Өзін-өзі тежеді, алды-артын байқады, тартыды, аңсыны аңдыды.*

Бой берді.

Жеңілді, еркіне көнді, ырық берді, жетегінде кетті. **Бой бермеді.** Айтқанға көнбеді, ырық бермеді, дес бермеді. **Бой бойлады.** Өз ойлағанымен болды, өз бетімен жүрді. **Бойға ас [тамақ] батпады.** а) Ишкен-жегені бойына тарамады, сіңбеді. ә) Көңілі көншімеді, мазасы кетті, тыншымады. **Бойға біткен.** а) Туа пайда болған, табиғи, ежелден бар. ә) Құрсақ көтерген, аяғы ауырлаған. **Бойға жайылды.** Денеге тарады. **Бойға жетті.** Кәмелетке толды, есейді. **Бойға жүкпады.** Пайдасы болмады, сіңбеді. **Бойға жігерін жиды.** Құшін жинады, әлденді. **Бойға қуат [болды].** Қайрат, күш, жігер берді. **Бойға өлшеді.** Шама-шарқына қарады, әлі білді. **Бойға тараған кесел.** Жазылуы қиын, емі табылмайтын ауру. **Бойға тарайды.** Еркін алды, бойы биледі. **Бойға үйір қылмады.** Жолатпады, жақындамады. **Бойға шапты.** Денеге жайылды. **Бойдағы күш қайысты.** Күші тасыды, шабыттанды. **Бойдағы от лапылдап.** поэт. Жастықтың жалыны шарпыт, қызуланып. **Бойдан асты.** Күш жетпеді, қолдан келмеді. **Бойдан [бойынан] қуат кетті.** Күш-қайраты азайды, әлсіреді. **Бойды алды.** а) Еркін биледі, денені балқытты. ә) Толқытты, тебірентті. **Бойды барлады.** Сақтанды. **Бойды биледі.** а) Ерікті алды, балқытты. ә) Өзіне-өзі келді, буынын бекітті. **Бойды [тұла бойын] бусантты.** а) Терлету, жібіту, жіпсіту. ә) б е й н. Еріксіз билеп алып, елжіретті. **Бойды жеңді.** а) Ерікті биледі, елітті, балқытты. ә) Нәпсісін тыйды. **Бойды кернеді.** Ишке сыймады, шыдатпады. **Бойды қажу биледі.** Шаршады, қажыды. **Бойды қуаныш [шаттық] биледі.** Қуанды, қуанышқа кенелді, шаттанды. **Бойды ұрлады.** Бой тасалады. **Бойды шымырлатты.** Еліктірді, елітті. **Бой [барлық денесі] еріді.** Елжіреді, балқыды. **Бой жазбады.** а) Тыным таппады, демалмады, тыныштық көрмеді. ә) Еркін, жайдары бола алмады. **Бой жазды.** а) Денесінің құрысқанын тарқатты. ә) Дем алды, денесін сергітті. б) Кеңілік алды, еркіндікке қолы жетті. в) Алысқа ұзады, бойын жасырды. **Бой жаздырмады.** Тынымсыз еңбектен қол босатпады, дамыл көрсетіп, сергітмеді, титықтатты. **Бой жазу.** Дем алу, серу. **Бой жазысты.** Бірігіп, дем алып тынықты, бойын сергітті, сайрандады, қыдырды, көңіл көтерді. **Бой жасады.** Науқас кісі өлер алдында бір сәт сергіді, аурудан айыққандай сезінді. **Бой жасырды.** Бой тасалады, бұқты. **Бой жетті.** а) Ұзарып өсті, биіктемді. ә) Кәмелетке толды, есейді. **Бой жиғызды.** Тартындырды, тежеді. **Бой жиды.** Өзіне-өзі келді, буынын бекітті. **Бой жылытты.** а) Тамақ ішіп, жылынып әлденді. ә) Бойды тебірентті, бойға қуат берді. **Бой жылыту.** Денесін жылытты, ыстық ас ішті. **Бой көрсетті.** а) Қарасын көрсетті, көзге түсті. ә) Қыр көрсетті, сес қылды. б) Өз ой-пікірін сездірді, кім екенін байқатты. **Бой көрсету.** Қыр көрсету, сес қылу. **Бой көтерді.** а) Биіктеп бастады, бойлады. ә) Тұрызылды, салынды. б) Көріңді, көзге түсті. в) Сейіл құрды, көңіл сергітті. г) Еңсесін көтерді, басын көтерді, көңілденді. **Бой көтеру.** Сейілдеу, көңіл көтеру. **Бойы көтерілді.** Еңсесі көтерілді, көңілденді. **Бой қақиды.** Денесі құрысын қалды. **Бой құрсаулады.** Денесі құрысты, денесі ауыр басты. **Бой қылтты.** Көріңді, бой көтерді. **Бой мұздап, жүрек сыздады.** Жайсыз хабар есітті, денесі тітіркенді. **Бой нұсқа.** Тұр-тұла, бет-келбет, дене бітім. **Бой сақтады [сақтанды, күтті].** Өзін аулақ ұстады, сақтанды, тартынды. **Бой салды.** а) Көтерілді, биіктемді. ә) Жанын салды, шың берілді. б) Ден қойды, зейін салды. **Бой салдырмады.** Сенбеді, ынты-шынтымен сене құламады. **Бой салып иіді.** Емірене, бауырына

тарта иіді. **Бой сергітті.** а) Денесі жеңілденді, тынықты. ә) Еңсесін көтерді, көңілденді. **Бой сергіту.** п. е. л. Оқушылардың денсаулығын нығайтып, көңіл күйін көтеруге бағытталған дене жаттығуларын кешенді түрде орындау. **Бой сермеді.** Биіктемді, құлаш ұрды. **Бой сыпатты.** Сыңға түсті, сыналды. **Бой таластырды.** Жарыса, қатарласа өсті. **Бой тартты.** а) Именді, тартынды. ә) Аулақ болды, жоламады. **Бой таса.** Көзден таса, жасырын. **Бой таса етті [кылды].** Жасырынды, тасаланды, тығылды. **Бой тасалады [жасырды, ұрлады].** Көзге түспеуге тырысты, жасырынды, тасаланды. **Бой таса іздеді.** Жасырынбақ болды, көзге түскісі келмеді. **Бой тастады.** Ұмтылды, жоқтанды. **Бой тастау.** Ұзарып оту, биіктеу. **Бой түзеді.** а) Өзін-өзі тежеде, тартынды. ә) Сабырға келді, сабысына түсті. **Бой теңесті.** а) Ұзарды, биіктемді. ә) Тең болды, қатарға қосылды. **Бой тоқтатты.** Өзін-өзі ұстады, тежеді. **Бой түзеді.** а) Сымбаттанып өсіп қалды. ә) Үсті-басын жөндеді, сән түзеді. б) Тізілді, қатарласты. **Бой ұйытты.** Елітті, баурады, рахатқа батырды. **Бой ұрды.** а) Бір нәрсенің соңына түсті, көңіл ауды, берілді. ә) Бет бұрды, ыңғайланды, бейімделді. **Бой үйретті.** Үйренді, дағдыланды. **Бойы ауырлады.** Денесі көтерпеді, салмақ тартты. **Бойы ауыр [зіл қаратса] тартты.** Денесі ауырлады. **Бойы байсал [дел-сал] тартты.** Салғырттанды, керену тартты. **Бойы балбырады.** Жадырады, маужырады, рахаттанды. **Бойы балқыды.** Рахаттанды, ләззат алды, елітті. **Бойы батты.** Көріңбеді, көзден таса болды. **Бойы бекіді.** Өзіне-өзі келді, қайраттанды, күш алды. **Бойы бетегеден аспаған.** Жас, кішкене бала. **Бойы биіктеді.** Бойы өсті, ұзарды. **Бойы босады.** Қолы тиді, уақыты болды. **Бойы бұлған.** Былық-сылық еткен кербез, керім (адам). **Бойы бір қарыс [бір сүйем].** Бойы (тұрқы) қысқа, қортық. **Бойы бір қарыс, сақалы қырық қарыс.** м. н. ф. Ертегілерде кездесетін ергежейлі кейіпкер. **Бойы елжіреді.** Манаурады, шаршады. **Бойы еріді.** Елітті, басы айналды, балқыды. **Бойы жадырады [жеңілді].** Көңілі көтерілді. **Бойы [бойдың құрысы] жазылды.** а) Құрыс-тырысы тарқанды. ә) Дем алды, тыныстанды. **Бойы жеңілдеді.** Денесі сергіп қалды, жадырады. **Бойы жылыды.** Мейірленді, пейілі ауды. **Бойы жылынды.** Тоңғаны басылып, денесіне жылу барды. **Бойы мұздады.** Көңілі су секендей басылды, жабығып-жабырқады; жайсыз хабар естіп бойы, тиіршікті. **Бойын [арқаны] аулақ [аулаққа] салды [ұстады].** Алыс жүрді, маңына жуымады; қашқақтады. **Бойын баптады.** Сыланып-сипанды, күтінді. **Бойын бекітті.** Денесін нық ұстады. **Бойына ашу сыймады.** Қатты ашуланды. **Бойына бесікте жатып сіңірді.** Бала кезінен үйренді, кішкентайынан дағдыланды. **Бойына байсалдылық келді.** Өзін-өзі ұстады, сабырлы болды. **Бойына бала бітті.** Екіқабат болды, жүкті болды. **Бойына бір шала сүйек бітпеді.** Бала көтермеді. **Бойына дарыды.** Сіңді, тарады. **Бойына дарытпады.** а) Жуытпады, жақындамады. ә) Бойына сіңірмеді; көңіліне жақын қабылдамады. **Бойына жарасты.** а) Бойына шақ келді, ұнады. ә) Үйіесті, келісті. **Бойына жүқты.** Денеге сіңді, тарады; пайдаға асты. **Бойына ие болды.** Қатайып алды, бекінді. **Бойына кір [шаң, қылау] жуытпады [шалғызабады, жұқтырмады].** а) Қылау жұқтырмады, шаң жуытпады, тап-таза болып жүрді. ә) Еш нәрсеге қатысы жоқ, жазықсыз, кінәсіз болды. **Бойына қайратын [қуатын] жиды.** Қайраттанды, күшін жинады. **Бойына қонды.** а) Кім денеге шақ келді, дәл келді, жарасты. ә) Дарыды. **Бойына қуат бітті.** Күш, қайрат пайда болып, қайраттанды,

жігерленді. **Бойына сақтады.** Естен шығармады, ұмытпады. **Бойына тартты.** Біреуді өзіне үйір қылды, жақындатты. **Бойына тарту.** Сіңіру. **Бойына теңгерді.** Өзіне тең санады, лайық санады, тең тұтты. **Бойына үйірді.** Өзіне тартты, қызықтырды. **Бойын балады.** Күй тандады, бап іздеді. **Бойын балқытты.** Еркін биледі, рақатқа батырды. **Бойын баурады.** Еркін биледі, өзіне тартты, еліктірді. **Бойын бекітті.** Қайраттанды, күш алды. **Бойын бермеді.** Өзін-өзі ұстады, сыр шашпады. **Бойын билей алмады.** Састы, дегбірсізденді. **Бойын биіктетті.** Асқақатты, жетілдірді, жаңа сапаға көтерді. **Бойында дұға жоқ.** Алланы еске алуды ұмытқан, бір Аллаға сыйыпудан қалған деген мағынада. **Бойында ерлігі жоқ.** Белсіз, жыныстық қатынасқа қабілетсіз еркек. **Бойында жігер қайнады.** Қайраты тасыды, күші көбейді. **Бойында күш-қаны тасыды.** Күш-қайраты асты, қайраты тасыды. **Бойында оты бар.** Жігерлі, жалынды. **Бойын жаза алмады.** а) Денесі ауырлады. ә) Еркін, жайдары бола алмады. **Бойын жиды.** а) Тыңайып, күш алды. ә) Өзіне-өзі келді, буынын бекітті. б) Теріс жолға түспеді, жамандықтан тартынды. **Бойын жылтытты.** Тоңғанын басты. **Бойын кейін салды.** Өзін-өзі сырт тартты, жырақ ұстады, жақындамады, үйір болмады, басқамен араласпады. **Бойын күтті [тарады].** Үсті-басын түзеді, өз басын күтіп сөңденді. **Бойын күткендік.** Кер-бездік, сәнденушілік. **Бойын [тұла бойын, денесін] құрсады.** Өн бойын сірестірді, қысты. **Бойын мұң басты.** Еңсесі түсті, мұңайды. **Бойын сұнды.** Мойындады, дегеніне көнді. **Бойын сылады.** Өзін-өзі күтті, әдеміленді. **Бойын тыйды [тартты].** а) Өзін-өзі тежеді, сақтанды. ә) Аулақ болды, жақындамады. **Бойын ұстады.** Нәпсіге ырық бермеді. **Бойын үйретті.** Жақын тартты, үйір қылды. **Бойы сергіді.** а) Денесі жеңілденді, тынықты. ә) Көңілі жадырады, еңсесі көтерілді. **Бойы сыналды.** Сыналды, сыңға түсті. **Бойы түршікті.** Жаны шошынды, тітіркенді. **Бойы үйренді.** Көнді, көндікті, дағдыланды. **Бойы шымырлады.** Ерекше сезіме бөленді.

Бой-БАСЫ зат. сөйл. Үсті-басы. **Бой-басын түзеді.** Өзін-өзі күтті, сөңденді. **Бой-Бой** сын. Қатар-қатар, ұзын-ұзын. **Бой-бой болды.** Ұзынынан дал-дал болып жыртылды. **Бой-бойы терледі.** Әбден тер басты, терге малынды. **Бой-бойы шықты.** Әбден терледі.

БойДА үст. -ған/-ген тұлғалы есімшемен тіркесіп, іс-әрекеттің алғашқы мезетін білдіреді.

БойДАЙ сын. Бойымен бірдей, бойы тәрізді.

БойДАҚ¹ сын. 1. Үйленбеген, салт басты (жігіт). 2. Тарттырылған еркек қой. 3. Төл-демеген, қысыр (мал).

Бойдақ жігіт. Үйленбеген, басы бос жігіт. **Бойдақ қой.** Тарттырылған еркек қой. **Бойдақ қой аулындай жер.** Мына тұрған жер, жақын жер. **Бойдақ сиыр.** Сиыр, дөнежін, құнажын, ұрашы тайыншалардың қысырлары.

БойДАҚ²: бойдақ бидай. жерг. Аңызға шыққан бидай, қодыра.

БойДАҚКЕРШІЛІК зат. Бойдақтық, бойдақ кездегі жігітшілік.

БойДАҚ-САЯҚ зат. Төлсіз қысыр мал, оқшау жүрген мал.

БойДАҚСЫРА= ет. Үйленгісі келу.

БойДАҚТА= ет. Серкені бөліп алып, қойдың алдына салу.

БойДАҚТАЙ сын. Бойдақ сияқты, бойдақ тәрізді.

БойДАҚТЫҚ зат. Салт бастылық, үйленбегендік.

БОЙДАҚТЫЛЫҚ зат. сөйл. **Бойдақтық**, **БОЙДАҚШЫЛЫҚ** зат. *Бойдақ болушылық, салт бастылық, үйленбегендік.*

БОЙДАНА зат. өс. *Жұмыртқа тәрізді, қиқұлақты жапырақтары бар, биіктігі 20-40 см-дей, біршақ тұқымдас, қу келген жерде өсетін, біржылыдық малазықтық шөп.*

БОЙЕНТ зат. экон. *Қолайсыз жағдайлардың салдарынан баға оңай көтерілетін рыноктың жай-күйі.*

БОЙЖАЗБА зат. спорт. *Спортшының жаттығу өткізу немесе жарысқа қатысуының қарсаңында тәннің мүмкіндігін алдын ала жұмылдыру, алда тұрған жаттығуларды жоғары деңгейде орындауға дайындалу мақсатында дене жаттығуларының мақсатында дене жаттығуларының түрлерін орындау.*

БОЙЖЕТКЕН зат. *Кәмелетке толған, есейген қыз.*

БОЙЖІШ зат. қолөнер. *Кілем өрмегіндегі жоғарыдан төмен қарай үш кейде төрт қатар болып тізілген жіп.*

БОЙКОТ [ағыл. boycott] зат. *Жеке адаммен, ұйыммен немесе мемлекетпен байланысты үзу түріндегі саяси және экономикалық күрестің әдісі.*

Бойкот жасау. сөйл. *Қарым-қатынасты үзу, сөйлеспей қою, араласпау.*

БОЙКҮЙЕЗ сын. *Мойны жар бермейтін енжар, селқос, еріншек.*

Бойкүйез тартты. *Енжарланды, ерінді, жалқауланды.*

БОЙКҮЙЕЗДЕ= ет. сөйл. *Енжарлану, селқостану, еріну.*

БОЙКҮЙЕЗДЕН= ет. *Мойны жар бермеу, жалқаулану, енжарлану.*

БОЙКҮЙЕЗДЕУ сын. *Енжарлау, жалқаулау.*

БОЙКҮЙЕЗДІК зат. **1.** *Бойкүйез болушылық, мойны жар бермеушілік, енжарлық, еріншектік.* **2.** п е д. *Айтқан ақыл-кеңеске құлақ аспай, өз бетінше жүріп-тұрудан көрінетін мінездің жағымсыз жағы.*

БОЙҚАЛАЙ зат. өс. жерг. *Бойқаладай.*

БОЙҚАЛАҚАЙ зат. бот. *Сабағы тік, судан түр жағы төрт қырлы көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БОЙЛА= ет. **1.** *Биіктел өсу, ұзару.* **2.** *Сұйық заттың бір нәрсенің бойымен жоғары көтерілуі, жайылып таралуы.* **3.** *Мойын соза қару.* **4.** *Бір нәрсенің жерге, суға тереңдеп кіруі, батуы.* **5.** *Бір нәрсенің бойымен жағалай жүру, бойын қуалау.* **6.** *Жылқы малының тізгін бермей, қатты арындауы.* **7.** а у ы с. *Бір нәрсенің байыбына бару, мәнін тереңірек түсіну, үңіле қару.*

БОЙЛАҒЫСЫЗ сын. *Бойдан асатын, терең.*

БОЙЛАЙ үст. жерг. *Үнемі, ылғи.*

БОЙЛАН= ет. *Биіктеу, көтерілу.*

БОЙЛАТ= ет. **1.** *Бір нәрсенің бойымен жағалай жүргізу, бойын қуالاتу.* **2.** *Тереңдету, батыру.* **3.** *Жеткізу, жаққындату.*

Бойлата ату. әск. *Пулеметтерден, жекелеген зеңбіректерден, жаяу әскердің ұрыс мәшинесінен немесе танкілерден қарсыласқа жақын қашықтықтан кенеттен бір бағытта оқ жаудыру.*

БОЙЛАТТЫР= ет. **1.** *Биіктетіп өсірту, қазартқызу.* **2.** *Тереңдете енгіздіру, кіргіздіру.*

БОЙЛАТТЫРУ *Бойлаттыр етістігінің қимыл атауы.*

Бойлату *Бойлат етістігінің қимыл атауы.*

БОЙЛАУ *Бойла етістігінің қимыл атауы; жіті түсіну, жан-жақты меңгеру. // Мазмұн, мағына байлығы.*

БОЙЛАУЫҚ сын. **1.** *Бойлай өсетін, биік.* **2.** *Тізгін бермейтін арынышыл, басы асау. // Ешкімге бас иемезен, ешқашан тежеу көрмеген.*

3. а у ы с. *Өршіл, әсер-қуаты күшті.*

БОЙЛАУЫҚТЫҚ зат. *Асқақтық, өршілдік.*

БОЙЛЕР [ағыл. boiler] зат. техн. *Бунемесе ыстық суды пайдаланып су жылытатын, жылу алмастыратын аппарат.*

БОЙЛЫ сын. *Бойы бар.*

БОЙЛЫҚ¹ зат. **1.** геогр. *Жер бетіндегі кез келген нүктенің орнын анықтайтын географиялық координаталардың бірі.* **2.** мат. *Кез келген нүктенің деңгейлік беттегі орнын анықтайтын шамалар жүйесіндегі ендікке қарама-қарсысы.*

Бойлық жіп. қолөнер. *Тоқылатын кілемнің немесе басқа бұйымның ұзына бойғы негізгі жіптері.*

БОЙЛЫ-СОЙЛЫ сын. жерг. *Ұзын бойлы, денесі ірі.*

БОЙМАТА зат. *Тек киім тізуге арналған мата.*

Бойөркен зат. бот. *Өсімдіктің негізгі сабағынан жоғарғы бөлігі.*

Бойөсер зат. өс. *Мейіршөп (таудың жақпар тастарында дөңшеніп өсетін қасиетті саналатын шөп).*

Бойра зат. *Қамыстан тоқылған төсеніш зат.*

Бойра-бойра үст. жерг. *Ағыл-тегіл.*

Бойрадай сын. *Бойра сияқты, бойра тәрізді.*

Бойраша үст. *Бойра сияқты, бойраға ұқсап.*

Бойскаут зат. к ө с. *Скаут ұйымының мүшесі болған бала немесе жасөспірім.*

Бой-сой зат. жерг. *Тұлға, бойы, дене бітімі.*

Бойсүн= ет. **1.** *Жуасу, басылу.* **2.** *Жуасу, басылу.* **3.** *Бағыну.*

Бойсұндыр= ет. *Бағындыру, мойындату.*

Бойсұндыру *Бойсұндыр етістігінің қимыл атауы.*

Бойсұну *Бойсұн етістігінің қимыл атауы.*

Бойсыз сын. *Қысқа, аласа, ұзын емес.*

Бойтемір зат. жерг. *Су диірменнің тасы мен астындағы су ұратын дөңделекті байланыстыратын темір.*

Бойтұмар зат. **1.** этн. *Тіл-көзден сақтау үшін мойынға, не киімге тағатын дұға сөз жазылған үш бұрышпап сыртын матамен қаптап тіккен қағаз.* **2.** а у ы с. *Ерекше қадір тұтатын қасиетті нәрсе.*

Бойтұмардай сын. *Бойтұмар сияқты, бойтұмар тәрізді.*

Бойтұмардай сақтады. *Ерекше қадір тұтты, қасиетті санады.*

Бойұсын= ет. сөйл. **Бойсұну.**

Бойұсыну *Бойұсын етістігінің қимыл атауы.*

Бойшаң сын. **1.** *Ұзын бойлы, сұңғақ.* **2.** *Биіктеу.* **3.** *Ұзындау.* **4.** *Сирақтары ұзын.*

Бойшаңдан= ет. *Бойы ұзару, өсу, биіктеу.*

Бойшаңдау сын. *Бойы ұзынырақ, сұңғақтау, биіктеу, ұзындау.*

Бойшаңдық зат. *Бойшаң болушылық, ұзын бойлылық, биіктік, сұңғақтық.*

Бойшаңырақ сын. *Бойы биігірек, сұңғақтау.*

Бойы: сол бойы, сол [бойымен]. *Сол қалпымен, сол бетімен, сол күйінде.*

Бойындық сын. жерг. *Біреудің немесе бір нәрсенің бойына сәйкес келетін.*

Бойынша шы л. *Бір нәрсеге сәйкес, лайық.*

БОКАЛ [франц. bocal] зат. *Шарап құйып ішуге арналған табаны бар шыны ыдыс.*

Бокал көтерді. *Батыс елдерінің мәдениеті бойынша салтанатты жиында, тойларда тілек айтып, соңынан шарап немесе аққайнар ішу салтын білдіретін ишарат.*

БОКИТ зат. хим. *Ванадаттар тобына жататын Қазақстан жерінде табылған минерал.*

БОККА зат. геол. *Жанартау биіктіктерінің өзге өңірлерінде пайда болып, ауық-ауық жанартау атқылауының болмашы белгілерін байқап отыратын тесік.*

БОКС¹ [ағыл. box] зат. спорт. *Арнайы қолғап киіп, белгілі ереже бойынша жұдырықта-сып сайысатын спорт түрі.*

Бокс секциясы. *Бокспен айналысуды үйрететін секция.*

БОКС² [ағыл. box] зат. мед. *Жұқпалы ауруларға шалдыққан науқастарды, сондай-ақ ауыр науқастарды оқшаулайтын жеке бөлме.*

БОКСЕР [ағыл. boxer] зат. спорт. **Боксшы.**

БОКСЕРКА зат. спорт. *Боксшының арнайы аяқкиімі.*

БОКСҚАП зат. *Соққыларды жетілдіру үшін пайдаланатын жабдық.*

БОКСЕРЛІК зат. *Бокспен шұғылданушылық, боксер болушылық.*

БОКСИТ [франц. beauхite] зат. геол. *Алюминий металы алынатын тау кені, руда.*

БОКСИТТІ сын. геол. *Бокситі бар, боксит араласқан.*

БОКСТАС= ет. спорт. *Бокспен айналысу, екі боксшының жұдырықтарына бокс қолғабын киіп, бокс ережесімен бір-біріне соққы беруі.*

БОКСТАСУ *Бокстас етістігінің қимыл атауы.*

БОКСШЫ зат. спорт. *Бокс спортымен айналысатын адам.*

БОКСШЫЛЫҚ зат. *Боксқа әуесқойлық, боксқа қызығушылық.*

БОҚ зат. түрп. **1.** *Ас қорытылуынан пайда болатын қарындағы жыны, ұлы дерет, негіс.* **2.** *Қи, тезек, көң.* **3.** *Мұрыннан асатын маңқа.* **4.** а у ы с. *Арам нәрсе, рухани пайдасыз іс деген мағынада.*

Боғы ботқа, сідігі сірке. түрп. *Барып тұрған салақ, лас, кір.* **Боғымен жасты.** түрп. *Өзінен жасы әлдеқайда кіші.* **Боғын ақтарды.** түрп. *Бар былғығын ашты, әшкереледі.* **Боғын боталы түйе қылды.** түрп. *Түкке тұрғысыз нәрсесін әлдеқандай етіп бұлғады.* **Боғын пышақтады.** түрп. *Қатты ызаланды, долданды.*

Боғы сұйылды. түрп. *Берекесіздікке салынды, бұзылды деген мағынада.* **Боғы шықты.** түрп. *Бүлінді, бұзылды.* **Боқ басты.** түрп. *Болымсыз, абыройсыз іске қрынды.* **Боқ басында.** түрп. *Сол бойда, тұрған жерде.* **Боқ басында өлді.** *Бекерден-бекер, болымсыз нәрседен мерт болды.*

Боқ жеді. түрп. *Бос сөйледі, мейлінше дап тұрып алды.* **Боқ жеме.** түрп. *Көп сөйлеп дегенді білдіретін боғауыз сөз.* **Боққа жарамайды.** түрп. *Түкке тұрғысыз, ештеңеге жарамайды, іске аспайды.* **Боққа тұрмайды.** түрп. *Түк емес, құнсыз, бағасыз.* **Боқ сасыды.** қарап. *Керексіз, қадірсіз болып қалды.* **Боктан оңай.** түрп. *Түк те емес, тіптен оң-оңай, бұйым емес.* **Боктан өзге.** түрп. *Түкке тұрғысыз, жоқтан өзге.* **Боктан сідікпен жуу.** түрп. *Лас істің артын тағы да лас әрекетпен жабу.*

БОҚАТ зат. **1.** *Қыздырылған, балқыған темірден бөлінетін қоқыс, шлак және солардың үйіндісі.* **2.** *Астық тазалағанда бөлінетін шар.*

БОҚЖАМА зат. сөйл. **Богжам.**

БОҚҚАРЫН сын. тұрп. экспр. *Жуан, мес қарын. // Жуан, семіз немесе жалқау жатыпшыр адам деген мағынада.*

БОҚМҰРЫН сын. тұрп. экспр. *Есеймеген, ақылы толмаған. // Қолынан түк келмейтін бала. // Жас, тәжірибесіз бала.*

БОҚСЫҚ зат. сөйл. **Боқтық.**

БОҚТА = ет. 1. жерг. *Жерге қоң шашу.* 2. ауыс. *Балағаттау, былапыт сөзбен тілдеу.* 3. ауыс. *Қаралау, жамандау.*

БОҚТАМПАЗ сын. *Дөрекі, балағат сөзді айтқыш (адам), боқтағыш.*

БОҚТАМПАЗДАУ сын. *Балағат сөзді көп айтатын, боқтағыштау.*

БОҚТАН = ет. сөйл. *Өздігінен балағат сөз айту.*

БОҚТАНШАҚ сөйл. сын. *Боқтампаз, балағат сөзді көп айтатын адам.*

БОҚТАС зат. сөйл. *Боқтық сөз, былапыт, жаман сөз.*

БОҚТАС = ет. сөйл. *Бір-біріне балағат сөз айтқыш, бірін-бірі боқтау, тілдеу.*

БОҚТАСУ сөйл. *Боқтас етістігінің қимыл атауы.*

БОҚТАТ = ет. сөйл. *Балағат сөз айтқызу.*

БОҚТАТУ зат. сөйл. *Боқтат етістігінің қимыл атауы; балағаттау, тілдеу.*

БОҚТАУ¹ сөйл. *Боғауыз, балағат сөз.*

БОҚТАУ² *Боқта етістігінің қимыл атауы; балағаттау, тіл түзіу.*

Боқтау сөз. *Боқтық сөз, жаман, былапыт, балағат сөз.*

БОҚТАУЫҚ сын. *Боқтағыш, боқтық сөз айтқыш.*

БОҚТАШАҚ зат. қарап. *Ұсақ-түйек, түкке тұрғысыз нәрсе. // Жас, қауқары аз, әлсіз, тәжірибесіз.*

БОҚТЫ сын. қарап. тұрп. *Лас, жаман, оңбаған деген мағынада айтылатын тұрпайы сөз.*

БОҚТЫҚ зат. сөйл. 1. *Күресінге шығарылып тасталатын қоқыр-соқыр, сытырынды, қоқсық.* 2. жерг. *Бастырылған астықты тазалаудан шығатын қалдық, шар, боқат.* 3. *Ұсақ-түйек, болмашы нәрсе.* 4. *Боғауыз, дөрекі, былапыт сөз.*

Боқтық сөз. *Боғауыз, былапыт сөз.*

БОҚША¹ зат. көне. *Иленген ешкі терісімен немесе былғарыдан тілген қалта, сомке.*

БОҚША² үст. *Боққа ұқсап, боқ сияқтанып.*

БОҚША³ зат. *Ескі-құсқы, қоқыр-қоқыс.*

БОҚШАНТАЙ зат. сөйл. жерг. **Оқшантай.**

БОҚЫ: *боқысын шығарды.* сөйл. *Апырып-жапырып істеді, тындырып тастады.*

БОҚЫРАУ зат. *Қар жауып, суық түсе бастаған кез; күздің амалы.*

БОҚЫРАУШЫ зат. жерг. *Көпей, кенже туган төл.*

БОЛ = ет. 1. *Белгілі бір оқиғаның я құбылыстың іске асуы, өтуі.* 2. *Нақтылы бір амал-әрекетті аяқтау, бітіру, тындыру.* 3. *Бірге отыру, қатысып көру.* 4. *Мақсатқа жету, жетісу, толықсу.* 5. *Есім сөздермен тіркесіп, бір күйден екінші күйге ауысуды, өтуді білдіреді.* 6. *Есім сөздермен тіркесіп бар, бар екен, бар еді дегенді білдіреді.* 7. *Есім сөздермен тіркесіп, еді, екен мағынасында қолданылады.* 8. *Бұйрық райдың үшінші жағындағы және -уға тұлғалы тұйық етістікпен тіркесіп мақұлдау, рұқсат ету, келісуді білдіреді.* 9. *Болымсыз тұлғада тұрып, бой бермеу, мойындамау, көнбеу, келіспеуді білдіреді.* 10. *Есім сөздермен тіркесіп бір нәрсенің ыңғайында қалуды білдіреді.* 11. *Жарайды, бітті, жетеді деген құғымды білдіреді.* 12. *Асықтыру, жылдамдату, тездетуді білдіреді.* 13. *Біреумен*

жыныстық қатынас жасады дегенді жасырып айтқанда қолданылады.

Болар бала боғынан. тұрп. *Адам болар бала жасынан-ақ белгілі. Болар іс [болары] болды. Не де болса бітті. Болары болды, боюуы сінді. Бітер іс бітті, енді өзгертуге болмайды. Болса болмаса да. Өзінен-өзі, былай да. Болғанын білмеді. Есейіп ер жеткенін, кәмелетке жеткенін сезбеді. Болып көрмеген. Бұрын-соңды болмаған, кездеспеген.*

БОЛА шы л. *Алдындағы негізгі сөздің барыс септігінде тұруын талап ететін, үшін мағынасында қолданылатын шылаулық мәндегі сөз.*

БОЛАЖНА [ор. положенный] зат. көне. *Болыс, билердің сыбағасына тиетін алым-салық.*

БОЛАЙЫН од. экспр. 1. *жағымды. Риза болуды білдіретін сөз.* 2. *жағымсыз. Ренжу, кею сияқты пәс көңілді білдіретін сөз.*

БОЛАР-БОЛМАС сын. *Білінер-білінбес, болмашы, ептеген. // үст. Сәл ғана.*

БОЛАРДА-БОЛМАЙ үст. *Қоярда-қоймай, зорғаладай.*

БОЛАСЫ зат. сөйл. 1. *Болатын іс, болашақ.* 2. *Болған іс, өткен жағдай.*

БОЛАТ¹ ар. зат. 1. *Белгілі мөлшерлі көміртегі мен темірдің, тағы басқа элементтердің қосындысынан жасалған қатты металл.* 2. *ауыс. Қайтпас қайсар, табанды, төзімді адам.* 3. *ауыс. Болаттан соғылған қылыш, қанжар, т.б. деген мағынада. // Берік, мықты, қатты. // Болаттан жасалған.*

Болат кеспек. *тех. Ауа қысымымен ерітіп ажырату процесі жүргізілетін, іші коррозияға төзімді заттармен қапталған, болаттан жасалған цилиндр кеспек. Болат қайтты. бейн. Қиш-қуаты азайды; қартайды. Болат қияқ. поэт. Берік қанат, қатты қауырсын. Болат қолдар. поэт. Қиш-қуатты жегерлі адамдар деген мағынада. Болат қорыту өндірісі. кен. Шойын қорытпаларын балқыту жолымен болат өндіретін ауыр өнеркәсіптің бір саласы.*

Болат күймасы. *кен. Болат балқытпасы, еріген болат. Болат құралымдар. кұр. Бөліктері болаттың әртүрлі маркаларынан жасалынған, күш түсетін құрылыстық құралымдар. Болат күйшы. Металлургия саласының маманы, шойын балқытушы. Болат қылыш кетілді. бейн. Қайсар, мықты, қанша күшті болса да, қайғы жықты деген мағынада. Болат қылыш өтпей қалмас. Текті, бекзат адам қашанда тектіліктен айырылмас. Болат найза. Ұшы болаттан жасалған найза. Болат семсер. Сапалы, өткір семсер. Болат темір босанды. поэт. Беті қайтты, тауы шағылды. Болатты суықпен өңдеу. кен. Құрылымында қалдық-тық ауспенит бар шынықтырылған болатты 0° С-тан төмен температураға дейін суыту; болатты термиялық өңдеудің бір түрі. Болатты шынықтыру. тех. Болатты белгілі бір температурада және белгілі бір уақыт бойы қыздырғаннан кейін тез суыту (суару).*

БОЛАТ² зат. саят. *Бирктің саусағының үстіңдегі туяң-буын бұйырлар.*

Болат бұяқ. *Мықты, берік тұяқ (жылқы туралы).*

БОЛАТ³ зат. жерг. *Көздің нуры, жанары, қарашығы.*

БОЛАТКОМ зат. тар. *Болыстық атқару комитеті дегеннен қысқарған сөз.*

БОЛАТСЫЗ¹ сын. *Болат қосылмаған.*

БОЛАТСЫЗ² сын. *Көздің нуры тайған, жанарсыз.*

БОЛАТТАЙ сын. *Болат сияқты, болат тәрізді.*

Болаттай берік. *Болат секілді мықты. Болаттай берік мінез. Табанды, қайсар мінез.*

БОЛАТША үст. *Болатқа ұқсап, болат сияқтанып.*

БОЛАТШЫ зат. *Болат қорытушы, болат құюшы, кәсіп иесі.*

БОЛАШАҚ зат. 1. *Алдағы уақыт, келешек. // Алдағы уақытта жасалатын, болатын, шығарылатын, келешектегі.* 2. *Кейінгі ұрпақ, ел, ұлт мағынасында.*

БОЛАШАҚТЫҚ сын. *Болашаққа арналған. Болашақтық жоспар. экон. Ұзақ мерзімге арналғаны 10-15 жылға, орташа мерзімге арналғаны 3-5 жылға лайықталған жоспар.*

БОЛБИ = ет. сөйл. **Болби.**

БОЛ-БОЛ үст. сөйл. *Тез-тез, шапшаң. Бол-болдың астына алды. Асықтырды, састырды.*

БОЛ-БОЛДА = ет. сөйл. *Бол-бол деп асықтыру.*

БОЛ-БОЛДАУ сөйл. *Бол-болда етістігінің қимыл атауы.*

БОЛ-БОЛДЫ зат. жерг. *Ерте пісетін қауынның бір түрі.*

БОЛБЫР¹ зат. өс. <лат. hydrilla> *Сукорік тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БОЛБЫР² сын. 1. *Шымыр емес, бос, босаң (дене).* 2. *ауыс. Сылбыр, ынжық, болжыр (мінез).*

БОЛБЫРА = ет. *Босаңсу, босаң тарту.*

БОЛБЫРАЙ = ет. эксп. *Болбырау, босаңсу, былжырау.*

БОЛБЫРАҚ сын. **Болбыр.**

БОЛБЫРАТ = ет. *Босаңсыту, болбырайту.*

БОЛБЫРЛАУ сын. *Босаңдау, сылбырлау.*

БОЛБЫРЛЫҚ зат. 1. *Босаңдық, сылбырлық.* 2. *Назіктік, бостық.*

БОЛГАР зат. *Балқан түбегін мекендейтін славян тұқымдас халық, ұлт.*

Болгар таяқшасы. *мед. Сұт қышқылын түзетін, адам организмі үшін пайдалы бактерия түрі. Болгар тілі. Оңтүстік славян тілдерінің бірі, болгар ұлтының тілі.*

БОЛГАРДАЙ сын. *Болгар сияқты, болгар тәрізді.*

БОЛГАРША үст. 1. *Болгар сияқтанып, болгарға ұқсап.*

БОЛГАРШАЛА = ет. *Болгар тіліне аудару, болгар тілінде сөйлеу.*

БОЛГАРШАЛАУ *Болгаршала етістігінің қимыл атауы.*

БОЛГАЙ = ет. сөйл. *Болсын, болса екен.*

БОЛҒАНСУ *Болғансы етістігінің қимыл атауы.*

БОЛҒАНСЫ = ет. *Бір нәрсеге ұқсағансу, солай көрінуге тырысу.*

БОЛҒАН-ТОЛҒАН сын. сөйл. *Кемеліне келген, кенелген, мақсатына жеткен, жетілген.*

БОЛҒАН-ТҮРҒАНЫ зат. сөйл. *Бар бітім-болмысы.*

БОЛҒАНША үст. 1. *Солай болғаннан гөрі, өйткеніше.* 2. *Белгілі бір шекке, межеге дейін.*

БОЛҒЫЗ = ет. *Жасату, істету, орындау.*

БОЛҒЫЗУ *Болғыз етістігінің қимыл атауы.*

БОЛҒЫР: *бар болғыр.* экспр. *тілек. Біреуге немесе бір нәрсеге риза болғанда айтылатын сөз.*

БОЛҒЫШ сын. *Оңай бола салатын.*

БОЛДАҚ зат. жерг. *Шалбардың белбеу өткізетін жері.*

БОЛДЫР¹ = ет. *Жасату, істету, жүзеге асырту.*

БОЛДЫР² = ет. *Титықтау, әлі құрып шаршау.*

БОЛДЫРҒЫШ сын. *Тез шаршағыш, төзімді емес.*

БОЛДЫРҒЫШТЫҚ зат. *Шаршағыштық, әлсіздік.*

БОЛДЫРМАУ зат. инф. <ағыл. cancel> *Жақын арада таңдалып алынған компьютер әрекетін орындамау, қайтарым алу әмірі.*

БОЛДЫРТ¹= ет. *Істеткізу, жүзеге асырту.*
БОЛДЫРТ²= ет. *Шаршаттыру, діңкелеткізу.*

БОЛДЫРТ³= ет. *Шаршау, діңкелеу, титықтау.*

БОЛДЫРТУ *Болдырт етістігінің қимыл атауы; істету, жүзеге асырту.*

БОЛДЫРУ¹ *Болдыр етістігінің қимыл атауы.*

БОЛДЫРУ² *Болдыр етістігінің қимыл атауы. 1. Шаршау, титықтау, діңкелеу. 2. психол. Адамның жұмысқа қабілеттілігінің төмендеуін көрсететін психологиялық құбылыс.*

БОЛЕРО [исп. bolero] зат. *Испан халық биі.*
БОЛЖА= ет. *Алдын-ала шамалау, тұспалдау, долбарлау, жорамалдау.*

БОЛЖАҒЫШ сын. *Алдын ала байқағыш, тұспалдағыш, көреген.*

БОЛЖАҒЫШТЫҚ зат. *Көрегендік.*

БОЛЖАЛ зат. 1. *Бағты, меже, бағдар.*

2. *Жорамал, тұспал, болжам.*

БОЛЖАЛ= ет. *Жоспарлану, шамалану, бағдарлану.*

БОЛЖАЛА= ет. сөйл. *Болжалда.*

БОЛЖАЛДА= ет. 1. *Бағдарлау, шамалау.*

2. *Жорамалдау, тұспалдау.*

БОЛЖАЛДАН= ет. *Шамалану, бағдарлану.*

БОЛЖАЛДАС= ет. *Тұспалдасу, жорамалдасу.*

БОЛЖАЛДАУ *Болжалда етістігінің қимыл атауы; шамалау, тұспалдау.*

БОЛЖАЛДЫ сын. *Белгіленген, межелі.*

БОЛЖАЛДЫҚ: *болжалдық сан есім.* лингв. *Белгілі бір заттар мен құбылыстың сан мөлшерін дәл атамай, тұспалдап қана шамамен атайтын сөздер.*

БОЛЖАЛСЫЗ сын. *Болжал жасалынбаған, беймәлім.*

БОЛЖАЛУ *Болжал етістігінің қимыл атауы.*

БОЛЖАМ зат. 1. *Жорамал, тұспал, болжал. 2. терм. <грек. hypothesis> Мәні толық анықталмаған заттар, құбылыстар мен қатынастар туралы қысылатын ғылыми жорамал.*

Болжам картасы. геол. *Табылып қалуы мүмкін кенді алыттар мен аудандар туралы болжамдарды бейнелейтін карталар.*

БОЛЖАМА зат. *Болжам.*

БОЛЖАМАЛЫ сын. сөйл. *Болжалды.*

БОЛЖАМДА= ет. *Тұспалдау, болжалдау, түйіндеу.*

БОЛЖАМДЫ сын. *Болжам жасалған, болжамдалған.*

Болжамды соғыс сипаты. өск. *Мемлекет басшылары мен әскери қайраткерлердің соғыс оқиғасының қалай дамидынын болжау әрекеті.*

БОЛЖАМДЫҚ сын. *Болжам жасарлық, болжамды.*

БОЛЖАМПАЗ сын. *Көреген, болжағыш, жорамалшы.*

БОЛЖАМПАЗДЫҚ зат. *Көрегендік, болжағыштық.*

БОЛЖАМСЫЗ сын. *Болжамы жоқ, бағдарсыз, жорамалсыз, болжалсыз.*

БОЛЖАМШЫ зат. 1. *Алдын-ала болжап білетін адам. 2. Болжаушы (күн райын бақылаушы маман).*

БОЛЖАН= ет. *Шамалану, жоспарлану, күтілу.*

БОЛЖАНУ *Болжан етістігінің қимыл атауы.*

БОЛЖАТ= ет. *Шамалату, тұспалдау.*

БОЛЖАУ¹ 1. *Болжал, тұспал, долбарлау, жорамал, тұжырым. 2. терм. <грек. hypothesis> Болжам.*

Болжау салды. *Болжам жасады, бағдарлап көрді, шамалады. Болжау шегі*. экон. *Жеке-ленген кәсіпорынның да, жалпы экономиканың да дамуын болжауға үміт артылатын уақыт аралығы.*

БОЛЖАУ² *Болжа етістігінің қимыл атауы; тұспалдау, долбарлау, анықтау.*

БОЛЖАУЛЫ сын. *Болжалды, жорамалданған, болжам жасалған.*

БОЛЖАУСЫЗ сын. *Болжау жасалынбаған, болжамсыз.*

БОЛЖАУСЫЗДЫҚ зат. *Болжаусыз болушылық, тосындық.*

БОЛЖАУШЫ зат. 1. *Болжап білуші, бағдарлаушы. 2. Барлаушы, шолғыншы, бақылаушы. 3. Күн райы бақылаушы маман.*

БОЛЖАУШЫЛ-ДІНШІЛДЕР зат. стиль. *Діни білімі саяз адамдар тобы деген мағынада.*

БОЛЖАУШЫЛЫҚ зат. *Болжаушы болушылық, көрегендік, болжампаздық.*

БОЛЖАУЫНША үст. *Жорамалынша, байқауынша.*

БОЛЖЫР сын. *Болбыр, бос.*

БОЛЖЫРА= ет. 1. *Босау, болбырау, қожырау. 2. ауыс. Егілу, езіліп жылау.*

БОЛЖЫРЛАУ сын. *Босаңдау, болбырлау.*

БОЛИВАР [исп. Bolivar] зат. *100 сентимога тең Венесуэланың ақша өлшемі.*

БОЛИД [грек. bolis] зат. астр. *Өте жарық әрі көлемді ірі метеор.*

БОЛМАС: *болмас нәрсе. Түкке тұрмайтын зат, ұғым, әрекет.*

БОЛМАСА шыл. *Немесе, әйтпесе, ендеше.*

БОЛМАШЫ сын. 1. *Азгантай, шамалы.*

2. *Болар-болмас, сәл-пәл. 3. ауыс. Жоқтан өзге, ұсақ-түйек. // Кішкене нәрсе, ұсақ-түйек.*

БОЛМЫС¹ зат. 1. *Дене-бітім, тұла бой. 2. Табиғаты, жаратылысы. // Қуш-қуат, әл.*

БОЛМЫС² зат. филос. *Объективті дүниенің, материяның санадан тыс өмір сүретінін көрсететін философиялық категория; тіршілік, тұрмыс, өмір.*

БОЛМЫС-БІТІМ зат. *Бар бет-бейнесі, тұрқы.*

БОЛОМЕТР [көне. грек. bole – сәуле, метрон – өлшем] зат. астр. *Түскен жарықтың энергиясын өлшейтін құрал.*

БОЛОНЬЯ зат. 1. *Бір жақ беті су өткізбейтін жабынмен қапталған нейлонды плац кездесі. 2. Осындай кездемеден тігілген плац.*

БОЛПАН сын. *Бос, болбыр, босаң.*

БОЛПАНДАУ сын. *Болбырлау.*

БОЛПАШ сын. экспр. 1. *Ақсүйек, мырза. 2. Дайынға үйренген, еті тірі емес, бос.*

БОЛП-БОЛП елік. *Бол-бол еткен бедейсіз қозалысты бейнелейтін сөз.*

Болп-болп басты. *Асықпай, маңғаздана жүрді.*

БОЛПИ= ет. *Дененің семіріп толығуы, болбырау.*

БОЛПЫҚ сын. сөйл. *Бос, болбыр.*

БОЛПЫЛДА= ет. *Болп-болп ету, болбырау.*

БОЛПЫЛДАҚ сын. *Жұмсақ, бос.*

БОЛПЫЛДАҚТАУ сын. *Болтаптау, болпағандау.*

БОЛПЫЛДАТ= ет. *Болп-болп еткізу.*

БОЛТ зат. тех. *Құрылыс және машина бөлшектерін біріктіруге арналған бурандалы металл бекіткіш.*

БОЛУ *Бол етістігінің қимыл атауы. 1. Мақсатқа жету, іске асыру. 2. Қандай да бір күйге ену.*

БОЛУ-БОЛМАУ= ет. *Болу, я болмау.*

БОЛЫҚ¹ зат. жерг. *Төсектің астына салатын төсекші.*

БОЛЫҚ² сын. жерг. *Болып-толған, дәуірлеген.*

БОЛЫМ: *болымы жоқ. Талапсыз, жігерсіз, енжар.*

БОЛЫМДЫ сын. 1. *Тыңдырымды, жарамды, мықты, іскер. 2. Кескінді, келбетті, тұлғалы.*

Болымды етістік. лингв. *Болған, болатын, я болып жатқан ақиқаттағы іс-әрекетті білдіретін етістік.*

Болымды сөйлем. лингв. *Объективті болмыстың, ойдың, іс-әрекеттің орындалғанын, орындалатынын хабарлайтын сөйлем.*

БОЛЫМДЫ-БОЛЫМСЫЗ сын. *Болымдысы да, болымсызы да аралас.*

БОЛЫМСЫЗ сын. 1. *Болар-болмас, азғана, сәл-пәл. 2. Мардымсыз, өнімсіз; ұсақ-түйек. 3. ауыс. Шалағай, тыңдырымсыз, ікемсіз.*

Болымсыз етістік. лингв. *Іс-әрекеттің болмағанын, я болмайтынын білдіретін етістік.*

Болымсыз сөйлем. лингв. *Объективті болмыстың, ойдың, іс-әрекеттің болмайтынын, орындалмағанын хабарлайтын сөйлем.*

БОЛЫМСЫЗДЫҚ зат. 1. *Болымсыз болушылық, шалағайлық, тыңдырымсыздық. 2. лингв. Сөйлемде айтылатын кейбір құбылыстардың арасындағы байланыстың жоқ екендігін көрсететін сөйлем мағынасының элементтері арқылы берілетін грамматикалық категория.*

Болымсыздық есімдігі. лингв. *«Еш» сөзімен кейбір есімдіктердің бірігуі арқылы жасалған, болымсыздық мағынаны білдіретін есімдіктер.*

БОЛЫМШЫ сын. сөйл. *Болмашы.*

БОЛЫН= ет. сөйл. *Біту, жасалыну.*

БОЛЫП-ТОЛ= ет. *Кемеліне келіп, тасы орғе домалау, күдену, дәуірлеу.*

БОЛЫС¹ [ор. волость] зат. тар. 1. *Патшалық Ресей қол астындағы Қазақстанның аумақтық әкімшілік бөлігі. 2. Бір болыс елдің әкімі, басқарушысы.*

Болыс сайлауы. тар. *Бірнеше ауылдан тұратын ірі аймақ басқарушысын дауыс беру жолымен сайлайтын кеңес, жиын өткізу ісі.*

БОЛЫС²: *болыс үй*. жерг. этн. *Ұзататын қызға арналған кеш.*

БОЛЫС= ет. 1. *Біреуге қол ұшын беру, жардемдесу, көмектесу. 2. Біреудің сөзін сөйлеп, қошеметтесу, жақтау, қолдау, қуаттау.*

БОЛЫСЕКЕ зат. экспр. *Болысты құрметтеу, ізет білдіру ретінде айтылатын сөз.*

БОЛЫСКЕЙ [ор. польский] сын. *Жарқыраған ақ никельді, ақ никель жалатқан.*

БОЛЫСҚЫШ сын. *Жәрдемдескіш, көмектескіш, қол ұшын бергіш.*

БОЛЫССЫМАҚ зат. экспр. *жағымсыз. Болыс болғансыған адам.*

БОЛЫСТАС зат. тар. *Бір болыс елге қарайтын, жерлес.*

БОЛЫСТАТ= ет. сөйл. *Бір болыс елді аралау, шарлау, ұзақ қыдыру.*

БОЛЫСТАТУ *Болыстат етістігінің қимыл атауы.*

БОЛЫСТЫҚ¹ зат. *Болысушылық, ара тұсушылық, жәрдемдесушілік, көмек.*

Болыстық жасады [қылды]. *Жәрдемдесті, көмек жасады.*

БОЛЫСТЫҚ² зат. *Болыс болушылық, әкімшілік.*

БОЛЫСТЫҚ³ сын. *Бір болыс көлеміндегі.*

БОЛЫСУ Болыс етістігінің қимыл атауы; көмектесу, жәрдемдесу, жақтау.

БОЛЫСУШЫ зат. Жәрдемдесуші, көмектесуші, жақтаушы.

БОЛЫСУШЫЛЫҚ зат. Жәрдемдесушілік, көмектесушілік.

БОЛЫСШЫЛ сын. экспр. Болысты жақтаушы; болыс болуды ұнатқыш.

БОЛЬШЕВИЗМ зат. совет. саяси.

Ресейдегі пролет революциялық қозғалысындағы теориясы мен тактикасын белгілейтін лениндік ілім, ленинизм.

БОЛЬШЕВИК зат. совет. тар. Большевик жолын ұстаушы, соны жақтаушы, коммунист.

БОЛЬШЕВИКТЕН= ет. совет. Большевиктік жолға түсу, большевизмге берілу.

БОЛЬШЕВИКТЕНДІР= ет. совет. Большевик ету, большевизм жолына түсіру.

БОЛЬШЕВИКТЕНДІРУ Большевиктендіретістігінің қимыл атауы.

БОЛЬШЕВИКТЕНУ совет. Большевиктен етістігінің қимыл атауы.

БОЛЬШЕВИКТІК сын. совет. Большевикке тән, большевикке қатысты.

БОЛЬШЕВИКШЕ ұст. совет. Большевик тәрізденіп, большевикке ұқсап.

БОМАЗИ зат. Жұмсақ, түкті кездеме.

БОМБА [франц. bombe] зат. әск. Іші жарылатын оқ-дәрімен толтырылған жарылғыш, тұтанғыш снаряд.

Бомба болып жарылды. бей н. Ашуын ұстамады, ызасын сыртқа білдірді.

БОМБАДАЙ сын. Бомба сияқты, бомба тәрізді.

БОМБАЛА= ет. Бомба тастау арқылы әуе шабуылын жүргізу.

БОМБАЛАТ= ет. Бомба тастату.

БОМБАЛАТУ Бомбалат етістігінің қимыл атауы.

БОМБАЛАУ Бомбала етістігінің қимыл атауы.

БОМБАЛАУШЫ сын. Бомба тастайтын, бомбалайтын.

Бомбалаушы авиация. әск. Жаудың құрлықтағы я теңіздегі нысандарына бомба және зымыран тастауға арналған ұшақтардан тұратын әуе әскері.

Бомбалаушы ұшақ. әск. Бомбалаушы авиацияның бірлігі, әскери ұшақ.

БОМБАЛАУШЫЛЫҚ зат. Бомба тастаушылық.

БОМБАЛЫ сын. Бомбамен қаруланған, бомбасы бар.

БОМБАПАНА зат. әск. Авиациялық бомбалардың соққы беру, жарықшақты, фугасты іс-әрекеттерінен қорғанатын таса, арнаулы орын.

БОМБАРДА [франц. bombarde] зат. әск. көне. 1. XIV-XVII ғасырларда қолданылған тас бытырамен ататын зеңбірек. 2. Бомба лақтыратын қысқа мойынды зеңбірегі бар, қос діңгекті көлік кемесі.

БОМБАРДИР [нем. Bombardier] зат. спорт. Ең көп доп (шайба) салған шабуылшы.

БОМБАІЗДЕУШІ зат. әск. Корпусары ферромагнитті материалдан жасалған, снарядтар мен авиациялық бомбаларды іздеуге арналған магнитометрлік аспап.

БОМБАРДИРОВЩИК ор. зат. әск. Бомбалаушы ұшақ.

БОМБАША ұст. Бомбаға ұқсап, бомба секілденіп.

БОМБИЛ зат. зоол. Жапония маңында, Үнді мұхитының солтүстік жағалауында кездесетін кәсіптік маңызы бар, жұмсақ етті

балықтар; миктофотәрізділердің бір тұқымдасы.

БОМБОВОЗ зат. әск. Бомба таситын ұшақ.

БОМБЫ зат. сөйл. **Бомба.**

БОМБЫЛА= ет. сөйл. **Бомбала.**

БОМБЫЛАТ= ет. сөйл. **Бомбалат.**

БОМБЫЛАУ Бомбала етістігінің қимыл атауы.

БОМЖ зат. Тұрғылықты мекен-жайы жоқ, жұмыссыз, қаңғыбас адам.

БОМОНД [франц. beau monde] зат. Зиялы қауым өкілдері (билік органдары өкілдері, кәсіпкерлер, атақты мәдениет қайраткерлері, ірі саясатшылар т.с.с.).

БОН [гол. boom] зат. тар. Душпан кемелері, торпедо қайықтары өтіп кетпеу үшін тосқауыл қызметін атқаратын бөренелерден, торлардан, т.с.с. жасалған құрылым.

БОНА¹ [лат. bonus] зат. экон. Түрлі елдердің қазынашылығы, муниципалдық органдары, жеке фирмалары шығаратын және олардың иелері сатып алу мен төлем құралдары ретінде пайдаланатын борышқорлық міндеттемелер.

БОНА² зат. әск. Су үсті қайықтардан, сүңгуір қайықтардан, жүзбелі миналардан, флоттық тұрақ орнын қорғауға арналған қамал бөгеттер.

БОНАЛАР [гол. boom] зат. әск. Флоттың тұрақты орнын су үсті қайықтар мен сүңгуір қайықтардан, жүзбелі миналардан қорғауға арналған қалқымалы бөгеттер (қалтқы бөрене, аулар).

БОНГА зат. зоол. Майшабақ тұқымдасына жататын балық.

БОНД [ағыл. bond] зат. экон. Тауарлардың кеден бажы әлі төленбеген кездегі жай-күйі.

БОНДАР зат. Облигациялар, белгілі бір ақша сомасын алдағы жылдың нақтылы мерзімінде немесе қарыз мерзімі ішінде пайыз сомасы белгіленген мөлшер бойынша графикке сәйкес төлеу туралы жазбаша уәде.

БОНЗА зат. дін. Жапониядағы будда габдатханасындағы басты монахтың атауы.

БОНИТЕТ [лат. bonitas] зат. 1. экон. Табиғи қорларды бағалауға, сондай-ақ жануарлар әлемі мен өсімдіктер дүниесін, жерді, топырақты, орманды түймді пайдаланудың салыстырмалы сипаттамасын бағалауға қолданылатын шартты көрсеткіш. 2. экон. Қарызгердің несиені өтеу мүмкіндіктерін бағалау.

БОНИФИКАЦИЯ [франц. bonification, лат. bonus – жақсы, қайырымды] зат. экон. 1. Жоғары сапалы тауардың шартта белгіленген бағасына қосылатын үстеме. 2. Шетке шығарылатын тауар салығын алып тастау. 3. Мемлекеттің банктен несиені алушылардың белгілі бір тобына жеңілдік жасау мақсатына несиені субсидиялауы, яғни несиені төмен пайызбен беру. 4. Мемлекеттік заим облигацияларын ұстаушылардан займды конверсиялау.

БОНСАЙ зат. 1. Кішкентай ағаштарды сәндік мақсатта өсіретін жапониялық өнердің бір түрі. 2. бот. Сәндік бөлме (әдетте бақша) өсімдігі ретінде ерекше әдіспен өсірілетін кішкентай бойлы ағаштар.

БОНИСТИКА [франц. bonistique] зат. экон. Қағаз ақша белгілері мен боналарды тарихи құжаттар ретінде зерделеуінің пән.

БОНУС [лат. bonus] зат. экон. 1. Сатушы мәміле немесе жеке келісім талаптарына сәйкес сатып алушыға беретін қосымша сыйақы. 2. Жер қойнауын пайдаланушының тіркелген төлемдері. 3. Жасалған келісімшартқа сәйкес сатушының өзінің тұрақты сатып алушысы келісіген тауар

мөлшерін уақытында түгел алған жағдайда оған ұсынатын баға жеңілдігі.

БОП= ет. сөйл. Болып етістігінің ықшамдалған түрі.

БОПА зат. жерг. **Бопе.**

БОПАЙ зат. Жылқының тезегі.

БОПАЙ сын. жерг. Бос, болбыр.

БОПАЛАҚ сын. сөйл. Бір нәрсеге икемі жоқ, оралымсыз, икемсіз, орашалақ.

БОПАЛАМДАН= ет. Араласып кету, қосылып кету.

БОПАЛАМДАНУ сөйл. Бопаламдану етістігінің қимыл атауы.

БОПАУ сын. Болбыр, бос, блжыраған.

БОП-БОЗ сын. Өңі қашқан, құп-қу.

БОП-БОС сын. 1. Бостау, босырақ, босаңдау; жұп-жұмсақ. 2. Ішінде ештеме жоқ, бос.

БОПИКЕ зат. жерг. Көйлекке тағатын шыны көз, танақөз (түйме).

БОПСА¹ зат. 1. Сес, қоқан-лоқы. 2. жағымды. Өзінің артықшылықтарын қарсыласы алдында паш ету арқылы көрінетін психологиялық дайындық. 3. қоғ. саяси. <франц. chantage> Зорлық жасау мақсатында абыройын төгетін мәліметтер әшкереленіп, жария етіледі деу арқылы қандай да бір әрекетке мәжбүрлеу.

БОПСА² зат. көнерген. Әскерді аттанысқа шақыратын керней.

БОПСА³: бопсасы бос. Көңілшек, тез көңіш, жігерсіз.

БОПСАЛА= ет. Қоқан-лоқылап, сес көрсету.

БОПСАЛАН= ет. Қоқан-лоқы көрсету.

БОПСАЛАНУ Бопсалан етістігінің қимыл атауы.

БОПСАЛАУ Бопсала етістігінің қимыл атауы.

БОПСАЛАУШЫ зат. заң. Қоқан-лоқы, сес көрсетуші; зорлық көрсете отырып, бөгде біреудің мүлкін иеленуші.

БОПСАЛАУШЫЛЫҚ зат. заң. Зорлық көрсету, мүлкті жойып жіберу не бүлдіріп тастау, сондай-ақ жәбірленуші, оның туыстарын масқаралайтын, олардың мүдделеріне нұқсан келтіретін мәліметтерді тарату, жариялау қауіп төндіре отырып, бөгде біреудің мүлкін немесе мүлкті иелену құқығын беруін мүлктік сипаттағы басқалай іс-әрекеттер жасауын талап ету.

БОПСАЛЫҚ зат. Құж көрсетушілік, қоқан-лоқылық.

БОПСАСЫЗ сын. Жігерсіз, көңілшек.

БОПСАШЫЛ сын. Қоқан-лоқышыл, сес көрсеткіш.

БОПТ мод. сөйл. Жарайды, мақұл, келістік.

БОПЫЛЫҚ зат. көне. Жарлық.

Бопылық болды. Мәлім болды, жарияланды.

БОПЫМ од. саят. Құсбегінің қыран құсты шақырғанда қолданатын сөзі.

БОПЫР зат. Шашылып жатқан малдың көң-қоқыры, қоқыр-соқыр.

Бопыр қора. жерг. Отын қоятын немесе қыста малды күншауаққа қоятын төбесі ашық қора.

БОПЫРА= ет. жерг. **Қобырау** (бейберекет жайылду; шашылу).

БОПЫРАУ Бопыра етістігінің қимыл атауы.

БОР¹ [лат. borax] зат. 1. хим. Табиғатта қосылыстар құрамында ғана кездесетін химиялық элемент, жұмсақ ақтопырақ. 2. сөйл. Үйді ақтау үшін қолданылатын ақтас. 3. Мектеп, білім беретін орындарда тақтаға жазу үшін қолданылатын жұзқыш тас.

Бор болды. Көңілі босады, егілді, жасыды. **Бор жүйесі.** геол. Мезозой қабатының ақ жоғары

жүйесі. **Бор кезеңі**, геол. Мезозой дәуірінің жалты ұзақтылығы шамамен 79 миллион жылмен өлшенетін ең соңғы (үшінші) кезеңі. **Бор қышқылы**. Суық суда жөнді ерімейтін кристалды ақ ұнтақ. **Бор сылдыршөбі**, өс. <лат. silene cretacea> Қаламтыр тұқымдас, сылдыршөп туысына жататын көп жылдық шөптесін өсімдік.

БОРА¹ [итал. bora, грек. boreas] зат. Жер бауырлай соғатын күшті жел.

БОРА² зат. жерг. Астық сақтайтын жер, қамба.

БОРА¹= ет. 1. Құшті желдің қарды, құмды, топырақты көтеріп, ұйытқыта соғуы. 2. ауыс. Оқ, бомба, снаряд тағы басқалардың жаңбырдай төгілуі, құйылуы. 3. ауыс. Шашылып жату.

БОРА²= ет. Бөрелерді ұстастыру арқылы ұй тұрғызу.

БОРА-БОРА: бора-бора болды. сөйл. **По-ра-нора болды**.

БОРАҒЫТ= ет. Үсті-үстіне борау, бұрқыра. **БОРАҒЫТУ** Борағыт етістігінің қимыл атауы.

БОРАЗДА [ор. борозда] зат. 1. Айдалған жердегі соқаның қопарып кеткен терең ізі. 2. ауыс. Алғашқы бастама, соны жол.

БОРАЗДАДАЙ сын. Боразда сияқты, боразда тәрізді.

БОРАЗДАЛА= ет. Боразда салу, соқалау. **БОРАЗДАЛАН**= ет. Боразда салыну, соқалану.

БОРАЗДАЛАНУ Бораздалан етістігінің қимыл атауы.

БОРАЗДАЛАУ Бораздала етістігінің қимыл атауы.

БОРАЗОН зат. политех. Қаттылығы табиғи алмастан кем түспейтін, ыстыққа төзімділігі анағұрлым жоғары, синтезделген жасанды алмас.

БОРАҚ зат. 1. Борсықтың аталығы. 2. Борсықтың аталығы терісінен жасалған берік тон.

БОРАҚТАЙ сын. Борақ секілді.

БОРАЛА= ет. сөйл. **Жұлмалау**.

БОРАЛАУ Борала етістігінің қимыл атауы.

БОРАЛДАЙ зат. өс. Жабайы жүзіммен будандастырудан алынған жүзім сорты.

БОРАН зат. Қарды боратып, ұйытқып соғатын күшті жел.

Боран ашылды. Боран тоқтады, тыйылды, басылды. **Боран соқты**. Қар аралас күшті жел тұрды.

БОРАНАЛА= ет. сөйл. Тырмалау, тырма жүргізу.

БОРАНАЛАУ Боранала етістігінің қимыл атауы.

БОРАНДА= ет. 1. Желдің қарды көтеріп, ұйытқы соғуы. 2. ауыс. Алай-түлей болу, буырқану.

БОРАНДАЙ сын. Боран тәрізді, боран сияқты.

БОРАНДАТ= ет. Ұйытқыта соғу.

БОРАНДАТУ Борандат етістігінің қимыл атауы.

БОРАНДАУ Боранда етістігінің қимыл атауы.

БОРАНДЫ сын. Бораны үдей соққан, бораны қатты.

БОРАНДЫҚ: бір борандық. Бір бораннан қалмайтын.

БОРАНДЫ-ШАШЫНДЫ сын. Желі, жауын-шашыны көп.

БОРАН-МОРАН зат. сөйл. Боран, жел, т.б.

БОРАНСЫЗ сын. Бораны жоқ, боран болмайтын.

БОРАНСЫМАҚ сын. Нағыз боран емес, борасындау.

БОРАНСЫМАҚТАУ сын. Аздап бора-сындау.

БОРАНША үст. Боранға ұқсап, боран сияқты.

БОРАН-ШАШЫН зат. сөйл. Бораны, қары аралас жауын-шашын.

БОРАН-ШАШЫНСЫЗ сын. Боран-шашыны жоқ.

БОРАСЫН зат. Желдің әсерінен қардың жер бетімен ұшуы, қиыршықтап борайтын сырғыма боран.

БОРАСЫНДА= ет. Желдің қарды сырғыта соғып борауы.

БОРАСЫНДАЙ сын. Борасын сияқты.

БОРАСЫНДАТ= ет. Желдің қарды баяу, сырғыта соғу.

БОРАСЫНДАТУ Борасындат етістігінің қимыл атауы.

БОРАСЫНДАУ сын. Аздап борасыны бар.

БОРАСЫНДЫ сын. Борасыны бар, бора-сын желі болатын.

БОРАСЫНДЫ-БҰРҚАСЫНДЫ сын. Сырғыма, ұйытқыма бораны жүй, қатты.

БОРАСЫНСЫЗ сын. Борасыны жоқ, желсіз, тымсық.

БОРАТ зат. геол. Бор қышқылдары тұздарынан тұратын минералдар тобы.

БОРАТ= ет. Ұйытқыту, борасындату.

БОРАТУ Борат етістігінің қимыл атауы.

БОРАУ Бора етістігінің қимыл атауы.

БОРАЦИТ зат. хим. Бораттар тобына жататын минерал.

БОРБАЙ зат. Аяқтың тізеден жоғарғы бөлігі. // Жас, жасөспірім. **Борбайы ашылды**. сөйл. Мүшкіл халі көрінді, қиналды.

БОРБАЙЛА= ет. 1. Аттың үстінде отырып екі аяғымен бауырынан үсті-үстіне сабаласу. 2. Тыным таппай, жамбасын ұрғылап жүгіру.

БОРБАЙЛАС= ет. Аттың үстінде отырып, үсті-үстіне аяқпен сабаласу.

БОРБАЙЛАСУ Борбайлас етістігінің қимыл атауы.

БОРБАЙЛАТ= ет. Үсті-үстіне қамшылату, қамшы салдыру.

БОРБАЙЛАТУ Борбайлат етістігінің қимыл атауы.

БОРБАЙЛАУ Борбайла етістігінің қимыл атауы.

БОРБАЙЛАУ: ши борбайлау. Сидигандау, арықтау.

БОРБАҚ: борбақ бет. сөйл. Беті быт-тиган, жалпақ.

БОРБАҢ сын. Икемсіз, ебедейсіз, қорбаң.

БОРБАҢДА= ет. сөйл. **Қорбаңда**.

БОРБАҢДАУ Борбаңда етістігінің қимыл атауы.

БОРБАС сын. 1. Бортылдақ, бос, жұмсақ. 2. ауыс. Жігерсіз, жасық, болбыр.

БОРБАСТАҚ сын. сөйл. **Борбас**.

БОРБАСТАН= ет. Босау, жұмсау, үгілу.

БОРБАСТАНУ Борбастан етістігінің қимыл атауы; босау, жұмсау.

БОРБИ= ет. Қорбиып, ебедейсіз көріну.

БОРБИЮ Борби етістігінің қимыл атауы.

БОР-БОР елік. Борылдап шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.

БОРГЕС [итал. borghese] зат. полигр. Негізнен газет басып шығаруда қолданылатын типографиялық қарпін.

БОРҒӨС зат. өс. Бөркөз.

БОРҒҰЙ зат. муз. Түркі халықтарының ұрлемелі көне музыка аспабы.

БОРҒЫЛ сын. Бозғылт құс.

БОРДАЙ сын. Бор тәрізді, бор сияқты.

Бордай тозды. Быт-шыт болды, түте-түтесі шығып қажыды, әлсіреді. **Бордай тоздырды**. Быт-шыт қылды, құртып жіберді. **Бордай үгілді [езілді, егілді]**. Көңілі босады, қабырғасы сөгілді, жасыды. **Бордай үгілтті**. Күйретті, жасытты.

БОРДАҚ: бордаққа байлады. Жемге байлады, семіртті.

БОРДАҚ сын. жерг. Панасыз, жетім.

БОРДАҚАЙ зат. жағымсыз. Дәулетіне мастанып, әбден семірген, азған адам мағынасында.

БОРДАҚШАЙ зат. жерг. Талқан салып, қоюлатылған шай.

БОРДАҚЫ зат. Жемге байлап семірілген (мал).

БОРДАҚЫДАЙ сын. Бордақылаған малдай, семіз.

БОРДАҚЫЛА= ет. малшар. Малды жемге байлап семірту.

БОРДАҚЫЛАН= ет. малшар. Жемге байлану, семірту.

БОРДАҚЫЛАНУ Бордақылан етістігінің қимыл атауы.

БОРДАҚЫЛАУ малшар. Бордақыла етістігінің қимыл атауы.

БОРДАҚЫЛАУШЫ зат. малшар. Мал бордақылайтын адам.

БОРДАҚЫЛЫҚ сын. Бордақыланатын; семірілетін.

БОРДАҚЫША үст. Бордақыға ұқсап; семіруге қойылған мал сияқты.

БОРДАНА зат. жерг. **Толқың**.

БОРДЕРО [франц. bordereau] зат. экон. 1. Бухгалтерлік құжаттардың көшірмесі.

2. Жіберілетін құжаттардың, сатылған құнды қағаздардың тізімі.

БОРДО [франц. bordeaux] зат. тамақ. Қызыл шарап сұрты.

БОРДОС: бордос сұйығы. хим. Өсімдік ауруына қарсы қолданылатын тотияйын мен сөндірілген өк ерітіндісі.

БОРДЮР [франц. bordure < bord – шеті] зат. кәлік. Жолдың, көшенің екі жақ жиегіне жасалған тас ернеу.

БОРЖИ= ет. сөйл. Борбишо, бытпишо.

БОРЖИО Боржи етістігінің қимыл атауы.

БОРЖОМ [груз.] зат. Шпальтық қасиеті бар минералды су.

БОРЖЫ= ет. қарап. Ыстықпан қаталан, қызара бөртпін тершу.

БОРЖЫҚ сын. Боржыып семірген, быт-тиган.

БОРЖЫҚ зат. өс. Қызылтамыр.

БОРЖЫҚТАУ сын. сөйл. Быттығандау.

БОРИДТЕР зат. геол. Бордың металдармен қосылыстарының жалты атауы.

БОРКЕМІК¹ сын. 1. Бос, борпылдақ. 2. ауыс. Осал, жасық, ез, бос.

БОРКЕМІК² зат. 1. геол. Тасқудық ішін шегендейтін, әйкел, ақыр жасайтын бор аралас қиыршық тас. 2. Мал сүйегінің табиғи қаттылығының жұмсара бастауы.

БОРКЕМІКТЕН= ет. 1. Босаңсу, болбырау. 2. ауыс. Жасу, езілу.

БОРКЕМІКТЕНУ Боркеміктен етістігінің қимыл атауы.

БОРКЕМІКТЕУ сын. Босандау, болбырлау.

БОРКЕМІКТІК зат. Боркемік болушылық, осалдық, ездік.

БОРКӨЗ зат. өс. <лат. cenolophium koch> Ценолопиум туысына жататын бұтасын өсімдік.

БОРҚА [парсы] зат. көне. Шымылдық, төсек.

БОРҚЫЛДА = ет. Борқ-борқ ету, борпылдау.

БОРҚЫЛДАҚ сын. 1. Іркілдек, семіз, денелі бос. 2. Ортылдақ, борбас, жұмсақ.

БОРҚЫЛДАҚТАУ сын. Босаңдау, болтылдақтау, болташтау.

БОРҚЫЛДАУ Борқылда етістігінің қимыл атауы.

БОРЛА = ет. Киізге (киіз үйдің жамылғысына) бор жағу, бор жұқтыру.

БОРЛАНҒАН: борланған су. геол. Белгілі мөлшерде құрамында бор болатын шпалық табиғи су.

БОРЛАТ зат. Қызыл түсті жұқа мата.

БОРЛАТ¹ = ет. Бор жаққызу, ақтату.

БОРЛАТ² = ет. сөйл. Бордақылау.

БОРЛАТТАЙ сын. Борлат тәрізді, борлат сияқты.

БОРЛАТУ Борлат етістігінің қимыл атауы.

БОРЛАУ Борла етістігінің қимыл атауы;

1. Киізге (киіз үй жамылғысына) бор жағу. 2. кен. Металл негізді қорытпалардан жасалған бұйымдардың беріктігін сақтап арттыру үшін беттерін бормен қанықтыру.

БОРЛЫ сын. Бор қосылған, бор араласқан.

Борлы су. геол. Құрамындағы бордың мөлшері 300-500 г/дм³-ден астам болатын табиғи су.

БОРМАН зат. жерг. 1. Әртүрлі бұйым салатын үлкен ағаш жәшік. 2. жерг. Қамба, қойма.

БОРМӘШИНЕ [нем. Bohrmaschine] зат. м е д. Адамның тісін емдегенде пайдаланатын біртегіш машина.

БОРМИ зат. өс. жерг. Жүгері.

БОРНИТ [ағыл. borinite] зат. хим. Мыстың ишбар рудасы – сульфидтер класының минералы.

БОРП елік. Заттың жерге қатты түспей жұмсақтау түсі кезіндегі дыбысты білдіретін сөз.

БОРПАҚ сын. Бортылдақ, қопсыған күйде, жұмсақ.

БОРПАЛАҢДА = ет. сөйл. Борпаң-борпаң ету.

БОРПАЛАҢДАУ Борпалаңда етістігінің қимыл атауы.

БОРПАС сын. сөйл. Борбас.

БОРПАСТАУ сын. сөйл. Борбастау.

БОРПАСТЫҚ зат. сөйл. Борпылдақтық, жұмсақтық.

БОРП-БОРП елік. Сұйық затты борпылдатып, ішке қарай сора тартып ішу кезінде шығатын дыбысты білдіретін сөз.

БОРПИ = ет. сөйл. Борбию, томпаю.

БОРПИЮ Борпи етістігінің қимыл атауы.

БОРПЫ: борпы аяқ, сөйл. Борбиған, жуан аяқ.

БОРПЫЛДА = ет. Борп-борп ету, босау, жұп-жұмсақ болу.

БОРПЫЛДАҚ¹ зат. тамақ. Үгітілген дән ұнынан жасалған тағам.

БОРПЫЛДАҚ² сын. Борпылдаған, жұмсақ.

Борпылдақ ұла. а) зоол. <лат. textus laxus, textus – ұла, laxus – борпылдақ> Жасушалардан және жасушааралық заттан тұратын адам мен жануарлар ағзасы мүшелерінің құрамында кездесетін, ең көп тараған дәнекер ұла. ә) б о т. Өсімдік мүшелерін құрайтын алты ұлпаның құрамындағы негізгісі.

БОРПЫЛДАҚТАУ сын. Бостау, жұмсақтау.

БОРПЫЛДАТ = ет. Борп-борп еткізу.

БОРПЫЛДАТУ Борпылдат етістігінің қимыл атауы.

БОРПЫЛДАУ Борпылда етістігінің қимыл атауы.

БОРС елік. Оттың су төгілгенде бірден соңуі кезінде немесе ауаға толы жұқа заттың жарылғанында шығатын қысқа дыбысты бейнелейтін сөз.

Борс етті. Су не басқа бір сұйық зат төгілгенде от сөніп, қысқа дыбыс шықты.

БОРСАҚ зат. өс. <лат. dendrostellera> Тимелеялар тұқымдасына, дендростеллера туысына жататын өсімдік түрі.

БОРСАЛАНДА = ет. Борсаң-борсаң етіп жүгіру, борсаңдау.

БОРСАЛАНДАУ Борсалаңда етістігінің қимыл атауы.

БОРСАҢ-БОРСАҢ елік. Семіз адамның (жан-жануардың) жүгіргендегі қайталанба қозғалысын бейнелейтін сөз.

Борсаң-борсаң етті. Ебедейсіз, ырала, ауыр қозғалды, ырсылдады.

БОРСАҢДА = ет. Борсаң-борсаң ету, ырсылдап жүгіру.

БОРСАҢДАТ = ет. Борсаң-борсаң еткізу.

БОРСАҢДАТУ Борсаңдат етістігінің қимыл атауы.

БОРСАҢДАУ Борсаңда етістігінің қимыл атауы.

БОРС-БОРС елік. Жұмсақ нәрсе жарылғанда, құлағанда, соқтыққанда қайталанып шыққан дыбысты білдіретін сөз.

Борс-борс етті. а) Бірінің артынан бірі соқтығысып, жарылды. ә) Ырсылдады, ентігіп, борсаңдады.

БОРСИ = ет. Быршию, қамшию.

БОРСИЮ Борси етістігінің қимыл атауы.

БОРСУ Борсу етістігінің қимыл атауы.

БОРСЫ = ет. 1. Көп тырып қалған азық-түлік т.б. иіс шығуы, бұзылуы. 2. Судан, ылғал заттан желденбей жағымсыз иіс шығуы, сасуы.

Борсыма бұлау. көне. Қатпалғы.

БОРСЫЗ сын. Борды пайдаланбай.

БОРСЫҚ зат. 1. Жұмыр денелі, терісі бағалы, майы шпалы жыртқыш аң. 2. зоол. <лат. meles meles> Сүтқоректілер тобы сусар тұқымдасына жататын жыртқыш аң. 3. ауыс. жағымсыз. Ел үстінен күн көретін арамтамақ деген мағынасында.

БОРСЫҚЖҮН зат. өс. <лат. microgynoposium> Микрогинециум туысына жататын шөптесін өсімдік.

БОРСЫҚТАЙ сын. 1. Борсық тәрізді, борсық сияқты. 2. ауыс. Біреудің еңбегін қанап семірген, арамтамақ кісідей.

Борсықтай сорды. Еңбегін жеді, ел үстінен күн көрді, байыды.

БОРСЫҚША үст. Борсыққа ұқсап, борсық тәрізденіп.

Борсықша сорды. Канады, еңбегін жеді, ел үстінен күн көрді, байыды.

БОРСЫЛДА = ет. сөйл. Борсаңдау, ырсылдау, борс-борс ету.

БОРСЫЛДАҚ сын. сөйл. Борпылдақ.

БОРСЫЛДАТ = ет. сөйл. Ырсылдау, ентіктіру.

БОРСЫЛДАҚ зат. өс. Торсылдақ (тау етектерінде өсетін, жемісінің іші қуыс шөп).

БОРСЫЛДАТУ сөйл. Борсылдат етістігінің қимыл атауы.

БОРСЫЛДАУ Борсылда етістігінің қимыл атауы.

БОРСЫҢҚЫ сын. Борсыған, сасықтау, жағымсыз иісті.

БОРСЫТ = ет. Сасытып ісін шығару, сасыту.

БОРСЫТУ Борсыт етістігінің қимыл атауы.

БОРТ¹ [нем. Bord] зат. Кеме, қайық, автомашина, ұшақ, тағы басқалардың бүйірі; шаңақ қабырғасы, ернеуі.

БОРТ² [гол. boort] зат. геол. Алмастың сапасы төмен, қырлауға жарамайтын кристалдары мен агрегаттары.

БОРТ елік. Қатты заттың сынғандағы бырт, күрт еткен дыбысын бейнелейтін сөз.

БОРТАҢ-БОРТАҢ сөйл. Семіз адамның (жан-жануардың) жүгіргендегі қозғалысын бейнелейтін сөз.

БОРТАҢДА = ет. Бортаң-бортаң ету, борсаңдау.

БОРТАҢДАУ Бортаңда етістігінің қимыл атауы.

БОРТ-БОРТ елік. Іші қуыс қатты зат сынғанда бырт-бырт, сырт-сырт етіп шыққан дыбысты білдіретін сөз.

БОРТИ = ет. Быршию, ісіну.

БОРТИЮ Борти етістігінің қимыл атауы.

БОРТМЕХАНИК [нем. Bord, грек. mechanike – құрал, машина] зат. 1. авиац. Ұшақтың, тік ұшақтың қозғалтқышы, жабдықтарының, құралдарының жұмысына жауапты ұшу экипажының мүшесі. 2. Кемедегі механизмдерді бақылаушы маман.

БОРТСЕРИК зат. авиац. Ұшақ ішіндегі тәртіпті бақылайтын, ондағы жолаушыларға қызмет көрсететін азаматтық әуе флоты қызметкері.

БОРТ-ТЕХНИК зат. Ұшу кезіндегі ұшақ техникасының мінсіз жұмыс істеп тұруына және ұшар алдындағы дайындыққа жауап беретін ұшақ экипажының мүшесі.

БОРТТЫҚ сын. Бортқа тән.

БОРТЫҚ сын. сөйл. Борпиған, семіз.

БОРТЫЛ зат. Бір нәрсе шорт сынғанда, үзілгенде естілетін дыбыс, сыртыл.

БОРТЫЛДА = ет. сөйл. Борт-борт сын, бытырлау.

БОРТЫЛДАҚ сын. сөйл. Шорт сынғыш, үзілгіш.

БОРТЫЛДАҚ зат. өс. жерг. Торсылдақ.

БОРТЫЛДАТ = ет. Борт-борт сындырту.

БОРТЫЛДАТУ Бортылдат етістігінің қимыл атауы.

БОРТЫЛДАУ Бортылда етістігінің қимыл атауы.

БОРША¹ зат. этн. тамақ. 1. Тауық-үйрек, қозы-лақ еттеріне кіріш, пияз, бұрыш, ішкі жұмыртқа, сарымай қосып, бүйенге салып, суға қайнатып пісірген тағам. 2. Ыстықта бұзылып кетпеу үшін сүйектен сылып алып, тұздап кептірген ірі қараның еті.

Борша болды [боршасы шықты]. Арса-арса болды, пәре-пәресі шықты. Борша болсын. қ а р ғ. Қатты кейінде, пышаққа ілінсін, сойысын деген мағынада айтылатын сөз.

БОРША² зат. өс. Бірталық сораңша.

БОРША³ зат. жерг. Бүрге.

БОРША⁴ сын. Бор сияқты, борға ұқсап.

БОРША-БОРША сын. 1. Дал-дал, пәре-пәре, быт-шыт. 2. Ағыл-тегіл, моншақ-моншақ (тер).

Борша-боршасы шықты. Қара терге түсті. **БОРШАДАЙ** сын. Борша (кепкен ет) тәрізді, борша сияқты.

БОРШАЛА = ет. 1. Тұтас малдың, аңның етін мүшелеп бұзу, жаймалау. 2. Быт-шыт қылу, мыж-мыжын шығару, кескілеу. 3. ауыс. Бір істің мән-жайын түгел тәттіштеп талдау.

БОРШАЛАН = ет. Быт-шыты шығу, мыж-мыж болу.

БОРШАЛАНУ Боршалан етістігінің қимыл атауы.

БОРШАЛАП-БОРШАЛАП үст. Тілгілен-тілгілен, борша-борша етіп.

БОРШАЛАУ Боршала етістігінің қимыл атауы; малдың, аңның етіп мүшелеп бұзу.

БОРШАЛАУШЫ зат. Ет шабушы, бөлшектеуші.

БОРШЫ= ет. сөйл. Борсы сасу.

БОРШЫН зат. Қоғадан тоқылған шәркей.

БОРЩ ор. зат. тамақ. Дәмдік-татымдықтар мен көкөністер қосылған қызылша мен қырыққабат сорпасы.

БОРЫҚ¹ зат. өс. 1. сөйл. **Борыққамыс**. 2. бот. Суда өсетін қамыс тәрізді өсімдіктің тамыры мен сабағының арасындағы, шырынды өрі тәтті болып келетін сабағының түп жақ бөлігі.

БОРЫҚ² зат. к. өс. Ау тартатын цришық ағаш.

БОРЫҚ³ зат. жерг. Борсыған шалшық су.

БОРЫҚ⁴ зат. м. и ф. Батыс түркілер сенімдегі жаңбырдың иесі делінетін образ.

БОРЫҚҚАМЫС зат. өс. <лат. saccharum> Сулы жерде өсетін жұмсақ, ақсүйрік тамырлы, астық тұқымдасына жататын көпжылдық қамыс тәрізді өсімдік.

БОРЫҚТАЙ сын. Аппақ, семіз.

Борықтай домаланған. Толмшған, шығыңқы, дөңгелеген. **Борықтай жұмсақ**. Өте жұмсақ.

БОРЫҚТЫ сын. Борыққамысы қаулай өскен, борығы бар.

БОРЫЛДА= ет. Су төгілгенде шоқтың борбор етіп сөнуі.

БОРЫЛДАТ= ет. Бор-бор еткізу.

БОРЫЛДАТУ Борылдат етістігінің қимыл атауы.

БОРЫШ зат. 1. Әдетте ақшалай түрде алынатын қарыз. 2. Бересі, мойнына артылған берешегі. 3. қаржы. Заң жүзінде негізделген белгілі бір мерзімге және белгілі бір шартпен қарызға алынған ақшалай сома. 4. ауыс. Рухани міндет, парыз. 5. ауыс. экспр. жағымсыз. Әбден үйреніп алған жағымсыз қылықты орындауға деген ынта, қадет мағынасында. 6. ауыс. экспр. жағымсыз. Сатулы деген мағынада.

Борыш жамау. Басына бейнет тілеп алу, бір қарызының үстіне екіншіні сатып алу. **Борыш көрді**. Міндет деп санады. **Борышқа батты [борышы басынан асты]**. Қарыздың астында қалды. **Борышқа берген жоқ**. Қарызының өтеуіне берген жоқ, сондықтан ешкімге тәуелді емес, жауапты емес деген мағынада. **Борышқа ұрындырды**. Қарызға кіргізді. **Борыш мониторингі**. экон. Борыштың құралуы, өзгеруі, оның өтелуін қадағалау, талдау, бақылауға бағытталған қызмет. **Борыштан [қарыздан] құтылды**. Берешегін қайтарды, қарызын төледі.

Борышты аудару. экон. Борышқордың өз борышын шарт бойынша басқа адамға аудару арқылы міндеттемедегі адамдардың ауыстырылу процесі. **Борышты өтеу**. экон. Қарызгердің алынған қарыз сомасын несиегерлермен жасалынған шарттарда көрсетілген тәртіппен қайтаруы. **Борышын [қарызын, міндетін] ақтады**. Адамның, істің, қоғамның және т. б. алдындағы өз бетінше мойнына алған немесе қоғамдық қатынаста меншіктелген талаптарды орындады, өтеді. **Борышын атқарды**. Міндетін өтеді. **Борышын өтеді**. а) Қандай да бір қоғамдық істің алдындағы, өтеуге міндетті бекітілген парызын атқарды. ә) Біреудің алдындағы рухани парызын атқарды.

БОРЫШКЕР сын. 1. Біреудің немесе бір нәрсенің алдында қарыздар, қарызы бар адам. 2. қаржы. Банктен несие алған тұлға.

БОРЫШКЕРЛІК зат. Өзінің парызын, міндеттерін сезінушілік.

БОРЫШҚАР сын. сөйл. **Борышқор**.

БОРЫШ-ҚАРЫЗ зат. Қарыз, бересі.

БОРЫШ-ҚАРЫШ зат. сөйл. 1. Берешек, қарыз, бересінің жинақтық атауы. 2. Биік міндеттер мен рухани парыздар.

БОРЫШҚОР сын. 1. Біреуге қарыздар, берешек. // Біреуге қарыз, берешек адам. 2. экон. Белгілі бір бекітілген заңдар негізінде қимылдарды жасауды немесе одан бас тартуды талап етуші несиегердің алдында міндеттеме алған тарап.

Борышқор мүлкін сырттай басқару. экон. Дәрменсіздігі сот шешімімен қуатталған, борышқор жәсіпорынға қолданылатын қайта құру рәсімі.

БОРЫШҚОРЛЫҚ зат. Бересі болушылық, қарыздарлық.

БОРЫШСЫЗ сын. Қарызсыз, ақысыз-пұлсыз.

БОРЫШТАЙ сын. Борыш сияқты, борыш тәрізді.

БОРЫШТАН= ет. Бересілі болу, қарыздану.

БОРЫШТАНДЫР= ет. Қарыздандыру, қарызға батыру.

БОРЫШТАНДЫРУ Борыштандыр етістігінің қимыл атауы.

БОРЫШТАНУ Борыштан етістігінің қимыл атауы.

БОРЫШТАР сын. Қарыздар, борышты, берешек.

БОРЫШТАРЛЫҚ зат. Борыштар болушылық.

БОРЫШТЫ сын. 1. Ақшалай немесе заттай қарыздар, берешек. 2. Біреудің алдында рухани қарыздар, өзі міндетпен алған парызы бар.

БОРЫШТЫДАЙ сын. Борышты сияқты, борышты тәрізді.

БОРЫШТЫҚ сын. Борышты болушылық, міндеттілік.

Борыштық сезім. псих. Жеке тұлғаның қоғам алдындағы немесе басқа қоғам мүшелері алдындағы міндетін түсіну күйі немесе әлеуметтік ролімен жүктелген парызын мойындау жағдайы.

БОС¹ зат. жерг. Жаңбыр суы.

БОС² сын. 1. Еш нәрсемен толтырылмаған, ештеңе артылмаған; үстінде, ішінде ештеңе жоқ. 2. Қаңырал, адамдары жоқ. 3. Құралақан, құрқол, ештеңесіз. 4. Бекітілмеген, ашық, байлаусыз. 5. Игерілмеген, пайдаға аспаған. 6. Жұмсақ, борпылдақ. 7. Мықты емес, осал. 8. ауыс. Керексіз, мәнсіз, мағынасыз, құр бекер, жай. 9. ауыс. Б. Илжық, болбыр, жасық, нашар. 10. ауыс. Алдамшы, жалған.

Бос ат. Тың ат. **Бос белбеу**. Қатып тіспеген, ештеңеге ебі жоқ, болбыра. **Бос далбаса**. Жай әншейін сөз, негізсіз ой. **Бос даурығу**. Мәнсіз даңғаз, айқай-шу, бос дүрлігу. **Бос даурық**. Мәнсіз айқай-шу. **Бос жад**. инф. <ағыл. free space> Компьютерлік жүйенің осы сәтте бағдарламаға бөліне алатын жады. **Бос жүрді**. жағымсыз. Қалсыз, қарекетсіз болды, ертеңін ойламады. **Бос жіберілді**. мал шар. Байлапбай, еркіне қоя берілді. **Бос кеуде**. Қолынан ештеңе келмейтін, құр көкірек. **Бос қалды**. а) Елсізденді, иесізденді. ә) Жүдегендіктен киімнің немесе жүзік-сақинаның қолқылдап қалуы. б) Бір нәрсеге қолы жетпеді, құр қалды. в) Пайдалы іс үйренбей, артта қалды. г) Құр бекер болды, іске аспады. **Бос қиял**. Өнімсіз ой, алдамшы үміт. **Бос қойды**. Қараусыз, басқарусыз қалдырды. **Бос модем кабелі**. инф. <ағыл. null modem cable> Модемді қолданбастан тізбектік порттар арқылы екі компьютерді жалғастыруға мүмкіндік

беретін кабель. **Бос сөз**. Мәнсіз, орынсыз, пайдасыз әңгіме. **Бос уақыт**. Негізгі жұмыстан тыс мезгіл, қолы бос кез.

БОС³ сын. Ақысыз, пұлсыз, тегін.

БОС⁴ үст. сөйл. **Босқа**.

БОСА= ет. 1. Бір нәрсенің ішінде ештеңе қалмау, қотарылу, бос қалу. 2. Бір нәрсенің босап кетуі, қолтылдау, сылқылдау, кеңею. 3. Жұмсарту, борпылдау, болбырау. 4. Қаңырап бос тұру, иесіз құр қалу. 5. Жұмыстан немесе бір істен құтылып, қолы тию. 6. ауыс. Еркіндік алу, азат болу. 7. ауыс. Бір нәрсенің құрсауынан, қамалуынан сытылып шығу. 8. ауыс. Қоңілі бұзылып елжіреу, егілу.

БОСАФА¹ зат. 1. Есіктің екі жақтауы. 2. Табалдырық, есіктің төменгі жағы. 3. этн. Киіз үйдің қасиетті сапалатын, төрге қарама-қарсы, есікке жақын жері. 4. ауыс. Үй, отбасы, үйелмен. 5. ауыс. Тірек, орталық.

Босаға аттады. этн. а) Ең алғаш келін болып түсті, келін болып үйге кірді. ә) Біреудің үйіне кірді, үйіне келді, алғаш үйін көрді. **Босағада жүрді**. Кісі үйіне жалданды, малай болды. **Босағаң берік болсын**. этн. тілек. Үйленгендерге, некелі болғандарға қарата айтылатын, жаңа отбасыларының берік болуын білдіретін тілек. **Босаға сығалады**. а) Есіктен басын ғана шығарып ішке көз тастады, есікті қалқалап қарады. ә) Әркімнің табалдырығында жүру. **Босағасын [ошақты] күзетті**. а) Түтіннің түтетті, үйге ие болды. ә) Біреуге кіріптар болды, қолына қарады. **Босағасы үңірейді**. Орны ойсырайып қалды, жоқ екені білініп тұрды.

БОСАФА² зат. астр. Төрт жұлдыздан құралған шоқжұлдыз.

БОСАФАДАЙ сын. Босаға тәрізді; жеке отаудай; ірі орталықтай.

БОСАФАЛАН= ет. Есіктің екі жақтауына ұқсау, босаға тәріздену.

БОСАФАЛАС сын. Аралас-құралас, көршілес, іргелес.

БОСАФАТТАР зат. этн. кәде. Қалыңдығын алуға келген күйеуге жүктелетін кәденің бір түрі.

БОСАЛАҢ сын. сөйл. Ширақ емес, бостау.

БОСАЛАНДАУ сын. Бәсеңдеу, жұмсақтау. **БОСАЛДАНДАУ** сын. сөйл. **Босалаңдау**. **БОСАЛҚЫ**: босалқы бөлшек. сөйл. **Қосалқы бөлшек**.

Босалқыға жіберу. саяси. Қызметпен босату, тарату

БОСАЛҚЫЛАР зат. экон. Қалыпты қызмет барысында сатуға арналған; осындай сату үшін өндіріс үрдісіндегі; немесе өндіріс үрдісінде немесе қызмет көрсетулері кезінде пайдалануға арналған шикізат немесе материалдар нысанындағы активтер.

БОСАН¹= ет. 1. Бауы, жібі шешіліп, байлаудан шығып кету (мал тұралы). 2. ауыс. Еркіндікке шығарылу. 3. ауыс. Арылу, құтылу, көзі ашылу.

БОСАН²= ет. Әйелдің бала тууы.

БОСАНДЫР= ет. Әйелдің бала тууын жеңілдету, босанған әйелдің басы-қасында болу.

БОСАНДЫРУ Босандыр етістігінің қимыл атауы.

БОСАНУ¹ Босан етістігінің қимыл атауы; еркіндікке шығу.

БОСАНУ² Босан етістігінің қимыл атауы; бала табу.

БОСАН сын. 1. Осалдау, бостау. 2. ауыс. Борпылдақ, жұмсақ. 3. Ширақ емес, болбырлау.

4. ауыс. *Бөсең, нашар, қатал емес. Босаң [босалаң] бие. Тұқымы жаман, мініс бермеймін, өте тез арықтайтын бие.*

БОСАҢДА = ет. *Босаңдық жасау, осалдық істеу, жұмсару.*

БОСАҢДАУ сын. 1. *Осалдау, бостау.* 2. *Бөсеңдеу, әлсіз, солғын.*

БОСАҢДЫҚ зат. *Бостық, әлсіздік. Босаңдық жасады. Осалдық істеді, елжіреді.*

БОСАҢСУ *Босаңсы етістігінің қимыл атауы.* 1. *Қарқынын азайту, жайлану, жұмсару.* 2. *ауыс. Еркінсу, өзін еркіне жіберу.* 3. *ауыс. Азаю, кему, әлсіреу.*

Босаңсу коэффициенті. кен. *Ұзақ уақыт жүктелісте болған таужыныстың беріктігі және таужыныстың ұзақтық беріктігі оның қысқа уақыт жүктелісте болу беріктігінен төмен болатын шама.*

БОСАҢСЫ = ет. 1. *Болбырау, босаң тарту, жұмсару.* 2. *ауыс. Қатуланбай икемге көну, көңілі жібү.* 3. *ауыс. Бөсеңсу, нашарлау, жібі босау, бос белбеулену.* 4. *Әлсіреу, қажу.* 5. *Көңілі босау.*

Көңілі босаңсыды. *Көңілі босады, елжіреді.* **БОСАҢСЫТ** = ет. 1. *Кобырату, қосыту.* 2. *ауыс. Бақылап-қадағалаудан шығарып алу, еркіне жіберіп алу.*

БОСАҢСЫТУ *Босаңсыт етістігінің қимыл атауы; болбыр қылу, боп-бос қылу.*

БОСАҢШЫЛЫҚ зат. 1. *Бостық, жұмсақтық.* 2. *ауыс. Кеңшілік, тыныштық, мамыржай күй.*

БОСАҢЫРАҚ сын. 1. *Жұмсағырақ, бостау, солғындау.* 2. *Борылдақтау, жұмсақтау.*

БОСАРАЛЫҚ зат. 1. *инф. <ағыл. space> Баспаға немесе компьютердің экранына шығарғанда тұрған орнында ескін шықпайтын, бос орын қалатын таңба.* 2. *полигр. Мәтіндегі әріп, сөз, жолдар арасындағы бос орын.* 3. *лингв. Сөздердің бөлек жазылуын көрсететін графикалық таңба.* 4. *пед. Мұғалімнің (оқытушының) не сыныптың (топтың) сабақ аралығындағы сабақ кестесі бойынша бос қалдырылған уақыты.*

Босаралық пернесі. *инф. <ағыл. spacebar> Компьютер пернетақтасындағы сөздер мен сөз тіркестерінің және мәтіндегі тағы да басқа таңбалардың арасын бөлетін ұзынша келген түймешесі.*

БОСАРАЛЫҚСЫЗ сын. *лингв. Бірге, бір сөз түрінде, араларынан орын қалдырмай (сөздердің жазудағы тұғалануы туралы).*

БОСАС = ет. 1. *Бір-бірінен босап, айырылысып кетісу.* 2. *Босаңсу, бос нәрсеге бой алдыру.*

БОСАТ = ет. 1. *Орын беру, бос қалдыру (кеңістік туралы).* 2. *Қотару, ішіндегісін түгел тауысу, сарқу.* 3. *Ажырату, бөліп алу, аршу.* 4. *Байлаудан шығару, бау-жібін шешу; еркіне қоя беру.* 5. *ауыс. Еркіндікке шығару, еркіне жіберу.*

БОСАТҚЫЗ = ет. *Еркіндікке жіберту.*

БОСАТҚЫЗУ *Босатқыз етістігінің қимыл атауы.*

БОСАТҚЫШ: *босатқыш түймешік. тех. Фотоаппараттың деталі.*

БОСАТТЫР = ет. *Еркіндікке жіберту, шығарту.*

БОСАТТЫРУ *Босаттыр етістігінің қимыл атауы.*

БОСАТУ *Босат етістігінің қимыл атауы.* 1. *инф. <ағыл. reset> Қайсыбір жүйені немесе ішкі жүйені қандай да бір алғашқы қалып-күйге келтіру; жұмыс кезінде кездейсоқ жағдай пайда болған кезде орындалатын компьютердің қалыпты бағдарламалық ортасын қайта жүктеп іске қосу.* 2. *ауыс. Еркіндікке шығару, азат ету.*

БОСАТУШЫ зат. *Құтқарушы, азат етуші.* **БОСАТЫЛ** = ет. 1. *Орынның, жердің бос берілуі.* 2. *Еркіне жіберілу, азат етілу.*

Босатылған сулар. *геол. Литосферадағы таужыныстардың жеке минералдардың құрамында алғашында химиялық және физикалық байланысқан түрде болып, соңынан түрлі термодинамикалық процестердің әсерімен бөлініп шығатын сулар.*

БОСАТЫЛУ *Босатыл етістігінің қимыл атауы; азат етілу.*

БОСАТЫС = ет. 1. *Орын берісу.* 2. *Бір қалыптан, нәрседен шығарып алысу.*

БОСАТЫСУ *Босатыс етістігінің қимыл атауы; азат етісу.*

БОСАУ *Боса етістігінің қимыл атауы; азат болу, байлауды болмау.*

БОСБЕЛБЕУ сын. *Ширақ, пысық емес, ештеңеге ебі жоқ, болбыр.*

БОСБЕЛБЕУЛЕН = ет. *Босау, болбыр болу.* **БОСБЕЛБЕУЛЕНУ** *Босбелбеулен етістігінің қимыл атауы.*

БОСБЕЛБЕУЛІК зат. *Бостық, болбырлық.* **БОСКЕТ** [франц. bosquet] зат. *Сәндік үшін қиылған, тұтас не топ болып өсірілетін ағаш-бұталар.*

БОСҚА үст. *Бекерге, текке, құр бекер.*

Босқа жүрді. *Жұмыс істемей сенбеді; ерікті.*

БОСҚЫН зат. 1. *Қуғын-сүргіннен, аштықтан үркіп көшкен ел, босыған халық.* 2. *қоғ. саяси. Саяси қуғын-сүргінге шығараан, басқа елден пана тауып, арнайы мәртебе берілетін адам, халық.*

БОСҚЫНДА = ет. *Қуғын-сүргіннен, қысымнан, аштықтан үркіп көшу, босу.*

БОСҚЫНДАУ *Босқында етістігінің қимыл атауы.*

БОСҚЫНШЫ зат. *Босқынға шығарушы, қуғын-сүргіннен қашушы. // Босқындап келген.*

БОСҚЫНШЫЛЫҚ зат. 1. *қоғ.-әлеум. Қалыптасқан саяси-әлеуметтік, экономикалық және табиғи-климаттық ауыр ахуалдарға, апаттарға байланысты адамдардың ата қоныстарынан, тұрғылықты мекендерінен амалсыз босып, ауа көшулері.* 2. *Дағдарыс, күйзеліс.* 3. *Шашыраңқылық, бытыраңқылық.*

БОСМОЙЫН зат. *көне. Ағаш сапқа қайыспен байлаған тас шоқпар.*

Босмойын шоқпар. *этно. Босмойын.*

БОСПА¹ зат. *жерг. Инемен тіккен кесте, әшекей, өрнек.*

БОСПА² зат. *жерг. Жұмсап істететін жұмыс.*

БОСПАЛА = ет. *жерг. Кестелеу.*

БОСПАЛАП үст. *сөйл. Бопсала.*

БОСС [ағыл. boss] зат. 1. *Кейбір ағылшын-тілді елдердегі өнеркәсіп, мекеме қожайыны, кәсіп иесі.* 2. *АҚШ-та Республикалық және Демократиялық партиялардың штаттардағы, қалалардағы аппараттың басқаратын адамның лауазымы.* 3. *сөйл. Бастық, дөкей.*

БОССА-НОВА зат. *муз. 1. Орындалуы эмоционалдық ұстамдылығымен ерекшеленетін, бразилиялық самба ырғақтарын қолданатын заманауи джаздың бір бағыты.* 2. *Осындай стильдегі музыка.*

БОССӨЗДІЛІК зат. *Басы артық, керек емес сөз сөйлеушілік, айтушылық.*

БОСТАФАЙ сын. *Ерсілі-қарсылы бос жүрген.*

БОСТАН¹ зат. *Бұтақ, берек, үрім.*

БОСТАН² зат. *Гүл-жазира, бау-бақшалы өлке.*

БОСТАН³ сын. *Өз билігі өзінде, ерікті, еркін. Бостан болды.* а) *Құтылды, босады.* ә) *Бостандық алды, босады. Бостан етілді. Басына*

еркіндік алды, еркіндікке жетті, азат болды. Бостан күн. Еркіндік, теңдік. Бостан қылды. Құтқарды, азат етті.

БОСТАН⁴ сын. *Кең, бос.*

БОСТАНА [парсы] үст. *көне. Көңілі хош.*

БОСТАН-БЕКЕР үст. *Бостан-босқа, жайдан-жай.*

БОСТАН-БОС үст. *Жайдан-жай, қараптан-қарап, тектен-тек.*

БОСТАН-БОСҚА үст. 1. *Себепсіз, жөн-жосықсыз.* 2. *Бекерден-бекер.* 3. *Жайдан-жай, өз-өзінен.*

БОСТАНДЫҚ зат. 1. *Еркіндік, өз билігі өзінде болушылық, еріктілік.* 2. *қоғ.-әлеум. Елдің ішкі және сыртқы саясаты саласында әлеуметтік субъектілердің (жеке адамдардың т.б.) өз мақсаты мен халықтың, елдің өз мүдделеріне орай әрекет жасау еркіндігі; құқықтық мүмкіндіктер аясы, тәуелсіздік.*

Бостандық алды. а) *Еркіндікке ие болды.*

ә) *Бой жазды, емін-еркін жүрді.* б) *Рұқсат алды.*

Бостандық әперді. *Теңдік әперді. Бостандық берді.* а) *Теңдік, еркіндік әперді.* ә) *Кеңшілік жасады, еркіндік жасады. Бостандық кілтін ашты.*

Еркіндікке, теңдікке жеткізді. Бостандыққа шықты. а) *Емін-еркін бос жүрді.* ә) *Түрмеден шықты, басына азаттық алды. Бостандық орнады. Азаттық алды, бостандыққа жетті, бейбіт өмір келді.*

БОСТАНДЫҚШЫЛ сын. *Бостандық сүйгіш, еркіндікке құмар. // Еркіндік, бостандық, азаттық үшін күрескен адамдар.*

БОСТАНШЫЛЫҚ зат. *сөйл. Бостандық, еркіндік.*

БОСТАУ сын. 1. *Адамы аз, тығыз емес.*

2. *Босырақ, қатты тартпай.* 3. *ауыс. Қарулы емес, былбыр.*

БОСТЕКЕЙ сын. *сөйл. Бостекі.*

БОСТЕКІ *ор.сын. сөйл. Мәңсіз, мағынасыз.*

БОСТОН¹ зат. *Жүрнін тоқылған қымбат мата.*

БОСТОН² [ағыл. boston] зат. *муз. Жай екіпінде биленетін би, американдықтардың би музыкасы.*

БОСТҮП зат. *өс. Малға жұғымды, жайылымдық шөптердің бір түрі.*

БОСТЫҚ зат. 1. *Бос жер.* 2. *Бос болушылық, ештеме жоқтық.* 3. *ауыс. Босаңдық, осалдық, болбырлық, қайратсыздық.* 4. *ауыс. Жұмысы жоқтық.*

БОСТЫР = ет. 1. *Тыныштық бермеу, тұрткілеу.* 2. *Босатып жіберу, құдалау, шұбырту.*

БОСТЫРУ *Бостыр етістігінің қимыл атауы.*

БОСУ *Босы етістігінің қимыл атауы.* 1. *Еріксіз ауа көшу.* 2. *Бос жүру.*

БОССУ зат. *Жауыннан тақыра, қоңырдаңға түскен су.*

БОСЫ = ет. *Бір жерден екінші жаққа еріксіз ауа көшу, шұбыру.*

БОСЫН зат. *Отырған жерінен еріксіз ауа көшушілер.*

БОСЫП-ҚАШ = ет. *Аш-жалаңаш, жаяу-жалты шұбыру, қашып-тысу, босу.*

БОСЫП = ет. *Босқызу, шұбырту, теңірету.*

БОСЫТУ *Босыт етістігінің қимыл атауы.*

БОТ [ғолл. boot] зат. 1. *Жүк тасуға, балық не аң аулауға арналған моторлы, желкенді не ескекті кемеңіз жалты аты.* 2. *Су қайық.*

БОТА зат. 1. *Түйенің бір жасқа толмаған төлі.* 2. *ауыс. Бала.*

Бота белбеу. *Белбеудің асыл таспен өрнектелген ең сапалы түрі; кемел белбеу, асыл белбеу.*

Бота көз. а) *Шарасы кең, мөлдiреген үлкен әдемі көз.* ә) *Сұлу, ару, сымбатты қыз. Бота қалжын.*

Өзімсінен, жеңіл ойын, қалжың. **Бота қылды.** Жуасытып, өз иелігінде жұмсап алды. **Ботаның көзіңдей.** Моп-мөлдір, таза, мөлт-мөлт еткен. **Ботасын бауырына алған інгендей.** Жақсы көргеннен бойы еріп, барлық жан-дүниесі балқып еміренген. **Ботасынан айырылған аруанадай.** Баласынан айырылып, зарлап қалған анадай. **Ботасы өлген інгендей [түйедей].** Әбден зарланып, қатты қайғыланып. **Ботасы өлген түйедей [бозінгендей]** зарлады. Қайғыға батты, жоқтап зар еңіреді. **Бота тапырақ.** Тарбаңдаған, тайраң-тайраң жүріс. **Бота тастады.** Иш түсірді, иш тастады, уақытына жетпей бота өлі туды. **Бота тірсек.** а) Тірсегі иіліп келген, әдемі, сымбатты (жүйрік ат). ә) Әлжуаз, қайратсыз, аяғын имітіп басытын (адам). **Бота тірсек бозбала.** Жас, әлжуаз. **Бота ішік.** Жүнін ішіне қаратып бота терісінен тіккен ішік.

БОТАБҮРГЕН зат. бот. Бүрген тектес өсімдіктің бір түрі.

БОТАДАЙ сын. 1. Бота тәрізді, бота сияқты. 2. ауыс. Кішкентай гана.

Ботадай боздады. Егіліп жылады, аңырады. **Ботадай нәзік.** Сүйкімді, өте нәзік. **Ботадай тату.** Өте тату.

БОТАЖАН зат. экспр. Еркелету, жақсы көру нышанымен айтылатын атауыш.

БОТАЖУСАН зат. бот. Майда, үлгілдек, жұмсақ жусан сияқты өсімдіктің бір түрі.

БОТАКӨЗ¹ зат. бот. <лат. musotis> Айлауық тұқымдасына жататын бір, екі және көп жылдық шөптесін өсімдіктер; құралай.

БОТАКӨЗ² зат. өс. Раушан гүлінің бір сорты.

БОТАКӨЗ³ зат. өс. Гүлкекіре (таудың тасты беткейлерінде, бұта арасында өсетін, биіктігі 80-100 см-дей, көпжылдық өсімдік).

БОТАҚАН зат. экспр. 1. Ботаны жақсы көру, кішірейту, еркелету нышанымен айтылатын атауыш. 2. Кішкентай баланы еркелету, қылықтарын сүйкімді көру нышанымен айтылатын атауыш.

БОТАҚАНДАЙ сын. Ботақан тәрізді, ботақан сияқты.

БОТАҚҰЛАҚ зат. бот. Жапырағы ботаның құлағына ұқсайтын өсімдік түрі.

БОТАЛ зат. Жазу үшін қашалған ойықтарға жазылатын ұнтақ (бою).

БОТАЛА= ет. Іңгенің бота тууы.

Боталаған нардай. Емірену, мейірімі түсін егілу.

БОТАЛАН= ет. Боталы болу.

БОТАЛАС= ет. жерг. Бірігу, ұйымдасу.

БОТАЛАТ= ет. Бота тугызу.

БОТАЛАТУ Боталат етістігінің қимыл атауы.

БОТАЛАУ Ботала етістігінің қимыл атауы.

БОТАЛЫ сын. Ботасы бар.

БОТАМ зат. экспр. Баланы жақсы көру, еркелету нышанымен айтылатын атауыш.

БОТАМОЙЫН зат. колөнер. Қазақ, қырғыз, қарақалпақ қолөнерінде кездесетін ирек сияқты, латынның S әрті тәрізді ою.

БОТАН зат. өс. Алхорынның бір сорты.

БОТАНА сын. Тұңық емес, лай.

БОТАНИК зат. Ботаника ғылымының маманы.

БОТАНИКА [грек. botanike] зат. Өсімдіктер дүниесін зерттейтін ғылым, саласы.

БОТАНИКАЛЫҚ сын. Ботаникаға тән, ботаникаға қатысты.

Ботаникалық бак. Ғылыми-зерттеу, мәдени-ағарту, іс-тәжірибелік, оқыту мақсаттарымен өсімдік өсіріп, оны зерттейтін ботаникалық білімді насихаттайтын мекеме. **Ботаникалық**

қорық. Қазақстанда өсетін өсімдіктердің сирек кездесетін және бағалы түрлерін қорғау, байырғы қорын қалпына келтіру және экологиялық деңгейін сақтау үшін ұйымдастырылған шағын аумақ.

БОТАСЫЗ сын. Ботасы жоқ.

БОТАТАБАН зат. бот. Жапырақ көлемі бота табанына ұқсаған, тым аласа, саздақ, тақырлау, бозаң жерде өсетін түйе табан сияқты өсімдіктің бір түрі.

БОТА-ТАЙЛАҚ зат. Түйенің жас төлдері.

БОТАФИЛ зат. зоол. Кәсіптік маңызы шамалы, меланостомия тұқымдасына жататын балықтардың бір туысы.

БОТАША үст. Ботаға ұқсап.

БОТАШЫМ зат. экспр. Баланы жақсы көру еркелету нышанымен айтылатын атауыш.

БОТА-ІНГЕН зат. Бота мен іңген.

БОТДЕК [ағыл. boat-oleck] зат. балықшар. Теңіз кемелерінің үстінде тиешулі жүретін жеңіл қайық.

БОТИЛЬОН зат. Әйелдер етізінің сыдырмасы бар, қысқа түрі.

БОТҚА зат. 1. Әртүрлі жармадан бөктіріп жасалатын қою тағам. 2. ауыс. Мұы шығып жатқан балшық жер.

Ботқа бет. Қалпақ, быттиған, толық бет. **Ботқасы шықты.** Быт-шыты шықты, әбден былқыты.

БОТҚАДАЙ сын. 1. Ботқа сияқты, ботқа тәрізді. 2. ауыс. Быттиған, семіз.

БОТҚАЛАН= ет. сөйл. Аралас-құралас болу.

БОТПАНШЫҚ зат. өс. сөйл. Ботташық (қурай тектес сүйекті өсімдік).

БОТПАШ зат. Таудың мұз етектерінде өсетін өсімдік.

БОТРИОМИКОЗ [грек. botrys – бір шоқ, мукес – саңырауқұлақ] зат. вет. Қоздырғышы ботриомикет болып табылатын жануарлардағы созылмалы жұқпалы аурудың бір түрі.

БОТРИЦЕФАЛЕЗ зат. вет. Тұңы су балықтарының қауіпті ауруы.

БОТРИЯ зат. Кейбір таспа құрттардың басқы бөлігінде болатын сарғыш саңылау.

БОТТАШЫҚ зат. 1. бот. <лат. pastinaca sativa> Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын, тамыры сөбізге ұқсас, көпжылдық шөптесін өсімдік. 2. жерг. Картон.

БОТУЛИЗМ [лат. botulus] зат. мед. Бұзылған тағамды ішкеннен адамның улануы, ботулин ұянан пайда болатын ауыр дерт.

БОТЫ зат. Ұзын қонышты галош.

БОУЛИНГ [ағыл. bowling] зат. Ауыр шарларды екпінмен домалатып, белгілі қашықтықта тізіліп орналасқан он шақты кеглиді құлатып, ойыншылар бір-бірімен ұпай санына жарысын ойындайтын ойын.

БОУЛИНГ-КЛУБ [ағыл. bowling club] зат. Боулинг ойынына арналған клуб.

БОЦМАН [голл. bootsman] зат. өск. Кемеңкі кіші команда құрамындағы шаруашылық жағын басқаратын адам.

БОФОРТ: бофорт шкаласы. физ. Желдің күшін (жылдамдығын) көзбен анықтауға арналған шартты шкала.

БОШАҚ зат. жерг. Қарбыздың дәні.

Бошағын шығарды. Бошақ-бошақ ету, бытшытын шығару, болу, талқандау.

БОШАҚАЙ зат. бот. жерг. Ұзындығы бір жарым, екі метрдей ой жерге өсетін өсімдік.

БОШАЛА= ет. 1. Ұрғашы малдың (түйе, сиыр, бие) төлдер алдында шымдамсызданып оңаша жерге, аулаққа ұзап кетуі. 2. ауыс. Шашырау, ыдырау, бытырап бірікпеу.

БОШАЛАҒЫШ сын. **Боталауық.**

БОШАЛАҚ сын. жерг. Нашар, бос, болбыр (адам).

БОШАЛАҢ сын. 1. Әлсіз, күш-қуаты аз. 2. Бос, болбыр, сылбыр (адам).

БОШАЛАҢДАУ сын. Ширақ емес, босаңдау, болбырлау.

БОШАЛАУ Бошала етістігінің қимыл атауы; аулақ кету, ұзау.

БОШАЛАУЫҚ сын. Ботасын табарда аулаққа қашқыш (түйе).

Бошалауық [жершіл] бие. Қысқы мекенінен жайлауына барып құлындайтын немесе туып-өскен жеріне кетіп құлындайтын бие.

БОШЫРАТ= ет. Бытырату, быж-тыжын шығару.

БОЯ= ет. 1. Бояу арқылы бір заттың түсін екінші түрге келтіру, бояу жағу. 2. ауыс. Бір нәрсені бүркемелеу, көмескілеу, көлегейлеу.

3. ауыс. Гүлдендіру, жандандыру, жарқырату.

БОЯҒЫШ зат. 1. хим. Тоқыма материалдарды, теріні, елтіріні, қағазды, пластмассаны бояйтын органикалық қосылыстар. // Бояйтын, бояуға арналған. 2. Көп бояйтын, бояуға әуес адам.

Бояғыш заттар. Түрлі материалдарға бекініп, оларды белгілі түспен бояйтын бояғыш қасиеті бар органикалық қосылыстар. **Бояғыш өсімдіктер.** өс. Әртүрлі мүшелерінің клетка құрамында түрлі-түсті бояғыш заттары бар өсімдіктер. **Бояғыш таспа.** Соқпалы принтерлер үшін қолданылатын таспа.

БОЯҚ¹ зат. сөйл. **Бояу.**

БОЯҚ² зат. Түрлі түсті қалың кездеме.

БОЯҚТАЙ сын. Бояқ тәрізді, бояқ сияқты.

БОЯЛ= ет. Бояу жағуылу, түсін өзгерту, белгілі бір түске ену.

БОЯЛТ= ет. Бояу жаққызу, бояту.

БОЯЛТУ Боялт етістігінің қимыл атауы.

БОЯЛУ Боял етістігінің қимыл атауы.

1. Бояу жағуылу. 2. ауыс. Өмірдегі көріністерді сөзбен дәл бозағандай салып суреттеп беру.

БОЯМА сын. 1. Боялған, бояулы. 2. ауыс. Көз алдағыш, жасанды, жалған.

Бояма мінез. Көз алдағыш, жалған, жасанды мінез, қылық.

БОЯМАҚ зат. жаңа. Кескіні салынған суретті бояуға арналған балалар кітапшасы.

БОЯМАЛА= ет. Өңін өзгерту, жасыру, жұқалап көрсету, шындықты айтпау, көз бояу.

БОЯМАЛАУ Боямала етістігінің қимыл атауы; шындықты жасыру, жұқалап көрсету.

БОЯМАЛЫҚ зат. Жасандылық, жалғандық.

БОЯМАСЫЗ сын. 1. Бояу жағылмаған.

2. ауыс. Таза, адал, шынайы.

БОЯМАШЫ зат. Шындықты бүркемелеуші, бояп көрсетуші.

БОЯМАШЫЛЫҚ зат. Жасандылық, боямалық.

БОЯН¹ зат. бот. Арық жағалауына шығатын, ұзындығы 80–100 см, мал жеуге жарайтын жапырақты өсімдік.

БОЯН² [Boian]: боян мәдениеті. тар. Б.з.б. 4-мыңжылдықта қазіргі Румыния, Болгария жерінде таралған неолит мәдениеті.

БОЯН= ет. 1. Бетке косметикалық бояу жағып, әдемілену. 2. ауыс. Түрлі түске ену.

3. Мальпу, терлеу. 4. Шому, бату.

БОЯНЫШ зат. бот. Көп жылдық шөптесін өсімдік.

БОЯНУ Боян етістігінің қимыл атауы.

БОЯНЫП-ТАРАН= ет. Бет-аузына бояу жағып, әдемілену, тарану, сылану.

БОЯН зат. Боялған бөздің бір түрі.

БОЯРЛАР ор. зат. тар. 1. Феодал-помещиктер. 2. Феодалдар. 3. XV ғ.-дан бастан

Орыс мемлекетіндегі «отанға қызмет ететін адамдардың» арасындағы шен. 4. X-XVII ғасырдағы Орыс мемлекетіндегі феодалдық қоғамның жоғары тобы.

Боярлар думасы, тар. Орыс мемлекетіндегі князь жағында (1547 жылдан патша жағында) болған жоғары совет (Xғ.-XVIII ғ-дың басы).

БОЯТ = ет. 1. Бояу жаққызу. 2. Қызыл ала қан қылу.

БОЯТУ Боят етістігінің қимыл атауы.

БОЯУ зат. 1. Затты белгілі бір түске келтіру үшін жағылатын, жұқтырылатын химиялық сыр, бояқ. 2. ауыс. Бір нәрсенің өңін айналдырушылық, жасандылық, жалғандық. 3. ауыс. Өзіндік ерекшелік, мәнер.

Бояу қарындаш. Сурет салуда арналған түрлі-түсті қалам. **Бояуы кеппеген**. Жаңа шыққан, басылған.

БОЯУ Боя етістігінің қимыл атауы. 1. Бояу жағу. 2. Косметикалық заттармен бет-аузын әдемілеу. 3. Тоқыма және синтетикалық материалдарға, тері, былғары, қағаз т.б. материалдарға түрлі түспен оң беретін технологиялық процесс. 4. инф. <ағыл. fill> Компьютерлік графикада – графикалық экранның кейбір аймағында орналасқан пиксельдер түсін өзгерту.

Бояу жұмыстары. құр. Үйлер мен конструкцияларға жаңа әр беру жұмыстарының жиынтығы.

Бояудай сын. Бояу тәрізді, бояу сияқты. **Бояудай бұзылды**. Мінезі аяқ астынан өзгерді.

БОЯУЖАПЫРАҚ зат. өс. Бояушөп¹.

БОЯУЛА = ет. 1. Әрлеу, бояу, жағу. 2. Қосып айтып өзгешелеп жеткізу, көркемдеу.

БОЯУЛАНУ = ет. физ. Анизотропты денелердің, мыс., кристалдардың ақ жарықта әр бағыттан қарағанда әртүрлі түске көрінуі.

БОЯУЛЫ сын. 1. Бояуы бар, боялған. 2. ауыс. Шынайы емес, жасанды.

Бояулы гамма. өнер. Белгілі бір көркем шығарманы салу кезінде бірнеше бояудың қатар келуін білдіретін бейнелеу және сән өнеріндегі атау. **Бояулы ойран [ойраншөп¹]**. өс. <лат. rubia tinctorum> Ойран шөп тұқымдасына жататын көп жылдық шөптесін өсімдік. **Бояулы өсімдіктер**. бот. Тамыры, сабағы, жапырағы, күлі, тұқымы мен ұлпаларында бояушы заттар түзілетін өсімдіктер.

БОЯУЛЫҚ сын. Бояу боларлық, бояғыштық.

БОЯУСЫЗ сын. 1. Бояу жағылмаған, бояуы жоқ. 2. ауыс. Боямасыз, шынайы, таза.

БОЯУТОЗАНДАТҚЫШ зат. Бояу жұмыстарында сыр, бояу сияқты сұйық ертінділерді тозаңдатқыш аппарат.

БОЯУХАНА зат. Зат бояйтын үй.

БОЯУҰҚКШ зат. Бояғыш заттар, паста, бітеме (шпаклевка) т.б. материалдарды үзетін мәшине.

БОЯУША үст. Бояу секілді.

БОЯУШӨП¹ зат. бот. <лат. asperula> Қызыл түсті бояу алынатын, ойраншөп тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

БОЯУШӨП² зат. өс. Тау етектерінде, өзен-көл жағасында өсетін, ұзындығы 30-70 см көпжылдық шөп.

БОЯУШЫ зат. Затты түрлі түске бояйтын маман.

БОЯУШЫЛЫҚ зат. Бояушы болушылық, бояу жұмысымен кәсіптенушілік.

БОЯУШЫТЫРШЫҚ зат. өс. <лат. isatis tinctoria> Биіктігі 70 – 80 см екі жылдық өсімдік.

БӨБЕЖАПЫРАҚ зат. бот. Өсімдіктің түбінен өсіп шығатын қосалқы жапырағы.

БӨБЕЖІК зат. сөйл. **Бөбешік¹**.

БӨБЕК¹ зат. 1. Баланың бір жасқа дейінгі кезеңі, емшектегі бала, жас нәресте. 2. ауыс. Табиғат туындылары, төл. 3. ауыс. Жаңадан пайда болған құрылым, зат.

Бөбек күн. Балалық шақ, сәбилік кезең. **Бөбектер үйі**. Үш жасқа дейінгі жетім балаларды тәрбиелейтін мекеме.

БӨБЕКЖАЙ зат. Екі айдан үш жасқа дейінгі балалар тәрбиеленетін мектепке дейінгі мекеме.

БӨБЕКСІЗ сын. Нәрестесіз, сәбисіз.

БӨБЕКТАЙ зат. экспр. Бөбекке, сәбиге кішірейту, еркелету мағынасында айтылатын атауы.

БӨБЕКТЕ = ет. Баланы әлештеу, үтілдету, өбектету.

БӨБЕКТЕЙ сын. 1. Бөбек сияқты, бөбек тәрізді. 2. ауыс. Кішкентай жас, балғын.

БӨБЕКТЕУ Бөбекте етістігінің қимыл атауы.

БӨБЕКТОЙ зат. сөйл. **Шілдехан**.

БӨБЕКХАНА зат. 1. Перзентхана, әйелдер босанатын үй. 2. Ата-аналары жоқ немесе таспанды бөбектер тәрбиеленетін үй.

БӨБЕКШЕ үст. Бөбек сияқты, бөбекке ұқсап.

БӨБЕКШІЛДЕ зат. этн. Сәбиге арналған той, шілдехана.

БӨБЕШІК¹ зат. анат. Адамның жұмсақ таңдайының артқы тұсындағы кішкене тіл.

БӨБЕШІК² зат. анат. Құлақтың төменгі жағындағы кішкене жұмсақ шеміршек.

БӨБЕШІК³ зат. бот. Жапырақ тақтасының түбінен шығатын жарғақ, қабыршақ, қылтанақ, тікенек немесе майда жапырақ тәрізді жұп өсімді.

БӨБЕШІК⁴ зат. жерг. Ошақтың аяқтарындағы қазан ұстап тұру үшін иіліп жасалған темірлер.

БӨГДЕ сын. 1. Жат, бөтен, бейтаныс. 2. Негізгі нәрсеге қатысы жоқ, қосалқы, көлденең.

Бөгде сөздер. лингв. а) оққаз. Сөйлегенде не жазғанда баяндап отырған мәселеге байланысты келтірілген басқа біреудің сөзі, пікірі. б) Ұлттық әдеби тілдің дыбыстық сипатына сәйкес келмейтін басқа тілден өзгеріссіз алын қолданылатын сөз.

БӨГДЕҒАЛАМШАРЛЫҚТАР зат. жаңа. Басқа ғаламшар тұрғындары.

БӨГДЕЛМЕ зат. мед. Уқалаудың бір түрі.

БӨГДЕЛЕН = ет. Бөлектену, бөтендену оғаштану, өгейлену.

БӨГДЕЛЕНУ Бөделен етістігінің қимыл атауы.

БӨГДЕЛІК зат. Бөтендік, жаттық, өгейлік.

БӨГЕ = ет. 1. Біреуді жолынан қалдыру, тосқауылдан аялдау, кідірту. 2. Қарсыласқан күштің бетін қайтару, ілгері аттатпау, тежеу. 3. Ағын суды белгілі бір жерге тоқтату, тосқауылдау. 4. ауыс. Жолын кесу, аяқтан шалу.

Бөгей ату. өск. а) Бір немесе бірнеше шепте бір уақытта жасалған шабуылдаушы танк пен жаяу әскер, торпедалық қайықтар немесе қарсылас теңіз десантының қозғалыс жолындағы тұтасмай от аумағы; артиллериялық атыс түрі. ә) Қарсыластың әуе жолындағы жылжымайтын от бөгесіні; зениттік артиллерия атысының түрі. **Бөгей ату шебі**. өск. К. Ұғылы артиллерия мен миноаттарлардың бөгей атуы даярланатын және жүргізілетін жергілікті жердегі шартты желі.

БӨГЕЖЕК зат. **Жауырынтақ** (қой мен ешкінің төрт аяғынан бірдей алып, ауыртып жүргізбейтін аурудың түрі).

БӨГЕЖЕКТЕ = ет. сөйл. **Бүгежекте**.

БӨГЕЛ = ет. 1. Кідіру, тоқтау. 2. Не айта-рын білмей мүдіру, күмілжу, іркілу.

БӨГЕЛЕК зат. зоол. <лат. oestrus> Жәндіктер класының, қосқанаттылар отрядының бөгелек туысы.

Бөгелек қамаған жылқыдай. Тғынш отыра алмау, мазасыздану.

БӨГЕЛЕКТЕ = ет. Бөгелектен қашу.

БӨГЕЛЕКТЕЙ сын. Бөгелек сияқты, бөгелек тәрізді.

БӨГЕЛЕКТЕУ Бөгелекте етістігінің қимыл атауы.

БӨГЕЛЕКШЕ үст. Бөгелекке ұқсап, бөгелек сияқтанып.

БӨГЕЛЕНДЕ = ет. Бөгеліңкіреу, кідіру.

БӨГЕЛЕНДЕУ Бөгелеңде етістігінің қимыл атауы.

БӨГЕЛМЕЛІ сын. мед. Тоқтататын, қайтаратын.

БӨГЕЛП = ет. Кідірту, тоқтату.

БӨГЕЛТУ Бөгелт етістігінің қимыл атауы.

БӨГЕЛУ Бөгел етістігінің қимыл атауы; кідіру, тоқтау.

БӨГЕЛІҢКІРЕ = ет. 1. Сәл-пәл бөгелу, аялдаңқырау, кідіріңкіреу. 2. Мүдіріңкіреу, күмілжіңкіреу, іркіліңкіреу.

БӨГЕЛІҢКІРЕУ Бөгеліңкіре етістігінің қимыл атауы.

БӨГЕЛІС зат. 1. Үзіліс, кідіріс, мүдіріс. 2. Кедергі, тосқауыл.

Бөгерлік тапты. Кедергіге ұшырады, жеңілді.

БӨГЕЛІС = ет. Кідірісу, бірге тоқтау.

БӨГЕЛІССІЗ сын. Бөгетсіз, тоқтаусыз, кідіріссіз.

БӨГЕЛІСУ Бөгеліс етістігінің қимыл атауы.

БӨГЕМЕ зат. 1. өск. Танкіге, жаяу әскерге қарсы қойылатын тасымалды инженерлік бөгеттер. 2. ауыс. Қиыншылық, кедергі.

БӨГЕН¹ зат. вет. Жылқының жал құйрығын түсіріп, сымптитып, арықтататын қышыма ауру.

Бөген болған жылқының құйрығындай. Сирек, аз.

БӨГЕН² зат. к. өск. Қайық не шананың табаны мен екі қабырғасын біріктіріп, бекітіп тұратын ағаш.

БӨГЕН³ зат. қолөнер. Бесіктің ілітін жасалған басы.

БӨГЕН⁴ зат. сушар. 1. Бөсең су алмасу жүретін көлемі әр қалай өзен арнасын бөгеу арқылы жасалатын су қоймасы. 2. Ағындысын халық шарушылығы мақсаттарында реттеу үшін, әдетте, өзен аңғарында бөгеттер салу жолымен жасалған, көлемі 1,0 млн. текше метрден асатын жасанды суқойма. 3. Су қорын жинау үшін өзеннің алдына қойылатын кедергі.

Бөгенді дайындаудағы шығын. сушар. Су басудан, жағалаудың жемірілуінен қорғану, объектілердің жаңа орынға шығарылуы, маса безгегіне (малария) қарсы және жалпы санитариялық шаралар кешені. **Бөгеннің көлемі**. сушар. Су қоймасының тосылған деңгейіндегі белгілі (нақты) су көлемі. **Бөгеннің өлі көлемі**. сушар. Өлі көлем белдеуінен төмен орналасқан, тұнба, шөгінділер жиналатын көлем. **Бөгеннің пайдаланылмайтын көлемі**. сушар. Тайыздану деңгейінен төмен жатуына байланысты ағындыны реттеуге қатыспайтын су көлемі. **Бөгеннің су ысырабы**. сушар. Су шаруашылық есептеулерде ескерілуі тиіс бөгеннің айдынынан булану мен сүзділуге шығындылатын су ысырабы.

Бөген параметрлері. с у ш а р. Бөгеннің негізгі өлшемдерін орнықтыру параметрлері және оны пайдалану режимінің негізгі қағидаларын анықтаушы параметрлер. **Бөген сыйымдылығы.** с у ш а р. Текше метр мен текше километр өлшеміндегі су қойманың көлемі.

БӨГЕНАЙ зат. Бір нәрсеңіз көзге түсер айырықша белгісі, ерекшелігі.

БӨГЕНАЙЛА: бөгенайлап қарады. жерг. Пайымдап қарады.

БӨГЕНДЕ¹ = ет. Бөген болған жылқының құйрығын бір затқа үйкелеп қасынуы, тынышсыздануы.

БӨГЕНДЕ² = ет. Қайық не шанының табаны мен екі қабырғасын бір-біріне мықтап бекіту, біріктіру.

БӨГЕНДЕУ Бөгенде етістігінің қимыл атауы.

БӨГЕНДІ сын. Бөгенделген, бөгені бар (қайық, шана).

БӨГЕНДІК сын. Бөген жасауға арналған, бөген болуға жарарлық.

БӨГЕНКІРЕ = ет. Аздап бөгеу, бөгей түсу, сөл ғана кідірту.

БӨГЕНКІРЕУ Бөгенкіре етістігінің қимыл атауы.

БӨГЕС = ет. Бірге бөгеу, бөгет жасау, тоқтату.

БӨГЕСУ Бөгес етістігінің қимыл атауы.

БӨГЕСІН¹ зат. 1. Кішігірім бөгет. 2. Ой-шұқыр, кедір-бұдыр. 3. Әск. Танкіге қарсы инженерлік бөгеттер. 4. ауыс. Кедергі, тосқауыл.

Бөгесін болу. Кедергі келтіру, тосқауыл жасау.

БӨГЕСІНДЕ = ет. сөйл. Кедергіге шырау, бөгеу; тоқырау.

БӨГЕСІНДЕУ Бөгесінде етістігінің қимыл атауы.

БӨГЕТ¹ зат. 1. Жүруге, өтуге тосқауыл болатын кедергі. 2. Өзен суын бөгеу үшін жасалған гидротехникалық құрылыс; тосқауыл, бөгеу. 3. с у ш а р. Бөгеу арқылы тоқтатылған су қоры. 4. Әск. Қарсыласты шығынға шырату, қозғалысын тежеп тұру мақсатында оның жүру жолында жасалған жасанды кедергілер. 5. ауыс. Кедергі, тосқауыл.

Бөгет аэростаты. Әск. Байлаулы аэростат. **Бөгет болды.** Кедергі келтірді. **Бөгет болу.** Кедергі келтіру, тосқауыл болу. **Бөгет етті [қылды].** Кедергі жасады, зиянын тигізді. **Бөгет жасады [келтірді].** Кедергі келтірді; кесірі тиді. **Бөгет жасау торабы.** Әск. Жолдарды, көпірлерді т.б. қирату миналау, бөгет жасау үшін тағайындалған бөлімше немесе уақытша құрылым. **Бөгет жолағы.** Әск. Қарсыласты титықтату, оны оны шығынға шырату, оның жылжуын бәсеңдету мақсатында бөгеттер қойылған жергілікті жердегі жолақ. **Бөгетке ұшырады.** Кедергіге жолықты. **Бөгеттер жиілігі.** Әск. Жалпы бөгеттер қызындығының (км бойынша) тасаланатын бағыттағы (алқаптағы, шептегі) майдан шебінің еніне қатысты. **Бөгеттердегі өтпелер.** Әск. Түрлі ұрыс қимылдары кезінде міндеттерін орындауға өткізу үшін бөгеттерде арнайы бос қалдырылатын жергілікті жер (су кеңістігі) жолағы. **Бөгеттерді аршу жасағы.** Әск. Жергілікті жерлерді миналардан, жарылмаған снарядтардан, авиациялық бомбалардан, фугастардан тазарту үшін құрылатын арнайы әскери құрылым. **Бөгеттерді барлау.** Әск. Қарсыласты кедергілері туралы мәліметтер жинау мақсатында жүргізілетін инженерлік барлау. **Бөгеттер жиілігі.** Әск. Жалпы бөгеттер қызындығының (км бойын-

ша) тасаланатын бағыттағы (алқаптағы, шептегі) майдан шебінің еніне қатысы. **Бөгеттер жүйесі.** Әск. Қарсыласты шығынға шырату, алға жылжуын кідірту, маневрін қиындату мақсатында қорғаныста бірыңғай жоспар бойынша құрылатын әртүрлі бөгеттер жиісі.

Бөгет торабы. Әск. Қарсыласты қозғалысының ықтимал деген жолына жасалатын әртүрлі инженерлік бөгеттердің жиісі.

БӨГЕТ² = ет. Бөгет жасату, тоқтату.

БӨГЕТ-СӨГЕТ зат. сөйл. Кедергі, тосқауыл.

БӨГЕТСІЗ сын. 1. Бөгеті жоқ, кедергісіз. 2. ауыс. Тоқтаусыз, кідіріссіз.

Бөгетсіз бас тоған. с у ш а р. Инженерлік геологиялық, гидрологиялық және жер бедерлерінің қолайлы жағдайларындағы өзен суының маусым кезіндегі ең төмен биіктігі магистральді, каналдың бас сағасындағы деңгей биіктігінен жоғары болғанда салынатын гидротехникалық имарат.

БӨГЕТТЕЙ сын. Бөгет сияқты, бөгет тәрізді.

БӨГЕТТІ сын. Бөгеті бар, бөгет жасалған. **Бөгетті бас тоған.** с у ш а р. Су алу гидротехникалық имараттары немесе су жібергіш инженерлік имараттар.

БӨГЕТТІК сын. Бөгет боларлық, бөгет жасауға қолайлы. // Кесір, кедергі.

Бөгеттік су электр стансысы. с у ш а р. Арынды бөгет арқылы пайда болатын, ал машина залы мен СЭС имараты бөгет шегінен тыс орнатылған су электр стансысы.

БӨГЕТУ Бөгет етістігінің қимыл атауы.

БӨГЕТШЕ зат. 1. геол. Өзен арнасының маңындағы табиғи биік ұйме жол. 2. с у ш а р. Жербөгетке ұқсас, үйінді түріндегі гидротехникалық имарат.

БӨГЕТШІ зат. 1. Бөгет құрылысында жұмыс істейтін адам. 2. Кедергі келтіруші, тосқауылдаушы.

БӨГЕУ¹ зат. 1. Бөгет, кедергі, тосқауыл. 2. Кідіріс, аял, тоқтам.

Бөгеу берді. Тоқтатты, кідіртті. **Бөгеу болды [жасады].** Бөгет болды, бөгет жасады, кедергі келтірді. **Бөгеу болу.** Тосқауыл болу, кедергі келтіру.

БӨГЕУ² Бөге етістігінің қимыл атауы. 1. Ағын суды тоқтату. 2. Жолынан қалдыру, күттіру, кідірту. 3. Тосқауыл қою, кедергі келтіру, тежеу.

Бөгеу аймағы. Әск. Қарсыластың жылжуын тежеп оны шығынға шырату мақсатында әртүрлі инженерлік кедергілер жасалған жергілікті жер ауданы. **Бөгеу жасағы.** Әск. Қарсыластық шабуылына бөгет жасайтын инженерлік әскерлердің бөлімшелерінен (бөлімдерінен) тұратын құрылым.

БӨГЕУДЕЙІН сын. поэт. Бөгеу секілді, кедергі тәрізді.

БӨГЕУЛІ сын. Бөгеуі бар, тосқауылды, шектеулі, кедергісіз көп.

БӨГЕУСІЗ сын. 1. Бөгеуі жоқ, бөгетсіз. 2. ауыс. Тоқтаусыз, кідіріссіз, іркіліссіз.

БӨГЕУШІ сын. Бөгеуітін, кедергі келтіретін адам.

Бөгеуші аэростат. Әск. Қарсыластың әуе шабуылынан қозғалатын объектілер үстіне аэростатпен бөгет жасау әдісі.

БӨГЕУШІЛІК зат. Кідіртушілік, кедергі келтірушілік.

БӨГЕУЛІ¹ зат. 1. Әск. Жаяу әскер мен танкіге қарсы жасалатын кедергі, тосқауыл. 2. сөйл. **Бөгеу.**

Бөгеуіл болды. Кедергі жасады, бөгеді. **Бөгеуіл жасады.** Кедергі келтірді. **Бөгеуіл**

клапан. тех. Құбырды ағытқанда, ішіндегі сұйықтық немесе газ ағып кетпес үшін, қиын бірден бітеп тастау үшін қолданылатын клапан.

БӨГЕУЛІ² зат. инф. <ағыл. disturbance> Байланыс, өлшеу, басқару, есептеу техникасы және т.б. жерлерде пайдалы ақпарат тасымалдайтын сигналды білдіретін әсер.

БӨГЕУЛІДЕ = ет. сөйл. **Бөгеу.** **БӨГЕУЛІДЕУ** Бөгеуілде етістігінің қимыл атауы.

БӨГУ¹ зат. Жімі және созылмалы түрде өтетін сауын сивр ауруы.

БӨГУ² Бөк етістігінің қимыл атауы; бір нәрсеге кенелу, белісесінен бату.

БӨПРЕЗ зат. Кішкене қол сандық, сандықша. **БӨПРЕБАС** зат. сөйл. **Бөгре.**

БӨДЕ: бөде үй. этн. Отырып қалған қызға жасауымен жабдықталған арнайы тігілген киіз үй.

БӨДЕНЕ зат. <лат. coturnix coturnix > Egic-тікте, қалың шөп арасында кекілік тұқымдас сұр түсті кешкене дала құсы. // Кішкентай, ұсақ.

Бөдене бота. Азғын будандардан туған бота.

Бөдене бөксе. б е й н. Әдемі бөксе, сұлу дене бітімі. **Бөденеге бәрі бір [бөдененің үйі жоқ]** қайда барса бытылдық. Құр бекерге күн өткізді, ісінде еш береке жоқ; еш жерде мекен-жай, тұрақ жоқ, панасыз. **Бөдене қозы.** Кенже туған, дене тұрпаты жетілмеген, жатаған кішкене қозы.

Бөдене құйрықатты. Бөдененің құйрығындай етіп кесті.

БӨДЕНЕДЕЙ сын. 1. Бөдене сияқты, бөдене тәрізді. 2. ауыс. Кішкентай ғана, томтиған.

Бөденедей бүлкілдеді. Үн-түңсіз томпаңдап, бүкшең қақты. **Бөденедей жорғалады.** Құрдай жорғалады, жалтақтады.

БӨДЕНЕЛІ сын. Бөденесі бар, бөденесі көп. **БӨДЕНЕПАЗ** зат. Бөдене төбелестіруге жаны құмар (адам).

БӨДЕНЕСІЗ сын. сөйл. Бөденесі жоқ, бөденесі болмайтын (жер).

БӨДЕНЕШЕ үст. Бөденеге ұқсап, бөдене сияқты.

БӨДЕНЕШӨП зат. бот. <лат. veronica > Далада, жайылымда, шабындықтарда өсетін аласа ғана жатаған шөп.

БӨДЕНЕШІ зат. Бөдене ұстаумен, оны күтіп-баптаумен айналысатын адам.

БӨДЕС сын. Жүндес келген мініске төзімді көнбіс (жылық).

БӨДЕСКЕ зат. к Әс. Арбаның білігін бойлата астыңғы жағынан төселетін ені 4-5 см ұзынша темір.

БӨДИ-СӨДИ: бөди-сөди етіп. сөйл. Өйтіп-бүйтіп.

БӨДІРЕТ [ор. подряд] зат. сөйл. Белгілі бір жұмысты түгел істеп шығу үшін алынған міндет, борыш.

БӨДІРЕТШІК [ор. подрядчик] зат. сөйл. Белгілі бір жұмысты түгелдей міндетіне алушы, көтермеші.

БӨЖЕЙ сын. көне. Кемеңгер, дана, данышпан, көсем

БӨЖЕК: бөжек қақты. сөйл. **Бүгежек қақты.**

БӨЖЕКТЕТ = ет. Бізгіту, бөжек қақтыру, зулау.

БӨЖЕКТЕ = ет. **Бүгежекте.** **БӨЖЕКТЕУ** Бөжекте етістігінің қимыл атауы.

БӨЖЕНДЕ = ет. сөйл. Бөжектеу, бөжек қағу.

БӨЖЕНДЕТ = ет. Бөжең-бөжең еткізу. **БӨЖЕНДЕТУ** Бөжеңдет етістігінің қимыл атауы.

БӨЖЕНДЕУ Бөжеңде етістігінің қимыл атауы.

БӨЖІ = ет. **Бос**.

БӨЖІП-БӨРТ = ет. *Кеуде қағу, мақтану.*

БӨЖІП-БӨРТУ Бөжіп-бөрт етістігінің қимыл атауы.

БӨЗ зат. **1.** Мақтадан тоқылатын жұқа, арзан қолды ақмата. // Бөзден істелген. **2.** этн. Қайтыс болған адамға арналып тігілетін киім; кебі. // Жаман, нашар, бос, құрсыз.

Бөз орнына сөз берді. Құр сөзбен шығарып салды.

БӨЗДЕЙ сын. Бөз сияқты, бөз тәрізді.

БӨЗДЕН = ет. Бөз тәрізденіп, өңі қашып бозару.

БӨЗДІ сын. Бөзі бар, бөзі мол.

БӨЗЕК: бөзек болды. Аяқ асты болды, қор болды.

Бөзек етті. Қорлады, аяқ асты етті, басынды.

БӨЗШЕ үст. Бөз сияқты, бөзге ұқсап.

БӨЙЕК зат. жерг. Шыны ыдыс.

БӨЙЕКБАУ зат. жерг. Зәкірге байланатын кендір жіп.

БӨЙТЕКІ сын. жерг. Дөрекі, сөлекет; ыңғайсыз.

БӨЙТІК зат. Қүзетшілер киетін теріден тігілген аяқ киім.

БӨК = ет. **1.** Жеген азықтың қарында бөртуі. **2.** Бойына су тарту, сұйықтыққа, суга қану. **3.** ауыс. Тамақты (жемді) қалыптан тыс артық жеу; шеміршек ату. **4.** ауыс. Бір нәрсеге кенелу, белшесінен бату. **5.** ауыс. Рақаттану, ләззат алу.

БӨКЕ¹ зат. кәс. Қайықтың қабырғасына тігінен салынған жұмыр ағаш.

БӨКЕ² зат. кәс. Бір жерге жал болып жинақталған, тырмаланғаннан кейінгі шөмеленбеген шабылған шөп.

БӨКЕБАЙ¹ [ор. пуховой] зат. **1.** Түбіттен, жұннен тоқылған жұмсақ мойын орағыш. **2.** Түбіттен, жұннен тоқылған үлкен орамал; шәлі.

Бөкебай орамал. Жүннен тоқылған орамал.

Бөкебай ішік. Жүннен тоқылған ішік.

БӨКЕБАЙ² зат. жерг. Желкеннің кішірек түрі.

БӨКЕБАЙДАЙ сын. Бөкебай сияқты, бөкебай тәрізді.

БӨКЕБАЙЛЫ сын. Бөкебайы бар, бөкебай салған.

БӨКЕБАЙЛЫҚ сын. сөйл. Бөкебай боларлық.

БӨКЕБАЙСЫЗ сын. Бөкебайы жоқ, бөкебай салмаған.

БӨКЕБАЙСЫМАҚ зат. экспр. Толық мәнінде бөкебай емес, бірақ бөкебай орнына жүретін нәрсе.

БӨКЕБАЙШАН сын. Бөкебай жамылған (салған), тек бөкебайы ғана бар.

БӨКЕЙ зат. көне. Батыр, ержүрек.

БӨКЕК: бөкек қақты. сөйл. **Бүкең қақты.**

БӨКЕКТЕ = ет. сөйл. **Бүкеңде.**

БӨКЕКТЕТ = ет. сөйл. **Бүкеңдет.**

БӨКЕКТЕТУ Бөкектет етістігінің қимыл атауы.

БӨКЕКТЕУ Бөкекте етістігінің қимыл атауы.

БӨКЕЛІ сын. кәс. Бөкесі бар, бөке салынған.

БӨКЕН¹ зат. зоол. <лат. antilopinae> Далалы жерді мекендейтін, қуыс мүйізділер тұқымдасына жататын аша тұяқты жүйрік аң; ақбөкен.

Бөкен аяқ. а) Жіңішке, сидам, ұзындау аяқ. ә) Жұмыр келген, толық, әдемі аяқ. **Бөкен бөксе.**

Бөкеннің бөкесіне ұқсас толық, жұмыр бөксе.

Бөкен жақ. Ат жақты, жағы ұзын. **Бөкен желіс.** Екпінді, қатты, сар желіс. **Бөкен желіске басты.**

Сар желіске салды. Бөкен желіске салды. **Сар желді, қатты желді.** **Бөкен қабақ.** Сыртқа қарай шығыңқы, түксиген тік қабақ. **Бөкен құшақ сан.**

жерг. Жуан, жұмыр, үлкен сан. **Бөкен сан.** Бұлшық етті, жұп-жұмыр сан. **Бөкен санды.**

Жұп-жұмыр саны бар. **Бөкен [құлын] сауыр.** Сауыры қысқа мықты, ұзаққа шаршамай шабатын ат сынының бір белгісі. **Бөкен тон.** Бөкен жүнінен тігілген тон.

БӨКЕН² зат. зоол. жерг. Жылқының құйрығының, жалының арасында инедей қадалып, оны аздыратын жәндік.

БӨКЕНДЕ = ет. жерг. Түлеу, жұп тастау.

БӨКЕНДЕЙ үст. Бөкен сияқты, бөкен тәрізді.

БӨКЕНДІ сын. Бөкені бар, бөкені мол.

БӨКЕНЖАРПАҚ зат. Бөкеннің терісінен түгін сыртына қаратып тігілетін ерлердің сырт киімі.

БӨКЕНОТ зат. өс. Сайғақшоп, иттабанның бір түрі.

БӨКЕНШЕ үст. Бөкенге ұқсап, бөкен тәрізденіп.

БӨКЕН елік. Бүкшең-бүкшең етіп, бөкеңдеген қимылды бейнелейтін сөз.

БӨКЕН: бөкең қақтырды. сөйл. **Бүкең қақты.**

БӨКЕНДЕ = ет. Бөкең қағып жүгіру, желу.

БӨКЕС [ор. покос] зат. Қол шалғымен шаққандағы, ат тырмамен тырмалағандағы бір қатарға жиналған шөп.

БӨКЕУЛІ зат. сөйл. **Бақауыл.**

БӨКІ зат. көне. Құбыжық.

БӨККІШ сын. Жіі бөгіп қалатын, тез тойынғыш.

БӨКПЕ¹ зат. сөйл. **Бөкпен.**

Бөкпе нан. тамақ. Жайылған қамыр арасына ет салып, пешке пісірілген нан.

БӨКПЕ² сын. жерг. **1.** Бортылдақ, жұп-жұмсақ, майда. **2.** ауыс. Көпіргіш, көбейгіш.

БӨКПЕН зат. **1.** этн. Талқанды, қуырғылан ұнды сүтке бөктіріп пісірен ас, ұлттық тағам. **2.** ауыс. Балшықты ымырға жер.

БӨКПЕНДЕЙ сын. Бөкпен сияқты, бөкпен тәрізді.

БӨКПЕНДІК сын. Бөкпен жасауға арналған, бөкпен боларлық.

БӨКСЕ зат. Адамның, малдың белінен төмен жамбасының тұсы.

Бөксе басып отырмайды. Тыным таппайды, дамыл көрмейді. **Бөкссін көтере алмады.** Жүре алмады, шаба алмады, аяғынан тұра алмады.

БӨКСЕБАСАР: бөксебасар болды. Көп отырып қалатын болды, жүріп-тұруы қиындады.

БӨКСЕБАСТЫ: бөксебасты қылды. Ауыртпалық түсірді, тұрмысты қиындатты.

БӨКСЕЛЕ = ет. **1.** Киіп-жару, соқтығу.

БӨКСЕЛЕН: сал бөкселенді. а) Орынан тұра алмады. ә) Сылбыр тартты, асықпады.

БӨКСЕЛЕТ = ет. Біқтырту, ығыстыру.

БӨКСЕЛЕУ Бөкседе етістігінің қимыл атауы.

БӨКСЕЛІ сын. Бөкесі үлкен, қомақты.

БӨКСЕР¹ зат. сөйл. **Бөктер.**

БӨКСЕР² зат. этн. жерг. Асар, үме, қимек.

БӨКСЕР = ет. **1.** Айырып тастау, жырту, жарып жіберу, ақтарып тастау. **2.** ауыс. Бұзып-жару, жапыру, ығыстыру.

БӨКСЕРУ Бөксер етістігінің қимыл атауы.

БӨКСЕРШ зат. этн. жерг. Асарға, үмеге келуші, қатысушы адам.

БӨКСЕРЛІ = ет. **1.** Жыртылу, айырылып кету. **2.** Аударылу, қопарылу, жапырылу.

БӨКСЕРЛІ Бөксерлі етістігінің қимыл атауы.

БӨКТЕР зат. Таудың, қия беттің етекпен жоғарылау жері, бөксе тұсы.

Бөктер жол. Тау етегіндегі, баурайындағы жол.

БӨКТЕР = ет. **1.** Бір нәрсені ердің арт жағына көденең қойып, екі қанжығамен байлау.

2. ауыс. *Ие болу, малдану; олжа ету.*

БӨКТЕРГІ¹ зат. зоол. <лат. falco vespertinus> Тышқан және сол сияқты ұсақ жәндіктерді аулайтын кішірек ақсары жүнді келетін, сұңқар тектестер отрядының сұңқарлар тұқымдасына жататын жыртқыш құс.

БӨКТЕРГІ² зат. **1.** Ердің қанжығалығы, бөктермелік жер. **2.** сөйл. **Бөктерме.**

Бөктергісі тоқ. Олжалы.

БӨКТЕРГІШЕ үст. Бөктергіге ұқсап.

БӨКТЕРЛЕ = ет. Таудың етек жағынан қапталдай, қабырғалай жүру.

БӨКТЕРЛЕС = ет. Бірге бір бөктерде жүру.

БӨКТЕРЛЕСУ Бөктерлес етістігінің қимыл атауы.

БӨКТЕРЛЕТ = ет. Таудың бөктерімен қабырғалай жүргізу.

БӨКТЕРЛЕУ Бөктерле етістігінің қимыл атауы.

БӨКТЕРЛІ сын. сөйл. **Бөкселі.**

БӨКТЕРЛІК: бөктерлік ойнаң. геол. Плотформа мен қатпарлы облыс арасындағы тектоникалық құрылым; тау алды ойнаңы, шеткі ойнаң.

БӨКТЕРМЕ зат. Қанжығаға бөктерілген зат, бөктерінді.

БӨКТЕРМЕЛІ сын. Бөктермесі бар.

БӨКТЕРТ = ет. **1.** Қанжығасына байлату, олжа еткізу. **2.** Беру, олжалау.

БӨКТЕРТУ Бөктерт етістігінің қимыл атауы.

БӨКТЕРУ Бөктер етістігінің қимыл атауы; ердің орта жағына көденең қойып байлау.

БӨКТЕРУЛІ сын. Қанжығасына байлаулы, бөктерілген.

БӨКТЕРІЛ¹ = ет. Қанжығаға байлану, асылу.

БӨКТЕРІЛ² = ет. сөйл. Туырылып тұсу, жайылып жату.

БӨКТЕРІН = ет. Кию, қабаттау.

БӨКТЕРІНДІ зат. Бөктерме, бөктерілген зат.

БӨКТЕРІНШЕК зат. **1.** Қанжығадағы байлаулы, бөктерілген кішкене зат, шағын бөктерме. **2.** ауыс. Жаяу арқалап жүретін жолқап, түйіншек.

Бөктеріншегі тоқ. Олжалы.

БӨКТЕРІНШЕКТІ сын. **1.** Бөктеріншегі бар. **2.** ауыс. Бөкселі, дүмді.

БӨКТЕРІНШЕКТІЛЕУ сын. Дүмділеу, бөкселілеу.

БӨКТИР = ет. **1.** Күріш, арпа, бидай, тарыны т.б. ыстық суга, сүтке салып бөрттіру. **2.** е г і н ш а р. Тары, күріш, жүгері т.б. дәнді дақылдарды езер алдында суга салып жібіту, бөрттіру. **3.** жерг. Балшық айдау, топырақ жібіту, илеу.

БӨКТИРТ = ет. Күріш, арпа, бидай т.б. дәнді дақылдарды бұқтырып пісірту.

БӨКТИРТУ Бөктірт етістігінің қимыл атауы.

БӨКТИРҮ Бөктірі етістігінің қимыл атауы; күріш, арпа тары, жүгері, т.б. дәнді дақылдарды егер алдында суға салып жібіту, бөрттіру.

БӨКТИРІЛ= ет. 1. Тарының т.б. ыстық суға, сүтке салынып, бөрттірілуі. 2. егіншар. Тары, күріш, жүгері т.б. дәнді дақылдардың егер алдында суға салынып, жібітілуі, бөрттелуі. 3. Демделу, бұқтырлу.

БӨКТИРІЛУ Бөктіріл етістігінің қимыл атауы.

БӨКШЕҢДЕС= ет. сөйл. **Бүкшеңдес.** **БӨКШЕҢДЕСУ** Бөкшеңдес етістігінің қимыл атауы.

БӨКІ зат. жерг. Иленген қалың көннен істелген кебіс тәрізді аяққим.

БӨКІС зат. жерг. Көкпарда килетін, киіз қаптамасының сыртынан, басы былғарымен қапталған киіз етік.

БӨЛ¹= ет. 1. Бір нәрсені екіге я одан да көпке жару, бөлшектеу. 2. Үлестіру, тарату, бөліп беру. 3. Ажырату, айыру. 4. Жікке бөлу, саралау. 5. Топтастыру, топтау. 6. ауыс. Белгілі бір жұмысқа арнап шығару, соған барады деп белгілеу. 7. Аразжігі ажырату, айқындау, бөлшектеу. 8. ауыс. Жек шығару, ерекшелу. 9. х.им. Жасау, бөліп шығару. 10. ауыс. Жақын адамдарды бірінен-бірін алыстату, айыру, арасын суыту.

Бөліп жеді [ішті]. Барға ортақтасып, тату тұрды, сыйласты.

БӨЛ²= ет. мат. Санды санға теңдей етіп бөлу.

БӨЛГІЗ= ет. Бөлдiру, бөлшектекізу.

БӨЛГІЗУ Бөлгіз етістігінің қимыл атауы.

БӨЛГІШ¹ зат. 1. мат. <лат. separator> Бөлінгішті бөлетін, бөлуші сан. 2. инф. Қандай да бір бағдарламалық құрылманың басын немесе соңын белгілейтін символ.

БӨЛГІШ² сын. 1. Бөлу қызметін атқаратын, бөліп тұратын, бөлетін (зат). 2. Бір нәрсені бөліп тұратын механизм. 3. Бір нәрсені бөліп шығаратын.

Бөлігіш қабырға. сушар. Жекелеген су торабының элементі, бөгет суын басқа имараттан бөліп тұратын және ағынды судың дiңгек түбін шаймалауынан сақтайтын қабырға.

Бөлігіш мәшине. тех. Сызықтық және дөңгелек шкалаларды тең бөлшектеге бөлгіш мәшине.

БӨЛГІШТЕ= ет. Жіктеп, бөлу, топтау.

БӨЛГІШТЕУ Бөлгіште етістігінің қимыл атауы.

БӨЛДЕК¹ зат. жерг. Кішкене төбешік.

БӨЛДЕК² зат. к.ә.с. Астық себуге арнап бөлген жер.

БӨЛДІР= ет. Бөлгізу, айырту.

БӨЛДІРКЕ зат. к.ә.с. Екі-үш кісі отыратын кішкене жеңіл қайық.

БӨЛДІРТ= ет. Бөлгіздіру.

БӨЛДІРТУ Бөлдiрт етістігінің қимыл атауы.

БӨЛДІРУ Бөлдiр етістігінің қимыл атауы. **БӨЛЕ** зат. Әпкелі-сiңділі адамдардың балалары.

Бөлелер некесі. көне. тар. Рудық қоғамдағы неке.

БӨЛЕ= ет. 1. Жас баланы бесікке жатқызып, оран таңу, құндақтау. 2. саят. Ителгі, лашын сияқты қыран құстарды суыққа тоңдырмау үшін бір нәрсеге оран, таңып қою. 3. Қоңыр аңының төлін суыққа тоңдырмау үшін бір нәрсеге оран, таңып қою. 4. ауыс. Бір нәрсеге кенелту, қарық қылу, көміп тастау.

БӨЛЕПРЕК сын. 1. Басқашалау, өзгешелеу. 2. Оңашарақ, алысырақ, қашықтау.

БӨЛЕЖАН зат. эксп. Бөлеге құрмет тұту, жақын санау нышанымен айтылатын атауыш.

БӨЛШ-ЖАР= ет. Бірнешеге бөлу, бөлшектеу.

БӨЛЕ-ЖАРА үст. Ортақтасып, бөлісіп. Бөле-жара қарады. Алалады, бөлді. Бөле-жара қарау. Алалау, бөлу.

БӨЛЕ-ЖАРҒЫСЫЗ сын. Бөлуге келмейтін.

БӨЛЕ-ЖАРЫЛ= ет. Бөліну, топтан бөлектену.

БӨЛЕ-ЖАРЫЛУ Бөле-жарыл етістігінің қимыл атауы.

БӨЛЕ-ЖАРЫС= ет. Бөлісу.

БӨЛЕК¹ зат. Бүркіттің құндағы; бөлеу.

БӨЛЕК² зат. сөйл. **Бөлік.**

БӨЛЕК³ үст. 1. Өз алдына, жеке; дара. 2. Оқшау, шеткері; оңаша. 3. Басқа, бөтен, өзге. 4. Ерекше, айрықша, өзгеше.

Бөлек жаратылған. Ерекше, ешкімге ұқсамайтын. **Бөлек шығарды.** этн. Үйленген ұл баласын еншісін беріп, өз алдына жеке үй етті. **Бөлек шықты.** этн. Еншісін алып, өз алдына жеке үй болды.

БӨЛЕК-БӨЛЕК сын. 1. Жеке-жеке, дара-дара. 2. Әртүрлі, басқа-басқа.

БӨЛЕКЕ зат. сөйл. Бөле адамдардың бір-біріне сыйлап айтатын атауыш сөз.

БӨЛЕК-САЛАҚ сын. Бөлек жүрген, басы артық. // Уақ-түйек, майда-шүйде зат.

БӨЛЕКСУ Бөлексі етістігінің қимыл атауы.

БӨЛЕКСІ= ет. Бөлектену, бөлектіп деп сезіну.

БӨЛЕКТЕ= ет. 1. Бөлу, айыру, жіктеу.

2. ауыс. Жатқа санау, алалау, бөтенсіну.

3. ауыс. Жасыру, бүгіп қалу, айтпау.

Бөлектен жинау [ору]. егіншар. Егінді бірнеше күн бұрын орып тастап, содан кейін барып комбайнмен бастыру әдісі.

БӨЛЕКТЕУ Бөлектен етістігінің қимыл атауы; алалау, бөтенсу.

БӨЛЕКТЕЛУ= ет. Оңашалану, бөліну.

БӨЛЕКТЕЛУ Бөлектел етістігінің қимыл атауы.

БӨЛЕКТЕЛІН= ет. Басқалардан оқшау ұсталыну, бөлек алыну.

БӨЛЕКТЕН= ет. 1. Ерекшелену, өзгешелену.

2. Бөлек шығу, оқшаулану, шеттеу.

БӨЛЕКТЕНУ Бөлектен етістігінің қимыл атауы; 1. Ерекшелену, оқшаулану. 2. Бөліну.

БӨЛЕКТЕНУ зат. геол. 1. Өз массасының әсерімен табиғи қозғалу кезінде тау жыныстарында пайда болатын терең жарық; 2. Қопарғаннан кейін, кертпештің бетінде пайда болатын жарық, тау жыныстарының қалған массасы бетіндегі саңылаулы шытынақтар.

БӨЛЕКТЕС= ет. Бөлек етісу, бөліп әкелісу.

БӨЛЕКТЕСУ Бөлектес етістігінің қимыл атауы.

БӨЛЕКТЕТ= ет. Бөлек шығару, алыақтау. **БӨЛЕКТЕТУ** Бөлектет етістігінің қимыл атауы.

БӨЛЕКТЕУ сын. 1. Бір жерден не біреулерден алыақтау, оңашалау. 2. Айрықшалау, басқашалау, ерекшелу.

БӨЛЕКТЕУ Бөлектен етістігінің қимыл атауы; айыру, бөлу, жіктеу.

БӨЛЕКТЕУШІЛІК зат. Жеке бөлікке бөлушілік, бөлек етушілік.

БӨЛЕКТІК зат. Бөлек болушылық, басқалық, бөтендік, жаттық, даралық.

БӨЛЕКШЕ үст. Ерекше, басқаша, айрықша, өзгеше.

БӨЛЕКШЕЛЕН= ет. Ерекшелену, оқшалану.

БӨЛЕКШЕЛЕУ сын. Басқашалау, өзгешелеу, ерекшелу.

БӨЛЕКШЕЛІК зат. Ерекшелік, айырмашылық.

БӨЛЕЛІК зат. Бөле болғандық, туыстық.

БӨЛЕН= ет. Малыну, бату.

БӨЛЕНДІР ет. Ие болғызу.

БӨЛЕНДІРУ Бөлендір етістігінің қимыл атауы.

БӨЛЕНТ= ет. Малынту.

БӨЛЕНТУ Бөлент етістігінің қимыл атауы.

БӨЛЕНУ Бөлен етістігінің қимыл атауы.

БӨЛЕТ= ет. Нәрестені бесікке салдыру, орату, таңдыру.

БӨЛЕУ¹ зат. саят. Бүркіттерді не басқа да саят құстарын суықта не жолда алып жүргенде салып жүретін, мал, аң терілерінен иленіп немесе ағаштан қып жасалатын құрал.

БӨЛЕУ² Бөле етістігінің қимыл атауы.

1. Нәрестені бесікке салып, оран таңу, құндақтау. 2. ауыс. Малындыру, кенелту, толтыру.

БӨЛЕУЛІ сын. Бөленген, бөленіп қойылған.

БӨЛКЕ [ор. булка] зат. сөйл. Белгілі бір қалыпқа салынып пісірілген нан.

Бөлке нан. Төртбұрыш табаға салынып пісірілген 650-700 гр-дай күнделікті тамақ рационьндағы нан.

БӨЛМЕ зат. 1. Үйдің, пәтердің төрт қабырғадан тұратын, арнайы қызметіне қарай бөлінген жеке бір бөлігі. 2. Мекемелердегі (мекеп) арнайы жабдықталған кабинет. 3. коғ.-саяси. Үлкен ғимараттың ішіндегі төрт жағы матамен қоршалған дауыс беруге арналған жер.

Бөлме өсімдіктері. бот. Тұрғын үйлерде, қоғамдық орындарда әсемдік үшін өсірілетін ыдысқа отырғызып өсірілетін өсімдіктер.

БӨЛМЕ-БӨЛМЕ сын. Жеке-жеке бөлмелер, көп бөлме.

БӨЛМЕЛЕ= ет. Бірнешеге бөлу, бөлшектеу.

БӨЛМЕЛЕП үст. Бөліп-бөліп.

БӨЛМЕЛЕС сын. Бөлмесі бір, бір бөлмеде жататын (адам).

БӨЛМЕЛІ сын. Бөлмесі бар.

БӨЛМЕЛІК сын. Бөлмеден тұратын.

БӨЛМЕСЫМАҚ зат. эксп. Бөлмелік сипаты шамалы, бөлме деп айтуға толық келмейтін.

БӨЛМЕШЕ зат. Кішігірім бөлме.

БӨЛТЕК зат. көне. Бір бөлек егіндік жер, азгана жер.

БӨЛТЕК-БӨЛТЕК сын. Бөлек-бөлек, топ-топ, шоқ-шоқ.

БӨЛТЕК-САЛТАҚ сын. сөйл. **Бөлек-салақ.**

БӨЛТЕК-СӨЛТЕК сын. сөйл. **Бөлек-салақ.**

БӨЛТИ= ет. жерг. **Бүлти.**

БӨЛТИЮ Бөлти етістігінің қимыл атауы.

БӨЛТІРІК¹ зат. 1. Қасқырдың үлкейіп қарақұлақтанған күшігі. 2. ауыс. Жауыздықпен ауызданған жас.

БӨЛТІРІК² зат. бот. Далалы, жазық жерлерде өсетін, бойы 15-20 см-дей ұлы шөп.

БӨЛТІРІК³ зат. өс. Итжүзімнің бір түрі, ақ итжүзім.

БӨЛТІРІСКЕ зат. к.ә.с. **Елтірі.**

БӨЛУ¹ зат. мат. <лат. sharing> Санды санға теңдей етіп бөлууді теориясын қйрететін арифметикалық амал.

Бөлу амалы. мат. Көбейту амалына кері амал.

БӨЛУ² Бөл етістігінің қимыл атауы. 1. Бір затты бөлшектеу, екіге я одан көпке жару.

2. Ажырату, айыру.

Бөлу құдығы. сушар. Жабық суармалау жүйесінің құдығы. **Бөлу мөлшері.** физ. Адам мен жануарлар ағзасынан зат алмасудың соңғы өнімдерін, артық су мен тұзды, тағы басқа

бөде заттардың артық мөлшерін бөлетін мөлшері. **Бөлу позициясы.** әск. Инженерлік тұрғыдан жабдықталған позиция. **Бөлу факторы.** экон. Ұсыным факторы мүмкіндік беретін экономикалық өсуді қамтамасыз ету мақсатымен экономиканың ресурстарды қайта бөлу қабілеті.

БӨЛҮШІ зат. Бір нәрсені бөлетін, бөлу қызметін атқаратын адам (нәрсе).

БӨЛШЕК¹ зат. 1. Тұтас нәрсенің жеке бір бөлігі. 2. тех. Кез келген механизмнің жеке-жеке тетігі, белгілі бір деталі. 3. Қоршаған ортадағы заттардың негізі болып табылатын ең кішкене (ұсақ) бөлігі: атом, молекула, нейтрон, протон т.б.

Бөлшек баға. Аз мөлшерде немесе бір талдап сатып алынатын тауар бағасы. **Бөлшек сауда.** Өнімді бөлшектеп сату әдісі; ұсақ сауда. **Бөлшек сауда бағасы.** экон. Халыққа сауда және қоғамдық тамақтандыру кәсіпорындары арқылы өткізілетін тауарлар мен көрсетілетін қызметтердің бағасы. **Бөлшектер дифракциясы.** физ. Электронның, нейтронның атомның, молекуланың кристалдан, сұйық пен газ молекулаларынан шашырауы.

БӨЛШЕК² зат. 1. мат. Өлшем ретінде алынған бүтін санның (бірліктің немесе шаманың) белгілі бір не бірнеше бөлігін көрсететін сан атауы. 2. мат. Арифметикада бірліктің (бір бүтіннің) бір не бірнеше тең үлестерінен құралған сан.

Бөлшек сан. Бірнеше бөлшектен (алымнан және бөлімнен) тұратын сан; бүтін сан. **Бөлшектер концентрациясы.** хим. Қандай да бір көлемдегі бөлшектер санының осы көлем шамасына қатынасы.

БӨЛШЕК-БӨЛШЕК сын. Бөлек-бөлек, жеке-жеке, дара-дара.

БӨЛШЕКТЕ= ет. 1. Бөліп-бөліп тастау, бірнешеге бөлу, ажырату. 2. Мүшелу. 3. Құрас-тырылған затты қайтадан бөлек-бөлек етіп ажырату. 4. ауыс. Сөзді үзіп-үзіп айту. 5. ауыс. Жік-жікке бөлу, даралау, саралау.

БӨЛШЕКТЕГІШ сын. Бөлшектеу әрекетін істеуші, бөлшекке бөлуші.

БӨЛШЕКТЕЛ= ет. Бөлшек-бөлшек етілу. **БӨЛШЕКТЕЛУ** Бөлшектел етістігінің қимыл атауы.

БӨЛШЕКТЕН= ет. 1. Бөліну, ұсақталу, майдалану. 2. Жікке бөліну. 3. ауыс. Даралану, бөлктену.

БӨЛШЕКТЕНУ Бөлшектен етістігінің қимыл атауы. 1. Бөліну, ыдырау, ұсақталу. 2. биол. <лат. fissio> Ұрықтанған бір жасушалы ағзаның (зигота) митоз арқылы бөлініп, көп жасушалы ұрыққа (бластула) айналуының эмбриондық кезеңі. 3. ауыс. Бөлшектену, оқшаулану. 4. ауыс. Жікке бөліну, бытырау.

БӨЛШЕКТЕНУШІЛІК зат. Бөлінушілік, бөлшек-бөлшек болушылық.

БӨЛШЕКТЕТ= ет. Бөлшек-бөлшек еткізу, бөлдіру.

БӨЛШЕКТЕТУ Бөлшектет етістігінің қимыл атауы.

БӨЛШЕКТЕУ Бөлшекте етістігінің қимыл атауы. 1. тех. Затты бөлек-бөлек етіп ажырату. 2. с.у.ш.ар. Бірнеше арнаға айыру, тарамдау. 3. ауыс. Жікке бөлу, бытырату, бөлек-бөлек ету.

БӨЛШЕКТІК сын. Бөлшекке тән, бөлшекке қатысты.

Бөлшектік сан. лингв. Өлшем ретінде алынған бүтін шаманың (санның) бір бөлігін көрсететін сан есім.

БӨЛШЕКТИ-СЫЗЫҚТЫҚ; бөлшекті-сызықтық функция. мат. Сызықты функциялардың қатынасын көрсететін рационал функцияның дербес және қарапайым түрі.

БӨЛІК зат. 1. Бірнешеге бөлінген тұтас нәрсенің бір бөлігі. 2. Екі аралықты бөліп тұрған зат, бөлінген жер. 3. Арнайы берілген, белгіленген орын; бөлім.

БӨЛІКТЕГІШ зат. инф. <ағыл. delimiter> Мәліметтер дестесінің (немесе маркердің) басын немесе соңын ажыратуға арналған өріс.

БӨЛІКТІ сын. Бөліктен тұратын. **БӨЛІКШЕ** зат. Кішкене ғана бөлік.

БӨЛІМ¹ зат. 1. Белгілі бір мекеменің, ұйымның, өндіріс орнының құрамына кіретін жеке-жеке сала. 2. Орта, жоғары оқу орындары факультеттерінің ішіндегі мамандық бойынша бөлінген топ. 3. әск. Шағын әскери топ, взводтың бір бөлігі. 4. Қандай да бір ғылыми еңбектің, оқудың, пәнің белгілі бір тараушасы. 6. Бөлік, жақ, бет.

Бөлім командирі. әск. Бөлімнің (бөлімше) жеке құрамын басқаратын адам. **Бөлім қызметкері.** Белгілі бір мекеме, ұйым құрамына кіретін бөлімде жұмыс істейтін адам. **Бөлімнің құрмет кітабы.** әск. ҚР Қарулы Күштері ішкі істер қызметі жөніндегі Ережеге сәйкес бөлім дәстүрлерін сақтау, мадақтау және әскери даярлық үздіктерінің озық тәжірибелерін тарату мақсатында жүргізілетін кітап. **Бөлім тақырыбы.** инф. <ағыл. division header> Бағдарлама бөліктерінің басын көрсететін сөйлем. **Бөлім штабының бастығы.** әск. Бөлім штабын басқаратын адам.

БӨЛІМ² зат. мат. <лат. partition> Бірліктің неше тең бөлікке бөліне алатындығын көрсететін бөлшектің бір мүшесі.

БӨЛІМ-БӨЛІМ сын. Бірнеше бөлім, бөлшек-бөлшек.

БӨЛІМДІ сын. Бөлімнен тұратын, жеке-жеке бөліктен құралған.

БӨЛІМСІЗ сын. Бөлімі жоқ; бөлімнің қатысынсыз.

БӨЛІМШЕ зат. 1. Белгілі бір ұйымның, қоғамның, мекеменің бір бөлігі, жеке саласы. 2. әск. Шағын әскери топ, взводтың бір бөлігі. 3. Елді мекеннің жеке бір бөлімі.

БӨЛІМШЕАРАЛЫҚ сын. Бөлімшелер арасындағы.

БӨЛІМШЕЛІК сын. Бөлімшеге тән, бөлімшеге қатысты.

БӨЛІН= ет. 1. Бөлшектену, жіктелу. 2. Ажыратылу, айырылу. 3. Берілу, арналу, есептелу. 4. Жеке шығу, өз алдына болу. 5. Бөлктену, оқшаулану.

Бөлінбеген табыс. экон. Кәсіпорын табысының оның шығысынан асып түсетін таза сомасы. **Бөлінбейтін қор.** экон. Кәсіпорынның негізгі байлығы, материалдық-техникалық негізі.

БӨЛІНБЕЛІ: бөлінбелі теңгерім. экон. Заңды түрленуі қайта ұйымдастыру (бөлу және бөліп шығару) кезінде жасалатын баланыс.

БӨЛІНГІШ¹ зат. мат. Бөлгішке бөлінетін сан.

БӨЛІНГІШ² сын. Тез, оңай бөлінетін. **БӨЛІНГІШТІК** сын. мат. Бір санның екінші бір санға бөліну қасиеті.

БӨЛІНДІ зат. мат. 1. Бөлінгішті бөлгішке бөлгеннен кейін шыққан сан. 2. Бүтін санның бөлшегін көрсететін сан; бөлшек.

БӨЛІНЕ-БӨЛІНЕ үст. Бірнеше рет бөлініп.

БӨЛІНУ Бөлін етістігінің қимыл атауы.

1. Бөлшектелу. 2. биол. Бөліп шығару, көбею. **БӨЛІНУШІЛІК** зат. 1. Бөліне білушілік, бөлінгендік. 2. Жікшідік.

БӨЛІНІЛ= ет. Ерекшелену.

БӨЛІНІП-БӨЛІНІП үст. Бірнешеге жіктеліп, топ-топ болып.

БӨЛІНІС зат. 1. Жік, топ. 2. биол. Жасушалардың көбею процесі.

БӨЛІНІС= ет. Бөлек-бөлек болысу, жіктелісу.

БӨЛІНІСУ Бөлініс етістігінің қимыл атауы. **БӨЛІП-БӨЛІП** үст. 1. Бірнешеге бөліп, жіктеліп. 2. Бірнеше дүркін, үзіп-үзіп.

БӨЛІП-ЖАР= ет. 1. Бөлшектеу, бөлек-бөлек ету. 2. Айыру, ажырату. 3. ауыс. Алалау, даралау, ерекшелену, жікке бөлу.

БӨЛІП-ЖАРУ Бөліп-жар етістігінің қимыл атауы. 1. Бөліп қарастыру, бөлшектеу. 2. ауыс. Алалау, жікке бөлу.

БӨЛІП-ЖАРУШЫЛЫҚ зат. Алалаушылық, жікке бөлушілік.

БӨЛІП-ЖАРЫП үст. 1. Бөліп, бөлшектеліп. 2. ауыс. Даралап, ерекшеленіп, жеке-жеке алып.

БӨЛІС зат. 1. Бір нәрсені бөлу мәселесі. 2. Бөлінген нәрседен тиетін үлес. 3. экон. Қоғамдық өнімді ұдайы өндірудің өндіріс пен тұтынуды байланыстырып тұратын сатысы.

Бөліске түсті. Ортаға түсті, бөлінді.

БӨЛІС= ет. Бөліп беру, ортақ ету. 2. Өзара келісіп бөліп алу. 3. Келісіп ара-жігін, шегін ажырату. 4. Қайғы, ауыртпалық, қуаныш т.б. бірге көру, ортақтасу.

БӨЛІССІЗ сын. Ешкіммен бөліспей-ақ, талассыз.

БӨЛІСТІ сын. жерг. Туісті, бөлініп берілген.

БӨЛІСТІР= ет. Бөліп бергізу, бөлгізу, бөліп тараттыру.

БӨЛІСТІРУ Бөлістір етістігінің қимыл атауы.

БӨЛІСТІРІЛ= ет. Бөлшектелу, бөліну.

БӨЛІСТІРІЛУ Бөлістіріл етістігінің қимыл атауы.

БӨЛІСУ Бөліс етістігінің қимыл атауы.

1. Бөліп беру, ортақ ету. 2. Қайғы, қуанышты, ауыртпалықты т.б. бірге көру, ортақтасу.

БӨЛІСУШІ зат. Бөліскен адам, бөлісу ісін істеуші.

БӨЛІСІЛ= ет. Бөліну.

БӨЛІСІЛУ Бөлісіл етістігінің қимыл атауы.

БӨП-БӨЛЕК сын. Әжептәуір бөлек, мұдде бөлек, көдімгідей-ақ басқа.

БӨПЕ зат. 1. Сәбидің емшектегі кезі, нәресте. 2. Кішкентай бала.

БӨПЕЖАН зат. экспр. **Бөпетай.**

БӨПЕКЛІ сын. көне. Шашақты деген мағынада.

БӨПЕЛЕ= ет. Кішкентай сәбиді аймалау, жақсы көру.

БӨПЕЛЕТ= ет. Жиі балалы болу.

БӨПЕЛІ сын. Бөпесі бар; нәрестелі.

БӨПЕМ зат. экспр. Сәбиді әлділегенде, жұбатқанда айтылатын қарата атауы.

БӨПЕТАЙ зат. экспр. Бөпесін, кішкентай сәбиді еркелету, жақсы көру, құрметтеу нышанымен айтылатын атауы.

БӨПЕШ зат. экспр. Кішкентай сәбиді еркелету, жақсы көру, құрметтеу нышанымен айтылатын атауы.

БӨПІЛДЕТ= ет. сөйл. Мәшинен бип-бип дегізу, сигнал беру.

БӨПІЛДЕТУ Бөпілдет етістігінің қимыл атауы.

БӨРГӨЗ зат. өс. **Бөрікөз.**

БӨРГІМ зат. өс. Шоп аты.

БӨРДЕК зат. көне. Қымыз немесе шарап ашытатын торсық.

БӨРЕНЕ зат. 1. Бұтақтары шабылып, қабығы аршылып, ұзындау етіп кесілген жуан

ағаш. 2. жерг. Мәтке; үйдің төбесін жабу үшін қолденеңінен салынатын мықты белағаш; арқалық.

Бөренені бұтадай көрмеді. Еш қиналмады, күші тасып, дегеніне оңай жетті.

БӨРЕНЕДЕЙ сын. 1. Бөрене сияқты, бөрене тәрізді. 2. ауыс. Жуан, дәу.

БӨРЕНЕЛІ сын. Бөренеден жасалған, бөренесі бар.

БӨРЕНЕСІЗ сын. 1. Бөренесі жоқ, бөренесі болмаған. 2. Бөрененің қатысынсыз.

БӨРЕНЕТАСЫҒЫШ зат. тех. Бөренені қармап әрі берік ұстап тұратын, қолденең траверс пен шынжырдан, бірі айналдырғыш, екіншісі айналғыш қос блоктан (барaban мен жұлдышадан) және іске қосатын станциядан тұратын, бөрене тасуға арналған механикалық құрал.

БӨРКІБІРЛІК сын. Әріптестік, замандастық, кәсібі бірлік.

БӨРЛЕ= ет. Жырымдау, аз-аздан алу.

БӨРЛЕУ Бөрле етістігінің қимыл атауы.

БӨРЛ сын. сөйл. Мөрі, таңбасы бар.

БӨРЛІГҮ Бөрлік етістігінің қимыл атауы.

БӨРЛІК= ет. Дүрлігу, дүркіреу, шулау.

Бөрліккен қойдай. Дүрлікті, бөліне қашты.

БӨРЛІКТІР= ет. Дүрліктіру, шулату.

БӨРЛІКТІРУ Бөрліктір етістігінің қимыл атауы.

БӨРМАН зат. жерг. Әртүрлі бұйым салатын үлкен ағаш жәшік.

БӨРТ¹= ет. 1. Дәнді дақылдардың суды бойына тартып алып, ісінуі. 2. Бұршиқ ату, көктеу. 3. ауыс. Томшо, томпақ болу. 4. ауыс. Тамақты тоя жеп қызару, көңілі қош болу. 5. ауыс. Маңғаздану, кеудесін көтеру, менменсу. 6. ауыс. Семіру, жұнттай болу, толу. 7. ауыс. Кенелу.

БӨРТ²= ет. Денеге (теріге) ұсақ бөрткен шығу.

БӨРТЕ сын. Көбінесе жылқы мен ешкіде болатын, боз араласқан көкіш тұс. // Боз араласқан көкіш тұсті жылқы.

БӨРТЕГҮЛ зат. өс. Мамырғұл (әсемдік үшін өсіретін, 3-5 м-дей, қызғылт гүлді, хош иісті, мәдени бұта).

БӨРТЕЖУСАН зат. бот. <лат. artemisia austriaca> Сортаңды жерде өсетін кермек дәмді, ерекше иісі бар, бозғылт тұкті жатаған өсімдік.

БӨРТЕК сын. жерг. Ойлы-қырлы, белес-белес (жер).

БӨРТЕК зат. өс. Ерте көктемде гүлдейтін эфемер өсімдік.

БӨРТЕК-БӨРТЕК сын. жерг. Ойы-қыры көп.

БӨРТЕКІ: бөртекі жылқы. Тез болдырғыш, қара етті жылқы.

Бөртекі түйе. Көп жүруге жарамайтын, тез шаршағыш, болдырғыш түйе.

БӨРТЕЛЕУ сын. Аздап қана бөрте тартқан.

БӨРТЕҢ сын. Бөрте тартқан.

БӨРТЕШ зат. сөйл. Бөрте лақ.

БӨРТЕШІК сын. сөйл. Аздаған ойлы-қырлы (жер); бөртеқ.

БӨРТЕШІН зат. Көк бөрі.

БӨРТКЕН зат. Денеге қызарып шыққан тері ауруы; бөртпе.

БӨРТКЕНДЕЙ сын. Бөрткен сияқты, бөрткен тәрізді.

БӨРТКІШ сын. Бөртуге бейім, жақсы бөртетін.

БӨРТӨБЕ¹ зат. саят. Жылы суға салынған сүйексіз ет, құсқа берілетін жем.

БӨРТӨБЕ² зат. жерг. Бөртпе, ақжем.

БӨРТПЕ¹ зат. тамақ. Арпа, бидай, тартыны суға бөктіріп дайындалатын жеңіл тағам.

БӨРТПЕ² зат. жерг. Қиыршық тастар арасында төмен температура мен құрғақшылыққа бейімделген өсімдіктер.

БӨРТПЕ³ зат. саят. Қыран құсқа беру үшін суға салып, қан-сөлінен айырған ет; ақжем.

БӨРТПЕ⁴ зат. мед. вет. 1. Адамда, малда болатын жұқпалы ауру; індет. 2. мед. Сыртқы ортаның әсерінен, кейде ішкі ағзалардың, жұйке жүйесінің қызметі бұзылуынан, сүзек т.б. сырқаттар әсерінен, сондай-ақ антибиотиктерді тым көп қолданғаннан, ағзаның аллергиялық реакциясынан теріде, шырышты қабатта бөртіп шығып, қышып, ауыртатын тері ауруы.

Бөртпе сүзек. мед. <лат. turhus – сүзек, exanthema – бөртпе> Денеге қызарған бөрткен шығатын жұқпалы ауру. **Бөртпе шәлі.** Жібек жіптен тоқылған шашақты орамал.

БӨРТПЕК зат. сөйл. **Бөртпе.**

БӨРТПЕЛІ¹ сын. Бөрткіш, бөртуге бейім.

БӨРТПЕЛІ² сын. Басында бөртпе шәлісі бар.

БӨРТТІР= ет. 1. Бөктіру. 2. Қышыту, қызарту.

БӨРТТІРУ Бөрттір етістігінің қимыл атауы; бөктіру.

БӨРТТІРІЛ= ет. Бөктірілу.

БӨРТТІРІЛУ Бөрттіріл етістігінің қимыл атауы.

БӨРТУ Бөрт етістігінің қимыл атауы.

1. Дәнді дақылдардың суды бойына тартып алып, ісінуі. 2. Бөрткен шығу.

БӨРТІН= ет. 1. Ісініп-кебіну, тырсылдау, жарылардай болу. 2. ауыс. Ызаға булығыу. 3. ауыс. Қызару, күшену.

БӨРТІНУ Бөртін етістігінің қимыл атауы.

БӨРТІҢКІРЕ= ет. 1. Аздап бөрту, жаңадан бөрту. 2. ауыс. Ашуы келу, ызалана бастау.

БӨРТІҢКІРЕУ Бөртінкіре етістігінің қимыл атауы.

БӨРТІС= ет. Тамақты тоя жеп, шеміршек ату.

БӨРШЕК зат. жерг. зоол. Еділ мен Каспийде болатын көксеркейің жергілікті аты.

БӨРІ¹ зат. 1. Қасқыр, серекқұлақ. 2. тар. Түркі халықтарының тарихи жадындағы киелі ұғым, қасқырдың жағымды атауы. 3. ауыс. Қанытезгер, қанішер адам. 4. ауыс. Тайсалмайтын, жаузыртек адам.

Бөрі айбат. Қаларын тігіп, айбар білдіріп, сүс көрсетушілік. **Бөрі бұлкек, бөкен жортақ.** Бұлкіздеген тез жүріс, екпіндеген, сар желіс. **Бөрі кеуде.** а) Кеудесі кең, алдыңғы екі аяғы ашақ (ат). ә) Иықты, кең жауырынды (адам).

Бөрі қабақ. Түксиген қалың қабақ. **Бөрі құлақ.** Тіксірейген, үшкір құлақ. **Бөрі құрсақ.** Бірде аш, бірде тоқ. **Бөрі құрсақтанды.** Ашықты, ас орнына жел жұтты, ашқұрсақ болды. **Бөрінің [қасқырдың, көкжалдың] бөлтірігі.** стиль. Жауыздан туған жауыз, сұм. **Бөрі өңгерген лақтай.** Дәрменсіз, шарасыз. **Бөрі тиген қойдай.** Шулады, азан-қазан болды. **Бөрі ішік.** Бөрінің терісінен істелген қалың, мықты, сапалы ішік.

БӨРІ² зат. астр. <лат. lupus> Аспанның оңтүстік бөлігіндегі шағын шоқжұлдыз.

БӨРІ³ зат. көне. Ежелгі түрік қағандарының дербес жасағына берілетін атақ.

БӨРІАУЫЗ зат. кәс. 1. Қысқаш. 2. Ұста дүкенінде темірді қысып тұратын аспап.

БӨРІАЯҚ зат. бот. <лат. lycopus> Еріндігүлдер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер туысы.

БӨРІБАСАР зат. 1. Қасқыр алатын сырттан ит. 2. ауыс. Ожар, даң кеуде, ұрда-жық.

БӨРІБҰРШАҚ зат. бот. <лат. lupinus>

Кіндік тамырлы, сабағы жұмсақ, саусақ тәрізді салалы жапырақтары бар біршақ тұқымдас өсімдік.

БӨРІГҮ Бөрік етістігінің қимыл атауы.

БӨРІДЕЙ сын. Бөрі тәрізді, бөрі сияқты.

Бөрідей жаланды. Не істерін білмей ала-сұрды, күші қайнады.

БӨРІДЕЙІН сын. фольк. **Бөрідей.**

БӨРІЖЕМІС зат. өс. Қасқыржидек (итшомыртының түрі, ұлы шөп).

БӨРІЖИДЕК зат. өс. Қасқыржидек.

БӨРІЖӨКЕ зат. өс. **Қасқыржидек.**

БӨРІК¹ зат. этн. 1. Елтіріден, аң терісінен жиек жүргізіп, матамен тысталып тігілген құлақсыз баскиім. 2. ауыс. Таудың үстіңгі бөлігі.

Бөрік қара қазандай болды. Мақтан-ды, есірді. **Бөрікін алды.** Құрмет көрсетті. **Бөрікін аспанға [көкке] лақтырды [атты].** Қатты қуанды, шаттанды. **Бөрікін бастыра киді.** а) Баскиімді, бөрікті басқа кептей басып киді; ә) Бір нәрсеге бекем бел буды, тәуекел етті. **Бөрікін жерге [алып] ұрды.** Бір нәрсеге жеңілдеп, бел шешіп кірісті. **Бөрікін [малақайын] аспанға атты [лақтырды].** Қатты қуанды, қуанышы қойнына сыймады, маз-мейрам болды. **Бөрікінген.** Ер адам, еркек мағынасында.

Бөрікпен ұрып алатын жер. Жақын жер, таяу маң. **Бөрікпен ұрып жықты.** Оңай жеңіске жетті. **Бөрікті тастап бөріден құтылды.** Жан сауғалады, қара басын құтқарды.

БӨРІК²= ет. сөйл. **Бөрлік** (дүрлігу, шулау, дүркіреу).

Бөріккен қойдай. сөйл. **Бөрліккен қойдай.**

БӨРІКБАС зат. бот. Биік болып өсетін өсімдіктердің (ағаш, бұта т.б.) жоғарғы дөңгеленіп қауқисан жағы.

БӨРІКГҮЛ зат. өс. <лат. sunaga> Қурделігүлділер тұқымдасына жататын көкенистік дақыл.

БӨРІКӨЗ зат. бот. Тауды аймақта өсетін бұталардың бірі; боркөз.

БӨРІКСІЗ сын. Бөрік жоқ, бөрік кимеген.

БӨРІКТАСТАМ: бөріктастам жер. этн. Өте жақын қашықтықты білдіретін халықтық өлшем.

БӨРІКТАСТАМАҚ зат. ойын. Жастар дөңгелене отырып ойнайтын ұлттық ойын.

БӨРІКТЕЙ сын. 1. Бөрік сияқты үлкен, қомақты. 2. ауыс. Кішкентай, шағын. 3. ауыс. Қалың, қомтиған (шаш).

Бөріктей ұшты. Жалп етті, қызып түсті.

БӨРІКТЕН= ет. Бөрікке ұқсау.

БӨРІКТЕПЕЙ зат. ойын. Балалардың ойынға арналған бөрікті кезектесіп теуіп ойнайтын ойыны.

БӨРІКТІ сын. Басына бөрік киген, бөрік бар. // Ер адам, еркек мағынасында.

БӨРІКТІК сын. Бөрік боларлық, бөрік тізуге жарарлық.

БӨРІКТІР= ет. Үркіту, қорқыту.

БӨРІКТІРУ Бөріктір етістігінің қимыл атауы.

БӨРІКШЕ¹ зат. экспр. **Бөрікбас.**

БӨРІКШЕ² үст. Бөрікке ұқсап, бөрік сияқты.

БӨРІКШЕЛЕ= ет. сөйл. Бөрік тәрізді етіп орау.

БӨРІКШІ зат. Бөрік тізетін адам.

БӨРІҚАРАҚАТ зат. бот. <лат. berberis> Биіктігі 3–4 метрдей жемісі майда, әрі ащы бұта.

Бөріқарақат тұқымдасы. өс. <berberidaceae>

Қос жарнақтылар тобына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер, мәңгі жасыл бұталар.

БӨРІ-ҚАРЫ зат. Қасқыр т.б. жалпы атауы.

БӨРІҚҰЛАҚ зат. қолөнер. Қасқырдың құлағына ұқсастырып жасалған өрнек немесе ою.

БӨРЛІІ сын. Бөрісі бар, бөрісі мол.

Бөрілі байрақ этн. тар. Ежелгі түркі қазандарының (хандарының) алтын басты қасқыр бейнесіндегі туы.

БӨРІЛІК зат. 1. Бөріге тән қасиет. 2. ауыс. Жыртқыштық, айуандық.

БӨРІОЙНАҚ зат. Қасқырлардың құйлығар кездегі асыр салып ойнауы.

БӨРІСІЗ сын. Бөрісі жоқ.

БӨРІТАРАҚ зат. бот. <лат. hibiscus> Құлқайыр тұқымдасына жататын біржылдық гүлді өсімдік.

БӨРІТІС зат. зоол. <лат. zycodon striatus> Усыз сарбас жыландардың бір туысы.

Бөріше үст. Бөрі тәрізді, бөріге ұқсап. **Бөріше талады.** Жан-жақтан бас салды, жылма-жылмасын шығарды. **Бөріше шулады.** Жан-жақтан жапа-тармаай шулады.

БӨС = ет. экспр. Асыра сілтеп мақтану, лепіру, көпіру.

БӨСЕРБАЙ зат. қарап. Мақтанып, лепіріп өтірік соғатын адам.

БӨСЕРБАЙЛЫҚ зат. Өтірік соғушылық, мақтанушылық.

БӨСПЕ сын. Өтірікті қосып айтатын көпірме, мақтаншақ (кісі).

Бөспе сөз. Лепірме сөз, көпірме бос сөз; өтірік.

БӨСПЕЛІК зат. Бөспе болушылық, мақтаншақтық, лепірушілік.

БӨСТЕК¹ зат. қолөнер. Жүнін үстіне қаратып, қой, ешкі т.б. терісінен жасалған жұмсақ төсеніш.

БӨСТЕК² сын. жерг. Жүні көтерілмеген арық, нашар (мал).

БӨСТЕКТЕЙ сын. Бөстек сияқты, бөстек тәрізді.

БӨСТЕКІ сын. 1. Бетімен бос жүрген. 2. Мақтаншақ, лепірме.

Бөстекі тілек. Бос сөз.

БӨСТІРТ = ет. Өтірік соқтырту, лепірту, мақтандыру.

БӨСТІРТУ Бөстірт етістігінің қимыл атауы.

БӨСУ Бос етістігінің қимыл атауы; мақтану, лепіру, өтірік айту.

БӨСІР зат. 1. <лат. enteron – ішек, bios – өмір> Адамның тік ішегінде өсіп-өнетін жұмыр ақ құрт, аскарида. 2. мед. вет. Жұмыр ақ құрттың қоздыратын ауруы, аскаридоз.

БӨСІРҚҰРТ зат. зоол. **Бөсір.**

БӨСІРМЕ зат. Қойдың құйрығының асты.

БӨТЕГЕ зат. 1. анат. Құс өңешінің түбін ала біткен мырыш дорба тәрізді саят құстары үшін қосалқы жем сауыты бола алатын жұмыршақ қарын. 2. ауыс. эксп. Адамның қарны, асқазаны.

БӨТЕГЕЛІ сын. Төсі шығыңқы, төсті.

БӨТЕКЕ зат. сөйл. 1. **Бөтеге.** 2. жерг. **Бүйрек.**

Бөтеке май. жерг. Бүйрек май.

БӨТЕКЕДЕЙ сын. жерг. Бөтеке сияқты, бөтеке тәрізді.

БӨТЕЛЕК зат. жерг. Бір басын мәткеге, екінші басын керегеге сүйеп, жиі етіп қойылатын жәшікшелу ағаш.

БӨТЕЛКЕ¹ [поляк. butelka] зат. 1. Сұйық зат құю үшін арнайы жасалған шыны ыдыс; шөлмек, шыны, шша. 2. ауыс. Арақ, ішімдік.

Бөтелке шам. Пілте шамға шыны орнына түбі кесілген бөтелке қолданылатын шам.

БӨТЕЛКЕ² зат. кәс. Кішкене қайық.

БӨТЕЛКЕЛЕ = ет. Бөтелкеге құю.

БӨТЕЛКЕЛЕС¹ сын. эксп. Арақты бірге ішетін (адам).

БӨТЕН¹ сын. 1. Жат, бөгде, бейтаныс.

2. Басқа, өзге. 3. Ерекше, өзгеше, айрықша. // жерг. Өтірік.

Бөтен біреу. Жат жан, басқа біреу. **Бөтен көрмеді.** Жат санамады, бөтенсілбеді. **Бөтен ой.** Басқа ой, жат ой, бөгде ой. **Бөтен сөз.** а) Басқа сөз. ә) Айтылған ойға қатысы жоқ, жай, әншейін сөйленген сөз. б) Басы артық сөз.

БӨТЕН² сөйл. Басқа, өзге.

БӨТЕН³ [ор. пумина] зат. жерг. Маусым, мерзім.

БӨТЕНАЛА сын. Бөгде, артық; өзгеше басқаша.

БӨТЕН-БАСТАҚ сын. 1. Басқа, өзге, бөгде. 2. Басы артық, бөтен.

БӨТЕН-БӨГДЕ сын. Жат, басқа біреу.

БӨТЕНДЕЙ сын. Басқадай, өзгелей.

БӨТЕНДЕУ сын. Басқашалау, өзгешелеу.

БӨТЕНДІК зат. 1. Жаттық, бөгделік. 2. Бейтаныстық, таныс еместік.

БӨТЕН-ЖАРАН зат. Бөтен адам, бөгде біреу.

БӨТЕН-САЛАҚ үст. сөйл. Басы артық, бөтен.

БӨТЕН-САТАН сын. жерг. Басқа, өзге, басы артық. // Жат, бөгде адам.

БӨТЕНСУ ет. Бөтенсі етістігінің қимыл атауы; жат көру; жатырқау.

БӨТЕНСІ = ет. Жатсыну, бөтен санау.

БӨТЕНСІН = ет. Бөтен көру, жатсыну.

БӨТЕНСІНУ Бөтенсіну етістігінің қимыл атауы.

БӨТЕНСІРЕ = ет. Бөтенсу, жатырқау, жатсыну.

БӨТЕНСІРЕТ = ет. Жат санау, бөтен санау.

БӨТЕНСІРЕТУ = ет. Бөтенсірет етістігінің қимыл атауы.

БӨТЕНСІРЕУ Бөтенсіре етістігінің қимыл атауы; жатсыну, бөтенсіну.

БӨТЕНСІТ = ет. Жатырқау, жатсыну.

БӨТЕНСІТУ Бөтенсіт етістігінің қимыл атауы.

БӨТЕНШЕ үст. 1. Бөтенге ұқсап, жат адамша. 2. ауыс. Ерекше, айрықша.

БӨТЕНШІЛІК зат. Жаттық, бөгделік.

БӨШКЕ ор. [бочка] зат. 1. Сұйық зат құю үшін темірден белдеу салып жасалған үлкен ағаш ыдыс. 2. ауыс. Тамақты көп ішетін, мешкей.

БӨШКЕ-БӨШКЕ сын. Бірнеше бөшке, бөшкесімен.

БӨШКЕБАЙ зат. қарап. Тамақты көп ішетін, бөшкедей адам.

БӨШКЕДЕЙ сын. 1. Бөшке сияқты, бөшке тәрізді. 2. ауыс. Домаланған, кеспелтек.

БӨШКЕЛЕ = ет. Бөшкесімен, бөшке-бөшке қылып.

БӨШКЕЛЕУ Бөшкеле етістігінің қимыл атауы; бөшкеге құю.

БӨШКЕЛІ сын. Бөшкесі бар, бөшке тиеулі.

БРАБАНСОН зат. малшар. Ауыр жүк тартатын жылқы тұқымы.

БРАДИКАРДИЯ [грек. bradys – баяу, kardia – жүрек] зат. мед. Жүректің баяу соғуы.

БРАЙЛЬ: брайль дисплейі. [ағыл. braille tactile display] и н ф. Көзі көрмейтін адамдарға арналған түйіршіктер жиынынан тұратын компьютерлік ақпаратты оқу құрылғысы.

БРАК [нем. Brack] зат. Өндірістегі, шаруашылықтағы бүлінген, сапасыз, жарамсыз өнім. // Жарамсыз, көтерем, арақ.

Бракқа шығару. малшар. Табынның сапасын (өнімін, тұқымдық құндылығын т.б.)

жақсарту үшін жыл сайын тұқымға не шаруашылық қажетке жарамсыз малды бөлу. **Бракқа шығарылды.** малшар. Тұқымға не шаруашылық қажетке жарамсыз деп танылды. **Бракқа шықты.** Сапасыз, жарамсыз деп табылды.

БРАКЕРАЖ [нем. Brack] зат. экон. Сапасын, пайдалануға жарамдылығын белгіленген стандарт пен келісімге сәйкестігін анықтау мақсатымен ресми мамандардың (брокерлердің) тауарды куәландыруы.

БРАКОНЬЕР [франц. brasseur] зат. Тыйым салынған жерлерде заңсыз аң аулаушы, табиғат байлығына зиян келтіруші адам.

БРАКОНЬЕРЛІК зат. Заңсыз, рұқсатсыз аң, құс, балық аулаушылық; оларды қырып-жоюшылық.

БРАНДМАУЭР [нем. Brandmauer, Brand – өрт, Mauer – қабырға] зат. 1. Үйдің қабырғасын тұтас жауып тұратын жарнамалық қалқан. 2. и н ф. Желіге сырттан қосылуына және желіден шығатын немесе желіге келіп түсетін мәліметтердің бақылануына жол бермеуге арналған ақпараттық-программалық құралдар жинағы.

БРАНЛЬ [франц. branle] зат. Халық арасында пайда болған, бірақ XV–XVI ғғ. ақсүйектер билеген би.

БРАСА зат. Португалиядағы және Латын Америкасындағы 1,7 ден 2,2 м. дейінгі аралықты құрайтын ұзындық бірлігі.

БРАСС [франц. brasse] зат. спорт. Аяқ пен қол бір мезгілде симметриялы түрде қимылдайтын жүзу әдісі.

БРАССЫ зат. спорт. Брасс шебері.

БРАУЗЕР [ағыл. browser] зат. и н ф. Компьютерлік желідегі ақпаратты дисплей арқылы көруге мүмкіндік беретін программа, галамтор-браузер.

БРАУЛЕЗ зат. Араның инвазиялық кеселі.

БРАУНИНГ [ағыл. Browning] зат. әск. Қалтаға салып жүретін автоматты тапанша (тисплет).

БРАУНИТ зат. геол. Түсі қара күңгірт, қатты минерал.

БРАУТ: браут ережесі. спорт. Қазіргі бокстың 1743 жылы 10 тамызда алғаш рет қолданылған ережесі.

БРАХИКЕФАЛ зат. мед. Бассүйектің кішірейуі, брахикефалия ауруына шалдыққан адам.

БРАХИКЕФАЛИЯ [грек. brachys – қысқа, kephale – бас] зат. мед. Бассүйектің аномалді кішкентай пішінде болуы.

БРАХИКАТΠΑPARLAR зат. геол. брахискладки

БРАХИОЛЯРИЯ зат. Теңіз жұлдыздарының дернәсіл даму сатысы.

БРАХИОПОДТАР [грек. brachion – қол, podos – аяқ] зат. биол. Қармауыштылар типінің теңіз жәндіктер класы; су алаптары түбінде жабысып тіршілік ететін қосжармалы-симметриялы жәндіктер.

БРАХИЦЕФАЛ зат. Моңғолдар, түркілер, қытайлар тақылеттес домалақ басты нәсіл.

БРАХМА санскр. зат. Брахманизм мен индуизмнің басты үш құдайының бірі.

БРАХМАН зат. 1. филос. Барлық заттардың негізі – өзіндік ерекшелігі жоқ, сипатсыз, сапасыз абсолют зат деп білетін үнді философиясындағы ұғым. 2. діни. Үнді жұртшылығындағы қасталық топ.

БРАХМАНДАР зат. Ведалардың негізгі бөлімдерінің бірі болып табылатын жазбалар.

БРАХМАНИЗМ зат. діни. **Брахманшылық.**

БРАХМАНШЫЛДЫҚ зат. *Брахмандар ұстанатын сенімнің ғылыми атауы. О дүниемен салыстырғанда адам өмірінің өткініші екендігі және оның мәнісідігі туралы идеялар басты орын алған діни философия.*

БРАХМИ: брахми жазуы. лингв. Үндінің солдан оңға қарай жазылатын буындық жазуының ең көне екі түрінің бірі.

БРАХИОЗАВР зат. зоол. Алдыңғы аяқтары мен мойны ұзын болып келетін юр кезеңіндегі орасан зор динозавр.

БРЕЗЕНТ [голл. presentenng] зат. *Су өткізбейтін, тығыз, әрі қалың кепен. // Брезенттен істелген.*

БРЕЙК [ағыл. bregar] зат. 1. *Брейк-данс бидің бір түрі. 2. спорт. Бокста айқасты тоқтату бұйрығы.*

БРЕЙК-АУТ зат. әск. *Әскери тепендікті өзгерту мақсатында қаруды бастырмалата орналастыру жолымен қарулануды бақылау туралы келісімді бізү немесе кенеттен үзу.*

БРЕЙК-ГРАУНД зат. спорт. *Қарсыластың қарқынды шабуылынан құтылып оның соққылары дарымайтын маңға тез шығу талабы қойылатын сәт.*

БРЕЙКЕР зат. кәсіп. *Брейк биі билеуші.*

БРЕНД [ағыл. brand] зат. *Маркетингте компания, өнім немесе қызмет түрі туралы символды ақпарат кешені, заманауи, тез танылатын бәріне белгілі заңмен қорғалған тауар символы.*

БРЕКЦИЯЛАР [итал. breccia] зат. геол. *Мөлшері 10 мм және одан да ірі шикір кесектерден және оларды жымдастырушы сақ бөлшектерден тұратын тау жыныстары.*

БРЕМСБЕРГ [нем. Bremsberg] зат. тех. *Көлбеу (еңкіш) жазықтықта релесті жолдармен, вагонеткалармен жүк тасу үшін жасалған құрылыс.*

БРЕНДИ [ағыл. brandy] зат. *Жүзім шарабы, жеміс-жидек ашымығы сияқты өнімдердің жалты атауы, алкогольдік ішімдік.*

БРЕНДИ зат. тамақ. *Кез келген жемістен алынған күшті спирттік ішімдік.*

БРЕШКЕ [ор. бричка] зат. жерг. *Үлкен арба, жүк арбасы.*

БРИАР [франц. briard] зат. зоол. *Ұзын жүнді иттер тұқымның бір түрі.*

БРИГ [ағыл. brig] зат. балықшар. *Жүк сыйымдылығы 200-400 тонна екі дінгекті теңізде жүретін жел кеме.*

БРИГАДА [франц. brigade] зат. 1. *Белгілі бір (ауылшаруашылық, өндірістік) жұмыс түрін орындаушы адамдар тобы. 2. сөйл. Сол топтың орналасқан жері; қос деген мағынада. 3. әск. Бірнеше батальон не полктен құралған әскери бөлім, құрама.*

БРИГАДАЛЫҚ сын. *Бригадаға тән, бригадаға қатысты.*

БРИГАДИР [нем. Brigadier] зат. сов. *Бригада бастығы, топты ұйымдастырушы, басқарушы.*

БРИГАДИРЛІК зат. *Бригадир болушылық, соның міндетін атқарушылық.*

БРИГАНТИНА [итал. brigantino] зат. *Қос дінгекті, желкенді, тез жүретін жеңіл кеме.*

БРИДЕР-РЕАКТОР зат. әск. *Өндіру кезінде ядролық энергияны сіңіруге қарағанда ядролық отынды көбірек шығаратын реактор.*

БРИДЖИ [ағыл. breeches] зат. *Тізеден төмен жағы тарлау етіліп, жұқа матадан, балағы балтырдың тұсынан аяқталып тігілген шалбар.*

БРИЗ [франц. brise] зат. *Теңіздің, үлкен көлдер мен өзендердің жағалауында байқалатын тәулік ішінде бағытын өзгертіп отыратын жел.*

БРИЗОЛЬ зат. тамақ. *Жұқалап ұрылған, не тартылған ет жұмыртқаға аунатылып, майға қуырылып дайындалатын тағам.*

БРИКЕТ [франц. briquette] зат. *Престеліп, кіртіш сияқты қатырылған құрама азық.*

БРИКЕТ зат. *Төрт бұрыштап текшиелен байланған не қатырылған минерал.*

БРИКЕТТЕ= ет. *Брикет жасау, престеу.*

БРИКЕТТЕЛ= ет. *Брикет жасалу, престелу.*

БРИКЕТТЕТ= ет. *Бір нәрсені престеу, кіртіш сияқты қатыру.*

БРИКЕТТЕТУ *Брикетте етістігінің қимыл атауы.*

БРИКЕТТЕУ *Брикетте етістігінің қимыл атауы.*

БРИЛЛИАНТ [франц. brilliant] зат. мин. *Тегістеліп қырланған, өңделген зергерлік алмас. // Өңделген зергерлік алмастан жасалған.*

БРИЛЛИАНТТАЙ сын. 1. *Бриллиант тәрізді, бриллиант сияқты. 2. ауыс. Асыл, қымбат, таңдаулы.*

БРИОЛОГИЯ [грек. bryon – мүк, logos – ілім] зат. биол. *Ботаника ғылымының мүкті зерттейтін саласы.*

БРИФ зат. инф. *Жарнама бизнесінде: жарнаманы жасап шығару және оны орналастыру жағдайлары туралы қысқаша баяндама.*

БРИФИНГ [ағыл. briefing] зат. *Белгілі бір мәселеге байланысты үкіметтің, ресми ведомствоның және т. с. с. тұғыры айтылатын немесе халықаралық келіссөздер мен екі жақтың көзқарастары туралы ақпарат берілетін қысқаша пресс-конференция.*

БРИЧКА ор. зат. *Адам тасуға арналған төрт дөңгелекті жеңіл арба.*

БРОД зат. балықшар. *Өзеннің жаяу немесе көлікпен өтуге қолайлы саяз жері; өткел.*

БРОЙЛЕР [ағыл. broiler] зат. *Ет үшін өсірілетін ірі тұқымды құс, балапан.*

БРОКЕР [ағыл. broker] зат. экон. *Қор және тауар биржаларында, валюта рыноктарында, валюта, құнды қағаздар т. б. құндылықтарды сатушылар мен алушылар арасында мәміле жасасу кезінде арада жүретін ресми делдал (жеке адам немесе фирма).*

БРОКЕРАЖ [ағыл. brokerage] зат. экон. *Биржада акциялар мен басқа да бағалы қағаздарды олардың несінің немесе болашақ несінің тапсыруы бойынша сатып алу немесе сату.*

БРОКЕРІДЖ зат. экон. *Брокер алатын сыйлық ақы.*

БРОКЕРЛІК сын. *Брокерге тән, соған қатысты.*

Брокерлік комиссия. экон. *Клиенттердің тапсыруы бойынша базарлардың бірінде саудасаттық жасасаны үшін олардан брокерлерлігі және ұсыныс-кеңестері үшін алатын ақы. Брокерлік қауымдастық. экон. *Клиенттердің тапсырмаларын бірлесіп орындау үшін биржаға мүше брокерлердің ресми түрде тіркелген бірлестігі. Брокерлік линия.* *Брокерлік дилер бөлмесі мен брокерлік кеңсе арасындағы тікелей телефон байланысы. Брокерлік несие.* экон. *Брокерлердің түрлі мақсаттар үшін банктерден не басқа брокерлерден қарызға алатын ақшалай сомасы. Брокерлік операциялар.* экон. *Бағалы қағаздарды немесе тауарларды сатып алу-сату жөніндегі делдалдық операциялар. Брокерлік орын.* экон. *Белгілі бір биржаға мүшелікке өтуге және сол биржада саудагерлік операцияларға қатысуға берілген**

құқық. Брокерлік өкілдіктер. экон. *Биржалық операциялар үшін коммерциялық банкілер жанынан ашылатын делдалдық өкілдіктер. Брокерлік фирма.* *Сауда, биржа операцияларын жүргізу кезінде делдалдық қызметтерді бірлесіп көрсету үшін құрылған бірнеше брокерлердің ресми бірлестігі – биржаның немесе банктің брокерлік өкілдігі, брокерлік қауымдастық.*

БРОМ [грек. bromos] зат. 1. хим. *Галогендер тобына жататын химиялық элемент; қызыл күрең түсті, өткір иісті сұйықтық. 2. мед. Ауырған адамды тыныштандыратын, ауруды басатын дәрі ретінде қолданылатын бромды қоспа.*

Бром [йод] саны. хим. *Көмірсутектер мен олардың тұндыларындағы қанықпаған байланыстар мөлшерінің сипаттамасы. Бром суы.* хим. *Бромның судағы ертіндісі.*

БРОМБЕНЗОЛ зат. хим. *Түссіз ауыр сұйық зат; бром мен бензолдың қоспасы.*

БРОМДА= ет. *Бір нәрсеге бром қосу, бром араластыру.*

БРОМДАН= ет. *Брома айналу, бромды қоспа түзу.*

Бромданған су. хим. *Химиялық құрамындағы бромның мөлшері 25 мг/дм³-ден артық, ишпалық қасиеті бар табиғи су.*

БРОМДАНУ хим. *Бромдан етістігінің қимыл атауы.*

БРОМДАУ хим. *Бромда етістігінің қимыл атауы.*

БРОМДЫ сын. хим. *Бром қосылған, құрамында бром элементі бар.*

Бромды калий. хим. *Бром мен калийдың қосылысы. Бромды натрий.* хим. *Бром мен натрийдің қосылысы. Бромды сутек.* хим. *Бром мен сутектің қосылысы; түссіз газ. Бромды сутек қышқылы.* хим. *Бромды сутектің судағы ертіндісі.*

БРОМИД [грек. eidos] зат. хим. *Бромның басқа элементтермен химиялық қосылысы, яки, бромды сутек қышқылының тұзы.*

БРОН зат. 1. *Танктерді, бронепоездарды, автомашиналарды оқ өтпес үшін қаптайтын құрыш болат. 2. Оқ өтпеу үшін қапталған құрыш болатты әскери техника.*

БРОНДА= ет. *Бронмен қаптау, оқ өтпестей ету.*

БРОНДАЛ= ет. *Әск. Бір нәрсенің оқ өтпестей етіп қапталуы.*

БРОНДАЛУ *Брондал етістігінің қимыл атауы.*

БРОНДАУ *Бронда етістігінің қимыл атауы; бронмен қаптау.*

БРОНДЫ сын. *Бронмен қапталған, брондалған.*

Бронды транспортер. *Әск. Мотоатқыштар бөлімшелерін тасымалдауға, ұрыс кезінде оларды атыс қару-жарағымен демеуге арналған, дөңгелекті не шынжыр табанды, оқ өтпейтін, әскери жүрдек машина.*

БРОНЕБОЙЩИК ор. зат. *Әск. Брон тескіш қарулармен оқ атытын адам, атқыш.*

БРОНЕВИК ор. зат. *Әск. Бронмен қапталып, соғыс құрадарымен жабықталған, барлауға, күзетке, байланысқа арналған автомобиль.*

БРОНЕЖИЛЕТ зат. *Оқ өтпейтін, арнайы қаруды операцияларда киетін жылет.*

БРОНЕКАТЕР зат. *Әск. Соғыс әрекеттеріне арналып, бронмен қапталған әскери катер.*

БРОНЕМӘШИНЕ зат. *Әск. Доңғалағы шынжыр табанды болып келетін, брондалған, қару-жарақ тасуға, барлауға, патруль жасауға арналған әскери машина.*

БРОНЕНОСЕЦ ор.зат. әск. сов. Қару-жарақ таситын бронмен қапталған үлкен соғыс кемесі.

БРОНЕПОЙЫЗ ор.зат. әск. Әскери қару-жарақ таситын бронды пойыз.

БРОНЕПОЙЫЗШЫ зат. Бронепойызда жұмыс істейтін.

БРОНЕТАНК зат. әск. Бронмен қапталған танк.

БРОНЕТРАНСПОРТЕР зат. әск. **Бронды транспорттер** (жаяу әскер мен оқ-дәрі тасуға арналған, бронды автокөлік).

БРОНТОТЕРИЙ [грек. bronte – күн күркіреу, therion – аң] зат. зоол. Тақ тұяқтылар отрядына жататын, бұдан шамамен 30-60 млн. жылдар бұрын тіршілік еткен сүтқоректілер тұқымдасының бірі.

БРОНТЕХНИКА зат. әск. Оқ-өтпейтін соғыс техникасы.

БРОНХ [грек. bronchos] зат. анат. Кеңірдектің өкпеге түйіскен жеріндегі екіге бөлініп, тарамдалған тыныс жолы.

Бронх демікпесі. мед. Адамды мезгіл-мезгіл булықтырып, тынысын тарылтатын аллергиялық ауру.

БРОНХИОЛ зат. анат. Бронхтың ең жіңішке тармақшалары.

БРОНХИТ зат. мед. Қолқаның қабынуы салдарынан болатын ауру.

БРОНХИМИКОЗ зат. зоол. Тұқы тұқымдас балықтардың желбезек қауырсыны арасына паразиттер ұялайтын, қан тамырларына жайылатын және балықты әлсіретіп өлтіретін ауру.

БРОНХОАДЕНИТ [грек. bronchos – тамақ, aden – без] зат. мед. Кеңірдек пен бронхтарға жана-жана жатқан лимфа түйіндерінің қабынуы ісуі.

БРОНХОГРАФИЯ [грек. bronchos – тамақ, grapho – жазамын] зат. мед. Бронхты рентгенге түсіру әдісі.

БРОНХОПНЕВМОНИЯ зат. мед. вет. Бронх пен өкпе талшықтарының қабынуы ауруы.

БРОНХОСКОПИЯ зат. мед. Арнайы оптикалық аспапты ауыз арқылы жұттырып, адамның дем алу азғаларын зерттеу әдісі (эндоскопияның бір түрі).

БРОНХОЭКТАЗ [грек. bronchos – тамақ, ektasis – кеңею] зат. мед. **Бронхоэктазия**.

БРОНХОЭКТАЗИЯ зат. мед. Ұзақ уақыт қабынудың салдарынан бронх пен бронх тармақшаларының шамдан тыс кеңейіп, өз қалпына келе алмайтындей жағдайға қиырауынан болатын ауру.

БРОНХЫ зат. сөйл. **Бронх**.

БРОНЬ зат. 1. Белгілі бір мақсатпен сақталынатын арнаулы орын. 2. Белгілі бір адамды (нәрсені) бір жерге (мекемеге) тіркеп не бекітіп қою құқығы, құжат.

БРОУЗЕР [ағыл. browser] зат. инф. 1. Гипермәтіндік байланысу мүмкіндігі бар файлдармен жұмыс істеуге арналған программа. 2. Желіде жұмыс істеуге арналған қосымша программалық жасақтама. 3. Web беттерін қарап шығуға арналған құрал.

БРОУНДЫҚ; **броундық қозғалыс**. хим. Сұйықтың я газ молекулаларының тәртіпсіз, үздіксіз қозғалысы.

БРОШАНТИТ зат. хим. Сульфаттар классының минералы.

БРОШЮРА [франц. brochure] зат. 1. Қабы жұқа, бет саны онша көп емес (әдетте 48 бетке дейін) кітапша. 2. Жеке кітапша болып шығарылатын қоғамдық-саяси, ғылыми-көпшілік немесе әдістемелік сипаттағы шағын туынды, басылым.

БРОШЮРАЛА= ет. Қандай да бір басылымның шығарылған беттерін бет санына сәйкес тізу.

БРОШЮРАЛАУ зат. полигр. Полиграфиялық өндірісте шыққан парақтарды кітапшаға айналдыратын процесс.

БРУДЕР [ағыл. brood] зат. құсшар. Инкубатордан шыққан ақ ұрпек балапан тұрған қораға жылу таратқыш қондырғы.

БРУДЕРСІЗ сын. құсшар. Брудердің қатысынсыз; брудер болмаса.

БРУКСИЗМ зат. мед. Ұйықтап жатқан кезде тісті қышырлату.

БРУС зат. құрылыс. 1. Құрылысқа пайдалану үшін, ені мен қалыңдығы 10 см-дей төрт қырлы тілінген ағаш материал. 2. Үстінен жүріп өту үшін қойылған, астында тірегі бар қырлы бөрене.

БРУСИТ зат. геол. Гидроксидтер класына жататын минерал. Химиялық формуласы – $M_2(OH)_2$.

БРУСТВЕР [нем. Brustwehr] зат. әск. Қорғаныс үшін қазылған ордың кенересіне үйілген топырақ.

БРУСЬЯ зат. спорт. Мықты, берік қадаларға екі сырғы (сырғауыл) параллель бекітілген гимнастика жабдығы.

БРУТ зат. көне. Қаламақтар, қытайлар қолданған қырғыз халқының ертедегі бір атауы.

БРУТТО [итал. brutto] зат. 1. Заттың (жүктің, тауардың) сыртқы қабымен немесе қорабымен қоса есептегендегі барлық салмағы. 2. сушар. Су көзінен алынған судың толық көлемі, жолда жоголған суларды қоса есептегендегі су көлемі.

Брутто мөлшерлеме. экон. Сақтандыру бойынша төлемдердің тарифтік мөлшерлемесі.

БРУТТО-БАҒА зат. Заттың ыдысымен бірге салмағының баасы (шегерусіз баға).

БРУЦЕЛЛ [ағыл. brucella] зат. вет. Бруцеллез ауруының микробтары.

БРУЦЕЛЛЕЗ [итал. brucellosis] зат. мед. вет. Малда, адамда болатын буын, сүйек, жұйіке жұйелері зақымдалатын созылмалы, жұқпалы ауру, сарып.

БРУЦЕЛЛЕЗДІ сын. Бруцеллез ауруы бар, бруцеллез ауруы тараған.

БРУЦЕЛЛИЗАТ зат. вет. Бруцеллезге қарсы қолданылатын дәрі.

БРЫНЗА [румын. brinza] зат. тамақ. Қой мен ешкі сүтін қйыту, ақ ірімшікке айналдыру арқылы оны тұздап, қатырып жасалған тағам.

БРЭЙК [ағыл. break] зат. Хип-хоп мәдениетінің бір ағымы, көше биі.

БРЭК зат. спорт. Боксерлік жекпе-жекте ереже бұзылған сәтте айтылатын төрешінің командасы.

БУ зат. 1. Судың жылып, қайнауынан пайда болатын тұман тәрізденген газ. 2. Суық ауа мен жылы ауаның алмасуынан, ылғалдың жылып булануынан ауада пайда болған тұман тәрізді зат. 3. Қысымның әсерінен болған леп, ауа, иіс. 4. термин. Заттың газдық фазасы өзінің сұйық фазасымен тепе-теңдікте болатын газ тәрізді күйі. 5. ауыс. Бір нәрсенің желігі, әсері; қуаты, күші.

Бу алды. а) Буланды, бу болып кетті. ә) Сестенді, есірді, қоқиланды. **Бу атты**. Бұрқыратып бу шығарды. **Бу болып ұшты**. Жоқ болды, із-тозы білінбеді. **Бу бұлау**. көне. **Бапталғы**. Бу диірмен. Бу күшімен айналатын диірмен. **Буга семірді** [ісінді, шалқақтады]. Бір нәрсенің деміне масаттанды; бос нәрсеге желікті, есірді. **Бу камерасы**. тех. Бу сақталынатын орын. **Бу күші** [куаты]. Бұдың өндіріске, шаруашылыққа

пайдалылық қасиеті, бу қысымының мөлшері. **Бу қазаны**. Атмосфера қысымынан жоғары қысымда бу алу үшін пайдаланылатын қондырғы. **Бу қылды**. Сүйеніш етті, медеу тұтты; күрілдеп мақтанды. **Бу мәшинесі**. Бұдың қысым күшін пайдалану арқылы жұмыс істейтін жылу двигателі. **Бумен жылыту**. Жылыту құралдарына бу құбырлары арқылы берілетін жылу. **Бу түріндегі су**. геол. Тау жыныстарының құрғақ немесе сумен толық қанықпаған қуыстары мен жарықшақтарындағы ауада болатын бу күйіндегі су. **Буы қыздырды**. Құр атына масаттанды, маз болды. **Бу электр стансысы**. Бу күші арқылы жұмыс істейтін электр стансысы. **Буы басылды**. Желігі тарқады. **Буына жығылды**. Біреудің ақшасына, мансап, байлығына қызықты. **Буына мас** [болды]. Бір нәрсенің желігіне, әсеріне, қуатына елтіді. **Буына пісті**. Бір нәрсенің әсеріне масаттанды, лепірді, мастанды. **Буы удай тарады**. Масаттандырды, бәрін желіктірді.

БУ= ет. 1. Бір нәрсені қатты қысып байлау. 2. ауыс. Малдың аяғын айқастырып, қатты қысып байлау. 3. ауыс. Қысу, маза бермеу, тыныштық таптырмау. 4. ауыс. Қаптап, қаумалап тыныштық бермеу.

Буа сөйледі. Біреуді тайсалта, бетін қайтара, қыса айтты; өз ішкіне жуықтаптай сөйледі.

БҮАЗ сын. 1. Құрсағында төлі бар, туатын мал, хайуан. 2. қарап. Екіқабат, аяғы ауыр (әйел). 3. ауыс. Екі бүйірі шыққан, қамшиған.

Буаз ара. жерг. Екі адамдық ара, ағаш кесетін құрал. **Буаз бие**. Құрсағында төлі бар, туатын бие. **Буаз биенің қарныдай**. Қамшиған, салбыраған; үлкен. **Буаз болды**. а) Өсімдік тозаңданып дән шығара бастады, бас алды, бүршік атты. ә) Бойына төл бітті. б) қарап. Екіқабат болды. **Буаз мал ауруы**. вет. Иш тастау, малдың ісінуі, уақытсыз толғату, жатыр жарығы, жатырдың бұрылуы не түйілуі. **Буаз сиыр**. Бұқадан қашып кеткен, әлі бұзауламай жүрген сиыр.

БҮАЗДЫҚ зат. 1. Буаз болушылық. 2. зоол. Ұрғашы жануарлардың аналық жасушасынан ұрық дамып жетілгенге дейінгі физиологиялық күйі.

БҮАЗДЫҚ зат. сөйл. **Буаздық**.

БҮАЗУ Буазы етістігінің қимыл атауы.

БҮАЗЫ= ет. кәс. Пісіп жетілу, бас алу, дән шығара бастау.

БҮАҚҰРТ зат. вет. Малда болатын ауру.

БҮАЛДЫР зат. Сағым тәрізді алысты көрсетпейтін табиғаттың күңгірт күйі; мұнар.

БҮАЛДЫР сын. 1. Бұлдыр, күңгірт, бұлыңғыр. 2. Анық емес, көмескі. 3. ауыс. Мең-зең, бейжай.

Буалдыр тартты. Күңгірттенді, көмескіленді.

БҮАЛДЫРЛАН= ет. Бұлдырау, күңгірт тарту, көмескілену.

БҮАЛДЫРЛАНДЫР= ет. Көмескілендіру, күңгірттендіру.

БҮАЛДЫРЛАНДЫРУ Буалдырландыру етістігінің қимыл атауы.

БҮАЛДЫРЛАНУ Буалдырлан етістігінің қимыл атауы. Дұрыс көрмеу, көздің қарашығына ақ түсе бастау.

БҮАЛДЫРЛАУ сын. Бұлыңғырлау, күңгірттеу.

БҮАЛДЫРЛЫ сын. Буалдыр басқан, күңгірт.

БҮАЛДЫРЛЫҚ зат. Көмескілік, бұлдырлық, күңгірттік.

БҮАЛДЫРЫҚ зат. сөйл. **Бұғалық**.

БҮАТ сын. жерг. **Буда**.

БҮАТ зат. өс. Қылот (құмда өсетін, ұзын, ақ шөп).

БУБЕН зат. муз. *Кіші барабанға ұқсас музыкалық аспап.*

БУ-ГАЗ: *бу-газ турбиналы қондырғы.* тех. *Бу және газ турбиналарының жұмыс циклері біріктірілген энергетикалық қондырғы.*

БУГЕНЕРАТОР зат. 1. физ. *Ядролық реакторлардан бөлінетін жылу тасығаштардың (су, су буы, газ, сұйық металл, т.б.) көмегімен суды жылыту арқылы атмосфера қысымынан жоғары қысымдағы бу алуға арналған құрылғы.* 2. *Буқазан.*

БУГИ-ВУГИ [ағыл. boogie-woogie] зат. *Джаз стиліндегі еркін спорттық би.*

БУГИСА зат. *Индонезияның Сулавеси, Риау, Калимантан аралдарында тұратын халық.*

БУҒАН-ТҮЙГЕН зат. *Буып-түйілген.*

БУҒЫЗ= ет. *Затты, дүние-мүлкікті орап, белінен, ортасынан байлапқызу, түро.*

БУҒЫЗУ *Буғыз етістігінің қимыл атауы.*

БУҒЫШ зат. *Бір нәрсені буатын жiп (қайыс).*

БУДА зат. *Жиналған, шоғырланған бір топ зат; бума.*

БУДА-БУДА сын. 1. *Көп, толған.* 2. *Бума-бума.* 3. *Топ-топ, мол.*

БУДАЙ сын. *Бу сияқты, бу тәрізді.*

БУДАҚ *Түтін, шаң, бұлт т.с.с. шоғырлануы, будақталуы.*

Будақ қақты. *Будақтады, будақ-будақ етті.*

БУДАҚ-БУДАҚ сын. 1. *Шумақ-шумақ, лек-лек.* 2. *Будақтаған, будақ қаққан.* 3. *сөйл. Бора-бора.*

БУДАҚТА= ет. 1. *Будақ-будақ ету, түтіннің не жалыныңың қоюланып, үзілмей шығуы.* 2. *Арындау, екпіндеу, құйылу, тоқтамау.*

БУДАҚТАЛ= ет. *Бу күйіндегі үздіксіз ауаның екпінмен сыртқа шығарылуы.*

БУДАҚТАЛУ *Будақтал етістігінің қимыл атауы.*

БУДАҚТАС= ет. *Шоғыр-шоғыр болысу, топталысу.*

БУДАҚТАТ= ет. *Түтінне шаңды т.б. будақ-будақ еткізу.*

БУДАҚТАТУ *Будақтат етістігінің қимыл атауы.*

БУДАҚТАУ *Будақта етістігінің қимыл атауы.*

БУДАЛА= ет. 1. *Бөлек-бөлек етіп буу.* 2. *Буда-буда ету.* 3. *ауыс.*

БУДАЛАН= ет. *Бір нәрсенің топ-топ, буда-буда болуы.*

БУДАЛАНУ *Будалан етістігінің қимыл атауы.*

БУДАЛАУ *Будала етістігінің қимыл атауы.*

БУДАМ сын. *сөйл. Буда.*

БУДАН зат. 1. *Әртүрлі тұқымды біріне-бірінен телуден шыққан жаңа тұқым.* 2. *биол. <лат. hybrida> Генотипінде айырмашылығы бар екі азаны будандастырудан (шағылыстырудан) алынған жаңа ағза.*

Будан сөздер. лингв. *Әртүрлі тіл элементтерінен жасалған сөздер. Будан таужыныс.* геол. *Магманың басқа таужыныстарын ассимиляциялауынан пайда болған ауытқыма құрамды таужыныс.*

БУДАНДА= ет. 1. *мал шар. Әртүрлі мал тұқымын бір-бірімен будандастыру арқылы жаңа тұқым шығару.* 2. *егін шар. Әр сортты немесе әр түрлі өсімдіктерді қолдан тозаңдандыру, ұластыру арқылы жаңа сорт немесе жаңа түр шығару.*

БУДАНДАС сын. *Аралас, өзара жалғас.*

БУДАНДАС= ет. 1. *Теліну, қосылу, бірігу.*

2. *Аралас-құралас болу, қыз берісіп, қыз алысу.*

БУДАНДАСТЫР= ет. *мал шар. Екі түрлі ұрықты не тұқымды өзара біріктіріп, ортақ*

дүние тұдыру. 2. *егін шар. Екі түрлі өсімдіктен ортақ жаңа түр алу.*

БУДАНДАСТЫРУ *биол. Будандастыр етістігінің қимыл атауы.* 1. *Әртүрлі жануар т.б. тұқымдарын бір-біріне қосып жаңа тұқым шығару.* 2. *Түрлі сұрыпты өсімдіктерді қолдан тозаңдандыру арқылы жаңа түр алу.*

БУДАНДАСТЫРЫЛ= ет. *биол. Әртүрлі тұқымдардың бір-бірімен ұрықтандырылуы, тұқым жаңартылуы.*

БУДАНДАСТЫРЫЛУ *Будандастырыл етістігінің қимыл атауы.*

БУДАНДАСУ *Будандас етістігінің қимыл атауы.*

БУДАНДАУ¹ *сын. Негізінде аздап басқа тұқым араласқан; тұқымы таза емес.*

БУДАНДАУ² *Буданда етістігінің қимыл атауы.*

БУДАНДЫ *сын. Будандастыру жолымен алынған (сорт, тұқым).*

БУДАНДЫҚ *сын. Буданға тән, буданға қатысты.*

БУДАСЫН *зат. жерг. Бұғыш (Бір нәрсені буатын жiп не қайыс).*

БУДАРАЗА *зат. жерг. Тұтас ағаштан ойып жасалған қайық.*

БУДДА *зат. тар. Б.з.д. 6 ғасырда солтүстік Үндістанда пайда болып, дүние жүзіне кең тараған дін.*

Будда діні. *Будда.*

БУДДАЛЫҚ *сын. Буддизмге тән, буддизммен байланысты.*

БУДДИЗМ *зат. діні. Будда дінінің көзқарасын білдіретін ағым.*

БУДДИСТ *зат. діні. Будда дінін мойындаушы, жақтаушы адам.*

БУДДИСТІК *сын. Буддизмге тән, буддизмге қатысты.*

БУДЕННОВКА *ор.зат. сов. Пионерлердің пилотқа тәрізді бас киімі; шлем.*

БУДИЛЬНИК *ор.зат. Белгіленген уақытта қоңырау соғатын сағат.*

БУДИНА *зат. геол. Будинаж нәтижесінде пайда болған таужыныс кесектері.*

БУДИНАЖ [фран. boudin] *зат. геол. Желі, дайқа, кіші интрузия және басқа таужыныстарының созылым бағытында жақпар немесе линза сияқты болып бөлшектенуі.*

БУДИРМЕН *зат. Бу күшімен жұретін дірмен.*

БУДКА *ор.зат. Күзетші немесе қарауыл үшін арнайы салынған кішкене басқалқа.*

БУДУХТАР *зат. Әзербайжан республикасының шығыс бөлігіндегі Конахкенд және Хачмас аудандарын мекендейтін аз санды этникалық топ.*

БУДЫР= ет. 1. *Бір нәрсені қысып байлату, түйіндеу.* 2. *Ішіне зат салынған қап, қалта, қоржын т.б. заттардың аузын жауып байлату, түйіндеу.* 3. *Оратып, буып-түйгізу.*

БУДЫРА= ет. 1. *Қобырау, шашылу.* 2. *Дудырау.*

БУДЫРАТ= ет. *Будырату, қобдырату.*

БУДЫРАТУ *Будырат етістігінің қимыл атауы.*

БУДЫРАУ *Будыра етістігінің қимыл атауы.*

БУДЫРУ *Будыр етістігінің қимыл атауы.*

БУЕР [гол. boeier] *зат. Мұз үстінде сырғанау үшін, корпусының астына үш коньки орнатылған желкенді қайық.*

Буер спорты. *Қыста мұз үстінде өткізілетін спорттың бір түрі.*

БУЖ [франц. bougie] *зат. мед. Ағзаға кеңейту немесе зерттеу мақсатында салынатын қатты немесе иілгіш білек түріндегі медициналық аспап.*

БУЗИНА *зат. бот. Аюбадам.*

БУЗРУК *зат. көне. Үлкен, ұлы адамдар.*

БУЙВОЛ *зат. зоол. Жұп тұяқты, қуыс мүйізді, дала өзінің бір түрі.*

БУК *ор.зат. бот. Жылтыр сұр қабықты қатты ірі ағаш.*

БУК-ВЭЛБЮ *зат. экон. Корпорацияның бухгалтерлік есебіне сәйкес құндық бағасы.*

БУКЕР *зат. кәс. Фотоательеде арасында тапсырыстарды бөліп беру қызметін атқаратын адам.*

БУКЕТ [франц. bouquet] *зат. Гүлшоқ.*

БУКИНИ-ГОТ *зат. экон. Желілік қатынаста теңіз жүк тасымалына жасалатын шарттың бір түрі.*

БУКИНИСТ [франц. bouquin] *зат. Ескі, сирек кездесетін кітаптар сататын дүкен.*

БУКЛЕ *зат. Ірі, ұсақ жіптермен тоқылған шырышты матаның бір түрі*

БУКЛЕТ [ағыл. booklet] *зат. инф. Параллель беттестіру арқылы бірнеше бетке қатталған бір параққа басылған құжат.*

БУКМЕКЕР *зат. кәс. Спорттық және басқа да жарыстар, құмар ойындар бойынша тігілген тігістерді қабылдайтын адам.*

БУКМЕКЕРЛІК *Букмекерге қатысты.*

БУКСИР [гол. boegseren] *зат. Өзі жүре алмайтын нәрселерді (кеме, машина, паром т.б.) тіркеп сүйреу әрекеті.*

Буксирге алды. *Трактор не мәшиненің артына тіркеп сүйрелді.*

БУКСИРЛЕ= ет. *Буксирге алу.*

БУКСИРЛЕУ *Буксирле етістігінің қимыл атауы.*

Буксирлеу кемесі. *Өзі жүрмейтін кемелерді, сал мен басқа да жүзбе құрылыстарды тіркеп сүйреуге арналған кеме.*

БУ-КҮШ: *бу-күш қондырғысы.* тех. *Буқазан (бугенераторы) мен буқозғалтқышынан тұратын энергетикалық қондырғы.*

БУҚАЗАН *зат. тех. Отынды (табиғи газ, мазут, көмір, т.б.) жағу кезінде бөлінетін жылу арқылы атмосфералық қысымынан жоғары қысымды бу алу үшін қолданылатын жылу алмастырғыш құрылғы.*

БУҚҰБЫР *зат. тех. Өндірілген буды пайдалану орындарына жеткізетін құбыр.*

БУҚОЗҒАЛТҚЫШ *зат. тех. Бугенератордағы будың қозғалысын қамтамасыз ететін құрылғы.*

БУҚЫЗДЫРҒЫ *зат. тех. Буды қанығу температурасынан жоғарырақ қыздыру үшін пайдаланылатын жылу алмастырғыш аппарат.*

БУЛА= ет. 1. *Бір нәрсені буга ұстау.* 2. *Жалату, жағу.* 3. *ауыс. Балқыту, елжірету, маужырату.*

БУЛАҒЫШ *зат. тех. Белгілі бір нәрсені булау үшін арнайы жасалған аппарат.*

БУЛАН= ет. 1. *Будың түман, газ тәрізді күйге айналуы.* 2. *Блғалдану, сулану, терлеу.*

БУЛАНҒЫШ *сын. Булануға бейім, жақсы буланатын.*

БУЛАНҒЫШТЫҚ *зат. 1. Буланғыш болушылық, булану қасиетінің молдығы, булануға икемділік.* 2. *физ. Жердің бетінен және су айдынынан белгілі бір ауа райы жағдайында судың барынша булану мөлшерін сипаттайтын шартты өлшем.*

БУЛАНДЫР= ет. 1. *Буга айналдыру.* 2. *Блғалдандыру, дымқылдау.*

Буландыра салқындату. *геол. Жер асты кен қазбалары жағдайында конденсация жылуын қабылдаған суды салқындату.*

БУЛАНДЫРҒЫШ зат. 1. Сұйықты буландыратын, булануға әсер ететін нәрсе. 2. Сұйықты буландыру үшін арнайы жасалған аппарат; булагыш.

БУЛАНДЫРУ Буландыр етістігінің қимыл атауы; буга айналдыру.

БУЛАНЖЕРИТ зат. хим. Күрделі сульфидтерге жататын минерал, фалькманит, ненерит.

БУЛАНУ Булан етістігінің қимыл атауы; Буга айналу.

БУЛАНУШЫЛЫҚ зат. геогр. Буга айналу сипаты.

БУЛАТ= ет. 1. Буга ұстату. 2. Жалату, малдыру.

БУЛАУ Була етістігінің қимыл атауы; 1. Буга ұстау. 2. Жалату, жағу.

БУЛАУ зат. қолөнер. Күіздің тебуі жеткенде күіз оралған шиді шешіп, шыыршықталған күізді жазып, асты-үстің ауыстыра отырып 3-4 рет шыыршықтап бүктеп, екі басын түйістіріп көктем алын, тағы да ыстық су құйып сығымдағаннан кейін үстің тонмен, күімен жылынап жауып тастау.

БУЛАУШЫ зат. Булау ісімен шұғылданушы, балқытушы, булау әрекетін жасаушы.

БУЛАУЫШ зат. сөйл. **Булагыш.**

БУЛИМИЯ зат. мед. Орталық жүйке жүйесінің ауруға шалдығу салдарынан болатын ашқарақтық, тамақсаулық.

БУЛИНГ зат. спорт. Жекпе-жекте қарсыласын шаршату мақсатымен тынымсыз қысқа шабуыл жасай беру тәсілі.

БУЛЛИТ [ағыл. bullet] зат. спорт. Шайбалы хоккейде қарсыластың қақпасына айып шайбасын соғу.

БУЛЫ сын. Буы бар, буы көп.

Булы ойық. Үстірт ернезіндегі түбінде суы бар терең шырқыр, жердің опта жарығы.

БУЛЫҒА-ТҮЙІЛЕ ұст. Булығып, будақталып.

БУЛЫҒУ Булық етістігінің қимыл атауы. 1. мед. Тыныс жолдарының ауруы салдарынан тынысы тарылу, түңшығу. 2. ауыс. Ашу-ыза буу, қатты ашулану. 3. Қыстығу, күлкі қысу.

БУЛЫҒЫҢҚЫРА= ет. Сәл-пәл булығыу, булығы түсу.

БУЛЫҒЫҢҚЫРАУ Булығыңқыра етістігінің қимыл атауы.

БУЛЫҒЫП-ҚЫСТЫҚ= ет. Бізаға булығыу; демала алмай қиналу.

БУЛЫҚ¹ зат. 1. Самаурынның, шәугімнің, шәйнектің бу шығатын тесігі. 2. Ауа тазарып тұруы үшін, ұй, қора төбесінен әдейі қалдырылған ашық жер, саңлау, бу шығарғыш.

БУЛЫҚ² зат. жерг. 1. Көрпенің жиігеі. 2. Көйлек етегіне бөлек қойылған жиіек.

БУЛЫҚ= ет. 1. Ұйықтап жатқан адамның жайсыз жағдайдан тынысы тарылуы, түңшығуы. 2. Бір нәрсенің (жөтелдің, күлкінің т.б.) әсерінен қыстығу, сөйлей алмай қалу. 3. ауыс. Ашу-ыза буып, жарыла жаздау; қатты ашулану. 4. Маса, қара шыбын, бүгелек сияқтылар тыныштығын кетіріп, байыз таптырмау. 5. Бір нәрсенің іштен сыртқа шыға алмай тұрып қалуы; бөгу. 6. ауыс. Еркіндікке шыға алмау, қапаста болу.

БУЛЫҚПА сын. Булыққан.

БУЛЫҚТЫ сын. Булыққан, булықпа.

БУЛЫҚТЫР= ет. 1. Тынысын тарылту, түңшықтыру. 2. Маса, шыбын, бүгелек сияқтылардың мазаны алуы, байыз таптырмауы. 3. ауыс. Ашуына тию, ызасын келтіру.

БУЛЫҚТЫРУ Булықтыр етістігінің қимыл атауы.

БУЛЬБА ор. зат. бот. Түйнектері дәмді, ерте пісетін картоп сорты.

БУЛЬВАР [франц. boulevard] зат. Көше бойларына, өзен, теңіз жағаларына арнайы жасалған кең және ұзын аллея.

БУЛЬДОГ [ағыл. bulldog] зат. зоол. Кеудесі кең, аяғы жуан, ерекше тұқымды доғал тұмсық ит.

БУЛЬДОЗЕР [ағыл. bulldozer] зат. тех. Жер қыртысын тегістейтін қалың пышақты; ысырғыш қалқаншы бар мәшине.

БУЛЬДОЗЕРШІ зат. Бульдозер мәшинесін айдайтын адам; маман.

БУМ [ағыл. boom] зат. экон. Өндірістің дамуы барысында өнім өндірудің, бағаның және басқа да бір қатар экономикалық көрсеткіштердің шапшаң өсуі.

БУМА зат. Буылған зат, нәрсе.

БУМА-БУМА сын. Топ-топ етіп буылған.

БУМАЖНЕК [ор. бумажник] зат. сөйл. **Әмиян** (ақша, тиын т.б. уақ зат салуға арналған қалта).

БУМАЗИ ор. зат. Бір жағы тұкті, екінші жағы тегіс келген қалың әрі жұмсақ мата; помази.

БУМАЛА= ет. Бума-бума етіп топтау, топ-топ етіп буу.

БУМАЛАУ Бумала етістігінің қимыл атауы.

БУМАЛЫ сын. Буылған, буып қойған.

БУМЕРАНГ [ағыл. boomerang] зат. Ерте кезде қолданылған қарапайым соғыс және аңшылық құралы.

БУНА= ет. 1. Қатты буылған, байланған жерді қысу, қиып кету. 2. Таяқты, тағы басқа нәрсені сақина тәрізді етіп кертту, кесу. 3. сөйл. **Бу**². 4. ауыс. Мазалау, қинау.

БУНА [нем. Bühne] зат. тех. Сулы ортаға (теңізде, өзенде, т.с.с.) орналасқан жағаны су тасқынынан қорайтын көлденең бөгет немесе гидротехникалық құрылыс.

БУНАҚ¹ зат. 1. Бір нәрсенің буын-буын болып оймышталып кесілген, керттілген жері. 2. Бір нәрсенің сақина тәрізді боп шорлана біткен жері. 3. қолөнер. Бунақталған қызына желі тәріздес ою түрі.

БУНАҚ² зат. 1. әдеб. Өлең тармақтарының (жолының) ырақтың құрылысы жағынан жекелеген бір бөлшегін құрайтын буындар тобы, өлең сөз ағымының бірлігі. 2. муз. Күйдің ырақты құрылымдық бөлігі.

БУНАҚ-БУНАҚ сын. 1. Бірнеше бунақ. 2. әдеб. Сөз ағымының ырақтық топтары.

БУНАҚДЕНЕ зат. сөйл. Бунақденелі жәндік.

БУНАҚДЕНЕЛІ сын. зоол. Дене-тұрқы бірнеше бунақтан тұратын.

БУНАҚДЕНЕЛІЛЕР зат. зоол. Денесі бас, көкірек, құрсақ бөліктерінен тұратын, буынажыттылар типіне жататын жәндіктер.

БУНАҚСЫЗ сын. Бунағы жоқ, біркелкі.

БУНАҚТА= ет. 1. Бір нәрсені сақина тәрізді етіп бунау. 2. Жинақтау, буу, байлау. 3. ауыс. Жік-жікке, буын-буынға бөліп, топтау.

БУНАҚТАЛ= ет. 1. Бір нәрсенің сақина тәрізді болып буналуы, шорлануы. 2. Буын-буын болып оймышталу, керттілу, бөліну. 3. Топталып, тұтасып қалу.

БУНАҚТАЛУ Бунақтал етістігінің қимыл атауы; бунаққа бөліну.

БУНАҚТАН= ет. Топталу; бунақталу; шорлану.

БУНАҚТАНУ Бунақтан етістігінің қимыл атауы.

БУНАҚТАТ= ет. Бунақ-бунақ ету, бунақ-тарау болу.

БУНАҚТАТУ Бунақтат етістігінің қимыл атауы.

БУНАҚТАУ Бунақта етістігінің қимыл атауы. 1. Жинақтау, буу, байлау. 2. Бір нәрсені сақина тәрізді етіп бунау.

БУНАҚТЫ сын. Бунағы бар, бунақталған.

БУНАҚТЫҚ зат. әдеб. Бунаққа бөлінушілік; ырақтық.

БУНАЛ= ет. 1. Байлану, буылу. 2. Қысылу, тарылу, бітелу.

БУНАЛУ Бунал етістігінің қимыл атауы; 1. Байлану, буылу. 2. Тарылу, бітелу, қысылу.

БУНАТ= ет. Байлау, бұғызу; кертту.

БУНАТУ Бунат етістігінің қимыл атауы.

БУНАУ Буна етістігінің қимыл атауы; кесу, кертту.

БУНДЕСВЕР [нем. Bundeswehr] зат. әск. Германияның қарулы күштері.

БУНДЕСТАГ [нем. Bundestag] зат. саяси. Бұрынғы Батыс Германия парламентіндегі басты палатаның бірі.

БУНКЕР¹ [ағыл. bunker] зат. Сусымалы ұсақ заттарды (астық, көмір, руда, мақта т.б.) жинау үшін, оларды өзіндінен түсіру үшін, арнайы жасалған қорап, шанақ.

БУНКЕР² зат. әск. Қорғану және т.б. мақсаттар үшін жер астынан арнайы жасалған қуыс оры.

БУНТ [нем. Bund] зат. 1. саяси. Стихиялы түрде кенеттен бұрқ ете түскен шағын топтың көтерілісі. 2. ауыс. әксп. Айқай-шу, төбелес.

БУНТАРЬ ор. зат. 1. Әр нәрсеге (билеуші тапқа, қалыптасқан жүйеге т. б.) наразы болушы, қарсы тұрушы бүлікші адам. 2. ауыс. жағымды. Қалыптасқан тәртіпті сынмен қабылдайтын, өзіндік ерекшелігін жасырмайтын адам мағынасында.

БУНТАРЫЛЫҚ зат. Бунтарь адамға тән іс-әрекет, мінез, қасиет.

БУНТШЫ зат. Бунт жасаушы, бунтқа қатысушы.

БУНЧУК [түрік. bundzuk] зат. Түркі халықтарының сылдырмақты, қоңыраулы аспабы.

БҮӨЛШЕГІШ зат. тех. Будың қысым күшін өлшейтін аспап, құрал.

БУРА¹ зат. Айыр түіенің келеге түсетін еркегі; аталық түіе.

Бура келеге келді. Ингеннің, ұрғашы нардың қаю маусымы туралы айтылады. **Бура келеге түсті.** түйе шар. Бура келесін қайытты. **Бура сан** [санды]. а) Ірі, саны бураның санындай. ә) Ірі, денелі, аяқ-қолы балғадая. **Бура сойып бақырты.** Үлкен жигын ас берді, ұлан асыр той жасады деген мағынада. **Бурадан бөлді түіені.** Малды күйттетпей, берекесін алды деген мағынада.

Бура шөгеру. Бураны күйті келген інгенге немесе нарға түіешінің жәрдемімен шағылыстыру. **Бура шөгү.** Бураның күйті келген інгенге немесе аруанаға өз бетінше шағылысуы. **Бура шөкті.** Күйті келген бура інгенге немесе аруанаға өз бетінше шағылысты.

БУРА² ар. зат. хим. Құрамында 11 пайыз боры бар, ақ кристалды тұз; бор қышқылы натрий.

БУРА³ зат. кәс. Қамыстан, ірі құрайдан істелген су бөгейтін зат; буылған қамыс, құрай, шөп-шалам.

БУРА⁴ зат. Үш картадан бөлісіп ойнайтын карта ойыны.

БУРАДАЙ сын. Бура тәрізді; бура сияқты. **Бурадай бұрқылдады** [зіркілдеді]. Бұрқантарқан болып қатты ашуланды, қаһарланды. **Бурадай буырқанды.** Қаһарланды, бұрсанды. **Бурадай** [нардай] жарады. **Ашуға** жанды,

айбаттанды. **Бурадай** [құтырған бурадай] зіркілдеді. Бұлқан-талқан болып қатты ашуланды, қаһарланды.

БУРАДАЙЫН үст. поэт. *Бурадай.*

БУРАК [ар. براك] зат. діни. Пайғамбарымыз алейһиссаламның көктерге, белгісіз жерлерге көтерілген түні (миғраж түнінде) үстіне мінген және өзін Меккеден Құдысқа дейін апарған жаннат жануары.

БУРА-ҚОТАН зат. этн. ойын. Жастар дөңгелең, алқа-қотан отырып, бір адам бура, екіншісі іңген болып ойнайтын қазақтың ұлттық ойыны.

БУРАЛЫҚ сын. Бура боларлық. // Бура болушылық. // Орынсыз күпілдеушілік.

БУРАША¹ зат. Жас бура.

БУРАША² үст. Бураға ұқсап, бура секілденіп.

БУРГОМИСТР [нем. Burgermeister] зат. Кейбір Европа елдеріндегі қалалық басқарманың бастығы.

БУРГЕР [ағыл. burger] зат. тамақ. Гамбургерлердің, чизбургерлердің және т. б. жалты атауы.

БУРДА [ар. بردة] зат. діни. Жүрнен немесе матадан жасалған жамылғы.

БУРЖУА [фр. bourgeois] зат. тар. Буржуазия табының өкілі, көне капиталист.

БУРЖУАЗИЯ [франц. bourgeoisie] зат. саяси. Елдегі капиталдың едәуір бөлігін иемденген әлеуметтік топ.

БУРЖУАЗИЯЛЫҚ сын. Буржуазияға тән, буржуазияға қатысты. **Буржуазиялық қоғам.** Елді, мемлекетті қанаушы тап; буржуазия билеп-төстеген қоғамдық құрылыс. **Буржуазиялық революция.** тар. **Буржуазиялық төңкеріс.** Буржуазиялық төңкеріс. Капиталдың едәуір бөлігін иемденген әлеуметтік топтың мүддесін қорғайтын өкімет билігін орнатуды көздеуін әлеуметтік төңкеріс.

БУРЖУАЗИЯШЫЛ сын. тар. Буржуазияны жақтаушы.

БУРЖУАЗИЯШЫЛДЫҚ сын. Буржуазияшыл болушылық, буржуазияшыл адамға тән (қасиет).

БУРЖУЙ ор. зат. сөйл. *Буржуа.*

БУРИМЕ [франц. bouts rimes] зат. әдеб. Француз поэзиясында 17 асырдан бастап орын алған алдын ала дайындалған қйқасқа өлең шығару түрі; осындай өлеңдерді шығарып ойнайтын әдеби ойын.

БУРКА зат. Кавказ халықтарының жұқа киізден жасалған жеңіл, желбегей сырт киімі.

БУРКАЛЫ сын. Бурқасы бар, бурқа киген.

БУРЛАК ор. зат. көне. Бұрынғы кезде Ресейде жүк таситын кемеңі өзен ағысына қарсы не су тартылған жағалау бойымен, кеуделеріне арқан салып, топ болып сүйрейтін жұмысшы.

БУРНОНИТ зат. хим. Күрделі сульфидтерге жататын минерал.

БУРАКУМИН жапон. зат. этн. Ақсүйектер әулетінің атқосшысы мен қара жұмысын атқаратын төменгі сословие, жапондық ортағасырлық кастаның ұрпағы. Мысалға, буракумин аталатын тайпаға жататындар негізінен ақсүйектер әулетінің атқосшысы мен қара жұмысын атқаратын төменгі тап болып саналған

БУРРЕ [франц. bourree] зат. Қол ұстасын жүріп билейтін француз биі.

БУРСИТ [лат. bursitis] зат. мед. Буын қалталарының қабынуы.

БУРТ зат. Қартпты, тамыр-жемістілерді бір жерге үйіп, үстін бастырып тастау әдісі.

БУРХАН моңғ. зат. діни. *Бурхан.*

БУРЫЛ сын. 1. Ақ пен көк аздап қара араласқан түс. // Бурыл түсті жылқы. 2. Ақ кіре бастаған, ағара бастаған (шаш, сақалға қатысты).

Бурыл тартты. Шашына, сақалына ақ кіре бастады. **Бурыл [тартқан] шақ [кез].** Езде тартқан кез, қартайған уақыт. **Бурыл шалды.** Шашына, самайына ақ кірді.

БУРЫЛДАН= ет. 1. Шашқа, сақалға ақ ктүсу. 2. Бурыл тарту. 3. Егіннің ақишыл тартып, пісуге таянуы.

БУРЫЛДАНУ Бурылдан етістігінің қимыл атауы.

БУРЫЛДАУ сын. Сәл ғана бурыл, аздап бурыл араласқан.

БУРЯТ зат. Бурятияның тұрғылықты халқы, осы ұлттың өкілдері.

БУРЯТША үст. 1. Бурят тілінде. 2. Бурятқа ұқсап.

БУРЛЕГ зат. муз. Концерттерде, рұқсат беру құқығынсыз жасырын жазылған немесе фирмалар мұрағатынан ұрланған, рұқсатсыз шығарылып, таратылған музыкалық аудио жазба.

БУСА= ет. 1. Дененің жіпсуі, дененің терлеуі. 2. Жердің қары кетіп, жылынуы, ылғалдың көтерілуі.

БУСАЛҚЫНДАТҚЫШ зат. тех. Қызған бу температурасын реттейтін жылу алмастырғыш қондырғы.

БУСАН= ет. 1. Аздап жіпсу, жеңіл ғана терлеу. 2. Күн жылыну, жердің қары кетіп, тоңы ери бастау.

БУСАНДЫР= ет. 1. Жібіту, жіпсіту. 2. Терін шығару, терлету.

БУСАНДЫРУ Бусандыр етістігінің қимыл атауы.

БУСАНТ= ет. Буын шығарту.

БУСАНТУ Бусант етістігінің қимыл атауы.

БУСАНУ Бусан етістігінің қимыл атауы; терлеу.

БУСАНЫҢҚЫРА= ет. Аздап бусану, сәл ғана бусану.

БУСАҢҚЫРА= ет. Аздап бусану, сәл-пәл жіпсіңкіреу.

БУСИДО жапон. зат. Жапонияда пайдаланатын жекпе-жектің бір түрі.

БУССОЛЬ [франц. boussole] зат. тех. Магнитті меридиан мен қандай да бір затқа бағытталу арлығынағы көлденең бұрышты өлшеуге арналған геодезиялық аспап.

БУСТРОФЕДОН [грек. bus – оғіз, strepho – қайта айналдырамын] зат. лингв. Бірінші жолы солдан оңға, екінші жолы оңнан солға қарай жазылатын жазу үлгісі.

БУТАДИЕН зат. хим. Өзіне тән ісі бар түссіз газ; қанбаған көмірсутегі.

БУТАН [грек. butyron] зат. хим. Газ тәрізді қанық көмірсутек.

БУСТАН ар. зат. көне. Бақ, бау-бақша.

БУТАРА [лат. butarium] зат. геол. Кен массасын тазартып, жуып-шаюға арналған аспап.

БУТАФОР зат. өнер. Бутафориялық бұйымдар даярлаушы адам, маман.

БУТАФОРИЯ [итал. buttafuori] зат. өнер. театр спектакліне қажетті жасау-жиһаздарының орнына пайдаланатын арнайы жасалған жасанды бұйымдар.

БУТАФОРИЯЛЫҚ сын. Бутафорияға тән, бутафорияға қатысты.

БУТЕРБРОД [нем. Butterbrot] зат. Үстінде май, я сүтсіріне, я ишқығы бар бір тілім нан.

БУТИК [франц. boutique] зат. Қымбат, сәнді тауарлар сататын кішкентай дүкен.

БУТИЛ: бутил спирті. хим. Өткір исті, түссіз сұйық (C₄H₉OH).

БУТИЛЕН зат. хим. Газ түріндегі қанбаған көмірсутек; бутен C₄H₈.

БУТИРОМЕТР [грек. butyron – май, metron – өлшем] зат. Сүттің майлылығын анықтау үшін арнайы жасалған прибор.

БУТСЫ [ағыл. boots] зат. спорт. Футбол ойынында киетін табағы бұдірлі аяқкиім.

БУТУРБИНА зат. тех. Бумен жұмыс істейтін жылу двигателі.

БУТЫЛКА ор. зат. *Ботелке.*

БУУ Бу етістігінің қимыл атауы; байлау.

БУУЛЫ сын. Буылып, түйіліп, байланған.

Буулы сөз. Айтылмаған, іштегі сөз.

БУУШЫ сын. Бір нәрсені буатын, буу әрекетін істейтін (адам).

БУУШЫЛЫҚ зат. Буушы болушылық.

БУФЕР¹ [ағыл. buffer] зат. тех. Екі заттың бір-бірімен соқтыққан кезіндегі күшті кеміту, солғындату, бәсеңдету үшін (теміржол вагондарында, автомобильдерде) арнайы жасалған қондырғы.

БУФЕР² зат. инф. Мәліметтерді уақытша сақтауға арналған компьютер жедел жадының бір бөлігі.

БУФЕРЛЕУ= ет. инф. <ағыл. buffering>

1. Негізгі жад пен сыртқы құрылғы арасында ақпарат алмасу процесі кезінде мәліметтерді уақытша сақтау үшін негізгі жадтың (буферлердің) арнауы аймағын пайдалану. 2. Операцияларды программалау. 3. Кіріс немесе шығыс мәліметтерін бір блок көлеміне дейін жинақтауға арналған компьютер немесе құрылғының жад аймағын ұйымдастыру.

Буферлеу әдісі. [ағыл. buffering method] инф. Енгізу-шығару буферлерін пайдалануға негізделген сыртқы құрылғы мен программаның жұмыстық аймағы арасында мәліметтер жеткізу тәсілі.

БУФЕРЛІК сын. Буферге тән, буферге қатысты.

Буферлік ерітінділер. хим. Сутек иондарының концентрациясын белгілі бір дәрежеде ұстайтын ерітінділер. **Буферлік жад.** [ағыл. buffer, annex memory] инф. Ақпарат алмасу кезінде мәліметтерді буферлеуге пайдаланатын жад немесе жад бөлігі; ақпаратты уақытша сақтауға арналған орын. **Буферлік қор.** қаржы. Кәсіпорын қалыпты жұмыс істеу үшін қажетті, айналым капиталына жататын босалқы қор.

Буферлік регистр. [ағыл. buffer register] инф. а) Мәліметтерді уақытша сақтауға пайдаланылатын регистр. ә) Жедел жад пен сыртқы құрылғы арасында мәліметтер алмасуды жүзеге асыратын регистр. **Буферлік файл.** [ағыл. spool file] инф. Көп мақсатты операциялық жүйелерде қорытынды шығарылатын мәселелердің мәліметтерін уақытша сақтауға арналған файл.

БУФЕТ [франц. buffet] зат. 1. Жеңіл желті тамақ я сусын сататын орын, дәмхана. 2. Ыдыс-аяқ, түрлі тағам, ішімдік сақталатын бөлмедегі шкаф.

БУФЕТТІК сын. Буфетке арналған.

БУФЕТШІ зат. Буфет сатушысы.

БУФЕТШІЛІК зат. Буфетші болушылық.

БУФФАЛО зат. зоол. Америка жабайы бұқасы (бизон).

БУФФОНАДА [итал. buffonata] зат. әдеб. Кездейсоқ, ойламаған жерден күлкілі жағдайға шығаруды негізге алып жазылған комедиялық пьеса.

БУХГАЛТЕР [нем. Buchhalter, buch – кітап, halten – ұстау] зат. Кәсіпорында және шаруашылықта есеп-қисап жұмыстарын жүр-

гізүші қызметкер; бухгалтерия ісінің маманы; есепші.

Бас бухгалтер. Бухгалтериядағы қызметі жағынан үлкен, негізгі бухгалтер.

БУХГАЛТЕРИЯ зат. 1. Есеп-қисап жүргізудің (есептеу, есепке алу) теориясы мен практикасы. 2. Белгілі бір мекеменің, ұйымның, шаруашылықтың есеп-қисап жүргізетін бөлімі.

БУХГАЛТЕРЛІК сын. 1. Бухгалтерияға тән; бухгалтерге қатысты. 2. Бухгалтер маманын даярлайтын.

Бухгалтерлік баланс. қаржы. Шаруашылық жүргізуші заңды тұлғаның белгілі бір күнгі, көбінесе күнтізбелік кезеңнің (айдың, тоқсанның, жылдың) басындағы не аяғындағы қаржы шаруашылық жай-күйін ақшалай түрінде жинақтап сипаттайтын бухгалтерлік есеп құжаты. **Бухгалтерлік есеп.** қаржы. Кәсіпорынның қаржы және шаруашылық қызметінің нәтижелерін есепке алу жүйесі. **Бухгалтерлік есеп жүргізу.** қаржы. Заңды тұлғалардың қорлары мен қор көздерін және қаржы айналысын, шаруашылық операцияларының мазмұнын нақты құжаттар негізінде үздіксіз және өзара байланысын сақтай отырып, арнайы өлшеу бірлігімен тіркеп отыру. **Бухгалтерлік пайда.** Салық төлеуге кететін шығысты шегерілгендей деңгейі ішіндегі таза пайда немесе залан.

БУХТА [нем. Bucht] зат. **Қойнау** (кеме тоқтауға жарайтын кішкене қойнау немесе шығанақ).

БУЧИЛЬДІ: бучильді қондырғы. әск. Суда және арнайы су ерітінділерінде қайнату жолымен теріні қорғау құралдарын, брезенттерді, қағаз, мақта, киім-кешектерді дезинфекциялауға және газсыздандыруға арналған қондырғы.

БУША үст. Буга ұқсап, су сияқтанып.

БУШЛАТ зат. Матростарға арнап шұғадан тігілген жылы күрдеше.

БУШМЕН зат. Оңтүстік және Шығыс Африканың ең желгі жергілікті халқы.

БУЫЗ зат. жерг. **Кебек.**

БУЫЛ= ет. 1. Төрт бұрышты заттың төрт жағынан орай тартылып, айқастырылып байлануы. 2. Ұзын заттың орта тұсынан орай тартып байлануы. 3. ауыс. Бір нәрсеңің кедергіге ұшырап, қысылып бөселуді, тоқтап қалуды.

Буылып өсті. псих. Адам денесінің, әсіресе жасөспірім бой-тұрпатының кешеуілдеп барып, бірден өсіп кетуі.

БУЫЛДЫҚ зат. бот. Сулы жерде өсетін, ұзын сабақты гүлді, тамыр-жемісті өсімдік.

БУЫЛДЫР сын. сөйл. **Буалдыр.**

БУЫЛДЫРЫҚ зат. бот. сөйл. **Буылдық.**

БУЫЛТЫҚ зат. Бір нәрсеңің бойындағы шорланған, жуанданған жері.

Буылтық құрттар. <лат. annelida> биол. Денесі сақина тәрізді буылтықтанып біткен ұзын құрт, омыртқасыз жануарлардың ішіндегі үлкен бір түрі.

БУЫЛТЫҚ зат. өс. Түйнекаленің бір түрі. **БУЫЛТЫҚ-БУЫЛТЫҚ** сын. Бір жері жуан, бір жері жіңішке; әр жері бунақталған.

БУЫЛТЫҚСЫЗ сын. Буылтығы жоқ, біркелкі.

БУЫЛТЫҚТА= ет. Буылтық-буылтық ету, бунақтау.

БУЫЛТЫҚТАЛ= ет. Бір нәрсеңің шорланып, буылтық-буылтық етіді.

БУЫЛТЫҚТАЛУ Буылтықтал етістігінің қимыл атауы.

БУЫЛТЫҚТАН= ет. Бір нәрсеңің бөлектеніп, топмайып шорлануы.

БУЫЛТЫҚТЫ сын. Буылтығы бар.

БУЫЛУ Буыл етістігінің қимыл атауы.

БУЫЛЫП-ТҮЙІЛ= ет. Жинастырылып байлану, түйіншектелу.

БУЫЛЫП-ТҮЙІЛ Буылып-түйіл етістігінің қимыл атауы.

БУЫН зат. 1. <лат. articulatio> анат. Адам я жан-жануарлар сүйектерінің бір-бірімен өзара қозғалмалы түрде жалғасқан (байланысқан) аралығы. 2. бот. Өсімдік сабақтарының жапырақ немесе бүршік орналасқан, буылтықтанған жері. 3. ауыс. Тұтас бір нәрсеңің жеке саласы, бөлімі, тармағы. 4. ауыс. Жас жағынан шамалас, замандас адамдар тобы. 5. ауыс. Үрім-бұтақ, ұрпақ. 6. ауыс. контекст. Құш-қуат.

Буынды құртты. Әлсіретті, жүйкелетті, діңкелетті. **Буын сыздады.** Аяқ-қолы қақсады. **Буын шығуы.** мед. Буын сүйектерінің өз орнынан қозғалып жылысуы. **Буыны бекіді.** а) Ержетті, есейді, пысыды. ә) Ысылды, шыңдалды. **Буыны бекіп, бұғанасы қатпаған.**

а) Ержетпеген, есеймеген. ә) Тәжірибесіз, жас, кемеліне келмеген. **Буыны бос.** Әлсіз, қуатсыз. **Буыны босады.** а) Денеден қуш кетті, әлсіреді. ә) Қалжырады, әлсіреді. б) Тұла бойын қорқыныш кернеді, үрейі ұшты, қалтырады. в) Көңілі жібіді, елжіреді. **Буыны босамастай.** Қалжырамастай, әлсірестей, қармаяр шақ жеттестей. **Буыны былқылдады.** а) Буыны қатпады, аяғын басып тұра алмады. ә) Мың бұралды, биледі, балқыды. б) Елітті, балқыды. в) Жүрексініп жасқанды, сескенді. **Буын жоқ.** а) Буынсыз, майысқан.

ә) Буын-буыны босап, әлсіреді. **Буыны жоқ биші.** Мың бұралған, асқан биші. **Буыны кетті.** Дәрмені құрыды, әлі қашты. **Буыны кілтілдеді.** Аяқтарының буыны бастырмай, орнынан шығып кеткендей ауырды. **Буыны [буын-буыны] қалтырады.** Діңкесі құрып әлсіреді. **Буыны [қанаты] қатайды.** Ержетіп, есейді. **Буыны қатты.** а) Пісіп жетілді, қатайды (өсімдік жайында). ә) Өсті, үлкейді (малға қатысты). б) Ересек болды, өсті. **Буыны құрыды.** Әлсіреді, қалжырады, шаршады. **Буынын алды.** Бойын билеп алды, еріксіз. **Буынын билей алмады.** Денесін ұстай алмады, дәрменсіз болды. **Буынын балқытты.** Рақаттандырды, денесін босатты, бусантты. **Буынын босатты.** Еріксіз елжіретті, елітті. **Буынына түсті.** а) Өн бойына тарады, балқытты, елжіретті. ә) Әлсіретті, соңғы құшқуатын алды. **Буынын баса алмады.** а) Аяғын баса алмады, жүре алмады. ә) Еркеліктен жүре алмады, бық-сық етті. **Буыны сыздады.** Аяқ-қолы қақсады, сырқырады. **Буыны түсті.** Бық-сық етті, кербезденді, сәнденді.

БУЫН² зат. 1. лингв. Дыбысталған сөзде біртұтас айтылым кешені ретінде жеке дауысты не болмаса дауысты мен дауыссыз дыбыстардың тіркесімен құралатын сөз ағымның дыбыстан үлкен фонетика-фонологиялық бірлігі. 2. әдеб. Өлең жолдарындағы дауысты мен дауыссыздың немесе бір дауыстының қарқынмен, кілт үзіліп айтылған тізбегі. **Буын жігі.** лингв. Сөз ағымдағы буындардың арасы, тоғысы. **Буын тіл.** лингв. Ең кіші дыбыстық бірлігі буына негізделген тіл. **Буын үндестігі.** лингв. Сөз ағымдағы буындардың бірдей әуезбен айтылатын үйлесімі, үндесім заңы.

БУЫН= ет. 1. Жіппен не басқа нәрсемен киімнің сыртынан, белінен байлау. 2. Жіп арқанмен алқымды (тамақты) қатты қысу, қылғыну. 3. ауыс. Қатты ашуландықтан, долданандықтан, ызаланғандықтан сөйлей алмай (даусы шықпай) қалу.

БУЫН= ет. 1. Жіппен не басқа нәрсемен киімнің сыртынан, белінен байлау. 2. Жіп арқанмен алқымды (тамақты) қатты қысу, қылғыну. 3. ауыс. Қатты ашуландықтан, долданандықтан, ызаланғандықтан сөйлей алмай (даусы шықпай) қалу.

БУЫН= ет. 1. Жіппен не басқа нәрсемен киімнің сыртынан, белінен байлау. 2. Жіп арқанмен алқымды (тамақты) қатты қысу, қылғыну. 3. ауыс. Қатты ашуландықтан, долданандықтан, ызаланғандықтан сөйлей алмай (даусы шықпай) қалу.

БУЫНАРАЛЫҚ зат. зоол. Сабақтағы екі буынның арасы.

БУЫНАЯҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. arthropoda> Жогары сатыдағы омыртқасыз жәндіктердің ең көп тараған тобы.

БУЫН-БУЫН сын. Буылтық-буылтық // Үсті-үстіне, арты-артынан.

Буын-буынды қуалады. Бүкіл денеге тарады. **Буын-буыны дірілдеді [қалтырады].** Өне бойы, бүкіл денесі дірілдеді, қатты қорықты.

БУЫН-БУЫНДЫ сын. Буылтық-буылтық, бунақталған.

БУЫНГҮЛДІ: буынгүлді батпақбалдыр. өс. <лат. heloscioidium nodiflorum> Шатыршагүлдер тұқымдасы батпақбалдыр туысына жататын шөптесін өсімдіктің бір түрі.

БУЫНДА¹= ет. бот. Буын салу, буын пайда болу.

БУЫНДА²= ет. лингв. Буын-буынға бөлу, ежіктеу.

БУЫНДАЛ= ет. Бунақталу.

БУЫНДАЛУ Буында етістігінің қимыл атауы.

БУЫНДАН= ет. Буын-буынға бөліну.

БУЫНДАС¹ сын. 1. әдеб. Буын саны ұқсас. 2. ауыс. Құралталыс, замандас, қатарлас.

БУЫНДАС²= ет. 1. Жалғасу, қиюласу, түйісу. 2. ауыс. Ыңғайласу, үйлесу.

БУЫНДАСУ Буындас етістігінің қимыл атауы.

БУЫНДАУ Буында етістігінің қимыл атауы.

БУЫНДЫ¹ зат. Буылған зат, бума.

БУЫНДЫ² сын. 1. Буыны бар, бунақталған. 2. Тармақты.

БУЫНДЫ³ сын. 1. әдеб. Буыннан тұратын. 2. лингв. Бір немесе бірнеше буыннан құралған.

БУЫНДЫР= ет. 1. Жіппен, белбеумен булықтыра байлау. 2. Тамақтан алып қысу, тыныс алдырмау, қылғындыру. 3. ауыс. Бір нәрсеңің (ойды, сезімді т.б.) тежеу, тоқтату, шығармау. 4. ауыс. Булықтыру, қысу.

БУЫНДЫРУ Буындыр етістігінің қимыл атауы; қылғындыру, қатты қысу.

БУЫНДЫ-ТҮЙІНДІ зат. сөйл. Буылып, түйілген зат, дүние.

БУЫНЖАЗУ зат. лингв. Бір әріп, не таңба бір буынды таңбалайтын жазу түрі.

БУЫНҚАП зат. анат. Жілініштердің бір-бірімен жалғасатын жеріндегі жылтыр ақ шеміршек.

БУЫНҚҰРТ зат. 1. мед. Буынды алатын құрт ауруы. 2. ауыс. Білдірмей жүріп, іштей жейтін жегі.

Буынқұрт түсіру. Уайым-қайғы, қасірет, зар әкелу.

БУЫНӨРНЕК зат. қолөнер. Бунақталған ұзынша желі тәрізделес оюдың бір түрі.

БУЫНСЫЗ сын. 1. Буыны жоқ. 2. Жансыз, өлі. 3. Майысқан, бұралған.

Буынсыз бармақ. б е й н. Домбыраны асқан шеберлікпен тартатын күйшінің қолы, сау-сақтары туралы. **Буынсыз жер.** Орынсыз, жөнсіз жер. **Буынсыз жерге пышақ ұрды [салды].** Жөні келмес жерде бір нәрсеңің ұрқалап сұрап әуреледі, қинады; орынсыз талап, жөнсіз тілек қойды. **Буынсыз тіл.** Шешен сөз, шебер тіл.

БУЫН-ТҮЙІН зат. сөйл. Буыншақ-түйіншек.

БУЫНТАҚ: буынтақ сөз. Ұсақ-түйек сөз. **БУЫНТЫҚАЛ**= ет. сөйл. **Буылтық.**

БУЫНТЫҚТАЛ= ет. сөйл. **Буылтықтал.** **БУЫНТЫҚТАЛУ** Буылтықтал етістігінің қимыл атауы.

БУЫНУ Буын етістігінің қимыл атауы; байлану.

БУЫНШАҚ зат. Буылған кішкене нәрсе, кішкене бума, түйіншек.

БУЫНШАҚ-ТҮЙІНШЕК зат. Буылған, түйілген бірнеше зат.

БУЫНШАҚТЫ сын. Буыншағы бар, буыншақ көтерген.

БУЫНЫП-ТҮЙІН= ет. Жиналып-терілу, жолға қамдану, әзірлену, даярлану.

БУЫНЫП-ТҮЙІНУ Буынып-түйін етістігінің қимыл атауы.

БУЫП-ТҮЙ= ет. 1. Бір нәрселерді жинастыру, оран-байлау. 2. ауыс. Сөзін жинақтау, салмақтау.

БУЫП-ТҮЮ Буып-түй етістігінің қимыл атауы; жинастыру, түйін, байлау.

БУЫРҚАН= ет. 1. Өзен, көл, теңіз, мұхит толқындарының жағаға ұрып, көбік шашып, тасуы. 2. Желдің, дауылдың оршелене, ұйтқи соғуы. 3. ауыс. Бураның келеге тұскен кезіндегі аузынан көбігін шашып құтырыңуы. 4. ауыс. фольк. Қаһарына міну, қатулану, ашулану.

БУЫРҚАНДЫР= ет. Тасыту, астан-кестен еткізу.

БУЫРҚАНДЫРУ Буырқандыр етістігінің қимыл атауы.

БУЫРҚАНТ= ет. Тасыту, бұрсандыру.

БУЫРҚАНТУ Буырқант етістігінің қимыл атауы.

БУЫРҚАНУ Буырқан етістігінің қимыл атауы; тасу, қаһарына міну, қатулану.

БУЫРҚАНЫС зат. Іштей шырғушылық, зығыры қайнап қаһарланушылық.

БУЫРҚАСЫН зат. сөйл. **Бұрқасын**.

БУЫРЛЫШ зат. көне.

БУЫРСАН= ет. сөйл. **Бұрсан**.

БУЫРСАНУ Буырсан етістігінің қимыл атауы.

БУЫРШЫН зат. Аруана мен үлектен тұтыған 4 жасар жас бұра; інген бұзар.

БУЫРШЫНДАЙ үст. Буыршын сияқты, буыршын тәрізді.

БУЫРШЫНША үст. Буыршынға ұқсап, буыршын сияқты.

БУЫС= ет. 1. Байласу, бірге байлау. 2. Байлауға көмектесу, жинасу, түйісу.

БУЫСТЫР= ет. Жинастыру, буып-түйісу.

БУЫСТЫРУ Буыстыр етістігінің қимыл атауы.

БУЫСУ Буыс етістігінің қимыл атауы; жинасу, байласу, түйісу.

БУ-ЭЛЕКТР: бу-электр стансысы. Энергияны будың қуші арқылы өндіретін электр стансысы.

БҮ сөйл. **Бұл**.

Бұ дүние, сөйл. дінн. Осы дүние, жарық дүние, тіршілік, өмір. **Бұ [бұл] дүниелік емес**. Тіршілікте көп тұрмайды, көп ұзамай қайтыс болады деген мағынада қолданылатын сөз. **Бұ күнде**, сөйл. Осы кезде, қазіргі заманда.

БҮҒА зат. жерг. Дуалдың үстінен салына-тын қамыс жиек.

БҮҒАЗ [ар. بھغاز] зат. геогр. 1. Құрлықты, екі құрлықты, арал мен құрлықты, екі аралды бөліп, екі су алабын немесе олардың бөліктерін жалғастыратын дүниежүзілік мұхиттың еңсіздеу бөлігі. 2. Арал мен құрлықтың немесе құрлық пен құрлықтың екі арасын бөліп тұратын жіңішке су.

БҮҒАЗ² түрік. зат. көне. Тамақ, мойын, бұғақ.

БҮҒАЗДА = ет. Бауыздау.

БҮҒАЗДЫ сын. Бұғазы бар, бұғаз арқылы жаласқан (теңіз, көл).

БҮҒАҚ зат. Адамның иек астындағы салпыңқы тұсы, алқым еті.

Бұғағынан үзілді. Барыңша өсіп жетілді, толысты, үлбіреді (қызға қатысты). **Бұғақ ауруы**, м. е. л. <лат. struma> Қалқанша (тамақ) бездері қызметінің бұзылуынан болатын ауру, жемсау ауруы.

БҮҒАҚТА= ет. 1. Бұғағынан алу, алқымына жармасу. 2. ауыс. Судың сай-жыраны, жылға-жылғаны кемерлеп ағуы.

БҮҒАҚТАН= ет. Бұғақ пайда болу.

БҮҒАҚТАУ: бұқа бұғақтау. Бұғағы салбыраңқы.

БҮҒАҚТЫ сын. Бұғағы бар; алқым еті өскен.

БҮҒАЛТЕРЛІК зат. сөйл. **Бұғалтерлік**.

БҮҒАЛЫҚ зат. 1. Жылқы мен түйенің асауын ұстауға арналып, қи жағын ілмектеп, тұзақтап байлаған мықты қыл арқан. 2. ауыс. Тосқауыл, қиш, кедергі, қысым, тегеурін.

Бұғалығын ала қашты. Бас асаулық етті. **Бұғалығын бұзды**. Қысым қиянаттан құтылды, еркіндікке шықты. **Бұғалық ала [алып] қашқан асаудай**. Бас асаулық етті. **Бұғалық әкететін**, бойлауық жеріне жетті. **Шегіне жетті**, көздегеніне келді. **Бұғалық салды**. а) Тізгіндеді; қысым жасады. ә) Өз еркіне бағындырды. б) Тұзақ салды, қыспақта ұстады. в) Тоқтатты. г) Қол артты; қиш көрсетті, қысымға алды. **Бұғалық тастады**. Асауға, қашағанға бұғалық салды, бұғалық лақтырды. **Бұғалық түсті**. Біреудің еркіне бағынды, тізгіндеді, тежеуге тұсті.

БҮҒАЛЫҚЖІП зат. Жылқыны бұғалықтауға арналған жіп.

БҮҒАЛЫҚСЫЗ сын. Бұғалығы жоқ; бұғалық салынбаған.

БҮҒАЛЫҚТА= ет. 1. Асауға бұғалық салу, бұғалық тастау. 2. ауыс. Ұстау, байлау, тұтқындау (адамға қатысты).

БҮҒАЛЫҚТАЙ сын. Бұғалық сияқты, бұғалық тәрізді.

БҮҒАЛЫҚТАЛ= ет. 1. Мойнына бұғалық салыну, тізгіндеу. 2. ауыс. Бағындырылу.

БҮҒАЛЫҚТАТ= ет. Бұғалық салдырту, бұғалық тастату.

БҮҒАЛЫҚТАТУ Бұғалықтат етістігінің қимыл атауы.

БҮҒАЛЫҚТАУ Бұғалықта етістігінің қимыл атауы; тарту, тежеу, жібермеу.

БҮҒАЛЫҚТАУШЫ сын. Тежейтін, тосқауыл болатын.

БҮҒАЛЫҚТЫ сын. Мойнында бұғалығы бар, бұғалық салынған.

БҮҒАЛЫҚ-ШЫРҒАЛЫҚ зат. Қыры мен сыры.

БҮҒАНА зат. анат. <лат. clavicula> Жауырын мен тос сүйекті байланыстырып тұратын иіліңкі сүйек; иық белдеуін құратын сүйектің бірі.

Бұғанасы бекіді [буыны қатып, бұғанасы бекіді]. Өзіне-өзі келді, есейіп ержетті. **Бұғанасы бекімеген**. а) Буыны қатпаған, ержетіп есеймеген жас. ә) Тәжірибесі аз, жаңа қалыптасқан **Бұғана қабырға**. Қой-ешкінің бірінші қабырғасы. **Бұғанасы қатпаған**. Ержетпеген жас, жасөспірім. **Бұғанасы қатты [буыны бекіп, бұғанасы қатты]**. Үлкейді, физиологиялық жағынан жетілді.

БҮҒАНАЛЫ сын. Мықты, қайратты, қишті.

БҮҒАТ¹ зат. Ғимарат қабырғасының төбе жағымен түйіскен кенері. Үй қабырғаларының жоғарғы жақ ернеуі.

БҮҒАТ²: бұғат жасау. и. н. ф. <ағыл. disable> Қандай бір құрылғыны жұмыстан ажырату.

БҮҒАТ-БҮҒАТ зат. Бірнеше бұғат; бұғаттарының бәрі.

БҮҒАТТАЛУ= ет. и. н. ф. <ағыл. blocking> **Жанама бағдарламалауда** – командалардың бір тізбегін әрі қарай орындауға оның тосқауылын алу үшін екінші тізбек қажетті команданы бермейінше тыйым салу.

Бұғатталған құжат, и. н. ф. <ағыл. locked document> **Әзгертуге болмайтын мәтіндік процессорда** пайдаланылатын файл. **Бұғатталған процесс**, и. н. ф. <ағыл. blocked process> **Түісті штаттамасы бар, бірақ қажетті ресурстың жоқтығынан әрі қарай орындалмайтын процесс**.

БҮҒАУ зат. 1. Қылмысты адамның екі қолына, аяғына кигізілетін, арасы шынжырмен қосылған металл шеңбер. 2. ауыс. Тосқауыл. 3. ауыс. Еріксіздік, құқықсыздық, тәуелділік, құлдық.

Бұғау жіп. Байлауға арналған жіп. **Бұғау салды**. Еркіне көндірді, бағындырды. **Бұғауын үзді**. Құрсаудан құтылды, еркіндікке шықты.

БҮҒАУДАЙ сын. Бұғау сияқты, бұғау тәрізді.

БҮҒАУ-ҚҰРЫҚ зат. Бұғау да, құрық та.

БҮҒАУЛА= ет. 1. Бұғау салу, кісендеу, тұтқындау. 2. ауыс. Тоқтату, тежеу. 3. ауыс. Бағындыру, еркіне көндіру.

БҮҒАУЛАН= ет. 1. Байлану, бұғау салыну. 2. ауыс. Тежелу, тосқауылға ұшырау.

БҮҒАУЛАНУ Бұғаулан етістігінің қимыл атауы.

БҮҒАУЛАТ= ет. Бұғау салдыру, кісендету.

БҮҒАУЛАТУ Бұғаулат етістігінің қимыл атауы.

БҮҒАУЛАУ Бұғаула етістігінің қимыл атауы.

БҮҒАУЛЫ сын. 1. Бұғау салынған, бұғауланған. 2. ауыс. Тәуелді, бағынышты, еріксіз.

БҮҒАУСЫЗ сын. 1. Қолында бұғауы жоқ, бұғауланбаған. 2. ауыс. Тәуелсіз, еркін.

БҮҒРА зат. көне. Орта Азияда, Оңтүстік-Шығыс Қазақстанда және Шығыс Түркістанда билік құрған Язьма тайпасынан тараған Қарахан әулеті билеушілерінің жалты лауазымы.

БҮҒУ Бұқ етістігінің қимыл атауы. 1. Мойнын ішіне тығып, сәл еңкею, бойын жасыру. 2. ауыс. Тығылду, қорғану. 3. ауыс. Көзге түспеу, көрінбеу, үйдемей қалу.

БҮҒЫ зат. зоол. <лат. cervinae> Таулы, орманды, жерді мекендейтін ашатыяқты, бұтақтанған үлкен мүйізді ірі жануар.

Бұғы белбеу. Бұғы терісінен істелген, қалың мықты, жалтақ белбеу. **Бұғы қынасы**, б о т. **Бұғымүк**. **Бұғы мойын**. Жуан, күжірейген мойын. **Бұғының мойын жуары**, этн. Қазанның аяғы, қарашаның басында өтетін жауын-шашынды ама. **Бұғы тірсек**. Жіңішке, ұзын тірсек.

БҮҒЫБАЙ зат. көне. Жастардың қашып-қуып ойнайтын ойыны.

БҮҒЫДАЙ сын. 1. Бұғы сияқты, бұғы секілді. 2. ауыс. Ірі, алтамсадай.

БҮҒЫЗ¹ зат. к ө с. Діірменнің үстіңгі тасындағы бұдай түсіп тұратын кең тесік.

БҮҒЫЗ² зат. жерг. Күректің, кетпеннің сабы кіріп тұратын ұңғысы.

БҮҒЫЛ= ет. Көрінбей тығылду, жасырыну.

БҮҒЫМАЛА зат. вет. Жылқы төлінде болатын ауру.

БҮҒЫ-МАРАЛ зат. Бұғы мен маралдың жиынтық атауы.

БҮҒЫМҮЙІЗ зат. өс. Бұтақтары бұғы мүйізді секілді тарбып келетін, майда гүлді өсімдік.

БҰҒЫМҮК зат. бот. *Тундрада, торф өсетін батпақты жерлерде кездесетін сұр түсті өте майда бұта.*

БҰҒЫН= ет. 1. *Бұғу, бұқтөлілу, бүгілу, тығылу, бой масалау.* 2. ауыс. *Жасырыну, білдірмеу, көрінбеу.*

БҰҒЫНАЙ зат. ойын. *Көпшілік болып ойналатын, еттілік, елгезектік, жылдамдық сыналатын ұлттық ойын түрі.*

БҰҒЫНБАҚ зат. ойын. сөйл. **Жасырылбақ.**

БҰҒЫНУ *Бұғын етістігінің қимыл атауы; жасырыну, тығылу.*

БҰҒЫНШАҚТА= ет. 1. *Әлсін-әлі бұғыну, бұғыңқырау.* 2. *Жасырыну, тығылыңқырау.* 3. ауыс. *Қысылу, қымсыну; көзін тайдыру.*

БҰҒЫНШАҚТАУ *Бұғыншақта етістігінің қимыл атауы.*

БҰҒЫНЫС=ет. *Тығылу, жасырыныса қалу.*
БҰҒЫНЫСУ *Бұғыныс етістігінің қимыл атауы.*

БҰҒЫҢҚЫ сын. 1. *Именіңкі.* 2. *Ашық емес, жасырын.* 3. ауыс. *Елеусіз, көмескі.*

БҰҒЫҢҚЫРА= ет. 1. *Аздап бұғу, жасырыңқырау.* 2. ауыс. *Көріңгісі келмеу, тыныштық тілеу.*

БҰҒЫҢҚЫРАУ *Бұғыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

БҰҒЫРДАҚ зат. сөйл. жерг. **Кеңірдек.**

БҰҒЫРЛАУЛЫ сын. *Бұраулы, ораулы.*

БҰҒЫС= ет. 1. *Жасырынысу, тығылысу.*

2. ауыс. *Үндемеу, тасада қалысу, көзге түспеу.*

БҰҒЫСУ *Бұғыс етістігінің қимыл атауы.*

БҰҒЫТЫ зат. өс. *Таулы, тасты жерде өсетін өсімдік.*

БҰҒЫХАНА зат. *Бұғы бағатын бақташылар тұратын күрке, баспана.*

БҰҒЫШ зат. сөйл. *Бір нәрсені буатын жіп (қайыс).*

БҰҒЫШАҚ зат. муз. *Үрлеп ойнайтын саз аспабы.*

БҰҒЫШЫ зат. *Бұғы бағатын бақташы.*

БҰҒЫШАРУАШЫЛЫҚ зат. *Бұғы өсірумен айналысатын шаруашылықтың бір саласы.*

БҰДАН шыл. *Бұл кездең, бұл арадан.* **Бұдан** бұлай. сөйл. *Бұдан былай.* **Бұдан** [мұнан, осыдан] былай. *Алдағы уақытта, ендігі жерде.*

Бұдан былайғы. *Аталған (көрсетілген) мерзімнен кейінгі (бергі), болашақтағы, алдағы.* **Бұдан кейін.** *Мұнан соң, осыдан былай.*

БҰДЫР¹ зат. 1. *Төбешікті, шоқтықты жер.*

2. *Жазық, тегіс жердегі шығыңғы жер, ой-қыр.*

3. *Бұта, тас, төбе т. б. осы сияқты көз сүрінер, көңіл тоқтатар зат; түлдір.* 4. сөйл. **Бедер.**

БҰДЫР² сын. 1. *Тегіс емес, бұжыр.*

БҰДЫРАЙ= ет. *Бұдыр болу, бұртшу.*

БҰДЫРАТ= ет. *Бұдыр-бұдыр қылдыру, томнайту.*

БҰДЫРАЮ *Бұдырай етістігінің қимыл атауы.*

БҰДЫР-БҰДЫР сын. *Тегіс емес, кедір-бұдыр.*

БҰДЫРҚАЙ сын. *Кедір-бұдыры көп, бұдырлау, бұдыр-бұдыр.*

БҰДЫРЛА= ет. сөйл. **Бедерлеу.**

БҰДЫРЛАН= ет. 1. *Томпаю, біліну, кедір-бұдырлану.* 2. *Бұдыр-бұдыр болу.*

БҰДЫРЛАНУ *Бұдырлан етістігінің қимыл атауы; тегіс болмай, томпаю.*

БҰДЫРЛАУ¹ сын. *Аздаған бұдыры бар.*

БҰДЫРЛАУ² *Бұдырла етістігінің қимыл атауы.*

БҰДЫРЛЫ сын. 1. *Жоталы, төмпешікті, тегіс емес.* 2. *Бұдыры бар, бұдыры көп.*

Бұдырлы сөз. *Ашық айтылмаған, астары бар сөз.*

БҰДЫРМАҚ¹ сын. 1. *Бұдыр-бұдыр; тегіс емес.* // *Жер бетіндегі кедір-бұдыр, оша цлкен емес ой-шұңқыр.*

БҰДЫРМАҚ² зат. *Терінің сыртындағы томнайған жер, түйін.*

Бұдырмақ қайың. *Қайыңның бір түрі.*

БҰДЫРМАҚТАЛ= ет. *Бұжырлану, кедір-бұдырлану.*

БҰДЫРМАҚТАЛУ *Бұдырмақтал етістігінің қимыл атауы.*

БҰДЫРМАҚТАН= ет. *Бұжырлану, кедір-бұдырлану.*

БҰДЫРМАҚТАНДЫР= ет. *Бір нәрсені тегіс емес кедір-бұдыр күйге айналдырту.*

БҰДЫРМАҚТАУ сын. *Бұжырлау, бұдырлау.*

БҰДЫРМАҚТЫ сын. *Бұдырмағы бар, бұдырлы.*

БҰДЫРМАҚТЫЛАУ сын. сөйл. *Аздап бұдырлау.*

БҰДЫРМИЯ зат. бот. <лат. *clucytrhiza aspera*> *Бұршақ тұқымдасы мия туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БҰДЫРСЫЗ сын. 1. *Бұдыры жоқ, теп-тегіс.* 2. ауыс. *Берекесіз, сұйық.*

БҰДЫРСЫЗДЫҚ зат. *Тегістік, жазықтық, бұдыры жоқтық.*

БҰЖ: *бұж қара.* *Үлкен, дәу қара.* // *Ірі денелі, қара адам.*

БҰЖБАН¹ сын. сөйл. **Божбан.**

БҰЖБАН² зат. сөйл. **Бұжы.**

БҰЖ-БҰЖ сын. сөйл. **Бұжыр-бұжыр.**

БҰЖҒЫН зат. өс. *Тамыршөп, құрқашаштың сортаңды, сорлы жерлерде өсетін түрі.*

БҰЖЫ зат. жерг. *Бүйеннің ішіне жаңа сойылған қойдың, ешкінің етін, іш май тығып істеген үлкен шұжық.*

БҰЖЫҒЫН зат. жерг. *Төмпешік жерге шығатын шөп.*

БҰЖЫР сын. 1. *Тегіс емес, кедір-бұдыр, айқұш-үйқыш.* 2. *Бұдыр-бұдыр, қотырланған.*

// *Шешек ауруынан қалған адам бетіндегі дақ, таңба.* // *Бұжыр бет адам.*

Бұжыр бет. *Беті тегіс емес, дақ, таңбасы көп (адам).*

БҰЖЫРА¹ зат. кәс. *Үш жағында бұрандасы бар етікші құралы.*

БҰЖЫРА² зат. сөйл. *Аттың тізгінін көтеріп байлайтын доғадасы шығыршық.*

БҰЖЫРБАС зат. өс. *Шөл далалы жерлерде өсетін, сабағы тік, қызғылт түсті, көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БҰЖЫР-БҰЖЫР сын. 1. *Бұдырайған, шығыңғы.* 2. *Тегіс емес, кедір-бұдыр.* 3. *Шешек дағы бар, бұжыры көп (бет).*

БҰЖЫРДӨН зат. бот. <лат. *taphrospermum*> *Орманжапырақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БҰЖЫРЛА= ет. *Бұжыр күйге келтіру, бұлдіру, әркелкі ету.*

БҰЖЫРЛАН= ет. сөйл. **Бұдырлану.**

БҰЖЫРЛАУ¹ сын. *Аздап бұжыры бар.*

БҰЖЫРЛАУ² *Бұжырла етістігінің қимыл атауы.*

БҰЖЫРЛЫ сын. *Бұжыры бар, тегіс емес, кедір-бұдырлы.*

БҰЖЫРЛЫҚ зат. *Бұжыр нәрсеге тән қасиет, бұжыр болушылық.*

БҰЖЫРМАҚ сын. *Бұжыр-бұжыр, кедір-бұдыр.*

БҰЖЫРМАҚТА= ет. *Бұжырлау, бұжырмақ ету.*

БҰЖЫРМАҚТАЛ= ет. *Бұжырлану, бұдырлану.*

БҰЖЫРМАҚТАН= ет. *Кедір-бұдырлану, бұжырлану.*

БҰЖЫРМАҚТАУ *Бұжырмақта етістігінің қимыл атауы.*

БҰЗ= ет. 1. *Қирату, сындыру, талқандау.*

2. *Бір нәрсенің тұтастығын, бүтіндігін құрту; тесіп оту.* 3. *Бұлдіру, істен шығару.* 4. *Бір нәрсені бөлшектеу.* 5. *Малдың етін мұше-мұшеге бөлу, жіліктеу, боршалу.* 6. *Біркелкі күйді (жағдайды), дағдылы, үйреншікті қалпынан өзгерту.* 7. *Дұрыс қалыпты, үйлесімді ырақты, жарасымды келістілікті құрту, өзгерту.* 8. ауыс. *Біреуді азыру, айыту, жақсы қасиеттерден айыру, азыру, жаман жолға түсіру.*

Бұзбай пісірді. *Аңның етін мұшелемей тұтастай пісірді.* **Бұзып өту телімі.** *Әск. Құрама бөлімнің шабуыл шебінің бір бөлігі.*

БҰЗА-ЖАР= ет. *Қиып-жару, баса-көктеу, кимелеу.*

БҰЗА-ЖАРУ *Бұза-жар етістігінің қимыл атауы.*

БҰЗАҚАР сын. сөйл. **Бұзақы.**

БҰЗАҚЫ сын. *Бұзық, сотқар, тентек.* // *Бұзық адам, сотқар кісі.*

БҰЗАҚЫ-БҰЛПҚ зат. *Басбұзарлық, тентектік, ханкестік.*

БҰЗАҚЫЛАУ сын. *Бұзықпау, тентектеу, сотқарлау.*

БҰЗАҚЫЛЫҚ зат. 1. *Бұзақы болушылық, бұзықтық, сотқарлық.* 2. *з. аң. <ағыл. hooliganism> Қылмыстық құқықта қоғамдық тәртіпті өрескел бұзатын және қоғамға астамшылық танытатын қасақана іс-әрекет жасаушылық.*

Бұзақылыққа құрық берді. *Сотқарлыққа, басбұзарлыққа, бейбастыққа жол берді, бұзықтыққа қолдау көрсетті.*

БҰЗАР-ТҮЗЕР зат. *Шабындықтарда, су жағаларында өсетін дәрілік өсімдік.*

БҰЗАУ зат. *Сыыр, марал т. б. мүйізді малдың алты айға толмаған жас төлі.*

Бұзау баз [база]. *ауыл шар. Сыыр өсіруші үлкен шаруашылықтағы бұзауға арналған құрылыс.* **Бұзау егі.** *Сойылған бұзауды жеуге жарамды, тағамдық еті.* **Бұзау жалағандай.** *Жып-жылытыр, теп-тегіс.* **Бұзау көз [көздеу].** *Өлімсіреген, мөліген, жанарсыз көз.* **Бұзау қайтарды.** сөйл. *Жайылымдағы бұзауларды айдап әкелді.* **Бұзау қора.** *Түнге қарай бұзауларды бөлектеп қамап ұстайтын қора.* **Бұзау қорадай.** *Көң сасыған, ауасы тар.* **Бұзау мұрын.** сөйл. *Жалпақтау, таңқы мұрын.* **Бұзау салмағындай.** *Жеңіл, салмағы ауыр емес.* **Бұзау тастады.** *Сыыр малы іш тастады.* **Бұзау түмсық [мұрын].** *Мұрны жалпақтау келген, таңқы танау (адам).* **Бұзауы өлген сырдай.** *Жоқтан үміттеніп, бір жаққа (нәрсеге) алаңдап, әрі-сәрі күй кешкен.*

БҰЗАУБАЛЫҚ зат. зоол. сөйл. **Бұзаубас балық.**

БҰЗАУБАС¹ зат. зоол. <лат. *gryllotalpidae*> *Үлкендігі 5-6 см-дей, басы жалпақ (үлкен) алдыңғы аяқтарымен жер қазатын, түсі сары, қоңыр тікқанаттылар отрядына жататын зиянды жәндік.* **Бұзаубас балық.** зоол. <лат. *gobiidae*> *Теңіздерде, ащы суларда тіршілік ететін, дене тұрқы 50 см-ден аспайтын, басы жалпақ алабұға отрядына жататын балық.*

БҰЗАУБАС² зат. өс. <лат. *halimocnemis villosa*> *Құмды жерде өсетін, алабота тұқымдасына жататын биіктігі 3-25 см-дей, малға жұғымды шөп.*

БҰЗАУБАС³ сын. *Басы добалдай, жалпақ.* **Бұзаубас етік.** *Жалпақ, моқал басты, қонышты аяққыл.*

БҰЗАУДАЙ сын. *Бұзау сияқты, бұзау тәрізді.*

БҰЖЫРМАҚТАУ *Бұжырмақта етістігінің қимыл атауы.*

БҰЗ= ет. 1. *Қирату, сындыру, талқандау.*

2. *Бір нәрсенің тұтастығын, бүтіндігін құрту; тесіп оту.* 3. *Бұлдіру, істен шығару.* 4. *Бір нәрсені бөлшектеу.* 5. *Малдың етін мұше-мұшеге бөлу, жіліктеу, боршалу.* 6. *Біркелкі күйді (жағдайды), дағдылы, үйреншікті қалпынан өзгерту.* 7. *Дұрыс қалыпты, үйлесімді ырақты, жарасымды келістілікті құрту, өзгерту.* 8. ауыс. *Біреуді азыру, айыту, жақсы қасиеттерден айыру, азыру, жаман жолға түсіру.*

Бұзбай пісірді. *Аңның етін мұшелемей тұтастай пісірді.* **Бұзып өту телімі.** *Әск. Құрама бөлімнің шабуыл шебінің бір бөлігі.*

БҰЗА-ЖАР= ет. *Қиып-жару, баса-көктеу, кимелеу.*

БҰЗА-ЖАРУ *Бұза-жар етістігінің қимыл атауы.*

БҰЗАҚАР сын. сөйл. **Бұзақы.**

БҰЗАҚЫ сын. *Бұзық, сотқар, тентек.* // *Бұзық адам, сотқар кісі.*

БҰЗАҚЫ-БҰЛПҚ зат. *Басбұзарлық, тентектік, ханкестік.*

БҰЗАҚЫЛАУ сын. *Бұзықпау, тентектеу, сотқарлау.*

БҰЗАҚЫЛЫҚ зат. 1. *Бұзақы болушылық, бұзықтық, сотқарлық.* 2. *з. аң. <ағыл. hooliganism> Қылмыстық құқықта қоғамдық тәртіпті өрескел бұзатын және қоғамға астамшылық танытатын қасақана іс-әрекет жасаушылық.*

Бұзақылыққа құрық берді. *Сотқарлыққа, басбұзарлыққа, бейбастыққа жол берді, бұзықтыққа қолдау көрсетті.*

БҰЗАР-ТҮЗЕР зат. *Шабындықтарда, су жағаларында өсетін дәрілік өсімдік.*

БҰЗАУ зат. *Сыыр, марал т. б. мүйізді малдың алты айға толмаған жас төлі.*

Бұзау баз [база]. *ауыл шар. Сыыр өсіруші үлкен шаруашылықтағы бұзауға арналған құрылыс.* **Бұзау егі.** *Сойылған бұзауды жеуге жарамды, тағамдық еті.* **Бұзау жалағандай.** *Жып-жылытыр, теп-тегіс.* **Бұзау көз [көздеу].** *Өлімсіреген, мөліген, жанарсыз көз.* **Бұзау қайтарды.** сөйл. *Жайылымдағы бұзауларды айдап әкелді.* **Бұзау қора.** *Түнге қарай бұзауларды бөлектеп қамап ұстайтын қора.* **Бұзау қорадай.** *Көң сасыған, ауасы тар.* **Бұзау мұрын.** сөйл. *Жалпақтау, таңқы мұрын.* **Бұзау салмағындай.** *Жеңіл, салмағы ауыр емес.* **Бұзау тастады.** *Сыыр малы іш тастады.* **Бұзау түмсық [мұрын].** *Мұрны жалпақтау келген, таңқы танау (адам).* **Бұзауы өлген сырдай.** *Жоқтан үміттеніп, бір жаққа (нәрсеге) алаңдап, әрі-сәрі күй кешкен.*

БҰЗАУБАЛЫҚ зат. зоол. сөйл. **Бұзаубас балық.**

БҰЗАУБАС¹ зат. зоол. <лат. *gryllotalpidae*> *Үлкендігі 5-6 см-дей, басы жалпақ (үлкен) алдыңғы аяқтарымен жер қазатын, түсі сары, қоңыр тікқанаттылар отрядына жататын зиянды жәндік.* **Бұзаубас балық.** зоол. <лат. *gobiidae*> *Теңіздерде, ащы суларда тіршілік ететін, дене тұрқы 50 см-ден аспайтын, басы жалпақ алабұға отрядына жататын балық.*

БҰЗАУБАС² зат. өс. <лат. *halimocnemis villosa*> *Құмды жерде өсетін, алабота тұқымдасына жататын биіктігі 3-25 см-дей, малға жұғымды шөп.*

БҰЗАУБАС³ сын. *Басы добалдай, жалпақ.* **Бұзаубас етік.** *Жалпақ, моқал басты, қонышты аяққыл.*

БҰЗАУДАЙ сын. *Бұзау сияқты, бұзау тәрізді.*

Бұзаудай бақты. Көзден таса қылмай, үнемі бақылауда ұстады.

БҰЗАУҚАН= зат. экспр. Жаңа туылған жас бұзауды жақсы көру, еркелету мәніндегі сөзқолданыс.

БҰЗАУҚАНША үст. Бұзауқанға ұқсап, бұзауқан тәрізді.

БҰЗАУЛА= ет. Сыыр, марал, бұдан сияқты жануарлардың төлдеуі, тууы.

БҰЗАУЛАТ= ет. Сыырды төлдету, бұзауын тугызып алу.

БҰЗАУЛАТУ Бұзаулат етістігінің қимыл атауы.

БҰЗАУЛАУ Бұзаула етістігінің қимыл атауы.

БҰЗАУЛЫ сын. Бұзауы бар.

Бұзаулы сыыр. Төлдеген, бұзауы бар сыыр.

БҰЗАУЛЫҚ зат. жерг. Бір кісілік шағын, жеңіл шана.

БҰЗАУӨРМЕ зат. сөйл. **Бұзауіс.**

БҰЗАУӨРІМ зат. сөйл. **Бұзауіс.**

БҰЗАУСЫЗ үст. Бұзауы жоқ; бұзау салынбай.

БҰЗАУТАЗ зат. вет. <лат. trichophytia> Барлық малда кездесетін жұқпалы тері ауруы.

БҰЗАУ-ТАЙЫНША зат. Сыыр төлдері, бұзаулар мен тайышалардың жыстық атауы.

БҰЗАУ-ТОРПАҚ зат. Сыырдың бір жасқа толмаған төлі.

БҰЗАУТІС¹ зат. этн. Ірі қылып өрген қамшы.

Бұзауіс қамшы. этн. Жалпақтығы 60–70 миллиметрдей таспадан өрілген, он екі өрімдік дырау қамшы.

БҰЗАУТІС² зат. көне. қолөнер. Инемен әсемдеп тігу әдісі немесе екі жапсарды қосатын тігіс.

Бұзауіс қалып. қолөнер. Жүзі араның тістері сияқты балта ұңқасы бар зергерлік қалып.

БҰЗАУТІС³ сын. Ірі, салалы.

БҰЗАУХАНА зат. Бұзау қамалатын қора.

БҰЗАУША үст. Бұзау тәрізді, бұзауға ұқсап.

Бұзауша мөңіреді. Қыспақ көріп, қиналды; жазаланды; қысым жасалды.

БҰЗАУШЫ зат. Бұзау бағушы.

БҰЗАУШЫҚ¹ зат. көне. Сақарға май қосып қайнатып жасаған қара сабынның кішірек бөлшегі.

БҰЗАУШЫҚ² зат. сөйл. **Бұзауқан.**

Бұзаушық бас. Домалақ, жұмыр кішкентай бас.

БҰЗАУШЫҚТАЙ сын. Бұзаушық сияқты, бұзаушық тәрізді, кіп-кішкентай.

БҰЗАУШЫЛЫҚ зат. сөйл. Бұзаушы болушылық, бұзау бағушылық.

БҰЗАУШМГЕН зат. өс. Таудың күңгей беттерінде, тастақты жерлерде кездесетін, ұзындығы 20–40 см-дей ақ шөп.

БҰЗБА сын. Бұзғыш, арандаушы.

БҰЗБАША зат. түйе шар. Келеге салуға жарам қалған жас інен.

БҰЗБАСТАЙ үст. Қираттастай, талқан-дамастай.

БҰЗҒЫЗ= ет. Біреуге бір нәрсені қиратқызу.

БҰЗҒЫЗУ Бұзғыз етістігінің қимыл атауы.

БҰЗҒЫН сын. Бұзғыш, нашар, теріс (қылық).

БҰЗҒЫНША зат. бот. <лат. galla> Өсімдік бойындағы паразит ағзалардың тіршілігіне байланысты оның мүшелеріне бұжырланып шығатын өскінер.

Бұзғынша кене. зоол. <лат. galla acari> Өсімдік жапырақтарымен, қабығымен қоректенетін өрмекші тектестер тобы, кенелер

отрядының бір тұқымдасы бұзғынша паразитін таратушы кішкене зиянкес жәндік. **Бұзғынша нематодасы.** зоол. <лат. galla, грек. nematos>

Дене тұрқы жіп немесе ұрыш тәрізді, кейбір түрлері өсімдік, жануарлар мен адам паразиті болып келетін төменгі сатыдағы құрттар тобы.

БҰЗҒЫНШЫ¹ зат. бот. <грек. kommidion>

Қабығы зақымданған кезде кейбір ағаштардан бөлінетін желім тәрізді сұйық зат, шайыр.

БҰЗҒЫНШЫ² зат. жерг. Қиратушы, бұлдіруші, іріткі салушы.

БҰЗҒЫШ сын. 1. Бір нәрсені бұзатын (зат), қиратқыш. 2. ауыс. Пейілі жаман, қараниет, бәлекор (адам).

Бұзғыш айғыр. Айғырдан шыққан биеге еріксіз шауып, құлынын тастататын зиянкес айғыр.

БҰЗДАЙ сын. сөйл. жерг. **Мұздай.**

БҰЗДЫҒАН зат. Басы алты не сегіз қырлы (әр қырының арасы тілімделіп ойылады) болып келетін, темірден жасалатын шоқпардың жеңіл түрі.

БҰЗДЫР= ет. 1. Бүтін нәрсенің шетінен алдыру, тұтастығынан айыргызу. 2. Етті мүшелету. 3. Қираттыру, талқандау. 4. Бір нәрсені бөлшектеу. 5. ауыс. Өзге адамның ойын, көңілін қасақана, әдейі өзертуге күш салу, теріс әсер ету.

БҰЗДЫРТ= ет. Өзерттіру.

БҰЗДЫРТУ Бұздырт етістігінің қимыл атауы.

БҰЗДЫРУ Бұздыр етістігінің қимыл атауы; өзгерту.

БҰЗУ Бұз етістігінің қимыл атауы. 1. Қирату, шағу, бұлдіру; құлату. 2. Бір нәрсені бөлшектеу, бөлек-бөлек етіп тарату. 3. ауыс. Берекесін алу, ауызбіршілігінен, тұтастығынан айыру. 4. ауыс. Қандай да бір тәртіпті, қалыптасқан заңды орындамау, одан ауытқу.

БҰЗУСЫЗ сын. Бұзылмаған, мүшеленбеген, бөлшектенбеген, бүтін күйіндегі.

БҰЗУШЫ зат. Бір нәрсені қиратып-сындыратын, бұлдіретін адам.

БҰЗУШЫЛЫҚ зат. Бұзғандық, бұзу әрекетін істеушілік (бұлдірушілік).

БҰЗЫҚ зат. вет. Мал ауруы.

БҰЗЫҚ сын. 1. Мін бар, бүлінген, ақаулы. 2. ауыс. Бұзақы, сотқар, сотанақ (адам).

3. ауыс. Арам, қараниет, азғындалған. // жағымсыз. Азан, ахлақ жолынан тайған адам. // жағымды. Ерке, тентек бала деген мағынада.

Бұзық көңіл [ой]. Қараниет, азғындық; теріс, жаман пиғыл. **Бұзық рабай.** Немқұрайлы, немкетті сыңай, «бірі өліп, бірі қалсын» деген пиғыл.

БҰЗЫҚ-ТҮЗІК сын. Оң немесе теріс, бұзық я түзу, екеуінің біреуі.

БҰЗЫҚ-ТҮЗІКТІК зат. Бұзық я түзік, жарамды немесе жарамсыз болушылық.

БҰЗЫҚТЫҚ зат. 1. Бұзық болушылық, бұзақылық, тентектік, сотқарлық, басбұзарлық. 2. Бейәдеп қылық көрсетушілік, бейалақтық, азаңдық, азғындық.

БҰЗЫҚШӨП зат. сөйл. жерг. **Арамшөп.**

БҰЗЫҚШЫЛЫҚ зат. сөйл. Бүлікшілік, теріс жол.

БҰЗЫЛ= ет. 1. Бүліну, шіру, құртылу. 2. Қалыпты күйінен ауытқу, өзгеру. 3. ауыс. Айтқанынан, ойынан, дітінен айну. 4. ауыс. Дертке шалдығу, науқастану. 5. ауыс. Нұқсан келу, күйреу.

БҰЗЫЛҒАН сын. Жаман жолға түскен, азан (адам).

БҰЗЫЛҒЫШ сын. Тез өзгергіш, бұзылуға бейім.

БҰЗЫЛМАЛЫ сын. Бұзыла беретін.

БҰЗЫЛУ¹ зат. 1. физ. <лат. destructio> Сыртқы немесе ішкі кернеу әсерінен болатын кинематикалық процесс. 2. геог. <лат. cottoisio> Сыртқы физикалық факторлар әсерінен тау жыныстарының мүжіліп, бүлінуі.

БҰЗЫЛУ² Бұзыл етістігінің қимыл атауы.

1. Қирау, талқандау. 2. Белгілі бір ұстанымдардың, қалыпты тәртіптің орындалмауы.

3. Жаман жолға түсу. 4. кіт. Прокестің, дене қызметінің және тағы сол сияқтылардың дұрыс, қалыпты, нормалы күйден ауытқуы, нашарлауы.

БҰЗЫЛЫҢҚЫ сын. Аздап бұзылған, тұрақты емес, өзгеріпші.

БҰЗЫЛЫҢҚЫРА= ет. Аздап өзгеру, сәл бұзылу.

БҰЗЫЛЫҢҚЫРАУ Бұзылыңқыра етістігінің қимыл атауы.

БҰЗЫЛЫП-ЖАРЫЛ= ет. Орнына келместей болып, бүліну.

БҰЗЫЛЫС зат. Бұзылғандық, бүлінгендік, өзгеріс.

Бұзылыстар белдемі. геол. Тектоникалық жарылымы көп аймақ.

БҰЗЫМПАЗДЫҚ зат. геогр. Табиғат құбылыстарының әсерінен теңіз суының тасуы және қайтуы кезінде болатын процесс; абразия.

БҰЗЫҢҚЫРА= ет. Бұза түсу, бұлдіріңкіреу; өзгертіңкіреу.

БҰЗЫП-ЖАР= ет. 1. Бұзу, талқандау, қирату. 2. Жарып өту, қақ бөлу, кимелеу. 3. ауыс. Бірден көзге түсті, айқындалды.

БҰЗЫП-ЖАРУ Бұзып-жар етістігінің қимыл атауы.

БҰЗЫС= ет. Бірге бұзу, мүшелу, бөлісу.

БҰЗЫСУ Бұзыс етістігінің қимыл атауы; етті жайғасу, мүшелеп бөлісу.

БҰЙҒЫН сын. сөйл. жерг. **Бұйығы.**

БҰЙДА зат. 1. Түйе не өзідің мұрындығына тағылатын ұзындығы 2-3 құлаштай бас жіп; бау. 2. ауыс. Тізгің, билік.

Бұйда берді. Еркін, ықтиярын біреуге беріп, не де болса көнді. **Бұйда бермеді.** Көнбеді, билетіп-төстептеді. **Бұйда жіп.** Түйенің, өзідің мұрындығынан өткізіп, жетектеуге арналған бау (жіп). **Бұйда пышақ.** Үлкен пышақ. **Бұйда сіңір.** анат. Буын аралығында сүйек пен сүйекті жалған тұрған сіңірлер. **Бұйда сіңірі үзілді.** Буын аралығын жалған тұрған сіңір зақымдалды.

Бұйда тартты. а) Мұрындығына бұйда жіп өткізілген малды (қосақтап) байлау. ә) Сапарға шықты, жол тартты. **Бұйдасын мойнына іліп қоя берді [салып жіберді].** Бетінен қақпады, еркіне жіберді.

БҰЙДАГЕР зат. 1. **Бұйдакеш.** 2. ауыс. Жетекші, дем беруші, көшбасшы, ұйытқы, ұйымдастырушы.

БҰЙДАЙ зат. көне. **Бидай.**

БҰЙДАЙБАС зат. бот. Мал азығына жарамсыз, арамшөп түрі.

БҰЙДАКЕНДІР зат. бот. <лат. abutilon> Құлқайыр тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік немесе көпжылдық бұта.

БҰЙДАКЕШ зат. 1. Бұйдалы түйені алып жүруші (адам). 2. ауыс. Жетекші, басқарушы, жолбасшы.

БҰЙДАЛА= ет. 1. Бұйда тағу, малды мұрындығынан жіп өткізіп байлау. 2. ауыс. Өз ырқына көндіру, билеп алу; еркінен айыру. 3. ауыс. Техниканың тілін білу, қыр-сырын меңгеру.

Бұйдаалаған [бұйдалы] тайлақтай. Біреудің айтқанына бас иігіліп, көніп, еріп жүре беретін тізе бүккіш, тіл алғыш, мойынсұнғыш.

БҮЙДАЛАН= ет. 1. *Мурындыгына жип тагылу, байлану.* 2. ауыс. *Еркинен айырылу, еріксіз шырмалып, біреудің уысына түсу, жетегінде кету.*

БҮЙДАЛАНУ *Бұйдалан етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙДАЛАС= ет. *Біреуге малды байлауға (бұйдауға) көмектесу.*

БҮЙДАЛАСУ *Бұйдалас етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙДАЛАТ= ет. *Түйе, өгіздің мурындыгына жетек жіпті таққызу, байлау.*

БҮЙДАЛАТУ *Бұйдалат етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙДАЛАУ *Бұйдала етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙДАЛЫ сын. 1. *Бұйда тағылған, бұйдасы бар.* 2. ауыс. *Бас еркіндігі жоқ, көнбіс, шарасыз (адам).*

Бұйдалы тайлақтай [тайлақ секілді]. *Біреудің айтқанына көніп, еретін, тіл алғыш, мойынсұнғыш.*

БҮЙДАПЫШАҚ зат. *Жүзі жалпақтау, жетелі ұзын пышақ; қару.*

БҮЙДАЛЫҚ сын. *Бұйда боларлық, бұйда жіп етуге жарарлық.*

БҮЙДАСЫЗ сын. 1. *Бұйдасы жоқ, бұйда тағылмаған.* 2. ауыс. *Салт басты, бойдақ, өз еркі өзінде.*

БҮЙҚЫТ үст. жерг. 1. *Кенеттен, тұтқиылдан, күтпеген жерден.* 2. *Тыныш, бейқам жатқан, бейбіт.*

Бұйқыт соғу. жерг. *Кенеттен, тұтқиылдан тиісу, күтпеген жерден соққы беру.* **Байқұт соқты [тиді].** жерг. *Кенеттен, тұтқиылдан тиісті, күтпеген жерден соққы берді.*

БҮЙРА зат. жерг. *Тау адыры.*

БҮЙРА¹ сын. 1. *Тік емес, ширатылған, бұралған (шаш, елтірі жүні).* // *Бұйралық күй.* 2. ауыс. *Бірыңғай әдемі көріністі, толқынды.*

Бұйра бұлт [бұлттай]. поэт. *Шұбалдадан, шудаланған, әдемі көрініс беретін бұлт.* **Бұйра бірқазан.** зоол. <лат. *pescanus crispus*> *Ескекаяқтылар отряды, бірқазандар тұқымдасына жататын желке қауырсындары бұйралапып келетін ірі су құсы. Бұйра дыбыс. Қою дыбыс. Бұйра жал [жалды]. Белес-белес, жал-жал, әдемі. Бұйра жүнді қозы. Қарақол қойының төлі. Бұйра қисықлық, өс. Шөптесін өсімдік атауы. Бұйра құм. Толқынды, сусымалы шағыл құм. Бұйра [көк бұйра] насыбай. Өте сапалы, ширатылған насыбай. Бұйра тал. бот. Көбінесе өзен бойларында өсетін, жапырақтары уақ тал түрі. Бұйра [ақ бұйра, қара бұйра] голқын. поэт. Көбік шашқан, жал-жал толқын. Бұйра шай. Түйіршіктелмеген, жапырақ шайдан демделген ыстық шай. Бұйра шаш [бас, шашты]. Шағы тік емес, бұйраланған, толқынды өскен адам.*

БҮЙРА² зат. өс. *Бұйражапырақ.*

БҮЙРАБАС зат. өс. *Гүлшоғыры бұйра, ісі күшті, көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БҮЙРА-БҮЙРА сын. *Көп, қалың, бұйраланған.*

БҮЙРАГУЛ зат. бот. *Ұшы гүлмен аяқталатын, негізгі гүлсағақтың түбінен шығатын жанама гүлсағақтардың бірінен соң бірі дамып, гүлдері тек бір бағытқа қарай иіліп өсетін гүлшоғыр.*

БҮЙРАЖАПЫРАҚ зат. өс. <лат. *magrubium*> *Еріндігүлділер тұқымдасына жататын, балшырынды дәрілік өсімдік.*

БҮЙРАЗЫҒЫР зат. бот. <лат. *linumhulle*> *Биіктігі 30-50 см-дей бұйра жапырақты зығыр тұқымдасына жататын біржылдық өсімдік түрі.*

БҮЙРАКӨБЕЛЕК зат. зоол. <лат. *orgyidae*> *Кобелектер отрядына жататын ауылшаруашылығының зиянкесі.*

БҮЙРАҚҰЛҚАЙЫР зат. бот. <лат. *malvaceae*> *Әсемдік үшін, дәрі-дәрмек, мал азығы және тағам ретінде өсірілетін өсімдік.*

БҮЙРАҚЫЛША зат. бот. <лат. *erpedra-seae*> *Негізінен далалы, құмды, тастақты өңірлерде өсетін өсімдік.*

БҮЙРАЛА= ет. 1. *Бұйра жасау, бұйра ету; бұйралық күйге келтіру.* 2. ауыс. *Әдемі түрге түсіру (келтіру); сәл гана толқын туғызу.*

БҮЙРАЛАН= ет. 1. *Бұйра күйге түсірілу, бұйра-бұйра болу.* 2. ауыс. *Толқындану, иректелу.*

БҮЙРАЛАНУ *Бұйралан етістігінің қимыл атауы, толқындану, иректелу.*

БҮЙРАЛАТ= ет. *Шапты жасанды түрде иректету, толқындыру.*

БҮЙРАЛАТУ *Бұйралат етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙРАЛАУ¹ сын. *Аздап ширатылған, сәл гана бұйра.*

БҮЙРАЛАУ² *Бұйрала етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙРАЛЫ сын. *Бұйрасы мол, толқынды.*

БҮЙРАЛЫҚ зат. *Оралғыштық, ширатылғыштық қасиет; бұйра болушылық.*

БҮЙРАСОРАҢ зат. бот. <лат. *halogeton*> *Сабағы көкіл сұр, түбінен тармақталып өсетін, биіктігі 30-40 см, біржылдық шөптесін өсімдік.*

БҮЙРАТ зат. 1. *Төбелері дөңгеленіп келген, созылып жатқан қырқа, адыр.* 2. геогр. *Төбесі жұмырланып келіп, беткейі аз тілімденген, созылған аласа жота, қырат түріндегі жер бедерінің бір формасы.*

Бұйрат құм. *Қырқа-қырқа, төбе-төбе, өркеш-өркеш құм.*

БҮЙРАТ-БҮЙРАТ сын. *Бұйраты көп, бұйраттанан.*

БҮЙРАТАЛ зат. өс. сөйл. *Көбінесе өзен бойларында өсетін, жапырақтары уақ тал түрі.*

БҮЙРАТОРҒАЙ зат. зоол. *Сайрауық құстың бір түрі.*

БҮЙРАТОТЫ зат. зоол. <лат. *melopsitacus undulatus*> *Тоты тұқымдасына жататын, қауырсыны түрлі-түсті тропиктік орман құсының бір түрі.*

БҮЙРАТТАН= ет. *Бұйратқа айналу.*

БҮЙРАТТАНУ *Бұйраттан етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙРАТТАУ сын. *Аздап бұйрат, сәл гана бұйрат.*

БҮЙРАТТЫ сын. *Бұйраты бар, бұйрат жерлері мол.*

БҮЙРАТША зат. *Кішкене бұйрат.*

БҮЙРАТЫЛ ет. сөйл. *Бұратыл.*

БҮЙРЫҚ¹ зат. 1. ресми. өск. *Мемлекеттік, мемлекеттік емес әкімшілік, басқару шені жоғары әскери орындар тарапынан берілетін ресми әмір, басқару актісі.* 2. *Біреудің әмірі, өкімі.* 3. діни. *Алла тағаланың нәсіп еткені, Құдайдың салғаны; жазымы.*

Бұйрығынан бас бұрды. *Әмірін орындаудан бас тартты, құзырына бағынбады.* **Бұйрық алды. Нұсқау, жарлық алды. Бұйрық берді [етті, қылды].** *Әмір етті, жарлық қылды, бұйырды. Бұйрық болса. Бұйырса, сәті түссе. Бұйрық дәмін татқызды. Алла нәсіп етті. Бұйрық жетті. діни. Ажал төнді, дүниеден озар сәт келді. Бұйрық рай.* лингв. <лат. *imperativus*> *Әрекетті орындауға шақыруды, тыңдаушыны қимыл-әрекетке итермелеуді білдіретін етістік формасы. Бұйрық салды. Әмір етті, бұйырды. Бұйрық хабар. Орындау ереке деген белгі, орындауға тиіс әрекет туралы ақпарат.*

БҮЙРЫҚ² зат. көне. *Көне түркі қағанаттары мен тайпалық одақтарындағы лауазым.*

БҮЙРЫҚ-ЖАРЛЫҚ зат. *Басқару органдарының атқару процесіндегі әр алуан бұйрық пен жарлық, нұсқау.*

БҮЙРЫҚСЫЗ сын. 1. *Әмірсіз, жарлықсыз.* 2. діни. *Жазымысыз, Алланың әмірінен тыс.*

БҮЙРЫҚСЫЗДЫҚ зат. 1. *Бұйрықтың жоқтығы, жарлықтың болмағандығы, әмірсіздік.* 2. діни. *Бұйырмағандық, маңдайға жазылмағандық.*

БҮЙРЫҚТАЙ сын. сөйл. *Бұйрықсияқты, бұйрық тәрізді.*

БҮЙРЫҚТЫ сын. 1. *Әмірлі, қатты бұйыра айтылған.* 2. діни. *Алла тағаланың, құдайдың бұйрығы бойынша болған; несібесіне жазған, бұйырған.*

Бұйрықты сөйлем. лингв. *Белгілі бір іс жайында бұйыра немесе өтіне айтылған сөйлем.*

БҮЙРЫҚШЫ зат. *Әмір етуші, бұйрық беруші.*

БҮЙРЫҚШЫЛ сын. *Бұйрық етуге әуес, әмір бергіш.*

БҮЙРЫҚШЫЛДЫҚ зат. *Бұйрық берілілік, әмір етушілік.*

БҮЙЫ= ет. *Елту, балқу, сезімге берілу, үю.*

БҮЙЫҒУ *Бұйық етістігінің қимыл атауы.*

1. *Қойнына тығылу, маужырау.* 2. *Күн көзінің ашылмауы.* 3. *Тымыраю, тұйықтану.*

БҮЙЫҒЫ¹ зат. бот. *Құмды жерде өсетін өсімдік.*

БҮЙЫҒЫ² сын. 1. *Тұйық, сөзге сараң, қың (адам).* 2. ауыс. *Енжар, марғау.* 3. ауыс. *Тып-тыныш жатқан, меңіреу.* 4. ауыс. *Бір қалыпты, өзгеріссіз.*

Бұйығы [мимырт] жүріс. *Баяу жүріс, аяң. Бұйығы мінез.* а) *Көп сөйлемейтін, тұйық, өте салмақты мінез.* ә) *Мінезі тұйық, көп сөйлемейтін, өте салмақты адам. Бұйығы мінезді. Мінезі тұйық, көп сөйлемейтін, өте салмақты. Бұйығы тартты. Бұйығыланды, тұйықталды.*

БҮЙЫҒЫЛАН= ет. *Бұйығы тарту, тұйық болу, аз сөйлеу.*

БҮЙЫҒЫЛАНУ *Бұйығылан етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙЫҒЫЛАУ сын. *Тұйықтау, сөзге сараңдау.*

БҮЙЫҒЫЛЫҚ зат. *Бұйығы болушылық, тұйықтық, сөзге сараңдық, қыңдық.*

БҮЙЫҒЫҢҚЫ сын. 1. *Бұйығылау, қыңдау, тұйықтау, сөзге сараңдау.* 2. ауыс. *Енжарлау, меңіреулеу, марғаулау.*

Бұйығыңқы тартты. Тұйықтау, енжарлау күйге түсті.

БҮЙЫҒЫҢҚЫРА= ет. *Аздап бұйығу, бұйығу түсу.*

БҮЙЫҒЫҢҚЫРАУ *Бұйығыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙЫҒЫС= ет. *Бірнеше адамның тоңып, бір-біріне тығылыса, жақындаса түсуі.*

БҮЙЫҒЫСУ *Бұйығыс етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙЫҚ¹ зат. этн. *Қонышы қысқа тігіліп, етік сыртынан жылылық үшін киетін киіз байпақ; ұйық.*

БҮЙЫҚ² сын. сөйл. *Бұйығы.*

БҮЙЫҚ³= ет. 1. *Тоңу, бірнеше түсу, біріне-бірі тығылу.* 2. ауыс. *Тым-тырыс, өзімен-өзі жату, құпиясын ашау.* 3. ауыс. *Үн-түңсіз іштей тыну, тымыраю, тұйықтану.*

Бұйыққан бұршік. бот. *Сабақ тқандарының ішкі бөліміне көміліп қалып, бірнеше жыл бойы өспеген бұршік.*

БҮЙЫҚТА= ет. сөйл. **Бұйық**³.
БҮЙЫҚТАУ¹ сын. сөйл. **Бұйығылау**.
БҮЙЫҚТАУ² *Бұйықта етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙЫҚТЫР= ет. 1. Тоңдыру, тоңазыту, денені тітіркендіру. 2. Маужырату, бойды ұйыту, денені босаңсыту.

БҮЙЫҚТЫРУ *Бұйықтыр етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙЫМ зат. 1. Мүлік, жиһаз, дүние, зат. 2. Жұмыс, іс, шаруа. 3. экон. <лат. productus> Саны бір-бірлеп немесе даналап есептелетін (кейде салмақ өлшемімен есептеледі) өнеркәсіп өнімінің бірлігі.

Бұйымға аспады. Іске аспады, қажетке жарамады. **Бұйым болмады.** а) Ұзаққа бармады, көпке шыдамады. ә) Жұмырына жүк емес, түкке тұрмайды. **Бұйым болып па!** сөйл. Сөз болып па, түк емес; жеңіл, оңай. **Бұйым демеді.** Жүк көрмеді, елемеді, місе тұтпады. **Бұйым емес.** Сөз емес, түкке тұрмайды; оң-оңай. **Бұйым жоқ, алым [әлім] жоқ.** Еш бұйымы жоқ, өзінен-өзі. **Бұйым [құрлы] көрмеді [көрген жоқ].** Місе тұтпады, көзге ілмеді, ескермеді, жүк көрмеді. **Бұйым салмады.** жерг. Шыбын құрлы көрмеді. **Бұйымның технологиялық өзіндік құны.** *қаржы. Сатып алынатын бөлшектерді есептегенде, бұйымды дайындаудың технологиялық процестерін жүзеге асыруға жұмсалатын шығындардың сомасы.* **Бұйымын сұрады.** Тілектерін айтты, қалауын білдірді.

БҮЙЫМ-БОҚША: бұйым-боқша қылды. Қажетіне жаратты.

БҮЙЫМДАЙ сын. 1. Көдеге жарайтын дүниедей, бұйым секілді. 2. Бұйым күйінде, заттай.

БҮЙЫМДЫ сын. *Бұйымға толы, жиһазды.*

БҮЙЫМДЫҚ сын. *Бұйым боларлық.*

БҮЙЫМТАЙ зат. 1. Біреудің сұрамақшы нәрсесі, қалаған зат; қалауы, қолқасы. 2. Тапсырыс, міндеттеме.

Бұрымтаймен келді. Шаруамен арнайы келді. Арнайы барған іс, жұмыс, шаруа.

БҮЙЫМТАЙЛА= ет. *Бұйымтай сұрау, қалау.*

БҮЙЫМТАЙЛАУ *Бұйымтайла етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙЫМТАЙСЫЗ сын. *Бұйымтайы жоқ, шаруасыз, еш жұмысы жоқ.*

БҮЙЫМША үст. *Бұйым сияқты, бұйымға ұқсатып.*

БҮЙЫМШАЛА= ет. сөйл. **Бұйымшыла.**

БҮЙЫМШАЛАУ *Бұйымшала етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙЫМШЫЛА= ет. *Бұйымтай сұрау, қалау.*

БҮЙЫМШЫЛАУ *Бұйымшыла етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙЫНТАҚ зат. Қажетті ұсақ-түйек, майда-шүйде зат.

БҮЙЫР= ет. 1. Бұйрық беру, әмір ету, жарлық қылу. 2. діни. Нәсіп ету, пайдасын, қызығын көру.

Бұйырған нәсіпті көрді. Маңдайына жазғанын көрді.

БҮЙЫРҒЫЛЫ зат. өс. сөйл. **Бұйырғын.**

БҮЙЫРҒЫН зат. бот. <лат. anabasis> 1. Құмды жерлерде, тақыр шөлдерде өсетін жатырақсыз, басы бүршікті шөп не аласа бұта.

2. Жусанның тырбиған ащы тұқымы.

БҮЙЫРҒЫНДЫ сын. *Бұйырғын көп өскен, бұйырғыны мол (жер).*

БҮЙЫРҚҰЛ зат. сөйл. *Бұйырғын.*

БҮЙЫРМАСЫН мод. *Біреуді сендіру, иландыру үшін ант-су ішу, қарғану.*

БҮЙЫРМЫС¹ зат. көне. *Бұйырғаны, болған іс.*

БҮЙЫРМЫС² сын. көне. *Тән, лайық.*

БҮЙЫРСА мод. *Реті келсе, дәм тартса,*

жолы түссе.

БҮЙЫРСЫН мод. тілек. *Біреуге жақсылық тілеу мағынасында қолданылатын тілек.*

БҮЙЫРТ= ет. *Қолын жеткізу, игілігіне жарату, нәсіп ету.*

БҮЙЫРТСА мод аль. *Дәм жазса, сәті түссе; бұйырса.*

БҮЙЫРТУ *Бұйырт етістігінің қимыл атауы, нәсіп ету.*

БҮЙЫРТУШЫ зат. *Тапсырыс беруші.*

БҮЙЫРУ *Бұйыр етістігінің қимыл атауы, бұйрық беру, әмір ету.*

БҮЙЫРУШЫ зат. *Бұйрық беруші, басқарушы кісі.*

БҮЙЫРЫЛ= ет. *Бір шара қолдануға ұйғарылу, ұқсау берілу, бұйрық шығарылу.*

БҮЙЫРЫЛУ *Бұйырыл етістігінің қимыл атауы, бұйрық берілу, шығарылу.*

БҮЙЫРЫҢЫЗ= ет. этн. *Қымыз ішілудің басталуын нышандайтын ишара.*

БҮЙЫРЫС= ет. *Әмір берісу, жарлық етісу.*

БҮЙЫТ= ет. жерг. *Бұйықтыру, маужырату.*

БҮЙЫТАҚТАУ *Бұйытақта етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙЫТУ *Бұйыт етістігінің қимыл атауы.*

БҮҚ= ет. 1. Еңкейе қалу, басын төмендету.

2. Жасырыну, бой тасалау, көзге түспеу, бас көтермеу. 3. Білу, тасалану. 4. Қорқу, шегіншектеу, имену. 5. ауыс. Әйгіленбеу, білінбеу, жасырын жату. **Бұға берсең, сұға береді.** Айтқанға көне берсең, үндемесең, басқа шығып алады, басынады.

БҮҚА¹ зат. 1. Сивр малының піштірілмеген еркегі; тұқымдық аталығы. 2. ауыс. Бас көтерер азаматтары.

Бұқа – бұға, азбан – дұға. Құр кеуде, босқа тыраштану. **Бұқа бұға [азбан дұға] семірер.** Босқа тыраштану, дырду, думан, даурықпаға бос масаттану. **Бұқа бұғақтау.** Бұғағы бұқаның әукесі тәрізді қатпарланып, салбырап тұрған (адам).

Бұқаға қосты. Күйі келген сиврға бұқа жіберді, шағылыстырды. **Бұқа қосу.** малшар. Шағылыстыру. **Бұқа дауысты.** Даусы күжілдеген, күрділдеген. **Бұқа көз.** Төңкеріле қарайтын ала көз. **Бұқа қарасқа алды.** Көзін алартып, сүзе қарады; жақтырмады. **Бұқа мойын.** Бұқаның мойындай күжіретеген, жуан мойын. **Бұқа мінез.** Дүлей, ұр да жық мінез. **Бұқа тамақ [сағақ].** Алқымы салбыраған, бұғағы салыңқы.

БҮҚА² зат. кәс. Буылған қамыстан жасалған бөзет, су жолына қойылған тосқауыл.

БҮҚА³ зат. көне. *Ежелгі түркі тайпалары мен ұлыстарындағы лауазым түрі.*

БҮҚАБАС зат. жерг. зоол. Таулы жерлердегі өзен бойларында жүретін қара қоңыр түсті торғай.

БҮҚАДАЙ сын. 1. Бұқа сияқты, бұқа тәрізді. 2. Ірі, үлкен, жалтақ.

БҮҚАКӨЗДЕН= ет. *Көзін сүзе, аларта қарату.*

БҮҚАКӨЗДЕНУ *Бұқаөзден етістігінің қимыл атауы.*

БҮҚАҚ зат. мед. Тамақ ісіп кететін ауру түрі.

БҮҚАЛАҚ зат. жерг. Кестірілген еркек тайыныша.

БҮҚАЛАШ зат. көне. Халық, бұқара.

БҮҚАЛЫҚ зат. *Бұқаға тән әрекет, мінез.*

Бұқалық құрды [қылды, етті]. қарап. *Бұқаға тән қылық жасады, әрекет істеді.*

БҮҚАМСІЛЕКЕЙ зат. өс. *Тамырын жабаға тартатын, сабағы қатты құрай тектес шөп.*

БҮҚАР¹ зат. *Жылқы терісінен өңделген былғары.*

Бұқардың гауһар тасындай. поэт. *Бұқар жерінде өңделген асыл тас түріне теңей. Бұқар итбабаны.* өс. <лат. frankeniaceae bucharica>. *Итбабандар тұқымдасы, итбабан туысына жататын шөптесін өсімдік түрі. Бұқар кілем.* сөйл. *Бұқарада тоқылған кілем. Бұқар қалпақ.* сөйл. *Бұқарда тігілген, сол жер адамдары шығарған қалтақ. Бұқар қойы.* сөйл. *Бұқарадан таралған қой түрі. Бұқар мақамы.* *Бұқар халқына тән мақам; әуен.*

БҮҚАР² зат. өс. *Қарбыздың Бұқардан тараған сорты.*

БҮҚАРА зат. <лат. massa> 1. Халықтың басым көпшілігі, еңбекші қауым, жұртшылық. 2. Халықтың бір тобы, бөлігі. // *Қарапайым, жай (адам).* 3. Ұлт. 4. Бағынышты халық деген мағынада.

Бұқара қозғалысы. *Халық көтерілісі. Бұқара ұраны. Халық тілегі. Бұқара халық. Қарапайым халық, қалың көпшілік.*

БҮҚАРАЛЫҚ сын. *Бұқараға тән, қалың көпшілікке қатысты.*

Бұқаралық ақпарат құралдары. қоғам. *Қалың жұртшылыққа қандай да бір істің барысы, әртүрлі оқиғалар желісі мен қоғамдық және т.б. құбылыстар туралы мәлімет, хабар жеткізіп тарататын нысандар (радио, теледидар, газет т.б.) жиынтығы*

Бұқаралық қозғалыс. *Халық көтерілісі, ел наразылығы. Бұқаралық мәдениет. Жалпыхалықтық мәдениет. Бұқаралық сана. Қоғамдық сана. Бұқаралық саяси жұмыс. Көпшілік арасына жүргізілетін саяси үгіт.*

Бұқаралық сипат. *Жалпыхалықтық көпшілікке тән үрдіс. Бұқаралық түйсік. Халықтың наным-түсінігі, халық арасында қалыптасқан сана.*

Бұқаралық үгіт. *Халық арасында жүргізілетін саяси сипаттағы үгіт-насихат жұмыстары.*

Бұқаралық шара. *Жалпыхалықтық қоғамдық жұмыстар.*

БҮҚАРБЕДЕ зат. өс. сөйл. *Түйежоңышқа.*

БҮҚАРА-СҮҚАРА зат. экспр. сөйл. *Кедей-кепшік, момын шаруа, қарапайым халық тобы.*

БҮҚАРАШЫЛ сын. тар. *Бұқараның мұңын мұңдап, жоғын жоқтаушы, қара халықтың қамын ойлайтын, халықшыл (адам).*

БҮҚАРАШЫЛДЫҚ зат. *Бұқарашыл болушылық, бұқараның жоғын жоқтаушылық, қара халықты жақтаушылық. // Халықтық, халыққа тән.*

БҮҚАРЖАЙ зат. *Ертедегі Бұхар қаласында жасалған сауыт; бұхаржа.*

БҮҚАРШӨП зат. өс. *Шөптесін өсімдік.*

БҮҚАСЫМАҚ зат. экспр. кемсіту. *Нашар, бұқаға татмайтын.*

БҮҚАТАНА зат. зоол. *Қаршыға құсының бір түрі.*

БҮҚАТАРТЫС зат. ойын. *Жыныда, той-томалақта екі кісі жонына арқан салып тартысып, күш сынасатын ұлттық ойын.*

БҮҚАША¹ зат. *Екі жасар тана бұқа, жас бұқа.*

БҮҚАША² үст. *Бұқаға ұқсап, бұқа сияқты. Бұқаша көз аларту. Қатты ашуланып, көзін төңкерсе қарату. Бұқаша қарады. Жаратпай, жақтырмай, көз аларта қарады.*

БҮҚАШАДАЙ үст. *Бұқашаға ұқсап, бұқаша сияқты.*

БҰҚАШЫ зат. *Бұқа бағатын кісі, бақташы.*
БҰҚАШЫҚ зат. экспр. *Жасбұқа, бұқаша.*
БҰҚБАС зат. зоол. *Тауды жерлердегі өзен бойларында жүретін қара қоңыр түсті торғай.*
БҰҚИ= ет. жерг. *Еңкею, бұқшио, бұқирею.*
БҰҚИТ= ет. *Еңкейту, басты төмен салдыру.*

БҰҚИТУ *Бұқит етістігінің қимыл атауы.*
БҰҚҚЫСЫЗ сын. *Бұқпаса да болатын; кісі бойлайтын, биік, аласа емес.*

БҰҚҚЫШ сын. *Бұғына беретін, бұғын қалатын.*

БҰҚПА¹ зат. *Көзге түспейтін, қалтарысты жер, жасырынуға ыңғайлы орын, таса, пана. // Жасырын, құпия; ішке бүккен. // Жұрттан қашып жүретін, көпшілікке көрінгісі келмейтін, кісі бетіне тіке қарамайтын.*

Бұқпа есеп. *Усақ, арам есеп. Бұқпа сауда.* *Тауарды салық төлемей, заңсыз жолмен ұрлап өткізу; контрабанда.*

БҰҚПА² зат. жерг. *Сыраны ашытатын ашытқы.*

БҰҚПАҚТА= ет. сөйл. **Бұқпала.**
БҰҚПАҚТАУ *Бұқпақта етістігінің қимыл атауы.*

БҰҚПАЛА= ет. **1.** *Бойын жасыру, тығылу, тасалану.* **2.** *Паналау, бас сауғалау.* **3.** *Имену, ойын ірку, қорқу, тартыншақтау.*

БҰҚПАЛАҚТА= ет. *Әр жерге бір бұғыну, жиі-жиі бұқпалау, бас бағу, жасырыну, бой тасалау.*

БҰҚПАЛАҚТАУ *Бұқпалақта етістігінің қимыл атауы.*

БҰҚПАЛАН= ет. *Бұғып, тасалану; жасырыну, еңкею.*

БҰҚПАЛАНУ *Бұқпалан етістігінің қимыл атауы.*

БҰҚПАЛАТ= ет. **1.** *Еңкейту, тасалату, бұқшиту.* **2.** *ауыс. Бастырмалату; еңсесін көтертпеу.*

БҰҚПАЛАТУ *Бұқпалат етістігінің қимыл атауы.*

БҰҚПАЛАУ¹ сын. *Бәсең, ақырын; сенімсіздеу, шарасыз.*

БҰҚПАЛАУ² *Бұқпала етістігінің қимыл атауы, тығылу, тасалану, жасырыну.*

БҰҚПАНДА= ет. сөйл. **Бұқпала.**

БҰҚПАНДАУ *Бұқпанда етістігінің қимыл атауы.*

БҰҚПАНТАЙ сын. **1.** *Бас сауғалаған, жасырынған.* **2.** *ауыс. Именшек, қорыншақ, жалтақ. // Жалтақтық, қорқақтық, бұғып қалушылық.* **3.** *ауыс. Жымысқы, бүкпе, арам, бықсық.*

БҰҚПАНТАЙЛА= ет. **1.** *Жасырыну, биғу, тасалану.* **2.** *ауыс. Жалтақтау, жасқану, имену, тайсақтау.*

БҰҚПАНТАЙЛАУ *Бұқпантайла етістігінің қимыл атауы, жасырыну, тасалану.*

БҰҚПАНТАЙЛЫҚ зат. *Бұққыштық, именшектік, жасқаншақтық.*

БҰҚПАНТАЙСЫЗ сын. *Бүкпесіз, ашық, ешнәрсені жасырмай, тура.*

БҰҚПАТОРҒАЙ зат. сөйл. **Молда-торғай.**

БҰҚПАТОРҒАЙЛЫҚ зат. *Жалтақтық, тайсақтаушылық, өзіне-өзі сенбеушілік.*

БҰҚПАШТА= ет. сөйл. **Бұқпантайла.**

БҰҚТЫР¹= ет. **1.** *Еңкейту; бой тасалату, жасырынуға себеп болу.* **2.** *ауыс. Қорқыту, имендіру, ықтыру.*

БҰҚТЫР²= ет. **1.** *Шайды, тамақты бетін жауып, жай отқа қою.* **2.** *Тағамға әртүрлі тұздық салып, дәмін кіргізу үшін жауып қою; сіңіру.*

БҰҚТЫРМА¹ зат. *Жасырын тосқауылы.*

БҰҚТЫРМА² зат. жерг. *Самаурынның оттығындағы шоқты өшіру үшін жабатын арнайы қақпақ.*

БҰҚТЫРМА³ зат. тамақ. *Бұқтырылып пісірілген тағам.*

БҰҚТЫРМА⁴ зат. әск. *Стратегиялық жер.*

БҰҚТЫРУ *Бұқтыр етістігінің қимыл атауы, қорқыту, имену.*

БҰҚТЫРЫЛ¹= ет. **1.** *Жарықтың, оттың басылуы, бәсеңдетілу.* **2.** *Самаурын оттығындағы шоқтың өшірілуі.*

БҰҚТЫРЫЛ²= ет. *Түрлі тұздықтар салып, дәмін кіргізу үшін жауып қою, сіңіру.*

БҰҚТЫРЫЛУ *Бұқтырыл етістігінің қимыл атауы.*

БҰҚШАҢДА= ет. сөйл. **Бұқшеңде.**

БҰҚШАҢДАУ *Бұқшаңда етістігінің қимыл атауы.*

БҰҚШИ= ет. сөйл. **Бұқши.**

БҰҚШИО *Бұқши етістігінің қимыл атауы.*

БҰҚЫЛ сын. жерг. *Сырын айтпайтын, сырға берік (адам).*

БҰҚЫРА зат. жерг. **Ашытқы.**

БҰҚЫРЛА¹= ет. *көне. Зиянды заттардан арылту, зарарсыздандыру; аластау.*

БҰҚЫРЛА²= ет. жерг. *Изеру, меңгеру; артқа тастау.*

БҰҚЫРЛАТ= ет. *Зарарсыздандыру; залалды нәрселерді қолдан жойдыру.*

БҰЛ¹ ес. *Жақын жердегі біреуді не бір нәрсені нұсқап көрсететін осы, мына мағынасындағы сөз.*

Бұл [осы, сол] арада. **а)** *Бұл жерде, осы жерде, осы тұста.* **ә)** *Осы кезде, осы уақытта, осы аралықта.* **Бұл бұл ма?** *Бұдан бетер, бұдан басқа, бұл аздай.* **Бұлғалам.** *Осы, фани дүние.* **Бұл дүние.** *Осы өмір, тіршілік, жалған. Бұл дүниелік адам болмау. Қайтыс болу.* **Бұл екі ортада.** *Бұл аралықта, дәл осы арады, осы мезетте.* **Бұл жалғанда.** *Осы өмірде, бұл дүниеде, бұл өткініш дүниеде.* **Бұл жолы.** *Осы ретте, қазіргі кезекте.*

Бұл жолғы. *Бұл реткі.* **Бұл заманда.** *Осы өмірде, қазіргі кезде.* **Бұл кезде [шақта, мезетте].** *Осы мезгілде, қазіргі кезде.* **Бұл күйімізде.** *Қазіргі ахуалымызда, бүгінгі жағдайымызда.* **Бұл күн.** *Осы уақыт, қазір, бүгін.* **Бұл күнгі.** *Осы кездегі*

Бұл қалыңда. *Осы күйінде, бұл жағдайда, мына ахуалында.* **Бұл құрлы.** *Осыншалықты, соншама.*

Бұл ретте [орайда]. *Осымен байланысты, осы бойынша.* **Бұл не [неткен] басыздық.** *эксп. Біреудің ақымақтығы ісіне, жүргенсіздігіне немесе санасыз қылығына келеті, ашулануды білдіретін сөзқолданыс.* **Бұл өзі бір.** *Ыңғайсыздана, күмілжі айта бастағанда қолданылатын сөз.* **Бұл өмір.** *Тіршілік, бұл дүние, жалған. Бұл тұрғыда.* *Осы жағынан, осы қырынан.* **Бұл тұста.** *Осы кезде, уақытта, сол сәтте.*

БҰЛ² [ир. Ы] зат. жерг. *Кездеме, мата.*

БҰЛ³ зат. сөйл. **1.** *Пұл.* **2.** *Бага, құн.*

БҰЛ⁴ сын. **1.** *Еркін, ерке, қағусыз өскен, еш бейнет көрмеген (адам, мал).* **2.** *ауыс. Қобыраан, тарағана коньейтін. Бұла дала.* **б** *ейн. Еркін, әуел бастағы табиғи күйінде жатқан жер.* **Бұла күш.** *Тың қуат, ширақ күш, мол қайрат.* **Бұла қып [етіп] өсірді.** *Беттен қақпай, еркін, ерке өсірді.* **Бұла [болып] өсті.** *Еш бейнет көрмей, еркін өсті.* **Бұла сезім.** *Еркін, ерке сезім.*

БҰЛА= ет. **1.** *Көзінен жас ағу, жылап-сықтау.* **2.** *көне. Ақ көбігін ағыз, қатты терлету.* **3.** *ауыс. Аямай төгу, көл-көсір ету.*

4. *ауыс. Жаңын аямау, құрбан ету.*

БҰЛА-БОЛПАШ сын. *Ерке, шолжаң.*

БҰЛАҒАЙ зат. *көне. Алай-түлей, бұлан-талан, астан-кестен, айқай-шу.*

Бұлағай салды. *Атойлады, айқай-шуға басты, атпандады.*

БҰЛАЙ¹ үст. **Былай** (*осылай, дәл осындай*). **Бұлай болғанда.** *сөйл. Бұйткенде, осылай істегенде.*

БҰЛАЙ² үст. сөйл. **Былай (2),** *екінші жаққа, мына жаққа.*

Бұлай қарай. *сөйл. Былай қарай.* **Бұлай қоя тұр.** *сөйл. Айтпағанда, есептемегенде, қоспағанда.*

БҰЛАЙША үст. *Дәл осындай, осылайша.*

БҰЛАЙЫНША үст. *фольк. Бұлайша.*

БҰЛАҚ¹ зат. **1.** *Басы қайнардан басталып, сай-жыралармен ағатын кішігірім су.* **2.** *геогр. Жер асты суларының жер бетіне (кейде су астына) өздігінен шоғырлана шығатын жері.* **3.** *ауыс. Бір нәрсеңіп тұп бастауы, қайнар көзі, негізі.* **4.** *ауыс. Жомарт, береген, қолы ашық адам.*

Бұлақ басы. *Бұлақтың басталған жері, қайнар көзі.* **Бұлақ бөденешөбі.** *б.от. <лат. veronica> Сабынкөк тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер тұғысы.* **Бұлақ көзі.** **а)** *Ең алғашқы нұсқа, бастапқы ұлгі, тұп негіздер, тұп бастау.* **ә)** *бейн. Дарын, қабілет, мүмкіндік.* **Бұлақ көзін ашты.** *бейн. Болайын деп тұрған дарынды жасты танып, жағдай тудырды.* **Бұлақ күбірі.** *бейн. Мүлгіген тыныштық кезінде естілетін бұлақтың сылдыры.* **Бұлақ өтімі.** *сұшар. Белгілі уақыт ішінде жерден шығып жатқан су көлемі.* **Бұлақ сарыбасшасы.** *өс. <лат. nasturtium fontanum> Орамжапырақ тұқымдасына жататын көпжылдық су өсімдігінің бір түрі.* **Бұлақ суы.** *Басы бастаулардан басталып, баяу ағатын кішігірім су; жер астынан, қойнауынан шығатын су.* **Бұлақты шегендеу.** *с.у.ш.р. Суының тазалығын сақтау мақсатында бұлақтың төңірегін таспен, ағашпен және т.б. материалмен қоршау, бекіту.*

Бұлақ шығымы. *сұшар. Белгілі бір уақыт аралығында (секунд, тәулік) бұлақ, бастау беретін су мөлшері.*

БҰЛАҚ² зат. *мед. 1. Құлақтың қабынуынан болатын созылмалы іріңді ауру; құлақ қабынуы.* **2.** *Қабынып ауырған құлақтың ішінен ағатын ірің.*

БҰЛАҚ³: **бұлақ** ат. жерг. *Тапал, құйрық жалды, жауырыны жалпақ ат.*

БҰЛАҚСЫЗ сын. *Бұлақ болмайтын, бұлағы жоқ.*

БҰЛАҚСЫМАҚ зат. *эксп. Нағыз бұлақ емес, сәл-пәл ғана суы шығып жататын жер.*

БҰЛАҚТАЙ сын. **1.** *Бұлақ сияқты, бұлақ тәрізді.* **2.** *ауыс. Мол, көп.*

Бұлақтай ағызды. *позт. Суырыпсалма ақын жырын төкті.* **Бұлақтай ақты [иді].** *Сауын малының сүті өте мол болды.* **Бұлақтай саулады.** *Көзінен жасы тоқтамай сорғалады, үздіксіз жылады; қатты қайғырды.*

БҰЛАҚТАЙЫН сын. *фольк. 1. Бұлақтай. 2.* *ауыс. Мол, көп.*

Бұлақтайын күйылды. *Жағымды әсерге бөледі.* **Бұлақтайын мөлдір.** *позт. Ниеті, ойы таза, жаны пәк.*

БҰЛАҚТАН= ет. *Ағын суға айналу, бұлақ болып ағу.*

БҰЛАҚТАНУ *Бұлақтан етістігінің қимыл атауы.*

БҰЛАҚТЫ сын. *Бұлағы, қайнар-бастауы бар, бұлағы көп (жер).*

БҰЛАҚША¹ зат. *экспр. Суы аз, кішкентай бұлақ.*

БҰЛАҚША² үст. **1.** *Бұлаққа ұқсап, бұлақ сияқты.* **2.** *Зыр қаққан, тез арада.*

БҰЛАҚШӨП зат. *өс. Батпақты, сазды жерлерде өсетін су өсімдігі.*

БҰЛАҚШЫ зат. *зоол. <лат. tringa stagnatilis> Балықшылар отрядының тауқұдірет тұқымдасына жататын су құсы.*

БҰЛАЛА= ет. сөйл. *Еркін, ерке өсіру, бұла етіп бағып-қағу.*

БҰЛАЛАЙ: бұлалай салды. *Ойран салды, шатты.*

БҰЛАЛАУ Бұлала етістігінің қимыл атауы.
БҰЛАЛЫҚ зат. Бұла болушылық, еркіндік, ерке өскендік.

Бұлалық шақ. *Ерке, еркін шақ.*

БҰЛАМА зат. көне. *Сұйық тағам, быламық.*

БҰЛАН¹ зат. **1.** Салалы, үлкен мүйізді, аша тұяқты, бұғы тектес ірі аң. **2.** зоол. <лат. alces alces> *Жүптұяқтылар отряды бұғы тұқымдасына жататын ең ірі аң.*

Бұлан көз. *Көзі бұланның көзіндей өткір, қырағы, көреген. Бұлан мойын.* Бұланның мойынындай жуан.

БҰЛАН² сын. *Еш қиындық көрмей, бұла боп еркін өскен; ерке.*

Бұлан боп өсті. сөйл. *Еркелеп өсті, бұла боп өсті. Бұлан күш. сөйл. Бұла күш.*

БҰЛАН= ет. **1.** *Малың, шылану, малышыну.*
2. *Сылану, сылқылдану, кербездену.*

БҰЛАНДАЙ сын. Бұлан сияқты, бұлан тәрізді.

БҰЛАНДАЙЫН сын. фольк. **Бұландай.**
БҰЛАНМҮЙІЗ зат. бот. <лат. bongardia> *Бөріқарат тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.*

БҰЛАН-ТАЛАҒАЙ сын. жерг. поэт. **Бұлан-талан.**

БҰЛАН-ТАЛАН үст. **1.** *Абыр-сабыр, астан-кестен, ұйқы-тұйқы, аласапыран.* **2.** *Ашуланған, ызалы.*

Бұлан-талан болды. а) *Астан-кестені шықты, тас-талқан болды.* ә) *Ашуланды, тулады, ызаланды. Бұлан-таланы шықты.* *Боза-боза болды, еңіреді.*

БҰЛАНША үст. Бұланға ұқсап, бұлан сияқты.

БҰЛАҢ¹ зат. **1.** *Түлкі құйрығының ұшы.*
2. *Ұзындау, шұбалаңқы нәрсеңі әрлі-берлі теңселуі, тербелуі; бұлғаққауы.* **3.** ауыс. *Бүлкіл жүріс, жортақ.* **4.** ауыс. *Қулық, айла.*

Бұлаң берді. а) *Жалт етті, қараң етті.* ә) *Елестеді, елес берді.* б) *Алдады, қулыққа басты.*

Бұлаң етті. а) *Жалт берді, қараң етті, кенет көзге түсті.* ә) *Елес берді, елестеді. Бұлаңға салды.* *Алдады, қулыққа басты, алдаусыратты.*

Бұлаң жүріс. *Бір қалыпты сар желіс. Бұлаң қақты.* а) *Құйрығын бұлғаңдатты, ирелеңдетті.* ә) *Бұлғақтады, желбіреді.* б) *Мың бұралды, майысты, сылаңдады.* в) *Ойнақшыды, тулады.*

Бұлаң құйрық. а) *Жылқы малының бірқалыпты жортып отыратын жүрісі, ылдым-жылдым жүріс.* ә) *Қу, айлакер, алдамшы. Бұлаң құйрық желіс. Бірқалыпты сар желіс. Бұлаң құйрыққа салды.* а) *Ылдым-жылдым жүрді, жортып отырды.* ә) *Сөзінің ұшын ұстатпай, қулығын асырмақ болды. Бұлаң қылды.* *Алдады, алдаусыратты.*

БҰЛАҢ² зат. **1.** *Бұрылыс, бұлтарыс, қалтарыс.* **2.** ауыс. *Қиыншылық, ауыртпалық. // Қалтарысы көп, ауыр, қиын (заман).*

БҰЛАҢ³ сын. сөйл. **Бұлаң**².

Бұлаң тұрмыс. *Жақсы, жайлы тұрмыс.*

БҰЛАҢ: бұлаңға тұру. *Кеме керуенінің жиналуы, керуен түзеу.*

БҰЛАҢ-БҰЛАҢ сын. *Қалтарысы көп, бұрылысы көп. // Әрлі-берлі, ерсілі-қарсылы.*

Бұлаң-бұлаң етті. *Көлбеңдеді, тербелді.*

БҰЛАҢДА= ет. **1.** *Ит, түлкі, т.б. аң құйрығының әрлі-берлі ирелеңдеуі, бұлғаңдауы.*
2. *Тербелу, теңселу, ыргалу.* **3.** *Майысу, сылаңқағу,*

мың бұралу. // экспр. Жағыну, жағымпаздану; жылмаң қағу. **4.** *Желбіреу, желмен қозғалу.*

5. *Бұралаңдап тез ағу (өзен, бұлақ жайында).*

6. *Мұнарту, бұлдырау, көлбеңдеу.* **7.** *Елестеу, елес беру.* **8.** поэт. *Ауыздықпен алысу, аласуру, тытырлау, жер тарту (миніс ат жайында).* **9.** *Еркелеу, бұраңдау, шолжаңдау.* **10.** ауыс. *Алдау, қулыққа басу, қутыңдау.*

Бұлаңдап өсті. *Еркелеп еркін өсті, ешнәрседен таршылық көрмеді.*

БҰЛАҢДАТ= ет. **1.** *Ирелеңдету, бұлғаңдату, өрлі-берлі қоғау.* **2.** *Тербелту, теңселту, ыргалту.* **3.** *Майыстыру, сылаңдату, сылаң қақтыру.* **4.** ауыс. *Бөстіру, қутыңдату.*

БҰЛАҢДАТУ Бұлаңдат етістігінің қимыл атауы; алдату, бөстіру, қутыңдату.

БҰЛАҢДАУ Бұлаңда етістігінің қимыл атауы; алдау, қулыққа басу, қутыңдау.

БҰЛАҢҚҰЙРЫҚ сын. **1.** *Аңшыны алдап, біркітті жер қаптырып кететін айлакер.*

2. *Бірқалыпты ырақты, бұлғаңдаған (жылқы малының жүрісі туралы).* **3.** ауыс. *Қу, айлакер, алдамшы (адам).*

Бұлаңқұйрық бұлкек. б е й н. *Аттың құйрығын екі жаққа лақтырып, ыргала жүргендегі аяңнан шапшаң жүрісі. Бұлаңқұйрыққа [түлкі қулыққа] салды.* а) *Ылдым-жылдым жүрді, жортып отырды.* ә) ауыс. *Сөзбұйдаға салды, айлаға көшті, қулыққа басты.*

БҰЛАҢҚҰЙРЫҚТАТ= ет. *Жорту, ылдым-жылдым жүріске салу.*

БҰЛАҢЫТ= ет. көне. *Көмескілену, мұнарту, бұлдыр тарту.*

БҰЛАҢЫТУ Бұлаңыт етістігінің қимыл атауы.

БҰЛА-ТОЛА үст. жерг. **Біржола.**

БҰЛАУ¹ зат. **1.** *Күннің, ыстық құмның т.б. қызуы, ыстығы.* **2.** *Ауырған жерді ыстық бумен бұлайтын халық емі.*

Бұлау болды. *Әбден терледі, шым-шым тер шықты. Бұлауға түскендей. Әбден терлеген, қара тер болған. Бұлау тер. Бұлаулағанда шығатын ащы тер.*

БҰЛАУ¹ Бұла етістігінің қимыл атауы; көз жасын көл қылу, жылап-сықтау.

БҰЛАУ² сын. *Қиын, азап.*

БҰЛАУ³ зат. *Көзіне жас толшылық, қыстығын, жылай алмаушылық.*

БҰЛАУДАЙ сын. Бұлау сияқты, бұлау тәрізді.

БҰЛАУЛА¹= ет. *Бұлау жасау; бұлаумен емдеу.*

БҰЛАУЛА²= ет. *Көзі жасқа толу, көп жылау.*

БҰЛАУЛАН= ет. *Көп жылағандықтан көз алдының ісініп кетуі.*

БҰЛАУЛАНУ Бұлаулан етістігінің қимыл атауы.

БҰЛАУЛАУ Бұлаула етістігінің қимыл атауы.

БҰЛБҰЛ [ир. بلبل] зат. **1.** *Орман-тоғайда болатын торғай тұқымдас, қоңыр-қызылт түсті даусы әдемі, кішкене өнші құс; сандуғаш.*

2. зоол. <лат. luscinia> *Торғай тәрізділер отрядының сайрауықтар тұқымдасына жататын өнші құс.* **3.** ауыс. *Дауысы әдемі, сазды, өнші.* **4.** ауыс. *Ақын, жырышы, олеңші; тілге шешен, сөзге жүйрік адам.*

Бұлбұлдың азығын пайдаланып, сарышымшық той бастады. б е й н. *Шын өнерлі, беделінің орны ойсырағанда олардан төмендер, оларға жете алмайтындар күшейді. Бұлбұл көмей. Нәзік үнді, дауысы бұлбұлдай сайраған, асқан өнші. Бұлбұл қағып жүргізді. Кісінің көңілін шат қылып, мерейін тасытып шат-*

тандырды, риза етті. Бұлбұл құсы. Бұлбұлша сайраған ақын, бұлбұл көмей. Бұлбұл ұшты. Ғайып бодды. Бұлбұл үнді. Бұлбұлдың үніндей әдемі, әсем, сазды.

БҰЛБҰЛДАЙ сын. Бұлбұл сияқты, бұлбұл тәрізді.

Бұлбұлдай сайрады. а) *Өте әдемі, сазды дауысын ән салды.* ә) *Шешен сөйледі.*

б) экспр. *Сапылдады, сарнады, таңдайы таңдайына тимеді.*

БҰЛБҰЛДАЙЫН сын. фольк. **Бұлбұлдай.**

Бұлбұлдайын сайрады. фольк. *Бұлбұлдай сайрады.*

БҰЛБҰЛСТАН зат. поэт. *Бұлбұлдар мекені, бақшасы.*

БҰЛБҰЛСЫЗ сын. *Бұлбұлы жоқ, бұлбұл болмаған.*

БҰЛБҰЛША үст. *Бұлбұлға ұқсап, бұлбұл сияқты.*

Бұлбұлша сайрады. а) *Мың құбылтып ән салды, шырқатты.* ә) экспр. *жағымсыз. Аузы аузына жұқпады; қақсады, сарнады.*

БҰЛҒА¹= ет. **1.** паралингв. *Қолдың басын білезігінен ішке қарай айналдырып, алыстағы адамды шақыру ым-шараты.* **2.** *Жаулық, орамал, мата сияқты заттарды ұстап қолын жоғары көтеріп, ары-бері қозғап, алыстағы адамды шақыру.* **3.** *Қолдың басын ары-бері қозғап, қоштасу шаратын жасау.* **4.** *Бұлаңдату, ирелеңдету, бұлғаңдату.*

БҰЛҒА²= ет. *Қаймақ, құрт сияқты қой-малжың заттарды араластыру, шайқау.*

БҰЛҒА³= ет. сөйл. **Былға.**

БҰЛҒАҒЫШ¹ сын. *Бұлғаумен айналысатын, араластырушы (адам).*

БҰЛҒАҒЫШТА= ет. *Қолын немесе қолындағы затпен қайта-қайта бұлғау, қоштасу қимыл ишаратын жасау, бірнеше рет бұлғау.*

БҰЛҒАҒЫШТАУ Бұлғағышта етістігінің қимыл атауы.

БҰЛҒАЙ зат. фольк. *Халық ауыз әдебиетінде өлең ұйқасы үшін қолданылатын бастама жол.*

БҰЛҒАҚ¹ зат. **1.** *Бұлғаң-бұлғаң етушілік, теңселушілік; бұлғаң.* **2.** ауыс. *Сенделіп бос жүрушілік, найқалшылық.*

Бұлғақ бас. *Ешнәрсен ойламай, сыртын түзеп, сенделіп, бос жүретін (адам). Бұлғақ қақты. Бұлғаң-бұлғаң етті, теңселді, шайқалды, тербелді. Бұлғақ қақтырды. Теңселтті, шайқалтты, бұлғақ-бұлғақ еткізді.*

БҰЛҒАҚ² зат. көне. *Дүрбелең, аласапыран, бүлік.*

БҰЛҒАҚ³ зат. ойын. *Асық ойынының бір түрі.*

БҰЛҒАҚБАС сын. *Ойсыз, түісіксіз.*

БҰЛҒАҚТА= ет. **1.** *Ары-бері тербелу, теңселу, шайқау; бұлғаң-бұлғаң ету.* **2.** ауыс. *Мас болу, масану, теңселу, тәлтректеу.* **3.** ауыс. *Бос жүру, сенделу.* **4.** ауыс. *Солқылдақтық істеу, толқу; көңісі келмеу, әрі-сәрі болу.* **5.** ауыс. *Ешкім бетінен қақпау, бұла осу, ерке болу, болып-толу; бұлғаңдау.*

БҰЛҒАҚТАҒЫШ сын. *Қозғалғыш, айналығыш.*

БҰЛҒАҚТАҢҚЫРА= ет. *Аздап теңселу, сәл ғана бұлғақтау.*

БҰЛҒАҚТАТ= ет. **1.** *Ирелеңдету, әрлі-берлі сермеу.* **2.** *Теңселту, масайту.* **3.** ауыс. *Бетінен қақпау, қарсы келмеу, еркелету.*

БҰЛҒАҚТАТУ Бұлғақтат етістігінің қимыл атауы.

БҰЛҒАҚТАУ Бұлғақта етістігінің қимыл атауы. **1.** *Бос жүру, сенделу.* **2.** ауыс. *Солқылдақтық істеу, көңісі келмеу.*

БҮЛҒАҚТЫҚ зат. *Бұлғаң-бұлғаң етушілік, бұлғақтаушылық; солқылдақтық.*

БҮЛҒАЛА= ет. сөйл. *Қайта-қайта, бір-неше рет бұлғау.*

БҮЛҒАЛАҚ: **бұлғалақты салды.** *Қолындағысын қайта-қайта бұлғады, алыстағыға белгі берді.*

Бұлғалаққа салды. сөйл. *Бұлтаққа салды; шындықты айтудан жалтарды.*

БҮЛҒАЛАҚСЫЗ сын. сөйл. **Бұлталалақсыз.**

БҮЛҒАЛАҚТА= ет. 1. *Әрлі-берлі тербелу, теңселу, шайқалу.* 2. *Тепе-теңдікті жоғалту, түзу жүрістен жаңылу.* 3. *Бір затты белгілі бір нәрсемен қозғау, араластыру, сапырылыстыру.* 4. а уыс. *Еркін жүру, ерке осу; бұлғаңдау.*

БҮЛҒАЛАҚТАТ= ет. *Бір затты әрлі-берлі қозғалту, теңселту, тербелту, бұлғақтату.*

БҮЛҒАЛАҚТАТУ *Бұлғалақтат етістігінің қимыл атауы*

БҮЛҒАЛАҚТАУ *Бұлғалақта етістігінің қимыл атауы; еркін жүру, бұлғаңдау, еркелеу.*

БҮЛҒАҚТА= ет. *Еркелеу, емін-еркін жүру*

БҮЛҒАЛАН= ет. *Тербетілу, желбіреу.*

БҮЛҒАЛАНУ *Бұлғалаң етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛҒАЛАНДА= ет. 1. *Шайқалу, тербелу, теңселу, бұлғақтау.* 2. *Ирелеңдеу.* 3. *Ағараңдау, көріну, байқалу.* 4. *Қисалаңдау, әрең жүру, тәлітректеу, қылжаңдау.*

БҮЛҒАЛАНДАТ= ет. *Ирелеңдету, бұлғақтату.*

БҮЛҒАЛАНДАУ *Бұлғалаңда етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛҒАМА зат. жерг. *Майсыз, дәм-таutusыз тамақ.*

БҮЛҒАМАҚ зат. жерг. *Талқанға сүт не қаймақ қосып жейтін тамақ.*

БҮЛҒАН= ет. көне. *Қана, терге, көз жасына т.б. сұйық затқа малыну, малыңу, шылану.*

БҮЛҒАНУ *Бұлған етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛҒАҢ елік. *Бұлғаңдап, теңселе, шайқала басқан жүрісті бейнелейтін сөз.*

Бұлғаң еткізді. *Қолын бұлғап жіберіп, хабар берді.* **Бұлғаң етті.** а) *Ағараң етті, бұлғап жіберді.* ә) *Жалт етті, көзге түсті.* **Бұлғаң қақты.** *Бұлғақтады, ары-бері теңселді, шайқалды.*

БҮЛҒАҢ-БҮЛҒАҢ елік. *Қайта-қайта бұлғаңдап, теңселген, шайқала басқан жүрісті бейнелейтін сөз.*

Бұлғаң-бұлғаң еткізді. *Қайта-қайта ирелеңдетті, бірнеше рет бұлғады.* **Бұлғаң-бұлғаң етті.** *Қайта-қайта бұлғаңдады, теңселді.* **Бұлғаң-бұлғаң қақты.** *Қайта-қайта бұлғақтды, әрлі-берлі теңселді, тербелді.*

БҮЛҒАҢДА= ет. 1. *Құйрығын бұлғаңдатып иесіне еркелеу (ит жайында).* 2. *Теңселу, тербелу, шайқалу.* 3. а уыс. *Теңселіп бос жүру, сенделу.* 4. а уыс. *Былқ-сылқ етіп кербездену, сылаң қағу.* 5. а уыс. *Бұлғаңдап, еркелеп осу (адам жайында).* 6. а уыс. *Еркінсу, жайбарақаттану.*

БҮЛҒАҢДАС= ет. *Мас адамдардың бірге қисалаңдап, тәлітректеп жүруі.*

БҮЛҒАҢДАСУ *Бұлғаңдас етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛҒАҢДАТ= ет. *Әрлі-берлі сермеу, қозғалту, бұлғау, ирелеңдету.*

БҮЛҒАҢДАТУ *Бұлғаңдат етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛҒАҢДАУ *Бұлғаңда етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛҒАҢДЫҚ зат. 1. *Бұлғаң қаққандық, еркелік, еркінсушілік.* 2. а уыс. *Әрі-сәрілік, қылжақтық.*

БҮЛҒАП-БҮЛҒАП ет. *Бірнеше рет әрлі-берлі айналырып, толған.*

БҮЛҒАР¹ зат. *Еділ мен Камадағы ерте кездегі Бұлғария мемлекетінің халқы, тайпа.* // *Бұлғар елінде жасалған, бұлғар елінен шыққан.*

БҮЛҒАР² зат. көне. *15-ғасырда Қазанның ақша шығаратын сарайында соғылған тиын-ақша.*

БҮЛҒАРЫ¹ зат. сөйл. **Бұлғары.**

БҮЛҒАРЫ² зат. сөйл. **Бұлғар**¹.

БҮЛҒАС= ет. *Қоштасқан адамдардың бір-біріне сау бол айттықанын білдіретін қимыл ишарат.*

БҮЛҒАСУ *Бұлғас етістігінің қимыл атауы.*

БҮҒАТТАУ зат. инф. <ағыл. locking> *Файлды, мәліметтер базасын пайдалануға тыйым салу, тосқауыл қою*

БҮЛҒАУ¹ *Бұлға етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛҒАУ² *Бұлға (2) етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛҒАУШЫ зат. *Бір нәрсені араластырып бұлғайтын, бұлғау әрекетін істеуші адам.*

БҮЛҒАУЫШ зат. 1. көне. этн. *Қуырғылып жатқан астықты (арпа, бидай, тары т. б.) араластырып тұру үшін таяқшаның басына шүберек не киіз орап жасалған құрал.*

2. т.ех. *Автомат машиналардың қоймалжың сұйықты бұлғап, араластырып тұруға арналған аспабы; тетігі.*

БҮЛҒАУЫШТАЙ сын. *Бұлғауыш тәрізді, бұлғауыш сияқты.*

БҮЛҒАШЫ зат. көне. *Орта ғасырлардағы түркі тектес тайпа.*

БҮЛҒЫН зат. 1. зоол. <лат. martes zibellina> *Қылқан жапырақты ормандарды мекендейтін, дене тұрқы 40-55 см-дей, терісі аса бағалы, қоңыр-күрең түсті жыртқыш аң.* 2. *Сол аңның жүні жытылған, қалың әрі жұмсақ, қоңырқай түсті әдемі терісі.*

Бұлғын тон. этн. *Бұлғынның терісінен беттестіріліп тігілген асыл тон.* **Бұлғын ішік.** *Бұлғын терісінен тігілген қымбат ішік.*

БҮЛҒЫНДАЙ сын. *Бұлғын тәрізді, бұлғын сияқты.*

БҮЛҒЫНДАЙЫН сын. фольк. **Бұлғындай.**

БҮЛҒЫНДЫ сын. *Бұлғыны бар, бұлғыны көп.*

БҮЛҒЫНСЫЗ сын. *Бұлғыны жоқ, бұлғыны болмайтын.*

БҮЛҒЫР сын. көне. **Бұлғыр.**

Бұлғыр тау. *Алыстан бұлдырап көрінген, тізбектеліп ұзына бойы жалғасып жатқан зеңгір тау.*

БҮЛДА= ет. 1. *Ақшаға, пұлға сату, тегін емес, ақыға беру.* 2. *Құнын көтеру, бағасын асыру.* 3. а уыс. *Міндетсіну, әлдеқандай болу, бөлсіну.* 4. а уыс. *Балау, теңеу.*

Бұлдап сатты. *Бір нәрсені (атын, атағын, қызмет жағдайын, т. б.) міндет қылып, лауазымын пайдаланып өз ойын іске асырды.*

БҮЛДАЙ сын. *Бұл сияқты, бұл тәрізді.*

БҮЛДАҚ зат. өс. *Қараңқой (ылғалды жерде өсетін көгентамырлы арамшөп).*

БҮЛДАН= ет. *Әлдеқандай болу, бөлсіну, міндетсіну.*

БҮЛДАНДЫР= ет. *Бөлсіну, міндетсіндіру.*

БҮЛДАНДЫРУ *Бұлдандыр етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛДАНУ *Бұлдан етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛДАНШАҚ сын. *жағымсыз. Бөлсінгенді, бұлданғанды ұнататын, бұлданғыш.*

БҮЛДАНЫҢҚЫРА= ет. *Міндетсініңкіреу, бағасын көтере түсу, бөлсінсінкіреу.*

БҮЛДАНЫҢҚЫРАУ *Бұлданыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛДАҢҚЫРА= ет. *Міндетсініңкіреу, бөлсінсінкіреу, әлдеқандай болу.*

БҮЛДАҢҚЫРАУ *Бұлдаңқыра етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛДАУ *Бұлда етістігінің қимыл атауы; міндетсіну, бөлсіну.*

БҮЛДИ зат. көне. *Сай, жыра; құлдылды.*

БҮЛДЫ сын. 1. *Дуние-малы бар, ақшалы, ауқатты.* 2. а уыс. *Бағалы, құнды, қымбат; арзан емес.* 3. *Табысты, ақша көп түсетін.* 4. а уыс. *Беделді, қадірлі, қасиетті.*

БҮЛДЫҒЫНША үст. жерг. *Мейлінше, барынша.*

БҮЛДЫҚ зат. *Пұлға тұрарлық, қымбат зат.*

БҮЛДЫЛЫҚ зат. *Бұлды болушылық; ауқаттылық.*

БҮЛДЫР сын. 1. *Сағым тәрізді бұлғыр, буалдыр.* 2. а уыс. *Көмескі, дүдәмал, анық-айқын емес.* // *Еш нәрсе, ештеме, дәнеме; тұлдыр.* // *Жорамал, күдік.*

Бұлдыр болды. *Сенімсіз болды, күдіктенді, сезіктенді.* **Бұлдыр дүние.** *Жалған өмір.* **Бұлдыр елес.** *Анық емес, көмескі, түсініксіз сипат, күй.*

Бұлдыр күй. *Түсініксіз жағдай, беймәлім, тылсым күй.* **Бұлдыр қақты.** а) *Жүйткіді, заулады, зымырады.* ә) *Мұнарланды, алыстан көрінді.*

б) *Шындықты жасырды, көмескі етті.* **Бұлдыр ой.** *Күдік, сенімсіздік.* **Бұлдыр ойнады.** *п.э.т.*

Бұлдырлады, бұлдыр тартты. **Бұлдыр сағым.** *Сағым сияқты көмескі, бұлғыр, бұлдыраған күй.*

Бұлдыр тартқызды. *Көмескілендірді, күңгірттендірді, бұлғырлатты.* **Бұлдыр тартты.** а) *Бұлғырланды, буалдыр күйге түсті.*

ә) *Көмескіленді, ұмтыла бастады.* **Бұлдыр тұмандық.** *Түсініксіздік, шалағайлық.* **Бұлдыр үміт.** *Бұлғыр, айқын емес үміт, сенімсіздік.*

БҮЛДЫРА= ет. 1. *Алыстан буалдырланып мұнартау, сағымдану.* 2. *Қарауыту, күңгірт тарту, көмескілену; жөнді көрінбеу.* 3. а уыс. *Зымырау, заулау, зыту.*

БҮЛДЫРАҚ¹: **бұлдыраққа басты:** *Айлашарғыға салды, сұырқылымшақтатты.*

БҮЛДЫРАҚ² сын. *Көмескі, айқын емес, бұлғыр.*

БҮЛДЫРАҢДА= ет. *Бұлдырақ қағу, құлдыраңдау.*

БҮЛДЫРАҢДАУ *Бұлдыраңда етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛДЫРАҢҚЫ сын. *Көмескілеу, бұлдырлау.*

Бұлдыраңқы тартты. *Анық емес, көмескі леу тартты, түсініксіз болды.*

БҮЛДЫРАҢҚЫРА= ет. *Сәл гана бұлдырап көріну, қарауытыңқырау.*

БҮЛДЫРАҢҚЫРАУ *Бұлдыраңқыра етістігінің қимыл атауы.*

БҮЛДЫРАП-ҚҮЛДЫРАП ет. *Самған, зулап, алыстап.*

БҮЛДЫРАТ= ет. 1. *Бұлғырлату, көмескі тартқызу.* 2. а уыс. *Түсініксіз ету, шатастыру.*

3. а уыс. *Қиналу, көз қарауыту.*

БҮЛДЫРАТА-СЫЛДЫРАТА= ет. сөйл. *Қозғай беру, қазбалау.*

БҮЛДЫРАТУ *Бұлдырат етістігінің қимыл атауы; шатастыру, түсініксіз ету.*

БҮЛДЫРАУ *Бұлдыра етістігінің қимыл атауы, қарауыту, көмескілену.*

БҮЛДЫР-БЕЛЕҢ сын. *Беймәлім, түсініксіз.*

БҮЛДЫР-БҮЛАҢ сын. *Анық емес, шалашарпы, болар-болмас, емес-еміс.*

БҮЛДЫР-БҮЛДЫР сын. 1. *Айқын емес, көмескі, бұлғыр, буалдыр.* 2. а уыс. *Қиын-қыстау, қилы-қилы.*

Бұлдыр-бұлдыр етті. Көмескіленіп, қараң-қураң көрінді.

БҮЛДЫР-БУАЛДЫР сын. Анық-айқын емес, түсініксіз.

БҮЛДЫР-БҰРАЛАҢ сын. Түсініксіз, көмескі, айқын емес.

БҮЛДЫРЛА= ет. 1. Мұнарту, сағымдану, буалдырлану. 2. ауыс. Екпіні үдеу, зулау, зымырау. 3. ауыс. Шабыттану, арқасы қозу.

БҮЛДЫРЛАН= ет. 1. Қараю, қараңғылану. 2. ауыс. Күңгірттену, көмескілену.

БҮЛДЫРЛАНУ Бұлдырлан етістігінің қимыл атауы.

БҮЛДЫРЛАТ= ет. Күңгірт ету, көмескілендіру.

БҮЛДЫРЛАТУ Бұлдырлат етістігінің қимыл атауы.

БҮЛДЫРЛАУ¹ сын. Анық-айқын емес, көмескі, түсініксіз. // Шала-шарты, жартылай, еміс-еміс.

БҮЛДЫРЛАУ² Бұлдырла етістігінің қимыл атауы.

БҮЛДЫРЛЫҚ зат. Көмескілік, түсініксіздік, анық еместік.

БҮЛДЫРМАҚ зат. Алыстан бұлдыран көрінген зат.

БҮЛДЫРМАҚТАУ сын. Оишалық тегіз емес, кедір-бұдырлау.

БҮЛДЫРСЫЗ сын. 1. Теп-тегіз, көз сүрінер түйір жоқ. 2. ауыс. Түсінікті, айқын, ашық.

БҮЛДЫР-САЛДЫР сын. 1. Түсініксіз, беймәлім. 2. Асығыс-үсігіс, тез.

БҮЛДЫР-СЫЛДЫРСЫЗ сын. Бұлдыр-сылдыры жоқ, шынайы, ешбір қоспасыз.

БҮЛДЫРТ= ет. сөйл. Бұлдырат.

БҮЛДЫРЫҚ зат. <лат. pteroclididae> 1. Шөлді жерді мекендейтін, сұр түсті, кішкентай дала құсы. 2. зоол. Кептер тәрізділер отрядының тұқымдасы.

БҮЛДЫРЫҚОТЫ зат. бот. <лат. leri-dium> Құм аралас шөлейт жерлерде өсетін, бұлдырық жайылатын тықыр шөп.

БҮЛДЫРЫҚТАЙ сын. 1. Бұлдырық сияқты, бұлдырық тәрізді. 2. ауыс. Кіп-кішкентай, тым шағын. 3. ауыс. Өте тез, жылдам.

БҮЛДЫРЫҚША үст. Бұлдырыққа ұқсап, бұлдырық сияқты.

БҮЛДЫРЫҚШӨП зат. өс. Бұлдырықты.

БҮЛЖЫ= ет. Өзеру, айну.

БҮЛЖЫМА= ет. 1. Бір қалыптан аумау, қозғалмау. 2. Ұстанған бағыттан таймау, айнымау, өзгермеу.

Бұлжымай орындалды. Дәл ойдағыдай, сол күйінде орындалды.

БҮЛЖЫМАС сын. Бұлжымайтын, өзгермейтін, мызғымас.

БҮЛЖЫМАСТАЙ сын. Өзгермейтіндей, тұрақты, айнымастай.

БҮЛЖЫМАСТЫҚ сын. Өзгермейтін, айнымайтын.

БҮЛЖЫМАУ Бұлжыма етістігінің қимыл атауы.

БҮЛЖЫТПАЙ үст. Дәл сол күйінде, дәлме-дәл, айнытпау.

БҮЛЖЫТПАСТАН үст. Өз қалпынан айнытпай, ешбір өзгертпестен, сол күйінде.

БҮЛЖЫТПАУ Бұлжытпа етістігінің қимыл атауы.

БҮЛЖЫТЫЛ= ет. Өзгертілу, бұзылу.

БҮЛҚАН сын. Жайсыз, тынышсыз.

Бұлқан болды. Ашуланды, реңжіді.

БҮЛҚАЙЫР зат. биол. Сабағы жапырақтап шығатын дәрі өсімдік.

БҮЛҚАН-ТАЛҚАН үст. 1. Астаң-кестен, быт-шыты шыққан, тас-талқан болған. 2. Ашулы, ызалы. 3. Араласқан, аласұрған.

Бұлқан-талқан ашуланды. Қатты ашуланды, кейіді. Бұлқан-талқан болды. Қатты ашуланды, шарт-шұрт болды.

БҮЛҚЫНШЫ зат. балықшар. Жайықта, Пермьде суға ау тастаған кездегі қайықтың бұлқынын ұстаушы адам.

БҮЛҚУ Бұлқы етістігінің қимыл атауы.

БҮЛҚЫ= ет. Кенет жұлқып қозғау. 2. ауыс. Тулау, аласұру.

БҮЛҚЫЛДА= ет. Ашу кернеу, қатты ызалану.

БҮЛҚЫН зат. Қайық бөлігі; қайықтың жүрсін бағдарлайтын құрал, тетік.

БҮЛҚЫН= ет. 1. Жұлқыну, аласұрып босануға тырысу, ұмтылу, шыға алмай жанталасу. 2. ауыс. Көнебу, тулау, қарсыласу. 3. ауыс. Ашу-ыза кернеу.

БҮЛҚЫНҒЫШ сын. Ырыққа көнбейтін, аласұрғыш.

БҮЛҚЫНДЫР= ет. 1. Бұлқыту, қозғау салу, тулау, жұлқындыру. 2. ауыс. Көңілді толқыту, тебірену.

БҮЛҚЫНДЫРУ Бұлқындыр етістігінің қимыл атауы.

БҮЛҚЫНТ= ет. 1. Тулату, аласұрту, бұлқынуға мәжбүр ету. 2. ауыс. Шабыттандыру, жігерлендіру.

БҮЛҚЫНТУ Бұлқынт етістігінің қимыл атауы.

БҮЛҚЫНУ Бұлқын етістігінің қимыл атауы. 1. Жұлқыну, тулау. 2. ауыс. Қарсыласу, ерікке көнебу.

БҮЛҚЫНШАҚ зат. Сойған жылқының сан терісін шашасына дейін бітеу іреп алып, жасалған ыдыс.

БҮЛҚЫНШЫП-ЖҮЛҚЫН= ет. Аласұру, тулау.

БҮЛҚЫНЫС зат. Кенеттен болатын шұғыл әрекет, құлшыныс, дүмпу, сергілік.

БҮЛҚЫС= ет. Бірден-жұқпін қозғалысу, қалт тартып қалысу.

БҮЛҚЫСУ Бұлқыс етістігінің қимыл атауы; жұлқи қозғалысу.

БҮЛҚЫТ ет. Бойын кернету, алай-дүлей еткізу.

БҮЛНА= ет. көне. Тұтқыңға алу.

БҮЛТ¹ зат. 1. Аспанда қалқыған тұман тәрізді қою су буы. 2. тер м. Атмосферада қалқыған қоюланған су буының және өте ұсақ мұз кристалының жиынтық жүйесі. 3. ауыс. Сезімде болатын қаяу, көңіл кірбіңі деген мағынада.

Бұлт ала, жер шола. а) Бәрі бірдей емес, бір жердегі жағдай екінші бір жердегіге ұқсамайды. ә) бейн. Ақылды, саналы адамы жоқ, берекесі кеткен ел іші. Бұлт керуені. поэт. Тізбек-тізбек бұлттар. Бұлт көшті. Бұлт қозғалып, басқа жаққа ауды. Бұлт қапқан. Аспанмен таласқан, зәулім биік. Бұлттар мамырлады. поэт. Ақша бұлттардың әдемі көрінісі туралы. Бұлт ойнады. Екіталай, қауіпті күн туды. Бұлтты сауды. бейн. Жаңбыр жауды. Бұлттан шыққан күндей. Жарқ еткен, жайраңдаған, көз қарықтыратын жарық. Бұлт торлады [үйірлі]. Қауіп-қатер төнді. Бұлт шайнап, мұз бүрікті. бейн. Қатты қаһарланды, ашуға мінді. Бұлт шақыру. Жаңбыр жауызу мақсатында бұлтты арбап шақыру. Бұлт шалды. Аспанды бұлт торлады, қаптады. Бұлтын жиды. бейн. Аспан бұлттанып, түнеріп, күн жауар кез келді деген мағынада.

БҮЛТ² зат. жерг. Діңек, тіреу, бағана, шығырдың қадасы.

БҮЛТ³ елік. Бұлтың еткен тез қимылды бейнелейтін сөз.

Бұлт берді [етті]. а) Бұлтың етіп бір көрінді. ә) Жалт берді. б) Тайып кетті. в) Айныды, теріс айналды.

БҮЛТАҚ зат. 1. Қиыр-шығыры, іні мол бір-ма, бұрылыс. 2. ауыс. Екісөзділік, уәдемырзалық. 3. ауыс. Жеңілтек қылық, іс.

Бұлтаққа салды. Құлыққа басты, бұлтарды.

БҮЛТАҚ-БҮЛТАҚ елік. Бұлтаңдаған, бұлтыңдаған бірнеше рет қайталанған тез қимылды бейнелейтін сөз.

Бұлтақ-бұлтақ етті. Бұлтаң-бұлтаң етті, бұлтыңдады.

БҮЛТАҚ-СҮЛТАҚ зат. сөйл. Құлық-сұмдық, жалтаң-салтаң.

БҮЛТАҚСЫЗ сын. Бұлтағы жоқ, бұлтарыссыз.

БҮЛТАҚТА= ет. 1. Тіке тартпай, көп бұлтарыспен жүру, ирелеңдеу. 2. ауыс. Солқылдақтық жасап, екішты сөйлеу, екі жақты әрекет ету. 3. ауыс. Жалтарын кету. 4. ауыс. Солқылдақтық істеу, әлсіздік таныту.

БҮЛТАҚТАС= ет. Ары-бері ойқастау, теңселісу, бұл берісу.

БҮЛТАҚТАСУ Бұлтақтас етістігінің қимыл атауы; теңселу.

БҮЛТАҚТАТ= ет. Астарлату, екішты сөйлету.

БҮЛТАҚТАТУ Бұлтақтат етістігінің қимыл атауы; солқылдақтық таныту.

БҮЛТАҚТАУ Бұлтақта етістігінің қимыл атауы; солқылдақтық жасап, екішты сөйлеу.

БҮЛТАЛАҚ зат. 1. Бұрылысы, бұлтарысы көп ирелең жол. 2. ауыс. Былқ-сылқ еткен солқылдақтық, табансыздық.

Бұлталаққа салды. Сылтауратып, жалтарыс іздеді.

БҮЛТАЛАҚСЫЗ сын. Бұралаң, бұлтарысы жоқ.

БҮЛТАЛАҚТА= ет. 1. Әрлы-берлі қисалақтап бұлталақтау. 2. ауыс. Бұлтаққа салу, тайқақтау.

БҮЛТАЛАҚТАТ= ет. 1. Ары-бері қисалақтау, орнықсыз болу, бұлгалақтау. 2. Басын алып қашу. 3. Астарлау, екішты сөйлеу.

БҮЛТАЛАҚТАУ Бұлталақта етістігінің қимыл атауы; табансыздық көрсету, тайқақтау.

БҮЛТАЛАҚШЫ зат. Табансыздық көрсетуші, тайқақтаушы.

БҮЛТАЛАҢ зат. 1. Табансыздық. 2. Екіштылық, өтірік. 3. Қытың-сытың.

БҮЛТАЛАҢДА= ет. Бұлтаң-бұлтаң ету, әрлі-берлі қозғалақтап, бұлгалақтау.

БҮЛТАЛАҢДАТ= ет. Бұлтың-бұлтың еткізу.

БҮЛТАЛАҢДАТУ Бұлталаңдат етістігінің қимыл атауы.

БҮЛТАЛАҢДАУ Бұлтаңдат етістігінің қимыл атауы; бұлтаң-бұлтаң ету.

БҮЛТАҢ зат. 1. Екі жаққа кезек ауып отыратын жүріс, бұлтақ. 2. ауыс. Айлалы, амалды құлық әрекет.

Бұлтанғы жоқ. Құлық-сұмдығы жоқ, таза.

БҮЛТАҢ-БҮЛТАҢ елік. Бұлтаңдаған, бірнеше рет қайталанған тез қимылды бейнелейтін сөз.

Бұлтаң-бұлтаң етті. Қайта-қайта бұлтаңдады.

БҮЛТАҢДА= ет. 1. Бұлтың қағу, томпаңдау. 2. ауыс. Солқылдақтық істеу, тайсақтау, жалтару.

БҮЛТАҢДАТ= ет. Бұлтың-бұлтың еткізу.

БҮЛТАҢДАТУ Бұлтаңдат етістігінің қимыл атауы.

БҮЛТАҢДАУ Бұлтаңда етістігінің қимыл атауы.

БҮЛТАҚСЫЗ үст. *Тайсалмай, қаймықпай, тайынбай.*

БҮЛТАР= ет. 1. Устатпай жалт етіп, ицғыл бұрылды. 2. Қашу, құтылу. 3. ауыс. Бара жатқан бағытынан айну, адастыру. 4. ауыс. Сөзде тұрмай жалтару, тайқып кету.

Бұлғара тартты. Басқа бағытқа бұрылды, ирелең қақты.

БҮЛТАРМА зат. 1. Бұралаңы қалтарыс, бұлтарыс. 2. ауыс. Құлдық, сұмдық, айлакерлік. 3. ауыс. Екісөзділік.

БҮЛТАРМАЛА= ет. Бұрмалы, бұлтарысты жермен жүру.

БҮЛТАРТ= ет. 1. Жалтарту, айныту. 2. Көңіл аудару, назар аудару. **Бұлғартпас айғақ.** Мүлдем жоққа шығара алмайтын айқын да анық дәлел. **Бұлғартпау шаралары.** заң. Қылмыстық істі жүргізу барысында айыпталушыға қолданылатын мәжбүрлеу шарасы.

БҮЛТАРТҚЫЗ= ет. Жалғартқызу, айныттыру.

БҮЛТАРТҚЫЗУ Бұлғартқыз етістігінің қимыл атауы; бұлғартуға мүмкіндік беру.

БҮЛТАРТУ Бұлғарт етістігінің қимыл атауы; айныту, жалтару.

БҮЛТАРУ Бұлғарт етістігінің қимыл атауы; жауаптан қашу, жалтару.

БҮЛТАРЫС зат. 1. Ирелең, бұрма, қалтарыс. 2. ауыс. Қиыншылық, кедергі. 3. ауыс. Айла-шарғылы бүкпе, жалтарыс.

БҮЛТАРЫС-ҚАЛТАРЫС зат. 1. Әралуан бұлғартмалы бұрылыстар мен жалтарыстар. 2. Бүкпе, айла-шарғылар мен жалтарыстар.

БҮЛТАРЫССЫЗ сын. 1. Бұлтарысы жоқ, бүкпесіз, тұра. 2. ауыс. Бүкпесіз, ашық, дәл. 3. ауыс. Еш күмәнсіз, нақты.

БҮЛТАРЫСТЫ сын. Бұлтарысы бар, бүкпелі, жасырын.

БҮЛТ-БҮЛТ елік. Бұлғандаған, бірнеше рет қайталанған тез қимылды бейнелейтін сөз.

Бүлт-бүлт етті. Бұлғандап тез қимылдады. **Бүлт-бүлт ойнады.** Қолдың, дененің сомдалған бұлшық еттері әделі қозғалақ қағып, ойнақшыды.

БҮЛТИ= ет. 1. Томпайып тұру, торсыю. 2. ауыс. Томпыып, сүйкімді болып көріну.

БҮЛТИП= ет. 1. Ұртын толтырту. 2. Томпайтып шығару, бажсыраю.

БҮЛТИТУ Бұлтип етістігінің қимыл атауы; томпайту, ұртын толтыру.

БҮЛТИЫС= ет. Томпайысу, торсыып тұрусы.

БҮЛТИЫСУ Бұлтиыс етістігінің қимыл атауы; ренжісу, араз болу.

БҮЛТИЮ Бұлти етістігінің қимыл атауы; томпайту, ұртын толтыру.

БҮЛТҚУ Бұлғарт етістігінің қимыл атауы; бұлғандау, тез қимылдау.

БҮЛТҚЫ= ет. Устатпай, тайқып шығып кету, тез қимылдау.

БҮЛТ-СҮЛТ елік. сөйл. Бірқалыпты емес, тепе-теңдік сақтамай жүрген жүрісті немесе сондай қозғалысты бейнелейтін сөз.

Бүлт-сүлт етті. Қиқаңдады, жеңілтектік көрсетті.

БҮЛТСЫЗ сын. Бұлты жоқ, ашық.

БҮЛТТАЙ сын. Бұлт сияқты, бұлт тәрізді. **Бұлғтай қаптады.** Өте көп болып самсады.

БҮЛТТАН= ет. 1. Аспанды бұлт басу. 2. ауыс. Көңілісіздік басу, ұнжырғасы түсу.

Күн бұлғтанды. Жаңбыр жауайын деді.

БҮЛТТАНУ Бұлғтан етістігінің қимыл атауы; бұлғт пайда болу.

БҮЛТТАУ сын. Аспан шамалы ғана бұлғтты.

БҮЛТТЫ сын. 1. Бұлғт торлаған, бұлты бар, бұлты көп. 2. ауыс. Қайғылы, түңірен, көңілсіз.

БҮЛТТЫЛЫҚ зат. Аспанның бұлғтты болуы.

БҮЛТША үст. Бұлғта ұқсап, бұлғт сияқты.

БҮЛТЫҚ сын. Томпыып ісінген.

БҮЛТЫҚ-БҮЛТЫҚ сын. Тегіз емес, буын-буын.

БҮЛТЫҚСЫЗ сын. Тұзу, тегіз, бұлғтығы жоқ.

БҮЛТЫҚТА= ет. сөйл. **Бұлғылдау.**

БҮЛТЫҚТАУ¹ сын. Біраз ісіңкіреген, томпыған.

БҮЛТЫҚТАУ² Бұлғылдау етістігінің қимыл атауы;

БҮЛТЫЛ зат. Бұлғ-бұлғ еткен ойнақы жүріс.

Бұлғыл қақты. Бұлғыл еті ойнақшыды; бұлғ-бұлғ етті, бұлғылдап әдемі қозғалды.

БҮЛТЫЛДА= ет. 1. Бұлғыл еттің бұлғ-бұлғ етуі. 2. Екі ұрты біресе томпайып, біресе ішке қайтуы. 3. ауыс. Бұлғылдау, ойнақшау. 4. Бұлғ-бұлғ етіп тұра алмау, ойнақшау, қозғалақтау. 5. Біресе анда, біресе мұнда алмасу. 6. ауыс. жағымсыз. Қылғылдау, жылғылдау.

БҮЛТЫЛДАҚ сын. Бір қалыпта тұрмайтын, ойнақшып тұрған.

БҮЛТЫЛДАҚ зат. Түйенің төрт аяғының жер басатын, жұмсақ қара құқайлы табаны.

БҮЛТЫЛДАҚТЫҚ зат. Бұлғылдақ болушылық, жалғартып кететін өзгергіштік, тұрақсыздық.

БҮЛТЫЛДАТ= ет. Бұлғ-бұлғ еткізу, ойнақыту.

БҮЛТЫЛДАТУ Бұлғылдат етістігінің қимыл атауы.

БҮЛТЫЛДАУ Бұлғылдау етістігінің қимыл атауы.

БҮЛТЫҢ зат. 1. Екі жаққа кезек-кезек ауып отыратын жүріс. 2. ауыс. жағымсыз. Жалғартыс, екіжақтылық.

Бұлғың етті. а) **Бұлғ етті.** ә) Аяқ астынан ренжіді, бұлғ етті. **Бұлғыл қақты.** а) Бұлғ-бұлғ етіп ойнақшыды. ә) Бебеу қақты, ойнақыланды.

БҮЛТЫҢ-БҮЛТЫҢ елік. 1. Ауызға тамақ салып алып жезендегі ұртты томпаңдауын бейнелейтін сөз. 2. ауыс. Бұлғыл еттің бұлғылдап ойнақшуын бейнелейтін сөз.

БҮЛТЫҢДА= ет. 1. Бұлғыл-бұлғыл ету, бұлғылдау, ойнақшу. 2. ауыс. Ренішті қабақ білдіру, бұлғылдау.

БҮЛТЫҢДАТ= ет. Бұлғ-бұлғ еткізу, ойнақыландыру.

БҮЛТЫҢДАТУ Бұлғылдат етістігінің қимыл атауы; бұлғыл-бұлғыл еткізу, ойнақыландыру.

БҮЛТЫҢДАУ Бұлғылдау етістігінің қимыл атауы; ойнақшу, бұлғылдау, тез қимылдау.

БҮЛҮЙРЕК зат. Кәдімгі жабайы үйректің бір түрі.

БҮЛШЫҚ: бұлшық. е) а) анат. <лат. musculus> Ағза клеткаларының қозғалу қабілетін басқаратын жиырғалыш ет тарамдары. ә) Денесінің сыртына бұлғылдап шығып тұратын, шынықтырылған ет. **Бұлшық ет жүйесі.** анат. Адамда, барлық омыртқалы жануарларда және омыртқасыздарда денені қозғалысқа келтіретін мүше.

БҮЛШЫҚ² зат. сөйл. **Бұлшық ет.**

БҮЛШЫҚТЫ сын. Бұлшық еті жетілген, бұлғыл білеуленген, бунақ-бунақ.

БҮЛШЫҚ¹ зат. Ердің былғары көшігі.

БҮЛШЫҚ² зат. 1. Жиек, түтік, шырма.

2. Шетін айналдыра қызыл, қара матамен көмкерген екі қабат төсек киіздің көмкермесінің арасына салған сыздық мата. 3. Шалбардың

сыртқы тігіс бойына ұзыннан салынатын жапсырма; лампас.

БҮЛШЫҚ³ зат. сөйл. **Соқа.**

Бұлғыл айдау. Жер жырту, соқа айдау.

БҮЛШЫҚ⁴ зат. Желкеннің арқанын өткізетін бір-біріне беттестірілген кішкене тақта.

БҮЛШЫҚ⁵ зат. **Бөлме.**

БҮЛШЫҚСУ Бұлғылқы етістігінің қимыл атауы.

БҮЛШЫҚСЫ= ет. 1. Бұлғыл, ақтарыла ау. 2. ауыс. Толғылсу, толғу, теңселу, майысу.

3. ауыс. Толғылсу, толғу, теңселу, майысу. 4. ауыс. жағымсыз. Менменсу, төкәтпарсу.

БҮЛШЫҚСЫТ= ет. Аласарту, екпіндету.

БҮЛШЫҚСЫТУ Бұлғылқым етістігінің қимыл атауы; аласарту, екпіндету.

БҮЛШЫҚТЫР= ет. Бұлғылқандыру, толғылқыту, толғылқыту.

БҮЛШЫМ-БҮЛШЫМ сын. Бұлғылқысты, қалғартысты.

БҮЛШЫН¹ зат. көне. **Тұтқың.**

БҮЛШЫН² зат. Сағаның жебе қажамас үшін аң терісімен қапталған жері.

БҮЛШЫНДАЙ сын. Бұлғыл сияқты. Садаққа салған бұлғылдай. Анық, айқын.

БҮЛШЫН³ сын. Ирелең, бұлғылқысы көп. // Бұлғартыс, бұлғылқысы.

Бұлғыл бел. Бір-біріне жалғас, белең-белен, қалғартысты жол. **Бұлғыл берді.** Бұлғылран елестеді.

БҮЛШЫҢ-БҮЛШЫҢ сын. Қуыс-қуыс, бөлек-бөлек, қалғартысы көп.

БҮЛШЫҢ-БҮЛШЫҢ² сын. Бұлғыл, анық емес, айқын емес.

БҮЛШЫҢҒЫР сын. 1. Ашық емес, бұлғыл, тұманды, сағылдалған. 2. ауыс. Бұлғыл-белеңді, көмескі, күңгірт.

Бұлғылғыр тартты. Көмескіленді, күңгірттенді. **Бұлғылғыр тауқүдірет.** зат. зоол. <лат. tringa ochropus> *Тарт рең тәрізділер отрядының тауқүдірет тұқымдасына жататын құс.*

Бұлғылғыр шыны. хим. Мөлдірлігі шектелген шыны.

БҮЛШЫҢҒЫР-БҮЛДЫР сын. Көмескі, бұлғылрану.

БҮЛШЫҢҒЫРЛАН= ет. 1. Аспанды бұлғыл торлап не тұманның түсуінен күнің дұрыс көрінбей, күн көзінің бұлғылғыланып, жарықтың күңгірттенуі. 2. Бұлғылғыл, анық көрінбеу.

БҮЛШЫҢҒЫРЛАНУ Бұлғылғылран етістігінің қимыл атауы; күңгірттену, көмескілену.

БҮЛШЫҢҒЫРЛАТ= ет. Бұлғылғылрану.

БҮЛШЫҢҒЫРЛАТУ Бұлғылғылрат етістігінің қимыл атауы; күңгірттендіру, бұлғылғылрандыру.

БҮЛШЫҢҒЫРЛАУ сын. Бұлғылғылрану, күңгірттену.

БҮЛШЫҢҒЫРЛЫҚ зат. Бұлғылғылран тартқандық, күңгірттік.

БҮЛШЫҢҒЫРТ сын. Көмескі, бұлғыл.

БҮЛШЫҢҒЫРТ= ет. Күңгірттену, көмескілену.

БҮЛШЫҢҒЫРТУ Бұлғылғылрат етістігінің қимыл атауы; бұлғылғылрану, көмескілену.

БҮЛШЫҢДА= ет. Бұлғыл-бұлғыл ету.

БҮЛШЫҢДАЙ сын. Бұлғыл сияқты, бұлғыл тәрізді.

БҮЛШЫҢДАУ Бұлғылдау етістігінің қимыл атауы; бұлғыл-бұлғыл ету.

БҮЛШЫҢДЫ сын. Бұлғыл мол, бұлғыл көп.

БҮЛШЫҢЫТ= сын. Күңгірттену, бұлғылғылрану, бұлғылғылрану.

БҮНДА үст. сөйл. **Мұнда.**

БҮНДАЙ сын. 1. **Мұнда** (жогарыда, бағана айтқандай, осындай). 2. әкспр. Осыншалықты, мұншама, соншалық.

БҮНДАЙДА үст. сөйл. **Мүндайда**.
БҮНДАЙЛЫҚ сын. сөйл. 1. **Мүндай-лық**. 2. эскр. Осышалықты, мүшалықты, сондайлық.

БҮНША үст. сөйл. **Мүнша**.
БҮНШАЛЫҚ сын. сөйл. **Мүншалық**.
БҮНШАМА үст. сөйл. Мүншама, осыншама, соншама.

БҮНЫСЫЗ ес. сөйл. **Мүнсыз**.
БҮНІКІ ес. сөйл. Мүнікі, осынкі.
БҮП-БҮЙРА сын. 1. Әжептәуір бұйра, өте бұйра. 2. Ұйысқан, қалың.

БҮР = ет. 1. Алған бағытты, бет алысты басқа жаққа өзгерту. 2. Істің, сөздің барысын, бір нәрсеңің ыңғайын ауыстыру. 3. Дұрыс түсіндірмей теріске айналдыру. 4. ауыс. Іші елжіреп, жақын тарту. 5. ауыс. Өз жағына шығару. 6. ауыс. Икемдеу, бейімдеу.

Бұра басса. Ауа басса, сәл қателессе. **Бұра басуға уақыты болмады**. Қолы тимеді, мүршасы келмеді. **Бұра сойледі**. Бұралады, күлкіге айналдырды. **Бұра тартты**. Сыңар езулікке салынды, бұралады.

БҮРА = ет. 1. Дөңгелете, айналдырып майыстыру. 2. Іштің өтпей, ауруы.

Бұрап соқты. Алып ұрды.
БҮРАДАР [парсы] зат. көне. Пірөдар, жолдас, тамыр.

БҮРАҚТА = ет. жерг. Титықтап, ілініп-салыну.

БҮРАҚТАТ = ет. Бір нәрсе туралы тура айтпай, тұспалдау айналдырып естірту.

БҮРАҚТАТУ Бұрақтат етістігінің қимыл атауы; тура айтпау.

БҮРАҚТАУ Бұрақта етістігінің қимыл атауы. титықтау, болдыру.

БҮРАЛ = ет. 1. Айналдыра қозғалу, тартылу. 2. Иір-іір болып шұбатылу, созылу. 3. Толықсып, толқып, майысу. 4. Іші қабысып, қатты қарны ашу.

БҮРАЛА = ет. 1. Қайта-қайта орағыштан жұмарлау. 2. Умаждап, үсті-үстіне тықпалау.

БҮРАЛАҚТА = ет. 1. Олай-бұлай теңселіп, қисалақтау. 2. Үсті-үстіне тықпалау.

БҮРАЛАҚТАУ Бұралақта етістігінің қимыл атауы; тықпалау.

БҮРАЛАҢ сын. 1. Бұтарысы мен ирелеңі мол, қисық-қисық. 2. ауыс. Қиыншылығы көп, шырғалаңы мол.

БҮРАЛАҢДА = ет. 1. Ирелеңдеп шұбалу. 2. Шайқақ-шайқақ ету, шайқақтай қисалаңдау.

3. ауыс. Тұралау, кедергіге тап болу, тосырқау. 4. ауыс. Екі ойлы болып, тайсақтап, толқу.

БҮРАЛАҢДАТ = ет. 1. Шайқақтату, қисалаңдату, рғалту, теңселту. 2. Ирелеңдету, бұралаң-бұралаң еткізу.

БҮРАЛАҢДАТУ Бұралаңдат етістігінің қимыл атауы; теңселту, қисалаңдау.

БҮРАЛАҢДАУ Бұралаңдау етістігінің қимыл атауы; қисалаңдау, ырғалу, теңселу.

БҮРАЛАУ Бұрала етістігінің қимыл атауы, қинау, өзгерту.

БҮРАЛҚЫ сын. 1. Қаңғыған, шесіз қалған (ит). 2. Аш-арық (мал). // Сырттан келген бұратана адам, кірме.

Бұралқы иттей [күшіктей] сенделді [қаңғырды]. Бүйірі-бүйіріне жабысып, аш өзегіне түскен. **Бұралқы сөз**. Орынсыз айтылған қиыңыр сөз, қылжақ.

БҮРАЛҚЫЛАН = ет. 1. Ел кезіп, қаңғы-бастыққа салыну. 2. ауыс. Жарамсақтану, жағыну.

БҮРАЛҚЫЛАНУ Бұралқылан етістігінің қимыл атауы; ел кезу, қаңғыру.

БҮРАЛТ = ет. 1. Бір жағына қисайттыру. 2. Толықсытып майыстыру, тербелту. 3. Құй-қылжыта шарықтату.

БҮРАЛТУ Бұралт етістігінің қимыл атауы; толықсыту, майыстыру.

БҮРАЛУ Бұрал етістігінің қимыл атауы.

1. Ашығу, аш өзегіне түсу. 2. Ішектің айналуынан түйінен ауру.

БҮРАМА¹ сын. зерг. 1. Бұралып есіліп істелген, ширатылған. 2. Күмісті, алтынды жіптерден өріп істелген.

Бұрама бауырсақ. тамақ. Қамырды жұмырлай илеп, біріктіріп, бұра құйған дәстүрлі бауырсақ. **Бұрама білезік**. қолөнер. Күмісті, алтынды жіптерден өріп істелген білезік. **Бұрама жолды түсіргіш**. кен. Диірменнің қабылдау шетмойнына орнатылған түсіргіш түрі. **Бұрама жүзік**. Күмістен ширатып, есіп істелген жүзік.

БҮРАМА² зат. зоол. <лат. cossidae> Ағаш жегі тұқымдасына жататын ірі (75–104 мм) түңі көбелегі.

БҮРАМА³ зат. тех. Әртүрлі бөлшектерді бір-біріне бекіту үшін қолданылатын тетік.

БҮРАМА⁴ зат. өс. Сортап жерде өсетін теріскен тектес, ұзындығы 1 м-дей, қызғылт түсті шала бұта.

БҮРАМАЛЫ сын. Бұралып бекітілетін. **Бұрамалы түсіргіш**. кен. Үйме және даналық жұктерді ауырлық күшінің әсерімен түсіруге арналған көлік құрылғысы.

БҮРАМАЛЫҚ¹ сын. Бұрамаға қатысты, бұрамаға тән.

БҮРАМАЛЫҚ²: бұрамалық конвейер. кен. Үйме жүкті әдетте горизонталь жазықтықта және 20°С еңістікте үздіксіз тасымалдауға арналған конвейер.

БҮРАН¹ зат. тех. Винттің бұрамалы кесінді сызығы.

БҮРАН² зат. Қайықта екі басын иіп жанына ұзыннан салған тақта.

БҮРАНДА зат. тех. Ортасындағы ойық бетінде спиральды сызығы бар бірнеше қырлы жалпақ темір кесінді.

Бұранда кілт. тех. Бұранда мен сомынды бұрап тартуға не болмаса босатуға арналған қол аспабы.

БҮРАНДАГУЛ зат. өс. Өзен-көл жағалауларында, батпақта өсетін, қандауыр тәрізді, күлті ақшыл, көпжылдық өсімдік.

БҮРАНДАЖАПЫРАҚ зат. бот. <лат. vallisneria> Сүкорік тұқымдасына жататын суда өсетін көпжылдық өсімдік.

БҮРАНДАКЕСКІШ зат. кен. Бұрандамаға, бұрамаға, бұрамасұқпағы және т. б. тетіктерге бұранда салу үшін қолданылатын кескіш аспап.

БҮРАНДАЛА = ет. Бұрандамен бекіту.

БҮРАНДАЛАУ Бұрандала етістігінің қимыл атауы.

БҮРАНДАЛЫ сын. Бұрандасы бар. **Бұрандалы сорғы**. сушар. Сұйықтықты ілгерілей жылжитын бұрандалар ішіндегі өзекшемен айдайтын сорғы.

БҮРАНТАБАН: бұрантабан етік. Табаны бүдір-бүдір болып келетін етік.

БҮРАНШЫ зат. к өс. Бұранды айналдырып, қозғаушы.

БҮРАН¹ сын. 1. Бұрылыс-бұтарысы бұлтағы көп, ирелеңді. 2. ауыс. Қиын-қыстаулы.

БҮРАН² елік. Ирелең еткен, бұралаңдаған қимылды бейнелейтін сөз.

Бұран басты. Бұралаңдап, сызылып сәнмен жүрді. **Бұран бел**. а) б е й н. Әйел адамның нәзік, талдырмаш, қыпша белі. ә) п о э т. Бой тұрқы әдемі, сұлу мүсінді, келісті әйел

мағынасында. б) Өсімдіктің жіңішке, нәзік, ұзын, тік сабағы мағынасында. **Бұран етті**. Қиралаң етті, бұралаңдады. **Бұран қакты**. а) Ирелеңдеп бұралаңдады. ә) Әрлі-берлі қозғалып бұралаңдады.

БҮРАНБАС зат. зоол. **Бұраубас**.
БҮРАН-БҮРАН елік. Бұралаңдаған жүрісті бейнелейтін сөз.

БҮРАНҒАР [монғ.] зат. өск. Оң қол, оң қанат.

БҮРАНДА = ет. 1. Әрлі-берлі теңселу, бұраң-бұраң ету, бұралаңдау. 2. Көп бұрылыс жасап, ирелеңдеу. 3. Сәнмен майысып, толықсып қозғалу. 4. ауыс. Шыдамай, әлсіздік білдіру. 5. ауыс. Ойын ашық айтпай, әр саққа жүгірту. Түлкі бұлаңға салып, бұлтақтау.

БҮРАНДАС = ет. Бірге теңселісу.

БҮРАНДАТ = ет. 1. Бұраң-бұраң еткізу. 2. Сәнмен майысып, толықсып қозғалу.

БҮРАНДАУ Бұраңдат етістігінің қимыл атауы; сәнмен майысып, толықсып қозғалу.

БҮРАНДАУ Бұраңда етістігінің қимыл атауы; майысу, наздану.

БҮРАН-СҮРАН зат. Бұрылыс, қалтарыс.

БҮРАНСЫЗ сын. Тіп-тік түзу, бұрылысы жоқ, бұлтақсыз.

БҮРАН-ШИМАЙ зат. Бұрыс-бұлтағы көп, ирелең.

БҮРАП-БҮРАП үст. 1. Қайта-қайта бұрағыштау. 2. Бұлықтырып, бұралап.

БҮРА-САЯҚ сын. көне. Байланыс-қатысы жоқ, оқшау, бөлек.

БҮРАР-ТҮРАР зат. сөйл. Арқа сүйер ағайын-туыс, жамағат.

БҮРАС = ет. Бұрауға көмектесу, қосыла бұрау.

БҮРАСУ Бұрас етістігінің қимыл атауы.

БҮРАТ = ет. Айналдыра қозғалту, тартқызу.

БҮРАТАЛА үст. сөйл. **Бұромала**.

БҮРАТАМЫР зат. өс. Жылантаныр (ылғалды жерде өсетін, жапырақтары ұзын, әрі жалпақтау, көгентамыры иір болып бітетін өсімдік).

БҮРАТАНА сын. Шет аймақта мешеу қалған, бодан, бағынышты, кіріптар. // Бұратана, бодан ел.

Бұратана халық [жұрт]. Бағынышты жұрт, бодан ел.

БҮРАТАРТУШЫЛЫҚ зат. Кеселденіп әдейі істеушілік, кесірлік.

БҮРАТУ Бұрат етістігінің қимыл атауы; айналдыра қозғалтқызу.

БҮРАТЫЛ = Іші қатты ауырып, бұрағаннан құр сүлдері қалу.

Бұратылып қалды. Іші өтпей, құрғақ ауырды, бұрады.

БҮРАУ¹ зат. Арқан-жіпті, желбауды тартып тұратын кішкене жұмыр ағаш.

Бұрау басын сындырмады. Бос жүрді, қол ұшын қимылдатпады. **Бұрау салды**. Дененің бір жерін қатты буып қысты. **Бұрауы қашты**. Бабы келмеді, күйі кетті.

БҮРАУ² Бұра етістігінің қимыл атауы.

1. Дөңгелете айналдыру. 2. Құлақ күйін келтіру. 3. Іштің өтпей, ауруы.

БҮРАУ³ зат. Түлкіні інінен бұрап суырып алатын шыбық.

БҮРАУ³ зат. Аяқ пен қолдың қан тамырлары жарақаттанған кезде орап, қан ағуын тоқтатын созылмалы резеңке бау.

БҮРАУБАС зат. зоол. <лат. myospalax myospalax> Аламандар тұқымдасына жататын жүзі өте тығыз, денесінің ұзындығы 26 см келетін, жердің астында тіршілік ететін кеміргіш.

БҰРАУДАЙ сын. *Бұрау сияқты, бұрау тәрізді.*

БҰРАУЛА= ет. *Бұрау салып қысу.*

БҰРАУЛАТ= *Бұрау салғызу.*

БҰРАУЛАТУ *Бұраулау етістігінің қимыл атауы; бұрау салып қысқызу.*

БҰРАУЛАУ *Бұраулау етістігінің қимыл атауы; бұрау салу.*

БҰРАУЛЫ сын. *Бұралып тұрған.*

БҰРАУЛЫҚ сын. *Бұрау боларлықтай.*

БҰРАУШЫ зат. *Тетікті бұрап айналдырушы.*

БҰРАУЫШ зат. тех. *Бұрандалы детальдарды бұрауға арналған электрлік немесе пневматикалық қоласпан.*

БҰРАШ зат. өс. *Көпжылдық шөптесін өсімдік.*

БҰРҒЫ зат. 1. кәс. *Ағашты, темірді үзгіп тесетін құрал.* 2. *Тау жыныстарын опырып, үзгіп бұзатын машина аспабы.*

Бұрғы белдіктері. кен. *Жерасты, жерүсті және геологиялық барлау жұмыстарында ұңғымаларды бұрғылауға арналған жабдықтар кешені.* **Бұрғы бығырасы.** кен. *Бұрғылау барысында берік тау жыныстарды бұзуға қолданылатын, құйма болаттан не шойыннан жасалған шар, текеше, цилиндр тәрізді ұсақ бытыралар.* **Бұрғы көбелек.** зool. *Кобелектер отрядының бұрғылар тұқымдасының бір түрі.*

БҰРҒЫБАС зат. кен. *Ұңғыма бұрғылау кезінде тау жыныстарын кесіп отырып, үзгіп, күйрете бұзатын негізгі аспап.*

БҰРҒЫДАЙ сын. *Бұрғы сияқты, бұрғы тәрізді.*

БҰРҒЫЗ= ет. 1. *Бұрдыру, беталысын, бағытын өзгерту.*

БҰРҒЫЗУ *Бұрғыз етістігінің қимыл атауы; Бұрғау мәжбүр ету.*

БҰРҒЫЛА= ет. 1. *Бұрғымен тесіп өңдеу.* 2. тех. *Жер қыртысы мен тау жыныстарын ойып оқпан жасау.*

БҰРҒЫЛАН= ет. *Бұрғымен тесілу.*

БҰРҒЫЛАНҒЫШТЫҚ зат. геол. *Тау сілемдерінің бұрғылауға келетін сипаты.*

БҰРҒЫЛАНУ *Бұрғылану етістігінің қимыл атауы; бұрғылануы тиіс.*

БҰРҒЫЛАУ зат. тех. *Бұрғылау етістігінің қимыл атауы; тау жыныстарды жарылғыш заттармен оқпан жару үшін көлденең қимасы дөңгелек болып келетін қуыс жасау.*

Бұрғылау балғасы. тех. *Тау жыныстарын, бетон, кірпіш қаламасы сияқты табиғи және жасанды материалдарда ұңғымалар бұрғылауға арналған айналма және ұрма-соқ әрекетті машина.* **Бұрғылау жабдығы.** геол. *Бұрғылау ұңғымасын жасауға керек жабдықтар жиынтығы.* **Бұрғылау коронкасы.** кен. *Ұңғыма бұрғылайтын бұрғы қашауының бір түрі, бұрғының жер астындағы тау жыныстарын тесетін негізгі бөлшегі.* **Бұрғылау қондырғысы.** тех. *Бұрғылау машинесінен, өзі итергіштен, реттеуші аспап пен ар бадан тұратын кешенді қондырғы.* **Бұрғылау құбырлары.** тех. *Ұңғымалар бұрғылау процесінде қолданылатын арнаулы құбырлар.* **Бұрғылау құдығы.** с.у.ш.ар. *Бұрғылап қазылатын, тереңдігі енінің өлшемінен бірнеше рет артық болатын құбырлы құдық.* **Бұрғылау машиналары.** кен. *Тау жыныстарда ұңғымалар мен шұрлар бұрғылайтын машиналар.* **Бұрғылау мұнарасы.** тех. *Бұрғылау аспаптарын, забой қозғалтқыштары мен құбырларды көтеріп және түсіріп тұру үшін ұңғыма үстіне орнатылатын құрылыстық мұнара.* **Бұрғылау ұңғымасы.** с.у.ш.ар. *Бұрғылау құрал-жабдықтары бар арнайы салынатын имарат немесе жер қыртысын құрай-*

тын тау жыныстарда бұрғылау қашауларымен қазылған, ұзындығының диаметріне қатынасы көп мөлшермен сипатталатын цилиндр пішінді тау қазыдысы.

БҰРҒЫЛАУ-ҚОПАРУ: *бұрғылау-қопару әдісі.* кен. *Бұрғылау және оқпан жұмыстарының әдісі.*

БҰРҒЫЛАУШЫ зат. тех. *Кен қопарушы маман.*

БҰРҒЫЛЫ сын. *Бұрғысы бар.*

БҰРҒЫЛЫҚ сын. *Бұрғыға қатысты, бұрғыға тән.*

Бұрғылық қазбалар. кен. *Бұрғылау жабдықтарын орналастыруға және олармен жұмыс істейтін адамдарға арналған қазба.* **Бұрғылық қарнақ.** кен. *Ұңғыма ұңғу бетіне қысылған ауа мен су беру үшін және соғып-бұрып бұрғылау барысында бұрғы шына поршень соққысы мен бұрау үшін беріп тұратын іші қуыс болат қарнақ.* **Бұрғылық қашау.** кен. *Айналып тұратын бұрғы ұстының шына орналасқан, негізгі ұңғылау процесін атқаратын құрал.*

БҰРҒЫТӘЖ зат. кен. *Соғылып бұрылу әдісімен бұрғылау барысында ұңғыма түбінің бетіне тікелей әсер ететін және оны қопарып бұзатын бұрғының негізгі алмалы-салмалы бөлігі.*

БҰРҒЫШ зат. *Бұрушы.*

БҰРҒЫШЫ зат. *Бұрғылаушы маман.*

БҰРҒЫШЫЛЫҚ зат. *Бұрғышы болушылық, бұрғышы кәсібімен айналысушылық.*

БҰРДЫҚ= ет. сөйл. *Бұрлық.*

БҰРДЫГУ *Бұрдық етістігінің қимыл атауы.*

БҰРДЫР= ет. *Еріксіз бұруға мәжбүр ету, бұрғызу.*

БҰРДЫРУ *Бұрдыру етістігінің қимыл атауы.*

БҰРЖЕКЕЙ зат. *Көш өтетін асу, бел.*

БҰРҚ елік. *Ауыр заттың кенетпен, оқыс құлағанынан шаң шыққанын бейнелейтін сөз.*

Бұрқ еткізді. а) *Бір қайналып алды.* ә) *Кенет, күтпеген жерден, ойда жоқта.* б) *Бірден жазып тастайды (көркем туынды туралы).* **Бұрқ етті.** а) *Кенет бір будақ шаң, түтін көтерілді.* ә) *Қан, тер бірден шықты.* б) *Гүрс етіп құлап түсті.* в) *Кенетпен оқыс ашуланды.* г) *Күтпеген тосын әңгіме, хабар, сөз гу ете қалды, тарады.* е) *Көк бірден шықты, жер бірден көзгерді.*

БҰРҚА= ет. 1. *Қар не топырақ-тозаңды жел үйіріп ұйтқы, түтеу, борау.* 2. ауыс. *Өршелену, ширығу.* 3. ауыс. *Қайнау, өршу, толқу.*

БҰРҚАҚ зат. 1. *Қарды жай ұйтқытып, үйіріп соғатын бұрқасыннан бөсең жел.* 2. ауыс. *Азап, қиындық.*

БҰРҚАҚАТ зат. жаңа. *Қала көшелері мен саябақтарында әдемілік пен жаз айларда салқындық беретін, су атқылайтын орын.*

БҰРҚАҚТА= ет. 1. *Жел ұйтқытып, дүркін-дүркін қар борау.* 2. ауыс. *Қынау, азаптау, ауырлыққа душар ету.*

БҰРҚАҚТАТУ *Бұрқақтату етістігінің қимыл атауы.*

БҰРҚАҚТАУ= ет. *Қарды ұйтқыту, борату.*

БҰРҚАҚТАУ *Бұрқақты, бұрқағы басымдау.*

БҰРҚАЛ= ет. *Бұрқ-бұрқ ету, бұрқырау.*

БҰРҚАЛУ *Бұрқал етістігінің қимыл атауы.*

БҰРҚАН [қалм.] зат. 1. *Құдай, Жаратушы.*

2. [моңғ] *Тәңірі, түт құдайының мүсіні.*

БҰРҚАН= ет. 1. *Аласұрып өршелену, буырқану.* 2. ауыс. *Қатты ашулану, кәріне міну, долдану.*

БҰРҚАНДАН= ет. *Буырқану, аласуру.*

БҰРҚАНДАНУ *Бұрқандану етістігінің қимыл атауы.*

БҰРҚАН-САРҚАН сын. *Астан-кестен, бұлқан-тарқан.*

БҰРҚАНТ= ет. *Бұрқату, бұрқырату.*

БҰРҚАНТУ *Бұрқант етістігінің қимыл атауы.*

БҰРҚАН-ТАЛҚАН үст. сөйл. *Бұлқан-талқан.*

Бұрқан-талқан болды. а) *Тас-талқан болып ашуланды.* ә) *Астан-кестен болды.*

БҰРҚАН-ТАРҚАН үст. сөйл. *Бұлқан-талқан.*

Бұрқан-тарқан болды. а) *Астан-кестені шығып бұйдіңді.* ә) *Тас-талқан боп қатты ашуланды.*

БҰРҚАНУ *Бұрқа етістігінің қимыл атауы.*

БҰРҚАНЫС зат. *Төбреніс, толқу.*

БҰРҚАҢ сын. *Түйдектелген, қалың. // Буырқанған, төбренген.*

БҰРҚАС сын. *Қою, түйдек, түйдек болып өте шығатын (тұман).*

БҰРҚАСЫН зат. 1. *Қарды ұйтқыта, сырғыта соғатын борасын.* 2. ауыс. *Дүрбелен, аласатыран.* 3. ауыс. *Ашу, айбат, қаһар.*

БҰРҚАСЫНДА= ет. *Қар аралас жел соғып ұйтқы.*

БҰРҚАСЫНДАЙ сын. *Бұрқасын сияқты, бұрқасын тәрізді.*

БҰРҚАСЫНДАН= ет. *Қар аралас желдің ұйытқуы.*

БҰРҚАСЫНДАТ= ет. *Қарлы боранды ұйтқыту.*

БҰРҚАСЫНДАТУ *Бұрқасындату етістігінің қимыл атауы.*

БҰРҚАСЫНДАУ *Бұрқасында етістігінің қимыл атауы.*

БҰРҚАСЫНДЫ сын. *Қарлы боран аралас, бұрқасыны бар.*

БҰРҚАСЫНША үст. *Бұрқасынға ұқсап, бұрқасын тәрізденіп.*

БҰРҚАТ= ет. 1. *Бұрқырату, боратқызу.* 2. ауыс. *Өршүту, өршелену.*

БҰРҚАТУ *Бұрқат етістігінің қимыл атауы.*

БҰРҚАУ сын. *Өршіген, өршеленген, толқыған.*

БҰРҚАУЛЫ сын. *Ащы, ашулы, қатты.*

БҰРҚ-БҰРҚ елік. 1. *Топырақты қайта-қайта бұрқылдатуды бейнелейтін сөз.* 2. *Түтіннің будақ-будақ, бөлініп-бөлініп шығуын бейнелейтін сөз.* 3. *Сорпа, су, құрт т.с.с. қатты қайнағанын бейнелейтін сөз.* 4. ауыс. *Оқыстан, қайта-қайта ашуланғанды бейнелейтін сөз.*

Бұрқ-бұрқ етті. а) *Топырақ-тозаң бұрқылдап көтерілді.* ә) *Сақырлап қатты қайнады.* **Бұрқ-бұрқ қайнады.** *Ду етіп көтерілді.*

БҰРҚ-САРҚ елік. 1. *Бұрқылдап қатты шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.* 2. ауыс. *Ашушаң, тез ашуланғыш (адам).*

Бұрқ-сарқ етті. а) *Долданып, бұрқанды.* ә) *Бұлқан-талқан болып ашуланды.* **Бұрқ-сарқ қайнады.** а) *Бұрқылдап қатты қайнады.* ә) ауыс. *Қызу қимыл үстінде болды.*

БҰРҚЫ зат. көне. *Ел ақпазан дуана.*

БҰРҚЫЛ зат. 1. *Сұйық заттың қатты қайнағандағы қалпы.* 2. *Әр жерден бір бұрқ етіп көрініп қалатын түтін, шаң будағы.*

Бұрқыл қақты. *Бұрқылдады, сауылдады.*

БҰРҚЫЛДА= ет. 1. *Қалың шаң-тозаң, түтін көтерілу.* 2. *Сақырлап қатты қайнау.* 3. *Сауылдап азу, сүмектеу.* 4. *Түтіннің будақ-будақ боп көтерілуі.* 5. *Шымырлап, бұрқ-бұрқ қайнағандай болу.* 6. *Ылқынып, алай-түлей болу.* 7. ауыс. *Ренішті, ашу-ызаны сыртқа шығаруға, адамның өзіне тіке айтуға қаймығып, имене сойлеу, артынан сойлеп жату.*

БҰРҚЫЛДАҚ сын. 1. *Бұрқ-бұрқ еткен, қалың шаң-топырақты.* 2. *Бос, борпылдақ.*

БҰРҚЫЛДАС= ет. *Бұрқ-бұрқ етісу.*

БҮРҚЫЛДАСУ Бұрқылдас етістігінің қимыл атауы; бұрқ-бұрқ еткізу.

БҮРҚЫЛДАТ= ет. 1. Түтінді, бұрқ-бұрқ еткізіп шығару. 2. Шаңды бұрқыратып сытыру не қағу. 3. ауыс. Өкірту, бар күшін салып бұрқырату.

БҮРҚЫЛДАТУ Бұрқылдат етістігінің қимыл атауы.

БҮРҚЫЛДАУ Бұрқылда етістігінің қимыл атауы.

БҮРҚЫМ зат. **Бұрхан.**

БҮРҚЫН¹ зат. **Бұрхан.**

БҮРҚЫН² зат. өс. Ақбас түйежоңышқа.

БҮРҚЫРА= ет. 1. Шаң-топырақ, тозаң бұрқылдап көтерілу. 2. Қалың бу, қою түтін көтерілу. 3. Құшті жел тұрып, әлем-тапырық болу. 4. Арнасына сыймай, көбік ату, тасу. 5. Иіс жайылып, ұлғая түсу. 6. ауыс. Сорғалап, саулап кету. 7. Қалай болса солай шашылу, дудырау. 8. ауыс. Бастырмалатып сөйлей беру. 9. ауыс. Үсті-үстіне үдеу, төпеп жауып кету.

БҮРҚЫРАТ= ет. Бұрқ-бұрқ еткізу, буырқанту.

Бұрқыратып жазды. Өндіріп жазып тастады. Бұрқыратып жұмсады. Аямай, оңды-солды шашып-төкті.

БҮРҚЫРАТУ Бұрқырат етістігінің қимыл атауы.

БҮРҚЫРАУ Бұрқыра етістігінің қимыл атауы. 1. Арнасына сыймау, тасу. 2. ауыс. Шабыттану, шырғу.

БҮРЛЫҒУ¹ зат. вет. «Топқазы», «қарта түйілу» сияқты жылқы түлігінде болатын ауру. **БҮРЛЫҒУ²** Бұрлық етістігінің қимыл атауы; шаршау, болдыру.

БҮРЛЫҚ= ет. 1. Шаршап титықтау, болдыру, беті қайту. 2. Малдың «топқазы», «қарта түйілу» сияқты ауырып, болдыруы. 3. Даусы қатты шықпай қарлығу.

БҮРЛЫҚТЫР= ет. Шаршаттып, титықтату.

БҮРЛЫҚТЫРУ Бұрлықтыр етістігінің қимыл атауы.

БҮРМА¹ зат. этн. Сал-серілер киетін әшекейлі киім.

БҮРМА² зат. 1. Бұрылысты, қалтарыс жер. 2. ауыс. Көңіл бүкпесі, астарлы сөз. 3. ауыс. Өмірде кездесетін тосқауыл, кедергі.

Бұрма мағына. Ауыспалы мағына.

БҮРМАЛА= ет. Басқа бағытқа бұрып, теріс түсінік беру, өңін теріс айналдыру.

БҮРМАЛАҒЫШ сын. Істі бұзып, теріс түсіндіруге бейім.

БҮРМАЛАН= ет. Бұзып, айтылу, қате түсінік берілу.

БҮРМАЛАНУ Бұрмалан етістігінің қимыл атауы.

БҮРМАЛАУ Бұрмала етістігінің қимыл атауы; басқа бағытқа бұрып, теріс түсінік беру. **БҮРМАЛАУШЫ** зат. Істің жайын теріс көрсетуші.

БҮРМАЛАУШЫЛЫҚ зат. Істің жайын әдейі бұзып, теріс көрсетушілік, өңін айналдырушылық.

БҮРМАЛЫ сын. Бұрылыс-қалтарысы көп.

БҮРМАСЫЗ сын. 1. Бұрмасы жоқ, бұрылыс-қалтарысы жоқ. 2. ауыс. Қоспасыз, жалтарыссыз; анық, тура.

БҮРМАШ зат. сөйл. **Бұрма.**

БҮРМАША зат. Айналдырып, бұрып тұратын тиек.

БҮРМАШТА= ет. 1. Бұру, бұрмалау. 2. Әртүрлі амал жасап, қиындықтан шығу. 3. ауыс. Көңіл бұрмалау.

БҮРМАШТАУ Бұрмашта етістігінің қимыл атауы.

БҮРНАҒЫ үст. Бұрынғы, алдыңғы, арғы.

Бұрнағы жыл. Өткен жыл, арғы жыл. **Бұрнағы күні.** Екі күн бұрын, арғы күні; өнеу күні.

БҮРСАН= ет. 1. Айбаттанып қаһарлану. 2. Терлеп-тепшу, бастырылу.

БҮРСАНДЫР= ет. Айбаттандыру, қаһарландыру.

БҮРСАНДЫРУ Бұрсандыру етістігінің қимыл атауы.

БҮРСАНТ= ет. Айбаттандыру, қаһарландыру.

БҮРСАНТУ Бұрсант етістігінің қимыл атауы.

БҮРТАЙ= ет. Дүрдіо, кісімсу, қожаңдау.

БҮРТАҚ зат. **Бұртаң.**

БҮРТАҚТА= ет. Бұртың-бұртың мінез көрсету.

БҮРТАҚТАУ Бұртақта етістігінің қимыл атауы.

БҮРТАЛАҢДА= ет. Бұралаңдау, ирелеңдеу.

БҮРТАЛАҢДАУ Бұралаңда етістігінің қимыл атауы.

БҮРТАҢ елік. Өкпелеген я ренжіген кейіп, қылық, мінезді бейнелейтін сөз.

БҮРТАҢ-БҮРТАҢ елік. Бұртаңдаған, тұщандаған мінез, егрілқты бейнелейтін сөз.

Бұртаң-бұртаң етті. Тұщандаған, шошаңдаған мінез, қылық көрсетті, бұртаңдады.

БҮРТАҢДАС= ет. Бір-бірімен ренжісу.

БҮРТАҢДАУ Бұртаңда етістігінің қимыл атауы.

БҮРТАШ зат. вет. Малдағы (түйе) зәр шығара алмайтын ауру.

БҮРТИ= ет. 1. Томпып ісініп шығу. 2. ауыс. Өкпе-реніш білдіріп, тымырайып, үндемей қою.

БҮРТИТ= ет. Реніш білдіріп ауыздарын томшиту.

БҮРТИТУ Бұртит етістігінің қимыл атауы; ұртын томшиту.

БҮРТИЫҢҚЫРА= ет. Өкпелегенсіп, ренжіңкіреген сыңай білдіру.

БҮРТИЫҢҚЫРАУ Бұртиыңқыра етістігінің қимыл атауы; өкпелегенсу, ренжіңкіреу.

БҮРТИЫС= ет. Өзара өкпелеп, ренжісіп жүру.

БҮРТИЫСУ Бұртиыс етістігінің қимыл атауы.

БҮРТИЮ Бұрти етістігінің қимыл атауы. **БҮРТЫҚ** сын. Бұртиған, томпаған.

БҮРТЫН үст. сөйл. «Бұрын» деген мағынада.

БҮРТЫҢ елік. Жөні жоқ жерде өкпелеген, кейіген мінезді бейнелейтін сөз.

Бұртың етті. Өкпелеген, кейіген мінез көрсетті.

БҮРТЫҢ-БҮРТЫҢ елік. Жөнісіз ренжіген мінездің сипатын бейнелейтін сөз.

БҮРТЫҢДА= ет. Өкпелеп, бұртың-бұртың ету.

БҮРТЫҢДАС= ет. Өзара ренжісіп, өкпелеу. **БҮРТЫҢДАСУ** Бұртыңдас етістігінің қимыл атауы.

БҮРТЫҢДАТ= ет. Шолжаңдату, жөнісіз мінезді көтеру.

БҮРТЫҢДАТУ Бұртыңдат етістігінің қимыл атауы; ұртын томтырып, ренжіген тұр білдіру.

БҮРТЫҢДАУ Бұртыңда етістігінің қимыл атауы; ренжіп, бұртың-бұртың ету.

БҮРУ¹ сын. сөйл. Бұрыс, тұзу емес, айналма.

БҮРУ² Бұр етістігінің қимыл атауы; бетті екінің бір бағытқа қарай өзгерту.

БҮРУЛАУ сын. жерг. Келе жатқан беттен едәуір бұрыстау, шеттеу.

БҮРХАН моңғ. зат. діни. Моңғол, қалмақ буддашыларының табынатын тәңірі, будданың қоладан жасалған мүсіні, идолы.

БҮРШАҚ¹ зат. Кішкене-кішкене домалақ мұз күйінде түсетін атмосфералық жауын-шашын.

Бұршақ соқты [ұрды]. а) Бұршақтың астында қалды. ә) Бұршақ жауып, егінжайға зиян келтірді.

БҮРШАҚ² зат. өс. <лат. pisum> Сопақша келген, ұрығы қабық ішінде орналасқан дақылды өсімдік және осы өсімдіктің дәні.

Бұршақ [моншақ] бұйра. Қаракөл елтірісі бұйрасының бір түрі. **Бұршақ бітесі.** зоол. <лат. acyrthosiphon pisum> Теңқанаттылар отрядының бітелер тұқымдасына жататын жәндік. **Бұршақ тұқымдасы.** бот. <лат. fadaceae leguminosae> Қосжарнақтылар тұқымдасына жататын ағаш, бұта, лиана, шалабұта, көпжылдық және біржылдық шөптесін өсімдіктер.

БҮРШАҚ³ зат. 1. Көзенің қозы-лақ байлайтын түйінекті жібі. 2. Тізбектеліп түйілген түйінек.

БҮРШАҚ⁴ зат. өс. жерг. Жүгері.

БҮРШАҚБАС зат. өс. Гүлшоғыры бұршақ гүліндей, жабайы, көпжылдық шөптесін өсімдік.

БҮРШАҚ-БҮРШАҚ сын. Домалақ-домалақ, ірі-ірі.

БҮРШАҚБҮТА зат. өс. Талбұршақ (қара бұршақ жемісі бар, жабайы өсетін, кішірек бұта).

БҮРШАҚҚАП зат. бот. Бұршақ тұқымдас өсімдіктердің жемісі.

БҮРШАҚҚОЛТЫҚ зат. өс. Шалғынды жерде өсетін өсімдік.

БҮРШАҚҚОҢЫЗ зоол. <лат. bruchus pisorum> Қаттықанаттылар отрядының дәнек қоңыздары тұқымдасына жататын жәндік.

БҮРШАҚҚЫН зат. бот. <лат. siligula> Екі жеміс жапырақшадан пайда болатын қос ұялы құрғақ жеміс.

БҮРШАҚҚЫНША зат. бот. <лат. siligula> Тек шаршыгүлділер тұқымдасында ғана болатын көп және бір тұқымды құрғақ жеміс.

БҮРШАҚТА¹= ет. 1. Бұршақ жауып кету. 2. ауыс. Көз жасының, тердің моншақтап, саулап ағуы. 3. ауыс. Жіі-жіі төгіп, боратып жаудыру.

БҮРШАҚТА²= ет. Көзгенге бұршақ жасау. **БҮРШАҚТАЙ** сын. 1. Бұршақ сияқты.

2. Бұршақ жауғандай.

БҮРШАҚТАЙЫН сын. Бұршақтай.

БҮРШАҚТАН= ет. Көз жасының моншақталып төгілуі.

БҮРШАҚТАНУ Бұршақтан етістігінің қимыл атауы.

БҮРШАҚТАС= ет. Көз жастарын төгісу. **БҮРШАҚТАСУ** Бұршақтас етістігінің қимыл атауы.

БҮРШАҚТАТ= ет. 1. Көз жасын моншақтату. 2. Оқ жаудыру.

БҮРШАҚТАТУ Бұршақтат етістігінің қимыл атауы. 1. Көз жасын моншақтату; 2. Оқ жаудыру.

БҮРШАҚТАУ¹ Бұршақта етістігінің қимыл атауы. 1. Бұршақ жауу. 2. Көз жасының, тердің моншақтап ағуы.

БҮРШАҚТАУ² Бұршақта етістігінің қимыл атауы; көзгенге бұршақ жасау.

БҮРШАҚТЫ¹ сын. Бұршақ аралас (жауын-шашын).

БҮРШАҚТЫ² сын. Бұршақ тұқымдас.

БҮРШАҚША үст. Бұршаққа ұқсап.

БҮРЫЛ= ет. 1. Алған бағытының өзгертілуі. 2. Келе жатқан бағыттан кері қарай қайту.

3. Әуелгі беттен өзге бағытқа ауысу, қайырылу.
4. ауыс. Қайта оралу, айналу, кері қайту (уақыт, өмір т.б.). 5. ауыс. Бұрынғы қалтына келу. 6. ауыс. Беті қайту, қаймығу. 7. ауыс. Біреудің сөзін сөйлеп, жақтау, беті ауу.

БҰРЫЛАР-БҰРЫЛМАС үст. Көзді ашып-жұмғанда, бірден.

БҰРЫЛМА зат. Айналымды бұрылыс, бұлттарыс.

БҰРЫЛМАЛЫ сын. Бұрылысы көп, айналымды.

БҰРЫЛТ=ет. Бұрылуға мүмкіндік жасау.
БҰРЫЛТТЫР=ет. Бұрылуға мәжбүр ету, мүмкіндік жасау.

БҰРЫЛТТЫРУ Бұрылттыр етістігінің қимыл атауы.

БҰРЫЛТУ Бұрылт етістігінің қимыл атауы.

БҰРЫЛУ Бұрыл етістігінің қимыл атауы.

1. Өзге бағытқа ауысу, қайырылу. 2. Қарау, мойнын бұру, артына қарау.

Бұрылуға шамасы жоқ. Уақыты жоқ, қарбалас.

БҰРЫЛШАҚТА=ет. Бұрылғыштау, қарағыштау.

БҰРЫЛЫМ зат. Бұрылатын жер, айналма тұс.

БҰРЫЛЫҢҚЫРА=ет. 1. Қырын беріп, айналыңқырау, бұрыла тұсу. 2. Алған бағыттан сәл шалғайлау кету.

БҰРЫЛЫҢҚЫРАУ Бұрылыңқыра етістігінің қимыл атауы.

БҰРЫЛЫС зат. 1. Жолдың бір бүйірге қарай айналған тұсы, бұрылмасы, бұттарысы. 2. ауыс. Бір істің даму барысындағы түбегейлі өзгеріс, бетбұрыс.

БҰРЫЛЫС-БҰЛТАҢСЫЗ сын. Бұрылыссыз, қалтарыссыз, тұзу.

БҰРЫЛЫСТА=ет. Бұрылыс жасау.

БҰРЫЛЫССЫЗ сын. Бұрылысы жоқ.

БҰРЫЛЫСТАУ сын. Тура емес, сәл бұрылыңқы.

БҰРЫЛЫСТАУ² Бұрылыста етістігінің қимыл атауы.

БҰРЫЛЫСТЫ сын. Бұрылысы көп.

БҰРЫМ зат. Өрілген ұзын шаш.

БҰРЫМ-БҰРЫМ сын. сөйл. Бұрылыс-қалтарыс.

БҰРЫМБАЛЫҚ зат. зоол. Африка және Азияның тұңғы суларында мекендейтін балық.

БҰРЫМДА=ет. Шашты бір не екі сала етіп өру.

БҰРЫМДАЙ сын. 1. Бұрым сияқты.

2. ауыс. Үлкен, бұйраланған.

БҰРЫМДАУ Бұрымда етістігінің қимыл атауы.

БҰРЫМДЫ сын. 1. Өрілген шашы, бұрымды бар. 2. ауыс. Қалың өскен.

БҰРЫМТАЛ сын. Сәл бұрыстау, шеткерірек.

БҰРЫН үст. 1. Ілгері уақытта, бұрынғы кезде, ертеректе. 2. Алдын ала, мөлшерлі уақыттан ерте. 3. Ең әуелі, алдымен.

Бұрын, бұрын, бұрында. фольк. Тым ерте кезде. Бұрын жоқ мінез. Жаңадан пайда болған әдет, қылық, іс-әрекет.

БҰРЫНҒЫ сын. 1. Баяғыдағы, ілгеріде болған; ертедегі, ескі, көне. 2. Бастапқы, әуелгі.

Бұрынғы бұрынғы ма. Ол ол ма, одан бетер. Бұрынғы өткен заманда. Баяғыда, ерте уақытта. [Бұрынғы] таз қалпына келді [түсті]. Бұрынғы қалпына келді, қайта қалтына түсті. Бұрынғыдан [бұрынғысынан] бетер. Әуелгіден де әрі, одан әрмен.

БҰРЫНҒЫДАЙ сын. 1. Ертерек кездегідей, баяғыдай. 2. Сол ілгерідегідей, әуелдегідей.

БҰРЫНҒЫ-КЕЙІНПІ сын. Өткен-кеткен, бұрынғы-соңғы.

БҰРЫН-СОҢ үст. Ешқашан, ешуақытта.

БҰРЫН-СОҢҒЫ сын. Бұрындары.

БҰРЫН-СОҢДЫ үст. Бұған дейін, ешқашан, еш уақытта.

БҰРЫНЫРАҚ үст. 1. Сөз болып отырған кезден ілгерірек, ертерек. 2. Алдымен, ертеелеу, әуелде. 3. Сәл бұрын, алашқы болып озыңқырап.

БҰРЫНЫРАҚТА үст. Ертеректе, ілгерірек кезде.

БҰРЫНҚЫРА=ет. 1. Тура қалтын өзгертіпкіреу. 2. ауыс. Бұра сөйлеңкіреу, бұрма-лаңқырау. 3. ауыс. Тұспалдау, негізгі ойдан ауыңқырау.

БҰРЫНҚЫРАУ Бұрыңқыра етістігінің қимыл атауы.

БҰРЫС¹ сын. 1. Келе жатқан бағыттан қиыс, шеткері бұрылыс, алашақ. 2. Дұрыс емес, оғаш, теріс.

Бұрыс бөлшек. мат. Алымы бөліміне тең не одан үлкен бөлшек. Бұрыс жер. Бағыттан қиыс, шеткері жер. Бұрыс жол. а) Бұрылыстау, шеткері жол. ә) ауыс. Дұрыс емес, теріс бағыт.

БҰРЫС² [ор. брус] зат. жерг. Қайықтың бөліктерін ұстап, бекітіп тұратын ұзын ағаш, бөрене.

БҰРЫС=ет. 1. Өзеннің, бағыттың беталысын өзгерту. 2. Сөздің, әңгіменің тақырыбын ауыстыру, сөз нысанын басқаға аударысу.

БҰРЫССЫЗ сын. Бұрылыс-қалтарысы жоқ.

БҰРЫСТАУ сын. 1. Қиыстау, шеттеу, шалғайлау. 2. Дұрыстығы шамалы, дұдаламдау.

БҰРЫС-ТЕРІС сын. Дұрыс емес, оғаш.

БҰРЫСТҮЙІРЛІК: бұрыстүйірлік құрылым. геол. Крстталл түйірлік құрылымның бір түрі.

БҰРЫСТЫҚ зат. 1. Жол бойынан шеткері болушылық, қиыстық. 2. Дұрыс емес, теріс болушылық.

БҰРЫСУ Бұрыс етістігінің қимыл атауы.

БҰРЫСЫРАҚ сын. Шалғайлау, алашақтау.

БҰРЫШ¹ зат. 1. Үй қабырғаларының үшкілдене түйіскен жері. 2. Заттың екі жағының, жақтауларының немесе ұзындығы мен енінің үшкілдене түйіскен жері. 3. Көшенің түйіскен жері, екі көшенің қосылған тұсы. 4. Елдің белгілі әрбір тұқпінрі. 5. Бөлме ішінің көрме ұйымдастыруға арналған бір бөлігі, мүйісі. 6. Шалғайдағы, алыстағы елді мекен, шеткері аймақ. 7. геом. Бір нүктеден шыққан әртүрлі екі сәуледен құралған геометриялық фигура. 8. ауыс. Баспана боларлық орын-жай, қуыс жер. 9. ауыс. Жан дүниесінің ішкі бір қалтарысы, сыры.

Бұрыш өлшеу. м ә ш и н е ж а с. Мәшине жасауда оның детальдарының бұрыштық өлшемдерін анықтау. Бұрыш трнсекциясы. геом. <лат. tri – үш, sectio кню> Бұрышты тең үш бөлікке бөлу туралы ежелден белгі салу есептемерінің бірі.

БҰРЫШ² зат. 1. бот. <лат. capsicum> Алқа тұқымдасына жататын біржылдық немесе көпжылдық шөптесін, кейде бұта немесе жартылай бұта өсімдік. 2. өс. <лат. ripet> Бұрыш тұқымдасына жататын өсімдіктер тұсы, бұталар, кейде шағын ағаштар мен шөптер. 3. тамақ. Дәмдеуіш ретінде тамаққа қосатын қызыл, қара түсті, ащы дәмді болып келетін осы өсімдік жемісінің кептірілген ұлпасы.

БҰРЫШ-БҰРЫШ зат. 1. Ұңғыл-шұңғыл, көп қуыс. 2. Түкпір-түкпір, жан-жақ.

БҰРЫШӨЛШЕР зат. өск. 1. Артиллериялық қарулардың көздеу құрылғылары-

дағы бағдарлану және барлау құрадарындағы бұрышөлшегіш аспаптардың бір бөлігі. 2. Артиллерияда қабылданған көлбеу бұрыштың атауы.

Бұрышөлшер бөлігі. өск. Артиллериядағы бұрыштық шамалардың бірлігі – шеңбер ұзындығының 1/6000 бөлігіндегі доғалы центрлік бұрыш.

БҰРЫШӨЛШЕУІШ зат. тех. Бұрыштарды өлшеуге арналған құрал.

БҰРЫШСАУЫТ зат. Дәмдеуіш ретіндегі бұрыш ұнтағын салып қоятын, пайдалануға ыңғайлы кішкене ыдыс, бұрыш салғыш.

БҰРЫШСЫЗ сын. Үшкілсіз, доғаланып келген, жұлмыр.

БҰРЫШТА¹=ет. Үшкілден, бұрыш шығару.

БҰРЫШТА²=ет. Асқа бұрыш қосу.

БҰРЫШТАҒЫШ зат. мат. Бұрыш жасаушы.

БҰРЫШТАЙ сын. Бұрыш (ащы жеміс) сияқты.

БҰРЫШТАЛ¹=ет. Үшкілдену, бұрыш шығарылу.

БҰРЫШТАЛ²=ет. Бұрыш қосылу.

БҰРЫШТАЛУ Бұрыштал етістігінің қимыл атауы.

БҰРЫШТАМА зат. Ресми іс қағазына құзырлы адамның қоятын белгісі, тұжырымы.

Бұрыштама соқты. Қатынас қағаздың шетіне мөр басты, қол қойды. Бұрыштама соқтырды. Қол қойдырды, растатты, бекітті.

БҰРЫШТАМАЛЫ сын. Бұрыштама қойылған.

БҰРЫШТАН=ет. Үшкілденіп бұрыш жасалу.

БҰРЫШТАНДЫР=ет. Үшкілдендіріп бұрыш жасату.

БҰРЫШТАНДЫРУ Бұрыштандыр етістігінің қимыл атауы.

БҰРЫШТАНУ Бұрыштан етістігінің қимыл атауы.

БҰРЫШТАТ=ет. Үшкілдетіп, бұрыш жасату.

БҰРЫШТАТУ Бұрыштат етістігінің қимыл атауы.

БҰРЫШТАРАН зат. өс. Таран тұқымдасына жататын; биіктігі 20–60 см, бұтақты біржылдық, шөп сабақтас өсімдік.

БҰРЫШТАУ¹ сын. Сәл-пәл бұрыштанған, оңашалау, тасалау.

БҰРЫШТАУ² Бұрышта етістігінің қимыл атауы. 1. Бұрыш салу. 2. Үшкіл жасау.

БҰРЫШТЫ¹ сын. 1. Бірнеше бұрышы бар, қырлы. 2. Бұрыштан бүктелген.

Бұрышты қайтарғыш. өск. Жоғары қайтарғыш қабілеті бар, жинақы жасанды радиолокациялық нысан ретінде қолданылатын электромагниттік толқындарды қайтарғыш.

БҰРЫШТЫ² сын. Бұрыш қосылған, бұрышы бар.

Бұрышты ішімдік. Бұрыш қосылып тұндырған алкогольді сусын.

БҰРЫШТЫҚ¹ зат. астр. <лат. porma> Аспанның оңтүстік жарты шарындағы шағын шоқжұлдыз.

БҰРЫШТЫҚ² зат. жерг. Үйдің бұрышына қорған ретінде жасалған құрылыс.

БҰРЫШТЫҚ³ сын. Бұрышқа таң, бұрышқа қатысты.

Бұрыштық жнілік. мат. Периодты тербелмелі процестің 2 П (пи)-ге тең уақыт аралығындағы толық тербеліс саны. Бұрыштық жылдамдық. мат. Қатты дененің айналу шашаңдығын сипаттайтын векторлық шама. Бұрыштық үдеу. мат. Бұрыштық жылдамдықтың өзгеру шашаңдығын сипаттайтын векторлық шама.

БҰРЫШТЫЛАУ сын. *Бұрышталып келген.*

БҰРЫШТІСТІЛЕР зат. зоол. <лат. hynobidae> Құйрықтылар отрядына жататын қосмекенділер.

БҰТ¹ зат. 1. Адамның жүру-тұру қызметін атқаратын жамбастан төмен қарайғы дене бөлігі, борбай. 2. Адамның аяғы. 3. Малдың, жануардың және т. б жамбастан төмен қарайғы дене бөлігі. 4. Ошақтың, мосының, т.б. аяғы, тағаны, тіреуіші.

Бұт артар. *Мінуге жарайтын көлік, мініс ат.*
Бұт артты. с өй л. Мінді, көлік қылып алды. **Бұт көтеріп кету.** Сарып кету (*шт туралы*). **Бұты көктен келді.** Аяғы аспаннан келді, оңбай жеңілді. **Бұтынан борсық өткізді.** Алаяқтығымен, өзімішідігімен және т. б жаман қасиеттерімен атышулы болып, жұрттың қарғысына ілкіті. **Бұтынан борсық [кесіртке] өткір.** қ а р г. Жолы болмасын, қырсық шалсын деген мағынада. **Бұтын бұт, қолын қол қылды.** а) Бөлек-бөлек етіп, бөліп тастады, парша-паршасын шығарды. ә) Түрке тұрғысыз етті. **Бұтында бүгін шалбары жоқ.** с өй л. жағымсыз. Жеке басының қам-қарекетін жасай алмаған, өз қамын өзі жей алмаған деген мағынадағы кейді білдіретін сөз. **Бұтын отқа қақтады.** қ а р а п. Әбден бітпеп кеткен кір күймін отқа ұстап бітінінен тазартты деген мағынада. **Бұтын созды [көтерді, керді].** қ а р а п. Өркөкіректенді, жөнсіз дарақыланды, мұрнын көтерді, астамшылыққа салынды деген мағынада дөрекі айтылған сөз.

БҰТ² зат. сөй л. діни. **Пұт** (құлшылық ететін, сиынатын жасанды мүсін, тұлға).

БҰТ³ зат. сөй л. 1. **Пұт** (40 қадақ, өлшем). 2. ауыс. Ауыр, үлкен.

БҰТ= ет. Аузына түскенін айтып шату, мылжындау.

БҰТА зат. 1. Өркендерінде ағаштіктей дің болмайтын, түп-түп болып өсетін, бойы ағаштан аласа өсімдіктердің жалпы аты. 2. бот. <лат. arboretum> Бұтақтары жер бетіне жайылып, шоғырланып, түп-түп болып өсетін жыңғыл, тобылғы, бозқараған және т. б. сияқты көпжылдық суректі өсімдік. 3. а уыс. Түп-тамыры бір жақны. 4. Бұталы өсімдік басқан жер, дала, бұталы алқап деген мағынада. 5. Бұтаның кесіліп, отынға дайындалған шыбықтары.

Бұта басын сындырмады. Ештеңеге қол ұшын тигізбеді, бос жүрді. **Бұтаға панаалаған [қорғалаған] торғайдай.** Бас сауғалап, пана іздеген. **Бұтадан бұтаға секірген торғайдай.** э к с п р. Жеңілтек, ұшып-қонған адам туралы айтылатын теңеу сөз. **Бұтадан қорықты.** Не болса содан, жоқтан өзгеден қорықты. **Бұта қорғалаған торғай.** Пана іздеген, біреудің қам-қорлығына келген адам деген мағына. **Бұта қорғалаған торғайдай.** Қиын-қыстау шақтарда таяныш-тірек, қамқорлық, пана іздеген адамдай. **Бұта құды.** Бұтадан бұтаға қарай ентеледі, әр бұтаның түбіне тоқпап, алға қозғалды. **Бұтаның арасы толды.** Мал көбейді, көп тол алынды деген мағынада. **Бұта тектес.** б о т. Негізгі діңі білінбей өркендері түбінен бұтақтанып, суректеніп өсетін өсімдіктер түрі. **Бұта тұқымдас ағаш.** б о т. Шөптесін және ағаш өсімдіктерден құрылымы жағынан ерекше өркендерінің негізгісі, яғни қатайып суректенгенмен, діңі болмайтын, биіктігі 4-6 метрден аспайтын көпжылдық өсімдіктер тобы. **Бұта түбі сөйлесті.** э т н. Туісті әдетін, салтын, рәсімін сақтамай кездесе салды (әдетте ер адамның ұнатқан қызбен кездесуі туралы айтылады). **Бұта түбі үй болды.** б е й н. Баспанасыз, күтімсіз күй кешті, күндерін ат ұстінде, отбасынан жырақта өткізді.

БҰТА= ет. 1. Ағаштың бұтақтарын кесіп, қырқу. 2. Ағаш бұтақтарын отқа жағуға ықшамдан кесу, шабу.

БҰТА-БҰДЫР зат. Бұта өскен, тегіс емес жер.

БҰТА-БҰТА зат. 1. Қалың бұта. 2. Әрбір бұта.

БҰТА-БҰР зат. Қалың бұталы-жыңғылды жер.

БҰТАДАЙ сын. Бұта сияқты.

Бұтадай сынды. Өмірдің қиындығына қарсы тұра алмады, жігері құм болды деген мағынада.

БҰТАДӘН зат. <лат. hololachne> Жыңғыл тұқымдасына жататын бұта.

БҰТАКЕСКІШ зат. тех. Ағаш аралас бұталарды кесіп тазалайтын тракторға (экскаваторға) арналған аспалы құрал.

БҰТАҚ зат. 1. Ағаш діңінің бүйірінен өсетін тармақ-тармақ сабағы, өскін. 2. бот. Ағаш діңінің, өсімдік сабағының өркендері мен тамырларының тарамдалған бөліктері. 3. Кесілген бөрене мен тақтай бетінде қалған бұтақтың орны, оқыра. 4. Шаруашылық мақсаттарға (отынға, құрылыққа) пайдаланылатын ағаштың дайындалып, кесілген өскіндері. 5. Зәкірдің және т. б. тарамды заттардың бір тармағы. 6. ауыс. Белгілі бір атадан тарайтын ұрпақ, буын. 7. ауыс. Біртұтас нәрсенің жеке бір саласы немесе сол саланың тармақ-тарамы. 8. ауыс. Арна, бағыт, үрдіс, даму жолы. 9. ауыс. жағымсыз. Құмарлық, ессіз берілу т.б. сияқты адамды еркінен айыратын немесе бұзатын әрекет, теріс бағыт мағынасында.

Бұтағына [бүрлеген] бұйырған жеміс. б е й н. а) Несібесі, өзіне тиесілі ризығы. ә) Дамуының нәтижесі, тиісті жетістігі. **Бұтағынан үзін алған жапырақтай.** б е й н. Негізінен айырылғандай, тірексіздей деген мағынада. **Бұтақ біткен.** Барлық бұтақ, бұтағы түзелдей. **Бұтақ жарды.** Жаңадан дамыды, өркендеді.

БҰТАҚАРАҒАН зат. өс. 1. <лат. caragana frutex> зат. Биіктігі 50–200 см, тікенегі аз, бұршақ тұқымына жататын қараған өсімдігінің бұталы түрі. 2. Осы өсімдіктің түп-түп болып өскен қалың шоғыры.

БҰТАҚ-БҰТАҚ сын. Сан тармақты, көп салалы.

БҰТАҚМҰРТТЫ: бұтақмұрты шаян тәрізділер. зоол. <лат. cledocera> Омьртқасыз жануарлардың буынақтылар түпінің шаян-тәрізділер табына жататын жәндіктер.

БҰТАҚСЫЗ сын. 1. Бұтағы жоқ, сидиған; тарам-тармақсыз. 2. Бүйір сабақтардың қалдығы жоқ, кедір-бұдырсыз; оқырасыз. 3. ауыс. Ұрпағы жоқ, перзентсіз.

Бұтақсыз өсімдік. бот. Тарам, тармаққа бөлінейтін, негізгі өркені ғана болатын өсімдік.

БҰТАҚТА= ет. 1. Өсімдіктің жаңадан желі тартып өсе бастауы. 2. Ағаш, жеміс-жидек бұтақтарын ықшамдан кесу, қырқу. 3. ауыс. Бір-бірінен сараланып өру, өркендеп таралу.

БҰТАҚТАЙ сын. Бұтақ сияқты.

БҰТАҚТАЛ= ет. 1. бот. **Бұтақтану** (ағаш немесе өсімдік діңінің тармақталуы, өркені мен тамырының тармақталуы). 2. ауыс. Бір-бірінен өркендеп таралу, өрбілу. 3. жерг. Сөз, хабардың жан-жаққа таралуы.

БҰТАҚТАН= ет. 1. Ағаш діңіне сабақтар шығып, өркен жаюы. 2. Жан-жаққа тармақталу, тармақ-тармақ болып өсе бастау. 3. бот. Өсімдік діңі өркені мен тамырының тармақтануы.

БҰТАҚТАНҒЫШ сын. Тармақ бөлінгіш, тез бұтақтанатын.

БҰТАҚТАНУ¹ зат. бот. Өсімдік денесінің тармақтануы бөліну процесі.

БҰТАҚТАНУ² Бұтақтан етістігінің қимыл атауы.

БҰТАҚТАУ Бұтақта етістігінің қимыл атауы.

БҰТАҚТЫ сын. 1. Бүйір сабақтары қалың, бұтағы көп. 2. бот. Денесі тармақталған, көп тарамды өсімдік. 3. бот. Бұтақ қалдығы, оқырасы бар.

БҰТАҚТЫЛЫҚ зат. Бұтақты болушылық, өсімдік денесінің тармаққа бөліну қабілеттілігі.

БҰТАҚША зат. 1. Ағаш бұтағының кесіп алынған кішігірім тармағы, кішкене бұтақ. 2. ауыс. Белгілі бір рудың, атаның шағын тарамы. 3. Дене салаларының тармақшалары, тарамданған ұсақ өскіндер.

БҰТАҚШАЛЫ сын. Кішкене ғана бұтақтары, ұсақ тарамдары бар.

БҰТАҚШИНА зат. бот. Кладония туысына жататын өсімдік.

БҰТАЛ= ет. 1. Ағаш бұтақтарының кесілуі, шабылуы. 2. сөй л. Бұтарлану, мүшелену.

БҰТАЛА= ет. Ағаш бұтақтарын кесу.

БҰТАЛАН= ет. Ағаш бұтақтарының кесілуі, шабылуы.

БҰТАЛАНУ Бұталан етістігінің қимыл атауы

БҰТАЛАР зат. бот. **Бұта** (түп-түп болып өсетін өсімдіктер).

БҰТАЛАУ Бұтала етістігінің қимыл атауы

БҰТАЛУ Бұтал етістігінің қимыл атауы.

БҰТАЛЫ сын. Түп-түп, шоғыр-шоғыр өскен, бұтасы мол.

Бұталы ағаш. а) бот. Өркендерінің сүрегі қатты, бойы қарапайым бұтадан биіктеу, бірақ негізгі діңі болмайтын, түп-түп болып өсетін өсімдік, бұта түрі. ә) Арасында бұталар өскен қалың ағашты жер, орын. **Бұталы орман.** Түп-түп, шоғыр-шоғыр өскен, бұтасы мол көпжылдық өсімдіктерден тұратын орман. **Бұталы сарышенек.** өс. <лат. rhammatophyllum frutex> Орамжапырақ тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік, орамжапырақтың Қазақстанда кездесетін шөлейтті жерлерде өсетін түрі.

БҰТАЛЫҚ¹ зат. Бұталы жер.

БҰТАЛЫҚ² сын. Бұта болатын, бұта болып өсетін.

Бұталық ақбасбалау. өс. <лат. asterothamnus fruticosus> Күрделігүлділер тұқымдасының ақбасбалау тұқымдасына жататын шала бұта.

БҰТАНА¹ зат. жерг. Мін, шашау кемшілік.

БҰТАНА² зат. жерг. Жаңа шығып келе жатқан ағаштың бұтасы, балапанда өскені.

БҰТАНАҚ зат. жерг. Шұқанақ, ойлы-шиңқырлы жер.

БҰТАНАҚСЫЗ сын. Бұтанағы жоқ.

БҰТАНАҚТЫ сын. Бұтанағы көп, ойлы-шиңқырлы.

БҰТАНАЛЫ сын. жерг. Міні бар, кемшілігі бар.

БҰТАР зат. жерг. Ұрпақ, бала.

БҰТАРЛА= ет. 1. Ағаш бұтақтарын майдалап кесу, ұсақтау. 2. ауыс. Бөліп-бөліп жәукемдеу, мүшелену, боршалату. 3. Жан-жақты, бүге-шігесіне дейін жеткізу. 4. ауыс. Ұсақ бөліктерге бөліп, әрқайсысын жеке талдау. 5. ауыс. Жанғы қинау, азаптану.

БҰТАРЛАН= ет. 1. Жеке-жеке бөліну, мүшелену. 2. Әрқайсысы жан-жаққа кету.

БҰТАРЛАНУ Бұтарлан етістігінің қимыл атауы

БҰТАРЛАП-БҰТАРЛАП үст. Бұтын бұт, қолын қол қылып, мүше-мүшеге жіктеп.

БҰТАРЛАС= ет. Бұтарлауға көмектесу.

БҰТАРЛАСУ Бұтарлас етістігінің қимыл атауы.

БҮТАРЛАТ= ет. Жеке-жеке бөлгізу, мүшелу.

БҮТАРЛАТУ Бұтарлат етістігінің қимыл атауы; жеке-жеке бөлгізу, мүшелу.

БҮТАРЛАУ Бұтарла етістігінің қимыл атауы. 1. Мүшелеу, боршалалу. 2. Ұсақ бөліктерге бөлу.

БҮТАРЛАУЛЫ сын. Жеке-жеке бөлінген, бұталған.

БҮТАРСЫЗ сын. сөйл. Бұтақсыз, ұрпақсыз, туган-туысы жоқ.

БҮТАРТАР сын. Мінуге жарайтын, мініс. // Мінис ап, мінуге жарайтын көлік.

БҮТАС= ет. Бұтаға көмектесу.

БҮТАСУ Бұтас етістігінің қимыл атауы.

БҮТАСЫЗ сын. 1. Бұтасы жоқ. 2. ауыс. Бетке қалқа қыларлық түгі жоқ, мәуесіз, жасьылы жоқ. 3. ауыс. Тақыр, бос.

БҮТАТ= ет. Ағаш кескізу.

БҮТАТҚЫЗ= ет. Ағаш кескізу, шатқызу.

БҮТАТҚЫЗУ Бұтатқызу етістігінің қимыл атауы.

БҮТА-ТАЛ зат. Бұта мен тал аралас өскен жер.

БҮТАТУ Бұтат етістігінің қимыл атауы.

БҮТАУ Бұта етістігінің қимыл атауы; ағаш кесу.

БҮТАУЛЫ сын. Кесіліп, ықшамдалып дайындалған, бұталған (ағаш).

БҮТАШАРБАҚ зат. кұр. Бақты, құрылыс алаңын малдан, желден, теміржолды қар басудан қорғау үшін қатарлап (1-3) жиі отырғызылған бұталар не ағаштар.

БҮТАШЫҚ зат. <лат. fruticulus> Кішкене бұта, бұта сияқты түбінен бұтақтанатын, негізі діңі білінбей сүректенген, жиішіске сабақтары түптеніп өсетін жатаған өсімдік.

БҮТА-ШЫРМАУЫҚ зат. Бұта мен шырмауық немесе олардың аралас өскен жері.

БҮТТАЙ сын. Бұт сияқты.

Бұтын бұттай, қолын қолдай. этн. Малдың алдыңғы, артқы аяқтарын мүшелеп, боршалалады деген мағынада.

БҮТТЫ сын. Бұты бар.

БҮТТЫҚ сын. Пұт мәшшеріндей.

БҮТТЫ-ШАТТЫ: бұтты-шатты болды. сөйл. Шатпақтап былықты, әбден есі шығып, ебі қашты.

БҮТХАНА сөйл. Пұтхана.

БҮТЫЛ: бұтыл етік. сын. Шала өңделген теріден жасалған өкшесіз, ұлтаны қалың, қонышы кең жұмыс етігі.

БҮТЫП-ШАТ= ет. Әр нәрсені айтып шатпақтау.

БҮТЫП-ШАТУ Бұтып-шат етістігінің қимыл атауы.

БҮШПАҚ зат. сөйл. Пұшпақ.

БҮШПАРА зат. сөйл. Тұшпара.

БҮЮ Бүй етістігінің қимыл атауы.

БҮБІ зат. көне. Мырза.

БҮГЕ зат. этн. Асықтың шігесіне қарсы дөңестеу жағы, бүк.

Бүге делі, шіге делі. Ананы айтты, мынаны айтты. Бүгесі мен шігесі. Белгілі бір істің бар сыры; бақайшағына бейін, түгел.

БҮГЕЖЕК елік. Қорқып, тоңып т.б күйге түсіп қалтырауды бейнелейтін сөз. // Әр кез бұғып қала беретін именшек, қорғанақ.

Бүгежек қакты. а) Қалтырап қатты тоңды. ә) Қорқып қалт-құлт етті, дірілдеді. б) Құрдай жоралады, асты-үстіне түсті.

БҮГЕЖЕК-БҮГЕЖЕК елік. Қайта-қайта бүгежектеуді, бүгежек қауды, қорқуды бейнелейтін сөз.

Бүгежек-бүгежек етті. елік. Қалт-құлт етті, дір-дір етіп қорықты.

БҮГЕЖЕКТЕ= ет. 1. Бүгежек-бүгежек ету, еңкіштеніп, кібіртіктеу. 2. ауыс. Дірдектеп қатты тоңу. 3. ауыс. Қысылып-қаймығып жасқанашақтау, қорғанашақтау.

БҮГЕЖЕКТЕУ Бүгежекте етістігінің қимыл атауы; қорқып, тартыну.

БҮГЕЖЕҢДЕ= ет. Еңкіштеніп бүкрейіп, бүгежек қағу, қалт-қалт ету.

БҮГЕЖЕҢДЕУ Бүгежекте етістігінің қимыл атауы.

БҮГЕЛЕК зат. сөйл. Бөгелек.

БҮГЕЛЕКТЕ= ет. Бөгелекте (тынысызданып бөгелектен қорғану, шыбындау).

БҮГЕЛЕКТЕЙ сын. сөйл. Бөгелектей.

БҮГЕЛЕКТЕТ= ет. сөйл. Бөгелектет (мазасызданып бөгелектен қорғанту, шыбындату).

БҮГЕЛЕКТЕТУ Бүгелектет етістігінің қимыл атауы.

БҮГЕЛЕКТЕУ Бүгелекте етістігінің қимыл атауы.

БҮГЕЛІК зат. сөйл. Бөгелек.

БҮГЕН зат. көне. Батыр, ер.

БҮГЕРЛЕ= ет. көне. 1. Бүктеу, жұмарлау.

2. Бүктетілу, бүкшію.

БҮГЕРЛЕН= ет. сөйл. Бүктелу.

БҮГЕРЛЕНУ Бүгерлен етістігінің қимыл атауы.

БҮГЕРЛЕТУ Бүгерлет етістігінің қимыл атауы.

БҮГЕРЛЕУ Бүгерле етістігінің қимыл атауы.

БҮГЕШЕК зат. этн. Ат тағалағанда аяғын бүгін байлап қоятын ағаш.

БҮГЕ-ШІГЕ зат. 1. Асықтың ұзындығына алғандағы дөңестеу бүк жағы мен ойықтау (шік) жағы. 2. ауыс. Бір нәрсенің анық-қанығы, егжей-тегжейі.

Бүге-шігесіне дейін қарады [тексерді]. Бақайшағына дейін қарады, анығына жетті.

БҮГЖЕҢ елік. Иіліп, ығы қунысып бүк-реюді бейнелейтін сөз.

Бүгжек қакты. Басын төмен иіп, құрдай жорғалады, иіліп қызмет көрсетті.

БҮГЖЕН-БҮГЖЕН елік. Қайта-қайта бүкрейіп, бүкшендеген қимылды бейнелейтін сөз.

БҮГЖЕҢДЕ= ет. 1. Бүгежектеу, бүкрейю, құнысу. 2. Иығын құныстырып, бүрису. 3. ауыс. Бас көтермей еңбек ету, белі бүкрейгенше біреуге қызмет ету.

БҮГЖЕҢДЕУ Бүгжекте етістігінің қимыл атауы.

БҮГЖИ= ет. Бүкрейіп, бүкшію.

БҮГЖИТ= ет. Бүкрейіту, бүкшіту.

БҮГЖИЮ Бүгжи етістігінің қимыл атауы.

БҮГЖІҢ елік. Бүкшендеп бүкрейген қимылды бейнелейтін сөз.

БҮГЖІҢДЕ= ет. сөйл. Бүгежекте.

БҮГЖІҢДЕУ Бүгжіңде етістігінің қимыл атауы.

БҮГУ Бүк етістігінің қимыл атауы.

БҮГУЛІ сын. 1. Тұзу қалпында емес, бүгілген, иілген. 2. ауыс. Айқын емес, жасырын, құпия.

БҮГУСІЗ ұст. Ашық, жасырын емес.

БҮГУШЛІК зат. Ашық еместік, жасырын, құпия ұстаушылық.

БҮГІ: биені бүгімен, түйені түгімен жұтты. Жебір, жемқор, парақор болды.

БҮГІЛ= ет. 1. Алға қарай иілу, еңкею; майысу. 2. Бүғыну, именіктеу, имену. 3. Бүктелу, қайырылу. 4. Майысу, қайқаю, ішке қарай ойысу. 5. ауыс. Мою, қажу, жасу, талу.

БҮГІЛ-БҮГІЛ зат. Ұңғыл-шұңғыл, қалта-рыс, иірім.

БҮГІЛДІР= ет. 1. Салмағын түсіріп, майыстыру. 2. ауыс. Ауыртпалық салып еңкіш тартқызу; бейнет көріп иілу.

БҮГІЛДІРГІШ сын. Бүгілдіретін, жиі бүгілетін.

БҮГІЛДІРУ Бүгілдір етістігінің қимыл атауы; еңкіш тартқызу, иілту.

БҮГІЛТ= ет. Еңкейту, иілту, бүгілдіру, майыстыру.

БҮГІЛТУ Бүгілт етістігінің қимыл атауы; майыстыру.

БҮГІЛУ Бүгіл етістігінің қимыл атауы.

1. Бүктелеу, қайырылу. 2. Майысу, иілу. 3. ауыс. Мою, қажу, талу.

БҮГІЛУЛІ сын. сөйл. Бүгулі.

БҮГІЛІКІРЕ= ет. Сәл гана еңкею, бүгілу.

БҮГІЛІП-ЖАЗЫЛ= ет. Бірде жиырылып, бірде керілу.

БҮГІЛІП-ЖАЗЫЛУ Бүгіліп-жазыл етістігінің қимыл атауы.

БҮГІЛІС зат. 1. Бүктелген жері, қайырылған тұсы. 2. ауыс. Бір нәрсенің қалтарыс-қырлары.

БҮГІН ұст. 1. Бұл күн, осы күн. 2. Осы кезде, қазірде.

БҮГІНГЕШЕ ұст. сөйл. Осы күнге дейін, қазірге шейін.

БҮГІНГІ сын. Осы күнгі, дәл қазіргі. // Кейінгі ұрпақ, қазіргі буын.

Бүгінге дейін. Дәл осы кезге дейін, осы күні.

Бүгінгі күн. Осы уақыт, қазіргі кез. **Бүгінгі күні.** Қазіргі уақытта. **Бүгінгінің ертеңі бар.**

а) Әр істің жалғасы бар, қай істің де нәтижесін келешек өмір көрсетеді. ә) Бүгінгі істелген іске болашақта жауап бересің, **Бүгінгі таңда.** Осы кезде, бүгінде.

БҮГІНГІДЕЙ сын. Осы күнгі сияқты, қазіргідей.

БҮГІНГІ-ЕРТЕҢГІ сын. Қазіргі таңдағы, болашақтағы.

БҮГІНГІЛІК сын. Қазіргі, бүгінгі таңдағы.

БҮГІНГІШЕ ұст. 1. Осы күнгіше, қазіргіше. 2. сөйл. Бүгінге дейін, осы күнге дейін, қазірге шейін.

БҮГІНДЕ ұст. Қазіргі кезде, бұл күнде.

БҮГІНДЕЙ ұст. Бүгінгі сияқты, бүгінгідей, қазіргі кездегідей.

БҮГІНДІ зат. Жасырып, бүгін қалған құпия, сыр.

БҮГІНДІ-СОНДЫ ұст. Ертелі-кеш.

БҮГІН-ЕРТЕН ұст. Жақын арада, таяуда.

БҮГІНШЕ ұст. Бүгінгі күні, осы кезде.

БҮГІНШЛ сын. Ертеңін ойламайтын.

БҮГІҢКІ сын. Имиген, иіліңкі.

БҮГІҢКІРЕ= ет. Бүге тұсу, иіңкіреу.

БҮГІҢКІРЕУ Бүгіңкіре етістігінің қимыл атауы.

БҮГІС зат. Бір нәрсенің бүгіліп тігілген жері.

Бүгіс тігіс. кәс. Кімдердің етек-жеңдерінің ұштарын, қалтаның аузын т.б. ким бөліктері жиектерінің екі шетін қосып бүгуге қолданылатын тігіс түрі.

БҮГІС сын. Жасырын, құпия.

БҮГІС= ет. Бір-бірінен жасырып, құпия ұстау.

БҮГІСУ Бүгіс етістігінің қимыл атауы.

БҮДІР зат. сөйл. Тегіс емес, кедір-бұдыр.

БҮДІРЛЕ= ет. Бір нәрсенің бетіне бұдырлар жасау, бедерлеу.

БҮДІРЛЕТ= ет. Бір нәрсенің бетіне бұдыр жасату.

БҮДІРЛЕУ сөйл. Бұдыр етістігінің қимыл атауы.

БҮДІРСІЗ сын. сөйл. Тег-тегіс, бұдыры жоқ.

БҮЙ: бүй деді сөйл. Ауызекі тілдегі «былай деді» дегеннің қысқарған түрі.

БҮЙЕ зат. сөйл. **Бүйі.**

БҮЙДЕЙ сын. сөйл. *Бүйі сияқты, бүйі тәрізді.*

БҮЙЕК зат. жерг. кәс. *Балық аулауға қолданылатын бірнеше қатқынның жиынтығы.*

БҮЙЕН зат. 1. анат. <лат. cecus> *Тоқ ішектің ашшекке жалғасар шетіне тұйықталып бітетін жуан ішек.* 2. *Жуандау ішекті кептіріп жасаған ыдыс.*

Бүйен бет. *Толмақ бет. Бүйен емшек. Бүйенге ұқсас сопақ, салбыраған емшек. Бүйен карта.* этн. *тамақ. Жылының қатпар-қатпар майлы ішегінен жасалған сыйлы тағамның түрі.*

БҮЙЕНДЕЙ сын. *Бүйен сияқты, бүйен тәрізді.*

БҮЙЕНҚҰРТ зат. <лат. chabertiosis> *Ұзындығы 2-2,5 сантиметрдей, денесі буылтық келген ақшыл түсті құрт.*

БҮЙРЕК¹ зат. анат. <лат. ren> 1. *Адам мен жануарлардың іш қуысында, омыртқа бағанасының екі жағында орналасқан мише, содан жасалған тағам.* 2. анат. <лат. ren> *Адам мен омыртқалы жануарлар ағзасында несеп түзетін және оны шығаратын жұп орган.* 3. ауыс. *Бір нәрсенің өкпе тұсы, тұспа-тұс.* 4. *Тосын жағдай, оқыс нәрсе.*

Бүйрегі бүрды. *Іш тартып, жақын тұтты.*
Бүйрегі бүлк ете түсті. *Іші сезе қойды, сезіктенді.*
Бүйрегі бүлк етпеді. *Қаперіне кіріп-шықпады, елемеді.*
Бүйрегі бүлк етті. *Іштей сезді, сезіктенді, біле қойды.*
Бүйрегі бітеу. *Майланып кеткен, семіз.*
Бүйрегінде [бүйрегіннің түкпірінде] жатты. *Ішінде сақналды, құпия болды.*
Бүйрек бет. *Бетінің жоғарғы жағы бұттылып шығып тұратын, томпаған бет.*
Бүйрекке тас байлау. *мед. <лат. urolithiasis> Жиі кездесетін несеп тас ауруы, уролитиаз.*
Бүйрек қабану. *мед. Нефрит.*
Бүйрек ожау. *этно. Ағаштан жасалған, ортасы тесік қосарланған ожау.*
Бүйректен сирақ шығарды. *Болмашы нәрседен шатақ шығарды, орынсыз сөйледі, езулеп кері тартты.*
Бүйрек шығып келе жатты. *Оқшау келе жатты.*
Бүйрек шықты. *Оқшауланды, ерекшеленді; ұзыннан шұбырмай, көлденең келді.*

БҮЙРЕК² зат. жерг. этн. 1. *Бұрын қырмандағы астықты қызылдағанда сұрап келушілерге берілетін бидай.* 2. *Соғым сойған үйдің басқа бір үйге етпен беретін сыбағасы.* 3. *Мал сойғанда жетім-жесірлерге берілетін сыбаға.*

БҮЙҚҰТ үст. жерг. *Хабарсыз алаңсыз.*

БҮЙРЕК³ зат. жерг. кәс. *Түйенің аяғы ісін кететін ауру.*

БҮЙРЕКБЕЗ зат. анат. *Эмбрионды кезеңде шажырқай түбірінің екі қапталындағы қуыстық эпителийден қалыптасқан, бүйрекүсті безінің қыртысты затын құрайтын ішкі секреция безі.*

БҮЙРЕКТЕ= ет. *Шет жағалай, өкпе тұстан жүру.*

БҮЙРЕКТЕЙ сын. *Бүйрек сияқты, бүйрек тәрізді.*

БҮЙРЕКТЕН= ет. *Бүйрек сияқты боп бұттио, томпашо.*

БҮЙРЕКТЕНУ *Бүйректен етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙРЕКТЕТ= ет. *Бір шетпен, бір тұстан жүргізу.*

БҮЙРЕКТЕТУ *Бүйректет етістігінің қимыл атауы; бір шетпен, бір тұстан жүргіздіру.*

БҮЙРЕКТЕУ¹ сын. 1. *Белгілі бір тұстан бүйірлеу, шеттеу, оңашалау, оқшаулау.* 2. ауыс. *Бөтендеу, бөлектеу, басқарақ.*

БҮЙРЕКТЕУ² *Бүйректе етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙРЕКУСТІ: *бүйрекүсті безі.* анат. <лат. glandulae suprarenales> *Екі бүйректің үстінде орналасқан, аздаа ақуыздың көмірсуға айналуын және минералды тұздардың алмасуын реттейтін жұп без.*

Бүйрекүсті без қыртысы. анат. *Қуыстық мезодерма спланхнотомында дамып жетілетін және жануарлар ағзасына кортикостероид гармондарын бөлетін бүйрекүсті бездің сыртқы жағындағы заты.*

БҮЙРЕКШАЙ зат. өс. *Ерінгүлтөктес, биіктігі – 1-1,5 метрдей, бұта болып өсетін көпжылдық шөп.*

БҮЙРЕКШЕ¹ зат. тағам. *Қамыр жаймаға малдың, құстың еті оралып, пешке пісірілген бөкпе нан.*

БҮЙРЕКШЕ² сын. *Бүйрек пішіндес.*

БҮЙТ= ет. сөйл. «Бұлай ет» деген күрделі сөздің ықшамдала келіп кіріккен түрі.

БҮЙТЕКТЕ= ет. сөйл. *Тұзжыңдап, бүкшең-бүкшең ету.*

БҮЙТКЕНДЕ үст. сөйл. «Бұлай еткенде» күрделі сөздің қысқарған түрі.

БҮЙТКЕНШЕ үст. сөйл. «Бұлай еткенше» деген күрделі сөздің қысқарған түрі.

БҮЙТУ сөйл. *Бұт етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙІ зат. <лат. lycosa singoriensis> *Өрмекші тәрізді бұнақ денелі улы жәндік.*

Бүйідей бүрліктірді. *Қатты әлек салды, әлем-тапырағын шығарды, ашығын құырды.*
Бүйі тиген секілді [тигендей] болды. *Астан кестейі шықты, әлекке түсті.*
Бүйі тигендей бүрісті. *Жақтырмай, тырысып қалды.*
Бүйі тигендей шұлатты [болды, қылды]. *Опыр-топыр қылып, әлек-шәлегін шығарды.*

БҮЙІДЕЙ сын. *Бүйі секілді.*

Бүйідей тиді. *Қыран жапқандай қылды, қырғидай тиді, әлек салды, ашығын құырды.*

БҮЙІЛІК зат. *Қатыгездік, арамдық.*

БҮЙІМ зат. сөйл. **Бұйым.**

БҮЙІМТАЙ зат. сөйл. **Бұйымтай.**

БҮЙІР зат. 1. *Дененің оң не сол бүйрек тұсы, қыры.* 2. *Бір заттың орта тұсы.* 3. *Бір нәрсенің жақын тұсы, жағы, маңайы.* 4. ауыс. *Оқшау тұс, бырыс.*

Бүйір әңгіме. *Бөтен сөз, сырт әңгіме.*
Бүйірден бөлек біткен бұтақ. *Бөгде, бірге тұмаған адам, көлденең келген кісі.*
Бүйірден бөлек біткен бұтақ сияқты. *Бөгде, бірге тұмаған адам тәрізді, көлденең келген адамдай.*
Бүйірден соғу. *өск. Жауды толық талқандау үшін бір жақ қанатынан күйрете соққы беруі.*
Бүйірден тиді [қадалды]. *Кенеттен, ойламаған жерден тиді.*
Бүйір таужынысының ойылымы. *кен. Таужынысты механикалық құралмен бізү кезінде байқалатын құбылыс.*
Бүйірі бүрды. *Көңілі ауды, іш тартты.*
Бүйірі бүлк етпеді. *Мыңқ етпеді, сескенбеді, қаймықпады.*
Бүйірі бүлк етті. *Секем алды, ойланп қалды.*
Бүйірі қызды. *Еліріп, делбесі қозды.*
Бүйірімен жүзушілер. *зоол. Буынақтылар түінің шаянтәрізділер табына жататын жоғары сатыдағы шаяндар.*
Бүйірімен көр қысты. *Қорқыныш, үрей биледі.*
Бүйірін бүлк еткізгендей болды. *Тұрткендей болды, селт еткізді.*
Бүйірін таянды. а) *Екі қолын бүйіріне қойды.* ә) *Қасірет тартты, қатты қайғырды.*
Бүйірі шыққан емес [шыққан жоқ, шықпады]. а) *Аузы асқа жарып көрмеді, тойып тамақ жемеді.* ә) *Жарымады, жетіспеді.*
Бүйірі шықпағыр! [**Бүйірің шығып, ас ішегің; бүйірің томпаймағыр!**] к а р ғ. *Бойыңа шыр бетпей, тойып ас ішеп өткір! Бүйірі шықты.* а) *Қарны*

қампып, лықия тойды. ә) *Қоңданды, семірді.*
Бүйір эрозиясы. *су шар. Өзен бойының жағалау беткейлерінің су әрекеттерінен бұзылды.*

БҮЙІРДАҚ зат. зоол. *Дене тұрқы 4 см болып келетін аквариум балығы.*

БҮЙІРЖҮЙКЕЛІЛЕР зат. зоол. <лат. amphineura> *Молюскілер түінің бір тарамы.*

БҮЙІРЛЕ= ет. 1. *Бүйірінен, мықынынан түйгіштеп алу.* 2. ауыс. *Тұспа-тұс, қатарласа жүру.*

Бүйірлеп жүзгіш. *биол. Шаянтәрізділер табының бүйірімен жүзуші шаяндар отрядының бір түрі.*
Бүйірлеп тесу. *тех. Бір жанынан, қырынан тесу.*

БҮЙІРЛЕН= ет. *Жұмырланып домалана тұсу.*

БҮЙІРЛЕНУ *Бүйірлен етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙІРЛЕС сын. *Қатар, іргелес, жанаса, іргелес орналасқан.*

БҮЙІРЛЕС= ет. *Бір-біріне түйісе, жанаса, іргелес орналасу.*

БҮЙІРЛЕУ= ет. *Бір жақ бүйірінен шықтырту, бүйірінен алу.*

БҮЙІРЛЕУ¹ сын. *Шеттеу, оқшаулау, бұрыстау.*

БҮЙІРЛЕУ² *Бүйірле етістігінің қимыл атауы.*

БҮЙІРЛІ сын. *Бүйірі үлкен, іші кең, сыйымды.*

БҮЙІРЛІК сын. *Бүйірге тән, жанама.*
Бүйірлік жуу. *кен. Ұңғыма мен шұрды бұрғылау барысында пайда болатын шаң түйіршіктерін сумен жуу әдісі.*
Бүйірлік жыныс. *Бір шеткі, бір қырындағы жыныс.*

БҮЙІРСЫЗЫҚ зат. анат. *Дөңгелек-ауыздылардың, балықтардың, қосмекенділердің (дернәсілдері) денесінің екі бүйіріне ұзына бойы орналасқан арнайы терілік сезім мүшелерінің жиынтығы.*

БҮК¹ зат. *Асықтың ішегіге қарсы жағы.*

Бүк түсті. а) *Аяқ-қолын бауырына алып, бүрісіп жатып алды.* ә) *Дөңестенді, томпады.* б) *Асық дөңестеу жағымен түсті.* в) *Уайымдады, қайғырды, қамықты.*

БҮК² зат. сөйл. *Шамшаттар тұқымдасына жататын ағаш түрі.*

БҮК³ сын. *Желсіз тымық, ыстық, қапырық, тымырсық.*

БҮК= ет. 1. *Тұзу қалпын өзгерту, шо.* 2. *Бүктеп қайыру.* 3. ауыс. *Бір нәрсені ашық айтпау, жасырып қалу.*

БҮКЕҢ елік. *Бүкшеңдеп, тез жүрген қысқа қозғалысты бейнелейтін сөз.*

Бүкең жүріс. *Бір қалыпты бүлкілдеген жүріс.*
Бүкең қақты. *Бүкшеңдеп, бүкең-бүкең етті.*

БҮКЕН-БҮКЕН елік. *Бүкшең-бүкшең, еңкең-еңкең еткен қайталама қозғалысты бейнелейтін сөз.*

БҮКЕНДЕ= ет. *Бүкең жүріспен бүкшең қағу, бүкең жүріске салу.*

БҮКЕНДЕУ *Бүкеңде етістігінің қимыл атауы.*

БҮКЖЕКТЕ= ет. *Тік жүре алмай, еңкіштеніп, кібіртіктеу.*

БҮКЖЕКТЕУ *Бүкжекте етістігінің қимыл атауы.*

БҮКЖЕҢ елік. *Бүкшеңдеген, бүкрейген ылдым-жылдым қимылды бейнелейтін сөз.*

БҮКЖЕҢДЕ= ет. *Бүкшеңдеу, бүкрейіп жүру.*

БҮКЖЕҢДЕУ *Бүкжеңде етістігінің қимыл атауы.*

БҮКЖИ= ет. *Бүкшишо, бүкжеңдеу, тұқырып, еңкіштеу.*

БҮКЖИТ= ет. Бүкшіту, бүкшейту, еңкейтту, тұқырту.

БҮККІШ сын. Ойын құпиялап, сыр жасырғыш.

БҮКПЕ¹ зат. Жасырын, астарлы, құпия сыр.

БҮКПЕ² зат. Бүгілген, иілген құрылыс ағашы.

БҮКПЕ³ зат. этн. 1. Қарынға салындып қатырылған ет. 2. Ішіне ет, жеміс, көкөніс сияқтыларды салып, бүктеп пісірген нан.

Бүкпе шелек. этн. тамақ. Ішіне жеміс қақтары немесе қуырған ет салып бүрліп пісірілетін шелектің түрі.

БҮКПЕ⁴ зат. этн. Асау биені сауғанда, сондай-ақ жылқының арам тұяқтарын суырып, жонып емдегенде алдыңғы аяғын бүгіп, тізесіне кигізетін қағыздан немесе қыл арқаннан жасалған жіп құрсау.

БҮКПЕ⁵ зат. к.әс. Шананың табанының үстіндегі бастырма баиланыстырып отыратын көлденең ағаш.

БҮКПЕЛЕ¹= ет. Жасырып тығу, сездірмеу, құпиялап білдірмеу.

БҮКПЕЛЕ²= ет. Асау биені сауу үшін, жылқының арам тұяқтарын суырып, жонып емдеу үшін алдыңғы аяғына бүкпе салу.

БҮКПЕЛЕН= ет. Көмескі тартылу, ашылмай көмескілену.

БҮКПЕЛЕНУ Бүкпелен етістігінің қимыл атауы

БҮКПЕЛЕУ¹ Бүкпеле етістігінің қимыл атауы; бір нәрсені ашық айтпау, білдірмеу.

БҮКПЕЛЕУ² Бүкпеле етістігінің қимыл атауы (бүкпе салу).

БҮКПЕЛІ сын. Жиналмалы.

БҮКПЕНТАЙ зат. сөйл. **Бүкпантай.**

БҮКПЕНТАЙСЫЗ сын. сөйл. **Бүкпантайсыз.**

БҮКПЕСІЗ сын. Бүкпесі жоқ, жасырын құпиясы жоқ.

БҮКСИ= ет. Еңкіштеніп бүкірею.

БҮКСИЮ Бүкси етістігінің қимыл атауы.

БҮКСУ Бүкси етістігінің қимыл атауы.

БҮКСІ= ет. 1. Мүңкіген нашар істің жайылуы. 2. ауыс. Арам тигылды болу, жамандық ойлау.

БҮКСІТ= ет. Жағымсыз иісін шығарту, бықсыту, ыбырсыту.

БҮКСІТУ Бүксіт етістігінің қимыл атауы

БҮКТЕ= ет. 1. Бүгу, бүгін қабаттау, қабаттап орау. 2. ауыс. Тырп еткізбей басып қалу. 3. ауыс. Билеп-төстеу.

Бүктеп кетті. Әй-шайға келтірмей билеп кетті. **Бүктеп соқты.** Алып ұрды.

БҮКТЕЛ= ет. 1. Мыз-мыз болып астына қайрылу. 2. Аяқ-қолының бауырына жиналуы, жиырылу. 3. Талпау, күдірею. 4. ауыс. Жеңілске шығару, әлсіздік таныту.

БҮКТЕЛДІР= ет. Иландыру, еліту, барынша жеткізу.

БҮКТЕЛДІРУ Бүктелдір етістігінің қимыл атауы.

БҮКТЕЛУ Бүктел етістігінің қимыл атауы.

БҮКТЕЛІҢКІРЕ= ет. Жиырылып қайрылдыққа.

БҮКТЕМЕ¹ сын. Тез жиып алынатын, жинамалы.

БҮКТЕМЕ² зат. жаңа. **Бүклет.**

БҮКТЕМЕЛІ сын. 1. Тез жинауға, жазып жіберуге ыңғайлы, ашталы-жазбалы.

Бүктемелі ұстара. Пайдаланар алдында арнаулы қайысқа не брезентке жанып алып қырынатын ұстара.

БҮКТЕСІН зат. 1. Заттың бүктелген, қайырылған жері. 2. ауыс. Бүкпе, жасырын, құпия сыр.

БҮКТЕТ= ет. *Жинату, орату.*

БҮКТЕТУ Бүктет етістігінің қимыл атауы.

БҮКТЕТІЛ= ет. Жиырылу, қайрылу, еңкейттілу.

БҮКТЕТІЛУ Бүктетіл етістігінің қимыл атауы; жиырылу, қайырылу.

БҮКТЕУ¹ зат. полигр. Полиграфиялық өндірісте кітап, журнал т.б. жасау үшін қағаз парағын белгілі бір тәртіппен бүктеу процесі.

Бүктеу машинасы. полигр. Кітап, журнал, газеттердің басылып шыққан парақтарын дәптер түріне келтіріп бүктетіп машина.

БҮКТЕУ² Бүкте етістігінің қимыл атауы; орау, жиыру, қайыру.

БҮКТЕУЛІ сын. Қабаттап бүктелген, қаттаулы.

БҮКТЕУШІ: бүктеуші аппарат. полигр. Кітап, журнал, дәптер сияқты басқа өнімдердің парақтарын белгілі бір тәртіппен бүктетіп техникалық құрылғы.

БҮКТІЗЕ зат. жерг. к.әс. Ат тағалағыштағы аттың аяғын иіп қоятын жері.

БҮКТИР= ет. 1. Қайырту, жиырту. 2. Тұқыртып, еңкіш тартқызу.

БҮКТИРУ Бүктір етістігінің қимыл атауы; тұқыртып, еңкіш тартқызу.

БҮКШЕЛ елік. Бүкшейген, бүкшеңдеген қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Бүкшен қақты. Бүкшейіп алып, ылдым-жылдым қозғалды, бүкшендеді.

БҮКШЕҢ-БҮКШЕҢ елік. Бүкшейген, ылдым-жылдым қайталама қозғалысты бейнелейтін сөз.

БҮКШЕҢДЕ= ет. Бүкшең қағу, бүкшейіп қимылдау.

БҮКШЕҢДЕТ= ет. Бүкшең қақтыру, бүкшейіту.

БҮКШЕҢДЕТУ Бүкшеңдет етістігінің қимыл атауы; бүкшең қақтыру, бүкшейіту.

БҮКШЕҢДЕУ Бүкшеңде етістігінің қимыл атауы.

БҮКШИ= ет. Тұқшытып бүкірею, бүгілу.

БҮКШИТ= ет. Тұқшытып бүкшейіту, бүгілту.

БҮКШИТУ Бүкшит етістігінің қимыл атауы; тұқшыту, бүкшейіп бүгілту.

БҮКШИҢКІРЕ= ет. Бүгіліп иіліңкіреу, тұқшытыңқырау.

БҮКШИҢКІРЕУ Бүкшиңкіре етістігінің қимыл атауы; тұқшытыңқырау, иіліңкіреу.

БҮКШИІС= ет. Бүгілісу, бүкшейісу.

БҮКШИІСУ Бүкшиіс етістігінің қимыл атауы.

БҮКШИЮ Бүкши етістігінің қимыл атауы; тұқшытып бүкірею, бүгілу.

БҮКШІҢДЕ= ет. сөйл. **Бүкшеңде.**

БҮКШІҢДЕУ сөйл. **Бүкшеңдеу.**

БҮКІЛ есім. Түгел, тұтас, барлық, күллі.

Бүкіл әлем. Жер жүзі, күллі дүние. **Бүкіл ғұмыры.** Барлық өмірі. **Бүкіл ел.** Барлық ел, күллі жұрт. **Бүкіл халық.** Барлық адам, күллі халық.

БҮКІЛӘЛЕМДІК сын. Бүкіл әлемге, жер жүзіне тән, соған қатысты.

Бүкіләлемдік тартылыс заңы. ф и з. Ньютонның тартылыс заңы, кез келген материялық бөлшектер арасындағы тартылыс күшінің шамасын анықтайтын заң.

БҮКІЛДЕЙ үст. сөйл. Түгел дерлік, бір-жола.

БҮКІЛДҮНИЕЖҮЗІЛІК сын. Жер жүзіне, бүкіл әлемге ортақ, соған қатысты.

БҮКІЛҚАЗАҚСТАНДЫҚ сын. Бүкіл Қазақстанға тән, соған қатысты.

БҮКІЛОДАҚТЫҚ сын. тар. Барша одаққа ортақ, жалтыодақтық.

БҮКІЛХАЛЫҚТЫҚ сын. Барша халыққа ортақ, жалтыхалықтық.

Бүкілхалықтық референдум. саяси. Қандай да бір мемлекеттік маңызды мәселеге халықтың шешімін, таңдауын білдіретін жатпай сайлау.

БҮКІР¹ сын. 1. Қалты тұзу емес, қисық. 2. Белі құныс, бүкіш.

БҮКІР² зат. көне. Үш тілді соқа.

БҮКІРЕЙ= ет. 1. Белі күдірейіп, еңкіштеніп бүгілу. 2. ауыс. Шөгү, отыру, тозу.

БҮКІРЕЙТ= ет. Еңкейтү, бүкшіту, тұқырту, тұқшыту.

БҮКІРЕЙТУ Бүкшейт етістігінің қимыл атауы.

БҮКІРЕЙІҢКІРЕ= ет. Сәл бүгіліңкіреу, еңкейіңкіреу.

БҮКІРЕЙІҢКІРЕУ Бүкшейіңкіре етістігінің қимыл атауы; сәл бүгіліңкіреу.

БҮКІРЕҢДЕ= ет. Бүкірең-бүкірең ету, бүкшеңдеу.

БҮКІРЕҢДЕУ Бүкіреңде етістігінің қимыл атауы; бүкшеңдеу, бүкірең-бүкірең ету.

БҮКІРЕЮ Бүкшей етістігінің қимыл атауы; бүкшеңдеу, бүкірең-бүкірең ету.

БҮКІРЖІК зат. сөйл. **Құрғақлақ.**

БҮКІРЛЕУ сын. Тұзу емес, еңкіштену.

БҮКІРЛІК зат. <лат. kurphosis> 1. Бүкір болушылық. 2. мед. Бір не бірнеше омыртқаның зақымдануынан омыртқа бағанасының дөңсептіні, қисаюы.

БҮКІРСЫМАҚ сын. Бой бітімі еңкіш тартқан, бүкірлеу.

БҮКІС сын. сөйл. **Бүкіш.**

БҮКІШ сын. 1. Жаурыны шығыңқы, еңкіш, бүкірлеу. 2. Қисық, қайқайған.

БҮКІШТЕН= ет. Бүкірленіп, еңкіштену.

БҮКІШТЕНУ Бүкіштен етістігінің қимыл атауы.

БҮКІШТЕУ сын. 1. Белі бүкірлеу, еңкіштеу. 2. Қисықтау, шығыңқы, доғалдау.

БҮЛ= ет. көне. 1. Ел ішіне іріткі тұсу, жұрт тыныштығының бұзылуы, елдің күйреюі.

2. Бүліну, қирау, быт-шыты шығу.

БҮЛГІН зат. көне. **Бүлген.** Бүлінішілік, бүлінді.

БҮЛГІН-БҮЛГІН сын. Азып-тозған, бүлінген.

БҮЛГІНДІК зат. көне. **Бүліншілік.**

БҮЛГІНШІЛІК зат. сөйл. **Бүлік.**

БҮЛДЕ зат. көне. Сапалы, қымбат мата.

БҮЛДІР= ет. 1. Бір заттың келістілігі, сәйкесімділігі, үйлесіміне, тұтастығына ұқсас келтіру, бұзу. 2. Қирату, істен шығару, құрту, жою. 3. Ластап бұлғау. 4. Істің жөнін, қисынын таба алмау, бір нәрсені дұрыс жасай алмау.

5. ауыс. Жөнсіз әрекет жасау, ерлік көрсету. 6. ауыс. Іріткі салу, ыдырату, құрту. 7. сөйл. ауыс. Әйелдің абыройын төгу, жамантқа қалдыру, зорлық көрсету.

БҮЛДІРГЕ зат. этн. 1. Шоқпар, босмойын, сылқетер сияқты қол қаруларының сабына тағылатын қайыс не былғары таспадан жасалған тұйық бау, ілмек. 2. Қатты тартқанда тез иешіліп кететіндей, арқан-жіпті бостаяу етіп байлаудың бір түрі. 3. Майддың жіп-шығының бірі.

Бүлдірге түйіс. этн. қолөнер. Тартқанда тез үзіліп кетуі үшін ұрыс қаруы бүлдіргесін түрдің ерекше түрі.

БҮЛДІРГЕЛІ сын. Бүлдіргесі бар, бүлдірге тағылған.

БҮЛДІРГЕН зат. өс. 1. Желісі жер бауырлай тұп-тұп болып өсетін ұсақ жидекті өсімдік, қойбүлдірген. 2. <лат. fragaria> 1. Раушан гүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік, жидекті дақыл. 3. Осы өсімдік

сабағындағы қара қошқыл, көкішіл түсті бұжыр-бұжыр келген жидедегі, жемісі.

Бүлдірген бет. б е й н. Қызыл шырайлы, жас әйелдің өңі. **Бүлдірген терді.** Жер бауырлай өсетін өсімдік сабағындағы тәтті, жеуге жарамды жемісін, жидегін жинады.

БҮЛДІРГЕНДЕЙ с ы н. Бүлдірген сияқты, бүлдірген тәрізді.

БҮЛДІРГЕНДІ с ы н. Бүлдіргені қалың, бүлдірген өскен.

БҮЛДІРГЕСІЗ с ы н. Қолға іліп алатын бауы жоқ.

БҮЛДІРГІ с ы н. Елге бүлік салатын, шағыстыратын, бүлікшіл, лаңшыл.

БҮЛДІРГІ з а т. сөйл. **Бүлдірге.**

БҮЛДІРГІ з а т. жерг. кәс. Егінмен аралас шығатын өсімдік, қарашық.

БҮЛДІРГІШ с ы н. 1. Бір нәрсенің түрін, түсін бұзып, өзгертіп жіберетін, бүлдіретін. // Бүлдіретін, зақым келтіретін жәндік, паразит. 2. Бүлік тудырығыш, бүлікшіл, лаңшыл. // Бүлік тудыратын, бүлікшіл адам, лаңкес.

БҮЛДІРГІШТІК з а т. Бүлдіргіш болушылық, іске кесірін тигізушілік.

БҮЛДІРГІШТІК-ЛАҢКЕСТІК с ы н. саяси. Белгілі бір бейресми, беймемлекеттік әлеуметтік топ немесе ұйымдардың қасқармандық, арандатушылық әрекетіне тең.

БҮЛДІРТ = е т. Лаң салдыру, қирату, істен шығарту.

БҮЛДІРТУ Бүлдірт етістігінің қимыл атауы.

БҮЛДІРУ Бүлдір етістігінің қимыл атауы.

БҮЛДІРУ Бүлдір етістігінің қимыл атауы.

1. Нұқсан келтіру, өзгерту, бұзу. **2.** Құрту, жою, қирату. **3.** ауыс. Тамырына балта шабу, түбірімен жою, құрту.

БҮЛДІРУШІ з а т. Істің ретін бұзушы, зиянкестік етуші.

БҮЛДІРУШІЛІК з а т. Бүлдіруші болушылық, кесір келтірушілік, зиянкестік.

БҮЛДІРШІН¹ з а т. 1. Сәби шақтан өтіп, жасөспірім шаққа жетпеген кішкентай бала. **2.** кіт. Балабақшаның тәрбиеленушісі, балабақша жасындағы бала.

БҮЛДІРШІН² [ир. بلدرچين] з а т. көне. Бөдене.

БҮЛДІРШІН³ з а т. т ү й е ш а р. Үш жасқа шығар қайымпаған ұрашы түіе.

БҮЛДІРШІНДЕЙ¹ с ы н. Сәби шақтан өткен, жасөспірім жасқа жетпеген баладай.

Бүлдіршіндей жас қыз. Балигат жасқа әлі жете қоймаған, ұыздай жас қыз.

БҮЛДІРШІНДЕЙ² с ы н. Бүлдіршін сияқты, бүлдіршін тәрізді (көлемі шағын, ықшам, кішкентай).

Бүлдіршіндей жас. Уылжыған жап-жас.

БҮЛДІРШІНІМ з а т. Кішкентай сәбиге қарата еркелету мәнінде айтылатын атауыш.

БҮЛК е л і к. Сәл гана қыбыр етіп қозғалуды, судың қайнауын және т. б. осы сияқты қысқа әрі көмескі қозғалысты бейнелейтін сөз.

Бүлк еткізді. Қайнатты алды. **Бүлк етпеді.** Тырт етпеді, ешбір сезім білдірмеді, қарсылық білдірмеді. **Бүлк етті.** а) Бірден өліп кетті; қақ айырды деген мағынада. ә) Ренішін жеткізді, өкпесін білдірді.

БҮЛК-БҮЛК е л і к. Сұйық заттың немесе жұмсақ дененің сәл бүлкілдеп, қайта-қайта қозғалуды бейнелейтін сөз

Бүлк-бүлк еткізді. Жұмсақ денені сәл гана қайталай қозғалтты. **Бүлк-бүлк етті.** Жұмсақ дене сәл гана қайталай қозғалды, бүлкілдеді.

Бүлк-бүлк желгізді. Жылқыны жайлы, майда жүріспен тепектетті. **Бүлк-бүлк желді.** Бірқалыпты, ақырын жүрді. **Бүлк-бүлк қайна-**

ды. Жайымен шымырлады, бабымен, бүлкілден қайнады.

БҮЛКЕК з а т. Желістен гөрі жай, аяңнан шашаң бүлкіл жүріс.

Бүлкек [бүлкіл] желіс. Жанға жайлы, баяу желіс. **Бүлкекке салды.** Бүлкіл жүріспен жүрді.

Бүлкек қақты. а) Жайлы, майда қозғалыспен жүріп отырды (жылқы туралы). ә) Бірқалыпты баяу жүгіріп отырды (адам туралы).

БҮЛКЕК-БҮЛКЕК е л і к. Бірнеше қайталанған бүлкектеп, бүлкек қаққан қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

БҮЛКЕКТЕ = е т. 1. Жылқының аяңын тездетіп, бүлкекке салу, жай жортаққа басу. 2. Аяғын жылдам басып жүру (адамға қатысты). 3. ауыс. Құрдай жорғалау, сый-құрмет көрсету.

БҮЛКЕКТЕТ = е т. Аттың жүрісін тездету, бүлкекке салдыру.

БҮЛКЕКТЕТУ Бүлкектет етістігінің қимыл атауы; бүлкекке салдыру, тездету.

БҮЛКЕКТЕУ Бүлкекте етістігінің қимыл атауы; бүлкекке салу, жай жорту.

БҮЛКЕҢ-БҮЛКЕҢ е л і к. Бүлкеңдеген жай қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

БҮЛКЕҢДЕ = е т. Бүлк-бүлк етіп жай қозғалу.

БҮЛКЕҢДЕС = е т. Бүлк-бүлк етіп жай қозғалысу.

БҮЛКЕҢДЕУ Бүлкеңде етістігінің қимыл атауы.

БҮЛКУ Бүлкі етістігінің қимыл атауы.

БҮЛКІ = е т. Бүлк-бүлк етіп жыбырлау, бүлкілдеу.

БҮЛКІЛ з а т. 1. Аттың аяңнан гөрі тездеу, ақырын желісі. 2. Жүректің дүрсілі, соғысы. 3. ауыс. Бірсарынды күйкі тірлік ағысы.

Бүлкіл бөксе. экспр. жағымсыз. Бөкесіні екі жаққа бұттыңдатып жүру арқылы көзге түсуге тырысатын әйел мағынасында.

Бүлкіл желіс. Аттың аяңнан гөрі тездеу, жайлы жүрісі. **Бүлкіл қақты.** а) Ат бүлкек желіске түсті. ә) Ылғдым-жылдым тез басты. б) Бүлк-бүлк етіп ақты. в) бейн. Ырғақты қозғалысқа түсті, алға жылжыды.

БҮЛКІЛ-БҮЛКІЛ ү с т. Бүлк-бүлк етіп, бүлкілдеп.

БҮЛКІЛДЕ = е т. 1. Судың бүлк-бүлк етіп дыбыс шығаруы, қайнауы. 2. Жұмсақ нәрсенің әлсін-әлсін қозғалуы. 3. Жылқының бүлк-бүлк етіп жайымен қозғалуы. 4. Иштен тыну, үндемеу. 5. ауыс. Жаңғыру, дүрлігу.

БҮЛКІЛДЕЙ с ы н. Бүлкіл сияқты, бүлкіл тәрізді.

БҮЛКІЛДЕК с ы н. Бүлкілдеп тұратын.

БҮЛКІЛДЕС = е т. Бүлк-бүлк етіп қозғалысу.

БҮЛКІЛДЕСУ Бүлкілде етістігінің қимыл атауы.

БҮЛКІЛДЕТ = е т. Бүлк-бүлк етіп қозғалысу; бүлк-бүлк еткізу.

БҮЛКІЛДЕТУ Бүлкілдет етістігінің қимыл атауы.

БҮЛКІЛДЕУ Бүлкілде етістігінің қимыл атауы.

БҮЛК з а т. <нем. Putsch> 1. Шырық бұзатын дау-жанжал, қақтығыс, сойқан, лаң; бүліншілік. 2. Өкімет билігіне қарсы астыртын ұйымдастырылған қарулы дүмту, арандатушылық тығыл. 3. ауыс. Бұзық, пәлекор.

Бүлік бастады. Өзінен-өзі шу, төбелес шығарды. **Бүлік салды.** Шырық бұзып, жанжал туғызды. **Бүлік шығарды.** Ұрыс-керіс тудырды, шырық бұзды, жанжалдасты. **Бүлік шықты.** Жанжал туды, ұрыс-керіске айналды.

БҮЛКІБАСЫ з а т. Бүлікті бастаушы адам.

БҮЛКІСІЗ с ы н. Ырың-жырыңы жоқ, дау-жанжалсыз, шатақсыз.

БҮЛКІШ з а т. 1. Дау-жанжал туғызушы, ойран салушы, бүлік шығарушы. 2. Өкіметке қарсы астыртын ұйымдастырылған құралды дүмтуге қатысушы.

БҮЛКІШЛ с ы н. 1. Ұрыс-керісшіл, жанжалқұмар. 2. Бүлікке араласқыш.

БҮЛКІШЛІК з а т. Тыныштықты кетіретін дау-жанжал, лаң, бүлік, бүліншілік.

БҮЛІН = е т. 1. Бұзылу, құлау, қирау, астан-кестені шығу. 2. Жарамсыз болу, бұзылу. 3. Ластану, былғану. 4. Зақым келу, жарақаттану. 5. Әлекке түсіп әбгерлену, бұрқан-тарқан болу, ашуға басу. 6. ауыс. Қарым-қатынастың бұзылуы, араздық туу. 7. ауыс. Тәртібі нашарлау, азғындау, бұзылу. 8. ауыс. Суыну, сызат түсу, ошу.

Бүлінген елден [бүлінгеннен] бүлдірге алма. Жанжалды жерге баспа, еш нәрсе алма; сойқаннан қашық жүр. **Бүлінген елден бүлдіргі алма.** с ө й л. Бүлінген елден бүлдірге алма.

БҮЛІНДІР = е т. Лаң салғызу, азғырту, іріткі салғызу.

БҮЛІНДІРУ Бүліндір етістігінің қимыл атауы.

БҮЛІНУ Бүлін етістігінің қимыл атауы.

1. Жарамсыз болу, бұзылу. **2.** Былғану, ластану. **3.** ауыс. Әбгерлену, бұлқан-талқан болу, ашулану.

БҮЛІНУШІЛІК з а т. Әбден тозығы жетіп, бұзылушылық.

БҮЛІНШІК з а т. сөйл. **Бүліншілік.**

БҮЛІНШІЛІК з а т. 1. Ел тыныштығын кетірген дау-жанжал, лаң; бүлік, көтеріліс. 2. Өкімет билігіне қарсы астыртын ұйымдасқан қарулы дүмту. // Қирау, бұзылу, қыншылық.

Бүліншілікке ұшырады. Қиыншылыққа душар болды.

БҮЛІНШІКІРЕ = е т. Әуелгі қалыптан гөрі бұзылыңқырау.

БҮЛІНШІКІРЕУ Бүліншіккіре етістігінің қимыл атауы.

БҮЛІНШІ-ЖАРЫЛ = е т. Әбгерлену.

БҮЛІНІС з а т. Бұзылып қираған, тозған нәрсе, ақау.

БҮЛІС з а т. 1. **Пүліш** (жүннен не жібектен тоқылған, жұмсақ түкті, қалыңдау мата). 2. ауыс. Көк майса, шалғын.

БҮЛІСТЕЙ с ы н. Бүліс сияқты, бүліс тәрізді.

БҮЛІШ з а т. 1. сөйл. **Пүліш.** 2. ауыс. Көк майса, шалғын.

БҮП-БҮТІН с ы н. Ешбір жері бұзылмаған, жемау-жасқау түспеген, сынық-сызаты жоқ.

БҮР¹ з а т. <грек.strobilus> Өсімдіктер мен ағаш бұтақтарының жапырақ, бүршік жаратын түйіні; ашық (жалаңаш) тұқымды өсімдіктердің көбею мүшесі.

Бүр жарғызды. Бұрлетті, күл жарғызды. **Бүр жарды.** Бүршік жаратын түйіні ашылды, күлдеді.

БҮР² з а т. анат. 1. Асқазан, ішек-қарын ішінің кілегейлі қабығының бүртік беті, ұсақ қатпарлары. 2. сөйл. Аяқ кiм табанындағы бедер. 3. Тікенек, бүршік.

БҮР = е т. 1. Шеңгелдеп бас салып, тырт еткізбеу. 2. Киімнің, дорба, қап, тағы басқа нәрсенің бір жерін жиыру, бүрмелеу. 3. Бір нәрсенің өсерінен жиырылу, бүрсіу. 4. Түйінеу. 5. ауыс. Ашысын қуыру, тықсыру.

БҮРГЕ [ар. برغوث] з а т. зоол. <лат. aphanip-tera> Буынақтылар типіне жататын, қанмен қоректенетін секіргіш паразит жәндік.

Бүрге шаққандай көрмеді. Елемеді, селт етмеді.

БҮРГЕБАЛЫҚ з а т. жерг. к ә с. Кішкене, қылтаңақты, еті жеуге қолайсыз балық.

БҮРГЕДӨН зат. өс. <лат. plantago poly-sperma> **Коптұқымды бақажасырақ** (Бақажасырақтар тұқымдасы, бақажасырақ туысына жататын коптұқымды жолжелкен).

БҮРГЕДЕЙ сын. 1. *Бүрге сияқты, бүрге тәрізді.* 2. ауыс. *Титтей, болмашы (нәрсе).*

БҮРГЕЗ зат. жерг. *Тауда болатын өсімдік түрі.*

БҮРГЕЛЕ= ет. *Бүрге қаптап кету, бүрге басу.*

БҮРГЕЛЕУ *Бүргеле етістігінің қимыл атауы.*

БҮРГЕЛТАЙ¹ зат. *Аса үлкен емес, кішігірім сазанның түрі.*

БҮРГЕЛТАЙ² зат. жерг. к. өс. *Бүрге; қорада болатын бүрге.*

БҮРГЕЛІ сын. *Бүргесі бар, бүргесі көп.*

БҮРГЕН¹ зат. 1. *Аязға, ыстыққа төзімді кішкене қызыл түсті, жемісі ащы, ақ шешекті бұта.* 2. бот. *Ұшқат тұқымдас шағын ағаштар немесе бұталар туысы.*

БҮРГЕН² [ор. фургон] зат. сөйл. *Төрт дөңгелекті арба.*

БҮРГЕНДІ сын. *Бүрген қалың өскен, бүргені көп.*

БҮРГЕШЕ үст. *Бүргеге ұқсап, бүрге сияқты.*

БҮРГЕШӨП зат. өс. <лат. pulicaria gaertn> *Күрделіүлділер тұқымдасы бүргешөп туысына жататын өсімдік.*

БҮРГЕШІК зат. *Өсімдікті зақымдайтын кішкентай бүрге, бүргенің бір түрі.*

БҮРГІ зат. *Бүрге сияқты, жабысқақ жәндік.*

Бүргі көз. *Жайсыз, жағымсыз көзқарас.*

БҮРГІН зат. сөйл. **Бүрген.**

БҮРГІНДІ сын. сөйл. **Бүргенді.**

БҮРГІНДЕ= ет. *Жаңадан көгеріп бүрткітену, бүршік жара бастау.*

БҮРГІНДЕУ *Бүргінде етістігінің қимыл атауы; бүршік жара бастау.*

БҮРГІШ сын. *Тез бүріп, іліп алатын (алғыр құс, аң, т.б.).*

БҮРГІШТЕ= ет. 1. *Әр жерін жиырғыштап, бүріп-бүріп қою.* 2. ауыс. *Қатты тықсыру, әлегін шығару.*

БҮРГІШТЕУ *Бүргіште етістігінің қимыл атауы.*

БҮРЖЕКТЕ= ет. сөйл. **Бүржекте.**

БҮРЖЕҢ елік. *Бүржеңдеген, бүржек-бүржек еткен қимылды бейнелейтін сөз.*

Бүржең тартты. *Күші қайтты, бүржеңдеді, босаңсыды.*

БҮРЖИ= ет. *Еңкіштеніп, бүкірею, бүрісу.*

БҮРЖІН елік. *Бүржектеген, дірілдеген қимылды бейнелейтін сөз.*

Бүржің қақты. *Бүржектеп діріл қақты.*

БҮРЖИЮ *Бүржи етістігінің қимыл атауы.*

БҮРКЕ= ет. 1. *Тұмшаллап орау, қымтап жабу.* 2. *Қаптау, түнеру, басу.* 3. *Шөп, бұта, өсімдік көп өсу, қаптау.* 4. *Заттың үстіңгі жағын шаң-топырақ, басқа да нәрселер басып, көміп қалу.* 5. ауыс. *Көлегейлен жасыру, бүкпелеу.*

БҮРКЕГІШ зат. *Тұмшалалауға, жабуға арналған зат.*

БҮРКЕГІШТІК сын. *Бүркегіш болушылық, қорғағыштық.*

БҮРКЕЙ зат. *Әйелдердің басқа салатын жамылғысы, орамалдың түрі.*

БҮРКЕЙЛЕ= ет. *Ешкіме білдірмей, бүркемелеу, жасыру.*

БҮРКЕЙЛЕУ сын. *Бүркейле етістігінің қимыл атауы.*

БҮРКЕК сын. *Майдалап сезбегілен, бүркіп жауған.*

БҮРКЕЛ= ет. 1. *Басылу, көмкерілу, орану.*

2. *Жабылу, қымталу.* 3. ауыс. *Жасырын қалу, бүкпелену.*

БҮРКЕЛЕ= ет. *Ашығын айтау, тұспалдан қана баяндау.*

БҮРКЕЛЕУ *Бүркеле етістігінің қимыл атауы.*

БҮРКЕЛҮ *Бүркел етістігінің қимыл атауы; жабылу, қымталу, жасырылу.*

БҮРКЕМБЕ зат. *Жел, жаңбыр, күн т.б. қорғану үшін көлікке арнайы орнатылған қондырғы.*

БҮРКЕМБЕЛІ сын. *Жел, жаңбыр, күн т.б. қорғану үшін қорабында орнатылған бүркемесі бар.*

БҮРКЕМЕ¹ зат. 1. *Бүркегіш, жапқыш, жасырғыш зат.* 2. өск. <франц. masquet> *Адам құрамын, соғыс объектілерін жасыру мақсатымен әскерлердің орналасқан жері, саны, күш-құрамы, қимылы мен мақсаты туралы қарсыласты есебін жаңылтыру үшін қолданылатын соғыс қимылдарының бір түрі.* 3. өск. *Қарсыластың барлауынан әскерлер мен объектілерді жасыруға немесе олардың сыртқы түрін өзгертуге арналған инженерлік конструкциялар мен жергілікті заттар.* 4. инф. <ағыл. cache> *Жүі қолданылатын мәліметтер немесе командалар әр уақытта пайдалануға дайын түрде сақталатын жад аймағы.* 5. инф. *Жадтың арнайы бағыныңқы жүйесі.* 6. инф. *Жуық арада жұмыс істеуге қажет болатын аппараттарды уақытша сақтауға арналған дискі немесе жедел жадтағы арнайы аймақ.* 7. инф. *Контроллермен басқарылатын жадтың аймағы.* 8. ауыс. *Құпия, сыр.* 9. ауыс. *Сылтау, себеп, желеу.*

БҮРКЕМЕ² сын. 1. *Бір нәрсемен бүркеліп, жабылған.* 2. ауыс. *Құпия, жасырын.*

Бүркеме [бүркемелі] дақыл. егін. *Ауыспалы егіс жүйесінде негізгі дақылмен бір тапта қосымша егілетін, өсімдік көгін бүркеп қорғаушы дақыл.*

БҮРКЕМЕ-ЖАД зат. инф. <ағыл. cache memo> *Жедел жад пен орталық процессор регистрлерінің арасындағы буферлік міндетін атқаратын аса жедел (аралық) жад.*

БҮРКЕМЕ-КОНТРОЛЛЕР зат. инф. <ағыл. cache controller> *Бүркеме-жадты басқаруға арналған арнайы процессор.*

БҮРКЕМЕЛЕ= ет. 1. *Көзге көрсетпеу үшін көлегейлен тасалау.* 2. ауыс. *Ойын бүкпелеп, білдірмеу, жасыру.*

БҮРКЕМЕЛЕН= ет. 1. *Қымталу, жасырып жабылу, қалқалану.* 2. *Көрінбей қалу, көмескілену, көлегейлену.* 3. ауыс. *Жасырын болу, бүкпелену, құпиялану.*

БҮРКЕМЕЛЕНУ *Бүркемелен етістігінің қимыл атауы.*

БҮРКЕМЕЛЕУ *Бүркемеле етістігінің қимыл атауы; жасыру, білдірмеу.*

БҮРКЕМЕЛЕУШІ зат. *Назардан тасалаушы, ізін жасырушы, білдірмей астарлаушы.*

БҮРКЕМЕЛІ сын. 1. *Көзден қағаберіс, тасалау, жасырын.* 2. *Астарлы (сөз).*

Бүркемелі интервенция. саяси. *Бүркемелі басқыншылық (елдің үкіметке қарсы топтарын қаржыландырудан, қарулы қарақшылардың немесе жалдамалыларды жіберуден, үкіметке қарсы бүлік және азаматтық соғыс ұйымдастырудан, мемлекеттің экономикасын күйретуге бағытталған әртүрлі шаралар қабылдаудан көрініс табатын бір мемлекеттің басқа бір мемлекеттің егемендігіне, тәуелсіздігіне, аумақтық тұтастығына нұқсан келтіруші әрекеті).*

БҮРКЕМЕЛІК зат. *Бүркеме ретінде қолданылатын нәрсе, сөз.*

Бүркемелік бөлімдер. өск. *Арнайы дайын-*

дық пен техникалық құралдарды талап ететін күрделі бүркемелік жұмыстарды атқаратын инженерлік әскерлердің арнаулы бөлімдері. **Бүркемелік киім-кешек.** өск. *Соғыс қимылы кезінде қарсылас көзіне шалынбау мақсатында киетін әскери киімдер.*

БҮРКЕМСІЗ сын. *Бүркемесі жоқ, бүкпесі жоқ, ашық.*

БҮРКЕН= ет. *Орану, қымталу, тұмшалану*

БҮРКЕНДІР= ет. *Тұмшаллау, орап жабу.*

БҮРКЕНДІРУ *Бүркендір етістігінің қимыл атауы.*

БҮРКЕНҮ *Бүркен етістігінің қимыл атауы; жамылу, орану.*

БҮРКЕНҮЛІ сын. *Көрінбестей болып бүркенген, тұмшаланған.*

БҮРКЕНШЕК зат. сөйл. **Бүркеншік.**

БҮРКЕНШІК зат. 1. *Әйелдердің басқа салатын жамылғысы.* 2. *Көлегейлен, көрінбестей жауып тұратын бетперде.* 3. ауыс. *Тау басындағы мұз, қар.*

Бүркеншік ат. <грек. pseudos – жалған, опумта – есім> *Кісінің жасырын, лақап аты; псевдоним.*

БҮРКЕНШІКТЕ= ет. 1. *Тұмшаллап, орағыштап жабу.* 2. ауыс. *Жасыру, бұзу, білдірмеу.*

БҮРКЕНШІКТЕУ *Бүркеншікте етістігінің қимыл атауы.*

БҮРКЕНШІКТІ сын. *Бүркенші бар.*

БҮРКЕНШІ зат. *Бір нәрсені көзден тасалап тұратын немесе жауын-шашыннан қорғану үшін ұсталатын жамылғы. // Бүркелген, жамылған.*

Бүркенші бөлімдері. өск. *Арнайы білім мен техникалық құралдарды қолдануды қажет ететін, күрделі бүркемелеу жұмыстарын орындайтын инженерлік әскер бөлімдері мен бөлімшелері.* **Бүркенші етті.** *Желеу етті, сылтаураатты.* **Бүркенші жабдықтары.** өск. *Әскери объектілерді бүркемелеуге пайдаланатын мүліктер, техникалар, оқ-дәрілер, табельдік және әскерлер дайындаған өнімдер.*

Бүркенші кедергілер. өск. *Қарсыластың радиолокациялық құралдарынан өз әскерін, объектілерін бүркемелеу немесе олардың шын өлшемі мен орналасу орнын білдірмеу үшін әдейі жасалатын актив және пассив радиокедергілері.*

Бүркенші рен. зоол. *Жануарлардың барлық тобында болатын бейімділіктің бір түрі.* **Бүркенші ішперде.** анат. <лат. peritoneum viscerale>

Құрсақ қуысындағы ішкі мүшелерді сыртнан қаптайтын сірілі қабық.

БҮРКЕНШІТІ сын. 1. *Бүркенші бар.*

2. ауыс. *Ашық түрде емес, жасырын, құпия.*

БҮРКЕҢКІРЕ= ет. 1. *Тұмшаллап, жабыңқырау.* 2. *Білдірпеу, байқаппау, сездіртпеу.*

БҮРКЕҢКІРЕУ *Бүркеңкіре етістігінің қимыл атауы.*

БҮРКЕСІНДЕ= ет. *Жауын аралас жел соғу.*

БҮРКЕТ= ет. *Жаптыру, тұмшаллап көзге көрсетпеу.*

БҮРКЕТҮ *Бүркет етістігінің қимыл атауы.*

БҮРКЕУ¹ сын. *Күн ашық емес, бұлғыңыр.*

БҮРКЕУ² *Бүрке етістігінің қимыл атауы; көлегейлеу, бүкпелеу, жасыру.*

БҮРКЕҮЛЕН= ет. *Бұлт басып, бұлғыңғырлану.*

БҮРКЕҮЛЕНУ *Бүркеулен етістігінің қимыл атауы. Бұлт басу, бұлғыңғырлану.*

БҮРКЕҮЛІ сын. 1. *Көлегейлен ораулы, жабулы.* 2. ауыс. *Жасырын, құпия.*

БҮРКЕҮСІЗ сын. *Бүркеуі жоқ, орап жабылмаған, ашық қалған.*

БҮРКЕҮІРЕК сын. *Анықтала қоймаған, ашылмаған.*

БҮРКУИ Бүрік етістігінің қымыл атауы; газ не сұйық ерітінділерді арнаулы құрылғы арқылы шашырату.

БҮРКУИШ зат. **Бүріккіш** (газ не сұйық ерітінділерді тозаңдатып шашатын арнаулы құрал).

Бүркіш бассейні. Суды атмосфералық ауада бүркіп салқындататын құрылғы.

БҮРКІ= ет. сөйл. 1. Шашу, себу. 2. Себезгілеу, сіркіреу.

БҮРКІЛ= ет. 1. Себелеу, біраз судану. 2. ауыс. Толассыз, тоқтаусыз атылу, оқ жауу.

БҮРКІЛУ Бүркіл етістігінің қымыл атауы.

БҮРКІН= ет. Себіну, шашу.

БҮРКІНУ ет. Бүркін етістігінің қымыл атауы.

БҮРКІП-БҮРКІП= ет. Қайта-қайта бүркіп кіштеу, су себу.

БҮРКІТ зат. 1. Таулы, далалы жерде мекендейтін тегеурінді, имек тұмсық, жыртықшы құс. 2. зоол. <лат. aquila chrysaetos> Сұңқар тәрізділер отряды, қаршыға тұқымдасының қырандар туысына жататын тегеурін қатты, ірі жыртықшы құс.

Бүркіт бесігі. саят. Қолға үйретілген қыран құстарға арнап жасалған, шыбықтан тоқылған құндақ. **Бүркіт көзді [көз]**. Өткір, қырағы көзді. **Бүркіт қабақ**. Түксиген қалың қабақ. **Бүркіт салды**. саят. Бүркіттен аң аулады.

БҮРКІТТЕЙ сын. Бүркіт сияқты, бүркіт тәрізді.

Бүркіттей бүрді. а) Қаһарланды, шүйлікті. ә) Жазадан алып, тырт еткізбеді, күш көрсетті.

БҮРКІТТІК зат. Бүркітке тән қасиет.

БҮРКІТШЕ үст. Бүркітке ұқсап, бүркіт сияқты.

БҮРКІТШІ зат. Бүркіт салып, аң аулайтын аңшы; құсбегі.

БҮРКІТШІЛІК зат. саят. Бүркітті баулып, онымен аң аулау кәсібі, саятшылықтың бір түрі.

БҮРЛЕ¹= ет. Бұтақ түйіршіктері бөртін, жапырақ жаруға таяу.

БҮРЛЕ²= ет. жерг. кәс. Бүрмелеу; өрнектеу, өрнек салып тігу.

БҮРЛЕН= ет. 1. Түйіршіктері жаруға таяну. 2. ауыс. Құтыру, құбылу.

БҮРЛЕН зат. жерг. Жапырағы қызғылт, әдемі гүлді шөп.

БҮРЛЕНДІР= ет. **Бүршік жарғызу**.

БҮРЛЕНДІРУ= Бүрлендір етістігінің қымыл атауы.

БҮРЛЕНУ Бүрлен етістігінің қымыл атауы.

БҮРЛЕУ Бүрле етістігінің қымыл атауы.

БҮРЛІ сын. 1. Үстіңгі беті бұдыр-бұдыр, тегіс емес. 2. Бүрі көп, бүртікті.

БҮРЛІК= ет. Абыр-сабыр боп, әуре-сарсаңға түсіп дүрлігу.

БҮРЛІКТІР= ет. Дүрліктіру, әуре-сарсаңға түсіру.

БҮРМЕ¹ зат. Көйлектің етегінде, жеңінде, жағада т.б. бүріліп тігілген әшекейлі қосалқы бөлігі. // Тігісі жиырылған, бүгілген.

Бүрме балақ. Балағының тігісі жиырылған, бүрілген (шалбар). **Бүрме тігіс**. кәс. Желбіршек, қос етек, бүрмелі жаға тәрізді киім бөліктерінің шетін жиырып тіккенде қолданылатын тігіс түрі.

БҮРМЕ² зат. жерг. Тікеннің бір түрі; қойдың үстіне жабысатын тікен.

БҮРМЕ³ зат. жерг. этн. Жылқының қарнына салып қатырылған ет.

БҮРМЕ⁴ зат. этн. Малдың қарнына бауыр, жүрек, сарымсақ және т.б. салып қайнататын пісірген тағам.

БҮРМЕЛЕ= ет. Бүріп, жиырып тігу, бүрме салу.

БҮРМЕЛЕН= ет. 1. Бүрілу, жиырылу. 2. Бүрме-бүрме болып түйілу. 3. ауыс. Бүрісіп-тырысу.

БҮРМЕЛЕНУ Бүрмелен етістігінің қымыл атауы.

БҮРМЕЛЕУ Бүрмеле етістігінің қымыл атауы.

БҮРМЕЛІ сын. Жиырып тігілген.

Бүрмелі етек. Етек жағының тігісі жиырылған. **Бүрмелі мигматит**. геол. Лейкократты желшелер мен субстрат материалы бір-біріне үйлесімді қабатталып келетін мигматиттің түрі.

БҮРМЕНАН зат. тамақ. Балық, ет, қырық-қабат немесе саңырауқұлақ салып пісірілген, сопақша батон бітімді қаусырма.

БҮРСЕК елік. Тоңып, бірсеңдеген қымылды бейнелейтін сөз.

Бүрсек қақты. Тоңып, бүрсектеді.

БҮРСЕКТЕ= ет. Тоңу, бүрсек қағу.

БҮРСЕКТЕУ Бүрсекте етістігінің қымыл атауы.

БҮРСЕҢ елік. Қалтырап, дірілдеген, бүрсен-бүрсен еткен қымылды бейнелейтін сөз.

Бүрсен қақты. Дірілдеп қалтырады, бүрсен-бүрсен етті.

БҮРСЕҢ-БҮРСЕҢ елік. Бүрсен қаққан, бүрсендеген, қалтырап-дірілдеген қымылды бейнелейтін сөз.

БҮРСЕҢДЕ= ет. Бүрсіп дірілдеп, қалтырау.

БҮРСЕҢДЕТ= Дірдектету, бүрсектету, тоңдыру.

БҮРСЕҢДЕТУ Бүрсендет етістігінің қымыл атауы.

БҮРСЕҢДЕУ Бүрсенде етістігінің қымыл атауы.

БҮРСИ= ет. Бойын жаза алмай бүрісу, бүкіреу.

БҮРСИТ= ет. 1. Бүрістіру, бүкірейту. 2. Тоңазыту, мұздату.

БҮРСИТУ Бүрсит етістігінің қымыл атауы.

БҮРСИП-БҮРСИП үст. Бүрісіп-тырысып, бүрсен қағып.

БҮРСИЮ Бүрси етістігінің қымыл атауы.

БҮРСІГҮН үст. Ертеңнен арғы күн.

БҮРСІЗ сын. Бүрі, бұдыры жоқ.

БҮРТІ= ет. 1. Бөрткен тәрізді бүріліп ісіну.

2. Томшию, быртию.

БҮРТІЮ Бүрти етістігінің қымыл атауы; томшию, ісіну.

БҮРТІК зат. 1. Өсімдік денесінде болатын ұсақ түйіншек. 2. ауыс. Денеге түсетін ұсақ-ұсақ бөрткен.

БҮРТІК-БҮРТІК сын. Түйіршік-түйіршік.

БҮРТІКТЕ= ет. 1. Түйір шығу, түйін салу. 2. ауыс. Бет-ауызды, денені ұсақ түйіршік басу.

БҮРТІКТЕН= ет. 1. Өсімдік сабағында түйіршіктердің бөртүі, түйір салыну. 2. ауыс. Түйіршік басу, бөрту.

БҮРТІКТЕНУ Бүртіктен етістігінің қымыл атауы; түйіршіктері бөрте бастау, түйірлену.

БҮРҮ Бүр етістігінің қымыл атауы.

1. Қолдың, саусақтарың бар күшпен бүртіре ұстау. 2. Бүркіттің не басқа да құстардың шеңгелдеп, қысып ұстауы. 3. қол өнер. Бүгіп, жиырып тігу. 4. ауыс. Маза бермеу, тықсыру.

БҮРҮЛІ сын. 1. Бүрілген, бүріп қойған. 2. Бүріп тігілген.

БҮРШЕК зат. жерг. Аттың оралып-оралып түйін болып қалған жалы.

БҮРШІК зат. бот. <лат. gemma> Өсімдік сабақтарының жапырақ салар, өркен алар жерінде ашылатын түйіршік, бастама.

Бүршік атты [жайды, жарды]. а) Бүршіктенді, гүл жарды. ә) Көбейді, өсіп-өркендеді. б) Ашылды, пайда болды. в) Құлтырды, жайнады.

Бүршік атты. Бүршік жарды, бүршік шығарды.

БҮРШІК-БҮРШІК сын. 1. Түйіршік-түйіршік. 2. Бүртік-бүртік.

БҮРШІКТЕ= ет. Өсімдік түйіндерінің жетіліп, бүршік жаруы, бүршік салуы.

БҮРШІКТЕЛ= ет. Бүршіктену, бүршік жару.

БҮРШІКТЕН= ет. 1. Бүршік ату, бүршік жару. 2. Кедір-бұдыр болу, түйіршіктелу.

БҮРШІКТЕНУ Бүршіктен етістігінің қымыл атауы.

БҮРШІКТЕУ Бүршікте етістігінің қымыл атауы.

БҮРШІКТИ сын. Бүршігі, бүрі бар, бүршігі көп.

Бүршікті дәнел. өс. <лат. aldrovanda vesiculosa> Шықиюн тұқымдасының дәнел туысына жататын көпжылдық өсімдік. **Бүршікті феллориния**. өс. <лат. phellorinia strobilina> Қалтақшалы саңырауқұлақ.

БҮРШІН сын. жерг. Жасөспірім, бүлдіршін.

БҮРІК сын. 1. Үш жағы қусырылыңқырап жиырылған, түйілген, бүрілген. 2. ауыс. Естімейтін, мән бермейтін.

БҮРІК= ет. 1. Сұйық зат шашырату, себу. 2. Аздап себелеп жауу. 3. ауыс. Оқты жүйлетіп, боратып жіберу, жаудыру.

БҮРІККІШ зат. тех. Газ сұйық ерітінділерді тозаңдатып шашатын арнаулы құрал.

БҮРІКПЕ сын. Қатты жауып кетпей сіркіреп, себелеген. // Себелеген жаңбыр.

БҮРІКПЕБАЛЫҚ, зоол. <лат. tocolt-syacilator> Шашыратқы балық.

БҮРІКПЕСУ зат. **Душ**.

БҮРІКТІР¹= ет. Сепкізу, себелету.

БҮРІКТІР²= ет. Шат-шәлекейін шығару, тықсыру.

БҮРІЛ= ет. 1. Жиырылу, бүрісу. 2. Ойысу, қусырылу. 3. Бір жерге шоғырлану, жинақталу, бүрістірілу. 4. Оймақтана дөңгелену. 5. Томпаю, торшию.

БҮРІЛУ Бүріл етістігінің қымыл атауы.

БҮРІП-ШАНЫШ= ет. Қатты түйіліп, сұққылап, бүріп ауыру.

БҮРІС= ет. 1. Оттың, ыстық судың, жалынның әсерінен бір нәрсенің тартылып, қырысып-тырысып жиырылуы. 2. Кішірею, кішкентай болып қалу. 3. Ішке тартып, қырысып ауыру.

4. Суықтың, аяздың әсерінен тоңу, бүкшию. 5. Бұйығу, құнысу. 6. Өнбеу, мардымсыз болу. 7. ауыс. Ашық мінез, жарқын жүз көрсетпей тырысу, жақтырмау, ұнатпағанын аузын, маңдайын жиырып көрсету.

БҮРІСКЕК сын. Бүрісуге бейім, бүріскіш.

БҮРІС-ҚЫРЫС зат. сөйл. Реніш, ашу.

БҮРІС зат. мед. **Тырыста**.

БҮРІСТІР= ет. 1. Тырыстыру, жиыру. 2. Кішірейту. 3. Жаурау, тоңу. 4. ауыс. Қыспаққа алу, үркітіп-қорқыту.

БҮРІСТІРІЛ= ет. Бүріліп, қатты жиырылу.

БҮРІСУ Бүріс етістігінің қымыл атауы; бір жерге жинақталып, тырысып қалу.

БҮРІСІҢКІРЕ= ет. Сәл жиырылып, қушыңқырау, бүктетілу.

БҮРІСП-ТЫРЫСЫП үст. Жиырылып, бір жапырақ болу.

БҮТКІЛ есім. сөйл. **Бүкіл**.

БҮТЛ ескі. кіт. Барлық, бүкіл.

БҮТІН сын. 1. Жыртық емес, тозбаған, бүлінбеген. 2. Бұзылмаған, өзгермеген. 3. Құллі,

бүкіл барлық. 4. Тұтас, бөлінбеген. 5. Сау, аман-сау. 6. Толық, жарты емес. 7. мат. <ағыл. integer> Бөлшексіз тұтас сан. 8. филос. Заттардың не оның бөліктерінің жиынтығын білдіретін бір сөздері.

Бүтін алаш. Бар қазақ, қазақ біткен. **Бүтін бір.** Басынан аяғына дейін, тұрған бойы. **Бүтін күн.** тар. Босағада ат теуіп өлтірген балаға төленетін құн молшері. **Бүтін мен бөлшек.** филос. Заттардың не оның бөліктерінің жиынтығы мен осы заттарды біріктіріп, оларға тән емес жаңа қасиеттер мен заңдылықтардың пайда болуына әкелетін байланыс арасындағы қарым-қатынасты білдіретін философиялық категориялар.

БҮТІНДЕ = ет. 1. Киімнің жыртылған жерін жамаяу, тігу, жамап-жасқау. 2. Жөндеу, түзеу, бастапқы қалпына келтіру, дұрыстау. 3. Толықтыру, толыққанды ету, түгендеу.

БҮТІНДЕЙ үст. 1. Мүлде, түбегейлі, бір-жола. 2. Тұтасымен, түгелдей.

БҮТІНДЕЛ = ет. 1. Жөнделу, түзелу. 2. Жаңа киім киіну, жаңалану. 3. Қалпына келу, дұрысталу.

БҮТІНДЕН = ет. сөйл. **Бүтінделу.** **БҮТІНДЕНУ** Бүтінден етістігінің қимыл атауы.

БҮТІНДЕТ = ет. Түзету, жөндеу.

БҮТІНДЕУ¹ сын. 1. Бүтінірек, біршама бүтін. 2. Жыртылмаған, сынбаған. 3. Құламаған, жөні түзу.

БҮТІНДЕУ² Бүтінде етістігінің қимыл атауы. 1. Жөндеу, түзеу. 2. Жамау, тігу. 3. Құстың тозған, сынған, кетілген, көнерген, сырқаттанған қауырсынын тастатып, қанатын қиуға дайындау.

БҮТІНДІК зат. 1. Жамау-жасқаусыздық, жыртығы жоқтық. 2. Он екі мүшесі саулық, амандық. 3. ауыс. Ауызбіршілік, ынтымақтық.

БҮТІНШІ зат. 1. Бүтіндеуші, жамап-жасқау жөндеуші. 2. ауыс. Бітістіруші, табыстырушы, қалпына келтіруші.

БҮТІНРЕК сын. Бүтіндеу, біршама бүтін, жөні түзу.

БҮҒ-БҮР од. жерг. кәс. Түйені суарғанда айтылатын сөз.

БҮШЕК сын. Бір жағы қорбып, екінші шеті қушқан. // Қушқан, арық қой.

БҮҒУ Бық етістігінің қимыл атауы; дөңді дақылдардың қайнаған суда жібіп бөртпү.

БҮҒЫ-ЖҮҒЫ үст. жерг. Ығы-жығы.

БҮҒЫРЛА = ет. сөйл. 1. Әлсіз, ретсіз бүлкілдеу, шымырлау. 2. Тықырлап қайнау, қайнаған су, сорпаның ыдыс қақпағына тиіп тықырлауы. 3. Бығу, толу.

БҮДЫ-БҮДЫ елік. Былдырлап, түсініксіз болып шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.

БҮДЫҚ зат. мед. Адамның сөйлеу қарқыны мен ырағанының бұзылуы, тұтықпа.

БҮДЫҚТА = ет. Анық сөйлемеу, тұтығу.

БҮДЫҚТАҢҚЫРА = ет. Сәл, аздап тұтығу.

БҮДЫҚТЫҚ зат. 1. Тұтығушылық. 2. ауыс. Аспаптың дауысын дұрыс шығара алмаушылық.

БҮДЫМ сын. жерг. Мазасыз. // Мазасыз адам.

БҮДЫМ-СЫДЫМ үст. жерг. Олай-бұлай.

БҮДЫНДА = сөйл. Былдырлау, түсініксіз бірнәрсені айту.

БҮДЫР зат. сөйл. **Бұдыр.**

БҮДЫРҚАЙ сын. жерг. Айғызданған кедір-бұдыр, бұдырмақты.

БҮДЫРЛЫ сын. сөйл. **Бұдырлы.**

БҮДЫРМАҚ сын. сөйл. **Бұдырмақ.** **БҮЖ** елік. Кенет шығылдап шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.

БҮЖ етті. Быжылдаған дыбыс шықты.

БҮЖАЛАҚТА = ет. Тыңшу таппай, шыж-быж болу.

БҮЖА-ТЫЖА елік. сөйл. Ретсіз, бей-берекет.

Быжа-тыжа болды сөйл. Астаң-кестең болды.

БҮЖ-БҮЖ елік. Кенеттен қайта-қайта шығылдаған дыбысты бейнелейтін сөз.

БҮЖ-БҮЖ болды. Тызылдап күйіп-пісті, күйгелектенді. **БҮЖ-БҮЖ** еткізді. **Қайта-қайта** быжылдады. **БҮЖ-БҮЖ** қайнады. а) Көпіршіп, шымырлады. ә) Құжынады, қаптады. б) Быжылдады, быж-быж етті. **БҮЖ-БҮЖ** қылды. Шатастырды, шашыратты.

БҮЖҒЫЛДА = ет. Быжылдау, шулау.

БҮЖ-ТЫЖ елік. Бейберекет, шашыраңқы, ретсіз қимылды бейнелейтін сөз. // Шу, дау-дамай, талас.

БҮЖ-ТЫЖ болды. а) Астаң-кестең болды, тым-тырақай, беталды кетті. ә) Шат-шәлекейі шықты. **БҮЖ-ТЫЖ** қылды. Шат-шәлекейі шығарды, шатастырды, астаң-кестең етті.

БҮЖЫ¹ = ет. Құжынау, қаптау.

БҮЖЫ² = ет. Бұрқырап қатты ашу.

БҮЖЫҚ¹ зат. Көп, ұсақ нәрселер жиыны, тізбесі.

БҮЖЫҚ² сын. жерг. Мылжың, көп сөзді. **БҮЖЫҚ-ТЫЖЫҚ** зат. сөйл. Ұсақ тірлік, шаруа.

БҮЖЫҚ-ШЫЖЫҚ: **быжық-шыжық** болды. Күйіп-пісті, қатты мазасызданды, күйгелектенді.

БҮЖЫҚЫ-ТЫЖЫҚЫ сын. сөйл. Бей-берекет, ретсіз.

БҮЖЫҚЫ-ТЫЖЫҚЫ тартты. Бейберекет күйге түсті, шашырады, шатасты.

БҮЖЫЛ зат. Ызындап, быжылдап шығатын дыбыс. // Қыңсылап үн шығаратын, быжылдаған.

БҮЖЫЛДА = ет. 1. Быж-быж еткен дыбыс шығару, шыжылдау. 2. Бұрқырап қатты ашулану. 3. ауыс. Күйіп-пісіп, шыж-быж болу, шыжбалақтау.

БҮЖЫЛДАУ = ет. Быж-быж еткізу.

БҮЖЫЛДАУЫҚ сын. Быжылдап тұратын, быжылдай беретін.

БҮЖЫНА = ет. Құжынау, қаптау.

БҮЖЫНАҚ сын. сөйл. Быжынаған, құжынаған, қаптаған.

БҮЖЫҢ сын. сөйл. Мазасыз, беймаза.

БҮЖЫН-БҮЖЫҢ елік. Үзік-үзік және ақырын быжылдаған дыбысты бейнелейтін сөз.

БҮЖЫН-ТЫЖЫҢ зат. сөйл. Ұсақ әңгіме, өсек, қауесет.

БҮЖЫР зат. Бұтасы қалып, шатқалаңды шытырман, дөңді-жырғалы жер.

БҮЖЫР-БҮЖЫР сын. Айқыш-қийқыш, ығы-жығы, ретсіз.

БҮЖЫРҚАЙ сын. Кедір-бұдырлы, қисық-қырқыр, ретсіз.

БҮЖЫРҚАЙЛАН = ет. Кедір-бұдырланып, үйме-жүйме болу, мыж-мыж болу.

БҮЖЫРЛА = ет. Қаптау, жшытырлау.

БҮЖЫРЛАТ = ет. Жытырлату, қапталу.

БҮЖЫРЫҚ сын. Кедір-бұдырлы, айқыш-қийқаштанған.

БҮЖЫРЫҚТАТ = ет. жағымсыз. Бас-аяғы жоқ, ретсіз істеу, былтықтыру.

БҮЗАУШЕКПЕН зат. өс. жерг. Жерге табандап шығатын, түсі беде тәрізді өсімдік.

БҮЗЫҢ зат. жерг. Жаңа тебіндеген мұрт. **БҮҚ**¹ = ет. 1. Дақыл танатты дәндердің қайнаған суда жібіп бөртпү, бығу. 2. Қорытмалы, сіңірілу, бөгу. 3. Бату, бөгу, батмасу. 4. Жиналу, толу жату.

БҮҚ² = ет. сөйл. Ығу, қорғаншақтау, тайсақтау.

БҮҚ елік. Қысқа, кенет шыққан қысаң дыбысты бейнелейтін сөз.

БҮҚ еткен жоқ [етпеді]. Елемеді, мән бермеді. **БҮҚ** етті. Кенеттен қысқа дыбыс шығарды.

БҮҚ-БҮҚ үст. Лық, мүлде, тіпті.

БҮҚ-БҮҚТА = ет. Бұқ-бұқ еткен дыбыс шығару.

БҮҚИ-ТЫҚИ сын. Әртүрлі, сан-сапалақ, быт-ышт.

БҮҚМЕРЕЗ сын. жерг. Жаман ниетті, кесір.

БҮҚПЫРТ зат. вет. Қойда болатын ауру. **Бұқырт** қылды. Шат-шәлекейін шығарды.

Бұқырт тигендей. Бүйі тигендей, азан-қазан етіп. **Бұқырт тигендей сабады** [қылды]. Қыран жапқандай болды, шат-шәлекейін шығарды, азан-қазан қылды.

БҮҚПЫРТТАЙ сын. Бұқырт сияқты, бұқырт тәрізді.

Бұқырттай тиді. Шат-шәлекейін шығарды, азан-қазан қылды.

БҮҚСУ Бұқсы етістігінің қимыл атауы.

БҮҚСЫ = ет. 1. Жалынсыз, қоқырсып түтіндеу. 2. Ыбырсып, қоқырсып жату, істену. 3. ауыс. Жамандық, арамдық ойлау, пиғылы, ниеті бұзылу.

БҮҚСЫҚ зат. 1. Тыныс тарылтатын көк түтін, шала жанған от. 2. Ыбырсып, қалай болса солай жатқан қоқырсық, былық. // Бұқсыған, түтіндеген. 3. ауыс. Бітіп болмайтын ұсақ, пасық сөз. // Сөзі, әңгімесі көп, өсекші, ұсақшыл, арам пиғылды.

Бұқсық ой. Ішке сақтаған құлығы мен бәле-жаласы бар арам пиғыл. **Бұқсық сөз** [әңгіме]. Өсек, ұсақ әңгіме.

БҮҚСЫМА зат. Бәлелі, пасық сөз. // Өсекші, арам пиғылды, ұсақшыл.

БҮҚСЫП-КҮЙ = ет. 1. Толық жанып кетпей, бір жері күйіп, бір жері бұқсып, түтіндеу. 2. ауыс. Мәнісідену, құндылығын жоғалту, ұсақ-түйектену.

БҮҚСЫП = ет. 1. Отты лаулатып жақрай, түтіндету. 2. Ыбырсыту, сасыту, қоқырсыту, былтықтыру. 3. ауыс. Ашып айтпай, бір бөленің шетін шығару, өсек айту.

БҮҚСЫТУ Бұқсыт етістігінің қимыл атауы; отты лаулатып жақрай, түтіндету.

БҮҚТЫР = ет. 1. Бөктіру, жібіту. 2. Бұқтыру.

БҮҚЫ = ет. 1. Мыңғырып қаптау; толып тұру. 2. Ыбырсу, ластану, істену.

Бұқып жатты. Мыңғырып, қаптады, толып тұрды, құжынады.

БҮҚЫ-ШЫҚЫ ес. жерг. Анау-мынау, ондай-мұндай.

БҮҚЫЛДА = ет. Бұқ-бұқ еткен дыбыс шығару.

БҮҚЫЛЫҚТА = ет. Бұқ-бұқ еткен келте дыбыс шығару.

БҮҚЫНА = ет. 1. Толу, қаптау, құжынау. 2. жерг. Қатты тершу, пысынау.

БҮҚЫНАЖАЙ сын. жерг. Қаптай, ретсіз, иін тіресе орналасқан аумақ.

БҮҚЫНАТ = ет. Қапталу, толтыру.

БҮҚЫР = ет. Толу, көбею, қаптау.

БҮҚЫРА = ет. сөйл. Бұрқырап, қатты ашу.

БҮҚЫР-БҮҚЫР сын. Көп, қаптаған, молынан, жиі орналасқан.

БЫҚЫРЛА= ет. сөйл. *Қаптап жату; толып тұру, құрғынау.*

БЫҚЫРЛАТ= ет. *Қаптату, толтыру.*

БЫҚЫРСЫ= ет. 1. *Қоқырсу, ыбырсу, ша-шылу.* 2. *Иістену, қоқырсу, бықсу.*

БЫҚЫРСЫТ= ет. *Шашу, қоқырсыту, ыбырсыту.*

БЫҚЫТ= ет. *Кобейту, қаптату.*

БЫҚЫ-ТЫҚЫ: **бықы-тықы** болды. *Кейіді, ашуланды, шыж-быж болды.*

БЫЛА сын. *Жас, ерке.*

БЫЛА= ет. *Сипай қамшылау, тізгінді жұмсақ қағу.*

БЫЛАҒАЙ үст. *Астан-кестен, абыр-сабыр, қарбалас, дүрбелең.*

Былағайға салды. Айғайға басты, ашуланды.

БЫЛАҒАЙЛА= ет. 1. *Үйіру, ұйытқыту.* 2. *Зиянқорлық жасау, күнәһар болу.*

БЫЛАЙ үст. 1. *Меңзеген жаққа қарай.* 2. *Әрі таман, аулақ.* 3. *Бөлек, әрі, бері.* 4. *Мынадай, осылай.* 5. *Әншейін, жай.* 6. *Кейін, бері, бастап.* 7. *Оңай, жеңіл-желпі.*

Былай да. Қалай болғанмен, әшейінде, онсыз да. Былай қалды. Ескерусіз қалды, еленбеді; санаспады, жайына қалды. Былай қойғанда [қойяын, қойып]. Ол түгілі, оны айтпағанда.

Былай түр. Қараңды батыр, әрмен, аулақ кет. Былай тұрсын. Оны айтпағанда, есептемегенде.

БЫЛАЙҒЫ сын. 1. *Одан бөтен, өзге, басқа.* // *Басқасы, өзгесі, бөлегі.* 2. *Белгілі бір мерзімнен кейінгі, болашақтағы, алдағы.*

БЫЛАЙДА үст. 1. *Әншейінде, онсыз да.*

БЫЛАЙША үст. 1. *Осылайша, мынадай етіп.* 2. *Жай ғана, жалты, негізінен.*

Былайша айтқанда. Анығырақ, дәл, басқаша айтқанда.

БЫЛАЙЫНША үст. сөйл. 1. *Былайша, негізінен, жалты.* 2. *Басқаша, бөлек.*

БЫЛАЙЫРАҚ үст. *Сәл алыстау, шеткерірек.* 2. *Оңашалау, бөлектеу.*

БЫЛАЙЫРАҚТА үст. *Шеткеріректе, арырақ жақта.*

БЫЛАЙЫРАҚТАН үст. *Шет жақтан, әріректен.*

БЫЛАМЫҚ зат. этн. *Үн не талқаннан суға, сүтке езіліп дайындалатын сұйық ботқа.*

БЫЛАМЫҚТЫҚ сын. *Быламыққа жарарлық, быламық боларлық*

БЫЛАМЫТ сын. *Лайланған, былғанған.*

БЫЛАН елік. *Кенеттен жалт етіп, бұлаңдаған қимылды бейнелейтін сөз.*

Былан етті. сөйл. **Бұлаң етті.**

БЫЛАНДА= ет. сөйл. **Бұлаңда.**

БЫЛАПЫТ сын. 1. *Ұқыпсыз, ебедейсіз, икемсіз.* 2. *Қалай болса солай, бейберекет.* 3. *Әдепсіз, бейауыз, бейпіл, дөрекі.*

Былапыт сөз. Дөрекі, бейпіл тіл. Былапыт сөзді. Дөрекі, бейпіл тілді.

БЫЛАПЫТТА= ет. 1. *Ластау, былғау.* 2. *Тілдеп балағаттау.* 3. *Бейберекет ету, ысыратпау, рәсуалау.*

БЫЛАПЫТТАН= ет. *Аузына келгенді айту, балағаттау.*

БЫЛАУ зат. сөйл. **Бұлау.**

БЫЛАУДАЙ: **екі көзі былғаудай.** сөйл. **Екі көзі бұлаудай.**

БЫЛАУЛА¹= ет. сөйл. **Бұлаула.**

БЫЛАУЛА²= ет. сөйл. **Бұлаула** 1. *(көзі жасқа толу, көп жылау).*

БЫЛЫП сын. *Сылбыр, ширақ емес, бос.*

БЫЛЫРА= ет. 1. *Жұп-жұмсақ боп былжырап езілу.* 2. *ауыс. Босау, бусану.* 3. *ауыс. Ширақ емес, босбелбеу болу.*

БЫЛЫРТ сын. сөйл. **Жұмсақ.**

БЫЛҒА¹= ет. 1. *Қарақожалақ етіп ластау,*

кір тигізу. 2. *ауыс. Ұятқа қалдыру, атына кір (сөз) келтіру.* 3. *ауыс. Былапыт сойлеп, тіл тигізу, шырқын бұзу.* 4. *ауыс. Сәнін келтіру, бұлдіру.*

БЫЛҒА²= ет. сөйл. **Бұлға.** 1. *Бір нәрсені жоғары көтеріп, басынан асыра ұстап, әрлі-берлі қозғау, белгі беру.* 2. *Сұйық, қоймалжың затты қозғап араластыру.*

БЫЛҒАҚТА= ет. сөйл. **Бұлғақта.** 1. *Әрлі-берлі тербелу, теңселу, шайқалу.* 2. *ауыс. Еркін ерке осу, толықсу, жоқшылық көрмей, бұлғандау.*

БЫЛҒАҚТАС= ет. *Ары-бері теңселісу, шайқалысу, бұлғалақтасу.*

БЫЛҒАҚТАТ= ет. сөйл. **Бұлғақтат.**

БЫЛҒАЛА= ет. *Ластау, араластыру, сапырлыстыру.*

БЫЛҒАЛАҚТА= ет. сөйл. **Бұлғалақта.**

1. *Араластыру, қозғау, шайқалу.* 2. *Тұзу жүре алмау, қисалаңдау.* 3. *ауыс. Тұрақсыздық көрсету, солқылдақтық таныту, айну.*

БЫЛҒАЛАҚТАТ= ет. сөйл. **Бұлғақтату.**

БЫЛҒАМА зат. тех. *Жағылатын нәрсе, қоймалжың сұйықтық.*

БЫЛҒАМАЛА= ет. жерг. *Араластыру.*

БЫЛҒАМАЛАУ *Былғамала етістігінің қимыл атауы.*

БЫЛҒАМСОҚТА= ет. жерг. *Былған, қалай болса солай араластыру.*

БЫЛҒАН= ет. 1. *Кірлену, ластану, жұқтыру.* 2. *бейн. Сөздің шұбарлануы, басқа сөздің араласуы.* 3. *ауыс. Арына дақ түсу, пейілі бұзылу; көңілі кірлену, адамдығына нұқсан келу.*

БЫЛҒАНУ *Былған етістігінің қимыл атауы.*

1. *Жұқтыру, араласу.* 2. *Ластану, кірлену.*

БЫЛҒАНЫШ сын. 1. *Таза емес, кір-қожалақ, лас.* // *Былғанан, былғанышты нәрсе.*

2. *ауыс. Жіркенішті, жексіруін, пасық.*

Былғаныш сөз. Былапыт, әдепсіз сөз.

БЫЛҒАНЫШТАУ сын. *Лайсаңдау, ластау.*

БЫЛҒАНЫШТЫ сын. сөйл. **Былғаныш.**

Былғанышты сөз. сөйл. Былғаныш сөз.

БЫЛҒАН елік. *Кенеттен күрт жасалған, шалымы қысқа қозғалысты бейнелейтін сөз.*

Былған етті. сөйл. **Бұлғаң етті.**

БЫЛҒАНДА= ет. сөйл. **Бұлғаңда.** 1. *Әрлі-берлі теңселу, шайқалу, тербелу.* 2. *Тұзу жүре алмай, қисалаңдау.* 3. *ауыс. Еркін жүру, ерке осу, жоқшылық көрмей, бұлғақтау.*

БЫЛҒАНДАТ= ет. сөйл. **Бұлғаңдат.**

1. *Әрлі-берлі теңселту, шайқау, тербету.* 2. *Әрлі-берлі қозғау, бұлғаң-бұлғаң еткізу.*

БЫЛҒАРЫ ир. зат. *Мал терілерін химиялық және механикалық әдістермен өңдеу арқылы алынатын материал.*

Былғары етік. Былғары, теріден тігілген аяқкіім, етік. Былғары жүген. қол өнер. Сапалы былғарыдан жасалған жүген. Былғары қолғап шебері. бейн. Боксшы. Былғары садақ.

Былғарыдан жасалған садақ. Былғары тоқым.

БЫЛҒАРЫДАЙ сын. *Былғары сияқты, былғары тәрізді.*

БЫЛҒАРЫШЫ зат. *Тері илеу, өңдеу ісімен айналысушы.*

БЫЛҒАТ= ет. *Кірлету, ластату.*

БЫЛҒАУ *Былға етістігінің қимыл атауы.*

1. *Кірлету, ластау.* 2. *ауыс. Ұятқа қалдыру, кір келтіру.*

БЫЛҒАУЫШ¹ зат. зоол. *Өзен-көл, теңіз қайраңдарына жұмыртқалап, балықты қорек ететін, шағалалар тұқымдасына жататын жүзгіш құс.*

БЫЛҒАУЫШ² зат. сөйл. **Бұлғауыш.**

БЫЛҒАУЫШТАЙ сын. *Былғауыш сияқты, былғауыш тәрізді.*

БЫЛДЫР¹ зат. 1. *Баланың жаңа шыға бастаған тілі, түсініксіз сөзі.* 2. *Түсініксіз айтылған сөз.*

БЫЛДЫР² елік. *Адамның былдырлаған түсініксіз тілін бейнелейтін сөз.*

Былдыр етті. *Былдырлап, түсініксіз сойледі, айқын емес дыбыстар шығарды.*

БЫЛДЫРА= ет. 1. *Былдыр-былдыр етіп, түсініксіз сойлеу.* 2. *ауыс. Дыбыс беріп сыбдырлау, сылдырау.*

БЫЛДЫРАҚТА= ет. *жағымсыз. Түсініксіз етіп, әлденені айту, былдырлау.*

БЫЛДЫРАҚТАТ= ет. *Түсініксіз, айқын емес, шатып-пұттып сойлеу.*

БЫЛДЫРАТ= ет. *Тілі шықпаған бала сияқты сойлеу, былдырлау.*

БЫЛДЫР-БЫЛДЫР елік. 1. *Баланың жаңа шыға бастаған тілін бейнелейтін сөз.* 2. *Бұлғақтың, арықтың сылдырап аққан дыбысын бейнелейтін сөз.*

БЫЛДЫРЛА= ет. 1. *Былдыр-былдыр етіп түсініксіз сойлеу.* 2. *ауыс. Әлденені айтқандай боп, дыбыс шығару; сылдырлау.*

БЫЛДЫРЛАҚ сын. *Анық емес, былдыр-былдыр еткен.*

БЫЛДЫРЛАС= ет. *Бір-бірімен былдырлап сойлесу, түсініксіз етіп сойлеу.*

БЫЛДЫРЛАТ= ет. 1. *Айқын емес, түсініксіз дыбыс шығарту, сойлету.* 2. *Сыбдырлату, сылдырлату.*

БЫЛДЫРЛАУ *Былдырла етістігінің қимыл атауы.*

1. *Былдыр-былдыр етіп, түсініксіз сойлеу.* 2. *Сылдырлау, дыбыстау.*

БЫЛЖЫР¹ зат. құр. *Құрылыста қаланған тас, кесектерді ұстастыруға және басқа да мақсатта жұмсалатын иленген балшық, лай, күрделі құрам.*

Былжыр басты. Балшық жасап, лай әзірледі. Былжыр басу. Балшық жасап, лай әзірлеу.

БЫЛЖЫР² зат. *қол өнер. Семіз малдың терісінің майын кетіру үшін ұнтақталып, арнайы дайындалатын зат.*

БЫЛЖЫР³ сын. 1. *Суланып, езіліп тұрған, жұп-жұмсақ.* 2. *ауыс. Болбыраған, босбелбеу, ынжық.* 3. *ауыс. Бейпіл айтылған, мәнісіз, бос.* // *Мәнісіз, бос сөз.*

БЫЛЖЫРА= ет. 1. *Шылқыған су болу, үздіксіз сыздықтап ағу.* 2. *Былжырап тісу, езілу.* 3. *ауыс. Болбырап, сылбыр тартып, босаңсу.* 4. *ауыс. Жоқтан өзгені айтып, көп сойлеу, мылжындау.*

БЫЛЖЫРАҚ зат. 1. *Сылпылдаған лай, лайсан; былжыраған, сулы.* 2. *ауыс. Мағынасыз бос сөз, мылжың.*

БЫЛЖЫРАТ= ет. 1. *Суландыру, шылқыту, шылқырлату.* 2. *ауыс. Кімді қалай болса солай, алқа-салқа кию.* 3. *ауыс. Сылбыр тартқызу, болбырату, босаңсыту.*

БЫЛЖЫРАТУ *Былжырат етістігінің қимыл атауы; сылбыр тартқызу, болбырату, босаңсыту.*

БЫЛЖЫРЛАУ сын. 1. *Сәл сулы, жұмсақтау, езілкіреген.* 2. *ауыс. Жинақы, ширақ емес, босаңдау.*

БЫЛЖЫРЛЫҚ зат. *Бойкүйездік, босаңдық, сылбырлық.*

БЫЛҚ елік. *Жұмсақ нәрсеге бір зат батқандағы, тигендегі, соғылғандағы қалып-күйді бейнелейтін сөз.*

Былқ ете түсті. Кенеттен жұмсақ болып білінді. Былқ ете түсу. Бірден көне кету, келісу. Былқ еткізбеді. Тырп етуге мүмкіндік бермеді, қозғалтпады. Былқ еткізді. Былқыдатты, жұп-жұмсақ болып тиді. Былқ етпеді [еткен жоқ].

а) *Тырп етмеді, елең қылмады.* ә) *Назар аудар-*

мады, қоңіл бөлмеді. **Былқ** етті. а) *Жұп-жұмсақ боп тиді, сезілді.* ә) *Күрт сылқ етіп, құлап түсті.*

БЫЛҚ-БЫЛҚ елік. *Майысты, бұрала басқан қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.*

Былқ-былқ етті. а) *Былқылдады, жұп-жұмсақ болды.* ә) *Босады, қозғала берді, былқ-сылқ етті.* б) *Семіздіктен ірк-ірк етті.*

БЫЛҚИ = ет. *Былқ етпеген күйінде қалу, сол қалпынан айнамау, қозғалмау.*

БЫЛҚИ² = ет. жерг. *Семіру, қоңдану.*

БЫЛҚ-СЫЛҚ елік. 1. *Қиралаңдаған, бұралаңдаған қимылды бейнелейтін сөз.* 2. *Қалай болса, солай, сідесеқ.*

Былқ-сылқ [етіп] басты. *Бұралаңдап, мың бұралып, кербезденіп жүрді. Былқ-сылқ етті.* а) *Буыны босады, былқылдады.* ә) *Еркелеп, майысты, қылымсыды.* б) *Солқылдақтық жасап, тайсақтады. Былқ-сылқ ету. Солқылдақтық көрсетіп, тайсақтау, айну.*

БЫЛҚЫ = ет. 1. *Шымырлап қайнап, бабымен пісу.* 2. *Толып, тұнып тұру.*

БЫЛҚЫЛ зат. 1. *Ірк-ірк еткен, жұп-жұмсақ күй, қалып.* 2. ауыс. *Табансыздық, солқылдақтық.*

БЫЛҚЫЛДА = ет. 1. *Солқылдап, жұп-жұмсақ, бос болу.* 2. *Былқ-былқ етіп балқу, еру.* 3. *Босап, жұмсару, қозғала беру.* 4. *Қалай болса, солай, былқ-сылқ ету, жаны кету.* 5. *Майдан баса алмай, ірк-ірк ету.* 6. *Шымырлап, жай, жұмсақ қайнап жату.* 7. *Бабына келіп, әбден пісу, уылжу.* 8. ауыс. *Толығып, толқып майысу.* 9. ауыс. *Балбырау, елжіреу, елту.* 10. ауыс. *Былқ-сылқ етіп, босаңдық білдіру, босаңсу.*

БЫЛҚЫЛДАҚ сын. 1. *Былқ-былқ еткен, борпылдақ.* 2. *Мамық, жұмсақ.* 3. *Былқылдаған, майысқан.* 4. *Жұмсақ, етті.* 5. ауыс. *Табансыз, тұрақсыз, солқылдақ.*

БЫЛҚЫЛДАҚТАУ сын. 1. *Жұмсақтау, саздылау.* 2. ауыс. *Анық емес, солқылдақтау, күмәнділеу.*

БЫЛҚЫЛДАҚТЫҚ зат. *Әрі-сәрі күй, солқылдақтық.*

БЫЛҚЫЛДАТ = ет. 1. *Іркідету, ірк-ірк еткізу.* 2. ауыс. *Босаңсыту, болбырату.*

БЫЛҚЫЛДАТУ *Былқылдат етістігінің қимыл атауы; босаңсыту, болбырату.*

БЫЛҚЫЛДАУ *Былқылда етістігінің қимыл атауы; жұп-жұмсақ, бос болу.*

БЫЛҚЫТ = ет. *Бабына келтіріп, әбден пісіру.*

БЫЛП елік. *Бір нәрсенің жұп-жұмсақ болып білінген қалып-күйін бейнелейтін сөз.*

Былп етті. *Жұп-жұмсақ боп білді.*

БЫЛПАҢ зат. *Ақ оты мол өріс.*

БЫЛПИ = ет. *Рабайсыз семіру, жалтию.*

БЫЛПИ = ет. *Былбырап жұп-жұмсақ болу.*

БЫЛПИЛДА = ет. 1. *Былп-былп ету, былбырау, жұп-жұмсақ болу.* 2. ауыс. *Сөз майын тамызып, лытыл қағу.*

БЫЛПИЛДАҚ сын. *Былп-былп еткен, жұп-жұмсақ.*

БЫЛПИЛДАТ = ет. 1. *Былп-былп еткізу.* 2. ауыс. *Сөз майын тамызып, төгіліп сөйлеу.*

БЫЛПИҢ сын. *Жұп-жұмсақ.*

Былпың қақты. *экспр. Лытылдап бәйек болды.*

БЫЛПИҢДА = ет. *Лытылдап, былпыңқағу, бүккілеу.*

БЫЛТЫҚ¹ зат. *Сексеуілдің шор болып біткен қысқа бұтағы.*

БЫЛТЫҚ² сын. сөйл. *Быртық.*

БЫЛТЫР үст. *Өткен жыл.*

БЫЛТЫРҒЫ сын. *Өткен жылғы.*

БЫЛТЫРҒЫДАЙ сын. *Өткен жылғыдай, өткен жылдағыдай.*

БЫЛТЫРДА сын. сөйл. *Былтырғыдай.*

БЫЛТЫРДАН үст. *Өткен жылдан.*

БЫЛТЫРЛАР үст. сөйл. *Өткен жылдары, бұрын.*

БЫЛШ елік. *Сумен жүргенде, түкіргенде шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.*

Былш еткізді. а) *Көп етіп түкіріп жіберді, төге салды.* ә) *Аузына келгенін айта салды.* б) *Сарт еткізді, қойып қалды. Былш етті.* а) *Жалп етіп құлап түсті.* ә) *Бар пәрменімен тиді, сарт етті.*

БЫЛШ-БЫЛШ елік. *Шылқылдаған сумен жүргенде, көп көлемді сұйық зат шашырағанда, түкіргенде естілетін дыбыс.*

Былш-былш етті. *Шалп-шалп етті, былшылдады. Былш-былш жеді, әкспр. Шылтылдатып күйседі, соқты. Былш-былш соқты [ұрды].* *Үсті-үстіне тарсылдатып, қойғылады. Былш-былш түкірді. Қайта-қайта шылтылдатып түкірді.*

БЫЛШИ = ет. 1. *Быттию, бедірею, жалтию.* 2. *Тым жуандап, қатты семіру.*

БЫЛШЫҚ зат. *Көз жиегінде пайда болатын ірің тәрізді зат.*

БЫЛШЫҚТАН = ет. *Көзге былшық тұру.* **БЫЛШЫҚТЫ** сын. *Былшық басқан, былшығы бар.*

БЫЛШЫЛ зат. *Бос, мылжың, тантық сөз. Былшылына қылышы қисаймады. Елемеді, мән бермеді, елең қылмады.*

БЫЛШЫЛДА = ет. 1. *Шылқ-шылқ су болу, былш-былш тию, жабысу.* 2. ауыс. *Мылжыңдап әр нәрсені бір көку, аузына келгенді айту.*

БЫЛШЫЛДАТ = ет. 1. *Былш-былш еткізу.* 2. *Үсті-үстіне соққылап иру.* 3. ауыс. *Бос сөзді айтты көкездену.*

БЫЛЫҒУ *Былық етістігінің қимыл атауы; Нәрсенің асты-үстіне шығып, араласып кетуі; ыбырсу.*

БЫЛЫҚ сын. жағымсыз. 1. *Асты-үстіне шыққан, лас. // Белшеден батқан шатақ жағдай.* 2. *Таза емес, арам.*

БЫЛЫҚ = ет. 1. *Ретсіз, асты-үстімен араласып, ыбырсып жату.* 2. *Шатасып, әбігерлену, әлек болу, бүліну.*

БЫЛЫҚ-БЫЛАПЫТ сын. жағымсыз. *Жөні жоқ, бұзылған, бейауыз, дарақы.*

БЫЛЫҚПА сын. жағымсыз. *Былдыққан, шатасқан, былзығы бар, былдыққа батқан.*

БЫЛЫҚТАУ сын. *Ласырақ, ретсіздірек, настау, былғыңқыраған.*

БЫЛЫҚТЫҚ зат. *Настық, салақтық.*

БЫЛЫҚТЫР = ет. 1. *Бүлдіру, шатастыру.* 2. ауыс. *Өтірік айту, бөсу.* 3. ауыс. *Бықсыту, сасыту.*

БЫЛЫҚ-ШЫЛЫҚ зат. сөйл. *Шатасқан, баттасқан, былғанғыш тірлік (жай), қитұрқы қимыл-әрекеттер.*

БЫРБИ = ет. *Быртып ісіну, быттию.*

БЫР-БЫР елік. *Қайта-қайта бырылдап (қорылдап) шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.*

БЫРҒЫ зат. *муз. Қазақтың ежелгі үртемелі саз аспабы.*

БЫРҒЫШЫ *Бырғы аспабының ойнаушысы.*

БЫРДАЙ сын. *Теп-тегіс, бір текті болып қаптап жатқан.*

Бырдай болып жатыр. *Тым көп, құжынап жатыр, қаптап жүр, бықып жатыр.*

БЫРЖИ = ет. *Бет-пішіні быттию, тыржю.*

БЫРЖИТ = ет. *Бетін тыржиту.*

БЫРЖУ *Быржы етістігінің қимыл атауы.*

БЫРЖЫ = ет. жерг. 1. *Ісу, ысып кету.*

2. *Ашу (айран тұрағы).*

БЫРЖЫҚ сын. *Әбден мыж-мыж болған, қыртыс-тыртыс тартқан.*

БЫРҚ елік. *Бырқылдаған, бырс еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

Бырқ етті. *Быр еткен дыбыс шықты.*

БЫРҚ-БЫРҚ елік. *Үзік-үзік бырқылдап шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.*

Бырқ-бырқ қайнады. *Қатты қайнады, бырқылдады.*

БЫРҚЫЛДА = ет. 1. *Бырқ-бырқ еткен дыбыс шығару; мұрны біту.* 2. *Бырқ-бырқ етіп, сақырлап қайнау.* 3. ауыс. *Реніш білдіріп, бүлініп, күңкілдеп сөйлеу.*

БЫРҚЫРА = ет. *экспр. 1. Жилмай, шашылып-төгіліп жату.* 2. ауыс. *Қорылдап ұйықтап жату.* 3. *Ашулану, түтігіп кету, ұрысу.* 4. ауыс. *Мыңғырып, ағыл-тегіл, көл болып жату.*

БЫРС елік. *Үрлеген доп, шар, баллон сияқты заттар оқыс жарылғанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.*

Быр етті. *Оқыс жарылып, жел шықты.*

БЫРСЫЛДА = ет. 1. *Быр-бырс жарылу.* 2. *Терлеп-тепшіп, ырсылдап пысынау.* 3. *Пысылдау, пыс-пыс ету.*

БЫРТ елік. *Сыңған, үзілген, жұлынған кезде шығатын қысқа дыбысты бейнелейтін сөз.*

Бырт дейді, **шырт** дейді. *Анау деп, мынау деп көне қоймады, созбалқтады. Бырт ете қалды [етті].* а) *Кенеттен бырт деген дыбыс шықты, бырт етіп үзілді.* ә) *Домаланып, кілт үзілу т.б. Бырт еткізді. Бырт еткен дыбыс шығартты, үзіп алды.*

БЫРТ-БЫРТ елік. *Күрт-күрт, сырт-сырт еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

БЫРТ-СЫРТ зат. жерг. *Бос сөз, былшыл.*

БЫРТИ = ет. *Ісіну, толысу, семіру.*

БЫРТИҒАН сын. *Толық әрі жуантық, быттиған.*

БЫРТЫҚ сын. *Тырбиған қысқа, домаланған жұп-жуан.*

БЫРТЫҚАЙ сын. *Сәл быртық, быртық келген, быртықша.*

БЫРТЫҚТАУ сын. *Қысқалау келген, тапалтақ, етженділеу.*

БЫРТЫЛДА = ет. *Бырт-бырт, сырт-сырт үзілген (жарылған) дыбыс шығу.*

БЫРТЫЛДАТ = ет. *Бырт-бырт еткізу.*

БЫРТЫС = ет. *Қырыс-тырыс болып, жиылып қалу.*

БЫРШ елік. *Кенет пырс, пыш етіп жарылғанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.*

Бырш еткізді. *Кенет кірші еткізді. Бырш етті. Кенет шырт етіп шашырады.*

БЫРШУ *Быршы етістігінің қимыл атауы; бықыру, ашу.*

БЫРШЫ = ет. 1. *Бығып қатты ашу.* 2. *Пысынап, қатты терлеу.*

БЫРШЫЛДА = ет. *Бырш-бырш ету, терлеп-тепшу.*

БЫРШЫМА зат. *Ашып кеткен, быршып тұрған айран.*

БЫРШЫТ = ет. 1. *Пысынату, терлету.*

2. *Ашыту, былқытыру.*

БЫРЫҚ = ет. сөйл. жерг. *Былдық (қалай болса солай, ретсіз болу).*

БЫРЫЛ зат. *Бір-біріне жалғасып, бір-қалыпты шығатын быр-быр еткен дыбыс.*

БЫРЫЛДА = ет. 1. *Быр-быр еткен, пырылдаған дыбыс шығару.* 2. *Пырылдап ұйықтау.*

БЫРЫС = ет. *Живырлып, құрысып-тырысу.*

БЫРЫСТЫР = ет. *Күйдіріп, тырыстыру.*

БЫРЫСТЫРУ *Бырыстыр етістігінің қимыл атауы.*

БЫРЫСУ *Бырыс етістігінің қимыл атауы.*

БЫТБЫЛДЫҚ зат. 1. сөйл. *Быттылдық.* 2. ауыс. жерг. *Байытсыз, құрғақ әңгіме.*

БЫТПЫЛДЫҚТАЙ сын. Бытпылдық сияқты, бытпылдық тәрізді.

БЫТ-БЫТ елік. Бырт-бырт етіп үзілген дыбысты бейнелейтін сөз.

Быт-быт болды. Тоз-тозы шықты, ыдырады; быт-ыт болды.

БЫТҚЫЛ зат. Қалың жынысты, бұталы, қалтарысы мен ұңғыл-шұңғылы көп жер.

БЫТҚЫЛ-БЫТҚЫ сын. Қалтарысты, бұрыш-бұрышы, ұңғыл-шұңғылы көп.

БЫТҚЫЛ-ШЫТҚЫЛ сын. Кедір-бұдыр, ойлы-қырлы.

БЫТПЫҚТА=ет. сөйл. **Бытпылдықта**.

БЫТПЫЛДЫҚ¹ зат. 1. сөйл. **Бөдене**. 2. Бөдене үні.

БЫТПЫЛДЫҚ² зат. Кедір-бұдыр, ойлы-қырлы, шоқалақ жер. 2. ауыс. Тиянағы жоқ, сергелдең, // Түсініксіз, мән-мағынасыз, жалған сөз.

БЫТПЫЛДЫҚ³ зат. жерг. Шоқ-шоқ болып жүй өсетін шоп түрі.

БЫТПЫЛДЫҚТА=ет. Бөдененің үні шығаруы.

БЫТПЫРАҚ сын. Мән-мағынасын ажыратып болмайтын түсініксіз қойыртпақ.

БЫТПЫРАҚТАЛ=ет. Шатып-пұту, ауызға келгенді айту, далбасалау.

БЫТ-СЫТ: **быт-сыт** болды, сөйл. экспр. Әйтеуір өйтті-бүйтті, анау болды, мынау болды.

БЫТТИ=ет. Дене мүшелерінің толып, ісініп, тырсиюы.

БЫТТИЮ Бытти етістігінің қимыл атауы.

БЫТТЫС=ет. сөйл. Бытысу, бырығу.

БЫТ-ШЫТ сын. 1. Құлпаршасы шығып, сынған, қираған, бүлінген. 2. ауыс. Бей-берекет, шым-шытырық.

Быт-шыт болды. а) Құл-талқан болды, парша-паршасы шықты. ә) Сынды, қирды. б) Бей-берекет, жан-жаққа тарады, тым-тырақай болды.

Быт-шыт қылды. а) Құл-талқан етті. ә) Бұзып жіберді, берекесін кетірді.

Быт-шытын шығарды. Әбизгерге салды тоз-тоз етті. **Быт-шыты** шықты. а) Құл-талқаны (парша-паршасы) шықты, тоз-тозы шықты. ә) Ойран-топан болып, күйреді, жеңілді.

БЫТЫҚ сын. Ғырсып, быттиған.

БЫТЫҚ=ет. жерг. Шатасу, жаңылысу.

БЫТЫҚАНА зат. жерг. Ұсақ маса.

БЫТЫҚ-ШЫТЫҚ сын. Түсініксіз, анық емес, шым-шытырық.

БЫТЫҚЫ-ШЫТЫҚЫ сын. Қым-қуыт, шым-шытырық.

БЫТЫР елік. Қатты заттың кенет күтір етіп сынған дыбысын бейнелейтін сөз.

Бытыр етті. Қытырлаған дыбыс шықты.

БЫТЫРА зат. Қорғасыннан ұсақ етіп, домалақтап жасаған мылтық оғы.

Бытыра жаудырып өңдеу. к ә с. Металл бұйымдар бетін диаметрі 0,5-2,5 мм шойын немесе болат бытырамен атқылап өңдеу. **Бытыра** күю. Қорғасынды балқытып оқ жасау. **Бытыра** мылтық. Дәрімен атылатын жалғыз не қос ауызды қару.

БЫТЫРА=ет. Шашырап, тарап, бет-бетіне кету.

БЫТЫРАДАЙ сын. Бытыра сияқты, бытыра тәрізді.

БЫТЫРАЛЫ сын. Бытырасы бар, бытырамен атылатын.

БЫТЫРАМА сын. Бір орталықтан (түптен) бытырай, шашырай жан-жаққа тарап жатқан (нәрселер жиыны).

БЫТЫРАМАЙ үст. 1. Бір ауыздан, тұтас, бірдей етіп, бұзбай. 2. Төгілмей, шашылмай, түзел.

БЫТЫРАНДЫ сын. Өз алдына жеке-жеке, шашыранды, құранды.

БЫТЫРАНДЫЛЫҚ зат. Жеке-жеке болушылық, шашырандылық, бытыраңқылық.

БЫТЫРАҢҚЫ сын. Бір ортаға бірікпеген, әр жерден бір, шашыранды.

Бытыраңқы ақмамық. өс. <лат. puccinella distans> Астық тұқымдасының ақмамық туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

Бытыраңқы ел. Басы бірікпей, әр тұста шашылып жүрген жұрт (халық). **Бытыраңқы** үйбидайық. өс. <лат. lolium remotum> Үйбидайықтың ұлы түрі.

БЫТЫРАҢҚЫЛЫҚ зат. Бір ортаға бірікпегендік, шашырандылық.

БЫТЫРАҢҚЫРА=ет. Сирек-сирек болып шашыраңқырау.

БЫТЫРАС=ет. Жан-жаққа тарасу, шашырасу.

БЫТЫРАТ=ет. 1. Шашырату, ыдырату, бет-бетімен жіберту. 2. Тарату, тарқату.

БЫТЫРАТУ Бытырат етістігінің қимыл атауы; тарату, бөлу.

БЫТЫРАТЫЛ=ет. Таратылу, бөліп-бөліп жіберілу.

БЫТЫРАУ Бытыра етістігінің қимыл атауы. 1. Шашырау, ыдырау. 2. Жан-жаққа кету, тарау.

БЫТЫР-БЫТЫР елік. Бырт-сырт, қатыр-құтыр еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

Бытыр-бытыр еткізді. Бытырлатты, күтір-күтір еткізді. **Бытыр-бытыр** етті. Бытырлады, күтір-күтір етті.

БЫТЫРЛА=ет. 1. Бытыр-бытыр еткен дыбыс шығару. 2. ауыс. Төпелеу, көбею, тұсу, жауу, көбейіп кету. 3. ауыс. Қаптау, құржынау.

БЫТЫРЛАТ=ет. Бытыр-бытыр еткізу.

БЫТЫС=ет. 1. Шым-шытырық шырмалып, шатысып жату. 2. ауыс. Араласу, байланысу.

БЫТЫСТЫР=ет. Шатыстыру, араластыру.

БІГІЗ зат. жерг. **Біз**.

БІЗ¹ зат. 1. Ағашты, қаңылтыр, былғары заттарды тесу үшін жіңішке қатты темірден істіктеп жасаған сабы бар құрал. 2. ауыс. Кейбір жәндіктердің шағып-шанышп алатын дене мүшесі. 3. ауыс. Шаншу сөз.

Біз мұрын. Ұшы біздей, сүйір мұрын. **Біз** тұмсық. Басы сүйір, жіңішке етіп тізілген. **Біз** тығып [сұғып] алғандай. Селк етті, шошып кетті.

БІЗ² есім. 1. Жіктеу есімдігінің бірінші жағының көпше түрі. 2. экспр. Жіктеу есімдігінің бірінші жағының сынайы реңкті жекеше түрі, «мен» дегенді сыпайылай жеткізу.

Біздің кісі. этн. Ертедегі қазақ дәстүрінде әйелдердің ерлерінің аттарын айтпай, «үй иесі» деп атайтын тыйым сөзі.

БІЗБЕЛДІК зат. өс. 1. Қой малы жақсы жейтін құм шөбі. 2. <лат. salicornia> Алабұталар тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін, кейде бұталық өсімдіктер туысы.

БІЗБІЛДІК зат. Ұшы қашау тәрізді қайырылған болат біз.

БІЗДЕЙ¹ сын. Біз сияқты үп-үшкір.

БІЗДЕЙ² сын. Өзіміздей, біз сияқты.

БІЗДЕНДЕ=ет. Біздең қағу, сумаңдау, елдің алдына тұсу, безектеп сөйлеу.

БІЗДЕУ=ет. Біздің көмегімен малдың зауық безіне тура пісіп ақпайтын ертедегі дөрекі пішу тәсілі.

БІЗДИ=ет. Үп-үшкір боп шанышылп тұру.

БІЗДИТ=ет. Үп-үшкір ету, біздей қадалту.

БІЗДИТУ Біздит етістігінің қимыл атауы.

БІЗДИЮ Бізди етістігінің қимыл атауы.

БІЗДІК сын. сөйл. 1. Бізге тән, бізге арналған. 2. Біз жағында.

БІЗДІНШЕ үст. сөйл. **Бізше**.

БІЗКЕСТЕ зат. этн. Тоқылатын нәрсені керіп ұстау үшін жасалатын құрал.

БІЗҚҰЙРЫҚ зат. зоол. <лат. anas acuta> Ұзын құйрығы сүйірлеу келген, қаз тәрізділер отрядының үйректер тұқымдасына жататын құс.

Бізқұйрық үйрек. зоол. **Бізқұйрық**.

БІЗӨКШЕ зат. 1. Сұп-сүйір, үп-үшкір өкіше.

2. спорт. Альпинистердің аяққымдерінің табағын қаптаған арнайы біздер.

БІЗСІЗ үст. Біздің қатысымызсыз.

БІЗТҰМСЫҚ¹ сын. Бас жағы сүйір, үшкір келген.

Бізтұмсық бақа. зоол. Бақаның тұмсығы сүйірлене біткен түрі. **Бізтұмсық** қоңыз. зоол. <лат. curculionidae> Қатты қанаттылар отрядының қоңыздар тұқымдасына жататын жәндік.

Бізтұмсық шөже. зоол. <лат. troglodites troglodites> Бізтұмсық тұқымдасына жататын, салмағы 8-9 грамм торғай тәрізді кішкентай құс.

БІЗТҰМСЫҚ² зат. зоол. <лат. recurvirostra avosetta> Илек біз тәрізді жіңішке, ұзын тұмсығы жоғары қарай қайқиган, тат реңділер отряды бізтұмсық туысына жататын құс.

БІЗШЕ¹ үст. Біз құсап, біз сияқты, шанышылп.

БІЗШЕ² үст. 1. Бізге ұқсап, біз сияқты. 2. Біздің ойымызша, біздіңше.

БІЛ=ет. 1. Бірнәрсе жайында хабардар болу.

2. Есінде болсын (сақта), ұмытпа деген мағынада.

3. -а, -е, -й формалы негізгі етістікке тіркесіп, қолынан келу, дайын болу, істей алу мағынасын білдіреді. 4. Шешімін табу, әдіс-тәсілін меңгеру.

5. Түсіну, ұғыну. 6. Анықтау, айқындау, тергеп-тексеру, көзін жеткізу. 7. Байқау, сезу, аңғару, аңдау. 8. Тану, түстеу. 9. Бағалау, қадірлеу, айыру, ажырату. 10. Таңдау жасау, бір шешімге келу.

Білген боғын жесін. қарап. Ақыл жеткенін, ойына келгенін істесін (іспен алыс). **Білгені** бір тоғыз, білмегені тоқсан тоғыз. Білгенінен білмегені көп. Білгенін істеді. Қолынан (ойына) келгенін жасады. **Біле** білсе. Байқап қараса, жете түсінсе. **Біле** тұра [тұрып]. Білсе де, білмеген болып, қасақана, жорта. **Білмейтіні** бит астында. Білмейтіні жоқ, бәрін біледі. **Білсе** – барымта, білмесе – сырымта. Көрссе, білсе кегімді алғаным, көрмесе, білмесе малын сіңіріп кеткенім деген мағынада (барымтаны желеу етіп малын жасырын айдап кету). **Білсе** де, білмесе де... Әйтеуір, қалай да. **Білін** бола ма [болмайды, болмас]. экспр. Білу мүмкін емес, түсініксіз, ажырату (айыру), түбін жету қиын.

БІЛ зат. жерг. сөйл. Піл.

БІЛГЕНДІК зат. 1. Мән-жайды түсінгендік, оқығандық, білімділік. 2. Ақылдылық, парасаттылық, тәрбиелелілік.

БІЛГЕНСІ=ет. экспр. Білген болғансу, білгірсу.

БІЛГІЗ=ет. 1. Білдіру, хабардар ету. 2. Байқату, сездіру. 3. Үйрету, игерту, оқыту, меңгерту.

БІЛГІЗУ Білгіз етістігінің қимыл атауы; оқыту, үйрету.

БІЛГІЛІК сын. Көпшілікке мәлім, әйгілі, танымал.

БІЛГІР сын. Көп білетін, өте жетік, білімдар.

БІЛГІРЛІК зат. Көп нәрсені білетін жетіктік, білімдарлық.

БІЛГІРСІ=ет. жағымсыз. мысқылы. Білімдар болғансу, білгішіну.

БІЛГІРСІН= ет. *Білгіш сияқты көріну, білімдарсыну.*

БІЛГІРСІНУ Білгірсін етістігінің қимыл атауы.

БІЛГІШ сын. 1. Әр нәрседен хабары бар, білімді, білгір. 2. экспр. жағымсыз. Бәрін білгенсіп, дандайсыған, менмен.

БІЛГІШСІ= ет. экспр. жағымсыз. Мысқыл. Көп білетіндей боп көріну, білгірсу, білімдарсу.

БІЛГІШСІН= ет. экспр. жағымсыз. Мысқыл. Білімдар болғансу, көп білетіндей боп көрінгісі келу.

БІЛГІШСІНУ Білгішсін етістігінің қимыл атауы.

БІЛГІШТЕУ сын. Өзгемен салыстырғанда көбірек білетін, білгірлеу.

БІЛГІШТІК зат. Жан-жақты білімділік, білгірлік.

БІЛДЕЙ сын. сөйл. Бақандай, ірі, үлкен, дардай.

БІЛДЕЙ-БІЛДЕЙ сын. сөйл. Ірі-ірі, үлкен-үлкен, дап-дардай.

БІЛДІК зат. Бір затты бекітіп айналдыратын құрал.

БІЛДІР= ет. 1. Көрсету, таныту. 2. Сездіру, байқату.

БІЛДІРГЕНСІ= ет. Білдіргендей сыңай таныту (кейін білдіру), білдірген болу.

БІЛДІРГІШ зат. сөйл. Хабар (белгі) беруші.

БІЛДІРТ= ет. Байқату, көрсету, сездірту.

БІЛДІРТПЕЙ үст. 1. Байқатпай, көрсетпей. 2. Білінер-білінбес, әрең-әрең байқалатындай етіп.

БІЛДІРТУ Білдірт етістігінің қимыл атауы.

БІЛДІРУ Білдір етістігінің қимыл атауы.

1. Көрсету, сездіру, байқау. 2. Айттып жеткізу, үйрету.

БІЛДІРУШІ сын. Айтұшы, хабарлаушы, жеткізуші.

БІЛДІРІЛ= ет. Көрсетілу, сездірілу, байқатылу.

БІЛДІРІС зат. сөйл. Хабар, сәлемдеме.

БІЛДІРІС= ет. Көрсетісу, сездірісу.

БІЛЕ= ет. 1. Жанып, қайрап өткірлеу. 2. Салмақтап сайлап ұстау, кезену.

БІЛЕ-БІЛЕ¹ сын. сөйл. **Білеу-білеу.**

БІЛЕ-БІЛЕ² үст. Қайта-қайта анықтап, айқындап көз жеткізіп.

БІЛЕЗІК¹ зат. 1. анат. Білектің қол басына жаласқан жері. 2. Құс сирағының аяқбау байлайтын жері.

БІЛЕЗІК² зат. 1. зерг. Әйелдердің білекке сән үшін салатын әшекей бұйымы. 2. Құстың аяғына не мойнына салынған сақина. 3. но. Мүйіздің, қабыршақтың үстіңгі бетіне көлденеңден түсетін доңгелек сызық. 4. зерг. этн. Сал-серілердің аттарының аяқтарына салынатын әшекейлі шығыршық.

Білезік нан. тамақ. Қайнатылған қамырдан сақина бітімдес түрлі көлемде әзірленген, қалыңдығы 1,5 см-ден аспайтын нан өнімі.

БІЛЕЗІКЕЙ зат. Бесіктегі баланың қолына салатын білезікше.

БІЛЕЗІКҚАП зат. спорт. Саусақ, білек буынын орап, жарақаттан қорайтын білезік тәрізді былғары жабдық.

БІЛЕЗІКТЕ= ет. Құстардың аяғына шығыршық белгі салу.

БІЛЕЗІКТЕЛ= ет. 1. Доңгелектеу, құрсаулану. 2. Құстардың аяғына шығыршық белгі, сақина салыну.

БІЛЕЗІКТЕН= ет. 1. Білезігі болу. 2. Білезік салыну, құрсаулану.

БІЛЕЗІКТЕУ Білезікте етістігінің қимыл атауы. 1. Құрсарлау, білезік салу. 2. Белгі ретінде аяқтарына шығыршық салу.

БІЛЕЗІКТІК зат. анат. Қолдың білезік тұсы, білезік салатын жер.

БІЛЕЗІКШЕ үст. Білезік сияқты, білезікке ұқсап.

БІЛЕК¹ зат. 1. Қолдың басы мен шынтақ аралығы. 2. ауыс. Құш, қайрат.

Білегіне [қолына, беліне] семсер [найза, қылыш] ілді. Жауға сайланды, ел қорғауға дайын болды, жаранды. **Білегін сыбанды.** Құлшына, белсене кірісті. **Білекпен киіз басты.** этн. Киізді білектен, киіз дайындады. **Білек сүйектері.** анат. Адамда – қолдың, жануарларда – алдыңғы аяқтың еркін қозғалатын бөлімі, ортаңғы бөлігінің қаңқа сүйектері. **Білек түрді.** а) Үстіндегі киімнің жеңін білекке дейін түрді. ә) Белсене кірісті, ынталанды. **Білектің күші, найзаның ұшымен.** Зорлықпен, белден басып, әлімжеттік жасап.

БІЛЕК² зат. жерг. көс. Шығырдың тегерінің тіс кіретін тесіктері.

БІЛЕКПЕНДЕЙ сын. Қолақпандай, білектей жуан, мығым, сойылдай.

БІЛЕКТЕ= ет. этн. көс. Киіз басқанда булаудан шыққан киізді әрлі-берлі домалата отырып білектен басу, нығарлау.

БІЛЕКТЕЙ сын. Білек сияқты, білектәрізді, жуан, қалың.

БІЛЕКТЕЙ-БІЛЕКТЕЙ сын. Жуан-жуан, үлкен-үлкен.

БІЛЕКТЕН= ет. Білек сыбану, қатулану, құш көрсету.

БІЛЕКТЕС= ет. 1. Бірінің білегінен бірі жалғаса ұстасу. 2. ауыс. Құш қосу, қолдау, көмектесу.

БІЛЕКТЕСУ Білектес етістігінің қимыл атауы. 1. Құш қосу. 2. спорт. Бетпе-бет отырған екі қарсыластың шынтақтарын тіреп, алақандасып ұстасып құш сынасу.

БІЛЕКТЕУ¹ зат. спорт. **Қолқұрес.**

БІЛЕКТЕУ² Білекте етістігінің қимыл атауы; киізді білекпен нығарлау.

БІЛЕКТІ сын. Құші мол, мықты, қарулы.

Білекті бірді жығады, білімді мыңды жығады. Қара құш жеңбейді, ақылды, білігі, ой-пікірі кең адам жеңеді. **Білекті сыбантты.** Іске құлшынтты, талпынтты.

БІЛЕМ¹ зат. 1. Саусақтың ұшы мен бірінші буынының аралығындай мөлшер (тілімден кесілген қойдың құйрық майы, ет т.б.).

БІЛЕМ² модальсөз. Байқаймын, шамасы, солай ғой деймін.

БІЛЕМ-БІЛЕМ зат. Бір текті емес, сала-сала.

БІЛЕМДЕ= ет. 1. Салалап, біртекті етіп кесу. 2. Мығымдап қаттып ұстау.

БІЛЕМДЕЙ сын. Білем сияқты жұмыр, жуан.

БІЛЕМДЕЛ= ет. Салаланып, тарамдалып тұру.

БІЛЕМДЕН= ет. Ерекиеленіп, тарам-тарам болып бөліну.

БІЛЕМДЕТ= ет. Қапсыра ұстату.

БІЛЕМДЕУ Білемде етістігінің қимыл атауы.

Білемдеу ағашы. Жуылған кірді шайқағанда, сыққанда сығымдайтын сабы бар жалпақ қырлы ағаш.

БІЛЕМЕ зат. көне. Сабы бар, ұзынша қайрақ тас.

БІЛЕМСІ= ет. Білемін деп есептеу, білгіш-сіну.

БІЛЕМІНДІК: өзін білеміндікке салынды. Бәрін өзін білемін деп, басқаны тыңамады.

БІЛЕН= ет. 1. Кезеніп, қолын көтере ұмтылу. 2. ауыс. Жасану, дайындалу.

БІЛЕР-БІЛМЕС сын. Шала-пұла білетін, бірін біліп, бірін білмейтін.

БІЛЕРМЕН сын. сөйл. Білгіш, білгір, көп білетін.

БІЛЕРМЕНДІК: өзін білермендік. Білгіш-сінушілік, бәрін өзін ғана білем деушілік.

БІЛЕРМЕНСІ= ет. Білгішсіну, білгірсіну.

БІЛЕС= ет. Кезенісу, ерегісу.

БІЛЕТІНДІК зат. 1. Хабардарлық, меңгергендік. 2. Қабілеттілік, икемділік.

БІЛЕТІНІМСІ= ет. сөйл. Білетінсу, білгішсіну, білетін адама ұқсау.

БІЛЕУ¹ зат. көне. Шалғы, орақ жануға қолайлы, ұшы сүйірлеу, сабы бар жұмыр қайрақ.

БІЛЕУ² сын. 1. Жуан, жұмыр. 2. ауыс. Мықты, басты, негізгі.

БІЛЕУБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. ylemiculter leuciscus> Тұқы тұқымдасына жататын балық туысы.

БІЛЕУ-БІЛЕУ сын. Айқыш-ұйқыш адырайып көрініп тұратын.

БІЛЕУДЕЙ¹ сын. 1. Жұп-жуан. 2. Құп болып ісінген.

Білеудей болды. Бадырайып, күптей болып кетті. **Білеудей [боп] істі.** Бадырайып, күптей болып кетті.

БІЛЕУДЕЙ² сын. сөйл. Соқталдай, бақандай, еңзердей.

БІЛЕУДЕЙ-БІЛЕУДЕЙ сын. Тарам-тарам, сала-сала.

БІЛЕУЛЕ= ет. 1. Мығымдап, ыңғайлап ұстау. 2. Сыбану, тұру.

БІЛЕУЛЕН= ет. Сала-сала болу, адырау.

БІЛЕУЛЕНДІР= ет. Сала-сала ету, адырайту.

БІЛЕУЛЕНУ Білеулен етістігінің қимыл атауы.

БІЛЕУЛЕУ Білеуле етістігінің қимыл атауы.

БІЛЕУІТ зат. сөйл. Қайрақ, қайрақ тас.

БІЛЕУІТ² зат. 1. Жуандатыла өрілген қамшы. 2. Жуан арқаннан кесіп алып, бекем байлау үшін жасалған ұзындығы бір құлаштай жіп. // Жуан, жұмыр, ұзын.

БІЛЕУІТ³ зат. Халық аты.

БІЛЕУІТТЕЙ сын. Білеуіт тәрізді, білеуіт сияқты.

БІЛЕШЕК зат. экспр. Білгіш, білмейтіні жоқ.

БІЛМЕГЕНСІ= ет. Ұқпағансып, бейхабар болғансу.

БІЛМЕСТІК зат. 1. Білімі жетпегендік, жете түссінбегендік. 2. Байқамай істегендік, ағаттық, қателік. 3. Білмеу, есте сақтамау, дайындықсыз болу.

БІЛМІР сын. Білмейтіні жоқ, бәрінен хабардар болып жүретін.

БІЛТЕ [ир. فیتله] зат. 1. Шамның жанатын жерін майға қосып тұру үшін мақта, матадан ширатылып істелетін тілше. 2. көне. Ертерек кезде мылтықты, зеңбіректі от алдыратын тұтандырғыш зат. 3. мед. Қандай да қуысқа, ойысқа, тесікке салу үшін матадан, мақта-матадан жасалатын тілік, тілше. 4. Сына, қатты тілше. 5. тех. Тас, бетон тесетін бұрғының ұшына салынатын өте қатты қорытпадан жасалған темір тілікше (тілше, болат білте). 6. ауыс. Екінші бір нәрсеңі өзіне кигізу, іліп алу арқылы ұстап тұратын майшамның білтесіне ұқсас техникалық тетік (тілше).

Білте мылтық. Білтелі мылтық. Білте шам. Әртүрлі мақта-матадан жасалған білте арқылы жарық беретін шам.

БІЛТЕДЕЙ сын. Білте сияқты, білте тәрізді.

БІЛТЕЛЕ = ет. 1. Білте салу, білте өткізу. 2. ауыс. Қайта жаңғыртып шығару, жалғау, жалғастыру.

БІЛТЕЛЕН = ет. Білте-білте болып жабысып, ұйысып қалу.

БІЛТЕЛЕУ¹ Білтеле етістігінің қимыл атауы; ұмыт болған жайды, өкпе-ренішті қайта қозғау.

БІЛТЕЛЕУ² сын. Ұйысыңқыраған.

БІЛТЕЛІ сын. 1. Білте өткізілген, білтесі бар. 2. Сәндік үшін жасалған білте тәрізді тілдей қиықшалары бар (нәрсе, киім).

Білтелі мылтық, көне. Мақта білтемен тұтатылып атылатын, қазақтардың өзі жасаған серіптесіз мылтық. **Білтелі шам**. **Білтешам**.

БІЛТЕАРТҚЫШ зат. қолөнер. Өрнек түсіргіш (салғыш) құрал.

БІЛТЕШАМ зат. Май құйған құтыға ширатылған мақта, жіңішке мата таспасын салып істелген, жарық түсіретін сұхсыма.

БІЛУ Біл етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсе жайында білетін, хабардар болу. 2. Әдіс-тәсілмен меңгеру.

БІЛУШ сын. Бір нәрсе жайында білетін, хабардар, түсінігі бар. Хабары бар, білетін адам.

БІЛУШЛІК зат. Қабілеттілік, бейімділік.

БІЛІК¹ зат. 1. тех. Мәшине жасауда мәшине мен механизмдердің айналығу моментін жеткізуге арналған негізгі бөлшек. 2. Екі доңғалақ арасын қосып тұратын жуан темір не ағаш. 3. астр. Симметрия орталығы немесе белгілі бір дененің ауырлық центрі арқылы өтетін түзу. 4. сөйл. Шамның білмесі. 5. жерг. Үйдің төбесіне салатын арқалық. 6. жерг. Жүк, тоғанақ байлаған арқан түйеге батпас үшін жөкеден, қамыстан тоқылған тоқым іспеттес төсеніш. 7. инф. <ағыл. reel, spool> Басуға арналған қағаз орамы оралатын шарғы.

Білік ағаш, қолөнер. Кереге, уық қарына бедер түсіретін темір аспап.

БІЛІК² зат. 1. Адамның жалпы түсінік деңгейі, ой-өресі, санамен аңдарлық түсінік. 2. Бір сала бойынша маманданған кәсіби түсінік, білім. 3. Ақыл, тәрбие, өнеге, әдеп, өре.

БІЛКОМЫРТҚА зат. анат. <лат. axis> Жогары сатылы омыртқаны жануарлардың (бауырымен жорғалаушылар, құстар, сүтқоректілер) екінші мойын омыртқасы.

БІЛІКСІЗ сын. Білім, түсініктен құралақан, білімсіз.

БІЛІКСІЗДІК зат. Кәсіби білімнің төмендігі, білімсіздік.

БІЛІКТІ¹ сын. 1. Өр нәрседен жан-жақты түсінігі бар, білімді. 2. Кәсіби білімі бар. 3. Көпке әйгілі, танымал. 4. Ақылды, тәрбиелі, өнегелі, парасатты.

БІЛІКТІ² сын. тех. Білігі бар, білік орнатылған.

Білікті білдек. Ұн тартатын қос білікті дүйрмен.

БІЛІКТІЛІК зат. 1. Көп білушілік, білімділік. 2. пед. <лат. qualificatio> Адамның белгілі бір білім жүйесін (кәсіби, т.б.) тәжірибеде пайдалана алу қабілеті. 3. пед. Бір немесе бірнеше кәсіби мамандықты меңгеруге кәсіби мамандығын жетілдіруге байланысты тағайындалатын категориялар мен разрядтар.

Біліктілік разряды. Заң жүзінде қызметкерлердің, жұмысшының біліктілік дәрежесін айқындайтын көрсеткіш. **Біліктілік сипаттамасы**. Ұйымдағы түрлі мамандарға қойылатын негізгі міндеттердің, машық пен іскерліктің қысқаша мазмұндамасы.

БІЛІКТИРЕК сын. Біліктілігі басымдау, көбірек.

БІЛІМ зат. 1. Адамның белгілі бір жүйедегі ұғымдарының, деректері мен пайымдарының т.б. жиынтығы. 2. Оқу, үйрену арқылы алынатын (келетін) дүниенің қандай да бір қыр-сыры туралы түсінік (таным). 3. Кәсіби біліктілік, мамандыққа қатысты ұғым, деректер жүйесі. 4. Қандай да істі жүзеге асыру жолдары мен әдіс-тәсілдерінің жиыны. 5. Белгілі бір сала (мәселе) туралы арнайы мәліметтер жиыны (жүйесі).

Білім алды. Сауаттанды, оқу оқып, ғылым үйренді, ой-өресі кеңіді. **Білім алу**. Қандай да бір білім беру орындарында мамандықты немесе жалпыға ортақ білім жүйесін меңгеру процесі. **Білім алушыларды қорғайтын мемлекеттік аттестаттау**. Мемлекеттік жалпы міндетті стандарт талаптары бойынша білім алушылардың білім деңгейін анықтау мақсатымен жүргізілетін нәтижелері бойынша білім туралы құжат (куәлік, аттестат, қызмет куәлігі, диплом) берілетін рәсім. **Білім базасы**. а) Студенттердің, оқушылардың меңгерген білім қоры. ә) Оқу орындарындағы білім алушылардың білім деңгейі, қоры, оқу құрал-жабдықтары, техникалық-құрал жабдықтары және т. б. **Білім берді**. Оқытты, үйретті, ғылым негіздерін үйретті. **Білім беру**. а) пед. Түісті оқу орны арқылы ғылыми мағлұмат беріп, адамның танымын, білімін, дағдысын, дүниеге көзқарасын жетілдіру процесі. ә) қоғ. -әлеум. Қоғам мүшелерінің адамгершілік, зияттық, мәдени және дене дамуы мен кәсіби біліктілігінің жоғары деңгейіне қол жеткізуді мақсат ететін үздіксіз тәрбиелеу мен оқыту процесі. **Білім беру әдістемесі**, пед. Жекелеген білім процесінің тәлімдік әрекетіндегі нақты тәсіл, амалдардың сипатталуы. **Білім беру бірегейлігі**, пед. Авторлық бағдарлама бойынша жұмыс істейтін, өз тәлімдік тұжырымдамасы бар әр алуан оқу мекемелерін ортақ жүйеге келтіру, қалыптастыру. **Білім беру гранты**, қоғ. -әлеум. Білім алушыларға кәсіптік білімге толеу үшін тегін берілетін нысаналы ақша сомасы. **Білім беру неснесі**, әлеум. Белгілі бір әлеуметтік топтағы тәлімгерлерге, талапкерлерге білім алу үшін берілетін, кейін қайтарылуға тиісті төлемақы.

Білім берудегі делдалдық. Білім беру қызметін іске асырушы мен оны түпнұшынғы байланыстыратын іс-әрекет. **Білім берудегі маркетинг**. Ұйымдар мен жеке адамдарға білім беру тұрғысында қызмет көрсетудің баға құрылуын анықтау, жоспарлау, ілгерлету және жүзеге асыру процесі. **Білім берудегі мониторинг**. Білім беру процесінің қалаған нәтижеге немесе бастапқы ұйымдарға сәйкестігін анықтау мақсатындағы тұрақты бақылау, қадағалау. **Білім берудегі өктемдік**. <франц. autoritarisme> Білім алушы мен білім беруші арасындағы қарым-қатынас түрі; білім беру ісінде құрғақ беделге салу, әкімшілік жолмен өктемдік көрсету. **Білім берудің жалпы қолжетімділігі**, қ оғ. -әлеум. Барлық типтегі оқу мекемелерінің білім алушыларға жынысына, нәсіліне, ұлтына, дініне т. б. айырмашылықтарына қарамастан білім беруіне заң жүзінде толық құқық беру. **Білім берудің негізгі сипаты**. Халықтың әралуан топтарының қалаған деңгейде білім алу құқықтарына ешбір нұқсан келтірмейтін және кез келген білімділік сұранысты қанағаттандыра алатын оқу-тәрбие мекемесі жүйесі мен білімділік бағдарламалар құру. **Білім берудің тиімділігі**. Қойылған мақсатқа сәйкес өлшем бойынша білім беру қызметінің нәтижесін сипаттайтын бағалау санаты. **Білім беру жүйесі**, пед. Мемлекет стандартына сәйкес халыққа берілетін қажетті білімдердің реттелген желісі. **Білім беру қызметкерлерінің біліктілік категориясы**. Қызметкердің кәсіптік міндетті орындау мүмкіншілігін қамтамасыз ететін нормативті өлшеміне сәйкес тәлімдік және басқарушылық еңбектің кәсіптік және өнімділік мөлшерін көрсететін біліктілік деңгейі. **Білім беру мекемесін аттестаттау**. Білім беру мекемесінің мемлекеттік білім стандартына мазмұн, деңгей және сапасының сәйкес келуін анықтау. **Білім беру неснесі**. Білім алуға төлеу үшін берілетін нысаналы несие. **Білім беру социологиясы**. Әлеуметтік субъектілер, білім беру жүйесі, оның деңгейлік кіші жүйелері, тиісті институттары мен топтық агенттері қарастырылатын социологияның бір саласы. **Білім беру технологиясы**, пед. Оқу процесін жоспарлау, оқушылардан тест алу және білім беру жүйесі ретінде мектеп іс-әрекетін басқару үшін жүйелі тәсіл мен ілеспелі тәжірибелік білім жинайтынғын құру. **Білім беру туралы заң**. Республика азаматтарының білім алуға конституциялық құқық қамтамасыз етуге арналған заң. **Білім беру тұжырымдамалары**, пед. Әртүрлі оқу орындарындағы базалық оқу пәндерінің мазмұны мен оқуға ұсақтығы туралы көзқарастар жүйесі, білім беру бағдарламаларының мақсаттары, міндеттерін, ұйымдастырылуын түсінудің белгілі бір әдісі. **Білім беру ұйымдары**. Бір немесе бірнеше білім беру бағдарламаларын іске асыратын және (немесе) білім алушылардың, тәрбиеленушілердің күтімі мен тәрбие алуын қамтамасыз ететін заңды тұлғалар. **Білім беру ұйымдарының филиалдары**. Білім беру ұйымының одан тыс жерде орналасқан және білім беру бағдарламаларын толық көлемде іс жүзінде асыратын құрылымдық бөлімі. **Білім беру философиясы**, пед. Білімді аксиология, онтология, гносеология, антропология тұрғысында әлеуметтік-мәдени думанитарлық практиканың ерекше бір саласы деп қарастыратын жалпы теория. **Білім беру экономикасы**, қоғ. -әлеум. Рухани өндіріс пен материалдық емес қорланудың шарушылық тұрғысынан аса маңызды салалары ретіндегі білім беру қызметінің әртүрлі нысандарының ерекшелігін зерттейтін экономикалық теория тарауы; білім беру саласын дамытудың, білім беру саласының мекемелері мен басқару органдарының педагогикалық және шаруашылық қаракетін оңтайландырудың нақты экономикалық проблемаларын талдап зерттейтін ғылыми пән. **Білім дариясы**, поэт. Терек, зердесі мол білік. **Білім дөнін сенгі**, поэт. Ағартушылық істер атқарды, мектептер ашты. **Білім дәрежесі**. а) Мектеп, оқу орындарында оқу аяқтау деңгейі. ә) Оқу-білім деңгейі. **Білім деңгейі**. Оқу, білім алу дәрежесі, біліктілігі. **Білім деңгейін анықтайтын тест**. Білім деңгейін тексеру үшін алынатын тест. **Білімдер базасы**, и н ф. <ағыл. knowledge base> а) Белгілі бір пән саласында азамат жинақтаған білімдерді компьютерге ұсынуға (енгізуге) арналған семантикалық модель. ә) Кейбір пән саласына жататын білімдер жинағы. **Білімдердің инженерлік өнері**, и н ф. <ағыл. knowledge engineering> Білімдерді ұсыну, оларды актуалды қалып-күйде қолдану және олармен айла-шарғы жасау бойынша зерттеулер жүргізетін информатиканың саласы. **Білімдерді ұсыну жүйесі**, и н ф. <ағыл. system of representation of knowledge> Интеллектуалдық жүйелерде білімдерді сипаттау және сақтау құралдары мен әдістерінің жиынтығы. **Білімді бекіту**, пед. Алған білімді тест әдістері, сұрақ-жауап арқылы, шығарма, мазмұндама, реферат

жаздыру арқылы т.б. нақтылау, жаққа жазу. **Білімді ізгілендіру**. пед. Білім беруде адамды ең жоғары құндылық деп таны, адамның еркіндігі мен жан-жақты дамуын қамтамасыз ету; оқу-тәрбие процесінде оқушының танымдық және рухани қажеттіліктерін қанағаттандыру. **Білім жетілдіру**. пед. Білгенін одан ары ұштай түсу, білмегенін толықтыру. **Білім көлемі**. пед. Мектептің әр сатысындағы, әр пән бойынша игеруге қажетті білім. **Білім мазмұны**. пед. Жас ұрпақтың өркендетті, саламатты қоғамда өмір сүруі үшін оған қажетті ақпарат, деректердің, ұғымдардың ретті, байланысқан желісі. **Білім туралы құжаттар**. Білім берудің, біліктіліктің, білім беру мекемесінің аттестациядан өткені туралы берілген, көсібі білімдік бағдарламалар деңгейіне сәйкес мемлекеттік үлгідегі құжат. **Білім шарқы**. Білім көлемі, білім дәрежесі. **Білімнің дәнін екті**. б е й н. Білім берумен, ағартушылықпен айналысты. **Білімін көтерді**. Білімін жетілдірді, біліктілігін арттырды.

БІЛІМДАН зат. Ғылым-білім нәтижесін, бүрын-соңды ақыл-ой жемісін, тарих сабақтарын өмірге енгізіп, кеңінен, жан-жақты ойластырып, пайдалана білуші.

БІЛІМДАР сын. Ой-өрісі кең, көп білетін, білгір.

БІЛІМДАРЛЫҚ зат. Әр нәрсеге жетіктік, ой-өрісі кеңдік, білгірлік.

БІЛІМДӘН зат. жаңа. **Білімдан**.

БІЛІМДЕН= ет. Оқу, білім алу.

БІЛІМДЕНДІР= ет. Білім алғызу, білімін толықтыру.

БІЛІМДЕНДІРУ Білімдендір етістігінің қимыл атауы. 1. Сауаттандыру, білім алғызу. 2. пед. Қандай да бір мақсатқа бағытталған білім бергізу, білімге баулу.

БІЛІМДЕНУ Білімден етістігінің қимыл атауы.

БІЛІМДІ сын. 1. Көп оқыған, берген білімді санаға түйген. // Білімдар, бір істен немесе ғылым саласынан жан-жақты хабардар, маманданған адамдар. 2. Арнайы білім алған, дипломы бар. 3. Ақылды, көргенді, қылықты, әдепті. 4. Сауатты, көзі ашық. 5. Мәселенің мән-жайынан хабардар, жете түсінетін, жан-жақты. // контекст. жағымсыз. Үстірт білімдер иесі, көзге түсу үшін бір істен хабардарлық танытатындар. 6. діни. Иманы көміл, дін жөнінде танымы терең, арнайы діни білім алған. // Дүниаяу білім жүйесін меңгерген, діни білімнен бейхабар адам деген мағынада.

Білімді жүрт. Мәдениетті, өркендетті халық мағынасында. **Білімді мыңды жығар**. Білім көп нәрсеге қолыңды жеткізеді деген мағынада. **Білімдінің жүзі нұрлы**. Білімдар, танымы терең, түсінігі кең әрі адамсүйгіш бағытта білім алған адамның мерейі үстем, мәртебесі жоғары деген мағынада. **Білімдінің сөзі – ем**. Танымы терең, ақпарат дүниесін жүйелі тани білген адамның сөзі орынды, ақылды пайдалы деген мағынада.

БІЛІМДІК¹ зат. сөйл. **Білімділік**.

БІЛІМДІК² сын. Білімге қатысты, соған тән.

Білімдік орта. пед. Қандай да бір бағыт, сала бойынша қажетті білімдер жүйесін меңгертуге, қалыптастырып дамытуға қолайлы жағдайлар жасалған ая, кеңістік.

БІЛІМДІК-ПСИХОЛОГИЯЛЫҚ сын. Білім алу әрі психология салаларына тән, соларға бірдей қатысты.

БІЛІМДІЛІК зат. 1. Білімдарлық, білімге деген құштарлық. 2. Терең білім иесі болушылық, жан-жақты білімдер жүйесін игерушілік. 3. Қандай да бір істің, кәсіптің, мамандықтың,

шебер иесі болушылық, оны толықтай игерушілік.

4. Көрегендік, білгірлік.

Білімділік сайысы. пед. Білім алушылар арасында ұйымдастырылған әртүрлі педагогикалық мақсаттарға арналған білімдерін сынау шаралары, білімдері бойынша жарыс.

БІЛІМДІ-ӨНЕРЛІ сын. Көп нәрседен хабардар әрі бойында өнері бар.

БІЛІМДІРЕК сын. Білімі жағынан ілгерірек, озығырақ.

БІЛІМГЕР зат. сөйл. *Студент*.

БІЛІМҚҰМАР сын. Білімге құштар.

БІЛІМПАЗ зат. 1. Көп оқыған, ойшыл, оқымысты, ғалым. 2. Ғылымның бір саласындағы ғалым, зерттеушілердің жиынтық атауы. 3. көне. Бал ашушы, тұс жорушы, көріткел.

БІЛІМПАЗДАН= ет. экспр. Көп білгенің, оқымысты болансу.

БІЛІМПАЗДЫҚ зат. Көп нәрсені жете білетін білімдарлық, білгірлік.

БІЛІМ-ПАРАСАТ зат. Білім мен ақыл, адамгершілік, ізгілік, адалдық, өділеттілік сияқты қасиеттердің үйлесімі.

БІЛІМСІ= ет. экспр. мысқыл. Білгішсіңу, көп білетін адамша сөйлеу, өзін білгіш ретінде көрсетуге тырысу.

БІЛІМСІЗ сын. 1. Сауаты жоқ, бір нәрсеге бейімдейтін дағды-білімі жоқ, оқымаған. // Оқымаған, сауатсыз адам. 2. Ақылсыз, надан, парасатсыз, рухани дүниесі пәс. // Парасатсыз, рухани дүниесі пәс адам. 3. Ізденіссіз, бейқам, оқусыз. 4. діни. Діни сауатсыз, иманын біліммен кәмілдемеген. 5. Ғылым мен техника жетістігіңіз, арнайы мамандандырылған оқусыз. 6. ауыс. Жабайы, тағы.

БІЛІМСІЗДІК зат. 1. Оқыған-тоқығаны жоқтық, білім алмағандық, қараңғылық, сауатсыздық. 2. Ақылсыздық, ойсыздық, надандық. 3. пед. Дәрекі іс-әрекет, мінез көрсетушілік, көргенсіздік.

БІЛІМ-ТАНЫМ зат. Арнайы және дүниелік білімі, өмірден түйгені.

БІЛІН= ет. 1. Байқалу, сезілу. 2. Көріну, айқындалу. 3. Анықталу, белгілі болу.

БІЛІНЕР-БІЛІНБЕС үст. Сәл ғана, болар-болмас.

БІЛІНУ Білім етістігінің қимыл атауы. 1. Көріну, көрініс беру. 2. Анықталу, айқындалу.

БІЛІНКІРЕ= ет. 1. Аздап білу, түсініксіреу, хабардар болу. 2. Аздап сезіну, түсініксіреу.

БІЛІП-КӨРУ= ет. Ақпарат алып хабардар болу және көз жеткізу.

БІЛІП-ТАНУ= ет. Дүниенің бір нысаны не құбылысы және т. б. туралы ақпарат жинап, тәжірибе қорытып, түсікке түю.

БІЛІС сын. Таныс, танымал.

БІЛІС= ет. 1. Танысу. 2. Хал сұрасу, хабар алысу. 3. Хабардар болысу, анықтасу. 4. Сезісу, байқасу.

БІЛІСКЕР сын. Тапбасар, алыстан шалар, қиядағыны көрер.

БІЛІСТІК зат. Таныстық, бірін-бірі білушілік, араласып тұрушылық.

БІЛІСУ Біліс етістігінің қимыл атауы. 1. Танысу. 2. Хабардар болысу, анықтау.

БІНАЙЫ сын. Таза, тума; қол да, көз де тимеген.

БІНӘ: бінә болды. а) Кезікті, жолықты. ә) Пайда болды, жаралды. б) жерг. Бітті, дарыды, пайда болды.

БІП-БИК сын. 1. Әжептәуір биік, өте биік. 2. Стып-сидам.

БІП-БИЯЗЫ сын. сөйл. Аса жұмсақ (жайлы) мінезді, әдепті-ақ, сыпайы-ақ.

БІП-БІРДЕЙ сын. экспр. Өте ұқсас, бір-бірінен айнымайтын, бір анадан туандай.

БІП-БІТІК сын. Қап-қалың, тып-тығыз.

БІР¹ сан. 1. Есептік санның ең алғашқысы.

2. Көптің құрамындағы жалғызы. 3. Бір жолы, бір рет. 4. діни. Ешбір серігі жоқ, жалғыз. 5. Жеке, дара тұрған, қарақан. 6. мат. Натурал сандардың ондықтар жүйесінің ең алғашқысы.

Бір ағашта қанша бұтақ, біреу-ақ қамшыға сап. Көп ішінен екішелі шығады, сұрыпталып біреуі ғана мықты болады. **Бір адамдай**. Ұйымдасқан түрде. **Бір адамның баласындай**. Бір үйдің балаларындай тату-тәтті. **Бір айдам жер**. жерг. Шамамен алғанда ширек гектар жер. **Бір аймақтың бар итін үргізді**. оқказ. Тасаланып, жасырын келгені бүкіл жұртқа аян болып қалды, жұртты шулатты. **Бір айналғанды шыр айналдырады**. Адам өмірінде, жолында бір сәтсіздік, жамандық басталса, үсті-үстіне болады, көбейеді деген мағынада. **Бір айналдырса [айналдырғанды] шыр айналдырды**. Үсті-үстіне кедергілерге кезікті, біріннен соң бірі келген қиыншылықтардан әбегері шықты. **Бір айналға келмеді**. Тез келісті, тез тіл табысты. **Бір айтқанды екі істеді**. Бір істі шала жасап, қайта оралды, тиынақсыздық көрсетті. **Бір айтқан соң [айтқаннан] қайтпады**. Өз дегенінен таймады, сөзін орындады, уәдесінде тұрды, екі сөйлемеді.

Бір алқым жіп. Бір ұрышқ жіп, жіптің ұрышқ басына толуы. **Бір Алла**. діни. Жалғыз жаратушы, Хақ Тағала. **Бір Аллаға иман айтты**. діни. Алла тағаланың біреу және одан басқа Құдай жоқ екеніне сенетінін сөзбен әрі жүрекпен бекітті. **Бір Аллаға [Құдайға] сыйынды [жалынды]**. Тек Құдайдан медет сұрады. **Бір Алла иманын нәсіп қылды**. діни. Алла тағаланың өзі иманын көміл қылды, пендесінің иманды болуын бұйырды, жазды. **Бір алуан**. а) Біртүрлі, біртектес, біркелкі. ә) Айрықша, бөлектеу. **Бір анадан туғандай**. Ұқсас, егіз қозыдай; тату-тәтті, ытымақты. **Бір арқа**. этн. Көлемі бір көтеретіндей, шамасы келетіндей, арқасына сыйғанша артылатындай мөлшерді білдіретін халықтық өлшем. **Бір арнаға құйды**. Бір жерден шығып тоқайласты, тоғысты. **Бір арнаға үгесті [құйылды, қабысты]**. Тоғысты, түйісті, тоқайласты. **Бір асқанға бір тосқан [тосқын]**.

Бінас, ұятты ұмытып, асып-тасып кеткен адамды да тоқтатып, тәубесіне түсіретін кез келеті деген мағынада. **Бір ата, бір анадан**. Бір туған, ағайынды, әке-шешесі ортақ. **Бір атадан**. Рушйіндегі шағын бір тектен тараған. **Бір атаның баласы**. Түптөркіні, шығу тегі бірдей деген мағынада. **Бір атаның баласындай**. Ағайынды, туысқан адамдардай тату, ауызбіршілігі жарасқан. **Бір аттам**. Өте таяу жер. **Бір аттам шықпайды**. Ешқайда бармайды. **Бір аяғы жерде, бір аяғы көрде**. а) Өлім аузында, әл үстінде. ә) Кәрі қойдың жасындай ғана жасы қалған. **Бір аяғы көрде, бір аяғы жерде**. Жасы ұлғайған, кәрі қойдың жасындай ғана жасы қалған. **Бір аяғың онда, бір аяғың мұнда болсын**. сөйл. Тез барып кел, бар да қайт. **Бір ашуынды бер**. Өкпенді, ашуынды маған қи деген мағынада араша түскенде айтылады. **Бір аяқ асқа алғысыз**. Жарамсыз, түкке тұрғысыз. **Бір аяқтай**. Бір аяққа сыйарлық мөлшер. **Бір аудар жер**. жерг. Едәуір жер; халық өлшеміндегі дауыс естілмейтін қашықтықтың біреуі болатын аралық. **Бір әлпеттес**. Біртектес. **Бір базар**. Бір атпа, бір жұма. **Бір басөкшлік жыны бар**. Шатақ, қызба мінезі бар. **Бір бас, бір тас болды**. Ауызбірлік сақтады, ұйымдасты. **Бір басқаны күкірт, бір басқаны тотиян**. жерг. Бәлекор, жалақор адам. **Бір басы**. Қарақан басы, бір өзі. **Бір батпан өтірік**. Көп өтірік. **Бір бауыр жер**. Бауыр жазар, бой жазар жер деген мағынаны білдіретін

халықтық өлшем. Бір бауыр жіп. Ұрышқы басына толған мөлшердегі жіп. Бір бауыр қылды. Бірге туған адамдай жақындалтты, бастарын қосып, ауызбіршілікке үйретті. Бір бәс. Бірдей, тепе-тең, шамалас. Бір бейілі. Ниеттес, тілектес. Бір бес күн. Аз уақыт, қысқа ғұмыр. Бір бетпен. Бір қалыпты, сол қалты. Бір биеден ала да, құла да туады. Бір әке-шешеден әртүрлі бала туады, біркелкі, бірдей нәрсе (адамдар) жоқ дегенде айтылады. Бір болғанмен [болса да] бірегей. Аз болса да саз; жалғыз да болса көпке бергісіз. Бір болмаса бір. Қалай да, түбінде, әйтеуір бір. Бір болса, сөйле. Бола қалса, болуы мүмкін. Бір борандық. Бір боранда жұптан қалатындай, шыдайтындай. Бір борша ет. этн. Бір тамақ пісіруге жарайтын тімілделген кесек ет мөлшерін білдіретін халықтық өлшем. Бір бөлегі. Азғана бөлішегі, бір тобы. Бір бөлігі. Бір гана бөлегі, біразы. Бір бөлек. а) Жеке, өзінше. ә) Ерекше, айырықша, өзгеше. Бір бөлек адам. Басқаша, өзгеше адам. Бір буда. а) Бір тең болып буылған. ә) Бір бума. б) Бір шоқ (гүл). Бір будак. Бір шоғыр, бір шумақ түтін, газ, шап, бұлт т.б. Бір бума. Бір топ етіп буылған зат. Бір бұл емес. Тек осы гана емес; әлі де, талай рет, үнемі, ылғи. Бір бурау. сөйл. Қандай да бура(ты)лып жатқан, іліп алуға болатын нәрсе. Бір білек. Келісіп, бірігіп ұйымдасқан. Бір білместік өтті. Ақмақтық жасалды, ойланбай істелді, байқамай қалды, қателік кетті деген мағынада өкіну, кешірім сұрау мәніндегі сөзқолданыс. Бір гана. Жалғыз. Бір дегеннен. Бірден, басынан-ақ. Бір дегенім білеу, екі дегенім егеу, үш дегенім үскі... этн. фольк. Балаларға жеңіл түрде сан, санау үйрету үшін айтылатын санамақ. Бірден бірге жүгірді. Не болса соны сөз етті, өсектеді. Бір деп білегінен, ер деп етегінен ұстағаным. сөйл. Бір өзің арқа сүйерім, сенгенім, сүйенішім деп ұмит күткенім деген мағынада. Бір десе. сөйл. Көлемі гектарға тең болатындай егістік жер мөлшерін білдіретін халықтық өлшем. Бір дуан ел. Бір оқур, аймақ елді қамтитын көлемді білдіретін халықтық өлшем. Бір дүркін. Бір мезгіл; жиып-теріп бір рет. Бірді бірге соқты. а) Астан-кестенін шығарды. ә) Тағыстырып-шабыстырды, араға сөз жүгіртті, ашыстырды, айдап салды. Бірді екі етті. Ретін тауып, ұқсасты, пайда тапты. Бірдің айы. көне. Наурыз айы. Бірдің кесірі мыңға. Бір адамның жауапсыздығынан айналасындағы көп адам зардап шегеді деген мағынада. Бір езу. Бір мойын, қыңыр. Бір елі. а) Саусақтың қалыңдығындай. ә) Сәл гана, зәредей. Бір елі ажырамады [айырылмады]. Үнемі бірге жүрді; жұбы жазылмады. Бір елі ауызға екі елі қақпақ. Иштегі сырға, біреудің сеніп айтқан құпиясын тастай болып, сыртқа шығарма немесе әр сөзіңе ие бол деген мағынада. Бір елідей. Саусақтың қалыңдығындай. Бір елі қалмады. Соңынан еріп жүрді, айрылмай, ажырамай қойды. Бір емес. Бірнеше рет, талай рет; қайта-қайта. Бір емес, екі емес. сөйл. Қайта-қайта. Бір ененің егіз туған төліндей. Бір-бірінен айнымайтын, ұқсас. Бір ернімен жер тіреп, бір ернімен көк тіреп. экспр. мысқыл. Бәрін де жасай алатын, бәрі қолынан келетін, дүниеге ие болып тұрған сияқты мінез көрсеткенде айтылады. Бір есебін тапты. Лажын жасады, айла істеді. Бір есептен. Бір жағынан, бір ойдан, бір ретпен. Бір есік, бір тесік заман. Қыспақта болды, зәрулікке шыраған кез, кезең деген мағынада. Бір есік, бір тесік отыру. Ешкіммен араласпау. Бір ет, бір май болды. Семіз, күйлі (ет) шықты. Бір жағадан бас, бір жеңнен қол шығарды. Ауызбірлік көрсетті, ынтымақтық, ұйымшылдық жасады. Бір

жағынан. Оған қоса, сонымен бірге. Бір жайлы болды. Әрі-сәрі болмай анықталды, шешілді. Бір жайлы қылды. Бір жағына шығарды, реттеді. Бір жақсы жері [бір жақсыны]. Оңды болғанда, ең тәуірі. Бір жақтылық. Соңар жақтылық. Бір жаманатты сезгендей. Жайсыз хабар келетінін білу. Бір жамбас. Жамбасы айрықшаланған, бөлектенген жануар не адам. Бір жапырақ. а) Сәл гана, болымсыз, азаптамай. ә) Бір жұдым, көлемі кішкентай. б) Зәредей, тұттей. Бір жапырақ болды. Қартайып солды, бойы шөгіп кетті. Бір жаратқан. Бір Алла, бір жаратушы. Бір жарты жер. Бір отбасын асырауға жететіндей, шамасы 1 гектардай жердің жартысы. Бір жасады [жасап қалды]. Көңілі көтеріліп, сергиді, жадырады. Бір жасап, екі жасап өсті. Елеусіз, біртіндеп ер жетті. Бір жасап қалды. Көңілі көтеріліп, бір сергін қалды. Бір жасалы мал. Малдың 8-10 айлық төлі. Бір жеңнен қол [бір жағадан бас] шығарды. Біркіті, ұйымдасты, ауызбірлік жасады. Бір жеңнен қол, бір ауыздан сөз шығарды. Бір ауызды болды; бірікті; өзара келісе отырып, тату-тәтті, ұйымшылдықпен әрекет етті. Бір жерге жығып кетті. Ора итеріп кетті. Бір жерден шықты. Үндесті, сәйкес келді. Бір жетілік. а) Бір жеті, бір жұма. ә) Бір апта болған. б) Көп емес, бір аптаға жететіндей. Бір жолғы. Бір реткі, бір мәрте. Бір жөн. Бір басқа, орынды. Бір жөні болар. Білгің келер, реті түсер. Бір жұлып, үш қарап. Бәйге атының сақтығы, шопті талап жейтіндігі туралы. Бір жұма [жұмадай]. Бір апта, бір жеті. Бір жұтым ауа. Көлемі бір дем тартқанда жұтатын ауа мөлшеріне сәйкес өлшем. Бір жығылып, бір сүрінді. Есі шығып қуанды, жығылып-сүрінді. Бір жығылып, бір тұрды. Азғын апыл-тапыл басты, жаңа жүре бастады, тәй-тәй басты. Бір жылға қоянның терісі де шыдайды. Бір жылы көп емес. Бір жылғы туған төлдей. Жас шамасы бір, түйдей құрдас. Бір жылдың төлі. Құрдас, заманда. Бір жілік [ет]. а) Бір жылқы етінің он екіден бір немесе бір аяқ еттің үштен бір бөлігі. ә) Асуға арналған қойдың бір мүше еті. Бір заманда. а) Ертеректе, белгісіз бір кезде. ә) сөйл. Бір кезде, бір мезетте. Бір замат. Бір уақытта, бір кезде. Бір заматта. Бір кезде, әлден уақытта. Бір зілзәле басқандай. Бір замандық болғандай. Бір иін су. жерг. кө с. жарты күндік су мөлшері. Бір кәдеге асты. Әйтеуір қажетке жарады, бір пайдаға асты, іске асты, бір керегіне жарады. Бір кәдеге асырды. Әйтеуір бір пайдаға жаратты, бір іске асырды. Бір кәлам қата алмады. Тіл қата алмады, бірауыз сөз айтуға мұршасы болмады, қатты қиналғанынан сөйлей алмады. Бір кез. сөйл. Бір уақытта, бір мезгілде. Бір кезде [кездері]. а) Бір уақытта, бір мезетте. Бір кезек. а) Бір мезгіл, бір уақыт. ә) Бірде, бір ретте. Бір келе түйе. этн. Жылқының үйірі сияқты бір топ, бір қора түйе. Бір келер. Түбінде оралар, әйтеуір қайтар. Бір көп болған. Бір гәп болған. Бір кереметі бар. Құпия, тылсым сыры бар. Бір кесе. а) Кесеге құйылған шай, сусын. ә) этн. Ұн, май, т.с.с. мөлшер өлшемі, 160 грамм. Бір кеседей. Бір кесеге толы, жетер-жетпес. Бір кесек ет. Үлкен де емес, кіші де емес, орташа туралған қаракесек ет. Бір кеселдің бар екенін ұққан. Үлкен бір себеп бар екенін білген. Бір кесе шай. Шайлану, шайға отырып, қанып ішу. Бір кесе шай ішеді. сөйл. Дәм-ауыз тимеді, қонақ қыла алмады. Бір кесім жерг. жерг. кө с. Гектардың сегізден бір бөлігінің ертеректегі атауы. Бір кеудеге сыймады. Түнісініп тұра алмады, тіл табыса алмады. Бір кеуім. Біраз, бір уақыт. Бір көзінен қан, бір көзінен жас ақты. Қатты қойағырып, жылап-

сықтады, зарлады. Бір көйлек бұрын тоздырған. Жасы үлкен, тәжірибесі мол. Бір көрген біліс. Бірін-бірі көріп танысқан адам бір-біріне ботен емес, жатпан жақын деген мағынада. Бір көрген біліс, екі көрген тағыс. Бірер көрген соң бірін-бірі жақсы біліп қалды, жақын болды деген мағынада. Бір көрді. Көріп қалды, көріп қозайым болды. Бір көрмеге. Алаш көзге түскенде, ә дегенде, бір қарағанда. Бір көру арман болды. Көрісі келді, бір көруге зар болды. Бір көруге зар болды. Жүздесіп көрісуге, кездесуге ділгір болды, зарықты. Бір көруге зар қылды. Айырды, көруі мүң болды. Бір көрімі. Бір қызығы, бір кереметі. Бір [көз] көрінім жер. Көз жетер, көз шыныдағы қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. Бір көш жер. этн. Бір қонатын жер; едәуір қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. Бір күндідей болмады. Өте шықты, көзді ашып-жұмғандай болды. Бір күндідей болмады [болған күні]. Әнеміне дегенше тез өтіп кетті. Бір күнді екінісіне итертті. б е й н. Ілдалдалады, күнелтті, күнін көрді. Бір күндік. а) Өте аз, тым қысқа; алдамшы, жалған. ә) Азғана, шамалы уақыт. Бір күндікке. Бір күнге, бір күн ішінде. Бір күн сау, бір күн ауру. Мың құбылған. Бір күні. Күндердің күнінде, бір уақытта, әйтеуір бір кезде. Бір күндіктен. Біреу туған, бір атадан туған. Бір күндікті. Бір орталықтан басқарылатын. Бір кіріп, бір шықты. Бір жерде отыра алмады, мазасызданды, мазасы кетті. Бір кісі. Біреу, әлдекім. Бір кісідей. а) Бір адамдай, жан-жақты, жап-жақсы. ә) Бәрі бірдей, түгелдей, жұмыла, ұйымшылдықпен. Бір кісідей біледі. Жеткілікті мөлшерде, жұрт қатарлы біледі, ешкімнен кем білмейді. Бір кісідей бар екен. сөйл. Сыйлауға тұрарлық азамат деген мағынада. Бір кісіден кем істемеді. Ешкімнен де олық атқармады, өзгеден қалыспады. Бір кісіден туғандай. Бір анадан тарағандай, бір ата-ананың баласындай. Бір қабат. Бір мәрте, бір рет. Бір қадам. Алыс емес, қол созым жер, өте жақын жер. Бір қадам аттапнады. Ілгері жылжытпады, аяқ бастырмады. Бір қадам шықпады. Алысқа бармады, ұзап кетпеді. Бір қазанда қайнады. Не болса да бірге болды, бірге көрді. Бір қайнауы кем. Кемшілігі бар; шала. Бір қайнауы ішінде. а) Пісуі, қайнауы кем, әлі піспеген, шала піскен (тамақ туралы). ә) Толық шешілмеген, аяқталмаған, тиісті дәрежесіне жеткізілмеген (іс, жұмыс, нәтиже және т.б.). Бір қайғым жерг. жерг. кө с. Ширек гектардай жер. Бір қайыры болды. Жақсылығы, пайдасы тиді. Бір қалыпқа салды. Жөнге келтірді, реттеді. Бір қалыпқа соққандай. Бір-бірінен айнымайтын, ұқсас. Бір қалыпта. Құбылмай, өзгермей бұрынғы күйінде. Бір қалыптан танбады. Бетінен қайтпады, өзгермеді. Бір қамшы тыз етпе. Тез басталып, тез басылатын, қысқа қарымды. Бір қарқын. жерг. Бір уақыт, бір мезгіл. Бір қарпу. Бір цру, бір тарту, бір сілжу; бір асау. Бір қарыс бойы бар. Өте аласа, тапал. Бір қасық. Өте аз, кішкене гана. Бір қасық қаны қалды. Соңғы күні, ақырғы демі қалды. Бір қасық қанын қиды. Жанын аман қалдырды; өлім жазасынан алып қалды. Бір қасық қанын тіледі. Өлтірмеуін сұрады, шыбындай жанын қиюды өтінді. Бір қасық қара су. Азаптамай гана құр су, асыз судың өзі гана. Бір қасық сумен жұтып жіберерлік. б е й н. Сұлу, үрпін ауызға салғандай деген мағынада. Бір қатынның айласы [мекері] қырық есекке жүк болар. Әйелдің қулығы көп болады, әйел ойлап-ескергенді түгел білу қиын деген мағынада. Бір қауызға сыйғызды. а) Екі аяғын бір етікке тықты, қыспаққа алды. ә) б е й н. Әдемі

үйлесімділік туралы. **Бір қауым.** а) Біраз, біршама, бірсыпыра. ә) Бір топ болатындай, бір ел болатындай (жұрт, адам). **Бір қилы.** Біртүрлі, ерекше. **Бір қныр.** жерг. Бірсыпыра, бірталай. **Бір қиыстау.** Бір бүйірлеу, бұрыстау. **Бір қойды.** Періп жіберді, ұрды, соқты. **Бір қолдан.** Бәрі бірдей, бір ауыздан, түгел. **Бір қолды екі ете алмады.** Мұршасы келмеді, қолы тимеді, қол күші жетіспеді. **Бір қолтық.** Мөлшері бір қолтығына сыятындай. **Бір қолы екеу болып көрінгенде.** Әбден кедейленіп күйзелген кезде. **Бір қолы екеу болып көрінді.** Әбден кедейленіп күйзелді. **Бір қолын екі еткізді.** Асықтырды, тызылдатты. **Бір қолы он болды.** Бір өзі бірнеше кісінің жұмысын істеді. **Бір қолын екі ете алмады.** Қолынан келмеді, амалы болмады, үлгері алмады. **Бір қоналқа жер.** Бір күндік қашықтық. **Бір қора.** а) Бірталай, көп. ә) Қора толғандай. **Бір қора қой.** Шамамен 600-700 бас қой. **Бір қос жер.** жерг. к. ө. с. Бір гектардай жер. **Бір қуаныш, бір қауіп.** Үміт пен күдік аралас, жақсылық пен жамандық қатар жүреді деген мағынада. **Бір Құдай [Алла] біледі.** Белгісіз, айту қиын, бол-жау мүмкін емес. **Бір Құдайдан иман тіледі.** Жаратқан Алла тағаладан о дүниелік болғанда күнәларының кешірілуін, рақым, салауат етуін тіледі. **Бір құлаш.** Екі қолдың ұзындығындай өлшем. **Бір құрақтан тарайды.** Бір анадан туды, өрбіді. **Бір құшақ.** а) Екі қол аясына сыятын, құшақ жететін. ә) Бірталай, біршама. **Бір қызартып, бір бозартты.** Тебіретті, толқытты. **Бір қызарып, бір бозарды.** Әртүрлі күйге түсті, жүз құбылды; өңі бұзылды, сұрланды. **Бір қызығы.** Таңғаларлығы, гажабы. **Бір қымтарға жарамады.** Түкке тұрмады, ешқандай пайдасы болмады. **Бір қыңырайса, болмайды.** Қиқарлығы, қырсығы ұстап, ешкімнің тілін алмай, айтқанынан қайтпайды. **Бір қырын жүрді.** Бөлек, оқшау жүрді. **Бір мәсілік.** этн. Бір аяққим тігуге жететіндей көлемді білдіретін халықтық өлшем. **Бір мінезбен өтті.** Бір қалыпты, біртөра мінез көрсетті; бір қалыпта ұстады. **Бір намаздай сауап.** діни. Ғибадат етіп оқыған бір намазына Алла тағаланың беретін сыйының көлеміндегі сауап. **Бір нүктеге [телмірді, кадалды] қарады.** Көзін бір орнынан алмай ұзақ қарап қалды; терең ойға түсіп, айналасындағыны қымытып кетті. **Бір орам.** а) Бір бума, топ. ә) Бір рет шекпендей, бір тартатын. **Бір орнында тұрды.** Дамымады, өзгеріске ұшырамады, қозғалысыз қалды. **Бір орнында тұрып қалды.** Сілейіп қалды, тым-тырыс қалды. **Бір отау.** жерг. Бір кебен, шошақтан гөрі үлкендеу болып үйілген шөп, мазың өлшем. **Бір отыз жер.** Ширек гектар жер. **Бір ошар.** Бір қауым, бірсыпыра. **Бір ошар жан.** Отбасында бала-шаға көп, үйінде тұратын адам көп. **Бір өзін деп келдім.** Өзіңді ғана ойладым, саған ғана сендім деген мағынада. **Бір өкініштгісі.** Өкінерлік жері, «әттеген-ай» дейтіні. **Бір өркешті түйе.** з. о. л. Нар, нар түйе. **Бір пара.** Бір бөлек, бірсыпыра, біраз. **Бір пенде білмейді.** Бәрі мақұрмы, ешкім білмейді. **Бір рет.** Жалғыз рет. **Бір сабақ жіп.** а) Инеге өткізетін қысқа жіп. ә) Бір жапырақ шүберек, бірқабат кім. б) Дүние, бір мысқақ мүлік, іліп алар нәрсе, тышқақ лақ. **Бір сабақ жіп алмайды.** Еш нәрсеге тимейді, дәнеңе алмайды. **Бір сабақ жіп түссе.** Кішкентай, болмашы нәрсені пайда көрушілік туралы. **Бір саңдағ.** а) Шамалы, мардымсыз, жетпейтін, аз уақыт туралы айтылғанда қолданылады. ә) Ұзақ, жалықтыратын, бітпейтін уақыт туралы айтылады. **Бір салғанда мол салды.** Көп етін алды деген мағынада айтылады. **Бір сандық.** Көп, мол, сандық болатындай. **Бір сапар.** Бір жолға, бір рет. **Бір сарынды.** а) Сарындас, үйлес.

ә) Бірқалыпты, біркелкі. **Бір сарынмен.** Бірқалыпты, бірсыдырғы. **Бір себеп.** Бірден-бір негіз, басты түрткіжайт. **Бір себептен.** Біріншіден, бір жағынан. **Бір сөлем.** этн. Беташарда қайын жұртының әрбіріннің аты аталғаннан кейін келінінің ізетін білдіретін, соларға арналып жасалатын бір мәрте сөлемі. **Бір сөлемге атын беретін.** б. е. й. н. Аққоңіл, дарқан, кеңпейіл, жомарт, сыйлағанның құлы (адам, халық). **Бір сәт.** а) Бір уақыт, бір мезгіл болса да. ә) Әйтеуір бір кезде. б) Тым қысқа мезет. **Бір сәттік.** Қысқа ғана, лезде өте шығатын; өткініші, алдамшы. **Бір сөзбен тұрды [өлді].** Сөзінде, ісінде тұрақтылық танытты, уәде, сертін бұзбады, екі сөйлемеді. **Бір сөзін бір сөзіне қиыстырды.** Сөзін келістірді, ұйғастырды. **Бір сөзін он сөз қылды.** Сөзді көбейтті, қайталап айта берді. **Бір суыртыпак жіп.** Ештеңе, дәнеңе, тұқ. **Бір сурақтың басын қылтты.** Бір нәрсенің, мәселенің шетін шығарды. **Бір сығым.** Ешқандай, мүлде. **Бір сырлы, сегіз қырлы // Сегіз қырлы, бір сырлы.** Өнерлі, шебер, қолынан келмейтін жоқ. **Бір сілкіп алды.** Көптен бері үндемей келіп, бір ұрыс алды деген мағынада. **Бір табақ жер.** жерг. к. ө. с. Ширек гектардай жер. **Бір табан.** Аз да болса, біршама. **Бір табиға.** жерг. Ыңғайласқан, бір жерден шығатын. **Бір тай.** Бір бума, бір тең (мата). **Бір тайпа ел.** Бір қауым жұрт, әжептәуір халық; рулы ел. **Бір тайпы ел.** Шоғырланған бір топ ел, бір ауыл. **Бір тақта жер.** жерг. к. ө. с. Ширек гектардай жер. **Бір тал.** а) Бір түйір. ә) Қылтаған, жалғыз. б) Ешқандай, мүлде, бірде-бір. **Бір танап жер.** Гектардың алтыдан бір бөлігі. **Бір танап жер.** жерг. к. ө. с. Егін егуге жарарлық жер бөлігі. **Бір тап жер.** жерг. к. ө. с. Бір айдам жер. **Бір тарап.** Бір жақ. **Бір тарының қауызына сыйғызды.** Жан-жақтан тықсырып, қыспаққа алды. **Бір тасаяқ шай.** жерг. Елу грамдық шай. **Бір таяқтың екі басы // Бір жіптің екі ұшы.** Бір нәрсенің екі шеті, қарама-қарсы жақтары. **Бір тәуір жері [бір тәуірі].** Жақсы жер, дұрысы, ұтымды тұсы. **Бір тері, бір сүйек болып қалды.** жерг. Қапты ауырып жүден кетті. **Бір тын бермейді.** Қолы тар, сараң. **Бір тынға тұрмайды.** Құнсыз, ештеңеге жарамайды, кәдеге аспайды. **Бір тынға тұрмайтын.** Түкке тұрғысыз, ештеңеге жарамайтын. **Бір тоғыз.** этн. Тоғыз малдан, матадан, зат не бұйым т. б. түрінде берілетін алым, кәде. **Бір тойғанын ар қылмады.** Бір реттік азық үшін ұяттан атпады, ұялмады, қысылмады. **Бір тойды.** Қарнын тойдыра ас ішті, ішіп-жеді. **Бір төбе.** а) Жеке-дара, бір бөлек, ерекше. ә) Көп, мол. **Бір тұяқ.** Ұрпақтан, тұқымнан жалғыз. **Бір түйді.** Қойып қалды, ұрып өтті. **Бір түйе бітпей түйе болмас.** Алдымен бір түйеге ие бола алғанға мал бітеді деген мағынада, барға қанағат деген мәнде. **Бір үйір.** а) Титтей, құршақандай. ә) Ешқандай, ештеңе, дым да. **Бір үйір.** жерг. Жалғыз. **Бір түндік астында түтін түтетті.** Бір үйде бірге өмір сүрді. **Бір тізерлеп отырды.** Бір аяғын бүгіп, жерге тіреп, бір тізесімен, бір тізесіне отырды. **Бір уақ.** Бір сәт, бір мезгіл. **Бір ұрты май, бір ұрты қан.** а) Бірін жарылқап жатса, екіншісін тонап жататын залым (адам). ә) Жақсы да, жаман да қылығы бар. **Бір ұртында майы, бір ұртында қаны бар.** Айла-шарғысы мол, қу, залым. **Бір ұшы.** Бір жағы, қыры, саласы. **Бір үйдің [адамның] баласындай.** Тату, ауызбіршілігі бар. **Бір үйлі жан.** Бір отбасы адамдары. **Бір үйір.** а) 15–20 шақты бие. ә) Бір топ. **Бір үкіртай ел.** жерг. көне. **Бұрынғы бір болыс көлеміндей ел.** Бір шайнам. а) Бір шайнағаннан артылмайтындай ғана. **Бір үзім** ә) Кішкентай, өте аз. **Бір шамаға жақындады.** Біраз өмір сүрді, қартайды,

ақсақалдық жасқа келді. **Бір шаригі кем [кеміс, жетпейді].** сөйл. Ақылы, есі бүтін емес. **Бір шоқ.** Бір топ. **Бір шоқта жер.** жерг. к. ө. с. Бір бөлек тұрған жер. **Бір шүйке.** Бір ұыс, азғантай. **Бір шыбықпен айдады.** Айтқанына көндірді, айдағанына жүргізді. **Бір шыбын көрмейсің.** Тап-таза, тып-тыныш, жанға жайлы деген мағынада. **Бір шынамақ жүн.** жерг. Бір шүйке жүн. **Бір шынтақтай қисайды.** Бір шынтағына қисайды, тірелді. **Бір ыдыспен [ыдыстан].** Ортақ ыдыспен (ыдыстан), бірнеше адамға бірыдыспен. **Бір ысып, бір суыды.** Бір шытық, бір суық күй кешті. **Бір қолды екі ете алмады.** Мұршасы келмеді, қолы тимеді; күші жетіспеді, адам таппады. **Бір қолын екі еткізді.** Тызқтырды, асықтырды. **Бірі алтын [ғауһар, меруерт], бірі күміс [жақұт, маржан].** Екеуі де жақсы (асыл) деген мағынада. **Бірі апа, бірі жеде.** Жақын адамдар деген мағынада. **Бірі бұлбұл, бірі тоты.** Екеуі де әдемі, сұлу, теңдес деген мағынада. **Бірі етек, бірі тонның жағасы.** Ынтымағы жарасым, бірі ақылшы болып жол бастаса, екіншісі соған көніп, айтқанын істеп, еркін орындады. **Бірі күн [хор], бірі ай [нұр].** Екеуі де әдемі, сұлу, теңдес. **Бірін алалап, бірін құлаламады.** Бірдей көрді, алаламады. **Бірін білдірсе де мыңын бүкті.** Көп жайды жасырды, түгел ақтарып көрсетпеді, сырын түгел айтпады. **Бірін қалдырмады.** Бәрін тегіс қалттыды. **Бірін қоймай [қалдырмай].** Бәрін түгел. **Бірін қуантып, бірін қуартты.** Алалық істеді, өділетсіздік етті. **Бірінің аузына бірі түкіріп қойғандай.** Бірінің сөзін бірі сөйледі, бірін-бірі қостады деген мағынада. **Бірінің етін бірі жеді.** Қырқысты, тістесті, нәпсісі үшін бірін-бірі қырды. **Бірінің үстінен бірі жазды.** Бірін-бірі қаралап, әшкерелеп, бір-біріне шағымданып арыз, хат жазды. **Бірінен соң бірі.** Бәрі кезектесе, бірі қалмай, іркес-тіркес, қатарынан. **Бірі іні ішінде.** Ішкіне бүккен арам ойы бар деген мағынада. **Бірі хан, бірі ханша.** Бір-біріне лайықты бекздалар. **Бірің өліп, бірің қал.** қ. а. р. г. Өлмесең өрем қап, өзара қырылыса беріңдер деген мағынада.

БІР² есім. 1. Дұдмал, белгісіз, бейтаныс. 2. Соңында бір, әйтеуір бір. 3. Бірге, бәрі бір. 4. Ешқандай, ешбір. 5. сөйл. экспр. Мүлдем, бірде-бір рет, ешқашан деген мағынаны білдіретін күшейткіш сөз. 6. Белгілі бір. 7. Қайта-қайта.

Бір амағы табылар. Шешуісз қалмас, қандай да бір шығатын жол болар. **Бір басқа.** Өзгеше, өз алдына бөлек. **Бір бес күн.** Аз уақыт. **Бір бөлек.** Бір басқа, өзгеше, ерекше. **Бір бітпеді.** Аяқталмай қойды, таусылмады. **Бір гөп бар.** Қандай да бір істің, құбылыстың белгісіз болса да, себебі болатыны, бар екені анық деген мағынада. **Бір гажабы.** Бір қызығы, таңқаларлығы. **Бір ғаламаты.** Бір таңқаларлығы. **Бір ғанибет.** Қандай (айрықша) тамаша (керемет), жанға жағымды. **Бір дәуір.** Бірталай, бірқұдыру, біраз, недәуір. **Бір де.** Түк, біреу де, ешбір. **Бір деген.** Ең алдыңғы қатарлы, бірінші орындағы, ерекше. **Бір дем.** Бір мезгіл, бір уақ, арасында. **Бір денгей.** Бір қатар, бір бөлек, бір жүйе. **Бірді айтып, бірге кетті.** Сөзінде пәтуа болмады, әр нені бір айтып, әр ненің басын бір шалды. **Бірді бірден айырды.** Ағайын-туысты, дос-жаранды адастырды, ажыратты. **Бір есебін тапты.** Лажын жасады, айла істеді. **Бір есептен.** Бір жағынан, бір реттен, бір себептен. **Бір жағынан.** Сонымен бірге, сонымен қатар. **Бір жағына шықты.** а) Тындырды, шешілді, анықталды, реттелді. ә) Қолғабыс етті, көмек көрсетті. **Бір жайлы болу.** Қалына келу, жайлану. **Бір жайлы қылды.** Шаруаны тәмамдады, бітірді. **Бір жақ.** Белгісіз бір тұс. **Бір жан бетіне келмеді.** Ешкім қарсы шықпады, сөз

қайтармады. **Бір жасады.** Жетісіп қалды, мәз-мейрам болды, рақаттанды. **Бір жолы.** сөйл. Бір күні. **Бір заманда.** а) Ежелгі бір уақытта. ә) Біраз уақыт өткен соң. **Бір заматта.** Әлден уақытта, бір кезде. **Бір кез.** Ешқашан, ешқандай (сөт). **Бір кезде.** а) Бір уақытта, бір мезгілде. ә) Бірдей уақытта, бірге. **Бір кездерде.** сөйл. Бұрынғы уақытта, замандарда. **Бір керім.** сөйл. экспр. кекесін. Өзіңше, әлдеқандай, кербез, тәкаппар. **Бір күні.** а) Өтіп кеткен белгісіз күнде, бірде. ә) Алдағы белгісіз уақытта, болашақта, бір кезде, әйтеуір бірде. **Бір қайыры болды.** Жақсылығы, пайдасы тиді. **Бір қалт еткенде.** Қол босай қалған сәтте, реті келе қалғанда, мүмкіндік туғанда. **Бір қос.** Бір шама, бірсыпыра, елеулі, әжептәуір. **Бір қызылдады.** Жас етке бір тойынды, дәмін татты. **Бір қырымнан.** Алыстан, қандай да алыс жерден. **Бір майдан.** жерг. Біраз уақыт, біршама мезгіл, бір кезең. **Бір мезгіл.** Бір мезет, арасында, бір уақыт. **Бір мезет.** Бір уақ, бір сәт, кейде. **Бір мезетте.** Бір кезде, бір уақытта. **Бір минут.** Азана уақыт, сәл ғана. **Бір мысқал.** Кішкентай, титтей. **Бір нәрсе өткізіп қойған кішене.** Орынсыз міндет я өкпе артып, я болмаса біреудің орынсыз сұрау, қалауы, тіленишектеуіне орай айтылады. **Бір нәрсе.** Әлдебір зат, ұғым, бірдеңе. **Бір орайда.** Бірде, реті келген бір ыңғайда. **Бір оралымға келтірмеді.** Сөзге дес бермеді, қарсы адамды сөйлетпеді. **Бір пәре.** Қайсыбір, кейбір. **Бір пәс.** жерг. Бір сәт. **Бір пәсте.** жерг. Демде, демнің арасында, аз уақытта, көзді ашып-жұмғанша. **Бір рет.** сөйл. Бірде. **Бір сапар.** сөйл. Бір жолы. **Бір сәт [сәтте].** а) Кенет; бір мезет. ә) Бір кез, бір уақыт. **Бір тұстарда.** Бір кездерде. **Бір [бір-ақ] тұтам.** Қып-қысқа, келте. **Бір тынбады.** Тыным таппады, демалмады, тоқтамады. **Бір уақ.** сөйл. Бір сәт, мезгіл. **Бір ықылым заман.** Есте жоқ ерте дәуір. **Бірі [мірі]** кем дүние-ай. Қашан да, әйтеуір бір нәрсенің жетпей тұратыны-ай. **Бірін қалдырмады.** Бәрін, түгел қалтыды. **Біріне жетсе, біріне жетпеді.** Бірінде болса, бірінде болмады.

БІР³ сын. *Пара-пар, тең, бірдей.*

Бір бәс [бас]. Еш айырмасы жоқ, бірдей.

БІР⁴ үст. *Аралас-құралас, бірге.*

Бір туған [туысқан, тұқымдас]. *Тегі бір, бір құрсақтан шыққан.*

БІР⁵ шы л. *Біресе, бірде тәрізді, бірақ қарама-қарсы мәндегі кезектестікті білдіру үшін қолданылатын көмекші сөз.*

Бір жығылып, бір тұрды. *Сүрініп-қабынды, біресе ондай, біресе (бірде) мұндай күйге түсті. Бір кіріп, бір шықты. Тынышсызданып әбгерленді.*

БІР⁶ үст. *Тағы да, қайтадан.*

БІРАДАР [ир. ایرادر] зат. көне. **1.** Тақуа, діндар адам. // Тақуа, діндар, құдайшы л. **2.** Құдайшы л, мұсылман қауым деген мағынадағы көпшілікке қарата айтылатын сөз. **3.** Достық деген мағынадағы жақын, жақсы таныс адамға қарата айтылатын сөз.

БІРАДАРЛЫ: бірадарлы жерінде тұра алмады. *Сөзінде тұрмады, үдесін орындамады.* **БІРАДАРЛЫҚ** зат. *Діндарлық, сопылық.* **БІРАЗ** үст. **1.** Көп емес, шамалы, азана. **2.** Бірсыпыра, біршама. **3.** Көбі, бірталай.

Біраз ғана. Біршама. **Біраздан кейін.** *Азынаулақ уақыт өткен соң.* **Біраздан соң.** *Аз уақыттан кейін.* **Біраз жер.** *Шамалы қашықтық, әжептәуір уақытта жүріп өтуге болатын аралық.* **Біраз жерге апарды.** *Мақтады, маақтады.* **Біраз жерге апарып тастады.** сөйл. экспр. *Жер-жебіріне жеткізе, қатты сөкті.*

БІРАЗЫРАҚ сын. *Аздаған, шамалы.*

БІРАЙДАМ: бірайдам жер. *Шамамен алғанда ширек гектар жерді білдіретін халықтық өлшем.*

БІРАҚ шы л. *Алайда, әйтсе де, дегенмен деген мағынадағы көмекші сөз.*

БІР-АҚ¹ сан. экспр. *Жалғыз, біреу ғана.*

Бір-ақ көтерді. *Қағып салды, сімірді.* **Бір-ақ күнде белі иілді.** *Қайғы-қасіреттен тез қартайып кетті.*

БІР-АҚ² үст. *Дереу, табан аузында, бірден.*

БІРАЛҚЫМ: біралқым жіп. *Ауқымы жұдырықтай боп оралған жіп.*

БІРАЛУАН сын. **1.** Бірқатар, біртектес, біркелкі. **2.** Ерекше, өзгеше, әртүрлі.

БІРАЛУАНДАС сын. *Біртекті, бірсарынды, бір-біріне ұқсас.*

БІРАСЫМ: бірасым ет. *Бір үйлі жанға бір отырғанда жететін асылған еттің мөлшері.*

БІРАСЫМДАЙ сын. *Бір үйлі жанға бір асуға арналған, бір асуға жетерліктей.*

БІРАТОЛА үст. сөйл. **Біржолата.** *Түпкілікті, мүлде.*

БІРАТТАМ сын. **1.** Жап-жақын, бір-ақ қадам, өте жақын. **2.** Кішкентай, шамалы.

БІРАТЫМ: біратым насыбай. *Бір рет атуға келетін насыбай мөлшерін білдіретін халықтық өлшем.*

Біратым насыбай құрлы көрмеді. *Елемеді, ескермеді, мән бермеді.*

БІРАТЫМДАЙ сын. *Бір рет атуға жарайтын.*

БІРАУЫЗ сын. *Бір сөз.*

Бірауыз болды. *Бір шешімге келді, ортақ тоқтам жасасты.* **Бірауыз өлен.** сөйл. *Жұрттың бәрі, екінің бір білетін өлеңнің бір шумағы; бір, ерекше жағдаятқа сай, бір деммен айтылған, жазылған өлең.* **Бірауыз сөз.** а) Ешқандай сөз, ешбір сөз. ә) Қысқа да нұсқа айтылған сөз. б) Ойланбай айтыла салған бос сөз, өсек-аян. **Бірауыз сөз айтты.** а) Сөйледі, тіл қатты, ойын сөзбен жеткізді. ә) Жүрек сырын, көңіліне жасырған сезімін сыртқа білдірді. **Бірауыз сөзге келмеді.** а) Бірден келісті. ә) Ешкімнің айтқанына көнбеді, өз білгенін істеді. б) Бір сөз айтпастан кірді, тіс жармады. **Бірауыз сөзге татымады [тұрмады].** *Түкке тұрғысыз, қажетке жарамсыз болды.* **Бірауыз сөзді көтере алмады.** *Қандай да бір сөзге бола шамданып, ашуланып қалды.* **Бірауыз сөзін қимау.** *жақты рмау. Көңіл үшін сөз айтпауы.* **Бірауыз тіл [жауап] қатқан жоқ [үндемеді].** *Ләм-мим деген жоқ, жұмған аузын ашпады, үндемеді.*

БІРАУЫЗДАН үст. *Бәрінің пікірі бір жерден шыққан, толық, түгелдей пікірлес түрде, бәрінің көзқарасы өзара сәйкес түрде.*

Бірауыздан дауыс берді. *саяси. ресми. Жаппай сайлауға қатысты.*

БІРАУЫЗДЫ сын. *Бірсөзді, ойлары, пікірлері бірдей, ынтымақшыл, ұйымшыл.*

Бірауызды болды. *Алалық шығармады, ынтымағын бұзбады.*

БІРАУЫЗДЫЛЫҚ зат. *Ауызбіршілік, бірсөзділік, ұйымшылдық.*

БІРАУЫҚ үст. *Бір мезгіл, бір сәт.*

БІРБАҒЫНЫҢҚЫ: бірбағыныңқы бағдарлама. *инф. <ағыл. one-level subroutine> Орындалу процесінде басқа бағдарламаға немесе өзіне қатынас алмайтын тәуелді бағдарлама.*

БІРБАҒЫТТЫҚ: бірбағыттық тізім. *инф. <ағыл. the unidirectional list> Әрбір буынында толық бір нұсқағышы бар сызықтық тізім (оган басы мен соңы кірмейді).*

БІРБАЙЛАР зат. *жерг. Үш бұрышты кішкентай бас оралат.*

БІРБАУЫР¹: бірбауыр жер. *Дауысжетер, бойжазар мөлшеріндегі жер көлемін білдіретін халықтық өлшем.*

БІРБАУЫР²: бірбауыр жіп. *жерг. Ұрышқ басының толғандағы көлеміндей мөлшердегі жіп.*

БІРБЕТ сын. **1.** жағымсыз. *Сыңаржақ, қыңыр, басқамен санаспайтын.* **2.** жағымды. *Бірсөзді, айтқанынан қайтпайтын.*

БІРБЕТКЕЙ сын. **1.** Бұлтақтаусыз, қайсар, батыл, тік мінезді. **2.** Біржақты, бірсарынды. // *Біржолата, толығымен, барынша.*

Бірбеткей мінез. *Алған бетінен қайтпайтын табанды, өзет, қайсар мінез.*

БІРБЕТТІЛІК зат. *Бірсөзділік, айтқанынан қайтпаушылық.*

БІРБЛОҚТЫ: бірблоқты сорғы. *тех. Тұрқы мен қозғалтқышы тұтастай тіркестіріле орналастырылған сорғы.*

БІРБІЛЕМ сын. *Саусақтың қышы мен бірінші буыны аралығындағы мөлшерді білдіретін халықтық өлшем.*

БІР-БІР үст. *Жалғыздан ғана, әрқайсысына біреуден.*

БІР-БІРДЕН үст. *Жеке-жекеден, жалғыз-жалғыздан.*

БІР-БІРЕУДЕН үст. *Даралап, әрқайсысы жалғыз-жалғыздан.*

БІР-БІРЛЕП үст. *Бір-бірден, бірінен соң бірі, біртіндеп.*

БІР-БІРІ есім. *Екеуара, өзді-өзі.*

Бір-біріне сен болды. *Біріне-бірі көмектесті, бір-біріне сүйеу болды.*

БІР-БІРІНДЕП үст. сөйл. **Бір-бірлеп.**

БІРГЕ үст. *Қатар.*

Бірге жасады [кешті]. *Қайда жүрсе де тамамады, өзімен бірге болды; қатар өмір сүрді.* **Бірге жылап, бір күлді.** *Бірге қуанып, бірге қайғырды.* **Бірге жіберіп алу.** *э.т.н. Саулы қойды қозысымен бірге түңту, өріске бірге шығару.* **Бірге от жағып, түгін түтетті.** *Отбасын құрды, үйленді, отасты.* **Бірге өсіп, біте қайнады.** *Құлын-тайдай тебісіп қатар жүрді.* **Бірге туған.** *Ата-анасы бір, ағайынды.* **Бірге туған бауыр.** а) Бір әкеден туған ағайынды адам. ә) Мұңдас, сырлас, жақын, айырмалас дос, айнымас серік. **Бірге туғандай көрді.** *Туғанындай көрді, жақын тартты.* **Бірге тұрып [өсіп], біте қайнап өсті [жүрді].** *Бала күстен бірге жүріп, сырлас болды.*

БІРГЕ-БІР үст. сөйл. *Жекпе-жек, бір адамға бір адамнан.*

БІРҒАУЫМ сын. *Біраз, біршама.*

БІРДАУЫСТЫЛЫҚ зат. *муз. Көпдауысты музыкаға қарсы қойылатын музыкалық құрылымның бір түрі.*

БІРДӨРЕЖЕЛІ: бірдөрежелі желі. *инф. <ағыл. peer-to-peer network> Желінің барлық компьютерлері өзінен басқа барлық жұмыс бекеттерінде орналасқан ортақ файлдарға қатынас құра алатын жергілікті есептеу тобы.*

БІРДЕ¹ үст. *Бір жолы, бір күні.*

Бірде болмаса бірде. *Әйтеуір бір рет, бір жолы болмаса екінші жолы.*

БІРДЕ² шы л. *Кейде, кей кезде, біресе деген мағынадағы қарсылықты кезектестікті білдіретін көмекші сөз.*

Бірде бар да, бірде жоқ. *Бүгін бар, ертең жоқ, тұрақсыз, тұрлаусыз.* **Бірде күліп, бірде жылады.** *Қуаныштан күліп те, жылап та жүрді деген мағынада.* **Бірде қату, бірде тату.** *Біресе дос, біресе араз.* **Бірде олай, бірде былай.** сөйл. экспр. *Аумалы-төкпелі, тұрақсыз, баянсыз.*

БІРДЕ-БІР есім. *Ешқандай, ешбір, ешқайсысы.*

БІРДЕ-БІРЕУ есім. сөйл. **Бірде-бір.**

БІРДЕГЕННЕН үст. *Салған жерден, сол бойда, бірден.*

БІРДЕ-ЕКІЛІ сан. сөйл. **Бірді-екілі.**

БІРДЕЙ үст. 1. *Артық-кемі жоқ тепе-тең, пара-пар.* 2. *Қатарынан, бір мезгілде, бірінің үстіне бірі.*

Бірдей қалақты құйрық жүзбеқанат. зоол. *Алабұға сияқты балықтардың ашалы келетін құйрық қанаттары.*

БІРДЕЙЛЕ=ет. *Тепе-тең ету.*

БІРДЕЙЛЕН=ет. *Тепе-тең болу, қатарлану.*

БІРДЕЙЛЕНУ *Бірдейлен етістігінің қимыл атауы.*

БІРДЕЙЛЕС=ет. *Теңесу, қатар түсісу.*

БІРДЕЙЛЕСТІР=ет. *Теңестіру.*

БІРДЕЙЛЕСТІРУ *Бірдейлестірі етістігінің қимыл атауы.*

БІРДЕЙЛЕУ *Бірдейле етістігінің қимыл атауы.*

БІРДЕЙЛІК зат. 1. *Тепе-теңдік, пара-парлық.* 2. *Теңдік, бірдей дәреже, деңгей, халде болушылық.*

БІРДЕЙШІЛІК зат. *Бәріне бірдей көзбен қараушылық, алаламаушылық.*

БІРДЕМЕ есім. 1. *Дәлдігі белгісіз, бір нәрсе, бір зат.* 2. *Қандай да бір түсініксіз сөз.*

БІРДЕН үст. 1. *Салған жерден, тез.* 2. *Қатарынан, бір мезгілде.*

БІРДЕН-АҚ үст. экспр. *Салған жерден-ақ, тезінен-ақ.*

БІРДЕН-БІР сын. экспр. *Ең басты, нағыз, негізгі.*

БІРДЕН-БІРГЕ үст. *Бірте-бірте.*

Бірден-бірге жүгірді. *Сөз етті, өсекке таңды.*

БІРДЕН-ЕКІ үст. сөйл. *Жайлап-жайлап, бірте-бірте, біртіндеп.*

БІРДЕНГЕЙЛІ сын. *Бір деңгейден тұратын.*

БІРДЕНЕ¹ зат. филос. *Өз ішінде және өзі үшін бар екенін білдіретін, онан әрі анықталмаған өлденені көрсететін объективті идеализм тұжырымдамаларындағы ұғым.*

БІРДЕНЕ² есім. сөйл. **Бірдеме.** 1. *Қандай да бір нәрсе, зат.* 2. *Дерексіз, белгісіз, түсініксіз нәрсе.* 3. *Қандай да бір түсініксіз, белгісіз, орынсыз сөз, әңгіме.*

Бірдеңе көрінді. *Бәлеге шығады, жың қақты, жамандыққа душар болды. Бірдеңені қиыстырғандай. Ебін, жолын тапқан сияқты. Бірдеңенің шетін шығарды. Бір нәрсе жөнінде бастап айтты, бір нәрсені айтып қоңырсытты, құлаққағыс қылды.*

БІРДЕНКЕ есім. сөйл. **Бірдеме.**

БІРДҮЗЕМЕ зат. жерг. *Шыт матаның бір түрі.*

БІРДІ-БІРГЕ: *бірді-бірге соғыстырды. Шағыстырды, араға түсті.*

Бірді-бірге соқты. а) *Астан-кестеңін шығарды, бытыстырып, шатыстырды.* ә) *Араға сөз жүгіртті, шағыстырды, айдап салды.* б) *Әйтін-бүйтін, ілдалдалады, ептеп-септеп жоқтан бар жасады.*

БІРДІ-ЕКІЛІ сан. *Санаулы ғана, азын-аулақ; шағын.*

БІРЕГЕЙ сын. *Маңдайалды, таңдаулы.*

БІРЕГЕЙЛЕН=ет. қоғ.-әлеум. *Өзі тектеспен сәйкестік немесе ұқсастық орнату, сәйкесу.*

БІРЕГЕЙЛЕНДІР=ет. қоғ.-әлеум. *Өзі тектеспен ұқсастық немесе сәйкестік орнаттыру, сәйкестендіру.*

БІРЕГЕЙЛЕНДІРУ қоғ.-әлеум. *Бірегейлендірі етістігінің қимыл атауы.*

БІРЕГЕЙЛЕНУ қоғ.-әлеум. *Бірегейлен етістігінің қимыл атауы.*

БІРЕГЕЙЛІК зат. *Маңдайалдылық, озған-дық, өзіндік ерекшелік.*

БІРЕЗУ сын. *Бірбет, сыңаржақ, қыңыр.*

БІРЕЗУЛІК зат. *Сыңаржақтық, қыңырлық, біртөкшелік.*

БІР-ЕКІ сан. 1. *Шамамен екі, бір мен екі арасында, сол шамалас.* 2. *Аздаған, бірлі-жарым, көп емес.*

Бір-екі ауыз сөз. *Қысқаша қайырылған хабар, әңгіме.*

БІР-ЕКІЛЕП үст. *Ақырын, жайлап, бірлі-жарымдап.*

БІР-ЕКІЛІ сан. *Азғана, шамалы.*

БІРЕН-САРАН сын. *Жалғыз-жарым, не-кен-саяқ.*

БІРЕН-САРАНДАП үст. *Жалғыз-жарымдап, анда-санда бір.*

БІРЕР үст. *Азын-аулақ, шамалы.*

БІРЕСЕ шығ. *Бірде, кейде.*

БІРЕУ¹ есім. *Белгісіз, бөгде адам.*

Біреу болмаса біреу. *Көптің ішінен біреуі.*

Біреуде тынысы кетті. *Басқаға есесі кетті. Біреуден ілгері, біреуден кейін. Орташа, ілдалап. Біреудің ала жібін аттамады. Ешкімге қастық қылмады; бұрауын алмады, адал өмір сүрді. Біреуге [біреудің үстіне] жүк болмады. Салмағын салмады, ауыртпалығын түсірмеді. Біреудің атқан оғы. Жөн-жосығына қарамай, біреудің шылауында жүрген, дегеніне көнбісті адам туралы айтылады; біреудің [басқаның, өзгенің] қолымен от көседі. Біреудің қаңсығы, біреудің таңсығы [біреуге таңсық]. Өзгенің қолындағыға әуес болушылық. Біреудің отына жылынды. Біреуге кіріптар болды. Біреу өлмей, біреу күн көрмейді. Бір адам келуі үшін екінші адам кетуі, орынды босатуы керек деген мағынада. Біреу тойын секіреді, біреу тоңып секіреді. Біреулер барлықтан астамсиды, біреулер жоқтықтан қиналады; әр істің себебі, әркімнің күіі басқа деген мағынада.*

БІРЕУ² сан. *Жалғыз ұғымын білдіретін жинақтық сан.*

Біреу болғанмен бірегей. *Аз болса да саз, жалғыз болса да көпке бергісіз. Біреуден екеу, екеуден үшеу болды. Уақыт өткен сайын үздіксіз көбейді, арта түсті. Біреуі – бір, екеуі – екі. Арасын суытпай, кезекпе-кезек. Біреуі екеу болды. Басына – бас, жанына – жан қосылды, көбейді. Біреуінің етін біреу жеді. Қырқысты, тістесті, бірін-бірі қырды. Біреуі олай, біреуі бұлай. Бірі олай, бірі бұлай; бет-бетімен, әрқайсысы өзіне. Біреуі олай, біреуі бұлай қарады. сөйл. Ешкім тындамады, елең қылмады. Біреуді екеу деген кезі жоқ. Ешқашан өтірік айтпады, әділетсіздікке бармады, зиян келтірмеді.*

БІРЕУДЕЙ сын. 1. *Әлдекімдей, бөгде, бөтен адамдай.* 2. *Жұрт қатарлы, әркімдей-ақ.*

БІРЕУЛЕП үст. *Жалғыздан, жекелеп.*

БІРЕУ-МІРЕУ есім. сөйл. *Белгісіз бір кісі, бейтаныс әлдекім.*

БІРЖАҚТЫ үст. *Сыңаржақ, басқа да жағдайларды ескермей, тек бір жайды ғана ойлап.*

Біржақты әрекеттестік. инф. *<ағыл. one-way interaction> Есептеу желілерінде – бір қолданбалы процесс жеткізу амалын, ал екінші процесс – қабылдауды тұрақты жүргізіп отыратын сеанс. Біржақты қылды [етті]. Тындырды; бітірді; бірыңғайлады. Біржақты нарық. экон. Сатып алушының бағамы ғана немесе сатушының бағамы ғана белгіленген баға болып табылатын нарық. Біржақты тығыз кесте. қолөнер. Жастық тысына, дастарқанға т.б. өсімдік сабақтары, үлгін, жапырағын салып кестелеу түрі.*

БІРЖАҚТЫ үст. *Сыңаржақ, басқа да жағдайларды ескермей, тек бір жайды ғана ойлап.*

БІРЖАҚТЫ үст. *Сыңаржақ, басқа да жағдайларды ескермей, тек бір жайды ғана ойлап.*

Біржақты әрекеттестік. инф. *<ағыл. one-way interaction> Есептеу желілерінде – бір қолданбалы процесс жеткізу амалын, ал екінші процесс – қабылдауды тұрақты жүргізіп отыратын сеанс. Біржақты қылды [етті]. Тындырды; бітірді; бірыңғайлады. Біржақты нарық. экон. Сатып алушының бағамы ғана немесе сатушының бағамы ғана белгіленген баға болып табылатын нарық. Біржақты тығыз кесте. қолөнер. Жастық тысына, дастарқанға т.б. өсімдік сабақтары, үлгін, жапырағын салып кестелеу түрі.*

БІРЖАҚТЫЛЫҚ зат. *Сыңаржақтылық.*
БІРЖАМБАСТА=ет. 1. *Бір жамбасына қарай қисайып (ауыт) отыру.* 2. *ауыс. Қыңыр тарту.*

БІРЖАР үст. жерг. *Біраз, біер.*

Біржар кісі. жерг. *Бір де бір, ешбір адам.*

БІРЖАРЫМДАП үст. сөйл. *Аз-аздап.*

БІРЖЕР сын. *Бір отбасын асырауға жететіндей, шамасы 1 гектардай мөлшердегі жер көлемін білдіретін халықтық өлшем.*

БІРЖОЛА үст. *Үзілді-кесілді, мүлдем; басы бүтін.*

БІРЖОЛАТА үст. сөйл. **Біржола.**

БІРЖОЛҒА үст. 1. *Бір рет, осы кезге ғана.*

2. *Осы жолы, осы сәтте.* 3. *Мүлдем, біржолата.*

БІРЖОЛҒЫ сын. *Бір реттік, бір рет берілетін, болатын.*

Біржолғы алым. экон. *Нарықтарда және осы мансаптар үшін бөлінген басқа да жерлерде бір жолғы сату үшін талондар немесе уақытша сауда жасау үшін патенттер сатып алғаны үшін төленетін ақы.*

Біржолғы баға. экон. *Жеке сызбалар бойынша біржолғы дайындалатын, өндірісте екі жыл бойы қайталанбайтын және бекітілген көтерме сауда бағасы жоқ, біржолғы тапсырыс бойынша әзірленетін өндірістік-техникалық мақсаттағы өнеркәсіптік өнімнің бағасы. Біржолғы төлем. экон. Негізгі борыштың бүкіл сомасын қарыз мерзімі біткен бойда өтеу.*

БІРЖОЛЫ үст. сөйл. *Бір рет, бір күні.*

БІРЖҰТЫМ сын. *Біртұттам, ауыз толартық мөлшердегі сұйықтық көлемін білдіретін халықтық өлшем.*

Біржұтым су. *Азғантай, кішкене су.*

БІРЖЫЛДЫҚ сын. *Мерзімі бір жыл ғана болатын.*

Біржылдық екпешөптер. ауылшар. *Мал азығы үшін өсірілетін мәдени өсімдік. Біржылдық изен. ө.с. <лат. kochia scoraria> Алабұта тұқымдасына жататын біржылдық өсімдік түрі. Біржылдық өсімдіктер. бот. Даму циклі бір вегетациялық кезеңде (5-6 ай) өтетін өсімдіктер. Біржылдық шөптер. бот. Тұқымнан өсіп шығып бір жыл ғана тұратын шөп түрі.*

БІРЖЫНЫСТЫЛАР зат. *Бір жынысқа жататын адамдар.*

БІРКАМЕРАЛЫ: *біркамералы тұндырғы. тех. Су жинау алабы мен арнаның эрозиялық әсерінен пайда болатын тасынды тұнба шөгінділерді тұтып қалу үшін пайдаланылатын тұндырғы ғимарат.*

БІРКЕЛКІ сын. 1. *Бірдей, бірыңғай келген, ұқсас.* 2. *ауыс. Салмақты, бірқалыпты.* 3. *ауыс. Бірыңғай, тұрақты, өзгермейтін.*

Біркелкі биік лакса. бот. *<лат. echinops fastigiatus> Курделіүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік. Біркелкі споралар. биол. Спорофит ұнтағында бірдей споралар жетілетін өсімдіктер. Біркелкі түйірлік құрылым. геол. Сынық және кристалл түйірлерінің ірілігі бірдей не шамалас тау жыныстың құрылымы.*

БІРКЕЛКІЛЕ=ет. *Теп-тегіс жасау, бірқалыпты ету.*

БІРКЕЛКІЛЕН=ет. 1. *Тегістелу.* 2. *Бір қалыпқа түсу.*

БІРКЕЛКІЛЕУ¹ сын. *Біріне бірі ұқсас келген, біртектілеу.*

БІРКЕЛКІЛЕУ² *Біркелкіле етістігінің қимыл атауы.*

БІРКЕЛКІЛІК зат. *Біртегіс болушылық, бірыңғайлық, бірқалыптылық.*

Біркелкілік заңы. биол. *Бірінші ұрпақ тұқымында қарама-қарсы белгілердің біреуінің*

басым көрінуімен сипатталатын Мендельдің бірінші заңы.

БІРКИЕР зат. Кейде, оқта-текте киім шығатын киім.

Біркіер киім. этн. Қымбат маталардан әшекейлеп тізілген, той-думандарға, жиындарға барғанда, жат елге сапарға шыққанда киетін сәнді киім.

БІРКӨНЕК зат. жерг. Бір адамнан басқаға саудырмайтын сүтті бие.

БІРКӨРМЕГЕ үст. Алғашқыда, шұңу дегенде, ә дегенде.

БІРКӨШ сын. 1. Шамасы 10-15 шақырымдай қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. 2. ауыс. Бір жол, бір кезең, бір сәт (рет).

Біркөш жер. Көштің тоқтамай бір жүріп өтетін жолы, соған тең арақашықтық.

БІРКҮНДІК¹ зат. зool. <лат. ephemeroptera> Жәндіктер тобының біркүндіктер отрядының өкілі.

БІРКҮНДІК² сын. Мерзімі бір-ақ күн болатын.

Біркүндік мәзір. тамақ. Асхана, мейрамхана, кафедегі тағамдар түрі жазылатын, бір күнге арналған, таңертеңгілік, түстік және кешкі ас тағамдарының тізбесі.

БІРКҮНДІКТЕР зат. зool. <лат. ephemeroptera> Артқы қанаты алдыңғысынан қысқа, құйрығының ұшында 2-3 тал ұзын құйрық жіпшесі бар жәндіктер табының бір отряды.

БІРҚАБАТТЫ сын. Бір ғана қабаттан тұратын.

Бірқабатты эпителий. биол. <лат. epithelium simplex> Негіздік жарғақта (базальды мембрана) орналасқан бір қабат эпителиоциттерден тұратын ұлпа.

БІРҚАЗАН зат. зool. <лат. pelecaniidae> Ұзын тұмсығының астында қалтасы бар ескекәяқтылар отряды, бірқазандар тұқымдасына жататын ірі су құсы.

БІРҚАЙНАТЫМ: бірқайнатым шай. Бір шәйнек шай шығаруға жарарлық мөлшердегі шай көлемін білдіретін халықтық өлшем.

БІРҚАЛЫПТА үст. Бірқалыпты, өзгеріссіз, орнықты.

БІРҚАЛЫПТЫ үст. 1. Өзгеріссіз, бірсарынды, орнықты. 2. Үздіксіз, дамылсыз. 3. Тегіс, бірдей, бірдей көлемді.

БІРҚАЛЫПСЫЗ сын. Бірдей емес, әртүрлі.

Бірқалыпсыз қозғалыс. физ. Ағынның түрлі қимыл қималары үшін (уақыттың осы сәтінде) жылдамдық эпюрасы әртүрлі болатын сыйықтықтың қозғалысы.

БІРҚАНША есім. жерг. Бірнеше, бірталай, бірсытыра.

БІРҚАРҚЫН үст. жерг. Бір уақыт, бір мезгіл.

БІРҚАРЫН зат. жерг. Бұзауда болатын ауру.

БІРҚАТАР үст. Бірсытыра, бірқыдыру, едәуір.

БІРҚИЛЫ сын. сөйл. Ерекше бір, өзгеше, біртүрлі.

БІРҚОС: бірқос аяң. жерг. Біркелкі, бірсыдырғы жүріс.

БІРҚҰЛАҚ: бірқұлақ су. жерг. Бас арықтан, шелек аузы кіндіктен бір бұрып алып ағызған су көлемін білдіретін халықтық өлшем.

БІРҚҰРАЛЫПТАС: бірқұралыптас топтар. әлеум. Әлеуметтік-демографиялық сипаттамалары бойынша бір жағдайдағы адамдар тобы.

БІРҚЫДЫРУ үст. Бірсытыра, біраз; едәуір, бірқатар.

Бірқыдыру жер. Шаршағанша бір айналып келуге жарайтын мөлшердегі қашықтықты

білдіретін халықтық өлшем; біраз, бірталай, едәуір қашықтық.

БІРҚЫЛЫ е. с. жерг. Бірсытыра, біраз, кейбір.

БІРҚЫРҚАР зат. жерг. Кәс. Күзге таман кеш туған кенже қызы.

БІРЛӘН үст. ескікіт. **Бірге**.

БІРЛЕ= ет. Жалғыз, серіксіз деп тану.

БІРЛЕ: көңілі бірледі. Толтырды, орнына келтірді, біржақты болды, біртоға етті.

БІРЛЕП үст. Біртіндеп, жалғыздап.

БІРЛЕС= ет. Тізе қосып, бірігіп ұйымдасу.

Бірлескен желі. инф. <ағыл. enterprise network> Дербес пайдалануда тұрған шетержелі.

Бірлескен кәсіпкерлік. экон. Екі немесе бірнеше елдердегі серіктесіктердің өндірістік-шаруашылық қызметінің нысаны. **Бірлескен кәсіпкерлік аймағы**. экон. Қабылданған заңнамаға сәйкес әртүрлі нысандағы бірлескен кәсіпкерлік жүзеге асырылатын ұлттық-мемлекеттік аумақтың ауданы. **Бірлескен қызмет**. экон. Жай серіктестік келісімшарты негізінде кәсіпкерлік субъектілері арасында пайда болатын қарым-қатынастар. **Бірлескен меншік**. экон. Ортақ меншіктің бір түрі, мұнда меншік иелерінің үлестері белгіленбейді. **Бірлескен шаралар**. өск. Келісімшарттарының дұрыс орындалуын (сәйкес келуін) басқа жақтың ескеруіне мүмкіндік беру мақсатында бір жақтың қабылдаған шаралары. **Бірлесіп ату**. өск. Бөлімшелермен келісе отырып, түрлі атыс құралдарынан қарсыласты ату. **Бірлесіп бейімделу**. биол. Біртұтас ағзалардың тіршілік ету процесінде өзара үйлесуін, бірлігін қамтамасыз ететін бейімделушілік. **Бірлесіп қимылдау жоспары**. өск. Жауынгерлік міндеттерін орындау кезінде әскерлердің (құштердің) өзара келісілген қимылдау тәртібін анықтайтын басқару құжаты. **Бірлесіп пайдаланылатын ресурс**. инф. <ағыл. shared resource> Бірнеше құрылғы немесе бағдарлама пайдаланатын кез келген құрылғы, мәлімет немесе бағдарлама.

БІРЛЕСТІК зат. 1. Бірнеше саладағы ұйымның немесе өндіріс үшшелерінің, жұмының бірігіп, ұйымдасқан түрі. 2. экон. Кәсіп-орындардың қызметтерін үйлестіру, құқықтарын қорғауды қамтамасыз ету, жалпы мүдделерін тиісті мемлекеттік және басқа да органдарға немесе халықаралық ұйымдарға жеткізу мақсатымен салалық, аймақтық не басқа негізде біріктірілген жүйесі. 3. өск. Бірнеше құрама немесе құрамы аз бірлестіктер, сондай-ақ бөлімдер мен мекемелер енетін әскери құрылғы. 4. биол. <лат. associatio> Өсімдіктер жамылғысын жіктеудің негізгі көрсеткіші.

БІРЛЕСТІР= ет. Біріктіру, басып қосу.

БІРЛЕСТІРУ Бірлестірі етістігінің қимыл атауы.

БІРЛЕСУ Бірлес етістігінің қимыл атауы.

БІРЛІ-ЕКІЛІ сын. сөйл. Бірлі-жарым, аздаған.

БІРЛІ-ЖАРЫМ сын. Көп емес, бірен-саран, азын-аулақ.

БІРЛІ-ЖАРЫМДЫ сын. Болмашы, бірен-саран, азын-аулақ.

БІРЛІК зат. 1. пед. Бір санының заңтанған атауы, мектеп оқушысына қойылатын ең төмен баға. 2. мат. Оңға дейінгі бір таңбалы, бір орындық сандардың жалпы атауы. 3. мат. Натурал сандардың ішіндегі ең кішісі, $n=1$. 4. филос. Кеңістік пен уақыт жағынан шексіз дүниенің біртұтастығы. 5. инф. <ағыл. unit> Басқа біртүрлі нысандарды өлшеу үшін қолданылатын нысан. 6. терм. Иштері байланыстылық, табиғи біртұтастық. 7. ауыс. Ынтымақтастық, ауызбіршілік, бірауыздылық.

БІРЛІКСІЗ сын. Ұйымшылдығы жоқ, ынтымақсыз.

БІРЛІКТЕ үст. сөйл. Бірге, қатар.

БІРЛІКТІ сын. Ауызбірлігі күшті, ынтымақты.

БІРЛІКШІЛ сын. Ынтымақшыл, ұйымшыл.

БІРМӘНДІ: бірмәнді функция. мат. Функцияның анықталу облысынан аргументтің әрбір мәні үшін тек бір ғана мән қабылдайтын функция.

БІРМӘНСІЗДІК зат. инф. <ағыл. ambiguity, overloading> Синтаксистік бірліктің мәтіннің тиянақты бөлігіне тәуелді әртүрлі түсіндірілуі.

Бірмәнсіздік қатесі. инф. <ағыл. ambiguity error> Компьютер файл атауындағы әріптердің тек шектелген санын ғана қабылдау себебінен туындайтын қате.

БІРМЕ-БІР¹ зат. Жекпе-жек.

Бірме-бірге келгенде. Жекпе-жекке, жеке дара шыққанда (бетпе-бет, бірге-бір).

БІРМЕ-БІР² сын. сөйл. Жалғыз ғана, бірден-бір.

БІРМОЙЫН¹ сын. Өз дегенінен басқаға көнбейтін қасарыспа, қырсық.

БІРМОЙЫН²: бірмойын жер. жерг. Жарты гектар шамасындай жер көлемін білдіретін халықтық өлшем.

БІРМҮНША есім. Біраз, бірсытыра, бірталай.

БІРМҮШЕ зат. мат. Элементар алгебрада қарастырылатын қарапайым алгебралық өрнек; көпмүшенің дербес түрі.

БІРМІНЕЗ сын. Әрқашан бір қалыптан аспайтын, біртоға.

БІРНЕГІЗДІ: бірнегізді қышқылдар. хим. Құрамында металл атомдарына ауыса алатын бір сутек атомы бар қышқылдар.

БІРНЕШЕ есім. Бірсытыра, бірқатар.

БІРНЕШЕЛЕ= ет. сөйл. Бірнешеу болу, бірсытыра болу.

БІРНЕШЕЛЕН= ет. сөйл. Бірсытыралану.

БІРНЕШЕУ есім. Жалғыз-жарым емес, бірсытыра, бірқыдыру.

БІРОРЫНДЫ сын. инф. <ағыл. unary operation> Бір операндпен орындалатын операцияға тән.

БІРОТАЛА үст. сөйл. **Біржола**.

БІРӨКПЕЛІЛЕР зат. зool. <лат. monoperneumonoes> Өкпесі бір өкпе қашығыннан тұратын, бірөкпелілер отряды, цераход тұқымдасына, неоцератод тұысына жататын қостынысты балықтардың ең ірісі.

БІРӨЛШЕМДІ сын. жаңа. Бәріне ортақ, өлшемі бірдей.

БІРӨҢКЕЙ сын. Шетінен, түгелдей, ылғи біртүрлі, бірқалыпты.

БІРӨТПЕЛІ зат. инф. <лат. one-pass assembler> Аударғыш алғашқы программа-ның командалар жинағын мәшинелік кодқа түрлендіретін бағдарлама.

БІРРАЗЯДТЫ: бірразрядты қосындылауыш. инф. <ағыл. the one-digit adder> Қосылғыштардың бір разрядты цифрдың т модулі мен алдыңғы кіші разрядтың тасымалдау цифрлары бойынша, сондай-ақ келесі үлкен разрядқа тасымалдауды қалыптастыратын қосындыны құруды жасақтайтын қосындылауыш.

БІРРАНГІЛІ: біррангілі есептеу желісі. инф. <ағыл. peerto-peer network> Барлық тораптары тең құқықты, яғни бөлінген серверлері жоқ компьютер желісі.

БІРРЕТТІК: бірреттік жәрдемақы. Бір рет берілетін жәрдемақы түрі.

БІРРЕТТІЛІК: бірреттілік суармалау. сушар. *Егістік жерді бір рет суару немесе көлтабанды суару түрі.*

БІРСАЛАР зат. жерг. 1. *Атқа салып мінетін ер, желқом.* 2. *Қонақтың астына төсейтін кішкентай қалың көрпе.*

БІРСАЛЫМ зат. *Бір салуға жететін мөлшер.*

БІРСАРЫНДЫ сын. *Бірыңғай, бір үнді.*
БІРСАРЫНДЫЛЫҚ зат. *Бірыңғайлық, бір үнділік.*

БІРСАТЫЛЫ: бірсаатылы көлтабан. сушар. *Бөгеттері бір қатарда орналасқан көлтабан жүйесі.*

БІРСӘРІ мод. 1. *Өз алдына, бір жөн, жараиды, мейлі, жеке мәселе.*

БІРСӨЗДІ сын. *Екі сөйлемейтін, айтқанында тұратын.*

БІРСҰҚПАЙ зат. жерг. *Шәркей.*

БІРСЫДЫРҒЫ сын. 1. *Әжептәуір, біршама.* 2. *Бірдей, қарайлас, шамалас, біршама.*

БІРСЫДЫРУ үст. сөйл. *Бірқыдыру.*

БІРСЫПЫРА үст. *Бірталай, бірқатар, бірқыдыру.*

БІРСІН-БІРСІН үст. сөйл. *Бірте-бірте, біртіндеп, ақырындап.*

БІРСІНДЕП үст. сөйл. *Бірте-бірте, біртіндеп.*

БІРТАБАН: біртабан жақын. а) *Біршама, сәл де болса жақындау.* ә) *Туыстығы, көңіл сыйластығы жағынан жат емес, азайындас.*
Біртабан бері келді [жақындады]. *Жуықтады, таяды.*

БІРТАЛАЙ үст. *Бірсытыра, біршама көп.*
БІРТАЛАЙҒЫ сын. *Көптен бергі.*

БІРТАЛАЙДАН үст. *Көптен, бұрыннан, біраз уақыттан бері.*

БІРТАНАУЛЫЛАР зат. зоол. <лат. мухiniformes> *Доңгелек ауыздылар табының отряды.*

БІРТАПСЫРМАЛЫ: біртапсырмалы монитор. инф. <ағыл. one-task monitor> *Бір мезгілде тапсырманы орындауды жүзеге асыратын микрокомпьютердің операциялық жүйесінің құрамындағы басқарушы бағдарлама.*

БІРТАРТАР зат. *Үшкіл келген кішігірім жаулық.*

БІРТЕ-БІРТЕ үст. *Ақырын, жайлап, біртіндеп; бара-бара.*

БІРТЕГІС сын. *Біркелкі, бірдей, бірдей жайылған.*

БІРТЕКТЕС сын. *Тезі жағынан ұқсас, өзара жақын.*

БІРТЕКТІ сын. *Біркелкі, бірөңкей.*

БІРТЕЛЕП үст. *Біреулеп, біртіндеп, жайлап.*

БІРТЕСІКТІЛЕР зат. зоол. <лат. monotermmata> *Сүтқоректілер табы, біртесіктілер отрядына жататын төменгі сатыдағы жануарлар.*

БІРТИЫНДЫҚ сын. сөйл. *Түкке тұрғысыз, құнсыз.*

БІРТОҒА сын. *Бірқалыпты, сабырлы, көп сөйлемейтін, бірмінезді.*

Біртоға мінез. *Әрқашан бір қалыптан аспайтын сабырлы мінез.*

БІРТУАР сын. *Сирек кездесетін, қайталанбас, айрықша жаратылған.*

БІРТУҒАН зат. түйешар. *Будан түйе.*

БІРТУМА зат. түйешар. 1. *Үлек пен айыр інген буданынан тұған бірінші ұрпақ, асыл тұқымды түйе.* 2. жерг. *Ботасы өзіне тартпай тұатын қос өркеш інген тұмасы.*

БІРТҰТАМ сын. 1. *Бес саусақпен ұстағандағы көлемге шамалас, 4-5 еліге тең ұзындық*

өлшемі. 2. ауыс. *Кішкентай, титтей.* 3. ауыс. *Тапал, қысқа, аласа.* 4. *Қып-қысқа, келте.*

БІРТҰТАС сын. *Бөлінбейтін, бірімен-бірі байланысты бір бүтінге айналған.*

Біртұтас мемлекет. саяси. *Мемлекеттік немесе ұлттық мемлекеттік құрылыстың бір түрі.* **Біртұтас тіл.** *Бір тілде сөйлеуші қауым мүшелеріне бірдей қызмет ететін, бәріне түсінікті ортақ тіл.* **Біртұтас электр энергетикалық жүйе.** тех. *Жоғары және аса жоғары кернеулі электр жеткізу желілерімен біріктірілген электр энергетикалық жүйелердің жиынтығы.*

БІРТҰТАСТАН= ет. *Бөлектенбеу, бөлшектенбеу, бір бүтінге айнал.*

БІРТҰТАСТАНУ *Біртұтастан етістігінің қимыл атауы.*

БІРТҰТАСТЫҚ сын. *Бөлінбегендік, жіктелмегендік, бір бүтіндік.*

БІРТҰЙІР сын. 1. *Ең аз, мейлінше кішкентай көлемді білдіретін халықтық өлшем.* 2. ауыс. *Ештеме, ешқандай*

БІРТҰЛЕК зат. салт. *Бір түлеген, бір жастан екі жасқа шыққан қыран құс.*

БІРТҰРЛІ сын. 1. *Өзіне ғана тән.* 2. *Өз-өзінен, бір қызық.*

Біртүрлі күйге түсті. *Бұрынғыдай емес, түсініксіз халде қалды.*

БІРТІЛІМ сын. *Жұқа бір кесім.*

Біртілім нан. а) *Бір ғана кесіп алған, бір кесім мәшшеріндей нан көлемін білдіретін халықтық өлшем.* ә) *Талғажау боларлық, жүрек жаларлық азантай тамақ, өлместің асы.*

БІРТІН-БІРТІН үст. сөйл. *Ақырындап, жайлап.*

БІРТІНДЕП үст. 1. *Бірден емес, ақырын, жайлап, бірте-бірте.* 2. *Біреулеп, бір-бірлеп, бірінен соң бірі.*

БІРҮБІС үст. *Бір қолға сиярлық мөлшердегі зат көлемін білдіретін халықтық өлшем.*

Біруыс болды. *Кіп-кішкене шүйкедей ғана болып қалды, бүрсіті.* **Біруыс қылды.** *Қорқытты, апишсын қуырды, зәресін алды.* **Біруыс топырақ.** стиль. *Ақын бұл жерде өлімді бейнелеп тұр.* **Біруыс топырақ салды.** *Өлген кісіні жерлеуге қатысты.*

БІРҮРТ сын. сөйл. *Қыңыр, қырсық.*

БІРҮРТГАМ сын. 1. *Бір ұрттауға келетін сұйықтық мөлшерін білдіретін халықтық өлшем.* 2. ауыс. *Кішкентай, азантай, шамалы.*

БІРҮЗІМ сын. *Біркесім, азантай.*

Бірузім нан. *Біркесім, азантай, талғажау боларлық мөлшердегі нан.* **Бірузім нан берді.** *Аштан өлмейтіндей етті, қарайласты, көмектесті.*

БІРҮЙЛІ: бірүйлі өсімдіктер. бот. *Аталық және аналық гүлі бір өзінде орналасқан өсімдіктер.*

БІРШАЙҚАМ: біршайқам май. *Бір шайқағанда, піскенде алынатын мөлшердегі май көлемін білдіретін халықтық өлшем.*

БІРШАМА үст. *Азы-көпті, бірсыпыра, біраз, салыстырмалы түрде едәуір.*

БІРШӨКІМ үст. 1. *Үш саусақтың қышымен шымшып алғандағы өлшем.* 2. *Азантай, кішкене ғана*

БІРШӨМІШТІ: біршөмішті экскаватор. кен. *Жұмыс құралы ретінде жалғыз шөміші бар, циклді жұмыс істейтін, жер қазатын, өзі жүретін машина.*

БІРШЫЛДАҚ зат. жерг. *Түсі жасыл, бойы тізеден асатын, жапырағы жіңішке, тақырға шығатын шөп.*

БІРШЫМШЫМ үст. *Екі саусақпен шымшып алуға болатын ұнтақ мөлшерін білдіретін халықтық өлшем.*

БІРШЛІК зат. сөйл. *Бірлік.*

БІРЫҢҒАЙ үст. 1. *Тұр жағынан өзара ұқсас келген біркелкі, бірдей.* 2. *Блғи, тек қана.* 3. *Өз алдына бір бөлек, бір топ болып.* 4. *Бір тектес, біртүрлі.* 5. *Бір жағына.*

Бірыңғай өкімшілік құжат. экон. *Еуропалық қоғамдастық елдерінде енгізілген «үшінші елдермен» саудада қабылданған кеден мағлұмдамасы мен тасымал құжаттарының стандарттық нысаны.* **Бірыңғай қазынашылық шот.** экон. *Елдің Ұлттық (Орталық) банкінде аударым операцияларын бір орталықтан жүзеге асыру және олардың күнделікті есебін жүргізу үшін ашылатын шот.* **Бірыңғай қылды.** *Бір ретін тауып, бір жақты етіп тындырды.* **Бірыңғай мүшелер.** лингв. *Сөйлемде бір мүшенің қызметін атқарып, өзара салаласа байланысқан, бір сұраққа жауап беретін сөздер.* **Бірыңғай педагогикалық талаптар.** пед. *Стандартты оқыту жүйесіндегі оқу орындары мен білім алушыларға қойылатын ортақ жалпы ережелер.* **Бірыңғай салалы бұлшық ет.** биол. <лат. musculus visceralis> *Ішкі түтікше мүшелердің, қан және лимфа тамырларының етті қабықтары мен қабаттарын құрайтын бұлшық ет.* **Бірыңғай экономикалық кеңістік.** экон. *Бірнеше мемлекеттің жоғары деңгейдегі экономикалық іс-қимылдар бірлігі мен келісушілігіне қол жеткізілген бірыңғай валюта пайдаланылатын, бірыңғай кеден бажы енгізілген, бірыңғай экономикалық саясаттың негіздері қаланған экономикалық орта.*

БІРЫҢҒАЙЛА= ет. *Жөнге келтіріп реттеу, тындыру.*

БІРЫҢҒАЙЛАН= ет. *Жөнге келтірілу.*

БІРЫҢҒАЙЛАНДЫР= ет. *Бір жағына шығарту, тындырту, ойдағыдай еттіру.*

БІРЫҢҒАЙЛАНДЫРУ *Бірыңғайландыр етістігінің қимыл атауы.*

БІРЫҢҒАЙЛАНУ *Бірыңғайлан етістігінің қимыл атауы.*

БІРЫҢҒАЙЛАС сын. *Бір-біріне ұқсас, үйлес.*

БІРЫҢҒАЙЛАУ¹ сын. *Өз алдына бөлектеу, жекелеу, бір бөлек.*

БІРЫҢҒАЙЛАУ² *Бірыңғайла етістігінің қимыл атауы.*

БІРЫҢҒАЙЛЫҚ зат. *Бірсарындылық.*

БІРІГУ *Бірік етістігінің қимыл атауы.*

1. *Ажырамау, жабысу.* 2. ауыс. *Бір жерге жиналу, қуи біріктіру, топтану.*

БІРІГУШЛІК зат. *Ұйымдасушылық, топтасушылық.*

БІРІЗДЕН= ет. *Бір ізге түсу, бірдей болу.*

БІРІЗДЕНУ *Бірізден етістігінің қимыл атауы.*

БІРІЗДЕНДІР= ет. *Бір ізге келтіру, бірдейлендіру.*

БІРІЗДЕНДІРУ 1. *Біріздендірі етістігінің қимыл атауы.* 2. *Унификация.*

БІРІЗДІЛІК зат. 1. *Бірдейлік, жүйелілік.*

2. *Таптаурындық.* 3. инф. *Әрекеттердің табиғи тізбектелген ретін бейнелейтін құрылымдық программалау әдісімен алгоритмдер мен программаларды өзирлеуде пайдаланылатын базалық құрылымдардың бірі.*

БІРІК= ет. 1. *Бір-біріне қосылу, араласу.*

2. *Ниет-тілектердің бір жерден шығуы, бірлесу.*

3. *Тізе қосу, ұйымдасу.*

Біріккен жеміс. бот. *Өсімдіктің бір ғана гүлшоғырынан түзілген жемістердің жиынтығы.* **Біріккен сөз.** лингв. *Екі не одан да көп түбірлердің бірігуі арқылы жасалып, бір ғана зат не ұғым, құбылыстың атауы болатын, бірге жазылатын сөз.*

БІРІКТЕЛ= ет. *Жиналу, реттелу.*

БІРІКТИР= ет. *Қосу, топтау, жинау.*

БІРІКТИРГІШ сын. *Ұйыстырғыш, басын қосқыш.*

БІРІКТИРУ Біріктірі етістігінің қимыл атауы. **1.** Жұмылдыру, топтандыру. **2.** инф. <ағыл. union> Алғашқы екі файлдан жаңа бір файлды құрастыру процедурасы; ақпаратты компьютерде саралау процесінің бөлігі.

БІРІКТИРУШІ зат. *Ұйымдастырушы, көшбасы.*

БІРІКТИРІЛ= ет. *Қосылу, жинақталу.*

Біріктірілген борыш. қаржы. а) Борышқор мен несиешер арасында заң жүзінде негізделген борыш. ә) Ұзақ мерзімді бағалы қағаздар шығару нәтижесінде пайда болатын борыш.

БІРІМЕН-БІРІ үст. *Өзді-өзімен, өзара, өз ішінде.*

БІРІН-БІРІ үст. *Бірі екіншісінен, өзді-өзінен.*

Бірін-бірі аңду. *Өзара қырықпабақ болып, бақталасу. Бірін-бірі аңдыды. Өзара бақталасты, қалт кеткен осал жерін бетіне басу мақсатымен өзара бақталасты.*

Бірін-бірі аңдысты. *Өзара бақталасты, араздасты. Бірін-бірі аңдысу. Өзара бақталасу, жанжалдасу. Бірін-бірі көре алмады. Ишарлық жасады. Бірін-бірі қимады. Айырлықсыз келмеді, кете алмады; ажырағысы келмеді. Бірін-бірі сатты. Алауыз болды, береке-бірлігінен айырылды, ынтымағы бұзылды. Бірін-бірі шұқылдады. Бір-біріне маза бермеді, өзара тырнақ астынан кір іздеді. Бірінің аузына бірі түкіріп қойғандай [аузына түкіріп қойғандай]. Айтқандары бір жерден шықты, бірін-бірі бұлжытпай қайталады. Бірінің аузынан бірі түскендей. Бір-біріне өте ұқсас, бір ұядан шыққандай. Бірінің деміне бірі балқыды. Ойы бір жерден шықты, іштей сезінді, ұғысты. Бірінің өкпесін бірі басты. Бірінің артынан бірі жүрді.*

БІРІН-БІРІНЕ үст. *Өзді-өзіне, біреуін екіншісіне, өзара.*

Бірін-бірі қуалады. *Бір-бірін қуып ойнады, асыр салды.*

БІРІНДЕ үст. *Бірде, бір жолы.*

БІРІНДЕЙ сын. *Бірі сияқты.*

БІРІНДЕП үст. *Бірі біріне-жарымдап, жеке-кеп, біртіндеп. 2.* Ақырындап, жайлап.

БІРІНДІ сын. этн. *Ернеуінен аса шүңілдеген, толған (қымыз).*

БІРІНЕ-БІРІ үст. *Бірі екіншісіне, бір-біріне.*

БІРІНЕН-БІРІ үст. *Біреуі екіншісінен, екіншісі үшіншісінен, өзара, өзді-өзінен.*

Бірінен-бірі өтеді. *Асып түсті, тең келмеді.*

БІРІНШІ сан. **1.** Реттік сандардың ең әуелгісі, бастапқысы. // Бірінші, алғашқы, бастапқы сынпы, курс. **2.** Алғашқы, тұңғыш.

Бірінші интернационал. тар. сов. 1864 ж. К.Маркс негізін қалаған, пролетариаттың тарихтағы тұңғыш бұқаралық халықаралық революциялық бірлестігі. **Бірінші кезекте.** *Алғашқы ретте, алдымен. Бірінші кезектегі. Ең бірінші, алғашқы, алда тұрған. Бірінші космостық жылдамдық.* астрон. *Жердің гравитациялық (тартылыс) өрісінде гарыш аппараты Жердің жасанды серігі бола алатын минималды жылдамдық (яғни 7,91 км/сек). Бірінші соққы.* әск. *Қарсыластың соққы беру мүмкіншіліктерін жою мақсатында оның стратегиялық ядролық күштеріне кенеттен (түтқылыдан) шабуыл жасау. Бірінші текті электродтар.* физ. *Әлеуеттері электрод бетінде электрхимиялық тепе-теңдік орнатуға қатысушы катионның белсенділігімен анықталатын электродтар. Бірінші [екінші, үшінші] топ мүгедегі. Дәрігерлік сараптама бойынша мүгедектің бірінші (екінші, үшінші) тобына*

жатқызылған, ерекше жеңілдіктер мен қоғамдық қолдауды қажет ететін әлеуметтік топ өкілі.

БІРІНШІДЕН мод. **1.** Алдымен, ең әуелі. **2.** Белгілі бір мәселенің себебін, дәлелін анықтап, айқындап, санамалап айту үшін қолданылады.

БІРІНШІЛІК зат. **1.** Алғашқы болушылық, ең әуелгілік. **2.** Бірінші орын. **3.** спорт. *Озық, үздік болу жолындағы жарыс.*

БІРІНШІРЕТТІК: біріншіреттік дене қуысы. зоол. *Дененің алғашқы қуысы және кейбір жәпжасушалы жануарлардың ішкі ағзалары жататын, олардың денесі мен ішегі арасындағы қуыс.*

БІРІНШІ сын. сөйл. **Бірінді.**

БІРІШЕК: біршек болды. *Тамақ іштеітін, тамақты аз іштеітін болды.*

БІСМІЛДА од. сөйл. **Бісміллә.**

БІСМІЛЛӘ [ар. بسم الله] од. діни. *Бір Алланың атымен бастаймын дегенді білдіретін, кез келген істі бастағандағы Аллаға сыйынудың сөзбен бекітілуі.*

БІСМІЛЛӘСІЗ сын. діни. *Бір Алласына сыйынбай.*

БІСМІЛДЕ од. сөйл. **Бісміллә.**

БІТ= ет. **1.** Таусылып қалу, түгесілу, аяқталу. **2.** Істің аяқталуы, дайын болу. **3.** Қалтына келу, жазылу, емделу. **4.** Өніп-өсіп, қалың болып шығу. **5.** ауыс. *Жаңа, тың қасиет, мінез-құлдық қалыптасу, пайда болу. 6.* ауыс. *Құрсақ көтеру, ішке бала пайда болу. 7.* Пайда болу. **8.** Жасалу, туу. **9.** Жаралу, орнау. **10.** Бітімге келу, келісу. **11.** Бітеліп қалу. **12.** Болды, жетті деген мағынада. **13.** ауыс. *Күрі таяу, құру. // Атаулы, бар, барлық, бәрі.*

Біте қайнасты. *Әбден араласты. Бітер істің басына, жақсы келер қасына. Істің аяқталар шағында, жұрт шаршап қалған кезде келіп, көмектесіп кететін адамның да жолы болғыш, ісі де сәтті аяқталады деген мағынада. Бітпес жара. Орыны толмас қайғы, шер. Бітті дей бер. сөйл. экспр. Құрды де. Бітін болмады. Іс шешілмеді, сивырқышмиақтанды, ұзаққа созылды. Бітін түр. а) Топып, сіресіп түр. ә) Қалың боп шығып, қаптап (қаулап), сіресіп, тұтасып түр.*

БІТЕ¹ зат. жерг. *Қара күйе.*

БІТЕ² зат. зоол. <лат. arhidinea> Теңқанаттылар отрядына жататын жәндіктер.

БІТЕ= ет. **1.** Саңылау қалдырмай, тұмшалап жабу, бекіту. **2.** Бүркеу, үстің жабу, үстің басу. **3.** Тегіс қылып жіберу, толтырып тастау. **4.** ауыс. *Қарауыл қою, бақылауға алу. 5.* ауыс. *Көретін көз қалдырмау.*

Біте қайнады. *Етене жақын боп, бірге өсті. Біте қайнасты. Бірге жүріп, бірге тұрып, өзара жымдасып кетті.*

БІТЕГЕНЕ үст. сөйл. *Біршама, едәуір.*

Бітегенеден соң. *Біраздан кейін, аздан соң.*

Бітегене болмай. *Ілезде, бірден, көзді ашып-жұмғанша.*

БІТЕҚАЙНАҚ: бітеқайнақ қоспа. хим. *Бірдей құрамды газ фазасымен тепе-теңдік болатын қоспа.*

БІТЕЛ= ет. *Жабылу, беті тұмшалану.*

БІТЕЛУ *Бітел етістігінің қимыл атауы, біту, жабылу, бекітілу.*

БІТЕМЕ зат. сушар. <франц. colmage> *Лайлану, тұнбалы немесе ұсақ тозаңды бөлшектердің тау жыныстарының қуыстарын табиғи немесе жасанды жолмен жабуы (толтыруы).*

БІТЕМЕЛЕУ зат. кен. *Жерасты қазбаларындағы шөгіндер мен бүйір және төбе тау жыныстар бетінің арасындағы кеңістікті таспен, құммен немесе тағы басқа материалдармен толтыру процесі.*

БІТЕНЕ сын. сөйл. *Кішкене, титтей. // Етене, тығыз, біте қайнаса, тұтаса.*

БІТЕР-БІТКЕНШЕ үст. *Соңына дейін, аяқталғанша.*

БІТЕР-БІТПЕСТЕН үст. *Аяқталып болмай жатып.*

БІТЕС= ет. **1.** Бірлесін тегістеу, толтырысу, тығындасу. **2.** Бітісу.

БІТЕУ¹ сын. **1.** Жан-жағы жабық, тұйық. **2.** Сындық-кетігі жоқ, бүтін. **3.** Тұтас, солайымен. **4.** ауыс. *Сыр алдырмайтын тұйық, ішін бермейтін. 5.* Бекітілген, тығындаулы.

Бітеу балық сорпасы. тамақ. *Жаңа ауланған балықты ішін тазаламай, тұтас күйінде салып пісірген сорпа. Бітеу буын.* лингв. *Ортасы дауысты, екі жағы дауыссыз болып келген буын. Бітеу жаға [жағалы].* Алдыңғы жағы ашық емес, тік жаға. **Бітеу жара.** мед. <лат. abscessus> **а)** *Адам ағзасындағы тіндер мен мүшелердің қабыну салдарынан жараның аузы шықпай іріңдейтін жара. ә)* *Іштегі күйік-шер.*

Бітеу кеуде. *Тоғышар, кеңе. Бітеу сойды [сойылды]. а)* *Терісін бүтін қалтында сытырып алды. ә)* *Мақтамен бауызданадай қылды, тірідей сойды. Бітеу тері. Бұзылмаған, тұтасқан бүтін тері.*

БІТЕУ² *Біте етістігінің қимыл атауы; жабу, бекіту.*

БІТЕУ³ зат. **Бөгет, тығын, тосқауыл.**

БІТЕУБАС сын. **1.** *Кеспей тұтас піийлген.*

2. ауыс. *Ештеңені түсінгісі келмейтін, топас.*

БІТЕУГҮЛ зат. *Ашылмаған гүл, бутон.*

БІТЕУДЕЙ үст. *Бөліп-жармай, бүтін күйінде.*

БІТЕУЛЕ= ет. **1.** Саңылау қалдырмай қымтап, тұмшалап жабу. **2.** Белгі, із қалдырмай тегістеп тастау.

БІТЕУЛЕН= ет. *Үн-түңсіз іштей іркілу, тұйықталу.*

БІТЕУЛІК зат. *Тұйықтық, беті қалыңдық, топастық.*

БІТЕУМҮЙІЗДІЛЕР зат. зоол. *Бұғы тұрқымдасына жататын жануарлардың топтық атауы.*

БІТІ= ет. экспр. *Сығыраю.*

БІТЕУӨЗЕК зат. зоол. <грек. atresia> *Іштегі төлдер дамуындағы ауытқулардың салдарынан олардың денелеріндегі табиғи тесіктердің болмауы.*

БІТІЮ *Біті етістігінің қимыл атауы.*

БІТКЕР= ет. *Бітіру, аяқтау.*

БІТКІЗ= ет. *Аяқтату, жеткізу.*

БІТПЕС зат. этн. сөйл. *Ою салған киіз, текемет.*

БІТУ *Біт етістігінің қимыл атауы. 1.* *Аяқталу, тәмамдалу. 2.* *Жаралу.*

БІТУА [ар. توى] зат. тар. *Араша, ара ағайындық.*

БІТУАЖА [ар. توى] зат. *Аралық дәнекер.*

БІТУАЖАШЫ зат. тар. *Келістіруші, ара ағайын, бітім жасаттырушы.*

БІТУАНА [ар. توى] зат. *Тиянақты келісім, шарт.*

БІТУАНАЛЫ сын. *Тиянақты, келісімді.*

БІТУӘЖЕ зат. сөйл. **Бітуәжса.**

БІТУЛІ сын. *Дайын болған, өзір.*

Бітулі киім. *Дайын, даяр, тігулі киім-кешек.*

БІТІК¹ сын. **1.** *Қалын, жеті өскен, тығыз. 2.* ауыс. *Денесі тығыршықтай.*

Бітік егін. *Көп өнім беретіндей, қалың өскен егін. Бітік көз. Сығырайған қысық көз.*

БІТІК² зат. кене. *Жазба, кітап.*

БІТІК³ зат. кене. *Орта ғасырлардағы түркітөктес халықтарыды билеген хандардың өзге мемлекет басшыларына жолдаған хаттары; мемлекеттік ресми актілердің бір түрі.*

БІТІКТЕУ сын. **1.** *Жиілеу, қалыңдау. 2.* *Сығырайған, қысықтау.*

БІТІКТІК зат. Қалыңдық, тығыздық.
БІТІКШЕЛЕУ сын. **Бітікшеу.**
БІТІКШІ зат. көне. Беберлеп кітап жазушы, тасқа ойын жазушы шебер.

БІТІКШІ зат. көне. Орталық Азияның ортағасырлық мемлекеттеріндегі хатшы, көшірмеші сияқты іс жүргізуші адамның лауазымы.

БІТІЛ= ет. сөйл. Аяқталу.

БІТІМ¹ зат. 1. Екі араздасушы жақты татуластыратын белгілі бір пәтуаға келген келісім, тоқтам. 2. Дәстүрлі құқықтық мәдениетте сот билігі арқылы дауласушы не арыздасушы жақтарды жұрт алдында келістіріп, ымыраға келтіру. 3. ресми. дипл. Халықаралық қатынастарда соғысушы жақтардың өзара келісім арқылы барлық майданда немесе майданның белгілі бір учаскесінде уақытша соғыс қимылдарын тоқтатуы.

Бітім айтты. Мәмілеге келтірді, келісім айтты. **Бітімге келді.** а) Бейбіт келісімге келді, араздық, соғыс т.б. тоқтатуға шарттасты. ә) Райынан қайтты, басылды. **Бітім жасады [қылды].** а) Татуласты, ауызбіршілікте болуға келісті. ә) Келісімге келіп, мәмілеге тоқтап, ол туралы келісім қағазға қол қойды. **Бітім сұрады [тіледі].** Кешірім, сауға сұрады. **Бітім тапты.** Дау шешілді, келісім екі жақтың көңілдерінен шықты, тынышталды. **Бітімнен қайтпады.** Белгілі бір келісімін бұзбады, уәдеде тұрды.

БІТІМ² зат. 1. Дене пішіні, тұрпаты, жаратылысы. 2. Егіннің, шөптің өніп-өсіп шығуы. 3. ауыс. Кескін, кейін, бейне. 4. Тұрпат, форма. 5. геол. Таужыныстарды құрайтын бөлшектердің орналасу бағытынан, бір-бірімен арақатынасынан және таралу ерекшеліктерінен туындайтын олардың құрылыс сипаты.

Бітімге келтіру. Жарастыру, бітістіру. **Бітімді бөлек.** т а н д а н у. Жаратылысы өзгеше. **БІТІМ-БОЛМЫС** зат. Тұрпаты мен жаратылысы, сырт пішіні мен ішкі дүниесі.

БІТІМ-БІРЛІК зат. Бітім мен татулық, келісім мен ауызбіршілік.

БІТІМГЕР зат. дипл. <франц. parler> Соғысушылардың бір жағы екінші жақпен келіссөз жүргізуге өкілеттік берген ресми тұлға.

БІТІМГЕРЛІК зат. дипл. Бітім жасаттырушылық, бітімгершілік.

БІТІМГЕРШІ зат. дипл. Бітім жасаттырушы жақ, соның өкілі немесе қарулы күштері.

БІТІМГЕРШІЛІК зат. дипл. Қоғамдағы, мемлекет арасындағы дау-жанжалдарды тоқтатып, бейбіт тұрмыс құруды көздейтін әрекет.

Бітімгершілік батальоны. әск. Бітімгершілік операцияларына қатысу үшін жасақталған Қазақстан Республикасы Қарулы Күштерінің контингенті. **Бітімгершілік келісім.** экон. Төлеу мерзімін қысқарту, бөліп төлеу, жеңілдік туралы борышқор мен несиегер арасында жасатылған шарт нысанындағы сотқа дейінгі келісім немесе талаптарды заңдарға қайшы келмейтін өзге тәсілмен қанағаттандыру.

БІТІМДЕН: балауан бітімденді. Ірілене түсті, тұлғаланды.

БІТІМДЕС сын. Пішін, құрылымы жағынан шамалас, ұқсас.

БІТІМДЕС= ет. Бітістіру, дәнекер сөз айттып, бәтуаға келтіру.

БІТІМДЕСТІР= ет. Бітім жасаттыру, мәмілеге келтіру.

БІТІМДЕСТІРУ Бітімдестіріп етістігінің қимыл атауы.

БІТІМДІ сын. 1. Тұлғалы, денелі. 2. Жақсы өніп-өскен, бітік.

БІТІМДІК: бітімдік талдау. геол. Шөгінді (тұңба) таужыныстар мен олардың бір-

лестіктерінің бітім ерекшеліктерін жан-жақты зерттеу әдісі.

БІТІМ-КЕСКІН зат. Жаратылыс пен тұр (бет-аллет).

БІТІМ-ПІШІН зат. Жаратылыс пен дене (тұлға, тұрлық).

БІТІМСІЗ¹ сын. Ұсқынсыз, пішіні келіссіз.

БІТІМСІЗ² сын. Келісімге келмеген, бітпейтін, аяқталмаған.

БІТІМШАРТ зат. ресми. Бітім жасасу барысында атап көрсетілген өзара келісімдердің қағазға түсірілген нұсқасы.

БІТІМШІ зат. 1. Араздасушы екі жақ арасын келістіруші адам, мәмілеші. 2. әск. Соғысушы екі жақ арасын мәмілеге келтіруші өкіл. 3. ресми. Соттасушы, дауласушы жақтарды бір шешімге келтіруші тұлға, лауазым иесі.

БІТІМШІЛІК зат. 1. Екі жақ арасын жақындастыратын, татуластыратын іс-әрекет. 2. сөйл. Аяқталмаған даудың шешімі; бітпеген шаруаның аяғы.

БІТІН= ет. жерг. Діңкесі құру, заты болу.

БІТІР зат. сөйл. діни. **Пітір** (ислам дінінде мұсылмандықтың бес парызының бірі саналатын міндетті садақа).

БІТІР= ет. 1. Ақырына жеткізіп аяқтау, тауысу, түгесу. 2. Тындыру, орындау, істеу. 2. Бітеу, бекіту.

БІТІРГІЗ= ет. Аяқтатқызу, істеткізу.

БІТІРГІЗ сын. Бітпейтін, таусылмайтын; айтып жеткізгісіз.

БІТІР-ЗЕКЕТ зат. діни. сөйл. **Пітір-зекет** (діни алымдар).

БІТІР-САДАҚА зат. діни. сөйл. **Пітір** (парыз саналатын діни алым).

БІТІРТ= ет. Аяқтату, тәмамдату.

БІТІРУ Бітір етістігінің қимыл атауы. Аяқтау, тәмамдау, нәтижесін көру.

БІТІРУШІ зат. Істі, орта мектепті, оқу орнын аяқтаушы, түгесуші.

БІТІРСІ= ет. Бірге бітіру, аяқтауға көмектесу.

БІТІРСІ Бітіріс етістігінің қимыл атауы.

БІТІС зат. 1. Жаратылыс, бітім, қалып, туа бітті қасиет. 2. Бір нәрсенің аяқталысы, таусылуы.

БІТІС= ет. 1. Келісу, тіл табысу. 2. Жымдасып қалу, кірігу.

БІТІСПЕС сын. Ешбір мәмілеге, ымыраға келмейтін.

БІТІСПЕСТІК зат. Ымыраға келмейтін араздық, келіспестік.

БІТІСТІР= ет. Келістіру, ымыраластыру, мәмілеге келтіру.

БІТІСТІРУ Бітістіріп етістігінің қимыл атауы; мәмілеге келтіру, ымыраластыру.

БІТІСТІРУШІ зат. к ұ қ ы қ. Екі жақты келістіруші, араға түсуші, мәмілеші.

БІТІСУ Бітіс етістігінің қимыл атауы; келісу, дауды шешу.

БӘЕР зат. экон. Вексель иесі, ол бойынша төлем оны ұсынушымен жүзеге асырылады.

БЮВЕТ [франц. buvette] зат. оушар. Шипажайлар мен емдеу-сауықтыру орындарында ишпалы суды көшілік ішу үшін салған шегенді имарат.

БЮДЖЕТ [франц. budget] зат. экон. 1. Орталықтандырылған ақша қорының құралу көздері мен жұмсалыу бағыттарын сипаттайтын экономикалық категория, ақшалай кіріс-шығыс балансы. 2. инф. <ағыл. account> Белгілі бір уақыт аралығында компьютерде жұмыс істеуші (жұмыс істеушілер тобы) пайдалана алатын компьютер ресурстарының көлемі.

Бюджет жүйесі. экон. Мемлекеттік, әкімшілік аумақтың бірліктер бюджеттерінің,

бюджеттік жағынан дербес мекемелер бюджеттері (сметасы) мен шоттарының және қорлардың экономикалық қатынастар мен заң нормаларына негізделген жиынтығы. **Бюджет жылы.** экон. Бекітілген бюджет күшін сақтайтын 12 ай уақыт. **Бюджет индексі.** экон. Материалдық тұрмыс халі дәрежесінің динамикасын зерттеуге арналған көрсеткіш, <тұрмыс хал қуының индексі>. **Бюджет мекемелерінің сметасы.** экон. Мекемені ұстауға және ұлғайтуға арналған қаржылардың жылдық қажетін анықтайтын смета. **Бюджет статистикасы.** экон. Отбасы табысының көзі мен деңгейін, оның тұрғын үймен, мәдени, тұрмыс заттарымен қамтамасыз етілуін, отбасы құрамын, оның мүшелерінің білімін, көсібін т.б. сипаттайтын халықтың тұрмыс дәрежесі статистикасының құрамды бөлігі. **Бюджет тізімі.** экон. Тұтырудың (жанцға немесе халықтың жан басына шаққанда) көлемі мен құрылымын сипаттайтын тауар көрсеткіші; қоғамда жасалған материалдық, рухани игіліктердің бөлінуін бейнелейтін қызмет тізімі.

БЮДЖЕТТІК сын. экон. Кіріс-шығыс есебіне қатысы бар.

Бюджеттік бақылау. экон. Республикалық және жергілікті бюджеттердің әзірленуі мен атқарылуы барысында мемлекеттік органдардың, ұйымдардың, мекемелердің қызметін қадағалау процесі. **Бюджеттік есеп.** экон. Бюджеттің, бюджет мекемелері мен ұйымдарының шығыс сметасының орындалу процесіндегі бухгалтерлік есеп. **Бюджеттік жоспарлау.** экон. Мемлекет бюджетінің жасалуы мен орындалуы, халық шарушылығын жоспарлаудың құрамды бөлігі.

Бюджеттік жіктелім. экон. Бюджетке түсетін ақша қаражаттарын және олардың жұмсау бағыттарын уазипалық (функционалдық), экономикалық және идаралық белгілеріне қарай топтастыру. **Бюджеттік заңнама.** к ұ қ ы қ. Қазақстан Республикасы Конституциясының нормаларын, «Бюджет жүйесі туралы» заңды, әр жылға арналған республикалық бюджет туралы заңдарды, мәслихаттардың тиісті жылдарға арналған жергілікті бюджет туралы шешімдерін, бюджет рәсімдемелері жөніндегі өзге де нормативтік-құқықтық актілерді қамтитын нормалар жиынтығы. **Бюджеттік комиссиялар.** экон. Жоғары және жергілікті өкімет органдарының мемлекет бюджетін талқылау және бекіту үшін құрылған тұрақты комиссиялар. **Бюджеттік қаржыландыру.** экон. Мемлекеттік мекемелердің, кәсіпорындардың, ұйымдардың бюджетке қаралған шығындарын толық және жартылай жабу үшін бюджеттік қордан бөлінетін қайтарымысыз қаржы.

Бюджеттік мекеме. экон. Мемлекеттік бюджетке қарайтын мекеме. **Бюджеттік реттеу.** экон. Мемлекет кірістен немесе жоғары тұрған бюджет кірісінен төмен тұрған бюджетке олардың кірісі мен шығысын тепе-теңдік жағдайда ұстау үшін берілетін қаржылар. **Бюджеттік саясат.** экон. Мемлекеттің экономикалық саясатының әлеуметтік және экономикалық бағдарламаларды іске асыру үшін бюджет қорын ұйымдастыру мен пайдалануға бағытталған мемлекеттік шаралар жиынтығы. **Бюджеттік тексеру.** экон. Халықтың әртүрлі қоғамдық топтарының тұрмыс дәрежесі туралы алынатын мәліметтердің көзі болып табылатын жанця бюджетін статистикалық тұрғыдан іріктеп тексеру.

БЮКСТЕР [нем. Buchse] зат. Жұқа қабырғалы, қақпағы ауа өтпейтіндей тығыз, зат өлшейтін шыны ыбыстар.

БЮЛЛЕТЕНЬ [франц. bulletin] зат. **1.** Қоғамдық үлкен мәні бар оқиға жайындағы қысқаша ақпараттық хабарлама. **2.** Библиографиялық, статистикалық, метеорологиялық т.б. арнаулы мәліметтерді жариялайтын мерзімді не мерзімсіз басылым. **3.** Сайлау кезінде үміткердің аты-жөні тіркелген арнаулы қағаз. **4.** ресми. Қызметкерлер мен жұмысшылардың науқастануына байланысты жұмысқа уақытша жарамсыздығы жөнінде мемлекеттік қамсыздандыру жағынан ақпалай жәрдем алатын, емхана орны беретін қағаз.

Бюллетенде болды сөйл. Ауырды, жұмыста болмады, ауруханаға тіркеліп емделді.

БЮРЕТКА [франц. burette] зат. Сұйықтың көлемін дәл өлшеуге арналған өлшем таңбалары бар шыны түтік.

БЮРО¹ [франц. bureau] зат. ресми. **1.** Ұйым, мекеме, қоғам сайлаған басқарушы адамдардың құрамы. **2.** Негізінен халыққа қызмет ету жұмыстарын атқаратын мекемелердің, сондай-ақ ғылыми, халықшаруашылық мекемелердің атауы.

БЮРО² [ағыл. bureau] зат. инф. Компьютермен байланысты жұмыстарда қызмет ететін агенттік.

БЮРОКРАТ [франц. bureaucrate] зат. жағымсыз. Қызмет бабында бюрократизмді орнатқан, ұстанған кеңсешіл, төрешіл адам.

БЮРОКРАТИЗМ зат. **1.** Мемлекеттік басқару жүйесіндегі шенеуніктік-әкімгерлік ел билеу үрдісі. **2.** ауыс. Формалды нәрселерді, болмашы жайды сақтағансып, жағдайдың мәнісіне бармай әрекет етушілік, қағазбастылық, кеңсешілдік.

БЮРОКРАТИЯ [франц. bureaucratie] зат. Мемлекеттік басқару жүйесіндегі шенеуніктік, әкімгерлік, осы жүйені ұстанатын шенеуніктік топ.

БЮРОКРАТИЯЛЫҚ сын. Бюрократияға тән, бюрократияға қатысты.

БЮРОКРАТИЯСЫЗДАНДЫР= ет. кіт. Бюрократияланды жою, болдырму.

БЮРОКРАТИЯСЫЗДАНДЫРУ кіт. Бюрократиясыздандыр етістігінің қимыл атауы.

БЮРОКРАТИЯШЫЛДЫҚ зат. Бюрократияға әуестенушілік, бюрократ болуға құмар-тушылық.

БЮРОКРАТТАН= ет. жағымсыз. Басқару ісінде тоңмойындылыққа салынып, тұрпайылдану, бюрократ боп шығу.

БЮРОКРАТТЫҚ зат. Бюрократқа тән қасиет.

БЮСТ [франц. buste] зат. Адамның кеудеден жоғары портреттік бейнесі кескінделген мүсін.

БЮСТЬЕ зат. Әйелдердің қысқартылған корсет түріндегі үстіңгі іш киімі.

В

В 1. Қазақ әліпбиіндегі орыс тілі арқылы енген кірме сөздерді таңбалау үшін алынған, орыс тіліндегі дауыссыз дыбыстарды білдіретін төртінші өріп. **2.** Жоғарғы тіс пен төменгі еріннің жуысуы арқылы жасалатын орыс тіліндегі дауыссыз ызың (фрикатив) дыбыс.

В витамині. Денедегі зат алмасуына қажетті бар, суда еритін органикалық қосылыс.

ВААЛ зат. миф. Табиғат құбылыстарының жебеушілері, пұт.

ВА-БАНК [франц. va banque] зат. Кейбір карта ойын түрлеріндегі бүкіл банкке пара-пар ставка.

Ва-банкке бару. Тәуекелге бел буу. **ВАВИЛОНДЫҚ** сын. Ежелгі Вавилон (Бабыл) мемлекеті астанасының атымен байланысты. // Сол қаланың тұрғыны.

ВАГИНА зат. физиол. Әйелдің сыртқы жыныстық мүшесі, қынап.

ВАГИНАЛДЫҚ сын. физиол. Әйелдің сыртқы жыныстық мүшесі қынабының ауруларын емдеуге қатысты.

ВАГИНИЗМ зат. мед. Жыныстық қатынасқа тосқауыл болатын қынап бұлшық еттері мен жамбас қуысының қатты жиырылуы.

ВАГИНИТ [лат. vagina] зат. мед. Түрлі бактериялар әсерінен қынаптың қабынуы.

ВАГИНОДИНИЯ зат. мед. Қынаптың ауырсынуы.

ВАГИНОПАТИЯ зат. мед. Қынаптың ауыруға шалдығуы.

ВАГИНОПЕКСИЯ зат. мед. Түсіп кеткен қынапты орнына келтіріп бекіту.

ВАГИНОПЕРИНЕОГРАФИЯ зат. мед. Қынапты, бұраралықты тігу.

ВАГИНОСКОП зат. мед. Қынапты қарап тексеруге арналған құрал.

ВАГИНОСКОПИЯ зат. мед. Қынапты тексеру.

ВАГИНОТОМИЯ зат. мед. Қынапты кесу.

ВАГИНЭКТОМИЯ зат. мед. Қынапты кесіп алып тастау.

ВАГОН [франц. wagon] зат. көлік. Жолаушыларды немесе әртүрлі жүктерді тасу үшін рельсті жолмен қозғалатын доңғалақты көліктің құрамдас бөлігі.

Вагон жөңдейтін зауыт. Ескірген, бұзылған вагондарды жөндеуге арналып жабдықталған зауыт.

ВАГОН-МЕЙРАМХАНА зат. Мейрамхана орналасқан вагон.

ВАГОНДАС сын. Вагоны бір, бір вагондағы.

ВАГОНЕТКА [франц. wagonnet] зат. **Вагонша.**

ВАГОНША зат. көлік. Шахтада, карьерде, құрылыс алаңында, зауыт ішінде көлік ретінде жақын ара қашықтыққа ені тар темір жолдармен жүк немесе жолаушыларды тасымалдауға арналған, сыйымдылығы шағын тасымал құралы.

ВАГОНШЕ зат. сөйл. **Вагонша.**

ВАГОНШЫ зат. Вагон жасайтын жұмысшы; вагон жүргізуші.

ВАГРАНКА зат. тех. Шойын құятын цехтың негізгі агрегаты, түсті металл рудаларын балқытатын шахта пеші.

ВАДИ [ар. وادی] зат. геогр. Солтүстік Африка мен Арабстан шөлдеріндегі құрғақ беткейлері тік немесе мезгіл-мезгіл ағын су толатын аңғарлардың арабша аты.

ВАДОЗ: вадоз сулары. сушар. Қар, жаңбыр, теңіз суларының әртүрлі таужыныстарға сіңуінен пайда болған табиғаттағы су айналымына қатынасатын жерасты сулары.

ВАЗА [франц. vase] зат. Гүл немесе көкөніс салып қоюға, кейде сұйық тағам құюға арналған өрнекті әсем ыдыс.

ВАЗЕЛИН [франц. vaseline] зат. **1.** хим. Минералдың май мен қатты көмірсутектердің (парафин, церезин, петролатум) біртекті май тәрізді қоспасы. **2.** Медицинада, косметикада теріні жұмсарту, сылау үшін қолданылатын май.

ВАЗОАКТИВТІ зат. мед. Тамырға әсер еткіш.

ВАЗОАНАСТОМОЗ зат. мед. Қантамыр жалғамасы.

ВАЗОГРАММА зат. мед. Қантамырдың контраст контраст жіберіп рентгенге түсірген суреті.

ВАЗОГРАФИЯ зат. мед. Қантамырды контраст жіберіп рентгенмен тексеру.

ВАЗОДИЛАТАТОР зат. мед. Қантамырды кеңейткіш.

ВАЗОПРЕССИН зат. мед. Гипофиздің артқы бөлігінде жиналып және содан бөлініп шығатын нейросекреция өнімі; осы гормоннан алынатын препарат.

ВАЙЕРБАРС зат. кен. Электролиттік мысты қайта балқытып, қоспалардан тазалап, шойын қалып ыдысқа (астауға) құйып жасалатын белгілі бір пішіндегі дайындама.

ВАКАНСИЯ [франц. vacance] зат. Бос қызмет орны.

ВАКАТ [франц. vacant] зат. полигр. Мәтін мен клише жазылмаған бос, таза парақ.

ВАКСА [нем. Wachs] зат. Бұлғары аяқ киімді жылытрататын қара түсті май.

ВАКУОЛЬ [лат. vacuus] зат. биол. Өсімдік клеткасына тән протоплазмадағы клетка сөліне толы қуыс, жетілген клеткаларда айқындалған, жас, жаңа клеткаларда әлі айқындала қоймаған құрылым.

ВАКУУМ [лат. vacuum] зат. физ. **1.** Тозаң кіре алмайтын саңылаусыз кеңістік ішіндегі ауа қысымынан едәуір төмен қысымдағы газ күйі. **2.** Бос кеңістік, ауасыз қуыс.

Вакуум жүйе. Сорғы корпустарын және сорғыш құбыр желісінің қуыс- қуыстарын суға толтыруды қамтамасыз ететін жүйе. **Вакуум техникасы.** Вакуумды алу, сақтау және оны өлшеу (бақылау) әдістері мен онда қолданылатын жабдықтар жиынтығы.

ВАКУУМ-АППАРАТ зат. тех. Вакуум туғызатын, ертіңділерді газға айналдыратын құрылғы.

ВАКУУМ-СТИМУЛЯТОР зат. мед. Босандыруға қолданатын вакуумпарат.

ВАКУУМДА= ет. **1.** Қатқан бетонға сіңген артық ылғалды (суды) және ауаны сорып алу әдісі. **2.** Болаттың сапасы жоғары болу үшін болат ерітіндісін газдардан артыту процесі.

ВАКУУМДАУ зат. тех. Құрылымдағы немесе аппараттағы қысым атмосфералық қысымнан төмен болуы үшін олардың ішіндегі газды, буды немесе булы газ қоспасын сорып алу процесі.

ВАКУУМДЫҚ сын. Вакуумға тән, вакуумға қатысты.

Вакуумдық балқыту. Металдар мен қорытпаларды төмен, қалдық қысыммен балқыту.

Вакуумдық материалдар. Вакуум жабдықтары мен құралдарында қолданылатын материалдар: конструкциялық материалдар, газ сіңіргіштер (геттерлер), вакуум майлары мен материалдары (мыс, сынап), цементтер, лактар және т. б.

Вакуумдық металлургия. Қазіргі металлургия өнеркәсібінің кеннен немесе басқа материалдардан вакуумдық әдіспен алатын ең маңызды салаларының бірі. **Вакуумдық пеш.** Металл өңдеу (қыздыру, балқыту) вакууммен жүргізілетін пеш. **Вакуумдық сорғы.** Вакуум жасау, оны жоғарылату және сақтау үшін қолданылатын құрылғы. **Вакуумдық техника.** Вакуумды алу, сақтау және оны өлшеу үшін қолданылатын әдістер мен құрал-жабдықтар жиынтығы.

ВАКУУММЕТР [лат. vacuum – бос, metron – өлшем] зат. тех. **Вакуумөлшеуші** (сиретілген газдардың қысымын өлшеуге арналған құрылғы).

ВАКУУММЕТРИЯ зат. тех. **Вакуум-өлшеуші** (сиретілген газдардың (вакуумның)

қысымын өлшеуге арналған құралдар мен әдістер жиынтығы).

ВАКУУМӨЛШЕУІШ зат. тех. <лат. vacuum – бос, metron – өлшем> Атмосфералық қысымнан төмен қысымды өлшейтін құрал.

ВАКУУМ-СҮЗГІШ зат. кен. Кеннен алынған флотациялық концентраттар қойылдырғыштардан өткізілгеннен кейін олардың ылғалдылығын төмендету үшін қолданылатын аппараттар жиынтығы.

ВАКУУМ-ШӨМІШ зат. кен. Астаулардан металлургиялық балқымаларды алуға арналған құю шөміші.

ВАКУУМ-ЭКСТРАКЦИЯ зат. мед. Ауаны сұйылту әдісін қолданып нәрестені арнайы аспапты шығару операциясы.

ВАКФ [ар. وقف] зат. діни. тар. Ортағасыр, кейінгі орта ғасыр кезеңдерінде Қазақстанның оңтүстік аймақтары мен Орталық Азияда діни немесе қайырымдылық көрсететін мекеме.

ВАҚХАНАЛИЯ [лат. bacchanalia] зат. 1. тар. Ежелгі Римде шарап пен той-думаньның құдайы Вакхтың құрметіне өткізілетін мейрам. 2. ауыс. кіт. Бір заттың не құбылыстың шектен шығуы, тым артық, көп болуы, шамадан тыс ерекше асуы.

ВАКЦИНА [лат. vaccinus] зат. мед. Микроағзалардан (бактерия, вирус т.б.) алынып, адам мен жануарлар организмне жұқпалы аурулардан алдын ала сақтану және олардың иммунитетін арттыру үшін егілетін препараттар.

ВАКЦИНАФОБИЯ зат. мед. Вакцина еккізуден қорқатын аурулы жағдай.

ВАКЦИНАЦИЯ зат. мед. Вакциналау шаралары, вакцина егу.

ВАКЦИНОТЕРАПИЯ [лат. vaccinus – сиырдікі, грек, thegareia – емдеу] зат. мед. Вакцинамен емдеу. Жекелеген жұқпалы ауруларды вакцина егу арқылы емдеу.

ВАЛ зат. тех. Өзінің айналдырумен машинаның я механизмнің басқа бөлшектерін де қимылға келтіретін, қозғалысқа түсіретін негізгі тетік (білік).

ВАЛЕНТИНИТ зат. хим. Тотықтар табының минералы.

ВАЛЕНТТИ сын. Химиялық элементтің басқа элемент атомдарымен қосыларлық қабілетінің кесімді саны (ондай сан 1-ден 8-ге дейін болады).

ВАЛЕНТТИК [лат. valentia] зат. хим. Алынған химиялық элементтің басқа элемент атомының кесімді санын қосып алу я орнын басу қабілеті.

ВАЛЕНТТІЛІК [лат. valentia] зат. хим. 1. Атомның басқа атомдарды немесе атомдар тобын қосып алып, химиялық байланыс құру қасиеті. 2. лингв. Сөздің өзге элементтермен синтаксистік байланысқа түсу қабілеті.

ВАЛЕОЛОГ зат. мед. Валеология саласының маманы.

ВАЛЕОЛОГИЯ [лат. valere – саламаттылық, грек, logos – ілім] зат. Дұрыс тамақтану, тиімді күн тәртібі, адамның қоршаған ортамен қатынасы жөніндегі ұстанымдары, денсаулық туралы ғылым.

ВАЛЕОЛОГИЯЛЫҚ сын. Валеологияға тән.

ВАЛЕР [франц. valeur] зат. көркемөнер. Живопись пен графикада жарық сәулесі мен қараңғылық қатынасын білдіретін реңдік тон.

ВАЛЕРИАН [лат. valeriana] зат. 1. өс. Тамырының түбіасынан медицинада зор маңызы бар дәрі алынатын көпжылдық шүйіншоп (өсімдік). 2. ф а р м. Осы өсімдіктің тамырынан

жасалған жүйке жүйесіне әсер ететін дәрілік препарат.

Валериян қышқылы. хим. Шүйіншоп қышқылы, C_4H_7COOH – бірнегізді, қанық органикалық, қышқыл. **Валериян тамшысы**. Валериян өсімдігінің, тамырынан жасалған дәрілік препараттың тамшысы.

ВАЛИДАТОР зат. жаңа. Қоғамдық көліктердегі жол ақысын қабылдайтын арнайы темір жәшік.

ВАЛИДОЛ [франц. valide] зат. ф а р м. Ментол және валерьяна қосындысынан алынатын, қан тамырларын кеңейтетін, ауырсығанды басатын жүрек ауруының дәрісі.

ВАЛИЗА [франц. valise] зат. жерг. Ашуға болмайтын, қалыптасқан ретпен жабылған және мөрленген немесе пломбаланған (бекітілген) дипломатиялық поштаға арналған сөмке, қап, пакет, конверт және т. б.

ВАЛИК зат. тех. 1. Кішкене білікше. 2. Дыбыс жазуға арналған фонографтың цилиндрі. 3. Диванның екі басына қойылатын жұмыр шеттеме. 4. құр. Қабырға, төбелерді эмульсиямен ақтауға арналған, сырты матамен қапталған айналма білік.

ВАЛИН зат. хим. Аминокышқылдардың өзгертуге болмайтын құрам бөлшегі, көбінесе ол сүт казеинінде болатын органикалық зат.

ВАЛИУМ зат. ф а р м. Транквилизатор, нерв жүйесін жайландырып, ұйықтататын күшті дәрі.

ВАЛОКОРДИН зат. ф а р м. Жүрек тез соғып, шаңып ауырғанда ішетін дәрі.

ВАЛОРАНУ зат. экон. Мемлекеттік шаралардың нәтижесінде тауарлардың бағасы мен қымбат бағалы қағаздардың, валюталардың бағамының артуы.

ВАЛОРЛЫҚ сын. қаржы. Валорлануға қатысты.

Валорлық сақтандыру. қаржы. Ерекше, өте бағалы заттарды сақтандыру

ВАЛТОРНА [нем. Waldhorn] зат. муз. Үрлемелі оркестрде үрпін тартатын сырнайға ұқсас жұмсақ әрі кең үнді музыкалық жез аспап.

ВАЛЬВАЦИЯ [франц. evaluation] зат. қаржы. Шет елдік валютаның бағасын ұлттық ақша бірлігінде анықтау.

ВАЛЬВУЛИТ зат. мед. Жүрекқақпақшасы тінінің қабынуы.

ВАЛЬВУЛОГРАФИЯ зат. мед. Жүрек қақпақшасының қозғалысын жазып алу.

ВАЛЬВУЛОТОМЕТР зат. мед. Жүрек қақпақшаларының бірігіп қалған жермаларын тіліп ажырату.

ВАЛЬДШНЕП [нем. Waldschnepe] зат. зоол. Жыққышы тәрізді орман құсы, салмағы 300-350 г.

ВАЛЬС [франц. valse] зат. өнер. 1. XIX ғ. екінші жартысында Еуропада кең тараған жұптасып билейтін би түрі; баяудан шапшаңға дейінгі ырақ; 2. Осы би ырағындағы музыка.

ВАЛЬС-БОСТОН зат. өнер. Америкалықтардың вальс ырағындағы жұпты биі.

ВАЛЬТЕР [нем. Walter] зат. өск. Немістің «Вальтер» қару-жарақ фирмасының атымен аталған, калибрі 9 мм, автоматты, сегіз зарядты пистолет.

ВАЛЬЦАЛАР [нем. Walze] зат. тех. Беттері тегіс, кейде бұдырмақты, қарама-қарсы жанаса айналып тұратын шойыннан не болаттан құйылған қос білігі бар тас уатар түрлі құрылғылар.

ВАЛЬЦТЕУ ет. тех. Темір шыбықтарды немесе тілкем дайындамаларды штампта (дайындамаға қарсы бағытта айналатын шыңдағыш талқыларда) деформалау.

ВАЛЬЦТЕУШ зат. Вальцалар станогінде істейтін жұмысшы.

ВАЛЮТА [итал. valuta] зат. қаржы. 1. Тауарлар құнының шамасын өлшеу үшін пайдаланылатын ақша өлшемі. 2. Белгілі бір мемлекетте қабылданған ақша өлшемі (теңге, сом, доллар, рупий, т.б.). 3. Шет мемлекеттердің ақша белгісі, сонымен қатар несие беру, өтеу құжаттарының (вексель, чек, банкнот) мемлекетаралық есебін ажыратуға қолданатын шетелдік валюта, ұлттық есеп бөлшегі және төлем құралы.

Валюта аймағы. экон. Өзара валюта қатынастарының ережелерін берік сақтайтын және жетекші мемлекеттің валютасының аймақ ішіндегі елдердің басқа елдермен есеп жүргізгенде шешуші рөлін қабылдаған мемлекет тобының бірігуі. **Валюта айырбастау** [ауыстыру]. Әртүрлі елдер ақшасын жергілікті ақшаға немесе керісінше айырбастау. **Валюта бағамы** [құрыс]. экон. Белгілі бір елдің ақша бірлігінің басқа бір ел ақша бірлігімен белгіленген құны. **Валюта бағамының өзгеру қатері**. қаржы. Қор және валюта биржаларында бағамның өзгеруі қатерінен қорғану үшін мамандырылған қаржы құралдары (опцион, фьючерс, форвард қолданылады). **Валюта бағасын белгілеу**. экон. Қолданылып жүрген заң ережесін және қалыптасқан тәжірибеге сай шетел валюталарының арақатысы бағасын белгілеу. **Валюта басқыншылығы**. Ұлттық (орталық) банктің валюталық бағамды қолдау үшін өз елінің валютасын сатып алу және сату жөніндегі операциялары. **Валюта биржасы**. Валюталармен ірі көлемде сауда жасалатын, ұйымдық жағынан жасақталған және тұрақты жұмыс істейтін нарық. **Валюта дағдарысы**. экон. Валюта бағамының күрт тұрақсыздануы, мемлекеттік валюта қорларының таусылдына байланысты валюта өрісінде, валюта нарығында қайшылықтың күрт шиеленісуі. **Валюта декларациясы**. экон. Шегарадан валюта алып өту кезінде кеденге көрсетілетін мәлімдеме – құжат. **Валюта депингті**. экон. Валюта-сы құнсызданған елден тұрақты валютасы бар немесе валютасының құны айтарлықтай төмендеген елге дүниежүзілік бағадан төмен бағаммен тауарлар шығару. **Валюта жайғасымы**. экон. Банктің шетел валютасы түріндегі активтері мен міндеттемелерінің арасалмағы. **Валюта жүйесі**. экон. Мемлекеттік заң ережелерінде, халықаралық келісімдерде бекітілген дүниежүзілік нарық дамуының негізінде қалыптасқан ақшалы-несиелік қатынастардың жиынтығы. **Валюта келісімі**. экон. Мемлекеттер арасындағы олардың белгілі бір валюталық қатынастарын реттеу жөніндегі өзара құқықтары мен міндеттеріне қатысты екіжақты немесе көпжақты келісім. **Валюта клирингі**. экон. Тауар жеткіздімдері мен көрсетілетін қызметтер құнының тепе-теңдігінен туындайтын өзара талаптар мен міндеттерді бір-бірінде есепке алу шаралы үкіметаралық келісім. **Валюта қоржыны**. экон. Ұлттық валюталардың жиынтығы; ұлттық немесе халықаралық, жұмысқа валютаның валюталық бағамын анықтау үшін шетел валютасының бағасын белгілеу кезінде пайдаланатын валюталардың сатып алу қабілетін, айырбастың жалпы экономикалық шарттарының өсерін неғұрлым негіздеп ескеруге мүмкіндік беретін статистика. **Валюта қоржынының индексі**. экон. Сауда серіктестерінің валюта қоржыны негізінде арнаулы формула бойынша есептелетін индекс. **Валюта қоршауы**. экон. Шетел валютасының ел ішіндегі айналымын шектеу үшін мемлекеттің қолданатын шарала-

ры. **Валюта қоры.** экон. Мемлекеттің төлем қабілеттілігін анықтайтын тұрақты валюта мөлшеріндегі қоры, алтын-асыл құндылықтары. **Валюта құндылықтары.** Валюта заңнамасымен ел аумағындағы айналыстың ерекше тәртібі белгіленген құндылықтар. **Валюта мәмілесі.** экон. Валюта құндылықтарына меншік құқығы мен өзге құқықтардың ауысуына байланысты мәміле; валюта құндылықтарын кез келген әдіспен елге әкелу және қайта жіберу. **Валюта монополиясы.** экон. Мемлекеттің өз органдары арқылы валюта операцияларына және экономикалық агенттер табатын бүкіл валютаға үстемдік жасауы. **Валюта нарығы** (сұраным мен ұсыным негізінде валюталарды сатып алу-сату шоғырланған ресми орталық; шетел валюталарын және шетел валютасымен төленетін төлем құжаттарын сатып алу-сату жөніндегі тұрақты экономикалық және құндылық қатынастар жүйесі). **Валюта несесі.** экон. Бір елдің екінші бір елге өзінің валютасын, шетел валютасы немесе алтын түрінде беретін қаражаты. **Валюта одақтары.** экон. Валюта үстемдігін орнату және басқа мемлекеттерге бірыңғай валюта саясатын жүргізу мақсатымен бірнеше елдің топтасқан одақтары. **Валюта операциялары.** экон. Валюталық құндылықтармен жасалатын мәмілелер. **Валюта өтегімділігі.** экон. Кәсіпорындар мен ұйымдардың сыртқы экономикалық қызметінің ұстанымы. **Валюта резервтері.** экон. Белгілі бір мемлекеттің халықаралық есеп айырысуға, кездейсоқ жағдайларға және валюта рыногын реттеуге арналған, орталық банкінде не қаржы мекемелерінде және халықаралық валюталық-кредиттік ұйымдардағы алтын мен шетел валютасынан тұратын қоры. **Валюта рыногы.** экон. **Валюта саясаты.** экон. Мемлекеттік ұйымдар мен орталық банктердің, қаржыландыру мекемелері, қаржылық валюта орталықтарының валюта қарым-қатынасы саясатындағы экономикалық, ұйымдастырушылық, құқықтық әрекеттері мен шаралар жиынтығы. **Валюта тепе-теңдігі [паритеті].** экон. Бір валютаны екінші валютаға айырбастау құнының ресми түрде белгіленген тұрақты шегі. **Валюта түсімі.** экон. Тауарлар мен қызметтер экспортынан, сондай-ақ, халықаралық несиелерден түскен шетел валютасы.

ВАЛЮТАЛЫҚ сын. қаржы. Валютаға байланысты.

Валюталық арбитраж. Түрлі рыноктардың валюта бағамдарындағы айырмалан пайда табу мақсатымен шетел валютасын бір валюта рыногынан сатып алып, оны бір мезгілде екінші бір валюта рыногында сату. **Валюталық аударым қорлары.** қаржы. Кәсіпорындардың, бірлестіктердің және ұйымдардың өздері жүзеге асыратын экспорт-импорт операцияларын қаржыландыруға арналған шетелдік валюта түріндегі ақшалай қаражат қорлары. **Валюталық аутрайт.** қаржы. Мәміле жасасушы тараптар қатаң түрде белгілеген мерзімде «форвард» бағамы бойынша төлем төлеуді көздейтін мерзімдік жай валюталық мәміле. **Валюталық баға белгіленімі.** Елдердің орталық (ұлттық) банктерінің төлемдер төлеу және есеп айырысу мақсатында ұлттық валютаға қатысты шетел валютасының бағамын белгілеуі. **Валюталық бағам.** экон. Бір елдің ақша өлшемінің екінші бір елдің ақша өлшемімен көрсетілген бағасы, салыстырмалы арақатыс құнының курсы. **Валюталық бақылау.** экон. Шетел валютасын сатып алу және онымен жасалатын операцияларды жүргізу тәртібін мемлекеттік реттеу

жүйесі. **Валюталық берешек.** экон. Үкімет пен кәсіпорындардың, фирмалар мен бірлестіктердің шетелдік валюталық берешектері, борыштары. **Валюталық девиз саясаты.** экон. Валюта басқыншылығы және валютаны шектеу арқылы шетел валютасын сатып алу және сату жолымен валюта бағамын реттеу жүйесі. **Валюталық демпинг.** экон. Тауарларды валютасы қамтамасыз етілген елден валютасы неғұрлым тұрақты (меншікті атауды бағасымен, сондай-ақ, басқа валюталардың бағамымен салыстырғанда орнықты) немесе неғұрлым аз құнсызданған елге дүниежүзілік бағадан төмен бағамен әкету. **Валюталық дәліз.** экон. Мемлекеттің реттеу тәсілі ретінде белгілейтін, валюталарды сату мен сатып алу арқылы орталық банк қолдайтын валюта бағамының өзгеру (тербеліс) шегі. **Валюталық есепшоттар.** экон. Мемлекеттік кәсіпорындардың, мекемелердің, фирмалардың, кооперативтердің және жеке адамдардың сыртқы экономбанк мекемелерінде шетелдік валюталық есепшоты. **Валюталық ескертпе.** экон. Несиелер мен экспортшыны өзара шарт жасалынан сөзден бас-тап, оның төленген сәтіне дейін төлем валютасы бағамының құлдырауы қатерінен сақтандыру үшін халықаралық, өзара шарттардың (несие) төлем, сауда шарттарының) міндетті талабы. **Валюталық заңнама.** заң. Елдегі валютаны қолдану жөніндегі ортақ заң-актілер жиынтығы. **Валюталық интенсиондирю.** экон. Орталық банктің шетел валютасын көптеп тоғытуы салдарынан басқа сатушылардың бағаны төмендетуге мәжбүр болуға әкелетін банк шараларының бірі. **Валюталық интервенция.** экон. Елдің орталық банкінің валюталық нарық пен валюта бағамын реттеу мақсатымен бір кезекте қолданатын қомақты әрекеті. **Валюталық келісім.** экон. Белгілі бір валюта-лық қарым-қатынастарды реттеуге қатысты өзара құқықтар мен міндеттерді белгілейтін екі жақты не көп жақты мемлекетаралық келісім. **Валюталық клиринг.** экон. Ыңғайласпа талаптар мен міндеттемелерді тауар жеткізілімімен көрсетілетін қызметтердің құндық тепе-теңдігінен туындайтын өзара есепке алу туралы үкіметаралық келісім. **Валюталық коэффициент.** экон. Валюталар бағамының арасалмағы. **Валюталық курс.** экон. Валюта бағамы (бір елдің басқа елдерде көрсетілетін ақша бірлігінің бағасы). **Валюталық қаражаттар.** экон. Үкіметтің қаулысымен қабыданатын валюталық режимді ырықтандырудың белгілі жылдарға арналған бағдарламасы. **Валюталық қатынастар.** экон. Шет мемлекеттермен, халықаралық ұйымдармен заңды және жеке тұлғалармен жасалатын қатынастар. **Валюталық құндылықтар.** экон. Арнаулы заңдармен ел территориясынан алып кетуге және алып келуге айрықша шектеу тәртібі белгіленген материалдық құндылықтар. **Валюталық қымыстар.** экон. Валюталық операциялар туралы заң қағидаларын бұзушы іс-әрекеттер. **Валюталық лицензия.** экон. Орталық банктің заңды және жеке тұлғалардың сыртқы экономикалық-валюталық операцияларына қызмет көрсетуге, несие, есеп жүргізуге коммерциялық банкке беретін рұқсат қағазы. **Валюталық мәлімдеме [декларация].** экон. Валюта тасымалына байланысты жарна мәліметтері бар, кеденге тапсырылатын арнайы құжат. **Валюталық нарық.** экон. а) Сұраным мен ұсыным негізінде қалыптасқан валюта курсына сай валюталарды сатып алу-сату операциялары шоғырланған ресми

орталық, ә) Шетелдік валютаны және шетелдік төлем құжаттарын сұраныс пен ұсынысты негізге ала отырып, сату-сатып алу жөніндегі әлеуметтік-экономикалық және ұйымдық, фирмалық қатынастарды жүзеге асыру жүйесі. **Валюталық несиелер.** экон. Ақша түріндегі шетелдік валюталармен берілетін халықаралық несие. **Валюталық нызам.** Валюталық заңдар ел ішінде, одан тысқары жерде валюталық құндылықтарға қатысты әртүрлі мәмілелер жасауды, сондай-ақ ұлттық, шетелдік валюталарды т.б. құндылықтарды алып келудің, сыртқа шығарудың, аударым жасау мен жолдаудың тәртіптерін белгілейтін құқықтық-нормативтік актілердің жиынтығы. **Валюталық одақ.** экон. Ұлттық валюталарының құбылмалы шектерін өзара белгілеген мемлекеттер тобы. **Валюталық операциялар.** экон. Шетелдік валюталарды сатып алу мен сату операцияларына байланысты банк келісімдері мен қызметтері. **Валюталық опцион.** қ ұ қ ы қ. Келісімшарттың баламалы талаптарын таңдау құқығы. **Валюталық өзін-өзі өтеушілік.** экон. Кәсіпорындар мен ұйымдардың сыртқы экономикалық, шаруашылық есеп қызметінің қағидалы. **Валюталық реттеу.** экон. Мемлекеттің халықаралық есеп айырысу және валюталық құндылықтармен байланысты мәміле жасау тәртібін реттеуге бағытталған қызметі. **Валюталық своп.** экон. Бір валютамен өтеу көзделетін қарыз бойынша борышқорлық міндеттемелерді борышқа басқа валютамен қызмет көрсету жөніндегі міндеттемелерге айырбастау туралы келісім. **Валюталық төуекелдік.** экон. Валюта құнының қолайсыз өзгеруіне байланысты сыртқы сауда контрактілерінде несие және басқа сыртқы экономикалық операцияларда валюта жоғалтудың қауіп-қатері. **Валюталық тепе-теңдік.** экон. Алтыға ұсақталмайтын қағаз ақшаның айналыс жағдайында түрлі елдер валюталарының арасалмағы (үкімет ресми белгілеген алтынның ұлттық, ақша өлшеміне шаққандағы мөлшері). **Валюталық тиянақты бағам.** экон. Ұлттық валюталар арасындағы заңнамалық тәртіппен айқындалатын валюталық пара-парлық, негізінде ресми түрде белгіленген арасалмақ. **Валюталық тосқауыл.** экон. Басқа елдерді мемлекеттердің жоғары органдары тарапынан белгілі бір талаптарды орындауға көндіру мақсатымен мемлекеттің осы елдерге қатысты қолданатын валюталық шаралар жиынтығы. **Валюталық тұрақтандыру қорлары.** экон. Алтын, шетелдік және ұлттық валюта түріндегі мемлекеттік қорлар. **Валюталық [валюта] түсімі.** экон. Шетелге шығарылған тауарлар мен бұйымдардан, көрсетілген қызметтерден түскен және де халықаралық несиеге берілген пайыз ретінде алынатын шетелдік валюта. **Валюталық шектеулер.** экон. Ұлттық валюта айналысына, сондай-ақ шетелдік валюталарға қатысты мемлекет тарапынан белгіленіп қойылған заңдылық және нормативтік актілердің, сонымен қатар валютамен, алтынмен, бағалы қағаздармен және басқа да валюталық құндылықтармен жүргізілетін операцияларды шектейтін тиісті ережелер мен шаралардың жиынтығы. **Валюталық шот.** Кәсіпорының шетел валютасы түріндегі ақшалай қаражаты түгел есептелетін және есептен шығарылатын банктік шоты.

ВАЛЮТИРЛЕ= ет. қаржы. Банкке ақша салған кісінің не корреспонденттің дербес шотындағы әрбір сомаға пайыз қай күнінен бастап есептелетінін көрсету.

ВАМП [ағыл. vamp] з ат. Қара шашты, киімі мен боянуында қарама-қарсы түстерді

қолданған, оңі ағарықы, іс-әрекеттері *агресивті* болатын әйелдердің сыртқы бейнесі.

ВАМПИР [франц. vampire] зат. 1. м и ф. Еуропа халықтарының наным-сенімдеріне байланысты түңгі уақытта көрінен шығып, адамдардың қанын соратын өлген адамның мүрдесі, құбыжық. 2. зоол. Тропикалық Америкада Антиль аралдарында мекендейтін, жылықанды жануарлар қанымен қоректенетін, адамға шабуыл жасайтын ірі жарғанаттылар тобы. 3. сөйл. Біреуді қиш-қуатынан, әл-қайратынан айыратын, кері әсер ететін адам.

ВАМПИРИЗМ зат. п а р а психол. Вампирдің жүріс-тұрысы, іс-әрекеттері; адамдардың энергиясын, өмірлік күшін тартып алу.

ВАНАДАТТАР зат. хим. Минералдар тобы, құрамы мен күрделілігі әртүрлі ортованадий қышқылының тұздары.

ВАНАДИЙ [лат. vanadium] зат. хим. Менделеевтің химиялық жүйесінің V тобындағы химиялық элемент; жоғары температурада балқитын түсі күміс тәрізді, сапалы болат жасау үшін қолданылатын сұрғылт металл.

Ванадий кенгастары. хим. Құрамында ванадий элементі бар табиғи минералдық шикізат.

ВАНАДИЙЛІ зат. Ванадий бар.

ВАНАДИНИТ зат. хим. Ванадаттар тобының минералы.

ВАНДАЛ [нем. Wandle] зат. тар. 1. Ежелгі Рим империясының бір бөлігін жаулап алған, 455 ж. Римді қиратып, қырығна қыратқан ежелгі шығыс герман тайпасы. 2. Мәдениет мұраларын қиратушы, рақымсыз, жабайы, тағы (адам).

ВАНДАЛИЗМ [нем. Wandle] зат. Мәдениет мұраларын және тарихи ескерткіштерді орынсыз, қасақана қиратушылық, бүлдірушілік, тағылық.

ВАНИЛИН [франц. vanilline] зат. биол. Тропикалық хош иісті ваниль өсімдігінің қабығында, жемісінде глюкозид түрінде кездесетін органикалық зат.

ВАНИЛЬ [франц. vanille] зат. өс. Тропикалық жерлерде өсетін, орхидтіктер тобына жататын хош иісті өсімдік.

ВАННА [нем. Wanne] зат. 1. Ішине жылы су толтырып, жуынып-шайыну үшін пайдаланылатын, үлкен астау тәрізді эмаальды металл ыдыс. 2. Ауруларды емдеу үшін дәрігерлер қолданатын әртүрлі шиналы бұлау. 3. тех. Әртүрлі сұйық заттар (ерітінділер) құйылатын ыдыс пен құрамында осындай ыдысы бар балқыған сұйық зат жиналатын ойпаң (шұңқыр).

ВАНТУЗ [франц. ventouse] зат. 1. тех. Қысыммен жұмыс істеу процесінде су құбырында жиналған ауаны автоматты түрде шығарып тұратын реттеуші қақпақша. 2. биол. Солтер дейтін паразиттік таспа құрттарының басындағы дөңгелеген сарғыш аппараты.

ВАЦ зат. тар. Қытайша лауазым атауы.

ВАПОРИЗАТОР зат. мед. Жатырдан қан ағуды тоқтату үшін су буымен тіндерді күйдіруге арналған аспап.

ВАПОРИЗАЦИЯ зат. мед. Қатты немесе сұйық заттың газға айналуы.

ВАПОРИЗАЦИЯ зат. мед. Қатты немесе сұйық заттектің газға айналуы.

ВАРАН [лат. varanidae] зат. зоол. **Ешкі-емер** (Кесіртке тәрізділердің ең ірісі).

ВАРВАР [грек. barbaros] зат. 1. тар. Ежелгі гректер мен римляндар түсініксіз тілдерде сөйлейтін, өздеріне жат, өзге мәдениетке жатпай ботен елдің адамдарын менсінбеушілікпен осылай атаған. 2. ауыс. Мәдениеттің жауы, рақымсыз, қатал адам.

ВАРВАРИЗМДЕР [грек. barbarismos] зат. лингв. 1. Белгілі бір тілге басқа, ботен тілдерден енген, толық қалыптаса қоймаған сөздер немесе сөз тіркестері. 2. Белгілі бір елдің әдет-ғұрпын, салт-дәстүрін, тұрмыс-жайын, олардың өзіндік ерекшеліктерін айқын көрсету үшін қолданылатын кірме сөздер.

ВАРВАРЛЫҚ зат. Мәдениетсіздік, тағылық, дөрекілік, айуандық.

ВАРЕНИК зат. тамақ. Қамыр ішіне ақ ірімшік я жидек салып, тұщипараға ұқсатып бүзін, қайнатып пісірген тағам түрі.

ВАРЕНЬЕ зат. **Тосан.**

ВАРИАНТ [лат. variants] зат. 1. зат. мат. Сандық қатардың әрбір мүшесі. 2. өнер. **Нұсқа** (әдеби, музыкалық және т. б. шығарманың негізгі мәтіннен айырмашылығы бар басқа бір түрі немесе оның бөлігі). 3. спорт. Шахмат пен дойбыда – нақты жағдайдағы жүріс комбинациясы мүмкіндіктерінің бірі.

ВАРИАНТ² зат. лингв. Айтылым кезінде сөздердің дыбыстық өзгеріс нәтижесінде сол тілдің дыбыс қорында бар басқа бір дыбысқа ұқсап айтылуы.

ВАРИАНТТЫЛЫҚ сын. лингв. Тіл мен тілдік бірліктердің қолданылуы мен сақталуын қамтамасыз ететін іргелі және универсал қасиеті.

ВАРИАТОР [лат. variare] зат. тех. Қандай да бір заттың айналу жүйелілігін ақырындап басқаруды қамтамасыз ететін құрылғы.

ВАРИАЦИЯ [лат. variatio] зат. 1. Бір нәрсе-нің негізі сақталып, екінші кезектегі элементтерінің өзгеруі. 2. мат. Өзгеріштік сызығындағы кездесу жиілігін көрсететін ең жоғарғы нүкте. 3. Музыкалық тақырыптың құбылып қайталануы, бір сарынның, әуеннің бірден-бірге өзгеруі. 4. өнер. Техникалық жағиан кирбелі, шағын, бір немесе бірнеше орындаушыға арналған классикалық балет биінің түрі. 5. лингв. Айтылым кезінде сөздердің дыбыстық өзгеріс нәтижесінде сол тілдің дыбыс қорында жоқ, басқа бір дыбысқа ұқсап айтылуы.

ВАРИАЦИЯЛА= ет. Бір затты немесе құбылыстарды өзгерту, түрлендіру, құбылту.

ВАРИАЦИЯЛАУ Вариацияла етістігінің қимылы атауы.

ВАРИАЦИЯЛАН= ет. Өзгертілу, түрлену.

ВАРИАЦИЯЛАНУ Вариациялан етістігінің қимылы атауы.

ВАРИАЦИЯЛЫҚ сын. биол. Өзгеріске түскен, басқашалау.

Вариациялық есептеу [есеп]. мат. Ең көп және өзгермелі шамаларды зерттейтін математика бөлімі. **Вариациялық статистика.** мат. Математикалық статистиканың тәжірибелік (эмпирикалық) үлестірілуінің сандық және функционалдық сипаттамаларын есептейтін саласы.

ВАРИЕТЕТ [нем. Varietat] зат. зоол. Бір дербес тек пен түрдің ішінде бір немесе бірнеше белгілерімен өзгешеленіп тұратын айырмашылықтар жиынтығы.

ВАРИКОЗ [лат. varix] зат. мед. Қан тамырларының өзгеріске ұшырап, кеңейіп, ондағы қан айналымының бұзылуы, тамырдың сыртқа тебуі.

ВАРИКОНД [ағыл. varicond] зат. физ. Электр өрісі кернеулігіне немесе температураға тәуелді сегнетокермикалық конденсатор.

ВАРИКОТОМИЯ зат. мед. Варикоз бар жерді кесу.

ВАРИКОФЛЕБИТ зат. мед. Варикоздың және тамырдың қабынуы.

ВАРИКОЦЕЛЕ зат. мед. Енбау венасының варикозы.

ВАСКУЛЯРИЗАЦИЯ зат. мед. Мүшелерді, дененің бөліктерін қан тамырлармен қамтамасыз ету, тамырлану.

ВАРИОЛДАР [лат. variola – шешек, грек. eidos – түр] зат. геол. Сырт пішіні шешек дақтарына ұқсас, ішкі құрылысы орталық нүктеден жамырай шашыраған немесе бір-бірімен жарыса өрілген жіңішке талшықтардан тұратын, кейбір негізді магмалық, таужыныстаға тән шағын септелер.

ВАРИОЛИТТЕР зат. кен. Құрамында бұршақ дәні шамалас домалақ түзілімдер, яғни вариолдар кезігетін негізді магмалық таужыныстар.

ВАРИОМЕТР [лат. varius – әртүрлі, грек. metron – өлшем] зат. тех. 1. Радиотехникада тербеліс контурын баптауға арналған айнымалы индуктивті катушка. 2. а в и а ц. Үшу апаттарының жоғары көтерілу және төмендеу шапшаңдығын көрсететін аспап. 3. геол. Геофизикалық шамалардың өзгерістерін, мысалы, жер магнетизмін анықтайтын аспап.

ВАРИСТОР [ағыл. varistor] зат. физ. Берілген кернеу өзгерісіне сәйкес кедергісі өзгертін шалаөткізгіш резистор.

ВАРРАЗ зат. Сақа аралар ауруы.

ВАРРАНТ [ағыл. warrant] зат. экон.

1. Белгілі бір тауар сақтауға қабылданғаны туралы берілетін тауар қоймасының куәлігі. 2. Белгілі мерзімі өткеннен кейін құнды қағаз иесіне қосымша жеңілдік алуға құқық беретін, құнды қағазбен бірге берілетін қосымша куәлік.

ВАРЯГ [ВАРЯГТАР] [сканд. varingr] зат. тар. 1. Скандинавиядан шыққан князьдердің, саудагерлердің жағдамалы әскерлері, адамдары. 2. IX-XI ғасырлардағы Еуропа елдеріне шапқыншылық жасаушы барлық скандинавиялық тайпалардың ортақ атауы.

ВАРЬЕТЕ [франц. variété] зат. өнер. 1. Музыка, би өнері, оперетта т.б. өнерлері негізіндегі эстрада өнерінің жанры. 2. Осы жанрда өнер көрсететін топ.

ВАСКУЛИТ [лат. vasculum] зат. мед. Жұқпалы ауру барысында болатын ұсақ қан тамырларының қабынуы.

ВАССАЛ [франц. vassal] зат. тар. 1. Өзгеше тәуелді, бағынышты адам нем мемлекет. 2. Еуропа елдерінде өзінен ірі феодалға тәуелді болу үстіне соғыс мәселесі жөнінде басқаға бағынышты болған орта ғасыр ионжары, жер-су иесі.

ВАССАЛДЫҚ зат. тар. Орта ғасырлардағы Батыс Еуропа елдеріндегі кіші феодалдардың ірі феодалдарға тәуелділігі.

ВАТЕРЖАКЕТ [ағыл. waterjacket] зат. кен. Рудадан мыс, никель, қорғасын құятын шахта пеші.

ВАТЕРМАШИНА зат. тех. Мақта, кендір, жүн шіретін машина.

ВАТЕРПАС [голл. waterpas] зат. тех. Құрылыста, ұсталық жұмыстарда жазықтықтағы сызықтың көлбеу қалпын тексеру үшін қолданылатын қарапайым аспап.

ВАТЕРПОЛО [ағыл. water polo] зат. спорт. **Су полюсы** (су доп ойыны).

ВАТЕРПОЛШЫ зат. спорт. Су добы командасының ойыншысы.

ВАТЕРСЫЗЫҚ зат. тех. Кемелің қаншалықты суға батып тұруы керектігін көрсететін сызық.

ВАТМАН зат. Сызу, сурет салу жұмыстарына арналған жоғары сапалы тығыз қағаз.

ВАТТ [ағыл. watt] зат. физ. Электр қуатын өлшеудегі бірлік.

ВАТТМЕТР зат. физ. Электр тогының қуатын өлшейтін аспап.

ВАТТ-САФАТ зат. физ. *Жұмыс пен энергияның жүйеден тыс бірлігі.*

ВАУЧЕР [ағыл. voucher] зат. 1. экон. *Жазбаша кепілхат (куәлік, кепілдік, ұсынысхат); тауарларға немесе көрсетілген қызметтерге ақы төленгенін куәландыратын растама құжат.* 2. тар. *Кеңестік социалистік Республикалар Одағында қайта құру кезеңінің бас кезінде кең орын алған, иесі мемлекеттік (жалтыхалықтық) меншік бөлігіне құқы бар екендігін растайтын құрды қағаз, жекелендіру чегі.*

ВАФЛИ [нем. Waffel] зат. тамақ. *Бидай ұны, жұмыртқа және кілегейден әзірленген сұйық қамырдан дайындалатын, жұқа қытырлақ болып пісетін кондитерлік өнімі.*

ВАФЛИПІСІРГІШ зат. Вафли пісіруге арналған, топсамен біріктірілген, сыртқы жақтары қатталған екі жарты металл қалып, пеш.

ВАХМИСТР [нем. Wachtmeister] зат. өск. тар. *Патша атты әскеріндегі аға унтер – офицерлік шен.*

ВАХТА¹ [нем. Wacht] зат. 1. өск. *Әскері-теңіз флоты кемелеріндегі кезекшіліктің ерекше түрі.* 2. өск. *Кемеде вахтаның бір ауысымы кезекшілік атқаратын уақыт аралығы.* 3. өск. *Кезекті наряд ауысымының құрамы.* 4. өск. *Кеме экипажы, экспедиция, бригада мүшелері арасындағы кезекшілік жұмыс.* 5. *Кезекшілік жұмыс уақыты.* 6. сов. *Белгілі бір үлкен саяси оқиғаның қарсаңында өндіріс өнімдерін арттыру жолындағы жанқиярлық еңбек.*

ВАХТА² зат. өс. <лат. menyanthes> *Шалшықты жерде, суда өсетін гидрофильдік, қиқұлақ жапырақты өсімдік.*

ВАХТАЛЫҚ сын. есім. *Вахтаға қатысты.*

Вахталық журнал. *Кеме өмірімен байланысты негізгі оқиғаларды жазуға арналған ресми журнал.*

ВАХТЕР [нем. Wachter] зат. *Мекеме, жатақхана, жұмыс орындарындағы күзетші.*

ВАХТЕРША зат. сөйл. *Мекемедегі күзетші әйел.*

ВАХХАБИЗМ зат. саяс. *Уақабшылдық.*
ВАХХАБИТТЕР зат. саяс. *Уақабшылдар*
ВАХХАБШЫЛДЫҚ зат. сөйл. *Уақабшылдық.*

ВАШГЕРД [нем. Waschherd] зат. *Құрамында асыл металдар бар құмдарды байытуға арналған, ернеулі еңіс үстел түріндегі шаймалаулық құрылғы.*

ВЕБ зат. ақп. *Бүкіл дүниежүзілік желі, әлемдік «Интернет» электрондық тармағынан кеңінен таралатын ақпарат қызметі.*

ВЕБ-АҚША зат. инф. *Ғаламторда белгілі бір материал не ойын үшін төленетін қаражат немесе әр тіркелушінің шотындағы қаражат.*

ВЕБ-ДИЗАЙН зат. *Ғаламтор ақпараттық ортасы нысандарын дайындап, көркейтуге қызмет жасайтын, оларды тұтынушылық қасиеттермен, эстетикалық сапамен қамтамасыз етуге бағытталған графикалық дизайнның бір түрі.*

ВЕБ-ДИЗАЙНЕР зат. кәсіп. *Веб-парақшаның логикалық құрылымын жобалап, ақпаратты берудің ең ыңғайлы шешімдерін ойластыратын, сондай-ақ веб-жобаны көркем безендірумен айналысатын адам.*

ВЕБ-МАСТЕР кәсіп. *Веб-сайттарды құрып, оларға қызмет көрсетумен айналысатын маман.*

ВЕБ-ПРОГРАММАШЫ кәсіп. *Веб-бадарамамаларды жасайтын адам.*

ВЕБЕР зат. физ. *Магнит ағынының және ілінскен (тіркескен) магнит ағыны бірліктерінің халықаралық жүйесіндегі (СИ) өлшем бірлігі.*

Вебер аппараты. *Кейбір ашық торсылдақты балықтардың (туңқылар, жайындар, жыланбалықтар және т. б.) торсылдағы мен ішкі құлағындағы теңдікті сақтау мүшесін байланыстыратын ерекше мүше.*

ВЕБЕРМЕТР зат. физ. *Магнит индукциясы ағынын өлшеуге арналған құрал.*

ВЕБ-ПАРАҚША ақп. *Дүниежүзілік желінің веб-браузердің көмегімен кіруге болатын ақпараттық қоры немесе құжаты.*

ВЕБ-САЙТ [ағыл. web – желі, site – парақ] зат. инф. *Сайт, компьютерлік желідегі мәтін немесе графикалық аппарат сақталатын гиперсілтемелік құжат.*

ВЕБ-СЁРФЕР зат. кәсіп. *Сайттардың сілтемелері арқылы желіде саяхаттап жүрген адам.*

ВЕБ-ТАКСОФОН зат. тех. *Ғаламтор қорларына кіруге мүмкіндігі бар және қарапайым телефонның қызметін атқаратын техникалық құрылғы.*

ВЕГЕТАРИАНДЫҚ [ағыл. vegetarian] зат. *Вегетарианшылық жолын ұстаушы, яғни асқа тек сүт пен өсімдік тағамдарын пайдаланушы адам.*

Вегетариандық диета. *Тек сүт пен өсімдік тағамдары негізіндегі тамақтану әдісі.*
Вегетариандық тағамдар. *Өсімдік және сүт өнімдерінен тұратын тағамдар.*

ВЕГЕТАРИАНШЫЛЫҚ зат. *Өсімдік және сүт тағамдарымен ғана қоректенуді мойындайтын, ет жеуге болмайтын тамақтану жүйесі.*

ВЕГЕТАТИВТІ сын. биол. *Вегетацияға қатысты.*

Вегетативті жүйке жүйесі. биол. *Адам мен жануарлардың жүйке жүйесінің ішкі ағзалар қызметі.*

ВЕГЕТАТИВТІК сын. бот. *Өсімдіктердің сабақ, тамыр, жапырақ сияқты көбею, осы процесті қамтамасыз ететін мүшелеріне қатысты.*

Вегетативтік будандастыру. бот. <лат. vegeto> *Өсімдіктің вегетациялық мүшелерін бір-біріне телу арқылы көбейту.*
Вегетативтік бүршік. бот. *Ұзарған өркенде орналасатын, сабақ пен жапырақ өсіп шығатын бүршік.*
Вегетативтік көбею. бот. *Өсімдіктердің жапырақ, сабақ және тамыр сияқты вегетативтік мүшелер арқылы көбеюі.*
Вегетативтік мүшелер. бот. *Өсімдіктердің қоректену және осы мүшелері.*

ВЕГЕТАЦИЯ [лат. vegetatio] зат. бот. *Өсімдіктің өсіп жетілу кезеңі.*

ВЕГЕТАЦИЯЛЫҚ сын. бот. *Вегетацияға қатысты.*

Вегетациялық ағаштар. бот. *Шығу тегі вегетативті ағаштардан құралған ағаштар.*
Вегетациялық әдіс. *Әртүрлі түртікі – жайттардың өсімдіктердің өсіп-дамуына тигізетін әсерлерін анықтауға бағытталған ғылыми-зерттеу тәжірибесі.*
Вегетациялық мерзім. бот. а) *Метеорологиялық жағдайға сай өсімдіктердің өсіп, жетілуіне мүмкіндік беретін жылы кезеңі.* ә) *Өсімдіктің жетілуіндегі толық циклды өтуіне қажет уақыт.*
Вегетациялық суару. *Даму кезеңіндегі суару.*

ВЕДАЛАР [санскр. veda] зат. тар. *Ежелгі үнді әдебиетінің б.д.д. II ғ. аяғы – VII ғ. басындағы ескерткіштері, ведизм уағыздары, діни гимндер, дңалар мен мифтердің жинағы.*

ВЕДАЛЫҚ сын. *Ведаға қатысты.*
Ведалық дін. *Солтүстік Үндістан жеріндегі брахманизм мен индуизмге негіз болған өте көне дін түрі.*

ВЕДАНТА дін. *Индуизмнің киелі мәтіндеріне негізделген «Құдай және әлем», «Құдай*

және адам жаны» байланыстарын әртүрлі түсіндіретін, бірнеше мектептерден тұратын индиялық діндік-философиялық жүйе.

ВЕДИЗМ дін. *Солтүстік Үндістанда қалыптасқан, брахманизмнен бұрын пайда болып, сонымен қатар индуизмнің пайда болуына негіз болған ең ежелгі діндердің бірі.*

ВЕДОМСТВО зат. *Мекеменің құрамына енетін түрлі қызметтер мен ұйымдардың жалпы атауы.*

ВЕДОМСТВОЛЫҚ сын. *Ведомствоға қарасты.*

ВЕДОМОСТЬ зат. *Белгілі бір есеп-қисан, мәлімет жайындағы тізім.*

ВЕЗДЕХОД зат. тех. *Жолсыз жерлерде жүре беретін машина.*

ВЕЗИКУЛА [лат. vesicula] зат. мед. 1. *Құлдіреуік (тері мен кілегей қабықтың үстіңгі деңгейінен томтықп шығып тұратын, іші мөлдір, не сұйыққа толы терінің қолдырауы).* 2. *Аздаа (өкпеде) пайда болатын көпіршіктер.*

ВЕЗИКУЛИТ зат. мед. *Ұрық көпіршіктерінің қабынуы.*

ВЕЗУВИАН зат. кен. *Силикаттар табының минералы.*

ВЕЙКБОРД зат. спорт. *Спорттың экстремалды түрі: арнайы троспен бекітілген спортшының катердің артында пайда болатын толқынында жалпақ, қысқа тақта үстінде әртүрлі трюктер жасауы.*

ВЕЙКБОРДИНГ зат. спорт. *Су шаңғысына ұқсайтын, бірақ ұштары кесіліп бекітілген серфқа ұқсайтын, арнайы шаңғы қолданылатын су спортының бір түрі.*

ВЕЙСМАНИЗМ зат. биол. *Органикалық дүниенің дамуы жөнінде материалистік теорияға қарсы күресте болған биология ғылымындағы кертартпа-идеалистік, мистикалық бағыт.*

ВЕКСЕЛЬ [нем. Wechsel] зат. кержы. *Халықаралық саудадағы төлем міндеттемесінің кең тараған формасы; заң бойынша белгіленген үлгіде толтырылған құжат.*

Вексель айналысы. экон. *Ақша орнына жүретін вексельдің жеткізушілер мен төлемшілер арасындағы айналыс аясындағы қозғалысы.*
Вексель валютасы. экон. *Вексель бойынша төленетін борышқорлық міндеттеме сомасы.*
Вексель дисконты. экон. *Вексельді қолданыс мерзімінен бұрын атаулы құнынан төмен бааға сатып алу; банктің вексельдерді сатып алу (есепке алу) кезінде өндіріп алатын есептік пайызы.*
Вексель есебі. экон. *Вексельді қолданылу мерзімінен бұрын атаулы құнынан төмен бааға сатып алу; банктің вексель ұстаушыға, яғни вексельді алушы адамға вексельде көрсетілген соманы мерзімінен бұрын төлеу арқылы несие беру нысаны.*
Вексель қоржыны. экон. *Белгілі бір сәтте банктің немесе кәсіпорынның билігіндегі вексельдердің жиынтығы.*
Вексель неснесі. экон. *Банк вексельді мерзімінен бұрын сатып алып, ал вексель ұстаушыға есептік пайыз (дисконт) бен банк комиссиясын шегеріп, вексельде көрсетілген сома мөлшерінде несие беретін коммерциялық несие түрі.*

ВЕКСЕЛЬДІК сын. экон. *Вексельге қатысты.*

Вексельдік айналыс. экон. *Ақша орнына жүретін вексельдің жеткізушілер мен төлемшілер арасындағы айналыс аясындағы қозғалысы.*
Вексельдік несие. экон. *Вексельде көрсетілген соманы күңі бұрын төлеу үшін банктің вексель ұстаушыларға несие беру түрі.*
Вексельдік операциялар. экон. *Вексельдерді қолма-қол ақшаға айырбастау операциялары.*

ВЕКТОР [лат. vector] зат. мат. Сан жағынан ғана емес, амалының бағыты жөнінен де сипатталатын математикалық шама; бағытталған түзу кесінді.

ВЕКТОРЛЫҚ сын. физ. 1. Векторға тән. 2. вет. Индеттің табиғи ошағындағы ауруды таратушы жәндіктер түрлерінің санын білдіретін ұғым.

Векторлық алгебра, мат. Векторлық есептеудің векторларға қолданылатын амалдарды (операцияларды) зерттейтін бөлімі. **Векторлық есептеу**, мат. Математиканың векторға қолданылатын амалдарының (операцияларының) қасиеттерін зерттейтін саласы. **Векторлық кеңістік**, мат. Сызықтық кеңістік; 3 өлшемді кеңістіктің барлық (еркін) векторлар жиынтығын жалтылайтын ұғым. **Векторлық өңдеу**. Әртүрлі екі вектордың бір типті элементтерінің қосағын бір мезгілде өңдейтін параллель есептеулер тәсілі. **Векторлық талдау**, мат. Векторлық есептеудің бір не бірнеше аргументтерге (векторлық өріс пен скалярлық өрістің) тәуелді векторлық және скалярлық функцияларды математикалық талдаудың (анализдің) тәсілдерімен зерттейтін бөлімі.

ВЕЛИГЕР зат. Моллюскалардың түрі өзгертілген трохофорлық дернәсілі.

ВЕЛЕНТ: Веленттік электрондар. хим. Химиялық байланыстар түзуге қатысатын немесе қатыса алатын нуклидті-электрондық жүйелердің электрондары.

ВЕЛЕНЬ [франц. velin] зат. Бағалы құжаттарды басып шығаруға, орап сақтап қоюға қолданылатын, бұзаудың терісінен жасалған, май және дымқылдықты өткізбейтін жоғарғы сирьпты сапалы целлофан.

ВЕЛО... [лат. velox] зат. спорт. Велосипед сөзіне қатысты күрделі сөздердің бірінші бөлігі.

ВЕЛОАРҒЫМАҚ зат. спорт. оқказ. с тильб. Велосипед.

ВЕЛОӘУЕСҚОЙ зат. Велосипед тебуге әуес, қызығушы адам.

ВЕЛОДРОМ [франц. velodrome] зат. спорт. Велосипед жарысы өтетін алаң.

ВЕЛОЭРГОМЕТР зат. мед. Бұлшық етке мөлшерлі жүктеме түсіріп тексеруге арналған құрал.

ВЕЛОМАУСЫМ зат. спорт. Велосипедшілер жарысатын ұақыт.

ВЕЛОСАПАР зат. спорт. Велосипедпен ұзақ жолға сапар шегу; спорт түрі.

ВЕЛОСИМЕД зат. физ. Ультрадыбыстық жиіліктер диапазонында қатты денелердің тербелу жыдыамдығын өлшеу үшін, тербелістерді зерттеу үшін қолданылатын электро-механикалық аспап.

ВЕЛОСИПЕД [франц. velocipede] зат. Аяқпен жүргізетін екі аяқ дөңгелекті жеңіл машина.

Велосипед тебу. Аяқпен жүретін жеңіл мәшинені жүргізіп үйрену немесе тиісті жеріне жету үшін оны қозғалысқа түсіру.

ВЕЛОСИПЕДШІ зат. Велосипедті жақсы жүргізетін, велосипедпен жүру өнерін меңгерген спортшы, адам.

ВЕЛОСПОРТ зат. спорт. Велосипед спортты; велосипед мінip орындалатын спорттық жарыстар мен ойындар жиынтығы.

ВЕЛОТРЕК зат. спорт. Велосипедпен жарысуға ыңғайлап салынған айналмалы жолы бар құрылысжайы.

ВЕЛОТУР зат. спорт. Велосипедшілер жарысы.

ВЕЛОШАБАНДОЗ зат. спорт. Велосипед айдаудан спорт шебері.

ВЕЛОШЕРУ зат. спорт. Велосипедшілер көші.

ВЕЛЬБОТ зат. балықшар. Сүйір тұрмсық, цыпша келген кит аулайтын шағын қайық.

ВЕЛЬВЕТ [ағыл. velvet] зат. Мақтадан тоқылған шибарқыт, кеңірдек барқыт.

ВЕЛЬВЕТКА зат. Шибарқыттан тігілген кеудеше.

ВЕЛЬЦЕУ [нем. Walzen] зат. металл. Металлургия өндірісіндегі полиметалл қалдықтарын (қорғасын, мыс және қалайы өндірістерінің шлактарын, мырыш өндірісінің қатты қалдықтарын) қайта қорытып, олардың құрамындағы құнды металдарды ажыратып алу үшін қолданылатын қайта өңдеу процесі.

ВЕЛЮР [франц. velours] зат. 1. Драптың, барқыттың, пүліштің сапалы түрі. 2. Жеңіл аяқ киімдер тігілетін замшаға ұқсас, жұмсақ, тығыз былғары.

ВЕЛЯРЛАН= ет. [лат. velaris] лингв. Тл артының артқы жұмсақ таңдайға жақын дауынан пайда болатын қосымша артикуляцияның шығуы.

ВЕЛЯРЛАНУ Велярлан етістігінің қимыл атауы.

ВЕНА [лат. vena] зат. мед. **Көктамыр**. Вена қолтығы. зоол. Көктамыр қолтығы (омыртқалы жануарлардың жүректің жүрекшесіне ашылатын, қабырғасы жұқа болатын артқы бөлігі).

ВЕНАЛЫҚ сын. Венаға жататын.

ВЕНГЕРКА¹ зат. сөйл. Сопақша келген қара өріктің түрі.

ВЕНГЕРКА² зат. муз. Чардаш-венгр халық биіне тән қимылдар мен әуендер негіз болған би; осы бидің музыкасы

ВЕНГЕРКА³ зат. тар. Қарама-қарсылы баумен безендірілген қысқа гусар кеудешесі.

ВЕНГР зат. Венгрия (Мажарстан) елінің байырғы халқы, негізгі тұрғыны.

Венгр тілі. Орал-алтай тілдер шоғырының финн-угор тармағы, угор тобына жататын тіл.

ВЕНД: венд кешені. кен. Палеозой эрасында яғни кембрий кезеңіне дейін түзілген таужыныс бірлестіктерінің ішіндегі ең жасы.

ВЕНДЕТТА [итал. vendetta] зат. тар. Корсика және Сардиния аралдарында орын алған, қанға қанмен кек қайтару дәстүрі.

ВЕНЕДТЕР [лат. venedi] зат. Ежелгі тайпа атауы.

ВЕНЕПУНЦИЯ зат. мед. Венаға ине енгізу, венаны тесу.

ВЕНЕРА [лат. Venus] зат. миф. 1. Ежелгі Рим мифологиясында махаббат пен сұлулықтың әйел Құдайы; ежелгі грек мифологиясындағы Афродита; 2. астр. Шолпан жұлдызының римдіктерше атауы.

Венералық аурулар. мед. <лат. venus (veneris)> Негізінен жыныстық қатынас арқылы берілетін жұқпалы аурулардың жиынтық атауы.

ВЕНЕРОЛОГ зат. мед. Жыныс мүшесіндегі жұқпалы ауруларды емдейтін дәрігер.

ВЕНЕРОЛОГИЯ [лат. venus – махаббат құдайы, грек. logos – ілім] зат. мед. Клиникалық медицинаның жыныс мүшесіндегі жұқпалы ауруларды зерттейтін саласы.

ВЕНЕСЕКЦИЯ зат. мед. Венаны жару.

ВЕНЗЕЛЬ [поляк. wezel] зат. Кісі есімі мен фамилиясының бас әріптері қосарланып өрілген өрнек.

ВЕНОК зат. Гүлтәж (тірі не өлі гүлдердің сабақ, жапырақтарынан және гүлмен қосып шеңбер бойымен орап өрілген, орыс, т.б. халықтардың салты бойынша зират басына ресми түрде қойылатын гүл шоғыры).

ВЕНОСПОНДИЛОГРАФИЯ зат. мед. Омыртқа веналарын рентгенге түсіру.

ВЕНОЭКСТРАКТОР зат. мед. Варикоз болған веналарды кесетін хирургиялық аспап.

ВЕНТИЛЬ [нем. Ventil] зат. 1. тех. Сұйықтық, бу, газдың жұмсалуды реттейтін, тоқтататын жапқыш, қалпақша, құлақша. 2. муз. Үрмелі музыка аспаптарында дыбыстың мөлшерін реттейтін қалпақша. 3. энерг. Токты бір бағытқа жіберіп тұратын құрылыс. 4. инф. [ағыл. gate] Конъюнкция амалын жүзеге асыратын электронды құрылыс.

ВЕНТИЛЯТОР [лат. ventilare] зат. тех. **Желдеткіш** (ауаны тазартатын және қозғалтқыштарды салқындататын құрылыс).

ВЕНТИЛЯЦИЯ [лат. ventilatio] зат. 1. тех. Үйдің, т.б. жайдың ауасын алмастырып, тазартып-жесдетіп тұратын жүйе. 2. мед. Өкпедегі ауа алмасу процесі.

ВЕНТРИКУЛИТ зат. мед. Ми қарынашларының қабырғасының қабынуы.

ВЕНТРОЛОГ зат. Аузын ашпай, еріндерін қимылдатпай «ішкі даусымен» сөйлеу қабілеті бар адам; кісінің ойын алдын ала айта алатын адам.

ВЕНТРОФИКСАЦИЯ зат. мед. Ішкі мүшелерді қалыпты орнына келтіріп, құрсақ қабырғасына бекіту операцияларының жалты аты.

ВЕНЧУР [ағыл. venture] зат. экон. Пайдалы, бірақ келешек нәтижесі белгісіз коммерциялық іс-әрекетке тәуекел жасау.

ВЕНЧУРЛІК сын. экон. Венчурге қатысты.

Венчурлік [тәуекелдік] бизнес. экон. Техникалық, технологиялық жаңалықтарды, әлі тәжірибеден өтпеген ғылым жетістіктерін іс жүзінде қолдануға бағытталған бизнесінің түрі. **Венчурлік капитал**. экон. «Тәуекелді» жобаман жасалған жаңа технологияны, тауарларды, бұйымдарды игеру үшін бөлінген ұзақ мерзімдік қаржы (инвестиция). **Венчурлік кәсіпкерлігі**. экон. Пайда табу, кәсіпкерлік және ұйымдастырушылық түсімді молайту мақсатымен «тәуекелді» жобаны жүзеге асыру қызметі. **Венчурлік [тәуекелшіл] кәсіпорындар**. экон. Қолданбалы ғылым зерттеулер жүргізіп, жоба-конструкторлық қызметтер орындап, техникалық, технологиялық жаңалықтар енгізумен шұғылданатын шағын кәсіпорындар мен фирмалар. **Венчурлік операциялар**. экон. Техника жаңалықтарын, ғылым-техникалық зерттеулерді, өнертабыстарды несиелеу мен қаржыландыруға байланысты ақша және құнды қағаздар операциялары. **Венчурлік фирма**. экон. Венчурлік (тәуекелдік) капиталды пайдалану негізінде өндірісте өнімнің жаңа түрлерін жасап, игеруге, жаңа технологияларды қолдануға маманданған коммерциялық, ғылым-техникалық ұйым.

ВЕНЧУРЛІК сын. экон. Венчурге қатысты.

ВЕНСТЕР зат. Ресей Федерациясындағы Карелия Республикасында және Петербор, Вологда облыстарының кей жерлерінде тұратын халық.

ВЕРАНДА [ағыл. veranda] зат. **Ауызүй** (үй қабырғасына жапсыра салынған жан-жағы ашық немесе терезеленген жай).

ВЕРАНДАЛЫ сын. Ауызүйі, верандасы бар.

ВЕРАТИН зат. мед. Суда ерімейтін, бірақ спиртте жақсы еритін ашықылтым ұнтақ, ақ дәрі.

ВЕРБАЛДАН= [лат. verbalis] ет. 1. лингв. Өзге сөз таптарының етістікке өтуі. 2. Ойдың тіл арқылы жарыққа шығуы, сөзге айналуы.

ВЕРБАЛДАНУ Вербалдан етістігінің қимыл атауы.

ВЕРБАЛИЗМ зат. ф и л. Бос сөз; нағыз білім немесе ұтымды ой болмағанда ғылыми терминдерді пайдаланып жасыру, біркемелеу.

ВЕРБАЛЬДЫ [лат. verbalis] сын. лингв. Сөз түрінде берілген, тіл арқылы таңбаланған.

ВЕРБИГЕРАЦИЯ зат. мед. Бір сөзді, одағайларды қайталап айта беретін психикалық бұзылыс.

ВЕРБОВ; вербов бингі. зат. мед. Күшеу кезіндегі әлсіздікті күшейтеу мақсатында қолданылатын құрсақ ішпартпасы.

ВЕРГЕНТІК зат. геол. Қатпарлы құрылымдар өңіріндегі таужыныс бірлестіктерінің сығылып-жанышталуынан болатын жылжу бағыты.

ВЕРИЗМ [итал. verismo] зат. көркем өнер. Күнделікті өмірді шынайылықпен бейнелеуге ұмтылатын бағыт.

ВЕРИФИКАЦИОНИЗМ зат. мәд. Ғылыми ақиқат, оның деректері эмпирикалық тексеру арқылы айқындалады деген әдістемелік концепция.

ВЕРИФИКАЦИЯ [франц. verification] зат. Теориялық қағидалардың шынайылығын тексеру, растықты бақыланатын нысандармен, тәжірибемен жалғастыру жолымен анықтау; құжаттарды, есептерді т.б. тексеру.

ВЕРИФИКАЦИЯЛАУ [ағыл. verification] зат. инф. 1. Лоикалық әдістердің көмегімен жіберілген және қабылданған ақпараттың сәйкестігін анықтау; бағдарламаның өзінің сипаттамасына сәйкестігін дәлелдеу. 2. Есептеуіш техника құралдарының немесе автоматтандырылған жүйелер сипаттамаларының екі деңгейін тиісті сәйкестікке сай салыстыру процесі.

ВЕРКБЛЕЙ [нем. Werkblei] зат. геол. Тазартылмаған қорғасын; қорғасын кентасы немесе агломератты қорыту кезінде алынатын қорғасынның басқа металдармен қоспасы.

ВЕРЛИБР [франц. vers libre] өнер. Тұрақты ұйқасы жоқ, белгілі ырақтармен байланыспаған, интонация-синтаксистік негізде ұйқаспаған өлең түрі (өлең жолдарында буын мен екпін ескерілмейтін еркін өлең).

ВЕРМАХТ [нем. Wehrmacht] зат. тар. 1935-1945 жылдардағы фашистік Германия қарулы күштерінің ресми атаы.

ВЕРМИКУЛИТ [лат. vermiculite] зат. кен. Силикаттар табының гидрослюдалар тобындағы минерал.

ВЕРМИЦИД зат. ауылшар. Зиянкес құрттарды жоятын препараттар жынтығы.

ВЕРМИШЕЛЬ [ит. vermicelli] зат. тамақ. Жіңішке, жұмыр кеспе сорты.

ВЕРМУТ [нем. Wermut] зат. тамақ. Спирт, қант және өсімдіктер (жусан, аюбадам, кардамон және т.б.) тұнбасынан (экстрактнан) әзірленген, хош иісті жүзім шарабы.

ВЕРНИСАЖ [франц. vernissage] зат. Суретшілер, мәдениет пен өнер қызметкерлері, журналистер, өнер сүйер қауым арнайы шақырылатын көрменің салтанатты ашылу рәсімі.

ВЕРНЬЕР зат. Радиоаппаратураны жұмыс істеу күйіне келтіруге арналған құрылғы.

ВЕРП [голл. werp] зат. Кемеі бір жерден екінші жерге жылжыту немесе қайырдан тартып жылжыту үшін қолданылатын көмекші зәкір.

ВЕРСИФИКАТОР [лат. versificator] кәсіп. Ақындық дарыны жоқ, бірақ өлең жазу техникасын білетін адам.

ВЕРСИЯ [лат. versio] зат. 1. Құбылысты, бір нәрсенің мазмұнын жеткізудің, түсіндірудің нұсқалары. 2. лингв. Қимылдың субъектіге немесе жанана объектіге қатысын білдіретін грузин, абхаз тілдерінде кездесетін етістіктің грамматикалық категориясы.

ВЕРСТАК [нем. Werkstatt] зат. тех. **Шеберцүстел** (ағаш, темір материалдарды өңдеу үшін қолайлы етіп жасалған жұмыс үстелі).

ВЕРСТАТКА зат. полигр. **Беттеуіш** (баспаханада әріптерді жинап тізуге қажет аспап).

ВЕРСТКА зат. полигр. **Беттеу** (баспа жұмысындағы терілген сөздерді полиграфияға сай беттеу, бет-бетке дұрыстап орналастыру процесі).

ВЕРСТКАЛА= ет. **Бетте** (баспаханада теріліп жатқан жұмысты бет-бетке бөлу).

ВЕРСТКАЛАУ **Беттеу** (версткала етістігінің қимыл атауы).

ВЕРТЕБРОЛОГИЯ мед. Адамның омыртқа ауруларын зерттейтін медицинаның бір тарауы.

ВЕРТЕБРОНЕВРОЛОГ мед. Вертеброневрология бойынша маман, дәрігер.

ВЕРТЕБРОНЕВРОЛОГИЯ мед. Адамның омыртқа ауруларын зерттейтін медицинаның бір бөлімі.

ВЕРТИКАЛ [лат. verticalis] сын. астр. Зенит пен надир нүктесі арқылы өтетін аспан сферасының үлкен доңғалы.

ВЕРТИКАЛЬ [лат. verticalis] сын. мат. Тік, тік сызық, тік бағыт.

Вертикаль бұрыш. геом. Кабырғалары екінші бұрыш қабырғаларының созындылары болып табылатын бұрыш. **Вертикаль меню.** инф. <ағыл. vertical menu> Элементтері бірінің астына бірі тіке орналасқан меню.

ВЕРТИКАЛЬДЫ [лат. verticalis] сын. 1. Тіп-тік, тік. 2. ауыс. Ұзына бойынан, бірінен-бірі туындаған, біріне-бірі селбескен.

Вертикальды маркетинг жүйесі. инф. <ағыл. vertical marketing system> Өндірушінің бір немесе бірнеше көтерме сауда жасаушылар мен бір немесе бірнеше бөлшек сауда жасаушыларды біріктіретін біртұтас жүйе.

ВЕРТЛЮГ зат. геол. Механизмнің екі бөлігін бір-біріне тәуелсіз өз осі төңірегінде айналуға мүмкіндік беретін жалғастырушы буын.

ВЕРТОЛЕТ зат. **Тікұшақ.**

ВЕРТУШКА зат. сөйл. Тікелей байланыстың ішкі телефон.

ВЕРФЬ [голл. werf] зат. Кемелерді жасайтын және жөндейтін орын.

ВЕСТА зат. 1. Ежелгі Рим мифологиясында ұй ошағының, оттың құдайы. 2. Кішкентай планета атауы.

ВЕСТЕРН [ағыл. western] зат. өнер. Американың солтүстік-батыс штаттарын алғашқы қоныстанушыларының шытырман оқиғаға толы өмірін суреттейтін әдеби шығарма және кинофильм.

ВЕСТЕРНИЗАЦИЯ зат. мәд. Батыс мәдениеті үлгілерін қабылдау, басқа мәдениеттердің батыстандырылуды немесе батыстық донор мәдениеттен реципиент ретінде жеке құндылықтарды қабылдауы.

ВЕСТИБУЛИТ зат. мед. Қынап кіреберісінің шырышты қабығының қабынуы.

ВЕСТИБУЛЯРЛЫ: [лат. vestibulum] **вестибулярлы аппарат.** анат. Адамның және омыртқалықтардың құлағының ішінде орналасқан сезіну мүшесі.

ВЕСТИБУЛЬ [франц. vestibule] зат. Мекеме орындарының, мәдениет үйлерінің кіреберісіндегі кең жай, зал.

Вестон элементі. хим. Электр қозғаушы күштерінің температуралық коэффициентінің аздығымен және ұзақ уақыт бойы аса тұрақтылығымен ерекшеленетін гальвани элементі.

ВЕТЕРИНАР зат. вет. Мал ауруларын емдейтін маман.

ВЕТЕРИНАРИЯ [лат. veterinarius] зат. Мал ағзасының құрылысын, сау және ауру мал ағзасының тіршілік заңдылықтарын, мал ауруларының себептерін және оларды емдеу әдістерін үйрететін, сонымен қатар осы ауруларды болдырмау, алдын алу және сақтану шараларын зерттейтін ғылым.

ВЕТЕРИНАРИЯЛЫҚ сын. Ветеринарияға қатысты.

Ветеринариялық бақылау. вет. Мал фермалары, кешендері, құс фабрикалары, ет комбинаттары, сүт зауыттары және т.б. мал өнімдерін дайындайтын мекемелерді үнемі мемлекеттік, өндірістік ветеринариялық – тазалығын қадағалайтын тәртіп. **Ветеринариялық куәлік.** вет. Етке откізілетін малға, сондай-ақ әртүрлі көлікпен тасымалы малға, мал өнімдеріне берілетін, адамдардың жеуіне жарамдылығын білдіретін құжат. **Ветеринариялық пункт.** вет. Мал фермалары мен мал шаруашылығы кешендерінде профилактикалық және ветеринариялық шаралар жүргізілетін орын.

ВЕТО [лат. veto] зат. заң. Қандай да бір шешімге құқықтық билігі бар органың немесе тұлғаның қазбаша яки ауызша тыйым салуы.

ВЕТТЕХНИК зат. вет. Орта дәрежелі арнайы ветеринариялық білімі бар мал шаруашылығы маманы.

ВЕТФЕЛЬДШЕР зат. вет. Орта дәрежелі арнайы білімі бар, мал дәрігерінің көмекшісі.

ВЕЯЛКА зат. ауылшар. Ұшырғыш, бидай ұшыратын (суыратын) ауыл шаруашылығы машинасы.

ВЗВОД зат. әск. Ротаның, эскадронның немесе батареяның негізгі құрамындағы әскері, тактикалық бөлімше.

ВЗВОДТЫҚ сын. әск. Взводқа қатысты, взводқа тән.

ВИАДУК [франц. viaduc] зат. Ойпат, терең сай, жыра, өзек, тау шатқалдары үстінен өтетін көпір, теміржол, т.б. жолдар.

ВИБРАНТ зат. лингв. Белсенді сөйлеу мүшелерінің (тіс алдының, кішкене таңдайдағы тілшенің, кейде еріннің) ритмикалық діріл нәтижесінде пайда болатын дірілді, созылғыңқы сонор (үнді) дауыссыздар.

ВИБРАТОР [лат. vibrare] зат. физ. Аспаптық немесе аппараттың бірқалыпты электромагнитті, механикалық, т.б. тербеліс жасап тұратын бөлімі.

ВИБРАТОРЛЫҚ сын. Дірілге қатысты, вибрациядан шығатын.

ВИБРАФОН зат. Екі қатар металл пластинкалардан тұратын, арнайы таяқшалармен ұрғанда өзгеше дыбыстар шығаратын соқпалы музыкалық аспап.

ВИБРАЦИЯ [лат. vibratio] зат. 1. тех. Дененің ырақты тербелісінен пайда болатын діріл. 2. муз. Музыкалық, аспаптарды ойнағанда не ән салғанда дыбыстың дірлден шығуы.

ВИБРИОЗ [лат. vibriosis] зат. вет. Мүйізді ірі қара мен қойдың әлсін-әлсін іш тастап, қысыр қалатын жұқпалы ауруы.

ВИБРИОН [франц. vibron] зат. биол. Оба ауруын қоздыратын имек таяқша тәрізді бактерия.

ВИБРО... [лат. vibrare] **Вибрацияларға, тербелістерге қатысты бар күрделі сөздердің алғашқы сыңары.**

ВИБРОГРАФ тех. Тербелетін заттардың қозғалысын өлшейтін, өздігінен жазатын электромеханикалық аспап.

ВИБРОМЕТР тех. Тербелістерді зерттеуге арналған электромеханикалық аспап.

ВИБРОТЕРАПИЯ мед. Механикалық тербелістерді – вибрацияларды емдеу мақсатында пайдалану.

ВИБРОТОН тех. Массаж жасауға арналған құрал.

ВИВАРИЙ [лат. vivarium] зоол. Ғылыми мақсатта және биологиялық сынағалар үшін зертханалық жануарларды ұстайтын және өсіретін бөлме.

ВИВАТ [лат. vivat] зат. Жасасын! – деген мағынада; қуанышты сәлемдесу.

ВИВИПАРИЯ [лат. viviparus] биол. Ұрықтың аналық организмде дамуымен, жатыр арқылы анасынан қорек алуымен сипатталатын, қарпайым организмдердің өзінен кейін ұрпақ қалдыру түрі.

ВИД зат. лингв. **Түр** (қоармалы тілдердің грамматикалық құрылысына тән аспект, қимыл-әрекет түрлерін білдіретін категория).

ВИГВАМ зат. этн. Төбесі шаңырақ тәрізді немесе шошақ келетін, бұтақ және терілермен көмкерілетін Солтүстік Америка үндістерінің тұрағы, баспанасы.

ВИДЕО... [лат. video] тех. Бейне (магниттік ақпарат тасушылар арқылы түрлі бейнені жазатын, көрсететін техникалық құралдардың атауына қатысты күрделі сөздің бірінші бөлігі).

ВИДЕОАДАПТЕР зат. тех. **Бейнеадаптер** (ақпаратты дисплейге аударуды қамтамасыз етіп тұратын компьютер құрылғысы).

ВИДЕОАҚПАРАТ инф. Мониторға немесе теледидар экрандарына шығарылатын ақпараттар.

ВИДЕОАППАРАТУРА тех. Бейнені жазу, өңдеу, көру және видеофильмдерді көрермендерге ұсынуға қызмет жасайтын техника атауы.

ВИДЕОБИЗНЕС зат. Видеофильмдерді түсіріп, көрерменге таратумен айналысатын кәсіпкерліктің бір түрі.

ВИДЕОБЛАСТЕР зат. Компьютердегі бейне, белгілерді кіргізіп шығаратын құрылым.

ВИДЕОВЕРСИЯ зат. Қандай да бір фильмнің немесе роликтің екінші нұсқасы.

ВИДЕОДИСК зат. тех. **Бейнетабақ** (бейне жазылған жоғары сапалы шағын пластикалық табақша).

ВИДЕОЖОКЕЙ зат. Телекөрсетілімде музыкалық көңіл көтеру бағдарламасын жүргізуші.

ВИДЕОЗАЛ зат. Видеофильмдерді көрсетуге арналған бөлме.

ВИДЕОЖАЗБА зат. Берілген бейнеақпаратты экран бетінде көрсету үшін магниттік таспа немесе оптикалық дискі жазу ісі.

ВИДЕОЖҮЙЕ зат. Бейнежазбаны көрсету және көбейту үшін жиынтығы видеомагнитофон немесе қосымша бейне жабдығы бар теледидар түріндегі апаратура.

ВИДЕОИНДУСТРИЯ зат. Видеофильмдерді түсіру, жазу және сатуға қатысты өнеркәсіптің бір тармағы.

ВИДЕОКАМЕРА зат. Бейнелі ақпаратты және оның дыбыстық сүйемелденуін бейнетаспаға жазып, жазылғанды қайта көруге мүмкіндік беретін құрылғы.

ВИДЕОКАНАЛ зат. Бейнелі ақпаратты беруді және қабылдауды қамтамасыз ететін электрбайланыс арнасы.

ВИДЕОКАРТА зат. Бейнелі суреттерді сандық белгілерге айналдырып, монитор бетіне шығаратын құрал.

ВИДЕОКАССЕТА зат. Дыбыс және бейнелік ақпаратты магниттік таспаға жазу мен көрсетуге арналған кассета.

ВИДЕОКЛИП [ағыл. videoclip] зат. муз. Бейнеклип.

ВИДЕОКОЛЛЕКЦИЯ зат. Қандай да бір тақырыпқа қатысты видеофильмдер жиынтығы, бейне топтама.

ВИДЕОКОНТРОЛЛЕР зат. Бейнеескіндердің VGA стандарты параметрлерімен экранда бейнеленуі және бейнеескіндерді (NTSC стандартының талабына сәйкес) жазу жұмысын жасақтайтын басқарушы.

ВИДЕОКӨШІРМЕ зат. Видеофильмнің немесе бейнежазбаның көшірмесі.

ВИДЕОҚАТАР зат. Кино немесе бейнетаспадағы дыбыс сүйемелдеуінен ерекшеленетін магниттік дискіге түсірілген суреттердің орналасу реттілігі.

ВИДЕОМАГНИТОФОН зат. тех. **Бейнемагнитофон** (бейнекамераның көмегімен бейнетаспаға жазылған, көрінетін және дыбысы бар көріністі экранда көрсетуге арналған апарат).

ВИДЕОМАН зат. Видеофильмдер көруді өте жақсы көретін адам.

ВИДЕОМАТЕРИАЛ зат. Оқыту құралдарының экранда көрсетілетін бейне жазбасы.

ВИДЕОМОНИТОР зат. Теледидар, компьютер сияқты құрылғылардың экраны.

ВИДЕОНАРЫҚ зат. Видео өнімдерінің тауарлық айналу саласы.

ВИДЕООЙЫН зат. Қосымша ойын жабдықтары көмегімен теледидар экранына шығарылатын компьютерлік ойынның түрі.

ВИДЕОПИРАТ зат. Бейнетаспа авторларының құқығын бұзып, бейнетаспаны заңсыз түрде көбейтіп тарататын адам.

ВИДЕОПЛАТА зат. Бейнесуреттерді сандық белгілерге айналдырып, монитор бетіне шығаратын құрал.

ВИДЕОПЛЕЕР [ағыл. videoplayer] зат. тех. **Бейнеплеер** (бейнетаспалардан дайын бейнефильмдерді көрсетуге арналған тұрмыстық кассеталы бейнеомонитор).

ВИДЕОРЕПОРТАЖ зат. Қандай да бір ақпараттық телебағдарлама үшін нақты оқиғалар жайлы түсірілген қысқаша видеофильм.

ВИДОРЕГИСТРАТОР зат. Бейнежазбаларды түсіріп сақтайтын арнайы құрылғы.

ВИДЕОРОЛИК зат. тех. **Бейнешығармашылық** (бейнетаспаға жазылған шағын сюжет немесе музыкалық шығарма).

ВИДЕОСИГНАЛ зат. Теледидарда, радиолокацияда, факсимилді байланыста бейнені жазу үшін пайдаланылатын ауқымды спектрі бар (әдетте, бірнеше Гц-тен бірнеше МГц-ке дейін) электр сигналы.

ВИДЕОСЮЖЕТ зат. Әдетте документалды сюжетті қысқаша жазу.

ВИДЕОТЕКА зат. тех. Видеофильмдер жазылған видеокассеталардың жүйеленген жиынтығы.

ВИДЕОТЕЛЕФОН зат. тех. **Бейнетелефон** (алыстан сөйлескен кісінің диалогын көріп отыратын апарат).

ВИДЕОТЕРМИНАЛ зат. тех. **Бейнетерминал** (есептегіш жүйелерге ақпараттарды енгізетін және шығаратын телеэкраны бар құрылғы).

ВИДЕОТЕХНИКА зат. тех. Визуалды ақпаратты дыбыстық сүйемелдеумен түсіруге, жазуға, өңдеп сақтауға және қайта шығаруға арналған техникалық құралдардың жиынтығы.

ВИДЕОТУЫНДЫ зат. тех. **Бейнетуынды** (бейнетаспаға жазылған туындылар).

ВИДЕОТҮПНҮСҚА зат. Бейнежазудың түпнұсқасы (көшірмесі емес).

ВИДЕОТҮСІРІМІ зат. Видеокамера арқылы визуалды және дыбыстық ақпаратты түсіру, жазу.

ВИДЕОФИЛЬМ зат. Видеотехника көмегімен жасалған және видеомагнитофон немесе видеоплейерден көрсетілетін фильм.

ВИДИКОН зат. тех. Оптикалық объектив арқылы түсетін жарық әсерінен нысанада оның бейнесіне сәйкес зарядтардың қайта орналасуы (потенциалдық бедер) жүзеге асырылатын электрондық сәулелік құрал.

ВИДМЕР: видмер симптомы. зат. мед. Сол қолтықпен салыстырғанда оң қолтық асты ойықтығында ең жоғарғы температура.

ВИЗА [лат. visa] зат. **1. Бұрыштама** (ресми адамның ісқағаздарына қойған бұрыштамасы). **2. жерг.** Басқа бір мемлекетке барып қайтуға, соның жері арқылы өтуге ресми рұқсат ретінде толқұжатқа соғылған белгі, таңба.

ВИЗАЖ зат. Адамның боянуы, шаш қою үлгісі, киіну стилінің гармониялық үйлесімділігі.

ВИЗАЖИСТ [франц. visagiste] зат. Бет күтудің және оған лайықтап шашты сәндіетін, макияж, бет бояуын таңдаудың маманы.

ВИЗИР [нем. Visier] зат. тех. **1.** Оқ атушы құрудың көздеу тетіктерінің бір бөлігі. **2.** Фото және киноаппараттардың көріністі іздеуші бөлігі. **3.** Геодезиялық суретке түсіру ісінде нысананы бағдарлауға арналған аспап. **4.** Ұшақтың, кемеңіз, т.с.с. жел әсерінен берілген бағыттан ауытқушылықтарын өлшеуші аспап.

ВИЗИТКА зат. сөйл. Иесінің аты-жөні, ол туралы қысқаша мәліметтер басылған қағаз.

ВИЗУАЛЬДЫҚ [лат. visualis] зат. Жай көзбен немесе оптикалық құрылғылар көмегімен көруге болатындық.

Визуальдық бағдарламалау. инф. <ағыл. visual programming> Көрнекі құралдар арқылы қолданбалы программалар жазылатын программалау саласы.

ВИКАРИЙ [лат. vicarius] зат. діни. **1.** Православиялық шіркеуде ерархияны басқарудағы епископтың көмекшісі; ерархиясы жоқ епископ. **2.** Протестант шіркеуінде священниктің көмекшісі.

ВИКИНГ зат. тар. Еуропада VIII-XI ғасырлардағы скандинав жауынгері, әскери теңіз жорықтарына қатысушы ертедегі тұрғындар.

ВИКИПЕДИЯ зат. Түпкі мақсаты әлем халықтары тілдерінде еркін қолданымға арналған толық электронды энциклопедия жасау болып табылатын ақпараттық жүйе атауы.

ВИКОНТ [франц. vicomte] зат. тар. Францияда, Англиядағы барон мен граф аралығындағы дворяндық титул, атақ дәрежесі.

ВИКТИМОЛОГИЯ [ағыл. victimology] зат. терм. Әлеуметтанудың қолайсыз жағдайларының құрбандығы болған әртүрлі адамдар категорияларын зерттейтін педагогика, психология, социология, криминология және этнографияның түйісіндегі білім саласы.

ВИКТОРИНА зат. Жалты бір тақырыпқа байланысты сұрақ-жауап ретінде өткізілетін ойын.

ВИКТОРИЯ [лат. victoria] зат. **1.** тар. Ежелгі Рим мифологиясында – жеңіс әйел құдайы. **2.** өс. Амазонка өзені алқабында өсетін кувшинкалар тобына жататын ірі гүлді, ені екі метрге дейін жететін дөңгеленген жапырақтары бар, елу килограмға дейін жүк көтере алатын көп жылдық су өсімдігі.

ВИКУНЬЯ [исп. vicuña] зат. зоол. Ламалар туысына жататын жабайы сүтқоректі жануар.

ВИЛЛА [лат. villa] зат. Қала сыртына әдемі етіп салған, жаздық, саябағы бар үлкен үй.

ВИНДСЕРФ зат. спорт. Желкенді қайықта виндсерфингпен айналысу үшін жасалған тақтай.

ВИНДСЕРФИНГ [ағыл. windsurfing] зат. спорт. Толқын үстінен шапшандықпен сырғанайтын түрлі маневр, қимылдарды орындайтын жарыс-спорт түрі.

ВИНЕГРЕТ [франц. vinaigrette] зат. т а м а қ. Пісірілген қызылша, картоп, сәбіз, тұздалған қыярды тұрамыштап жасайтын басытқы, салат.

ВИНИЛ [лат. vinum] зат. хим. Бірвалентті органикалық радикал, күрделі полимерлік қосылыстардың құрамдас бөлігі.

Винил эфирлері хим. Қанбаған органикалық қосылыстар.

ВИНИЛАЦЕТАТ зат. хим. Молекуласында винил бар, синтетикалық жолмен алынатын органикалық қосылыс (қанықпаған күрделі эфир, поливинилацетат, т.б. полимерлер өндіруге қажетті шикізат).

ВИНИЛАЦЕТИЛЕН зат. хим. Молекуласында винил бар, ацетиленнен алынатын органикалық қосылыс (қанықпаған көмірсутек, сезім қуатын кетіретін әсері бар газ, хлорпренді коксағыз алу үшін қолданылатын шикізат).

ВИНИЛХЛОРИД зат. хим. Қарапайым хлоралкен, поливинилхлоридті өндіруге қолданылатын органикалық шикізат.

ВИНИЛАСТ зат. хим. Поливинилхлорид негізінде алынатын, құрамында 10%-тен аспайтын пластификатор, түр өзгертетін заттары мен толтырғыштары бар қатты термопласт.

ВИНО зат. сөйл. **Шаран.**

ВИНТ [нем. Wint] зат. 1. тех. Ортасындағы ойықтың ішкі бетінде спиральді сызығы бар бірнеше қырлы темір кесінді; бұранда. 2. тех. Кемелер мен тікұшақтарды қозғалысқа түсіретін, айналып тұратын білікке бекітілген қалақ тәрізді тетік. 3. ауыс. бейн. Жіп, арқан.

ВИНТЕР: винтер қырғағышы. зат. мед. Босанғаннан кейін жатыр қуысын қыруға арналған құрал.

ВИНТОВКА зат. әск. Ұңғы арнасында винтті ойығы бар атыс қаруы.

ВИНТОВКАЛЫ сын. есім. Винтовкасы бар.

ВИНТОВКАЛЫҚ сын. Винтовкаға қатысты бар.

Винтовкалық гранат. әск. Винтовкалық гранататқыштан атуға арналған оқ-дәрі.

ВИНТТЕ = ет. Бұранданы бұран енгізу, винтті бұрау, бекіту.

ВИНТТІ сын. Бұрандамен бекітілген, бұрандалы.

ВИНЧЕСТЕР¹ [ағыл. winchester] зат. әск. Магзінді, автоматты винтовка, мылтық.

ВИНЧЕСТЕР² [ағыл. winchester] зат. инф. Қатты магниттік дискідегі десте; бастиектер мен жетектер бөлігі және дискілер дестесі бірігіп біртұтас (ауа кірмейтіндей етіліп) жабылған модуль құрайтын сақтау құрылғысы, дербес компьютердің сыртқы жады.

ВИНЧЕСТЕРЛІК: винчестерлік диск. [ағыл. winchester disk] инф. Қатты магниттік диск түріндегі жабық герметизациялық мәлімет жинақтауыш.

ВИНЬЕТКА [франц. vignette] зат. Сурет, өрнек түріндегі пошта қағазы, альбом, кітаптардағы (титұлдық бетінде, тараудың басы мен аяғында және т. б.) әшекей.

ВИОЛОНЧЕЛИСТ зат. Виолончель тартатын музыкант.

ВИОЛОНЧЕЛЬ [итал. violoncello] зат. муз. Үлкен скрипка формасындағы төрт шежі бар бас-тенор регистріндегі музыкалық аспап.

ВИП зат. Өте сыйлы қонақ; өте танымал, белгілі адам.

ВИРА [итал. vira] од. к.ә.с. Кранкөтергіш көмегімен жүкті тиегенде, түсіргенде «жоғары көтер» деген бұйрықты білдіретін кәсіби қолданыс.

ВИРГАЦИЯ [нем. Virgation] зат. биол. Тау өсімдіктерінің бір бағыттағы жота бойымен таралуы.

ВИРЕМЕНТ [франц. virement] зат. қаржы. Бір кісінің ағымдағы шотына белгілі мөлшерде ақша аудару үшін жасалатын банктер операциясы.

ВИРЕМИЯ зат. вет. Вирустардың қанда болып, таралу процесі.

ВИРЗУОГРАФИЯ зат. мед. Ұйқы бездің шығатын түтігі мен оның тармақтарын рентгенмен зерттеу.

ВИРИЛИЗМ [лат. virilis] зат. физиол. Әйелдерде еркектік жыныстық белгілер (мұрт, сақал) болуы, еркекке ұқсастық.

ВИРИОНДАР зат. мед. Жасушадан тыс өсіп-жетілген толық вирус.

ВИРОЗДАР зат. мед. Вирустар қоздыратын аурулар.

ВИРТУАЛЬ: виртуаль арна. инф. <ағыл. virtual channel> Байланыс сеансы кезінде бір пайдаланушыдан екіншісіне дейінгі барлық мәліметтер өтетін коммутаторлардың порттары нөмірлерінің тізбегінен тұратын бекітілген бағдар. **Виртуаль бекет.** инф. <ағыл. virtual host> Есептеу желілерінде ақпарат көзі бекетінен каталогтарды міндет жүктелген бекетке беретін, ішкі желі үшін біртұтас бүтін болып саналатын ресурстар жиынтығы.

Виртуаль жад. инф. <ағыл. virtual memory> а) Компьютердің қатты дискідегі жадты жедел жад ретінде қабылдап жұмыс істеу әдісі. ә) Жад кеңістігін кеңейтуге арналған бағдарлама-аппараттық құрал. **Виртуаль жүйе** инф. <ағыл. virtual system> Жадты виртуальды ұйымдастыру негізінде уақытқа бөлу тәртібінде жұмыс істейтін мультибағдарламалық операциялық жүйе.

ВИРТУАЛЬДЫ [лат. virtualis] сын. 1. Нақты бір жағдайларда болуы мүмкін немесе болуы тиіс. 2. Шартты, солай көрінетін.

Виртуальды блок. [ағыл. virtual block] инф. Шағын компьютерлер жүйесінде – файл мәліметтерінің дискілік блогы. **Виртуальды бөлшектер.** физ. Кванттық теорияда – аралық күйде, ұсықа уақытта ғана өмір сүретін бөлшектер. **Виртуальды диск.** [ағыл. virtual disk] инф. Жедел жадтың бір бөлігінен бағдарламалық әдіс арқылы жасалған псевдодискілік жинақтағыш. **Виртуальды желілер.** инф. <ағыл. virtual networks> Жергілікті желілердің қазіргі коммутаторлары бір жұмыс тобының ортақ мүдделі пайдаланушыларын желілік жеке сегментке топтастыруға мүмкіндік беретін жүйе. **Виртуальды жным.** инф. <ағыл. virtual array> Жартылай негізгі жадта, жартылай дискіде орналасқан мәліметтер жиыны. **Виртуальды жол.** инф. <ағыл. virtual path> Есептеу торабының қандай болса да бір бөлігінде бірден-бір бағыт бойынша өтетін бірнеше виртуал арнаны біріктіретін жол. **Виртуальды құрылғы** инф. <ағыл. virtual device> Іс жүзінде жоқ компьютерлік немесе шалғай құрылғыларды (мыс., жад немесе баспа құрылғысын) еліктеу. **Виртуальды мәшине.** инф. <ағыл. virtual machine> Қайсыбір компьютердің жұмысын ұқсатып көрсететін бағдарламалық құрал. **Виртуальды нақтылық** инф. <ағыл. virtual reality> Нақты әлемді, ортаны қазіргі заманғы техникалық және бағдарламалық құралдар көмегімен ұқсатып

көрсету. **Виртуальды нәтиже.** инф. <ағыл. virtual result> Алгоритм тапсырмасының тәсілі бойынша өзертудің нәтижесі болып саналатын мәліметтердің туынды элементі. **Виртуаль тізбек** инф. <ағыл. virtual link> Қашық процес, соларды логикалық арнамен тұрақты түрде жалғастыру. **Виртуаль файл** инф. <ағыл. virtual file> Файлдық алмасу операцияларына бағдарлама қатынасатын мәліметтер жиынтығы.

ВИРТУАЛЬДЫҚ: виртуальдық адрестік кеңістік. инф. <ағыл. virtual address space> Процесс ағыны қатынас құра алатын адресстер жиынтығы. **Виртуальдық мәліметтер базасы** инф. <ағыл. virtual database> Мәліметтер базасын басқарудың еркін жүйесінің әрбір штегералданатын мәліметтер базасынан түрлендіріліп алынуы мүмкін болатын мәліметтердің елестелетін ұсынымы. **Виртуальдық таңба.** лингв. Белгілі бір жағдайларда мүмкін болатын, қолданылатын ауқымы жағынан көмескі, мазмұны тұрғысынан айқын тілдік таңба.

ВИРТУОЗ [итал. virtuoso] сын. муз. Орындаушылық қабілеті айрықша күшті, майталман музыкант, біртуар музыкант // Белгілі бір кәсіпте асқан шеберлік көрсеткен адам, өз ісінің шебері.

ВИРТУОЗДЫҚ сын. Шебер, айырықша күшті.

ВИРУЛЕНТТІ сын. Ұятты, ауруды қоздыруға қабілетті.

ВИРУЛЕНТТІЛІК [лат. virulentus] зат. мед. Ұяттылық, белгілі бір микроб түрінің ұяттылығы – оның ауырту (ауруды қоздыру) қабілетінің күштілігі.

ВИРУС¹ [лат. virus] зат. 1. мед. Өте ұсақ, тек қана электрондық микроскоп арқылы ғана көрінетін, көптеген жұқпалы аурулардың қоздырғыштары. 2. биол. Торшасы жоқ, өзіне тән геномы бар, тірі торшада ғана өсіп көбейе алатын өте ұсақ автономды генетикалық құрылымдар, ең қарапайым тіршілік иелері.

Вирустар морфогенезі. биол. <грек. morphé – түрі, genesis – шығу тегі> Вирустардың торша ішінде көбейгенінде (репродукция кезінде) олардың жаңа ұрпақтарының пайда болуы, олардың құрылымдарының жиналуы. **Вирустар репродукциясы.** биол. Вирустардың адам, жануар, құс, өсімдік және бактериялар ішінде немесе тірі торшалардың ішінде өсіп жетілуі. **Вирустар титрі.** биол. Арнайы реакция құра алатын вирустардың ең аз мөлшері.

ВИРУС² [ағыл. virus] зат. инф. 1. Басқа бағдарламалар мен файлдарға өз көшірмесін автоматты түрде кірістіре отырып, файлдарды қасақана бұлдіру мақсатында жазылған компьютерлік шағын бағдарлама (1-2 Кб немесе макрос). 2. Қалжың үшін немесе зиянкестік үшін жасалған басқа бағдарламалардың құрамына еніп, содан кейін жағымсыз, ал кейде тіпті қауіпті әрекеттер жасай отырып тарайтын бағдарлама. 3. ауыс. Рухани дағдарыс, жұқпалы індет, жаман әдет.

Вирустар әрекеттестігі. инф. <ағыл. virus interaction> Жедел жадта бір мезгілде екі компьютерлік вирус болған жағдайда біреуінің екіншісін бұзаттауы немесе кодының өзгеруі. **Вирус тасымалдаушы.** инф. <ағыл. infected program> Компьютерлік вируспен зақымдалған бағдарлама.

ВИРУСОЛОГ зат. мед. Жұқпалы ауруларды емдеумен, зерттеумен шұғылданатын маман.

ВИРУСОЛОГИЯ [лат. virus – у, грек. logos – ілім] зат. мед. Жұқпалы аурулар жайындағы ғылым саласы.

ВИРУСТАСУШЫ зат. мед. *Ішкі ағзаларындағы ауру қоздырғыш вирустары бар (аурудың белгілері сыртқа білінбеген) адам не жануар.*

ВИРУСТЫҚ сын. мед. *Вирусқа тән, қатысы бар.*

ВИРШ [поляк. wierszy] зат. әдеб. XVI-XVIII ғасырларда орыс әдебиетінде кең тараған діни, кейінірек жалпы кітаби дәстүрдегі өлеңдер.

ВИСАИЯ зат. Филиппиннің Самар Лейте, Бохоль, Субу, Негрос, Панай, Палаван аралдарын қоныстанған халық атауы.

ВИСКИ [ағыл. whisky] зат. Құрғақ арпа уытынан, қара бидай немесе жүгеріден жасалған спирттік ішімдік; ағылшынның күшті арағы.

ВИСКОЗА [лат. viscosus] зат. тех. Целлюлозадан жасалатын жасанды жібек.

Вискозальдық целлюлоза. хим. Вискозальдық талшықтар және қабықшалар өндірісінде қолданылатын, химиялық өңдеуге арналған целлюлоза.

ВИСКОЗИМЕТР зат. тех. Газдар мен сұйықтардың тұтқырлығын өлшейтін аспап.

ВИСКОЗИМЕТРИЯ зат. тех. Газдар мен сұйықтардың тұтқырлығын өлшейтін әдістердің жиынтығы.

ВИСКОЗИН [лат. viscosus] зат. тех. Жоғары тұтқырлықты техникалық май.

ВИСМУТ [нем. Wismut] зат. 1. хим. Жұқалаң, қызғылттау келген, ауыр, ақ түсті металл, химиялық элемент, символы Вi. 2. мед. Осы металдан істелген дәрі-дәрмек.

Висмут кентастары. геол. Құрамында висмуты бар минералдық шикізат.

ВИСМУТИН [нем. Bismutin] зат. мин. Сульфиттер табына жататын минерал.

ВИСОКОС: вискокос жыл. Кібісе жыл (төрт жылда бір, ақпан айы жиырма тоғыз күнге толып қайталанып тұратын жыл).

ВИСТ [ағыл. whist] зат. Екі жұп болып ойнайтын 52 карталы ойын; преферанс ойынында прикуп алаи кісіге қарсы ойын.

ВИТАЛИЗМ [лат. vitalis] зат. Ағзада түсініп болмайтын ерекше бір материалдық, емес «өмірлік күш» бар деп пайымдайтын, биологиядағы идеалистік ағым.

ВИТАМЕРЛЕР зат. мед. Бір дәруменнің әртүрлі химиялық формалары.

ВИТАМИН [лат. vita] зат. 1. мед. Дәрумен (азаның бірқалыпты тіршілігі үшін аса қажет органикалық зат). 2. ф а р м. Дәрумендерден тұратын дәрі-дәрмек.

Витамин жетіспеушілік. мед. Дәрумен жетіспеушілігі (ағзада дәрумендердің мүлдем жетіспеушілігінен болатын аурулар тобы (бери-бери, пеллагра, қырқұлақ және т. б.)).

ВИТАМИНДЕЛГЕН: витаминделген ұн. Дәруменді ұн (синтетикалық, дәрумендермен байытылған ұн).

ВИТАМИНДІ сын. Дәруменді (витамині бар).

Витаминді өсімдіктер. Құрамында аз мөлшерде адамның, мал мен өсімдіктің тіршілік етуіне аса қажет органикалық заттар – витаминдер бар өсімдіктер тобы.

ВИТАМИНДІК сын. Дәрумендік (дәруменге тән).

Витаминдік терапия. мед. Дәрумендік емдеу (түрлі ауруды емдеу үшін немесе алдын алу үшін витаминмен емдеу).

ВИТАМИНОЛОГИЯ [лат. vita – тіршілік, грек logos – ілім] зат. биол. Дәрументану (дәрумендердің құрылысы, олардың табиғатта тарауы, тіршілік процестеріндегі ролі туралы ғылым; биохимия саласы).

ВИТАСФЕРА зат. геол. Қазіргі тіршілік етіп жатқан организмдер мен солар арқылы биотекті айналымға тартылатын атмосфера, гидросфера және литосфера бөліктерінен құралған биосфера қабаты.

ВИТЕРИТ зат. хим. Карбонаттар тобының минералы.

ВИТРАЖ [франц. vitrage] зат. Түрлі-түсті шыны, өйнектерден жасалған есікте, терезеде не жеке өзі болатын әсем сурет немесе өрнекті композиция.

ВИТРИНА [франц. vitrine] зат. Товарлар мен заттардың үлгілерін қоятын дүкен терезелерінің алды немесе үсті өйнекпен жабылған жәшік, шкаф тәрізді орын.

ВИТРИФИКАЦИЯ зат. биол. Өсімдіктер және жануарлар ұлпаларының аяқ астынан болған суықтан қатып қалуы, шыны тәріздес сипат алуы.

ВИТРО [франц. vitraux] зат. Құрамына шыны тектес заттар кіретін таужыныстардың немесе олардың құрылымдарының атауының алдыңғы сөздері.

ВИТРОФИР [лат. vitrum – шыны, грек. porphyreos – көкшіл, қызғылт, қою-қызыл] зат. геол. Жанартаутекті шыныдан тұратын, құрамында аздаған септелі минералы (кварцты немесе ортоклазды порфир) бар тау жынысы.

ВИЦЕ [лат. vice] зат. «Орынбасар, жердемші» дегенді білдіретін күрделі сөздің алдына қосылып айтылатын қосымша сөз.

ВИЦЕ-АДМИРАЛ зат. әск. Адмиралдан кейінгі екінші әскери атақ, адмиралдың орынбасары; контр-адмирал мен адмирал арасындағы флоттың жоғары командалық құрамының әскери атағы, жалпы әскери генерал-лейтенант дәрежесіне сәйкес.

ВИЦЕ-ГУБЕРНАТОР зат. Губернатордың орынбасары.

ВИЦЕ-КАНЦЛЕР зат. Канцлердің орынбасары.

ВИЦЕ-КОНСУЛ зат. Жекелеген вице-консулдықты басқаратын не жоғарырақ рангтегі консулдық мекемеде осындай рангіге ие лауазымды тұлға.

ВИЦЕ-МИНИСТР зат. Министрдің орынбасары.

ВИЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ зат. Мекеме, фирма президентінің орынбасары.

ВИЦЕ-ПРЕМЬЕР зат. Премьер-министрдің қсынысы бойынша және оның мерзімі шегінде тағайындалатын жоғары лауазым.

ВИЦЕ-СПИКЕР зат. к. ө с. Спикердің орынбасары.

ВИЧ: ВИЧ инфекциясы. [ор. вирус иммунодефицита человека] мед. Адамның имундық тапшылық вирусы.

ВИШНУ зат. діни. Брахманизм мен индуизм дінінде сақтаушы-құдай, ұш құдайдың (Брахма мен Шива) бірі; күн құдайы.

ВИШНУИЗМ зат. діни. Вишнуді ең құдіретті де күшті құдай есептейтін индуизмдегі екі бас бағыттың (шиваизммен қатар) бірі.

ВОДЕВИЛЬ [франц. vaudeville] зат. муз. Драматургия жанры, шытырман оқиғалы, ән мен би кезек алмасып отыратын пьеса.

ВОКАБУЛА [лат. vocabulum] зат. лингв. Лексикология мен лексикографияның зерттейтін объектісі ретінде қаралатын жеке сөз; сөздік мақаланың басқы сөзі.

ВОКАБУЛЯР [лат. vocabularium] зат. лингв. Хрестоматияда, оқулық тарауында, мәтінде берілген қысқаша сөздік.

ВОКАЛ [франц. vocal] зат. муз. Ән салу өнерін кәсіби меңгеру. Вокал сыныбы бойынша үйрену.

ВОКАЛИСКОПИЯ зат. муз. Вокаллиграммаларды сәйкестендіру арқылы сөйлеуші адамның дауыс белгілерін шығарып, дауысты айырып таңу тәсілі.

ВОКАЛЬДЫ сын. муз. Ән салуға, орындаушылық шеберлігіне қатысты.

ВОКАЛЬДЫҚ сын. муз. Жеке не бірнеше дауыспен орындауға лайық, әндік.

ВОКАЛИЗ [франц. vocalise] зат. муз. Дауысқа арналған музыкалық жаттығу немесе этюд.

ВОКАЛИЗМ [лат. vocalis] зат. лингв. Нақты тілдің дауысты фонемалар жүйесі.

ВОКАЛИСТ зат. муз. Жеке орындаушы, кәсіби өнші.

ВОКАТИВ [лат. vocativus] зат. лингв. 1. Көне орыс тілінде кездесетін шақыру септігі. 2. Сөйлеу адресатын білдіретін синтаксема.

ВОКЗАЛ [ағыл. Vauxhall] зат. Жолаушыларға қызмет көрсететін және теміржол, автобус, су көлігімен тасымалдау қызметтері орналасқан ғимарат немесе ғимараттар кешені.

Вокзал алаңы. Вокзал орналасқан жер, вокзал шекарасы. **Вокзал ғимараттары.** Жолаушыларға қызмет көрсетуге, көлік қозғалысын басқаруға және соған қызмет етушілерге арналған қоғамдық ғимараттар мен құрылыс кешені.

ВОКЛЮЗДЕР зат. су шар. Францияның оңтүстігіндегі Воклюз бұлағының атауынан шыққан, шығымы үлкен әрі жиі-жиі өзгеріп тұратын ақпалы аймақтарға тән бұлақтар.

Воклюз бұлақтар. су шар. Жиі оқпаланған (каре), әк тастардан құрылған таулы аймақтарда жер астындағы ірі қуыстар мен жарықтардың бойымен өзен секілді ағып, жер бетіне шығып жататын су көздері.

ВОКОДЕР [ағыл. vocoder] зат. Сөздер кодталған түрде берілетін телефондық байланыстың бір түрі.

ВОЛАН [франц. volant] зат. 1. Әйел киімінің бөлігі – жеңіл мата, тоқылан тордан жасалған бүрме; 2. спорт. Бадминтон ойнауға арналған, айналасы жеңіл шетенді жалбырауықтармен көмкерілген дөңгелек.

ВОЛАПУК (воляпук) [ағыл. volapuk – жасанды сөз, word – әлем, speak – сөйлеу] зат. лингв. 1. 1879 ж. И. М. Шлейер (Германия) жасаған халықаралық жасанды тілдің (аралас) типі. 2. ауыс. Түсініксіз сөздердің жиынтығы, адамға түсініксіз, бүлінген тіл.

ВОЛЕЙБОЛ [ағыл. volleyball] зат. спорт. Қолдоп (допты қарсыластар жағаяна керме тордан асыра ұрып, жерге түсіру үшін бәсекелесетін командалық спорт ойыны).

Волейбол алаңы. Волейбол ойнайтын арнайы орын.

ВОЛЕЙБОЛШЫ зат. спорт. Спорттың волейбол түрімен айналысушы; волейбол ойынына қатынасұшы.

ВОЛИСПОЛКОМ зат. тар. Болыстық атқару комитеті.

ВОЛКОМ зат. тар. Болыстың партия комитеті.

ВОЛОКНИТ зат. с әулет. Су эмульсиясы талшықты толтырғышымен немесе терморезистивті полимерін кептіру, сіңіру жолымен алынатын материал.

ВОЛОНТЕР [франц. volontaire] зат. 1. әск. Бірқатар мемлекеттерде (Америка Құрама Штаттары, Ұлыбритания, Франция, Италия, т.б.) әскери қызметке өз еркімен кіруші адамдар, еріктілер. 2. саяси. Экономикасы төмен немесе соғыс зардабын, ашаршылық шегін жатқан елдерге өз еркімен білім беру, денсаулық, діни т.б. сала бойынша гуманитарлық көмек көрсетуші адам, маман.

ВОЛОС ор. зат. тар. сөйл. **Болыс**.
ВОЛЛАСТОНИТ зат. хим. Тақталы шпат-силликаттар табының минералы.

ВОЛОФТАР зат. Сенегал мемлекетінде, ішінара Гамбия, Мауритания, Мали, Гвинея елдерінде тұратын зәңгі нәсілдер халық.

ВОЛЬЕР [франц. voliere] зат. к.әс. Зообақтарда жануарлар мен құстарды ұстайтын, металл тормен (үсті ашық немесе жабық келетін) қоршалған алаңқай.

ВОЛЬТ¹ зат. физ. Халықаралық бірліктер жүйесінде кернеулі электр тогы күшін өлшеу бірлігі.

ВОЛЬТ² [франц. volte] зат. 1. спорт. Манеждегі аттың шеңбер ішімен оңға, солға күрт бұрылуы. 2. өнер. Акробатикада, цирк гимнастикасында – акробат, гимнастың 180 градусқа күрт бұрылуы. 3. спорт. Фехтованиде тұйреуден қашақтау, жалт беру. 4. ауыс. Құмарпаз ойындарда карта жасыру, алдау.

ВОЛЬТА¹ [итал. volta] зат. муз. Нота жазуында музыкалық шығарманың шағын бөлімінің аяқ жағы әртүрлі болып қайталануын көрсететін белгі (жақиа, сан, цифр).

ВОЛЬТА² зат. [итал. volta] зат. Жеңіл жібек сияқты жұмсақ мақтадан жасалған мата.

ВОЛЬТ-АМПЕР зат. физ. Айнымалы тоқты электр тізбегі толық қатының, бірліктердің халықаралық жүйесіндегі (СИ) өлшеу бірлігі.

ВОЛЬТ-АМПЕРЛІК: Вольт-амперлік сияптама. Әртүрлі өткізгіштің ток күшіне тәуелділігін сипаттайтын шама.

ВОЛЬТ-АМПЕРЛІК: Вольт-амперметрлік талдау. хим. Зерттелетін заттың ерітіндісін электролиздеуде үйектелу кернеуімен ток күші арасындағы тәуелділікті анықтау негізіндегі сандық және сапалық талдау әдісі.

ВОЛЬТЕРЬЯНДЫҚ сын. фил. 18 ғасырдың екінші жартысы мен 19 ғасырдың басындағы ағартушылық ағымның, діни еркін ойдың кең таралуына қатысты.

ВОЛЬТІЖ [франц. voltig] зат. спорт. 1. Атты шеңбер ішімен шаттырып, ат үстінде түрлі өнер көрсететін ат спорты мен цирк өнерінің түрі. 2. Әуде серігін бөренеден бөренеге немесе трапециядан трапецияға лақтыратын қимылдардан тұратын гимнастика мен акробатика түрі.

ВОЛЬТМЕТР [франц. voltmètre] зат. физ. Электр тізбегіндегі екі аралықтың ток күшін, кернеуін өлшейтін аспап.

ВОЛЬТТЫҚ сын. Вольттан тұратын.

ВОЛЬТТІ сын. Вольтқа сәйкес.

ВОЛЬФРАМ [лат. wolframium] зат. хим. Жоғары температурада ғана баяу балқитын ауыр металл, химиялық элемент.

ВОЛЬФРАМИТ [лат. wolframium] зат. хим. Вольфрам алуға негіз болатын қызғылт не қара түсті минерал шикізат.

ВОЛОНТАРИЗМ [лат. voluntas] зат. 1. филос. Психология мен философиядағы идеалистік ағым, ерікті психиканың және тұстаы болмыстың негізінде жатқан табиғаттан үстем ерекше күш деп білушілік; қоғамның дамуында жеке адам роліне шешуші маңыз беретін, философиядағы субъективтік-идеалистік ағым.

2. психол. Психикалық тіршіліктің шешуші факторы ретінде сананы немесе адамның жігерлік қасиетін танип-танып жеткестіретін жүйесі. 3. саяси. Саясатта, қоғамдық өмірде объективті жағдайлар мен заңдылықтарды мойындамай, субъективті, негізсіз шешімдерді қабылдау; асыра сілтеушілік.

ВОЛОНТАРИСТІК сын. саяси. Волонтаризмге қатысты.

ВОЛЮТИН зат. биол. Көптеген бактериялардың цитоплазмасында кездесетін ерекше құрылымдар.

ВОТУМ¹ [лат. votum] зат. саяси. 1. Сайлау корпусының немесе өкілді мекеменің белгілі бір мәселе бойынша көпшілік дауыспен қабылдаған шешімі, тоқтам. 2. Кейбір елдердегі сайлаудың мемлекеттік тәртібі.

ВУАЙЕРИЗМ [франц. voyeurisme] зат. 1. Жалаңаш адамдарды, эротикалық оқиғаларды аңдып қарауды дағдыға айналдыратын психикалық ауру түрі. 2. Адамның күнделікті өмірін, соның ішінде сексуалдық өмірін елдің алдына телешоулар арқылы айғақтау, техникалық құралдар көмегімен адамның қаладағы өмірін аңду жолымен бақылауды білдіретін әлеуметтік құбылыс.

ВУАЛЬ [франц. voile] зат. 1. Еуропалық үлгі бойынша тігілген әйел иялапсындағы үлбіреген, селдір, жұқа шілтер, бетперде. 2. Жеңіл селдір кездеме түрі.

ВУГОРЬ зат. балық шар. Жайық өзенінде өсетін жылан балықтың жергілікті атауы.

ВУДА: вуда қорытпасы. геол. Оңай балқитын (балқу температурасы 68° С), висмут негізіндегі қорытпа.

ВУДУ зат. дін. Адамдардың денсаулығы және өмір сүру жағдайы әлемде мекендейтін жақсы және жаман әруақтарға қатысты деген пікірді ұстанатын Африкада, Латын Америкасында, Кариб теңізі аралдарында кең таралған діни құлпыт түрі.

ВУЛКАН [лат. vulcanus] зат. 1. геол. **Жанартау**. 2. ауыс. бейн. *Іштегі, жан-дүниедегі* ерекше қасиет, жасырын күш, жарыққа шығуын күтіп жатқан талап.

ВУЛКАНДАЙ сын. *Жанартау сияқты.*
ВУЛКАНДАУ зат. хим. Серпінділік, беріктік сияқты қасиеттерін арттыра түсу үшін каучуктен жасалған заттарды қыздырып оңдеу шаралары.

ВУЛКАНДЫҚ сын. *Жанартауға тән, қатысты.*

ВУЛКАНИЗАЦИЯЛА= ет. *Вулкандау, істеу.*

ВУЛКАНИЗМ [лат. vulcanus] зат. геол. *Жер беті мен Жер қыртысында магманың ауысуына байланысты болатын құбылыстар жиынтығы.*

ВУЛКАНОЛОГИЯ [лат. vulcanus – от, жалын, logos – ілім] зат. геол. **Жанартауану** (жанартаулар туралы, олардың құрылымындағы процестер мен әрекеттердің себептерін, құрылысын, дамуы мен атқылайтын жыныстарын (лавалар, газдар т.б.), орналасу заңдылықтарын зерттейтін ғылым).

ВУЛКАНША үст. *Жанартауға ұқсас.*

ВУЛЬВИЗМ зат. мед. Қынаптың кіреберісіндегі бұлшық еттердің қатты жиырылуы.

ВУЛЬВИТ [лат. vulva] зат. вет. Ұрғашы малдың сыртқы жыныс мүшелерінің (сарпайларының) қабынуы.

ВУЛЬВИТ зат. мед. *Сарпайдың қабынуы.*
ВУЛЬВОВАГИНИТ зат. мед. *Сарпай мен қынаптың қабынуы.*

ВУЛЬВОПЕРИНЕОВАГИНОГРАФ зат. мед. Қынап тіндерінің созылғыштығын және релаксациясының мүмкіндігін өлшейтін және графикалық тіркеуге арналған аспап.

ВУЛЬВООКТОМИЯ зат. мед. *Сарпайды алып тастау.*

ВУЛЬГАРИЗМ [лат. vulgaris] зат. лингв. Әдеби тілде қолданылған дөрекі сөз не сөз тізбегі, сөйлемдер.

ВУЛЬГАРЛЫҚ [лат. vulgaris] сын. *Түрпайлық, дөрекілік.*

ВУЛЬФЕНИТ зат. хим. Молибдаттар тобының минералы.

ВУНДЕРКИНД [нем. Wunderkind] зат. Өз жасына сәйкес емес ерекше дарынды, қабілетті, зерек бала.

ВЫБОРЩИК зат. тар. Сайлау жұмысын ұйымдастыратын адам.

ВЫМПЕЛ [гол. wimpel] зат. 1. әск. Әскери кемелердің грот – мачтасында көтерілетін ұшы айырылған, ұзын әрі жіңішке жалау, ұлттық белгі. 2. Ұшатын аппараттан лақтырылатын тапсырма, белгісі бар ұзын ашық түсі жолақ немесе жалауы бар қобдиша. 3. Бір нәрсенің белгісі ретіндегі (мыс., жетістіктер мен жақсы көрсеткіштерді білдіреді) жіңішке ұшбұрышты жалау. 4. спорт. Бәсекеге түсетін командалардың бір-бірімен алмасатын жалаушасы. 5. сов. Жарыста озып шыққандарға берілетін кішкене үшкіл жалауша. 6. балық шар. Қайықтың, кемеңің көрнекті жеріне ілінген балық суреті, жіңішке жалау; балықшылардың белгісі.

Г

Г. 1. Қазақ, әліпбиіндегі бесінші әріп, г дыбысының таңбасы. 2. лингв. Тіл орта шенінің қатты таңдайға тиіп, кері қайтуы арқылы жасалатын шұғыл, дауыссыз, ұяң фонема. 3. Реттеп санау жүйесінде бесінші дегенді білдіреді. 4. Цифрмен таңбаланған сандық өлшемнен кейін келетін «грамм» сөзінің қысқарған түрі.

ГА зат. *Тектар сөзінің қысқарған түрі.*

ГААЗЕ: гаазе нобайы. зат. мед. Нәрестенің жасын оның ұзындығы бойынша анықтайтын нобай.

ГАБАРДИН [франц. gabardine] зат. 1. Жеңіл жүн, жартылай жүн, жібек немесе мақта маталары. 2. Жүннен тоқылған сырт киімдік тығыз мата.

ГАБАРИТ [франц. gabarit] зат. тех. Ауқым; заттың, мысалы, машина, көпір, ғимарат, вагондардың және т. б. сыртқы көлемі, шамасы.

ГАБАРИТТІ сын. Белгілі бір шамадағы аумағы, көзге түсетін сыртқы көлемі бар.

ГАБАРИТТІК сын. *Заттың ұзындық, биіктік, ендігін сипаттайтын өлшем.*

ГАБАСТУ: габасту амалы. зат. мед. *Жатырдан қан ағу басталған кезде бала жолдасын шығару үшін кіндік баудың венасына физиологиялық ерітіндіні жіберу.*

ГАББРО [итал. gabbro] зат. геол. *Тереңде түзілетін толық кристалды магмалық тау жынысы. Төменгі базальттық қабаттың қалыңдығы 30 км-ге дейін жетеді.*

ГАББРО-АМФИБОЛИТ зат. геол. *Габбро мен амфиболиттің аралығындағы габбролық құрылымын сақтаған таужыныс.*

ГАББРО-ДИАБАЗ зат. геол. *Минералдық құрамы габброларға сәйкес келетін, алайда кристалдану дәрежесі оларға қарағанда төмен таужыныстар.*

ГАББРО-ДИАБАЗДЫҚ: габбро-диабаздық құрылым. геол. *Габбролық және диабаздықтың аралығындағы құрылым.*

ГАББРОИДТЕНУ зат. геол. *Бұрын жасылтасты өзгерістерге ұшыраған таужыныстардың метасаматоз процестері салдарынан қайталан өзгеруі нәтижесінде габброидтер түзілу мүмкіндігі туралы жорамал атауы.*

ГАББРОИДТЕР зат. геол. *Габбро және норит таужыныстарына қатысты жыныстардың атауы.*

ГАББРОЛЫҚ: габбролық құрылым. геол. Габбро, норидтерге тән аллотриоморфтүйірлі құрылымның түрі.

ГАББРО-ПЕГМАТИТ зат. геол. Желі, линза немесе ұя тұрқылас қуыстарға шоғырланатын, добал кристалды габбро.

ГАББРО-ПОРФИРИТ зат. геол. Құрамы жағынан габброға сәйкес, бірақ құрамы порфирлі таужыныс.

ГАББРО-СИЕНИТ зат. геол. Құрамы жағынан габбро мен сиениттің аралығындағы таужыныс.

ГАБИТОСКОПИЯ [лат. habitu – сырт келбет, грек, skoreo – қараймын] зат. заң. Криминалистік техниканың саласы.

ГАБИТУС [лат. habitus] зат. биол. Сыртқы сипат, белгілердің жиынтығы; адамның, жануардың, өсімдіктің, кристалдың сырт пішіні.

ГАБРОНЕМАТОЗДАР зат. вет. Қазақстанның барлық жерінде, әсіресе оңтүстік аудандарында кеңінен тараған ішқұрт аурулары.

ГАВАНЬ [гол. haven] зат. Желден, толқын-дардан, ағыстардан табиғи немесе жасанды түрде қалқалған, кеме желі тоқтауға, жондеуге және қыстауға арналған сулы кеңістіктің жаға бөлігі, айлақ.

ГАВОТ [франц. gavotte] зат. муз. Француздың халық бii және соған арналған музыка.

ГАГА зат. зоол. Қыыр солтүстік теңіздерін мекендейтін, топтала жүретін, аса құнды, мамық жүнді үйрек.

ГАГАРА зат. зоол. Терістік теңіз жақты гана мекендейтін, ірі, қалың қауырсын жүнді, құрлыққа еңбектеп жүретін құс.

ГАГАРИНИТ зат. хим. Фторидтер тобының минералы, химиялық, формуласы $Na_2Ca_2V_2(FSiO)_6H_2O$.

ГАГАТ [грек. gagates] зат. хим. Таскөмірдің бір түрі.

ГАГАУЗ зат. Молдова мен Украина, сондай-ақ Болгария, Румыния жерлерінде мекендейтін түркітілдес шағын халық.

Гагауз тілі. лингв. Түркі тілдері батыс ғұи бұтағына кіретін оғыз топтарының оғыз-бұлғар тобына қатысты агглютинативті тіл.

ГАДОЛИНИЙ зат. хим. Лантаноидтер тобына жататын химиялық элемент, символы Gd., металл.

ГАДРОЗАВРЛАР [грек. hadros – үлкен, зор, sauros – кесіртке] зат. зоол. Үйрек тұмсықты динозаврлар.

ГАЗ [франц. gaz] зат. физ. 1. Заттың атомдары мен молекулалары бір-бірімен әлсіз байланысқандықтан, кез келген бағытта еркін қозғалатын және өзіне берілген көлемге толық жайылып орналасатын агрегаттың күйі. 2. Газ тектес отын, арнайы баллондардағы осындай отын. 3. Асқазан мен ішектерде жиналып, бөлінетін газ тектес зат, жел.

Газ алмасу. физиол. Аза мен оны қоршаған орта арасындағы тіршілік бойына тыныс алу, фотосинтез және т. б. құбылыстарда болатын тұрақты газдардың ауысып отыру процесі. **Газ баллон.** а) әск. Сұйық жағдайға дейін сығылған улы газдар (хлор, фосген немесе олардың қоспалары) толтырылған металл баллондар. ә) Газлитасына қосылған, ішіне газ толтырылған берік металл сауыт, құты. **Газ баллонды батарея.** тех. Көмірқышқылды баллондар батареясы. **Газбен жылыту.** тех. Отын ретінде жанғыш газдар пайдаланылатын жылыту жүйесі. **Газ бөлініп шығару қарқындылығы.** кен. Массивтен не таужыныс (көмір) кесілетін уақыттың бір өлшемінде бөлініп шығатын газ мөлшері. **Газ генераторы.** тех. Қатты және

сұйық отындарды жылудық өңдеу жолымен жанғыш газдарға айналдыратын аппарат. **Газға төзімділік.** бот. Өсімдіктердің ауыр өнеркәсіп дамыған аймақтардағы атмосфералық газдар (азоттың, күкірттің, көміртектің тотықтары және күкірттің, фтордың, сутекті қосылыстары) концентрациясына төзімділік қабілеті. **Газдағы электр разрядтары.** физ. Газдық разрядтар, электр тогының газ күйін өзгерте отырып, газдық орта арқылы өту құбылысы. **Газ динамикасы.** физ. Гидроаэромеханиканың сығылғыш тұтас орталардың (газ плазма) қозғалысын және олардың қатты денелермен өзара әсерін зерттейтін саласы. **Газдың кинетикалық теориясы.** физ. Теориялық физиканың газдың қасиеттерін оның молекулалық құрылысы жайлы көзқарасқа және молекулалар арасындағы өзара әсер жөніндегі белгілі бір заңдарға негіздеген статистикалық өдіспен зерттейтін бөлімі. **Газды газарту.** тех. Өндірістік газ құрамында кездесетін қатты, сұйық және газ тәріздес бағалы немесе қажетсіз қоспаларды бөліп алу процесі. **Газ желісі.** Жанғыш газды тасымалдауға (жеткізуге) және оны тұтынушыға үлестіруге арналған құбырлар мен түтіктер жүйесі, елді мекендерді газбен қамтамасыз ету жүйесінің негізгі құрамдас бөлігі. **Газ кеніші.** тех. Бір немесе бірнеше газ шоғырларынан тұратын кен. **Газ қабаты.** Газ тектес заттан тұратын бөлік. **Газ қоймасы.** тех. Газды сақтауға арналған табиғи немесе жасанды резервуар. **Газ құрылғылары.** тех. Тұрғын және қозамдық үйлерде тамақ пісіруге, су ысытуға, бөлме жылытуға не жасанды түрде суытуға арналған құрылғылар. **Газ қысымы.** физ. Газдың шектен тыс көбеюі, күш алуы. **Газ массасы.** тех. Қызған газдың түйдектеле жылжып жинақталған көлемі. **Газ өнеркәсібі.** тех. Табиғи газды барлау мен оны шаруашылықта пайдалануды қамтитын отын өнеркәсібінің саласы. **Газ өнімділігі.** кен. Уақыттың бір өлшемі ішінде ауада, жерасты қазбаларында (тау үңгірлерінде) немесе газсыздандыратын жүйеде пайда болатын газдың көлемі. **Газ приборлары.** тех. Газ құрылғылары. **Газ разрядтық приборлар.** тех. Иондық приборлар; жұмыс әрекеті газ не бу ішінде әртүрлі электр разрядын пайдалануға негізделген электр вакуумдық приборлар. **Газ режимі.** кен. а) Газ шоғырларын пайдалану тәртібі. ә) Әдетте метан сияқты газдың бөлініп шығу қауімі бар шахталарда енгізілетін тәртіп шаралары. **Газ сұйылту.** тех. Газды сұйық күйге айналдыру үдірісі. **Газ тарту.** тех. Газ желісін жүргізу. **Газ тәрізді қалдықтар.** Табиғи және жасанды газдардың ауада жануынан, автокөліктердің моторынан бөлінген, минералды және басқа отындардың жануынан пайда болған қалдықтар. **Газ үрлеу.** кен. Балққан металл немесе қожды араластыру және басқа да технологиялық процестер үшін жүргізілетін үрлеу үдірісі. **ГАЗ** [франц. gaze] зат. тоқыма. Үлгілдек, селдір, жасанды жібек мата. **ГАЗАНЫҚТАҒЫШ** зат. тех. Газ құрамындағы әртүрлі қосынды мөлшерін анықтайтын аспап. **ГАЗАРЫНДЫ:** Газарының режим. геол. Қойнауқаттағы мұнай газды тақия газының арыны әсерімен ығыстырылып шығарылуымен сипатталатын мұнайгазды жатын режимі. **ГАЗБАЛЛОНДЫ:** газбаллонды қару. әск. Сұйық жағдайға дейін сығылған улы газдар (хлор, фосген немесе олардың қоспалары) толтырылған металл баллондар түріндегі соғыс қаруы. **ГАЗГЕОХИМИЯЛЫҚ:** Газгеохимиялық қалыпсыздық. геол. Нақтылы мұнай-газ-

ды қойнауқатқа, горизонтқа, кешенге тиесілі газгеохимиялық көрсеткіштердің біреуі тұрғысынан (газбен қанығу дәрежесі, жеке келеген газды құрамбөліктің мөлшері т.с.с.) орташа көрсеткіштен анық ауытқуымен сипатталатын олардың гидрогеологиялық табиғи қалыпсыздығы.

ГЕЗИДРАТТЫ: газгидратты жатын. геол. Қысым мен температураның жеткілікті мөлшерлері жағдайында жер қыртысындағы табиғи газ кеуектік сулармен әрекеттесуі нәтижесінде қатты түрдегі гидраттық жағдайға ауысуымен сипатталатын шоғыр.

ГАЗГОЛЬДЕР [ағыл. gasholder] зат. тех. Газды қабылдауға, сақтауға және таратуға арналған, тұрақты орнықтырылған металл құрылыс.

ГАЗДА= ет. Газ қосу; газбен қанықтыру.

ГАЗДАН= ет. Газ толду; газ жүргізілу.

Газданған мұнайды сумен ығыстыру. геол. Өнімді қойнауқатқа еріген газдық режим мен шеттік және тоғытылма сулардың мұнайды ығыстыру әсері қатар өтуімен жүзеге асатын мұнай өндіру процесі.

ГАЗДАНҒАНДЫҚ зат. экол. 1. Зиянды немесе жарылу қауімі бар газдардың ауа құрамында мөлшерден артық кездесуі. 2. физ. Әртүрлі газдардың ауа құрамында тиісті мөлшерден көп артық кездесуі.

ГАЗДАНДЫРУ= ет. хим. Қатты немесе сұйық отынды жанар газға айналдыру. 2. тех. Газды тұрмыста пайдалану, өнеркәсіп қажетіне жарату; газ тарту, газ жүргізу, газбен қамтамасыз ету.

ГАЗДАНДЫРЫЛ= ет. Газ жүргізілу, толтырылу.

ГАЗДАНУ зат. Газдан етістігінің қимыл атауы. 1. Газбен толду; газ жүргізілу. 2. экол. Ауада организм үшін өте зиянды газ тәрізді заттар мөлшерінің шамадан тыс көбеюі. 3. сөй. Іші желдену, қампау.

ГАЗДАУ Газда етістігінің қимыл атауы; газбен толтыру.

ГАЗДЫ сын. Газ араласқан, газдалған.

Газды бетон. құр. Ұяшықты құрылым жасау үшін затсыз шпальмалар араласқан силикатты бетон, құрылыс материалы. **Газды гангрена.** мед. Анаэроб микробтары қоздыратын жаралардың ушығуы, еттің шіруі барысында газ көпіршіктері бөлінетін ауыр ауру түрі. **Газды гидраттар.** геол. Сырт көрінісі қарға немесе борпылдақтау мұзға ұқсайтын қатты кристалдық зат. **Газды жанартау.** геол. Алғашқы атқылауда тек қана газ шығаратын жанартау. **Газды жатын газы.** геол. 80-90%-ға дейін метанды және оның гомологтарын (әдетте пентанға дейінгі гомологтарды), сол сияқты азотты, көміртек қостотығын, сирек газдарды, сирегірек күкіртсутекті т.б. кіркірлетін мейлінше жеңіл, жоғары температурада қайнайтын және адсорбциялық белсенділігі төмен құрамбөліктердің бірфазалы қоспасы – табиғи көмірсутекті газ. **Газды заттар.** физ. Құрамында газ бар заттар. **Газды конденсат.** хим. Молекулалық көміртек атомдары 4-тен жоғары болып келетін сұйық көмірсутек қоспасы. **Газды кондициялау.** физ. Газды қажетті тұрақты құрама және температураға келтіру. **Газды көмір.** кен. Көмірленудің нақтылы дәрежесіне сәйкес келетін, яғни метаморфизмнің екінші сатысы жағдайында қалыптасқан таскөмір түрі. **Газды қару.** әск. Көзден жас ағызатын және тітіркендіретін заттарды қолдану арқылы тірі ысансаңа уақытша зақым келтіруге арналған қару. **Газды сусындар.** тамақ. Газбен қанықтырылған сусындар.

Газды октар. өск. Газбен атылатын қаруларға арналған оқ-дәрілер. **Газды тақия.** геол. Жер қойнауындағы мұнайлы қойнауқаттың ең көтеріңкі өңірлерін қоныстанған мұнай газының жиынтығы, тұтас мұнайлы-газды жатынының құрам-бөлігі. **Газды тақия газы.** геол. Қойнауқаттық жағдайда газдық фаза түрінде мұндайда еріген газбен тепе-тең жағдайдағы мұнай үстіне орналасатын, өзінің құрамы жағынан ауыр көмірсутектер мөлшерінің аздығымен ерекшеленетін мұнайлы-газды (газды-мұнайлы) жатындардағы табиғи көмірсутектік газ. **Газды шабулы.** өск. Қарсыласты газ тәрізді улағыш заттармен жою тәсілі. **Газды электрод.** физ. Электрод бетінде реакцияға қатысушылардың бірі газ болып келетін электрод.

ГАЗДЫҚ сын. жаратыл. Газға қатысты. **Газдық кеуектілік.** кен. Бүкіл көлем бойына тараған ұсақ газ кеуектері түріндегі құйма ақауы. **Газдық коррозия.** физ. Қоршаған ортаның газ тектес компоненттерінің әсерінен жүретін коррозия. **Газдық режім.** кен қазбаларында (шахта, кеніш т.б.) метан, сутек, күкіртті сутек газдарының бөліну қаупі туғанда қолданылатын сақтық шаралар. **Газдық талдау.** хим. Анықталатын құрауыш газ фазасында болатын немесе сол күйге өтетін үдеріс. **Газдық турбина.** тех. Қалақшалы аппараттағы қысымы мен температурасы жоғары болып келетін газдың энергиясын біліктің механизм жұмысына түрлендіретін турбина. **Газдық түсірім.** кен. Газдардың таралуын белгілеу әдісі. **Газдық фактор.** геол. Ұңғымадан шыққан мұнай құрамындағы газ мөлшерінің көрсеткіші.

ГАЗДЫЛЫҚ: газдылық шектемесі. геол. Нақтылы қойнауқаттың газды тақия түріндегі дербес газ шоғырын шектейтін тұтас шоғара. **Газдылықтың сыртқы шектемесі.** геол. Газ-мұнай немесе газ-су жапсарларының газ кіріктіретін қойнауқат жабынымен тоғысу сызығының проекциясы. **Газдылықтың ішкі шектемесі.** геол. Газ-мұнай немесе газ-су жапсарларының газ кіріктіретін қойнауқат табанымен тоғысу сызығының проекциясы.

ГАЗЕЛЬ¹ [франц. gazelle] зат. зоол. Қос тұяқтылар тобындағы қуысмүйізділер туысына, бөкен тұқымдасына жататын әсем тұлғалы, жүйрік жануардың бір түрі.

ГАЗЕЛЬ² зат. әдеб. Ұйқасы аяғында болатын екі жолды өлең.

ГАЗЕСЕПТЕУІШ зат. тех. 1. Газдың жұмсалуды есептейтін аспап. 2. Су құрғататын ұңғалардан келетін немесе газ құбырынан өтетін газдың көлемін анықтайтын тіркеуші аспап.

ГАЗЕТ [итал. gazetta] зат. 1. Ағымдағы саяси-әлеуметтік өмірден, мәдени, экономикалық, спорттық т.б. қозғалыс мәлімет-ақпарат беретін, үлкен парақтардан тұратын, түптелмейтін күнделікті немесе апталық мерзімді басылым. 2. Газет дайындап шығаратын баспас-жұмыс, мекемесі. 3. Ақпарат жарияланатын басылымның материалы, жұқа парақ, қағаз.

Газет бетінде жарық көрді [жарияланды]. Газет басылымында, газеттің кезекті санында мақала немесе т.б. түрінде шықты, хабарланды, жазылды. **Газетке жазылу.** Газетті белгілі мерзім, уақыт ішінде үзбей алу үшін, алдын ала қаражат төлеп, құжат толтыру. **Газетке шықты.** Газетке жарияланды. **Газет киоскі.** Газет, журнал сияқты мерзімді басылым өнімдерін сататын дүңгіршек. **Газет қиындысы** [қағазы, жыртындысы]. Бұрынғы кезде газет беттерінен ұсақтап кесіліп, темекі орауға арнап дайындалған жұқа қағаз. **Газет**

қызметкері. Мерзімді баспасөз ұйымында жұмыс істейтін маман. **Газет нөмірі.** Мерзімді шығатын газеттің кезекті саны. **Газет редакторы.** полигр. Мерзімді басылым органының немесе оның бір бөлімінің шығармашылық-шаруашылық жұмыстарына басшылық жасайтын баспа қызметкері. **Газет тігіндісі.** Бір жыл немесе бір ай ішінде шыққан газеттің түптемесі, жиынтығы. **Газет тілі.** Күнделікті немесе апталық мерзімді басылымдардың тілі. **Газет шығару.** полигр. Мерзімді басылым ісін ұйымдастыру.

ГАЗЕТА ор. зат. сөйл. **Газет.** **ГАЗЕТ-ЖУРНАЛ** зат. Мерзімді басылымдар, газет пен журнал.

ГАЗЕТСІЗ сын. Газеті жоқ. **ГАЗЕТТІК** сын. Газетке лайықталған.

ГАЗЕТХАНА зат. полигр. Газет дайындалып шығарылатын баспа, мекеме немесе газет редакциясы.

ГАЗЕТШІ зат. сөйл. 1. Газет қызметкері, тілші, журналист. 2. сөйл. Көшеде тұрып газет сатушы, көше, қы арап газет таратушы.

ГАЗЖҮТҚЫШ зат. тех. Газдар мен буларды сіңіретін және құшті ұстайтын зат.

ГАЗИК зат. сөйл. Ресейдің Горький атындағы автокөлік зауытынан шыққан автомобильдердің халық арасындағы қысқарған атауы.

ГАЗИФИКАЦИЯЛАУ Газдандыру. **ГАЗОКАМЕРА** зат. 1. Газ толтырылған арнаулы бөлме. 2. өск. Екінші дүниежүзілік соғыс кезінде фашистік концентрациялық лагерлерде тұтқындарды тұншықтырып өлтіретін газ толтыратын арнайы бөлме.

ГАЗКОНДЕНСАТ [франц. gaz, грек. chaos – хаос, condensation – қоюлатылған] зат. тех. Буландыру (конденсаттау) арқылы сұйық түрге айналырған газ өнімі.

ГАЗКОНДЕНСАТТЫ: газконденсатты жатын. геол. Газдық фазаның құрамында C_1, C_2, C_3 (метан, этан, пропан) көмірсутектерімен қатар еріген күйдегі көмірсутектер (C_4 – бутан), тіпті лигорииннің және керосиннің құрамына кіретін көмірсутектері бар, қойнауқаттық қысымы өте жоғары ($P > 100$ атм) газ жатыны. **Газконденсатты кенорын.** геол. Газконденсатты жатындарды кіріктіретін кенорын.

ГАЗКОНДЕНСАТТАЗДЫ: Газконденсаттазды жатын. геол. C_2+ жоғары құрамды көмірсутектер мөлшері жатын көлемінің 0,2-0,6 пайызы аралығында болып келетін газ жатыны.

ГАЗКӨЛЕМДІК: газкөлемдік талдау. хим. Зерттелетін заттың өлшендісі реактивпен әрекеттескенде бөлінетін газ көлемін өлшеуге негізделген газдық талдау.

ГАЗҚАНЫҒУЛЫҚ зат. тех. Тау жыныстарының өз бойындағы газ мөлшерімен сипатталатын жинауыштық қабілеті.

ГАЗҚҮБЫР зат. тех. Магистральдік газ құбыры; жанғыш газдарды шығатын жерінен не өндірілетін орнынан алыс қашықтыққа (жүздеген және мыңдаған километрге дейін) тасымалдауға арналған құрылыс.

ГАЗҚЫЗДЫРҒЫШ зат. тех. Газбен аталатын қыздырғыш.

ГАЗЛИФТ зат. тех. Сығылған газдар арқылы сұйықты көтеруге арналған құрылыс.

ГАЗ-МҰНАЙ сын. тех. Газ және мұнай өңдеуге, шығаруға, қолдануға қатысты, сонымен байланысты.

Газ-мұнай жапсары. тех. Газ-мұнай (мұнай-газ) шоғырында мұнайды газдан бөліп тұратын жазықтық.

ГАЗ-МҰНАЙЛЫ: газ-мұнайлы шоғыр. тех. Мұнайды және газды кіріктіретін, бірақ

мұнайының қоры газ қорынан көбірек болып келетін қос тарамды шоғыр. **Газ-мұнайлы жатын.** геол. Мұнай және газды кіріктіретін, бірақ мұнайының қоры газ қорынан көбірек болып келетін қосфазалы жатын. **Газ-мұнайлы кенорын.** геол. Мұнайдың жиынтық геологиялық қоры газ қорына қарағанда көбірек болып келетін кенорын.

ГАЗОЙЛЬ [франц. gaz, ағыл. oil – май] зат. хим. Дизельдерге арналған сұйық минералды жанармай сұрыбы.

ГАЗОЛИН [франц. gaz, лат. oleum – май] зат. хим. Газдық бензин, мұнайды айдағанда немесе өндірілген газды бөлгенде алынатын жеңіл көмірсутектердің қоспасы.

ГАЗОМЕТР [франц. gaz, грек. metron – өлшем] зат. тех. Мөлшерлі газды жинап сақтайтын, өлшейтін ыдыс.

ГАЗОМОТОР зат. Газбен жүргізілетін мотор.

ГАЗОН [франц. gazon] зат. **Көгал** (біркелкі тегістеп қырқылған көк шөп өсірілген немесе гүл егілген алаң).

ГАЗОНДЫҚ сын. Көгалға, газонға лайықталған.

ГАЗОТРОН зат. тех. Инертті газ, сутезі немесе сынап буларымен толтырылған, доғалық немесе солғын разряды бар екі электродты аспап.

ГАЗОТЫН зат. тех. Газдық қасиеттері бар отын түрлері.

ГАЗӨЛШЕУІШ зат. тех. Газөткізуші құбырдан өтетін газдың мөлшері мен оның жұмсалуды өлшейтін аспап.

ГАЗӨНДЕУ зат. тех. Газды тазалау, сұйылту және т. б. күйге келтіру тәсілі.

ГАЗӨТІМДІЛІК зат. геол. Денелердің, соның ішінде тау жыныстардың өз бойындағы кеуектер мен жарықтар арқылы газ өткізу қабілеті.

ГАЗПАНА зат. өск. Арнайы жасалған қорғаныс ғимараты немесе герметизацияланған және сүзгілі желдеткіш қондырғылармен жабдықталған орын.

ГАЗ-ПЛАЗМАЛЫҚ: газ-плазмалық мониторлар. инф. жаңа. <ағыл. gas-plasma monitor> Арасында электрлік импульстердің әсерінен белгілі бір орындарда жарықталатын газдық қоспа орналасқан екі шыны пластинасы бар құрылғы.

ГАЗПЛИТА зат. Газ отымен тағам пісіретін ас үйлік аспап.

ГАЗСАУЫТ зат. тех. Газсыздандырығыш ұңғыма.

ГАЗ-СУ: газ-су жапсары. геол. Газ жатыны мен қойнауқаттық су қабатын бір-бірінен ажырататын жазықтық.

ГАЗСЫҒЫМДАУ зат. хим. <лат. sublimare> Қатты дененің сұйық күйге айнамай тұрып-ақ бірден газға айналуы; заттарды тазартудың ең тиімді әдістерінің бірі.

ГАЗСЫЗ сын. 1. тех. Отын түріндегі газы жоқ, газ желісі немесе құбыры тартылмаған. 2. физ. Газы жоқ.

ГАЗСЫЗДАН = ет. Газдан арылу. **Газсызданған мұнай.** геол. Қойнауқаттық жағдайда немесе жер бетінде қойнауқаттық қысымның азаюы салдарынан газ массаларын бөле бастайтын мұнай.

ГАЗСЫЗДАНДЫР = ет. Газдан арылту, газды жою.

Газсыздандыратын ерітінді. өск. Әскери бөлімдер мен бөлімшелерде газсыздандыру жұмыстарын жүргізуге қолданылатын ерітінділер.

ГАЗСЫЗДАНДЫРҒЫШ тех. Газдан арылтатын, газды жою.

ГАЗСЫЗДАНДЫРУ Газсыздандыр етісінің қимыл атауы. **1.** экол. Улы газдардың зиянды әрекетін жою, улы газбен уланған нысандарды (жерді, өсімдікті, тамақты, қару-жарақты, киімді т.б.) тазарту шаралары. **2.** металл. Вакуумдық оңдеу әдісі арқылы сұйық металдағы еріген газдарды ажыратып алу. **3.** геол. Тау жыныстарындағы газды табиғи немесе жасанды жолдармен шығару.

Газсыздандыру аймағы. кен. Беті ашылған кен қабаттымен шектесетін көмір немесе тауржыныс массивінің телімі. **Газсыздандыру заттары.** өск. Улағыш заттармен өзара белсенді араласып, оларды ұсыз құрамаларға айналдыратын химиялық құралдар. **Газсыздандыру мәшинесі.** өск. Әскери техниканы, киім-кешекті, қораныш құралдары мен жергілікті жердің өңірлерін газсыздандыруды, залалсыздандыруды механикаландыру құралы. **Газсыздандыру орны.** өск. Уланған және газсызданған заттар қойылатын қоймалар, оларды жуып тазалайтын орындар, газсыздандыратын мәшинелер орналасқан алаң.

ГАЗТАЗАЛАҒЫШ зат. тех. Газды зиянды қоспалардан тазартатын, ауаға бөлінетін зиянды қоспаларды аулайтын аспап.

ГАЗТАЛДАУЫШ зат. тех. Газды қоспалардың сапалық және сандық құрамын анықтауға арналған құрал.

ГАЗТӘРІЗДЕС сын. Азрегаттық күйі газтекті, газ түрінде болатын.

ГАЗ-ТОЗАҢДЫ сын. Құрамында газ және тозаңы бар.

ГАЗТУРБИНАЛЫ сын. тех. Газдың жұмыс істеу энергиясын айналмалы білік энергиясына айналдыратын қозғалтқышы бар.

ГАЗТУРБИНА зат. тех. Газдың жұмыс істеу энергиясын айналмалы білік энергиясына айналдыратын қозғалтқыш.

ГАЗТУРБИНАЛЫҚ сын. тех. Газдың жұмыс істеу энергиясын айналмалы білік энергиясына айналдыратын қозғалтқышы бар.

Газтурбиналық қозғалтқыш. тех. Газы алдымен сығылып қыздырылатын, содан кейін сығылған және қызған газдың энергиясын білігінде механикалық жұмысқа түрленетін жылулық қозғалтқыш. **Газтурбиналық стансылар.** тех. Электр генераторының жетегі ретінде газдық турбина пайдаланатын жылу электр стансысы.

ГАЗТҰМЫЛДЫРЫҚ зат. өск. Улағыш және радиациялық заттардан қорғайтын сүзгісі бар, адамның басына киетін маска.

ГАЗШАМ зат. тех. Газбен жанатын шам. **ГАЗШАР** зат. астр. Газ массасының шоғыры.

ГАЗШЫ зат. Газ жүргізу ісімен айналысатын адам.

ГАЙДУК [венг. hajduk] зат. тар. **1.** XV-XIX ғ. г. Шығыс Еуропадағы түрік билігіне қарсы күресуші Балқан және Венгрия партизандары. **2.** Басыбайлық құқық тұсында: атқосшы.

ГАЙКА зат. тех. Белгілі бір бөлшек заттарды бекіту үшін қолданатын көп қырлы, бұнақты, металдан жасалған деталь, буранда.

ГАЙМОРИТ зат. мед. Кеңсіріктің жоғарғы жақ қойнауындағы кілегей қабықшасының қабынуы.

ГАЙОТ зат. геол. Ұшар басы мұжылып тегістелген, беткі деңгейі біршама тегіс жазықты, сөнген суасты жанартауы.

ГАЙТАН зат. балықшар. Балықшылардың сүзекі аудың торын жабдықтап тігу үшін қолданатын, мықты етіп ширатылған жіп.

ГАЛ зат. физ. Хальқаралық Бірліктер жүйесіндегі $1 \text{ см}^2/\text{с}^2$ - тең үдеу бірлігі, белгісі – g ал. Gal.

ГАЛА [франц. gala] Еуропа және орыс тілдерінен енген сөздерге «үлкен, сәнді, салтанатты» деген қосымша мазмұн беретін күрделі сөздердің бірінші бөлігі. Мыс: гала-концерт, гала-фестиваль, гала-матч.

ГАЛАҒАН зат. тамақ. Жаңа ауланған көксеркеңі шарбысы мен тұздалған уылдырығы.

ГАЛА-КОНЦЕРТ зат. өнер. Үлкен, кең көлемде өткізілетін салтанатты концерт.

ГАЛАКТИКА [грек. galaktikos] зат. астр. Аспан әлеміндегі күнді де қоса қамтитын алып аумақты жұлдыздар жүйесі.

Біздің галактика. астр. Құрамына Күн енетін галамшарының бірі Жер болып табылатын галактиканың галымдар арасындағы атауы. **Галактикадан тыс астрономия.** Астрономияның біздің галактикадан тыс ғарыштық денелерді зерттейтін бөлімі.

ГАЛАКТИКААРАЛЫҚ сын. Галактикалар арасындағы, екі немесе бірнеше галактикалар бойынша.

ГАЛАКТИКАДАЙ сын. Галактика сияқты. **ГАЛАКТИКАЛАР** зат. астр. Біздің галактикадан тыс орналасқан алып жұлдыздық жүйелер.

ГАЛАКТИКАЛЫҚ сын. Галактикаға тән. **Галактикалық жылы.** астр. Күн жүйесі галактика центрі төңірегінде бір айналым жасайтын уақыт аралығы. **Галактикалық тұмандық.** астр. Галактика құрамына енетін сиретілген газдар мен тозаңдардан тұратын әр түрлі аспан объектілері.

ГАЛАКТОЗА [грек. galaktos] зат. хим. Табиғатта көп кездесетін алты атомды қанттардың бір түрі.

ГАЛАКТОЗЕМИЯ [грек. galaktos] зат. мед. Галактозаның глюкозаға айналуына қажет ферменттің болмауынан зат алмасудың генетикалық бұзылуы.

ГАЛАКТОРИЯ зат. малшар. Ию, малдың шой.

ГАЛАКТОРЕЯ зат. мед. Емшектен сүттің өзінен-өзі патологиялық шығуы.

ГАЛАКТОСТАЗ зат. мед. Емшек емізетін әйелдің сүт бездерінде сүттің іркіліп қалуы.

ГАЛАКТОФОРИТ зат. мед. Сүт безі түтіктерінің қабынуы, маститтің бір түрі.

ГАЛАКТУРОН: галактурон қышқылы. хим. D – галактозаның алтышы көміртегінің тотығуы нәтижесінде түзілген бір негізді гекурон қышқылы.

ГАЛАЛИТ [грек. gala – сүт, lithos – тас] зат. хим. Сүттен алынатын сарғылт түсті жүзқа зат.

ГАЛАНТЕРЕЯ [франц. galanterie] зат. **1.** Айна, тарақ, ине-жіп сияқты күнімім заттары мен жеке пайдалану заттарының саудалық аты. **2.** Уақ-түйек бұйымдар сататын арнаулы дүкен я бөлім.

ГАЛАНТИН зат. тамақ. Балық немесе құс етінен жасалған тағам түрі.

ГАЛАТ зат. Біздің заманымыздан бұрынғы 278-277 ж. Кіші Азияға басып кіріп, оның батыс өңірін қоныстанған кельт тайпасы.

ГАЛЕГА [лат. galega] зат. бот. Жылы жақта өсетін жасыл гүлді, бұршақ тәрізді жабайы өсімдік.

ГАЛЕНИТ [лат. galena] зат. геол. Қорғасын түсті сұр минерал, қорғасын сульфиді, негізгі қорғасын кені.

ГАЛЕРА [итал. galera] зат. тар. **1.** өск. Агаштан құрастырылған, ең алғаш венециялықтар жасаған әскери еспелі кеме. **2.** тар. Орта ғасырларда Батыс Еуропа елдерінде құлдар мен тұтқындар түскендерді, айыпталғандарды

ескекші ретінде пайдаланған көп ескекті көне әскери кемеге жіберіп жазалау.

ГАЛЕРЕЯ [франц. galerie] зат. **1.** сәулет. Үлкен үйдің бөлшек-бөлшектерін біріктіріп, қатынастырып тұратын, төбесі жабық, бір жағы ашық ұзын ғимарат. **2.** Кабырғаны тұтас алған ұзын балкон. **3.** Театрдың көрермендерге жоғарыдан арналған орны, қатары. **4.** Суреттер көрмесіне арналған музей үйі. **5.** құр. Плотина және т.б. құрылысында бетон немесе темірбетон бөгеттерінде қалдырылатын қуыс. **6.** ауыс. Біркелкі заттардың тобы, тізбегі.

ГАЛЕТ [франц. galette] зат. тамақ. Ұзақ мерзім сақталатын, нанды алмастыратын печенyeler.

ГАЛЕЯ зат. балықшар. Нәлімдер тұқымдасына жататын балықтардың бір түрі.

ГАЛИСИЯЛЫҚ зат. Испаниядағы Галисия облысының жергілікті халқы.

ГАЛИТ [грек. hals] зат. геол. Тұз қышқылының натрий тұзы, ас тұзы галоидтер класына жататын минерал (NaCl), тұрмыста ас тұзы деп аталады.

ГАЛИФЕ зат. киім. Екі жаны делдіңкі, тар балақты, етікпен киетін (әскери) шалбар.

ГАЛИФЕЛІ сын. Галифе шалбар.

ГАЛЛА: галла нематода. [лат. meloidogyne spp] зоол. Жұмырқұрттар табына жататын, өсімдік тамырында масыл болып тіршілік ететін жәндік.

ГАЛЛАЛАР зат. Эфиопиядағы екі ірі этникалық топтың бірі.

ГАЛЛАДАР зат. тар. Ежелгі кельт тайпасы.

ГАЛЛИЙ [лат. gallia] зат. хим. Д.И. Менделеевтің периодты системасының үшінші тобындағы элемент.

ГАЛЛИЦА [лат. itonididae] зат. зоол. Үлкендігі төрт-бес мм қос қанаттылар отрядына жататын жәндіктер.

ГАЛЛИЦИЗМДЕР [франц. gallicisme] зат. лингв. Француз тілінен енген және өзге тілдік бөтен элемент ретінде танылатын сөздер немесе сөз қолданыстары. Мыс., галерея, клише, нувориш.

ГАЛЛОГРЕК зат. **Галаттар.**

ГАЛЛОН [ағыл. gallon] зат. Ұлыбритания, АҚШ және басқа да кейбір ағылшын өлшемін қолданатын елдердегі сұйық және ұнтақ заттар өлшемінгі бірлігі.

ГАЛЛУАЗИТ зат. геол. Силикаттар тобына жататын минерал.

ГАЛЛЮЦИНАЦИЯ [лат. hallucinatio] зат. мед. Ми қызметінің бұзылуы нәтижесінде жоқ нәрсені бардай елестетін (қору, ісін сезу, есту т.б.) жалған сезім.

ГАЛЛЮЦИНАЦИЯЛЫҚ сын. Галлюцинацияға жасалған елеске қатысты, соған тән.

ГАЛЛЮЦИНОГЕН зат. мед. Ми қызметін бұзатын және галлюцинация тудыратын өсімдік не синтезделген жасанды зат.

ГАЛЛЮЦИНОГЕНДІК: галлюциногендік интоксикация. мед. Адамның галлюциногенді пайдаланудан ұлануы.

ГАЛЛЮЦИНОЗ зат. мед. Алкоголизмге ұшырағанда және т.б. ауру салдарынан галлюцинация тудыратын жүйке ауруы.

ГАЛО [франц. halo] зат. метеор. Күн немесе Ай айналасында пайда болатын, тиіні Күн дискісіне ұқсас жарық дақтар (атмосфералық-оптикалық құбылыс).

ГАЛО² [франц. hals] ...Мағынасы «тұз» сөзіне сәйкес күрделі сөздердің бірінші бөлігі, мыс: галофиттер.

ГАЛОБИОНТТАР биол. Өте тұзды теңіздер мен көлдерде тіршілік ететін организмдер.

ГАЛОГЕН зат. хим. Фтор, бром, хлор, йод сияқты химиялық элементтер.

ГАЛОГЕНДЕР [грек. hals – тұз, genes – түзуші] зат. х.им. Металдармен қосылған кезде тұздар пайда болатын химиялық элементтер тобы (фтор, хлор, бром, йод, т.б.).

ГАЛОГЕНДЕУ = ет. х.им. Галогендерге айналдыру.

ГАЛОГЕНДІ: галогенді шам. Жарық шамның ішіндегі инертті газдың құрамында галогендер (йод немесе бром) болатын шам.

ГАЛОГЕНДІК сын. хим. Галогенге тән, сол сияқты.

Галогендік жыныстар. геогр. Құрғақшылықтан кеуіп бара жатқан теңіз, бассейндердің, тоғандардың, тұзды көлдердің түбінде қалған қаныққан ерітінділердің кристалдануы нәтижесінде түзілетін хемогендік шөгінді жыныстар. Галогендік кендер. геол. Галогендік жыныстардан қалыптасқан кен.

ГАЛОГЕНЕЗ: галогенез геохимиясы. хим. Тұздар кенорындары мен олардың өзгеруін қалыптастыратын химиялық элементтер миграциясы процестерінің жиынтығы.

ГАЛОГЕНИДТЕР¹ зат. хим. Галогендердің басқа элементтермен түзілетін қосылыстары.

ГАЛОГЕНИДТЕР² зат. геол. Табиғи галоидтар – минералдар тобы, галлосутекті қышқылдардың тұздары (HF, HCl, HBr, HI).

ГАЛОГЕНСУТЕПІ зат. хим. Галогендер мен сутегінің қосылысынан түзілген зат.

ГАЛАКТОФОРОГРАФИЯ зат. мед. Емшек түтіктеріне контраст жәберіп рентгенге түсіру.

ГАЛАКТОЦЕЛЛЕ зат. мед. Сүт безінің ретенциялық кистасы.

ГАЛОП [франц. galop] зат. муз. Жылдам екпінмен биленетін би музыкасы. 2. спорт. Ат шабасының түрі.

ГАЛОПЕЛИТТЕР зат. геол. Құрамында 30% ерігіш тұздар бар сазды және әксадды тау жыныстар.

ГАЛОФИЛДЕР [грек. halos – тұз, philo – сүйемін] зат. Тұзды қиататын жануарлар тобы, тұзды топырақ бетіне шыққан жерлерде тіршілік ететін жәндіктер.

ГАЛОФИТТЕР [грек. halos – тұз, phiton – өсімдік] зат. бот. Сор-сорпақ топыраққа өсетін, тұзды ортаға бейімделген сораң өсімдіктер (сораң, кермек, сарсазан, бұйырғын, т.б.).

ГАЛОФОБТАР [грек. halos – тұз, phobos – қорқыныш] зат. бот. Тұзды топырақты жаратпайтын, тұзды ортаға бейімделген өсімдіктер.

ГАЛОШ [франц. galoches] зат. Тазалық үшін аяқ киім сыртынан кийлетін резина киім.

ГАЛСТУК [нем. Halstuch] зат. 1. **Мойын-тақ** (көйлектің жағасын орай, алқымын түйіп, мойынға байлайтын жібек, тағы басқа матадан жасалған зат). 2. **Мойын-тақ** сов. (пионерлер тағатын үш бұрышты қызыл мата).

ГАЛТЕЛЬ [нем. Hohlkehle] зат. сәулет. 1. Заттың үшкір бұрышының жұмыр, дөңгелек ету. 2. Қабырғамен еденнің қилысындағы қуысты жасырып тұратын ағаш тақтайша (плинтус).

ГАЛУА: галуа теориясы. м.ат. Бір белгісізі бар жоғары дәрежелі алгебралық теңдеулер жөніндегі теория. Оны Э.Галуа жасаған.

ГАЛУН [франц. galon] зат. Әскери т.б. киімдердің жаға, жеңдерін алтын, күміс, түрлі-түсті жылтырауық әшекеймен көмкеру безендірілген таспа, әшекейлі жолақ.

ГАЛУРГИЯ хим. Әртүрлі тұздарды өндіруді жүзеге асыратын химиялық технология тармағы.

ГАЛЬВАНИ: гальвани элементі. хим. а) Жанасатын фазалар жиынтығында ең

болмаса біреуі иондық өткізгіш, ал басқалары электрондық болатын және бөліну шекарасында электр әруеттерінің айырмасы пайда болып, соның нәтижесінде ашық тізбектің ұштарында пайда болған электр қозғаушы күш. ә) Бір гальвани ұяшығынан тұратын химиялық ток көзі.

ГАЛЬВАНИЗАЦИЯ зат. физ. Емге, техникалық я басқа бір қажетке электрдің тұрақты тоғын қолдану.

ГАЛЬВАНО Еуропа және орыс тілдерінен енген күрделі сөздің гальваникалық тоққа қатысты барлығын білдіретін бірінші бөлімі, мыс: г а л ь в а н о п л а с т и к а.

ГАЛЬВАНОМЕТР зат. физ. Электрдің әлсіз тоғын өлшейтін аса сезгіш аспап.

ГАЛЬВАНОКАУСТИКА [итал. Galvani, грек. kaustikos – күйдіретін] зат. 1. физ. Электр тоғының қуымен металл бетінде сурет, өрнекті күйдіріп салу. 2. мед. **Гальванотермия.** Тякандарды электр тоғымен, қатты қызған металл түтікшілермен күйдіру (мыс: политтерді сылып тастағанда).

ГАЛЬВАНОМАГНИТ: гальваномангниттік құбылыстар. физ. Бойымен ток жүретін қатты өткізгіштердің (металдармен шала өткізгіштердің) электрлік қасиеттеріне әсер ететін магнит өрісіне байланысты құбылыстардың жиынтығы.

ГАЛЬВАНОПЛАСТИКА [итал. galvani, грек. plastike – түсін жасау] зат. тех. Гальванотехникада электролиз әдісімен металл немесе металл емес тұтқиқадан металл көшірме жасау.

ГАЛЬВАНОСКОП [итал. galvani, грек. skopeo – қарапайым] зат. тех. Электр жүйесінде тұрақты электр тоғының барлығын және оның бағытын анықтайтын аспап.

ГАЛЬВАНОСОҚҚЫЛЫ: гальваносоққылы теңіз минасы. әск. Мина корпусынан шығыңқы қалпақша кемеге тигенде жарғышы іске қосылатын түйіспелі мина.

ГАЛЬВАНОСТЕГИЯ [итал. galvani, грек. stego – қаптау] зат. тех. Электролиттік тұндыру әдісі арқылы бұйым бетіне қорғаныш немесе сәндік металл қаптама жасау.

ГАЛЬВАНОТЕРАПИЯ зат. мед. Тұрақты электр тоғын емдік және аурудың алдын алу мақсатында пайдалану.

ГАЛЬВАНОТЕХНИКА зат. тех. Қолданбалы электр химиясының металды металл және металл емес бұйымдардың беткі қабатына электролиттік тұндыру процесін қамтитын саласы.

ГАЛЬВАНОТЕХНИКАЛЫҚ сын. Гальванотехникаға тән, соған қатысты.

ГАЛЬМАНИН зат. мед. Түрлі қосындылардан алынатын ұнтақ, шуаш дәрісі.

ГЕЛЬМГОЛЬЦ: гельмгольц энергиясы. хим. Ішкі энергияның энтропиямен абсолюттік температура көбейтіндісінің арасындағы айырым болып келетін термодинамикалық жүйенің күй функциясы.

ГАЛЬМИРОЛИЗ зат. геол. Тұзды ерітінділер әсерінен минералдардың ыдырауы (бұзылуы).

ГАЛЬЯРДА [итал. gagliarda] зат. Баяу биленетін павана биінен кейін іле-шала жылдам қозғалысты би.

ГАМАДРИЛ [лат. hamadryas] зат. зоол. Африка, Азия саванналары мен Араб түбегін мекендейтін, павиандар тобына жататын ірі маймыл.

ГАМАК [франц. hamac] зат. Сыртта, аспан астында демалу үшін екі ағаш немесе екі діңгек аралығына керіле байланатын тербелмелі, аспалы тордан жасалған кереует.

ГАМАКСОФОБИЯ зат. мед. Дөңгелекті көліктен қорқу.

ГАМАРТИЯ зат. мед. Жетілген организмде ұрық құрылымының қалдықтарының болуы.

ГАМАРТИЯ зат. мед. Анатомиялық құрылымдардың даму аномалиясы.

ГАМАРТОБЛАСТОМА зат. мед. Гамартоманың негізінде дамидың қатерлі ісік.

ГАМАРТОМА зат. мед. Ісік тәрізді түйін.

ГАМАРТОФОБИЯ зат. мед. Кінәлі іс жасап қоямын деген қорқыныш.

ГАМАШ [франц. gamaches] зат. киім. Тізеге не тобыққа дейін жететін тоқымалы шұлық, киім түрі.

ГАМБИТ [франц. gambit] зат. спорт. Фигура я пешканы шығынға шығара отырып, басымдық алу үшін шахмат ойынындағы шабуыл жүрісінің басталуы.

ГАМБРИНИЗМ зат. мед. Сыра ішуден пайда болатын маскүнемдік.

ГАМБУЗИЯ [исп. gambusia] зат. зоол. Түсті сазандар отрядының безгек масасының дернәсілін жейтін, тірі туатын ұсақ балық.

ГАМБУРГЕР [ағыл. hamburger] зат. тамақ. Арасына түрлі қоспа салынған (ет, бифштекс, сыр, көкөніс, т.б.) тоқаш, нан.

ГАМЕТА зат. мед. Жетілген жыныстық жасуша.

ГАМЕТАЛАР [грек. gametes] зат. биол. Жануарлар мен өсімдіктердің аталық және аналық жасушалары.

ГАМЕТОБЛАСТ [грек. gametoblastos] зат. биол. Эмбриогенездің үшінші аптасында ұрық ағзасындағы саруыз қапшығы қабырғасында қалыптасатын алғашқы жыныс жасушасы.

ГАМЕТОГЕНЕЗ [грек. gametogenesis] зат. биол. Жыныс жасушаларының даму процесі.

ГАМЕТОГОНИЯ зат. биол. Қарапайым жәндіктердің жыныстық көбеюі.

ГАМЕТОПАТИЯ зат. мед. Гаметаның бұзылуының жалты атауы.

ГАМЕТОЦИТ [грек. gametocytos] зат. биол. Пісіп-жетілген жыныс жасушасы.

ГАМИОНДАР зат. биол. Кейбір өсімдік пен жануарлардың жыныстық жасушаларынан (гаметаларынан) бөлінетін зат.

ГАМИЯ [грек. gamos]. Еуропа және орыс тілдерінен енген күрделі сөз құрамындағы «неке» мағынасына сәйкес бөлігі мыс.: моногамия, полигамия.

ГАМЛЕТТІК: гамлеттік сауал. филос. Бір-біріне қарама-қайшы екі шешімнің бірін таңдау қажеттілігінен туындайтын адамгершілік, философиялық және т.с. сипаттағы өте күрделі де қиын сұрақ [Гамлет – 1601 жылы жарыққа шыққан ағылшын классик жазушысы У.Шекспирдің аттас трагедиясының басты кейіпкері].

Гамлеттік сауал. [ағыл. Hamlet] кіт. Екі қарама-қарсылықтың қайсысын таңдау керек дегенге саятын сауал [Шекспирдің осы аттас трагедиясының бас кейіпкері Гамлеттің аты үнемі күмәнданушылық пен батыл шешімге келе алушылық арасындағы қайшылықтар әсерінде жүретін ішкі қайшылықтарға толы тұлғаның сипатына айналды].

ГАММА¹ [грек. gamma] зат. 1. муз. Дыбыстардың бір я бірнеше октава мөлшерінде біресе жоғары, біресе төмендеу ырағатының жүйелі түрде орналасуы. 2. ауыс. Әлденеше өзгеріп отыратын құбылыстардың, зат сапаларының үздіксіз бір жүйемен үйлесуі. 3. Көркемөнер және декоративтік өнерде туындыларын әзірлегенде қолданылатын тұр-түс, бояу байлығы.

ГАММА² зат. 1. лингв. Грек әліпбиінің үшінші әрпі – Γ; 2. Заттың нақты бір қалпын

белгілеу, мыс.: гамма-темір. **3.** Гамма-сәуле терминімен мағыналасық байланысты көрсететін қосымша. **4.** физ. Гамманың миллиондай бөлшегі. **5.** физ. Магнит өрісі кернеулігінің бірлігі. **6.** Массаның сирек қолданылатын үлестік бірлігі $1 \text{ u} = 10^{-9} \text{ кг} = 10^{-6} \text{ г}$.

ГАММА-АМИНМАЙ зат. хим. Белоктар құрамына кірмейтін, жүйке жүйесінің медиаторы болып есептелетін амин қышқылы.

ГАММА-ГЛОБУЛИНДЕР зат. биол. Кейбір жұқпалы ауруларға қарсы емдеу - алдын алу емдомы ретінде қолданылатын, қарсы денелері бар қан белогының бір тобы, қан сарысуы глобулиндерінің бір тобы.

ГАММАДА зат. геол. Бетпақдала, Шу-Іле тау бөктерлеріндегі, Орталық Қызылқұмдағы ежелгі палеозойлық магмалы және метаморфтық тау жыныстары бізділуынан қалыптасқан үзінді жыныстар бетін пласты борпылдақ жыныстардың жабуынан пайда болған тасты-тастакты шөл.

ГАММА-СӘУЛЕ зат. физ. Өте қысқа толқынды электромагниттік сәуленің бір түрі.

Гамма-сәуле шығару. әск. Ядролық жарылғыс кезінде түзілетін, кемінде 10 м ұзын толқынды электромагниттік иондалған сәулелену, ядролық атомдардың энергиялық жағдайының өзгеруі, ядролыққа айналу және бөлшектердің аннигиляциясы.

ГАММА-СПЕКТРОМЕТР зат. физ. Гамма-сәуле кванттарының энергиясын және оның қарқындылығын өлшеуге арналған аспап.

ГАММА-ТӘСІЛДЕР зат. геол. Гамма сәулелерді өлшеу арқылы тау жыныстары мен рудаларды зерттеудің радиометрлік тәсілдерінің бірі.

ГАММА-ТЕРАПИЯ зат. мед. Гамма сәулесімен емдеу.

ГАММАРУС зат. зоол. Жұмсақ денелі шаяндар.

ГАММА-ФУНКЦИЯ зат. мат. Математикалық анализдегі трансцендент функциялардың маңызды түрі.

ГАМОМАНИЯ зат. мед. Көп әйелдермен некелік қатынасқа түсу құмарлығы.

ГАМОНТ зат. биол. Қарапайымдардың бір ядролы даму кезеңі.

ГАНГЛИОЗИДТЕР зат. биол. Глико-финго-липидтер тобына жататын табиғи органикалық зат.

ГАНГРЕНА [грек. gangraina] зат. мед. Азаның зақымданған жерін, бір мүшесінің немесе тіні бөлігінің өліттенуі, шіруі.

ГАНГРЕНАЛЫ сын. мед. Гангренаға айналған.

ГАНГРЕНОЗ зат. мед. Шіріме құс.

ГАНГСТЕР [ағыл. gangster] зат. Америка Құрама Штаттарында және кейбір елдердегі ұйымдасқан қылмыскерлер, қарақшылар тобының мүшесі.

ГАНГСТЕРИЗМ [ағыл. gangster] зат. Батыс елдерінде етек алған Мемлекеттік шенеуніктерді өлтіру, қорқыту, құш қолдану, сатып алу сияқты әрекеттерден көрінетін ұйымдасқан қылмыстық іс.

ГАНГСТЕРЛІК сын. Қарақшылық, тонау-шылық.

ГАНДБОЛ [ағыл. hand ball] зат. спорт. Допты қолмен қағып ойнайтын командалық спорт ойыны.

ГАНДБОЛИСТ зат. спорт. Гандболшы.

ГАНДБОЛШЫ зат. спорт. Гандбол ойыншысы.

ГАНДИЗМ зат. филос. Үндістанның тәуелсіздігі үшін күрес кезінде пайда болған дини-философиялық әрі әлеуметтік-саяси ілімі.

ГАНДИШЛДІК зат. филос. Үндістанның рухани «атасы» Мохандас Карамчанд («Махат-

ма») Гандидің ілімін ұстанушылардың дүниетанымдық, саяси-мәдени жүйесі.

ГАНИСТЕР зат. геол. Коксты немесе металлургиялық пештердің ішкі оңірін қаптауға керекті отқа өте төзімді кірпіштер жасауға қолданылатын тақтатастар.

ГАНОИДТЫ: ганоидты қабыршақ. биол. Ежелгі сүйекті балықтардың қабыршағын қаптайтын кіреуке тәрізді зат.

ГАНТЕЛЬ [нем. Hantel] зат. спорт. Шойын я темірден құйылған, екі жағы шоқпар бас, аралығы қолдың шеңел көлеміне орай жалғасқан ауыр атлетикалық құрал.

ГАОЛҮАН [қыт. kaoliang] зат. өс. Құмай текті асылтұқымдастарға жататын біржылдық шоптесің өсімдік.

ГАП [ағыл. gap] зат. экон. Биржа тауары бағасының күрт төмендеуі.

ГАПАКС зат. лингв. Ескі славян жазба ескерткіштерінде сөздің бір-ақ рет қолданылуы.

ГАПЛОБАКТЕРИЯЛАР [грек. haplis – қарапайым, bacteria – таяқша] зат. биол. Көдімгі бактериялардың біріккен тобы.

ГАПЛОИД [грек. haploos – жалғыз, eidos – түр] зат. биол. Ағза жасушасындағы хромосомалар санының алғашқы формаларға қарағанда екі есе кем болуы.

ГАПЛОИДТІ сын. биол. Гаплоид кезеңіндегі.

ГАПЛОИДТЫҚ сын. Гаплоид кезеңіне тән, қатысты.

ГАПЛОЛОГИЯ [грек. haploos – жалғыз, карапайым, logos – ілім] зат. лингв. Дыбыстардың комбинаторлық өзгерісі, диссимилиация әсерінен өзара бірдей немесе ұқсас көрініс буындардың бірінің түсіп қалуы.

ГАПЛОИТ зат. биол. Өсімдіктің жыныс жасушасының гаплоидтық фазадан кейінгі ұрпағы.

ГАПЛОСЕМИЯ зат. лингв. «Қарапайым» мағыналыққа тән мазмұн өресінің ең кіші, шектік бірлігі.

ГАПЛОСПАРИДИЙ зат. балық шар. Қарапайым жәндіктер типінің споривиктер классына жататын бір отряды.

ГАПТОТРОПИЗМ зат. бот. Кейбір өсімдіктердің қатты заттарға тақалғанда иілін реакция беруі.

ГАРАЖ [франц. garage] зат. Мәшине, мотоцикл, автомобиль тұратын, арнайы жабдықталған орын.

ГАРАНТ [франц. garantir] зат. қаржы. Қарыз алған адам өз міндеттерін орындамаған жағдайда несие берушілер алдында жауап беретін физикалық немесе заңды тұлға.

ГАРДЕМАРИН [франц. garde-marine] зат. тар. 1917 жылға дейінгі Ресейдегі теңіз кадет корпусының жоғарғы сыныптарының тәрбиеленушісінің атауы.

ГАРДЕРОБ [франц. garderobe] зат. 1. Киім ілуге, сақтауға арнайы жасалған шкаф; үй жиһазы. 2. Мекеме, театр я жұмыс орындарына келушілердің сырт киімдерін ілуге арналған орын, бөлме. 3. Жеке адамның барша киімі.

ГАРДЕРОБШЫ зат. Гардероб қызметкері.

ГАРДИНА [нем. Gardine] зат. Терезе мен есіктің өн бойын түгел қамтитын маңдайшалы перде.

ГАРЕМ [ар. حرم] зат. Кейбір шығыс елдерінде бай-бектердің әйелдері үшін арнайы салған бөлек үй; үйдің әйелдер тұратын жағы, бөлмесі.

ГАРИБАЛДИ зат. балық шар. Алабұға тәрізділер тармағына жататын балық.

ГАРМОН зат. сөйл. Гармонь.

ГАРМОНИЗАЦИЯ зат. муз. Үндестіру

(дауыс үйлесімінің ережесіне сәйкес музыкалық шығарманы аккордқа қою).

ГАРМОНИКАЛАР [грек. harmonikos] зат. 1. физ. мат. Гармоникалық тербелістер (обертондар). 2. Дыбыс шығарушы денелердің тербелісінен пайда болатын әуендік рецктер. 3. муз. Кейбір үрмелі, жиырмалы әрі клавиатура-расында түймелері бар аккордеон, гармонь, баян, т.б.) аспаптардың ортақ аты, гармонь.

ГАРМОНИСТ ор. зат. сөйл. Гармоншы.

ГАРМОНИЯ [грек. harmonia] зат. 1. филос. Белгілі бір тұтастықтың бөліктері мен элементтерінің бірегейлі, бірге әрекет етуі, өзара үндестігі. 2. Үйлесімді көрініс, жарасымдылық, жағымды үндестік. 3. муз. Дыбыстардың сазды үндерінің заңдылықпен біріктірілуі және бұлардың ауысуында болатын байланыстарды белгілеу, яғни үйлестіру, әуездеу құралы. 4. лингв. Сингармонизм, дауысты дыбыстар үндестігі. 5. эстет. Көркемөнер туындыларының барлық құраушыларының өзара үйлесімді байланысуын, үндесе жарасуын білдіретін эстетикалық категория.

ГАРМОНИЯЛЫ сын. Өзара үйлесімді, сәйкес.

ГАРМОНИЯЛЫҚ сын. Гармонияға тән сапа.

Гармониялық қатар. мат. Математикада $1+1/2+1/3+1/4+1/n+... -$ түріндегі сан қатары.

Гармониялық орта. мат. Гармониялық қатардың екінші мүшесінен бастап әрбір мүшесінің қоршауының ортасы. **Гармониялық пропорция.** мат. Орта мүшелері бір-біріне тең, ал соңғы мүшесі бірінші және орта мүшелерінің айырмасы болып келетін пропорция. **Гармониялық талдау.** мат. Математиканың Фурье қатары мен Фурье интегралы теориясының әдістерін біріктіретін тарауы. **Гармониялық тербеліс.** физ. Физикалық шаманың уақыттың өтуіне байланысты, синусодалық заңмен өзгеретін тербелісі.

ГАРМОНШЫ зат. Гармонь ойнай білетін адам.

ГАРМОНЬ [грек. harmonikos] зат. муз. Пернетақталы, ашылмалы, жиырмалы, үрмелі музыкалық аспап; сырнай.

Гармонь тартты. Гармоньда ойнады.

ГАРМОНЬДА=ет. сөйл. Гармонь тарту.

ГАРМОНЬДАТ=ет. сөйл. Гармонь тартып ойнап, көңіл көтеру.

ГАРНИЕРИТ [франц. garnierite] зат. геол. Нуменг, силикаттар тобының минералы.

ГАРНИЗОН [франц. garnison] зат. әск.

1. Елдімекенде немесе оның аймағында тұрақты, болмаса уақытша орналасқан әскери бөлімдер, әскери оқу орындары және мекемелер.

2. Бекіністе, бекіністі аудандарда немесе жеке қорғаныс құрылысында (мыс., қала гарнизоны, бекініс гарнизоны, форт (қамал), т.б.) орналасқан әскери бөлімдер мен бөлімшелер.

Гарнизон қызметі. әск. Гарнизонда орналасқан әскерлерге, әскери оқу орындары мен мекемелерге гарнизонда ұйымдастырылатын жалпы маңызды бар шаралар.

ГАРНИЗОНДЫҚ сын. Гарнизонға тән.

Гарнизондық қарауыдар. әск. Жалпы гарнизондық мәндегі нысандарды, гарнизонның құрамалары мен бірнеше бөлімдерінің іргелес орналасқан объектілерін қорғау және күзету, сондай-ақ гарнизондық гауптвахтада жатқан адамдарды күзету үшін жасақталған қарауы.

Гарнизондық патруль. әск. Көшелердегі және қоғамдық орындардағы, сондай-ақ гарнизонға іргелес елді мекендердегі әскери қызметшілер арасында реттілік пен жоғары әскери тәртіпті сақтау үшін әрбір гарнизонда тағайындалатын наряд орындаушылар.

ГАРНИР [франц. garnir] зат. *Ет я балықтан жасалған тағамға қосымша берілетін үстеме дәм.*

ГАРНИТУР [франц. garniture] зат. *Бір-біріне сай түстес, тектес жасалған заттар, белгілі бір мақсатта пайдаланатын бөлмені жабдықтауға арналған жиһаз.*

ГАРПИЯ [грек. harpyia] зат. зоол. *Жарғанаттың бір түрі.*

ГАРПУН [гол. harpoe] зат. к. өс. *Теңіздегі ірі балықтарды, аңдарды аулау үшін иші істік темірден жасалған, найза іспеттес, баулы лақтырма (атпа) құрал.*

ГАРРА зат. балықшар. *Құмайт, тасты өзендерде кездесетін, қанаттары желпиуіш тәрізді, көсіптік маңызы шамалы тұқы тұқымдасының бір туысы.*

ГАРРИОТА зат. балықшар. *Мұхиттардың терең жерлерінде тіршілік ететін химера тәрізділер отрядының бір тұқымдасы.*

ГАРСОН [франц. garçon] зат. *Францияда, Италияда мейрамхана не кафе даяшысы, қонақ үйдегі қолбала.*

ГАРТ [нем. Hartblei] зат. кен. *Қорғасынның сұрме және қалайы қосылған қорытпасы.*

ГАРТЛИНГ [нем. Hartling] зат. кен. *Қалайы мен темір қоспаларының қорытпасы.*

ГАРТНЕР: гартнер қаналы. зат. мед. *Аналық безінің қосалқысының ұзынша түтігі.*

ГАРУА [исп. garua] зат. геогр. *Эквадор, Перу және Чилидің Тынық мұхиттың шөл жағалауларында байқалатын тығыз сұр тұман.*

ГАРУС зат. тоқыма. *Таза жүннен ирілген жіп.*

ГАРЦБУРГИТ зат. геол. *Ультранегізді интрузиялық таужыныс периодтың оливин мен ромбылық пироксеннен (энстатиттен не бронзиттен) тұратын түрі.*

ГАРШЕП [нем. Haarschnepfe] зат. зоол. *Балықшылар тобына, тауқұдіреттер тұқымдасына жататын ұсақ құстардың бір түрі.*

ГАРШОК ор.зат. сөйл. *Түбек (кішкентай балаларға арналған дәрет сындыртатын ыдыс).*

ГАСТАРБАЙТЕР [нем. Gastarbeiter] зат. жаңа. *Өзге, көрші мемлекеттерден жұмыс іздеп келген арзан жұмысшы қолы, жалданушы, маусымдық жұмыскер, шаруа.*

ГАСТРАЛОГИЯ зат. мед. *Кіндіктен жоғары ауырсындыруы, ауруы.*

ГАСТРИН зат. мед. *Асқазан безінен шығатын биологиялық белсенді полипептид.*

ГАСТРИТ [грек. gaster] зат. мед. *Асқазан кілегей қабығының талаурауы, қабынуы.*

ГАСТРО... [грек. gaster] *Асқазанға, ас қорыту жүйесі атауына қатысты кіндікті сөздердің бірінші бөлігі.*

ГАСТРОЛЕР [нем. Gastrolle] зат. 1. *те а т. Уақытша ойын көрсетуге келген артист.* 2. *ауыс. сөйл. Бір істі уақытша, кездейсоқ істейтін адам.* 3. *қарап. Басқа қалаға ұрлық жасауға келген кәсіби ұры.*

ГАСТРОЛИТТЕР зат. геол. *Хайуандар асқазанынан табылатын, олардың ас сіңіру органдарында болуына байланысты жұмырлана тегістелген тастар немесе минерал түйіршектері.*

ГАСТРОЛЬ [нем. Gastrolle] зат. өнер. *Артистер тобының я жеке өнер қайраткерінің сырт жерде көрсететін өнері, ойын-сауығы.*

ГАСТРОЛЬДЫҚ сын. *Гастрольмен байланысты.*

ГАСТРОНОМ [франц. gastronome] зат. 1. *Дәмді тағамды жақсы білетін, тәуір көретін дәмшіл адам.* 2. *Түрлі тәтті тағам, азық-түлік, ішімдік, т.б. сатылатын сауда орны, дүкен.*

ГАСТРОНОМИЯ [франц. gastronomie] зат. тамақ. 1. *Азық-түлік, тамақ.* 2. *Аспаздық өнерін білу.*

ГАСТРОПРОЗ мед. *Асқазанның түсіп кетуі (өдетте, құрсақ қуысының түсуімен сипатталады).*

ГАСТРОСКОП зат. мед. *Ауыз бен өңеш арқылы асқазанға енгізіліп, жарық беретін жүйесі бар оптикалық түтігі арқылы асқазан ауруларын анықтайтын медициналық аспап.*

ГАСТРОСКОПИЯ [грек. gaster – асқазан, skoreo – қараймын] зат. мед. *Ауыз қуысы және өңеш арқылы асқазанға енгізілген гастроскоп аспабымен асқазан қуысының ішкі беткейлерін зерттеу әдісі.*

ГАСТРОСОФИЯ зат. *Тамақ пен сусындарды денсаулыққа зиян келтірмей, дұрыс тұтыну ережелерінің жиынтығы.*

ГАСТРОЦЕЛЬ [грек. gaster – асқазан, koilos – қуыс] зат. биол. *Көп жасушалы жануарлар ұрығы дамуының гастрולה сатысындағы ұрықтың ішкі қуысы.*

ГАСТРОЭНТЕРИТ [грек. gaster – асқазан, enteron – ішек] зат. мед. 1. *Ішек-қарынның ішкі, ұлпа және ет қабықтарының қабынуы.* 2. *Қарын мен ащы ішектің қабынуы.*

ГАСТРОЭНТЕРОКОЛИТ зат. мед. *Қарын, ащы ішек пен тоқ ішектің бірден қабынуы.*

ГАСТРОЭНТЕРОЛОГИЯ [грек. gaster (gastros) – асқазан, қарын, enteron – ішек, logos – ілім] зат. мед. *Адамның асқорыту жүйесінің құрылысы мен қызметі, аурулары (көбінесе, жақпайтын), олардың себептері, патогенезі (дамуы), белгілері, оларды анықтау, емдеу және олардан сақтану туралы ғылым; медицинаның бір саласы.*

ГАСТРУЛА [грек. gastrula] зат. биол. *Көп жасушалы ұрықтың өсіп-жетілуінің кезеңі.* **ГАСТРУЛАЛАНУ** зат. биол. *Көп жасушалы ағзадағы қосқабатты ұрықтың (эктодерма, энтодерма) түзілу үдерісі.*

ГАСТРУЛЯЦИЯ зат. биол. *Гастрולהлану (көп жасушалы жануарлардың аталық және аналық жыныс клеткалары ұрықтануы: олардың алғашқы дамыған кезде денесінде екі қабатты және кейбіреулерінде үш қабатты ұрықтың пайда болу үдерісі).*

ГАСТРУЛЯЦИЯЛАНУ зат. *Гастрולהлану.*

ГАСТРЭКТАЗИЯ зат. мед. *Асқазан қабырғасының созылуы.*

ГАТТЕРИЯ [лат. sphenodon punctatus] зат. зоол. *Бауырымен жорғалаушылар тобының тұмсықбастылар отрядына жататын, өте ертеден тіршілік етіп келе жатқан жалғыз түр.*

ГАУБИЦА [нем. Haubitze] зат. әск. *Қарсыластың тасадағы нысанасын жоюын және қорғаныс бекіністерін, баспанасын, бақылау пункттерін, блиндаждарын бұзатын артиллериялық қарудың бір түрі.*

ГАУПВАХТА [нем. Hauptwache] зат. әск. *Әскери қызметкерлерді қамауда ұстайтын арнайы орын.*

ГАУР [лат. bibos gaurus] зоол. *Үндістан, Мьянма, және Малакка таулы ормандарында мекендейтін бұқа тұқымдас ірі жануардың бір түрі.*

ГАУСАР зат. сөйл. *Кәусар.*

ГАУСАРЛЫ сын. сөйл. *Кәусарлы.*

ГАУСС зат. физ. *Магнит индукциясының бірліктердің халықаралық жүйесі мен бірліктердің СГСМ жүйесіндегі бірлігі.*

ГАУЪАР [ар. غوار] зат. 1. *Сирек кездесетін, аса бағалы, алуан түсті, қымбат асыл тас, бриллиант.* 2. *ауыс. Ең қымбат, асыл, қадірлі адам,*

тұлға. 3. *ауыс. Ең мықты, бағалы мәртебесі биік, асыл зат, дүние, көңіл.* 4. *зерг. Гауһар тастарынан жасалған немесе сонымен безендірілген (бұйым, зат).*

Гауһар жұлдыз. поэт. *Жылтылдаған жарық жұлдыз.* **Гауһар жүз.** поэт. *Сұлу, ең көрікті жүз.* **Гауһар жүзік.** зерг. *Көзіне гауһар (асыл тас) орнатылған жүзік.* **Гауһар көз.** поэт. *Жәудіреген көз.* **Гауһар қабақ.** поэт. **Гауһар көз.** Гауһар нұр. поэт. *Жарқын жүз, жарқын мінез.* **Гауһар ой.** поэт. *Құнды, тереңнен шыққан асыл ой.* **Гауһар сөз.** поэт. *Асыл сөз.* **Гауһар су.** поэт. *Таза, мөлдір су.* **Гауһар тас.** а) зерг. *Гауһар, бағалы, әшекей тас.* б) поэт. *Артық туған, қымбатты адам.* б) бейн. *Қымбат сезім, көңіл, мөлдір, жарқыраған.* бейн. *Жалтыр, асыл заттай, түрлі-түсті тастай.* **Гауһар терді.** поэт. *Ең қымбат, керегіне жарайтын асыл дүниелерді жинады, ілім құды, білім алды.*

ГАУЪАРДАЙ сын. бейн. 1. *Аса қымбатты, бағалы, қадірлі (зат, дүние, адам).* 2. *Терең мазмұнды, мағыналы (сөз, ой).* 3. поэт. *Жанып тұрғандай, тап-таза, мөлдір, жарқыраған.*

ГАУЪАРЛА= ет. *Гауһармен әшекейлеу.*

ГАУЪАРЛЫ сын. 1. *Гауһары бар, гауһар орнатқан.* 2. *ауыс. Жайнаған, жарқыраған, құлтыраған.*

ГАУЪАРПҰРЫШ [ир. گوهر فروش] зат. көне. *Гауһар т.б. асыл тасты сатып алатын зергер.*

ГАФАЛПЕЗИЯ мед. *Теріге зиянсыз тітіркендіргіштер тиген кезде ауырсынуды сезу.*

ГАФНИЙ [лат. Hafnium] зат. хим. *Элементтердің периодтық жүйесінің IV тобындағы химиялық элемент.*

ГАЧЕТИТ зат. геол. *Құрамында шайырлар аз таушайырлардың таза парафинді түрлерінің жіктеме атауы.*

ГАШЕТКА [франц. gachette] зат. әск. *Оқ атуға арналған автоматты қару-жарақты іске қосатын құрылғы, шүріппе.*

ГАШИШ [ар. حشيش] зат. *Галлюциногендер тобына жататын еліртпе зат, үнді қарасорасының (конопля) аналық өсімдігінің сабағынан шығатын смола тәрізді зат.*

ГАШИШИЗМ зат. мед. *Гашиш қабылдауға қатты құмарлану түріндегі нашақорлықтың бір түрі.*

ГӨЗМАЛ зат. жерг. *Кездеме, мата.*

ГӨККУ елік. 1. *Аққудың шығаратын дыбысын бейнелейтін сөз.* 2. *муз. этн. Қазақтың киелі құсы, махаббат символы саналатын, әндерінде қайырулар ретінде жиі қолданылатын аққу үнінің еліктейтін сөзі.* 3. *ауыс. поэт. Ердің мақтанышы, сәні мен әні.* 4. поэт. *Теңеу, еркелету мәнінде қолданылатын махаббат, сүйіктісі деген мағынадағы сөз.*

ГӨККУЛЕ= ет. *Аққудың сымпылдап үн шығаруы.*

ГӨККУЛЕУ *Гөккуле етістігінің қимыл атауы.* 1. *Аққудың үн шығаруы, сымпылдауы.* 2. *ауыс. Сауық-сайран құру, әндету, көңіл көтеру.*

ГӨЛБӨБИЯ [ар. جلبية] зат. көне. *Киім түрі.*

ГӨНПР= ет. сөйл. **Мәңгір.**

ГӨП зат. 1. *Бір нәрсенің сыры, мәні.* 2. *Бір нәрсенің, іс-әрекеттің себеп-салдары, қандай да бір жағдай, жай.* 3. *Айтар сөз, әңгіме.*

Гөп бар. а) *Бір істің, әрекеттің өзінің себебі, мәнісі бар.* б) *Айтайын деген сөз, әңгіме, сыр бар.* **Гөп ...- да жағыр.** сөйл. *Бір нәрсенің мәнісі, себебі осында дегенді білдіретін сөз қолданысы.* **Гөп шертті.** *Сыр шертті, сырласты, мұңдасты.*

ГӨПТЕ= ет. сөйл. *Негіздеу, мәнісін көрсету.*

ГӨРДЕН зат. *Көрлен* (фарфор).
ГӨРІ шы л. Бұдан кейін, осыдан соң деген мағынаны білдіретін көмекші сөз.

ГӘРІС зат. сөйл. *Гарус*.
ГӘУ: гәу бас. сөйл. мысқыл. Ессіз, ойсыз деген мағынада.

ГӘУРӘТ зат. ескі кіт. *Нур, сипат*.
ГӘУСЕР зат. сөйл. *Кәусар*.
ГӘУЪАР зат. ескі кіт. *Гауһар*.
ГӘУЪАРДАЙ сын. сөйл. *Гауһардай*.
ГӘУІР зат. ескі кіт. *Кәпір*. 2. ауыс. әкспр. жағымсыз. Ұятсыз адамға немесе бір жаман қылық істеген адамға ашуланғанда, кейінде айтылатын ұрсу сөз.

ГВАРДЕЕЦ зат. *Гвардия құрамындағы жауынгер*.

ГВАРДИЯ [итал. guardia] зат. 1. әск. Әскердің іріктелген, таңдаулы бөлімі (алашқыда императорды қорғау үшін). 2. ауыс. Бір қжымның іріктелген тобы, бөлігі.

Гвардия сержанты. әск. Ерлігімен көзге түскен, таңдаулы армияның сержанты.

ГВАРДИЯЛЫҚ сын. *Гвардия даңқына сай, лайық*.

ГВАРДИЯШЫ зат. *Гвардия құрамындағы жауынгер*.

ГВАРДИЯШЫЛ сын. сөйл. *Гвардияға кіретін, соған қатысты*.

ГВАТЕМАЛА зат. *Гватемаланың тұрғылықты халқы*.

ГВОЗДИКА ор. зат. өс. *Қаламтыр*.
ГЕБЕФРЕНИЯ [грек. hebe – бозбалалық шақ, рһен – жүрек, ақыл-ес] зат. мед. Негізінен бозбалаларда кездесетін шизофренияның бастапқы түрі.

ГЕБЕФРЕНЦИЯ [грек. hebe – жас кез, рһен – жүрек, жан, ақыл, пайым] мед. Шизофренияның мағынасыз қалжыңдасудан, ақымақ сияқты көңіл көтеруден, қисалаңдаудан байқалатын бастапқы белгілері.

ГЕБОТОМИЯ зат. мед. *Жамбас қуысын кеңейту үшін жасалатын операция*.

ГЕБРАИТАНУ [грек. hebraios] зат. терм. *Көне еврей тілін, жазба ескерткіштерін және еврей мәдениетін зерттейтін гуманитарлық ғылымдар кешені*.

ГЕВЕЯ [лат. hevea] зат. өс. *Сүттігендер тұқымдасына жататын каучукты ағаштардың бір түсі*.

ГЕГЕМОНИЗМ зат. саяси. Бір мемлекеттің не мемлекеттер одағының саяси жүйеде, дінде бүкіл әлемге немесе белгілі бір өңірге үстемдік жүргізу идеологиясы және саясаты.

ГЕГЕМОНИЯ [грек. hegemonia] зат. саяси. Біреудің, біреулердің үстінен жетекшілік, басшылық, үстемдік, өктемдік жүргізуші бір нәрсенің негізгі қозғаушы күші.

ГЕДЕНБЕРГИТ зат. геол. *Силикаттар тобының пироксендер тобына жататын минерал*.

ГЕДОНИЗМ [грек. hedone] зат. 1. псих. Өмірдің басты мақсаты ретінде рақат пен ләззатты танушылық, рақат, ләззат алуға ұмтылушылық. 2. филос. Эдемонизмнің бір тармағына жататын Кирен философфиялық мектебі (б.з.д. IV) мен Эпикурдың (б.з.д. 341-270) дамытқан ләззат алуды тіршіліктің бастауы деп санайтын этикалық ілім.

ГЕДОНИСТІК сын. псих. *Гедонизмге тән*.
ГЕЗЕНК [нем. Gesenk] зат. геол. *Тікелей жер бетіне шықпайтын тік не еңіс қазба*.

ГЕЙ [ағыл. gau] зат. *Гомосексуалдық қатынастағы ер адамдардың атауы*.

ГЕЙДЕЛЬБЕРГ: гейдельберг адамы. <лат. homo heidelbergensis> археол. Төменгі жақ

сүйегі Гейдельберг (Германия) қаласының маңындағы қазбадан табылған адам сүйектері.

ГЕЙЗЕР [исланд. geysir] зат. геол. *Жанартаулы аймақтарда жер астынан ауық-ауық ыстық су мен буды 20-40 м биіктікке атқылайтын су көзі*.

ГЕЙЗЕРИТ [исп. geysir] зат. геол. *Опал минералынан тұратын кремнийлі шөгінді жыныс*.
ГЕЙЗЕРЛІ сын. геол. *Гейзері бар, гейзер орналасқан*.

ГЕЙЗЕРЛІК: гейзерлік булар. геол. Биосфераның, стратосфераның, метаморфтық және магмалық геосфераның тиңы, ащы және тұзды булары.

ГЕЙМ [ағыл. game] зат. спорт. Бірнеше ұпай санына қарай белгіленетін кейбір ойындар партиясының бөлігі.

...**ГЕЙТ** Жоғарғы мемлекеттік қызметкерлердің жемқорлығына қатысты саяси жанжалдарды білдіретін күрделі сөздердің кейінгі сыңары.

ГЕЙТОНОГАМИЯ [грек. geiton – көрші, gamos – неке] зат. бот. Бір өсімдік түрі арасындағы тозаңдану процесі (бір өсімдіктің тозаңының екінші өсімдіктің аналық аузына түсуі).

ГЕЙША зат. тар. *Жапонияда салтанатты қабылдаулар мен банкеттерде қонақтардың көңілін көтеру үшін шақырылатын, әдетпен әңгіме жүргізуге арнайы үйретілген кәсіпқой әнші әрі биші әйел*.

ГЕКСА... [грек. hex] «Алты» сөзіне сәйкес күрделі сөздердің бірінші бөлігі.

ГЕКСАБЕНЗАТ зат. мед. *Тыныс демікпесі мен шертония ауруларын емдейтін дәрілік зат*.

ГЕКСАГОНДЫҚ сын. *Гексагонға қатысты, гексагонға тән*.

Гексагондық призма. геол. *Гексагондық сингонияның симметрия осіне параллель алты бірдей жақтан тұратын қарапайым пішін*.
Гексагондық сингония. геол. *Орта санат сингониясы*.

ГЕКСАДАКТИЛИЯ зат. мед. *Алты сау-сақтымалық немесе алты бақайлық*.

ГЕКСАМЕТОН зат. мед. *Гексабензат*.

ГЕКСАОКТАЭДР зат. геом. *Текше сингонияның 48 жақтан тұратын қарапайым түрлерінің бірі*.

ГЕКСАТЕТРОЭДР зат. геом. *Текше тетраэдрдің әрбір жағы есебінен 6 жақ пайда болуы нәтижесінде кескінделетін 24 жақты текше сингония*.

ГЕКСАХЛОРАН зат. хим. *Жүкпалы ауру тарататын зиянды жәндіктерден сақтану үшін пайдаланатын ақ ұнтақ дәрілік зат*.

ГЕКСАЭДР [грек. hexaedron] зат. геом. *Текше сингонияның алты жақты ең қарапайым түрі*.

ГЕКСЕНАЛ зат. мед. *Адамды ұйықтату үшін қолданылатын дәрі*.

ГЕКСОД зат. физ. *Алты электродтан: катод, анод және төрт тордан тұратын электродтық шам*.

ГЕКСОЗ [грек. hex] зат. биол. *Жүзім қанты; глюкоза*.

ГЕКСОЗАЛАР [грек. hex] зат. биол. *Молекуласы көміртектің алты атомынан тұратын моносахаридтер*.

ГЕКСОГЕН зат. әск. *Пластикалық жарғыш заттарды жасау және капсуль-тұтандырығышты жабдықтау үшін қолданылатын жоғары қуатты бытыратқыш (жарықшақты), жарғыш*.

ГЕКТАР [франц. hectare] зат. *Ауданның ауыл шаруашылығы мен орман шаруашылығында*

бірліктердің халықаралық жүйесінің (СИ) өлшем бірліктерімен қатар қолданылатын жүйеден тыс өлшем бірлігі, белгіленуі: га, 1 га = 100 ар = 1000 м².

Гектар басы. Әр гектардан, бір гектар сайын.
ГЕКТАРДАЙ сын. *Гектарға жуық, сол шамада*.

ГЕКТАРЛА = ет. *Гектарға бөліп өлшеу*.
ГЕКТАРЛАУ = ет. *Гектарла етістігінің қимыл атауы*.

ГЕКТАРЛЫ сын. *Гектарға тең*.
ГЕКТАРЛЫҚ сын. *Гектарға барабар, гектар болатындай*.

ГЕКТАРШЫ зат. сөйл. *Гектар жерді игеріп, күтіп-баптаушы*.

ГЕКТО... [грек. hekaton] тех. 1 бірлігі 100 ретке тең физикалық шама атауларына қатысты күрделі сөздердің бірінші бөлігі.

ГЕКТОВАТТ зат. тех. *Күші жүзге тең ватт*.

ГЕКТОВАТТ-САФАТ. зат. тех. *Электр энергиясының бір сағаттағы шығын айналым өлшемі*.

ГЕКТОГРАФ зат. полигр. *Бір беттегі мәтіннің бірден жүз данасын көшіріп бере алатын аспап*.

ГЕКТОГРАФИЯ зат. тех. *Гектографпен көшіріліп көбейтілген басылым*.

ГЕКТОЛИТР зат. тех. *Сұйыққа күлдей ұсақ заттың жүз литрлік өлшемі*.

ГЕКТОМЕТР зат. тех. *Ұзындық өлшемінің 100 метрге теңдігі*.

ГЕКТИРЛЕ = ет. сөйл. *Гектарла*.
ГЕЛАТИН зат. мед. *Бауырдан жасалатын без дәрісі*.

ГЕЛЕ од. *Ингенді бураға шөгери белгісі; шақыру, шөгери одағайы; бураға үйірлеу*.

ГЕЛИАШЕР зат. экон. *Қазақ ақшаға сурет салуға маманданған суретші*.

ГЕЛИЙ [грек. helios] зат. хим. *Ешбір ісі жоқ, сүтегіден кейінгі ең жеңіл инерттік газ, (He) химиялық элемент; әуеде қиуға қолданылатын ең жеңіл газ*.

ГЕЛИЙ-АРГОНДЫҚ: гелий-аргондық қатынас. геол. *Гелий (He) концентрациясының аргон (Ar) концентрациясына қатынасы*.

ГЕЛИКОН [грек. helix (helikos)] зат. муз. *Ең жуан дауысты үрмелі аспап*.

ГЕЛИЙЛІ: гелийлі газдар. геол. *Құрамындағы гелий мөлшері жоғары көрсеткіштермен сипатталатын газдар*.

ГЕЛИЙЛІК: гелийлік түсіру. геол. *Гелий мен радиоактивті рудаларды іздеу мен болжаудың геохимиялық әдісі*.

ГЕЛИО... Күрделі сөздердің бірінші бөлігі.
1. *Күнге қатыстылықты, күнді зерттеуге қатыстылықты білдіреді*. 2. *Күн қуатымен қозғалысқа келетін нәрсені білдіреді*.

ГЕЛИОБИОЛОГИЯ [грек. helios – күн, bios – өмір, logos – ілім] зат. биол. *Күн белсенділігі өзгерілуінің организмдерге тигізетін әсерін зерттейтін биофизика ғылымының бір саласы*.

ГЕЛИОГРАФ зат. астр. *Күн планетасын суретке түсіретін астрономиялық телескоп*.

ГЕЛИОГЕОФИЗИКА зат. астр. *Күн мен Жер физикасын зерттейтін ғылым*.

ГЕЛИОЗ зат. мед. *Күн өту*.

ГЕЛИОКОНЦЕНТРАТОР зат. тех. *Қыздыратын дененің шағын учаскесінде Күн сәулесі энергиясын шоғырландыруға арналған құрылғы*.

ГЕЛИОКОНДЫРҒЫ зат. тех. *Күн радиациясының энергиясын пайдалануға қолайлы энергияға түрлендіретін қондырғы құрал*.

ГЕЛИОМЕТР зат. тех. *Аспан сферасындағы шағын бұрыштарды өлшеуге арналған астрономиялық аспап*.

ГЕЛИОПАТИЯ зат. мед. *Күн сәулесіне байланысты аурулардың жалты атауы.*

ГЕЛИОТЕРАПИЯ [грек. helios – күн, therapeia – емдеу] зат. мед. *Күн сәулесін, оның энергиясын ауруды емдеу, одан сақтану мақсатында пайдалану.*

ГЕЛИОТЕХНИКА зат. тех. *Күн радиациясының энергиясын іс жүзінде пайдалануға ыңғайлы қажет энергияның басқа түрлеріне түрлендіруді зерттейтін саласы.*

ГЕЛИОТРОП [грек. heliotropion] зат. 1. өс. *Күн нурына бағытталып айналып өсетін гүл.* 2. геол. *Минералдың бір түрі.* 3. тех. *Бір жерден екінші жерге күн шұғыласын түсіру арқылы сигнал беретін геодезия аспабы.*

ГЕЛИОТРОПИЗМ [грек. helios – күн сәулесі, tropos – бұзылу, қайырылу] зат. физиол. *Ағзаның сәулелерге жауап беруі яғни күн сәулесін ұнатуы немесе одан қашуы.*

ГЕЛИОФИЗИКА зат. астр. *Астрофизиканың Күн физикасына байланысты мәселелерін зерттейтін саласы.*

ГЕЛИОФИЛЬДЕР зат. *Организмдердің жарыққа байланысты тіршілік етуі.*

ГЕЛИОФИТТЕР бот. *Өсуі үшін тура түскен күн сәулесін қажет ететін жарық сүйгіш өсімдіктер.*

ГЕЛИОЦЕНТРЛІК сын. астр. *Күнді басқа планеталардың кіндігі, орталығы деп танушылық.*

ГЕЛИОЭНЕРГЕТИКА зат. физ. *Күн сәулесін тікелей пайдалануына байланысты энергетиканы дамыту бағыты.*

ГЕЛЬ [лат. gelare] зат. 1. *Қатты дененің кейбір қасиеттері тән (форма, қаттылық, серпінділік сақтау қасиеті) дисперстік жүйе.* 2. *Желе тәріздес, шашты қалтында сақтау үшін, жылтырату үшін жағылатын зат; иісмай, денеге жағатын косметикалық зат.* 3. геол. *Коагуляция нәтижесінде пайда болған шөгінді.*

ГЕЛЬВИН [лат. helvus] зат. геол. *Силикаттар тобының минералы, химиялық формуласы $Mn_2[BeSi_2O_5]$.*

ГЕЛЬМИНТ [грек. helmins] зат. мед. *Адамның, жан-жануарлардың және өсімдіктердің әртүрлі ағзаларында тоғышарлық тіршілік етіп, гельминтоз ауруларын қоздыратын ішек-құрттар, құрттар.*

ГЕЛЬМИНТОЗ [грек. helmintos] зат. мед. *Масық құрттардың адамдар мен жануардың және өсімдіктердің ағзасына еніп көбеюі салдарынан пайда болатын ауру түрлері.*

ГЕЛЬМИНТОЗООНОЗДАР зат. мал-шар. *Табиғи жағдайда малдан адамға жұғатын ішкі құрт аурулары.*

ГЕЛЬМИНТОЛОГИЯ [грек. helmins – құрт, logos – ілім] зат. биол. *Паразит құрттар және олар тудыратын адам, жануар, өсімдік аурулары туралы ғылым; паразитология саласы.*

ГЕЛЬМИНТОЛОГИЯЛЫҚ сын. *Гельминтологияға тән, қатысты.*

ГЕЛЬМИНТТЕР [грек. helminthos] зат. зоол. *Адамның, жануарлардың, өсімдіктердің ауруларын қоздыратын құрттар.*

ГЕМ [грек. haima] зат. мед. *Гемоглобиннің белоксыз бөлігі; қан.*

ГЕМАГЛЮТИНАЦИЯ зат. мед. *Сұйықтағы эритроциттердің, көптеген вирустардың, бактериялардың, токсиндердің әсерінен агглютинацияға (желімделуі) шөгін, тұнбаға түсуі.*

ГЕМАЛЛОГИЯ мед. *Егіздер жөніндегі ғылым.*

ГЕМАНГИОМА [грек. haima – қан, angiosion – тамыр, oma – ісік атауларындағы жалғау] зат. мед. *Қан тамырларынан өсетін қатерсіз ісік.*

ГЕМАНГИОСАРКОМА зат. мед. *Қан тамырдың қатерлі ісігі.*

ГЕМАРТРОЗ [грек. haima – қан, arthron – буын] зат. мед. *Сүйек, жілік ішіне қан ауруы кетуі.*

ГЕМАТЕМЕЗИС зат. мед. *Қан құсу.*

ГЕМАТИН [лат. haematinum] ф и з и о л.

Гемоглобин тотығынан туатын өнім.

ГЕМАТИТ [грек. haimatos] зат. хим.

Тотықтар класының минералы.

ГЕМАТО... *Гемо...* (Күрделі сөздердің құрамындағы «қан» деген мағынаны беретін қосымша).

ГЕМАТОГЕН зат. мед. *Қант шырыны мен спирт қосылып, мал қанынан арнайы жасалатын, қоңырқай қызыл тұсті, емдік препарат.*

ГЕМАТОКИСТА зат. мед. *Іші қанға талған киста.*

ГЕМАТОКОЛЬПОС зат. мед. *Қынапқа қан жиналу.*

ГЕМАТОКРИТ зат. физиол. *Қан плазмасы мен оның жасушалық элементтерінің арақатынасы және сол арақатынасты өлшейтін аспап.*

ГЕМАТОКСИЛИН зат. *Кампеш ағашынан алынатын өсімдік бояуы.*

ГЕМАТОЛИЗ зат. мед. *Эритроциттің бұзылып, гемоглобиннің сыртқа шығуы.*

ГЕМАТОЛОГ зат. мед. *Гематология маманы, дәрігер.*

ГЕМАТОЛОГИЯ [грек. haima – қан, logos – ілім] зат. мед. *Қан және қан түзілу жүйесі, құрылысы, қызметі, аурулары, оларды емдеу туралы, оны зерттеу әдістері туралы ғылым, медицина саласы.*

ГЕМАТОМА [грек. haima – қан, oma – ісіктердің атауының қосымшасы] зат. мед. *Қан тамырлары үзіліп, олардан шыққан қанның өзі жасаған қуысқа толып, айналасындағы тіндерді кернеп домбығуы, қанталуы; қанды ісік.*

ГЕМАТОМЕТРА зат. мед. *Жатыр қуысына қан жиналу.*

ГЕМАТОМИЕЛИЯ мед. *Жұлын ұлпасына қан құйылу құбылысы.*

ГЕМАТОПИОМЕТРА зат. мед. *Жатыр қуысына қан мен ірінің жиналуы.*

ГЕМАТОСАЛЬПИНСК зат. мед. *Жатыр түтігінде қанның жиналуы.*

ГЕМАТУРИЯ [грек. haima – қан, uron – несеп] зат. мед. *Бүйрек пен қуық, несеп жолдары жүйесінің кейбір ауруларында байқалатын несепке қан араласып бөлінуі.*

ГЕМЕЛЛОЛОГИЯ [лат. gemellus – жұп, logos – ілім] зат. биол. *Егіздерді зерттеу; егіздер туралы деректерді тұқымқуалаушылық пен ортаның мінез-құлқыға әсерін бағалау үшін алғашқы мәліметтер көзі ретінде қолдану.*

ГЕМЕРАЛОПИЯ [грек. hemea – күн, alaos – соқыр, ops – көру] зат. мед. *Көмескі жарықта дұрыс көру, ал қалыпты немесе шақырайған жарықта нашар көру.*

ГЕМЕРОФИЛ зат. бот. 1. *Адамның табиғатқа әсерінің нәтижесінде тіршілік ету аймағы кеңейтілген түр немесе қауымдастық [термин көбінесе өсімдіктерге қатысты қолданылады].* 2. *Мәдени өсімдіктер қауымдастығының құрамында тіршілік етуге бейімделген түр (өсімдіктер, жануарлар, саңырауқұлақтар), мыс., гүлшекіре.* 3. *Мәдени өсімдіктер қауымдастығын қолайлайтын (арамшөптер, кейбір омыртқасыз жануарлар) немесе адамның қоршаған ортаға әсерінің арқасында таралған аймағын кеңейтетін (мыс., қарағай, қайың) түр.*

ГЕМИ [грек. hemi] ...*Мағынасы бойынша «жартысы» дегенді беретін күрделі сөздердің алғашқы сыңары.*

ГЕМИАНЕСТЕЗИЯ зат. мед. *Жарты денеден сезімталдылықтың жоқ болуы.*

ГЕМИАНОПИЯ зат. мед. *Әр көздің қору аумағының жартысының ақауы.*

ГЕМИАНОПСИЯ зат. мед. *Миға қан құйылғанда, жарақат алғанда немесе ісік кезінде оң немесе сол көздің көрмей қалуы.*

ГЕМИАНОПСИЯ зат. мед. *Миңының жартысының иіс сезбей қалуы.*

ГЕМИАРТРОЗ зат. мед. *Сүйектердің шеміршек арқылы жалғануы.*

ГЕМИАТРОФИЯ зат. мед. *Дененің жартысы атрофияға ұшырауы.*

ГЕМИАТРОФИЯ зат. мед. *Адам денесі жартысының атрофияға шалдығуы.*

ГЕМИГДРОЗ зат. мед. *Дене жартысының қатты терлеуі.*

ГЕМИГЛОССИТ зат. мед. *Тілдің бір жақ жартысының қабынуы.*

ГЕМИИТРОФИЯЛЫҚ; **гемизиготалық ген**. биол. *Генотипте тек бір ғана дана болып келетін ген.*

ГЕМИИГОТАЛЫЛЫҚ [грек. hemi – жартысы, zygote – қосарланған] зат. биол. *Белгілі бір гендердің тек бір ғана данасынан тұратын диплоидті азда яғни белгілі бір хромосоманың немесе хромосома бөлігінің бір дана болып кездесу күйі.*

ГЕМИКРАНИЯ зат. мед. *Бас сақинасы, бастың бір жақ жартысының ауруы.*

ГЕМИМЕЛИЯ зат. мед. *Аяқтың немесе қолдың жоқтығы немесе олардың бөліктерінің жоқтығы.*

ГЕМИНАНТТАР зат. лингв. *Қос, созылыңқы қосарлы дауыссыздардың сөйлеу мүшелеріне ерекше күш түсіруі арқылы айтылуынан жасалған дыбыстар.*

ГЕМИПАРЕЗ зат. физиол. *Адамның бір жағының кейбір мүшелері қозғалысының әлсіреуі, жартылай паралич.*

ГЕМИПЕЛАГИАЛ; **Гемипелагиал алқап**. геол. *Мұхиттың орталық өңірлері мен мұхит қайраңы аралығын қамтитын алқап [континенттік (материктік) баурай мен мұхит төсенішінің шеткі өңірлерін беріктіреді].*

ГЕМИПЛЕГИЯ [грек. hemi – жартылай, plege – соққы] зат. мед. *Дене жарымының солуы, қимылсыз қалуы, салдаңуы.*

ГЕМИСФЕРА [грек. hemisphaerion] зат. 1. астрон. *Жер немесе аспанның жарты шары.* 2. анатом. *Адамның бас миының немесе мишығының жартысы.*

ГЕМИЦЕФАЛИЯ зат. мед. *Мидың бір жарты шарының жетілмеуі.*

ГЕМИЦЕЛЛЮЛОЗА зат. биол. *Целлюлозамен қатар өсімдіктер жасуша қабықшасының құрамына кіретін полисахаридтер қоспасы.*

ГЕММА¹ [лат. gemma] зат. *Шығыңқы немесе ою-өрнектермен безендірілген тас.*

ГЕММА² зат. астр. *Солтүстік тәждік жалтырап көрінетін жұлдыз.*

ГЕММОЛОГИЯ [лат. gemma – асыл тас, грек. logos – ілім] зат. хим. *Құнды асыл және шөкпей тастардың химиялық құрамы және физикалық қасиеттерін, әсемдік-көркемдік құндылығын, кен орындарының минералогиясын, сондай-ақ, өңдеу технологиясын зерттейтін ғылым саласы.*

ГЕМО [грек. haima] *Мағына жағынан «қан» сөзіне сәйкес күрделі сөздердің бірінші бөлігі, мыс: гемоглобин, гемолиз, гематология.*

ГЕМОГЛОБИН [грек. haima – қан, lat. globus түйіршік шар] зат. мед. *Адамның, омыртқалы және кейбір омыртқасыз жануарлардың қанында болатын күрделі белокты қосылыс.*

ГЕМОГЛОБИНОУРИЯ зат. мед. Зәрде еркін гемоглобиннің пайда болуы, гемолиздің белгісі.

ГЕМОГРАММА зат. мед. Қанның құрамын нақты схема бойынша тексеру, ондағы түрлі жасушалардың саны мен олардың ерекшеліктері жөніндегі жазу.

ГЕМОДИЛЮЦИЯ зат. мед. Қанда судың көбеюі.

ГЕМОДИНАМИКА зат. мед. Қан тамырларымен қанның айналуы, қанайналым.

ГЕМОДИНАМОМЕТР зат. фарм. Қан қысымын өлшейтін аспап.

ГЕМОДИОЛИЗ зат. мед. Бүйрек ауруына қатысты дәрі.

ГЕМОЛИЗ [грек. haima – қан, lysis – бұзылу, бөлу] зат. мед. Қанның қызыл түйіршіктерінің сыртқы қабығының жарылып, оның құрамындағы гемоглобиннің қан плазмасына қосылуы яғни эритроциттің жарылуы.

ГЕМОЛИЗИН зат. мед. Эритроцитті ыдырататын (ерітетін) заттек.

ГЕМОЛИМФА [грек. haima – қан, лат. limpha – таза су, сұйық] зат. биол. Буынақтылар ағзасында болатын сұйық зат.

ГЕМОМЕТР зат. мед. Қандағы гемоглобин мөлшерін өлшейтін құрал.

ГЕМОНХОЗ зат. вет. Ұлтабарда болатын ішқұрт.

ГЕМОПРОТЕИНДЕР зат. биол. Құрамында протейкалық тобы (гем) бар күрделі белоктар.

ГЕМОРАГИЯ [грек. haima – қан, rhagōs – жырымдалу, жыртғылу] зат. 1. мед. Қанталау, қан тамырлары қабырғаларының жидуді салдарынан оның ішіндегі қанның тіндер арасына, дене қуысына шығып, жиналуы. 2. балық шар. Қан тамырлары қабырғаларының жидуді салдарынан оның ішіндегі қанның тканьдер арасына, дене қуыстарына шығып жиналуы.

ГЕМОРОЙ [грек. haimorrhōis] зат. мед. **Көтеу** (Тік ішектің төменгі жағындағы күре тамырдың кеңеюі, түйінделіп қабынуы, қанталауы).

ГЕМОСПОРИДІН зат. вет. Мал қанындағы түрлі ауру қоздыратын паразит және оларға қарсы қолданатын дәрі.

ГЕМОСТАЗ [грек. haima – қан, stasis – тоқтау] зат. мед. Қанның тамырда жылжуының тоқтап қалуы, қан кетуі тоқтату.

ГЕМОТЕРАПИЯ зат. мед. Қан құйып немесе қаннан жасалған препараттарды қолданып емдеу әдісі.

ГЕМОТОРАКС [грек. haima – қан, thorax – кеуде] зат. мед. Адамның кеуде қуысына қанның жиналуы.

ГЕМОТРАНСФУЗИЯ зат. мед. Қан құю. **ГЕМОЦИТОБЛАСТ** [лат. haemocytoblastos] зат. биол. Ұрықтың сарыуыз қапшығы қабырғасындағы мезенхимадан дамып жетілетін алғашқы жас қан жасушасы.

ГЕМОЦИТОПОЭЗ [грек. haemocytogenesis] зат. Қан жасушаларының түзілу процесі.

ГЕМОФИЛИЯ [грек. haima – қан, philia – бейімділік] зат. мед. Тұқым қуалайтын қан тоқтамау ауруы.

ГЕМПШИР [ағыл. Hampshire] зат. зоол. Қысқа, тығыз жүнді, етті қой тұқымы.

ГЕН [грек. genes, genesis – туу, туылған, шығу тегі, пайда болу] зат. биол. Органикалық негіздері бір ретпен келетін тұқым қуалаудың алғашқы нышаны.

ГЕН [грек. genos] зат. биол. Тек (тұқым қуалаудың қандай да бір белгісін қалыптастыратын материалдық бірлік).

Гендер банкі. биол. Рекombинатты ДНК негізінде алынған ағзалардың гендер жиынтығы. **Гендердің ауытқуы.** биол. Кездейсоқ факторлар әсерінен саны шектеулі популяцияның ген немесе гендер жиілігінің өзгеруі салдарынан, популяцияда тұқым қуалайтын өзгергіштіктің төмендеуі. **Гендер экспрессиясы.** биол. Әртүрлі дарақтардың белгілі бір геніндегі бірдей аллельдердің фенотиптік көріну дәрежесі.

ГЕН² [грек. genes] Еуропа тілдерінен енген күрделі сөздердің бір нәрседен пайда болған, шыққан тегі мағынасындағы құрамдас бөлігі.

ГЕН³ зат. ескі кітаби. Сөйлеу, сөз. **ГЕНДЕРЛІК** [ағыл. gender] сын. Адамдардың жыныс ерекшелігімен байланысты.

Гендерлік даму. қоғ.-әлеум. Қоғам мүшелерінің жынысына қарай ерекшеліктерін ескере отырып жетілуі, әлгерілеуі. **Гендерлік лингвистика.** Сөйлеушінің жыныс айырмашылығымен байланысты тілдік ерекшеліктерді зерттейтін тіл біліміндегі бағыт. **Гендерлік теңдік.** қоғ.-әлеум. Қоғамдағы еркек және әйел жынысты мүшелердің теңдігі.

ГЕНДІ сын. Тұқым қуалау қасиеті бар.

ГЕНДІК сын. Тұқым қуалауға тән қасиет. **Гендік инженерия.** мед. Генетикалық және биохимиялық әдістермен табиғатта жоқ жаңа гендерді үйлестіру, арнайы құрастырумен байланысты молекулалық биологияның бөлімі.

ГЕНЕАЛОГИЯ [грек. genealogia] зат. 1. тар. Шежіре, ру тарихы, тарих ғылымының бір саласы. 2. биол. Генетикада және селекцияда жеке өсімдіктер мен жануарлардың немесе олардың белгілі бір тобының шыққан тегі жайындағы мәліметтерді жинау туралы ілім.

ГЕНЕАЛОГИЯЛЫҚ сын. Генеалогияға тән, соған қатысты.

ГЕНЕЗ [грек. genesis] зат. Бір нәрсенің пайда болу, туындау және даму процесі деген мағынамен алдыңғы сөзді толықтырып тұратын, еуропа тілдерінен енген күрделі сөздердің екінші бөлігі. Мысалы: этногенез, патогенез, эмбриогенез.

ГЕНЕЗИС [грек. genesis] зат. 1. жаратыл. Белгілі бір заттың, құбылыстың тууы мен одан әрі дамуын бейнелейтін ұғым. 2. ауыс. Қандай да бір қоғамдық құбылыс не адам жанының өзгерістерінің даму жолы.

ГЕНЕРАЛ [лат. generalis] зат. әск. 1. Армия мен әскери-теңіз флотында, әуе флотында жоғары офицерлік әскери атақ немесе жоғары офицерлік шен және сол атақтың шесі. 2. ауыс. көтер. Мәртебесі биік деген мағынада.

ГЕНЕРАЛ-АДМИРАЛ зат. әск. Соғыс-Теңіз флотының әскери жоғарғы командашысының айырым лауазымы.

ГЕНЕРАЛ-АДЪЮТАНТ зат. әск. Генерал лауазымындағы адъютант.

ГЕНЕРАЛ-ГУБЕРНАТОР зат. тар. Патшалық Ресей кезінде тұтас бір атырап-аймақты әскери және әкімшілік жағынан билеуші адамның атағы, лауазымы.

ГЕНЕРАЛДАЙ сын. Генерал сияқты.

ГЕНЕРАЛДЫҚ сын. Генералға сай, тән. **Генералдық жоспар.** Бас жоспар. **Генералдық репетиция.** Спектакльдің, концерттің т.б. алдындағы соңғы репетиция (әзірлік).

ГЕНЕРАЛИССИМУС [лат. generalissimus] зат. әск. Ерекше әскери қызметі үшін санауды адамдарға берілетін, кейбір мемлекеттердің Қарулы Күштерінің ең жоғары әскери атағы.

ГЕНЕРАЛИССИМУСТЫҚ сын. Генералиссимусқа тән, қатысты.

ГЕНЕРАЛИТЕТ [нем. Generalitat] зат. әск. Тек генерал атағы барларды ғана қамтитын

әскери соғыс күшінің жоғарғы командирлер тобы, солардың бас қосу кеңесі, мәжлісі.

ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТЕНАНТ зат. әск. Лейтенант шеніндегі генерал.

ГЕНЕРАЛ-МАЙОР зат. әск. Майор шеніндегі генерал.

ГЕНЕРАЛ-ПОЛКОВНИК зат. әск. Полковник шеніндегі генерал.

ГЕНЕРАЛ-ПРОКУРОР зат. заң. Генерал шеніндегі прокурор.

ГЕНЕРАЛ-ФЕЛЬДМАРШАЛ зат. әск. Кейбір елдерде ең жоғарғы әскери шен, атақ.

ГЕНЕРАЛША ұст. сөйл. Генералға лайық. **ГЕНЕРАТИВ** зат. лингв. Қайсыбір тапқа, қауымға жатуына қарай белгілі бір адамды немесе затты атайтын синтаксема.

ГЕНЕРАТИВТІ [лат. generere] зат. сын. биол. Өндіруші, түндырушы; жыныстық.

ГЕНЕРАТИВТІК: генеративтік бүршік. бот. Қысқарған өркенде орналасатын, гүл өсіп шығатын бүршік.

Генеративтік лингвистика. лингв. Туындаушы грамматика, трансформациялы-туындаушы лингвистика.

ГЕНЕРАТОР [лат. generator] зат. тех. Қандай да бір өнім өндіретін құрылғы, аппарат не машина.

ГЕНЕРАЦИЯ [лат. generatio] зат. биол. 1. Туу, қалпына келу, өну – заттың тіршілігі, құбылысы, қасиеті. 2. биол. Алдыңғы буын дарақтарының барлық тікелей ұрпағы. 3. Туылу, өндірілу, өну. 4. Бір буын ұзақтығының синонимі яғни организмдердің дамудан жыныстық жетілгенге дейінгі кезеңі.

ГЕНЕТИК зат. биол. Генетика маманы.

ГЕНЕТИКА [грек. genetikos] зат. биол. **Тектану** (ағзалардың тұқымқуалаушылық және өзгергіштік заңдары мен оларды басқару әдістері туралы ғылым).

ГЕНЕТИКАЛЫҚ сын. Генезиске тән.

Генетикалық ақпарат. биол. Ұрпақтан ұрпаққа жыныс жасушасы арқылы берілетін ағзалардың қасиеті туралы ақпарат. **Генетикалық алдын ала бейімделушілік.** биол. Ағзаның тіршілік ету ортасына қарай бейімделуінің эволюциялық генетикалық алғы шарттары; бұл шарттар тіршілік иелерінің түрлеріндегі туа бітті қасиеттер және организмдер мен олар тіршілік ететін ортаның әрекеттестігімен тікелей байланысы жоқ.

Генетикалық жүк. биол. Индивидуалдардың немесе популяциялардың бейімдеушілігін азайтатын генетикалық кінәраттар. **Генетикалық карта.** биол. Бір тіркесу тобына жататын гендердің өзара орналасу сұлбасы. **Генетикалық код.** биол. Тірі ағзаларға тән нуклеин қышқылдары молекуласындағы тұқым қуалаушы (генетикалық) ақпараттың нуклеидтер тізбегі түріндегі біртұтас «жазылу» жүйесі.

Генетикалық психология. биол. Көбінесе ересек ағза мысалында қарастырылатын, психологиялық құбылыстарға негіз болатын даму процесінің зерттейтін ғылым саласы. **Генетикалық рекомбинация.** биол. Тірі ағзалардың тұқым қуалайтын құрылымдық өзгешеліктеріне әкелетін ұрпақта шыққан тегінің генетикалық материалдарының қайта құрылуы.

Генетикалық ресурстар. биол. Аталған аумақта немесе біртұтас планетада мекендеуші барлық тірі ағзалардың тектік қорының жиынтығы. **Генетикалық сұрыптау.** биол. Ағзаны шығу тегі мен ұрпақ сапасы бойынша бағалау. **Генетикалық талдау.** биол. Ағзаның тұқым қуалау қасиеттерін зерттеу әдістерінің жиынтығы. **Генетикалық тәсіл.** биол.

Әлеуметтік құбылыстар мен процестердің пайда болуын, қалыптасуы мен дамуын талдай отырып зерттеу әдісі. **Генетикалық улылық.** биол. Химиялық, физикалық және биологиялық факторлардың генетикалық анықтауыш жасушалардың құрылымдық-функциялық жағдайын бұзу қасиеті. **Генетикалық ығу.** биол. <грек. genetikos – тек, голл. Drijven – қуу> Популяциялық генетикалық құрылымдағы өзгеріс.

ГЕНИТАЛИЙЛЕР зат. анат. Сыртқы жыныс мүшелері.

ГЕНИТИВ [лат. genitivus] зат. лингв. Ілік септігінің көне латын тіліндегі атауы.

ГЕНОКОПИЯ зат. биол. Сыртқы түрі басқа тұқымқуалаушылыққа ұқсас, бірақ басқа генмен негізделген ағзаның тұқымқуалаушылық өзгерісі.

ГЕНОМ [ағыл. genome] зат. биол. Нақты бір жан-жануарлар немесе өсімдіктің хромосомаларының бірегей (гаплоидтік) құрамындағы ген жиынтығы.

Геномдық корреляция. биол. Көптеген тұқым қуалау қасиеттері, сондай-ақ өзара тығыз байланысты гендер әсерінен болатын байланыс.

ГЕНОМИКА зат. биол. Геномды зерттеумен айналысатын ғылыми пән атауы.

ГЕНОТЕИЗМ [грек. hen – бір, theos – құдай] зат. діни. Көп құдайды мойындап, ішінен ең негізгісін ерекшелігін политеизмнің бір түрі.

ГЕНОТИП [грек. genos – шығу тегі, typos – үлгі, пішін] зат. биол. Ағзаның генетикалық, тұқымқуалаушылық конституциясы (ағзаның барлық тұқымқуалаушылық қасиеттерінің жиынтығы), өзара әртүрлі деңгейде әрекеттесуші генетикалық элементтердің бірегей жүйесі. 2. Филос. Мәдениеттануда гомогендік және архетип ұғымдарына жақын мағынада қолданылатын органикалық жүйедегі барлық тұқымдық факторлардың жиынтығы, фенотипте көрінетін тұқымқуалаушылық белгілер.

ГЕНОТИПТІК сын. биол. Генотиппен байланысты, қатысты.

ГЕНОТРОФТАР [грек. genos – шығу тегі, trophē – қоректену] зат. биол. Қоректену режимінің кенеттен бұзылуы салдарынан туатын өзгеріштілік.

ГЕНОФОНД [грек. genos – шығу тегі, франц. fond – жиынтығы] зат. 1. Биологиялық түрдің, популяцияның ұзақ мерзім ішінде сақталуға мүмкіндік беретін генинің жиынтығы. 2. Қоғамның, қоғамдық топтардың қасиеттерінің жиынтығы.

ГЕНОЦИД [грек. genos – тек, ру, тайпа, лат. caedere – өлтіру] зат. 1. қоғ. заң. Халықаралық қылмыс түрлерінің бірі; белгілі бір әлеуметтік топты нәсілдік, ұлттық этикалық немесе діни өшпенділікпен қырып-жою. 2. филос. Нәсілдік немесе этностық басымдылық пен жеккөрушілікті желеу етіп, адамдық бірлестіктерді жою әрекеттері.

Геноцид [геноцидтік] саясаты. Қандай да бір ұлттық, этникалық, нәсілдік немесе діни топ өкілдерін түгелдей немесе жеке-жеке қасақана қырып-жоюға бағытталған үстемдік саясат.

ГЕНОЦИДТІК сын. Геноцидке қатысты, соған тән.

ГЕНРИ зат. физ. Индуктивтік пен өзара индуктивтілікті бірліктердің халықаралық жүйесіндегі (СИ) өлшем бірлігі.

ГЕНСЕК [ор. генеральный секретарь] зат. совет. Кеңестік өкімет тұсында Коммунистік партияның жетекшісі, генералдық секретарь сөзінің қысқарған түрі.

ГЕНТЕКС [ағыл. genex] зат. тех. Әртүрлі елдердің ірі қалалары арасындағы тікелей байланысты қамтамасыз ететін, автоматты коммутациялық телеграф станцияларымен жабдықталған жалпы қолданыстағы халықаралық телеграф желісі.

ГЕНУИНДІК [лат. genuinus] сын. Табиғи; нағыз; туа біткен (ағзада алғаш пайда болатын дерттік процестерді белгілеу үшін медицинада қолданылады).

ГЕНШТАБ зат. әск. Генералдық штаб сөзінің қысқарған түрі, бас штаб, әскери басқарманың органы.

ГЕО... [грек. ge] Жер планетасы мен жердегі өмір-тіршілікке қатыстылықты көрсететін күрделі сөздердің бірінші бөлігі.

ГЕОАКУСТИКА [грек. ge – жер, akustikos – естілім] зат. физ. Акустиканың дыбыстық, инфрадыбыстық және ультрадыбыстық толқындардың жер қыртысында таралуын зерттейтін бөлімі.

ГЕОАНТИКЛИН зат. геол. 1. Геоантисклинді жүйелер өңірінде ұзақ уақыт бойына көптеп көтерілетін ауқымды аймақтар. 2. Геосинклин деген ұғымға қарама-қарсы мағынада қолданылатын атау.

ГЕОАНТИКЛИНАЛЬ зат. геол. Опырғылмалы, қозғалмалы жүйелер өңірінде ұзақ уақыт бойына көптеп көтерілетін ауқымды аймақтар.

ГЕОБИОЛОГИЯ зат. биол. 1. Ағзалардың бейорганикалық табиғатпен қарым-қатынасын зерттейтін ғылыми бағыт. 2. Жер қабатындағы тіршілікті зерттейтін ғылыми бағыт.

ГЕОБИОСФЕРА зат. геол. Биосфераның құрлықтағы жер беті бөлігі.

ГЕОБОТАНИКА [грек. ge – жер, botanike – өсімдік] зат. биол. Жер беті өсімдіктері жамылғысын, оның құрылымын, таралу заңдылығын, құрылысын, адамның қоршаған ортамен байланысын зерттейтін ғылым саласы; ботаниканың бір тарауы.

ГЕОБОТАНИКАЛЫҚ сын. Геоботаникаға тән. Геоботаникалық карта. Өсімдіктер немесе олардың топтарының жер бетінде өсіп таралуын көрсететін карта түрі.

ГЕОГЕЛЬМИНТТЕР зат. биол. Тіршілік циклінде аралық иегерлері болмайтын, ал жұмыртқалары немесе личинкалары қоршаған ортада дамиды паразиттік құрттар.

ГЕОГЕНЕРАЦИЯ зат. геол. Ортақ климат жағдайымен және ұқсас тектоникалық белсенділігімен сипатталатын, иақты тектоникалық құрылымының нақтылы даму сатысында қалыптасқан, құрамдық, құрылымдық және таралу ерекшеліктері де ортақ таужыныстардың бір свитадан тұратын немесе бірнеше свиталар жиынтығын құрайтын бірлестігі.

ГЕОГИГИЕНА [грек. ge – жер, hygieinos – емдік, шипалық] зат. мед. Адам әрекеттерінің әлемдік медициналық аспектілерін, денсаулыққа тікелей әсері мен экожүйелердегі болған өзгерістері арқылы зерттейтін пән.

ГЕОГИЛЬМИНТТЕР зат. Жұмыртқа түскеннен кейін әрі қарай топырақта дамиды паразиттік құрттар.

ГЕОГРАФ зат. География ғылымының маманы.

ГЕОГРАФИЗМ зат. философия. Қоғам дамуындағы географиялық факторларды асыра бағалайтын әлеуметтік бағытты және бірқатар мектептердің жалпы атауы.

ГЕОГРАФИЯ [грек. ge – жер, grapho – жазу] зат. геогр. 1. Жердің географиялық қабығын, табиғи, аумақтық-өндірістік және

әлеуметтік-аумақтық кешендері және олардың құраушыларын зерттейтін жаратылыстану және қоғамдық-әлеуметтік ғылымдар жүйесі.

2. Осы ғылым саласын жоғары оқу орындарында арнайы оқытатын бөлім. 3. Осы ғылым саласы бойынша оқу орындарында оқытылатын арнайы пән.

ГЕОГРАФИЯЛЫҚ сын. География пәніне, ғылымына тән, соған қатысты.

Географиялық алаң. геогр. Мектеп маңында физикалық географиядан бақылау жұмыстарын жүргізетін алаң. **Географиялық атлас.** геогр. Географиялық карталардың біртұтас жүйелі жинағы. **Географиялық ашулар.** Жаңа жерлер, адам баспаған тың географиялық нысандардың арнайы анықталып, іздестіріліп табылу әрекеті. **Географиялық белдем.** геогр. Географиялық белдеулер аймағында бір-бірін заңды түрде алмастырып отыратын құрлықтар өңіріне тән табиғи белдемдер. **Географиялық белдемше.** геогр. Мұхиттан құрлық ішіне қарай алыстай түсуіне немесе сол жердің ендігіне қарай белгіленген, жергілікті ерекшеліктері анық байқалатын географиялық белдем бөлігі. **Географиялық бойлық.** геогр. Негізгі (астрономиялық және геодезиялық) географиялық координаттарының бірі. **Географиялық ендік.** Жер бетіндегі белгілі бір нүктенің экватордан қашықтығы. Географиялық ендік. г е о г р. Жер бетіндегі белгілі бір нүктенің экватордан қашықтығы. **Географиялық зоналар.** геогр. Географиялық аймақтар (жылылық пен ылғалдықтың арақатынасына байланысты географиялық белдеулер ішінде бір-біріне заңды түрде ауысып отыратын әртүрлі табиғи ландшафт аймағы). **Географиялық карта.** геогр. Қабылданған шартты белгілер арқылы берілген жер бетінің жазықтықтағы кішірейтілген бейнесі. **Географиялық координаттар.** г е о г р. Жер бетіндегі кез келген нүктенің экватор мен Гринвич меридианына қатысты орнын анықтайтын бұрыштық шамалар жүйесі.

Географиялық қабық. геогр. Жер қабығынан, атмосфераның төменгі бөліктерінен тропосфера мен стратосфераның бөлігінен, гидросферадан, өсімдік пен топырақ жамылғысынан, жануарлар дүниесінен тұратын жер шарының кешендік қабығы. **Географиялық орта.** геогр. Адамды қоршаған табиғат, қоғамдық өмірдің қажетті әрі тиімді шарты, географиялық қабықтың бір бөлігі. **Географиялық орын.** Белгілі бір нүктенің немесе объектінің басқа нүктенің, территорияға немесе объектіге қатысты орны. **Географиялық полюс.** геогр. **Географиялық ұйық.** Географиялық термин. лингв. Белгілі бір географиялық объектінің және географиялық ұғымдарды білдіретін сөз. **Географиялық фактор.** геогр. Аумақтың ландшафттық қасиеттерінің табиғи немесе табиғи-антропогендік әрекеттерден біртіндеп, кейде шұғыл өзгеруі.

ГЕОДЕЗИЯ [грек. geodaisia] зат. геол. Жердің пішіні мен көлемін, топографиялық өлшеулерді негіздеуге қажет жер беті нүктелерінің орналасуын анықтайтын, сондай-ақ түрлі инженерлік-техникалық жұмыстарды жүзеге асыруға қажет тәсілдерді зерттейтін ғылым.

ГЕОДЕЗИЯЛЫҚ сын. Геодезияға тән, қатысты.

Геодезиялық астрономия. геол. Практикалық астрономияның астрономиялық бақылау нәтижелерін геодезиялық және картографиялық жұмыстарда қолдану әдістерін зерттейтін бөлімі. **Геодезиялық белгі.** геол.

Геодезиялық нүкте кіндігінің үстіне орналасқан, ағаштан немесе металдан жасалған құрылғы. **Геодезиялық координат**. геол. Жер бетіндегі нүктелердің референц-эллипсоид бетінде көрсетілген бұрыштың және сызықтың шамаларының жиынтығы. **Геодезиялық пункт**. Координаттары жоғары дәлдікпен анықталған, жерлікті жерге белгілер, пирамидалар түріндегі жер үсті құрылыстары орнатылған нүкте. **Геодезиялық торап**. геол. Жер үстіндегі геодезиялық нүктелер жүйесі.

ГЕОДЕЗИСТ зат. геол. Геодезияшы, геодезия маманы.

ГЕОДЕМОГРАФИЯ [грек. ge – жер, demos – халық, grapho – жазамын] зат. Тарихи қалыптасқан бір аумақтағы демографиялық жағдайлар жиынтығы мен әлеуметтік экономикалық мәселелердің және факторлардың арақатынасын зерттейтін ғылыми пән.

ГЕОДИНАМИКА [грек. ge – жер, dynamic – күш] зат. геол. Жер планетасы эволюциясының нәтижесінде пайда болатын, Жердің ішкі, сыртқы қатты қабатындағы зат массаларының қозғалысы мен энергиясын анықтайтын күштер мен процестер туралы ғылым.

ГЕОЖҮЙЕ зат. Бүтіндей бір бөлігі ретінде дамиды, орналасуы жөнінен бір-бірімен байланысты, бір-біріне қажетті табиғат бөлшектерін тұратын ерекше материалдық жүйе.

ГЕОИД [грек. ge – жер, eidos – түр] зат. геол. Мұхит пен ашық теңіздердің тыныш қалыңдағы (толқын, тасу-қайту, түрлі ағыс болмаған жағдайда) орта деңгейімен өтетін жердің пішіні.

ГЕОИЗОБАТА зат. геол. Жер (су) бетінен оның әртүрлі деңгейлеріне дейінгі тереңдік көрсеткіштерінің теңдес мағыналарын әртүрлі карталар мен сұлбалар бетінде өзара жалғастыру нәтижесінде алынатын сызықтар жиынтығы.

ГЕОИЗОТЕРМА зат. геол. Жер қыртысы қабатының температуралық көрсеткіштерінің теңдес мағыналарын өзара жалғастыру нәтижесінде әртүрлі карталар мен қималар бетінде алынатын сызықтар жиынтығы.

ГЕОИЗОТЕРМИКАЛЫҚ: Геозотермикалық карта. геол. **Геотермикалық карта**.

ГЕОКРИОЛОГИЯ [грек. ge – жер, kryos – суық, logos – ғылым] зат. геол. Жер қыртысындағы тау жыныстары мен топырақтың жоғарғы қабатының қатуын, тоңдануы мен жібуін зерттейтін ғылым; тоңтану.

ГЕОКРИОЛОГИЯЛЫҚ сын. Геокриология ғылымына қатысты, геокриологияға тән.

Геокриологиялық [тоңдық] түсіру. Тоң тау жыныстар таралған аудандардағы далалық зерттеулер әдісі.

ГЕОЛОГ зат. Геология ғылымының маманы.

ГЕОЛОГИЯ [грек. ge – жер, logos – ғылым, ілім] зат. геол. Жер қыртысын және ішкі қабаттарын, оның құрылысын, құрамын, қозғалысын, даму тарихын, кен байлықтарының пайда болу, орналасу заңдылықтарын зерттейтін, сондай-ақ ауа, су, тас қабатында өтетін процестер жайындағы жаратылыстану ғылымдарының кешені.

ГЕОЛОГИЯЛЫҚ сын. геол. Геологияға қатысты, байланысты.

Геологиялық барлау. геол. Кен белгілері мен кендердің геологиялық жағдайын, сол кендерді іздеу, барлау, бағалау және иеру шараларының ең тиімді мәселелерімен айналысу. **Геологиялық барлау жұмыстары**. кен. Жер қойнауындағы пайдалы қазындылардың аса маңызды түрлері бойынша минералдық шикізат қорларының жай-күйін анықтау жұмыстарының кешені.

Геологиялық блок. Жаралу тегі, магмалық пәрменділігі және өзгеріс ерекшеліктері тұрғысынан ортақ көрсеткіштермен сипатталатын тектоносфераның мейлінше ірі (1-5 млн км²) бөліктері. **Геологиялық блок әдісі**. Қатты пайдалы қазба байлықтарды есептеудің негізгі әдістерінің бірі. **Геологиялық болжамдар**. геол. Жердің алғашқы жаралу себептерін, оның ішкі құрылыс ерекшеліктерін, тектоникалық қозғалыстар табиғатын және планетаның геологиялық даму заңдылықтарын жасақтауға көмектесетін болжамдар жиынтығы. **Геологиялық жапсар**. геол. Жер қыртысындағы түрлі тау жыныстарының бір-бірімен тұйысуі, беті немесе белдемі. **Геологиялық жүйе**. геол. Кезек мезгілінде жатылған ішінде түрлі жануарлар (мақлықат) мен өсімдіктердің (нәбәтат) қазба қалдықтары бар тау жыныстарының жиынтығы. **Геологиялық карта**. геол. Шөгінді тау жыныстар мен магма жыныстардың жасы, таралуы көрсетілетін белгілі бір ауданның геологиялық құрылысын бейнелейтін карта. **Геологиялық кезек**. геол. Тау жыныстарының геологиялық жүйе болып қалыптасатын уақыт бірлігі. [Ол геологиялық эраның бір бөлігі саналады және бірнеше геологиялық дәуірлерге бөлінеді]. **Геологиялық кешен**. Тектоникалық құрылым дамуының толық оралымы барысында, тау жыныстардың нақтылы құрылым өңірінде түзіле бастаған осы құрылымның қатпарлана бастауына дейінгі аралықта қалыптасып үлгерген бүкіл тау жыныстар жиынтығы. **Геологиялық конелік [жас]**. Геологиялық денелердің түзілгеннен бері не геологиялық қайсыбір оқиғалар (қатпарлану, мұзбасу және т. б.) болып өткеннен бергі уақыт мөлшері. **Геологиялық қабат**. геол. Географиялық атаумен геологиялық қабаттың бөлігін құрайтын аймақтық өлшемнің көмегімені. **Геологиялық қима**. геол. Геологиялық картада берілген аумақтық геологиялық құрылысының тік бағыттағы графикалық бейнесі.

Геологиялық құрылым. геол. Жер қабығының қандай да бір үлескісінің геологиялық құрылысы; тау жыныстарының жатыс формасы. Жер қабығының қандай да бір үлескісінің, оның геологиялық құрылысының (мыс., қатпарлы, айырылды, аралас құрылымды) ерекшелігін айқындайтын тектоникалық формаларының жиынтығы. **Геологиялық құрылыс**. геол. Тау жыныстарының құрамдас бөліктері. **Геологиялық процестер**. Жердің құрамын, құрылымын, бедерін және ішкі құрылысын үнемі өзгертіп отыратын процестер жиынтығы. **Геологиялық саты**. геол. Тарихи геологияда Жердің және оның органикалық дүниесінің даму кезеңдері. **Геологиялық түзілім**. геол. Жер қыртысындағы түрлі тау жыныстарының пайда болуы. **Геологиялық түсірім**. Жер қыртысының нақтылы бөлігін оның геологиялық құрылыс ерекшеліктері және минералдық шикізат қорын кіріктіру мүмкіндіктері тұрғысынан зерттеу әдістерінің ішіндегі ең маңыздыларының бірі; сол аймақтың геологиялық картасын жасауға қатысты барша шаралар жиынтығы. **Геологиялық факторлар**. Тау жыныстар массивінің қалыптасу сатысында жаралған табиғи күй. **Геологиялық формация**. Генетикалық, парagenетикалық, стратиграфиялық тұрғыдан немесе өзге де ортақ сипаттары тұрғысынан топтастырылған геологиялық денелер бірлестігі. **Геологиялық формациялар картасы**. Нақтылы тектоникалық, физикалық-географиялық және термодинамикалық жағдайда қалыптасып, бір-бірімен парagenдік байланыста түзілген тау-

жыныс бірлестіктерінің белгілі бір аймақ өңірінде таралу заңдылықтарын кескіндейтін арнаулы геологиялық карта. **Геологиялық формациялар туралы ілім**. Жер қыртысына тиесілі әртүрлі дәрежелі құрылымдық элементтердің зерттеу барысында осы құрылымдық элементтердің геологиялық даму тарихын оларды құрайтын геологиялық формациялардың болмыс-бітімі мен құрылыс ерекшеліктерін жан-жақты саралау нәтижесінде сатылай отырып қадағалауға негізделген геология ғылымының арнаулы ілімі. **Геологиялық эрозия**. геол. Табиғи абиоталық процестерге (мүмкін, адам әрекетімен күшейтілген) байланысты эрозияның барлық түрлері; қалыптасу эрозиясы.

ГЕОЛОГИЯЛЫҚ-ГЕОФИЗИКАЛЫҚ: Геологиялық-геофизикалық қима. геол. Зерттелген аумақтың әртүрлі геологиялық және геофизикалық әдістер көмегімен дараланған горизонттарының геологиялық құрылыс ерекшеліктерін тік жазықтық бетінде сызба түрінде кескіндеу.

ГЕОЛОГИЯЛЫҚ-ТЕХНИКАЛЫҚ: Геологиялық-техникалық наряд. геол. Геологиялық қиманың сипатын және геофизикалық зерттеулердің міндетті түрде жүргізілуі тиіс кешенін, бұрғылау технологиясын және жугыштау сұйығының сапасын, ұңғыма конструкциясын, сынамалау және ұңғыманы теспелеу нүктелерінің ара қашықтығын анықтайтын ұңғыма бұрғылаудың ең басты жобалық құжаты.

ГЕОЛОГАТ сын. сөйл. Геолог сияқты. **ГЕОМАГНЕТИЗМ** [грек. ge – жер, magnetis (lithos) – магнитті (тас)] зат. геол. Жердің магнит өрісі жайлы ғылым.

ГЕОМАНИЯ зат. мед. Топырақ жеуге әуестік.

ГЕОМЕРИДА [грек. ge – жер, meris – үлес, қабат] зат. мат. геол. Жерді мекендеушілер яғни планетада қоныс тепкен бүкіл тірі организмдердің жиынтығы.

ГЕОМЕТРИЯ [грек. ge – жер, metros – өлшеу] зат. Математиканың кеңістік пішіндер мен қатынастарды, сондай-ақ оларға ұқсас басқа да пішіндер мен қатынастарды зерттейтін саласы.

ГЕОМЕТРИЯЛАУ = ет. Шогырдың (кеннің) сызбалы пішімін алу мақсатында нақтылы өлшеулерді, есептеулерді және сызбалы тұрғызымдарды кескіндеу.

ГЕОМЕТРИЯЛЫҚ сын. мат. Геометрияға тән қасиет.

Геометриялық дене. мат. Шар, пирамида сияқты заттар. **Геометриялық изомерия**. хим. Кіші циклдің және қос байланыстың айналасында пайда болатын диастеромерия. **Геометриялық оптика**. мат. Оптиканың жарықты геометриялық сызық ретінде қарастыра отырып, жарықтың таралу заңдарын зерттейтін бөлігі. **Геометриялық оюлар**. өнер. Түрлі бұйымдар мен құрылыстарды әшекейлеу әдісінің геометриялық элементтерге негізделген түрі. **Геометриялық прогрессия**. мат. Әрбір мүшесі алдыңғы мүшесінен қандай да бір еселік деп аталатын тұрақты санға көбейтуден шығатын сан қатары. **Геометриялық пішін [фигура]** мат. Ушбұрыш, квадрат, конус сияқты геометриялық сызбалар.

ГЕОМЕХАНИКА [грек. ge – жер, mechanik – мәшине жасау өнері] зат. геол. Тау жыныстарының физикалық, механикалық қасиеттерін, кернеуленген күйін, олардың табиғи және технологиялық факторлардың әсерінен деформациялануы мен бұзылу процестерін зерттейтін ғылым.

ГЕОМОРФОЛОГ зат. геол. Геоморфология ғылымының маманы.

ГЕОМОРФОЛОГИЯ [грек. ge – жер, morphos – түр, logos – ілім] зат. геол. Жер беті үстіндегі тау-тас, сай-сала, дөңес-қырат, құрлық, мұхиттар мен теңіздер түбінің т.б. шығуын, пайда болуын, жаратылысын зерттейтін физикалық географияның бір саласы.

ГЕОМОРФОЛОГИЯЛЫҚ сын. Геоморфологияға қатысты.

Геоморфологиялық аудандау. Аумақты қайталанбайтын, бедерінің жергілікті ерекшеліктерімен сипатталатын өзіндік аудандарға бөлу. **Геоморфологиялық ауытқу.** Шектеулі бөлікше бедерінің оның айналасындағы (ая рөлін атқаратын) бедерден морфологиялық, генетикалық немесе жас ерекшеліктері бойынша өзгешеленуі. **Геоморфологиялық деңгейлер.** Жер қыртысының көтерілген бөлікшелерінде экзогендік процестер ықпал етуі нәтижесінде пайда болып тегістелген беттер. **Геоморфологиялық карта.** геол. Белгілі бір ауданның жер бедерінің жасын, олардың шығу тарихын көрсететін карта.

ГЕОРГИНА зат. өс. <лат. dahlia> Жаз бойы гүлдейтін, гүлі ірі, биіктігі 20-дан 80 см-ге дейін өсетін гүл өсімдігі.

ГЕОСАЯСАТ [грек. ge – жер, politika – қоғамдық] зат. саяси. Географиялық, саяси, әскери және басқа факторлардың әсірелі ықпалын есепке ала отырып, мемлекеттің, бүтіндей әлемнің және оның аймақтарының даму процестері мен принциптерін зерттейтін ғылым.

ГЕОСАЯСАТШЫ зат. саяси. Геосаясатпен айналысушы адам, саясаткер.

ГЕОСАЯСИ сын. саяси. Мемлекеттің сыртқы саясатының географиялық факторларға сүйеніп атқарылуын және территориялық экспансияны жақтайтын саяси теория.

Геосаяси ахуал. саяси. Белгілі бір елдің физикалық, экономикалық және саяси географиясына қатысты қалыптасқан жағдай.

ГЕОСИНКЛИНАЛЬ [грек. ge – жер, syn – бірге, klino – еңістену] зат. геол. Жер қыртысының қозғалмалы (төмен қарай опырылмалы) аймағы.

ГЕОСИНКЛИНДИК **Геосинклиндік формациялар.** геол. Геосинклиндік алқаптарда қалыптасқан геологиялық формациялардың үлкен тобы.

ГЕОСТАТИКАЛЫҚ: Геоэстатикалық қысым. геол. Қойнауқатқа өзінен жоғары орналасқан таужыныс қабаттарының салмағы түсіретін қысым.

ГЕОСТАТИСТИКА [грек. ge – жер, нем. Statistik – қалып-күй] зат. Геологиялық деректерді жүйелеп, өңдеу жүргізуге арналған математикалық пән.

ГЕОСТРАТЕГИЯ зат. саясат. Мемлекеттің сыртқы саяси қызметінің билік пен қоғамның, мемлекеттің әлемдегі алатын орнын, құттық мүдделері мен басындықтарын, құттық қауіпсіздікке төнетін қауіпті түсінуімен тығыз байланысты, геосаясатқа негізделген бағыты.

ГЕОСТРОФИЯЛЫҚ: геострофиялық ағыс. с.у.шар. Қысым градиенті мен Кариолис күшінің теңестіру әрекетінен болатын теңіз суларының қозғалысы.

ГЕОСФЕРАЛАР [грек. ge – жер, sphaira – шар] зат. геол. Жер шарын қоршап жатқан және бір-бірінен өздерінің тығыздығы мен химиялық құрамы бойынша өзгеше қабықтар (сфералар).

ГЕОТАРИХИ: Геотарихи ұстаным. геол. Геологиялық процестер мен құбылыстардың өту заңдылықтары геологиялық уақыт барысында айтарлықтай өзгерістерге ұшыраған,

сондықтан бүгінгі геологиялық процестерді өткен кезең процестерімен түр-тура теңестіре қарауға болмайды деген тұжырымға негізделген геологиялық зерттеулер ұстанымы.

ГЕОТЕКТОНИКА [грек. ge – жер, tektonikos – құрылысы] зат. физ. Жер қыртысының құрылысы, ондағы деформациялар, Жер қыртысының кейін өзгертетін қозғалыстар және осы қозғалыстардың даму заңдылықтары, тұтас алғанда, Жердің құрылымы мен дамуы туралы ғылым.

ГЕОТЕРМАЛДЫ [грек. ge – жер, therme – жылу] сын. геол. Жер қыртысындағы жылу процестеріне қатысты.

Геотермалды сулар. геол. Жер қыртысынан шығатын ыстық сулар. **Геотермалды энергетика.** геол. Энергияны Жердің ішкі жылуынан алу.

ГЕОТЕРМИКА зат. физ. геогр. Жер қойнауында болып жатқан жылу процестерін зерттейтін геофизиканың бір бөлімі.

ГЕОТЕРМИКАЛЫҚ: Геотермикалық саты. геол. Жер қойнауларының әрбір температура 1°C-қа өзгертуіне сәйкес келетін тереңдік мөлшері яки метрлер саны [Бұл мөлшер, шамамен, 33 м-ге сәйкес келеді деп есептеледі].

ГЕОТЕРМИЯ [грек. ge – жер, therme – жылу] зат. Жер қыртысында болып жатқан жылулық процестерді зерттейтін геофизика саласы.

ГЕОТЕРМИЯЛЫҚ сын. Геотермияға қатысты.

Геотермиялық градиент. геол. Жер қыртысына 100 м тереңдеген сайын температураың көтерілуін көрсететін шама. **Геотермиялық саты.** геол. Тау жыныстары температурасының әрбір 1°C-ге көтерілуіне сәйкес жер қойнауы тереңдігінің артуы.

ГЕОТЕХНОЛОГИЯ зат. геол. Бұрғыланған ұңғыма арқылы кен байлықтарын жер астынан жылу, масса алмасу, химиялық, микробиологиялық немесе гидродинамикалық процестер көмегімен алу (адам қатысуынсыз) тәсілдері.

ГЕОТЕХНОЛОГИЯЛЫҚ сын. Геотехнологияға қатысты.

Геотехнологиялық әдістер. Пайдалы қазылымдарды жер қойнауынан химиялық, химиялық-физикалық, химиялық-биологиялық және микробиологиялық әдістермен алу.

ГЕОТОП [грек. geo – жер, topos – жер үлесі] зат. геол. Ірі масштабты геотопологиялық зерттеулерде айқындалатын ең аз біртекті (гомогенді) білік.

ГЕОТРОПИЗМ [грек. ge – жер, tropo – бұрамын] зат. бот. Өсімдіктердің, тамырлардың жер ортасына қарай төмен бағытталуымен сипатталатын тропизмнің бір түрі.

ГЕОФИЗИК зат. Геофизика маманы. **ГЕОФИЗИКА** [грек. ge – жер, physike – табиғат] зат. Жер геосфераларындағы және оның ядросындағы физикалық құбылыстар мен процестерді зерттейтін ғылым.

ГЕОФИЗИКАЛЫҚ сын. Геофизикаға тән. **Геофизикалық барлау.** геол. Кен байлықтарын іздеу және барлау мақсатында Жер қыртысының құрылысын физикалық тәсілдермен зерттеу. **Геофизикалық карта.** Жердің гравитациялық, магниттік, геотермиялық және т. б. өрісін бейнелейтін карта. **Геофизикалық құбылыстар.** геол. Жер геосфераларындағы және оның ядросындағы физикалық құбылыстар.

ГЕОФИТТЕР [грек. ge – жер, phyton – өсімдік] зат. геол. Қалына келетін (өсетін) бүршіктері, қоректенетін азық-қорлары жер астындағы органдарында болатын өсімдіктер.

ГЕОФОН [грек. ge – жер, phone – дыбыс] зат. тех. Геологиялық барлау жұмыстарында, әскери іс, т.с.с. қолданылатын Жер қыртысының жоғарғы аймақтарындағы дыбыс толқындарын ұстайтын аспап.

ГЕОХИМИК зат. Геохимия маманы. **ГЕОХИМИЯ** [грек. ge – жер, лат. chimia – химия] зат. Жердің химиялық құрамын, элементтердің көшу не таралу заңдылықтарын, атомдардың табиғи процестер кезіндегі орналасу мен көшу тәсілдерін зерттейтін ғылым.

ГЕОХИМИЯЛЫҚ сын. Геохимияға тән, қатысты.

Геохимиялық белдем. геол. Топырақ жамылғысында химиялық элементтердің ерекше жылуымен ерекшеленетін қолденең белдем. **Геохимиялық диаграмма.** Минералдардың кристалдану процесі немесе химиялық элементтердің таралу заңдылықтары уақыттың не температураының өзгеруі тұрғысынан әртүрлі сатыларға сәйкестендіре кескінделетін сызба нұсқа. **Геохимиялық карта.** геол. Тау жыныстарында химиялық элементтердің таралу ерекшеліктері мен заңдылықтарын көрсететін карта. **Геохимиялық ландшафт.** геол. Бір мезорельф бөлігінде орналасқан негізгі топыраққағы, топырақ астындағы негізгі химиялық элементтердің құрамы мен көлемі, сондай-ақ бұл элементтердің жылжу типі де біртектес жер бетінің бөлігі. **Геохимиялық тосқауыл.** геол. Жер қабығындағы қандай да бір химиялық элементтің жылыстау қабілетін күрт төмендету белдемі. **Геохимиялық экология.** геол. Тірі организмдер мен биоценоздардың тіршілік ортасымен өзара әрекеттесуін және химиялық элементтердің биосферада географиялық таралуын зерттейтін экологияның бір саласы.

ГЕОХРОНОЛОГИЯ [грек. ge – жер, chronos – уақыт, logos – ілім] зат. геогр. Геологиялық жылнама; жер қыртысын құрайтын тау жыныстарының түзілу кезеңдері (уақыты, жасы) мен саналу реті туралы ілім.

ГЕОХРОНОЛОГИЯЛЫҚ сын. Геохронологияға қатысты [Кезеңдер мен жүйелердің аттары бірінші рет кездескен және зерттелген белгілі кезеңге тән келетін жыныстардың табылған орындарына сәйкес берілген].

ГЕОЦЕНТР [грек. ge – жер, kentron – бір нәрсенің жүзі, өткірі] зат. астр. Жер шарының кіндігі, магниті; орталығы.

ГЕОЦЕНТРИЗМ зат. фил. Әлемнің кіндігі жер, ал барлық жұлдыздар мен күннің оны айналып жүретіндігі туралы жалаң түсінік.

ГЕОЦЕНТРЛІК сын. Геоцентрге тән, геоцентрге қатысты.

ГЕОЭКОЛОГИЯ [грек. ge – жер, oikos – үй, logos – ілім] зат. Жоғарғы иерархиялық деңгейлердің (биосфераға дейін) экожүйесін зерттейтін ғылымның бір саласы.

ГЕОЭКОЛОГИЯЛЫҚ сын. Геоэкологияға қатысты.

ГЕОЭКОНОМИКАЛЫҚ сын. Геоэкономикаға қатысты.

ГЕОЭНЕРГЕТИКА зат. геол. Энергияны жердің ішкі жылуынан алу.

ГЕПАРД [франц. gupard] зат. зоол. Африка мен Оңтүстік-Батыс Азияда мекендейтін мысық тұқымдасына жататын жыртқыш аң.

ГЕПАРИН [грек. hepar] зат. фарм. Қанды ұйытатын дәрі.

ГЕПАТИКОЛИТИАЗ зат. мед. Бауырдағы өт түтікшесіне тас байлану.

ГЕПАТИТ [грек. hepar] зат. мед. Бауырдың қабынуына байланысты аурулардың ортақ атауы.

ГЕПАТОЛИТ зат. мед. Бауырдағы от жолдарының тасы.

ГЕПАТОПОЗ зат. мед. Бауырдың төмен түсіп кетуі, өз орнында орналаспауы.

ГЕПТА... Мағынасы «жеті» санына қатысты болатын күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

ГЕПТАН [лат. hertane] зат. хим. Алифаттық көмірсулармен қабыққан түссіз сұйық органикалық қосылыс.

ГЕПТАХОРД [грек. eptachordos] зат. муз. Жеті ішекті әуен қатары; жеті ішекті кифара.

ГЕПТОД зат. эл. Жеті электродтан (анод, катод және бес торша) тұратын лампа.

ГЕРАЛЬДИКА [лат. heraldus] зат. 1. Елтаңбаларды құрастыру, түсіндіру және зерттеу. 2. Елтаңбаларды зерттейтін тарихи ғын.

ГЕРБ [нем. Erbe] зат. Елтаңба (мемлекеттің, әулеттің, өкімшілік бөліністің т.б. дәстүрлі ерекшеліктерін бейнелейтін, оларды әлеуметтік – тарихи тұрғыдан даралау мақсатында жасалатын айырымдық белгі, рәміз, таңба).

ГЕРБАРИЙ [лат. herbarius] зат. 1. Зерттеу және оларды жүйелеу үшін арнайы кептірілген өсімдіктердің жиынтығы, коллекциясы. 2. Кептірілген өсімдіктердің жинағын сақтайтын және оларға ғылыми өңдеу (оның ішінде антропогендік факторлардың әсерінен болатын флорадағы өзгерістерді зерттеу мақсатында) жүргізетін мекеме.

ГЕРБЕРА [лат. herba – шөп] зат. бот. Африка мен Азияда кең тараған көпжылдық шөптер тобы.

ГЕРБИЦИД [лат. лат. herba – шөп, caedere – жою] зат. бот. Өсімдіктер мен егістіктегі арам шөпке қарсы қолданылатын химиялық зат.

ГЕРИАТРИЯ [грек. geron – қарт, iatreia – емдеу] зат. мед. Қарт адамдарды емдеумен айналысатын медицинаның саласы.

ГЕРКУЛЕС¹ [лат. Hercules] зат. 1. миф. Мифологиялық ежелгі грек кейіпкері, ғажайып күш иесі Герак атының латынша нұсқасы. 2. ауыс. Алып күш иесі.

ГЕРКУЛЕС² зат. тамақ. Езіп, бұға пісірілген сұды жармасы.

ГЕРМАН зат. Неміс халқының жалпы атауы.

Герман тілдері. Үндіеуропа тілдері шоғырының құрамындағы туыстас тілдер тобы.

Германизмдер зат. лингв. Герман тілдерінен кірген сөздер немесе қандай да бір герман тілінің үлгісі бойынша жасалған сөйлеу орамдары.

Германий [лат. germanium] зат. хим. Химиялық элемент, ақшыл-сұр металл түсті қатты зат.

Германит зат. хим. Күрделі сульфидтер тобының минералы.

Германтану зат. 1. Герман халықтарының тарихын, тілі мен әдебиетін, рухани мәдениетін зерттейтін ғылымдар жиынтығы. 2. Герман тілдерінің пайда болу тарихы мен дамуын және оның диалектілері мен қазіргі жағдайын зерттейтін тіл білімінің саласы.

Гермафродит [грек. hermaphroditos] зат. 1. биол. Ер және әйел жынысты белгілері қатар кездесетін адам немесе жануар; қосжыныстылық. 2. миф. Ежелгі грек мифологиясында Гермес пен Афродитаның ұлының тәнін құдайлар Салмакида нимфасының тәнімен қосып, ортақ бір тән (екі жынысты) жаратқан. 3. сөйл. Қызтеке.

Герменевтика [грек. hermeneutike] зат. әдеб. Ескі әдеби шығармалар (қолжазбалар, кітаптар, ескерткіштер) мәнін талдап түсіндіру теориясы.

Герметизация [грек. hermeneutike] зат. тех. Цехтарда, шахталарда, т.б. өндіріс орындарында құрылысқа, адам өміріне қауіпті жарылғыш, жанғыш улы газдарды, шаң-тозаңды жібермеу, болғызбау.

Герметизациялау = ет. Герметизациялық жағдайға келтіру, дыбыс естілмейтін немесе шаң-тозаң кірмейтіндей нығыздап бекіту, бітеу.

Герметизациялық с.ын. Герметизацияға тән.

Герметик зат. Жапсыру, болтпен бекіту т.б. әдістер арқылы жалғанған материалдардың біріккен жерін тұмшалауға арналған, әртүрлі полимерлерден тұратын наста тәрізді тұтқыр масса.

Герметика зат. тех. Ауа кірмейтін, газ кірмейтін; саңлаусыз.

Герметикалау = ет. Саңлау қалдырмай түгелдей бітеу.

Герметикалау Герметикалау етістігінің қимыл атауы.

Герметикалық с.ын. Герметика қалпына сәйкес.

Гермошлем зат. тех. Улы газдан сақтану үшін бетті жаба киетін бас киім.

Героин [франц. heroine] зат. Қызғалдақ атыныңан өндірілетін аса улы наркотик.

Геронтократия [грек. geron – қарт, kratos – билік] зат. тар. Ақсақалдардың билік жүргізетін мемлекеттік басқару үрдісі.

Геронтология [грек. geron – қарт, logos – ілім] зат. мед. Жанды ағзалардың қартаюу құбылысын зерттейтін және адам өмірін ұзарту мәселелерімен айналысатын ғылым.

Герпес [лат. herpes] зат. мед. **Ұшық.** **Герпетология** [грек. herpetoon – бауырымен жорғалаушылар] зат. Зоологияның бауырымен жорғалаушылар мен қосмекенділерді зерттейтін ғылымы.

Герц зат. тех. Электр тогының бір секунд ішіндегі таза тербеліс қозғалысының жиілігі, тарауы.

Герцог [нем. Herzog] зат. тар. Ежелгі германдықтардағы жоғарғы әскер басы, кейін Батыс Еуропада жоғарғы дәрежелі ақсүйектік атақ.

Гессе: гессе көзшелері. биол. Қандауыршаның жүйке түтігінің қабырғасында орналасқан жарық сезгіш жасушалар жиынтығы.

Гестагендер [лат. gestatio – көтеріп жүру, genos – тек] зат. Белсенділігі прогестерон сияқты табиғи немесе синтездік жолмен алынған гормондар тобы.

Гестапо [нем. Gestapo] зат. тар. Гитлерлік Германиядағы фашистік бағыттағы құпия полиция.

Гестапошы зат. Гестапода қызмет етуші.

Гестациялық зат. мед. Жүктілікке қатысты.

Гетера [грек. hetaira] зат. 1. Ежелгі Грецияда тұрмыс құрмаған, білімді, еркін өмір сүретін әйелдер. 2. Жеңіл жүрісті әйел.

Гетеро... [грек. heteros] Әртекті, әртүрлі деген мағына беретін Еуропа тілдерінен енген күрделі сөздердің бірінші бөлігі.

Гетерогамия [грек. heteros – басқа, өзге, gamos – неке, қосылу] зат. биол. **Формасы мен көлемі әртүрлі зәметалардан ұрықтануы кезінде қосылатын жыныс процесінің түрі.**

Гетерогенді [грек. heterogenes] с.ын. Әртекті.

Гетерогенді жүйе. Әртүрлі фазадан тұратын, жеке бөліктерінің физикалық немесе

химиялық қасиеттерінің айырмашылықтары бар физикалық-химиялық жүйе. **Гетерогенді реактор.** Белсенді аумақтағы ядролық отыны (уран, плутоний), нейтрондар баяулатқышы және жылу тасығыш элементтері дискретті қабаттар түрінде орналасқан ядролық реактор.

Гетерогендік желі. инф. <ағыл. heterogeneous computer network>. Біртекті емес (әртүрлі типті) компьютерлер негізінде құрылған есептеу желісі; әртүрлі фирмалар жасаған компьютерлер мен құрылғылардан тұратын жергілікті есептеу торабы.

Гетерограмма [грек. heterogramma, heteros – басқа, өзге, grapha – сурет, әріп, таңба] зат. лингв. Бір тілдегі сөздің басқа тіл мәніндегі аудармасын оқуға арналған таңба немесе таңбалар тіркесімі.

Гетерография [грек. heteros – басқа, өзге, grapho – жазамын] зат. лингв. Бір тілде жазылатын сөздің бір бөлігін немесе тұтас сөйлемшелерін басқа тілге аударып оқығанда қолданылатын жазу тәсілі, яғни белгілі бір графикалық таңба әртүрлі сөзде әртүрлі дыбыстарды білдіретін жазу.

Гетеродуплекс [грек. heteros – басқа, лат. duplex – қосар] зат. биол. Жіпшелері әртүрлі хромосомаларға жататын екі еселенген буданды тізбек; ДНК молекуласының рекомбинацияға түсетін бірінші кезеңіндегі буданды бөлік.

Гетерозигота [грек. heteros – басқа, zygote – қосақталған] зат. биол. Генетикалық әртүрлі жыныс жасушалары беретін дарақ.

Гетерозис [грек. heteroiosis] зат. биол. Будандастыру нәтижесінде өсімдік және жан-жануарлар ұрпағының өміршеңдігін, өнімділігін, өсімталдығын арттыру тәсілі.

Гетерозистік с.ын. Гетерозиске тән. **Гетерокарион** зат. мед. Тектері әртүрлі ядролары бар жасуша.

Гетеромастия зат. мед. Әйел және еркек емшектерінен ауытқу.

Гетероморфизм [грек. heteros басқа, morphe – түрпа] зат. Химиялық құрамы бірдей (ұқсас) таужыныстардың түрліше жағдайда қалыптасу нәтижесінде минералдық құрамының әртүрлі болуы.

Гетероморфоз зат. мед. Мүшенің немесе дене мүшелерінің қалыпты жеріне орналаспауы.

Гетероним [грек. heteros – өзге, onoma – есім] зат. лингв. Мағыналары бойынша тығыз байланысқан әрі табиғи жұп құрайтын әртүрлі түбірлерден жасалған сөздер. Мыс., ағакарындас, сиыр – бұқа, тауық – өтеш.

Гетеропагус зат. мед. Ассиметриялы жабысып туған егіздер.

Гетероплазия зат. мед. Кез келген тіннің денеде өзіне тән емес жерге бітіп дамуы.

Гетеросфера [грек. heteros – басқа, sphaira – шар] зат. физ. Атмосфераның тоқсан-жүз км-ден жоғары қабаты.

Гетеротип зат. мед. Адамның өмір сүруіне байланысты өзгеретін морфологиялық, физиологиялық және психикалық қасиеттерінің жиынтығы.

Гетеротопия зат. мед. Эмбриогенез кезінде тіннің не мүшенің әдеттегіден тыс жерге орналасып дамуы.

Гетеротрансплантация зат. мед. Жануар мүшесін не тінін адамға қолдану.

Гетеротрихоз зат. мед. Денедегі шаштың (түтік) қалыптан тыс жерлерге

шығуы немесе жасы мен жынысына сәйкес келіп шықпауы.

ГЕТЕРОТРОФ [грек. heteros – басқа, өзге, жат, trophe – қорек] зат. биол. Дайын органикалық заттармен қоректенетін ағзалар.

ГЕТЕРОТРОФТЫ сын. биол. Гетеротрофқа бай.

Гетеротрофты ағзалар, биол. Негізінен дайын органикалық заттармен қоректенетін ағзалар.

ГЕТЕРОТРОФТЫЛЫҚ зат. Гетеротрофты болушылық.

ГЕТЕРОХРОНИЗМ зат. мед. Ұрықтың өсу, даму қарқынының өзгеруі, функциялық жүйелердің онтогенез барысында біркелкі жетілмеуі.

ГЕТЕРОЦЕЛЬДІ: гетероцельді омыртқалар, анат. Омыртқа денесі ұзын, алдыңғы, артқы жағынан құрылысы ер тәрізді күрделі омыртқалар.

ГЕТЕРОЦИКЛДІ: гетероциклді қосылыстар, хим. Цикліне гетероатом кіретін циклді қосылыстар.

ГЕТЕРОХРОМАТИН [грек. heterochromatium, heteros – басқа, chroma – хромосомалар заты] зат. биол. Телофазада, интерфазада және профазаның алғашқы кезеңінде тығыз құрылымды хромосома аймағы немесе бүтін хромосома.

ГЕТИНАКС зат. Қағаз бен терморезистивті шайырдан тұратын қабатты пластик.

ГЕТИТ [ағыл. Goethite] зат. геол. Гидроксидтер табына жататын минерал.

ГЕТР [франц. guetres] зат. Балтырға киетін жылы қоныш.

ГЕТТО [итал. ghetto] зат. тар. Орта ғасырда, қазірде капиталистік елдерде нәсілдікке жіктеуден шыққан еврей ұлтына арналған қаладағы ерекше квартал, тұрғын аймақ.

ГЕШТАЛЬТПСИХОЛОГИЯ зат. псих. Жығармасының ғасырдың бірінші жартысындағы шетелдік психология мектептерінің бірі.

ГЕЗДЕР зат. тар. XVI ғ. екінші жартысындағы Испаниядан тәуелсіздік алу үшін күрескен нидерландықтардың лақап аты.

ГИАДТАР [грек. hydes] зат. астр. Топырақ шоқжұлдызындағы шашыраңқы жұлдыз шоғыры.

ГИАЛИНДІ: гиалинді шеміршек ұлпасы, биол. [лат. textus cartilagineus hyalinus, lat. textus – ұлпа, cartilago – шеміршек, грек. hyalinus – мөлдір] зат. биол. Жасушааралық заты біртекті мөлдір ұлпа.

ГИАЛО [грек. hyalos] зат. Кейбір таужыныс атауларының алдыңғы жағына жалғанып, олардың шынытектес түзілім түзетіндігін көрсететін қосымша.

ГИАЛОКЛАСТАР зат. геол. Шынытектес таужыныс сынықшалары.

ГИАЛОКЛАСТИТ зат. Шар тұрқылас лавааларға тән шыны тәрізді сырт қабықшаның суасты жағдайында мүжіліп-шайылуы нәтижесінде түзілетін шыны тектес тұйыршықтер.

ГИАЛОМЕЛАН [грек. hyalomelane] зат. геол. Қышқылдарда ермейтін, құрамы ба-зальттарға сәйкес келетін қара түсті жанартау шынысы.

ГИАЛОПАЗМА зат. геол. биол. Клетка цитоплазмасының органеллары мен қосындыларынан басқа біркелкі қоймалжың заты; жасушаның ішкі ортасы.

ГИАЛУРОН: гиалурон қышқылы, биол. Адам және жоғарғы сатыдағы жануарлар ағзасында кездесетін полисахарид (мукополисахарид); тұтқырлығы күшті, желатин тәрізді зат.

ГИАЦИНТ зат. [грек. hyacinthos] зат. 1. биол. Лала гүлдер тобына жататын,

көпжылдық, пияз тұқымдас өсімдік түрі. 2. геол. Минерал, цирконның бір түрі, қызыл сары түсті асылтас.

ГИББЕРЕЛЛИН зат. хим. Өсімдіктің өсуін тездететін заттар, гибберелла саңырауқұлағы тіршілігінің өнімі; химиялық тегі жағынан детерпеноидтерге жататын, биологиялық белсенді зат.

ГИББОН [ағыл. gibbon] зат. зоол. Адам тектес ұзынқол маймылдардың бір түрі.

ГИББС: гиббс энергиясы, хим. Энтропия мен энтальпияның абсолюттік температурадағы көбейтіндісі арасындағы айырым болып келетін термодинамикалық жүйенің күй функциясы.

ГИББСИТ зат. геол. Гидроксидтер табына жататын минерал.

ГИБЕРЕЛЛА зат. биол. Саңырауқұлақтың бір түрі.

ГИБЕРНАЦИЯ зат. мед. Организмдегі тіршілік үрдістерінің баяулауы.

ГИБРИД [лат. hybrida] зат. биол. Будан (жан-жануарлардың я өсімдіктің тұқымын асылдандыру мақсатында будандастыру арқылы алынған тұқым).

ГИБРИДИЗАЦИЯ = ет. Будандастыру (жан-жануардың, өсімдіктің екі түрін будандастыру, шағылыстыру).

ГИБРИДОЛОГИЯ зат. биол. Будандастыру жайындағы биология ғылымының бір саласы.

ГИБРИДОЛОГИЯЛЫҚ сын. Гибридология іліміне тән.

ГИБРИДОМА зат. биол. Қалыпты антитдене шығаратын лимфоцит жасушалары мен ісік жасушаларының (миелома) қосылуы нәтижесінде түзілетін жасушалық линия.

ГИБРИДТЕ = ет. Будандастыру.

ГИБРИДТЕУ Гибридте етістігінің қимыл атауы.

ГИБРИДТЕУШІ зат. Өсімдік я жан-жануарларды будандастырушы.

ГИБРИДТІ: гибридті көмірсутектер, геол. Молекуласы аренді және циклонды шығырлардың кеуіні де кіркістіретін көмірсутектер.

ГИБРИДТІК сын. Гибридке жататын.

Гибридтік есептеуіш жүйе, информ. <ағыл. the hybrid computing system> Құрамында аналогті де, дәл сондай цифрлы да есептеуіш құрылғы пайдаланылатын есептеуіш жүйе. Гибридтік желі, информ. Топологиясы және қатынас құру әдістері аралас есептеу торабы. Гибридтік энергетика. Энергияның бір түрін оның екіншісінен алуға немесе энергияның бір түрін бір уақытта, екінші түрін басқа уақытта өндіруге қолданылатын энергетикалық қондырғы.

ГИГАБАЙТ [ағыл. gigabyte] зат. информ. Компьютердің жап сыйымдылығын өлшеу бірлігі.

ГИГАНТ [грек. gigantos] зат. 1. Өте үлкен, алып денелі адам. 2. ауыс. Аса ірі, алып, зәулім.

ГИГАНТОМАСТИЯ зат. мед. Емшектің патологиялық үлкеюі.

ГИГАНТОПИТЕК [грек. gigantos – алып, pithekos – маймыл] зат. зоол. Ұзын, алып маймылдың бір түрі.

ГИГАНТТЫҚ зат. 1. физиол. Адам бойының шамадан тыс өсіп кетуі. 2. Асқан зәулім, зор, алыптық.

ГИГИЕНА [грек. hygieinos] зат. мед. Еңбек және тұрмыс жағдайларының адамның денсаулығына ықпалын, аурулардың алдын алу, тіршіліктің оңтайлы жағдайларын қамтамасыз ету, денсаулықты сақтау және өмірді ұзарту шараларын зерттейтін медицина саласы.

ГИГИЕНАЛЫҚ сын. Гигиенаға тән, таза-лыққа қатысты.

Гигиеналық норма. Адамның өмір сүруінің қауіпсіз, үйлесімді жағдайына сай келетін, санды-сапалы көрсеткіш.

ГИПРО... [грек. hygros] «Ылғал», «ылғалды», «дымқыл» мәнімен байланысты Еуропа тілдерінен енген күрделі сөздердің бірінші бөлігі.

ГИПРОМЕТР [грек. hygros – ылғал, metron – өлшем] зат. физ. Ауаның дымқылдығын өлшейтін аспап.

ГИПРОСКОП [грек. hygros – ылғал, skopeo – бақылаймын] зат. физ. Ауаның ылғалдығындағы өзгерісті көрсететін құрал.

ГИПРОСКОПИЯЛЫҚ сын. Гигроскопиялық.

Гигроскопиялық компас, геогр. Айналу осінің бағытын өзгертпейтін және оны белгілі бір жағдайда географиялық меридиан жазықтығында ұстап тұратын өрі өте жылдам айналатын гигроскоп роторының қасиетіне негізделген тұсбағдар. Гигроскопиялық су, физ. Топырақ бетінің бөлшектерімен молекулалық күш арқылы берік байланысқан су. Гигроскопиялық ылғал, физ. Заттардың бетіне молекулалық тарту күштерімен ауадағы су буынан жиналған ылғал.

ГИПРОСКОПТЫ сын. Дымқылды, ылғалды оңай, тез тартып алғыш зат.

Гигроскопты мақта, хим. Ылғал тартқыштық қабілеті бар мақта.

ГИПРОСКОПТЫҚ зат. Әртүрлі заттардың ауадағы су буын сіңіру қасиеті.

ГИПРОФИЛДЕР [грек. hygros – ылғал, phileo – сүйемін] зат. Ылғалдылығы жоғары ортада тіршілік етуге бейімделген жерүсті өсімдіктері мен жануарлар.

ГИПРОФИТЕР [грек. hygros – ылғал, phyton – өсімдік] зат. өс. Ылғалы тым жоғары ортада тіршілік етуге бейім өсімдіктер.

ГИД' [франц. guide] зат. Басқа бір елден келген туристерге сол елдің мәдениеті, өнері, тарихы жайлы түсінік беретін жетекші адам.

ГИД² зат. астр. Аспан денелерін зерттеуге, бақылауға арналған үлкен телескопқа орнатылған қосалқы көз дүрбісі.

ГИДАТОД [грек. hydatos – су, hodos – жол] зат. бот. Өсімдік денесінен су шығарып тұруға ікемделген жасушалар тобы.

ГИДАТОФИТТЕР [грек. hydatos – су, phyton – өсімдік] зат. бот. Суға түгелдей не көп бөлігі батып, тамыры грунтқа бекіп өсетін (тұңбдық) не бекімей өсетін (балықот, балдыршөп) өсімдіктер.

ГИДЖАК зат. муз. Түрікмен халқының қобыз тәрізді ішекті музыкалық аспабы.

ГИДРА [лат. hydra oligactis] зат. зоол. Ішекжұыстылар типінің гидрозоа класының бір түрі; тұщы судың түбіндегі субстраттарға жабысып тұрып тіршілік ететін жәндік, құрт.

ГИДРАВЛИКА [грек. hydraulikos] зат. физ. Сұйықтың қозғалысы мен тепе-теңдік заңдарын және ол заңдарды инженерлік мәселелерге қолдану тәсілдерін зерттейтін ғылым.

ГИДРАВЛИКАЛЫҚ сын. Гидравликаға тән, қатысты.

Гидравликалық байланыс, су шар. Жерасты суы мен жер беті суының гидравликалық байланысы, топырақ қабатындағы су мен артезиан суының және жер бетінің суларының су алмасу процестерінің әрекеттестігі. **Гидравликалық беріліс**, тех. Механикалық энергияны және қозғалысты сұйықтық арқылы жетекші біліктен жетектелуші білікке жеткізетін құрылыс. **Гидравликалық дүмпу**, су шар. Ағын жылдамдығының күрт өзгеруі салдарынан құбырдағы сұйықтық қысымының тез

өзеруі. **Гидравликалық жетек.** тех. Гидросорғы беретін сұйықтықтың қысымы арқылы жұмыс машинасын өрекет етуге келтіретін құрылғы.

Гидравликалық кедергі. физ. Сұйықтықтардың құбырмен, каналмен ағуы кезінде олардың тұтқырлығы әсерінен туындайтын кедергі. **Гидравликалық қоспалар.** геол. Байланыстырушы материалға (цементке) оның су астында қатаю қабілетін күшейтетін қоспалар ретінде пайдаланылатын ұнтақ тәрізді заттар. **Гидравликалық машиналар.** тех. Механикалық энергияны қабылдау және қайтару немесе түрлендіру үшін қолданылатын машиналар. **Гидравликалық сұрыптау.** геол. Қозғалмалы бөлшегі жоқ сұрыптағыштарда минерал түйіршіктердің тығыздықтарына қарай жоғары бағытталған су ағыны күшімен ірілік таптарға бөлу. **Гидравликалық таран.** с у ш а р. Іс-әрекеті құбырдағы гидравликалық дүмпу құбылысын тиімді пайдалануға негізделген сукөтергіш. **Гидравликалық турбина.** тех. Судың потенциалдық және кинетикалық энергиясын электр энергиясына айналдыратын арнайы құрылғы. **Гидравликалық экскаватор.** тех. Гидрожетектермен жабдықталған қазғыш-теуіші машина.

ГИДРАДЕНИТ зат. мед. Тері бездерінің іріңдеп ауруы.

ГИДРАДТЫҚ: гидрадтық изомерия. хим. Кешенді қосылыстардың ішкі және сыртқы сфераларының арасында су молекулаларының әртүрлі орналасуынан туатын кешенді қосылыстар изомериясы.

ГИДРАЗИН зат. хим. Сутек пен азот қоспасы.

ГИДРАНТ¹ [грек. hydor] зат. Суаруға, өрт сөндіруге, көшелерде шашуға керекті су алуға болатын, су құбырларының бойымен орнатылған су алу бағаншалары немесе қрдарлары.

ГИДРАНТ² зат. биол. Теңіз гидроидті полиптердің ұрпақ алмасуы (метагенез) жолымен даму барысында дарақтың денесінде дамыған бүршіктер.

ГИДРАРГИЛЛИТ [грек. hydor – су, argillos – ақсаз] зат. хим. Оксидтер табындағы минерал, алюминий гидроксиді.

ГИДРАТАЦИЯ зат. хим. **Гидраттану.** Судың түрлі заттарға қосылуы.

ГИДРАТЕКТЕСТЕР зат. зоол. Ішіек-қуыстылардың бір табы.

ГИДРАТТАНУ ет. хим. Молекулалардың, атомдардың, иондардың, электрондардың сүмен оның молекуласын бұзбай, физикалық-химиялық өрекеттесуі; судың еріген немесе бос күйіндегі заттарға қосылуы.

Гидраттану энергиясы. хим. Суда еріген зат молекуласының немесе ионының сүмен өрекеттесуі нәтижесінде бөлінетін энергия.

ГИДРАТТАР зат. геол. Сусыз минералдардың өз құрамына су қосып алып (гидратация), гидраттарға – сулы минералдарға айналуы.

ГИДРАТТЫ: гидратты газ. геол. Табиғи газды гидраттардың қойнауқаттық жағдайдан атмосфералық жағдайға ауысуы барысында сол гидраттар есебінен қалыптасатын газ.

ГИДРО... [грек. hydor] Еуропа тілдерінен енген күрделі сөздердің су, суат және осы тәрізді қымдыраға қатысын көрсететін бастапқы бөлігі.

ГИДРОАВИАЦИЯ зат. әск. Гидроұшақтармен қаруланған теңіз авиациясының бөлімдері мен бөлімшелері.

ГИДРОАВТОМАТ [грек. hydor – су, automates – өздігінен жүретін] зат. Автоматты өрекетті гидравликалық құрылғы. 1. Гидротехникалық ғимараттарда, шахталарда су

арының пайдалана отырып автоматты түрде су көтеруге арналған; 2. Қозғалтқыштарда – жаңу камерасына түсетін отынды мөлшерлеу үшін қолданылады.

ГИДРОАГРЕГАТ [грек. hydor – су, aggrego – жалғаймын, қосамын] зат. тех. Бір агрегат болып біріктірілген гидротурбина мен гидрогенератор.

ГИДРОАЙЫРҒЫШ зат. тех. <лат. hydor – су, separator – айырғыш> Судың үнемді ағыншасын пайдалы қазбаларды (кен, таскөмір) байытуға қолданылатын аппарат.

ГИДРОАКУСТИКА [грек. hydor – су, akustikos – есту] зат. физ. Дыбыс толқындарының суда таралуын және оларды су астындағы локация, байланыс мәселелеріне пайдалануды зерттейтін акустиканың бір саласы.

ГИДРОАКУСТИКАЛЫҚ сын. Гидроакустикаға қатысты.

Гидроакустикалық барлау. әск. Кеме, торпеда және басқа да осыларға сәйкес нысаналармен шағылыстырылған немесе сәуленген акустикалық ауытқуларды талдау, тіркеу және қабылдау жолында гидроакустикалық құралдар көмегімен қарсылас туралы мәліметтер табу, радиоэлектронды барлаудың құрамды бөлігі.

Гидроакустикалық бүркеніш. әск. Сұңғуір қайықтар мен су үсті кемелерінің жүзілері мен механизмдерінің діріл акустикалық сипаттама деңгейін төмендетуге арналған шаралар кешені.

Гидроакустикалық стансы. әск. Теңіз нысаналарын (объектілерін) іздеуге, табуға және саралауға, оларға дейінгі қашықтық пен бағытты анықтауға, атысты басқару, кемелер арасындағы байланыс аспаптарына қажет мәліметтер беруге, қарсыластың гидроакустикалық құралдарына қарсы тұруға және жүзу қауіпсіздігін қамтамасыз етуге арналған акустикалық электрлік және электрондық аспаптар кешені.

ГИДРОАНЭЦЕФАЛИЯ зат. мед. Мидың ортасындағы қуысқа судың көп жиналуы.

ГИДРОАЭРОДРОМ [грек. hydor – су, aer – ауа, dromos – жүгіру орны] зат. тех. Гидроұшақтардың қшуы мен қонуына арналған су айдынының телімі.

ГИДРОАЭРОМЕХАНИКА зат. Механиканың сұйықтықтың, газ тәрізді ортаның қозғалысын және олармен жанасқан қатты денелермен өзара әсерлесуін зерттейтін бөлімі.

ГИДРОБАРЛАУШЫ зат. Жер астындағы және жер бетіндегі суды зерттеушілер.

ГИДРОБИОЛОГИЯ [грек. hydor – су, bios – тіршілік, logos – ғылым] зат. биол. Суда тіршілік ететін азғаларды (гидробияттар), олардың қоршаған ортамен қарым-қатынасын, тіршілік өрекеттерін, сулы экожүйелерді және олардың биологиялық өнімділігін зерттейтін кешенді ғылым саласы.

ГИДРОБИОЛОГИЯЛЫҚ сын. Гидробиологияға қатысты.

ГИДРОБИОНАТТАР [грек. hydor – су, biontos – тіршілік етуші] зат. Су ортасында тіршілік ететін азғалар.

ГИДРОБИОС зат. Сулы ортада тіршілік ететін азғалар жиынтығы.

ГИДРОБИОСФЕРА [грек. hydor – су, bios – тіршілік, sphaira – шар] зат. Биосфераның гидросфера шетіндегі бөлігі.

ГИДРОБОРАЦИТ зат. геол. Бораттар табына жататын минерал.

ГИДРОГАМАТИТ [грек. hydor – су, haima – қан] зат. геол. Минерал, құрамында 8 пайызға дейін суы бар гематиттің майда кристалды түрі.

ГИДРОГЕНДЕУ [лат. hydrogenium] ет. хим. Сутектің жай немесе күрделі химиялық қосылыстарға бірігуі.

ГИДРОГЕНЕЗ [грек. hydor – су, genesis – шығу тек] зат. хим. Су сіңізі салдарынан тау жыныстарының геохимиялық күрделі процестерге ұшырауы және осы процестердің нәтижесінде минералдардың, олардың ішінде кентастық агрегаттардың түзілуі.

ГИДРОГЕНЕРАТОР [грек. hydor – су, lat. generator – өндіруші] зат. тех. Гидравликалық турбина көмегімен айналмалы синхронды генератор.

ГИДРОГЕНИЗДЕУ ет. Сұйық өсімдік майларын тоң майға айналдыру.

ГИДРОГЕОДИНАМИКА [грек. hydor – су, ge – жер, dynamikos – күшті] зат. геол. Жер қыртысын құрайтын тау жыныстардағы жерасты суларының табиғи және техногендік факторлардың әсерімен қозғалуын сандық жағынан зерттейтін гидрогеология ғылымының бір саласы.

ГИДРОГЕОДИНАМИКАЛЫҚ: Гидрогеодинамикалық белдемдік. геол. Жерасты суларының алабында судың қозғалуы мен суалмасу қарқындылығы бірдей болмауынан туындайтын белдемдердің көрініс беруі.

ГИДРОГЕОДИНАМИКАЛЫҚ сын. Гидрогеодинамикаға байланысты.

Гидрогеодинамикалық карта. геол. Сулы қойнауқаттардың (горизонттардың, кешендердің) таралу ауқымындағы келтірілген арғындардың өзгерістері, қоректену және шығындау ақаптарының өзіндік орны, жерасты ағыстарының бағыттары, мұнай және газ жатындарының цехтемелері изосызықтар көмегімен көрсетілетін арнаулы карта.

Гидрогеодинамикалық қалыңсыздық. геол. Белгілі бір мұнайлы-газды-сулы қойнауқатқа, горизонтқа, кешенге тиесілі гидродинамикалық көрсеткіштердің (қозғалыс жылдамдығы, арын, қойнауқаттың қысымы) орташа мөлшерімен салыстырғанда осы көрсеткіштердің біреуінің өте анық ерекшеленуімен сипатталатын гидрогеологиялық қалыптан ауытқу.

ГИДРОГЕОЛОГ зат. Гидрогеология маманы.

ГИДРОГЕОЛОГИЯ [грек. hydor – су, geo – жер, logos – ілім] зат. геол. Жер асты суының пайда болуын, таралуын, алмасуын, оның қасиеттері мен химиялық құрамын және жер бетіне шығу жолдарын, төңірегімен байланысын, әсерін зерттейтін ғылым; жалпы геологияның бір тарауы.

ГИДРОГЕОЛОГИЯЛЫҚ сын. Гидрогеологияға тән, қатысты.

Гидрогеологиялық алап. геол. Жер асты суларының қалыптасуы мен ресурстары (қорлары) таралуының бірлігі негізінде әртүрлі және әр ретті геологиялық-құрылымдық шегаралардың жер бетіндегі орны мен жер асты су ағындарының гидродинамикалық шегаралары (су айрықтары) бойынша белгіленген жер асты гидросфераның құрамдас бөлігі.

Гидрогеологиялық бекет. сушар. Жерасты сулары деңгейінің, минералдылығының, температурасының өзгеруіне бақылау жүргізу және олардың балансын зерттеу үшін арнайы аспаптармен жабдықталған тұрақты орын. **Гидрогеологиялық жүйе.** геол. Бір-бірімен қатты біріккен гидрогеологиялық элементтердің (әртүрлі дәрежеде жер асты суларымен қаныққан геологиялық денелердің) жиынтығы. **Гидрогеологиялық карта.** геол. Белгілі аймақтың жер асты суының таралу алабын, оның сапасын бейнелейтін карта.

Гидрогеологиялық қима. кен. Гидрогеологиялық құрылымның тік қимасындағы сулы және су

өтпес таужыныстар, жерасты суларының минералдылығы мен химиялық құрамы, грунт және артезиан суларының деңгейі және басқа да гидрогеологиялық деректерді көрсететін сызба. **Гидрогеологиялық массив.** геол. Көбінесе жарықшақты, жарықшақты-желілі жер асты сулары таралған қапталы таулы аймақ. **Гидрогеологиялық объектілер.** геол. Бірегей және сирек кездесетін қасиеттерімен ерекшеленетін жерасты сулары мен олардың жер бетіне шығатын орындары. **Гидрогеологиялық цикл.** Жерасты суларының қалыптасу барысындағы теңіз трансгрессиясынан басталып, одан кейінгі регрессиясының аяғына дейін созылған уақыт аралығы.

ГИДРОГЕОТЕРМИКАЛЫҚ: гидрогеотермикалық белдемділік. геол. Жерасты суларының алабының аумағында суларының температурасы түрліше болуымен ерекшеленетін белдемдердің болуы.

ГИДРОГЕОМЕТРИЯ [грек. hydor – су, ge – жер, metron – өлшем] зат. геол. Тереңде жатқан сулы қабаттардағы жылы, ыстық сулардың пайда болу, таралу және алмасу жағдайларын зерттейтін гидрогеология ғылымының негізгі салаларының бірі.

ГИДРОГЕОХИМИЯ зат. геол. Жер асты суларының химиялық құрамы және оны зерттеу тәсілдері жайындағы ғылым.

ГИДРОГЕОХИМИЯЛЫҚ сын. Гидрогеохимияға қатысты.

ГИДРОГРАФ¹ зат. Белгілі бір аудан, аймақ, құрлықтың су байлығын зерттеп шығарушы маман, ғалым.

ГИДРОГРАФ² [грек. hydor – су, ge – жер, grapho – жазамын] зат. Өзендегі су өтімінің белгілі бір жыл немесе маусым ішінде өзгеруін көрсететін қысық сызық (график).

ГИДРОГРАФИКАЛЫҚ сын. Гидрографияға тән, қатысты.

Гидрографиялық атырап. геогр. Құрлықтың белгілі бір аумағы ішіндегі ағын және тұйық сулар (өзен, көл, батпақ, бөген, тоған) жиынтығы. **Гидрографиялық барлау.** өск. Теңіз (мұхит) әскери қимылдардың белгілі бір аудандарының навигациялық-гидрографиялық және гидрологиялық ерекшеліктері туралы мәліметтер табу. **Гидрографиялық желі.** Қандай да бір аумақ шегіндегі ағын су мен су қоймаларының жиынтығы. **Гидрографиялық тор.** Белгілі бір аумақтағы өзендердің, көлдердің, батпақтардың, арналар мен су қоймаларының жиынтығы. **Гидрографиялық факторлар.** Тірі азғалар (гидробионттар) тіршілік ететін судың физикалық және химиялық қасиеттері.

ГИДРОГРАФИЯ зат. геол. Жергілікті жердің жалпы сипаттамасын (теңіз, көл, су қоймасы, тоғандар, өзендер, бұлақтар, каналдар, құдықтар), сондай-ақ гидротехникалық құрылыстарды зерттейтін және картада бейнелейтін гидрология мен мұхиттану ғылымдарының бөлімі.

ГИДРОДИНАМИКА [грек. hydor – су, dynamikos – күш] зат. тех. Сығымалытын сұйықтардың сырт күш әсерінен қозғалу заңдылықтарын, қозғалып келе жатқан сұйықтардың және олармен тоқайласқан өзге денелердің бір-біріне тигізер ықпалын зерттейтін ғылым, гидромеханиканың бір бөлігі.

ГИДРОДИНАМИКАЛЫҚ сын. Гидродинамикаға қатысты.

Гидродинамикалық аномалия. Жерасты суларының таралу аумағының, олардың қандай болса да көрсеткіштерінің берілген сулы көкпелекке, кешенге және т. б. тән фондық

көрсеткіштерінен айырмашылығы болатын бөлікшесі (телімі). **Гидродинамикалық беріліс.** геол. Қозғалтқыштан берілетін айналдыру сәтін немесе мәшине-құрал білігінің айналыс жиілігін сатысыз өзгертуге арналған құрылыс. **Гидродинамикалық қысым.** су шар. Ағып келе жатқан жерасты суының таужыныстардың ұсақ бөлшектеріне түсіретін қысымы. **Гидродинамикалық тор.** су шар. Жерасты суларының ағыны бойымен жүргізілетін сызықтар мен оларға перпендикуляр ағын күші бірдей нүктелерді қосатын сызықтардың жиынтығы. **Гидродинамикалық тосқауыл.** геол. Таужыныс қабатының оның өрлеуі бойынша мұнай немесе газдың қозғалуына кедергі жасайтын жерасты суының төмен қарай бағытталған сүзіліп ағу градиентінің көтеріңкі мөлшерімен сипатталатын аймағы.

ГИДРОДОМКРАТ зат. тех. Кен мәшинелерін және басқа да жабдықтарды гидравликалық піспектің көмегімен жылжытуға және көтеруіне арналған құрылыс.

ГИДРОЖЕТЕК зат. тех. Қуатты қысымды сұйықтың (минерал майы) көмегімен жұмыс мәшинелерін жүргізуге арналған құрылыс.

ГИДРОИДАТ [лат. hydroidea] зат. зоол. Ішекқуыстарлар типінің гидрозалар табына жататын су жәндіктері.

ГИДРОИЗОБАТТАР [грек. hydor – су, ge – жер, isos – тең, бірдей, ұқсас, bathos – тереңдік] зат. Планада, картада грунт суларының жер бетінен бірдей тереңдікте жатқан нүктелерін қосатын сызықтар.

ГИДРОИЗОГИПС зат. Арынсыз грунт суларының бірдей биіктігі деңгейін көрсететін сызық.

ГИДРОИЗОПЪЕЗДЕР [грек. hydor – су, isos – тең, piezo – қысым] зат. Карта бетінде тереңде жатқан жерасты суларының біржелкі арындық деңгейін көрсететін сызықтар.

ГИДРОИЗОТЕРМДЕР [грек. hydor – су, isos – тең, therme – жылу, қызу] зат. Қимада немесе картада жерасты суларының температурасы бірдей нүктелерді қосатын сызықтары.

ГИДРОИНДИКАТОР [грек. hydor – су, indicator – көрсеткіш] зат. Грунт суларының жату тереңдігі мен минералдық дәрежесінің көрсеткіші ретінде пайдаланылатын кейбір өсімдіктердің тобы немесе түрі.

ГИДРОКАРБОНАТТАР зат. хим. Көмірқышқылдың қышқыл тұздары.

ГИДРОКОРТИЗОН зат. мед. Бүйрек безінің қыртыс қабатының шоғырлы бөлімінен шығатын гормон.

ГИДРОКӨТЕРГІШ зат. тех. Су арқылы күш алатын жылжымалы көтергіш.

ГИДРОКСИЛ зат. хим. Су қалдығы, бір валентті радикал, атомдар тобы.

ГИДРОКСИЛАЗАЛАР зат. биол. Оксидоредуктаза табының ферменті.

ГИДРОЛАККОЛИТТЕР [грек. hydor – су, lakkos – шұңқыр, lithos – тас] зат. Көпжылдық тоңданған аймақтарда жерасты суы қатқан кезде оның көлемінің ұлғаюынан пайда болатын мұз өзегі бар төбешіктер.

ГИДРОКАҚПАҚ зат. тех. 1. Оқыс лақтырылдыларды болдырмау, газбөлінісін басқару, массивті босаңсыту және оның шаңдануын азайту мақсаттарында массивте су айдау барысында қолданылатын құғыманы немесе шұрды жабуга арналған құрылыс. 2. Көмірді гидравликалық жарылыс жасап уату үшін су айдау кезінде құғыма сағасын жабуга арналған құрылыс.

ГИДРОЛАЗАЛАР зат. хим. Гидролиз реакциясын катализдейтін, яғни күрделі

органикалық затты су арқылы жай органикалық затқа айналдыратын (ыдырататын) ферменттер.

ГИДРОЛИЗ [грек. hydor – су, lysis – айыру] зат. хим. 1. Су мен түрлі заттар арасындағы иондық алмасу реакциясы. 2. Кейбір химиялық қосындылардың молекуласының әсерінен төмен молекула түзілімдер жиынтығына ыдырау қабілеті.

ГИДРОЛИЗДЕ = ет. Гидролиз жасау, ажырату.

ГИДРОЛИЗДЕН = ет. Гидролиз әсеріне ұшырау.

ГИДРОЛИЗДЕНУ Гидролизден етістігінің қимыл атауы.

ГИДРОЛИЗДЕУ Гидролизде етістігінің қимыл атауы.

ГИДРОЛИЗДІК сын. Гидролизге тән, гидролизден пайда болған.

ГИДРОЛОГИЯ [грек. hydor – су, logos – ілім, ғылым] зат. геогр. Табиғи суларды, олардағы құбылыстар мен процестерді, олардың даму заңдылықтарын атмосферамен, литосферамен және биосферамен байланысын зерттейтін география ғылымының бір саласы.

ГИДРОЛОГИЯЛЫҚ сын. геогр. Гидрологияға тән, қатысты.

Гидрологиялық ақпарат. Өзеннің, көлдің, суқойманың ағымдағы және болашақтағы гидрологиялық режімі мен құбылысы туралы мәліметтер жинағы. **Гидрологиялық аудандау.** геогр. су шар. Елдің аумағын немесе белгілі бір аймақты жер үсті және жерасты суларының гидрологиялық режімі біртекті болып келетін жеке үлескілерге (аудандарға) бөлу. **Гидрологиялық болжам.** геогр. Күтілетін гидрологиялық жүргінің ғылыми негізделген алдын ала болжамы. **Гидрологиялық болжам әдістері.** геогр. Өзендегі, көлдегі, бөгендегі нақты пункттегі немесе телімдегі гидрологиялық жүргінің өту уақытын немесе шамасын түрлі дәрежеде жуықтап және алдын ала анықтауға мүмкіндік беретін есептеу амалдары. **Гидрологиялық бөгет.** геогр. су шар. Жүйелі гидрологиялық байқаулар жүргізу мақсатында құрал-саймандармен жабдықталған су объектісіндегі (өзен, көл, бөген, канал, батпақ) орын (мекен). **Гидрологиялық есептеу әдістері.** су шар. Гидрологиялық жүргінің түрлі сипаттамаларының шамасын, әдетте, олардың көріну ықтималдылығын бағалай отырып есептеу табуға мүмкіндік беретін техникалық амалдар. **Гидрологиялық есептеулер.** су шар. Гидротехника, мелiorация, жол құрылысы және басқа да салалардың қажеттері үшін гидрологиялық жүргінің түрлі сипаттамаларының мөлшерін есептеуге мүмкіндік беретін, инженерлік гидрологияның негізгі мазмұнын анықтайтын әдістер мен тәсілдер. **Гидрологиялық желі.** су шар. Су объектілерінің гидрологиялық жүргісін зерттеу үшін белгілі бір аумақта орналасырылған гидрологиялық стансылар мен бекеттер жиынтығы. **Гидрологиялық карталар.** су шар. Құрлықтағы жер беті суларының таралуын, динамикасын, құрамы мен қасиеттерін сипаттайтын карталар. **Гидрологиялық стансы.** су шар. Су объектілері мен аумақтардың гидрологиялық жүргісін байқап отыратын және зерттейтін мекемесі.

ГИДРОЛОКАЦИЯ [грек. hydor – су, lat. locatio – орналасу] зат. тех. Су астындағы объектілердің тұраң орнын және қашықтығын дыбыс арқылы дәл анықтайтын тәсіл, әдіс.

ГИДРОЛОКАЦИЯЛЫҚ сын. Гидролокацияға тән, қатысты.

Гидролокациялық стансы. өск. Теңіздегі объектінің орналасқан орнын (бағыты мен

қашықтығын) дыбыс сигналының бару, қайту уақыты (жаңғырық) арқылы анықтауға арналған құралдар мен механизмдер кешені.

ГИДРОМЕЛИОРАЦИЯ зат. ауылшар. Ауыл шаруашылығына пайдаланатын жерлердің топырақ қыртыстарындағы су режимін реттеу арқылы табиғат жағдайларын жақсарту мақсатында жүргізілетін шаралар мен имараттар жиынтығы.

ГИДРОМЕТАЛЛУРГИЯ [грек. hydor – су, metallurgeo – кен өндіремін, металл өңдеймін] зат. хим. Кеннен яки басқа өндіріс қалдықтарынан химиялық реагенттердің судағы ертіндісімен металл өндіру.

ГИДРОМЕТАЛЛУРГИЯЛЫҚ сын. Гидрометаллургияға тән.

ГИДРОМЕТЕОРЛАР [грек. hydor – су, грек. meteoros – ауада ұшып жүретін] зат. Ауадан бөлінетін заттар мен жер бетіне қонатын сұйық және қатты күйдегі атмосфералық жауын-шашын (шық, қырау, қылау және т. б.).

ГИДРОМЕТЕОРОЛОГИЯ зат. Атмосферадағы су айналымын зерттейтін ғылым.

ГИДРОМЕТЕОРОЛОГИЯЛЫҚ сын. Гидрометеорологияға тән.

Гидрометеорологиялық жағдай. әск. Әскери-теңіз флоты күштері мен әскерлерінің түрлерін қолдануға әсер ететін және белгілі бір жағдайлар туғызатын, белгілі бір аудандағы теңіз жағдайы мен ауа райы элементтерінің жиынтығы. **Гидрометеорологиялық құралдар.** Жерде болып жатқан физикалық процестер мен құбылыстарды бағалау мақсатында жердің атмосферасы және гидросферасының параметрлері мен сипаттамасын анықтауға арналған аспаптар және құрылғылар. **Гидрометеорологиялық қызмет.** Көп мемлекеттердің қарулы күштерінегі арнайы қызмет. **Гидрометеорологиялық орталық.** Халық шаруашылығының барлық салаларын метеорологиялық, гидрологиялық және аэрометеорологиялық болжамдармен қамтамасыз ететін ғылыми-әдістемелік мекеме. **Гидрометеорологиялық торап.** Гидрометеорология жөніндегі мемлекеттік комитет жүйесіне енетін барлық обсерваториялардың, бекеттердің, бақылау пункттері мен тұрақты жиынтығы.

ГИДРОМЕТРА зат. мед. Жатыр қуысына су жиналу.

ГИДРОМЕТРИЯ [грек. hydor – су, metron – өлшеймін] зат. хим. Гидрологияның бір саласы; кең мағынада – су объектілерінің жүрісін (ағыстың жылдамдығын өлшеу, су деңгейі, тереңдігі, т.б.) байқау әдістерін, ондағы қолданылатын құрал-жабдықтар, сонымен бірге байқау нәтижелерін өңдеу әдістерін зерттейтін гидрологияның бір саласы.

ГИДРОМЕТРИЯЛЫҚ сын. су шар. Гидрометрияға қатысты.

Гидрометриялық желі. су шар. Гидрометриялық сипаттамаларды өлшеуге арналған құралдармен жабдықталған стансылар мен бекеттер желісі. **Гидрометриялық зырылдауық.** су шар. Өзендердегі, каналдардағы және құбыр желілеріндегі судың ағыс жылдамдығын өлшеуге және анықтауға арналған құрал. **Гидрометриялық науа.** Су шығынын өлшейтін, өзен бойымен су ағынының дәл ортасынан салынатын ашық науа. **Гидрометриялық тұстама.** су шар. Су объектісіндегі (өзен, канал) ағыс жылдамдығын, су шығынын анықтау және басқа да гидрометриялық байқаулар үшін жабдықталған көлденең қыма.

ГИДРОМЕТРИЛІК: гидрометрлік зырылдауық. <грек. hydor – су, metron – өлшем> **Гидрометриялық зырылдауық.**

Гидрометрлік суағар. су шар. <грек. hydor – су, metron – өлшем> Ағын судың өтімін (шығынын) өлшеу үшін, оның ағыс жолына көлденең қойылатын, бір шетінде түрлі пішінді ойығы бар (тік бұрышты, үш бұрышты, трапециялық, параболалық, радиалды) жаңа қабырғалы құрылғы (тоқсауыл).

ГИДРОМЕХАНИКА зат. физ. Сұйықтардың тепе-теңдік және қозғалыс заңдылықтарын, олардың өздері шайып жатқан қатты денелермен өзара байланысын зерттейтін ғылым саласы, механиканың бір тармағы.

ГИДРОМЕХАНИКАЛАНДЫРУ = ет. Жер қазу, кен өндіру жұмыстарын судың ағын күшімен атқаратын әдіс.

ГИДРОМОНИТОР [грек. hydor – су, ағыл. monitor – су атқылау] зат. гидрол. Грунттарды, таужыныстарды және т.б. материалдарды жуып-шаю және ұсату мақсатында су ағыншаларын түзу және олардың қишуын басқаруға арналған құрылғы.

ГИДРОМУСКОВИТ зат. мин. Силкаттар класы, қабатты түінің гидрослодалар тобына жататын минерал.

ГИДРОМУФТА [грек. hudor – су, нем. Muffe – байланыстырушы құрылғы] зат. тех. Айналымды қозғалыс беруге арналған гидравликалық құрылғы.

ГИДРОНАСОС зат. тех. Су біріккіш; су ағызатын аспап.

ГИДРОНИМ зат. лингв. Топонимнің бір түрі, кез келген су объектісін білдіретін жалқы есім.

ГИДРОНИМДІК сын. лингв. Гидронимге қатысты.

ГИДРООҚШАУЛАҒЫШ зат. сәулет. Табиғи ылғалдылықтың әсерінен құрылыс құрылымын қорғау.

ГИДРОӨТКІЗГІШТІК зат. геол. Бұрғылау ұңғымасы тесіп өткен қойнауқаттың сүзбелену қабілетін және өнімділігін сипаттайтын кешенді параметр – абсолюттік өтімділік пен қойнауқаттың тиімді қалыңдығы көбейтіндісінің қойнауқаттық сұйық тұтқырлығына қатынасы.

ГИДРОПЕДОЛОГИЯ зат. геол. Топырақ суының қозғалысы мен қасиеттерін топырақ ортасының құрылысымен және құрылымымен байланысты зерттейтін ғылыми сала.

ГИДРОПОНИКА [грек. hydor – су, ponos – жұмыс] зат. биол. Көкөніс, жидек, әсемдік өсімдіктерді топырақсыз, минералды элементтер тұздарының судағы ертіндісіне өсіру тәсілі.

ГИДРОПУЛЬТ [грек. hydor – су, лат. (cata) pulsa – атқыш құрылғы, аспап] зат. тех. Су біркетін қол насосы бар ыдысты аспап.

ГИДРОСЛЮДАЛАР зат. мин. Жұқа қабыршақтардан тұратын, су молекуласымен қаныққан минералдар тобы.

ГИДРОСТАНСЫ зат. тех. Судың ағыс күшін электр қуатын өндіруге пайдаланатын су электр стансасы.

ГИДРОСТАТИКА [грек. hydor – су, statos – қозғалмайтын] зат. физ. Сұйық заттың тепе-теңдігін және оның ішіне батырылған денеге тигізетін әсерін зерттейтін гидроаэромеханиканың бөлімі.

ГИДРОСТАТИКАЛЫҚ сын. физ. Гидростатикаға тән, қатысты.

Гидростатикалық деңгей. физ. Жерасты суының кен қазбаларындағы тұрақтанған деңгейі. **Гидростатикалық теңдестік.** физ. Қосымша сыртқы күштер болмаған жағдайда сұйықтықта орныққан теңдестік.

ГИДРОСФЕРА [грек. hydor – су, sphaire – шар] зат. геогр. 1. Жер шарындағы барлық су

объектілерінің жиынтығы. 2. Жер бетінен үздік-үздік көрініс беретін, алайда шартты түрде болмысын құрайтын тұтас геосфералардың бірі ретінде дараланған галамшар қабаты.

Гидросфераның ластануы. Ластанғыш заттардың гидросфераға мол мөлшерде түсуі, олардың өзен, су қоймалары, көлдер мен теңіздер, мұхиттар мен жер асты сулары ортасының қалыпты жағдайын бұзуы.

ГИДРОТАСЫМАЛ зат. тех. Өнімді сұйықтықтардың көмегімен тасымалдау.

ГИДРОТЕРАПИЯ [грек. hydor – су, therapeia – емдеу] зат. мед. Сумен (ванна, душ, су биржу т. б.) емдеу әдісі.

ГИДРОТЕРАПИЯЛЫҚ сын. мед. Гидротерапияға тән.

ГИДРОТЕРМА [грек. hydor – су, thermos – ыстық] зат. хим. **Гидротермалық ертінділер.**

ГИДРОТЕРМАЛЫҚ [грек. hydor – су, thermos – ыстық] сын. геол. Жерасты ыстық сулар мен қайнарларға қатысты бар.

Гидротермалық ертінділер. хим. Жер қыртысының қимасындағы айналымды минералды заттардың қозғалыстарына және түзілуіне жағдай жасайтын, көбінесе газдармен қаныққан ыстық сулы ертінділер. **Гидротермалық процестер.** геол. Таужыныстың жарықтары мен кеуектерінде қойнаулық ыстық ертінділер есебінен (әсерінен) жаңа минералдардың қалыптасу процестері.

ГИДРОТЕХНИК зат. Гидротехниканың маманы.

ГИДРОТЕХНИКА [грек. hydor – су, technike – шеберлік] зат. тех. Су күшін жан-жақты пайдалануды (канал қазу, плотина, т.б.) қарастыратын, зерттейтін техниканың бір саласы.

ГИДРОТЕХНИКАЛЫҚ сын. Гидротехникаға тән, гидротехникаға қатысты.

Гидротехникалық есептеу. су шар. Сүзілу ағынының құрылысқа тигізетін әсерін есептей отырып, оның түрлерін анықтау және жер асты суларында орнатылған құрылыстардан сүзіліп, оларды айналып өтуі қозғалысын анықтау. **Гидротехникалық жапқыш.** тех. Гидротехникалық құрылыстың су ағатын арнасын толық не жартылай жабуға арналған жылжымалы құрылғы. **Гидротехникалық жұмыстар.** Су ресурстарын ұтымды пайдалану, ұдайы молықтыру, қорғау және судың зиянды әсеріне қарсы күресу үшін гидротехникалық құрылыстарды салуға бағытталған жұмыстар. **Гидротехникалық имараттар [ғимараттар].** су шар. Су қорын дұрыс пайдалану үшін қолданылатын гидротехникалық құрылыстар немесе судың зиянды әсеріне қарсы жүргізілетін құрылыстар кешені. **Гидротехникалық құрылыстар.** әск. Кемелер мен гидроавиацияның орналасуын, флот және құрлықтағы әскерлер күшінің әскери қызметін қамтамасыз етуге арналған әскери арнайы инженерлік құрылыстар; су шаруашылығының техникалық құрылысы. **Гидротехникалық мелиорация.** су шар. Суармалы жерге су беру режимін реттеу үшін қолданылатын шаралар жүйесі, су мелиорациясы.

ГИДРОТОРАКС [грек. hydor – су, thorax – кеуде] зат. мед. Сұйықтықтың өкпеқапта жиналуы.

ГИДРОТРАНСФОРМАТОР [грек. hydor – су, transformare – өзгерту] зат. тех. Қозғалтқыштан берілетін айналдыру моменті немесе мәшине – құрал білігінің айнымас жылжін сатысыз өзгертуге арналған гидродинамикалық беріліс механизмі.

ГИДРОТУРБИНА [грек. hydor – су, франц. turbine – козғалтқыш] зат. тех. Судың механикалық энергиясын біліктің айналымы энергиясына түрлендіретін роторлы козғалтқыш.

ГИДРОУРҒЫШ зат. кен. Терең қиғыманы бұрғылауға арналған құрал.

ГИДРОУШАҚ зат. әск. Су бетінен ұшып, оған қона алатын ұшақ.

ГИДРОҮЙНДІ зат. кен. Сулы қоспа түрінде әкелінетін аршылым таужыныстарын жайғастыруға арналған арнайы гидротехникалық құрылыс.

ГИДРОФИЗИКА [грек. hydor – су, physike – табиғат] зат. физ. Жердің судан тұратын қабатында болатын физикалық процестерді зерттейтін ғылым.

ГИДРОФИЛ: **Гидрофил таужыныс.** геол. Түйірлерінің беткі жазықтығы мұнайға қарағанда сумен таңдамалы түрде тәуірірек ылғалданатын таужыныс.

ГИДРОФИЛДІК [грек. hydor – физ. су, phileo – жақсы көру, бейім] зат. Заттың (материалдың) суға шыланаштық қасиеті.

ГИДРОФИТ [грек. hydor – су, phyton – өсімдік] зат. ө. с. Тек сулы ортада өсетін өсімдіктер (мыс., қамыс, күріш, қоға).

ГИДРОФОБ: **Гидрофоб таужынысы.** геол. Түйірлерінің беткі жазықтығы суға қарағанда мұнаймен таңдамалы түрде тәуірірек ылғалданатын жиналуыш таужыныс.

ГИДРОФОБТЫҚ [грек. hydor – су, phobos – қорқыныш] сын. Заттың (материалдың) су текшілік қасиеті.

ГИДРОФОН [грек. hydor – су, phone – дыбыс] зат. тех. Су астындағы дыбысты жазып алатын аспап.

ГИДРОФОНДЫҚ сын. Гидрофонға тән, гидрофонға қатысты.

ГИДРОХИМИЯ зат. хим. Қоршаған ортада жүретін биологиялық, химиялық, физикалық процестердің әсерінен болатын табиғи сулардың химиялық өзгерістерін, оның құрамын, мөлшерін зерттейтін ғылым.

ГИДРОХИМИЯЛЫҚ сын. Гидрохимияға тән, гидрохимияға қатысты.

Гидрохимиялық аномалия. хим. Жерасты суларының таралу аумағының, олардың химиялық құрамының қандай болса да көрсеткіштері бойынша (жалпы минералдылық, жеке құрам бөліктерінің мөлшері және т. б.) берілген сулы горизонтқа, кешенге және т. б. тән жерасты сулары химиялық құрамынан айырмашылығы болатын бөлікшесі (телімі). **Гидрохимиялық талдау.** хим. Судың химиялық құрамын анықтау үшін қолданылатын әдістердің жиынтығы. **Гидрохимиялық іздеу әдісі.** хим. Табиғи (негізінен жерасты) сулардың химиялық құрамын зерттеу арқылы әртүрлі пайдалы қазба көздерін іздеу.

ГИДРОХОРИЯ [грек. hydor – су, choreo – жылжымын, тараймын] зат. биол. Ұрығы, споралары су арқылы таралатын өсімдіктер мен саңырауқұлақтар.

ГИДРОШАХТА зат. Су құйын кен өндіру үшін пайдаланатын шахта.

ГИДРОЦЕФАЛИЯ [грек. hydor – су, kerpale – бас] зат. мед. Мида шамадан тыс сұйықтың жиналуына байланысты оның дұрыс қызмет етуі бұзылатын жүйке ауруы.

ГИДРОЦИКЛОН [грек. hydor – су, kyklon – айналыс] зат. геол. Сұйықтықтардағы қалқыма бөлшектерді ірілігі, нысаны, тығыздығы бойынша екі функцияға ажыратуға арналған аппарат.

ГИДРОЭКОЛОГИЯ [грек. hydor – су, logos – ілім] зат. экол. Жалпы су экожүйелерінің

тіршілік жағдайын, олардың құрылымын және тіршілік заңдылықтарын зерттеумен айналысатын ғылым саласы.

ГИДРОЭКСТРУЗИЯ [грек. hydor – су, extrusio – ығыстырып шығару] зат. кен. Металды қысыммен өңдеу процесі.

ГИДРОЭЛЕВАТОР [грек. hydor – су, lat. elevator – көтеруші] зат. Сұйық пен су қоспаларын айдайтын және жоғары көтеретін ағынды сорғы.

ГИДРОЭЛЕКТРСТАНСЫ зат. Су электрстансасы.

ГИДРОЭНЕРГЕТИКА зат. физ. Су ресурстарының әлеуеттік энергиясын пайдалануды қарастыратын энергетика саласы.

ГИДРОЭНЕРГЕТИКАЛЫҚ сын. тех. Гидроэнергетикаға қатысты, гидроэнергетикаға тән.

ГИДРОЭНЕРГИЯ зат. тех. Халықшаруашылығы мақсатына пайдаланылуы мүмкін ағын су мен сұйойма суларының әлеуеттік энергиясы.

ГИЛЕЯ [грек. hyle] зат. бот. Мәңгі жасыл ылғалды ормандардың жалты аты.

ГИЛОЗОИЗМ зат. фил. Өмір, сезім табиғаттың барлық заттарына тән деп уағыздайтын ілім.

ГИЛЬДИЯ [нем. Gilde] зат. тар. Орта ғасырдағы Ресей және Еуропа елдеріндегі көпес саудагерлер одағы.

ГИЛЬЗА [нем. Hulse] зат. әск. Мылтық, зеңбірек оғының қабы.

ГИЛЬОТИНА [франц. guillotine] зат. тар. Францияда 1792 жылдан бері дәрігер Ж. Гильотеннің ұсынысы бойынша кеңінен қолданылған жазалау (бас кесу) құралы.

ГИМН [грек. hymnos] зат. муз. 1. Бір таттың бір мемлекеттің бірлік нышан белгісі ретінде қабылданған салтанатты өлең, әнұран. 2. Салтанатты жағдайда айтылатын мадақ өлең.

ГИМНАЗИСТ зат. Гимназия шәкірті.

ГИМНАЗИСТКА зат. Гимназияда оқитын қыз.

ГИМНАЗИЯ [грек. gymnasium] зат. 1. тар. Батыс Еуропа елдерінде он жетінші ғасырда қайта өркендеу дәуірінде пайда болған, жалты білім беретін орта мектеп. 2. Негізгі және қосымша жалты білім беру бағдарламаларын іске асыратын, оқушыларды олардың бейімділігі мен қабілетіне сәйкес тереңдетіп, салаға бөліп, саралап оқитуды көздейтін, жалты орта білім беретін оқу орны.

ГИНАНТРОП зат. мед. Әйел жыныстық белгісі бар қызтеке.

ГИМНАСТ [грек. gymnastes] зат. спорт. **Гимнасты.**

ГИМНАСТЕРКА зат. Әскери формада тігілген сырт жейде.

ГИМНАСТЕРКАЛЫҚ сын. Гимнастеркасы бар, гимнастерка киген.

ГИМНАСТЕРКАШЕҢ ұст. Гимнастерка гана киген.

ГИМНАСТИКА [грек. gymnastike] зат. спорт. Денені, азаны шынықтыру және үйлесімді дамуы үшін жасалатын спорттық түрлі жаттығулар жүйесі.

ГИМНАСТИКАЛЫҚ сын. Гимнастикаға тән, қатысты.

ГИМНАСШЫ зат. спорт. Гимнастикамен үнемі үзбей жаттығушы, соның маманы, көсіпкер спортшы.

ГИНАНДРОМОРФИЗМ зат. биол. Буынаяқты денелерде жиі кездесетін жыныстық ауытқу.

ГИНАНТРОП зат. мед. Әйел жыныстық белгісі бар қызтеке.

ГИНГИВИТ [лат. gingiva] зат. мед. Тіс қызыл иегінің қабынуы.

ГИНЕКОЛОГ зат. Гинекология маманы, дәрігері.

ГИНЕКОЛОГИЯ [грек. gune – әйел, logos – ілім] зат. мед. Әйелдердің анатомия-физиологиялық ерекшеліктерін және жыныс жүйесі ауруларын зерттейтін, оларды емдейтін, алдын алатын клиникалық медицина саласы.

ГИНЕКОЛОГИЯЛЫҚ сын. Гинекологияға тән, гинекологияға қатысты.

ГИНЕКОМОСТИЯ [грек. gune – әйел, mastos – сүт безі] зат. мед. Ер адамда сүт безінің үлкеюі.

ГИНЕКОФОБИЯ зат. мед. Әйелдерден қорқу ауруы.

ГИНҚО [лат. ginkgo biloba] зат. өс. Ащытқымдылар типіне жататын, әрі гинколлар тұқымдасы мен класының жалғыз гана өкілі, реликтілік ағаш.

ГИНОСФУЗИЯ зат. мед. Ерке жамбасының әйелдердікіндей болуы.

ГИПЕР... [грек. hyper] Күрделі сөздердің мөлшерден асатын, шамадан тыс, артық мағынасын беретін бөлігі.

ГИПЕРБАЗИТ зат. кен. Құрамында дала ипаттары жоқ немесе аз, кремнезем мөлшері өте аз ($SiO_2 < 45\%$), негізінен түсті минералдардан тұратын магмалық таужыныстардың жалтылама атауы.

ГИПЕРБАЙЛАНЫС зат. инф. <ағыл. hyperlink> Экранда ашық тұрған ағымдағы құжаттың басқа бір бөлігіне өтуді ұйымдас-тыратын, [интермәтіннің] (hypertext) ерекшеленіп басқа түске боялып белгіленген элементі.

ГИПЕРБОЛА¹ [грек. hyperbole] зат. әдеб. Сөз әсерін күшейте түсу үшін шамадан тыс асыра әсірелеу мақсатымен қолданылатын стилистикалық сөйлеу айшықтары.

ГИПЕРБОЛА² [грек. hyperballo] зат. геом. Дөңгелек коңустың екі жасаушысына параллель жазықтықпен қиылуынан шығатын қисық сызық.

ГИПЕРБОЛАЛЫҚ сын. Гиперболага тән, гиперболоға қатысты.

ГИПЕРБОЛИЗМ зат. әдеб. Әсірелеу әдісі, тәсілі.

ГИПЕРБРАХИЦЕФАЛИЯ зат. мед. Бастың қызынынан зөрі көлденеңі артық дамыған ауытқу.

ГИПЕРВИЗОР [ағыл. hypervisor] зат. инф. Біртұтас есептеу жүйесінде – виртуаль машиналарды және операциялық жүйелерді басқаруға арналған бағдарлама.

ГИПЕРВОЛЕМИЯ зат. мед. Қантамыр ішіндегі айналымдағы қан көлемінің көптігі.

ГИПЕРГЕНЕЗИЯ зат. мед. Мүшенің немесе дененің бір бөлігінің аса үлкеюі (ақауы).

ГИПЕРГИДРОЗ зат. мед. Бүкіл дененің немесе дененің кейбір бөліктерінің шамадан тыс терлеуі.

ГИПЕРГЕНЕЗ зат. кен. Атмосфераның, гидросфераның және тірі заттектердің әсерінен Жер бетінде және жердің жоғарғы қабығында пайда болатын тау жыныстары мен минералдардың физикалық және химиялық процестерінің жиынтығы.

ГИПЕРГИЛЕМИЯ зат. мед. Қан құрамындағы қант мөлшерінің шамадан тыс көп болуы.

ГИПЕРДАКТИЛИЯ зат. мед. Саусақтар мен башпай сандарының бесеуден артық болуы.

ГИПЕРДЕНТИЯ зат. мед. Тіс санының көптігі.

ГИПЕРЕМЕЗИС зат. мед. *Жүкті әйелдердің тоқтамай қусуы.*

ГИПЕРЕМИЯ [грек. hyper – артық, haima – қан] зат. мед. *Кейбір ағзамен дене мүшелеріндегі ұсақ тамырлардың кеңею салдарынан шамадан тыс қан жиылуы.*

ГИПЕРЖАЗЫҚТЫҚ зат. мат. *Көпжақпен ортақ нүктесі бар және оны түгелдей бір жағына алып жатқан жазықтық.*

ГИПЕРИНДЕКС [ағыл. hyperindex] зат. инф. *Кейбір мәліметтер базасын басқару жүйелерінде қабылдаған мәліметтер базаларын индекс арқылы ұйымдастырудағы индекстердің жоғарғы деңгейі.*

ГИПЕРИНСУЛИНЕМИЯ зат. мед. *Қандағы инсулиннің көбеюі.*

ГИПЕРИНФЛЯЦИЯ зат. экон. *Ақшаның шектен тыс құнсыздануы.*

ГИПЕРКАЛИЕМИЯ зат. мед. *Қандағы калийдің көбеюі.*

ГИПЕРКАЛЬЦИЕМИЯ [грек. hyper – артық, кальций және haima – қан] зат. мед. *Қанда кальций ионының артып кетуі.*

ГИПЕРКИНЕЗ зат. мед. *Бұлшық еттердің өздігінен жиырылуынан болатын, адам ырқына бағынбайтын дене қимылдары.*

ГИПЕРКОАГУЛЯЦИЯ зат. мед. *Аса ұйығыштық.*

ГИПЕРКРИНИЗМ зат. мед. *Эндокриндік бездердің гормонды көп шығаруы.*

ГИПЕРЛАКТАЦИЯ зат. мед. *Сүттілік, емшек сүтінің мол шығуы.*

ГИПЕРЛОРДОЗ зат. мед. *Омыртқаның алға қарай өңестеніп иілген тұсының шамадан тыс қисаюы.*

ГИПЕРМЕДИА [ағыл. hypermedia] зат. инф. *Мәтіннен басқа да мәліметтерді (бейнені, қозғалысты, түрлі түсті графиканы, дыбысты) көрсететін, гипермәтінге қарағанда кеңейтілген мультимедиялық ақпаратты экранда көрсетуді ұйымдастыру тәсілі.*

ГИПЕРМЕДИАЛЫҚ сын. инф. *Гипермедиаға тән, гипермедиаға қатысты.*

Гипермедиялық байланыс. инф. <ағыл. hyperlink, hypermedia link> *Гипермедиялық қосымша программалардағы мәліметтердің дискретті блоктарының арасындағы бағытталған логикалық жалғастыру және соның нәтижесінде гипермедиялық бағыттарды жүзеге асыру.*

ГИПЕРМЕЛИЯ зат. мед. *Қосымша қолаяғы бар болып тұу.*

ГИПЕРМНЕЗИЯ зат. психол. *Еске түсіру мүмкіндіктерінің ерекше, кейде кінәратты түрде күшеюі.*

ГИПЕРМЕНОРЕЯ зат. мед. *Етеккір циклінің бұзылуы, етеккірдің 6-7 күннен көп келуі.*

ГИПЕРМЕРИЗМ зат. мед. *Қалыпты жағдаймен салыстырғанда цырық денесі сегменттерінің санының көбеюі.*

ГИПЕРНОМА зат. мед. *Эмбриондық майлы тін қалдығынан дамитын ісік.*

ГИПЕРОН зат. физ. *Массасы нуклонның (протон мен нейтронның) массасынан аралық және ядролық уақыт масштабымен салыстырғанда ұзағырақ өмір сүретін тұрақсыз элементар бөлшек.*

ГИПЕРОНИМ [грек. hyper – жоғары, onoma – есім] зат. лингв. *Түр-тек ұғымына сәйкес келетін тілдік бірлік.*

ГИПЕРПАЗИЯ зат. мед. *Құрамындағы жасушалардың шамадан тыс көбеюі салдарынан белгілі бір ұлпа немесе мүшелердің ұлаюы.*

ГИПЕРОРЕКСИЯ зат. *Шамадан тыс тәбет.*

ГИПЕРСТЕН [грек. hyperstenos] зат. хим. *Силикаттар класының ішінде пироксендер тобына жататын минерал.*

ГИПЕРТЕНЗИЯ [грек. hyper – жоғары, lat. tensio – қысым] зат. мед. *Артериялық қан қысымының шамадан тыс көтерілуі.*

ГИПЕРТЕРМИЯ [грек. hyper – жоғары, thermē – жылылық, ыстықтық] зат. мед. *Сыртқы факторлардың әсерінен ағзада жылудың көп жиналып дене қызуының шамадан тыс көтерілуі.*

ГИПЕРТИМИЯ зат. психол. *Шамадан тыс эмоциялылық, қозғыштық.*

ГИПЕРТИРЕОЗ [грек. hyper – жоғары, thyreooides – қалқан без] зат. мед. *Қалқан безінің үлкейіп, қызметінің күшеюі.*

ГИПЕРТОНИЯ [грек. hyper – жоғары, topos – қысым, күш тасу] зат. мед. *Қан қысымының көтерілуінен қан тамырларының шамадан тыс керілуі, қан тасу.*

ГИПЕРТОНИЯЛЫҚ сын. мед. *Гипертонияға тән, гипертонияға қатысты.*

Гипертониялық криз. мед. *Гипертониямен және т.б. аурулармен ауырған кезде қан қысымының оқыс, күрт көтерілуі.*

ГИПЕРТРИХОЗ [грек. hyper – жоғары, thrix (thrichos) – шаш, түк] зат. мед. *Денеден шаштың, түктің шамадан тыс өсуі.*

ГИПЕРТРОФИЯ [грек. hyper – жоғары, trophē – қоректену] зат. м. ед. *Азаның кейбір мүшесінің қатты жұмыс істеуіне байланысты шамадан тыс үлкейіп кетуі.*

ГИПЕРФАЛАНГИЯ анат. *Кейбір теңіз омыртқалыларының саусақтарындағы фалангтары санының қалыптан тыс көбеюі.*

ГИПНОАНАЛИЗ [грек. hypnos – ұйқы, analysis – ыдырау] зат. *Гипноз арқылы емделушімен жүргізілетін психикалық талдау.*

ГИПНОВЕМИЯ зат. мед. *Жасушадан тыс сұйықтық көлемінің азаюы.*

ГИПНОГЕНДІ сын. 1. *Ұйқы келтіретін;* 2. *Гипноз күйіне түсіретін немесе сондай күйде сақтайтын.*

ГИПНОЗ [грек. hypnos] зат. мед. 1. *Санасы толық тежелмеген, бірақ гипноздаушы психотерапевтің сөзін қабылдау қабілеті сақталған, тіпті сөзге реакциясы ояу кезіндегіден де жоғары болатын жартылай ұйқыдағы азаның ерекше психикалық жағдайы.* 2. *Арбап ұйықтату, еркінен айыру, есінен адастыру, ұйыту.*

ГИПНОЗДА= ет. *Гипнозды қолдану, арбау.*

ГИПНОЗДАЛ= ет. *Гипноздың әсеріне ұшырау.*

ГИПНОЗДАУ *Гипнозда етістігінің қимыл атауы; гипноздық күйге түсіру.*

ГИПНОЗШЫ зат. *Гипноз өнерінің маманы, гипноз жасаушы.*

ГИПНОЗШЫЛЫҚ зат. *Гипноз қолданушылық.*

ГИПНОЛОГ зат. *Гипноз өнерін зерттеуші ғалым.*

ГИПНОПЕДИЯ [грек. hypnos – ұйқы, paideia – оқыту, тәрбиелеу] зат. пед. *Шәкірттерді ұйқы кезінде оқытатын педагогикалық әдістердің ерекше бір түрі.*

ГИПНОТЕРАПИЯ [грек. hypnos – ұйқы, therapeia – емдеу] зат. *Гипноз қолданылатын кез келген психотерапияны білдіретін жалпы термин.*

ГИПНОТИЗЕР зат. *Гипнозшы, арбаушы, көз байлаушы.*

ГИПНОТИЗМ [франц. hypnotisme] зат. *Гипноз өнері, гипнозға тән құбылыстардың жиынтығы.*

ГИПО... [грек. hypo] *Күрделі сөздердің мәшерден төмен, бір нәрсені азайтып көрсетуге байланысты мағынаны білдіретін бөлігі.*

ГИПОАЛЛЕРГЕНДІ сын. *Құрамында аллергендер (әдетте бояғыштар, консерванттар) жоқ.*

ГИПОВИТАМИНОЗ зат. мед. *Ағзадағы дәрумен жетіспеушіліктен болатын ауру.*

ГИПОГЕВЗИЯ зат. *Дәм сезудің патологиялық тұрғыдан төмендігі.*

ГИПОГЕН зат. геол. *Терең, эндогендік, яғни жер қыртысы қойнауларындағы процестермен байланысты деген ұғымды білдіретін термин.*

ГИПОГЕНЕЗ зат. балықшар. *Кейбір балық уылдырығының ерекше түрде даму циклі; көбеюдің бір әдісі.*

ГИПОГЕНДІК сын. кен. *Гипогенге тән, гипогенге қатысты.*

Гипогендік кенорын. кен. *Жердің терең қойнауларында мазмалық балқымалардан не күшті қысым мен жоғары температура жағдайындағы ыстық су ерітінділерінен пайда болған пайдалы қазба шоғырлары. Гипогендік минерал.* кен. *Жер қыртысының терең қабатындағы сұйық магма кристалданған кезде түзілетін минерал.*

ГИПОГЛИКЕМИЯ [грек. hypo – астында, glykys – шырын, haima – қан] зат. мед. *Қан құрамындағы қант мөлшерінің азайып, дене қызуының төмендеуі, бұлшық еттердің нашарлап, тез шаршағыш болуы.*

ГИПОДИНАМИЯ [грек. hypo – астында, dynamis – күш] зат. мед. *Адамның қозғалыс қимылы белсенділігінің шектелуінен, бұлшық еттердің жиырылу күшінің төмендеуінен ағза қызметінің (тірек-қимыл аппараты, қан айналымы, ас қорыту) бұзылуы.*

ГИПОКИНЕЗ [грек. hypo – астында, kinesis – қозғалыс] зат. мед. *Жүйке жүйесі және бұлшық ет ауруларына байланысты еркін қимылдар күшінің бәсеңдеуі.*

ГИПОКОРИСТИКАЛЫҚ [грек. hypokoristikon] сын. лингв. экспр. *Еркелету, елжіреу мағыналарын білдіреді.*

Гипокористикалық есім. лингв. *Екі түбір түлғаның орнына қысқартылып айтылатын бір түбір түлға немесе одан да қысқа айтылатын негізі бар есім сөз.*

ГИПОКСАНТИН зат. биол. *Пуриндік негіздердің азоттық жағдайда ыдырауы нәтижесінде түзілетін органикалық зат.*

ГИПОКСИЯ [грек. hypo – астында, oxugenium – оттект] зат. мед. *Ауада оттектің жетіспеуі, кейбір аурулар мен ұлану нәтижесінде ағза ұлпаларында оттектің төмендеуі.*

ГИПОЛОГИЯ [грек. hypo – төменде, logos – ілім] зат. *Сөйлеу қабілетінің патологиялық төмендігі.*

ГИПОНИМ [грек. hypo – астында, onoma – есім] зат. лингв. *Семантикалық жағынан біріншілік лексикалық бірліктер тобына кіретін тілдік бірлік.*

ГИПОНИМИЯ зат. лингв. *Түр-тектік қатынастары негізінде лексика-семантикалық тақырыптағы топтарға, кластарға, шағын кластарға, семантикалық өрістерге және сала-ларға бірігіетін өзара байланысты лексикалық бірліктердің, гипонимдердің парадигматикалық қатынастары.*

ГИПОСТАЗ [грек. hypo – төменде, stasis – тоқырау] зат. мед. *Адам денесінің немесе мүшесінің төменгі бөлігінде қан тоқтап жиналып қалу.*

ГИПОТАКСИС [грек. hypotaxis] зат. лингв. *Синтаксистік қатынастардағы бір элементтің басқа элементке бағыныштылығы.*

ГИПОТАЛАМУС [грек. hypothalamus] з. ат. мед. Азаның зат алмасуын, эндокринді және жыныс бездері қызметін реттейтін мидың бөлігі.

ГИПОТЕЗА [грек. hypothesis] з. ат. лог. Нысанның, құрылыстың себебі туралы қорытынды (абсолют дұрыс деуге болмайтын) жасауға мүмкіндік беретін пайымдаулар мен ой-тұжырымдар жүйесі, ғылыми ойлаудың бір сатысы.

ГИПОТЕНЗИЯ [грек. hupo – төменгі, lat. tensio – қысым] з. ат. мед. Қан қысымының түсіп кетуі.

ГИПОТЕНУЗА [грек. hypoteinusa] з. ат. мат. Тік бұрышты үшбұрыштың тікбұрышқа қарсы жағы.

ГИПОТИРЕОЗ [грек. hupo – астында, thureoideis] з. ат. мед. Қалқанша без сөлінің тапшылығы, метаболизм деңгейінің жеткіліксіз болуына байланысты етжеңділікпен, болбырлықпен және тез қажушылықпен сипатталатын жағдай.

ГИПОТЕРМИЯ [грек. hupo – төменгі, thermē – жылулық, ыстықтық] з. ат. мед. Дене температурасының қалыптан тыс төмендеуі.

ГИПОТИМИЯ з. ат. псих. Эмоцияның төмендеуі және торылуы.

ГИПОТОНИЯ [грек. hupo – төменгі, tonos – қысым] з. ат. мед. Қан қысымының төмен болуы.

ГИПОТРОФИЯ [грек. hupo – төменгі, trophē – қоректену] з. ат. мед. 1. Адамның немесе жануар ағзасы көлемінің немесе оның бір бөлігінің физиологиялық жақтан кішіреюі, астрофия. 2. Нәрестенің салмақ қоспауы.

ГИПОФИЗ [грек. hypophysis] з. ат. физ. 1. Адам мен жануарлар ағзасындағы көптеген ішкі секреция бездері қызметтерін реттеуге қатысатын эндокринді мүшелер жүйесінің орталық бөлігі.

ГИПОФУНКЦИЯ з. ат. физиол. Қандай да бір ағзаның, жүйенің немесе ұлпалар жұмысының әлсіреуі.

ГИППАРИОН [лат. hipparion] з. ат. зоол. Жойылып кеткен үш тұяқты жылқы тұқымдасы.

Гиппарийон фаунасы. зоол. Миоцен – плиоцен дәуірінде тіршілік еткен сүтқоректілер.

ГИППОЛОГИЯ [грек. hippos – жылқы, logos – ілім] з. ат. Жықтың туралы ілімі.

ГИППОМОЛОГ з. ат. Жылқы өсірумен айналысушы.

ГИППОПОТАМ [грек. hippopotamios] з. ат. зоол. Бежемот, сусыр.

ГИПС [грек. gypsos] з. ат. 1. хим. Сульфаттар класының минералы. 2. мед. Сынған не шығып кеткен дене сүйектерін қозғалтпай ұстап тұруға арналған гипс салынған не гипске малынған, тез қататын тілкемдөке. 3. Мүсін жасайтын материал.

ГИПСОМЕТРИЯ [грек. hypsos – биіктік, metron – өлшем] з. ат. зоол. 1. Жер бетінің ақиқатты (нақты) және салыстырмалы биіктіктерін өлшеумен анықталған деректерді карталар мен сызба нұсқалар бетінде өрнектеумен айналысатын геодезия тарауы. 2. Нақтылы аймақтың биіктік көрсеткіштерін салыстыра саралау.

ГИПСТАҢҒЫШ з. ат. мед. Сынған, жараттанған, ауырған ағзаларды қимылдатпайтын жағдайға келтіретін, тез қатайтатын таңғыш; лонгет.

ГИПСТЕ = ет. Гипске салу, гипске орау.

ГИПСТЕУ Гипсте етістігінің қимыл атауы.

ГИПСТЕУЛІ сын. Гипске ораулы.

ГИПСТІ сын. Гипске оралған, гипстенген.

Гипсті қалпақ. геол. Тұзды құрылымдардың жоғарғы бөлігіндегі азды-көпті ангидрит, сазды

түйіршік және ізбастасты материал қоспаларын кіркірлетін гипс шоғырлары.

ГИПСТІК сын. Гипсі бар.

ГИЮР [франц. guirure] з. ат. тоқыма. Бедерлі ою-өрнегі бар тоқыған жұқа мата түрі.

ГИР з. ат. 1. Кір (бір нәрсені өлшеуге арналған белгілі салмақтағы металдан жасалған құрал; таразының тасы). 2. спорт. Ауыр атлетикадағы ұстайтын тұтқағы бар металл шар түріндегі спорт снаряды.

ГИРАКОДОНТТАР з. ат. зоол. Олигоцен – эоцен дәуірінде (шамамен 25-40 млн. жыл бұрын) тіршілік еткен мүйізтұмсық тәрізділердің бір тобы.

ГИРАКОТЕРИЙ з. ат. зоол. Жылқы тұқымдастарының жойылып кеткен ең арғы тегі.

ГИРЛЯНДА [итал. ghirlanda] з. ат. Сәндік үшін шынжыр түрінде өрілген гүлдер, бұтақтар немесе шам жалалушалар.

ГИРОКОМПАС [грек. gyros] з. ат. физ. Жердің магниттік өрісінің әсеріне қиырамаған нақты курс пен бағытты анықтауға арналған электрнавигациялық аспап, бағытаспап.

ГИРИНОХЕЙЛ з. ат. балық шар. Еті дәмсіз, арық, балдырлармен қоректенетін тұқы тәрізділер отрядына жататын балық.

ГИРОСКОП [грек. gyros – шеңбер, дөңгелек, gyro – айналамын және skopeo – көремін] з. ат. өск. Шапшаң айналатын және айналуды өсі (симметрия осі) өзінші келістіктегі бағытын өзгерте алатын симметриялы қатты дене.

ГИРУДИН [лат. hirudo] з. ат. мед. Медициналық сүліктердің сілекей бездеріндегі ағзаға енгізгенде қанның цроын қарсы тұратын заттек.

ГИРУДОТЕРАПИЯ [лат. hirudo – сүлік, грек. therapeia – емдеу] з. ат. мед. Медициналық сүліктерді емдік мақсатта пайдалану.

ГИСТАМИН хим. Биогенді аминге қарасты, гистидин амин қышқылының туындысы (гормоноидтердің бір түрі).

ГИСТИДИН [грек. histion] з. ат. Жартылай алмасатын, бірқатар жануарлар үшін алмастыруға келмейтін өте қажет амин қышқылы.

ГИСТИОЦИТ [грек. histiocytus] з. ат. биол. Талшықты борпылдақ дәнекер ұлпасында кездесетін макрофаттар.

ГИСТО..., ГИСТОИ... [грек. histos] Ағзадағы ұлпаларға (тіндерге) қатыстылықты білдіретін күрделі сөздердің бірінші бөлігі.

ГИСТОГЕН з. ат. биол. Алғашқы жасалған ұлпа.

ГИСТОГЕНДІК сын. Гистогенге тән, гистогенге қатысты.

ГИСТОГЕНЕЗ [грек. histogenesis] з. ат. биол. Ағзадағы түрлі мүшелер тінінің пайда болу, тіршілік ету және қайта түзілу процесі.

ГИСТОГРАММА з. ат. мат. Қандай да бір шаманы бейнелейтін диаграмманың бір түрі.

ГИСТОЛИЗ [грек. histos – ұлпа, lisis – ажырату, ыдырату] з. ат. биол. Ағза ұлпаларының бактериялардан немесе ұлпалардан пайда болған әртүрлі ферменттердің еріту әсерінен толық бұзылуы.

ГИСТОЛОГ з. ат. Гистология ғылымының маманы.

ГИСТОЛОГИЯ [грек. histologia] з. ат. биол. Адамның және көпжасушалы жануарлардың тіндерін (ұлпа) зерттейтін ғылым.

ГИСТОЛОГИЯЛЫҚ сын. Гистологияға тән, гистологияға қатысты.

Гистологиялық бояғыштар. биол. Жануарлар мүшелері мен ұлпаларынан алынған гистологиялық препараттардағы жекелеген құрылымдарды анықтау үшін қолданылатын бояғыш заттар.

ГИСТОН з. ат. мед. Жан-жануарлар, өсімдік жасушаларының ядросында болатын қарапайым ақуыздар тобы (протеиндер).

ГИСТОФИЗИКАЛЫҚ сын. физ. Гистофизика іліміне тән.

ГИСТОХИМИЯ з. ат. хим. Адам мен жануар тіндерінің химиялық қасиеттерін зерттейтін гистологияның бөлімі.

ГИТАРА [исп. guitarra] з. ат. муз. Жұқа фанерден жасалған шанағы сегіз есеп таңбасына ұқсаған, саусақпен шертіп тартылатын, 6 не 7 ішекті музыкалық аспап.

ГИТАРШЫ з. ат. Гитарды шебер тартатын, жақсы ойнай білетін адам.

ГИФТЕР [грек. hyphē] з. ат. биол. Кейбір қалталы саңырауқұлақтар жынысты жолмен көбейген кезде пайда болатын жіп тәрізді өскін, көбейтін, залалды саңырауқұлақтың тамыры.

ГЛАДИАТОР [лат. gladiatores] з. ат. тар. Көне Рим елінде арнайы үйретілген аренада өзара сайысатын, я жыртықшы аңмен басын өлімге тізіп, жекпе-жек алысатын басыбайлы құл немесе соғыс тұтқыны.

ГЛАДИОЛУС [лат. gladiolus] з. ат. өск. Құртқашаш тұқымдасына жататын көпжылдық түйнекті бадалалы өсімдік.

ГЛАЗУРЬ [нем. Glasur] з. ат. 1. тамақ. Кондитер өнімдеріне қолданылатын ас бояуымен (цебра) боялған, қанттан немесе қант пен шоколад қоспасынан, немесе қант пен жұмыртқа (күрделі глазурь) қоспасынан дайындалатын тығыз жұқа қабықша. 2. Қыштан жасалған бұйымдарды сыртқы әсерден қорғау үшін қатпал тұрған шығылтыр.

ГЛАМУР [ағыл. glamour] з. ат. Сыртқы бейнесі ерекше сүйкімді, көрікті.

ГЛАМУРЛЫ сын. Гламуруға қатысты.

ГЛАНДУЛОЦИТ [glandulocytus, лат. glandula – без, грек. kytos – клетка, торша] з. ат. биол. Адам мен жануарлар ағзасындағы сыртқы және ішкі секреция бездерінің бөліңді (секрет, инкрет) шығаратын безді жасушасы.

ГЛАУКОМА [грек. glaukoma] з. ат. мед. Көз ішіндегі қысымның жоғарылауынан көру қабілеті күрт төмендейтін көз ауруы.

ГЛИКЕМИЯ [грек. glykys – тәтті, haima – қан] з. ат. мед. Қан құрамында қант болуы.

ГЛИКОГЕН [грек. glykys – тәтті, genes – шығу тегі] з. ат. биол. Жануарлардың мүшелеріне қорланып жиналатын негізгі крахмал-полисахарид, бауыр мен бұлшық ет заты.

ГЛИКОЗИД [грек. glykys – тәтті, eidos – түр] з. ат. биол. Циклді моно немесе олигосахаридтердің әртүрлі спирттермен, фенолдармен, аминдермен, меркаптандармен қосылуынан түзілген заттар.

ГЛИКОЗИДТІ сын. биол. Гликозид қатысқан, гликозиді бар.

ГЛИКОЛИЗ з. ат. Оттектің қатысуысыз пирожсіз қышқылына, кейбір жағдайларда сүт қышқылына дейін ыдыраған көмірсулар (негізінен глюкозалар).

ГЛИКОЛИПИД [грек. glykys – тәтті, lipos – май] з. ат. биол. Құрамында май қышқылдарымен қатар бір көмірсу молекуласының қалдығы бар липидтер.

ГЛИНТВЕЙН [нем. gluhender Wein] з. ат. Қызыл шарапта қант және дәмдеуіштер қосып қыздырылған ыстық ішімдік.

ГЛИОЦИТ [грек. glis – желім, kytos – жасуша, торша] з. ат. биол. Жүйке ұлпасының құрамына енетін, нейроциттер үшін тіректік, қоректендіру, қорғаныш, оқшауландыру қызметтерін атқаратын жасушалар.

ГЛИПТИКА [франц. glyptique] з. ат. қол өнер. Асыл тастарға бедерлеп өрнек салу өнері.

ГЛИПТОТЕКА зат. өнер. Мүсін өнерінің немесе глиптика туындыларының қоры, мүсін өнерінің мұражайы.

ГЛИССАНДО [итал. glissando] зат. м у з. Музыка өнеріндегі аралық дыбысты айқып білдірмей, етпен баяу сырғу арқылы бір дыбыстан екінші дыбысқа көшу әдісін білдіретін орындаушылық тәсіл.

ГЛИССЕР [франц. glisseur] зат. балықшар. Жалпақ бауырлы, күшті мотордың қуатымен шашаң жүретін шағын кеме.

ГЛИСТ зат. мед. Адамда, жан-жануарларда болатын ішекқұртты, қарабас жыланқұрт.

ГЛИЦЕРИН [грек. glykys] зат. мед. Медициналық, гигиеналық және техникалық мақсаттар үшін майлардан өндірілетін тәтті шырын тәріздес мөлдір сұйықтық; қи атомды спирт, майлардың негізі.

ГЛИЦЕРИД зат. биол. Үш атомды спирт, глицерин мен май қышқылының қи молекуласынан құралған күрделі эфирлер.

ГЛОБАЛИЗАЦИЯ [ағыл. global] зат. саяси. Жаһандану.

ГЛОБАЛИЗМ [ағыл. global] зат. саяси. Бір мемлекеттің екінші мемлекеттің, елдердің ішкі ісіне араласып, өз мүддесін зорлап телуге байланысты сыртқы саясаты.

ГЛОБАЛИСТ зат. саяси. Жаһандану үрдісін жақтаушы адам.

ГЛОБУЛИН [лат. globulus] зат. мед. Қышқылар, тұздар мен сілтілердің сұйық ерітінділерінде тез, суда өте аз еритін ақуыз.

ГЛОБУС [лат. globus] зат. Жердің, Айдың, және басқа да Күн жүйесіндегі галамишарлардың картографиялық бет пішіні бейнеленген, айналып тұратын дөңгелек модель.

ГЛОРИЯ [итал. gloria] зат. метеор. Қарап тұрған адамның айналасына түрлі-түсті сақиналардың пайда болуына әкелетін атмосферадағы оптикалық құбылыс.

ГЛОССА [грек. glossa] зат. лингв. Түсініксіз сөздермен, сөйлемдердің түсініктемесі.

ГЛОССАРИЙ [лат. glossarium] зат. лингв. Мәтіндегі түсініксіз сөздерді, терминдерді сипаттайтын анықтама сөздік, көне сөздердің түсіндірме сөздігі.

ГЛОССЕМАТИКА [грек. glossa – тіл, sema – белгі] зат. Еуропа структурализміндегі ортодоксалды бағыттардың бірі.

ГЛОССИТ [грек. glossa] зат. мед. Тілдің қабынуы.

ГЛОТТОГЕНЕЗ [грек. glotta – тіл, genesis – шығу тегі] зат. лингв. Адамның басқа таңбалар жүйесінен өзгешеленген табиғи дыбыстық тілінің қалыптасуы.

ГЛОТТОГОНИЯ [грек. glotta – тіл, gonos – туу] зат. лингв. Тілдің шығуы және оның дамуы.

ГЛОТТОЛОГИЯ [грек. glotta – тіл, logos – ілім] зат. лингв. көне. Тіл білімі.

ГЛОТТОХРОНОЛОГИЯ [грек. glotta – тіл, chronos – уақыт, logos – ілім] зат. лингв. Салыстырмалы-тарихи тіл білімінің тілдік өзгерістердің түрлерін және туыстас тілдердің бөліну уақытын зерттейтін саласы.

ГЛОХИДИЯЛАР зат. Айқұлақтың және кәдімгі меруреттің қосбақалшақты дернәсілдері.

ГЛУТАМИН зат. биол. Тірі ағзалар ұлпаларында бос түрінде болатын және ақуыз құрамында кездесетін қышқылы.

ГЛУТЕЛИН зат. хим. Астық дәндері мен өсімдіктердің жасыл бөліктерінде болатын жай ақуыз.

ГЛЮКАГОН [грек. glykys – тәтті, gonos – туу] зат. мед. Адам және жануар ағзасын-

дағы көмірсу алмасуын реттейтін инсулин гормонының антагонисті ұйқы безі гормоны.

ГЛЮКОЗА [грек. glykys] зат. мед. Жүзім қанты, декстроза. Клеткада тотығып, көп мөлшерде энергия бөліп шығаратын, табиғатта кең таралған гексоза тобына жататын моносахарид.

ГЛЮКОЗУРИЯ зат. мед. Глюкозаның несепке араласып шамадан тыс көп шығуы.

ГЛЮТИН [лат. gluten] зат. хим. Мал өнімдерінен (сүйектен, сіңірден, балық қабыршағынан және т. б.) жасалатын желім түрі.

ГЛЯЦИОДИСЛОКАЦИЯ зат. геол. Таужыныстар жатысының мұздық қысымынан бұлінуі.

ГЛЯЦИОЛОГИЯ [лат. glacies – мұз; грек. logos – ілім] зат. геогр. Мұздықтардың физикалық қасиетін, олардың пайда болуын және жер бетінің дамуына әсерін зерттейтін ғылым.

ГНЕЙС [нем. Gneis] зат. геол. Тақтатаст түріндегі метаморфтық тау жынысы.

ГНЕЙС-ГРАНИТ зат. геол. Құрамы жағынан гранитоидтерге сәйкес келетін магмалық тау жынысы.

ГНЕЙСТІК сын. геол. Гнейске тән, гнейске қатысты.

ГНОСЕОЛОГИЯ [грек. gnosis (gnoseos) – білім, таным, logos – ілім] зат. филос. Таным және оның түрлері, жолдары туралы ілім.

ГНОСТИКТЕР зат. м ә д. Христиан теологиясын Көне Шығыс діндерімен, неоплатонизм және пифагореизммен біріктірген діни философиялық ағымды жақтаушылар.

ГНОСТИЦИЗМ [грек. gnosis] зат. филос. Дүниені таным-білу мүмкіндігіне сенетін ілім («адамның санасы, зердесі дүниенің барлық қыр-сырларын таным-біле алады» деп тұжырымдайтын философиялық көзқарас).

ГОБЕЛЕН [франц. gobelin] зат. өнер. Қолдан өрнектеліп тоқылған қабырға кілемі, қатты, тығыз матаға қолдан тоқылған сурет.

ГОБИОЗОМА зат. балықшар. Уылдырығын қырыштық тас арасына шашып көметін теңіз балығы.

ГОБОЙ [франц. hautbois] зат. муз. Үрмелі музыкалық аспап.

ГОВОР зат. лингв. Сөйленіс (бір аудан я белгілі бір аймаққа ғана таным, бірақ сол жергілікті жерден басқа, көпшілікке түсініксіз болатын сөйлеу тіліндегі ерекшеліктер).

ГОВОРЛЫҚ сын. Говорға тән, говорға қатысты.

ГОГОЛЬ зат. зоол. <лат. bucephala clangula> Сұңғуірлер тұқымдасы тармағына жататын үйректердің бір түрі.

ГОЛ [ағыл. goal] зат. спорт. Футбол, хоккей және т. б. командалық ойындардағы қарсылас қақпасына соққан әр доп (шайба) үшін алатын ұпай.

ГОЛЕАДОР зат. спорт. Футбол ойынында көп доп салған шабуылшы.

ГОЛЕНЦИЯ зат. өс. Ақ, қызыл гүлді бір жылдық үй өсімдігі.

ГОЛЛАНД зат. Нидерландияның байырғы халқы; Голландия мемлекетінің тұрғын халқы, ұлты.

ГОЛЛАНДИЯЛЫҚ сын. Голландия елінен шыққан, голландиялық тұрғын.

ГОЛОГРАММА [грек. grapho – жазамын, gramma – әріп] зат. Голографиялық әдіспен бір нәрсенің кескіні бейнеленген фотопластинка.

ГОЛОГРАФИЯ [грек. holos – бүкіл, түгел, барлығы; grapho – жазу] зат. физ. Толқынды өрістерді тіркеу, соның нәтижесінде әртүрлі физикалық денелерді кескіндеу әдісі.

ГОЛОГРАФИЯЛЫҚ сын. Голографияға тән, голографияға қатысты.

Голографиялық жад, инф. <ағыл. holographic memo> Голограмма пішіндегі жад. **Голографиялық сақтаушы құрылғы**, <ағыл. holographic storage> инф. Дискрет ақпаратты жазуға сақтаушы құрылғы ретінде голограмманы пайдалануға негізделген компьютер жады.

ГОЛОТИП зат. геол. Белгілі бір түрдің өзіндік табиғатын ашып көрсетуге жарамды деп есептелген тұсқа.

ГОЛОЦЕН [грек. holos – бүкіл, түгел, kainos – жаңа] зат. геол. Антропогеннің мұздық дәуірінен кейінгі жоғары бөлігі.

ГОЛЬМИЙ зат. хим. Лантаноидтарға жататын күмістей ақ түсті металл, химиялық элемент.

ГОЛЬФ¹ зат. Ұзындығы тізеден төмен келетін шұлық.

ГОЛЬФ² [ағыл. golf] зат. спорт. Арнайы таяқ және доппен ойналатын спорттық ойын.

Гольф алаңы, спорт. Аумағы 91 м-ден 546 м-ге дейін (100-600 ярд) жететін гольф ойнауға арналған алаң.

ГОЛЬФСТРИМ [ағыл. Gulf Stream] зат. геогр. Флорида түбегінен бастап, Швецберген және Жаңа Жер аралдарына дейінгі аралықта 10 мың км-ге созылатын жылы ағыстардың күрделі жүйесі.

ГОМЕО... [грек. homoios] «Ұқсас», «тәрізді» мағынасына қатысты күрделі сөздердің бірінші бөлігі.

ГОМЕОМОРФТЫҚ сын. Екі топологиялық кеңістіктің өзара бір мәнді болып, бір-біріне үздіксіз бейнеленуі.

ГОМЕОЗИС [грек. homoiosis] зат. биол. Туыстаас топтағы дененің тиісті бір ағзаға ұқсауы, азаның өзгеруі.

ГОМЕОПАТИЯ [грек. homoios – тәрізді, pathos – ауру, қиналу] зат. мед. Ауру түрлерін дәрілердің аз мөлшерімен емдейтін емдеу әдісі.

ГОМОСКОПИЯ [грек. homoios – ұқсас, бірдей және skopos – қараймын] зат. құқық. Адам ізін зерттеудің диагностикалық және идентификациялық әдісін оқытатын трасологияның бір бөлігі.

ГОМЕОСТАЗ [грек. homoios – тәрізді, stasis – қозғалмау] зат. биол. Азаның не биологиялық жүйенің ішкі ортасының құрамы мен қасиеттерінің салыстырмалы динамикалық тұрақтылығы, негізгі физиологиялық қызметінің орнықтылығы.

ГОМИНИД [лат. homo (hominis) – адам, грек. eidos – түр] зат. Адам тектес маймылдардың ең жоғары дамыған тұқымдасының бірі.

ГОМО... [грек. homos] Күрделі сөздерге «тең», «біртекті», «біртұтас» мағынасын беретін бірінші сыңары.

ГОМОГАМИЯ зат. әлеум. Бір әлеуметтік топ немесе қауымдастық (этикалық, діни, касталық, сословиелік, кәсіби, жергілікті) ішінде болатын неке түрі.

ГОМОГАМИЯЛЫҚ сын. Гомогамияға тән, гомогамияға қатысты.

ГОМОГЕНДЕУ [грек. homogenes] зат. геол. Құйма қорытпалардың (қоспалы болаттардың) химиялық құрамын біртекті ету және олардың созылымдылық қасиетін жақсарту үшін арнайы пеште 3000°С-қа дейінгі температурада ұзақ уақыт бұқтыру процесі.

ГОМОГЕНДЕНУ = ет. геол. Гетерогендік немесе әртекті жүйенің гомогендік немесе біртекті жүйеге айналуы.

ГОМОГЕНДИ сын. Гомогендеу процесіне қатысты.

Гомогенді мультиплекстеу. <ағыл. homegeneous multiplexing> ин ф. Ақпаратты тастың арналардың жеткізу жылдамдықтары бірдей мәліметтерді мультиплекстеу құрылымы. **Гомогенді ұнтақтау.** биол. Биологиялық нысанды біртекті ұнтақтау әдісі; ғылыми-зерттеушілік ізденісте жиі қолданылады.

ГОМОГЕНДІК ЖЕЛІ. ин ф. <ағыл. homogeneous network> Біртекті немесе бір-бірімен үйлесімді компьютерлер негізінде құрылған есептеу желісі.

Гомогендік жүйе. хим. Бір фазадан тұратын, біртекті физика-химиялық жүйе. **Гомогендік мигматит.** хим. Құрамы жағынан біркелкілікке жеткен мигматит. **Гомогендік реактор.** физ. Ядролық отыны мен баяулатқышы нейтрондар үшін біртекті орта болатын ядролық реактор. **Гомогендік тілдер.** лингв. Типологиялық жағынан бір-біріне жақын, туыс тілдер.

ГОМОГЕНИЗАТОР зат. Биологиялық нысанды біртекті етіп ұнтақтауға арналған құрал.

ГОМОЗИГОТА зат. биол. Жұмыртқа жасушасының ұрықтануы барысында қосылған барлық гендердің (немесе олардың белгілі бір бөлігінің) сапасы, саны және құрылымы бірдей зигота немесе одан дамыған ағзалар.

ГОМОЗИГОТАЛЫ сын. Тұқым қуалаушылық, бір-біріне ұқсаушылық.

ГОМОЗИГОТАЛЫҚ сын. биол. Гомозиготаға тән, гомозиготаға қатысты.

ГОМОЛОГИЯ [грек. homologia] зат. 1. биол. Азадағы мүшенің өз құрылысын өзгертіп барын, әрқилы іс-әрекет атқару қасиетіне ие болуы (адамның қолы, құстың қанаты, т.б.). 2. геом. Түзу сызықтың түзулік сәйкес келетініне негіз болатын жазықтық өрісіндегі нүктенің қалыпты көрінісі.

ГОМОЛОГИЯЛЫ сын. Гомологиялық қасиеті бар.

ГОМОЛОГИЯЛЫҚ сын. Гомологияға тән, гомологияға қатысты.

ГОМОЛОГТЫ сын. биол. Гомологқа бай.

ГОМОЛОГТЫҚ сын. Әр түрге жататын ағза мүшелерінің ұқсастығы.

Гомологтық катар. биол. Азаның жақын туыстары мен түрлеріндегі тұқымқуалаушылық өзгерістіңіндегі қатарластық. Құмырсқа қышқылы қаныққан қышқылдардың гомологтық қатарының бірінші мүшесі, қалақайда, шырша жатырақтарында болатын күйдіргіш зат.

ГОМОСЕКСУАЛДЫҚ [грек. homos – ортақ, лат. sexualis – жыныстық] зат. Қалыптан тыс жыныстық қатынасқа әуес болушылық; өз жынысы өкілдеріне жыныстық құштарлық, яғни еркектің еркекке, әйелдің әйелге құмар болуы.

ГОМОСФЕРА зат. Атмосфераның жер бетінен 90-100 км-ге жететін қабаты.

ГОМОТЕРМАЛЬДЫ [грек. homos – бірдей, физ. өзара, жалпы, theme – қызу, жылу] сын. физ. Температурасы тұрақты, өзгермейтін.

Гомотермальды су. Температурасы жылы бойы тұрақты болатын су.

ГОМОФОБИЯ Гомосексуализмді, гомосексуалистерді жек көру.

ГОМОФОНИЯ [грек. homos – ортақ, phone – дыбыс]. муз. Бір басты дауыс, қаландары қосалқы дауыс болатын көпдауысты музыканың бір түрі.

ГОНАДА [грек. gonē] зат. физиол. Адам және жануарлардың жыныстық гормондары мен жыныстық жасушаларын түзіп шығаратын жыныстық бездер мен мүшелер.

ГОНГ зат. муз. Соғып ойнайтын музыка аспабының бір түрі, дабыққақпа.

ГОНДОЛА [итал. gondola] зат. Бір ескекті, тұмсығы және құйрығы қайқы келетін, жалпақ табанды, жолаушы тасымалдауға арналған венециандық ұзын қайық.

ГОНДОЛЬЕР [итал. gondoliere] зат. Гондола есуші адам.

ГОНДУРАСТЫҚ зат. Гондурас мемлекетінің тұрғылықты халқы.

ГОНИОМЕТР [грек. gonia – бұрыш, metron – өлшеу] зат. геол. Қатты денелердің жазық жақтарының аралығындағы бұрыш мөлшерін өлшеуге арналған аспап.

ГОНОБЛАСТ [лат. gonoblastus, грек. gonos – туу, blastos – өскін] зат. биол. Ұрықтың сарыуыз қапшығы қабырғасында қалыптасатын алашқы жыныс жасушалары.

ГОНОКОКК [грек. gonos – ұрық, kokkos тұқым] зат. мед. Диплококктар тобына жататын гонорея ауруын қоздырушы бактериялар.

ГОНОРАР зат. [лат. honorarium] зат. Қаламақы.

ГОНОЦИТ [грек. gonocytus] зат. биол. Жануарлардың жыныс бездерінде сарыуыз қапшығынан қан арқылы ағып келіп орналасқан гонобластардан дамыған алашқы жыныс жасушалары.

...**ГОНИЯ** Мағынасы «туылуына, пайда болуына» дегенді білдіретін күрделі сөздердің кейінгі сыңары.

ГОПАК зат. муз. Украина халқының ұлттық биі.

ГОРАЛ [лат. nemorhaedus goral] зат. биол. Жүртұяқтылар отряды құмысүйізділер тұқымдасына жататын сүтқоректі.

ГОРЕЛЬЕФ [франц. haut-relief] зат. сәулет. Сәулет және монументті-декоративті өнерде, мемориалдық тақта жасауда қолданылатын мүсін өнерінің бір түрі.

ГОРИЗОНТ [грек. horizon (horizontos)] зат. геогр. 1. Көкжиек (аспан мен жер бетінің астасын көрінетін болжал сызығы; аспан мен жердің шектесуі; көкжиек). 2. геол. Пайдалы қазбаларды қазып алу кезінде арнайы жұмыстарды жүргізу үшін пайдаланылатын, және бір деңгейде орналасқан қазбалар жиынтығы.

ГОРИЗОНТАЛЬ¹ зат. 1. мат. Жазықтық бетіндегі көлденең сызық. 2. геол. Картада Жер бетінің бірдей биіктік мөндері бар нүктелерін қосатын бірқалыпты көлбеу сызық.

ГОРИЗОНТАЛЬ² зат. биол. Кипаристің үйде өсірілетін түрі.

ГОРИЗОНТАЛЬДЫ сын. Көлбеу орналасқан, көлбеуленген.

ГОРИЗОНТТЫ сын. геол. Горизонт бойымен орналасқан.

ГОРИЛЛА [ағыл. gorilla] зат. Адам тәрізді маймылдың бір түрі, ең ірі маймыл.

ГОРМОН [грек. hormao] зат. физиол. Ішкі секреция бездерінде түзіліп, бірден қанға түсетін және әртүрлі мүшелер мен тілдердің қызметіне тікелей әсер ететін биологиялық белсенді заттар.

ГОРМОНОДТТЕР биол. Азадағы физиологиялық үдерістерге немесе гормондарға әсер ететін биологиялық белсенді заттар.

ГОРМОНОТЕРАПИЯ мед. Гормондармен немесе гормондарға жақын дәрілермен емдеу.

ГОРН [нем. Horn] зат. муз. Үрмелі музыкалық аспап.

ГОРНБЛЕНДИТ зат. геол. Негізгі ультрамафитті магматиттерге жататын интрузивтік жыныс.

ГОРОДКИ ор. зат. спорт. Белгілі жерге тілген кеспелтек ааштарды тақ лақтыртып,

арнаулы сызықтан соғып шығарып ойнайтын ойын.

ГОРОДКИШІ зат. Городки ойынын ойнаушы.

ГОРОДОВОЙ ор. зат. тар. Патшалық Ресей кезіндегі қалалық полиция.

ГОРОНТОЛОГИЯ зат. Адамның жас мөлшерін зерттейтін ғылым.

ГОРОСКОП [грек. horoskopos] зат. 1. Астрологияда қолданылатын, галамшарлар мен жұлдыздардың уақыттың белгілі бір сәтінде өзара орналасу кестесі. 2. Жұлдызнама.

ГОРСТ [нем. Horst] зат. геол. Жер қыртысының айналасындағы алқаптан көтеріңкі тұратын және лықсымалармен немесе қаусырмалармен шектелген бөлікшесі.

ГОРТЕНЗИЯ [лат. hortensis] зат. өс. Үлкен гүлдері бар, сән үшін өсірілетін өсімдік.

ГОРЧИЦА ор. зат. тамақ. Қыша.

ГОРЧИЧНИК ор. зат. мед. Ауруды бастатын және қан айналымына жақсы әсер ететін бір бетіне қыша жағылған парақ.

ГОСПИТАЛИЗМ [ағыл. hospital] зат. пед. Психикалық және физикалық мешуелік синдромы.

ГОСПИТАЛЬ [нем. Hospital] зат. әск. Әскери қызметшілер емделетін арнайы аурухана.

ГОСПИТАЛЬДЫҚ сын. Госпитальға тән, госпитальға қатысты.

Госпитальдық база. Жараланған және науқастанған әскери қызметшілерге мамандандырылған медициналық көмек көрсетуге және оларды емдеуге арналған майдан тылы немесе орталық құрамындағы медициналық құрылым.

ГОТ: [франц. gothique] гот жазуы. лингв.

Әріптері бірышталып, сүйірленіп, ұзынша болып келген латын жазуының графикалық бір түрі. Батыс Еуропада XII-XVII ғғ. қолданылған латын жазуы.

Гот стилі. сәулет. Орта ғасырдың соңғы кезінде Еуропа елдерінің сәулет өнерінде кең тараған көркем стиль.

ГОТИКА [франц. gothique] зат. сәулет. Еуропа елдерінің сәулет өнерінде XII ғасырдың II жартысында, сондай-ақ XVII ғасырда кең өріс алған сәулет өнері стилі.

ГОТТЕНОТ зат. Оңтүстік Африканың байырғы халқы.

ГОФОРЕЛЛЕЗ зат. балық шар. Тұқы тұқымдасына жататын балықтардың бүйрегінде, қуығында болатын инвазиялық ауру.

ГӨЗАЛ зат. сөйл. **Гөзел.**

ГӨЗЕЛ зат. сөйл. Әдемі, сұлу, көрікті әйел.

ГӨЙ-ГӨЙ зат. 1. Бірқалыпты сарын, дыбыс, цн. 2. ауыс. Уайым-қайғы сарыны, сарыуайым.

Гөй-гөй тартты. Сары уайымға салынды.

ГӨЙ-ГӨЙЛЕ= ет. Гөй-гөйге басу, сары уайымға салыну.

ГӨЙТ= ет. қарап. Мылжындау, бөсу.

ГӨЛАЙТТА= [ор. гулять] ет. сөйл. Сайрандау, думандау.

ГӨРБАН зат. сөйл. 1. Құрбан. 2. Кабірші, көр қазушы.

ГӨРІ шы л. Шығыс септік жалғауындағы сөздермен тіркесе айтылып, оған талғау, саралау мәнін үстейтін шылау сөз.

ГРАБЕН [нем. Graben] зат. геол. Жер қыртысының жарылымдар бойымен түсіңкі келген ойыс бөлігі.

ГРАВЕ [итал. grave] муз. Музыкалық шығарманы мангаздана, байсалды, салтанатты орындау түрі.

ГРАВЕР [франц. graveur] зат. Металл, ағаш, сүйек, т.б. нәрселерге ойып жазушы, нақысшы зергер.

ГРАВИЙ [франц. gravier] з а т. к ү р. *Ірілігі 2-10 мм жұмырланған қиыршық сынықтардан тұратын болдыр шөгінді тау жынысы.*

ГРАВИЙЛІ с ы н. *Гравий бар, гравий көп.*

Гравийлі шөгінділер. Құрамында өлшемі 1-10 мм жұмырланған бөлшектері басым шөгінділер.

ГРАВИЙЛІК с ы н. *Гравийге тән, гравийге қатысты.*

Гравийлік құрылым. *Сынықтары жұмырланған, ірілігі 2-10 мм құрылым.*

ГРАВИМЕТР з а т. ф и з. *Ауырлық күшінің үдейін салыстырмалы түрде өлшеуге арналған аспап.*

ГРАВИМЕТРИЯ [лат. gravis – ауыр, грек. metron – өлшем] з а т. г е о л. *Жердің гравитациялық өрісін сипаттайтын шамаларды өлшеуді, оларды Жер пішінін анықтауға пайдалануды, жердің ішкі және жоғары бөліктерінің геологиялық құрылысын зерттейтін ғылым.*

ГРАВИМЕТРИЯЛЫҚ *Гравиметрияға қатысты, гравиметрияға тән.*

ГРАВИС [лат. gravis] 1. з а т. л и н г в. *Көне грек тіліндегі екпіннің бір түрі.* 2. *Диакриттік таңбалардың бір түрі.*

ГРАВИТАЦИЯ [лат. gravitas] з а т. г е о л. *Материяның кез келген түрлері арасындағы әмбебап өзара әрекеттестік.*

ГРАВИТАЦИЯЛЫҚ с ы н. *Гравитацияға тән, гравитацияға қатысты.*

Гравитациялық барлау. г е о л. *Жер қыртысы жекелеген аудандарының геологиялық құрылыс ерекшеліктері мен салмақ күшінің арасындағы байланыс өзгешеліктерін саралауға негізделген геофизикалық барлау тәсілдерінің бір түрі.*

Гравитациялық бөгет. с у ш а р. 1. *Өзен арасында орналасқан жасанды суқойманың суын халықшаруашылығының өртүрлі саласында пайдалануға арналған гидротехникалық құрылыстар жиынтығы.* 2. *Су және мұздың қысым күштерінің әсерінен болатын жылжуға қарсы табанының орнықтылығы; негізінен бөгеттің массасына пропорционал үйкеліс күштері есебінен қамтамасыз етілетін шомбал бетон немесе тасбөгет.*

Гравитациялық дифференциация. г е о л. *Әрқелкі магмалық балқымааның гравитация әсерінен бөлінуі.*

Гравитациялық жерасты суы. г е о л. *Гравитациялық жерасты суы тау жыныстардағы қуыс-жарықшақтарды толтырып тұратын, капиллярлық, молекулалық және беттік күштер ықпал жасаматын, ауырлық күшінің (грунт сулары) немесе гидродинамикалық тесуерінің (арынды сулар) әсерімен қозала алатын тамшылы сұйық су.*

Гравитациялық қатпарлар. г е о л. *Гравитациялық қатпарлар тосеніш қызметін атқаратын тау жыныс қабаттарының бірте-бірте көтерілуінен қалыптасқан еңістер бетімен ауырлық күші әсерінен жылжыған шөгінді тау жыныстарда пайда болатын қатпар түрі.*

Гравитациялық қозғалыстар. г е о л. *Борпылдақ тау жыныс шоғырларының өздерінің ауырлық күші әсерінен қозғалу үдерісі.*

Гравитациялық өріс. ф и з. *Кез келген физикалық нысанның айналасында болатын физикалық өріс.*

Гравитациялық тартылыс. г е о л. *Материяның кез келген түрлері арасындағы әмбебап өзара әрекеттестік.*

Гравитациялық толқын. ф и з. *Толқын көтеруші күш пен оған қарсы әрекет етуші ауырлық күші арасындағы өзара әрекеттен пайда болатын толқын.*

Гравитациялық тұрақтылық. ф и з. *Ньютоның тартылыс заңына енетін негізгі физикалық тұрақтылық.*

Гравитациялық шаңтүзкіш. т е х. *Шаңның ұсақ бөлшектерін аз ағынынан ұстап қалу процесі; ауырлық күші нәтижесінде жүретін шаңтүзкіш.*

ГРАВИТОН ф и з. *Жарық жылдамдығымен қозғалатын әлсіз гравитациялық өрістегі гипотезалық бөлшекше.*

ГРАВИЮРА [франц. gravure] з а т. ө н е р. *Тақтаға бедерлеп салған суреттің қағазға түсірілген көшірмесі.*

ГРАВИЮРАЛА= е т. ө н е р. *Қатты материалдардың бетіне ою, өрнек, әшекей т.б. бедерлей түсіру, көшіру.*

ГРАДАЦИЯ [лат. gradatio] з а т. г е о л. 1. *Бір нәрсенің орналасуындағы кезек реттілігі, бірте-бірте дамуы.* 2. *Әдеб. Алдыңғы сөзден соңғы сөзді, алдыңғы ойдан соңғы ойды асыра, асқақтата түсу, дамыту.*

ГРАДИЕНТ [лат. gradient] з а т. ф и з. *Қандай да бір кеңістік сипаттамасы шамасының қызындық бірлігінде өзгеруінің көрсеткіші.*

ГРАДИЕНТОМЕТР з а т. ф и з. *Ауырлық күші градиентінің көлбеу бағыттағы өзгерістерін өлшеуге арналған аспап.*

ГРАДИЕНТТІК с ы н. ф и з. *Градиентке қатысты, градиентке тән.*

Градиенттік ағыс. ф и з. *Су қабаттарындағы қысымның өзгеруі салдарынан мұхиттар мен теңіздерде пайда болатын ағыс.*

ГРАДИРНЯ [нем. gradieren] з а т. г е о л. *Суды атмосфералық ауамен салқындатуға арналған ғимарат.*

ГРАДУС¹ [лат. gradus] з а т. м а т. *Тік бұрыштың тоқсаннан бір бөлігіне тең келетін жазық бұрыштың өлшеу бірлігі.*

ГРАДУС² з а т. *Ауа райы, дене т.б. ыстықтығын я суықтығын есептейтін өлшем бірлік.*

ГРАДУС³ з а т. *Қымыз, арақ-шарап т.б. ішімдіктердің ашу күшінің бірлік өлшемі.*

ГРАДУСНИК з а т. с ө й л. *Температураны өлшейтін аспап; термометр.*

ГРАДУСТАЙ с ы н. *Градусқа жуық, градус шамасындай, мөлшеріндеі.*

ГРАДУСТЫҚ с ы н. *Градус өлшеміндеі.*

Градустық өлшеу. а с т р. *Жердің пішіні мен өлшемі анықтау үшін жер бетінде жүргізілетін өте дәл астрономиялық және геодезиялық өлшеулер.*

ГРАМДАЙ с ы н. *Грам мөлшеріндеі.*

ГРАМДЫҚ с ы н. *Грам көлеміндеі, мөлшеріндеі.*

ГУРАМИ з а т. б а л ы қ ш а р. *Алабұға тәрізділер тобының лабиринттілер тармағына жататын балықтар.*

ГРАММ [франц. gramme] з а т. 1. *Халықаралық салмақ өлшеу жүйесіндегі килограмның мыңнан бір бөлігі.* 2. *а у с. Ішімдік, арақ-шарап деген мағынада.*

ГРАММА... [грек. gramma] *Күрделі сөздердің «жазу» сөзімен мағыналас екінші сыңары, мыс.: фонограмма.*

ГРАММАТИКА [грек. grammatike] з а т. л и н г в. *Тіл білімінің сөз таптарын, сөздердің өзгеруі мен өзара тіркесуін және сөйлемнің құрылысын зерттейтін саласы.* 2. *Сөзжасам тәсілдері, морфологиялық категориялар, синтаксистік құрылымдардың жүйесі, тілдің формалды жүйесі.*

ГРАММАТИКАЛАН= е т. л и н г в. *Сөздің нақтылы лексикалық мағынасының абстракциялануы, дербес мағынадан айырылып, көмекші сөзге айналуы.*

ГРАММАТИКАЛАНУ *Грамматикалану етістігінің қимыл атауы.*

ГРАММАТИКАЛЫҚ с ы н. л и н г в. *Грамматикаға тән, грамматикаға қатысты.*

Грамматикалық категория. л и н г в. *Формалары жағынан бір-бірінен ажыратылатын біртектес грамматикалық құбылыстардың*

жиынтығы. Грамматикалық мағына. л и н г в. Сөздің жалты немесе әртүрлі грамматикалық түрлер арқылы түрленуінің нәтижесінде я басқа сөздермен әр алуан қатынасқа түсу салдарынан пайда болатын мағынасы. Грамматикалық тәсіл. л и н г в. Сөздердің арасындағы әртүрлі қатынастарды, грамматикалық мағыналарды білдіру жолы, әдісі. Грамматикалық форма. л и н г в. Тілдің таңбалық бірлігі, сөздің лексикалық ұғымына қосымша мағына үстейтін түрға.

ГРАММ-АТОМ з а т. х и м. *Грамм өлшенген химиялық элемент массасының оның атомдық массасына тең-тең мөлшері.*

ГРАММЕМА з а т. л и н г в. *Грамматикалық категорияның компоненті.*

ГРАММ-МОЛЬ з а т. х и м. *Жай немесе күрделі заттың молекулалық массасына тең етіп алынған грамм саны.*

ГРАММОНАЛ з а т. к е н. *Газ бен шаңтозаң қауіні бар шахталардан басқа жерасты жағдайларында қолдануға арналған түйіршіктелген алмаиқ селитраны тропилмен және алюминий опасымен жарылатын қоспасы.*

ГРАММОФОН [грек. gramma – жазу, phone – дыбыс] з а т. м у з. *Күйтабаққа жазылған музыкалық шығарма; сөз, дыбыстарды сөйлететін рупоры бар музыкалық аппарат.*

ГРАММОФОНША ү с т. *Граммофон секілді, граммофонға ұқсас.*

ГРАММ-ЭКВИВАЛЕНТ з а т. х и м. *Элементтің немесе қосылыстың эквивалентіне тең етіп алынған грамм саны.*

ГРАМОТА з а т. 1. *Марапаттау қағазы, ерекше еңбек сіңірген адамға ресми түрде берілетін мақтау қағазы; марапат қағазы.* 2. *п е д. Мектеп оқушыларына үздік үлгерімі үшін берілетін мақтау қағазы.* 3. *д и п л. Екі мемлекет арасындағы дипломатиялық қатынастарда тапсырылатын ресми хат, қиғжат.*

ГРАМПЛАСТИНКА з а т. м у з. *Музыкалық шығарма, сөз, дыбыс жазылған күйтабақ.*

ГРАНАТ¹ [итал. granata] з а т. ә с к. *Граната.*

ГРАНАТ² [лат. granatus] з а т. г е о л. *Анартас.*

ГРАНАТ³ з а т. ө с. с ө й л. *Анар.*

ГРАНАТА [итал. granata] ә с к. *Қарсыластың адам күші мен техникасын 1000 м-ге дейінгі қашықтықта жоюға арналған оқ-дәрі.*

ГРАНАТАТҚЫШ з а т. ә с к. *Гранат лақтырғыш жеңіл қару.*

ГРАНАТШЫ з а т. ә с к. *Гранатпен қаруланған адам, жауынгер.*

ГРАНД [исп. grande] с ы н. *Еуропа тілдерінен енген күрделі сөздерге «өйгілі, үлкен, атақты» деген мағына беретін сыңары. Мыс. Грандиск, гранопера.*

ГРАНИТ [итал. granito] з а т. г е о л. *Жер қыртысында өте көп тараған магмалық тау жынысы.*

ГРАНИТТЕЙ с ы н. с ө й л. *Гранит сияқты, гранит тәрізді мықты.*

ГРАНИТТЕН= е т. г е о л. *Шығу тегі әртүрлі қатты тау жыныстарды граниттерге айналдыратын процестердің жиынтығы.*

ГРАНИТТЕНУ *Граниттен етістігінің қимыл атауы.*

ГРАНИТСІЗДЕНУ з а т. г е о л. *Тау жыныста сілтілер мен кремний кетіп, магний, алюминий және басқа фемалық элементтерді көбейтетін метаморфтық үдеріс.*

ГРАНИТТИ с ы н. *Гранитке бай, граниттен тұратын.*

Гранитті қабат. *Шөгінді және базальтты қабаттардың арасында орналасқан құма сей-*

смикалық толқындардың оту жылдамдығы 5,5-6,5 км/с болатын жер қыртысы қабаты.

ГРАНИТТИК с.ын. Граниттен тұратын, граниті бар, граниті көп.

Граниттік құрылым. геол. Гипидиоморфтүїірлі құрылымының түрі. **Граниттік теңдестік.** геол. Белгілі бір тереңдікте температура мен қысымға байланысты граниттің химиялық құрамына сай қалыптасатын элементтердің (Si, Al, сілтiлер) концентрациясы.

ГРАНКА зат. полигр. Баспахана терілімінің бағаны; терілім орналастырылатын металл қалып.

ГРАНОДИОРИТ зат. геол. Қышқыл магматиттерге жататын интрузиялық, құрамы бойынша гранит пен диориттің аралығындағы таужыныс.

ГРАНОЗАН зат. биол. Дәнді, майкене дақылдардың, қант қызылшасы тұқымдарының кінәраттарына қарсы дәрілеуге қолданылатын зат.

ГРАНТ [ағыл. grant] зат. Ғылыми зерттеулер жүргізу үшін немесе жоғары оқу орындарында білім алу үшін арнайы ғылым, білім қорлары бөлетін ақшалай қаражат.

ГРАНТ-БАЛАМА зат. экон. Берілетін жеңілдікті несиенің жеңілдік деңгейінің көрсеткіші.

ГРАНТ-ЭЛЕМЕНТ зат. экон. Несиелердің жеңілдікпен берілуі дәрежесінің жалпылама көрсеткіші.

ГРАНУЛА [лат. granulum] зат. 1. биол. Жан-жануар немесе өсімдік жасушаларының цитоплазмасындағы түйіршік заттар. 2. Ұсақ түйіршік түрінде дайындалған зат (мыс.: шай, кофе, дәрі-дәрмек, мал, үй жануарлар азығы және т. б.).

ГРАНУЛИТ зат. кен. Метаморфтық тау жынысы.

ГРАНУЛОМЕТРИЯ зат. кен. Борпылдақ тау жыныстарының, топырақтың, жасанды материалдардың түйірлік құрамын анықтайтын тәсілдер жиынтығы.

ГРАНУЛОМЕТРИЯЛЫҚ с.ын. кен. **Гранулометрлік.**

ГРАНУЛОМЕТРЛІК с.ын. кен. Гранулометрияға тән, гранулометрияға қатысты.

ГРАПТОЛИТ [грек. graptos] зат. зоол. Палеонтологияда суда еркін жүзген немесе су түбiне жабыса тіршілік еткен теңіз жәндіктерінің түгелiмен қырылып біткен түрлерінің бірі.

ГРАППА зат. Италияда жүзім сүйегінен, қабығынан, жүзім шаруашылығындағы қалдықтардан дайындалатын, құрамындағы спиртi 40%, 50% болатын алкогольдік ішімдік.

ГРАТИФИКАЦИЯ [ағыл. gratification] зат. экон. Қызметкерлерге өз мiндеттерiн сапалы орындағаны үшін ынталандыру мақсатымен берілетін ақшалай сыйлық.

ГРАУВАККА [нем. Grau – сұр, wacke – саз] зат. геол. Әртүрлі таужыныстар мен минералдардың сынықтарынан, көбінесе далашпаттар мен кварцтан тұратын құмды жыныс.

ГРАФ [нем. Graf] зат. тар. Орта асырларда Батыс Еуропада қолданылған, ұрпақтан-ұрпаққа жалғаса беретін бароннан жоғары дворяндық атақ, лауазым.

ГРАФ² [ағыл. graph] зат. инф. Түйіндері нүктелер жиыны, ал түйіндердің жалғасуы (қабырға деп аталатын) қос екі нүкте болып келетін, тор түрінде бейнеленетін графтар теориясының негізі түсінігі.

ГРАФ [грек. grapho] Адамның бір нәрсені жазатын, сипаттайтын, зерттейтін мамандығын,

құрамдық бір нәрсені суреттейтінін, бекітетінін, тіркейтiнін білдіретін Еуропа тілдерінен енген сөздердің соңғы бөлігі.

ГРАФА [грек. graphe] зат. Бағана (қағаз бетіндегі қос сызықпен бөлінген бағана).

ГРАФЕМА [грек. graphe] зат. лингв. 1. Жазу стиліне, сөздегі және сөйлемдегі орнына қарай әртүрлі варианттарда қолданылатын бірлік, әріп. 2. Жазба тілдің фонемаға сәйкес ең кіші абстракті бірлігі.

ГРАФИК [грек. graphikos] зат. Қандай да бір шаманың (мыс., жолдың) басқа бір шамаға (мыс., уақытқа) тәуелділігін көрнекі түрде бейнелеуге қолданылатын сызба, яғни функцияның өзгеру сипатын көрнекі түрде көрсететін сызық.

ГРАФИКА [грек. graphike] зат. 1. лингв. Белгілі жазу тәсілдерінің жиынтығы, әріптер мен сөйлеу (фонемалар) дыбыстарының арасындағы қатынастар жүйесі. 2. полигр. Әріп кескіні мен белгілері. 3. лингв. Графемалар мен фонемалардың арақатынасын зерттейтін тіл білімінің бір саласы. 4. өнер. Бірден қағазға түсіріліп көбейтілетін бейнелеу өнерінің бір түрі. 5. инф. Кескіндерді енгізу, бейнелеу және шығару құралдары мен жүйелері.

Графика шекарасы. инф. <ағыл. graphic boundary> Графикалық редакторлар және кіші баспа жүйелер бағдарламаларында қолданылатын нүктелерден тұратын сызық.

ГРАФИКАЛЫҚ с.ын. Графикаға тән, графикаға қатысты.

Графикалық адаптер. инф. <ағыл. graphics adapter> Графикалық кескіндерді мониторға шығаруды басқару құрылғысы.

Графикалық ақпарат. инф. <ағыл. image information> Кестелер, эскиздер, диаграммалар, графикалық пішініндегі фигуралар немесе бейнелер (көрнекті символдар) түрінде берілетін ақпарат.

Графикалық бекет. инф. <ағыл. graphic station> Графикалық ақпаратты өңдеу жүйесін құруға арналған бағдарламалық-аппараттық құралдар кешені (автоматтандырылған жобалау жүйесін қоса есептегенде). **Графикалық десте.** инф. <ағыл. graphic asstage> Графикалық жүйедегі дисплейде графикалық кескінді қалыптастыру мақсатымен қолданбалы бағдарламада пайдалануға арналған бағыныпқы бағдарламалар жиыны.

Графикалық кескін. инф. <ағыл. graphic chart> Шарттылықтың белгілі бір дәрежесімен орындالاتын жазықтықтағы (мыс., графика салғыштың қағаз парағында) әртүрлі заттардың кескіні. **Графикалық құжат.** өск. Мазмұны графикалық түрде топографиялық картада, балауызда (таста), пластинкада немесе мөлдір жұқа қағазда көрсетілетін әскери (ұрыс) немесе қызмет құжаты. **Графикалық құрылым.** геол. Бір-бірімен бітесе өскен және азы көбірегіне сына жазуға ұқсас кірінді болып келген екі минерал қоспасы. **Графикалық қысқарту.** лингв. Жіі қолданылатын сөздердің немесе сөз тіркестерінің шартты түрде қысқартылуы.

Графикалық планшет. инф. <ағыл. graphic tablet> Жиектік кескіндерді нүктелеп енгізу құрылғысы. **Графикалық принтер.** <ағыл. printer-plotter> Принтер мен плоттердің біріктірілген түрі. **Графикалық редактор.** инф. <ағыл. graphics editor> а) Графикалық кескіндермен жұмыс істеуге мүмкіндік беретін әрі оларды түзетуге, толықтыруға арналған бағдарлама; б) Дисплей бетінде графикалық кескіндер салу процесін автоматтандыруға арналған бағдарлама; б) Графикалық кескіндерді, көріністерді, суреттерді, сол сияқты мультимедияны құруға арналған құралдармен қамтамасыз ететін бағдарламалық кешен.

Графикалық режим. инф. <ағыл. graphics mode> Экранға пиксельдерден (нүктелерден) тұратын күрделі графикалық бейнелерді шығаратын дисплей жұмысының режимі. **Графикалық символ.** инф. <ағыл. graphics character> Графикалық кескіндерді салуға қолданылатын бедербелгілер. **Графикалық файл.** инф. <ағыл. graphics file> Графикалық редактордың немесе автоматты жобалау бағдарламаларының көмегімен жасалатын графикалық кескіндерден тұратын файл, яғни графикалық мәліметтер сақталатын файл. **Графикалық шығару.** инф. <ағыл. graphic output> Графикалық деректерді шығару; деректерді машинаның графикалық құрылымымен шығару [Деректер графикалық дисплейге немесе графика салғышқа шығарылады].

ГРАФИКСАЛҒЫШ зат. инф. <ағыл. plotter> Мәліметтерді графикалық пішінде қағазға және т. б. мәлімет тасығышқа шығару құрылғысы.

ГРАФИКТИК с.ын. Графикке тән, графикке қатысты.

Графиктік жүйе. инф. <ағыл. graphic system>. Теледидар мониторы экранына немесе қағазға құрылғының сурет салуына, сызықтар жүргізуіне, диаграммалар құруына, суреттерді бояуына мүмкіндік беретін аппараттық және бағдарламалық құралдар. **Графиктік интерпретация.** геом. Графиктік жүйенің түсіндірмесі.

Графиктік терезе. <ағыл. art window> Мәтінге құрамдаспаған графиктік кескіндерге арналған жеке терезе. **Графиктік файл.** инф. <ағыл. graphic file> Графикалық кескіні бар файл; графикалық редактордың көмегімен даярланған файл.

ГРАФИН [итал. saraffina] зат. Сұйықтық құюға арналған жіңішке мойынды шыны ыдыс, құты.

ГРАФИНИЯ зат. тар. Батыс Еуропа елдеріндегі, Ресейдегі ақсүйек графтың жұбайы, оның мирастық атақ лауазымы.

ГРАФИТ [нем. Graphit] зат. геол. Көміртегінен құралатын әртүрлі түсті, жұққын минерал.

ГРАФИТТЕ= ет. Графитке айналдыру.

ГРАФИТТЕЛ= ет. Графитке айналдырылу. **Графиттелген болат.** кен. Көміртект (1-1,5%) мөлшері көп болат.

ГРАФИТЕНДІР= ет. кен. Темірлі, никельді және басқа металды қорытпалардың (негізінен шойындардың) құрылымында графит бөлшектерінің түзілуі (бөлінуі).

ГРАФИТЕНДІРУ Графиттендір етістігінің қимыл атауы.

ГРАФИЯ [грек. grapho] 1. Бір нәрсені сызба, бейне түрінде көрсетуге, сипаттауға қатысты Еуропа тілдерінен енген күрделі сөздердің соңғы сыңары, мыс., география, этнография.

ГРАФО... [грек. grapho] Жазуға, сызуға қатысты Еуропа тілдерінен енген күрделі сөздің екінші сыңары, мыс., графология.

ГРАФОМАНИЯ [грек. grapho – жазамын, mania – құштарлық] зат. Шығармашылық қабілеті жоқ адамның шығармашылыққа шектен тыс құштарлығы.

ГРАФОЛОГИЯ зат. Адамның жазу, қолтаңба ерекшелігі негізінде оның мінез-құлқын, психологиялық қалтын зерттейтін ілім.

ГРАФТАЙ с.ын. сөйл. Граф сияқты, граф тәрізді.

ГРАФФИТИ [итал. graffiti] зат. лингв. Әртүрлі тәсілдерді (ю, қашау, сызу) қолдану арқылы қатты материалдарға (тас, қыш, ағаш) түсірілген жазулар.

ГРАЦИЯ [лат. gratia] зат. 1. эстет. Бойды ұстаудағы, қимылдағы әдемілік. 2. киім. Әйелдердің белі мен кеудесін жинақтап, ұстап тұратын эластикалық кең белбеу-корсеттің түрі.

ГРЕГАРИН [лат. gregarius] зат. бот. Споривиктер тобына жататын біржасушалы ағзалар.

ГРЕЙДЕР¹ [ағыл. grader] зат. тех. Жол сілемін белгілейтін және тегістейтін жерқазғыш машина.

ГРЕЙДЕР² зат. Кесек қиыршық тас төселген жол.

ГРЕЙЗЕН [нем. Greisen] зат. геол. Негізінен кварц және ашық түсті слюдалардан тұратын метасоматиттік тау жынысы.

ГРЕЙЗЕНДЕР зат. геол. Көбінесе қышқыл құрамды интрузиялық, эффузиялық шөгінді және метаморфтық таужыныстардың пневматолиттік-гидротермалық өзгерістері нәтижесінде қалыптасатын, минералдық құрамы негізінен кварцтан, мусковиттен, литийлі слюдалардан, турмалиннен, топаздан, флюориттен, берилден, рутилден, басқа да кейбір рудалы минералдардан тұратын таужынысы.

ГРЕЙЗЕНДЕНУ зат. геол. Гранитоид жыныстарында жоғары температурада өтетін метасалатиттік өзгеру процесі.

ГРЕЙПФРУТ [ағыл. grapefruit] зат. өс. Рұта тұқымдасының цитрус туысына жататын сары түсті ірі, дәмі ащылау қышқыл, шырыны мол жемісі бар цитрус ағашы.

ГРЕЙФЕР [нем. Greifer] зат. тех. Көтергіш экскаватор секілді машиналардың жүк қармағыш аузы құралы.

ГРЕК зат. Грецияның негізгі халқы.

Грек жазуы. Финикия жазуының негізінде б.з.б. X-VIII ғасырларда шыққан жазу. **Грек тілі.** **ГРЕЛКА** зат. сөйл. Ембеу мақсатымен қолданылатын ішіне ыстық су құйылған резеңке ыдыс, торсық.

ГРЕНА [франц. graine] зат. биол. Жібек көбелегінің жұмыртқалары.

ГРЕНАДЕР [франц. grenadier] зат. тар. Көптеген елдердің армиясында XVII ғ-дан бастап, орыс армиясында XIX-XX ғ-ларда болған іріктелген жаяу немесе атты әскер бөлімі.

ГРИЗЛИ [ағыл. grizzly] зат. зоол. Аляска мен Канаданың батыс аймақтарын мекендейтін түсі қоңыр үлкен аю.

ГРИЗОН [лат. martes] зат. зоол. Денесінің ұзындығы 45 см, құйрығы 20 см болатын сусарлар туысы, қуница.

ГРИЛЬ [франц. griller] зат. Ет және балық тағамдарын дайындауға арналған инфрақызыл қыздырғышы бар шағын қуыру құрылғысы.

ГРИЛЬ-БАР зат. Етті немесе құсты грильде дайындалған тағамдары бар асхана түрі.

ГРИМ [франц. grimer] зат. өнер. Түрлі бояушы заттарды пайдаланып, актердің бет-бейнесін кейіпкерге ұқсату өнері.

ГРИМДЕ = ет. Грим жағу.

ГРИМДЕЛ = ет. Грим жағулы.

ГРИМДЕЛУ Гримдел етістігінің қимыл атауы.

ГРИМЕР [франц. grimer] зат. өнер. Рөліне сәйкес актерлердің кескін-кейпін бояушы.

ГРИПП [франц. gripper] зат. мед. **Тұмау.**

ГРИФ¹ [нем. Griff] зат. 1. Найза, қылыш және өзге де суық қарудың сабы. 2. муз. Ішекті музыкалық аспаптың жоғарғы (мойын) жағына жапсырылған пластина. 3. спорт. Штанганың екі жағына салмақ ілінетін темір тұғыры.

ГРИФ² [франц. griffe] зат. Қол қою үлгісі немесе өзге қолжазба мәтіні бар мөр, штемпель

және сол мөрдін, штемпельдің құжаттағы көшірмесі. 2. Құжаттың немесе басылымның ерекше пайдалану ретін білдіретін жазу, белгі.

ГРИФ³ [грек. gryps] зат. зоол. Құшпен. **ГРИФОН** [франц. grifon] зат. көркем өнер. Сәндік мүсін өнеріндегі арыстан денелі, бүркіт қанатты жануар бейнесі.

ГРОГ [ағыл. grog] зат. Қант қосылып, ыстық сүмен араластырылған арақ немесе ромнан дайындалған зат. ішімдік.

ГРОССБУХ бухг. Кіріс пен шығыс есептеулерінің барлығын қамтыған бухгалтериядағы негізгі кітап.

ГРОССМЕЙСТЕР [нем. Grobmeister] зат. спорт. Шахмат ойыны шеберлерінің жоғарғы атағы.

ГРОССУ [лат. grossularia] зат. геол. Силикаттар класының гранаттар тобына жататын минералы.

ПРОТЕСК [франц. grotesque] зат. өнер. Өнердегі оқиғаны қарама-қарсылыққа немесе шендестіре бейнелеуге құрылған бейнелеу тәсілдерінің бірі.

ГРУЗИН зат. Грузия Республикасының негізгі халқы; ұлт.

ГРУЗОВИК зат. тех. Жүк таситын автотомобиль.

ГРУНДИМУНИТЕТ зат. мед. Азғаға тиісті антигенді бірінші рет енгізгенде онда антидене түзу қабілеті пайда болып, әрі қарай артатын иммунитет.

ГРУНТ [нем. Grund] зат. геогр. 1. Жер, топырақ. 2. Табиғи су алабының қатты табаны, өзен, теңіздердің түбі. 3. геол. Тау жыныстарынан, топырақтан, техногендік түзілімдерден тұратын, инженерлік әрекет нысаны болып табылатын көп құрамдас бөлікті динамикалық жүйе.

Грунт механикасы. геол. Механиканың, грунттың кернеулі деформаланған күйін, беріктілігі мен орнықтылық шарттарын, сондай-ақ артық әсерден грунт қасиеттерінің өзгеруін зерттейтін бөлігі. **Грунт суы.** геол. Жер бетіне таяу жатқан тұрақты сулы қабаттардағы гравитациялық сулар.

ГРУНТАЛҒЫШ геол. Бұрғылау құбырынан, тау қазындарынан немесе көл түбінен грунт үлгілерін алу үшін пайдаланылатын аспап, **ГРУНТСЫЗ** сын. Грунты жоқ, грунт қатыспайтын.

ГРУНТТАНУ зат. геол. Геологиялық түзілімдердің (тау жыныстары, түрлі шөгінділер, топырақ) инженерлік-геологиялық қасиеттерін зерттейтін және осы қасиеттерге сандық сипаттама беретін геологияның бір саласы.

ГРУНТТЫҚ сын. Грунтқа қатысты, грунтқа тән.

Грунттық эмальдар. хим. Бұйым бетінде бірінші болып жалатылатын адгезиялығы жақсы элементтер.

ГРУППА [нем. Gruppe] зат. 1. Ортақ мақсаты бар адамдар. 2. мед. Биохимиялық ерекшеліктері мен ақуыздарының құрылысы ортақ қан тобы.

ГРУППАЛАС сын. Бір топтағы.

ГУ елік. Кенеттен гүлдеп шыққан үнді, дыбысты бейнелейтін сөз.

Гу еткізді. Гүлдетті, пысылдатты. **Гу етті.** а) Жапа-тармағай дүр етіп ұшты. ә) Жел, боран т.б. азынады, үілдеді. б) Жан-жақтан дабырлап сойледі, даурықты. в) Гүлеген дыбыс шығарып лаулады, тез жанды.

ГУАНИН зат. биол. Нуклеин қышқылдарының құрамында, барлық тірі ағзалардың жасушаларында болатын қурип туындысы.

ГУАР зат. зоол. Аса ірі, мүйіздері бір метрге жуық, алапат күшті сиыр тұқымдас жануар.

ГУАШЬ [франц. gouache] зат. Желім қосылып суға ерітілген, ақ сыр қосылған бояу.

ГУБАН зат. балық шар. Алабұға тәрізділер отрядына жататын балықтардың бір тұқымы.

ГУБЕРНА зат. тар. сөйл. **Губерния.** **ГУБЕРНАЛЫҚ** сын. сөйл. **Губерниялық.**

ГУБЕРНАТОР [лат. gubernator] зат. тар. Бұрынғы патшалық Ресей, қазіргі Ресей Федерациясындағы, Америка Құрама Штаттары, Англия, т.б. елдердегі әкімшілік-территориялық аумақтың жоғарғы лауазымы басқарушысы.

ГУБЕРНЕ зат. тар. сөйл. **Губерния.** **ГУБЕРНИЯ** зат. тар. Ресейде XVIII ғасырдан бастап, КСРО-да 1929 жылға дейін, одан 1991 ж. бастап қайта аталған негізгі әкімшілік-территориялық бөлік атауы.

ГУБЕРНИЯДАЙ сын. сөйл. Губерния сияқты, губерния тәрізді. **ГУБЕРНИЯЛЫҚ** сын. Губернияға тән, губернияға қатысты.

ГУБКА [лат. spongia] зат. биол. Төрт топқа бөлінетін бір ғана класы бар омыртқасыз жануарлар түрі. **ГУГЛ** [ағыл. google] зат. Ақпаратты іздеуге арналған кеңінен танымал халықаралық электронды желі.

ГУ-ГУ елік. 1. Кенеттен қайта-қайта гүлдеп шыққан дыбысты бейнелейтін сөз. 2. Жел, боран т.б. азынап, үілдеп соққан дыбысын бейнелейтін сөз. 3. Жан-жақтан дабырлап, даурығып шыққан дыбыстарды бейнелейтін сөз.

Гу-гу еткізді. **Гүлдетті.** **Гу-гу** етті. Даурықты, дабырлады, шулады. **ГУ-ГУЛЕ** = ет. Жан-жақтан шулау, дабырласып у-шу болу.

ГУ-ГУЛЕС = ет. Бір-біріне қосылып шуласу. **ГУ-ГУЛЕУ** Гу-гуле етістігінің қимыл атауы. **ГУДЕ-ГУ** сын. Ел арасындағы сөздің, дау-жанжалдың күшеюі.

ГУДОК зат. Әр қилы жаңғырық дыбыс, ысқырық түрінде берілетін белгі; сигнал. **ГУДОКТЕТ** = ет. Гудок беру.

ГУДРОН [франц. goudron] зат. Мұнай құрамынан бензинді, керосинді және дистиллятты майлы фракцияларды өндіріп алғаннан кейін қалатын шайыр тектес қарамай.

ГУЛЕ = ет. 1. Гу-гу еткен дыбыс, үн шығару. 2. Жел, боранның т.б. азынап, үілдеуі. 3. Ұшу, зымьрау, зулау. 4. Даурығу, дабырлау. 5. Тоқтамау, зырылдау. 6. ауыс. Құж-құж қайнау, қаптау, көбею. 7. ауыс. Гүлдену, жайқалу, жетілу, өркендеу.

ГУЛЕС = ет. Даурығысу, дабырласу.

ГУЛЕТ = ет. Күшейту, қыздыру.

ГУЛЕУ Гуле етістігінің қимыл атауы. 1. Күшею, қызу. 2. Қаптау, толу. 3. Жел, боранның т.б. азынап үілдеуі.

ГУЛЯШ [венгр. hulas] зат. тамақ. Майдалап тураған етке тұздық қосып пісірген венгр тағамы.

ГУМАНДЫҚ сын. Гуманизмге тән, адамдық.

ГУМАНИЗМ [лат. humanus] зат. филос. Адамгершілікті, адама деген сүйіспеншілік идеясын білдіретін көзқарастар жүйесі.

ГУМАНИСТ зат. Гуманизмді жақтаушы, қолдаушы, уағыздаушы.

ГУМАНИСТИК сын. Гуманизмге тән, гуманизмге қатысты.

Гуманистік психология. Психологияның ең басты пәні, бірегей біртұтас жүйе болып табылатын тілде болуға тиіс деп есептейтін бағыт.

ГУМАНИТАРЛЫҚ [лат. humanitas] сын. *Адамзат қоғамының тарихы мен мәдениетін зерттейтін, адамдарға қамқор, адамзат мүддесін көздейтін.*

Гуманитарлық ынтымақтастық, саяси. *Заманауи халықаралық қарым-қатынас жүйесіндегі негізгі бағыттардың бірі.*

ГУМАНОИД [лат. humanus – адами, адамдық, грек. eidos – түр] зат. *Жер шарын немесе басқа галактикаларды мекендейтін адам тектес, қиялдан туған жан.*

ГУМИДП сын. **Ылғалды.**

ГУМИДТІК [лат. humidus] сын. геол. **Ылғалды.**

Гумидтік климат. *Өте ылғалды климат.*

ГУМИТ зат. геол. *Гумолиттер тобынан, яғни жоғары сатыдағы өсімдіктер қалдығынан тұратын қазба көмірлер топшасы.*

ГУМОЛИТ зат. геол. *Жоғары сатыда дамыған өсімдіктер қалдығынан қалыптасатын қазба көмірлер тобы.*

ГУМУС [лат. humus] зат. биол. **Қарашірік.**

ГУН зат. тар. **Ғұн.**

ГУНМО зат. тар. *Құрби, ежелгі үйсіндердің (б.з.б. II ғ. - б.з. V ғ.) жоғарғы билеушісінің лауазымы.*

ГУПШИ [нем. Gurru] зат. зоол. *Негізінен Венесуэла, Солтүстік Бразилия, Гвиана, сондай-ақ Барбадос және Тринидад аралдарындағы сұқоймаларда кең таралған балық.*

ГУРАМИ [лат. osphronemus goramu] зат. зоол. *Лабиринттер тұқымдасына, сондай-ақ алабұға тәрізділер тұқымдасына жататын балықтардың бір түрі.*

ГУРМАН [франц. gourmand] зат. 1. *Аспаздықтың қыр-сырына жетік, тағамдардың мән-жайын білетін адам.* 2. *Дәмді тағам әзірлегенді, дәмді тағам жегенді ұнататын адам.*

ГУРХАН зат. тар. *Қидандар мемлекеті (1140-1213 ж.ж.) билеушісінің лауазымы.*

ГУРУ зат. діни. *Индуизм мен буддизм діндеріндегі рухани тәлімгер, ұстаз.*

ГУСАР [венгр. huszar] зат. тар. *Патшалық Ресейде және кейбір шет елдердегі кавалерия бөліміндегі әскер.*

ГУСЛИ зат. муз. *Орыстың көп ішекті музыкалық көне аспабы.*

ГУТАЛИН зат. тех. *Теріден жасалған аяқ киімдерге жазатын май.*

ГУТТАПЕРЧА [ағыл. guttapercha] зат. биол. *Гутталы өсімдіктерден шығатын шыршаның кеуіп, тері, көп тәрізді қатайған түрі, каучуктің изомері.*

ГУТТУРАЛДЫ сын. лингв. *Көмекейден шыққан (дыбыс).*

ГУҮЛ зат. *Бірыңғай үзіліссіз созыла шыққан, толассыз гу-гу дыбыс, үн.*

Гүл қақты. *Ызыңдап жел есті, улеген дыбыс шығарды.*

ГҮЛДЕ= ет. 1. *Гу-гу еткен дыбыс шығару.* 2. *Желдің, боранның, т.б. үйлдеуі, азынауы.* 3. *Жапа-тармағай дүр етіп ұшу.* 4. *Жан-жақтан дабырлап сойлесу, көтеріле даурығу.* 5. *ауыс. Зымырау, жүйткү, заулау.*

ГҮЛДЕЙ сын. сөйл. *Гүл сияқты, гүл тәрізді.*

ГҮЛДЕК сын. 1. *Гүлдеп соққан, азынаған. // Бос сөзділік, даурықпалық.*

ГҮЛДЕС= ет. *Шуылдасу, даурығысу.*

ГҮЛДЕСУ *Гүлдес етістігінің қимыл атауы.*

ГҮЛДЕТ= ет. 1. *Дүрлідету, гу-гу еткен дыбыс шығарту.* 2. *Азынату, үйлдету.*

ГҮЛДЕТУ *Гүлдет етістігінің қимыл атауы.*

ГҮЛДЕУ *Гүлде етістігінің қимыл атауы.*

ГУБІРНА зат. тар. сөйл. **Губерния.**

ГУБІРНАТҰР зат. тар. сөйл. **Губернатор.**

ГУБІРНАТЫР зат. тар. сөйл. **Губернатор.**

ГУБІРНӘ зат. тар. сөйл. **Губерния.**

ГУБІРНЕ зат. тар. сөйл. **Губерния.**

ГҮЖ' елік. *Гүрліден шыққан дауысты, дыбысты бейнелейтін сөз.*

Гүж етті. а) *Гүжілден жуан дауыспен үн қатты.* ә) *Гүр етіп, от алды.*

ГҮЖ² сын. *Жуан, быртық.*

ГҮЖ-ГҮЖ елік. *Үздіксіз гүрліден шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.*

Гүж-гүж етті. *Гүрліден, гүр-гүр етіп жуан даусымен сөйледі.*

ГҮЖБАН сын. 1. *Жуан, дәу.* 2. *ауыс. Қиын, тауқыметті.*

ГҮЖБАНДАЙ сын. *Тым жуан.*

ГҮЖ-ГҮЖДЕ= ет. *Қайта-қайта айту, айдап салу.*

ГҮЖДЕЙ сын. *Мыртық, жуан.*

ГҮЖІЛ зат. *Гүж-гүж еткен дыбыс, үн, гүрлі.*

Гүжілге басты. *Гүжілдеді, гүрлідеген дыбыс шығарды.*

ГҮЖІЛДЕ= ет. 1. *Гүж-гүж ету, гүрлідеген дыбыс шығару.* 2. *Жуан дауыспен гүрлідей сөйлеу.*

3. *Даурығу, шулау, дабырлау.*

ГҮЖІЛДЕК сын. *Гүжіл үнді, жуан дауысты.*

ГҮЖІЛДЕНҚІРЕ= ет. *Даусы жуандап, қатқылдау шығу.*

ГҮЖІЛДЕС= ет. *Шуылдасу, даурығысу, дабырласу.*

ГҮЖІЛДЕСУ *Гүжілдес етістігінің қимыл атауы.*

ГҮЖІЛДЕТ= ет. *Шулау, дүбірлету.*

ГҮЖІЛДІ сын. *Гүжілі, гүрлі көп, шулы.*

ГҮЖІМ сын. көне. *Өте ұлкен, зор, жуан ағаш.*

ГҮЖІМДЕЙ сын. көне. *Гүжім сияқты, гүжім тәрізді.*

ГҮЛ [ир. گل] зат. биол. <лат. flos> 1. *Түрлі-түсті, үлбіреген, хош иісті гүл шығатын өсімдіктің жалты аты.* 2. *терм. Гүлді өсімдіктердің жыныстық жолмен көбею мүшесі.* 3. *ауыс. Жасөспірім, бүлдіршіндей жас.* 4. *ауыс. Сән, ажар, көрік // Тамаша, қызық.*

Гүл алаңы. *Гүл егілген жер, гүл өсіп тұрған кеңістік, жер.* **Гүл атты.** *Гүл шашты, гүл жарды.*

Гүл ашты. *Гүлдеді, шешек атты.* **Гүл бақ.** *Гүл өскен бақ.* **Гүл бақша.** *Неше түрлі гүл, алуан түрлі өсімдік өскен жер.* **Гүлге орады.** *Гүлге толтырды, гүлге бөледі.* **Гүл жазыра.** *Гүлденген, гүл жайнаған алқап.*

Гүл жайнады. а) *Көз тартатындай боп көркейді, түрленді.* ә) *Масайрап күлімдеді, құлпырды.* **Гүл жарды.** а) *Гүл ашты, гүлдеді.*

ә) *Құлтырды, жайнады, гүлденді.* **Гүл жастанды.** *Рақаттанды, жаны жай тапты.* **Гүл заман.** *Жайнаған, құлтырған кезең.* **Гүл кешті.** *поэт. Байлықта, сауықпен өмір сүрді.* **Гүл [гүлге] оранды.** *Жаптай гүлдеді, гүлге толды.* **Гүл өсіру шаруашылығы.** *бот. Гүл өсіретін шаруашылық саласы.* **Гүл табаны.** *биол. Сағақтың ұшы, гүл кіндігі.* **Гүл тостағаншасы.** *бот. Гүлдің немесе бүршіктің сыртқы қабы.* **Гүл төкті.** *поэт. Тегіс, жаптай гүлдеді.* **Гүл түлетті.** *Гүл шығарды.*

Гүл ұсынды. *Гүл берді, құттықтады.* **Гүл шақ.** *поэт. Құлтырған, жайнаған кез.* **Гүл шашты.** а) *Тегіс гүл төкті, гүлдеді.* ә) *Жайнады, құлтырды.*

Гүл шоғыры. *бот. Орталық негізгі гүлсідамға (өзгерген сабақ) топтанып орналасқан ұсақ гүлдер.* **Гүлі солды.** *Қайғы-қасіретке ұшырады.* **Гүлі тоғлған.** *поэт. Гүлді, гүлі көп.*

ГҮЛАНАЛЫҚ зат. биол. *Гүлдің жеміс түзілетін негізгі бөлімі, гүлдің көбеюге қатысатын бөлімі.*

ГҮЛ-БӘЙШЕШЕК зат. <лат. crocus> *Түрлі-түсті көктем гүлі.*

Гүл-бәйшешекке бөленді. *Гүл-бәйшешекке толды. Гүл-бәйшешекке орады. Гүлдендірді, гүл-бәйшешекке толтырды.*

ГҮЛ-ГҮЛ сын. *Түрліше, арайлана.*

Гүл-гүл жайнады. *Құлтырды, жайнады.*

ГҮЛГҮЛ зат. жаңа. *Қолдан ұқыптылықпен жиналған гүлдер орамасы.*

ГҮЛ-ГҮЛІМ зат. *поэт. 1. Құшақ-құшақ гүл. 2. ауыс. Қадір тұтқан адамға немесе сіңу қызға қаратыла еркелету мәнінде айтылатын поэтикалық қолданыс.*

ГҮЛДЕ= ет. 1. *Гүл шашу, гүл ашу, гүл шешегін жару.* 2. *ауыс. Құлтырғып, жайнау.* 3. *ауыс. Өркендеу, өсу.* 4. *Қуану, шаттану.*

ГҮЛДЕЙ сын. *Гүл сияқты, гүл тәрізді.*

Гүлдей жайнады. *Ажары нұр шашып, құбылып-құлтырды. Гүлдей солды. Жойылды, жоғалды.*

ГҮЛДЕН= ет. 1. *Гүл шешек ату.* 2. *ауыс. Көркею, жайнау, құлтыру.* 3. *ауыс. Шаттану, қуанышқа бөлену.* 4. *ауыс. Жетілу, өркендеу, даму.*

ГҮЛДЕНДІР= ет. *Жайнату, құлтырту, көркейту.*

ГҮЛДЕНТ= ет. *Құлтырту, жайнату, көркейту.*

ГҮЛДЕНТУ *Гүлдент етістігінің қимыл атауы.*

ГҮЛДЕНУ *Гүлден етістігінің қимыл атауы.*

Гүлдену кезені. *бот. Гүлді өсімдіктердің бүршігінде гүлшанағы түзілуінен бастап, гүлсерігі мен аталықтарының гүлден бітуге дейінгі кезеңі.*

ГҮЛДЕСТЕ зат. *Дөңгелек етіп өріліп, негізінен қабір, ескерткіштерге қойылатын гүл, бұтақ не жасанды гүл.*

ГҮЛДЕТ= ет. *Жайнату, гүлдендіру.*

ГҮЛДЕУ *Гүлде етістігінің қимыл атауы, гүл шашу, гүл ашу.*

ГҮЛДІ сын. *Гүлі бар, гүлі көп. // Гүл суреті бар.*

ГҮЛДІ-ГҮЛДІ сын. *Гүлі бар, гүлі көп, гүл көп салынған.*

ГҮЛДІК зат. *Гүл егілетін алаң.*

ГҮЛДІР зат. *Дыбыс, үн, дауыс, салдыр.*

ГҮЛДІРЛЕ= ет. *Салдыр-гүлдір ету.*

ГҮЛДІРЛЕУ *Гүлдірле етістігінің қимыл атауы.*

ГҮЛЖАПЫРАҚ зат. бот. <грек. bracteae> *Өсімдіктің гүлсағасы мен гүлшоғырдың негізгі сағасының қолтығынан өсіп шығатын және кейбір өсімдіктердің гүл тостағаншасының астыңғы жағына қаптап орналасқан өзгерген жапырақ.*

ГҮЛЖАПЫРАҚТЫ зат. бот. <лат. marsiliaceae> *Көпжылдық шөптесін сұжағалық өсімдіктер тұқымдасы.*

ГҮЛЖЕМІР зат. биол. *Алма гүлін жейтін құрт, қоңыз.*

ГҮЛЗАР [ир. گلزار] зат. *Гүл өсіретін орын. // Жайнаған, гүл сияқты құлтырған.*

ГҮЛКЕКІРЕ зат. өс. <лат. centaurea> *Күрделігүлділер тұқымдасына жататын бір, екі және көпжылдық өсімдіктер тұясы.*

ГҮЛКЕСТЕ зат. *Оюлап тігілген гүл кестеленген кесте.*

ГҮЛКІНДІК зат. бот. *Өнген гүлдің сабаққа орналасқан түбі; гүл табаны.*

ГҮЛМАЙСА зат. *Гүлденген, бәйшешек атқан төңірек, маңай.*

ГҮЛПАР [ир. گلپار] зат. биол. *Құтте жапырақты гүлдің бір түрі.*

ГҮЛСАБАҚ зат. бот. *Гүлдің тамырынан басына дейінгі бұтақты, жапырақты бөлігі.*

ГҮЛСАФАҚ зат. бот. *Гүл бекінетін және гүлді сабақпен байланыстырып тұратын өркеннің түрін өзгерткен сабағы.*

ГҮЛСАЛҒЫШ зат. *Гүл қоятын ваза, ыдыс, құты.*

ГҮЛСЕРІК зат. бот. <грек. perianthium peri – қасында, жанында, anthos – гүл> *Гүлдің тостағанысы мен құтесі.*

ГҮЛСЕРІКТИ сын. бот. *Гүлсерігі бар.*

ГҮЛСИДАМ зат. бот. *Ұшы гүлмен немесе гүлшоғырмен бітетін қысқа сабақтың ұзын буын аралығы, яғни түрін өзгерткен сабақ.*

ГҮЛСТАН [ир. گلستان] зат. көтеріңкі. *Гүлденген, жайнаған жер, аймақ, ел.*

ГҮЛСТАНДАЙ сын. сөйл. *Гүлстан тәрізді, гүлстан сияқты.*

ГҮЛСІЗ сын. *Гүлі жоқ.*

ГҮЛТАМАҚ зат. бот. *Гүл бүршігі.*

ГҮЛТӘЖІ зат. бот. <лат. amaranthus> *Бір және көпжылдық шөптесін, бұта, ағаш өсімдіктер тұқымдасы.*

ГҮЛТОСТАҒАН зат. бот. *Жабық тұқымды өсімдіктер гүлінің сыртқы қабығы. Гүл тұқымын ораған қауыз, гүл қауызы.*

ГҮЛТҰҒЫР зат. бот. *Гүлдің негізгі бөлімдері орналасатын гүлсағақтың ең жоғарғы кеңейген бөлімі.*

ГҮЛШАҚА зат. колөнер. *Гүл оюлау өрнегінің аты, оюдың бір түрі.*

ГҮЛШАНАҚ зат. бот. <франц. bouton> *Өсімдіктердің гүл бүршігінің ішіндегі жаңа дамып келе жатқан, әлі ашылмаған гүл.*

ГҮЛШЕ үст. *Гүл секілді, гүлге ұқсаған.*

ГҮЛШЕҢ сын. *Гүл сүйгіш, гүл өскіш.*

ГҮЛШЕҢБЕР зат. бот. <грек. anthos – гүл, sphaira – шар, шеңбер> *Арнайы бездерінің иістері тараған жеке гүл маңайы және шірне, тозаңды пайдаланушы, тозаңдандырушы жәндіктердің тіршілік әрекетін жасайтын жері.*

ГҮЛШЕТЕН зат. бот. <лат. syringa vulgaris>. *Суық пен қуаңшылыққа төзімді, биігірек өсетін өсімдік.*

ГҮЛ-ШЕШЕК зат. *Гүл-бәйшешек, бүршік атқан гүл.*

Гүл-шешек атты [жарды]. а) *Тегіс гүлден құтылды;* ә) *жетілді, толысты, кемелденді.*

ГҮЛ-ШЕШЕКТЕЙ сын. *Гүл-шешек сияқты, гүл-шешек тәрізді.*

ГҮЛШОҚ зат. *Бір жерде, бір түпте өскен топ гүл.*

ГҮЛШІК зат. бот. *Кішкентай гүл.*

ГҮМАН [ар. عمان] зат. көне. *Қайы, уайым.*

ГҮМБІР сын. сөйл. *Күмбір.*

ГҮМБІР-ГҮМБІР сын. сөйл. *Күмбір-күмбір.*

ГҮМБІРЛЕ= ет. сөйл. *Күмбірле.*

ГҮМБІРЛЕТ= ет. *Қатты, екпінден ойнату.*

ГҮМШ елік. *Суға құлағанда, сүйіғы мол затқа түскенде шығатын дыбыс.*

Гүмш берді [етті]. *Суға бірден қойып кетті, құлады.*

ГҮМШ-ГҮМШ елік. *Бірнеше адам не зат суға құлағанда, не сүйіғы мол затты қайта-қайта піскенде шығатын дыбыс.*

Гүмш-гүмш етті. *Гүмшідеді, бос кеңістікке қайта-қайта түскен күштің дыбысы.*

ГҮМШ= ет. *Бырып ашу, гүмшю.*

ГҮМШІЛДЕ= ет. **1.** *Гүмш-гүмш етіп бір қалыпты дыбыс шығару.* **2.** *ауыс. Құңкілдеу, құңқ-құңқ ету.*

ГҮМШІЛДЕТ= ет. *Гүмш-гүмш еткізіп дыбыс шығарту.*

ГҮМШІЛДЕТУ *Гүмшіді етістігінің қимыл атауы.*

ГҮМШТ= ет. *Күмш еткізіп суға бірден батыру.*

ГҮМШТУ *Гүмшті етістігінің қимыл атауы.*

ГҮН зат. *Ғұн.*

ГҮНӘЙІ зат. ескікіт. *Дінге, шариятқа қайшы іс, теріс әрекет*

ГҮНАҒ зат. ескікіт. *Күнә.*

ГҮНАҒӘР зат. ескікіт. *Күнәһар.*

ГҮНЕКЕР зат. ескікітаби. *Күнәһар.*

ГҮНДУ моңғ. зат. *Салық қызметін тексеруші.*

ГҮҢ зат. тар. *Цинь империясында қолданылған лауазым, сұлтандық дәреже; шен аты.*

ГҮП: *гүп болды. Күп болып істі. Гүп қылды. Дүрдіп ісіді, жалпайтты, күп қылды.*

ГҮПІЛДЕ= ет. сөйл. *Күпілде.*

ГҮПІЛДЕУ *Гүмпілде етістігінің қимыл атауы.*

ГҮР елік. *Оқыстан гүрілдеп шыққан жуан дауысты бейнелейтін сөз.*

Гүр етті. а) *Гүрілдеді, гүржілдеді.* б) *От лау етіп, бірден жанды.* в) *Ит ыр ете түсті.* **Гүр-гүр етті.** а) *Бір-ыр, ар-ар етті.* ә) *Даусы гүрілдеп шықты.* б) *Су сарқырап, долдана қатты ақты.*

ГҮРЗІ [ар. كرزى] зат. *Ауыр шоқпар түрі.*

ГҮРЗІДЕЙ сын. сөйл. *Гүрзі сияқты, гүрзі тәрізді.*

ГҮРЖІ зат. сөйл. *Грузин.*

ГҮРЛЕ= ет. *Гүрілдеу, күшею.*

ГҮРС елік. *Нәрсеңің кенет құлауынан, я қарудың атылуынан шыққан дыбыс, үн.*

Гүрс етті. а) *Қатты, тығыз, ауыр зат келіп соқтығысты, ұрылды.* ә) *Тарс етіп атылды.* б) *Ойламаған жерден құлады.* в) *Гүрсілдеген, дүрсілдеген, тарсылдаған қатты дыбыс шығарды.*

ГҮРС-ГҮРС елік. *Бірнеше рет тарсылдаған, гүрсілдеген қатты дыбыстарды бейнелейтін сөз.*

ГҮРСІЛ зат. *Гүрс-гүрс еткен дыбыс, дүрсіл, тарсыл.*

Гүрсіл қақты. *Жиі гүрсілдеді, гүрсілден атылды.*

ГҮРСІЛДЕ= ет. *Гүрс-гүрс ету, тарсылдау.*

ГҮРСІЛДЕТ= ет. *Гүрс-гүрс еткізу.*

ГҮРІЛ зат. *Гүр-гүр еткен, гүрілдеген дыбыс.*

ГҮРІЛДЕ= ет. **1.** *Трактор, танк т.б. техникалық құралдардың гүр-гүр етіп дыбыс шығаруы.* **2.** *Судың сарқырап қатты ағуы.* **3.** *Айбат шегу.* **4.** *Гүр-гүр етіп жуан дауыспен сөйлеу.* **5.** *Оттың лаулап, тасырлап жақсы жануы.*

ГҮРІЛДЕК сын. *Дауысы жуан.*

ГҮРІЛДЕНКІРЕ= ет. *Аздап гүрілдеу.*

ГҮРІЛДЕС= ет. *Бір-біріне гүр-гүр етіп, айбат шегу.*

ГҮРІЛДЕТ= ет. **1.** *Гүр-гүр еткізу.* **2.** *ауыс. Екпіндету, қарқындату.*

ГҮРІЛДЕУ *Гүрілде етістігінің қимыл атауы.*

ГҮТІР зат. *Қатты нәрсеңі шайнағанда, уатқанда, сындырғанда шығатын дыбыс.*

Гүтір еткізді. *Гүтірлетті, қытырлатты, шайнады. Гүтір етті. Шатырлады.*

ГҮТІРЛЕ= ет. *Гүтір-гүтір ету, шатырлау.*

ГІЛ үст. сөйл. *Кіл.*

ГІР зат. сөйл. **Кір. 1.** *Заттарды өлшеуде, таразыларды тексеруде пайдаланылатын мас-са шамасы.* **2.** *спорт. Ауыр атлетикадағы ұстайтын тұтқасы бар металл шар түріндегі спорт снаряды.*

Гір көтеру. Кір көтеру.

ГЯЗ зат. тар. *Орта ғасырларда Азия аймағында қолданылған араб-парсы тілінен енген биіктік, ұзындық өлшем мөлшері.*

ГЯЗДАЙ сын. сөйл. *Гяз көлеміндегі, гяз мөлшеріндегі.*

Ғ

Ғ 1. *Тіл түбі мен тілшіктің тоғысуы арқылы жасалатын ұяң дауыссыз дыбыс.* **2.** *Реттеп санау жүйесінде алтыншы дегенді білдіреді.*

ҒАБАЛАҚТА= ет. жерг. *Қалбалақтау, асты-үстіне түсіп құту.*

ҒАД [ар. عاد] зат. діни. *Көне заманда өмір сүрген халық атауы.*

ҒАДАЛАТ зат. ескікіт. *Әділет.*

Ғадалат қылды. *Түзу жүрді, адал болды.*

ҒАДАЛАТТЫ сын. ескікіт. *Әділетті.*

ҒАДАЛАТШЫЛЫҚ зат. ескікіт. *Әділетшілік.*

ҒАДАМ [ар. عدم] мод. ескікіт. *Жоқ, гайып.*

ҒАДАТ зат. ескікіт. *Әдет.*

ҒАДАТТАН= ет. ескікіт. *Әдеттен.*

ҒАДАУАТ [ар. عداوة] зат. көне. **1.** *Душпандық, зұлымдық, жеккөрушілік.* **2.** *Қырғиқабақтық, азап, қиыншылық.*

ҒАДАУАТТА= ет. көне. *Бүлдіру, сойқан салу.*

ҒАДЕТ зат. ескікіт. *Әдет.*

Ғадет етті. ескікіт. *Әдетке айналды.*

ҒАДЕТ-ҒҰРЫП зат. ескікіт. *Әдет-ғұрып.*

ҒАДЕТТЕН= ет. ескікіт. *Әдеттену.*

ҒАДЕТТЕРІНШЕ үст. ескікіт. *Әдеттеріңше.*

ҒАДИСА ар. зат. ескікіт. *Әдиса, таңғажайып оқиға, хикая; сөз.*

ҒАДІЛ сын. ескікіт. **1.** *Әділ. 2.* *Турашыл.*

ҒАДІЛДІК зат. ескікіт. **1.** *Әділдік.*

2. *Турашылдық; 3.* діни. *Әділ тәртіп, көзқарас.* **4.** ескікіт. *Ізгілік.* **5.** *Шындық, тазалық, дұрыстық.*

ҒАДІЛЕТ зат. ескікіт. **1.** *Әділет.* **2.** *Ізгілік. // Әділ, дұрыс.*

ҒАДІЛЕТСІЗ сын. ескікіт. *Әділетсіз.*

ҒАДІЛЕТСІЗДІК зат. ескікіт. *Әділетсіздік.*

ҒАДІЛЕТПІ сын. ескікіт. *Әділетті.*

ҒАДІЛЕТШІЛ сын. ескікіт. *Әділетшіл.*

ҒАДІЛШІЛІК зат. ескікіт. *Әділдік.*

ҒАЖАБИ сын. ескікіт. *Ғажап.*

ҒАЖАЙЫП [ар. عجائب] сын. **1.** *Керемет, тамаша, ғажап.* **2.** *Таңқаларлық, қызық, жұмбақ.* **3.** *Ерекше, өзгеше. // Таңқаларлық жай, құбылыс. // Таңқалғанда, басқа айтатын сөз табылмағанда айтылады.*

Ғажайып дүние. *Ертегідегідей, ерекше ғажап әлем.* **Ғажайып сөт.** *Еліктіріп әкететін, ерекше әсем сезімге бөлейтін қысқа уақыт.* **Ғажайып түс.** *көтер. Көп адамға кіре бермейтін, ерекше, есте қаларлық түс, аян беретін түс.*

ҒАЖАЙЫПТАН= *Таңғалу, таңырқау.*

ҒАЖАЙЫПТАНУ *Ғажайыптан етістігінің қимыл атауы.*

ҒАЖАМ [ар. عجم] зат. ескікіт. *Арабтардан басқа халық, бөтен ел.*

ҒАЖАМДЫҚ сын. ескікіт. *Араб емес, парсылық.*

ҒАЖАП [ар. عجب] зат. **1.** *Керемет, таңғажайып.* **2.** *Тамаша, өте қызық, таңқаларлық.* **3.** *Шебер жасалған, келісті.* **4.** *Өзгеше, ерекше. // Таңқаларлық құбылыс, қасиет, нәрсе. // Аң-таң болып, қайран қалғанда айтылады. // Таң қалу, таңдану, сүйсіну мағынасында қолданылады.*

Ғажап емес. *Таңқаларлық емес, таңқалатын ештеңесі жоқ, солай болуы өбден мүмкін.* **Ғажап қалды.** *Таңданды, таңырқанды.*

ҒАЖАПТАН= ет. **1.** *Таңдану, таңырқау, қайран қалу.* **2.** *Сүйсіну, қызығу.*

ҒАЖАПТАНУ *Ғажаптан етістігінің қимыл атауы; таңдану, қайран қалу.*

ҒАЖАПТЫҚ зат. Кереметтік, ерекшелік.
ҒАЖАПТЫЛЫҚ зат. 1. сөйл. **Ғажаптық.** 2. тех. Элементар бөлшектердің күшті және электромагниттік өзара әсер кезіндегі қасиеттерін сипаттайтын аддитивтік кванттық сан.

ҒАЖИЗДІК зат. ескікіт. **Ғажиздік.**
ҒАЗАБАТ зат. діни. 1. **Ғазауат** (діни жорық, қасиетті соғыс). 2. Азаттық, бостандық үшін күрес, шабуыл, шапқын. 3. Қиыншылық заман, қиын-қыстау кезең.

ҒАЗАБАТШЫ зат. діни. **Ғазауатшы.**
ҒАЗАЗЫЛ зат. ескікіт. **Әзәзіл.**

ҒАЗАЗЫЛДЫҚ зат. ескікіт. **Әзәзілдік.**

ҒАЗАЛ [ар. غزل] зат. ескікіт. 1. Діни, сопылық, диуана өлеңдері. 2. **Ғазел.** 3. әдеб. Орта асырлардағы Шығыс поэзиясында ерекше дамыған үлкен он екі бәйітке дейін тұратын шағын лирикалық өлең, ғашықтық, махаббат туралы өлеңдер айту дәстүрі. 4. әдеб. Шығыс ақындарының қазіргі ақындарда жалғасқан лирикалық өлең өлшемдері. 5. Аңсап, жоқтап айтылған зарлы өлеңдер.

ҒАЗАЛШЫЛЫҚ зат. әдеб. **Ғазал** өлшемне сай өлең жазу тәсілі.

ҒАЗАМАТ [ар. عظمة] зат. ескікіт. Ұлылық, құдірет.

ҒАЗАП зат. ескікіт. **Азап.**
Ғазап көрді [таргты]. ескікіт. Азапқа түсті, қайғы шекті.

ҒАЗАПТЫ сын. ескікіт. **Азапты.**
ҒАЗАТТЫҚ зат. ескікіт. **Азаттық.**

ҒАЗАУАТ [ар. غزوات] зат. діни. 1. Дін жолындағы қасиетті соғыс. 2. Соғыс, шапқын, майдан. // Қырғын, алапат, сұмдық.

ҒАЗАУАТШЫ зат. діни. **Ғазауат** соғысына жақтап, соғысқа қатысушы.

ҒАЗЕЗ сын. сөйл. **Ғазиз.**

ҒАЗЕЗІЛДЕЙ зат. ескікіт. **Әзәзілдей.**

ҒАЗЕЛ [ар. غزل] зат. ескікіт. **Ғазал** (араб, парсы, тәжік және т. б. түркі тілдес халықтар поэзиясында орта ғасырларда ерекше дамыған, кемі үштен он екіге дейінгі бәйіттен тұратын шағын лирикалық өлең).

ҒАЗИЗ [ар. عزیز] сын. 1. Ізгі тілекті, пәк көңілді. 2. поэт. Сүйікті, ардақты (ана, әке т.б.). 3. поэт. **Ғашық.** 4. Таза, адал, қасиетті. 5. Қадірлі, бағалы, аяулы. // Ардақты, қадірлі жан.

Ғазиз айтты. Басу айтты. Ғазиз басы. экспр. Ардақты, бағалы, қасиетті жан, тұрға.
Ғазиз жан. поэт. Асыл, ардақты жан деген мағынада қастерлеу, қадір тұтуды білдіретін сөзқолданыс. **Ғазиз тұтты.** Ардақтады, сыйлады.

ҒАЗИЗЛЕ= ет. ескікіт. **Ардақтау.**

ҒАЗИМ [ар. عظیم] зат. ескікіт. Аса құрметті, аса қалаулы адам.

ҒАЗИМАТ [ар. عظيمة] зат. ескікіт. Маңызды іс, үлкен жағдай; бәле, қырсық, бақытсыздық.

ҒАЗЫ [ар. غازی] зат. ескікіт. **Қасиетті соғыс** – газуатқа қатысушы мұсылман, әділетті соғыс қаһарманы; дін үшін күресуші.

ҒАЗЫМ [ар. عظیم] сын. ескікіт. 1. Алып, әсем, тамаша. 2. Ұлы, атақты.

ҒАЗЫРАЙЫЛ зат. сөйл. 1. **Әзірейіл.** 2. ауыс. **Жан алғыш.**

Ғазраил [періште] жанын алды. діни. Діни наным бойынша Алланың өмірімен жаналғыш періште – Әзірейіл адамды осы дүниедегі тіршілігінен айырды.

ҒАЗИЗ сын. ескікіт. **Ғазиз.**

ҒАЗІРЕТ [ар. حضرت] зат. ескікіт. діни. **Жарыққаушы, құт әкелуші, тір.**

Ғазірет әлі. діни. **Әзіретәлі.** **Ғазырет Қызыр не.** діни. **Жарыққаушы, құт иесі Қыдыр.**

ҒАЙБАНА сын. сөйл. **Қаймана.**

ҒАЙБАТ [ар. غيبة] үст. **Әйбат.**

ҒАЙБАТ² [ар. غيبة] зат. ескікіт. 1. Көре алмаушылықтан туындайтын ашу-ыза, қызғаныш сезімнің көрінісі, өсек-аяң, жалған сөз. 2. **Жала.**

Ғайбат айтты. Сыртынан жамандады, сөкті, біреудің үстінен намысына, арына тие сөйледі.
Ғайбат сөз. Өтірік, жала сөз. **Ғайбат сөйледі.** Сыртынан өсек қылды, даттады.

ҒАЙБАТТА= ет. ескікіт. 1. Сырттан жамандап сөз ету, өсектеу. 2. Кінәлау. 3. Жала жабу, қаралау, даттау.

ҒАЙБАТТАУ **Ғайбатта** етістігінің қимыл атауы; сыртынан жаман сөз айту, жала жабу, даттау. // Жеке адамның, белгілі бір топтың, ұйымның жақсы қасиеттерін көре алмаушылықтан туындайтын ашу-ыза, қызғаныш сезімнің көрінісі.

ҒАЙБАТШЫ зат. Сыртынан даттап, жала жабушы, өсек-аяң таратушы.

ҒАЙБАТШЫЛ сын. Біреуді сырттан даттап сөз еткіш, өтірік-жала жабуға жаны құмар.

ҒАЙРИ [ар. غیر] сын. ескікіт. **Басқа, өзге, өңге.**

ҒАЙЫБЫНАН үст. Аяқ астынан, құтпеген жерден.

ҒАЙЫН [ар. غين] зат. Араб әліпбиіндегі г әрпінің айтылуы.

ҒАЙЫП [ар. غائب] зат. діни. 1. Адамның ақыл-ой, таным, қабілеті шегінен жоғары тұрған құпия, тек Алла таалаға ғана тән білім, тылсым. 2. Құпия, жұмбақ, тылсым құш. 3. Көзге түспейтін қазына, тылсым дүние әлемі. 4. діни. Шейіттік қауым түсінігінде қалыптасқан иманның көзге көрінбей, жасырын өмір сүруі туралы ұғым.

Ғайып болды. а) Жоқ болды, ұшты-күйлі жоғалды. ә) Кенеттен көзден таса болды, із-түссіз жоқ болды. б) Жасырын, құпияға айналды. в) Жоғалды, жоқ болды, айрылды. **Ғайыптан тайып.** ж ерг. Кенеттен, жоқ жерден. **Ғайыпты болжады.** Болашаққа көріпкелдік, сауегейлік жасады. **Ғайыпты кесіп айтты.** Тап басып, дәл болжады.

ҒАЙЫП² зат. ескікіт. **Айып.**

Ғайып етпе [ғайыпқа бұйырма]. ескікіт. Айып етпе, айыпқа бұйырма.

ҒАЙЫПАНА сын. ескікіт. Көзге көрінбей, желеп-жебеу жүретін жасырын, көзден тыс (құш).

ҒАЙЫПЕРЕН зат. діни. Мұсылмандар арасында сопылық ілім ықпалымен тараған түсінік бойынша ерекше қасиеттерге қол жеткізген әулиелер.

Ғайыперен қырық шілтен. Рухани биікке көтеріліп, құпия заңдылықты игерген, мұсылмандардың жетілуіне ықпал етіп отыратын, қысылған шақта демеу беріп, жебеу, қолдап жүретін, көзге көрінбейтін киелі әулиелер, абдал.

ҒАЙЫПШ зат. діни. Құпия, көзге көрінбейтін демеуші.

ҒАЙЫПШЫЗ сын. Мінсіз, кінәсіз.

ҒАЙЫПТАН үст. Кенеттен, ойламаған жерден.

Ғайыптан болжайтын. Құпия, тылсым құшпен байланысып, алыстан болжайтын көріпкелдігі, сауегейлігі бар. **Ғайыптан түскендей [шыққандай].** Жоқ жерден, кенеттен, аспаннан түскендей.

ҒАЙЫПТАН= ет. Ұшты-күйлі жоғалу, із-түссіз кету.

ҒАЙЫПТЫ сын. ескікіт. **Айыпты.**

ҒАЙЫР сын. Үлкен, кең, байтақ.

ҒАЙЫРЫ [ар. عير] шы л. Бір нәрсенің жоқтығын білдіретін демеулік.

ҒАЙЫПШ-ҒИШРАТ зат. **Ғиш-ғишрат.**

ҒАҚАЙД [ар. عقائد] зат. діни. Құдайды тану туралы теологиялық ілімдер жүйесі.

ҒАҚИЯ сын. ескікіт. Адамшылықтың алды; махаббат, сезім.

ҒАҚЛИ [ар. عقلى] зат. Ақыл-ой, рационалдық.

ҒАҚЛИЯ [ар. عقليه] зат. Ақыл-сананың, парасаттылықтың өсіп жетілген дәрежесін көрсететін, дүние сырғы терең таразыланған ой-пікірді философиялық тұрғыда тұжырымдайтын трактат; шығарма. 2. филос. Тұжырым, нақыл сөз. 3. Ақыл айту, арнау сөз, өсиет сөз.

ҒАҚЛИЯДАЙ сын. Ғақлия сияқты.

ҒАҚЛИЯЛЫҚ сын. Ғақлияға тән, үгілілік, өнегелік.

ҒАҚЛИЯТ [ар. عقليه] зат. ескікіт. Барлығына ақылмен, санамен, таныммен жетушілік.

ҒАҚЫЛ зат. ескікіт. **Ақыл.**

Ғақыл айтты [болды]. Ақыл айтты, ақылды болды. **Ғақыл сөз.** Өнеге, тәрбие ретінде айтылатын сөз.

ҒАҚЫТ [ар. عقد] зат. ескікіт. Қыз бен жігіттің некелік уәдесі.

ҒАЛАЙЫССАЛАМ [ар. عليه السلام] зат. діни. «Оның үстіне бейбітшілік орнасын, ол тыныштықта болсын» деген мәнде пайғамбарлардың, имамдардың, періштелердің атынан кейін айтылатын құрметті теңеу.

ҒАЛАМ [ар. عالم] зат. 1. **Әлем.** 2. Шындық дүние, болмыс. 3. Ауан түрлі формада болатын әрі құдайы өзгеріп отыратын, кеңістік пен уақыт бойынша шеті де, шегі де жоқ бүкіл дүние. 4. Адамның ішкі, сыртқы жан дүниесі.

Ғаламда жоқ. Дүниеде баламасы жоқ. **Ғаламды аузына қаратты.** Өзінің ақыл, білім, өнері т.б. қасиетімен әлемнің назарын аударды, мойындатты, жеңді. **Ғаламды талақ етті.** Бұл дүниеден безініп, түңіліп кетті. **Ғалам сыры.** Ғалам кеңістігінің құпиясы, жасырын жақтары.

ҒАЛАМАТ [ар. علامت] сын. көтер. 1. Айтып жеткізгісіз, керемет, тым ғажап. 2. Жан түршігерлік, жойқын, дүлей. 3. Жердүниені алатындай күшті. 4. Ерекше, елден ерек. 5. Таңғажайып таңқаларлық. 6. Ерекше, сұлу. // Таңғажайып құбылыс. // Бұқаралық сана мен адам сезімінің белгілі бір қалпына тән ұғым.

ҒАЛАМАТШЫЛ сын. Қиял-ғажайыпшыл.

ҒАЛАМДАНУ зат. жаңа. **Жаһандану.**

ҒАЛАМДЫҚ сын. көтер. Әлемдік, жер-жүзілік.

Ғаламдық ракета. өск. Жер шеңберінің жартысынан асатын қашықтықты ұштып өте алатын және жер шарының кез келген нүктесіндегі нысананы жоюға қабілетті баллистикалық ракета. **Ғаламдық соғыс.** Бүкіл жер шарын қамтитын жалтыға ортақ соғыс.

ҒАЛАМТОР Бір-бірімен ақпарат алмасатын көптеген компьютерлік желілер мен компьютерлерді біріктіретін жалты әлемдік ақпараттық желі; интернет.

ҒАЛАТ зат. ескікіт. **Қалет.**

ҒАЛАТСЫЗ сын. ескікіт. Мүлтіксіз, қатесіз, қалтқысыз.

ҒАЛЕМ зат. сөйл. **Ғалам.**

ҒАЛЕМЕТ сын. сөйл. **Ғаламат.**

ҒАЛЖА [ар. خلوة] зат. діни. Өмірді жалғыз өткізу, жұрттан бөлініп оңашалану.

ҒАЛИ [ар. على] сын. ескікіт. Жоғары, ұлы, атақты.

ҒАЛИСАН сын. жерг. Өнерпаз, сегіз қырлы, бір сырлы.

ҒАЛЛА зат. жерг. **Астық.**

ФАЛЫМ [ар. علم] зат. 1. Оқымысты, ғұлама. 2. Ғылымның белгілі бір саласын жетік игерген білімдар адам, маман.

Ғалым хатшы. Ғылыми мекеменің жұмысын ұйымдастырушы.

ФАЛЫМДЫҚ зат. 1. Ізденушілік, зерттеушілік. 2. Білімге құштарлық, ізденушілік қабілет. // Ғалымға тән.

ФАЛЫМСУ экспр. Ғалымсы етістігінің қимыл атауы.

ФАЛЫМСЫ= ет. экспр. Ғылым-білімге жеткенсу, ғалым сияқтану, данасыңу, білгірсіну.

ФАЛЫМСЫМАҚ зат. экспр. Нағыз ғалым емес, ғалым атын жамылушы.

ҒАМ [ар. غم] зат. ескікіт. **Қам** (қайғы, мұң).

ҒАМАЛ зат. ескікіт. **Амал.**

Ғамал қылды [етті]. Айла жасады, тәсіл қолданды, әрекет етті. **Ғамал тапнады.** Еш нәрсе істей алмады, қолынан келмеді, шара қолданбады. **Ғамалы жоқ.** Амалы жоқ, амалы қалмады.

ҒАМАЛДА= ет. ескікіт. **Амалдау,** әдіс-тәсіл қолдану.

ҒАМКҮН сын. ескікіт. Қамқоңіл, қайғылы.

ҒАНА шыл. **Шектеу,** кішірейту мәніндегі қана демеулік шылауының дыбыстық варианты.

ҒАНИ [ар. غني] сын. Бай, ауқатты, күйлі.

ҒАНИБАТ зат. ескікіт. **Ғанибет.**

ҒАНИБЕТ [ар. غنيمه] зат. 1. Рақат күйі, бақытты жай. 2. Қызық, қуаныш. 3. Мәртебе, иігіл, олжа.

ҒАНИБЕТТІ сын. Жарасты, жақсы.

ҒАНИБЕТШІЛІК зат. Жақсылық, жарастық, шүкіршілік.

ҒАНИМАТ зат. ескікіт. **Ғанибет.**

ҒАНИМЕТ зат. ескікіт. **Ғанибет.**

ҒАНИПАТ зат. ескікіт. Дирьс, оңды.

ҒАНОЛ-ХАЯТ зат. миф. Мифологиялық ұғым бойынша Каф тауының ар жағындағы қияметке дейін өмір беретін суы бар өмір бұлағы.

ҒАНЫШ зат. жаңа. **Ғуңс.**

ҒАНЫШТАН= ет. геол. **Ғуңсдену.**

ҒАПУ: [ар. عفو] ғапу ет. Кешіріңіз, айып етпеңіз, сөкпеңіз деген мағынада айтылатын сөзқолданыс.

Ғапу қыл. Кешірі, кешіріммен қара деген мағынада айтылатын сөзқолданыс.

ҒАПУЛЫҚ зат. Кешірім.

Ғапулық сұрады [өтінді]. Кешірім сұрады, кешіруін қалады.

ҒАНЫЛ [ар. غافل] сын. ескікіт. 1. Тосын, тез. 2. Өткініш.

Ғапыл болды. Қаты қалды, арманда болды, опық жеді. **Ғапыл жатты.** Шаруасыз, бос, болды. **Ғапыл жүрді.** Жайбарақат, босқа, бейқам, алаңсыз өмір сүрді. **Ғапыл келді.** Тосын келді, аңдаусызда келді. **Ғапыл кетті.** Қаты кетті, қателесті, мұлт кетті. **Ғапыл қалу [қалмай].** Қаты қалма, қапыда қалма, бос қалма, құр қалма.

ҒАНЫЛ²= ет. Өкіну.

ҒАНЫЛДАН= ет. Байқамай әдепсіздік жасау.

ҒАНЫЛДЫҚ зат. ескікіт. 1. **Ғанилдік.**

2. Қаты кетушілік, өкініште қалушылық, қателік. 3. Жайбарақаттық, бейқамдық.

ҒАНЫЛЫҚ зат. сөйл. **Ғанилдік.**

ҒАНЫЛСЫЗ сын. Қателіксіз, кемшіліксіз.

ҒАНЫЛДІК зат. 1. Қаты қалушылық, өкініште қалу. 2. Жайбарақаттық, бейқамдық.

ҒАНЫЛЕТ [ар. غفلت] зат. ескікіт. Бейқамдық, ықылассыздық, ұқыпсыздық, зердесіздік.

ҒАР [ар. غار] зат. көне. жерг. **Үңгір.**

ҒАРАБАТ [ар. غربة] зат. ескікіт. 1. Таң-гажайып, оғаштық, ағаттық. 2. Жат ел, алыс жер.

ҒАРАБИЯТ [ар. غريبات] зат. ескікіт. **Араб** тілі, әдебиеті, философиясы.

ҒАРАЗДЫҚ [ар.] зат. ескікіт. **Араздық,** алауыздық.

ҒАРАП¹ [ар. إخراج] ғаарап болды. Апатқа шырады, ойраны шықты.

ҒАРАП² зат. ескікіт. **Араб.**

ҒАРАПА [ар. عرفه] зат. ескікіт. діни. Құрбан айт пен ораза айт мейрамының алдындағы күн, арапа.

ҒАРАПАША үст. ескікіт. **Арабша.**

ҒАРАПАТ [ар. عرفات] зат. 1. діни. Діни ұғым бойынша қайта тірілген адамдардың о дүниеде жиналатын орны. 2. Сұрапыл, сұмдық азап оқиға т.б.

Ғарасат майданы. а) діни. Мұсылман діни ұғымында барлық өлген адамдар қайта тірілгеннен кейін ақырзаманның машхар күнінде жиналатын орны, гарасат. ә) Сұрапыл соғыс.

ҒАРАФ [ар. عرف] зат. ескікіт. Білім, таным.

ҒАРДАЙ сын. көне. Ғар сияқты, үңгірдей.

ҒАРЕЛІК зат. ескі. Күнтізбе, календарь.

ҒАРИ [ар.] зат. ескікіт. Мұқтажсыз, мұңсыз.

ҒАРЗА зат. ескікіт. **Арыз.**

ҒАРШЫ зат. ескікіт. **Ғарыш.**

ҒАРЫЗ [ар. عرض] зат. ескікіт. 1. Арыз, тілек. 2. Шағнама.

ҒАРЫЗНАМА [ар.+ир. عرض نامه] зат. көне. Арыз, өтініш жазылған қағаздар.

ҒАРЫҚ: [ар. غرق] ғарық болды [етті]. ескікіт. а) Суға батты. ә) жерг. Суға кетті, су апатына ұшырады.

ҒАРЫП зат. ескікіт. 1. **Ғарип.** 2. Кемтарлық, мүгедектік. 3. Пенде. // Басқа, бөтен, сұмдық. // Ғажап.

Ғарып бас. поэт. Қайғы, уайым, ғашықтықтан т.б. азап шеккен жан. **Ғарып қылды.** Қор етті, азапқа салды. **Ғарып міскін.** Бейшара жан.

ҒАРЫП-ҚАСЕР зат. ескікіт. Мүсәпір, бейшара, аш-жалаңаш.

ҒАРЫП-ҚАСЫР зат. ескікіт. **Ғарып-қасер.**

ҒАРЫПШЫҚ зат. сөйл. **Ғариптік.**

ҒАРЫШ [ар. عرش] зат. 1. Аспан кеңістігі. 2. Ғаламның астрономиялық анықтамасының синонимі.

Ғарыш алаңы. жаңа. Ғарыштық кемелерді құрастыруға, сынауға және шығаруға арналған ғимараттар мен техникалық құралдар орналасқан жер, алаң, ғарышайлақ. **Ғарышты игеру.** Ғарыш әлемін зерттеу, ғарыш кемелерін шығару. **Ғарыш кемелері.** жаңа. Адамның ғарышта қышуына арналған ғарыштық аппарат. **Ғарыш кеңістігі.** жаңа. Ғарыш әлемі, космос. **Ғарыш миңасы.** әск. Жарылғыш заттар таситын, әуе серігіне қарсы қару ретінде пайдаланылатын жарылғыш. **Ғарышқа ұшты.** Зымыранмен ғарышқа самады.

ҒАРЫШАЙЛАҚ зат. жаңа. Ғарыштық қышу аппараттарын құрастыру, дайындау, олардың қышуын жүзеге асыруды қамтамасыз ететін, инженерлік қондырғылармен және радиотехникалық заттармен жабдықталған кешен, аумақ.

ҒАРЫШКЕР зат. Ғарышқа қышу кезінде ғарыштық техниканы сынақтан өткізетін, әрі оны пайдаланатын адам.

ҒАРЫШТА= ет. **Қарыштау.**

ҒАРЫШТАЙ сын. Ғарыш сияқты, ғарышқа ұқсас.

ҒАРЫШТАНУ зат. косм. Бүкіл аспан әлемін немесе оның жекелеген бөліктерін барша астрономиялық деректерді пайдалана отырып зерттейтін физикалық ілім.

ҒАРЫШТЫҚ сын. Ғарышқа тән, ғарышқа арналған.

Ғарыштық аппарат. жаңа. Белгілі бір мақсатты орындау үшін ғарышқа шығарылған әртүрлі техникалық құрылғылардың жалпы аты. **Ғарыштық әлем.** Жер төңірегіндегі кеңістікті, жұлдыздар мен т.б. галактикалар кеңістігін қамтитын ғалам, көк аспан. **Ғарыштық байланыс.** жаңа. Жер стансылары мен ғарыштық аппараттар арқылы ақпарат тарату. **Ғарыштық барлау.** Жердің жасанды серігін жіберу арқылы жүзеге асырылатын барлау. **Ғарыштық биология.** Ғарыш кеңістігіндегі әртүрлі факторлардың тірі ағзаға өсерін зерттейтін биологияның бір саласы. **Ғарыштық жылдамдық.** жаңа. Ғарыштық аппараттың орбитаға шығу, ғарыш кеңістігінде қышу сәтінде оның қышу траекториясының түрін анықтайтын жылдамдығының шектік мәні.

Ғарыштық қару. жаңа. Ядролық қаруларды нысанаға жеткізетін, ғарыштық қышу аппараттарын жоюдың, ғарыштық барлау және байланыс жасауды басқаратын ғарыштық аппарат. **Ғарыштық құқық.** құқық. Ғарышты зерттеу, пайдалануға қатысы бар мемлекеттердің, сондай-ақ халықаралық ұйымдардың қарым-қатынасын реттейтін әрі ғарыш кеңістігі мен аспан денелерін пайдалану режимін айқындайтын құқықтық жосындар жиынтығы, халықаралық құқықтың бір саласы. **Ғарыштық сәулелер.** физ. Жер бетіне алам кеңістігінен келетін жоғары энергиялы тұрақты бөлшектер ағыны. **Ғарыштық скафандр.** астрон. Авариялық құтқару скафандры. **Ғарыштық түсірім.** тех. Жерді, аспан денелерін, ғарыштық құбылыстарды жер атмосферасынан тыс орнатылған ғарыш аппараттарынан (Жердің жасанды серігі, ғарыш кемесі) түсіру (фотосурет, теледидар т.б.). **Ғарыштық ұшу аппараттары.** тех. Жартылай болса да, ғарыш кеңістігінде, яғни тығыз атмосферасының сыртымен қышатын қышу аппараттары (100 км-ден жоғары).

ҒАРИП [ар. غريب] зат. 1. Көріп, мүсәпір, бейшара. 2. Бейшара, сорлы, кедей. 3. Қиын жағдайға ұшыраған, ауыр халдегі адам. // Қаралы, қайғылы.

Ғаріп басы. Сорлы болған адам. **Ғаріп болды.** Аяқ астынан қиын жағдайға душар болды. **Ғаріп жүрек.** Қайғылы жүрек. **Ғаріп көңіл.** Қайғылы, мұңды көңіл. **Ғаріп пенде.** Өз басында ерік, ықтияры жоқ, біреуге тәуелді, бейшара, дәрменсіз адам.

ҒАРИПСІ= ет. экспр. Мүсәпірсу, жарым-жансу.

ҒАРИПТІК зат. Бейшаралық, мүсәпірлік, кемтарлық.

Ғаріптікке [ғаріптік күйге] түсті. Қиыншылыққа ұшырады.

ҒАРИПХАНА [ар.+ир. غريبخانه] зат. 1. көне. Кедейлерді, жетім-жесірлерді, жоллаушыларды қабылдайтын үй, пана. 2. көне. Керуен сарай, жолшықана. 3. жаңа. Жасы ұлағуына және еңбек қабілетінен айрылғанына байланысты мемлекет қамқорлығына алынған панасыз адамдардың мекені, орны.

ҒАРИПШІЛІК зат. сөйл. **Ғариптік.**

ҒАСА [ар.] зат. діни. миф. **Асатаяқ** (діни, мифтік ұғымға сәйкес қасиеті бар тамақ).

ҒАСКЕР зат. ескікіт. **Әскер.**

ҒАСЫ [ар. عاص] сын. 1. Күнәһар, кінәлі.

2. Өркөкірек, дөрекі мінезді

ҒАСЫЛ зат. ескікіт. **Асыл.** // Асылық, артық.

ҒАСЫЛЫҚ зат. ескікіт. **Асылық.**

Ғасылық етті [қылды]. көне. Асып-тасты.

ҒАСЫР [ар. عصر] зат. 1. Жүз жылдық мерзімді қамтитын уақыт өлшемі. 2. поэт. Өзі

өмір сүріп отырған кезең, мерзім. **3.** поэт. **Заман.** **4.** терм. Стратиграфияда, яғни тарихи геологияда: жік-қабат деп аталатын таужыныс қабаттары жиынтығының түзілу мерзіміне сәйкес келетін уақыт өлшемі. **5.** Адамзат тарихын белгілі бір материалдық даму деңгейінің жетістіктеріне (еңбек құралдарының жетілуді және оларды жасау үшін қолданылатын жаңа материал түрлері т.б.) негіздей отырып бөлу, кезеңдеу.

ФАСЫРДАЙ үст. **1.** Бір ғасырға сәйкес, жуық. **2.** ауыс. *Ұзақ уақыт, үлкен мерзім.*

ФАСЫРЛЫҚ сын. *Ғасырға тән.*

Ғасырлық тербелістер. геол. Теңіз деңгейінің, құрлықтың (эпейрогендік көзгалыстар нәтижесінде), климаттың, көл бетінің, мұздықтар шетінің кезеңдік және ұзақ кезеңдік ауытқулары.

ФАСЫРНАМА [ар.+иғр.عصرنامه] зат. *Ғасырға тән тарихи деректердің жазба жүйесі.*

ФАСІРЕТ зат. ескікіт. **Қасірет.**

ҒАУ сын. жерг. **Артық.**

ҒАУАМ зат. ескікіт. **Қауым.**

ҒАУҒА [ар. غوغاه] зат. көне. **1.** Талас, тартыс, егес, дау-дамай. **2. Мәселә.** **3.** У-шу, дау. *Ғауға толды, көне. У-шуға толды.*

ҒАУРЕТ зат. діни. **Әурет.**

ҒАУСАР зат. ескікіт. **Кәусар.**

ҒАУЫС-ҒАЯС [ар. غوث غياث] зат. діни. көне. **Ғайытерен.** *Жәрдем, медет, көмек беруші періште.*

ҒАФИЛ үст. ескікіт. **Ғапыл.**

ҒАФИЛДІК зат. ескікіт. *Салақтық, өкінушілік, опық жеушілік.*

ҒАФЛӘТ зат. ескікіт. **Ғафилет.**

ҒАФУ мод. ескікіт. **Ғафу.**

Ғафу ет [бер]. **Ғафу ет** (кешір деп, кешірім сұрау). *Ғафу өтінді. Кешірім сұрады.*

ҒАФУР [ар. غفور] сын. діни. *Кешіруші, кешірім қылушы (Алла тағаланың бір аты, теңеуі).*

ҒАФЫЛ үст. ескікіт. **1. Ғапыл.** **2. Жай-барақат.** **3. Аңқау.**

Ғапыл жүрт. поэт. *Жайбарақат, аңқау жұрт. Ғапыл қалды. Бос қалды, құр қалды.*

ҒАШӨРӨН зат. ескікіт. *Он, ондық.*

ҒАШЫҚ [ар. عاشق] зат. **1.** Бірін-бірі сүйетін, ынтық, ынтызар адамдар. **2.** ауыс. *Бір нәрсеге (табиғатқа, жырға, өнерге, өмірге т.б.) құмарлық, ынтық болушылық, ынтызарлық, сүйіспеншілік.*

Ғашық болды. *Ынтықты, құмартты, сүйіп қалды. Ғашық жар. Шын сүйген, сүйіп қосылған адам. Ғашық жүрек.* поэт. *Ынтызар жүрек. Ғашық көзбен қарады. Сүйсініп, ынтығып, қызығып қарады. Ғашық отын жандырды. Ғашық қылды, махаббат сезімін жүрегіне ұялатты. Ғашықтардың [ғашықтық] пірі.* поэт. *Ғашықтарды желеп-жебеуші әулие. Ғашық тілі.* поэт. *Ерекше, бұл әлемге тосын, сүйіспеншілікке толы тіл.*

ҒАШЫҚЛЫҚ зат. ескікіт. **Ғашықтық.** **ҒАШЫҚ-МАҒШУҚ** [ар. عاشق معشوق] зат. ескікіт. *Ғашықтық, сүйіспеншілік, махаббат ұғымдарының жалпы атауы.*

ҒАШЫҚ-МАШЫҚ зат. сөйл. *Ғашық сезім, махаббат, сүю-сүю ұғымдарын құр босқа далбаса көріп, бағаламағанда айтылатын сөзқолданыс.*

ҒАШЫҚТАЙ сын. *Ғашық тәрізді, ғашық сияқты.*

ҒАШЫҚТАЙЫН сын. поэт. **Ғашықтай.**

ҒАШЫҚТАН= ет. *Ғашықтық күтіге түсу.*

ҒАШЫҚТЫҚ зат. **1.** Адамдардың бір-біріне асықтық, сүйіспеншілік, ынтызарлық, құмарлық

сезімін білдіретін ұғым. **2.** діни. *Ислам дінінде, әсіресе, сопылық дүниетанымында пенденің өзінің жаратушысына деген шексіз ынтықтығын білдіретін ұғым.*

Ғашықтық дастандары. өдеб. *Ғашықтық туралы шығыстың белгілі лирикалық жырлары. Ғашықтық дергі.* поэт. *Ғашықтық сезімінен азапқа түсу. Ғашықтық мехнаты. Ғашықтықтың азабы, бейнеті. Ғашықтық оты.* поэт. *Сүйіспеншілік, махаббат жалыны, ынтызарлық күй. Ғашықтық сезім. Ынтық көңіл. Ғашықтық сөздері. Ынтызар көңілін білдіретін, махаббат, ынтызарлық туралы сөздер. Ғашықтық хикая. Ынтызарлық, сүйіспеншілік туралы ел ішіне тараған оқиға, ел аузындағы өңгіме.*

ҒАШЫРАТ [ар. عشرة] зат. ескікіт. *Ойынтой, қызық, қызойнақ.*

ҒАЯН сын. ескікіт. **Аян.**

ҒАЯР сын. ескікіт. **Аяр.**

ҒАЯРЛАН= ет. ескікіт. **Аярлану.**

ҒАЯРЛАНУ *Ғаярлан етістігінің қимыл атауы.*

ҒАЯРСЫН= ет. ескікіт. **Аярсу.**

ҒАЯРСЫНУ *Ғаярсын етістігінің қимыл атауы.*

ҒАЯТ [ар. غایت] сын. ескікіт. *Тамаша, газжап. // Қатты, өте.*

ҒӘЗИЗ ескікіт. **Ғазиз.**

Ғәзиз бас. *Ғазиз бас.*

ҒӘЗИЗ ӘС [ар. عزيزة] зат. ескікіт. **Құн.**

ҒӘЙШ [ар. عيش] зат. ескікіт. *Ойынсауық, рақат өмір, тамаша.*

ҒӘЛТЕК [ир. غالتک] зат. ескікіт. **1.** Шығыр, су тартатын дөңгелек, айналмалы білік **2. Оқтау.**

ҒӘРІШ сын. сөйл. **Ғаріп.**

ҒЕЖЕК [ир. غزک] зат. муз. *Иран халқының музыка аспабы.*

ҒИБАДАТ [ар. عبادت] зат. діни. **1.** Құдайға құлшылық, дінге бойсұнушылық. **2.** *Сыныатын, ұстанатын ереже, үлгі.*

Ғибадат етті [қылды]. а) *Құдайға құлшылық етті, сынды.* ә) *Киелі, рухы биік болған адамдардың зиратына, ғибадат орындарына барып, түнеп, Құдайға жалбарынып, тілегін айтты. Ғибадат орны. Құдайға құлшылық ететін жер.*

ҒИБАДАТТЫ сын. *Шексіз қадірлі, аса құрметті.*

ҒИБАДАТТЫҚ зат. діни. *Құдайға жалбарынушылық, сынушылық рәсімдері.*

ҒИБАДАТХАНА [ар.+ пар. عبادت خانه] зат. діни. *Құдайға құлшылық ететін үй, діни рәсімдер мен парыздар атқарылатын ғымарттардың жалпы атауы, мешіт.*

ҒИБАРА [ар. عبارة] зат. ескікіт. *Араб тілінде жазылған, діни әдебиеттердің мәтініндегі сөздің айтылу, оқылу ережесі.*

ҒИБАТ зат. ескікіт. *Кіріптар, Құдайдың құлы.*

ҒИБРАТ [ар. عبرت] зат. **1.** *Үлгі-өнегелік, тәлім-тәрбиелік мәні бар сөз.* **2.** *Үлгі, өнеге, сабақ.*

Ғибрат алды. *Үлгі етті, өнеге тұтты, тәлім алды. Ғибрат берді. Үлгі-өнеге көрсетті. Ғибрат болды. Өнеге болды, сабақ болды. Ғибрат көрді [тұтты]. Үлгі етті, өнеге санады. Ғибрат қылды. Үлгі-өнеге берді. Ғибрат сөз. Нақыл, үлгі-өнегеге үйрететін сөз. Ғибрат тыңдаған. Үлгі-өнеге алған, көңіліне тоқпаған. Ғибраты бар. Үлгісі, өнегесі, көңілге толарлық пайдасы бар.*

ҒИБРАТЛАН= ет. ескікіт. **Ғибраттан.**

ҒИБРАТЛАНУ ескікіт. **Ғибраттану.**

ҒИБРАТЛАНУШЫ зат. ескікіт. **Ғибраттанушы.**

ҒИБРАТЛЫ сын. ескікіт. **Ғибратты.** **ҒИБРАТНАМА** [ар.+иғр. عبرتنامه] зат. *Нұсқа боларлық, есте сақтауға икемді, бейнелі түрде айтылған ақыл сөздер, даналық пікірлер жиынтығы.*

ҒИБРАТСЫЗ сын. *Үлгісіз, өнегесіз.* **ҒИБРАТСЫЗДЫҚ** зат. *Үлгісіздік, өнегесіздік.*

ҒИБРАТТАН= ет. *Үлгі ету, өнеге тұту.* **ҒИБРАТТАНУ** *Ғибраттан етістігінің қимыл атауы.*

ҒИБРАТТАНУШЫ зат. *Үлгі-өнеге алушы.* **ҒИБРАТТЫ** сын. *Үлгілі, өнегелі, тәлім-тәрбиелік мәнді.*

Ғибратты болу. *Өнегелі болу.* **ҒИБРАТТЫҚ** сын. *Өнегелік.*

ҒИБРАТТЫЛЫҚ зат. *Өнегелілік.* **ҒИБРАТШЫЛ** сын. *Үлгі-өнеге тұтарлық, өсиетшіл.*

ҒИБРАТШЫЛДЫҚ зат. *Өнегелік.* **ҒИДЖӘК** [ир. غزک] зат. ескікіт. *Өзбек халқының қобыз үнді музыкалық аспабы.*

ҒИЗЗАТ [ар. عزة] зат. ескікіт. *Қадір-құрмет, абырой, ізет.*

Ғиззат қылды. *Құрметке бөледі, абыройын көтерді. Ғиззат тұтты. Құрметтеді, қадірледі.*

ҒИЗЗАТЛУ сын. ескікіт. **Ғиззатты.** **ҒИЗЗАТТЫ** сын. *Құрметті, қадірлі.*

ҒИЛАЖ зат. ескікіт. **Лаж.** **ҒИЛМАН** [ар. علمان] зат. діни. «Ұл», *жас бала, «қызметші» дегеннің көпше түрі, жаннаттың жас қызметкері.*

Ғилман болды. көне. *Жанын құрбан қылды.*

ҒИМАРАТ [ар. عمارة] зат. **1.** *Сәулет өнерінің белгілі бір үлгісімен салынған құрылыс, үй.* **2.** *Меккемеге арналған жай.*

ҒИНАЯТ [ар. عنایة] зат. ескікіт. *Ізгі ниет, жақсылық, рақым, қайырым.*

ҒИНУАР зат. ескікіт. **Январь.** **ҒИРАЯТ** зат. діни. **Аят.**

ҒИСИЯН [ар. عصیان] зат. ескікіт. *Бүліну, бүлінушілік, көтеріліс, бойсұнбау.*

ҒИШ [ар. عيش] зат. *Рақат өмір.* **ҒИШ-ҒИШРАТ** [ар. عيش عشرة] зат. ескікіт. *Риза болып бірге сирген рақат өмір.*

ҒИШРАТ [ар. عشرة] зат. ескікіт. *Рақат, ләззат.*

Ғишрат қылды. *Рақаттанды.* **ҒОЗА**¹ зат. жерг. **Жаңғақ.**

ҒОЗА² [ар. عوزة] зат. жерг. *Ішінде мақтасы бар мақта қауашағы.*

Ғоза пая. *Мақтаның сабағы.* **ҒОЙ** шы л. **1.** *Нақтылау мәнді қой демеулік шылауының фонетикалық варианты.* **2.** *Өтіну, еркелету мағынасын үстемелейді.*

ҒОЙШЫ шы л. *Ғой демеулігіне -шы жұрнағы қосылып жасалған, ниет, өтініш, тілек мәнінде жұмсалатын, қойшы шылауының фонетикалық варианты.*

ҒҰЗІР зат. ескікіт. **Ғұзыр.** **ҒҰЗЫР** [ар. غزير] зат. **1.** *Өтініш, тілек, мүдде, мұң-мұқтаж.* **2. Құзыр.**

Ғұзыр болды [тіледі]. а) *Өтініш етті.* ә) *Бәйек болды, күтті.* б) *Билігіне бағынды, бас үйді. Ғұзыр қылды. Өтінді, жалбарынды. Ғұзыр сұрады. Тілек, өтініш айтты. Ғұзырына бас [күлдық] ұрды. Лауазымына, билігіне бағынды.*

ҒҰЗЫРЛЫ сын. **1.** *Ауру-сырқаулы, кем-бағал.* **2.** *Бағыншыты, биліксіз.* **3.** *Бейшара, сорлы.*

ҒҰЗЫРЛЫҚ: *ғұзырлық етті. Жалынды, бас иді.*

ҒҰЗІР [ар. غزير] зат. сөйл. **Ғұзыр.** **ҒҰЗІРЛІ** сын. **Ғұзырлы.**

ҒҰЛАМ [ар. غلام] зат. көне. өск. *Қызмет көрсетуші құлдарға қатысты қолданылған ұғым.*

ҒҰЛАМА [ар. علماء] сын. 1. көне. діни. Құран кәрімнің аяттарын, шариғат пен хадис талаштарын жатқа білетін, мұсылман-шылықтың этикалық-құқықтық қағидаларын жетік меңгерген адам. 2. Өз ісінің үздік шебері, бар өмірін белгілі бір салаға арнаған, ерінбей-жалықпай ізденген білімпаз, ғалым адам. 3. Білетіні көп, өмірден түйгені мол (адам).

Ғұламаның сиясы шәһидтің қанынан қымбат. діни. Хадис бойынша шын білім іздеген, білім таратқан адамның алар сауабы дін жолында соғысқан адамның сауабынан артық тұрады деген мағынада.

ҒҰЛАМАЛЫ сын. Білімді, ғұламаға тән.

ҒҰЛАМАЛЫҚ зат. 1. Мешитте, медреселерде мұсылманша білім беру ісімен шұғылданушылық. 2. Данышпандық, білгірлік, ақылдылық.

ҒҰЛАМАЛЫҚ сын. Ғұламаға тән, ғұламаға қатысты.

ҒҰЛАМИ сын. **Ғұлама.**

ҒҰЛАПА зат. көне. Олжа, табыс, сыйлық.

ҒҰМЫР [ар. عمر] зат. 1. Өмір, тіршілік. 2. ауыс. Уақыт, дәурен, дәуір. 3. поэт. Жастық шақ.

Ғұмыр бақи. Өмір бақи, өмір бойы, мәңгі. **Ғұмыр берді.** Алла тағала ұзақ өмір сүруді нәсіп етті. **Ғұмыр берсін!** тілек. Өмірің ұзақ болсын, көп жаса, Алла тағала ұзақ ғұмыр берсін. **Ғұмыр бойы.** а) Өмір бойы, өмірі. ә) Ешқашан, еш уақытта. **Ғұмыр жасы ұзын [ұзақ] болу.** Өмір жасы ұзақ болып, көп жасау. **Ғұмыр кетеді.** Өмір өтеді. **Ғұмыр кешті.** Өмір сүрді. **Ғұмыр өткізді.** Өмір сүрді, тіршілік етті. **Ғұмыр салты.** ескі кіт. Өмір сүру салты, қалыбы. **Ғұмыр сүрді.** ескі кіт. **Тіршілік етті, жасады.** **Ғұмыр шекті.** ескі кіт. **Өмір сүрді, тіршілік етті.** **Ғұмыры зайық өтті.** ескі кіт. **Мақсатсыз, мәнісіз, құр бекер өмір сүрді.** **Ғұмыры келте.** көтер. Өмірі қысқа. **Ғұмыры өтті.** Өмірі байқатпай, білдірмей өтіп кетті.

ҒҰМЫРЛАС сын. Жасты, қатар.

ҒҰМЫРЛЫ сын. Ұзақ өмірлі.

Ғұмырлы бол. ба та. Өмірің ұзақ болсын.

ҒҰМЫРЛЫҚ сын. ескі кіт. 1. Өмірлік.

2. поэт. Мәңгілік, өмір бақилық. **Ғұмырлық зейнетақы.** Өмір бойына, өмірінің соңына дейін тағайындалатын зейнетақы.

ҒҰМЫРНАМА [ар.+ир. عمرنامه] зат.

1. Жеке адамның өмір жолы мен өмірбаянын баяндайтын жылнама. 2. Ұзақ әңгіме, хикая, басынан кешкен оқиға.

ҒҰМЫРНАМАЛЫҚ сын. Ғұмырнамаға, жеке адамның өміріне тән.

Ғұмырнамалық фильм. кино. Кино оперінің тарихи тұлғалар, қоғам, ғылым және мәдениет қайраткерлерінің өмірі мен қызметі туралы туындысы.

ҒҰМЫРСЫЗ сын. кітаби. 1. Өмірі қысқа, қысқа ғұмырлы. 2. ауыс. Татымсыз, арзан.

ҒҰМЫРЫ үст. кітаби. Өмірі.

ҒҰМЫРЫҢДА үст. 1. Өмірінде, өмір бойы.

2. Ешқашан, еш уақытта.

ҒҰМЫРЫНША үст. Өмірбақи, өмір бойы.

ҒҰН зат. тар. Орта Азияда, қазақ сахарасында түрік қағанаттарын бұрын жасаған түркі тілдес көшпелі тайпалардың арғы тегі.

ҒҰНША [ар. غنچه] зат. жерг. Гүл, гүл қауашағы.

Ғұнша ерін. Гүлге ұқсаған ерін.

ҒҰРЛЫ шы л. Құрлы шылауының фонетикалық варианты.

ҒҰРЛЫМ шы л. Секілді, құрлым.

ҒҰРПЫНША үст. Әдетіңше, салтыңша.

ҒҰРЫП [ар. عرف] зат. 1. Салт, дәстүр. 2. ауыс. Бойына біткен қасиет, үйренішті дағды. 3. Әдет.

Ғұрып сөзі. Тәлім-тәрбие, өнеге беретін сөздер.

ҒҰРЫП² зат. жерг. Кәрі, қарт, қария.

ҒҰРЫП-ҒАДЕТ зат. ескі кіт. Салт-сана, дәстүр.

ҒҰРЫПТЫҚ сын. Салт-дәстүрлік, әдет-ғұрыптық.

Ғұрыптық құрылыстар. құр. Әр дәуірде діни шараларды өткізу үшін салынған құрылыстар жүйесінің ортақ атауы.

ҒҰРЫПТЫЛЫҚ зат. Әдептілік, тәрбиелілік.

ҒҰРЫПШЫЛ сын. Салт-дәстүршіл, әдетшіл.

ҒҰСА= ет. сөйл. **Ұқсау.**

ҒҰСЫЛ [ар. غسل] зат. діни. 1. Әрбір мұсылман үшін міндетті саналатын тазару рәсімі, бой дәрет, толық жуыну. 2. Жуынуға, тазаруға, дәрет алуға тиісті лас, кір жер.

Ғұсылау. діни. Жұманамаздың алдында, ер адам мен әйел адамның жыныстық қатынасынан кейін, әйелдердің етеккірі тоқтағаннан кейін мұсылман әйелдің бүкіл денесіне сү тигізіп, толық жуыну рәсімі. **Ғұсыл қүйінды.** діни. Ғұсыл алды, толық бой дәрет алды. **Ғұсыл қылды.** Бой дәретке сәйкес тазаланды, жуынды.

ҒҰТАРИД [ар. عطرد] зат. ескі кіт. астр. Күнге жақын орналасқан, Күн жүйесіндегі ғаламшар.

ҒҰШЫР [ар. عشر] зат. діни. Астық өнімінің оннан бірін құрайтын алым-салық; үшір. **ҒЫЛАЖ** зат. ескі кіт. **Лаж.**

ҒЫЛЛА [ар. علة] зат. жерг. Мүкіс, бұзық, кеміс.

ҒЫЛЫМ [ар. علم] зат. 1. Адамның табиғат пен қоғам туралы объективті білімін қалыптастыруға мүмкіндік беретін танымның ең жоғарғы пішіні, оның тәжірибелік қызметінің бір саласы. 2. Негізгі қағидалар мен заңдылықтарды қорытып шығаруға жұмылдырылған зерттеулер не пәндер саласы. 3. Ғылым-білім, түрлі ғылым саласы.

Ғылым бағу. Ғылымның соңына түсу, іздену.

Ғылым докторы. Ең жоғарғы ғылыми дәреже, ғалымдық лауазым; докторлық диссертация жазып, қорғаған адам. **Ғылым кандидаты.** Жоғары білімі бар, кандидаттық емтихандар тапсырған, еңбектері баспасөз беттерінде жарияланған, ғылыми конференцияларда баяндалған, өзекті тақырып бойынша диссертация қорғаған адам. **Ғылым классификациясы.** Ғылымдар байланысы, ғылыми білім жүйесіндегі орналасу тәртібі, нақты қағидаларға негізделген, нысандардың қасиеті және байланысы, сондай-ақ оларды зерттеу үрдісі. **Ғылыммен шұғылдану.** Ғылыми зерттеу жұмысымен айналысу. **Ғылым ордасы.** б е й н. Ғылым мен мәдениет ошағы. **Ғылым психологиясы.** Ғылыми қызметтің нәтижелілігін арттыру мақсатында оның психологиялық факторын зерттейтін сала. **Ғылым тапты.** Білім алды, ізденді. **Ғылым тілі.** лингв. Әртүрлі ғылым саласында қолданылатын, өзіндік стиль ерекшеліктері мен терминологиялық қоры бар әдеби тілдің бір саласы. **Ғылым іздеді.** Білім алды, ізденді, талапталды, зерттеді.

ҒЫЛЫМ-БІЛІМ зат. Ғылым, ғылыми-зерттеу, оқу-ағарту, білім ғымдарының жинақтық атауы.

ҒЫЛЫМДЫ сын. Ғылыми ойлы, терең білімді.

ҒЫЛЫМДЫҚ сын. 1. Ғылымға тән. 2. Ғылыми. 3. Ғалымдық.

Ғылымдық дәрежесі. Ғылыми құндылығы, сапалылығы.

ҒЫЛЫМДЫЛЫҚ зат. Ғылымға жетіктік, білімділік.

ҒЫЛЫМИ [ар. علمي] сын. Ғылым жолымен дәлелденген, ғылыми қағидаға негізделген.

Ғылыми атақ. Ғылымның белгілі бір саласындағы кәсіби біліміне сәйкес және ғылыми-педагогтік қызметтегі жетістіктері үшін берілетін атақ, ғалымдық лауазым. **Ғылыми әдебиет.** Белгілі бір ғылыми мәселелер мен тұжырымдарды талдап, түсіндіруге, дәлелден, дәйектеуге, ғылым мен білім саласын ұйымдастыруға арналған әдеби шығармалар. **Ғылыми болжам.** Тәжірибеде әзірге белгісіз құбылыстар туралы немесе келешекте белгілі бір оқиғалар мен құбылыстар туралы жасалатын ғылыми жорамал. **Ғылыми дәйек.** Белгілі бір ғылыми тұжырымды дәлелдейтін дерек. **Ғылыми дәреже.** Терең кәсіби білімі бар, белгілі бір ғылым саласында жетістіктерге қол жеткізген адамдарға ресми түрде берілетін дәреже. **Ғылыми деректер.** Ғылыми-зерттеу нәтижелерін дәйектілігімен мәліметтер. **Ғылыми және арнаулы кітапхана.** Ғылым салалары мен белгілі бір ұйымдарға қызмет ететін кітапхана. **Ғылыми жетекші.** Ғылыми-зерттеу, диссертациялық зерттеу жұмыстарына басшылық етуші. **Ғылыми жоба.** пед. Орта білім беретін мектептің жоғары сынып оқушыларының негізгі пәндердің бірінен проблемалы тақырыпқа арнап немесе ғылыми жетістігін сипаттап жазған жұмысы. **Ғылыми журналдар.** Ғылыми зерттеулер мен жаңалықтарды насихаттап, жұртшылыққа таныстырып отыратын салалық не ғылыми-көпшілік мерзімді басылымдар. **Ғылыми жұмыс [еңбек].** Ғылым саласындағы белгілі бір проблемалы мәселелерді зерттеуге, қарастыруға бағытталған жұмыс. **Ғылыми зерттеу.** Нақты проблема, я тақырып бойынша жоспарлы түрде жүргізілетін ізденістер.

Ғылыми зертхана. Ғылыми-техникалық тәжірибе жүргізілетін орын, мекен. **Ғылыми кеңес.** Жоғары оқу орны мен ғылыми-зерттеу мекемесінің ғылыми-зерттеу, оқу-тәрбие және әдістемелік жұмыстарының негізгі бағыттарын айқындап, белгілеп отыратын алқалық орган. **Ғылыми қызметкер.** Белгілі бір ғылыми-зерттеу мекемесінде жұмыс істейтін, зерттеу жүргізуші маман. **Ғылыми мақала.** Деректер мен мәліметтер талданып, ғылыми мәселелер төңірегінде ой қорытылған мақала. **Ғылыми медицина.** Ғылыми тәжірибеге, ғылыми-зерттеу жұмыстарының нәтижелеріне негізделген, халықтық медицинаға қарама-қайшы медицина саласы. **Ғылыми мектеп.** Жинақталған білімдердің тапып-білінуі мен берілу үдерістерінің бірлігін жүзеге асыратын, кооперацияланған ғылыми қызметтің ұйымдастырылуының әдісі мен нысаны. **Ғылыми менеджмент.** экон. Аляндық көрсеткіштерді пайдалана отырып алынған және егжей-тегжейлі талданған, шынайы, нақты безбенделген деректер негізінде бизнес-шешімдер қабылдау. **Ғылыми социализм.** совет. Капитализмді құлатып, оның орнын басатын осындай қоғам орнату туралы ілім. **Ғылыми стансы.** Арнайы тағайындалған ғылыми-зерттеу мекемелерінің, кәсіпорындарының бір бөлімі, аты. **Ғылыми стиль.** Ақпараттардың ғылыми нақтылығымен және логикалық дәлдігімен, жүйелілігімен, ғылыми терминдердің қолданысымен ерекшеленетін әдеби тілдің функционалды стильдерінің бір түрі. **Ғылыми таным.** Танымның ең жоғарғы пішіні, рационалдық сипатының басымдылығымен ерекшеленетін

күрделі құбылыс. **Ғылыми тәжірибе.** Зерттеу нәтижелері мен тұжырымдарына негіз болатын іс-әрекет. **Ғылыми тәсіл.** Бір істің тәжірибе тұрғысында жүзеге асуының, я теориялық зерттелудің ғылымға негізделген әдісі. **Ғылыми теория.** Ғылым жүзінде дәлелденген, қалыптасқан, зерттеу жұмыстарына әдіснамалық дәйек, негіз болатын тұжырымдар жүйесі. **Ғылыми ұғым.** филос. Заттар мен құбылыстардың мәнді және қажетті қасиеттерін белгілейтін сөз бен таңбалар. **Ғылыми фантастика.** ә.д.б. Көркем әдебиетте, кинода, кескіндемеде т. б. өнер салаларында ғылым мен техниканы қиял-гажайып негізде дәріптейтін жанр. **Ғылыми философия.** Философияның ғылымды адам іс-әрекетінің ерекше аясы әрі ұдайы дамудағы таным жүйесі ретінде қарастыратын бір саласы. **Ғылыми хатшы.** Белгілі бір ұйымның не ғылыми мекеменің күнделікті жазба жұмыстарын жүргізіп отыратын жауапты қызметкер. **Ғылыми шығармашылық.** Ғылыми ізденіс, жаңа нәтижелерге қол жеткізу жолындағы тынымсыз еңбек.

ҒЫЛЫМИ-ӘДІСНАМАЛЫҚ сын. Ғылыми-зерттеу жұмысының, әдіснамалық негізін түсіндіретін.

ҒЫЛЫМИ-ЗЕРТТЕУ сын. Ғылыми теориялық мәселелермен шұғылданатын, белгілі бір ғылым саласының мәселелері арналған.

Ғылыми-зерттеу жұмыстары. Белгілі бір ғылыми мәселелер бойынша білімдерді кеңейту, тереңдету, жүйелеу мақсатымен орындалатын ізденістік, теориялық және тәжірибелік-сынақтық жұмыстар. **Ғылыми-зерттеу институты [мекемесі].** Жекелеген ғылым салалары бойынша зерттеу жұмыстарын жүргізетін арнайы мекеме. **Ғылыми іссапар.** Қандай да бір ғылыми дәйектемелер мен болжамдарға қол жеткізу, дәлелдеу, не ғылыми ортаға салу мақсатында жүзеге асырылатын іссапар.

ҒЫЛЫМИ-КӨПШІЛІК сын. Ғылым-білім, техника жетістіктерін көпшілікке түсінікті жолмен жеткізетін.

Ғылыми-көпшілік әдебиет. Ғылымның белгілі бір саласы туралы, сол ғылымды дамытқан ғалымдар жөнінде жазылған шығармалардың жалпы атауы. **Ғылыми-көпшілік кино.** Жұртшылыққа жаратылыс пен әлеуметтік құбылыстарды үғындыратын, ғылыми жаңалықтармен, зерттеулермен, ғылыми-техникалық прогресс жетістіктерімен, өнер сырларымен таныстыратын фильмдер жиынтығы.

ҒЫЛЫМИ-ПЕДАГОГИКАЛЫҚ сын. Білім беру және тәрбиелеу жұмысын ғылыми-зерттеу жұмыстарымен ұштастырған.

Ғылыми-педагогикалық зерттеу. Педагогикалық жаңа білімдердің қалыптасу үдерісін, оқыту, тәрбиелеу, дамытудың объективтік заңдылықтарын ашуға бағытталған танымдық іс-әрекет түрі.

ҒЫЛЫМИ-ПРАКТИКАЛЫҚ сын. Ғылым мен практикалық тәжірибенің арақатынасына негізделген.

Ғылыми-практикалық конференция. Белгілі бір өзекті мәселенің; негізін анықтап, шешу жолдарын қарастыруға арналған ғылыми басқосу.

ҒЫЛЫМИ-ТЕОРИЯЛЫҚ сын. Ғылыми-теориялық зерттеулермен байланысты.

Ғылыми-теориялық конференция. Белгілі бір өзекті мәселеге арналған, сол мәселенің теориялық негізі анықталатын ғылыми басқосу.

ҒЫЛЫМИ-ТЕХНИКАЛЫҚ сын. Ғылыми жетістіктерді жүзеге асыратын техникалық әрекеттерге, шешімге қатысты.

Ғылыми-техникалық әлеует. Ғылыми-техникалық проблемаларды шешуге қажетті ғылымның даму деңгейінің, қоғамда бар мүмкіндіктер мен ресурстардың кешенді сипаттамасы. **Ғылыми-техникалық кітапхана.** Ғылыми-техникалық кітаптарды жинайтын, сақтайтын және олармен халықтың танысуына жағдай жасайтын техникалық құралдарға бай мекеме. **Ғылыми-техникалық прогресс.** Қоғамның өндіргіш күштерін жетілдіру, материалдық өндірісте және адамның тіршілік қызметі саласында ғылыми-техникалық жетістіктерді, жаңартпалық аядағы еңбек нәтижесі болып табылатын процестерді іске асыру бағытында ғылым мен техниканың қарыштап дамуы, ілгерілеуі. **Ғылыми-техникалық революция.** Ғылыми-техникалық ой-пікірдің өрлеуімен, ғылымды тікелей өндірістік күшке айналдырумен байланысты туындайтын қоғамдық өндірістің материалдық-техникалық базасын, адамның тіршілік қызметінің барлық аясын сапалық жаңарту.

ҒЫЛЫМИЛЫҚ зат. Ғылыми болушылық. **ҒЫЛЫМИ-ФАНТАСТИКАЛЫҚ** сын. Ғылыми фантастика жанрында жазылған.

ҒЫЛЫМПАЗ сын. Ғылымға әуес, білім-құмар.

ҒЫЛЫМСЫЗ сын. 1. Білімсіз, қоғам салаларына қатысты арнайы білімдер жүйесінсіз. 2. діни. Діннің барлық тыйым-рұқсатын білмей, шариғатты ұқпай.

ҒЫЛЫМСЫЗДЫҚ зат. Білімсіздік, оқымағандық, ізденіссіздік.

ҒЫЛЫМСЫМАҚ зат. экспр. Жалған ғылым.

ҒЫЛЫМТАНУ зат. Ғылымның дамуын, ғылыми білімнің жетілуін, ғылыми қызметтің құрылымы мен ауқымын, олардың қоғамдағы материалдық және рухани мәдениет салаларымен, сондай-ақ әлеуметтік институттармен өзара байланысын зерттейтін пән.

ҒЫЛЫМ-ҮЖІМ [ар. علم النجوم] зат. ескікіт. **Астрология.**

ҒЫМАРАТ зат. сөйл. **Ғимарат.** **ҒЫП**=ет. сөйл. Қылып көмекші етістігінің фонетикалық варианты.

ҒЫШ-ҒЫШ о дағ ай. Жылқы малын суарғанда айтылатын сөз.

Д

Д Қазақ әліпбиіндегі жетінші әріп және сол арқылы таңаланатын тіл ұшы, тоғысыңқы ұяң дауыссыз дыбыс.

Дәрумені. мед. Балық майында, жұмыртқаның сары уызында, бауырда болатын, сондай-ақ күн әуелесінен алынатын, азғаға, әсіресе бір жасқа дейінгі баланың өсіп-жетілуіне аса қажетті дәруменнің бір түрі.

ДА шы л. 1. Сөз бен сөзді, сөйлемдер мен сөйлемдерді, сөз тіркестерін салыстыра, ыңғайластыра байланыстыратын дербес мағынасы жоқ жалғаулық көмекші сөз. 2. Сабақтас құрмалас сөйлемнің бағыныңқы сыңарында келіп, қарсылықты мағынаны білдіріп, сөйлемнің екі компонентін сабақтастыра байланыстыратын көмекші сөз. 3. Сабақтастықты, іліктестікті көрсететін көмекші жалғаулық. 4. Сөйлеушінің сөзін, ойын күшейтіп айту үшін қолданылатын көмекші демеулік. 5. Салыстыра айту үшін жұмсалатын көмекші демеулік. 6. Және деген

мағынада жұмсалып, сабақтастықты білдіретін көмекші жалғаулық. 7. Негізгі етістік пен көмекші етістік тіркесінің аралығында жұмсалып, солар арқылы айтылатын іс-әрекеттің тез, дереу болғанын білдіретін демеулік көмекші сөз. 8. с ө й л. Ғой шылауының мағынасына жуық, айтылған ойды растау мәнінде жұмсалатын демеулік көмекші сөз.

ДАБА зат. жерг. **Таба.** **Даба нан.** **Таба нан** (табаға көміп пісірген нан).

ДАБДЫРА=ет. сөйл. **Абдыра.** **ДАБДЫРЛА**=ет. сөйл. 1. Асып-сасып қатты сөйлеу, даурығу. 2. Дауысын қатты шығарып, самбырлап сөйлеу.

ДАБДЫРАЛАС=ет. Дабдырлап сөйлесу, даурығысу.

ДАБРЫҚ зат. жерг. **Айқай, у-шу.** **ДАБРЫҚ**=ет. жерг. Айғайлау, шулау, даурығу.

ДАБЫ зат. Түкті боз, жұқа ақ матаның бір түрі. // Дабыдан тігілген.

ДАБЫЛ зат. 1. Бір нәрсенің, я қимыл-әрекеттің, қозғалыстың дыбысы, даусы. 2. ауыс. Ұран, үндеу, жар. 3. ауыс. Дабырт, даңқ.

Дабыл болды. Түрткі, себеп болды. **Дабыл жарғағы.** анат. <лат. membrana tympani> Сыртқы есту жолын ішкі құлақ құрылысынан бөліп тұратын жұқа, серіптелі зат. **Дабыл жол.** көне. поэт. **Даңғыл жол.** **Дабыл қуысы.** анат. <лат. cavum tympani> Ортаңғы құлақ орналасқан самай сүйектің қуысты дабылдық бөлігі. **Дабылы асты.** Атағы елге жайылды. **Дабылы басылды.** Дыбыс азайды, тоқтады, тынышталды. **Дабылы жер жарды.** Даңқы шартарапқа жайылды.

ДАБЫЛ зат. 1. көне. **Жаугершілікте, жорықта халықты бір жерге жию, саяткершілік құрғанда аңдарды үркіту үшін пайдаланылған ұрмалы аспап.** 2. әск. **Жергілікті жердегі халықты әртүрлі қауіптен сақтандыру хабары, ерекше жағдайда берілетін шартты белгі, сигнал.** 3. әск. Әскери бөлімшенің (бөлімнің, құраманың) белгіленген мерзімде толық жауынгерлік дайындықта болуы және алдын ала жоспарланған шепке (орын, жер) орналасуы үшін берілетін шартты (ракета, сирена, горн арқылы) белгі.

Дабыл байлады. аңшылық. **Дабылын ұрып, бүркітті үркітіп, аң аулады.** **Дабыл қағылды.** Тоқтатуға белгі берілді. **Дабыл қақты [ұрды].** а) Дабыл соқты, дабылдатты. ә) **Жар салды, ұрандады, хабар берді.** б) **Қоңырау соқты, барабан соқты.**

ДАБЫЛ зат. муз. **Саусақпен қағып ойнайтын музыкалық аспап.**

ДАБЫЛПЕР сын. поэт. **Тынымсыз.** **ДАБЫЛДА**=ет. аңшылық. 1. Аңшы-саятшылардың дабыл қағуы. 2. Дауыстау, қатты сөйлеу. 3. ауыс. **Жар салу, хабар беру, үндеу.**

ДАБЫЛДАЙ сын. **Дабыл сияқты, дабылға ұқсас.**

ДАБЫЛДАТ=ет. 1. **Дауылдату, дабдырлату.** 2. ауыс. **Шулату, дуылдату, қыздыру.** 3. **Жар салу, дабыл қағу.**

ДАБЫЛДАТУ **Дабылдат** етістігінің қимыл атауы; дабыл қағу.

ДАБЫЛДАУ аңшылық. **Дабылда** етістігінің қимыл атауы.

ДАБЫЛДЫ сын. 1. **Дабылға, думанға толы.** 2. ауыс. **Дабыл қағылып, соғысқа аттануға шақырған сұрауы.**

ДАБЫЛПАЗ зат. көне. **Соғыс қаупі төнгенде елге белгі беру үшін немесе үлкен жиына шақыру үшін дабыл қағушы, дабылшы.**

ДАБЫЛСЫЗ сын. 1. **Дабылы жоқ; дабылдың қатысынсыз.** 2. **Дыбыссыз, у-шусыз.**

ДАБЫЛҮЙ зат. жерг. Көші-қонға лайықталып жасалған, көшіп бара жатқанда жол-жөнекей тігетін кішкене киізүй, жолым үй.

ДАБЫЛШЫ зат. 1. саят. Құспен аңға шыққанда дабыл қағушы. 2. Дабыл қағу арқылы немесе басқа да дыбыс шығару арқылы белгі беруші.

ДАБЫР зат. 1. Даң-дүң, у-шу, дүрсіл-дүбір. 2. Думанды дүрмектің шуылы; сауықтаушы, қызықтаушы адамдардың көңілді дауыстары.

Дабыр қылды. Шулатты, дабыр-дүбыр еткізді. **Дабыр үй.** жерг. Уығы қысқа, кішкене киіз үй.

ДАБЫРА зат. 1. Айқай-шу. 2. ауыс. Даурықпа, бос, орыссыз сөз. 3. ауыс. Қоқан-лоқы. // Кең тараған, ел арасында шулы. // Шулаған, дабырлаған.

Дабыра болды. Жария болды, әйгіленді. **Дабыра етті [қылды].** а) Жұртқа жайып жіберді, бәріне аян қылды. ә) Дүрлікті, құр, бос шулатты, орыссыз даурықты.

ДАБЫРА= ет. 1. Дабырлау, дабыр-дүбыр ету, шулау. 2. Даурығу, дүрлігу.

ДАБЫРАДАЙ сын. жерг. Үлкен, зор, даңғарадай.

ДАБЫРАЙ= ет. 1. Аты кеңге тарау, кңшею. 2. ауыс. экспр. Қамшып, күмпіп, еңсесін көтеру. 3. ауыс. экспр. Дақпырты шығу, бос атаққа ие болу.

ДАБЫРАЙТ= ет. 1. Көтермелеп өсіру, әсірелеп тарату. 2. Дақпырт тарату, даңғара қылу.

ДАБЫРАЙТУ Дабырайт етістігінің қимыл атауы; әсірелеу.

ДАБЫРАҚТА= ет. Дабыр-дүбыр болып, шулау.

ДАБЫРАҚТАУ Дабырақта етістігінің қимыл атауы.

ДАБЫРАЛА= ет. Жария ету, жұртқа жаю, тарату.

ДАБЫРАЛАН= ет. Барлығына аян етілу, жариялану, сырдың ашылуы.

ДАБЫРАЛАТ= ет. 1. Жариялату, жар салғызу, аян еткізу. 2. Дақпырт тараттыру.

ДАБЫРАЛАУ Дабырала етістігінің қимыл атауы.

ДАБЫРАЛЫ сын. 1. Думанды, дүбірлі. 2. Даңқты, атақты.

ДАБЫРАСЫЗ үст. 1. Дыбыс шығармай, у-шусыз. 2. Дабыра қылмай, ешкімге жариялап, жар салмай. 3. Бос дақпыртсыз, құр дүрлігүсіз.

ДАБЫРАТ= ет. 1. Көпке жаю, жариялау. 2. Думандату, жұртты шулату, дақпырту.

ДАБЫРАУ Дабыра етістігінің қимыл атауы; шулау.

ДАБЫРАШЫ зат. Қошемет жасаушы. **ДАБЫРАШЫЛ** сын. Дабыра құмар, думанды шуга әуесшіл.

ДАБЫРДАЙ сын. Дабыр сияқты. **ДАБЫР-ДҮБЫР** зат. Көп адамның дабырлап сөйлескендегі дыбысы.

ДАБЫР-ДҮБІР зат. У-шу, даң-дүң.

ДАБЫРЛА= ет. 1. Жан-жақтан жамырай, шулай сөйлесу, даурығысу. // У-шуга толы, дабыр-дабыр еткен. // Улап-шулап, басына көтеріп.

ДАБЫРЛАС= ет. 1. Шуласу, таласу. 2. Дабыр-дабыр етісіп сөйлесу.

ДАБЫРЛАТ= ет. 1. Жария қылу, жұртқа жаю. 2. Шулату, дабыр-дабыр еткізу.

ДАБЫРЛАУ Дабырлау етістігінің қимыл атауы; шулау.

ДАБЫРЛЫ сын. 1. Дабыр-дүбыры көп, у-шуы мол. 2. ауыс. Қызығы мен шығығы мол, бірсарынды емес, жалықтырмайтын. 3. Дабыр-далы, дақпыртты.

ДАБЫРСЫЗ сын. 1. У-шусыз, дабыр-дүбырсыз. 2. Жариясыз, ешкімге білінбей. 3. ауыс. Думансыз, сауықсыз, қызықсыз.

ДАБЫР-ТЫҚЫР зат. Дабырлаған, тықырлаған дыбыс.

ДАБЫР-ШУ зат. Айқай-шу, жария болушылық.

ДАБЫРЫҚ зат. 1. Шуыл, дабыр-дүбыр еткен дыбыс. 2. Жария салушылық, даңғара, дақпырт.

ДАБЫРЫҚ= ет. сөйл. Даурығу, улап-шулау, таласу.

ДАБЫРЫҒУ Дабырық етістігінің қимыл атауы.

ДАБЫС зат. 1. көне. Баршаға таралып, жұртқа жария болған атақ, даңқ. 2. **Дауыс.** 3. Дыбыс, сыбдыр, сыбыр т.б. сияқты шу.

Дабыс берді. Үн шығарып, дауыстап белгі берді. **Дабыс етті.** Хабарлады, құлақтандырды, жар салды. **Дабысы жөлей есті.** Атағы бірден тарады, лезде баршаға әйгілі болды. **Дабысы жер жарды.** Атақ-даңқы елге жайылды, баршаға, әлемге әйгіленді. **Дабысын жайды.** көне. Атағын шығарды, даңқын асырды. **Дабысын таратты.** Атағын жайды, баршаға әйгілі етті. **Дабысы шықты.** Атағы кеңге тарады, аты елге аян болды.

ДАБЫСТА= ет. **Дауыстау.**

ДАБЫСТЫ сын. Атақты, даңқты, аты шулы.

ДАФ: дағ етпеді. жерг. Тұқ те етпеді, ештеңе болмады.

ДАҒА сын. жерг. Қалың, ну.

ДАҒАДАЙ сын. жерг. Тағадай, таға секілді.

ДАҒАДАЙЫН сын. ескі кітаби. **Дағадай.**

ДАҒАҚ зат. тар. Ғұндардың айрықша мәртебеге ие әлеуметтік жігі.

ДАҒАЛА зат. сөйл. Дақ, шел.

ДАҒАЛАЙ зат. жерг. Бір жылдың ішінде екі рет лақтаған ешкінің соңғы лағы.

ДАҒАЛАҢ зат. жерг. **Дағалай.**

ДАҒАР зат. сөйл. жерг. Астық, қи, тезек т.б. салатын үлкен қап, қанар.

ДАҒАРА¹ зат. Үлкен қап.

ДАҒАРА² зат. жерг. Темірден, мыстан, жезден жасалған үлкен ыдыс түрі.

ДАҒАРА³ [ир. **تغار**] зат. муз. Даңғырлаған дыбыс шығаратын көне музыкалық аспап.

ДАҒАРА⁴ зат. жерг. 1. Жүгерінің қыны. 2. жерг. Дағарадан үлкен етіп пісірілген нан.

ДАҒАРА⁵ сын. Ебедейсіз, рабайсыз үлкен. **Дағара мүйіз.** бейн. Үлкен, ебедейсіз мүйіз деген мағынада.

ДАҒАРА-ДАБЫЛ зат. Дағара мен дабыл, даңғырлаған қатты дауыс шығаратын аспаптар.

ДАҒАРАДАЙ сын. Абажадай, үлкен.

ДАҒАР-ДАҒАР сын. сөйл. экспр. Қап-қап.

ДАҒАРДАЙ сын. сөйл. **Дағарадай.**

ДАҒБЫР зат. сөйл. **Дақпырт.**

ДАҒБЫРТ зат. сөйл. **Дақпырт.** 1. Бос сөз, өсек-аяң. 2. Даңққұмарлық, әсіре мақтау, әсірелеу.

ДАҒДАН зат. бот. Далалы жерлерде өсетін, биіктігі 40-50 см-дей болатын, көпжылдық шөптесін өсімдік.

ДАҒДАР= ет. 1. Бір сәтке не істерін білмей сасып қалу, аңырау. 2. Көп күйзелу, қайтерін білмей, ұзақ дал болу. 3. Амалсыз, лажсыз қалу.

ДАҒДАРТ= ет. Қиын жағдайға ұшырату, күйзелту.

ДАҒДАРУ Дағдар етістігінің қимыл атауы.

ДАҒДАРУЛЫ сын. Аңыраған күйде не істерін білмеген жағдайда.

ДАҒДАРУШЫЛЫҚ зат. Қайтерін білмей аңырушылық, дал болушылық.

ДАҒДАРЫЛ= ет. Күйзеліске түсу, не істерін білмеу.

ДАҒДАРЫЛУ Дағдарылы етістігінің қимыл атауы.

ДАҒДАРЫҢҚЫРА= ет. Сасыңқырау, тосырқау.

ДАҒДАРЫС= ет. Бір-біріне қарап аңырану тирысу, бірігіп бір шешімге келе алмау.

ДАҒДАРЫС зат. 1. Аңыраушылық, не істерін білмей сасушылық, әрі-сәрі күй. 2. Күйзеліс. 3. экон. [грек. krisis]. Белгілі бір елдің немесе жеке кәсіпорынның экономикалық, қаржылық дамуындағы тоқыраушылық; қоғамдағы өзгерістер алдындағы өтпелі кезең. 4. саяси. Белгілі бір мемлекет, ел ішіндегі әлеуметтік-саяси ахуалдың шиеленісіп, қауіпті, тұрақсыздық сипатқа ие болуы.

Дағдарысқа тап келді. Қиыншылыққа кез болды, күйзеліске түсті. **Дағдарысқа түсу.** к і т а б и. Тоқырауға шалдығу, күйзеліске тап болу. **Дағдарысқа ұшырады.** а) Күйзеліске тап болды, қиналды. ә) к і т. Тоқырауға шалдықты.

ДАҒДАРЫССЫЗ сын. Тоқыраусыз, шиеленіссіз.

ДАҒДАРЫСТЫ сын. Дағдарысы бар, дағдарысқа ұшыраған.

Дағдарысты тұрақтылық. өск. Екі жақтың дағдарыс кезінде стратегиялық ядролық шабуылды бірінші болып бастауды мейлінше қаламайтынын көрсететін жағдай.

ДАҒДЫ зат. 1. Үйренішті, сүйекке сіңген әдет, қалыптасқан машық. 2. Ұлтқа, дінге, ділге тән әдет-ғұрып, салт-дәстүрге байланысты қалыптасқан машық, әртүрлі амал, әдет. 3. Мәдениетке, ахлаққа, ұлттық тәлім-тәрбиеге тән әдеп. 4. пед. Оқыту, білім беру жүйесінде қалыптастырылатын білім алу, оны қорыту, пайдаланудың түрлі машықтары. 5. псих. Алғашқыда саналы орындауды қажет ететін әрекеттің жаттыға беру нәтижесінде автоматты машыққа айналдыру.

Дағды алды. Үйренді, көндікті, қалыптасты, әдеттенді. **Дағды алдырды.** Үйретті, әдеттендірді. **Дағды бойынша.** Әдеттегіше, жайшылықтағыдай, күнделікті қалындай. **Дағдыға айналды.** а) Әдетке сіңді, машыққа түсті. ә) псих. Тәжірибе негізінде автоматтандырылған машыққа өтті. **Дағдыға айналдырды.** Әдет ретінде қалыптастырды, әдет қылды. **Дағдыға басты.** Үйренген әдетімен жасады. **Дағдыға енді.** Әдетке айналды. **Дағдыдан тыс.** Өзгеше, әдеттегіден бөлек, басқаша. **Дағды қылды.** Қалыпқа айналдырды, үйренді.

ДАҒДЫДА үст. Әдетте, көбіне-көп, негізінде.

ДАҒДЫЛАН= ет. 1. Үйрену, машықтану. 2. Әдеттену, әдетке айналдыру, үйренішті қылу. 3. Икемделу, ыңғайлану. 4. Төселу, бейімделу.

ДАҒДЫЛАНДЫР= ет. 1. аңшылық Үйрету, баулу. 2. Бейімдеу, төселту. 3. пед. Оқыту жұмысындағы машықтандыру. 4. жағымсыз. Әдетке айналдыру, жаман үйрету.

ДАҒДЫЛАНДЫРУ Дағдыландыру етістігінің қимыл атауы. 1. пед. Оқушыны арнайы педагогикалық тәсілдер арқылы белгілі бір әрекетке, білім дағдыларына машықтандыру. 2. өск. Әскери тәртіпке, соғыс машығына т.б. үйрету, тәрбиелеу. 3. Малды үйрету, баулу, төселту.

ДАҒДЫЛАНДЫРЫЛ = ет. 1. Үйретілу, бейімдендіру, тоселу. 2. психол. Автоматты түрде орындауға машықтандырылу.

ДАҒДЫЛАНУ Дағдылан етістігінің қимыл атауы. 1. Үйрену, бейімделу. 2. психол. Өз алдына дербес әрекеттен шұғылдануға машықтану, белгілі бір әрекетті автоматтандыру.

ДАҒДЫЛЫ сын. 1. Үйреншікті, машықты. 2. Әккі, кәсіби, тәжірибелі. 3. Дәстүрлі, қалыпты. 4. Қалыптасқан, әбден тексерілген, дұрыстығы қымалы.

Дағдылы сатып алушы. экон. Тәуекел етуге бейім емес және өзінің ұнататынында оң бағаланған тауарларға басымдық беретін сатып алушы.

ДАҒДЫМЕН үст. Қалыптасқан тәртіппен, үйреншікті әдетпен.

ДАҒДЫР зат. сөйл. **Тағдыр.**

ДАҒДЫРЛАС сын. сөйл. **Тағдырлас.**

ДАҒДЫСЫЗ үст. Әдет алмаған, тәжірибесіз.

ДАҒДЫСЫНША үст. Өзіне тән, үйреншікті әдетіше.

ДАҒЛАН сын. сөйл. **Жағылған.**

ДАҒУА [ар. دعوى] 1. зат. көне. діни. Үгіт, насихат, үндеу. 2. Дәлел, айшықты пікір. 3. Міндет, мақсат. 4. поэт. Қызық, дәурен, думанды кез. 5. Қасиет, мәртебе, дәреже.

Дағуа жоқ. ескі кіт. **Дауа жоқ** (лаж, дауа, сөз жоқ деген мағынада). **Дағуа [қылды] құрды.** Әрекет жасады, үгіт, насихат етті.

ДАҒУАЛЫҚ сын. көне. Ерекше, қасиетті.

ДАҒҒҰР зат. Моңғол тайпаларының бірі.

ДАҒЫ шыл. 1. Тіркескен сөзіне даралау, ерекшелену мағынасын үстейтін демеулік көмекші сөз. 2. Да, де демеуліктері сияқты мағыналық сабақтастық, іліктестікті білдіретін көмекші сөз. 3. сөйл. Құптау, бекітіп растау мағынасын үстейтін қосымша. 4. сөйл. жерг. Интонация арқылы неге солай етпейсің немесе солай ма деген мағынадағы сұрауды білдіретін көмекші сөз.

ДАҒЫМ: дағым қылды. көне. Жәрдем жасады, қолдады.

ДАҒЫРА зат. муз. 1. Ағаш шеңберге иленбеген бұзау терісін керіп таспамен тіліп жасалатын барабан тектес аспап. 2. миф. Әдетте бақсылардың ойнағанда жыны шақырады деген сенімнен даңғырлатып ойнайтын аспабы.

Дағыра нан. зат. жерг. Тандыр пешке пісірілген ұлкен нан. **Дағыра қақты.** Дабыл қақты, жария етті, шу көтерді.

ДАҒЫРАЙ = ет. Үлкен қылып көрсету.

ДАДА [ир. دادا] зат. жерг. 1. Ата, әке; аға. 2. сөйл. экспр. Тәжік, өзбек ағаң деген мағынада.

ДАДАН сын. жерг. **Надан.**

ДАДАНДЫҚ зат. жерг. **Надандық.**

ДАЖАЛ зат. сөйл. **Тажал.** 1. діни. ауыс. Жалмауыз, бір нәрсеңіз түбіне жететін жойқын қара құш. 2. сөйл. экспр. Зор құш, бәрінен мықты, үрей туғызатын алып құш иесі деген мағынада. 3. Дұшпан, қастандық ойлаған жасу. 4. поэт. Апат, алапат, қиыншылық. // Қомағай, құш қатты, тойымсыз, жалмаңдаған, қастық ойлаған.

Дажалың келді. Өлімің жетті, түбіңе жеткізетін адамың, ісің т.б. жақындады. **Дажалы болды.** Біреудің, бір нәрсеңіз түбіне жетті, аздырып-тоздырушысы болды.

ДАЖАЛДАЙ сын. сөйл. **Тажалдай.** // Тажалға ұқсап, жалмауызға ұқсап.

ДАЙ¹ зат. тар. Б.з.б. V ғасырда дақтар арасынан тармақтанып бөлініп шыққан ежелгі тайпа.

ДАЙ²: екі дай. а) Пікір-көзқарасы қарама-қарсы екі жақ, екі жік. ә) Екі түрлі, екіжүзді.

б) Әлеуметтік, саяси, рулық т.б. сипаты бойынша бөлінген қарама-қарсы екі топ. в) Ерегесін, таласу, ойындағы қысылтаның кезде бөлінген екі жақ.

ДАЙ-ДАЙ сын. 1. Жік-жік, жақ-жақ болып бөлініп, бөлшектенген. 2. ауыс. Екіге бөлінген топтардың бітпейтін сөзі.

Дай-дай болды. Жік-жік, жақ-жаққа бөлінді, берекесі кетті.

ДАЙВЕР [ағыл. diver] зат. спорт. Дайвингпен шұғылданатын адам.

ДАЙВИНГ [ағыл. diving] зат. спорт. Су астында жүзу, спорт түрі.

ДАЙВИНГТІК сын. Дайвингке қатысты.

ДАЙДЖЕСТ [ағыл. digest] зат. инф. Бірнеше хабарламаларды біріктіріп тұратын пошта тізімінің хабарламасы.

ДАЙКА [ағыл. dike] зат. геол. **Сығылма** (жер қыртысындағы жарықшалардың тау жыныстарына толғынан пайда болған геологиялық дене).

ДАЙН [ир. دین] зат. діни. Мұсылмандық құқық – қарыз міндеттемесінің бір түрі.

ДАЙРА¹ зат. муз. Музыкалық аспап.

ДАЙРА² жерг. Жерге төсеу үшін қамыстан тоқылған шымта.

ДАЙРА³ зат. сөйл. 1. Дария, өзен, көл. 2. ауыс. Кеңістік.

ДАЙРАҚТА = ет. Тарамдалу, бөліну.

ДАЙРАҚШЫ зат. жерг. Алтын, күмістен зергерлік бұйымдар жасайтын ұста.

ДАЙРАТЕРМЕ зат. этн. көлөнер. Қазақ оының түрі.

ДАЙЫ зат. жерг. **Нағашы.**

ДАЙЫМ үст. сөйл. **Дәйім.** 1. Әрқашан.

2. **Блге, үнемі.** // Әрбір, күнделікті, тұрақты. // көне. Ұзақ, созылған.

ДАЙЫМШЫЛЫҚ: дайымшылық қылды. жерг. Кәсіп қылды, соңына түсті.

ДАЙЫН үст. даңра, әзір; сақадай сай. // Әзірленіп қойған, бұрыннан сайланған, даярланған.

Дайын болды. а) Іштей, не болса да, соған берік болды, орындауға алдын ала ниеттенді.

ә) Әзірленді, дайындалып бітті. **Дайын бұйым.** экон. Одан өрі өңдеу, қайта өңдеу, қайта сату үшін емес, түпкілікті тұтыну мақсатымен сатып алынған бұйымдар. **Дайын егілді.** Әзірленді, дайындалды. **Дайын қылды.** Сақадай сай етті, әзірлеп болды. **Дайын өнім.** экон. Кәсіпорында жасалып шыққан және өндірістік немесе жеке бастық тұтыну үшін жарамды өнімдер. **Дайын тұрды.** а) Әзір болды, күтіп тұрды. ә) Біреу дайындап қойды, алдын ала әзірленді. б) Бір іске бейім болды, сол ісін, қылығын қайтадан көрсетті. **Дайын үлгі.** Қалыптасқан, үйреншікті нұсқа, әзір қалып.

ДАЙЫНДА = ет. 1. Әзірлеу, даярлау, жөндеу, реттеу. 2. Шаруашылықтың белгілі бір саласымен байланысты, керекті материалды, өнімді, шикізатты өңдеу; мол қор жасау. 3. Белгілі бір мамандыққа, кәсіпке оқыту, үйрету, білім жетілдіру. 4. Белгілі бір өнерге, іске баулу; тәрбиелеу. 5. Радио-, теле- және музыкалық хабарларға материалын, құжаттарды жазып шығу, әзірлеу.

ДАЙЫНДАЛ = ет. 1. Әзірлену, даярлану. 2. Ойластырылу, құрылу, жоспарлану. 3. Тәрбиелену, баулыну, білім алу, жаттау, жаттығу. 4. Жолға әзірлену, жарақталу. 5. Жазылып шығу, басылу, құрылу. 6. Өңделу, жасалу, істелу.

Дайындалған қорғаныс. әск. Алдын ала инженерлік әдіспен толық жабдықталған, әскерлер орналасқан қорғаныс.

ДАЙЫНДАЛУ Дайындал етістігінің қимыл атауы. 1. Даярлану, әзірлену. 2. Тәрбиелену, білім алу, жаттау, баулыну, жаттықтырылу.

ДАЙЫНДАЛУШЫ зат. Дайындықтан өтуші, әзірленуші.

ДАЙЫНДАМА зат. зерг. Зергердің араластырып дайындап қойған қоспасы.

ДАЙЫНДАС = ет. Әзірлеуге көмектесу, жасасу, құрасу.

ДАЙЫНДАСУ ет. Дайындас етістігінің қимыл атауы.

ДАЙЫНДАТ = 1. Әзірлеу, жасату, құрғызу. 2. Өңдету, жинау. 3. Бапталу, баулыту, тәрбиелету. 4. Пісірту, ас әзірлеу.

ДАЙЫНДАТУ Дайындат етістігінің қимыл атауы; жасату.

ДАЙЫНДАТУШЫ зат. Дайындап, жасап шығарушы, жасатқан адам.

ДАЙЫНДАТТЫР = ет. Әзірлеттіру, даярлаттыру.

ДАЙЫНДАТТЫРУ Дайындаттыр етістігінің қимыл атауы.

ДАЙЫНДАУ Дайында етістігінің қимыл атауы. 1. Өңдеу, қор жинау. 2. Жасау, жасап шығару. 3. Даярлау, дайын қылу. 4. Жазу, құру, баспаға әзірлеу. 5. Пісіру, әзірлеу.

Дайындау орындары [ұйымдары]. Ауыл-шаруашылығы өнімдерін өңдеу үшін сатып алатын арнайы мекемелер.

ДАЙЫНДАУШЫ зат. 1. Шаруашылықтың белгілі бір саласы бойынша керекті өнімді, материалды, шикізатты жинау қызметін атқарушы агент. 2. Белгілі бір шаруашылық саласындағы өңдеуші маман. 3. Жасап шығарушы, жасаушы, өндіруші.

ДАЙЫНДЫҚ зат. 1. Жолға, саяхатқа, жайлауға т.б. шығуға әзірлік. 2. әск. Әскери іс-әрекеттер жүргізер алдындағы шаралар. 3. өнер. Театрда сахналық қойылымдарға немесе сахналандырылған көріністерге, әдеби, музыкалық т.б. шараларға әзірлік. 4. спорт. Спорттық ойындар алдындағы шаралар, жаттығулар. 5. Біліктілік, кәсіби құзіреттілік. 6. Белгілі бір шаралар алдындағы әзірлік жұмыстары.

Дайындық болды. Бір нәрсеңіз жасалуына негіз қаланды. **Дайындық бөлімі [курс].** Жоғары оқу орнына түсушілерге арналған даярлау курсы.

ДАЙЫНДЫҚСЫЗ сын. 1. Алдын ала даярлықсыз, әзірліксіз. 2. Тосын, күтпеген жерден, кенеттен болған.

ДАЙЫНШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Дайындық.**

ДАЙЫР сын. көне. **Даңғайыр.**

ДАКТИЛО... Мағынасы саусақтармен байланысты күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

ДАКТИЛОГРАФИЯ [грек. daktylos – саусақ, logos – ілім] зат. пед. Жазуға ыңғайлы жазық нәрсеге саусақпен жазу.

ДАКТИЛОЛОГИЯ [грек. daktylos – саусақ, gpho – жазамын] зат. пед. Естуі мен көруінде мүлкістігі бар адамдардың ымдап сөйлесетін саусақ әліппесі.

ДАКТИЛОКОПИЯ [грек. daktylos – саусақ, skopre – көремін] зат. құқық. Қылмыстыларды іздеу мақсатымен саусақтардың бедерін зерттейтін криминалистика ғылымының бір бөлімі.

ДАКТИЛОКОПИЯЛЫҚ сын. құқық. Дактилоскопияға қатысты, соған тән.

Дактилоскопиялық тіркеу. құқық. Қылмыстық іс жасағандардың саусақ бедері қорын жасау үшін есепке алу, жинау.

ДАКТИЛЬДІК: дактильдік сөйлеу. Саусақтар мен олардың қозғалыстарының белгілі бір конфигурациялары арқылы сөйлеу.

ДАҚ' [ир. ڭ] зат. 1. Бір түстің үстіне тұскен екінші түстің белгісі. 2. Жарақаттан

денеге түскен таңба, тыртық. 3. Терідегі шешектен т.б. қалған таңба. 4. биол. Азадағы өзгеріс, кері процестер мен аурудың көрініс ретіндегі таңба. 5. Белгісіз таңбалар, бір нәрсеңің орны, ізі. 6. Киімнің, не басқа бір заттың былғанған жерінде қалған орны, бір нәрсеңің түскен табы. 7. ауыс. поэт. Уайым-қайғының, бейнеттің, соғыстың т.б. ізі, табы. 8. ауыс. Кемшілік, мін, ақау. 9. ауыс. Абыройсыздық, беделден айырушылық.

Дақ қалды. Ызғар қалды, қаяулы болды (көңіл, жүрек, сезім туралы). **Дақ салды [түсірді].** а) Өмірдің қиындығынан, біреуге не бір нәрсеге ренжігеннен т.с. көңілде ызғар қалды, сезіміне күдік кірді. ә) Қырсықтан немесе біреудің арам ісінен, т.б. салдарынан таза атағы мен абыройына нұқсан келді. **Дақ салмады.** а) Ренжітмеді, өкпелетмеді. ә) Намысын, атақ-абыройын кірлетмеді.

ДАҚ² зат. астр. Фотосфера газдарының 4500⁰С-қа шейін салқындаған жерлері.

ДАҚ³ сын. көне. Жалғыз, тақ.

ДАҚ⁴ үст. жерг. Нақ, дәл, тура, нағыз.

ДАҚА зат. көне. 1. Тайдың терісі, немесе содан тізілген бағалы сырткіім. 2. жерг. Теріден тізілген тон.

Дақа қамшы. этн. Тай терісі таспаларынан өрілген қамшы.

ДАҚАТ зат. көне. Рет, сан, кез.

ДАҚБЫРТ зат. сөйл. **Дақпырт.** 1. Сөз, хабар, атақ. 2. Бос сөз, даңғаз.

ДАҚ-ДАҚ үст. **Тақ-тақ.**

ДАҚПА-ДАҚ үст. Дәлме-дәл, нақпа-нақ.

ДАҚИТ [ар. دَقِيقَة] зат. көне. **Минот** (сағаттың, градусының алыстан бір бөлігі).

ДАҚПА-ДАҚТАП үст. Дәлме-дәлдеп, әр біреуін нығырлап.

ДАҚПЫРТ зат. 1. Лақап, алытқашпа сөз. 2. Шулы хабар, әңгіме. 3. Қалыптасқан пікір, атақ. 4. Бос, көтерме, нәтуасыз сөз. 5. Бос айғай-шу, даңғаз.

Дақпыртқа елікпеді. сөйл. Әсіре мақтауға ермеді. **Дақпыртпен кетті.** сөйл. Бұрыннан қалыптасқан тәртіппен жүрді, ой елегінен өткізбей, қабылдай салды. **Дақпырты тарады.** сөйл. Атақ, даңқы алысқа аян болды.

ДАҚПЫРТ-ЛАҚАП зат. Қауесет, алып-қашпа сөз.

ДАҚПЫРТСЫЗ сын. Даурықпасыз, у-шусыз.

ДАҚПЫРТТА= ет. Даңғазалану, далба-лақтау, шулату.

ДАҚПЫРТТАУ Дақпыртта етістігінің қимыл атауы.

ДАҚСЫЗ сын. 1. Кірсіз, тап-таза. 2. Ашық. 3. ауыс. поэт. Зілсіз, кексіз, реңісіз.

ДАҚТА= ет. Дақ салу, таңбалау.

ДАҚТАН= ет. Теңбіл-теңбіл болып, қаратылып көріну.

ДАҚТАНУ Дақтан етістігінің қимыл атауы. **ДАҚ-ТАҢБА** зат. Жарақаттан, соққыдан бетке түскен белгі.

Дақ-таңба [сүйекке дақ-таңба] салды. Атадан келе жатқан текті қасиеттерін таптады, тұтас бір әулет, ата ұрпақтың арына кір келтірді.

ДАҚТАУ зат. қолөнер. Ою салудың алдындағы белгілеу, белгі салу процесі.

ДАҚЫ зат. Қалың түбітін теріден, түзі сыртына қаратылып тізілген қыстық сырттық қым.

ДАҚЫЛ зат. егіншар. Азықтық, өндірістік-техникалық маңызы бар, егін өсірілетін өсімдіктің жалты атауы.

Дақыл өнімдері. егіншар. Малазықтық, азықтық т.б. мәні бар, арнайы өсірілетін өсімдіктерден алынатын өнім.

ДАЛ¹ зат. көне. Араб әліпмесіндегі «д» әрпінің айтылуы.

ДАЛ² үст. Не қыларын білмей дағдарып, дел-сал болған күй.

Дал болды. а) Басы қатты, есі шықты, дағдырды. ә) Әлек болды, не істерін білмей, әлекке түсті. б) Дел-сал болды, алабұртты. в) Таңғалды, таң болды. **Дал қылды.** а) Амалын тауысты, әлек қылды. ә) Дағдартты, есін шығарды. **Дал қылғандай.** контекст. Дал қылағындай, әлекке салағындай, дағдартағындай.

ДАЛА зат. 1. Кең байтақ жазық өңір. 2. геогр. Бетін шөптесін өсімдік басқан, ландшафттық-белдемдік өңірлердің жалты атауы, ормансыз аумақтар. 3. Сырт жер, тыс. 4. сөйл. Аула, есіктің алды, қора. 5. Ауылды жер, қыр (антонимі – қала). 6. Шабындық, жайылымдық жер. 7. Жапан тұз, адам аяғы сирек баратын жер. 8. Белгілі бір жазық жердегі өлке, аймақ. 9. ауыс. Қазақ жұрты, мекені, елі деген мағынада. 10. ауыс. Киелі мекен, атажұрт.

Дала аймағы. геогр. Солтүстік және оңтүстік жартышарлардағы ауа райы континентті, жауын-шашыны аз географиялық аймақ, **Дала аңдыры.** Таусыз, ормансыз, шөптесін өсімдік басқан жазық жерді мекендейтін аңдар. **Дала аптабы.** Жазық, ормансыз, таусыз өңірде болатын жаздың ортасындағы ыстық. **Дала ауа райы.** геогр. Жыл маусымдары айқын байқалатын континентті атмосфералық режим. **Дала белдемі.** геогр. Құрлықтардың қоңыржай және субтропиктік белдеулерін қамтитын табиғи географиялық белдем. **Дала бозторғайы.** зool. <лат. melanocorypha calandra>. Торғай тәрізділер тобының ішіндегі бозторғай тұқымдасына жататын құс. **Дала бүркіті.** зool. Бүркіт тұқымдасына жататын далалық жерде мекендейтін жыртықшы құс. **Дала генерал-губернаторлығы.** тар. Патшалық Ресейдің отарлық саясаты тұсында Қазақстанда ХХ ғ-дың алғашқы ширегіне дейін болған өкімшілік аймақ, **Далаға айтылды.** Сөзі зая кетті. **Далаға атты.** Лақтырып жіберді, лақтырып тастады. **Далаға жүгірді [шықты].** сөйл. Дәретханаға, құсуга, басқа да қажетін өтеуге кетті. **Далаға кетті.** Істегені текке, босқа кетті, кеш болды. **Далаға рәсуа болды.** Зая кетті, бос әуре болды. **Далаға тастады.** а) Қадірлемеді, бағаламады. ә) Көмілмеді, жерленбеді, көмусіз қалды. б) Лақтырды, босқа ысырап қылды, керексіз етті. **Далаға үйреніп қалды.** сөйл. Ауылдың өмірі мен тіршілігіне дағдыланып, қырағ бауыр басып кетті. **Далаға шықты.** а) Сыртқа, тысқа шықты, үйден шықты. ә) Сыртқа білдірді, сездірді. **Далада жатқан жоқ.** сөйл. экспр. Сұрауы бар, көп емес деген мағынада. **Далада жүрді.** Үй көрмеді, елден, отбасынан жырақта жүрді. **Далада түнеді.** сөйл. Үйдің сыртында, ботен үйде қонды. **Даладан келді.** сөйл. Алыс сапардан, түздегі ұзақ жолдан немесе жұмыстан оралды. **Дала ешкімері.** зool. <лат. agama sanguinolenta> Тұрқы 11-12 см, салмағы 35 г-дай, арқа қабыршақтары біркелкі, құйрық қабыршақтары қиғаш орналасқан, шөл және шөлейт жерлерде кеміргіштердің және басқа омыртқалылардың ішінде тіршілік ететін кесірткенің түрі. **Дала жадырағы.** зool. <лат. anthus richardi>. Торғай тәрізділер отрядының ішіндегі шақшақай тұқымдасына жататын жыл құсы. **Дала жалбызы.** өс. Биктігі 15-60 (110) см, сабағы тік, гүлдері шар тәрізді өсімдік. **Дала жәндіктері.** зool. Ормансыз, таусыз жазық жерді мекендейтін жәндіктер. **Дала жұмыстары.** геол. Геологиялық зерттеу

шаралары зерттелмек ауданның өз аумағында жүргізілуін қажет ететін жұмыстар жиынтығы. **Дала жұрты.** Кошпенді ел, халық деген мағынада. **Дала жылқысы.** Далада жайылып, ел көрмей, тағыланып кеткен асау жылқы. **Дала жыршысы.** поэт. а) Даланы өлеңмен дәріптеуші. ә) Жыршы құстар. **Дала кезді.** Қаңғыды, беталды жүре берді. **Дала кекіресі.** өс. <лат. centaurea>. Күрделігүлділер тұқымдасына жататын шөптесін өсімдіктің далалық жерде өсетін түрі. **Дала кемесі.** бейн. Қолбайн. **Дала климаты.** **Дала ауа райы.** **Дала көңіл [мінез].** поэт. Кең, дарқан пейіл. **Дала күзені.** зool. <лат. mustela ebersmaun> Далалық жерде мекендейтін бағалы терілі кішкентай денелі жыртықшы аң. **Дала күңіренді.** бейн. Қатты шыққан дыбыстан, шудан, күшті үннен айнала жаңғырды. **Дала қазағы.** Қала өркениетінен тысқары, ауылды жердің, қырдың қазағы. **Дала қазан-ошағы.** өс к. Әскери жағдайдағы, егін ортағы кезіндегі және т. б. далалық жұмыстарда тамақ дайындауға арналған орындар. **Дала қазы.** зool. Жабайы қаз. **Дала қиыры.** Жазықтың көзішальмаға түсетін шеті, алыстағы, көз қиындағы жері. **Дала қойы.** зool. Қуымсүйізділер тұқымдасына жататын далалық жерді мекендейтін жұрттықшы, күйіс қайыратын жануар, жабайы аң. **Дала қосы.** Егін салу, шоп ору сияқты науқан кезіндегі уақытша баспана. **Дала қыраны.** зool. <лат. aquila garrax> Сұңқар тәрізділер отрядының қырылар тұқымдасына жататын, далалы жерде мекендейтін жыртықшы құс. **Дала қырықбуыны.** өс к. <лат. equisetum arvense> Далалы жерде өсетін тамырсабағы бар көпжылдық шөптесін өсімдік. **Дала құлалдыны.** зool. <лат. circus macrourus> Ересек аталығының арқа жоны көгілдірленіп, бауыр жағы таза ақ түсті, қыбасарының бауыр жағы қоңырқай, тұмсығы мен тырнақтары қара түсті келетін, жыртықшы құстың далалық аймақта мекендейтін түрі. **Дала марчелласы.** биол. <лат. morchella sterppicola> Дискомицеттер қатарына жататын қалпақшалы саңырауқұлақ. **Дала мүлгіді.** бейн. Қараңғы түсіп, айналадағы күндізгі шу басылды. **Дала мыңғырды.** Дала малға толды. **Дала омырауында [гөрсінде].** поэт. Жердің жоғарылау жазық тұсында. **Дала өркениеті.** мәдени-филос. Түркітестес халықтардың, соның ішінде қазақтардың материалдық және рухани құндылықтарының даму сатысы; этно-мәдени жүйенің қалыптасуындағы табиғи-тарихи тұрпат. **Дала өсімдіктері.** бот. Құрақ шым қабатты жерлерде өсуге бейімделген өсімдік құрылымдары. **Дала перзенті.** поэт. Дала ұланы. **Дала поштасы.** өск. Әскери бөлімнің шартты мекенжайы. **Дала пішені.** ауылшар. Жазық, шалғындық жерде өсетін малазықтық шөптесін өсімдіктер. **Дала соты.** тар. Ресей империясының Қазақстандағы сот жүйесін қайта құру жөніндегі 1898 ж. заңына сәйкес құрылған орган. **Дала суықторғайы.** зool. Орманды даланы мекендейтін төсі қызыл торғай. **Дала суыры.** зool. <лат. martofa bobas> Қыста ұйқыға кететін, тиін тұқымдастарына жататын дене тұрқы кішірек аңның далалық жерде мекендейтін түрі. **Дала тағысы.** зат. поэт. Далалық жерді мекендейтін жабайы аң. **Дала түйеқұлағы.** зool. Далалық жерде мекендейтін кемірушілер отрядына жататын дене тұрқы кішкентай тышқан түрі. **Дала уәлаяты.** тар. **Дала генерал-губернаторлығы.** Дала флорасы. бот. Таралу аймағы Еуразияның далалық жерлеріне тән өсімдіктер тобы. **Дала хайуанаттары.** зool. Далалық аймақта тіршілік ететін жануарлар. **Дала шпесі.** өс к. <лат. cerasus

fruticosa> Раушангүлділер тұқымдасына жататын, қою қызыл түсті сүйекті ұсақ жемістері бар бұта немесе ағаш түріндегі далалық өсімдік. **Даланың ажары [еркесі]**. бейн. Далалы жерде емін-еркін өмір сүріп, өсіп-өнетін жасуар, өсімдік, тағы аң т.б. тіршілік иесі туралы. **Даланың дауылындай**. бейн. Кең жерде, кең аймақты түгел шартты, ұйытқы соққан шаңды, жауын-шашынды желдей. **Даланың [кең, жалпақ даладай] кендігіндей**. бейн. Жомарт, кең пейіл, дархан деген мағынада (қазақ ұртының, халқының көңілі, мінезі туралы). **Даланың көбелегіндей**. бейн. Еркін, жеңіл, көзге тартымды деген мағынада. **Даланың қоңыр желіндей**. бейн. Жаңа жайлы, салқын деген мағынада. **Даланың қызғалдағы [қызғалдағындай] секілді**. Бірден көз тартатын, ерекше қанық бояулы, әсем; сұлу, көркем. **Даланың сағымындай**. бейн. Із-түсіз, мүлдем болмағандай деген мағынада. **Даланы басына көтерді**. Қатты сөйледі, айғайлады, даурықты. **Даланы кернеді**. Далаға сыймай кетті, толып кетті. **Даланы кеудесіне сыйдырды**. поэт. **Жер-жерді көрді, бәріні көрді**. Дала шықылдағы. зоол. Тышқанның бір түрі. **Дала шөптері**. өс. Ауа райында жылдың төрт мезгілі де айқын білінетін ормансыз, таусыз, жазық жерде өсетін шөптесін өсімдік. **Дала шпаттары**. геол. **K, Na, Ca** алюмосиликаттарының изоморфты қоспалары, кальций мен натрийдің, калий мен натрийдің, калий мен барийдің қаңқалы алюмосиликаттары сияқты жер қыртысының тау жынысын құрайтын минералдарының ең көп тараған тобы. **Дала шырмауығы**. өс. <лат. convolvulus arvensis> Шырмауықтар тұқымдасына жататын, ұзындығы 20-120 см болатын көпжылдық шырмамалы өсетін арамшөпті өсімдік. **ДАЛАБА¹** зат. жерг. *Дау, жанжал, машақат.*

ДАЛАБА² зат. Басқим түрі. **ДАЛАБАСЫЗ** сын. *Дау-жанжалсыз.* **ДАЛАБЕЗЕР** сын. экспр. *Далаға қарай жүгіретін, ойылышыл, үйде отырғаннан қашатын (бала туралы).* **ДАЛАДАЙ¹** сын. 1. Рабайсыз үлкен. 2. Кең ауқымды, алып жатқан жері үлкен. 3. Кең ашылған, салынған, пішілген т.б. 4. бейн. Кеңпейіл, жомарт.

Даладай кең. а) поэт. *Жаны жайсаң, кеңпейіл, ақ көңіл.* б) *Далиған үлкен, ауқымды көлемді. Даладай қуаңсыды*. поэт. *Көңілі түсті, қатты күйзеліп, мұңайды. Даладай құлазды*. бейн. *Барлық жақсы ойы әп-сәтте жоқ болып, жаны күйзелді. Даладай ұзақ*. бейн. *Ұзын-сонар, көпке созылған, көлемді.*

ДАЛАДАЙ² сын. сөйл. экспр. *Қан-жоса, қызыл-ала қан.*

Даладай қылды. *Қан-жоса етіп ұрды, мұрын бұзды.*

ДАЛА-ДАЛА сын. сөйл. экспр. *Сау-тамтығы жоқ, пәре-пәре.*

Дала-даласын шығарды. *Парша-парша қылды; сау қалдырды.*

ДАЛА-ДАЛАМЕН үст. *Жолмен, сүрлеумен емес, даламен.*

ДАЛАЙ= ет. *Үлкейту, кеңіту.*

ДАЛАЙБАНА зат. жерг. этн. *Қыз ұзатқанда жеңгелері алатын кәде.*

ДАЛАҚ-ДАЛАҚ елік. *Желбіреген жеңіл заттың желп-желп етіп көрінуін бейнелейтін сөз.*

ДАЛАҚПАЙ зат. *карапайымсөз. Көп нәрсеге мән бермей алаңғасарланып шауып жүре беретін адам.*

ДАЛАҚПАЙЛА= ет. *Алды-артына қарамай шаба беру.*

ДАЛАҚТА= ет. 1. *Киімнің етек-жеңінің жалп-жалп етіп, алқа-салқасы шығуы.* 2. *жағымды. Алды-артына қарамай, алаңғасарланып, арасалаңданып жаны қалмай шабу.* 3. *ауыс. жағымсыз. мысқыл. Құр бос елбелектеу, жалпақтау.* 4. *ауыс. Жоқтан өзгеге алданып, босқа арамтер болу.*

Далақтай берді. *Босқа, бекерге шапты, босқа әуреленді.*

ДАЛАҚТАЙ сын. *Кең, үлкен.*

ДАЛАҚТАС= ет. *Дымдары қалмай бірге шауып жүру.*

ДАЛАҚТАТ= ет. *Жаны қалмай, алды-артына қарамай шабу.*

ДАЛАЛЫ сын. *Жазық, кең алқапты, даласы бар.*

Далалы жер. а) *Жазық, таусыз алаңқай, тегіс жер.* б) геогр. *Далалық жер.*

ДАЛАЛЫҚ¹ сын. 1. *Далаға тән, далада орналасқан.* 2. *Даланың ауа райына, табиғатына сәйкес бейімделген.* 3. *Қала өркениетінен алыс, еркін, ауылдық, табиғатқа етене жақын.*

Далалық армия. өск. *Әскер тобы, бір бөлімнің құрамында немесе өздігінен бір операциялық бағытта ұрыс қимылдарын жүргізуге арналған топ. Далалық аэродром*. өск. *Авиациялық бөлімдердің (көбінесе майдандық, армиялық шептерде) уақытша орналасуы үшін қолданылатын қосалқы аэродром және маневр жасау аэродромы. Далалық демократия*. *Далалық этномәдени жүйеге сәйкес қалыптасқан еркіндік, билік жүйесі. Далалық ел-жұрт*. *Кең жазық өңірді мекендеген халық (түркі халықтары туралы). Далалық өркеніет*. *Көшпенділер өркеніеті. Далалық жер*. геогр. *Таусыз, ормансыз, шөп басқан жазық аймақ. Далалық жерүсті артиллериясы*. өск. *Ұрыс даласындағы бөлімдер мен бөлімшелердің ұрыс қимылдарын тікелей қолдануына арналған артиллерия. Далалық қорғаныс құрылыстары*. өск. *Әскери міндеттерді орындауға қолайлы жағдай туғызу үшін, сондай-ақ жеке құрам мен ұрыс техникасын қарсыластардың жойғыш құралдарынан қорғау үшін дайындық және ұрыс әрекеті кезінде тұрғызылатын бекіністер. Далалық пошта*. *Әскери бөлімнің шартты мекенжайы. Далалық сөт*. өск. *Соғыс кезінде әскери тәртіпті бұзып, қылмыс жасаған адамдарды соттайтын орган. Далалық таным*. филос. *Ешқашан өзгермейтін, мыңдаған жылдар бойы қабьлданаи құндылықтарды сол күйінде ұстана беретін көшпенділер дүниетанымына негізделген альтернативті білік. Далалық тоғандар*. а у ы л ш а р. *Жануарларды суару, су құстары мен балық өсіру, кейде егін суару мақсатында сайлар мен ойыстарда жасалатын тоғандар.*

ДАЛАЛЫҚ² зат. сөйл. *Жазықтық, кең жазық тегіс алқап, жазық жер.*

ДАЛАҢ зат. жерг. *Үйдің кіре берісі, ауыз үйі.*

ДАЛАҢ зат. жерг. *Бөз, жібі жуандау ақ мата.*

ДАЛАҢ зат. 1. *Иесіз жер, иен дала.* 2. *Таусыз, дөңгесіз жазық алаң.*

ДАЛАҢБАЙ зат. экспр. *Бос жүріспен уақыт өткізетін адам.*

ДАЛАНДА= ет. экспр. 1. *Далаң-далаң етіп, шапқылау, тынымсыз қозғалу.* 2. *Етегі далақтап шабу.* 3. *ауыс. Алды-артын ойламай, мәз болу, алаңғасарлану, арасалаңдау.*

ДАЛАНДАТ= ет. *Етек-жеңін желпілдетіп, далақтап шабу.*

ДАЛАНДАУ *Далаңда етістігінің қимыл атауы.*

ДАЛАҢ-ДҮЛАҢ сын. экспр. 1. *келеме ж. Алды-артын ойламайтын, бейқам.* 2. *Арасалаң, алаңсыз.*

ДАЛАҢҚАЙ сын. *Ашық, тегіс, кең. // Ашық алаң, тегіс, кең алқап. // Өзеннің, сайдың алқабы, орман ішіндегі ашық алаң.*

ДАЛАҢҚЫ¹ сын. 1. *Жазық, кең, тегіс, далалы.* 2. *Далиған, ұшы-қырсыз. // Алаң, жазық жер.*

Далаңқы ел. *Ұшы-қырсыз кең өңір, жазық алқапты мекендеген дала жұрты.*

ДАЛАҢҚЫ² зат. жерг. *Ағаш кесу үшін өркімнің енісіне бөлініп берілетін жер.*

ДАЛАҢҚЫЛАУ сын. *Жазықтау, ашықтау.*

ДАЛАП¹ зат. <ор. помада> *Әдемілік немесе терінің жұмсарту үшін ерінге жағатын қызыл бояу.*

ДАЛАП² сын. *Ашық қызыл түс.*

ДАЛАПТА= ет. *Далап жағу, қызарту.*

ДАЛАПТАН= ет. 1. *Қып-қызыл болу, қызара түсу.* 2. *Ерніне далап жағуыну.*

ДАЛАПТАЙ сын. экспр. 1. *Қып-қызыл.*

2. *Далап сияқты қызыл түсті.*

ДАЛАПТАНУ *Далаптан етістігінің қимыл атауы.*

ДАЛАПТАУ *Далапта етістігінің қимыл атауы.*

ДАЛАТАУЫҚ зат. зоол. *Далалық жерді мекендейтін тауық тұқымдастарына жататын, еті адал жабайы құс.*

ДАЛАШЫЛ сын. *Далақұмар.*

ДАЛБА¹ зат. жерг. *Күрке, үйшік, уақытша жасалған баспана.*

ДАЛБА²: *далба ауыз*. сөйл. экспр. а). *Үлкен ауыз.* б) *ауыс. Әнді жақсы салатын, даусы зор адам деген мағынада.*

ДАЛБАҒАЙ зат. көне. *Жауын-шашыннан сақтану үшін килетін жадағай бас киім.*

ДАЛБА-ДҮЛБА сын. *Пәре-пәре, өрім-өрім.*

ДАЛБА-ЖҮЛБА сын. сөйл. *Далба-дүлба, алба-жұлба.*

ДАЛБАЙ¹ зат. сөйл. *Далбағай.*

ДАЛБАЙ² зат. жерг. *Күн өтпеу, маса шақпау үшін киетін тымақ тәрізді жеңіл бас киім.*

ДАЛБАЙ³ зат. 1. *саят. Қыран құсты баулып, қолға үйретудің бір тәсілі ретінде пайданылатын тұлғы, бітеу сойылған аң терісі.*

2. *ауыс. Бос дәлел, орынсыз сылтау.*

Далбайға түсірді. *саят. Қыран құсты аң аулауға баулу үшін бітеу сойылған аң терісінің ішін толтырып, тірі аңға ұқсатып құстың алдына тастап, ұстауға үйретті, жаттықтырды.*

Далбай тастады. *саят. Аңның тұлғыбын тастап, құсты алдап, аулады.*

ДАЛБАҚ сын. *Далп-далп еткен, далбаңдаған.*

ДАЛБАҚАЙ сын. *Далбаңдаған, дарақы.*

ДАЛБАҚТА= ет. 1. *Есі кетіп қуанып шабу, жүгіру.* 2. *Желпілдеу, желп-желп ету.* 3. *Қалбалақтап мәз болу.* 4. *Алды-артына қарамай арасалаңдау, ебедейсіз қозғалу.*

ДАЛБАҚТАТ= ет. 1. *Далп-далп еткізу, желпілдету.* 2. *Арасалаңдату, ебедейсіз қозғалту.*

ДАЛБАЛАҚ: *далбалақ қақты*. экспр. *Жалтаңдады, дегбірі қалмады.*

ДАЛБАЛАҚТА= ет. 1. *Далп-далп ету; қайта-қайта желпілдету.* 2. *Қайта-қайта арасалаңдау.* 3. *Дегбірі қалмай асып-сасу, қалбалақтау.*

ДАЛБАЛАН= ет. *Далба-далбасы шығып жырттылу.*

ДАЛБАЛАНДА= ет. экспр. 1. *Қайта-қайта далбаң-далбаң ету, желп-желп ету.* 2. *Есі шығып қалбалаңдау, арасалаңдау.*

ДАЛБАН: *далбаң етті. Далп етті, жалп етті.*

Далбаң қақты. а) *Желп-желп етіп, тез қозғалды.*

ДАЛБАҢДА= ет. 1. Далп-далп ету, жел-піндеу. 2. Алды-артына қарамай, далақтау, мәз болу.

ДАЛБАРАҚТА= ет. сөйл. **Далбалаңда**.
ДАЛБАС зат. сөйл. 1. **Далбаса**. 2. Жорамал ой, болжам.

ДАЛБАСА зат. 1. Нәтижесіз әрекет, құр әурешілік. 2. Бос сөз, өтірік, алдау. 3. Амасыз қолданған әрекет, ойлап тапқан айла. 4. сөйл. экспр. *Истеген амал-әрекетін дабыра қылмай, өзін төменшіктейтін қарапайым көрсету үшін қолданылатын қандай да бір нәтижеге бағытталған іс, ниет, айла деген мағынадағы сөз.*

ДАЛБАСАЛА= ет. 1. Амалдап көру, тырбану. 2. Қорғану, бассауғалау. 3. Асып-сасу, әуре-сарсаңға түсу.

ДАЛБАСАЛЫҚ зат. Құр әурешілік.
ДАЛБАСТА= ет. сөйл. **Далбасала**.
ДАЛБЫРА= ет. сөйл. **Абыржы**.
ДАЛБЫРАҚТА= ет. сөйл. **Далбалақта**.
ДАЛБЫРЛА= ет. сөйл. **Далтылда**.
ДАЛДА зат. 1. Қагаберіс, таса жер. 2. Қалқа. 3. Ық, пана.

ДАЛДА= ет. көне. *Имену, тайсалу, секеңу, жасыру.*

ДАЛДАЛЫ сын. Таса, пана болатын.
ДАЛ-ДАЛ сын. 1. Сау-тамтығы жоқ, өрім-өрім, пәре-пәре. 2. Қатты жараланған, быт-шыты шығып талқандалған.

Дал-дал болды. а) Далба-дұлба болды, жыртылды. ә) Быт-шыты шықты, талқандалды.
Дал-дал қылды. а) Жалба-жұлба қылып жырымдады, жырттып тастады. ә) Жұлма-жұлма қылып жұдып алды. б) Быт-шыт қылды, ойдым-ойдым етті. Дал-далын шығарды. Талқанын шығарды, сау-тамтығын қалдырмады. Дал-далы шықты. а) Быт-шыт болды, талқандалды. ә) Әбден титықтады.

ДАЛДАЛА¹= ет. 1. Бір нәрседен қорғанып, жабу, көлегейлеу. 2. Жасырың, көзін алдау. 3. Тасалау. 4. Панаула. 5. Жат көзден жасыру.
ДАЛДАЛА²= ет. Жұлмалау, дал-дұл қылу.
ДАЛДАЛАТ¹= ет. Жасырту, тасалату.
ДАЛДАЛАТ²= ет. жерг. **Далдаңдату**.
ДАЛДАЛАУ сын. Қагаберіс, тасалау (жер).

ДАЛДАЛДА= ет. Амалдау, айлау.
ДАЛДАЛЫ сын. Қалқалы, бой тасалайттын жері бар.

ДАЛДАҢДА= ет. 1. Бетінен ешкім қақпай ерке болып өсу, шолжыңдау. 2. Далбаңда.

ДАЛДАҢДАТ= ет. Бетінен қақпай, еркін жіберу.

ДАЛДАҢДАУ Далдаңда етістігінің қимыл атауы; еркелеу, шолжыңдау.

ДАЛДИ= ет. сөйл. 1. **Дали**. 2. ауыс. Масаттану, масайрау.

ДАЛ-ДҮЛ сын. Дал-дал, пәре-пәре боп жыртылған.

Дал-дұл болды. а) Парша-паршасы шығып жыртылды. ә) Быт-шыты шықты, талқандалды. б) экспр. Әлек болды, есі шықты. в) Тілім-тілім болды, тілгіленді. **Дал-дұл етті [қылды]**. Жалба-жұлба, парша-парша қылды. Дал-дұлы шықты. а) Әбден тазды, қаусады. ә) Арыды, қиналды. б) Мылжа-мылжа болды. в) Көп қасірет көрді, жараланды, қиналды.

ДАЛДЫҢ сын. сөйл. Далдың-дұлдың еткен, шолжаң.

ДАЛДЫҢДА= ет. Арсың-гүрсің, қалай болса солай жүру.

ДАЛДЫҢ-ДҮЛДЫҢ сын. 1. Парықсыз, шолжаң. 2. жерг. Қалай болса солай, арсың-гүрсің.

ДАЛИ= ет. 1. Кең көлемді алып, жайылып, созылып жату. 2. Кімнің етек-жеңі шектен тыс

кең ашылу, жайылу. 3. ауыс. Масаттану, көңілі шалқу, мақтану. 4. Кеңі түсу, үлкею. 5. Жан-жаққа қарай кету, таралу.

Далнып жатқан [далынған] дала. поэт. *Ұшы-қиырсыз, созылып жатқан байтақ жер, кең жазық өңір.*

ДАЛИҒАН сын. экспр. Кең, ауқымды, көлемді.

ДАЛИТ= ет. 1. Кеңінен ашып тастау. 2. Ұзарту, сөздіру. 3. Жан-жаққа қарай алашақтау, таралту.

ДАЛП елік. Жалпақ заттың желден, желпуден т.б. болған бір реттік қозғалысын бейнелейтін сөз.

Далп еткізді. Желп еткізді, желпітті. **Далп етті**. а) Үлкен қанатын желітті, қақты. ә) Жалп етті.

ДАЛП-ДАЛП елік. Жалпақ заттың желден, т.б. болған бірнеше қайтара қозғалысын бейнелейтін сөз.

Далп-далп етті. Қанаты немесе жалпақ басқа заттың қайта-қайта желпілдеуі.

ДАЛПЫЛДА= ет. 1. Құстың бірден ұшып кете алмай, қайта-қайта қанатын сабалауы. 2. Қанатын сабалап ұшу. 3. ауыс. Далақтап шабу.

ДАЛПЫЛДАҚ сын. экспр. Қанатын сабалағыш.

ДАЛЪТОНИДТЕР зат. хим. Құрамы тиірақты химиялық қосылыстар.

ДАЛЪТОНИЗМ зат. мед. Көздің кейбір түстерді (негізінен, қызыл не жасыл түсті) ажырата алмау кемістігі.

ДАЛЪТОН-ПЛАН зат. пед. Дараландырып оқыту жүйесі.

ДАМАЙ зат. У-шу, даурықпа сөз. **Дау да жоқ, дамай да жоқ**. Ешбір қарсылық, талас-тартыс жоқ.

ДАМБА зат. тех. Су тасқынынан сақтау үшін, су қоймаларын қоршау үшін салынатын гидротехникалық құрылыс.

ДАМБАЛ зат. Дененің кіндіктен төменгі бөлігіне килетін екі балағы бар ерлер киімі. 2. Әйелдердің көйлектің ішінен киетін іш киімі.

Дамбалын басына кигізді. экспр. бейпіл. Әбден масқарасын шығарды, ұялтты. **Дамбалын қолына ала жүгірді**. экспр. бейпіл. Алды-артына қарамай, тұра жүгірді, артын күтмеді. **Дамбалын тастап кетті**. экспр. бейпіл. Алды-артына қарамай, оң-солын ойламай, бәрін тастап жүре берді.

ДАМБАЛДЫҚ сын. Дамбал болатындай, дамбалға арналған.

ДАМБАЛША зат. Дамбалдың ықшамдау, қысқарақ түрі.

ДАМБАЛШАҢ үст. Үстінде дамбалдан басқа киім жоқ.

ДАММАРА зат. бот. Тропиктік ағаштардың шайыры.

ДАМОКЛ: **Дамокл семсері**. Үнемі төніп тұрған қауіп-қатер деген мағынада [көне грек аңыз бойынша, Сиракуздың жауыз патшасы Дионисийдің (б.д.д. V в.) өзімен бәсекелес болған Дамоклдың төбесінен бір тал қылға байлап, төндіріп қойған өткір семсері; сәл қозалса, семсер үзіліп, Дамоклды өлтіретіндей еткен].

ДАМОЛЛА зат. 1. көне. Үлкен оқымысты молда. 2. діни. Ислам дінін насихаттаушылардың, мешіт пен медресе оқытушыларының діни лауазымы.

ДАМУ Дамы етістігінің қимыл атауы. 1. қоғ.-әлеум. Экономикалық, әлеуметтік т.б. қоғамдық өмір салаларының немесе құбылыстарының жақсаруы, ілгерілеуі, күшеюі. 2. Қандай да бір рухани құбылыстың қалыптасуы, жетілуі, өсуі.

3. псих. Әртүрлі әрекет, тәжірибе негізінде белгілі бір психикалық құбылыс, қасиеттердің қалыптасуы, жетілуі, өзгерісі. 4. биол. Тірі азалардың жетілуі, өсуі. 5. тар. Белгілі бір уақыт пен адам қоғамының әртүрлі тұрткі жайттарға байланысты өзгерісі, жетілуі.

Даму диалектикасы. филос. Белгілі бір құбылыстың қалыптасып, жетілуіне себеп болатын екі жақты құбылыстардың қарама-қайшылығы мен бірлігі нәтижесіндегі өзгерістер. **Дамудың шырқау биігіне көтерілді**. Дамыды, жетілді, кемеліне келді. **Даму институттары**. қоғ.-әлеум. Елдің экономикалық, қаржылық, әлеуметтік, ғылыми, өндірістік, техникалық салалары мен инфрақұрылымдары жақсарту мен күшейтуді көздейтін мемлекеттік құзырлы орындар мен мекемелер. **Даму кезеңдері**. бот. Өсімдіктерде сапалы өзгерістердің жүруі: өсуі, өнуі, гүлдеуі, жемістеуі, тұқым шашуы. **Даму шегі**. бот. <грек. klimax> Өзінің табиғи дамуында ауа райының жағдайына бейімделіп, тиірақты теңдестікке жеткен өсімдіктер құрамы жинағының жоғары даму сатысы.

ДАМУШЫ сын. Дамып келе жатқан, даму үстіндегі.

Дамушы елдер. экон. Әлемдік деңгейде экономикасы, әлеуметтік т.б. хал-ахуалы жағынан дамыған елдерден кейінгі қатарда тұрған, енді дамып келе жатқан елдер.

ДАМУҰЛЛА зат. сөйл. **Дамолла**.

ДАМЫ= ет. 1. Жан-жақты өсу, жақсару, өркендеу. 2. Қалыптасу, жетілу. 3. қоғ.-әлеум. Экономикалық жаңару, ілгерілеу. 4. биол. Жетілу, өсу.

Дамыған елдер. экон. Әлемдік деңгейде экономикасы, әлеуметтік т.б. хал-ахуалы жағынан алдыңғы қатарда тұрған, өркеніетті елдер.

ДАМЫҒ= ет. 1. Кішешу. 2. жерг. Зорығу, демігу (жылыққа қатысты).

ДАМЫЛ зат. 1. Тыным, тыныштық, маза. 2. сөйл. Кідіріс, тоқтау, үзіліс.

Дамыл алды. а) Тыныстады, тынықты. ә) Кідіріс, үзіліс алды. **Дамыл алмады**. а) Тыным таппады, саябырсымады. ә) Мазасы кетті, берекесізденді. б) Кідіріс жасамды, тынықпады. **Дамыл бермеді**. Тыныштық бермеді, мазасын алды. **Дамыл болмады**. Тыныштық, маза, тыным болмады. **Дамыл көрмеді**. а) Тоқтамады, үзіліс жасамды. ә) Тыным таппады, тынығуды білмеді. б) Мазасы қашты, берекесізденді, тынышсызданды. **Дамыл қылды**. Дем алды. **Дамыл тапты**. Тыныштады, тынықты. **Дамыл [тыным, тағат] таппады**. а) Тынышы кетіп мазасызданды. ә) Еңбектенді, бос отырмады.

ДАМЫЛДА= ет. 1. Тынығу, дем алу. 2. Тоқтау, сәл үзіліс жасау, аялдау. 3. Қалықтау, шарықтап тұрып алу (дауыс туралы).

ДАМЫЛ-ДАМЫЛ үст. Әлсін-әлсін, мезгіл-мезгіл, қайта-қайта.

ДАМЫЛДАН= ет. Дем алу.

ДАМЫЛДАТ= ет. Дем алдырды.

ДАМЫЛДАТУ Дамылдат етістігінің қимыл атауы.

ДАМЫЛДАУ Дамылда етістігінің қимыл атауы. 1. Демалу, тынығу. 2. Үзіліс жасау, кідіру, тоқтау.

ДАМЫЛСЫЗ сын. Үздіксіз, толассыз, тынымсыз. // Бір тоқтамай, арасын үзбей.

ДАМЫЛСЫЗДАН= ет. Алаңдау, тыным таба алмау, мазасыздану.

ДАМЫП= ет. Жаңарту, қозғау салу, күшейту. 2. Өсіп, өркендеу. 3. Ілгерілету, өрбітіп әкету.

ДАМЫТУ Дамыт етістігінің қимыл атауы. 1. Жетілдіру, ілгерілету, жақсарту, қолданысын арттыру, кеңейту. 2. Күшейту, одан әрі нығайту.

ДАМЫТУШЫ зат. Алға қарай апарушы, жалғастырушы.

Дамытушы маркетинг. экон. Кәсіпорында межелеіні отырған қажеттілікті қанағаттандыруға тиіс нақты тауар жоқ жағдайда кәсіпорынның тауарлар мен қызметтерге сұранысын нақты ұсынылатын сұранысқа айналдыру жөніндегі маркетингтік қызметінің түрі.

ДАМЫТЫЛ= ет. Күшейтілу, жақсартылу.

ДАН¹ зат. тар. көне. Ертеректегі салық түрі.

ДАН² зат. спорт. Спорттың кейбір түрлеріндегі (әдетте шығыс күрес жекпе-жектерінде) біліктілік дәрежесі.

ДАН³: Дан бедеу. зат. Жүйріктігімен, мықты төзімділігімен ерекшеленетін қазанат. Жорыққа және әскери шерулерге мінілетін аттың атауы.

ДАНА¹ [ир. **دانه**] зат. Біртектес көп заттардың жекесі, біреуі.

ДАНА² [ир. **دانا**] сын. 1. Көпті көрген, тәжірибесі мол, оқыған-тоқығаны көп, ақыл-парасаты халық, жұрт мойындаған. 2. Дұрыс, терек, ақиқат. 3. Әділ, тура, турашыл. // Кемеңгер, ақылды, білімді, рухани әлемі бай, ел-жұрт мойындаған тұлға.

Дана сөз. Үлгілі, өнегелі осиеет.

ДАНАГӨЙ сын. 1. Ақылды, білімді, тәжірибелі. 2. Ақыл-парасаты толысқан, білім-тәжірибесі мол. // Ақылшы, көпті көрген тәжірибелі адам. // Ғұлама, ғалым адам.

ДАНАЙЛАР [грек. Danaides] зат. тар. Агрос аралы мекендеген ертедегі грек тайпасы.

ДАНАЛЫҚ зат. 1. Өмірдің шындығын, оның себебі мен салдарын кемеңгерлігімен танып білетін қасиет. 2. филос. Адамзаттың сан ғасырлық таным процесі мен өмір тәжірибесі нәтижесінде жинақталған рухани ілім-білімді игеріп, оны ұрпақтан-ұрпаққа ұлағатты ой-пікір, өнегелі, ізгілікті іс-әрекет түрінде жеткізе білетін адам қасиеті.

Даналық сөз. Өнегелі осиеет, үлгілі сөз.

ДАНАЛЫЛЫҚ зат. сөйл. **Даналық.**

ДАНАСЫН= ет. экспр. жағымсыз. Білгішсіну, өзін дана санау.

ДАНДАЗА зат. сөйл. **Даңғаз** (у-шу).

ДАНДАЙСУ Дандайсы етістігінің қимыл атауы; өзін басқалардан артық көретін адамның әөптілікке жат мінез-құлқы көрсетуі.

ДАНДАЙСУШЫЛЫҚ зат. Асып-тасушылық, табысқа мастанушылық.

ДАНДАЙСЫ= ет. экспр. жағымсыз. Асып-тасу, табысқа мастану.

ДАНДАЙСЫҚ= ет. Құйрту, менменсіту.

ДАНДАКУ зат. сөйл. **Дәндәку** (от тұтататын мата жұртындысы, кішкене шүберек).

ДАНДАМА сын. Әйгілі, даңқты.

ДАНДАН [ар. **دندان**] зат. колонер. сөйл. 1. Піл сүйегі. 2. Пілдің үлкен азу тісінің атауы.

ДАНДАНА [пар.] зат. құрылыс. Дәстүрлі құрылыстағы кірпіш қалаудың ерекше әдісі.

ДАНИЯТ [ар. **دنيا**] зат. көне. Арамдық, бетсіздік.

ДАНЫШПАН [ир. **دانشمند**] сын. Ақыл-парасаты мол, білім-тәжірибесі асқан, бұл қасиетін мойындатқан. // Ақыл-білімі, парасат-тәжірибесі асқан кемеңгер, оқымысты, даналық қасиеттерді меңгерген тұлға.

ДАНЫШПАНДАЙ сын. Данышпан сияқты.

ДАНЫШПАНДЫҚ зат. 1. Даналық, парасаттылық пен кемеңгерлік, асқан білгірлік. 2. филос. Қоғамдық-әлеуметтік мәні бар мәселелерді асқан парасаттылықпен шеше алатын кемеңгер тұлғаларға тән қасиет.

Данышпандықтың дариясы. поэт. Асқан кемеңгерлік, ақыл-парасат.

ДАНЫШПАНСЫ= ет. экспр. жағымсыз. Көсемсіну, білгішсіну.

ДАН¹ зат. У-шу, айғай-үйғай.

Даң болды [етті, қылды]. а) Басы қатты, не істерін білмей, дал болды. ә) У-шу қылды.

ДАҢ² зат. жерг. Даңқ, атақ.

Даңғашықты. Атағы жайылды, мәлім болды. **Даң болды.** а) Аян болды, белгілі болды. ә) Састы, есі шықты. **Даң қылды.** Атағын шығарды, елге жайды. **Даң салды.** Улатып, шулатты; жар салды.

ДАҢҒАЗА зат. 1. жағымсыз. Бас қатырғандай ың-шың, айғай, у-шу. 2. жағымды. Думанды, дүбірлі, көңілді, шулы. // Көңілді, дүбірлі. 3. Мақтаншақ, бөспе (адам). 4. ауыс. Құр айқай, бос сөз, байбалам.

Даңғаз айқай [айғай, шу]. а) Айқай, адамның бірін-бірі естімейтін шу. ә) Қатты дауыстан, дабыра қылып айтылған сөз. **Даңғаз болды.** а) У-шу болды, шуылдасты. ә) Дабыра болды, ел арасына шумен тарайды. **Даңғаз** дабыл. саят. Жабьла дабыл қағып, қатарынан бірнеше құс салатын саятшылық түрі. **Даңғаз** қылды [көтерді]. а) Айқай-шу қылды, байбалам салды. ә) Сасқанынан айналасына қарамай, даладан қалды, шулап кетті.

ДАҢҒАЗАЛА= ет. Улап-шулап, басына көтеру.

ДАҢҒАЗАЛАН= ет. 1. Улап-шулау, айқайға салу. 2. Азан-қазан, абыр-сабыр болу.

ДАҢҒАЗАЛАНУ Даңғазалан етістігінің қимыл атауы.

ДАҢҒАЗАЛАТ= ет. Улату-шулату, у-шу қылу.

ДАҢҒАЗАЛАТУ Даңғазалат етістігінің қимыл атауы; улап-шулату, у-шу қылу.

ДАҢҒАЗАЛАУ¹ сын. Ақылсыздау, парықсыздау.

ДАҢҒАЗАЛАУ² Даңғазала етістігінің қимыл атауы.

ДАҢҒАЗАЛЫ сын. У-шулы.

ДАҢҒАЗАЛЫҚ зат. 1. Улап-шулап басына көтерушілік, дауыгушылық. 2. Нақты іс-әрекеттен зор құр сөзге, байбалам салуға құмарлық түрінде көрініс беретін адам бойындағы ұнамсыз қасиет. 3. саяси. әлеум. Қандай да бір қоғам, әлеуметтік топ туралы қарабайыр түсініктерге сүйеніп, кез келген саяси мәселені оңай, үстірт, шапшаң, тіпті кейде бүлікшіл жолмен шешуді ұсыныатын идеялардың, бағдарламалардың жиынтығы.

ДАҢҒАЗАШЫЛ сын. У-шуга, байбаламға құмар.

ДАҢҒАЙЛЫҚ зат. сөйл. **Даңғойлық.**

ДАҢҒАЙСУ= ет. экспр. жағымсыз. Айқай шығару, бүлік жасауға бейім түру.

ДАҢҒАЙЫР¹ сын. 1. Даңқты, суырып салма, ерен жүйірік. 2. Өз ісін емін-еркін, жетік білетін, білгір.

ДАҢҒАЙЫР² сын. Кең, даңғыл, жайылған.

ДАҢҒАЛ сын. сөйл. Аңқылдақ, аққөңіл.

ДАҢҒАРА зат. сөйл. 1. **Даңғыра.** 2. Даңғаз думан, көңілді шу.

Даңғара ету. Даңқын шығару. **Даңғара** құлағандай. Даң-дүң еткен қатты шыққан сыбыстай.

ДАҢҒАРАДАЙ сын. сөйл. **Даңғырадай** (үлкен, кең, зор).

ДАҢҒАРАЛАН= ет. Дыбыстың даң-дүң етіп қатты шығуы.

ДАҢҒОЙ сын. экспр. Елірме, есер, бөспе, даурықпа.

ДАҢҒОЙЛАН= ет. Есерлену, еліру, желігу.

ДАҢҒОЙЛАНУ Даңғойлан етістігінің қимыл атауы.

ДАҢҒОЙЛАУ сын. **Есерлеу.**

ДАҢҒОЙЛЫҚ сын. Еліргіштік, желік-кіштік.

ДАҢҒОЙСУ Даңғойсы етістігінің қимыл атауы.

ДАҢҒОЙСЫ= ет. Даңғойлану.

ДАҢҒЫР-ДҰҢҒЫР елік. Даң-дүң еткен ашық дыбысты бейнелейтін сөз.

Даңғыр-дүңғыр етті. Даңғырлады, даңғыр-дүңғыр дыбыс шығарды.

ДАҢҒЫЛ¹ зат. <лат. prospectus> Қаладағы кең, негізгі көше.

Даңғыл жол. а) Тегіс, кең, тапталып қалған тас жол. ә) ауыс. Сара жол, анық, айқын бағыт.

ДАҢҒЫЛ² сын. 1. Сайрап жатқан кең, тегіс (жол). 2. поэт. Кең ауқымды (жол, ой т.б.). 3. ауыс. Өз ісінің шебері; жетік, сиңғыла, төселген.

ДАҢҒЫЛ³ сын. жерг. Жақсы, жетік білгіш, білгір (адам). // Көп білетін, білгіш адам.

ДАҢҒЫЛДЫҚ зат. Ақыл-парасат кеңдігі, тереңдігі.

ДАҢҒЫР елік. Шелек, күбі сияқты бос, темірден жасалған заттың бір нәрсеге қатты соғылуынан шығатын немесе адам дауысының қатты, бірақ анық емес ашық дыбысын бейнелейтін сөз. // Даңғырлаған үлгі, шулаған дыбыс. // Беймаза, жағымсыз шуыл. // Даңғырлаған дыбыс шығаратын құрал, аспап.

Даңғыр етті. Бос шелектің соққыдан бір нәрсеге соғылуынан қаңғырлаған дыбыс шығаруы.

ДАҢҒЫРА зат. көне. 1. Дөңгелек ағаш шеңбердің бір жақ бетіне тері қаптан, ішкі жағына сылдырмақ темір тағылатын қазақтың дыбысы күшті музыкалық аспабы. 2. ауыс. Даңғаз, бос, айғай-шу.

ДАҢҒЫРА= ет. 1. Даңғырлап, қатты дауыспен сойлеу. 2. ауыс. Сыңғырлау, жаңа үйдің бой көтеруі.

ДАҢҒЫРАҒАН сын. экспр. Даңғырлап жаңғырып тұрған кең, үлкен.

Даңғыраған жол. Сайрап жатқан кең, даңғыл жол.

ДАҢҒЫРАДАЙ сын. Үлкен, кең, сыңғырлаған.

ДАҢҒЫРАҚ сын. 1. Шертпе аспаптар шығаратын даңғырлақчн. 2. ауыс. Бос, даңғаз (сөз).

ДАҢҒЫРАТ= ет. **Даңғырлат.**

ДАҢҒЫР-ДҰҢҒЫР елік. Бос, үлкен әрі жұқалау, қатты заттан жасалған затты басқа затпен соққанда шығатын қаңғыр-күңгір, салдыр-сүлдыр еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

Даңғыр-дүңғыр болды. Даңғырлап кетті, даңғырлаған шу басты.

ДАҢҒЫРЛА= ет. 1. Даңғыр-дүңғыр еткен дыбыс шығару. 2. Дауысты көтеріңкіреп қатты сойлеу. 3. ауыс. экспр. Ойындағысын айтып салу, еш нәрсе бүкпеу, аңқылау, аңғалақтау.

ДАҢҒЫРЛАҚ сын. 1. Даңғыр-дүңғыр, қаңғырлаған дыбыс шығаратын. 2. ауыс. Даңғой, ойындағысын ойланбай сойлейтін.

ДАҢҒЫРЛАТ= ет. Даңғыр-дүңғыр дыбыс шығарып шулату.

ДАҢДАҚ сын. Мәңсіз, бос сөз.

ДАҢДАҚТА= ет. Алды-артын аңдамай шалқақтау.

ДАҢДАМА зат. сөйл. Дабырлаған әңгіме, у-шу. 2. жерг. Ойын-сауық, ырду-дырду.

ДАҢДАМА-ДАБЫР зат. Даң-дүң еткен дабыра шу.

ДАҢ-ДАМАЙ зат. Айқай-шу, дауласқан әңгіме. // Айқайлап-шулаған, дау-таласқа бейім.

Даң-дамай болды. Уласып, шуласты, дабыр-ласып даурықты.

ДАҢ-ДУҢ елік. Қаңғыр-қуңгір, шаң-шүң дыбысты бейнелейтін сөз.

ДАҢ-ДУҢДАС = ет. Шаң-шүң етіп қатты сөйлесу.

ДАҢДЫ сын. жерг. Атақты, даңқты.

Данды су. Тасқыны қатты өзен. Даңды сұдай тасқызды. бейн. Буырқантты, қағарына мінгізді.

ДАҢҚ зат. Ерен істер арқылы көпшілікке танылған атақ, абырой; дабыс.

Даңққа бөледі. Атағын асырды, зор құрметке иеленді. **Даңққа ие болды.** Абырой, атаққа жетті. **Даңқ құды.** Жалған атақтың соңына түсті. «**Даңқ**» ордені¹. а) Қазақстан Республикасы Қарулы күштерінің, әскери бөлімдердің жоғары шенді офицерлерін, прокуратура, ұлттық қауіпсіздік, ішкі істер органдарының басшыларын үздік еңбектері үшін марапаттайтын Қазақстан Республикасының ордені. ә) тар. совет. Отан соғысында ерлігімен көзге түскен жауынгерлер мен офицерлерге берілген үш дәрежелі орден. **Даңқы артты** [дүрілдетті]. Атақ, абыройы күшейді, өрледі. **Даңқы асты** [жайылды]. Мәртебесі өсті, атағы шықты, тарды. **Даңқы биік.** Атақты, танымал, даңқты (адам). **Даңқы жер жарды.** Атағы көпке шықты, кеңге тарды. **Даңқын асырды.** Атағын шығарды, абыройын көтерді. **Даңқын [аспанға] көтерді.** Абыройын арттырды, атақ-даңқын жайды. **Даңқы тарады** [кетті]. Атағы, абыройы ел-жұртқа белгілі болды. **Даңқы шықты.** Атағы жайылды.

ДАҢҚОЙ сын. сөйл. **Даңғой.**

ДАҢҚҚОЙ сын. Даңққұмар, даңқшыл.

ДАҢҚҚҰМАР сын. Атақ, даңқты сүйетін, даңқ қуатын.

ДАҢҚСЫЗ сын. Елеусіз, ескерусіз, атақсыз.

ДАҢҚТЫ сын. Атағы шыққан, елге даңқы жайылған, әйгілі.

ДАҢҚТЫЛАР зат. Атақты, елге танымал даңқы асқан адамдар.

ДАҢҚҰРДАС сын. Түйдей құрдас, жастары қатар.

ДАҢЛЫ сын. ескікіт. Даңқты, аты мәшһүр, әйгілі.

ДАҢСЫЗ сын. У-шусыз, дау-дамайсыз.

ДАҢЫЛ зат. сөйл. Қатты, даңғырлаған дыбыс.

ДАҢЫЛДА = ет. сөйл. Даңғырлау, қатты сөйлеу.

ДАҢЫЛДАС = ет. Айғайласу, ұрысу, керісу.

ДАҢЫЛДАТ = ет. 1. Бір нәрсені екіншіге соғып қаңғырлату. 2. Шулату, басына көтеру.

ДАО зат. филос. Қытай философиясының ең басты ұғымы; бүкіл әлемнің, әрбір заттың даму заңдылығы, гарыштық үйлесімділік пен қуаттың жарқын бейнесі.

ДАОСИЗМ зат. филос. Ежелгі Қытай философиясының негізгі бағыттарының бірі және дәстүрлі наным-сенім атауы.

ДАП-ДАЙЫН сын. Әзір тұрған.

ДАП-ДАРДАЙ сын. Үп-үлкен, ересек.

ДАП-ДАЯР сын. Дайын тұрған, сақадай-сай.

ДАР¹ [ир. دَار] зат. көне. Өлім жазасына бұйырылған адамды асып өлтіру үшін құрылған баған, діңгек.

Дар ағаш. **Дар.** **Дарға асты.** тар. Өлім жазасына кесілген адамды дар ағашына асып өлтірді. **Дар құрды.** Дарға асатын ағашты әзірледі. **Дар ойыны.** Керілген арқан [сым] үстінде көрсетілетін ойын.

ДАР² елік. Айырылып, жыртылған дыбысты бейнелейтін сөз.

Дар айырды. Дар еткізіп, қақ бөлді, жыртып. **Дар айырылды.** Дар етті, қақ бөліңді, жыртылды. **Дар еткізді.** Қақ айырды, дарылдап жыртып. **Дар етті.** Қақ айырылып, дарылдап жыртылды.

ДАРА¹ зат. жерг. Сай, жыра.

ДАРА² зат. сөйл. **Дар.**

Дара шапты. Алға озып шықты, жеткізбеді. **ДАРА**³ сын. 1. Біреу, жалғыз. 2. Ерекше, өзгеше. // Жеке, басқалардан бөлек.

Дара арналы есептеу желісі. инф. <ағыл. the monochannel computer network> Ақпаратты сұрыптау қатар жүзеге асырылатын есептеу желісі. **Дара басшылық.** а) Кол астындағыларға толықтай билік жүргізіп, барлық сала бойынша жеке жауапкершілікке ие басқару түрі. ә) өск. Әскери бөлімшені, бөлімді және құраманы жеке командирдің басқаруы. **Дара бұйымдар.** Өлшенбейтін жеке зат. **Дара келді.** Қара үзіп, озып келді. **Дара қалды** [болды, тұрды]. Оқшауланды, жалғыз қалды. **Дара сұрыпталу.** биол. Популяция деңгейіндегі тіршілік үшін күресте басымдылық көрсететін жеке даралардың дифференциалды көбеюімен сипатталатын табиғи сұрыпталудың бір түрі. **Дара туған** [біткен]. Ешкімге ұқсамайтын, ерекше жаратылған. **Дара тұлға.** Ерекше, айрықша қабілетті адам.

ДАРА-ДАРА үст. Әрқайсысы жеке, бөлек-бөлек.

ДАРАБАПЫШАҚ зат. жерг. Нан тұрайтын үлкен пышақ.

ДАРАБОЗ сын. Елден ерек озып шыққан.

ДАРАҒАТШЫ зат. жерг. Жиын-тойды, ойынды басқарушы адам.

ДАРАЖАРНАҚТЫЛАР <лат. monocotyledones; liliopsida> зат. бот. Тұқымы бір жарнақты гүлді өсімдіктердің үлкен бір тобы.

ДАРАЖЕМІСТЕР [грек. mono – бір, karpós – жеміс] зат. бот. Гүлдің бір ғана аналығынан түзілетін жемістер.

ДАРАК [ир. درخت] зат. 1. Биік, зәулім ағаш, терек. 2. ауыс. Пана, сүйеу. 3. ауыс. Дара туған, ерекше, өзгеше.

ДАРАҚТАЙ сын. Дарақ сияқты.

ДАРАҚТАН = ет. Ерекшелену, дара болу.

ДАРАҚТӘРІЗДЕС: дарақтәріздес мұздық.

Ірі аңғармен ағып түсетін бас мұздықтан және оған құятын мұздық салалардан тұратын таулық аңғар мұздықтарының бір түрі.

ДАРАҚЫ сын. Мақтаншақ, тыраш, даңғой.

Дарақы болды. Жөнсіз, әдепсіз болды. **Дарақы өскен.** Бетімен кеткен, әдепсіз өскен.

ДАРАҚЫЛАН = ет. Әулекілену, тыраштану.

ДАРАҚЫЛАУ сын. Даңғойлау, ақылы таяздау.

Дарақылау мінез. Дөрөкі мінез.

ДАРАҚЫЛЫҚ зат. Даңғойлық, есерсоқтық, тыраштық.

ДАРАҚЫШЫ зат. Сахнаға арналған қуақы, күлдіргі көріністерді орындаушы, сайқымазақ.

ДАРАЛА = ет. 1. Жекелеу, бір-бірінен бөлу.

2. Өзгеден ерекшелену, оқшау көрсету. **ДАРАЛАН** = ет. 1. Жеке-жеке бөлініп шығу.

2. Өзгеден ерекшелену. 3. Өзіндік ерекшелікке ие болу.

ДАРАЛАНДЫР = ет. Ерекшелендіру.

ДАРАЛАНДЫРУ Дараландыр етістігінің қимыл атауы.

ДАРАЛАНУ Даралан етістігінің қимыл атауы; ерекшелену.

ДАРАЛАУ Дарала етістігінің қимыл атауы. 1. Жекелеу, дара ету. 2. Ерекшелену, оқшау көрсету.

ДАРАЛЫҚ зат. 1. Жалғыздық. 2. Өзгешелік, ерекшелік.

Даралық басқару. инф. <ағыл. exclusive control> Мәліметтердің кейбір жинағын тек бір ғана тапсырмамен пайдалану. **Даралық режим.** инф. <лат. burst mode> Мультиплекстік арнаның жұмыс режимі.

ДАРАМЫ зат. Боз матаның түрі.

ДАРАҢ сын. Таралып, биік өскен.

ДАРАҢДА = ет. қарап. Далаңдау, далақтау.

ДАРАҢДАТ = ет. Далақтатып ойнату, еркелету.

ДАРАУЫЗ зат. Мылтықтың түрі.

ДАРАШЫЛ сын. экспр. Көпшіл емес, жекешіл.

ДАРАШЫЛДЫҚ зат. Томаға-түйықтық, жекешілдік.

ДАРАШЫЛЫҚ зат. **Дарашылдық.**

ДАРБАЗА¹ [ир. درواز] зат. 1. Қораның, үй-жайдың сыртқы үлкен қақпасы.

Дарбазасы ашылды. Басталды, бір іске аяқ басты. **Дарбазасын ашты.** сөйл. Аяқ басты, бет алды.

ДАРБАЗА² сын. жерг. Ожар, ұятсыз, арсыз.

Дарбаза ауыз. сөйл. Бейбіл ауыз.

ДАРБАЗАДАЙ сын. Дарбаза сияқты, үлкен, кең.

ДАРБАЗАЛЫ сын. Дарбазасы бар.

Дарбазалы құлып. Дарбазаға салынатын құлып.

ДАРБАЗАЛЫҚ зат. Оғаш қылық.

ДАРБАЗАШЫ зат. Дарбаза күзетшісі.

ДАРБАЙ = ет. сөйл. Дарбио, үлкею.

ДАРБАҚТА = ет. Далаң-далаң етіп жүгіру.

ДАРБАҢ елік. **Арбаң.**

ДАРБАҢДА = ет. Дарбаң-дарбаң ету.

ДАРБАҢ-ДАРБАҢ елік. **Арбаң-арбаң.**

ДАРБЫЗ зат. жерг. **Қарбыз.**

ДАРВИНДІК: дарвиндік бейімделушілік. биол. Келесі ұрпаққа қосатын үлесіне байланысты баалаанатын белгілі бір генотиптің басқасымен салыстырғандағы шартты бейімделушілігі.

ДАРВИНИЗМ зат. биол. Жан-жануар, өсімдіктер түрлерінің шығуы, дамуы табиғи сұрыпталу жолымен болады дегінін және тірі табиғат дамуының заңдары жөніндегі ілім.

ДАРҒЫ зат. жерг. Бастық, басшы.

ДАРДАЙ сын. 1. Үп-үлкен, соқпалай.

2. Ортан қолдай, дыйңдай. 3. Үлкен, дәу, зор.

Дардай азамат. экспр. Үп-үлкен азамат.

Дардай басыммен. экспр. Үп-үлкен бола тұрып. **Дардай болды.** экспр. Әлдеқандай болды, масаттанды, мәз болды. **Дардай етті** [қылды].

а) Аз нәрсені үлкейтіп, көтермелеп көрсетті. ә) Атағын дабырайтып, әлдеқандай етті.

ДАРДАЙСЫ = ет. қарапайым. Кісімсу, әлдеқандай болу.

ДАРДАҚТА = ет. сөйл. **Дардаңдау.**

ДАРДАҚТАС = ет. Қуанысу, шуласу.

ДАРДАҢ сын. Бетімен өскен, дарақы.

ДАРДАҢДА = ет. қарапайым. Еркінсініп тайраңдау.

ДАР-ДАР елік. Матаны, киімді қатты жыртықанда шығатын дыбыс.

Дар-дар етті. Дарылдаған дыбыс шығарып, қайта-қайта қақ айырылып жыртылды.

ДАРДИ = ет. экспр. Өзін-өзі көтеру, әлдеқандай болу.

ДАРДИТ = ет. Әлдеқандай қылу.

ДАРИ Ундіеурона тілдерінің ішіндегі ұран тобына жататын тіл (Ауғанстанның негізгі екі әдеби тілінің бірі).

ДАРИҒА [ир. دريغا] од. Шіркін, қайран дүние, дүние жалған.

ДАРИҒА-АЙ од. экспр. *Дуние-ай, шіркін-ай.*

ДАРИЯ [ир. دریا] зат. 1. Суы мол, көлемі кең өзен, көл, теңіз. // *Терең, тиңғиық.* 2. ауыс. Қисапсыз мол, кең (көңіл, ақыл, білім, еңбек т.б.).

Дария кешті, тау өтті. фольклор. Қиын-қыстау жол шекті. **Дария шалқар көл.** Телегей-теңіз мол су.

ДАРИЯДАЙ сын. 1. Дария сияқты. 2. ауыс. *Сарқылмас мол, терең.* 3. ауыс. *Кең, үлкен.* 4. ауыс. *Дария сияқты толқымалы, алып-ұшқан (көңіл).*

Дариядай тасыды. көтер. стиль. а) Мол табысқа кенелді. ә) Көңілі көтерілді, асып-тасып қуанды, масаттанды. **Дариядай шалқыды.** көтер. стиль. *Асып-тасып қуанды.*

ДАРИЯША үст. *Дарияға ұқсап, дариядай.*

ДАРҚАН зат. қолөнер. Темір ұстаның көне атауы; шебер, темірші.

ДАРҚАН сын. 1. Емін-еркін жатқан, кең, сайын. 2. ауыс. *Берері мол, кең, жомарт, алуан түрлі, бай.* 3. ауыс. *Пейілі кең, қайырымды, жомарт, мәрт.* // *Кеңшілдік, еркіндік.* // ауыс. *Кеңпейіл, жаны жақсы қасиетке бай өнерлі адам.*

Дарқан көңіл. а) *Жайдары мінез.* ә) *Жомарт, кеңпейіл. Дарқан өмір.* Алаңсыз, еркін, молшылық өмір.

ДАРҚАНДЫ сын. *Кең, берекелі.*

ДАРҚАНДЫҚ зат. *Кеңпейілділік, жомарттық.*

ДАРҚАНСЫ = ет. экспр. *Жомартсыну, мырзасыну.*

ДАРҚАНШЫЛЫҚ зат. *Кеңшілік, молшылық.*

ДАРҚОҢЫР зат. зоол. *Жабайы үйрек түрі.*

ДАРҚЫЛДАҚ сын. сөйл. *Бөтен пікірі, бүкпесі жоқ ақкөңіл.*

ДАРСИ зат. геол. *Кеуек ортаның, атап айтқанда, тау жыныстары өтімділігінің жүйеден тыс бірлігі.*

ДАРПЫЛДА = ет. *Далтылдап, далп-далп ету.*

ДАРУ [ир. دارو] зат. 1. Дәрі-дәрмек. 2. Ем, шипа. 3. ауыс. *Жұбаныш, жан рақаты.*

Дару өсімдіктер. Емдік қасиеті бар өсімдіктер.

ДАРУҒА моңғ. зат. көне. *Билеуші, басқарушы.*

ДАРУҒАБЕК зат. көне. *Орта ғасырларда Орта Азия хандықтарында ханның жеке иелігіндегі өкілінің лауазымы.*

ДАРУҒАШЫ моңғ. зат. көне. *Ханның қаладағы мирасқор әкімі.*

ДАРУДАЙ сын. *Дәрүдей.*

Дарудай өсер етті. *Дауа болды, жайландырды. Дарудай бойға тарады. Шипа болды, емдеді.*

ДАРУЛА = ет. 1. Емдеп жазу. 2. Дәрі себу, дәрілеу.

ДАРУЛАУ *Дарула етістігінің қимыл атауы.*

ДАРУЛЫҚ сын. *Емдік, шипалық.*

ДАРУШЫ зат. сөйл. **Емиші.**

ДАРХАН зат. көне. *Ешқандай алым-салық төлемейтін, басы бос, еркін деген мағынадағы титұл, дәреже; тархан.*

ДАРШЫ зат. *Керілген арқан бойымен жүріп, әртүрлі жаттығулар мен ойын көрсететін өнерпаз, цирк әртісі.*

ДАРШЫН зат. *Татымдық заттар және парфюмерияда қолданылатын кейбір тропиктік ағаштардың кептірілген қабығы, дәмқабық.*

ДАРШЫН зат. бот. *Биіктігі 8 м-ге дейін жететін мәңгі жасыл ағаш.*

ДАРЫ = ет. 1. *Оқтың (атылған) денені зақымдап, жарақат түсіруі.* 2. ауыс. *Адам*

бойына өнердің қонуы, жақсы қасиеттердің айрықша орын алуы. 3. *Тарау, сіңу.* 4. ауыс. *Жуу, жақындау.*

ДАРЫЛ зат. *Дар-дар еткен дыбыс, гүріл.*

ДАРЫЛДА = ет. 1. *Гүрілдеген, барылдаған дыбыс шығару.* 2. ауыс. *Дандайсу, асқақтау, астамсу.*

ДАРЫЛДАҚ сын. экспр. 1. *Дар-дар еткен жағымсыз (дауыс).* 2. ауыс. *Аққоңіл.*

ДАРЫЛДАҢҚЫРА = ет. *Барылдаңқырау.*

ДАРЫЛДАТ = ет. 1. *Дар-дар еткізу, дарылдаған дыбыс шығарту.* 2. сөйл. *Дырылдану.*

3. Жағымсыз дыбыс шығару.

ДАРЫЛДАУ *Дарылда етістігінің қимыл атауы; дар-дар ету.*

ДАРЫМШЫ зат. көне. *Емиші, ем-дом жасаушы.*

ДАРЫН зат. 1. *Адам бойындағы асқан талант, ерекше қабілет.* 2. *Аса талантты, ерекше қабілетті адам.*

Дарын несі. *Ерекше қабілетті тұлға.*

ДАРЫНДЫ сын. *Өнерпаздық, тапқырлық т.б. қабілеттері ерекше дамыған, талантты.*

Дарынды балалар. пед. *Жалпы және арнайы дарындылығын (музыкаға, сурет салуға, техникаға және т. б.) байқатқан балалар.*

ДАРЫНДЫЛЫҚ зат. *Асқан қабілеттілік, зеректік, алғырлық.*

ДАРЫНСЫЗ сын. *Талантсыз, қабілетсіз.*

ДАРЫНСЫЗДЫҚ зат. *Талантсыздық, қабілетсіздік.*

ДАРЫТ = ет. 1. *Бойға сіңіру.* 2. *Денеге жақындату, жарақат тигізбеу мағынасында.*

ДАРЫТУ *Дарыт етістігінің қимыл атауы.*

1. Денені жарақаттау, зақымдау. 2. *Бойға сіңіру.*

ДАРТС [ағыл. darts] зат. спорт. *Арнайы қысқа сапты найзаны (дротик) секторларға бөлінген шеңбер тәрізді нысанаға лақтырып ойнайтын спорттық ойын.*

ДАС¹ зат. жерг. *Билік, басшылық.*

ДАС² зат. жерг. 1. *Леген, шылапшын.* 2. *Ішіне ас салатын ыдыс, тегелең.*

ДАСТАН [ир. داستان] зат. 1. *Әдеб. Әдебиеттегі эпикалық жанр; сюжеті ұзақ жыр, қисса.* 2. *поэт. Ұзақ өңгіме, тарих, жыр.*

Дастан жазылды. *Тарих қып айтылған, жырланған туынды шығарылды. Дастан шертті [шығарды].* *Өткен өмір туралы жырлады, тарих қып айтты.*

ДАСТАНДАЙ сын. *Дастан сияқты, дастан тәрізді.*

ДАСТАНШЫ зат. *Дастан жазушы немесе дастанды мәнерлеп жатқа айтатын жыршы.*

ДАСТАР зат. қолөнер. *Сәлде тәрізді арнайы тігілген діни басқым.*

ДАСТАРҚАН [ир. دستارخان] зат. 1. *Үстіне ас-тағам, ыдыс-аяқ қою үшін жайылатын асжаулық.* 2. *этн. Қазақ ұғымындағы отбасының береке-бірлігін, кең пейіл қонақжайлылығын, үй иесінің абыройын, ризық-несібесін білдіретін қастерлі ұлттық мүлік.* 3. ауыс. *Ішіп-жем, ризық, дәулет.*

Дастарқан аттады. *Дәм-тұзды аттады, тәрбиесіздік көрсетті, опасыздық жасады. Дастарқанға төкті.* *Барын аямай, дастарқанға қойды. Дастарқан жайды.* *Дәм әзірлеп, кеңпейілділік көрсетті; тамақ беруге дайындалды; қонақты дәм-тұзбен қарсы алды. Дастарқанды жаңартты.* *Дәмді қайтадан қойып, толықтырды. Дастарқан жасау.* *Күнделікті не мерекелік дастарқанды жабдықтау, сәндеу; дастарқан жаю, даярлау. Дастарқан жасаулы.* *Дәм әзір, қонаққа дайын. Дастарқан қайыру.* *Жақсы тілек айтып, асқа бата беру. Дастарқан*

мәзіреті. *этн. Дастарқан жайып, сый-сияпат көрсетушілік. Дастарқан мәзірі.* *тамақ. <франц. menu> Белгілі бір күнгі тағамдар мен сусындар тізбесі. Дастарқан үсті.* *этн. Дәм-тұзды күә етіп, аит беруде қолданылатын сөз.*

Дастарқаннан дәм тату. *Қазақ дәстүрі бойынша үй иесіне құрмет нышанын білдіретін қонақ болу, жайылған дәмнен жеу рәсімі. Дастарқанның сөнін келтірді.* *Қойылған астың ішінде ерекше дәмді тамақ болды. Дастарқан үстінде. Ас үстінде; дастарқан басындағы бас қосуда.*

Дастарқаны мол [мол дастарқан]. *Дастарқаны бай, жомарт; пейілі кең, қолы ашық, қонақжай деген мағынада. Дастарқанын тілді. Дәм-тұзын аттады, дұшпандық жасады.*

ДАСТАРҚАНДАЙ сын. 1. *Дастарқандай ақ, кең, көлемді, үлкен.* 2. *Жазық, жалпақ.*

Дастарқандай жаазылды. *Дарқан да кеңпейіл адамиша қабылдап алды.*

ДАСТАРҚАНДАС сын. *Дәмдес, табақтас. Дастарқандас болды.* *Қазақтың салт-дәстүрі бойынша, бір дастарқаннан ас ішіп дәмдес болу арқылы жақындасты, бір-бірімен танысты, достық адал үстіңі қатынасқа кірді.*

ДАСТАРҚАНДАС = ет. *Бірге отырып ас ішу, дәмдес болу.*

ДАТ¹ зат. 1. сөйл. *Бір нәрсеге жұққан дақ, кір.* 2. ауыс. *Кінәрат, мін.* 3. ауыс. *Реніш, қайғы, күйзелістің ізі.* 4. ауыс. *Арамдық, жамандық.* 5. ауыс. *Жаман атақ.*

ДАТ² зат. *Данияның негізгі халқы; ұлт.*

ДАТ³ зат. биол. *Өсімдікте болатын ауру.*

ДАТ⁴: **дат жікқабаты.** геол. *Бор жүйесінің жоғарғы бөліміне қарасты төменнен санағанда жетінші, ең үстіңгі жікқабат.*

ДАТ⁵: [ир. داد] од. көне. *Әділеттілікті талап ету, мұң шағу, тілек айту мағынасын білдіреді.*

Дат айтты. *Арыз етті, өтініш айтты. Дат етті [қылды].* *Паш етті, жариялады. Дат тақсыр.* көне. *Хандардың, сұлтандардың алдына бас иіп барған қара бұқараның сөз сұрауын білдіретін қолданыс.*

ДАТА [франц. date] зат. *Тарихи маңызы зор оқиғамен байланысты уақыт, мерзім, күн.*

ДАТА-ВЕКСЕЛЬ [франц. date, нем. Wechsel – сөзбе-сөз; айырбас] зат. экон. *Төлем мерзімі белгілі бір күнге дейін белгіленбей, берілген сәтінен бастап арада біраз уақыт (бірнеше күн, апта немесе ай) өткеннен кейін белгіленетін вексель.*

ДАТАГРАММА [ағыл. Datagram] зат. инф. *Логикалық байланысы тағайындалмай, басқа дестелерге тәуелсіз жеткізілетін есеттеу желісі арқылы берілетін десте.*

ДАТАФАКС зат. инф. *Ақпаратты мәліметтерді жеткізу желісімен жіберуге арналған абоненттік жүйе.*

ДАТҚА [ир. دادخواه] зат. көне. *Хан сарайындағы жоғарғы лауазым, атақ.*

ДАТҚОЙ сын. жерг. *Өкпешіл, кінәмшіл.*

ДАТСЫЗ сын. **Татсыз.**

ДАТТА = ет. *Жамандау, гайбаттау, соғу, сыртынан жамандау.*

ДАТТАЛ = ет. *Жамандауға, гайбат сөзге қырыау, сөгіс есту.*

ДАТТАЛУ *Даттал етістігінің қимыл атауы.*

ДАТТАН = ет. 1. *Таттану, кірлеу.* 2. ауыс. *Жүректі қайғы, мұң басу.* 3. ауыс. *Ренжу, қиналу, қана болу.*

ДАТТАНУ *Даттан етістігінің қимыл атауы; тат басу.*

ДАТТАС = ет. *Айтысу, ұрысу, керідесу.*

ДАТТАТ = ет. *Кір келтіру, аяққа басқызу.*

ДАТТАУ *Датта етістігінің қимыл атауы.*

ДАТТАУШЫ зат. *Жамандаушы, гайбат-таушы.*

ДАУ¹ [ар. *دعوى*] зат. 1. *Келіспеушілікпен, қарсы болудан туатын егес, керіс, жанжал.* 2. этн. *Ру ақсақалдарының, бидің алдында шешімін табатын талас-тартысқа түскен мәселе.*

Дау айтты. а) *Дауласты, қарсы сөйледі.* ә) *Біреудің дауын дауласты. Дау бақпады. Дау қумады, бәле қумады. Дауға айналды. Дау-шарға ұласты, даулы болды. Дауға дамай. Дауға қарсы бірдеңе деу, жауап беру. Дауға қалды. Кінәлі, жазықты болды. Дауға түсу. Таусылмас айттыстың, таластың ішіне кірді; басы дауға айналды, дау-шарға қалды. Дауға ұрынды. Пәлеге, дауға қалды. Даудан сақтады. Ұрыс-керісті айналып өтті, талас-тартыстан аулақ болды. Дау жоқ! Талассыз, күмәнсіз дегенді білдіретін сөзқолданыс. Дау куды. Жанжалдасты, таласты. Дау сабады. экспр. Сөз бермей дауласты, дау соқты. Дау салды. Дауласты, жанжал шығарды. Дау төрт бұрышты, қамшы екі ұшты. Дауды әр саққа жүргізіп айта беруге болады деген мағынада. Дау тұғызды [тұдырды]. Талас-тартыс тугызды. Дау шығарды [салды]. Жанжал, шатақ шығарды. Дау шықты. Талас туды. Дау ісі. кұқык. Әртүрлі таласты мәселелерді байырғы әдет-ғұрып ережелеріне сүйеніп, заңды жолмен шешу әрекеті. Дауы бітпеді. Көп талас-тартысты болды, ұзаққа созылды.*

ДАУ²? дау ете түсті. сөйл. **Лау ете түсті.** **ДАУА** [ар. *دواء*] зат. 1. *Ем, шипа.* 2. *Амал, айла, лаж.*

Дауа бар ма [дауа болмас]. *Бөгет, тоқтау жоқ, амал жоқ. Дауа болды.* а) *Ем, шипа болды.* ә) *Сылтау, себеп болды. Дауа жоқ. Шара жоқ, ем жоқ, лаж жоқ. Дауа етгіру. ескікіт. Жарыққа шығару. Дауа [ем] қонды. Ем-домы дарыды, тәуір болып кетті. Дауа қонбады. Ем-домы дарымады, аурудан айықпады. Дауа тұтпады. Батылы жетпеді. Дауа тіледі. Көңіліне медет, шипа іздеді. Дауасы жеңіл. Амалы оңай. Дауасы табылды. Емі, шипасы табылды.*

ДАУАДАЙ сын. *Дауа сияқты.* **ДАУАЛ** зат. жерг. 1. *Дуал, қабырға.* 2. *Шарбақ, соқпа.*

ДАУАЛА=ет. *Ем болу, шипа болу.* **ДАУАЛАН**=ет. 1. *Ем қону, шипа болу.* 2. ауыс. *Көңілі орнығу.*

ДАУАЛАТ=ет. *Батылдандыру, тәуекелге бел байлату.*

ДАУАЛАТУ *Дауалат етістігінің қимыл атауы.*

ДАУАЛАУ *Дауала етістігінің қимыл атауы.* **Дауалау әдістері [жолы].** *Емдеу тәсілдері.*

ДАУАЛЫ сын. *Шипалы, жанаға жайлы.*

ДАУАСЫЗ сын. 1. *Ем қонбайтын, жазылмайтын (дерт).* 2. *Шарасыз, лажсыз. // Сөзі, ісі берекесіз адам.*

ДАУАСЫЗДЫҚ зат. *Шарасыздық.* **ДАУАҒЕР** зат. кұқык. *Байырғы әдет-ғұрып ережелеріне сүйеніп, даулы істі қулушы, дау иесі.*

ДАУ-ДАБЫР зат. сөйл. **Дау-дабыра.**

ДАУ-ДАБЫРА зат. *Дау-дамай, айттыс-тартыс.*

ДАУ-ДАЛАБА зат. сөйл. **Дау-дабыра.** **ДАУ-ДАЛАБАСЫЗ** сын. *Талассыз, айқай-шусыз.*

ДАУ-ДАЛБАЙ сөйл. **Дау-дабыра.** **ДАУ-ДАМА** зат. сөйл. **Дау-дамай.**

ДАУ-ДАМАЙ зат. *Айттыс-тартыс, талас.*

Дау-дамай жоқ. *Даусыз, талассыз.*

ДАУ-ДАМАЙСЫЗ сын. *Талас-тартыссыз.*

ДАУ-ДАҢҒАЗА зат. *Талас, керіс, айқай-шу.*

ДАУ-ДУДӘМАЛ зат. **Күмән.**

ДАУДЫРА=ет. сөйл. **Даудырла.** **ДАУДЫРЛА**=ет. *Ашық-жарқын салдырлап сөйлеу.*

ДАУДЫРЛАС=ет. *Ашық-жарқын сөйлесу.* **ДАУ-ЖАНЖАЛ** зат. 1. *Ауыл, ағайын, үй арасындағы ұрыс-керіс, талас-тартыс.* 2. *Ел ішіндегі белгілі бір мәселеге қатысты дау-дамай, айттыс.*

ДАУ-ЖАНЖАЛДЫ сын. *Талас-тартыс-ты.*

ДАУ-ЖАНЖАЛСЫЗ сын. *Ұрыс-керіссіз, талас-тартыссыз.*

ДАУКЕР зат. сөйл. **Даугер.**

ДАУКЕС сын. 1. *Дауқұмар, жанжалшыл. // Дауқұмар адам.* 2. кұқык. **Даугер.**

ДАУКЕСТІК зат. **Дауқұмарлық.**

ДАУЛА¹=ет. кұқык. *Байырғы әдет-ғұрып ережелеріне сүйеніп, біреуден етіп кеткен ақысын, аласыын талап ету, іздену.*

Дау даулады. *Даудың артына түсу, айттыс, тартыс.*

ДАУЛА²=ет. сөйл. **Лаула.**

ДАУЛА³=ет. сөйл. **Дауала.**

ДАУЛАҒЫШ сын. *Даулауға құмар.*

ДАУЛАС=ет. 1. кұқык. *Таласу, тартысу.* 2. *Келіспеу, қарсы сөйлеу, таласу, керілдісу, жанжалдасу.*

ДАУЛАСУ *Даулас етістігінің қимыл атауы; айттысып-тартысу.*

ДАУЛАСУШЫ зат. кұқык. *Өзара таласушы, дау қуушы.*

ДАУЛАУ *Даула етістігінің қимыл атауы.*

ДАУЛАУШЫ зат. кұқык. *Дау иесі, дау қуушы.*

ДАУЛЫ сын. 1. *Дауға, таласқа түскен.* 2. *Екіұшты, таласты, шешімін таппаған.* 3. *Дауы, таласы бар; ұрыс-керісті, жанжалды. // Дау қуып жүрген адамдар.*

Даулы болды. *Талас, айқай-шудың ішінде қалды, қиын жағдайға ұшырады, дауға қалды.* **Даулы, жанжалды істер.** *көне. кұқык. Дау-дамай көп істер. Даулы мәселе [іс].* *Талас тудырып жүрген жай, жағдай.*

ДАУН: даун синдромы. мед. *21 хромосома бойынша трисомия (өдеттегідей екі емес, үш гомологты хромосомалардың болуы) негізінде адамдарда пайда болатын тұқым қуалайтын кесел ауру.*

ДАУРЫҒУ *Даурық етістігінің қимыл атауы.*

ДАУРЫҒУШЫ зат. *Айқай-шушы, тала-сушы.*

ДАУРЫҒУШЫЛЫҚ зат. *Даңғазалық, дүрлігушілік.*

ДАУРЫҒЫС=ет. *Өзара дауласу, таласу, шуласу.*

ДАУРЫҒЫСУ *Даурығыс етістігінің қимыл атауы.*

ДАУРЫҚ зат. *Айғай-шу, дабыр.*

ДАУРЫҚ=ет. 1. *Орынсыз өрекпу, дауыс көтеру, дабырлап сөйлеу, басқаны тыңдамау.*

2. ауыс. *Құр дақпырт тарату, желігу, лепіріп-көпіру.* 3. *Айттысып-тартысу, жанжалдасу.*

4. *Дүрлігу.*

ДАУРЫҚҚЫШ сын. *Бос сөз, құр дабырды сүйетін, көпірме.*

ДАУРЫҚПА¹ зат. *Көпірме, бос сөз.*

Даурықпа саясатшылдық. *жаңасөз. Көпірме сөзге, байбалам салуға негізделген саясатқұмарлық.*

ДАУРЫҚПА² сын. 1. *Дабырлаған, қатты шыққан (өыбыс).* 2. *Айғай-шулы, таласты.*

Даурықпа шүрегей. *зоол. <лат. apas querquedula> Қанатының ұзындығы 175–210 мм, салмағы 375–450 г болатын, Қазақстан даласындағы су айдындарында қылап, Каспийдің оңтүстік жағалауында қыстайтын жыл құсы.*

ДАУРЫҚПАЛАУ сын. *Даусын көтеріңкіреу, айғайлап шулау.*

ДАУРЫҚПАЛЫ сын. 1. *Дау-жанжалды, айттыс-таласы бар.* 2. *Қиын-қыстау.* 3. *У-шуга толы, той-думанды.*

ДАУРЫҚТЫР=ет. 1. *Жария ету, жау, айғай-шу қылу.* 2. *Қатты дыбыс шығару, айғайлап сөйлеу, жария ету.* 3. *Айғай-шуга, дау-дамайға айналдыру.*

ДАУРЫҚТЫРУ *Даурықтыр етістігінің қимыл атауы.*

ДАУСЫЗ сын. 1. *Сөзсіз, күмәнсіз, анық.* 2. *Дау-дамайсыз, жанжалсыз.*

Даусыз өндіріп алу. *экон. Ақшалай соманы даусыз ретпен, соттың немесе өзге органның шешімінсіз мәжбүрлі түрде өндіріп алу.*

ДАУСЫЗ-ДАМАЙСЫЗ сын. *Еш қиындықсыз, талас-тартыссыз.*

ДАУ-ТАЛАС зат. *Дау-дамай, тартыс.*

ДАУ-ШАР зат. 1. кұқык. *Жанжал, талас-тартыс, керіс.* 2. *Ағайын, үй-іші, ауыл арасындағы дау-дамай, талас.*

Дау-шарға араласпады. *Дау-таластан өзін сырт ұстады.*

ДАУШЫ зат. *Дау қуушы.*

ДАУЫЛ зат. 1. *Шаңдаттып, борандатып, алай-дүлей қып, қатты соғатын жел.* 2. *Ауыртпалық, қиыншылық. // ауыс. Асқақ, екпінді.*

Дауыл боран. *Шаңдатқан, борандатқан, алай-дүлей осырған жел. Дауылға [боранға, жауынға] ұрынды.* *Жауын-шашынның астында қалды, ауа райының жайсыздығына ұшырады.* **Дауыл куды.** *Дауылдың күшімен ықты. Дауыл соқты.* а) *Қатты жел, боран болды.* ә) ауыс. *Қиыншылық заман туды. Дауыл тигендей [соққандай].* *Дауыл соғып өткен сияқты, астан-кестен, ұйқы-тұйқы. Дауыл тұрды [көтерілді].* *Қатты жел, боран басталды. Дауыл үйірді.* ауыс. *Ашулы мінезіне басып, жаншыды.*

ДАУЫЛДА=ет. 1. *Оттың лаулап жануы.* 2. *Құстың зыұлдап қушу.* 3. ауыс. *Дуылдап қызару.* 4. *пәэт. Асқақтау, масаттану.*

ДАУЫЛДАЙ сын. 1. *Дауыл сияқты.* 2. ауыс. *Күші қатты, екпінді.*

Дауылдай екпіндетті. *бейн. Қарқынның күшейтті, қаһарланды, қатты шүйліктеді.*

ДАУЫЛДАС=ет. сөйл. *Дуылдасып қатты сөйлесу.*

ДАУЫЛДАТ=ет. 1. *Қатты жел соғып, борандату.* 2. *Дауылмен блесе жаңбыр жауу.*

3. *Дауыл кезінде жолға шығу.* 4. ауыс. *Дауыл сияқты қиындату.* 5. ауыс. *Көңілдің тебіренісі, толқуы.* 6. ауыс. *Екпінден сөйлеу.* 7. ауыс. *Белгілі бір амал-өрекеттің күшті екпінмен, қарқынмен өрістеуі.* 8. ауыс. *Дүлей күштің басып-жаншып, қайғы-мұң әкелуі.* 9. *Тыныштықты бұзу, шулату.*

ДАУЫЛДЫ сын. 1. *Қатты жел соғып, дауыл тұрған.* 2. ауыс. *Қиын-қыстау, аласатырған (кез).* 3. ауыс. *Ашуы қатты.*

Дауылды мінез. *Аудын мінез.*

ДАУЫЛПАЗ¹ зат. 1. *зоол. <лат. puffinus> Түтік тұмсықтылар тобына жататын теңіз құсы.* 2. *Сұңқар, қыран құс.* 3. ауыс. *Азаттық, күрес жаршысы.*

ДАУЫЛПАЗ² зат. 1. *муз. Ағаштан жасалған, шанағының бір беті терімен қапталған, ұрып ойналатын қазақтың көне саз сабабы.* 2. *аңшылық. Аңа шыққанда қазатын барaban; құс қайтаратын құрал.* 3. *әск. Жорықтарда әскербасылардың айбар беріп, қыр көрсету үшін ұстаған соғыс құралы; дабыл.*

Дауылпаз қақты. *Бір жерге жиналуға шақырып, үйіріп дабыл қақты.*

ДАУЫЛПАЗДАЙ сын. *Дауылпаз сияқты.*

ДАУЫЛПАЗТЕКТЕСТЕР зат. зоол. <лат. procellariformes> Құстар класының отряды.

ДАУЫЛСЫЗ сын. 1. Дауылы жоқ, дауыл тұрмаған. 2. ауыс. Жайбарақат, бейқам.

ДАУЫЛША үст. Дауыл секілді.

ДАУЫС зат. 1. Адамның және өкпемен тыныс алатын жануарлардың дыбыстау мүшелері арқылы шығаратын үні, дыбысы. 2. лингв. Көмей арқылы сыртқа шыққан ауа толқынының дірілінен пайда болып, естілетін дыбыс, үн. 3. физ. Физикалық денелердің соқтығысуынан пайда болып, құлаққа естілетін дыбыс, үн. 4. муз. Ән айтқанда шығатын, дауыс желбезегінің ерекше дірілінің нәтижесінде пайда болатын үн, дыбыс күші. 5. муз. Музыкалық пьесадағы екі немесе бірнеше адам қосылып айтатын көп дауыс, я екі дауыс. 6. Адамдардың сайлау кезінде немесе жиналыста белгілі бір ұсынысты шешуге қатысы (жақтауы, я қарсы, қалыс болуы).

Дауыс ағыны. лингв. Дыбыстың шығу қарқыны. **Дауыс аппараты.** Дауыс шығаруға, үн шығаруға қатысатын мүшелер. **Дауыс ашу.** Алғашқы әнді айту, бастау. **Дауыс берді.**

а) Дыбыстады, үн берді, үн қатты. ә) р е с м и. Сайлау кезінде халық ұсынған кандидатқа өз қатынасын білдірді, сайлады. **Дауыс етті.** Жоқтау айтты. **Дауысқа елең етті.** Дауысқа құлағын тікті. **Дауысқа салды [қойды]** р е с м и. Белгілі бір мәселені анықтау, ұсынысты қабылдау үшін қол көтерді немесе бюллетень арқылы жасырын дауыс берді. **Даусын көтерді.**

а) Қаттырақ дауыстады. ә) Зекіді, ұрысты. **Дауыс қойды.** Қаралы үйге дауыс шығарып жылап келді, ат қойды. **Дауыс қосты.** Қолдады, қостады, құптады. **Дауыс құқығы.** экон. Компания капиталындағы өз үлестерін ескере отырып, компания қызметіндегі мәселелері бойынша дауыс беруге жай акцияларды ұстаушылардың қатысу құқығы. **Дауыс құстай.** зат. көне. ф о л к л о р. Тоты құстай. **Дауыс қылды.** Дауыс шығарып, жоқтап жылады. **Дауыс саңылауы.** анат. Көмекей қуысындағы екі қатпар аралығы. **Дауыс салды.** а) Дауыс қылды. ә) Қатты дауыстап жылады. **Дауыс түгігі.** лингв. Дауыс шымылдығының аралығы. **Дауыс шымылдығы.**

а) анат. Үн шығаруда үлкен қызмет атқаратын, тамақтың ішкі жағына, жұтқынышақтың астына орналасқан мүше. ә) лингв. Дыбыстардағы үнің қатысуын айқындайтын сөйлеу мүшесінің бірі. **Дауыс ыргағы.** а) лингв. Дыбыстың тербеліс сазы. ә) Әуен, саз. **Дауысы айшылық жерге жетеді.** Зор дауысты деген мағынада айтылады. **Дауысы жер [көк, тау, түн] жарды.** Дауыс ерекше қатты, шықты, дірліктерді. **Дауысы жетті.** Дауыс, үні естілді. **Дауысы жойылды.** саясн. Сайлау құқынан айрылды. **Дауысы қарлығу.** Қатты айқай, не жылаудан дауыстың бұзылып шығуы, тамағы қарлығу. **Дауысы күлак жарды.** Дауыс қатты шықты. **Дауысты тану.** инф. <ағыл. voice recognition> Сөз құрылымын ажырату мақсатымен компьютердің кіру тетігінде дыбыстауды талдау.

ДАУЫССЫЗ сын. Үнсіз, дыбыссыз. // Дауыссыз дыбыс.

Дауыссыз дыбыс. лингв. <лат. consonantism> Акустикалық жағынан дауыс пен салдырдың қатысынан жасалып, ауа кедергіленіп шығатын дыбыстар.

ДАУЫСТА= ет. 1. Дауысты қаттырақ шығарып сөйлеу, қаттырақ айту. 2. Даусын шығарып жылау, еңіреу. 3. Шақыру.

Дауыстап жылады. Дауыс шығарып, жылады. **Дауыстап жіберді.** Қатты айқайлады. **Дауыстап күлді.** Дауысын шығарып, қатты күлді. **Дауыстап оқу.** пед. Жазылған мәтінді іштен

оқымай, даусын шығарып оқыды. **Дауыстап сөйледі [айтты].** Даусын шығарып, қаттырақ сөйледі. **Дауыстап шақырды.** Айғайлап шақырды.

ДАУЫСТАЛУ зат. **Дыбысталу.** **ДАУЫСТАНҚЫРА**= ет. Дауысты көтеріңкіреу, қаттырақ сөйлеу.

ДАУЫСТАТҚЫЗ= ет. Айғайлату, дауыс көтерту.

ДАУЫСТАТҚЫЗУ Дауыстатқыз етістігінің қимыл атауы

ДАУЫСТАУ Дауыста етістігінің қимыл атауы; дауыс шығару, айғайлау, дыбыс беру.

ДАУЫСТАУШЫ зат. Дауыс шығарып жылаған адам.

ДАУЫСТЫ сын. Дауысқа бай, үнді. // **Дауысты дыбыс.**

Дауысты дыбыстар. лингв. <лат. vocalism> Дыбыстау мүшелерінің бірыңғай толық қимылынан пайда болатын, айтқанда фонациялық ауа кедергісіз шығатын, сөз ішінде буын жасайтын дыбыстар.

ДАФНИЯ [лат. Daphnia] зат. зоол. Шаянтекестер класының, оның ішінде жапырақаяқты шаяндар отрядының бір туысы.

ДАҚИТ [лат. dacia] зат. геол. Өте ұсақ жымдастырушы масса арасындағы септелері әкті-натрийлі дала шаттарыннан (көбінесе андезин), кейде кварцтан немесе түсті минералдардан (биотит, мүйіз алдымғылар, пироксендер) тұратын эффузиялық таужыныс.

ДАҒАТШЫ зат. жерг. Даяшы, жыныттойды, ойынды басқаратын кісі.

ДАҒАШЫ зат. 1. Ойын басқарушы. 2. этн. Бәйгеден озып келген атты тосуға арнайы тағайындалған адам.

ДАЯР [ар. ديار] сын. Алдын ала қамдалған, әзір, дайын.

Даяр болды. Әзір болды, дайын болды. **Даяр күйінде.** Қолдануға әзір (нәрсе), дайын. **Даяр тұру.** Дайын тұру.

ДАЯРЛА= ет. 1. Әзірлеу, дайындау, қамдау. 2. пед. Белгілі бір мамандыққа, кәсіпке арнаулы білім беріп, тәжірибеден өткізіп дайындау.

Даярлап қойды. Әзірлеп, дайын қып қойды.

ДАЯРЛАН= ет. Әзірлену, дайындалу.

ДАЯРЛАНУ Даярлан етістігінің қимыл атауы; әзірлену, дайындалу.

ДАЯРЛАС= ет. Әзірлесу, әзірлеуге көмектесу.

ДАЯРЛАСУ Даярлас етістігінің қимыл атауы.

ДАЯРЛАТ= ет. Әзірлету, дайындату.

ДАЯРЛАТУ Даярлат етістігінің қимыл атауы.

ДАЯРЛАУ 1. Даярлау етістігінің қимыл атауы. 1. Іс-шараларды өткізуге әзірлеу. 2. пед. Мамандарды әзірлеу, тәрбиелеу. 3. Шикізатты тұтынуға жарамды ету. 4. Тамақты жеуге дайын қылу, тамақ пісіру, жасау.

Даярлау қазбалары. кен. Шахта алабын тазартып алуға дайындау барысында жүргізілетін қазбалар.

ДАЯРЛАУЛЫ сын. Даяр, әзір. **ДАЯРЛАУШЫ** зат. Дайындайтын, әзірлейтін адамдар.

ДАЯРЛЫҚ зат. Әзірлік, дайындық.

Даярлық бөлімі. пед. Талапкерді жоғары оқу орындарына түсуге даярлайтын арнайы бөлім. **Даярлық жасау.** Әзірлену. **Даярлық жұмысы.** Әзірлік барысы. **Даярлық кезеңі.** Әзірлік жасалып жатқан уақыт. **Даярлық ісі.** Белгілі бір салаға, мәселеге байланысты әзірлік барысында жасалатын шаралар, әрекеттер.

ДАЯРЛЫҚСЫЗ сын. Әзірліксіз, дайындықсыз.

ДАЯРШЫ зат. көне. Даяшы, күтуші, қызметші. // Даяршылық қызмет көрсететін адам.

ДАЯШЫ зат. 1. көне. Әміресінің бұйрық-жарлығын орындап тұратын тәуелді қызметші. // Тәуелді қызметші болып жұмыс істейтін адам.

2. Үлкен жиын-тойда қонақтарды қарсы алып, күтім қызмет атқарушы. 3. <лат. officians> Асхананың, мейрамхананың тағам таситын қызметшісі. 4. Қазақтың кейбір ұлттық ойындарында көпшілік ішінен сайланып, ойын жүргізуші.

ДАЯШЫЛЫҚ сын. Жиын-тойды, думанды басқарушылық.

ДӘБДІРЕ= ет. Асып-сасып, абдырау.

ДӘБДІРЕКТЕ= ет. Қалбалақта.

ДӘБДІРЕЛЕ= ет. сөйл. Дабдырла.

ДӘПІЛ [ор. дягиль] зат. сөйл. **Аобалдырған** (Зер жүргізу үшін тамыры ұнтақ не қайнатылған тағам түрінде ішуге пайдаланылатын емдік өсімдік).

ДӘЗ зат. Ақау, кінәрат, сызат.

ДӘЙЕК¹ зат. 1. Дерек, мағлұмат, сүйенетін тірек. 2. Дәлел.

Дәйек тапқызбады. Маза бермеді. **Дәйек таппады [тұтпады].** Тағам таппады, байыз-дамады. **Дәйек таптырмады.** Әбден мазалады, отырғызбады.

ДӘЙЕК² зат. жерг. Қырмандағы астықтан әркімдерге беретін сый.

ДӘЙЕКСӨЗ зат. терм. н. жаңа. <лат. citatum> Мәтіндегі автордың ойын нақтылау, дәлелдеу, құптау үшін белгілі бір ғалымның не қаламгердің шығармасынан сөзбе-сөз алынған үзінді; ұлтата.

ДӘЙЕКСІЗ сын. 1. Тұрақсыз, баянсыз, тұрлаусыз. 2. Мәнсіз, мағынасыз, бос.

ДӘЙЕКСІЗДЕН= ет. Байыз таппау, тағатсыздану.

ДӘЙЕКСІЗДЕУ сын. Тұрақсыздау, берекесіздеу.

ДӘЙЕКСІЗДІК зат. Тұрақсыздық, берекесіздік.

ДӘЙЕКТЕ= ет. Тиянақтау, анықтау, дәлелдеу.

ДӘЙЕКТЕЛ= ет. Тиянақталу, дәлелдену.

ДӘЙЕКТЕЛІН= ет. Тиянақталыну, дәлелденілу.

ДӘЙЕКТЕМЕ зат. Дәлелдеме, тиянақты тұжырым.

ДӘЙЕКТЕУ Дәйекте етістігінің қимыл атауы.

ДӘЙЕКТІ сын. 1. Тиянақты, тыңғылықты.

2. Табанды, тұрақты, сенімді.

ДӘЙЕКТІЛЕ= ет. Дәйекте.

ДӘЙЕКТІЛІК зат. 1. Тыңғылықтылық, тиянақтылық. 2. экон. Қаржы есеп-қисабының сапалық сипаттамасы.

Дәйектілікпен қарау. Байытпен шешу.

ДӘЙЕКШЕ¹ зат. лингв. Араб жазуындағы жеңілдікті білдіретін белгі.

ДӘЙЕКШЕ² зат. жерг. Қарақшы, мәре.

ДӘЙЕКШІ зат. сөйл. Даяшы.

ДӘЙТ сын. сөйл. Дәл.

ДӘЙІМ [ар. دائم] үст. 1. Үнемі, ылғи, әрқашан. **Дәйім қатысу.** Үнемі қатысу, қалмау. **Дәйім соғу.** діни. Ислам дініндегі бес парыздың бірі – намазды өтер алдында ғұрыптық тазару рәсімі; сапар үстінде далада намаз оқуға тура келгенде, су жоқ жерде тотырақпен дәрет алу.

ДӘЙІМІ үст. жерг. **Дәйім.**

ДӘЙІС сын. жерг. Жеңілтек, тұрақсыз, пәтуасыз.

ДӘКЕ зат. Жұқа, селдір ақ мата, марля.

ДӘКЕДЕЙ сын. 1. Дәке сияқты. 2. Аппак, боп-боз.

ДӘКЕЛЕ= ет. сөйл. Дәкемен орау, таңу.

ДӘКПР зат. Тәкпир.

ДӘКІ зат. сөйл. Дәке.

ДӘЛ үст. 1. Дұрыс, тура, анық. 2. Нақ, нағыз, дәп.

Дәл айтқанда. Турасын айтқанда. **Дәл басты.** а) Бірден таныды, шырамытты. ә) Дәл тигізді, тура атты. **Дәл келді.** Тура, дәп келді. **Дәл қазір.** Тап осы мезетте. **Дәл ортасы.** Қақ ортасы. **Дәл осындай.** Нақ осы сияқты. **Дәл өзі.** Нақ сол, тура өзі. **Дәл өзіндей.** Тура өзі сияқты. **Дәл сол жылы.** Нақ сол жылы. **Дәл сол күйінде.** Тура сол қалпында. **Дәл тапты.** Айнытпай білді, дәп түсті. **Дәл тию.** өск. Оқ-дәрінің (артиллериялық снарядтың, минаның, ракетаның т.б.) тікелей нысанаға тиюі. **Дәл төрінде.** Ең жоғарыда, құрметті орында. **Дәл тұсы [қасы].** Тура жаны, сол жер, маңайы. **Дәл түбі.** Тура қасы, тұрған жері. **Дәл түсті.** Тура келді, айтты. **Дәл шекеден.** Қақ шекеден.

ДӘЛДЕ= ет. 1. Дәп келетіндей етіп туралау, сәйкестендіру, үйлестіру. 2. Нысанаға алып нақтай көздеу, мұлт жебермеу.

ДӘЛДЕГЕНДЕЙ үст. 1. Тұп-тура, көзден тұрып, дәлдеп тұрып, нақ. 2. Әдейі туралаған сияқты.

ДӘЛДЕГІШ зат. Нысанаға туралап келтіргіш құрал.

ДӘЛДЕН= ет. Дәл келтірілу.

ДӘЛДЕНДІКІРЕ= ет. Туралаңқырау, теңестіріңкіреу.

ДӘЛДЕН үст. Тап басып, анықтап.

ДӘЛДЕСТІР= ет. Теңестіру, туралау, дәл келтіру.

ДӘЛДЕТ= ет. Дәл қылу, дәлдеу.

ДӘЛДЕУ Дәлде етістігінің қимыл атауы; нақтылау.

ДӘЛДІ= ет. Шірену, шікірею.

ДӘЛДІ сын. 1. Далдың-дұлдың, жындыкеш, есерсоқ. 2. Аңқау. // Есерсоқ, жындыкеш адам.

Дәлді көрінді. Есерсоқ сияқты жүрді.

ДӘЛДҮЛЕН= ет. Есерлену, ақымақтану.

ДӘЛДҮЛЕУ сын. сөйл. Парықсыздау, есерсоқтау.

ДӘЛДҮН сын. Есерсоқ, әумесер, жындыкеш.

ДӘЛДҮНГІР сын. сөйл. Дұдамал, түсініксіз.

ДӘЛДҮР сын. сөйл. **Дәлдір.**

ДӘЛДҮРІШ зат. сөйл. Жындыкеш, есерсоқ.

ДӘЛДІ сын. Дәл, анық, нақ.

ДӘЛДІК зат. 1. Тап басып, дәп түсушілік. 2. Тура келушілік. 3. Туралық, дұрыстық. 4. Мұқияттылық.

ДӘЛДІЛІК зат. Сай келушілік, сәйкес келушілік.

ДӘЛДІР зат. жерг. Күміс ақша, күміс тиын.

ДӘЛДІР² сын. Піспеген, жас, есер.

ДӘЛДІРЕ= ет. Асып-сасу.

ДӘЛДІРЕ= ет. сөйл. Өзгемен санаспай, далдырлап көп сөйлеу.

ДӘЛДІРЛІК зат. Ақымақтық, есерсоқтық.

ДӘЛЕКІ сын. экспр. Тұлғаның күшігі.

ДӘЛЕКІ зат. жерг. Дарақы, тыраш.

ДӘЛЕКІЛЕН= ет. экспр. Дарақылану, есерсоқтау.

ДӘЛЕЛ [ар. دليل] зат. **Айғақ.**

Дәлел айтты. Дәлелден сөйледі. **Дәлел шығару.** діни. Қайтыс болған кісіні шығарар алдында Құранды түгел оқыған есебінде Құраннан аят оқу. **Дәлелі дайын.** Уәжі әзір. **Дәлелі жоқ.** Уәжсіз.

ДӘЛЕЛДЕ= ет. 1. Бір нәрсенің анығына көзін жеткізу. 2. Ғылыми тұжырымды фактілер негізінде дәйектеу. 3. Өзінің мүддесін, пікірінің дұрыстығын іс жүзінде, таласта көрсету, қорғау.

ДӘЛЕЛДЕМЕ зат. 1. Мәселенің, істің ақиқаттығына көз жеткізетін дерек, түсініктеме. 2. Ғылыми деректер.

ДӘЛЕЛДЕН= ет. Анықталу, дәйектелу, көз жеткізілу.

ДӘЛЕЛДЕНУ Дәлелден етістігінің қимыл атауы.

ДӘЛЕЛДЕНҚІРЕ= ет. Дәлелдей тұсу, анықтаңқырау.

ДӘЛЕЛДЕС= ет. Дәлелдеуе тырысу, көмектесу, таласу.

ДӘЛЕЛДЕТ= ет. Анықтату, дәйектету, көзін жеткізу.

ДӘЛЕЛДЕТУ Дәлелдет етістігінің қимыл атауы, айғақтату.

ДӘЛЕЛДЕУ Дәлелде етістігінің қимыл атауы. 1. Пікірін, ісін т.б. айғақтау, дәйектеу. 2. Ғылыми тұжырымды дәйектеу.

ДӘЛЕЛДІ сын. Бір негізге сүйенген, нағымды, қисынды.

ДӘЛЕЛДІЛІК зат. Уәжі қиштілік, қисындылық.

ДӘЛЕЛҚОР сын. Себеп тапқыш, дәлелшіл.

ДӘЛЕЛСІЗ үст. Дәлелі жоқ, негізсіз, себепсіз.

ДӘЛЕЛСІЗДЕУ сын. Нанымсыздау, қисынсыздау.

ДӘЛЕН зат. өс. <лат. osmorhiza> Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ДӘЛИ= ет. сөйл. **Далию.**

ДӘЛМЕ-ДӘЛ үст. 1. Нақпа-нақ, сайма-сай.

2. Дұрыс, анық. 3. Тура, сөзбе-сөз. 4. Тұп-тура, нағыз, дәп.

ДӘЛМЕ-ДӘЛДІК зат. Сөзбе-сөздік, тең түсушілік.

ДӘЛСІЗДІК зат. Сәйкеспейшілік, үйлеспейшілік, жаңсақтық.

ДӘЛУ¹ [ар. دلو] зат. көне. Күң күңтізбесімен есептегенде он бірінші ай.

ДӘЛУ² зат. көне. Көңтеріден жасалатын, бие сауғанда пайдаланылатын шүмекті шелек, ыдыс.

ДӘЛШІЛ сын. 1. Мерген, дәл тигізуші. 2. ауыс. Өмірді, шынықты дәл көрсететін, шынайы.

ДӘЛШІЛДІК зат. 1. Мергендік, туралық. 2. Нақтылық, шынайылық.

ДӘЛІЗ [ир. دهليز] зат. 1. Үйдің кіре беріс бөлмесі, ауыз үй, сенек. 2. Мекеме ғимараттарындағы ұзын, ортақ, кіреберіс бөлме. 3. ауыс. Босаға.

Дәліз етті. Бір елден екінші елге, бір жерден екінші жерге тексеруші, қараусыз, өтіп кететін аралық етті.

ДӘЛІР= ет. жерг. Еліру, есіру.

ДӘЛІРЕК сын. Анығырақ, айқынырақ.

ДӘЛІРІНҚІРЕ= ет. Еліріңкіреу, есіріңкіреу.

ДӘМ [ар. دم] зат. 1. Тағам дәмі әсерінен ауыз қуысында пайда болатын сезім, тұйсік. 2. Ауыз қуысындағы мүшелер арқылы білінетін ас-тағамның өзіндік қасиеті. 3. ауыс. Ас, тағам, тамақ. 4. ауыс. Бір нәрсенің мән-маңызы, қасиеті.

Дәм айдады [ауды, жазды, тартты]. Белгілі бір себеппен бір жерге сәті, жолы түсті, орайы келді. **Дәм айыру.** псих. Сезім мүшелерінің тұйсігімен дәмді ажырату, анықтау. **Дәм [ас] аттама.** Ас ауыз ти, дәм тат деген мағынада. **Дәм ауыз тиді.** этн. Үйге келген, үйге кіріп-шыққан адамның дастарқандағы кез келген дәмнен алып жеп, аруақтар разы болсын деген ишеті. **Дәм баданасы.** анат. Жануарлардың дәм сезу мүшесінің құрамдас бөлігі. **Дәм берді.** Тамақтандырды, тамақ ішкізді. **Дәмін бұзды.**

а) Дәмін кетірді, айнытты. ә) Шырқын алды, бұлдірді. **Дәм бұйырды.** а) Дәм тартты, нәсіп етті. ә) Реті келді, жолы түсті. **Дәмге тойды.** Тойып тамақ жеді, әбден тамақтанды. **Дәм жазды.** Жолы түсті, сәті келді, тағам бұйырды. **Дәм көтерді.** Қазан асып, ас әзірледі. **Дәм күтті.** Дәмеленді, дәме етті. **Дәм қоспады.** Бір-бірімен тату-тәтті тұра алмады, келіспеді, отаса алмады. **Дәм сезу.** биол. Ауыз қуысындағы дәм сезгіш бадалаларға әсер ететін химиялық заттардың қасиеттерін қабылдау. **Дәм сезімі мүшесі.** биол. Азықтың дәмін, сапасын анықтайтын сезім мүшесі. **Дәм татқан құдыққа түкірді.** Жақсылыққа жамандық істейді, кесірлік жасады. **Дәм тату.** а) этн. Қазақ халқының дәстүрлі тұрмысындағы салт; көршілердің, туған-туыстардың бірін-бірі қонаққа шақыруы. ә) тағам. <лат. degusto> Тағамның немесе тағамдық өнімнің дәмі бойынша сапасын бағалау. **Дәм таттыру.** этн. Дәм беру, сыйлап қонаққа шақыру рәсімі. **Дәм ұрсын.** қарғ. Татқан дәмнің қишырына (қишырының) жолық деген мағынада. **Дәмін алды.** а) Нәрін алды. ә) ауыс. Тебірленді, толанды. **Дәмін айырды.** а) Дәмін сезді, ажыратты. ә) Жаман мен жақсыны, зиян мен пайданы таныды, түсінді. **Дәмін арамдалды.** Опасыздық жасап, сенімді ақтамады. **Дәмі бітті [таусылды].** Қайтыс болды, дүниеден өтті. **Дәмі таусылды [бітті].** Ажалы жетті. **Дәмі енгенше.** Тәтті болып, әбден піскенге дейін. **Дәмі жоқ.** Мәңсіз, маңызсыз. **Дәмі келті.** Бұрынғы бағасынан, қадірінен айырылды, құны қалмады. **Дәмі кетпейді.** Өте дәмді, тәтті. **Дәмі үйірілді.** Дәмі келді, бал татылды.

ДӘМДЕ= ет. 1. Тағамның дәмін кіргізіп, нәрлі, тәтті, жұғымды ету. 2. ауыс. Сөзді мәнерлеп айту.

ДӘМДЕН= ет. Дәмі кіру, дәмді болу.

ДӘМДЕНДІР= ет. 1. Дәмді ету. 2. ауыс. Мәнерлеп айту, нақышына келтіріп жеткізу.

ДӘМДЕНДІРУ Дәмдендір етістігінің қимыл атауы; дәмді ету.

ДӘМДЕС¹ зат. 1. Табақтас, дастарқандас. **Дәмдес болды.** Бірге жүріп, дастарқандас болды.

ДӘМДЕС² сын. Дәмі ұқсас, бірдей.

ДӘМДЕС-ТҮЗДАС сын. Аралас-құралас, тілектес, иштетес.

Дәмдес-түздас болды. этн. Бірге жүріп, дастарқандас, аралас-құралас, табақтас болды.

ДӘМДЕСТІК зат. Ежелден араласушылық, аралас-құраластық.

ДӘМДЕУШІ зат. Тағамды дәмдендіретін түрлі ащылы-тұщылы қосымша заттар.

ДӘМДІ сын. 1. Бабымен дайындалған нәрлі, жұғымды, тәтті (тағам). 2. ауыс. Тартымды, қызықты, маңызды.

Дәмді сөз. Көңілге қонымды, мәнді сөз.

ДӘМДІК сын. Тағамның дәміне қатысты, дәмге тән.

ДӘМДІЛІК зат. Татымдылық, тәттілік, жұғымдылық.

ДӘМДІРЕК сын. Дәмділеу, жұғымдылау. 2. ауыс. Маңыздырақ, тартымдырақ, мәндірек.

ДӘМЕ [ар. دم] зат. Көңілге ұміт ұялатқан, талаптандырған ой.

Дәме артты [етті, қылды]. Үміттенді, дәмеленді, ұміт артты. **Дәме етті.** Үміт артты, дәмеленді. **Дәме жоқ.** Үміт, сенім жоқ. **Дәме көп те, дәрмен жоқ.** Қанша үміттенгенмен, шамасы, мүмкіндігі жоқ. **Дәме қылысты.** Үміт артысты, дәмеленді. **Дәмесі бар.** а) Дәмелі; ойы, үміті бар. ә) Белгілі бір көсіп, өнер саласының білікті маманы, дарын иесі боламын ба деген ішкі ойы бар. б) Жігіттің қызға сөз салатын ойы бар.

Дәмесі зор [үлкен, күшті]. *Үміті, ниеті, талабы жоғары. Дәмесін қара [қарай көр].* кекесін. *Әліне, шамасына қарамай ойын, ниетін қара деген мағынада айтылатын сөз.*

ДӘМЕГӨЙ сын. Дәмешіл, үміткер.

ДӘМЕГӨЙЛІ сын. Үміттенген, дәмеленген, сенген.

ДӘМЕГӨЙЛІК зат. Үміт етушілік, сенім қылушылық.

ДӘМЕЛЕН= ет. Үміттену, сенім арту.

ДӘМЕЛЕНГІШ сын. Үміттенгіш, үміт артқыш.

ДӘМЕЛЕНДІР= ет. Үміттендіру, емексіту.

ДӘМЕЛЕНДІРУ Дәмелендір етістігінің қимыл атауы.

ДӘМЕЛЕНТ= ет. Үміттендіру, емексіту.

ДӘМЕЛЕНУ Дәмелен етістігінің қимыл атауы.

ДӘМЕЛІ сын. Үміткер, дәмеші.

Дәмелі жүр. Дәмесі бар, ойы бар.

ДӘМЕСІЗ сын. Үмітсіз.

ДӘМЕТ= ет. 1. Біреуден бірдеңе алғысы келу, дәмелену, еміну. 2. этн. Емшекте баласы бар әйелдің біреудің асына құмартуы.

ДӘМЕТКІЗ= ет. Үміттендіру, дәмелендіру.

ДӘМЕТКІШ сын. Үміттенгіш, тіленгіш.

ДӘМЕТТІР= ет. Үміт күштіру.

ДӘМЕТУ Дәмет етістігінің қимыл атауы; дәмелену, алғысы келу, еміну.

ДӘМЕШЛІ сын. Дәметкіш, үміттенгіш.

ДӘМЕШІЛДІК зат. Дәметкіштік, үміттенгіштік.

ДӘМЖАПЫРАҚ зат. бот. Оңтүстік өңірде өсетін, жапырақтары тағамға хош иіс қосатын, мәңгі жасыл түсті өсімдік.

ДӘМЖЕМІСТІ зат. биол. <лат. halozhagidaceae> Сулы, батпақты жерлерде өсетін көпжылдық өсімдіктер тұқымдасы.

ДӘМҚОСАР зат. жаңасөз. Тамақтың дәмін келтіру және хош иіс беру үшін қосылатын заттар.

ДӘМСІЗ сын. 1. Ешқандай дәмі жоқ.

2. Дәнді емес, тәтті емес, сүйсінбейтін (тағам).

3. Тағам дәмін кіргізетін дәмдендіргіш заттар қосылмаған. 4. ауыс. Татымсыз, бос, мәнсіз (сөз).

ДӘМСІЗДЕН= ет. Дәмнің бұзылуы, кетуі.

ДӘМСІЗДЕУ сын. 1. Дәмі жоқ, татымсыз.

2. ауыс. Тартымсыз, сүйкімсіз.

ДӘМСІЗДІК зат. 1. Тағамның дәм-татуының болмауы. 2. ауыс. Сөздің татымсыздығы, мәнсіздігі.

ДӘМ-ТАҒАМ зат. Ас, тағам, тамақ.

ДӘМТАТЫМДЫҚ сын. Тағамның дәмін келтіретін.

Дәмтатымдық өсімдіктер. Тамаққа өткір дәм және хош иіс беру үшін оған қосылатын өсімдік тектес татымдық заттар.

ДӘМ-ТҰЗ зат. 1. Ас, тамақ. 2. Азық-түлік.

3. Астың татымы, дәмі. 4. ауыс. Жазмыш, өмір.

Дәм-түз айдады [тартты]. Көрудің нәсібін жазды. **Дәм-түз атқыр [ұрсын].** қарғ. Татқан дәмнің құшырына жолық деген мағынада. **Дәм-түз атсын!** қарғ. Дәм-түздің қасиеті ұрсын! **Дәм-түзды аттады.** Асыраған ортасын сатып кетті. **Дәм-түз тапты.** Тамағын асырады, күнін көрді. **Дәм-түз татты.** а) Жазмыш жазып, тағдыр айдап бұрын бармаған, ойламаған жерге барды, көрді, адамдармен араласты. ә) Дастарқанында қонақ болды. **Дәм-түз тосты.** Тамақтандырды, ас ұсынды, сыйлады, құрметтеді. **Дәм-түз үйден тартсын.** тілек. Үйіне аман-есен оралсын, аман барып, сау қайтсын. **Дәм-түз сына салды [тапсырды].** Тәуекел етті, ар-құяданына тапсырды. **Дәм-түзы араласты.** Аралас-құралас болды,

жақсы қарым-қатынаста болды. **Дәм-түзы бітті [таусылды, түгесілді].** Ажалы жетті, өлді. **Дәм-түзы жарасты.** Бір-бірінің көңілінен шығып, тіл табысты. **Дәм-түзы жараспады [жарасқан жоқ].** а) Тіл табыса алмады. ә) Тату-тәтті тұра алмады, отаса алмады, айырылысып кетті. **Дәм-түзы қосылды.** Көңілдері жарасты, үйлendi. **Дәм-түзын ақтады.** Ішкен асынның қарымын қайтарды, ойлаған жерінен шықты, үмітін, сенімін ақтады. **Дәм-түзын аттады.** Жақсылыққа жамандық істеді, қиянат жасады, үмітін ақтамады, жақсы қарым-қатынасты бұзды, тәрк етті, опасыздық жасады. **Дәм-түзын бігірді.** Өлтірді, көзін жойды, мерт қылды.

ДӘМ-ТҰЗДАС сын. Аралас-құралас, бір дастарқаннан дәм татқан.

Дәм-тұзас болды. Араласты, бірге жүрді. **ДӘМТҰЗДЫҚ** зат. тамақ. Өткір, хош иісті, дәмді етіп түзделатын көкөністер.

ДӘМХАНА зат. Тез дайындалатын тағамдар сатылатын қоғамдық асхана.

ДӘМІКТІР= ет. Қызықтыру.

ДӘМІЛ үст. сөйл. **Дамыл.**

ДӘМІЛ-ДӘМІЛ үст. сөйл. **Дамыл-дамыл.**

ДӘН зат. 1. Дәнді бұршақ дақылдарының тұқымы, ұрығы. 2. Астық өндірісінің өнімі. 3. ауыс. Негіз, түйін.

Дән алды. а) Астық дәндеді, дәні тола бастады. ә) Астық жинады. **Дән байлады.** Түйін салды. **Дән дариясы.** бейн. Мол өнім. **Дәннің өңгіштігі.** бот. Дәннің өніп, толыққанды өсімдікке айналу қабілеті. **Дән салды.** Өсімдіктің дәні толыға бастады. **Дән татпады.** Нәр сызбады, тұқ ішпеді. **Дән толқыған дала.** поэт. Жайқалған егін, астық.

ДӘН²: дән риза [разы]. Шын жүректен, әбден риза.

ДӘН³: дән қойды. жерг. Алдады, мұзға отырғызды.

ДӘН⁴ зат. көне. сөйл. **Тән.**

ДӘНАСАР зат. өс. Ащы шөптің түрі.

ДӘНДАНАЙ сын. көне. Дел-сал, абдыраған.

Дәнданай болды. жерг. Дел-сал болды, не істерін білмеді.

ДӘНДӘКУ¹ зат. көне. Кісенің оқшантаймен қатар тұратын былғары қатасы.

ДӘНДӘКУ² зат. Дарақы, есерсоқ адам.

ДӘНДӘН сын. Мықты, мұғал.

ДӘН-ДӘНЕК зат. Дәндер мен дәнектер.

ДӘНДЕ= ет. 1. Дәнігу, құныгу, жаман үйрену. 2. Үйреніп қалу.

ДӘНДЕН= ет. Дән алу, дәні толыға түсу.

ДӘНДЕНУ Дәнден етістігінің қимыл атауы.

ДӘНДЕС= ет. Құныгу, жаман үйренісу.

ДӘНДЕТ= ет. 1. Жаман үйрету. 2. саят.

Қыран құсты ауыздандыру, белгілі бір дәмге дағдыландыру.

ДӘНДҮРІС сын. жерг. Әумесер, жарымес, есер.

ДӘНДІ сын. 1. Астық тұқымдасына жататын (аақыл). 2. Дәні толық.

Дәнді бұршақ дақылдары. егін шар. Көбіне дән үшін өсірілетін бұршақ тұқымдас өсімдіктер. **Дәнді дақыл.** егін шар. Арпа, бидай, сұлы, тары сияқты дәндері үшін арнайы өсірілетін азықтық өсімдік. **Дәнді егіс.** Дәнді дақылдар егілген егіс.

ДӘНДІК сын. Азықтық, жемдік.

ДӘНДІҚАРА <лат. chenopodium lees> зат. өс. Коп дәнді алабата.

ДӘНЕК зат. 1. Жемістің сүйегі немесе соның ішіндегі дәні. 2. <лат. сагуорпис> Астық тұқымдас өсімдіктердің бір тұқымы құрғақ жемісі.

ДӘНЕКЕР зат. тех. 1. Металдан жасалған

заттарды ұстатып біріктіретін қорытпа, металл. 2. Екі затты қосып байланыстырушы зат. 3. ауыс. Адамдар арасын тығыз байланыстыратын, жақындастыратын негіз, себеп. 4. ауыс. Түрлі әрекеттерге ықпал етуші жағдайлар, себеп. 5. Қорек, қорек бергіш. 6. Байланыстырғыш, жалғастырғыш. 7. ауыс. Дәлел, көмек, айғақ.

Дәнекер болды. Екі жақты селбестіріп, жалғастыруға септігін тигізді. **Дәнекер дыбыс.** лингв. Екі морфеманың арасын жалғастырып байланыстырушы дыбыс. **Дәнекер сөз айтты.** Татуластырды, бәтуаға келтірді, табыстырды.

ДӘНЕКЕРДЕЙ сын. Дәнекер сияқты, дәнекер тәрізді.

ДӘНЕКЕРЛЕ= ет. к. өс. 1. Қатты күйдегі материалдарды (болат, шойын, өйнек, графит, керамика т.б.) балқыған дәнекер арқылы ажырағысыз етіп біріктіру. 2. ауыс. Біреу мен біреуді селбестіріп жақындастыру, арасын байланыстыру.

ДӘНЕКЕРЛЕГІШ сын. Дәнекер жасағыш (құрал). // Дәнекер жасайтын құрал.

ДӘНЕКЕРЛЕН= ет. Дәнекер арқылы біріктірілу, жалғастырылу.

ДӘНЕКЕРЛЕНУ Дәнекерле етістігінің қимыл атауы.

ДӘНЕКЕРЛЕСТІР= ет. Байланыстыру, жақындастыру.

ДӘНЕКЕРЛЕТ= ет. Жалғату, байланыстыру.

ДӘНЕКЕРЛЕТУ Дәнекерле етістігінің қимыл атауы.

ДӘНЕКЕРЛЕУ Дәнекерле етістігінің қимыл атауы.

ДӘНЕКЕРЛЕУШІ зат. Дәнекер жасайтын адам.

ДӘНЕКЕРЛЕУШІ зат. Дәнекерлейтін аспан.

ДӘНЕКЕРЛІ сын. Бір-бірімен байланысты, сабақтас.

ДӘНЕКЕРЛІК сын. 1. Дәнекер боларлық. 2. ауыс. Байланысы бар, қатысы бар. 3. ауыс. Селбестірушілік, байланыстырушылық.

Дәнекерлік шыны. хим. Дәнекерленетін материалмен химиялық және термиялық сәйкестігі бар шыны.

ДӘНЕКЕРСІЗ сын. 1. Дәнекердің қатысынсыз, дәнекер қосылмай. 2. лингв. Көмекші сөзсіз, аралық қосымшасыз, аралық дыбыссыз. 3. ауыс. Байланысы жоқ, шашыранқы.

ДӘНЕКЕРШІ зат. 1. Дәнекер жасаушы, дәнекерлеуші. 2. Селбестіруші, жалғастырушы, байланыстырушы.

ДӘНЕКЕСІЗ сын. Дәнегі жоқ.

ДӘНЕКТІ сын. Дәнегі бар.

ДӘНЕКҮС сын. Жарымес, делқұлы.

ДӘНЕКҮСТЕН= ет. Есерлену, ақымақтық жасау.

ДӘНЕКҮСТЕУ сын. Есерлеу, есерсоқтау.

ДӘНЕКҮСТІК зат. 1. Жарыместік, делқұллық. 2. ауыс. Кем-кетіктік, жетімсіздік.

ДӘНЕМЕ есімдік. Ештеңе, ешнәрсе, тұқ. **Дәнеме жоқ.** а) Бос, тұқ жоқ. ә) Ешнәрсе жоқ.

б) Жөні жоқ, орынсыз. в) Большымсыздық мәнін үстейді. **Дәнеме өнбеді.** Ештеңе болмады, сол күйінде қалды, өзгермеді. **Дәнеме тындырмады.** Бос жүрді, тұқ бітірмеді, ісі өнбеді.

ДӘНЕМЕСІЗ сын. Еш нәрсесіз, ештемесіз.

ДӘНЕНЕ есім. сөйл. Дәнеме.

Дәнеңе етпейді. Ештеңесі де жоқ, тұқ те қылмайды деген мағынадағы сөзқолданыс.

Дәнеңе жоқ. Ештеңесі жоқ, ойдағыдай. **Дәнеңе таба алмады.** Ештеңе таба алмады.

ДӘНЕНЕСІЗ сын. сөйл. Дәнемесіз.

ДӘНҚҰРТ зат. зоол. Дәнді дақылдарды

бүдіретін, зақым келтіретін құрт.

ДӘНСЕПКІШ зат. Дәнді топыраққа сеуіп сіңіретін ауылшаруашылығы мәшинесі.

ДӘНСТАН зат. поэт. Дән егілген алқап.

ДӘНСІ= ет. жағымсыз. Бәлдену, дандайсу, бәлсіну.

ДӘНСІЗ сын. 1. Дәні жоқ, дәні толмаған. 2. ауыс. Маңызсыз, мәнсіз.

ДӘНСІН= ет. Бәлдену, бәлсіну.

ДӘНТАЗАЛАҒЫШ: дөнтазалағыш мәшине. Дәнді дақылдардың дәнін тазалап, сұрыптайтын ауылшаруашылық мәшинесі.

ДӘНІК= ет. 1. Бір әдетке үйреніп, дадылдану.

2. Жаман әдетке үйір болу, құнығу.

ДӘНІКТПР= ет. 1. Үйрету, баулу, дағдыландыру. 2. Қызықтыру.

ДӘНІКТИРУ Дәнікті етістігінің қимыл атауы; баулу, дағдыландыру.

ДӘНГҮДІК сын. жерг. Әңгідік, ақылсыз, есерсоқ.

ДӘНГІЛ сын. сөйл. Бос кеуде, әуірімшіл. **Дәңгіл шайнап қалды.** көне. Бос даурығып, босқа тыраштанып қалды.

ДӘНГІРЕ= ет. Мәңгіру, есеңгіреу.

ДӘНГІРЛЕ= ет. сөйл. **Даңғырла.**

ДӘНҚЕУДЕ зат. Құрқеуде, әумесер.

ДӘНҚІ зат. көне. **Қңи.**

ДӘП ұст. жерг. Дәл, нақ.

ДӘПТЕР [ар. دارو] зат. Жазу жұмысына лайықталып жасалған, түптелген, бірнеше бет ақ қағаздан тұратын оқу-сыз құралы.

ДӘПТЕРШЕ зат. Шағын дәптер.

ДӘПШН: дәнін етті. көне. Құрметтеді, сыйлады.

Дәпін қылды. Сыйлады, тарту етті.

ДӘПШНЛАТ= ет. көне. Тағзым етті, табынды.

ДӘРГЕЙ зат. Құзыр, билік.

ДӘРҒАҒ зат. көне. **Дәрегей.**

Дәрғаһына бас ұрды [тәу етті]. Қүдіретіне табынды.

ДӘРГУМАНДА ұст. көне. Қатты әсердің үстінде.

ДӘРЕЖЕ' [ар. درجه] зат. 1. Мәртебе, бедел. 2. ресми. Мемлекет тарапынан берілетін марапаттардың ресми жүйелілік реті, түрлі қызмет саласындағы лауазымды ғылыми атақтар деңгейі, шендік айырым. 3. Әлеуметтік орны, мәртебесі. 4. ауыс. Мақтаныш, абырой. 5. ауыс. Деңгей, мейзе. 6. ауыс. Мөлшер, шам, күй. 7. Рет, саты.

Дәреже бітті. Қолына билік тиді, мансапқа жетті. **Дәреже қуды.** Атаққа ие болғысы келді, мансаптың соңына түсті. **Дәреже санады.** Құрмет көрді, мақтаныш етті. **Дәрежесі асты.** Озды, мерейі үстем болды. **Дәрежесін асырды.** Абыройын, мәртебесін көтерді, мадақтады.

ДӘРЕЖЕ² зат. мат. Өзара тең сандардың неше рет көбейтілгенін көрсететін мөлшер.

ДӘРЕЖЕДЕЙ сын. Дәреже сияқты, дәреже тәрізді.

ДӘРЕЖЕЛЕС сын. Дәрежесі бірдей, деңгейлес, қатарлас.

ДӘРЕЖЕЛЕУ зат. мат. Белгілі бір санды көбейткіш ретінде бірнеше рет (мыс, n рет) қайталайтын алгебралық амал.

ДӘРЕЖЕЛІ сын. 1. Дәрежесі бар, дәрежеге ие. 2. Атағы, білімі, қызметі жоғары. 3. Марапат, сыйлықтың айырмашылық белгісі.

ДӘРЕМЕТ зат. көне. Шапағат, қайырым көмек, демеу.

ДӘРЕТ [ар. طهارت] зат. 1. Ағзадан бөлініп шығатын керексіз зат, несеп, нәжістің жалты атауы. 2. діни. Намаз оқитын адамның шарғат заңына сәйкес жуынып-шайынуы, та-

залануы. 3. Дәрет алу.

Дәрет алу. діни. Ислам дініндегі үлкен маңыз берілетін гүрлптық тазарыну, жуыну немесе басқалай тазару рәсімі. **Дәретке отырды.** Түзге отырды, табиғи қажетін өтеді. **Дәретке шығарды.** Өз бетімен дәрет сындыруға қауқары жоқ немесе мүмкіндігі жоқ адамның түзге шығып, дәрет сындыруына көмектесті. **Дәретін көмген мысықтай.** Жамандығын бүккен кісідей. **Дәрет су.** Дәрет алатын су. **Дәрет сындырды.** Дәретке отырды, түзге отырды. **Дәреті бұзылды [сынды].** а) Үйықтап кету, есінен тану, түзге шығу т.б. салдарынан қайта дәрет алуға мәжбүр болды, тазалығы болмай қалды. ә) Дәретке отыру реті өзгерді, бұзылды.

ДӘРЕТСІЗ сын. Дәреті жоқ, дәрет алмаған. **ДӘРЕТТЕ**= ет. 1. діни. Ислам гүрпына сәйкес мәйтті жуындырып, дәрет алдыру.

2. Дәретке отыру.

ДӘРЕТТЕН= ет. Дәрет алып, жуынып, шайыну.

ДӘРЕТТЕНДІР= ет. Өздігінен дәрет алуға қауқары жоқ кісіге дәрет алғызу, жуындыру.

ДӘРЕТТЕУ Дәретте етістігінің қимыл атауы; ислам гүрпына сәйкес арулап жуу, тазалау.

ДӘРЕТХАНА [ар. مطهارة خانه] зат. Дәретке отыратын жер.

ДӘРИЯ зат. сөйл. **Дария.**

ДӘРКӘР сын. сөйл. **Дәркер.**

ДӘРКЕР [ир. درکار] сын. көне. Зәру, қажет.

ДӘРКҮМӘН [ар. گمان] зат. Шүбә, күдік, күмән.

Дәркүмәнін кетірді [шешті]. Ешбір шүбә қалдырмады, күдігін сейілтті.

ДӘРКІЛДЕК сын. **Парықсыз.**

ДӘРМАН зат. сөйл. **Дәрмен.**

ДӘРМЕК зат. Дәрі, ем-дом.

ДӘРМЕН [ир. درمان] зат. 1. Құш-қуат, шам.

2. ауыс. Көмек, демеу.

Дәрмен болды. Құш-қуат, тірек болды. **Дәрмен етті.** а) Қуат көрді. ә) Көмектесті, жәрдемдесті. **Дәрмені бітті.** Құш-қуаты таусылып, әлсіреді. **Дәрмені жетпеді.** Әлі, күші келмеді. **Дәрмені жоқ.** а) Құш-қуаты жоқ, шамасы жоқ, мұршасы жоқ. ә) Шарасыз, амалсыз. **Дәрмені кетті.** Әлсіреді, құш-қуаты кетті. **Дәрмені құрыды [бітті, болмады].** Шаршады, қажыды, титықтады. **Дәрменінен айырылды.** Құш-қуатын жоғалтты.

ДӘРМЕНЕ зат. бот. <лат. artemisia cina> Қүрделіүзділер тұқымдасының жусан туысына жататын көпжылдық бұташық өсімдік.

ДӘРМЕНЕШІ зат. жерг. Дәрмене, дәрі шөптен емдеуші, жинаушы.

ДӘРМЕНСІЗ сын. 1. Құш-қуаты жоқ, әлсіз, қауқарсыз. 2. ауыс. Шарасыз.

ДӘРМЕНСІЗДЕН= ет. Әлсіреу, құш-қуаты азаю. 2. Шарасыздану.

ДӘРМЕНСІЗДІК зат. Әлсіздік, қауқарсыздық, шарасыздық.

ДӘРТЕ зат. сөйл. **Тәрте.**

ДӘРУ [ир. دارو] зат. 1. Ем, дару, шипа. 2. ауыс. Жана медет, жұбаншы.

Дәру тапты. Тынышды, тынышталды, жай тапты. **Дәру шөп.** Емдік, дәрі шөп.

ДӘРУДЕЙ сын. Дәру сияқты, дәру тәрізді; ем, шипадай.

ДӘРУЖАЙ зат. сөйл. Емхана.

ДӘРУЛІ сын. Емді, шипалы.

ДӘРУЛІК сын. Емдік, шипалық.

ДӘРУШ зат. **Емші.**

ДӘРУШІ [ир. درويش] зат. көне. 1. Сопылық ағымын қолдаушы, рухани жетілуді мақсат еткен, дүние қызығынан безген адам. 2. ауыс. Ел

көзіп өмір сүретін жарлы, қаңғыбас адам.

ДӘРУШТЕЙ сын. Дәруші сияқты, дәруші тәрізді.

ДӘРІ [ар. دارو] зат. 1. мед. Ауру адамды емдеу және аурудан сақтандыру үшін қолданылатын медициналық препарат. 2. әск. Мылтық ату үшін керекті тез тұтанғыш, оталғыш зат, оқдәрі. 3. Химиялық элемент, қоспа. 4. мед. Дәрі май, жағатын май. 5. егін. Егістік жерді зиянды жәндіктерден, шөптерден қорғайтын, тазартатын ұнтақ дәрі. 6. ауыс. Жана дәру, ем, шипа. 7. ауыс. Зәру, дәркер.

Дәрі арша. бот. <лат. juniperus sibirica> Кипарис тұқымдасының ішіндегі арша туысына жататын мәңгі жасыл қылқан жапырақты бұта. **Дәрі болды.** Емге шипа болды, керек болды. **Дәрі жақты.** Дәріледі, дәрімен емдеді. **Дәрі қонбады.** Шипа болмады, ем болмады, сауықпады. **Дәрі түйежоңышқа.** өс. Сары түсті, ұсақ гүлдері бар түйежоңышқаның бір түрі.

ДӘРІГЕР [ар. داروگر] зат. Медициналық жоғары білімі бар маман.

Дәрігерге көрінді. Дәрігерге қаралды, тексерілді, емделді. **Дәрігер этикасы.** Медицина қызметкерінің науқас адамды емдеуде кәсіби парызын жоғары дәрежеде өтеуі; дәрігерлердің адамгершілігі, сыйпайлығы, науқас адамдармен мәдени қарым-қатынасы.

ДӘРІГЕРДЕЙ сын. Дәрігер сияқты, дәрігер тәрізді.

ДӘРІГЕРЛІК сын. Дәрігерге тән, дәрігерге қатысты, медициналық.

Дәрігерлік аспап. Медициналық құрал-жабдықтар. **Дәрігерлік жәрдем.** Дәрігер тарапынан науқасқа көрсетілетін көмек. **Дәрігерлік институт.** Дәрігер мамандарды дайындайтын жоғары оқу орны. **Дәрігерлік комиссия.** Адам денсаулығының жалты қалып-қүйін тексеретін комиссия. **Дәрігерлік косметология.** мед. Терінің түрлі ақауларын болдырмау және жою әдістерін, сондай-ақ, шаш, ауыз іші (тісті құту), маникюр, педикюр күтіміне байланысты гигиеналық емдік шараларды қарастыратын косметология саласы. **Дәрігерлік сараптама.** Дәрігерлер тарапынан жасалатын сараптама, медициналық анықтама. **Дәрігерлік тексеру.** Маман дәрігерлердің адам денсаулығының жалты қалып-қүйін анықтауы.

ДӘРІГЕРСІЗ сын. Дәрігердің көмегізсіз.

ДӘРІГЕРХАНА зат. сөйл. **Аурухана.**

ДӘРІ-ДӘРМЕК зат. Дәрі және емдеуге қажетті медициналық препараттардың жалты атауы.

ДӘРІ-ДӘРМЕКТІК сын. Дәрі-дәрмек жасайтын, дәрі-дәрмекке тән.

ДӘРІДЕЙ сын. 1. Дәрі сияқты, дәрі тәрізді.

2. Оқдәрідей. 3. ауыс. Таптырмайтындай, өте қажет, зәру, шипадай.

ДӘРІҚОБДИША зат. Өте керекті дәрілер мен ауруға алғашқы жәрдем көрсететін заттар салынған қобдиша.

ДӘРІЛЕ= ет. 1. Залалсыздандыру, хлор қосу.

2. Дәрі беру, дәрі пайдалану. 3. Мылтыққа от алдыру үшін дәрі салу. 4. Жарылыс жасау үшін қонарғыш зат салу.

ДӘРІЛЕН= ет. Дәрі себілу арқылы залалсызданылу.

ДӘРІЛЕТ= ет. Дәрі септіру арқылы залалсыздандыру.

ДӘРІЛЕУ Дәріле етістігінің қимыл атауы.

ДӘРІЛІ сын. Дәрі қосылған, дәрісі бар.

ДӘРІЛІК сын. Емдік, шипалық.

Дәрілік жалбызгікен. өс. <лат. althaea officinalis> Биіктігі 60-200 см, дәрілік мақсатта қолданылатын өсімдік. **Дәрілік жөтелшай.**

ө с. Биіктігі 50-100 см-дей, шашақ тамырлы, тік өсетін төрт қырлы сабағы бар дәрілік өсімдік. **Дәрілік көгілдір.** өс. Биіктігі 30 см дейін жететін бір жылдық бұтақты өсімдік. **Дәрілік өсімдіктер.** биол. Медицинада және ветеринарияда емдеу мақсатында пайдаланылатын өсімдіктер тобы. **Дәрілік сарыбас қурай.** өс. <лат. sisymbrium officinale> Орамжапырақ тұқымдасына жататын бір немесе көпжылдық шөптесін өсімдіктің жиі кездесетін түрі. **Дәрілік химия.** Дәрілік заттарды (табиғи және синтетикалық) алу әдістерін, олардың физикалық және химиялық қасиеттерін зерттейтін ғылым.

ДӘРІП зат. Атақ, даңқ. **Дәріпін жайды.** Атағын шығарды. **Дәріп қылды.** Мадақтады, мақтады, дәріптеді. **Дәріп қылысты.** Мадақ сөз айтты, мақтады.

ДӘРІПСІЗ сын. жерг. Өнегесіз, көргенсіз. **ДӘРІПТЕ**= ет. 1. Үлгі-өнеге тұту. 2. Көтермелеу. 3. Мақтау, мадақтау.

ДӘРІПТЕГІШ сын. Мадақтағыш, көтермелегіш, үлгі еткіш.

ДӘРІПТЕЛ= ет. 1. Мақталу, мадақталу. 2. Айшықтап көрсетілу, атап көрсетілу.

ДӘРІПТЕЛУ ет. Дәріптел етістігінің қимыл атауы; мадақтау.

ДӘРІПТЕС= ет. Мақтасу, мадақтасу.

ДӘРІПТЕСУ ет. Дәріптес етістігінің қимыл атауы.

ДӘРІПТЕТ= ет. Мақтау, мадақтау.

ДӘРІПТЕТУ ет. Дәріптет етістігінің қимыл атауы.

ДӘРІПТЕУ ет. Дәріпте етістігінің қимыл атауы; мақтау, мадақтау.

ДӘРІПТЕУШІ зат. Мадақтаушы, көтермелеуші.

ДӘРІПТЕУШІЛІК зат. Мадақтаушылық.

ДӘРІПТІ сын. Атақты, даңқты.

ДӘРІС [ар. درس] зат. көне. Жогары және арнаулы оқу орындарындағы оқытушының тақырыпты түсіндіруі, лекция, сабақ жүргізудің негізгі әдістерінің бірі.

Дәріс алды. а) Сабақ оқыды, хат таныды. б) Үйренді, білім алды. **Дәріс берді** [оқыды]. Сабақ берді, оқытты. **Дәріс тыңдады.** Сабақ алды, оқыды, үйренді.

ДӘРІСТЕЙ сын. Дәріс сияқты, дәріс тәрізді.

ДӘРІСТЕМЕ зат. пед. Сыныптан және мектептен тыс мәдени-ағарту жұмысы.

ДӘРІСТЕН= ет. Үйрену, сабақ алу.

ДӘРІСТІК сын. Дәріске қатысты, дәріске тән.

Дәрістік әдіс. пед. Сабақта айтылмақ ойды тезіс-жоспар бойынша күні бұрын жобалап, жоспарлап алып, сол бойынша мұғалімнің баяндау монологы.

ДӘРІСІЗ сын. Дәрі қосылмаған.

ДӘРІХАНА [ир. داروخانه] зат. Халыққа дәрі-дәрмекпен, санитарлық-гигиеналық заттармен, таңғыш материалдармен, зарарсыздандырғыш заттармен т.б. сауда жасайтын денсаулық сақтау мекемесі.

ДӘРІХАНАШЫ зат. Дәріхана қызметкері.

ДӘС: дәс әуелде. жерг. Ең алдымен, ең алғашында.

Дәс әуелі. жерг. Ең алдымен. **Дәс келмеді.** Қарсы келмеді. **Дәс қойды.** сөйл. Дес қойды.

Дәс орамал. Бет сүртуге арналған орамал.

ДӘСЕР зат. жерг. Үлкен, көлемді.

ДӘСЕРДЕЙ сын. жерг. Әлдеқандай, өзіше.

ДӘСЕРЛЕ= ет. Күшею, масаттану, маңғаздану.

ДӘСЕРЛЕН= ет. Әлдеқандай болу, маң-

ғаздану, масаттану.

ДӘСЕРЛЕТ= ет. Екпіндету, делебені қоздыру.

ДӘСЕРСУ Дәсерсі етістігінің қимыл атауы.

ДӘСЕРСІ= ет. экспр. Дандайсү, асқақтау.

ДӘСЕРСІП= ет. Дандайсүту, асқақтату.

ДӘСП зат. сөйл. **Тәсбиық.**

ДӘСПЛІ сын. Дәспі құстаған, дәспісі бар.

ДӘСТА зат. көне. Бағыт, беталыс.

ДӘСТАЛАС сын. Бақталас, күндес.

ДӘСТЕ үст. жерг. Демде, тез.

ДӘСТЕРДЕЙ сын. сөйл. Дәсердей.

ДӘСТЕРЛЕ= ет. Мадақтау, көтермелеу.

ДӘСТЕРЛЕУ Дәстерле етістігінің қимыл атауы.

ДӘСТҮР [ар. دستور] зат. 1. этн. Ұрпақтан-ұрпаққа беріліп отыратын, тарихи қалыптасқан, әлеуметтік ортада сақталған әлеуметтік-мәдени құндылықтар жиынтығы, әдетке сіңген салт-ғұрып, рухани мирас. 2. Салт, дағды.

Дәстүрге айналдырды. Дағдыға айналдырды, ереже-тәртіп қалыптастырды. **Дәстүрді бұзды.** Қалыптасқан әдет-ғұрыптарға қарсы келді, сақтамады. **Дәстүрді сақтады.** Қалыптасқан әдет-ғұрыптарды бұзбады, ұстанды. **Дәстүрді сыйлады.** Қалыптасқан әдет-ғұрыптарды, салтты құрметтеді. **Дәстүрін ұстанды.** этн. Қалыптасқан тәртіпті сақтады.

ДӘСТҮРГҮЛ зат. өс. Күрделі гүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

ДӘСТҮРЛЕН= ет. Дәстүрді игеру, сақтау, қалыптастыру.

ДӘСТҮРЛЕС сын. Ұқсас, сарындас.

ДӘСТҮРЛІ сын. 1. Салтқа енген, әдетке айналған, ұлт мәдениетіне тән. 2. Қалыптасқан, дағдылы.

Дәстүрлі [классикалық] ислам [ислам діні]. діни. Құран Кәрім мен Мұхаммед пайғамбардың хадистерін тұңғабиде етіп алатын мұсылман дінінің негізі. **Дәстүрлі қоғам.** қоғ. -әлеум.

Саяси, әлеуметтік және мәдени дамуы дәстүрлі құндылықтарға, салт-санаға, ата-баба мұраларына негізделетіндігімен ерекшеленетін әлеуметтік орта. **Дәстүрлі құқықтық [қазақы] мәдениет.** қоғ. -әлеум. **Ежелгі дүниетанымдық қағидалар мен түсініктер негізінде қалыптасқан әдет-ғұрып жосындарының жетілген жүйесі.**

Дәстүрлі мәдениет. тер м. Әлеуметтік не этникалық ортада дәстүр негізінде қалыптасқан саяси, әлеуметтік, экономикалық және мәдени қарым-қатынастар жүйесі.

ДӘСТҮРЛІК сын. Дәстүрге тән, ұлттық дәстүрге қатысты, қалыптасқан.

ДӘСТҮР-САЛТ зат. этн. **Салт-дәстүр.**

ДӘСТҮРШІЛ сын. Дәстүр сақтағыш.

ДӘСТҮРШІЛДІК зат. Ежелден қалыптасқан дәстүрді ұстанушылық.

ДӘСІ= ет. Көкірегің көтеру, әлдеқандай болу.

ДӘСІП сын. жерг. Дөкір, ірі.

ДӘСІРЕЙТ= ет. жерг. Көтермелеу.

ДӘТ' зат. Шыдам, төзім, сабыр.

Дәтке қуат [қылды]. Көңілге демеу, сүйеніш, медеу. **Дәт қылды.** Кідірді, тыныстады. **Дәт қылмады [қылған жоқ].** Шыдамады, сабыры жетпеді. **Дәт тұтты.** Шыдады, төзді. **Дәті барды.** Шамасы жетті, батылы жетті. **Дәті бармады [жетпеді].** Батылы жетпеді, жүрексіңді. **Дәті берік [мықты].** Шыдамады, сабырлы, төзімді. **Дәті жетпеді.** Шыдамады, төзіп тұра алмады, көңілі дауаламады. **Дәті жетті.** Қолы барды, батылы барды. **Дәті кетті.** Төзімі таусылды, шыдамы бітті. **Дәті тастай берік.** Айтқанынан қайтпайтын, райынан қайтпайтын. **Дәті шыдамады [шыдар емес].** Төзбеді, шыдай алмады, ар-ожданы, адамишылығы жібермеді.

ДӘТ' зат. сөйл. **Дат.** **Дәт айтты.** сөйл. **Дат айтты.** Дәт еткізді. **Опық жегізді, саңғы соққызды.**

ДӘТНАМА [ир. داستاننامه] зат. көне. Түсінік-теме, арыз-шағым, өтініш.

ДӘТСІЗ сын. Ынтасыз, көңілсіз.

ДӘТТЕ= ет. 1. сөйл. **Датта.** 2. ауыс. Тәттіштеу, жеріне жеткізу, дәлелдеу.

ДӘТТЕМЕ зат. көне. **Дәттнама.**

ДӘТТЕТ= ет. Түсіндіру, дәлелдеу.

ДӘТТЕУ ет. Дәтте етістігінің қимыл атауы.

ДӘТШІ зат. көне. Арызшы, шағымшы.

ДӘТШІЛ сын. көне. Арызшыл.

ДӘУ сын. 1. Үлкен, зор. 2. миф. **Ертегі,** аңыз-әңгімелерде кездесетін орасан зор күш иесінің мифтік бейнесі. // поэт. **Зор күш иесі.** // ауыс. экспр. жағымсыз. **Дәрежесі жоғары адам.**

Дәу де болса. Сірә, тегі, мен білсем, жаңылмасам. **Дәу қара.** Зор денелі қара кісі.

ДӘУТЕР зат. сөйл. **Даугер.**

ДӘУ-ДӘУ сын. жерг. Үлкен-үлкен.

ДӘУДЕЙ сын. 1. Дәу сияқты, дәу тәрізді. 2. ауыс. Мықты, зор.

ДӘУДІРЕ= ет. жерг. Даңғырлап сөйлеу, даусын көтеріп сөйлеу.

ДӘУДІРЛЕ= ет. сөйл. 1. Дабырлау. 2. ауыс. Масаю, қызып қалу.

ДӘУДІРЛЕС= ет. Шуласу, таласу.

ДӘУЕМ үст. көне. Үнемі, ылғи.

ДӘУКЕС сын. сөйл. **Даукес.** // Дәукес адам.

ДӘУКЕСТІК зат. сөйл. Даукестік.

ДӘУҚАРШЫҒА зат. зоол. Қаршығалар тұқымдасына жататын бүркітке жақын құстардың бірі.

ДӘУЛЕСКЕР сын. 1. Белгілі бір істі игерген, машықтанған, майталман, шебер. 2. Күшті, дауылды, екпінді (дауыл, боран т.б.).

ДӘУЛЕТ [ар. دولة] зат. 1. Қоғамның не жеке адамның материалдық игіліктерінің жиынтығы, байлық. 2. ауыс. Бақ, ырыс.

Дәулетке батты [кенелді, жетті]. Байыды, дүние-мүлкі молықты, тұрмысы көтерілді.

Дәулетке жарымады. Байлық тұрақтамады, байымады. **Дәулетке жетті.** Байыды, тұрмысы көтерілді. **Дәулетке мас болды.** Байлыққа масаттанды, кекірейді, көкірек көтерді. **Дәулет бітпес келбетке.** Байлық, дәулет өз-өзінен, әрекеттенбей келмейді деген мағынада. **Дәулет бітті [қонды].** Байыды. **Дәулет құсы.** Байлық, бақыт. **Дәулеті асқан.** Байлығы басқады асып түсетін. **Дәулеті бейне шалқар көл.** поэт. **Дәулеті асып-тасыған.** Дәулеті жүрді. **Байлығына байлық қосылды, байыды.** Дәулеті молықты. **Байыды, байлығы асып-тасыды.** Дәулеті қашты. **Кедейленді, байлығы кетті.** Дәулеті судай тасыды. **Байлығы артты, молайды, көбейді.** **Дәулеті шағын.** Тұрмысы орташа, байлығы, дүниесі шектеулі. **Дәулеті шайқалды.** Бағы қайтты, байлығынан айырылды, тұрмысы нашарлады. **Дәулеті шалқыды.** Дәулеті асып-тасыды, байыды. **Дәулетті басқа тегі.** Басына қонған бақты бағаламады. **Дәулетіне сәулеті сай.** Байлығына тұрмысы сай, жан-жағының бәрі келіскен.

ДӘУЛЕТСІЗ сын. Дәулеті жоқ; кедей, жарлы.

ДӘУЛЕТСІЗДІК зат. Кедейлік, жарлылық.

ДӘУЛЕТТЕЙ сын. Дәулет секілді, байлықтай.

ДӘУЛЕТТЕН= ет. Баю, тұрмысы жақсару.

ДӘУЛЕТТЕНУ Дәулеттен етістігінің қимыл атауы.

ДӘУЛЕТПІ сын. Дәулеті мол, бай, ауқатты.

ДӘУЛЕТПІЛЕУ сын. Ауқаттылау.

ДӘУЛЕТТІК сын. Байлығы бойынша жік-

теуге қатысты.

ДӘУЛЕТТІЛІК зат. Ауқаттылық, байлық.

ДӘУЛЕТХАНА [ар. دولتخانه] зат. Шах сарайы.

ДӘУМЕТ зат. сөйл. **Тауқымет.**

ДӘУ-ПЕРІ зат. 1. миф. Ертегілерде, қиссаларда кездесетін кейіпкер, мифологиялық бейне, қас күші. 2. ауыс. Күшті, мықты, ерен күш иесі.

ДӘУШЛ сын. сөйл. Дәу тұлғалы.

ДӘУШПІМ сын. сөйл. Әуірім, ұрда жық.

ДӘУРЕН [ар. دوران] зат. 1. Өмір, заман. 2. экспр. Қызықты, бақытты шақ. 3. ауыс. Жастық шақ, уақыт.

Дәурен кешті. Кезінде шалқын, тасып, өмірдің қызығын көрді, рахат тұрмыс құрды. **Дәурен [бастан дәурен] өтті.** Дүниенің қызығы кетті, басынан жақсы күні тайды, өтті. **Дәурен сүргізді.** Мәпеледі, бағып-қақты, ерекше күтті. **Дәурен сүрді.** а) Өмір кешті, тіршілік етті. б) Үстемдік етті, биледі. б) Қызық көрді. **Дәурен шекті.** Өмір сүрді, тіршілік етті. **Дәурені жетті.** Кезі келді, заманы туды. **Дәурені [бастан] көшті.** Заманы өтті, бақыты бастан тайды. **Дәурені тайған кез.** Заманы өтіп, бағы тайған кез.

ДӘУРЕНДЕ = ет. Дегені болып, сауық-сайран салып, өмір кешу, дәуірлеу.

ДӘУСІ = ет. экспр. Өзін күшімің деп санау, мықтымыс.

ДӘУСІН = ет. экспр. **Күштісіну.**

ДӘУСІНУ Дәуісін етістігінің қимыл атауы.

ДӘУІР¹ [ар. دور] зат. 1. Тарихи кезең, заман. 2. Мөлшерлі уақыт, белгілі мерзім. 3. геол. Халықаралық дәрежеде келісілген бірегей жер жылынамалық шкаласының иерархиялық бағыншытылық тұрғысынан төртінші дәрежелі бірлігі немесе бөлімшесі. 4. астр. Белгілі бір оқиға не үдерістің басталуы есептеле бастайтын уақыт сәті. 5. ауыс. Дегені болып, билігі жүріп тұрған кез.

Дәуір тынысы. поэт. Заман талабы. **Дәуірі жүрді.** Билік қолында болды, айтқанын істетті, заманы келді.

ДӘУІР² [ар. دور] зат. діни. Жаназа шығарар алдында орындалатын діни салт, өлікке арнап үлестірілетін нидья садақа.

Дәуір айналдыру [жүргізу]. діни. Ертеде қайтыс болған адамның жаназасы кезінде өлген адамның күнәсін жеңілдету немесе күнәсінен арылту үшін жасалатын діни рәсім. **Дәуір көтерді.** діни. Қайтыс болған кісінің күнәсінен арылту үшін Құран оқыды. **Дәуір ұстау.** діни. Өліктің бар күнәсін «дәуір ұстаған» молда өз мойнына алады да, өлік күнәдан пәк болып шығады-мыс деген нанымнан шыққан діни салт. **Дәуір шақыртты.** Күнәсінен арылту үшін Құран оқытты. **Дәуіріне салды.** діни. Өлгенде тарапын беретін киімді ақыретіне салды.

ДӘУІРЕК сын. Үлкенірек.

ДӘУІРЛЕ = ет. 1. Қызық дәурен сүру, өмірдің қызығынан рақаттану. 2. ауыс. Күшею, көтерілу, аспандау, асқақтану. 3. Беделі арту, даңқы шығу. 4. ауыс. Өркендеп өсу, даму. 5. ауыс. Күшейе түсу, зораю. 6. ауыс. Дегені болып, үстемдігі жүру.

ДӘУІРЛЕН = ет. Белгілі бір дәуірге теліну.

ДӘУІРЛЕНУ Дәуірлен етістігінің қимыл атауы, күшею.

ДӘУІРЛЕС сын. Бір дәуірде өмір сүрген.

ДӘУІРЛЕТ = ет. Көкке көтерту, делебесін қоздырту.

ДӘУІРЛЕУ Дәуірле етістігінің қимыл атауы; өркендеп өсу, даму.

ДӘУІРЛІ сын. Күшті, екпінді.

ДӘУІРЛІК сын. Дәуірге тән, дәуірге қа-

тысты.

ДӘУІТ¹ зат. зоол. <лат. mantoptera, mantodea> Ұзындығы 11 см-дей, басы қозғалмай, түсі маусымға байланысты жасыл, сары, қоңыр болып өзгеріп отыратын, алдыңғы екі аяғы ұзын, шегіртке тектес жәндік.

Дәуіт бас. поэт. Кішкене бас. **Дәуіттің қоржыны.** зат. діни. Діни түсінік бойынша Дәуіт пайғамбар ұстаған, ішіндегі тағамы қанша жесе де таусылмайтын қасиетті ыдыс [Мифтік таным бойынша, Сүлеймен пайғамбардың жүзігі, Мұса пайғамбардың асасы да кереметке ие болған заттар болып саналады. Халық ерекше қасиеті бар бір затқа таңданындай «Сүлейменнің жүзігімендей, Мұсаның асасындай, Дәуіттің қоржынындай» деген теңеу сөзбен айтатыны осы мифологиялық түсінікпен байланысты]. **Дәуіт ұста [пайғамбар].** діни. Дәстүрлі орта түсінігі бойынша ұста, зергерлердің дем берушісі, темір ұстаның пірі, жебеуші рух-ие [Байырғы қазақ ортасында металл өңдеу, оның ішінде алтын, күміс өндірудің негізі, сондай-ақ тері өңдеу, ағаш ұқсату сияқты т.б. түрлерінің дамуы Дәуіт ұста кезінен бастау алды деп саналады].

ДӘУІТ² зат. жерг. Сия сауыт.

ДӘУІТТЕЙ сын. Дәуіт сияқты, дәуіт тәрізді.

ДӘФІН: [ар. دفن] дәфін етті. діни. Арулады, шарият заңына сәйкес жуындырды.

ДӘФІНДЕТ = ет. діни. Арулау, тазалау.

ДӘШ есімдік. көне. Құллі, барлық, бүкіл.

ДВОРЯН зат. тар. Феодалдық қоғамдағы артықша құқықтары бар ұстем тап өкілі.

ДЕ¹ шы л. Сөз бен сөзді байланыстырушы шылау.

ДЕ² Бөлектену, ажырау, күшін жою, құлдырау мәнін білдіретін сөздің алдында жалғанатын қосымша.

ДЕ = ет. 1. Сөйлеу, айту. 2. Аталу. 3. Солай ойлау, санау, есептеу мағыналарына көмекші қызмет атқарады. 4. Өтінуге, тілеу, сұрау мағыналарына көмекші қызмет атқарады. 5. Болжал, жорамал мағынасын білдіреді. 6. Сөйлемнің бірінші мүшелері арасында қайталанып айтылып, күшейтетілі мән білдіреді.

Дегеніне бақыл еткізді [келтірді]. Айтқанына көндірді, дегенін істетті, көңілдегісін орнатты. **Дегеніне келтірді.** Айтқанына келтіріп істетті, көңілдегісін орындатты. **Дегеніне жет.** алғыс. Арман-тілегің орындалсын, мақсатыңа жет. **Дегеніне көнді [жетті].** Айтқанына бойсұнды, лажсыз көнді, келісті. **Деген қара қасқа жарлы.** Есігінің алдында малы жоқ, нағыз көдей. **Деген қожа.** Ешкімге білдірмей жұмысын бітіретін кісі. **Деген қожа білместің өзі.** Ешкімге білдірмей жұмысын бітіретін кісі туралы. **Дегені болды.** Айтқаны болды, ойлағаны орындалды, көңілдегісі болды. **Дегені ем болды.** «Тұң» деген түңкірігі дәрі болды, айтқаны дауа болды; аузынан шыққан сөзі орындалды. **Дегенін [өз дегенін] істеді.** Айтқанын орындады. **Дегенін істетті.** Ойындағысын орындатты, айтқанын істетті. **Дегенінен шыға алмады [шықпады].** Ырқынан сырт кетпеді, көнді. **Десе дегендей.** Мақтарлықпай, айтса айтқандай.

ДЕБАЙ зат. физ. Молекулалардың электрлік диполь сәтіннің жүздеген тыс бірлігі.

ДЕБЕНТУРА зат. экон. Баждың қайтарылғаны туралы кеден күллігі.

ДЕБДІРЕ = ет. сөйл. Асып-сасу, дегбірі қашу.

ДЕБДІРЕС = ет. Абдырасу, асып-сасу.

ДЕБЕТ [лат. debet] зат. экон. Бұхгалтерлік есепшоттардың сол жақ бөлігі.

Дебет сальдосы. экон. Белгілі бір кезеңдегі төлем мен қаражат түсімдері арасалмағының

өзгерісін көрсететін сальдо.

ДЕБЕТ-НОТА [лат. debet – берешек, nota – белгі] зат. экон. Төлемақы талабы бойынша артық алған соманы жеткізушінің шотынан даусыз шығарту туралы төлемшінің өзіне қызмет көрсететін банк мекемесіне өкімі.

ДЕБЕТТІК сын. экон. Дебетке тән, дебетке қатысты.

Дебеттік карточка. экон. Сатып алушының ағымдағы шотынан немесе жинақ шотынан белгілі бір саладағы ақшаны сатушының шотына дереу аударуға мүмкіндік беретін карточка. **Дебеттік меморандум.** экон. Белгілі бір сатып алушыға сай келетін шоттың ашуға дебеттенгенін (көбейтілгенін) оны сатып алушыға хабарлау үшін сатушы пайдаланатын құжат.

ДЕБИТ [франц. debit] зат. геол. Табиғи немесе жасанды көздерден (бұрғылау ұңғымасынан, құбырдан, құдықтан т.б.) белгілі бір уақыт өлшемі ішінде түсетін сұйық заттардың (мұнайдың, судың т.б.) мөлшері.

ДЕБИТОР [лат. debitor] зат. экон. Кәсіпорынға берешегі бар жеке немесе заңды тұлға.

ДЕБИТОРЛЫҚ сын. экон. Дебиторға тән, дебиторға қатысты.

Дебиторлық берешек. экон. Жеке немесе заңды тұлғалармен арада жасалған шаруашылық қатынастары бойынша олардан кәсіпорынға (ұйымға, мекемеге) тиесілі борыштар.

ДЕБІСКЕ зат. қолөнер. Күіздің бетіне әр түсті матаны оюлап бастырып, оюларының шетіне жіңішке жиек жүргізілген көлемі кішкене сырмақ.

ДЕБЮТ [франц. debut] зат. 1. театр. Әртістің сахнаға тұңғыш рет шығуы.

ДЕБЮТАНТ [франц. debutant] зат. Сахнада алғаш рет өнер көрсетуші.

ДЕВАЛЬВАЦИЯ [нем. Devaluation] зат. экон. 1. Ақшаның құнсыздануы. 2. лингв. Сөзді өз мағынасында дұрыс қолданбау, орынсыз қолдану.

ДЕВАСТАЦИЯ зат. мед. Адам мен малдың, өсімдіктердің индет және инвазиялық ауруларының қоздырғыштарын жоюға бағытталған сақтық шараларының жиынтығы.

ДЕВИАЦИЯ [лат. deviatio] зат. пед. Мінез-құллықтағы нормадан ауытқу процесі.

ДЕВИЗ [франц. devise] зат. экон. Халықаралық есеп айырысуда пайдаланылатын шетел валютасы түріндегі төлем қаражаты.

ДЕВОН: девон жүйесі. геол. Палеозой эрасының төменнен санағанда төртінші жүйесі және Жердің геологиялық тарихындағы палеозой эрасы жүйесіне сәйкес төртінші кезеңі.

ДЕГБІР зат. Төзім, тағам.

Дегбірін алды. Әбгерлендірді, асықтырды, берекесін алды. **Дегбір қалмады.** Шыдамы таусылды, төзімі бітті. **Дегбір тапқызабады [тапқызар емес].** Шыдампады, тыныштық бермеді. **Дегбір таппады.** Тыным таппады, жаны қалмады, тынышпады. **Дегбір тоқтады.** Тынышталды, өзіне-өзі келді. **Дегбір түсірді.** Әбгерлендірді, берекені алды. **Дегбірі жоқ.** Маза жоқ, қорқыныш билеген, үрейлі. **Дегбірі кетті.** Мазасы кетті, берекесі кетті, алаңдады. **Дегбірі қалмады.** Шыдамсызданды, асып-састы; қорықты. **Дегбірі қашты.** Тағатсызданды, шыдамы, төзімі кете бастады. **Дегбірінен адасты [жаңылды].** Асып-састы, мазасызданды, әбгерленді. **Дегбірі таусылды.** Шыдамы бітті. **Дегбірі ұшты.** Асып-састы, абыржыды, мазасызданды.

ДЕГБІРЕ = ет. Дегбірі қашу, асып-сасу.

ДЕГБІРЕУ Дегбіре етістігінің қимыл атауы.

ДЕГБІРЛЕ = ет. Жанын қоймау, мазалау,

тыныштық бермеу.

ДЕГЫРЛЕН = ет. *Берекесіздену, мазасыздану.*

ДЕГЫРСІЗ сын. *Шыдамсыз, мазасыз, мазатсыз.*

ДЕГЫРСІЗДЕН = ет. *Сабырсыздану, тағатсыздану, шыдамсыздану, мазасыздану.*

ДЕГЫРСІЗДЕНДІР = ет. *Алаңдаттыру, мазасыздандыру.*

ДЕГЫРСІЗДЕНУ *Дегырсізден етістігінің қимыл атауы.*

ДЕГЫРСІЗДІК зат. 1. *Тағатсыздық, сабырсыздық, мазасыздық.* 2. псих. *Өз-өзінен мазасызданған, белгісіздіктен күмәнданған, тағат тауып отыра алмаған психологиялық қалып-күй.*

Дегырсіздік жасау. *Шыдамсыздық көрсету, мазасыздану.*

ДЕГДАР¹ сын. 1. *Асыл тұқымды жан-жануар, құс т.б. қатысты.* 2. ауыс. *Текті (адамға қатысты).* // *Елге сыйлы, асыл жандар.*

ДЕГДАР² сын. *Бейжай, делдал.*

ДЕГДАРЛЫ сын. *Текті, затты.*

ДЕГДАРЛЫҚ зат. *Тектілік, заттылық.*

ДЕГДАРСЫ = ет. экспр. *Кісімсу.*

ДЕГДЕР зат. көне. *Дедар.*

ДЕГДУ *Дегді етістігінің қимыл атауы; құрғау, кебу.*

ДЕГДІ = ет. *Құрғау, кебу, сорғу.*

ДЕГДІНҚІРЕ = ет. *Құрғаңқырау, кебіңкіреу.*

ДЕГДІСІНДЕУ сын. жерг. *Құрғақтау, кебулеу.*

ДЕГДІТ = ет. *Құрғату, кептіру.*

ДЕГЕЛЕК зат. зоол. <лат. ciconiidae> *Денесінің ұзындығы 76-152 см, тұмсығы ұзын болып келетін ірі құс.*

Дегелек тәрізділер. зоол. *Қырлы төсті құстардың бір отряды.*

ДЕГЕЛЕКТЕЙ сын. жерг. *Дегелек сияқты, дегелек тәрізді.*

ДЕГЕЛЕКШЕ үст. *Дегелек сияқты, дегелекке ұқсап.*

ДЕГЕЛЕҢ: *дегелең қақты.* сөйл. **Дедек қақты.**

Дегелең қақтыр. Дедек қақтырды.

ДЕГЕЛЬМИНТЕУ зат. биол. *Адамның жануарлардың азасынан және сыртқы ортадан ішекқұрттарды жоюға арналған кешенді шаралар жиынтығы.*

ДЕГЕНДЕЙ үст. 1. *Дәл, тура, дұрыс.* 2. *Ойдағыдай, көңілдегидей.*

ДЕГЕНЕРАЦИЯ зат. биол. *Табиғаттағы тірі ағзалардың эволюциялық даму бағытының бірі.*

ДЕГЕНМЕН шылау. *Алайда, әйтсе де, бірақ.*

ДЕГЕНШЕ үст. *Сол бойда, бірден.*

Дегенше болмады. *Айтып үлгермеді, сол бойда, бірден, лезде.*

ДЕГЕРЕС: *Дегерес қойы.* Біркелкі биязылау және ұяң жүнді, жаңадан шығарылған қой тұқымы.

ДЕГИДРОГЕНОЗ [лат. de – жоқ, жою, лат. hydrogenium – сутек] зат. хим. *Органикалық заттардан сутекті бөліп алуды жылдамдататын ферменттер.*

ДЕГИДРЛЕУ зат. хим. *Органикалық қосылыстардың молекуласынан сутекті бөліп алу процесі.*

ДЕГРАДАЦИЯ [франц. degradation] зат. әлеум. *Қоғамда жеке адамның немесе әлеуметтік топтың маңызды әлеуметтік мәртебесінен айырылуы және бұрынғы қалпына қайта келу мүмкіндігін жоғалтуы.*

ДЕГРЕССИЯ [ағыл. degression] зат. экон.

Неғұрлым ұсақ табыстар үшін пайызды кеміте отырып, үйлесімді салымағы салу.

ДЕГІЗ = ет. *Айтқызу.*

ДЕГІШТЕ = ет. *Бір нәрсені қайта-қайта айту, айшықтау.*

ДЕГУМАНИЗАЦИЯ зат. м. ә. д. *Қоғамдық өмірдегі рухани және адамгершілік құндылықтарды жоғалту немесе мойындамау, қабылдамау, рухани тоқырау.*

ДЕДЕК: *дедек қақты.* а) *Аяғы-аяғына ти-меді, жүргірді.* ә) *Көңілін тапты, бәйек болды.*

б) *Қорқып қалтырады.*

ДЕДЕКТЕ = ет. 1. *Тез, шапшаң жүру.*

2. ауыс. *Бебеулеу, безілдеу.* 3. ауыс. *Алып қшу, жанталасу, жар құлағы жастыққа тимеу.*

ДЕДЕКТЕТ = ет. *Алды-артына қаратпай қуу, жүгірту.*

ДЕДЕҢДЕ = ет. сөйл. *Дедекте.*

ДЕДУКЦИЯ [лат. deductio] зат. логикалық. *Ойлау процесіндегі жалпыдан жалқыға көшу әдісі.*

ДЕДУКЦИЯЛЫҚ сын. *Дедуқцияға тән, дедуқцияға қатысты.*

Дедукциялы шығару. инф. <ағыл. deductive response> *Сараптық жүйеде – дедукцияның «жалпыдан – жалқыға» принципін қолдануға негізделген логикалық шығару.*

ДЕЖА зат. тамақ. *Қамыр ашытуға арналған сыйымдылығы 100-600 лыдық.*

ДЕЗАКТИВАЦИЯ [франц. des – жоқ, жою, лат. activus – белсенді] зат. өск. *Әскерлерді радиоактивті заттардың әсерінен (зақымнан) сақтау мақсатымен олардың қару-жарақтарындағы, киім-кешектеріндегі, т.б. уланған дүниелеріндегі радиоактивті заттарды кетіріп, қауіпсіз деңгейге жеткізу шаралары.*

ДЕЗИНТЕГРАТОР [франц. des – жоқ, жою, лат. integer – бүтін] зат. тех. 1. *Лорт материалдарды (көмір, тұз, бор т.б.) ұсақтап майдалауға арналған машина.* 2. *Өнеркәсіптік газдарды ондағы ұсақ қатты бөлшектерден (шаң-тозаңдардан) тазартатын аппарат.* 3. *Бактериялық препараттар жасау өндірісіндегі субклеткалық құрылымдарды зерттеу және биологиялық активті заттар алу мақсатында микроағзалар құрылысын бұзуға арналған құрылғы.*

ДЕЗИНТЕРМИНАЦИЯ зат. экон. *Инвесторлардың қаражатты пайыздық табысы айтарлықтай төмен кредит мекемелерінің шотынан ашық нарықтағы табысы неғұрлым жоғары инвестицияға аударуы.*

ДЕЗИНСЕКЦИЯ [франц. des – жоқ, жою, лат. insectum – жөндік] зат. хим. *Қоймаларда, қамбаларда т.б. химиялық заттар арқылы ауру тарататын буынаықты ауыл шаруашылығы зиянкестерін жою шаралары.*

ДЕЗИНСЕКЦИЯЛЫҚ сын. хим. *Дезинсекцияға қатысты, дезинсекцияға тән.*

ДЕЗИНФЕКЦИЯ [франц. desinfection] зат. мед. *Зарарсыздандыру, ауру тудыратын микробтарды химиялық заттармен тазарту жолы.*

ДЕЗИНФЕКЦИЯЛА = ет. *Дезинфекция жүргізу, жасау.*

ДЕЗИНФЕКЦИЯЛАҒЫШ сын. *Ауру тудыратын микробтардан арылтқыш, зарарсыздандырғыш.*

ДЕЗИНФЕКЦИЯЛАН = ет. *Дезинфекция жасалыну, тазартылу.*

ДЕЗИНФЕКЦИЯЛАУ *Дезинфекциялау етістігінің қимыл атауы.*

ДЕЗИНФЕКЦИЯЛЫҚ сын. *Дезинфекцияға тән, дезинфекцияға қатысты; дезинфекция жасайтын, зарарсыздандыратын.*

ДЕЗИНФОРМАЦИЯ [франц. des – жоқ,

жою, лат. informatio – ақпарат] зат. *Жалған ақпарат.*

ДЕЗОДОРАНТ зат. *Жағымсыз иістерді сіңіріп, жұпар иістерді бөлетін зат (аэрозольді қаптамада және басқа да қаптамаларда шығарылады).*

ДЕЗОДОРАЦИЯ [франц. des – жоқ, жою, лат. odor – иіс] зат. *Аммиак, күкіртті сутегі, метан сияқты заттардың ұнамсыз иісін бейтараптандыру, яғни иісті жою.*

ДЕИЗМ [франц. deisme] зат. филос. *Құдайдың барлығын дүниенің басы ретінде мойындайтын діни-философиялық ілім.*

ДЕИСТ зат. филос. *Деизмді жақтаушы, қуаттаушы.*

ДЕЙ зат. жерг. *Көңіл, құлық.*

ДЕЙНО... *Кейбір қырылып қалған жануарлардың түрлерін білдіретін палеонтологиялық күрделі терминдердің алғашқы сыңары.*

ДЕЙТЕРАНОМАЛИЯ зат. псих. *Жасыл спектрдің толқындарын сездудің төмендеуімен сипатталатын көру жағдайы.*

ДЕЙТЕРАНОМАЛИЯЛЫ сын. психол. *Дейтераномалияға шалдыққан, дейтераномалиямен ауыратын.*

ДЕЙТЕРАНОМИЯ зат. психол. *Дихроматияның екі нысанының неғұрлым көбірек тарауы, жасыл түске сезімталдықтың нашарлауы.*

ДЕЙТЕРИЙ [грек. deuterios] зат. хим. *Сутектің тұрақты изотоны, газ.*

ДЕЙТАГРАММА зат. инф. *Компьютерлік желілерде басқа бағдарламалық желілерден тәуелсіз жеткізілетін, логикалық байланысы тағайындалмаған десте.*

ДЕЙТРОН зат. хим. *Дейтерийдің ядросы.*

ДЕЙІЛ сын. сөйл. *Көңілі көтеріңкі, серек.*

ДЕЙІН шылау. *Мекенді, мезгілді білдіретін сөздерге тіркесін, соның шегін, межесін танытатын септеулік шылау.*

ДЕЙІНГІ шылау. *Барыс жалғауы сөзге тіркесіп, белгілі бір шамаға жеткендік, шектік, мезгілдік мағына үстейді.*

ДЕК [ағыл. deque] зат. инф. *Элементтерді тізбектің соңына да, алдына да қосуға мүмкіндік беретін жақ құрылымы; екі шетті кезек.*

ДЕКА [нем. Decke] зат. 1. *Жинағыш үстелдердің ең басты бөлшегі.* 2. муз. *Дыбысты күшейту үшін жасалған шекті аспаптардың бет қақпағы.*

ДЕКАБРИСТ зат. тар. *Петербургте 1825 жылы 14 желтоқсанда патшалық самодержавие мен құлиеленушілік құқыққа қарсы ұйымдастырылған қозғалысқа қатысушы.*

ДЕКАБРЬ [лат. desember] зат. **Желтоқсан.**

ДЕКАДА [франц. decade] зат. тар. 1. *Он күн аралығындағы мерзім.* 2. **Онкүндік** (әдебиет пен өнер жетістігінің көрермендер қауымына салтанатпен паш етілуі).

ДЕКАДАНС зат. м. ә. д. XIX ғ. екінші жартысы мен XX ғ. басындағы Еуропа мәдениетінде көрініс тапқан өмірден түңілу, келешекке үмітсіздіктен қарау сарындары байқалғанын білдіретін тоқырау құбылысының жалты атауы.

ДЕКАДЕНТ зат. *Декаденттік ағымның өкілі, соны уағыздаушы.*

ДЕКАДЕНТТІК [франц. decadence] зат. XIX ғасырдың аяғы мен XX ғасырдың басында сол кездегі рухани өмірде, көркемөнерде, философия мен эстетикада орын алған дағдарыстың әдебиеттегі көрінісі, өмірден торығу, үмітсіздікке бой алдыру сарындары басым әдеби құбылыс.

ДЕКАЛИТР зат. сушар. *10 литрге тең сұйықтық өлшемі.*

ДЕКАН [лат. decanus] зат. *Жоғары оқу орнындағы факультет басшысы.*

ДЕКАНАТ зат. 1. *Факультеттің басқар-*

малар алқасы. 2. Факультет басқармасы орналасқан бөлме, орын.

ДЕКАНТАЦИЯ [франц. decanter] зат. 1. тамақ. Қатты заттерді сұйықтардан айыру процесі. 2. кен. Шөгіндінің үстіндегі тұнған суды лайламай бөліп алу әрекеті.

ДЕКАПИТАЦИЯ [лат. de – жоқ, жою, лат. caput – бас] зат. Әск. Карсыластың басшылығын жою немесе ұрыс даласында басшылық пен командирлердің арасындағы және қарулардың арасындағы байланыс жүйесін қирату.

ДЕКАТЕНАЦИЯЛАУ [ағыл. decatenation] зат. инф. Жолдың белгілер тізбесін бөліктерге (жол бөліктеріне) бөлшектеу әрекеті.

ДЕКАТРОН тех. Электр тізбектерін қосып-өшіру және ондық санау жүйесінде сандық есептеу үшін есептеуіш және өлшеуіш техникада, автоматтандыруда қолданылатын, газбен қуат алатын көп электродты аспап.

ДЕКБІР зат. сөйл. *Дегбір.*

ДЕКБІРЕ = ет. сөйл. *Дегбіре.*

ДЕКБІРСІЗ сын. сөйл. *Дегбірсіз.*

ДЕКБІРСІЗДЕН = ет. сөйл. *Дегбірсізден.*

ДЕКБІРСІЗДЕУ сын. сөйл. *Дегбірсіздеу.*

ДЕКБІРСІЗДІК зат. сөйл. *Дегбірсіздік.*

ДЕКДАР сын. сөйл. *Дегдар.*

ДЕКЛАМАТОР [лат. declamator] зат. Сөзді көркемдеп (мәнерлеп) оқушы, әртіс.

ДЕКЛАМАЦИЯ [лат. declamatio] зат. Дауысты нақышына келтіріп, мәнерлеп оқуға арнап жазылған көркем сөз.

ДЕКЛАРАНТ зат. к ө с. Декларацияны ұсынатын адам.

ДЕКЛАРАТИВТІ сын. қоғ.-саяси. Декларациялық, декларацияға сүйенген, негізделген.

ДЕКЛАРАТИВТІК сын. Сөз жүзінде ғана айтылған.

ДЕКЛАРАЦИЯ [лат. declaratio] зат. қоғ.-саяси. 1. Мемлекеттік саясат пен құқықтық, халықаралық қарым-қатынастардың, елдің экономикалық-саяси даму принциптерін салтанатты түрде жариялайтын мемлекеттік құжат. 2. Заңды мәні бар мәліметтерді мәлімдейтін құжат. 3. Халықаралық саясаттың өзекті мәселелері бойынша бірнеше мемлекет не халықаралық ұйым қабылдайтын құжат.

ДЕКЛАРАЦИЯЛЫҚ сын. Декларацияға тән, декларацияға қатысты.

ДЕКОДЕР [ағыл. decoder] зат. инф. Компьютерде т. б. электрондық құрылғыларда кодталған сигналдарды (кодты) қабылдау жүйелеріне түсінікті сигналдарға түрлендіруге арналған құрылғы.

ДЕКОЛЬТЕ [франц. decollete] зат. киім. Мойын, иық тұсы ашықтау етіп тігілген әйел көйлегі өңіріндегі ойық.

ДЕКОМПИЛЯТОР [ағыл. decompiler] зат. инф. Объектілік код түрінде орнектелген бағдарламаны алғашқы жазылған тіліне түрлендіретін ондеу бағдарламасы.

ДЕКОМПОЗИЦИЯ [ағыл. decomposition] зат. инф. 1. Есепті құранды бөліктерге жіктеу. 2. Өңдеу нысанын (есеп, бағдарлама, жүйе мәліметтері) құранды бөліктерге жіктеу.

ДЕКОМПРЕССИЯ [ағыл. decompression] зат. инф. Тығыздалып қысылған мәліметтерді алғашқы қалпына келтіру.

ДЕКОРАТИВТІ сын. *Декоративтік.*

Декоративті өсімдіктер. Саябақтар мен аула, көшелерде сәндік үшін өсірілетін өсімдіктер.

ДЕКОРАТИВТІК сын. Әсемдік, сәндік үшін қолданылатын, сәндеуге арналған.

ДЕКОРАЦИЯ [франц. decoration] зат. өнер. Спектакльдегі оқпаның болатын жер-

лерінің сахнада архитектуралы бейнесімен көркемделіп көрсетілуі.

ДЕКОРАЦИЯЛЫҚ сын. Сәндік, әсемдік.

ДЕКОРТ [нем. Decort] зат. экон. Алдын ала төлеуіне не сапасының мәміледе көрсетілгендегіден төмен болуына байланысты алынатын шегерілім.

ДЕКРЕМЕНТ [ағыл. decrementum] зат. инф. Белгілі бір мәлімет мәнін кішірейту.

ДЕКРЕТ [лат. decretum] зат. қоғ.-саяси. Жоғарғы өкімет орнының заң есебінде шығарған қаулысы, заңы, нұсқауы.

ДЕКРЕТТІК сын. қоғ.-саяси. Декретпен бекітілген, декретке сәйкес өзгертілген.

Декреттік демалыс. Екіқабат әйелдерге заңды түрде (декрет негізінде) берілетін демалыс уақыты.

Декреттік уақыт. қоғ. Белгілі бір аумақтың мемлекеттік басқару органы қаулысымен (декретімен) өзгертілген белдеулік уақыты.

ДЕКСТРИН [лат. dexter] зат. хим. Крахмал мен гликозидтің ыдырауынан алынатын өнім.

ДЕКСТРОН зат. хим. Полисахаридтер классының органикалық қосылысы, ақ тұсті қатты зат.

ДЕКУВЕР [франц. decouvert] зат. экон. Мүлктің бағасы мен сақтандыру саласы арасындағы айырма.

ДЕЛБЕ¹ зат. Арба-шанаға жегілген көлікті жөнге салып, жүргізіп отыратын қайыс бау, бозы.

Делбе қақты. Делбемен ат айдады, қамшылады.

ДЕЛБЕ² зат. мед. 1. Бас айналдырып, сандырақтатып ауыртатын дерт, делқұлы, жарымес, тентек. 2. вет. <лат. encerpholomyelitis enzootica eguorum> Жұқпалы энцефаломиелит; жануарлардың орталық жүйке жүйесін зақымдайтын жұқпалы ауру. 3. ауыс. Азаль, шерлі, қайғы-мұң жұтқан.

ДЕЛБЕ³: көңіл делбеді. Көңілін аулады, көтерді.

Делбе ақын. Арқасы бар, көтеріліп кететін. **Делбесі қозды.** сөйл. *Делбесі қозды.*

ДЕЛБЕГЕЙ зат. этн. 1. Масадан қорғану үшін киетін жеңіл баскиім. 2. Сырт киімнің етегі.

ДЕЛБЕГЕЙЛЕН = ет. Киімнің не басқа бір нәрсенің желмен көтеріліп желтілдеуі.

ДЕЛБЕЗЕК зат. Жүйке ауруының бір түрі.

ДЕЛБЕКТЕ = ет. Желтілдеу, ербеңдеу.

ДЕЛБЕЛЕ = ет. 1. Делбемен демеп жүргізу, бозылау. 2. ауыс. Елізу, еліктіру.

ДЕЛБЕЛЕНДЕ = ет. сөйл. *Делбеңде.*

ДЕЛБЕЛЕНДЕТ = ет. сөйл. *Делбеңдет.*

ДЕЛБЕЛІК зат. Есерлік, есерсоқтық, делқұлдық.

ДЕЛБЕҢ елік. Желп еткен, ербең еткен қимылды бейнелейтін сөз.

Делбең етті. Желп етті, ербеңдеді. **Делбең қақты.** Делбең-делбең етті, желтілдеді.

ДЕЛБЕҢДЕ = ет. Желтілдеу, желп-желп ету.

ДЕЛБЕҢДЕУ Делбеңде етістігінің қимыл атауы.

ДЕЛБЕУ¹ зат. Демеу, тыншу, тыныштық.

ДЕЛБЕУ²: көңіл делбеу. Көңіл көтеріп, бір сәт қайғы-мұңды ұмыттыру, жұбату.

ДЕЛБЕШІ зат. Делбені ұстап ат айдаушы адам, бозжылы.

ДЕЛБЕШІЛІК зат. Делбе ұстаушылық, ат айдаушылық.

ДЕЛБІР: делбірі ұшты. Асып-састы, қорықты; тағат таптады.

ДЕЛДАЛ зат. экон. <нем. Makler>

1. Сатушы мен алушыны келістіріп, сауда-саттықтың жүзеге асуына көмектесетін адам.

2. Әск. Оқу жаттығуына қатысатын бірлестіктер, құрамалар, бөлімдер мен бөлімшелер қолбасшыларының, сондай-ақ олардың штабтары (басқармалары, бөлімдері), әскер тектері, арнайы әскерлер мен қызмет басшыларының жанына жіберілген оқу-жаттығу бойынша басшылықтың өкілі.

Делдал болды. Дәнекер болды, бітістірді, көмектесті.

ДЕЛДАЛ сын. Екіқұшты, әрі-сәрі, дел-сал.

Делдал болды. Не істерін білмей дал болды.

ДЕЛДАЛДЫҚ зат. 1. Дәнекерлік, келістірушілік. 2. экон. Сатушы мен алушыны келістіріп, сауда-саттықтың жүзеге асуына көмектесуге бағытталған іс-әрекет.

Делдалдық компаниялар. экон. Бағалы қағаздарды сатып алу және сату кезінде өз алармандарының мүдделерін білдіретін қор біржасының мүшелері болып табылатын, сондай-ақ клиенттерге несие алуға, олардың төлемдері бойынша кепілдікті міндеттемелер қабылдауына, төрелік (арбитраждық) мәмілелерді жүзеге асыруына байланысты қызметтердің қосымша түрлерін көрсететін компаниялар.

ДЕЛДАЛСЫЗ сын. Делдалдық көмегінсіз.

ДЕЛДАР зат. сөйл. *Делдал.*

ДЕЛДЕК сын. Делдиіп тұратын, желтілдек, делдіңкі.

ДЕЛДЕКТЕУ сын. Делдигендеу, делдиіңкілеу.

ДЕЛДЕН¹ елік. Желп еткен қимылды бейнелейтін сөз.

Делден етті. Делдиді, делдендеді.

ДЕЛДЕН² сын. Делдиген, делдіңкі.

ДЕЛДЕНДЕ = ет. 1. Заттың жел көтергендіктен делдиіп, делдең-делдең етуі. 2. ауыс. Желігу, едірендеу.

ДЕЛДЕН-ДЕЛДЕН елік. Қайта-қайта желтілдеген, делдендеген қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

ДЕЛДЕНДЕТ = ет. Жеңіл нәрсені желдің желтілдеуі.

ДЕЛДЕНДЕУ сын. Делдең-делдең еткен, елбелектеген, делдигендеу.

ДЕЛДИ = ет. 1. Киімнің не басқа бір нәрсенің көтеріңкілеу, шығыңқылау болып тұруы. 2. Елеңдеп елгезектенгенде мұрынның, танаудың желтілдеуі, тікіреюі.

ДЕЛДИТ = ет. Танауды не басқа нәрсені әдеттегіден көтеріңкі ұстау, қамшуту, тікірейту.

ДЕЛДИҢКІ сын. Сөз көтеріңкі, әнтек шығыңқы.

ДЕЛДИЮ Делди етістігінің қимыл атауы; танаудың үстіңгі жағының не өзге нәрсенің көтерілуі.

ДЕЛДІРЕ = ет. Желтілдеу, елізу, тікірею.

ДЕЛБЕ: делбесі қозды. Көңілі алып ұшты, желікті, арқасы қозды.

Делбесін қоздырды. Шабыттандырды, руктандырды, желіктірді, қызқтырды.

ДЕЛЕГАТ [лат. delegatus] зат. қоғ.-саяси. Белгілі бір жиынға мемлекет, қоғам не ұжым атынан сайланған өкіл.

ДЕЛЕГАТТЫҚ зат. *Делегат* болушылық.

ДЕЛЕГАЦИЯ [лат. delegatio] зат. қоғ.-саяси. Мемлекет я ұжым атынан сайланған ресми адамдар тобы.

ДЕЛЕГЕЙ зат. киім. 1. Қыздардың желбегей тігілген баскиімі. 2. Капюшон тәрізді қыста кийлетін баскиім. 3. Әск. Екі құлағы түсірілетін, алдында құнқағары бар, төбесі шошақтау келетін әскери бас киім. 4. Етегін желбіретіп, мол етіп тіккен киім.

ДЕЛЕГЕЙЛІ сын. Желбегей кең тігілген.

ДЕЛЕГЕЙЛЕН = ет. Жел кеулеп құмшио, делдио.

ДЕЛЕГЕЙЛЕНДІР = ет. Жел өтімен жеңіл нәрсені құмшитіп, домалатып жіберуі.

ДЕЛЕГЕЙЛЕТ = ет. Киім етегін желдің желтілдетуі, желбіретуі.

ДЕЛЕК сын. сөйл. **Делдек**.

ДЕЛЕКТЕ = ет. сөйл. Далақтау, далақтау.

ДЕЛЕКТЕТ = ет. Киімді қымтанбай бос жіберіп, далақтатып қою.

ДЕЛЕҢ елік. Делеңдеп, желтілдеген қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Делең етті. Желтілдеді, делдеңдеді. **Делең қақты**. Желтілдеді, желбіреді, делдеңдеді.

ДЕЛЕҢДЕ = ет. Желтілдеу, делең-делең ету.

ДЕЛЕҢДЕТ = ет. Желтілдету, желбірету.

ДЕЛЕҢ-ДЕЛЕҢ сын. Желтілдеген, делеңдеген.

ДЕЛЕУЛЕН = ет. Делеңдеу, делдио.

ДЕЛИ = ет. 1. Делдио, тікірею. 2. Далию, дал болу, мең-зең болу.

ДЕЛИБАШ зат. көне. Әшейін атқа мініп, желіні басушылар.

ДЕЛИВЕРИ [ағыл. delivery] зат. экон. Тауар беру туралы жазбаша өкім.

ДЕЛИМИТАЦИЯ [франц. delimitation] зат. қоғ.-саяси. Іргелес мемлекеттер арасындағы келісім бойынша мемлекеттік шекараның орналасуын анықтау.

ДЕЛИМИТАЦИЯЛАУ = ет. Шекараны анықтау жұмысын жүргізу, межелеу.

ДЕЛИМИТАЦИЯЛАУ Делимитациялау етістігінің қимыл атауы.

ДЕЛИНКВЕНТ [лат. delinquens] зат. Жеңіл мінезді адамның қиқары қимыл-әрекеттерімен арты қылмысқа апаратын ауытқыма мінез-құлқы.

ДЕЛИКТ зат. заң. Азаматтық, қылмыстық, тәртіптік құқық бұзушылық, яғни заңсыз әрекет, теріс қылық.

ДЕЛИРИЙ [лат. delirium] зат. психол. Галлюцинациялармен, сандырақпен, жүріс-тұрыстағы қозумен байланысты сананың бұзылуы, болмыстың бұрмаланып бейнеленуі.

ДЕЛИСТИНГ [лат. delistihg] зат. Қайсыбір акционерлік қоғамның бағалы қағаздарының қамтамасыз етілуін тексергеннен кейінгі шешім бойынша оларды қор біржасындағы сауда тізімінен алып тастау ісі.

ДЕЛОФОНДИОЗ зат. вет. Қоздырғышы жұмыр құрт болып табылатын жылқының ішқұрт ауруы.

ДЕЛҚАЙЫР зат. жерг. Еш нәрсенің байыбына бармайтын, парықсыз.

ДЕЛҚҰЛЫ зат. Кіресілі-шығасылы, жарымес, әумесер.

ДЕЛҚҰЛЫЛАН = ет. Әумесерлену, есерсоқтану.

ДЕЛҚҰЛЫЛАУ сын. Жарыместеу, әумесерлеу.

Делқұлылау мінез. Парықсыз, әумесер мінез.

ДЕЛШЛДЕ = ет. сөйл. Есерленіп арам тер болу, далақтау.

ДЕЛСАЛ үст. Мең-зең, сүлесөк, бей-жай.

ДЕЛСАЛДАН = ет. Сүлесөктану, мең-зең күйге түсу.

ДЕЛСАЛДАУ сын. Бейжайлау, сүлесөктану. **ДЕЛСАЛДЫҚ** зат. Бейжайлық, мең-зеңдік, сүлесөктық.

ДЕЛІН = ет. Айтылу, сөз болу.

ДЕЛІНУ Делін етістігінің қимыл атауы.

ДЕЛІР = ет. сөйл. Делдио, еліру.

ДЕЛЬКРЕДЕРЕ [итал. del credere] зат. экон. Комиссионердің үшінші бір тұлғамен

жасасқан шартының орындалуы үшін оның комитет алдындағы кепілдігі.

ДЕЛЬТА [грек. delta] зат. физ. Дискретті өзгертулердің немесе сигналдың ауытқуларының бекітілген өлшемдегі көрсетілімі.

ДЕЛЬФИН [грек. delphis] зат. зоол. Сұтқоректілер тобына жататын, кит тектес, тісті теңіз жануары.

ДЕЛЬФИНАРИЙ зат. Дельфиндер өсіретін аквариум.

ДЕЛЮВИЙ [лат. deluere] зат. геол. Тау етектеріндегі түркі жыныстардың жаппай үгілді салдарынан бөлшектене отырып, жауын-шашын, еріген қар суымен тасымалдануы нәтижесінде түзілген үңділдер жиынтығы.

ДЕЛОВИЙЛІК сын. геол. Деловийге тән, деловийге қатысты.

ДЕМ ир. зат. Тыныс мүшелері арқылы сырттан ішке немесе іштен сыртқа шығарылатын ауа.

Дем [демі] алуы [алысы] ауырлады. Тыныс алуы қиындады, ентікті. **Дем арасында**. Тез арада, жылдам, лезде. **Дем берді**. а) Демеді, сүйемелдеді, күш-қуат беріп көтермеледі. ә) Жігерлендірді, қайрат берді, рухтандырды. б) жағымсыз. Елртіті, қайрап салды, айдап салды. **Дем салдырды**. діни. Үшкіртті, дұға оқу арқылы адамды дертке шалдықтырған себептерден айықтырды. **Дем санады**. Тағатсызданды, асықты. **Дем санап жатты**. Хал үстінде, әлсіреп жатты. **Дем тартты**¹. Өршеленді, екіленді. **Дем тартты**². Қылыш, семсер, пышақ, айбалта сияқты құралдарды пайдаланған сайын жүзі өткірлене түсті. **Дем ұрды**. жерг. Жынданды, шалықты, жып ұрды. **Дем шықты**. а) Қайтыс болды, дүние салды. ә) Сыздаған жарадан не қан тамырынан қан алынды. **Демі бітті [таусылды, сөнді, тынды, үзілді]**. а) Тынысы тарылды, демалысы қиындады, демалысы тоқтады. ә) Жан тәсілім қылды, үзілді. **Демі жылы**. Демалысы өте жағымды. **Демі екі ығынан зорға алынды**. Аурудан ентікті, шаршады. **Демі қосылды**. Пікірі бір жерден шықты, көңілдері жарасты, іштей сезінді, ұғысты. **Демі құрыды**. Шаршап-шалдықты, қалжырады. **Демін басты**. Ентігін басты, тыныс алды. **Деміне нан пісті**. Өркөкіректік істеді, мақтанып ісін кепті, паңсыды, ешкімді менсінбеді; жетісіп шалқып отырыды. **Демін жақыннан сезінді**. Қатар жүрді, бірге болды. **Демін жұтты**. Тынышалды, тына қалды. **Демін кеңсіргінен алды**. Әрең дем алды, қатты қысылды. **Демін ішіне тартты**. Тына қалды, артын бақты. **Демі от [жалын] болды**. Күйіп-жанды, ыстығы бетті шартыды.

ДЕМАГОГ [грек. demagoges] зат. Көпірме, құрғақ сөзге үйір адам.

ДЕМАГОГИЯ [грек. demagogia] зат. саяси. Жалған ұрандар мен үәделер арқылы халықты алдау, елкітіру саясаты.

ДЕМАГОГИЯЛЫҚ зат. Боссөзділік, көпірме сөзділік.

ДЕМАГОГТІК зат. Құрғақ көпірме сөзділік.

ДЕМАЛ = ет. Тыныстау, тыншу, тынығу.

ДЕМАЛУ Демал етістігінің қимыл атауы.

ДЕМАЛУШЫ зат. Тынығушы.

ДЕМАЛЫС зат. Тынығатын, демалатын уақыт, мерзім.

Демалыс билеті. өск. Демалысқа босатылған әскери қызметшілерге берілетін белгіленген түрдегі құжат. **Демалыс және мәдениет бақтары**. Қалалық жерлердегі көпшіліктің жұмыстан бос уақытында таза ауада тынығып, демалуына және көңіл көтеруіне арналған бақтар.

Демалыс зонасы. Демалыс аймағы (әртүрлі сырқаттардан емделу, тынығу орны, шипалы

жер). **Демалыс күн**. а) Жексенбі. ә) Жұмыстан қол бос күн. **Демалыс уақыты**. Қызметкердің еңбек міндеттерін орындаудан босайтын әрі өз қалауына пайдаланатын уақыты. **Демалыс үйі**. Тынығғын, денсаудықты түзеуге арналған емдеу-сауықтыру орны.

ДЕМАЛЫССЫЗ үст. Дем алмастан, ұдайы үзіліссіз.

ДЕМАРКАЦИЯ [франц. demarcation] зат. саяси. Шекараны айыру, межелеу.

ДЕМАРКАЦИЯЛАУ зат. саяси. Шекараны межелеу әрекеті.

ДЕМАРКАЦИЯЛЫҚ сын. саяси. Демаркацияға қатысты, демаркацияға тән.

Демаркациялық сызық [линия]. саяси. а) Соғысушы жақтарды олардың уақытша татуласуы кезінде қолданылатын бөлгіш сызық.

ә) Жеңген мемлекет территориясын аймақтарға бөлетін сызық. б) Тұрақты шекара бекітілгенге дейінгі бәсекелескен көрші мемлекеттер территориясында уақытша бекітілген шекара.

ДЕМАРКЕТИНГ [лат. de – күшін жою, ағыл. marketing – нарық, өткізу] зат. экон. Бағаны көтеру немесе жарнама мен қызмет көрсету бөліметін қаражатты қысқарту арқылы тапшы тауарға сатып алушылардың сұранысын төмендету.

ДЕМАРШ [франц. demarche] зат. саяси. Бір мемлекет үкіметінің не сыртқы істер ведомствосының басқа мемлекетке қысым жасау мақсатында жолдайтын өтініші, қарсылығы не ескертпесі.

ДЕМБЕ зат. діни. Сусыз жерде намаз оқу үшін қолды жерге, топыраққа не шаңы бар затқа тигізгіп алатын дәрет.

Дембе қақты. діни. Дембі қақты. **Дембе қағысты**. Бірнеше адам су болмағандықтан, топырақ не шаңды пайдаланып дәрет алды.

ДЕМБЕ-ДЕМ [ир. دم دم] үст. Әлсін-әлсін, қайта-қайта.

ДЕМБЕЛ¹ сын. Денесі тығыз келген. Дембелденелі. Орта бойлы, толықша келген.

ДЕМБЕЛ² зат. Жерг. Оқпау ағаш, бөлек ағаш.

ДЕМБЕЛДЕУ сын. Денесі тығыздау келген. **ДЕМБЕЛШЕ** сын. Аласа бойлы, жуантық, етжеңді.

ДЕМБЕЛШЕЛЕН = ет. Аласару, тығыздалу. **ДЕМБЕЛШЕЛЕУ** сын. Аласа келген, жуантықтау.

ДЕМБЕЛШЕН сын. сөйл. **Дембелше**.

ДЕМБЕЛШЕНДЕУ сын. сөйл. **Дембелше**.

ДЕМБЕТ зат. өс. <лат. mertensia> Айлауықтар тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

Дембет белбеу. этн. сөйл. **Деңмент белбеу**.

ДЕМБІ¹ зат. діни. сөйл. **Дембе**.

Дембі қақты [соқты]. Су болмағандықтан, оның орнына топырақты, шаңды пайдаланып дәрет алды.

ДЕМБІ²: **дембі салу**. көлөнер. Ағаш бұйымдарының бұрғылап тесілген жеріне қызған темірмен қарып белгі салу.

ДЕМБІЛ-ДЕМБІЛ үст. сөйл. **Дамыл-дамыл**.

ДЕМБІЛЕ = ет. Бекіту, ілу.

ДЕМДЕ үст. Лезде, жылдам, шапшаң, тез арада.

ДЕМДЕ¹ = ет. 1. Шайды аққыманға қайнатып әзірлеу. 2. ауыс. Көмектесу, демеу, сүйемелдеу.

3. ауыс. Телу, қосу.

ДЕМДЕ² = ет. 1. Демге ұстау, үрлеу. 2. Ескі наным бойынша үшкіріп, күш беру, дем салу.

ДЕМДЕЛ = ет. Шайдың ысытылып, қызыл боп шығуы.

ДЕМ-ДЕМ үст. Оқтын-оқтын, әлсін-әлсін.

ДЕМДЕН: көңіл демденді. Көңілін орнына түсірді, көңілін орнықтырды.

ДЕМДЕУ Демде етістігінің қимыл атауы.

1. Аққуманға шай салып бабымен шығару. 2. Есе-леу, үстіне су құйып, қайнату.

ДЕМДЕУЛІ сын. есім. Шай салының, бабымен шығарылған.

ДЕМЕ = ет. 1. Отты қағыстыру, көсеу, ысуын күшейту. 2. Сүйемелдеу, жәрдемдесу. 3. ауыс. Қостау, қолдау.

ДЕМЕК шыл. Яғни, яки, екінші сөзбен айтқанда.

ДЕМЕКЛІК зат. көне. Айтпақтық, сөйлеметтік, бөу.

ДЕМЕКШІ шыл. Айтқандайын, айтпақшы, дегендей.

ДЕМЕНЦИЯ [лат. dementia] зат. мед. Жоғарғы психикалық функциялардың жете дамымауының немесе семінуінің салдары болып табылатын кемақтыдылық.

ДЕМЕНҚІРЕ = ет. Қозғаңқырау, түртіңкіреу.

ДЕМЕРЕДЖ [ағыл. demurrage] зат. экон. Портта жүк тиеу кезінде кемеңің шартта уағдаласқан мерзімінен басқа уақытта бос тұрғаны үшін кеме иесіне жалдаушы төлейтін тұрақсыздық айыбы.

ДЕМЕП-ЖЕБЕ = ет. Қол қызын беру, көмектесу.

ДЕМЕП-ҚОЛДА = ет. Қол қызын беру, көмектесу.

ДЕМЕС = ет. Көп болып көмектесу, жәрдемдесу.

ДЕМЕСТІК зат. поэт. Дем айтпаушылық, демешілік.

ДЕМЕСІН зат. Сүйеу, көмек.

Демесін болды. Сүйеу, көмек болды.

ДЕМЕТ = ет. Күшейту, өршіту.

ДЕМЕТРА зат. миф. Көне грек мифологиясындағы жерді қарландыру, егін шаруашылығының құдайы.

ДЕМЕУ¹ зат. лингв. Демеулік.

ДЕМЕУ² зат. Сүйеніш, тірек.

Демеу берді. Қолдады, демеді.

ДЕМЕУ = ет. Деме етістігінің қимыл атауы.

ДЕМЕУЛІК зат. лингв. Демеуші, көмекші сөз.

ДЕМЕУРІН зат. Көмек, жәрдем.

ДЕМЕУШІ зат. 1. Сүйемелдеуші, сүйеуші.

2. Қолдаушы, дем беруші. 3. жаңа. экон. Әлеуметтік мәні бар түрлі шараларға материалдық жәрдем беруші кәсіпорын, мекеме, жеке адам.

Демеуші болды. Әлеуметтік мәні бар шараға материалдық жәрдем көрсетті, көмектесті.

ДЕМЕУШІЛІК зат. жаңа. Белгілі бір шараға қол қызын беріп, көмек жасаушылық, Демеушілік жасады. Әлеуметтік мәні бар шараларға материалдық жәрдем көрсетті.

ДЕМИЛИТАРЛАНДЫР = [франц. demilitariser] ет. әск. Белгілі бір территорияда әскер ұстау арқылы оның қауіпсіздігін күшейте түсу, қару-жарақ ендіруге тыйым салу, қару-сыздандыру.

ДЕМИЛИТАРЛАНДЫРУ әск. Деми-тарландыр етістігінің қимыл атауы.

ДЕМИЛИТАНДЫРЫЛ = ет. Әскери қи-қуаты жойылу, соғыс ашу қабілетінен айырылу.

ДЕМИФОЛОГИЗАЦИЯ зат. мэд. Гуманитарлық ғылымда ғылыми зерттеулерді мифологиялық танымнан арылту әдісі.

ДЕМОБИЛИЗАЦИЯ [франц. demobilisation] зат. әск. Әскери қызметкерлерді

міндетті қызметтен босату, отставкаға не резервке шығару.

ДЕМОБИЛИЗАЦИЯЛАН = ет. Қарулы күштер мен елдің соғыс жағдайынан бейбіт жағдайға көшірілуі.

ДЕМОБИЛИЗАЦИЯЛАНУ Демобилизация етістігінің қимыл атауы.

ДЕМОГРАФ зат. Демографиямен шұғылданушы, демография мәселелерімен айналысушы маман.

ДЕМОГРАФИЯ [грек. demos – халық, gpho – жазамын] зат. Халықтың санын, құрамын, өсу не кему динамикасын қоғамдық-тарихи жағдайлармен байланыстырып зерттейтін әлеуметтік ғылым саласы.

ДЕМОГРАФИЯЛЫҚ сын. Халық санына қатысты.

Демографиялық аудандастыру. Зерттеу нысаны болып табылатын аумақты демографиялық сипаттары жөнінен ұқсас аудандарға бөлу. **Демографиялық болжам.** жаңа. Белгілі бір жердегі, елдегі халықтың саны мен құрамы туралы болжамдық есеп. **Демографиялық дағдарыс.** жаңа. Әлеуметтік, экономикалық, табиғи ықпалдардың әсерінен белгілі бір аймақтағы халықтың ұдайы өсуінің тежелуі.

Демографиялық даму. коғ.-әлеум. Халық санының өсуі. **Демографиялық дүмпу.** жаңа. Халық санының шұғыл да қарқынды өсуі. **Демографиялық саясат.** жаңа. Халықтың ұдайы өсуі үшін мемлекет тарапынан жүзеге асырылатын әкімшілік, әлеуметтік, экономикалық және құқықтық шаралар жүйесі. **Демографиялық статистика.** Халық статистикасы; белгілі бір ел немесе халықтарының санын, құрамын, орналасуын, көші-қонын немесе оның жекелеген тобын сипаттайтын деректерді жинау, өңдеу, тіркеу және талдаумен шұғылданатын статистика саласы.

ДЕМОДУЛЯТОР зат. физ. Модуляцияға кері әрекет туғызатын, яғни модуляцияланған тербелісті депекторлайтын немесе оның модуляциялану жиілігін төмендететін электр тізбегі не құрылғы.

ДЕМОДУЛЯЦИЯ зат. физ. Модуляцияланған сигнал құрамынан ақпараттық сигналды ажыратып, бөліп шығару әрекеті.

ДЕМОКРАТ зат. саяси. Халықтың саяси бостандығы мен құқықтарына жақтайтын демократия жолын тұтыншы.

ДЕМОКРАТИЗМ зат. Демократияға негізделушілік, демократияға сүйенушілік.

ДЕМОКРАТИЯ [грек. demos – халық, kratos – билік] зат. Жоғарғы өкімет билігі халықтың қолында болатын қоғамды, мемлекеттік билікті, саяси және әлеуметтік ұйымдарды ұдайы дамытып, жетілдіріп отыруды ұстанатын басқару формасы.

ДЕМОКРАТИЯЛАН = ет. Демократиялық негізде құру, ұйымдастыру.

ДЕМОКРАТИЯЛАНДЫР = ет. Демократиялық негізде құрғызу, демократиялық негізде ұйымдастыру.

ДЕМОКРАТИЯЛАНДЫРУ Демократияландыр етістігінің қимыл атауы.

ДЕМОКРАТИЯЛАНУ Демократиялану етістігінің қимыл атауы.

ДЕМОКРАТИЯЛЫҚ сын. Демократияға, демократиялық принциптерге негізделген, демократияға тән.

Демократиялық жаңару. Демократиялық негізде жаңадан ұйымдастыру, қалыптастыру.

Демократиялық қоғам. коғ.-саяси. Халықтық билік; сайлау арқылы жүзеге асатын халық өкілеттері арқылы басқарылатын қоғам.

Демократиялық мемлекет. Демократия талаптарын басшылыққа алған мемлекет. **Демократиялық норма.** Қоғамдағы әділдік, теңдік қағидалары. **Демократиялық реформа.** Демократиялық негіздегі өзгерістер.

ДЕМОКРАТИЯСЫЗДАН = ет. Демократиялық негізден ажырау.

ДЕМОКРАТИЯШЫЛ сын. Демократияны жақтаушы.

ДЕМОКРАТТЫҚ сын. Демократияға, қалың бұқараға, қарапайым жұртшылыққа тән.

ДЕМОНЕТИЗАЦИЯ [франц. demonetisation] зат. экон. Қолданыстағы тиынның ақша болудан қалуы, оның ресми тәртіппен айналымнан шығарылуы.

ДЕМОНОЛОГИЯ [грек. daimon – төңір, logos – ілім] зат. Адамға қас, зиян дүлей күштер туралы ілім.

ДЕМОНОПОЛИЗАЦИЯ [лат. de – алып тастау, грек. monos – жалғыз, poleo – сатамын] зат. экон. Мемлекеттің бәсекені дамытуға және нарыққа дара өктемдіктен (монополиялық) қысым жасауын тежеуге бағытталған саясаты.

ДЕМОНСТРАНТ зат. Демонстрацияға қатысушы, шеруші.

ДЕМОНСТРАЦИЯ [лат. demonstratio] зат. 1. коғ.-саяси. Саяси-қоғамдық т.б. көңіл күйді білдіру үшін жасалатын көпшілік шеруі, салтанаты. 2. Наразылық білдіріп, қыр көрсетудің түрі. 3. Белгілі бір нәтижені, жаңалықты, сән үлгілерін т.б. сипаттап көшілікке көрсету әдісі.

ДЕМОНСТРАЦИЯЛЫҚ сын. Демонстрацияға тән, демонстрацияға қатысты.

ДЕМОПАТ зат. Халық медицинасының амал-әдістерімен ем-дом жасайтын емші.

ДЕМПИНГ [ағыл. dumping] зат. экон. Бәсекелестерін ығыстыру үшін шетел нарығында тауарлардың бағасын төмен құрмен сату, арзан экспорт.

ДЕМПИНГТІК сын. Демпингге тән, демпингге қатысты.

ДЕМПИНГЛІК сын. экон. Демпингтік.

ДЕМОРАЛИЗАЦИЯ [франц. demoralisation] зат. Азғындау, рухани-адамгершілік қасиеттердің тоқырауы, өнегеліктің, тәртіптің құлдырауы.

ДЕМПФЕР [нем. Dampfer] зат. муз. Музыкалық аспаптарда дыбысты бәсеңдететін тетік.

ДЕМСЕРІК зат. Жәрдемші, тілекші.

ДЕМСІЗ сын. есім. 1. Демі жоқ, ауасы жоқ. 2. Дем шығармай, дем алмай.

ДЕМТЕСІК зат. биол. Жәндіктер мен көпаяқтылардың денесінің екі бүйірінде орналасқан тыныс алатын тесіктер.

ДЕМУТАЦИЯ зат. Биоценоздың қалыпты жағдайдан ауытқуына байланысты жүріп жатқан өзгерістер, бастапқы қалпына келуге бағытталған үдеріс.

ДЕМШІ зат. Дем салып, қиқіру арқылы емдеуші.

ДЕМІГУ Демік етістігінің қимыл атауы.

ДЕМІК = ет. 1. Ентігіп алқыну, тынысы тарылу. 2. Кеуде толтыру, қиырлану.

ДЕМІКПЕ зат. мед. вет. Адам мен малда кеңірдек тарамдарының тарылуынан немесе жүректің қысылудынан болатын түншығу.

ДЕМІКТІР = ет. 1. Жүректі алқындырып, тыныс алуы қиындату. 2. Қолқаға кіріп, демалуды қиындату.

ДЕМІКТІРУ Деміктір етістігінің қимыл атауы.

ДЕМІЛ-ДЕМІЛ үст. сөйл. Жіі-жіі, әлсін-әлсін, дамыл-дамыл.

ДЕН зат. сөйл. Дене.

Дені дұрыс [бүтін]. а) Көңілге қонатын, көрсетуге жарайтын жарамды. ә) Ақыл-есі бүтін, жөні түзу. **Дені қарның сау ма?** этн. Үлкен кісілердің өзара немесе жасы кішілермен амандық сұрасқанда айтылатын аман-есен жүрсің бе дегенді білдіретін әдеп сөз. **Дені сау.** а) Денсаулығы жақсы, ауру-сырқауы жоқ, қол-аяғы бүтін. ә) сөйл. Есі дұрыс, ақыл-есінен адаспаған. **Дені тетік.** Дені сау, сырқаты тәуір.

ДЕН² үст. жерг. **Дән.**

Ден қойды. Көңіл бөлді, назар аударды, ықылас салды.

ДЕН³: ден тартты. *Іш тартты, бүйрегі бұрды.*

ДЕНАТУРАТ [лат. denaturatus] зат. хим. *Ішуге болмайтын, иісі мен дәмі жағымсыз, қоспалы (ұлы) спирт.*

ДЕНАТУРАТТА= ет. хим. *Жылудың не химиялық агенттердің т.б. әсерінен биополимерлердің, кеңістіктік құрылымдардың бұзылуы.*

ДЕНАТУРАТТАУ *Денатуратта етістігінің қимыл атауы.*

ДЕНАТУРАЦИЯ [лат. denaturare] зат. хим. *Сұйықтың негізгі құрамына байланыссыз басқа зат қосып, оның сыртқы қасиетін өзгерту әдісі.*

ДЕНАТУРАЦИЯЛЫҚ сын. хим. *Денатурацияға тән, денатурацияға қатысты.*

ДЕНАЦИОНАЛИЗАЦИЯ [франц. denationalisation] зат. экон. *Мемлекет меншігін алу немесе мемлекеттің өзі құрған мемлекеттік меншікті (өнеркәсіп орындарын, банктерді, жер телімдерін, көлікті, акцияларды т.б.) жеке ұжымдық меншікке немесе қоғамдық ұйымдардың меншігіне айналдыруы.*

ДЕНДЕ= ет. 1. Ұлғая, оршелене тұсу. 2. Дәлдеу, туралау. 3. Көбірек ену, мольнан кіру.

ДЕНДЕНКІРЕ= ет. Көбірек ену, еңіккіреу.

ДЕНДЕП үст. 1. Басым көпшілігі, жартысынан көбі, мольнан. 2. Тереңнен, әріден. 3. Әбден, түбегейлі.

Ден деп енді. Мольнан батты.

ДЕНДЕТ= ет. 1. Көбірек ендіру, кіргізу. 2. Басымдау қылу.

ДЕНДРАРИЙ [грек. dendron] зат. биол. *Дендрологиялық бақ өсімдіктерін жүйелік, географиялық, экологиялық, әсемдік т.б. белгілеріне байланысты өсіретін жер телімі, арнайы бақ.*

ДЕНДРИТ [лат. dendron] зат. геол. *Пішіні ағаш тәрізді минералдық агрегаттар.*

ДЕНДРО... [лат. dendron] Мағынасы «ағаш» сөзімен байланысты күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

ДЕНДРОБАҚ зат. бот. *Өсімдіктер жүйеленімдік, географиялық, экологиялық, әсемдік т.б. белгілеріне байланысты өсірілетін, эстетикалық, ағартушылық мәні бар арнайы бақ.*

ДЕНДРОЛОГ зат. бот. *Дендрология маманы.*

ДЕНДРОЛОГИЯ [грек. dendron – ағаш, logos – ілім] зат. бот. *Ботаниканың ағаш өсімдіктерін, яғни ағаштарды, бұталарды және бұташықтарды зерттейтін бөлімі.*

ДЕНДРОЦИТ [грек. dendron – ағаш, kytos – торша] зат. биол. *Көп қабатты, жалпақ мүйізделген, эпителийдің төменгі базальды қабатында орналасқан, түйіршікті, тармақты өсінділі жасуша.*

ДЕНЕ зат. 1. Адамның бүкіл тұлға бойы. 2. биол. Тірі ағзалардың сыртқы тұрпаты. 3. физ. Нақтылы бір заттың бар көлемі, өн бойы. 4. астр. Жұлдыздар мен галактикалар, метеорлар т.б. 5. инф. <ағыл. body> Қандай да бір әрекеттердің сипаттамасын немесе хабарламадан тұратын ақпараттардың дүниенің ішкі жағы. 6. ауыс. Адам, кісі, жан.

Дене бітімі [бітігісі]. Тұла бойы, тұлғасы, жаратылыс қалты. **Дене еңбегі.** Қол күші, дене қимылы арқылы орындалатын қара жұмыс.

Дене жарақаты. мед. Соққы, зардаптардың салдарынан денеге түсірілген жара т.б.

Дене жасушалары. биол. <лат. soma – дене, грек. kytos – жасуша> *Жануарлар ағзасының мүшелері мен ұлпаларын құрайтын жасушалар (жыныс жасушасынан басқалары).*

Дене жаттығулары. *Денсаулықты нығайтуға бағытталған жаттығулар.* **Дене жылуы.** физ. Дененің жалпы жылу сыйымдылығына жататын (дененің температурасын 1 градусқа арттыруға жұмсалатын жылу мөлшері) ағзадағы барлық ұялардың жылу сыйымдылығы мен жылу өндіру шамасының қосындысын сипаттайтын физикалық шама. **Дене қысықтығы.** биол. Дененің қалыпты күйінен ауытқуы.

Дене қуысы. биол. <лат. cavius – қуыс, soma – дене> *Ішкі мүше жүйелері орналасқан дененің табиғи қуысы.*

Дене саламаттығы. Деннің саулығы, амандығы. **Дене тәрбиесі.** а) Мектепте жүргізілетін тәрбие жұмыстарының адам денсаулығын нығайтып, күш-жігерін арттыруға бағытталған бір саласы. ә) Дене шынықтыру пәні.

Дене температурасы. биол. **Дене жылуы.** **Дене тұрқы.** Тұрпаты, бойы. **Дене түршіктірді.** *Жаныңды шошытты, аза бойын қаза тұрғызды.*

Дене тітіркенді. Секем алды, шошыды, тоңды. **Дене шынықтыру.** *Денсаулықты нығайту үшін дене қиштерін жетілдіру жолдары, дене шынықтырумен айналысу.*

Дене шынықтыру алаңы. *Денешынықтыру сабағы өтетін арнайы жер, мектеп стадионы.*

Денесі [тұла бойы] ауырлады [ауыр тартты]. *Өзін жайсыз сезінді, өне бойы сыздады. Денесі мұздады. Суықтан, қорыққаннан т.б. денесі тоңды, түршікті. Денесі түршікті.* Төбе шашы тік тұрды, тітіркенді.

ДЕНЕ= ет. Басым болу, жеңу, бағындыру.

ДЕНЕБҮЙРЕК зат. биол. <грек. mesos – аралық, perihos – бүйрек> *Зар шығару мүшесі ретінде дамып жетілетін, құрылысы күрделі қомақты мүше (аралық бүйрек).*

ДЕНЕДЕЙ сын. *Дене сияқты, дене тәрізді.*

ДЕНЕЙ үст. сөйл. Блғи, өңкейі.

ДЕНЕЛЕП үст. 1. Біртіндеп, бір-бірлеп, мүшелен. 2. Боилап, тереңдеп.

ДЕНЕЛІ сын. Тұлғалы, денесі үлкен, зор.

ДЕНЕЛІК сын. Денеге тән, денеге қатысты.

Денелік бұрыш. геом. Конустық беттің қос қуысының бірімен шектелген кеңістіктің бөлігі. **Денелік шыны.** хим. Бетіне оптикалық әдіспен зерттелетін нысан орналастырылатын шыны тақтамшық.

ДЕНЕЛІЛЕУ сын. Тұлғасы ірілеу, үлкендеу.

ДЕНЕЛІЛІК зат. Тұлғалылық, ірілік.

ДЕНЕСІЗ сын. Денесі жоқ.

ДЕНЕ-ТҮЛҒА зат. *Дене құрылысы, бітімі.*

ДЕНЕШІК зат. биол. *Ағзадағы кішкене зат.*

ДЕНИТРИФИКАЦИЯ зат. хим. *Нитраттар мен нитриттердің, микробтар арқылы молекулалық азот пен аммиакка дейін ыдырау әрекеті.*

ДЕНОМИНАЦИЯ [лат. de denominatio] зат. экон. *Ақша айналымын ретке келтіру, қағаз ақшаның құны түскен кезде ақша атауын өзгертіп, көрсеткішін кеміту арқылы ақшаның құнын өзгерту.*

ДЕНОНСАЦИЯ [франц. denociatio] зат. саяси. *Екі арадағы шарттың бұзылғандығы туралы бір мемлекеттің екінші мемлекетке жасайтын хабарламасы.*

ДЕНОТАТ [лат. denotatus] зат. лингв.

Тілдік бірлік арқылы белгіленетін шындық дүние нысандары.

ДЕНСАУЛЫҚ зат. Адам ағзасының қалыпты жағдайы, есен-саулық, ауру-сырқаудан аман болушылық.

Денсаулығы көтермеді. *Науқасы мүмкіндік бермеді, денсаулығы жарамды. Денсаулығын түзеді.* *Денсаулығын қалпына келтірді, оңалды. Денсаулық сақтау.* а) Халықтың денсаулығын қорғауға, аурулардың алдын алу мен оларды емдеуге бағытталған мемлекеттік, әлеуметтік, экономикалық және медициналық шаралар жүйесі. ә) Денсаулығын күту, ем алу.

б) м е д. Мемлекеттің халық денсаулығын алдын алу, емдеу шараларын ұйымдастырып, қоғамдық санитарлық тазалықтың сақталуын қадағалайтын жүйесі. **Денсаулық сақтау органдары [бөлімі, ұйымы, департаменті, министрлігі].** *Халықты аурудан сақтандырып, емдеуді ұйымдастыратын мекемелер.*

ДЕНСАУШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Денсаулық.**

ДЕНСИМЕТР [лат. densus – тығыз, грек. metron – өлшем] зат. физ. *Сұйықтар мен қатты денелердің салыстырмалы тығыздығын өлшейтін аспап.*

ДЕНСИМЕТРИЯ [лат. densus – тығыз, қою, грек. metron – өлшем] зат. физ. *Қатты, сұйық заттардың салыстырмалы тығыздығын өлшеу әдістерінің жиынтығы.*

ДЕСИНХРОНИЯ зат. *Адамға үйренішті уақыт пен сол сәтте өзі тұрған жердің қасиеті арасындағы сәйкессіздік (бірнеше сағаттық белдеуден асып өтумен байланысты тәуліктік ырғақтың бұзылуын белгілеу үшін қолданылатын термин).*

ДЕНСИТОМЕТР зат. геол. *Таужыныстардың тығыздығын өлшеуге арналған аспап.*

ДЕНТИН [лат. dentis] зат. мед. *Тістің негізгі бөлігін құрайтын сүйек тіннің бір түрі.*

ДЕНУДАЦИЯ [лат. denudatio] зат. геол. *Тау жыныстарының сыртқы қиштер әсерінен үгілуді және осы үгінділердің биік жерден сумен, желмен, мұзбен жылжып келіп ойыстарға шөгуі.*

ДЕНУДАЦИЯЛЫҚ сын. геол. *Денудацияға тән, денудацияға қатысты.*

Денудациялық жазық. геол. *Тектоникалық қырат жерлерде денудациялық агенттер әрекетінің нәтижесінде қалыптасқан, тегістелген бет.*

ДЕНІ үст. Бір нәрсенің жартысынан көбі, басым көпшілігі.

ДЕН зат. жерг. 1. Бір нәрсенің тұсы, қатары. 2. Бүйі, деңгейі.

ДЕНБЕЛТЕК сын. сөйл. *Толықша келген, аласа бойлы, дембелше.*

ДЕНБЕТ сын. көне. *Күмістелген, күміс жалатқан.*

ДЕНГЕ зат. жерг. **Теңге.**

ДЕНГЕЙ зат. 1. Тұспа-тұсы, нақ шені. 2. Белгілі бір шама, көлем. 4. Дәреже. 5. Бүйіктік.

6. геол. *Таудың, жердің биік-аласалығын салыстыратын географиялық өлшем.* 7. инф. *Белгілі бір мәселелер кешенін сипаттайтын есептеуші желі құрылысының логикалық қабаты.*

Деңгей өлшеуіш. физ. *Резервуарлар мен жабық ыдыстардағы сұйық заттардың, тоғандар мен ұңғыма құдықтардағы судың деңгейін өлшеуге арналған аспап.*

ДЕНГЕЙАРАЛЫҚ сын. *Деңгейлердің арасындағы, деңгейлердің аралығындағы.*

ДЕНГЕЙЛЕ= ет. *Шамалау, мөлшерлеу.*

ДЕНГЕЙЛЕН= ет. *Қатарласу, тұсына жету.*

ДЕНГЕЙЛЕС сын. 1. Тұстас, қатар, дәрежелес. // *Қатарлас, дәрежелес адамдар.*

2. Жақын, қатар.

ДЕНГЕЙЛЕС = ет. Қатарласу, тұстасу.

ДЕНГЕЙЛЕСТІР = ет. Қатарластыру, теңестіру.

ДЕНГЕЙЛЕУШ зат. тех. Заттың тегістігін байқайтын аспап.

ДЕНГЕЙЛІ сын. Деңгейі бар, дәрежелі.

ДЕНГЕЙЛІК¹ зат. өс. <лат. eutrema> Орам-өлшеуіш құрал. 2. Мөлшер, шам, дәреже.

ДЕНГЕЙЛІК² сын. Деңгейге тән, деңгейге қатысты.

Денгейлік тапсырмалар, пед. Білім алушылардың білім деңгейіне қарай оқу құралдары мен оқулықтарда қарапайымнан күрделіге қарай арнайы топтастырылатын тапсырмалар.

ДЕНГЕЙ¹ зат. өс. <лат. eutrema> Орам-жапырақ тұқымдасына жататын шөптесін өсімдік.

ДЕНГЕЙ² зат. жерг. Тең, қатар, тете.

ДЕНГЕЛЕК сын. сөйл. **Доңгелек**.

ДЕНГЕНЕ зат. жерг. Әңгімесі жарасқан, жақсы аралас-құралас болып жүрген бірнеше адамның бірігіп, бір малды ортақтасып сойып алуға бас қосуы.

ДЕНГЕРЕДЕЙ сын. сөйл. **Даңғарадай**.

ДЕНДЕ = ет. сөйл. **Денде**.

ДЕНДЕС сын. сөйл. **Деңгейлес**.

ДЕНДІ = ет. сөйл. **Дедді**.

ДЕНҚИ = ет. сөйл. Оқшаулану, дөңкію, теңкію.

ДЕНҚИТ = ет. Доңкиту, теңкиту.

ДЕНҚИРЕ = ет. Айтыңқырау, сөйлеңкірей түсу.

ДЕНМЕНТ зат. сөйл. **Деңбет**.

Деңмент белбеу, этн. Күміс шытыра, құйма, қапсырма орнатылып, масаты, шибарқыт сияқты матадан тігілген немесе былғарыдан жасалған, шапан сыртынан тағылатын белбеу. **Деңмент белбеу қалып**, этн. зерг. Деңмент белбеудің шытырасын, салтынышағын жасауға арналған қалып.

ДЕНІЗ зат. сөйл. **Теңіз**.

ДЕПАРТАМЕНТ [франц. departement] зат. Мемлекеттегі жоғарғы үкімет мекемелерінің бөлімі.

ДЕПО [франц. depot] зат. 1. Паровоз, вагондар тұратын, жөнделетін орын. 2. Бухгалтерлік есеп жөніндегі компьютерлік бағдарламаларда есеп аппаратын жинақтауға арналған жиынтық тізімдемесі.

ДЕПОЗИТ [лат. depositum] зат. экон. Банк немесе сақтық кассасына уақытша сақтауға сеніп берген ақша немесе бағалы қағаздар.

Депозит ашушы, экон. Үстеме пайда түсіретін банктің сақтау қорына ақшасын салушы. **Депозитке салу**, экон. Бағалы қағаздарды, ақшаны т.б. мемлекеттік мекемеге (мыс., банкке немесе нотариалдық кеңсеге) сақтауға табыстау, халықаралық шарттың түпнұсқа мәтінін, бекітілген грамоталарды немесе шартқа қатысты басқа да құжаттарды депозитарийге сақтауға табыстау. **Депозит операциялары**, экон. Несие мекемелерінің салымдарға ақша қаражатын тарту және оны орналастыру жөніндегі операциялары.

ДЕПОЗИТАРИЙ [франц. depositaire] зат. экон. Депозиттер сеніп тапсырылған заңды немесе жеке тұлға.

ДЕПОЗИТОР [ағыл. depositor] зат. экон. Депозиттің иесі, банк, кәсіпорын немесе мекеме, әлдебір себептермен белгіленген мерзімде төлемеген ақшалай сомасы бар жеке немесе заңды тұлға.

ДЕПОЗИТОРЛЫҚ сын. экон. Депозиторға қатысты.

Депозиторлық шарт, экон. Инвестициялық қормен депозитарий арасында жасалатын шарт.

ДЕПОЗИТТІ сын. экон. Депозиті бар, депозит қатысқан.

Депозитті сақтандыру, Банк жүзеге асыратын сақтандыру түрі.

ДЕПОЗИТТІК сын. экон. Депозитке тән, депозитке қатысты.

Депозиттік банктер, экон. Негізінен салым түрінде алынатын ресурстар есебінен пайдаланушылармен ақша операцияларын жүргізетін банктер. **Депозиттік институттар**, экон. Халықтан салымдар қабылдайтын коммерциялық банктер мен жинақ ақша мекемелері кіретін делдалдары. **Депозиттік операция**, экон. Несие мекемелерінің пассив операцияларының негізгі түрі. **Депозиттік пайыздың мөлшерлемесі**, экон. Банкке депозит салған салымшыға төленетін банк пайызы. **Депозиттік сертификат**, экон. Ақшалай қаражат салымшы туралы эмитент-банктің жазбаша құжаты.

ДЕПОЛИМЕРЛЕНУ зат. хим. Мономер молекуласының негізгі тізбектің соңынан біртіндеп үзілуінен макромолекулаға ыдырауы.

ДЕПОНЕНТ [лат. deponens] зат. экон. Несие мекемесінің депозитіне құнды заттарын (ақша, бағалы қағаздар т.б.) салған жеке немесе заңды тұлға.

ДЕПОРТ [франц. deport] зат. экон. Бағамдық айырма алу мақсатында бағалы қағаздар бағасын төмендету есебімен жасалынған бир-жадағы алытсарлық мәміле.

ДЕПОРТАЦИЯ [лат. deportatio] зат. заң. Кейбір мемлекеттерде авторитарлық саяси режімдер кезінде орын алған заңсыз жер аудару шаралары.

ДЕПОШЫ зат. Дедода жұмыс істейтін адам.

ДЕПРЕССИЯ¹ [лат. depressio] зат. экон. Өндірістің құлдырау кезеңінен кейін болатын экономикалық айналсоқпа кезеңі.

ДЕПРЕССИЯ² [лат. depressio] зат. 1. мед. Жүйке жүйесінің ауруына байланысты адамдағы психикалық күй, дерт. 2. вет. Мал шаруашылығында туыстар төлдерді будандастыру кезеңінде жануарларға берілетін әсер.

Депрессия кысығы, с. у. Жерасты суларының деңгейін күрт төмендеткенде қалыптасатын депрессиялық бетті тік жазықтықпен ағын бағыты бойынша қиыл откенде шығатын қысық сызық. **Депрессия шұңғымасы**, с. у. Су тарту пунктіне қарай (шұңғымаға, құдыққа, шахтаға және т. б.) төмендей беретін орынды сулардың пьезометрлік немесе орыссыз грунт суларының ашық, еркін беті.

ДЕПРЕССИЯ³ зат. геол. Геоморфология деңгейінен төмен жатқан шұңғымалар мен қазан шұңқырлар.

ДЕПРЕССИЯЛЫҚ сын. мед. Депрессияға қатысты, депрессияға тән.

ДЕПУТАТ [лат. deputatus] зат. қоғ. Халық сенім білдіріп, сайланатын жоғарғы және жергілікті билік органының мүшесі, өкіл.

Депутат иммунитеті, заң. Депутат тұлғасына көл сұқпаушылық. **Депутаттар корпусы**, қоғ. Депутаттардың түгел құрамы.

ДЕПУТАТСЫЗ сын. қоғ. Депутаты жоқ, депутат қатыспаған.

ДЕПУТАТТЫҚ¹ зат. Жоғарғы және жергілікті өкілдік билік.

ДЕПУТАТТЫҚ² сын. Депутатқа тән, депутатқа қатысты.

Депутаттық бірлестіктер, қоғ. Бірлесіп жұмыс істеу мақсатында Парламент депутаттарынан фракция, топ түрінде құрылатын

бірлестіктер. **Депутаттық мәлімдеме**, қоғ. Депутаттың ішкі не сыртқы саясаттағы белгілі бір мәселелер туралы сөзі. **Депутаттық сауал**, қоғ. Депутаттың үкіметтен, мемлекеттік органдардың лауазымды басшыларынан ішкі және сыртқы саясаттағы мәселелерге қатысты не нақты бір іс-шараларына байланысты түсінік беруді талап етуі.

ДЕПУТАЦИЯ [лат. deputatio] зат. Ұйым, мекеме атынан құзырлы орындарға мұқтажын жеткізу үшін өкілеттілік түрінде сайланған адамдар тобы.

ДЕР¹: дер кез [сәт, шақ], Дәл уақыты, қызған кезі, сәті.

Дер кезінде, Өз уақытында, дәл шағында.

ДЕР² зат. жерг. **Дере**.

ДЕРАТИЗАЦИЯ [франц. deratisation] зат. биол. Индет ауруларын тарататын кеміргіштерді (егеуқұйрық, тышқан т.б.) құртуға арналған іс-шара.

ДЕРБЕС сын. Жеке-дара, бөлек, тәуелсіз.

Дербес алтын, к. ен. Өзге элементтермен (күмістен басқа) химиялық тұрғыдан байланыспаған, сол сияқты құрамында өзге минералдар ұсақ дисперсиялы кірікпелер түрінде де ұшыраспайтын алтын. **Дербес бағдарлама**, и. н. ф. <ағыл. stand-alone program> Компьютер жадына жүктелетін және дербес орындалатын жүктелік модуль түріндегі бағдарлама. **Дербес блок**, и. н. ф. <ағыл. stand-alone block> Есептеуіш жүйеден тәуелсіз пайдаланылатын блок. **Дербес ғылым саласы**, Жеке, өз алдына бөлінген, нысаны бөлек ғылым саласы. **Дербес емес жүйе**, и. н. ф. <ағыл. on-line system> Сыртқы әсерлердің айнымалыларының қыпалында болатын және уақыт бойынша айнымалы параметрлермен сипатталатын динамикалық жүйе. **Дербес емес режім**, и. н. ф. <ағыл. on-line mode> Шалғай құрылғының немесе қосақталған компьютердің жұмыс режімі. **Дербес жад**, и. н. ф. <ағыл. off-line storage> Өзіне орталық процессор тарапынан тікелей қатынас құруға рұқсат етпейтін жад. **Дербес жүйе**, и. н. ф. <ағыл. personal system> Қызметтік сипаттамасы бір адамға ғана арналған қолданбалы жүйелерді құруды жасақтайтын дербес компьютер. **Дербес зейнетақы**, Мемлекетке сіңірген айрықша еңбегі үшін тағайындалатын арнаулы төлемақы. **Дербес зейнеткер**, Арнаулы зейнетақы алатын адам. **Дербес компьютер**, и. н. ф. <ағыл. personal computer> Жеке пайдаланушыларға арналған кіші өлшемді және бағалы, әмбебап микрокомпьютер. **Дербес компьютерлер желісі**, и. н. ф. <ағыл. personal computer network> Белгілі бір шағын аймақта орналасқан және мәліметтерді жеткізу желілері арқылы өзара байланысқан дербес компьютерлер тобы. **Дербес компьютердің жергілікті есептеу желісі**, и. н. ф. <ағыл. personal local area network> Бір немесе қатар тұрған бірнеше ғимаратта орналасқан компьютерлер немесе басқа да электрондық құрылғылар арасында мәлімет алмасуды қамтамасыз ететін есептеу желісі. **Дербес компьютерлердің үйлесімділігі**, и. н. ф. Белгілі бір есептеу машинасында басқа текті компьютерлерге арналып жазылған, сол машиналарда қолданылып жүрген бағдарламаны пайдалану мүмкіндігі. **Дербес қорғаныш картасы**, и. н. ф. <ағыл. personal security card> Дербес компьютерге рұқсатсыз қатынас құрудан қорғаудың ақпараттық жүйесі. **Дербес қысым**, <лат. partialis> физ. Газ құрауышының біреуі барлық қоспа көлемін алған кезде түсетін идеал газ қоспасын құрауышының қысымы. **Дербес мәліметтер базасы**, и. н. ф. <ағыл. personal (private) database> Бір ғана

пайдаланушы әрекеттесетін мәліметтер базасы. **Дербес микрокомпьютер.** инф. <ағыл. personol microcomputer> Аса ірі машиналармен байланысы жоқ, жеке адамдардың пайдалануына арналған есептеуіш жүйе. **Дербес парақша.** р е с м и. Мекемелердегі қызметкерлер мен жұмысшылардың еңбек жолы, отбасы және марапаттаулары туралы ақпараттар жазылатын жеке басына қатысты парақша. **Дербес пән.** Арнаулы, жеке, бөлек пән. **Дербес сағу.** экон. Тауарлар мен қызметтерді өткізу жолының бір бөлігі. **Дербес сөз.** лингв. Нақты лексикалық мағынасы бар сөздер. **Дербес тариф.** экон. Кеден тарифінің түрі. **Дербес шот [есепшот].** экон. Банкте жеке адамға бөлек ашылған есептесу жүйесі.

ДЕРБЕСТЕЛ = ет. Жіктелу, саралану. **ДЕРБЕСТІК** зат. Жекелік, даралық. **ДЕРБЕСТІЛІК** зат. сөйл. **Дербестік.** **ДЕРБЕСШІЛДІК** зат. Дербес саясат жүргізуге тырысушылық.

ДЕРГЕЙ зат. діни. Құдірет, күш, әмір. **ДЕРЕ'** зат. этн. 1. Мал сұарылатын науаны көтеріп тұратын төрт қазық тағалы қондырғы. 2. Құдыққа бораған құм, шөп-шалам түспес үшін айнала биік етіп топырақтан жасалған қорған.

ДЕРЕ' зат. Арна, аңғар. **ДЕРЕ'** зат. Белгілі бір мерзім, аралық, мөлшер.

ДЕРЕ' зат. Ат байлайтын дңгек, мама ағаш. **ДЕРЕВНЯ** ор. зат. Ресей жеріндегі отырықшы мекен, қыстақ, ауыл.

ДЕРЕДЕЙ сын. Дере сияқты, дере тәрізді. **ДЕРЕЙ** = ет. сөйл. Серю, теңқуо.

ДЕРЕК зат. 1. Хабар-ошар. 2. Ізденіс нәтижесінде табылған мәліметтер, зерттелетін, суреттелетін оқиғалар дәйегі. 3. <лат. factum>. Дәлел, айғақ. 4. инф. ЭЕМ-дерде сақталатын мәлімет. 5. ауыс. Із, белгі.

Деректер базасы. инф. ЭЕМ-нің жадындағы немесе сақтағыштағы (магнитті таспалардағы, дискеттердегі, ықшам дискілердегі) ақпарат жазбаларының жиынтығы. **Деректер банкі.** инф. жаңа. Қолданылу ортақтығы бойынша бірнеше дерекқор бір жерге біріктіріліп сақталып, оларды ұжымдық негізде пайдалануға мүмкіндік беретін, автоматтандырылған ақпараттық жүйе. **Деректер жинақтамасы.** инф. **Дерекқор.** **ДЕРЕККӨЗ** зат. Мәлімет, ақпарат алынып отыр.

ДЕРЕКҚАП зат. инф. жаңа. <ағыл. file> Сыртқы жад құрылғыларында орналасатын, жеткізу, оңдеу кезінде бөлінбейтін, біртұтас қарастырылатын жазбалар тізбегі, файл.

ДЕРЕКҚОР зат. жаңа. Ұзақ мерзімге сақтауға, оңдеуге және күнделікті қолдануға арналған деректердің (мәліметтердің) реттелген жиынтығы.

ДЕРЕКНАМА зат. Белгілі бір ғылыми зерттеуге негіз болатын жазба диңге, ескерткіш. **ДЕРЕКНАМАЛЫҚ** сын. Дерекнамаға тән, дерекнамаға қатысты.

ДЕРЕКСІЗ сын. есім. 1. Хабарсыз, хабар-ошарсыз. 2. Айғақсыз, дәлелсіз. 3. лингв. Заттың өзіне тән қасиеттері мен белгілерін нақты білдірмей, мағынасы адамның ақыл-ойы арқылы жалтыланып жинақталып, дерексізденетін ұғым сөз.

ДЕРЕКСІЗДІК зат. терм. <лат. abstractio> Айғақсыздық.

ДЕРЕКТАНУ зат. жаңа. Тарихи деректер, олардың ашылуы, зерттелуі және қолданылуының теориясы мен тәжірибесі туралы ғылым.

ДЕРЕКТЕ = ет. Анық-қанықтығына жету, айқындау, дәйектеу.

ДЕРЕКТЕМЕ зат. Бір нәрсе туралы нақтылы мәлімет.

ДЕРЕКТЕМЕЛІК сын. Деректемеге қатысты, деректеме болатындай.

ДЕРЕКТЕС = ет. Өзара айтысып, кінәласу, дәлел келтірісу.

ДЕРЕКТЕСУ Деректес етістігінің қимыл атауы.

ДЕРЕКТІ сын. есім. 1. Нақтылы, негізді, дәйекті. 2. Анық, айқын, дәл.

Деректі проза. Белгілі тарихи оқиға туралы жазылған көркем шығарма. **Деректі фильм.** Суреттелетін оқиғасы нақты фактілер негізінде түсірілген, келеді тақырыпты қозғайтын фильм.

ДЕРЕКТІЗБЕК зат. геол. Геологиялық барлау қазындыларын, сынамаларды, үлгілерді және т. б. сипаттайтын мағлұматтар тізбегі.

ДЕРЕКТІЛІК зат. Дерекке сүйенушілік, нақтылық, шынайылық.

ДЕРЕКШІЛ сын. Дерекке сүйеніп айтуды, жазуды ұнататын (адам).

ДЕРЕУ үст. Тез, жылдам, шатшаң, лезде.

ДЕРЖАВА ор. зат. саяси. Бйқалды, айбынды, күшті мемлекет.

ДЕРЖАВАЛЫҚ сын. Державаға тән, державаға қатысты.

ДЕРИВАТ [лат. derivatus] зат. геол. Петрологияда мағлұлық балқыманың жіктелуі нәтижесінде пайда болатын тау жыныс түрі.

ДЕРКҮМӘН сын. Күмәнді, түсініксіз, белгісіз.

ДЕРЛІК сын. 1. Түгелге жуық. 2. Айтуды тұрарлық, айтарлық, көз тартарлық.

ДЕРЛІКТЕЙ үст. 1. Айтарлықтай, айтуды боларлықтай. 2. Көлемінде, мөлшерінде.

ДЕРМА [грек. derma] зат. биол. Жануарлар терісінің нағыз тері қабаты.

ДЕРМАНТИН [грек. derma] зат. Былғары тәріздендіріліп жасалған материал, жасанды былғары.

ДЕРМАТИТ [грек. derma (dermatos)] зат. мед. Қабынуға ұшыраған тері ауруы.

ДЕРМАТОЛОГ зат. мед. Дерматология маманы.

ДЕРМАТОЛОГИЯ [грек. derma (dermatos) – тері, logos – ілім] зат. мед. вет. Адам мен жануарлардың тері жабыны туралы ілім.

ДЕРМАТОМ' [грек. derma – тері, tomeo – бөлік] зат. биол. Дорсаальды мезодерма, сомиттің тері дермасы (нағыз тері қабаты) дамып жетілетін сыртқы қабаты.

ДЕРМАТОМ' зат. мед. Денеден тері кесіп алуға арналған құрал.

ДЕРМАТОМИКОЗ [грек. derma – тері, mykes – саңырауқұлақ] зат. Балық терісінің шіріп ауруы.

ДЕРМЕНЕ зат. өс. <лат. artemisia cina> Биіктігі 20-30 см шамасында болатын күрделігүлділер тұқымдасына жататын шала бұта. **Дермене жусан.** Оңтүстік Қазақстанда өсетін жусанының түрі; дермене.

ДЕРМЕНЕЛІ сын. Дермене өсетін, дерменесі бар.

ДЕРМЕНТИН зат. сөйл. **Дермантин.**

ДЕРМЕНШІ зат. сөйл. **Диірменші.**

ДЕРМИАН сын. жерг. Қиын-қыстау.

ДЕРМИЯНДЫ сын. Айнымас, талай сынан өткен.

ДЕРМОХЕЛИС зат. зоол. Жылан жейтін тасбақа.

ДЕРНАУТ зат. балық шар. Толқыны қатты мұхиттарда жүретін күшті кемелер.

ДЕРНӘСІЛ зат. биол. Көптеген омыртқасыз және кейбір омыртқалы жануарлардың

(балықтар мен қосмекенділер) ұрықтан кейінгі жекелей даму кезеңі.

ДЕРТ [ар. درت] зат. 1. Ауру, індет, кесел. 2. ауыс. Қайғы, қасірет, уайым. 3. ауыс. Кесір, қырсық. 4. ауыс. Өзіне тән қасиет, ерекшелік.

Дерт алды. Ауруға душар болды. **Дерт жамады.** Ауруы асқынды, күшейді. **Дерт жеңді.** Ауру меңдеді, күшейді. **Дертке дауа [дәрмен, ем].** Жанға, ауру-сырқауға шипа. **Дертке дауа етпеді.** Ауруына ем болмады, аурудың беті қайтпады. **Дертке дауа іздеді.** Ауруына ем іздеді. **Дертке дәрмен болды.** Ауру-сырқауға, жанға шипа болды. **Дертке дерт қосты [жамады].** Ауруға ауру үстеді, ауруы асқынды. **Дертіне күйді.** Уайымдады, қайғысына ортенді. **Дертке Дертке ұшырады.** Ауруға шалдықты, кеселді болды. **шалдықты.** Ауруға душар болды, сырқаттанды. **Дертке шалдықтырды.** а) Ауруға душар етті. ә) Қайғы-қасірет, уайым шексізді. **Дертпен алысты.** Аурумен күресті. **Дерт кеуледі.** Ауру меңдеді. **Дерт күйдірді.** поэт. Уайымға салды, қайғыға батырды. **Дерт қозғалды.** Ауруы асқынды, күшейді. **Дерт қысты.** Ауруы асқынды, меңдеді. **Дерт салды.** Жанын жаралады, көңілін қалдырды. **Дерт түсті.** Қайғылы болды, уайымға батты. **Дертті қашырды.** Сырқаттан жазды, сауықтырды. **Дерт шалды.** Ауруға шалдықты, ұшырады. **Дертті артты.** Уайымы, шері күшейді.

ДЕРТ-ДЕРБЕЗЕ зат. Ауру-сырқау, індет, көлденеңнен келген ауыртпалық.

ДЕРТ-ДЕРМЕН зат. Ауру, сырқат.

ДЕРТЕ зат. Арбаның жетегі, тәрте.

ДЕРТЕДЕЙ-ДЕРТЕДЕЙ сын. есім. Дерт сияқты, ұзын-ұзын.

ДЕРТ-ЖАРА зат. поэт. Іштегі қайғы, қасірет.

ДЕРТ-КЕСЕЛ зат. поэт. **Қайғы-мұң.**

ДЕРТМЕНДІ сын. көне. Дертті, сырқат, ауру.

ДЕРТ-МҰҢ зат. поэт. Үміт-арман, мұң-мұқтаж.

ДЕРТСІЗ сын. есім. Ауру-науқастан ада, уайым-қайғысыз.

ДЕРТТЕ = ет. Қайғы әкелу, қасіретке ұшырату.

ДЕРТТЕЙ сын. Дерт сияқты, дерт тәрізді; аурудай.

ДЕРТТЕН = ет. 1. Ауруға шалдығу, дертке ұшырау. 2. ауыс. Жүрекке жара түсу, қайғылану, қиналу.

ДЕРТТЕНГІШ сын. Ауруға бейім, аурушан.

ДЕРТТЕНДІР = ет. Дертке ұшырату, ауруға шалдықтыру.

ДЕРТТЕНУ ет. Дертпен етістігінің қимыл атауы; ауруға шалдығу.

ДЕРТТІ сын. 1. Аурулы, науқасты, сырқатты. 2. ауыс. Қайғылы, қасіретті.

Дертті болды. а) Ауруға шалдықты, сырқаттанды. ә) Қайғыға батты, шерлі болды. **Дертті жан.** Уайым-қайғысы көп, жаны жаралы адам.

ДЕРІТ = ет. 1. Терту, сыздау. 2. ауыс. Ілсіз жетілу, толысу.

ДЕС: 1. дес бергенде. Сөтің салғанда, Құдай оңдағанда.

Дес берді. Айтқанға көнді, ерік берді. **Дес бермеді [берер емес].** а) Бой бермеді, көнбеді. ә) Алдына жан салмады, есесін жібермеді. **Дес етті.** Міндет етті, міндетсінді. **Дес көрді.** Таяныш, тірек етті. **Дес қойды.** Дес қойды; көңіл аударып, ықылас қойды. **Дес сунді.** Сүйсінді, құштарлана сүйді. **Дес тиді.** Есесін, теңдігін алды. **Десі жүрді.** Әмірі жүрді, билігі жүрді, құдіреті жүрді. **Десі қайтады.** Беті қайтпады, тауы шағылмады. **Десі қайтып қалды.** Жігері мұқалды, беті қайтты. **Десін қайырды.** Көңілін басты, жасытты.

ДЕС² зат. көне. Қол ұшып беретін адам, сүйеуші, қолдаушы.

ДЕС= ет. Сойлесу, пікір алысу, бір хабарды ортақтаса бөлісу.

ДЕСАНТ [франц. descente] зат. өск. Жау тылында соғыс қимылдарын жүргізу үшін арнайы жауынгерлік дайындықтан өткізілген әскер түрі.

ДЕСАНТТЫҚ сын. Десантпен байланысты.

Десанттық бот. Өздігінен жүретін, жагага жақын жүруге ыңғайлы, болаттан жасалған ашық кеме.

ДЕСАНТШЫ зат. өск. Десанттың құрамындағы әскери қызметкер.

ДЕСБИ зат. сөйл. **Тасбиқ.**

ДЕСЕРТ [франц. dessert] зат. Тамақтың соңынан берілетін жеміс, тәтті тағамдар, тоқбасар.

ДЕСЕРТП сын. есім. Тәтті, дәмді.

ДЕСИКАЦИЯЛАУ [лат. desiccare]= ет. бот. Арнайы химиялық қосылыстардың әсерімен өсімдіктің жерүсті мүшелеріндегі су мөлшерін азайтып, дәnniң пісіп-жетілуін жеделдету; өсімдіктерді құрғату, кептіру, қақтау.

ДЕСКВАМАЦИЯ [лат. desquamare] зат. геол. Температураның күрт ауытқуларына байланысты таужыныстардың қабыршықтануы және оның сыпырылуы.

ДЕСКРИПТИВТІ сын. лингв. Тілдің синхронды күйін сипаттайтын.

ДЕСКРИПТОР [ағыл. descriptor] зат. инф. Құжаттарды, ақпараттық мәліметтерді және т. б. іздестіру кезінде оларды топтарға бөлу, жіктеу, индексітеу үшін пайдаланылатын жасасырын, түйінді сөз немесе сөз тіркесі.

ДЕСМУРГИЯ зат. Жарақаттанған жерді тану туралы, сондай-ақ, осы мақсатпен қолданылатын заттар туралы ілім.

ДЕСОРБЦИЯ [лат. de – ажырау, sorbere – жұту] зат. геол. Минерал не адсорбцияланған затты екінші бір химиялық қосылыспен өңдеп суга шығару процесі.

ДЕСПОТИЗМ [грек. despoteia] зат. қоғ. саяси. 1. Жеке адамның дара әкімшілігіне негізделген өкімет жүісі. 2. Қоғам мүшелерінің, мемлекеттегі басқа да субъектілердің ерік-жігері мен құқықтарын басып-жаншып, дорекі де қатал тәсілдермен, озбырлықпен, зорлық-зомбылықпен басқаруға негізделген шектеусіз биліктің түрі.

ДЕСТЕ¹ [ир. دسته] зат. 1. Орылған егіннің бір бумасы, бауы. 2. Буда, шоқ. 3. Бірдей етіп текшеленген зат қабаты, қатар. 4. инф. <ағыл. racket>. Желі арқылы тасымалданатын мәліметтерді сипаттайтын жалпы аталым.

5. ауыс. Жырдың (әннің), сөздің түйдегі.

Десте беру. этн. Егін орып жатқанда келген адамдарға егіннен сый беру, сыбаға беру салты.

ДЕСТЕ²: десте бермеді [бере қоймады]. сөйл. **Дес бермеді.**

ДЕСТЕДЕЙ сын. Десте көлеміндегі, бір құшақ.

ДЕСТЕ-ДЕСТЕ сын. 1. Топ-топ, бума-бу-ма, құшақ-құшақ. 2. ауыс. Бірінен кейін бірі, тоқтаусыз, түйдек-түйдек.

ДЕСТЕЛЕ= ет. 1. Десте-десте етіп буу, баулау. 2. Шапты десте-десте етіп осіру. 3. Текше-леу, қабаттау. 4. ауыс. Рет-ретімен, жүйелеу.

Дестелеп соқты. жерг. Бірінің артынан бірін айтты, үсті-үстіне төпеледі.

ДЕСТЕЛЕГІШ зат. Бума-бу-ма етіп байлағыш құрал.

ДЕСТЕЛЕН= ет. Бөлек-бөлек, жал-жал болып орналасу.

Дестеленген кескін. инф. <ағыл. image rack>. Мірагаттық файлға жазылған (қысылған) файл. Дестеленген пішім. инф. <ағыл.

packed format>. Ондық сандарды компьютердің жадына ұсыну тәсілі.

ДЕСТЕЛЕУ ет. Дестеле етістігінің қимыл атауы; баулау, қатар-қатар жинап, орналастыру.

ДЕСТЕЛЕУЛІ сын. Қатар-қатар қойылған, орналастырылған; жинаулы.

ДЕСТЕЛЕУШІ зат. тех. Егінді дестелеп жинағыш.

ДЕСТЕЛІ сын. 1. Қаттаулы, топ-топ, қабат-қабат. 2. ауыс. Кестеге салынған, жоспарланған. 3. ауыс. Шумақты.

ДЕСТЕНУ= ет. Өзін-өзі зор түту.

ДЕСТИЛДЕН= ет. **Дистилден.**

ДЕСТИЛЯЦИЯЛАН= ет. хим. **Дистиляциялан.**

ДЕСТРУКЦИЯ [лат. destructio] зат. хим. Нәрсенің қалыпты құрылымының бұзылуы.

ДЕСТИК: дестік бермеді. сөйл. Жеңістік бермеді, дес бермеді.

ДЕСУ Дес етістігінің қимыл атауы.

ДЕСУЛІ сын. сөйл. Делінген, дескен деген сөздер.

ДЕСУБЛИМАЦИЯ зат. физ. Заттың бу күйінен тікелей қатты күйге ауысуы; сублимацияға қарсы үдеріс.

ДЕСЯТИНА ор. зат. Ресейдегі 1,09 га-ға тең жер аумағын білдіретін өлшем бірлік.

ДЕСЯТИНАДАЙ сын. Десятина мөлшеріндегі, десятина көлеміндегі.

ДЕСЯТНИК ор. зат. Он жұмысшының бастығы, онбасы.

ДЕТАЛЬ [франц. detail] зат. тех. 1. Мәшиненің, тетіктің, құрал-жабдықтың ұсақ бөлшегі. 2. ауыс. Бір нәрсенің а құбылыстың егжей-тегжейі, нақты жеке тұстары.

ДЕТАЛЬДЫ [франц. detaille] сын. Толық, егжей-тегжейлі.

ДЕТЕКТАФОН зат. тех. Жасырын микрофоны бар, әңгімелерді жасырын тыңдауға арналған құрылғы.

ДЕТЕКТИВ [ағыл. detective] зат. 1. әдеб. Қылмысты, шытырман оқиғаларға құрылған шығарма. 2. құқық. Қылмысты оқиғаларға тексеру жүрізітетін маман, ізкешуші.

ДЕТЕКТИВТІ сын. есім. Қылмысты, шытырман оқиғалы.

ДЕТЕКТОР [лат. detector] зат. 1. тех. Радиоқабылдағышта жоғарғы жиіліктің дауыс құбылматын тербелісін төменгі жиілікке түсіретін аспап. 2. физ. Радиоактивті не жылулық сәулелерді, сондай-ақ әртүрлі бөлшектерді (мыс., бета бөлшектер, нейтрондар, протондар, т.б.) тіркеуге арналған физикалық құрал.

3. заң. Тергедушінің психикалық күйін тексеру арқылы жалған ақпараттың әшкерелейтін құрал, тәсіл.

ДЕТЕКТОРЛАУ [лат. detectio] зат. Электр тербелісін жиілігі бұдан төмен болатын электр тербелісіне немесе тұрақты тоққа түрлендіру үдерісі.

ДЕТЕКТОРЛЫ сын. Детекторы бар, детектор орнатылған.

ДЕТЕРМЕНТ зат. биол. Беттік байланысу белсенділігі жоғары қосылыстар.

ДЕТЕРМИНАТТАНУ= [лат. determinatio], ет. биол. Даму сатысындағы ағза мүшелері мен ұлпаларының морфологиялық қалыптасуы (морфогенезі); дамып келе жатқан ағзаның өзіне тән ерекшеліктерінің жіктеліп анықталуы.

ДЕТЕРМИНИЗМ [лат. determinare] зат. филос. Өмірде кездесетін құбылыстардың сабақтастығы мен шарттылығы туралы ілім.

ДЕТЕРМИНИЗМДІК сын. филос. Детерминизмге тән, соған қатысты.

ДЕТОНАТОР [франц. detoner – жару, копа-

ру, лат. detone – тарсылдаймын, күрсілдеймін] зат. 1. физ. Жарылысты іске асыратын тетік, оталдығыш құрал. 2. ауыс. Адамның көңіліне келетін жанды жері.

ДЕТОНАЦИЯ [лат. detonare] зат. Қопарғыш заттардың басқа дененің (детонатордың) әсерінен үлкен энергия бөле отырып, өте шапшаң түрде химиялық түрленуі.

ДЕТОНИТ зат. геол. Құрамында 15%-ға дейін нитроэфирлер, тринитротолуол мен алюминий ұнтағы бар, аммиак селитрасы негізіндегі жарылыш заттар.

ДЕТОНОМЕТР зат. тех. Іштен жанатын қозғалтқыштардағы детонация құбылыстарын хабарлайтын аспап.

ДЕТРИТ [лат. detritus] зат. биол. Бір-бірімен жымдасқан, ал кейде босаң күйде ұшырасатын әртүрлі жәндік және өсімдік қалдықтарының, сынықшаларынан тұратын түйірлер.

ДЕТРИТПК сын. Детритке тән, детритке қатысты.

ДЕУ ет. Дестістігінің қимыл атауы, деп айту.

ДЕУШІ зат. Айтушы, әңгімелеуші, сойлеуші.

ДЕУШІЛІК зат. Сойлеушілік, айтушылық.

ДЕФАКТО зат. саяси. Бір мемлекетті немесе үкіметті екінші мемлекеттің мойындауының бір түрі.

ДЕФЕКТАЦИЯ [лат. defectus] зат. өск. Әскери техниканың агрегаттары мен бөлшектерінің бұзылған жерін табу, олардың техникалық жағдайын және одан әрі қолдануға жарамдылығын айқындау үдерісі.

ДЕФЕКТОЛОГ зат. Дефектология маманы.

ДЕФЕКТОЛОГИЯ [лат. defectus – жетімсіздік және грек. logos – ілім] зат. пед. Көру, есту, сойлеу мүшелерінде, ақыл-ойының дамуында табиғи кемістігі бар балаларды оқыту мен тәрбиелеу мәселелерін зерттейтін педагогика саласы.

ДЕФИБРЕР [франц. defibreur] зат. тех. Айнымалы абразивті таспен үйкеу арқылы ағаш сүрегі массасын дайындайтын машина.

ДЕФИЛЕ [франц. defile] зат. Табиғи жер жолдағы арқылы өтетін тар өткел.

ДЕФИС [лат. divisio] зат. лингв. Қос сөздің аралығына қойылатын сызықша.

ДЕФИЦИТ [лат. deficit] зат. 1. Бір нәрсенің зәру болуы, жетіспеуі. 2. экон. Мемлекетте, шаруашылықта шығыстың кірістен асып кетуі.

ДЕФЛЕКТОР [лат. deflectere] зат. тех. Түрлі мәшиненің ақау, кемістігін анықтайтын аспап.

ДЕФЛЕКТОРЛЫ сын. тех. Дефлекторы бар, дефлектор орнатылған.

ДЕФЛЯТОР [ағыл. deflator] зат. экон. Белгілі бір (базистік) кезеңде бағадағы құндық көрсеткіштерді қайта есептеу кезінде пайдаланылатын баға индексі.

ДЕФЛЯЦИЯ [лат. deflatio] зат. экон. Тұтынумен салыстырғанда артық ақшаның бір бөлігін алу жолымен айналасындағы ақша массасын азайту.

ДЕФЛЯЦИЯ² зат. геол. Желдің күйретуші әрекеті; үгілген ұсақ таужыныстардың (шан, құм) желмен шығырылуы.

ДЕФЛЯЦИЯЛЫҚ сын. Дефляцияға тән, дефляцияға қатысты.

ДЕФОЛИАНТТАР [лат. de – жоқ, жою, folium – парақ] зат. хим. Өсімдіктен жапырақтарды түсіретін химиялық зат.

ДЕФОЛИАЦИЯЛА= ет. Арнайы химиялық қосылыстардың әсерімен өсімдіктің жапырағын түсіру.

ДЕФОЛИАЦИЯЛАУ ет. Дефолиацияла етістігінің қимыл атауы.

ДЕФОЛТ [ағыл. default] зат. қаржы. Мемлекет азаматтарының жинаған ақшаларының жоғалуына өкелетін қаржы дағдарысы, күйреу.

ДЕФОРМАЦИЯ [лат. deformatio] зат. физ. Денелердің сыртқы күштің әсері, температура мен ылғалдылықтың өзгеруі т.б. нәтижесінде пішіні мен мәшерінің өзгеруі.

ДЕФОРМАЦИЯ [лат. detormatio] зат. физ. Сыртқы күштің әсерінен болған өзгеріс.

ДЕФОРМАЦИЯЛАН = ет. физ. Әуелгі қалыптан өзгеру, бұзылу.

ДЕФОРМАЦИЯЛАНУ Деформациялан етістігінің қимылы атауы.

ДЕФОРМАЦИЯЛАУ зат. физ. Деформалану.

ДЕЦИБЕЛ зат. физ. Акустикада дыбыс қысымы деңгейінің бірлігі.

ДЕЦИБЕЛДІК сын. есім. физ. Децибелге тән, децибелге қатысты.

ДЕЦИМАЦИЯ зат. 1. Бұрынғы кезде он адамнан бір адамды жеребемен жазалау. 2. Кінәлілердің ішінен әрбір оныншы адамды айыптау.

ДЕЦИМЕТР [лат. decem – он, грек. metron – өлшем, metreo – өлшеймін] зат. 10 см-ге тең ұзындық өлшем.

ДЕЦИМЕТРЛІК сын. есім. Дециметрге тең.

ДЕШИФРАТОР [франц. déchiffre] зат. инф. 1. Хабарды (сигналды) автоматты түрде кері шифрлауға арналған құрылғы. 2. Әск. Байланыста, ұшақтарда, телебасқаруда тек дұрыс кодталған сигналдар мен пәрмендерді қабылдауға, сондай-ақ оларды ракетаның, ұшақтың атқарушы органдарына әсер ететін сигналдарға айналдыруға арналған құрал.

ДЕ-ЮРЕ [лат. de jure] зат. саяси. Бір мемлекетті немесе үкіметті өзге мемлекеттің ресми түрде толық мойындауы.

ДЖАЗ [ағыл. jazz] зат. муз. Үрмелі, ұрмалы және шуылды аспаптардан құралған оркестрге арналған еуропалық және африкалық музыканың тоғысуынан пайда болған музыка жанры.

ДЖАЙНИЗМ зат. филос. Б.з.б. VI ғасырда Үндістанда пайда болған діни-философиялық ілім.

ДЖАКУЗИ [ағыл. jacuzzi] зат. Гидромассажы бар арнайы ванна.

ДЖЕК-ПОТ [ағыл. jackpot] зат. Лотореядағы ең ірі ұтыс (ұтылып қалған тізістер есебінде өсетін жана тігістің жалпы сомасы).

ДЖЕМ [ағыл. jam] зат. тамақ. Әртүрлі жемістерден қант қосылып қайнатылған тосап.

ДЖЕМСОНИТ зат. кен. Сульфидтер класының минералы.

ДЖЕНТЕЛЬМЕН [ағыл. gentleman] зат. Көргенді, тәрбиелі, әдепті ер адам.

ДЖЕНТРИ зат. Англиядағы ұсақ именілі дворяндар.

ДЖЕРСИ зат. Жүнінен я жібектен тоқылған материал, одан тігілген жеңіл киім.

ДЖЕСПИЛIT [ағыл. jasper – яшма, грек. lithos – тас] зат. геол. Шөгінді немесе жанартаутекті шөгінді, кварц-темірлі тау жынысы.

ДЖИГА зат. Ирланд биі, оның музыкасы.

ДЖИН¹ зат. тех. Мақтаны шитінен (дәнінен) асырататын мәшине.

ДЖИН² зат. Арша жидегі қосылған ағылшын арағы.

ДЖИНСІ зат. Тығыз матадан тігілген тар шалбар.

ДЖИП [ағыл. jeep] зат. Жол талғамайтын, бiік қоратты жеңіл автокөлік түрі.

ДЖИУ-ДЖИТСУ зат. спорт. Шығыс жекпе-жекi, ережесiз күрес.

ДЖОББЕР [ағыл. jobber] зат. экон. Тауар өткізуші агент; делдал.

ДЖОЙСТИК [ағыл. joystick] зат. инф. ЭЕМ-нің дисплей экранында курсорды әртүрлі бағытта жылдам жылжытуға арналған қолтұтқа түріндегі құрылғы.

ДЖОК зат. Молдавандар, бессарабтықтар биі.

ДЖУНГЛИ [ағыл. jungle] зат. геол. Тропиктік және субтропиктік белдеулердің түрлі бұталар мен ағаштар қалың өскен ну ормандары.

ДЖОНКА зат. Қытайдың желкенді кемесі.

ДЗОТ зат. әск. Жерді қазып, ағаш жауып орнатқан атыс ұясы, бекініс.

ДЗЮДО зат. спорт. Жапондардан тараған еркін күрестің бір түрі, шығыс жекпе-жегі.

ДИАБАЗ [франц. diabase] зат. геол. 1. Негізді магмалық таужыныс долериттің өзгерген түрі. 2. Көшені тегістеуге пайдаланылатын тау жынысы, құрылыс материалы.

ДИАБЕТ [грек. diabetes] зат. мед. Азда қант алмасуының бұзылуынан ұйқы безі қызметінің өзгеруі, қант ауруы, сусамыр.

ДИАГЕНЕЗ [грек. dia – іс-әрекеттің төмамдалуын білдіретін қосымша, genesis – пайда болу] зат. геол. Жер қыртысының жоғарғы белдеуі жағдайында қосық шөгінділердің шөгінді таужынысқа айналуының табиғи физикалық-химиялық үдерістерінің жиынтығы.

Диагенез геохимиясы. геол. Қалыптасатын шөгінді таужыныстарда болатын химиялық элементтердің миграциялық (сейілу мен шашырау) үдерістері.

ДИАГЕНЕЗДІК сын. есім. Диагенезге тән, диагенезге қатысты.

Диагенездік минералдар. геол. Тау жыныстарында кристалданудан кейін физикалық-химиялық жағдайдың өзгеруіне байланысты пайда болған минералдар.

ДИАГНОЗ [грек. diagnosis] зат. 1. мед. Ауруды зерттеу арқылы анықталған дерт атауы, медициналық қорытынды. 2. ауыс. Себеп-салдар.

ДИАГНОСТИКА [грек. diagnostikos] зат. 1. мед. Ауруды анықтау үшін түрлі әдістерді қолданып, зерттейтін клиникалық медицинаның бір бөлімі, аурудың белгілері арқылы ауру түрін анықтау, диагноз қою шарттары. 2. тех. Мәшине компьютер немесе оның құрылғыларының дұрыс жұмыс істеуін тексеріп, табылған қателіктің орнын анықтау мүмкіндіктері.

ДИАГНОСТИКАЛЫҚ зат. Диагностикаға қатысты, диагностикаға тән.

ДИАГОНАЛЬ¹ [лат. diagonalis] зат. мат. Бұрыштың қарама-қарсы қабырғаларын қосатын сызық.

ДИАГОНАЛЬ² зат. Бір тұсті, бедерлі, көлденең жол-жол қалың мата.

ДИАГРАММА [грек. diagramma] зат. Нақты үдерістер мен құбылыстардың өзара байланыстарын сипаттайтын сандық көрсеткіштер, сызба түрінде кескінделетін нұсқалар.

ДИАЗОҚОСЫЛЫС зат. хим. Көміртектің бір атомымен байланысқан екі азот атомынан тұратын топтамасы бар органикалық қосылыстар.

ДИАКУЗИЯ зат. 1. Қатты шуылдан болатын жай. 2. Естудің бұзылуы.

ДИАЛЕКТ [грек. dialektos] зат. лингв. Белгілі бір тілдің өз ішіндегі алуан түрлілік, аумақтық, әлеуметтік немесе кәсіптік ортадағы адамдардың сөйлеу тілінде қалыптасқан жалпы-халықтық тілден бөлекше ерекшеліктер.

ДИАЛЕКТИЗМ зат. лингв. Әдеби тіл нормаларының, белгілі бір аймақта ғана қолданылатын, таралу шежі бар тілдік ерекшелік.

ДИАЛЕКТИКА [грек. dialektike] зат. филос. Жаратылыстың, қоғамның, ой-сананың дамуындағы жалпы заңдылықтар туралы философиялық ілім.

ДИАЛЕКТИКАЛЫҚ сын. филос. Диалектикаға тән, диалектикаға қатысты.

Диалектикалық әдіснама. пед. Индукция мен дедукцияның, анализ бен синтездің, абстрактілік пен нақтылықтың, тарихилық пен логикалықтың бірлігі. **Диалектикалық логика.** филос. Обьективті шындықтың адам ойында тұтас бейнеленуі мен адам танымының жалпы заңдары мен түрлері туралы ғылым. **Диалектикалық материализм.** филос. Материяның алғашқы екенін танытатын философияның бір ағымы.

ДИАЛЕКТОЛОГИЯ [грек. dialektos – сөйлеу, logos – ілім] зат. лингв. Белгілі бір тілдегі диалектілер мен сөйленістердің тарихын, таралу шежі, ұлттық және әдеби тілге қарым-қатынасын, қазіргі қалпын зерттейтін тіл білімінің саласы.

ДИАЛЕКТОЛОГИЯЛЫҚ сын. Диалектологияға қатысты, соған тән.

Диалектологиялық атлас. лингв. Жергілікті тіл ерекшеліктерінің белгілі бір аймақта таралуын көрсететін диалектологиялық карталардың жиынтығы. **Диалектологиялық сөздік.** лингв. Белгілі бір тілдегі диалектілерден жиналған лексика-фразеологиялық ерекшеліктерді қамтитын сөздік.

ДИАЛИЗ [грек. dialysis] зат. хим. Еріген заттарды бір-бірінен ажыратып алу әдісі.

ДИАЛИЗАТОР зат. хим. Диализ әдісін өткізетін аспап.

ДИАЛЛАГ [грек. diallag] зат. геол. Жақпар жарықшалары жақсы дамыған диоксид пен авгит минералдардың түрі.

ДИАЛЛАГИТ зат. геол. Негізінен диаллаған тұратын пироксенит деген интрузиялық таужыныстың түрі.

ДИАЛОГ [грек. dialogos] зат. 1. лингв. Ауызекі сөйлесу түрі, екі я одан да көп адамның пікір алысуы. 2. әдеб. Көркем шығармада қолданылатын тәсіл, кейіпкерлердің өзара әңгімесі. 3. рес м. Екі немесе бірнеше елдер арасындағы қақтығыстарды реттеу үшін жүргізілетін келіссөздер. 4. инф. Адам мен компьютердің арасында сұрақ және жауап түрінде екі жақты ақпарат алмасу.

ДИАЛОГИЯЛЫ сын. Диалог аралас.

ДИАЛОГТЫҚ сын. Диалогқа тән, диалогқа қатысты.

Диалогтық есептеуіш жүйе. инф. <ағыл. computing dialogue system> Адам мен компьютер арасында кезекпен ақпарат алмасу режимі жүзеге асырылатын жүйе. **Диалогтық жол.** инф. <ағыл. dialog bar> Windows жүйесін басқарудың стандартты элементтері бар экрандағы бағдарламаны басқару жолы. **Диалогтық орта.** инф. <ағыл. interactive medium> Бағдарламалық материалды жекешелеуге мүмкіндік бере отырып, пайдаланушыдан қабылдаған ақпарат негізінде хабардың мазмұны мен ұзақтығын анықтауға мүмкіндік беретін орта. **Диалогтық режим.** инф. Пайдаланушының әрбір сұратуы компьютер тарапынан дереу жауап әрекетін тудыратын, пайдаланушы мен компьютер арасындағы әрекеттестік режимі.

ДИАМАГНИТТИ сын. Магнит полюстерін серпетін.

ДИАМАТ зат. тар. сөйл. Дialeктикалық материализм деген сөз тіркесінің қысқартылған түрі.

ДИАМЕТР [грек. diametros] зат. геом. Шеңберді теңе-тең етіп бөлетін түзу сызық.

ДИАМЕТРЛІ сын. Диаметрден тұратын.

ДИАМЕТРЛІК [лат. diametralis] сын. Диаметрге тән, диаметрға қатысты.

ДИАММОФОС зат. хим. Жоғары концентрациялы азотты – фосфорлы азықтық зат, тыңайтқыш.

ДИАПАЗОН [грек. dia pason] зат. муз. 1. Адам даусының дыбыс көлемі. 2. Музыкалық аспаптардың дыбыс ауқымы. 3. ауыс. Адам қабілетінің, білімінің, іс-әрекетінің ауқымы, құлашы.

ДИАПОЗИТИВ [грек. dia – арқылы, лат. positivus – оң] зат. физ. Экраннан көрсету үшін проекциялық фонардың жәрдемімен әйнекке не басқа жылтыр затқа түсірілген фотографиялық сурет.

ДИАСПОР [грек. diaspora] зат. геол. Алюминийлі минералдың бір түрі.

ДИАСПОРА [грек. diaspora] зат. әлеум. Өз отанынан жырақ басқа елдерде қоныстанған ұлттың бөлшегі.

ДИАСПОРАТАНУ зат. Диаспора дамуының теориялық, әдістемелік, тарихи, экономикалық, демографиялық, этнологиялық және әлеуметтік-психологиялық, әлеуметтік-саяси, мәдени-тұрмыстық, практикалық т.б. мәселелерін зерттейтін әлеуметтік ғылым саласы.

ДИАСТАЗ зат. хим. Крахмалды қантқа айналдыратын фермент.

ДИАСТОЛА [грек. diastole] зат. мед. Жүректің бұлшық етінің қалыпты жиырылудан кейін босануы.

ДИАТЕЗ [грек. diathesis] зат. мед. Азаның әртүрлі тітіркендіргіштерге реакциясы немесе кейбір ауруларға бейімділігі.

ДИАТЕКСИС зат. геол. Таужыныстардың толық балқу үдерісі, анатексисінің соңғы кезеңі.

ДИАТЕРМИЯ [грек. diathermaino] зат. мед. Тіндерді жиілігі жоғары электр тогымен қыздыруға негізделген электрлі терапиялық емдеу әдісі.

ДИАТЕРМОКОАГУЛЯЦИЯ зат. мед. Электр тогымен күйдіріп емдеу әдісі.

ДИАТОМДАР [грек. diatome] зат. биол. **Диатомды балдырлар.**

ДИАТОМДЫ: диатомды балдырлар. биол. <лат. diatomeae> Бір жасушалы балдырлар.

ДИАТОМИТ [diatomeae] зат. геол. Жалпы құрамының жартысынан көбін диатомдық балдыр сауытшалары құрайтын ақиық, бозғылт және сарғылт түсті кремнийлі шөгінді таужынысы.

ДИАТОНИКА [грек. diatonikos] зат. муз. Барлық дыбыстары таза квинта бойынша орналасу мүмкіндігі бар жеті сатылы интервалдық жүйе.

ДИАТРЕМА [грек. diatrema] зат. геол. Газдар мен балқуған магманың жер қыртысының қабаттарын жарып шығуы нәтижесінде пайда болатын түтік пішіндес қуыс.

ДИАФАН зат. Әйнексіз күңгірт фарфор.

ДИАФАНИЯ зат. Декалькомания арқылы алынатын шыныдағы мөлдір түссіз кескін.

ДИАФИЛЬМ [грек. dia – арқылы, ағыл. film] зат. Суреті көрсетіліп, астына түсініктеме жазылатын (көрнекі құрал ретінде пайдаланатын) шагын фильм; оқytудың көрнекі құралдарын экрандық көрсету түрі.

ДИАФИНОМЕТР [грек. diaphancia] зат. физ. Қатты дененің, сұйықтар мен газдардың мөлдірлік дәрежесін анықтайтын аспап.

ДИАФРАГМА [грек. diaphragma] зат. 1. анат. Көкірек қуысын іш қуысынан бөліп тұратын көкет. 2. физ. Оптикалық прибордың ішіндегі (фотоаппаратқа) жарықты ықшамдап, шашыратпай тұратын қалқан. 3. су шар. Судың сүзілуін азайту үшін қолданылатын қабырға тәрізді қалқан.

ДИАФРАГМАЛЫ сын. Диафрагмасы бар, диафрагма орнатылған.

Диафрагмалы сорғы. тех. Поршені көп жағдайда иілгіш резеңкелі тілімшемен – диафрагмамен немесе мембранамен алмастырылған, цилиндр фланеці ернеуінен қысылған, ал ортасы ось бойында іштірек механизм арқылы ілгерілік-қайтымды қозғалатын сорғы.

ДИАФТОРЕЗ зат. геол. Магмалық және метаморфтық таужыныс метаморфизмінің төменгі сатысына тән жаңа жағдайларға бейімделуі нәтижесінде осы таужыныстар болмысында бұрынғы минералдар есебінен жаңа минералдық түрлердің қалыптасу үдерісі.

ДИАФТОРИТ зат. геол. Шегінту метаморфизміне ұшыраған таужыныстар.

ДИАЦЕТИЛЕН зат. хим. Құрамында қос үш байланысы бар көмірсутек, түссіз газ.

ДИБАЗОЛ зат. мед. Кіре тамыр түтігін кеңітетін дәрілік препарат.

ДИБРОМЕТОН зат. хим. Этанның бромды туындысы, этилді сұйықтықтың құрамдас бөлігі.

ДИВАН¹ [ир. دیوان] зат. Отыруға және жатуға арналған арқалық сүйеніші бар жұмсақ жиһаз.

ДИВАН² зат. тар. Түрік сұлтандары кезіндегі төрелер кеңесі, дуан.

ДИВЕРГЕНТТІ [лат. divergens] сын. Түрлі бағытта қозғалатын.

Дивергентті қатпарлар. геол. Бір-бірінен тебіле тоңкерілген дербес қатпарлар немесе қатпар жүйелері. **Дивергентті қосақ.** геол. Тангенциалдық (бүйірлік) қозғалыстардың орталық оңірден шеткі аймақтарға қарай жылжуы нәтижесінде қалыптасатын қатпарлы егіз жүйенің (әдетте, эвгеосинклидтер) бір-бірімен тоқайласу пішіні.

ДИВЕРГЕНЦИЯ [лат. divergere] зат.

1. биол. Эволюция барысында қолдан сұрыптау әрекетінен немесе табиғи сұрыпталу нәтижесінде ағза белгілерінің өзара алашқауы.

2. физ. Бір жүйеке талшығымен келген жүйеке импульстерінің әртүрлі нейрондарға, тіпті мидың әртүрлі бөлімдеріне таралуы. 3. мат. Векторлық өріс ағынының берілген нүктедегі өзгеру шамасын сипаттайтын сан. 4. лингв. Тілдегі бір дыбыстың белгілі жағдайға байланысты дағдылы қалпынан ауытқуы, өзгеріп айтылуы.

ДИВЕРСАНТ зат. саяси. Диверсия жасаушы.

ДИВЕРСИФИКАЦИЯ [лат. diversus – әртүрлі, facere – жасау] зат. экон. Өндіріс тиімділігін арттыру, экономикалық табыс табу мақсатында өнім түрлерін көбейту не өзгерту, өндірістің жаңа түрлерін игеру.

ДИВЕРСИФИКАЦИЯЛА= ет. экон. Тың өндіріс көздері мен түрлерін игеру.

ДИВЕРСИФИКАЦИЯЛАУ экон. Диверсификацияла етістігінің қимыл атауы.

ДИВЕРСИЯ¹ [лат. diversio] зат. Жау тылындағы белгілі бір елдің әскери мемлекеттік мәні бар нысандарын шетелдік агенттер немесе қылмыстық элементтердің бұлдіруі, я істен шығаруы, қастандық іс-әрекеті.

ДИВЕРСИЯЛЫҚ сын. Диверсияға тән, диверсияға қатысты.

ДИВЕРСИЯЛЫҚ-БАРЛАУШЫЛЫҚ сын. Жау тылына барлау, диверсия жүргізетін.

Диверсиялық-барлаушылық топ. әск. Қарсылас тылына барлау және диверсия жүргізу үшін арнайы жаттықтырылған бөлімше.

ДИВИДЕНД [лат. dividendus] зат. экон. Қосқан ұнайға қарай берілетін таза пайданың үлесі.

ДИВИДЕНДТІК сын. Дивиденд түріндегі, дивидендке тән, дивидендке қатысты.

Дивидендтік санак. экон. Дивиденд алушылардың бар-жоғын, мекенжайын нақтылау т.б. мақсатта жүргізілетін барлық акция ұстанушылардың санағы.

ДИ-ВИ-ДИ [ағыл. – DVD] зат. инф. Сандық бейнедиск.

ДИВИЗИ зат. муз. Дауыстың бөлінуі, бір-біріне қосымшалай орындалуы.

ДИВИЗИОН [франц. division] зат. 1. әск. Артиллериялық бронетанктік, зениттік-ракеталық т.б. бөлімшелерден құралған әскери құрама, оқ жаудырыш, тактикалық құрама бөлім. 2. тар. XX ғ. 2-жартысына дейін 2–3 атты әскер эскадронынан тұратын тактикалық құрама. 3. тар. Азамат соғысы жылдарында бірнеше әскери ұшақ топтарынан тұрған арнайы бөлімдер. 4. Қазіргі заманғы әскери-теңіз флотындағы біртекті кемелердің тактикалық құрама.

ДИВИЗИЯ [лат. division] зат. әск.

3–4 полктан құралған құрама әскер.

ДИВИЗИЯДАЙ сын. Дивизия мөлшеріндегі.

ДИВИЗИЯЛЫҚ сын. әск. Дивизияға қатысты, дивизияға тән.

Дивизиялық артиллерия тобы. әск. Қарсыластың тактикалық ядролық құралдарымен және артиллериясымен күресуге, оның резервтерін, радиоэлектрондық құралдарын және басқару пункттерін жою мақсатында дивизия іс-әрекетінің негізгі бағытындағы атысын күшейтуге арналған топ.

ДИВИЗИОНДЫҚ сын. әск. Дивизионға тән, дивизионға қатысты.

ДИГИБРИДТІ сын. биол. Тұқым қуалау қасиеттері екі ғана белгілермен айырылатын.

ДИГЛОССИЯ зат. лингв. Бір қоғамда екі тілдің болуы және қатынасу ортасына байланысты сөйлеушілердің әрбір тілді қолдануы.

ДИГРАФ зат. лингв. Екі әріптің бірігіп, бір дыбысты беруі.

ДИДАКТИКА [грек. didaktikos] зат. пед. Педагогикалық ғылымның білім беру, машық пен дағдыны меңгерту, берілетін оқыту әдістерін, білім мазмұнының көлемі мен құрылымын айқындайтын, баяндайтын бөлімі.

ДИДАКТИКАЛЫҚ сын. Дидактикаға қатысты, дидактикаға тән.

Дидактикалық материал. пед. Оқушыларға өз бетімен жұмыс істеу үшін таратылатын құралдар (карта, кесте т. б.). **Дидактикалық ойындар.** пед. Оқыту мақсатын жүзеге асыруға арналған ойындар. **Дидактикалық шығармашылық.** пед. Оқу материалын оқушыларға меңгертуге байланысты әртүрлі амалдарды іріктеу және құрылымдау жөніндегі оқыту әрекеті.

ДИДАКТОГЕНИЯ [грек. didaktikos – үйретуші, ұқтырушы, genes – пайда болған] зат. пед. Тәрбиеші (педагог, жаттықтырушы, басы т.б.) тарапынан педагогикалық әдептің бұзылуы салдарынан болған оқушының жағымсыз психологиялық жай-күйі (көңіл-күйдің нашарлауы, қорқыныш, түңілу).

ДИДАР [ар. ديدار] зат. 1. *Жүз, келбет, түр, түс.* 2. ауыс. *Нұр, сәуле.*

Дидар қосты. *Жүздесті, жолықты. Дидарына әсемдік қосты.* поэт. *Жайнады, құлтырды, әдеміленді. Дидарына тоймады. Жүзіне қараудан шаршамады, аса құмар болды. Дидарын көрді. Жүздесті, жүзін көрді. Дидары солды. Жүзі өзгерді, оңі қашты, нұры тайды.*

ДИДАРЛАН= ет. *Нұрлану, көріктену, сұлулану.*

ДИДАРЛАС= ет. *Кездесу, жүзбе-жүз әңгі-мелесу.*

ДИДАРЛАСТЫР= ет. *Кездестіру, жүздесті-тір.*

ДИДАРЛАСТЫРУ *Дидарластыр етістігінің қимыл атауы; жүздестіру, жолықтыру.*

ДИДАРЛАСУ *Дидарлас етістігінің қимыл атауы; кездесу, жолығу.*

ДИДАРЛЫ сын. 1. *Келбетті, көрікті.* 2. ауыс. *Нұрлы, сәулелі.*

ДИДАРСЫЗ сын. *Көріксіз.*

ДИДАРИЗДЕГІШ зат. тех. *Фотоаппараттың суретке түсірілетін нысанды табуына арналған бөлшегі.*

ДИЕЗ [франц. diese] зат. муз. *Белгілі бір дыбыстың үнін жарты тон жоғарылататын белгі, таңба.*

ДИЕСТАЗИЯ зат. псих. *Денені тік қалыпта ұстаудың қиындауы.*

ДИЕТ зат. сөйл. *Диета.*

ДИЕТА [грек. diaita] зат. мед. *Адамның белгілі бір ретпен тамақтану тәртібі, тамақтану режімі, емдәм.*

ДИЕТАЛЫҚ сын. *Диетаға қатысты, емдәмдік.*

ДИЕТОЛОГИЯ [грек. diaita – тамақтану тәртібі, logos – ілім] зат. мед. *Сау және науқас адамның тиімді тамақтануын, дұрыс тамақтанудың ғылыми негіздерін және оны ұйымдастыру әдістерін зерттейтін ғылым.*

ДИЗАЖИО [итал. disagio – ауытқу, шегеру] зат. экон. *Құнды қағаздардың нарықтық базамының олардың көрсетілген құнынан азау, төмендеу жағуына қарай ауытқуы.*

ДИЗАЙН [ағыл. design] зат. өнер. *Көркемсурет және сәулет өнерінің өнеркәсіп бұйымдарының ең үздік үлгілерін жасау және заттық ортаны үйлестіру шараларын қамтитын бағыт атауы.*

ДИЗАЙНЕР зат. *Материалдық дүниелерді көркемдеумен, безендірумен айналысатын маман. Дизайнерлер одағы. Дизайнерлерді біріктіріп, басшылық жасайтын ұйым.*

ДИЗАРТРИЯ зат. мед. *Жеке дыбыстарды, буындарды және сөздерді айтуға дыбыс қиындығы, кекештік.*

ДИЗЕЛЬ зат. тех. *Мұнаймен іштен жанатын қозғалтқыш.*

Дизель майлары. *Автомобильдердің және кемелінің қозғалтқыштарын майлауға қолданылатын мұнай майлары. Дизель отыны.* хим. *Сұйық мұнай отыны.*

ДИЗЕЛЬДІ сын. тех. *Дизелі бар, дизель орнатылған.*

ДИЗЕНТЕРИЯ [грек. dysentaria] зат. мед. вет. *Адам мен малда болатын қанды ірің аралас ішектің жұқпалы ауруы.*

ДИЗОСМИЯ зат. мед. *Иіс сезу сезімінің бұзылуы.*

ДИЗУРИЯ ет. мед. *Зәр шығару қызметінің бұзылуы.*

ДИЗЬЮНКЦИЯ зат. *Логикада, тіл білімінде бір заттың екі белгісінің бір-біріне қарсы қойылуы, бірін-бірі жоққа шығаруы.*

ДИКТАНТ [лат. dictare] зат. пед. *Дауыстап оқу арқылы өткізілетін жазба жумыс.*

ДИКТАТОР [лат. dictator] зат. саяси. *Мемлекет ісін шексіз билеуге еркі бар билік иесі.*

ДИКТАТОРЛЫҚ сын. *Диктаторға тән, диктаторға қатысты.*

ДИКТАТУРА [лат. dictatura] зат. саяси. *Қолында мемлекет билігі бар таптың шексіз үстемдігі.*

ДИКТИОКАУЛЕЗ зат. вет. *Малдың өкпесіндегі құрт ауруы.*

ДИКТОР [лат. dictor] зат. *Микрофон арқылы теле-радиохабарларды оқитын маман.*

ДИКТОФОН [лат. dictare – ежіктеу, грек. phone – үн, дыбыс] зат. тех. *Сөзді дыбыс тасығышқа (магниттік таспаға) жазып алатын және оны қайта жаңғыртатын құрылғы.*

ДИКЦИЯ [лат. dictio] зат. *Сөйлеуде, өлең айтуда сөздің және буының айқын, ашық айтылуы, нәші, мақам.*

ДИКЦИЯЛЫҚ зат. *Дикцияға тән, дикцияға қатысты.*

ДИҚАН [ир. ديكان] зат. *Егінші, егінді күтуші. Диқан баба.* миф. *Егіншілерді қорғаушы әулие. Диқан дарысын.* тілек. жерг. *Астық мол болсын, қырман тасысын!*

ДИҚАНГЕР зат. *Егінші.*

ДИҚАНГЕРЛІК зат. *Егіншілік.*

ДИҚАНГЕРШІЛІК зат. сөйл. *Диқаншылық.*

ДИҚАНДАЙ сын. *Диқан сияқты, диқан тәрізді.*

ДИҚАНДЫҚ зат. *Егіншілік, диқаншылық.* **ДИҚАНШЫ** зат. *Егін салушы, егінді кәсіп етуші.*

ДИҚАНШЫЛЫҚ зат. *Егіншілік.*

ДИЛАН= ет. *Тыңау, әлдену, қуаттану.*

ДИЛАНДЫР= ет. *Қуаттандыру, әлдендіру.*

ДИЛАТОМЕТР [лат. dilatare – кеңейту, грек. metron – өлшем] зат. физ. *Зат көлемінің өзгеруін өлшейтін аспап.*

ДИЛЕММА [грек. dilemma] зат. филос. *Топшылағанда, байымдағанда болатын қарама-қарсы екі пікірдің бірін таңдау, екінің бірі.*

ДИЛЕТАНТ [итал. dilettante] зат. *Арнаулы даярлығы болмаса да ғылыммен не өнермен үстірт шұғылданушы адам.*

ДИЛЕР [ағыл. dealer] зат. экон. *Тауарларды, бағалы қағаздарды, валютаны сатып алу-сату мәмілесі кезінде белдалдық міндеттерді жүзеге асыратын заңды немесе жеке тұлға, бағалы қағаздар нарығына кәсіпқұрымы.*

ДИЛИЖАНС зат. тар. *Көп орынды жабық пәуеске арба.*

ДИЛОГИЯ [грек. di – екі per, logos – сөз] зат. әдеб. *Сюжеті, мазмұны бір-бірімен байланысты, негізгі кейіпкерлері ортақ екі кітаптан тұратын әдеби шығарма.*

ДИЛЫ сын. *Күйлі, қуатты.*

ДИМЕДРОЛ зат. мед. *Дененің ауруын, құрысуын басатын, тыныштандырып, ұйықтататын ақ түсті дәрі.*

ДИМЕР зат. хим. *Бір заттың екі молекуласының бір-бірімен қосылуы.*

ДИМОРФИЗМ зат. биол. *Бір түрдің дарақтарындағы морфологиялық-физиологиялық белгілер бойынша айырмашылық.*

ДИНАМИЗМ [грек. dynamis] зат. *Өзгеріс, құбылыс, даму.*

ДИНАМИКА [грек. dynamikos] зат. 1. *Құбылыстың өзгеруі, дамуы.* 2. физ. *Күш әсері және дене қозғалысын зерттейтін механика бөлімі.* 3. муз. *Музыкалық шығармадағы үннің күші мен қаттылығының түрлі деңгейі.*

ДИНАМИКАЛЫ сын. *Қозғалысты, дамымалы.*

ДИНАМИКАЛЫҚ сын. тех. 1. *Физика*

динамикасына тән. 2. *Музыка динамикасына тән.* 3. *Медициналық динамикаға тән.*

Динамикалық ауыстыру. и.н.ф. <ағыл. dynamic relocation> *Белсенді бағдарламаны немесе оның бөлігін бір сақтауыш құрылғыдан басқа сақтауыш құрылғыға ауыстыру.* **Динамикалық бағдарлау.** и.н.ф. <ағыл. dynamic routing> *Компьютер желілеріндегі байланыс арасында мәліметтердің артық жүктелгені және оның қабылданбағаны жайлы хабар берілген кезде ақпарат жеткізілетін маршрутты автоматты түрде өзгертетін тәсілі.* **Динамикалық геология.** геол. *Жер ғаламшарының қойнауындағы және оның беткі қабатындағы іс-әрекеттерді зерттейтін геологиялық ғылым саласы.* **Динамикалық екіпін.** лингв. *Лебізді екіпін.* **Динамикалық жоспарлау.** и.н.ф. <ағыл. dynamic scheduling> *Уақытты бөлетін жүйеде мәселелер аяғының тапдау негізінде жүзеге асатын және ресурстарды пайдалануды оңтайландыруға мүмкіндік беретін тапсырмаларды орындау кезектілігін жоспарлау.* **Динамикалық жүйе.** мат. *Еркіндік дәрежесінің саны шекті болып келетін механикалық жүйе.* **Динамикалық жүктеме.** физ. *Уақыт ішінде мәні, бағыты не күші түсу үлгісіне тез өзгеруімен сипатталатын жүктеме.* **Динамикалық жүктеу.** и.н.ф. <ағыл. dynamis program loading> *Негізгі жағдай бағдарлама тұтасымен жазылмайтын бағдарламаларды жүктеу тәсілі.* **Динамикалық зондылау.** геол. *Топырақтар мен таужыныстардың қасиетін балалық жеделдеме әдіспен барлап білу.* **Динамикалық көлем.** су шар. *Су айдынының көлеміне қалпына қатысты ауытқуына байланысты алынған статистикалық көлемдердің бөгендегі су көлемін дәлме-дәл сипаттай алмауы.* **Динамикалық құбылыс.** кен. *Жерасты қазбаларының жанынан көмірдің, таужыныстардың, газдардың немесе сұйық заттардың кенеттен пайда болып, аса күшті жылдамдықпен қозғалуы.*

ДИНАМИТ [грек. dynamis] зат. физ. *Құрамында нитроглицерині бар, жарылып атылатын қопарғыш зат.*

ДИНАМИТТЕЙ сын. *Динамит сияқты, динамит тәрізді; жарылып кететіндей, қопарғыш заттай.*

ДИНАМО [грек. dynamis] зат. тех. *Электр тогын өндіріп шығаратын машина.*

ДИНАМОГРАФ мед. тех. *Бұлшық еттің тартылу жылдамдығын және күшін кескіндеме түрінде тіркеуге арналған аспап.*

ДИНАМОМЕТР [грек. dynamis – күш, metron – өлшем] зат. физ. *Күштің шамасын өлшейтін аспап.*

ДИНАМОМЕТАМОРФИЗМ зат. геол. *Тектоникалық күштер әсерінен таужыныстар негізінен құрылымдық, кейде минералдық өзгерістерге ұшырайтын, сол таужыныстардың қатпарлауымен сабақтаса өтетін процесс.*

ДИНАР [ир. دينار] зат. тар. *Бірқатар елдерде ертеде қолданылған арабтың алтын теңгесі.*

ДИНАРИЙ [лат. denarius] зат. тар. *Ежелгі Римде пайдаланылған күміс не алтын шақа.*

ДИНАС зат. *Отқа төзімді материал.*

ДИНАСТИЯ [грек. dynasteia] зат. *Ұрпақ қуалап, бір тұқымдан соң бірінің елі билеуі.*

ДИНАФТАЛИТ зат. *Аммиак селитрасы мен динитрофталдиннің механикалық қосындысынан тұратын жарылғыш зат.*

ДИНГО зат. зоол. *Австралияда таралған жабайы ит.*

ДИНОЗАВР [грек. dinosauria] зат. палеон. *Архозаврлар тармағына жататын, жойылып кеткен бауырымен жорғалаушылардың ең көп тобының жиынтық атауы.*

ДИНОМЕТР зат. тех. Жүннің мықтылығын, созымдылығын анықтайтын аспап.

ДИОД зат. физ. Бір жақты электр өткізгіштігі бар екі электродты (анод және катод) электр вакуумдық, газ разрядты немесе шаләткізгішті құрал.

ДИОКСИД [нем. Dioxid] зат. хим. Қандай да бір элементтің бір атомы оттегінің екі атомымен бірігуінен пайда болатын екі оттегілі химиялық байланыс.

ДИОКСИН [нем. Diopin] зат. хим. Екі не одан да көп бензол сақинасы болатын, екі оттект атомы арқылы тұйықталған хлорорганикалық қосылыстар тобы.

ДИОПСИД [грек. diopsid] зат. геол. Силикаттар класының тізбекті типіне жататын пироксендер тобындағы минерал.

ДИОПТОМУС зат. зоол. Су шааны.

ДИОПТР [грек. dioptra] зат. 1. тех. Жылжымалы бөлігін қашықтағы затқа бағыттайтын бұрыш өлшейтін аспап, тетік, құрал. 2. өск. Витновқаа бекітпеден алыс емес (атқыш көзіне жақын) бекітілген, көзден дәлдігін арттыруға арналған тетік.

ДИОПТРИКА [грек. dioptrika] зат. физ. Эртүрлі ортадағы сәулелің сынуын зерттейтін оптика бөлімі.

ДИОПТРИЯ зат. тех. Оптика шынысының ауытқушы күшін өлшеу бірлігі.

ДИОПТРИ сын. есім. Диоптри бар, диоптр орнатылған.

Диоптрлі шкала, тех. Қаралатын заттың көріну анықтығын белгілеуге арналған бөліктері бар оптикалық аспаптың (дүрбі, перископ және т. б.) окулярлық сыртқы жақтауындағы шкала.

ДИОРИТ [франц. diorite] зат. геол. Орта құрамды интрузивтік тау жынысы.

ДИПЕПТИД зат. хим. Екі аминқышқылдар қалдығынан тұратын қосылыстар.

ДИПЕПТИДАЗА зат. хим. Дипептидтердің екі аминқышқылына ыдырауын катализдейтін фермент.

ДИПЛОДОК [лат. diplogocus] зат. зоол. Өсімдіктермен қоректенетін, кесіртке жамбасты динозаврларға жататын бауырымен жорғалаушылар тобы.

ДИПЛОМ [грек. diplomе] зат. 1. Арнаулы оқу орнын бітіргендігі туралы куәлік. 2. Диплом алу үшін жазылатын еңбек. 3. Диссертация қорғаған ғылыми дәрежесі үшін берілетін куәлік. 4. Белгілі бір табыс я жетістік үшін марапаттап берілетін куәлік.

Диплом жұмысы, пед. Студенттердің жоғары оқу орнын бітірерде өз бетімен жазбаша орындайтын жұмысы.

ДИПЛОМАНТ зат. 1. Диплом жазушы адам. 2. Диплом алған жүлдегер.

ДИПЛОМАТ¹ [грек. diplomate] зат. 1. Мемлекеттің сыртқы істер министрлігінде немесе осы мекеменің шетелдердегі өкілдіктерінде қызмет атқаратын, арнайы кәсіби білім даярлығы және дипломатиялық дәрежесі бар мемлекеттік қызмет адамы. 2. ауыс. Әр нәрсенің иінін келтіріп, қисынын табатын адам.

ДИПЛОМАТ² зат. Портфель орнына қолға ұстайтын төртбұрышты қол сөмкесі.

ДИПЛОМАТИЯ [франц. diplomatie] зат. 1. саяси. Мемлекеттің сыртқы, халықаралық саясатын жүргізу жөніндегі үкімет әрекеті. 2. ауыс. Құлық, айла-шары.

ДИПЛОМАТИЯЛЫҚ сын. саяси. Дипломатияға қатысты, дипломатияға тән.

Дипломатиялық актілер, саяси. Дипломатиялық қызмет барысында қолданылатын

құжаттардың ортақ атауы. Дипломатиялық дәреже. Дипломаттарға атқарып жүрген қызметтеріне қарай үкімет тарапынан берілетін ерекше белгі. Дипломатиялық жанжал. Екі ел арасындағы келіспеушілік. Дипломатиялық иммунитет. д и п л. Шетел елшіліктері және олардың қызметкерлеріне берілетін ерекше қол сұқпаушылық құқықтар мен жеңілдіктер жиынтығы. Дипломатиялық корпус. саяси. Қабылдаушы мемлекеттің үкіметі таныған шетелдік дипломатиялық өкілдіктердің барлық дипломатиялық қызметкерлері мен олардың отбасы мүшелерінің ортақ атауы. Дипломатиялық миссия. саяси. Уәкіл немесе тұрақты сенімді өкіл басқаратын дипломатиялық өкілдік. Дипломатиялық өкілдік. саяси. Мемлекеттің шет елдердегі дипломатиялық өкіл басқаратын, сыртқы істермен айналысатын органы.

ДИПЛОМАТТЫҚ зат. 1. Дипломат болушылық. 2. ауыс. Әр нәрсенің тілін таба білушілік.

ДИПЛОМДЫҚ сын. Диплом алу үшін жазылған.

ДИПЛОПИЯ [грек. diploos – көс, ops (opos) – көз] мед. Бейіненің қосарланып көрінуімен сипатталатын көру қабілетінің бұзылуы.

ДИПТЕРЛЕР [грек. dia – арқылы, pteron – қанат] зат. зоол. Тек алдыңғы қанаттары ғана жақсы дамыған, кең тараған жәндіктердің тобы (оларға шыбын-шіркейлер, масалар, бүргелер т.б. жатады).

ДИПТЕРОЛОГИЯ зат. зоол. Диптерлерді (шыбын-шіркейлерді т.б.) зерттейтін энтомологияның бір бөлімі.

ДИРЕКТИВА [франц. directive] зат. 1. Жоғарғы органның төмен органдарға немесе басқарушылардың қол астындағыларға берген бұйрық, нұсқаулары. 2. Үкіметтің халық шаруашылығын дамыту жолындағы бағыты, бағдарламасы. 3. өск. Ұрыс қимылдарын дайындау мен жүргізу, жабдықтау, үйрету, штаттық ұйымдастыру т.б. әскердің (құштің) іс-әрекеті мен өмірі мәселелерін қамтитын жазбаша түрдегі жауынгерлік өкімдік немесе қызметтік құжат.

ДИРЕКТИВАЛЫҚ сын. Директиваға қатысты.

Директивалық жоспар, Орындалуы қатаң бақылауға алынатын жоспар.

ДИРЕКТОР [лат. director] зат. Мекеменің, өндіріс орнының, кәсіпорынның жетекшісі, басқарушысы.

ДИРЕКТОРАТ зат. Бас директор басқаратын ірі фирманың т.б. директорларының алқасы.

ДИРЕКТОРЛЫҚ сын. Директорға тән, директорға қатысты, директор ретіндегі.

ДИРЕКЦИЯ [лат. directio] зат. Мекеме, өндіріс, оқу орындарының ішінде директор басқаратын басшылық орны.

ДИРИЖАБЛЬ [франц. dirigeable] зат. Іші газбен толтырылған, аспанда қалқып тұратын ауадан жеңіл, басқармазы аппарат.

ДИРИЖАБЛЬДЕЙ сын. сөйл. Дирижабль сияқты, дирижабль тәрізді үлкен.

ДИРИЖЕР [франц. diriger] зат. муз. Оркестрді басқаратын адам.

ДИРИЖЕРЛЫҚ сын. муз. Дирижерге қатысты, дирижерге тән.

ДИРХЕМ [ир. درهم] зат. көне. Орта ғасырдағы араб елдерінің күміс ақшасы.

ДИСАХАРИД зат. хим. Екі моносахарид қалдығынан тұратын қант.

ДИСБАКТЕРИОЗ зат. мед. Аззаның (негізінен ішектің) қалыпты микрофлорасының түрлік құрамы мен саны арақатынасының өзгеруі, ішекке тән емес микробтардың дамуы.

ДИСБАЛАНС [франц. disbalance] зат. экон. Төте-теңдіктің бұзылуы.

ДИСБАЗИЯ зат. псих. Жүрістің бұзылуы.

ДИСГАРМОНИЯ [лат. disharmonia] зат. муз. Үндестіктің бұзылуы, үннің құлаққа жағымсыз болып естілуі, үйлесімсіздік.

ДИСГРАФИЯ зат. пед. Дирысжаза алмау немесе жазу арқылы ойды жеткізе алмау.

ДИСК [грек. diskos] зат. 1. Жан-жағы дөңестеу, жалпақ, дөңгелек зат. 2. өск. Кол пулеметтің оқ тұратын бөлшегі. 3. астр. Күннің, Айдың Жерден қараандағы беті. 4. инф. Жазылған ақпаратты ұзақ уақыт есте сақтай алатын магниттік қабыршақпен қапталған дөңгелек пластина түріндегі дерек жинақтаушы құрылғы. 5. анал. Аздағы омыртқа жотасын ұстап тұратын омыртқа аралықтарында орналасқан мүше.

ДИСКА зат. сөйл. Диск.

ДИСКАНТ [лат. discantus] зат. муз. 1. Ер балалардың жіңішке дауысы. 2. Жіңішке дауысты әнші адам.

ДИСКАУНТ зат. экон. 1. Халықаралық есеп айырысуда қолданылатын тікелей шеерім нысаны. 2. Банкирдің бағалы қағаздарды атаулы бағасынан төмен бағамен сатып алу әрекеті.

ДИСКАУНТЕР [ағыл. discounter] зат. экон. Өнеркәсібі дамыған елдерде ұзақ мерзімді тұтыну тауарларын қандай да болсын, қосымша қызметтер көрсетпестен арзан бағамен сататын дүкен.

ДИСКЕТ [ағыл. diskette] зат. инф. Есептеу машиналарында арнаулы пәкіде сақпалатын илгіш ақпарат тасығыш; компьютердің сыртқы жады ретінде пайдаланылатын, алмалы-салмалы шағын табақша түрінде жасалған, магниттік қабықшасы бар, қорапқа салынған сақтаушы құрылғы.

ДИСКОВОД зат. Компьютердің диск салуға арналған жері.

ДИСКОГРАФИЯ зат. 1. Грампластинкалардың жасалуы және мазмұнын сипаттау. 2. зат. Түйіндеме жазылатын жаңа грампластинка тізімдері, оларға жазылатын рецензиялары бар мерзімді баспалардағы бөлімдер мен тізбелер.

ДИСКОНФОРТ [ағыл. discomfort] зат. Жайсыздық, жағдайсыздық, қолайсыздық.

ДИСКОНТ [ағыл. discount] зат. экон. Биржалық және валюталық мәмілелерде тауар – валюта бағасынан шегерім; банк вексельді есептеу кезінде (банкнің вексель бойынша төлем төлеу мерзімі басталғанға дейін вексель иелерінен оны сатып алуы кезінде) өндіріп алатын есептік пайыз.

ДИСКОНТТЫҚ сын. Дисконтке байланысты.

Дисконттық қарыз міндеттемесі, экон. Бас-тапқыда атаулы құны бойынша сатылған, ал қайталама рынокта атаулы құнынан төмен бағамен сатылатын міндеттеме.

ДИСКОНТЕР зат. Вексельді есепке алушы.

ДИСКОТЕКА [грек. theke] зат. Көпшілік, негізінен, жастар арасында ұйымдастырылатын сауық, би кеші.

ДИСКРИМИНАНТ [лат. discriminans – бөлуші, ажыратушы] зат. мат. Берілген функцияның мәнін анықтайтын, мәні нөлге тең болған жағдайда функцияның нормадан ауытқуымен сипатталатын бірлік.

ДИСКРИМИНАТОР [лат. discriminare] зат. тех. Электр тербелістері параметрлерінің (фазасының, жиілігінің, ұзақтылығының) өзгерісін сол тербеліс амплитудасының өзгерісіне айналдыратын немесе импульстер арасынан амплитудасы белгіленген шамадан асатын

импульстерді бөліп шығаратын электрондық құрылғы.

ДИСКРИМИНАЦИЯ [лат. discriminatio] зат. саясн. Құқыққа шек қою я құқықты жою саясаты, нәсілдік кемсітушілік.

ДИСКУРС зат. лингв. Лингвистикалық зерттеу нысаны ретіндегі сөйлеу, әңгіме.

ДИСКУССИЯ [лат. discussio] зат. Көпшілік болып, талас мәселені талқылау, пікір сайыс, пікірталас, айтыс.

ДИСКУССИЯЛЫҚ сын. Дискуссияға тән, дискуссияға қатысты; дискуссияға талас тудыратын.

ДИСКІ зат. сөйл. **Диск. 1.** Жан-жағы дөңестеу, жалпақ, дөңгелек зат. **2.** әск. Қол пулеметтің оқ тұратын бөшегі. **3.** астр. Күннің, Айдың жерден қарағандағы беті. **4.** тех. Мәшиненің жалпақ, дөңгелек формалы бөшегі.

ДИСКІЛЕ= ет. Топырақты баптау, майдалау.

ДИСКІЛЕН= ет. Топырақтың майдалануы. **ДИСКІЛЕУ** Дискіле етістігінің қимыл атауы.

ДИСКІП сын. Дискісі бар, диск орнатылған. **ДИСЛОКАЦИЯ** зат. **1.** әск. Әскердің өз елінде орналасуы. **2.** геол. Жер қыртысының жылжуы.

ДИСПАНСЕР [франц. dispensaire] зат. мед. Белгілі бір ауруды емдейтін және одан алдын ала сақтандыратын арнаулы медициналық мекеме.

ДИСПАНСЕРИЗАЦИЯЛАУ= ет. мед. **Диспансерлеу.**

ДИСПАНСЕРЛЕУ= ет. мед. Диспансер арқылы жүзеге асырылатын денсаулық сақтау, аурудың алдын алу және емдеу үшін жұртшылықты үнемі дәрігер бақылауына алу.

ДИСПАНСЕРЛІК сын. мед. Диспансерге тән, диспансерге қатысты.

ДИСПАША [франц. dispache] зат. экон. Теңізде ортақ апаттың болғанын тіркейтін арнаулы құжат, одан келтірілген залалдың есебі және оны сапарды ұйымдастыруға қатысушылар арасында бөлу.

ДИСПАЧ [ағыл. dispatch] зат. тех. Жүктің кеме мерзімінен бұрын тиелгені (түсірілгені) үшін кеме иелерінің жүктің иесіне (кеме жалдаушыға) төлейтін сыйақылық төлемдері (сыйақысы).

ДИСПЕПСИЯ [грек. dis – айыруды, бөлінуді білдіретін қосымша, persis – ас қорыту] зат. мед. Асқорыту қызметінің бұзылуы.

ДИСПЕРСИЯ [лат. dispersus] зат. физ. Заттың бытырап ұсақталуы.

ДИСПЕРСИЯЛАНДЫРУ= ет. физ. Ірі бөлшектердің ұсақталып уатылуы.

ДИСПЕРСИЯЛЫҚ сын. Уақ бөлшектері.

ДИСПЕТЧЕР [ағыл. dispatcher] зат.

1. Транспорттың, мекеменің жұмысын реттеп жүргізуші адам. **2.** инф. Ресурстардың үлестірілуін басқаратын бағдарлама; компьютер ресурстарын ортақ пайдалануды ұйымдастыруға қатысты мәселелерді басқару бағдарламасы.

ДИСПЕТЧЕРЛЕУ= ет. Ақпарат таратуда және оны өңдеуде техникалық құрал-жабдықтарды қолданып, өндірістік үдерістерді ішуге тексеру және басқару жұмыстарын орталықтандыру.

ДИСПЕТЧЕРЛІК сын. Диспетчерге тән, диспетчерге қатысты.

Диспетчерлік кесте. сушар. Бөген жұмысын басқару ережелерін диспетчерлік кестелер арқылы беретін арнайы құжат.

ДИСПЛЕЙ [ағыл. display] зат. инф.

Экранда әліпбилік, сандық, графикалық ақпараттың көрінімді бейнесін беретін құрылғы.

ДИСПОНЕНТ [лат. disponens] зат. қаржы. Фирманың ісі жөніндегі өкіл, жарлық беруші, банк комиссиягерлерінің немесе корреспонденттерінің есепшоттарындағы бос соманы басқарушы.

ДИСПОРЦИЯ зат. Жеке бөліктердің өзара сәйкеспені, пропорцияның жоқтығы.

ДИСПУТ [лат. disputare] зат. Көпшілік алдында белгілі бір мәселені талқыға салатын ғылыми талас, пікірталас.

ДИССЕРТАНТ [лат. dissertans] зат. Өзінің ғылыми еңбегін көпшілік алдында қорғаушы.

ДИССЕРТАЦИЯ [лат. dissertatio] зат. Ғылыми дәреже алу үшін белгілі бір мәселе зерттеліп жазылатын ғылыми еңбек.

ДИССЕРТАЦИЯЛЫҚ сын. Диссертацияға тән, диссертацияға қатысты.

Диссертациялық кеңес. ғыл. Диссертация қорғалатын ғалымдардың мәжілісі. **Диссертациялық сараптама.** ғыл. Комиссия мүшелері жоғары аттестациялық комиссия бекіткен талапқа сай ғылыми дәреже алу үшін ізденуші жазған жұмысын қорғағаны және қорғағаннан кейін жүргізілетін сараптау ісі.

ДИССИДЕНТ [лат. dissidens] зат. **1.** тар. Шіркеу уағыздайтын діни мойындаудан бас тартқан адам. **2.** саясн. Мемлекеттік идеологиямен келіспей, ресми билікке қарсы шыққан адам.

ДИССИДЕНТТІК сын. Диссидентке тән, диссидентке қатысты.

ДИССИМИЛЯЦИЯ [лат. dissimilatio] зат. **1.** биол. Күрделі органикалық заттардың бойындағы энергияның таратылып, қарапайым заттарға бөліну процесі. **2.** лингв. Сөз ішіндегі ұқсас дыбыстардың біреуінің өзге дыбысқа айналып кетуі.

ДИССИМИЛЯЦИЯЛАН= ет. хим. Молекулалардың бөлінуі, ыдырауы.

ДИССОНАНС [франц. dissonance] зат. муз. **1.** Музыкалық дыбыстардың үндеспенуі, бұзылуы. **2.** әдеб. Өлең үйқастарында кездесетін құбылыс; толымсыз үйқастың бір түрі.

ДИССОЦИАЦИЯ [лат. dissociatio] зат. хим. Молекуланың, радикалдың, ионның немесе молекулалық қоспаның екі немесе бірнеше бөлшектерге ыдырауы.

Диссоциация константасы. физ. Диссоциациялану реакциясының тепе-теңдік константасы.

ДИСТАНЦИЯ [лат. distantia] зат. **1.** Белгілі бір арадағы қашықтық. **2.** тех. Жол бойындағы темір, бөлімше.

ДИСТАНЦИЯЛЫҚ сын. Дистанцияға тән, дистанцияға қатысты.

Дистанциялық оқыту. пед. Электрондық және телекоммуникациялық құралдар арқылы білім беру ұйымдарынан алыста орналасқан адамдардың оқу-танымдық қызметі мен дамуына нысаналы және әдістемелі түрде ұйымдастырылған басшылық жасайтын оқыту нысандарының бірі.

ДИСТИЛДЕ= ет. Сұйықты қайнататын тазарту.

ДИСТИЛДЕН= ет. хим. Судың қайнату арқылы тазалануы.

Дистилденген су. хим. Еріген минералды тұздардан, органикалық заттардан және басқа қосылыстардан дистилдеу арқылы тазартылған су.

ДИСТИЛДЕУ Дистилде етістігінің қимыл атауы.

ДИСТИЛЛЯЦИЯ [лат. distillatio] зат. **Дистилде.**

ДИСТИЛЯЦИЯЛА= ет. Суды қайнататын тазарту, сүзу.

ДИСТИЛЯЦИЯЛАН= ет. Тазартылу, сүзілу.

ДИСТИЛЛЯЦИЯЛАУ Дистилляцияла етістігінің қимыл атауы.

ДИСТОНИЯ зат. мед. Қан тамырлары тонусының шамадан тыс төмендеуінен немесе жоғарылауынан аздада болатын өзгерістер.

ДИСТРИБУЦИЯ [ағыл. distribution] зат. лингв. Тілдік бірліктердің бөлінуі, мәтін жасайтын фонемалар, морфемалар, лексемалар жиынтығы.

ДИСТРИБЬЮТОР [ағыл. distributor] зат. экон. Тауарларды көтере сатып алып, кейін қайта сататын делдал фирма не жеке тұлға.

ДИСТРОФИЯ [грек. dis – айыруды, бөлуді білдіретін қосымша, trophē – тамақтану] зат. мед. Ағзаның қоректену қызметі бұзылуының себебінен азық сіңбеу, адам салмағының кемуі, денсаулығының нашарлауы.

ДИСТРОФИЯЛЫҚ сын. мед. Дистрофияға тән, дистрофияға қатысты.

ДИСФАГИЯ [грек. dis – айыруды, бөлуді білдіретін қосымша, phagein – жұту, жеу] зат. мед. Астың өңеште тоқтап қалуы, түйілуі.

ДИСФАЗИЯ зат. мед. Мидың зақымдануынан қалыпты сөйлеудің бұзылуы.

ДИСФЕМИЗМ зат. лингв. Қалыпты қолданылатын зат, құбылыс атауларын негізгі дөрекі, тұрпайы сөздермен ауыстырып айту.

ДИСФЕМИЯ зат. психол. Психологиялық факторларға байланысты сөйлеудің бұзылуы.

ДИСФОРИЯ зат. психол. Кейбір психикалық аурулардың салдарынан адамның қонлауанының бұзылуы, шамшыл, ызақор болып, айналсаындаеяларға тиіскіштікке бейімдік.

ДИТИЛИН зат. фарм. Операция жасайтын жерді жансыздандыратын ақ кристалды ұнтақ.

ДИУАН [ир. دیوان] зат. көне. Ескі сұлтандық, Түркияда жоғары лауазымды шенділер мен ақсүйектер бас қосып кеңес құратын орын. **2.** Ұлы үззірлерден, муфтиден т.б лауазымды адамдардан құралған кеңес.

ДИУАНА [ир. دیوانه] зат. діни. **1.** Бірзғын көптен тілеп, кәсіпсіз жүретін діндар, тақуа адам. **2.** ауыс. Іс-әрекетінде береке жоқ, бәтуасыз, тұрақсыз адам. **3.** ауыс. Сүйгеніне қосыла алмай, ғашықтық дертіне шалдыққан адам.

ДИУАНАДАЙ сын. Диуана сияқты, диуана тәрізді, тақуа адамдай.

ДИУАНАЛАУ сын. Бәтуасыздау, тұрақсыздау.

ДИУАНАЛЫҚ сын. Диуанаға тән, диуанаға қатысты. // Диуанаға лайықты іс-әрекет.

ДИФОСГЕН зат. хим. Тұншықтыратын әсері бар улағыш зат.

ДИФТЕРИТ [грек. diphthera] зат. мед. **Дифтерия.**

ДИФТЕРИЯ [грек. diphthera] зат. мед. Жұқпалы іш ауруы.

ДИФТОНТ [грек. diphtongos] зат. лингв. Дыбыстардың айрықша қосарланып келетін түрі, екі дауысты дыбыстың қосындысынан тұратын дыбыс.

ДИФФМАЦИЯ зат. Біреуді ғайбаттайтын мәлімет тарату, сыни ішкері.

ДИФФЕРЕНТ [лат. differens] зат. экон. Тауарға тапсырыс беру кезінде және оны алу кезінде оның бағасында болатын айырма.

ДИФФЕРЕНЦИАЛ [лат. differentia] зат. мат. Шексіз аз санның ерікті тұтасу функциясы.

ДИФФЕРЕНЦИЯЛАН= ет. *Мүшеленіп боліну, даралану.*

ДИФФЕРЕНЦИАЛДАУ= ет. *Берілген функцияның туындысын немесе дифференциалды табу.*

ДИФФЕРЕНЦИАЛДЫ сын. *Сараланған, дараланған.*

ДИФФЕРЕНЦИАЛДЫҚ сын. *Дифференцияға тән, дифференцияға қатысты.*

Дифференциалдық геометрия. геом. Геометрияның геометриялық бейнелерді дифференциалдық есептеу тәсілімен зерттейтін бөлімі. **Дифференциалдық есептеу**. мат. Математиканың туынды және дифференциалды шамаларды зерттейтін, сондай-ақ оларды функциялардың қасиеттерін зерттеуде қолданатын бөлімі. **Дифференциалдық рента**. экон. *Орташа не жақсы жер телімдерін сатып алу немесе қосымша жұмсалған капиталдық өнімділікті арттыру нәтижесінде түсетін қосымша пайда; жер рентасының бір түрі.* **Дифференциалдық теңдеулер**. мат. *Ізделінетін функцияны оның әртүрлі ретті туындыларымен немесе дифференциалдарымен және тәуелсіз айнымалыларымен байланыстыратын теңдеулер.*

ДИФФЕРЕНЦИАЦИЯ [франц. differentiation] зат. 1. *Жіктеу, бөлктеу.* 2. геол. *Тектік түрғыдан байланысты, бірақ құрамы жағынан ерекшеленетін бірнеше жаңа өнімдердің бір ғана материал есебінен қалыптасуын қамтамасыз ететін барша геологиялық үдерістер жиынтығы.*

ДИФфузия [лат. diffusio] зат. физ. *Жылудың қозғалыс салдарынан бір заттың екінші бір затқа өтуі, тоғысуы, сіңісуі, енуі.*

Диффузия коэффициенті. физ. *Диффузия процесіндегі бөлшектең орын ауыстыруының орташа шаршысы мен ұзақты арасындағы пропорционалдық коэффициент.*

ДИФфузиялан= ет. хим. *Тоғысып араласу, сіңісіп кету.*

ДИФфузиялану *Диффузиялан етістігінің қимыл атауы.*

ДИФфузиялық сын. *Диффузияға тән, диффузияға қатысты.*

Диффузиялық аппарат. физ. *Туралған қатты материалдан ерштің заттарды ажыратып алуға арналған аппарат.* **Диффузиялық камера**. физ. *Зарядталған бөлшектердің тректерін (іздерін) бақылауға мүмкіндік беретін құрал.*

ДИФфузор [лат. diffusio] зат. тех. *Ортапекіш насостың қозғалмайтын бөлігі.*

ДИЫЛ сын. жерг. *Сергек, ширақ.*

ДИРМЕН зат. *Дәнді үгітіп, майдалап ұнағайналыратын құрал.*

ДИРМЕНДЕЙ сын. *Диірмен сияқты, диірмен тәрізді, дөңгелек.*

ДИРМЕНШЕ үст. *Диірмен сияқты, диірменге ұқсап.*

ДИРМЕНШІ зат. *Диірмен жүргізуші адам.*

ДИРМЕНШІЛІК зат. *Диірменші кәсібімен айналысушылық.*

ДИЭЛЕКТРИК [ағыл. dielectric] зат. физ. *Электр тоғын өткізетін материалдық орта, изолятор.*

ДИЭЛЕКТРЛІК сын. физ. *Ток өткізетін қасиет).*

ДИЭТИФЕН зат. мед. *Күре тамырды кеңейтетін азғаға жұғымды дәрі.*

ДИЮ [ир. دیو] зат. миф. *Ертегілерде айтылатын алып түлғалы, сиқырлы құш.*

ДИЮДАЙ сын. *Дию сияқты, дию тәрізді.*

ДИЮША үст. *Диюге ұқсап, дию сияқты.*

ДО [итал. do] зат. муз. *Музыкалық жеті дыбыстың алашқысы.*

ДОБАЛ сын. 1. *Ебедейсіз, икемсіз.* 2. *Үшкір емес.* 3. ауыс. *Тұрпайы, дөрекі.*

ДОБАЛДА= ет. 1. *Қалай болса солай, тұрпайы істелу.* 2. ауыс. *Жорамалдау, болжау.*

ДОБАЛДАЙ сын. *Үлкен, ыңғайсыз ірі, көзге қораи.*

Добалдай болды. а) *Ісінді, ісініп-қабынды.* ә) *Үп-үлкен, еңгезердей болды.*

ДОБАЛДАН= ет. *Күп болу, дорбиып ісу.*

ДОБАЛДАУ сын. 1. *Ебедейсіздеу, қолайсыздау, қораштау.* 2. ауыс. *Дөрекілеу, тұрпайылау.*

ДОБАЛДЫҚ зат. *Ебедейсіздік, өрескелдік.*

ДОБАРДАЙ сын. сөйл. *Добалдай.*

ДОБЫР: **добыр аяқ**, сөйл. *Ештемеге икемі жоқ, жайбасар.*

ДОБЫРА зат. жерг. *Дорба.*

ДОБЫРА= ет. сөйл. *Қобырап босау.*

ДОБЫРАЛА= ет. сөйл. *Дабыралау.*

ДОГМА [грек. dogma] зат. филос. *Дәлелдеусіз, тәжірибе жүзінде тексерілмей-ақ ақиқат ретінде қабылданатын қағида.*

ДОГМАЛЫҚ сын. *Догмаға тән, догма ретінде танылған.*

ДОГМАТ [грек. dogma] зат. филос. *Соқыр сенім ретінде қабылданған негізгі діни қағида.*

ДОГМАТИЗМ зат. *Белгілі бір ілімге сыни көзбен қарамай, көзсіз бой ұрушылық.*

ДОГМАТТЫҚ сын. *Догмалық сипаттағы, қасаң.*

ДОГМАТШЫ зат. *Догматизмді жақтаушы, қолдаушы.*

ДОГА зат. 1. *Тәрте мен қамытты құлақбаумен ұшастырып тұратын жогарғы бөлігі, жартылай шеңберлене іілген ааш.* 2. мат. *Шеңбердің я имек сызықтың белгілі бір бөлігі.* 3. ауыс. *Дога тәрізді іілген, догаға ұқсап.*

Дога жал. *Бабына келіп семірген аттың шығыңқы, іілген жалы.*

ДОГАБА зат. жерг. *Доқаб* (түліш).

ДОГАБАС зат. *Белдіктің, айыл-тұрманның бір жақ басына бекітілетін дөңгелек не имек дәнекер темір, айылбас.*

ДОГАДАЙ сын. 1. *Дога сияқты, дога тәрізді.* 2. ауыс. *Бүркрейген.* 3. *Шығыңқы (жараған, семіз аттың жолы туралы айтқанда).*

ДОГАЛ сын. 1. *Сүйір емес, мұқыл.* 2. ауыс. *Дөрекі, тұрпайы (мінез, сөзі т.б.).* 3. ауыс. *Сөздің мәнін қапелімде ұға бермейтін, сезімтал емес, біртоға (адам).*

Доғал бұрыш. мат. *Тік бұрыштан үлкен, бірақ жазыңқы бұрыштан кіші бұрыш.* **Доғал ок**. *Адамды, аңды атқанда өлтірмей, соғып құлату үшін ұшы сүйектен не ағаштан жасалынатын жебенің бір түрі.*

ДОГАЛА зат. жерг. **Ногала** (малдың көзін қаптаған шел).

ДОГАЛАҚ сын. 1. *Қалай болса солай, олақ жасала салған.* 2. **Домалақ**,

ДОГАЛАҚ зат. *Бір сабақ жіп; тігін машинасының жібі.*

ДОГАЛАН= ет. *Дөңгелене іілу.*

ДОГАЛАҢ зат. көне. *Ертедегі уақытша баспана атауы [Байырғы ортада бойжеткеннің ұзатылуына алты ай қалғанда жеке тігіліп, қызды бір жеңгесімен бөлек шығаратын құрыптық отау. Дозалақ бөлек шыққан бойжеткен ерте тұрып, кеш жатып, өз алдына қазан-ошақ ұстап, қонақ қабылдап, үй тіршілігін атқарып, отбасылық өмірге үйрене бастаған].*

ДОГАЛАТПА зат. тамақ. *Ұнды майға қуырып дайындайтын тағам түрі [Дәмді тағамды алыс сапарға шыққан жолаушы, мал соғындағы адамдар жолазық ретінде алып жүрген].*

ДОГАЛДА= ет. *Өрескелдендіру, бізу, бір-*

малау.

ДОГАЛДАН= ет. *Домалану, мүжілу.*

ДОГАЛДАУ сын. 1. *Сүйір еместеу, мұқылдау.* 2. ауыс. *Шорқақтау, олақтау.* 3. ауыс. *Томырықтау, тұйықтау.*

ДОГАЛДЫҚ сын. *Томырықтық, біржолғылық.*

ДОГАЛЫ сын. *Доғасы бар, доға орнатылған.* **Доғалы пеш**. тех. *Электр доғасының қызуы металды және басқа материалдарды қорытуға пайдаланылатын өнеркәсіптік пеш.*

ДОГАР= ет. 1. *Атты жезуден босату.* 2. *Тоқтату, кідіріс жасау, үзіліс жасау.*

ДОГАРА зат. жерг. *Қамыстан, ысқадан, кейде жіңішке шыбықтардан айқастырып тоқылған, іші-сырты балшықпен сыланған жер үй, қора.*

ДОГАРТ= ет. 1. *Көлікті жезуден босату.* 2. ауыс. *Тоқтату, үзу, созыртпау.*

ДОГАРУ *Доғар етістігінің қимыл атауы.*

1. *Жезулі арба-шананы тоқтатып, босату.* 2. ауыс. *Тоқтату, аяқтау.*

ДОГАРУЛЫ сын. *Кідірулі, ағытулы, босатулы.*

ДОГАРУСЫЗ сын. *Жезуден босатылмаған.*

ДОГАРЫЛ= ет. 1. *Ағытылу, босатылу.*

2. ауыс. *Тоқтатылу, аяқталу.*

ДОГАРЫЛУ *Доғарыл етістігінің қимыл атауы; аяқталу, тоқтатылу.*

ДОГАРЫЛУЛЫ сын. *Жезуден ағытылулы, босатылулы.*

ДОГАСЫЗ сын. *Доғасы жоқ, доға кигізілмеген.*

ДОГАША үст. *Доғаға ұқсап, доға сияқты (майысу, иілу).*

ДОГДЫР [лат. doctor] зат. сөйл. *Дәрігер.*

ДОГДЫРЛЫҚ сын. сөйл. *Дәрігерлік.*

ДОДА зат. 1. этн. *Екі жаққа тең болініп тартылатын көкпар.* 2. ауыс. *Өмір талқысы, тартыс.* 3. ауыс. *Жарыс, бәсеке.*

ДОДА зат. *Қалай болса, солай жиналған, буылған, бір бума, бір топ, бір бөлек (зат).*

Дода бас. *Қалың, бүйра болып, ретсіз өсіп кеткен шашы бар.* **Додаға салды** а) *Көкпарға, талауға салды, тартысқа түсірді.* ә) *Таласқа салды, талқыға түсірді.* **Додаға түсті**. *Көкпарға түсті, талауға түсті.* **Дода сақал**. *Ұйысқан, қалың, қауқиған, додалаған. // Ұйысқан, қалың, додаланған сақалды кісі.* **Додасын шығарды**. *Қобыратып, быт-шыт қылды.* **Додасы шықты**. *Быт-шыты шығып қобырады.*

ДОДА-ДОДА сын. 1. *Дударланған, қобыраған.* 2. *Тоз-тоз, түте-түте, ұйна-тұйна.*

Дода-дода болды. а) *Дударланды, қобырады.* ә) *Тоз-тоз болды, ұйна-тұйнасы шықты.* **Дода-додасы шықты**. *Быт-шыты шықты, ұйна-тұйна болды.*

ДОДАГЕР зат. *Көкпар тартқанда додаға түсетін адам немесе ат.*

ДОДАЛА= ет. 1. *Қалай болса солай қобыратып байлау.* 2. *Жан-жақтан тартысу, талап әкету.* 3. ауыс. *Долбарлап, қара дүрсінге салу.*

ДОДАЛАН= ет. *Қобырау, дода-дода болу.*

ДОДАЛАНДЫР= ет. *Қалай болса, солай ысыру, ыдырату.*

ДОДАЛАС= ет. 1. *Дода ойынына қатысу, жарысу, бәйгеге түсу.* 2. *Таласу, тартысу.*

ДОДАЛАСУ *Додалас етістігінің қимыл атауы; көкпар тарту, додаға қатысу.*

ДОДАЛАТ= ет. *Талату, быж-тыж қылу, талап-таражаға түсіру.*

ДОДАЛАУ сын. *Долбарлау.*

ДОДАЛАУ зат. *Додала етістігінің қимыл атауы; тартысу, жан-жақтан талау, көкпарға түсу.*

ДОДАЛЫ сын. *Қызу тартысты.*

ДОДАШЫЛ сын. *Додаға түсуге әуес, дода*

десе ишкен асын жерге қоятын. // Додаға құмар адам.

ДОДЕКАЭДР [грек. dodeka] зат. геом. Бес түрлі дырыс көпжақтың бір түрі.

ДОЗА [грек. dosis] зат. 1. мед. Бір жолы ішілетін дәрінің тиісті мөлшері. 2. физ. Сәулелендірілген заттың бірлік массасының жұтқан иондағыш сәуле (рентген, гамма-, бета-, альфа-сәулелер т.б.) энергиясы.

ДОЗАҚ зат. 1. діни. сөйл. **Тозақ**. 2. ауыс. Азап, қиыншылық.

Дозақ оты. а) Діни сенім бойынша күнәлі адамды жазалайтын жер. ә) Қиыншылық, азап. **Дозақтан өтіп келгендей.** Ажал аузынан қайтып оралғандай. **Дозақтың дәмін татты.** Азаптанды, азапқа түсті.

ДОЗАҚТАЙ сын. сөйл. **Тозақтай.** **ДОЗАҚТАЛ=** ет. Қиыншылық көру, қиналу. **ДОЗАҚТЫ** сын. Ауыр, қинайтын, азапты. **ДОЗАҚЫ** сын. сөйл. **Тозақы.** **ДОЗАЛА=** ет. сөйл. Доза-доза етіп бөлу, мөлшерлеу.

ДОЗАЛАУ Дозала етістігінің қимыл атауы. **ДОЗАТОР** [грек. dosis] зат. хим. Қатты, сұйық, газ заттарын шамалап өлшейтін құрал.

ДОЗИМЕТРИЯ [грек. dosis-үлес, metron-өлшем] зат. физ. Қолданбалы физиканың иондағыш сәулелердің тірі және өлі табиғат нысандарына әсерін сипаттайтын физикалық шамаларды (мыс., сәуле дозасы), сондай-ақ сол шамаларды өлшейтін әдістер мен құралдарды зерттейтін саласы.

ДОЗИМЕТРИЯЛЫҚ сын. Дозиметрияға тән, дозиметрияға қатысты.

Дозиметриялық бақылау. физ. Жеке құраманың радиоактивті сәулеленуін бақылау және әскери техниканың, азық-түліктің, судың радиоактивті зақымдалу дәрежесін анықтау үшін ұйымдастырылатын шаралар жиыесі.

ДОЗОР зат. әск. Соғыс жағдайында әскери бөлімнің алдағы бағытын, жолын бағдарлап отыратын шамалы топ, шолғышы.

ДОЙ сын. сөйл. Ірі, дәу.

Дой дала. жерг. Иен дала, елсіз дала. **Дой далаға сөйледі.** Қалай болса солай, мәнсіз, орынсыз сөйледі.

ДОЙБЫ зат. спорт. Шаршылаған тақтайша бетіне тігіп, 24 таспен ойналатын ойын, шатыраш.

ДОЙБЫШЫ зат. Дойбы ойыншысы, шатыраш шебері.

ДОЙМА зат. жерг. Егінің басын үгітетін құрал.

ДОЙМАН сын. жерг. Ірі, дәу, сайдауыт. // Дәу, ұлкен, сайдауыт кісі.

ДОЙНА [рум. doina] зат. муз. Молдаван, румын халық әндерінің жалты атауы.

ДОЙРА зат. муз. Түрікмен, өзбек, тәжік, грузин халықтарының ұрып-қағып ойнайтын аспабы.

ДОЙРАШЫ зат. муз. Дойра аспабының ойыншысы.

ДОЙСАЛ-ДӨКЕЙ зат. жерг. Өте ірі, денелі.

ДОЙЫР¹ сын. 1. Дорекі, ұрда-жық, дөкір. 2. Қолында билігі бар, азулы.

ДОЙЫР² зат. Ұрыс-қағыста ұстайтын сабы жуан, ішіне қорғасын өзек салып өрген, жуан өрілген қамшының түрі.

Дойыр қамшы. Атқа мінгенде ұстайтын, қысқа сапты жуан өрмелі қамшы. **Дойыр соғысы.** Дойыр қамшымен төбелесу, қамшының астына алу, соғысу.

ДОЙЫРЖЫҒАР зат. этн. жерг. Қыз ұзатарда жасалатын көде.

ДОЙЫРЛА= ет. Дойырмен ұрып-соғу, сабау. **ДОЙЫРЛАУ** сын. Дорекілеу, аужарлау. **ДОЙЫРЛЫ** сын. Өктем, ұрда-жық. **ДОЙЫРЛЫҚ** зат. Оспадарсыздық, тоң-моындық.

Дойырлыққа басты. Дөкірлікке, оспадарсыздыққа салды.

ДОЙЫРПАҚ сын. сөйл. Толық денелі, төртбақ.

ДОЙЫРШЫ зат. Дойыр қамшыға машықтанған адам.

ДОК [гол. dok] зат. тех. Кемеқұрастыруға немесе су астындағы бөліктерін тексеріп жөндеу үшін кемеңі судан шығаруға арналған құрылыс.

ДОКЕР [ағыл. docker] зат. Портта істейтін жұмыскер.

ДОКТОР [лат. doctor] зат. 1. мед. **Дәрігер.** 2. ғылым и. Ең жоғары ғылыми дәреже.

ДОКТОРАНТ [лат. doctor] зат. ғыл. Ғылыми дәреже алу үшін докторлық диссертация жазып жүрген адам.

ДОКТОРАНТУРА [лат. doctor] зат. ғыл. 1. Жоғары оқу орындары мен ғылыми мекемелердің біліктілігі жоғары ғылыми мамандарын (ғылыми докторларын) даярлау бөлімі. 2. Докторлық диссертация жазуға берілетін мерзім, уақыт.

ДОКТОРЛЫҚ сын. 1. Дәрігерлік, емшілік. 2. ғылым и. Докторлық дәреже алу үшін, алуға арналған. // Ғылым докторы дәрежесін алу үшін дайындалған диссертация.

ДОКТРИНА [лат. doctrina] зат. филос. Ғылыми я философиялық теория, саяси бағыт, ілім.

ДОҚ: доқ көрсетгі. жерг. Дікілдеп күш көрсетті, қоқаңдады.

ДОҚА зат. жерг. Жалғыз өгіз жегетін мойыншұрық.

ДОҚАБА зат. Сырты түкті барқыттың жақсы түрі.

ДОҚАБАДАЙ сын. Доқаба сияқты, доқаба тәрізді.

ДОЛА-ДОЛА сын. сөйл. **Дода-дода.**

ДОЛАЙЫМ үст. жерг. **Толайым.**

ДОЛАН¹ зат. жерг. Шарбақпен қоршалған аула.

ДОЛАН² зат. жерг. Шұлғау жасайтын мықты ақ мата.

ДОЛАНА [ар. دولانه] зат. өс. <лат. crataegus> 1. Таулы-тасты, өзенді жерлерде жабайы өсетін, раушангүлділер тұқымдасына жататын жемісті ағаш. 2. Долана ағашының жемісі.

Долана көбелегі. з. о. л. <arozia crataegi>. Ақ көбелек тұқымдасына жататын зиянды көбелек. **ДОЛАНАДАЙ** сын. Долана сияқты, долана көлеміндей.

ДОЛАНКЕСЕР сын. сөйл. Алаңғасар, әулекі, әумесер.

ДОЛАНТОПШЫ зат. жерг. өс. Қарағаш тәрізді ағаштың бір түрі.

ДОЛАНТЫП үст. көне. Дөңгеленіп, жұмырланып.

ДОЛАН сын. сөйл. Оралымсыз, қолапайсыз, топас.

ДОЛАНДАУ сын. Икемі жоқ, ысылмаған, олақтау.

ДОЛАНДЫҚ зат. Олақтық, шорқақтық.

ДОЛАП сын. жерг. Намысшыл, дөң мінез.

ДОЛАУ сын. жерг. Доль, ызақор, ашушаң. **ДОЛБАЙ** зат. сөйл. Нобай, ицқа, жоба.

ДОЛБАР зат. Жорамал, болжам, ой-жоба. **ДОЛБАРЛА=** ет. Болжалдау, нобайлау, түспалдау.

ДОЛБАРЛАС= ет. Бірнешеуі қосылып өзара түспал жасасу.

ДОЛБАРЛАУ Долбарла етістігінің қимыл атауы.

ДОЛБАРЛЫ сын. Болжалды, мөлшерлі, түспалды.

ДОЛБЫРА= ет. Бір істі нақты орындамай, болбырау.

ДОЛҒАН зат. Ресей Федерациясы Таймыр автономды округінің Авам, Хатанг аудандарын қоныстанған түркі тілдес халық.

ДОЛДАЙ сын. жерг. Толқыма, тайсалақ, тұрақсыз.

ДОЛДАН= ет. 1. Ашуга булығы, терісіне сыймау, ызалану. 2. ауыс. Өзеннің, толқынның, тасқынның, аласұрып құтырынуы, өршелене ағуы.

ДОЛДАНДЫР= ет. 1. Ашуландыру, шамына бату. 2. ауыс. Буырқандыру, өршелендіру, құтырту.

ДОЛДАНУ Долдан етістігінің қимыл атауы. 1. Ашулану, ашуга булығы. 2. ауыс. Аласұру, буырқану.

ДОЛДЫҚ зат. сөйл. **Долылық.**

ДОЛДЫР= ет. Беті ісініп, домбызу.

ДОЛЕРИТ [грек. doleros] зат. геол. Базальт пен габбронның аралығындағы, микрогабборға сәйкес келетін гипабиссал және эффузиялық тау жынысы.

ДОЛЛАР [ағыл. dollar] зат. қаржы. АҚШ, Канада, Австралия, Ливан, Эфиопия т.б. бірқатар елдердің ақша белгісі (единица).

Доллар аймағы. Халықаралық экономикалық және валюта-қаржы қатынастары саласында бірыңғай саясат жүргізетін АҚШ бастаған капиталистік елдердің, көбінесе Солтүстік, Орталық және Оңтүстік Америка елдерінің, валюта бойынша топтастырылуы.

ДОЛЛАРЛЫҚ сын. Долларға тең.

ДОЛЛАРШЫЛ сын. Долларға құмар адам. **ДОЛОМИТ** [франц. dolomite] зат. хим. Құрамында магнезий, кальций бар минерал.

ДОЛОМИТСІЗДЕНУ= ет. Доломиттегі магний ионының кальций ионымен алмасу процесі, яғни доломиттің кальциттенуі.

ДОЛОМИТТЕНУ= ет. Таужыныстың минералдық құрамының доломиттермен алмасу бастауы немесе түпнегіз таужынысқа тән қуыстар мен жарықтар өңірінде доломит минералының шоғырлану процесі.

ДОЛОМИТТІ сын. Доломиті бар.

ДОЛОМИТІЛЕУ сын. Аздап доломиті бар.

ДОЛУЫР сын. сөйл. Ашушаң, ызақор.

ДОЛУР= ет. сөйл. 1. **Дольыр.** 2. жерг. Ісіну, қызару, домбызу.

ДОЛЫ¹ зат. жерг. Бұршақты, жаңбырлы дауыл.

ДОЛЫ² зат. жерг. Құдық қазғанда, аршығанда топырақ, балшық салынып сыртқа тартылып шығарылатын, мал терісінен жасалатын, сыйымдылығы 60-70 кг болатын ыдыс.

ДОЛЫ³ сын. 1. Алай-түлей, құшті. 2. ауыс. Ашушаң, булықпа, ызақор.

Долы боран. Екіленіп соғатын боран. **Долы [ұрысқақ, шайпау] қатын.** Шайпау, ұрыс-керіске жақын (бетбақ, көкбет) әйел.

ДОЛЫ-ДҮЛЕЙ сын. поэт. Аласатыран, аласұрған, сұрапыл желді.

ДОЛЫҚ¹ зат. Ашу, ыза.

ДОЛЫҚ² зат. жерг. Бәйгеге шабатын не асаудан жаңа үйретілген аттың тытырышып, бір орнында тұрмауы, желіуі.

ДОЛЫҚ³ зат. көне. Алым-салық.

ДОЛЫҚ⁴ зат. жерг. Сазды батпақ жер.

ДОЛЫҚ= ет. Ашуга булығым долдану, ыза кернеу.

ДОЛЫЛА= ет. жерг. Құдықтың түбіндегі өлі балшықты долымен тазалау.

ДОЛЫЛАН= ет. Біза кернеу, ашулану.

ДОЛЫЛЫҚ зат. 1. Қатты кернеген ыза, ызалы ашу. 2. ауыс. Өзен сулардың, табиғаттың ерекше өзгерісі, жайсыз құбылысы.

Долылық буды. Қатты ашуланды, ыза кернеді.

ДОЛЫР= ет. 1. Қатты ашуланғаннан, іштей тынғаннан беттің ісініп-қабынуы. 2. ауыс. Қатты буырқану, алай-түлейлену. 3. ауыс. Өршелену, күшею.

ДОЛЬМЕН зат. археол. Үстел тәрізді жалпақ тастардан салынған ерте замандағы құрылыс.

ДОМ¹ зат. жерг. Шыбықтан тоқылып, үстіне тор құрылған, қыргы ұстайтын ау, құрал.

ДОМ²: дом болды. Ат бабына келді.

Дом жарау. Бабына келіп жараған ат.

ДОМ³: дом көрсетті. Күш, қоқан-лоқы көрсетті, сес көрсетті.

ДОМАЛА= ет. 1. Бұрышы, қыры жоқ заттың дөңгелеуі, айналуы. 2. Шашылу, ыбырсу. 3. Адамның жерде бірнеше рет айналуы. 4. ауыс. Жеделдетіп бару, тез жету. 5. ауыс. Биліктен, қызметтен, жұмыстан төмендеу.

ДОМАЛАМА: домалама кесектер. геол. Ағын күшімен су алабы түптерінде домалай қозғалатын тау жыныс кесектері.

ДОМАЛАҒЫШ сын. Домалай беретін, жиі домалайтын.

ДОМАЛАҚ¹ зат. қолөнер. Оралған, домалақтанған, иірілген жіп.

ДОМАЛАҚ² сын. 1. Дөңгелек, жұмыр.

2. Толық, томтиған. 3. Аласа, төбешіктенген.

Домалақ арыз [хат, қағаз]. Домалақ арыз, біреудің сыртынан жала жауып жазылған иесі белгісіз арыз. **Домалақ қалың**. этн. Рәсім талаптарын орындамай-ақ берілетін қалыңмалдың бір түрі. **Домалақ мұрын**. Қысқа, доғал, томтиған, дөңгелек мұрын.

ДОМАЛАҚТА= ет. Дөңгелектеу, жұмырлау.

ДОМАЛАҚТАН= ет. Дөңгелектену, жұмырлану.

ДОМАЛАҚТАНДЫР= ет. Дөңгелендіру, жұмырландыру.

ДОМАЛАҚТАУ¹ сын. Аласа, толықша, жұмырлау.

ДОМАЛАҚТАУ² Домалақта етістігінің қимыл атауы.

ДОМАЛАҚТЫҚ зат. Жұмырлық, домалақ болушылық.

ДОМАЛАҚША үст. Жұмырлау, дөңгелектеу.

ДОМАЛАҚШЫ зат. жерг. 41 таспен бал ашушы.

ДОМАЛАН= ет. 1. Жұмырлану, дөңгелену. 2. Томшию, торсию. 3. Отыру, бүктетілу.

ДОМАЛАНТ= ет. 1. Дөңгелену, аунату. 2. Аяқ-қолын, қанатын кесіп тастау. 3. Домалақ ету.

ДОМАЛАҢ елік. Аласа, домалақ зат не адамның шатшаң домаланған, қозғалған қимылын бейнелейтін сөз.

Домалаң ете қалды [түсті]. Домалап түсті, құлады. **Домалаң қақты**. Аласа бойлы, толықша келген адамның қимыл-қозғалысына, жүрісіне қатысты айтылады.

ДОМАЛАНДА= ет. Аласа сұлбасы көріну, қараңдау.

ДОМАЛАТ= ет. Дөңгелету, жұмарлату, аударту.

ДОМАЛАТПА зат. бот. <лат. halimosnemis> Алабұта тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

ДОМАЛАТПАЙ зат. Іштің түінеп, бүрін ауруы.

ДОМАЛАТУ Домалат етістігінің қимыл атауы.

ДОМАЛАТУШЫ¹: арыз домалатушы. Арызқой, арыз жазуға үйір (адам).

ДОМАЛАТУШЫ² зат. қолөнер. Кіізді дөңгелетуші, аунатушы.

ДОМАЛАУ Домала етістігінің қимыл атауы; дөңгелеп ағу.

ДОМАЛАШ: домалаш жілік. жерг. **Тоқпан жілік**.

ДОМБАЗ зат. Қалай болса солай балшықтан соғылған, жасалған.

ДОМБАЗДА= ет. Қалай болса солай домбайлап жасау.

ДОМБАЙ¹ зат. 1. Ерсі, орашолоқ сөз. 2. Нобайлап, шамамен істелген нұсқа. 3. ауыс. Сес, қыр, қоқан-лоқы.

ДОМБАЙ² зат. Жабайы есек.

ДОМБАЙ³ зат. жерг. Биік етіп, шошайта үйілген шөп.

ДОМБАЙЛА= ет. 1. Бір нәрсеңнің нұсқасына жақындату, нобайып келтіру. 2. Долбарлау, мөлшерлеу.

ДОМБАЙЛАУ сын. Үлкендеу, ыңғайсыздау.

ДОМБАҚ сын. Ірі, үлкен, ебедейсіз. // Ірі қара, ірі үлкен зат.

ДОМБАҚТА= ет. Үю, жинау.

ДОМБАЛ сын. 1. Үрда-жық, әпербақан. 2. Ірі, үлкен, алып. 3. Толық, быртық. 4. ауыс. Икемсіз, орашолоқ.

ДОМБАЛДА= үст. 1. Үлкен, ебедейсіз ету. 2. ауыс. Дұрыс емес, қалай болса солай берілу.

ДОМБАЛДАН= ет. Қалай болса солай, ебедейсіз, үлкен етіп жасалыну.

ДОМБАРЛА= үст. Нобайлау, шамалау, мөлшерлеу.

ДОМБАУ зат. хал.мед. Халық емшілігінде сырқатқа қарабайыр тәсілмен ем жасалатын емдеудің қарапайым түрі.

ДОМБЫҒУ Домбығу етістігінің қимыл атауы; ісіну, қабыру.

ДОМБЫҒУЛЫ сын. Ісінген, қабынған.

ДОМБЫҒЫҢҚЫ сын. 1. Ісіңкі, көгеріңкі. 2. Томпақтау, толықша.

ДОМБЫҒ= ет. 1. Дененің суыққа шалдығып, ісінуі, қабаруы. 2. Жылағаннан т.б. соң беттің, көздің ісінуі.

ДОМБЫҚТА= ет. Қопсытып үю.

ДОМБЫҚТАЛ= ет. Үйілу, көмілу.

ДОМБЫҚТАУ Домбықта етістігінің қимыл атауы; үю, кому.

ДОМБЫҚТЫР= ет. Ісіндіру, қабындыру.

ДОМБЫРА зат. муз. Қазақ халқының екі ішекті, көп пернелі ұлттық музыкалық аспабы.

Домбыра бес саусақпен ақылдасты. бейн. Домбырада ойнады, домбыра шертті. **Домбыра бүлкіл қақтырды**. Домбыраны бебеу қақтырды. **Домбыра қағу**. Домбырада ойнау, шертту. **Домбыраның құлағын бұрады**. Домбыраның құлақ күйін келтірді. **Домбыраның құлақ күйін [құлағын] [күйге] келтірді**. Домбыраның құлағын бұрап, үнін тартуға бейімдеді. **Домбыраның сағағы**. Домбыраның сабы мен басы қосылатын жері, ең төменгі перне орналасқан тұс. **Домбыра оркестрі**. муз. Шығарманы негізінен домбыра арқылы орындайтын оркестр. **Домбыра тартты**. Домбыра шертті, домбырада ойнады. **Домбыраның құлағы**. Домбыраның ішегін тартып, босатуға арналған шанағының басында орналасқан бұраңда.

ДОМБЫРАДАЙ сын. Домбыра сияқты, домбыра тәрізді.

ДОМБЫРАЛЫ сын. Домбырасы бар, домбыра ұстаған.

ДОМБЫРАСЫЗ сын. Домбырасы жоқ. **ДОМБЫРАША** үст. Домбыра сияқты, домбыраға ұқсап.

ДОМБЫРАШЫ зат. Домбырада жақсы ойнайтын, домбыраны жақсы шертетін адам.

ДОМБЫРАШЫЛДЫҚ зат. сөйл. Домбыраны жақсы тарта білу қабілеті.

ДОМБЫРАШЫЛЫҚ зат. Домбырада жақсы ойнай білетін өнер.

ДОМБЫТ сын. Көтеріліп, ісініп-кебініп отыратын бөспе.

ДОМБЫТ= ет. 1. Домбығу, ісіну. 2. Сес көрсету, сескендіру.

ДОМБЫТПА зат. Қоқан-лоқы, сес, домбай.

ДОМБЫТПАЛА= ет. Қоқан-лоқы жасау, сес көрсету.

ДОМБЫТУ Домбыт етістігінің қимыл атауы; сес көрсету.

ДОМДА= ет. 1. Нобайлай салу, лекерлеу. 2. Сомдау.

ДОМДАУ зат. Ауруға қарсы жасалатын қарапайым емдеу тәсілі.

ДОМЕН [франц. domaine] зат. хим. Химиялық біртекті ортаның электрлік, магниттік не серпімділік қасиетімен немесе бөлшектерінің реттелгендігімен ерекшеленетін аймақтары.

ДОМИНАНТ [лат. dominans] зат. 1. муз. Әрбір ладтың, гамманың бесінші дыбыстарының аталуы. 2. мед. физиол. Орталық жүйке жүйесіндегі қоздырушы басты тін. 3. лингв. Негізгі, тірек, ұйытқы сөз.

Доминант сөз. лингв. Тұрақты сөз тіркестеріндегі, құрама сөз сыңарларындағы негізгі мағынаны беріп тұратын ұйытқы сөз.

ДОМИНАНТТЫҚ сын. Басымдылық.

ДОМИНАНТТЫЛЫҚ зат. **Доминанттық**.

ДОМИНИКАЛЫҚ зат. Доминика Республикасының негізгі халқы.

ДОМИНИКАНДЫҚТАР зат. діни. Католизмдегі дінбұзарлармен күресу үшін монах Доминик XIII ғасырда іргесін қалаған монахтық орденнің мүшелері.

ДОМИНИОН [ағыл. dominion] зат. саяси. Ұлыбритания үкіметінің бұрынғы отар елдеріндегі үстемдігін сақтап қалу үшін енгізген басқару жүйесі.

ДОМИНО [итал. domino] зат. 28 тасты ұнайлы ойын.

ДОМИНОШЫ зат. спорт. Домино ойыншысы, домино ойынын ойнайтын адам.

ДОМИЦИЛЬ [лат. domicilium] зат. экон. 1. Вексель бойынша төлем төленетін жер. 2. Адамның заңды мекенжайы.

ДОМКРАТ [голл. dommekracht] зат. тех. Жүктерді аздаған биіктікке (әдетте, 0,5–2,2 м-ге дейін) көтеруге арналған тұрақты, тасымалдағыш немесе жылжымалы механизм.

ДОМНА зат. тех. **Домнапеші**.

Домна пеші. Шойын қорытатын пеш.

ДОМНАЛЫҚ сын. Домнаға тән, домнаға қатысты.

Домналық үдеріс. кен. Домна пешінде темір руда материалдарынан шойын қорыту.

ДОМНАПЕШ зат. тех. Темір кенінен шойынды қорытып шығатын шахталық пеш, арнаулы өндірістік құрылыс.

ДОМНАШЫ зат. Домнаға істейтін адам.

ДОМОФОН зат. Үй, пәтер есігіне орналастырылатын, үйге кіру үшін үй иесінің рұқсатымен ғана есіктің ашылуын қамтамасыз ететін құрылғы.

ДОМРА зат. муз. Музыкалық шекті аспап.

ДОМРАШЫ зат. муз. Домрада айнаушы.

ДОМЫҚ= ет. сөйл. **Домбық**.

ДОН зат. 1. Испанияда және испан тілді елдерде мырза деген орайдағы сөз. 2. Италияда дінбасылары мен дворяндардың құрметті атағы.

ДОНАЛА зат. сөйл. *Долана.*
ДОНДЫ сын. жерг. *Атақты, даңқты, мықты.*

ДОНДЫҚША сын. жерг. *15–16 жас шамасындағы бала.*

ДОНОР [лат. donare] зат. мед. **1.** *Ауру адамға құю, сондай-ақ, емдік препараттар даярлау үшін өз қанын еркімен беретін адам.* **2.** *Дене мүшесі немесе тіні басқа бір ағзаға ауыстырылып салынатын ағза.*

Донор елдер. *Көмек беретін дамыған бай елдер.*

ДОНОРЛЫ сын. *Доноры бар, донор бола алатын.*

ДОНОРЛЫҚ сын. **1.** *Донор болатын, донорларға арналған. // Донор болушылық.* **2.** *ауыс. Қорда, жинақталған, қосымша.*

ДОНОРЛЫҚ-АКЦЕПТОРЛЫҚ: **донорлық-акцепторлық қатынас.** [лат. donare – сыйлау, құрбан ету, ассертот – қабылдағыш] биол. *Тірі ағза мүшелерінің, ұлпа, жасушааралық өсімдіктер тіршілігінің негізін құрайтын қатынас.*

ДОҢАЙБАТ зат. *Ызбар, ес.*

ДОҢАЙБАТТАН= ет. *Ызалану, ашуға булығу.*

ДОҢҒАҚ зат. сөйл. *Тоңғақ.*

ДОҢҒАЛ сын. есім. *Онша биік емес, дөңес жер.*

ДОҢҒАЛА= ет. *Дөңгелену, айналу.*

ДОҢҒАЛАҚ зат. *Арба, мәшине, трактор сияқты көліктерді жүргізетін, қозғалысқа келтіретін, айналып тұрған білікке кигізілетін шеңбер дөңгелек.*

ДОҢҒАЛАҚСЫЗ сын. *Доңғалағы жоқ, доңғалақ салынбаған.*

ДОҢҒАЛАҚТАЙ үст. *Доңғалақ тәрізді, доңғалақ сияқты (бырылу, дөңгелену).*

ДОҢҒАЛАҚТЫ сын. *Доңғалағы бар, доңғалақ салынған.*

ДОҢҒАЛАН= ет. сөйл. *Айналу, дөңгелену.*

ДОҢЫЗ' зат. **1.** *зоол. <лат. sus scrofa> Сүтқоректілер класының жұрттықтарылар тобына жататын жабайы шошқа.* **2.** *ауыс. Арамдығы мол, дойыр, сүйкімсіз адам.* **3.** *ауыс. Қас оқшпан.*

Доңыз жылы. *Қазақтың ескі жылнама-сындағы жылғы жылдан кейін, тышқан жылынан бұрын келетін жыл аты. Доңыз қой. Меринос, бизяз жүнді қой.*

ДОҢЫЗ' зат. бот. жерг. *Өлеңшөптің сабағы ұзын, жуан бір түрі.*

ДОҢЫЗДАЙ сын. *Доңыз сияқты, доңыз тәрізді.*

ДОҢЫЗДЫҚ зат. *Арамзальық, сұрқиялық.*

ДОҢЫЗҚОҒА зат. бот. *Түсі қара қоңыр қоға.*

ДОҢЫЗОТЫ зат. биол. *Теңіз жиегінде өсетін өсімдік.*

ДОҢЫЗӨЛЕҢ зат. өс. <лат. carex praecox> *Шалғындарда өсетін, мал жақсы жейтін шөп.*

ДОҢЫЗСЫРТ зат. өс. <лат. sobresia> *Киякөлеңгер тұқымдасына жататын биіктігі 15–30 см-дей көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ДОҢЫЗША үст. *Доңыз секілді, доңыз сияқты.*

ДОП' зат. *Резеңкеден, жұннен не пластмасса сияқты басқа да серіппелі нәрседен жұмыр етіп жасалатын шар.*

Доп қуалады. *Футбол ойнады. Доп қылды.* а) *Доп сияқты ойнады.* ә) *Тағдырды, адам өмірін ойыншық етті. Доп қылып ойнады. Еркін меңгерді, өте жеңілі көрді.*

ДОП² зат. ескі. *Жауға қарсы атылатын білмелі зеңбіректің цығысына салынатын оқ.*

ДОП-ДОҒАЛ сын. *Ұшы, қыры жоқ, добал.*

ДОП-ДОМАЛАҚ сын. **1.** *Доп-дөңгелек, шар тәрізді.* **2.** *Жірі-жұмыр, аласа бойлы, толықша.*

ДОПИНГ [ағыл. doping] зат. фарм. *Спорт нәтижесін жақсарту үшін қолданылатын, ағзаның физикалық және психикалық қызметін уақытша күшейтетін дәрілік.*

ДОПИНГ-БАҚЫЛАУ зат. спорт. *Жарыстың алдында жасалатын, спортшының қанында допингтің бар/жоқтығын анықтайтын арнайы медициналық сараптама.*

ДОПТАЙ сын. *Доп сияқты, доп тәрізді.*

ДОПТАЯҚ зат. **1.** спорт. *Хоккей, гольф ойындарына арналған басы иіңкі таяқ.* **2.** *ойын. Балалардың жазғытұрым допты таяқпен ұрып ойнайтын ойыны.*

ДОПТЫ: **допты хоккей.** спорт. *Мұз үстінде таяқшамен кішілеу допты ұрып, қақпаға түсіру үшін ойнайтын хоккей спортының бір түрі.*

ДОПША үст. *Доп сияқты, допқа ұқсас.*

Допша домалады. *Тез домалап кетті, шатшап айналды.*

ДОПШАҒҮЛДЕР зат. өс. <лат. gobulariaceae> *Гүлдері қос жынысты, күлтесі қосерінді, жапырақтары кезектесе орналасқан көпжылдық бұташық, шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.*

ДОПШОҚПАР зат. *Сабы кішкене, басы домалақ ағаш шоқпар.*

ДОПШЫДАЙ сын. *Доп ойнайтын кісідей.*

ДОРАҚ [ор. дурак] зат. сөйл. *Жынды, есерсоқ.*

ДОРБА [ир. دربا] зат. *Құрғақ тамақ, әртүрлі ұсақ-түйек салуға арналған қашық, ыдыс.*

Дорба ауыз. *қарап. Салтиған, үлкен ауыз.*

Дорба сақал. *Қауқиған, мол сақал.*

ДОРБАДАЙ сын. *Дорба мөлшеріндегі.*

ДОРБА-ДОРБА зат. *Қалта-қалта, қапшық-қапшық.*

ДОРБАҚ сын. сөйл. *Дорба сияқты, үлкен.*

ДОРБАҚТАУ сын. сөйл. *Келіссіздей, толық.*

ДОРБАЛА= ет. *Дорбамен тасу, дорбамен жүру.*

ДОРБАЛАН= ет. *Дорба сияқты томшю, қабару, буылтықтану.*

ДОРБАЛАНДЫР= ет. *Томшю, дүрдиту.*

ДОРБАЛАНДА= ет. *қарап. Дорбаң-дорбан ету, қорбандау.*

ДОРБАША зат. *Кішігірім қалта, қалташық.*

ДОРБАШЫ зат. *зоол. Көбелектің бір түрі.*

ДОРБАШЫҚ зат. *Кішкене қашық, қалта.*

ДОРБИ= ет. **1.** *Суықтан, соққыдан т.б. сыртқы әсерден терінің сыртына шыға дүрдіп, томпаюу.* **2.** *Аузын толтырып, томпайтын алу.*

ДОРБИТ= ет. *Аузын бұртиты.*

ДОРДАҚ сын. *Толық, семіз.*

ДОРДИ= ет. сөйл. *Дүрдію, күжірейю.*

ДОРДИТ= ет. *Күдірейту, күжірейту.*

ДОРЫЛДАТ= ет. сөйл. *Дарылдат.*

ДОС [ир. دوست] зат. **1.** *Бір-біріне шын көңілмен берілген сыйлас, сырлас, қимас адам.* **2.** *ауыс. Серік, жолдас.* **3.** *ауыс. Ақылшы.* **4.** *ауыс. Қамқор, жанашыр, жанкүйер адам. // Ақшөт, шын сырлас.*

Дос болды. а) *Достасты, сыйлас, сырлас болды.* ә) *Сыйласын өтті, қадірледі, қамқор болды.*

Дос етті [қылды]. *Дос көрді, дос санады, жақын тартты. Досы мен қасы [бар].* *Алыс-жақын, туысы мен жаты, жұрты. Дос назы. Жақын адамдардың бір-біріне өкпесін білдіруі. Досқа күлкі, дұшпанға таба болды. Абыройынан айырылды, ұятқа қалды, масқара болды. Досына бір*

қылым. Жора-жолдасына бір қалыпты. Досын сатты. Досын басқаға айырбастан кетті; жау қолына берді. Досы сүйініп, дұшпаны күйінді. Қуанышты, ел қызығардай өмір кешті, елдің алды болды.

ДОС-ДҮСПАН зат. стиль. *Дос-дұшпан.*

ДОС-ДҮШПАН зат. *Әркімнің өзіне белгілі, танытын, араласатын адамдары.*

Дос-дұшпанның табасына қалдырды. *Ұятқа қалдырды, абыройдан айырды, беделін түсірді. Дос-дұшпаны күлді. Алыс-жақын адамдар мазақ етті, табалады.*

ДОС-ЖАР зат. *Ізгі тілектегі ниеттес адамдар.*

ДОС-ЖАРАН зат. *Жақын-жуық, көңілде, сыйлас адамдар.*

ДОС-ЖАРАНДАУ сын. *Жақын-жуықтау, көңілдестеу.*

ДОС-ЖОЛДАС зат. *Әрі сырлас, ниеттес, әрі өмірлік серік, қамқор, жанашыр адамдар.*

ДОС-ЖОРА зат. *Жора-жолдас, жақын-жуық.*

ДОС-ЗАМАНДАС зат. *Дос-жар, жақын, құрбы-құрдас.*

ДОС-ҚҰРБЫ зат. *Замандас, көңілде, сырлас.*

ДОССЫЗ сын. *Адал ниетті адамы жоқ, досы жоқ, жолдас-жорасыз.*

ДОССЫМАҚ зат. *экспр. Жалған дос, дос болғансыған адам.*

ДОССЫН= ет. *Дос болғансу, дос көргенсу.*

ДОСТАЙ сын. *Дос сияқты, дос тәрізді.*

ДОСТАС= ет. *Дос болды, дос қылу, дос ету.*

Достас елдер қауымдастығы. *саяси. Экономика саласында бірге әрекет ететін мемлекеттер бірлестігі.*

ДОСТАСТЫҚ зат. **1.** *Елдер арасындағы өзара достық қатынас.* **2.** *Тәуелсіз мемлекеттер достастығы.*

ДОСТАСТЫР= ет. *Дос қылдыру, жақын-дастыру.*

ДОСТАСТЫРУ *Достастыр етістігінің қимыл атауы.*

ДОСТАСУ *Достас етістігінің қимыл атауы.*

1. *Дос, ниеттес болысу, жақындасу.* **2.** *Көңілдерін білдірісу, көңіл қосу.* **3.** *Араласу.*

ДОСТАУ сын. *Жақындау, ниеті жуық.*

ДОСТЫМ зат. *экспр. Дос. Досына, жолдасына қаратыла айтылатын атауы.*

ДОСТЫҚ зат. **1.** *Адамдардың бір-біріне адал, қалтықсыз сеніп, бір мүдделі, ортақ көзқарастағы қатынасы.* **2.** *Халықтар арасындағы бейбіт, ынтымақты қатынас.*

Достығы жарасты. *Тату-тәтті қарым-қатынаста болды. Достық ақыл. Шын ниетпен айтылған сөз, кеңес. Достық әзіл.* а) *Дос-жар арасындағы айтылатын, басқа да жерде зілсіз айтылатын әзіл.* ә) *өнер. <франц. charge> Адамның ішкі жан дүниесі мен мінез-құлқын немесе келбет-бейнесін ұқсата, күлкілі әрі нанымды етіп әсірелеу бейнелеу. Достық ән [жыр]. Шын ниеттестік көңілді білдіретін әуен. Достық байланыс жасады. қоғ.-саяси.*

Мемлекеттер мен елдердің т.б. ресми қыым, ұжымдардың өзара ынтымақтастық, құруы, бейбіт қатынаста болуы. Достық интерфейс. инф. <ағыл. friendly interface> Алдын ала үйренуді қажет етпейтін жүйемен жұмыс істеу кезіндегі қажетті құралдар: меню, пішімделген экрандар, сұхбаттағы өзін жауап және т.б. пайдаланушы үшін компьютермен өзара іс-қимыл кезінде қолданылатын көрнекі, қарапайым және түсінікті құралдар. Достық көмек. Жанашырлық жәрдем, қамқорлық. Достық көңіл [ықылас]. Адал ниет, шын пейіл. Достыққа [досқа] достық қылды. Шын көңілмен, ниетпен

берілген адамға, жасалған қарым-қатынасқа, дос адамға тән қылық жасады, жақсылықпен жауап қайтарды, достығын көрсетті. **Достық қатынас.** Шынайы, адал көңілмен жасалған байланыс. **Достық қатынас орнату.** ресми. Бейбітшілікті, ынтымақты қарым-қатынаста болу. **Достық қоғам.** Мемлекеттер арасындағы достық қарым-қатынасты нығайтуға қызмет ететін қоғамдық ұйым. **Достық құрмет [құшақ].** Шын пейілмен көрсетілген сый, адал ниет. **Достық лебіз [сөз, сын].** Жанашырлық кеңес, ақыл. **Достық рай.** Шын пейіл, адал көңіл. **Достық сапар.** бейн. Тілеуестік бейбіт қарым-қатынас. **Достық сезім.** Адал ниет, шын пейіл. **Достықтың қылы үзілді.** Достығы ажырады, арасы суыды. **Достықтың туын ұстады.** Достықты жоғары қойды, досы үшін басын тікті. **Достық үйі.** Өзге мемлекеттерден келген қонақтарды қабылдап, бейресми жағдайда сөйлесетін орын (мекен).

ДОСТЫҚ-МӘДЕНИ: достық-мәдени байланыс. Ел мен елдің арасындағы, мәдениет саласындағы тұрақты байланыс.

ДОСТЫҚСЫЗ сын. Достығы жоқ.

ДОСТЫҚШЫЛ сын. Достыққа бейім, достасуға құмар.

ДОСТЫҚ-ЫНТЫМАҚ зат. Өзара бірлесіп, күш біріктіру, бірге әрекет етушілік.

ДОСТЫМ зат. стиль. 1. Жолдас-жора, жақын-жуық адамды өзіне жақындату ретінде досым деген мағынада айтылады. 2. Дос, жолдас адамды өзіне жақын тарту ретінде айтылатын қаратпа атауыш.

ДОСША ұст. Дос сияқты, досқа ұқсап.

ДОСШЫЛ сын. Дос табуға құмар, дос іздегіш.

ДОТ зат. әск. Ұзақ уақыт бойы қимыл жасайтын атыс қысының орысша қысқарған аты, белгілі бір калибрлі артиллериялық снарядтарға (миналарға) қарсы төтеп бере алатын, әскерлерді, қару-жарақты, әскери техниканы қорғау үшін қолданылатын құрылыс жүйесі.

ДОТАЦИЯ [лат. dotatio] зат. экон. Кірісінен шығысы асып түсетін кәсіпорындарға, мекемелер мен ұйымдарға, кейбір аймақтарға мемлекет тарапынан берілетін қосымша жәрдем қаржы.

ДОТБИ= ет. сөйл. **Дорби.**

ДОУ: о доу. жерг. Біреуді мадақтау, мақтау, кекету ретінде айтылатын көңіл-күй одағайы.

ДОХА зат. 1. Қымбат базалы аң терісінен тігілген киімнің сыртын қаптайтын құнды мата. 2. Жүні сыртына қаратылып тігілген тон.

ДОХАЛЫ сын. Доха киген, дохасы бар.

ДОЦЕНТ [лат. docens] зат. ғыл. Жоғары оқу орнындағы аға оқытушыдан жоғары, профессордан төмен штаттағы оқытушылардың ғылыми атағы және осы атаққа ие болған оқытушы.

ДӨДЕГЕ зат. 1. этн. Қазақтың дәстүрлі баспанасындағы сән үшін үзіктің шетін айналдыра бастыратын күзден жасалып өріктелген шағын жапсырма бұйым. 2. жерг. Шатырсыз үйдің төбесінің жиегіне салынған бума қамыс. 3. Ғымараттарға, тұрғын үйлерге әшекейлік реңк беру үшін оның күмбезін айналдыра жүргізілетін жолақ, жақтау немесе жиектем.

ДӨДЕГЕЛІ сын. Дөдеге жапсырылған, дөдегесі бар.

ДӨДЕҢ зат. экспр. Өзін-өзі мадақтап, өзін артық қылып көрсетерде, мақтанғысы келгенде айтылатын сөз.

ДӨЙ зат. 1. сөйл. Үлкен, ірі, кесек денелі адам. 2. Мықты, азулы, атақты адам. // Алып туылған, ірі.

ДӨЙДЕЙ сын. сөйл. Мықты, белгілі.

ДӨЙ-ДӨЙ зат. Қорқынышты дүлей күш, алапат.

Дөй-дөйге басты. Үдеген үстіне үдей түсті, бұрылғыдан да күшейді.

ДӨЙЛІК зат. Күш көрсету, белден басушылық.

ДӨЙТ¹: дөйт де. Біреудің сөзін қошеметтеп, көтермелегенде, біреуді-біреуге өшіктіріп, айдап салғанда айтылады.

ДӨЙТ² сын. жерг. Дұңқ, қорс етпе. **ДӨЙТ-ДӨЙТ** олд. Рухтандырып дем беру үшін айтылатын сөз қолданыс.

ДӨЙТТІК зат. Ожар мінезділік, біртоғалық. **ДӨКЕЙ** сын. сөйл. 1. Үлкен, зор, кесек.

2. Атақты, даңқты. 3. Жоғары мансапты. // Қызметі жоғары, мансабы бар адам.

ДӨКЕЙ-ДӨКЕЙ сын. Үлкен-үлкен, дөй-дөй.

ДӨКЕЙЛІК зат. Ірілік, зорлық.

ДӨКЕЙСІН= ет. Үлкенсі, кісімсі.

ДӨКЕРЛІК зат. жерг. **Дөкірлік.**

ДӨКЕТ зат. жерг. 1. Үлкен пышақ. 2. Біркелкі өтпейтін пышақ. // Дөкей, үлкен.

ДӨКПЕКТЕ= ет. жерг. Ентелеп есі шыға жүгіру.

ДӨКІР сын. 1. Жүзі өткір емес, өтімсіз.

2. ауыс. Тұрпайы, икемсіз. 3. ауыс. Тоңмойын, дөрекі, ұра-жық.

ДӨКІРЛЕУ сын. 1. Тұрпайылау, дөрекілеу. 2. Нәзік емес, қарабайыр.

ДӨКІРЛІК зат. Дөрекілік, тұрпайылық.

ДӨЛЕНЕ: дөлөнені қағу. Аңның дегбірін алу үшін айқай салу, қықулау.

ДӨЛИ= ет. Күші кету, болдыру.

ДӨМБЕЙІЛ зат. көне. Дөңес жер.

ДӨМПЕЙ зат. жерг. Төбешік, төмпешік.

ДӨМПЕЙІС зат. жерг. Дөңес, биіктеу жер, төмпешік.

ДӨМПИ= ет. Дөңкіо, құмшо.

ДӨНЕЖІН зат. Төрт жасар ұрғашы ірі қара.

Дөнежін байтал. Төрт жасар құлындамаған ұрғашы жылқы.

ДӨНЕН зат. Төрт жасар еркек мал.

Дөнен бәйге. Дөнен жарыс. **Дөнен итше кергіді.** Ешкімді менсінбеді, көкірек көтерді. **Дөнен қымыз.** этн. Ашығаннан кейін төртінші тәулікке ауысқан қымыз. **Дөнен өгіз.** Төрт жасар еркек ірі қара. **Дөнен шықты.** Құнаннан дөнен болды, үш жастан төрт жасқа ауысты.

ДӨНЕНДЕЙ сын. поэт. Дөнен сияқты, дөнен тәрізді.

ДӨНЕНСІЗ сын. Дөнен болмаса, дөнен жоқта.

ДӨНЕНШЕ зат. 1. Дөнен шығар кезі. 2. жерг. Төрт жастағы сиыр малының ұрғашысы.

ДӨНЕР түр. зат. тамақ. Ішіне кесіліп туралған ет, қияр, қызанақ, қырыққабат т.б. көкөніс дәмдеуіштер салынып, дайындалатын орамалы нан.

ДӨН¹ зат. Көтеріңкі биік жер, төбешік.

Дөң айналмады. Ұзаққа бармады, көпке созылмады, ұзамады. **Дөң айналмай.** Көпке бармай, ұзамай, қыр аспай. **Дөң болып қалды.** Топырақ үйіліп, молаға айналды.

ДӨН² сын. есім. 1. Көтеріңкі, шығыңқы.

2. ауыс. Мінезсіз, дөрекі, оғаш мінезді.

Дөң мұрын. Ортасы дөңес, үлкен мұрын.

ДӨҢАЙБАТ зат. **Дөңайбат.**

Дөңайбат көрсетті. Сырттай айбар көрсетіп, үркітті, шошытты.

ДӨҢБЕК зат. Жуан ағаштың үлкен кесіндісі, түбірі, томар. // Ірі, үлкен, дөңбек секілді. // ауыс. Қозғалмайтын, ауыр қозғалатын, мінезі ауыр.

ДӨҢБЕКТАС¹ зат. көне. Қырманға жиналған дәнді дақылдарды бастыруға қолданылатын тастан жасалған көне құрал.

ДӨҢБЕКТАС² зат. Диаметрінің мөлшері 10 см-ден 10 м-ге дейін баратын тау жыныстарының жұмырланған сынықтары.

Дөңбектасты саздақ, геогр. Жаратылысы мореналық, селдік, делювийлік болып, ретсіз орналасқан дөңбек тастардан құралатын саздақ.

ДӨҢБЕКТЕЙ сын. 1. Дөңбек сияқты, дөңбек тәрізді. 2. Келсаптай ірі, үлкен. 3. Балтиған зор денелі.

ДӨҢБЕКТЕН= ет. Ірі-ірі, үлкен болып жиналу.

ДӨҢБЕКШУ Дөңбекші етістігінің қимыл атауы. 1. Мазасыздану, әр нәрсені бір ойлап, ұйқысы қашу, тыныштық тауып жата алмау, аунақшу. 2. Тыныштық таппау, қозғалыста болу.

ДӨҢБЕКШІ= ет. 1. Аурудан, ауыр ойдан мазасызданып аунақшу, тынышсыздану.

2. ауыс. бейн. Астаң-кестең болу, асты-үстіне шығу, теңселу, тербелу, шайқақтау.

ДӨҢБЕКШІТ= ет. 1. Әрлі-берлі шайқақтау.

2. жерг. Отты көсеу, аударыстыру. 3. ауыс. Мазасыздандыру, ұйықтатпау.

ДӨҢБЕКШТУ Дөңбекшіт етістігінің қимыл атауы.

ДӨҢ-БЕЛЕС зат. Биік, дөң, аласа жерлердің жалты көрінісі, атауы.

ДӨҢБЕЛДІ сын. Дөңес-дөңес, дөңесі көп.

ДӨҢГЕЙ¹ зат. Дөңестеу жер.

ДӨҢГЕЙ² зат. сөйл. **Дөңгей.**

ДӨҢГЕЛ зат. көне. Дөңес жер.

ДӨҢГЕЛЕ= ет. 1. Шыр айналып қозғалу, жылжу. 2. Аунақшу, домалау. 3. Дөңгелек сияқты, жұмырлану, бұрыш шығармай, дөңгелек формаға келу. 4. Шыр көбелек айналу. 5. ауыс. Бәйек болу, құрдай жоралау. 6. Түлкі бұлтаққа салу, жалтарту, бұлтарту, қашу. 7. ауыс. Өмірдегі шырғалаңның ішінде жүру. 8. ауыс. Басы айналып, әлдебір сезімге берілу.

ДӨҢГЕЛЕК¹ зат. 1. сөйл. **Дөңгалақ.**

2. матем. **Шеңбер.** 3. ауыс. Қоғамның, өмірдің даму бағыты, беталысы.

ДӨҢГЕЛЕК² зат. Майға піскен жұқпа нан.

ДӨҢГЕЛЕК³ сын. Шар сияқты, шеңбер тәрізді, жұмырланып, дөңгеленіп келген, сопақ емес.

Дөңгелек бет [бетті, жүз, жүзді]. Беті (жүзі), көзі домалақ, сопақ емес. **Дөңгелек диаграмма.** инф. <ағыл. pie chart>. Бүтіннің бөліктерін немесе оның пайыздық құрамын дөңгелек секторлар бейнесінде көрнекі түрде көрсететін диаграмма түрі. **Дөңгелек есеп.** Нақтылы емес, мөлшермен алынған есеп, сан.

Дөңгелек жүзді. а) Бет пішіні дөңгеленіп келген, әдемі. ә) Бет-әлпеті домалақтау деген мағынада.

Дөңгелек қазы. Ішекке сыймағандықтан тілкем күйінде сақталған қазы. **Дөңгелек қалпақ [бөрік].** Жиегіне айналдыра елтірі ұсталған қалпақ, бөрік. **Дөңгелек ойнатты [айналдырды].** Бұйым көрмеді, күші емін-еркін жетті. **Дөңгелек пеш.** Бұрышы жоқ, айналдырып жасалған, аузы үстінен шығарылған, тастан, кесектен жасалған пеш. **Дөңгелек түпті қазы.** Түбі дөңгелек, қызуға төзімді шыныдан жасалатын, ішіндегі затты қыздыруға болатын ыдыс. **Дөңгелек үстел.** а) Домалақ формадағы ас ішетін үстел. ә) р е с м и. Белгілі бір мәселе жөнінде пікір алысуға арналған ресми жиыны, мәжіліс. **Дөңгелек шарайна.** көне. Шарайнаның дөңгелек болып келген түрі. **Дөңгелек шаруа [дәулет].** Бай да емес, кедей де емес, өзіне-өзі жетерлік, орташа ауқаты бар. **Дөңгелек шелек.** этн. тамақ. Тұзы татыған жылы суға, сорпаға, кейде ақ құйып, қатты илеп, дөңгелектен жайып, майға қуырылған, күнделікті дастарқанға арналған тағам.

ДӨҢГЕЛЕКАУЫЗДЫЛАР зат. зоол. <лат. cyclostomata> Қазіргі кездегі омыртқалы жаңаулардың жақсыздар тобына жататын жалғыз класы.

ДӨҢГЕЛЕКСІЗ сын. Дөңгелегі жоқ.
ДӨҢГЕЛЕКТЕ= ет. Шар тәріздес формаға келтіру, жұмырлану.

ДӨҢГЕЛЕКТЕЛІН= ет. Дөңгелек тәріздену.
ДӨҢГЕЛЕКТЕН= ет. 1. Дөңгелекке ұқсап тұру, домалақтану, дөңгелену. 2. Жұмырлану.

ДӨҢГЕЛЕКТЕТ= ет. Домалақ формаға жасату, домалақ қылу.

ДӨҢГЕЛЕКТЕУ¹ сын. Дөңгелекше келген.
ДӨҢГЕЛЕКТЕУ² Дөңгелекте етістігінің қимыл атауы. 1. мат. Нақты оң санды белгілі бір дәлдіктен оның жуық мәнімен немесе басқа бір нақты оң санмен ауыстыру. 2. ауыс. Сөзін, ісін жинақтау.

ДӨҢГЕЛЕКТІ сын. 1. Дөңгелегі бар. 2. Дөңгелекке ұқсас.

ДӨҢГЕЛЕКТІК: бір дөңгелектік қамыр. Бір жайым қамыр.

ДӨҢГЕЛЕКШЕ¹ зат. Кішірек шеңбер, шеңберше.

ДӨҢГЕЛЕКШЕ² сын. Дөңгелек сияқты, домалақ.

ДӨҢГЕЛЕН= ет. 1. Шеңбер сияқты дөңгелек формаға келу, шеңберлену. 2. Шырғай айналу, шыр көбелек қозғалу. 3. Домалау, айналу, аударылып-төңкерілу. 4. ауыс. Біңғайлану, аяқталу, даярлау.

ДӨҢГЕЛЕНТ= ет. 1. Сақина, доға сияқты ету, дөңгелек сияқты орналастырту. 2. Айналындыру, айнала қамту. 3. Шыр айналдыру, өз өзегімен айналдыру. 4. ауыс. Емін-еркін меңгеру, еркін әлі келу. 5. ауыс. Ағыздырту, айдау, шаба жөнелту, тез қимылдату.

ДӨҢГЕЛЕНТУ Дөңгелент етістігінің қимыл атауы.

ДӨҢГЕЛЕНДЕ= ет. Дөңгелең-дөңгелең ету.

ДӨҢГЕЛЕҢКІРЕ= ет. Дөңгелекке ұқсаңқырау, дөңгелекше келу.

ДӨҢГЕЛЕС= ет. 1. Шыр көбелек айналып вальс билеу. 2. Айнала отырысу.

ДӨҢГЕЛЕТ= ет. 1. Домалату. 2. Айналындыру. 3. ауыс. Айдату, тез жүргізу, ағыздыру. 4. ауыс. Емін-еркін меңгеру, бір істі жемісті жүргізу, іріп өкету.

ДӨҢГЕЛЕТУ Дөңгелет етістігінің қимыл атауы. 1. Дөңгелек ету, домалату. 2. ауыс. Айналындырып өкету, дамыту.

ДӨҢГІЛІ зат. Дөңес жер.

ДӨҢДЕЙ сын. 1. Дөң сияқты. 2. ауыс. Дөңкіген, үлкен. 3. Дөң көлеміндей.

ДӨҢДЕН= ет. Дүңкію, томпию, дүрдию.

ДӨҢДЕУ сын. Дөңестеу, дөңкігендеу.

ДӨҢ-ДӨҢ зат. Бір емес, бір-біріне жалғасқан, әлденеше дөң.

ДӨҢДІ сын. Дөңі көп, дөң-дөң.

ДӨҢЕЙ ет. Биіктеу, көтерілу, томтаю.

ДӨҢЕС зат. 1. Биіктеу, доғаланып шығыңқы жатқан қырдан жалмақтау, төбесі үшкір, қырлы болмайтын жер. 2. геогр. Жер бедерінің ойпатқа қарсы шығыңқы, қыратты, бірақ доғалау келген, биік болғанымен төбесі жатаған бөлігі. // Шығыңқы, көтеріңкі, дүңкіген. 3. ауыс. Өмірдің қиын кезеңі, сыналар шағы.

Дөңес көпбұрыш. мат. Қырлары шығыңқы көпбұрыш. **Дөңес функция**. матем. Дөңестігі төмен бағытталған $f(x)$ функциясының кестесі.

ДӨҢЕСКОЙ сын. жерг. Кедір-бұдыр, ойқы-шойқы, жатық емес.

ДӨҢЕСТЕЙ сын. 1. Дөңес сияқты, дөңес тәрізді, биік.

ДӨҢЕСТЕ= ет. Биіктетіп көтеру, дүңкірту.

ДӨҢЕСТЕЛ= ет. Биіктетіп үйілу, көтерілу.

ДӨҢЕСТЕН= ет. Томпаю, күмпию.

ДӨҢЕСТЕНДІР= ет. Көтеріңкі, шығыңқы қылу.

ДӨҢЕСТЕУ сын. Биігірек, биіктеу, көтеріңкі.

ДӨҢЕСТІ сын. Дөңес келген, дөңестенген.

ДӨҢЕСТІК зат. 1. Дөңеске тән қасиет, ойыс емес, көтеріңкілік. 2. мат. Математикада $y=f(x)$ функциясы (қисық сызығы) кестесінің әрбір доғасы өзінің хордасынан төмен жатпайтындығын көрсететін қасиет.

ДӨҢЕСІН сын. жерг. Биіктеу, көтеріңкі.

ДӨҢКЕ зат. жерг. Ааш бұпайтын құрал.

ДӨҢКЕС сын. жерг. Дүңкіген, дөңес.

ДӨҢҚИ= ет. 1. Бір заттың ерекше көтеріңкі көрінуі, бадырайып айқын шығып тұруы. 2. Шермию, шартию, тырсию. 3. Күржию, күжірейю, теңкию (адам туралы). 4. Көзге қораш, үлкен көріну (зат туралы).

ДӨҢКИГЕН-ДӨҢКИГЕН сын. сөйл. экспр. Үлкен-үлкен.

ДӨҢКИТ= ет. Әдейі дөңестеу ету, күдірейту.

ДӨҢКИҢКІ сын. Шығыңқы, көтеріңкі.

ДӨҢКІ сын. сөйл. Дөңес.

ДӨҢКІЛ зат. Кішкентай дөңес, көтеріңкі, шығыңқы бөлік.

ДӨҢКІЛДЕН= ет. жерг. Дөңестену.

ДӨҢКІЛДЕУ сын. сөйл. Дөңестеу.

ДӨҢКІРЛЕУ сын. жерг. Тұрпайылау, дөрекілеу.

ДӨҢ-ҚЫР зат. Биік, дөңес қырлы жер.

ДӨҢҒАҢДАЙ зат. зоол. <лат. huporphthalmichthys> Тұқы тұқымдасына жататын балық.

ДӨҢСЕ зат. сөйл. Дөңес.

ДӨҢСЕН сын. жерг. Қырын қабақ, қырбай, дүрдараз.

ДӨҢ-ТӨБЕ зат. Биіктеу дөңкіген жер, төбелер.

ДӨҢ үст. Дәл, нақ, түп-тура.

Дөп басты. а) Дәл тауып айтты. ә) Дұрыс танып білді, турасын бірден аңғарды. б) Керек жерін тапты, ойлаған жерден шықты. **Дөп болды**. а) Жақсы болды, көрім болды. ә) Расқа шықты, тура шықты. **Дөп келді**. а) Сәйкес келді, сайма-сай болды. ә) Сәті түсті, үстінен түсті, тура келді. **Дөп көрді**. Дұрыс деп санады, тура деп есептеді. **Дөп соғу**. Көзбенен жерінен тигізу, дәлден ұрып жіберу. **Дөп сілтеді**. Дәлден сермеді, дәл тигізді, көздеген жерден серпіді. **Дөп тиді**. а) Нысанаға дәл жетті, дәлдеген жеріне тиді. ә) Тура түсті, дәл тапты, ойыннан шықты. **Дөп түсті**. а) Нақпа-нақ келді, дәл болды. ә) Ойыннан шықты, тауып айтты. **Дөп шықты**. Тура болды, дәл келді.

ДӨП-ДӨКЕЙ сын. сөйл. экспр. Үн-үлкен, кәдімгідей әжептәуір үлкен.

ДӨП-ДӨКІР сын. сөйл. экспр. Тұрпайы, ерсілеу.

ДӨП-ДӨҢГЕЛЕК сын. 1. Доп-домалақ.

2. Топ-томпақ, жұп-жұмыр. 3. Бақырайған, қарашығы үлкен (көз).

ДӨП-ДӨҢ үст. сөйл. **Топ-топ**.

ДӨПТЕ= ет. Дәлдеу, туралау.

ДӨПТЕЛ= ет. Тура қаратылу, дәл қойылу.

ДӨПТЕП үст. Дәл уақытында, дәлме-дәл.

ДӨПТЕС= ет. Дәлден түйісу.

ДӨРБЕТ зат. Моңғол тайпалары.

ДӨРБИ= ет. сөйл. Дорбию, арбию, быр-тшию.

ДӨРБИТ зат. этн. Жылқының қиуі, ірі түрі.

ДӨРДЕК: дөрдек ерін. Дүрдиген ерін.

ДӨРЕГЕЙ сын. жерг. Дүрегей.
ДӨРЕКПУ Дөректі етістігінің қимыл атауы.
ДӨРЕКПШ= ет. жерг. Дүрліу, дүрбелеңге түсу.

ДӨРЕКІ сын. 1. Тұрпайы, анайы, тым қарабайыр (сөз, қылық). 2. Бейахлақ, адамның намысын қорлайтын (іс әрекет). 3. Дөкір, оспадарсыз, ұрда-жық (мінез, қимыл, т.б.). 4. Оғаш, қиқы-жиқы, келіссіз. 5. Жуан, нәзік емес.

Дөрекі мінез. Парықсыз, дарақы мінез.
Дөрекі сөздер. лингв. Бейәдеби, бейресми қатынаста, сөйлеу стилінің қарапайым түрінде ғана қолданылатын пәс лексикалық элементтер мен тіркестер.

ДӨРЕКІЛЕ= ет. Тұрпайылау, долбарлау.

ДӨРЕКІЛЕН= ет. 1. Дөрекі, бейәдеп мінез білдіру, жағымсыз іс істеу. 2. Қарабайырлану, тұрпайылану.

ДӨРЕКІЛЕНДІР= ет. Қарабайырландыру, тұрпайыландыру.

ДӨРЕКІЛЕНДІРУ Дөңгелендір етістігінің қимыл атауы.

ДӨРЕКІЛЕУ сын. 1. Келіссіздеу, қолайсыздау. 2. Ерсілеу, тұрпайылау, өрескелдеу.

ДӨРЕКІЛІК зат. 1. Дөкірлік, оспадарсыздық, ұрда-жықтық. 2. Оғаштық, келіссіздік, ебедейсіздік. 3. Тұрпайылық, анайылық. 4. Бейахлақтық, шектен шыққандық, өрескелдік.

ДӨРПІЛДЕ= ет. жерг. Кеңкілдеу.

ДӨРТ сан. жерг. Төрт.

ДӨШІН сын. жерг. Ерекше.

ДРАВИДТЕР зат. Үндістанның оңтүстігін мекендейтін халықтар тобы.

ДРАГА [ағыл. drag] зат. кен. Су түбінен құм күйіндегі құнды минералды (құрамында алтыны, платинасы, т.б. бар) өндіретін және бос жыныстарды үйіндіге төгетін жүзбелі кен байыту кешені.

Драгамен қазу. кен. Драгамен атқарылатын, пайдалы қазбаларды қожыту, кесектігіне қарай іріктеу, бағалы құрама бөліктерді шоғырландырып бөліп алу, бос тау жыныстарды шығарып, оларды үйіндіге жеткізу үдерістерінің жиынтығы.

ДРАГЛАЙН [ағыл. dragline] зат. күр. Жұмыс құралы (шөміші) жебесіне арқанмен (көтергіш және тартқыш) асылған және өзіне қарайғы бағытта қазатын экскаватор, осы экскаватордың жұмыс жабдығы.

ДРАГОМАН зат. динл. Шығыс елдерінде Еуропа елшіліктерінде істейтін тілмаш.

ДРАГУН зат. тар. Ұрыс кезінде аттан түсіп соғысатын атты әскердің бір түрі.

ДРАЙВ зат. спорт. Теннис ойынында допты төмен және қатты соғу.

ДРАЙВЕР [ағыл. driver] зат. инф. Компьютердің сыртқы құрылғылармен өзара әрекеттесуін басқаратын бағдарлама.

ДРАЙВЕРЛІ сын. Драйвері бар, драйвер салынған.

ДРАМА [грек. drama] зат. 1. өнер. Сахнада ойналатын, диалогке құрылған көркем шығарманың түрі, әбеди жанр. 2. әдеб. Оқиға тартыс, не тартыстар желісіне жинақталып, кейіпкерлер әрекеті арқылы дамиды театрға арналып жазылатын әдебиеттің эпос, лирика сынды үш тегінің бірі. 3. әдеб. Драмалық шығармалардың трагедия, комедия сияқты бір жанры.

Драма театры. өнер. Драмалық қойылымдар көрсетілетін, ойналатын театр. **Драма үйірмесі**. өнер. Драмалық шығарманы оқып үйрену үшін жиналатын адамдардың тобы.

ДРАМАЛЫ сын. әдеб. Драма жанрында жазылған, драмаға құрылған.

ДРАМАЛЫҚ сын. Драмаға тән, драмаға негізделген.

Драмалық театр. Драма театры.

ДРАМАТИЗМ [грек. dramatikos] зат. әдеб. Шығармада іс-әрекеттің шиеленісіп күшеюі.

ДРАМАТУРГ зат. Драмалық шығарма жазумен шұғылданытын жазушы.

ДРАМАТУРГИЯ [грек. dramaturgia] зат. әдеб. 1. Драмалық шығармалардың құрылысы жайлы теория, драмалық шығармаларды зерттейтін ғылым. 2. Қандай да бір халықтың немесе жазушының белгілі бір дәуір мен кезеңдегі драмалық шығармаларының жиынтығы.

ДРАМАТУРГИЯЛЫҚ сын. Драматургияға тән.

ДРАП [франц. drap] зат. Жүннен жасалған сырт киімдік екі қабат қалың мата, мауыты.

ДРЕДНОУТ зат. Аса үлкен, сауытты кеме.

ДРЕЗИНА [нем. Draisine] зат. көлік. Рельспен жүргізілетін моторлы темір арба.

ДРЕЙФ [голл. drijfven] зат. өск. Кемеңің су бетіндегі бөлігінің өз бағыты желісінен жел әсерінен ығыу.

Дрейфтегі теңіз минасы. өск. Зәкірден дауылдың немесе кілт тартатын тралдың әсерінен үзіліп қалған, сойтіп су бетіне қалқып шығып, жел мен ағыстың күшімен ығып жүрген зәкірлік мина.

ДРЕК зат. Ескекті кемелердің шағын зәкірі.

ДРЕКСЕЛЬ: дрексель шынысауыты. Газды жууға арналған зертханалық аспап.

ДРЕЛЬ [нем. Drell] зат. **Бұрғы** (кішігірім тесік тесетін аспап).

ДРЕН [ағыл. drain] зат. сушар. Грунт суларын жинауға, бұрып әкетеуе және топырақ құрғатуға арналғып жер астында жүргізілген жасанды су арналары (құбыр, цығыма, кәріз).

ДРЕНДЕУ [франц. drainage]=ет. 1. сушар. Ашық арналардың не дрейдердің көмегімен топырақты құрғақтау. 2. м.д. Денеңің жарақаттанған жерінен бөлінетін іріңді, сары суды, т.б. сыртқа шығару. 3. ғарыш. Тасығыш-ракетаға жанармай құю кезінде оның отын бағындағы газды сыртқа шығару.

Дрендеу мәшинелері [құбырлары]. Кәріздеу мәшинелері (құратылуға тиісті жерлерді кәріздеуге арналған мәшинелер).

ДРЕНАЖ [франц. drainage] зат. тех. Жер астына қазын орнатылған трубалар мен каналдар арқылы жерді кептіру жүйесі.

Дренаж базисі. сушар. Жерасты ағын суы құйылатын орын. **Дренаж қазбалары.** сушар. Кен орындарын құрғақтау және газсыздандыру барысында сулар мен газды шығару немесе басқа бағытқа біру үшін қолданылатын қазбалар.

ДРЕНАЖДАЛ=ет. 1. ауылшар. Дренаж салыну, дренаж орнатылу. 2. сушар. Судың ағып бөлінуі; судың, сұйық заттың өз салмағымен ағып, қатты заттан бөлініп кетуі.

ДРЕНАЖДЫ сын. Дренаж орнатылған, дренажы бар.

ДРЕНАЖДЫҚ сын. Дренажға лайықталған.

ДРЕССИРОВЩИК ор.зат. цирк. **Үйретуші** (хайуанаттар мен құстарға белгілі бір қимыл-қозғалысты жасатып үйрететін адам).

ДРИАС: дриас уақыты. геол. Соңғы мұзбасудың салқындау фазасы.

ДРИОПИТЕК [грек. drys – ораман, pithekos – маймыл] зат. антроп. Қазбадан табылған адам тәрізді маймылдардың бір түрі.

ДРОБИЛКА зат. кен. Кенді ұсақтап бөлшектейтін мәшине.

ДРОЗОФИЛА [грек. drosos – шық, phileo – сүйемін] зат. зоол. Жеміс шыбындары тұқымдасына жататын жәндіктер.

ДРОССЕЛЬ [нем. Drossel] зат. тех. 1. Трубамен мөлшерлеп газ, бу, су өткізіп тұратын механизмнің бөлшегі. 2. электр. Электр тізбегіндегі ток күшін реттейтін құрылғы.

ДРОССЕЛЬДІК сын. Дроссельге қатысты, дроссельмен байланысты.

Дроссельдік клапан. тех. Желіде қысым айырмашылығын тудыру үшін қолданылатын клапан.

ДРУЖИНА ор.зат. совет. Ерікті түрде қйылдасқан жасақ, топ.

ДРУЗ [нем. Druze] зат. м.н. Шығырланған кристалдардың тобы.

ДРУЗА зат. **Друз.**

ДРУЗАЛЫҚ сын. геол. Друзаға тән, соған қатысты.

Друзалық құрылым. геол. Габбро, норит, троктолиттерге тән құрылым.

ДРУИД зат. тар. Кельт халықтарындағы абыз.

ДРУМЛИНДЕР [ағыл. drumlin] зат. геол. Ұзындығы 1 – 15 км, ені 100 – 200 м-ден 2 – 3 км-ге дейін жететін, бүйікті 5 – 25 м, мореналық материалдан құралған ұзынша пішінді төбелер.

ДУ¹ зат. 1. У-шу, даң-дүң, дабыр-дүбір. 2. ауыс. Той-думан, үлкен жиын, мерекелі, қызықты отырыс. 3. ауыс. Дүрмек, дүбір, дақырт. // Той немесе басқа да үлкен жиынға келген жұрт мағынасында. 4. ауыс.

ДУ² зат. Қалың ну.

ДУ³ үст. Бірден лап беріп, іле көтерді. // Дүрлідеген, дүбірлеген деген мағынада.

Ду берді. Рухтандырды, дем берді. **Ду етті.** Шу ете қалды, бір шұласып қалды. ә) **Гу етті,** әңгіме, өсек шықты. **Ду көтерілді.** Қауырт қозғалды, өре түрегелді. **Ду күлді.** Жаппай, бәрі бірден күлді. **Ду күлдірді.** Жұрттың бәрін күлкіге батырды. **Ду күлесті.** Бәрі бірден күлді. **Ду қол шапалақтады [соқты].** Жаппай, бәрі бірден қол соқты. **Ду қостады.** Іле көтерді, іліп әкетті. **Ду ұрды.** Лап беріп, жаппай қозғалды.

ДУ⁴ елік. Бірден көтерілген, қыздырып әкеткен ыстықты немесе дуылдатып күйдірген, т.б. сезімді бейнелейтін сөз. // Қызу қарқын, екпін.

Ду еткізді. а) Лап еткізді, жандырды. ә) Шошытып жіберді, селк еткізді. **Ду етті.** а) Лап ете қалды, бүрк ете түсті; лаулап жанды. ә) Ұялып немесе қысылғаннан, т.б қызарды, дыз етті. б) Быж ете қалды, құж-құж қайнады.

ДУА [ар. دعاء] зат. 1. жағымсыз. Дуақанның жадылау, басын айналдыру арқылы біреуді өз ырқына көндіруі үшін жасайтын әрекеті. 2. діни. сөйл. **Дұға.** 3. парапсихол. Ерік-жігері әлсіз, тылсым күштерге сенгіш адамдардың психикасына зиянды ықпал ететін қарау әрекет. 4. Әсер, ықпал.

Дуа берді. Қуат берді, күш-жігер бітті. **Дуаға ұшырады.** Жадыланды, басы айналды, дуаның ықпалына түсті. **Дуа қонды [тиді, дарыды].** діни. а) Алладан сұраған гибадаты қабыл болып, кие тұнды, бағы жанды, берекесі кірді. ә) Бойына Құдайдан ерекше қасиет бітті. б) жағымсыз. Дуақанның басын айналдыру, жадылау әрекеті әсер етті. **Дуа қылды [оқыды].** діни. Дұға оқыды, Алладан тілек тілеп, гибадат етті. ә) Біреудің басын айналдырып, жадылау арқылы өз ықпалына түсіру үшін қарау әрекет жасады.

ДУАГЕР сын. діни. Алладан тілек тілеп гибадат еткіш, дуа қылғыш, дуа істегіш.

ДУАГӨЙ сын. 1. Дуа жасағыш, жадығой, сиқыршы. 2. ауыс. Айтқанын істететін, әмірін жүргізетін, ықпалына түсіретін.

ДУАДАЙ үст. Дуа сияқты, дуа тәрізді.

ДУАДАҚ зат. 1. Қанаты үлкен, мойны жуан дала құсы. 2. зоол. <лат. otididae> Тырна тәрізділер тобының бір тұқымдасына жататын, құрлықта жүруге, жүзіруге бейімделген үш бармағы болатын құс.

Дуадақ құстай жайнаңдап. фольк. Әдемі, әшекейлі киінген қыздың көзге бірден түсетін ығралған жүрісін сипаттайтын бейнелі тұрақты қолданыс.

ДУАДАҚТАЙ сын. Дуадақ сияқты, дуадақ тәрізді.

ДУАДАҚША үст. Дуадақ сияқты, дуадаққа ұқсап.

ДУАЙЕН [франц. doyen] зат. дипл. Дипломатиялық корпустың басшысы.

ДУАЙПАТ сын. Доля, ашулы, дөрекі. // Жаман, арам нәрсе.

ДУАКЕР сын. 1. сөйл. **Дуагер.** 2. ауыс. Себепкер, ұйтқы.

ДУАКЕШ сын. Адамды дуалайтын.

ДУАҚАН зат. жағымсыз. 1. Адамды өз еркінен айырып, ықпалына түсіру үшін, жадылап, басын айналдыру зиянды әрекетін жасаушы. 2. діни. Дұғағой, дұға оқығыш, дұға оқи білетін, дұғасы қабыл болғыш адам.

ДУАҚАНДЫҚ зат. көне. 1. парапсихол. Біреудің ерік-жігеріне әсер етіп, жадылаушылық, басын айналдырумен айналысушылық. 2. миф. Біреуді дуалау арқылы жадылау.

ДУАҚАНТ зат. сөйл. **Дуақан** (дұғасы қабыл болғыш адам, сиқыршы).

ДУАҚАНТТЫҚ зат. сөйл. Дуақан болушылық, дуақандық.

ДУАЛ [ир. دیوار] зат. 1. Балшық, саман, шым тәрізді заттардан салынған үйді, бақты айналдыра салынған қоршау. 2. Үйді айналдыра салған ағаш қоршау, қаша. 3. Зауыт-фабрикалар мен ғимараттарды, қоймаларды айналдыра қоршаған биік қамал. 4. өск. Қорғану, бекініс үшін салынған қалқа, құрылыс. 5. көне. Ертеректе қаланы жаудан қорғау үшін қатты кесектен, иленетін балшық не шымнан тұрғызылатын биік, берік қоршау, бекіністі құрылыс.

ДУАЛА=ет. 1. діни. Алладан медет, жәрдем сұрап дұға оқып гибадат ету; көз тиюден, аурудан т.б. шипа болатын сүре, аяттарды оқу. 2. Дуақанның жадылау, басын айналдыру зиянды әрекеті арқылы біреудің еркін билеп алуы. 3. ауыс. Еліктіру, есін алу.

ДУАЛАҚ зат. жерг. **Дуадақ.**

ДУАЛАҚША үст. жерг. **Дуадақша.**

ДУАЛАН=ет. 1. Жадылану, арбалу. 2. діни. Ем-дом сұрап Аллага жасаған гибадаты қабылдану, шипалы болу. 3. ауыс. Есі кету, қызығу, елігу. .

Дуаланған адамдай. Басын дуақан айналдырған, біреудің ықпалына түсіп, өз еркінен айырылған кісідей.

ДУАЛАТТЫР=ет. Зиянды әрекет арқылы еркінен айырту, жадылаттыру.

ДУАЛАУ Дуала етістігінің қимыл атауы; жадылау, еркінен айыру.

ДУАЛДЫ сын. Дуалы бар.

ДУАЛИЗМ [лат. dualis] зат. филос. Дүниенің негізі бір-біріне тәуелсіз екі бастама – материя мен рух дейтін, дүниенің бірлігін жақтайтын монизмге қарама-қарсы философиялық ілім. .

ДУАЛИСТ зат. Дуализм идеясын жақтаушы, дамытушы адам.

ДУАЛИСТИК сын. Дуализмге тән, дуализмге қатысты.

ДУАЛЫ сын. 1. діни. Шипалы, Алладан сұрағаны қабыл болғыш, дәрулі. 2. миф. Сиқырлы, жадьланған. 3. ауыс. Қасиетті, ерекше. 4. ауыс. Арқалы, арқасы бар.

Дуалы ауыз. а) діни. Алладан сұрағаны қабыл болғыш, ілімі күшті, иманы берік, ел-жұртының тілекшісі болатын (адам). ә) Айтқаны келгіш, көріпкелдігі бар, ботағой. ә) Елге қадірлі, сөзі өтетін (адам). **Дуалы ауызды.** Сөзі бәтуалы, орынды, көріпкел. **Дуалы сөз [лебіз].** Халықты ұйытатын мәнді, мазмұнды, өтімді, иландыратын пікір.

ДУАЛЫҚ зат. сөйл. діни. **Дуғалық** (дуалап берген Құран суре, аяттары жазылған тұмарша).

ДУАЛЫҚТАЙ сын. Дуалық сияқты, дуалық тәрізді.

ДУАМАЛ сын. көне. Дуаланған, дуа тиен.

ДУАН [ир. ديوان] зат. 1. Қазақстанды отарлаушы патшалық Ресейдің қазақ даласынан қорғану, оны жаулап алу үшін салған әскери бекіністері. 2. көне. Қала, кент. 3. тар. Ресей империясының 1822 жылы қазақ даласына жасаған территориялық бөлінісі, округтік аймақ. 4. тар. Патшалық Ресейдің 1822 территориялық бөлінісі бойынша белгіленген қазақ оқуртерінің орталықтары. 5. көне. Қала базары.

ДУАНА зат. сөйл. 1. **Диуана.** 2. **Дуга** оқып, дем салушы, соны кәсіп етуші адам. 3. ауыс. Ісінде береке жоқ, тұрақсыз адам.

Дуана талағандай. Есін шығарғандай, берекесін кетіргендей.

ДУАНАДАЙ сын. Дуана сияқты, дуана тәрізді.

ДУАНАЛЫҚ зат. 1. Дуана болушылық, ел адақтаушылық. 2. Болжағыштық қасиет, айтқаны келушілік. 3. ауыс. Елге сенгіштік, аңғалдық.

ДУАНАША үст. Дуана сияқты, дуанаға ұқсап.

Дуанаша талады. Есін шығарды, жабыла кетті.

ДУАНАШЫЛ сын. сөйл. Ел кезкіш, ел адақтағыш.

ДУАНБАС зат. зоол. <лат. Iarus hyperboreus> Татреңділер отрядының шағалалар тұқымдасына жататын құс.

ДУАНБАСЫ зат. тар. 1. Қазақ даласында ресейлік отарлаушы империяның бекіткен сайланбалы лауазымы, дуанаға қарасты қауымды, округті билеуші ұлық. 2. Өзге елдердің қала әкімін атауда қолданылады.

ДУАНБЕК зат. тар. Ертеректегі қазақ даласындағы сайланбалы лауазым, әскерилендірген пошта бекеттерінің бастығы.

ДУАНДЫҚ сын. тар. Дуандағы, дуанаға қарасты.

ДУАРАС [ор. дворец] зат. көне. Сарай, зәулім үй.

ДУАСЫЗ сын. Пәтуасыз, еліктегіш. **Дуасыз ауыз.** Сөзі берекесіз, көкіме, батуасыз адам. **Дуасыз сөз.** Пәтуәсіз, мәнсіз, орынсыз айтылған сөз.

ДУАШЫ зат. көне. Дуа оқып, сиқырлық, бақсылық қылатын адам.

ДУБАН зат. көне. Әскери-әкімшілік шен. **ДУБЛЕР** [франц. doubleur] зат. 1. Негізгі рөлде ойнайтын адамды ауыстыратын қосалқы актер. 2. спорт. Аяқдопта негізгі командаға қосымша құрылған топ. 3. Біртектес заттарды шығаратын қосалқы кәсіпорын. 4. спорт.

Кинода күрделі қимыл-әрекеттер немесе қиын акробатикалық трюктер жасауды қажет ететін жағдайда негізгі актердің ролін орындаушы.

ДУБЛЕТ [франц. doublet] зат. 1. Біртектес екі заттың біреуі, соның екінші данасы. 2. лингв. Мағынасы бірдей [тепе-тең] дыбыс-талуды жағынан айырмасы бар сөздер. 3. физ. Бір-біріне жақын орналасқан спектрлік сызықтар жұбы. 4. зерг. Бір-біріне желімделген екі бөліктен тұратын жасанды асыл тас. 5. әск. Екі ұңғылы аңшы мылтығының бір мезгілде атылуы.

ДУБЛИКАТ [лат. duplicatus] зат. ресми. **Толыққа** (түпнұсқасымен барабар заңды күші бар белгілі бір құжаттың екінші данасы).

ДУБЛЬ зат. 1. Фильм эпизодын түсіру. 2. спорт. Екі түрлі жарыста бір мезгілде жеңіске жету.

ДУБЛЬ-ВЕ зат. спорт. Футболдағы ойыншылардың шабуылға орналасу жүйесінің латын әліппесіндегі W-ны (дубль-ве) еске түсіретін көрінісі.

ДУБЛЯЖ [франц. doublage] зат. кино. Көркем фильмнің сөзін өзге тілге аударып таспаға жазу.

Дубляж жасаушы. кино. Кинофильмнің дыбысын екінші бір тілге аударушы маман.

ДУБНИЙ [лат. dubnium] зат. хим. Элементтердің периодтық жүйесінің IV тобындағы жасанды радиоактивті трансурани элементтеріне жататын химиялық элемент.

ДУГЛАС-АБСЦЕСС зат. мед. Тікішек жатыр ұңғылындағы шектелген іріңнің жиналуы.

ДУДА сын. 1. Үрпиген, қобыраған. 2. ауыс. Құйындатқан, түтеген.

ДУДА-ДУ үст. Мәз-мейрам, у-шу.

ДУДА-ДУДА сын. Қобыраған, ұрпиген, додаланған (шаш).

ДУДАЛАН= ет. 1. Үрпиген, ұйпалану, дода-дода болу (шаш туралы). 2. Бұйраланған, шүйделенген, қобыраған.

ДУДАМА зат. У-шу, қызығы мол думан.

ДУДАР сын. Ұйысып бұйраланған, қалың, ұйпалақ.

Дудар бас. а) Шашы бұйра-бұйра, қобыраған. ә) Шашы бұйра-бұйра жігіт, кісі мағынасында. **Дудар [дода] шаш.** Үрпиген, дударланған шаш.

ДУДАРДАЙ сын. Қобыраған, ұрпиген.

ДУДАР-ДУДАР үст. Шашы қатты дударланған, бұйра-бұйра.

ДУДАРЛА= ет. Қобырату, ұрпиту, бұйралау.

ДУДАРЛАН= ет. Бұйралану, ұйпалақтану. **ДУДАРЛАНДЫР**= ет. Бұйраландыру, ұйпалақтату.

ДУДАРЛАТ= ет. Қобырату, ұйпалату, бұйралау.

ДУ-ДУ¹ үст. 1. Дуылдаған, у-шу болған. 2. Қыз, қызыға. 3. Азан-қазан, у да-шу.

Ду-ду әңгіме [сөз]. а) Өсек, жел сөз, дуылдаған сөз, әңгіме. ә) Қызу әңгіме, өзін-күлкі. **Ду-ду етті.** Дуылдаған, қызық әңгіме жасады, шуласып қалды. **Ду-ду күлкі.** Жаппай, бірден, бірін-бірі көтермелей, қостай күлген күлкі.

ДУ-ДУ² елік. Ұранда, ұялғанда, суыққа тоңғанда, ауырғанда т.б. болатын денедегі қызудың өсерін бейнелейтін сөз.

Ду-ду етті. Қыздырып, ысытып, шымырлатып өкетті. **Ду-ду ұрды.** Алақандары қызғанша қол соқты.

ДУ-ДУМАН зат. Ойын-күлкі, сауық-сайран, қызық жыын.

ДУ-ДҮРМЕК зат. Бірду-дырду.

ДУДЫРА= ет. 1. Үрпиген, додалану, қобырау. 2. Дода-додасы шығып шашылу, шашырау.

ДУДЫРАТ= ет. Қобырату, бұйралату.

ДУЛА¹= ет. 1. Дуылдау, уылдап-шуылдау.

2. Думандау, қызықтау, сауық-сайран құру. 3. көне. Алды-артына қарамай қашу, қатты әбгерге түсу, күйзелу. 4. Көтерілу, қызығы арта түсу, қызыну.

ДУЛА²= ет. Дуылдау, қызу, бойды билеп шымырлау, ду-ду ету.

ДУЛАС= ет. 1. Шуласу. 2. Қуанысу.

ДУЛАТ= ет. 1. Шулату, қыздыру, думандату. 2. Дүрідету, атағын шығару.

ДУЛЫ сын. Ду-думанды, қызықты.

ДУЛЫҒА зат. 1. көне. этн. Соғысқа шыққан батырлардың басына киетін темірден, жезден жасалған басқым. 2. Солдаттар, шахтерлер және т.б. киетін металдан жасалған басқым, каска. 3. поэт. Дулыға тәрізді дөңсе келген зат, өркеш, дөңес. 4. жерг. Айыр түңінің өркешінің басындағы шуда. 5. жерг. Үйдің шатырының қыры, биік жері. 6. спорт. Соққы алған және құлаған кезде жарақаттардан басты қорғайтын киім.

ДУЛЫҒАДАЙ сын. Дулыға сияқты, дулыға тәрізді.

ДУЛЫҒАЛЫ сын. 1. Дулыға киген, дулығасы бар. 2. ауыс. Дулыға сияқты үңкір, бас жағы сүйір. 3. ауыс. Өркеш, биік, шудалы.

ДУЛЫҚ= ет. Дуылдасу, шулау, дүрлігу.

ДУЛЫ-ШУЛЫ сын. 1. жағымсыз. Бос сөз, айқай-шуы көп. 2. жағымды. Думанды, қызығы мен шыжығы мол, бала шурғына толы.

ДУМА зат. саяси. Ресейдегі заң шығаратын, әкімшілік қызметін атқаратын уәкілдік жиналыс, құрылтай, кеңес.

ДУМАҒАН зат. көне. Жуан өскен ағаш.

ДУМАН зат. 1. Ойын-сауық, қызық, тамаша, көңілді құрылған жиын кеш. 2. Сауық құрған, қызықты кез, көңілді шақ.

Думанға бөледі. Қызыққа батырды. **Думан етті [қылды, болды].** Ойын-күлкіге бөледі, сауық-сайран құрғызды. **Думан құрды.** а) Қызық дәурен көрді, сауық құрды, қызықпен өткізді. ә) Сайрандады, серуендеді, тамашалады. б) Көңілді ойын-сауық өткізді, отырды. **Думанның гүлі.** сөйл. Ойын-сауықты қыздыратын, ұйымдастыруға, құруға шебер адам.

ДУМАҢГЕР сын. Думанышыл, сауықшыл.

ДУМАНДА= ет. 1. Тамашалау, қызықтау. 2. Сауық-сайран құру, сайрандау, тойлау.

ДУМАН-ДАБЫР зат. Даң-дүң, у-шу.

ДУМАНДАЙ сын. Думан сияқты, думан тәрізді.

ДУМАНДАС сын. Ойын-сауықты бірге өткізетін, сауықтас.

ДУМАНДАС= ет. 1. Шуласу, қуанысу. 2. Тойлату.

ДУМАНДАТ= ет. 1. Тойлату, сауық-сайран құру. 2. Көңіл көтеру, күлкі, қуанышқа бөлету.

3. сөйл. әкспр. жағымсыз. Шулатып мазаны алу, басына көтеру.

ДУМАН-ДУ зат. Қуанышты, у-шу.

ДУМАНДЫ сын. Қызықты, көңілді, сауық-сайранды.

ДУМАНДЫ-ДУБІРЛІ сын. Қызықты, шулы оқиғаға бай.

ДУМАН-ДЫРДУ зат. У-шу, ырду-дырду.

ДУМАНКЕШ сын. Думандатып жүретін, думанышыл.

ДУМАН-ҚЫЗЫҚ зат. Ойын-сауық, тамаша.

ДУМАН-САУЫҚ зат. Той-думан, ойын-күлкі, сауық-сайран.

ДУМАНСЫЗ сын. Ойын-сауықсыз, қызықсыз, жиын-дүрмексіз.

ДУМАН-ТОЙ зат. Мерекелі жиын, көңілді, салтанатты да қызық отырыс.

ДУМАНХАНА зат. 1. Тамақ ішіліп, тойтопыр, салтанат өткізетін орын. 2. Мейрамхана, кафе.

ДУМАН-ШУ зат. Қызық-сайран, ырду-дырду.

ДУМАНШЫ сын. Тойшы, сауықшыл.

ДУМАНШЫЛ сын. Сауық-сайранды жақсы көретін, сауықшыл.

ДУМАНШЫЛДЫҚ зат. 1. жағымды. Сауықшылдық, көңілділік, қызық-думанды ұнатушылық. 2. жағымсыз. Бос шуды ұнатушылық, даурығушылық.

ДУМШКАР [ағыл. dump-car] зат. тех. Жүкті өзі түсіретін вагон.

ДУНИТ зат. геол. Ультранегізді интрузивтік тау жынысы [Жаңа Зеландиядағы Дун тауына қатысты аталған].

ДУОДЕНИТ зат. мед. Он екі елі ішектің қабынуы.

ДУОПСОНИЯ [ағыл. duosony] зат. экон. Нарықта толып жатқан өндірушілер ұсынатын бірдей өнімнің тек екі ғана сатып алушысы болатын жағдай.

ДУОПОЛИЯ [лат. duo – екі, poleo – сатамын] зат. экон. Нарықта бірдей өнімді ұсынатын екі өндіруші ғана болатын жағдай.

ДУПЛЕКС-ПРОЦЕСС зат. кен. Бірінен кейін бірі екі бөлек агрегатта жүзеге асырылатын металлургиялық процесс.

ДУПЛЕКСТІ: дуплексті байланыс. тех. Екіжақты телефонды, телеграфты немесе радиобайланыс.

ДУПЛЕТ [франц. doublet] зат. спорт. Биллярдта көзбеген шар үстелді ернеуіне тиіп, содан әрі оны торқақала түсіретін соққы.

ДУПЛИКАЦИЯ [лат. duplicatio] зат. биол. Гаплоидті жиынтықтағы хромосоманың белгілі бір ауда-ның еселенуінен пайда болатын мутация.

ДУРАЛЮМИН зат. хим. Құрамында 2,2–5,2% мыс, 0,2–2,7% магний негізіндегі қорықталардың жалпы аты.

ДУСТ [ағыл. dust] зат. хим. Зиянды жәндіктерді ұлау үшін жұмсалатын ұлы зат.

ДУСЫЗ-ДҮРМЕКСІЗ сын. Блңсыз-шыңсыз.

ДУ-ТАЛАҚАЙ үст. сөйл. **Ту-талақай.**

ДУ-ТАЛАПАЙ: ду-талапай болды. сөйл. Талапайға түсті, талапайланды.

ДУТАР зат. муз. Өзбек, ұйғыр, түрікпен, тәжік халықтарының шертіп қағып ойнайтын, екі ішекті музыкалық аспабы.

ДУТАРШЫ зат. Дутар тартатын кісі.

ДУТЫҢ зат. көне. Аймақ әкімі.

ДУХА зат. көне. Таң.

ДУХОВКА ор. зат. сөйл. Газ пешпен немесе жай пешпен жалғасқан қаңылтырдан жасалған қуыс пеш.

ДУХОВОЙ: духовой оркестр. сөйл. **Үрлемелі аспаптар оркестрі.**

ДУШ [франц. douche] зат. Бүрке құйылған сумен шомылтатын орын.

Душқа түсті. Бүрке құйылатын сумен шомылып шықты.

ДУШАКАР зат. көне. Маңдайға жазылған іс, оқыс оқиға.

ДУШАР¹ [ир. دشار]: душар болды. а) Кез болды, кездесті. ә) Бірдемеге шалдықты, біреудің немесе бір нәрсенің әсеріне түсті. б) Бір жаманшылыққа еріксіз тап болды, қшырады.

Душар болушы. сөйл. Тап болушы,

қшыраған. **Душар етті.** Блңайсыз жағдайға қалдырды, қшыратты. **Душар келді.** Сөйкесе келті, кездесті.

ДУШАР² зат. өс. Жұлпын алып, екі басын қоса бірап, бидай бау жасайтын өсімдік.

ДУШАРЛАС= ет. 1. Кездесу, жолығысу. 2. ауыс. Тап болысу, бастарына түсу. 3. ауыс. Ұшырасу, айналу, ұласу.

ДУШАРЛАСТУР= ет. Кездестіру.

ДУШАРЛАСУ Душарлас етістігінің қимыл атауы.

ДУШЫЛ сын. сөйл. **Душаншыл.**

ДУЫЛ зат. 1. У-шу, шуыл. 2. жағымсыз. Мазасыз, қаңқу сөз, бос талас. 3. Ду-ду ете қалған дыбыс.

ДУЫЛҒА зат. сөйл. **Дулыға.**

ДУЫЛҒАЛЫ сын. сөйл. **Дулығалы.**

ДУЫЛДА¹= ет. 1. У-шу болу, ду-ду ету. 2. Қызықтап думандату, ойын-сауықта шулау, сауықтау.

ДУЫЛДА²= ет. 1. Ауырғаннан, ұялғаннан, қорыққаннан дененің қызынуы. 2. Оттың лапылдап, лаулап жануы. 3. ауыс. Өршу, күш алу, бойды жеңу.

ДУЫЛДАҚ сын. Шуылдақ, ырду-дырду. // Шуылдаған, ырду-дырду болған адам.

ДУЫЛДАҚТАУ сын. Дуылдаған, у-шулау.

ДУЫЛДАҢҚЫРА= ет. Шуылдаңқырау, қызыңқырау.

ДУЫЛДАС= ет. 1. Шуласу, дауласу, таласу. 2. Думандасу, сауық құрысу. 3. жағымсыз. Мазаны алып айқайлап шулау, шуылдасу.

ДУЫЛДАСУ Дуылда етістігінің қимыл атауы; шуласу.

ДУЫЛДАТ¹= ет. 1. Құшейту, шулату. 2. Думандату, сауық құру.

ДУЫЛДАТ²= ет. Қыздырту, ашыту, күйдіру.

ДУЫЛДАТҚЫШ сын. Ду-ду еткізгіш, ашытқыш, қыздырғыш.

ДУЫЛДАТУ¹ Дуылдат¹ етістігінің қимыл атауы; думандату.

ДУЫЛДАТУ² Дуылдат² етістігінің қимыл атауы; қыздыру.

ДУЫЛДАУ¹ Дуылда¹ етістігінің қимыл атауы; шулау.

ДУЫЛДАУ² Дуылда² етістігінің қимыл атауы; қызыну.

ДУЭЛЬ [франц. duel] зат. Өткен ғасырдағы Батыс Еуропа елдері мен Ресейде болған жекпе-жектің түрі.

ДУЭЛЬ-КАРТА зат. экон. Жекпе-жек карта.

ДУЭТ [итал. duetto] зат. муз. 1. Музыкалық шығарманы екі әншінің немесе екі аспаптың екі дауыспен қосылып орындауы. 2. Екі әншіден құралған музыкалық топ, ансамбль түрі.

ДУҒА [ар. دعة]. зат. 1. діни. Құранның қысқа аяттары. 2. діни. Алладан бір істің нә-тижесі болуын, адамның амандығын, т.б. рақым, кешірім сұрау және үнемі оны еске алу мақсатымен оқылатын немесе іштей айтылатын ғибадат түрі. 3. миф. жағымсыз. **Дуа** (біреуді жадылау, басын айналдыру мақсатымен жасалған істеген зиянды амал-әрекеті). 4. діни. Қағазға жазылып, кітапқа басылап Құран аяттары мен сүрелері немесе Аллага ғибадат еткенде айтылатын тілектердің жинақ кітапшасы. 5. миф. Сиқыр.

Дуға айтты. діни. Аллага жалынды, тілек тіледі. **Дуға арнады.** Дуға бағыштады. **Дуға бағыштады.** діни. а) Ата-бабаларының немесе рухы биік болған адамдардың аруағына ақиретте салауат тілеп, сауап алу үшін Құран сүре, аяттарын оқыды. ә) Бір істің сәтті,

ниеттің оң, амалдың нәтижелі болуын Алладан тілеп сұрады. **Дуға берді.** діни. Біреуге, бір іске Алладан медет, қолдау сұрады. **Дуғаға [дуға етпекке] қол көтерді.** діни. Алладан Құран сүре, аяттарын оқып немесе тілектерін ауызша айтып сұрау ғибадатын орындағанда алақан жайып бет сипау қимыл рәсімін жасады. **Дуғада болды [дуғада].** діни. Тілектестік етті, тілектес болды, Алладан біреудің тілеу, қалауын сұрады. **Дуға дәметті.** діни. Ата-баба аруағы, рухы тірілерден Құран сүре, аяттарын оқуды, өлгендерді зиярат етуді қалады. **Дуға етті.** Құран оқып, жақсы ниет білдірді. **Дуға еттірді.** діни. Біреуге Алладан тілеуін тілеттірді. **Дуға етісті.** Бірігін Алладан тілек тілесіп, оған ғибадат жасасты. **Дуға қонды.** Алладан сұрағаны орындалды, тілегі қабыл болды, Алланың мейірімі түсті, құт дарыды. **Дуға қылып түзетті.** Болған істі Алладан сұрап өзертті, қайтарды, басқаша нәтиже беруді тіледі. **Дуғамен сәлем етті.** діни. Алланың шапағатын тілеп, амандық сұрасты, мұсылманша амандасты. **Дуғамен тылсымдады.** Дуақан арқылы жадылау, бойына зақым келтіру сияқты біреуге зиянды әрекет жасады. **Дуғамен үшкірді.** діни. Көз тігген, ауруға т.б. шалдыққан адамға Құран сүре, аяттарын оқып дем салды. **Дуға оқу.** діни. Құран сүрелерін дауыстап, ішінен айтып, Аллага ғибадат ету. **Дуға оқыған молдадайын.** Аллага құлшылық етіп, бір дүниені ұмытқан молда сияқты. **Дуға оқыды [қылды, етті].** діни. а) Құдайға жалынды, жалбарынды, мінажәт қылды, өтініп сұрады. ә) Біреуге арнап Құран сүре, аяттарын оқыды, біреудің тілеуін тіледі. б) Құран сүре, аяттарын оқып, Алладан медет, тілек тіледі, ғибадат етті. в) Рухы биік адамның, ата-бабасының т.б. аруағына Алланың салауат, медетін сұрап, тілек қылды. **Дуға оқытты.** діни. Біреуге дуға жасатты, Алладан тілеуін сұратты. **Дуғасы дұрыс болмады.** діни. Жасаған ғибадаты дұрыс қабылданбады. **Дуғасы жібермеді.** а) діни. Тілеген тілегі қабыл болды. ә) жағымсыз. Біреудің істеген, жасаған жадылау, арбауына түсті, мерт болды. **Дуғасы қабыл болды.** діни. Алладан сұраған тілегі орындалды, ғибадаты қабылданды. **Дуғасына кіргізді.** діни. Өлген кісіге тие берсін деп Құран сүре, аяттарын оқыды, Алладан рақым сұрады. **Дуғасының ішінде болу.** діни. Алладан тілек тілеп, рақым сұрағанда ғибадат еткенде ұмыт қалдырмау, сырт қалмау, есте ұстау. **Дуғасы тиді.** Біреудің қасиеті бойына да-рыды, батасы қабыл болып басына қасиет, бақ қонды. **Дуға тіледі.** Біреудің Аллага құлшылық етіп, тілеуін сұрап бергенін қалады.

ДУҒАГӨЙ сын. 1. Алладан сұраушы, тілеуін тілеуші, тілекші. 2. экспр. мысқыл. Жалған тілекші, көзбояушы, отірік жағғынушы.

ДУҒАҒӨЙ сын. сөйл. **Дуғағөй** (дуға оқушы).

ДУҒАДАЙ сын. Дуға сияқты, дуға тәрізді. **Дуғадай жаттады [қайталады].** Қасиетті, қастерлі сөз, заң сияқты есте сақтап, жадыдан шығармады.

ДУҒАЙ: дұғай сәлем. Ыстық ықыласты, сағынышты көңілді білдіретін, қайта-қайта амандық-саулық айтқан тілек. **Дұғай да дұғай сәлем айт.** Қайта-қайта, көп-көп сәлем айт, ерекше сәлем жолда.

ДУҒАЙ-ДУҒАЙ сын. экспр. Ыстық, көп-көп (сәлем).

ДУҒАЙҒЫ зат. сөйл. **Дуғай сәлем.**

ДУҒАКӨЙ зат. сөйл. **Дуғағөй.**

ДУҒАКӨЙДЕЙ сын. *Дұғакөй сияқты, дұғакөй тәрізді.*

ДУҒАКӨЙЛІК зат. *Дұғашыл болу, дұға етушілік, дұға арқылы емдеушілік.*

ДУҒАЛА= ет. *Басын айналдыру, дуалау.*

ДУҒАЛАН= ет. *Дұға оқылу.*

ДУҒАЛАС сын. *Ниеттес, тілектес.*

ДУҒАЛЫ сын. *Алланың мейірімі түскен, қасиетті, ерекше.*

Дұғалы ауыз. сөйл. *Дуалы ауыз. Дұғалы сөз.* сөйл. *Дуалы сөз.*

ДУҒАЛЫҚ зат. діни. **1.** Қағазға, қабырғаға т.б. затқа жазылған дұға. **2.** Әртүрлі жағдайда Аллаға қалай гибадат етуді үйрететін сүре, аят, тілектер, дұғалар. **3.** Құран сүре, аяттары жазылған бойтұмар.

ДУҒАЛЫҚТАЙ сын. *Дұғалық тәрізді, дұғалық сияқты.*

ДУҒАСЫЗ сын. *Дұғасы жоқ, дұға айтылмаған, оқылмаған.*

ДУҒА-ТІЛЕК зат. діни. *Алланың рақымы үшін жасаған гибадаттар мен сұрау, тілектер.*

ДУҒАШ зат. өс. <лат. koeleria> *Астық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ДУҒАША үст. *Дұға сықылды, дұғадай.*

ДУҒАШЫ сын. *Тілеуқор, тілектес.*

ДУҒАШЫЛ сын. *Дұға оқығыш, Аллаға сыйынғыш.*

ДУДЫҒА зат. муз. этн. *Қазақтың көне музыкалық аспабы.*

ДУДЫҚ сын. сөйл. *Тұтықпа.*

ДУДЫҚТАН= ет. сөйл. *Тұтығу.*

ДУЗАҚ зат. сөйл. **1.** Тұзақ. **2.** ауыс. *Ұстап алатын амад, біреуді жалтартқызбайтын іс, сөз.*

Дүзак құрды. сөйл. *Тұзақ құрды (біреуге қастандық ойлады, жолын бөгеді). Дүзактан құтылды.* сөйл. *Тұзақтан құтылды (біреудің қастандығынан аман қалды, кедергі бөгеттерді айналып өтті).*

ДУЗАҚТА= ет. сөйл. *Тұзақта. 1.* Жіпті мойынға, аяққа тұзақтап байлау. **2.** ауыс. *Айтқанға көндіру, еркіне жібермеу.*

ДУЗАҚТАЙ сын. сөйл. *Тұзақтай.*

ДУЗДЫҚ зат. сөйл. *Тұздық.*

ДУЙЫМ сын. сөйл. жерг. *Дүйім.*

ДУҚАБА зат. сөйл. *Барқыт.*

ДҮЛДЫҢ-ДАЛДЫҢ сын. сөйл. *Кіресілі-шығасылы, бірде алай, бірде былай, дәлдің.*

ДҮП-ДҮРЫС сын. экспр. **1.** *Оп-орынды, жөп-жөн, ып-ырас. 2.* Дөп-дәл, түп-тура.

ДҮР шыл. ескікіт. *Дүр (құшиейткіш мән үстейтін көне көмекші сөз).*

ДҮРЛА= ет. көне. *Жарқылдау, жалтылдау.*

ДУРЫС¹ [нр. درست] сын. **1.** *Туісті ереже норма сай, тура, бабымен. 2.* *Орынды, ретті, заңды. 3.* *Қате емес, жөнді, жөні түзу. 4.* *Артық, бәрінен жөн, жақсы. 5.* *Әділ, тиесілі, сәйкес жолмен. 6.* *діни. Оң, шаригатпен рұқсат етілген, күнә болмайтын. 7.* *Дәлме-дәл, түп-тура.*

Дұрыс бөлшек. мат. *Альмы бөлімінен кіші бөлшек. Дұрыс жол.* а) діни. *Хақ жолы, діни ахлаққа сәйкес, күнәдан таза бағыт.* ә) *Тура жол, оң нәтижеге әкелетін бағыт. Дұрыс соққы.* спорт. *Бокста - егер соққы қолғап киген жұдырықтың саусақ-білезік буынындағы цруға рұқсат берілген бөлігімен жасалса, дұрыс деп*

есептеледі. Дұрыс сөз. *Орынды, тура айтылған, шыншыл пікір. Дұрыс сөзді. Тура, шыншыл, орынды сөйлейтін, жөнін айтатын.*

ДУРЫС² мод. *Мақұлдау, құптау, растауды білдіретін сөз.*

ДУРЫС-БҰРЫС зат. *Жөнді-жөнсіз, орынды-орынсыз, оң-теріс. Түзу-қисық. // Жөнді-жөнсіз, орынды-орынсыз, қате-дұрыс жерлері.*

ДУРЫС-БҰРЫСТЫҚ зат. *Түзу-қисықтық, оң-терістік.*

ДУРЫСТА¹= ет. **1.** *Мақұлдау, қабылдау. 2.* *Қалау, қолдау, илану. 3.* *Дәлелдеу, дәйектеу, растау, оң екенін көрсету.*

ДУРЫСТА²= ет. *Түзеу, жөндеу.*

ДУРЫСТАЛ= ет. **1.** *Реттелу, жөнделу.*

2. *Өз тәртібімен жасалу, нақышымен заңына сәйкес істелу. 3.* *ауыс. Жасару, оңтайлану, күш алу, оңалу.*

ДУРЫСТАЛУ *Дұрыстал етісінің қимыл атауы; жасқару, оңалу, күш алу.*

ДУРЫСТАН= ет. сөйл. *Дұрысталу.*

ДУРЫСТАҢҚЫРА= ет. *Әбден дұрыстау, жөндеу түсу.*

ДУРЫСТАП үст. **1.** *Белгілі тәртіпке келтіріп, жөндеп. 2.* *Әдемілеп, сәніне келтіріп. 3.* *Асықпай, батпен, емін-еркін. 4.* *Белгілі ережесі, тәртібі бойынша, өз нақышымен. 5.* *Мықтап, әбден мұқият.*

ДУРЫСТАС= ет. *Жөндесу, реттесу.*

ДУРЫСТАТ= ет. *Жөндеу.*

ДУРЫСТАУ сын. *Дұрысырақ, басқаға қарағанда жақсырақ.*

ДУРЫСТАУ *Дұрыста етісінің қимыл атауы. 1.* *Реттеу, тәртіпке келтірту. 2.* *Жақсарту, сапасын арттыру.*

ДУРЫСТЫҚ зат. **1.** *Дұрыс екендік, жаза баспағандық. 2.* *Растық, туралық, шындық. 3.* *Ақиқатқа, нақты ереже, жауапқа т.б. сәйкестік, дәлдік, дәйектілік. 4.* *ауыс. Әділдік, жақсылық.*

ДУРЫСЫНДА шыл. *Шындығында, ақиқатында деген мағынадағы құптау, растауды, келісуді білдіретін көмекші сөз.*

ДУРЫСЫРАҚ сын. **1.** *Тереңірек, нақтырақ. 2.* *Жөні түзу, қолайлырақ, жақсырақ. 3.* *ауыс. Жан-жақты, егжей-тегжейлі. 4.* *ауыс. Әлдеқайда жөндірек, артығырақ.*

Дұрысырақ айтқанда [айтса]. *Сөйлеушінің сыпайылық көрсетіп, өз ойын кесіп айтпау үшін, бірақ оның шын тура екенін білдіретін «байыбына келгенде», «ақиқатында» деген мағынадағы қыстырма сөзқолданыс.*

ДҮСПАН зат. сөйл. *Дұшпан. А// Жат, жағымсыз, жаман (мінез, қылық, т.б.).*

ДҮСПАН-ДОС зат. сөйл. *Дұшпан-дос.*

ДҮСПАНДЫҚ зат. өс. *Дұшпандық.*

ДҮШМАН зат. сөйл. *Дұшпан.*

ДҮШПАН [нр. دشمن] зат. **1.** *Қас, жау, қара жақ. 2.* *ауыс. Зиянды, пайдасыз нәрсе.*

Дұшпан көзі. *Басқа кісіге сыр бермеу үшін алдын ала жасалған әрекет.*

ДҮШПАНДАЙ сын. *Дұшпан сияқты, дұшпан тәрізді.*

ДҮШПАНДАС= ет. *Жауласу, қастасу. ДҮШПАНДЫ сын. *Дұшпаны бар, дұшпаны көп.**

ДҮШПАНДЫҚ зат. **1.** *Қастық, жаудық, өшпенділік, арамдық. 2.* *ауыс. Азғындық,*

қастандық. 3. *ауыс. Күндестік, бақталастық, араздық.*

Дұшпандық ниет. *Жаулық, бақталастық ниет.*

ДҮШПАН-ҚАС зат. *Жауласқан, қастасқан адамдар, жаулар.*

ДҮШПАНСЫЗ сын. *Дұшпаны жоқ, жаусыз.*

ДҮШПАНША зат. сөйл. *Дұшпан сияқты, дұшпанға ұқсас.*

ДҮБӨРА сын. **1.** *малшар. Ерте туған (төл). 2.* *ауыс. Шикі, шала, жетілмеген, дамымаған. // стиль. Рухани, ахлақтық жағынан шала дамыған, тоғышар адам. 3.* *ауыс. Екі аралыққағы, бір топтан шығып, екіншісіне өтпеген, даму үстіндегі. 4.* *ауыс. Не олай емес, не бұлай емес, әрі-сәрі.*

Дүбөра қауым. *жаңа. стиль. Өзінің ұлттық бет-бейнесі, рухани тұлғасынан айырғылып, мәңгірттенген, өз ұлтын, тілін, дінін құрметтемейтін шала, еліктегіш ұрпақ.*

ДҮБӨРА зат. өс. жерг. *Қияр.*

ДҮБӨРАЛЫҚ зат. *Әрі-сәрі болушылық, екіойлылық, екі жақтылық.*

ДҮБЕК зат. өс. *Темекінің хош иісті, жақсы сорты.*

ДҮБІЛ= ет. *Аласатыран болу, дүрлігу, дүрбелеңге түсу.*

ДҮБІЛТ= ет. сөйл. *Дүрліктіру.*

ДҮБІЛУ *Дүбіл етістігінің қимыл атауы.*

ДҮБІЛІС¹ зат. жерг. *Арпалыс, әуресарсаң, сергелдең.*

ДҮБІЛІС²= ет. жерг. *Ақтарылысу, дүрлігісу.*

ДҮБІЛІС-ДҮРМЕК зат. жерг. *Аласатыранға салынушылық, дүрлігушілік.*

ДҮБІН= ет. сөйл. *Дүрлігу, көтерілу, қызыну.*

ДҮБІНУ *Дүбін етістігінің қимыл атауы.*

ДҮБІР зат. **1.** *Дүрсілдете басқан жүріс, ауыр заттың құлауы, қақтығыс. 2.* *ауыс. Қызықты өмір, думанды шу. 3.* *ауыс. Қорқыныш, үрей. 4.* *ауыс. Аласатыран шақ, аласатыран, мазасыз кез, елші берекесінен айырылған заман.*

Дүбірге қызды. Думанға елікте. Дүбір салды. а) *Ойнақ салды, дүбірлетті. ә) Коңілге ой салды, жігерлендірді.*

ДҮБІРАЯҚ зат. өс. жерг. *Қияр.*

ДҮБІРДЕЙ сын. *Дүбір сияқты, дүбір тәрізді.*

Аттың дүбіріндей. *Ат тұяғының жер соққан-дағы дыбысындай.*

ДҮБІР-ДҮБІР елік. *Дүбірлеп, дабырлап шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.*

ДҮБІР-ДҮРМЕК зат. *Айқай-шу, думан.*

ДҮБІРЛЕ= ет. **1.** *Дүбір-дүбір ету, шулау. 2.* *ауыс. Тойлау, думандату. 3.* *ауыс. Екпіндеу, тасқындау.*

Дүбірлей жөнелді. бейн. *Күмбірлеген үнге толды.*

ДҮБІРЛЕН= ет. *Шулау, тарсылдау.*

ДҮБІРЛЕҢ сын. *Мазасыз, шулы, дүрмекті.*

ДҮБІРЛЕС= ет. *У-шу болысу, шуласу, айқайласу, дүрмек салысу.*

ДҮБІРЛЕТ= ет. **1.** *Дүрсілдету, тарсылдану. 2.* *ауыс. Дүр сілкінту, шулату.*

ДҮБІРЛЕУ *Дүбірле етістігінің қимыл атауы; дүрсілдеу, тарсылдану.*

ДҮБІРЛІ сын. **1.** *Улы-шулы, дүрмекті, думанды. 2.* *ауыс. Қарқынды, пәрменді. 3.* *ауыс.*

Дүрбелеңдi, жұртты елең еткізген. 4. а уыс. Жанкүйері көп жиналған қызу жарысты, аса қызықты.

ДҮБІРШІ зат. көне. Жатып тың тыңдап, алыстағы аттылардың жолын болжайтын адам, тыңшы. // Дүбір шықса елеңдеп тұра алмайтын.

ДҮДАМАЛ сын. сөйл. *Дүдәмал.* // Жора-мал, шүбә, күдік, күмән.

Дүдамал болды. Сенер-сенбесін білмеді, күмәнданды.

ДҮДӘМАЛ сын. Екішты, күмәнді, белгісіз. // Жорамал, шүбә, күдік, күмән.

Дүдәмал болды. Сенер-сенбесін білмеді, түптікіленді, күмәнданды.

ДҮДӘМАЛДА= ет. 1. Тап басып айтау, екішты қылу. 2. Күмәндану, шүбә келтіру.

ДҮДӘМАЛДАН= ет. Күмәндану, шүбәлану, сезікпену.

ДҮДӘМАЛДАНДЫР= ет. Шүбә келтірту, күмәндандыру.

ДҮДӘМАЛДАНДЫРУ Дүдәмалдандыру етістігінің қимыл атауы.

ДҮДӘМАЛДАНУ Дүдәмалдан етістігінің қимыл атауы.

ДҮДӘМАЛДАУ¹ сын. Екіштылау, күмәнділеу, тыянақсыздау.

ДҮДӘМАЛДАУ² Дүдәмалда етістігінің қимыл атауы.

ДҮДӘМАЛДЫ сын. сөйл. *Дүдәмал.*

ДҮДӘМАЛДЫҚ зат. 1. Дүдәмал болушылық, сенімсіздік, күмәнділік. 2. а уыс. Сенімсіздіктен, күмәнданудан болатын енжарлық, селқостық.

ДҮДӘМАЛДЫЛЫҚ зат. Дүдәмал болушылық, сенімсіздік, түсінеушілік, күмәнділік.

ДҮДӘМАЛСЫЗ сын. Дүдәмалы жоқ, сенімді түрде.

ДҮДӘМАЛШЫ зат. Күмәнданушы, шүбәланушы.

ДҮДӘМАЛШЫЛ сын. Күмәнданғыш, күдіктенгіш.

ДҮЗ¹ зат. сөйл. *Жүз* (нышақ, балта, шал-ғы, орақ, қылыш сияқты заттардың кесетін өткір жағы).

ДҮЗ² зат. сөйл. *Түз* (үйден тыс жер, сырт, ен дала).

Дүзге шықты [отырды]. Дәрет сындырды.

ДҮЗ³ зат. сөйл. *Жүз.*

Дүзі жанбайды. сөйл. Шімірікпейді, ойына кіріп те шықпайды.

ДҮЗ= ет. сөйл. *Жүз.*

ДҮЗГЕН зат. өс. сөйл. *Жүзген.*

ДҮЗДЕЙ сын. *Дүз* (2) сияқты.

ДҮЗДЕН= ет. сөйл. *Қайралу, өткірлену.*

ДҮЗДЕНДІР= ет. сөйл. *Қайрату, өткірлету.*

ДҮЗ-ДИДАР зат. сөйл. *Жүз дидар.*

ДҮЗДІ сын. сөйл. *Жүзді.*

ДҮЗЕ= ет. сөйл. *Түзе.*

ДҮЗЕЛ= ет. сөйл. *Түзел.*

ДҮЗ-ДӨҢБЕК: дүз-дөңбегі жарасты. жерг. *Отасты, тату-тәтті өмір сүрді.*

ДҮЗҚАРА сын. сөйл. экспр. *Жүзіқара* (бетсіз, қара бет, күнәкар).

ДҮЗЕН зат. өс. сөйл. *Жүзген.*

ДҮЗЕТ= ет. сөйл. *Түзет.*

ДҮЗУ сын. сөйл. 1. *Түзу.* 2. Дұрыс, орынды.

ДҮЗІК¹ зат. сөйл. *Жүзік.*

ДҮЗІК² сын. сөйл. *Түзік.*

ДҮЗІҚАРА сын. сөйл. *Жүзіқара.*

ДҮЙСЕНБІ [ир. دوشنبه] зат. Атпаның жексенбіден соң келетін бірінші күні.

ДҮЙІМ сын. Тұтас, түгел, бүтін. Дүйім ел [халық, жұрт]. Барша қауым, барша әлеумет.

ДҮК-ДҮК елік. 1. Тығыз жазықтыққа кішілеу, қатты заттың қайта-қайта соқтығуынан шығатын дыбысты бейнелейтін сөз. 2. а уыс. Жүрек соғысын бейнелейтін сөз.

ДҮКЕН¹ [ар. دكان] зат. <франц. magazin> 1. Түрлі бұйымдар сататын сауда орны. 2. а уыс. Іске жұмылдыратын үлгілі орын, орта.

Дүкен [әңгіме-дүкен] құрды. Думан қылды, сауық-сайран құрды, сөзге кенелтті. Дүкен майлау. жерг. Ескі діни ұғымнан туған әдет.

Дүкен ұстады. а) Дүкені болды. ә) Ұстаханасы болды.

ДҮКЕН² зат. Темір ұстасының жұмыс істейтін орны, қолдан темір соғатын ұстахана.

Дүкенді бұзады. Өмір қызығының шырқын, салтанатын кетірмеді. Дүкен құрды. Дүкенді іс соғуға лайықтап ұстахана жасады.

ДҮКЕНДЕЙ сын. Дүкен сияқты, дүкен тәрізді.

ДҮКЕНШЕ зат. Сауда жасайтын кішірек дүкен.

ДҮКЕНШІ зат. 1. Дүкені бар, дүкен ұстайтын адам, сауда қызметкері. 2. Сатушы.

ДҮКЕНШІДЕЙ сын. Дүкенші сияқты, дүкенші тәрізді.

ДҮКЕНШІЛІК зат. Дүкенші болушылық, сатушылықты кәсіп етушілік.

ДҮКЕР сын. жерг. Зәру, қат.

ДҮКЕРТ зат. жерг. Өткір пышақ.

ДҮКПІЛДЕ= ет. сөйл. Дүк-дүк еткізу.

ДҮКПІЛДЕУ Дүкпілде етістігінің қимыл атауы.

ДҮКІЛ зат. 1. Дүк-дүк еткен дыбыс.

2. Жүрек қағысының дыбысы.

ДҮКІЛДЕ= ет. 1. Дүк-дүк еткен дыбыс шығару. 2. Тасырлау, дүрсілдеу.

ДҮКІЛДЕТ= ет. Дүк-дүк еткізіп дыбыс шығарту.

ДҮКІЛДЕТУ Дүкпілде етістігінің қимыл атауы; дүк-дүк ету.

ДҮКІЛДЕУ Дүкпілде етістігінің қимыл атауы.

ДҮКІРЕ= ет. сөйл. *Дүркіре.*

ДҮКІРТ зат. жерг. Қынышылық, кедергі, тосқауыл.

ДҮЛДҮЛ [ар. دللول] зат. поэт. 1. Ерекше жүйрік жылқы, айтулы тұлпар ат, сәйгүлік, пырақ. 2. а уыс. Өзісінің шебері, ерекше қабілет иесі. // Аса дарынды, үздік.

ДҮЛДҮЛДЕЙ сын. Дүлдүл тәрізді, дүлдүл сияқты.

ДҮЛДІЛШЕ үст. Дүлділге ұқсап, дүлдүл тәрізденіп.

ДҮЛЕГЕЙ сын. жерг. Қажырлы, қайратты.

ДҮЛЕЙ сын. 1. Сұрапыл, долы. 2. Қара түнек, меңіреу. 3. а уыс. Томырық, дүңк, ұрт. 4. а уыс. Жарымес, нақұрыс, дөкір. 5. а уыс. Айт-ұйтқа қарамайтын, киме, ұрма.

Дүлей күш. а) Көзсіз қажыр-қайрат, үлкен күш. ә) Сұрапыл долы күш. Дүлей мұхит. Сұрапыл дауылды мұхит.

ДҮЛЕЙДЕЙ сын. Дүлей тәрізді, дүлей сияқты.

ДҮЛЕЙЛЕ= ет. сөйл. Алабұрттаның өршелену, сұрапылдану.

ДҮЛЕЙЛЕН= ет. 1. Табиғат құбылыстарының алабұрттып, ұйытқуы, өршелене соғуы. 2. а уыс. Қаһарына мініп қатулану, долдану.

ДҮЛЕЙЛЕНДІР= ет. Өршелендіру, қатуландыру.

ДҮЛЕЙЛЕНУ Дүлейлен етістігінің қимыл атауы.

ДҮЛЕЙЛЕТ= ет. Өршелендіру, қатуландыру, дүлейлендіру.

ДҮЛЕЙЛЕТУ Дүлейлет етістігінің қимыл атауы.

ДҮЛЕЙЛЕУ¹ сын. Біршама дүлей, айтарлықтай дүлей.

ДҮЛЕЙЛЕУ² Дүлейле етістігінің қимыл атауы.

ДҮЛЕЙЛІ сын. 1. Бұрқасынды, дауылды; үрейлі. 2. а уыс. Шабытты.

ДҮЛЕЙЛІК зат. Дүлей болушылық, тұрпайылық, дорекілік, оғарлық, дөкірлік.

ДҮЛЕЙШЕ үст. Дүлейге ұқсап, дүлей тәрізденіп.

ДҮЛІКТІР= ет. сөйл. *Дүрліктіру.*

ДҮЛІКТІРУ Дүліктір етістігінің қимыл атауы.

ДҮМ¹ [ир. دم] зат. 1. Адамның бөкесінің төменгі жағы, арты. // Жан-жануардың арт жағы. 2. Бір нәрсеңнің арты, түп жағы.

3. Балтаның, кейбір құрал-сайманның басына қарама-қарсы жағы, сабының ұшы.

4. Мылтықтың иыққа тірейтін жері. 5. а уыс. Қатты ашу, наразылық.

Дүмін басты. Аппыққанын басты, ентіккенін қойып, тыныстады. Дүмін көгермеді. Қайрат қылмады, орнынан қозғалмады.

ДҮМ² сын. Қалың, ну, сыңсыған. // Ну орман.

Дүм тоғай. Ағашы қалың тоғай.

ДҮМ³ үст. жерг. Өте-мөте, тым, қатты. Дүм берді. Қауырт лап берді.

ДҮМ⁴ зат. көне. Рух, төзім, қайрат.

ДҮМБЕ зат. жерг. Күздік бидай.

ДҮМБЕЗ зат. көне. Бақыт құсы.

ДҮМБІ зат. Мылтықтың иыққа тірейтін жері, дүм.

ДҮМБІЛ¹ сын. 1. жерг. Жүгерінің шала піскен сүт кезі, дүмбілез. 2. Пісуі жетпеген, шикі (тағам). 3. а уыс. Шала-шарпы, білмейтіні көп, ысылмаған.

ДҮМБІЛ² зат. Жүгерінің дәні уақ сорты.

ДҮМБІЛДЕЙ сын. Дүмбіл секілді, жүгерінің дүмбіл кезіндеі.

ДҮМБІЛДЕУ сын. Онша айқын емес, көмескілеу, күңгірттеу.

ДҮМБІЛЕЗ сын. 1. Шала піскен, толық пісіп жетпеген. // Үнсіз, жым-жырт, сыр бермей.

2. а уыс. Шала сауатты, біліктілігі төмен, білімсіз. 3. а уыс. Жете тексеріліп жетпеген, анықталмаған, айқын емес, көмескі. 4. а уыс. Әлсіз, жетілмеген, нәзік. 5. а уыс. Шолақ ойлы, ақылсыз, тереңге бармайтын.

ДҮМБІЛЕЗДЕН¹= ет. Дүдәмалдану, сенімсіздеңу.

ДҮМБІЛЕЗДЕН²= ет. Пісіңкіремеу, шала пісіңкіреу.

ДҮМБІЛЕЗДЕНУ¹ Дүмбілезден¹ етістігінің қимыл атауы.

ДҮМБІЛЕЗДЕНУ² Дүмбілезден² етістігінің қимыл атауы; шала пісіру.

ДҮМБІЛЕЗДЕУ сын. 1. Шикілеу, шала.

2. а уыс. Дүдәмалдау, әлі жетілмеген, көмескілеу, бұлдырлау.

ДҮМБІЛЕЗДІК зат. Шалағайлық, шикілік, дүдәмалдық.

ДҮМБІЛЕН= ет. Ісіңкіреу, дөңкіңкіреу.

ДҮМБІЛЕНУ Дүмбілен етістігінің қимыл атауы.

ДҮМБІЛТАҒАМ зат. тамақ. Пайдалану үшін одан әрі толық пісіруді қажет ететін шала дайындалған тағам; шалафабрика.

ДҮМБІЛТАМАК зат. тамақ.

ДҮМБІР сын. Үлкен, келіскен, көз тартатын.

ДҮМБІРЕ¹=ет. сөйл. 1. Дүмбірлеу (дүмбір-дүмбір етіп үн шығару, күмбірлеу). 2. Қаңғырлау, даңғырлау.

ДҮМБІРЕ²=ет. сөйл. Жайнау, көз тарту, келісу.

ДҮМБІРЕТ=ет. Жайнату, келістіру.

ДҮМБІРЕТУ Дүмбірет етістігінің қимыл атауы.

ДҮМБІРЕУ Дүмбіре етістігінің қимыл атауы.

ДҮМБІРЛЕ=ет. 1. Дүмбір ету, күмбірлеу, саңғырлау. 2. ауыс. Алып ұшу, лепіру, атағы жер жару, масаттану. 3. ауыс. Сыңғырлау, жайнау.

ДҮМБІРЛЕК сын. Дуңк-дуңк етіп үн шығаратын.

ДҮМБІРЛЕТ=ет. 1. Дүмбірлеткізу, күмбірлету, дуңкілдету. 2. ауыс. Жайнату, сыңғырлату, келістіру.

ДҮМБІРЛЕТУ Дүмбірлет етістігінің қимыл атауы.

ДҮМБІРЛЕУ Дүмбіре етістігінің қимыл атауы.

ДҮМБІРЛІ сын. Дүмбір-дүмбір еткен.

ДҮМБІГ=ет. Желіктіру, жел беру.

ДҮМБІТУ Дүмбіт етістігінің қимыл атауы.

ДҮМДЕЙ сын. жерг. Дөңбектей, дардай, дәу.

Дүмдей болды. а) Үлкейді, үн-үлкен болды. ә) Өсті, ержетті, бір әрекет етуге жасы келді.

ДҮМ-ДҮНИЕ зат. Айнала, төңірек, қоршаған орта.

ДҮМДІ сын. 1. Қүшті, қайратты, қажырлы, әлді. 2. ауыс. Қолында билік бар, белді, жуан, атақты. // Билік басындағылар, қолында билігі бар кісі.

Дүмді сөз [үн]. Әсерлі, қатты айтылған сөз. **ДҮМДІЛІК** зат. Билігі барлық, кеуделе-нушілік, әлділік, күштілік.

ДҮМЕ=ет. Үйіліп-төгілу, жапырласу.

ДҮМЕЛ=ет. 1. Үйіліп-төгілу, жапырлау, жан-жақтан бәрі келу. 2. ауыс. Қатпау, көбею.

ДҮМЕЛЕ=ет. Үйіліп-төгілу, жапырлау, дүмелу.

ДҮМЕЛЕТ=ет. Үйіліп-төгілдіру, жапырлату, топырлату.

ДҮМЕЛЕУ Дүмеле етістігінің қимыл атауы.

ДҮМЕТ=ет. Үсті-үстіне келтіру, үйіліп-төгілдіру, топырлату, жапырлату.

ДҮМЕТУ Дүмет етістігінің қимыл атауы.

ДҮМЕУ Дүме етістігінің қимыл атауы.

ДҮМКЕУДЕ зат. Мақтаншақ, ар жағында түгі жоқ құр кеуде.

ДҮМП елік. Күрс еткен, дүрс еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

Дүмп етті. Күрс етті.

ДҮМП-ДҮМП елік. Дүрс-дүрс, күрс-күрс еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

Дүмп-дүмп етті. Әңгіме қайта-қайта шығарды, тез-тез тарайды.

ДҮМПИ=ет. 1. Қүмпиіп ісу, дүңкию. 2. ауыс. Көтерілу, желпіну, масаттану.

ДҮМПИТ=ет. Қүмпиту, дүңкитиу.

ДҮМПИТУ Дүмпит етістігінің қимыл атауы.

ДҮМПИО Дүмпи етістігінің қимыл атауы.

ДҮМПУ¹ зат. 1. Ірі, үлкен қарулардың атылуынан, қатты денелердің соғылысуынан пайда болған күшті жарылыс, дүмбілдеген дыбыс.

2. ауыс. Бір нәрсенің тигізген ықпалы, әсері, тегеуріні.

ДҮМПУ² зат. физ. <лат. detonare> Жарылғыш заттың басқа затқа химиялық ай-налу процесі.

ДҮМПУЛ сын. 1. Атақты, белгілі. 2. Гүлдеген, дүмбілдеген, шулаған. 3. Бірден, күрт өзгертін.

ДҮМПУЛ зат. сөйл. **Дүмпу**¹.

ДҮМПУ¹=ет. 1. Ісіну, күмпию. 2. Дүңкию, көтерілу, томпау. // Көтерілген сияқты.

ДҮМПУ²=ет. Дүңкілдеу, күрс-күрс ету.

ДҮМПЛ зат. 1. Күрсіл, тарсыл, дүңкіл.

2. ауыс. Бірнәрсенің ықпалы, әсері, тегеуріні.

ДҮМПЛДЕ=ет. 1. Дүмп-дүмп еткен дыбыс шығару, дүңкілдеу. 2. ауыс. Ел арасына көбірек сөз болу, кеңінен мәлім болу.

ДҮМПЛДЕК зат. зоол. Тоқылдақ тұқымдасына жататын құс.

ДҮМПЛДЕС=ет. Дүмп-дүмп еткен дыбыс шығарысу, дүңкілдесу.

ДҮМПЛДЕСУ Дүмпілдес етістігінің қимыл атауы.

ДҮМПЛДЕТ=ет. 1. Дүңкілдету, дүмп-дүмп еткізу. 2. ауыс. Үдету, гүлдету, күшейту.

ДҮМПЛДЕТУ Дүмпілдет етістігінің қимыл атауы.

ДҮМПЛДЕУ Дүмпілде етістігінің қимыл атауы.

ДҮМПІГ¹=ет. **Дүмпілдет.**

ДҮМПІГ²=ет. 1. Ісіндіру, дүңкитиу. 2. ауыс. Дүр сілкіндіру, шымырлату.

ДҮМПІГКІШ зат. кен. Бастақы қозғау-шы күштің (импульстің) көмегімен жарылғыш заттың жарылысын қамтамасыз ететін құрал.

ДҮМПІТУ Дүмпіт етістігінің қимыл атауы.

1. Дүр сілкіндіру. 2. Әңгімені қоюлату, үдету, гөйіту.

ДҮМШЕ зат. жерг. Шай шығаратын аққұман.

ДҮМШЕ сын. Шаласауатты, жөнді білім алмаған, іс білмейтін, дүбара.

Дүмше заман. Елді сауатсыздық жайлаған бейберекет кез. **Дүмше молда.** Шаласауатты, Құранды жетік білмейтін молда.

ДҮМШЕДЕЙ¹ сын. Дүмше молда сияқты, дүмше бастыққа ұқсас.

ДҮМШЕДЕЙ² сын. Дүмше сияқты кішкентай, домаланған.

ДҮМШЕЛІК зат. Дүмше болушылық, білімсіздік, білместік, надандық.

ДҮМЛ=ет. жерг. Үймелеу, жапырлау.

ДҮН: дүн соққанда. сөйл. **Жың соққанда.**

ДҮНГЕН зат. Тілі қытай-тибет тобына жататын мұсылман дініндегі ұлт, халық.

ДҮНГЕНШАЙ зат. өс. Биіктігі 20-30 сантиметрдей тауда өсетін сарыүңді шөп.

ДҮНГЕНШЕ үст. 1. Дүңген тілінде (сөйлеу, айту, жазу). 2. Дүңген халқының ұлттық кийімінен.

ДҮНГЕНШЕЛЕ=ет. Дүңген тілінде сөйлеу, дүңген тіліне аудару.

ДҮНГЕНШЕЛЕС=ет. Дүңген тілінде сөйлесу.

ДҮНГЕНШЕЛЕСУ Дүңгеншелес етістігінің қимыл атауы.

ДҮНГЕНШЕЛЕТ=ет. Дүңген тіліне тәржімалату.

ДҮНГЕНШЕЛЕТУ Дүңгеншелет етістігінің қимыл атауы.

ДҮНГЕНШЕЛЕУ Дүңгеншеле етістігінің қимыл атауы.

ДҮНДИ=ет. сөйл. **Дүрдию.**

ДҮНИ-ДҮНИЕ зат. сөйл. Тіршілік, дүние-мүлік.

ДҮНИӘУИ сын. ескікіт. Дүнияуи.

ДҮНИЕ [ар. دُنْيَا] зат. 1. Өмір, тіршілік. 2. Жиган-терген мұкамал, мүлік. 3. Тұтыну заттары, керек-жарақ. 4. Жиһаз, үй мүлкі.

5. Құнды еңбек, қымбат туынды. 6. Әлем, жер-жүзі, жиһан. 7. Жер беті, реалды өмір. 8. Табиғат, жаратылыс, айнала, төңірек, қоршаған орта.

9. Табиғат пен қоғамда қалыптасатын белгілі бір орта. 10. Қазына, қамба, көмбе. 11. ауыс. Белгілі бір мән-мағынаға қатысты іс-әрекет.

12. ауыс. Белгілі бір сөздермен қосылып, мол, көп деген ұғымды білдіреді. // Жаратқан ие, Алла тағала, жер-ана деген мағынада айтылатын қаратпа қызметінде қолданылады.

Дүние айналған мүхит. көне. Құрлықты қоршап жатқан телегей теңіз, мүхит. **Дүние бақи.** Өлген, өмірден өткен. **Дүние боқ.** а) Опасыз өмір, алдамшы тіршілік. ә) Қу тірлік, материалды өмір. **Дүние бөліктері.** Жер бетіндегі құрлықтардың тарихи қалыптасқан бөліктері. **Дүние бүлінді.** Іс насырға шапты. **Дүние бітім.** көне. Әлем, тіршілік. **Дүниеге бой алдырды.** Байлықтың қызығына түсті. **Дүниеге енді келді.** Жаңа туды, жаңа ана деген мағынада.

Дүниеге келді. стиль. а) Туды. ә) Пайда болды, іс жүзінде көрінді. **Дүниеге кең.** Жомарт, пейілі кең. **Дүниеге көзқарас.** Біртұтас дүниеге қатысты бағдарлар кешені. **Дүниеге [көзі] тоймады.** Жиган-терген байлығын қанағат тұтпады, нысапсыз болды. **Дүниеге шықты.** сөйл. Өмірге келді. **Дүниеден баз кешу.** Дүниені мақұм ету, тіршіліктен қашу. **Дүниеден безді.** Өмірден күдер үзді, дүние құмады. **Дүниеден бой салды.** Дүние салды, қайтыс болды. **Дүниеден [өмірден, жалғаннан] көшті.** О дүниелік болды, қайтыс болды. **Дүниеден күдер үзді.** Өмірден түңілді. **Дүниеден қайтты [өтті, кетті, көшті, озды].** стиль. Қайтыс болды, өлді. **Дүниеден [өмірден] тойды.** Тұрмыстан соққы көрді. **Дүниеге теңдесі жоқ.** Еш нәрсе оған тең келмейді. **Дүние дөңгелейді.** а) Өмір зырылдап өтеді. ә) Басы айналды. б) Дүние, әлем керемет болып көрінеді.

Дүние ені жалпақ, түбі терен. бейн. Осы дүниенің, тіршіліктің ұшы-қиыры жоқ, дүниелік қызық пен байлықтың шеңіне жете алмайсың деген мағынада. **Дүние есігін ашты.** а) Қарсы алды. ә) Жаңа нәрсені танып-білді, бір іске көзі жетті, білім алды. б) Туды, өмірге келді. **Дүние жалған.** Дүние мәңгілік емес, тез өтеді деген мағынадағы қолданыс. **Дүние жүйелері.** Астрономияда аспан денелерінің, яғни Жер, Күң, Ай және планеталардың құрылысы жөніндегі түсініктерді белгілеу үшін қолданылатын термин. **Дүние – киік, адам – ит.** окказ. бейн. Осы дүниеде адам көксеген мақсатына түпкілікті жете алмайды, үнемі соған қарай ұмтылуға болады. **Дүние кезді.** Көп жерді аралады, әлемді шарлады. **Дүние кезек.** Өмір бірде олай, бірде былай, құбылмалы, өзгермелі. **Дүние керуен.** н о з т. Бақ-дәулет, байлық ұзақ тұрақтамайды, көшіп жүреді деген мағынада. **Дүние көрді.** Болымсыз нәрсені әлдеқандай етті. **Дүние құлды.** Дүние-мүлікке, пайдаға қызықты, дүние жинауға тырысты. **Дүниені аударып-төңкерді.** Бұлдықтарды, бәрін араластырды. **Дүниені билеу.** Бүкіл әлемді бағындырды, дүние жүзіне үстемдік етті. **Дүниені бір тын [есеп] көрмеді.** Мал-мүліктің бетіне қарамады. **Дүниені дүр сілкіндірді.** Әлемге аян болды, бәрін таңғалдырды, атағы дүркіреді, білді. **Дүниені кең салды.** Емін-еркін дәурен сүрді. **Дүниені кеңітті.** Жағдайды жайдарылатты, жайдары қалыпқа түсірді. **Дүниені көздеді.** Дүниені мақсат етті, арман қылды. **Дүниені көрген.** Өмірден танып-білген көп, өмірлік тәжірибе жинақтаған. **Дүниені қан сасытты.** Ойран-топыр құлды, қан сасытты қырып-жойды. **Дүниені қараң қылды [алақ етті].** а) Әлемді тас-талқан етті. ә) Тіршілікті қиды, өмірден күдер үзді, тастады. **Дүниенің бейнетін тартты**

[машақатын шекті]. Қорлық көрді, бейнет шекті. Дүниенің бұты бір-ақ тын. Бәрібір, не болса ол болсын деген мағынадағы сөз қолданыс. Дүниенің дәм-тұзын тағты. Біраз жерді аралады, өмірдің ащы-тұщысын көрді. Дүниенің дөңгелегі. поэт. Өмір, тіршілік. Дүниенің [өмірдің, күннің] есігі ашылды. Бетбұрыс кезең басталды. Дүниенің жартысындай. Өте ұлкен, зор. Дүниенің соңына түсті. Дүние-мүлікке тоймады, дүние құды. Дүниенің тозағы. Өмірдің соры, тіршіліктің қорлығы. Дүниенің төрт бұрышы. Бүкіл әлем, барлық жер шары. Дүниенің тұтқасын ұстады. Билік өз қолында болды, бәрін билеп-төстеді. Дүниенің тұтқасын ұстап тұрды. Болып-толды, билеп-төстеді, дүниеге тірек болды. Дүниенің тілін білді. Өмір суре алды, өмірдің қыр-сырын білді. Дүниені тәркі қылды. Дүниеден безді. Дүниені үш айналды. Жер-көкті түгел кезді, шарлады. Дүниені шайқап өтті. Өмірдің бар қызығын көрді, той-думанмен өткізді. Дүние осі. геогр. Аспан сферасының центрі арқылы өтетін және жердің айналу осіне параллель тұзу сызық. Дүние өртеніп бара жатса да... Қандай сұмдық болса да, қиыншылыққа тап болса да. Дүние өтті. Тіршілік өмір артта қалды. Дүние полюстері. геогр. Дүние осінің аспан сферасымен қиылысу нүктелері, әлем полюстері. Дүние пұлы. Өте көп ақша, қаржы. Дүние салды. Қайтыс болды, көз жұмды. Дүние сарсан. Өуре, сергелден, бос сандалыс. Дүние сөзі. Құндылікті тіршілікке қатысты әңгіме. Дүние сырғын берді. Бақ-дәулет тайды, бақ кетті. Дүниесі [шаруасы] түгел. Барлығы өз орнында, көңілі тоқ. Дүниесі тар. Көңілі алаң. Дүние [дүн-дүние] төңкерілді. Астан-кестеңі шықты, күрт өзгерді. Дүние түгел. Бәрі өз орнында, бәз баяғыдай. Дүние шары. көне. Дүниенің төрт бұрышы. Дүние – шыр айналған бір дөңгелек. бейн. Өзгермелі, құбылмалы дүние. Дүниеге сатты. Дүниелік нәрселерге, ақшаға, малға, затқа айырбастады.

ДҮНИЕ-АЙ о.д. Шіркін-ай, өмір-ай, заман-ай деген секілді, адамның әртүрлі көңіл күйін білдіреді.

ДҮНИЕ-БАЙЛЫҚ зат. Барлық қазына-мүлік, дәулет.

ДҮНИЕБӨЛІС зат. саяси. Дүниежүзілік соғыстан кейін не мемлекетаралық келісім бойынша алпауыт елдердің шекара белгілеу, жер иемдену ісі.

ДҮНИЕДЕЙ сын. 1. Өмірдей. 2. Нәрседей. 3. Қазынадай, қымбат заттай.

Дүниедей болып. Өзіңше кеуде көтергенсіп, әлдеқандай болып; асып-тасып. Дүниедей көрді. Әлдеқандай санады.

ДҮНИЕЖАНДЫ сын. Дүниеқор, дүние-мүлікті ұнататын.

ДҮНИЕЖАНДЫЛЫҚ зат. Дүниежанды болушылық.

ДҮНИЕ-ЖИҒАЗ зат. Құндылікті тұрмысқа қажетті заттар мен мүліктер, жиһаздар.

ДҮНИЕЖҮЗІ зат. Бар әлем, ғалам, жер-жүзі.

Дүниежүзі қазақтарының қауымдастығы. Дүниежүзі қазақтарының құрылтайында құрылған халықаралық қоғамдық ұйым. Дүниежүзі тілдері. Әлемде бар барлық тілдер, халықтар тілдерінің жиынтық атауы.

ДҮНИЕЖҮЗІЛІК сын. 1. Дүниежүзіне қатысты, бүкіләлемдік. 2. Танымал, атақты.

Дүниежүзілік аренаға шықты [аренада мәлім болды]. кіт. Дүниежүзілік кеңістікке, аймаққа таралды. Дүниежүзілік валюта жүйесі. қаржы. Дүниежүзілік шаруашылық байланыстардан туындаған валюта-экономикалық

қатынастардың жиынтығы. Дүниежүзілік мұхиттың белдемділігі. геогр. Мұхит суы қасиеттерінің (температурасы, тұздылығы, химиялық элементтері, органикалық дүниесі) таралу заңдылықтары. Дүниежүзілік сауда ұйымы. экон. 1995 жылға дейін Тарифтер мен сауда жөніндегі бас келісім деп аталып келген халықаралық сауда ұйымы. Дүниежүзілік уақыт. геогр. Бастақы (нөлінші) меридианның орташа күн уақыты.

ДҮНИЕҚОҢЫЗ сын. Дүниеқор, дүниежанды, дүние жинауға тоймайтын.

ДҮНИЕҚОҢЫЗДАН= ет. Дүние жинауға, байлық жинауға құнығып кету, дүниежанды болу.

ДҮНИЕҚОҢЫЗДАНДЫР= ет. Дүние жинауға, байлық жинауға құнықтыру, дүниежанды ету.

ДҮНИЕҚОҢЫЗДАНДЫРУ Дүниеқоңыздандыру етістігінің қимыл атауы.

ДҮНИЕҚОҢЫЗДАНУ Дүниеқоңыздан етістігінің қимыл атауы.

ДҮНИЕҚОҢЫЗДАУ сын. Дүниеге жақындау, байлыққа құмарлау, дүниеқорлау.

ДҮНИЕҚОҢЫЗДЫҚ зат. Дүниеқоңыз болушылық, дүниеқорлық.

ДҮНИЕҚОҢЫЗДЫЛЫҚ зат. сөйл. Дүниеқоңыздық.

ДҮНИЕҚОР сын. 1. Дүниеқоңыз, дүние-құмар. 2. ауыс. Дүниеге жаны ашығыш, құртпағыш, обалсынғыш.

ДҮНИЕҚОРЛАН= ет. Дүние жинауға, байлық жинауға құнығып кету, дүниеқоңыздану.

ДҮНИЕҚОРЛАНУ Дүниеқорлан етістігінің қимыл атауы.

ДҮНИЕҚОРЛАУ сын. Дүниежандылау, дүниеқоңыздау, дүниеге жақындау.

ДҮНИЕҚОРЛЫҚ зат. Дүниеқор болушылық, дүниеқоңыздық, дүниежандылық.

ДҮНИЕҚҰМАР сын. Дүниежанды, дүние, мал-мүлікті ұнататын, қызыққұш.

ДҮНИЕҚҰМАРДАЙ сын. Дүниеқұмар сияқты, дүниеқұмар тәрізді.

ДҮНИЕҚҰМАРЛАН= ет. Дүние жинауға, байлыққа ие болуға құнығу.

ДҮНИЕҚҰМАРЛАНУ Дүниеқұмарлан етістігінің қимыл атауы.

ДҮНИЕҚҰМАРЛЫҚ зат. Дүниеқұмар болушылық.

ДҮНИЕҚҰМАРША үст. Дүниеқұмарға ұқсап, дүниеқұмар тәрізденіп.

ДҮНИЕЛІ сын. Дүниесі көп, мүлікті, жиһазды.

ДҮНИЕЛІК¹ зат. 1. Дүние-мүлік, бұйым, жиһаз. 2. Керек-жарақ зат. 3. Қастер тұтпар естелік, ескерткіш нәрсе.

Дүниелік жинады. Дүниелік жинастырды, дүниесін көбейтті.

ДҮНИЕЛІК² сын. 1. Дүниежүзілік, әлемдік.

2. Танымал, атақты.

ДҮНИЕЛІКТЕЙ сын. Дүниелік сияқты, нәрседей.

ДҮНИЕ-МАЛ зат. 1. Байлық, қазына.

2. Несібе, дәулет.

ДҮНИЕ-МҮКӘММАЛ зат. Барлық жиған-терген зат.

ДҮНИЕ-МҮЛІК зат. 1. Жиһаз, үй мүлкі.

2. Жиган-терген, дүниелік. 3. Дәулет, байлық.

ДҮНИЕ-МҮЛІКТІ сын. Дүниесі жеткілікті, мүлікті, жиһазды.

ДҮНИЕ-ПҰЛ зат. Дүниелік, ақша-қаражат.

ДҮНИЕСЫМАҚ зат. экспр. Туындысымақ, әйтеуір шығарма деген аты бар.

ДҮНИЕТАНУ зат. 1. Айнала, қоршаған әлем туралы алғашқы білім беретін бастауыш сыныптың пән атауы. 2. Дүниетаным.

ДҮНИЕТАНЫМ зат. 1. филос. Шындық-қа қатынасын анықтайтын қағидаттар мен көзқарастар, пайымдаулар жиынтығы. 2. Дүниенің даму заңдылығын білу қабілеті. 3. Ой-сана, адамның дүниаяуи білімдер жүйесі.

ДҮНИЕТАНЫМДЫҚ сын. филос. Дүниетанымға қатысты, соған тән.

ДҮНИЕТҮЙСІНУ зат. Дүниетаным, әлем, жаратылыс туралы пайым, түсінік.

ДҮНИЕШЕ үст. Дүние сияқтанып, дүние-ге ұқсап.

ДҮНИЕШПЛ сын. Дүниеқор, дүниеқұмар, дүниежанды.

ДҮНИЕШПЛДІК зат. Дүниешіл болушылық, дүниеқоңыздық, дүниеқорлық.

ДҮНИЯ зат. ескікіт. Дүние.

Дүния көрді. Өмір көрді, жаңа сатыға көтерілді, елге танылды.

ДҮНИЯАТ зат. көне. Ғалам; жарық дүние.

ДҮНИЯУИ [ар. دنيا] сын. ескікіт. 1. Дүниелік, дүния. 2. Материалды дүниеге тән, тұрмыс-тіршілікке қатысты. 3. Жаратылыстануға қатысты.

Дүнияуи әдебиет. Дүниежүзілік әдебиет.

ДҮН¹ елік. Ауыр зат құлағанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

Дүң еткізді. Еш нәрсеге қарамады, елемей айтып салды. Дүң тиді. Ауыр тиді, дөрекі тиді.

ДҮН²: дүң қарағай. Зәулім биік қарағай, алып қарағай.

ДҮНГҮ Дүңгі етістігінің қимыл атауы.

ДҮНГІ= ет. Дүңк-дүңк еткізу, дүңгіру.

ДҮНГІЛШЕ зат. өс. Далалық шабындықтарда, тың жерлерде өсетін, біржылдық, басында гүл аналығы бар өсімдік.

ДҮНГІР¹ зат. Ішіне сұйықтық құйылатын, тұрмыста пайдаланылатын темір ыдыс.

ДҮНГІР² елік. Бос, іші қуыс заттың басқа затқа созылуынан шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

Дүңгір етті. Салдыр-құлдыр, даңғыр етті.

ДҮНГІР-ДҮНГІР елік. Шектеулі, көлемі аз кеңістіктің ішінен қатты шықпай, даңғырламай естілетін дыбысты бейнелейтін сөз.

Дүңгір-дүңгір етті. Дүңгірледі, күңгірледі.

ДҮНГІРЕ= ет. сөйл. Дүңгірле. 2. ауыс. Көз тартып даңғырап тұру.

ДҮНГІРЕК зат. жерг. Шәшке, шыныақтың үстіндегі бөлігі.

ДҮНГІРЕТ= ет. Көз тартатындай даңғыратын бірнәрсе тұрғызу.

ДҮНГІРЕТУ Дүңгірет етістігінің қимыл атауы.

ДҮНГІРЕУ Дүңгіре етістігінің қимыл атауы.

ДҮНГІРЛЕ= ет. 1. Сартылдау, шулау.

2. Даңғырлау, қаңғыр-қуңгір ету. 3. ауыс. Даңғырау, алыстан көз тартып тұру.

ДҮНГІРЛЕК зат. этн. Бітеу ағаштан ойып жасайтын ұзынша ағаш шелек.

ДҮНГІРЛЕС= ет. Көз тартып даңғырап тұрысу.

ДҮНГІРЛЕСУ Дүңгірлес етістігінің қимыл атауы.

ДҮНГІРЛЕТ= ет. 1. Дауыстың белгілі бір шектеулі, төбесі биік кеңістіктің шетіне жаңғырығып, дұрыс ұғынылмай естілуі. 2. ауыс. Шулату, бәрін өзіне қарату. 3. Дүңгір-дүңгір еткізу, даңғырлату.

ДҮНГІРЛЕТУ Дүңгірлет етістігінің қимыл атауы.

ДҮНГІРЛЕУ Дүңгірле етістігінің қимыл атауы.

ДҮҢГІРШЕК¹ зат. Қатық, қаймақ не май салуға арналған ағаштан жасалған шағын, иіштілді ыдыс.

ДҮҢГІРШЕК² зат. өс. <лат. lentibularia-seae> Судың тереңдеу жерінде қалқып жүретін бір және көпжылдық су өсімдігі.

ДҮҢГІРШЕК³ зат. муз. Қазақ халқының үрпін ойнайтын этнографиялық сазды аспабы.

ДҮҢГІРШЕК⁴ зат. мед. Мал қарының безсіз келген, жұқа, дәмсіз бөлігі, жұмыршағы.

ДҮҢГІРШЕК⁵ зат. жаңа. 1. <франц. kiosque> Ұсақ-түйек зат, азық-түлік т.б. самауға арналып істелген шағын дүкен, киоск. 2. Газет-журнал, кеңсе құралдарын сататын, аялдамада орналасқан дүкен. 3. Автоматрақ күзетшісінің орны. 4. Қалыққа қызмет көрсету мекемелерінде орналасқан ақпарат беретін орын. 5. ауыс. Адам тұруға болмайтын тар, қапак жатпа үйі.

ДҮҢГІРШЕКШӨП зат. өс. **Дүңгіршек.** **ДҮҢГІРШЕКТЕЙ** сын. Дүңгіршек сияқты, шап-шағын.

ДҮҢКІ = ет. сөйл. **Дүңки.**

ДҮҢК¹ елік. Ауыр заттың жұмсақ затқа соқтығысуынан, не құлауынан шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

Дүңк дегізді. Сарт еткізді, ұрып кеп қалды. **Дүңк ете** қалды. Тез тарады, лезде жайылды (хабар, лақап туралы). **Дүңк еткізді.** а) Гүрс еткізіп атты. ә) Бірден айтып салды. **Дүңк етті.** а) Тарс етіп құлады, гүрс етті. ә) Дүңк-дүңк етті. б) Күтпеген жерден сөз болып, жан-жаққа өрбіп тарады. г) Қорс етті, мыңқ етті, бірден айтып салды, қойып кеп қалды.

ДҮҢК² сын. сөйл. Томырық мінезді, ұрт, қорс етпе.

Дүңк етпе. Дүң, томырық мінезді.

ДҮҢК-ДҮҢК елік. 1. Тарсылдамай, сартылдамай шыққан соқтығыстың тұншығып естілетінін білдіретін сөз. 2. Жүректің соғуы бейнелейтін сөз.

Дүңк-дүңк етті [естілді]. а) Тасырлады, сарт-сұрт етті. ә) Ел-жұртқа алып-қашпа сөз тез жетіп, кеңінен таралды. **Дүңк-дүңк хабар.** Алығашты сөз, дақұрт.

ДҮҢКЕ: дүңке шелек. Түбі тереңдеу шелек. **ДҮҢКЕШ** зат. 1. б. о т. <лат. reperis> Тергүл-дер тұқымдасына жататын бір жылдық өсім-дік. 2. <л а т. didipilis> Гүлді өсімдіктер тұясының жалды типті тегі.

ДҮҢКИ = ет. 1. Доңкітсу. 2. Қорбыо, құлкен болып көріну. 3. Семіру, зорау. 4. Шығыңқы келу, дүрдіо.

ДҮҢКИТ = ет. Доңкитуту, күжірейтуту, дүр-дүтуту.

ДҮҢКИТУ Дүңкит етістігінің қимыл атауы.

ДҮҢКИО Дүңки етістігінің қимыл атауы.

ДҮҢКТЕУ сын. Доң мінезділеу, томырықтау, ұрттау.

ДҮҢКУ зат. мед. <грек. phlegmone> Ірің кеулеп, терінің көтерілуінен болатын ісік.

ДҮҢКІ = ет. 1. Іріңдеп ісіну, қабыну. 2. ауыс. Дүрлігу, дүр сілкіндіру.

ДҮҢКІ сын. Тымырайған, қорс еткен (мінез).

Дүңкі жүру. жерг. Дөрекі мінез көрсету.

ДҮҢКІЛ зат. 1. Дүңк-дүңк еткен дыбыс.

2. ауыс. Еміс-еміс естілген күдікті әңгіме, ұзынқұлақ, суық хабар.

Дүңкіге салды. а) Баяғы әдетіне басты. ә) сөйл. Қақпаға қайта-қайта доп кіргізді.

ДҮҢКІЛДЕ = ет. 1. Дүңк-дүңк еткен дыбыс шығару, түсірлеу, тасырлау. 2. ауыс. Әр жерден, онан-мынан хабар естілу, ел-елге әйгіленіп тарау.

ДҮҢКІЛДЕК¹ зат. муз. Қазақ халқының ұрмалы, дабылды-шулы сазды аспабы.

ДҮҢКІЛДЕК² сын. 1. Дүңк-дүңк еткен, гүрлідек. 2. Дүңкілі көп.

ДҮҢКІЛДЕС = ет. Әңгіме қылысу, әрі-бері алытқашпа әңгіме тудыру.

ДҮҢКІЛДЕСУ Дүңкілдес етістігінің қи-мыл атауы.

ДҮҢКІЛДЕТ = ет. 1. Дүңк-дүңк еткізу, түсірлету. 2. Еденді, жерді тесіп жіберердей етіп жүру.

ДҮҢКІЛДЕТУ Дүңкілдет етістігінің қимыл атауы. 1. Ұру, тарсылдатып ұру. 2. ауыс. Дүрліктіру, даурықтыру.

ДҮҢКІЛДЕУ Дүңкілде етістігінің қимыл атауы.

ДҮҢКІС сын. Сәл дүңкіуікпіреген, сәл томшиған.

ДҮҢКІТ = ет. Дүрліктіру, дүр сілкіндіру.

ДҮҢКІТУ Дүңкіт етістігінің қимыл атауы.

ДҮҢШЕ зат. көне. 1. Көмекші малай.

2. Тілмаш, аудармашы.

ДҮП¹ зат. сөйл. 1. Мылтықтың, автотоматының дүмі. 2. ауыс. Ең соңы, түп.

ДҮП² елік. Дүпідеп естілген дыбысты бейнелейтін сөз.

ДҮП-ДҮЗУ сын. сөйл. Оқтай тұзу, тартқан сымдай түп-түзу.

ДҮПӨН зат. жерг. Мылтық, құс мылтық.

ДҮПІЛ зат. Дүп-дүп еткен дыбыс, лүпіл.

ДҮПІЛДЕ = ет. 1. Лүпілдеу, алып қуу.

2. ауыс. Дүңкіл шығару, әйгілеу, жариялау.

ДҮПІЛДЕК зат. зоол. <лат. junx torquilla> Үлкендігі кептердей, тоқылақ тәрізділер тобына жататын құс.

ДҮПІЛДЕУ = ет. Алып-ұштыру, дүңкілдету.

ДҮПІЛДЕТУ Дүпідет етістігінің қимыл атауы.

ДҮПІЛДЕУ Дүпіде етістігінің қимыл атауы; дүрсілдеу, лүпідеу.

ДҮР¹ [ар. دُر] сын. 1. көне. Атақты, даңқты, мықты, білімді. 2. жерг. Мықты, күшті. 3. жерг. Шебер, маман, шешен. 4. жерг. Бөспе, мақтаншақ.

Дүр жігіт. Мықты, асыл, атпал азамат. **Дүр қамшы.** Дырау қамшы. **Дүр санады.** Өзін-өзі көтеріп жоғары ұстады, көкірек керді.

ДҮР² үст. Қауырт, құрт, бірден.

Дүр көтерілді. Қаулап өсті. **Дүр сөздер.** Елең еткізіп тебірентер сөздер. **Дүр сілкінді.** Жан-жануар бойын жазып желмінді. **Дүр сілкіндірді.** Тебірентті, елең қақтырды. **Дүр сілкінтті.** Барлығына бір мезгілде қатты әсер берді деген мағынада. **Дүр тігіретті.** Қатты әсер етті.

ДҮР³ [ар. دُر] зат. Қымбат бағалы асыл тас, інжу-маржан.

Дүр жаңа. Су жаңа. **Дүр шапты.** Құлпырды, гүл жайнады.

ДҮР⁴ шыл. көне. -ды [-ді] қосымшасының көне формасы.

ДҮР⁵ елік. Кенеттен шыққан, дүрс еткен, гүр еткен қатты дыбыс, үнді бейнелейтін сөз.

Дүр етті. а) Гүр етті, дүрлідеді. ә) Лап берді, бұрқ етті. б) Қаулап тез өсті, бой көтерді.

ДҮРБЕЛЕҢ зат. 1. Ел басына ауыртпалық төнген шақ, күйзеліс кезең, аласапыран уақыт. 2. Қым-қиғаш әуреге түсушілік, тынышын кетірушілік, мазасыздық. 3. Абыр-сабыр, ырду-дырду, дабыр-дыбыр. 4. әск. Жағдай мен өз іс-әрекеттерін дұрыс бақылау қабілеттіліктерінің төмендеуінен пайда болатын қатты қобалжу жағдайы, шынайы немесе жорамалды іс-әрекеттер мен қауіп-қатерлердің ықпалымен жеке адамдардың немесе адамдар тобының бой бермейтін қорқыныш күйі.

Дүрбелеңге түсті [дүрбелең туды]. Әбігерленді, әбірге түсті, әуре-сарсаңға түсті. **Дүрбелең жыл.** Аласапыран уақыт, кез. **Дүрбелең кезең [шақ].** Қиын-қыстау, аласапыран уақыт, күйзеліс шақ. **Дүрбелең салды.** Әлекке түсірді, әуре-сарсаң қылды, берекесін алды. **Дүрбелең туды.** Абыр-сабыр басталды, әбігершілік басталды. **Дүрбелең тудырды.** Абыр-сабыр еткізді, әуре-сарсаңға салды.

ДҮРБЕЛЕҢДЕ = ет. Қатты әбігерлену, берекесі кетіп әуре-сарсаңға түсу.

ДҮРБЕЛЕҢДЕС = ет. Қатты әбігерленісу, әуре-сарсаңға түсісу.

ДҮРБЕЛЕҢДЕСУ Дүрбелеңдес етістігінің қимыл атауы.

ДҮРБЕЛЕҢДЕТ = ет. Дүрліктіру, дүр сілкіндіру.

ДҮРБЕЛЕҢДЕТУ Дүрбелеңдет етістігінің қимыл атауы.

ДҮРБЕЛЕҢДЕУ Дүрбелеңде етістігінің қимыл атауы.

ДҮРБЕЛЕҢДІ сын. Ауыртпалық төнген, аласапыран туғызған, дүрбелеңге түсірген.

ДҮРБЕЛЕҢДІК зат. Дүрбелеңге түсушілік, аласапыранға салынушылық, әбігерлік.

ДҮРБЕЛЕҢСІЗ сын. Әбігерге салынбай, қарбалассыз, аласапырансыз.

ДҮРБЕҢ зат. сөйл. **Дүрбелең.**

ДҮРБИ = ет. Дүрдіо, дорбыо.

ДҮРБИТ = ет. Дүрдиту, қалапайсыздан-дүр-ру.

ДҮРБИТУ Дүрбит етістігінің қимыл атауы.

ДҮРБИО Дүрби етістігінің қимыл атауы.

ДҮРБІ [ир. دُرْبِي] зат. <лат. binī – екі, oculūs – көз> 1. Алысты жақындатып көрсететін, қолға ұстайтын оптикалық құрал. 2. о к к а з. Адамның алысты көретін, келешекті болжайтын қасиеті.

Дүрбі салды. Дүрбімен шолып қарады.

ДҮРБІДЕЙ сын. Дүрбі тәрізді, дүрбі сияқты.

ДҮРБІЛ зат. Дүрлігушілік.

ДҮРБІЛ = ет. сөйл. **Дүрлігу.**

ДҮРБІЛЕ = ет. Дүрбімен қарау.

ДҮРБІЛЕ = ет. сөйл. Жосу, жөңкілу, дүрлігу.

ДҮРБІЛЕҢ зат. сөйл. **Дүрбелең.**

ДҮРБІЛЕТ = ет. Дүрбімен қарату.

ДҮРБІЛЕТУ Дүрбілет етістігінің қимыл атауы.

ДҮРБІЛЕУ¹ Дүрбіле¹ етістігінің қимыл атауы.

ДҮРБІЛЕУ² Дүрбіле² етістігінің қимыл атауы.

ДҮРБІЛЖІҢ сын. Белі жоғалып, мықынымен бірігіп кеткен, белі мен кеудесі, кеудесі мен бөкесі тұтасқан.

ДҮРБІЛТ = ет. Дүрліктіру, дүрбелеңге түсірту.

ДҮРБІЛТУ Дүрбілт етістігінің қимыл атауы.

ДҮРБІЛУ Дүрбіл етістігінің қимыл атауы.

ДҮРБІЛІ сын. 1. Дүрбісі бар, дүрбі орнатылған. 2. ауыс. Көреген, қырағы.

ДҮРБІСІЗ сын. Дүрбісі жоқ.

ДҮРБІТ зат. Қазіргі моңғолдардың құрамындағы ежелгі тайпа.

ДҮРБІТ = ет. Дүрліктіру, дүрбелеңге түсіру, үрейлендіру.

ДҮРБІТУ Дүрбіт етістігінің қимыл атауы.

ДҮРБІШЕ үст. Дүрбіге ұқсас, дүрбі сияқты.

ДҮРД зат. көне. Сәлем.

ДҮРДАНА сын. Қымбат, асыл.

ДҮРДАНАДАЙ сын. поэт. Дүрдана сияқты.

ДҮРДАРАЗ сын. Аздап араз, реништи, бірде тату, бірде араз.

Дүрдараз болды. Аздап реништи болды.

ДҮРДАРАЗДАЙ сын. Дүрдараз сияқты, дүрдараз тәрізді.

ДҮРДАРАЗДАН= ет. Бірде тату, бірде араз болу, реништи болу.

ДҮРДАРАЗДАНДЫР= ет. Дүрдараз еткізу, өкпелету, ренжіту.

ДҮРДАРАЗДАНДЫРУ Дүрдараздандыр етістігінің қимыл атауы.

ДҮРДАРАЗДАНУ Дүрдараздан етістігінің қимыл атауы.

ДҮРДАРАЗДАУ сын. Ишінде өкпесі, рениші бар, қарым-қатынасы салқындау.

ДҮРДАРАЗДЫҚ зат. Дүрдараз болушылық, реништілік.

ДҮРДЕ үст. көне. Бір сәтте, бір мезетте.

ДҮРДЕЙ сын. 1. Дардай, бақандай, білдей.

2. Аатарлықтай үлкен. 3. Зиңгіттей, айтулы, ортан қолдай.

ДҮРДЕК сын. Дүрдиген, қалың, көнтек.

ДҮРДЕКТЕУ сын. Көнтектеу, дүрдигендеу.

ДҮРДИ= ет. 1. Көнтію, ісіну, күжірею, дөңкию. 2. ауыс. Бір-бірін жақтырмай сес көрсету, қоқию. 3. ауыс. Оқшаулану, ерекше көзге түсу, көкірегің көтеру.

ДҮРДИТ= ет. Көнтіту, дөңкитү, ісіндіру.

ДҮРДИТУ Дүрдит етістігінің қимыл атауы.

ДҮРДИСУ= ет. Жатырқасу, оқшаулану, сес көрсету.

ДҮРДИІСУ Дүрдиіс етістігінің қимыл атауы.

ДҮРДИЮ Дүрди етістігінен жасалған қимыл атауы.

ДҮР-ДҮР¹ елік. Гүр-гүр, дар-дүр, ду-ду еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

Дүр-дүр етті. Дүрлідеді, дүрлідеді. **Дүр-дүр сілкінді.** Жан-жануар мен құстар бойын жазып, сілкінді.

ДҮР-ДҮРМЕК зат. сөйл. **Дүрмек.**

ДҮРДІК сын. сөйл. **Дүрдек.**

ДҮРДІКТЕУ сын. сөйл. Дүрдигендеу, дүрдектеу.

ДҮРДІКІ сын. сөйл. Дүрдіктеу, дүрдіген.

ДҮРЕ [ир. ډرۈ] зат. көне. Қылмыс жасаған адамды шыбыртқымен не қамшымен сабайтын ауыр жазаның түрі.

Дүреге жықты. Дүреледі, дүре салды. **Дүренің астына алды.** Соққының үстіне соққы берілді, көп дүреледі. **Дүре салды [жеді, соқты].** Соққы берілді, жазалады. **Дүре шыбық.** Дүрелеп жазалауға, дүре соғуға арналған шыбық.

ДҮРЕГЕЙ зат. 1. Екі түрлі тұқымнан шыққан будан ит. 2. ауыс. Шатыс, қоспа, аралас. 3. ауыс. Некесіз туылған бала.

Дүрегей ит. Әдетте үй күзетуіге жарайтын, тұқымы араласып кеткен, будан ит. **Дүрегей тазы.** Аң алатын жәуірік, будан тазы.

ДҮРЕГЕЙДЕЙ сын. Дүрегей сияқты, дүрегей тәрізді.

ДҮРЕГЕЙЛІК зат. Дүрегей болушылық, шатыс болушылық.

ДҮРЕЛЕ= ет. Ұрып-соғып жазалау, дүре соғу.

ДҮРЕЛЕН= ет. Ұрылып-соғылып жазалану, дүре соғылу.

ДҮРЕЛЕНДІР= ет. Дүре соқтырып жазалау.

ДҮРЕЛЕНДІРУ Дүрелендір етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЕЛЕНУ Дүрелен етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЕЛЕС= ет. Қосыла дүре соғысу, дүре соғуға көмектесу.

ДҮРЕЛЕСУ Дүрелес етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЕЛЕТ= ет. Ұрып-соғып жазалау, дүре соқтыру.

ДҮРЕЛЕТКІЗ= ет. Дүре соқтыру, жазалатқызу.

ДҮРЕЛЕТКІЗУ Дүрелеткіз етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЕЛЕТТІР= ет. Ұрып-соқтырып жазалау, дүре соқтыру.

ДҮРЕЛЕТТІРУ Дүрелеттір етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЕЛЕТУ Дүрелет етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЕЛЕУ Дүреле етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЕШ зат. көне. Дүре соғушы адам.

ДҮРИЯ [ир. ډرۈيا] зат. Жылтырауық, тығыз, жібек мата.

Дүрия көйлек. Дүрия матадан тігілген көйлек.

ДҮРК үст. Қауырт, кенет, бірден.

Дүрк берді. Дүркірей жөнелді. **Дүрк көтерілді.** Естіген не көрген жағдайға бір ауыздан қарсы болды.

ДҮРКЕПТЕР зат. зоол. Денесі басқа кептерлерден үлкендеу, орман-тоғайлы жерлерді мекендейтін құс.

ДҮРКІЛДЕ= ет. Дүрк-дүрк ету.

ДҮРКІН зат. 1. Рет, мәрте, қайтара. 2. әск. Атыс жүргізу реті. 3. әск. Бір мерзімді атыс кезіндегі кеме, бөлім, құрамалардың барлық оқ-дәрі құралдарын немесе ату мүмкіндігін өлшейтін шартты бірлік.

ДҮРКІНДЕ¹= ет. Қарқындау, екпіндеу, үсті-үстіне күшею.

ДҮРКІНДЕ²= ет. Гүрс-гүрс ету, дүрк-дүрк ету.

ДҮРКІНДЕТ¹= ет. Қарқындату, екпіндету, үсті-үстіне күшейту.

ДҮРКІНДЕТ²= ет. Гүрс-гүрс еткіздіру, дүрк-дүрк еткіздіру.

ДҮРКІНДЕТУ¹ Дүркіндет¹ етістігінің қимыл атауы.

ДҮРКІНДЕТУ² Дүркіндет² етістігінің қимыл атауы.

ДҮРКІНДЕУ¹ Дүркінде¹ етістігінің қимыл атауы.

ДҮРКІНДЕУ² Дүркінде² етістігінің қимыл атауы.

ДҮРКІН-ДҮРКІН үст. Оқтың-оқтың, әлсін-әлсін, мезгіл-мезгіл.

ДҮРКІНДІ сын. Қарқындаған, үсті-үстіне күшейген.

Дүркінді етістік. лингв. Іс-қимылдың қайталанып келетінін білдіретін етістік.

ДҮРКІНДІК сын. Құнделікті, мерзімді.

ДҮРКІНДІЛІК зат. Дүркін-дүркін болатын сипат, қимыл.

ДҮРКІНШІЛ сын. сөйл. Елірме, дау-рықпа.

ДҮРКІРЕ= ет. 1. Бет-бетімен сапырылысу, жапа-тармағай абыр-сабыр болу, үрдіс қимыл жасасу. 2. Дүр ете түсу, дүрлігу, қонарыла көтерілу. 3. Күркіреу, дүрлідеу, екпіндеу, дуылдау. 4. ауыс. Қарқындау, қызу өту, есте қаларлықтай болу. 5. ауыс. Жаппай тез жылжу, толассыз жөңкілу. 6. ауыс. Қаулап өсу, жайқалу. 7. ауыс. Әйгілі болу, атақты болып танылу, дәуірі жүріп тұру.

ДҮРКІРЕС= ет. Абыр-сабыр болысу, сапырылысу, үрдіс қимыл жасасу.

ДҮРКІРЕСУ Дүркірес етістігінің қимыл атауы.

ДҮРКІРЕТ= ет. 1. Абыр-сабыр ету, дүрлідету. 2. ауыс. Әйгілі еткізу, атақты етіп таныту.

ДҮРКІРЕТУ Дүркірет етістігінің қимыл атауы.

ДҮРКІРЕУ Дүркіре етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЛЕ= ет. сөйл. Дәуірлеу, дүркіреу.

ДҮРЛЕНТ= ет. Дүбір қақтыру, дүр сілкіндіру.

ДҮРЛЕНТУ Дүрлент етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЛЕТ= ет. Дәуірлету, дүркірету, дүрлідету.

ДҮРЛЕТУ Дүрлет етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЛЕС= ет. Дүркіреу, әсігерленіп желтіну.

ДҮРЛЕУ¹ сын. Сәл-пәл қаттырақ, қатқылдау.

ДҮРЛЕУ² Дүрле етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЛІГУ зат. 1. Қатты абыржу. 2. Даурыгу, елігу.

ДҮРЛІГУЛІ сын. Қатты абыржулы, дүрліккен.

ДҮРЛІГҢКІРЕ= ет. Бір нәрседен қорқып абыржыңқырау, шошынқырау.

ДҮРЛІГҢКІРЕУ Дүрлігіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЛІГІС зат. Абыржушылық, әбігерленушілік, үрейленушілік.

ДҮРЛІГІС= ет. Бір нәрседен секем алып абыр-сабыр болысу.

ДҮРЛІГІСУ Дүрлігіс етістігінің қимыл атауы.

ДҮРЛІК зат. Қатты абыржушылық, дүрлікпе.

ДҮРЛІК= ет. 1. Қорқып я шошынып қатты абыржу. 2. Даурыгу, еліру, желігу, желтіну.

ДҮРЛІКПЕ зат. 1. Дүрліккен қалып, дүрліккен күй. // Қорқытқан, шошытқан, абыржытқан.

2. экон. <франц. agiotage> Жағдаяттың, сұраным мен ұсынымның, тауарлар бағасының, құнды қазақтар бағамының, валюта бағамының күрт өзгеруіне байланысты нарық пен биржадағы тез арада мол пайда тауып қалуды көздейтін алысатарлық қарбалас.

Дүрлікпе сұраным. экон. Тұтыну рыногындағы жағдай.

ДҮРЛІКПЕЛІ сын. Дүрлігуге салынған, абыржытатын, шошындыратын.

ДҮРЛІКПІР= ет. Абыр-сабыр еткізу, қатты абыржыту.

ДҮРЛІКПІРУ Дүрлікпір етістігінің қимыл атауы.

ДҮРМЕК зат. 1. Мән-жайға қанықпай әрлі-берлі шұбырған жасын, мол тобыр. 2. Дүрліккен, әбігерге түскен қалып.

Дүрмекке ерді [ілесті]. Көпшіліктің же-тегінде кетті.

ДҮРМЕК-ДҮРМЕК үст. 1. Топ-топ болып жиналған. 2. Ауық-ауық, мезгіл-мезгіл, әлсін-әлсін.

ДҮРМЕКСІЗ сын. Әрлі-берлі шұбырту-сыз, дүрліктірмей-ақ, әбігерге түсірусіз.

ДҮРМЕКТЕ= ет. Дуылдау, шуылдау.

ДҮРМЕКТЕЙ сын. Дүрмек сияқты, дүрмек тәрізді.

ДҮРМЕКТЕЛ= ет. Топталып дуылдау, әбігерлену.

ДҮРМЕКТЕЛУ Дүрмектел етістігінің қимыл атауы.

ДҮРМЕКТЕН= ет. Топталып дуылдау, дүрлігіп әбігерлену.

ДҮРМЕКТЕНУ Дүрмектен етістігінің қимыл атауы.

ДҮРМЕКТЕТ= ет. Әбігерге түсіріп дуылдау, шуылдату, дүрліктіру.

ДҮРМЕКТЕТУ *Дүрмектет етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРМЕКТІ сын. *Улы-шулы, елірген, дабыр-дүбірлі.*

ДҮРМЕКШІ зат. *Дүрмекке қатысушы, дүрмекке еруші.*

ДҮРМЕКШІЛІК зат. *Дүрмекші болушылық, дүрмекке қатысушылық.*

ДҮРМЕЛЕҢ зат. жерг. **Дүрбелең.**

ДҮРПІЛДЕ= ет. *Дүрп-дүрп ету, дүрсілдеу.*

ДҮРПІЛДЕТ= ет. *Дүрп-дүрп еткізу.*

ДҮРПІЛДЕТУ *Дүрпілдет етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРРІ сын. ескікіт. *Нағыз, барып тұрған, ең қымбат.*

ДҮРРІ сын. ескі кіт. **Дүрри.**

Дүррі гауһар. поэт. *Гауһар тастың ең асылы, үлкені, тазасы.*

ДҮРС елік. *Гүрс еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

Дүрс еткізді. *Ойланбай айтып салды, қойып қалды. Дүрс етпе [етпелік]. Қоңқ етпе, дөкір мінезді (адам). Дүрс етті. Гүрс етті, тарс етті.*

ДҮРС-ДҮРС елік. *Гүрс-гүрс, тарс-тарс еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

Дүрс-дүрс еткізді. *Дүрсілдетті, тарсылдатты. Дүрс-дүрс етті. Дүрсілдеді, тарсылдады. Дүрс-дүрс соғылды. Гүрс-гүрс етіп соғылды, дүрсілдете қағылды. Дүрс-дүрс соқты. Тарсылдатты, дүрсілдетті.*

ДҮРСЕ үст. *Дереу, бірден.*

Дүрсе қоя берді. а) *Бірден қарсылық білдіріп, тап берді, шап ете түсті.* ә) *Тікелей шабуылға кірісті.*

ДҮРСУ *Дүрсі етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРСІ= ет. 1. *Дәуірі жүру, кемеліне келу, болып-толу.* 2. а у с. *Ісіп-кеуіп әлдеқандай болу, кісіміп қоқилану.*

ДҮРСІЛ зат. *Дүрс-дүрс еткен дыбыс, дүбір, тарсыл.*

Дүрсіл қақты. *Жүрегі лүп-лүп етті, қатты соқты.*

ДҮРСІЛДЕ= ет. 1. *Дүрс-дүрс ету, тарсылдау, тарс-түрс еткен дыбыс шығару.* 2. а у с. *Лүпілдеу, лүп-лүп ету.* 3. а у с. *Дүрсе қоя беру, зіркілдеу, диңкілдеу.* 4. а у с. *Өріс алып даму, қызу, күшіне ену.* 5. а у с. *Дәуірлеу, болып-біту.*

ДҮРСІЛДЕП-ГҮРІЛДЕ= ет. *Дүрсіл-деген, гүр-гүр еткен құлақ тұндырар дыбыстардың шығуы.*

ДҮРСІЛДЕС= ет. *Қосыла тарсылдату, қосыла дүрсілдету.*

ДҮРСІЛДЕСУ *Дүрсілдес етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРСІЛДЕТ= ет. *Дүрс-дүрс еткізу, тарс-тарс еткізу.*

ДҮРСІЛДЕТУ *Дүрсілдет етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРСІЛДЕУ *Дүрсілде етістігінің қимыл атауы, лүпілдеу.*

ДҮРСІН¹ зат. *Дүбір, нөпір.*

ДҮРСІН² зат. *Дүркін, рет.*

ДҮРСІН³: *қара дүрсін.* а) *Қарапайым, қарабайыр.* ә) *Жан-жақты қаралып зерттелмеген, қарапайым, жай.* б) *Ештеңеге қарамастан, бет қаратпайтын; ұйтқыған.*

ДҮРСІН= ет. *Күтіну, ісініп-қабыну.*

ДҮРСІНДЕУ: *қара дүрсіндеу. Қарапайымдау, қарабайырлау.*

ДҮРСІНДІК: *қара дүрсіндік. Қарабайырлық; таяздық.*

ДҮРСІНДІЛІК: *қара дүрсінділік. сөйл.*

Қара дүрсіндік.

ДҮРСІНДІР= ет. *Күніндіру, ісіндіріп-қабындыру.*

ДҮРСІНДІРУ *Дүрсіндір етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРСІНУ *Дүрсін етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРСІП= ет. 1. *Дүрсілдету, тарсылдату.* 2. а у с. *Әлдеқандай етіп кісіміту, болып-толғансыту.*

ДҮРСІТУ *Дүрсіт етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРІГҮ *Дүрік етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРІК үст. жерг. *Кенет, бірден.*

ДҮРІК= ет. жерг. *Дүрлігу.*

ДҮРІКТІР= ет. сөйл. **Дүрліктіру.**

ДҮРІКТІРУ *Дүріктір етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРІЛ¹ зат. *Дүр-дүр еткен дыбыс, гүріл. Дүріл қақты. Дүр-дүр етті.*

ДҮРІЛ² зат. сөйл. *Денені дір етіп сілкіндірушілік, дірлдеушілік.*

ДҮРІЛДЕ= ет. 1. *Дүр-дүр еткен, гүрілдеген дыбыс шығару.* 2. *Гүр-гүр ету, гу-гу ету.*

3. *Дүркіреп қашу; дүркіреу.* 4. *Оттың қатты жаңуы.* 5. *Сарылдап төмен қарай ағу, күркіреу.*

6. а у с. *Өсімдіктің қаулап өсуі.* 7. а у с. *Дауыс көтеріп ұрсу, реніш білдіру, даурығу.* 8. а у с. *Дүбір-дүбір ету, дүбірлеу, дабырлау.* 9. а у с. *Қарқыны күшею, қызу, гүлдеу.* 10. а у с. *Аты шығып, даңққа бөлену, дәурені жүру.* 11. а у с. *Етек алып, өрістеп даму.* 12. а у с. *Өзін-өзі көтермелеу, әлдеқандай болу.*

Дүрілден гүрған. *Атақ-даңқы шыққан, дүркіреген.*

ДҮРІЛДЕЙ сын. *Дүріл сияқты, дүріл тәрізді.*

ДҮРІЛДЕП-ГҮРІЛДЕ= ет. *Дүр-дүр ету, гүр-гүр ету.*

ДҮРІЛДЕП-ГҮРІЛДЕУ *Дүрілдеп-гүрілде етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРІЛДЕС= ет. *Дүр-дүр етіп сөйлесу, абыр-сабыр болу.*

ДҮРІЛДЕСУ *Дүрілдес етістігінің қимыл атауы.*

ДҮРІЛДЕТ= ет. 1. *Дүр-дүр еткен дыбыс шығарту.* 2. а у с. *Дүр сілкіндірту, думандату.*

ДҮРІЛДЕТУ *Дүрілдет етістігінің қимыл атауы; дүр-дүр етіп дыбыс шығарту.*

ДҮРІЛДЕУ *Дүрілде етістігінің қимыл атауы, қарқыны күшею.*

ДҮСІР елік. *Тасыр, тұсыр еткен дүбір, дүрс еткен дыбысты білдіретін сөз.*

ДҮСІР-ДҮСІР елік. *Тасыр-тұсыр, дүбір-дүбір, тұсір-түсір еткен дыбысты білдіретін сөз.*

ДҮСІРЛЕ= ет. *Тасыр-тұсыр ету, дүбірлеу.*

ДҮСІРЛЕТ= ет. *Тасыр-тұсыр еткізу.*

ДҮСІРЛЕТУ *Дүсірлет етістігінің қимыл атауы.*

ДҮСІРЛЕУ *Дүсірле етістігінің қимыл атауы.*

ДҮТ¹ зат. сөйл. **Дім.**

ДҮТ²: *дүт беру. Босқа, өтірік жел беру, қолтығына су бүрку.*

ДҮТТЕ= ет. сөйл. **Дімте.**

ДЫ шыл. *Еді сөзінен қысқарып жасалған демеулік шылау.*

ДЫБА зат. көне. *Ертеректе адамды керіп қойып жазалайтын құрал.*

ДЫБДЫР зат. сөйл. **Дыбыр.**

ДЫБДЫР-ДЫБДЫР елік. *Дыбырлаған, дыбыр-дыбыр еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

ДЫБДЫРЛА= ет. *Түсініксіз етіп дыбыр-дыбыр етіп сөйлеу.*

ДЫБДЫРЛАҢҚЫРА= ет. *Дыбыр-дыбыр етіңкіреу.*

ДЫБДЫРЛАҢҚЫРАУ *Дыбырлаңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ДЫБДЫРЛАС= ет. *Дыбыр-дыбыр еті-су.*

ДЫБДЫРЛАСУ *Дыбырлас етістігінің қимыл атауы.*

ДЫБДЫРЛАТ= ет. *Дыбыр-дыбыр еткізу.*

ДЫБДЫРЛАТУ *Дыбырлат етістігінің қимыл атауы.*

ДЫБДЫРЛАУ *Дыбырла етістігінің қимыл атауы.*

ДЫБЫЛ зат. сөйл. **Дыбыр.**

ДЫБЫР зат. *Дабыр-дыбыр еткен дыбыс, дүбір.*

ДЫБЫРА= ет. *Дыбыр-дыбыр ету.*

ДЫБЫР-ДЫБЫР елік. *Дыбыр-дүбір, күбір-күбір еткен тынымсыз, беймаза дыбысты білдіретін сөз.*

Дыбыр-дыбыр етті. *Былдырлады, былдыр-рақтады.*

ДЫБЫРЛА= ет. 1. *Дыбыр-дыбыр ету, дабырлау.* 2. *Сөзді анықтап сөйлей алмау, быдындау.*

ДЫБЫРЛАҚ сын. *Дыбыр-дыбыр еткіш, дыбырлай беретін, дыбырлағыш.*

ДЫБЫРЛАҢҚЫРА= ет. *Дыбырлай түсу.*

ДЫБЫРЛАҢҚЫРАУ *Дыбырлаңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ДЫБЫРЛАС= ет. *Дыбыр-дыбыр етісу.*

ДЫБЫРЛАСУ *Дыбырлас етістігінің қимыл атауы.*

ДЫБЫРЛАТ= ет. *Дыбыр-дыбыр еткізу.*

ДЫБЫРЛАТУ *Дыбырлат етістігінің қимыл атауы.*

ДЫБЫРЛАУ сын. сөйл. *Дыбыр-дыбыр еткіштеу, баяулау.*

ДЫБЫРЛАУ *Дыбырла етістігінің қимыл атауы.*

ДЫБЫРСЫЗ сын. *Шусыз, үңіс.*

ДЫБЫС зат. 1. *Ауа толқыны арқылы құлаққа естілетін үн.* 2. *Ауызша сөйленген сөз.* 3. лингв. *Сөзді құрастың фонетиканың ең кіші бөлшегі, фонема және оның реңктері.*

Дыбыс алмасуы. лингв. *Сөйлеу кезінде не тілдің тарихи дамуы барысында сөз ішіндегі бір дыбыстың басқа дыбысқа айналуы. Дыбыс аңдыды. Елеңдеп естіп алуға тырысты, құлақ түрді. Дыбыс артикуляциясы.* лингв. *Дыбыстау мүшелерінің қызметі, яғни дыбыстардың жасалу орны, жасалым. Дыбыс берді [қатты].* а) *Үн қатты, ишарат білдірді.* ә) *Белгі берді, хабарлады. Дыбыс білінді [келді]. Үні естілді, хабар алынды. Дыбыс дисперсиясы.*

физ. *Дыбыс жылдамдығының дисперсиясы – гармониялық дыбыс толқындарының фазалық жылдамдығының жиілікке тәуелділігі. Дыбыс жылдамдығы.* физ. *Дыбыс толқындарының әртүрлі ортадағы орын алмастыру жылдамдығы. Дыбыс қайталама.* әдеб. *Бір келкі, не үндес дыбыстарды бірнеше рет қайталау арқылы сөздердің бір-бірімен үйлесімділігін арттыру тәсілі. Дыбыс қарқындылығы.* физ. *Дыбыс күші – толқынның таралу бағытына перпендикуляр қойылған бірлік аудан арқылы бірлік уақыт ішінде дыбыс толқыны таситын орташа энергия мөлшері. Дыбыс қысымы.* физ. *Тұрақты дыбыс өрісіндегі денеге әсер ететін қысым. Дыбыс операторы.* тех. *Телевизор, радио, кинолардың дыбыс жүйесін бақылайтын маман. Дыбыс өрісі.* физ. *Кеңістіктің дыбыс толқындары таралатын аймағы. Дыбыспен барлау.* әск. *Қарсыластың көзге көрінбей атып жатқан батареялары (зең-біректер, минаатарлар, реактивті артиллерияның қырыу қондырғылары) туралы мәлі-меттерді, олардың атуларының дыбыстарын дыбыс өлшеуіш құралдардың көмегімен табу, артиллериялық аспапты барлаудың құрылымдық бөлігі. Дыбыс режиссері.* өнер. *Театр мен кинода айтылатын*

сөздің дырыс дыбысталуын қадағалайтын маман. **Дыбыстан жоғары жылдамдық.** Ортаның немесе орта ішіндегі дененің берілген ортадағы дыбыс жылдамдығынан артық жылдамдықпен қозғалу қарқыны. **Дыбыс толқыны.** физ. Эфирден тыңдайтын сөздің физикалық ортадағы ауа тербелісімен естілуі. **Дыбыстың жұтылуы.** физ. Дыбыс толқындары энергиясының энергияның басқа түрлеріне (көбінесе жылуға) ауысу құбылысы. **Дыбыс тілі.** лингв. Ым-шаратілінен ерекше, тек дыбыстау арқылы түсінісетін, сөйлесуге болатын тіл. **Дыбыс үйлесімі.** әдеб. Поэзияда дыбыс үндестігін пайдалану тәсілі. **Дыбыс үндестігі.** лингв. Үндесім заңы. **Дыбыс шығармады.** Үн қатпады, үндемеді. **Дыбысын өшірді.** Көзін құртты, жойды, жоқ етті.

ДЫБЫСАЛҒЫШ зат. физ. Үнтабақтарға жазылған дыбыстарды жаңғырту кезінде механикалық тербелісті электрлік тербеліске өзгертетін құрылғы.

ДЫБЫСБӘСЕНДЕТКІШ: дыбысбәсеңдеткіш құрылғы. Теледидар мен радиодан берілетін хабардың дырыс дыбысталуын реттейтін құрылғы.

ДЫБЫСЖАЗҒЫШ: дыбысжазғыш аппарат. Зертханадағы дыбыс жазатын құрылғы.

Дыбысжазғыш аппаратханасы. Фонолабораториядағы дыбыс жазуға арналған аппараттар жиынтығы.

Дыбысжазғыш құрылғы. Жасырын орнатылған, тағылған дыбыс жазатын құрылғы.

ДЫБЫСЖАЗУ зат. лингв. Дыбысты әріппен таңбалайтын фонетикалық жазу жүйесі.

ДЫБЫСЗОРАЙТҚЫШ зат. жаңа. Үлкен кеңістіктерде сөзді қатты естіруге арналған, ауызға тақап ұсаталатын құрылғы.

ДЫБЫСКУШЕЙТКІШ зат. Адамның дауысын күшейтуге арналған конус тәрізді металл түтік, рупор.

ДЫБЫС-СЫБЫС зат. 1. Құлаққа естілетін үн. 2. ауыс. Алыпқашты әңгіме, анық емес хабар.

ДЫБЫССЫЗ сын. 1. Үнсіз. 2. Дыбыстың қатысуынсыз.

ДЫБЫСТА= ет. 1. Дыбыс шығару. 2. Даусын шығару, үн қату. 3. Айғайлау, шақыру. 4. Сөйлеу, ауызша жеткізу. 5. Белгі беру. 6. лингв. Сөзді дыбысқа, фонемаға бөліп айту.

ДЫБЫСТАҒЫШ сын. Дыбыс шығарғыш. **ДЫБЫСТАЛ**= ет. 1. Дыбыс шығарылу, үн қатылу. 2. лингв. Дыбысқа, фонемаға бөлініп айтылу.

Дыбысталған кескін. инф. <ағыл. audio – visual image> Музыкалық қостаумен жабдықталған кескін.

ДЫБЫСТАЛУ Дыбыстал етістігінің қимыл атауы.

ДЫБЫСТАН= ет. Үн қатылу, дыбыс шығарылу, дыбысталу.

ДЫБЫСТАНУ Дыбыстан етістігінің қимыл атауы.

ДЫБЫСТАНБА зат. лингв. <лат. transcribo> Әліпбидегі әріп шегінде ауызша сөйленген сөзді дәл, дыбыстық таңбалау.

ДЫБЫСТАС сын. Дыбысталуы бірдей. **ДЫБЫСТАС**= ет. Дыбыс шығарысу, үн қатысу.

ДЫБЫСТАСУ Дыбыстас етістігінің қимыл атауы.

ДЫБЫСТАТ= ет. Дыбыс шығарту, үн қатыру.

ДЫБЫСТАТУ Дыбыстат етістігінің қимыл атауы.

Дыбыстау мүшелері. лингв. Сөйлеу мүшелері.

ДЫБЫСТАУ¹ зат. саят. Аңның немесе құстың дыбысын салу арқылы оларды алдап қажетті жерге әкелу.

ДЫБЫСТАУ² Дыбыста етістігінің қимыл атауы.

ДЫБЫСТЫ сын. Дыбысы бар, дыбыс шығаратын.

Дыбысты тіл. Дыбыс пен сөзден құралған, адамдардың бір-бірімен сөйлесетін, түсінісетін құралы. **Дыбысты фильм [кино].** өнер. Дыбысы бар, актерлер сөйлеп, дауыстайтын фильм.

ДЫБЫСТЫҚ сын. Дыбысқа қатысты, соған тән.

Дыбыстық ақпарат. инф. <ағыл. audio information> Дыбыстау арқылы айтылатын және берілетін ақпарат, мәлімет. **Дыбыстық бейнеөнім.** Экраннан көрсетілетін дыбыстық фильм. **Дыбыстық бүркеніштер.** әск. Әскерлердің жылжуы мен инженерлік жұмыстарының дыбыстың бүркеніш белгілерін жасыруға арналған дыбыстық, хабарлау қондырғылары. **Дыбыстық драйвер.** инф. Дыбыс жаңғырту үшін қолданбалы программа пайдаланылатын драйвер.

Дыбыстық жазу. лингв. Тіл дыбыстарын, фонемаларды әріппен таңбалайтын жазу жүйесі; **дыбысжазу.** Дыбыстық компакт-диск. инф.

<ағыл. audio CD> Өнеркәсіптік жағдайларда жазылған, тұрмыстық стереожүйесінде қолдануға арналған компакт-диск. **Дыбыстық қысым.** Дыбыс толқындарының орта арқылы өткен кезінде пайда болатын қысымының айналымы бөлігі. **Дыбыстық тосқауыл.** Соққы толқыныға ұшыраған құбылыс. **Дыбыстық файл.** инф. <ағыл. audio (sound) file>

Мультимедиа жүйелеріндегі адамның сөйлеген сөзін жаңғыртатын бағдарламасы бар файл.

ДЫБЫСТЫЛЫҚ зат. Дыбысты болушылық, үндестік.

ДЫБЫСХАНА зат. Дыбыс жазатын лаборатория, фонотека.

ДЫБЫСШЫ зат. Дыбыстың үнді, сөздің дырыс естілуін реттеуші.

ДЫБЫСШЫЛ сын. Дыбысты тез аңғарғыш, сақ.

ДЫҒАЛ сын. жерг. Зор, ірі, үлкен. **ДЫҒЫЛ** сын. сөйл. **Дығал.**

ДЫҒЫЛДАН= ет. жерг. Ірілену, үлкен, зор боп кету.

ДЫҒЫР зат. Әбігер, әлек. **Дығыр салды.** Әбігерледі, әлекке түсірді.

Дығыры мен ығырын шығарды. Берекесін алды, мазалады, шырқын кетірді.

ДЫҒЫРДАЙ сын. сөйл. Дардай, дырдай. **ДЫҒЫРЛА**= ет. Дығыр салу, дікіңдеу, асықтыру.

ДЫҒЫРЛАС= ет. Дығыр салысу, дікіңдесу. **ДЫҒЫРЛАСУ** Дығырлас етістігінің қимыл атауы.

ДЫҒЫРЛАТ= ет. 1. Дүбірлету, дүрілдету. 2. ауыс. Дығыр салдыру, дікіңдету.

ДЫҒЫРЛАТУ Дығырлат етістігінің қимыл атауы.

ДЫҒЫРЛАУ Дығырла етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗ үст. Тез, шатишаң.

Дыз еткізіп. Тез, шатишаң, көзді ашып жұмғанша. **Дыз етпе.** а) Тез, шатишаң. ә) Оңша ұзаққа бармайтын, қысқа мерзімді. **Дыз етті.** а) Ауырағаннан, үсіктен дене шым етті. ә) Лып етті, тезінен қимыл жасады. б) Баж ете қалды. в) Ашуланып қалды, быж-быж етті. г) Толқып, бетіне қан жүгірді.

ДЫЗАҚ: дызақ қақты. Без-без етті, азар да безер болды, безек қақты.

ДЫЗАҚТА= ет. экспр. 1. Жаны қалмай қимылдау, безек қағу. 2. Без-без ету, дызақ қағу, дірдектеу. 3. Быжылдау, күйіп-пісу, ашуға булығыу.

ДЫЗАҚТАС= ет. Шыр-шыр етісу, быжылдасу.

ДЫЗАҚТАСУ Дызақтас етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗАҚТАТ= ет. Безектету, дірдектету. **ДЫЗАҚТАТУ** Дызақтат етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗАҚТАУ Дызақта етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗАҚЫ сын. Дыз-дыз еткен, берекесіз. **ДЫЗАЛАҚ** сын. Дыз етпе, шыж-быж болғыш.

Дызалақ қақтырды. Шыж-быж еткізіп, берекесін кетірді.

ДЫЗАЛАҚТА= ет. экспр. Күйіп-пісін ашулаңу, шыж-быж болу.

ДЫЗАЛАҚТАН= ет. Күйіп-пісін, шыж-быж болу.

ДЫЗАЛАҚТАНУ Дызалақтан етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗАЛАҚТАТ= ет. Ашуландырып, шыж-быж еткізу.

ДЫЗАЛАҚТАТУ Дызалақтат етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗАЛАҚТАУ Дызалақта етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗАТТА= ет. сөйл. **Дызақта.**

ДЫЗАТТАУ Дызатта етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗ-ДЫЗ елік. Қатты ұрылудан, күрөден, дененің ұдай ашуы, шымылдап ауырғанын бейнелейтін сөз.

Дыз-дыз етті. а) Дызақтады, шыж-быж болды. ә) Қыз-қыз қайнады. б) Ысқырды, зулады. в) Шым-шым етіп, ұдай ашып ауырды.

ДЫЗЫҚ= ет. жерг. 1. Жаны қысылу, күйгелектену. 2. Асығу, жан-дәрмені қалмай, аптығу.

ДЫЗЫҚТА= ет. сөйл. **Дызақта** (күйіп-пісу).

ДЫЗЫҚТАУ Дызақта етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗЫЛ зат. 1. Дыз-дыз еткен дыбыс, үн. 2. Дыз-дыз етіп аурудың атауы.

ДЫЗЫЛДА= ет. 1. Дыз-дыз еткен дыбыстың, үннің естілуі. 2. Ауырғаннан, ыстық-суықтан, тағыз басқа себептерден дененің шымырлауы. 3. Зырылдау. 4. ауыс. Қолды-аяққа тұрмай шыдамсыздану, мазасыздану.

ДЫЗЫЛДАҚ сын. экспр. Дыз-дыз етіп күйгелектене беретін мазасыз, шыдамсыз, алып-ұша.

ДЫЗЫЛДАҚТЫҚ зат. Дызылдақ болушылық, шыдамсыздық.

ДЫЗЫЛДАС= ет. Дыз-дыз еткен дыбыс шығарысу.

ДЫЗЫЛДАСУ Дызылдас етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗЫЛДАТ= ет. 1. Дыз-дыз еткізіп үн шығарту. 2. ауыс. Шырылдау, мазасыздану.

ДЫЗЫЛДАТУ Дызылдат етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗЫЛДАУ Дызылда етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗЫЛДАУЫҚ сын. сөйл. **Дызылдақ.**

ДЫЗЫҢ зат. Дыз-дыз еткен дыбыс. **ДЫЗЫҢДА**= ет. Дыз-дыз ету.

ДЫЗЫҢДАТ= ет. Дыз-дыз еткізу. **ДЫЗЫҢДАТУ** Дызыңдат етістігінің қимыл атауы.

ДЫЗЫҢДАУ Дызыңда етістігінің қимыл атауы.

ДЫҚ¹ елік. Тың еткен дыбысты білдіретін, тыңқылдатқан қысқа қимылды бейнелейтін сөз. **ДЫҚ²** зат. Көңілге тұскен қаяу, кірбің, реніш. **Дық көрді. Кек тұтты. Дық тұтты [сақтады].** Кек тұтты, ауыр алды.

ДЫҚАТ 1. Дақ. **2.** Көңілге тұскен қаяу, кірбің. **Дықат көрді.** жерг. Қайғы көрді, қасірет шекті.

ДЫҚАТТА= ет. жерг. Анықтап айту, пысықтап айту.

ДЫҚАТТАН= ет. сөйл. **Дықтан.**

ДЫҚАТТАНУ Дықаттан етістігінің қимыл атауы.

ДЫҚ-ДЫҚ елік. Қайта-қайтатыңқылдата басқан қимыл қозғалысты бейнелейтін сөз.

ДЫҚҚАРТ сын. сөйл. **Дықты.**

ДЫҚСЫЗ сын. сөйл. Ренішсіз, кексіз, злсіз.

ДЫҚТАН= ет. **1.** Кектену, қапалану. **2.** Ренжу, көңілі қалу.

ДЫҚТАНУ Дықтан етістігінің қимыл атауы.

ДЫҚТЫ сын. Кекті, өшті, зілді.

Дықты болды. Кектенді, өшкірті.

ДЫҚШЫЛ сын. Көңілге алғыш, болар-болмаққа ренжігіш.

ДЫҚШЫЛДЫҚ зат. Дықшыл болушылық.

ДЫМ¹ зат. Ылғал, сыз.

Дым бүрікті. Ылғалдады, жаңбыр сіркіреді. **Дым тартты.** Ылғалданды, суланды.

ДЫМ² зат. Үн, дыбыс.

Дымы бітті [өшті]. Үні басылды, үні шықпады.

ә) Көзі құрыды, жоғалды, жойылды. **Дымы құрыды.** а) Шаршап-шалдықты, діңкеледі, болдырып тұралады. ә) Мысы құрыды. **Дымын өшірді [құртты].** Аузын жапты, үнін шығармады. **Дымын шығармады.** а) Үнін өшірді, үндетпеді. ә) Үндемеді, аузын аштады. **Дымын ішіне бүкті [сақтады].** Сырын аштады. **Дымын ішіне тартты.** Үнін шығармай, тыныш қалды. **Дымы ішінде болды.** Тіс жарып ештеңе айтпады, үндемеді.

ДЫМ³ есім. **1.** Ештеңе, дәнеме, еш нәрсе де. **2.** Еш, ешбір, ешқандай. **3.** Біржола, мүлдем.

Дым білдірмеді [білдірген емес]. Ештеңе сездірмеді, түк байқаппады. **Дым бітірмеді.** Ешбір істі тындырмады, еш нәрсе істемеді. **Дым жоқ.** Ештеңе жоқ, дәнеме жоқ. **Дым көрмегендей.** а) Еш нәрсені де байқамағанын, білмегенін. ә) Еш нәрсеге жарымағандай. **Дымы қалмады.** а) Барлық нәрсе жоқ болды, таусылды, бітті. ә) Асты-үстіне тұсіп, бәйек болды, жалтақтады. **Дымын қоймай мақтады.** Әбден, жеріне жеткезе мақтады. **Дым татырмады.** Ештеңе бермеді, аузына нәр салғызбады, талшық тістеткізбеді. **Дым сызбады [тартпады].** Тамақ іштеді, нәр татпады.

ДЫМ⁴ үст. жерг. Өте, тым, аса.

Дым біткен. Мүлдем естімейді, керен, саңырау.

ДЫМАҚ зат. Құш, жігер, қайрат, шама-шарық.

ДЫМАР зат. кәс. Түтін салып, араны қуатын құрал, аспап.

ДЫМЫЛБАЙ есім. сөйл. Дым да, түк те, ештеңе де.

ДЫМДА= ет. Дымқылдау, сулау.

ДЫМДАЛ= ет. Дымқылдану, ылғалдану, сулану.

ДЫМДАЛУ Дымдал етістігінің қимыл атауы.

ДЫМДАН= ет. Дымқылдану, сулану.

ДЫМДАНДЫР= ет. Дымқылдату, ылғалдандыру, суландыру.

ДЫМДАНДЫРУ Дымдандыр етістігінің қимыл атауы.

ДЫМДАНДЫРЫЛ= ет. Дымқылдандырылу, суландырылу.

ДЫМДАНУ Дымдан етістігінің қимыл атауы.

ДЫМДАТ= ет. Дымқылдату, суландыру, ылғалдандыру.

ДЫМДАТУ Дымдат етістігінің қимыл атауы.

ДЫМДАУ Дымда етістігінің қимыл атауы.

ДЫМДЫ сын. Дымқыл, дымқос.

ДЫМКЕС сын. сөйл. **Дімкас.**

ДЫМКЕСТЕН= ет. сөйл. **Дімкастан.**

ДЫМКЕСТЕНУ Дымкестен етістігінің қимыл атауы.

ДЫМКЕСТЕУ сын. сөйл. **Дімкастау.**

ДЫМКЕСТІК зат. Дімкес болушылық.

ДЫМКЕСТІК зат. сөйл. **Дімкастық.**

ДЫМКОС¹ сын. Дымқыл, ылғалды, сулы.

ДЫМКОС² сын. сөйл. **Дімкас.**

ДЫМКОСТАН= ет. Ылғалдану, дымқылдану, сулану.

ДЫМКОСТАНУ Дымқостан етістігінің қимыл атауы; дімкастану.

ДЫМКОСТАУ сын. Дымқылырақ, дымқылдау, ылғалдау.

ДЫМКОСТЫҚ зат. Дымқос болушылық, дымқылдық, ылғалдылық.

ДЫМҚЫЛ сын. Дымды, суланған, ылғалды.

Дымқыл тартты. Дымқылданды, суланды.

ДЫМҚЫЛДА= ет. Сулау, ылғалдау.

ДЫМҚЫЛДАН= ет. **1.** Ылғалдану, сулану, дымқостану. **2.** ауыс. Көзге жас алу, жасаурау.

ДЫМҚЫЛДАНДЫР= ет. Ылғалдандыру, суландыру.

ДЫМҚЫЛДАНДЫРУ Дымқылдандыр етістігінің қимыл атауы.

ДЫМҚЫЛДАУ Дымқылдан етістігінің қимыл атауы.

ДЫМҚЫЛДАТ= ет. Ылғалдандыру, дымқылдандыру.

ДЫМҚЫЛДАТУ Дымқылдат етістігінің қимыл атауы.

ДЫМҚЫЛДАУ¹ сын. Дымқылырақ, ылғалдау.

ДЫМҚЫЛДАУ² Дымқылда етістігінің қимыл атауы.

ДЫМҚЫЛДЫҚ зат. Дымқыл болушылық, ылғалдылық.

ДЫМҚЫЛДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Дым-қылдық.**

ДЫМҚЫЛСЫЗ сын. Дымқылы жоқ, сусыз, ылғалсыз.

ДЫМҚЫЛТЫМ сын. Аздап дымқыл, дымды.

ДЫМҚЫЛЫРАҚ сын. Аздап дымқыл, ылғалдау, сулырақ.

ДЫМСЫЗ¹ сын. Ылғалсыз, дымқылсыз, сусыз.

ДЫМСЫЗ² сын. Еш нәрсе қалмаған, жұрдай.

ДЫМСЫЗДАН-ДЫМСЫЗ сын. Ештеңесіз, дәнемесіз.

ДЫМЫҒУ Дымық етістігінің қимыл атауы.

ДЫМЫҚ= ет. **1.** Дым тарту. **2.** Булығы, тұмандану.

ДЫМЫҚТЫР= ет. Дым тартқызу.

ДЫМЫҚТЫРУ Дымықтыр етістігінің қимыл атауы.

ДЫМЫРАҚ¹ сын. Көбірек, соншалықты.

ДЫМЫРАҚ² сын. сөйл. Дымқылдау, дымқостау.

ДЫНДАН зат. көне. Піл сүйегінен жасалған, басқа елден сатып әкелінген қымбат тарақ.

ДЫҢ¹ зат. көне. **1.** Қола дәуірінің сәулет өнеріне тән өңделмеген тақтатастан қаланған шеңберлі құрылыс. **2.** Мазар, құлыптас.

ДЫҢ² елік. Кенет даң етіп шыққан дыбысты білдіретін сөз.

Дың еткізді. а) Дыңқылдатты, домбыра тартты. ә) Қатты тиіп, дызылдатып жіберді.

Дың етті. а) Дық етті, ауыртты. ә) Сап ете қалды, еске түсті. **Дың қылды.** Даң қылды, мазасын алды.

ДЫҢҒЫЛ¹ зат. Домбыра тартқанда шығатын дыбыс, үн.

ДЫҢҒЫЛ² сын. Өрескел, о жар, дөрекі.

ДЫҢҒЫЛДА= ет. Дың-дың еткізу.

ДЫҢҒЫЛДАТ= ет. Дың-дың еткен дыбыс шығарту.

ДЫҢҒЫЛДАТУ Дыңғылда етістігінің қимыл атауы.

ДЫҢҒЫЛДАУ Дыңғылда етістігінің қимыл атауы.

ДЫҢҒЫР зат. Дың-дың еткен дыбыс.

Дыңғыр етті. Даңғырады, қаңғыр етті.

Дыңғыр қақты. Даңғырлаған дыбыс шығарды, дыңғырлады.

ДЫҢҒЫРА= ет. **1.** Тапталу, теп-тегіс болу. **2.** Даңғырау, кең төселу, жайылу. **3.** ауыс. Заулау, зауылдау, жүгіткі. **4.** ауыс. Мыңғырту. **5.** ауыс. Дүмбірлеу, күмбірлеу.

ДЫҢҒЫРАҚ зат. сөйл. Дыңғырлатып ойнауға болатын аспап.

ДЫҢҒЫРАТ= ет. **1.** Дыңғыр-дыңғыр еткізу. **2.** ауыс. Тез бітіру, ылдым-жылдым аяқтау. **3.** ауыс. Көңілдендіру, мас қылдыру.

ДЫҢҒЫРАТУ Дыңғырат етістігінің қимыл атауы.

ДЫҢҒЫРАУ Дыңғыра етістігінің қимыл атауы.

ДЫҢҒЫР-ДЫҢҒЫР елік. Қаңғыр-қуңғыр, даңғыр-диңғыр еткен дыбысты білдіретін сөз.

ДЫҢҒЫРЛА¹= ет. Дыңғыр-дыңғыр, қаңғыр-қуңғыр ету.

ДЫҢҒЫРЛА²= ет. жерг. Арық малдың тыңаюы.

ДЫҢҒЫРЛАҚ сын. Дыңғыр-дыңғыр еткіш, дыңғырлағыш. // кекесін. Әпші, күйші сыммақ.

ДЫҢҒЫРЛАТ= ет. Дыңғыр-дыңғыр еткізу.

ДЫҢҒЫРЛАТУ Дыңғырлат етістігінің қимыл атауы.

ДЫҢҒЫРЛАУ Дыңғырла етістігінің қимыл атауы.

ДЫҢДАЙ сын. сөйл. **1.** Ортан қолдай, дардай, бір деген. **2.** Жап-жас, еңгезердей. **3.** Бақандай, айта қаларлықтай. **4.** ауыс. Қуатты, күшті, әлді. **5.** ауыс. Шебер, етті, оңтайлы.

ДЫҢ-ДЫБЫС зат. Дыбыр еткен үн, дыбыс.

ДЫҢ-ДЫҢ елік. Қайта-қайта дыңқылдаған дыбысты білдіретін сөз. **II.** ауыс. Мыңғы-дыңғы, мең-зең.

Дың-дың еткізді. а) Дыңқылдатты, дыңғыр-дыңғыр үн шығарды. ә) Ұрды, тартып-тартып жіберді. **Дың-дың етті.** Дыңқылдады, шыңқылдады, басы ауырды.

ДЫҢҚ елік. Кенет тыңқ еткен қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Дыңқ еткізді. Дыңқылдатты, тыңқылатты.

ДЫҢҚ-ДЫҢҚ елік. Қайта-қайта дыңқылдаған, тыңқылдаған дыбысты бейнелейтін сөз.

ДЫҢҚЫЛДА= ет. **1.** Дыңқ-дыңқ дыбыс шығару, дыңқылдау. **2.** ауыс. Діңкілдеу, дікілдеу, зіркілдеу.

ДЫҢҚЫЛДАТ= ет. *Дыңқ-дыңқ еткізіп қи шығарту.*

ДЫҢҚЫЛДАТУ *Дыңқылдат етістігінің қимыл атауы.*

ДЫҢҚЫЛДАУ *Дыңқылда етістігінің қимыл атауы.*

ДЫҢЫЛ зат. *Дың-дың еткен қи, дыбыс.*

Дыңыл қақты. *Дың-дың етіп безектеді, дабылдады, дыбыс берді.*

ДЫҢЫЛДА= ет. **1.** *Дыңылдаған дыбыс шығару.* **2.** *Бастың дың-дың етіп ауруы, шыңылдау.* **3.** *ауыс. Сақадай сай тұру.* **4.** *ауыс. Дық-дық, тық-тық етіп қатып қалу.* **5.** *ауыс. Дыңдай болып түзеліп кету.* **6.** *ауыс. Көкіректі керу, шалқыту.*

ДЫҢЫЛДАС= ет. *Қосыла дың-дың етісу.*

ДЫҢЫЛДАСУ *Дыңылдас етістігінің қимыл атауы.*

ДЫҢЫЛДАТ= ет. *Дыңылдаған дыбыс шығарту, дың-дың еткізу.*

ДЫҢЫЛДАТУ *Дыңылдат етістігінің қимыл атауы.*

ДЫҢЫЛДАУ *Дыңылда етістігінің қимыл атауы.*

ДЫП-ДЫМҚЫЛ сын. *Ылғалдау, кебіңкіреген.*

ДЫП-ДЫРДАЙ сын. сөйл. *Дан-дардай.*

ДЫР¹ сын. **1.** *Аса үлкен, ірі, зор.* // жерг. *Зор атаққа, беделге ие адам.* **2.** *ауыс. Кеңбайтақ.*

Дыр күш. *Үлкен күш.* **Дыр қамшы.** сөйл. *Дырау қамшы.*

ДЫР²: *дыр еткізді.* а) *Дар еткізді, дырылдаттып жыртып.* ә) *Іштен оқыс жел шығарды.* **Дыр етті.** а) *Гүр етті, гүрлідеді.* ә) *Дүрлікті, дүркіреді.* ә) *Дар етті, жыртылды.*

ДЫРАҢ сын. жерг. *Ірі, зор, үлкен, дәу.*

ДЫРАП зат. сөйл. **Драп** *(сыртқы киім тігуге арналған қалың мата).*

ДЫРАПА сын. жерг. *Биік, үлкен, жуан.*

ДЫРАТ зат. жерг. *Кендір жіп.*

ДЫРАУ¹ зат. этн. *Жуан тілінген таспадан өріліп жасалған өрмі жуан қамшы.*

ДЫРАУ² [ир. ڧړاۋ] сын. **1.** *Үлкен, ірі, жуан.* **2.** *Мықты, зор, дөкей, ығай мен сығай.* **3.** *ауыс. Атақты, даңқты, дәрежесі жоғары.*

Дырау қамшы [бишік]. этн. *Таспадан өрілген жуан қамшы, бишік.*

ДЫРАУДАЙ сын. сөйл. *Еңгезердей, дырдай.*

ДЫРАУСЫН= ет. сөйл. *Өзін-өзі мықты етіп көрсету, зорсыну, үлкенсу.*

ДЫРАУСЫНУ *Дыраусын етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРАУЫЛДАЙ сын. сөйл. *Дырдай, дардай, дыраудай.*

ДЫРАУЫНДАЙ сын. сөйл. *Дырдай.*

ДЫРДАЙ сын. **1.** *Соқталдай, білдей, дардай.* **2.** *ауыс. Даңқты, әйгілі.* **3.** *ауыс. Бақандай, айта қаларлықтай.*

Дырдай атақ. *Жоғары атақ, лауазымды атақ.*

ДЫРДАЙ-ДЫРДАЙ сын. *Бәрі де білдей, дардай.*

ДЫРДАЙСЫН= ет. *Өзінше әлдеқандай болғансу, білдей болғансу.*

ДЫРДАЙСЫНУ *Дырдайсын етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРДИ= ет. **1.** *Серееу, тыраю.* **2.** *ауыс. Өзін-өзі әлдеқандай етіп ұстау, ісініп-кебіну, көкірегін көтеру.*

ДЫРДИТ= ет. *Көкірегін көтерту, ісіндіріп-кебіндіру.*

ДЫРДИТУ *Дырдит етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРДИЮ *Дырди етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРДУ зат. *У-шу, сауық-сайран, ойын-күлкі, думан.*

Дырду қылды [құрды]. *Думандатты, сауықтады. Дырдумен жүрді. Сауық-сайран құрды, көңіл көтерді. Дырдумен өтті. Алаңсыз ойын-күлкі, айқай-шумен өтті.*

ДЫРДУ-ДУМАН зат. *Сауық-сайран, ойын-сауық.*

ДЫРДУ-ДҮРМЕК зат. **1.** *Дүрбелең, аласапыран.* **2.** *ауыс. Талас-тартыс.*

Дырду-дүрмекпен жүрді. *Талас-тартыстың ортасында жүрді.*

ДЫРДУ-ДЫРДУ зат. *Қайталанған у-шу, ойын-күлкі.*

ДЫРДУЛА= ет. *Улап-шулау, даурығу.*

ДЫРДУЛАН= ет. *Әбігерлену, абыржу.*

ДЫРДУЛАНУ *Дырдулан етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРДУЛАС= ет. *Улап-шуласу, әбігерленіп даурығысу.*

ДЫРДУЛАСУ *Дырдулас етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРДУЛАТ= ет. *Улатып-шулату, даурықтыру.*

ДЫРДУЛАТУ *Дырдулат етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРДУЛАУ *Дырдула етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРДУЛЫ сын. *Ду-думанды, сауық-сайранды, у-шуды.*

ДЫРДУЛЫҚ зат. *Желікпелік, желігушілік.*

ДЫР-ДУМАН зат. *Ойын-сауық, той-думан, тамаша.*

Дыр-думан етті. *Қызықтады, тойлады, мерекеледі.*

ДЫРДУСЫЗ сын. *У-шусыз, айқай-үй-қайсыз.*

ДЫРДУШЫЛ сын. *Ойын-сауықшылы, думаншылы.*

ДЫР-ДЫР елік. *Қайта-қайта дырылдап шыққан, дарылдаған үнді бейнелейтін сөз.*

Дыр-дыр еткізді. *Дырылдатты, дар-дүр еткен дыбыс шығарды. Дыр-дыр етті. Дырылдады, дарылдады. Дыр-дыр қасыды [қасынды].*

Денесін тырнап тастады.

ДЫРЫ= ет. сөйл. *Серееу, тыраю.*

ДЫРИТ= ет. карап. **1.** *Серейту, тыриту.* **2.** *ауыс. Әлдеқандай ету, дарбиту, баттиту.*

ДЫРИТУ *Дырит етістігінің қимыл атауы; әлдеқандай ету.*

ДЫРИЮ *Дыри етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРҚЫ сын. сөйл. **1.** *Көп күле беретін, күлегеші.* **2.** *ауыс. Шабаланып үре беретін.*

ДЫРҚЫРА= ет. *Дырқ-дырқ ету, сарқырау.*

ДЫРҚЫРАТ= ет. сөйл. жерг. **Тырқырат.**

ДЫРҚЫРАТУ *Дырқырат етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРМАН сын. жерг. *Үлкен, зор, ірі.*

ДЫРЫЛДА= ет. *Дырп-дырп ету, тырылдау.*

ДЫРЫЛДАТ= ет. *Дырп-дырп еткізу, тырылдату.*

ДЫРЫЛДАТУ *Дырдылат етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРЫЛДАУ *Дырдылда етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРР од. *Жүріп, желіп, шауып келе жатқан жылқы малын тоқтату үшін айтылатын одағай.*

Дырр дегізді. сөйл. *Дырылдатты оқ атты.*

ДЫРЫЛ зат. **1.** *Дыр-дыр еткен дауыс, үн.* **2.** *Қарудың от алып атылған дыбысы.*

ДЫРЫЛДА= ет. **1.** *Дыр-дыр етіп дыбыс шығарту.* **2.** *Гүр-гүр еткен дыбыс шығару,*

дүрлідеу. **3.** *Дарылдау, шарылдау.* **4.** *Дүркіреп қашу.* **5.** *Пыр-пыр етіп ұшу.*

ДЫРЫЛДАҚ¹ зат. к.ә.с. *Аңшылардың құсты, аңды үркітетін арнайы аспабы.*

ДЫРЫЛДАҚ² зат. сөйл. *Мәшине, мотоцикл.* // *Дырылдай беретін, дырылдағыш.*

ДЫРЫЛДАТ= ет. **1.** *Гүр-гүр еткіздіру, дүрлідету.* **2.** *Оқ ату, атқылау.* **3.** *Дыр-дыр еткізіп жыртыу.* **4.** *ауыс. Зырылдану, зуылдану.*

ДЫРЫЛДАТУ *Дырылдат етістігінің қимыл атауы; зырылдану.*

ДЫРЫЛДАУ *Дырылда етістігінің қимыл атауы.*

ДЫРЫЛДАУЫҚ сын. сөйл. *Дырылдақ.*

ДЫРЫМБАЙ сын. карап. *Дырдай.*

ДЫРЫМДАЙ сын. сөйл. *Дырдай.*

ДЫТ: *дыт дегізіп.* сөйл. *Ешкімге айтапстан, білдірместен.*

ДИГЕР¹ сын. жерг. *Үлкен, жуан, зор.*

ДИГЕР²: *дігер салды [қақты, ойнатты].* *Апшысын қуырын тықсырды, дікілдеді, тықақтады.*

ДИГЕРДЕЙ сын. *Ірі, кесек, зор.*

ДИГЕРЕКТЕ= ет. *Дік-дік ету, дікіңдеу.*

ДИГЕРЕКТЕТ= ет. *Дік-дік еткізу, дікіңдету.*

ДИГЕРЕКТЕТУ *Дігеректет етістігінің қимыл атауы.*

ДИГЕРЕКТЕУ *Дігеректе етістігінің қимыл атауы.*

ДИГЕРЛЕ= ет. **1.** *Дікіңдеу, тықақтау.* **2.** *Асықтыру, дызықтыру.*

ДИГЕРЛЕН= ет. *Тақымдалу, сілкіну.*

ДИГЕРЛЕНУ *Дігерлен етістігінің қимыл атауы.*

ДИГЕРЛЕТ= ет. *Дікіңдету, тықақтату, маза бермей тақымдану.*

ДИГЕРЛЕТУ *Дігерлет етістігінің қимыл атауы.*

ДИГЕРЛЕУ *Дігерле етістігінің қимыл атауы.*

ДИГІР зат. *Зорлық-зомбылық, өктемдік, үстемдік.*

Дігір салды. Тықсырды, тықақтады.

ДИГІРДЕЙ-ДИГІРДЕЙ сын. *Соқталдай, сомадай, еңгезердей.*

ДИГІРЛЕ= ет. *Зіркілдеу, мазалау, дігерлеу.*

ДИГІРЛЕК сын. *Зіркілдеген, өктем.*

ДИГІРЛЕН= ет. *Мазалану, тықақталу.*

ДИГІРЛЕС= ет. *Жан-жақтан дігер салып мазаны алу.*

ДИГІРЛЕСУ *Дігірлес етістігінің қимыл атауы.*

ДИГІРЛЕТ= ет. *Мазалату, мазасын алдыру, зіркілдету.*

ДИГІРЛЕТУ *Дігірлет етістігінің қимыл атауы.*

ДИГІРЛЕУ¹ сын. *Өктемдеу, дігер салғыштау.*

ДИГІРЛЕУ² *Дігірле етістігінің қимыл атауы.*

ДИГІРМАН зат. жерг. *Діірмен.*

ДИГІРШК зат. жерг. *Мәшиненің арт жағына орналасқан тетік, тегершік.*

ДИГІРІК: *дігірік салды.* сөйл. *Дігер салды.*

ДИЗ= ет. сөйл. **Тіз.**

ДИЗАЛАҚТА= ет. сөйл. **Тызалақта.**

ДИЗБЕК зат. сөйл. **Тізбек.**

ДИЗБЕЛЕ= ет. сөйл. **Тізбеле.**

ДИЗГІ зат. *Жақсы-жаманды саралаушы, жән-жоба көрсетуші.*

ДИЗГІН зат. сөйл. **Тізгін.**

Дізгін ұшымен келу. жерг. *Асығыс келу, аса тез келу.* *Дізгіннің қолына алды. Биік, үстемдік, қожалық етті. Дізгіннің тартты. Қаймықты, тоқтады. Дізгіннің үзді. Қарым-қатынасын үзді, дозарды.*

ДІЗГІНДЕ= ет. сөйл. **Тізгінде.**
ДІЗЕ зат. сөйл. **Тізе.**
Дізе бүкті. а) Отырды. ә) Бас иді, бағынды, мойынсынды.
ДІЗЕҚАП зат. сөйл. **Тізеқап.**
ДІЗЕЛЕ= ет. сөйл. **Тізеле.**
ДІЗЕЛЕС сын. Қатарма-қатар, іргелес, бірге.
ДІЗЕЛЕС= ет. сөйл. **Тізелес.**
ДІЗЕЛЕУ Дізеле етістігінің қимыл атауы.
ДІЗЕРЛЕ= ет. сөйл. **1. Тізерле. 2.** ауыс. Тізеге салу, басу, тебу.
ДІЗЕРЛЕС= ет. сөйл. **Тізерлес.**
ДІЗЕРЛЕТ= ет. сөйл. Тізе бүктіру, тізерлету.
ДІЗЕРЛЕТУ Дізерлет етістігінің қимыл атауы.
ДІЗЕРЛЕУ Дізерле етістігінің қимыл атауы.
ДІЗІЛ= ет. Тізбектелу, тізіліп қойылу. **Ж ДІЗІЛУ** Дізіл етістігінің қимыл атауы.
ДІК елік. Заттың қатты нәрсеге қаралғанда, тизгенде, адамның секіріп тұсқенінде шығатын қысқа дыбысын білдіретін сөз.
Дік етті. а) Дәл түсті, тез жетті. ә) Топ етті, дық етті. б) Қыдыңдады, дікіңдеді.
ДІК-ДІК елік. **1.** Тамырдың, жүректің луп-луп соғуын білдіретін сөз. **2.** Бір нәрсені қатты екпінмен ұрғанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз. **3.** Жүзіргенде, секіргенде, жүргенде шығатын тық-тық, дық-дық еткен дыбысты бейнелейтін сөз. **4.** ауыс. Нақпа-нақ, түп-тура, дәлме-дәл.
Дік-дік етеді. а) Жеп-жеңіл, тықылдап жүзгінді, ойнақшыды. ә) Қылқылдады, дікіңдеді, дікің-дікің етті.
ДІКЕК: дікек қақты. Дікеңдеді, дікектеді.
ДІКЕКТЕ= ет. **1.** Делебесі қозу, тытыршу. **2.** ауыс. Тықақтау, дікің-дікің ету; екі аяғын бір етікке тығу.
ДІКЕКТЕС= ет. Дікің-дікің етісу, тықақтасу.
ДІКЕКТЕТ= ет. **1.** Тытырлату, өршелендіру. **2.** ауыс. Тықақтату, дікіңдету, кіжіңдету.
ДІКЕКТЕТУ Дікектет етістігінің қимыл атауы.
ДІКЕКТЕУ Дікекте етістігінің қимыл атауы; тықақтау.
ДІКЕҢ: дікең қақты. Дікеңдеді, кіжіңдеді, тықақтады.
ДІКЕҢДЕ= ет. Қожаңдау, кіжіңдеу.
ДІКЕҢДЕТ= ет. **1.** Ойнақшыту, тытыршыту. **2.** ауыс. Қожаңдату, кіжіңдету.
ДІКЕҢДЕТУ Дікеңде етістігінің қимыл атауы.
ДІКЕҢДЕУ Дікеңде етістігінің қимыл атауы; кіжіңдеу, дікіңдеу.
ДІКЕҢ-ДІКЕҢ: дікең-дікең етті. Қыдыңдады, қожаң-қожаң етті, дікілдеді, зіркілдеді.
ДІКИ= ет. сөйл. Тіп-тік болу, тікірею.
ДІКИТ= ет. Тікірейту.
ДІКИТУ Дікит етістігінің қимыл атауы.
ДІКИЮ Діки етістігінің қимыл атауы.
ДІКТЕС= ет. Бір-біріне дікіңдеу, жүз шайысу, ренжісу.
ДІКТЕСУ Діктес етістігінің қимыл атауы.
ДІКІЛ зат. **1.** Дік-дік еткен дыбыс, тықыл. **2.** ауыс. Кіжің, ұрыс.
ДІКІЛДЕ= ет. Қожаңдау, кіжіңдеу, дікіңдеу.
ДІКІЛДЕК сын. сөйл. Тықылдақ, бөспе.
ДІКІЛДЕН= ет. Дікің-дікің ету, кіжің-кіжің ету.
ДІКІЛДЕНУ Дікілден етістігінің қимыл атауы.
ДІКІЛДЕС= ет. Қосыла қожаңдау, кіжіңдесу, дікіңдесу.

ДІКІЛДЕСУ Дікілдес етістігінің қимыл атауы.
ДІКІЛДЕТ= ет. **1.** Дік-дік етіп басу. **2.** ауыс. Алды-артына қаратпай асықтыру, дызықтыру.
ДІКІЛДЕТУ Дікілдет етістігінің қимыл атауы; асықтыру.
ДІКІЛДЕУ Дікілде етістігінің қимыл атауы.
ДІКІЛЕН= ет. Дікің-дікің етілу, дікілдену. –
ДІКІЛЕНУ Дікілен етістігінің қимыл атауы.
ДІКІЛКТЕ= ет. сөйл. Дікің-дікің ету, дікілдеу. .
ДІКІЛКТЕУ Дікілікте етістігінің қимыл атауы.
ДІКІҢ: дікің қақты. Дік-дік етіп қожаңдады, кіжіңдеді.
ДІКІҢДЕ= ет. Дікілдеу, кіжіңдеу.
ДІКІҢДЕС= ет. Дікілдесу, кіжіңдесу.
ДІКІҢДЕСУ Дікіңдес етістігінің қимыл атауы.
ДІКІҢДЕТ= ет. Кіжіңдету, дікілдету.
ДІКІҢДЕТУ Дікіңдет етістігінің қимыл атауы.
ДІКІҢДЕУ Дікіңде етістігінің қимыл атауы.
ДІКІҢ-ДІКІҢ: дікің-дікің етті. Дікілдеді, қожаң-қожаң етті, кіжіңдеді.
ДІКІРЕНДЕ= ет. сөйл. Дікің-дікің ету, қожаңдау, өкіреңдеу.
ДІКІРЕНДЕТ= ет. Дікің-дікің еткізу.
ДІКІРЕНДЕТУ Дікіреңдет етістігінің қимыл атауы.
ДІКІРЕНДЕУ Дікіреңде етістігінің қимыл атауы.
ДІКІРТ= ет. Нығырту, үстемдік көрсету.
ДІЛ зат. **1.** Қоңіл, діт, ниет, ой-пікір, жан дүниесі, таза жүрек, терең ой. **2.** терм. Адамдардың белгілі бір қоғамдастығына тән, нақтылы тарихи-мәдени ортада қалыптасқан мінез-құлық пен іс-әрекеттердің біркелкі сипатын білдіретін ұғым, менталитет.
ДІЛБАС зат. **1.** мед. Тамақтың қызарып, ісіп ауруы, баспаның бір түрі. **2.** вет. Түйенің тынысын тарылтатын ауру, көмекей құрт, тілбас.
ДІЛГАР сын. сөйл. **Ділгер** (зәру, мұқтаж).
ДІЛГӘР сын. сөйл. **Ділгер.**
ДІЛГӘРЛІК зат. сөйл. **Ділгерлік.**
ДІЛГЕР сын. Зәру, қат, мұқтаж.
Ділгер мамандық. Суранысқа ие, зәру мамандық. Ділгер мәселе. Өткір қойылған өзекті мәселе. Ділгері құрыған. Мысы құрыған, дәрмені кеткен.
ДІЛГЕРЛЕ= ет. Жеделдету, дызықтыру.
ДІЛГЕРЛЕН= ет. Жеделдетілу, тездетілу.
ДІЛГЕРЛЕНУ Ділгерлен етістігінің қимыл атауы.
ДІЛГЕРЛЕТ= ет. Жеделдеткізу, тездеттіру, жөптелтізу.
ДІЛГЕРЛЕТУ Ділгерлет етістігінің қимыл атауы.
ДІЛГЕРЛЕУ Ділгерле етістігінің қимыл атауы.
ДІЛГЕРЛІ сын. Мұқтажды, зәрулі. .
ДІЛГЕРЛІК зат. Ділгер болушылық, зәрулік, мұқтаждық.
ДІЛГЕРСІН= ет. Зәру болғансу, мұқтаж санау, қат көру.
ДІЛГЕРСІНУ Ділгерсін етістігінің қимыл атауы.
ДІЛГІР сын. сөйл. **Ділгер.**
Ділгір болды. Өте зәру, мұқтаж болды.
ДІЛГІРЛІК зат. сөйл. **Ділгерлік.**
Ділгірлік сорына белден батты. Мұқтаж-дыққа түсті, жоқтық-мұқтаждық азабын

тартып отыр.
ДІЛДА [ир. ڤل] зат. көне. **1.** Құны бес теңгелік алтын ақша. **2.** Алтын, күміс ақша.
ДІЛДАЛЫҚ сын. Ділдаға тұрарлық.
ДІЛДАР зат. Тілі мен жағына сүйенген берекесіздеу адам.
ДІЛДӘ зат. сөйл. **Ділда.**
ДІЛМАР сын. **1.** жағымды. Тілге шешен, сөзге бай, тілмар. **2.** жағымсыз. Сөзуар, мылжың, керауыз.
Ділмар сөз. Фибрат түрінде айтылатын бейнелі сөз, қанатты сөз, афоризм.
ДІЛМАРЛАН= ет. Тілі мен жағына сүйеніп, бос сөзге салыну, білгішсу, шешенсу.
ДІЛМАРЛАНУ Ділмарлан етістігінің қимыл атауы.
ДІЛМАРЛЫҚ зат. **1.** жағымды. Ділмар болушылық, сөзге жүйіріктік, шешендік, тілмарлық. **2.** ауыс. жағымсыз. Сөзуарлық, керауыздық, мәнсіз сөз қуушылық.
Ділмарлыққа салды [салынды]. Ділмарланды, шешен сөйледі.
ДІЛМАРСУ Ділмарсы етістігінің қимыл атауы.
ДІЛМАРСЫ= ет. Шешенсу, ділмарлану, тілмарсу.
ДІЛМАРСЫН= ет. Шешенсіну, білгішсіну.
ДІЛМАРСЫНУ Ділмарсын етістігінің қимыл атауы.
ДІЛМАРСЫТ= ет. Тіл мен жағына сүйендіру, шешенсіту.
ДІЛМАРСЫТУ Ділмарсыт етістігінің қимыл атауы.
ДІЛМӘР сын. сөйл. **Ділмар.**
ДІЛМӘРЛІК зат. сөйл. **Ділмарлық.**
ДІЛМӘРСУ Ділмәрсі етістігінің қимыл атауы.
ДІЛМӘРСІ= ет. сөйл. **Ділмарсы.**
ДІЛМӘРСІН= ет. сөйл. **Ділмарсын.**
ДІЛУАР сын. жерг. Тілмар, шешен, сөз-шең.
ДИМКАР сын. сөйл. **Дімкас.**
ДИМКАС сын. **1.** Аздаған сырқаты бар, көптен бері білдірмей жүрген ауруы бар, аурушан. **2.** ауыс. Істен шыққан, бұзылған, жөндеуді керек ететін.
ДИМКАСТАЙ сын. Дімкас сияқты, ауру адамдай.
ДИМКАСТАН= ет. Сырқаттану, ауыру.
ДИМКАСТАНУ Дімкастан етістігінің қимыл атауы.
ДИМКАСТАУ сын. Аурушандау, науқас-шаңдау.
ДИМКАСТЫҚ зат. Дімкас болушылық, аурушандық, жарымжандық.
Дімкастық меңдеді. Ауруы асқынды, науқасы күшейді.
ДИМКӘР сын. сөйл. **Дімкас.**
ДИМКӘРЛІК зат. сөйл. **Дімкастық.**
ДИМКӘС сын. сөйл. **Дімкас.**
ДИМКӘСТАН= ет. сөйл. **Дімкастан.**
ДИМКӘСТЕН= ет. сөйл. **Дімкастан.**
ДИМКӘСТЕНУ Дімкәстен етістігінің қимыл атауы.
ДИМКӘСТІ сын. Денсаулығы бұзылған, ауруы бар.
ДИМКӘСТІК зат. сөйл. **Дімкастік.**
ДИМКЕС сын. сөйл. **Дімкас.**
ДИМКЕСТЕУ сын. сөйл. **Дімкастау.**
ДИМСЕ сын. көне. Қымбат, бағалы.
ДИН¹ [ар. دين] зат. <лат. religio> Адамның ақыл-ойы, сезім мүшелері қабылдай алмайтын болмыс түріне сеніп, оны мойындауға негіз болатын адамзат қоғамындағы аса күрделі

де маңызды қоғамдық сана және әлеуметтік құбылыс.

Дін бұзғыш. Дінді бетке ұстап пайда тартқыш, дінсіз. **Дін бұзды.** Сенімінен бас тартты, Құдайға құлшылық етудің қалыптасқан тәртібінен ауытқыды, дінін ұстанбады. **Дін жолы.** Тұтынатын дінінің ұстанымы, бағыт-бағдары. **Дін иелері.** Дін үйретуге қызмет ететін діндар адамдардың тобы. **Дін ислам.** поэт. а) Ислам діні. ә) Ислам дініндегі елдер, ислам қауымы, ислам мемлекеті. **Дін күтті.** Құдайға сиынды, жолын құды. **Дін мұсылман [дін ислам].** Мұсылман дініне еңушілердің бәрі, ислам дінін қолдаушылар. **Діннен азды.** Құдай жолынан безді деген мағынада **Діннен шықты [безді].** Дін жолынан тайды. **Дін оқуы.** Діни сауат ашатын оқу түрі. **Дін орны.** Сиынғы, мінажат қылатын, діни сауатын көтеретін мекенжай. **Дін психологиясы.** Діни сананың ерекшеліктеріне, құрылымы мен функцияларына негіз болатын психологиялық және әлеуметтік-пси-хологиялық факторларды зерттейтін психология саласы. **Дін түту.** Дін қағидаларын ұстану. **Діні бөлек.** Ұстанған діні мен наным-сенімі мүлде басқа. **Діні жұмсақ.** Өте мейірімді, аяғын, қайырымды. **Діні қатты [қатал].** Мейірімсіз, қатыгез. **Дін ілімі.** Әр алдан діндегі басты қағидаларды жүйеге келтіріп, олардың негізін дәлелді етіп көрсетуге бағытталған діни теорияның жиынтығы; теология. **Дінін бұзды.** а) Ұстанған дінінен ауытқыды. ә) Жолдан тайды; сертінен айныды. **Дінін сагты.** Арын, ұятын айырбастады. **Дініне берік.** а) Ұстанған дінінен, оның қағидасынан ауытқымайтын. ә) Өте, қатал, қатыгез (адам).

ДИН² зат. сөйл. Дін, діңгек.

ДИН²: дін адам. Бәрі де сау-саламат, шығын жоқ, бұрынғы қалпына.

Дін қойды. сөйл. Ден қойды (бар көңілмен, ынты-шынтысымен мән берді). **Дін таза.** Тап-таза, былғанбаған.

ДИНАРАЛЫҚ сын. Әртүрлі дінге қатысты.

ДИНБАСЫ зат. Дін идеясын ұйымдастырушы, соған жетекшілік етуші жоғары лауазым иесі. **ДИНБАСЫЛЫҚ** зат. Дінбасы қызметін атқарушылық.

ДИНБҰЗАР зат. Діннен безен адам, күнәкар.

ДИНБҰЗАРЛЫҚ зат. Дінге қарсы әрекет. // Дінбұзар болушылық.

ДИНҒУАР сын. сөйл. **Діндар.**

ДИНДАР [ар. ديندار] сын. Дінге сенгіш, Құдайышыл, тақуа, сопы.

ДИНДАРДАЙ сын. Діндар тәрізді, діндар сияқты.

ДИНДАРЛАУ сын. Дінге сенгіштеу, діншілдеу, құдайышылдау.

ДИНДАРЛЫҚ зат. Діндар болушылық, дінге берілгендік, діншілдік.

ДИНДАРМАН сын. көне. **Діндар.**

ДИНДАРСУ Діндарсы етістігінің қимыл атауы.

ДИНДАРСЫ=ет. Дінге берілген, діндар адам болып көріну.

ДИНДАРСЫН=ет. Дінге берілгенсу, діндар болғансу.

ДИНДАРСЫНУ Діндарсын етістігінің қимыл атауы.

ДИНДӘР сын. сөйл. **Діндар.**

ДИНДӘРЛІК зат. сөйл. **Діндарлық.**

ДИНДЕС сын. Бір дінге сенетін, діні бірге.

// Бір діндегі, діні бір адам.

ДИНДЕСТІК зат. Діндес болушылық.

ДИНДІ сын. Діні бар, дінге сенетін.

ДИНДІК сын. Дінге қатысты, дінге тән. // Дінге қатыстылық.

ДИНИ [ар. دینی] сын. Дінге тән, дін тұрғысынан.

Діни әдебиеттер. Белгілі бір дінінің мәні мен мағынасын түсіндіруге, уағыздауға арналған кітаптар, шығармалар, аңыздардың жиынтық атауы. **Діни бәсеке.** Діни ағымдар арасындағы бақталастық. **Діни ғимараттар [құрылыстар].** Дін парызын өтеуге, Құдайға гибадат етуге арнап салынған құрылыс. **Діни дастандар.** Ислам дінін уағыздайтын, Мұхаммед пайғамбар мен оның сахабаларының есімдеріне байланысты мифтік аңыздар негізінде туған дастандар. **Діни дәстүрлер [ғұрыптар].** Діни танымға байланысты ғұрыптар жиынтығы. **Діни қисса.** Пайғамбарлар мен әулие-әнбиелер, периштелер мен сахабалар т.б. өмірі мен олардың дін жолындағы іс-әрекеті туралы шығарма. **Діни лауазымдар мен атақтар.** Әрбір діндегі ішкі құрылымдық ерекшелікке қарай сатыланатын қызмет пен атақтар. **Діни мерекелер [мейрамдар].** Әрбір дінді ұстанушылардың ерекше қастерлейтін мейрам күндері. **Діни оқу орындары.** Діни қызметкерлер, дінтанушы мамандар даярлайтын, жалпы халықтың діни сауатын ашуға арналған оқу орындары. **Діни уағыз.** Дінінің өзгермейтін, даусыз «ақиқат» деп танылатын негізгі қағида ережелері. Ислам дінінің басты уағыздары Құран мен Суннада жинақталған.

ДИНҚАРЫНДАС зат. Діні бір туысқан.

ДИНСІЗ сын. 1. Дінге сенбейтін, Құдайды мойындамайтын. 2. а у ы с. Мейірімсіз, қатыгез, көпір. // Дінге сенбейтін, діні жоқ адам.

ДИНСІЗДІК зат. Дінсіз болушылық, дінге сенбеушілік, Құдайдың барлығын мойындамаушылық.

ДИНТАНУ зат. Ислами білім негіздерін үйрететін пән.

ДИНТАНУШЫ зат. Теологиялық ілімдер жүйесінің маманы, зерттеуші, дінтанумен айналысатын адам.

ДИНШЕ үст. Дін бойынша.

ДИНШ сын. сөйл. **Діншіл.** // Діншіл адам.

ДИНШЛ сын. Құдайға сенгіш, дінге берілген.

ДИНШЛДІК зат. Діншіл болушылық, Құдайға сенушілік, дінге берілгендік.

ДИНШЛІК зат. сөйл. **Діншілдік.**

ДИН¹ зат. 1. өс. <лат. caudex> Ағаштың бұтақ тарайтын, жапырақ өсетін негізгі бөлігі. 2. а у ы с. Тірек, таяныш.

ДИН² зат. тех. Шахталық көтергіш қондырғылар орнатылған ғимарат.

ДИН²: дін қойды. Құлан-таза болып аурудан айықты.

ДИҢГЕК зат. 1. Жерге қазып орнатқан бағана, тіреу. 2. Талдың тұтас денесі, діңі. 3. Белгілі бір мақсатта пайдалану үшін орнатылған таяныш, қада, кейде мұнара, бағана. 4. Кемеде желкенді бекітуге арналған биік бағана. 5. Белағаш астына қойылатын тіреу, арқалық. 6. а у ы с. Арқасүйер тірек, таяныш.

Дінгегі сынған желкенше құлады. Тірек, таянышынан айырылды.

ДИҢГЕК-АНТЕННА зат. физ. Таратушы антенна ретінде пайдаланылатын, изоляцияланған тірекке орнатылған металл діңгек.

ДИҢГЕКСІЗ сын. Діңгектің қатысысыз, тірексіз, таянышсыз.

ДИҢГЕКТЕ=ет. Діңгектей қатайып, жуандан кету.

ДИҢГЕКТЕЙ сын. 1. Діңгек тәрізді, діңгек сияқты. 2. а у ы с. Жуан, үлкен.

ДИҢГЕКТЕЙ-ДИҢГЕКТЕЙ сын. Соқталдай, сойдауылдай, сырықтай.

ДИҢГЕКТІ сын. Діңгегі бар, діңгек орнатылған.

Діңгекті ұлма. б о т. Негізгі ұлғаға жататын фотосинтездеуші ұлпаның құрамында болатын жасушалар тобы.

ДИҢГЕКШЕ зат. Кішірек діңгек.

ДИҢГЕКШЕ үст. Діңгек тәрізденіп, соған ұқсап.

ДИҢГЕНЕ зат. мед. <лат. scorbutus> Зат алмасуының бұзылуынан тістің қызыл шек еттерінің қанап ауыратын ауруы, құрқұлақ.

ДИҢГІЛ-ДИҢГІЛ елік. Діңкілдеген жіңішке үнді білдіретін сөз.

ДИҢГІР зат. Дыңғырлаған жіңішке ұн.

ДИҢГІРЛЕ=ет. 1. Діңгір-діңгір ету.

2. а у ы с. Тықақтау, дікілдеу.

ДИҢГІРЛЕТ=ет. 1. Діңгір-діңгір еткізу.

2. а у ы с. Тықақтату, дікілдету.

ДИҢГІРЛЕТУ Діңгірлет етістігінің қимыл атауы.

ДИҢГІРЛЕУ Діңгірлет етістігінің қимыл атауы.

ДИҢГІТТЕЙ сын. сөйл. Ортан қолдай, бір мынау деген, зіңгіттей.

ДИҢДЕЙ сын. Дырдай, дыраудай, ортан қолдай.

ДИҢДЕЙ-ДИҢДЕЙ сын. жерг. Үлкен-үлкен, дәу-дәу.

ДИҢК: діңк еткізді. Тіңк етіп құлатты.

ДИҢКӘР зат. Ашулы, кекті адам.

Діңкәрін құртты. Мысын құртты, діңкелетті.

ДИҢК-ДИҢК: діңк-діңк етті. Дікіңдеді, қоқаңдады, дік-дік етті.

ДИҢКЕ зат. Жан-жүйе, жүйке.

Діңкесі қатты. Діңкеледі, сілесі қатты.

Діңкесі құрыды. а) Шаршап-шалдықты, діңкеледі, титықтады. ә) Не істерін білмей оал болды, мысы құрыды. **Діңкесіне тиді.** Титығына жетті, ығыр қылды, мезі етті. **Діңкесін құртты.** Діңкелетіп шаршатты, қытығына тиді.

ДИҢКЕЛЕ=ет. Шаршап-шалдығы, әлі кетіп титықтау.

ДИҢКЕЛЕН=ет. Шаршап-шалдығын, титықталу.

ДИҢКЕЛЕНУ Діңкелен етістігінің қимыл атауы.

ДИҢКЕЛЕТ=ет. 1. Шаршап-шалдықтыру, титықтату. 2. Ығыр қылу, мезі ету.

ДИҢКЕЛЕТУ Діңкелет етістігінің қимыл атауы; шаршату, титықтау.

ДИҢКЕЛЕУ Діңкеле етістігінің қимыл атауы. 1. Шаршап-шалдығы. 2. а у ы с. Діңкілдеу, мезі ету.

ДИҢКЕЛІ сын. Жан-жүйелі, жүйкелі.

ДИҢКИ=ет. экспр. Көзге үлкен болып көріну, теңкию, дүңкию.

ДИҢКИТ=ет. Үлкен етіп көрсету, теңкитү.

ДИҢКИТУ Діңкит етістігінің қимыл атауы.

ДИҢКИЮ Діңки етістігінің қимыл атауы.

ДИҢКІЛ зат. Дің-дің еткен дыбыс.

ДИҢКІЛДЕ=ет. Діңк-діңк етіп, қоқан-лоқы жасау, күш көрсету.

ДИҢКІЛДЕК сын. Діңк-діңк еткен, мазасыз.

ДИҢКІЛДЕС=ет. Діңк-діңк етісу, қарсыласып қоқан-лоқы жасау.

ДИҢКІЛДЕСУ Діңкілдес етістігінің қимыл атауы.

ДИҢКІЛДЕТ=ет. 1. Домбырадан діңк-діңк еткен ұн шығару, тыңқылдау. 2. Діңк-діңк еткізіп, тез басу. 3. а у ы с. Діңк-діңк еткізу, қоқан-лоқы жасау.

ДИҢКІЛДЕТУ Діңкілдет етістігінің қимыл атауы.

ДІҢКІЛДЕУ Діңкілде етістігінің қимыл атауы.

ДІҢМАНДАЙША зат. 1. Есіктің негізгі тірек маңдайшасы. 2. Сәулет ғимараттарының алдындағы төбесі жабық, колоннамен тірелген жабық галерея.

ДІР: **дір еткізді**. а) *Секем алғызды, тітіркендірді*. ә) *Әсерге бөледі, қобалжытты*.

Дір етті. а) *Зат соққыдан дірілдеді*. ә) *Секем алып шошынды, тітіркенді*. б) *Әсерге бөленіп, қобалжыды*. в) *Қалтырады, қалшылдады*. **Дір қақты**. Дірілдеді, қалтырады, қалшылдады. **Дір қалтырады**. а) *Дірдектеп тоңды*. ә) *Үрейленіп қорықты*. **Дір сілкітті**. Дірліктірді, елең-елең еткізді.

ДІРДЕК: **дірдек қақты**. а) *Дірдектеп тоңды, бірсеңдеді, қали-қали етті*. ә) *Сасқалақтады, дегбірі қашты*.

ДІРДЕК-ДІРДЕК үст. *Ағыл-тегіл, көл-көсір, тоқтаусыз*.

ДІРДЕК-ДІРДЕК елік. *Дірдектеген, дір-дір еткен қимыл қозғалысты бейнелейтін сөз.*

Дірдек-дірдек етті. *Қали-қали етті, бір-сектеді*.

ДІРДЕКТЕ= ет. 1. *Қалтырап тоңу, қалшылдау*. 2. *Дір-дір ету, дірілдеу, бірсектеу*. 3. *ауыс. Тоқтаусыз сауылдау*.

ДІРДЕКТЕС= ет. Бірнеше адамның қалтырап тоңуы, қалшылдауы.

ДІРДЕКТЕТ= ет. 1. *Қалтыратып тоңдыру, қалшылдау*. 2. *Дірілдету, бірсектеу*.

ДІРДЕКТЕТУ Дірдекте етістігінің қимыл атауы; қалтыратып тоңдыру, қалшылдау.

ДІРДЕКТЕУ Дірдекте етістігінен жасалған қимыл атауы; қалтырап тоңу, қалшылдау.

ДІРДЕН: **дірден қақтырды**. Дірдектеп мұздатты, жауратты.

ДІРДЕНДЕ= ет. сөйл. *Дірдекте*.

ДІРДЕНДЕТ= ет. *Қалтыратып тоңдыру, қалшылдау*.

ДІРДЕНДЕТУ Дірдендет етістігінің қимыл атауы.

ДІРДЕНДЕУ Дірденде етістігінің қимыл атауы.

ДІРДЕН-ДІРДЕН: **дірден-дірден етті**. *Қали-қали етіп бірсеңдеді, қалтырап, жаурады*.

ДІР-ДІР: **дір-дір етті**. Діріл қақты, дірілдеді, қалтырады.

Дір-дір қақты. Дірілдеді, қалтырады.

ДІРЛІК= ет. сөйл. *Дүрлік*.

ДІРМӘН зат. сөйл. *Дәрмен*.

ДІРМӘНСІЗ сын. сөйл. *Дәрменсіз*.

ДІРІЛ зат. Дененің қалтырап тітіркенуінен пайда болатын қимыл.

Діріл ауруы. м.д. Дірілдің ұзақ уақыт бойы әсер етуі салдарынан болатын вибрациялық кәсіптік ауру. **Діріл қақты**. а) *Дір-дір етті, дірілдеді*. ә) *Лүпілдеді, көңілі толқыды*. б) *Жалт-жылт етті*.

ДІРІЛБҰРҒЫЛАУ зат. геол. Бұрғылаудың әдісі.

ДІРІЛДЕ= ет. 1. *Дір-дір етіп қозғалу, қимылдау*. 2. *Қорыққаннан не болмаса толқыған көңіл-күйден дененің түршігуі*. 3. *Тоңу, мұздау, жаурау, қалтырау*.

ДІРІЛДЕК¹ зат. Дір-дір еткен қозғалыс, қимыл, үн.

ДІРІЛДЕК² зат. тамақ. *Сыр, қой, бұзау сирағынан, бас құйқасынан, үй құстарының ішек-бауырынан, сондай-ақ балық пен балық қалдықтарының (бас, сүйек, құйрық, желбезек) қайнатылған сортастын жасалатын тағам*.

ДІРІЛДЕКАЛАН зат. құр. Бетон, темір-бетон құрылыс материалдарын дайындайтын құймаларды тығыздайтын дірілдеткіш машина.

ДІРІЛДЕКАСТАУ зат. кен. Қалдық материалдарды ұзыннан тасуға арналған көлік.

ДІРІЛДЕКТҮСІРГІШ зат. геол. Үгінді материалдарды беруді жүзделеп отыратын агрегат.

ДІРІЛДЕН= ет. *Дір-дір ету, қалтырау*.

ДІРІЛДЕНКІ сын. *Аздап дірілі бар, қалтыраңқы*.

ДІРІЛДЕНКІРЕ= ет. *Сәл-пәл дірілдей түсу, қалтыраңқырау, қалшылдаңқырау*.

ДІРІЛДЕНКІРЕУ Дірілденкіре етістігінің қимыл атауы.

ДІРІЛДЕН-ҚАЛТЫРА= ет. 1. *Дір-дір етіп қалтырау*. 2. *Қорыққаннан немесе толқығаннан дененің тітіркенуі*. 3. *Суықтан жаурап, дір-дір ету*.

ДІРІЛДЕН-ҚАЛТЫРАУ Дірілден-қалтыра етістігінің қимыл атауы; суықтан жаурау.

ДІРІЛДЕН-ҚАЛШЫЛДА= ет. 1. *Дір-дір ету, қали-қали ету*. 2. *Суықтан тоңып, қалшылдау*.

ДІРІЛДЕН-ҚАЛШЫЛДАУ Дірілден-қалшылда етістігінің қимыл атауы; дір-дір ету, қали-қали ету.

ДІРІЛДЕС= ет. *Дір-дір етісу, қосыла қалтырау*.

ДІРІЛДЕСУ Дірілдес етістігінің қимыл атауы.

ДІРІЛДЕТ= ет. 1. *Діріл қақтыру, қалтырату*. 2. *Дір-дір еткен дыбыс шығарту*.

ДІРІЛДЕТКІШ зат. Ішінде механикалық, электрмагниттік тербеліс туындайтын жүйе; вибратор.

ДІРІЛДЕТКІ зат. Қоймалжың, үгінді материалдарды тасуға арналған дірілдеткіш көлік.

ДІРІЛДЕТУ Дірілдет етістігінің қимыл атауы.

ДІРІЛДЕТІҢКІРЕ= ет. *Қалтыраңқырау, дір-дір ету*.

ДІРІЛДЕТІҢКІРЕУ Дірілдетіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ДІРІЛДЕТІШ-ҚАЛТЫРАТ= ет. Діріл қақтырып, тоңдырту.

ДІРІЛДЕУ Дірілде етістігінің қимыл атауы; дір-дір етіп қозғалу.

Дірілдеуді жою. инф. Сөндіргіштің электрлік түйіспелерінен немесе басқа ауыстырып қосқыш құрылғысының қысқа мерзімді түйікталуы мен ажырауынан туындайтын дірілдеу әсерін басу.

ДІРІЛДЕУІК зат. өс. сөйл. Далалы жерде өсетін өсімдік.

ДІРІЛДЕУІК сын. Дір-дір еткіш, қалтырауық.

ДІРІЛДІ сын. Дірілі бар, дірілдеген.

Дірілді елек. тех. Діріл әсерімен жұмыс істейтін елек. **Дірілді күйеженектеу**. кен. Жогарыжілікті (10 кц-ке дейін) тербеліспен әсер ету арқылы күйеженектелуді жеделдететін ұнтақтық металлургия операциясы.

ДІРІЛДЕ сын. Дірілі жоқ, дірілдемейтін.

ДІТ зат. 1. *Мақсатты ой, көңіл, пікір*.

2. лингв. Тілтанымның коммуникация теориясы бойынша адресат пен адресант арасындағы сөйлеудің алдында болуы шарт сөз иелерінің алдын ала белгіленген мүддеге сай иеті.

Діт алмады. Айып көрмеді, көңіліне алмады, ренжімеді. **Діт қойды**. Көңіл бөлді, мән берді.

Дітіне берік. Діттеген бағытынан айнымайды. **Дітін тапты**. Ретін келтірді, орайын тапты.

ДІТТЕ= ет. *Мақсат ету, көздеу*.

Діттеген меже. Ала қойған мақсат.

ДІТТЕТ= ет. *Мақсат еткізу, көздету, мақұлдату, қолдату*.

ДІТТЕТУ Дітте етістігінің қимыл атауы.

ДІТТЕУ Дітте етістігінің қимыл атауы.

ДБЮ-ДИЛИДЖЕНС зат. экон. *Батыс инвестициялық банкілерінің жұмысында жобаның күтпеген жағдайлардан барынша аз қорғалуын қамтамасыз етуге тиіс іс-қимылдардың жиыны*.

ДБЯК [грек. diakonos] зат. көне. XIV-XVII ғғ. орыс елінің мемлекеттік мекемесінде іс жүргізуші дін қызметкері.

ДБЯКОН [грек. diakonos] зат. тар. *Православие шіркеуіндегі священниктің көмекшісі болып істейтін дін қызметкері*.

ДЮЖИНА о.р. зат. к.і т. *Он екі данадан тұратын бір буда зат*.

ДЮЙМ [гол. duim] зат. 25,4 миллиметрге барабар саржанның он екіден бір бөлігі.

ДЮЙМДЫК сын. 1. *Ұзындығы бір дюйм болатын*. 2. *Дюймге тұрарлық*.

ДЮЙМДЕЙ сын. *Дюйм болатындай*.

ДЮНДЕР зат. геол. *Өзен мен теңіз жағалауларында тосқауыл (бұталар, біркелкі емес рельеф т.т.) маңына жел ұшырған құмдардың жасайтын түзілімі*.

ДЮРАЛЮМИНИЙ [нем. Duraluminium] зат. хим. *Алюминийдің мыс, магний, кремнийлермен өте жеңіл әрі төзімді берік қорытпа қоспасы*.

ДЮРЕН [лат. durus] зат. геол. *Жолақтар, қабатшалар және тұтас көмір қабаттары түрінде кездесетін қазба көмірлердің ең күңгірт және қатты ингредиенті*.

ДЮШЕС [франц. duchesse] зат. *Жемісі ірі, шырынды, тәтті, десерттік алмұрттың бір түрі*.

Е

Е¹ зат. 1. *Тіл мен иектің сәл төмен түсіп, жақтың тар ашығуды арқылы жасалатын жіңішке дауысты дыбыс, фонема*. 2. *Осы жіңішке дауысты дыбысты таңбалайтын әріп*. 3. *Реттеп санау жүзесінде 8-інші деген мағынаны білдіреді*.

Е витамині. мед. *Майда еритін, суда ерімейтін дәрумендердің түрі*, **Е дәрумені**

Е² о.д. 1. *Біреудің назарын өзіне аудару үшін қолданылады*. 2. *Болған уақиғаның байыбына барандықты, оны түсінгендікті біл-діреді*.

3. *Мақұлдағандықты, құптағандықты, қоштағандықты білдіреді*. 4. *Есіркегендікті, мүсіркегендікті, жаны ашығандықты білдіреді*.

5. *Жақтырмағандықты, ұнатпағандықты білдіреді*. 6. *Күдіктену, күмәндану, шүбәлануды білдіреді*.

«Е» деді. *Келісті, ризалық білдірді*. «Е» дегізді. *Сөндірді, нандырды, шандырды*. «Е» десті. *Келісті, уәделесті*. **Е, Құдай [Алла], бере көр!** *Қайырым сұрау, тілек тілеу кезінде айтылады*.

Е= ет. *Негізгі сөзден болған баяндауышты тұрақты етіп, оған өткен шақтық мағына қосу үшін немесе баяндауыштардың мазмұнын түрлендіру үшін жұмсалатын көмекші сөз*.

ЕБДЕГЕЙСІЗ сын. сөйл. **Ебедейсіз**.

ЕБДЕГЕЙСІЗДЕУ сын. сөйл. **Ебедейсіздеу**.

ЕБДЕЙ зат. *Біңғай, икем, қолай, еп*.

ЕБДЕЙЛЕ= ет. *Біңғайлау, икемдеу, ептейлеу*.

ЕБДЕЙЛЕН= ет. *Біңғайлану, икемделу*.

ЕБДЕЙЛЕНУ Ебдейлен етістігінің қимыл атауы.

ЕБДЕЙЛЕТ= ет. *Ебдейлі еткізу, ыңғайлату, оңтайлы еткізу.*

ЕБДЕЙЛЕТУ *Ебдейлет етістігінің қимыл атауы.*

ЕБДЕЙЛЕУ *Ебдейле етістігінің қимыл атауы.*

ЕБДЕЙЛІ сын. 1. *Ыңғайлы, оңтайлы, ептейлі, икемді.* 2. ауыс. *Пысық, ширақ.*

ЕБДЕЙЛІЛІК зат. *Ебдейлі болушылық, ыңғайлылық, оңтайлылық.*

ЕБДЕЙСЕК сын. сөйл. *Ебдейлі.*

ЕБДЕЙСІЗ сын. сөйл. 1. *Ебедейсіз* (икемсіз, оралымсыз, епсіз; қорбиган). 2. *Ыңғайсыз, жөнсіз, сөлекет; ерсі.*

ЕБДЕЙСІЗДЕУ сын. сөйл. *Икемсіздеу, ыңғайсыздау; қолайсыздау.*

ЕБДІРЕ= ет. сөйл. *Елпектеу, абдырау.*

ЕБДІРЕТ= ет. *Елпідету, абдырату.*

ЕБДІРЕТУ *Ебдірет етістігінің қимыл атауы.*

ЕБДІРЕУ *Ебдіре етістігінің қимыл атауы.*

ЕБЕ зат. жерг. *Ұйтқыт соққан жел.*

ЕБЕГЕЙ зат. сөйл. *Ебдей.*

ЕБЕГЕЙСІЗ сын. сөйл. *Ебедейсіз.*

ЕБЕГЕЙСІЗДІК зат. сөйл. *Ебедейсіздік* (икемсіздік, қолайсыздық).

ЕБЕДЕЙ зат. *Ыңғай, икем, қолай, еп.*

ЕБЕДЕЙЛІ сын. 1. *Ыңғайлы, оңтайлы, икемді.* 2. ауыс. *Пысық, ширақ.*

ЕБЕДЕЙЛІК зат. *Икемділік, ептілік, ыңғайлылық.*

ЕБЕДЕЙСІЗ сын. 1. *Икемсіз, оралымсыз, қорбиган.* 2. *Ыңғайсыз, жөнсіз, сөлекет, ерсі.*

ЕБЕДЕЙСІЗДЕН= ет. *Икемсіздену, епсіздену.*

ЕБЕДЕЙСІЗДЕНУ *Ебедейсізден етістігінің қимыл атауы.*

ЕБЕДЕЙСІЗДЕУ сын. *Икемсіздеу, оралымсыздау, епсіздеу.*

ЕБЕДЕЙСІЗДІК зат. 1. *Ебедейсіз болушылық, икемсіздік, сөлекеттік, қолайсыздық.* 2. психол. *Субъектінің өзі белгіленген іс-қимыл бағдарламасын оның қайта құрылуы объективтік түрде талап етілетін жағдайларда өзгертуді қиынсынуы.*

ЕБЕДЕЙСІЗДІК зат. мед. <лат. araxia> *Мидың зақымдануынан болатын саналы қимыл-әрекеттің бұзылуы.*

ЕБЕЙ зат. көне. 1. *Кәрі әйел кісі, кемпір.* 2. *Басыбайлы, еріксіз күш.*

ЕБЕЙ зат. өс. көне. *Ебелек¹.*

Ебей басты. *Басы қауқиган, селтиген. Ебей басты бұғы. Мүйізді бұғы. Ебей сапты пышақ. Мүйіз сапты пышақ.*

ЕБЕЙ зат. к. с. *Шығыр дөңгелегінің имесі, айнала көрінісі және сол дөңгелек тұрған орын (шұңқыр).*

ЕБЕЙДЕЙ сын. *Ебей¹ сияқты.*

ЕБЕЙ-ДЕБЕЙ сын. *Ұйна-тұйна, қобыраған.*

ЕБЕЙ-ЖЕБЕЙ үст. *Үсті-үстіне, бірінен соң бірі.*

ЕБЕЙ-СЕБЕЙ сын. *Қобыраған, ұрпиген, дода-дода.*

ЕБЕЙСІЗДЕУ сын. сөйл. *Ебедейсіздеу.*

ЕБЕЙІН зат. сөйл. *Ебелек.*

ЕБЕҚАҢБАҚ зат. өс. <лат. gypsophila> *Жапырағы сағасыз, гүлі ұсақ қалампыр тұқымдас көпжылдық шөп, аққаңбақ.*

ЕБЕЛЕК зат. 1. өс. <лат. ceratocarpus> *Шөл-шөлейтті, құмды, сортаңды жерлерде өсетін, биіктігі 10–30 см-дей, сабағы дөңгелек келген алабұта тұқымдасына жататын бір жылдық шөптесін өсімдік. 2. Дәрменсіз, әлсіз, қауқарсыз адам. 3. ауыс. Ұшып-қонған, қалбалақ, жеңілтек, циқалақ адам.*

Ебелек қақты [ұшты]. *Асты-үстіне түсіп бөйек болды, қалбалақтады, ұшып-қонды. Ебелек ұшпас елсіз [жер]. Қу медпен, шөл дала. Ебелек шалды. Қорқып қапты, зытты.*

ЕБЕЛЕК зат. тех. *Комбайнның астық сабағын жығу үшін арнайы жасалған ағаш қалақтары.*

ЕБЕЛЕК зат. этн. *Шыр айналған нәрсеңнің (ұршық басы т.б.) бейнесін көрсететін ою.*

ЕБЕЛЕК зат. физ. *Әйнектің, жылтыр заттың жарыққа шағылысуынан пайда болатын сәуле.*

ЕБЕЛЕК-ЖУСАН зат. *Ебелек және жусан өскен жер.*

ЕБЕЛЕКТЕ= ет. 1. *Қалтылдау, қалтқұлт ету. 2. Елпек қағу, елпідету, қалбалақтау. 3. Қолды-аяққа тұрмай ұшып-қону, безек қағу. 4. ауыс. Жаны қалмау, бөйек болу.*

Үйіңнің төбесінен кішкентай ебелектегір! карғ. *Кім-көрінген басының, әркім мазақ еткір деген мағынада.*

ЕБЕЛЕКТЕЙ сын. 1. *Ебелек сияқты, ебелек тәрізді.* 2. ауыс. *Ұшып-қонған, қалбалақтап бөйек болған.*

ЕБЕЛЕКТЕТ= ет. *Ебелек-ебелек еткізу, ебеледету.*

ЕБЕЛЕКТЕТУ *Ебелектет етістігінің қимыл атауы.*

ЕБЕЛЕКТЕУ *Ебелекте етістігінің қимыл атауы; жаны қалмау, бөйек болу.*

ЕБЕЛЕКТІ сын. *Ебелегі бар, ебелек өскен.*

ЕБЕЛЕКШЕ үст. *Ебелек тәрізді, ебелекке ұқсан.*

ЕБЕЛЕҢДЕ= ет. *Елпек қағу, елпідету, қалбалақтау.*

ЕБЕЛЕҢДЕТ= ет. *Елпек қақтыру, қалбалақтау.*

ЕБЕЛЕҢДЕТУ *Ебелеңдет етістігінің қимыл атауы.*

ЕБЕЛЕҢДЕУ *Ебелеңде етістігінің қимыл атауы.*

ЕБЕНЕ зат. фольк. *Ебей* (ебелек шөп).

ЕБЕП: **ебентен** [ебенке] **себен**. көне. *Бір нәрсеңнің орайы келу, сәті түсу, желеу болу.*

ЕБЕП-СЕБЕПТЕН үст. *Ана жағдайдан, мына жағдайдан, әр нәрседен.*

ЕБЕСІН зат. фольк. *Ебей².*

ЕБЕТЕЙЛІ сын. сөйл. *Ептейлі.*

ЕБЕТЕЙСІЗ сын. *Епсіз, қыры жоқ.*

ЕБЕТЕЙСІЗДІК зат. *Қырсыздық, епсіздік.*

ЕБЕУ од. *Ұйбай-ау, ойбай-ау.*

ЕБСЕК зат. *Епті қимыл, ызағатты әрекет.*

ЕБСЕКТИ сын. *Қолынан әрқилы нәрсе келетін, епті, іскер.*

ЕБІ зат. *Ұйытқыт соққан дауылды жел.*

Ебі желі. *Жоңғар Алатауының шығысында болатын екпін қатты, дауылды жел. Ебінің желіндей [сары желіндей]. Ұзақ соққан қатты желдей.*

ЕБІЛ-ДЕБІЛ үст. сөйл. *Ебіл-себіл.*

Ебіл-дебілі шықты. *Егіліп жылады, еңіреді.*

ЕБІЛ-СЕБІЛ үст. 1. *Сорасы ағып, ағыл-тегіл еңіреп. 2. Терлеп-тепіш, пора-пора боп. 3. Алқам-салқам, салдыр-салақ. 4. Абың-қубың, әбігер, қарбалас. 5. Әрі-сәрі болып, абыржыған күйде. 6. Әрең деп, әуірімдеп.*

Ебіл-себіл болды. а) *Сорасы ағып жылады, еңіреді. ә) Әбігер болды. б) Өрім-өрім, алқам-салқам болды. Ебіл-себілі шықты.* а) *Егіліп жылады, еңіреді. ә) Алба-жұлбасы шықты, азып-тозды, жүдеді. б) Әбігерге түсіп, абырсабыр болды.*

ЕБІЛ-СЕБІЛДЕН= ет. 1. *Сорасы ағып, еңіреп жылау. 2. Ағыл-тегіл болу. 3. Алқам-салқам күйге түсу; алба-жұлба болу, тозу.*

ЕБІЛ-СЕБІЛДЕНДІР= ет. *Тоздыру, күйінен тайдыру.*

ЕБІЛ-СЕБІЛДЕНДІРУ *Ебіл-себілдендір етістігінің қимыл атауы.*

ЕБІЛСІ зат. сөйл. *Ібіліс.*

ЕБІЛСІТІК зат. сөйл. *Ібілістік.*

ЕБІН= ет. көне. *Алға ұмтылу, еміну.*

ЕБІР-ЖЕБІР сын. сөйл. *Аңғал-саңғал, ашық-шашық.*

Ебір-жебірін шығарды. *Жұлма-жұлма қылды, өрім-өрім етті. Ебір-жебірі шықты. Алба-жұлбасы шықты, азып тозды.*

ЕБІРТІЛ зат. көне. *Нәр, қуат.*

ЕВАНГЕЛИСТ зат. діни. *Баттистерге жақын протестанттар діни қауымы, сектасы; евангелия құрушысы; евангелия сектасының мүшесі.*

ЕВГЕНИКА [грек. eugenes] зат. мед. *Адамның тұқым қуалайтын қасиетін нашарлатпай, оның алдын алу туралы, адам генетикасы мен медициналық генетиканы қолдануды пайдалануға шақыратын ілім.*

ЕВНУХ [грек. eunuchos] зат. *Азбанқұл (храмда, гаремде қызмет ету үшін әдейі тарттырылған еркек).*

ЕВРЕЙ зат. *Әлемнің түрлі елдеріне, соның ішінде негізінен Израиль мемлекетіне қоныстанған, шығу тарихы жағынан ежелгі семит тілдері тобына жататын халықтардың жалпы этникалық атауы.*

Еврей жазуы. *Фиикий жазуынан шыққан ежелгі жазулардың бірі.*

ЕВРЕЙШЕ үст. 1. *Еврейше ұқсан. 2. Еврей тілінде.*

ЕВРОПАША үст. *Еуропаша.*

ЕВРОПИЙ [лат. europium] зат. хим. *Рет нөмірі 63, атомдық салмағы 1520 химиялық элемент.*

ЕВРОУСТЕМШІЛДІК сын. *Мәдениет, ғылым, білім саласындағы еуропа мемлекеттерінің ұстанымы тұрғысынан, ұлттық, жергілікті халықтың қағидасы қалыс қалған.*

ЕВТРОФТАНУ [грек. eu – жақсы, trophe – тамақ, қоректену] зат. с. у с а р. *Су өсімдіктері мен шаруашылық маңызы зор балықтар мен жануарлардың өсіп-өнуіне қажет қоректік заттармен болатын процесс.*

ЕВТРОФТЫҚ: **евтрофтық батпақ** с. у с а р. *Минералды қорекке бай батпақ түрі, ойпаңдық батпақ.*

Евтрофтық көл. с. у с а р. *Сулары қоректік заттарға бай, фитопланктон мен жоғары су өсімдіктері дамыған көлдер.*

ЕГДЕ сын. 1. *Жасы келген, жасы ұлғайған, кексе, мосқал тартқан. // Жасы келген, ұлғайған адам.*

Егде тартты. *Жасы ұлғайды; орта жасқа келді.*

ЕГДЕЙ= ет. 1. *Жас ұлғаю, егде тарту, қартай бастау. 2. ауыс. Рухы көтерілу, жігерлену, шабыттану.*

ЕГДЕЛЕ= ет. *Жасы ұлғаю, егде тарту.*

ЕГДЕЛЕН= ет. *Жасы ұлғайып, егде тарту.*

ЕГДЕЛЕНДІР= ет. *Жасын ұлғайтып, егде тарттыру.*

ЕГДЕЛЕНДІРУ *Егделендір етістігінің қимыл атауы.*

ЕГДЕЛЕНУ *Егделен етістігінің қимыл атауы.*

ЕГДЕЛЕУ сын. *Жасы келіп қалған, мосқалдау.*

ЕГДЕЛЕУ ет. *Егделен етістігінің қимыл атауы.*

ЕГДЕЛІК зат. Жасы егде тартқандық, моқсалдық, кекселік.

ЕГДЕМ сын. көне. Күші басым, ұстем, зор.

ЕГДЕР=ет. көне. Еде тарту, жасы ұлғаю.
ЕГДЕРЕК сын. Жасы үлкендеу, егделеу, моқсалдау.

Егдерек тартты. Жасы ұлғайыңқырады.
ЕГДЕРУ Егдер етістігінің қимыл атауы.
ЕГДЕТ=ет. көне. **Еңсер.**
ЕГДЕТУ Егдет етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕ¹ зат. 1. ескікіт. **Ие.** 2. Жаратушы, Алла Таала.

Еге болды. Ие болды, иемденді, иеленді.
ЕГЕ=ет. 1. Егеумен қайрау, жану, өткірлеу. 2. Тегістеу, түзету, жөндеу (жұқарту, жіңішкерту). 3. Бір затты екінші затқа үйкеу, қажаяу, ысқылау. 4. ауыс. Біреуді қайрау, намысына тию, жігерлендіру.

ЕГЕЙ зат. көне. 1. Таңдаулы, ығай мен сығай; игі жақсы, бірегей. 2. жерг. Қамқор, тірек.

Егей ат. этн. Қайтыс болған адамның тірі кезінде жақсы көретін мініс аты [Мұндай мал марқұмның жылы өткенше мінілмей, бос жіберіліп, жылы немесе асы болғанда сойылады].
Егей төс [төсті]. Кең кеуделі, мүсінді (жылқы).

ЕГЕЙЛЕС=ет. көне. Бетте-бет келу, ерегесу.

ЕГЕЙЛЕСУ Егейлес етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕК зат. муз. Қазақ халқының екі ішекті көне сазды аспабы.

ЕГЕЛ=ет. Қайралу, жанылу, өткірлену.
ЕГЕЛЕ=ет. Қайрау, жану, еееу.
ЕГЕЛЕН=ет. жерг. **Иелен.**
ЕГЕЛЕНУ Егелен етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕЛЕС=ет. Қосыла қайрасу, өткірлесу.
ЕГЕЛЕСУ Егелес етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕЛЕТ=ет. жерг. **Ие** қылу.
ЕГЕЛЕТУ Егелет етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕЛЕУ Егеле етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕЛУ Егел етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕЛІК зат. Орта ғасырлардағы корольдің не феодалдың жер иелігі.

ЕГЕЛІК³ зат. сөйл. **Иелік.**
ЕГЕМЕН сын. 1. Өз еркі, билігі, бас бостандығы өзінде, ешкімге тәуелді емес. 2. саяси. Тәуелсіз, еркіндікке ие.

Егемен ел болды. Бостандық алды, тәуелсіз болды.

ЕГЕМЕНДІ сын. Тәуелсіздікке ие болған, еркіндікке қол жеткен, өз билігі өзінде.

ЕГЕМЕНДІК зат. саяси. <франц. souverainete> Мемлекеттің сыртқы саясатта толық тәуелсіз болуы және елдің ішкі істері мен саясатында еркіндікке ие болып, мемлекеттік биліктің бәрін жоғары тұруы.

ЕГЕН=ет. сөйл. **Игі.**
ЕГЕР¹ зат. көне. Атқа ерттейтін ер, ер-тоқым.

ЕГЕР² сын. көне. Өш, қас, дұшпан; араз.
Егер болды. Айтты-тартысты, егесті.
Егер қылды [етті]. Өйіктірді, жауластыр-ды, араздастырды.

ЕГЕР³ зат. сөйл. **Ығыр.**
ЕГЕР⁴ шыл. Шарттық қатынасты (мәнді) білдіретін жалғаулық шылау; болмаса, немесе, әйтпесе, яки.

ЕГЕРДЕ шыл. Егер, яки, яғни.
ЕГЕРКИ шыл. сөйл. Егер және яки шылауларының бірігуінен жасалған сөз; өзгәрәки, өзгеркі.

ЕГЕРЛЕ¹=ет. Ойран қылу, қирату, ойсырату, бүлдіру.

ЕГЕРЛЕ²=ет. көне. **Ертте.**
ЕГЕРЛЕСУ=ет. көне. Ерегесу, егесу, сөз таласу.

ЕГЕРЛЕУ¹ Егерле етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕРЛЕУ² Егерле етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕРЬ [нем. Jäger] зат. 1. Қорықтағы және басқа жердегі аңдар мен құстарды қорғайтын сақшы, қорықшы, аңиаруашылығының қызметкері. 2. әск. Кейбір елдер әскерлеріндегі, оның ішінде орыс әскеріндегі арнаулы, ерекше атқыштар бөлімінің солдаты.

ЕГЕРІМ шыл. ескікіт. **Егер.**
ЕГЕС зат. 1. Ерегес, талас-тартыс, қақтығыс. 2. Бәсеке, жарыс, тайталас.

Егес етті [қылды]. Ерегесті, таласты, тартысты. **Егеске түсті.** Таласып-тартысты, бәсекеге түсті, бәсекелесті. **Егес туды.** Даудамай шықты, қақтығыс болды. **Егес шығарды.** Даудамай тугызды, керістірді, тартыстырды. **Егесі ішке [іште] кетті.** Ежелден кекті еді, ескі кегі қалған еді.

ЕГЕС=ет. 1. Қайрауға, өткірлеуге көмектесу. 2. ауыс. Ерегесу, таласу, тартысу.

ЕГЕС-ҚИЯС зат. 1. Даудамай, талас-тартыс. 2. Ерегес, қақтығыс, егес. // Өршелене егескен.

ЕГЕСПЕ зат. Ерегеспе, тайталас, бәсеке.
ЕГЕССІЗ сын. Ерегесісиз, талас-тартыссыз.
ЕГЕСТІ сын. Даудамайлы, талас-тартысты, бәсекелі.

ЕГЕСТІР=ет. Ерегестіру, таластырып-тартыстыру, керістіру.

ЕГЕСТІРУ Егестіру етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕСУ Егес етістігінің қимыл атауы; ерегесу, таласу, тартысу.

ЕГЕСУШІ зат. Егескен адам.
ЕГЕСУШІЛІК зат. Талас-тартыс, даудамай жасаушылық.

ЕГЕСШІЛ сын. Тайталасқа құмар, ерегеспе.
ЕГЕСШІЛДІК зат. Белгілі бір мәселе бойынша басқалармен түсінісіп, мәмілеге келудің орнына ерегес, тайталас, текетірес жолына түсушілік.

ЕГЕСІЗ сын. сөйл. **Иесіз.**
ЕГЕСІЛІК зат. сөйл. Иесі болушылық.
ЕГЕТ=ет. Қайрату, жану.
ЕГЕТКІЗ=ет. Қайратқызу, жаныту.
ЕГЕТКІЗУ Егеткіз етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕТПР=ет. Қайрату, жаныту.
ЕГЕТПІРУ Егеттіру етістігінің қимыл атауы.

ЕГЕТУ Егет етістігінің қимыл атауы.
ЕГЕУ зат. 1. Металдың жұқа қабатын жанып, егеп өңдейтін немесе өткірлейтін көп жүзді ұсталық құрал, аспап. 2. ауыс. Жұмсақ емес, түрпідей қатты нәрсе.

Егеудің жүзіне ұстады. Қайран айдап салды, дүрліктіріп қарсы шығарды. **Егеудің сынығы, асылдың қиығы.** Абзал азаматтың ұрпағы, тектің тұқымы. **Егеу мата.** Егеудің бедері сияқты көлбеу сызықтары бар қатты, ұқаланбайтын мата. **Егеу мұрт.** Егеудей қайратты мұрт. **Егеу сөз.** Түрпідей өткір сөз, қатал сын.

ЕГЕУ Еге етістігінің қимыл атауы. 1. Егеумен жану, өткірлеу. 2. Тегістеу, жөндеу.

ЕГЕУБАС зат. өс. <лат. sclerochloa> Құрғақ далалы жерде өсетін шөптесін астық тұқымдасына жататын бір жылдық өсімдік.

ЕГЕУДЕЙ сын. 1. Егеу сияқты, егеу тәрізді. 2. ауыс. Қатты, түрпідей. 3. ауыс. Өткір, ұятты. 4. ауыс. Сайддың тасындай, мықты, қарулы, атпал.

Егеудей тиді. Түрпідей тиді, көңіліне келді.

ЕГЕУДЕЙН сын. фольк. **Егеудей.**
ЕГЕУҚҰЙРЫҚ зат. 1. Көбіне дымқылды, сулы жерлерді мекендейтін зиянды, тұмсығы сүйір, құйрығы ұзын ірі сұр тышқан. 2. зоол. <лат. rattus> Келіріштер отряды қатпесерлер тұқымдасының бір туысы.

ЕГЕУҚҰЙРЫҚТАЙ сын. Егеуқұйрық сияқты, егеуқұйрық тәрізді.

ЕГЕУҚҰМ зат. Металдың, тастың, қабырғаның бетін тегістеуге, әрлеуге, тазалауға қолданылатын ұнтақталған минерал (наждақ).

ЕГЕУЛЕ=ет. 1. Егеумен қайрау, өткірлеу. 2. ауыс. Бір нәрсені айта беру, мезі қылу, ығыр қылу.

ЕГЕУЛІ¹ сын. Егелген, қайралған, өткірленген.

Егеулі найза. этн. Жебесінің ұшы тапталғаннан кейін егеумен егеліп, тас қайрақпен қайралып әбден өткірленген найза. **Егеулі найза қолға алды.** поэт. Атқа қонды, жауға шартты.

ЕГЕУЛІ² сын. сөйл. **Егулі.**
ЕГЕУОТ зат. өс. Сабағы тікен, бүдірлі өсімдік, тұрпют.

ЕГЕУШӨП зат. өс. <лат. myriophyllum> Ұзындығы 15-80 см болатын көпжылдық су өсімдігі.

ЕГЖЕ сын. көне. Егде, қарт, көне.
ЕГЖЕЙ зат. Бір нәрсенің анық-қанығы, жай-жапсары.

ЕГЖЕЙ-ЕЖЕЛПІ сын. Бұрынғы, ерте заманғы.

ЕГЖЕЙЛЕ=ет. 1. Тәптіштеу, аныққанығына жету. 2. сөйл. Жіктеу, буынға бөлу.

ЕГЖЕЙЛЕТ=ет. Егжей-тегжейіне дейін жеткізіп анықтау.

ЕГЖЕЙЛЕТУ Егжейлет етістігінің қимыл атауы.

ЕГЖЕЙ-ТЕГЖЕЙ зат. Бір нәрсенің жай-жапсары, анық-қанығы; бүге-шігесі, ұңғыл-шұңғылы.

Егжей-тегжейіне дейін ойластырды. Жан-жақты ойластырды, бәрін ескерді. **Егжей-тегжейіне жетті.** Түгел анықтады, анық-қанығын білді.

ЕГЖЕЙ-ТЕГЖЕЙЛЕ=ет. Егжей-тегжейіне жету, анық-қанығын айқындау.

ЕГЖЕЙ-ТЕГЖЕЙЛЕУ Егжей-тегжейіле етістігінің қимыл атауы.

ЕГЖЕЙ-ТЕГЖЕЙЛІ сын. Жан-жақты, толық.

ЕГЖЕЙ-ТЕГЖЕЙЛІК зат. сөйл. **Егжей-тегжей.**

ЕГИПЕТТІК¹ зат. Египет тұрғыны, мысырлық.

ЕГИПЕТТІК² сын. Египетке қатысты, соған тән.

ЕГИПТОЛОГ зат. Египтология ғылымы бойынша зерттеу жұмысын жүргізетін ғылым, маман.

ЕГИПТОЛОГИЯ зат. Ерте заманғы Мысыр елінің (Египеттің) тілі, мәдениеті мен өнерін тарихы мен экономикасын зерттейтін ғылым саласы.

ЕГУ¹ Ек¹ етістігінің қимыл атауы.
ЕГУ² Ек² етістігінің қимыл атауы.

ЕГУЛІ сын. Тұқым себілген, егілген.

ЕГУСІЗ¹ сын. Егін егілмеген, егілмей қалған.

ЕГУСІЗ² сын. Аурудан, індеттен сақтау үшін ауру таяқшасы жіберілмеген.

ЕГУШІ¹ зат. 1. Жерге тұқым себуші; егін егуші, ағаш (ауа, желміс) отырғызушы. 2. ауыс. Белгілі бір идеяны, ойды халыққа, көпшілікке таратушы, жаюшы.

ЕГУШІ² зат. мед. Белгілі бір аурудан, індеттен сақтау, қорғау үшін сол аурудың

туқымын (таяқшасын) алдын ала жіберіп дәрілеуші адам.

ЕГІЗ¹ сын. 1. Бір анадан бірге туылған екі сәби. 2. Бір енеден қатар туған төл. 3. Қос, екі, жұп. 4. Бір нәрсенің сыңары, серігі, жұбы. 5. ауыс. Бірінен-бірі ажыратуға, бөліп қарауға келмейтін, бір-біріне тығыз байланысты (нәрсе, зат, құбылыс). // Қатар, бірге, жарыса.

Егіз бұтақ. поэт. Айнымас серік, жан дүниесі, тағдыры бір дос деген мағынада. **Егіз бұтақтай.** Бір негізден бастау алған тармақтай, арналас, тағдырластай. **Егізде екі болма.** қарғыс. Көбейме, молайма. **Егіздің сыңарындай.** а) Бір-біріне етене жақын, тату. ә) Біріне-бірі ұқсас, айнымайтын. **Егіз ел.** Көріші отырған тату, тағдыры бір елдер. **Егіз қозыдай.** а) Бір-бірінен айнымайтын, өте ұқсас. ә) Тату-тәтті, ынтымақты. **Егіз тұғандай.** а) Бір-бірінен айнымайтын, айыруға келмейтін, ұқсас. ә) Өте тату, ынтымақты, дос. **Егіз ұйқас.** әдеб. Қатар тұрған екі жол ұйқасып келетін өлең өлшемі. **Егіз ұлдай.** Жұбы жазылмайтын, бір-біріне байлаулы.

ЕГІЗ² зат. қолөнер. Белгілі бір бейненің немесе суреттің жұп-жұбымен, екі-екіден қайталанатын келетін өрнек атауы.

ЕГІЗДЕ= ет. 1. Егіз туу, екі-екіден, қос-қостан табу, төлдеу. 2. Көптен, топ-тобымен туылу. 3. ауыс. Екі есе көбею, өсу, еселену.

Егіздеп барды. Қатар, бірге барды.

ЕГІЗДЕЙ сын. 1. Егіз сияқты, егіз тәрізді. 2. Бір-бірінен айнымайтын, өте ұқсас. 3. Та-ту-тәтті, дос.

ЕГІЗДЕЙІН сын. фольк. **Егіздеі.**

ЕГІЗДЕН үст. Екі-екіден, қос-қостан.

ЕГІЗДЕР зат. астр. <лат. gemini> Аспан күмбезінің сол-түстік жартышарындағы зодиак шоқжұлдызы.

ЕГІЗДЕС сын. Қатар, сыңар, жұптас.

ЕГІЗДЕС= ет. Қатарласу, қабатмасу, жұптасу.

ЕГІЗДЕСТІР= ет. Сыңарластыру, қабаттастыру, жұптастыру.

ЕГІЗДЕСУ Егіздем етістігінің қимыл атауы.

ЕГІЗДЕТ= ет. 1. Мал басын көбейту, төлдету. 2. Топ-тобымен, көптен өсіру. 3. Қосарлату, қатарлату, екеулету.

ЕГІЗДЕТУ Егіздем етістігінің қимыл атауы.

ЕГІЗДІК зат. 1. Егіз болушылық, жұптық. 2. ауыс. Бірлік, байланыстылық, бір-біріне тәуелділік.

ЕГІЗ-ЕГІЗДЕН үст. Екі-екіден, қос-қостан.

ЕГІЗ-ЕГІЗЕК сын. сөйл. Қос, жұп.

ЕГІЗ-ЕГІЗЕКТІ сын. сөйл. Жұп, қос.

ЕГІЗЕКІ сын. Қос, жұп, егіз. // Екінші қайтара, екінші рет.

Егізекі [ел] болмады. Ауызбірлігі болмады, ынтымағы жараспады. **Егізекі болмағыр.** қарғ. Ұрпақсыз, жалғыз қалғыр, өспегір, өнбегір.

ЕГІЗЕКІЛІК зат. Байланыстылық; бірліктік, ұқсастық.

ЕГІЗШІЛ сын. Егізден, қос-қостан туғыш (қой, ешкі).

ЕГІЛ¹=ет. 1. Бір нәрсенің отырғызылып өсірілуі. 2. ауыс. Басталу, негіз болу.

ЕГІЛ²=ет. мед. Белгілі бір аурудың таяқшасын қанға жіберіп індеттен сақтандыру.

ЕГІЛ³=ет. Іші-бауыры елжіреу, көңілі бо-сау, езілу.

Егіліп жылады. Қатты қайғырып, ішіндегісін шығара алмай жылады.

ЕГІЛГІШ¹ сын. Күйінгіш, күйзелгіш; күйрек.

ЕГІЛГІШ² сын. Сусығыш, сырғығыш.

ЕГІЛДІР= ет. Іші-бауырын елжірету, көңілін босату, езілту.

ЕГІЛДІРУ Егілдір етістігінің қимыл атауы.

ЕГІЛЕН= ет. Аптығу, екілену.

ЕГІЛМЕ сын. Күйінгіш, күйзелгіш, егілгіш.

ЕГІЛМЕЛІ сын. Егілгіш, үгілгіш, сырғып кеткіш.

ЕГІЛТ= ет. Көңілін босату, елжірету, езілту.

ЕГІЛ-ТЕГІЛ сын. Көз жасын көл қылған, ағыл-тегіл.

Егіл-тегіл болды. Сора-сорасы, шығып, қатты жылады. **Егіл-тегіл еңіресті.** Ағыл-тегіл еңіреп көрісті. **Егіл-тегіл жас.** Ағыл-тегіл жас.

ЕГІЛУ Егілт етістігінің қимыл атауы.

ЕГІЛУ¹ Егіл¹ етістігінің қимыл атауы; отырғызылу, өсірілу.

ЕГІЛУ² Егіл² етістігінің қимыл атауы; аурудың таяқшасын қанға жіберіп, індеттен сақтандыру.

ЕГІЛУ³ Егіл³ етістігінің қимыл атауы; елжіреу, көңілі босату, езілу.

ЕГІЛІП-ЕЗІЛ= ет. Қатты егілу, күйзелу.

ЕГІЛІП-ЕЗІЛУ Егіліп-езіл етістігінің қимыл атауы.

ЕГІЛІП-ЕҢІРЕ= ет. Қатты күйзеліп жылау.

ЕГІЛІП-ЕҢІРЕУ Егіліп-еңіре етістігінің қимыл атауы.

ЕГІЛІП-ТӨГІЛ= ет. Жаны ашып күйзелу, қатты аяу.

ЕГІЛІП-ТӨГІЛУ Егіліп-төгіл етістігінен жасалған қимыл атауы.

ЕГІЛІС= ет. Жандары ашып күйзелісу, бірге жылау.

ЕГІЛІСУ Егіліс етістігінің қимыл атауы.

ЕГІН зат. егіншар. 1. Қолдан өсірілген екпе дәнді дақыл. 2. Дәнді дақыл егілген алқап, егіс.

Егін айдады. Жер жыртты, дән септі.

Егін басты. Орылған егінін қырманға сап, мал тұяғымен дәнін түсіріп алды. **Егін даласы.** Егін еккен жер, егіс алқабы. **Егін екті.**

Егіншаруашылығымен айналысты, егіс екті. **Егін жинады.** Астық орды, бастырды. **Егін ет алды.**

Егін пісуге таяды. **Егін көгі.** Еккен тұқымның жер бетіне көкпен шығуы. **Егін қонбады.**

жерг. Егін шықпады, өнбеді. **Егін қырықты.** жерг. Астық орды. **Егіннің қарасын басты.**

жерг. Егісті бірінші рет суарды. **Егін орағы.** Егінді жинап, бастырып алу маусымы. **Егін орды.** Піскен дәнді дақылдарды жинап алды. **Егін пісті.** Дәнді дақылдың дәні толып, оруға келетін кезі келді. **Егін салды.** Егіншаруашылығымен айналысты, егіс екті. **Егін тақта болды.** жерг.

Егін бас тартты. **Егін тегіс басқа отырды.** Егін бітік шықты. **Егін ұшып кетті.** жерг. Егінді суық ұрды, үсік жүрді. **Егін шығымдылығы.**

егіншар. Егінді бастырғанда алған өнімділігі, түсімділігі. **Егін шығымдылығының индексі.** ауылшар. Егін шығымдылығын өткен кезбен салыстырғандағы өзгеруін сипаттайтын көрсеткіш. **Егін шыққыш.** Егін жақсы өнетін. **Егініне түскен жоқ.** Еш зиян, жаманышылық жасаған жоқ.

ЕГІНДЕЙ сын. Егін сияқты, егін тәрізді.

ЕГІНДІ сын. Егін өскен, егіс мол.

ЕГІНДІК зат. 1. Егін егуге арналған немесе егін егілген жер, егістік. 2. ауыс. Бұл дүниеде жасаған жақсылық, қайыр.

ЕГІНДІК-ШАБЫНДЫҚ зат. Егін егуге, шөп шабуға ыңғайлы құнарлы жер.

ЕГІНЕК зат. өс. <лат. leucanthemum mill> Орман ішінде, шабындықтарда өсетін, биіктігі 20–65 см-дей, ақ гүлді, біржылдық шөп.

ЕГІНЖАЙ зат. Егін егілген жер, егістік.

ЕГІН-СУАН зат. жерг. **Егін-теріп.** –

ЕГІН-ТЕГІН зат. сөйл. **Егін-теріп.**

ЕГІН-ТЕРІН зат. Жылып-теріліп алынатын егін; жымып-теріп.

ЕГІНШАРУАШЫЛЫҚ. зат. Шаруашылықтың егінмен айналысатын саласы, егін егу кәсібі.

ЕГІНШЕ үст. Егін тәрізденіп, егін сияқты.

ЕГІНШІ зат. Егін егетін, егіншаруашылығымен айналысатын адам; диқан.

Егінші ел. Диқан жұрт, халық.

ЕГІНШІЛІК зат. 1. Егіншаруашылығымен айналысушылық, егін егушілік. 2. Ауылшаруашылық дақылдарынан тұрақты, сапалы, мол өнім алу үшін жерді өңдеп баптау тәсілдерінің жүйесі.

Егіншілік құралы. Егін егуге, баптап өсіруге, өнімін жинауға керекті құрал-сайман мен жабдықтар. **Егіншілік мәдениеті.** Егіс егудің тәртіпке түскен жүйесі.

ЕГІР зат. өс. Емге қолданатын дәрі шөп.

ЕГІС зат. 1. Ауылшаруашылық дақылдарын егу, себу ісі. 2. Егін егілген, тұқым себілген жер.

Егіс агрегаты. Әртүрлі мәшинені егін егу жұмысына топтастыру ісі. **Егіс басы.** Егінжайда жұмыс істейтіндердің жиналатын орны. **Егіс бригадасы.** Егіс себетін, егінмен айналысатын бригада. **Егіс бригадирі.** Егіс бригадасының жетекшісі. **Егіс дақылдары.** Егістіктерде арнайы ауылшаруашылық, техникалық т.б. мақсаттарда өсірілетін өсімдіктер. **Егіс даласы [аңыз].** Егін егілген алқап. **Егіс екті.** Егіс септі, егін екті. **Егіс – ерден, өнім – жерден.** Егінді еге білу егіншіден, одан алатын өнім жердің құнарлылығынан. **Егіске шықты.** Егіс егуге жұмылды, кірісті. **Егіс қорғайтын орман белдеу.** егіншар. Агломерацияның бір тармағы, ұзыннан-ұзақ отырғызылған орман белдеуі. **Егіс салды.** Жер жыртты, дән септі, егін екті. **Егіс септі.** Дән септі, ұрық шашты; егін екті. **Егіс суы.** егіншар. Техникалық егіс егілетін жерге оның тұқымын, көшетін отырғызбастан бұрын берілетін су. **Егіс тереңдігі.** егіншар. Топырақ бетінен басталып, егілген тұқымға дейін жалағатын тереңдік. **Егіс шығымы.** Егілген егістен алынған өнім көлемі.

ЕГІС=ет. Белгілі бір дақылды сеуіп өсірісу.

ЕГІСЖАЙ зат. сөйл. **Егінжай.**

ЕГІСТІК зат. Егіс себілген, егін егілген жер.

Егістік жерді су жаю арқылы суармалау. егіншар. Суарылатын танаптарды ұзақ уақыт су бастыру арқылы күріш дақылын суару түрі. **Егістік қорнандр.** өс. <лат. coriandrum sativum> Биіктігі 30–70 сантиметрге дейін жететін, біржылдық, шөптектес өсімдік. **Егістік көздері.** өс. <лат. anagallis arvensis> Сабағы төрт қырлы, жерге төселіп көлбей өсетін, бұтақтары көп бір жылдық шөп тектес өсімдік. **Егістік қарамықшасы.** өс. <лат. agrostemma githago> Биіктігі 30–80 см-дей қаламтыр тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік түрі. **Егістік қияры.** өс. Гүлі сары, дара жынысты, бір үйлі көкөністік дақыл.

ЕГІТІЛ= ет. сөйл. Егілу, езілу, елжіреу.

ЕГІТІЛУ Егітіл етістігінің қимыл атауы.

ЕГІ-ШЕКСІЗ сын. сөйл. Көз жеткісіз, шексіз-шетсіз.

ЕҒЛАН [ар.علان] зат. ескікіт. Хабар; жария, өйгі.

ЕҒлан етті [қылды]. ескікіт. Хабарлады, жария етті, өйгіледі.

ЕҒЛАНДА= ет. ескікіт. Хабарлау, жариялау, өйгілеу.

ЕҒЛАНДАТУ= ет. ескікіт. Хабарлау, жариялау, өйгілету.

ЕҒЛАНДАТУ ескікіт. ЕҒландат етістігінің қимыл атауы.

ЕҒЛАНДАУ ескікіт. ЕҒланда етістігінің қимыл атауы.

ЕД= ет. *Еді етістігінің ықшамдалған түрі.*
ЕДӘУІР үст. *Бірталай, бірқатар, біраз, әжептәуір.*

ЕДӘУІРДЕСІН үст. сөйл. *Едәуірден соң, біраздан кейін.*

ЕДЕЛ-ЖЕДЕЛ үст. *Тез-тез, жедегабыл, жылдам.*

ЕДЕН зат. **1.** *Үйдің, қораның, құрылыстың табанына төселген тақта т.б. төсем.* **2.** *Үйдің, қораның, құрылыстың табаны, жер.*

Еден төсеу. *Еден салу, едендеу.*

ЕДЕНДЕ= ет. *Еден салу, еден төсеу.*

ЕДЕНДЕЛ= ет. *Еден салыну, еден төселу.*

ЕДЕНДЕЛУ *Едендел етістігінің қимыл атауы.*

ЕДЕНДЕТ= ет. *Еден салдырту, еден төсету.*

ЕДЕНДЕТУ *Едендет етістігінің қимыл атауы.*

ЕДЕНДЕУ *Еденде етістігінің қимыл атауы.*

ЕДЕНДІ сын. *Едені бар, еден төселген.*

ЕДЕНДІК сын. *Еден боларлық, еден жасауға жарарлық.*

ЕДЕНСІЗ сын. *Едені жоқ, еден төселмеген.*

ЕДИНИЦА о. р. зат. кіт. **1.** *Бірлік; біртектес, бірқалыпты нәрселерді белгілейтін (көрсететін) өлшем бірлігі, шама.* **2.** *Бір бүтін нәрсенің жеке бір бөлегі, бүтіннің бөлшегі.* **3.** *ауыс. Жеке адам, бір бүтін тұлға.*

ЕДИНОРОГ зат. сөйл. зоол. **Жалғыз-мүйіз** (*мұрын үстінде мүйізге ұқсас бір ұзын тісі бар теңіз хайуаны*).

ЕДІ= ет. *Е етістігінің өткен шақ (грамматикалық) формасы.*

ЕДІЛБАЙ: **Еділбай қойы.** *қой шар. Ет-май өндіру үшін өсіріле-тін қылышқ жүнді, құйрықты қазақы қой тұқымның бір түрі.*

ЕДІРЕЙ= ет. **1.** *Тікірейін қарау.* **2.** *Көзі шатынап қарау.* **3.** *ауыс. Ежірею, одыраю.*

Едірейе қарады. *Үрке қарады, шошына көз тікті.*

ЕДІРЕЙМЕ сын. *Едірейген, тікірейген.*

ЕДІРЕЙТ= ет. *Тікірейту, ежірейту, одырайту.*

ЕДІРЕЙТУ *Едірейт етістігінің қимыл атауы.*

ЕДІРЕЙІҢКІРЕ= ет. *Сәл едірею, аз-маз одыраю.*

ЕДІРЕЙІҢКІРЕУ *Едірейіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЕДІРЕЙІС= ет. *Ежірейісу, одырайысу, тікірейісу.*

ЕДІРЕЙІСУ *Едірейіс етістігінің қимыл атауы.*

ЕДІРЕК сын. *Едірейген, тікірейген.*

ЕДІРЕН¹ сын. **1.** *Ербиін тұрған, селтиін тұрған.* **2.** *Қожандаған, қоқандаған.*

ЕДІРЕН² елік. *Аяқасты шошып не жақтырмай қарағанды бейнелейтін сөзқолданыс.*

Едірен етті. *Жалт қарады, көзі шатынады.* **Едірен қақты.** *Едірең-едірең етті.*

ЕДІРЕНБАЙ сын. сөйл. *Едіреңдей беретін, едіреңдегіш.*

ЕДІРЕНДЕ= ет. **1.** *Селтию, қарайып көріну.* **2.** *Тікірею, ежірею, одыраю.* **3.** *ауыс. Дікеңдеу, қоқандау, қораздану.*

ЕДІРЕНДЕГІШ сын. *Едіреңқаққыш, желік-кіш, дікіңдеген.*

ЕДІРЕНДЕС= ет. *Бір-біріне қоқандау, едірең-едірең етісу.*

ЕДІРЕНДЕСУ *Едірендес етістігінің қимыл атауы.*

ЕДІРЕНДЕТ= ет. *Едірең-едірең еткізу, қоқандау, дікеңдету.*

ЕДІРЕНДЕТУ *Едірендет етістігінің қимыл атауы.*

ЕДІРЕНДЕУ *Едіреңде етістігінің қимыл атауы.*

ЕДІРЕН-ЕДІРЕН елік. *Кенеттен шошып не жақтырмай қайта-қайта едіреңден қарағанды бейнелейтін сөзқолданыс.*

Едірең-едірең етті. **а)** *Жалт-жалт қарады, елең-елең етті.* **ә)** *Тікірең-тікірең етті.* **б)** *Қожан-қожан етті, дікіңдеді.*

ЕДІРЕЮ *Едірей етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖДАҒАТ зат. ескікіт. *Іждағат.*

ЕЖДІҒАТ зат. ескікіт. *Іждағат.*

ЕЖДІҒАТСЫЗ сын. ескікіт. *Іждағат-сыз.*

ЕЖЕ¹ [ар.ءجاء] зат. **1.** *дінн. Құран сүрелерін буындап, ежелеп оқу жүрісі, тәсіл.* **2.** *ауыс. Бір нәрсенің алашқы бастамасы, әліппесі.*

Еже тіл. *Ерте кездегі қазақ жұртының өзара құтияласып сөйлейтін сөзі, жастар жаронының бір түрі.*

ЕЖЕ² зат. **1.** *көне. Атасының, бабасының әпке-қарындасы.* **2.** *жерг. Нағашы ана.*

ЕЖЕ³ үст. сөйл. *Ең.*

ЕЖЕГЕЙ зат. этн. *Қайнаған сүтке қатық құйып, қант сеуіп, сарымай араластырылатын ұлттық тағам.*

Ежегей құрт. *Жеткілікті ашымаған айраннан қайнатылған үзілмелі құрт.*

ЕЖЕГЕЙДЕЙ сын. *Ежегей сияқты, ежегей тәрізді.*

ЕЖЕҒАБЫЛ зат. *көне. этн. Белқұда.*

ЕЖЕҒАБЫЛ үст. *Асығыс-үсігіс, тез, жедегабыл.*

ЕЖЕК зат. *көне. Қайырым, мейірім, шапағат.*

ЕЖЕКТЕ= ет. *Қайталап айтып салғыласу.*

ЕЖЕКТЕТ= ет. *Біреудің қайталап қоймай салғыласа беруіне қой демеу.*

ЕЖЕКТІ сын. *Қайырымды, мейірімді, бауырмал.*

ЕЖЕҚАБЫЛ зат. сөйл. *Ежегабыл.*

ЕЖЕЛПІ сын. **1.** *Бурыннан келе жатқан, дағдылы, үйренішті, бұрынғы.* **2.** *Ертедегі, баяғы, әуелгі; дәстүрлі.*

Ежелгі дұшпан ел болмас. *Ата жау ымыраға келмес. Ежелгі дүние. тар. Адамзат қоғамы дамуының б.з.б. Рим империясы құлағанына дейінгі (б.з. 5 ғ.). кезеңі. Ежелгі заман. Баяғы өткен дәуір, баяғы заман. Ежелгі өткен шақ. лингв. Істің өте ертеде, яғни бұрын болып өткендігін көрсететін ашық райдың бір түрі.*

ЕЖЕЛПІДЕЙ үст. *Бурынғыдай, баяғыдай.*

ЕЖЕЛДЕ үст. *Ертеде, баяғыда.*

ЕЖЕЛДЕН үст. *Бурыннан, баяғыдан, ертеден; қашаннан, атам заманнан.*

ЕЖЕЛЕ= ет. **1.** *Құран сүрелерін белгілі тәртіп (жүйе) бойынша оқу.* **2.** *Сөзді, сөйлемді әрітке, буын-буынға бөліп, мәнерлеп оқу.* **3.** *Сөзді бөліп-бөліп айту, үзіп-үзіп сөйлеу; тұтығу, кібіртіктеу, ежіктеу.* **4.** *ауыс. Тәптіштеу, бақайшығына дейін шағу.* **5.** *ауыс. Байынтау, анықтау.*

ЕЖЕЛЕН= ет. *Екілену, өзеуреу, оршелену.*

ЕЖЕЛЕНУ *Ежелен етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖЕЛЕҢКІРЕ= ет. *Сәл ежіктеу, ежелей түсу.*

ЕЖЕЛЕҢКІРЕУ *Ежеленкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖЕЛЕС¹= ет. *Қосыла ежіктеп оқу.*

ЕЖЕЛЕС²= ет. **1.** *Шүйіркелесу.* **2.** *ауыс. Сөзге келу, тәжікелесу.*

ЕЖЕЛЕСУ¹ *Ежелес*¹ *етістігінің қимыл атауы; бірге ежіктеп оқу.*

ЕЖЕЛЕСУ² *Ежелес*² *етістігінің қимыл атауы; тәжікелесу, қарсы келу.*

ЕЖЕЛЕТ= ет. *Ежіктетіп оқыту.*

ЕЖЕЛЕТУ *Ежелет етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖЕЛЕУ *Ежелет етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖЕН зат. *көне. Мәнжу үкіметінің билеушісі.*

ЕЖЕНДЕС= ет. сөйл. **Ежікелес.**

ЕЖЕНДЕСУ *Ежеңдес етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖЕ-СҮРЕ зат. *дінн. Буындап ежелеп оқылатын Құран сүресі.*

ЕЖЕТ зат. *өс. <лат. halotis> Сабағы да, жапырақтары да тұкті өсімдік.*

ЕЖЕТТЕС сын. *көне. Пікірлес, сырлас; бір-бірін түсінетін (адам).*

ЕЖІГЕЙ зат. сөйл. **Ежегей.**

Ежігей құрт. *э.т.н. Қайнатылған қатықтан жасалған қышқылтым құрт. Ежігей мұң. Ұзаққа созылған мұң.*

ЕЖІК¹ зат. *Бір нәрсенің негізгі желісі, ұзын-ыргасы.*

ЕЖІК² ар. зат. сөйл. **Еже.**

ЕЖІКЕЛЕС= ет. *Ерегісу, егесу, тайталасу, айтысып-тартысу.*

ЕЖІКЕЛЕСУ *Ежікелес етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖІКТЕ= ет. **1.** *Сөзді, сөйлемді буынға бөліп, ежелеп оқу; жақсы оқи алмау.* **2.** *Сөзді, сөйлемді бөліп-бөліп айту, үзіп-үзіп кібіртіктеп сөйлеу.* **3.** *Құран сүрелерін белгілі тәртіп (жүйе) бойынша оқу; ежелеу.* **4.** *ауыс. Бақайшығына дейін шағу, тәптіштеу, егжей-тегжейіне жету.*

ЕЖІКТЕГІШ сын. *Ежіктей беретін, тәптіштегіш.*

ЕЖІКТЕГІШТІК зат. *Тәптіштегіштік.*

ЕЖІКТЕЛ= ет. *Егжей-тегжейіне жеткізілу, тәптіштелу.*

ЕЖІКТЕЛУ *Ежіктел етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖІКТЕС= ет. *Егжей-тегжейіне жеткізісу, тәптіштелу.*

ЕЖІКТЕСУ *Ежіктес етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖІКТЕТ= ет. *Егжей-тегжейіне жеткізу, тәптіштелу.*

ЕЖІКТЕТУ *Ежіктет етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖІКТЕУ *Ежікте етістігінің қимыл атауы.*

1. Ежелеу, кібіртіктеу. **2.** *ауыс. Тәптіштеу.*

ЕЖІКТЕУШЛІК зат. *Ежіктеуге берілу-шілік.*

ЕЖІЛ-ГҮЖІЛ үст. **1.** *Даң-дүң, у-шу.* **2.** *Емін-еркін, ашық-жарқын.*

ЕЖІЛ-ҒОЖЫЛ үст. сөйл. **Ежіл-гүжіл.**

Ежіл-ғожыл болды. *жерг. Бір-бірімен шүйіркелесіп сөйлесті, сөздері жарасты.*

ЕЖІЛ-КҮЖІЛ үст. сөйл. **Ежіл-гүжіл.**

ЕЖІЛ-ҚАЖЫЛ үст. сөйл. **Ежіл-гүжіл.**

ЕЖІЛ-ҚОЖЫЛ үст. сөйл. **Ежіл-гүжіл.**

ЕЖІЛ-ҚОЗЫЛ үст. сөйл. **Ежіл-гүжіл.**

ЕЖІЛ-ҚҰЖЫЛ үст. сөйл. **Ежіл-гүжіл.**

Ежіл-құжыл болды. сөйл. *Шүйіркелесті, сөздері жарасты.*

ЕЖІЛ-ТҮЖІЛ үст. сөйл. **Ежіл-гүжіл.**

ЕЖІРЕ зат. *Бір нәрсені уақытша пайдалану, жалға алу келісімі; жсал.*

Ежіре қылды. *жерг. Келісті, уәделесті.*

ЕЖІРЕЙ= ет. *жағымсыз. Тесірейе қарау; бақыраю, бақшию.*

Ежірейе қарады. *Жақтырмай қарады, адырайды.*

ЕЖІРЕЙТ= ет. *Екі көзін тесірейте қарау, бақшиту.*

ЕЖІРЕЙТУ *Ежірейт етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖІРЕЙТІҢКІРЕ= ет. *Көзін едірейте түсу, адырайтыңқырау.*

ЕЖІРЕЙТІҢКІРЕУ *Ежірейтіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖІРЕЙҢКІ сын. *Ежірейе түскен, сәл ежірейген.*

ЕЖІРЕЙІС= ет. *Тесірейе қарасу, адырайысу.*

ЕЖІРЕЙІСУ *Ежірейіс етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖІРЕК: **ежірек көз.** *Көзі ежірейген, тікпейген (адам).*

ЕЖІРЕКТЕУ сын. *Ежірейіңкіреген, ежірейіңкі.*

ЕЖІРЕК елік. *Едірейт, адырайып қарауды бейнелейтін сөз.*

Ежірең етті. *Жақтырмай, ежірейе қарады, едіреңдеді.*

ЕЖІРЕҢДЕ= ет. *Ежірең-ежірең ету; көзін ежірейтін қарау.*

ЕЖІРЕҢДЕС= ет. *Бір-біріне қарасу, көздерін ежірейтису.*

ЕЖІРЕҢДЕСУ *Ежіреңдес етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖІРЕҢДЕТ= ет. *Ежірең-ежірең еткізу, бақшиту, адырайту.*

ЕЖІРЕҢДЕТУ *Ежіреңдет етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖІРЕҢДЕУ *Ежіреңде етістігінің қимыл атауы.*

ЕЖІРЕҢ-ЕЖІРЕҢ елік. *Жақтырмай, ұнатпай қарауды бейнелейтін сөзқолданыс.*

Ежірең-ежірең етті. *Көзін аларта жақтырмай қарады, ежіреңдеді.*

ЕЖІРЕЮ *Ежірей етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗ сын. 1. *Ынжық, жасық, бос.* 2. ауыс. *Бейшара, мүсәпір.* 3. ауыс. *Ығыр қылған, мезі еткен, жалықтырған.*

Ез жігіт. *Ынжық, жасық жігіт.*

ЕЗ: **езі қалмады.** *Жаны түршікті, жақтырмады.*

ЕЗ¹= ет. 1. *Бір нәрсені суга салып еріту; қатты затты жұмсарту немесе сұйық күйге айналдыру.* 2. *Бір нәрсені мыжу, мыжғылау.* 3. *Жаншу, жаныштау, таптау.* 4. ауыс. *Қайғы-мұңға батыру, еңесін көтертпеу.* 5. ауыс. *Мылжыңдап көп сөйлеу, не болса соны айту, болмайтын нәрсені еңгіме ету.*

Езіп ішпейді. *Түрке де керек емес, қажеті жоқ.*

ЕЗ²= ет. 1. *Біреудің еңбегін пайдаланып қанау.* 2. *Бейшаралық күйде қараңғылықта ұстау; сорлату.*

ЕЗБАЛДАҚ зат. *Бос сөз, шатпақ; көк-мылжың.*

ЕЗБАЛДАҚТА= ет. *Шатпақтау, мылжыңдау, езу.*

ЕЗБАЛДАҚТАТ= ет. *Шатпақтату, мылжыңдату.*

ЕЗБАЛДАҚТАТУ *Езбалдақтат етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗБАЛДАҚТАУ *Езбалдақта етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗБАЛДЫҚ зат. сөйл. **Езбалдақ.**

ЕЗБЕ сын. 1. *Езіліп жатқан, мыы шыққан (жер).* 2. тамақ. <франц. puree> *Ұсатылған азықтардан (көбіне өсімдікті) картоп, сәбіз, шалқан, сондай-ақ асбұршақ, қрмебұршақ, жармадан, қарақұмықтан, құриштен жәнә т. б. дайындалатын біртектес қою біркелкі тағам.* 3. ауыс. *Көп сөйлейтін, мылжың.*

Езбе қырт. сөйл. *Барып тұрған мыжыма, көкмылжың. Езбе сөз. Мылжың, мыжыма сөз. Езбе тірлік. Өнбейтін, мезі қылар тірлік.*

ЕЗБЕЛЕ= ет. *Көп сөйлеп, мыжу, шатпақтау.*

ЕЗБЕЛЕН= ет. *Мылжып, көп сөйлеу.*

ЕЗБЕЛЕНУ *Езбеле етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗБЕЛЕУ *Езбеле етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗБЕЛІК зат. *Көп сөйлеушілік, мылжыңдық, мыжымалық.*

ЕЗГЕК сын. сөйл. *Уайым-қайғыға тез берілгіш; күйрек, күйреуік.*

ЕЗГУ сын. ескікіт. 1. *Ізі, игі.* 2. *жерг. Білері көп, мейірбан.*

ЕЗГУЛІК зат. ескікіт. *Ізгілік, игілік.*

ЕЗГІ¹ зат. 1. *Қанаушылық, құлдықта ұстаушылық, өктем билеуші, отарлаушы, т.б. таптың, елдің қол астында бодандықта болушылық (халық, ел туралы). // Адамды езен, жанышқан, еңсені көтертпейтін (тіршілік, өмір).* 2. *Біреудің өктемдігі, шексіз билігі, қиыншылық, амалсыздық.* 3. ауыс. *Езбе мылжың, бос адам.*

Езгіде болды [жүрді]. *Қаналды, құлдықта болды өктем тап немесе отарлаушы, жаулап алушы елдің қол астында бодан күй кешті. Езгіде келді. Езіліп келді, бодандықта болды, қаналды. Езгі көрді. Қаналды, өктем таптың қанауында жүрді.*

ЕЗГІ² сын. сөйл. **Ізгі.**

ЕЗГІЗ¹= ет. 1. *Суга салып еріткізу, қатты затты жұмсарттыру.* 2. *Мылжылату, жаныштыу.*

ЕЗГІЗ²= ет. *Біреудің еңбегін жеу, қанауға шығару.*

ЕЗГІЗУ *Езгіз етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗГІЛЕ¹= ет. 1. *Қайта-қайта езу, мыжу, мыжғылау.* 2. *Жұмарлау, илеу, түйгіштеу.* 3. *Мылжа-мылжасын шығарып ұру, соққылау.* 4. *Таптау, жаныштау.* 5. ауыс. *Мылжындау, сөзуарлану, езелену.* 6. ауыс. *Еңсесін көтертпеу, қайғы-мұңға батыру.*

ЕЗГІЛЕ²= ет. *Қайта-қайта езгіге алу, қанау.*

ЕЗГІЛЕН= ет. *Мылжылану, жанышталу, жұмарлану.*

ЕЗГІЛЕНУ *Езгілен етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗГІЛЕТ= ет. *Мылжылату, ұрғылату, соққызу.*

ЕЗГІЛЕТКІЗ= ет. *Мылжылату, жұмарлату, езелету.*

ЕЗГІЛЕТКІЗУ *Езгілеткіз етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗГІЛЕТУ *Езгілет етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗГІЛЕУ¹ *Езгіле*¹ етістігінің қимыл атауы.

1. *Мылжалап соққылау.* 2. ауыс. *Еңсесін көтертпеу, кеудені басқылау.*

ЕЗГІЛЕУ² *Езгіле*² етістігінің қимыл атауы.

ЕЗГІЛІК зат. сөйл. **Ізгілік.**

ЕЗГІЛІКТІ сын. сөйл. **Ізгілікті.**

ЕЗГІШ¹ сын. 1. *Бір нәрсені (боая, сыр, сия т. б.) езетін, езуге шебер (адам).* 2. ауыс. *Көп сөйлегіш, мыжыма, мылжың.*

ЕЗГІШ² сын. сөйл. *Езуші, қанаушы (тап).*

ЕЗГІШТЕ= ет. *Езген үстіне езе беру, әбден мыжып тастату.*

ЕЗГІШТЕГ= ет. *Езген үстіне езгіге беру, мылжылату.*

ЕЗГІШТЕТУ *Езгіштет етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗГІШТЕУ *Езгіште етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗДІК¹ зат. 1. *Ынжықтық, жасықтық.* 2. *Ез болушылық, намысы жоқтық, қорқақтық.*

Ездік мінез. *Ынжық, жасық мінез.*

ЕЗДІК² зат. сөйл. *Езілушілік, қанаушылық.*

ЕЗДІР¹= ет. *Суга салдырып жұмсартқызу, еріткізу.*

ЕЗДІР²= ет. *Мылжылату, жаныштыу.*

ЕЗДІРТ= ет. *Жұмсартқызу, еріткізу.*

ЕЗДІРТКІЗ= ет. *Ездіру, еріткізу.*

ЕЗДІРТКІЗУ *Ездірткіз етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗДІРТУ *Ездірт етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗЕ-ЖАНЫШ= ет. *Қатты жанышп, барынша езу.*

ЕЗ-ЕЗ сын. *Барынша езілген.*

ЕЗУРЕ= ет. сөйл. 1. *Айтқанды тыңдамай екілене сөйлеу.* 2. *Өзеуреу.*

ЕЗУРЕТ= ет. *Екілендіре сөйлету, оңмендету.*

ЕЗУРЕТУ *Езеурет етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗУРЕУ *Езеуре етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗМАЛТА сын. 1. *Көкмылжың, көп сөйлейтін езе. // Мылжың адам, көп сөйлейтін езе кісі.* 2. *жерг. Жарымес, нақұрыс.*

ЕЗМАЛТАЛА= ет. *Мыжу, езу, шатпақтау.*

ЕЗМАЛТАЛАУ¹ сын. *Көкмылжыңдау, езелету.*

ЕЗМАЛТАЛАУ² *Езмалта етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗМАЛТАЛЫҚ зат. *Мылжыңдық, мыжымалық, езбелік.*

ЕЗСІН= ет. *Ез санау, ездеп білу.*

ЕЗСІНУ *Езсін етістігінің қимыл атауы.*

ЕЗУ¹ зат. 1. *Астыңғы ерін мен үстіңгі ерінің түйіскен жері, ауыздың екі жақ шеті.* 2. ауыс. *Жол, өзен т. б. жағасы, жиегі, шеті.* 3. ауыс. *Кейбір заттың, бұйымның шеті, жиегі.*

Езу дауыстылары. лингв. *Айтқанда ерінің кері тартылды, асырылуы арқылы жасалатын дауыстылары. Езу дыбыстары.* лингв. **Езу дауыстылары.** *Езу жидырмады. Жұртты тоқтатпай күлкіге батырды, көп күлдірді. Езу жидырмас, күлкіден тыйдырмас. Көп күлдіре беретін, тоқтаусыз күлдіретін. Езу жимады [жинамады, жия алмады]. Қайта-қайта күлде берді, көп күлді. Езу тартқызды. Күлкісін келтірді, күлдірді. Езу тартты. Сәл жымиды, күлкісіреді. Езуі айырылғанша айғайлады [дауыстады], экспр. Қатты айғайлап үн шығарды. Езуі жайылды, экспр. Езу тартты, күлді, жымиды. Езуі [екі езуі] жылмады [жиналмады, тыйылмады, тыя алмады]. Күлкіге қарық болды, тоқтай алмай көп күлді. Езуі [екі езуі] көптірді. а) *Көп сөйледі, дабырады.* ә) *Аттар алқымы бас алмады, қатты жүрістен терледі, көбігі ақты.* б) *Толқындары тулады, асып-тасып екпіндеп буырқанды. Езуіндегі күлкіні көрді. Жымиянын байқады, күлгенін көрді. Езуінде күлкі. Күлкісіреген, жымиян қалып, күйі. Езуіне күлкі жүгірді [үйірді]. Жымиды, күлкісіреді. Езуінен күлді. Жымиды, күлкісіреді, езу тартты. Езуінен көбігі бұрқырады [көбік шашты].* бейн. *Буырқанып, бусанды, қаһарланды. Езуінен күлкі арылмады. Үнемі көңілді, қуанышты боп жүрді. Езуін жиды. Күлкісін тыйды, жымиянын дозарды. Езуін тыя [жня] алмады. Күлкісін тоқтама алмады, тоқтамастан күлді. Езуін тіліп, тісін қақты. экспр. Оңдырмай соққыға жықты, сазаын берді. Езуінде ұрайын. бейпіл. Езуіңе болайын деген мағынадағы ұрсу, кейгендік.**

ЕЗУ² *Ез*¹ етістігінің қимыл атауы. 1. *Сұйық затпен араластырып еріту.* 2. *Сығу, жаншу, сығымдау.* 3. ауыс. *Бос сөйлеу, мылжыңдау.*

ЕЗУ³ *Ез*² етістігінің қимыл атауы; қанау, езілге алу.

ЕЗУ⁴ сын. сөйл. **Ез.**
ЕЗУЛЕ= ет. 1. Тізгінін тарту, езуінен тартқылау. 2. ауыс. Сөзге кезек бермеу, даурыгу, оңештеу. 3. ауыс. Бір нәрсенің жиегімен жағалап жүру.

ЕЗУЛЕН= ет. Даурыгу, оңештелу.
ЕЗУЛЕТ= ет. Тізгінін тартқызу, жағалап жүргіздіру.

Бір езулетгі. Бір жағына қарай бұрды.
ЕЗУЛЕТУ Езулет етістігінің қимыл атауы.
ЕЗУЛЕУ Езуле етістігінің қимыл атауы.
ЕЗУЛІ¹ сын. Езуі құлкен, жайындай.
ЕЗУЛІ² сын. Езілген, езіп қойылған, ерітілген.
ЕЗУЛІК зат. 1. Астыңғы-үстіңгі еріндердің түйіскен екі шеті. 2. Шеткі, езуге жақын жиек тұс.

Езулік дауысты. лингв. Езудің қатысы арқылы жасалатын дауысты дыбыс.

ЕЗУШІ¹ зат. Бір нәрсені езетін, езу ісімен ицғылданушы адам.

ЕЗУШІ² зат. Қанаушы, құлдықта ұстаушы, өзгені еңбегін жеуші.

ЕЗУШІЛІК¹ зат. Бір нәрсені езумен ицғылданушылық.

ЕЗУШІЛІК² зат. Қанаушылық, құлдықта ұстаушылық.

ЕЗІЛ¹= ет. 1. Суға, сұйық затқа, майға т.б. араласып ерітіліп жұмсару, мыжғылану. 2. Шылану, жібу, ерітіліп ағу. 3. Тапталу, жанышылу. 4. ауыс. Денесі дел-сал болу, бойы босаңсып қалу, мең-зең күй кешу. 5. ауыс. Қайғы-шер бату, мұңаю, ұйым жеу.

Езілген какао. тамақ. Какао бұршақтарын қабықтарынан тазалап, құырып және ұнтақтап алынған өнім.
Езілген құрт. этн. тамақ. Сорпаға, тұздыққа, көзге және басқа тағамдарға қосу немесе сұйық күйінде ішу үшін астауға салып ұнталып, келіге түйілген немесе қол дірменге тартылған кепкен құрт.
Езіліп пісті. Жұмсақ болып, әбден балбырап пісті.

ЕЗІЛ²= ет. ауыс. Жұмсақ болып, балбырау, ылжырап пісу.

ЕЗІЛ³= ет. Еңбегі еш болып қаналу, таптын, елдің т.б. өктемдігінің әсерінде, қол астында болу. //тар. Қаналушы тап.

ЕЗІЛГІШ сын. 1. Езіліп кеткіш, тез әрі оңай еритін (зат). 2. ауыс. Елжірегіш, мейірленгіш.

ЕЗІЛДІР= ет. Суға шылатып жұмсартқызу, мыжғылату.

ЕЗІЛДІРУ Езілдір етістігінің қимыл атауы.

ЕЗІЛТ= ет. 1. Суға шылатып мыжғылату. 2. ауыс. Еміренту, елжірету.

ЕЗІЛТУ Езілт етістігінің қимыл атауы.

ЕЗІЛТІП-ЕГІЛДІР= ет. Жылатып-сықтау, қайғыртып-мұңайту.

ЕЗІЛТІП-ЕГІЛДІРУ Езілтіп-егілдір етістігінің қимыл атауы.

ЕЗІЛТІП-ЖАНШЫЛТУ Езілтіп-жанышылт етістігінің қимыл атауы.

ЕЗІЛТІП-ЖАНШЫТ= ет. Қанаушылыққа ұшырату, құлдықта жүргізу.

ЕЗІЛУ¹ Езілу¹ етістігінің қимыл атауы.

1. Блжырау, еру, шылану. 2. Мылжалану, жанышылу. 3. ауыс. Елжіреу, егілу, қиналу.

ЕЗІЛУ² Езіл² етістігінің қимыл атауы; қиналу, бодандықта болу.

ЕЗІЛУШІ зат. тар. 1. Үстем тап бодауы мен қанауындағы әлеуметтік-саяси жағдайы төмен тап. 2. Езіліп келген, қанауда болған.

ЕЗІЛУШІЛІК зат. Езілендік, қанаудышылық.

ЕЗІЛІНГІ сын. Езіліп жүрген, дел-сал болған, марғаулау.

ЕЗІЛІП-ЕГІЛ= ет. Жылап-сықтау, қайғыру, ұйымдау, мұңаю.

ЕЗІЛІП-ЕГІЛУ Езіліп-егіл етістігінің қимыл атауы.

ЕЗІЛІП-ЖАНШЫЛ= ет. 1. Тапталып, жанышылып мыж-мыж болу. 2. ауыс. Қанаушылықта болу, құлдықта жүру. 3. ауыс. Еңсесі көтерілмей мең-зең күйде жүру.

ЕЗІЛІП-ЖАНШЫЛУ Езіліп-жанышыл¹ етістігінің қимыл атауы.

ЕЗІЛІС¹ зат. Мейірленген сәт, елжіреген күй.

ЕЗІЛІС²= ет. Қосыла мейірленісу, елжіресу.

ЕЗІЛІСУ Езіліс етістігінің қимыл атауы.

ЕЗІМ: бір езім. Бір рет езуге жарайтын. –

ЕЗІНДІ зат. 1. Бір нәрсенің езілген, сұйылған күйі, ерітінді. 2. мед. Емдік т.б. қасиеті бар арнайы мәзірімен дайындалатын қоймалжың немесе сұйық зат. 3. тамақ. Піскен картоп, бұршақ т.с.с. езіп дайындалған тағам түрі.

ЕЗІҢКІРЕ= ет. Езе тұсу, көбірек езу.

ЕЗІҢКІРЕТ= ет. Ездіре тұсу.

ЕЗІҢКІРЕТУ Езіңкірет етістігінің қимыл атауы.

ЕЗІҢКІРЕУ Езіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЕЗІП-ЖАНШУ Езіп-жанышы етістігінің қимыл атауы.

ЕЗІП-ЖАНШЫ¹= ет. 1. Үстінен басу, таптау, мыжу. 2. ауыс. Еңсені көтертпеу, ұнжыргасын түсіру.

ЕЗІП-ЖАНШЫ²= ет. Қанау, құлдықта ұстау.

ЕЗІП-ЖАНШЫТ= ет. 1. Үстінен бастырып мыжғылату. 2. ауыс. Қанауға ұшырату, құлдықта ұстату.

ЕЗІП-ЖАНШЫТУ Езіп-жанышым етістігінің қимыл атауы.

ЕЗІС= ет. Сулап жұмсартысу, мыжғыласу.

ЕЗІСУ Езіс етістігінің қимыл атауы.

ЕЙ од. Танымайтын біреуді немесе онша ұнатпаған адамның өзіне қарату үшін немесе оның назарын өзіне аудару үшін айтылатын дыбыстық ишарат.

ЕЙ-ЕЙ од. Ескертуді, құптамауды білдіретін ишарат сөз.

ЕК¹= ет. 1. Егін егу, тұқым себу; өсімдік өсіру, отырғызу. 2. вет. Малды қолдан ұрықтандыру.

3. ауыс. Бір нәрсені (ғылым-білімді, ойды, идеяны т.б.) елге (көпшілікке) ұгіттеу, насихаттау, санаға сіңіру.

ЕК²= ет. мед. 1. Белгілі бір аурудан, індеттен алдын ала сақтандыру, қорғау және адам мен жан-жануар ағзасының қорғаныс қабілетін арттыру үшін қанына сол аурудың таяқшасын (тұқымын) жіберу. 2. вет. Белгілі бір мақсат үшін жан-жануардың ағзасына қажетті зат (қан т.б.) ендіру.

ЕКЕ-КЕУ од.экспр. Аха-хау, охо-хой деген сияқты қуанды білдіретін одағай сөз. // Ойын-құлкі, сауық-сайран.

ЕКЕЛЕС= ет. сөйл. Сөйлесу, тұсінісу, ұғынысу; «еке», «еке» десу.

ЕКЕЛЕСУ Екелес етістігінің қимыл атауы.

ЕКЕН= ет. «Е» көмекші етістігінің өткен шақ есімше формасы.

ЕКЕНШЕ зат. жерг. Екі ен етіп тігілген кішірек қап.

ЕКЕР зат. этн. Азаш ертоқым.

ЕКЕСТІ сын. Есі онша дұрыс емес. // Есі дұрыс емес, ойланбайтын адам.

ЕКЕУ сан. 1. «Екі дана», «жүз» мағынасындағы жинақтық сан. 2. Әлдебір (белгісіз) екі адам (кісі).

Екеу болды. Қос көрінді, бұлдырады. // Жұптасты, отбасын құрды, үйленді. **Екеу болу.** Отбасын құру, үйлену.

ЕКЕУАРА үст. 1. Екі адамға ортақ, екі кісіге бірдей. 2. Екеуінің арасында ғана, өзара екеуінен басқа ешкімге қатысы жоқ.

ЕКЕУДЕН үст. Екі-екіден, қос-қосынан, егізден, жұбымен.

ЕКЕУДЕН-ЕКЕУ үст. Екеуі ғана, оңаша.

ЕКЕУДЕН-ҮШЕУДЕН үст. Екіден, үштен топтасып.

ЕКЕУ-ЕКЕУ үст. Екі-екіден, қос-қостан.

ЕКЕУ-ЕКЕУДЕН үст. Екі-екіден, қос-қостан, жұптасып.

ЕКЕУЛЕ= ет. Екі адам болып бірлесіп істемеу, екеу болып жабылу.

ЕКЕУЛЕП үст. 1. Екі адам болып, бірлесіп. 2. Екі-екіден, жұптасып. 3. Екеуі ғана, көзбе-көз, оңаша.

ЕКЕУЛЕП-ҮШЕУЛЕ= ет. Екеу-үшеу болып, бірігу, жабылу. // Екі-үштен, екеу-үшеуден.

ЕКЕУЛЕП-ҮШЕУЛЕУ Екеулеп-үшеуле етістігінің қимыл атауы.

ЕКЕУЛЕМ= ет. Екі адам болып бірлесе істесу, атқарысу.

ЕКЕУЛЕСУ Екеулес етістігінің қимыл атауы.

ЕКЕУЛЕТ= ет. Екі адамды бірлестіріп істету.

ЕКЕУЛЕТКІЗ= ет. Екеулеттіру.

ЕКЕУЛЕТКІЗУ Екеулеткіз етістігінің қимыл атауы.

ЕКЕУЛЕТУ Екеулет етістігінің қимыл атауы.

ЕКЕУЛЕУ Екеуле етістігінің қимыл атауы.

ЕКЕУЛІК зат. Екеу болушылық, жұптық.
ЕКЕУ-ҮШЕУ сан. Екі не үш екендігін болжай көрсететін жинақтық сан; екі-үш.

Екеу-үшеу болып көрінді. Көзі бұлдырады, қос көрінді.

ЕКЕУ-ҮШЕУДЕН үст. Екіден-үштен бірігіп.

ЕКЕШ шыл. Тіпті, ең аяғы, ең соңғы; қала берді деген күшейткіш мағынадағы көмекші сөз.

ЕКЖЕЙ-ТЕКЖЕЙ үст. сөйл. **Егжей-тегжей.**

ЕККІЗ¹= ет. Өсімдік өсірту, отырғыздыру.

ЕККІЗ²= ет. Індеттен сақтандыру, ағзаның қорғанысын күшейту үшін қанға ауру таяқшасын жіберткізу.

ЕККІЗДІР¹= ет. Өсімдік өсірту, отырғыздыру.

ЕККІЗДІР²= ет. Індетке, ауруға қарсы дәрі салғыздыру.

ЕККІЗДІРУ¹ Еккіздір² етістігінің қимыл атауы.

ЕККІЗДІРУ² Еккіздір етістігінің қимыл атауы.

ЕККІЗУ¹ Еккіз¹ етістігінің қимыл атауы.

ЕККІЗУ² Еккіз² етістігінің қимыл атауы.

ЕККІШ сын. Езумен ицғылданған, соған төселген (адам).

ЕКПЕ¹ сын. Қолдан егін өсірілетін, егілетін; табиғи емес.

Екпе дақылдар. егін шар. Әртүрлі ауылшарушылық мақсатта қолдан өсірілетін, егілетін дақылдар. **Екпе қарақұмық.** өс. <лат. fagopyrum sagittatum> Дәндерін әртүрлі ауылшаруашылық мақсатта пайдаланатын егіндік шөптесін өсімдік. **Екпе пар.** егін шар. Ерте пісетін дақылдар жазда жиналып алынып, оның орнына күздік дақыл егілетін ауыспалы егістік. **Екпе сабіз.** өс. <лат. daucus sativa> Тағамдық және малазықтық түрлері бар шатыршағұлділер тұқымдасына жататын

өсімдік түрі. **Екпе сиыржоңышқа.** ө.с. <лат. *vicia sativa*> Бұршақ тұқымдасына жататын малазықтық шөптесін өсімдік. **Екпе шөп.** ауылшар. Егістікте не табиғи шалғындықта егін өсіретін біржылдық және көпжылдық шөп. **Екпе шығырмақ.** ө.с. <лат. *lepidium sativum*> Биіктігі 30–60 см, көбінесе қолдан өсіретін өсімдік.

ЕКПЕ² зат. мед. <лат. *vacca*> Әлсіз немесе өлі микроағзалардан дайындалатын жұқпалы ауруларға қарсы иммунитет қалыптастыруға арналған медициналық немесе малдәрігерлік препарат.

ЕКПЕБҰРШАҚ зат. ө.с. <лат. *pisum sativum*> Бұршақ тұқымдасына жататын дөңгелек жемістері бар бақшалық шөптесін өсімдік.

ЕКПЕЖОҢЫШҚА зат. ө.с. <лат. *medicago sativa*> Бұршақ тұқымдасына жататын малазықтық шөптесін өсімдік түрі.

ЕКПЕЖУА зат. ө.с. сөйл. **Қытайпияз.**

ЕКПЕКТЕ=ет. сөйл. **Етпеттеу.**

ЕКПЕКТЕГ=ет. сөйл. **Етпеттеу.**

ЕКПЕЛ сын. Қолдан егілген екпе.

Екпелі шөп. ауылшар. Қолдан егілген шөп.

ЕКПЕТОҒАЙ зат. ауылшар. Ашық грунтта ағаштекес өсімдіктер отырғызылған аумақ.

ЕКПЕТТЕ=ет. сөйл. **Етпетте.**

ЕКПЕТТЕУ сөйл. Екпетте етістігінің қимыл атауы.

ЕКПЕТИМЕН үст. сөйл. **Етпетінен.**

ЕКПЕТИНЕН үст. сөйл. **Етпетінен.**

Екпетінен түсті. Етпетінен түсті, басын жерге қарата құлады.

ЕКПЕШЫТЫР зат. ө.с. <лат. *lepidium sativum*> Орамжатырақ тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

ЕКПІН¹ зат. 1. Белгілі бір күштің пәрмені, серпіні. 2. Құш, тегеурін. 3. Қарқын. 4. поэт. Бір нәрсенің әсері, буы, қуаты. 5. муз. <лат. *tempus*> Музыкалық шығарманың орындау жылдамдығы, қарқыны.

Екпінге басты. Қарқынын күшейті, жүрісін тездетті. **Екпін күші.** физ. Денелердің сыртқы күш әсері тиген жағдайда (немесе бірін-бірі өзара теңгеруші күштер әсер еткен жағдайда) өзінің қозғалысын өзгеріссіз күйде сақтайтын, ал сыртқы күш әсер еткен жағдайда өз қозғалысын біртіндеп өзгертетін қасиеті. **Екпін атқан оқтай.** бейн. Зымыраған, зулаған күшті қарқымен. **Екпіннің басты.** Бетін қайтарды, тойтарды. **Екпінні басылды.** Беті қайтты, тойтарыды. **Екпінні қайтты.** Беті қайтты, қарқыны басылды, тауы шағылды. **Екпінні тау [үй] жыққандай [жығарлық, жарғандай, жығардай].** Аса күшті, тегеуріні мықты.

ЕКПІН² зат. <лат. *tempus*> 1. лингв. Сөз ішіндегі белгілі бір буының сөздің басқа буындарын біріктіруші қызмет алып, күшті, көтеріңкі дауыспен айтылып, айқын естілуі. 2. Белгілі бір сөздің мән беріле, көңіл аударыла айтылуы; дауыстың көтеріңкі шығуы.

ЕКПІНДЕ=ет. 1. Екпіннің күшейту; ентелеу. 2. Күшею, қарқындау. 3. ауыс. Қарыштау, алға ұмтылу. 4. ауыс. Бір нәрсеге әсерлене қатты сөйлеу; екілену, арқалану.

Екпіндей сөйледі. а) жағымсыз. Дауысын көтере даурыға, еліре сөйледі. ә) жағымды. Әсерленіп, арқаланып, бар ынтасымен жанын салып сөйледі.

ЕКПІНДЕН=ет. Екпіннің күшейтілуі, қарқындау, қарышталу.

ЕКПІНДЕНУ Екпінден етістігінің қимыл атауы.

ЕКПІНДЕТ=ет. 1. Екпіннің күшейту, екпіннің арттыру. 2. ауыс. Даусын күшейту, зорайту. 3. ауыс. Екілендіру, қарқындау.

Екпіндете сөйледі. Арқалана, әсерлене сөйледі.

ЕКПІНДЕТКІЗ=ет. Екпіннің күшейттіру, жылдамдату, үдей түсірту.

ЕКПІНДЕТКІЗУ Екпіндеткіз етістігінің қимыл атауы.

ЕКПІНДЕТУ Екпіндет етістігінің қимыл атауы.

ЕКПІНДЕУ¹ Екпінде етістігінің қимыл атауы. 1. Күшею, қарқындай түсу. 2. ауыс. Еліру, екілену, асқақтау.

ЕКПІНДЕУ² зат. спорт. Спортта қимыл-қозғалыс кезінде тез жинақталу арқылы күш жұмсау.

ЕКПІНДІ¹ зат. совет. Кеңестік құрылыс тұсында еңбек ұжымдары, жұмысы, еңбекшілер арасындағы социалистік жарыстың жеңімпаздары.

Екпінді бригада. совет. Кеңестік өкіметі тұсындағы барлық жағынан – жоспар мен міндеттемені орындауда, техниканы жете меңгеруде, өндірістік еңбек тәртібін сақтауда – алдыңғы қатарлы бригада.

ЕКПІНДІ² сын. 1. Екпінді күшті, қарқынды. 2. ауыс. Жылдам, тез. 3. ауыс. Көтеріңкі, жігерлі; нафосқа толы. 4. ауыс. совет. Алдыңғы қатарлы, озат, озық.

Екпінді ақ су. жерг. Тау суы. **Екпінді буын.** лингв. Екпін түскен буын. **Екпінді құрылыс.** совет. Тез қарқынмен салы-натын құрылыс.

Екпінді міндеттеме. совет. Социалистік құрылыс жүйесінде жоғары нәтижеге қысқа мерзімде жеткізу жоспарланған міндеттеме. **Екпінді шаңтұтқыш.** тех. Шаңның ұсақ бөлшектерін газ ағынынан ағын қозғалысының бағытын кенет өзгерту кезіндегі екпін күші арқылы ұстап қалу негізінде жұмыс істейтін шаңтұтқыш.

ЕКПІНДІЛЕУ сын. Екпінді күштірек; қарқындылау.

ЕКПІНДІЛІК¹ зат. 1. Екпінді болушылық, қарқындылық; пәрменділік. 2. совет. Екпінді адамға тән қасиет; озаттық.

ЕКПІНДІЛІК² зат. лингв. Екпінге ие болу-шылық, екпін түскендік.

ЕКПІНДІРЕК сын. Екпінді күштірек, қаттырақ.

ЕКПІН-КҮШ зат. Екпін мен күш.

ЕКПІН-ЛЕП зат. Екпін мен леп.

ЕКПІН-САРЫН зат. Екпін мен сарын.

ЕКПІНСІЗ¹ сын. Екпінді жоқ, қарқынсыз.

ЕКПІНСІЗ² сын. лингв. Екпін түспеген, сөз ағымында ерекшеленбеген (дыбыс, буын, сөз).

ЕКСЕ¹ сын. көне. Ересек, мосқал.

ЕКСЕ² сын. жерг. Кенде, зәру, мұқтаж.

ЕКСУ Ексі етістігінің қимыл атауы; үміт ету.

ЕКСІ=ет. Ету, дәмелену; емексу, үміт ету.

ЕКСІЛ=ет. Екшелу, азаю.

ЕКСІМ зат. Екпін, қарқын; өктемдік, қызбалық. // Өктем, үстем, басым, астам.

Ексім жел. Екпінді, қарқынды жел; өкпек.

ЕКСІМДЕ=ет. 1. Екпіндеу, қарқындау; үдей түсу, өршелену. 2. ауыс. Астамсу, өктемсу.

ЕКСІМДЕН=ет. Екпінделу, қарқындау, өршелену.

ЕКСІМДЕНУ Ексімден етістігінің қимыл атауы.

ЕКСІМДЕУ Ексімде етістігінің қимыл атауы.

ЕКСІМДІ сын. Екпінді, қарқынды.

Ексімді жел. сөйл. **Ексім жел.**

ЕКСІМ-ЕКСІМ үст. Өктем-өктем, үстем-үстем.

ЕКСІТ=ет. Елірту, емексіту, дәмелендіру. **ЕКСІТУ** Ексім етістігінің қимыл атауы.

ЕКІПІ¹=ет. Тұқым септірін, өсімдік өсірту, отырғыздыру.

ЕКІПІ²=ет. мед. вет. Қанға ауру талшықтарын жіберіп, індеттен сақтандыру.

ЕКІПІРУ¹ Екпір¹ етістігінің қимыл атауы.

ЕКІПІРУ² Екпір² етістігінің қимыл атауы.

ЕКШЕ¹=ет. 1. Дән, жарма тәрізді майда дақылдарды жерліп, ірісін бір бөлек, уағын бір бөлек шығару (айыру). 2. ауыс. Бір нәрсені іріктеу, саралау, талдау, сұрыптау. 3. ауыс. Ой елегінен өткізу, ақылға салу; салмақтау.

Екшей көрсету. жерг. Мейлінше анық, дәл көрсету. **Екшен алып тастау.** Саралап, тазартып, артық-кемін жою.

ЕКШЕ² зат. жерг. Кимешек.

ЕКШЕГІШ зат. тех. Бір затты екшейтін нәрсе, құрал.

ЕКШЕЛ=ет. 1. Іріктеліну, сұрыпталыну. 2. ауыс. Талқыдан өтіп, таңдалып алыну.

ЕКШЕЛЕ=ет. Мұқиятпен екшеу, бірнеше рет сұрыптан өткізу.

ЕКШЕЛЕН=ет. 1. Талқыдан өткізіліп, саралану, сұрыпталу. 2. Іріктелу, таңдалу.

ЕКШЕЛЕНУ Екшелен етістігінің қимыл атауы; сұрыпталу.

ЕКШЕЛЕС=ет. жерг. Таласып-тартысу, талқыға салысу.

ЕКШЕЛЕСУ Екшелес етістігінің қимыл атауы.

ЕКШЕЛЕТ=ет. Іріктету, сұрыптану, екиету.

ЕКШЕЛЕТКІЗ=ет. Іріктеткізу, сұрыптан-қызу, екиету.

ЕКШЕЛЕТКІЗУ Екшелеткіз етістігінің қимыл атауы.

ЕКШЕЛЕТУ Екшелет етістігінің қимыл атауы.

ЕКШЕЛЕУ Екшеле етістігінің қимыл атауы.

ЕКШЕЛІН=ет. сөйл. **Екшелен.**

ЕКШЕЛІҢКІРЕ ет. Аздап екиелу, іріктеліп-кіреу.

ЕКШЕНДІ зат. 1. Екшеліп алынған, іріктеліп алынған, сұрыпталып шыққан нәрсе. 2. ауыс. Қорытынды, байлам, түйін.

ЕКШЕП-ЕЛЕ=ет. Іріктеу, талдау, саралау, електен өткізу.

ЕКШЕП-ЕЛЕТ=ет. Іріктету, талдату, саралау, електен өткізу.

ЕКШЕП-ЕЛЕТУ Екшен-елету етістігінің қимыл атауы.

ЕКШЕП-ЕЛЕУ Екшен-еле етістігінің қимыл атауы.

ЕКШЕС=ет. Іріктесу, сұрыптасу.

ЕКШЕСТІР=ет. Іріктеттіру, сұрыптану.

ЕКШЕСТІРУ Екшестір етістігінің қимыл атауы.

ЕКШЕСУ Екшес етістігінің қимыл атауы.

ЕКШЕТ=ет. Іріктету, талдату, сұрып-тану.

ЕКШЕТУ Екшет етістігінің қимыл атауы.

ЕКШЕУ Екше етістігінің қимыл атауы.

ЕКШЕУШ зат. тех. Сусымалы заттарды қозғалмайтын тор көзден немесе електен өткізу арқылы механикалық әдіспен сұрыптауға арналған құрылғы.

ЕКІ сан. 1. Бір мен үштің арасындағы есептік сан; бір мен бірдің қосындысы. 2. Белгілі бір сөздермен тіркесіп келіп мөлшер, өлшем, шама мәнін береді. 3. Жұп, қос; пар. 4. пед. Оқушылардың біліміне қойылатын ең төменгі баға, балл.

Екі айтқызабады. Айтқанын екі етпеді, бірден істеп тастады. **Екі айтпады.** Сертте, уәдеде тұрды, айтқанынан қайтпады. **Екі айырылды.** Екі бөлінді, бөлек кетті. **Екі ара [аралық].** а) Аралық қашықтық, мөлшер; екі орта. ә) Арақатынас. **Екі арада.** а) Екеуінің арасында, ортасында; екі ортада. ә) Бұл уақыт аралығында, осы мезетте. **Екі аттапнады.** Тез құрып жетті, алысқа жібермеді. **Екі ауыз.** а) Азана, кішене, шағын. ә) Екі шумақ өлең, Екі ауыз сөз. Қысқа тұжырымды әңгіме. **Екі ауыз сөздің басын қосты.** Сөз қисынын келтірді, түзу сөйледі. **Екі ауыз сөздің басын құрай [қоса] алмайды.** Сөз қисынын келтіре алмайды, жөндеп сөйлей алмайды. **Екі ашпалы.** Екі жаққа ашылатын, құранды. **Екі аюдың арасына түсті.** Қауіптің арасында қалды. **Екі аяғын бір етікке тығу.** Састыру, ашығын қуғыру, тықсыру. **Екі аяқ көже.** Мол, қалағанынша, тойғанынша. **Екі аяқтық.** бейн. а) Азын, адамгершілікпен жүрдай. ә) Адамзат, кісі. **Екі басқа.** Мүлде бөтен, тіптен өзгеше. **Екі бас намаз.** діни. Екі рет сөзгеде барып оқылатын намаз. **Екі басы.** Екі жағы, екі қысы. **Екі беті.** Бет әлпеті, жүзі. **Екі беті суалды.** Жүдеді, арықтады, құр сұлдері қалды. **Екі болмады.** Қайталанбады, мүлтіксіз орындалды. **Екі білек.** Қос қолдың шынтаққа дейінгі тұсы. **Екі бөлу.** Жіктеу, саралау. **Екі бөлінді.** Тұтастығы бұзылды, араздасты. **Екі бүктелді.** Бұйым құрлы көрмей, жұмарлап салды. **Екі бүктелді.** Қол-аяғын бауырына алып, бүрісіп қалды. **Екі бірдей.** Бірі-бірінен кем соқпайтын. **Екіге жарылды.** Араздасты, кетті. **Екі дай.** Екі жақ, екі топ. **Екі дара.** Әр басқа, әр бөлек. **Екіден бірі.** Бүтін нәрсенің (заттың) жартысы, тең жарымы. **Екі дене есебі.** астр. Аспан механикасының жеке бір есебі. **Екі дүние.** а) О жалған мен бұл жалған, о дүние мен бұл дүние. ә) Ескі заман мен жаңа қоғам. б) Екі түрлі әлеуметтік орта. **Екі дүние бір қадам.** Сырдың суы сирағынан келмейді, айтқаны қаперіне кірмейді деген мағынада. **Екі дүниеде.** Өмір бойы, мәңгі-бақи. **Екі дүниеде жамандық көрме!** алғ. в. с. Өмір бақи қорлық көрме, жапа шекпе. **Екі дүниенің есігі.** О дүние мен бұл дүниенің қақпасы. **Екі дүние сауабын алды.** Үлкен жақсылық жасады, сауапты іс бітірді. **Екі дүркін.** Екі рет, екі мәрте. **Екі езуі екі құлағында [құлағына жеткен].** Мәз, өте көңілді. **Екі езуі көпірді.** Бұлқан-талқан болды, тасыды. **Екі езуін тілді.** Аямай жазалады, тілін кесті. **Екі елуді жасамады.** көне. Жасы жүзге жетпеді. **Екі елі айырылмады [ажырамады, қалмады].** Үнемі ілесіп жүрді, қасынан қалмады. **Екі елі ауызға төрт [бес] елі қақпақ.** Сақтық ету, сыр шашпау; сөзіне, тіліне ие болу. **Екі елі аузына бір елі қақпақ қойды.** Артық-ауыз сөз айтпады, осек-аяңға ермеді, сыр шашпады. **Екі елі ұзамады [аттап шықпады].** Алысқа кетпеді, ұзап шықпады. **Екі енені тел емді.** Екі жаққа да сүйкімді болды, екі жақтың да жақсылығын, көмегін көріп өсті. **Екі есе.** Екі қайтара мөлшер, екі мөлшер. **Екі етегін түрінді.** Бар ықыласымен, ынтасымен кірісті. **Екі етек болды.** Барын салып күтті. **Екі жағына қарамады.** Жан-жағын барламады, байыптай алмады. **Екі жақ.** а) Екі тарап, екі түрлі бағыт. ә) Қарама-қарсы жақ, жан-жақ.

Екі жақтады. а) Екеуі бірікті, көмектесті. ә) Жабылды, екеуледі, ортаға алды. **Екі жапсақ, бір епсек.** «Екі жеп, биге шығу», еселеп пайда табу мағынасында. **Екі жар [болды].** Екіге бөлінді; жақ-жақ болды. **Екі жарты, бір бүтін болды.** Кемтар, жоқ-жітік, жалғыздық, жасы ұлғайған әйел адам мен ер адам отбасын құрды. **Екі [екіге] жарылды.** Орталарын ашты, қақ бөлінді. **Екі желеу, бір сылтаумен.** Қолға іліккенді ретіне қарай мүмкіндігінше пайдалана отырып, әлденені бетке ұстап. **Екі жеп биге шықты.** Екі жақтан бірдей пайда түсірді; олжаны болды, ұтты. **Екі жиһан.** О дүние мен бұл дүние. **Екі жол аралығы.** и н ф. <ағыл. feed pritch, line spacing> Мәтіннің бір жолының тірек сызығынан келесі жолдың тірек сызығына дейінгі қашықтық. **Екі жүлдыз.** бейн. Бір-біріне бауыр екі жас. **Екі жүрек.** бейн. Бір-бірі сүйген екі жас. **Екі нығына [ініне] екі кісі мінгендей.** Алып денелі, еңгезердей, зор. **Екі нығына екі үкі, басына бір үкі тақты.** Асыра мақтады. **Екі нығынан [інінен] дем алды.** а) Ентікті, алқынды. ә) Тынысы тарылды, жаны қысыды. б) Бұрқ-сарқетіп қайнады, тасып төгілді. в) Дандайсыды, деміне нан пісті, мақтанады. г) Қатты ашуланды. **Екі нығын [ініні] жұлып жеді.** а) Өзіне өзі тыныштық бермеді, жанын жеді. ә) Қатты долданып, ашуланды. **Екі нығы салбырады.** Төменшік тартты, басылып қалды, сүмрейді. **Екі иіні қақпақтай.** Иықты, жауырынды. **Екі иініне [нығына] су кетті.** Жүрі жығылды, сүмрейді. **Екі [айналып] келмейді.** Қайта соқпайды, оралмайды. **Екі кеме құйрығын ұстады.** Екі-үш істі (кейде бір-біріне кереғар нәрсені) қатарынан бітірмеуші болды. **Екі кештің арасында.** Апақ-сапақта, қызыл іңірде, көз байланар-байланбақта. **Екі көзден жас кетпеді.** Үнемі қайғы көрді. **Екі көздің бірі [егіздің сыңары].** Бауыры, туысы, сенері, серігі. **Екі көздің біріндей.** Ең жақыны, туысқандай көретін адамы; бауыры; досы. **Екі көздің нұрындай.** Көз жанарындай. **Екі көзден от жанған.** Өткір, өжет, жалынды. **Екі көздің шарасы.** Көздің қысы. **Екі көзі алдында.** Алдыңғы жақтан көз алмады, ылғи алға қараумен болды. **Екі көзі аспанда.** а) Алақ-жұлға етті. ә) Дандайсыды, кісімсіді, паңсынды. б) Қиялы басқа жақта, өзімен-өзі. **Екі көзі атыздай болды.** Зәресі ұшты, қатты қорықты. **Екі көзі бұлаудай [добалдай].** Көз жасын төккен, көп жылаған. **Екі көзі бұлдырлады.** Екі көзі жаудырап. Көздері мөлдіреп, жауаңдап. **Екі көзі қарауытты,** анық көре алмады. **Екі көзі жеп барады.** Тесіле, сұқтана қарады. **Екі көзі жер сүзді.** Ұялды, қысылды. **Екі көзі қызарды.** Жанары тайды, болдырды. **Екі көзін қан басты.** Ашу кернеді, қаны бетіне шапты. **Екі көзін төрт қылды.** Әбден күттірді, зарықтырды. **Екі көзін шарт [тарс] жұмды.** Еш нәрсені көргісі де, білгісі де келмеді. **Екі көзін шел басты.** Еш нәрсені байқамады, көрмеді. **Екі көзі оттай жайнады [жанды].** Көздері жалт-жұлт етті. **Екі көзі су қараңғы.** Соқыр. **Екі көзі төрт болды.** Зарыға, сарғая күтті, жолына қарады. **Екі көзі шарасынан шықты.** Қатты қорықты. **Екі күннің бірінде.** Құдайдың құтты күні, күнде, күн сайын. **Екі қабатты.** Бірінің үстіне бірі орналасқан, екі қатарлы. **Екі қанат, бір құйрық.** Құстың тұрпаты. **Екі қойың бір сом.** Бәріне нежұрайлы. **Екі қолға бір жұмыс [күрек].** «Әйтеуір бір жұмыс табылар» деген мағынада. **Екі қолы алдына сыймады.** Қарап отыра алмады, іші пысты. **Екі қолы жағасында.** Арпалысты, күресті, тайталасты. **Екі қолын артына байлады.** Тұтқындыды, тұтқынға алды. **Екі қолын бос**

салды. Бос жүрді, текке сандалды, еңбексіз, шаруасыз болды. **Екі қолын [қол] жайды.** а) Тіленіп сұранды, емінді. ә) Бата берілгенде, Алладан дұға қылғанда тілек, дұға қабыл болсын дегенді білдіретін қымыл-ишаратпен алақанын бетіне қаратып екі қолын кеуде тұсына ұстады. **Екі қолын танауына тығып қалды.** Барынан айырылды, алданды, жер соқты. **Екі қолын төбесіне қойды.** Мүлде безді, түңілді. **Екі қошқардың басы бір қазанға сыймады.** Ынтымағы жараспады, татулықты білмеді, екі мықты бір отыра алмады, бірін-бірі сыйламады. **Екі қоянды бір таяқпен ұрып алды [өлтірді].** Жолы бола кетті; бірден екі шаруаны бітірді. **Екі құлағы бар еді.** Түгі жоқ кедей еді. **Екі құлағынан басқа адал қарасы жоқ.** Тақыр кедей. **Екі құлағынан күн көрінді.** Қатты арыды, жүдеді. **Екі құлағы тарс бітті.** Түк естімей қалды, тас керең болып қалды. **Екі құшақ айқасты.** Құшақтасты. **Екі мүшел.** Жыырма бес жас. **Екінің бірі.** а) Кез келген адам, әркім, бәрі. ә) Не ол, не бұл; әйтеуір біреуі. **Екінің бірі біледі [мәлім].** Бәрі құлағдар, бәріне мәлім. **Екінің бірі, егіздің сыңары.** Кез келген адам, әркім, бәрі. **Екінің бірінде.** Үнемі, әр кез. **Екі ойлы болды.** Әрі-сәрі болды, күдіктенді, күмәнданды. **Екі оқты болды.** Екі ойлы болды, дағдарды. **Екі оқтыланды.** Не қыларын білмеді, дағдарды. **Екі оқтылау.** Әрі-сәрілеу, екі ұшытылау. **Екі он бес.** көне. **Отыз.** Екі орап алды. Асып түсті, маңына жуытпады. **Екі ортаға [араға] сынадай қағылды.** Кілікті, соқтықты, қыстырылды. **Екі ортада.** а) Бұл мезетте, екі арада. ә) Ақырында, соңында. б) Аралықта, әрі-сәрі. **Екі оттын арасында [ортасында] қалды.** Екі жақтың да айтқанына қарсылық білдіре алмады, бір жағына шыға алмады. **Екі өкпесін [аяғын] қолына алды.** Асыққан, қуанған кісінің аяғы-аяғына жұқпай жүгіруі, асығуы туралы айтылады. **Екі өлді.** Әбден қапаланды, одан әрі азаптанады. **Екі өркеші баладай.** Өркештері үлкен, семіз. **Екі өркешін қом басқан.** бейн. Май жынап, әбден қомданған семіз түіе туралы айтылады. **Екі палаталы жүйе.** қоғ. саяси. Жалтырттық өкілетті орган - парламенттің құрылымы. **Екі рөкат намаз.** діни. Намаз оқу барысында бірнеше рет қайталанатын қимылдар мен сурелер жиынтығы. **Екі сөзге келмеді [келген жоқ].** а) Бірден, сол бойда келісті, көнді, айтқанын істеді. ә) Ай-шайға келмеді, төбелесе кетті. **Екі сөзді [сөз] көтермеді.** Әзіл-қалжыңды түсінбеді, басынан сөз асырмады. **Екі сөздің бірінде [бірі].** Үнемі, ұдайы, әр кез. **Екі сөз жоқ.** Тұрақты; айтқанына, уәдесіне берік. **Екі сөйлемеді.** Айтқан сөзінде тұрды, сертке берік болды. **Екі танауы едірендеді.** Қуанды, мақтаншы сезімі биледі. **Екі тарып болды.** жерг. Екіге жарылды, екі жікке бөлінді. **Екі туып, бір қалғаны.** Бірге тұған бауыры, жанашыр жақыны. **Екі туып, бір қалғаны жоқ.** Туысқан емес, жанашырлық көрсететіндей жақыны емес. **Екі тізгін, бір шылбыр [айыл].** Ынтымақты ел-жұрттың ерік-билігін, билік тізгінін ұстау, ел-жұрттың көш басшысы болу мәнінде айтылады. **Екі ұрты суалды.** а) Мұсырайды, ұнатпады. ә) Арыды, жүдеді. **Екі ұртының бірі қан, бірі май болды.** Бір қылығы жақсылық, екіншісі жамандық әкелді. **Екі ұрық.** а) Дудамал, екіталай, неайбыл. ә) Бірде олай, бірде былай, құбылмалы, өзгермелі. б) Шалық, есуас, жынды. **Екі ұрықтау.** Есуастау, жындылау, шалықтау. **Екі үйге бір қазан астырды.** Шаш ал десе, бас алды, асыра сілмеді. **Екі шайнап, бір жұтты.** Бір қаққаннан қалдыр-

майды, еш қиындықсыз ұмаждай салады. **Екі шоқып, бір қарады. Сақтық жасады. Екі ішек, он бір перне, бір тиек.** бейн. **Домбыра.**

ЕКІАҒАЙЫНДЫ зат. сөйл. **Ақпан.**

ЕКІБАСТАН үст. 1. Ежелден, о бастан, әуелден; бұрыннан, баяғыдан. 2. Онсыз да, ешкімнің көмегінің.

ЕКІДЕН үст. Екі-екіге бөлініп, жұптасып.

ЕКІДЕН-ҮШТЕН үст. Екеу-үшеу болып бірігіп, топтасып.

ЕКІ-ЕКІДЕН үст. 1. Екеу-екеу етіп, қосарлап. 2. Екеу-екеу болып, жұптасып.

ЕКІЖАҚТЫ сын. 1. Екі жағынан бірдей, екі жақтан. 2. Өзара, ерсілі-қарсылы. 3. ауыс. Әрі-сәрі, солқылдақ; қайшылықты.

Екіжақты бұрыш. геом. Бір түздуден шыққан екі жарты жазықтықтан құралған кеңістіктегі фигура немесе осы екі жарты жазықтықпен шектелген кеңістіктің бөлігі; ортақ түздуден шығатын, екі жарты жазықтықтан жасалған кескі; фигура. **Екіжақты диск.** инф. <ағыл. double-sided disk> Екі жағына да жазуға болатын диск. **Екіжақты келісім.** саяси. Екі жақ үшін де орындалуы міндетті келісім. **Екіжақты клиринг.** экон. Қарсы талаптарды өздерінің орталық банктері арқылы өзара есепке алу туралы екі елдің үкіметтері арасында жасасылған келісім. **Екіжақты қатынастар.** Екі жаққа ортақ байланыс, алыс-беріс. **Екіжақты құжат.** Екеуіне ортақ, жауапкершілігі бір құжат. **Екіжақты симметрия.** физ. <лат. simmetria> Дененің бір жазықтықта екі жаққа бөлінген екі бөлімінің өлшемдестігі.

Екіжақты шарт. экон. Екі жақ үшін де орындалуы міндетті келісім; екі жаққа бірдей шарт.

ЕКІЖАҚТЫҚ зат. Байланыс арнасы бойынша екі бағытта бір мезгілде хабар тарату процесі.

ЕКІЖАРЫЛУ зат. кен. <лат. bifurcus> Кез келген сапалы жөндеулерде кең мағынада қолданылатын ұғым.

ЕКІЖҮЗДІ сын. 1. Екі жағында да жүзі бар. 2. ауыс. Сөзінде тұрақ жоқ, бірде олай, бірде бұлай сөйлейтін; қу, зымиян.

ЕКІЖҮЗДІЛЕН=ет. Сұрқиялану, сұмтайылану.

ЕКІЖҮЗДІЛІК зат. Құлық, айлакерлік, сұрқиялық.

ЕКІҚАБАТ сын. Аяғы ауыр, жүкті (әйел).

ЕКІЛ сын. жерг. Жігерлі, қайратты.

ЕКІЛЕН=ет. 1. Көтерілу; еліру, қызу.

2. Екпіндеу, қарқындау, күшею, үдей түсу. 3. Қайраттану, құлшыну, өршелену.

ЕКІЛЕНДІР=ет. Қыздыру, шабыттандыру; масаттандыру.

ЕКІЛЕНДІРУ Екілендір етістігінің қимыл атауы.

ЕКІЛЕНТ=ет. Біреуді елірту, қыздыру.

ЕКІЛЕНТУ Екілент етістігінің қимыл атауы.

ЕКІЛЕНУ Екілен етістігінің қимыл атауы; еліру.

ЕКІЛЕП-ҮШТЕП үст. Екеу-үшеу болып, екіден-үштен топтасып.

ЕКІЛЕС=ет. Сөз таластыру, айтысу, дауласу.

ЕКІЛЕСУ Екілес етістігінің қимыл атауы.

ЕКІЛІСІ сан. ескікіт. Екеуі.

ЕКІЛІК зат. пед. Оқушылардың біліміне (тәртібіне) қойылатын ең төменгі баға, балл.

ЕКІЛІК² зат. инф. <ағыл. binary> Екі компоненттен тұратын кез келген жүйеге қатысты.

Екілік ағын. инф. <ағыл. bit stream> Байланыс желісі бойынша берілетін екілік цифрлардың үзіліссіз тізбегі. **Екілік арифметика.**

инф. Екілік санау жүйесінде берілген сандар арифметикасы. **Екілік ауыстырып қосқыш.**

инф. <ағыл. bit switch> Бір екілік разрядтан тұратын және екі қалып-күйі (қосу-ағыту, иә/жоқ) бар логикалық ауыстырып қосқыш.

Екілік бөлшек. инф. <ағыл. binary fraction> 2 санының дәрежелері қолданылатын бөлшек.

Екілік бөліктеу. инф. <ағыл. binary split> Кейбір мәселелерді шешу үшін қолданылатын итерациялық әдіс. **Екілік бұтақ.** инф. <bynary tree> Әр тармағы екі бұтақтан артпайтын ағаш құрылымының пішіні. **Екілік жазба.**

инф. <ағыл. binary notation> а) Нөлдер мен бірліктердің тізбегі түріндегі жазба. ә) Сандарды екілік санау жүйесінде ұсыну.

Екілік жүйе. инф. <ағыл. bynary system> Екілік белгілер 1 мен 0-ді айна пайдаланатын, негізгі 2 саны болып келетін позициялық санау жүйесі. **Екілік санаушы.** инф. <ағыл. binary counter> Өзінің шығысындағы импульс тізбегін шығыс өткізгіштеріндегі сәйкес сигналдар тізбегіне түрлендіретін тізбек. **Екілік семафор.**

инф. <ағыл. binary semaphore> Ең жоғарғы мәні 1-ге тең болатын семафор. **Екілік система.** матем. **Екілік жүйе.** **Екілік сұраныс.** инф. <ағыл. binary request> Іздестіру нышандарының саны екіге тең көп аспектілі сұраныс. **Екілік таңба.** инф. <ағыл. binary character – екілік цифр> Жолдағы қате символды дұрыс символға алмастыруға арналған символ. **Екілік ұсыну.** инф. <ағыл. binary-coded representation> Ақпаратты екілік кодта ұсыну мәліметтерді компьютер жадына ұсынуының негізгі тәсілі. **Екілік файл.** инф. <ағыл. binary file> Компьютерде пайдаланылатын символдардың стандартты жинағымен шектелмеген кодтары бар файл; ASCII-де пайдаланатын мәндерге кірмейтін сандық мәндерді пайдаланатын екілік кодтардан тұратын мәліметтер файлы.

ЕКІЛІК-ОНДЫҚ КОД. инф. <ағыл. binary-decimal code> Ондық санау жүйесінде берілген мәліметтердің әрбір цифрын, ондық нүктесін немесе санның таңбасын бірдей мөлшерлі (әдетте, төртке тең) екілік тізбектер арқылы көрсететін шарттаңба.

Екілік-ондық түрлендіргіш. инф. <ағыл. binary-todenary converter> Кірістік екілік сигналдарды, дисплейде сандық мәндерді ондық пішінде бейнелеуге мүмкіндік беретін электрлік тізбек. **Екілік-ондық түрлендіру.** инф. <ағыл. binary-to-decimal conversion> Сандарды санаудың екілік жүйесінен санаудың ондық жүйесіне ауыстыру.

ЕКІЛІ-ҮШТІ сын. сөйл. **Екі-үш.**

ЕКІМҮШЕ зат. матем. Екі бір мүшенің алгебралық қосындысы.

ЕКІМҮШЕЛІК зат. матем. <лат. bi-екі рет, қос, грек, nome-бөлік> Екі мүшеден құралған сан.

ЕКІМЫНДЫҚ зат. Екі мың теңгелік ақша.

ЕКІНДІ зат. 1. сөйл. **Екінші.** 2. Аспан күмбезінің батыс жақ шеті, көкжиекке таяу жері. 3. діни. Бесін мен ақшам арасындағы мезгілде оқылатын намаз; намаздыгер.

Екінді намазы. діни. Құн батуға тақалып, заттың көлеңкесі өзінен екі есе ұзарған кезде оқылатын мұсылманның бес уақыт парыз намазының бірі.

ЕКІНДІК зат. сөйл. **Екінді.**

ЕКІНДІЛІК зат. сөйл. **Екінді.**

ЕКІНЕПТЗДІ сын. хим. Металға ауыса алатын екі сутекті қишқылы.

ЕКІНТІ зат. Бесін мен ақшам арасындағы мезгіл.

Екінті еңкейді. Құн еңкейіп, қараңғылық түсе бастады.

ЕКІНШІ сан. 1. Заттың бірден кейінгі кезекті есебін білдіретін реттік сан. 2. Келесі, бұдан кейінгі, одан соңғы. 3. Қарсы беті, қарама-қарсы жағы. 4. ауыс. Бұдан былай, ендігәрі.

5. ауыс. Бөлек, басқа, бөтен. 6. ауыс. Басқаша, ерекше, жаңаша.

Екінші ауыздылар. биол. <лат. deuterostomia> Қос жақты симметриялы омыртқасыз жануарлардың бір тобы. **Екінші әйел алу.** Бірінші әйелдің үстінен тағы әйел алу, тоқал алу. **Екінші бір.** Басқа бір, тағы бір. **Екінші деңгейдегі банк.** экон. Мәртебесі төмен (мемлекеттік емес) банк. **Екінші жағынан.** Басқаша қарағанда, сонымен бірге. **Екінші жақ.** лингв. Заттың екінші бір субъектіге тән екендігін білдіретін жіктік және тәуелдік жалғауларының грамматикалық көрсеткіші. **Екінші интернационал.** тар. совет. 1889 жылы Парижде Социалистік партиялардың халықаралық бірлестігімен құрылған интернационал. **Екінші класты аэродром.** әск. Авиацияның және елдің әуе шабуылына қарсы қорғанысының жойғыш авиациясының авиациялық бөлімін немесе бөлімшелерін орналастыруға арналған аэродром. **Екінші космостық жылдамдық.** астрон. Ғарыш аппараты Жердің шеңберінен шығып, Құннің жасанды серігіне айнала алатын минималды жылдамдық (яғни 11,186 км/сек). **Екінші күн.** сөйл. **Сейсенбі.** **Екінші рет.** Бұдан соң, осыдан кейін. **Екінші рет зақымдану ошағы.** әск. Ядролық қарудың және басқа зақымдаушы құралдардың зақымдау факторлары әсерінен пайда болатын ошақ. **Екінші рет тотығу.** кен. Сұйық металдың ауызу, құю және кристалдануы кезіндегі тотығуы. **Екінші реттік дене қуысы.** <грек. koiroma> Көп жасушалы жануарлардың (молоскілер, буылтық құрттар, қылтанжақтылар, тікентерілер, жартылай хордалылар, хордалылар) денесі мен ішкі мүшелері аралығындағы қуыс. **Екінші текті электродтар.** физ. Әлеуеттері электрод бетінде электрхимиялық тепе-теңдік орнатуға қатысушы анионның белсенділігімен анықталатын электродтар. **Екінші эшелон.** әск. Шабуыл барысында соққы күшін істету, қорғаныстың беріктігі мен белсенділігін арттыру, сондай-ақ бірінші эшелондағы шығынға ұшыраған кейбір бөлімшелерді (бөлімдерді) ауыстыруға арналған әскердің қрыс ретіндегі бір бөлігі. **Екінші тың.** поэт. Қой шаруашылығы. **Екінші тіл.** лингв. Алғашқы меңгерген тілден кейінгі тіл.

ЕКІНШІДЕ үст. Бұдан былай, алдағы уақытта, келешекте.

ЕКІНШІДЕЙ үст. сөйл. Бұдан кейін, осыдан соң; екіншілей.

ЕКІНШІДЕН мод. Екінші жағынан; сонымен бірге; тағы да.

ЕКІНШІЛЕЙ үст. Бұдан кейін, осыдан соң; ендігәрі.

ЕКІОЙЛЫ: екіойлы болды. Дудәмалданды, іске бел шешіп кірісуге батылы жетпеді, сенімсіздік етті, қоңілі тұрақтамады.

ЕКІОРТАДА үст. 1. Екі аралықта, екеуінің арасында, ортасында; екі арада. 2. Бұл мезгілде, осы уақытта. 3. ауыс. Бір нәрсенің кесірінен, салдарынан; екі арада. 4. ауыс. Тектен-текке, бостан-босқа.

ЕКІРЕНДЕ=ет. сөйл. **Әкіреңдеу.**

ЕКЮСБТІ сын. тех. Екі осі бар.

ЕКІРЕҢДЕУ Екіреңде етістігінің қимыл атауы.

ЕКІСӨЗДІ сын. жағымсыз. Сөзінде тұрақ жоқ, пәтуасыз, өтірікші.

ЕКІТАЛАЙ үст. 1. Бір нәрсенің болар-болмасы, жүзеге асуы белгісіз, күмәнді; неғайбіл. 2. Не әрі емес, не бері емес; әрі-сәрі, дел-сал. 3. а уыс. Қиыншылығы көп, аумалы-төкпелі.

Екіталай жер болды. Қиын-қыстау, қысыл-таяң шақ келді. **Екіталай жерде.** Қиын-қыстау кезде, ауыр шақта болса. **Екіталай заман [кезең].** Басқа ауыршылық түскен шақ. **Екіталай күн туды.** Аумалы-төкпелі заман туды, қиыншылық келді. **Екіталай іс болды.** Қиыншылық басқа түсті.

ЕКІТАЛАЙЛЫҚ зат. Неғайбілдік, белгісіздік, күмәнділік.

ЕКІТҮГЕЙ сын. Міністі, сауырлы.

ЕКІТҮЛДІ: екігiлдi сөздік. лингв. Бір тілдің сөздерін екінші тілге аудару мақсатында жасалған сөздік; аударма сөздік.

ЕКІҮДАЙ сын. 1. Екі дай, екі жік. 2. Әрі-сәрі, дұдамал; екішұты.

ЕКІҮШТЫ сын. 1. Дұдамал, күңгірт, күмәнді. 2. Қайшылықты, солқыдақ, қарама-қарсы.

Екішұты болу. Күмәндану, сенбеу. **Екішұты жауап берді.** Жауабы түсініксіз болды, басын ашып жауап бермеді. **Екішұты сөз.** Түсініксіз, тайақ, солқылдақ сөз. **Екішұты сөйледі.** Басын ашып айтпады.

ЕКІҮШТЫЛАУ сын. Күңгірттеу, дұдамалдау.

Екішұтылау болды. Күмәнданды, сенбеді.

ЕКІҮШТЫЛЫҚ зат. 1. Анық еместік, күңгірттік, дұдамалдық. 2. Белгілі бір жағдаятта екі түрлі түсіңге болатын сөз, сойленіс.

ЕКІ-ҮШ сын. Екі не үш шамалас болжалды сан.

ЕКІ-ҮШЕУ сан. Екі не үш шамалас (мәлішеріндегі) жинақтық сан.

ЕКІ-ҮШТЕН үст. Екіден, шиден,

ЕЛ зат. 1. Халық, жұрт, қауым. 2. Басқа адамдар, көпшілік. 3. Өскен орта, туған жер; ауыл-аймақ, ел-жұрт. 4. Шыққан тегі, негізі; руы. 5. Отан, мемлекет. 6. а уыс. Дос-жар, жақтас, ұрандас.

Ел адамы. Халық, жұрт, көптің бірі. **Ел ағартты.** Халықты, көпшілікті сауаттандырды, оқытты. **Ел ағасы.** Елдің, ауылдың басшысы, ақылшысы, үлкені. **Ел ақтады.** Ауыл-ауылды аралады, ел кезді, қайыр сұрады. **Ел алды.** Көпшілікті, халықты өзіне қаратты, бағындырды. **Ел алдында.** Көпшіліктің ортасында, көптің алдында. **Ел аман, жұрт тынышта.** Жайшылықта, тыныштықта, бейбіт кезде. **Ел анасы.** Елдің, ауылдың үлкені, ақылшысы. **Ел аралады.** Ел ішін кезді, адамдармен жүздесті. **Ел арасы.** Ел-жұрт іші, көпшілік арасы. **Елі аралас, қойы қоралас.** Көріші қоны, тату-тәтті тұратын. **Ел аузына қақпақ [елек] болды.** Көпшіліктің сөзіне тыйым салды деген мағынада. **Ел аузынан.** Жұрттан, халықтан; әркімнен. **Ел аузына ілікті [іліңді].** Жақсы атаққа ие болды, даңқы шықты, атағы жайылды. **Ел аузында.** Жақсы аты жайылған, мақтаулы. **Ел аузындағы.** Жұрттың, елдің жабы, есіндегі. **Ел аузында жүретін [жүрген].** Көпке таныс, белгілі, әйгілі. **Ел аулаққа.** Көзден таса, оңаша жерге. **Ел аяғы басылды.** Жүріс-тұрыс тоқталды, тынышталды. **Ел әдебиеті.** әдеб. Ауыз әдебиеті. **Ел бағу.** Көпшілікке бас болу, басшылық ету. **Ел**

бағына туды. Еліне, халқына қалаулы азамат болды, елдің қамын ойлады. **Ел бақты.** Елді асырады, халқының қамын ойлады. **Ел бастады.** Халыққа жолбасшылық жасады. **Ел басқарды.** Халыққа басшылық, билік етті, басқару орнында болды. **Ел басқару.** Халыққа басшылық ету, билік жүргізу. **Ел басы.** Ел басқарушы, халыққа басшылық етуші (адам). **Ел басына күн туды [іс, ауыртпалық түсті].** Халық ауыр жағдайға душар болды, қиын-қыстау кезге шығады. **Ел белгісі.** Елдің, әдет-ғұрты, дағдысы. **Ел бетіне қарай алмады.** Қатты ұялды, жер болды. **Ел бетін көрмеді.** Елге оралмады. **Ел бетін көрмейтін [көрместей] қылды.** Ұятқа қалдырды, қара бет қылды. **Ел биледі.** Халыққа билік жүргізді, ел басқарды. **Ел билеу.** Мемлекет басқару, халыққа басы болу. **Ел билеуші.** Ел басқарушы, жұртқа билік жүргізуші. **Ел болды.** а) Халық болып бірікті, басын құрады. ә) Тату-тәтті, ынтымақты өмір сүрді. **Ел болудан қалды.** Береке-бірлік кетті, бет-бетімен кетті. **Ел болып [боп].** Бүкіл халық бірігіп, бірлесіп. **Ел бұзатын [бұзарлық] іс.** Ел арасына іріткі салатын іс-әрекет, ерсі қылық. **Ел бұзғыш [бұздырғыш].** Ел ішіне іріткі салғыш. **Ел бұзу.** Елдің арасына іріткі салу, араздастыру. **Ел бүлдіргіш.** Ел арасын бұзғыш, бүлік салғыш. **Ел бүлінді.** Елден береке-бірлік кетті. **Ел біткен.** Бүкіл жұрт, барша халық. **Ел бітті.** Жағалай ел қонды. **Ел біріншілігі.** спорт. Елді түгел қамтитын спорт жарысы. **Ел газеті.** бейн. Бүкіл елге тарайтын газет, басты ресми баспа органы. **Елге аян [белгілі].** Көпшілікке белгілі, танымал. **Елге бақие.** Ел-жұртқа қарады, қамқор болды. **Елге бас ие болды.** Басын, ақылшы болды. **Елге бүлік салды.** Елдің тынышын алды, берекесін кетірді. **Елге еңбегі сінген.** Ел-жұртты үшін көп жұмыс істеген, пайда келтірген. **Елге жайды.** Көпшілік арасына қауесет таратты. **Елге жанасты.** Елге жақындады, бірге болды. **Елге жел беруші.** Елді айдап салушы, үгіттеуші. **Елге қарар беті жоқ.** Ұятқа қалды, масқара болды. **Елге санат салды.** Елге салық салды, міндеттеді. **Елге сыймады.** Қайда жүрсе де, сүйкімі болмады. **Елге танылды.** Көпшілікке белгілі болды, ел-жұрт білді. **Елге түсті.** Ел арасында болды, аялдады. **Елге шықты.** Ел аралады, адамдардың арасында болды. **Ел ғұрпы.** Елдің, халықтың салты, әдет-ғұрты. **Ел дамуы.** Елдің, мемлекеттің өркендеуі, әл-ауқатының артуы, өсуі. **Елде жүрген.** Ел арасындағы, ел аузындағы. **Елден шыққан.** Елден безген, бізақы. **Елден асқан.** Жұрттан озған, бәрінен ала кеткен. **Елден безген.** Туған-туыстан, өз ортасынан қашақтаған (адам). **Елден елге жүрді [елден елді аралады].** Жағалай қыдырды; ауыл-аймақты аралады. **Елден ерек [ерекше].** Ерекше, айрықша. **Елден шықты.** а) Ел ішінен ұзап кетті, жол жүрді, сапар шекті. ә) Ел ішінен, халық арасынан табылды. б) Адам болудан кетті, бұзылды. **Елді алып есіру.** Жұртты аузына қаратып, бәрін тындырып келгендей болып қораздану. **Елді аузына қаратты.** а) Көпшіліктің, назарын аударды, иешен сөйледі. ә) Айтқанын істетті, еркіне көндірді; билеп-төстеді. **Елді құртқан.** Қу, сұм, сұмырай. **Елдің ағаруы.** Сауаттану, сауатын ашу. **Елдің алды болды.** Бәрінен озды, алдына жан салмады. **Елдің алдына түсті.** Алға шықты, озды. **Елдің атын ерттеп өтті.** Кішіпейіл, елгезек болып, көпке қызмет етті. **Елдің бетін қалай көремін.** Елге қарайтын бет жоқ, ұят, масқара болды деген мәнідегі сөзқолданыс. **Елдің есінде қалу.** Елдің

жадында қалу, елі ұмытылмау. **Елдің жоқтаушысы.** Халқының, елінің мүддесін ойлаушы. **Елдің жүгі.** Парыз, міндет. **Елдің күты.** Елдің берекесі, бақыты, ырысы. **Елдің мінезі.** Елдің әдет-ғұрты, дағдысы. **Елдің салты.** Елдің әдет-ғұрты дәстүрі. **Елдің тұтқасын ұстады.** Ел биледі, жұртқа басшылық етті. **Елдің шаңына ере алмады.** Қалыс қалды, ел қатарында бола алмады. **Елдің шеті.** Туған жер, атамекеннің шет-пұшпағы. **Елдің іргесі бұзылды.** Бірлік кетті, құрыды, жойылды. **Ел емес.** Дұшпан, қас. **Ел еңсесі көтерілді.** Ел-жұрт есін жиыды, қалтына келді, тұрмыс-тіршілігін түзеді. **Ел еркесі.** Еліне жағымды, көпшілік жақтаған адам. **Ел есінде.** Халықтың жадында. **Ел етті [қылды, жасады].** Халықтың басын біріктірді, ұйымдастырды, жинады. **Ел жақтаған.** Ел соғына ерген, елге сыйлы (адам). **Ел жапсары.** Ауыл-аймақ жайы, өңгімесі. **Ел жата.** Тұн іші, ұйықтайтын кез. **Ел жатты.** Ел ұйқыға кетті. **Ел жебеді.** Көпшілік тілеуін тіледі, қолдады. **Ел жиды.** Өзіне жақтас, сөзін сөйлейтін жұртты топтастырды. **Ел жылатты.** Елге ауыртпалық түсірді, сорын қайнатты. **Ел именді.** Жұрт тайсады, қарсы келуге қайлықты, жасқанды; бетіне айтуға ұялды, қымсынды. **Ел кегі жауға кетпес.** Елін, жерін жауға бермейді, қорлаптайды, есесін қайтарады деген мағынада. **Ел кезді.** Ел аралады, ауыл-ауылды шарлады; ел ақтады. **Ел керегін жоқтады.** Халқына қызмет етті, қамын ойлады. **Ел көзі.** Көптің, ортаның ой-пікірі. **Ел көзінен аулақтады.** Көпке көрінбей оңашаланды. **Ел көзіне түсті.** Көпшілікке танылды. **Ел көрді.** Ел аралап, өзге елдің, жұрттың тұрмысымен таныс болды. **Ел көшті.** Ауыл қоныс аударды, ескі орыннан көтерілді. **Ел көшті [қашты], жау жетті.** Жан алқыма алды, қысты, тықсырды; асықтырды. **Ел кубогы.** спорт. Елдің жарыс жеңімпазына арналған жүлдесі. **Ел кісісі.** Елдің сыйлы, ақылшы, тәжірибелі адамы. **Ел қақсатты.** Көпшілікті зарлатты, азапқа салды. **Ел қамдады.** Топ құрды, топтанды. **Ел қамқоры.** Халықтың қорғаушысы, жанашыры. **Ел қамын жеді [ойлады].** Халықтың жағдайын ойлады. **Ел қамын ойлау.** Халықтың жоғын жоқтау, ел мүддесін ойлау. **Ел қарасын көрді.** Еліне оралды, туған жеріне қайта келді. **Ел қарату.** Елге өзінің сөзін сойлету, жақтас ету. **Ел қатарлы.** Өзге жұрт сияқты; біреуден ілгері, біреуден кейін. **Ел қатарына [санатына] қосылды [кірді].** Жұрт қатарлы тіршілік етті, адам болды; жұртпен теңесті. **Ел қондырды.** Белгілі бір жерге, аймаққа халықты қоныстандырды. **Ел қорғады.** Ел-жұрттың жау қолына бермеді, қарсы тұрды. **Ел қорғау.** Ел-жұрттың жау қолына бермей, қарсы тұру. **Ел қорғаны.** Ел-жұртты қорғайтын қамқоршы, ер-азамат. **Ел құлағы елу.** Ел арасында, көпшілік болған жерде құпия сақталмайды; бірі болмасы бірі естиді деген мағынада. **Ел құлағын түрді [тоқты].** Елге ете қалды; тосын хабарға құлақ бұрды. **Ел қыдырды.** Ауыл аралады; бір үйден шығып, бір үйге кірді. **Ел қылды.** Басын біріктірді, мемлекет етті. **Ел мен жер.** Отан, ел-жұрт, туған жер. **Ел намысы.** Елдің абыройы, халық мүддесі. **Ел орнына отыра.** Кеш түсе, ымырт жабыла, ед аяғы басыла. **Ел рухы.** Бір елдің болмыс-бітімін көрсететін патриоттық сезім, рухани өзек. **Ел санады.** Қатарға қосты, тең санады. **Ел сандалды.** Халық әбгерге түсті, тыныштық көрмеді. **Ел сөзі.** Халықтың, көпшіліктің пікірі, мүддесі. **Ел сөзін сөйлеуші.** Елді жақтаушы, елге жанашыр адам.

Ел сұрады. көне. *Ел биледі, билік жүргізді. Ел сыйлаған. Ортасына қадірлі. Ел сынағыш. Өзелер туралы пікір айтқыш. Ел сілкінді. Жұрт түңді, безді. Ел табыны ауды. Ауыл көшті, іргесін көтерді. Ел [жұрт] тану. Душпаным, көзқарас. Елтаныды. Халықпен араласып, жақсы-жаманды көрді, танып білді. Ел таразысын аңдамады. Келеге түсеміз, талқыға түсіп, сөзге ілінеміз деп ойламады. Ел тарту [тартушылық]. Көпшілікті өз жағына шығару. Ел тартысты. Халық талас-тартысқа түсті, өзара келіспеді. Ел тұтқасы. Елді ұйымдастыра білетін, елге бас болатын (адам); ел ұйытқысы. Ел тұтқасын ұстады. Елге басшылық етті, жол көрсетті, береке-бірлігін сақтады. Ел түбіне жетті. Елді аздырып-тоздырды, құртты. Ел [іші] тыныш [болды]. Ел іші берекелі, тату болды. Ел ұйытқысы болды. Халықтың бірлігін, тұтастығын сақтады. Ел ұйытқысын бұзды. Ел ішіне іріткі салды, бұлдірді. Ел ұйытқысы шайқалды. Ел ішінің ынтымағы кетті, тыныштығы бұзылды. Ел ұлы. Халықтан шыққан азамат, елінің алдында еңбегі зор, беделді тұлға. Ел ұстады. Жұртқа басшылық жасады, билік етті. Ел үстінде. Халықтың мойнында, елдің есебінде. Ел үстінде жүрді. Ел басқаруға араласты, басшылық қызметте болды. Ел үстінен күн көру. Жұртты қанап тіршілік ету, есебінен өмір сүру. Ел үшін еткен еңбек. Ел мүддесі үшін сіңірген, істелген жұмыс. Ел үшін туған [өмір сүрген]. Елінің қорғаны, қамқоршысы. Ел шапты. Басқа бір елді жаулап алды, тонады. Ел шетіне өрт салды. Ел ішіне іріткі салды, бүлік шығарды, араздастырды. Елырысы. Көпшіліктің несібесі, байлығы. Елі азғанның жері азған. Береке-бірлігі жоқ жұрттың дәулеті де жоқ деген мағынада. Елі алақанға қондырған. бейн. Елдің маңдайына біткен асыл, біртуар (тұлғалары туралы). Елім дейтін. Елге жан аштың, ел мүддесіне қызмет ететін (адам). Елім деп еңіреді. Елі үшін жан аямады, барын салды. Елін [Отанын] сапнады. Елін жауға қолдан бермеді, елінің тыныштығы үшін жанын қиюға барды; елінің жауына жағынбады. Елін тынға саудалады. Отанына опасыздық жасады, елін біркүндік қамына айырбастап жіберді, сатқындыққа барды. Елінің жоғын жоқтап, мұңын жырлады. Халық қамын жеді. Ел іргесі бекіді. Елдің жағдайы түзелді, өзінөзі келді, шекарасы мықты болды. Ел іргесін сақтады. Халықтың бірлігін, тыныштығын ойлады. Ел іргесі нығайды. Мемлекет күшейді, халықтың тұрмыс-тіршілігі жақсарды. Ел іргесі сөгілу. Елден бірлік кету, тұтастығы жойылу, ел болудан қалу. Ел іші. Ел ортасы, халық арасы. Ел экономикасы. экон. Мемлекеттің шаруашылығы, өндірісі, қаражат-қаржысы.*

ЕЛАМАНСҮЙЕК зат. балық шар. Балықтың саға тұсында болатын екі жағы үшкір, ортасы жалтақ, 2-3 елідей сүйек.

ЕЛ-АНА зат. бейн. Туған ел, оскен жер.
ЕЛАРАЛЫҚ сын. Екі не көп елге қатысты, бірнеше елге тән.

Еларалық байланыс. Екі ел арасындағы алыс-беріс, қарым-қатынас. **Еларалық бірлестіктер нарығы** экон. Экономикалық айырбастың ерекше формалары мен шарттары, терең еңбек бөлінісі арқылы байланысқан, бірнеше мемлекеттердің қатысуымен құрылған нарық.

ЕЛАТ зат. ескікіт. Ел-жұрт.

ЕЛАУАДАН үст. жерг. Баяғыдан, атам заманнан.

ЕЛБАСЫ зат. жаңа. <лат. praesidens> Мемлекет басшысы, президент.

ЕЛБЕГЕЙ үст. жерг. Тез, жылдам, шашпаң; жеңіл.

ЕЛБЕП зат. көне. Түркі тілдес халықтар арасындағы жергілікті әкімнің лауазымы.

ЕЛБЕ-ДЕЛБЕ: елбе-делбе болды. Алқам-салқам жүрді, қалай болса солай болды.

ЕЛБЕ-ЖЕЛБЕ үст. *Елбе-делбе.*

ЕЛБЕК елік. Жалпылдаған, елбектеген қимылды бейнелейтін сөз.

Елбек қақты. а) Жалп-жұлп етті, бұлғақ қақты, елбектеді. ә) Тез-тез қимылдады, дедек қақты, ұшып-қонды.

ЕЛБЕК-ЕЛБЕК елік. Жалп-жұлп етіп, қайта-қайта елбек қаққан қимылды бейнелейтін сөз.

ЕЛБЕКТЕ= ет. 1. Елбең-елбең ету, елбек қағу. 2. Қол-аяғын ербеңдету, тырбыңдау; талтыну. 3. Қаңғалақ қағу, ұшып-қону, жан шығу. 4. ауыс. Жаны қалмау, бәйек болу, қалбалақтау.

ЕЛБЕКТЕУ Елбекте етістігінің қимыл атауы, бәйек болу, қалбалақтау.

ЕЛБЕЛЕК сын. Ұшып-қонған, тұрақсыз.

ЕЛБЕЛЕКТЕ= ет. 1. Аяқ-қолын ербеңдету, тырбыну; қалтаң-құлтаң ету. 2. Жалп-жалп ету, елбек қағу. 3. Қаңғалақ қағу, ұшып-қону; қалбалақтау. 4. ауыс. Асты-үстіне тұсу, бәйек болу, жаны қалмау. 5. ауыс. Сасып-абдырау, не істерін білмеу.

ЕЛБЕЛЕКТЕУ Елбекте етістігінің қимыл атауы; қалбалақтау.

ЕЛБЕЛЕҢ елік. Елбең-елбең еткен қимылды бейнелейтін сөз.

Елбең қақты. сөйл. *Елбек қақты.*

ЕЛБЕЛЕҢДЕ= ет. сөйл. *Елбекте.*

ЕЛБЕЛЕҢДЕС= ет. Елбектеу, елбең-елбең етісу.

ЕЛБЕЛЕҢДЕУ Елбеңде етістігінің қимыл атауы.

ЕЛБЕҢ елік. Ербеңдеген, желп-желп еткен қимылды бейнелейтін сөз.

Елбең етті. Селтең қақты, ербеңдеді. Елбең қақты. а) Жел екінімен теңселді, шайқалды, ыргалды; елбеңдеді. ә) Бәйек қақты, құрақ ұшты, жаны қалмады.

ЕЛБЕҢДЕ= ет. 1. Ыргалу, теңселу; желп-желп ету. 2. Көлбеңдеу, қараң-қураң ету. 3. Селтең-селтең ету, ербеңдеу. 4. Қаңғалақ қағу, ұшқалақтау, жеңілтектеу. 5. ауыс. Жаны қалмау, қалбалақтау, бәйек болу.

ЕЛБЕҢДЕТ= ет. Елбең-елбең еткізу, жалпылдау.

ЕЛБЕҢДЕТУ Елбеңдет етістігінің қимыл атауы.

ЕЛБЕҢДЕУ Елбеңде етістігінің қимыл атауы.

ЕЛБЕҢДІК зат. Елбең-елбең етушілік, елбең қағушылық.

ЕЛБЕҢ-ЕЛБЕҢ елік. Елбеңдеп, қаңғалақ қаққан қимылды бейнелейтін сөз.

Елбең-елбең етті. а) Ербеңдеді, селтеңдеді, қараң-қураң етіп көрінді. ә) Жаны қалмады, бәйек болды, құрақ ұшты.

ЕЛБЕҢ-ЖЕЛБЕҢ елік. Елбеңдеп, желпілдеген күрделі қимылды бейнелейтін сөз.

ЕЛБЕ-СЕЛБЕ сын. Елбе-делбе, алқам-салқам.

ЕЛБЕСІП-СЕЛБЕСІП үст. Бір-біріне көмектесіп, қол ұшын беріп.

ЕЛБЕТ зат. жерг. Бет пішін, әлет.

ЕЛБҰЗАР сын. Ел ішіне іріткі салып жүретін.

ЕЛБІРЕ= ет. 1. Жан-тәнімен берілу, ет-бауыры езілу, елжіреу. 2. Жаны қалмау, елпектеу. 3. Қалп-құлт ету, елбеңдеу; дірілдеу.

ЕЛБІРЕКТЕ= ет. сөйл. *Елбіре.*

ЕЛБІРЕКТЕУ Елбіректе етістігінің қимыл атауы.

ЕЛБІРЕҢКІРЕ= ет. Сәл ғана елбіреу, елпектеу.

ЕЛБІРЕҢКІРЕУ Елбіреңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЕЛБІРЕС= ет. Бір-біріне жан тәнімен берілу, жаны қалмау.

ЕЛБІРЕСУ Елбірес етістігінің қимыл атауы.

ЕЛБІРЕТ= ет. Елжірету, ет-бауырын езілту.

ЕЛБІРЕТУ Елбірет етістігінің қимыл атауы.

ЕЛБІРЕУ Елбіре етістігінің қимыл атауы.

ЕЛГЕЗЕК сын. 1. Тілағыш, екі айтқызбай-тын, жұмыс десе жанын тұран. 2. Пысық, ширақ, тындырымды. 3. ауыс. Жеңіл, жеңілтек. 4. ауыс. Сергек, сезімтал.

ЕЛГЕЗЕКТЕН= ет. 1. Елпең қағу, лытылдау; жеңілтектеу. 2. Серу, жеңілдену.

ЕЛГЕЗЕКТЕНУ Елгезектен етістігінің қимыл атауы.

ЕЛГЕЗЕКТЕУ сын. Тілағыштау, пысықтау, ширақтау.

ЕЛГЕЗЕКТІК зат. 1. Тілағыштық, екі айтқызбай істеушілік. 2. Тындырымдылық, іскерлік, пысықтық. 3. Шапшаңдық, ылдым-жылдымдық.

ЕЛГЕЗЕР¹ зат. Үгінді, ұн, жарма т.с.с. елеу үшін қолданылатын ұсақ торкөз құрал.

Елгезерден өткізді. сөйл. *Електен өткізді.*

ЕЛГЕЗЕР² зат. этн. Үлкен үйден отауларға шоқ таситын жабық ыдыс.

ЕЛГЕЙ зат. көне. этн. Ежелгі дәуірдегі күміс ақша; теңге, жамбы.

ЕЛДЕ-КҮНДЕ үст. Елде, жұртта, халық әдетінде.

ЕЛДЕН-ЕЛПЕ үст. Бір жерден екінші жерге, ауылдан ауылға, көпшілікке.

ЕЛДЕС сын. Елі бір, бір елден. // Бір елден шыққан адам.

ЕЛДЕС= ет. Татуласу, табысу, жарасу, жақтасу.

ЕЛДЕСТІК зат. Бүкіл ел-жұрт болып бас қосушылық, бірігіп тірлік етушілік.

ЕЛДЕСТІР= ет. Араздықты қойғызу, татуластыру.

Елдестіркек елшіден. Ел мен елді табыстыратын, татуластыратын елшінің міндеті деген мағынадағы сөз.

ЕЛДЕСТІРУ Елдестір етістігінің қимыл атауы.

ЕЛДЕСУ Елдес етістігінің қимыл атауы.

ЕЛДЕТ= ет. Ел аралау.

ЕЛДІ сын. Ел бар, халық орналасқан жер.

Елді мекен [қоныс]. Халықтың тұрғын үйлер салынған жерге шоғырлануы; ауыл, қыстақ. **Елді мекен шоғыры.** геогр. Мәдени және тұрмыстық жағынан бір-бірімен тығыз байланысты елді мекендердің (әсіресе қалалардың) шағын аумаққа топтануы, шоғырлануы. **Елді пункт.** Елді мекен, ауыл.

ЕЛДІ-ЕЛІНЕ үст. Әркім әр жаққа, өз елдеріне.

ЕЛДІК сын. 1. Елге тән; халықтық, бұқаралық. 2. Татулық, бірлік, ынтымақтық.

Елдігі кетті [ыдырап кетті]. Елдіктен айырылды, ел болудан қалды. Елдігін сақтады. Бірлігін бұзбады, тату-тәтті тұрды. Елдік намыс.

Елдігін істеді [жасады]. а) Шапағатты пейіл білдірді, қайырымдылық көрсетті. ә) Көп болып көмектесті, жәрдем етті. Жеке бастан артық тұратын бүкіл бір халықтың, ұлттың ар-ождан үні, ар-абыройы. Елдік салты. Елдің әдет-ғұрты, дәстүрі. Елдіктен кетті. Араздасты, жауласты.

ЕЛДІ-КҮНДІ сын. Ел бар, жұрт бар.

ЕЛЕ¹ = ет. Ұн, талқан, құм сияқты майда заттарды електен өткізу.

ЕЛЕ² = ет. 1. Ескеру, құнттау, көңіл болу. 2. Байқау, аңғару, мән беру. 3. ауыс. Құрметтеу, сыйлау, ілтипат көрсету. 4. ауыс. Ұмытпау, естен шығармау.

Елемей кетті. Менсінбей кетті, назар аудармады.

ЕЛЕГЕНСУ Елегенсі етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕГЕНСИ = ет. Көңіл бөлгенсу, ескергенсу.

ЕЛЕГІЗ = ет. 1. Жалғызсырап қорқу, жан-жағына қарау, құлақ тұру. 2. Бір нәрсеге алаң болу, көңілі бөліну. 3. Жалғызсырау, іші пысу, құлазу. 4. Үрейлену, шошу; қауіптену. 5. ауыс. Елеңдеу, аңсау, сағыну.

ЕЛЕГІЗГІШ сын. Елеңдегіш.

ЕЛЕГІЗДІР = ет. Қорқыту, цркіту.

ЕЛЕГІЗДІРУ Елегіздір етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕГІЗУ Елегіз етістігінің қимыл атауы; алаңдау, көңілі бөліну.

ЕЛЕГІЗУШІЛІК зат. Алаң болушылық, елеңдеушілік.

ЕЛЕГІЗІҚІРЕ = ет. Сәл елегізу; елең-деңкіреу, алаңдаңқырау.

ЕЛЕГІЗІҚІРЕУ Елегізіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕГІЗІТ = ет. Алаңдату, елеңдету.

ЕЛЕГІЗІТУ Елегізйт етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕГІШ¹ зат. сөйл. Елеуіш.

Елегіш бет. Қолданылатын електердің торы.

ЕЛЕГІШ² сын. Ескергіш, көңіл бөлгіш; байқағыш, аңғарғыш.

ЕЛЕК¹ зат. 1. Ұн елеітін елеуіш; елгезер. 2. техн. Астық тазалайтын, кен рудасын іріктейтін арнаулы құрал (мәшине). 3. ауыс. Сұрыптау, іріктеу ісі; талғаушылық.

Елекке құйған сумен тең. Зая кеткен, нәтижесіз еңбек. Елекке [ой елегіне, сын елегіне] салды. Ой елегінен өткізді, сын көзімен қарады. Електен [ой, ақыл, ақыл, ақыл-ой, сын елегінен] өткізді. Ірікмеді, сұрыптады, талғады; ақылға салды, жан-жақты ойланды. Електен өткізу. Таңдау, іріктеу.

ЕЛЕК² зат. жерг. Бидайдың қауызы.

ЕЛЕК³ зат. көне. астр. Зодиак шоқ-жұлдызы.

ЕЛЕК-ҚАЛАҚ үст. сөйл. жерг. Елең-алаң.

ЕЛЕКТЕ¹ = ет. сөйл. 1. Елеу. 2. ауыс. Таразыға салу, өлшеп-тішу.

ЕЛЕКТЕ² = ет. жерг. 1. Бағу, күзету.

2. ауыс. Елтілдеу, қалбалақтау.

ЕЛЕКТЕН = ет. Майдалаңу, ұсақталу.

ЕЛЕКТЕУ Електе етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕКТІ сын. Елеуіші бар; елегі бар.

ЕЛЕКТІК сын. спорт. Белгілі бір спорт саласы бойынша додadan додаға өтердегі іріктеу кезеңіне қатысты.

ЕЛЕКШЕ үст. Елекке ұқсап, елек сияқты.

ЕЛЕКШӨП зат. өс. <лат. junpus> Ылгалды, шөл-шөлейтті, сортаңды жерлерде

өсетін, биіктігі 0,8-100 см-дей көпжылдық даражапырақты шөптесін өсімдік.

ЕЛЕКШІ зат. Елек елеуіші; астық тазартушы.

ЕЛ-ЕЛ зат. Көп ауыл, жұрт.

ЕЛЕН¹ = ет. Елеуіштен өтілу, тазартылу.

ЕЛЕН² = ет. Бағалану, көріну, мән берілу.

ЕЛЕНДІ зат. Аралас затты елегенде електен өтетін өнім.

ЕЛЕНУ¹ Елен¹ етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕНУ² Елен² етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕҢ¹ елік. Елеңде дегендегі қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Елең алды. а) Елеңдеді, секем алды, қорықты, үрейленді. ә) Желінді, желікті.

Елең болды. Құлақ тұрді, сақтанды.

Елең еткізді. Таңғалдырды, есте қаларлықтай болды. Елең етті. а) Жалт қарады, мойын бұрды; елеңдеді. ә) Құлақ тұрді; көңіл бөлді, ықылас қойды. б) Мән берді, еледі, ескерді. Елең [күрлы] көрмеді. Елемеді, ескермеді, ойына да алмады. Елең қақты. Елеңдеді, алақтап қарады, сабырсызданды. Елең қылмады. Мән бермеді, ескермеді, елемеді. Елең туғызды. Елеңдетті, алаңдатты.

ЕЛЕҢ² зат. зоол. Дене тұрқы 20 см, салмағы 200 г-ға жуық, тұқы тұқымдас балық.

ЕЛЕҢ-АЛАҢ үст. 1. Таң алды, құлқын сәрі; алагеуім мезгіл. 2. Көмескі, күңгірт; көрінер-көрінбес кез.

ЕЛЕҢ-АЛАҢДА үст. Таң атып келе жатқан шақта, таң сәриде, алағобеде.

ЕЛЕҢ-АЛАҢМЕН үст. 1. Ертемен, таң алдында. 2. ауыс. Алғашқы кезде, бастапқыда.

ЕЛЕҢДЕ = ет. 1. Алаңдап, жан-жағына қарау, айналасына көз тастау. 2. Елең ете қалу, құлақ тұру. 3. Бір нәрсеге алаңдау, көңілі бөліну. 4. Елестеу. 5. ауыс. Білгісі келу, құмарту, ынтығу. 6. ауыс. Қорқу, үрейлену, сескену, секем алу. 7. ауыс. Едіреңдеу, еліру.

Елеңдей күтті. Алаңдап тосты, қарайлады.

ЕЛЕҢДЕГІШ сын. 1. Елең-елең етіп, жан-жағына қарағыш; үріккіш, секем алғыш. 2. ауыс. Жаңалыққа жаны құмар, әр нәрсеге құлақ тұрғыш.

ЕЛЕҢДЕҢКІРЕ = ет. Елеңдей тұсу, алаңдаңқырау.

ЕЛЕҢДЕҢКІРЕУ Елеңдеңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕҢДЕС = ет. Алаңдасу, жан-жағына қарасу, елең-елең етісу, қарағыштау.

ЕЛЕҢДЕТ¹ = ет. 1. Алаңдату, тыңыршыту. 2. Беймаза күйге түсіру.

ЕЛЕҢДЕТ² = ет. Көлбеңдету, ербеңдету.

ЕЛЕҢДЕТУ Елеңдет етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕҢДЕУ Елеңде етістігінің қимыл атауы. Алаңдау.

ЕЛЕҢДЕУШІ зат. Елеңдейтін адам; құлақ тұруші, алаңдаушы.

ЕЛЕҢ-ЕЛЕҢ елік. Жалтақ-жұлтақ, алақ-жұлтақ етіп қараған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Елең-елең етті. Елеңдеді; секемденді.

ЕЛЕҢКІРЕ = ет. Ерекше мән беру, елеу.

ЕЛЕҢ-ҚҰЛАҢ: елең-құлаң қылмады [кылған жоқ]. Елемеді, ескермеді; қаперіне де алмады.

ЕЛЕҢ-СЕЛЕҢ елік. 1. Селтең-селтең, алақ-жұлтақ. //ауыс. Селтең-селтең етіп, бос жүрушілік; көше таптаушылық.

ЕЛЕҢСУ Елеңсі етістігінің қимыл атауы. .

ЕЛЕҢСИ = ет. сөйл. Елеңде.

ЕЛЕҢСІЗ¹ сын. Алаңсыз, қайғысыз, қаперсіз; жайбарақат.

ЕЛЕҢСІЗ² сын. сөйл. Елеусіз, ескерусіз. **ЕЛЕҢСІЗДІК** зат. Жайбарақаттық, алаңсыздық, қаперсіздік; елеусіздік, ескерусіздік.

ЕЛЕҢШІЛ сын. Алаңшыл, елеңдегіш.

ЕЛЕҢІТ = ет. сөйл. Елеңдеу, елегізу.

ЕЛЕП-ЕКШЕ = ет. 1. Елеу, екішеу, тазалау. 2. ауыс. Сын елегінен өткізу; сұрыптау, іріктеу, таңдау.

ЕЛЕП-ЕКШЕУ Елеп-екше етістігінің қимыл атауы; іріктеу, таңдау.

ЕЛЕП-ЕСКЕР = ет. 1. Елеу, ескеру; байқау. 2. Мән беру, көңіл бөлу.

ЕЛЕП-ЕСКЕРУ Елеп-ескер етістігінің қимыл атауы; мән беру, көңіл бөлу.

ЕЛЕР = ет. 1. Екі құлағын едірейте, црке қарау; едіреңдеу. 2. Желізу, желтіну; делебесі қозу. 3. Жындану, құтырыну, көтерілу; аусарлану. 4. Өршелену, үсті-үстіне соғу, үдей тұсу (жел туралы). 5. Аң-таң болу, таңдану, таңырқау, аңыру.

ЕЛЕРЛІК сын. Көңіл бөлерлік, құрмет көрсететіндей.

ЕЛЕРМЕ¹ зат. сөйл. Елірме¹.

ЕЛЕРМЕ² сын. сөйл. Елірме². 1. Елең-елең етіп, жалт бергіш, цркек. 2. ауыс. Есерсоқ, әулекі, есірік.

ЕЛЕРМЕЛЕ = ет. Елеру, елерме болу.

ЕЛЕРМЕЛЕУ Елермеле етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕРТ = ет. сөйл. 1. Елірту. 2. Еліктіру.

ЕЛЕРУ Елер етістігінің қимыл атауы; желгізу, желтіну.

ЕЛЕРІП-ЕР = ет. Жаппай, алды-артына қарамай, ақылға салмай соғынан еру.

ЕЛЕС зат. 1. Сол сәтте көз алдында тұрмаған сыртқы дүние заттары мен құбылыстарының санада қайта қалтына келтірілген, елестетілген бейнесі. 2. Белгілі бір нәрсенің бұрдыр бейнесі. 3. Өткен күрнің (істің) қым-қуыт оқиғасы, ыым-шытырық көрінісі. 4. Түс сияқты құр алданыш, бос қиял; ымы емес, жалған дүние.

Елес берді. а) Көз алдына келді, елестеді. ә) Бір көрінді де жоқ болды; шаңғын көрсетті. Елес ұрды. Елестеді, көз алдына келді.

ЕЛЕС = ет. 1. Бағаласу, бір-бірінің қадірін білу. 2. ауыс. Санамаалу, жіпке тізу, ескеру.

ЕЛЕС-АЛАС үст. сөйл. Шала-пұла, аздап; кіресілі-шығасылы.

ЕЛЕССІЗ сын. 1. Ешқандай елес жоқ. 2. ауыс. Із-түссіз, мүлде, біржолла.

ЕЛЕСТЕ = ет. 1. Көз алдына келу, елес болып көріну.

ЕЛЕСТЕН = ет. Көз алдына келу, елес болып көріну.

ЕЛЕСТЕНУ Елестен етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕСТЕТ = ет. 1. Көз алдына келтіру. 2. ауыс. Білу, анық аңғару.

ЕЛЕСТЕТУ Елестет етістігінің қимыл атауы; 1. Көз алдына келтіру. 2. псих. Адамның сол сәтте көз алдында тұрмаған сыртқы дүние заттары мен құбылыстарын миянда жалтылай бейнелеуге мүмкіндік беретін психикалық процесс. 3. Есіне түсіру.

ЕЛЕСТЕУ¹ зат. псих. Көз алдына келу құбылысы; аллюцинация.

ЕЛЕСТЕУ² Елесте етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕСТІ сын. Елестейтін, шалықпайтын.

ЕЛЕСТІР = ет. жерг. Еле².

ЕЛЕТ зат. жерг. Туыс, жақын.

ЕЛЕТ¹ = ет. Елеуіштен өткіздіру.

ЕЛЕТ² = ет. Бағалату, мән бергізу.

ЕЛЕУ¹ Еле¹ етістігінің қимыл атауы, таңдау, сынау.

ЕЛЕУ² *Еле*² етістігінің қимыл атауы. 1. Елеуіштен өткізу. 2. ауыс. Елеп-ескеру, мән беру, ықылас қою.

ЕЛЕУ³ сын. сөйл. **Елеулі**.

Елеу азық. Елеулі боларлық, көзге түсерлік әрекет.

ЕЛЕУЛІ сын. 1. Елерліктей, көзге түсерліктей, көрнекті. 2. Айтарлықтай үлкен, ірі. 3. Белді, басты, негізгі. 4. Қадірлі, қадірменді, сыйлы, қалаулы.

ЕЛЕУЛІРЕК сын. 1. Еленетіндей, көзге көрінерліктей. 2. ауыс. Маңыздырақ, мәнділеу, тереңірек.

ЕЛЕУРЕ= ет. 1. Желізу, желтіну. 2. Елегізу, елігу. 3. Қызу, қызбалану, көтерілу. 4. Даурығу, лепіру; өзеуіреу. 5. ауыс. Елеру, едіреу, едіреңдеу; көзі шарасынан шығу, қорқу.

ЕЛЕУРЕН= ет. Желізу, көтерілу, лепіру.

ЕЛЕУРЕС= ет. Даурығысу, лепіру.

ЕЛЕУРЕТ= ет. Қыздыру, желіктіру.

ЕЛЕУРЕТКІЗ= ет. Желіктіру, қыздыру.

ЕЛЕУРЕТКІЗУ Елеуреткіз етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЕУРЕТУ Елеурет етістігін қимыл атуы.

ЕЛЕУСІЗ сын. 1. Ескерусіз, назардан тыс. 2. Көрінбейтіндей, көзге түспейтіндей. 3. Еленбейтін; мән бермейтін. // Мән бермей, сүлесок.

Елеусіз қалды. Ескерілмеді, еленбеді. **Елеусіз қалдырды**. Мән бермеді, елемеді. **Елеусіз қылды**. Білдіртпеді, байқатпады. **Елеусіз сым бөгеттер**. әск. Әуден және жерден арнайы бүркеніш болмаған жағдайда да білінбейтін, жаяу әскерге қарсы құрылған тікенексіз сымнан жасалған бөгеттер.

ЕЛЕУСІЗДЕН= ет. Елеусіз болу, байқалмау; назарға ілікпеу.

ЕЛЕУСІЗДЕНДІР= ет. 1. Байқатпау, білдіртпеу. 2. Мән бермеу, көңіл бөлмеу.

ЕЛЕУСІЗДЕУ сын. Оңша еленбейтін, көзге түспейтін. // Білдірмей, байқатпай.

Елеусіздеу етіп. Байқатпай, білдіртпей.

ЕЛЕУСІЗДІК зат. Назардан тыс қалушылық, байқалмағандық, еленбегендік.

ЕЛЕУСІЗІРЕК сын. Көзге түспейтін, оңша еленбейтін, ескеріле бермейтін.

ЕЛЕУШІ¹ зат. Бір нәрсені (үнді, талқанды, құнды т.б.) електен өткізетін адам.

ЕЛЕУШІ² зат. Бір нәрсені ескеруші, оған көңіл болуші адам.

ЕЛЕУШІ зат. 1. Ұн, талқан сияқты майда заттарды елейтін елек, елгезек. 2. техн. Бір нәрсенің (астықтың, кен рудасының т.б.) ұсағы мен ірісін ажырататын арнаулы құрал.

Елеуіш мәшине. тех. Сусымалы материалдарды елеп, тазалауға арналған механикаландырылған қондырғы. **Елеуіш суырғы**. тех. Сусымалы массаларды әрі елеп, әрі желмен суыратын қондырғы.

ЕЛЕУШІГІК сын. Елеуден, електен өткізуге арналған.

Елеуіштік талдау. хим. Стандартты елеуіштер арқылы өткізуге негізделген түйіршік өлшеу құрамын талдау.

ЕЛ-ЖАМАҒАТ зат. Ел-жұрт, туған-туыс, ағайын.

ЕЛЖАНДЫ сын. Елін, жерін сүйетін адам.

ЕЛЖАНДЫЛЫҚ зат. Елін, жерін сүйішілік, патриоттық, отаншылық.

ЕЛ-ЖҰРТ зат. 1. Ауыл-аймақ, шыққан елі. 2. Халық.

Ел-жұрт аман ба? этн. Бүкіл ауыл-аймақтың амандығын сұрау этикеті. **Ел-жұртқа [елге] танылды**. Бүкіл елге, көпшілікке белгілі болды. **Ел-жұртты елеңдетті**. Құлақ түргізді, қызықтырды.

ЕЛЖІР зат. 1. Елжірегендік, мейірім, ықылас. 2. Езілушілік, уайымға салыну.

ЕЛЖІРЕ¹= ет. 1. Іші жылу, мейірлену, емірену; айналып-толғану. 2. Жаны ашу, есіркеу, мүсіркеу, аяу. 3. Жан-тәнімен құштарлану, құмарту, балқу. 4. Егілу, езілу, босау, босансу.

ЕЛЖІРЕ²= ет. сөйл. Бабына келіп пісу, былбырау, ылжырау.

ЕЛЖІРЕГЕНДІК зат. Еміренгендік, мейірленгендік.

ЕЛЖІРЕГІШ сын. 1. Елжіреп тұратын; мейірленгіш, еміренгіш. 2. Езгіш, езілгіш; күйрек.

ЕЛЖІРЕК сын. сөйл. Елжіреуік, елжірегіш, елжіреп тұратын (адам).

ЕЛЖІРЕКТІК зат. Елжірегіштік, елжірегендік.

ЕЛЖІРЕС= ет. Еміренісу, құмартысу.

ЕЛЖІРЕСУ Елжірес етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЖІРЕТ= ет. 1. Мейірлендіру, емірендіру. 2. Босату, езілдіру.

ЕЛЖІРЕТУ Елжірет етістігінің қимыл атауы.

ЕЛЖІРЕУ Елжіре етістігінің қимыл атауы; емірену, мейірлену.

ЕЛЖІРЕУІК сын. Елжіреп тұратын, елжірегіш; елжірек.

ЕЛЖІРЛІК зат. сөйл. Елжірегіштік, елжіреушілік.

ЕЛКЕЗЕР зат. жерг. **Елеуіш**.

ЕЛ-КҮН: ел-күн аманда. Тыныштықта, бәрі орын-орнында тұрғанда, еліміз аман, күніміз бейбіт заманда деген мағынада қолданылатын сөз.

ЕЛОРДА зат. жаңа. Тәуелсіз Қазақстан Республикасының әкімшілік-басқару орталығы, астана.

ЕЛОРДАЛЫҚ сын. Астана болып табылатын. 2. Астанаға байланысты.

ЕЛОРДАЛЫҚТАР зат. жаңа. Астаналықтар, ел астанасының тұрғындары.

ЕЛП елік. Желт еткен жеңіл қимылды бейнелейтін сөз.

Елп ете қалды [түсті]. Келісе кетті, лып етті. **Елп етті**. а) Желп етті. ә) Байқалды, білінді, сезілді. б) Лып ете қалды; тез жауап қатты, қоштады.

ЕЛПЕК сын. Айтқанды екі етпейтін тілалғыш, елгезек. // Елпілдеп тұратын, електеген қасиет, қылық.

Елпекке көшті. Електей бастады, елпілдеді. **Елпек қақты**. а) Елпілдеді, желтілдеді, қиып қонды. ә) Жаны қалмады, бәйек болды.

ЕЛПЕК зат. өс. Шөп аты.

ЕЛПЕК-ЕЛПЕК елік. Ұшып-қонған, елпілдеген қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Елпек-елпек етті. Електеді, жаны қалмады; қиып қонды.

ЕЛПЕКТЕ= ет. 1. Елек қағу, елпілдеу; қауқалақтау. 2. Ұшып қону, қолды-аяққа тұрмау, қалбалақтау. 3. ауыс. Бәйек болу, жаны қалмау; айтқанын екі етпеу.

ЕЛПЕКТЕҢІРЕ= ет. Аздап елпілдеу, жеңілтектену, қиқалақтау.

ЕЛПЕКТЕТ= ет. сөйл. Елпілдету, елекқақтыру.

ЕЛПЕКТЕТУ Електет етістігінің қимыл атауы.

ЕЛПЕКТЕУ Електе етістігінің қимыл атауы; елпілдеу.

ЕЛПЕКТІК зат. Елпілдектік, елгезектік, тілалғыштық, айтқанын екіетпеушілік.

ЕЛПЕКТЕ= ет. 1. Електеу, елпілдеу, қауқалақтау; асып-сасу. 2. Ұшып қону, қолды-аяққа тұрмау; қиқалақтау. 3. ауыс. Жаны қалмау, құрақ қиы; жалпақтау.

ЕЛПЕЛЕКТЕУ Елпелекте етістігінің қимыл атауы; асты-үстіне түсу, елпілдеу.

ЕЛП-ЕЛП елік. Елпілдеген, елек қаққан қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Елп-елп етті. Елпілдеді, електеді, елпең қақты.

ЕЛПЕҢ сын. Елпілдеп тұрған, жеңіл.

Елпең қақты. а) Елпілдеді, електеді; дедек қақты, зыр жүгірді. ә) Жаны қалмады, құрақ қиыты, құрдай жорғалады. **Елпең ете қалды [түсті]**. Елп етті; құрақ қиыты.

ЕЛПЕНДЕ= ет. 1. Тез-тез басу, ылдым-жылдым жүру; бүкшең қағу. 2. Елпілдеу, електеу, қауқалақтау. 3. ауыс. Жаны қалмау, бәйек болу, құрақ қиы. 4. ауыс. Жарамсақтану, жағыну, жалпақтау, құрдай жорғалау.

ЕЛПЕНДЕС= ет. Елеңдесу, алаңдасу.

ЕЛПЕНДЕСУ Елпеңдес етістігінің қимыл атауы.

ЕЛПЕНДЕТ= ет. Елпең-елпең еткізу, елп-елп еткізу.

ЕЛПЕНДЕУ Елпеңде етістігінің қимыл атауы; асты-үстіне түсу.

ЕЛПЕҢ-ЕЛПЕҢ елік. Елпеңдеп, құрақ қиқан қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Елпең-елпең басты. Елп-елп етті, елпеңдеді. **Елпең-елпең етті**. Елпеңдеп тез жүрді, елпең қақты.

ЕЛПУШ: етегі елпуіш, жеңі желпуіш болды. Тыным таппады, жан аямады.

ЕЛПІ: етегі елпі, жеңі желпі жүрді. Жан салып, тылбай еңбек етті.

ЕЛПІЛ: елпіл қақты. Елпілдеді, елпең қақты; құрақ қиыты.

ЕЛПІЛДЕ= ет. 1. Лып-лып етіп тез жүру. 2. ауыс. Елек қағу, електеу, қауқалақтау.

3. ауыс. Ұшып-қону, қолды-аяққа тұрмау.

4. ауыс. Жаны қалмау, бәйек болу, құрақ қиы.

5. ауыс. Құрдай жорғалау, айтқанын екі етпеу.

6. ауыс. Желізу, желтіну; еліру.

ЕЛПІЛДЕК сын. 1. Елпілдеп тұратын, тілалғыш; елгезек. 2. Жеңілтек, жаңғалақ, қиқалақ, мінезі жеңіл.

ЕЛПІЛДЕП-ЖЕЛПІЛДЕП үст. Елп-елп етіп; қиып-қонып.

ЕЛПІЛДЕС= ет. Асты-үстіне түсісу, бәйек болысу.

ЕЛПІЛДЕСУ Елпілдес етістігінің қимыл атауы.

ЕЛПІЛДЕТ= ет. Желкілдету, еліктіру.

ЕЛПІЛДЕТУ Елпілдет етістігінің қимыл атауы.

ЕЛПІЛДЕУ Елпілде етістігінің қимыл атауы.

ЕЛ-САЛ үст. сөйл. жерг. **Дел-сал**.

Ел-сал тарғы. сөйл. **Дел-сал тартты**.

ЕЛ-СЕЛ: ел-сел болды. Жер-көкті су басты, сел боп ақты.

Ел-сел етті. а) Ебіл-себіл су қылды. ә) Қанын судей ағызды, қырды. **Ел-селі шықты**. Қатты терледі, борша-боршасы шықты.

ЕЛСЫНАР зат. зоол. Ашық тау жоталарында қылайтын құс.

ЕЛСІЗ сын. 1. Ешқандай ел жоқ, халық мекендемеген (жер). 2. Ел-жұртсыз, туған-туыссыз; отансыз. 3. Елдің қатышынысыз.

Елсіз жер. Ел мекендемеген аймақ.

ЕЛСІЗДЕТЕ= ет. Елсізбен жүру, елсіз жерді кезу.

ЕЛСІЗДІК зат. Ешқандай ел жоқтық; ел болмағандық.

ЕЛСІЗ-ЖҰРТСЫЗ сын. Ел жоқ, жұрты жоқ (мекен).

ЕЛСІЗ-КҮЙСІЗ сын. Ешкіммен араласуы жоқ, жалғыз.

ЕЛСІЗ-КҮНСІЗ сын. Ел жоқ, тіршілік етуге болмайтын; құ медшен, айдала.

ЕЛСІЗ-КҮНСІЗДЕ үст. Айдалада, оңаша жерде.

ЕЛСІЗ-СУСЫЗ сын. *Ел жоқ, су жоқ; қу дала.*

ЕЛСІН= ет. **1.** *Ел деп білу, тану, ел екен деп санасу.* **2.** ауыс. *Жерсінү, сіңісу.*

ЕЛТ= ет. сөйл. **Елті.**

ЕЛТАНУ зат. геогр. *Белгілі бір елдің, сондай-ақ ірі аумақтар мен материктердің табиғаты, халқы, шаруашылығы, мәдениеті, әлеуметтік құрылымы т.б. туралы әртүрлі мәліметтерді жинақтап, бір жүйеге келтіріп, кешенді түрде зерттейтін географиялық пән.*

ЕЛТАНУЛЫҚ сын. *Елтану пәніне қатысты, елтануға тән.*

ЕЛТАНУШЫ зат. *Ел, халық, ұлт, ұлыстардың орналасуы мен тарихын, мәдениетін зерттеуші маман.*

ЕЛТАНЫМ зат. *Өз елін және өзге ел тарихы мен мәдениетін, ділін зерттеушілік, айналысушылық.*

ЕЛТАНЫМДЫҚ сын. *Елтанымға тән.*

ЕЛТАҢБА зат. <нем. Herb> *Мемлекеттің туды, морде, теңгелерде бейнеленетін өзіндік белгісі, мемлекеттік рәміздің бірі.*

ЕЛТЕБЕР зат. көне. *Елбасы, елтітқа.*

ЕЛТЕҢ-СЕЛТЕҢ зат. *Құр думанмен күн өткізушілік, селтендеп бос жүрушілік.*

ЕЛТІР= ет. *Елкітіру, желіктіру.*

ЕЛТУ *Елті етістігінің қимыл атауы.*

ЕЛТУШ зат. *Елтіуші (бір нәрсеге елтіген адам, құмартушы).*

ЕЛТҰТҚА зат. *Елдің арқасүйер азаматы, елдік мүддені көздеуші, ел қамын ойлаушы парасат иесі.*

ЕЛТІ= ет. **1.** *Бір нәрсенің уыты бойға тарап, басы айналу, ұлану; елеуреу.* **2.** *Желізу, желтіну; мас болу.* **3.** ауыс. *Бір нәрсеге елігу, бойы балқу.*

ЕЛТ зат. миф. *Бал ашу кезінде экстастикалық жағдайға (елтін) түсіп, қам жасайтын әйел жынысты бақсы-балгерлер.*

ЕЛТІГІШ сын. *Бір нәрсеге елтіп кеткіш, елтуге бейім.*

ЕЛТІРІ зат. *Туғаннан кейін 2–3 күн ішінде сойылған қозы терісі. // Елтіріден істелген, елтіріден тігілген.*

Елтірі бөрік. *Елтіріден жасалған бөріктің түрі.*

ЕЛТІРІЛ сын. *Елтірісі бар, елтірісі көп.*

ЕЛТІРІЛІК сын. *Елтірі алуға арналған, елтірі беретін.*

ЕЛТІТ= ет. **1.** *Елкітіру, балқыту.* **2.** *Мас қылдыру.*

ЕЛТІТУ *Елтіт етістігінің қимыл атауы.*

ЕЛУ сан. *Қырық тоғыз бен елу бірдің арасындағы есептік сан; жүздің жарымы, бес он; 50 санының атауы. // Елу жас.*

Елуден асты [елуді өңсерді]. *Жасы елуден асты, елу жасан өтті, алпысқа аяқ басты. Елудің елі. Елудің іші, елуден алтыс жасқа дейінгі аралық. Елу – ердің жасы. Дер шақ, ақыл тоқтатқан, толысқан жас. Елу жылда ел жаңа. Жарты жасырда елде көп өзгерістер болады; танымастай өзгереді деген мағынадағы сөзқолданыс. Елу көштік. Көп ауыл сыятындай, көп рет көшіп-қонатындай. Елу мың қол. Елу мың адамнан құралған әскер. Елу сомдық. Бағамы елу сом тұратын ақша, елу сомдық кутора. Елу шалды. Жасы елуден асты. Елудің еленбеді. Елу жасында жұрт сыйлайтын, қадірлейтін сипаты, еңбегі болмады.*

ЕЛУ-АЛПЫС сан. *Елу мен алтыс арасындағы болжалды сан.*

ЕЛУБАСЫ зат. көне. **1.** өск. *Бұрынғы қазақ әскеріндегі әрбір елу сарбаздың басысы.*

2. қоғ.-саяси. *Патша заманында әрбір 50 үйдің атынан болыс сайлауына қатынасатын өкіл (адам); би-болыстың ел ішіндегі әкімі.*

ЕЛУБАСЫЛЫҚ зат. *Елубасы болушылық.*

ЕЛУЕГІ= ет. **Елугекі күндік.** этн. жерг. *Сырдың орта ағысындағы қожаруындағы өліктің артын күтуге байланысты өткізілетін жоралғы.*

ЕЛУДЕЙ сан. *Елу шақты, елуге жуық.*

ЕЛУЛЕГЕН сан. *Елу-елуге бөлінген.*

ЕЛУЛЕП-ЖҮЗДЕП үст. *Елуден, жүзден; топ-тобымен.*

ЕЛУЛІК зат. көне. **1.** өск. *Елу-елуден бөлінген (бірлікпен) сарбаздар тобы; жасақ.* **2.** сөйл. *Би-болыстың ел ішіндегі өкілі, әкім; елубасы.*

ЕЛУІНШІ сан. *Заттың қырық тоғыздан кейінгі кезекті есебін білдіретін реттік сан.*

ЕЛШЕ үст. *Ел сияқты, елге ұқсап.*

ЕЛШІ зат. **1.** дипл. <лат. consul> *Бір мемлекеттің екінші бір мемлекеттегі өкілетті дипломатиялық өкілдігінің басшысы қызметін атқаратын жоғары рангтегі дипломатиялық өкіл.* **2.** көне. *Біріс жөнінде екі кісінің не екі елдің арасын бітімге келтіру үшін жүретін адам, делдал.* **3.** діни. *Пайғамбар.* **4.** ауыс. *Бір нәрсенің хабаршысы, жаршысы; белгісі.*

Елші кісі. *Ара аайындыққа жүретін адам, татуластырушы.*

ЕЛШІГЕС сын. ескікіт. *Ер емес, әлсіз.*

ЕЛШІДЕЙ сын. *Елші сияқты, елші тәрізді.*

ЕЛШІЛ сын. *Ел қамын ойлаушы, елін жанындай сүйші; көпші.*

ЕЛШІЛДІК зат. *Елін сүйшілік, ел қамын ойлаушылық.*

ЕЛШІЛІК зат. **1.** дипл. <лат. consul> *Бір мемлекеттің екінші мемлекеттегі дипломатиялық өкілдігі (мекеме).* **2.** *Осы өкілдік орналасқан үй, ғимарат.* **3.** *Шетелдегі үкімет өкілдігі қызметін атқарушылық, елші болушылық.* **4.** *Екі ел арасын келістірушілік, дәнекер болып бітімге келтірушілік.*

ЕЛШІХАНА зат. *Шетел өкілдері тұратын жай, ғимарат; елшілік үйі.*

ЕЛІ зат. *Ұзындықты, қалыңдықты білдіретін аусақтың көлденең ені (өлшем мөлшері, өлшеу бірлігі).*

ЕЛІ зат. жерг. *Ұзаққа созылатын көз ауруы.*

ЕЛІБІ зат. *Тұр-түсі, бет-әлметі.*

ЕЛІГҮ зат. *Еліккендік, елігушілік, желік.*

ЕЛІГҮ² *Елік етістігінің қимыл атауы.*

ЕЛІГҮ-ЖЕЛІГҮ зат. *Еліккендік, желіккендік.*

ЕЛІГІҚИРЕ= ет. *Аздап елігу, қызығыңқырау, желіңкіреу.*

ЕЛІДЕЙ сын. *Азғана, азғантай, титімдей.*

Бір елідей. а) *Кішкентай, шағын.* ә) *Кішкентай.*

ЕЛ-ЖЕР зат. *Атамекен, туған жер.*

ЕЛІК зат. **1.** зоол. <лат. sarpeolus sarpeolus> *Таулы, бұталы, орманды жерлерді мекендейтін, бұғы тұқымдас жұп тұяқты, сүтқоректі кішірек аң.* **2.** ауыс. *Көз қуантар, көз тартар, сұлу, сымбатты қыз (әйел).*

Елік ауыз болды. жерг. *Қысыны кетті, ұйқаспады, байланыспады. Елік аяқ. Жылқы малының аяқтарының келісті біткенін білдіретін сөзқолданыс. Елік бас. Жылқы малының бас бітімінің әдемілігін білдіретін сөзқолданыс. Еліктің лағындай [асығындай]. Шағын ғана әдемі, сымбатты; сүйкімді. Елік сезім. Нәзік, жастық сезім.*

ЕЛІК= ет. **1.** *Елту, қызықтау.* **2.** ауыс. *Желігу, желтіну.*

ЕЛІКБАЛДЫРҒАН зат. өс. *Орман маңында, тау беткейлерінде өсетін, үлгі ақ не қызғылт шатырша болып келетін, көпжылдық өсімдік.*

ЕЛІККІШ сын. *Әр нәрсеге еліктегіш, қызыққыш; еліге кеткіш.*

ЕЛІККІШТІК зат. *Еліге кеткіштік, қызыққыштық.*

ЕЛІКПЕ¹ зат. *Бас айналып, есеңгіреп қалатын ауру түрі.*

ЕЛІКПЕ² сын. *Еліккіш, еліге кеткіш.*

ЕЛІКТЕ= ет. **1.** *Біреудің жүріс-тырысына, іс-әрекетіне т.б. ұқсауға тырысу, сондай болғысы келу.* **2.** жағымды. *Біреудің ерекше қасиетін, дарынын өзіне үлгі тұту, сондай қабілетке жетуге тырысу.* **3.** *Біреудің істегенін істеу, қайталау.* **4.** *Елігу, елту.*

Еліктеп келемеждеу. әдеб. <грек. paro-dia> *Еліктеу түріндегі әзіл қағытпа өлең немесе белгілі бір әдеби нұсқаға еліктеп отырып, бұрмаланатын көлемді көркем шығарма.*

ЕЛІКТЕГЕНДІК зат. *Біреуге ұқсағандық, сондай болғысы келгендік; еліктеушілік.*

ЕЛІКТЕГІШ сын. **1.** *Біреуге ұқсап баққыш, елтігіш, еліккіш, әр нәрсеге қызыққыш; әуесқой.* **2.** жағымсыз. *Өзіндік пікірі жоқ, өзгеге ергіш.*

ЕЛІКТЕГІШТЕУ сын. *Көрсекызарлау, қызыққыштау.*

ЕЛІКТЕГІШТІК зат. **1.** *Біреуге ұқсауға тырысушылық, соның істегенін істеуге ұмтылушылық.* **2.** психол. *Еліккіштік, елтігіштік.*

ЕЛІКТЕЙ сын. *Елік сияқты, елік тәрізді.*

Еліктей [елікше, киіктей] елегізіді. *Қорықты, үрейленді, үркіді.*

ЕЛІКТЕМПАЗ сын. *Әр нәрсеге қызыққыш, әуесқой.*

ЕЛІКТЕҢҚИРЕ= ет. *Аздап еліктеу, біреуге ұқсауға тырысыңқырау.*

ЕЛІКТЕСТІК зат. сөйл. *Еліктеушілік.*

ЕЛІКТЕЙ сын. *Елеңдету, елегізу.*

ЕЛІКТЕТ²= ет. *Біреуді өзіне еліту, тарту.*

ЕЛІКТЕТКІШ сын. *Біреуді еліктетіп, соңына ертіп алғыш.*

ЕЛІКТЕТКІШТІК зат. *Еліктеме білушілік, еліктеме алушылық.*

ЕЛІКТЕТУ *Еліктеме етістігінің қимыл атауы; біреудің ерекше қасиет-қабілетін үлгі тұтқызу.*

ЕЛІКТЕТУШІ зат. *Еліктеткіш, еліктеттіретін.*

ЕЛІКТЕУ¹ зат. **1.** пед. <лат. imitatio> *Адамның басқалардың мінезін, қылығына, іс-қимылына ұқсауға тырысуы, еліктеу әрекеті.* **2.** әдеб. *Жазушының, ақынның өз шығармасында белгілі әдеби нұсқаны үлгі тұтуы, алдындағы атақты өнер иелерінен өнеге алуға ұмтылуы.*

ЕЛІКТЕУ²: **еліктеу сөздер.** лингв. **Еліктеуіш сөздер** (табиғат құбылыстарының алуан түрлі дыбыстарына еліктеуден пайда болған сөздер).

ЕЛІКТЕУ *Еліктеме етістігінің қимыл атауы.* **1.** *Әр нәрсеге елігу, қызығу, әуестену.* **2.** *Біреуге, бір нәрсеге елту, соған бет біру.*

ЕЛІКТЕУШІ зат. *Еліктеген кісі, еліктейтін адам.*

ЕЛІКТЕУШІЛІК зат. *Еліктегендік, еліктеу ісін істеушілік.*

ЕЛІКТЕУІШ: **еліктеуіш сөздер.** лингв. *Табиғат құбылыстарының, адам мен хайуанаттың шығарған дыбыстарына олардың қимыл-әрекетіне бейнелі түрде еліктеуден пайда болған сөздер.*

ЕЛІКТІР= ет. 1. Бір нәрсеге қызықтыру, әуестендіру. 2. Еліттіру, баурау. 3. Тәтті ету, ынттық қылу.

ЕЛІКТІРГІШІ зат. Зиянды жәндіктерді құртып, жою үшін я қолға түсіру үшін тасалған алдамшы азықтық зат; жем, жемтік.

ЕЛІКТІРГІШІ² зат. Жабайы үйректерді мылтық оғы жететін жерге еліктіріп әкелу үшін суга әдейі қондырылған үй үйрегі.

ЕЛІКТІРГІШІ³ сын. Еліктіріп әкететін, еліктіретін.

ЕЛІКТІРГІШТІК зат. Еліктіргіш қасиет.

ЕЛІКТИРУ Еліктір етістігінің қимыл атауы.

1. Қызықтыру, әуестендіру. 2. Баурау, еліттіру, тарту.

ЕЛІКТИРУШІ зат. Еліктіргіш, еліктіріп әкеткіш.

ЕЛІКТИРУШІЛІК зат. Еліктіріп әкетушілік, еліктіргіштік.

ЕЛІКШЕ үст. Елік тәрізді, елікке ұқсап.

ЕЛІКШӨП зат. өс. Айлауың тұрғындасына жататын, ылғалды, көлеңкелі жерлерде өсетін көпжылдық жасыл шөп.

ЕЛІЛЕ= ет. Елімен өлшеу, қанша елі болатындығын анықтау.

ЕЛІЛЕТ= ет. Елімен өлшеу.

ЕЛІЛЕТУ Елілет етістігінің қимыл атауы.

ЕЛІЛЕУ Еліле етістігінің қимыл атауы.

ЕЛІН-ПЕЛІН: елін-пелін болды. жерг. Аңтарылып, тұйыққа тіреліп, дағдарды; не істерін білді.

ЕЛІШ зат. жерг. 1. Кейін, кескін, бейне; әліп, әлпет. 2. Тұлға, тұрпат, мүсін.

ЕЛІШТЕС сын. жерг. Тұр-тұлғасы ұқсайтын, кескіндес, кейіптес, бейнелес; әліптес.

ЕЛІПТІ сын. жерг. Бейнелі, кейіпті, тұрпатты.

ЕЛІР= ет. 1. Елеңдеу, едірең-едірең етіп қарау, алақтау. 2. Айғай-шуа, дүбірге делебесі қозу, бүйірі қызу. 3. Қызбалану, даурығу; екілену. 4. Желігу, желтіну. 5. Елеуру, есіру; есі шығу. 6. Жындану, есероқтау. 7. Құтыру, жыңды болу, есі ауысу. 8. Сөзінен шатасу, сандырақтау.

ЕЛІРМЕ¹ зат. мед. Кобинесе жас балаларда болатын психикалық ауру (үйықтап жатып орнынан тұрып кетеді, санасыз түрде әртүрлі әрекеттер істейді т.б.).

ЕЛІРМЕ² сын. 1. Елең-елең етіп, жалт бергіш, үркек (жылқы). 2. ауыс. Қызба, даурықпа (адам). 3. ауыс. Әулекі, даңқой, есерсоқ.

ЕЛІРМЕЛЕ= ет. сөйл. Еліру, есіру, даурығу.

ЕЛІРМЕЛЕУ¹ сын. Еліргіш, есіргіш.

ЕЛІРМЕЛЕУ² Елірмеле етістігінің қимыл атауы.

ЕЛІРМЕЛІ¹ сын. 1. Елірме ауруы бар, елірмесі бар. 2. ауыс. Еліріп, есіріп кететін; есерсоқ.

ЕЛІРТ= ет. 1. Елеңдету, алаңдату. 2. ауыс. Даурықтыру, екілендіру. 3. ауыс. Желіктіру, желтірту.

ЕЛІРТКІШ сын. Еліртетін, еліртіп әкететін.

ЕЛІРТПЕ¹ зат. Еліктіріп әкетушілік, қызықтырушылық.

ЕЛІРТПЕ² зат. сөйл. **Елірме**¹.

ЕЛІРТУ Елірт етістігінің қимыл атауы; даурықтыру, екілендіру.

ЕЛІРУ Елір етістігінің қимыл атауы; қызбалану, даурығу.

ЕЛІРУШІ зат. Еліру ісін (әрекетін) істеуші, елірген жан.

ЕЛІРУШІЛІК зат. Еліргендік, еліріп кетушілік.

ЕЛІРІП-ЕСІР= ет. Еліру, есіру, масаттану. **ЕЛІРІП-ЕСІРУ** Еліріп-есір етістігінің қимыл атауы.

ЕЛІТ= ет. 1. Бір нәрсенің уыты бойға тарап, басы айналу. 2. ауыс. Бір нәрсеге қо, елігу; бойы балқу.

ЕЛІТКІШ сын. сөйл. **Елтігіш**.

ЕЛІТТИР= ет. Елеурету, бас айналдыру.

ЕЛІТТИРУ Еліттір етістігінің қимыл атауы.

ЕЛІТУ Еліт етістігінің қимыл атауы.

ЕЛІТУШІ зат. Елітетін, елітіп кететін адам.

ЕЛІТУШІЛІК зат. Еліткендік, елітіп кеткендік.

ЕМ зат. 1. Түрлі ауруға қарсы қолданылатын емдеу әрекеті, емдеу ісі. 2. Аурудың (дерттің, кеселдің) айығуына себі тиетіні болса; дауа, шипа. 3. ауыс. Бір нәрсенің амалы, айласы, шарасы. 4. ауыс. поэт. Жүрек дауасы, көңіл қалауы.

ЕМ болды. а) Жасалған ем дарыды, қонды, шипа болды. ә) Тиімді, пайдалы болды. б) Жанына жақты, еңсесін, көңілін көтерді. **ЕМ** болсын. тілек. Шипа болсын, емі қонсын деген мағынада айтылатын тілек сөз. **Емге жоқ**. Тұқ жоқ, мүлдем жоқ. **Емге табылмады**. Іздесе де шыраспады, кездеспеді. **Емге ұшпады**. Мүлде шыраспады, атымен кездеспеді. **ЕМ** жақты. Шипа болды, жазылды, айығып кетті. **ЕМ** жасады [етті, қылды]. Ем істеді, емдеді. **ЕМ** қабылдау. мед. Адамның аурудан жазылып, айығуы үшін дәрі-дәрмек пайдаланып, емдеу шараларын алу, емделу. **ЕМ** қонады. а) Емдеген емнен ешбір нәтиже шықпады, дарымады. ә) Дауа жоқ; сөз өтпеді, түзелмеді. **Емі жоқ** дерт. эвф. Жазылмайтын ауру мағынасында. **Емін** білді. Амал-айласын, жолын тапты. **Еміне шипа** іздеді. Аурудан жазылудың амалын қарастырды. **Емін тапты**. Шарасын, дауасын тапты. **Емі** табылмады. Дауасы табылмады.

ЕМ¹= ет. 1. Емишек ему; уызға, сүтке қарнын тойдыру. 2. Бір нәрсені (саусақты, емізгікті т.б.) сору. 3. ауыс. Бір нәрсенің қызығын көру, оны қажетіне жарату, пайдаға асыру. 4. ауыс. экспр. Обу, құрту, сору, жеу; жатып ішу, оңай олжа табу.

ЕМ²= ет. сөйл. Едім етістігінің қысқарған түрі.

ЕМАРША зат. өс. Таулы, тасты жерлерде өсетін, биіктігі 4-5 м-дей жатаған бұта немесе шағын ағаш; дәрі арша.

ЕМГЕР зат. сөйл. **Емші**.

ЕМГІШ сын. Емін қоятып, еметін.

ЕМДАРЫМ: емдарым зеруаты. көне. Сырқатқа дәрі жасап, емдеу.

ЕМДАУ зат. окказ. **Шипа**.

ЕМДӘМ зат. тамақ. <грек. diaita> Шама мөлшері, химиялық құрамы, құнарлығы және кулинариялық өңделуі бойынша арнайы іріктелген тамақтану тәртібі.

ЕМДӘМДІК сын. тамақ. Емдәмге қатысты, емдәмге тән.

ЕМДӘМТАНУ зат. тамақ. <грек. diaita> өмір салты, тамақтану тәртібі, logos – ілім> Сау және науқас адамның тиімді тамақтануын, дұрыс тамақтандырудың ғылыми негіздерін және оны қиымдастыру әдістерін зерттейтін ғылым.

ЕМДЕ= ет. 1. Ауруға қарсы ем жасау, дәрілеу. 2. ауыс. Көңілін жай таптыру, қайғы-қасіреттен, мұңнан сейілту.

ЕМДЕЛ= ет. 1. Ем қабылдау, ем алу; емделген. 2. ауыс. Жағымсыз, жаман нәрселерден арылып сейілу, көңіл жайлану.

ЕМДЕЛУ Емдел етістігінің қимыл атауы; ем қабылдау. // Ем алу процесі, ем қабылдау ісі.

ЕМДЕЛУ қағазы. мед. Сырқаттануға байланысты уақытша еңбекке жарамсыздық туралы парақша құжат.

ЕМДЕЛУШІ зат. Ем қабылдаушы, ем алушы адам.

ЕМ-ДЕМДЕ үст. сөйл. Лезде, жылдам, тез, демде.

ЕМДЕН¹= ет. сөйл. **Емделу**.

ЕМДЕН²= ет. сөйл. **Иелен**.

ЕМДЕНУ¹ Емден¹ етістігінің қимыл атауы.

ЕМДЕНУ² Емден² етістігінің қимыл атауы; иелену.

ЕМДЕС= ет. Ем жасасу, бірге емдеу.

ЕМДЕСУ Емдес етістігінің қимыл атауы.

ЕМДЕТ= ет. 1. Ауруға қарсы ем жасау, ем қолдану. 2. ауыс. Жаман әдеттен арылу.

ЕМДЕТКІЗ= ет. Ем жасатқызу, дәрілеткізу.

ЕМДЕТКІЗУ Емдеткіз етістігінің қимыл атауы.

ЕМДЕТУ Емдет етістігінің қимыл атауы.

ЕМДЕУ Емде етістігінің қимыл атауы; ауруға қарсы ем жасау, дәрілеу. // Ем жасау ісі, емдеу әрекеті.

Емдеу жолы. Ем жасаудың әдісі, амалы. **Емдеу мекемесі**. Емдеу ісімен айналысатын мекеме; емхана, аурухана. **Емдеу орны**. Дәрігерлік жәрдем көрсету орны; емхана, аурухана, санаторий т.б. **Емдеу пункті**. мед. Дәрігерлік көмек көрсететін пункт.

ЕМДЕУ-ПРОФИЛАКТИКАЛЫҚ сын. Емдейтін, дәрілейтін және аурудан алдын ала сақтандыратын (орын, шара т.б.).

ЕМДЕУ-САНИТАРЛЫҚ сын. Дәрігерлік жәрдем көрсету, емдеу және тазалық сақтау талаптарына жауап беретін (орын, пункт т.б.).

ЕМДЕУ-САУЫҚТЫРУ сын. Емдеу және сауықтыру мақсатына арналған, сонымен байланысты.

ЕМДЕУСІЗ сын. Ешқандай емдеу жүргізілмеген, ем-дом жасалынбаған.

ЕМДЕУШІ зат. Ем жасаушы, ем істейтін адам. // Емдейтін, ем істейтін (дәрігер, адам).

ЕМ-ДОМ зат. Дәстүрлі дәрігерлік жәрдемнен бөлек қиқіру, қиықтау, аластау сияқты халықтық ем.

Ем-дом қылды [жасады, істеді]. Қолынан келген емін жасады. **ЕМ-дом істегі**. Емдетті, емдеу шараларын орындатты, ем-дом жасату.

ЕМ-ДОМДА= ет. Ем-дом жасау, емдеу.

ЕМ-ДОМДАУ Ем-домда етістігінің қимыл атауы.

ЕМ-ДОМДЫҚ сын. Емдік, шипалық; дәрілік. **ЕМ-ДОМСЫЗ** сын. Ешбір емсіз, дәрі-дәрмексіз.

ЕМДІК сын. Ем боларлық, шипалық, дарулық.

Емдік дене шынықтыру. мед. Адамның дене мүшелерінің қызметін қалпына келтіруге бағытталған емдеу әдісі; жалпы терапияның бір саласы. **Емдік жерасты сулары**. мед. Химиялық, газдық құрамының ерекшеліктері мен температурасына байланысты адам ағзасына емдік әсер ететін жер асты сулары. **Емдікке таба алмады**. Іздесе де таппады, кездестірмеді. **Емдік курс**. мед. Аурудан емделу үшін қажетті ем-дом шараларының бір кезеңі.

ЕМЕГЕН сын. Емін қоятын, емгіш, жанасқыш (төл).

ЕМЕ-ЖАРҚЫ үст. **Емен-жарқын**.

ЕМЕЖЕ зат. жерг. **Еметай**.

ЕМЕ-ЖЕМ: еме-жемге келгенде. Шындан келгенде.

ЕМЕЙ үст. Болмағанда, болмағанда ше.

ЕМЕКСУ Емексі етістігінің қимыл атауы.
ЕМЕКСІ = ет. 1. Бір нәрседен үміттену, дәмелену. 2. Ықылас, ниет білдіру, емеурін көрсету. 3. Бір нәрсеге сүйену, арқалану; көңіліне тоқ санау, медет ету.
ЕМЕКСІГІШ сын. Емекситін, дәметкіш, үміттенгіш.
ЕМЕКСІН = ет. 1. Үміт ету, дәмелену.
ЕМЕКСІНУ Емексін етістігінің қимыл атауы.
ЕМЕКСІТ = ет. Бір нәрседен үміттендіру, дәмелендіру.
ЕМЕКСІТКІЗ = ет. Үміт еткізу, дәмелендіру.
ЕМЕКСІТКІЗУ Емексіткіз етістігінің қимыл атауы.
ЕМЕКСІТІР = ет. Үміт еттіру, дәмелеттіру.
ЕМЕКСІТІРУ Емексіттір етістігінің қимыл атауы.
ЕМЕКСІТУ Емексіт етістігінің қимыл атауы.
ЕМЕЛДЕС зат. тар. Хан ұрпағымен емшектес (бір ананың сүтін емген) болған, хан ордасында орны бар адам.
ЕМЕЛЕС зат. Туған анасының емшегінен сүт шықпағанда (немесе басқа себептермен) емізді нәрестесі бар өзге әйелдің емшегін еміп өскен бала.
ЕМЕН¹ зат. өс. <лат. guercus> 1. Шамшат тұқымдасына жататын жалпақ жапырақты көп жылдық ірі ағаш. 2. Қазтабан жапырақты, үлкен, қатты ағаш. 3. Емен ағашының сүрегі. // Емен ағашының сүрегінен жасалған.
Емен бақ, **Емен тоғай**, **орман**. **Еменге қарсы біткен иір бұтақтай**. бейн. Асқан өжет, қайтпас қайсар, төзімді де өр мінез тұлғадай деген мағынадағы сөзқолданыс. **Еменге шығ байлады**. миф. Әулие тұту ырымын жасады. **Емен найза**. этн. Сабы емен ағашынан жасалған найза. **Емен садақ**. этн. Еменнен жасалған берік садақ. **Емен сойыл**. этн. Еменнен жасалған берік, қатты шоқпар, ағаш қару.
ЕМЕН²: емен де, семен де. Кім болса сол, әркім.
ЕМЕН = ет. фольк. Еместін деген көмекші етістіктің ықшамдалған түрі.
ЕМЕНДЕЙ сын. 1. Емен сияқты, емен тәрізді. 2. ауыс. Мықты, берік. 3. ауыс. Ұзақ жасап, көпті көрген. 4. ауыс. Иілмейтін, қайсар, қайтпас; қайыспайтын, төзімді.
ЕМЕНДІ сын. Емен өскен, емені көп.
Еменді орман. Емен ағашы көбірек өскен ну ағаш.
ЕМЕН-ЖАЙ үст. жерг. Жайғасып, жайланып, жайбарақат; асықпай.
ЕМЕНЖАПЫРАҚ зат. өс. Емен жапырағына ұқсас, көпжылдық өсімдік.
ЕМЕН-ЖАРҚЫ сын. Болмашы, аздаған, азын-аулақ, // Аздап, там-тұмдап, жартылай.
ЕМЕН-ЖАРҚЫЛАП үст. Аздап, жартылай, тиіп-қашып.
ЕМЕН-ЖАРҚЫН¹ сын. Ашық-жарқын, көңілді, емін-еркін.
ЕМЕН-ЖАРҚЫН² сын. Болмашы, аздаған.
ЕМЕНИЯ [ор. имение] зат. Орыс феодалының жер меншігі; иелік.
ЕМЕНҚҰЛАҚ зат. өс. Басы қызыл қоңыр, сүр түсті, ақ саңырауқұлаққа ұқсас, бірақ басының төменгі жағы қызғылт болып келетін еменге таяу жерде өсетін саңырауқұлақтың түрі.
ЕМЕНТҰМСЫҚ зат. зоол. <лат. sociothraustes> Омырауында қара дағы бар, жуан,

мықты тұмсықты, торғай тәрізділер отряды құнақтар тұқымдасына жататын орман құсы.
ЕМЕН-ТҰНЫШ сын. Қауіпсіз, жайлы.
ЕМЕНШЕ үст. Емен тәрізді, еменге ұқсас.
ЕМЕНШӨП зат. өс. <лат. teucrium> Еренгүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шала бұта.
ЕМЕР = ет. жерг. Ерін қымқыру, жымқыру.
ЕМЕРУ Емер етістігінің қимыл атауы.
ЕМЕРІЛ = ет. Ерінің қымқырылуы, жымқырылуы.
ЕМЕРІЛУ Емеріл етістігінің қимыл атауы.
ЕМЕС = ет. Е көмекші етістігінің есімше тұлғалы болымсыз түрі.
Емес те емес. Ол да емес, бұл да емес.
ЕМЕСЕ: емесесі құрыды. сөйл. **Емешесі құрыды**.
ЕМЕСЕК зат. жерг. Жымысқы, ұры.
ЕМЕСКІ сын. Көмескі, болар-болмас.
ЕМЕСКІ = ет. сөйл. **Емексі**.
ЕМЕСКІЛЕУ сын. Көмескілеу, болар-болмас.
ЕМЕСКІТ = ет. сөйл. **Емексіт**.
ЕМЕСІН зат. Үміт, дәме.
ЕМЕТАЙ: еметайы езілді [еріді]. Елжіреді, ынтықты, құмартты.
ЕМЕУРІН зат. 1. Бет-ауыздың қимылы, ишара. 2. Мақсат, ниетті аңғартатын тұспал сөз, нышан.
Емеурін білдірді [жасады, танытты]. Ой-ниетін, түпкі мақсатын аңғартты, тілек етті.
ЕМЕУРІНДЕ = ет. Емеурін байқату, таныту.
ЕМЕУРІНДІ сын. Ойлы, ниетті, мақсаты бар.
ЕМЕУРІНСІЗ сын. Біреудің қалау-ықыласынсыз, ықтиярынсыз.
ЕМЕУРІНСІТ = ет. Тұспалдап айту, ишара білдіру.
ЕМЕУСІН зат. жерг. **Емеурін**.
ЕМЕУСІРЕТ = ет. сөйл. **Емеурінсіт**.
ЕМЕУІР зат. сөйл. **Емеурін**.
ЕМЕШЕ: емешесі құрыды [қурады, құлады]. Қатты ынтықты, жүрегі елжіреді, құштар болды.
ЕМЕШЕЙ: емешейі езілді. сөйл. **Емешейі езілді**.
ЕМЕШЕК: емешегі езілді [құрыды, үзілді]. Ет жүрегі езілді, ынтықты, құмартты.
ЕМКӘНІ зат. ескікіт. Мүмкіндігі.
ЕМКЕКІРЕ зат. өс. Емдік қасиеті бар кекіре түрі.
ЕМКӨС зат. жерг. **Емші**.
ЕМЛЕ [ар. إملاء] зат. Орфография, дұрыс жазу және оның ережесі.
ЕМЛЕЛІК сын. Емлеге қатысты, емлемен байланысты.
ЕММАТ [ар. همّة] зат. ескікіт. Еңбек, тіршілік, қызмет.
ЕММӨТ зат. сөйл. **Емлат**.
ЕМПЕЛЕКТЕ = ет. сөйл. Елпелектеу, бәйек болу.
ЕМПЕЛЕҢ: емпелең қақты. сөйл. **Елпең қақты**.
ЕМПЕЛЕҢДЕ = сөйл. **Елпелекте**.
ЕМПЕҢ: елік. Елпен, елпендеген қысқа қимылды бейнелейтін сөз. Емпең қақты. сөйл. **Елпең қақты**.
ЕМПЕНДЕ = ет. сөйл. 1. Елпектеу, емпең қағу. 2. ауыс. Жаны қалмау, құрақ ұшу.
ЕМПЕНДЕТ = ет. Елпектету, елпендету; бас игізу.
ЕМПЕНДЕТУ Емпеңдет етістігінің қимыл атауы.
ЕМПЕҢ-ЕМПЕҢ елік. Елпендеген, ебедейсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

ЕМПР зат. жерг. Тұмауратқанда, суық тигенде ішетін шөптен жасалған домалақ дәрі.
ЕМСЕ = ет. көне. Аңсау, сағыну.
ЕМСЕК зат. Емші, шипагер, тәуіп. // Ем жасайтын, шипалы.
ЕМСЕКТЕ = ет. көне. Ептеп-сентеу, амалдау.
ЕМСЕКТІК зат. Емшілік, шипалық.
ЕМСІЗ сын. 1. Ем-домсыз, дәрі-дәрмексіз, ем қолданбай. 2. ауыс. Дауасыз, амалсыз, шарасыз.
ЕМСІН = ет. Елту, көңілі босау.
ЕМТИХАН [ар. امتحان] зат <лат. examen> 1. Белгілі бір пән бойынша білім дәрежесін анықтайтын сынақ. 2. ауыс. Сынау, байқау, тексеру.
Емтихан алушы. <лат. examinatore> Емтихан қабылдап, тапсырушыларға баға қоятын оқытушы. **Емтихан тапсыртты**. пед. Сынақтан өткізді, емтихан алып, тексерді. **Емтихан тапсыру**. пед. Емтихан арқылы білімін, тексерту сынақтан өту.
ЕМТИХАНДЫҚ сын. Емтиханға арналған.
ЕМТИХАНСЫЗ сын. Емтихан тапсырмай, сынақсыз.
ЕМТИХАНШЫ зат. сөйл. Емтихан алатын адам, емтихан қабылдаушы.
ЕМТІКЕН зат. өс. <лат. alfredia> Жуан тамырсабағынан бірнеше тік сабақтары шығып, қалың жапырақтарының қысы сүйірлеу, тұмсық тәрізді болып келетін, сары түсті гүлдері жиналып, себет гүлшоғырын құрайтын, күрделігүлділер тұқымдасына жататын көп жылдық шөптесін өсімдік.
ЕМУ Ем етістігінің қимыл атауы; сүт, уызды еркімен және тілмен сору, қоректену.
ЕМУШІ: сүт емуші. сөйл. **Сүтқоректі**.
ЕМХАНА зат. 1. мед. <грек. polis - қала, klinike - емдеу Аурулар барып-келіп емделетін аурудың алдын алу шараларын жүргізетін мекеме. 2. сөйл. Аурулар жатып емделетін орын, аурухана.
ЕМХАНАЛЫҚ сын. Емханаға тән, емханаға қатысты.
ЕМШЕК зат. 1. Сүт қоректі жан-жануардың сүт жиналатын мүшесі. 2. а н а т. <лат. mamma> Әйел адамдардың кеуде тұсының екі жерінен шығатын, томпайып келген мamasы. 3. Адамның кеуде тұсы.
Емшегі иіді. Емшегінен сүт саулады. **Емшегін [емшектің сүтін] көкке сауды**. этн. Шешесі баласын қарады, күдерін үзді. **Емшек баласы**. Бір, бір жарым жасқа дейінгі емшек еметін бала. **Емшекке жармасты**. Емшекті бас салды, тартып емгісі келді. **Емшек табы [сүті] аузынан [ернінен] кетпеген [кеппеген]**. а) Тым жас, балғын. ә) Шалағай, тәжірибесіз. **Емшектен шығарды**. Анасы сәбиін емізуді қойып, талаққа ұйретті. **Емшектен шықты**. Бөбек емшек ембейтін болды. **Емшектің қатерлі ісігі**. мед. Сүт безінде болатын қатерлі ісік, сүт безінің рагы.
ЕМШЕКТЕГІ: емшектегі бала [балапан]. Емшек еметін, емшектен шықпаған бала.
ЕМШЕКТЕЙ сын. Емшек тәрізді, емшек сияқты.
ЕМШЕКТЕН: қыз емшектенді. Қыз емшегі сияқтанды, қыздың емшегіне ұқсады.
ЕМШЕКТЕС сын. Бір емшекті еміскен, бір анадан туган, ет бауыр туыс.
ЕМШЕКТІ сын. 1. Емшегі бар. 2. ауыс. Бүрлі, бедерлі.
ЕМШЕКТАРТҚЫШ зат. **Төстартқыш** (әйелдердің кеуде тұсының жинақ, сәнді көрінісі үшін пайдаланылатын ішкімнің бір түрі).

ЕМШЕН зат. өс. Таулы, тастақ жерлерде өсетін көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЕМ-ШИПА зат. Дәрі-дару.

ЕМШЫРМАУЫҚ зат. өс. <лат. *regi-rlosa*> Түйе шырмауық тұқымдасына жататын сабағы шырмалып, не тік өсетін бұта.

ЕМШІ зат. 1. этн. Өзінің табиғи қабілеті мен тәжірибесіне сүйеніп, емдеу ісімен айналысатын адам. 2. Емдеуші, дәрігер. 3. ауыс. Қайғы-қасіреттен, мұңнан сейілтуші.

ЕМШІДЕЙ сын. Емші тәрізді, емші сияқты.

ЕМШІ-ДОМШЫ зат. Халық емшілігіне сүйеніп, түрлі ауруларды емдеуші, ем-дом жасаушы.

ЕМШІЛІК зат. Емдеу жұмысы, дәрігерлік. // Ем-дом жасау.

Емшілік өлеңдер. Ем-домға арналған өлеңдер.

ЕМІЗ= ет. 1. Емшек сүтін беру, емдіру.

ЕМІЗГЕКТЕТ= ет. Асықпай ұзаққа созып отырып алу.

ЕМІЗДІК зат. сөйл. **Еміздік.**

Еміздік бота. Еміздік арқылы қолдан сүт беріп өскен бота.

ЕМІЗДІКСІЗ сын. сөйл. **Еміздіксіз.**

ЕМІЗДІКТЕ= ет. сөйл. **Еміздікте.**

ЕМІЗДІР= ет. Емшек сүтін бергізу, емізу.

ЕМІЗУ Еміз етістігінің қимыл атауы.

ЕМІЗУЛІ сын. 1. Емшектегі, еметін. 2. Еметін баласы бар.

ЕМІЗІК зат. 1. Жас баланы, төлді қолдан емізу үшін пайдаланылатын резеңке немесе сойылған саулықтың желін үрпінен жасалған түтік. 2. Емшек, емшектің ұшы.

ЕМІЗІКТАМЫР зат. бот. Кейбір өсімдік тамырларында пайда болатын паразит.

ЕМІЗІКТЕ¹= ет. Шүпілдеп толу, лықылдау, үіндеу.

ЕМІЗІКТЕ²= ет. Сыздықтату.

ЕМІЗІКТЕН= ет. Лықа толу, шүпілдеу.

ЕМІЗІКТЕУ Еміздікте етістігінің қимыл атауы.

ЕМІЗІКТИ сын. Емізгі бар.

ЕМІЗІКШЕ¹ зат. анат. Терідегі түк орналасқан бүртіктер.

ЕМІЗІКШЕ² зат. Еміздіктің кішірейтін айтылуы, кішірек еміздік.

ЕМІЗІКШЕ³ зат. өс. **Төскейшөп** (шөл, сортаң жерлерде өсетін көпжылдық шөптесін өсімдік).

ЕМІЗІКШЕ⁴ үст. Еміздік сияқты, еміздікке ұқсас.

ЕМІЗІЛ= ет. Сорғызылу, сорып ішкізілу.

ЕМІЗІЛУ Емізіл етістігінің қимыл атауы.

ЕМІК зат. сөйл. **Емізік.**

ЕМІКДЕШ зат. ескікіт. Дос.

ЕМІКСІГ= ет. сөйл. **Емексіт.**

ЕМІЛ= ет. Сорылу, сорып ішілу.

ЕМІЛЕ¹ зат. сөйл. Ымыра, келісім, мәміле.

ЕМІЛЕ² зат. сөйл. **Емле.**

ЕМІН¹= ет. 1. Ентелеу, киіп-жару, төну. 2. Кімелеу, қыстырылысу. 3. ауыс. Қиылып сұрау, жалынтып-жалпаю, өтіну, тілемсектену. 4. ауыс. Төменшектеу, біреуге жалынғышты, басыбайлы болу. 5. ауыс. жағымсыз. Телміру, үздігу. 6. ауыс. жағымды. Ынтығу, ерекше ықылас қою.

Еміне ентеледі. Барын сала, жан-тәнімен кимеледі, ұмтылды.

ЕМІН²: емін де еркін. сөйл. **Емін-еркін.**

ЕМІНДІР= ет. Ынтықтыру, асық қылдыру.

ЕМІНДІРУ Еміндір етістігінің қимыл атауы.

ЕМІН-ЕРКІН үст. 1. Керегіше, мейлінше, барынша, толығымен. 2. Барынша, қысылмай, еш тосылмай, қымтырылмай. 3. Ешқандай

бөгетсіз, тосқауылсыз, басынып, өз білгеніше.

4. Асығыссыз, аспай-саспай баппен. 5. Ешбір қаажу көрмей, бетімен, бос, қиналмай. 6. Иесіз, өзі қожа, өзі би, өзіне өзі қожа, бос жіберілген.

Емін-еркін қауышты. Гаушық адамдардың кездесіп, табысуы. **Емін-еркін сыйды.** Ешбір қиындықсыз кірді, еркін отырды.

ЕМІНСЕК сын. сөйл. **Еміншек.**

ЕМІНТ= ет. 1. Ентелеу, киіп-жарғызу.

2. ауыс. Қиырту, жалынтып-жалбарту.

3. Еліктуру, тәуелді қылу.

ЕМІНТУ Емінт етістігінің қимыл атауы.

ЕМІНУ Емін етістігінің қимыл атауы.

1. Ентелеу, соңында жүру. 2. ауыс. Қиылу, жалынғышты болу.

ЕМІНШЕК сын. Сұрамсақ, тілемсек, емінгі.

Еміншек бота. Желіндемей боталаған інгеннің ботасы.

ЕМІНШЕКТІК зат. Тілемсектік, сұраншақтық, емінгіштік.

ЕМІРЕН= ет. 1. Жақсы көріп мейірлену, тебірену, сүйсіну. 2. Мейір сұрау, ынтықтығын құту. 3. ауыс. Жақындау, жанасу.

ЕМІРЕНГІШ сын. Мейірмді, бауырмал, көңілшек.

ЕМІРЕНТ= ет. Мейірлену, сүйсіндіру.

ЕМІРЕНТУ Емірент етістігінің қимыл атауы.

ЕМІРЕНУ Емірен етістігінің қимыл атауы; мейірлену, сүйсіну.

ЕМІРЕНІС= ет. Мейірленісу, жақсы көрісу, сүйсінісу.

ЕМІРЕНІСУ Еміреніс етістігінің қимыл атауы.

ЕМІРКЕН= ет. сөйл. **Емірен.**

ЕМІРКЕНУ Еміркен етістігінің қимыл атауы; мейірлену.

ЕМІРІЛ: ерні емірілді. Ерні икемге келмеді, зорға қозғалды.

ЕМІРІН= ет. сөйл. **Емірен.**

ЕМІС үст. Болар-болмас, естілер-естілмес. Емісі теңгі. Сәл-сәл нышанасы білінді.

ЕМІС= ет. Бірге ему.

ЕМІС-ДЕМІС үст. сөйл. жерг. **Еміс-еміс.**

ЕМІС-ЕМІС үст. 1. Ақырын, жай, өзгер, баяу. 2. Көмескі, шала-пұла, өзгер-мәзер, сәл-пәл. 3. Ара-түрса, оқпа-тектө, анда-санда, араздік, әлсін-әлсін.

ЕМІСКІ үст. сөйл. **Емескі.**

ЕМІСТЕУ сын. Көмескі, шала-пұла.

ЕМІСУ Еміс етістігінің қимыл атауы.

ЕН¹ зат. 1. Заттың бір нәрсенің көлденеңінің кеңдігі, жалтақтығы. 2. Мата, алаша, таспа, т.б. сияқты заттардың көлденеңі.

ЕН² зат. Малдың құлағына салатын белгі, таңба.

Ен салды. а) зоол. Жануарлар тіршілігіне байланысты зерттеулер жүргізу үшін олардың кейбір өкілдеріне арнайы таңба, металдан жасалған сақина т.б. түрдегі белгі салды. ә) Малдың біреудің меншігі екендігін білдіру үшін және екінші біреудікінен ажыратып тану үшін құлағына пышақпен кесіп, тесіп, белгі салды. б) этн. Атады, меншіктеп қойды. **Ен салу.** мал-шар. Малдың қай шаруашылыққа немесе қай топқа, иесіне т. б. қатысты екенін білдіріп тұру үшін оның құлағына немесе денесіне көрінетін етіп белгі жасап қою. **Ен тағу.** мал-шар. **Ен салды.** Ен тақты. Белгі салды, меншіктеді, иеленді.

ЕН³ зат. 1. Малдың аталық безі. 2. б н о л. <лат. *testis*> **Аталық без** (аталық жыныс

жасушалары – спермийлердің дамуы мен жетілу процесі жүретін және аталық жыныс гармоний түзілетін жұп жыныс безі).

Еннің бауы. сөйл. **Енбау** (малдың немесе адамның аталық жыныс безімен байланысқан бұлшық ет, қан және жүйке тамырлары). **Еннің бүйегі.** в ет. Аталық малдың жыныстық безінің бірі. **Еннің үлпершегі.** в ет. Жылқыға тән жыныс сырқаты.

ЕН⁴ сын. Кең, ұшы-қиырсыз, шетсіз.

Ен байлық. Мол қазына, қыруар мал-мүлік. **Ен дала.** а) Құла тұз, жапан дала. ә) Ұшы-қиырсыз, тегіс жазық жер. **Ен дүние.** Ұшы-қиыры жоқ, шексіз-шетсіз әлем. **Ен дәулет.** Есепсіз байлық, молшылық. **Ен жайлады.** Еркін иелік етті, емін-еркін өсіп-өнді, кең жерді алып жатты, қоныстанды. **Ен жайлау.** Жазғы кең қоныс. **Ен жатқан ел.** Кең байтақ жерде бейбіт жатқан халық. **Ен жер.** Мол жатқан алқап, кең дала. **Ен қоныс.** Кең, самарқау жатқан шұрайлы мекен, алқап. **Ен табыс.** Мол кіріс, байлық. **Ен тегін.** Көл көсір, ақысыз, молынан жатқан. **Ен тоғай.** Қалың, ну өскен тоғай.

ЕН= ет. 1. Ішке, бөлмеге, ғимаратқа т.б. кіру, есіктеп оту, сұғыну. 2. Бір нәрсенің арасына кіру. 3. Көріп-көру, бату, сіңу. 4. Араласу, қатысу, ішінде болу. 5. Қосылу, пайда болу, кіргізу. 6. ауыс. Ауысу, осу, оту. 7. ауыс. Қолданылу, жүзеге асу, кәдеге жаратылу.

ЕНАМИНДЕР зат. биол. Молекулаларында азот атомы көрші көміртегі атомымен қос С=С байланыспен қосылған көміртек атомы арқылы байланысқан а, в-қанықпаған аминдер.

ЕНБАУ зат. анат. вет. Малдың немесе адамның аталық жыныс безімен байланысқан бұлшық ет, жүйке қан тамырлары.

ЕНГІЗ= ет. 1. Кіргізу, өткізу. 2. Қосу, тіркеу. 3. ауыс. Іске асыру, атқару.

ЕНГІЗБЕ: енгізбе шұқыршақ, кен. Шегендерді сұғып қоятын шұқырлар.

ЕНГІЗГІШ зат. тех. Енгізе алатын, кіргізі зат.

ЕНГІЗДІР= ет. Кіргіздіру, қосылтыру.

ЕНГІЗДІРУ Енгіздір етістігінің қимыл атауы.

ЕНГІЗУ Енгіз етістігінің қимыл атауы. 1. Қосу, кіргізіру, кіргізу. 2. ауыс. Қолданысқа кіргізу, тәжірибеге пайдалану. 3. ауыс. Құру, ұйымдастыру, іске қосу.

Енгізу жылдамдығы. и н ф. <ағыл. *speed of input*> Уақыт бірлігінде саналған мәліметтер бірлігінің саны. **Енгізуге дейінгі жүктеуіш.** и н ф. <ағыл. *bootstrap loader*> Енгізуге дейінгі бағдарламаларын жүктеуге қолданылатын машиналық амалдарды қамтитын стандарттық бағдарлама. **Енгізу клапаны.** тех. Газ не сұйықтықты ішке кіргізуге арналған клапан.

Енгізу құрылғысы. и н ф. <ағыл. *input device; devices an entering*> а) Есептеу машинасына бастапқы мәліметтер мен есеп шешетін бағдарламаларды енгізуге арналған құрылғы. ә) Ақпаратты адамға да, компьютерге де түсінікті етіп түрлендіру мен өңдеуге қолайлы құрылғы. б) Мәліметтерді, бағдарламаларды, сигналдарды процессорға беретін құрылғы. **Енгізу операторы.** и н ф. <ағыл. *input statement*> Мәліметтерді сыртқы жақтан негізгі жаққа жеткізуді анықтайтын және оларды бағдарламаға қатынас құруға мүмкіндік жасайтын бағдарламадағы оператор. **Енгізу операциясы.** и н ф. <ағыл. *input operation*>

Мәліметтерді сыртқы жадтан немесе шалғай құрылғылардан негізгі жадқа жеткізетін компьютер әрекеттерінің жиынтығы. **Енгізу пернесі**, и н ф. <ағыл. enter key> а) Терілген сөз тіркесін немесе бұйрықты компьютердің жадына енгізу үшін қажет перне. ә) Пернетақтадағы сол жаққа қараған тік бұрышты бағыттауыш бейнесі бар, ең үлкен перне. **Енгізу режимі**, и н ф. <ағыл. input mode> Мәліметтерді енгізу тәсілі.

ЕНГІЗУ-ШЫҒАРУ з а т. и н ф. <ағыл. input-output> **1.** Компьютерге енгізілетін немесе одан шығарылатын электрлік сигналдар түріндегі ақпарат. **2.** Екі құрылғы арасындағы мәліметтер алмастыру. **3.** Сыртқы құрылғылар мен негізгі жад арасындағы мәліметтер алмасу процесін сипаттауға арналған жалпы термин.

Енгізу-шығару арнасы, и н ф. <ағыл. input-output channel> Компьютердің жедел жады мен шалғай құрылғыларының арасында мәліметтер алмасу үшін пайдаланылатын техникалық құрылғылардың жиынтығы. **Енгізу-шығару блогі**, и н ф. <ағыл. input-output block> Компьютерлердің біртұтас жүйесінде басқару блоктарының адресі мен арналық бағдарлама туралы ақпаратты бар етіп пайдаланушы бағдарламасының басқа жүйелермен байланысын анықтауға қолданылатын кесте. **Енгізу-шығару диспетчері**, и н ф. <ағыл. input-output manager> Енгізу-шығару жүйесінің әртүрлі бөліктерін біріктіретін атқару жүйесінің құрауышы. **Енгізу-шығарудың базалық жүйесі**, и н ф. <ағыл. base input-output system (BIOS)>

1. MS DOS операциялық жүйесі модульдерінің бірі. **2.** Компьютердің тұрақты жадында тұратын әрі дербес компьютерді жеткізін беру кешеніне кіретін қысқа аппараттық-тәуелсіз бағдарлама. **3.** Тұрақты жадта сақталатын және есептеуші жүйенің бөлігі болып саналатын әрі дербес компьютердің кейбір басқару қызметін сүйемелдейтін бағдарламалық жасақтаманың бөлігі. **Енгізу-шығарудың буферлеуі**, и н ф. <ағыл. buffered input-output, spooling> а) Енгізу-шығаруды ұйымдастыру тәсілі. ә) Мәліметтерді уақытша орналастыру үшін буферлік аймақты пайдалануға негізделген мәліметтерді енгізу-шығару. б) Процессор мен сыртқы құрылғы алмасатын мәліметтерді уақытша сақтау процесі. **Енгізу-шығару интерфейсі**, и н ф. <ағыл. input-output interface> Компьютерге шалғай құрылғылар қосу үшін қолданылатын интерфейс. **Енгізу-шығару құрылғыларын үлестіруі**, и н ф. <ағыл. sharing the device an entering-conclusion> Микропроцессорлық техника архитектурасында енгізу-шығару командалары қарастырылатын процессорлармен сыртқы құрылғыларды орналастыру үшін қолданылған әдіс. **Енгізу-шығару құрылғысы**, и н ф. <ағыл. input-output device> а) Сыртқы объектінің немесе оператор-адамның есептеу жүйесімен, есептеу машинасымен ақпарат қабылдауды немесе жеткізуді жасақтау үшін пайдаланылатын аппараттық жабдықтың бөлігі. ә) Компьютердің жедел жады мен шалғай құрылғы арасында мәліметтер алмасуды жасақтайтын құрылғы.

Енгізу-шығару операциясы, и н ф. Компьютер жады мен кез келген енгізу-шығару құрылғысы арасында ақпарат алмастыру. **Енгізу-шығару процессоры**, и н ф. Шалғай құрылғылардан жадқа ақпарат енгізу-шығару операциясын басқаратын және енгізу-шығаруды басқарудың (шалғай құрылғы түрінен тәуелсіз) жалпы функцияларын жүзеге асыратын процессор. **Енгізу-шығару регистрі**, и н ф. <ағыл. register an entering-conclusion> Енгізу-шығару

құрылғылары мен бас компьютер арасында мәліметтер алмасу процесінде қолданылатын регистр. **Енгізу-шығару супервизоры**, и н ф. <ағыл. supervisor of input-output, EXCP-supervisor> Енгізу-шығару процедураларының атауын анықтау мен аяқтауды, сондай-ақ енгізу-шығару құралдарының қалып-күйін бақылауды жүзеге асыратын операциялық жүйені басқаратын бағдарлама. **Енгізу-шығару үзілімі**, и н ф. <ағыл. input-output interrupt> Әрбір енгізу-шығару операциясын орындау аяқтағанда болатын үзілім. **Енгізілу-шығару шинасы**. Бірнеше енгізу-шығару құрылғыларын параллель қосуға болатын шина.

ЕНГІЗУШІ з а т. Кіргізуші, орнықтырушы; тәжірибеде іске асырушы.

ЕНГІЗІЛУ е т. Кіргізілу, ішке қойылу. **2.** Қосылдырылу, қатарға алыну, орнықтырылу. **3.** ауыс. Тіркеліну, тізімге, есепке кіргізілу. **4.** ауыс. Жүзеге асырылу, пайдалану.

ЕНГІЗІЛУ Енгізіл етістігінің қимыл атауы. **1.** Қолданысқа кіргізілу, пайдалану. **2.** Іске қосылу, жүзеге асырылу.

ЕНГІЗІЛІМ з а т. жаңа. **1.** Ғылым мен өнертапқыштағы жаңалықтарды өндіріске енгізу. **2.** Шетел тәжірибесінен өткен қоғамдық, саяси өзгерістерді елде, қоғамда қолдану.

ЕНДЕ¹ е т. **1.** Тереңдеу, бойлау, кеудей кіріңкіреу. **2.** Кең қанат жайып даму, өрістеу, өркендеу. **3.** ауыс. Асқыну, дендеу.

ЕНДЕ² е т. Ен салу, иемдену, меншіктену.

ЕНДЕ³ е т. **1.** Бір заттың белгілі кеңістікке көлденеңінен, жалпағынан сыйып орналасуы. **2.** Кеңейтін, созу, ұзарту, үлкейту.

ЕНДЕГІ ү с т. **1.** Тұтас, бүтіндей, кесіліп-нишілмеген қалпында. **2.** Тұтастай, кеңінен, молынан.

ЕНДЕНІП ү с т. Бір шама болып, едәуір.

ЕНДЕРЛІКТЕЙ с ы н. с ө й л. Көлденеңінен сыярлықтай.

ЕНДЕС с ы н. Таңбалас, ен-таңбалары ұқсас, бірдей.

ЕНДЕТ е т. Бойлау, өрістету.

ЕНДЕТУ Ендет етістігінің қимыл атауы.

ЕНДЕУ Енде етістігінің қимыл атауы.

ЕНДЕШЕ ш ы л. **1.** Олай болса. **2.** Не, немесе, я, яки. **3.** Білің келсе, керек болса. **4.** поэт. Әдетте бірнеше рет қайталанған сөздердің арасында өлең құйғасы үшін қолданылатын қыстырма мәнді қиыштық сөз.

ЕНДІ¹ ү с т. **1.** Бұдан былай, осыдан кейін. **2.** фольк. Бірінен кейін бірі болған көп қимылды сипаттағанда, әсерін күшейту үшін әрқайсысынан кейін қолданылатын сөз. **3.** Жаңадан ғана, жаңа ғана. **4.** Тағы, тағы да, бұдан басқа. **5.** Нақ қазір, дәл осы кезде. **6.** Олай болса, әйтпесе. **7.** сөйл. экспр. Сонда, басқа деген мағынадағы қарсылық, сираулық мәнде қолданылатын сөз. **8.** сөйл. экспр. Тіпті, тіптен, тегі. **9.** сөйл. Әрине, әлбетте, қалайда. **10.** Осымен, сойтп. **11.** Қайтадан, қайыра. **12.** экспр. Ал келіп, үдетіп.

Енді болмаса [болмағанда]. Аз болғанда, сәл кідіргенде. **Енді бүгін.** Дәл қазір, осы кезде, бүгіндері. **Енді бір.** Тағы да, және де. **Енді біразда.** Сәлден соң, аз уақыттан кейін. **Енді бірде.** Тағы бірде, реті келгенде. **Енді қайтып.** Қайта айналып, екінші рет, тағы да.

ЕНДІ² с ы н. Көлденеңі көлемді, үлкен, кең; жап-жалтақ.

ЕНДІ³ с ы н. Ені бар, ен салынған, таңбаланған.

ЕНДІГӨРІ ү с т. Бұдан былай, осыдан кейін, алдағы уақытта.

ЕНДІП ү с т. **1.** Келесі, алдағы, бұдан былайы. **2.** Қазіргі, бүгінгі, осы кездегі. **3.** Осы кезге дейін, күні бүгінде.

Ендігі бір. Тағы да, кезектегі бір, келесі бір. **Ендігі жыл.** Келесі жыл.

ЕНДІ-ЕНДІ ү с т. **1.** Жаңада ғана, таяу арада, жақын мезетте. **2.** Жаңадан, осы кезден бастап.

ЕНДІК¹ з а т. **1.** Заттың, дененің көлденеңі. **2.** геогр. Жер бетіндегі нүктенің орнын жер полюсіне қатысты анықтайтын географиялық координаталардың бірі. **3.** м а т. Көлденең орналасқан координата. **4.** Жан-жақ, тұс-түс.

Ендік қызметі. геогр. Географиялық ендіктің орнын жүйелі түрде анықтау қызметі.

ЕНДІК² з а т. көне. Әйелдердің беттің ұшына қызартып жағатын сәндік бояуы.

ЕНДІЛЕУ с ы н. **1.** Көлденеңі үлкендеу, жалпақтау, кеңдеу. **2.** ауыс. Жуандау, семіздеу, толықтау.

ЕНДІЛІК з а т. Жалпақтық, кеңдік, көлденеңдік.

ЕНДІР¹ е т. **1.** Кіріктіру, кіргізу. **2.** ауыс. Пайдалануға беру, қолдану, іске қостыру. **3.** ауыс. Жаулап алғызу, жаулату.

ЕНДІР² е т. қолөнер. Енін үлкейту.

ЕНДІРЕК с ы н. Енділеу, кеңдеу, жалпақтау.

ЕНДІРКЕ е т. сөйл. **Ендіркеле.**

ЕНДІРКЕЛЕ е т. Күй-жару, өктемсу, еркінсу.

ЕНДІРКЕЛЕУ Ендіркеле етістігінің қимыл атауы.

ЕНДІРМЕ¹ з а т. этн. қолөнер. Бір басы үшкір үшбұрыш түріндегі геометриялық өрнектің аты.

ЕНДІРМЕ² з а т. ғыл. Жеке авторлардың шаруашылықтың, тұрмыстық қызметтің түрлі салаларында пайда беретін жаңалығы.

ЕНДІРМЕ³ з а т. м а т. Берілген бұрышты теңдей үшке бөлу үшін қолданатын математикалық әдіс.

ЕНДІРУ Ендір етістігінің қимыл атауы; қолдандыру.

ЕНДІРІЛ е т. **1.** Кіргізілу, ішке тартылу.

2. Тіркелу, есепке алыну, қосылу. **3.** ауыс. Қолданылу, пайдаға асырылу.

ЕНДІРІЛУ Ендіріл етістігінің қимыл атауы.

ЕНЕ з а т. **1.** этн. Ерлі-зайыптылардың иешелерін білдіретін туысқандық атау. **2.** Аң, мал төлінің аналығы. **3.** көне. Баланың анасы, шеше. **4.** ауыс. Асыраушы, өсіріп-өндірген жеткізуші, өмір, азық көзі.

Ене бауырындағы құлындай. бейн. Тым жақын, әрдайым жанында. **Ененен екі туды.** Дүниеге қайта келгендей болды. **Ене көрген.** Үлгі-өнеге көрген, ата-ананың тәлім-тәрбиесін алған. **Ене қасқыр.** Қанышқы қасқыр, құртқа. **Ене мен келіндей.** а) жағымды. Бірі үлкен, бірі жас, сырлас, сыйлас әйелдерше. ә) жағымсыз. Бірі үлкен, бірі жас бір ошаққа таласқан міншіл әйелдерше. **Енесіне асыққан құлындай.** бейн. Аңсары ауып, ентелеген, алды-артына қармай аптыққан күйдегі. **Енесіне ентелеген ботадай.** Анасының бауырына ұмтылған бота тәрізді. **Енесінен айыр.** Төлді енесінен бөліп, енесін суалтты. **Енесінен жаңа туғандай.** бейн. Тап-таза, жайнап тұрған, кір шалмаған. **Енесін көрген қозыдай.** бейн. Жамырсып, шуласқан деген мағынада. **Енесін ұрайын [ұрды].** бейн. Біреуге немесе бір нәрсеге қатты ашуланғанда айтылатын, тіл тигізу, боқтау сөз.

ЕНЕНҒАРА-АЙ од. жерг. «Ананы қарай көр» деген одағай сөздің кіріккен түрі.

ЕНЕДЕЙ с ы н. Ене сияқты, ене тәрізді.

ЕНЕЖАП зат. жерг. *Үлкен арық.*
ЕНЕК зат. қарап. **Ен** (адамның, жан-жануарлардың аталық бөзі).

ЕНЕКЕ¹ зат. көне. 1. экспр. *Шешетай, шешек деген мағынадағы анасын еркелету, құрметтеу нышанымен айтылатын қаратпа атауы.* 2. Анасын еркелету, құрметтеу нышанымен айтылатын атауы.

ЕНЕКЕ² зат. 1. зоол. <лат. bubalus> *Жұттыяқтылар отряды қуысмүйізділер тұқымдасына жататын күйіс қайыратын сүтқоректі жануар.* 2. *Сыыр, бұзаулаған сыыр.*

ЕНЕКӨКІРЕК сын. жерг. *Азгантай, азын-аулақ, аз-маз.*

Енекөкірек етті. жерг. *Талшық етті, азық етті.*

ЕНЕЛІ сын. *Енесі бар.*

ЕНЕЛІ-КЕЛІНДІ сын. *Бірі ене, бірі келін, енесі және келіні қоса.*

ЕНЕПАЙ сын. жерг. *Қыруар, көп.*

ЕНЕТАЙ зат. экспр. *Туған шешесінен немесе енесінен бір нәрсені өтініп сұрағанда құрметтеу нышанымен айтылатын атауы.*

ЕНЕШ зат. сөйл. *Енетай, енеке.*

ЕНЖАР сын. 1. *Ықпалсыз, ниетсіз, ынтасыз, салғырт (қатынас).* 2. *Селқос, сүлесок, делсал (күй).* // *Ниетсіз, ынтасыз адам.*

Енжар иммунитет. мед. *Азғаға бөгде денелер екеннен кейін пайда болып, ұзақ мерзімге дейін сақталмайтын азғаның жүре пайда болған қорғаныштық қасиеті.* **Енжар иммунитеттеу.** мед. *Қанға не қан сарысуына қосылған арнайы препараттарды тері астына, ет астына не көктамырға езу арқылы азғада жасанды иммунитет туғызу.*

Енжар көңіл. *Ықпалсыз, ынтасыз, амалсыз пейіл, ниет.* **Енжар қалдырмады.** *Бейтарап қалдырмады, ойландырды, көңіл бөлді.* **Енжар қарады.** *Қалай болса солай істеді, ниетсіз болды.* **Енжар қарау.** *Салғырттық көрсету, қалай болса, солай істеу, ниетсіз болу.* **Енжар қорғаныс.** әск. *Нысаналарға қарай қиқан зымырандарды ұстау жөніндегі «белсенді» шаралардан азаматтық және әскери нысаналарды сол нысаналардың өздерін өзгерту арқылы ерекшеленетін қорғаудың түрі.* **Енжар радиолокация.** әск. *Нысананың өзінен тікелей шығатын және оған сыртқы кеңістіктен және басқа көздерден түсетін энергияда бейнелейтін, жиілігі өте жоғары электромагнитті қабылдау негізінде нысананың орнын табу және анықтау әдісі.*

ЕНЖАРЛАН = ет. 1. *Селқостану, марғаулану, сүлесок күйге түсу, көңілсіздену.* 2. *Салғырт қарау, ынтасыздану.*

ЕНЖАРЛАНУ *Енжарлан етістігінің қимыл атауы.*

ЕНЖАРЛАС = ет. *Бір-бірін іштей жаратпау, бір-біріне ниетсіз болу.*

ЕНЖАРЛАСУ *Енжарлас етістігінің қимыл атауы.*

ЕНЖАРЛАТУ зат. тех. *Металдарды тат басудан сақтау үшін олардың беттерін оксидтермен қаптау.*

ЕНЖАРЛАУ сын. *Селқостау, сүлесоктау, көңілсіздеу.*

ЕНЖАРЛАУ ет. хим. 1. *Металдарды жемірілуден сақтау үшін олардың беттерін оксидтермен қаптау.*

ЕНЖАРЛАУШЫЛАР зат. хим. *Енжарлауға қажетті агенттер; негізгілері - тотықтырығыштар.*

ЕНЖАРЛЫҚ зат. 1. *Селқостық, сүлесоктық, керенаулық, самарқаулық.* 2. *Қамсыз-қаракетсіздік, бейқамдық, бейжай болушылық, салғырттық.* 3. *Еш нәрсеге зауқы болмаушылық, еріншектік.* 4. *Шаршағандық, қуаты кеткендік, жасы келгендік.* 5. псих. <лат. passivus> *Адамның белсенділікке қарама-қарсы қасиеттерінің бірі.*

ЕНЖАРМА зат. *Бір жарым еннен тұратын зат.*

ЕНЖАР-МАРҒАУ сын. *Салғырт-селқос, самарқау.*

ЕНЖЕР сын. сөйл. **Енжар.**

ЕНЖУ зат. 1. сөйл. **Инжу.** 2. ауыс. *Бір нәрсені ең жақсысы, қадірлісі, бағалысы.*

ЕНЖУДҒЙ сын. сөйл. **Инжудей.**

ЕНЖУ-МАРЖАН зат. сөйл. **Инжу-маржан.**

ЕНЖУРҒА зат. сөйл. **Ұнжырға.**

ЕНЖІЛ зат. діни. сөйл. **Инжіл.**

ЕНИНДЕР зат. хим. *Құрамында бір және қос бір ұш байланыс болатын қанықпаған көмірсутектер.*

ЕНҚАП зат. анат. *Аталық жыныс безінің, оның қосымшасының орналасқан қабығы.*

ЕНОЛАЗА зат. хим. *Нәруыз, азғадағы көмірсулардың ыдырауын катализдейтін фермент.*

ЕНОЛДАР зат. хим. *Гидроксил тобы көміртек-көміртекте қос байланыста орналасқан органикалық қосылыстар.*

ЕНСІЗ¹ сын. *Ені тар, қысқа, көлденеңі тар.*

Енсіз жапырақты қасия. өс. *Жапырақтары мен жемісі іш айдайтын дәрі жасауға пайдаланылатын бұршақ тұқымдасына жататын шөптесін өсімдік түрі.*

ЕНСІЗ² сын. *Белгі-таңбасыз, ені жоқ, ен салынбаған.*

ЕНСІЗДЕУ сын. *Ені тарлау, енсізрек.*

ЕН-ТАҢБА зат. *Ерекшелігін шартты белгілер.*

Ен-таңба салды. *Белгіледі, таңбалады.*

ЕНТАҢБА зат. инф. <ағыл. label> *Бағдарламалау тілдерінде командалық сәйкестендірушісі (идентификаторы).*

Ентаңба блогі. инф. <ағыл. label block> *Ентаңбасы бар магниттік тасуыш блок.*

Ентаңбаларды айырып тану. инф. <ағыл. mark recognition> *Белгілі әдістер арқылы ентаңбаларды тасуыштан шығарып оқу.*

Ентаңбаларды өңдеу. инф. <ағыл. label processing> *Пайдаланушымен немесе операциялық жүйемен іске асыратын томдағы ентаңбаны даярлау, толтыру және тексеру.*

Ентаңба өрісі. инф. <ағыл. label field> *Ентаңбаны жазуға арналған стандартты бланк өрісі.*

ЕНТАҢБАЛА = ет. инф. <ағыл. formatting> *Қолжабыстың ақпаратты жазу арқылы тасуышты пайдалануға дайындау.*

ЕНТАҢБАЛАУ *Ентаңбала етістігінің қимыл атауы.*

Ентаңбалауға арналған саңылау. инф. <ағыл. sectoring hole> *Қажетті секторды анықтауға мүмкіндік беретін 5,25 дюймдік иілгіш дискідегі тесік.*

ЕНТЕК сын. сөйл. **Әнтек.**

ЕНТЕЛЕ = ет. 1. *Кимелеу, өзеуреу, киіп-жару.* 2. *Асығу, аптығу.* 3. ауыс. *Алыстан көрініп меңмұндау.*

Ентелей түсті. *Алға ұмтыла берді, кимеледі.*

Ентелей шықты. *Тез, шапшаң көтерілді.*

ЕНТЕЛЕН = ет. *Кимелену, асығу.*

ЕНТЕЛЕҢ; ентелең қақты. *Ентелең-ентелең етті, елтелеңдеді.*

ЕНТЕЛЕҢДЕ = ет. *Ентелең қағу, киіп-жару.*
ЕНТЕЛЕҢДЕУ *Ентелеңде етістігінің қимыл атауы.*

ЕНТЕЛЕҢКІРЕ = ет. *Ұмтылыққырау, килігіңкіреу.*

ЕНТЕЛЕҢКІРЕУ *Ентелеңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЕНТЕЛЕС = ет. *Ұмтылысу, киіп-жарысу.*

ЕНТЕЛЕСУ *Ентелес етістігінің қимыл атауы.*

ЕНТЕЛЕТ = ет. 1. *Кимелету, киіп-жарғызу.* 2. ауыс. *Екпіндету, құйқылжыту, тамылжыту.* 3. ауыс. *Жаналқымынан алу, бойды билеп, ерік бермеу.*

ЕНТЕЛЕТУ *Ентелет етістігінің қимыл атауы.*

ЕНТЕЛЕУ *Ентеле етістігінің қимыл атауы; киіп-жару.*

ЕНТІГЕ-ЕНТІГЕ үст. *Алқынып-аптығып, ентіккен үстіне ентігін.*

ЕНТІГУ *Ентік етістігінің қимыл атауы, алқыну.*

ЕНТІГУ зат. сөйл. **Ентікпе.**

ЕНТІГУЛІ сын. *Тынысын әрең алған, деміккен күйде.*

ЕНТІГІҢКІ сын. *Ентігін-аптығыңқы, деміккен.*

ЕНТІГІҢКІРЕ = ет. *Аптығыңқырау, демігінкіреу.*

ЕНТІГІҢКІРЕУ *Ентігінкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЕНТІГІП-ДЕМІГУ *Ентігін-демік етістігінің қимыл атауы.*

ЕНТІГІП-ДЕМІК = ет. *Қатты алқыну, солығын баса алмау.*

ЕНТІГІП-ТҰНШЫГУ *Ентігін-тұншық етістігінің қимыл атауы.*

ЕНТІГІП-ТҰНШЫҚ = ет. *Алқыну, демігу, тыныс алуы қиындау.*

ЕНТІК = ет. 1. *Тез қозғалғаннан т.б. алқыну, демін зорға алу.* 2. *Демігу, тынысы тарылу.*

Ентіге шапты. *Қатты жүріске салды, өбден алқындырды.* **Ентігін басты.** *Демін алды, алқынып-аптыққанын қойды.*

ЕНТІКПЕ¹ зат. 1. мед. <лат. dyspnoe> *Тыныс алу жиілігінің ыргағының, тереңдігінің бұзылуы салдарынан тыныс алудың қиындауы.* 2. **Демікпе.**

ЕНТІКПЕ² зат. этн. *Күйеу ұрын келгенде жеңгелердің алдынан жүгіріп шығып алатын алашқы ырым сыйы.*

ЕНТІКТІР = ет. *Тыныс алуын қиындату, алқынту.*

ЕНТІКТІРУ *Ентіктір етістігінің қимыл атауы.*

ЕНУ *Ен етістігінің қимыл атауы.* 1. *Кіру, бір нәрсенің ішіне өтіп кету.* 2. *Есіктен бөлмеге, ішке қарай өту.* 3. *Қосылу, кіргізу.*

ЕНУЛЕР зат. хим. *Бөгде қоспа түріндегі материалдардың ақаулары.*

ЕНШАЛЛА од. діни. сөйл. **Иншалла.**

ЕНШІ зат. 1. этн. *Қазақ дәстүрінде бала үйленіп жеке үй боп бөлініп шыққанда, ата-ананың бөліп беретін мал-мүлкі, үлесі.* 2. ауыс. *Аласы құн, сыбаға, тиесі.* 3. ауыс. *Құзыр, орындай алу міндеті, қабілетіне тәндік, құзыреттілік.* 4. ауыс. *Меншік, иелік.* 5. ауыс. *Тағдыр, талай.*

Енші алған соң азат. *Өз алдына бөлек кеткен соң дербес болды, өз билігі өзінде, қалай жүрсе де ерікті.* **Енші алды.** а) этн. *Ата-ана мұрасынан үлесін алды, өз алдына үй (отау) болып шықты.* ә) бейн. *Жаңа кезеңге өз бетініе аяқ басты, дербес болды.* **Енші берді.** а) этн. *Үйленген*

баласына мал-мүлік бөліп беріп, бөлек үй етіп шығарды. **ә)** Тиесілі үлесін берді. **Енші бөлді.** этн. Баласына үйленген соң мал-мүліктен тиесілі бөлігін берді. **Енші бөліспеген.** Жері, мал-жануы аралас, тату-тәтті тұрған. **Енші бөлісті.** Тиесілі заттарын бөлді, айырды. **Еншіге тиді.** Үлесіне тиді, иесі болды, иемденді. **Енші мал.** этн. Үйленген адамға еншілікке берілетін мал. **Еншісі бөлек.** Үй-жайы, үлесі басқа, өз алдына. **Еншісі бір.** а) Дүние-мүлкі ортақ, еншілес адамдар, бір үйдің балалары. ә) Мақсаты бірдей, аралас-құралас, ынтымағы жарасқан. **Еншісіне қалдырды.** Құзырына жүктеді, меншігіне тапсырды.

ЕНШІ² з а т. Малға ен салушы адам.
ЕНШІДЕЙ сын. Енші сияқты, еншіге берілгендей.

ЕНШІЛЕ= е т. 1. Меншіктеу, игілігіне беру.
2. Иелену, ие болу.

ЕНШІЛЕН= 1. Тиесілі болу, тапсырылу.
2. Меншіктелу, иелену.

ЕНШІЛЕНУ Еншілен етістігінің қимыл атауы.

ЕНШІЛЕС сын. 1. Еншісі бір, меншіктес, ортақтас. // Тән, тиесілі. 2. жаңа экон. Негізгі мекеменің құрылтайшылығымен құрылған, соның бақылауындағы.

Еншілес ел. Жері, малы араласып жатқан ынтымағы жарасқан ел. **Еншілес кәсіпорын.** экон. Негізгі кәсіпорыннан бөлініп шыққан не оның құрылтайшылығымен құрылған, заңды тұлға құрып иеленуші дербес кәсіпорын. **Еншілес қоғам.** экон. Негізгі қоғамның бақылауындағы басты акционерлік қоғамның филиалы. **Еншілес қылды.** Еншіні бірге бөлісетін етті.

ЕНШІЛЕСТІК з а т. Ортақтық, бірлестік, жақындастық.

ЕНШІЛЕСТІР= е т. Ортақтастыру, бірлестіру, телінді қылу.

ЕНШІЛЕСТІРУ Еншілестірі етістігінің қимыл атауы.

ЕНШІЛЕУ Еншіле етістігінің қимыл атауы; иелену.

ЕНШІЛ сын. Еншісі бар, ортақтас.

ЕНШІСІЗ сын. Еншісі жоқ, тиесісіз, сыбағасыз.

ЕНШІ-ҮЛЕС з а т. Сыбаға, тиесі, иелік.
ЕНІҚК сын. Кіріңкі, отіңкіреп тұрған.

ЕН¹= е т. сөйл. «Едің» сөзінің қысқарған түрі; солай болған.

ЕН² ү с т. 1. Өте-өте, тіптен, аса, асқан. 2. жағымсыз. Нағыз барып тұрған.

Ең абзалы. Ең дұрысы, өте орындысы. **Ең азулы.** Бәрінен күшті, қуатты. **Ең ақыры.** а) Сонымен бірге, бұған қоса. ә) экспр. Тіпті, әуелі. **Ең ақырында.** Ақыр аяғында, ақыр соңында. **Ең алғаш.** Алғашқыда, әуелде, бастапқыда. **Ең артығы.** а) Дұрысы, бәрінен жөнірегі. ә) Озғаны, асылы, жақсысы. **Ең алдымен.** Бірінші болып, бәрінен бұрын, әуелі. **Ең арғысы.** экспр. Сорақысы, сорлагандағысы. **Ең астыңғы.** Бәрінен төменгі. **Ең атақты.** Аты бәрінен де әйгілі. **Ең аяғы.** экспр. Басқасы басқа, керек десең, тіпті. **Ең әрі кеткенде.** Тым ұзағанда, мықтағанда. **Ең әрісі.** Тым болмағанда, ақыр соңы. **Ең әуелі.** а) Алғашқыда, бастапқыда. ә) Негізгісі, бастысы, басымсы. б) Басында, бәрінен бұрын. в) Алдымен, басымдықпен. **Ең бастысы [басты].** а) Бәрінен де маңыздысы, ерекшеліп айтуға керегі. ә) Аса маңызды, негізгі, басымдық алған. **Ең болмағанда [болмаса].** Тым құрығанда, аз дегенде. **Ең бір.** Сондай, социальдықты, барып тұрған. **Ең бірінші.** а) Әуелі, алдымен. ә) Әуелгі, алғашқы. **Ең жақсысы.** Бәрінен дұрысы, жөні.

Ең жоғары баға. Ең қымбат ұсыныс, құн. **Ең зиянды.** Бәрінен пайдасыз, өте қауіпті. **Ең кем болғанда [дегенде].** Тым құрығанда, аз дегенде. **Ең кемінде.** Тым болмағанда, ең аз дегенде. **Ең керекті [керектісі].** Аса қажетті, өбден дұрысы. **Ең керім.** ж е р г. Аса нәзік, асқан сұлу. **Ең кіші адрестік бірлік.** инф. Компьютер жадының адрес берілген ең кіші бөлігі. **Ең қадесіз.** Ретсіз, нашар, орынсыз. **Ең қауіптісі.** Бәрінен зияндысы, қорқыныштысы. **Ең құрыса [құрығанда].** Ары кеткенде, тым болмағанда, аз дегенде. **Ең нәзік түс.** Көңілге тиер, аса жанды жері. **Ең оңтайлы.** Бәрінен дұрысы, жөндісі. **Ең соң.** Ақырынан, бәрінің соңынан. **Ең соңғы.** Ақырғы, аяққы. **Ең соңғы [ақырғы] могиқан.** Жоғалып, құрып бітушілердің ең соңғысы. **Ең сорақысы.** Барып тұрған қяттысы, масқарасы, орынсыз. **Ең толымды.** Ең жарамдысы, іске асары. **Ең төмен.** Сапасыз, нашар. **Ең төменгі баға.** экон. Ең аз, бастау болған баға. **Ең төрінде.** Құрметті орында, көрнекі жерде. **Ең төте.** Аса оңтайлысы, оңайы. **Ең үздік.** Бәрінен озық, бәрінің алдындағы. **Ең ыстық.** Аса жағымды, жанға жайлы.

ЕҢБЕК¹ з а т. 1. Адамның өз қажетін қанағаттандыруға бағытталған қаракеті, жұмыс, іс. 2. фило с. Тіршілікке қажетті нәрселер өндіру мақсатымен адамның табиғатқа әсер етуі. 3. Біреуге, қоғамға, Отанға көрсеткен жақсылық, қызмет. 4. Мақсат, мазмұн жағынан жаңа құрылымды танытатын материалдық, мәдени игілік, шығарма, шығармашылық. 5. көне. Бейнет, мхнат.

Еңбегі бағаланды. Сіңірген еңбегі еленіп-ескерілді, лайықты бағасын алды, марапатталды. **Еңбегі далаға [босқа] кетті.** Істеген ісі зая болды, текке кетті. **Еңбегі еш.** Текке қара тер болды, жұмысы зая кетті. **Еңбегі еш болды [кетті].** Істеген ісі текке кетті, ешбір нәтижесіз қалды. **Еңбегі еш, тұзы сор.** Істеген ісі текке кетіп, жапа шекті, сор маңдай болды. **Еңбегі жанды.** Қызметі зая болмады, еңбегінің рақатын көрді, ісі алға басты. **Еңбегі жарады.** Еңбегі іске асты, пайда әкелді. **Еңбегі зая болды [кетті].** Істеген ісі далаға кетті, еңбегі жанбады. **Еңбегі жайтты.** Істеген ісінің пайдасын көрді, еңбегі ақталды. **Еңбегі мойнында.** Қарыздар, борышты, бересілі. **Еңбегін ақтады.** Еткен жақсылығын қайтарды, сіңірген еңбегі қайтты. **Еңбегін еш қылды.** Жұмысын зая етті, еңбегін далаға жіберді. **Еңбегін еш [етті], жігерін құм қылды.** Істеген ісін зая кетіріп, көңіліне қаяң салды. **Еңбегін қанады [сорды].** Жұмысының жемісіне ортақ болып пайда тартты. **Еңбегін сатты.** а) Көрсеткен қызметін бұлдады, бөлденді. б) Өз күшімен күнін көрді, еңбек етті, қызмет қылды. **Еңбегін сауды.** Адал еңбегімен күн көрді, құнелтті, қызметінің жемісін жеді. **Еңбегі сіңген [еңбек сіңірген].** а) Көп еңбектеніп, қызметі өткен. ә) Қоғамдық жұмыстың, ғылым мен мәдениеттің, өнердің белгілі бір саласында көп жылдар жемісті еңбек еткендіктің аңғартатын құрметті атақ. **Еңбегі [қызметі] сіңді [өтті].** Көп қызметін қылды, бейнеттенді. **Еңбегі татырлық.** Істеген ісі мен атқарған қызметін атқарлық, соған тұрарлық. **Еңбек ақысы.** Сіңірген еңбегінің өтемі, қайтарымы. **Еңбек анасы.** Жұмыстың негізі. **Еңбек ардагері.** Елге, Отанға еңбегі мол сіңген, ұзақ жылдар қызмет еткен адам. **Еңбек армиялары.** тар. сов. а) Соғыс жағдайы мен әскери тәртіпті сақтай отырып, құрылыста, шаруашылық саласында істеген 1920-21 жылдардағы Советтік Россияда болған армия.

ә) Еңбек етуші халық, бұқара. **Еңбек әдісі.** экон. Тәсілдердің, операциялардың құрамымен, олардың орындалуының белгілі бір тізбектілігімен сипатталатын еңбек процесін жүзеге асыру әдісі. **Еңбек әрекеті.** Ізденіс, талпыныс. **Еңбек базары.** Қызу еңбек, орықты жұмыс. **Еңбек биржасы.** экон. а) Жұмысқа жалдау кезінде қызметкерлер мен кәсіпкерлер арасындағы делдалдықты тұрақты негізде жүзеге асыратын мемлекеттік мекеме. ә) Жұмыссыздарды тіркеп және жұмыс табу жөнінде делдалдық жасап отыратын мекеме. **Еңбек бөлінісі.** Жұмыстың еңбектің жеке түрлер мен бөлшектерге, түр өзгешеліктерге бөлінуі. **Еңбек гигиенасы.** Еңбек үстінде, жұмыс кезінде денсаулықты сақтау, өндірістің зиянды факторларын жою жағдайы, шарасы. **Еңбек дауы.** а) Қызметкерлер мен жұмыс берушінің (кәсіпорын, мекеме, ұйым әкімшілігінің) арасындағы келіспеушілік. ә) Жұмыс барысында болатын келіспеушілік. **Еңбек демалысы.** Еңбек етуші барлық азаматтарға жұмыс орны және орташа табысы сақталып, жылы сайын демалу үшін берілетін мерзім. **Еңбек екпіндісі.** сов. ет. Социалистік жарыс нәтижесінде қарқынды еңбегі мен жоспарды мерзімінен бұрын немесе артығымен орындағаны үшін берілетін құрметті атақ. **Еңбек Ері.** Еңбекте үздік шыққаны үшін берілетін құрметті атақ. **Еңбек етті [қылды].** Жұмыс істеді, қызмет етті, еңбектенді. **Еңбек ету.** Жұмыс істеу, кәсіп ету. **Еңбек жағдайы.** Өндірістік процестер орыдалатын ортаға қажетті жағдайлардың (температура, ауа ылғалдылығы, сұлылығы, шаңдану деңгейі және т. б.) жиынтығы. **Еңбек жарақаты.** Қызметкердің не қызметшінің денсаулығына келтірілген зиян. **Еңбек және халықты әлеуметтік қорғау министрлігі.** Еңбек пен әлеуметтік қорғау шараларымен айналысатын үкімет орны. **Еңбек жолы.** Өтілі, еңбек еткен жылдары, мерзімі. **Еңбек заңнамасы.** қ ы қ ы. Азаматтардың еңбек ету, қызмет пен кәсіп түрін таңдау бостандығына қатысты конституциялық құқығын іске асыру барысында туындайтын еңбек қатынастарын реттейтін құқықтық-нормативтік актілер жиынтығы. **Еңбек заңы.** Азаматтардың еңбек ету, еңбек тәртібін сақтау жағдайын реттейтін ережелер жиынтығы. **Еңбек заты.** фило с. Табиғи заттар мен адамның табиғаттан алып пайдаланатын нәрселер. **Еңбек иесі.** Еңбек адамы, еңбек етуші кісі. **Еңбек интенсивтілігі.** Белгілі бір уақыт өлшемі ішінде жұмсалған шығындармен өлшенетін еңбектің қауырттылығы. **Еңбекке баулу.** а) Еңбекке тарту, өндірістік қатынастағы әрекетке қатыстыру. ә) пед. Оқушыларды еңбек және өндіріс технологиясымен, құралдарымен, еңбек процесімен таныстыру. **Еңбекке баулыды.** а) Еңбек етуге тәрбиеледі, әдеттендірді. ә) ә) пед. Оқушылардың еңбек процесімен, өндіріс құралдарымен таныстырды, оларға машықтандырды. **Еңбекке жарамсыздық.** Адамның медициналық және әлеуметтік себептермен күнделікті іспен жүрген кәсіби жұмысын атқара алмайтын жағдайы. **Еңбек келісімшарты.** іске р и. Қызметкер мен жұмыс беруші (фирма, мекеме, т.б.) арасында жасалған шарт. **Еңбекке пашты.** Еңбекке бөлді (ақша, астық). **Еңбек кооперациясы.** Өзара байланысты өндіріс процесінде көп адам жоспарлы түрде бірлесіп жұмыс істейтін еңбек формасы. **Еңбек көрсеткіші.** Өнімнің мөлшерін, табыстың шамасын, жұмыстың дәрежесін байқататын жалпы нәтиже. **Еңбек кітапшасы.** іскери. Жұмыс істей бастағаннан бергі қызмет орны мен

уақыты, еңбекке қатысы жайлы мәлімет беретін бірнәрсеге үлгідегі құжат. **Еңбек қазаны қайнады.** Ел еңбекке қызу кірісті, қауырт жұмыс басталды. **Еңбек қазанында қайнады** [қайнап пісті, шынықты]. **Еңбек етіп ұсылды, шынықты.** **Еңбек қарқындылығы.** Уақыт өлшеміне шаққанда жұмыс күшін жұмсау дәрежесімен айқындалатын еңбек қауырттылығы. **Еңбек қатынасы.** Жұмыс, қызмет бабындағы адамдардың өзара әрекеті. **Еңбек құқығы.** Еңбек ету тәртібіне қатысты заңдылық, міндет, жауапкершілік. **Еңбек құралдары.** Жұмыс істеу үшін керек жабдықтар, машиналар, аспаптардың жиынтығы аты. **Еңбек құрал-жабдығы.** Адамның еңбек заттарына әсер етуі үшін керек саймандар, игіліктер жиынтығы, өндіріс жабдығының бір бөлігі. **Еңбек Қызыл Ту ордені.** тар. совет. Социалистік құрылысқа сіңірген ерекше еңбегі үшін Совет азаматтары мен мекеме, ұйымдарға берілетін орден. **Еңбек қылды.** Жұмыс істеді, қызмет етті. **Еңбек лагері.** Оқушы балалардың жазғы демалысын еңбекпен байланысты ұйымдастырған арнайы лагері. **Еңбек лицензиясы.** Еңбек ету құқығын растайтын құжат. **Еңбек майданы.** бейн. Қайнаған еңбек ортасы. **Еңбек мектебі.** Оқушыларды қоғамдық пайдалы еңбекке, оқуын жалғастыра беруге арналған және кәсіби мамандық орны. **Еңбек нарығы.** Жұмыс күшіне сұраныс пен ұсыныстың қалыптасу саласы, еңбек саудасы. **Еңбек өлмейді.** Еткен еңбек, бейнет құр кетпейді, қайтарымы болады. **Еңбек өнімділігі.** филос. Жұмыс уақытының бір өлшемі ішінде шығарылған өнім мөлшері, өндірісті еңбектің нәтижелілігі. **Еңбек өнімі.** Материалдық-заттық (материалдық өнім), рухани ақпараттық (ақыл-ой еңбегінің өнімі) формадағы не орындалған жұмыс пен атқарған қызмет түріндегі адам еңбегінің, шаруашылық әрекетінің нәтижесі. **Еңбекпен түзеу.** Жазасын еңбек арқылы өтеу, еңбек арқылы қайта тәрбиелеу. **Еңбек психиатриясы.** Жұмыс орнындағы диагностика мен профилактика мәселелерімен шұғылданатын психиатрия тарауы. **Еңбек психологиясы.** Еңбек қарекетінің нақты нысандарының қалыптасуының психологиялық заңдылықтарын зерттейтін ғылым. **Еңбек рахаты болсын!** Жұмысын сәтті болсын деген мағынада. **Еңбек резерві.** Арнаулы оқу орындарында халық шаруашылығының жетекші салалары үшін маман жұмысшыларды дайындау жүйесі. **Еңбек ресурстары.** Белгілі бір елдегі, аймақтағы халықтың еңбек етуге қатыса алатын экономикалық белсенді бөлігі. **Еңбек ресурстарын басқару.** Кәсіпорын (ұйым, фирма) кадрларын таңдауға, орналастыруға, оқытуға, өсіруге, олардың қызметін бағалауға ықпал жасау мақсатындағы нысаналы әрекет. **Еңбек стажы [өтілі].** Белгілі бір қоғамдық жұмыс салаларында еңбек еткен уақыттың мөлшері. **Еңбек сіңірді.** Көп уақыт бойы жемісті жұмыс істеді, мәнді қызмет атқарды. **Еңбек тәрбиесі.** Баланы еңбексүйгіштікке, табандылыққа, адалдыққа тәрбиелеу. **Еңбек тәртібі.** а) Еңбек етушілердің арақатысын тиімді қалыпта келтіріп отыратын жүйе. ә) Белгіленген еңбек ережесіне сай жұмыс уақытының рет тәртібін сақтау. **Еңбектегі қауыртық.** филос. Өндіріс процесіндегі еңбек өнімділігін арттырудың дәрежесі. **Еңбек терапиясы.** Индивидуалды мақсаткерлікпен жұмыс істеуге мүмкіндік беруге негізделген терапия. **Еңбек торы.** Карапайым, еңбекқор адам деген мағынада. **Еңбек түзету колониясы.** Қоғамдық тәртіпті бұзған қылмысты адамдарды еңбекпен тәрбиелейтін

орын. **Еңбекті ақтады.** Өзіне сіңген біреудің қызметін өтеді. **Еңбекті нормалау.** Туісті техникалық ұйымдастырушылық жағдайында белгілі бір жұмыс уақыты ішінде өндірілетін өнім көлемін (өнім мөлшерін) анықтау. **Еңбектің арқасында.** Еткен еңбектің нәтижесінде, еңбекпен қол жеткен. **Еңбекті ұйымдастыру.** Жұмыс күшін ұтымды пайдаландыры қамтамасыз ететін шаралар жүйесі. **Еңбек ұжымы.** Қоғамның мүддесіне керекті өнім өндіруді немесе қызмет етуді көздеген адамдар бірлестігі. **Еңбек үлесі коэффициенті.** Ұжым мүшесінің жалпы табысқа қосқан еңбегіне қарай берілетін қорытындылаушы сандық баға. **Еңбек шарты.** құқық. Қызметкер мен жалдаушы (оның ұжымы) арасындағы келісім. **Еңбек шығыны.** экон. Белгілі бір жұмысты орындауға жұмсалған күш, жұмсалған қаржы.

ЕҢБЕК² зат. анал. Бас сүйегі қатаймаған сөздің төбесіндегі былқырлап тұратын жері.

ЕҢБЕКАҚЫ зат. Еңбегіне берілетін төлем, еңбек төлемі, ақшалай я заттай құн.

Еңбекақы алды. Жалақы алды, еңбегінің төлемін алды. **Еңбекақы қоры.** экон. Қаржыландырылу көзіне қарамастан еңбекке ақы төлеу үшін кәсіпорын (фирма, ұйым, мекеме) есептеген барлық сома.

ЕҢБЕККЕР зат. 1. Еңбек етуші, жұмыс істеуші кісі. 2. Еңбексүйгіш, еңбекқор адам.

ЕҢБЕККЕРЛІК зат. Еңбекқорлық, еңбекқұмарлық, еңбексүйгіштік.

ЕҢБЕККҮН зат. тар. сов. 1. Ұжымдық шаруашылықтағылардың тапқан табысының күнге шаққандағы мөлшері. 2. Ұжымшардағы (колхоздағы) күнделікті бітірген еңбектің бағамы.

ЕҢБЕКҚОЙ сын. сөйл. **Еңбекқор.**

ЕҢБЕКҚОР сын. Еңбексүйгіш, еңбекқой.

ЕҢБЕКҚОРЛЫҚ зат. Еңбексүйгіштік, еңбекқұмарлық.

ЕҢБЕКОРЫН зат. Жұмыс істейтін жер, отыраратын жай.

ЕҢБЕКСҮЙГІШ сын. Жұмыс істеуге берілген, еңбек етуден қашпайтын, жалқау емес, еңбекшіл, еңбекқор.

ЕҢБЕКСҮЙГІШТІК зат. Еңбекқорлық, еңбеккерлік.

ЕҢБЕКСЫМАҚ зат. Кемшілігі көп, әйтеуір бір жұмыс, құр еңбек деген аты бар.

ЕҢБЕКСІЗ сын. 1. Жұмыссыз, еңбек етпей. 2. Әрекетсіз, қарекетсіз. 3. ауыс. Бейнетсіз, мекнатсыз.

ЕҢБЕКСІЗДІК зат. Жұмыссыздық, әрекетсіздік, жалқаулық.

ЕҢБЕКСІЗ-ТОЛҒАҚСЫЗ сын. Бейнетсіз, мекнатсыз; бос, құр, тезін.

ЕҢБЕКТЕ¹=ет. 1. Тізерлеп, етпетпей жүру. 2. Еңкейіп, бой тасалай бұғып жүру. 3. ауыс. Жорғалау, өрмелеу, тырмысу. 4. ауыс. Жалыну, жалбарыну.

ЕҢБЕКТЕ²=ет. сөйл. Еңбек ету, әрекеттену.

ЕҢБЕКТЕЙ сын. Еңбек сияқты, еңбек тәрізді.

ЕҢБЕКТЕН=ет. Жұмыс істеу, іздену, әрекеттену, бейнеттену.

ЕҢБЕКТЕНУ Еңбектен етістігінің қимыл атауы.

Еңбектену әрекеті. Іздену, талтыну.

ЕҢБЕКТЕС сын. Бірге еңбек ететін жұмысы ортақ кісі.

ЕҢБЕКТЕС¹=ет. Бірге жұмыс істеу.

ЕҢБЕКТЕС²=ет. Бірге етпеттеп жүрісу.

ЕҢБЕКТЕСУ Еңбектес етістігінің қимыл атауы.

ЕҢБЕКТЕУ Еңбекте¹ етістігінің қимыл атауы.

ЕҢБЕКТІ сын. Еңбегі бар, еңбек істей білетін.

ЕҢБЕКТІК сын. Еңбекке тән, еңбекке қатысты.

ЕҢБЕКШІ зат. 1. сов. Пайдалы еңбек етіп, жұмыс істеп күн көретін қалың бұқара халық. 2. Еңбексүйгіш, еңбекшіл, бейнетқор.

Еңбекші ел. Еңбек адамдары, еңбекпен шұғылданатын көпшілік. **Еңбекші қауым.** **Еңбекші бұқара.** Еңбекшілер қаласы. Жұмысшылар қаласы. **Еңбекші халық [бұқара].** Материалдық-рухани игілік жасаушы қауым, қоғам мүшелері.

ЕҢБЕКШІЛ сын. 1. Еңбексүйгіш, еңбекқұмар, бейнетқор. 2. сөйл. **Еңбекші.**

ЕҢБЕКШІЛДІК зат. Еңбексүйгіштік, еңбекқұмарлық, бейнетқорлық.

ЕҢБЕКШІЛК сын. Еңбекшіге тән.

ЕҢГЕЗЕР сын. сөйл. **Еңгезердей.**

ЕҢГЕЗЕРДЕЙ сын. Соқталдай, алтамсадай, сомдадай.

ЕҢГЕЗЕРЛІК зат. Үлкендік, зор денелілік, ірілік.

ЕҢГЕЗЕ: еңгезесі құрыды. Болдырды, қатты шаршады.

ЕҢКЕ үст. Еркін, қаймықпай, қалаған кезде.

ЕҢКЕ: еңке түсу. сөйл. Жабырқау, жұнжу.

ЕҢКЕЙ=ет. 1. Басын төмен салып бүгілу, төмен иілу. 2. Белі бүгілу, бүкірею, мосқал тарту.

3. ауыс. Төмен түсу, құлдйлау, ылдылау. 4. ауыс. Икемге келу, иілу; босаңсу, жібу.

Еңкейген кәрі, еңбектеген бала [жас, сәбн]. Жұрттың бәрі, барлық ел, түп-түгел, бірі қалмай.

Еңкейе қоймады. Иліге қоймады, тыңдай қоймады. Еңкейіп келді. Амазсыз, бағынып келді.

ЕҢКЕЙМЕ сын. Еңкейген.

ЕҢКЕЙТ=ет. 1. Бұқшиту, бүгілдіру. 2. ауыс. Қартайту, тоздыру.

ЕҢКЕЙТКІЗ=ет. Бүгілгізу, илгізу.

ЕҢКЕЙТІЛ=ет. Төмендетілу, бүктетілу.

ЕҢКЕЙІҢКІ сын. Иліңкі, еңкіштеу; солыңқы.

ЕҢКЕЙІҢКІРЕ=ет. 1. Иліңкіреу, бүктелу, бүгіліңкіреу. 2. Қартайыңқырау, еде тарту.

ЕҢКЕЙІС зат. Бүгіліс, иліс, еңіс, ылди.

ЕҢКЕЙІС=ет. Илісу, бүгілісу.

ЕҢКЕК сын. Еңкейіңкі, еңкіш, иліңкі.

Еңкек жауырынды. Жауырыны еңкіштеу, жауырыны бүктейіңкілеу. **Еңкек тартты.** Еңкейе түсті, бүгіле түсті.

ЕҢКЕКТЕ=ет. Иліңкіреп, еңкейіңкіреп жүру, қозалу.

ЕҢКЕКТЕУ¹ сын. Еңкіштеу, бүгіліңкіреу.

ЕҢКЕКТЕУ² Еңкекте етістігінің қимыл атауы.

ЕҢКЕКТІ сын. сөйл. **Еңкек.**

ЕҢКЕКТІК зат. Еңкіштік, ылдилық, еңістік, бүгіліңкілік.

ЕҢКЕЛЕКТЕ=ет. Еңкелең-еңкелең ету, еңкеңдеу, қалбалақтау.

ЕҢКЕЛЕКТЕТ=ет. Мың бұралту, екпіндету.

ЕҢКЕНДЕ=ет. 1. Төмен иліңкіреп жүру, еңкең-еңкең басу. 2. Бүгжеңдеу, елпелеңдеу, бүкшеңдеу. 3. ауыс. Бәйек болу, елтең қағу.

ЕҢК-ЕҢК елік. Еңкілдеген, кеңкілдеген, солқылдаған дыбысты бейнелейтін сөз.

Еңк-еңк ақырды. Есек қатты солқ-солқ дыбыс шығарды. **Еңк-еңк етті.** Еңкілдеді, ыңқылдады. **Еңк-еңк күлді.** Еңкілдеп сылқ-сылқ күлді.

ЕҢКЕРІС зат. Еңіс, ылди.
ЕҢКЕС сын. сөйл. **Еңкек**.
ЕҢКЕУ зат. сөйл. **Еңіс**.
ЕҢКЕУ-ЕҢКЕУ сын. сөйл. **Еңку-еңку**.
ЕҢКЕУТ зат. Еңістеу, ылдилау жер.
ЕҢКЕЮ Еңкей етістігінің қимыл атауы.
ЕҢКЕЮ= ет. спорт. Зілтемірді ыққа салып, мойынға асып немесе қолмен төмен ұстап денені алға қарай еңкейту.
ЕҢКИГЕН сын. Оңкиген, еңкіш тартқан.
ЕҢКУ зат. сөйл. **Еңіс**.
ЕҢКУ сын. Еңкиген, сорайған.
Еңку бойлы. Еңкиген, ұзытұра.
ЕҢКУ зат. ескікіт. Үйеңкі.
ЕҢКУ-ЕҢКУ сын. 1. Ойлы-қырлы, кедір-бұдыр. 2. ауыс. Бірде олай, бірде бұлай, аумалы-төкпелі.
ЕҢКУЛІ сын. сөйл. Ойлы-қырлы, белесті.
ЕҢКІЛДЕ= ет. 1. Еңк-еңк ету, солқылдап жылау. 2. ауыс. Екпінмен алып-ұшу, зырылдау, өңмеңдеу.
Еңкілдеп жылады. Солқылдап жылады, өксіп-өксіп жіберді. **Еңкілдеп күлді**. Еңк-еңк ете күлді, кеңкілдеп күлді.
ЕҢКІЛДЕТ= ет. Екпіндету, желдірту.
ЕҢКІС сын. Аздап еңістеу, еңкек, еңкіш, ылди.
ЕҢКІСТЕУ сын. Еңкектеу, көлбеулеу, еңістеу.
ЕҢКІСТІК зат. Алға қарай еңкектік, көлбеулік, еңістік.
ЕҢКІШ сын. 1. Ылдилау, еңістеу. 2. Бүгіліңкі, бүкірейіңкі, иіліңкі.
Еңкіш балқаңбақ, өс. <лат. corispermum declinatum stersp>. Алабұта тұқымдасына, балқаңбақ туысына жататын, биіктігі басқа түрлеріне қарағанда аласалау, сортаң топырақты жерлерде өсетін өсімдік. **Еңкіш етті**. Бүкірейітті, бүкшітті. **Еңкіш тартты**. а) Бүгілді, бүкірейді. ә) Қартайды, белі бүгілді.
ЕҢКІШТЕ= ет. Еңістеу ету, еңкіш қылу.
ЕҢКІШТЕЛ= ет. Иілу, қисау, көлбеулену.
ЕҢКІШТЕЛУ Еңкіштел етістігінің қимыл атауы.
ЕҢКІШТЕН= ет. Бүгіліңкіреу, еңкіш тарту, бұкшію.
ЕҢКІШТЕНДІР= ет. Бүгілдіру, илдіру.
ЕҢКІШТЕНДІРУ= Еңкіштендір етістігінің қимыл атауы.
ЕҢКІШТЕУ¹ сын. 1. Еңкектеу, бүкірейіңкілеу. 2. Майысыңқылау, иіліңкілеу.
ЕҢКІШТЕУ² Еңкіште етістігінің қимыл атауы.
ЕҢКІШТІК зат. 1. Еңкектік, бүкірейіңкілік. 2. Майысыңқылық, көлбеулік.
ЕҢЛІК зат. өс. <лат. macrostomia> Опадалап жасау үшін тамырынан қызғылт сары түсті бояу алынатын шөптесін өсімдік.
ЕҢЛІКГҮЛ зат. 1. өс. <лат. leontopodium> Құрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік. 2. Иісі аңқыған сары түсті гүлдері бар, таулы жерде көп өсетін өсімдік.
ЕҢЛІКТЕЙ сын. Еңдікгүлі сияқты, еңдікгүлі тәрізді.
ЕҢМЕН= ет. Ентелей, ішке кіре отыру.
ЕҢМІН= ет. Ентелеу, алқыну, ентігу.
ЕҢПЕНДЕ= ет. сөйл. **Еңсеңдеу**.
ЕҢПЕНДЕУ Еңпенде етістігінің қимыл атауы.
ЕҢСЕ зат. 1. Тұла бойы, дене, тұрла. 2. Тұр-ық, биіктік. 3. ауыс. Өңір, аймақ.
Еңсе денелі. сөйл. Ұзын бойлы, қапсағай, еңгезердей. **Еңсе жаздырмады**. Үнжырғасын

түсірді де қойды, кеудесін зіл басып тұрып алды, көңілі бір сейілмеді. **Еңсе көтерді**. Бой түзеді, іргесі қаланды. **Еңсесі биік**. а) Үлкен, еңселі. ә) Абыройлы. **Еңсесі биік боз [ақ] орда**. поэт. Ауыз әдебиетінде хан, сұлтанның үй-жайы (байтағы) туралы айтылады. **Еңсесі биік, ерні салшы**. поэт. Алпамсадай бойлы, қалың ерінді. **Еңсесі езілді**. Басылып қалды, көңілі қайтты, күйзелді. **Еңсесі жоғары**. Мәртебесі биік, көңілі көтеріңкі. **Еңсесі зор**. Алып; мықты, күшті. **Еңсесі көтеріңкі**. а) Еңселі, биік, көрнекті. ә) Көңілі шат жадыраңқы. **Еңсесі құлады**. Көңілі басылды, уайымға салынды. **Еңсесін алды**. Еркін биледі, деzbірсіздендірді. **Еңсесін басты**. а) Үнжырғасын түсірді, жүнжітті, көңілін көтертпеді. ә) Бұқтырды, бағындырды. **Еңсесін биік ұстады**. Мойымады, жасымады. **Еңсесін езді**. а) Кеудесін басты, көңілін (бетін) қайтарды. ә) Күйзелтті, жасытты, қажытты. **Еңсесіне мінді**. Мойындатты, жеңді. **Еңсесі көтерілді**. Бойы биіктеді, қарасы үлкейді. **Еңсесін жазды**. Қуанышқа бөленіп еркіндеді, масайрады, жайраң қақты. **Еңсесін жегідей жеді**. Еңсесін көтертпеді, көңілін жадыратпады. **Еңсесін жиды**. Есін жиды, бойын көтерді. **Еңсесін көтерді**. а) Бойын жазып сергіді, көңілін көтерді, жадырады. ә) Өз-өзіне келіп, жағдайы жақсарды, әл-ауқаты молайды. б) Мерейі үстем болды, мәртебесі артты. в) Жасымады, еңсесін тік ұстады. **Еңсесін салысты**. Барын салды, бар күштеп кірісті. **Еңсесін түсірді**. а) Көңіл күйін төмендетті, күйзелтті. ә) Мойымады, жігері жасымады. **Еңсесін тік ұстады**. Мойымады, уайым-қайғыға салынбады. **Еңсесі түсті**. а) Көңіл-күйі болмады, үнжырғасы түсті, салы суға кетті. ә) Бас көтере алмады, шаруасы оңалмады. **Еңсесі түсіңкі**. Жабырқақты, түңіріңкі, көңілсіз. **Еңсе тіктеді**. а) Бойын жазды, кеудесін көтерді. ә) Жағдайы жақсарды, оңалды, көтерілді.
ЕҢСЕ¹= ет. көне. Аңсау, көксеу, еміну, емсеу.
ЕҢСЕ²= ет. көне. Сапыру, шайқау.
ЕҢСЕГЕЙ сын. Ұзын тұра, зор денелі.
Еңсегей бой [бойлы]. Ұзын бойлы, еңгезердей.
ЕҢСЕЙ= ет. 1. Еңкею, кішірею, аласару. 2. ауыс. Үңіле тұсу, ерекше мән беру.
ЕҢСЕЛЕ= ет. 1. Еңсеру, меңдеу, алқымдау. 2. Ентелеу, бар күшін салу. 3. Желкесінен түйгіштеу.
ЕҢСЕЛЕН¹= ет. Бойы көтерілу, оңалу.
ЕҢСЕЛЕН²= ет. Биіктеу, орлеу, осу, еңсесі көтерілу.
ЕҢСЕЛЕНДІР= ет. Биіктету, асқақтату, ерекшелендіру.
ЕҢСЕЛЕНДІРУ Еңселендір етістігінің қимыл атауы.
ЕҢСЕЛЕНУ Еңселен етістігінің қимыл атауы.
ЕҢСЕЛЕС сын. Деңгейлес, теңдес, шендес.
ЕҢСЕЛЕТ= ет. Ентелету, екпіндету.
ЕҢСЕЛЕТУ Еңселет етістігінің қимыл атауы.
ЕҢСЕЛІ сын. 1. Биік, үлкен. 2. Бойшан, еңгезердей.
ЕҢСЕЛІК зат. Қас пен маңдайдың арасы.
ЕҢСЕЛІЛЕУ сын. Еңсесі көтеріңкілеу, биіктеу, үлкенірек.
ЕҢСЕЛІРЕК сын. Көтеріңкілеу, биіктеу, еңселілеу.
ЕҢСЕП зат. өс. Сабағы төрт қырлы, өзен бойында, тоғай арасында өсетін көпжылдық шөп.
ЕҢСЕР= ет. 1. Апырып-жапыру, ойсырату, бар күшін салу. 2. Бітіру, тауысу, тындыру.

3. ауыс. Меңдеу, жеңу, дендеу. 4. ауыс. Белгілі бір жастан асу.
Еңсере алмады. Істі ойдағыдай бітіре алмады, өндірліп істей алмады.
ЕҢСЕРМЕЛІ сын. Ойсыратарлық, еңсерерлік, қарқынды.
ЕҢСЕРУ Еңсер етістігінің қимыл атауы.
ЕҢСЕРТ= ет. Ойсырату, жеңу.
ЕҢСЕРІЛ= ет. 1. Белгілі бір мөлшерге жеткен, мөлшерден асқан. 2. Аударылу, құлау, тұсу. 3. Бүкіл денесімен бұрылу. 4. Біту, аяқталу.
ЕҢСЕРІЛІС= ет. Бітісу, аяқталысу.
ЕҢСЕРІП-ЕҢСЕРІП үст. Теңселтіп, шайқап, ырқына көндіріп.
ЕҢСЕРІС= ет. Ойсырату, апырып-жапырысу; көтерісу.
ЕҢСЕТ= ет. Еңселендіру, мойыңсындыру, бағындыру.
ЕҢСЕТУ Еңсет етістігінің қимыл атауы.
ЕҢСЕУ Еңсе етістігінің қимыл атауы.
ЕҢСЕЮ Еңсей етістігінің қимыл атауы.
ЕҢСІТУ= ет. көне. Жұбатту.
ЕҢІЗ¹ үст. ескікіт. Төмен, еңкіш.
ЕҢІЗ² шыл. ескікіт. Осылайша, сонымен.
ЕҢІЗ-ТЕҢІЗ сын. сөйл. **Ағыл-тегіл**.
ЕҢІРЕ= ет. 1. Егіліп, ағыл-тегіл жылау, көз жасын көл қылу. 2. Зар қақсап, күңірену, күйіну, күйзелу.
Еңірегенде етегі толды. Егіліп ұзақ жылады, қатты күйзелді, қамықты, қан жұтты. **Еңірген [еңіреп туған] ер**. Елінің қамын ойлайтын, елі мен халқы үшін жан аямай күресетін ардагер, күрескер азамат. **Еңіреп кетті**. Амалсыз тастап кетті, жылап қоштасты. **Еңіреп тұрған [жүрген] ер**. Ел үшін, елдің қамы үшін іс еткен адам.
ЕҢІРЕЙ-ЕҢІРЕЙ үст. Жылай-жылай, зарлай-зарлай.
ЕҢІРЕН= ет. 1. Көз жасы төгілу. 2. ауыс. Күйіну, ызғар шашу, айбаттану.
ЕҢІРЕНУ Еңірен етістігінің қимыл атауы.
ЕҢІРЕС= ет. Дауыстап, еңіреп жыласу, көздерінен жас төгісу.
ЕҢІРЕСУ Еңірес етістігінің қимыл атауы.
ЕҢІРЕТ= ет. 1. Жылату, өксіту. 2. Зарлату, зар қақсату. 3. ауыс. Өлеңді нақышына келтіріп аңырату, төгілту, құйқылжыстып орындау. 4. ауыс. Мөңіреме, аңырата жақ тарту, ату.
ЕҢІРЕТУ Еңірет етістігінің қимыл атауы.
ЕҢІРЕУ¹ зат. **Керік**.
ЕҢІРЕУ² сын. Алысқа шабатын қас жүріңкі; батыр, мықты, қайтпайтын.
ЕҢІРЕУ Еңіре етістігінің қимыл атауы; ағыл-тегіл егіліп жылау.
ЕҢІРЕУЛІ сын. Жапа шеккен, зар қаққан, қорлық көрген.
ЕҢІРЕУІК сын. Еңірегіш, жылап-сық-тағыш, қапаланғыш, уайымшыл.
ЕҢІС зат. 1. Жотаның, ордың түсе берісі, ылди жері, еңістік. 2. Жазық, ойнақ жер, егістік.
ЕҢІС= ет. Ойысу, бет алу, бағыттау.
ЕҢІС-ЕҢІС зат. Ойнақ жер.
ЕҢІС-ОЙПАТ зат. Ойнақ, еңістік.
ЕҢІСӨЛШЕУШІ зат. тех. Жер бетінің еңістену дәрежесін өлшеуге қолданылатын арнаулы аспап.
ЕҢІСТЕ= ет. Төмен тұсу, ылдилау.
ЕҢІСТЕН= ет. Төмендеу, ылдилау
ЕҢІСТЕНУ¹ Еңістен етістігінің қимыл атауы; қиялай төмен тұсу.
ЕҢІСТЕНУ² зат. геол. Таужыныс қабатының (желісінің) жыртылып-айырылу жазықтығының, басқа да геологиялық беткейлердің) көлбеу жазықтықпен салыстырғандағы және

әлемнің төрт жағы тұрғысынан анықталған бағыттағы еңістенуінің ең жоғары бұрыштық мөлшері.

ЕҢІСТЕТ = ет. Төмендету, ылдилату.

ЕҢІСТЕТУ Еңістет етістігінің қимыл атауы; қиялай төмендету.

ЕҢІСТЕУ сын. 1. Төмендеу, ылдилау, ойнаудау (жер). 2. ауыс. Бүкіштеу, еңкіштеу. **ЕҢІСТЕУ** Еңісте етістігінің қимыл атауы.

ЕҢІСТІ сын. Ылдидлау, еңістеу келген.

ЕҢІСТІК зат. 1. Ылдидлық, төмендік.

2. Ойнау жер, жазықтық.

ЕҢІСУ¹ зат. астр. Аспан шырағынан экваторға дейінгі бұрыштық қашықтық.

ЕҢІСУ² Еңіс етістігінің қимыл атауы.

ЕП зат. 1. Икем, ыңғай, бейім. 2. Айла-тәсіл, әдіс, амал. 3. Жөн, лайық, лазым. // Дәл, сай.

Ебі бар. Епті, икемді. Ебі жоқ. Икемсіз, епсіз, орашалақ. Ебі кетті [қашты]. Сасып-сасқалақтап берекесі кетті, икемсізденді. Ебін тапты. а) Орайын, ретін келтірді, қалауын тапты. ә) Амалын келтірді, істің жөнін, қисынын келтірді. Епке көнді. Ыңғайға жүрді, айтқанды істеді. Еп қылды. Лайық көрді, амал жасады.

ЕПАРХИЯ зат. діни. Архирей басқаратын әкімшілік-шіркеулі аймақ.

ЕПЕЛЕК¹ зат. жерг. Шегені қаққанда тұтас кіріп кетпеу үшін оның мойнына киізілген қалпақша.

ЕПЕЛЕК²: епелек қақты. Ебелектеді, ебелеңдеді.

ЕПЕЛЕКТЕ = ет. 1. Елбең қағым, ұшып-қону, құрақ ұшу. 2. ауыс. Бәйек болу, жағымпаздану.

ЕПЕЛЕКТЕУ Епелекте етістігінің қимыл атауы.

ЕП-ЕЛЕУСІЗ сын. сөйл. Білінбейтін, ескерусіз, байқаусыз.

ЕПЕНДЕ = ет. сөйл. Епелектеу.

ЕП-ЕРЕСЕК сын. Уп-үлкен, дап-дардай.

ЕП-ЕРКІН сын. Емін-еркін, оп-оңай.

ЕП-ЕРСІ сын. Сөлекеттеу, тым ыңғайсыз.

ЕП-ЕРТЕ үст. Тым ерте.

ЕПТЕЙСІЗ сын. сөйл. Ебедейсіз.

ЕПТЕЙСІЗДЕН = ет. сөйл. Ебедейсіздену, ыңғайсыздану.

ЕПТЕЙСІЗДЕНУ Ептейсіздік етістігінің қимыл атауы.

ЕПТЕЙСІЗДІК зат. сөйл. Ебедейсіздік.

ЕПИСКОП [грек. episkopos]. зат. діни. Христиан шіркеуі әкімшілік-территориялық бөлік басшыларының ең жоғары лауазымы.

ЕПКІН зат. сөйл. **Екпін.**

ЕПКІНДЕТ = ет. сөйл. Екпіндету.

ЕПСЕК зат. Ыңғай, икем, еп.

ЕПСЕКТІ сын. Ыңғайлы, епті, оңтайлы, жағымды.

ЕПСЕКТІК зат. Ыңғайлылық, икемділік жағымдылық, оңтайлылық.

ЕП-СЕП зат. сөйл. Еп, икем, бейім.

ЕПСІЗ сын. 1. Епті емес, орашалақ, олақ.

2. Әдіс-айласы жоқ, құр тоқпақ.

ЕПСІЗДІК зат. Икемсіздік, орашалақтық, ебі жоқтық.

ЕПСІН = ет. Епті болғансу, пысықсу.

ЕПСІНУ Епсін етістігінің қимыл атауы; ептілік көрсету, пысықсону, жақсыатты болу.

ЕПТЕ = ет. 1. Абайлау, жайлап әрекет ету. 2. ауыс. Өлшеп-пішіп, үнемдеу, шағындау, қымқыру. 3. ауыс. Амалдау, ыңғайын, ретін табу.

ЕПТЕП үст. 1. Аз-аздап, шақтап, мөлшермен. 2. Ақырындап, бабымен. 3. Ыңғайлап, жөнімен.

ЕПТЕГЕН-СЕПТЕГЕН сын. сөйл. Аздаған, там-тұмдаған.

ЕПТЕЙЛЕН = ет. Ыңғайлану, икемделу, тырысу.

ЕПТЕЙЛЕНУ Ептейлен етістігінің қимыл атауы.

ЕПТЕЙЛІ сын. Ыңғайлы, икемді, епті.

ЕПТЕЙЛІК зат. Ыңғайлылық, икемділік, ептілік.

ЕПТЕЛ¹ = ет. Ыңғайлану, икемделу.

ЕПТЕЛ² = ет. Баяулау, кібіртіктеу.

ЕПТЕЛУ Ептел етістігінің қимыл атауы.

ЕПТЕМЕЙЛЕ = ет. Ептеп-септеп әрекет ету, ыңғайын келтіру.

ЕПТЕП-ЕПТЕП үст. Ақырындап, амалдап, ептеп-септеп.

ЕПТЕП-СЕПТЕП үст. Өйтіп-бүйтіп, амалдап, ыңғайын тауып.

ЕПТЕС = ет. Ептілік жасасу, жымқырысу.

ЕПТЕСТІР = ет. Ақырындап ыңғайын келтіру, амалын табу.

ЕПТЕСТІРУ Ептестір етістігінің қимыл атауы.

ЕПТЕСУ Ептес етістігінің қимыл атауы.

ЕПТЕТ = ет. Ақырындау, жайлау.

ЕПТЕТУ Ептет етістігінің қимыл атауы.

ЕПТЕУ Епте етістігінің қимыл атауы.

Ептеуден ары аспады. Жартымсыз, өнімсіз, нәтижесі шамалы тірлік істеді.

ЕПТЕШ зат. жерг. **Жолдас.**

ЕПТІ сын. 1. Ыңғайлы, икемді, бейім, оңтайлы. // Икемі, ыңғайы бар адам. 2. ауыс. Қу, айлакер, пысық, тәсілқой. // Айлакер, пысық адам.

ЕПТІЛІК зат. 1. Икемділік, ыңғайлық, бейімділік. 2. ауыс. Айлакерлік, тәсілқойлық, пысықтық.

ЕПТІРЕК сын. Икемдірек, бейімділеу, тәсілқойлау.

ЕПТІ-СЕПТІЛЕУ сын. сөйл. Аздаған, кішкене, ептеп-септеген.

ЕПШІЛ сын. Айлакер, тәсілқой, епті.

ЕПШІЛДІК зат. Икемділік, тәсілқойлық, ептілік.

Ер¹ зат. 1. Адамның еркек жыныстылары, еркек азамат. 2. Күйеу, бай, әйелдің жұбайы. 3. сөйл. Адам, пенде. 4. Батыр, қаһарман, жаушүрек.

Ер ашысы қуырылды. Ер адамның берекесін кетірді, састырды. Ер бала. Еркек бала, ұл. Ер басына іс [күн] келді [тиді, туды, түсті]. Азаматтың басына іс түсті, қиын-қыстау заманға кез болды. Ер бесіктен танылады. Батыр кішкентайынан-ақ белгілі болады, жастайынан көзге түседі. Ер болды. Батыр, күшті, қуатты болды. Ерге шықты [тиді, барды]. Тұрмыс құрды, күйеуге тиді. Ерді намыс, қоянды қамыс өлтіреді. Намысын қолдан бермейді, намысын қорғай алмаған ұят деген мағынада. Ердің басы екі елу. Ер көп жасады, оның өзі жасамаса да, атағы жасайды деген мағынада. Ердің ері, егеудің сынығы. көне. Асыл тектің ұрпағы, жақсының көзі. Ердің қанын іздеді. Батырдың, ердің құнын сұрады, кегін құды. Ердің қасын ұстады. Ұнжырғасы түсті, тауы шағылды. Ердің құны [нардың пұлы]. а) Қазақ халқының дәстүрлі құқықтық нормаларындағы ер азаматты өлтірген немесе дене мүшесіне ауыр зақым келтірген жағдайда қылмыскер мойнына салынатын айыптық мөлшері. ә) Қымбат, бағалы нәрсе; салмағы ауыр талап. Ердің құнына тұрды. Өте қымбат, ер құнына бара-бар болды. Ердің құнын екі ауыз сөзбен бітірді. көне. Шешімді сөз, ұтымды үкім айтты. Ер ересі

еңісте. Ер адамдардың тартысы сырт жерде деген мағынада. Ер жігіт. Ер мінезді азамат. Ер кезегі үшке дейін. Нәтижеге жетпей жатқан әрекетті тағы бір қайталауды сұранғанда айтылатын сөз [Ертеде жекпе-жекке шыққан батырлар үшке дейін ғана күресуге, айқасуға, тайталасуға болады деген мағынадан шыққан]. Ер келбетті. Сырт келбетіне көз тойғандай, кесек тұзалай. Ер көкірек. Намысшыл, өр мінезді, айбатты. Ер көңіл. а) Мойымайтын, ашық-жарқын шет. ә) Бірбеткей, өр мінезді. Ер көңілді. Батыр мінезді, көңілшек. Ер қара болды. Ел қатарына қосылды, азамат болды. Ер қаруы бес қару. көне. Қылыш, найза, садақ, шоқпар және сойыл – ерлер асынып жүретін қару-жарақ. Ер құны. тар. а) Елге қадірлі ер адамдар мен болыс, би, батыр т.б. адамдардың кісі қолынан болған өліміне байланысты кесілетін құн өлшемі. ә) Қатардағы ер адамға төленетін құн мөлшері. Ер маңдайын баққа бер. тілек. Батырды, ер-азаматты бақытқа баста. Ер мойнында қыл арқан шірімес. Кісіде кісі ақысы кетпес, түбінде ол да сондай бір жақсылықты қайтарар. Ер мұрынды. Дөңес келген үлкен мұрынды, қошқар тұмсық. Ер мінез. Батыл, қайсар, бірбет мінез. Ер мінезді. Өжет, батыл. Ер ортасы жасқа келді. Орта жасқа толды, ақыл тоқтапты. Ер сайыс. Ер адамдардың күш сынасып, сайысқа түсуі. Ердің сойы. Ердің ері, төресі. Ер сымбатты. Ер келбетті, батыр тұғалы. Ер тартты. қол өнер. Ер ағашын көммен тартып қатпады. Ер төуекел. Қиындыққа қарамай, іске батыл кірісу, нар төуекел. Ер тұяқ. көне. Ұл бала, еркек кіндік. Ер түрік. бейн. Ер жүрек, түркі елінің батыры. Ер шекіспей бекіспейді. Басы қатты болса да, аяғы тәтті болатын іс, қақтығысып барып түсіскен адамдар жайында айтылады.

Ер² зат. Көлікке салт мінгенде, тоқымның үстінен салатын арнаулы жабдық.

Ер қосу. Ердің бөлшектерін, жонып, қиоластыру, құрау. Ер салды. Атты ерттеді. Ер шапты. Ер жасады. Ері мойнына кетті. а) Жүдеп-жадады; берекесі кетті, шаруашылығы күйзелді. ә) Қысылды, қиялды, қнжырғасы түсті. Ерін бауырына [мойнына] алып тулады [мөңкіді]. Қатты ашуланды, шала бүлінді, бұрқан-тарқан болып ашуланды. Ерін бір алмады. Аты үнемі ерттеулі болды, жорыққа ат-тұрманы өзір тұрды. Ерін – жастық, тоқыман төсеніш етті. Үнемі жолда болды, атүсті жүрді.

Ер = ет. 1. Біреудің соңынан ілесу, бірге жүру. 2. Еліктеу, елізу. 3. ауыс. Ырқына қону, баеыңу.

ЕР-АЗАМАТ зат. Бас көтерер еркек адам, жігіт.

ЕРАПАЙСЫЗ сын. Жөнсіз, орынсыз, қолайсыз.

ЕРАПАЙСЫЗДЫҚ зат. Жөнсіздік, дөрекілік, қолапайсыздық.

ЕР-ӘБЗЕЛ зат. Ер-тұрман.

ЕР-ӘЙЕЛ зат. Көпшілік, түгел, бәрі.

ЕРБАСЫ зат. өс. Шерменгүлдің түрі.

ЕРБЕЙ = ет. сөйл. **Ерби.**

ЕРБЕЙТ = ет. сөйл. **Ербит.**

ЕРБЕЙТУ сөйл. Ербейт етістігінің қимыл атауы.

ЕРБЕК сын. сөйл. Ербең-ербең еткен, ербеңдеген.

Ербек қақты. Ербеңдеді, ербең-ербең етті.

ЕРБЕКЕЙ сын. экспр. Ербең-ербең еткен.

ЕРБЕК-СЕРБЕК сын. сөйл. **Ербең-сербең.**

ЕРБЕЛЕҢ сын. Ербең-ербең, шошаң-шошаң, қараң-құраң.

ЕРБЕЛЕНДЕ = ет. *Ербең-ербең ету, ербию, қараңдау.*

ЕРБЕЛЕНДЕТ = ет. *Ербең-ербең еткізу, шошандату.*

ЕРБЕЛЕНДЕТУ *Ербелеңдет етістігінің қимыл атауы.*

ЕРБЕЛЕНДЕУ *Ербелеңде етістігінің қимыл атауы.*

ЕРБЕҢ елік. *Қолдың, бойдың ұзын болуына байланысты ебедейсіз қимылды, ербелең еткенді бейнелейтін сөз.*

Ербең етті [қакты]. *Қараңдау, ербелеңдеу. Ербең құлақ. Құлақтары ербиген.*

ЕРБЕҢДЕ = ет. *Ербең қағу, ербең-ербең ету.*

ЕРБЕҢДЕС = ет. *Ербең қағысу, ербең-ербең етісу.*

ЕРБЕҢДЕСУ *Ербеңдес етістігінің қимыл атауы. 1. Ербең-ербең етісу. 2. Қараңдасу, көлбеңдесу.*

ЕРБЕҢДЕТ = ет. *Ербең қақтыру, ербең-ербең еткізу.*

ЕРБЕҢДЕТУ *Ербеңдет етістігінің қимыл атауы. 1. Ербең-ербең еткізу. 2. Тырбаңдату, әрлі-берлі сермеу.*

ЕРБЕҢДЕУ *Ербеңде етістігінің қимыл атауы; көлбеңдеу, тырбаңдау.*

ЕРБЕҢ-ЕРБЕҢ елік. *Бір нәрсенің әрі-бері немесе жоғары-төмен жылдам, кейде ебедейсіз қозғалысын білдіретін бейнелеуіш сөз.*

Ербең-ербең етті. *Ербеңдеді, тырбаңдады.*

ЕРБЕҢ-СЕРБЕҢ елік. сөйл. **Ербең-ербең.**

Ербең-ербең еткізді. *Әрлі-берлі сермеді, тырбаңдады. Ербең-ербең етті. Әрлі-берлі серілді, тырбаң-тырбаң етті.*

ЕРБЕЮ сөйл. *Ербей етістігінің қимыл атауы. Ербию.*

ЕРБИ = ет. *1. Ұзын нәрсенің қораш көрінуі. 2. Едірею, селтию.*

ЕРБИТ = ет. *Дурдиту, селтиту, қалқиту.*

ЕРБИТУ *Ербит етістігінің қимыл атауы; қалқайту.*

ЕРБИК сын. *Тікелейген, ербиген, қайратты.*

ЕРБИИС = ет. *Әр жерден бір ербиін көріну.*

ЕРБИСУ *Ербиіс етістігінің қимыл атауы, селтиісу, сексиісу.*

ЕРБИЮ *Ерби етістігінің қимыл атауы; селтиіп тұру.*

ЕРБИКТЕУ сын. сөйл. **Ербиіңкілеу.**

ЕРБИҢ сын. жерг. *Ербиіңкі, селтиген.*

ЕРГЕЖЕЙ сын. сөйл. **Ергежейлі.** *Өте кішкентай, аласа, тапал бойлы.*

ЕРГЕЖЕЙЛІ сын. *1. Өте кішкентай, аласа, қортық. 2. Бойы 120-130 см-ден қысқа болып келетін тапал адам; лилипут.*

Ергежейлі қосаяқ. *зоол. <лат. salpingotus pallidus> Арал өңіріндегі Қарақұм мен Борсыққұмда, Алматы облысындағы оңтүстік Балқаш құмдарында кездесетін дене тұрқы 52-61 мм., салмағы 8-12 г. болып келетін қосаяқ. Ергежейлі партиялар. окказ. Жаңа құрылған, ұсақ партиялар.*

ЕРГЕЖЕЙЛІЛІК зат. мед. <грек. nanopos> *Адам бойының қалыпты деңгейден (120-130 см) төмен болуы.*

ЕРГЕНЕК зат. *1. этн. Киіз есіктің тосқауыл ағашы. 2. этн. Киіз үйдің ағаш есігі; сықырлауық. 3. этн. Сықырлауық есіктің көсігі. 4. Қораның, шөп шарбағының есігі. 5. колонер. Ойыққа кіріп тұратын, есіктің асты мен үстіндегі топса қызметін атқаратын, есік бойынан шығып тұрған қазық тәрізді қалам.*

Ергенек шыбық. *колонер. Ағаштардан шарбақ тәрізді етіп тоқып жасалған есік, шарбақ.*

ЕРГЕНЕКТЕЙ сын. *Ергенек сияқты, ергенек тәрізді.*

ЕРГЕНШЕК зат. этн. *Киіз үйдің есігі; ергенек, сықырлауық.*

ЕРГЕШ зат. өс. <лат. stroganovia> *Шалғын далада, шөл мен шөлейт, сортаң жерлерде болатын, орамжапырақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ЕРГЕШТІР = ет. *Ерту.*

ЕРГІЗ = ет. *Ерту, ілестіру.*

ЕРГІЗДЕ үст. *Ешқашан.*

Ергізде екі болмады. *Өсіп-өнебеді, көбеймеді.*

Ергізде таусылмас. *Ешқашан таусылмайтын, сарқылмайтын.*

ЕРГІЗУ *Ергіз етістігінің қимыл атауы; күштеумен, зорлықпен, алдаумен ерту.*

ЕРГІШ сын. *1. Кім көрінгенге ере беретін. 2. ауыс. Сенгіш, нанғыш, иланғыш, сөзге еліткіш, ойланбайтын.*

ЕРГІШТЕ = ет. *Ілесе тұсу, соңынан қалмау.*

ЕРГІШТЕУ *Ергіште етістігінің қимыл атауы; ілесіп кеткісі келіп тұру.*

ЕРГІШТІК зат. *Өз ойы жоқтық, біреудің немесе бір нәрсенің әсеріне тез тұсқиш жағымсыз қасиет.*

ЕРДЕЙ сын. *1. Ер адам сияқты, ер адам тәрізді. // Ер адаммен тең дәрежеде.*

ЕРДЕЛЕН = ет. *жерг. Жал-жал қылып, ердене-ердене етіп жинау.*

ЕРДЕНЕ зат. к.өс. *Тұқым, дақылдарды және олардың өсіп-өнуіне қажетті өнімдерді салып қоятын орын, ыдыс.*

ЕРДЕЙСІЗ сын. сөйл. *Рабайсыз, ебедейсіз.*

ЕРЕБІ зат. *Қымыз сабаның түбінде тұнып қалған қою ірімшік; қор.*

Еребі қор. *Саба түбінде тұнған қою ірімшік, қор.*

ЕРЕГЕС зат. сөйл. **Ерегіс.**

ЕРЕГЕС = ет. сөйл. **Ерегіс.**

ЕРЕГЕСКЕК сын. сөйл. **Ерегіскіш.**

ЕРЕГЕСПЕ сын. сөйл. **Ерегіспе.**

ЕРЕГЕСТІР = ет. *Ерегестіру, қасарыстыру.*

ЕРЕГЕСТІРУ *Ерегестір етістігінің қимыл атауы.*

ЕРЕГЕСУ *Ерегес етістігінің қимыл атауы.*

ЕРЕГЕСУШЛІК зат. *Таласыз-тартысушылық, тіресушілік, қырсығушылық.*

ЕРЕПС зат. *Өйтесушілік, тартысушылық, егесушілік.*

Ерегіске түсті. *Ерегісті, егесті. Ерегіске соқтырды. Ерегістірді, өйтестірді. Ерегіс туғызды. Ерегістірді, жанжалдастырды.*

ЕРЕПС = ет. *1. Тартысу, тіресу, өйтесу, егесу. 2. Аңдысу, тақасу. 3. Қырсығу, қасарысу.*

ЕРЕПСКЕНДЕЙ үст. *Қырсыққандай, қасарысқандай, егескендей.*

ЕРЕПСІШ сын. *Өйтескіш, егескіш, қасарысқыш.*

ЕРЕПСІПЕ сын. *Егескіш, қасарысқыш.*

ЕРЕПСТІР = ет. *Егестіру, қасарыстыру.*

ЕРЕПСТІРУ *Ерегістір етістігінің қимыл атауы. 1. Егестіру, қасарыстыру. 2. ауыс. Еліту, шабатын шақырып, қызыққа итермелеу.*

ЕРЕПСУ *Ерегіс етістігінің қимыл атауы.*

ЕРЕПСІМПАЗ сын. *Ерегіспе, ерегіскіш.*

ЕРЕПСІМПАЗДЫҚ зат. *Ерегіспелік, қасарысқыштық.*

ЕРЕЖЕ зат. *1. этн. Қазақ халқының дәстүрлі құқығының негізі болып жабылатын, нормативтік-құқықтық қағидалар. 2. Қоғамдағы*

белгілі бір құбылыстың қалыптасқан арақатысына негізделген заңдылық, тәртіп. **3.** п.ед. *Оқулықтағы белгілі бір анықтама, түсінік. 4. Қандай да бір ғылым, өндіріс саласындағы орындалатын жұмыстың немесе көрсетілген қызметтің, арақатынастың тәртібі, ретін көрсететін қағидалар.*

Ереже [тәртіп, қаулы] бұзды. *ресми. Қандай да бір қоғамдық қауынас немесе әрекет үшін ресми түрде бекітілген реттіліктен, нұсқаулардан ауытқыды, оларды орындамады.*

Ережелер жинағы. *Белгілі бір пән саласына жататын қағидалар жынтығы. Ереже сөз. этн. Қазақ халқының дәстүрлі құқығының негізін көрсететін ұлағатты, өнегелі сөз.*

ЕРЕЖЕ² зат. *1. зерг. Ұсталар белгі салу үшін пайдаланылатын бау, жіп, сызғыш. 2. кұр. Құрылысшылардың қаланған тастың, қыштың тегістігін, тіктігін тексеретін түзеткіш аспап.*

ЕРЕЖЕ³ зат. *жерг. Қымыздың түбінде қалған іртігі.*

ЕРЕЖЕЛІ = ет. *Ережеге айналдыру, ереже ету.*

ЕРЕЖЕЛЕУ *Ережелі етістігінің қимыл атауы; ережеге айналдыру.*

ЕРЕЖЕЛІ сын. *Ережесі бар, ережеге негізделген, белгілі бір заңдылыққа сүйенген.*

ЕРЕЖЕП [ар. عرجه] зат. *діни. Мұсылман күнтізбесі бойынша, жетінші ай, қасиетті төрт айдың бірі.*

ЕРЕЖЕСІЗ сын. *Белгісіз, бекітілген тәртібі жоқ.*

ЕРЕЖЕ-ТӨРТШ зат. *Белгілі заңдылықтар.*

ЕРЕЖЕ-ШАРТ зат. *Белгілі тәртіп, істі жүзеге асыру үшін керек жағдай.*

ЕРЕЙ = ет. сөйл. **Ерби.**

ЕРЕЙГЕН-СЕРЕЙГЕН сын. *Орайған-сорайған, серейген.*

ЕРЕЙМЕН зат. өс. **Ермен.**

ЕРЕЙШ-СЕРЕЙШ үст. *Сорайып, сексиіп.*

ЕРЕК үст. *Өзгеше, бөлекше, дара.*

Ерекке бер. *көне. Сыйға бер.*

ЕРЕКТЕ = ет. сөйл. **Ерекшеліу.**

ЕРЕКТЕН = ет. *Бөлектену, жырылу, ерекшелену.*

ЕРЕКТЕНУ *Еректен етістігінің қимыл атауы.*

ЕРЕКТЕУ сын. *Бөлекшеліу, айрықшалау, ерекшелену.*

ЕРЕКШЕ үст. *Өзгеше, айрықша, басқаша, төтенше.*

Ерекше белгі. *Адамның, заттың т.б. бет әлпетінде, пішінінде, жалты тұрғасында болатын айрықша белгілер. Ерекше суранымды тауарлар. экон. Сатып алу аларман таратын қосымша күш-жігер мен шығындар жұмсауды қажет ететін бірегей ерекшеліктері бар тауарлар.*

Ерекше ілтипатпен. *Ришсыз көңілмен, жақсы сезіммен.*

ЕРЕКШЕЛЕ = ет. *Айрықшалау, оқишаулау, арнайы бөліп көрсету.*

ЕРЕКШЕЛЕН = ет. *Айрықшалану, өзгешелену.*

ЕРЕКШЕЛЕНДІР = ет. *Әдеттегіден өзгешелендіру, айрықшаландыру.*

ЕРЕКШЕЛЕНДІРУ *Ерекшелендір етістігінің қимыл атауы.*

ЕРЕКШЕЛЕНУ *Ерекшелен етістігінің қимыл атауы.*

ЕРЕКШЕЛЕУ зат. инф. *Жұмыс үстеліндегі бір объектіні тышқан меңзерімен көрсетіп тұрып, оны шертү арқылы белгілеп алу.*

ЕРЕКШЕЛЕУ¹ сын. *Айтарлықтай өзгеше, басқашалау.*

ЕРЕКШЕЛЕУ² *Ерекшелік етістігінің қимыл атауы.*

ЕРЕКШЕЛІК зат. *Өзгешелік, айрықшалық, өзіндік қасиет.*

ЕРЕКШЕЛІКСІЗ сын. *Өзіне тән айыр-машылықсыз, өзгешеліксіз.*

ЕРЕЛПІ зат. *Ерсілік, өрескелдік.*

ЕРЕ-МЕРЕ үст. сөйл. *Соңынан ілескен бойы, ерген бойы.*

ЕРЕН¹ сын. **1.** *Ерекше, айрықша.* **2.** *Асқан, аса, тым зор.*

Ерен ер. *Асқан ер жүрек, батыр.* **Ерен жүйрік.** *Асқан жүйрік.* **Ерен жігіт.** *Ерекше, күшті, бөлек жаратылған жігіт.* **Ерен санамады.** *Санаспады, менсінбеді.*

ЕРЕН² сын. *Өңкей, кілең.*

ЕРЕН³ зат. *көне. Дос, жаран, тірдің серігі.*

ЕРЕН² зат. *өс. Шаған (палеоген кезеңінен сақталып келе жатқан сүрегі мықты, биіктігі 25 м-дей, діңі түзу сирек кездесетін ағаш.*

ЕРЕНДІК зат. *Ерекшелік, айрықшалық; күштілік, мықтылық.*

ЕРЕН-ЖАРАН зат. сөйл. **Өрен-жаран.**

ЕРЕН-ПАРАН үст. жерг. *Елең-алаң, алакеуім шақ.*

ЕРЕНСІЗ сын. сөйл. **1.** *Бейқам, қамсыз.*

2. *Ешкім мән бермейтін, көңіл бөлмейтін.*

ЕРЕНСІЗДЕУ сын. сөйл. *Бейқамдау, аңғалдау.*

ЕРЕНСІЛТЕМЕ зат. инф. *Файлға, файлдағы белгілі бір жерге немесе Интернеттегі веб-бетке өту үшін үстінен нұқым жасалатын, асты сызылған түсті мәтін немесе сурет.*

ЕРЕН-ТОЗАН: *ерен-тозан қылды.* жерг. *Быт-шыт қылды, тоз-тоз етті.*

ЕРЕҢ зат. *өс. Денесінен от алғыш эфир майын бөліп шығаратын бұта.*

ЕРЕҢ: *ерең қылмады [қылған жоқ].* Мән бермеді, көңіл бөлмеді.

ЕРЕҢ-СЕРЕН: *ерең-серең етті.* сөйл. *Ербең-ербең етті.*

ЕРЕПАН үст. жерг. *Өте, орасан, ересен.*

ЕРЕПЕЙСІЗ сын. *Ебедейсіз, қолапайсыз.*

ЕРЕПЕЙСІЗДЕУ сын. *Қолапайсыздау, ебедейсіздеу.*

ЕРЕС зат. діни. *Ресми шіркеу доғмаларынан ауытқитын христиандық діни ағым.*

ЕРЕСЕ зат. жерг. *Орташа алынған есеп.*

ЕРЕСЕЙ=ет. сөйл. **Есей.**

ЕРЕСЕК сын. **1.** *Есейген, ер жеткен, естияр.* // *Есейген, естияр адам.*

Ересек бала. *13-15 жас аралығындағы жасөспірім.* **Ересек тартты.** *Өсті, үлкейді, ер жеткізді.* **Ересек тұтты [санады].** *Есейіп, ер жеткен деп есептеді.*

ЕРЕСЕК-ЕГДЕ сын. *Естияр, бас көтерер үлкен.* // *Бас көтерер, естияр азамат.*

ЕРЕСЕКТЕЙ сын. *Ересек адамдай, үлкендердей.*

ЕРЕСЕКТЕН=ет. *Есейіп, ер жету, өсу, үлкею.*

ЕРЕСЕКТЕНУ *Ересектен етістігінің қимыл атауы.*

ЕРЕСЕКТЕУ сын. *Жасы үлкендеу, ересегірек.*

ЕРЕСЕКТІК зат. *Үлкендік, өсіп, ер жеткендік* // *Үлкенге тән, үлкендердегідей.*

ЕРЕСЕКШЕ үст. *Ересек тәрізденіп, ересектерге ұқсап.*

ЕРЕСЕН сын. *Ерекше, өзгеше; орасан, ғаламат, гажап.*

ЕРЕСЕЮ *Ересей етістігінің қимыл атауы.*

ЕРЕСІ сын. жерг. *Жасы үлкен, егде; дегдар.*

ЕРЕТ зат. жерг. *Зәкірдің жібін байлайтын ағаш.*

ЕРЕУ үст. жерг. *Беталды, лағып, өз бетінше.*

ЕРЕУЛЕ=ет. сөйл. **Ереуілде.**

ЕРЕУЛІ сын. сөйл. **Ереуіл.**

ЕРЕУЛІ¹ зат. *ескікіт. Жорық, жортуыл, соғыс.*

Ереуіл ат. *Шайқасқа түсерде мінілетін ат.* **Ереуіл атқа ер салды.** *Ұрыс атына ер салды, соғысқа аттанды.* **Ереуіл жасау.** жерг. *Іші пысу, зерігу.*

ЕРЕУЛІ² зат. саяси. **1.** *Жалданып еңбек етуші адамдардың еңбек жағдайына қатысты әкімшіліктің алдына белгілі бір талаптар қойып, жұмысты уақытша тоқтатуы.* **2.** *Жапнай бас көтеріс, жаппай қозғалыс, аттаныс, дүрлігушілік.*

Ереуілге қарауыл. а) *Ісіне қарай лайықты іспен жауап беру, есесін қайтару, қысасқа қысас қылу.* ә) *Қимылға, қозғалысқа шақыратын үндеу сөз.* **Ереуілге шықты.** *Ұйымдасқан түрде наразылығын білдіріп, ереуілдеді.* **Ереуіл жасады.** а) *Наразылықтарын, талап-тілектерін білдіріп, ереуілге шықты, ереуілдеді.* ә) *Қарсылық білдірді, қарсы тұрды.* **Ереуіл сөз.** *Ар-намысты қолдан бермеуге шақыратын өріш рухты сөз.*

ЕРЕУІЛДЕ=ет. **1.** *саяси. Ұйымдасқан түрде наразылық білдіріп, ереуілге шығу.* **2.** *Дүрлігу, жаппай қозғалу, аттану.* **3.** *ауыс. Көтерілу, қаулап өсу.*

ЕРЕУІЛДЕС=ет. **Дүрлігісіз.**

ЕРЕУІЛДЕСУ *Ереуілдес етістігінің қимыл атауы.* **Жапнай көтерілісу, дүрлігісу.**

ЕРЕУІЛДЕТ=ет. **Дүрліктіру, жаппай қозғалысқа келтіру.**

ЕРЕУІЛДЕТУ *Ереуілдет етістігінің қимыл атауы.*

ЕРЕУІЛДЕУ *Ереуілде етістігінің қимыл атауы; дүрлігу, жаппай көтерілу.*

ЕРЕУІЛДЕУЛІ сын. *Дүрліккен, жаппай көтерілген.*

ЕРЕУІЛДІ сын. **1.** *Дүрліккен, бас көтерген, ереуіл үстіндегі.* **2.** *ауыс. Мазасыз, тынымсыз.*

ЕРЕУІЛШІ зат. *Ереуіл жасаушы, ереуілге шығушы.*

ЕРЕУІЛШІЛ сын. *Ереуілге қатысушы, ереуілді қолдаушы.* // *Ереуілге қатысушы адам.*

ЕРЖАНДЫ сын. **Күйеужанды.**

ЕРЖЕТ=ет. *Кәмелетке толу, ересек жасқа жету.*

ЕРЖЕТУ *Ержет етістігінің қимыл атауы.*

ЕРЖҮРЕК сын. *Жүрек жұтқан, батыр, жүректі.*

ЕРЖҮРЕКТІ сын. сөйл. **Ержүрек.**

ЕРКЕ сын. **1.** *Бұла болып өскен, шолжаң, ерке-тотай.* **2.** *Беткеуістар, қадірлі, сыйлы, құрметті.* **3.** *ауыс. Асау, буырқанған, тасыған.*

Ерке тотай елік. *п.өзт. Еркін, қақпайсыз өскен қыз.*

ЕРКЕ-БҰЛАН сын. *Әлпештеген, қағу-соғу көрмеген.* // *Біреудің әлпештеген аялуылары, ерке-шолжаң баласы.*

ЕРКЕ-БҰЛАНДАУ сын. *Қағу-соғу көреспей, бетінен қақпай.*

ЕРКЕЖАН зат. этн. *Жеңгесінің қайын сіңдісін еркелетіп атауы.*

ЕРКЕЙТ=ет. *Еркелетіп, бет қақпай өсіру.*

ЕРКЕЙТУ *Еркейт етістігінің қимыл атауы.*

ЕРКЕК¹ зат. **1.** *биол. Хайуанаттардың, басқа да жанды тіршілік иелерінің тұқым шашатын жыныстылары.* **2.** *Ер жынысты адам.*

3. *Әйелдің некелеп қосылған күйеуі, жұбайы.* **4.** *Күшті, мықты ер адам, нағыз жігіт.*

Ерке алтын [күміс]. жерг. *Төмен сапалы, өңделмеген, қоспасы бар алтын не күміс.* **Еркек бала.** *Ер жынысты бала, ұл.* **Еркек балаша.** *Ұл баладай, жігіт сияқты.* **Еркек басыңмен.** *кею.* *Еркек бола тұрып.* **Еркек жіп.** *этн. қолөнер. Құзуде болып, үнемі үске шығып отыратын өрмектің жібі.* **Еркек кіндік [кіндікті].** *Еркек атаулы, еркек біткен, еркек баласы.* **Еркек кіндік [еркек тоқты, ер] құрбандық.** *Ел мүддесі, елдік сияқты биік, асқақ мақсатқа жету жолында ер азаматтың жаны пидә, жаны садақа [Мұсылман аңыздары бойынша, Бібрайым пайғамбар Алланың аялын орындау үшін баласы Ысмайылды құрбандыққа шалмақшы болып, Ысмайыл да Құдай жолында жанын пидә қылмақшы болып тұрғанда, Алланың рақымы түсіп, құрбандық ретінде көктем қошқар түседі; осыған байланысты еркек тоқты, еркек кіндік құрбандық деген сөзқолданыс қалыптасқан].*

Еркек кіндіксіз. *Ер адам жоқ, кілең әйел.* *Ер баласы, ұлы жоқ, Еркек қаздай қоқиланды.* *бейн.* *Қыр көрсетті.* **Еркек қара қарғай.** *экспр. мысқыл. Жарбиган, шалқандаған, шайқалаңдаған.* **Еркек қиық көз.** *Нағыз еркектерше қарап, тани білетін қырағы көз.* **Еркек қой.** *Бойдақ қой.* **Еркек қойын аударды.** *Еркек малды ұрғашы малға ауыстыру, мал өнімін өсіру.* **Еркек мінез.** *Кесіп бір-ақ айтатын ер адамға лайық мінез.* **Еркек тіс.** жерг. *Күміспен әшекейленген сүйек тарақтың ірі тістері.* **Еркек усаыр.** *өс. <лат. dryopteris filix-mas> Тамыр сабағы жуан, қоңырқай түсті, көлбеу өсетін, көптеген жіңішке, қосалқы тамырлары бар, биіктігі 1 м-ге дейін жететін көпжылдық, шөптөктес өсімдік.*

ЕРКЕК² зат. *өс. <лат. argorugon restiforme> Сояуытың ұшына масақ салып, шоқ-шоқ боп өсетін бидайық тұқымдас қыр шөбі.*

ЕРКЕКБЕТЕГЕ зат. *өс. <лат. festuca gigantea> Астық тұқымдасы бетеге туысына жататын өсімдік.*

ЕРКЕКБИДАЙЫҚ зат. *өс. <лат. agorugon cristatum> Астық тұқымдасы бидайық туысына жататын өсімдік.*

ЕРКЕКГҮЛ зат. *бот. Жеміс бермейтін гүл.*

ЕРКЕКЖАНДЫ сын. *Ер мінезді, қайратты.*

ЕРКЕКҚАМЫС зат. *өс. <лат. erianthus> Астық тұқымдасы еркекқамыс туысына жататын өсімдік.*

ЕРКЕКҚЫРЫҚҚУЛАҚ зат. *өс. <лат. pteridium> Көдімді қырыққұлақ тұқымдасына жататын көлжылдық шөптесін өсімдік.*

ЕРКЕККУ *Еркексі етістігінің қимыл атауы.*

1. *Еркектің көрсету, еркек болғансу, дікіңдеу.*

2. *Еркекті аңсау, ер адамды сағыну.*

ЕРКЕКСІ=ет. **1.** *Еркекке ұқсағансу, өзін еркек санау.* **2.** *Еркек болғансу, қоқандау.* **3.** *Еркекті аңсау, еркекті сағыну.*

ЕРКЕКСІЗ сын. *Еркегі жоқ, еркек болмаған жерде.*

ЕРКЕКСІН=ет. *Ерсіну, ер адамсыну.*

ЕРКЕКСІНУ *Еркексіні етістігінің қимыл атауы; еркек болғансу, қоқандау.*

ЕРКЕКСІРЕ=ет. *Ер-азаматты, еркекті аңсау, сағыну, жоқтау.*

ЕРКЕКСІРЕУ *Еркексіре етістігінің қимыл атауы.*

ЕРКЕКТАС зат. *Діірменнің үстіңгі тасы.*

ЕРКЕКТЕ: *еректеп кетті.* жерг. *Көкөніс (көбіне қауын-қарбызға қатысты) түйінді аз салды, түсімді аз берді.*

ЕРКЕКТЕЙ¹ сын. *Еркек сияқты, еркек тәрізді.*

Бір еркектей намысы бар. Ер жігітке жетерлік рухы бар.

ЕРКЕКТЕЙ² сын. Еркекшөп сияқты, еркекшөп тәрізді.

ЕРКЕКТІК зат. 1. Еркек адамға тән қадір-қасиет, қайсарлық, мықтылық. 2. Жалпы еркек жынысқа тән қасиет; мінез-құлық. 3. Еркектемділік.

Еркектік көрсетті. а) Ерлікке тән, қылық, қимыл-әрекет істеді. ә) Сабыр сақтады, мойымады, жүнжімеді. б) Қоқаңдау, әкіреңдеу.

ЕРКЕКТІС зат. Шаштарақтың ірі және сирек тістері.

ЕРКЕК-ҰРҒАШЫ зат. 1. Жануарлардың аталық, аналық жыныстары. 2. қарап. Еркек пен әйел біткен, бөрі де.

ЕРКЕК-ҰРҒАШЫЛЫ сын. Еркегі де, ұрғашысы да бар.

ЕРКЕКШЕ үст. Еркек сияқтанып, еркекке ұқсап.

ЕРКЕКШОРА сын. Ұл балаша киініп, еркін өскен (қыз).

Еркекшора болды. Ұл балаша киініп жүрді. **ЕРКЕКШОРАЛАУ** сын. Еркек бала тәрізділеу, еркекке ұқсастау.

ЕРКЕКШОРАЛЫҚ зат. Еркекке ұқсастық, ұл бала сияқтылық.

ЕРКЕКШОРАША үст. Ұл балаға ұқсап, сол тәрізденіп.

ЕРКЕКШӨП зат. өс. <лат. агроуругон> Құмды жерде шоқ-шоқ боп өсетін бидайық тұқымдас көпжылдық шөптесін өсімдік; еркекбидайық.

ЕРКЕКШІЛЕ= ет. Еркек сияқтану, ер адамға ұқсау.

ЕРКЕКШІЛЕУ Еркекшіле етістігінің қимыл атауы.

ЕРКЕЛЕ= ет. 1. Баланың ата-анаға, жасы кішілердің үлкен адамға еркектейлануы, шолжаңдауы. 2. Жақсы көріп еркінсу, иек арту, өзіміну. 3. Наздану, жақсы көріп еркектейлану. 4. ауыс. Ит иесін танып білаң қағуы, арсалаңдауы.

ЕРКЕЛЕГІШ сын. Еркелеуді жақсы көретін, ұнататын.

ЕРКЕЛЕН= ет. 1. Наздану, еркектейлану. 2. Еркінсу, өзіміну.

ЕРКЕЛЕС= ет. Назданысу, бір-бірін еркелету.

ЕРКЕЛЕСУ Еркелес етістігінің қимыл атауы.

ЕРКЕЛЕТ= ет. 1. Ата-ананың, жасы үлкен адамның балаға, өзінен кішіге еркелеуіне мүмкіндік жасау. 2. Наз білдірту, еркініту, иек артқызу.

ЕРКЕЛЕТУ Еркелет етістігінің қимыл атауы. 1. Еркелеуге мүмкіндік жасау, шолжаңдау. 2. ауыс. Қастерлеу, қадірлеу.

ЕРКЕЛЕУ¹ сын. Еркелегіштеу, шолжаңдау.

ЕРКЕЛЕУ² Еркеле етістігінің қимыл атауы.

1. Ерке-тотайлану, шолжаңдау. 2. Назданып, еркініну, өзіміну.

ЕРКЕЛІ сын. Назды, еркелегіш, сүйкімді.

ЕРКЕЛІК зат. 1. Бұла боп өскендік, еркектейлік, еркелеушілік, шолжаңдық. 2. Наздық, еркінісушілік.

Еркелігін [назын, сөзін] көтерді. Базынаға, бопсаға шыдады, көңіліне ауыр алмады.

ЕРКЕМ зат. экспр. этн. Қазақ жұртында жеңесінің қайын сіңісіне қоятын аты.

ЕРКЕ-МОМАҚАН сын. Жуас, момын, ерке.

ЕРКЕ-НАЗ зат. Жақынынан адамға білдіретін, айтатын назы, көңіл сыры, еркелік.

ЕРКЕ-НАЗДЫ сын. Ерке-назы бар.

ЕРКЕСОҚ сын. жерг. Ерке-бұла, шолжаң, **ЕРКЕСУ** Еркесі етістігінің қимыл атауы.

ЕРКЕСЫМАҚ сын. Еркеге ұқсағансу, соған еліктеу. // Еркеге ұқсаған, еліктеген адам.

ЕРКЕСІ= ет. Ерке болып алу, еркінсу, еркелік жасағансу, дандайсу.

ЕРКЕСІН= ет. Еркелеу, ерке болғансу, еркелік жасағансыну.

ЕРКЕСІНУ Еркесін етістігінің қимыл атауы.

ЕРКЕТАЙ сын. экспр. 1. Ерке-бұлан, ерке-тотай, ерке-шора балаға, қызға, адамға қарата жақсы көру мәнінде айтылатын сөз. 2. ауыс. Ардақты, ерекше құрметтелетін.

ЕРКЕТАЙЛЫҚ зат. Ерке бұландық, ерке-шоралық.

Еркетайлығын көтерді. Еркелігін көтерді, еркелегеніне кешіріммен қарады.

ЕРКЕТАЙЫМ зат. Жақсы көрген, аялаған өзінен жасы кіші адамды еркелетіп, наздандырып айтылатын қаратпа атауы.

ЕРКЕ-ТӘЙТІК сын. жерг. Ерке-шолжаң, шолжақ.

ЕРКЕ-ТӘЙТІКТІК зат. жерг. Еркелік, тәйтіктік, шолжақтық.

ЕРКЕ-ТӘЛПІШ сын. сөйл. **Ерке-шолжаң.**

ЕРКЕ-ТОТАЙ сын. Қағу-соғу көрмеген, еркін өскен, бұла.

ЕРКЕ-ТОТАЙЛАУ сын. Шолжаңдау, еркелегіштеу, ерке-наздылау.

ЕРКЕ-ТОТАЙЛЫҚ зат. Шолжаңдық, еркелегіштік, ерке-наздылық.

ЕРКЕШ¹ зат. көне. **Серке.**

ЕРКЕШ² зат. жерг. **Ершік.**

ЕРКЕШІМ зат. экспр. Еркектей, еркежан деген мағынадағы жақсы көрген адамына айтылатын қаратпа атауы.

ЕРКЕ-ШОЛЖАҢ сын. жағымды. Еркектей, ерке-бұлаң, // жағымсыз. Ерке-тотай, ерке-бұлаң, ештеңенің қадірін білмейтін бала.

ЕРКЕ-ШОЛЖЫҢ сын. сөйл. **Ерке-шолжаң.**

ЕРКЕ-ШОРА сын. 1. Бетімен еркін өскен, бұла. 2. сөйл. **Еркек-шора.**

ЕРКЕЙ= ет. Ержету, көркею, бұла өсу.

ЕРКӨБЕКТЕН= ет. жерг. Ерсіну, батырсыну.

ЕРКІМЕН үст. Өз қалауыңша, өз тілегімен.

ЕРКІН сын. 1. Өз тізгіні өзінде, қаражы көрмеген, бетімен өскен. 2. Тәуелсіз, еркіт, бостан. // Бейбіт, тыныштық, еркіндік сүйгіш. 3. Иесіз, сұраусыз, бос. // Қысылып-қымытырылмай, қымысынусыз, тежеусіз, кедергісіз. 4. Оп-оңай, жеп-жеңіл, еш қиындықсыз. 5. Мейлінше, қалауыңша, армансыз. // Кең, молынан, керегіңше, қалай болса солай.

Еркін айырбасталымды валюта. экон. Резиденттер үшін де, резиденттер емес үшін де валюталық шектеуді толық жойған елдердің валютасы. **Еркін аударма.** әдеб. Бір тілден екінші тілге автордың өз стилімен аударып жазылған көркем туынды. **Еркін баға.** экон. Тауарлар мен қызметтер нарығындағы сұраным мен ұсынымды ескере отырып, көсіпорындар дербес немесе шарттық негізде белгілейтін баға.

Еркін дала. Кең байтақ жер, ең дала; тәуелсіз ел. **Еркін дүние.** Жарық кең дүние, бостандық өмір. **Еркін жерде.** Жақындарының арасында, танып ортада. **Еркін жұптасу.** биол. Көбею кезеңдерінде бір немесе бірнеше белгілеріне және оларды анықтайтын генотиптеріне қатысты әртүрлі азғалардың кездейсоқ (таңдаусыз) жұптасуы. **Еркін ирелен.** сұшар. Еңіс шегінің

кемдігінен және шектеуші жағдайлардың болмауынан өзен арнасы иректігінің ұлғайып, өзен ирелені шегіне жетуі. **Еркін кеден аймағы.** экон. Тауарлар кеден бақылауының және кеден бажын төлемей жіберілетін аумақ. **Еркін күрес.** спорт. Қарсыласын лақтыру, аударып түсіру, қапсыра ұстау, белден төмен ұстау т.б. техникалық тәсілдерді қолдануға мүмкіндік берілетін күрес спортының кең тараған түрі. **Еркін сайлау.** коғ.-саяс. Сырттан ешбір күштеу, әсер ету шараларынсыз, жоғарыдан тағайындаусыз азаматтардың өз ырқымен болған сайлау. **Еркін тербеліс.** физ. Механикалық, электрлік т.б. жүйелердің сыртқы әсерсіз, алғашқы берілген энергия есебінен болатын тербелісі. **Еркін тиді.** а) Жеңіл болды, оңай тиді. ә) Еш кедергісіз ие болды, емін-еркін иеленді. **Еркін тыныс-ады.** Еркін жүрді, тайраңдады. **Еркін шығарма.** пед. Белгілі бір тақырып бойынша жазылған жазу жұмысы. **Еркін экономикалық аймақ.** экон. Белгілі бір аймақ аумағының әлеуметтік-экономикалық дамуын жеделдету үшін шетелдік инвестицияны, озық технология мен басқару тәжірибесін тарту мақсатымен құрылатын, нақты айқындалған ақпараттық шекарасы және ерекше заңды тәртібі бар арнайы аумақ. **Еркін энергия.** физ. Изохора-изотермалық термодинамикалық әлеуеттің немесе Гельмгольц энергиясының бір атауы.

ЕРКІНДЕ= ет. 1. Өз еркі өзінде болу. 2. ауыс. жағымсыз. Өз бетінше жүру, қымсынбау, дандайсып кету.

ЕРКІНДЕН= ет. Өзін еркін сезіну, еркін ұстау.

ЕРКІНДЕНУ Еркінден етістігінің қимыл атауы. 1. Өзін еркін сезіну, қысылып-қымытырылмау. 2. ауыс. Босаңсу, жайбарақаттану.

ЕРКІНДЕС= ет. Еркін сезінісу, емін-еркін болысу.

ЕРКІНДЕСУ Еркіндес етістігінің қимыл атауы.

ЕРКІНДЕТ= ет. 1. Еркін болуына жағдай жасау, еркіндік беру. 2. Емін-еркін жүру, өзін еркін ұстау.

ЕРКІНДЕТУ Еркіндет етістігінің қимыл атауы; еркін болуына жағдай жасау.

ЕРКІНДЕУ¹ сын. 1. Қағажу көрмей, өз бетінше. 2. Беттілеу, өткірлеу, батылдау.

ЕРКІНДЕУ² Еркінде етістігінің қимыл атауы; өз еркі өзінде болу, емін-еркін жүру.

ЕРКІНДІК зат. 1. Өз дегенімен болу, еркітлік. 2. Еркін болушылық. 3. Тәуелсіздік, бостандық, теңдік.

Еркіндік берді. Еркіне жіберді, тежемеді. **Еркіндік дәрежесі.** физ. Дененің кеңістіктегі орнын анықтау үшін қолданылатын координаттар саны.

ЕРКІНДІКШІЛ сын. Еркіндікті, еркін болуды қалайтын.

ЕРКІНДІЛІК зат. сөйл. **Еркіндік.**

ЕРКІНСУ Еркінсі етістігінің қимыл атауы; тым еркін болу, емін-еркін жүру.

ЕРКІНСУШІЛІК зат. Өзін еркін ұстаушылық, именбешушілік.

ЕРКІНСІ= ет. 1. Тым еркін болу, өзіміну, тайсалмау. 2. Шектен шығу, асқақтау, дандайсу.

ЕРКІНСІЗДІК зат. сөйл. **Еркісздік.**

ЕРКІНСІН= ет. Өзіміну, батылдану.

ЕРКІНСІНУ Еркінсін етістігінің қимыл атауы.

ЕРКІНСІТ= ет. 1. Өзін еркін ұстауға мүмкіндік беру, батылдандыру. 2. Асқақтату, дандайсыту.

ЕРКІНСІТУ Еркінсіт етістігінің қимыл атауы; өзін еркін ұстауға мүмкіндік беру, батылдандыру.

ЕРКІНШЕ үст. 1. Мейлінше, барынша, қалауынша. 2. Өз ықтиярымен, өз бетімен, өзінше.

ЕРКІНШІЛІК зат. сөйл. **Еркіндік.**

ЕРКІНІРЕК сын. Еркітілеу, батылырақ.

ЕРҚАРА зат. Әйтеуір еркеккіндік санатындағы адам.

Ерқара жүрт. Санатта болмаса да, санда бар ел.

ЕРҚАТПАР зат. геол. Бір бағытта екі көтеріңкі, оған перпендикуляр бағытта екі түсіңкі құрылымдардан тұратын, сондықтан да тік бағыттағы қимасында синклиндік және антиклиндік пішіндердің астаруымен сипаттала отырып, сырт көрінісі кәдімгі ерді еске салатын тектоникалық құрылымдар жүйесі.

ЕРҚАШТЫ: ерқашты болды. Мезі болды [ер-тоқымнан қашқалақтайтын көп мініліп жауыр болған аттың мінезінен келіп шыққан].

ЕРЛЕ¹ = ет. Нағыз ердің ісі істеу.

ЕРЛЕ² = ет. сөйл. Ертілеу, ер-тоқым салу.

ЕРЛЕН¹ = ет. Батылдану, еркіндену.

ЕРЛЕН² = ет. Күйеуге шығу, тұрмыс құру.

ЕРЛЕНДІР = ет. Батылдандыру, ер мінезді болуын қолдау.

ЕРЛЕНДІРУ Ерлендір етістігінің қимыл атауы.

ЕРЛЕНУ Ерлен етістігінің қимыл атауы.

ЕРЛЕТ = ет. сөйл. Ертілеу, ер тоқым салдырту.

ЕРЛЕУ Ерле етістігінің қимыл атауы.

ЕРЛІ¹ сын. Ері бар, күйеуі бар, тұрмыс құрған (әйел).

ЕРЛІ² сын. Ер-тұрманы бар, ерттелген.

ЕРЛІ-ӘЙЕЛДІ сын. сөйл. **Ерлі-зайыпты.**

ЕРЛІ-БАЙЛЫ сын. сөйл. **Ерлі-зайыпты.**

ЕРЛІ-БАЙЛЫША үст. сөйл. Ерлі-зайыптыға ұқсап.

ЕРЛІ-БАЙША үст. сөйл. Ерлі-зайыпты адамдарша.

ЕРЛІ-ЗАЙЫП зат. Заңды некеге отырып, тұрмыс құрған күйеу мен әйел, жұбайлар.

ЕРЛІ-ЗАЙЫПТАЙ сын. Ерлі-зайып сияқты, некелі адамдай.

ЕРЛІ-ЗАЙЫПТЫ сын. Некеге отырып, тұрмыс құрған күйеу мен әйел. // Неке заңымен тұрмыс құрған, жұбайлы.

ЕРЛІ-ЗАЙЫПТЫДАЙ сын. Ерлі-зайыпты сияқты, некелі адамдай.

ЕРЛІ-ЗАЙЫПТЫЛЫҚ зат. Ерлі-зайыпты болушылық.

ЕРЛІ-ЗАЙЫПТЫША үст. Ерлі-зайыптыларға ұқсап, некелі адамдарша.

ЕРЛІ-ЗАЙЫПША үст. Ерлі-зайыпқа ұқсап.

ЕРЛІК¹ зат. 1. Ержүректілік, батырлық, қаһармандық. 2. ауыс. Ерлікке татитындай іс, қажырлы еңбек.

Ерлік [қысты] бұды. Қайраты тасыды. **Ерлік етті.** Ерлік көрсетті, жүректілік танытты. **Ерлік көрсетті.** Батырлық істеді. **Ерлік құрды.** Батылды, батырлық танытты, ержүректігімен атын шығарды.

ЕРЛІК² зат. көне. Еркектің жыныстық қатынасқа қабілеті, еркектік.

ЕРЛІКСІЗ сын. Ерлік жасаусыз, батырлықсыз.

ЕРЛІКТЕЙ сын. Ерлік сияқты, ерлік тәрізді.

ЕРЛІ-ҚАТЫН зат. сөйл. **Ерлі-зайып.**

ЕРМЕ сын. Соңынан ергіш, ілескіш. // Ілесіп шыққан, соңынан ерген адам.

ЕРМЕК зат. 1. Алданыш, жұбанымш, қызық. 2. жағымды. Сүйіп айналысатын іс. 3. жағымсыз. Еріккеннің ісі, бос нәрсе. 4. пед. <ағыл. hobby> Бос уақытта адамның қызығып айналысатын ісі. 5. Назарын салатын іс, айналысатын шаруа.

Ермек болды. а) Алданыш, жұбанымш етті, серік болды. ә) Мазақ қылды, тәлкек етті. **Ермек қылды [етті].** а) Бос нәрсеге уақытын босқа жіберді. ә) Көңіліне алданыш етті, сүйікті ісімен айналысты. **Ермек қылға қара таппады.** Ерігін жүрді, ұрынуға адам таппады.

ЕРМЕКСАЗ зат. <итал. plastilina> Жабысқақ сазбалшыққа май, балауыз қосылып жасалған, әртүрлі заттарды мүсіндеуге арналған, жұмсақ, созымалы зат.

ЕРМЕКСІЗ сын. 1. Түктен-түксіз, тыныш. 2. Іссіз, бос, мағынасыз-мазмұнсыз. 3. Шаруасыз, ермек қылатын нәрсесіз.

ЕРМЕКТЕ = ет. Уақыт оздыру, ермек ету.

ЕРМЕКТЕМЕ зат. Газеттегі оқырмандар бос уақытында шешетін сөзжұмбақ, сөзтізбек.

ЕРМЕКТЕС = ет. 1. Уақыт оздырысу, күн өткізісу. 2. Бірін-бірі ермек етісу, бірін-бірі қара көрісу.

ЕРМЕКТЕСУ Ермектес етістігінің қимыл атауы.

ЕРМЕКТЕУ Ермекте етістігінің қимыл атауы.

ЕРМЕКШІЛ сын. Әңгімесі қызықтырып әкететін, әжуаға жаны жақын.

ЕРМЕКШІЛДІК зат. Ермек етушілік, ерігушілік.

ЕРМЕЛІ сын. жерг. Сөзге ергіш, айтқанына тұрмайтын.

ЕРМЕН зат. өс. <лат. artemisia vulgaris> Бірсабақты көпжапырақты шашақгүлді болып келетін ащы жусан туысының бір түрі, құнарлы жемішоптік өсімдік.

ЕРМЕНДІК сын. Ерменнен даярланған.

ЕРМЕНЕ зат. бот. <лат. achillea millefolium> Ақбас жусан туысына жататын, далалық жерде өсетін бозғылт түсті жатаған өсімдік.

ЕРМЕНЕЛІ сын. Ермене көп өскен, ерменесі көп.

ЕРМЕНСЫМАҚ сын. Ермен тәрізді, ерменге ұқсап.

ЕР-МЕРІМЕН үст. Ер-тұрманымен, ер-тоқыммен қоса қабат.

ЕРНЕ зат. жерг. **Ернеу.**

ЕРНЕК зат. 1. жерг. Ыдыс аяқтардың ернеуі. 2. Жардың, құздың шеті. 3. Шеткері жақ, сыртқары тұс.

ЕРНЕКТЕ = ет. 1. Ернеуіне дейін лықа толтыру, шүңілдету, асып-төгілу. 2. ауыс. Кернеу, сыймау.

ЕРНЕКТЕ = ет. Аузы-мұрнына шейін шүңілдету, толтыру, ернегінен асқанша құйдыру.

ЕРНЕКТЕТУ Ернектет етістігінің қимыл атауы.

ЕРНЕКТЕУ Ернекте етістігінің қимыл атауы.

ЕРНЕУ¹ зат. 1. Ыдыс-аяқтардың жиегі, ауыз жақ шеті. 2. Бір нәрсенің шеті, жиегі. 3. Аңғар, өзен-көлдердің жырылған ойысы. 4. Жиек.

ЕРНЕУ² зат. Үй, мекеме, бөлмелерінің терезе немесе есігінің үстінен көлбеу бағытта жүргізілген перде ілетін арқау.

ЕРНЕУЛЕ = ет. 1. Лықа толу, асып-төгілу. 2. Жиектеу, жағалау жүру. // Жағалай, айнала.

ЕРНЕУЛЕТ = ет. Ернеуіне дейін құйдыру, шүңілдету.

ЕРНЕУЛЕТУ Ернеулет етістігінің қимыл атауы; ернеуіне жеткізе құю.

ЕРНЕУЛІ сын. Ернеуі бар.

ЕРНІ-БАСЫ зат. сөйл. **Бет-аузы.**

ЕРНІ-ЕРНІ: ерні-ерніне жүкпады. Жытылдап тез сөйледі.

ЕРСАҒЫЗ зат. өс. **Жерсағыз.**

ЕР-САЙМАН зат. сөйл. **Ер-тұрман.**

ЕР-САЙМАНДЫ сын. Ер-тұрманы бар.

ЕР-САЙМАНСЫЗ сын. Ер-сайманның қатысынсыз, ер-сайманы жоқ.

ЕРСЕ шыл. Сонда, егер.

ЕРСЕН-ҚАРСАҢ үст. сөйл. Ерсілі-қарсылы, арлы-берлі.

ЕРСУ Ерсі етістігінің қимыл атауы.

ЕРСІ¹ зат. қолөнер. Өрмектің үстіңгі бой жібі, еркек жібі.

ЕРСІ² зат. **Еріс**² (Керегелік желінің ең ұзын ағашы).

Ерсісі биік. Бойы биік, тұрқы ұзын.

ЕРСІ³ сын. 1. Оғаш, сөлекет, өрескел, сивықсыз. 2. Жарасымсыз, ұнамсыз, қолайсыз. // жерг. Өте жақсы.

Ерсі болды. Оғаш болды, сөлекеттеу көрінді. **Ерсі көрді.** Оғаш, өрескел деп санады. **Ерсі көрінді.** Біртүрлі көрінді, ыңғайсыздық тудырды. **Ерсі қылық.** Оғаш мінез, сөлекет қылық, кесірілік. **Ерсісі жоқ.** Сөкет емес, терістігі жоқ, теріс емес.

ЕРСІ = ет. Ер болғансу, мықтысыну, күштісіну.

ЕРСІЗ¹ сын. Ері жоқ, ер-тоқымсыз.

ЕРСІЗ² сын. 1. Еркексіз, күйеусіз. 2. ауыс. Батырсыз, батыры жоқ.

ЕРСІЗ³ сын. жерг. Ерсі, сөлекет.

ЕРСІ-ҚАРСЫ үст. сөйл. **Ерсілі-қарсылы.**

ЕРСІЛЕН = үст. 1. Ебедейсіздену, икемсіздену. 2. Өрескелдену, оғаштану.

ЕРСІЛЕНУ Ерсілен етістігінің қимыл атауы.

ЕРСІЛЕУ сын. 1. Оғаштау, ұяттау. 2. Ыңғайсыздау.

Ерсілеу болды. Өрескелдеу болды, ұяттау саналды. **Ерсілеу көрінді.** Сырт көзге ыңғайсыздау, өрескелдеу болып байқалады.

ЕРСІЛІ-ҚАРСЫ үст. сөйл. **Ерсілі-қарсылы.**

ЕРСІЛ-ҚАРСЫЛ үст. сөйл. **Ерсілі-қарсылы.**

ЕРСІЛІК зат. 1. Оғаштық, сөкеттік. 2. Жөңсіз-дік, ыңғайсыздық.

ЕРСІЛІ-ҚАРСЫЛЫ үст. 1. Ілгері-кейінді, әрлі-берлі. // Қарама-қарсы, бетпе-бет. 2. Олай-бұлай, айқын-құйқын. 3. ауыс. Әрліберлі, алай-дүлей.

ЕРСІН = ет. 1. Еркексіну, мықтысыну. 2. Күштісіну, өзін керемет санау.

ЕРСІНУ Ерсін етістігінің қимыл атауы; батырсу, мықтысыну.

ЕРСІНУШІЛІК зат. Мықтысынушылық, күштісінушілік.

ЕРСІРЕ = ет. сөйл. 1. **Байсырау** (еректі аңсау). 2. Ер болғансу, батырсыну.

ЕРСІРЕК сын. Оғаштау, ерсілеу, ретсіздеу, қолайсыздау.

ЕРСІРЕУ Ерсіре етістігінің қимыл атауы; күйеусіреу.

ЕРСІТ = ет. Мықтысың деп күніндіру.

ЕРСІТУ Ерсіт етістігінің қимыл атауы; күніндіру.

ЕРТ = ет. 1. Бірге, қасына алып жүру. 2. Ілес-тіру.

ЕРТАУЫЛ зат. сөйл. **Ертәуіл.**

ЕРТӘУЛІ зат. көне. Барлаушы, шолғышы.

ЕРТЕ үст. 1. Таң сәриде, ертемен. 2. Алдын ала, алдымен, күні бұрын. 3. Белгіленген, жоспарланған немесе әдеттегі уақыттан бұрын.

Ерте, ерте, ертеде, ешкі жүні бөртеде. фольк. Баяғыда, ескі заманда деген мағынаны білдіретін ертегілердің басталуында айтылатын сөз. **Ерте жатып, кеш тұрды.** Жалқауланды, бойкүйездікке салынды. **Ерте заманда [кезде, уақытта].** а) фольк. Баяғыда. ә) Бұрынырақта. **Ерте кетті.** Жас кезінде қайтыс болды, қыршыны кетті. **Ерте күнді кеш қылды.** Сөзбұйдаға салды, кешіктірді. **Ерте туган кепе. Марқа. Ерте туып, кеш қалған.** Өмірден еш нәрсе көрмеген, қолы түкке жетпеген, уақытын босқа өткізген. **Ерте тұрғызды. Ерте оятты. Ерте тұрды.** Ұйқыдан күн көтеріле, күн шыға оянды. **Ерте пар.** ауыл шар. Ерте көктемде жыртылған, өңделген егістік. **Ерте уақытта.** Бұрынырақта, баяғыда.

ЕРТЕГІ зат. 1. фольк. Қиялмен арманға, аңызға негізделген сюжетті көркем әңгіме түрінде қара сөзбен берілетін эпикалық шығарма. 2. ауыс. Шындық емес, ақиқат нәрсе емес, қолжетпес қиял. 3. ауыс. Өтірік, шындық емес. 4. ауыс. жағымсыз. Әсірелеп жырға айналдырушылық. 5. ауыс. Аңыз әңгіме. 6. экспр. Қиялдағыдай ғана болатын, бұл дүниеде жоқ гажжап әлем.

Ертегі жыр. фольк. Өлеңмен айтылатын жыр. **Ертегі қылды.** Аңыз етіп дәріптеді, әсіреледі. **Ертегі [дастан] шертті.** Ертегіні, дастанды қызықтырып айтып берді.

ЕРТЕГІ-АҢЫЗ зат. Ертегілер мен аңыздар. **Ертегі-аңыз болды.** Дәріптелді, жырға айналды.

ЕРТЕГІДЕП сын. Қиял мен аңызға негізделген әңгімедегі.

ЕРТЕГІДЕГІДЕЙ сын. 1. Ертегідегі сияқты. 2. Ерекше, сөзбен айтып жеткізе алмайтын.

ЕРТЕГІДЕЙ сын. Ертегі сияқты, қиялдағыдай, шындық дүниедегі бөлек.

Ертегідей етіп [қып] айтты. Ұйытып, майын тамызып, көзімен көрген таңғажайып оқиғасындай етіп айтты.

ЕРТЕГІҚҰМАР сын. Ертегіні ұнататын.

ЕРТЕГІЛІ сын. сөйл. Ертегі араласқан.

ЕРТЕГІЛІК сын. 1. Ертегіге тән. 2. Ертегідегі. 3. Ертегіге арналған.

Ертегілік проза. фольк. **Ертегі.**

ЕРТЕГІШІ зат. 1. Бұрыннан белгілі ертегілерді жадында сақтап, тыңдаушыға көркем тілмен, тартымды етіп айтып беретін немесе өз жанынан да ертегі шығаратын адам. 2. Ертегі-аңыздарды көп білетін адам. 3. ауыс. Ерте замандар тарихының шежіресі.

ЕРТЕГІШІЛ сын. 1. Ертегі-аңыздарды көп білетін, ертегі айтуға шебер. 2. Ертегіні ұнататын, ертегіқұмар.

ЕРТЕГІШІЛІК зат. Ертегі айтуға шеберлік; ертегіқұмарлық.

ЕРТЕДЕ үст. 1. Өткен заманда, баяғы кезде, көне дәуірде. 2. Бұдан көп уақыт бұрын.

ЕРТЕДЕП сын. Бұрынғы, баяғы заманғы.

ЕРТЕДЕН үст. 1. Ерте кезден, бұрыннан, көп уақыттан бері, әуелден-ақ. 2. Таңертеңнен бері, таң азаннан.

Ертеден бері. Біраз уақыттан бері. **Ертеден қара кешке [дейін].** Күні бойы, ұзақты күнге. **Ертеден салса, кешке озған.** поэт. Күні бойы шаба беретін, алда келетін жүйірік (ат).

ЕРТЕК зат. сөйл. **Ертегі.**

Ертек қылды [болды]. Жыр қылды, дәріптеді, аңызға айналдырды.

ЕРТЕ-КЕШ үст. Күні бойы, таңертең де, кеш те.

Ерте-кеш пе. сөйл. Я ерте, я кеш, әйтеуір бір. **Ерте-кешті өткізу.** Күн өткізу, уақыт өткізу.

ЕРТЕ-КЕШТІ сын. сөйл. **Ертелі-кеш.**

ЕРТЕКТЕПІ сын. сөйл. **Ертегідегі.**

ЕРТЕКТЕГІДЕЙ сын. сөйл. **Ертегідегідей.**

ЕРТЕКТЕЙ сын. сөйл. **Ертегідей.**

ЕРТЕКШІ зат. сөйл. **Ертегіші.**

ЕРТЕКШІЛ сын. сөйл. **Ертегішіл.**

ЕРТЕЛЕП үст. 1. Уақытынан бұрын. 2. Таң атысымен, азаннан, ертемен.

ЕРТЕЛЕТ = ет. 1. Ерте қамдану, іске ерте кірісу, асығу. // Таң атысымен, таңертеңнен. 2. Ерте ұйқыдан ояну.

ЕРТЕЛЕТУ Ертелет етістігінің қимыл атауы; ертемен тұру, істің қамына ерте кірісу.

ЕРТЕЛЕУ сын. Бұрынырақ, тезірек, ертерек.

ЕРТЕЛІ үст. Таңертеңнен, азаннан, ертеден бастап.

Ертелі бері. Күн ұзаққа, күні бойы.

ЕРТЕЛІК¹ зат. Күні бұрындық, асығыстық.

ЕРТЕЛІК² сын. сөйл. Бұрынғы кездегі, ерте уақыттағы.

ЕРТЕЛІК³ зат. **Таңертеңгілік.**

ЕРТЕЛІ-КЕЙІНГІ үст. Бұрын-соңғы, алдыңғы-кейінгі.

ЕРТЕЛІ-КЕШ үст. 1. Күннің бір уағында, әйтеуір бір. 2. Үнемі. 3. Әйтеуір бір, ақыр соңында. 4. Күні бойы, күн ұзаққа. 5. Ылғи, дәйім.

ЕРТЕЛІ-КЕШТІ үст. сөйл. **Ертелі-кеш.**

ЕРТЕЛІ-КЕШТІК зат. Я ерте, я кеш болушылық.

ЕРТЕЛІ-СОНДЫ үст. Өткен-кеткен, бұрынғы-соңды.

ЕРТЕМЕН үст. Таң атысымен, азаннан, ертелеп.

ЕРТЕҢДІ-КЕШ үст. сөйл. **Ертелі-кеш.**

ЕРТЕҢ үст. 1. Бүгіннен кейінгі, келесі күн.

2. Басқа күн, ертең-бүгіндер, келер күн, бір күн. 3. ауыс. Келешекте, болашақта. // Болашақ, келешек, алдағы өмір.

Ертең ерте. Таңертең, ертемен, азаннан. **Ертеңнен қара кешке [дейін].** сөйл. **Ертеден қара кешке.**

ЕРТЕҢ-БҮГІН үст. Таяу күндері, бүгін-ертең.

ЕРТЕҢ-БҮРСІГҮНІ үст. Жақын күндері, бір-екі күнде.

ЕРТЕҢГІ сын. 1. Келесі күнгі. 2. Таңертеңгі, азанғы. 3. ауыс. Келешектегі, болашақтағы. // Болашақ, келешек, алдағы өмір.

Ертеңгі ас [тамақ]. Таңертеңгі тамақ, таңғы ас. **Ертеңгі күн.** Алдағы уақыт, болашақ. **Ертеңгі смена.** сөйл. Күннің алғашқы жартысында жұмыс істейтін ауысым.

ЕРТЕҢГІДЕЙ сын. сөйл. Таңертеңгі сияқты.

ЕРТЕҢГІЛІК зат. 1. Таңертеңгі уақыт, азанғы мезгіл. 2. пед. Белгілі бір мереке, айтулы күндер алдында салтанатты түрде өткізілетін балабақшадағы балалар ойын-сауығы.

Ертеңгілік ас [тамақ]. Таңертең ішілетін тамақ.

ЕРТЕҢГІЛІК-КЕШКІЛІК зат. сөйл.

Ертелі-кеш.

ЕРТЕҢГІЛІКТІ сын. Таңертең болатын, ертеңгілік кезге тән.

ЕРТЕҢГІСІН үст. 1. Таңертеңгі уақытта, ертеңгілік кезде. 2. Келесі күні, ертеңгі күні.

ЕРТЕҢДІ: **ертеңді қара кеш.** сөйл. Ертеден қара кешке дейін.

ЕРТЕҢДІ-КЕШ үст. сөйл. **Ертелі-кеш.**

Ертеңді [ертеңнен, ертеден, ертеменен] қара кеш [кешке дейін]. Таңертеңнен кешке дейін, күні бойы, күн ұзаққа.

ЕРТЕҢДІ-КЕШКІ сын. Күні бойы, ұзақты күнгі.

ЕРТЕҢДІК сын. Ертеңгі күндік.

ЕРТЕҢСІЗ сын. Келесі күнсіз; болашақсыз.

ЕРТЕҢСІ үст. сөйл. Ертеңге дейін.

ЕРТЕҢШІЛ сын. Ертеңге аударғыш, кейінге қалдырғыш.

ЕРТЕҢІНДЕ үст. Келесі күні, ертеңгісін.

ЕРТЕРЕК сын. 1. Бұрынырақ, жылыдамырақ, алдын ала. 2. Уақытынан бұрын, мезгілсіз, ертелеу. // Бұрынырақта, баяғыда.

ЕРТЕРЕКТЕ үст. Бағзы заманда, ертерек уақытта.

ЕРТЕРЕКТЕПІ сын. Ерте кездегі, өткен уақыттағы, баяғыдағы.

ЕРТЕРЕКТЕГІДЕЙ сын. Баяғыдағыдай, ертерек кездегідей.

ЕРТЕРЕКТЕУ сын. Бұрынырақ, ертемен.

ЕРТЕРЕКТІК зат. сөйл. **Ертелік.**

ЕРТЕСІН үст. сөйл. **Ертеңгісін.**

ЕРТЕСІНЕ үст. Ертеңгі күні.

ЕРТЕШІЛ сын. 1. Ерте тұрғыш, ерте бітіргіш, ерінбейтін адам. 2. Ерте түстен, ерте келетін, тез басталатын.

ЕР-ТОҚЫМ зат. Атқа салт міну үшін керекті ер, тоқым, құйысқан, айыл, өмілдірік сияқты әбзелдердің жиынтық атауы.

Ер-тоқымы алынбады. Әрдайым дайын болды, сақадай сай болды. **Ер-тоқымы арқалады.** Жаяу қалды, атынан айырылды. **Ер-тоқымын бауырына [мойнына] алып тулады.** Қатты ашуланды, шала бұлді, бұлқан-талқан болды.

ЕР-ТОҚЫМДЫ сын. Ер-тоқым салынған, ерттелген.

ЕР-ТОҚЫМСЫЗ сын. Ер-тоқым жоқ, ерттелмеген.

ЕРТӨЛЕ зат. көне. Төлөңгіт, жасауыл.

ЕРТТЕ = ет. 1. Мінетін көлікке ер-тоқым салып, жабдықтау. 2. ауыс. Билеп-төстеу, айдағанына көндіріп, айтқанымен жүргізу, құл қылу.

Ерттеп мінді. Өз ырқына көндірді, билеп-төстеді.

ЕРТТЕГЕНШЕ үст. Ерттеп болғаниша.

ЕРТТЕЛ = ет. Атқа ер салыну.

ЕРТТЕЛУ Ертелет етістігінің қимыл атауы.

ЕРТТЕН = ет. Тас түйін дайындалу, сақадай сай болу.

ЕРТТЕНУ Ертенет етістігінің қимыл атауы. **ЕРТТЕС** = ет. Ат ерттеуге көмектесу, жәрдемдесу.

ЕРТТЕСУ Ертте етістігінің қимыл атауы.

ЕРТТЕТ = ет. Біреуге ер-тоқым салдыру.

ЕРТТЕТУ Ертет етістігінің қимыл атауы.

ЕРТТЕУ Ерте етістігінің қимыл атауы.

ЕРТТЕУЛІ сын. Ер-тоқым салынған, ерттелген, дайын.

Ерттеулі аттай. Сақадай сайланған, дап-дайын.

ЕРТТІ сын. сөйл. **Ерттеулі.**

ЕРТПІР = ет. Қасына біреуді қосу, қара қосу.

ЕРТПІРУ Ертір етістігінің қимыл атауы.

ЕРТУ Ерті етістігінің қимыл атауы.

ЕРТУШІ зат. Бастап алып жүруші.

ЕР-ТҰРМАН зат. Атқа салт міну үшін керекті әбзел-жабдықтардың жиынтық аты.

ЕР-ТҮРМАНДЫ сын. *Ер-тұрманы бар.*
ЕРТІЛ= ет. *Ертіліу* (жібітілу, жұмсару).

ЕРТІЛҮ Ертіл етістігінің қимыл атауы.

Ертіліу.

ЕРҮ¹ зат. көне. **1.** *Көшіп-қонғанда, жол жүргенде, ұзақ сапарға шыққанда жолаушылардың жолда аялдап жасайтын дем алысы.*
2. *Туристік саяхат-сапарларда демалу, құрал-жабдықтарды жөндеу, қоғамдық пайдалы жұмыстармен айналысу, алдағы жолды барлау үшін жол бойында бір немесе бірнеше күн аялдау.*

Еру әңгіме. *Жайбарақат, жайылма әңгіме.*
Еру болды. *Қонып қалды, дем алатын болды.*
Еру ел. *Қашып келе жатып, жолай аз аял жасаған ауыл.*
Еру елдей. *Көшіп келе жатып, жолай аз аял жасаған ауыл тәрізді.*
Еру жайылды. *Бейқам болды, жайбарақаттанды.*
Еру қылды [жасады]. *Аялдап дем алды, еруленді.*
Еру қонды. *Жайланып қоныстанды.*
Еру отыр. *Аялдады, демалды.*

ЕРҮ² зат. *Тіккен ая тоқыған киім мен бұйымның жиегі, шет-шеті.*

ЕРҮ³ *Ер етістігінің қимыл атауы.*

ЕРҮ⁴ *Ері етістігінің қимыл атауы.*

Еру жылуы. *физ. Заттың бір мөлі ерігенде бөлінетін не сіңірілетін жылу мөлшері.*

ЕР-ЕРМЕ= ет. *Біреуге ілесу не ілеспеу, жүру не жүрмеу, еру не ермеу.*

ЕРҮ-ЕРМЕҮ *Ер-ерме етістігінің қимыл атауы.*

ЕРҮЖАЙ зат. *Аялдап дем алу үшін ыңғайланған мекен, орын.*

ЕРҮЛЕ= ет. **1.** *Жолда аялдап демалыс жасау, тыныстау.*
2. *Серуендеу, қыдырыстау.*

ЕРҮЛЕН= ет. *Ұзақ жолдан кейін жайланып, демалу, тынығу.*

ЕРҮЛЕНҮ *Ерулен етістігінің қимыл атауы.*

ЕРҮЛЕТ= ет. *Тоқталу, тыншу, дем алу.*

ЕРҮЛЕТҮ *Ерулет етістігінің қимыл атауы.*

ЕРҮЛЕУ *Еруле етістігінің қимыл атауы.*

ЕРҮЛІ: *ерулі ат. Жетектегі бос ат. Еруліге қарулы. Ісіне қарай іс істеу, соған іспен жауап беру; жақсылыққа жақсылық деген мағынада.*

ЕРҮЛІК зат. этн. *Жаңадан көшіп келгендерге тұрғын адамдардың сыйлап беретін мал-мүлкі, сыбағасы, қонақасы.*

Ерулік берді. этн. *Жаңадан көшіп келген көршісің қонаққа шақырып, сый-құрмет көрсетті.*

ЕРҮЛІК-СЕРҮЛІК зат. сөйл. *жағымсыз. Еруліксымақ.*

ЕРҮЛІКШІ зат. *Ерулік беруші.*

ЕРҮШ¹ зат. *Соңына ілесуші, бірге жүруші адам.*

ЕРҮШ² зат. *Сүйікке айналушы, балқушы.*

ЕРҮЛ: *еруілге қаруыл. сөйл. Еруліге-қарулы.*

ЕРҮШ= ет. ескікіт. *Кездесу, жету.*

ЕРҮШТІР= ет. ескікіт. **1.** *Жеткізу, беру.*
2. *Кездестіру.*

ЕРҮШТІРҮ *Ерүштір етістігінің қимыл атауы; кездестіру.*

ЕРШАЛЫС сын. *Батырсымақ.*

ЕРШЕ¹ үст. **1.** *Ер адамдарша, ер адамдарға ұқсап.*
2. *Ержүрек батырша, батырға ұқсап.*

ЕРШЕН¹ үст. *Ер-тоқымымен, ерттеулі күйінде.*

ЕРШЕН²: *ершең бала. сөйл. Еркек бала.*

ЕРШ= ет. ескікіт. *Іилу, еңкею.*

ЕРШ зат. этн. *Ер-тоқым жасаушы ісмер, шебер.*

ЕРШГЕСІП үст. ескікіт. *Ересегіп.*

ЕРШГЕШ сын. сөйл. *Ерсымақ.*

ЕРШК¹ зат. **1.** *Арбаға не шанаға көлік жеккенде тертенің бел көтермесі асылатын әрі қамытты артқа тарттыру үшін қажетті ер*

тәрізді әбзел; ыңырашақ.
2. *Түйеге жұқ арту үшін жасалатын әбзел.*

ЕРШК² зат. *Ерсымақ.*

ЕРШК³ зат. *Альпизмде жотадағы ерге ұқсаған ойық жер.*

ЕРШКТЕ= ет. *Жегілетін көлікке ершік салу.*

ЕРШКТЕҮ *Ершікте етістігінің қимыл атауы.*

ЕРШКТІ сын. *Ершігі бар, ершік салынған.*

ЕРШКШ сын. *Ершік жасаушы ісмер.*

ЕРШЛІК зат. *Ер-тоқым жасауды кәсіп етушілік.*

ЕРШІМДЕЛ= ет. *қолөнер. Оратылу, қйысу.*

ЕРШІМДЕЛУ= ет. *Ершімдел етістігінің қимыл атауы; жіптің бір-бірімен оралып, ширатқан бөліктерінің таңдайланып қалуы.*

ЕРШІМДІ сын. *ерсәкіт. Келісті, келбетті, өнерлі.*

ЕРШН зат. өс. *Қоңырауғұл тұқымдасының бір туысы.*

ЕРШНДЕТ= ет. ескікіт. *Екпіндеу, аршындау.*

ЕРІ= ет. **1.** *Жылу әсерімен сұйық күйге айналу.*
2. *Балқу, ағу.*
3. *Сұйық затқа сіңіп, жоқ болу.*
4. *ауыс. Елжіреу, егілу, балқу, мейірлену.*

ЕРІГҮ *Ерік етістігінің қимыл атауы; іші пысу, зерігу.*

ЕРІГҮШЛІК зат. *Зерігушілік, іші пысушылық.*

ЕРІГШ сын. *Сұйық күйге айналғыш, сұйыққа сіңіші, балқығыш.*

Ерігіш реагенттер. *кен. Флотациялауда қолданылатын, ерігіштігі жоғары техникалық реагенттер.*

ЕРІГШТІК зат. физ. **1.** *Заттың белгілі бір еріткіште еру қабілеті; сұйық күйге айналғыштық, балқығыштық.*
2. *хим. Бір заттың екінші затпен араласып, біртекті жүйе қажетті мөлшерін сипаттайтын шама.*

Ерігіштік параметрі. *физ. Заттардың гомогенді термодинамикалық тұрақты қоспа тұзу қабілетін сипаттайтын шама.*

ЕРІК зат. **1.** *Ықтияр, ырық, билік.*
2. *Бостандық, теңдік, еріктілік.*
3. *псих. Адамның бойындағы психологиялық сезім, жігер, қайрат.*
4. *ауыс. Кеңшілік, мұрсатана.*

Еркі кетті. *Ықтиярынан айырылды. Еркі күшті. Мақсатына жетпей қоймайтын жігерлі, қайратты. Еркімен жіберді. Тыйымсыз, еркін өсірді. Еркімен өсті. Еркін өсті, қыспақ көрмеді.*

Еркін алды. *Ықтиярсыз етті, ырқына көндірді, биледі. Еркін биледі. Тәтті етті, баурап алды.*

Еркіне бағынды. *Ырқына көнді, жетегіне жүрді.*

Еркіне жіберді. *Ерік берді, дегеніне көнді. Еркіне жібермеді. а) Баланы немесе өзге адамды бетімен жібермей, тәртіппен ұстады, тәрбиеледі, өнерге баулыды, әдептілікке үйретті. ә) Затты, мал мен құсты ырқына, қисайған, бұрылған жағына жібере салмай, нық, бекем ұстады. Еркіне қоймады. Ырық бермеді. Еркінен айырды.*

з аң. Бас бостандығын жойды. Еркінен айырылды. Еріксіз күйге түсті, сазайын тартты. Еркінен [ырқынан] тыс. Ықтиярсыз, еріксіз.

Еркіне қоймады. а) Ырық бермеді. ә) Қоярда-қоймады, ерік бермеді. Ерік өз қолында. Бас еркі өзінде, тәуелсіз. Ерік алды. а) Еркіндеді, асқақтады, сертілді. ә) Теңдікке, бостандыққа ие болды. б) Рұқсат алды, мұрсат алды. Ерік берді.

а) Ырқына жіберді, ықтиярлы етті. ә) Рұқсат етті. б) Еркіндік берді. Ерік тиді. Құқы болды, ықтиярлы болды. Ерік тимеді [қымеді]. Ырқына жібермеді, ықтиярынан айырды.

ЕРІК= ет. **1.** *Іші пысу, зерігу. // Іші пысқан, зеріккен адам.*
2. *Бос жүру.*

ЕРІКЕН *қызыл ауыздың бәрін кернеді. Өсек жаппай тарайды. Еріккеннің ермегі болды. Жұмысы жоқтың ісі, бос тәлкек болды.*

ЕРІКБАТА зат. көне. *Өздігінен берілетін бата түрі.*

ЕРІК-ЖІГЕР зат. *Адамның өзін басқару қабілеттілік қасиеті, еркі күшті болушылық.*

ЕРІК-жігерін жоғалтты. *Жігерсізденді.*

ЕРІК-ЖІГЕРСІЗДІК зат. *психол. Еркі мен жігері жоқтық, өз әрекетін ақылға жеңдіріп, басқара алмаушылық.*

ЕРІККЕНДІК зат. *Не істерге ісі болмай ермек іздеушілік, ойына келгенін істеушілік.*

ЕРІККЕН-ЗЕРІККЕН сын. сөйл. *Не істерін білмей, ермек іздеген. // Іші пысқан, зеріккен адам.*

ЕРІКСІЗ сын. **1.** *Еріктен тыс, амалсыз, шарасыз.*
2. *Өз келісімінсіз, ықтиярсыз, зорлап-қыстап.*
3. *Басында еркі жоқ, басыбайлы. // Басында еркі жоқ, басыбайлы адам.*
4. *ауыс. Ерік-күші жоқ, жігерсіз, ынжық.*

Еріксіз әудеу. *з аң. Қоғамға қауіпті аурулармен ауыратын, мамандандырылған дәрігерлік мекемелерде емделуден жалтаратын адамдарды еркінен тыс емдеу. Еріксіз ес. псих. Белгілі мақсат қоймай, арнайы есте қалдырмай-ақ есте сақтау мен жаңғырту, еске түсіру сияқты жүйке жүйесі қызметінің түрі. Еріксіз конвекция. физ. Сыртқы механикалық әсерден пайда болатын конвекция түрі. Еріксіз қимыл. биол. Төменгі сатыдағы жануарлар мен жәндіктердің негізгі қимылдары және жоғары сатыдағы ағзалардың кейбір мүшелерінің қимылы. Еріксіз сәуле шығару. физ. Кванттық жүйелердің сыртқы әсерден тәуелсіз сәуле әсерінен электрмагниттік сәуле шығару. Еріксіз тербеліс. физ. Қандай да бір жүйеде периодты сыртқы күштің әсерінен пайда болатын тербеліс (мысалы, айналымы магнит өрісі әсерінен болатын телефон мембранасының тербелісі т.б.).*

ЕРІКСІЗДЕН үст. *Еркінен тыс, шарасыз.*

ЕРІКСІЗДЕН-ЕРІКСІЗ үст. *Өз-өзінен, амалсыз, еркінен тыс, шарасыз.*

ЕРІКСІЗДІК зат. **1.** *Білгі болмаушылық, еркі жоқтық, шарасыздық.*
2. *Құқы болмаушылық.*

ЕРІКТІ сын. *Өз еркі өзінде, ықтиярлы; құқылы, тәуелсіз. // Күштеуісіз, зорлықсыз әскери болған адам.*

Ерікті әскер. *Өз еркімен шыққан зорлықсыз, күштеуісіз жасақ (шени). Ерікті болды. Өз еркі өзінде, азат болды, еркін болды. Ерікті ес. псих. Белгілі бір мақсат қойып, арнайы есте қалдырып есте сақтау мен жаңғырту, еске түсіру сияқты жүйке жүйесі қызметінің түрі. Ерікті қимыл. биол. Жоғары сатыдағы жануарлар мен адамның қимыл-қозғалыстары. Ерікті тәрбие. пед. Педагогикадағы баланы тәрбиелеуде оған күш көрсетуге, оны мәжбүр етуге қарсы бағыт. Ерікті ұйқас. әдеб. Еріксіз ұйқас.*

ЕРІКТІ-ЕРІКСІЗ үст. *Ерікті болсын я болмасын, ықтиярлы-ықтиярсыз.*

ЕРІКТІК сын. *псих. Ерікке тән, ерікке қажетті.*

ЕРІКТІЛЕУ сын. *Еркі күштілеу.*

ЕРІКТІЛІК зат. **1.** *Ықтиярлық, еркі болушылық.*
2. *Еркі күштілік, жігерлік.*

ЕРІКТІР= ет. *Бостан-бос жүргізу, зеріктіру, іш тыстыру.*

ЕРІКТІРҮ *Ерікті етістігінің қимыл атауы.*

ЕРІЛ= ет. *Өзінен-өзі еру.*

ЕРІЛҮ *Еріл етістігінің қимыл атауы.*

ЕРІМТАЛ сын. *Сұйық күйге айналғыш, ерігіш.*

Ерімтал шыны. хим. *Суда еритін сілтілік металлдардың силикаттарын тұратын шыны.*

ЕРІН зат. 1. *Ауыздың астыңғы және үстіңгі екі жақ жиегі.* 2. *ауыс. Ауыз.*

Ерні аққа тиді. *Мал төлдеп, сүт молайды.*

Ерні жібіді. *Көңілі орнықты, көңілі жай тапты.*

Ерні кезерді [қаязды]. *Шөлдеді, сусады, су ішкісі келді. Ерні кепті.*

а) *Тапшылық көрді, шөлдеді.* ә) *Су ішкісі келді, сусырады, шөлдеді.*

б) *Дұрыс тамақ ішегеннен, ашқұрсақ жүргеннен ерні жарылды, аш жүрді, аш шықты.*

Ернінен уыз кеппеген. поэт. *Тәжірибесіз, балаң, жас.*

Ернін жыбырлатты. *Әрең, еріксізден сәлем алғанын, амандасқанын, жауап бергенін білдіретін қимыл ым-шарат жасады.*

Ернін жыбырлату. *Әрең сәлем алғанын, амандасқанын білдіру, маңыздысу.*

Ернін жымырды. *Ерінді ішке қарай бұру.*

Ернін күбірлетті. *Естілер-естілмес сөйлеп, ернін жыбырлатты.*

Ернін қимылдауып [амандасты]. *Жақтырмаған сыңай танытты, көзге ілмеді.*

Ернін шүйірді. *Тыржиды, жақтырмаған сыңай білдірді.*

Ернін шығарды. *пара л и н г в. Сөзін, ісін жақтырмағанын, қабылдамағанын білдіретін астыңғы ернін шығарды, сылт еткізді.*

Ернінің емеуіне қарағанда. *Сөз әлетіне, ауыз қалпына қарағанда.*

Ернінің қыбырын аңдыды. *Аузына қарады, сөзін бақты.*

Ернінің сөзін айтады. *Жалған сөйлемеді, алдамады, ой елегінен өткізбей сөйлемеді.*

Ерні дауыстылары. *лингв. Ернінің дөңгелене үйірілуі арқылы жасалатын дауысты дыбыстар.*

Ерніді жұғыстырды. *Сүйді, өпті.*

Ерніді кептірді. *Көп сөйлетті, шаршатты.*

Ерні үндестігі. *лингв. Сөздің ортаңғы, соңғы буындарының бас буындағы ерін дауыстысымен үндестікте атылуы.*

ЕРІН=ет. *Мойны жар бермеу, жалқаулану, кезжірлену.*

Ернібеген арыстанның аузындағысын алады. *Жалықрай бейнет етсең, қолыңа түспейтіні жоқ деген мағынада.*

ЕРІНБЕЙ-ЖАЛЫҚПАЙ үст. *Шаршап-шалдықпай, табандылықпен.*

ЕРІНГҮЛ зат. өс. <лат. galeopsis speciosa mill> *Қияқ сияқты жапырақтары қысқалау, сазақты болып келетін биіктігі 15-20 см-лік, ерінгүл тұқымдас бір жылдық өсімдік (Galeopsis speciosa mill).*

ЕРІНГҮЛДІЛЕР зат. бот. <лат. labiataejuss> *Қосжарнақтылар тобына жататын бұта, шала бұта (шырмауық немесе ағаш) түріндегі көпжылдық немесе біржылдық өсімдіктер тұқымдасы.*

ЕРІНДЕЙ сын. *Ерін сияқты, ерін тәрізді.*

ЕРІНДЕУ сын. *Ерні бар, ерінділеу.*

ЕРІНДІ сын. *Ерні қалың, ерні үлкен.*

ЕРІНДІР зат. сөйл. **Ерінді.**

ЕРІНДІГҮЛДІЛЕР зат. сөйл. **Ерін-цүлділер.**

ЕРІНДІК зат. *Ат тұрманның жылқыны ырыққа көндіріп, еркін бағыттап отыру үшін ат аузына салынатын құрамдас бөлшегі; ауыздық.*

ЕРІНДІК сын. *лингв. Ернінің қатысымен жасалған (дыбысқа қатысты).*

Еріндік дыбыстар. *лингв. <лат. labialis> Ернінің қатысы арқылы жасалып, дыбысталаатын тілдің сөз құраушы ең кіші бірліктері.*

Еріндік сингармонизм. *лингв. Ерні үндестігі.*

ЕРІНДІКТЕ=ет. *Жыққының ерніне ауыздық салу.*

ЕРІНДІКТЕУ *Еріндікте етістігінің қимыл атауы.*

ЕРІНДІЛЕУ сын. *Ерні үлкендеу.*

ЕРІНУ *Ерін етістігінің қимыл атауы; жалқаулану.*

ЕРІНШЕК сын. *Мойны жар бермейтін кезжір, жалқау. // Кезжір, жалқау адам. // Жалқаудық, еріншектік.*

Еріншек нардай. *Жата бергіш.*

ЕРІНШЕКТЕП үст. *Еріншек тартып, жалқаулануып.*

ЕРІНШЕКТЕН=ет. *Мойны жар бермей кезжірлену, жалқаулану.*

ЕРІНШЕКТЕНУ *Еріншектен етістігінің қимыл атауы.*

ЕРІНШЕКТЕУ сын. 1. *Кезжірлеу, жалқаулау.* 2. *стиль. Баяу, сылбыр, әлсін-әлсін.*

ЕРІНШЕКТІК зат. *Кезжірлік, жалқаулық.*

Еріншектікке салынды. *Жалқаулыққа бой алдырды, кезжірленді.*

ЕРІНІҢКІРЕ=ет. *Мойны жар бермей, жалқаулануыңқырау, кезжірленіңкіреу.*

ЕРІНІҢКІРЕУ *Ерініңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЕРІП зат. жерг. *Қымыздың мес түбінде қалған іртігі.*

ЕРІР-ЕРІМЕС үст. *Ерін бітпей жатып.*

ЕРІС¹ [ор. ерес] зат. жерг. **Бүлікшілік.**

ЕРІС² зат. жерг. *Киізүйдің керегелік желісінің ең ұзын ағашы.*

ЕРІС³ сын. жерг. *Тапқыр, шешен.*

ЕРІС¹=ет. *Біреудің соңынан жүрісу, бірге жүру.*

ЕРІС²=ет. *Бірігіп балқу.*

ЕРІС³=ет. жерг. *Ерегісу, керісу.*

ЕРІСПЕ сын. жерг. **Ерегескіш.**

ЕРІСУ *Еріс етістігінің қимыл атауы.* 1. *Бірге жүрісу.* 2. *жағымсыз. Бір нәрсенің соңынан бірге ерін кетісу, еліктесу, бір істің ықпалына түсісу.*

ЕРІТ¹=ет. 1. *Сұйыту, сұйыққа айналдыру.*

2. *Езілту, былжырату, жібіту.* 3. *зерг. Алтын, күміс, қорғасын сияқты заттарды отқа қыздырып, балқыту.*

ЕРІТ²=ет. сөйл. **Ерт.**

ЕРІТКІШ сын. *Сұйық күйге айналдырғыш, балқытқыш. // Сұйылтқыш, балқытқыш зат.*

Ертікш денешік. *биол. <лат. lysosomae, грек. lysis – еру, ыдырау, soma – дене> Липопротеидті жарақпен шектелген, пішіні шар тәрізді ұсақ жасуша органелласы.*

ЕРІТКІШТЕР зат. хим. *Әртүрлі заттарды ерітін, ерітінділер түзуге қабілетті химиялық қосылыстар.*

ЕРІТКІШТІК зат. *Сұйық күйге айналдырғыштық, балқытқыштық.*

ЕРІТПЕ сын. *Ерітілген, балқытылған.*

ЕРІТУ *Ерін етістігінің қимыл атауы.*

1. *Сұйыту, сұйық күйге түсіру.* 2. *тех. Өнімді қыздырып немесе балқытып сұйық күйге жеткізу.*

3. *зерг. Алтын, күміс, қорғасын сияқты заттарды отқа қыздырып балқыту.*

4. *ауыс. Жан-жүйесін босату, елжірету, тебірену.*

ЕРІТУШ зат. 1. *Сұйық күйге айналдырушы, балқытушы адам.* 2. *Сұйылтатын, балқытатын қоспа.*

ЕРІТУШЛІК зат. *Сұйық күйге айналдырушылық, балқытушылық.*

ЕРІТІЛ=ет. 1. *Сұйытылу, сұйық күйге түсірілу.* 2. *Балқытылу.*

ЕРІТІЛУ *Ертілі етістігінің қимыл атауы; балқытылу.*

ЕРІТІМЕЛІ сын. *Езуге болатын, ерітпе.*

ЕРІТІНДІ зат. 1. *Сұйыққа езілген қоспа, құрамына бір зат еріген сұйықтық.* 2. *кен. Екі немесе одан көп тәуелсіз бөліктерден тұратын, құрамы ауыспалы гомогенді жүйелер.* 3. *күр.*

Сұйық күйге түсіріліп дайындалған құрылыс қоспасы.

Ертіндіден тұндырып алу. *кен. Тотықсыздандыру немесе электролиз процесі арқылы сұйытылған тұз ерітінділерінен металл ұнтақтарын алу әдісі.*

Ертінді сорғысы. *күр. Тас қалау, сылақ жұмыстарында құбыр немесе иланг арқылы ертінділерді тасымалдауға арналған піспекті немесе пневматикалық сорғы.*

ЕРІТІНДІЛЕР зат. хим. 1. *Әртүрлі заттарды ерітіндіге айналдыра алатын химиялық қосылыстар мен қоспалар.* 2. *Екі немесе одан көп заттардың құбылмалы құрамындағы біртекті қоспа.*

ЕРІТІНДІЛЕУ зат. кен. *Рудаларды іріктеп еріту арқылы олардан бағалы құрам бөліктерді ажыратып алуы гидрометаллургиялық әдісі.*

ЕРІШТІР: ақыл еріштіру. *сөйл. Ақыл қосу.*

ЕС зат. 1. *Адамның естіген, көрген-білгенін айта білетін қабілеті; жад.* 2. *Түйсік-тәжірибе, көрген-білген, естігеннен түігені, ақыл.*

3. *псих. Бұрынғы тәжірибені ұйымдастыру және сақтау процесі, осы арқылы бұрынғы тәжірибені қайталап пайдалану немесе санаға қайта оралтуы жүзеге асыратын жүйе.*

4. *ауыс. Сүйеніш, медеу, серік.* 5. *биол. Тірі жүйелердің көрген-білгенді, естігенді, сезгенді, өтіп кеткен құбылыстарды нақтылы бір жағдайда қасиеттерімен бірге жинақтап, тәжірибе ретінде пайдалану дағдысы.*

Ес болғандай. *Медеу қылардай, тірек етердей.*

Ес болды. *Демеу болды, серік, сүйеніш болды.*

Ес білгелі. *Есейгелі, ержеткелі, ержеткеннен күні бүгінге дейін.*

Ес білді. *Есейді, ержетті, оң-солын таныды.*

Ес білдірді. *Дем берді, рухтандырды, жәрдемдесті.*

Ес біліп, етек жапқаны. *Жасынан, есейгенше.*

Ес біліп [жиып], етек жапты. *Есейді, есі кірді; өзіне-өзі келді.*

Ес біліп, етек жинады. *Ес біліп, етек жинаған жер. Ақыл кіріп, оңды-солды білген мекен, ержеткен жер.*

Ес жигызды. а) *Бойын жазғызып, бір серпітті.*

ә) *Өзді-өзіне келтірді, ақылна келгізді.*

Ес [есін] жиды [жинады]. а) *Талықсып жатқан адам өзіне-өзі келді, ақылғы кірді.*

ә) *Ауыр тауқыметпен құтылды, қорқыныштан арылды.*

ә) *Дем алды, тынықты.*

б) *Ел қатарына қосылды, адам болды.*

Ес жиюға келтірмеді. *Жан-жағына қарауға мұшра бермеді.*

Ес жоқ. а) *Жастыққа, албырттыққа бой ұрған, масаң.*

ә) *Қуанышында не қорқуында шек жоқ, асын-сасулы, есі шыққан.*

б) *Ой жоқ, қамсыз, қаперсіз.*

Ес [өң] жоқ, түс жоқ. а) *Қатты қорықты, қатты шошынды деген мағынада.*

ә) *Қатты абыржыды.*

Еске [есіне] алды. а) *Ойына түсірді, ескерді, еледі.*

ә) *Ойынан шығармады, бейқам болмады.*

б) *псих. Ұзақ уақыттық жадтан алынып шыққан өткеннің бейнелері санада көрініс тапты.*

Еске алу. *псих. Ұзақ уақыттық естен уақыт пен кеңістік тұрғысынан оқишаулап өткеннің бейнелерін алып шығу.*

Еске [есіне] келді. *Ойға түсті, жаңғырды; ескерілді.*

Еске [есіне] сақтады. *Жадынан шығармады, ұмытпады.*

Еске [есіне] салды. *Ойына түсірді, ескертті.*

Еске [есіне] түйді. *Аңғарды, ұқты.*

Ес кетті, жан шықты дегенде. *сөйл. Өлдім-талдым дегенде, өзгер, әрең-әрең.*

Еске түсті. *Ойына келді, жадына түсті.*

Еске түсірді. *Есіне алды, жадына жаңғыртты.*

Еске түсіру. *псих. Ұзақ мерзімдік жадтан қажет ақпаратты іздеумен, қалпына келтірумен және алумен байланысты ақыл-ой әрекеті.*

Ес көрді. *Медеу тұтты, сүйеніш қылды.*

Ес кірді. а) *Есі ауған адам өзіне-өзі келді, түседі,*

айықты. ө) Ақыл кірді, есейді, ер жетті. **Ес** [қалған жоқ] қалмады. а) Барыңша ынтықты, құмарланды. ө) Қатты қорықты, зәре-құты қалмады. б) Ойлаудан айырылды, жаңылысты. **Ес қатты**. Есі кірді, есейді. **Ес қылды**. Көңілге демеу қылды, арқа тұтты. **Ес таптырмады**. **Ес жигызбады**, абыржытты, састырды. **Есте [есінде] жоқ**. Ойда қалмаған, ұмытылған. **Есте жоқ ескі заманда**. фольк. Баяғыда, бағзы заманда. **Есте [есінде] қалды**. Жадында сақталды, ұмытылмады. **Естен [есінен] кетпеді**. Ұмытылмады, ойдан шықпады. **Естен қалмады [қалдырмады]**. Жадынан шықпады, ұмытылмады. **Естен [есінен] танды [тандырды]**. а) Ойлау-тану қабілетінен айрылды, есеңгіреді. ө) Күйініш-сүйініштен асып-састы, абыржыды. б) Береке-құты қалмады, састы, мәңгірді. в) Ынтықтырды, елітті, құмарттырды. **Естен [есінен] тандырды**. а) Күйініш-сүйініштен әбден састырды, әбіржітті. ө) Есеңгіретті, қалжыратты, қажыратты. б) Есін шығарып, ойынан жаңылыстырып, райынан қайтарды. в) Ынтықтырды, сезімін, бойын билеп алды. г) Берекесін қашырып, зәре-құтын қалдырмады. **Естен [есінен] шығарды**. Ұмытты, ойда сақтамады, еленіп ескерілмеді. **Есте [еске, есіне] сақтады**. Ойда ұстады, жадынан шығармады, ұмытпады. **Есте сақтау**. псих. Ақпараттың жағдай сақталуын қамтамасыз ететін үдерістердің жалпылама атауы. **Есте [есінде] тұтты [ұстады]**. Ұмытпады, жадында сақтады. **Ес тоқтатпаған баладай**. Ақылы кірмеген, жан-жағын аңдап, оң-солын танымаған баладай. **Ес тоқтатты**. Ақылы кірді, есейді, толысты. **Ес тұтты**. Арқа тұтты, сүйеніш, пана көрді. **Ес түсті**. Ақылына келді, сабасына түсті. **Есті жинаңқырады**. Есін жинайын деді, өз-өзіне келді. **Есті қашырды [шығарды]**. а) Абдыратты, асып-састырды. ө) Десбірін алды, мазалады. **Есі ауды**. а) Ақыл-естен айырылды, талып қалды. ө) жерг. Аңсары ауды, құмар болды. б) Делсал болып, не істерін білмей абдырып қалды. в) Жынданды, есуастанды, жарымес болды. **Есі ауысты [ауытқыды]**. Ақылынан адасты, есеңгіреді, жынданды. **Есі [ес] бар**. Есті, ақылды. **Есі бүтін**. Ақылы түзу, ойлау қабілеті дұрыс. **Есі дұрыс**. Ақылы түзу, дені сау, ойлау қабілеті бар. **Есі [дені] дұрыс па?** сөйл. қарап. Не сойлеп тұрсың, ол не дегенің деген мағынада. **Есі енді**. а) Ер жетіп, ақыл кірді. ө) Өз-өзіне келді, ес жиыды. **Есі жарым**. Ақылы кем, жарымес. **Есі кетті [қалмады]**. а) Зәре-құты қалмады, үрейі қашты, жаны қысылды. ө) Мазасы кетті, қатты састы, абдырады. б) Ынтықты, елітті, берекесі кетіп құмартты. в) Тыныштығынан айырылды, беймаза күйі кешті. г) Қатты қуанды. **Есі кірелі-шығалы**. а) Ақылы толспаған, жас. ө) Ақылы кем, жарымес. **Есі кіресілі-шығасылы**. сөйл. Есі ауған, талықсыған, шала есті. **Есі кірді**. а) Ақылы толды, есейді. ө) Талып, қатты есеңгіреп қалып, есін жиыды, өз-өзіне келді. **Есі қатты**. жерг. Басы қатты. **Есі қалмады**. а) Құмартып, құштар болды. ө) Жаны қысылды. **Есі қашқан жандай**. Есінен айырылған адамдай. **Есі алды**. а) Ынтықтырды, елітті, мас қылды. ө) Мазасын кетірді, есеңгіретті, мезі етті. **Есін білер-білмес**. Жас, әлі ақыл тоқтатпаған. **Есін біліңкіремеді**. сөйл. Қатты есінен танды дегенді жұмсартып айтуды білдіретін сөл есі шығып қалды деген мағынадағы сөз қолданыс. **Есінде қалды**. Ұмытпады, жадында сақталды. **Есінде тұрмады**. Ұмытты, есінде қалмады. **Есін екеу**, түсін төртеу қылды. Есеңгіретіп жіберді, есін шығарды. **Есінен адасты**. а) Ақылынан

жаңылысты, есеңгіреді. ө) Абдырады, қатты састы. **Есінен айырылды**. а) Талып қалды, бір уақытқа ақылынан айырылып қалды. ө) Алжыды, жынданды, есуастанды. б) Есі шықты, үрейі ұшты, абдырады. в) Ынсапсызға айналды, құнықты. **Есінен бір [екі] елі шығармады**. Ылғи есінде жүрді, әр уақытта жадына сақтады, ұмытпады. **Есінен жаңылды**. а) Ақыл-есін жоғалтты, есеңгіреді. ө) Есі шықты, мәңгірді. **Есінен өшірді**. Жадынан шығарып тастады, ұмытты. **Есінен тандырды**. Еңсесін көтертеді, бой жаздырмады, есін шығарды. **Есінен тарс шығып кетті**. Мүлде ұмытып кетті, есінде болмады. **Есінен тастамады**. Ұмытпады, жадынан шығармады. **Есінен [жадынан, ойынан] шығармады [бір шығармады, шығарған емес]**. Ылғи ойында сақтады, ұмытпады. **Есінен [ойынан] шықпады шықпай қойды**. Ұмыта алмады, әрдайым ойында жүрді. **Есінен шықты**. Жадынан шықты, ұмытты. **Есіне салғансыды**. Есіне салған болу, есіне әрең түсіргендей кейін таныту. **Есіне [жадына] тұтты**. Еске ұстады, ойына сақтады.

ЕС¹ = ет. Арқан, жіп жасау үшін жүнді, мақтаны ширату, пысытып бірау.

Есіп жөрмеу. қолөнер. Жөрмелеп тігудің бір тәсілі.

ЕС² = ет. 1. Жел тұру, жел соғу. 2. ауыс. Ән-күй қалықтау, шарықтау, төгілу, жағымды үн шығару. 3. ауыс. Жосу, жүйткіу, заулау, зырлау. 4. ауыс. Мақтану, бөсу. 5. ауыс. Айқын аңғарылу, сезілу, біліну.

Есіп отыр. Мақтанды, бөсті. **Есіп [айтады] сөйледі**. Еркін, көсіле сөйледі.

ЕС³ = ет. 1. Қайықты жүргізу үшін ескекті су ішінде біресе ілгері, біресе кейін қарай құмылдату, көсу. 2. Пышақпен осып жіберу, жарып жіберу, көсу. 3. Қарды, құнды қақ жарып шашу, ысыру, із тастау.

Ыңғайына [ығына] есті. Бірқына жүрді, әуеніне ерді.

ЕС-АҚЫЛ зат. Ой-сана, ақы.

ЕС-ақылынан адасты. Мәңгірді, жарым-естенді, ақылы ауды.

ЕСАЛАҢ сын. 1. Ақылынан адасқан, есі ауысқан. 2. Ақымақ, ақылы кем, есуас, делқұлы (адам). 3. Адасқан, құтырған, есерсоқ. // контекст. Басқалардан өзгеше, өмірге бейімсіз адам деген мағынада.

Есалаң кісіше. сөйл. экспр. Есінен айырылған адамдай. **Есалаң сөз**. Орысыз айтылған сөз.

ЕСАЛАҢДАЙ сын. Есалаң сияқты.

ЕСАЛАҢДАН = ет. Есінен айырылу, есерсоқтау.

ЕСАЛАҢДАНУ Есалаңдан етістігінің құмыл атауы.

ЕСАЛАҢДАУ сын. Ақымақтау, есуастау, есерсоқтау.

ЕСАЛАҢДЫҚ зат. мед. 1. Адамның психикалық іс-әрекетінің төмендеп, санасының кемуі. 2. ауыс. Есуастық, ақымақтық.

ЕСАУАН зат. қарап. **Жарымес**.

ЕСАУЛ зат. көне. әск. Қазан төңкерісіне дейінгі Ресей әскеріндегі капитанмен барабар казак офицерінің шені.

ЕСАУЫЛ зат. сөйл. **Есаул**.

ЕСБІЛГІ сын. Маңдайалды, елдің алды болған.

ЕСЕ¹ зат. 1. Тиесілі үлес, сыбаға, ақы. 2. Бөлік, бөлікшек. 3. ауыс. Ыза, кек.

Есе [есесін] алды. а) Ақы-үлеске ие болды, иемдеді. ө) Кек-қарытқа қайтарды, теңдік туды. **Есе [есесін] берді**. а) Сазайын тарттырды, сыбағасын берді. ө) Үлес, ақы берді. **Есе бермеді**.

Ақысын, кегін жібермеді. **Еседен айырылды**. Үлестен құр қалды. **Есепте бар, еседе жоқ**. Ескерілмеді, қақас қалды. **Есесі кетті**. Ақысын жіберді, кегі кетті. **Есесі қайтты [қайтпады]**. Ақысын жібермеді, қарымтасы, кегі қайтты. **Есесін алды**. Өшін алды, есесін қайтарды. **Есесін қайтарды**. Ақысын жібермеді, орын толтырды. **Есесін қайырды**. Істеген ісіне сай жауап берді, есебін жібермеді. **Есесінен толтырды**. Басқаның есебінен түгелдеді. **Есесін жеткерді**. Қайырын берді, қарымын қайтарды. **Есесін жоқтады**. Үлесін, кегін іздеді. **Есе [-сін] жібермеді**. Ақысын, кегін, кезегін жібермеді. **Есесін қайтарды**. а) Жақсылыққа жақсылық жасады. ө) Ақысын, үлесін жібермеді. б) Кек қайтарды. **Есесі өтеді**. **Есесі қайтты**. **Есе тиді**. а) Тиесілі үлес, сыбаға алды. ө) Өмір кезегі келді; ерік, теңдікке қол жетті деген мағынада.

ЕСЕ² зат. Бастапқы қалпымен салыстырғандағы артық, кем мөлшер.

ЕСЕ³ зат. жерг. **Ес, сана**.

ЕСЕБДАР сын. сөйл. **Есепдар**.

ЕСЕБІ шыл. жерг. Мысалы, айталық.

ЕСЕБІНДЕ шыл. Ретінде, қатарында.

ЕСЕДЕЙ сын. Бірнеше есеге жуық, есеге тарта.

ЕСЕЙ сын. жерг. Ауыр, зор.

ЕСЕЙ = ет. 1. Үлкею, осу, ержету. 2. Егде тарту, тоқтасу, мосқалдану. 3. ауыс. Шынығу, шыңдалу, толысу, көркею.

Есейген шақ зат. Адам өмірінің ер жеткендегі, ес білгендегі кезі. **Есейіп көрген**. Жасы ұлғайғанда туған.

ЕСЕЙГЕНДІК зат. 1. Ержеткендік, естиарлық. 2. Үлкейгендік, жасы ұлғайғандық, еде тартқандық.

ЕСЕЙТ = ет. 1. Үлкейту, естиар ету. 2. Марқайту.

ЕСЕК¹ зат. 1. Жылқыдан аласа, құлағы ұлкен, күтімді онша қажет етпейтін азық талғамайтын, құрақшылыққа төзімді көлік малы. 2. зоол. Жылқы туысына жататын сүтқоректі тақтұяқты жануар. 3. ауыс. Ақымақ, миғұла, кеше (адам). 4. ауыс. Қырсық, қыңыр (адам).

Есек арба. Есек жезуге лайықталған арба. **Есек бөсеке [үміт]**. Әулекі, есірік, бос бөсеке, үміт. **Есек дәме**. Құрғақ қиял, орынсыз үміт, емексу. **Есек дәмеленді**. Жоқтан үміттенді, босқа дәмеленді. **Есек дәмелендірді**. Жоқтан үміттендірді. **Есек дәмелі**. Жоқтан үміткер. **Есекке үкі таққандай**. Жарасымсыз қылық, орынсыз мақтауға байланысты айтылады. **Есек құрты мұрнынан түсті**. сөйл. кекесін. Болып-толды, жетісті. **Есек мын жеген**. сөйл. Ақылсыз, мисыз. **Есек мын жеді**. Ақымақ болды, ақылы айныды. **Есек мінез**. Қасарыспа, кертартпа, қыңыр мінез. **Есектен де жуас**. Момын, көнбіс. **Есектің к...ін жусаң да, мал тап**. Жұмыстың жақсы-жаманына қарамай, арланбай кәсіп істе. **Есектің мын жегенің бе?** кейіс. Ақылғы орнында ма, ақымақсың ба? **Есектің мойнына байлап жіберді**. Мазақ етті, құлкі етті.

ЕСЕК² зат. жерг. 1. Егін, шөп шатқанда шабылмай қалған жер, жал. 2. Арық қазушылардың өлшеп алған жерінен қазып үлгермей қалған жері.

ЕСЕК³ зат. жерг. Қырықтықтың ұстайтын жағына кигізіп қоятын тиек ағаш.

ЕСЕК⁴ зат. жерг. 1. Төрт аяқты үстел. 2. Үйдің қол жетпейтін жоғарғы жағын құруға пайдаланатын ұзын аяқты үстел.

ЕСЕКАРА зат. зоол. Араның бір түрі, тұрқы 25–30 мм, ағаш қуыстарына ұялайтын.

ЕСЕКБЕДЕ зат. өс. *Тас беденің бір түрі.*
ЕСЕКЖЕМ¹ зат. жерг. **Қырықаяқ.**
ЕСЕКЖЕМ² зат. мед. <лат. *urticaria*>
Теріде және шырышты қабатта кенеттен қызарып, күлдіреп шығатын қышымалы бөртпелер түріндегі ауру.

ЕСЕКЖЕМ³ зат. *Есек малының сүйіп жейтін шөп түрлері.*

ЕСЕКЖОҢЫШҚА зат. өс. <лат. *viscia*>
Жабайы жоңышқаның бір түрі.

ЕСЕКҚҰЛАҚ зат. өс. *Дәрілік майтамыр.*
ЕСЕКҚҰРТ зат. зоол. <лат. *oniscus asellus*> *Ылғалды жерлерде тіршілік ететін тең аяқты шаяндар тобына кіретін қара қоңыр түсті копақты құрт.*

ЕСЕКҚҰРТТАР зат. зоол. *Теңақты шаян тектестердің отряд тармағы.*

ЕСЕКҚЫРҒАН зат. астр. *Юпитер планетасының қазақ арасындағы ежелгі аты.*

Есекқырғанды Шолпан деп. *Беймезгіл у да шу, дүркірей жөнелу мағынасында айтылады [Түң ортасы ауа шығыс жақтан туатын жарық жұлдыз Есекқырғанды Шолпан деп ерте көшкен керуен барлық көлігін – есегін қырып алыптымыс. Содан ол жұлдыздың аты ескі аңыз бойынша Есекқырған аталыпты].*

ЕСЕКМИЯ зат. бот. <лат. *sophora japonica*> *Көпжылдық улы өсімдік және соның сопақша келген қоңыр түсті дәні.*

ЕСЕКМИЯЛЫ сын. *Есекмия өскен.*
ЕСЕКМОНШАҚ зат. жерг. *Жүзіктің ортасындағы сопақша, жұмыр келген тас.*

ЕСЕК-ПЕСЕК зат. *Әйтеуір мініс көлігі, аяқ артар.*

ЕСЕКТАРТЫСПАҚ зат. ойын. *Балалар бір-біріне мініп, өзара тартысып, бір-бірін құлатуға тырысатын балалар ойыны.*

ЕСЕКТАС зат. этн. *Әсемдік үшін және жас балаларға, қыздарға назар түспеуі, көз тиеуі үшін киімге тағылатын көк түсті тас.*

ЕСЕКТЕЙ сын. 1. *Есек сияқты; топас, көнбіс, жуас (адам).* 2. *ауыс. Үлкен, дәу.*

ЕСЕКТИ сын. *Есегі сын, есек мінген.*

ЕСЕКТИК зат. *Ақымақтық, надандық, топастық.*

ЕСЕКТІК сын. 1. *Есекке лайық, есекке тән.* 2. *Көнбіс, төзімді.*

ЕСЕКШЕ үст. *Есек сияқтының, есекке ұқсап.*

ЕСЕКШӨП зат. өс. *Сабағы түкті, ылғалды жерде өсетін, биіктігі 60-120 см-дей, екіжылдық өсем шөп.*

ЕСЕЛЕ= ет. 1. *Қосу, үстемелеу, толтыру.* 2. *Үдеу, күшею.* 3. *Асыру, арттыру.* 4. *Бүктеу, қабаттау, қаттау.* 5. *мат. Көбейту.*

Еселеп арттыру. *Бірнеше есе арттырып, қарқынды түрде көбейту, ұлғайту.* **Еселеп ішті.** *Мөлшерден артық ішті.* **Еселеп шай демдеу.** *Шайды үсті-үстіне демдеу, сұйылтпау.*

ЕСЕЛЕГІШ зат. *Көбейткіш.*

ЕСЕЛЕН= ет. *Қосылу, үстемелену, толтырылу.*

ЕСЕЛЕНУ *Еселен етістігінің қимыл атауы.*

ЕСЕЛЕП-ЕСЕЛЕП үст. *Үсті-үстіне.*

ЕСЕЛЕП сын. сөйл. *Есалаң, жарымес, ақылғы кем.*

ЕСЕЛЕС= ет. *Бірге қосу, үстемелесу.*

ЕСЕЛЕСТІК зат. *Орайластық, сәйкестік.*

ЕСЕЛЕТ= ет. *Үстемелету, үсті-үстіне қостыру, толтырту.*

ЕСЕЛЕТПІР= ет. *Үстемелттіру, жаңалап-тыру, еселеп қостыру.*

ЕСЕЛЕУ *Еселе етістігінің қимыл атауы; қосу, үстемелеу.*

ЕСЕЛІ сын. 1. *Тиесілі, тиісті, лайықты.* 2. *Есесі мол, табысты, өнімді.*

Еселі ел. *Тргелі, өскен-өнген ел.* **Еселі еңбек.**

Қарқынды, екпінді еңбек. **Еселі жұлдыз.** *астр. Гравитациялық күш әсерімен массаларының ортақ центрі маңында айналатын, құрамында бірнеше жұлдыздары бар жүйелер.* **Еселі интеграл.** *мат. Жазықтықтың, үш өлшемді немесе көп өлшемді кеңістіктің белгілі бір облысында анықталған функцияның интегралы.*

Еселі сыбаға. *Тиселі үлес.*

ЕСЕЛІК зат. мат. *Екі немесе бірнеше санға қалдықсыз бөлінетін сан.*

Еселік қатынас заңы. *хим. Химияның негізгі заңдарының (стехиометрия заңдарының) бірі.*

ЕСЕМЕЛЕ= ет. *Үдеу, күшею, өршу.*

ЕСЕН үст. *Аман-сау, сау-саламат.*

ЕСЕН-АМАН үст. *Аман-есен, сау-саламат, түп-түгел.*

ЕСЕН-АМАНДЫҚ зат. *Аман-есен, сау-саламат болушылық.*

Есен-амандық сұрасты. *Амандасты, сәлемдесті.*

ЕСЕНДЕС= ет. 1. *Амандасу, сәлем беру.* 2. *Қоштасу, қош айтысу.*

ЕСЕНДЕСУ *Есендес етістігінің қимыл атауы.* 1. *Сәлемдесу.* 2. *Қоштасу, қош айтысу.*

ЕСЕНДІК зат. *Амандық, саулық, түгелдік.*

ЕСЕНДІК АЙТЫСТЫ. *Амандық, саулық сұрасты.*

Есендік сұрасты. *Хал-жағдай білісті, амандасты.*

ЕСЕНДІК-САУЛЫҚ зат. сөйл. **Есен-саулық.**

Есендік-саулық сұрасты. *Амандық, саулық сұрасты.*

ЕСЕН-САУ үст. *Аман-сау, сау-саламат.*

ЕСЕН-САУЛЫҚ зат. *Амандық, есендік, саулық.*

Есен-саулық сұрады [сұрасты]. *Амандасты, жағдай білісті.*

ЕСЕНШІЛІК зат. сөйл. **Есендік.**

ЕСЕНҒІ зат. вет. *Мал денесіне қаптап шығатын ұсақ бөртпелер.*

ЕСЕНҒІ= ет. сөйл. **Есеңгіре.**

ЕСЕНҒІРЕ= ет. 1. *Есінен айырылу, талықсу, әлсіреу, қалжырау.* 2. *Не істерін білмеу, мәңгіру.* 3. *ауыс. Ақылдан адасу, сандырақтау, алжасу.*

Есеңгіреп қалғандай. *Есінен айырылу, мәңгіру.*

ЕСЕНҒІРЕТ= ет. 1. *Талықсыту, қалжырату.* 2. *Есінен тандыру, әлсірету, қажыту.* 3. *ауыс. Көңілді мас қылу, жан рахатына батыру.* 4. *ауыс. Астан-кестен ету.*

ЕСЕНҒІРЕТІЛ= ет. *Есі кіресілі-шығасылы етілу, талықсыту.*

ЕСЕНҒІРЕУ *Есеңгіре етістігінің қимыл атауы; 1. Есінен айырылу.* 2. *спорт. Қаты соққы алған немесе оны соққыдан құлап түскен боксшының осыдан кейінгі 10 секундтың ішінде қалтына келуі.*

ЕСЕП зат. 1. *Бір нәрсенің цифрмен көрсетілген саны, мөлшері.* 2. *пед. Төрт амалға (қосу, алу, көбейту, бөлу) негізделген пән.* 3. *мат. Ойлау, есептеу арқылы шешуді қажет ететін санға негізделген жаттығу.* 4. *Ой-пікір, амал-айла.* 5. *Болжам, өлшем, шама, мөлшер.* 6. *іскерн. Кадрлардың жеке басына қатысты мәлімет.* 7. *ісқағаз. Жеке ұйымның, не адамның қызметі, жұмысы туралы (ауызша не жазбаша) хабар, мәлімет.* 8. *Бір нәрсеге пара-пар, тең.* 9. *Санақ, санат.* 10. *экон. Басқарылатын нысанның жай-күйі, оның айналысы, басқарушылық өкімдерінің орындалуы және қорытындылаушы мәліметтер туралы*

деректердің жиынтығы болып табылатын қажетті ақпаратты жинау мен тіркеу жүйесі.

Есебі бар [болды]. *Мәні, сыры бар.* **Есебі жоқ.** *Тіпті көп, мол, сансыз, ұшы-қырсыз.* **Есебінен жаңылды [жаңылып қалды].** *Қателесті, ойы дұрыс шықпады.* **Есебін жібермеді.** *Есесін жібермеді.* **Есебін тапты.** *Ретін келтірді, амалын тапты.* **Есеп ажырасты.** *Алысып-берісті, кеспесті, есеп айырысты.* **Есеп айырды [айырысты].** а) *Ақысын, үлесін берді, қарызын қайтарды.* ә) *Сазайын берді, кегін қайтарды.* **Есеп айырысу.** *экон. Ақшалай міндеттемелердің атқарылуы.* **Есеп айырысу бағасы.** *экон. Өндірудің табиғи және басқа объективті жағдайларын ескере отырып, салалар мен аймақтар ішінде сараланған біртекті өнімнің көтерме сауда және сапып алу бағасы түрлерінің бірі.* **Есеп алды.** а) *Жұмыстың барысы, нәтижесі туралы мәлімет, хабар алды.* ә) *Ақысын алды, есептесті.* б) *Іске қорытынды жасады, нәтижені төпшығады.* в) *ресми. Иерархиялық қатынаста тұрған мекемелер мен адамдардың жоғарғысының төменгісінен есеп сұрауы, қабылдауы.* **Есеп ашу.** *спорт. Ойынның алғашқы ұнайына ие болу.* **Есеп берді.** а) *Болған уақиға, істелген жұмыс туралы баяндады, мәлімдеді, ақпар берді.* ә) *Жауап берді, талдау жасады.* **Есеп беру.** *инф. а) Ақпараттың қорытындыланып, тақырыптары мен бет нөмірлері қойылып, қағазға басылған құжат түрінде бейнеленген түрі.* ә) *Электрондық пошта жүйесінен туындайтын және хабардың немесе үлгінің табысты жөнелтілуі туралы мағлұматы бар ақпараттық нысан.* б) *іскерн. Атқарылған шара, орындалған іс туралы тиісті орын, жұмыс, т.б. алдында ақпар беру.* **Есеп беру картасы.** *әск. Белгіленген уақыт кезеңіндегі өз әскерлерінің (күшінің) және қарсыластың ұрыс қимылының барысы графикалық түрде хронологиялық жүйелілікпен көрсетілген ұрыстың ақпараттық есеп беру құжаты.* **Есеп беру - сайлау жиналысы.** *ресми. Белгілі бір мерзім арасындағы ұжымның жұмысын қорытындылау және ұйым басшыларын сайлау жиналысы.* **Есеп болды.** *Солай деп ұйғарылды, саналды.* **Есеп емес.** *Сөз емес, түк те емес; есептемеу, санамау.* **Есеп етіп болмайды.** *фольк. Есепсіз, есептеп болмайды.* **Есеп жасады.** а) *Есептеді, шамалады.* ә) *Аражігін ашты, біржөлеу қоштасты.* **Есеп жетпес [жеткісіз].** *Тіпті көп, есепсіз, мол.* **Есеп жоқ.** а) *Сансыз көп, есепсіз-қисапсыз.* ә) *Айтпағаны жоқ.* **Есепке алды [алмады].** а) *Санады, есептеді.* ә) *Ескерді, еледі, санапты.* б) *Арнайы бақылауға алды, қадағалады.* **Есепке алу.** *экон. Шаруашылық органдардың өзара ақшалай талаптарын есепке алынған сомда төлемсіз өтеу.* **Есепке алу ережесі.** *әск. Қару-жарақты бақылау мақсатында қаруды есепке алуды жеңілдету үшін белгіленген шаралар.* **Есепке алынбаған кен.** *кен. Құрамында бағалы заттың пайыздық үлесі өте төмен немесе құрамбөліктері байытуса келмейтін минералдар түрінде болғандықтан, байытудан өтпейтін, қазып алынуы экономикалық жағынан тиімсіз кендер.* **Есепке енгізді.** *Санаққа кіргізді, есептеді.* **Есепке кірді.** *Қатарға қосылды.* **Есепке жүйрік.** *Есептегіш, білгіш.* **Есепке қосылды.** *Қатарға кірді, теңелді.* **Есепке тұтты.** *Ескерді, еледі.* **Есепке шақты.** *Есептеді, есепке алды.* **Есеп құжаттамасы.** *қаржы. Салық салу объектілері мен салық салуға байланысты объектілерді айқындау үшін, сондай-ақ салық міндеттемелерін есептеу үшін негіз болатын бастапқы құжаттар.* **Есеп қылды.** *Санады,*

есептеді. **Есеп қылмады.** Ескермеді, елемеді. **Есеп операциялары.** экон. Банкілердің вексельдерді және борыш міндеттемелерінің басқа да кейбір түрлерін есептеу операциялары. **Есеп регистрі.** экон. Бухгалтерлік есепке сәйкес ағымдағы операцияларды күнделікті тіркеп отыру құжаты. **Есеп саясаты.** экон. Бухгалтерлік есепті ұйымдастыру жүргізу және қаржы есеп-қисабын ашып көрсету ережелерінің, тәсілдерінің, әдістерінің жиынтығы. **Есепте болды.** Есте болды, ескерілді. **Есептен тыс.** Нормадан артық, жоспардан тысқары. **Есепте тұрды.** а) Мүше болды, мүшелікке алынды. ә) Ерекше бақылауға алынды.

ЕСЕПДАН сын. 1. Есепқор, есепшіл, ұсақ. 2. Есепті жақсы шығаратын, есепке жүйірік, тез есептейтін, есептегіш.

ЕСЕПДАНДАУ сын. Есеппен қимылдайтын, ұсақтау.

ЕСЕПДАНДЫҚ зат. Есепдан болушылық, есепшілдік, ұсақтық.

ЕСЕПДАР сын. Есепқор, есепшіл, санаусуға бейім.

ЕСЕПДАРЛЫҚ зат. Есепқорлық, есепшілдік, ұсақтық.

ЕСЕПКЕР сын. Есепшіл, ұсақ. // Есеп жұмысын жүргізуші, есепші, есеп-қисашы.

ЕСЕПКЕРЛІК зат. Есепкер, ұсақ болушылық. // Есеп-қисап жүргізуге қатысты.

ЕСЕПКІТАПША зат. Күнделікті есеп-қисапты жазып отыратын кітапша.

ЕСЕП-ҚИСАП [ар. حساب] зат. 1. Бір нәрсенің жалпы сан мөлшері, саны, есебі, мән-мазмұны. 2. қаржы. Мекеменің кіріс-шығыс есебі, бухгалтерлік жұмысы. 3. сөйл. Есеп, арифметика, математика, бухгалтерия. 4. Бір нәрсенің жан-жақты талқылануы, есептелуі, санағы.

Есеп-қисап жасасты [айырысты]. Есептен шығарысты, есептесті, санасты. **Есеп-қисап жұмысы.** Мекеменің немесе кәсіпорынның, шағын кәсіпкерлік орындардың шаруашылығының қаржылық кіріс-шығысын есептеу, реттеу жұмыстары.

ЕСЕП-ҚИСАПСЫЗ үст. 1. Есептемей, санаусыз, есебін жүргізбей. 2. Сансыз көп, шамадан тыс көп, еспсіз.

ЕСЕПҚОЙ сын. Есепшіл, санауып қалған, ұсақ (адам).

ЕСЕПҚОЙЛЫҚ зат. Есепқой болушылық, ұсақтық.

ЕСЕПҚОР сын. 1. Есепшіл, пайдакүнем. 2. Есепке жүйірік, есептегіш.

ЕСЕПҚОРЛЫҚ зат. Есепқор болушылық, есепшілдік, пайдакүнемдік.

ЕСЕППАЗ сын. Есептен отыратын, әр қадамы есептеулі.

ЕСЕППАЗДЫҚ зат. Есеппаз болушылық, есепқойлық.

ЕСЕП-САНАҚ зат. <нем. Statistik> Есеп-қисап, статистика.

Есеп-санақ жұмысы. Әр алуан шаруашылық пен кәсіпорында табыс пен шығынды есептеу жұмысы. **Есеп-санақта жоқ.** Есепке алынбайтын, санапта жоқ.

ЕСЕПСІЗ үст. 1. Есепке алмай, қалай болса солай, беталды. // Ойластырмай істелінген, кездейсоқ болған. 2. Текке, босқа, зая. 3. Қисапсыз, сансыз көп, аса мол.

ЕСЕПСІЗДІК зат. Есепсіз болушылық, есепке алынбаушылық.

ЕСЕПТАС зат. сөйл. **Есепшот.**

ЕСЕПТАЯҚ зат. кәс. Өрмек абырғысының алдында тұратын, бой жіптерді санап байлап қойған таяқ.

ЕСЕПТЕ= ет. 1. Есептен шығару, санау. 2. Ойлау, шамалау, мөлшерлеу. 3. Ескеру, елеу, санау. 4. Реттеу, ойластыру, тәртіпке салу.

ЕСЕПТЕГІШ зат. жаңа. Жұмсалған энергияның, күш-қуаттың мөлшерін көрсететін құрал.

ЕСЕПТЕГІШ сын. Жылдам есептейтін, тез ойлайтын.

ЕСЕПТЕЛ= ет. 1. Есептен шығарылу, санау. 2. Табылу, болып табылу.

ЕСЕПТЕЛУ Есетел етістігінің қимыл атауы; табылу, болып табылу.

ЕСЕПТЕЛІН= ет. Есетеліп шығарылу, саналу, шамалану, мөлшерлену.

ЕСЕПТЕЛІНУ Есетелін етістігінің қимыл атауы.

ЕСЕПТЕП-ҚИСАПТА= ет. Санау, шамалау, мөлшерлеу.

ЕСЕПТЕМ зат. қаржы. Клиенттердің ақша аударымдарын, операцияларын есептеуге арналған банктерде қолданылатын есептеу жазбасы.

ЕСЕПТЕС= ет. 1. Бірлесе санау, қосыла шамалап көру. 2. Есеп айырысу, ақысын төлеу. 3. Санау, бір нәрсені елеу, ескеру, келісу.

ЕСЕПТЕСКІШ сын. Елегіш, санасқыш, ойлағыш.

ЕСЕПТЕСКІШТІК зат. Есептескіш болушылық.

ЕСЕПТЕСТІР= ет. Есеп айырыстыру, ақысын өтеттіру.

ЕСЕПТЕСТІРУ Есептестіру етістігінің қимыл атауы.

ЕСЕПТЕСУ Есетес етістігінің қимыл атауы. Санау, елеу, есепке алу, ескеру.

ЕСЕПТЕТ= ет. Есептен шығарту, санату, мөлшерлету.

ЕСЕПТЕТКІЗ= ет. Есептен бергіздіру, есеттетін шығарту.

ЕСЕПТЕТКІЗ Есептеткіз етістігінің қимыл атауы.

ЕСЕПТЕТТІР= ет. Есептен шығарту, есептен бергізу.

ЕСЕПТЕТІРУ Есептеттіру етістігінің қимыл атауы.

ЕСЕПТЕТУ Есетте етістігінің қимыл атауы.

ЕСЕПТЕУ¹ зат. Санақ, есеп-қисап (заттық ұғымды білдіреді).

Есептеу аспабы. Алгоритмнің жеке әрекеттерін (операцияларын) ғана орындай алатын есептеу құралы. **Есептеу әдісі.** Салық есебінің амал-тәсілдер жиыны. **Есептеу желісі.** и н ф. <ағыл. computer network> Желі элементтерінің арасында мәліметтер жеткізуге арналған компьютерлер, қосымша жабдықтар, байланыс арналары және арнайы бағдарламалық жасақтамалар кешені; бір немесе бірнеше түйінінде есептеу мәшинелері (және басқа электрондық құрылғылар) орналасқан мәліметтер жеткізу жүйесі.

Есептеу жүйесі. и н ф. <ағыл. computer system> Ақпарат қабылдауға, сақтауға, өңдеуге және оның нәтижесін пайдаланушыларға ыңғайлы түрде шығаруға арналған есептеу техника құралдарының өзара байланысқан жиынтығы ретінде берілген мәліметтер өңдеудің автоматтандырылған жүйесі. **Есептеу қағидаты.** қаржы. Бухгалтерлік есеп қағидаты.

Есептеу қамтамасыздығы. Гидротехникалық құрылыстарды жобалау және сушаруашылығы объектілерінің құрылысын жүргізу барысында гидрологиялық шамалардың су нормативімен қамтылуы. **Есептеу [компьютерлік]**

лингвистикасы. лингв. <ағыл. computational linguistics> Лингвистика мен жасанды интеллект тоғысындағы пән. **Есептеу математикасы.** матем. Математиканың есептеулер жүргізу мен электр есептегіш мәшинелерді пайдалануға байланысты мәселелерді қамтитын саласы. **Есептеу орталығы.** Электресептегіш мәшиненің көмегімен әртүрлі ақпаратты жинап, күрделі есептеу жұмысын орындайтын арнайы кәсіпорын. **Есептеу орталықтарының желілері.** и н ф. <ағыл. networks of computer centers> Байланыс арналарымен біріктірілген есептеу орталықтарының жиынтығы. **Есептеу тәжірибесі.** Компьютерлік моделі жасалған құбылысты, процесті, мәшинені зерттеу әдісі. **Есептеу техникасы.** и н ф. <ағыл. computer science> Ақпаратты өңдеу мен есептеудің математикалық процесін механикаландыру және автоматтандыру үшін қолданылатын құрал-жабдықтар орталығы.

ЕСЕПТЕУ Есетте етістігінің қимыл атауы. 1. Санау, тіркеу. 2. Ойлау, шамалау. // Бір нәрсенің есебін шығаруға арналған. 3. спорт. Спорттық жаттығуларды тиімді жоспарлаудың маңызды шарттарының бірі.

ЕСЕПТЕУЛІ сын. Санаулы, есепке алынған.

ЕСЕПТЕУСІЗ сын. Есептен шығармаған, мөлшерлеусіз.

ЕСЕПТЕУШІ зат. 1. Солай деп санаушы. 2. Есеп-қисап жүргізіп, есеп айырыстыратын адам.

ЕСЕПТЕУШІЛІК зат. Есепке алушылық, санаушылық.

ЕСЕПТЕУШІ зат. Бір нәрсенің санын, мөлшерін көрсететін құрал.

Есептеуіш мәшине. тех. Өңдеу процесін механикаландыруға, автоматтандыруға арналған құрылғы.

ЕСЕПТІ¹ сын. 1. Дәл есептелген, есебі дұрыс, алдын ала ойластырылған. 2. Санаулы, есептеулі, айтулы.

Есепті баяндама. Шаруашылық ұйымның белгілі бір мезгілдегі жұмысының қорытындысы. **Есепті дос.** Өр нәрсенің байыбын баалайтын дос. **Есепті жиналыс.** Белгілі бір ұйымның белгілі бір мезгілде істеген жұмысының қорытындысына арналған отырыс.

ЕСЕПТІ² үст. Іспетті, тәрізді, сияқты.

ЕСЕПТІК¹ зат. Есеп шығаруға арналған математикалық тапсырма.

ЕСЕПТІК² зат. қаржы. жаңа. Есеп-қисап балансында көрсеткіштері көрініс табатын есеп-қисап шоты.

ЕСЕПТІК³ сын. Есептеуге арналған, есепке алынған.

Есептік сан. лингв. **Есептік сан есім.** Есептік сан есім. лингв. Заттың аз-көптік есебін, ұзын сағын білдіретін сан есімінің түрі.

ЕСЕПТІЛІК сын. Есеп беретін, санақтық.

ЕСЕПШОТ¹ зат. Он-оннан жүздеі домалақ тасы бар, бір нәрсенің санын алып-қосып анықтауға арналған аспап.

ЕСЕПШОТ² зат. қаржы. Жеке кәсіпорынның өзге заңды тұлғалармен есеп айырысын, ақша қаражатын сақтау үшін банктен ашылған есебі.

Есепшот ашушы. экон. Ақшасын банкте сақтау мақсатымен жеке шотын ашушы.

ЕСЕПШІ¹ зат. көне. Тоғыс есебін жүргізіп, ауа райы, құн райы мен табиғат өзгерісі туралы болжам айтып отыратын адам.

ЕСЕПШІ² зат. қаржы. Шаруашылық мекеменің кіріс-шығысын есептеп, тіркеп отыратын маман; санақ жұмысымен айналысатын бухгалтер.

ЕСЕПШІ³ зат. кәс. Өрмекті құрып, тоқу үстінде пайдаланатын жабдық.

ЕСЕПШІДЕЙ сын. Есепші сияқты, есептеуші адам сияқты.

ЕСЕПШІЛ сын. 1. Пайдақүнем, есепдан, ұсақшыл. 2. Есепке жүйрік, есеп шығарғыш.

ЕСЕПШІЛДІК зат. 1. Есепшіл болушылық, пайдақүнемдік, ұсақтық. 2. сөйл. Есепші болушылық, есепшілік.

ЕСЕПШІЛІК зат. Есепші болушылық; есептеу жұмысы, есепші қызметі.

ЕСЕР сын. 1. Ойына келгенін істейтін әумесер, теңтек, есір. 2. Ақымақтау, өңгілеу.

Есер жабық жерг. Оңша емес, орташа ғана.

ЕСЕР-ЕРСІ сын. Әумесер, есір, дорекі.

ЕСЕРЛЕН= ет. 1. Әумесерлену, есіру, делқұлылану. 2. Ақымақтану, өңгілеу, қызбалану. 3. ауыс. Ес жиғызбау, күшею, құтырыну.

ЕСЕРЛЕНДІР= ет. Әумесерлендіру, делқұлыландыру, есірту.

ЕСЕРЛЕНДІРУ Есерлендіретістігінің қимыл атауы.

ЕСЕРЛЕНУ Есерлен етістігінің қимыл атауы; әумесерлену.

ЕСЕРЛЕУ сын. Әумесерлеу, мақтаншақтау, есіріктеу.

ЕСЕРЛІК зат. Есер болушылық, әумесерлік, есіріктік, делқұлылық.

ЕСЕРСОҚ сын. Нақұрыс, әумесер, есірік, ұрда-жық.

ЕСЕРСОҚТАН= ет. Жындану, аласұру, құтырыну.

ЕСЕРСОҚТАНДЫР= ет. Жындандыру, құтырту, аласұрту.

ЕСЕРСОҚТАНДЫРУ Есерсоқтандыретістігінің қимыл атауы.

ЕСЕРСОҚТАНУ Есерсоқтан етістігінің қимыл атауы.

ЕСЕРСОҚТАУ сын. Әумесерлеу, жындыкештеу, ақымақтау.

ЕСЕРСОҚТЫҚ зат. Есерсоқ болушылық, әумесерлік, есерлік.

ЕСЕРСҮ Есерсі етістігінің қимыл атауы.

ЕСЕРСІ= ет. Әумесерлену, есерсоқтану.

ЕСЕРСІТ= ет. Әумесерлендіру, есерсоқтандыру.

ЕСЕРСІТУ Есерсіт етістігінің қимыл атауы.

ЕСЕСІ зат. Бір нәрсенің қарымы, орны толуды.

Есесін қайырды. Орнын толтырды, есесін жібермеді.

ЕСЕСІЗ сын. 1. Есе, үлестен құр қалған, теңдіксіз, тәуелді. 2. Орны толмай, өтелмей.

ЕСЕСІМЕН үст. Артығымен, үстемесімен.

ЕСЕРТАРТЫС зат. ойын. Қазіргі «музыкалық каламбур» немесе «музыкалық масқарампаз» деген ойынға ұқсас ойын түрі.

ЕСЕ-ТЕҢДІК зат. Үлес-сыбаға, тиесі, теңдік.

ЕСЕЮ Есей етістігінің қимыл атауы; ақыл тоқтату, ер жету.

ЕСЕЮЛІ сын. сөйл. Өсіңкі, көтеріңкі.

ЕСКЕК¹ зат. Қайық жүргізу үшін суды есуге арналған, сабы ұзын, үш жағы қалақша келген құрал.

Ескек пәре. тех. Қалақшасының беті винт тәрізді жасалып, көлденең оське орнатылған кеме қозғалтқыш. **Ескек шалу** жерг. Ескек есу.

ЕСКЕК² зат. сөйл. **Ескек**.

ЕСКЕК³ зат. 1. Салқын самал, жайлап соққан жел. 2. ауыс. Екпінді, қарқынды, тасқынды, асқақ. 3. ауыс. Лебі, буы, есері.

Ескек жел [самал]. Қоңыр салқын, жанға жайлы, есе соққан жел, самал.

ЕСКЕКАЯҚ зат. зоол. Жануарлардың суда тіршілік етуіне байланысты жүзуге бейімделген ескек тәрізді саусақты аяқтары.

ЕСКЕКАЯҚТЫ зат. зоол. <лат. pinipedia> Суда жүзуге бейімделген ескек тәрізді бессаусақты жәндіктер мен жануарлар.

Ескекаяқты шаянтәрізділер. зоол. <лат. coperoda> Омыртқасыз жануарлардың бұынаяқтылар түрінің шаянтәрізділер табына жататын бір тармағы.

ЕСКЕКАЯҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. plesanifognes> Құстар табы отрядына жататын, денесі ірі су құстары.

ЕСКЕКАЯҚШЫ зат. Су астында аквоалангамен жүзетін адам.

ЕСКЕКЕТ= ет. сөйл. **Ескекет**.

ЕСКЕКЕТІЗ сын. Ескегі жоқ.

Ескексіз қайықтай. Басқарусыз қалғандай, дәрменсіз, амалсыз.

ЕСКЕКТЕ= ет. 1. Ақырын ғана жел соғу, жел тұру, желту. 2. ауыс. Борату, жосыту, асқақтау, екпіндеу.

ЕСКЕКТЕЙ сын. Ескек сияқты, ескек секілді.

ЕСКЕКТЕЛ= ет. Желдің соғылуды, боратылуды.

ЕСКЕКТЕЛУ Ескектел етістігінің қимыл атауы.

ЕСКЕКТЕТ= ет. 1. Ақырындап үдей жел тұру, борату. 2. Желіктіру, құлшындыру, желдірту, желіндіру.

ЕСКЕКТЕТУ Ескектет етістігінің қимыл атауы.

ЕСКЕКТЕУ Ескекте етістігінің қимыл атауы.

ЕСКЕКТҰМСЫҚ зат. зоол. Теңізде тіршілік ететін балықтың бір түрі.

ЕСКЕКТІ сын. Ескегі бар, ескек орнатылған. // Ескекпен ғана жүретін, жүзетін.

Қос ескекті. Екі жағында да ескегі бар.

ЕСКЕКТІЛЕР зат. зоол. <лат. ctenophora> Омыртқасыз жануардың тек теңізде тіршілік ететін бір түрі.

ЕСКЕКШІ зат. 1. Қайықты жүргізуші, ескекті есетін адам. 2. спорт. Қайыққа мініп жарысатын спортшы.

ЕСКЕКШІЛІК зат. Ескекші болушылық.

ЕСКЕКШІСЫМАҚ зат. экспр. кек есіні. Ескекші деген аты бар, ескекші болып жетістірмейтін адам.

ЕСКЕКШІСІЗ сын. Ескекшісі жоқ, ескекшінің қатысынсыз.

ЕСКЕЛЕН сын. сөйл. **Өскеден**.

ЕСКЕР= ет. 1. Еске алу, есте тұту, ұмытпай елеп, ойына алу. 2. Ардақтау, қадірлеу, құрмет тұту.

ЕСКЕРГІШ сын. Елегіш, байыптағыш, білгіш, аңғарғыш.

ЕСКЕРГІШТЕ= ет. Ескере тұсу, әлсін-әлсін еске түсіру.

ЕСКЕРГІШТЕТ= ет. Әлсін-әлсін еске түсірту.

ЕСКЕРГІШТЕТУ Ескергіштет етістігінің қимыл атауы.

ЕСКЕРГІШТЕУ Ескергіште етістігінің қимыл атауы.

ЕСКЕРМЕ зат. сөйл. **Ескерткіш**.

ЕСКЕРТ= ет. Еске алдырту, есте тұттыру.

ЕСКЕРТКІШ зат. 1. Естен шығармау, ұмытпау мақсатымен берілетін белгі-сый. 2. өнер. Еңбегімен, ерлігімен аты шыққан даңқты адамдарды немесе тарихи уақиғаларды халықтың есінде қалдыру үшін жасалатын мүсіндік туынды. 3. Ерте дәуірден қалған тарихи мұра, көнеңік көзі.

Ескерткіш орнатты. Өмірден озған белгілі қоғам, ұлт қайраткерлерінің жасаған еңбегіне тағзым ретінде мүсінін жасап, алаңдар мен саябақтарға қойды. **Ескерткіш орнатылды**. Белгілі қоғам, ұлт қайраткерінің тұлғасы ел есінде мәңгі қалсын деген мақсатпен, мүсінін жасап, көпшілік, мәдени орындарға қойылды.

Ескерткіш тілі. лингв. Көне жазба мұралар мәтініне тән, өзіндік құрылымы бар, тарихи тіл.

ЕСКЕРТКІШСІЗ сын. Ескерткіш жоқ, атаусыз, белгісіз.

ЕСКЕРТКІШТЕЙ сын. Ескерткіш сияқты, ескерткішке ұқсас.

ЕСКЕРТКІШТІК сын. Ескерткіш боларлық, мұра етерлік.

ЕСКЕРТПЕ зат. 1. Кеткен олқылық, кемістік туралы сөз. 2. Алдын ала есіне салып қоюшылық, ескертушілік. 3. ресми. Ұйым, басы тарапынан берілетін жеңіл тәртіптік жаза. 4. сөйл. Үнемі еске түсіріп, салып тұру үшін жасалған белгі. 5. Теріс, жағымсыз іске білдірілген қарсылық, наразылық қайталанбасын, доғарылысын деген қатал ниетпен тұлған әрекет.

Ескертпе сөз. Жіберген олқылық туралы, оған жол бермеу жайлы айтылған ескерту.

ЕСКЕРТУ¹ зат. 1. Біреудің мінезіне, ісіне байланысты ауызша не жазбаша айтылатын ескертпе. 2. ресми. Мінез-құлқындағы, жұмысындағы кемшілік үшін әкімшілік атынан ауызша не жазбаша түрде берілетін тәртіптік жаза. 3. Теріс, жағымсыз іске білдірілетін қарсылық, қайталанбасын, доғарылысын деген ниетпен тұлған әрекет. 4. спорт. Төрешінің дауыстап немесе ерекше белгі арқылы жарыс ережесінің бұзылғандығы жайлы хабарламасы.

ЕСКЕРТУ² Ескерт етістігінің қимыл атауы; бір нәрсені ойына салу, хабардар ету.

ЕСКЕРТУДЕЙ сын. Жағымсыз іс қайталанбасын деген қатал ниетті білдіретін белгідей.

ЕСКЕРТУСІЗ сын. Ескерту жасамай, айтпай, білдірмей.

ЕСКЕРТІЛ= ет. Еске салыну, хабардар етілу.

ЕСКЕРТІЛУ Ескертіл етістігінің қимыл атауы.

ЕСКЕРУ Ескер етістігінің қимыл атауы. 1. Еске салу, хабарлап айту. 2. Есте ұстау, назарға алу, ұмытпау.

ЕСКЕРУЛІ сын. Есте бар, ойластырылған. **ЕСКЕРУСІЗ** үст. 1. Елеусіз, байқаусыз. 2. Ұмыт қалған, есептен шығып қалған.

Ескерусіз қалды. Елеусіз қалды, ұмытылды.

ЕСКЕРІЛ= ет. Еске алыну, есте тұтылу.

ЕСКЕРІЛУ Ескеріл етістігінің қимыл атауы.

ЕСКЕРІМДІ сын. сөйл. Ескергіш, аңғарғыш.

ЕСКЕРІМДІЛІК зат. Ескерімді болушылық, ескергіштік.

ЕСКЕРІМСІЗ сын. сөйл. **Ескерусіз**.

ЕСКЕРІНКІРЕ= ет. Аңғарыққырау, елеңкірей түсіру.

ЕСКЕРІНКІРЕТ= ет. Аңғарта, анықтама түсіру.

ЕСКЕРІНКІРЕУ Ескеріңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЕСКЕРІС= ет. Қосыла еске алыну, бірлесе есте тұтылу.

ЕСКЕРІСУ Ескеріс етістігінің қимыл атауы. **ЕСКІ** сын. 1. Тозығы жеткен, оң кеткен, ұсталған. 2. Көне, баяғы, бағзы, ертедегі. // Ертедегі өмір, баяғы кездегі тұрмыс-тіршілік.

3. Бұған дейінгі, бұрынғы өткен кездегі.

4. Танымал, таныс, байырғы. **5. Бұрыннан бар, бәріне белгілі.** **6. ауыс. Сыралғы, сырлас, сыр**

мінез. 7. Үйреншікті, дадылы, қалыптасқан, машықты. 8. Ұзақ тұрған, көп сақталған.

Ескі ай. Ай толғаннан бастап, туғанға дейінгі кезең. **Ескі айдың он төрт [он үш, он екі.., бір] жаңасы.** Ай толғаннан бастап қайта туғанға дейінгі кезең. **Ескі ақынша зарлады.** контекст. Бұл жерде ақын байырғы кездегі ақын-жыраулардың бай-манаптардың дәулетін мадақтауын сынау мағынасында қолданып тұр. **Ескі арна.** Өзеннің негізгі арнасынан әртүрлі жағдайға байланысты бөлініп, оқшау қалған бөлігі. **Ескі өнге [өуенге] басты.** Баяғы әдетіне салды, соны қайталады. **Ескі өңгіме.** Бұрыннан айтылып жүрген нәрсе. **Ескі әуез.** Көне жыр, байырғы өңгіме. **Ескі бет.** Жас сияқты емес, өңі көне. **Ескі дәуір [заман].** Баяғы кез, көне заман. **Ескіден қалды.** Ескі уақыттан, бұрынғы заманнан қалған (зат, салт, кісі туралы). **Ескі дос.** Көптен сырлас, ниеттес, сыр мінез адам. **Ескі достай елжіреді.** бейн. Көптен таныс, етене жақын адамдай көңіл білдірді. **Ескі жазу.** а) Көне жазба ескерткіші. ә) Қазақ қоғамында ертеректе қолданылған араб жазуы. **Ескі жара.** а) Ертеректе алған жарақат. ә) Көңілде бұрыннан жүрген түптіккі, реніш, қаяу. **Ескі жараны білтелеу.** Өткен-кеткенді қайта қозғау, бұрынғы көңілге түскен қаяуды қайта еске салу. **Ескі жараның аузын ашты [тырнады].** Иштегі бұрынғы ыза-кекті оятты, бұрынғы жағымсыз істі, қайғылы оқиғаны т.б. қайта еске салды. **Ескі жұрт.** а) этн. Елдің басқа орынға көшіп кеткендегі қалған орны, мекені. ә) бейн. Бұрынғы кездегі, ертеректегі халықтың өмір сүру салты, тіршілігі. **Ескі [ескіден қалған] көз.** а) Сырмінез, сырлас дос-құрбы. ә) Көне көз қария, өткеннің куәсі болған адам. б) Көнеден келе жатқан белгі, ескерткіш. **Ескі көздей.** Ескерткіштей, ыстық көрінетін заттай. **Ескі құлақ.** Көрікұлақ, көрген-білгені мен естігені көп (адам). **Ескі моладай.** бейн. Төбесі мүжіліп, құлап, аласарып қалғандай деген мағынада. **Ескінің көзі.** Көненің белгісі, қалдығы, жұрнағы. **Ескінің қолқасы.** Бұрынғылардың ізімен істелген іс. **Ескінің сарқыты.** Бұрынғының белгісі, қалдығы. **Ескі оқу.** XX ғасырдың бірінші ширегіне дейін қазақ қоғамындағы араб әліпбиімен оқытатын діни оқу. **Ескі салт [әдет].** Көне дәуірден жеткен әдет-ғұрып. **Ескі сарын.** Баяғы әдеті, үйреншікті қылығы. **Ескі сөз.** Бұрынғыдан қалған сөз. **Ескі сүйек.** Сарсүйек, ежелгі жекжат, құда-құдандалы. **Ескі танышса.** бейн. Әбден жақсы білетін адамша, бұрыннан сырғы белгілі кісіше. **Ескі теңгелікті көмескі тартты.** бейн. Әбден тозды, ажары кетіп, солды. **Ескі тұяқ.** Ескіден қалған жұрнақ, ескінің көзі. **Ескі үлгілі.** Қазіргі, жаңа сәннен шығып қалған киім пішімі. **Ескі шөп.** Өткен жылдан қалған шөп. **Есте жоқ ескі мезгілде.** Баяғы көне заманда. **Есімханның ескі жолы.** тар. Есімханның тұсында жаңартылып XX ғасырдың ортасына дейін қолданылған тұрмыстық, азаматтық, қылмыстық істерді қарауда, әскери-отбасылық қарым-қатынастарды реттеуде «ата-баба жолын» басшылыққа алған дәстүрлі қазақ қоғамындағы әдет-ғұрып заңдарының жиынтығы [Есім хан – Еңсегей бойлы ер Есім (туған жылы белгісіз – 1645) – 1598-1645 жылдарда Қазақ хандығының ханы, Шығай сұлтанның ұлы]. **Ескі [көрі, көне] көз.** Көпті көрген, мағлұматы мол, көне білетін. **Ескі дүние есігін теуіп ашты.** Ескі өмір құрсауын бұзып шықты. **Ескі жара.** Өткен реніш, көңілдегі қаяу. **Ескі қазақ тілі.** лингв. Орта ғасырларда (14–16 ғ.ғ.) қолданылған қазақ халқының тілі.

ЕСКІБЕТТЕН= ет. Аздап өңі тая бастау. **ЕСКІДЕЙ** үст. Ескі сияқты, ескі тәрізді. **ЕСКІ-ҚҰСҚЫ** зат. 1. Тозығы жеткен, пайдаланылған, ұсталған көнетоз, қоқыр-соқыр. // Тозығы жеткен, көнетоз. 2. Тұтынушыға жараманымен, өндірілетін шикізат есебінде ұқсатуға келетін заттар. **Ескі-құсқы базары.** Пайдаланылған заттарды сататын базар. **ЕСКІЛЕ**¹= ет. 1. Ескекті үсті-үстіне есе түсу. 2. ауыс. Суды, ауаны қолмен тілгілеу, қолын әрі-бері сермеу. **ЕСКІЛЕ**²= ет. Тоздыру, көнелеу. **ЕСКІЛЕУ**¹ сын. Усталыңқыраған, ескіріңкірген. // Ертерек, бұрынғырақ. **ЕСКІЛЕУ**² Ескіле етістігінің қимыл атауы. **ЕСКІЛІ-ЖАҢАЛЫ** сын. Ескісі мен жаңасы аралас. **ЕСКІЛІК**¹ зат. 1. Тозығы жету. 2. Бұрынғы, ескі қоғамның салт-сана, әдет-ғұрып. 3. көне. **Ескілік сөз.** Бұрынғыдан қалған тәлімді сөз. **Ескіліктің [ескінің] сарқыны.** а) жағымсыз. Теріс әдет, ескі сананың кертартпа жұрнағы. ә) Бұрынғы заманнан осы заманға өткен, бүгінде ұмыт болған немесе қажетсіз болып қалған зат, құбылыс. **ЕСКІЛІК**² сын. 1. Ескіге тән, бұрынғы, баяғы. 2. Қарттық, көрлік. // Көне дәуір, өткен заман. 3. Ескі-құсқы, тозығы жеткен. **ЕСКІЛІКСІЗ** сын. Ескі салт-дәстүрді сақтамай, бұрынғы жорамаларсыз. **ЕСКІЛІКТЕЙ** сын. Ескілік сияқты, ескілік тәрізді. **ЕСКІЛІКТЕ** сын. Ежелгі, бұрынғы, ескі. **Ескілікті ауру [сырқат, науқас].** Бойға сіңген ескі ауру. **ЕСКІЛІКШЕ** үст. Ескіге ұқсас, ескі сияқты. **ЕСКІР**¹= ет. 1. Көнеру, тозу, өңі кету. 2. ауыс. Күні оту, уақтысы біту, ерсі көріну. 3. ауыс. Естен шығу, ұмытылу, еленбеу. 4. ауыс. Қартаю, егде тарту. 5. ауыс. Тозу, жарамсыз болып қалу, құнарсыздану. 6. ауыс. Былғану, дәмі бұзылу. **Ескірмейтін болат.** тех. Механикалық қасиеттері тұрақтанған, аз көміртекті болат (көміртегі 0,15%-ға дейін). **ЕСКІР**²= ет. сөйл. Есіркеу, аяу. **ЕСКІРТ**= ет. 1. Күнін өткізу. 2. Ескі қылу, тоздырту. **ЕСКІРТУ** Ескірт етістігінің қимыл атауы. **ЕСКІРҮ** Ескірт етістігінің қимыл атауы; көрі көрсету. **Ескіру мерзімі.** з. а. н. Қылмыстық және азаматтық істер бойынша заңда белгіленген мерзімнен кейін іс көтеруге болмайтын жағдай. **ЕСКІРІҢКІРЕ**= ет. Ескіре түсу, көнеріңкіреу, тозыңқырау. **ЕСКІРІҢКІРЕТ**= ет. Ескірте түсу, тозыңқырату. **ЕСКІРІҢКІРЕТУ** Ескіріңкірет етістігінің қимыл атауы. **ЕСКІСІЗ** сын. Ескі болмай, ескі дүниесіз. **ЕСКІСІН**= ет. Ескі көру, қомсыну. **ЕСКІСІНУ** Ескісін етістігінің қимыл атауы. **ЕСКІ-ҰСҚЫ** зат. сөйл. **Ескі-құсқы.** // Ескірген, тозан киім-кешек. **ЕСКІШ**¹ зат. сөйл. **Ескек.** **ЕСКІШ**² зат. сөйл. **Ескекші.** **ЕСКІШЕ** үст. 1. Өткендегідей, бұрынғыша, ескі уақыттағыша. 2. сөйл. Арабша, мұсылманша. 3. Жыл санаудың ескі тәртібі бойынша. **Ескіше қара [хат] таныды.** Арабша, мұсылманша сауатты болды. **Ескіше сауаты**

бар. сөйл. Арабша хат танытын, мұсылманша сауатты.

ЕСКІШІЛ сын. Ескіні қолдағыш, кертартпа. // Ескіні қолдаушы, кертартпа күш, адамдар тобы. **ЕСКІШІЛДЕУ** сын. Ескіге бейімдеу, кертартпалау. **ЕСКІШІЛДІК** зат. Ескішіл болушылық, ескіні қолдаушылық, кертартпалық. **ЕСКІШІЛЕ**= ет. Ескішілдікке, кертартпалыққа салыну. **ЕСКІШІЛІК** зат. Ескі заман, ескіге тән әдет-ғұрып, қылық. **ЕСМАЛТА** сын. жерг. Есалаң, жарымес. **ЕСПЕ**¹ зат. сөйл. Ескек, ескіш. **ЕСПЕ**² зат. Көптемі су тасқыны кезінде арнасын бұзып, шайып кететін, ал жаз айларында құрғап немесе жеке қарасуларға бөлініп қалатын далалық белдем өңіріндегі өзен. **ЕСПЕ**³ зат. жерг. Суы таяздан шығатын құдық. **ЕСПЕ**⁴ сын. Ширатып, пысытылып бұралған, еспелі. **ЕСПЕ**⁵ сын. 1. Желтіп соққан жылы өкпек (жел). 2. Ақпа, сусымалы, бос, борпыдақ (құм, қар). 3. Жүрдек, екпінді, төкпе (жылқы, түйе). 4. Ақпа, асқақ, шалқыған, жосыған (күй, ән, жыр). 5. ауыс. Көтірме, бөспе, даңғыл. **Еспе қайталау.** әдеб. Алдыңғы пікірдің аяғын соңғы пікірге қатыстырып, қайталап айту. **ЕСПЕК**¹ зат. кәс. Арнадағы судың аз кезінде жайылған суды жан-жағынан бөгеу арқылы арыққа жіберу әдісі. **ЕСПЕК**² сын. сөйл. **Еспе** (желтіп соққан жылы өкпек). **ЕСПЕЛЕ**= ет. Екпіндеу, тасқындау. **ЕСПЕЛЕТ**= ет. Екпіндету, тасқындату. **ЕСПЕЛЕТУ** Еспелет етістігінің қимыл атауы. **ЕСПЕЛЕУ** Еспеле етістігінің қимыл атауы. **ЕСПЕЛІ**¹ сын. Ескектен есетін, ескекті. **ЕСПЕЛІ**² сын. Екпінді, жүйірік. **ЕСПЕЛІ**³ сын. Сусымалы, ақпа. **ЕСПЕЛІ**⁴ сын. Ширатылған, есілген. **ЕСПЕР** зат. өс. Көпжылдық әсем шөп. **ЕСПОНАЛ** зат. мел. Ішімдікке қарсы қолданатын дәрі. **ЕССІЗ** сын. 1. Ес-түссіз, есін білмейтін, есінен танған. 2. Жарымес, есерсоқ, жынды. // Ақылы кем, ақымақ адам. 3. ауыс. Көзсіз, есіл-дертсіз. **ЕССІЗДЕН**= ет. Есінен айырылу, есінен тану. **ЕССІЗДЕНУ** Ессізден етістігінің қимыл атауы. **ЕССІЗДЕУ** сын. Ақылсыздау, делқұдылау, есалаңдау, әумесерлеу. **ЕССІЗДІК** зат. 1. Ессіз болушылық, есерсоқтық, әумесерлік. 2. Есін білмеушілік, мәнзүрттік. **ЕССІЗ-ЕЛСІЗ** сын. Қу медиен, жапан дала. **ЕССІЗ-ОЙСЫЗ** сын. Ақылсыз, жарымес. **ЕССІЗ-ТҮССІЗ** сын. Есінен айырылған, мең-зең болып есеңгіреген. **ЕСТЕ**= ет. ескікіт. Еске алу, ойға түсіру. **ЕСТЕП** сын. Ойдағы, көңілдегі. // Естелік, әсер, сурет. **ЕСТЕК**¹ зат. сөйл. **Башқұрт.** **ЕСТЕК**² зат. жерг. **Есек.** **ЕСТЕК**³ зат. өс. Жалпақ жапырақты өсімдік. **ЕСТЕЛІК** зат. 1. Өмірдегі көрген-білгені мен ойда қалғанын еске түсіріп баяндау дағдысы, алған әсері. 2. әдеб. <франц. memoires> Мемуар

жанрының бір түріне жататын әдеби шығарма.
3. сөйл. **Ескерткіш**.

ЕСТЕН= ет. сөйл. *Есі кіру, оң-солын тану.*

ЕСТЕНУ *Естен етістігінің қимыл-атауы.*

ЕСТЕУСІЗ үст. сөйл. **Елеусіз**.

ЕСТИЯР сын. 1. *Ес білетін, ересек, ер жеткен.* 2. *Бас көтерер, сақа, жұртқа сөзі өтетін.* 3. *ауыс. Түсінік-түйсігі бар, есінде сақтай алатын, сезінетін.*

ЕСТИЯРЛАН= ет. *Ер жету, есею, естену.*

ЕСТИЯРЛАНУ *Естиярлан етістігінің қимыл атауы.*

ЕСТИЯРЛАУ сын. *Ересектеу, үлкендеу, сақалау.*

ЕСТИЯРЛЫҚ зат. *Естияр болушылық, ер жеткендік, үлкендік.*

ЕСТУ¹ зат. биол. *Адам мен жан-жануарлардың дыбыс толқындарын қабылдау қабілеті.*

Есту жүйкесі. анат. <лат. nervus acusticus> *Ішкі құлақ пен ми орталығын байланыстыратын есту жолдағышының өткізгіш жолы. Есту органы. Адам мен жан-жануарлардың есту мүшесі. Есту сүйекшілері.* анат. <лат. ossicula auditus> *Ортаңғы құлақ дабылдық сүйек қуысында орналасып, бір-бірімен буын және бұлшық еттер арқылы қозғалмалы байланысқан сүйекшелер.*

ЕСТУ² *Есті етістігінің қимыл атауы.*
1. *Хабар алу, хабарды тыңдап білу.* 2. *Тыңдау, үнді құлақпен қабылдау.*

ЕСТУШ зат. *Еститін адам, тыңдаушы.*

ЕСТУІНШЕ үст. *Естуі бойынша.*

ЕС-ТҮС зат. сөйл. **Ес-түс**.

ЕС-ТҮС зат. *Ақыл-парасат, ойлау жүйесі.*

Ес-түсі жок. *Усқыны кеткен, сұрықсыз. Ес-түсі кірмеді. Есінен танды, есін жимады. Ес-түсі қалмады. Зәресі ұшты, құты қашты, үрейленді. Ес-түсін білмеді. Есінен танды, есеңгіреді. Кәбек сойылға жығылды. Ес-түсінен айырды. Есінен тандырды, ақылынан жаңылдырды, шала-жансар қылды. Ес-түсінен айтырды. Ақылынан адасты, мәңгірді. Ес-түсін жинады. Өзіне-өзі келді, ақылы кірді.*

ЕС-ТҮССІЗ сын. *Есінен танған, есеңгіреген.*

ЕСП сын. 1. *Ақылды, парасатты, саналы.*
2. *Білімдар, ойшыл.* 3. *Көкейге қонымды, дұрыс айтылған.*

Есті тентек. *Мінезі шатақ болғанмен, ақылмен іс қылатын адам.*

ЕСП= ет. 1. *Құлаққа шалыну, үнді, дыбысты, шуды құлақпен қабылдау.* 2. *Үнін тыңдау, сөзін уғу.* 3. *Хабардар болу, құлақтану, білу.*

Естіген жерде қалды. *Ешкім білмеді, сыртқа таралмады, қайтып айтылмады. Естіген құлақта жазық жоқ. Өз құлағымен естігендіктен, жоққа шығара алмады. Естімеген елде көп. Өмірдегі таңғалдырар нәрсе аз емес.*

ЕСП-БАСТЫ сын. *Беткеуістар, салықалы, ел ағалары, беделді (адамдар).*

ЕСТИГЕН-БІЛГЕН сын. *Басқалардың айтқанынан ұққаны бар, құлағдар болғандары.*

ЕСТИГЕН-ТҮЙГЕН сын. *Естіп-білген, ұққан.*

ЕСТИПШ сын. *Жақсы еститін, саққұлақ.*

ЕСТИПШТІК зат. *Естігіш болушылық, саққұлақтық.*

ЕСТИЛ= ет. *Құлаққа шалыну, үні тыңдалу.*

ЕСТИЛЕР-ЕСТИЛМЕС үст. *Еміс-еміс естілетін, сәл гана естілетін.*

ЕСТИЛЕУ сын. *Естірек, ақылдылау.*

ЕСТИЛУ *Естіл етістігінің қимыл атауы.*

ЕСТИЛУЛ сын. *Естіліп тұрған, естілген.*

ЕСТИЛІК зат. *Ақылдылық, саналылық, парасаттылық.*

Естілік көрсетгі. *Ақылдылық танытты, ақыл-парасатын көрсетті.*

ЕСТИЛІМ зат. лингв. <грек. akustikos> *Айтқандағы сөз дыбыстарының естілу бойынша, дыбыс толқыны ретіндегі физикалық жағы.*

ЕСТИМПАЗ сын. *Тез еститін, естікті.*

ЕСТИМШ сын. *жерг. Естіген, белгілі.*

ЕСТИМШ сын. *Естігені көп, көп нәрсені білетін, көрікұлақ.*

ЕСТИП-БІЛ= ет. *Құлағдар болу, хабардар болу.*

ЕСТИП-БІЛУ *Естіп-біл етістігінің қимыл атауы.*

ЕСТИП-ЕСКЕР= ет. *Басқалардың айтқанын елеусіз қалдырмау.*

ЕСТИП-ЕСІПТЕ= ет. *Тыңдап-тыңдамау, біліп-білмеу.*

ЕСТИП-ТҮЙ= ет. *Хабардар болып, ой топшылау.*

ЕСТИР¹= ет. *Білдіру, хабарлау, дауыстап айту.*

Естір құлаққа ұят. *Айтуға ұят қылық, іс.*

ЕСТИР²= ет. *Жел тұрғызу, желіндіру.*

ЕСТИР³= ет. *Қайықты ескектен жүргіздіру.*

ЕСТИР⁴= ет. *Арқан, жіп жасау үшін жүнді, мақтаны ширату, пысытып бұрату.*

ЕСТИРЕК сын. *Ақылдырақ, саналырақ.*

ЕСТИРЛІКТЕЙ сын. *Ести алатындай, естуге болатындай.*

ЕСТИРТ= ет. 1. *Құлаққа шалындыру, үнін аңғарту.* 2. *э.т.н. Кісінің өлімі жайлы туған-туыстары мен ел-жұртына хабарлау, айту.*

ЕСТИРТЕРЛІК сын. *Естуіне керекті, естуге жарарлық.*

ЕСТИРУ *Естір етістігінің қимыл атауы.*

1. *Дауыстау, дауысын еститіндей етіп шығару, құлаққа шалындыру, үнін аңғарту.* 2. *э.т.н. Қайғылы қазаны туған-туыстары мен ел-жұртына хабарлау.*

ЕСТИРУ *Естір етістігінің қимыл атауы; жүнді, ноқтаны т.б. ширату, пысыта бұрату.*

ЕСУ¹ *Ес (1) етістігінің қимыл атауы; жүнді, мақтаны ширату, пысытып бұрату.*

ЕСУ² *Ес (2) етістігінің қимыл атауы; қайықты ескектен жүргізу.*

ЕСУ³ *Ес (3) етістігінің қимыл атауы; жел тұру, желінту.*

ЕСУАН сын. сөйл. *жерг. Есалаң.*

ЕСУАС сын. *Кіресілі-шығасылы есі бар, жарымес, өңді. // Кіресілі-шығасылы есі бар, жарымес адам.*

ЕСУАСТАЙ сын. *Есуас адам сияқты, есуас тәрізді.*

ЕСУАСТАН= ет. *Ақмақтану, есерсоқтану, жарыместену.*

ЕСУАСТАНДЫР= ет. *Ақмақтандыру, жарыместендіру, есерсоқтандыру.*

ЕСУАСТАНДЫРУ *Есуастандыр етістігінің қимыл атауы.*

ЕСУАСТАНУ *Есуастан етістігінің қимыл атауы.*

ЕСУАСТАУ сын. *Жарыместеу, есерсоқтану, кеңелеу.*

ЕСУАСТЫҚ зат. *Есуас болушылық, жарыместік, ессіздік, есерсоқтық.*

ЕСУЛ сын. *Есілген, есіліп қойылған.*

Есулі қос өткізгіш. физ. <ағыл. twisted pair> *Бірге ширатылып, екі айырылған өткізгіш, жергілікті желілерде пайдаланылатын есілген қос сым түріндегі байланыс кабелінің жалты атауы.*

ЕСІ-ДЕРТІ зат. сөйл. **Есіл-дерті**.

Есі-дерті [есіл-дерті] ауды. *Ынтасымен берілді, көңіл қойды.*

ЕСІЗ сын. сөйл. 1. *Еесі жоқ, иесіз.* 2. *Ел қоныстамаған, құлазыған.*

ЕСІЗДІК зат. сөйл. *Иесіздік, елсіздік.*

ЕСІК зат. *Үй мен бөлменің т.б. ашып-жауып, кіріп-шығатын орны.*

Есігі ашусыз қалды. *Үйелменімен қырылды, үй-ішінен тірі жан қалмады. Есігі ашық.*
а) *Пейілі кең, дастарқаны жаюлы.* ә) *Рұқсат, қайда барсаң да жол бос. Есігі құрғаудан қалды. Үйінен қонақ арылмады. Есігін ашпады. Бармады, хабарласпады, қатыспады. Есігінде қалды. Қамқоршы, жанашыры болмай, біреудің тәрбиесінде болды. Есігіне енді. Араласты, жақын тартты. Есігінен қарамады. Бармады, араласпады, қатыспады. Есігінен қаратпады. Үйіне кіргізбеді, қатыспады, жолатпады. Есігінен қарауға жарамады. Беттей алмады, жақындауға дәті шыдамады; хал-жай сұрамады, жауар алмады. Есігінен шықпады. Жалданды, малай болды. Есігін ойран қылды. Үйінің астан-кестеңін шығарып, талқандады. Есігін тоздырды. Қайта-қайта келе берді, ығыр қылды, мазалады. Есігінің алдына келтірді. Дегенін істетті, бас идірді. Есігі ойран, төрі талқан. Тас талқаны шыққан, ойран-топыр болған. Есігі тарлық, Пейілі тарлық, сараңдық, Есік аштырды. э.т.н. Күйеу қайын жұртына ұрын бару кезінде жеңгелері кәдесін алды. Есік ашық. а) *Келем деген кісіге қарсылық жоқ, үнемі қуана қарсы аламыз деген мағынада.* ә) *ресми. Мәдени (концерт, кеш т.с.с.), қоғамдық (семинар, дәріс т.с.с.), жиын, іс-шаралардың ақысыз, шақырусыз өтетінін хабарлауға қолданылады. Есік ашылды. Жолы болды, керегі алдынан шықты. Есік баққыш. сөйл. Мейрамхана, қонақүй кіреберісінде есікті ашып-жауып тұратын адам. Есік жақ. Үй ішінің төрге қарама-қарсы тұсы, орны. Есік көзі. Есіктің алды, табалдырықтың қасы, босаға. Есік көрген. Бұрын күйеуге тиген, тұрмыста болған. Есік көрсету. э.т.н. Жаңа тұскен келінді күйеу жігіттің туған-туысқандары мен дос-жарандарының қоңаққа шақыру рәсімі.**

Есік қақты. а) *Кіруге рұқсат етуін сұрады.* ә) *Қаңғыбас, кезбе. Есік пен төрдей.* а) *Аралық өлшемі, анадай жерде, біраз қашықтықта.* ә) *Өте жақын, аз-ақ, азана.* б) *Денелі, үлкен, зор. Есіктегі басын төрге сүйреді. Сый-құрмет көрсетіп, беделін арттырды. Есіктегі басың төрге жетпесің! қ а р ғ. Елеусіз күйінде, қаріп күйінде, қадірсіз күйінде қал деген мағынада.*

Есіктегі басы төрге жетті. *Елеусіз кісінің беделі артты, мерейі көтерілді, құрметке ие болды. Есіктегі малайымсың. экспр. жағымсыз. Өз еркің, дауысың жоқ, менің меншігімдегі адамсың деген мағынада. Есікте жүрді. Біреуе жалданып жұмыс істеді, біреудің босағасында қызмет етті. Есіктен шықса тесіктен, тесіктен кетсе есіктен келді. Мұнан кіріп, одан шыққан сұзқұнас қу, айлакер. Есікте өлтірді. көне. Жалшылықта, қорлықта ұстады, өмір бойы жалшы етті. Есікті тарс жапты. Қатты жапты, бекітті.*

ЕСІКАШАР зат. э.т.н. *Күйеудің қайын жұртына алаш рет бару кәдесі.*

ЕСІК-ЕСІК: *есік-есік болды. жерг. Алды-алдына быттырап бөлінді.*

ЕСІКПЕ-ЕСІК үст. *Есіктері қарама-қарсы, үйлері жақын.*

ЕСІКСІЗ сын. *Есігі жоқ.*

ЕСІКТЕЙ сын. *Даладай үлкен, кең.*

ЕСІК-ТЕРЕЗЕ зат. *Үйдің есігі мен терезесі.*

ЕСІК-ТЕРЕЗЕСІЗ сын. *Есік-терезесі салынбаған, есік-терезесі жоқ.*

ЕСІКТЕС сын. *Есіктері қатар тұрған, есікпе-есік, ең жақын көрілес.*

ЕСІК-ТЕСІК зат. 1. Саңылау біткен, барлық ашық жер. 2. ауыс. Үй, ғимарат, барар жер.

ЕСІК-ТӨР зат. *Отырған үйі, мекенжайы.*

ЕСІКТИ сын. *Есігі бар, есік салынған.*

ЕСІКШЕ зат. *Кішкене есік; қақпа.*

ЕСІКШІ зат. *Есік жасаушы.*

ЕСІКШІ зат. *Есік жасаушы. Хан, сұлтан ордаларындағы, сарайларындағы есік, қақпа алдында тұратын күзетші, сақшы. 2. Есік алдында отыратын күзетші, швейцар.*

ЕСІЛ¹ ет. 1. Боратылу. 2. Жосылу. 3. Ұшу, желдің әсерінен қайырылу. 4. ауыс. Бөсу, мақтанға берілу.

ЕСІЛ² ет. *Арқан, жіптің ширатылып жасалуы.*

ЕСІЛ од. «Қайран, шіркін!» сөздерінің мәнінде айтылып, көңіл күйін білдіретін ишарат сөз.

Есіл басым. Қайран басым. Есіл дүние [өмір].
а) Қимас өмір.ә) Қайран мүлік, жиган-терген.
Есіл ел. *Қайран жұрт, қасиетті ел, ел-жұрт.*
Есіл еңбек. *Қайран еңбек. Есіл ер.* *Қайран азамат. Есіл мал. Ит-құсқа, өзгеге қимас мал, қайран мал.*

ЕСІЛ-ДЕРТІ зат. *Бар ынта-жігері, бүкіл ой-мақсаты.*

ЕСІЛДІР ет. *Гулету, көсілту, желіндіру, бөстіру.*

ЕСІЛДІРУ *Есілдір етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІЛЕ-ЕСІЛЕ үст. *Есілген үстіне есіле.*

ЕСІЛГ ет. 1. Жел соқтыру, бораттыру.

2. Үсті-үстіне бастырмалата тұсу. 3. ауыс. Көсілту.

ЕСІЛҮ *Есіл етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІЛҢКІРЕ ет. *Есіле тұсу.*

ЕСІМ зат. *Адамға туылған кезінде қойылған ат. // Құрметті атау.*

Ер есімі. *Еліне қыруар еңбегі сіңген немесе ерлігімен көзге түскен, ел-жұрты құрмет тұтар ардагер есімі. Есім ағзам. Ұлы есім; Алла Тағаланың 99 есімін түгел атап, өз қалауын тілейтін дұға. Есім шариф. Маңызды, құрметті, қадірлі, ұлық есім.*

ЕСІМДЕЙ сын. *Есім тәрізді.*

ЕСІМДЕР зат. лингв. *Адамның, заттың, құбылыстың атауын, түр-түсіні, санын және басқа сипатын білдіретін атау сөздер.*

ЕСІМДЕС сын. 1. Есімдері бірдей, аттас. 2. Есімді, есім тәрізді.

ЕСІМДІ сын. *Деп аталатын, есімі сондай, атты.*

Есімді сөз тіркесі. лингв. *Басыңқы сыңары есім сөз болып келетін сөз тіркесі.*

ЕСІМДІК зат. лингв. *Зат есім, сын есім, сан есім сөздердің орнына қолданылып, соларды мәңзей айтылатын сөз табы.*

ЕСІМҚОСУ зат. ойын. *Көңіл көтеру отырысында әркімге ат қойып шығатын ойын түрі.*

ЕСІМНАМА зат. *Ғылыми еңбек пен журналдың, көрсеткіштердің соңында берілетін, жеке адамның өмірі, қызметі туралы жазылған мақалалар, хабарлама және басқа да мәліметтер (персоналии).*

ЕСІМСІЗ сын. *Атсыз, атаусыз, атын атамаған, түстемеген, есімі жоқ.*

ЕСІМШЕ зат. лингв. *Бірде етістік, бірде есімдер қызметін атқарып, есімдерше түрленетін етістіктің негізгі бір грамматикалық категориясы.*

ЕСІМШЕЛІ сын. лингв. *Есімше араласқан, есімше формалы.*

ЕСІН зат. биол. <лат. fauces> *Ауыз қуысының жұтқыншаққа өтетін тесігі.*

ЕСІНЕ ет. 1. Шаршағанда не ұйқы келгенде, ұйқысын аша алмағанда ауызды кең ашып, еріксіз тыныс алу, ішке тартылған ауаны бірден серпіп шығару. 2. Істейтін іс жоқтықтан ерігу, ұйқысырау, жалқаулану.

ЕСІНЕК зат. өс. <лат. antirrhinum> *Құмда, шөлді жерде, бау-бақшада өсетін, биіктігі 30-70 см-дей, түсі қошқыл, қызғылт гүлді өсімдік; арыстандауыз.*

ЕСІНЕҢКІРЕ ет. *Есіней тұсу, аздап есінеу.*

ЕСІНЕҢКІРЕУ *Есінеңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІНЕП-ҚҰСЫНА ет. 1. *Есінеген үстіне есіней беру, қайта-қайта есінеу.* 2. ауыс. *Манаурау, тыныштықта болу.*

ЕСІНЕП-ҚҰСЫНАУ *Есінеп-құсына етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІНЕП-МАНАУРА ет. *Есінеп, қалғып-мүлгу.*

ЕСІНЕП-МАНАУРАУ *Есінеп-манаура етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІНЕП-ПЫСЫНА ет. *Қапырықта ыстықтап, есіней беру.*

ЕСІНЕП-ПЫСЫНАУ *Есінеп-пысына етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІНЕС ет. *Бәрі бірдей есінеу.*

ЕСІНЕСУ *Есінес етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІНЕТ ет. 1. *Есінеуге мәжбүр ету, есінеуге ықпал ету.* 2. ауыс. *Құи-қуатты алу, әлсіздендіру.*

ЕСІНЕТУ *Есінет етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІНЕУ *Есіне етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІНЕУІК сын. *Жиі есінейтін, есіней беретін.*

ЕСІҢКІРЕ ет. *Бөсіңкіреу.*

ЕСІҢКІРЕУ *Есіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІП-ЕСІП үст. *Әлденеше рет жөпелдеме есіп жіберу.*

ЕСІП-ТАСУ *Есіп-тасы етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІП-ТАСЫ ет. *Көңлі шалқу, масайрау, масаттану.*

ЕСІР сын. *Тентек, есірік, қияңқы.*

ЕСІР ет. 1. *Екілену, қызбалану, есіреңдеу.*

2. *Асып-тасу, асқақтау, дандайсу.* 3. *Есерсоқтану, жындану, құтыру.* 4. *Елту, есеңгіреу, мас болу.* 5. ауыс. *Күшею, ес жидырмау.*

ЕСІРЕЙ зат. сөйл. **Есірік.**

ЕСІРЕК сын. сөйл. **Есірік.** // *Есірік кісі.*

ЕСІРЕКТЕ ет. сөйл. **Есіріктен.**

ЕСІРЕКТЕН ет. *Есуастану, ақымақтану.*

ЕСІРЕКТЕНУ *Есіректен етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРЕКТЕТ ет. *Есуастандыру, ақымақтандыру.*

ЕСІРЕКТЕТУ *Есіректет етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРЕКТЕУ¹ сын. сөйл. **Есіріктеу.**

ЕСІРЕКТЕУ² *Есіректе етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРЕҢДЕ ет. *Әкіреңдеу, есерсоқтану, құтырыну.*

ЕСІРКЕ ет. *Жаны ашу, мүсіркеу, аяу.*

ЕСІРКЕГЕНДЕЙ үст. *Есіркеген сияқтанып, есіркеген болып.*

ЕСІРКЕГЕНДІК зат. *Жаны ашығандық, мүсіркегендік, аяғандық.*

ЕСІРКЕГЕНСУ *Есіркегенсі етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРКЕГЕНСІ ет. *Жаны ашып аяғансу, мүсіркеген болу.*

ЕСІРКЕГІШ сын. *Аяғыш, жаны ашығыш.*

ЕСІРКЕГІШТІК сын. *Есіркегіш болушылық, жаны ашығыштық.*

ЕСІРКЕП-МҮСІРКЕ ет. *Жаны ашу, қамқорлық жасау.*

ЕСІРКЕП-МҮСІРКЕУ *Есіркеп-мүсірке етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРКЕП-МҮСІРКЕУШІЛІК зат. *Жаны ашушылық, аяушылық, есіркеушілік.*

ЕСІРКЕС ет. *Жандары ашысу, мүсіркеу.*

ЕСІРКЕСУ *Есіркес етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРКЕТ ет. *Жанын аштырту, мүсіркеу.*

ЕСІРКЕТУ *Есіркет етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРКЕУ *Есірке етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРКЕУШІ зат. 1. *Аяушы, мүсіркеуші, жаны ашушы, қамқоршы.* 2. ауыс. *Тілекші.* 3. ауыс. *Жұбаныш.*

ЕСІРКЕУШІЛІК зат. *Аяушылық.*

ЕСІРЛЕН ет. сөйл. *Екілену, қызбалану.*

ЕСІРЛЕНУ *Есірлен етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРЛІК зат. *Есерсоқтық, тентектік, қияңқылық.*

ЕСІРТ ет. *Екілендіру, қызбаландыру, есерсоқтандыру, жындандыру.*

ЕСІРТКІ зат. <грек. narkotikos> *Адамның орталық жүйке жүйесіне әсер етіп, нашарлыққа шалдықтыратын көкнар, наша.*

Есірткі дақылы. бот. *Құрамында орталық жүйке жүйесіне әсер ететін қоздырғыш заттары бар өсімдік.*

ЕСІРТКІШ сын. *Тез есіртетін, еліттіргіш, зиянды, алкогольдік.*

ЕСІРТПЕ: есіртпе үйбидайық. өс. *Үйбидайықтың арамиш ретіндегі түрі.*

ЕСІРТУ *Есірт етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРУ *Есір етістігінің қимыл атауы.* Шығыс елінің осы бір наша тартып есіруі, оны

ЕСІРІК¹ зат. *Жан-жануарларды жындандырып, құтыратын ауру.*

Есірік тиген [тигендей]. *Есірікпен ауырған.*

ЕСІРІК² зат. саят. *Қолға жаңа түскен түз құстарын баулып үйреткенде оларды қайырып шақыру үшін түлкінің, қоянның терілерінен кептен дайындалатын зат.*

Есірік бастырды. саят. *Қаршығаны баулыды.*

ЕСІРІК³ сын. 1. *Есерсоқ, есуас, ақымақ.*

2. *Дандайсыған, асып-тасқан, асқақтаған. // Ақылға көнбейтін, қызба, өз білгермендігімен жүретін адам.* 3. *Құтырылған, жынданған, лепірген.* 4. *Есінен адасқан, шалықтаған, есеңгіреген, мәңгіреген. // мед. Есіріктік.* 5. ауыс. *Алай-дүлей, есіре соққан.*

ЕСІРІКТЕН ет. 1. *Есуастану, есіру, есіздену, құтырыну.* 2. ауыс. *Үйтқу, өршелену.*

ЕСІРІКТЕНДІР ет. *Есуастандыру, есіздендіру, есірту.*

ЕСІРІКТЕНДІРУ *Есіріктендір етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРІКТЕНУ *Есіріктен етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІРІКТЕУ сын. 1. *Есерсоқтану, есуастану.* 2. ауыс. *Жастау, өмірден көрген-білгені аздау, тәжірибесіздеу.*

ЕСІРІКТІК зат. 1. *Есерсоқтық, есуастық, жынданушылық.* 2. *мед. Невроз тобына жататын ауру.*

ЕСІРІН ет. *Екілену, есерсоқтану, құтырыну.*

ЕСІРІҢКІ сын. *Есіріктеу, есерсоқтау, есуастау.*

ЕСІРІҢКІРЕ= ет. *Есерлену, қызулану.*

ЕСІРІҢКІРЕУ *Есіріңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІС¹= ет. *Жүнді, мақтаны ширатысу, пысыттыу бұрасу.*

ЕСІС²= ет. *Есу.*

ЕСІС³= ет. *Қайықты жүргізу үшін ескекпен бірнеше адам есу, ескекті әрі-бері қозғалысқа келтіру.*

ЕСІС^{У1} *Есіс (1) етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІС^{У2} *Есіс (2) етістігінің қимыл атауы.*

ЕСІТ= ет. **1.** Құлаққа шалыну, есту. **2.** Іс-әрекеттің басы-қасында болып, өз құлағымен тыңдау. **3.** Хабардар болу, сұрастырып білу.

ЕСІТКЕНДЕЙ сын. *Естіген сияқты.*

ЕСІТКІШ сын. *Тез ести қоятын, құлақтанғыш.*

ЕСІТТІР= ет. **1.** Өзі айтпай біреу арқылы айту, құлаққағыс ету. **2.** Тыңдаттыру, құлағын салғызу. **3.** этн. **Естір.**

ЕСІТТІРУ *Есіттір етістігінің қимыл атауы.* **1.** Біреу арқылы хабарлау, құлаққағыс ету. **2.** этн. **Естірту.**

ЕСІТУ *Есіт етістігінің қимыл атауы.* **1.** псих. **Есту.** **2.** Хабардар болу. **3.** Тыңдау, өз құлағымен есту.

ЕСІ-ТҮСІ зат. *Ақыл-есі, ақыл-ойы.*

ЕСІПЛ= ет. **1.** Құлаққа шалыну, естіліну. **2.** Есту.

ЕСІПЛУ *Есітіл етістігінің қимыл атауы.*

ЕТ зат. **1.** анат. *Адам мен жан-жануарлардың терісі мен сүйегінің арасын жалғастырып тұрған бөлігі, мүшесі.* **2.** Сойылған мал мен атаулының тамақ үшін бөліктеген мүшесі, құнды тағамдық өнім. **3.** **Бесбармақ** (қазақтың кәделі тағамы). **4.** ауыс. *Адамның денесі, тұла бойы.*

Ет алды. *Семірді, қоңданды. Ет арсалау.* этн. *Соғым етін сүрлеу, кептіру тәсілі арқылы сақтау. Ет асату.* этн. *Дәстүрлі қазақ қоғамында дастарқандағы ет желінін болған соң, қонақтардың үкенінің бас табақтан жасы кішілерге өз қолынан ет жегізу рәсімі. Ет асты.* этн. *Қазанға ет салып, пісірді. Ет ауыртпады. Жанын қинамады. Ет ашумен. Біреудің жанаға батар қылығына күйініп, табанда ашуға беріліп. Ет баласында. Жалты етті айтқанда, алып қарағанда. Ет бауыр [жақын, туыс]. Ең жақын ағайын, бірге туған туыс. Ет бауыры елжіреді. Аяды, есіркеді, жаны ашыды. Ет бұзды. Етті жіліктеп бөліктеді, мүшеледі. Ет бітті. Қоңданды, толысты. Ет бігірді. Семіртті, ет алдырды, оңалдырды. Ет дегенде. Етті көргенде, дайын, піскен етті жеу керек болғанда деген мағынада айтылатын сөзқолданыс. Ет етке, сорпа бетке. Ет жеу де, сорпа ішу де керек. Ет жаны. Бауыздалған малдың соңғы тұяқ сертпүі. Ет жасау.* этн. *Қазаннан түсірілген етті мүшелеп, табаққа бөліп салу. Ет желін. Сүті аз шығатын малдың желіні. Ет жемесе де, сорпа ішкендей болды. а) Қара терге түсті. ә) Әбден ұялып, қысылды. Ет жеу.* этн. *Тартылаған етті дастарқан басында қабылдау үрдісі. Ет жүрегі езілді. Іші күйді, уайымдады. Ет жүрегі [бауыры] елжіреді. а) Мейірі түсті, емірденді, іші жылыды. ә) Егілді, езілді, көңілі босады. Ет жүрек. а) Рухани, жан дүние. ә) Қорқақ, жүрексіз. Етке өткізді [тапсырды]. Малды сойып, етін сатуға жіберетін мекемеге апарды. Етке шықпады. Шыр бітпеді, етеймеді, толыспады, семірмеді. Ет клеткасы. биол.*

<грек. *mys* – ет, *kytos* – жасуша>. *Ішкі мүшелер, қан және лимфа тамырлары қабырғаларындағы етті қабықтар мен қабаттарды құрайтын, пішіні ұрышқ тәрізді ұзынша келген клетка. Ет комбинаты. Малды ветеринарлық тексеруден өткізіп, сойып, сатуға, өткізуге дайындайтын комбинат. Ет қаптау.* этн. *Ет арсада кеуіп, қатып, сүрленген соң асуға бейімдеп, бір асым ет мөлшерінде жілік, арқа белдеме, қабырғасы мен сыбағалы жіліктерді өзіне тән қосымшаларымен бірге ыңғайлап, шан-тозаң баспас үшін қапқа салу. Ет қызу [қызуымен]. а) Апатқа шыраған адамның қатты жараланып немесе басқа да қиын жағдайға шырап қалғанын дер кезінде сезбей қалуы. ә) Алғашқы қарқын. Ет мүшелері. Сойылып, жілік-жілігімен бөліктенген мал етінің қазақша атауы. Ет мүшелеру.* этн. *Сойылған малдың етін сақтауға және тамаққа пайдалануға байланысты жілік-жілігімен бөлікшектеу. Ет наны.* этн. *жерг. Асылған еттің сорпасына пісіріліп, етпен бірге тартылатын жайылған қамыр. Ет өнімдері.* тамақ. *Өндірісте еттен дайындалған шыршықтар, тұзды-ысталған өнімдер және консервілер. Етпен қайнап, сүйекке сіңген. Әбден дағды болған, әдетке айналған, үйреніскен. Ет сақтау.* этн. *Соғым сою, кептіру, ыстау, тысылай сақтау арқылы етті азық қоры ретінде белгілі мерзімге лайықтап, дайындау. Ет тағамдару.* этн. *Азыққа тұтынуға жарамды саналатын мал, аң етінің тамаға жаратылатын бөліктерінен әзірленген ас. Ет тарту.* этн. *Кәделі мүшелерді табақтарға бөліп тарту. Еттен айырылды [арыды]. Арықтады, жүдеді. Еттен өтіп, сүйекке жетті. а) Жанға қатты батты. ә) Шыдамы кетті, төзбестік халге шырады, шектен шықты. Етті қарындады. Тазаланған қарынның түк жағын сыртына қаратып аударып, етті жілік-жілігімен қоспасын қосып, ішіне ауа қалдырмай нығыздап салды. Етті мүшеледі.* этн. *Сойылған малдың етін жілік-жілігімен бөлікшектенді. Еттің жылы-жұмсағы. Еттің ең таңдаулы, субелі, сүйсініп жейтін бөлігі. Ет ұршығы.* биол. <лат. *fusus* – ұршық, *muscularis* – ет> *Жіңішке және қысқа көлденең жолақты ет талшықтарынан (10-12) құралған құрылым. Ет үй.* этн. *Кіртпштен, ағаш, тастан қарапайым қаланатын, шошапа түрінде де қолданылатын ет сақтайтын арнайы үй. Ет хошан.* тамақ. *Қойдың құйрығы, қамыр, өсімдік майын қосып, қарынға салып, пешке пісіретін тамақ. Ет ыстау.* этн. *Ұзақ сақталу үшін әрі дәмін кірзіу мақсатымен етті түптіңге зор үрдісі. Еті ауыр. а) Семіз, толық денелі, ет жаратты. ә) Жайбасар, қозғалуы қиын. Еті ауырды. Денесі ауырып, жаны қиналды. Еті ауырмады. а) Жақын адамның ұрысқанын елемеді. ә) Жаны қиналмады. б) Жаны ашымады. Еті қашқан. Тарамыс, салалы, жүдеу. Еті қашты. Арықтады, жүдеді, таралды. Еті қызды. а) Шабытына келді, екпіндеді, қарқындады. ә) Ауыздықпен алысты, шабытына келді, шабысын үдетті. Еті мол.* сөйл. *Пісірілген тамақтың ішіне етті көп қосқан. Етінен ет кесіп берді. Еш нәрсені аямады. Етінен ет кескен де мыңк [былқ] етпейтін. а) Өте шыдамды, мінезі аса салмақты. ә) Без бүйрек. Етінен ет кесіп берсе де. Жанын қаншама қинап, азаптанғанына қарамастан. Етін сыртына тепті. Ыза кернеп, терісіне сыймады, түгі сыртына шықты. Еті ояз. Арық, еті таралған. Еті өлді. Әбден үйреніп көндікті, үйренішті болды, мойын ұсынды. Еті сырбаз. Жас малдың дәмді еті. Еті сіздікі, сүйегі біздікі.* этн. *Жас баланы оқуға берерде ата-анасы*

тарапынан айтылатын, тәрбиелеуге ризашылықтарын білдіретін сөз. Еті тірі. Қолынан әр нәрсе келетін, ширақ, етті, тысық. Еті тірілді. Пысыды, ширақ тартты. Еті тігіркенді. Жиіркенді. Еті үйренді. Әдетке айналып, көндікті, үйреніп кетті.

ЕТ= ет. **1.** *Істеу, қылу, жасау.* **2.** *Еліктеуіш сөздердің жетегінде қолданылып, мағына үстейтін көмекші етістік.*

ЕТАСЫМ: *етасым уақыт.* этн. *Асқан ет пісетіндегі уақытты білдіретін халықтық өлшем.*

ЕТБАЛҒА зат. *Қаракесек етті қураға арналған асүйлік балға.*

ЕТБАЛТА зат. *Еттің ірі сүйектерін шабуға арналған асүйлік кішкене балта.*

ЕТБЕТТЕ= ет. сөйл. **Етнемте.**

ЕТБЕТПЕН үст. сөйл. **Етнемінен.**

Егбетінен түсті. *Бетін жерге қарата сұлап түсті, сұлап жатты.*

ЕТБИДАЙ зат. *кәс. Бидайдың дәні қата бастаған кез.*

ЕТЕЙ= ет. *Ет алу, қоңаю, толу, семіру.*

ЕТЕЙТ= ет. *Ет алдырту, қоңдандыру, семірту.*

ЕТЕЙТУ *Етейт етістігінің қимыл атауы; семірту.*

ЕТЕК зат. **1.** *Киімнің төменгі жақ шеті.* **2.** *Тау, өзеннің төменгі жағы.* **3.** *ауыс. Төрге қарама-қарсы жақ, төмендеу жер.*

Етегі ашылды. *а) Абуыры көрінді. ә) Құлкі болды, ұятқа қалды. Етегі елпі, жеңі желпі.* *а) Қауіп-қатерді ойламайтын, бейма. ә) Жеңіл-желпі кінген. б) Барын салатын, жаны қалмайтын (адам). Етегі жасқа толды. Қорлық көрді, зар еңіреді. Етегі кірлі болды. Бала көтерді, екіқабат болды. Етегі қанамады. Бала көтермеді, перзенті болмады. Етегін аспаған. Күйеуінің көзіне шөп салмаған, ешкіммен көңілдес болмаған. Етегін [көтін] ашып күлді. қарап. Масқара қылды, мазақ етіп күлді. Етегін басты. Асың-асты, абдырап қалды, шөгіп отырып қалды. Етегіне басын салды. Құзырына бас құрды, жалынды. Етегіне жармасты. а) Біреумен лажсыз көңіл қосты, еріксіз тұрмысқа шықты. ә) Жабысып қалмады, айырылмады. б) Аяқтан алды, қастық істеді, қатер төнді. Етегінен айырылмады. Соңынан қалмады, жабысып алды. Етегінен алды. Кедергі келтірді, алға бастырмады. Етегіне намаз оқыған. Ешкіммен бөтен жүрісі болмаған, күнәсыз, пәк. Етегіне намаз оқып жүр ме еді? Күнәсіз таза жүр деп не едің деген мағынада. Етегінен басты [тартты]. Кейін тартпақтан, кедергі жасап отырды. Етегінен қағынған. Жеңіл мінезді, бұзық жолға түскен. Етегінен тартты. Кесір жасады, жолын бөгеп, қыянат етті. Етегінен ұстады. а) Соңынан ілесті, артынан қалмады. ә) Қол ұстасып қосылуға бел байлады, тұрмысқа шықты, күйеуге тиді. Етегінен ұшынды. Жігіт-желелдікке беріліп, жеңіл жүріспен әуейленді. Етегіне оралды. Жабысып алып, соңынан қалмады. Етегіне от тигендей. Қатты қорықты, шошыды. Етегіне сөзжа қылды. кекесін. Ақпейіл болансып, еш күнәлі болмағансып жүрген суық жүрісті, арам қылықты кісі туралы айтылады. Етегіне сүрініп жатты. Шаруа басып, қолы босамады. Етегін желшінбеді. Ар-ұятын ойлады, ақылға келді. Етегін көрді. Жақындасты, көңілдес болды, ашына болды. Етегін төсек, жеңіл жастық қылды. Қар төсеніп, мүз жастанды, қыын-қыстауды бастан өткерді, жанын аямады. Етегінің желі бар. Жеңіл мінезді, жеңіл жүрісті. Етегі сынып жүр. Әйел адамның етеккірі келіп жүр. Етегі таза. Бұзық жүрісі жоқ, күнәдан пәк, адал. Етек алды. жағымсыз. Кең тарады, жайылды. Етек аралас.*

Екіқабат болған, аяғы ауыр болып қалған. **Етек жайды.** а) Кеңінен тарады, өріс алды. ә) Тілденді, сұрады. **Етек жапты.** а) Өзіне-өзі келіп, ес жиды. б) Ұятқа қалдырмады, бір сыннан құтқарды, абройы өкелді. **Етек жимады.** Елең құрлы көрмеді, жасқанбады. **Етекке жабысты.** Жалынып-жалмайды, жалыншыты болды. **Етектегі қырга шықты.** б е й н. Еш нәрсесі жоқ адам мақсатына қол жеткізді, беделін өсірді, биіктерден көрінді. **Етектен алды.** Кедергі жасады, бөгет болды, шалғайдан тартты, ілгері бастырмады.

ЕТЕКБАСТЫ зат. Кедергі, бөгет, қарсы әрекет, қиянат.

Етекбасты болды. ә) Көп балалы, жанұялы болды. ә) Үй шаруасынан қолы тимеді, уақыты жетпеді. б) Алысқа бармады, үйден шықпады. **Етекбасты қылды [көрді].** Жұрт кедергісін, тартпағын көрді.

ЕТЕКБАСТЫЛЫҚ зат. Етекбасты болушылық.

ЕТЕКБАУ зат. қолөнер. Туырлық етегіне тағылған жіңішке бау.

ЕТЕК-ЕТЕК сын. Өте, көп, мол.

ЕТЕК-ЖАҒА зат. сөйл. **Етек-жең,**

ЕТЕКЖАЙЛЫҚ зат. жерг. Жеңіл жүріс, жеңісіқойлық.

ЕТЕК-ЖЕҢ зат. 1. Киімнің етегі мен жеңі. 2. Киген киім, үсті-басы.

Етек-жеңді жаздырмайтын суық. Өңменнен өтетін қатты суық, бой жылытпайтын қара суық. **Етек-жеңі жинақы.** Жинақы, ұқыпты. **Етек-жеңі жинаусыз.** Қалтын, күйін өзгертетін түрі жоқ, өзіндік жоқ. **Етек-жеңі кең.** а) Кеңпейіл, ақпейіл, жомарт, қолы ашық, дүниенің бетіне қарамайтын. ә) Өрісі кең, баршылық. **Етек-жеңін жиды.** а) Есін жиды. ә) Шаруашылығы, тұрмысы түзеліп ықшамдалды, өзіне-өзі келді, тәртіпке түсті, жақсарды. б) Жинақы болып, сақтық жасады. в) Шашыраңқы болмай топтасты, жан-жақтағылар жиналды. **Етек-жеңін жимады.** Ештеңеден сескенбеді, елең құрлы көрмеді, именбеді. **Етек-жеңін кең ұстады.** Жайбасарлыққа салынды, етек-жеңін жимады. **Етек-жеңін сыбанды.** Жинақталды, тас-түйін болып дайындалды. **Етек-жеңі шолақ.** Қолы қысқа.

ЕТЖЕНДІ сын. Арық емес, толық. **ЕТЕККӨЙЛЕК** зат. жерг. Әйелдердің белден төмен киетін тыс киімі.

ЕТЕККИІЗ зат. этн. Биіктігі тізеден жоғары белуарға дейін болып келетін, киіз үй іргесін жылғы ұстауға арналған киіз.

ЕТЕККІР зат. мед. <лат. menstruus> Әйел адамның ағзасындағы бала табуға жасы жеткен кезден бастап ай сайын қайталанып отыратын физиологиялық құбылыс; қана, менструация.

Етеккір келді. Бала тууға қабілетті әйелдердің, балиғатқа толған қыздардың жатырынан әр айда қызарған келді, ақты. **Етеккір келіп жүр.** Әйелдердің әр айда болатын табиғи белгісі қайталанып жүр.

ЕТЕКҚҰМАР сын. Жүргіші, нәпсіқұмар, әйелқұмар (ер адам).

ЕТЕКСІЗ сын. 1. Етекті емес, етегі жоқ. 2. ауыс. Кішкене.

ЕТЕКСІЗДЕУ сын. Етегі кішілеу.

ЕТЕКТАС зат. кәс. Қортпа ауының астыңғы көңейіне арасы 4-5 метр сайын байланған тас.

ЕТЕКТЕ¹= ет. Етекке салып жинау.

Етектен тапты. Табысты көп тапты.

ЕТЕКТЕ²= ет. Таудың етек жағымен жүру; төмендеу, еңістеу.

ЕТЕКТЕЙ сын. 1. Етек сияқты. 2. ауыс. Жайылыңқы, жалтақ. 3. ауыс. Үлкен, көлемді.

ЕТЕКТЕЙ-ЕТЕКТЕЙ сын. Айтарлықтай үлкен, көп-көлемді.

ЕТЕКТЕЛ= ет. Етекке салыну.

ЕТЕКТЕЛУ Етектел етістігінің қимыл атауы.

ЕТЕКТЕМЕ зат. этн. Түйенің үстіндегі жүк оның бүйіріне тимес үшін арнайы жасалған жазы жондығының төменгі жиектемесі (етек).

ЕТЕКТЕН¹= ет. 1. Етек салыну. 2. Төмендеу, еңістеу.

ЕТЕКТЕН²= ет. Еңістелу, төмендеу.

2. Жазылу, жайылу.

ЕТЕКТЕНУ Етектен етістігінің қимыл атауы.

ЕТЕКТЕС= ет. 1. Айқасу, жалғасу. 2. Араласу.

ЕТЕКТЕУ¹ сын. Етектегі, төмендеу.

ЕТЕКТЕУ² Етекте¹ етістігінің қимыл атауы.

ЕТЕКТЕУ³ Етекте² етістігінің қимыл атауы.

ЕТЕКТІ сын. 1. Етегі бар. 2. Етек жағы кең, мол (киім). 3. ауыс. Жайылыңқы, жалтақ. **Етекті ел.** Іргелі ел.

ЕТЕКТІЛЕУ сын. 1. Етегі кеңдеу. 2. ауыс. Жайылыңқылау, жалтақтау.

ЕТЕНЕ сын. 1. Тым жақын, бірге өсіп, біте қайнаған. 2. Бар ықыласымен, бірге, қоян-қолтық. 3. Әбден, жете, мейлінше.

Етене араласты. Тым жақын, қоян-қолтық қарым-қатынаста болды. **Етене бауыр [туыс].** Ең жақыны, бірге туғаны. **Етене болды.** Жайдарыланды, көңілі түсті, ашық-жарқын көңіл білдірді. **Етене болып кетті.** Әбден араласып, сіңісіп кетті, үйреністі, жақындасты. **Етене дос.** Жандай дос, өте тату жолдас. **Етене жақын.** Аралас-құралас тұратын, өте жақын.

ЕТЕНЕЛЕН= ет. Еті үйрену, бауыр басу.

ЕТЕНЕЛЕНДІР= ет. Етене ғып үйрету, бауыр бастырту.

ЕТЕНЕЛЕНДІРУ Етелендір етістігінің қимыл атауы.

ЕТЕНЕЛЕНУ Етенелен етістігінің қимыл атауы.

ЕТЕНЕЛЕС сын. Тым жақын, біте қайнасқан.

ЕТЕНЕЛІК зат. Етене болушылық, ықыласы түсушілік, бауыр басушылық.

ЕТЕЮ Етей етістігінің қимыл атауы; ет алу, семіру.

ЕТЖАШЫРАҚ: етжапырақ бадан. өс. <лат. bergenia crassifolia> Биіктігі жарты метрге дейін жететін, тасжарған тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЕТЖЕЙДЕ: етжейде дос. Ең жақын, сырлас, істес адам.

ЕТЖЕҢ сын. 1. Жуан, толық, етшен. 2. Семіз, толық.

Етжеңнен айырылды. Арықтады, жүдеп кетті.

ЕТЖЕҢДЕУ сын. Еттілеу, толықтау, семіздеу.

ЕТЖЕҢДІ сын. 1. Жуан, етшен. 2. Семіз, толық.

ЕТЖЕҢДІЛЕУ сын. Семіздеу, жуандау, толықтырақ.

ЕТЖЕҢДІЛІК зат. Етжеңді болушылық, семіздік, толықтық.

ЕТЖЕҢДІРЕК сын. 1. Жуандау, еттілеу. 2. Семіздеу, толықтау.

ЕТКЕЛ сын. Етжеңді, қоңды, етейген, жуан.

ЕТКЕНШАЙ зат. жерг. Үлкен шыныға, кесеге құйып, май, тұз салып ішетін қаймақты

шай (ұйғыр халқымен көрші тұратын жерлерде айтылады).

ЕТКОМБИНАТ зат. Етке өткізетін малды қабылдап, сойып, ет өнімдерін шығаратын кәсіпорын.

ЕТКӨЙЛЕК зат. сөйл. Киім ішінен денеге кийлетін жеңіл, жұқа ішкіім.

Еткөйлек дос. Ең жақын, ежелгі дос.

ЕТКӨРПЕ зат. Жерге төселмейтін, тек үстіге жабатын көрпе.

ЕТКҮРКЕ зат. жерг. Шошала, шолан.

ЕТКІЗ= ет. Істету, қылдыру, жасату.

ЕТКІЗУ Еткіз етістігінің қимыл атауы.

ЕТҚАЙНАТЫМ: етқайнатым уақыт. Қазанға салған ет қайнайтұндай уақытты білдіретін халықтық өлшем.

ЕТҚАПТАР зат. этн. Ет сүрленіп болған көктем айларының бас кезінде арсадағы етті түсіріп қапқа салушылық.

ЕТҚОР сын. Ет жегісі келіп тұратын, етқұмар.

ЕТҚОРЕКПІ сын. Етпен қоректенетін, ет жеп күн көретін.

Етқоректі жануарлар. зоол. **Етқоректілер.**

ЕТҚОРЕКТІЛЕР зат. зоол. Жылықанды омыртқалылардың етімен қоректенетін жануарлар.

ЕТҚЫЗУЛЫҚ зат. Алғашқы беттегі пәрмен, әуелгі ектің.

ЕТ-МАЙ зат. Еті мен майы.

Ет-май жібермеу. Бауыздалған малдың терісін сытырғанда оған ешбір артық зат қоспай, ет-майды таза күйінде ажыратып алу.

ЕТМАЛ мод. жерг. Ықтимал, мүмкін.

ЕТ-МЕТ зат. Ет және сол сияқтылар.

ЕТПЕ: дүрс [дүңк] етпе [етпелік]. Қоңқ етпе, дөкір мінезді (адам).

Үп етпе. Әлсіз соққан, үп еткен.

ЕТПЕЛЕ= ет. сөйл. **Етпелме.**

ЕТПЕЛЕКТЕ= ет. Етпелінен құлай жаздау. **ЕТПЕЛЕКТЕТ**= ет. Етпелінен құлай жаздау.

ЕТПЕЛЕКТЕУ Етпелекте етістігінің қимыл атауы.

ЕТПЕТТЕ= ет. Бетін жерге қарата жату.

ЕТПЕТТЕТ= ет. Бетін жерге қарата жатқызу.

ЕТПЕТТЕТУ Етпеттет етістігінің қимыл атауы.

ЕТПЕТТЕҢКІРЕ= ет. Сәл етпеттей түсу.

ЕТПЕТТЕҢКІРЕУ Етпеттеңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЕТПЕТТЕУ Етпетте етістігінің қимыл атауы.

ЕТПЕТИНЕН үст. Бетін жерге қаратып жатқан қалпы.

Етпелінен түсті [құлады, жығылды]. Бетін жерге қарата құлады.

ЕТПІСІРІМ: етпісірім уақыт. Асқан ет пісетіндей уақытты білдіретін халықтық өлшем.

ЕТПІСІРІМ: етпісірім уақыт. сөйл. **Етпісірім.**

ЕТ-СОРПА зат. Еті мен сорпасы.

ЕТ-СҮЙЕК: ет-сүйек ұны. Белокты-минералды мал азығы.

ЕТ-СҮТ сын. Ет пен сүт беретін жануарларды өсіру және қолданумен байланысты.

ЕТСІЗ сын. 1. Ет болмау, етті емес.

2. Еті аз, ашаң, арық.

ЕТСІЗДЕУ сын. Еті аздау, арықтау, ашаңдау.

ЕТСІЗДІК зат. Етсіз болушылық, еті аздық, ашаңдық.

ЕТСІРЕ= ет. Етті аңсау, ет жегісі келу.

ЕТСІРЕТ= ет. Етті аңсату.

ЕТЦИРЕТУ *Етцирет етістігінің қимыл атауы.*

ЕТЦИРЕУ *Етцире етістігінің қимыл атауы.*
ЕТТАРТҚЫШ зат. *Негізінен етті турап майдалауға арналған электрлі жетегі бар немесе қолмен айналдыратын құрал.*

ЕТТЕ= ет. *Сойылған малдың терісін іреу.*
ЕТТЕЙ сын. 1. *Ет сияқты, ет түстес.*
2. ауыс. *Дөңгеленген, толық.*

ЕТТЕН= ет. *Толысу, қоңдану, семіріңкіреу.*
ЕТТЕНДІР= ет. *Қоңдандыру, семірту.*
ЕТТЕНДІРУ *Еттендіру етістігінің қимыл атауы.*

ЕТТЕНУ *Еттен етістігінің қимыл атауы.*
ЕТТЕС сын. *Туыстас, жақын.*
ЕТТЕС= ет. *Теріні іреуге көмектесу.*

ЕТТЕУ *Етте етістігінің қимыл атауы.*
ЕТТҮМСЫҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. <proboscidea> *Қазіргі жануарлардан тіл ғана жататын, жойылып кеткен сүтқоректілер отряды.*

ЕТТІ сын. 1. *Еті бар, етсіз емес.* 2. *Еті мол, еті көп.* 3. ауыс. *Жуан, етжеңді, семіз.* 4. ауыс. *Үлкен, көлемді.*

Етті мал. *Еті мол төрт түлік түрі. Етті саңырауқұлақ.* өс. *Ақ саңырауқұлаққа өте ұқсас, басының төменгі жағы алқызыл-қоңыр немесе қызыл қоңыр түсті болып келетін, қықанды орманда өсетін ұлы саңырауқұлақтың бір түрі.*

ЕТТІ-ЕМДІ сын. жерг. *Етжеңді, толық.*
ЕТТІ-ЖЕҢДІ сын. сөйл. *Етжеңді.*
ЕТТІ-ЖҮНДІ сын. *Еті де, жүні де мол.*
ЕТТІК¹ зат. *Сойылған малдың, соғымның етін сақтайтын салқын үй, етхана, кілет.*

ЕТТІК² сын. *Етке тән сипат.*
ЕТТІК³ зат. кәс. *Қармақтың тілі.*
ЕТТІ-ҚОҢДЫ сын. *Еті мол, бітімі зор, қоңы бар, семіз.*

ЕТТІЛЕУ сын. *Еті молдау, толығырақ, жуандау.*
ЕТТІЛІК зат. *Еті молдық, кесімі үлкендік.*
ЕТТІ-МАЙЛЫ сын. *Еті мен майы мол.*
ЕТТІ-МАЙЛЫЛЫҚ зат. *Ет пен майы мол болушылық.*

ЕТТІР= ет. *Істеттіру, жасаттыру.*
ЕТТІРЕК сын. *Еті молырақ, етжеңділеу, семізрек.*

ЕТТІРУ *Еттіру етістігінің қимыл атауы.*
ЕТТІ-СҮТТІ сын. *Еті мол, сүті мол.*
ЕТУ *Ет етістігінің қимыл атауы; істеу, қылу, жасау.*

ЕТУШІ зат. *Істеуші, орындаушы, жасаушы.*
ЕТХАНА зат. *Ет сақтау үшін шошаланьң ішінен кереге, шимен бөлінген орын немесе арнайы салынған бөлме, кілет.*

ЕТШАПҚЫ зат. *Ет шабуга арнап жасалған дөңгелек жүзді құрал, қолбалта.*
ЕТШЕ үст. *Етке ұқсап, ет сияқтанып.*
ЕТШЕҢ сын. *Етжең (етті, толық, жуан, семіз).*

ЕТШЕҢДЕ= ет. *Етжеңдеу, етті болу, жуандау, семіру.*
ЕТШЕҢДЕН= ет. *Семіріп жуандану, еттену.*

ЕТШЕҢДЕНУ *Етшеңден етістігінің қимыл атауы.*
ЕТШЕҢДЕУ¹ сын. *Толықтау, жуандау, семіздеу.*

ЕТШЕҢДЕУ² *Етшеңде етістігінің қимыл атауы.*
ЕТШЕҢДІК зат. *Етжең болушылық, толықтық, семіздік.*

ЕТШ зат. сөйл. *Қасашы, ет сатушы.*
ЕТШЛ сын. *Ет-ет деп отыратын етқұмар, қызылжанды.*

ЕТИК зат. *Былғары не резеңке сияқты материалдардан тігілетін қонышты аяққийм.*

Етігімен су кешті. *Қиын-қыстау күнді бастан өткерді. Етік басы.* *Аяқтың башпайлары мен мойынын қауып ұстап тұратын бөлігі. Етік жамаушы. Етікші, етік жөндеуші.*

ЕТИКЕЙ зат. *Шағын, кішкене етік.*
ЕТИКҚАЛЫП зат. кәс. *Етікшілердің етікті керек формаға салып тігугі үшін қолданатын ағаштан арнайы жасаған қалыбы.*

ЕТИКМАЙ зат. *Етік майлайтын май.*
ЕТИК-МЕТІК зат. *Етік және басқалары.*
ЕТИКТЕЙ сын. *Етік сияқты.*
ЕТИКТІ сын. *Етігі бар, етік киген.*

ЕТИКТІК сын. *Етік тігуге жететін, соған жарайтын.*
ЕТИКШЕҢ үст. *Етік киген күйінде, етігімен.*
ЕТИКШІ зат. *Етік және басқа аяққийм тігетін ісмер, шебер адам.*

ЕТИКШІЛІК зат. *Етікші болушылық, етік тігуді кәсіп етушілік.*
ЕТИКШІШЕ үст. *Етікші тәрізденіп, соған ұқсап.*

ЕТІЛ= ет. *Істелу, жасалу.*
ЕТІЛУ *Етіл етістігінің қимыл атауы.*
ЕТИС зат. лингв. *Қимыл-әрекетке, іске субъект мен объектінің қатынасын білдіретін етістікке тән грамматикалық категория.*

ЕТИС= ет. *Қосыла істесу, жасасу.*
ЕТИСТІК зат. лингв. *Заттың қимылы мен іс-әрекетін білдіретін сөз табы.*

Етістіктің рай категориясы. лингв. *Сөйлеушінің іс-әрекетке көзқарасын, іс-әрекеттің шындыққа, болмысқа қатысын білдіретін грамматикалық категория. Етістіктің шақ категориясы.* лингв. *Іс-әрекеттің болу мезгілін, сөйлеп тұрған уақыт арасындағы қарым-қатынасты білдіретін грамматикалық категория.*

ЕТИСТІКСІЗ сын. *Етістік қатыспаған, етістігі жоқ.*
ЕТИСТІКТІ сын. *Етістігі бар, етістік тіркескен.*

ЕТИСУ *Етіс етістігінің қимыл атауы.*
ЕУ од. *Біреудің назары тікелей өзіне аудару үшін айтылатын ишарат сөз.*
ЕУАЗИЯ зат. *Солтүстік жарты шардағы Еуропа мен Азиядан құралатын ең ірі материк.*

ЕУАЗИЯЛЫҚ сын. *Еуразияға тән, қатысты.*
ЕУАЗИЯШЫЛДЫҚ зат. коғ.-саяси. *XX ғ. 20-жылдары ресейлік эмигранттар арасында пайда болған тарихи-мәдени концепция және оның негізінде қалыптасқан қоғамдық-саяси ағым.*

ЕУРО [ағыл. euro] зат. *Еуропалық одаққа мүше елдерге арналған бірыңғай еуропалық валюта.*

ЕУРОАЙМАҚ зат. экон. *Еуропа елдеріне ортақ ақша айналымы – еуро енгізілген арнаулы аймақ.*

ЕУРОАКЦИЯ зат. экон. *Еуронарықтан сырт елдерге шығарылатын акция.*
ЕУРОБОҢА зат. қаржы. *Американ доллары, неміс маркасы және басқа да валюталар түрінде шығарылатын ұзақ мерзімді заем.*

ЕУРОБОНД зат. *Бағалы қағаз түрі.*
ЕУРОВАЛЮТА зат. экон. *Еуропа банкілері бірінің басқа елдің банкісіне жергілікті валютамен салынған ақшалай қаражаты.*

ЕУРОМОДЛЛАН зат. экон. *АҚШ аумағынан сырт (міндетті түрде Еуропа емес) жерлерінде қолданылатын америка доллары.*

ЕУРОДЕПОЗИТ зат. экон. *Еуропа елдерінің валютасы түріндегі депозит.*

ЕУРОЖӨНДЕУ зат. к. ұр. *Ғимараттар мен үймереттерді заманауи халықаралық тәжірибеде қолданылатын, еуропалық талаптар мен нормаларға сай жөндеудің түрі.*

ЕУРОНЕСИЕ зат. экон. *Капиталистік елдердің ірі коммерциялық бактері еуровалюта рыногі ресурстарының есебінен беретін халықаралық қарыз.*

ЕУРОНАРЫҚ зат. экон. *Несие капиталдарының халықаралық нарығы.*
ЕУРОНОТА зат. экон. *Шетелдің қаржы нарықтарында қайсыбір еуровалюта түрінде орналастырылатын вексель.*

ЕУРООБЛИГАЦИЯ зат. қаржы. *Қарызгер еуронарықта ұзақ мерзімді қарыз алу кезінде шығаратын борышқорлық міндеттеме; купондық облигациялар түріндегі бағалы қағаз.*

ЕУРООДАҚ зат. саяси. *Еуропа елдерінен құрылған саяси-экономикалық одақ.*
ЕУРООРТАЛЫҚТЫҚ зат. филос. *Философия мен мәдениеттанудағы адамзат өркениеттілігінің басты құндылықтары тек Батыс Еуропада қалыптасты дейтін ұстаным.*

ЕУРОПА [грек. Europa] зат. геогр. *Азияның (Еуразия материгінің) батыс бөлігіндегі құрлық.*

Еуропа әлеуметтік қоры. <ағыл. Euro-pean social fund> *Еуропа қоғамдастығының жұмыспен қамту проблемасын шешуге арналған қоры. Еуропаға табынушылық.* стиль. *Еуропа мәдениетін басқалардан жоғары қойып, ғылымның, техниканың, өнердің, философияның және т. б. мәдениет салаларының шынайы көрінісі тек Еуропада ғана дамыды дейтін пікірді ұстанатын тұжырымдама.*

Еуропа кеңесі. *Демократиялық принциптер, адам құқық мәселелері, гуманитарлық және әлеуметтік-экономикалық байланыстар, мәдениет т.б. салалардағы іс-әрекеттер, мәселелер қаралатын әлемдегі беделді халықаралық ұйымның бірі.*

Еуропа қара күзені. зоол. <лат. mustela lutreola> *Дене тұрқы 36-42 см, салмағы 1,1 кг-дай, жүні біркелкі үлгілдек, қара қоңыр, қызғылт-қоңыр түстес, алқымында, астыңғы және үстіңгі еріндері мен төсінде ақ дағы болатын сусар тұқымдасына жататын мамық терілі аң.*

Еуропа қоғамдастығы. <ағыл. European communities> *Батыс Еуропа елдерінің біріккен тобы.*

ЕУРОПАЛАН= ет. *Еуропа тіршілігіне, соның әдеті мен салтына, мәдениетіне бейімделу.*
ЕУРОПАЛАНУ *Еуропалан етістігінің қимыл атауы.*

ЕУРОПАЛЫҚ сын. *Еуропаға тән, Еуропаға қатысты. // Еуропа тұрғыны, Еуропадан келген адам.*

Еуропалық ислам кеңесі. *Мұсылмандардың халықаралық ұйымының бірі. Еуропалық нәсіл. Жер бетінде кеңінен тараған терісі ақ, шашы толқынды, денесі түкті, ортоизмді, бет сүйегі мен мирын қыры өте шығынқы, еріндері жұқа болып келетін көне нәсілдердің бірі.*

Еуропалық одақ. *Халықаралық саяси және экономикалық бірлестік. Еуропалық парламент. Еуропалық одақтың өкілдік органы. Еуропалық шытырақ.* өс. <лат. lycopus europaeus> *Биіктігі 25–80 см, жіп тәрізді шырматылған тамырсабағы бар, сабағы жалаңаш, төрт қырлы, жапырағы ұзынша – эллипс тәрізді, үлгі ақшыл сары түсті өсімдік.*

ЕУРОПАЛЫҚША үст. *Еуропалықтарға ұқсап, еуропалық тәрізденіп.*
ЕУРОПАЛАМЕНТ зат. *Еуроодақ елдерінің ортақ парламенті.*

ЕУРОЦЕНТРИСТІК сын. *Еуропа мәдениеті мен ғылым-біліміне, көзқарасына, ойлауына сүйенген, еуропалық ұстанымды негізге алған.*

ЕУРОПАША үст. *Еуропалық адамша, Еуропа тұрғыны тәрізденіп.*

ЕУРОПИЙ [ағыл. Euporium] зат. хим. *Периодтық жүйенің III тобында орналасқан химиялық элемент (Eu).*

ЕФРЕЙТОР [нем. Gefreiter] зат. әск. **1.** *Кіші сержант пен солдаттың аралығындағы әскери шен, атақ.* **2.** *Ефрейтор шеніндегі солдат.*

ЕЪ од. *Қоңіл-күй, реніш, талас, күйініш пен өкінішті білдіретін ишарат сөз.*

ЕЪЕ од. *Көтеріңкі қоңіл күйін, таңдануды білдіретін ишарат сөз.*

Еһе десті. *Уәделесті, келісті.*

ЕЪЕ-ЕЪЕ од. *Әр алуан қоңіл күйін білдіретін ишарат сөз.*

ЕЪЕЛЕ= ет. *Еһ-еһ деп қайталап айта беру.*

ЕЪЕЛЕС= ет. **1.** *Ерегісу, таласын-тартысу.*

2. *Бас қосып бірігу, бір-біріне көмектесу, ынтымақтасу.*

ЕЪЕЛЕСУ *Еһелес етістігінің қимыл атауы.*

ЕШ есім. **1.** *Түк жоқ, еш нәрсе болмау деген мағынадағы болымсыз есімдік.* **2.** *Ешбір, түк, ешқандай.* **3.** *Мүлдеп, тіптен де.* **4.** *Болымсыздық есімдіктің бірінші сымары.*

Еш болды. *Зая кетті. Еш болмаса.* *Ең құрыса, тіптен, түк болмаса.* **Еш нәрсе.** *Ештеңе, дәнеңе, түк те.* **Еш нәрседен [ештеңеден]** *хабарсыз.* *Қаннен қаперсіз, алаңсыз, бейқам.* **Еш нәрсе құрай алмады.** *Қанша жинаса да бір нәрсеңіз басын біріктіре алмады.* **Еш уақта.** *сөйл.* **Еш уақытта.** *Еш уақыт.* *Ешбір кезде, ешқашан.* **Еш уақытта.** *Ешбір кезде, ешқашан да.* **Ештен кеш жақсы.** *Игіліктің ерте-кеш жоқ.*

ЕШБІР есім. *Ешқандай, бірде-бір.*

ЕШБІРЕУ есім. *Ешбір адам, ешкім.*

ЕШБІРІСІ есім. сөйл. **Ешқайсысы.**

ЕШЕК зат. *Домбыраның тиегі.*

ЕШЕКМИЯ зат. сөйл. **Есекмия.**

ЕШЕН зат. сөйл. **Ишан.**

ЕШКІ зат. **1.** *Үлкендігі қойдай, мүйізді ұсақ мал және оның ұрғашысы.* **2.** *зоол.* <лат. sarга hircus> *Мүйізқұстылар тұқымдасына жататын жұптыяқты, күйіс қайыратын жануар.*

Ешкі бас. **а)** *Кішкене шақша бас.* **ә)** *сөйл.* *Ақысыз жеңілтек.* **Ешкі болсын, теке болсын, балаларға сүт болсын.** *Не болса ол болсын, пайдасы тисе болғаны.* **Ешкі жүні бөртеде [бөрте].** *фольк.* *Байырғы, көне заманда деген мағынаны білдіретін, ертегінің басталуында қайталанып отыратын сөз.* **Ешкі мәтек.** *Бастан шертіп ұнай алудың жеңіл түрі.* **Ешкінің асығындай.** *Кішкентай, шүйкімдей.* **Ешкінің құйрығы көкке жетер.** *Мүмкін емес нәрсе.* **Ешкінің қылды айранын бермеу.** *Тұқтатырмау.* **Ешкі сақал.** *Шошайған селдір, шоқ сақал.* **Ешкі сүті.** *тамақ.* *Ас қорытуға жеңіл, аса бағалы сүт өнімі.*

ЕШКІБЕТТЕНІП үст. *Бет-әлпеті қушық, тайқы сияқтанып.*

ЕШКІБҰРШАҚ зат. өс. *Гүлінің түсі көк, бұршағы салбырап тұратын көпжылдық шоп.*

ЕШКІБҮЛДІРГЕН зат. өс. *Сабағында жидегі бар аласа бойлы, жапырақты өсімдік.*

ЕШКІДЕЙ сын. **1.** *Ешкі сияқты.* **2.** *ауыс. Кішігірім, ұсақ.*

Ешкідей секендеді. *Желтілдеді, елтілдеді.* **Ешкідей үркіді.** *Селт етті, шошынды.*

ЕШКІЕМЕР¹ зат. зоол. <лат. agamidae> *Құйрығын қайқайтып жүретін, батпақты, құмды жерде өмір сүретін кесірткенің бір тұқымдасы.*

ЕШКІЕМЕР² зат. зоол. *Солтүстік Америкадағы кішкентай құс.*

ЕШКІЕМЕРДЕЙ сын. *Ешкімер сияқты.*

ЕШКІЖАҒЫРАҚ зат. өс. *Сәлбен өсімдігінің түрі.*

ЕШКІКӨЗДЕНІП үст. *Ежірейе, тікірейе қарап.*

ЕШКІҚОҢЫРАУ зат. өс. **Шеңгел.**

ЕШКІҚОТЫР зат. мед. *Теріде болатын жұрқалы қышыма аурудың бір түрі.*

ЕШКІҚҰЙРЫҚ зат. өс. жерг. **Сәбіз.**

ЕШКІ-ЛАҚ зат. *Ешкі мен лағы.*

ЕШКІЛБАЙ зат. өс. жерг. *Ешкі асығы.*

ЕШКІЛП сын. *Ешкісі көп, ешкісі бар.*

ЕШКІЛІК зат. зоол. жерг. *Ешкіше дыбыс шығаратын құс.*

ЕШКІМ есім. *Ешбіреу, еш адам, ешбір жан.*

Ешкімге бетін қақтырмады. *Ешкімге тигізбеді, ерік берді, өз дегенімен жүргізді, қарсы келтірмеді.* **Ешкімге иіліп-бүгілген жоқ.** *Ешбір адамның алдында өзін төменшіктеткен жоқ, құл болған жоқ.* **Ешкімді ілестірмеді.** *Бәрінен озды.* **Ешкімнің ала жібін аттамады.** *Жан баласына қиянат жасамады, бұрауын алмады.* **Ешкімнің қазанын сындырған жоқ.** *Біреудің отбасын бұзған емес; бүлік салған жоқ.*

ЕШКІМАЙ зат. *Ешкінің асығы.*

ЕШКІМІЯ зат. өс. *Ешкі сүйісінің жейтін дәмді ащы өсімдік, сылдыршоп.*

ЕШКІӨЛМЕС зат. өс. *Мал азықтық маңызы бар, құмды жерлерде өсетін шөптесін өсімдік.*

ЕШКІСАБАҚ зат. өс. *Биіктігі бір, бір жарым метр боп өсетін, майлы жемісті бұта, бадамның түрі.*

ЕШКІСАСЫР зат. өс. *Ешкі малы ұнатып жейтін, жағымсыз иісті, биіктеу боп өсетін құрайдың бір түрі.*

ЕШКІСІЗ сын. *Ешкісі жоқ.*

ЕШКІТАЛ зат. өс. <лат. salix songarica> *Басқа ағаштардай діңі болмайтын, ши секілді түбінен бірнеше ақ шитая боп өсетін бір түр сәмбіленген құба тал; жоңғар талы.*

ЕШКІШЕ үст. *Ешкі тәрізденіп, ешкіге ұқсап.*

ЕШКІШЕК зат. зоол. *Байғыздан кішірек түр құсы.*

ЕШКІШӨП зат. өс. *Зиренің қара қоңыр түрі.*

ЕШҚАЙДА есім. **1.** *Еш жаққа, еш тарапқа.*

2. *Еш жерде, еш елде.*

ЕШҚАЙДАН есім. *Ешбір жақтан, еш тараптан.*

ЕШҚАЙСЫ есім. сөйл. *Ешбірі, ешкімі, ешқайсысы.*

ЕШҚАЙСЫСЫ есім. *Ешбірі, ешкім, ешқайсы.*

ЕШҚАНДАЙ есім. *Ешбір, бірде-бір, дәнеңе, түк те.*

ЕШҚАШАН есім. *Еш уақытта, ешбір кезде де.*

ЕШМЕК зат. сөйл. **Ешкілбай.**

ЕШТЕМЕ есім. *Ештеңе, еш нәрсе, дәнеңе, түк те.*

ЕШТЕҢЕ есім. *Ештеме, дәнеңе, еш нәрсе.*

// филол. *Шынайы нақтылықты немесе болмысты мойындамай, жоққа шығаратын ілімдер категориясы.*

Ештеңені мандыға алмады [мандытқан жері жоқ]. *Шаруаны, істі ойдағыдай атқара алмады, қолынан ештеме келмеді.* **Ештеңесі [түгі] құрамайды.** *Ешбір зиян көрмейді, түгі де кетпейді.*

ЕШТЕҢКЕ есім. сөйл. **Ештеме.**

ЕШПР= ет. сөйл. **Есіру.**

ЕШПРУ *Ешп етістігінің қимыл атауы.*

Ё

ЁЛҚА ор. зат. сөйл. *Жаңа жылдық шырша.*

ЁЛҚАДАЙ сын. *Ёлка сияқты.*

ЁЛҚАЛЫ сын. сөйл. *Ёлкасы бар.*

ЁЛҚАСЫЗ сын. *Ёлкасы жоқ.*

Ж

Ж лингв. **1.** *Қазақ әліпбиінің дауыссыз дыбысты білдіретін сегізінші әрпі.* **2.** *Тіл алды, жайылма жазуының ызың (фрикатив) ұ дауыссыз ұяң дыбыс.*

ЖА¹ од. сөйл. **Жә.**

ЖА² шыл. жерг. *Не, немесе, я.*

ЖАБА¹ зат. жерг. *Саятқа шыққанда қыран құсты ұстау үшін торлап, шаңырақ тәрізді етіп жасалған құрал.*

ЖАБА² зат. жерг. *Кішірек жылқы.*

ЖАБА³ *жаба тастау* м. у. з. *Әдетте, оң қолдың қағысынсыз, сол қолдың қағысынсыз, сол қолдың саусақтарының күшімен ғана жасалатын домбыра тарту тәсілі.*

ЖАБАҒЫ¹ зат. *Алты ай мен бір жас аралығындағы ересек құлын.*

ЖАБАҒЫ² зат. *Қой мен түйенің көктемде қырқып алған, суық маусымда өскен, ұйысқан жүні. // Бір-біріне жабысып, тұтасып қалған, ұйысқан.*

Жабағы бұлт. *Қарабауыр ала-шұбар бұлт.*

Жабағы жүн. *Қылышқ жүнді қойдың, түйенің ұйысқан қысқы жүні.*

Жабағы күпі. *э. т. н. Салқын мезгілде киетін, жеңіл әрі жылы сырт киім түрі.*

ЖАБАҒЫ³ зат. *Қой жүнінің астына шүберек мата салып, сыртып тіккен жабдық.*

ЖАБАҒЫ⁴ зат. *Тоқымның іштігі.*

ЖАБАҒЫДАЙ¹ сын. *Тұтасып, ұйысып қалған, жабағы жүн сияқты.*

ЖАБАҒЫДАЙ² сын. *Жабағы құлын-тай сияқты.*

ЖАБАҒЫЛАН= ет. *Кірігіп, тұтасып, ұйысып қалу, ұйақталу, жырымдану.*

ЖАБАҒЫЛАНУ *Жабағылан етістігінің қимыл атауы.*

ЖАБАҒЫЛАУ сын. *Жабағыға жақындау.*

ЖАБАҒЫЛЫ¹ сын. **1.** *Жабағысы бар, жабағы ілескен.* **2.** *Жабағы салынған.*

ЖАБАҒЫЛЫ² сын. *Қысқы, ұйысқан жабағы жүні түспеген (қой я түйе).*

ЖАБАҒЫЛЫҚ¹ зат. *Ұйысқан қалып, күй.*

ЖАБАҒЫЛЫҚ² сын. *Бір жабағыға бағаланатын, бір жабағы тұратын.*

ЖАБАҒЫСЫЗ сын. *Жабағысы жоқ, жабағының қатысынсыз.*

ЖАБАҒЫТАЙ зат. *Құлыннан тай шығар кезеңіндегі жылқы түлігінің жасын білдіретін атау; жабағы.*

ЖАБАҒЫША үст. *Жабағыға ұқсап, жабағы жүніне (ұйысқан).*

ЖАБАЗЫ¹ зат. **1.** *Аттың қамытын мойнына жібермес үшін салатын әбзел түрі (шля).* **2.** *жерг. Күізден, илген теріден жасалған ағашсыз қамыт, киіз қамыт.*

ЖАБАЗЫ² зат. *к. өс. Түйе жазысының айналасына сәндік үшін оюлап, өрнек салып матадан тігілетін, жазының төменгі жиегінен көрініп тұратын қосымша әбзел.*

ЖАБАЙ зат. 1. Қорғасын құйылмаған салмақты асық, кеней. 2. Сақаның өңделгеннен кейінгі салмақты түрі.

ЖАБАЙТАЙ зат. **Жабағы.**

ЖАБАЙЫ сын. 1. Қолға үйренбеген, тағы. 2. Қоғамдық, әлеуметтік жағынан артта қалған мешуе (ел). 3. Жұпыны, жай, қарапайым, дөрекі. 4. Өзінен-өзі өсіп-өніп тұратын, түздік. 5. Көзге қораш. 6. ауыс. Кісіге жуыса алмайтын жасқаншақ, қылашақ. 7. Дөрекі, тұрпайы, жағымсыз.

Жабайы адамдар. Үңгір мен лашықтарда тұрып, аң аулап қана тіршілік еткен адамдар тобы. **Жабайы ара.** зоол. Жәндіктер класының жараққанаттылар отрядының жабайы аралар тұқымдасының бір түрі. **Жабайы банкив тауығы.** зоол. Тауық тәрізділер отрядына жататын құстардың жабайы тауық немесе бұта тауығы. **Жабайы бидай.** а) Масағы сынғыш бидай түрі. ә) жерг. Былтыр еккен бидай орнына келесі жылы екпей-ақ шыққан бидай. **Жабайы борыққамыс.** өс. <лат. *saccharum spontaneum*>. Қазақстанда таралған астық тұқымдасы, борыққамыс туысына жататын өсімдік. **Жабайы жүзім.** бот. <лат. *vitis vinifera*> Жүзім тұқымдасына жататын, ағаштанып қатайып кеткен көпжылдық шырмауық. **Жабайы ит.** зоол. <лат. *canis dingo*> Иттер туысына жататын, екінші рет жабайы итке айналған иттер тұқымдасы. **Жабайы қасқыржем.** өс. <лат. *asparagus officinalis*> Лалагүлдер тұқымдасына жататын, биіктігі 70-120 см көпжылдық шөптесін өсімдік. **Жабайы қыша.** өс. <лат. *sinapis*> Шырығүлділер тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдіктер туысы. **Жабайы мінез.** Кісіге жұғымсыз жоқ дөрекі мінез. **Жабайы сарымсақ.** өс. Пиыз тәрізді шөптесін өсімдік. **Жабайы сұр қаз.** зоол. Қаз тәрізділер отрядына жататын ірі денелі құс. **Жабайы шомыр.** өс. <лат. *garphan garphanistrum*> Орам жапырақтар тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік. **Жабайы шөп.** жерг. Далаға шығатын табиғи шөп.

ЖАБАЙЫЛАН = ет. 1. Адам маңынан алыстап, шеттеп, тағылану. 2. Қарапайымданып, жұпыны тарту. 3. Күтімсіз, өз бетімен өніп-өсу. 4. ауыс. Әдептен асып дөрекілену, тұрпайылану, әпербақдану.

ЖАБАЙЫЛАНДЫР = ет. 1. Жабайы еткізу, тағыландыру. 2. Жұпыныландыру, дөрекілендіру, тұрпайыландыру.

ЖАБАЙЫЛАНДЫРУ Жабайыландыру етістігінің қимыл атауы.

ЖАБАЙЫЛАНУ Жабайылан етістігінің қимыл атауы.

ЖАБАЙЫЛАУ сын. 1. Жартылай тағы, жабайырақ. 2. Жұпыны келген, қарапайымдау.

ЖАБАЙЫЛЫҚ зат. 1. Жабайы болушылық, тағылық. 2. ауыс. Анайылық, тұрпайылық. 3. Жұпынылық, қарапайымдылық.

ЖАБАЛ есім. ескікіт. Барлық, жатпай, күллі.

ЖАБАН¹ зат. 1. Қыста мал жататын тепсең жер. 2. жерг. Жайылымға қолайлы, бетегелі от жер.

ЖАБАН зат. этн. Жеңіл арбаны, шананы т.б. жүктерді сүйреуге арналған қамыттың қарапайым түрі.

ЖАБАСАЛМА¹ зат. Асығыста шаңырақ пен уықтан ғана уақытша құрастырылған жолым ұй, киіз күрке, жатпа.

ЖАБАСАЛМА² зат. Қазанға жаба салып, қарып пісірген жатпа нан.

ЖАБАСАЛМА³ зат. Түйе жүнінен немесе қойдың қара жабағысынан жасалған сырт киім.

ЖАБАСАЛМА зат. этн. Милықшығармай, басқа іле салатындай етіп тігілген басқим түрі.

ЖАБАТАЙ зат. жерг. **Жаба**².

ЖАБАУ сын. сөйл. Желеу.

ЖАБАУРА = ет. сөйл. Жабырқау.

ЖАБАУРАУ Жабатура етістігінің қимыл атауы.

ЖАББАР [ар. *جبار*] зат. Алла Тағала есімінің бірі.

ЖАБҒҰ зат. көне. Түрік қағанатында болған 28 дәрежелі әскери-әкімшілік қызмет сатысы жүйесіндегі қаған мен ұлықтан кейінгі лауазым.

ЖАБДАН зат. жерг. Ашық алаңқай, жазық жер.

Жабдан алу. Көмек сұрау, жылу жинау. **Жабдан киіз.** Бояусыз, түрсіз киіз.

ЖАБДАН = ет. Керек-жарақпен қамдану, әзірлену.

ЖАБДАНУ Жабдан етістігінің қимыл атауы.

ЖАБДУ Жабды етістігінің қимыл атауы.

ЖАБДЫ = ет. жерг. 1. Керек-жарақ мүлкіті, затты дайындау, әзірлеу (қамдау). 2. ескікіт. Жасану.

ЖАБДЫҚ¹ зат. 1. Керек-жарақ, әртүрлі құрал-сайман, өзбел. 2. Үй ішінің дүние-мүлкі. 3. Түрлі тетік, бөлшек. 4. Іске қажетті нәрсе, бұйым. 5. Қару-жарақ, құрал. 6. Өлікті шығаруға кететін мал-мүлік, керек-жарақ. 7. Әрекет-іс алдындағы әзірлік, дайындық, қам.

Жабдығын сайлау. Керек-жарағын даярлады. **Жабдықтарды жетілдіру.** Жабдықтардың функциялық қасиеттерін, пайдаланудағы сенімділігін арттырып, жақсарту жолдарының (әдістерінің) бірі. **Жабдықтарды жинақтау.** Жабдықтардың жеке бөлшектерін жинақтау. **Жабдықтарды орнықтыру.** тех. <франц. *montage*> Техникада құрылымдарды, технологиялық жабдықтарды, агрегаттарды, машиналарды, аппараттарды, аспаптарды және т. б. дайын бөлшектерден жинақтау және орнықтыру. **Жабдықты жаңғырту.** экон. Кәсіпорындарда жұмыс істеп тұрған машиналар мен механизмдерге өндіріс техникасы мен технологиясының қазіргі талаптарына сай келетін сипатта беру және қолданыстағы жабдықтың өнімділігін арттыру мақсатымен осы машиналар мен механизмдерді жетілдіру. **Жабдықтың жүктеу коэффициенті.** экон. Жабдықтың жұмыс істеу уақытының қолданыстағы қорының белгілі бір уақыт (жоспарлы, есеті кезең) бойына пайдалануын сипаттайтын салыстырмалы көрсеткіш.

ЖАБДЫҚ² зат. этн. Жұмсақ киізден қос қабаттап, нар түйенің өркешіне жазының астына салатын ішкілік.

ЖАБДЫҚ-ЖАЙ зат. сөйл. **Жабдық-жарақ.**

ЖАБДЫҚ-ЖАРАҚ зат. Түрліше құрал-сайман, қажетті мүлік.

ЖАБДЫҚСЫЗ үст. 1. Ешбір құрал-саймансыз. 2. Қару-жарақсыз, құралсыз.

ЖАБДЫҚТА = ет. 1. Қажетті заттар, тетіктер, құрал-саймандармен қамтамасыз ету. 2. Бір әрекеттің қамын істеу, дайындау, әзірлеу. 3. Ат-көлікті өзбелден әшекейлеу, безендіру.

ЖАБДЫҚТАЛ = ет. 1. Қажетті затпен қамтамасыз етілу. 2. Қайта жөнделу.

ЖАБДЫҚТАЛУ Жабдықтал етістігінің қимыл атауы.

ЖАБДЫҚТАМА зат. инф. Кез келген объектінің, процестің қалыты жұмыс істеуі үшін қажетті әдістер, құралдар және шаралар жүйесі.

ЖАБДЫҚТАН = ет. Керекті затпен қамтамасыз етілу, жөнделу.

ЖАБДЫҚТАНДЫР = ет. Қамтамасыз еттіру.

ЖАБДЫҚТАНДЫРУ Жабдықтандыру етістігінің қимыл атауы.

ЖАБДЫҚТАНУ Жабдықтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАБДЫҚТАҢҚЫРА = ет. Жабдықтау түсу.

ЖАБДЫҚТАҢҚЫРАУ Жабдықтаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАБДЫҚТАС = ет. Жабдықтауға көмектесу, қосыла жабдықтау.

ЖАБДЫҚТАСУ Жабдықтас етістігінің қимыл атауы.

ЖАБДЫҚТАТ = ет. Жабдықтауға мүмкіндік жасау, рұқсат ету; мәжбүрлеу.

ЖАБДЫҚТАТУ Жабдықтат етістігінің қимыл атауы.

ЖАБДЫҚТАУ Жабдықта етістігінің қимыл атауы.

Жабдықтау базасы. өск. Әртүрлі мемлекет қарулы күштерінің тыл құрамындағы материалдық қамтамасыз етудің штаттық немесе штаттан тыс мекемесі. **Жабдықтау бөлімі.** Мекеменің шаруашылықты қажетті заттармен қамтамасыз етіп отыруды басқаратын бөлігі. **Жабдықтау құралдары.** өск. Ұрыс мүмкіндіктерін көтеру және жауынгерлік міндеттердің табысты орындалуын қамтамасыз ету үшін жалпы әскери бөлімшелер, бөлімдер, құрамалар командирлеріне уақытша бағынатын әртүрлі әскер салалары мен арнайы әскерлердің бөлімшелері, бөлімдері, құрамалары. **Жабдықтау стансысы.** өск. Теміржол көліктерін қабылдау, оларды тиеу-түсіру, материалдық құралдарды уақытша сақтау және құрамаларға (бөлімдерге) жіберу, сондай-ақ жаралылар мен науқастарды, қару мен әскери техниканы қабылдау және әрі қарай эвакуациялау үшін жалпы әскери армияда тағайындалған бір немесе бірнеше теміржол стансалары мен развездері.

ЖАБДЫҚТАУШЫ зат. Керек-жарақ заттармен қамтамасыз етіп тұрушы (адам).

ЖАБДЫҚТЫ сын. 1. Қажетті керек-жарағы бар. 2. Өзбелдермен безендірілген, әшекейлі.

ЖАБДЫН = ет. Керек-жарақпен қамтамасыз ету, соның әзірленуі.

ЖАБДЫР = ет. Керек-жарақ заттармен қамтамасыз еткізу, әзірлету, қамдандыру, жабдындыру.

ЖАБИ сын. ескікіт. Қатығез, мейірімсіз.

ЖАБРАЙЫЛ зат. сөйл. **Жебірейіл.**

ЖАБУ¹ зат. 1. Малдың, үй жануарларының жонын, сауырын суықтан, жаңбырдан қорғау үшін пайдаланатын жұмсақ тері, матадан сырылып жасалған малдың арқа, сауыр, бүйірін қаусыра қымтайтын, қыштары доғал келген төртбұрыш пішінді, қышында бір-біріне байланатын бауы бар қорғаныш жабдығы. 2. Бір нәрсенің үстің бүркеп тұратын матадан істелген бұйым. 3. Сән үшін пайдаланатын әшекейлі жапқыш. 4. Қазақ үйдің киіз есігі. 5. Бесіктің ту сыртынан қымтап жабатын жабу, бесік жапқышы.

Жабуды жаба тоқыды. Кемшілікті білдірмеді, бүркемелеп жасырды.

ЖАБУ² Жап етістігінің қимыл атауы.

Жабу бағамы. қаржы. Валюталардың баланс күнгі ағымдағы айырбас бағамы.

ЖАБУДАЙ сын. Жабу сияқты.

ЖАБУДАЙЫН сын. фольк. Жабуга ұқсас.

ЖАБУЛА= ет. 1. Малдың үстіне жамылғы салып бүркеу. 2. Отынның, көмірдің және т. б. заттың үстін жамылғымен бүркеу, тасалау.

ЖАБУЛАН= ет. Малдың үстіне жамылғы салыну, бүркеуі.

ЖАБУЛАТ= ет. Аттың үстіне жамылғы салдырып бүркету.

ЖАБУЛАТУ Жабұлат етістігінің қимыл атауы.

ЖАБУЛАУ Жабұла етістігінің қимыл атауы.

ЖАБУЛЫ¹ сын. 1. Үстінде жабуы бар. 2. Үсті бір нәрсемен бүркелген, тасаланған, жабылған. 3. ауыс. Жасырын, жабық, белгісіз.

Жабұлы қазан жабуымен [жабулы]. Шетке сыр шашпай, өзді-өзі біліп қоя салды, істі ары қарай қоздырмады.

ЖАБУЛЫ² сын. Ашық емес, бекітулі, кілттеулі.

ЖАБУСЫЗ¹ сын. 1. Жабуы жоқ, жабу жаппаған. 2. Үстіне еш нәрсе салынбаған, төбесі ашық.

ЖАБУСЫЗ² сын. Жабылмай ашық қалған, бекітілмеген, кілттенбеген.

ЖАБУША үст. Жабу тәрізденіп, жабуға ұқсап.

ЖАБУШЫ зат. Жамылғы жабатын, бүркейтін адам.

ЖАБУЫЛДА= ет. Мінер көліктің үстін мұқияттап жабу.

ЖАБУЫЛДАУ Жабұылда етістігінің қимыл атауы.

ЖАБЫ¹ зат. 1. этн. Дәстүрлі мал шаруашылығында көптеп өсіретін, тез ет алағыш, етті әрі сүтті қазақы жылқы тұқымы. 2. Жабының бойының аласалығы мен дене бітімінің қораштау болуына байланысты ұсқынсыз, аласа жылқылардың атауы. 3. ауыс. Төмен дәрежеде, шамалы.

Жабы бие. Нашар, қарабайыр бие. **Жабы емеспіз,** тұлпармыз, құланды емес, сұңқармыз. поэт. Екінің бірі емеспіз, қарапайым, әншейін емеспіз. **Жабы ит.** жерг. Қаппайтын, үй күзететін ит. **Жабы күрсақ.** Нашар, ұсқынсыз, жөнді құрсақ көтермейтін. **Жабы түйе.** Өмірі мінілмеген, қашаған, асау түйе.

ЖАБЫ² сын. Шатырсыз, жатаған (үй).

ЖАБЫ³ сын. Жабырқаңқы, уайымды, мұңды.

Жабы болды. Жүні жығылды, жүнжіп кетті, қайғырып, көңілсіз болды.

ЖАБЫҒУ Жабық етістігінің қимыл атауы.

ЖАБЫҒУШЫЛЫҚ зат. Көңілі жасушылық, қамығушылық.

ЖАБЫҒЫ сын. Көңілі қамығыңқы, жабырқаңқы.

ЖАБЫҒЫЛЫҚ зат. Жабығы болушылық, көңіл қамыққандық, жабырқаңқылық.

ЖАБЫҒЫҢҚЫ сын. Көңілі жабырқаңқы, қамығыңқы.

ЖАБЫҒЫҢҚЫРА= ет. Әлденеге қапалануықұрау, қамығыңқырау.

ЖАБЫҒЫҢҚЫРАУ Жабығыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАБЫҒЫП-ЖАБЫРҚА= ет. Қапалануып ренжю, қамығып кету.

ЖАБЫДАЙ сын. Жабы сияқты.

ЖАБЫДАЙЫН: жабыдайын жалтаңдап. фольк. Тайсалып, беттей алмай.

ЖАБЫҚ¹ зат. Киіз үйдің үзгі мен туырлықтың қосылған жері, киіздерінің қосылған жері.

ЖАБЫҚ² сын. 1. Ашық емес, бекітулі. 2. Бүркеулі, жабулы, қоршай қапталған. 3. Төбесі

жабылған, су өтпейтін етілген. 4. ауыс. Жасырын, құпия.

Жабық акционерлік қоғам. экон. Ақциялары тек құрылтайшылардың немесе күні бүрын айқындалған адамдар тобының арасында ғана жабық жазылыс жолымен бөлінетін серіктестік. **Жабық ақпарат.** инф. <ағыл. private information> Қандай да бір себептермен құпия деп танылған ақпарат. **Жабық алаң.** Спорт жаттығуларын, жарыстар өткізуге арналған арнайы орны бар жабық ғимарат.

Жабық атыс позициясы. өск. Қарсыластың жерүсті бақылауынан оқ жарқылын, шаң мен түтінді, материалдық бөлікті тасалап жасыратын жергілікті жер қапталары немесе елді мекен, орман сыртында артиллериялық бөлімшелер немесе жеке қарудан атыс жүргізу жаттығуына арналып дайындалған немесе алынып қойылған жер телімі. **Жабық аукцион.** экон. Барлық сатып алушылар бағаны бір мезгілде, әдетте, жазбаша өтініш түрінде ұсынатын және тауар ең жоғары баға ұсынғанға сатылатын аукцион. **Жабық [түйік] бағдарлама.** инф. <ағыл. closed program> Басқа бағдарламаға қатынау мүмкіндігі жоқ бағдарлама. **Жабық дауыс.** Жасырын беретін дауыс. **Жабық дүкен [магазин].** Белгілі адамдарға ғана өлшеммен, нормамен тауар беретін сауда орны. **Жабық етті жылқы.** Аса семіз емес жылқы. **Жабық жайғасым.** экон. Мәміле бойынша есеп айырысуды аяқтау, тауарларды сатқаннан кейін оларды сатып алу немесе керісінше, сатып алғаннан кейін сату. **Жабық жалды.** Семіз, жалы берік (жылқының арық-семіздігін жалынан ұстап білуге байланысты қалыптасқан сөзқолданыс). **Жабық жан.** Ашылып сөйлемейтін, түйік. **Жабық жиналыс.** Адамдар арнайы шақырумен ғана қатынасынан құпия жиналыс. **Жабық қорт.** Қыс алғарында теннис ойнау үшін салынған арнайы ғимарат. **Жабық қабақ.** Жабырқаңқы, реңішті қалып. **Жабық қора.** Үсті жабылған, мал тұратын орын. **Жабық қырман.** Астық түсіретін үсті қалқалы жай. **Жабық мәліметтер.** инф. Пайдаланушылардың шектеулі тобы ғана таныса алатын немесе өңдей алатын мәліметтер. **Жабық мұз айдыны.** Ковкимен мәнерлеп сырғанаудан, ковкиден және шайбалы хоккейден, шорт-тректен жарыстар мен жаттығулар өткізуге арналған типтік жоба бойынша салынған арнайы ғимарат.

Жабық порт. өск. Шетел кемелерінің, сондай-ақ бортында шетелдіктер бар өз мемлекеті кемелерінің кіруіне тыйым салынған порт. **Жабық рынок.** экон. Рыноқтың сатып алушы бағамы сатушы бағамына тең жай-күйі. **Жабық сауда-саттық.** экон. Саны шектеулі фирмалар мен консорциумдар қатысуға шақырылатын халықаралық сауда-саттық. **Жабық сот.** Рұқсатпен ғана кіргізетін, жасырын жүргізетін сот. **Жабық тұқымды [гүлді] өсімдіктер.** биол. <лат. angiospermae> Жогары сатыдағы тұқымды ағаш және шөптесін өсімдіктердің ең көп тараған тобы. **Жабық хат.** Белгілі адамдарға ғана оқылатын қатынас қағаз. **Жабық шегерім.** экон. Арнаулы үкіметаралық келісімдер бойынша жеткізілетін өнімге берілетін баға шегерімі. **Жабық экономика.** экон. Тек қана өз елінің технологиясы мен тауарын пайдаланатын халықаралық сауда-саттық үрдісінен оқшауланған экономика.

ЖАБЫҚ= ет. Мұңаю, қамығу, жабырқау, жасу.

Жабыққанды дерт білмейді. Қайғылы адамның еңесі көтерілмейді.

ЖАБЫҚ-ҚОМША зат. сөйл. **Жабы.**

ЖАБЫҚТЫР= ет. Қамықтыру, жабырқату, жасыту.

ЖАБЫҚТЫРУ Жабықтыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАБЫЛ¹= ет. 1. Ұйымдасып, біріге, бір-бірін қолдап әрекет жасау. 2. Ортаға алып қысу, қысым көрсету. 3. Жұмыла көтерілу, жұмыла іс істеу.

ЖАБЫЛ²= ет. Үстін ашық қалдырмау, бүркелу.

ЖАБЫЛ³= ет. 1. Бір нәрсеңіз ашылмайтын етіп бекітілуі. 2. ауыс. Бір нәрсеңіз дағдылы әрекетінің тоқтатылуы, аяқталуы, қысқартылуы. 3. ауыс. Камалу, отырғызылу.

ЖАБЫЛА үст. Бәрі бірдей бірлесе, жаппай, жапатармағай, тұтас жұмыла, түгелімен бір іске кірісу.

ЖАБЫЛАН= ет. Қамығу, жүні жығылу, жүнжіп кету.

ЖАБЫЛАНДЫР= ет. Қамықтыру, жүнжіту.

ЖАБЫЛАНДЫРУ Жабыландыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАБЫЛАНУ Жабылан етістігінің қимыл атауы.

ЖАБЫЛАР-ЖАБЫЛМАС үст. Толық жабылмай тұрып.

ЖАБЫЛҒЫ зат. жерг. Бір нәрсеңіз бетін, үстін жабуға арналған нәрсе, жамылғы.

ЖАБЫЛТ= ет. Қосыла әрекет жасату, жабылдыру.

ЖАБЫЛТУ Жабылт етістігінің қимыл атауы.

ЖАБЫЛУ Жабыл етістігінің қимыл атауы; тоқтатылу, қысқартылу. // сөйл. Түрме, қамау.

ЖАБЫЛЫҚ зат. Жабы болып, жүнжіп кетушілік.

ЖАБЫЛЫҢҚЫ сын. сөйл. **Жабыңқы.**

ЖАБЫН¹ зат. Үйдің бір қабатын екінші қабатынан бөлетін және үйдің үстіңгі немесе төменгі шезін белгілейтін құрылымдық бөлік.

ЖАБЫН² зат. жерг. 1. Көрпенің қабы. 2. Ілүлі тұрған кәйміді шаң баспас үйі үстінен жапқан материал.

Жабын жапырақ. биол. Кәдімгі сабақтық немесе түрі өзгерген жапырақ, оның қолтығында жеке гүл немесе гүлшоғыры орналасады. **Жабын ұлпа.** биол. <лат. epithelium superficiale> Жануарлардың денесін сыртқы жағынан және түтікше мүшелердің ішкі, сыртқы беттерін қаптап, дене қуыстарын астарлап, ағзада шекаралық орын алатын ұлпа. **Жабын шөп.** Үйдің төбесіне жапқан шөп.

ЖАБЫН³ зат. сөйл. **Жабынды**¹.

ЖАБЫН⁴ зат. Құстардың қатты қауырсыны.

Жабын жүн. Қойдың сирақтарында, жақтарында, құйрығы мен құрсағында өсетін қысқа, тықыр жүні. **Жабын қауырсындар.** биол. Құстың денесін жауып тұратын негізгі жамылғы.

ЖАБЫНДЫ¹ зат. Бір нәрсеңіз үстіне салынған қамыс, ағаш сияқты заттар.

Жабынды клеткалар. биол. <лат. pericytus> Қытмарлар қабырғасындағы негіздік жарғақта орналасқан талшықты борпылдақ дәнекер ұлпасының клеткалары. **Жабынды материал.** Үй мен құрылыс төбесін жабатын материал.

ЖАБЫНДЫ² зат. Үсті шөп-сабанмен жабылған жаппа, лапас.

ЖАБЫНДЫ³ зат. Жасырын жер, көмбе.

ЖАБЫНДЫ⁴ зат. Есік, терезе пердесі.

ЖАБЫНДЫ⁵ сын. Жабылған, беті ашық емес.

ЖАБЫНДЫҚ зат. Жамылуға, жабуға болатындай нәрсе.

Жабындық материал. Үйдің және басқа құрылыстың төбесін жабу үшін пайдаланатын материал. **Жабындық тін.** биол. Өсімдік органдарының сыртын қаптап тұратын жасушалар тобы.

ЖАБЫНШЫ зат. сөйл. **Жабыныш.**

ЖАБЫНЫШ зат. Бір нәрсенің үстіне жабатын қалқа, жамылғы.

ЖАБЫҢҚЫ¹ сын. 1. Көңілсіз, мұң басқан, жабырқаңқы. 2. ауыс. Көк жүзі түнеріңкі.

ЖАБЫҢҚЫ² сын. Сәл-пәл ғана ашықтау, жабылтыңқы.

ЖАБЫҢҚЫРА= ет. Көлегейлеп бекітіңкіреу.

ЖАБЫҢҚЫРАУ Жабыңқыра етістігінің қимыл атауы; бекітіңкіреу, қалқалау.

ЖАБЫРАЙ зат. өс. Егістік, аңыздықта, үй маңында өсетін түкті, біржылдық арамишоп, тірне түрі.

ЖАБЫРАҢҚЫ сын. Көңілі жүдеу, қабағы түсіңкі.

ЖАБЫР-ЖҰБЫР үст. сөйл. **Жапыр-жұпыр.**

ЖАБЫРҚА= ет. Көңіл босап жабығу, қамығып жасу.

ЖАБЫРҚАҒЫШ сын. Көңілі жасып қамыққыш.

ЖАБЫРҚАН= ет. Көңілі ортайып, жаны жүдеу.

ЖАБЫРҚАНУ Жабырқан етістігінің қимыл атауы.

ЖАБЫРҚАҢҚЫ сын. Көңілі қамығыңқы, қиысжарғасы түсіңкі.

ЖАБЫРҚАҢҚЫЛАУ сын. Көңілі қамығыңқылау, еңсесі түсіңкілеу.

ЖАБЫРҚАҢҚЫЛЫҚ зат. Көңілі босаңқылық, қамығып-жабығушылық.

ЖАБЫРҚАС= ет. Еңселері түсіп, көңілдері қамығысып қалу.

ЖАБЫРҚАСУ Жабырқас етістігінің қимыл атауы; жабығып-қамығысу.

ЖАБЫРҚАТ= ет. Жанын жасыту, көңілін қамықтыру.

ЖАБЫРҚАТУ Жабырқат етістігінің қимыл атауы; жанын жасыту, қамықтыру, көңілін қалдыру.

ЖАБЫРҚАУ¹ сын. 1. Күйсіз, сүреңсіз. 2. Көңілсіз, ренішті, жабырқаңқы. 3. ауыс. Күзгі уақыт, күн райының бұзылуына байланысты айтылады.

Жабырқау тартты. Көңілсіздік басты, мұңайды, көңілі сынық болды.

ЖАБЫРҚАУ² Жабырқа етістігінің қимыл атауы; көңілі түсу, жасу.

ЖАБЫРҚАУЛЫ сын. Көңіл-күйі қамығыңқы, ренішті.

ЖАБЫРҚАУЛЫҚ зат. Еңсесі түсіп, мойып қалушылық, қамығушылық.

ЖАБЫРҚАУСЫЗ сын. Ешбір мұңаюсыз, қамығусыз.

ЖАБЫРҚАУШЫЛЫҚ зат. Көңіл-күйі босаңсу, мұңаюшылық, қамығушылық.

ЖАБЫРЛА= ет. 1. Бет-бетімен жап-тармағай сойлеу, дабырлау. 2. Тұс-тұстан, бет-бетімен қаптап кету, анталау. 3. Иіп тіресу, топырлау.

ЖАБЫРЛАС= ет. Бір-бірімен жарыса, жамыраса сөйлесу, дабырласу.

ЖАБЫРЛАСУ Жабырлас етістігінің қимыл атауы; дабырласу, бет-бетімен сөйлеу.

ЖАБЫРЛАУ Жабырла етістігінің қимыл атауы. 1. Жамырап сойлеу, дабырлау. 2. Анталау, жан-жақтан қаптау.

ЖАБЫС¹= ет. Бір нәрсенің үстін қымтауға, жабуға көмектесу, жабыла күш жұмсау.

ЖАБЫС²= ет. 1. Беттесіп бірігіп, бір-бірінен айырылмай, желімдегендей ажырамау. 2. Үстап алып жібермеу, жармасу. 3. ауыс. Бас салып айырылмай. 4. ауыс. Қиылып сурап, өтіну, жалыну, қыр соңынан қалмау. 5. ауыс. Бір пәлеге душар болу, тап болу, пәле-жалаға кезігу.

Жабыса түну. биол. Әртүрлі сұйықтардағы бактериялардың (тірі, өлі жасушаларының), қан түйіршіктерінің антиденелер – агглютининдердің арқасында бір-біріне жабысып тұнуы.

ЖАБЫСҚАҚ¹ зат. Биттің сіркеден гөрі қлкендеу, ұсақ түрі.

ЖАБЫСҚАҚ² сын. 1. Жуысқан жерінен ұстасып ажырамайтын. 2. ауыс. Кісіні жалықтырып, қыр соңынан қалмайтын.

Жабысқақ балық. зоол. <грек. echepeidae> Алабұға тәрізділер тобына жататын, денесі ұзынша, тұрқы 30-90 см болатын теңіз балықтарының бір тұқымдасы. **Жабысқақ қандыағаш.** өс. <лат. alnus glutinosa> Қайыңдар тұқымдасына, қандыағаш туысына жататын бір үйлі ағаш.

ЖАБЫСҚАҚ³ зат. жерг. Жеңіл киімнің түймелері.

ЖАБЫСҚАҚ⁴ зат. өс. Сыпырынды тасталған жерде, қораның орнында өсетін, біржылдық арамишоп.

ЖАБЫСҚАҚТЫҚ¹ зат. 1. Тиген жерінен ажырамайтын қасиет. 2. ауыс. Кісіге жармаса кетіп, мезі ететін, ығыр қылатын мінез.

ЖАБЫСҚАҚТЫҚ² зат. м ет. <adhaesio – жабысу> Фагоцитоз процесі кезінде қармалатын заттардың (бактериялардың, қызыметін тоқтатқан жасушалардың немесе олардың бөліктерінің) ұлталар макрофаттары (моноциттер туындары) мен микрофаттардың (лейкоциттер) плазмолеммаларына жабысуы; плазмалық жарғақшаның химиялық құрамына қарай жасушалардың бір-біріне және тирлі субстраттарға жабысу қасиеті.

ЖАБЫСҚЫР зат. Жетпегір мәніндегі қарғыс сөз.

ЖАБЫСҚЫШ сын. 1. Жуысқан күйде жапсырылып, жармаса кеткіш. 2. ауыс. Бірге ілесіп жүрген, ұмыт болмайтын.

ЖАБЫСҚЫШТЫҚ зат. Бірден жапсырылып, жұғыса кететіндік.

ЖАБЫСПАҚ сын. сөйл. **Жабысқақ.**

ЖАБЫСТЫР= ет. 1. Беттестіру, біріктіру. 2. Желімдеу, жапсыру. 3. ауыс. Тар киім кино.

ЖАБЫСТЫРУ Жабыстыр етістігінің қимыл атауы; желімдеу, жапсыру.

ЖАБЫСТЫРЫЛ= ет. Желімделу, бір нәрсеге беттестірілу, тағылу.

ЖАБЫСУ Жабыс етістігінің қимыл атауы. 1. Желімделу. 2. ауыс. Қол сүгу. 3. ауыс. Соңынан қалмау, жармасу.

Жабысу жылдамдығы. биол. Минерал бөлшектерінің ауа көпіршіктеріне жабысуы үшін қажетті ең аз уақытты анықтайтын көрсеткіш.

ЖАБЫСЫҢҚЫ сын. Жапсырыңқы, жуысыңқы.

ЖАБЫСЫҢҚЫРА= ет. Сәл жапсырылғыңқырау, жуысыңқырау, жармасыңқырау.

ЖАБЫТТА= ет. жерг. Тасалау.

ЖАҒА зат. 1. Киімнің мойын үстіне түсетін бөлігі. 2. Су арнасының кемері, жиегі. 3. Жолдың шеті. 4. ауыс. Сүйеніш, тірек, қамқор.

Жаға аккумуляциясы. геол. Толқындар

мен олар туындататын ағыстардың әрекетінен толқын алаңында тасындылардың жиналуы. **Жаға бұды** болды. Басым түсе алмай, тайталасты. **Жағадан алды [жағасына қол салды, жармасты].** а) Дөрекілік іспен, дүрсе қоя берді. ә) Асықтырды, жан алқымға алды, қысты. **Жаға жұрт.** Қалың жұрт (көпшілік). **Жаға жырттысты [жыртты].** Қол жұмсасты, төбелесті. **Жағасы бүтін.** Абыройлы, қадірлі. **Жағасы жайлауға кетті.** а) Алқа-салқа болды, түймесін ағытып, қалай болса солай отырды. ә) Шалқыды, тасыды. **Жағасы жайлау, төбесі қыстау [көктем] болды.** Уайым-қайғысыз, ұй бармақтан күй кешті. **Жағасы жайлау, төсі өріс.** Мол өмір, уайым-қайғысыз тіршілік, еркіндік, көңілділік; жайбарақат күйде күн кешу. **Жағасы жақын кіреуке, жібісі жетіп жүн болғанша.** Шыдамның, төзімнің жеткенінше (бұл жерде мейлінше төзу, әбден шыдас беру мағынасында айтылып тұр). **Жағасы кеңді.** Еркіндік тиіп, көңілі жайланды. **Жағасына түкірді.** ырық м. Жақсылыққа кезігеді, жол болады деген мағынада. **Жағасын ұстады.** Шошынып, аң-таң болды, қайран қалды. **Жағасы сөгілді.** Абыройы кетті, елдігі ыдырады.

ЖАҒАЖАЙ зат. 1. Су жағалауының, су толқындары әсерінен болып тұратын, жылжымалы майда тастар, құмдар мен ұлутастар жиынтығы кездесетін жағалаудың судан биік бөлігі. 2. Кез келген су қоймасының, ағын судың түсіп шомылуға жайлы, еңісі жалпақ, жаға беткейі. 3. Теңіз, көл, су қоймасы, бөзет немесе өзен жағалауларында шомылуға, күнге қыздырынуға арнайы жабдықталған орын. 4. Тасындылар (бос құм, қиыршық тас және т. б.) қабаты жапқан, толқының бұзылу зонасы мен ең қишті су ұру сызығы арасында орналасқан суқойма (теңіз, көл, бөген) жағалауының көлбеу жазық пішінді келген бөлігі.

Жағажай волейболы. спорт. Үлкен волейболдың барлық ережелеріне сай құмды жағадан көлемі көдімгдей алаңда өтетін ойын.

ЖАҒАЖЕЛ зат. жаңа. [фр. brise] Үлкен көлдер мен теңіздердің жағасынан соғатын жел.

ЖАҒА-ЖЕН зат. Киімнің мойын үсті мен қол ұшына түсетін бөлігі.

ЖАҒА-ЖЕНСІЗ сын. Жаға-жені жоқ.

ЖАҒА-ЖИЕК зат. Судың кемері, жағалауы, шеті.

ЖАҒАЙЫМДАН= ет. жерг. **Жағым-паздану.**

ЖАҒАЙЫМСЫНУ= ет. жерг. Жағым-сыну.

ЖАҒАЛ сын. Жақ, мойын жүні солғын ғана, жолақ-жолақ бол келетін қошқыл сары түс.

ЖАҒАЛА= ет. 1. Бір нәрсенің жиек шетін бойлап жүру. 2. Қолдан-қолға көшу, тегіс аралау. 3. Байқап көру, төңіректеу, сағалау, айналсоқтау. 4. Долбалау, шамалау.

ЖАҒАЛАҒЫШ сын. Біреуді төңіректеп, сағалағыш.

ЖАҒАЛАЙ үст. Шетінен, түгелдей, жаппай, тегіс.

ЖАҒАЛАҢ зат. жерг. Былғарыдан қапталған сандық, жағлан.

ЖАҒАЛАС зат. Жанжалды тайталас, алыс-жұлыс айқас.

ЖАҒАЛАС= ет. 1. Тайталасу, айқасу, күресу. 2. Қосамжарланып араласу, қоса қабаттасу. 3. Ойнақ салып, алыс-жұлысу.

4. ауыс. Асып-тасу, сыймасу.

ЖАҒАЛАС-ЖҮЛҚЫЛАС= ет. Таласып, тайталасу.

ЖАҒАЛАСТЫР= ет. Айқастыру, қоса қабаттастыру.

ЖАҒАЛАСТЫРУ Жағаластыру етістігінің қимыл атауы; қоса қабаттастыру, араластыру.

ЖАҒАЛАСУ Жағалас етістігінің қимыл атауы. 1. Айқасу, киресу, соғысу. 2. ауыс. Асып-тасу.

ЖАҒАЛАТ= ет. 1. Бір нәрсенің жиегін, шетін бойлай жүргізу. 2. Кезектеп ретімен ұсыну, қолдан-қолға жүргізу. 3. ауыс. Білгісі келіп, ештеп суыртпақтау.

ЖАҒАЛАТУ Жағалат етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒАЛАУ¹ зат. 1. Сулы алап жанындағы құрлық жиегі. 2. терм. Құрлық пен су алабының өзара әрекеттестігінен қалыптасқан жер бедер пішіндерімен сипатталатын, мұхит (теңіз, көл) жиектеріне жаспарлас созылған белдеу. 3. ауыс. Әр жақ, түрлі шет.

Жағалау артиллериясы. әск. Маңызды нысандарды, аралдарды, бұғаздарды, әскери-теңіз базаларын қорғау мақсатымен жау кемелеріне қарсы ұрыс жүргізетін және теңіз маңындағы құрлық әскерлерін демеуге арналған артиллерия түрі. **Жағалау белдемі.** Теңіз бен құрлықтың бір-бірімен тоқайласқан жері. **Жағалау күзеті.** әск. Кейбір елдердің Қарулы Күштеріндегі су үстімен өтетін шекараны, теңіз, өзен байлығын күзету үшін қолданылатын арнайы әскер түрі. **Жағалау маңындағы сауда.** Іргелес мемлекеттердің шекара маңындағы аудандарда (құрлық және теңіз шекарасы бойында) орналасқан кәсіпорындары мен ұйымдары осы мемлекеттердің арасындағы сауданы мемлекеттік реттеудің ерекше жеңілдікті режимін беру туралы келісімдер негізінде жүргізетін сауда. **Жағалау сулары.** Көл, теңіз жағасына таяу жататын белдемнің (ені ондаған метрден бірнеше километрге дейін) жерасты сулары. **Жағалау сызығы.** Су алабы мен құрлық арасындағы шекара.

ЖАҒАЛАУ? Жағала етістігінің қимыл атауы; бір нәрсенің жиек шетін бойлап жүру.

ЖАҒАЛАУЛЫҚ сын. Жағалауға қатысты, төн.

Жағалаулық шөгінділер. геол. Жаға белдемінде пайда болатын, қабаттылығы әртүрлі аккумуляциялық жылымадар.

ЖАҒАЛДА= ет. Үстін-басын былғау, айғыздап, кір қылу.

ЖАҒАЛДАН= ет. 1. Айғызданып қалу, кір болу, былғау, жсұу. 2. ауыс. Әр жерден бір жағалданып көріну, жсұқалтап тарту.

ЖАҒАЛДАНУ Жағалдан етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒАЛ-ЖАҒАЛ сын. Айғыз-айғыз, кір-кір.

ЖАҒАЛТАЙ¹ зат. зоол. <грек. falco subbuteo> Лашын тектес өте қиқыр, сүйірік қанатты, қара жасыл кішкене қыран құс.

ЖАҒАЛТАЙ² зат. өс. Көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖАҒАЛТАЙДАЙ сын. Жағалтай сияқты.

Жағалтайдай жайтаңдау. Сылаңдау, қышылдау.

ЖАҒАЛШАҚШАҚ зат. зоол. <лат. saxicola ruberta> Торғай тәрізділер отряды сайрауықтар тұқымдасына жататын құс.

ЖАҒАЛЫ сын. Жағасы бар, жаға салынған.

Жағалы ел. Жұртқа әйгілі, іргелі, мықты халық, қауым. **Жағалы жау.** Азулы, күшті дұшпан. **Жағалы киім.** Құнды, қымбат сырткіім.

ЖАҒАЛЫҚ¹ зат. Сулы алап жанындағы жер шеті.

Жағалық база. әск. Жағалауда, портта, ықтырмада тұрған кемелерді тылдық қамтамасыз етуге арналған әскери бөлім. **Жағалық белдем.** геогр. Құрлықтың су

айдынына (тоған, бөген, өзен, көл, теңіз, мұхит) жанасып жатқан бөлігі. **Жағалық беткей.** Құрлықтың теңіз жағасына ұмсынған биік әрі тік беткейі. **Жағалық жал.** геогр. Суқойманың жағасын бойлай созылған, соқпа толқындар ағысының әрекетінің пайда болған жер бедері.

Жағалық қайран. геогр. Теңіздің немесе көл жағалауларының саяз бөлігі, өзен арнасындағы тосқындар жиынтығы. **Жағалық морена.** геогр. Таудағы аңғарлық мұздықтың толық немесе бүйірлік шетінің жарым-жартылай еруінің нәтижесінде қалыптасатын және тізбек немесе баспалдақ түрінде аңғар беткейлерінен бойлай шөккен морена. **Жағалық ойнады.** Су жиегінде бірін-бірі қуып жетіп, қол тигізіп, асыр салды. **Жағалық процестер.** геогр. Жағалық аймақта су ағысының (толқулар, лықсу-қайту және су алабы) әрекетінен болатын табиғи процестер. **Жағалық сызық.** Құрлық пен су аралығындағы жиек сызық. **Жағалық терраса.** Жағаның сатыланып келген кемері. **Жағалық үймек.** геогр. Маттасты, құмды-малтатасты, құмды және бақлашақты аласа (биіктігі бірнеше см-ден бірнеше м-ге дейін) қырқа. **Жағалық шағылдар.** геол. Теңіз не өзен жағалауларында жел айдап ұйған құм жалдары. **Жағалық эрозия.** геол. Өзен бойлары беткейлерінің, жағалауларының суға шайылуынан бұзылу үдерісі.

ЖАҒАЛЫҚ² зат. жерг. Әйелдер көйлегінің жағасына бастыра тігетін өрнекті, гүлді кесте.

ЖАҒАН зат. жерг. Тіл.

ЖАҒАР зат. көне. Айқай-шу.

ЖАҒАРМАЙ зат. тех. Мәшине тетіктерінің арасындағы үйкелісті азайту үшін пайдаланылатын мұнай қосындысы, бензин.

ЖАҒАСТАЙ: жағастай дембеті. өс. <грек. mertensia dshagastanica> Айлауық тұқымдасы дембет түсіне жататын көпжылдық көлеңке сүгіші өсімдік.

ЖАҒАСЫЗ сын. Жаға салынбаған, жағасы жоқ.

ЖАҒАШАҒЫЛ зат. геогр. Желдің әсерінен пайда болған жал құм.

ЖАҒДАЙ зат. 1. Хал-ахуал, тұрмыс-жай. 2. филос. Адам әрекетінің айналадағы ортаның ықпалына тәуелділігін білдіретін философиялық ұғым. 3. әск. Операцияға (ұрысқа) дайындық кезеңі. 4. Нақтылы жай-күй, қалып. 5. Кездейсоқ оқиға, іс. 6. Оқиға желісіндегі белгілі бір сәт, кез. 7. Қолайлы мүмкіндік, ыңғайлы жай-күй.

Жағдайға орай басқару. экон. Белгіленген жоспарлы кезеңде емес, өткізудің әлеуетті проблемаларының пайда болуына қарай стратегиялық шешімдер қабылдау. **Жағдайды бағалау.** әск. Операцияның (ұрыстың) міндетін орындау мен мақсатына жетуге әсер ететін факторлар мен жағдайларды зерттеп талдау. **Жағдайы кем.** жерг. Халі нашар.

ЖАҒДАЙЛА= ет. Ыңғайлы етіп ікемдеу, бейімдеу.

ЖАҒДАЙЛАС= ет. Ікемделу, ыңғайға қарасу.

ЖАҒДАЙЛАСТЫР= ет. Ікемдестіру, реттестіре орналастыру.

ЖАҒДАЙЛАСТЫРУ Жағдайластыру етістігінің қимыл атауы; жайластыру, реттестіру.

ЖАҒДАЙЛАСТЫРЫЛ= ет. Ікемдестіріліп орналастырылды, жайластырылды.

ЖАҒДАЙЛАСУ Жағдайлас етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒДАЙЛАУ Жағдайла етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒДАЙЛЫ сын. 1. Керекті, қажетке қолайлы, ыңғайлы. 2. Жайлы, тиімді.

ЖАҒДАЙСЫЗ сын. 1. Жағдайы жоқ, халі нашар. 2. Орынсыз, ыңғайсыз, қолайсыз. 3. Пайдасы жоқ, тиімсіз, жайсыз.

ЖАҒДАЙСЫЗДАН= ет. Ыңғайсыздану, қолайсыздану.

ЖАҒДАЙСЫЗДАНУ Жағдайсыздан етістігінің қимыл атауы; жайсыздану, ыңғайсыздану.

ЖАҒДАЙСЫЗДЫҚ зат. 1. Шаруаға ыңғайсыз, қолайсыздық. 2. Тиімсіздік, жайсыздық.

ЖАҒДАЙШЫЛ сын. Қошметшіл, жағымпаз, жарамсақ.

ЖАҒДАН¹ зат. 1. көне. Сыртқы қаңылтырмен әдемілен қаптаған сандық. 2. жерг. Күізден істелген сандық қап.

ЖАҒДАН² зат. Алтын шеккен түіе қомы, сәнді жабу.

ЖАҒДАУ зат. Кемелдің екі жақ жан, борт.

ЖАҒДАЯТ зат. 1. пед. Субъектінің белсенділігіне негіз болып, ынталандыратын, оған қатысы жөнінен сыртқы жағдайлар жүйесі. 2. сөйл. **Жағдай.** 3. Күтпеген жерден болып қалатын уақиға, жай, ситуация. 4. лингв. Сөйлеу кезінде болатын коммуникативтік ситуация.

ЖАҒЛАН зат. сөйл. **Жағылан.**

ЖАҒРАФИЯ [ир. جغرافی] зат. сөйл. **География.**

ЖАҒРАФИЯЛЫҚ сын. сөйл. **Географиялық.**

ЖАҒУ¹ Жақ етістігінің қимыл атауы; отты тұтату, жандыру, пешті қыздыру.

ЖАҒУ² Жақ етістігінің қимыл атауы; жсұқалап жаю.

ЖАҒУ³ Жақ етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒУЛЫ сын. фольк. Көңілден шыққан, ұяған.

ЖАҒУШЫ зат. Пеш, от жағушы.

ЖАҒЫДАН зат. жерг. Алтынды, күмісті сандықшаның күізден жасалған тысы, сандыққан.

ЖАҒЫЗ= ет. 1. мал шар. Сүтке жарымаған жас төлге екінші бір ененің сүтін емізу немесе бауырына салу. 2. ауыс. Теңдікке қолын жеткізу, көкірек-көзін ашу.

ЖАҒЫЗДЫР= ет. Төлді басқа ененің бауырына салдыру, басқа малдың сүтін еміздіру.

ЖАҒЫЗДЫРУ Жағыздыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒЫЗУ Жағыз етістігінің қимыл атауы; жас төлге екінші бір ененің сүтін емізу.

ЖАҒЫЛ¹= ет. 1. От тұтатылу, отын жұмсалу. 2. ауыс. поэт. Сезімнің оянуы. 3. ауыс. Жайнап, жарқырау.

ЖАҒЫЛ²= ет. Үйкелу, тамызылу, сызылу, боялу, жсұқтырылу.

Жағымлаған күйе [жабылмаған жала] жоқ. Кінәсіз, жазықсыз айып тағылу.

ЖАҒЫЛАН зат. көне. Қайыстан, теріден, былғарыдан істелген әббіре, сандық.

ЖАҒЫЛУ Жағыл етістігінің қимыл атауы; от тұтатылу, жанбырылу.

ЖАҒЫМДЫ сын. 1. Көңілден шығатын ұнамды, сүйкімді. 2. Аңқыған, жұпар (ііс).

3. Пайдалы, сіңімді.

Жағымды кейіпкер [қаһарман, образ]. әдеб. Әдеби шығармадағы ұнамды бейне.

ЖАҒЫМДЫ-ЖАҒЫМСЫЗ сын. Ұнамды-ұнамсыз, жақсы-жаман.

ЖАҒЫМДЫЛЫҚ зат. Көңілден шығатын ұнамдылық, сүйкімділік.

ЖАҒЫМПАЗ сын. экспр. Жағыну үшін жалбақтайтын қошметшіл, жарамсақ.

ЖАҒЫМПАЗДАЙ сын. Жағымпаз сияқты.

ЖАҒЫМПАЗДАН = ет. Жағынып жалбақтау, жарамсақтану.

ЖАҒЫМПАЗДАНУ Жағымпаздан етістігінің қимыл атауы; жарамсақтану, жақсы атану.

ЖАҒЫМПАЗДЫҚ зат. 1. Жағыну үшін істелетін қошеметшілдік, жарамсақтық, жағымпаз болушылық. 2. псих. Адам мінезіндегі жағымсыз сипат, оның өзінен қызметі жоғары адамдарға жақсы көріну үшін шектен тыс қошемет көрсетушілік.

ЖАҒЫМПАЗСУ Жағымпазсыз етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒЫМПАЗСЫ = ет. Жағымсақтану, жарамсақ болғансу.

ЖАҒЫМСУ Жағымсыз етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒЫМСЫ = ет. экспр. Жылмаңдап жалбақтау, жақсы атты болып көріну.

ЖАҒЫМСЫЗ сын. 1. Сүйкімі жоқ, ұнамсыз. 2. Қолайсыз, жайсыз, келіссіз. 3. Құлаққа жат, қатқыл. 4. Денсаулыққа жақпайтын, улы.

Жағымсыз кейіпкер [образ], әдеб. Әдеби шығармадағы ұнамсыз бейне. **Жағымсыз сұраным**, экон. Сатып алушылар белгілі бір тауарды теріске шығаратын сұраным.

ЖАҒЫМСЫЗДАУ сын. Сүйкімсіздеу, құлаққа жайсыздеу.

ЖАҒЫМСЫЗДЫҚ зат. 1. Сүйкімсіздік, ұнамсыздық. 2. Жақтырмаушылық. 3. Тийімсіздік, жайсыздық.

ЖАҒЫМСЫН = ет. Жарамсақтану, жағыну, жақсы көрінгенсу.

ЖАҒЫМСЫНУ Жағымсын етістігінің қимыл атауы; жағыну.

ЖАҒЫМТАЛ сын. жерг. Кісіге жаққыш, ұнағыш.

ЖАҒЫМТАЛДЫҚ зат. жерг. Өзгеге жаққыштық, ұнағыштық.

ЖАҒЫМТАЛСЫ = ет. Жақсы көрінгенсу, ұнағансу.

ЖАҒЫН зат. хим. Қалыпты жазадайда қатқыл яки қатты күйін сақтайтын желімдік қасиеті бар күрделі құрамды зат.

ЖАҒЫН = ет. 1. Жұпар майын себіну, бояну. 2. Қалайда ұнауға тырысу, жағымпаздану, жарамсақтану.

ЖАҒЫНҒЫШ сын. Ұнауға тырысқыш, жарамсақтанғыш.

ЖАҒЫНДЫ¹ зат. Ыдысқа тамызып алған кішкене тамызынды.

ЖАҒЫНДЫ² зат. мед. жаңа. Әйел жатырынан лабораториялық талдауға алынатын сұйықтық.

ЖАҒЫНУ Жағын етістігінің қимыл атауы; жағымпаздану.

ЖАҒЫНУШЫ зат. Ұнауға тырысушы, жағымпазданушы.

ЖАҒЫНМПАЗ сын. сөйл. **Жағымпаз**.

ЖАҒЫНЫП-ЖАЛПАЙ = ет. Тәуелді болып, жалынп-жалбарыну.

ЖАҒЫНЫП-ЖАЛПАЮ Жағынып-жалтай етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒЫНЫШТЫ сын. Басыбайлы, міндеткер, тәуелді, жалынғышты.

ЖАҒЫҢҚЫРА = ет. Ұнақырау, көңілінен шығыңқырау.

ЖАҒЫПАР зат. діни. Күдіретті; Алла Тағаланың 99 есімінің бірі; **Жаптар**.

ЖАҒЫР зат. Қара нәсілді тайпаның аты. **ЖАҒЫС** зат. жерг. Өзенің, теңіздің жағасындағы қайыққа мінетін қолайлы орын.

ЖАҒЫС¹ = ет. Отты, пешті, шамды бірге тұтандыру, жағуға көмектесу.

ЖАҒЫС² = ет. 1. Байлаудағы төлін енесі

келіп емізу. 2. ауыс. Тіл табысу, қығыну.

ЖАҒЫС³ = ет. Майлы затты, құрлық материалын жіққызуға көмектесу.

ЖАҒЫСТЫР = ет. 1. Енесі алмайтын немесе сүтке жарымайтын төлді қолдан еміздіру. 2. ауыс. Бірімен-бірі жақындату, табыстыру. 3. Өзара байланыс жасату.

ЖАҒЫСТЫРУ Жағыстыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒЫСУ Жағыс етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒЫШ зат. жерг. Құрбандық, тасаттық (тұтқа атап шалатын құрбандық).

ЖАД¹ [ир. ܐܕ] зат. Адам баласына тән ой, ес, қапер.

Жад етті [қылды]. Құлшылық етті, сиынды. **Жад ету [қылу]**. Құдайды, тірлерді құлшылық етіп есіне алу. **Жады берік**. Сақ, есі мықты.

Жадына алды. Еске түсірді, ойлады. **Жадынан көтерілді**. жерг. Ұмытты, есінен шықты.

Жадынан шықты. Естен шықты, ұмыт болды. **Жадына сақтады [ұялатты]**. Есте тұтты, ұмытпады. **Жадына тоқыды**. Ұғып-біліп, есте тұтты. **Жадына тұтты [түйді]**. Есінен шығармай, ойында сақтады, ұмытпастай ұяп алды. **Жадына түсірді**. Есіне алды, көз алдына келтірді. **Жадында жоқ**. Ойында болмады, есінен шығып кетті. **Жадында қалды**. Ойдан кетпеді, есте ұшырады, есте қалды. **Жадында ұстады**. Ойдан шығармады, есте тұтты. **Жады тозған**. Мия шаршаған, ұмытшақ болған.

ЖАД² зат. и.н.ф. <ағыл. memoгу> 1. ЭЕМ-нің кодтық түрдегі ақпаратты жазуға, сақтауға және қолданушыға беруге арналған бөлігі. 2. Ақпаратты тұрақты немесе уақытша сақтайтын орын.

Жад аймағы, и.н.ф. <ағыл. storage area> Мәліметтердің бір немесе бірнеше үлестерін орналастыру үшін бөлінген жадтың адрестелетін элементтерінің тізбегі. **Жад банкі**, и.н.ф. <ағыл. memoгу bank> Мультипроцессорлық режимде жұмыс істейтін компьютерлерде – негізгі жадтың бір мәселеге бөлінетін ұшықтарының жиынтығы. **Жад блогы**, и.н.ф. <ағыл. storage block> Жад кілті теліне алатын негізгі жадтың үзіліссіз аймағы. **Жад диспетчері**, и.н.ф. <ағыл. memoгу manager> а) Қатынас құруды басқаратын және жедел жад адрестерін түрлендіретін құрылғы. ә) Жүйедегі мәселелер арасында жадты бөліп-таратуды басқаратын программа. **Жад картасы**, и.н.ф. <ағыл. memoгу map> а) Жүйелік жадтың әртүрлі аймақтарының қызметтік міндетін көрсететін сурет, листинг немесе кесте. ә) Жад бөлігі қай программаны орналастыруға бөлінгенін көрсететін карта. **Жадқа қатынау**, и.н.ф. <ағыл. storage access> а) Ақпаратты сақтау және оқудың толық жүйесі. ә) Жадтан оқуға, жазуға немесе мәліметтер іздестіруге сұраныс жасау. **Жад қорғанышы**, и.н.ф. <ағыл. memoгу guard> Көппрограммалық өңдеу кезінде бір есептің мәліметтерін басқа мәселелердің бұзынан сақтайтын аппараттық және программалық құралдар жиынтығы. **Жад сыйымдылығы**, и.н.ф. <ағыл. memoгу capacity> Компьютердің сақтаушы құрылғысында бір мезгілде сақталатын мәліметтің ең жоғарғы көлемі. **Жад регистрі**, и.н.ф. <ағыл. storage register> Ақпаратты уақытша сақтауға арналған орын, тіркеуіш. **Жадты басқару**, и.н.ф. <ағыл. memoгу management> Жадты есепке алу және оны программалар арасында тарату, оған қатынас құруды жасақтау жүйесі. **Жадты бұғаттау**, и.н.ф. <ағыл. memoгу lockout> Жадтың шектеулі бөлігіне қатынас құруға тыйым салу. **Жадты кеңейту тақшасы**, и.н.ф. <ағыл. memoгу expansion board> Компьютер жадының

сыйымдылығын арттыруға арналған құрылғы.

Жадты қорғау кілті, и.н.ф. <ағыл. storage protection key> Программаға бөлінген жад бөліктеріне телінетін және жад блоктарына сәйкес келетін код. **Жадтың кілті**, и.н.ф. Операциялық жүйенің жад бөлігіне тағайындап беретін кілті, коды.

Жадтың шапшаңдылығы, и.н.ф. <ағыл. memoгу speed> Ақпаратты шығарып оқуға, жазуға қажетті уақыт. **Жадты тазалау**, и.н.ф.

<ағыл. garbage collection> Програмамен пайдаланылмайтын жадтың блоктарын табу, жадты қайта үлестіру. **Жад ұяшығы**, и.н.ф. а) Жедел жадтың мәлімет сақталатын ең кіші қарапайым арестеу бөлігі; ә) Excel электрондық кестелерінің мәлімет енгізетін торлары.

ЖАДА сын. **Ада** (азайған, жоқ болған, кеміген).

ЖАДА = ет. 1. Еті жуқарып арықтау, жүдеу. 2. ауыс. Күйі кетіп арып-ашу. 3. ауыс. Ауырып-сырқау. 4. ауыс. Жаны қиналу, миқаю.

ЖАДАҒАЙ¹ зат. Астарсыз тігілетін жеңіл, жұқа шапан, сырт киім.

ЖАДАҒАЙ² сын. 1. Лыпасы жоқ жалаң, теп-тегіс, жайдақ. 2. Әншейін айтылған, құр, бос (сөз). 3. Тегістеу келген жайпақ, жалаңақ. 4. ауыс. Жайдақ, ойы таяз, білгені аз.

Жадағай арба [шана]. Үсті ашық, қорабы жоқ жайдақ арба (шана).

ЖАДАҒАЙ-ЖАЙДАҚ сын. Жалаң күйде, ашық-шашық, ретсіз, қалай болса солай.

ЖАДАҒАЙДА үст. Әншейінде, жайшылықта.

ЖАДАҒАЙЛА = ет. 1. Жайпақтап тегістеу, жайдақтау. 2. ауыс. Сөздің мәнін жұмсартып, жуып-шаю.

ЖАДАҒАЙЛАН = ет. Тегістеле біту, жайпақтала, жалаңқалала келу.

ЖАДАҒАЙЛАНУ Жадағайлан етістігінің қимыл атауы.

ЖАДАҒАЙЛАТ = ет. Сөздің, істің мәнін кетіріп, жайдақтаптып жіберу.

ЖАДАҒАЙЛАТУ Жадағайлат етістігінің қимыл атауы.

ЖАДАҒАЙЛАУ¹ сын. 1. Тегістеу, жайдақтау, үстіртіндеу. 2. ауыс. Мәңсіздеу, тояздау. 3. ауыс. Жайдақтау, жұмсарту.

ЖАДАҒАЙЛАУ² Жадағайла етістігінің қимыл атауы. 1. Жайдақтау, тегістеу. 2. ауыс. Сөздің мәнін жұмсартыпқырау.

ЖАДАҒАЙЛЫҚ зат. 1. Бірқалыпты жайдақтық. 2. ауыс. Жалаңдық.

ЖАДАЛ зат. ескікіт. Күрес, соғыс.

ЖАДАҢ сын. сөйл. **Жадау**.

ЖАДАП-ЖҮДЕ = ет. Күйі кетіп шаршап-шалдығу, арып-ашу; әлсіреу.

ЖАДАП-ЖҮДЕГЕН сын. Күйсіз, сүреңсіз, сиқы кеткен.

ЖАДАП-ЖҮДЕУ Жадап-жүде етістігінің қимыл атауы.

ЖАДАУ¹ зат. жерг. Тоған, арық.

ЖАДАУ² сын. 1. Ет жұқарып арықтаған, азған, жүдеген. 2. Күйі кетіп азып-тозған, әлсіреген. 3. ауыс. Мәңсіз, ретсіз, өрсіз.

Жадау иін, жұтаң жүрт. Жүдеу, әлсіз, нашар топ. **Жадау иін, жыртық өкпе**. Жұпыны, жүдеу. **Жадау тартты**. Миқайды, жаны жұдеді.

ЖАДАУ³ Жада етістігінің қимыл атауы; жүдеу, арықтау.

ЖАДАУ-ЖҮДЕУ сын. Арып-ашқан, азып-тозған, жүдеген, жұпыны, сиқы кеткен.

ЖАДАУЛА = ет. Күйі кетіп жүдеу тарту; әлсіреу.

ЖАДАУЛАН = ет. Көңілі жүдеу тарту, жасу.

ЖАДАУЛАНУ Жадаулан етістігінің қимыл атауы.

ЖАДАУЛАТ= ет. Көңілін жасыту.

ЖАДАУЛАТУ Жадаулат етістігінің қимыл атауы.

ЖАДАУЛАУ сын. 1. Жүдеулеу келген, арықтау. 2. Қоңторғайлау, жұптаңдау, әлсіздеу.

ЖАДАУЛЫ сын. Әбден тозған, ескірген.

ЖАДАУЛЫҚ зат. 1. Ет жұқарып арығандық, арықтық. 2. Күйі кеткендік, жүдегендік, қажығандық.

ЖАДАУРА= ет. Көңілін аулау, жалтылдау.

ЖАДД сын. ескікіт. Ұлы, керемет.

ЖАДЕИТ зат. кен. <франц. jadeite> Силикаттар класындағы пироксендер тобына жататын минерал.

ЖАДЕИТИТ зат. геол. Бітімі - шомбал, таңдақты, құрылымы гранобластық жадеиттен тұратын мономинералды таужыныс.

ЖАДИД [ар. جَدِيد] зат. сөйл. **Жәдид** (түркі тілдері үшін жеңілдетіп алынған қадимнен кейінгі араб жазу жүйесі).

ЖАДИДШІЛДІК сын. сөйл. **Жәдидшілдік**.

ЖАДИЯР зат. ескікіт. Хабаршы.

ЖАДНАМА¹ [ир. یادنامه] зат. **Естелік**.

ЖАДНАМА² зат. жаңа. Бір нәрсені ескерту және жасау туралы қысқа ереже-нұсқау жазылған кішкене парақша.

ЖАДСЫЗ: жадсыз автомат. инф. Жалғыз гана ішкі қалып-күйі бар абстракті автомат, көп мәндік логиканың функциясы.

ЖАДУ¹ зат. сөйл. **Жады**.

ЖАДУ² сын. 1. сөйл. Сиқырлы. 2. ескікіт. Залым, сұрқия.

ЖАДУАЛ зат. жерг. Бір нәрсе жөнін жүйелі кестелермен көрсететін мағлұмат (кесте).

ЖАДУЛАН= ет. Қаһарлану, арқалану.

ЖАДУЛЫҚ зат. ескікіт. Сиқыршылық.

ЖАДЫ¹ [ир. جادو] зат. 1. Ескі наным бойынша, сиқырлы күштің біреуге ынтықтыруынан болатын сырқат. 3. ауыс. Бір нәрсенің құпия сыры, сиқыры.

ЖАДЫ² зат. жерг. Жазы, қом.

ЖАДЫАҒАШ зат. жерг. Қом ағаш, жазы.

ЖАДЫБАС зат. Басы айналған, дуаланған кісі, басқа біреу дуалаған адам.

ЖАДЫБАСТЫҚ зат. Дуаланғандық, оқпатылғандық, сиқырдың әсеріне шалдыққандық.

ЖАДЫГЕР¹ [ир. جادگر] зат. Ескерткіш, мұра, белгі.

ЖАДЫГЕР² зат. Жадына сақтағыш, ұмытпайтын адам.

ЖАДЫГӨЙ сын. Сиқырлап-дуалап, алдап-арбайтын сиқыршы.

ЖАДЫГӨЙЛЕ= ет. Көз байлап, алдап-арбау.

ЖАДЫГӨЙЛЕН= ет. Қуақылану, алдам-сақтану.

ЖАДЫГӨЙЛЕНУ Жадыгөйлен етістігінің қимыл атауы.

ЖАДЫГӨЙЛІК зат. Алдап-арбаушылық, сиқырлық.

ЖАДЫГӨЙСУ Жадыгөйсү етістігінің қимыл атауы; алдағансу, жәдігөйсү.

ЖАДЫГӨЙСІ= ет. Алдап-арбаушы, сиқыршы болғансу.

ЖАДЫГӨЙСІН= ет. Жадыгөйлікке салынғансу, алдап-арбағансу.

ЖАДЫГӨЙСІНУ Жадыгөйсү етістігінің қимыл атауы.

ЖАДЫГӨЙШЕ үст. Жадыгөйге ұқсап, жадыгөй тәрізденіп.

ЖАДЫҒАТ зат. Түрлі құрылысқа қажетті шикізат, жабдық.

ЖАДЫЛА= ет. Бас айналдырып сиқырлау, арбап дуалау.

Жадылап алғандай. Сиқырлап, арбағандай.

ЖАДЫЛАН= ет. Дуалану, оқытылу, арбау-ға түсу.

ЖАДЫЛАУ Жадыла етістігінің қимыл атауы. Тылсым күшке ие адамның өз қасиетін теріс мақсатпен пайдаланып, өзге адамға ықпал етіп, есінен ажаластыруы, оны ауруға душар етуі, дуалауы.

ЖАДЫЛЫ сын. жерг. Жазылы, қомды.

ЖАДЫЛЫҚ зат. Адамды дуалап, арбайтын сиқырлық.

ЖАДЫРА зат. жерг. Балық аулайтын аудың торы.

ЖАДЫРА= ет. 1. Жайма-шуақтаным, көңілдену, жайнау. 2. ауыс. Шат-шадыман болу, жайрандап масайрау.

Жадырап сала берді. Көңілі көтерілді, қуанды.

ЖАДЫРАҢҚЫ сын. 1. Жайма-шуақ. 2. Жайдары-жарқын. 3. ауыс. Көңіл-күйі көтеріңкі, шат-шадыман.

ЖАДЫРАҢҚЫЛЫҚ зат. 1. Жанға жайлы жайма-шуақтылық. 2. ауыс. Көңіл-күйі көтеріңкілік, шат-шадымандылық.

ЖАДЫРАҢҚЫРА= ет. Көңіл-күйі көтерілдіреу, жайнаңдаңқырау.

ЖАДЫРАП-ЖАЙНА= ет. Көңіл-күйі көтерілу, ашыла түсу.

ЖАДЫРАП-ЖАРҚЫРАП үст. Шуақтаным, нұрын төге.

ЖАДЫРАС= ет. Көңілдері көтерілісін, құлтырысын, жайнаңдасу, қуанысу.

ЖАДЫРАСУ Жадырас етістігінің қимыл атауы.

ЖАДЫРАТ= ет. Тынысын кеңейтіп, көңілін көтеру, жүзін жайнатып, көңіл-қошын өсіру.

ЖАДЫРАТУ Жадырат етістігінің қимыл атауы.

ЖАДЫРАУ¹ сын. Көңілді, көтеріңкі, шаттықты.

ЖАДЫРАУ² Жадыра етістігінің қимыл атауы; көңілі көтерілу, жүзі нұрлану.

ЖАДЫРАТАС зат. Малдың өтінде шорланып қалған минералдық қатты зат.

ЖАДЫСЫЗ сын. Жады жоқ, ессіз.

ЖАДЫСЫЗДЫҚ зат. Ессіздік, жадыгөйлік.

ЖАДЫШЫ зат. Жадытастың көмегімен жаңбыр жаудыра алатын қасиеті бар адам.

ЖАЗ зат. 1. Көктемнен кейін келетін жылдың жылы, ыстық маусымы. 2. геогр. Жер шары өз орбитасының жазғы күн тоқырау нүктесінен күн мен түннің күзгі теңелу нүктесіне дейінгі аралығында болатын жылдың төрт мезгілінің бірі. 3. Жаз айларына көктем мен күздің жылы кезеңдерін қосып есептегендегі жылдың жайлы мерзімі. 4. ауыс. Жанға жайлы жылылық, жайнаған әдемілік.

Жаз аяғы. Жаз соңы, күздің басталатын шағы. **Жаз бойы**. Жаздай, күн суытқанша, көктемнен күзге дейін. **Жазда жауған қардай**. бейн. Қалың, жапалақтаған, атпақ. **Жаздағы таңдай**. бейн. Баяу да әдемі, ұзақ та жарық. **Жаз дидарлы**. Жүзі жылы, ашық-жарқын (кісі). **Жаздың сарша тамызында**. Шілденің нағыз ыстық кезінде (тамыз – араб сөзі, ыстық мағынасында). **Жаз шыққанша**. Жаз болғанша. **Жаз шықты**. Көктем бітіп, жаз келді, күн ысыды.

ЖАЗ¹= ет. 1. Ойлаған ойды әріп-таңбалармен қағаз یا басқа нәрселердің бетіне түсіру. 2. ауыс. Шығару, ойын-ұяқастырып, үйлестіріп, келістіріп, өлең не болмаса басқа да көркем

шығарма түрінде жеткізу; шығармашылықпен айналысу. 3. Атап көрсету, жазып көрсетіп кету. 4. ауыс. Діни наным бойынша адам тағдырының о бастан Алла тарапынан пешенеге белгіленіп қойылуы. 5. жағымсыз. Арыз жазу, шағымдану.

Жазатын мәшине. инф. Мәліметтерді компьютерге енгізу мен оларды қағаз таспаға шығаруға абоненттік бөлімдерде компьютер операторының консоль ретінде пайдаланылатын сыртқы құрылғы. **Жазған [жаппар] құлда жан [шаршау] бар ма?** көне. Еш қажымайды, ертеңнен қара кешке дейін дамылсыз жұмыс істейді, тиісті міндетінен бас тартпайды.

ЖАЗ²= ет. 1. Жаймапап тегістеу. 2. Жиолы, бүктеулі күйін ашып жаю. 3. Бүгілген, бүгілген қалпын түзеу. 4. Шатысып, ұйысып қалғанды талдап ажырату. 5. Байлауды қалыптан босату, шешу.

Жазбай таныды. Дәл басты, жаңылмай ажыратты, бірден білді. **Жазып құйды**. жерг. Үйге келген қонаққа ең соңғы рет сый аяқ шай құйды.

ЖАЗ³= ет. Ауру-сырқаттан, дерттен айықтыру, сауықтыру, жараны емдеу.

ЖАЗ⁴= ет. 1. Кінәлі, айыпты болу, жақпау.

2. Бетінен жаңылды, бағарынан ажырау, адасу. 3. Айну, алған бетінен тану, айырылу.

Жаза баспады. Жаңылмады, қателеспеді, дәл түсті. **Жаза басты**. Жаңсақ кетіп, жаңылды, қателесті. **Жаза ұрды**. жерг. Жаза басты, дәл түспеді. **Жаздым, жаңылдым**. Жаңсақ бастым, айыптым.

ЖАЗА [ар. جزاء] зат. 1. Қылмысы үшін тартатын айып, істеген қиынның азабы, өтеуі. 2. этн. Қазақ қоғамына жат, оғаш істер үшін айыпты адамға тағайындалатын құқықтық шара, әдеттік құқықтың іргелі категориясы. 3. Себепсіз азаптау, жапа. 4. Кінә, жазық. 5. пед. Тәлімгерді қандай да бір айыбы үшін жауапкершілікке тартудың бір түрі ретіндегі тәрбиелік мәні бар жазалау шарасы. 6. з а н. <ағыл. penalty> Сот үкімі бойынша қылмыс жасады деп танылған азаматтарға қатысты әр елдің қылмыстық заңдарында көрсетілген баптарға сәйкес қолданылатын мәжбүрлеу шарасы. 7. діни. Дәстүрлі қазақы ортада жасаған пенделік күнәлері үшін адамның тірісінде де, ақыретте де сазайын тартады дейтін наным-сенімге байланысты шыңқан моральдық-этикалық мәнді категория.

Жаза берді. Сазайынның тартқызды, кінәсін өтетті, жазалады. **Жазаға кірпітәр қылмады**. Жазаламады, жазаға тартпады, кінәламады. **Жазаға ұшырады**. Біреудің көріне кезікті, қаһарына душар болды. **Жазадан босату**. з а н. Жеңілдететін мән-жайларды ескеру арқылы жазасы үшін еріксіз мәжбүрлеуді оңалту немесе болдырмау. **Жазадан [жазаны өтеуден] босатылды**. з а н. Жеңілдететін мән-жайларды ескере отырып, жасаған қылмысы үшін мәжбүрлі айыбын өтеу немесе оны жеңілдетуге рұқсат алды. **Жаза кесті**. Жазалады, сот тарапынан жаза белгіледі, үкім шығарды. **Жазасын алды**. Тиісті сазайын тартты. **Жазасын алу**. Айып-кінәсін өтеу, сазайын тарту. **Жазасын берді**. Көресісін көрсетті. **Жазасын беру**. Көресісін көрсету, сазайын тарттыру. **Жазасын кесу**. Үкім шығару, жазалау, жаза белгілеу. **Жазасы кесілді**. Күні бітті, уақыты болды. **Жазасын тапты**. Айып-кінәсінгі өтеуін берді, сазайын тартқызды. **Жаза тартқызды**. Сазайын, айып-сыбағасын берді. **Жаза тартты**. а) Сазайын алды, жазаланды, айыбын, кінәсін өтеді. ә) Істеген жазығы үшін айыпталды, мәжбүрлі түрде айыбын өтеді.

ЖАЗАБА: жазаба тиді. жерг. Қырсық шалды, бөлеге жолықты.

ЖАЗАГЕР зат. Қылмыс істегенді айыптаушы, жазалаушы. // Жазалайтын, азаптайтын қанды қол.

ЖАЗАҒ [ар. جزاء] зат. мін. Оникс, ағат түрлес минерал.

ЖАЗАЙҰР зат. көне. Жынның аты.

ЖАЗАЙЫЛ зат. көне. Қамал қорғанысында, шайқаста қолданылатын, оқпаны үлкен қалибрлі, пілтелі мылтықтың ауыр түрі.

ЖАЗАДАЙ сын. Айып-жаза сияқты.

ЖАЗАЙЫН: жазайын берді. сөйл. Сазайын тарттырды, айып-сыбағасын берді.

ЖАЗАЙЫМ зат. жерг. Жаза, айып, кінә. **ЖАЗАКЕШІМ** зат. жаңа. Сотталған, қылмыс жасап істі болған адамға белгілі бір себептермен кешірім беру.

ЖАЗАЛА = ет. 1. Айыпқа жығу, жазығы үшін соққыға душар қылу. 2. Айыбын өтеу, жауапқа тарту.

ЖАЗАЛАН = ет. 1. Жазығы үшін айыпталу, жазаға тартылу. 2. Азатталу, азап шегу, жаза тарту.

ЖАЗАЛАНДЫР = ет. Сазайын тарттыру, жазаға тарту.

ЖАЗАЛАНУ Жазалан етістігінің қимыл атауы; жазаға тартылу.

ЖАЗАЛАҢ сын. жерг. Біртегіс, жалпақ келген, тегістеу, кедір-бұдырсыз.

Жазалаң тартты. Қабағы ашылды, жадырады.

ЖАЗАЛАҢДА = ет. жерг. Тегістелу, кедір-бұдырсыздану.

ЖАЗАЛАС сын. Жазалары бір, айыптас, бірдей күнәлі (адамдар).

ЖАЗАЛАТ = ет. Жазаға тарттыру, жазасын берізу.

ЖАЗАЛАТҚЫЗ = ет. Жазаға тартқызу, сазайын бергізу.

ЖАЗАЛАТҚЫЗУ Жазалатқыз етістігінің қимыл атауы.

ЖАЗАЛАТТЫР = ет. Өзгенің қолымен сазайын тартқызу, жазасын бергізу.

ЖАЗАЛАТТЫРУ Жазалаттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАЗАЛАТУ Жазалат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЗАЛАУ¹ зат. пед. Баланың тәртібіндегі жағымсыз қылықтар мен әрекеттерге тыйым салып, оларды болдырмауға бағытталған педагогикалық ықпал ету тәсілдерінің бірі.

ЖАЗАЛАУ² Жазала етістігінің қимыл атауы; жауапқа тарту, айыптау.

Жазалау мәнінсі. бейн. жағымсыз. Жазалау отряды, зәбірлік көрсетуші қарулы топ. **Жазалау отряды.** тар. Отарлаушы елдердің жергілікті халықты бағындыру үшін, басып-жаншу үшін құрған қарулы әскери қол. **Жазалау саясаты.** саяси. Мемлекетті қылмыстық-құқықтық реттеудің жаза кесу саласы бойынша тұжырымдары.

ЖАЗАЛАУСЫЗ үст. Айыбын өтеусіз, күнәсі үшін жауапсыз.

ЖАЗАЛАУШЫ зат. Зорлық-зомбылық жасаушы, зәбірлік көрсетуші.

Жазалаушы отряд. **Жазалау отряды** (отарлаушы елдерде жергілікті тұрғындарды басып-жаншып, зәбір-жапа көрсету үшін жарақталатын әскери полициялық қарулы қол).

ЖАЗАЛЫ сын. 1. Айыпты, кінәлі, жазықты. // заң. Белгілі бір мемлекеттің қылмыстық заңына сәйкес айытқа, қылмысты саналатын адам. 2. Жаза көруші, айыбын өтеуші, азапталушы.

ЖАЗАЛЫҚ зат. Жазаға татырлық, айыбына берілетін өтеу.

ЖАЗАЛЫЛЫҚ зат. Жазалы болушылық, айыпты болушылық, кінәлілік.

ЖАЗАҢ зат. 1. Біртегіс ашық жер, жазық алқап. 2. Үсті тегіс, жайпақ, жазық.

ЖАЗАҢДАУ сын. 1. Тег-тегістеу, ашықтау. 2. Жазықтау, жайпақтау.

ЖАЗАҢҚАЙ зат. Үсті тегіс алаңқай жер.

ЖАЗАРМАН зат. жаңа. Жазушы; мақала жазғышы.

ЖАЗАСЫЗ сын. 1. Жазығы жоқ, кінәсіз, нақақ, айыпсыз. 2. заң. Істеген қылмысы үшін мәжбүрлеп жазаланбаған, айыпталмаған, сотталмаған. // Жазаламай, айыбын өтпей. // Нақақтан нақақ, бостан босқа.

ЖАЗАТАЙЫМ үст. 1. Аяқасты, байқаусызда, абайсызда. 2. Қапелімде, кенеттен, кездейсоқ. 3. Аяқастынан, күтпеген жерден. 4. Жазыммен, жазым болып.

ЖАЗБА¹ зат. 1. Қолжазба, қағаз бетіне түскен жазу. 2. Жолжазбалар, жол бойындағы ойлар, көрен-білгеннің тіркеліп қағазға түсірілген мәтіні. 3. и н ф. <ағыл. record> Мәліметтер базасының бір немесе бірнеше өрісінде орналасып, өзара логикалық түрде байланысқан ақпараттардың толық бір құрылымдық бірлігі [Мыс., бір жұмысының аты-жөні, адресі, телефоны т.б. жатады]. 4. Шахмат, дойбы және тоғызқұмалақ ойындарында жәрістерді қағазға түсіріп отыру.

Жазба [бас] өріп. Кіші өріптен биіктігі үлкен, кейде сызылымымен де ерекшеленетін өріп.

Жазбалар блогі. и н ф. <ағыл. record block> Ақпарат алмасу кезінде біртұтас берілетін тізбектік жазбалардың тобы. **Жазбалар жинағы.** и н ф. <ағыл. record set> Бір мәліметтер көзінен шығып, ортақ белгілеріне қарай таңдалып алынып жинақталған жазбалар тобы. **Жазба жұмысы.** а) пед. Оқушылардың мұғалімнің тапсырмасы бойынша және жетекшілігімен, сондай-ақ өздігінен орындайтын жазбаша түрдегі жұмысы. ә) Оқытушылардың, мұғалімдердің жазбаша құнтізбелік жоспары, т.б. ісқағаздары.

Жазба кілті. и н ф. <ағыл. record key> Файлдағы жазбаларды ұқсастыруға және оған тез қатынас құруға пайдаланылатын символдар жиынтығы. **Жазбаларды немдену.** и н ф. <ағыл. record locking> Файлдың бағдарлама қолданып отырған бөлігі зана бекітілетін файлды қамтудың түрі. **Жазба сипаттамасы.** и н ф. <ағыл. record description> Мәліметтерді сипаттау тәсілдерінің көмегімен бағдарламадағы жазбаның атауы мен атрибуттарын анықтау. **Жазба тығыздығы.** и н ф. Ұзындық, аудан, көлем бірлігіне келетін ақпарат мөлшерімен анықталатын ақпарат тасушының сипаттамасы. **Жазба үстел.** Жазуға, кітап оқуға арналған жиһаз түрі.

ЖАЗБА² зат. Қағазға т.б. материалға таңбаланып жазу түрінде түсірілген тарихи, ғылыми т.б. құндылығы жоғары мұралар.

Жазба ақын. Суырыпсалма емес, жазып шығаратын ақын. **Жазба әдебиет.** Жазба түрдегі сөз өнері шығармашылық әрекетінің, әдеби ізденістің нәтижесі ретіндегі туындылардың жиынтық атауы. **Жазба дәстүр.** а) Емледегі жазба тілдегі алғашқы орфограмманы сақтап қалған жазу жүйесі. ә) Жазба ақындардың өлең ұйқастарындағы өзіндік дәстүр. **Жазба деректер.** Тарихи, ғылыми т.б. мәні бар жазылған күйдегі мұралардың мәліметтері. **Жазба ескерткіштер.** лингв. Жазба тіл қалыптасқанға дейінгі хатқа түскен, жазылған, басылған тарихи жазба мұралар. **Жазба мәтін.** лингв. Мәтінің жазылған, басылған, қағаз бетіне түскен жазба тілдің графикалық, орфографиялық нормаларымен заңдастырылған нұсқасы. **Жазба**

тіл. Жазу негізінде қалыптасқан, өзіндік жүйесі мен дәстүрі бар кітаби тіл.

ЖАЗБА³: жазба дауыс. жаңа. Әншінің фонограммасы, өз дауысы.

ЖАЗБА-БЛОК зат. и н ф. Компьютерлік бағдарламаның мәліметтер жазбасындағы мәліметтерді алмастыру бірлігі.

ЖАЗБАГЕР зат. Хатқа түсіруші.

ЖАЗБАҒАН сын. Жазықсыз, жазығы жоқ. **ЖАЗБАЛАЙ** үст. сөйл. **Жазбаша.**

ЖАЗБАЛЫ сын. Қағазға түсірілген, жазбаша.

Жазбалы тастар. Жазуы бар тастар, әріптер қашалып жазылған тастар.

ЖАЗБАХАТ зат. сөйл. **Қолхат.**

ЖАЗБАША үст. Қағаз бетіне түскен күйде; құжат түрінде.

Жазбаша айтыс. әдеб. Ерте замандағы шығыс поэзиясында (араб, парсы, моңғол т.б.) болған хат арқылы айтысу үрдісі. **Жазбаша бұйрық.** Жазба түрде, жазылып берілген, құжат түрінде рәсімделген мекеме басшысының бұйрығы. **Жазбаша деректер.** тар. Жазылған мәтіндер түрінде сақталған тарихи, ғылыми т.б. құнды мәліметтер. **Жазбаша емтихан.** Жазба сұрақтарға жазып жауап беретін, ауызша емес сынақ. **Жазбаша жұмыс.** пед. Жазба түрде өткізілген емтихан. **Жазбаша шарт.** Ресми құжат түрінде белгілі бір бекітілген заңдарға сәйкес жазбаша рәсімделген екі жақ арасындағы келісім.

ЖАЗҒАН сын. 1. Бейбақ, байғұс, бейшара. 2. Аяп соққан, аяп ұрған, сорлы. // Байқұс адам, бейшара кісі. 3. Жазықты, айыпты.

Жазған басым-ай. сөйл. экспр. Өзін-өзі аяп, мүсіркеу мәнінде өзінің ауыр халін айтқанда «бейшарамын, байқұспын» деген мағынада қолданылатын сөз. **Жазған құлда жазық жоқ [шаршау бар ма].** Жұмыстан бас алмайды, екі айтқызбайды, шаршау дегенді білмейді.

ЖАЗҒАСАЛЫМ зат. Жазға қарай, жаз шығарда, қыс өте.

ЖАЗҒЫ сын. Жаз кезіндегі.

Жазғы гүлдей түрленді. бейн. Құтырды, көз тартып жайнады. **Жазғы [қысқы] демалыс.** Оқушылардың, студенттердің оқу жылы ішінде, сессиядан кейін тынығатын уақыты. **Жазғы жауындай.** бейн. Жылы, жанға жайлы; құйылған, төзілген деген мағынада. **Жазғы кеш.** Жаз мезгіліндегі жылы, жанға жайлы, ел жатуға асықпайтын уақыт. **Жазғы күндей.** бейн. Жарық, жарқын, ашық, жайлы деген мағынада. **Жазғы түскен сағымда.** поэт. Құтырып, жарқырап алыстан көз тартатындай.

ЖАЗҒЫЗ¹ = ет. 1. Жаздыру, сөзін қағазға түсірту. 2. Қарызға алып, белгілетіп қойдыру.

ЖАЗҒЫЗ² = ет. Жайдыру, төсеткізу.

ЖАЗҒЫЗДЫР = ет. Өзе адамға жаздыру, сөзін қағазға түсірту.

ЖАЗҒЫЗДЫРУ Жазғыздыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАЗҒЫЗУ Жазғыз етістігінің қимыл атауы. 1. Ойын, сөзін, таңбасын қағазға түсірту. 2. Шығарту, ойлап шығарту.

ЖАЗҒЫ-КҮЗІП сын. Жаз бен күз кезі, екі жыл мезгіліне қатысты.

ЖАЗҒЫ-ҚЫСҚЫ сын. Жаз бен қысқы кезгі, екі жыл мезгіліне де қатысты.

ЖАЗҒЫЛЫҚ зат. жерг. Жаз кезі, жаздығың.

ЖАЗҒЫР = ет. 1. Айыпты деп кінәлау. 2. Жазалау, жазасы беру.

ЖАЗҒЫРТ = ет. Кінәлатқызу, күстәнәлатқызу.

ЖАЗҒЫРТУ Жазғырт етістігінің қимыл атауы.

ЖАЗҒЫРУ Жазғыр етістігінің қимыл атауы; 1. Айыпты деп кінәлау. 2. Жазалау.

ЖАЗҒЫРУШЫ зат. Айыптаушы, кінәлаушы. // Айыпты санайтын, кінәлайтын.

ЖАЗҒЫРЫЛ = ет. Айыпталу, жазалану.

ЖАЗҒЫРЫҢҚЫ сын. Кінәлікер, айыптылау.

ЖАЗҒЫТҮРҒЫ сын. Көктемгі, қыстан кейінгі.

Жазғытұрғы Жайықтай. бейн. окказ. Суы молайып, кеңерінен тасыған, көктемдегі Жайық өзеніндегі дарқан, шалқыған деген мағынада. **Жазғытұрғы жасықтай.** бейн. Қыстан титықтап зорға шыққан, жүдеп-жадаған малдай әлсіз, сылдыр деген мағынада. **Жазғытұрғы қардай еріді.** бейн. Бірте-бірте кемі түсті, азая берді. **Жазғытұрғы сонадай булы.** бейн. Жаз кезіндегі мал үстіне үйімен қалың сонадай жан-жағынан борады, әр тұстан қаптады. **Жазғытұр [жазғытұрғы, жазғы] шуақ.** Жаз шыға түсетін күн сәулесі.

ЖАЗҒЫТҮРЫ зат. Көктем кезі, жазға салым мезгілі.

ЖАЗҒЫТҮРЫМ зат. Қыс пен жаздың арасындағы мезгіл, көктем.

Жазғытұрым атқан таңдай. бейн. Көктемдегі таңдай жарық, жылы, нұрлы деген мағынада.

ЖАЗҒЫТҮРЫМҒЫ сын. Көктемгі, қыстан кейінгі жылы, жайлы кезі.

Жазғытұрымғы қар суындай. бейн. Тарам-тарам болып жыраларға бөлінген көктемгі еріген судай сала-сала деген мағынада. **Жазғытұрымғы өзендей.** бейн. Көктемгі суы молайып тасыған өзендей асау, бағынбайтын, көнбейтін деген мағынада.

ЖАЗҒЫШ сын. 1. Тез жазып тастайтын, ойындағыны қағазға түсіруге құмар, бірден қағазға түсіргіш. 2. тех. Таңбалап түсіргіш, таңбалаушы.

ЖАЗҒЫШ сын. Жазылуды, түзелуді қамтамасыз ететін.

Жазғыш еттер. анат. <лат. musculus extensor> Аяқ пен қол буындарының жазылуды қозғалысын қамтамасыз ететін бұлшық еттер тобы.

ЖАЗҒЫШТАР зат. сөйл. экспр. кеке сін. Арыз, шағым жазуға дайын тұратын немесе газет, т.б. басылымдар арқылы біреді, бір нәрсені сынап-мінеуге құмар адамдар мағынасында.

ЖАЗҒЫШТА = ет. Қайта-қайта жаза беру.

ЖАЗҒЫШТАУ Жазғышта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЗҒЫШТЫҚ зат. 1. Тез жаза қоятын қасиет. 2. жағымсыз. Жаза беруге, бос жазуға құмарлық.

ЖАЗДА = ет. сөйл. Жаз бойы бір жақта болып қайту.

ЖАЗДА = ет. Етістіктерге тіркесіп «шақ қалды, сөл қалды» деген мәнді үстемелейтін көмекші сөз.

ЖАЗДАҒЫША үст. Жаз кезіндегіше.

ЖАЗДАЙ үст. Көктем мен күз арасындағы мезгілде, бүкіл жаз бойы.

Ала жаздай. Бүкіл жаз бойы.

ЖАЗДАЙ сын. Жаз сияқты жарқыраған.

ЖАЗДАЙҒЫ сын. Бүкіл жаз бойындағы.

ЖАЗДАУ зат. жерг. Жайлау, жаздығүні отыратын мекен, мал жайылымы.

ЖАЗДАУ Жазда етістігінің қимыл атауы; іс-әрекеттің сәл гана орындалмай қалуын көрсететін көмекші етістік.

ЖАЗДЫҒҮН үст. сөйл. **Жаздығүні.**

ЖАЗДЫҒҮНГІ үст. Жаз мезгіліндегі, жазғы.

Жаздығүні сағымдай. поэт. Құтырған, алыстан көзге түсетін, көркем.

ЖАЗДЫҒҮНІ үст. Жаз айлары мезгілі.

ЖАЗДЫ-ЖАНЫЛДЫ = ет. Кінәлі болды, айыпты болды, жаңылды, қате істеді.

ЖАЗДЫҚ зат. Көктемде егілетін дәнді дақыл.

Жаздық бидай. егін шар. Тұқымы көктемде себіліп, жазда не күзде пісетін бидай.

Жаздық дақылдар. ауыл шар. Көктемде себіліп, сол жылы өнім беретін бір жылыдық ауыл шаруашылық өсімдіктері. **Жаздық қапуста шыбыны.** зоол. <лат. hylemia floralis> Шыбын тұқымдасына жататын жәндік, қапуста тұқымдасының зиянкесінің бірі.

ЖАЗДЫҚ зат. жерг. Жаз, жаздығүні.

ЖАЗДЫҚ сын. 1. Жаз мезгіліне лайық, жұқа, жеңіл (киім). 2. Жаз кезінде тұруға арналған. 3. Жаз кезіндегі, жаздағы. 4. Көктемде егілетін.

ЖАЗДЫР = ет. 1. Жазғызу, сөзін қағазға түсірту. 2. Шығарту, өлең-көркем мәтін түрінде жазғызу; шығармашылықпен түдіру (әнді т.б.).

ЖАЗДЫР = ет. Аштыру, жайғызу.

ЖАЗДЫР = ет. Адастыру, айыптуу.

ЖАЗДЫРҒЫШ сын. Адастырғыш, айнытқыш.

ЖАЗДЫРТ = ет. 1. Сөзін, ойын қағазға түсірту. 2. Жазғызып тіркету, тізімге алығу.

ЖАЗДЫРТУ Жаздырт етістігінің қимыл атауы; сөзін қағазға түсірту.

ЖАЗДЫРУ Жаздыр етістігінің қимыл атауы; 1. Ойын, сөзін қағазға түсірту. 2. Тіркету, есепке алдыру, жазып қойғызу. 3. Шығарту, көркем туынды түдіру.

ЖАЗДЫРУ Жаздыр етістігінің қимыл атауы; жайғызу, тегістеу.

ЖАЗДЫРУ Жаздыр етістігінің қимыл атауы; адастыру, айыптуу.

ЖАЗДЫРЫЛ = ет. Жазғызылу, ойдың, сөздің қағазға түсірілуі.

ЖАЗИРА ар. зат. 1. көне. Арал, жан-жағын су басқан құрлық. 2. Байтақ жатқан ен дала, кең аймақ. // Кең жатқан, жайылған, дарқан. 3. геогр. <грек. oasis> Табиғи немесе жасанды суландыру нәтижесінде сақталған, шөл және шөлейт жерлердегі өсімдік өскен, шаруашылығы бар көгал жерлер. 4. ескікіт. Шөл, сахара.

ЖАЗИРАДАЙ сын. Жазира сияқты шетсіз, кең шалқар, дархан.

ЖАЗИРАЛЫ сын. 1. Ендалалы, кеңшалқар.

2. ауыс. Дархан, асып-тасқан, жайнаған.

ЖАЗМЫШ зат. діни. филос. Діни наным бойынша, әуелден белгіленіп қойылатын малай-тағдырдың бұйрығы, тағдыр иесінің жазуы. 2. Қатыгез, қатал тағдыр, басқа түскен қиыншылық деген мағынада.

Жазмыштан озмыш [озбас] жоқ. Алланың пендесіне бұйырған, алдын ала белгіленген тағдырынан артық-кем ештеңе болмайды, басқа салғаннан ешқайда қашып құтыла алмайсың деген мағынада.

ЖАЗМЫШСЫЗ сын. Тағдырдың бұйрығынсыз.

ЖАЗТҮРЫМ үст. жерг. Жазғытұрым.

ЖАЗУ зат. 1. Хатқа түскен, тасқа басылған сөз, ой-пікірдің жазылған көрінісі. 2. Жазып кеткені, жазып қалдырғаны, қолжазба. 3. Бір адамға ана тән өзіндік жазу үлгісі, жазуының ерекшелігі. 4. Дыбыстарды таңбалайтын әріптер жүйесі, әліпби. 5. лингв. Адам ой-пікірін, хабарын, мағлұматын қағаз, не басқа бір нәрсенің бетіне түсіретін арнайы графикалық таңбалардың жүйесі. 6. Орфография, сөздерді дұрыс жазу ережелері. 7. Жазба тіл. 8. ауыс. Белгі, нышан.

Жазу дәптері. а) Мектеп оқушыларының жазба жұмыстарын орындауға арналған дәптері. ә) Қажет нәрсесін жазып алып жүретін дәптер. б) Әдебиет, тіл, тарих сияқты қоғамдық ғылымдар пәнінің жазба жұмыстарын арналған ұзын жол дәптері. **Жазу үстелі.** Жазу жазуға, оқуға арналған жиһаз түрі.

ЖАЗУ Жаз етістігінің қимыл атауы. 1. Ойды таңбалап, қағазға т.б. түсіру.

2. Шығармашылықпен айналысу, көркем, ғылыми т.б. шығарма түдіру. 3. ауыс. діни. Алланың басқа салуы, пенденің тағдырының алдын ала белгіленуі.

ЖАЗУ Жаз етістігінің қимыл атауы; жаю, тегістеу, түзеу, түзету.

ЖАЗУ Жаз етістігінің қимыл атауы; сауықтыру, айықтыру.

ЖАЗУ-БҰЗУ зат. жерг. Жазу-сызу.

ЖАЗУДАЙ сын. Жазу сияқты.

ЖАЗУЛЫ сын. Жазуға түсірілген, хатқа жазылған.

ЖАЗУ-СЫЗУ зат. Хаттану, жазба сауат жүйесі.

ЖАЗУ-СЫЗУСЫЗ сын. 1. Жазуы, жазба мәдениеті жоқ. 2. Жазбаша дерек-дәлелдері жоқ, құжатсыз.

ЖАЗУША үст. сөйл. **Жазбаша.** Қағазға түскен, жазылған түрде.

ЖАЗУШЫ зат. 1. Прозалық көркем туындыларды шығаратын, жазатын адам. 2. Әңгіме, повесть, романдармен атағы шыққан, қара, көркем сөздің хас шебері, атақ.

ЖАЗУШЫЛЫҚ зат. Әдеби шығарма жазумен шұғылданышылық.

ЖАЗУШЫСЫМАҚ зат. экспр. ке-кесін. Жазушылық қабілеті нашар бола тұра, өзін жазушы санайтын адам.

ЖАЗХАНА зат. жаңа. **Саяжай.**

ЖАЗЫ ир. зат. этн. Түйенің арқасына жүк батпау үшін өркешіне қом астынан кигізетін арнайы жабық.

Жазының жондығы. Жазының жазыағаштан жоғары, айнала үстіңгі жиегі, арқалығы.

ЖАЗЫ зат. ескікіт. Дала, жазық жер, иен дала.

ЖАЗЫАҒАШ зат. этн. Жазының астын ала жондықты екі жақтан бастыра жүргізілетін білектей екі ағаш.

Жазыағаштың бас жібі. этн. Екі жазыағаштың басын екі жақ қиындық кертік жерінен байлайтын, тұсаудан жіңішкерек жіп.

ЖАЗЫ-КҮЗІ үст. Бүкіл жаз бен күз бойы.

ЖАЗЫҚ зат. 1. Кең алқатты теп-тегіс аймақ. // Кедір-бұдырсыз, тегіс, ойсыз-қырсыз.

2. геогр. Теңіз деңгейінен есептегенде одан төмен орналасқан, биіктігі 200 метрден аспайтын құрлықтың кең алқабы. 3. геом. Тегістік, геометриялық табиғи дене.

Жазық бұрыш. геом. Қабырғалары түзу құрайтын, яғни 180 градусқа жазылатын бұрыш.

Жазық дала. Жайылған кең, тегіс, таусыз, қыратсыз жер.

ЖАЗЫҚ зат. 1. Теріс қылық, айып-кінә, күнә. 2. ауыс. экспр. Айыпсыз, таза, дұрыс жолда бола тұра ісін, қылығын т.б. теріс түсінгенде «бар болғаны, бар ісі» деген ренжу мағыналы білдіреді.

Жазығы жоқ. Күнәсіз, айыпсыз. **Жазығы не [не жазығы бар].** экспр. Әділетсіз іске, нақақтан нақақ кінәлауға, жазалауға қарсы күйіншіті білдіретін сөзқолданыс.

ЖАЗЫҚ сын. Біртегіс, жалапақ келген, кең.

Жазық ағын. сұшар. Геоморфологиялық ағын. **Жазық денелі кенелер.** зоол. <лат. tepidipalpidae> Акариформ кенелер отрядының бір тұқымдасы, ауылшаруашылық дақылдарының зиянкестері. **Жазық елек.** ауыл шар. Тор көздерінен сусымалы өнімді өлшемдері бойынша ажырататын және бөлетін жазық бетті құрылыс. **Жазық жаңқш.** сұшар. Көпқанатты бөгеттердің суағар бөлігіндегі су көлемін реттеуге арналған гидротехникалық кранды құрылыстар. **Жазық кен қазбалары.** кен. Пайдалы қазылымдар ішінде немесе бос тау-жыныстарда жазықтық бойымен немесе көлбеу жүргізілетін қазбалар. **Жазық өркеш.** т үй е шар. Азғындаған нарлардың сәл гана өңестеу болып, қолымен жымдасып кететін өркештерінің түрі. **Жазық сутартқы.** сұшар. Сутартқы сулы қабатынан су алуға арналған жерартқы құрылыс. **Жазық тартпалар.**

тех. Бекітілген шиквтер арқылы біліктерге айналмалы қозғалыс беретін жазық бетті, резецке-маталы, резецке-сымды таспалар. **Жазық тор**, геол. Кристаллографияда, бірдей параллелограмдардың төбелерінде орналасып, бір жазықтықта жатқан элементтер бөлшектердің жиынтығы. **Жазық тікбұрышты координаттар жүйесі**. әск. Координат білік осьтері деп аталатын екі өзара перпендикуляр сызықтардың қиылысу нүктесі. **Жазық тікбұрышты координаттар жүйесі**. әск. Жазықтықта нүктенің орнын анықтайтын координаттар осіне қатысты сызықтық шама. **Жазық файл**, инф. <ағыл. plat file> Басқа жазбаларға тура немесе жанама сілтемелері жоқ файл.

ЖАЗЫҚСЫЗ сын. 1. Ешбір қылмысы, айыбы жоқ, кінәсіз. 2. Бейқұнә, пәк. // Нақақтан-нақақ, құрбан болып.

Жазықсыз күйі. Текпен-текке, қарадай жүріп айыпты болды.

ЖАЗЫҚСЫЗДАН үст. Нақақтан-нақақ, тектен-текке.

ЖАЗЫҚСЫЗДАН-ЖАЗЫҚСЫЗ үст. экспр. Тектен-тек, нақақтан-нақақ.

ЖАЗЫҚСЫЗДЫҚ зат. Айып-кінәсі жоқтық, бейқұнәлік.

ЖАЗЫҚТА¹=ет. Тегістеу, түзеу.

ЖАЗЫҚТА²=ет. 1. Айыптау, кінәлау, құстаналау. 2. Істеген кінәсі үшін жауапқа тарту, жазалау.

ЖАЗЫҚТАЙ сын. Тегіс алқаптай, біртекті, жалпақ.

ЖАЗЫҚТАЛ=ет. Жазылу, жайылу.

ЖАЗЫҚТАН=ет. Өздігінен біршама тегістеле түсу.

ЖАЗЫҚТАУ¹ сын. Кедір-бұдыры аздау, тегістеу келген.

ЖАЗЫҚТАУ² Жазықта¹ етістігінің қимыл атауы; тегістеу.

ЖАЗЫҚТЫ сын. Айыпты, кінәлі, қылмысты.

ЖАЗЫҚТЫҚ зат. 1. Бетінің кедір-бұдыры жоқ тегістік. 2. геом. Кеңістікте берілген екі нүктеден қашықтықтары бірдей нүктелердің геометриялық орны.

Жазықтық бойынша шаю, геол. Жаңбырдың немесе еріген судың беткейлер немесе суайрықтар жазықтығы бойынша шаюның әрекеттілігі. **Жазықтық өзені**, су шар. Жақсы дамыған кең аңғармен ағатын, еңістігі шамалы, ағысы баяу әрі тымық өзен.

ЖАЗЫҚТЫЛЫҚ зат. Кінәлі, айыпты болушылық.

ЖАЗЫҚТЫР=ет. сөйл. **Жазғыр**.

ЖАЗЫҚША зат. Аумағы кішігірім, теп-тегіс жер.

ЖАЗЫ-ҚЫСЫ үст. Алты ай жаз, ала қыс бойы, үнемі, жыл бойы.

ЖАЗЫЛ¹=ет. Белгілі бір тілдегі әліпби жүйесі бойынша сөздің қағазға түсірілуі.

Жазылған хаттай [хаттай таныс]. а) Аса таныс, ап-анық. ә) Жүйелі, мәністі, мағыналы.

ЖАЗЫЛ²=ет. 1. Түзелу, созылу. 2. ауыс. Қысылып-қымтырылмай, именбей, емін-еркін сезіну.

ЖАЗЫЛ³=ет. Оңалу, сауығу.

ЖАЗЫЛА=ет. этн. Түйеге өзбел-жабдықтарын кигізу.

ЖАЗЫЛАУ Жазыла етістігінің қимыл атауы.

ЖАЗЫЛАУЛЫ сын. Жазы салынған, жазылған.

ЖАЗЫЛДЫР=ет. Сауықтыру, оңалдыру.

ЖАЗЫЛДЫРҒЫШ сын. Тез жазып тастайтын, тез жылыдам жазылдыратын.

ЖАЗЫЛМА сын. Ашып жаюға болатын.

Жазылама сап. әск. Бөлімшелердің маңдайшеп бойынша бір сызықтың бойында бір қатарлы немесе екі қатарлы сапта немесе лектің сызығында Жарғымен белгіленген немесе командир белгілеген арақашықтықта орналасуы.

ЖАЗЫЛМАЛЫ сын. Созып жіберіп, тарта қозғатын, ашпалы.

ЖАЗЫЛМЫШ сын. 1. Жазылып жатқан, қазір жазылатын. 2. Жазуда көрсетілген, жазылып кеткен. 3. сөйл. **Жазмыш**.

ЖАЗЫЛУ¹ Жазыл¹ етістігінің қимыл атауы. 1. Сөзін қағазға түсіру. 2. Тіркелу, жазып тіркеліп қою.

ЖАЗЫЛУ² Жазыл² етістігінің қимыл атауы; тегістелу, жайылу, түзелу.

ЖАЗЫЛУ³ Жазыл³ етістігінің қимыл атауы; айығу, сауығу.

ЖАЗЫЛУЛЫ сын. Жазылған, қағазға немесе т. б. нәрсеге түсіріліп жазылып қойылған.

ЖАЗЫЛУШЫ зат. Мітапхана кітаптары, баспасөзді жазып алушы, мерзімді баспа өнімдерін алуға арнайы тіркелуші.

ЖАЗЫЛЫ¹ сын. Жазы кигізілген (түйе).

ЖАЗЫЛЫ² сын. көне. Сапты қылыш, пышақ.

ЖАЗЫЛЫМ зат. Баспа өнімдерін, оның ішінде мерзімді басылымдары үзбей алып тұруға алдын ала жасалатын арнайы тіркелім.

ЖАЗЫЛЫҢҚЫ сын. Бүрілген-бүріскені жайылыңқы, ашылыңқы.

ЖАЗЫЛЫҢҚЫРА¹=ет. 1. Бүгіліп-бүріспей ашылыңқырай түсу. 2. ауыс. Тартынып шектелмей еркін сезіну, ашылыңқырау.

ЖАЗЫЛЫҢҚЫРА²=ет. Сауыға түсу, айығыңқырау.

ЖАЗЫЛЫҚ зат. сөйл. **Жазылым**.

ЖАЗЫЛЫС=ет. жерг. Бір-бірімен ашылып әңгіме айту, сырласу.

ЖАЗЫМ зат. 1. Жазатайым, күтпеген жерден, абайсызда болған сәтсіз оқиға. 2. сөйл. **Жазмыш** (тағдырдың бұйрығы).

Жазым басты. Абайсызда мүлт жіберді, жаза басты. **Жазым болды**. а) Күтпеген жерде қазаға ұшырады, майып болды; өліп қалды. б) Күтпеген сәтсіздікке, бәлеге тап болды, ұшырады. **Жазым жасау**. Мертіктіру, өлтіріп жіберу. **Жазым қылды [етті, жасады]**. а) Мертіктірді, өлтіріп жіберді. б) Жақым келтірді, бәлеге ұшыратты. **Жазым тапты**. а) Күтпеген жерден мерт болды. б) Сәтсіздікке ұшырады. **Жазым шықпады [жібермеді]**. Бұрыс кетпеді, қателеспеді.

ЖАЗЫМДА=ет. 1. Мертіктіру, өлтіру.

2. Зиян келтіру, зақымдау.

ЖАЗЫМДАУ Жазымда етістігінің қимыл атауы; өлтіру.

ЖАЗЫМПАЗ сын. экспр. мысқыл.

1. Бұрқыратып жазып тастағыш, жазғыш.

2. Өзін жақсы жазушы, тілші т.б. жазғыш деп санайтын адам.

ЖАЗЫМСЫЗ үст. Мүлт жібермей, дәл.

ЖАЗЫҢҚЫ сын. Сәл таралыңқы, жайылыңқы.

ЖАЗЫҢҚЫРА=ет. Тартатын ашыңқырау, жайыңқырау.

ЖАЗЫҢҚЫРАУ Жазыңқыра етістігінің қимыл атауы; жаза түсу.

ЖАЗЫП: жазып союлеу. пед. Жазбаша мәтіндер арқылы вербалды тілдесу.

ЖАЗЫП-БҮГІП үст. Біресе жазып, біресе бүгіп.

ЖАЗЫР зат. ескікіт. Наза.

ЖАЗЫС¹=ет. Жазба ісімен бірге айналысу.

ЖАЗЫС²=ет. Жайысу, тегістесу.

ЖАЗЫС³=ет. Жаңылысу, бірге адасу, айнысу.

ЖАЗЫСУ¹ Жазыс етістігінің қимыл атауы; қағазға түсірісу.

ЖАЗЫСУ² Жазыс² етістігінің қимыл атауы; тегістесу, жайысу.

ЖАЗЫСЫЗ сын. Жазысы жоқ, жазы кигізілмеген (түйе).

ЖАЙ¹ зат. Аспан кеңістігіне жиналған электр зарядтарының шағылысуынан пайда болатын жарқыл, найзағай.

Жайдың атқан тасындай. поэт. Аса құдіретті, мықты, бой бермес. **Жай оғындай атылды [болды]**. бейн. Шаншыла, тұтқиылдан шабуылдады; күтпеген жерден тарпа бас салды.

Жай оғындай жайратты. поэт. Сұлатты

салды, мұрттай ұшырды. **Жай оты [оғы]**. Найзағай [жасын] жарқылдың шашырандысы. **Жай отындай [оғындай]**. поэт. Жалт-жалт еткен өткір, отты (көз). **Жай оты төгілгендей**. Аспан-кестені шығып, іші аласұрып өзгеріп сала бергендей деген мағынада. **Жай тасы**. миф. Халық сеніміндегі тылсым күші бар деп танылатын қасиетті тас. **Жай тасындай**. Жарау, күйі келген, сақадай сай, өткір. **Жай түсу**. Қатты носер кезінде күн күркіреп, шатыр-ұтыр етіп, жер бетіндегі бір затты, нәрсені найзағай ұшығының соғуы. **Жай ұрғандай**. Қозып, құтырып, ессіз ерленген адамдай.

ЖАЙ² зат. 1. Тұрмыстағы хал-ахуал; жағдай, күй. 2. ауыс. Жайлы, күйлі, жағымды жағдай. 3. Сәт, қысқа кез, қазіргі қалып-күй.

Жай таптырмады. Тыныштық бермеді, маза бермеді. **Жайы болмады**. Жағдайы келмей, күйі кетті. **Жайы жоқ**. а) Мүмкіндігі жоқ, жағдайы жоқ. б) Түрі жоқ, сынай танытар емес. **Жайы кетті**. Маза, күйі болмады. **Жайына жүре берді**. Өз бетіне кете барды. **Жайына кетті**. Өз алдына жүре берді, өз дегенімен жүрді. **Жайына қалды**. Ескерілмеді, назардан сырт қалды. **Жаны жай тапты**. а) Тамашаға батты, рақатқа бөленді. б) Осы дүниеге реніш қалмады деген мағынада.

ЖАЙ³ зат. 1. Белгілі бір орын; мекен-тұрақ. 2. жерг. Үй, ғимарат.

Жай орнату. Зиратын, құлпытасын орнату.

Жай тапты. а) Мекен тепті, орналасты. б) Жерленді, о дүниелік болды, қойылды.

ЖАЙ⁴ зат. көне. Кермесіне жебе салып тартатын ескіліктегі садақ.

ЖАЙ⁵ сын. 1. Қатардағы, қарапайым.

2. Күрделі емес, жеңіл, қарапайым, құрамы мейлінше аз.

Жай адам. а) Бейтарап, ешқандай қатысы жоқ адам. б) Қатардағы адам, көптің бірі. **Жай [скалярлық] айнымалы**. инф. <ағыл. simple (scalar) variable> Уақыттың әрбір сәтінде бір элементарлық мәнімен байланысты айнымалы.

Жай акция. экон. Мөлшері акционерлік қоғам жұмысының нәтижелеріне байланысты табыс алуға құқық беретін бағалы қағаздардың түрі. **Жай бәзир**. Мәні-жай. **Жай бөлшек**. мат. Натурал санының бір немесе бірнеше тең бөліктерінен құралған сан. **Жай вексель**. экон. Вексель берушінің мерзімі басталғаннан кейін вексель иесіне (вексель ұстаушыға) белгілі бір соманы төлейтіні жөніндегі ақшалай міндеттемені күәландыратын бағалы қағаз.

Жай жұмыс. Қол жұмысы, қарапайым қара жұмыс. **Жай жұмысшы**. Қатардағы қара жұмысшы, қарапайым жұмысшы. **Жай зат**. хим. Бір химиялық элемент атомдарынан түзілген зат. **Жай интервал**. муз. Октава аралығын құрайтын тондардың арақатынасы. **Жай кеуде**. Бос даурықпа, бос көкірек. **Жай көз**. Үлкейтіп көрсететін аспапсыз, кәдімгі көз. **Жай оператор**. инф. <ағыл. simple statement> Құрамына басқа операторлар кірмейтін қарапайым оператор. **Жай сөйлем**. лингв. Бір сөзбен немесе бірнеше сөз тіркестерінен құралған аяқталған бір ғана ойды білдіретін коммуникативтік бірлік. **Жай табан етік**. Ұлтармалы, қайымылы етік. **Жай тіркес**. Еркін байланысқан сөз тізбегі. **Жай ұғым**. инф. <ағыл. unit concept> Анықтамасында тек қана тұр нышаны бар құғым. **Жай шырай**. лингв. Сынның артық-кемдігін білдірмейтін негізгі сапалық сын есімдер.

ЖАЙ⁶ сын. Жайлы, қолайлы.

ЖАЙ⁷ үст. 1. Байытпен ғана, сабырмен, салмақтап сойлеу. 2. Асықпай, баяу, ақырын.

3. Ауыр, зорға, әрең қозғалу.

Жай жүріс. Аттың ақырын, баяу, бірқалыпты жүрісі.

ЖАЙ⁸ үст. 1. Өзімен-өзі, жайбарақат, қозғалыссыз, әрекетсіз. 2. Жайымен, ешкімге тиіспей, тыныш.

Жай жатты. а) Әрекетсіз, бос жүрді, еш қамсыз болды, мазаланған жоқ. б) Жайымен, ешкімге тиіспей, тыныш, бөйбіт күй

кешті. **Жай жүрді.** Түк бітirmeй, тектен-тек, құр босқа жүрді. **Жай ма?** сөйл. а) Не болып қалды, не жағдай, не себеп деген сұрауды білдіретін сөзқолданыс. ә) Экспр. Мұның не, денің сау ма, неге бұйттің деген мағынадағы мазасыздануды білдіретін сөзқолданыс. **Жайыңа жүр.** Өзіңмен-өзің тыныш, тиіспей тек жүр.

ЖАЙ⁹ үст. Әдеттегіден кеш, кейін, соң.
ЖАЙ¹⁰ үст. Әйтеуір, өншейін ғана, мәнсіз, бос.

Жай айтты. Белгілі мақсатпен емес, құр өншейін айтты. **Жай бір.** Әшейін ғана, әйтеуір бір. **Жай сөз.** Бос сөз, өншейін айтыла салған сөз.

ЖАЙ¹¹ үст. сөйл. Ақы-пұлсыз, бос, төлеусіз, тегін.

Жай алды [берді]. Ақысыз-пұлсыз, тегін алды [берді].

ЖАЙ= ет. 1. Таратып ыдырату; керу; жазу. 2. Малды жайылымда бауу. 3. ауыс. Жария ету, тарату, әйгілеу.

ЖАЙБАҒЫС зат. жерг. 1. Ақырын, баяу болатын іс-әрекет. 2. Өнімсіз іс-әрекет.

ЖАЙБАҒЫСТА= ет. жерг. Ақырындап, жайлап әрекеттену.

ЖАЙБАҒЫСТАН= ет. Бейқам болу, бейқай отыру.

ЖАЙБАҒЫСТЫҚ зат. Асықпаушылық, бейқамдық, баяулық.

ЖАЙБАР үст. Бейқам, елеусіз, алаңсыз, емін-еркін.

Жайбар ауыз. Ашық ауыз, аңқау.

ЖАЙБАРАҚАТ үст. 1. Ешбір алаң жоқ, қаннен-қаперсіз, бейқам. 2. Жай, асықпай.

3. Сабырлы, салмақты, байытты.

ЖАЙБАРАҚАТСУ Жайбарақатсы етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙБАРАҚАТСЫ= ет. Алаңсыз бейжайлықпен қамсыз болу.

ЖАЙБАРАҚАТТАН= ет. 1. Бейжайлыққа салынып, алаңсыз болу. 2. ауыс. Коңіл толу.

ЖАЙБАРАҚАТТАНДЫР= ет. Бейқам күйге түсіру, алаңдатпау.

ЖАЙБАРАҚАТТАНДЫРУ Жайбарақаттандыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙБАРАҚАТТАНУ Жайбарақаттан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙБАРАҚАТТАУ¹ сын. Алаңсыздау, бейқамдау.

ЖАЙБАРАҚАТТАУ¹ Жайбарақатта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙБАРАҚАТТЫҚ зат. Асып-саспаушылық, бейқамдық.

Жайбараттыққа салынды. Енжарланды, бейқам болып, арқаны кеңге салды.

Жайбарақаттыққа салыну. Арқаны кеңге салу, енжарлыққа бой алдыру.

ЖАЙБАРАҚАТТЫЛЫҚ зат. сөйл. **Жайбарақаттық.**

ЖАЙБАРАҚАТШЫЛЫҚ зат. сөйл. Қаннен-қаперсіздік, бейқамдық, алаңсыздық.

ЖАЙБАСАР сын. Жұмысты сылбыр істейтін, ылдым-жылдым емес. 2. Жүрісі сылбыр, шабан. 3. Бейқам, енжар.

ЖАЙБАСАРЛАУ сын. Сылбырлау, шабандық.

ЖАЙБАСАРЛЫҚ зат. Ақырын, баяу қимылдаушылық, шабандық, сылбырлық.

ЖАЙБАТ сын. жерг. Жазық, жайдақ.

ЖАЙБЫРАҚАТТАН= ет. сөйл. **Жайбарақаттан.**

ЖАЙҒА= ет. 1. Малға қарау, мал жаулау. 2. Жон-жөніне келтіріп реттеу, тындыру. 3. Асуын беріп, жайғастыру. 4. ауыс. Жайратып салу, өлтіру, құрту, көзін жою. 5. ауыс. Өз орнына қою, орайластыру, қиоластыру.

ЖАЙҒАЛ= ет. Шаруаның жөніне келтіріліп реттелуі, тындырылуы.

ЖАЙҒАР= ет. жерг. **Жайға.**

ЖАЙҒАРУ Жайғар етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҒАС= ет. 1. Мал жайласу, қарасу. 2. Орнығып, қоныс тебу, жайласу. 3. Отыру, орын

тауып орналасу. 4. Блғай-жөні табылу, реттелу. 5. Орналасу, бекіну. 6. ауыс. Үйқыға дайындалу, жатып тынығуға икемделу. 7. Сайлану. 8. ауыс. Жайласу, жайратысу.

Жайғасып отырды. Алаңсыз, жайланып отырды.

ЖАЙҒАСТЫР= ет. 1. Малға қарау, малды жайлау. 2. Шаруаны жөнге келтіру, реттеу.

3. Орналастыру, орын-орнына қою, орнықтыру. 4. ауыс. Жайратып салу, өлтіру, көзін жою.

ЖАЙҒАСТЫРҒЫШ зат. тамақ. тех. Қамыр дайындамаларын пештің немесе нан көтерілу шакафтарының бесікшелеріндегі қышықтарға, сөрелеріне орнықтыратын механизм.

ЖАЙҒАСТЫРУ Жайғастыр етістігінің қимыл атауы; реттестіру.

ЖАЙҒАСТЫРЫЛ= ет. Жайластырылу, орналастырылу.

ЖАЙҒАСТЫРЫЛУ Жайғастырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҒАСУ Жайғас етістігінің қимыл атауы. 1. Малға қарасу. 2. Орнығып жайласу.

3. Дайындау, шаруаны реттесу, ас қамдасу.

ЖАЙҒАСЫҢҚЫРАУ= ет. Орнығыңқырау, жайласыңқырау.

ЖАЙҒАСЫҢҚЫРАУ Жайғасыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҒАТ= ет. 1. Малдың жем-суын беріп жайлату. 2. Орналастыру, орнықтыру, жайғастыру.

ЖАЙҒАТУ Жайғат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҒАУ Жайға етістігінің қимыл атауы.

1. Малға қарау, жайлау. 2. Ас қамдау, дайындау.

3. Шаруаны реттеу, жинау, жиыстыру.

4. Жайрату, өлтіру.

ЖАЙҒЫЗ= ет. 1. Төсету, жайдыру.

2. Тарату, хабарландыру, құлақтандыру. 3. Мал бақтыру, отпаттыру.

ЖАЙҒЫЗДЫР= ет. Жайдырту, төсетіру.

ЖАЙҒЫЗДЫРУ Жайғыздыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҒЫЗУ Жайғыз етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҒЫШ зат. Жайып тұратын, жаятын зат.

ЖАЙҒЫШ сын. Жайымпаз, таратушы.

ЖАЙҒЫШТА= ет. Жаймалау, жазу.

ЖАЙДАҒЫДАЙ үст. Әншейін жайшылықтағдай.

ЖАЙДАЙ сын. Жай сияқты, жылдам, тез. Жайдай соқты. Дүрліктірді, үрейлендірді.

ЖАЙДАҚ¹ сын. 1. Тегіз келген жазық, жадағай-жайпақ. 2. Аласа, бөкене. 3. ауыс. Қауқарсыз, күш-қуаты таусылған. 4. ауыс. Құр, жай, дәлелсіз.

Жайдақ ақыл. Мән-мағынасыз, бос сөз. **Жайдақ арба.** Үсті жайпақ, қанатсыз жадағай арба. **Жайдақ базар.** Ашық базар. **Жайдақ бөлме** [үй]. Ішінде жиһаз, бұйымы жоқ бөлме [үй]. **Жайдақ білім.** Тайыз білім. **Жайдақ вагон.** Қорабы жоқ, шанақсыз вагон. **Жайдақ дала.** Тегіз жазықтық. **Жайдақ дастарқан.** Тағамдары аздау, жұпыны дастарқан. **Жайдақ домбыра.** Әбден мүжіліп тозған домбыра. **Жайдақ етік.** Өкшесі аласа етік. **Жайдақ жел.** Құрғақ жел. **Жайдақ желіс.** Бірсыдырғы желіс. **Жайдақ жер.** Тақыр жер. **Жайдақ жол.** Жазық, қара жол. **Жайдақ көше.** Ағаш, тал-терегі жоқ көше. **Жайдақ қалжың.** Бос қалжың, әзіл. **Жайдақ қоныс.** Жазық жер. **Жайдақ қора.** Төбесі ашық қора. **Жайдақ қос.** Бос қос, ішінде заттары жоқ қос. **Жайдақ мақтау.** Бос мақтау. **Жайдақ мәшине.** Қорабының жақтаулары алынған жүк машинасы. **Жайдақ орындық** [отырғыш]. Арқалығы жоқ отырғыш. **Жайдақ от.** Күіз үйге, далаға жағатын ошақсыз от. **Жайдақ сағат.** Механизмі қарапайым шынжырмен жүретін сағат. **Жайдақ сай.** Терең емес, тегістеу сай. **Жайдақ сауыр.** Мықты жылқының белгісі ретінде созылып, мықтап, жалмақуау келген аттың

арқасы. **Жайдақ сөз** [пікір]. Құр өншейін бос әңгіме. **Жайдақ су** [көл, өзен]. Жаасы жадағай, тайыз су. **Жайдақ тартғы.** а) Денгейі төмен түсті, тартылды. ә) Аласары, ескірді. **Жайдақ тірлік.** Уайым-қайғысыз, күнделікті бейқам тіршілік. **Жайдақ шай.** Сарымай, сүт, қаймақсыз қара шай. **Жайдақ шам.** Шынысыз бітелі шам.

Жайдақ шана. Қанатсыз, қорасыз аласа шана.

ЖАЙДАҚ² сын. Ері жоқ, ер-тоқымсыз.

Жайдақ ат. Ер-тоқым салынбаған ат.

Жайдақ атқа мінгендей жұлқынды. Орнықты мінез көрсетпейді, желікті. **Жайдақ ер.** жерг. Басы доңғеленіп келген ер түрі, әскери ер. **Жайдақ міну.** Мініс көлігін ерттемей міну. **Жайдақ нарға теріс мінгізу.** этн. Байырғы кезде атағасы, арқасыер азаматы қайтыс болғанын білдіру үшін отбасындағыларды түйеге теріс отырғызу салты.

ЖАЙДАҚСУ Жайдақсы етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙДАҚСЫ= ет. Қарапайым, жұпыны болғансу.

ЖАЙДАҚТА¹= ет. 1. Жайпақтан, жадағайлап тегістеу. 2. ауыс. Жеңіл-желпі қарау, жадағайлау, жұтату. 3. ауыс. Жонсіз пайдаланып, бейберекет, ойға келгенді істеу.

4. ауыс. Өз деңгейінен төмендеу.

Жайдақтай сөйледі. Жұмсартып айтты.

ЖАЙДАҚТА²= ет. Көлікті ерсіз, тоқымсыз (еш нәрсе салмай) міну.

ЖАЙДАҚТАЛ= ет. 1. Тегістелу, жазылу. 2. Тайыздану.

ЖАЙДАҚТАЛУ Жайдақтал етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙДАҚТАН= ет. 1. Тегістену, жайпақтану, жазықтану. 2. Тайыздану, тартылу.

ЖАЙДАҚТАНДЫР= ет. Жұтаңдандыру, кеміту.

ЖАЙДАҚТАНДЫРУ Жайдақтандыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙДАҚТАНУ Жайдақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙДАҚТАТ= ет. 1. Жеңілдету, жұтаңдату. 2. ауыс. Жұмсарту.

ЖАЙДАҚТАТУ Жайдақтат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙДАҚТАУ¹ сын. 1. Тегістеу келген, жадағайлау, аласалау, жайтақтау. 2. Тайыздау.

3. ауыс. Жұтаң, төмендеу.

ЖАЙДАҚТАУ² Жайдақта етістігінің қимыл атауы; жұтату, жеңілдету, жеңіл-желпі қарау.

ЖАЙДАҚТАУ³ Жайдақта етістігінің қимыл атауы; атты ер-тоқымсыз міну.

ЖАЙДАҚТЫҚ зат. Қарапайымдық, жеңілтектік.

ЖАЙДАҚЫ сын. Жеңіл-желпі, үстіртің, тайыз.

ЖАЙДАН-ЖАЙ үст. 1. Құр бекер, бос, тектен-тек. 2. Төлеусіз, тегін, бостан-бос.

ЖАЙДАР зат. жерг. Садақоғының біртүрі.

ЖАЙДАРЛАН= ет. сөйл. **Жайдарылан.**

ЖАЙДАРЛЫ сын. Жылы шырайлы, жарқын мінезді.

ЖАЙДАРЛЫҚ зат. 1. Жылышырайлылық, жарқын мінезділік. 2. ауыс. Жайлылық, жаймашуақтық.

ЖАЙДАРМАН сын. 1. Жайраңдаған, ақжарқын. 2. Мәз-мейрам, коңілді. 3. ауыс. Жайма-шуақ.

ЖАЙДАРЫ¹ зат. жерг. Ел аралап сауда жасайтын адам; саудагер.

ЖАЙДАРЫ² сын. 1. Ашық мінезді, ақжарқын. 2. Жылы шырайлы. 3. ауыс. Маузырап тамылжыған.

ЖАЙДАРЫЛА= ет. Айқындау, анықтау етіп айту.

ЖАЙДАРЫЛАН= ет. 1. Ақжарқынданып, жылы шырай көрсету. 2. Коңілдену, мәз-мейрам болу. 3. ауыс. Жайма-шуақтану, тамылжу.

ЖАЙДАРЫЛАНДЫР= ет. Коңілдендіру, жарқындандыру, даусын, жүзін жылыту.

ЖАЙДАРЫЛАНУ Жайдарылан етістігінің қимыл атауы; көңілдену.

ЖАЙДАРЫЛЫҚ зат. 1. Жылышырайлылық, ақжарқындылық. 2. ауыс. Тамылжыған жайма-шуақтық.

ЖАЙДАРЫМСУ Жайдарымсы етістігінің қимыл атауы; ақжарқын болғансу.

ЖАЙДАРЫМСЫ= ет. Ақжарқын болғансу, ашық мінез көрсеткенсу.

ЖАЙДАУЫТ сын. Жадағайлау келген, жайдақтау.

ЖАЙДЫР= ет. 1. Төсетіру, жайғыздыру. 2. Тарату, жіқтыру. 3. Малды отпату, жусату.

ЖАЙДЫРУ Жайдыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙ-ЖАҒДАЙ зат. Хал-ахуал, күй.

ЖАЙ-ЖАЙЫНА үст. Бет-бетіне, әрқайсысы өз алдына.

ЖАЙ-ЖАПСАР зат. Хал-жай, жағдай.

ЖАЙ-ЖАПСАРЛАП үст. Шет-пұшпақтап, аз-аздап.

ЖАЙ-ЖОСЫҚ зат. Хал-ахуал, жағдай.

ЖАЙ-КҮЙ зат. 1. Хал-ахуал, жағдай. 2. пед. Белгілі топ, ортаға байланысты қатынас, көңіл-күйді білдіретін қығым.

ЖАЙҚА= ет. 1. Жатыру, жасқау. 2. Сермеу, үйіру. 3. Оқыс шайқап, сермеп жіберу. 4. Әрліберлі қозғап, бұлғау. 5. ауыс. Жамсатып салу, жайнау. 6. ауыс. Сөзбен жеңу, сөз бермеу.

ЖАЙҚАҚ; жайқақ қақты. Жайқақтады, маңғазданды.

ЖАЙҚАҚТА= ет. Маңғаздана, керіле басу.

ЖАЙҚАҚТАЙ үст. Теңселе, ыргала.

ЖАЙҚАҚТАТ= ет. 1. Бұлғаңдату, бұлғаңдату, жайқақтама желу. 2. ауыс. Түлкі қулыққа салу, алдап-сулау.

ЖАЙҚАҚТАТҚЫЗ= ет. Бұлғаңдатқызу, бұлғаңдатқызу.

ЖАЙҚАҚТАТҚЫЗУ Жайқақтатқыз етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҚАҚТАУ Жайқақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҚАЛ= ет. Біргалты теңселеу, тербелу.

ЖАЙҚАЛДЫР= ет. 1. Жайнату, мәуелендіру. 2. ауыс. Шат-шадыман қылу, шалқыту.

ЖАЙҚАЛДЫРУ Жайқалдыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҚАЛТ= ет. Жайнату, гүлдендіру.

ЖАЙҚАЛТҚЫЗ= ет. Жайнатқызу, құлтыртқызу.

ЖАЙҚАЛТҚЫЗУ Жайқалтқыз етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҚАЛТУ Жайқалт етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҚАЛУ Жайқал етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙҚАҢ сын. Қайқаңдаған, кердеңдеген.

ЖАЙҚАҢ қақты. Жайқаңдады.

ЖАЙҚАҢДА= ет. Қайқаңдап жүру, кердеңдеу.

ЖАЙҚАҢДАТ= ет. Жайқаңдату, жайқаң қақтыру.

ЖАЙҚАҢДАТУ Жайқаңдат етістігінің қимыл атауы; жайқаң қақтыру.

ЖАЙҚАҢДАУ Жайқаңда етістігінің қимыл атауы; жайқаң қағу.

ЖАЙҚАҢ-ЖАЙҚАҢ сын. Мәз-мейрам; өмірден бейхабар.

ЖАЙҚАР зат. жерг. Жайдары, ақкөңіл, жақсы.

ЖАЙҚАРДАЙ сын. жерг. Сеп-семіз.

ЖАЙҚАРСЫ= ет. Жайлану, жайлы болып көріну.

ЖАЙҚАС= ет. 1. Шайқалу, тербелу, желбіреу. 2. ауыс. Жайқақ қағысу.

ЖАЙҚАСУ Жайқас етістігінің қимыл атауы; жайқақ қағысу.

ЖАЙҚАУ Жайқа етістігінің қимыл атауы; жамсату, жайлау.

ЖАЙҚОҢЫР сын. 1. Салқындау, суықтау. 2. ауыс. Бірқалыпты, бірсыдырғы.

ЖАЙҚУАТ сын. 1. Тегістеу, жайтақтау; таяз. 2. ауыс. Жайма-шуақ, бейқам.

ЖАЙҚЫН зат. Жайыла түсіп, тым-тырыс жатқан қырысыз кең алқап. // Кең жайылып жатқан, айдын шалқар (көл). // Бітік, қалың, тығыз (егін).

Жайқын дала. Кең өлке, байтақ дала.

ЖАЙҚЫНДАЙ сын. Семіз, етженді.

ЖАЙЛА= ет. 1. Қоныстау, тұрақ ету, мекендеу. 2. Жаз жайылым ету. 3. Орын тебу, орнығу, орналасу. 4. ауыс. Бойды алу, меңдеу. 5. ауыс. Басу, торлау. 6. ауыс. Сайран салу, қызықтау.

Жайлап алды. а) Қаптады, толды. ә) Орнықты, мекендеді, жайғасты. б) Басты, жайлады, алып кетті. в) Мазалады, дегбірін қашырды.

ЖАЙЛА²= ет. 1. Реттеу, ыңғайлап жөндеу. 2. Малға қарау, жайғау. 3. ауыс. Жоқ қылу, құрту, жайрату.

ЖАЙЛАҒЫШ сын. Бойына тарауға, жайлауға бейім.

ЖАЙЛАҚ зат. сөйл. Жайдақ.

ЖАЙЛАН= ет. Іс-әрекеттің орындалуы, бітуі. 2. Орнығу, орналасу, жайғасу. 3. ауыс. Жаны жай табу.

ЖАЙЛАН²= ет. Көп мініліп арықтау.

Жайланған жылқы. Көп мініліп оңалмаған жылқы. **Жайланған түйе.** жерг. Мініс көрмен, шаруашылыққа көп пайдаланылған түйе.

ЖАЙЛАНДЫР= ет. 1. Рақаттандыру, жайбарақаттандыру. 2. ауыс. Тынышталдыру, жұбату.

ЖАЙЛАНДЫРҒЫШ зат. Тыныштан-дырғыш, баяулатқыш, тежегіш.

ЖАЙЛАНДЫРУ Жайландыр етістігінің қимыл атауы. 1. Тыныштыу, көңілдендіру. 2. ауыс. Тынышталдыру, бітімге келтіру.

ЖАЙЛАНТ= ет. Жайбарақаттандыру, орнықтыру.

ЖАЙЛАНУ Жайлан етістігінің қимыл атауы; жаны жай табу.

ЖАЙЛАНҒЫҒЫРА= ет. Жақсылап орнығып, жайғасыңқырау.

ЖАЙЛАНЫС= ет. Орналасу, жайғасу, жайласу.

ЖАЙЛАНЫСУ Жайланыс етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙЛАП үст. 1. Ақырын, етпеп. 2. Баяу, жай.

ЖАЙЛАП-ҚЫСТА= ет. Жыл бойы бір арада болу, қоныстану.

ЖАЙЛАС= ет. 1. Шаруа жайғасу, іс тындыру. 2. Жайғасып отыру. 3. Мекен-жайға орын теуіп тұрақтау, орналасу.

ЖАЙЛАСТЫР= ет. 1. Жөнге келтіру, реттеу, жайғастыру. 2. Малға қарау, жайғастыру. 3. ауыс. Өлтіру, жайрату.

ЖАЙЛАСТЫРУ Жайластыр етістігінің қимыл атауы. 1. Шаруаны тындыру, реттеу. 2. Малға қарау, жайғастыру.

ЖАЙЛАСТЫРЫЛ= ет. Жайғастырылу, орнықтырылу.

ЖАЙЛАСТЫРЫЛУ Жайластырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙЛАСУ Жайлас етістігінің қимыл атауы. 1. Отыру, орнығу. 2. Малға қарасу, жайғасу.

ЖАЙЛАТ= ет. 1. Малды жайлауға шығару. 2. Орын қамдаттыру. 3. Саябырсыту, ақырындау.

ЖАЙЛАТТЫР= ет. Орналастыру, қамдас-тыру, қамдату.

ЖАЙЛАТТЫРУ Жайлаттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙЛАТУ Жайлат етістігінің қимыл атауы. 1. Мал бақтыру, жайгату. 2. Мекендету, қоныстандыру.

ЖАЙЛАУ¹ зат. Малдың жазғы алыс жайылымы.

Жайлауға шыққан құлындай. бейн. Жайнаған, құптырған. **Жайлауға шықты.** Жазғы

жайылымға қоныс аударды, көшті. **Жайлауы жарасты.** Тату-тәтті, сыйлас болды. **Жайлауың байсалды болсын, айғырың байталды болсын!** тілек. **Жаңа жайлауға шыққанда айтылады.** **Жайлауыңды жау алсын, қыстауыңды өрт алсын!** қарғ. Қым-қуыт зобалаң шаққа кезік деген мағынада.

ЖАЙЛАУ² сын. Екпіні ақырындау, баяулау.

ЖАЙЛАУ³ Жайлау етістігінің қимыл атауы. 1. Мекендеу, қоныс тебу. 2. Малға қарау, жайғау.

3. Бойын билеу, меңдеу.

ЖАЙЛАУГҮЛ зат. Тау беткейлерінде өсетін гүлді өсімдік.

ЖАЙЛАУДАЙ сын. ауыс. 1. Емін-еркін, кең дүниедей. 2. ауыс. Кең, жазық.

ЖАЙЛАУ-КҮЗДЕУ зат. Жайлайтын, күздейтін (жер).

ЖАЙЛАУ-ҚЫСТАУ зат. Жайлайтын, қыстайтын жер, қоныс.

ЖАЙЛАУЛА= ет. сөйл. Жазғы жайылымды мекендеу.

ЖАЙЛАУЛАС сын. Жаз жайылымы бірге, жайлаудағы өрісі ортақ.

ЖАЙЛАУЛЫ сын. Дайын, ерттеулі.

ЖАЙЛАУЛЫҚ сын. Жаз жайылымына арналған.

ЖАЙЛАУЫТ сын. Тегістеу, жайпақтау, жайдақ (жер).

ЖАЙЛАУЫШ¹ зат. Көп мінілген қоңсыз ат.

ЖАЙЛАУЫШ² зат. Қаршығаның бір түрі.

ЖАЙЛАУЫШ³ зат. жерг. Қой жаюға не түйені айдауға мінітін түйе.

ЖАЙЛАУЫШТАЙ сын. Көп мінілген қоңсыз аттай; жауыр болған.

ЖАЙЛАУЫШТЫ сын. Шабан ат, арық-тұрық малы бар.

ЖАЙЛЫ¹ сын. 1. Қажетке сай, ыңғайлы, қолайлы. 2. Жанға жағымды, рақат.

Жайлы [жақсы] жатып, жақсы [жай] тұрыңыз. тілек. Қайырлы түн болсын! **Жайлы жүріп, жақсы жет!** тілек. Аман-сау бар деген мағынада. **Жайлы кеш.** Жылы, мамық түн.

Жайлы қоныс. Мал-жанға, тіршілікке қолайлы мекен.

ЖАЙЛЫ² шыл. Біреу не бір құбылыс туралы, сол хақұнда, жайында.

ЖАЙЛЫ-ЖАҚСЫ сын. Ыңғайлы, қолайлы, жақсы.

ЖАЙЛЫ-КҮЙЛ сын. Қажеттікке сай, лайықты, бақуатты.

ЖАЙЛЫЛАУ сын. Қажет үшін ыңғайылау, қолайылау.

ЖАЙЛЫЛЫҚ зат. Ыңғайылық, қолайлылық.

ЖАЙЛЫМ зат. сөйл. **Жайылым.**

ЖАЙЛЫМДЫҚ сын. сөйл. **Жайылым-дық.**

ЖАЙЛЫРАҚ сын. Ыңғайлырақ, қолайлырақ.

ЖАЙМА¹ зат. 1. Үстіне бір нәрсе салу не қою үшін құрастырылған ағаш қаңқа, өре. 2. Үстіне құрт, ірімшік т.б. заттар жайып келтіруге арналған жорт аяқты биік қондырғы. 3. Базарда не дүкен жандарында үстіне әртүрлі бұйымдар жайылған орын. 4. Жапқыш мата.

Жайма базар. а) Ескі-құсқы, ұсталған бұйымдармен сауда жасайтын орын. ә) көне. Ертекездегі саудагерлер мен қолөнершілердің өздері саудалаған бұйымдарын жерге жайып көрсететін, сауда оры. **Жайма жал.** Дудырап төгілген қалың жал. **Жайма зорат.** жерг. Бастары түйістіріліп жайып тастаған, орылған тары. **Жайма сауда.** Дүкеннен тыс көше, далаға шығып жасалатын сауданың түрі. **Жайма шана.** Қанатсыз жайдақ, жадағай шана.

ЖАЙМА² зат. жерг. Үйге төсейтін немесе тұсқа ұстайтын үлкен кілем.

ЖАЙМА³ зат. Асқа арналған төсеніш, ас-су қоюға арналған көлемді мата, дастарқанның бір атауы.

ЖАЙМА⁴ зат. жерг. Кішкене қап.

Жайма қап. жерг. Түйеңің екі жағына екі қап артқанда, соның ортасын тегістеу үшін салынатын кіші қап.

ЖАЙМА² зат. жерг. 1. Етке салатын нан. 2. Майға пісірілген нан. 3. Қамырдың, нанның бір жаюға арналған бөлігі. 4. Кісі қайтыс болып, ас пісіргенде жұқа қылып майға пісірілген шөлпек.

Жайма құймақ. тамақ. Ашыған сұйық қамырдан әзірленіп, дөңгелек пішінде табаға пісірілетін жұқа құймақ. **Жайма нан**. **Жайма**. а) Етке салатын нан. ә) Жұқа етіп жайып, майға пісірген шөлпек. в) Май қоспай, қазанға жатқан нан. г) Нанды жайып, үзіп-үзіп салып жасаған тамақ түрі.

ЖАЙМА⁶ зат. жерг. Төсекше, қонаққа арналған төсеніш.

Жайма төсек. Жиналмалы төсек.

ЖАЙМА⁷ зат. жерг. Түйе өркешінің арт жағы.

ЖАЙМА сын. Тегіс келген, жадағай, жайдақ.

Жайма табақ. Жайдақ келген жайпақ табақ. **ЖАЙМА-ЖАЙ** ұст. 1. Бекерден-бекер, құр босқа. 2. ауыс. Жайбарақат, тып-тыныш.

ЖАЙМАҚАП зат. этн. Түйеге қап артарда өркештерінің арасы тегіс келуі үшін арнайы жасалған әрі қап, әрі төсеніш ретінде қолданылған құрал.

ЖАЙМА-ҚОҢЫР сын. Жайымен, біркелкі, баяу.

ЖАЙМА-ҚОҢЫРЛАТ= ет. Біркелкі жайлап баяулату.

ЖАЙМА-ҚОҢЫРЛАТУ Жайма-қоңырлат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙМА-ҚОҢЫРЛАУ сын. Біркелкі, баяулау.

ЖАЙМАЛА= ет. 1. Жайдақтап тегістеу. 2. Нан, қамыр жаю. 3. ауыс. Жұмсартып, жеңілдетіп сөйлеу.

ЖАЙМАЛАН= ет. Орналасу, орнығу, жайылу.

ЖАЙМАЛАНУ Жаймалан етістігінің қимыл атауы. 1. Тегістелу, жайылу. 2. ауыс. Жұмсару, саябырлану.

ЖАЙМАЛАС= ет. Тегістесу, жайысу.

ЖАЙМАЛАСУ Жаймалас етістігінің қимыл атауы; жайысу.

ЖАЙМАЛАТ= ет. 1. Жайдақтату, тегістету. 2. Жайма жаю.

ЖАЙМАЛАТУ Жаймалат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙМАЛАУ Жаймала етістігінің қимыл атауы. 1. Жайдақтау, тегістеу, жаю. 2. тер м. Заттың сәулелік кескінін электрлік сигналға айналдыру.

ЖАЙМАЛАУШЫ зат. 1. Жаюшы, тегістеуші. 2. Таратушы.

ЖАЙМАЛЫ сын. 1. Тегіс келген, жазық, жайдақ. 2. Жиналмалы, құрылып қайта жиналатын.

ЖАЙМА-ШУАҚ сын. 1. Тамылжып жадыраған, жайдары. 2. ауыс. Жарқын жүзді, ашық, көңілді. 3. ауыс. Бақытты, баянды (өмір).

ЖАЙМА-ШУАҚТА= ет. Жуып-шаю.

ЖАЙМА-ШУАҚТАН= ет. 1. Күн көзі ашық, жылы болу. 2. ауыс. Көңіл өсіп жайнау, жадырау. 3. ауыс. Тамылжу.

ЖАЙМА-ШУАҚТАНУ Жайма-шуақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙМА-ШУАҚТАТ= ет. Жуып-шаю, тамылжыту.

ЖАЙМА-ШУАҚТАТУ Жайма-шуақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙМА-ШУАҚТАУ сын. Күн көзі ашық, жылылықтау.

ЖАЙМА-ШУАҚТЫ сын. Жанға жайлы, мауыжырататын, адамды жадырататын (ауа райы, құн, түні).

ЖАЙМА-ШУАҚТЫҚ зат. 1. Жанға жайлы жылылық. 2. ауыс. Жайлы, жадыраңқы өмір.

ЖАЙМАШЫ зат. Сатушы, саудагер.

Жаймашы саудагер. Жайма базарда сауда жасайтын, ұсақ саудамен айналысатын адам.

ЖАЙ-МӘНІС зат. Жағдайы, жөні.

ЖАЙНА= ет. 1. Жарқырап жап-жарық боп көріну. 2. Түрлі түспен құбылып-құлтыру, түрлену. 3. ауыс. Жылы шырай таныту, жайсарылану.

Жайнап сала берді. Күлім қақты, масайрады, жайраң қақты.

ЖАЙНАҚ сын. Түрлі түске бөленген, құбылып құлтырған.

Жайнақ көз. Жайнаңдаған, ойнақы көз.

ЖАЙНАҚТА= ет. Ойнақыланып жалтылдау, жарқ-жүрқ ету.

ЖАЙНАҚТАТ= ет. Жайнаңдату, жарқылдату, ойнақтату.

ЖАЙНАҚТАТУ Жайнақтан етістігінің қимыл атауы; безендіру, сәндеу.

ЖАЙНАҚТАУ Жайнақта етістігінің қимыл атауы; жарқылдау, жайнаңдау.

ЖАЙНАҚЫ сын. Жайнаң қағып жарқылдаған.

ЖАЙНАҚЫЛЫҚ зат. Жарқылдаған ақжарқындық, ашықтық.

ЖАЙНАМАЗ [ир. جاي نماز] зат. діни. Намаз оқыған кезде сүйір қиын Мекке (құбылаға) жаққа қаратып төсейтін, бас жағы күмбезделе бейнеленген намаз кілемшесі.

ЖАЙНАМАЗДЫҚ сын. Намаз оқуға арналған. // Намаз оқуға керекті таза мата.

ЖАЙНАҢ зат. Құбылып ойнақшыған, жалтыл.

Жайнаң көз. Молдіреген ойнақы көз. **Жайнаң қақты**. Ойнақшып жалт-жұлт етті, құлтырып күлім қақты.

ЖАЙНАҢДА= ет. Ойнақшып жайраң қағу.

ЖАЙНАҢДАС= ет. Қуанысу, күлісу, жайраңдасу.

ЖАЙНАҢДАСУ Жайнаңдас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙНАҢДАТ= ет. Ойнақтату, жайраңдату.

ЖАЙНАҢДАТУ Жайнаңдат етістігінің қимыл атауы. 1. Ойнақтату, жайраңдату. 2. ауыс. Жандандыру, қыздыру.

ЖАЙНАҢДАУ Жайнаңда етістігінің қимыл атауы; жайраң қағу.

ЖАЙНАҢ-ЖАЙНАҢ елік. Ойнақшып, мың құбылған, жайнаң қаққан қимылды бейнелейтін сөз.

Жайнаң-жайнаң етті. Ойнақшып, жайраңдады, жайраң қақты.

ЖАЙНАҢКЕР сын. Ойнақшыған, құлтырған.

ЖАЙНАС= ет. 1. Құлтырысу, цықын атысу. 2. Жарқ-жүрқ ету, жарқырау.

ЖАЙНАСУ Жайнас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙНАТ= ет. 1. Алаулату, маздату. 2. Құлтырту, құбылту. 3. Жайнаңдату, құбылту.

ЖАЙНАТУ Жайнат етістігінің қимыл атауы. 1. Гүлдендіру, өсемдеу, сәндеу. 2. ауыс. Тазарту, жарқырату.

ЖАЙНАТУШЫ зат. Құлтыртушы, гүлдендіруші, жарқыратушы.

ЖАЙНАУ Жайна етістігінің қимыл атауы.

1. Құлтыру, түрлену. 2. ауыс. Жәутендеу, жалтақ-жалтақ қарау.

ЖАЙНАУЛЫ сын. Ақжарқын, көңілді.

ЖАЙНАУЫҚ сын. Көмескі, күңгірт.

ЖАЙПА= ет. 1. Қырып-жою, баудай түсіру. 2. Сытырып-сыыру, тып-тыпыл ету; жапырып-жаншу. 3. Құрту, бұлдіру.

ЖАЙПАҚ сын. 1. Тегіс келген жазық, жадағай-жайдақ. 2. Аласа, биік емес. 3. Арқасыз, таянышсыз.

Жайпақ баспа. полигр. Полиграфиялық тәсілмен таңба түсірудің бір түрі. **Жайпақ табақ** [ыдыс]. Іші таяз жалпақ табақ. **Жайпақ табан**. Жалпақ табан.

ЖАЙПАҚТА= ет. Жазықтап тегістеу, жайдақтау.

ЖАЙПАҚТАБАН сын. Табаны жалпақ.

Жайпақтабан қазақы етік. Табаны тегіс, жайпақ болып тігілген, өкшесі аласа етік түрі.

ЖАЙПАҚТАЛ= ет. Тегістелу, жайдақталу.

ЖАЙПАҚТАЛУ Жайпақтал етістігінің қимыл атауы; тегістелу.

ЖАЙПАҚТАН= ет. Жазаңдану, жазықтану.

ЖАЙПАҚТАНУ Жайпақтан етістігінің қимыл атауы; аласару, тегістелу.

ЖАЙПАҚТАУ¹ сын. Тегіс келген, жазықтау, жалпақтау.

ЖАЙПАҚТАУ² Жайпақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙПАЛ= ет. 1. Астан-кестен, тып-тыпыл етілу. 2. Қырып, жамсау, жер жастану.

ЖАЙПАЛУ Жайпалу етістігінің қимыл атауы; жеңілу.

ЖАЙПАҢ¹ сын. 1. Жайпақтау келген, жасаң. 2. Қайран, таяз.

ЖАЙПАҢ² сын. Байпаң қаққан.

ЖАЙПАҢДА= ет. сөйл. **Жайқаңда**.

ЖАЙПАҢДАУ¹ сын. Жайпақтау, жазандау.

ЖАЙПАҢДАУ² Жайпаңда етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙПАП-ЖАЙМА= ет. Сытырып-сыыру, тып-тыпыл ету, жоқ қылу.

ЖАЙПАС= ет. Қырып-жойысу, жамсатысу.

ЖАЙПАСУ Жайпас етістігінің қимыл атауы; соғысу.

ЖАЙПАТ= ет. Астан-кестен, тып-тыпыл еткізу; аса зор шығынға шырату; қырынға шырату.

ЖАЙПАТУ Жайпат етістігінің қимыл атауы; қырып-жойғызу, жамсату.

ЖАЙПАУ Жайпа етістігінің қимыл атауы; қырып-жою, жамсату, жайғау.

ЖАЙПАУЫТ сын. сөйл. **Жайдақ**.

ЖАЙПАУЫТТА= ет. сөйл. Жайдақтау, тегістеңкіреу.

ЖАЙПАУЫТТАН= ет. Жайдақтану, тегістелу.

ЖАЙПАУЫТТАНУ Жайпауыттан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙПАУЫТТАУ Жайпауытта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙПИ= ет. экспр. Жап-жалпақ болу, жалшоу.

ЖАЙРА зат. зоол. <лат. hustricidae> Кеміргіштер отрядына кіретін, арқасы мен екі бүйірін ұзынды-қысқалы инелер жауып тұратын сүтқоректі аң, кірпінің бір түрі.

ЖАЙРА¹= ет. 1. Бет-бетмен әр жерде бір шашылып жату; қирау, бұлғу. 2. ауыс. Сілейіп өліп жату.

ЖАЙРА²= ет. Жарқырап жайнау.

ЖАЙРАҒЫР од. қарғ. Жер жастанғыр, мұрдем кеткір, ішек-қарны ақтарылып қалғыр.

ЖАЙРАН [ир. جیران] зат. зоол. <лат. gazella subguttura> Киік тобына жататын, жүгірісі өте тез, өдемі түз жануары.

ЖАЙРАҢ сын. Көңілі шат, жайдары.

Жайраң күлкі. Көңілді күлкі, жай күлкі.

Жайраң қақты. Көңілі көтеріліп жайнаңдады.

Жайраң мінез. Жайдары мінез, ашық мінез.

Жайраң үн. Көңілді дауыс, ашық дауыс.

ЖАЙРАҢДА= ет. Көңілі тасып, жайраң қағу, жайнаңдау.

Жайраңдап күлді. Көңілдене күлді, масаттана күлді. **Жайраңдап сөйлесті**. Көңілдене, шаттана сөйлесті.

ЖАЙРАҢДАС= ет. Әзіл-қалжың айтысып, ойын-күдікпен ашық-жарқын отырысу.

ЖАЙРАҢДАСУ Жайраңдас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙРАҢДАТ= ет. Шат-шадьман ету, жайнаңдату.

ЖАЙРАҢДАТУ Жайраңдат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙРАҢДАУ Жайраңда етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙРАҢДЫҚ зат. Жайдарылық, шат мінезділік, көңілділік.

ЖАЙРАҢ-ЖАЙРАҢ: жайраң-жайраң етті. Шат-шадыман болды, жайнаң қақты.

ЖАЙРАҢҚЫ сын. Көңілді, жайдары, жылышырайлы.

ЖАЙРАС=ет. Түгелдей сұлап жатысу.

ЖАЙРАСУ Жайрас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙРАТ=ет. 1. Сұлатып салу, быт-шытын шығару. 2. Жілік-жілік етіп бөлшектеп тастау.

ЖАЙРАТҚЫШ сын. Сұлатып, серейтіп салғыш, қиратқыш.

ЖАЙРАТТЫР=ет. Сұлаттыру, сойғызу.

ЖАЙРАТТЫРУ Жайраттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙРАТУ Жайрат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙРАТЫЛ=ет. Қиратылу, шашылу.

ЖАЙРАТЫЛУ Жайратыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙРАТЫМПАЗ сын. Қиратып бұлдіргіш, жойымпаз.

ЖАЙРАТЫС=ет. Қырып-жойысу, қиратысу.

ЖАЙРАУ Жайра етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙРАУЛЫ сын. Әр жерде шашылған күйі.

ЖАЙРАФ зат. көне. **Жираф.**

ЖАЙСАҢ сын. Жадырап жайраңдаған, жарқын.

ЖАЙСАНДАЙ сын. Жадыраңқы, жарқын.

ЖАЙСАНДАУ сын. Ақжарқындау, жадыраңқылау.

ЖАЙСАНДЫҚ зат. Жайраң қаққан жарқындық.

ЖАЙСЫЗ сын. Біңғайсыз, жағымсыз, қолайсыз.

Жайсыз өңгіме. Қолайсыз, ыңғайсыз сөз.

Жайсыз естілді. Жағымсыз естілді. **Жайсыз оқиға.** Қолайсыз жағдай. **Жайсыз сұраным.** экон. Белгілі бір рынокта сатып алушылардың көбі тауарды сапасына қарамастан теріске шығаратын сұраным. **Жайсыз тиді.** Біңғайсыз, қолайсыз әсер етті. **Жайсыз түс.** Жағымсыз, қолайсыз түс. **Жайсыз ұйықтады.** Мазасыз ұйықтады. **Жайсыз хабар.** Жағымсыз, суық хабар.

ЖАЙСЫЗДАН=ет. 1. Қолайсыз көру, ыңғайсыздану. 2. Тыныш кету, мазасыздану.

ЖАЙСЫЗДАНДЫР=ет. Мазасыздандыру, тыныш кетіру.

ЖАЙСЫЗДАНДЫРУ Жайсыздандыру етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙСЫЗДАНУ Жайсыздану етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙСЫЗДАНУЛЫ сын. жерг. Мазасызданған, мазасы кеткен.

ЖАЙСЫЗДАНЫҢҚЫРА=ет. Қолайсыз көріңкіреу, ыңғайсызданыңқырау.

ЖАЙСЫЗДАУ сын. 1. Қолайсыздау, ыңғайсыздау, жағымсыздау. 2. Тынысыздау, мазасыздау.

ЖАЙСЫЗДЫҚ зат. Қолайсыздық, жағдайсыздық.

ЖАЙТ зат. Жай-күй, жағдай.

ЖАЙТАБАН сын. Үстің молырақ шығарып, шұңғылдау тігілген, окшесі аласа аяққым.

ЖАЙТАҚ: жайтақ қақты. сөйл. Жайтаң қақты.

ЖАЙТАҚТА=ет. сөйл. **Жайтаңда.**

ЖАЙТАҚТАТ=ет. сөйл. **Жайтаңдату.**

ЖАЙТАҚТАТУ Жайтақтат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙТАҚТАУ сөйл. **Жайтаңдау.**

ЖАЙТАҢ: жайтаң қақты. Жайнаң қақты, жайраңдады.

ЖАЙТАҢДА=ет. Құбылып жайраң қағу, жайнаңдау.

ЖАЙТАҢДАТ=ет. Жайнаңдату, жайнаң қақтызу.

ЖАЙТАҢДАТ²=ет. Атты тайпалу.

ЖАЙТАҢДАТУ Жайтаңдат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙТАҢДАУ Жайтаңда етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙУАТ¹ зат. жерг. Өткел, судың таяздау жері.

ЖАЙУАТ² үст. Ақырын, жайымен ғана, баяу.

ЖАЙХҮН зат. көне. Алып, зор, жойқын.

ЖАЙША¹ үст. Әншейін, жай ғана.

ЖАЙША² үст. Найзағай сияқтанып, жай тәрізденіп.

ЖАЙШЫ зат. көне. Құдайға жалбарынып, дұға оқу арқылы ауа райын өзгертіп, жауын жаудыратын адам.

ЖАЙШЫЛЫҚ зат. Жайбарақаттылық, бейбіт өмір, тыныштық.

ЖАЙШЫЛЫҚТА үст. Жай уақытта, әншейін кезде.

ЖАЙШЫЛЫҚТАҒЫ сын. Жай уақыттағы, әншейіндегі.

ЖАЙШЫЛЫҚТАҒЫДАЙ үст. Әншейіндегідей, жай кездегідей.

ЖАЙЫЗ зат. діни. Рұқсат берілген, күнә емес.

ЖАЙЫЛ сын. Жалқау, кереғар, тілазар, өз білмердендігімен жүретін (адам).

ЖАЙЫЛ¹=ет. Малдың жайылымға шығуы.

ЖАЙЫЛ²=ет. 1. Көлемі кеңейіп, жазылу. 2. Төселу, салыну. 3. ауыс. Таралу, бірден-бірге жайылу. 4. Аты кеңінен мәлім болу, белгілі болу. 5. Құс қанатының жазылуы, екі жағына созылуы.

Жайылған дастарқандай. Пәк, адал шынайы, мол деген мағынада. **Жайылып жастық, піліп төсек болды.** Бәйек болды, жаны қалмады. **Жайылып кетті.** Бет-бетімен босып, қаңғырып кетті. **Жайылып сала берді.** Жаны тыныштып, жадырап, көңілденіп қоя берді. **Жайылып түсті.** Көңілденіп, жадырап қоя берді.

ЖАЙЫЛҒЫ зат. Жерге төсейтін төсеніш.

ЖАЙЫЛМА¹ зат. 1. Жазғытұрым өзен, қар суы көп жиналатын алқап. 2. су шар. Шабындықты терраса, өзен аңғарының едәуір тегіс келген, қазіргі заман шөгінділері жапқан, тасқын немесе су тасу кезінде оқтын-оқтын су басатын бөлігі. 3. геол. Аңғар табанының тасыған су басып қалатын бөлігі.

Жайылма топырағы. су шар. Аллювиальды топырақ, өзен суының жиі тасуы кезіндегі өзен аңғарындағы тұнба қалдықтар. **Жайылма үстілік терраса.** геол. Жайылмадан биік орналасқан терраса.

ЖАЙЫЛМА² сын. Жайылыққы, шашыранды.

Жайылма сөйлем. лингв. Бастауыш, баяндауыштан басқа да мүшелері бар жай сөйлемнің түрі.

ЖАЙЫЛМАЛАН=ет. Жайылып көлемі үлкею, кеңею.

ЖАЙЫЛМАЛАНУ Жайылмалану етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙЫЛМАЛЫ сын. Арнасынан асып, таралып қаттап жататын.

Жайылмалы экожүйелер. су шар. Өзен бойында орналасқандықтан, сол өзендердің жылдық режімдеріне тікелей байланысты экожүйелер.

ЖАЙЫЛМАЛЫҚ зат. Жайылма су басқан жер бөлігі.

Жайылмалық аңғар. су шар. Жайылмасы жақсы дамыған аңғар. **Жайылмалық батпақ.** су шар. Негізінен қамыс пен қоға басқан, жақсы дамыған жайылмаларда болатын ойпаңдық (евтрофтық) батпақ түрі. **Жайылмалық көл.** су шар. Негізгі арнадан бөлініп қалған өзен тармағы немесе саласы. **Жайылмалық қолтабан.** су шар. Өзеннің ескі арна жағалауына орналасқан қолтабан. **Жайылмалық шөгінділер.** су шар. Құмдақ алевритті, алевритті-пелитті болып келетін жайылымдағы аллювийлік шөгінділер.

ЖАЙЫЛМАЛАНУ Жайылмалану етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙЫЛМАЛЫ сын. Арнасынан асып, таралып қаттап жататын.

Жайылмалы экожүйелер. су шар. Өзен бойында орналасқандықтан, сол өзендердің жылдық режімдеріне тікелей байланысты экожүйелер.

ЖАЙЫЛМАЛЫҚ зат. Жайылма су басқан жер бөлігі.

Жайылмалық аңғар. су шар. Жайылмасы жақсы дамыған аңғар. **Жайылмалық батпақ.** су шар. Негізінен қамыс пен қоға басқан, жақсы дамыған жайылмаларда болатын ойпаңдық (евтрофтық) батпақ түрі. **Жайылмалық көл.** су шар. Негізгі арнадан бөлініп қалған өзен тармағы немесе саласы. **Жайылмалық қолтабан.** су шар. Өзеннің ескі арна жағалауына орналасқан қолтабан. **Жайылмалық шөгінділер.** су шар. Құмдақ алевритті, алевритті-пелитті болып келетін жайылымдағы аллювийлік шөгінділер.

ЖАЙЫЛМАЛАНУ Жайылмалану етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙЫЛМАЛЫ сын. Арнасынан асып, таралып қаттап жататын.

Жайылмалы экожүйелер. су шар. Өзен бойында орналасқандықтан, сол өзендердің жылдық режімдеріне тікелей байланысты экожүйелер.

ЖАЙЫЛМАЛЫҚ зат. Жайылма су басқан жер бөлігі.

Жайылмалық аңғар. су шар. Жайылмасы жақсы дамыған аңғар. **Жайылмалық батпақ.** су шар. Негізінен қамыс пен қоға басқан, жақсы дамыған жайылмаларда болатын ойпаңдық (евтрофтық) батпақ түрі. **Жайылмалық көл.** су шар. Негізгі арнадан бөлініп қалған өзен тармағы немесе саласы. **Жайылмалық қолтабан.** су шар. Өзеннің ескі арна жағалауына орналасқан қолтабан. **Жайылмалық шөгінділер.** су шар. Құмдақ алевритті, алевритті-пелитті болып келетін жайылымдағы аллювийлік шөгінділер.

ЖАЙЫЛМАЛАНУ Жайылмалану етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙЫЛМАЛЫ сын. Арнасынан асып, таралып қаттап жататын.

Жайылмалы экожүйелер. су шар. Өзен бойында орналасқандықтан, сол өзендердің жылдық режімдеріне тікелей байланысты экожүйелер.

ЖАЙЫЛМАЛЫҚ зат. Жайылма су басқан жер бөлігі.

ЖАЙЫЛТ=ет. Жаю; кеңейту, тарату.

ЖАЙЫЛТУ Жайылт етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙЫЛУ Жайыл етістігінің қимыл атауы

1. Жайылымға өру, өрістеу. 2. Таралу. 3. Жазылу, кеңею. 4. м. е. д. Жүйке процесінің өзі пайда болған орыннан басқа жүйкелік элементтерге таралу қабілеттілігі.

ЖАЙЫЛУШЫ зат. Еркімен, өз бетімен жүруші.

ЖАЙЫЛУШЫЛЫҚ зат. Ауа жайылғандық, бетімен кетушілік.

ЖАЙЫЛЫМ¹ зат. 1. Ауыл маңынан шалғайлау мал өрісі, өрістік жер. 2. Оты мол жайылма, шөбі көк майса жер.

Жайылымдарды суландыру. су шар. Жайылымдарды жергілікті өзен-көл, жер асты су қорларын пайдалану немесе каналмен басқа жақтан су жеткізу жолымен қажетті сумен қамтамасыз ету.

ЖАЙЫЛЫМ² зат. Судың арнасынан асып, жайылып жататын жері.

ЖАЙЫЛЫМДЫ сын. Мал жайылатын жерлері бар, өрісті.

ЖАЙЫЛЫМДЫҚ зат. Мал жайылатын өрісті жер.

ЖАЙЫЛЫҢҚЫ сын. Көлемі жазылып, кеңейген, таралып-жалпай.

ЖАЙЫЛЫП-ЖАЛПАЙ=ет. 1. Асты-үстіне түсіп, жаны қалмау. 2. Кеңею, жалпайып жазылу.

ЖАЙЫЛЫП-ЖАЛПАЮ Жайылып-жалпай етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙЫЛЫС зат. 1. Мал өрісі, жайылым. 2. Өрісте жайылу, оттау кезі.

ЖАЙЫМЕН үст. 1. Ақырындап қана, баяу. 2. Алаңсыз, бейқам, жайбарақат.

ЖАЙЫН¹ зат. зоол. <лат. silurus glanis>

1. Тұқы тектестер отрядына жататын, аузының айналасында үш жұп мұртшасы бар, дене тұрқы құйрығына қарай жіңішкеріп келген, басы үлкен, ірі жыртқыш балық. 2. ауыс. Дене түршігерліктей, гажайып, зор, керемет.

Жайын ауыз. а) Екі езуі екі құлағына жететін, үлкен ауыз. ә) Обыр, қомағай. б) Жайнақ, жалпайыңқы. **Жайын ауыз кебіс.** Аузы кең, керсені биік келген кебіс түрі.

ЖАЙЫН² үст. жерг. Жай, бос; тыныш, жайымен.

Жайын жатты. Өзімен-өзі бос, меңіреу жатты.

ЖАЙЫНДА шыл. Жөнінде, хақында, туралы.

ЖАЙЫНДАЙ сын. 1. Жайын сияқты. 2. Тым үлкен, даладай.

ЖАЙЫНДЫҚ зат. Жойқын тағылық; керемет қуаттылық.

ЖАЙЫНША¹ үст. Жайын сияқтанып, жайына ұқсап.

ЖАЙЫНША² үст. сөйл. Алаңсыз, жайбарақат.

ЖАЙЫНҚЫРА=ет. Жая түсу, жая түру.

ЖАЙЫНҚЫРАУ Жайынқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАЙЫП-ЖУ=ет. сөйл. Жуып-шаю.

ЖАЙЫП-ШУ=ет. сөйл. Жуып-шаю.

ЖАЙЫРАҚ үст. 1. Бәсеңдеу етіп, баяуырақ, ақырынырақ. 2. Соңыра таман, кейінірек, кешірек.

ЖАЙЫС=ет. Жазысу.

ЖАЙЫСУ Жайысу етістігінің қимыл атауы.

ЖАКЕМДЕ=ет. **Жәукемде** (бір нәрсені әп-сәтте бітіру, тез аяқтау).

ЖАҚ¹ зат. 1. Адамның, жан-жануарлардың бас сүйегінің астыңғы бөлігі. 2. кен. Кен өндіруде қолданылатын жақты уатқыштық негізгі бөлшегі. 3. Кимешектің екі бетін бойлай иек астына бейін әшекейленген кестелі жиегі. 4. Жүеннің жақшауы, екі жағындағы жақ тұсына келетін жүеннің бөлігі. 5. ауыс. Адамның сөйлеу мүшесі, ауыз.

ЖАҚ² зат. 1. Адамның, жан-жануарлардың бас сүйегінің астыңғы бөлігі. 2. кен. Кен өндіруде қолданылатын жақты уатқыштық негізгі бөлшегі. 3. Кимешектің екі бетін бойлай иек астына бейін әшекейленген кестелі жиегі. 4. Жүеннің жақшауы, екі жағындағы жақ тұсына келетін жүеннің бөлігі. 5. ауыс. Адамның сөйлеу мүшесі, ауыз.

ЖАҚ³ зат. 1. Адамның, жан-жануарлардың бас сүйегінің астыңғы бөлігі. 2. кен. Кен өндіруде қолданылатын жақты уатқыштық негізгі бөлшегі. 3. Кимешектің екі бетін бойлай иек астына бейін әшекейленген кестелі жиегі. 4. Жүеннің жақшауы, екі жағындағы жақ тұсына келетін жүеннің бөлігі. 5. ауыс. Адамның сөйлеу мүшесі, ауыз.

ЖАҚ⁴ зат. 1. Адамның, жан-жануарлардың бас сүйегінің астыңғы бөлігі. 2. кен. Кен өндіруде қолданылатын жақты уатқыштық негізгі бөлшегі. 3. Кимешектің екі бетін бойлай иек астына бейін әшекейленген кестелі жиегі. 4. Жүеннің жақшауы, екі жағындағы жақ тұсына келетін жүеннің бөлігі. 5. ауыс. Адамның сөйлеу мүшесі, ауыз.

ЖАҚ⁵ зат. 1. Адамның, жан-жануарлардың бас сүйегінің астыңғы бөлігі. 2. кен. Кен өндіруде қолданылатын жақты уатқыштық негізгі бөлшегі. 3. Кимешектің екі бетін бойлай иек астына бейін әшекейленген кестелі жиегі. 4. Жүеннің жақшауы, екі жағындағы жақ тұсына келетін жүеннің бөлігі. 5. ауыс. Адамның сөйлеу мүшесі, ауыз.

ЖАҚ⁶ зат. 1. Адамның, жан-жануарлардың бас сүйегінің астыңғы бөлігі. 2. кен. Кен өндіруде қолданылатын жақты уатқыштық негізгі бөлшегі. 3. Кимешектің екі бетін бойлай иек астына бейін әшекейленген кестелі жиегі. 4. Жүеннің жақшауы, екі жағындағы жақ тұсына келетін жүеннің бөлігі. 5. ауыс. Адамның сөйлеу мүшесі, ауыз.

ЖАҚ⁷ зат. 1. Адамның, жан-жануарлардың бас сүйегінің астыңғы бөлігі. 2. кен. Кен өндіруде қолданылатын жақты уатқыштық негізгі бөлшегі. 3. Кимешектің екі бетін бойлай иек астына бейін әшекейленген кестелі жиегі. 4. Жүеннің жақшауы, екі жағындағы жақ тұсына келетін жүеннің бөлігі. 5. ауыс. Адамның сөйлеу мүшесі, ауыз.

ЖАҚ⁸ зат. 1. Адамның, жан-жануарлардың бас сүйегінің астыңғы бөлігі. 2. кен. Кен өндіруде қолданылатын жақты уатқыштық негізгі бөлшегі. 3. Кимешектің екі бетін бойлай иек астына бейін әшекейленген кестелі жиегі. 4. Жүеннің жақшауы, екі жағындағы жақ тұсына келетін жүеннің бөлігі. 5. ауыс. Адамның сөйлеу мүшесі, ауыз.

ЖАҚ⁹ зат. 1. Адамның, жан-жануарлардың бас сүйегінің астыңғы бөлігі. 2. кен. Кен өндіруде қолданылатын жақты уатқыштық негізгі бөлшегі. 3. Кимешектің екі бетін бойлай иек астына бейін әшекейленген кестелі жиегі. 4. Жүеннің жақшауы, екі жағындағы жақ тұсына келетін жүеннің бөлігі. 5. ауыс. Адамның сөйлеу мүшесі, ауыз.

Жағы жағына жұқпады. Зуылдатты тез сөйледі. **Жағы жағына тимеді.** Дір-дір қақты, қатты тоңды. **Жағы жоқ.** Суырыла жөнелетін шешен, ақпа жүзірік. **Жағы қарысты.**

а) Аузы ашуга келмей, тістеніп қалды. ә) Дыбыс шығармай, үн-түңсіз қалды. **Жағына пышақ жанығандай.** Құр сүлдері қалған, жүдеу, арық. **Жағын аша алмады.** Жұмған аузын аша алмады; сөйлей алмады. **Жағын ашты.** Сөйледі, үн шығарды. **Жағын ашырмады.** Сөйлетпей қойды, үндетпеді. **Жағын сауды.** Тіл мен жағына сүйенді, зар қақсады. **Жағыңа жылан жұмыртқалағыр!** қ а р ғ. Аузыңа құм құйылғыр, тілің кесілгір! **Жағыңа жылан жұмыртқаласын!** қ а р ғ. Аузыңа құм құйылғын, тілің кесілсін! **Жайсыз хабар, жаман сөз айтқан кісіге айтқылады. Жағың қарысқыр!** қ а р ғ. Тілің кесіліп, үнің өшкір! **Жағыңнан алғыр!** қ а р ғ. Тілің үзіліп түскір! **Бәле жағыңнан келсін, жағың қарысқыр!** **Жағың түспей, жамандық көрме!** тілек. **Өле-өлгенше бейнет, тақсирет тартпа деген мағынада. Жағы сембеді.** Безектеп зар қақсады; дамыл таппай көп сөйледі. **Жағы солды.** Жүдеп, жадау тартты. **Жағы суалды.** Еті сығынып, жүдеді; жадау тартты. **Жағы талды.** Сөйлей-сөйлей, айта-айта қажыды, шаршады. **Жағы тынш таппады.** Жағы тынбады, сарнады, ауыз жаппады. **Жағы түскір!** қ а р ғ. Үні өшкір, бар болғыр деген мағынада. **Жағы түсті.** Қаусап, әбден қарпайды. **Жағы түсіп өлді.** Әбден қарпайып қайтыс болды. **Жағы тынбады.** Сарнап, ауыз жаппады. **Жақ ашпады.** Тіс жарып сөйлемеді, үндemedі. **Жақ жаппады.** Аузы тынбай, зар қақты. **Жақ жүні үрпиді.** а) Тоңды, дірдектенді. ә) Өңі қашып, жүдеді. **Жақ моншақ.** Алтын, күміс қозалармен, асыл тастармен бұрышақтап, үзбелестіріп жасаған салтыншақ, бет моншақ сияқты моншақ түрі. **Жақ сүйек.** <лат. mandibula> Бастың тістер орналасқан сүйегі.

ЖАҚ² зат. көне. Кермесіне жебе салып тартатын қару, садақ, жай.

ЖАҚ³ зат. 1. Белгілі бағдардағы кеңістік, тарап. 2. Пікірлес, көзқарастары үйлес топ. 3. лингв. Сөйлеушінің және оның кіммен сөйлескені жайын немесе үшінші біреу туралы мағлұмат барын білдіретін грамматикалық категория.

Жақ болды. Сөзін сөйледі, қолдады, жақтады. **Жақ қылды.** Өзіне тартты; одақтасты, жақтасты.

ЖАҚ⁴ зат. сөйл. Есік-терезе жақтауы.

ЖАҚ⁵ зат. Бір нәрсенің жайы, жөні.

ЖАҚ⁶ = ет. 1. От жандыру, тұтату.

2. Өртеп жіберу, күйдіру.

ЖАҚ⁷ = ет. Майлы нәрсені заттың бетіне жұқалап жаю.

ЖАҚ⁸ = ет. 1. Тәуір көріну, ұнау. 2. Пайдалы болу.

ЖАҚАҚТА = ет. Айналысу, шұғылдану; бір нәрсені төңіректеу.

ЖАҚАҚТАУ Жақақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚАМА = ет. сөйл. Жақтырмау.

ЖАҚАТ¹ зат. сөйл. Шақат.

ЖАҚАТ² зат. жерг. Пайда, табыс, кіріс.

ЖАҚАТПА = ет. Ұнатпау, жаратпау.

ЖАҚАТПАУ Жақатпа етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚАТТАС сын. жерг. Көңілі жақын, жақтас.

ЖАҚАТТЫҚ зат. Жақсылық, пайда.

ЖАҚАУ сын. жерг. Жігерсіз, енжар, самарқау.

ЖАҚАУЛА = ет. Жанамалап айту, тікелей айтпау.

ЖАҚАУЛАТ = ет. Жанамалату, жақау-рату, тұспалдау.

ЖАҚАУЛАТУ Жақаулат етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚАУРА = ет. Тікелей айтпай, емеурін-мен сездіру, алдаурату.

ЖАҚАУРАТ = ет. Жақаулату, жанама-лату.

ЖАҚАУРАТҚЫШ сын. Тікелей айтпай, емеурінмен сездіргіш.

ЖАҚАУРАТУ Жақаурат етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚАУРАТЫС = ет. Жақауратысу, алдарқатысу.

ЖАҚАУРАУ Жақаура етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚАУЫЗДЫЛАР зат. зоол. <лат. gnathostomata> Құрамына шеміршекті және сүйекті балықтар, қосмекенділер, бауырымен жоралаушылар, құстар, сүтқоректілер кіретін омыртқалы жануарлардың үлкен тобы.

ЖАҚ-ЖАҚ үст. Жік-жік, топ-топ, бөлек-бөлек.

Жақ-жақ болды. Алды-алдына бөлінді, жіктелді.

ЖАҚЖҮТТЫ сын. Жұтаң, жадау, жүдеу.

ЖАҚЖҮТЫ зат. Малдың көптігі мен жайылымның тарлығынан малдың аузы шөпке жарымай арық болуы.

ЖАҚҚҮРТ: жаққұрт келсін! қ а р ғ. Құдай жағыңнан алсын, зар жақ боп сөйлей алмай қал!

[Тісіңнің құрты ұстасын деген мағынадан келіп шыққан].

ЖАҚҚЫ зат. жаңа. Буын, бұлшық ет ауырғанда, тері қишыма, бортпелері шыққанда сыртынан жағатын дәрілік майлы қоспа.

ЖАҚҚЫЗ = ет. От, жарық (шам) жақтыру.

ЖАҚҚЫЗДЫР = ет. Жақтырғызу, жандырғызу.

ЖАҚҚЫЗДЫРУ Жаққыздыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚҚЫМАЙ зат. хим. Өзара үйкелетін заттардың үйкелісін төмендету үшін және оларды жемірліуден сақтау үшін пайдаланылатын өнім.

ЖАҚҚЫШ¹ зат. Электршамын жандыратын тетік.

ЖАҚҚЫШ² сын. Жақсы көрінгіш, ұнағыш.

ЖАҚМОНШАҚ зат. зерг. Сәукеле, бергек, бөрік, кимешек сияқты әйелдердің әшекейлі бас киімдерінің екі жақ самалығына тағылатын салтыншақ, маржан моншақтар.

ЖАҚПАМАЙ зат. Беті-қол терісі жарылғанда, не буын ауырғанда қолданатын шоптесін және дәрілік қоспалары бар, жұмсартақыш май.

ЖАҚПАР зат. Кедір-бұдырлы, қатар-қатар текше.

Жақпар тас. Қыры шығып, текшеленген қатпар тас.

ЖАҚПАРДАЙ сын. Қатпарланған қырлы жартастай.

ЖАҚПАР-ЖАҚПАР сын. Кедір-бұдырлы, текше-текше, жік-жік, қатпар-қатпар.

ЖАҚПАРЛА = ет. Текшелеп, қабаттап, қатпар-қатпар ету.

ЖАҚПАРЛАН = ет. Текше-текше, жақпар-жақпар болу.

ЖАҚПАРЛАНУ Жақпарлану етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚПАРЛАС = ет. Қатарласу, қатмасу, ұласу.

ЖАҚПАРЛАСУ Жақпарлас етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚПАРЛАУ¹ сын. Қатпарлау келген, текшелі, жік-жіктеу.

ЖАҚПАРЛАУ² Жақпарла етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚПАРЛЫ сын. Қабат-қабат, қатпарлы, жақпары көп.

ЖАҚПАРТАСТАР зат. геол. 1. Жан-жағынан қоршаған тектоникалық жарылындар бойымен тік бағытта жоғары көтерілуі нәтижесінде геологиялық табиғаты қоршаған өңірден анық дербестелген нақтылы аймақ.

2. Мұздықтардың жылжуы барысында немесе

тектоникалық күштер әсерімен өзі қалыптасқан өңірден алыс аймақтарға жылжып кеткен, сондықтан да өзін қоршаған ортадан анық ерекшеленетін, тұрқы жүздеген, қалыңдығы мыңдаған метрмен өлшенетін геологиялық денелер. 3. Диаметрі 1 метрден асатын таужыныс кесектері.

Жақпартастар ағымы. геол. Газбен қаныққан тұтқыр лавалардың тоғилу барысында жеке-жеке жақпартастарға дараланатын ағуы.

ЖАҚСАҚАЛДЫ сын. жаңа. Жағында тұқ өскен, бакенбарды бар.

ЖАҚСАР = ет. 1. Тәуірлене тұсу, оңалу, түзелу. 2. Жазылу, айығу.

ЖАҚСАРТ = ет. Жетілдіру, түзелту.

ЖАҚСАРТҚЫШ сын. Сапа арттырғыш, оңдағыш.

ЖАҚСАРТУ Жақсарт етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚСАРТУШЫ зат. Жетілдіруші, сапасын арттырушы, оңалтушы.

ЖАҚСАРТЫЛ = ет. Тәуірлендірілу, жетілдірілу, түзелту, сапасы арттырылу.

ЖАҚСАРТЫЛУ Жақсартыл етістігінің қимыл атауы; жетілдірілу, сапаландырылу.

ЖАҚСАРУ Жақсару етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚСЫ сын. 1. Көңілге ұнайтын, оңды, тәуір. 2. Адамгершілік қасиеті мол, тәрбиелі, игі, ізгі (адам). // Ауылдың, елдің белді, беделді адамы. // Иә, қош, мақұл, дұрыс.

Жақсы адам. Қоғамда қалыптасқан әдеп, ахлақ, ізгілік нормаларына сәйкес мінез-құлық, әрекет иесінің жалты атауы. **Жақсы адам ба еді?** діни. Қазақтың өлік жөнелту салтында сұрақ түрінде айтылатын сөз орамы; марқұмның үйінің аудасында немесе мешітте жаназға шығарғанда (кейбір өңірлерде қабір басында да) молданың жамағатқа қарата қоятын сұрағы. **Жақсы айтты.** Дұрысын сөйледі, орынды сөз сөйледі. **Жақсы ат.** Абырой, атақ. **Жақсы ата.** Текті тұқым, өнегелі нәсіл. **Жақсы ат [атақ] жоқ.** Қанша бейнетпеніп тырбанса да, мақтау ала алмады, еңбегі заа кетті. **Жақсы атақ.** Абыройлы, құрметті ат. **Жақсы атанды.** Абыройлы болды, жақсы жағыммен танылды. **Жақсы аты келеді.** Абырой-атағы, мақтауы саған болады. **Жақсы болды.** а) Оңды, жайлы, тәуір болды. ә) Құба-құл, тәуір; нұр үстіне нұр. **Жақсы болсын, жаман болсын.** Әйтеуір, қалай болмасын. **Жақсы [жайлы] жатып, жайлы [жақсы] тұрыңыз.** тілек. Ұйықтар кезде, жатар алдында айтылатын игі тілек. **Жақсы ит өлігін көрсетпейді.** Өзін ешкімге қорлатпайды, көз тұрткі болмай шетке кетеді. **Жақсы көрді.** Іш тартып ұнатты, сүйді, жаратты. **Жақсы көріну.** Жағыну, жағымпаздану. **Жақсы қарамады.** Ұнатпады, жақтырмады, жаратпады. **Жақсы қашан да [қай жерге де] сыяды.** Мінезі жақсы адам сыйымды болады деген мағынада. **Жақсы мен жаманды айырды.** Оң мен солын таныды, ақыл кірді. **Жақсы лебіз білдіру.** Жағымды ой-пікірін, ықыласын айту, оң көзқарасын таныту. **Жақсысын асырды, жаманын жасырды.** Жұрт көзіне намысын қорғады, сыр бермеді, көтермеді, қолдады. **Жақсының шарапаты.** Жақсы адамның тиізген пайдасы, көмегі, қайырымы.

ЖАҚСЫАТТЫ сын. Сырт көзге жақсы болып көрінген.

Жақсыатты болды. Біреудің арқасында жақсы болып көрінді. **Жақсыатты көрінді.** Жалтақтап жағымды, жағымпазданды.

ЖАҚСЫДАЙ сын. Жақсы сияқты.

ЖАҚСЫ-ЖАЙЛЫ сын. Жаңа жайлы, жағымды, ыңғайлы.

ЖАҚСЫ-ЖАЙСАҢ зат. Игі жақсы, ығай мен сығай.

ЖАҚСЫ-ЖАҚСЫ сын. Таңдаулы, ең әдемі.

ЖАҚСЫ-ЖАМАН сын. Жақсысы да, жаманы да аралас, әрқилы, әртүрлі, басы бар.

ЖАҚСЫ-ЖАМАНДЫҚ зат. Жақсылығы мен жамандығы аралас.

ЖАҚСЫЗ сын. Жақтауы, жағы жоқ, жақсыз сөйлем. лингв. Бастауышы болмайтын сөйлем.

ЖАҚСЫЗДАР зат. зоол. <лат. agnatha> Суда тіршілік ететін амьртқалы жануарлардың жақтары мен жүзбежанаттары болмайтын тобы.

ЖАҚСЫЛА= ет. 1. Көтермелеп мадақтау, жақсы сөз айту. 2. Айтарлықтай дәрежеге жеткізу, жақсарту, оңдау.

Жақсылап көрді. Анықтап көрді. **Жақсылап тыңдады.** Көңіл қойып, дұрыстап тыңдады.

ЖАҚСЫЛАН= ет. 1. Жақсару, тәуірлену, оңалу. 2. жерг. Қайткенде де ұнауға тырысу, жағыну.

ЖАҚСЫЛАНУ Жақсылан етістігінің қимыл атауы; сәндіну, күтіну.

ЖАҚСЫЛАҢҚЫРА= ет. Ойдағыдай етіп, дұрыстаңқырау, оңдаңқырау.

ЖАҚСЫЛАҢҚЫРАУ Жақсылаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚСЫЛАТ= ет. Дұрыстату, жөндеу.

ЖАҚСЫЛАТУ Жақсылат етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚСЫЛАУ¹ сын. Өзгесіне қарағанда тәуірлеу, оңдылау.

ЖАҚСЫЛАУ² Жақсыла етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚСЫЛЫ-ЖАМАНДЫ сын. Жақсысы да, жаманы да бар, әртүрлі.

ЖАҚСЫЛЫҚ зат. 1. Қайырымдылық, ізгі іс, рақымдылық. 2. Кісі бойындағы адамгершілік қасиет.

Жақсылық, жамандық көрсек Алладан. Бәрі де Алланың қолында. **Жақсылық қылды.** Қайырымдылық жасады, шарапатын тигізді.

ЖАҚСЫЛЫҚСЫЗ сын. Жақсылығы жоқ.

ЖАҚСЫЛЫҚТАЙ сын. Жақсылық сияқты.

ЖАҚСЫБРАҚ сын. Өзгесінен гөрі дұрысырақ, тәуірлірек.

ЖАҚТА= ет. Біреудің сөзін сөйлеу, қолдау, қоштау.

ЖАҚТАҒЫШ сын. Қолдағыш, қоштағыш, қорғағыш.

ЖАҚТАМА зат. этн. Әйел адамның баскімінде жәй кездесетін моншақ, қойма шатыра түрінде тізбеленіп жасалған элемент.

ЖАҚТАС сын. Бір пікірлес, ниеттес.

ЖАҚТАС= ет. 1. Болысу, қолдау. 2. грамм. Білгілілігі, қиысып тұру.

ЖАҚТАСТЫҚ зат. Пікірлестік, ниеттестік, бірін-бірі қолдаушылық.

ЖАҚТАСТЫР= ет. Жақ-жақ қылу, қолдастыру.

ЖАҚТАСТЫРУ Жақтастыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚТАСУ Жақтас етістігінің қимыл атауы; болысу, қолдау.

ЖАҚТАУ¹ зат. 1. Есік-терезені, қақпаны орнықтыру үшін штырарын бір-біріне қиоластырып жасаған ағаш қорап. 2. Жүгеннің екі жақ бойы. 3. сөйл. Ердің екі қапталы. 4. Каналдың екі жақ бойы, кенересі.

Жақтаудың шайылуы. сұшар. Су тасуы кезінде гидротехникалық құрылыстар табанының еңкіштігіне байланысты шайылуы немесе канал, өзен жақтауларын су опырып, құлатуы. **Жақтаулар көрізі.** сұшар. Жер құрғатуға арналған кәріз құрылысы арқылы жақтау түбіне жиналған суды басқа жаққа бұрып әкету желісімен жүзеге асыру. **Жақтау тегістеріштер.** сұшар. Канал жақтауларын, табанын тегістеуге арналған машиналар.

ЖАҚТАУ² Жақна етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚТАУЛА= ет. 1. Екі жағына тірек қою, жақтау салу. 2. Бір жақ езуіне қарай жымыю.

ЖАҚТАУЛАТ= ет. Жақтау жасату, орнату.

ЖАҚТАУЛАТУ Жақтаулат етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚТАУЛАУ Жақтаула етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚТАУЛЫ сын. 1. Жақтауы бар, жақтау салынған. 2. Қанатты, қорапты.

ЖАҚТАУША зат. 1. Көпірдің екі жағына қағылған ұзынша ағаш. 2. Жүгеннің екі жағындағы жақтауы.

ЖАҚТАУШЫ зат. Біреудің сөзін, пікірін құтпап қуаттаушы, қолдаушы.

ЖАҚТЫ сын. Қыры бар.

Жақты уатқыш. кен. Кенді қозғалмайтын және қозғалатын екі жазық бет арасында бөлішектен ұататын құрал.

ЖАҚТЫ-ЖАҚСЫЗ жақты-жақсыз категория. лингв. Сөйлем субъектісінің референтке қатысымен сипатталатын грамматикалық категория.

ЖАҚТЫҚ сын. Жаққа қатысты, белгілі бір жаққа тән.

Жақтық жалғау. лингв. Істің кімге тәндігін көрсету үшін етістікке жалғанатын грамматикалық қосымша.

ЖАҚТЫ-ЖАҚСЫЗ жақты-жақсыз категория. лингв. Сөйлем субъектісінің референтке қатысымен сипатталатын грамматикалық категория.

ЖАҚТЫҚ сын. Жаққа қатысты, белгілі бір жаққа тән.

Жақтық жалғау. лингв. Істің кімге тәндігін көрсету үшін етістікке жалғанатын грамматикалық қосымша.

ЖАҚТЫЛАН: екі жақтыланды. Екіге бөлінді, ажыратылды.

ЖАҚТЫЛАУ сын. Жағы үлкендеу.

ЖАҚТЫЛЫҚ зат. Жағы болушылық; жаққа қатысты.

ЖАҚТЫР¹= ет. Тұтандыру, жандыру.

ЖАҚТЫР²= ет. Жұққызу, жалатқызу, тигіздіру.

ЖАҚТЫР³= ет. Мақұл көру, жарату, ұнату.

Жақтырмаған шырай танытты. Біреудің ісін, сөйлеген сөзін ұнатпағанын бет-әлпеті арқылы тыжырынып білдірді.

ЖАҚТЫР¹= ет. Жаққызу, жандырызу.

ЖАҚТЫР²= ет. Ұнатқызу, жаратқызу.

ЖАҚТЫРТУ Жақтырт етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚТЫРУ Жақтыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚТЫРЫҢҚЫРА= ет. Мақұл көріңкіреу, жаратқыңқырау.

ЖАҚТЫРЫҢҚЫРАУ Жақтырыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚҒТ зат. мин. <грек. sapphios> 1. Қызыл түсті асыл тас, лагылдың көне атауы. 2. ауыс. Асыл, бағалы.

ЖАҚҒТГАЙ сын. 1. Жақұт сияқты. // Жалт-жұлт етіп. 2. ауыс. Асыл, бағалы.

ЖАҚҒТТЫ сын. 1. Жақұты бар, жақұт салған. 2. ауыс. Бағалы, қымбат.

ЖАҚҒША үст. Жақұт сияқты, жақұт құсап.

ЖАҚША¹ зат. 1. мат. Математикалық амалдардың ішінде бірінші орындалатынын білдіретін айшық түрінде жүргізілген таңба. 2. лингв. Сөзге, сөз тіркесі, сөйлемге қосымша мағына үстеу үшін, белгілі бір ойды анықтау, автордың көзқарасын аңғарта түсу үшін, өзінен бұрынғы сөз мағынасын айқындау үшін қолданылатын, жұптасып келетін айшық, тік сызық фигуралы түрінде жүргізілетін таңба.

ЖАҚША² үст. Жаққа ұқсас, жақ сияқты.

ЖАҚШАЛА= ет. Жақшаға алып жазу.

ЖАҚШАЛАУ Жақшала етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚШАЛЫ сын. Жақша ішіне орналасқан, жақшаға алынған.

ЖАҚЫ зат. 1. Құлдың терісінен тігілген, түгін сыртына қаратып жасаған сыртқуім. 2. Құлдың терісі.

ЖАҚЫБАЙ зат. сөйл. Жарлы-жақыбай қос сөзінің екінші сыңары; кедей кешік, кем-кетік.

ЖАҚЫҚ зат. Жұмақ, пейіш.

ЖАҚЫН¹ зат. 1. Ағайын-туған, туысқан-тума, жезжат. 2. ауыс. Араласатын туыстай адам, өз адамы.

Жақының шырға тартты. бейн. Жақын деген, жанашыр деген адамның өзі опасыздық жасады деген мағынада.

ЖАҚЫН² үст. 1. Аралығы жуық, таяу, таман. 2. ауыс. Көңілде, ашына-жайлас. 3. Дос, тілеулес, ниеті бір.

Жақын арада. а) Таяу кезде. ә) Осы маңайда, жуық жерде. **Жақынға шашатын жаңбырлатқыш мәшинелер.** сұшар. Астық, көкөні, желішөп және техникалық дақылдарды және жидек алқаптарын, шалғындар мен шабындықтарды жаңбырлата суаруға арналған мәшинелер.

Жақын жүрді. Бір ниеттес болды, іш тартты, жақын тартты. **Жақын көрді.** Жуық тұтты, жақсы көрді. **Жақын қалды.** Жуықтады, жақындады. **Жақын тартты.** а) Көңілі түсті, жақын көрді. ә) Туысқан көрді; бауырмашылық істеді. **Жақын тұтты.** Іш тартты, жақын санады. **Жақын шамада.** Жақын аралықта, таяуда.

ЖАҚЫН-АЛЫС сын. Жақын көретін де, алыс санайтын да.

ЖАҚЫНДА үст. Жуық арада, таяуда.

ЖАҚЫНДА= ет. 1. Таяп келу, жуықтау. 2. ауыс. Бір әрекетке шамалы қалу, болайын деп. 3. Күзге қарай малдың ойға түсуі, таудан қырга қарай көшуі.

ЖАҚЫНДАҢҚЫРА= ет. Таяп келіңкіреу, жуықтаңқырау.

ЖАҚЫНДАС= ет. 1. Қатарласу, бір-біріне жақын келу. 2. Арақатынастары туыстай болып кету.

ЖАҚЫНДАСТЫР= ет. Жуықтастыру, араластыру, қосу, жақын ету.

ЖАҚЫНДАСТЫРУ Жақындастыр етістігінің қимыл атауы; жуықтату, жақын әкелісу.

ЖАҚЫНДАСУ Жақындас етістігінің қимыл атауы. 1. Араласу, қатысу. 2. Жуық келу, жақын келу. 3. Жыныстық қатынасқа түсу.

ЖАҚЫНДАСУ ШЫЛЫҚ зат. Арақатынасы туыстай болып жуықтаушылық.

ЖАҚЫНДАТ= ет. 1. Жуыту. 2. Жақын әкелу, жуықтату.

ЖАҚЫНДАТҚЫЗ= ет. Жуықтатқызу, тақатқызу.

ЖАҚЫНДАТҚЫЗУ Жақындатқыз етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚЫНДАТҚЫШ сын. мед. Ішке қарай тартып жақындататын, алыстатқышқа қарама-қарсы (бұшық ет).

ЖАҚЫНДАТТЫР= ет. Жуықтаттыру, тақаттыру.

ЖАҚЫНДАТТЫРУ Жақындаттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚЫНДАТТЫРЫЛУ= ет. Жуықтаттырылу, тақаттырылу.

ЖАҚЫНДАТТЫРЫЛУ Жақындаттырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚЫНДАТУ Жақындат етістігінің қимыл атауы. 1. Бірдейлестіру, теңестіру. 2. Жақын тарту, жақын көру.

ЖАҚЫНДАТУШЫ зат. Жуықтатушы, байланыстырушы.

ЖАҚЫНДАТЫЛУ= ет. 1. Жуықтатылу, тақаттырылу, таяу қойылу. 2. ауыс. Араластырылу, бірдейлестіру, аласару.

ЖАҚЫНДАТЫЛУ Жақындатыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚЫНДАТЫҢҚЫРА= ет. Таяңқыратып жуықтатыңқырау.

ЖАҚЫНДАТЫҢҚЫРАУ Жақындаттыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚЫНДАУ¹ сын. Белгілі бір тұсқа тақау, таяу.

ЖАҚЫНДАУ² сын. Арасы жуық, туыстығы, ағайындылығы біршама жуықтау.

ЖАҚЫНДАУ³ Жақында етістігінің қимыл атауы. 1. Таяу, жақын келу. 2. Жолау.

ЖАҚЫНДАУШЫЛЫҚ зат. Жуықтаушылық, шамалаушылық.

ЖАҚЫНДЫҚ¹ зат. Орналасу жағынан таяулық, жуықтық.

ЖАҚЫНДЫҚ² зат. Аралас-құраластық, жуықтық, туыстық.

ЖАҚЫНДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Жақындық**, **ЖАҚЫН-ЖАҚПАЙЛЫҚ** зат. Жағымпаздық.

ЖАҚЫН-ЖАҚЫБАЙ зат. Туған-туысқан, туыс, туыс емес, аралас-құралас қарым-қатынастағы адамдар.

ЖАҚЫН-ЖАМАҒАТ зат. Ағайын-туыс. **ЖАҚЫН-ЖАНАП** зат. жерг. Туыс, алыстау туысқан.

ЖАҚЫН-ЖАРАН зат. Туыс-жамағат, жолдас-жора.

ЖАҚЫН-ЖОРА зат. Ағайын-туыс, дос-жар.

ЖАҚЫН-ЖУЫҚ зат. Коңіл жетер ағайын, дос-жар.

ЖАҚЫН-ЖҰРАҒАТ зат. Аталас ағайын, туыс-тұма.

ЖАҚЫН-ЖҰРТ зат. Ел-жұрт.

ЖАҚЫН-ЖЫРАҚ зат. Алыс-жуық, алыс-жақын.

ЖАҚЫНСЫ= ет. *Іш тартып, жуық болғансу, жақындасу.*

ЖАҚЫНСЫН= ет. 1. Жуықсыну, жақын көру. 2. Өзімініп, іш тарту.

ЖАҚЫНСЫНУ Жақынсын етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚЫНСЫРА= ет. 1. Жақын тарту, жақынсыну. 2. Сағыну, аңсау.

ЖАҚЫНСЫРАУ Жақынсыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАҚЫН-ТАНЫС зат. Жақын-жуық, туыс-тұма.

ЖАҚЫН-ТУЫС зат. Туыс-туғандар, ағайындар.

ЖАҚЫНША үст. Жақынға ұқсап, таныса.

ЖАҚЫНШЫЛ сын. Өзімініп іш тартқыш, туысмыл, бауырмал.

ЖАҚЫНЫРАҚ сын. 1. Арасы таяуырақ, жуығырақ. 2. Туыстау. 3. Тереңрек, дұрыстау. 4. Биігірек, жуық.

ЖАҚЫТ зат. жерг. Жадай.

ЖАЛ¹ зат. 1. Жылқының (құланның, арыстанның, есектің) екі құлақ ортасы мен шоқтығына дейін ұзына бойлай өскен қалың қыл. 2. Адам төсіне өскен жүң, түк. 3. Жылқының шоқтығы мен ауыз омыртқасының арасында, мойын омыртқаны ұстап тұратын желкемен жымдаса біткен майы. 4. этн. Қазы, қарта, жаямен бірге жылқы етінің кәделі дәмі болып табылатын жылқының желке майы; ұлттық тағам.

Жал алды. Қоңданды, ондалды. **Жал бітті**.

а) Тойынып, қоңданып алды. ә) Әл-ауқаты артты, тұрмысы жақсарды. б) Көкірек пайда болды, күшейді. **Жалы бар**. Семіріп, жал біткен жылқы малына айтылады. **Жалы бүтін**. Күйлі, қоңды. **Жалы кетті**. Арықтап жүдеді, арыды.

ЖАЛ² зат. Ұзына бойы еңсіз келген көлбеу қырат, жер бедерінің бір түрі, қырқа сілемі, жон-жота, абыр.

ЖАЛ³ зат. экон. <лат. arendare> 1. Ақы алу үшін жалданып істейтін уақытша жұмыс, жалдама. 2. Келісілген ақша үшін уақытша пайдалануға берілген орын. 3. жерг. Жалақы, еңбекақы.

Жалға алды. Жалдады, уақытша тұрды. **Жалға алу**. экон. Тұрмыста пайдаланатын дүние-мүлікті уақытша пайдалануға алатын меншікті жалға алу шарттарының бірі. **Жалға алушы**. экон. Жалға берілетін белгілі бір объектінің уақытша иеленуге және пайдалануға алатын заңи немесе жеке тұлға. **Жалға берді**. Жылжымайтын мүлікті ақы, төлем үшін екінші жаққа пайдалануға тапсырды. **Жалға беру**. экон. а) Шарт бойынша жерді, үйді, қазба байлықты, кәсіпорындарды уақытша пайдалануға беру. ә) Тұрақты кәсіпкерлік қызмет ретінде мүлікті жалға өткізетін, жалға беруші жалгерге жылжымалы мүлікті уақытша иеленуге немесе пайдалануға ұсынатын жалгерлік түрі. **Жалға беруші**. Табиғат және мүлік объектілерін

немесе басқа да мүлікті уақытша иеленуге және пайдалануға беретін заңи немесе жеке тұлға. **Жалға жүрді**. Малайлықта болды, жалданды. **Жалға кірді**. Жалданды, жұмыс істеді. **Жал төледі**. Пайдаланғаны үшін ақша төледі.

ЖАЛ⁴ зат. 1. Айдалмай, шабылмай қалған шала жер. 2. Шоп үйіндісі, жол-жол етіп жиналған шөп.

Жал қамыс. Биік болып өскен қамыс. **Жал пеш**. Аласалау жасалған пештің түрі.

ЖАЛ⁵ зат. жерг. **Жалған**.

Жал айтты [сөйледі]. Жалған айтты, жалтарып айтты.

ЖАЛА [ар. جلا] зат. Жалған тағылған айып, өсек-аянмен нақақ жабылған іс.

Жалаға ұшырады. Жалған айып, кінә арқалады. **Жала жабу**. заң. Басқа адамның арнамысы мен қадір-қасиетіне ықпал келтіретін немесе оның беделін түсіретін көріну жалған мәліметтер тарту. **Жала жапты**. Өтірік кінә тақты, даптады. **Жала қойды**. жерг. **Жала жапты**. **Жала қылды**. **Жала жапты**. **Жаласына қалды**. Нақақтан-нақақ айыпты болды, босқа күйді.

ЖАЛА= ет. 1. Бір заттың үстімен тілді әрлі-берлі жүргізу. 2. ауыс. Дәлден тилей, сүйікпен жанап оту. 3. ауыс. Денені тызылдаттып қару, ашыту.

Жалап кетті. Сыпырып-сыпырып, түк қалдырмады. **Жалап өтті**. Шайып өтті.

ЖАЛАҒАШ зат. Теміржол, автожол, жайылым, егістік т.б. қоршап, өсірілген, қорғаныш түріндегі тоғай.

ЖАЛАҒЫШТА= ет. Қайта-қайта жалай беру.

ЖАЛАҒЫШТАУ Жалағышта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАҚ¹ зат. 1. Ерінді жалай беруден жел қақты боп кебірісген жара. 2. Жауырдың жазылған орны.

Жалақ қақты. Араны ашып, ашқарақтанды, жалақтады.

ЖАЛАҚ² зат. этн. ойын. Балалардың жаз мезгілінде судың бетіне тас атып ойнайтын ойын түрі.

ЖАЛАҚ³ сын. 1. Ащылы сортаң жер. 2. Жалама, жалатыр.

ЖАЛА-ҚАЗА зат. Тажалды қырсық, бәлекесір, өлім.

ЖАЛАҚ-ЖАЛАҚ сын. Тілім-тілім боп жарылаған, айғыз-айғыз.

ЖАЛАҚ-ЖАЛАҚ елік. Қарны ашып, ашқарақтанып, жалаңдап қарағанды бейнелейтін сөз.

Жалақ-жалақ еткізді. Пышағын жарқылдатты. **Жалақ-жалақ етті**. Жалмаң қақты, ашқарақтанды.

ЖАЛАҚ-ЖҰЛАҚ: жалақ-жұлақ қарады [етті]. Айналасына алақтап, алақ-жұлақ қарады.

ЖАЛАҚОР сын. Жала жапқыш, бөлекор. **ЖАЛАҚОРЛЫҚ** зат. 1. Жала жапқыштық, бөлекорлық. 2. т е р м. Ауызша немесе жазба түрде кейде өз атымен, кейде есімін қоймай жеке адамдарға не заңды тұлғаларға кінә артып, жала жабушылық.

ЖАЛАҚОРШЫ зат. сөйл. Жала жабушы, жалақор адам.

ЖАЛАҚТА= ет. 1. Жалмандап жұтынып, жалақ қағу, аса тысықсыну. 2. Құлқыны құрып жалақтау, ашқарақтау. 3. ауыс. Ұйытқу, бас көтертеп борау.

ЖАЛАҚТАН= ет. Жалақ боп кебірісген жара түсу.

ЖАЛАҚТАНУ мед. Жалақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАҚТАТ= ет. Жалаң-жалаң еткізу.

ЖАЛАҚТАТУ Жалақтат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАҚТАУ Жалақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАҚЫ зат. экон. Қызметкердің белгілі бір уақыт кезеңінде (күн, ай, жыл) алатын

ақшалай немесе заттай нысандағы төлемдерінің жиынтығы.

Жалақыдан ұстау. экон. Қызметкерге тиесілі қаражаттан әкімшіліктің өкімімен немесе фирманың «Еңбекке ақы төлеу ережелеріне» сай белгілі бір ақша сомасын шегеріп қалу. **Жалақы қоры**. экон. Белгілі бір уақыт кезеңінде қызметкерлердің еңбегіне ақы төлеу үшін қарастырылатын ақшалай қаражаттың жалпы сомасы.

ЖАЛАҚЫЛЫ сын. Қаражат берілетін, төленетін, ақысыз емес.

ЖАЛАЛА= ет. Жалған айып тағу, жала жабу.

ЖАЛАЛАУ Жалала етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАЛЫ сын. Кінәсіз, айып тағылған, нақақтан жаманатты.

ЖАЛАМА сын. 1. Кедір-бұдыры жоқ, жалтыр, тегіс. 2. Жылмағай, жып-жылтыр.

Жалама жем. Өртенген мал сүйегін топырақтың соры, тұз, балауса шөп, кебекпен араластырып, су қосып илеп отқа кептірілген кішірек сықпа құрт пішініндегі жем. **Жалама тұз**. Малға берілетін кесек тұз.

ЖАЛАМАТ зат. жерг. Сүтке үн салып, қант қосып пісірген үн көже сияқты ас.

ЖАЛАМЫҚ зат. жерг. Малдың жарасын емдейтін, ащы шөптен қайнатып жасайтын дәрі.

ЖАЛАМЫР сын. 1. Өзен жағасындағы су шайған жайдақ жер. 2. ауыс. Қатты суық, үскірік.

ЖАЛАМЫРЛА= ет. Аппысын қуыру, берекесін кетіру.

ЖАЛАМЫРЛАНУ Жаламырлан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАМЫРЛЫҚ зат. Қаттылық, сараңдық.

ЖАЛАҢ зат. Қаз-үйрек атуға қолайлы жер.

ЖАЛАҢ= ет. 1. Тамақ жегісі келіп, сілекейі шұбыру, жұтыну. 2. ауыс. Жалаңдау, жалақтау.

ЖАЛАҢУ Жалаң етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАҢ¹ сын. 1. Тек қана, бір ғана жалғыз, құр өзі. 2. Жалаңаш. 3. ауыс. Жайдақ, коңілсіз.

Жалаң дала. Ағашсыз, ормансыз дала. **Жалаң кеуделеу**. Хабары аз, дайындықсыздау.

Жалаң қабат. Косарланбаған, жұқа, жеңіл, бір өзі ғана. **Жалаң қат**. Жалаң қабат. **Жалаң қол**.

а) Техникасыз, қолмен. ә) Жалаңаш қол, киімсіз қол. **Жалаң қылыш**. көне. Алдаспан, жалманы бар ұшы ауырлатылып жасалған қынсыз ұстайтын кесу қаруы. **Жалаң символ**. инф. <ағыл. idlt character> Ешқандай мәліметтер берілмейтіндігі туралы хабарлама бере отырып, желі бойынша жіберілетін бос операция коды. **Жалаң сирақ**.

а) Жас бала, кедей-кешіктің баласы. ә) Әлі жас, ержетпеген, өмірге араласпаған. **Жалаң сөз**.

а) Жай өшейін, құрақ сөз. ә) Дәлелі жоқ, көпірме сөз. б) лингв. Жұрнақтың қосылғанына, қосылмағанына қарамастан, құрамында бір ғана негізгі түбірі бар сөздер. **Жалаң сөйлем**.

лингв. Бастауыш пен баяндауыштан ғана құрылған сөйлем. **Жалаң таңба**. инф. <ағыл. character> Уақытша суреті үшін байланыс

желісі бойынша берілетін хабарға үстемеленетін (қосымша берілетін) таңба. **Жалаң үйлесім**. инф. <idle pattern> Мәліметтерді жеткізу желісінің жұктелмейтіндігін көрсететін 15 не одан да көп бірліктің тізбесі.

ЖАЛАҢ² сын. жерг. Жалаңдаған, жалмандаған.

Жалаң қақты. Жалмандап, жалақтады.

ЖАЛАҢАШ¹ сын. 1. Үстінде лыпасы жоқ, киімсіз. // Киім кимеген, лытасыз адам. 2. Ашық, құр дене. 3. ауыс. Лайықты киінбей, дұрыс киімін кимей. 4. ауыс. Дымсыз, құрқол, бос.

5. ауыс. Бетінде түк жоқ ашық, жадағай, тақыр. 6. ауыс. Заттың өзінен басқа ештеңесі жоқ, жалаң өзі гана.

Жалаңаш батыр. Көзсіз ерлік жасайтын, жанкешті кісі. **Жалаңаш ет.** Киімсіз дене, ашық дене, жалаң дене. **Жалаңаш қол.** Ашық қол, қолғапсыз жалаң қол. **Жалаңаш шың.** Таудың орман өскен жоғары шегінен биікте жатқан бөлігі. **Жалаңаш шыршы.** зоол. <лат. *agronidae limacidae*> Дене пішімі құрт тәрізді жұмыр болып келетін, бақлашақсыз басында екі жұп қармалауыштары бар, тәні түгелдей кілегей шырышпен қапталған бауыраяқты цилулар класының сабақша көзділер отрядының бір түрі.

ЖАЛАҢАШ² зат, жерг. Ашық қора.

ЖАЛАҢАШ-ЖАЙДАҚ үст. Қалай болса солай, салдыр-салақ.

ЖАЛАҢАШ-ЖАЛПЫ сын. Жөні түзу киімсіз, жеңіл-желпі.

ЖАЛАҢАШТА= ет. 1. Үстіндегі киім-кешегін сытырып-сыдыру, шешу. 2. Ашу, киімін ысыру. 3. ауыс. Сылып, арышты тастау.

ЖАЛАҢАШТАЛ= ет. Жалаң, ашық қалу.

ЖАЛАҢАШТАН= ет. 1. Шешіну, киімсіз қалу. 2. ауыс. Жалаңқайлану, бос, ашық қалу.

Жалаңаштанған төбенің орнықтылығы. геол. Кеңістік төбесін құрайтын тау жыныстардың қосып құламай, өзінің тепе-теңдік қалпын сақтау қабілеті.

ЖАЛАҢАШТАНУ Жалаңаштан етістігінің қимыл атауы.

Жалаңаштану ауданы. кен. Кен жұмыстарын жүргізу нәтижесінде пайда болған қазылымының ашық бетінің ауданы.

ЖАЛАҢАШТАУ¹ сын. Жадағайлау келген, ашықтау, тақырлау.

ЖАЛАҢАШТАУ² Жалаңашта етістігінің қимыл атауы; жадағайландыру.

ЖАЛАҢАШТАУЛЫҚ зат. Жұтаңдық, бостық.

ЖАЛАҢАШТЫ-ЖАЛПЫЛЫ сын. сөйл. Жалаңаш-жалпы.

ЖАЛАҢАШТЫҚ зат. 1. Кедейлік, жоқ-жітіктік. 2. ауыс. Жалаңқайлық, бостық.

ЖАЛАҢАЯҚ сын. 1. Аяққимсіз, аяққим кимеген. 2. ауыс. Азып-тозған, тоз-тозы шыққан. // Қаратабан, кедей адам. 3. Қаңғыбас азғын, кезбе. // Бос, құрқол, түк бітірмей, қол қусырып.

Жалаңаяқ жар кешті. Үлкен бейнет шекті, тұрмыс қиындығын көрді. **Жалаңаяқ жол.** Жаяу адам жүретін жалғыз аяқ жол. **Жалаңаяқ жүрді.** Аяққим кимей жүрді, аяққимін шешіп алып жүрді. **Жалаңаяқ қар кешті.** Жалшылықта жүрді, жанын аямай еңбек етті.

ЖАЛАҢАЯҚТЫҚ зат. Киімі жоқтық, кедейшілік.

ЖАЛАҢБАС сын. 1. Басқимсіз, басқим кимеген. 2. ауыс. Азып-тозған, тоз-тозы шыққан.

ЖАЛАҢБАСТАН= ет. Басқимсіз жүру, бас киімін шешу.

ЖАЛАҢБАСТАНУ Жалаңбастан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАҢБҮТ сын. Бұтына кимеген, шалбар т.б. киімсіз.

Жалаңбұт [жүгерің] жүретін кез. Балалық шақ, бала кез. **Жалаңбұт келді.** Конетоз киіммен, жасау-жабықсыз келді.

ЖАЛАҢДА= ет. 1. Жалмаң қағып, жұтынып жалақтау. 2. ауыс. Жалындау, лапылдау. 3. ауыс. Айпап-жайпап, лытып, құтырыну. 4. ауыс. Араны ашылу, жалмандау. **ЖАЛАҢДАС=** ет. Жалақтау, жалмандау. **ЖАЛАҢДАСУ** Жалаңдас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАҢДАТ= ет. Жалақтату, әрлі-берлі сілтеу.

ЖАЛАҢДАТУ Жалаңдат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАҢДАУ¹ сын. Тақырлау, жалаңаштау, бостау.

ЖАЛАҢДАУ² Жалаңда етістігінің қимыл атауы; жалмаң қауу.

ЖАЛАҢДЫҚ зат. Жадағайлық, жай-дақтық.

ЖАЛАҢ-ЖАЛАҢ елік. Жалаңдаған, жалмаң қаққан қозғалысты бейнелейтін сөз.

Жалаң-жалаң еткізді. Жалаңдатты, жалмаң-жалмаң еткізді. **Жалаң-жалаң етті.** Жалмаң-жалмаң етіп, жалақтады.

ЖАЛАҢ-ЖҰЛАҢ үст. Жалаңдаған, алақжұлақ еткен қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Жалаң-жұлаң етті. Жалт-жұлт, жарқ-жүрқ етіп көрінді.

ЖАЛАҢҚАЙ сын. 1. Бетінде түгі жоқ, жадағай, тақыр. 2. ауыс. Қолы қысқа, жалғыз басты.

ЖАЛАҢҚАТ зат. көне. Соғыс кезінде денеге қиетін темір сауыт.

Жалаңқат сауыт. этн. Астары, тысы жоқ бір гана қорғанштық қабаттан тұратын батырлардың қорғануға арналған киімі.

ЖАЛАҢҚАТ¹ сын. Жалаң қабат.

ЖАЛАҢҚАТ² сын. жерг. Жартымсыз, болмашы, азғана.

ЖАЛАҢҚАЯ зат. Суық, бұрқасын кез.

ЖАЛАҢҚАЯ сын. қарап. 1. Бос, мәнсіз. 2. ауыс. Жалаңдаған, жалмаң-жалмаң еткен.

ЖАЛАҢҚИЯ¹ зат. Шөп өсейтін тасты, таулы аймақ.

ЖАЛАҢҚИЯ² сын. жерг. Сұрқия, сұм.

ЖАЛАҢҚОЙ сын. Жалаң, бос, мәнсіз.

ЖАЛАҢҚЫ сын. 1. Жалаңаштау келген, тақырлау. 2. Жалаңдаған тойымсыз, ашқарақ; обыр.

ЖАЛАҢТӨС сын. 1. Білекті сыбанып кірісетін, ештеңеден тайынбайтын (кісі). 2. Аянар түгі жоқ, мұқтаждықпен күн кешкен қара табан.

Жалаңтөс, жүнді балақ батыр. Сом кеуде, бура сан, алым, ержүрек батыр.

ЖАЛАҢТҰҚЫМ зат. өс. Тұққымы бір гана дәннен тұратын өсімдік.

ЖАЛА-ПӨЛЕ зат. сөйл. **Бәле-жала.**

ЖАЛАП-ЖАЛМА= ет. Түк қоймай сытырып-сыыру, ештеңе қалдырмау.

ЖАЛАП-ЖАЛМАУ Жалап-жалма етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАП-ЖҰҚТА= ет. 1. Жұғын қалдырмау, дым қалдырмау, тазалау. 2. Сытырып-сыыру, тақырлау. 3. ауыс. Малдың төлін жалап, шоі. 4. ауыс. Өбу, сүю, аймалау. 5. Түк қалдырмай жеп қою.

ЖАЛАП-ЖҰҚТАУ Жалап-жұқта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАП-ЖҮТ= ет. 1. Түк қалдырмай қылқп, жалмау, жүғын қалдырып тақырлау.

2. ауыс. Ашысын қуыру, тықсыру.

ЖАЛАП-ЖҮТУ Жалап-жүт етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАС зат. жерг. Белес, жота.

ЖАЛАС= ет. 1. Түк қалдырмай жеу. 2. сөйл. Жалмандау, жалмаң-жалмаң ету.

3. ауыс. Аймаласу, сүйісу, өбісу.

ЖАЛАСУ Жалас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАСЫП-ЖҰҚТАС= ет. экспр. Аймаласу, өбісу, сүйісу.

ЖАЛАСЫП-ЖҰҚТАСУ Жаласып-жұқтас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАТ= ет. 1. Өзгенің жалауына қол жеткізу. 2. Тамақтандыру, беру, татқызу.

3. қолөнер. Жұқалап жағу, жүргізу, атпау.

ЖАЛАТАЙ сын. жерг. Жылпос, өтірікші, алдамшы.

ЖАЛАТАЙШЫЛЫҚ зат. жерг. Азындық, алаяқтық.

ЖАЛАТУ Жалат етістігінің қимыл атауы.

1. Беру, тамақтандыру, татқызу. 2. қолөнер. Жұқалап жағу, атпау.

ЖАЛАТЫЛ= ет. Апталу, құптелу, жүргізілу.

ЖАЛАТЫЛУ Жалатыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАУ¹ зат. 1. Қалыпты түсті матадан істеліп, сап бекітілген ту. 2. <гол. *vlag*> Елтаңба салынған, бір түстес матадан істелген ту. 3. әск. Түркі халықтарының өз әскерін жау әскерінен ажырату үшін жауынгерлердің найзасына, дулығасына матадан қып таққан арнайы белгісі. 4. ин ф. <ағыл. *flag*> Дербес жұмыс істейтін құрылғы үшін стандартты операцияларды орындау ерекшеліктерін көрсету мақсатында бағдарлама арқылы орнатылатын белгі; бір разрядты индикатор.

Жалау етті. Үлгі-өнеге тұтты.

ЖАЛАУ² Жала етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАУДАЙ сын. Жалау сияқты, жалау тәрізді.

ЖАЛАУҚАЗЫҚ зат. өс. Тыңайған жерлерде өсетін, астық тұқымдас, түсімді, біржылдық жабайы шөп.

ЖАЛАУЛА= ет. 1. Желбіреу; алаулау. 2. ауыс. Қоңілі алабұрту, жаны жадырау, желтілдеу.

ЖАЛАУЛАН= ет. Ағарадану, алаулану, жалқындану, ақжалқындану.

ЖАЛАУЛАТ= ет. 1. Жалау көтеру, жалау ұстау. 2. Жалау тәріздендіру, алаулату, қызыл түске бояу. 3. ауыс. Жар салу, дабырайту. 4. Лаулату.

ЖАЛАУЛАТУ Жалаулат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛАУЛАУ Жалаула етістігінің қимыл атауы; жалау қадау.

ЖАЛАУЛЫ сын. 1. Жалау ілінген, жалауы бар. 2. ауыс. Озат, марапатталған. 3. ауыс. Жайнаған, шат-шадыман.

Жалаулы найза. Қыл құйрық ілген найза.

ЖАЛАУЛЫҚ сын. Жалауға арналған.

ЖАЛАУСА зат. сөйл. Жала.

ЖАЛАУША¹ зат. 1. Көлемі кішкентай жалау. 2. тар. Еңбекте, оқуда т.б. табысқа жеткен екпінділерге, белсенділерге берілген белгі.

ЖАЛАУША² үст. Жалауға ұқсап, жалау сияқты.

ЖАЛАУШЫ зат. Жалау ұстаушы, жалау иесі.

ЖАЛАУЫРЫН зат. жерг. Жалақы, еңбекақы.

ЖАЛБА сын. Жұлымы шығып жыртылған, шоқпыт.

Жалба тымақ. Жұлым-жұлым тымақ киген адам.

ЖАЛБАҒАЙ¹ зат. 1. Құн өтпеу үшін немесе масадан қорғану үшін істелген басқим, күләпара. // Жалбағай киген адамдар. 2. Теріден, матадан, жүқа ақ күзден पोшымы тымақ тәрізді етіп тігілетін сұдық (жұмыс) басқим.

ЖАЛБАҒАЙ² зат. зоол. Сарғыш тұмсығы қалақ тәрізді, түсі біркелкі ақ, қауырсынсыз, қара сирақты ірі құс.

ЖАЛБАҒАЙЛЫ сын. Жалбағайы бар, күләпаралы.

ЖАЛБА-ЖҰЛБА сын. Жұлым-жұлымы шыққан, шоқпыт-шоқпыт.

ЖАЛБАЙ зат. жерг. Жалбағай.

ЖАЛБАҚ зат. **Жарамсақтық,** жағымпаздық.

Жалбақ қақты. Біреудің алдында құрдай жорғалады, құрақ ұшты.

ЖАЛБАҚ сын. Жалбыраған, жалбаң-жалбаң еткен.

ЖАЛБАҚАЙ сын. экспр. Жалбақ қаққыш, жарамсақ. // Жағымсыз, жарамсақ адамдар.

ЖАЛБАҚТА= ет. экспр. 1. Далбақтан далаңдау, жалп-жалп ету. 2. ауыс. Асты-үстіне тұсу, бәйек болу, жаны қалмау.

ЖАЛБАҚТАС= ет. Бәйек болысу, құрақ ұшысу.

ЖАЛБАҚТАСУ Жалбақтас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБАҚТАУ Жалбақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБАЛА= ет. *Жұлым-жұлымын шығару, тоз-тозын шығару.*

ЖАЛБАЛАҚТА= ет. 1. *Далбақтап далаңдау, жалп-жалп ету.* 2. ауыс. *Ес-түсі кетіп, құрақ қышу, бөйек болу.*

ЖАЛБАЛАҚТАУ Жалбалақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБАЛАН= ет. *Жұлым-жұлымы шығу, тоз-тозы шығу.*

ЖАЛБАЛАНУ Жалбалаң етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБАЛАУ Жалбала етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБАҢ елік. *Ебедейсіз, икемсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.*

Жалбаң қақты. а) *Жалбаңдады, қалбаң-құлбаң етті.* ә) *Жалбақтап құрақ қыты, құрдай жорғалады.*

ЖАЛБАҢДА= ет. 1. *Далаңдау, жалп-жалп ету, жалпылдау.* 2. ауыс. *Ебедейсіз, икемсіз қимылдау, жалтылдау.* 3. ауыс. *Жалпақтау, құрақ қышу.*

ЖАЛБАҢДАС= ет. *Жалпаңдасу, жалбақтасу, ашық-жарқын араласу, мөз болып, көңіл көтерісу.*

ЖАЛБАҢДАСУ Жалбаңдас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБАҢДАТ= ет. *Жалбақтау, жал-балақтау, жалбаң-жалбаң еткізу.*

ЖАЛБАҢДАТУ Жалбаңдат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБАҢДАУ Жалбаңда етістігінің қимыл атауы. 1. *Жалпылдау, далаңдау.* 2. ауыс. *Жағымпаздану, жағыну, жарамсақтану.*

ЖАЛБАҢ-ЖАЛБАҢ елік. *Жалп-жалп етіп, қайта-қайта жалпылдаған ебедейсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.*

Жалбаң-жалбаң етті. а) *Әлсін-әлсін жалпылдап, қозғалақтады, желпілдеді.* ә) *Жағымпазданды, жарамсақтанды.*

ЖАЛБАҢ-ЖҰЛБАҢ елік. *Жалп-жалп етіп ебедейсіз, икемсіз қозғалған қимылды бейнелейтін сөз.*

ЖАЛБАҢҚҰЛАҚ зат. өс. сөйл. **Жалманқұлақ.**

ЖАЛБАР= ет. сөйл. *Жалбарыну, жалыну.* **ЖАЛБАРАҚТА**= ет. *Жалтылдау, жал-баңдау.*

ЖАЛБАРАҚТАУ Жалбарақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБАРЫН= ет. 1. *Құлдық қырып, қылып жалыну.* 2. діни. *Алла Тағалаға сиыну, дұға тілеу.*

ЖАЛБАРЫНҒЫШ сын. *Құлдық қырып, қылып жалынғыш.*

ЖАЛБАРЫНДЫ сын. *Жалбарынышты, кіріптар.*

ЖАЛБАРЫНУ Жалбарын етістігінің қимыл атауы; *Алла Тағалаға сиыну, дұға тілеу.*

ЖАЛБАРЫНУШЫЛЫҚ зат. Өтініп жалыншылық.

ЖАЛБАРЫНЫШ зат. *Жалыншышты өтініш.*

ЖАЛБАРЫНЫШТЫ сын. *Ісі түскен, жалыншышты.*

ЖАЛБАС сын. жерг. *Жалы күзелмеген, жалды.*

Жалбас ат. *Жал-құйрығы қалың әрі жер сызардай ұзын, дене бітімі тығыршықтай, шоқтығы биік ат.*

ЖАЛБИ= ет. экспр. *Қалқып жарбию.*

ЖАЛБИЮ Жалби етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБЫЗ зат. өс. <лат. mentha> *Ерінгүділер тұқымдасына кіретін, сыздауыт жерлерде өсетін хош иісті дәрілік, тағамдық, сәндік өсімдік.*

Жалбыз майы. б о т. *Жалбыз гүлдерінен, көк балаусасынан алынатын хош иісті, түссіз сұйықтық.*

ЖАЛБЫЗБАЛА= ет. 1. *Жайқалып, гүл-гүл жайнау.* 2. ауыс. *Үзілдіру, суырттақтау.*

ЖАЛБЫЗБАЛАУ Жалбызбала етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБЫЗДАЙ сын. *Жалбыз сияқты, жалбыз тәрізді.*

ЖАЛБЫЗТІКЕН зат. өс. <лат. althaea> *Құлқайыр тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.*

ЖАЛБЫЗДЫ сын. *Жалбызы бар, жалбызы қалың өскен.*

ЖАЛБЫЛА= ет. *Жапсарлай тасалана жүру.*

ЖАЛБЫЛАУ Жалбыла етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБЫР зат. биол. *Жәндіктер мен балдырлардың су түбіне жабысып өсуі нәтижесінде қалыптасатын немесе әртүрлі себептермен су түбінде баяу домалаған жекелеген таужынысы кесекшелерінің (түйірлерінің) сырт өңірін қаптай түзілетін домалақ пішінді карбонатты сорындылар.*

ЖАЛБЫР сын. 1. *Ұйысып сабалақтанған; дудырап қобыраған.* 2. *Жырым-жырым боп жыртылған, жалба-жұлба.* // *Жалба-жұлба кінген адамдар.*

Жалбыр бие. *Түгі ұзын қылшықты, жал-құйрығы қалың боп, жерге төгіліп тұратын бие.* **Жалбыр бура.** *Жүндес келген, шудалары шұбатылған, жасы толысқан таза нәсілді келеге түсетін еркек айыр түйе.*

ЖАЛБЫРА= ет. 1. *Тербетіліп жайқалу, желкілдеп желбіреу.* 2. *Дудырап жайылу.* 3. *Далдал болу, жұлым-жұлымы шығу.* 4. ауыс. *Өліп-өшу, жалпылдау, жалпаңдау.*

ЖАЛБЫРАҚ¹ зат. *Желбір, желбіршек.*

ЖАЛБЫРАҚ² зат. өс. *Көптектің бір түрі.*

ЖАЛБЫРАҚ³ сын. *Жалп-жалп еткен, жалбыраған.*

Жалбырақ қақты. *Жалбақтады, жалпаңдады, құрдай жорғалады.*

ЖАЛБЫРАҚСЫЗ сын. *Желбірексіз, желбіршегі жоқ.*

ЖАЛБЫРАҚТА= ет. сөйл. *Жалбақтау.*

ЖАЛБЫРАҚТАУ Жалбырақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБЫРАҢҚЫ сын. *Үш жағы жырым-жырым, жалбыраған.*

ЖАЛБЫРАТ= ет. *Жалтылдату, жалп-жалп еткізу.*

ЖАЛБЫРАТУ Жалбырат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБЫРАУ Жалбыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБЫРАУЫҚ зат. *Салбырап, салтынашақтанған зат.*

ЖАЛБЫР-ЖАЛБЫР сын. *Құлтеленіп ұйысқан, сабалақ-сабалақ.*

ЖАЛБЫР-ЖҰЛБЫР сын. сөйл. *Жалба-жұлба.*

ЖАЛБЫРЛА= ет. жерг. **Жалбыра.**

ЖАЛБЫРЛАУ Жалбырла етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБЫРШАҚ зат. 1. *Жұмыршақ пепи ұлтабар арасында орналасқан, ішкі бетінің қабаты көп қарын.* 2. *Жалбырақ, желбіршек.* // *Жас, жасөспірім.*

ЖАЛБЫРШАҚТАЙ сын. *Жалбыршақ тәрізді, жалбыршақ сияқты.*

ЖАЛБЫРШАҚТАН= ет. *Жалбыршақ-жалбыршақ болып бөліну, салтынашақтану.*

ЖАЛБЫРШАҚТАНУ Жалбыршақтану етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛБЫРШАҚТЫ сын. *Жалбыршағы бар.*

ЖАЛГЕР зат. экон. *Жылжымайтын мүлікті жалдайтын адам.*

ЖАЛГЕРЛІК сын. экон. *Жалға алу жөніндегі, жалға алуға қатысты.* // *Мүлік т.б. қызмет көрсету нысандарын пайда түсіру немесе қаражат алу мақсатымен жалға беруші және жалдаушы жақтар арасындағы жасалған келісім-шарт.*

Жалгерлік кәсіпорын. экон. *Мүліктік кешенді жалға алып, кәсіпкерлік қызмет атқаратын кәсіпорын.* **Жалгерлік мердігерлік.** экон. *Бөлімшелердің, кәсіпорындар мен ұйымдардың жекелеген қызметкерлерінің (қызметкерлер топтарының), ұжымдарының еңбегін ұйымдастыру және еңбекақысын төлеу нысаны.* **Жалгерлік төлемақы [ақы].** экон. *Мүлік үшін не уақытша иеленуге және пайдалануға берілетін жалгерлік басқа бір объект үшін төленетін төлемақы.* **Жалгерлік шарт.** экон. *Жалға беруші мен жалгер арасында еріктілік және толық тең құқықтылық негізінде жасасылатын жалдау шарты.*

ЖАЛҒА= ет. 1. *Екі нәрсенің аралығын біріктіріп қосу, қитастырып байланыстыру.* 2. *Қосу, үстеу, жаману.* 3. ауыс. *Дамыта түсу, сабақтастыру, жаластыру.*

ЖАЛҒАҚ зат. тех. *Құрылғыларға кіші диаметрлі түтіктерді не құбырларды қосу үшін қолданылатын қондырғы.*

ЖАЛҒАМА¹ зат. зоол. <лат. anastomosis> *Жануарлар ағзасындағы магистральды қан тамырларының бүйірлік тармақтарының өзара жалғасып байланысуы.*

ЖАЛҒАМА² сын. *Бірінің шеті біріне жалғас, ұластырма.*

ЖАЛҒАМАЛЫ сын. *Бірімен-бірі қосылған, ұластырмалы, ұламалы.*

Жалғамалы тілдер. лингв. <лат. agglutinatio> *Тілдерге типологиялық немесе морфологиялық топтастыру принципін қолдану арқылы, яғни грамматикалық құрылысына қарап топтастыру нәтижесінде бөлінетін тілдер типі.*

ЖАЛҒАМСЫЗ сын. *Қоспасыз, шын.*

ЖАЛҒАН¹ сын. 1. *Шындығы жоқ, өтірік.* 2. *Бояма, шынайы емес, жасанды.* 3. ауыс. *Опасыз, тұрақсыз, тиянақсыз.* // *Жарық дүние, өмір, тіршілік.*

Жалған ақпарат. а) өск. *Қарсыласты жаңылдыру мақсатында өз әскерлері (күштері) олардың топтастырылуы, құрамы, қару-жарағы, ұрысқа қабілеттілігі, ұрыс қимылдарының жоспары және т.б. жөнінде әдейі жалған ақпарат таратудан тұратын оперативтік (стратегиялық) біркеніш тәсілі.* ә) и н ф. <ағыл. false information> *Объектінің сипаттамалары мен белгілері дұрыс емес әрі қате бейнеленген ақпарат не нақтылы жоқ объект туралы ақпарат.* **Жалған ақша.** экон. *Коммерциялық банктарда мерзімдік және жинақ салымдарында сақталған қолма-қол ақшасы нысандағы ақшалай қаражат.* **Жалған ақша жасау.** экон. *Мемлекет мүддесіне зиян келтіретін экономикалық қылмыстық іс-әрекет.* **Жалған аяқшалар.** биол.

Қарапайымдардың, саркодиналар класының өкілдерінде денесінің кез келген жерінен уақытша цитоплазма өсінділері, яғни жалған аяқшалар пайда болып, жәндіктің қозалуын және қорек заттарды жинау қызметін атқарады. **Жалған аэродром.** өск. *Қарсыласты авиацияның шын орналасуына қатысты жаңылыстыруға арналған аэродром.* **Жалған банкроттық.** экон. *Фирма басшылығының берешекті өтеу үшін қаражаты бола тұрып, төлемдерге мұраст және шешерім алу үшін несие берушіні адастыру мақсатымен өзінің дәрменсіздігі туралы көрінеу жалған құлақтандыруы.* **Жалған басты.** *Жаза басты, қателесті.* **Жалған басымдылық.** биол.

Гомологты хромосомалардағы сәйкес геннің жойылуына байланысты рецессивті геннің немесе аллельдің фенотиптік көрініс беруі. **Жалған буын.** анат. <грек. pseudos arthron> Бітпеген сынық орнында немесе азының дұрыс қалыптаспауынан пайда болатын сүйектің қалыптан тыс «ойнақшыл» қозғалып тұруы. **Жалған графикалар символы.** инф. <ағыл. symbol the pseudo-diagrams> Мәтіндік режимде графикалық бейнелерді құруға пайдаланылатын таңба. **Жалғанға тіпті тоймады.** Өмірдің қызығына құмары қабады. **Жалған дербес жұмыс.** инф. <ағыл. pseudo offline operation> Орталық процессордың қатысуымен сыртқы құрылғылардың арасындағы мәліметтер алмасуы. **Жалғанды жалпағынан басты** [таптады]. Дүниені шайқап өтті, береке, молшылықтың, қызық, тамашаның жуан ортасында жүрді. **Жалған дүние.** фольк. Тиянағы жоқ, өткіңші ғұмыр, алдамшы, тұрақсыз өмір. **Жалған жекпе-жек.** спорт. Бәсекелестердің алдын ала келісімі бойынша өтетін жекпе-жек. **Жалған жіпше.** биол. Төменгі құрылымды саңырауқұлақтардың (хитридиомицеттер класы) кейбір бір клеткалы түрлерінің өсінділері. **Жалған капитал.** экон. Келісілген құны бар капитал, бірақ нақты капиталдан өзгеше түрде материалдық-заттық немесе рухани құндылығы жоқ, ал несие капиталынан өзгеше түрде ақша емес. **Жалған кәсіпкерлік.** экон. Кәсіпкерлік қызметті немесе банк қызметін жүзеге асыруды ниет етпей коммерциялық ұйым құру. **Жалған күн.** физ. Гало – Күн айналысында пайда болатын, пішіні Күн дискісіне ұқсас жарық дақтар; атмосфералық-оптикалық құбылыс. **Жалған күректүмсықтылар.** зоол. <лат. pseudoscarphirhynchus> Бекірелер тұқымдасының тұщы суда тіршілік ететін туысы. **Жалған қараулау.** қолөнер. Темірден жасалған бұйымның бетіне күмісті өрнек түсіру тәсілі. **Жалған қолданбалы бағдарлама.** инф. <ағыл. pseudoapplication program> Операциялық жүйені жөндеуге арналған бағдарлама. **Жалған жүжат.** з аң. Жеке бастың пайдасын күйттеп, түптің құжатты бұрмалау немесе жалған құжаттар (қаржы, бухгалтерлік, қаржы, т.б. құжаттар) жасау. **Жалғанның жанныау.** Дүниедегі ең жақсы нәрсе, дүниенің рақаты. **Жалғанның жартысы құлағандай болды.** Астан-кестен болды, дүрлікті. **Жалғанның жартысындай.** Дөңкіген, ірі денелі, атамсадай. **Жалған өнім.** <лат. subrogatus> а) Басқа бір өніммен қайсыбір қасиеттері бірдей болғанымен, онша сапасы жоқ өнім. ә) Қолдан жасалған жалған бұйым. **Жалған программалық секция.** инф. <ағыл. fictitious program section> Мәліметтерді өңдеу операциясы анықталмайтын программалық секция. **Жалған сұйылту.** кен. Қабат арқылы өткізілетін сұйылтқыштың (газ немесе сұйықтық) әсерінен түйіршікті суыымалы материал қабатының «жалған сұйылтқышқа» айналды. **Жалған табан.** кен. Пайдалы қазылым кен орнының немесе кен қабатының тікелей астына орналасқан, онша қалың емес, бос тау жыныс қабаты немесе бірнеше қабаттар. **Жалған теңгемалық.** биол. <лат. abbotina (pseudogobio) rivularis> Тұқы тұқымдасына жататын майда балық. **Жалған үміт.** поэт. Соқыр сенім. **Жалған хабарламалық мәліметтер базасы.** инф. <ағыл. pseudorelational database> Кез келген қатынаста көртеждердің қосарлануына жол беретін хабарламалық мәліметтер базасы. **Жалған хиос неітшөбі.** өс <лат. ajuga pseudochia>. Ерінгүлділер тұқымдасы иістішөп туысына жататын шөптесін өсімдік түрі. **Жалған шабуыл.** спорт. Қарсыласын

ашылуға, белсенді қимыл жасауға мәжбүр ететін, алдын ала ойластырылған жасырын шабуыл. **Жалған шөлмасақ.** өс. <лат. pseudoeremostachys> Ерінгүлділер тұқымдасына жататын түйнекті шөптесін өсімдік. **Жалған шықты.** Өтірік болды.

ЖАЛҒАН = ет. Жалғасу, қосылу, ұштасу. **ЖАЛҒАНБОЗКІЛЕМ** зат. өс. Лаготы (бозкілем сияқты ұйысып, тығыз өсетін, көпжылдық шөптесін өсімдік).

ЖАЛҒАНБҰЙРАЖАПЫРАҚ зат. өс. Ерінгүлділер тұқымдасына жататын, сабағы төрт қырлы, түкті, дәрілік, көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖАЛҒАНДАЙ сын. Жалған сияқты кен, қлкен.

ЖАЛҒАНДЫҚ¹ зат. 1. Шындығы жоқтық, жасандылық, өтіріктік. 2. психол. Белгілі бір іс-әрекет немесе құбылыс мәнінің шындықтан алшақталуы, бұрмаланған көрінісі, ақиқатқа қарама-қарсы ұғым. 3. ауыс. Арамниеттілік, көз алдаушылық.

Жалғандық детекторы. пед. Адамның аффлектілік жай-күйін сипаттайтын физиологиялық көрсеткіштерін объективті зерттеуге арналған аппараттар жинағы. **Жалғандыққа ермеді.** Өсек-өтірікке бой ұрмады, өділдік жолын құды.

ЖАЛҒАНДЫҚ² сын. Өмірлік, мәңгілік.

ЖАЛҒАНКҮРЕН зат. өс. Жіңішке сабақты, жапырақтарының беті жұмсақ шөптесін өсімдік.

ЖАЛҒАНСЫЗ сын. Жасандылығы жоқ, шынайы, өтіріксіз.

ЖАЛҒАНТӨСКЕЙ зат. өс. Шөптесін өсімдік.

ЖАЛҒАНТЫС зат. Жазда тымақ сыртынан киетін астарсыз басқим, күләпара.

ЖАЛҒАНУ Жалған етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҒАНШӨЛМАСАҚ зат. өс. Ерінгүлділер тұқымдасына жататын, түйнекті, жуан тамырлы, түкті, көк қызыл күлді өсімдік.

ЖАЛҒАНШЫ сын. 1. Сөзінің тиянағы жоқ, суайт, өтірікші. 2. ауыс. Алдарқатқым, өткіңші, алдамшы.

ЖАЛҒАНШЫДАЙ сын. Жалғаныш сияқты, жалғаныш тәрізді.

ЖАЛҒАНШЫЛ сын. Алдампаз, үнемі өтірік сойлейтін.

ЖАЛҒАНЫС зат. Байланыс, жалғастық. **ЖАЛҒАС** зат. Заттың уақиғаның бір шектен арғы ұласымы, жартысы, қалғаны.

ЖАЛҒАС сын. 1. Сонымен іліктес, сабақтас. 2. Тете.

ЖАЛҒАС = ет. 1. Өзара қосылуы, ұштасу, бірігіп жалғау. 2. Бір-бірімен байланысып, қатысу. 3. ауыс. Сабақтасу, әрі қарай ұласу.

Жалғаса шықты. Елесе шықты, ере шықты.

ЖАЛҒАСТЫҚ зат. Ұласа қосылған байланыстық.

ЖАЛҒАСТЫР = ет. 1. Ұштастыру, байланыстыру, тұтастыру. 2. Сабақтастыру, әрі қарай ұластыру.

ЖАЛҒАСТЫРҒЫШ сын. Екі нәрсенің жігіп біріктіріп, ұластырғыш.

ЖАЛҒАСТЫРМАЛЫ сын. Біріне-бірі біріктіріле қосылған, жалғамалы.

ЖАЛҒАСТЫРУ Жалғастыр етістігінің қимыл атауы. 1. Ұштастыру, байланыстыру. 2. Сабақтастыру, әрі қарай ұластыру.

ЖАЛҒАСТЫРУШЫ зат. 1. Байланыстырушы, тұтастырушы. 2. Істі ары қарай сабақтастырушы, дамытушы.

ЖАЛҒАСТЫРЫЛ = ет. 1. Ұластырылу, ұштастырылу, тұтастырылу. 2. Байланыс жасау, қатыстырылу.

ЖАЛҒАСТЫРЫЛУ Жалғастырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҒАСУ Жалғас етістігінің қимыл атауы; сабақтасу, ұласу.

ЖАЛҒАТ = ет. Жалғастыру, ұластыру.

ЖАЛҒАТУ Жалғат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҒАУ¹ зат. 1. қолөнер. Бір жіпке септелетін екінші жіптің үзгі. 2. лингв. Сөз бен сөзді байланыстыратын қосымша.

ЖАЛҒАУ² Жалға етістігінің қимыл атауы; ұластыру, байланыстыру.

ЖАЛҒАУ-ЖАЛҒАУ сын. Ұлап-ұлап тастаған, қырық құрау.

ЖАЛҒАУЛЫ сын. Біріктірілген, құрамалы, ұлаулы.

ЖАЛҒАУЛЫҚ зат. лингв. Жеке тұрғанда толық мағынасы жоқ, сөздерді, сөйлемдерді өзара байланыстыратын шылау сөз.

ЖАЛҒАУЛЫҚСЫЗ сын. лингв. Жалғаулығы жоқ.

ЖАЛҒАУЛЫҚТЫ сын. лингв. Жалғаулығы бар.

ЖАЛҒАУСЫЗ сын. Жалғауы жоқ, аяқталмаған, тиянақсыз.

Сөзін жалғаусыз тастай салды. Сөзін аяқтамады, бітірмеді, өңгімесін кілт үзді.

ЖАЛҒАУШЫ зат. Бір нәрсені екінші бір нәрсеге байланыстырушы.

ЖАЛҒЫЗ сын. Бір, жалқы. // Басқа туганы жоқ не жалғыз қалған бала.

Жалғыз айыл. Берекесіз, пәтуасыз, сабау бас кісі деген мағынада. **Жалғыз асық.** ойын. Асық қолданып ойналатын ұлттық ойын түрі. **Жалғыз атты.** а) Салт жүргінісі. ә) Тұрмыс-күйі нашар, жарлы, кедей. **Жалғыз ауыз сөз.** Азғана өңгіме, айтпақы болып оқталған ой. **Жалғыз басы мың болсын!** алғыс. Көп жасасы; өсіп-өнісін, бір-біртегі көбейсін! **Жалғызға жара салды.** Өзінен әлсізге азап көрсетті. **Жалғыздың жары Күдай [өзі].** көне. Сүйеніші жасаған иенің өзі. **Жалғыз көлем сөз тартады.** Тіл тартпай кетті, бірауыз сөз айтпастан өліп кетті. **Жалғыз қабат.** Бір дүркін, бір-ақ рет. **Жалғыз қабатты.** Жададай, бір қабатты. **Жалғыз қазық, жерг.** Тікің. **Жалғыз қазыққа кез болды.** Қиындыққа тап болды, қиналды. **Жалғыз қазық ұрсын!** [жолықсын]. к а рғ. Жамандық қиын кезде кездессін! **Жалғыз моладай құлазды.** Жалғызсырады, сырласар ешкімі болмады. **Жалғыз оқ.** Аю, қасқыр сияқты жыртықтарды және ірі қойыр аңдарды (бұлан, елік, бұғы, тауешкі, арқар және т. б.) атуға қолданылатын қорғасыннан жасалатын ірі оқтың атауы. **Жалғыз тын ақшасы жоқ.** сөйіл. Түгі жоқ, қаражаттан жүрдай. **Жалғыз үйлі.** Жақын маңында ел жоқ жерді бір өзі мекендеген, саяқ. **Жалғыз хан.** этн. Ойын аты.

ЖАЛҒЫЗБАСТА сын. Сыбай-салтан, өзінен басқа ешкімі жоқ, бойдақ.

ЖАЛҒЫЗДА = ет. 1. Бір-бірлеу, жалқылау.

2. Бірігіп, көп болып жабылу.

ЖАЛҒЫЗДАН-ЖАЛҒЫЗ үст. Жанында ешкім жоқ, жападан-жалғыз, бір өзі.

ЖАЛҒЫЗДАУ Жалғызда етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҒЫЗДЫҚ зат. 1. Ешкімі жоқтық, саяқтық. 2. Даралық, жекелік. 3. діни. Монотеистік діндердегі Құдайға тән басты қасиет. 4. пед. Басқа адамдардан оқшауланған

жаздайға шыраған адамның эмоциялық күйіне ықпал ететін психогендік фактор.

ЖАЛҒЫЗДЫҚ КӨРДІ. Саяқтықтан жәбір-жапа шекті.

ЖАЛҒЫЗ-ЖАЛҒЫЗ сын. Өз алды бөлек-бөлек, жеке-жеке.

ЖАЛҒЫЗ-ЖАЛҚЫ сын. Ешкімі жоқ, салт басты.

ЖАЛҒЫЗ-ЖАПА сын. Жеке-дара, бөлек-бөлек, жападан-жалғыз.

ЖАЛҒЫЗ-ЖАРЫМ сан. Бірен-саран, аздаған, некен-саяқ.

ЖАЛҒЫЗ-ЖАРЫМДАН= ет. Жекелену, даралану.

ЖАЛҒЫЗ-ЖАРЫМДАП үст. Бірен-сарандап, бір-бірлеп.

ЖАЛҒЫЗ-ЖӘУТІК сын. сөйл. Жаман-жәутік.

ЖАЛҒЫЗҚАБЫҚ зат. өс. **Жау-жұмыр.** **ЖАЛҒЫЗСУ** Жалғызсы етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҒЫЗСЫ= ет. Жалғызсырау, елегізу.

ЖАЛҒЫЗСЫН= ет. Азырқану, қомсыну.

ЖАЛҒЫЗСЫНУ Жалғызсын етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҒЫЗСЫРА= ет. Жоғының орны толмай көңіл жабығып өгейсу, жетімсіреу.

ЖАЛҒЫЗСЫРАТ= ет. Жетімсірету, құлазыту.

ЖАЛҒЫЗСЫРАТУ Жалғызсырат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҒЫЗСЫРАУ Жалғызсыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҒЫЗІЛІК зат. Қолғабыс ететін ешкімі жоқтық.

ЖАЛҒЫЗІЛІКТІ сын. Қарайласар ешкімі жоқ, қарақан басты.

ЖАЛҒЫЗІЛІКТІК зат. Қарайласары жоқтық, жалғыз бастылық.

ЖАЛДА¹= ет. Ақы төлеп, жалға алу.

ЖАЛДА²= ет. Терең суды кешіп жүру.

ЖАЛДА³= ет. Беткейді қиялай, қапталдап жүру.

ЖАЛДА⁴= ет. Доңестеп, қырлап үю.

ЖАЛДАЙ сын. Жал сияқты, жал тәрізді.

ЖАЛДАМА¹ зат. Тасқын судың кең жайылған тұсы.

ЖАЛДАМА² сын. Жалға алынған, жалдамалы.

ЖАЛДАМАЛЫ сын. Еңбегін сатқан, жалданған.

Жалдамалы еңбек. Жұмыс күшін сатып, еңбек ету.

ЖАЛДАМШЫ зат. Жалдамалы, жалданушы адам.

ЖАЛДАН¹= ет. Жалшы болу, жалданып жұмыс істеу, жалдамалы жұмысқа түру.

ЖАЛДАН²= ет. 1. Жал-жал болу, қапталдану. 2. Жал біту, семіру. 3. ауыс. Әлауқаты арту, тұрмысы түзелу, тойыну.

ЖАЛДАНДЫР= ет. 1. Жал-жал қылу. 2. Семірту.

ЖАЛДАНУ Жалдан етістігінің қимыл атауы; жалдамалы жұмысқа түру.

ЖАЛДАНУШЫ зат. Жалға түруші кісі, жалшы.

ЖАЛДАҢҚЫРА= ет. Терең суды кешіп барыңқырау.

ЖАЛДАП [ар. جلاب] зат. 1. Жалаңдап екі арада жүретін делдал, пайдакүнем адам. 2. ауыс. Қараншет залым, жауыз адам.

ЖАЛДАПТЫҚ зат. Жалаң қаққан делдалдық.

ЖАЛДАС сын. Қобыраған қалын, ұзын жалды.

ЖАЛДАСТАУ сын. Жалы қалыңдау, ұзындау келген.

ЖАЛДАТ¹= ет. Жалға жұмыс істету.

ЖАЛДАТ²= ет. Терең суды кештіру.

ЖАЛДАТ³= ет. Жал жағалау, жал-жал жермен жүру, қапталдау, қиялату.

ЖАЛДАТУ Жалдат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛДАУ¹ зат. экон. Мәніштену құқығы жалға берушінің қолында қалатын жалгерліктің ерекше түрі.

ЖАЛДАУ² сын. Жоталау келген, доңестеу.

ЖАЛДАУ³ Жалда етістігінің қимыл атауы; жалға жұмыс істету.

ЖАЛДАУ⁴ Жалда етістігінің қимыл атауы; терең суды кештіру.

ЖАЛДАУШЫ зат. Орнықты мүлік иесімен оның мүлкін уақытша пайдалану туралы шарт жасасқан, ол мүлкті уақытша пайдаланып отырған адам.

ЖАЛДЫ сын. 1. Ұзын, қалың жалы бар. // Ұзын, қалың жалы бар жылқы. 2. Қоңды, семіз. // Дәулетті, тұрмысты, ауқатты адам.

ЖАЛ-ЖАЛ сын. Төбе-төбе боп үйілген, доңес-доңес.

ЖАЛ-ЖАЯ зат. этн. Жылқы етіндегі жалы мен жаясынан дайындалған кәделі ас.

ЖАЛ-ЖҰҒЫН зат. жерг. Жал-құйрық.

ЖАЛҚАҚ зат. сөйл. Жалқаяқ (көлкілдеп тұратын сүйқылтым жалқыдаған нәрсе).

ЖАЛҚАҚТА= ет. сөйл. Жалқықтану, жалқаяқтану, ауруға шырау.

ЖАЛҚАҚТАН= ет. Қанталау, көлкілдеу, жалқаяқтану.

ЖАЛҚАҚТАНУ Жалқаяқтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚАРАҒАЙ зат. Өзен аңғарларында 5-40 шақырымға дейін бойлап өсірілген қарағайлы, талды тоғай.

ЖАЛҚАУ¹ зат. зоол. <лат. bradypodidae> Мүкiтiстiлер отрядының тұқымдасы, бұтаққа iлiнiп тұратын, өте жай қозғалатын, өсiмдiк қоректi жануар.

ЖАЛҚАУ² сын. Жұмысқа мойны жар бермейтін еріншек, бойкүйіз, кежір.

ЖАЛҚАУ-ЖАМПОЗ зат. Керенау, самарқау.

ЖАЛҚАУЛАН= ет. Кежегесі кейін тартып еріну, жалқау тарту, бойкүйіздену.

ЖАЛҚАУЛАНУ Жалқаулан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚАУЛАУ сын. Шабандау қозғалатын, бойкүйіздену, кежірлеу.

ЖАЛҚАУЛЫҚ зат. 1. Кежегесі кейін тартқан кежірлік, жайбасарлық. 2. пед. Адам бойындағы жұмысқа енжарлықты, бойкүйіздікті білдіретін жағымсыз қасиет.

Жалқаулығы ұстады. Жұмыс істегісі келмеді, ерінді. Жалқаулыққа салынды. Кежегесі кейін тартты, еріншектік жасады.

ЖАЛҚАУСУ Жалқаусы етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚАУСЫ= ет. Жұмыс істегісі келмей, салғыртсу.

ЖАЛҚАУСЫН= ет. Еріншектену, керенаусыну.

ЖАЛҚАУЫРАҚ сын. Кежегесі кейін тартыңқыраған, салғырттау, шабандау.

ЖАЛҚАЯҚ зат. Қабыну салдарынан денеде пайда болатын сұйық зат, жалқық.

ЖАЛҚАЯҚТА= ет. сөйл. Жалқаяқтану, ауруға шырау.

ЖАЛҚАЯҚТАЙ сын. Жалқаяқ сияқты, жалқаяқ тәрізді.

ЖАЛҚАЯҚТАН= ет. 1. Қанталап көлдіреп, жалқықтану, кілкілдеу, қоймалжындану.

2. ауыс. Тұтанып-сөніп, қоздап жану.

ЖАЛҚАЯҚТАНУ Жалқаяқтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚУ Жалқы етістігінің қимыл атауы..

ЖАЛ-ҚҰЙРЫҚ зат. 1. Жылқының желке үсті мен құйрығына өскен қалың қыл. 2. ауыс. Сүйенер тірек, аға-іні, туған-туыс.

Жал-құйрығын келте алды. Жастай қазаға шырады. Жал-құйрығын күзеді. а) Қысқартып, шұңқитты. ә) Тып-тылып етті, барынан айырды. **Жал-құйрығы төгілен [сүзілген].** Әдемі, сұлу жылқы малы туралы айтылады.

ЖАЛҚҰЙРЫҚ зат. өс. Өзен балдырында, жол жағаларында, тынайған жерлерде өсетін, биіктігі 30-60 см-дей, бір не екіжылдық арамиоп.

ЖАЛ-ҚҰЙРЫҚСЫЗ сын. 1. Жал-құйрығы жоқ. 2. ауыс. Алда аға, артта іні жоқ, жалғыз бас.

ЖАЛҚҰМ зат. геогр. 20 м. биіктігі бар, ені 1-2 шақырымға баратын, өзі бернеше шақырымға созылған ағысқа тосқауыл болатын үлкен құм жалдар.

ЖАЛҚЫ сын. 1. Біреу ғана, жалғыз. // Ата-анадан жеке туған не жалғыз қалған бала.

2. Ерекше, дара.

Жалқы басты ана. Күйеуі жоқ балалы ана.

Жалқы есім. лингв. Адамн есімін, жер-су атауын білдіретін есім сөздер тобы.

ЖАЛҚЫ= ет. Көңілі қайтып, жеру, безу, жырену.

ЖАЛҚЫДАЙ сын. Жалқы сияқты, жалқы тәрізді.

ЖАЛҚЫҚ зат. 1. сөйл. **Жалқаяқ.** 2. Ана құрсағындағы тіршілік иесі. 3. Су бетіндегі жасыл өңез, қоймалжың.

ЖАЛҚЫЛ зат. сөйл. Жалқын.

ЖАЛҚЫЛА= ет. Жекелеп-даралау, жалғыздау.

ЖАЛҚЫЛАН= ет. Жекелену, даралану.

ЖАЛҚЫЛАНУ Жалқылан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚЫЛАТ= ет. Даралату, жекелету.

ЖАЛҚЫЛАТУ Жалқылат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚЫЛАУ Жалқыла етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚЫЛДА¹= ет. Ірк-ірк ету, албырау.

ЖАЛҚЫЛДА²= ет. Қоңыр қызыл, күрең түспен тұтаса қызару.

ЖАЛҚЫЛДАН= ет. Алаулану, қызару.

ЖАЛҚЫЛДАНУ Жалқылдан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚЫЛДАТ= ет. Албырату, ісіндіру.

ЖАЛҚЫЛДАТУ Жалқылдат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚЫЛЫҚ зат. Ешкімі жоқтық, жалғыздық.

ЖАЛҚЫН¹ зат. Алаулаған жалын.

Жалқын сөуле. Алқызыл алау, шұғылалы нұр.

ЖАЛҚЫН² зат. өс. Көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖАЛҚЫН³ зат. өс. жерг. **Жантақ.**

ЖАЛҚЫНДА= ет. Алаулап, жалын ату, жалт-жұлт ету.

ЖАЛҚЫНДАЙ сын. Жалқын сияқты, жалқын тәрізді.

ЖАЛҚЫНДАЛ= ет. Алаулау, жалын тәріздену, қызару.

ЖАЛҚЫНДАН= ет. Алаулану, алқызыл түске орану.

ЖАЛҚЫНДАНУ Жалқындан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚЫНДАТ= ет. Алаулату, қызарту.

ЖАЛҚЫНДАТУ Жалқындат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚЫНДАУ Жалқында етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛҚЫНДЫ сын. Алау атқан, жалынды.

ЖАЛҚЫРЕЛЬС зат. тех. Бір рельстен тұратын теміржол көлігінің түрі.

ЖАЛЛАД [ир. جال] зат. көне. Жендет, жазалаушы.

ЖАЛМА= ет. 1. Тұқ қалдырмай жеу. 2. Дым қалдырмау, жайпау. 3. ауыс. Жоқ қылу, құрту.

ЖАЛМА-ЖАН үст. Лезде, дереу, тез.

ЖАЛМАН¹ зат. 1. Сортаң жерлерде мекендейтін түгі қалың арқа жүзі ақшыл сарғыш тышқан. 2. зоол. <лат. selevinia betbakdalensis> Кеміргіштер отрядының қалқанқұлақтар тұқымдасына жататын, сортаң жерлерде мекендейтін дөңгелектеу келген үлкен құлақ қалқаны бар тышқан.

ЖАЛМАН² зат. вет. сөйл. Жалмаң. **ЖАЛМАН**³ зат. жерг. Қанжардың басы. **ЖАЛМАН**⁴ зат. Қармаққа түскен балық шығып кетпеу үшін қайырып жасалған қармақ шығындағы ілмек.

ЖАЛМАН= ет. Жалмаңдау, жалмаң қағу. **ЖАЛМАНАҚ** зат. өс. Суық аймақта өсетін шөптесін өсімдік.

ЖАЛМАНДЫ сын. Жалманы бар, жалман шығарылған.

ЖАЛМАНҚҰЛАҚ зат. өс. Сортаңды, тұзды жерлерге шығатын, биіктігі 15-50 см-дей, көпжылдық шөп; көкпектің бір түрі.

ЖАЛМАНУ Жалман етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛМАҢ¹ зат. вет. Шайнаған шөбі жұтылмай қалатын мал (жылы) ауруы.

ЖАЛМАҢ² сын. Ауыздықпен алысқан, жалақтаған.

Жалмаң қақты. а) Ауыздықпен алысты, ырыққа көнбеді. ә) Жалмаң қақты, аш көзденді.

ЖАЛМАҢДА= ет. 1. Аузы-аузына тимей, жалақтау, ашқарақтану. 2. ауыс. Қанағат қылау, жалмаң-жалмаң ету, нысапсыздану.

ЖАЛМАҢДАТ= ет. Жалмаң-жалмаң еткізу.

ЖАЛМАҢ-ЖАЛМАҢ елік. Тымсыз, дамылсыз жалмаңдап, ебедейсіз қозғалған қимылды бейнелейтін сөз.

Жалмаң-жалмаң етті. Жалмаңдады, жалақтады, жалаң қақты.

ЖАЛМАҢҚҰЛАҚ зат. өс. <лат. atriplex verucosa> Майда жапырақты, сортаңды жерде өсетін дәмі ащы шөп.

ЖАЛМАС= ет. Қарпысу.

ЖАЛМАТ= ет. Жұтқызу, жұтату, құрту.

ЖАЛМАТУ Жалмат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛМАУ Жалма етістігінің қимыл атауы; жоқ қылу, құрту, жою, түбіне жету.

ЖАЛМАУШЫ зат. Құртушы, жоюшы.

ЖАЛМАУЫЗ зат. 1. миф. Ертегілерде кездесетін қас құш, тазжал әйел бейнесі. 2. ауыс. Қомағай, мешкей адам. 3. ауыс. Қанағатсыз, обыр, аш көз кісі.

Жалмауыз кемпір. миф. Қарға тұмсық, қол-аяғының тырнақтары сояудай, кейде жеті басты, адам қанын соратын қорқынышты кейіпкер ретінде суреттелетін қазақ ертегілеріндегі жағымсыз бейне.

ЖАЛМАУЫЗДАЙ сын. Жалмауыз тәрізді, жалмауыз сияқты.

ЖАЛМАУЫЗДАН= ет. Қомағайлану, ашқарақтану, мешкейлену.

ЖАЛМАУЫЗДАНУ Жалмауыздан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛМАУЫЗДЫҚ зат. 1. Қомағайлық, ашқарақтық. 2. Қараниеттілік, жауыздық,

ЖАЛМАУЫҚ¹ сын. Тойымсыз, ашқарақ, жалмағыш.

ЖАЛМАУЫҚ² зат. өс. **Арамсою.**

ЖАЛМУЫТ зат. Жалмауыз, ашқарақ, қомағай, ашқоз.

ЖАЛП елік. Жалпылдаған, қобыраған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Жалп еткіз. Жағымпаз, жарамсақ. **Жалп еткізіп сөндірді.** Кенеттен, аяқ астынан өшіріп тастады. **Жалп етті.** а) Кенеттен, аяқ астынан жалпылдады. ә) Қанатын жая қонды, қонақтады. б) Қалпақтай түсті, ұшып түсті. в) Асты-үстіне түсті, қауқалақтады. **Жалп етіп отырды.** Қобыраған, жайылған күйінде отыра кетті. **Жалп етіп сөнді.** Бірден өшті, сөнді.

ЖАЛПАҒЫНАН үст. Бір жанынан, қырынан.

ЖАЛПАҒЫРАҚ сын. Жалпақтау, енділеу.

ЖАЛПАЙ= ет. 1. Жайдақтала тұсу, жайылу. 2. Жалшио, теңшио. 3. ауыс. Ұлаю, толысу, семіру.

ЖАЛПАЙТ= ет. Жайдақтау, жазу, тегістеу, түзеу.

ЖАЛПАЙТУ Жалпайт етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛПАЙТЫП үст. Баттытып, бадырайтып, жалтылап.

ЖАЛПАЙТЫҢҚЫРА= ет. Жалпайта тұсу, үлкейтіпкіреу.

ЖАЛПАЙТЫҢҚЫРАУ Жалпайтыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛПАҚ¹ зат. 1. Құлше нан. 2. жерг. Бір жайым нан.

ЖАЛПАҚ² сын. 1. Көлденең кең, енді, жалпылан. 2. Мол жерді алып жатқан, ұлан-байтақ. 3. ауыс. Қошметшіл, жалбаң. 4. ауыс. Көпке түсінікті, жалтыға ортақ. 5. Толық, семіз, аласа бойлы (адам).

Жалпақ әлем. Кең дүние, жаһан. **Жалпақ бауырсақ.** т. м. а. қ. Ұзынша етіп жайылып, 2-3 см көлемде жалпақ кесіліп, қуырылған бауырсақ.

Жалпақ бет. Үлкен, дөңгелек жүзді. **Жалпақ бөрік.** Төбесі де, етегі де жалпақ етіліп тігілген бөрік түрі. **Жалпақ дала.** Кең дала. **Жалпақ ел [жұрт].** Құллі жұрт, бүкіл халық. **Жалпақ жапырақ шытырмағы.** өс. <лат. latifolium> Биіктігі 30-100 см етженді жас жапырақтары салат ретінде тағамға пайдаланылатын, тұқымынан бұрыштың иісі шығатын, дәм татымдық маңызы бар өсімдік. **Жалпақ жүзді.** Дөңгелек бетті. **Жалпақ қара сөз.** Жұрттың бөріне түсінікті, қарапайым сөз. **Жалпақ құрттар.** зоол. <лат. plathelminthes> Денесі арқа-құрсақ бағытта жалпайған, ұзындығы 0,2 мм-ден 18 м-ге дейін жететін екі жақты симметриялы, үш қабатты құрттар. **Жалпақ маңдай.** Жазық, кең маңдай. **Жалпақ мұрын.** Мұрны жалпиган, дөңгелеген. **Жалпақ өрім.** колөнер. Жалпақ болып өрілетін өрім түрі. **Жалпақ табан.** мед. <лат. res planus> Адам табанындағы ойыстың түгелдей немесе жартылай тегістеліп, жалпайып кетуі. **Жалпақ түңгі құты.** Жай жұқа шығыдан жасалған, түбі жалпақ құты (оны қыздыруға болмайды). **Жалпақ тілмен.** Көпке түсінікті, қарапайым тілмен.

ЖАЛПАҚ³ елік. Алақ-жулақ етіп, жалпаңдаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Жалпақ қақты. Жалпақтады, жалпаңдады.

ЖАЛПАҚ зат. Таулы өлкеде болатын кең, жазықты алқап, жер бедерінің бір түрі.

ЖАЛПАҚБАС зат. жерг. Кесірткенің бір түрі.

ЖАЛПАҚҚҰЙРЫҚ: жалпаққұйрық бүлбүлша. зоол. <лат. cettia cetti> Торғай тәрізділер отрядына жататын құс.

ЖАЛПАҚТА= ет. Бәйек болу, асты-үстіне түсіп жалпылдау.

ЖАЛПАҚТАЛ= ет. Кеңею, жалшио, көлемі үлкею.

ЖАЛПАҚТАН= ет. Ірілену, жайылу, кесектену.

ЖАЛПАҚТАСПА зат. өс. Көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖАЛПАҚТАУ¹ сын. 1. Жалпигандау, жалпағырақ. 2. Толықтау, толықша.

Жалпақтау бетгі. Үлкен, дөңгелек жүзді.

ЖАЛПАҚТАУ² Жалпақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛПАҚТЫҚ зат. Көлденең шығыңқылық, енділік.

ЖАЛПАҚША сын. Жалпағырақ, жалпақ келген.

ЖАЛПАҚШЕШЕЙ сын. Шамасы, мүмкіндігі келсін-келмесін бөрінің көңілін қалдырмайтын, көңілшек.

ЖАЛПАҚШЕШЕЙЛІК зат. Көрінгенге жалпақтаушылық, көңілшектік.

ЖАЛПАЛАҚТА= ет. Жалпақтау, жалбаңдау, бәйек болу.

ЖАЛПАҢ¹ сын. Қошметшіл, құрметшіл.

ЖАЛПАҢ² елік. Бәйек болып, жалпаңдаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Жалпаң қақты. а) Бәйек болып, ілтипат көрсетті. ә) Құрдай жорғалап, жағымпазданды.

ЖАЛПАҢДА= ет. 1. Желп-желп ету, жалпылдау. 2. ауыс. Қошмет көрсетіп, бәйек болу, жаны қалмай қалбақтау. 3. Жағыну, жарамсақтану.

ЖАЛПАҢДАУ Жалпаңда етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛПАСЫНАН: жалпасынан түсті. Жалп етті, қалпақтай ұшты.

Жалпасынан түсірді. а) Қалпақтай түсірді, жалп еткізді. ә) Шамданды, ашуланды.

ЖАЛП-ЖАЛП елік. 1. Қайта-қайта жалпылдаған, қалбақтаған ебедейсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз. 2. Кенеттен жүргізе етіп құлаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Жалп-жалп етті. а) Жалпылдады, қалбақтады. ә) Желбіреді, желп-желп етті. б) Бір өшіп, бір жанды, қайта-қайта жытылықтады. в) Жағымпазданды, жарамсақтанды.

ЖАЛП-ЖҮЛП елік. Біресе жалпыдап, біресе тоқтаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Жалп-жүлп етті. а) Желп-желп етті, желтілдеді. ә) Бір өшіп, бір жанды, жалпылдады.

ЖАЛПИ= ет. 1. Жайдақталу, жалпаю, жайылу. 2. Дөңкію, қорбию. 3. Бұлшио, жарбию. 4. ауыс. Жағымпаздану, жарамсақтану, жағыну.

ЖАЛПИТ= ет. 1. Езгілеп соғу, жаныштау. 2. ауыс. Жалп еткізу, ұшырып түсіру.

ЖАЛПИЮ Жалпи етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛПОЗ зат. жерг. Ат жабуы.

ЖАЛПОЗДА= ет. жерг. Жауыр атқа желқом ер салу.

ЖАЛПОШ¹ зат. жерг. Маса, сонасы көп жерде аттың мойнын, бауырын тұтас жауып тұратын жабу.

ЖАЛПОШ² сын. Жағымсыз, жарамсақ.

ЖАЛПОШТА¹= ет. Жабулап орау, бүркеу.

ЖАЛПОШТА²= ет. Жағымпаздану, жарамсақтану.

ЖАЛПОШТЫ сын. жерг. Жалпош жабылған, жалпошы бар.

ЖАЛПОШТАҚ зат. Жағымпаздық, жарамсақтық.

ЖАЛПОШТАУ Жалпошта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛПУЫШ зат. жерг. Жабу, жамылғы.

ЖАЛПУЫШТА= ет. 1. Жалпуыш жабу, атқа жабу салу. 2. ауыс. Жалпақтау, бәйек болу.

ЖАЛПЫ есім. Барлығына қатысты, көпшілікке қатысты, ортақ, // Бүкіл, барлық. // Тұтастай, толығымен.

Жалпы алғанда. Негізінде, жалпы айтқанда. **Жалпы әскер армиясы.** әск. Жалпы әскери құрамалар, бөлімдер мен бөлімшелер. **Жалпы бұқара.** Халық, көпшілік. **Жалпы білім беретін мектеп.** пед. Негізгі және қосымша жалпы білім беру бағдарламаларын іске асыратын үш сатыдан (бастауыш, негізгі және жоғары) тұратын жалпы орта білім беретін оқу орны. **Жалпы білім беру.** Бәрине ортақ міндетті білім беру жүйесі. **Жалпыға бірдей.** Көпшілікке қатысты, жаппай. **Жалпыға бірдейлік.** Көпке ортақтық, жаппай сипат алушылық. **Жалпы есім.** лингв. Жалқы есімдерден басқа зат есімдер. **Жалпы жиналыс.** Көпшілікке, барлық ұжым мүшелері қатысуға тиіс мәжіліс. **Жалпы зоотехния.** Малдың барлық негізгі түрлері мен тұқымдарының биологиялық, шаруашылықтық ерекшеліктерін айыра білу нәтижесінде оларды өсіру, азықтандыру, бағып-қіту мәселелерін зерттейтін саласы. **Жалпы көпшілік қатынас құра алатын бағдарлама.** инф. «ағыл. public domain software» Таратылуына шек қойылмайтын және нақты иесі жоқ бағдарламалар. **Жалпы ластану.** экол. Өсімдік шаруашылығында, егіншілікте органикалық және биорганикалық тыңайтқыштар қолдану, төгінді сүмен сурмалау кезінде, сонымен қатар өндірістің, көліктің т.б. залалды қалдықтарының ауаға таралуынан атмосфералық ауа мен жердің ластануы. **Жалпы мектептік кеңес.** пед. Мектептегі оқу-тәрбие жұмыстарының жоспарын қарап, талқылап, бекітетін және жоспарланған іс-шаралардың дер кезінде орындауын қадағалап отыратын кеңес. **Жалпы міндет жүктелген десте.** инф. Өндірістік, экономикалық-математикалық, инженерлік, ғылыми және басқа да мәселелерді шешуге арналған қолданбалы бағдарламалар дестесі. **Жалпы психология.** пед. Негізгі жалпы психологиялық заңдылықтарды, психологиялық теориялық принциптері мен әдістері, оның негізгі ұғымдары мен санаттық құрылысын анықтайтын теориялық пән. **Жалпы толық кіріс.** қаржы. Иелермен, иелер ретіндегі жасалған операциялар нәтижесінде болатын өзгерістерден басқа, кезек ішінде операциялар және басқа оқиғалар нәтижесінде болатын үлестегі өзгеріс. **Жалпы тіл білімі.** лингв. Тіл білімінің барлық тілдерге қатысты ортақ заңдылықтарын зерттейтін саласы. **Жалпы ұлттық өнім.** экон. Макроэкономикалық жиынтық көрсеткіш. **Жалпы ұлттық табыс.** экон. Экономикалық резидент-агенттерінің алғашы табыстары жиынтығынан құралатын жағынан жалпы ішкі өнім көрсеткішіне жақын табыс. **Жалпы ішкі өнім.** экон. Жыл бойында бір елде өндірілген тауарлар мен қызметтің нарықтық бағамен шаққандағы толық ақшалай құны.

ЖАЛПЫ² мод. Негізінде. **ЖАЛПЫАДАМЗАТТЫҚ** сын. кіт. Барша адамзат баласына қатысты, адамзатқа тән, ортақ, барша адамға құнды. **ЖАЛПЫКОМАНДАЛЫҚ** сын. спорт. Команда бойынша, команда құрамын толық қамтитын.

ЖАЛПЫҚАЛАЛЫҚ сын. Қаланың барлық мекемелері мен тұрғындарына қатысты.

ЖАЛПЫҚОҒАМДЫҚ сын. кіт. Қоғам бойынша, қоғам құрамын толық қамтитын, қоғамға тұтастай қатысты.

ЖАЛПЫЛ елік. Елтілдеп, елпек қаққан, бәйек болған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз. **Жалпыл қақты.** Бәйек болды, жалтақтан ықылас білдірді, жалтаңдады.

ЖАЛПЫЛА= ет. Тұтас, жаппай қамту.

ЖАЛПЫЛАЙ сын. сөйл. **Жаннай.**

ЖАЛПЫЛАМА сын. Нақтылы емес, жалпы.

Жалпылама заң. филос. Диалектика заңдары.

ЖАЛПЫЛАМАЛЫ сын. сөйл. Жай, жалпылама, жаппай.

ЖАЛПЫЛАМАЛЫҚ зат. Бәрине бірдейлік, жаппайлық.

ЖАЛПЫЛАН= ет. Жалпыға ортақ болу, жалпы түрге ену.

ЖАЛПЫЛАСТЫР= ет. Жалпыға бірдей ету, барлығына ортақ ету.

ЖАЛПЫЛАУ Жалпыла етістігінің қимыл атауы.

Жалпылау есімдіктері. лингв. Белгілі бір заттар мен құбылыстардың жиынтығына немесе толық қамтылуына нұсқай айтылатын жинақты-жалпылау мағынадағы сөздер.

ЖАЛПЫЛАУЫШ сын. 1. Жалпылама, жаппай. 2. лингв. **Жалпылау есімдігі.**

ЖАЛПЫЛДА= ет. 1. Жалп-жалп ету, желтілдеу. 2. Лаулап жану, лапылдау. 3. ауыс. Елтілдеу, құрғақ үшу. 4. ауыс. Асығу, жаңшығу, алқыну. 5. ауыс. Бәйек болу, құрдай жорғалау, жағымпаздану.

ЖАЛПЫЛДАҚ¹ зат. жерг. Түйе түлігінің бота мен тайлақ арасындағы кезі.

ЖАЛПЫЛДАҚ² зат. жерг. Киіз үйдің ортасына жағылатын от.

ЖАЛПЫЛДАҚ³ зат. жерг. Лапылдап тез жанатын, қызуы тез басылатын қамыс, құрай, жантақ сияқты жеңіл отын түрі.

ЖАЛПЫЛДАҚ⁴ сын. 1. Лап-лап еткен, лапылдаған. 2. ауыс. Жалп-жалп еткен, жалпылдаған. 3. ауыс. Елтілдек, елп-елп еткен, жарамсақ.

ЖАЛПЫЛДАС= ет. Жалпаңдасу, шүйіркелесу, елтілбесу.

ЖАЛПЫЛДАСУ Жалпылдас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛПЫЛДАТ= ет. 1. Жалп-жалп еткізу.

2. Лапылдау, лаулау.

ЖАЛПЫЛДАТУ Жалпылдат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛПЫЛДАУ Жалпылда етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛПЫЛДАУЫҚ зат. жерг. Жануы, соңуі тез, жылыту қуаты шамалы отын.

ЖАЛПЫЛАМАЛЫҚ зат. Үстірттік, нақтысыздық, барлығына қатыстылық.

ЖАЛПЫЛЫҚ зат. Жалпыламалық, көпке қатыстылық.

ЖАЛПЫМЕМЛЕКЕТТІК сын. Бүкіл мемлекетке тән, ортақ.

ЖАЛПЫШТАН= ет. Бәйек болу, жарамсақтану, жалтақтау.

ЖАЛПЫШТАНУ Жалпыштан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛПЫНШАҚ зат. жерг. Аттың үстіне жабылатын жабу.

ЖАЛПЫХАЛЫҚТЫҚ сын. Бүкіл бұқара халыққа тән, көпшілікке ортақ.

ЖАЛСЫЗ сын. Жал бітпеген, жалы жоқ, // Жалы жоқ, жал бітпеген, жалсыз жылқы.

ЖАЛСЫМАҚ сын. Жал тәрізді, жалға ұқсас.

ЖАЛТ¹ елік. Кенеттен, аяқасты пайда болған тез, шапшаң қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

ЖАЛТ² зат. сөйл. жерг. **Найзағай.**

ЖАЛТАҚ сын. Қорқақ, именшек, қорышақ, жалтаң, // Именшек, қорышақ, жалтаң адам.

ЖАЛТАҚ-ЖАЛТАҚ елік. Жалтаң-жұлтаң, елең-елең етіп мазасызданған, алаңдаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

ЖАЛТАҚ-ЖҰЛТАҚ елік. Жалтақтан, мазасызданған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

ЖАЛТАҚСЫЗ сын. Қорқақтамай, қорқынышсыз, жалтақтамай, батыл.

ЖАЛТАҚТА= ет. 1. Қарайлай беру, елең қағу. 2. ауыс. Көңілі орнықтау, алаң болу.

ЖАЛТАҚТАҒЫШ сын. 1. Жалтаң, именшек. 2. ауыс. Жағымпаз, жарамсақ.

ЖАЛТАҢҚЫРА= ет. Батылы бармау, именіңкіреу.

ЖАЛТАҢҚЫРАУ Жалтаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАҚТАС= ет. 1. Жалтақ-жалтақ қарасу. 2. ауыс. Имену, жалтару, көңіліне қарау.

ЖАЛТАҚТАСУ Жалтақтас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАҚТАТ= ет. 1. Жан-жағына жалтақ-жалтақ қарату. 2. ауыс. Имендіру, алаңдату, бұқпантайлату.

ЖАЛТАҚТАТУ Жалтақтат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАҚТАУ Жалтақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАҚТАУСЫЗ сын. Жалтақсыз, алаңсыз.

ЖАЛТАҚТАУШЫ зат. Қарайлаушы, алаңдаушы.

ЖАЛТАҚТАУШЫЛЫҚ зат. Жалтақтық, алаңдаушылық.

ЖАЛТАҚТЫҚ зат. 1. Қорқақтық, жасқаншақтық. 2. психол. Адам мінезіндегі тұрақсыздықты білдіретін жағымсыз сипат.

ЖАЛТАҚШЫЛ сын. Жалтаң, именшек. // Жалтаң, именшек адам.

ЖАЛТАЛАҚТА= ет. сөйл. **Жалтақта.**

ЖАЛТАҢ¹ зат. Ашық, жазық жер.

ЖАЛТАҢ² сын. Именшек, қорғаншақ, жалтақ.

ЖАЛТАҢДА= ет. 1. Жан-жағына қарайлау, жалтақтау, жауантау. 2. Тынымы кетіп, мазасыздану. 3. ауыс. Батылсыздық білдіріп қорғаншақтау, қипақтау, жалтақтау. 4. ауыс. Бағынышты, тәуелді болу.

ЖАЛТАҢДАС= ет. Жалтақтасу, жауантаңдасу.

ЖАЛТАҢДАСУ Жалтаңдас етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАҢДАТ= ет. Жалтақтату, жауантаңдату.

ЖАЛТАҢДАТУ Жалтаңдат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАҢДАУ¹ сын. Именшектеу, жалтақтау.

ЖАЛТАҢДАУ² Жалтаңда етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАҢ-ЖАЛТАҢ сын. Жалтақ-жалтақ, елең-елең.

ЖАЛТАҢДЫҚ зат. Қорқақтық, жасқаншақтық.

ЖАЛТАҢ-ЖҰЛТАҢ сын. Жалтаң-жалтаң, елең-елең, алаң-жұлқа.

ЖАЛТАҢКӨЗ зат. 1. Жалтақ, тайсақ. 2. Тәуелді, жалыншты.

ЖАЛТАҢКӨЗДЕН= ет. Қорқақтау, тайсалду.

ЖАЛТАҢКӨЗДІК зат. Біреуге тәуелді болушылық, көзін сатушылық.

ЖАЛТАҢҚЫРА= ет. Жалтарыңқырау, тайсалыңқырау.

ЖАЛТАҢҚЫРАУ Жалтаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАҢСЫЗ сын. Жалтақсыз, қипақсыз.

ЖАЛТАҢШЫЛ сын. Жалтақ, қорғаншақ, именшек (адам).

ЖАЛТАР= ет. 1. Алған бағытынан жалт беру, шұғыл бұттару. 2. Бұл – талақтау, айтқанында тұрмай тайсақтау.

ЖАЛТАРҒЫШ сын. 1. Бұрмалай тартқыш, ұстатуы қиын, епті, бұттарғыш. 2. ауыс. Сенімсіз, тұрақсыз, бұттарма.

ЖАЛТАРҒЫШТЫҚ з а т. 1. Бұлтарғыштық, ептілік, әдісқойлық. 2. ауыс. Айнығыштық, тұрақсыздық, тайсақтық.

ЖАЛТАРМА с ы н. 1. Бұрылысы көп, айналмалы. 2. ауыс. Бұлтарғыш, әдісқой, епті. 3. Тайсақтама, бұлтарма, ұстапнай кететін.

ЖАЛТАРМАЛА = е т. Тайсақтау, бұлталалақтау, қашқалақтау.

ЖАЛТАРМАЛЫ с ы н. Жалтармасы бар, бұлтармасы көп.

ЖАЛТАРТ = е т. 1. Бұлтарту, бет бұрғызу, бұлтаруға мәжбүрлеу. 2. ауыс. Тайсақтату, айыну.

ЖАЛТАРТУ Жалтарт етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАРУ Жалтар етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАРЫЛ = е т. Алған бағытынан жалт беру, иіңгіл бұрылу, бұлтару.

ЖАЛТАРЫЛУ Жалтарыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАРЫМПАЗ с ы н. Жалтарғыш, бұлтарғыш.

ЖАЛТАРЫП-ЖАСҚАН = е т. Қорқып-қайығу, имену.

ЖАЛТАРЫП-ЖАСҚАНУ Жалтарып-жасқан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТАРЫС з а т. Әдіс-айла, тәсіл, құлық.

ЖАЛТАРЫССЫЗ с ы н. Жалтарысы жоқ, әдіс-айласыз, тура.

ЖАЛТ-ЖАЛТ е л і к. Жалтылдаған, жарқыраған қимыл-қозғалысты, қалып-күйді бейнелейтін сөз.

ЖАЛТ-ЖҰЛТ е л і к. Жарқыраған, әртүрлі болып жалтылдаған қалып-күйді бейнелейтін сөз.

ЖАЛ-ТОЛҚЫН з а т. б е й н е. Дөң, жал мен толқын.

ЖАЛТЫЛ з а т. Жарқыл, жалтыр.

ЖАЛТЫЛДА = е т. 1. Жалт-жұлт ету, жарқылдау. 2. Жарқ-жұрқ ету, жарқырау, көзге шағылысу. 3. Жылт-жылт ету, жылтылдан көріну.

ЖАЛТЫЛДАҚ с ы н. 1. Жалт-жұлт еткен, жалтырауық. 2. ауыс. Әсірелеме, жалған.

ЖАЛТЫЛДАУ Жалтылда етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТЫР¹ з а т. ж е р г. Найзағай.

ЖАЛТЫР² с ы н. 1. Айнадай жайнаған, жалтырауық. 2. Теп-тегіс, жылтыр. 3. Бұтсыз, ашық.

ЖАЛТЫРА = е т. Жарқ-жұрқ ету, жарқырау.

ЖАЛТЫРАҚ с ы н. 1. Жарқ-жұрқ еткен, жарқырақ, жалтыраған, жылтырақ. 2. ауыс. Мағынасыз, мәңсіз, жылтыр сөз.

ЖАЛТЫРАТ = е т. Жарқырату, тазарту.

ЖАЛТЫРАТУ Жалтырат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТЫРАУ Жалтыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛТЫРАУЫҚ¹ з а т. к ө с. Ақ қаңылтырдан балық тәріздес етіп жасаған құрал.

ЖАЛТЫРАУЫҚ² с ы н. Жалт-жалт еткен, жарқырауық.

ЖАЛТЫРБОЗ з а т. Құмды жерде осетін келіншекбоз, тарақбоз тәрізді шөптердің бір түрі.

ЖАЛТЫР-ЖҰЛТЫР с ы н. Жалтыраған, жалт-жұлт еткен.

ЖАЛТЫРЛАУ с ы н. Жалтырауық, жалтырағыш.

ЖАЛУНА [ор. жалованье] з а т. т а р. Еңбекақы, айлық.

ЖАЛША з а т. Жал тәрізді төмпешік.

ЖАЛШЫ з а т. т а р. Жалданып күн көруші адам, малай.

ЖАЛШЫ = е т. Жару, қақ болу.

ЖАЛШЫ-ЖАБЫ з а т. с ө й л. ж е р г. Жалшы-жақыбай.

ЖАЛШЫ-ЖАҚЫБАЙ з а т. Жалшы-жарлы, кедей-кепшік.

ЖАЛШЫ-ЖАРЛЫ з а т. Кедей-кепшік, жарлы-жақыбай.

ЖАЛШЫ-ЖАРЫМ з а т. Кедей-кепшік, жоқ-жітік.

ЖАЛШЫ-ҚОСШЫ з а т. т а р. Кедей шаруа.

ЖАЛШЫМА = е т. ж е р г. Жарыма.

ЖАЛШЫМАУ Жалшыма етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛШЫМДЫ с ы н. ж е р г. Жартымды, жеткілікті, көп.

ЖАЛШЫЛЫҚ з а т. т а р. Жалданып күн көрушілік.

ЖАЛЫҒУ Жалық етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫҚ = е т. Мезі болу, жеру, зерігу.

ЖАЛЫҚТЫР = е т. Зеріктіру, мезі қылу.

ЖАЛЫҚТЫРҒЫШ с ы н. Мезі қылғыш, зеріктіргіш.

ЖАЛЫҚТЫРУ Жалықтыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫН з а т. 1. Жанған оттың лапылы, ыстық қызуы. 2. к е н. Отын жанған кезде жоғары температурадағы ортада ыстық газбен бірге қатты, сұйық және тозаң түйіршік түрінде пайда болатын зат. 3. ж е р г. Бет қаратпай қатты соғып тұратын жел. 4. ауыс. Қуш-жігер, қайрат.

ЖАЛЫН = е т. Тіленіп өтіну, жалынып-жалбарыну.

ЖАЛЫНАРЛЫҚ з а т. Жалынуға тұрарлық.

ЖАЛЫНГҮЛ з а т. ө с. <лат. согонатия> Қаламтыр тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖАЛЫНҒЫШ с ы н. Өтініп сұрағыш, жалынып-жалпайғыш.

ЖАЛЫНДА = е т. 1. Қызулы от шарпу, жалын шашу. 2. ауыс. От боп жану, құмарту. 3. ауыс. Жайнау, жарқылдау. 4. ауыс. Қушқуаты арту, жігері тасу.

ЖАЛЫНДАЙ с ы н. Жалын тәрізді, жалын сияқты.

ЖАЛЫНДАН = е т. Алаулану, жалын ату.

ЖАЛЫНДАНУ Жалындан етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫНДАС = е т. Жігерлері тасу, қушқайраты арту.

ЖАЛЫНДАТ = е т. 1. Жалын атқызу, алаулату. 2. Күйдіріп-жандыру, отқа ұстау. 3. ауыс. Қуш беру, қарқын қосу, жігерлендіру.

ЖАЛЫНДАТУ Жалындат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫНДАУ Жалында етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫНДЫ с ы н. 1. Жалыны құшті, қызулы. 2. ауыс. Жігерлі, қайратты.

ЖАЛЫНДЫЛЫҚ з а т. Өжеттілік, өткірлік.

ЖАЛЫНДЫР = е т. Қиылып сұрату, жалбарындыру.

ЖАЛЫНДЫРУ Жалындыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫН-ЖАЛБАРЫН = е т. Жалынып-жалпаю, қиыла сұрап өтіну.

ЖАЛЫНЖЫ з а т. Еңбегіне төленетін ақы, жалақы.

ЖАЛЫНСЫЗ с ы н. Жалыны жоқ, жігерсіз, қайратсыз.

ЖАЛЫНТ = е т. Жалбарынту, қиылып сұрату, тілендіру.

ЖАЛЫНТУ Жалынт етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫНУ Жалын етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫНША ү с т. Жалын тәрізді, жалынаға ұқсап.

ЖАЛЫНШАҚ с ы н. 1. Жалынып-жалпайғыш, жалынышты. 2. ауыс. Зәру, мұқтаж.

ЖАЛЫНШАҚТА = е т. Жалынышты болу, жалынып-жалпаю.

ЖАЛЫНШАҚТАУ Жалынашақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫНЫМПАЗ с ы н. Жалынып-жалпайғыш, өтініш.

ЖАЛЫНЫП-ЖАЛБАРЫН = е т. Тіленіп-өтініп, қиыла сұрау.

ЖАЛЫНЫП-ЖАЛБАРЫНУ Жалынып-жалбарын етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫНЫП-ЖАЛПАЙ = е т. Жалынып-жалбарыну, өтініп сұрау.

ЖАЛЫНЫП-ЖАЛПАЮ Жалынып-жалпай етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫНЫС = е т. Жалбарынысу, қиылып сұрасу.

ЖАЛЫНЫСУ Жалыныс етістігінің қимыл атауы.

ЖАЛЫНЫШ з а т. Қиыла сұраған тілек, өтініш.

ЖАЛЫНЫШТАР с ы н. Жалынышты, зәру, мұқтаж.

ЖАЛЫНЫШТЫ с ы н. Біреуге тәуелді, бағынышты, кіріптар.

ЖАЛЫНЫШТЫЛЫҚ з а т. Тәуелділік, бағыныштылық, кіріптарлық.

ЖАЛЮЗИ [франц. jalousie] з а т. Ағаш тақталалардан, қамыстан т.б. жіпке тізіліп ілінетін терезе пердешелері.

ЖАМ¹ з а т. 1. ж е р г. Теңіздің терең, өзек жерлері. 2. Қазылған ор, шұңқыр. 3. Құрылған тұзақ; қақпан.

ЖАМ² з а т. ж е р г. Табақ, ыдыс.

ЖАМ³ з а т. ж е р г. Қызылшаның жарамсыз қалдығы.

ЖАМ⁴ з а т. ж е р г. Ру, ата.

ЖАМ⁵ е с і м. Барлық, бүкіл, күллі, төмам.

ЖАМ⁶: жам жол. Қыр үстіндегі жалғыз аяқ жол.

ЖАМА = е т. 1. Бір заттың жыртылған, тозған жеріне өзі түстес нәрсе салып бүтіндеу, тігу. 2. ауыс. Дұрыстап қалпына келтіру, түзеу. 3. ауыс. Көбійтін қосу, үстемелеу. 4. ауыс. Халықтың басын құрау, біріктіру.

ЖАМАҒАЙЫН з а т. Туыстық жағынан онша жақын емес, алыс ағайын, аталас ағайын-жұрт.

ЖАМАҒАТ [ар. جماعة] з а т. 1. діни. Жиналған топ, халық, жұрт. 2. Құбай, зайып, әйел. 3. Жұрағат, жақыны.

ЖАМАЙ з а т. көне. Жамағат, жиналған жұрт.

ЖАМАЛ [ар. جمال] з а т. 1. Келбет, жүз, өң. 2. Көрік, сұлулық, көркемдік.

Жамалы көркейді. Ажары артты, сұлуланды. **Жамалына көз алмасты.** Ажарына, жүз, көркіне көз сүрінді.

ЖАМАЛДАТ з а т. ж е р г. Түйе мен жылқыда болатын ауру.

ЖАМАЛДАТҚЫР = е т. қ а р г. Жамалдат ауруына шалдыққыр, жамалдат тигір.

ЖАМАН с ы н. 1. Ескі, тозығы жеткен. 2. ауыс. Ақымақ, ессіз. // Адамшылығы жоқ, жаман адам. 3. Жағымсыз, ұнамсыз. 4. Жайсыз,

қолайсыз. // Өте, қатты. 5. Сорлы, байғұс. 6. Дорекі, былапыт. 7. Теріс, насық. 8. Жасық, әлсіз.

Жақсысын асырды, жаманын жасырды. Жұрт көзіне намысын қорғады, сыр бермеді; көтермеді, қолдады. **Жаман адам.** Қоғамда қалыптасқан әдеп, ахлақ, ізгілік нормаларына қайшы мінез-құлық, әрекет иесінің жалпы атауы. **Жаман айтпай, жақсы жоқ.** Алда-жалда сөтсіздік болса, алмағайып дүние. **Жаман айтты.** Қатты сөйледі, ұрсып тастады. **Жаман аты шықпады.** Теріс қылықтары көрінбеді, өсекке ілінбеді. **Жаман ауру.** а) жерг. Алапес ауруы.

ә) э в ф. Қылтамақ, ісік ауруларының халық арасындағы аты. **Жаман дат түйді.** ж е р г. Айыптады, қаралап сөйледі. **Жаман есімі шашылды.** Жаманаты тарады. **Жаман ит.** Сұғанақ, ұры-қарыны байқай бермейтін қазан-аяқ аңдыған, кім ас берсе соның соңынан ере беретін тойымсыз ит. **Жаман көзден [гілден] аулақ [жырақ] етсін.** тілек. Тіл-көзден сақтасын. **Жаман көзімен қарады [жеді].** Ұнатпады, жақтырмады. **Жаман көрді.** Жек көрді, жақтырмады. **Жаман неме.** таб у. Сөби, нәрестеге көз, тіл тимесін деп әдейі атайтын сөз. **Жаман сөзге барды.** Ренжісті, жүз шайысты, жағымсыз сөз айтысты. **Жаман түйенің жабуындай.** Әбден тозығы жеткен, ескі, алба-жұлбасы шыққан. **Жаман үйретті.** Жаманға дағдыландырды, тыймады. **Жаман ырым.** Жамандыққа жору, жаманшылық болады деп санау. **Жетесі жаман.** Тегі нашар, тексіз; ақыл-парасаты төмен; ұшып шыққан ұясы жаман.

ЖАМАНАТ зат. 1. Өлім-жітім болғанда, кенеттен жау тигенде немесе кездейсоқ жағдайға ұшырағанда айтылатын суық хабар. 2. Өсек-аян, өтірік, жалған сөз.

Жаманатқа қалдырды. Ұятқа, ыңғайсыз жағдайға душар етті, жаман сөзге іліктірді. **Жаманатқа тақты.** Өсекке, айтыққа таңды. **Жаманатты болды.** Ұятқа қалды, абыройсыздыққа ұшырады, жек көріністі болды. **Жаманаты шықты [шығарды].** Жаман қылығы әйгілі болды.

ЖАМАНДА= ет. 1. Біреуді сыртынан сөз қылу, өсек айту. 2. Жаман деп айту, даттау. 3. Мінін айту, мінеу, сынау.

ЖАМАНДАЙ сын. Жаман тәрізді, нашар адамдай.

ЖАМАНДАЛ= ет. Сырттан сөзге таңылу, датталу.

ЖАМАНДАЛУ Жамандал етістігінің қимыл атауы.

ЖАМАНДАС= ет. 1. Біреудің сыртынан айтылған гайбатқа, өсекке қосылу. 2. ауыс. Ренжісу, өкпелесу, өштесу.

ЖАМАНДАСУ Жамандас етістігінің қимыл атауы; әңгіме-сөзге қосылу, ренжісу, өштесу.

ЖАМАНДАТ зат. вет. <лат. anthrax> Жылқыда жалқаяқ түрінде болатын аса жұқпалы, ісікті ауру, сібір жарасы.

ЖАМАНДАТ= ет. Артық сөзге іліктіру, қостыру, өсекке қалдыру, даттау.

ЖАМАНДАТ= ет. Жамандат ауруымен ауруы.

ЖАМАНДАТҚЫЗ= ет. Біреуді сыртынан әдейі сөзге іліктіру, өсекке таңғызу.

ЖАМАНДАТҚЫЗУ Жамандатқыз етістігінің қимыл атауы.

ЖАМАНДАТҚЫР зат. Жылқы малында болатын ауру, кесел.

ЖАМАНДАТҚЫР= ет. карғ. Жамандат ауруына шалыққыр, жамандат тигір.

ЖАМАНДАТТЫР= ет. Өсек-аянға таңғыздыру.

ЖАМАНДАТТЫРУ Жамандаттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАМАНДАТУ¹ Жамандат¹ етістігінің қимыл атауы.

ЖАМАНДАТУ² Жамандат² етістігінің қимыл атауы.

ЖАМАНДАУ Жаманда етістігінің қимыл атауы; сырттай сөз қылу, өсектеу, даттау.

ЖАМАНДАУШЫ зат. Қарсы пікір айтушы, гайбаттаушы.

ЖАМАНДЫ-ЖАҚСЫЛЫ сын. Жаманы бар, жақсысы бар, жақсылы-жаманды.

ЖАМАНДЫҚ зат. 1. Жайсыз оқиға, суық хабар, кесір. 2. Жағымсыз іс, жағымсыз қимыл-әрекет.

ЖАМАНДЫҚСЫЗ сын. Жамандығы жоқ, адал ниетті.

ЖАМАН-ЖАҚСЫ сын. Жаманы мен жақсысы, ащы мен тұщысы аралас.

Жаман-жақсы болса да. Жақсы-жаман болса да, қандай болса да.

ЖАМАН-ЖАМАН сын. Тым нашар, жайсыз, теріс.

ЖАМАН-ЖАСЫҚ сын. Нашар, ынжық, жақсы емес.

ЖАМАН-ЖӘУТІК сын. 1. Ескі-құсқы, көне. 2. Арық-тирақ, нашар. 3. ауыс. Нашар, төменгі топ.

ЖАМАН-ЖҰМАН сын. 1. Ескі, көне. 2. ауыс. Әлсіз, ынжық, нашар.

ЖАМАН-ЖҮТБІК сын. Ескірген, тозығы жеткен. // жерг. Жаман-жәутік, нашар мал.

ЖАМАНСАРЫ зат. зоол. <лат. buteo buteo> Сұңқар тәрізділер отрядының қаршыға тұқымдастарына жататын жыртқыш құстардың бір өкілі.

ЖАМАНСЫН= ет. Жаман деп санау, менсінеу.

ЖАМАНШЫЛЫҚ зат. 1. Жаман ниет, арамдық. 2. Өмірдің ащы-тұщысы, қиындық.

Жаманшылық шақыра келді. Бәрі бітті, құрыды деп алдын-ала байбалам сала келді. **Жаманшылық шақырма.** Жаман ой ойлама, қара ниет білдірме.

ЖАМАП-ЖАСҚА= ет. 1. Тозығы жеткен затты жөндеп тігу, жамау салып бүтіндеу. 2. Қираған, сынған заттарды бүтіндеп жөндеу, түзетін ұқсату.

ЖАМАП-ЖАСҚАУ Жамап-жасқа етістігінің қимыл атауы. 1. Тозығы жеткен затты жөндеп тігу, бүтіндеу. 2. Қираған, сынған заттарды жөндеу. 3. ауыс. Жасыру. // Екі ұшты болжам, қоспа сөз.

ЖАМАС= ет. Жыртылған киімді бүтіндеуге көмектесу, жамау салысу.

ЖАМАСТЫР= ет. 1. Ескі нәрсеге жамау салып, бүтіндеп қою, жамап-жасқау. 2. ауыс. Бірлікке шақыру, татуластыру.

ЖАМАСТЫРУ Жамастыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАМАСУ Жамас етістігінің қимыл атауы.

ЖАМАТ= ет. 1. Жыртқы нәрсені бүтіндету, тіктіру. 2. ауыс. Көңілін аулау, жұбатту.

ЖАМАТТЫР= ет. Ескі-құсқыларды бүтіндеттіру.

ЖАМАТТЫРУ Жаматтыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАМАТУ Жамат етістігінің қимыл атауы.

ЖАМАУ¹ зат. 1. Жыртылған киімді бүтіндеу үшін салынатын өзі тұстес материал.

2. ауыс. поэт. Мағынасыз суреттеу, әлсіз әсерлеу, өңдеу, шыармашылық қоспалар.

Жамау салу. инф. <ағыл. patching> Обьектілік модульдерде немесе құрастырылған программаларды қайталама аударусыз немесе қайталама құрастырусыз өзгерістер енгізіп түзету. **Жамау түсті.** Жамау салды, жамады.

ЖАМАУ² сын. Ескі, әбден тозған, жамауы бар деген мағынада.

ЖАМАУ³ Жама етістігінің қимыл атауы. 1. Бір заттың жыртылған, тозған жеріне өзі тұстес нәрсе салып бүтіндеу, тігу. 2. ауыс. Халықтың басын біріктіру. 3. ауыс. Қалпына келтіру.

ЖАМАУДАЙ сын. Жамау сияқты, жамау секілденген.

ЖАМАУ-ЖАМАУ сын. Тозығы, әбден жетіп жамалған, шоқпыт-шоқпыт.

ЖАМАУ-ЖАСҚАУ зат. 1. Бүтіндеп тіккен жер, құрау. 2. ауыс. Құрама, жарамсыз, қажетсіз.

ЖАМАУ-ЖАСҚАУЛЫ сын. Жамау-жасқау тұскен, ескіріп тозған.

ЖАМАУ-ЖАСҚАУЛЫҚ сын. Жамап-жасқауға лайықты, жарайтын.

ЖАМАУ-ЖАСҚАУСЫЗ сын. 1. Жамалмаған, жамау түспеген. 2. ауыс. Ешбір боямасыз, жалған қоспасыз.

ЖАМАУҚАТ зат. жерг. Дала жемісі, жидек.

ЖАМАУЛА= ет. сөйл. Жамап-жасқау, ескіні бүтіндеу.

ЖАМАУЛАУ Жамаула етістігінің қимыл атауы.

ЖАМАУЛЫ сын. Жамауы бар, жамау тұскен.

ЖАМАУЛЫҚ зат. Киімді бүтіндеуге жамау боларлық ескі-құсқы киім-кешек.

ЖАМАУСЫЗ сын. Жамау түспеген, жамауы жоқ.

ЖАМАУШЫ зат. Ескі-құсқыны бүтіндеп жамайтын адам.

ЖАМБАЙЛА= ет. Жанамалап жанасып қасына жақындай түсу.

ЖАМБАЙЛАУ Жамбайла етістігінің қимыл атауы.

ЖАМБАҚЫ зат. жерг. Ұры, қарақшы.

ЖАМБАР зат. жерг. Жақын туыс.

Жамбар тартты. жерг. Жақын тартты, туыс көрді.

ЖАМБАРЛА= ет. сөйл. **Жанамала.**

ЖАМБАРЛАС сын. Жақын тартатын, таныс.

ЖАМБАРЛАС= ет. жерг. Жарамсақтау.

ЖАМБАРЛАСУ Жамбарлас етістігінің қимыл атауы.

ЖАМБАС зат. 1. анат. <лат. pelvis>

Жан-жануарлардың бөксе жағымдағы жерде ортан жсілікпен жаласқан сан сүйегінің бір бөлігі.

2. эт н. Сыйлы қонаққа ас бергенде салынатын мұше.

3. Бөксенің екі жақ жаны.

Жамбас астауы. анат. <лат. garum pelvis> Жамбас сүйектерінің, сегізкөз, құйымшақ омыртқаларының тұйықталып қосылған жері.

Жамбас белдеуі. анат. <лат. cingulum membri pelvini> Бір-бірімен шеміршекті жамбас шегі арқылы байланысып, жамбас атауын жасайтын жамбас сүйектері.

Жамбасқа салу. спорт. Күрес ойынының әдісі. **Жамбас сүйегі.** анат.

<лат. os coxae> Жануарлардың артқы жамбас белдеуінің қаңқасы.

Жамбасы жерге тигенше. Өле-өлгенше, ақырғы демі біткенше.

Жамбасы жерге тиді. а) Күресте жығылды, жеңіліп қалды.

ә) Өлген адамды жерледі, қойды. б) Өлді, дүние салды.

Жамбасы [жауырыны] жерге тимеген. Құшти, біреуден жығылып көрмеген (балуан туралы айтылады).

Жамбасына алтын жамбы салып жатқандай. Молишьлыққа кенелу. **Жамбасына аяздай батты.** Жанға батты, қинады. **Жамбасына мұз батқандай.** Өте қолайсыз, жайсыз, тым ыңғайсыз жағдайда қалғандай. **Жамбасының шұқырына салып сақтады.** Тығқыштап, көзден тасалап сақтады.

ЖАМБАСАҚЫ зат. Жатқан орнына төлететін ақша.

ЖАМБАСБҮЙРЕК зат. анат. <грек. metanephros> Қағанақты омыртқалы жануарлардың жүзі зәр шығару мүшесі.

ЖАМБАСҚАЛТА зат. Киімнің сыртынан жамбасқа жақын тігілетін қалта.

ЖАМБАСҚҰРТ зат. зоол. Шаяншалар тобына жататын ұсақ жәндік.

ЖАМБАССИПАР зат. этн. Қазақы салт-дәстүрге байланысты қызға құда түскенде жасалатын ырым.

ЖАМБАСПҮЛ зат. **Жамбасақы.**

ЖАМБАСТА= ет. Бір жақ қырынан қисаю, жантая жату.

ЖАМБАСТАС сын. Көрінілес, жақын.

ЖАМБАСТАТ= ет. Бір шетіне қисайта тастау, қою.

ЖАМБАСТАТУ Жамбастат етістігінің қимыл атауы.

ЖАМБАСТАУ Жамбаста етістігінің қимыл атауы.

ЖАМБАСТЫҚ зат. Жамбас орналасқан жер, арт жақ.

ЖАМБОЗ зат. жерг. **Жампоз.**

ЖАМБОЗДЫҚ зат. сөйл. **Жампоздық.**

ЖАМБЫ зат. 1. көне. Сауда кезінде алыс-беріске пайдаланатын, сыйлыққа жүретін әртүрлі формадағы құйылып құйылған кесек алтын не күміс: алтын, күміс құймасы. 2. ауыс. Тұрақсыз, көрсекшұмар.

Жамбы ату. ойын. Биік бағанадағы күміс жамбыны ат үстінен ататын түркі тектес халықтардың ертеден кең тараған спорт ойыны. **Жамбы басты.** Мықты, атақты. **Желін жамбы.** Желін үлгілес етіп құйған сом күміс.

ЖАМБЫДАЙ сын. 1. Жамбы тәрізді жалт-жұлт жарқыраған, жалтырауық. 2. Жамбы тәрізді аса қымбат, жоғары бағалы.

ЖАМБЫЛ¹ зат. Кентті, қаланы төңірек қоршаған қорған, бекініс.

ЖАМБЫЛ² зат. өс. <лат. thymus cuneatus klock> Шымқай қоңыр түсті гүл.

ЖАМБЫЛДА= ет. Әдемілен өшекейлеу, жарқырату.

ЖАМБЫЛДАУ Жамбылда етістігінің қимыл атауы.

ЖАМБЫЛТАНУ зат. әдеб. Қазақ әдебиеттану ғылымындағы Ж.Жабаевтың өмірі мен шығармашылығын зерттейтін өзіндік дербес саласы.

ЖАМБЫЛЫҚ сын. Жамбыдай қымбат, бағалы.

ЖАМБЫРША зат. жерг. Қауынның тез пісетін кішкене сорты.

ЖАМҒАР¹= ет. жерг. Істі тындыру, реттеу.

ЖАМҒАР²= ет. Жайрату, жайпау.

ЖАМҒИЯТ зат. ескікіт. **Жамағат.**

ЖАМҒЫСЫ есім. ескікіт. Барлығы, күлдісі, жамигысы.

ЖАМИҒА зат. ескікіт. Жамағат, көпшілік қауым, қоғам, ел-жұрт.

ЖАМИҒАТ зат. ескікіт. **Жамағат.**

1. Жиналған топ, халық, жұрт. 2. Жұрағат, жақыны.

ЖАМИҒИ есім. ескікіт. **Жамиғы.**

ЖАМИҒЫ [ар. جمع] есім. Бүкіл, барлық.

ЖАМИЫҚ зат. **Жамиғы** (бүкіл, барлық, күлді).

ЖАМИЯ [ар.] зат. Қарамағы, қарауы, қол асты.

ЖАМКІ зат. жерг. Шоқ қысқыш, қышқаш.

ЖАМПАЙЛА= ет. Бір нәрсені айтқысы келіп жіектеу, төңіректен жазалау.

ЖАМПАЙЛАС= ет. Бірімен-бірі шүйіркелесе кету, жақындасу.

ЖАМПАЙЛАСУ Жампайлас етістігінің қимыл атауы.

ЖАМПАҢ: жампаң етті [қақты]. Асты-үстіне түсті, жалпақтап күтті.

ЖАМПАҢДА= ет. 1. Аузы-аузына тимей, апыл-гүпұл шайнаңдау. 2. ауыс. Біреуге жақындай түсу, өз-өзінен жабысу. 3. ауыс. Біреуге қошемет көрсетіп жалтылдау, асты-үстіне түсу.

ЖАМПАҢДАУ Жампаңда етістігінің қимыл атауы.

ЖАМПАҢДАҢҚЫРА= ет. Жампаң қағыңқырау, жалбақтаңқырау.

ЖАМПАҢДАҢҚЫРАУ Жампаңдаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАМПАҢДАС= ет. Біреуге жақындасты, жампаң қағысу, жалбақтау.

ЖАМПАҢДАСУ Жампаңдас етістігінің қимыл атауы.

ЖАМПАҢДАТ= ет. Жампаң қағысу, жалбақтау.

ЖАМПАҢДАТУ Жампаңдат етістігінің қимыл атауы.

ЖАМПАҢДАУ Жампаңда етістігінің қимыл атауы.

ЖАМПИ= ет. Жалпы, тарбы.

ЖАМПОЗ зат. 1. Нар мен айыр түйенің арасынан шыққан асыл тұқымды түйе. 2. ауыс. Жігіттің төресі, арланы, ардақтысы. // Биік, үлкен. // Жүйрік, жүрдек. // Сұлу, сыйқым (әйел). // Өткір, алғыр, пысық.

Жампоз атан. жерг. Ақта етілген айыр түйенің бес жастан басталатын атауы. **Жампоз бота.** жерг. Жампоз інген мен жампоз бурадан туылған, дене бітімі көзге ерекше сезілетін, тік, тең қос өркеш, құс тұмсық, барынша сүйімді бота. **Жампоз өркеш.** жерг. Тең өркеш, айырдың жампоз атанатын өркеші.

Жампоз інген. жерг. Бес жастан асқан таза нәсілді ұрғашы айыр түйенің ең таңдаулысы (құшқа де, өнімділікке де, мінез бен жүріске де мақтаулысы).

ЖАМПОЗДАЙ сын. Жампоз секілді, мықты, шыдамды.

ЖАМПОЗДЫҚ зат. Төрелік, серілік.

ЖАМПЫЛДА= ет. жерг. **Жалтақтау.**

ЖАМПЫЛДАУ Жампылда етістігінің қимыл атауы.

ЖАМСА= ет. Жаппай қырылу, жайрап жату.

ЖАМСАҚТАН= ет. Жағымпаздану, жарамсақтау.

ЖАМСАҚТАНУ Жамсақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАМСАТ= ет. 1. Жайратып салу, сазаын тарттыру, қыру. 2. ауыс. Бір нәрсені түгел тауысу, жампау. 3. ауыс. Тен-тегіс етіп қып салу, қылату.

ЖАМСАТУ Жамсат етістігінің қимыл атауы; қыру, жайрату.

ЖАМСАТЫС зат. Жайратыс, қырғын ұрыс.

ЖАМСЫҚ зат. өс. Бұршақ тұқымдас өсімдік.

ЖАМША зат. жерг. **Әңгелек.**

ЖАМШЫ зат. көне. 1. Бағалы матадан оюлап істеген төсек жапқыш. 2. Арқаға жамылатын желбегей жабу.

Жасыл жамшы. бейн. Көкорай шалғын.

ЖАМШЫДАЙ сын. Жамшы тәрізді, жамшы сияқты бағалы, қымбат.

ЖАМШЫЛА= ет. Тасалау, колегейлеу.

ЖАМЫ зат. жерг. Шұңқыр.

ЖАМЫҒУ Жамығ етістігінің қимыл атауы.

ЖАМЫҚ= ет. Қамығ, миңайып қапалану.

ЖАМЫЛ= ет. 1. Орап қымтану, жабыну. 2. Иыққа желбегей салу, бүркену. 3. ауыс. Жайнап өсу, құлпыра көгеру. 4. ауыс. Айналаны тұтаса қаптап қоршау, торлау. 5. Тасаланы көзге түспеу. 6. ауыс. Бетке ұстау, желеу

ету, бүркену. 7. ауыс. Басына ауыртпалық түсу, тар жол, тайғақ кешуді өткеру, қилы заманға кезігу.

ЖАМЫЛҒЫ зат. 1. Жұқа матадан, жібектен істелген жапқыш. 2. Көрпе. 3. Бүркеніш зат, таса, қалқа. 4. биол. Сыртқы қабық, қабыршақ. 5. ауыс. Қорғаныш, пана. // Жалған, жасырын.

Жамылғы етті. Желеу қылды, сылтауратты.

Жамылғы саздақтар. геол. Плейстоцендік мұздықтану атырабының бедерін жұқа жамылғыдай жауып жататын түзілімдер.

ЖАМЫЛҒЫЛА= ет. 1. Жамылғы ету. 2. ауыс. Паналау, қорғаныш қылу.

ЖАМЫЛҒЫЛАУ Жамылғыла етістігінің қимыл атауы.

ЖАМЫЛҒЫЛЫ сын. Жамылғысы бар.

ЖАМЫЛҒЫСЫЗ сын. Жамылғысы жоқ.

ЖАМЫЛҒЫШ зат. 1. Бірдеңенің бетіне жабылатын бүркеуіш зат, жапқыш. 2. Бір нәрсенің сыртқы қабаты, бетіндегі қабыршағы.

3. ауыс. Жалғандық, бет перде.

ЖАМЫЛДЫР= ет. Бүркеу, қымтау, жабу.

ЖАМЫЛДЫРУ Жамылдыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАМЫЛТҚЫ зат. сөйл. 1. **Жамылғыш.**

2. Киіз үйдің сыртқы қабаты.

ЖАМЫЛТҚЫЛА= ет. Бүркемелеу, жасырып білдірмеу.

ЖАМЫЛТҚЫЛАУ Жамылтқыла етістігінің қимыл атауы.

ЖАМЫЛТҚЫШ зат. сөйл. **Жамылғы.**

ЖАМЫЛУ Жамыл етістігінің қимыл атауы.

1. **Жабу.** 2. ауыс. Қаптап қоршау, торлау.

ЖАМЫЛУЛЫ: қара жамылулы. Қайғылы, қасіретті.

ЖАМЫЛШЫ зат. сөйл. 1. Жамылғы, бүркеніш. 2. Жапқыш, көрпе.

ЖАМЫЛШЫЛА= ет. Бүркемелеу, тасалау, қалқалау.

ЖАМЫЛШЫЛАУ Жамылшыла етістігінің қимыл атауы.

ЖАМЫЛШЫЛЫ сын. Жамылғылы.

ЖАМЫЛЫҢҚЫРА= ет. Жамыла түсу, бүркемелей түсу, тасалануы.

ЖАМЫЛЫҢҚЫРАУ Жамылыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАМЫЛЫС= ет. Киімді иыққа желбегей салу, бүркенісу, оранысу.

ЖАМЫЛЫСУ Жамылыс етістігінің қимыл атауы.

ЖАМЫЛЫШ зат. 1. Қысқы үйдің төбесіне, ағаштың үстіне жапқан шоп, шырпы. 2. Суықтан қорғайтын зат, орауыш; киізден жасалған лыпа. 3. Өсімдікті ыстық-суықтан қорғайтын бүркеніш, жамылғы. 4. ауыс. Қараңғылық, қорқыныш.

ЖАМЫЛЫШСЫЗ сын. Бүркеуішсіз, жамылғышсыз.

ЖАМЫРА= ет. 1. Қозы-лақтың тұс-тұстан енесін емуге жүгіріп, маңырауы. 2. ауыс. Жапатармағай, бірін-бірі тоспай, бет-бетіне сөйлей жарысу. 3. Жан-жақтан андыздап қаптау, жыпырлау. 4. ауыс. Бет-бетімен шуылдау, даурығысу. 5. Жан-жаққа сөзге шашып жарқырау, нұр беру. 6. Сала-сала болып қатарласа жарысу. 7. ауыс. Шайқалу, тербелу, сусылдау.

ЖАМЫРАМА сын. Шашыранды, бытыраңқы.

ЖАМЫРАНДЫ сын. Жамырап шыққан, шашыранды.

ЖАМЫРАНҚЫРА= ет. Жапа-тармағай, бет-бетімен сөйлеу, дабыраңқырау.

ЖАМЫРАНҚЫРАС= ет. Дабыраңқырасу, бет-бетіне даурығысыңқырау.

ЖАМЫРАНҚЫРАСУ Жамыраңқырас етістігінің қимыл атауы.

ЖАМЫРАНҚЫРАУ Жамыраңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАМЫРАС= ет. 1. Қозы-лақтың енесіне жанасуы, жабысуы, емуге жүгіруі. 2. а у ы с. Қатар түзеу, жарысу. 3. Бір-біріне сөз бермей, жан-жақтан шұбыдасу.

ЖАМЫРАСУ Жамырас етістігінің қимыл атауы. 1. Қозы-лақтың енесіне жабысуы, емуге жүгіруі. 2. а у ы с. Жан-жақтан шұбыдасу.

ЖАМЫРАТ= ет. 1. Бөлек ұсталған төлдерді енесіне ағыту, енесіне жіберу. 2. а у ы с. Қас қарайып, жан-жақтан жарқыратып сәуде, от шашу.

ЖАМЫРАТУ Жамырат етістігінің қимыл атауы; төлді енесіне ағыту.

ЖАМЫРАТЫЛ= ет. Төлдердің енесіне ағытылды, көгеннен босатылды.

ЖАМЫРАТЫЛУ Жамыратыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАМЫРАУ Жамыра етістігінің қимыл атауы. 1. Шулау, даурығу. 2. а у ы с. Таңның шаптағана атуы, ұрлау.

ЖАМЫРАУЫҚ с ы н. Шулы, қатты ағынды.

ЖАН [нр. **جان**] зат. 1. Адам баласына, жан-жануарларға тіршілік беретін рух, қуат. 2. Адамның ішкі сарайы, рухани әлемі. 3. п с и х. Адамның ішкі ой-санасы, рухани, сезімдік қасиеттері. 4. ді н и. Алланың ирғынан пайда болып оның ғана өмірін адамның тәніне тіршілік бітіретін рух. 5. ф и л о с. Философияда тәнге қарама-қарсы қойылып, оған тіршілік бітіретін рухқа қатысты түсінік, негізгі философиялық ұғым. 6. э к с п р. Қадір-қасиет тұту ретінде, еркелету, жақсы көру мәнінде айтылатын сөз.

Жан азабы. Қатты қиналыс, жана батқан дерттің күйзелісі. **Жан азабын тартты.** Дертті болды, қатты қиналды. **Жан азабын шектірген зорлық.** к ү к ы к. Жәбірленушінің қарсылық көрсетуіне, өз құқықтары мен мүдделерін қорғауына деген ерік-жігерін жасыту үшін қорқыту, өлтіремін деп қоқан-лоққы жасау жолымен адамның психикасына әсер ету. **Жан айғайы.** Жан күйініші, жан сезімі, ішкі күйзеліс. **Жан ақым.** Көрді жанынан ойып қазу. **Жан алды.** а) Тірі қалдырмады, өлтірді. ә) Жер жебіріне жетті, жер қылды. **Жан алқымға алды.** Жанды қысты, есті шығарды, састырды. **Жан алқымға келді.** Жанын қоярға жер таптады, әбден қысылды, қиналды, басына қиыншылық күн түрды, тырқыр таянды. **Жан алқынды.** Демікті, тынысы тарылды, жан күйіктен азапта түсті. **Жан алыс, жан беріс.** б е й н. Қантөгіс, қырығын. **Жан атты.** б е й н. Бір нәрсені, істі жанымен беріліп істеді, рухтана жасады. **Жан ауруы.** Жан азабы. **Жан ауырды.** а) Жанға батты, бір нәрсенің, біреудің азабын тартты. ә) Көңіліне ауыр алды, ренжіді. б) Жаны ашыды, қамын оялды, аяды. **Жан ауыртты.** а) Қатты батырды, азаптады, қиналды. ә) Мазалатты, қам-қарекет жегізді, уайымдатты. б) Ренжітті, көңіліне ауыр тигізді. **Жан ашыды.** а) Біреуді есіркеп-мүсіркеді, аяды, халін түсінді. ә) Қамқорлық жасады, қамын жеді. б) Намысына түйіп, көңілі шымырлап шарасыздықтан іші қиынады. **Жан аяды.** Қауіпке бармады; басын алып қашты. **Жан аямады.** а) Іске белсене кірісті, жанын салды, тартынбады. ә) Өмірін қиды, жақынны үйін бөріне дайын болды. **Жан аямай.** Бар ынта-жігермен, жанын салып. **Жан [аямас] аяспас.** а) Қауіп-қатерден қайтпас, ержүрек, батыл. ә) Қимас, қадірлес. б) Бітіспес, өшпес. **Жан аяспас дос.** Жанын беруге дайын дос, достығы мызғымас жан. **Жан бағу.** Күн көру, тіршілік ету; ілдалдалау. **Жан бақты.** а) Күн көрді, тіршілік етті, ілдалдалады. ә) Жанын күтті, күтінді. б) Жанын түсінді, ойын аңғарды. в) Жанын сақтады, аянашақтанды. **Жан бала.** Иштен шыққан, туған перзент. **Жан бауыр.** а) Ең жақын, туған (адам). ә) Ыстық, жақын. **Жан бергенше.** Көз жұмғанша, өле-өлгенше. **Жан**

берді. а) Жантәсілім етті, өлді. ә) Жанын салды, аянабады. б) Аит-су ішті, қарғанды. в) Өң берді, жайнатты, құлпыртты. **Жан беру.** э т н. Қазақ халқының дәстүрлі құқықтық мәдениетіндегі куәлікке жүрудің ерекше түрі. **Жан беруші.** э т н. Жазға ілігіп тұрған адамның ақтығын дәлелдеуге бас байлаушы, дәстүрлі құқықтық мәдениетіміздегі куәлікке жүруші адам. **Жан берісіп, жан алды.** а) Қырылысты, қырқысты. ә) Жанталасып жарысты, бар күшімен атсалысты. **Жан бітті.** а) Жүректен бойға қан тарады, тірілді. ә) Әрекетке түсті, іске қосылды. **Жан бітірді.** а) Жарқыратты, жайнатты, құлпыртты. ә) Қозғалыста түсірді, тіршілік берді. **Жанға батты.** а) Аурудан мазасы кетіп, қатты қиналды, тәні азап тартты. ә) Қайғыдан, өкініштен т.б. күйзелді, қиналды. **Жанға бату.** Ауыру, қиналу, азаптану. **Жанға жағымды [жылы] тиді.** Көңіліне жылы ұшырады, жарасыммен көңіліне орнықты. **Жанға жайлы.** а) Көңілге қонымды, жағымды. ә) Алаңсыз, қызықты, рақаты мол. б) Саялы, тыныш, жым-жырт. **Жанға қас.** Зиянды, пайдасыз. **Жанға сая.** Көңілге медеу әкелетін жайлы, рақат. **Жанға шина [деректе дару].** Жан мен төнді аурудан, қиналудан құтқаратын емдік қасиеті бар. **Жан далбаса.** Жан ұшыра, бар жаны шыққанша. **Жан дауысы шықты.** Құлындаған дауысы шықты, бар күшімен шыңғырды. **Жан дөрмен.** а) Жанталасып, арпалыспен, бар жанымен, бойындағы бар күшімен. ә) Жан сақтайтын амал-айла, тәсіл. **Жан дегенде жалғыз.** э к с п р. Ең жақын, адал, сенімді, жалғыз. **Жан [жандай] дос.** Ең жақын, өмірлік жолдас. **Жан дүние.** а) п с и х. Адамның ой-санасы, ішкі сезім, қозғалысы, ой түйсігі. ә) Ішкі көңіл толқынысы, бар ішкі сарайы. **Жанды басшылық.** ж е р г. Әсерлі, ықпалды, тиймді басшылық. **Жанды жеген жегі.** Әбден қиналған, мазаны алып, азапқа салған іштегі күйік, сыр, құса т.б. **Жан есірік.** Есуас, ессіз. **Жан жары.** п о э т. Жан жолдасы, сүйен жары, қосағы. **Жан жолдас.** көтеріңкі. а) Жұбай, жар, зайыбы. ә) Ең жақын, сыйлас адам. **Жан жұмбағы.** ф и л о с. Жаның пайда болуы мен тәнде, тәннен тыс күйі туралы беймәлім, жауабы табылмаған діни, философиялық мәселе. **Жан жүгірді.** Қуат кірді, күш енді. **Жан жүйке.** Нерв жүйесі, жүйке, тамыр. **Жан жүрек.** п о э т. Шын көңіл, таза сезім. **Жан жыртылды.** э к с п р. о к к а з. Қиналды, құмартудан не істерін білмеді. **Жан жіп.** э т н. Біреудің малын айдап өкету, ұрлау үшін бауқеспенің үнемі өзімен бір алып жүретін арқан-жібі. **Жан игі.** Бәрінен жан қымбат, басқаның өмірі ардақты, қасиетті, бағалы. **Жан керек.** с ө й л. Олда адам, пенде, ол да тіршілік еткісі келеді, өлгісі келмейді деген мағынада. **Жан [жаны] кетті.** а) Бойға қан жүрмеді, жүрек соқпады. ә) Ауырғаны сезілмеді, ауырмады. **Жан кешті.** Жаны шықты, өлді. **Жан кіргендей.** Тірілгендей, бойына қан жүгіріп, жан біткендей. **Жан кірді.** а) Жан бітті, тірілді, есін жиды. ә) Құлпырды, жайнады. б) Риза болды, рақаттанды, сүйсінді, айызы қанды. **Жан қадірін біледі.** Өзін-өзі күтеді, қастерлейді. **Жан қайғы.** Жеке басының амандығы қымбат деген мағынада. **Жан қинады.** а) Жанына батырды, азаптады, іштей күйзелтті. ә) Бейнет көрсетті, машақатқа, әлекке салды. **Жан [көңілі] қосысты.** Сөзі жарасты, екі жас бір-бірін ұнатты, бастары қосылды, үйлелді. **Жан қуды.** ж е р г. Жанталасты, аласұрды. **Жан күйтады.** Жан бақты, бас пайдасын оялды, жанын күтті. **Жан құмары.** Ынтықтық, көңіл қалауы. **Жан қысылды.** а) Жабырқады, көңілі пәс болды. ә) Қатты қиналды, тырқыр таныған кезе тап болды. **Жан ләззаты.** Марқайып, рухани қанағаттанушылық, зейнетіне сүйсінушілік. **Жаннан безген.** Қатыгез, қанытөзер. **Жаннан безді.** а) Өмірден түңілді,

соңғы үмітінен айырылып, өлімге дайындалды. ә) Жанкешті болды, басын ажалға тікті. **Жаннан кешті.** а) Іштей азаптанып, қатты күйзеліс, өкініш құсадан дүние салды. ә) Ажалға басын тікті, аянабай өмірін беруге барды. **Жаннан күдер үзді.** Ажалға басын тікті. **Жаннан күсті.** Барын берді, ақыры ажалдан да қорықпады. **Жаннан түнілді.** Үмітін үзді, күдері қалмады. **Жанның мияты.** Адамға медеу, сүйеніш-таяныш. **Жан сақтады.** а) Өмір сүрді, тіршілік етті. ә) Ілдалдалады, өлместің күнін кешті, күнін көрді, күнелтті. б) Қорғаныш етті, пана қылды. **Жан сақтау.** а) Күнелту, күнін көру. ә) Тіршілік ету, қарекет жасап, өмір сүру. **Жан салғанда.** Тіріліп алғандай, есін жиғызып, енесін көтерткендей. **Жан салды.** Тіріліп алды, жан бітірді. **Жан салмайды.** Ешкімге алдын бермейді, кезек бермейді. **Жан сауға.** Бас амандық. **Жан сауғалады.** а) Өйтіп-бүйтіп бас амандығын, жан сақтауды ойлады. ә) Жеке бастың мүддесін ойлады, өз басына ғана амандық оялады, тығылды. **Жан саялады.** Бас амандығын қорғады, жан сақтады. **Жан саясы.** Жан тыныштығы, рақаты. **Жан сәуле.** э к с п р. Әдетте сүйкіт қызына қарата айтылатын еркелету мәніндегі атауыш сөз. **Жан сезім.** Көңілдің ішкі толқынысы, ынтықтық. **Жан серік.** а) Алғаны, қосағы, жұбайы. ә) Сүйеніш, тірек болатын жолдас, айнымас, ажырамас дос. **Жан созды.** а) Шыдады, төзді. ә) ж е р г. Бір нәрсеге жетуге жапталасты, тырысты. **Жан сұлулығы.** Ішкі сезім дүниесінің тазалығы. **Жан сүйсінді.** Көңілі толды, риза болды. **Жан сыйы.** Табиғи берілген дарын. **Жан сырқаты.** Шипалық, емдік суысн. **Жан [сөзі] сыры.** Жүректен шыққан шындық, шын сөз. **Жан тасырды.** Өліп кетті, дүние салды. **Жан таптырмады.** Тыным таптырмады, жанын қоймады, дамыл бермеді. **Жан тартты.** Жаны ашыды, аяды, жақын тартты. **Жан тарту.** Жаны ашу, аялау, жақын тарту. **Жан төтті.** Жан қымбат, өмір керек деген мағынада. **Жан тебіренгі.** а) Жанға батты, толқында, егілті. ә) Елжіретті, мейірлендірді. **Жан тербетті.** Рақаттандырды, жанына жайлы болды. **Жан терге түсті.** Қатты қиналып, қара терге түсті. **Жан тоймады.** Құмарта қызығып, көзі тоймады. **Жан түршікті.** Зәресі ұшты, қорықты, шошыды. **Жан түршіктірді.** Зәресін ұшырды, шошытты. **Жан тылсымға тақайды [таяды].** Өлерменге жеткізді, әбден қыспаққа алды. **Жан тыныштығын бұзу.** Көңілін күтті қылу, құмандандыру, мазалау. **Жан тігіркенді.** Төбе шашы тік тұрды, сескенді, қорықты. **Жан ұрды.** ж е р г. Жанын салды, бар мүмкіншілігін пайдаланды. **Жан ұшырды.** Дебірсізденді, асын-састы, бар пәрменін салды. **Жан үзді.** а) Жантәсілім етті, өліп кетті. ә) Ынтықтық, үздікті. **Жан шақырды.** а) Тамақ ішіп, жылы жерді паналап, бойы жылынды. ә) Өзіне-өзі келді, есін жиды, тыныстады, тынықты. **Жан шошытарлық [шошырлық].** Жантүршігерлік, қорқынышты. **Жан шығарар.** ж е р г. Мал бауыздайтын пышақ. **Жан шығарда.** Қиындықта, жан қысылғанда. **Жан шығатпас [шығатпаған].** Қайсар, бетіне жан қаратпайтын қаһарлы. **Жаны [көңілі] аласұрды.** Жаны жай таппады, байыз таппады. **Жаны алқымға тірелді [тығылды, таялды].** а) Ажал тақалды, әлі бітті, әлі құрды. ә) Қиналды, қысылды, азапталды, қыспаққа түсті. **Жаны аман қалды.** Тірі қалды, өлім аузынан қалды. **Жаны асықты.** Құмарта тіленді, өте құштар болды. **Жаны ауырды.** а) Қатты налып, қиналды, дертті болды. ә) Қамын жеді, жаны ашыды. **Жаны ашыды.** Аяды, есіркеді, мүсіркеді. **Жаны байыз таппады.** Тықырышып, шыдамсыз. **Жаны бар.** а) Тірі, аман-есен. ә) Намысқор, ұятты. **Жаның барында.** э к с п р. б ұ й ы р у. Тез, жылдам. **Жаны басқа.** Ерекше, өзгеше. **Жаны берік.** Қуатты, мықты.

Жаны бір. Тату-тәтті, сыйлас, сырлас. **Жаны** дастарқандай жайылды. Аққоңілдікпен жан дүниесін ашып салды, кеңпейілмен, қонақжайлықпен көңілін аулады. **Жаны еріді.** Елжіреп сүйсінді, жақсы көрді, ұнатты. **Жаны жадырады.** Жайдарыланды, көңілденді. **Жаны жайланды.** Рақаттанды, жайбарақаттанды. **Жаны жай тапты.** а) Тыным тапты, тынышталды. ә) Көңілі орнықты, көңілі тынды. б) Рақаттанды, еркін тыныстады. **Жаны жалғыз.** Тірліктен, ортадан бөлек, өмірге өзгеі (адам). **Жаны жара.** Қайғылы, қапалы, күйікті. **Жаны жарға таянды.** Өлер шағы жақындады. **Жаны жаһанамға жетті [зырлады, шықты].** Жаны үзілді, о дүниелік болды. **Жаны жоқ.** а) Кеудесінен жаны шыққан, жансыз. ә) Бұқласы ерекше, аянары жоқ. **Жаны жүдеді.** Уайымдады, қайғырды. **Жаны зәр түбіне кетті.** Қатты қорықты, зәресі ұшты. **Жаны иненің ұшында.** Тағат таппай, әбігерге түскен, үрейленген күйде. **Жаны кейіді.** Бір нәрсеге ренжіді, күйінді, қамықты, жабырқады. **Жаны кетті.** Өлсінді, жансызданды. **Жаны көзіне көрінді.** а) Қатты қиналды, қысылды. ә) Аурудан азап шекті, жаны шығарды болды. **Жаны күйді.** а) Бізланды, күйінді. ә) Нәліды зарға толды, сорлады. б) Қыспаққа түсті, қыспақ көрді. **Жаны қалады.** Жанына жақты, ұнатты. **Жаны қалды.** Тірі қалды, өлмеді. **Жаны [жаны-құты]** қалмады. а) Зәресі ұшты, қорықты, үрейден есі шықты. ә) Асты-үстіне түсті, бөйек болды. **Жаны қара.** Қара ниетті, арам. **Жаны қара бақайына кетті.** Зәресі ұшты, шошын үрейленді. **Жаны қас.** Жек көретін, ұнатпайтын, жақтырмайтын. **Жаны қасам болды.** Бар жаңын салды, аянбады. **Жаны қиналды.** а) Азапқа түсті, қатты аурудан т.б. зардап көрді. ә) Бейнетпенді, машақатқа түсті, өмірдің азабын тартты. **Жаны [жан]** құмар [құштар]. а) Ынтық, ынтызар. ә) Сүйікті, қайірі, қымбатты. **Жаны құрбан.** Жанын аямайды, неге болса да дайын. **Жаны құрыды.** ж е р г. Зәресі ұшты, қорықты. **Жаны қыдырды.** ж е р г. Жаны шықты, не істерін білмеді. **Жанымен берілді.** Шын ықпалымен, бар ынтасымен істеді. **Жаным садаға [пидя].** Бір іске, біреуге жанымды берем, өмірімді қиямын, құрбаны боламын деген мағынадағы сөзқолданыс. **Жаны мұрнының ұшына келді [тақалды].** а) Өзін қояра жер таппады, қатты састы, қысылды. ә) Қатты қорықты, зәре-құты қашты, үрейі ұшты. **Жаны мұрнының ұшында.** а) Жанталауда, қорыққан, қысылған күйде, үрей үстінде. ә) Зәресі қалмады, шошыды. **Жанына байлады.** Өмірін бірге өткізді. **Жанына байланды.** Жанына барды, қасынан кетпеді. **Жанына балады.** а) Ардақаты, құрмет тұтты. ә) Жақын тұтты, өзіне жақын санады. **Жанына батты.** Көңіліне қаяу түсті, қатты қиналды. **Жанына батырды.** Көңіліне қарамай тигізе айтты, қатты сөкті. **Жанына жақты.** Тәуір көрді, ұнатты. **Жанына жара салды.** Қайғы-қасірет тартқызыды, уайымға түсірді. **Жанына зор келді.** Ауыртпалық түсті, күш келді. **Жанын алды.** а) Жоқ қылды, өлтірді. ә) Жеделдетіп, састырды, тықсырды, бол-болдың астынан алды. **Жанынан дәмесі болса.** Өмір сүргісі келсе, жан керек болса. **Жанынан қорықты.** а) Тірі қалмайды, өледі деп састы, шошыды. ә) жағымсыз. **Жанын сақтауды ғана ойлады, жеке басының амандығы үшін әуре болды.** **Жанынан түңілді.** Дүниеден безді, күдерін үзді. **Жанынан түңілісті.** Бәрін бірдей үрей биледі. **Жанынан шықпады.** Алыстан кетпеді, ұзамады. **Жанына тиеді.** Келемеж қылды, жынын келтірді, намыстандырды. **Жанын аямады.** Жанын пидя қылды, бар күшін салды. **Жанын берді.** а) Аянбай, жанын құрбан етті. ә) Ант ішті, қарғанын-сіленді. **Жанын дастарқандай жайды.** Аққоңілмен, сеніммен бар сырын ашты. **Жанын [жағасына келтірді]**

жағасынан алды. **Жан алқымға алды, әуреге салып қыстады.** **Жанын жадыратты.** Жайдарыландырды, көңілдендірді. **Жанын жақты.** ж е р г. Біза қылды, күйдірді. **Жанын жалғау.** Күн көру, пайда түсіру. **Жанын жалдады.** а) жағымсыз. **Жанын бергенсіп алдап-арбады,** қулыққа салды. ә) жағымды. Аянбай құлшына, жан-тәнін салып істеді. **Жанын жалдау.** Жанын бергенсіп алдап-арбау, құлыққа бару. **Жанын жанышты.** Үлкен ауыртпалық көрсетті, қатты күзелтті. **Жанын [жебірдей] жегідей жеді.** Жанға батты, қайғыртты, мазасын алды, уайымдатты. **Жанын жеді.** а) Өзін-өзі азапқа салды. ә) Жанына батты, азап тартқызыды, қиналтты. б) Қайғыдан, құсабадан т.б. ішкі күзелістен мазасы кетті, уайымға түсті. **Жанын жұбатты.** Алданыш етті, уатты. **Жанын кернеді.** Ішіне сыймай кетті. **Жанын көзіне көрсетті.** Әбден қинады, азапқа түсірді. **Жанын күйдірді.** Шымбайына, намысына тиіп, ызаландырды. **Жанын күтті.** а) Баптен жүрді, күтінді. ә) Өзін аяды, бар күшін салмады, жанын бақты. **Жанын қарманды.** Әрекеттенді, талаптанды. **Жанын қатерге тікті.** Ажал аузына жүрді, басын өлімге байлады. **Жанын қиды.** а) Құрбан болды, жанын пидя қылды. ә) Жанын салды, шын көңілмен істеді, аянбады. **Жанын қоймады.** Қыр соңынан қалмады, қояр да қоймады. **Жанын қорғады.** Жан бақты, басын сақтады. **Жанын қорғау.** Басын аман сақтау, өлмеуді ойлау. **Жанын қоярға жер таппады.** а) Арпалысты, тынышсызданды, безек қақты. ә) Мазасызданды, уайымдады, дегбірсізденді. **Жанын қоярға жер таптырмады.** Дегбірін қашырды, өбден мазасын алды. **Жанын құрбан қылды [етті].** Өлімге басын байлады, жан қиды, **Жанын қыстады.** Азапқа салды, қинады. **Жанын ортаға салды.** Қиындыққа төзуге, бас байлауға, тәуекел қылды. **Жанын отқа салды.** Жанына тіра қылды, өлімнен қорықпады. **Жанын [басын] өлімге байлады.** Басын қауіпке тікті. **Жанын пидя қылды.** а) Жанын аямады, ажалға бас тікті, өзін құрбан етті. ә) Бар ынтасын салды, аянбады. **Жанын [бар жанын] салды.** а) жағымды. Бар ынтасымен, ықпалымен істеді, аянбады. ә) жағымсыз. Құмарланып, құнықты, бәрін ұмытып елікті. **Жанын сатты.** Ар-құжанын, абыр-иымын салды, пұлдады. **Жанын сықты.** Қыспаққа алды, қысты. **Жанын тәрік етті.** Жанын қиды. **Жанын тындырды.** Қолғабыс қылып дем алдырды, көмектесті. **Жанын тікті.** Тәуекел қылды, қиындыққа бел байлады. **Жанын ұрды.** Жанына батты, қайғырды. **Жанын шүберекке түйді.** а) Өлімге бас байлады, тәуекелге бел буды. ә) Зәресі ұшты шошынғанын, үрейленгенін білдірмеді, сездірмеуге тырысып бақты. **Жанын шығарды.** а) Жанышты, қатты ауыртты. ә) Екі аяғын бір етікке тықты, қысты. **Жаныңа жамандық бермесін!** тілек. Қаза-жазадан сақтасын, кесір-кесепаттың бетін аулақ қылсын (риза болғанда, көңілі толғанда айтылатын тілек). **Жаныңа не керек?** а) Не мұқтаждың бар, нең жетіспейді? ә) Жоқ емес зат жоқ, барлығы бар. **Жаның барда.** Тез, дереу, шапшаң. **Жаны өргенді.** Жанына батты, қатты қайғырды, күйінді. **Жаны сая [рақат] тапты.** Жаны жай тапты, көңілі тынды, риза болды. **Жаны сәуір.** поэт. Мейірімді, жан-жағына жылуын төккен. **Жаны сүйді.** Жақсы көрді, ұнатты. **Жаны сірі [темір].** Шыдамды, мықты, төзімді. **Жаны тәтті.** а) жағымсыз. Жеке басын, өз жанын ойлап қалған, жанынан ары садаға (адам). ә) мысқылы. Кім өмір сүргісі келмейді, өмір қымбат, күн көру керек деген мағынадағы сөзқолданыс. **Жаны тойды.** Қанаат қылды, тояттанды. **Жаны төзбеді.** Жақтырмады, ұнатпады. **Жаны тынды.** Демі бітті, тынышталды. **Жаны тыншықты.** Жаны тыным тапты, жайланды.

Жаны тыныштық көрмеді. Жаны жайланбады, мазасызданды, көңілі орын таппады. **Жаны ұстараның жүзінде [ұшында]** тұр. Жаны ажал аузында болды. **Жаны үзілді.** Дүние салды, жантәсілім етті. **Жаны үйір.** Тым әуес, өте құмар. **Жаны үлкен.** Үлкен жүректі, ақыл-парасаты мол. **Жаны шошыды.** а) Қорықты, именді, мойындады. ә) Зәресі ұшты, тітіркенді, түңілді. **Жаны шығып кете жаздады.** Қатты састы, қорықты, зәресі ұшты. **Жаны шығып кетті.** Шыдай алмады, төзбеді. **Жаны шыдамады.** Көңбеді, төзбеді. **Жаны шықсын.** әкспр. а) жақтырмау. Өлмесе өме қапсын, өзіне де сол керек деген мағынадағы сөзқолданыс. ә) Айтқаны өтірік емес деп ант-су ішкенде айтылатын сөзқолданыс. **Жаны шықты.** а) Демі таусылды, өлді. ә) Шамына тиді, күйгелектеніп ашыланды. б) Бар күшін салды. **Жаны ізгі.** Жақсылық ойлағыш, қайырылғыш.

ЖАН [ир. جان] зат. 1. кіт. Еңбекүдерісінде құрал-сайман өндіретін күш иесі ретіндегі адам. 2. Адам, кісі. 3. Бірде-бір адам, ешкім.

Жан баласы. Ешкім, ешбіреу. **Жан басына.** Әр адамға, адам басына. **Жан басына өнім өндіру.** экон. Елдің өндіргіш күштерінің даму дәрежесін сипаттайтын экономикалық көрсеткіштің бірі. **Жан беттеспеді.** Айбарымен, ызғарымен кісіні бетіне қаратпады, бетінен алды. **Жан біткен.** а) Еш адам, ешкім. ә) Адам атаулы, барлық адам, түгел, тегіз, бірі қалмай. **Жанды жан демеді.** Көзіне ілмей баса көлмеді, ешкімді менсінбеді. **Жан иесі.** Тіршілік ететін жан-жауар, тірі жан, пенде. **Жан [ден қарамады] құрлы көрмеді.** Көзіне ілмеді, адам деп есептемеді, ескермеді. **Жаннан асқан.** Басқа адамдардан ерекше, өзгеше. **Жан салығы.** т а р. Ресейде 1 Петр түтін салығы орнына енгізілген негізгі салық.

ЖАН = е т. 1. От алып жалындау, қызулана тұтану. 2. физ. Энергия бөлініп, қоршаған ортамен жылуды және масса алмасу процесінің жүруі. 3. Жарық беру, сәулелі шашу, жарықтандыру. 4. ауыс. Жайнау, құлтыру, жарқырау. 5. ауыс. Өсіп-жетілу, адам болу. 6. ауыс. Қайғыру, күйзелу, күйіну. 7. ауыс. поэт. Ұшқынына, қуатына шыдамау, бір нәрсенің күшті әсеріне түсіп кету.

Жанар қазбалар. кен. Жанғыш заттар ретінде пайдаланылатын жер қойнауынан алынған мұнай, көмір, табиғи газ сияқты заттар. **Жанатын тақтатастар.** геол. Су қоймаларының түбінде мақтаза ұқсас серне түрінде шөлін, минерал заттармен араласатын каустобиолиттер тобындағы пайдалы қазбалар. **Жанбай жатып сөнді [шоқ болды].** а) Жастайынан өмірдің жақсы-жаманын айыра білмеді, талабы орындалмай, тауы шағылды. ә) Қырышын кетті, жастай қайтыс болды. **Жанған оттай.** Алыстан көзге түсіп, сәулелі шашып, бағдар көрсетіп тұратын айқын белгідей. **Жанған шоқтай жайнады.** Жайдарыланып, құлтырды, жылы пейілінен айнымады. **Жанып кетті [түсті].** Қанаттана түсті, шабыт алды, құлшына түсті. **Жанып тұр.** Күн қайнап, күйіп ыстық болып тұр. **Жұлдыз жанды.** Бақ қонды, жақсылыққа жетті. **Жүзі жанбады.** Бедірейіп тұрып алды, қымысыбады, ұялмады. **Жүрегі жанды.** Қызуланды, күйіп-жанды, көңілі сезілме толды.

ЖАНА зат. 1. Сегіз жасар бүркіт. 2. ауыс. Ең әулиеі, ардақтысы.

ЖАНА = е т. 1. Жанын келу, маңайлай түсу. 2. ауыс. Жақын араласу, өзіне тарту.

Жанап кетті [өтті]. а) Жақындады, денесінің бір тұсына тигізіп өтті, жуысты. ә) Жанына жақын, көңілге қонымды ісімен өзіне баурады, тартты.

ЖАНАБ сын. көне. Шәкірт, ізін жалғас-тырушы деген мағынада.

ЖАНАБ ар. зат. ескікіт. Құзыры (на), аты (на).

ЖАНАЗА [ар. جنازه] зат. 1. діни. Мұсылмандардың қайтыс болған адамға оқитын намазы. 2. этн. діни. Қайтыс болған мұсылманға оқылатын намазбен байланысты өлген адамды соңғы сапарға аттандыру рәсімі, жерлеу.

Жаназаға мал шығарды. этн. Қайтыс болған мұсылман адамға оқылатын намазбен байланысты жерлеу құртын атқаруға қажетті шығын, мал-мүлік бөлі. **Жаназаға шақырды.** этн. діни. Байырғы қазақ салты бойынша мұсылман адамды жерлеу алдында оған арнап оқылатын намаз рәсіміне қатысуға марқұмның алыс-жақын ағайының, сыйлас-аралас, дос-жараны арнайы шақырды. **Жаназадан несібе тиді.** діни. Қайтыс болған мұсылман адамға оқыған намазы үшін кәде-пұл алды. **Жаназа күйі.** Еуропа немесе Батыс елдерінің бойынша марқұмды соңғы сапарға шығарып салғанда орындалатын қаралы марш, музыкалық шығарма. **Жаназа намазы.** діни. Мұсылман діні бойынша қайтыс болған адамға арнап оқитын намаздың атауы. **Жаназа оқыды.** діни. Қайтыс болған мұсылман адамға арнап марқұмды жерлеу алдында намаз оқыды. **Жаназа шығарды.** діни. Мұсылман діні бойынша өліктің денесін жұп, кебіне орағаннан кейін марқұмға арнап намаз, Құран сүрелерін оқыды. **Жаназа шығару.** діни. Мұсылман діні бойынша марқұмға арнап жерлеу алдында намаз оқу.

ЖАНАЗАЛА = ет. 1. діни. Жаназасын шығару. 2. этн. Қайтыс болған адамды арулау, соңғы сапарға шығарып салу.

ЖАНАЗАЛАУ Жаназа етістігінің қимыл атауы; жаназасын шығару.

ЖАНАЗАЛЫ сын. Жаназа шығарылған, жаназа оқылған.

ЖАНАЗАСЫЗ сын. Жаназасы оқылмаған, жаназа намазынсыз.

ЖАНАЗАШЫ зат. 1. діни. Жаназа намазын оқушы адам. 2. этн. Жаназа намазын оқу рәсіміне шақырылған жұрт, өлікті жерлеуге марқұмға көңіл айтып келгендер.

ЖАНАЙҚАЙ зат. Ішкі ой-толғанысының көп уақыт бойғы ізденіс-күйзелісінің көрінісі, ағынан жарылғандағы шын сөзі.

ЖАНАЙЛА = ет. сөйл. Жуықтау, жақындау.

ЖАНАЙЛАУ Жанайла етістігінің қимыл атауы; жақындай жүру.

ЖАНАЙЛАС = ет. Маңайласу, жақындап келісу.

ЖАНАЙЛАСУ Жанайлас етістігінің қимыл атауы.

ЖАНАЛАР зат. Жаналғыш, өлтіруші. // Қаншер, жауыз адам.

ЖАНАЛҒЫШ зат. Жан алушы, өзирейіл, өлтіруші.

ЖАНАЛҚЫМ: жаналқымға алды. а) Мұршасын келтірмеді, бұрылтқыздады, тықсырды. ә) Қыспаққа алды, қысым көрсетті, зорлады.

Жаналқымға келді. Қысылтаяң, қауіп-қатерге ұшырады. **Жаналқымға тақалды [таянды, таялды].** а) Өлім халіне жетті, өлермен болды. ә) Өлдердей қиналды, қатты қиналып кетті. **Жаналқымға тығылғандай.** Ажалы тақалғандай, өлімі жеткендей. **Жаналқымға тығылды.** а) Ажал тақалды, әлі құрылды. ә) Қысылды, қиналды, қыспаққа түсті. **Жаналқымға тірелді.** Қыспаққа түсті, қысылтаяңға кездесті.

ЖАНАЛҚЫМДА үст. Қысылтаяңда, асығыста.

ЖАНАЛУШЫ зат. діни. Өзірейіл, жаналғыш деген мағынада.

ЖАНАМА¹ зат. геом. Қысық сызық қиюшысының шектік жағдайы.

Жанама вотум. саяси. Сайлаудың нәтижелерін пропорционалды жүйеде дауыс беруге сәйкес анықтайтын тәртіп. **Жанама жазықтық,** геом. S бетінің M нүктесі арқылы өткенде, сол S бетінің айнымалы M нүктесіне дейінгі арақашықтығы M M арақашықтығымен (M – M) салыстырғанда шексіз аз шама болатын жазықтық. **Жанама жүргізу.** мат. Математикада есепті шешудің геометриялық әдістерінің көнеден белгілі түрі.

ЖАНАМА² зат. сөйл. Қоспа, өтірік. **ЖАНАМА**³ сын. Қосымша, қосалқы, үстеме.

Жанама арық, жерг. Егін ішіне су жіберетін кішкене арық. **Жанама ат.** этн. жерг. Қыздың туыстарына негізгі қалыңмалдан бөлек берілетін мал. **Жанама дәлдемде.** заң. Қылмыстық құқықта – белгілі бір тұжырымды басқа бір тұжырымды жоққа шығару арқылы дәлелден, оның дұрыстығын дедукциялық әдіспен логикалық негіздеу тәсілі. **Жанама жақсы.** этн. Қазақ дәстүрінде қалыңмал құрамында берілетін жақсы ат не түіе. **Жанама импорт.** экон. Қайсыбір жинақталушы заттар немесе елге әкелінген мәшинелер мен жабдықтарда пайдаланылған жартылай дайын заттар импорты. **Жанама кернеу.** тех. Тұтқыр ортада ішкі үйкеліс күші әсерінен туатын керсеткіш. **Жанама күштер.** физ. Тұтқыр сұйықтықтың қозғалуына байланысты оның айналма бөлшектерінің және олардың бір-біріне беттескен өзгеруінен пайда болатын үйкеліс күші. **Жанама меню.** инф. <ағыл. context – sensitive menu> Белгілі бір объектіге қатысты орындалатын командалар тізімі бір меню. **Жанама өнім.** экон. Кәсіпорын қызметі мақсаты болып табымайтын өнімнің барлық түрлері. **Жанама тайлақ.** этн. жерг. Жанама жақсы. **Жанама шығын.** экон. Өнімнің барлық номенклатурасын өндіруге байланысты жұмсалған және әдетте, пайыздық арасалмақта бөлу арқылы өзіндік құнға енгізілетін шығыстар.

ЖАНАМАЙЛА = ет. Айналсоқтау, төңіректеу.

ЖАНАМАЙЛАУ Жанамайла етістігінің қимыл атауы.

ЖАНАМАЛА = ет. 1. Жанама жүру, қатарласу. 2. Жақаурату, жағалап төңіректеу, шамалау, тұспалдау. 3. Қосақталу, қосарлану, үстелу. **ЖАНАМАЛАУ** Жанама етістігінің қимыл атауы.

ЖАНАМАЛАС = ет. Жақындай келісу, қатарласа түсу.

ЖАНАМАЛАСУ Жанама етістігінің қимыл атауы.

ЖАНАМАЛАТ = ет. Жанастыра ұстау, жапсарлата қою.

ЖАНАМАЛАТУ Жанама етістігінің қимыл атауы.

ЖАНАМАЛАТ = ет. Жақындай келісу, қатарласа түсу.

ЖАНАМАЛАСУ Жанама етістігінің қимыл атауы.

ЖАНАМАЛАТ = ет. Жанастыра ұстау, жапсарлата қою.

ЖАНАМАЛАТУ Жанама етістігінің қимыл атауы.

ЖАНАМАТАМЫР зат. бот. Кіндік тамырдан өсетін тамырлар.

ЖАНАПА зат. 1. Төңірек, аймақ, маңай. 2. Айнала, орта. 3. Әсер, ықпал, ықтияр. 4. жерг. Жақын, жасағайын, туыс.

ЖАНАПАЙЛА = ет. 1. сөйл. **Жанамайла.**

2. Қосақталу, қосарлану.

ЖАНАПАЙЛАУ Жанапайла етістігінің қимыл атауы.

ЖАНАР зат. 1. Көздің нуры, қарашық. 2. поэт. Көз.

Жанардың [көздің] жауын алды. Алыстан көзге түсіп, тартып, қызықтыру. **Жанары кетті [қайтты, сөнді, тайды].** Көздің нуры тайды, қарттайтын көруі нашарлады. **Жанарымен айналады.** поэт. Көзімен, көзқарасымен ынтықтығын, ыстық сезімін білдірді. **Жанарына мұң толды.** поэт. Мұңайғаны, іштегі қайғысы көздерінен, көзқарасынан білінді. **Жанарынан [жанарында мейірім тұнды] мейірімі өшпеді.** поэт. Жан

жүрегіндегі мейірімі көзінде жүзінде көрініп тұрды. **Жанарын тікті.** Көз салды, қадалды.

ЖАНАРГҮЛ зат. өс. <лат. adonis> Гүлдері сары түсті сарғалдақтар тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптердің бір туысы.

ЖАНАРҒЫ зат. Газ тектес не сұйық отынның ауамен немесе оттеппен қоспасын түзіп, оны жағуға арналған қондырғы.

ЖАНАРДАЙ сын. поэт. Жанар тәрізді, көздің нурындай, өткір көздей.

ЖАНАР-ЖАҒАРМАЙ зат. тех. кен. Жанатын минералды сұйық зат.

Жанар-жағармай бекеттері. тех. Жанатын минералды сұйық заттар құюға арналып жабдықталған бекеттер.

ЖАНАРЛА = ет. сөйл. Жағалау, жиектеу. **ЖАНАРЛАУ** Жанарла етістігінің қимыл атауы.

ЖАНАРЛАН = ет. Көз нурының жайнауы, өткірленуі.

ЖАНАРЛАНУ Жанарлан етістігінің қимыл атауы.

ЖАНАРЛЫ сын. 1. Жанары, қарасы мол, өткір, нуры (көз). 2. ауыс. поэт. Жылды мол, сәулелі, нуры (күн).

ЖАНАРМАЙ зат. хим. <франц. benzine> Әртүрлі көмірсутек қоспаларынан тұратын сұйық отын.

Жанармай бағаны. тех. Автокөлік, трактор, мотоцикл т.б. мәшинелерге жанармай құюға арналған сорғы, қондырғы. **Жанармай қоры.** тех. а) Отынга (жанармайға) қажеттілікті және онымен қамтамасыз етуді есептеудің есептік-жабдықтау бірлігі. ә) Автомобиль, ұшақ, танк, басқа да әскери техникалар мен кеме цистерналары отынмен (жанармаймен) толтыру үдерісі. **Жанармай құюшы ұшақ.** әск. Әуедегі әскери ұшақтарды отынмен жабдықтауға арналған ұшақ. **Жанармай стансасы.** тех. Көліктерге сұйық отын құюға арналып жабдықталған бекеттер.

ЖАНАРСЫЗ сын. Жанары жоқ, отсыз, нұрсыз.

ЖАНАРСЫЗДАУ сын. Жанары жоқтау, отсыздау.

ЖАНАРТАС зат. хим. Қараңғыда сәулеленіп тұратын химиялық элемент, фосфор.

ЖАНАРТАУ зат. 1. геогр. <лат. vulcanus> Жер қабатының тереңдегі жарылымдары мен жарықтарынан жер бетіне шығатын балқыған тау жыныстары мен ыстық газдардың геологиялық құрамы. 2. поэт. Жалынды жан, өр түлде. 3. ауыс. поэт. Тынымсыз, дамыл тапқызбайтын іштегі күш, мазасыз ізденіске итеретін шабыт.

Жанартау агломераты. геол. Құрамында айтарлықтай бөгде қоспасы жоқ, өлшемі бойынша іріктелмеген қоспа және сумен өңделмеген ірі пирокласт материалдың ретсіз жиынтығы. **Жанартау аппараты.** геол. Жер қойнауларында қалыптасқан түпкі немесе қосалқы магма ошағы мен жер бетін жалғастыратын, жанартау әрекеті кезінде магма агымының тік бағытталық қотерілуін қамтамасыз ететін жарықтар жүйесі. **Жанартау арнасы.** геол. Жанартау ошағын жер бетімен жалғастыратын тік немесе еңіс арна. **Жанартау атқылауы.** геогр. Өте қатты ыстық кесектердің, сұйық лавалардың жер бетінен көрініс беру үдерісі. **Жанартау атпалары.** геогр. Жанартау атқылауы кезінде сұйық не илемді күйде алып шығып, домалақ, ұршық пішіндес қаттайып суыған жанартау бөлшектері. **Жанартау әрекетінің фазалары.** геол. Аз-кем толстағаннан кейін қайтадан басталып отыратын жанартау әрекеттерінің өзіндік сипаты тұрғысынан бір-бірінен анық ерекшеленген басты-басты сатылары. **Жанартау газдары.** геол. Жанартаулар әрекеті кезінде

болініп шығатын газдардың жалтылама атауы. **Жанартау конусы.** геол. *Жанартау көмейі төңірегінде сол жанартау өнімдері есебінен қалыптасатын қиық конус пішіндес құрылым.* **Жанартау күмбезі.** геол. *Жақтаулары біршама тік құлама биіктігі бірнеше метрден 700-800 м-ге шейін жететін, жанартау көмейінен сығыла көтерілген өте тұтқыр лавалар есебінен қалыптасқан мұнара пішіндес экструзиялық дене.* **Жанартау қайнары.** геол. *Жанартау әрекеті болған орын екендігі әртүрлі геологиялық түзілімдер және құрылымдық пішіндер болмысымен қатқисыз дәлделденетін жер бетінің нақтылы нүктесі.* **Жанартау қождары.** геогр. *Жартаудың қонарлысы кезінде аспанға атылып, әуе қабатында қатайып үлгеретін кезекті лава қалдықтары.* **Жанартау ошағы.** геол. *Жанартауы магмамен ұдайы қоректендіріп отыратын жер беті мен жанартау өңеші, не лқысу құбыры арқылы байланысатын қойнаулар өңіріндегі магма шоғыры.* **Жанартау туфы.** геол. *Жанартау әрекетінің қатты заттардан тұратын өнімдерінен олардың бір-бірімен дәкекерлене жұмдасуы нәтижесінде қалыптасатын барша тау жыныстардың жалтылама атауы.* **Жанартау шынысы.** геогр. *Жанартау лавасының жер бетінде тез суып, кристалданбай қатаюынан пайда болатын тау жынысы.*

ЖАНАРТАУЛЫ: жанартаулы аралдық доға. геогр. *Бір-біріне тізбектеле жалғасқан, сырт көрінісі іілген доғаға ұқсас жер қыртысының ірі геологиялық құрылымы.*

ЖАНАРТАУЛЫҚ сын. *Жанартауға қатысты, соған тән.*

Жанартаулық көл. су шар. *Сонген жанартаудың өңешінде, қатқан лаваның ойыстарында орналасқан көл.* **Жанартаулық тау жыныстары.** геогр. *Жанартау атқылауынан пайда болған тау жыныстары, вулканииттер.* **Жанартаулық ұйық.** геогр. *Терең сулық теңіз шөгіндісі.*

ЖАНАРТАУТАНУ зат. геогр. *Жанартаудың пішінін, тегін, жер бетінде орналасу ерекшеліктерін зерттейтін геологиялық ғылым саласы.*

ЖАНАРТАУТЕКТІ: жанартаутекті шөгінді жыныстар. геогр. *Жанартаулық және шөгінді материалдардан тұратын тау жыныстары.*

Жанартаутекті шөгінді кендер. геогр. *Геосинклиналдық және платформалық аймақтардағы теңіздердің түбінде жанартаутекті шөгінді жыныстардың шөгуінен түзілген кендер.* **ЖАНАС**=ет. 1. *Жақын келу, маңайлай тұсу, қатарласу.* 2. ауыс. *Жақын жүру, жанамалау, төңіректеу.* 3. *Іш тарту, қамқор болу, аялау.*

Жанаса сезу мүшесі. *Қоршаған орта әсерлерін қабылдайтын тері сезімі.* **Жанасып қойды.** жерг. *Төлдерін тартып сауатын малдардың мезгілсіз енесін еміп қоюы.*

ЖАНАСАЛА=ет. 1. *Жанамалау, қатарласу.* 2. *Қабаттасу.*

ЖАНАСАЛАУ *Жанасала етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНАСАРЛЫҚ сын. *Жуысарлық, үйренерлік, ден қоярлық.*

ЖАНАСҚЫ зат. түйе шар. *Байлаулы ботасының алдына барып, сауғызбай емізін қоятын түйе.*

ЖАНАСҚЫШ сын. *Жұғымды, үйірсек.* **ЖАНАСПАЛЫ:** жанаспалы клетка. б.и.о.л. *Көрінілес жатқан бүйрек пішінді екі жасушадан пайда болған жасуша.*

ЖАНАСТА=ет. *Жанамаласып шабу, жуықтасып жүру.*

ЖАНАСТАУ *Жанаста етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНАСТЫР=ет. 1. *Төлді енесіне мезгілсіз еміздіріп алу.* 2. *Жақындау, қатар қою.* 3. *Жуыту, қатарластыру.* 4. ауыс. *Сөзді жанамалап, тигізгі айту.*

Жақсылыққа жанастырды. *Барлық нәрсені тек жақсылыққа, сәттілікке ырымдады, балады, тек жақсы күн туралы ғана ойлады.*

ЖАНАСТЫРУ *Жанастыр етістігінің қимыл атауы; жанамалау, салыстыру, қисындыру.* **ЖАНАСТЫРЫЛ**=ет. *Қатарластырыла салыну, жақындастырылу.*

ЖАНАСТЫРЫЛУ *Жанастырыл етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНАСУ *Жанас етістігінің қимыл атауы; жақындасу, жуықтасу.*

Жанасу керіші. геол. *Сынықтардың бір-біріне ең жақындасқан не жанасқан жерінде ғана болатын аралары қуыс керіш.*

ЖАНАСЫМ: жанасымы жоқ. *Үйлесімі жоқ, қисынсыз.*

ЖАНАСЫМДЫ сын. *Лайықты, ыңғайлы.* **ЖАНАСЫМДЫЛЫҚ** зат. *Қонымдылық, шындыққа жақынддық, сәйкестік.*

ЖАНАСЫМДЫРАҚ сын. *Лайығырақ, ыңғайлырақ.*

ЖАНАСЫМПАЗ сын. *Жақын жүргіші, үйір.* **ЖАНАСЫМСЫЗ** сын. 1. *Лайықсыз, жарамсыз, қажетсіз.* 2. *Жанасымы жоқ, жұғымсыз.* 3. *Қисынсыз, шындыққа келмейтін.*

ЖАНАСЫҢҚЫРА=ет. *Жақындаңқырау, тақаңқырау, жуықтаңқырау.* **ЖАНАСЫҢҚЫРАУ** *Жанасыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНАТ¹ зат. зоол. <лат. procyon> *Жанат төрізділер тұқымдасына жататын, жұмсақ жүніс, терісі өте қымбат бағалы аң; жыртқыш отряды.* **Жанат бөрік.** *Жанат терісінен тігілген баскіім.* **Жанат төрізді ит.** зоол. <лат. nuctereutes procyonoides> *Ит тұқымдасына жататын жыртқыш аң.* **Жанат тұқымдасы.** зоол. <лат. procyonidae> *Сүтқоректілер тобына жататын жыртқыш аңдар.*

ЖАНАТ² сын. *Жанат терісінен тігілген, қымбат, бағалы.*

ЖАНАТТА=ет. сөйл. *Жанат терісінен тігу, жанат терісін салу.* **ЖАНАТТАУ** *Жанатта етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНАТТАЙ сын. *Жанат төрізді жайнаған, құлтырған.*

ЖАНАТТАЙЫН сын. поэт. **Жанаттай.** **ЖАНАТТАН**=ет. *Жалт-жұлт ету, жалтылдау, құлтыру.*

ЖАНАТТАНУ *Жанаттан етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНАТТЫ сын. *Жайнаған, құлтырған.*

ЖАНАУ¹ зат. сөйл. **Жнек.**

ЖАНАУ² *Жана етістігінің қимыл атауы.* **ЖАНАУЫЗ** зат. *Өгіздің мойнын қамыт пен жармаға бекітіп тұратын ағаш.*

ЖАНАШЫР зат. 1. *Ет жақын, туған туыс.* 2. *Жан күйер, қолдаушы, жақтаушы.*

Жанашыр сөз [ниет, тілек]. *Қамқорлықпен айтылған ниет, адал көңіл.*

ЖАНАШЫРЛЫҚ зат. *Ниеттестік, тілектестік.*

ЖАНАШЫРСУ *Жанашырсы етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНАШЫРСЫ=ет. *Ниеттес, тілектес болғансу.*

ЖАНБАҒЫС зат. *Құнкөріс, өлместің қарекеті.*

ЖАНБАҚТЫ сын. *Жалқау, жатыңишер.*

ЖАНБОЗ зат. 1. сөйл. **Жампоз.** 2. ауыс. *Ардақты, қадірлі, аяуды адам.*

ЖАНҒАШ сын. **Жанкешті.**

ЖАНҒЫЗ=ет. *Тұтату, жандыру.*

ЖАНҒЫШ сын. *Тез тұтанғыш, от алғыш.* **Жанғыш газдар.** хим. *Жануға бейім газ төрізді заттар.* **Жанғыш қазбалардың күділдігі.** геол. *Жанғыш қазбалардың жаққаннан кейінгі*

қалатын күл мөлшері тұрғысынан анықталған жалтылама сипаты. **Жанғыш құрамдар.** хим. *Жанганда жоғары температура беретін химиялық қосылыстар мен қоспалар, кейбір жай заттар.* **Жанғыш масса.** геол. *Жанғыш қазбаларды талдау практикасында эксперименттік деректерді есептеу үшін органикалық массаның (органикалық заттың) эквивалентті ретінде қабылданған түсінік.* **Жанғыш тақтатас.** геол. *Органикалық және минералдық заттардан тұратын жұқа қабатты шөгінді тау жынысы.*

ЖАНҒЫШТЫҚ зат. *Материалдың (заттың, қоспаның, құрылымның) ауа қалыпты құрамда болатын ортада өз бетімен жануға қабілеттілігі.*

ЖАНДА=ет. көне. *Жанамалау, жиектеу.* **ЖАНДАЙ**¹ сын. *Жан төрізді, жанға ұқсас.*

ЖАНДАЙ² сын. *Кісідей, адам сияқты.*

ЖАНДАЙШАП зат. *Біреудің сөзін сөйлеп, сойылын соғушы.*

ЖАНДАЙШАПТА=ет. *Жанамалап жақын жүру, қатарласу.*

ЖАНДАЙШАПТАУ *Жандайшапта етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНДАМА: жандама мүше. этн. *Жанам, үстеме мүше.*

ЖАНДАМАЙЛА=ет. сөйл. **Жанамалау.** **ЖАНДАМАЙЛАУ** *Жандамайла етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНДАУ=ет. 1. *Жан біту, қан жүріп тірілу.* 2. ауыс. *Қыза тұсу, дуылдау, белсенділік таңыту.* 3. ауыс. *Жайнап құлпыру, әдемі күйге келу.* 4. ауыс. *Ала басу, жақсару, жөндеу.* 5. ауыс. *Тартымды, қызықты шығу, мақсатқа жету.*

ЖАНДАНДЫР=ет. 1. *Құлтырту.* 2. *Қозғау, тұрткі салу.* 3. *Қыздыру, бар мүмкіншілігін салу.* 4. *Істі жақсарту, жолға қою.*

ЖАНДАНДЫРУ *Жандандыр етістігінің қимыл атауы; жақсарту, жаңа сапаға көтеру.*

ЖАНДАНДЫРУШЫ зат. 1. *Жақсартушы, көркейткіші.* 2. *Шабыт беруші.*

ЖАНДАНДЫРЫЛ=ет. 1. *Жан кіре бастау, ширай тұсу.* 2. ауыс. *Жұмыстан шындап қолға алынуы, көркейткіші, жолға қойылуы.*

ЖАНДАНДЫРЫЛУ *Жандандырыл етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНДАНТ=ет. *Жан бітіру, тірілту, тіршілік өкелу.*

ЖАНДАНТУ *Жандант етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНДАНУ¹ зат. экон. *Өнеркәсіп өндірісі мен инвестициялардың өсуіне, жеке табыстардың және корпорациялар пайдаларының артуына ұласатын іскерлік белсенділіктің арту кезеңі.*

ЖАНДАНУ² *Жандан етістігінің қимыл атауы; жолға қойылу, жақсару.*

ЖАНДАРАЛ ор. зат. сөйл. **Генерал.**

ЖАНДАРМ [франц. gendarme] зат. 1. тар. *Әск. Жандермерияның жеке құрамы.* 2. *Әск. Ауыр қару-жарақты атты әскердің бір түрі.*

ЖАНДАРМА зат. жерг. *Жанам арықтан алынатын кішкене арық.*

ЖАНДАРМЕРИЯ [франц. gendarmerie] зат. *Әск. Елдің ішіндегі және армиядағы тәртіпті қатаалаушы міндеті бар әскери ұйымдық негіздегі полиция.*

ЖАНДАС=ет. 1. *Қатты жақындасу; ауыз жаласу, жуықтау.* 2. *Өитесіп жауласу, қастасу.*

ЖАНДАСУ *Жандас етістігінің қимыл атауы; өитесу, жауласу.*

ЖАНДАТПА зат. *Құлама жар.*

ЖАНДАУ зат. сөйл. *Таудың етегі, бөктері.*

ЖАНДА=ет. жерг. **Жанау.**

ЖАНДАЛБАСАЛА=ет. *Жан шырып әлек болу, әурелену.*

ЖАНДАЛБАСАЛАУ *Жандалбасала етіс-тілінің қимыл атауы.*

ЖАНДӘСІЛ зат. жерг. *Баскесер, әумесер, делқұлы.*

ЖАНДЫ сын. 1. *Жаны бар, тірі.* // *Тірі жан, адам.* 2. а уыс. *Мәнді, қажетті, маңызды.*

Жайдары жанды. *Ашық, ақжарқын, аққоңіл. Жанды басшылық, Жанды дауыс. Әнилердің әнді фонограммасыз орындауы. Жанды жер.* а) *Талма жер.* ә) *Көңіліне ауыр тиетін тұсы. Жанды көлеңке. Тұралап құр сүлдесі қалған адам. Жанды қабар.* жерг. *Жеделхат. Жанды қарға. Тірі жан, тірі пенде. Жанды қуыршақ. Қолынан еш нәрсе келмейтін қауқарсыз адам. Жанды мен жансызға арыз айтты. Бар дүниеге шағым етті. Жанды өлік. Әрекетсіз, меніреу. Жанды сөз. Қисыны бар әңгіме, асыл уағыз. Жанды сүгірет. Көне. Қойылым, шағын көрініс. Жарқын жанды. Ашық жүзді, жайдары мінезді.*

ЖАНДЫР сын. *Адам, жаны бар. Жанды-жақты* сын. *Көп ағайынды, жекежат-жұрағатты, туған-туысы мол.*

ЖАНДЫ-ЖАНСЫЗ сын. *Жанды мен жансыз, зат атаулы, қатлілі.*

Жанды-жансыз категория. лингв. <ағыл. animacy-inanimacy>. *Адамның қоршаған дүниені жанды және жансыз деп бөлуіне байланысты зат есімді екі шағын топқа бөлуіне негіз болып табылатын ұғым категориясы.*

ЖАНДЫҚ зат. жерг. 1. *Ұсақ мал, қой-ешкі.* 2. *Саулық қой.*

ЖАНДЫЛЫҚ зат. *Жаны барлық, жаны болушылық.*

ЖАНДЫР = ет. 1. *От тұтату, отын жағу.* 2. а уыс. *Өртеу, күйдіру, шыдаттырмау, жалдыдату.*

Жақтың отын жандырды. *Оңдырмай шарт еткізді. Жүректі жандырды. стиль. Көңілге қозғау салды, гашық етті.*

ЖАНДЫРҒЫШ зат. *Оталдырғыш, тұтандырғыш.*

ЖАНДЫРМА зат. жерг. *Майсыз қарып пісіретін жұқа нан.*

ЖАНДЫРУ *Жандыр етістігінің қимыл атауы.* 1. *От жағу, пешті қосу.* 2. а уыс. *Қайта қолға алу.* 3. *поэт. Күйдіру.*

ЖАН-ДІЛІ зат. жерг. *Жан-тәні, жан дүниесі.*

ЖАН-ДІЛМЕН үст. жерг. *Жан-тәнімен. ЖАНЖАБІЛ зат. *бот. Қыста түсетін қатты бұдырлы жапырақтары бар жемісті ағаштың тәтті жемісі (имбирь).**

ЖАН-ЖАҚ зат. 1. *Маңай, төңірек, айнала.* 2. а уыс. *Дүние, қоғам, адам.*

ЖАН-ЖАҚТА үст. *Барлық жағынан қап-тап, айнала қоршап.*

ЖАН-ЖАҚТАҒЫ үст. *Төңіректегі, маңайдағы.*

ЖАН-ЖАҚТАН үст. *Тұс-тұстан, төңіректен.*

ЖАН-ЖАҚТЫ сын. 1. *Әр жақты, терең, толық.* 2. *Көп білетін, сегіз қырлы, бір сырлы, білімдар.*

ЖАН-ЖАҚТЫЛЫҚ зат. 1. *Әржақтылық, барлығына бірдейлік, бес аспап.* 2. *Барлығын қамтушылық.* 3. *Барлығын ескерушілік, жақсы дайындық.*

ЖАНЖАЛ зат. 1. *Дау, шатақ, ұрыс-керіс.* 2. с аясн. *Қоғамдағы әртүрлі әлеуметтік топтар арасындағы қордаланған өткір проблемалардың, халықаралық кикілжіңдердің дер кезінде реттелмеуінен туындайтын, әртүрлі қақтығыстар.*

Жанжал салды [қылды]. Шатақ шығарды, дау салды. Жанжал шықты. Дау шықты, ұрыс-керіс пайда болды.

ЖАНЖАЛ-ЕРЕГЕС зат. *Дау, шатақ, ұрыс-тартыс.*

ЖАНЖАЛДАС = ет. *Ұстасу, дауласу, бір-бірімен байланысу.*

ЖАНЖАЛДАСТЫР = ет. *Дауластыру, ұрыстыру, сөзге келістіру, екеудің арасына от салу.*

ЖАНЖАЛДАСТЫРУ *Жанжалдастыру етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНЖАЛДАСУ *Жанжалдас етістігінің қимыл атауы; ұрысу, кикілжіңге келу.*

ЖАНЖАЛДАСУШЫ зат. *Дауласушы, ұрыс-керіске барушы.*

ЖАНЖАЛДЫ сын. *Жанжалы бар, жанжалы көп.*

ЖАНЖАЛДЫҚ: *жанжалдық парадигма.* с аясн. *Саяси өмірде дау-жанжал, шиеленістер шешуші рөл атқарады деп санайтын саясаттанушылық ілім.*

ЖАНЖАЛҚОЙ сын. *Жанжалға әуес, жанжалқұмар.*

ЖАНЖАЛҚҰМАР сын. *Жанжалға әуес, жанжал шығарғыш.*

ЖАНЖАЛҚҰМАРЛЫҚ зат. *Жанжал шығарғыштық, дау-дамашылық.*

ЖАНЖАЛСЫЗ сын. *Жанжал-шатақсыз, ұрыссыз.*

ЖАНЖАЛ-ТАЛАС зат. *Дау, тартыс, айтыс.*

ЖАНЖАЛ-ШАТАҚ зат. *Дау-жанжал, ұрыс-керіс.*

ЖАНЖАЛШЫЛ сын. *Жанжалға әуес, жанжалқой, ұрысқұмар.*

ЖАНЖАЛШЫЛДЫҚ зат. *Жанжалқойлық, жанжалқұмарлық.*

ЖАН-ЖАНДАН = ет. *Жанына жан қосылу, адам басы көбею.*

ЖАН-ЖАНУАР зат. *Адамнан басқа мақұлықтар, хайуанаттар.*

ЖАН-ЖӨНДІК зат. *Бүкіл жанды-жансыз, барлық тіршілік атаулы.*

ЖАНЖОЛ зат. *Соқпақ, қысық сұрлеу.*

ЖАН-ЖҮЙЕ зат. *Бүкіл сезім дүниесі, өне бойы, жан-дүние.*

ЖАН-ЖҮЙЕГЕ ТІРЕЛЕТІН жерг. *Жанды жеріне тиетін, жаны қиналатын, өзегін өртейтін, төтенше маңызды. Жан-жүйені тебірентті. Жан сезімін тербеп, көңіл күйіне өсер етті. Жан-жүйе сін босатты. Көңілді толқытты, елжіретіп, сүйсіндірді.*

ЖАНЖЫЛ зат. жерг. *Шығыршық, есікке құлып салатын ілгек темір.*

ЖАНЖЫР зат. жерг. *Шынысұр.*

ЖАНЖІП зат. этн. *Жазы ағашты қысып байлайтын арқан жіп.*

ЖАНКЕШПЕ сын. 1. *Жанкешті, өлермен, батыл.* 2. *Өлген-тірілгенді білмейтін батыл, ер жүрек.*

ЖАНКЕШТІ сын. *Өлген-тірілгеніне қарамайтын батыл, өлермен, жанкеште. // Жанкеште, батыл адам. // Қан майдан, қыргын, жойқы.*

ЖАНКЕШТІЛІК зат. *Өжеттік, батылдық.*

ЖАН-КҮЙ зат. *Ішкі сезім, жан-дүние.*

ЖАНКҮЙЕР сын. *Етжақын, ыстық-суығына бірдей күйетін, жанашыр. // спорт. Өзі спортшы болмаса да, қандай да бір спорт түрін, ойындарын, спорттық жарыстарды жақсы көретін, жақтаушы, қолдаушы адам.*

ЖАНКҮЙЕРЛІК зат. спорт. *Спорттың белгілі бір түріне, спорттық команда ойындарына қызығушылық, қолдаушылық, жанкүйер болушылық.*

ЖАНКҮЙТТЕУШІЛІК зат. *Жанбағушылық, бас пайдасын ойлаушылық.*

ЖАНҚАЙЫС зат. *Қайыстан жасалған тартпаның түрі.*

ЖАНҚАЛАҚ зат. жерг. *Тесік ожау, сүзгі.*

ЖАНҚАЛТА зат. *Кімнің ішінен, омырау тұстан тігілген қалта.*

ЖАНҚАСТА сын. *Жан қинайтын, бейнетті, ауыр.*

ЖАНҚИЯР сын. 1. *Ержүрек, өжет, батыл.* 2. *Етжақын, шын берілген, адал.*

ЖАНҚҰМАРЛЫҚ зат. *Аяқкестік, бассау-ғалаушылық.*

ЖАН-ҚҰТЫ: *жан-құты қалмады. Жаны қалмады, бар ықыласын салды, аянбады.*

ЖАННАМ [ар. جهنم]: *жаны [-н] жаннамға [жәннемге] кетті [тапсырды]. Қайтыс болды, өлді.*

ЖАННАТ [ар. جنت] зат. 1. *діни. Жұмақ, бейіш.* 2. *Рақат дүние, жайлы қоныс.*

Жер жаннаты. экспр. *Жер бетінің жұмағы, жердің ең көрікті тұсы деген мағынада қолданылатын тұрақты эпитет.*

ЖАННАТТАЙ сын. *Жайнаған, құлтырған; жұмақтай жайлы.*

ЖАННАТТЫ сын. *Жұмақты, шырайлы, жанға жайлы.*

ЖАН-ОЖДАН зат. *Жаны мен ары, ар-ождан.*

ЖАНПИДА зат. *Құрбан, садаға.*

ЖАНПИДАЛЫҚ зат. *Құрбандық, садағалық, жолында құрбан етушілік.*

ЖАНПИДАШЫЛ сын. *Өлермен, жанкешті, жаны беріп кірсетін.*

ЖАНПОЗ¹ зат. сөйл. **Жампоз.**

ЖАНПОЗ² зат. жерг. *Өзі мойынтырғының сырт жағындағы жіңішке темір.*

ЖАНР [франц. genre] зат. *өдеб. Әдеби шығармалардың жеке түрлері, көркем әдебиеттің салалары.*

ЖАНРЛЫ сын. *Түрлі жанры бар, жанры көп.*

ЖАНРЛЫҚ сын. *Жанрға жататын, жанрға тән.*

ЖАНСАҚТАУ: *жансақтау бөлімі.* мед. *Ауруханадағы адамның өмірін сақтап қалуға арналған арнайы бөлім, реанимация.*

ЖАНСАР үст. жерг. 1. *Болар-болмас, көмескі.* 2. *Әлсіз, шалажансар. // Жасық, момын адам.*

ЖАНСАРАЙ зат. *Жан дүниесі, ішкі ой-сезімі.*

ЖАНСАРЛА = ет. жерг. *Дәрмені кету, күші азаю.*

ЖАНСАРЛАТ = ет. жерг. *Әлсірету.*

ЖАНСАРЛАТУ жерг. *Жансарлат етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНСАУҒА од. *Бас амандық бер, жанымды қалдыр.*

Жансауға қылды. *Бас амандық етті, бас амандықтың қамын жасады. Жансауға сұрады. Бас амандық сұрады.*

ЖАНСАУҒАЛА = ет. *Қауіп-қатерден қаш-қалақтау, жеке басын қорғау.*

ЖАНСАУҒАЛАУ *Жансауғала етістігінің қимыл атауы.*

ЖАНСАУҒАЛАУШЫЛЫҚ зат. *Жан сақтаушылық, амалдап күнелтушілік.*

ЖАНСАУЛЫҚ зат. стиль. **Денсаулық.**

ЖАНСЕБІЛ сын. 1. *Жанкешті, батыл.* 2. *Өлермен, жанкеште.* 3. *Көніс, төзімді, ит жанды.* 4. *Жойқын, қыргын.* 5. жерг. *Бейнетқор, еңбексүйгіш.*

ЖАНСЕБІЛДІК зат. 1. *Жанкештілік, өліп-талушылық.* 2. терм. *Адам бойындағы ерекше төзімділікті, итжандылықты, көністілікті білдіретін этикалық ұғым.*

ЖАНСЕЙІЛ сын. *Жаны тыныққан.*

ЖАНСЫ = ет. *Адамсыну, адам сияқтанып көріну, көзді алдау.*

ЖАНСЫЗ зат. *Астыртын жұмыс істейтін адам, тыңшы. // Жасырын, құпия, астыртын.*

Жансыз қойды. *Тыңшыға аңдытты.*

ЖАНСЫЗ¹ сын. 1. *Жаны жоқ, өлі.* 2. а уыс. *Жаны кеткен, қимылсыз, қозғалыссыз.* 3. а уыс.

Жанары тайган, шырсыз. 4. ауыс. Тірі жансыз, құлазыған, меңіреу, мылқау. 5. ауыс. Мықты, төзімді.

ЖАНСЫЗ³ үст. 1. Бір өзі, жалғыз өзі. 2. Иесіз, адамсыз.

ЖАНСЫЗДАП үст. Құпия, жасырын, астыртын, жансыз жіберіп.

ЖАНСЫЗДАЙ сын. Жаны жоқ секілді, ісі мардымсыз.

ЖАНСЫЗДАН= ет. 1. Жаны кетіп, қимылсыз қалу, солу, сему. 2. ауыс. Қаңырап бос қалу, құлазу. 3. ауыс. Ошу, от алмау.

ЖАНСЫЗДАҢДЫР= ет. Жанын кетіру, жүйке жүйесін әлсірету.

ЖАНСЫЗДАҢДЫРУ мед. Жансыздандыр етістігінің қимыл атауы; арнайы препараттармен жүйкені өлтіру, жанын кетіру.

ЖАНСЫЗДАҢДЫРУШЫ зат. мед. Жанын кетіруші, жүйке жүйесін өлтіруші.

ЖАНСЫЗДАҢДЫРУШЫ ЭМУЛЬСИЯ мед. Жүйке жүйесін өлтіретін эмульсия.

ЖАНСЫЗДАНУ Жансыздан етістігінің қимыл атауы; жаны кету.

ЖАНСЫЗДАУ сын. Қимылсыздау, әрекетсіздеу.

ЖАНСЫЗДЫҚ¹ зат. 1. Жаны жоқтық, қимыл-қозғалысыз қалғандық. 2. ауыс. Суықтық, ызғарлық.

ЖАНСЫЗДЫҚ² зат. Астыртын әрекет жасаушылық, жасырын іс істеушілік.

ЖАНСЫРА= ет. Жаны кету, әлсіреу.

ЖАНСЫРАУ Жансыра етістігінің қимыл атауы; жаны кету.

ЖАНТАЙ= ет. 1. Жамбастау, бір жақ қырынан жату. 2. Бір жақ жанына қисаю. 3. ауыс. Тынығып көзін ілу, көз шырымын алу, дем алу. 4. ауыс. Ымырт жабылып, күннің еңкеюі. 5. ауыс. Көңілде болу, жақындасу. 6. ауыс. Жағымсыну, жарамсақтану. 7. ауыс. Қартаю, жасы келу, төсек тарту.

ЖАНТАЙҒЫШТА= ет. Ауытқу, қайта-қайта ауу.

ЖАНТАЙЛА= ет. Төңіректеу, жағалау.

ЖАНТАЙМА сын. Құлама, түйетайлы, жантайыңқы.

Жантайма скважина кен. Тік емес, көлбеу, жантайыңқы қазылған скважина. **Жантайма шатырлы**. Алсалау, жатаған шатыры бар.

ЖАНТАЙТ= ет. 1. Қисайта жатқызу. 2. Бір жақ шетіне қисайту.

ЖАНТАЙТУ Жантайт етістігінің қимыл атауы.

ЖАНТАЙТЫЛ= ет. Жантайта отырғызылу.

ЖАНТАЙТЫЛУ Жантайтыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАНТАЙТЫҢҚЫРА= ет. Жантайта түсу, қисайтыңқырау.

ЖАНТАЙТЫҢҚЫРАУ Жантайтыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАНТАЙЫС= ет. 1. Жантая жатысу. 2. Тынығу, көп адам демалу.

ЖАНТАЙЫСУ Жантайыс етістігінің қимыл атауы.

ЖАНТАҚ зат. өс. <лат. alhagi> Жапырағы ұсақ, бұтағы тікенді, гүлі қызғылт, жартылай бұталы, тамыры 10-15 метрге жететін, біршақ тұқымдас шөптесін өсімдік.

ЖАНТАҚТАЙ сын. Жантақ тәрізді, жантақ сияқты.

ЖАНТАҚТЫ сын. Жантақ өсетін, жантағы бар.

ЖАНТАҚЫЛ: жантақыл етті. жерг. Тиіп-қашты, тайсақтады.

ЖАНТАҚЫЛА= ет. жерг. Тайсалақтау, жұмысты тиіп-қашып істеу.

ЖАНТАҚЫЛАУ Жантақыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАНТАЛАС зат. Қауырт, алас-қапас шақ. **ЖАНТАЛАС**= ет. 1. Ауру адамның қиналуы, қысылуы, арпалысуы. 2. ауыс. Белгілі бір мақсатқа жету үшін арпалысу. 3. Жаңқишыру. 4. Қарбаласу, асығысу.

ЖАНТАЛАСУ¹ зат. биол. <грек. agonia> Адам ғұмырының соңғы сәтіндегі қатты қиналуы.

ЖАНТАЛАСУ² Жанталас етістігінің қимыл атауы; арпалысу.

ЖАНТАНУ зат. ғыл. <грек. psychē – жан, logos – ілім> **Психология**. ≈ **Жантану** пәні.

ЖАНТАҢДА= ет. 1. Бір жақ жанына қарай қиқалақтау, жамбастау. 2. ауыс. Жанамалау, жағыну.

ЖАНТАҢДАУ Жантаңда етістігінің қимыл атауы; жағыну.

ЖАНТАС= ет. жерг. **Жақындасу**.

ЖАНТАЮ Жантай етістігінің қимыл атауы. 1. Бір жақ шетіне қисайып демалу, мызғып алу. 2. Дамыдау.

ЖАН-ТӘН зат. Бар жаны, бар ықыласы.

Жан-тәнін аямады. Бар ықыласын салды, бар ынтысасымен істеді. **Жан-тәнін салды**. Бар күшін жұмсады, аянбады. **Жан-тәнін салып кірісті**. Бар ынтысасымен, барын аямай араласты, атсалысты.

ЖАН-ТӘНІМЕН үст. Бар ықыласымен, ынтысасымен.

ЖАНТӘСІЛІМ зат. Ажал, өлім.

Жантәсілім берді. Көз жұмды, дүние салды.

Жантәсілім қылды [етті]. О дүниеге аттанды, бақилық болды.

ЖАНТӘТІЛІК зат. Жанаарлық, қорқақтық.

ЖАНТОРСЫҚ зат. 1. көне. Үнемі қанжығада жүретін, қымыз құятын жол торсығы. 2. ауыс. Жанынан қалмас серігі.

ЖАНТТА= ет. жерг. Жақындау, жуық келу.

ЖАНТТАУ Жантау етістігінің қимыл атауы.

ЖАНТҮРШІГЕР сын. Шоштындай, қорқынышты.

ЖАНТҮРШІГЕРЛІК сын. Адам шошырлық, қорқынышты.

Жантүршігерлік дауыс. Өте қорқынышты, қрейлі дауыс.

ЖАНТЫҚ зат. 1. жерг. **Жандық** (ұсақ мал, қой-ешкі). 2. ауыс. Астыртын арамдық істейтін, жансыз, жымысқы, пасық.

Жантығы ішіне түсті. жерг. Ыстығы ішіне түсті.

ЖАНТЫҚША үст. Жантық тәрізді; опасыз, екіжүзді.

ЖАНТЫҢЫШТЫҚ зат. Жеке басының тыныштығын ойлаушылық.

Жантыңыштығы алды. Мазасын алды, жайлы өмірін бұзды.

ЖАНУ¹ зат. хим. Энергияның қарқынды бөлініп, қоршаған ортамен жылу және масса алмасуы арқылы жүретін физикалық-химиялық реакция.

Жану температурасы. Көмірдің, сульфидті рудалардың және басқа жанар материалдардың тотығу жылдамдығы жанағындай болып жеделдейтін температура.

ЖАНУ² Жан етістігінің қимыл атауы; оттың тұтануы.

ЖАНУ³ Жаны етістігінің қимыл атауы; пышақ, қайшы сияқты жүзі бар құралдарды қайрау.

ЖАНУАР зат. зоол. <лат. animalia>

1. Тірі ағзалар дүниесіндегі негізгі екі топтың бірі (екіншісі – өсімдіктер); жүруге және сезінуге бейім тіршілік иесі. 2. этн. Жылық малына сүйсінгенде, таңғалғанда айтылатын қаратпа атауы.

Жануар белогы. биол. <грек. anatome> Жануарлардан алынатын өте сапалы белок.

Жануарлар анатомиясы. Жануарлар ағзасының құрылысын зерттейтін ғылым. **Жануарлар биохимиясы**. биол. <грек. bios – тіршілік, өмір, lat. chimia – химия> Жануарлар ағзасының химиялық құрамы және химиялық құбылыстар мен энергиялық процестер туралы ғылым. **Жануарлар генетикасы**. биол. <грек. genesis> Жануарлардың тұқымқуалаушылық және өзгергіштік қасиеттерін зерттейтін ғылым. **Жануарлар географиясы**. Жер шарындағы жануарлардың тіршілік жағдайларын, түр құрамын, дамуын зерттейтін биогеография ғылымының бір саласы. **Жануарлар гистологиясы**. биол. <грек. histos> Жануарлар жасушаларының, оның өте ұсақ құрылымдық құрылысын, тіндерінің шығу тегі мен дамуын зерттейтін биология ғылымының бір саласы.

Жануарлар [жәндіктер] дүниесі. биол. Жер бетінде тіршілік ететін жануарлар (жәндіктер) әлемі. **Жануарлардың бағдарлануы**. биол. Жануарлардың кеңістіктегі тіршілік ету қабілеттілігі, белгілі бір экологиялық жағдайға морфологизациялық бейімділігі. **Жануарлардың дауысы**. биол. Бір түрге не әр түрге жататын жануарлардың өзара бірін-бірі ажырату және түрлі сезімін білдіру үшін шығаратын дыбыстары. **Жануарлардың жүйеленімі**. биол. <грек. systematikos> Жануарлар әлемінің өртуруліне байланысты, олардың ұқсастық белгісіне не арасындағы айырмасына қарай, жануарларды сипаттау, топтастыру, жүйелеу. **Жануарлардың қоныс аударуы**. биол. <лат. migratio> Тіршілік еткен ортасының өзгеруіне немесе көбею кезеңіне байланысты жануарлардың мекен ауыстыруы.

Жануарлардың қорғаныш бейімділігі. биол. Жеке ағзаның тіршілік үшін күресте сақпалуына, ұрпақ қалдыруына көмектесетін морфологиялық, физиологиялық және этиологиялық ерекшеліктері.

Жануарлардың ұйқысы. биол. Жылықанды жануарлардың қолайсыз жыл мерзіміне бейімделуі. **Жануарларды сұрыптау**. зоол. <лат. selectio> Малдың жаңа тұқымдарын шығару және оларды жақсарту туралы ғылым.

Жануарлар морфологиясы. биол. <грек. morphē> Денесінің пішіні мен құрылысы, олардың ерекше және тарихи эволюциялық дамуы туралы ғылым. **Жануарлар туралы ертегілер**. фольк. Адам мінезін жануарлар бейнесі арқылы тұспалдап, аллегориялық тәсілмен пернелеп жеткізетін, хайуанаттар жайындағы ертегілер.

Жануарлар физиологиясы. биол. <грек. physis> Жануарлар ағзасының, оның жеке жасушалары, тіндері мен органдарының, қызмет жүйелерінің тіршілік туралы ғылым.

Жануарлар экологиясы. Экожүйесіндегі популяцияның тіршілік ету заңдылықтарын анықтап, жануарлардың қоршаған ортаға бейімделуін зерттейтін экологияның бір саласы.

Жануарлар эмбриологиясы. <грек. embryo> Жануарлардың ұлттық немесе эмбриондық дамуын, кең мағынада алғанда жеке ағзаның дамуын толықтай зерттейтін ғылым. **Жануар майы**. биол. Азаға қуат беруші ролін атқаратын және пластикалық материал болатын күшті май.

ЖАНУАРДАЙ сын. Жануар тәрізді, жануарға ұқсас.

ЖАНУАРЛАҚОРЕКТІЛЕР зат. Жануар етімен қоректенушілер, зоофагтар.

ЖАНУЛЫ сын. Өштеген, сөнбеген.

ЖАНУЫШ зат. 1. Пышақтың жүзін жаситын зат, қайрақ. 2. ауыс. Жігер беруші, демеуші.

ЖАНУЫШТАЙ сын. Жануыш тәрізді, жігер бергендей, демесіндей.

ЖАНУЯ зат. сөйл. **Отбасы**.

ЖАНУЯЛЫ сын. сөйл. **Отбасылы**.

ЖАНША үст. Кішіе, кісі сияқты.

ЖАНШУ¹ зат. 1. Мыжғылау, езу жұмысы. 2. а уы с. Зорлық, қыспақ. 3. кен. Кен ісінде кесектерді жанышу арқылы ұстау.

ЖАНШУ² Жаныш етістігінің қимыл атауы.

ЖАНШЫ= ет. 1. Мыжғылап езу, таптау. 2. а уы с. Еңсесін көтертпеу, басу. 3. а уы с. Билігін жүргізіп зорлық көрсету, күштеу.

ЖАНШЫЛ= ет. 1. Басылу, тапталу. 2. а уы с. Жеңілу, езгіде қалу. 3. а уы с. Жүрегі жаралану, мойылу, еңсесі түсу.

ЖАНШЫЛУ Жаныш етістігінің қимыл атауы; қиындықта, езгіде болу.

ЖАНШЫЛЫП-МЫЖЫЛ= ет. Мыж-мыжсы шығу, әбден езілу.

ЖАНШЫЛЫП-МЫЖЫЛУ Жаныш-лып-мыжылу етістігінің қимыл атауы.

ЖАНШЫҢҚЫРА= ет. Қысым көрсетіңкіреу; езгілеу.

ЖАНШЫҢҚЫРАУ Жанышқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАНШЫП-БАС= ет. Илеп езу, жаныштан мыжғылау.

ЖАНШЫП-БАСУ Жаныш-бас етістігінің қимыл атауы.

ЖАНШЫП-ЖАНШЫП үст. Езін-езін, мыжғылап-мыжғылап.

ЖАНШЫП-ЖАНЫШТА= ет. Тас-талқанын шығару, быт-шытын шығарып жеңу.

ЖАНШЫП-ЖАНЫШТАУ Жаныш-жанышта етістігінің қимыл атауы.

ЖАНЫ¹ зат. **Жаңқалта**.

ЖАНЫ² үст. Қасы, маңы.

ЖАНЫ= ет. 1. Пышақ, орақ, шалғы сияқты жүзі бар құралдардың жүзін өткірлеу, қайрау. 2. Пышақ, бәкі, шатпа сияқты құралдардың жүзін екі жағынан былдарыға ысып, қайрау, тазарту. 3. а уы с. Біреуді біреуге айдап салу, жел беріп қайрау. 4. а уы с. Дем беру, жігерлендіру. 5. а уы с. Өшпенділігін арттыру, қастаса түсу. 6. п о э т. Шағылыстыру, жарқыдату.

ЖАНЫҒУ Жаныш етістігінің қимыл атауы; жанталасу, асығу.

ЖАНЫҒЫШ зат. сөйл. **Қайрақ**.

ЖАНЫ-ДІНІ зат. Ынта-ықыласы, бар ниеті.

ЖАНЫҚ зат. жерг. Ыстық-суықтан болатын мал ауруы.

ЖАНЫҚ= ет. 1. Өз-өзінен қапылу, асығып-үсігу. 2. Жанталасу, арпалысу.

ЖАНЫҚАСТЫҚ зат. Қастық, қарсылық.

ЖАНЫҚАСТЫРУ= ет. Қапылдыру, асықтыру, жанталастыру.

ЖАНЫҚТЫРУ Жанықтыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАНЫЛ= ет. Қайралу, өткірлену.

ЖАНЫЛУ Жаныл етістігінің қимыл атауы.

ЖАНЫМ зат. 1. Айналайын, жарығым деген мағынадағы жақын тартқанда, иш тартқанда, еміреніп, бауырмалдығын білдіргенде қолданылатын қаратпа атауыш. 2. Сүйіктім, қымбаттым деген мағынада қолданылатын қаратпа атауыш. 3. Жарқыным, қарағым деген мағынада, жақтырмағанын сыйайылап білдіретін қаратпа атауыш.

ЖАНЫНДА үст. Қатар қойып қарағанда, салыстырғанда.

ЖАНЫНДАҒЫ үст. Белгілі бір мекемеге қарасты, соның құрамына кіретін, сол мекеменің ішінен ашылған.

ЖАНЫНДАЙ сын. Өте жақын, ыстық.

Жанындай жақсы көрді [сүйді]. Қатты жақсы көрді. **Жанындай жарату**. жерг. Өте жақсы көру, қатты ұнату. **Жанындай көрді**. Өте ыстық, жақын, өзіндей көрді, аялады.

ЖАНЫП-ЖАНЫП үст. 1. Ұстара, пышақтың екі жақ жүзін кезек қайрап-қайрап. 2. Үйкелеп-үйкелеп. 3. Жалап-жалап.

ЖАНЫП-КҮЙ= ет. 1. Дененің ысуы, қызу көтерілу. 2. а уы с. Бір қуанып, бір басылу, жаны қалмау. 3. Есі кету.

ЖАНЫП-КҮЮ Жанып-күй етістігінің қимыл атауы.

ЖАНЫП-ӨШ= ет. Бір жанып, бір өшіп, өшіп-жанып.

ЖАНЫП-ӨШУ Жанып-өш етістігінің қимыл атауы.

ЖАНЫП-СӨНІП үст. Өшіп-жанып, жытылықтап, болар-болмас, әлсіз.

ЖАНЫП-ТҰТАНЫП үст. Жігерленіп, өршеленіп.

ЖАНЫС= ет. Қайрасу, өткірлесіп алу.

2. Қабаттасу, қарбаласу.

ЖАНЫСТЫР= ет. Айдап салу, шағыстыру.

ЖАНЫСТЫРУ жерг. Жанастыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАНЫШ= ет. 1. Мыжғылап, басып езу. 2. а уы с. Көңілге қатты бату, жүректі ауырту.

ЖАНЫШҚЫЛА= ет. Қайта-қайта жаныштау, мыжғылай түсу, езгілеу.

ЖАНЫШҚЫЛАУ Жанышқыла етістігінің қимыл атауы.

ЖАНЫШҚЫШ зат. Кесек, қатты затты жанышты майдалайтын үгіткіш құрылғы.

ЖАНЫШПА зат. 1. тамақ. Сөкке сары май, қант қосып жасалатын тағам. 2. с а я т. Бүркітке берілетін жем.

ЖАНЫШТА= ет. 1. Мыжғылап езгілеу, таптап мыж-мыжын шығару. 2. Қысу, қыстыру. 3. Жаудың тас-талқанын шығарып жеңу, күштеп басу. 4. Халыққа қысым көрсету, еркіндік бермеу, езгіге салу. 5. а уы с. Мазак ету, қорлау. 6. а уы с. Айтқанға көндіру.

ЖАНЫШТАҒЫШ зат. Талқандағыш, майдалағыш құрал.

ЖАНЫШТАЛ= ет. Езгіге түсу, қысым көрсетілу, күштеп басылу.

ЖАНЫШТАЛУ Жаныштал етістігінің қимыл атауы; талқандау, басылу.

Жанышталу белдемі. геол. Геологиялық даму тарихы бір-біріне ұқсамайтын екі блоктың өзара жапсарласу өңіріндегі терең жарылым аймағынан қорніс беретін, динамометаморфизм және жапсарлы метаморфизм жағдайында өзгерістерге ұшыраған, сол сияқты күрделі түрде қатпарланған және жік-жапсарланған таужыныстардан тұратын, біршама ұзақ қашықтықтарға сааланатын (ондаған, тіпті жүздеген км) белдемдер.

ЖАНЫШТАТ= ет. Аяқасты етіп таптату, езгілету, мыжғылату.

ЖАНЫШТАТУ Жаныштат етістігінің қимыл атауы.

ЖАНЫШТАУ Жанышта етістігінің қимыл атауы. 1. Езу, мыжу, мыжғылау. 2. а уы с. Ұрысты басу, талқандау.

ЖАНЫШТАУЫШ сын. тех. Жаныштағыш, майдалағыш.

ЖАНЫШТЫ: жұмысбасты, ер жанышты. Жұмыстан қолы босайтын, жұмыс жеңген, ығыры шыққан.

ЖАНЫШТЫР= ет. 1. Араластыру, бір нәрсеге шаныш, ілдіру. 2. а уы с. Езгіге салдыру, аяқ астына қалдыру.

ЖАНЫШТЫРУ Жаныштыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢ¹ зат. жерг. 1. Қалыпқа салмай жұмарлап соққан ірі кесек, балшық.

ЖАҢ² зат. саят. Бүркіт ұстауға арналған шаңырақ төрізді құрал.

ЖАҢА¹ сын. 1. Өңі кетпеген, бұрын ұсталмаған. 2. Тың, соны, өзге, басқа. 3. а уы с. Бұрын айтылмаған, болмаған (жаңалық). 4. а уы с. Ілгері, озық, жоғары. 5. Кейінгі, соңғы.

ЖАҢА² үст. 1. Жұлықта, жуықда, жақында. 2. Әлгіде, әлгі бір өзінде. 3. Алғаш рет, жаңа-жаңа, енді-енді.

Жаңа ай. Ай туғаннан бастап толғанға дейінгі кезең. **Жаңа айда жарылқа**, ескі айда есірке. этн. Ескі наным бойынша, жаңа ай туғанда айға тәу етіп айтылатын тілек [ай туғаннан бастап толғанға дейінгі кезеңде, яғни жаңа айда да, ай толғаннан бастап туғанға дейінгі кезеңде, яғни ескі айда да жақсылыққа кенелтіп, желеп-жебей көр деген мағынадағы тілеу]. **Жаңа айдың бір [екі, үш.., он үш] жаңасы**. Ай туғаннан бастап толғанға дейінгі кезең, он төрт күн. **Жаңа ашылған күн көзіндей**, **Жаңа жарық болып шайдай ашылу**. **Жаңа аяқтанған ботадай**. **Жаңа өзінде**. жерг. **Жаңа гана**. **Жаңа гасыр**. **Қазіргі заман**. **Жаңа жұлдыздар**. астр. Жарқырауы кенеттен мыңдаған, тіпті миллиондаған есе артып, одан кейін баяулап азаятын жұлдыздар. **Жаңа жыл**. а) Қолданылған күнтізбе бойынша қаңтар айының бірінші күні. ә) Шығыс күнтізбесі бойынша наурыз айының 22-і. б) Жаңа бастама, тың өмір. **Жаңа жылды қарсы алды**. Жаңа жыл келетін 1 қаңтар күнін жалпыхалықтық мейрам ретінде күтті, тойлады. **Жаңа заман**. Бүгінгі күн, осы кез. **Жаңа заң**. Жаңа заманға лайықталып жасалған заң. **Жаңаның [заманның] жаршысы**. Жаңалықты бастаушы, тың, озық ойларды таратушы. **Жаңа нызам**. Жаңа тәртіп, жаңа заң, жаңа ереже. **Жаңа өмірге есік ашты**. Өміріндегі жаңа белеске өтті, өмірі жаңа мазмн алды. **Жаңа өспірім**. Жас өрім, жеткіншек, жас буын. **Жаңа сөздер**. лингв. <грек. neos – жаңа, logos – сөз> Заман, қоғам жаңғыруына байланысты туатын, жаңа заттар мен құбылыстардың атауын білдіретін сөздер мен сөздер тобы. **Жаңа тәрбие**. п е д. Педагогикада XIX ғасырдың аяғында реформаторлық педагогика шеңберінде пайда болған агым. **Жаңа туған ай секілді**. п о э т. Қыылған, жіңішке, иілген қас тұралы. **Жаңа туған бұзаудың көзінде**. Таңдана, таңырқай қарау. **Жаңа туған қозының елтірісіндей**. Қарақошқы, бұйра, ұйысқан. **Жаңа түскен жас келіншектей сызылды**. Ұялды, әдеп сақтады, әдепті болып көрінді; шын болмысын жасырды. **Жаңа түскен келіншектей ілді**. Бабымен иіліп сөлем берді, амандасты. **Жаңа өспірім**. Жасөспірім (бозбалалық, бойжеткендік кезеңіне жетілу шағы). **Жаңа сатыға [белге, шыңға] көтерді**. Ілгері дамытты, өркендетті, тағы бір соны белеске шығарды. **Жаңа тынысын ашты**. Бұрын байқамаған мінез-құлқының сырын аңғарды. **Жаңа ұрпақ**. Жас ұрпақ.

ЖАҢАҒЫ сын. Әлгі, ана бір, әлгіндегі.

ЖАҢАҒЫДАЙ сын. Әлгідей, қазіргідей.

ЖАҢАДА үст. Жақын арада, жуық маңда, таяу уақытта.

ЖАҢАДАЙ сын. Бұрын ұсталмағандай, тап-таза; жаңа сияқты.

ЖАҢАДАН үст. 1. Қайтадан, басқаша, өзгеше. 2. Тағы да. 3. Басқа. 4. Енді, жақында. 5. Енді гана.

ЖАҢА-ЖАҢА үст. Енді-енді, жаңа гана.

ЖАҢАҚЫЗЫЛ зат. Бидайдың күшті сорты.

ЖАҢАЛА= ет. 1. Бұрын ұсталған, пайдаланған затты өзгертіп жаңарту, ауыстыру. 2. Қайталап жаңғырту, тазарту.

Жаңалап жіберді. а) Дастарқандағы асты, шайды үстемелеп, қайта демдеп жаңалау. ә) саят. Құстың белгілі бір жасқа келгенде үстіндегі түктері мен қауырсындарын алмастырып түлеу.

ЖАҢАЛАН= ет. Өзгертілу, жаңартылу, жаңасына алмастырылу.

ЖАҢАЛАНУ Жаңалан етістігінің қимыл атауы; өзгеру, жаңарту.

ЖАҢАЛАТ= ет. 1. Өзгерту, жаңарту. 2. а уы с. Ойын, тигулын өзгерту.

ЖАҢАЛАТУ Жаңалат етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢАЛАШ сын. жерг. **Жалаңаш.**

Жаңалаш арпа. жерг. Қабықсыз бидай сияқты арпа.

ЖАҢАЛАУ¹ сын. 1. Өңі кете қоймаған, көп ұсталмаған. 2. ауыс. **Басқа, өзге.**

ЖАҢАЛАУ² Жаңала етістігінің қимыл атауы; өзгерту, жаңарту, ауыстыру.

ЖАҢАЛЫ-КӨНЕЛІ сын. Жақсылы-жаманды, жаңа мен көнесі аралас.

ЖАҢАЛЫҚ зат. 1. Жаңа хабар, жаңа ақпарат. 2. ауыс. Тосын, өзгеше оқиға. 3. Ерекше оқиға. 4. Өзгеріс, жаңа қарқын, жаңа әдіс, т.б. 5. Ғылым мен техникадағы жаңа табыс, бастама.

Жаңалық ашты. Заттар мен құбылыстар туралы бірін беймәлім болған білімді, деректі т.б. анықтады.

ЖАҢАЛЫҚСЫЗ сын. Жаңалығы жоқ, өзгеріссіз.

ЖАҢАЛЫҚТА үст. жерг. Жақында, жуықта, таяуда.

ЖАҢАЛЫҚТАЙ сын. Жаңалық сияқты, өзгерістей.

ЖАҢАЛЫҚШЫЛ сын. Жаңалыққа әуес, жаңалыққа құмар.

ЖАҢАР= ет. 1. Бүтінделу, тазару, оңи ашылу. 2. ауыс. Жақсарып көркею, өркендеу, даму, жаңғыру. 3. Қайтадан өзгеру, орны ауысу. 4. Өзгеру, жаңа көзқараспен қарау.

Жаңарған сулар. су шар. Құрамында су молекулалары бар минералдардың дегидратациялануы нәтижесінде пайда болатын сулар.

ЖАҢАРТ= ет. 1. Ауыстыру, әлі қолданылмағанын пайдалану. 2. ауыс. Құлтырту. 3. ауыс. Жаңғырту, дамыту, ілгерілету.

ЖАҢАРТҚЫШ: төсек жаңартқыш. Әйел алғыш, үйленгіш.

ЖАҢАРТПА зат. 1. пед. <ағыл. innovation> Әлеуметтік практикада елеулі өзгерістер туғыратын әртүрлі жаңа құбылыстар жасайтындық, ендірушілік. 2. экон. <лат. novatio> Азаматтық құқықта тараптардың бірін жасалған міндеттемелерді жаңа міндеттемелермен ауыстыру туралы келісімі.

ЖАҢАРТУ¹ зат. инф. <ағыл. update> Жаңа талапқа сай болуы үшін мәлімет файлдарына немесе жүйелерге енгізілген өзгертулер (модификация).

ЖАҢАРТУ² Жаңарт етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢАРТУШЫ зат. Жаңалық әкелуші, өзгертуші.

ЖАҢАРТУШЫЛЫҚ сын. Жаңалық әкелушілік, басқаша өзгеріс кіргізушілік.

ЖАҢАРТЫЛ= ет. 1. Жаңаға алмастырылу, ауыстырылу. 2. Жаңалану, өзгертілу.

ЖАҢАРТЫЛМАЛЫ сын. Жаңартылып отыратын.

Жаңартылмалы несие. экон. Капиталдар рыногындағы жағдайдың өзгеруін ескере отырып, тоқсан сайын немесе басқадай дүркінді түзету енгізіліп отыратын өзгермелі пайыздық мөлшерлемелі бойынша берілетін несие.

ЖАҢАРТЫЛУ Жаңартыл етістігінің қимыл атауы; жақсаруы.

ЖАҢАРТЫС= ет. Қоныс ауыстырысу, жұрт жаңаласу.

ЖАҢАРТЫСУ Жаңартыс етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢАРУ Жаңар етістігінің қимыл атауы; жақсару, өзгеру, құлпыру.

ЖАҢАРЫМ зат. Қазіргі заманға сай білім мен ғылым салаларындағы жаңа технологиялар мен жаңалықтар; жаңартпа, инновация.

ЖАҢАРЫС= ет. Бірге өзгеру, жаңалану.

ЖАҢАША үст. 1. Басқа жағынан, бұрынғыдан бөлек. 2. Жаңа жолмен, басқаша.

ЖАҢАШАЛА= ет. Жаңа заңмен, жаңа жолмен жүру.

ЖАҢАШАЛАУ Жаңашала етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢАШЕРІКТЕР зат. тар. XIV ғасырда пайда болып, 1826 жылы II Махмұд сұлтан кезінде таратылған Осман империясы сұлтанының жеке әскері мен оққағарларын құраған әскери топ.

ЖАҢАШЫЛ сын. 1. Жаңалықты жақтаушы, жаңаға құмар. 2. кіт. Қайсыбір қызмет саласында жаңа, ілгерішіл қағидаттарды, идеяларды, тәсілдерді енгізуші және жүзеге асырушы (адам). 3. кіт. Тәуекел мен экспериментке бейім, табысы жоғары және әлеуметтік мәртебесі биік топқа жататын сатып алушы.

ЖАҢАШЫЛДЫҚ зат. Тыңнан жаңа мәселе қоюшылық, ізденімпаздық.

Жаңашылдық және дәстүр. әдеби. Әдеби процеске тән жалғастықты, жазу шығармашылығындағы халықтық үлгілер мен өзіндік соны сипат-қасиеттердің бірлігін танытатын ұғым қалыптасып, сұрыпталған көзқарас, түсініктер, көркемдік үлгі-өрнектер, тәсілдер.

ЖАҢБАҚТАЙ-ЖАҢБАҚТАЙ үст. жерг. Теңбіл-теңбіл, ойдым-ойдым.

ЖАҢБЫР зат. Бұлттан бөлініп, жерге түсетін атмосфералық су тамшылары.

Жаңбыр ағындысы. су шар. Су жиналу алабына өзен суы мен жаңбыр жаууынан жиналған су. **Жаңбыр көрмеді.** Көп уақыт жаңбыр жаумай, құрғашылық болды. **Жаңбыр қарқындылығы.** су шар. Ылғалдың сіңу шамасы белгілі бір уақыттағы жаңбыр қарқындылығы мен сол жерге белгіленген мөлшері, суару нормасының берілуі. **Жаңбыр мандам.** вет. Жылқының мандам ауруының тұлға бойға қатпап, бөртуі.

Жаңбыр өлшеуіш. су шар. Жер бетіне түсетін жауын-шашын мөлшерін өлшеуге арналған құрал. **Жаңбыр тасқыны.** су шар. Қысқа әрі қатты жаңбырдан болатын, өзеннің белгілі бір тұсындағы су деңгейінің тез әрі қысқа мерзімдік көтерілуімен және тап осындай тез тартылуымен аяқталатын құбылыс. **Жаңбыр ығы.** су шар. Жаңбыр аз болатын, негізінен жел жақ беттегі ылғалды ауа ағыстары мен конденсацияланатын жауын-шашынды ұстап қалатын ық жақ беткейлер және ірі тау жоталарының соларға жанасатын аумақтары.

ЖАҢБЫРДАЙ сын. 1. Жаңбыр тәрізді (үсті-үстіне төпеу, бас көтертпеу). 2. ауыс. Үйіп-төгіп, бастырмалату.

Жаңбырдай жаудырды. Үсті-үстіне боратып жіберді.

ЖАҢБЫРЛА= ет. Жаңбыр жауу, жаңбыр құю.

ЖАҢБЫРЛАТ= ет. 1. Үзбей жауу, толастамау. 2. су шар. Бүрке шашу, шашырата құю. 3. Жаңбырмен қабаттасу, жауын-шашынға қарамай қатарласу.

Жаңбырлата суармалау. су шар. Егістік жердің топырақ пен өсімдік бетіне суды қысыммен арнаулы жаңбырлатқыш құрығы арқылы жасанды жаңбыр түрінде беру тәсілі.

ЖАҢБЫРЛАТҚЫШ зат. су шар. Су шашқыш, су сепкіш.

Жаңбырлатқыш агрегат. су шар. Өзі жүретін тіреуіштерден және жаңбырлатқыш құрылымымен бірге орнатылған сорғыш құралдардан тұратын агрегат. **Жаңбырлатқыш аппарат.** су шар. Жасанды жаңбыр тамшыларымен жерді, ауаны ылғалдандыратын жылжымалы элементті құрылыс. **Жаңбырлатқыш жүйе.** су шар. Ауылшаруашылығы дақылдарын жаңбырлатып суландыруға арналған құрылымдар мен қондырғылар жүйесі. **Жаңбырлатқыш қондырғы.** су шар. Ауылшаруашылық дақылдарын бір позициядан жаңбырлата суаруға арналған қондырғы. **Жаңбырлатқыш мәшине.**

ауылшар. Ауылшаруашылық дақылдарын жаңбырлатып (тамшылатып) суаруға арналған қондырғы.

ЖАҢБЫРЛАТУ Жаңбырлат етістігінің қимыл атауы, жаңбырдың құюы.

ЖАҢБЫРЛЫ сын. Жаңбыры қалың, жаңбыры көп.

ЖАҢБЫРЛЫҚ¹ зат. Жауын-шашынға киетін жеңіл күртеше.

ЖАҢБЫРЛЫҚ² зат. Жылқының сауырындағы ойыстау тұсы, суағары.

Жаңбырлығы жабық. Қоңды, сауыры тұтас, семіз. **Жаңбырлығы қазылу.** Жылқының артықтауы, етінің ояздануы.

ЖАҢБЫРЛЫ-ШАШЫНДЫ сын. Ауа райы қолайсыз, жауынды-шашынды.

ЖАҢБЫРСЫЗ сын. Күн ашық, жаңбыры жоқ.

ЖАҢБЫРША үст. Жаңбыр секілді, үдей, екпіндей, қарқынды.

Жаңбырша [жаңбырдай] жауды. Бір нәрсенің қатпап кетуі, мол түсуі.

ЖАҢБЫР-ШАШЫН зат. Жауын, аспаннан бөлінетін су тамшысы.

ЖАҢБАҚ¹ зат. өс. <лат. juglans> 1. Жаңғақ тұқымдасына жататын қос жарнақты көпжылдық ағаш. 2. Жаңғақ ағашының сыртқы қабыршағы қатты жемісі.

ЖАҢБАҚ² зат. жерг. Есік, терезенің көсегі.

ЖАҢБАҚТАЙ сын. 1. Жаңғақ сияқты. 2. Қатты, мықты.

ЖАҢБАҚТЫ сын. Жаңғағы бар, жаңғақ өскен.

Жаңғақты лотос. өс. <лат. nelumbo nucifera> Лотос тұқымдасына жататын қос жарнақты, көпжылдық су өсімдігі.

ЖАҢБАҚША¹ зат. Бір гана бөлікті дәннен тұратын жаңғақтың кішкентай түрі.

ЖАҢБАҚША² үст. Жаңғақ сияқты, жаңғақтай.

ЖАҢБАЛАҚ сын. 1. Үшқалақ, шыдамсыз. 2. Ұмытшақ.

ЖАҢБАЛАҚТА= ет. Асып-сасып, ұшқалақтанып сөйлеу.

ЖАҢБАЛАҚТАН= ет. Үшқалақтану, тынышсыздану.

ЖАҢБАЛАҚТАНУ Жаңғалақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢБАЛАҚТАУ сын. Үшқалақтау, жеңілтектеу, ойы шолақтау.

ЖАҢБАЛАҚТЫҚ зат. 1. Үшқалақтық, шыдамсыздық, шолақ ойлылық. 2. Ұмытшақтық.

ЖАҢБАСТЫР= ет. жерг. **Жалғастыру.** **ЖАҢБАСТЫРУ** Жаңғастыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢҒЫЗ сын. сөйл. **Жалғыз.**

ЖАҢҒЫЗДЫҚ зат. сөйл. **Жалғыздық.**

ЖАҢҒЫЗ-ЖАРЫМ сын. сөйл. **Жалғыз-жарым.**

ЖАҢҒЫЗСЫРА= ет. сөйл. **Жалғызсыра.**

ЖАҢҒЫЗЫМ зат. сөйл. **Жалғызым.**

ЖАҢҒЫЗІЛІКТІ сын. сөйл. **Жалғызілікті.**

ЖАҢҒЫР= ет. 1. Дыбыстардың бірдеңеге соқтығысып барып қаттырақ естілуі. 2. ауыс. Жаңару, өзгеру. 3. ауыс. Гүлдену, құлпыру.

4. ауыс. Жаңаша сипат, мағына алу, қолданысқа қайта түсу. 5. ауыс. Қайта тезу, еске түсу.

Жаңғырған жер бедері. геогр. Гетоникалық қозғалыстардың, эрозиялық және денудациялық әрекеттердің нәтижесінде сапалық өзгерістерге ұшыраған жердің беткі пішіні.

ЖАҢҒЫРТ= ет. 1. Салдырлатып-құлдірлету, жаңғырқырту, басына көтеру; у-шу қылу. 2. ауыс. Өмірін өзгерту, жақсарту, қайта жаңарту. 3. ауыс. Атын шығару, есімін елге паш ету.

ЖАҢҒЫРТҚЫШ зат. Дыбысты қайта шығарғыш құрал.

ЖАҢҒЫРТТЫР= ет. Жаңғырлықтыру, дауысты қатты соқтығыстырушы.

ЖАҢҒЫРТТЫРУ Жаңғырттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢҒЫРТУ= ет. Белгілі бір дүниені, халықтық мұраны жаңарту, қайта өңдеу.

ЖАҢҒЫРТУШЫ зат. Жаңартушы, қайта тірілтуші, жалғастырушы.

ЖАҢҒЫРТЫЛ= ет. Қайта жаңартылу, қайта қалпына келтірілу.

ЖАҢҒЫРТЫЛМАЛЫ: жаңғыртылмалы несие. экон. Несие капиталдарының ұлттық және дүниежүзілік рыноктарында қолданылатын, жаңғыртылатын несие.

ЖАҢҒЫРТЫЛУ Жаңғыртыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢҒЫРТЫНДЫ зат. Ескі резеңке бұйымдарды арнайы өңдегенде шығаратын өнім; қайтадан вулканизациялап, жаңа резеңке бұйымдарын алу.

ЖАҢҒЫРУ¹ зат. Өзгеріс, алмасу, жандану.

ЖАҢҒЫРУ² Жаңғыр етістігінің қимыл атауы; жаңару, толығу, жаңамен алмасу.

ЖАҢҒЫРШАҚ зат. Жаңғырық, жаңғырып шыққан дауыс.

ЖАҢҒЫРШАҚТАН= ет. Дауыстың жаңғыруынан анық естілмеу, әлсіз, көмескі естілу.

ЖАҢҒЫРШАҚТАНУ Жаңғыршақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢҒЫРЫҒУ Жаңғырық етістігінің қимыл атауы. 1. Дыбыстың жаңғыра қатты естілуі. 2. ауыс. Бір нәрсені қайта көрініс табуы.

ЖАҢҒЫРЫҚ¹ зат. <грек. esho> 1. ф и з. Дыбыстың бірденеге соқтығысуынан болған, күмбірлеп екінші жерде қайталан естілген дыбыс, дауыс. 2. инф. Дестелік файлдарды орындау кезінде экранға әрбір команданы жолма-жол жаңғырық түрінде қайталап шығарып көрсету тәсілі.

ЖАҢҒЫРЫҚ² зат. жерг. Отын жарғанда астына қоятын дөңгелек ағаш.

ЖАҢҒЫРЫҚ³ сын. Қатты, жаңғырып шыққан.

ЖАҢҒЫРЫҚ= ет. 1. Дыбыстың бірденеге қақтығысып қайта естілуі. 2. ауыс. Жаңғыру, күлдену, құлпыру. 3. ауыс. Есіне түсу, ойға оралу.

ЖАҢҒЫРЫҚҚАН сын. Қатты шыққан, шулаған, айғайлаған.

ЖАҢҒЫРЫҚТАЙ сын. Жаңғырық сияқты, жаңғырыққа ұқсас.

ЖАҢҒЫРЫҚТЫР= ет. Дыбыстардың бірденеге соқтығысып жаңғырып естілуі.

ЖАҢҒЫРЫҚТЫРУ Жаңғырықтыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢҒЫРЫҚША үст. Жаңғырық секілді, жаңғырық тәрізденіп, күбірлей.

ЖАҢҒЫРЫМПАЗ сын. Құлпырған, күлденген, жаңарғыш.

ЖАҢҒЫРЫС= ет. Әртүрлі дыбыстардың қатар естілуі.

ЖАҢҒЫРЫСУ Жаңғырыс етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢҒЫШАҚ зат. Бомба, снаряд, ағаш сияқты заттардан бөлінген сынықтар.

ЖАҢ-ЖҮҢ елік. сөйл. **Шаң-шүң.**

ЖАҢҚА зат. 1. Ағаш жарғанда не өңдегенде түсетін ірілі-уақты жұқа кесінділер. 2. Металл жаңғышағы. 3. ауыс. Бір заттың сынығы, бөлігі, үзімі. // Быт-шыт, құл-талқан.

Жаңқа құрлы көрмеді. Бұйым көрмеді.

ЖАҢҚАДАЙ сын. 1. Жаңқа тәрізді. 2. ауыс. Таза, күнәсіз. 3. ауыс. Титтей, үзімдей, азғантай.

Жаңқадай дөңгелету. Бұйым құрлы көрмеу, қаңбақтай цығу. Жаңқадай жарылу.

Парша-паршасы шығу. Жаңқадай жұқа. Жүп-жүқа. Жаңқадай ойнақтау. Қалт-құлт ету, шайқалақтау.

ЖАҢҚА-ЖАҢҚА сын. Желініп мұжылған, жаңқасы шыққан.

ЖАҢҚАЛА= ет. 1. Жұқалап шауып, жаңқа түсіру. 2. ауыс. Титықтау, мұжу, шаршату.

ЖАҢҚАЛАН= ет. Майдалану, жұқалану, ұсақталу.

ЖАҢҚАЛАНУ Жаңқалан етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢҚА-ПАҢҚА зат. қарап. Жаңқа сияқты әлдебір заттар.

ЖАҢҚАУЫҚ зат. сөйл. **Жаңқашық**, **ұсақ жаңқа.**

ЖАҢҚАУЫҚТАЙ сын. сөйл. Жаңқашықтай.

ЖАҢҚАША үст. Жаңқа тәрізденіп.

ЖАҢҚА зат. жерг. Жайын балықтың құйрық жағының еті.

ЖАҢҚАҚ сын. Жаңылыс, теріс, қате.

Жаңсақ [жаңылыс] [кетті] басты. Дұрыс істемеді, жаңылыс кетті.

ЖАҢҚАҚТА= ет. Қателесу, жаңылысу.

ЖАҢҚАҚТАС= ет. сөйл. **Жаңылысу.**

ЖАҢҚАҚТАТ= ет. Ойын селсоқтата жеткізу, ашып айтау.

ЖАҢҚАҚТАТУ Жаңсақтат етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢҚАҚТАУ¹ Жаңсақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢҚАҚТАУ² сын. Жаңылыстау, қателеу.

ЖАҢҚАҚТЫҚ зат. Ағаттық, қателік.

ЖАҢҚАЛ= ет. 1. Бір нәрсенің жүйесінен шығып, шатысу. 2. Дұрыс істемеу, қателесу.

3. ауыс. Алған бағытынан өзгеру, ауытқу.

ЖАҢҚЫЛҒЫШ сын. Жаңыла бергіш.

ЖАҢҚЫЛҒЫШТЫҚ зат. Жаңыла бергіштік.

ЖАҢҚЫЛДА= ет. Дабырлау, шулау.

ЖАҢҚЫЛДАС= ет. Керісу, жазаласу, ерегісу.

ЖАҢҚЫЛДЫР= ет. Шатастыру, ақылдан адастыру.

ЖАҢҚЫЛДЫРҒЫШ сын. Оңай жаңылдыратын.

ЖАҢҚЫЛДЫРҒЫШТЫҚ зат. Жаңылдыруға бейімділік.

ЖАҢҚЫЛДЫРТ= ет. Ойын айтқызбай, шатастыру.

ЖАҢҚЫЛДЫРТУ Жаңылдырт етістігінің қимыл атауы.

ЖАҢҚЫЛДЫРУ Жаңылдыр етістігінің қимыл атауы; адастыру.

ЖАҢҚЫЛТ= ет. 1. Адастыру, алдау.

2. ауыс. Сөзінен шатастыру, білгенінен жаңылдыру. 3. ауыс. Ақылдан адастыру, састыру.

ЖАҢҚЫЛТҚЫШ сын. Жаңылдыра бергіш.

≈ Жаңылтқыш есеп.

ЖАҢҚЫЛТҚЫШТЫҚ зат. Жаңылдыра бергіштік.

ЖАҢҚЫЛТПАШ зат. 1. әдеб. Айтуға қиын тиетін сөз тіркестерінен құралған ауыз әдебиетіндегі ұсақ жанр. 2. ауыс. Белгісіз, түсініксіздеу, көмескілеу.

ЖАҢҚЫЛТУ Жаңылт етістігінің қимыл атауы. 1. Жолынан адастыру. 2. Сөзінен адастыру, ойын шатастыру.

ЖАҢҚЫЛУ Жаңылт етістігінің қимыл атауы; шатасу, қателесу.

ЖАҢҚЫЛУШЫЛЫҚ зат. Жаңылып кетушілік.

ЖАҢҚЫЛШАҚ сын. Көп жаңыла беретін, жаңылығш.

ЖАҢҚЫЛЫҚТА үст. жерг. **Жақында.**

ЖАҢҚЫЛЫП-ЖАЗ= ет. Жаза басу, жазықты болу.

ЖАҢҚЫЛЫС сын. Жаңсақ, шалыс, қате, ағат.

ЖАҢҚЫЛЫС= ет. 1. Қателесу, шатасу. 2. ауыс. Адасу, аяғын шалыс басу. **Жаңылыс басты.** Ағаттық жіберді, дұрыс істемеді.

ЖАҢҚЫЛЫСҚЫШ сын. Жаңылыс беретін, шатасқыш.

ЖАҢҚЫЛЫСҚЫШТЫҚ зат. Жаңылыс беретіндік.

ЖАҢҚЫЛЫССЫЗ сын. Қатесіз, мүлтіксіз.

ЖАҢҚЫЛЫСТЫР= ет. Шатастыру, есебінен айыру, қателестіру.

ЖАҢҚЫЛЫСТЫРҒЫШ сын. Жаңылыстыра бергіш.

ЖАҢҚЫЛЫСТЫРҒЫШТЫҚ зат. Жаңылыстыра бергіштік.

ЖАҢҚЫЛЫСТЫРУ Жаңылыстыр етістігінің қимыл атауы; ойынан шатастыру.

ЖАҢҚЫЛЫСУ Жаңылыс етістігінің қимыл атауы. 1. Қателесу, шатасу. 2. инф. Есеттеу жабдығындағы кездейсоқ, ретсіз пайда болатын қате.

ЖАҢҚЫРАТ= ет. сөйл. Жаңғырту, басына көтеру.

ЖАҢҚЫРАТУ Жаңғырат етістігінің қимыл атауы.

ЖАП зат. кәс. Егістікке су жіберу үшін екі жиегіне топырақ үйіп жасайтын жіңішке арық.

Жап көтерді. Арықша жүргізді. **Жап қазды.** Қыр тартып, арық жасады.

ЖАП= ет. 1. Бір заттың аузын ашық қалдырмау, бекіту. 2. Адамның, жан-жануардың т.б. үстін жамылғымен бүркеу, бастыру. 3. Кітаптың бетін ашық қалдырмау, жинастыру.

4. Бұлт, не жалын торлау, басу. 5. Жер бетін қар т.б. басу, бүркеу. 6. ауыс. Мекеменің я ұйымының жұмысын біржолата тоқтату, доғару.

7. ауыс. Аяқтау, бітіру. 8. ауыс. Жабыла күш жұмсау, ұйымдасу, қаптау. 9. ауыс. Өзі істеген істі өзгеге аудару, басқа адамды кінәлі етіп көрсету. 10. ауыс. Орын толтыру, құю, төлеу. 11. ауыс. Түрмеге отырғызып қою, қамау. 12. ауыс. Сыр ашпау, жасыру.

13. ауыс. Орын басу, ауыстыру.

Жабу жапты. Көлікті жабулады, кежім салды. **Жап аузыңды!** э м о ц. Өшір үйіңді, дымныңды шығарма, сөйлеуіңді тоқтат! **Жапқан [жабылған] күнә.** Жала, бәле.

ЖАПА¹ [ар. جفأ] зат. Бастан кешкен ауыртпалық; қиыншылық.

Жапа көрді. Біреудің қиянаты мен озбырлығынан қорлық шекті, әбден қиналды. **Жапа тартты.** Қиыншылық көрді, қорлық көрді. **Жапа шекті.** Зорлық-зомбылық көрді, қиыншылықтың азабын тартты.

ЖАПА² зат. Сыыр малының үйме, жас тезегі.

ЖАПА³ зат. жерг. **Жаппа.**

ЖАПАДАЙ сын. Жапа сияқты, жалтиған.

ЖАПАДАН-ЖАЛҒЫЗ сын. Жапа-жалғыз, жалғыз өзі гана.

ЖАПА-ЖАЛҒЫЗ сын. 1. Өзінен басқа ешкім жоқ; жалғыздан-жалғыз. 2. Бір гана; жеке өзі.

ЖАПА-ЖАЛҚЫ сын. Бір өзі, жалғыз.

ЖАПА-ЗӘБІР зат. Ауыртпалық, тауқымет.

ЖАПАҚ зат. биол. <лат. panophyton> Алабұта тұқымдасына жататын көпжылдық бұташық өсімдіктер туысы.

ЖАПАҚ-ЖАПАҚ елік. Көзін жытылықтатып, жасқана қарауды бейнелейтін сөз.

ЖАПАҚТА= ет. Ыңғайсызданып көзін жытылықтату; жапақ-жапақ ету.

ЖАПАҚТАС¹= ет. Сасқалақтау, асыт-сасу, жамтаңдасу.

ЖАПАҚТАС²= ет. жерг. Жақындасу, сойлесу, дидарласу.

ЖАПАҚТАСУ Жапақтас етістігінің қимыл атауы.

ЖАПАҚТАТ= ет. Көзін жытылықтату, ыңғайсыздана қарау.

ЖАПАҚТАТУ Жапақтат етістігінің қимыл атауы.

ЖАПАҚТАУ Жапақта етістігінің қимыл атауы. 1. Жапақ-жапақ ету. 2. ауыс. Бәйек болу, асты-үстіне түсу.

ЖАПАЛ зат. өс. <лат. synanchum> Сулы жерлерде, өзен бойларында өсетін, биіктігі 100 см-дей ашы шөп немесе бұта.

ЖАПАЛА= ет. 1. Үйін-төгіп тезектеу, қалдық тастау. 2. Жас тезектен жапа соғу, қалау. 3. ауыс. Үсті-үстіне үдемелеу, үйіліп-төгілу.

ЖАПАЛАҚ зат. зоол. <лат. striges> 1. Үтілдек қауырсынды, үкі тәріздес, жыртқыш түн құсы. 2. ауыс. Сүйкімсіз, нашар адам.

Жапалақ көз. Урке қарайтын қлкен көз. **Жапалақ қар.** Ірі-ірі болып жауған қар. **Жапалақ сары.** Урек сары. **Жапалақ төрізділер.** зоол. <лат. strigiformes> Түнде тіршілік етуге бейімделген жыртқыш құстар отряды. **Жапалақ ұшпас жапан.** Құлазыған дала, мийдай айдала.

ЖАПАЛАҚ-ЖАПАЛАҚ¹: жапалақ-жапалақ қар. Ірі-ірі, жалтақ-жалпақ қар түйірісігі. **ЖАПАЛАҚ-ЖАПАЛАҚ²** елік. **Жапақ-жапақ.**

ЖАПАЛАҚТА= ет. Үйіліп-төгіліп, жапалақ-жапалақ болып қар түсу, жауу.

ЖАПАЛАҚТАЙ сын. Жапалақ сияқты.

ЖАПАЛАҚТАТ= ет. Қардың жапалақ-жапалақ болып қиқындата жаууы.

ЖАПАЛАҚТАТУ Жапалақтат етістігінің қимыл атауы.

ЖАПАЛАҚША үст. Жапалаққа ұқсап. **ЖАПАЛАН**= ет. Өзіне-өзі бейнет табу, бейнеттену.

ЖАПАЛАНУ Жапалан етістігінің қимыл атауы.

ЖАПАЛАНУШЫ зат. Жәбір-жапа шешуші, азаптанушы.

ЖАПАЛАП үст. сөйл. Жапалақтап.

ЖАПАЛАТ= ет. 1. Малды тезектетіп, қалдық тастатып алу. 2. Үйін-төгіп қар жауу.

ЖАПАЛАТУ Жапалат етістігінің қимыл атауы. ≈ Малды жа п а л а т у.

ЖАПАЛЫ сын. Жәбір көрген, жапалы өмір кешкен, жапа шеккен.

ЖАПАЛЫҚ зат. Жапа шешушілік.

ЖАПАН¹ зат. Адам жөнді қоныстанбаған ашық жер, бос жатқан мекен, айдала.

Жапан дала. а) Елден жырақ жатқан жер, елсіз мекен. ә) Елсіз, игерілмей жатқан кең жер. **Жапанды жұмақ етті.** Құлазыған жерлерді игерді, көркейтті. **Жапан кезді.** Ел аралады, жер көрді. **Жапан [дүз] түз.** Жазық кеңістік; елсіз дала.

ЖАПАН² сын. жерг. Жабайы.

ЖАПАН-БАЙТАҚ сын. Елсіз, мекенсіз, еш қонысыз.

ЖАПАНДАЙ сын. Елсіз даладай.

ЖАПАН-ЖАЛҒЫЗ сын. сөйл. Жапа-жалғыз.

ЖАПАҢ сын. сөйл. 1. Елсіз, мекенсіз.

2. Жытылықпазан.

ЖАПАҢДА= ет. сөйл. **Жапақта.**

ЖАПАҢДАУ Жапаңда етістігінің қимыл атауы.

ЖАПАР зат. сөйл. **Жаппар.**

Жапар Құдай. Алла тағала, жаратқан өмірші, Тәңірі.

ЖАПАРЛАС= ет. **Жатырласу.**

ЖАПАС зат. жерг. Тезек, күнге әбден күйіп құраған тезек.

ЖАПАТАЙ зат. жерг. Ер адамның бас киімі.

ЖАПА-ТАРМАҒАЙ үст. Тұс-тұстан ентелей, анталай, киліге; жаппай, бәрі бірдей.

ЖАПА-ТАРМАҒАЙЛА= ет. Жан-жақтан анталау.

ЖАПАТАРЫМ үст. сөйл. **Жапа-тармағай.**

ЖАПА-ШЕР зат. Азап, қайғы, мұң, қиыншылық.

ЖАПБАР зат. сөйл. **Жаппар.**

ЖАП-ЖАДАҒАЙ сын. Теп-тегіс, жап-жазық.

ЖАП-ЖАЗЫҚ сын. Теп-тегіс, ой-қырат-сыз.

ЖАП-ЖАЙ үст. сөйл. **Жайдан-жай.**

ЖАП-ЖАЙБАРАҚАТ үст. Ештеңе болмағандай.

ЖАП-ЖАЙДАҚ сын. Жап-жадағай, теп-тегіс.

ЖАП-ЖАЙЛЫ сын. 1. Жағдайлы, өте ыңғайлы, қолайлы. 2. Бірсыдырғы. 3. Жағымды.

ЖАП-ЖАҚСЫ сын. Әп-әдемі, тәп-тәуір.

ЖАП-ЖАҚЫН сын. Тап-таяу, тіптен жақып.

ЖАП-ЖАЛАҢ сын. 1. Жұп-жұқа, жеп-жеңіл. 2. Жалаңаш, тап-тақыр.

ЖАП-ЖАЛАҢАШ сын. 1. Киімсіз, лытасыз. 2. ауыс. Еш нәрсе өспеген, түлдірсыз. 3. ауыс. Қыптан суырған; жалаңаш.

ЖАП-ЖАЛАҢАШТЫҚ зат. 1. Жалаңаш қалушылық; жарлылық. 2. Ағашы, көгалы жоқ, қу тақыр.

ЖАП-ЖАЛҒЫЗ сын. **Жапа-жалғыз.**

ЖАП-ЖАЛПАҚ сын. Жайылып, жазылып жатқан, кең, жазық.

ЖАП-ЖАЛТЫР сын. Бұдыры жоқ, теп-тегіс; айнадай.

Жап-жалтыр күз. Жалама, қия төс.

ЖАП-ЖАМАН сын. Жағымсыз, өте сүйкімсіз.

ЖАП-ЖАҢА¹ сын. 1. Әлі көп пайдаланылмаған; су жаңа. 2. ауыс. поэт. **Ғажап,** кіршіксіз.

ЖАП-ЖАҢА² үст. Әлгінде гана, жаңа гана.

ЖАП-ЖАРАСТЫҚТЫ сын. Ұнасымды, жарасты.

ЖАП-ЖАРАСЫМДЫ сын. Ұнасымды, үйлесімді, сәнді.

ЖАП-ЖАРАУ сын. Арықтап, ысылған, еті тартылған; жараған.

Жап-жарау ат. Еті ояз тартқан, жараған ат.

ЖАП-ЖАРҚЫН сын. 1. Жарық, жарқырап, жайнап тұрған. 2. ауыс. Кеңлі көтеріңкі, көңілді.

ЖАП-ЖАРЫҚ сын. 1. Жарығы мол; жарқыраған. 2. ауыс. Нұрлы, парасатты.

Жап-жарық дүние. Сыры мәлім, құпиясы жоқ.

ЖАП-ЖАС сын. 1. Кемеліне келмеген, ер жетіп есеймеген; балғын, уылжыған. // Кемеліне келмеген, ер жетіп есеймеген кез, балғын шақ. 2. ауыс. Құптырған, жайнаған, көрікті.

Жап-жас басымен. Жасы кіші болғанымен, әлі жас болса да.

ЖАП-ЖАСЫЛ сын. 1. Ашық жасыл түсті. 2. Жасылға бөленген; көктеп-көгерген.

ЖАП-ЖАТЫҚ сын. 1. Икемді, ысылған, төселген. 2. Машыққан, жаттыққан.

Жап-жатық мінез. Жайдары, биязы, жұмсақ мінез.

ЖАПҚЫ¹ зат. тех. Ауа, газ жүретін құбырлар мен түтіктерді жартылай не толық жабу үшін қолданылатын металдан жасалған жұқа қалақша.

ЖАПҚЫ² сын. жерг. **Жабық.**

ЖАПҚЫЗ= ет. 1. Бекіткізу, аштырмау. 2. ауыс. Жұмыс істеуін тоқтатқызу.

ЖАПҚЫЗУ Жапқыз етістігінің қимыл атауы.

ЖАПҚЫШ зат. 1. Әртүрлі заттардың үстін жабуға, қалқалауға арналған жамылғы, перде. 2. Шыбын-шіркейлерден қорғану үшін жасалған перде. 3. с у ш а р. Гидротехникалық имараттың су өткізгіш құрылыстарының беті мен табаны аралығындағы су көлемін реттеуші құрылғы.

ЖАПОН зат. Ұлт, қишығыстағы ел, Жапонияның байырғы халқы.

ЖАПОНДЫҚ зат. Жапон ұлтының азаматы, жапон елінің тұрғыны.

ЖАПОНШЫЛ сын. Жапонды қолдағыш, жапон жағында.

ЖАППА¹ зат. 1. Уықтардың немесе екі керегенің басын түйістіріп, үстіне туырлық жапқан уақытша баспана. // Көшіп-қоңуға қолайлы, керегесіз, қосты. 2. ж е р г. Балшықтан, қыштан, тастан салынып, үсті жабылған қысқы үй, баспана. 3. Қалқа, қорашық.

ЖАППА² зат. с ә у л е т. Үй төбесін жабатын материал.

ЖАППА³: жаппа нан. тамақ. Қазанға қарып пісірілетін нан; қазантөңкерме.

ЖАППАЙ үст. Түгелдей, тегіс.

Жаппай ату. өск. Нысана шебіне көлденең бағытталған зеңбірек немесе тау қаруының атысы. **Жаппай ату аймағы.** өск. Қорғаныстағы әскерлер шабуылдаушы қарсыласты жою үшін алдын ала немесе ұрыс қимылдары барысында барлық қару түрлерінен тиімді атыс дайындап жүргізетін жергілікті жер жолағы. **Жаппай жою қаруы.** өск. Жаппай шығынға шырату немесе қирату үшін қолданылатын жою қабілеті жоғары қару. **Жаппай қырып-жоятын қарудан қорғану.** өск. Әскерлерді, тылдағы нысандарды ядролық, химиялық, биологиялық қарулардан қорғау, әскерлердің соғысқа қабілеттілігін сақтау мақсатында жүргізілетін шаралар жиынтығы.

ЖАППАЛА= ет. 1. Бірыңғай жаппа тігу. 2. ауыс. Бір нәрсені жасыру, ойды құпия сақтау.

ЖАППАЛЫ¹ сын. 1. Жаппасы бар, жаппа тіккен. 2. Үсті жабылған, жабық.

ЖАППАЛЫ² сын. 1. Ашып-жабатын; қақпақты. 2. Карма, жармалы (есік).

ЖАППАР [ар. جبار] зат. діни. Бар әлемді жаратушы, құдіретті Алла; Алла Тағаланың 99 есімінің бірі.

Жаппар Алла. діни. Жаратушы, жасаған. **Жаппар нем.** діни. Жаратушы, жан беруші (Алла). **Жаппар Құдай.** діни. Баршаны бар етуші (Алла). **Жаппар құл.** Құдайдың құлы, Құдайға жалбарынушы, пенде. **Жаппар Хак.** діни. Шын қамқоршы, сүйеуші (Алла).

ЖАПСАҚ зат. Шаруа, жұмыс.

ЖАПСАР¹ зат. 1. этн. Үзік пен туырлықтың қиылысқан, түйіскен жері. 2. Ыдыстың, басқа да заттардың құрама бөліктерінің қосылған, қиылысқан шегі, жақтауы. 3. Босаға мен төр аралығы, тұсы. 4. Ел мен елдің, ауыл мен ауылдың шекарасы, аралығы. 5. ауыс. Тұтқиыл, қалтарыс, таса.

Жапсарын ашты. Аралары суыды, алыстады. **Жапсарына іле кету.** Өзімен бірге біреуді кінәлі етіп көрсету.

ЖАПСАРЛА= ет. 1. Қатарластыру, іргелесу, жақын орналасу. 2. ауыс. Екі нәрсені қабаттастыра істеу.

ЖАПСАРЛАС сын. 1. Аралары жақын, қанаттас. 2. Қабырғалас, іргелес, көршілес.

ЖАПСАРЛАС= ет. Астасу, қатарласу, қабаттасу.

ЖАПСАРЛАСТЫР= ет. Қатарластыру, іргелес, жақын орналасу.

ЖАПСАРЛАСТЫРУ Жапсарластыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАПСАРЛАСУ Жапсарлас етістігінің қимыл атауы.

ЖАПСАРЛАТ= ет. Белгілі бір құрылысты өзара қатарластырып, жақындатып тұрғызу.

ЖАПСАРЛАТУ Жапсарлат етістігінің қимыл атауы.

ЖАПСАРЛАУ Жапсарла етістігінің қимыл атауы.

ЖАПСАРЛЫҚ сын. Қатар, іргелес, жақын орналасқан.

Жапсарлық кендер. кен. Балқыған магма-ның шөгінді жыныстармен жанасқан шебінде түзілетін кенорындары. **Жапсарлық метаморфтану.** геогр. Әртүрлі тау жыныстарының тереңнен ығысып шыққан магмалық интрузия денелерінің жанасу әсерінен өзгеруі.

ЖАПСАРСЫЗ сын. Жапсарсы жоқ.

ЖАПСАРТӨС зат. көлөнер. Шаңырақтың екі жапсарын екі бөлек иіп, қажетті мөлшерге келтіріп алу үшін пайдаланылатын аспап.

ЖАПСАРШОРАЛАР зат. 1. Карбонатты таужыныс қабаттары бетінде шағын-шағын көмшпие төмнешіктер жүйесі түрінде, ал осы қабаттардың тік қымысында бір-бірімен дәнекерлене бірегейленген шоралар жүйесі түрінде байқалатын аспасу пішіні. 2. Аймақтық және жалпы геологияда: "офиолитті белдемдер" деп аталатын құрылымдық-формациялық белдемдердің геологиялық дамуы барысында осы белдемдер созылымына бойлас бағытта сағаланған өте қозғалмалы жарылымдар жүйесі.

ЖАПСЫР= ет. 1. Жіппен, желіммен ұстау, бекіту. 2. Тағу, қадау. 3. Қосу, жасау. 4. а у ы с. Ертіп жүру, қасынан тастамау. 5. а у ы с. Қосақтау, таңу. 6. а у ы с. Пайдалану, қабылдау. 7. а у ы с. Қосып айту, ұлайту.

ЖАПСЫРМА зат. 1. Бір заттың бетіне жамала тіліктен жіңішке, қиық мата, таспа. 2. Көлемі әртүрлі, металлдан істелген жұқа бастыры. 3. ж е р г. Қүректің басына сабын ендіру үшін оның екінің бетіне жапсыра қағылатын бір жағы ойыстау келген жалпақша темір.

Жапсырма қағаз. экон. <лат. etiquette> Құны, өндіріс орны, өнімнің сапасы туралы жазылған тауар сыртына жапсырылатын арнайы қағаз; этикетка. **Жапсырма құлақ.** ж е р г. Қүректің аяқпен басатын жері. **Жапсырма тігіс.** к ә с. Жасау саланда, әдіптердің шетін тіккенде, әдіп орнына астар салғанда қолданылатын тігіс түрі.

ЖАПСЫРТ= ет. Қосақтау, таңғызу, жаматтыру.

ЖАПСЫРТУ Жапсырт етістігінің қимыл атауы.

ЖАПСЫРУ¹ Жапсыр етістігінің қимыл атауы. 1. Жамап-жасау, желімдеу, ілу. 2. Тағу, қадау. 3. Үстемелеу, қосу.

ЖАПСЫРУ² зат. с п о р т. Көпірге түскен немесе басқа да қиын жағдайға тап болған қарсыласын жанышты, жауырының кілемге тигізуге бағытталған балуанның қимылы.

ЖАПСЫРУЛЫ сын. 1. Ізділі, қадаулы. 2. Желімдеулі, қыстырулы. 3. Тігулі.

ЖАПСЫРЫЛ= ет. Қабырғаға ілініп қойылу, желімделу.

ЖАПСЫРЫЛУ Жапсырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАПТАС сын. ж е р г. Қатар, саптас, шектес, көршілес.

ЖАПТЫР= ет. 1. Жан-жануардың, киіз үйдің үстің жамылғымен бастыру. 2. а у ы с. Түрмеге отырғызу, қамату.

ЖАПТЫРМА зат. Үсті жабылған баспалық қалқа.

ЖАПТЫРМАУ Жаптырма етістігінің қимыл атауы.

ЖАПЫР= ет. 1. Басып-жанышу, таптау. 2. а у ы с. Қырып-жою, талқандау. 3. а у ы с. Бір істі, жұмысты өндіре істеу, айнап жайпау. 4. а у ы с. Тамақты опырып жеу. 5. а у ы с. Баса-көктеу, киіп-жару, қирату. 6. а у ы с. Беталысын біру, қайтару. 7. а у ы с. Ұйқы-

тұйқысын шығару, өттер-төттер қылу. 8. а у ы с. Тұтастай бетті жеу. 9. а у ы с. Топтап-көптеп алу. 10. а у ы с. Майыстыру, мыжырайта басу. 11. а у ы с. Басып қайыру, жатқызу.

ЖАПЫРАЙ= ет. 1. Жарбию, жатаған болу, аласару. 2. Жаншылу, майысу, қисаю. 3. Мыжыраю, жалтию.

ЖАПЫРАЙТ= ет. 1. Баскиімді мыжырайтып, жалтитып кию. 2. Үйді жер табанда-тып, жатаған етіп салу, құру.

ЖАПЫРАЙТУ Жапырайт етістігінің қимыл атауы.

ЖАПЫРАЙЛУ= ет. Жер табандатылу, жарбию, жапыраю.

ЖАПЫРАЙЛУ Жапырайыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАПЫРАҚ зат. 1. Өсімдіктің көктемде бүршік атып, көктеп, күзде сарғайып түсіп қалатын мүшесі. 2. б о т. <лат. folium> Жоғары сатыдағы өсімдіктердің фотосинтез, газ алмасу, буландыру, қор жинау, көбею қызметтерін атқаратын өсу мүшесі. 3. көлөнер. Жапырақ пішіндес ою түрі. 4. ж е р г. Шүкір дейтін өсімдіктің түрі, атауы. 5. а у ы с. Бір заттың үзіндісі, бөлінісі.

Жапырағы жайқалды. Өсіп-өркендеді, көбейді. **Жапырақ бақа.** зоол. <лат. phyllabates trinitatis>. Бақаың кішкентай түрі. **Жапырақ бүргесі.** б о т. <лат. psyllinea> Тең қанаттылар отрядына жататын зиянкес жәндік. **Жапырақ жайды.** Жапырағы өсті, көктеп көгерді; қаулап өсті. **Жапырақ жарды.** Құлпырды, жайқалды.

Жапырақ жемірі. биол. <лат. chrysomelidae> Қатты қанаттылар отрядына жататын қоңыздардың бір тұқымдасы. **Жапырақ мазайкасы.** б о т. Өсімдіктегі қалың шыққан жапырақ тақталарының үстіңгі беттері күн нұрына біркелкі төселе немесе мәнереіне жатуы. **Жапырақ өркеш.** ж е р г. Ағаштың жапырағы сияқты кішкене, жалғыз өркеш түйелерінің бірі. **Жапырақ тастау.** б о т. <лат. de – болмау, folium – жапырақ> Химиялық препараттар арқылы өсімдіктердің жапырақтарын түсіру. **Жапырақ ширатқыш** көбелек. зоол. <лат. tortricidae> Қабыршақ қанаттылар отрядына жататын ұсақ көбелек.

ЖАПЫР-ЖАНШЫ= ет. Баса-көктеу, киіп-жару, басып-жанышу.

ЖАПЫРАҚ-ЖАПЫРАҚ сын. 1. Жапырағы көп, жапырақтан тұратын. 2. Жапалақ-жапалақ. 3. Бөлек-бөлек, тілім-тілім.

ЖАПЫРАҚОТ зат. өс. Сабағы қысқа, жапырағы мол шөп.

ЖАПЫРАҚСЫЗ сын. Жапырағы түсіп қалған, жапырағы жоқ.

ЖАПЫРАҚТА= ет. 1. Жапырақ осу, жапырақ жаю. 2. а у ы с. Үлкендеу, жапырақ көлемідей етіп кию. 3. а у ы с. Ірі-ірі етіп турау, кесектеп кесу. 4. а у ы с. Борша-борша ету; быт-шытын шығару.

ЖАПЫРАҚТАЙ сын. 1. Жапырақ сияқты, жапырақтәрізді. 2. а у ы с. Кіп-кішкентай, нәзік. **Жапырақтай** [қояндау] қалтырады. Үрейі қалмай, қатты қорықты, зәресі ұшты. **Жапырақтай** солды. Қайғымен шөкті.

ЖАПЫРАҚТАЛ= ет. Жұқа етіліп, жапырақша тұралу, ұсақ-ұсақ етіп кесілу.

ЖАПЫРАҚТАЛУ Жапырақтал етістігінің қимыл атауы.

ЖАПЫРАҚТАН= ет. Ағаштардың бүршік жарып, гүлденуі, жапырақ жаюы.

ЖАПЫРАҚТАНУ Жапырақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАПЫРАҚТАТ= ет. ж е р г. Бастырмалатып, жылымда жүру.

ЖАПЫРАҚТАУ¹ Жапырақта етістігінің қимыл атауы; жапырақ жаю.

ЖАПЫРАҚТАУ² сын. ж е р г. Аласалау.

ЖАПЫРАҚТАУЛЫ сын. Жапырақ-жапырақ етіп бөлген, жапырақтап жыртылған.

ЖАПЫРАҚТЕҢЕ зат. өс. Таулы жерлерде өсетін кішілеу, дөңгелекше жапырағы бар аласалау өсімдік.

ЖАПЫРАҚТЫ сын. 1. Көпжапырақ өскен, қалың жапырағы бар. 2. а у ы с. Жайқалған, көкөрайлы.

ЖАПЫРАҚТЫЛЫҚ зат. б о т. Жапырақ шығымдылығы.

ЖАПЫРАҚША¹ зат. Кішірек жапырақ. **ЖАПЫРАҚША**² үст. Жапыраққа ұқсап, жапырақ сияқты.

ЖАПЫРАҚШАЙЫР зат. сөйл. **Шайыр.** **ЖАПЫРАҚШАЛЫ** сын. Жапырақшасы бар, жапырақшадан тұратын.

ЖАПЫР-ЖҰПЫР үст. Үйме-жүйме, апыл-ғұпыл.

ЖАПЫРЛА¹= ет. Жаптай қимылдау, қатар қозғалу.

ЖАПЫРЛА²= ет. сөйл. **Жыпырла.**

ЖАПЫРЛАС= ет. 1. Кимелесу, жапыр-жұпыр үймелесу. 2. Дабырласу, шуласу.

ЖАПЫРЛАСУ Жапырлас етістігінің қимыл атауы.

ЖАПЫРЛАТ= ет. Үйме-жүйме ету, талқандау.

ЖАПЫРЛАТУ Жапырлат етістігінің қимыл атауы.

ЖАПЫРУ Жапыр етістігінің қимыл атауы; қырып-жою, талқандау.

ЖАПЫРЫҚ сын. 1. Бір жағына қарай ойысқан, қисық. 2. а у ы с. Аласа, жапырайған. **Жапырық өркеш.** т ү й е ш а р. Көтерілмей бір жақ бүйіріне қарай қисайып жабыса жатқан өркеш.

ЖАПЫРЫЛ= ет. Тапталу, басылып-жаншылу, аяқасты болу.

Жүні жапырылып қалды. Жабықты, жүні жығылды.

ЖАПЫРЫЛА үст. Жаптай, түгелдей, тұтастай.

ЖАПЫРЫЛҒЫШ сын. Жапырыла беріш, жапырылуға бейім.

ЖАПЫРЫЛУ Жапырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАПЫРЫЛЫС= ет. Кимелесу, үймелесу, қабаттасу.

ЖАПЫРЫЛЫСУ Жапырылыс етістігінің қимыл атауы.

ЖАПЫРЫНДЫ сын. Аяқасты болған, жапырылған.

ЖАПЫРЫП-ЖАЙПА= ет. Ұйқы-тұйқысын шығару, өттер-төттер қылу, баса-көктеу.

ЖАР¹ зат. 1. Өзеннің опырылып, мұржылып құлаған тік жасаы. 2. ж е р г. Үй қабыраасы. 3. а у ы с. Сүйеніш, тірек.

Жарға жықты [итерді, соқты]. Пәлеге ұшыратты, жаманшылыққа итерді. **Жарға құлатты** [жықты, ұрындырды]. Арандатты, айдап салып жолдан тайдырды, орға жықты (орға құлады), опасыздық істеді. **Жарға ойнаған лақтай.** Ештемеден қорқуды білмейтін, алаңсыз, ойнап-құлген. **Жар көкірек.** Тоң мойын, бірбет. **Жар [қыр] қабақ.** Биік, дөңес қабақ.

ЖАР² зат. 1. Некелі ерлі-зайып, жұбай, қосақ. 2. Сүйікті адам.

Жар болды. Сүйеді, демеді. **Жар дегенде жалғыз.** Сенері де, сүйенері де сол гана деген мағынада. **Жар есігін бермеді.** Өмірлік серік бола алмады, қосыла алмады. **Жар етті.** Отасты, қосылды. **Жар құшты.** Үйлі-баранды болды, отбасын құрды. **Жар сүйді.** Ерлі-зайыпты болды, үйленді. **Жар төсегі.** Ерлі-зайыпты адамдардың қасиетті жатар орны.

ЖАР³ зат. Бұйрық, жарлық.

Жар салды [таратты, шақырды, шашты]. **Жария етті, хабар таратты; жұртты ұранға көтерді.**

ЖАР⁴ сан. жерг. *Жарты, жарым.*
ЖАР⁵: мойны жар бермеді. *Мұршасы кел-меді, ерінді, жаққауланды, қолы тимеді.*

ЖАР⁶: жар құлағы жастыққа тимеді. *Тыным таптады, мазасызданды.*

ЖАР= ет. 1. *Батта т.б. құралдармен ағашты кіші бөлшектерге болу; жаңқалау.* 2. *Тілу, кесу.* 3. а у ы с. *Жарақаттау; өлтіру.* 4. а у ы с. *Ақтару.* 5. а у ы с. *Ортасымен жүру, қақ айырып өту.* 6. а у ы с. *Быт-шыт етіп бізу; қирату.*

Жарып жібергендей болды. *Шамына тиді, ашуландырды. Жарып өтті. Басып озды, мүдірмей, сүрінбей шықты. Жарып салды.* а) *Малын сойып тастады.* ә) *Бет-жүзіне қарамады, бетке тура айтты. Жарып шықты. Көзге түсті, танылды.*

ЖАРА¹ зат. 1. *Зардап шеккен дене бөлігі, жарақат.* 2. *Қару-жарақ тивоі не апат кезінде зардап шеккен дене бөлігі.* 3. а у ы с. *Ауыртпалық, бейнет.* 4. а у ы с. *Қайғы-қасірет, мұң-зар.*

Жараны жазды. *Бір ауыр, қиын т.б. жағымсыз әсер, әрекеттен құтқарды, саламаттылық әкелді. Жараның аузын ашты [тырнады]. Ескі күйікті, дертті еске салды. Жараны тырнады. Ұмытылған ренішті, күйікті, өкпені, т.б. қайта еске салып, мазасын кетірді. Жара салды. Қайғыға салды, уайымға қалдырды; көңілін алаң қылды. Жарасы жеңіл. Оңай, тұқ те емес. Жарасына май жақсаң да жазылмас. Түзелмес, қайта орнына келмес. Жара [жанына] түсті.* а) *Жара шықты, жараға айналды.* ә) *Қиналды, жүрегі ауырды. Жара тігіс.* к ө с. *Киіз бөліктерін құрастырғанда, етіктің ұлтарағын, киіз байтақтың қоңышын, табанын қаусырғанда, тері бүйімдарды тіккенде жиі қолданылатын, екі заттың шеттерін не астыңғы, не үстіңгі бір жақ қыртысынан ғана шанышып, иені сол шеттің ортасынан жара шығарып отырып тігетін тігіс түрі.*

ЖАРА² сын. сөйл. жерг. *Жарты, жар-тысы.*

ЖАРА¹= ет. 1. *Іске асу, кәдеге асу.* 2. *Қажеттілікті өтеу, шамасы жету.* 3. *Дұрыс болу, оңды болу.* 4. *Жұмсау, тұтыну.*

ЖАРА²= ет. 1. *Үлек пен бураның келеге түсер кезіндегі масансыт беймазалануы, шаттығуы.* 2. *Баттау арқылы аттың етін таралту, шынықтыру.*

Жараған аттай. *Сып-сидам, ап-арық.*
ЖАРАҒЫСЫЗ: іске жарағысыз. *Түкке тұрғысыз, жарамсыз.*

ЖАРАДАЙ сын. *Жара сияқты, жара тәрізді.*

Жарадай көрді. *Жек көрді, жақтырмады.*
ЖАРАДАР сын. сөйл. **Жаралы.** // *Жаралы адамдар.*

Жарадар болды. сөйл. жерг. *Жаралы болды, жарақат алды.*

ЖАРА-ДЕРТ зат. *Ауыр жарақат.*
ЖАРА-ЖАРА сын. *Үсті-басын жара басқан.*

ЖАРАЙ шыл жерг. **Қарай.**
ЖАРАЙДЫ мод. *Бір істі, әрекетті қолдау, құптау мағынасында жұмсалатын сөз.*

ЖАРАКІМАЛДА од сөйл. **Жәрекімалла.**
ЖАРАКІМАЛЛА [ар. جارکماله] од. **Жәрекімалла.**

ЖАРАҚ зат. 1. *Жауға қарсы қолданылатын әртүрлі құрал-сайман; қару-жарақ.* 2. *Әртүрлі керек заттар мен қажетті нәрселер.*

ЖАРАҚАТ зат. 1. *Адам не хайуан денесіне түскен жара, зақым.* 2. а у ы с. *Ауыртпалық, зардап шеккендік, қирағандық, бүлінгендік.* 3. а у ы с. *Азап, мұң-қайғы.*

ЖАРАҚАТСЫЗ сын. *Жарақаты жоқ, жарақат түспеген.*

ЖАРАҚАТТА= ет. *Жарақат салу; жаралау.*
ЖАРАҚАТТАҒЫШ сын. *Жарақат салғыш, жаралауға бейім.*

ЖАРАҚАТТАН= ет. *Жарақат алу, жаралану.*

ЖАРАҚАТТАНДЫР= ет. *Жараландыру, жарақат салдыру.*

ЖАРАҚАТТАНДЫРУ *Жарақаттандыру* етістігінің қимыл атауы.

ЖАРАҚАТТАНУ *Жарақаттану* етістігінің қимыл атауы.

ЖАРАҚАТТАНУШЫ зат. *Жарақаттанып қалған адам, жараланушы.*

ЖАРАҚАТТАУ *Жарақаттау* етістігінің қимыл атауы.

ЖАРАҚАТТАУШЫ сын. *Жарақат салушы, жарақат түсіруші.*

ЖАРАҚАТТЫ сын. *Жарақаты бар, жаралы.*

ЖАРАҚ-ЖАБДЫҚ зат. *Керекті құрал-жабдық, әртүрлі заттар.*

ЖАРАҚСЫЗ сын. *Жарағы жоқ, жарақтанбаған.*

ЖАРАҚСЫЗДАН¹= ет. *Қарусыз қалу, жарақсыз болу.*

ЖАРАҚСЫЗДАН²= ет. сөйл. **Жарамсыздан.**

ЖАРАҚСЫЗДАНДЫР= ет. *Қарусыздандыру, қару-жарақсыз қалдыру.*

ЖАРАҚСЫЗДАНДЫРУ *Жарақсыздандыру* етістігінің қимыл атауы.

ЖАРАҚСЫЗДАНУ *Жарақсыздану* етістігінің қимыл атауы.

ЖАРАҚТА= ет. 1. *Қару-жарақпен жабдықтау.* 2. *Керекті заттар мен құрал-жабдықтармен қамтамасыз ету, дайындау.*

ЖАРАҚТАЛ= ет. *Жаңа жабдықпен жабдыкталу, қамтамасыз етілу.*

ЖАРАҚТАЛУ *Жарақталу* етістігінің қимыл атауы.

ЖАРАҚТАН= ет. 1. *Қарулану, ұрысқа сайлану.* 2. *Керекті құрал-жабдықпен қамтамасыз етілу.*

ЖАРАҚТАНДЫР= ет. *Қару-жарақпен жабдыктандыру.*

ЖАРАҚТАНДЫРУ *Жарақтандыру* етістігінің қимыл атауы; *жабдыктандыру, керекті құрал-жабдықпен қамтамасыз ету.*

ЖАРАҚТАНДЫРЫЛ= ет. 1. *Қару-жарақпен қамтамасыз етілу.* 2. *Керекті жабдықтармен қамсыздандырылу, жабдыктандырылу.*

ЖАРАҚТАНДЫРЫЛУ *Жарақтандырылу* етістігінің қимыл атауы.

ЖАРАҚТАНУ *Жарақтану* етістігінің қимыл атауы; *керекті құрал-жабдықпен жабдыкталу.*

ЖАРАҚТАУ *Жарақтау* етістігінің қимыл атауы; *қару-жарақпен жабдықтау.*

ЖАРАҚТЫ сын. *Жарақтанған, жарағы бар, қарулы. Жарақты ат. Ер-тұрманы сай ат.*

ЖАРАҚТЫР сын. сөйл. **Жарамды.**
ЖАРАҚЫЛАН= ет. сөйл. **Дарақылан.**

ЖАРАҚШЫ зат. *Жақтас, қамқоршы, тілекші.*

ЖАРАҚШЫЛЫҚ зат. *Сынықшылық, оташылық; емдік, дәрігерлік.*

ЖАРАЛ= ет. 1. *Тірі ағзаның дүниеге келуі, туылуы.* 2. *Пайда болу, жасалу, қалыптасу.*

ЖАРАЛА= ет. 1. *Дененің бір жеріне жара түсіру, жарақаттау.* 2. а у ы с. *Бейберекет өту, бүлдіру, бізу.* 3. а у ы с. *Масқаралау, ұятқа қалдыру.*

ЖАРАЛАН= ет. 1. *Жарақаттану, жарақат алу.* 2. а у ы с. *Азап иегу, азаптану, қиналу.*

ЖАРАЛАНҒЫШ сын. *Жаралана бергіш, жарақаттанғыш.*

ЖАРАЛАНҒЫШТАУ сын. *Тынышсыздау, мазасыздау, нәзік.*

ЖАРАЛАНУ *Жаралану* етістігінің қимыл атауы; *жарақат алу.*

ЖАРАЛАС= ет. *Шабысу, соғысу, бір-бірін жаралау.*

ЖАРАЛАСУ *Жараласу* етістігінің қимыл атауы.

ЖАРАЛАТ= ет. *Жара салдырып алу.*

ЖАРАЛАТУ *Жаралату* етістігінің қимыл атауы.

ЖАРАЛАУ *Жаралау* етістігінің қимыл атауы; *жарақаттау.*

ЖАРАЛМЫС зат. сөйл. **Жаратылыс.**

ЖАРАЛМЫШ зат. сөйл. **Жаратылыс.**

ЖАРАЛУ *Жаралу* етістігінің қимыл атауы; *пайда болуы, қалыптасуы.*

ЖАРАЛЫ сын. 1. *Жарасы бар, жараланған, жарақаттанған.* // *Жарақатты, жарадар адам.*

2. а у ы с. *Қайғылы, қасіретті, мұңды.* 3. а у ы с. *Зақымданған, бүлінген.*

Жаралы жеріне тиді. *Жанына батты, ауыр тиді. Жаралы жолбарыс.* бейн. *Дәрмені жоқ, дәрменсіз алпауыт.*

ЖАРАЛЫДАЙ сын. *Жаралы сияқты, жаралы тәрізді.*

ЖАРАЛЫЛЫҚ зат. 1. *Жаралы болғандық, жарасы барлық.* 2. а у ы с. *Қасіреттілік, қайғы-мұңдылық.*

ЖАРАЛЫС зат. 1. *Жаратушы, жаратқан.* 2. *Жаратылыс, болмыс.*

ЖАРАМАЗАН зат. сөйл. **Жарпазан.**

ЖАРАМАЗАНШЫ зат. сөйл. 1. **Жарпазаншы.** 2. а у ы с. *Жар салушы, жаршы.*

ЖАРАМАЗАНШЫЛА= ет. сөйл. 1. **Жарпазанда.** 2. а у ы с. *Әр нәрсенің басын бір шолу, шаттақтау.*

ЖАРА-МАРА= ет. *Кимелеу, киіп-жару.*

ЖАРАМДЫ сын. 1. *Қиш-қуаты бар, жарайтын.* 2. *Іске татырлық, бағалы, іліп аларлық.* // *Іске татырлық зат, іліп алар нәрсе т. б.*

3. *Мықты, қишті, күйлі.* 4. *Қолайлы, ыңғайлы.*

5. *Жағымды, ұнамды.* 6. *Пайдалы, тиімді, қажетті.*

ЖАРАМДЫҚ сын. сөйл. **Жарамдылық.**

ЖАРАМДЫЛЫҚ зат. 1. *Белді, қиш-қуаты барлық, төзімділік.* 2. *Қолынан іс келетіндік, қабілеттілік.* 3. *Қолайлық, ыңғайлылық.*

4. *Өтейтіндік, жарайтындық.*

Жарамдылық мерзімі. экон. *Уақыты өткеннен кейін тауар арналған мақсаты бойынша пайдалануға жарамсыз деп саналатын мерзім.*

ЖАРАМСАҚ сын. *Біреуге жақсы атанғыш, жағымпаз.* // *Жағымпаз, жалтақ адам.*

ЖАРАМСАҚСУ *Жарамсақсу* етістігінің қимыл атауы.

ЖАРАМСАҚСЫ= ет. *Жақсы көріңізге тырысу, жағымпаздану, жағыну.*

ЖАРАМСАҚТА= ет. *Жағыну, жағымпаздану.*

ЖАРАМСАҚТАН= ет. *Жақсы атану, жағымпаздану.*

ЖАРАМСАҚТАНУ *Жарамсақтану* етістігінің қимыл атауы.

ЖАРАМСАҚТАС= ет. *Жағымсып, жағымпазданып қалысу.*

ЖАРАМСАҚТЫҚ зат. *Жағымпаздық, тәйкішітік.*

ЖАРАМСАҚШЫ зат. сөйл. *Жағымпазданушы, жағынушы.*

ЖАРАМСЫЗ сын. 1. *Көңіл толмайтын, жағымсыз, қолайсыз, ұнамсыз.* 2. *Қабілетсіз, мүгедек, кемтар.* 3. *Істен шыққан, тозығы жеткен, іске алғысыз.*

ЖАРАМСЫЗДЫҚ зат. *Қабілетсіздік, іске аспайтындық, іске татмайтындық.*

ЖАРАН [ар. ياران] зат. көне. 1. *Адам, пенде.* 2. *Әлеумет, қауым, жұрт.*

ЖАРАН= ет. *Жағыну, жалтақтау, жарамсақтану, жағымпаздану.*

ЖАРАНА зат. 1. *Маңы, қасы.* 2. а у ы с. *Жар, зайып.*

ЖАРАНДАЙ сын. *Жаран сияқты, жаран тәрізді.*

ЖАРАНДЫҚ¹ зат. жерг. Екі дөңгелекті арба.

ЖАРАНДЫҚ² зат. жерг. Қалқан, жақтау, саты.

ЖАРНАТ= ет. *Баптау, жарату, жасанту.*

ЖАРАНУ *Жаран етістігінің қимыл атауы.*

1. Бап, күтім, жаратылу. **2.** ауыс. *Жан-жақты болу, білмекке ұмтылу.*

ЖАРАҢ сын. сөйл. *Жарау.*

ЖАРАПАЗАН зат. **1.** діни. *Ораза айында ауыл аралап, сый-сияпат, садақалар жинап жүріп айтатын салт өлеңі; тұрмыс-салт жырларының дінге байланысты түрі.* **2.** ауыс. *Мыжыма, бос сөз, құр сарнаушылық.*

Жарапазан айту. *Ораза айында ауызашар кезінде ауыл аралап жарапазан жырын айту.*

Жарапазан бағасы. *Жарапазан тыңдаушысының сый-сыяпаты үшін берілетін бата сөздері.*

ЖАРАПАЗАНДАЙ сын. *Жарапазан сияқты, жарапазан тәрізді.*

ЖАРАПАЗАНДА= ет. *Жар салу, өйгілеу, жариялау.*

ЖАРАПАЗАНДАУ *Жарапазанда етістігінің қимыл атауы.*

ЖАРАПАЗАНШЫ зат. **1.** діни. *Жарапазан айтып, ауыл аралаушы.* **2.** ауыс. *Қыдырымап, қаңғыбас, кезбе.*

ЖАРАРҚА зат. зоол. *Жоны жар сияқты қырланған жылан.*

ЖАРАРЛЫҚ сын. **1.** *Жарамды.* **2.** *Боларлық.* **3.** *Татырлық.*

ЖАРАС= ет. **1.** *Ажарын кіргізу, көрік беру, әдемі көрсету, сай келу.* **2.** *Тіл табысу, үйлесу, ынтымақтасу.*

ЖАРАСҚЫЛЫҚТЫ сын. сөйл. *Жарасымды.*

ЖАРАСҚЫШ сын. *Жараса қалғыш, жараса кеткіш, жарасып тұратын.*

ЖАРАСТЫ сын. сөйл. *Жарасымды.*

Жарасты өзіл. *Әзілдеуші екі жаққа да, ортаға да ұнасымды, қонымды, жарасымды қалжың, ойын сөз, күлдіргі қылық.*

ЖАРАСТЫҚ зат. **1.** *Татулық, сыйластық.* **2.** *Жарасымдылық, ұнасымдылық, үйлесімділік.*

ЖАРАСТЫҚСЫЗ сын. **1.** *Тату-тәтті емес, дұрдараз.* **2.** *Жарасым жоқ, қонымсыз.*

ЖАРАСТЫҚТЫ сын. **1.** *Жарасымды, үйлесімді, лайық, тән.* **2.** *Ынтымақты, тату.* **3.** *Заңды, мезгілді.*

ЖАРАСТЫЛЫҚ зат. *Татулық, сыйластық.* **ЖАРАСТЫР**= ет. **1.** *Келістіру, татуластыру.* **2.** *Үйлестіру, жарасымды ету, қисынын келтіру.*

ЖАРАСТЫРУ *Жарастыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖАРАСТЫРУШЫ зат. *Тіл табыстырушы, келістіруші.*

ЖАРАСТЫРУШЫЛЫҚ зат. кіт. *Жарасым табушылық, үйлестірушілік.*

ЖАРАСУ *Жарас етістігінің қимыл атауы.* **1.** *Шақ болу, киімнің бойына құйып қойғандай болуы, өңін, сымбатын ашуы.* **2.** ауыс. *Сай келу, келісу.*

ЖАРАСУЛЫ сын. *Жарасып тұрған, жарасқан.*

ЖАРАСЫЗ сын. *Жара түспеген, жарасы жоқ.*

ЖАРАСЫҚТЫ сын. көне. *Жарасымды, лайықты.*

ЖАРАСЫМ зат. *Келісім, үйлесім.*

Жарасым тапты. *Келісті, жарасты, сай келді.*

ЖАРАСЫМДЫ сын. *Үйлесімді, келісімді, қонымды.*

Жарасымды мінез. *Жатық, сытайы мінез.*

ЖАРАСЫМДЫҚ зат. сөйл. *Жарасымдылық.*

ЖАРАСЫМДЫЛЫҚ зат. **1.** *Үйлесімділік,*

қонымдылық, келісімділік. **2.** *Татулық, сыйластық.*

ЖАРАСЫМСЫЗ сын. *Жарасым жоқ, үйлесімсіз; оғаш.*

Жарасымсыз қылық. а) *Қалыптасқан әдет-ғұрыпқа сай емес, келіспеген қылық.* ә) *Ыңғайсыз нәрсе, жараспайтын әдет.*

ЖАРАСЫҢҚЫ сын. *Ұнасымды, келісіңкі, жарасқан.*

ЖАРАТ¹= ет. **1.** *Қажетке жұмсау, пайдалану.* **2.** *Пұл етіп, жұмсау.*

ЖАРАТ²= ет. *Жоқтан бар ету, дүниеге келтіру, жасату.*

ЖАРАТ³= ет. *Ұнату, жақтыру.*

ЖАРАТ⁴= ет. **1.** *Атты бөйгеге, атжарысына баптау.* **2.** *Сайландыру, сай келу.*

ЖАРАТА-ЖАРАТА үст. *Көп ұстай беріп, жұмсай-жұмсай.*

ЖАРАТҚАН зат. діни. **1.** *Жаратушы.* **2.** *Адам, пенде, жаратылған дүние.*

Жаратқан [жасаған] Алла [тағала]. *Тәңірі, хақ тағала. Жаратқанға жалбарынды. Құдайдан тіледі, Алладан сұрады. Жаратқан [жаратқан Алла] жар болды. Жаратушы, жасаған ие жебеп, қолдады. Жаратқан жашпар Құдай. Алла тағала, жасаған ие. Жаратқан ие. Алла тағала, жасаған. Жаратқанның құлы. Алланың пендесі, адам. Жаратқан [жасаған] өзі жар болар [жарылқайды]. Алла тағала көмектеседі, демеп-жебейді. Жаратқан хаққа бөнде етті. көне. Жаратқан Аллага құлшылық етті.*

ЖАРАТҚЫШ сын. *Жасампаз, жаратушы.*

ЖАРАТТЫР= ет. *Бабына келтірту.*

ЖАРАТТЫРУ *Жараттыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖАРАТУ¹ *Жарат етістігінің қимыл атауы; жасау, жоқтан бар ету.*

ЖАРАТУ² *Жарат етістігінің қимыл атауы; атты бөйгеге, ат жарысына баптау.*

ЖАРАТУ³ *Жарат етістігінің қимыл атауы; жұмсау.*

ЖАРАТУЛЫ сын. *Жарат тұрған, жараған.*

ЖАРАТУШЫ зат. көне. **1.** *Діни ұғым бойынша, бар әлемді жасаушы ұлы күш, күдірет иесі.* **2.** ауыс. *Дүниеге келтіруші, өмір беруші.*

Жаратушы жар болса. *Жаратқан ием жар болса, жебеп, қолдаса деген мағынадағы бір істің, ойға алған ниеттің бастамында айтылатын сөзқолданыс.*

ЖАРАТЫЛ¹= ет. *Жасальну, пайда болу.*

ЖАРАТЫЛ²= ет. *Жұмсалыу.*

ЖАРАТЫЛМЫС зат. сөйл. *Жаратылыс.*

ЖАРАТЫЛМЫШ зат. сөйл. *Жаратылыс.*

ЖАРАТЫЛМЫШЫНДА үст. *Жаратылысында, тумысында.*

ЖАРАТЫЛУ *Жаратыл етістігінің қимыл атауы; пайда болу.*

ЖАРАТЫЛЫС зат. **1.** *Табиғи болмыс, табиғат.* **2.** *Бітім, келбет, пішін.* **3.** *Тегі, табиғи тіні, болмысы.*

Жаратылыс байлығы. *Табиғи байлық; табиғат байлығы, жер байлығы. Жаратылыс ғылымы. Жаратылыстану ғылымы. Жаратылыс жағдайы. Географиялық ерекшелігі, табиғат жағдайы. Жаратылыс заңдары. Табиғат заңдары. Жаратылыс пәні. Табиғаттану ғылымына жататын пән. Жаратылысы бөлек. Мінез-құлқы басқаша, ерекше жаралған.*

ЖАРАТЫЛЫСТАНУ зат. *Жаратылыс, табиғат туралы ғылым.*

Жаратылыстану ғылымдары. *Табиғатты зерттеумен айналысатын ғылымдардың жиынтық атауы; табиғат құбылыстары мен олардың дамуының жалпы заңдарын танумен шұғылданатын ғылымдар жиынісі.*

ЖАРАТЫЛЫСТАНУШЫ зат. *Жаратылыстану ғылымымен шұғылданушы.*

ЖАРАТЫЛЫСТЫҚ сын. *Жаратылысқа тән, табиғилық.*

ЖАРАТЫЛЫСЫНАН үст. *Әуел бастан, о бастан, тумысынан.*

ЖАРАТЫЛЫСЫНДА үст. *Болмысында, тумысында, табиғатында.*

ЖАРАТЫМДЫ сын. сөйл. *Жарамды.*

ЖАРАТЫНДЫ¹ сын. сөйл. *Жасанды.*

ЖАРАТЫНДЫ² зат. сөйл. *Туынды.*

ЖАРАУ¹ зат. *түйешар. жерг. Келеге қосар алдында еркек түйелердің қыстығуына масаңсып, беймазаланып, тісін қайрап, көбігі ағып, табиғи түрде бірте-бірте өзін күйіттей, бабына келтіруі.*

ЖАРАУ² сын. **1.** *Іші тартылған, бабына келген, жараған.* **2.** *Нашар, жұдеу, халсіз.*

Жарау ат. *Алыс, қашық жерге міну үшін немесе бөйгеге қосу үшін арнайы бапталып жаратылған ат. Жарау бие. Әбден жаратылған, ширыққан, бабындағы бие. Жарауы жетті [түсті].* *Бабына келді, жарап болды. Жарауы түскен жүйріктей. Бабындағы ұшықар ат сияқты.*

ЖАРАУ³ *Жара етістігінің қимыл атауы; пайдаға асу, кәдеге жарау.*

ЖАРАУ-ЖАРАУ сын. *Жаратылған, бабына келген.*

ЖАРАУКЕЛІК зат. көне. *Жағымпаздық.*

ЖАРАУЛАН= ет. *Қатар тұзу, биіктеу, ұлаю.*

ЖАРАУЛАНУ *Жараулан етістігінің қимыл атауы.*

ЖАРАУЛАУ сын. *Жарауы жетіңкіреген, еті ысылған; жараңқылау.*

ЖАРАУЛЫ сын. **1.** *Жарамды, күйлі, бабында.* **2.** ауыс. *Мықты, айтулы, жараған.*

Жараулы ат. *Жараған, бабындағы ат. Жараулы аттай. Жараған аттай.*

ЖАРАУСЫЗ сын. *Жарамсыз.*

ЖАРБАҒАЙ сын. сөйл. *Жырбақай.*

ЖАРБАЙ зат. *түйешар. Мая мен нардан туған бір туманың тұқымы, нашар тұқымды түйе.*

Жарбай атан. *жерг. Ең азғын будан делінетін жарбай бұрасынан тараған ақта етілген, бес жастан асқан түйе. Жарбай бота. жерг. Урашы мен еркек біртумадан туған бота. Жарбай өркеш. жерг. Өркештің өте кішкентай түрі.*

ЖАРБАЙ= ет. сөйл. *Жарби.*

ЖАРБАҚ сын. сөйл. *Жырбақай.*

ЖАРБАҚАЙ сын. сөйл. *Жырбақай.*

ЖАРБАҚТА= ет. сөйл. *Жарбаңдау.*

ЖАРБАҚТАЙ сын. *экспр. Жарбиған, толық.*

ЖАРБАҚТАУ *Жарбақта етістігінің қимыл атауы.*

ЖАРБАЛАНДА= ет. *Жарбаңдау.*

ЖАРБАЛАНДАУ *Жарбалаңда етістігінің қимыл атауы.*

ЖАРБАҢ елік. *Бір нәрсенің жалпыдан, далтылдан, қолайсыз қимылдағанын бейнелейтін сөз.*

Жарбаң етті. а) *Жарбаң ете қалды, жалпылдады.* ә) *Жарбаңдады. Жарбаң қақты. Жарбаңдады.*

ЖАРБАҢДА= ет. **1.** *Жарбаң-жарбаң ету, далпылдау.* **2.** *Жырбаңдау.*

Жарбаңдау ұшқан қарғадай. *экспр. мысқыл. Енетейсіз, ыңғайсыз қимыл.*

ЖАРБАҢДАС= ет. *Жарбаң-жарбаң етісу, тырбаңдасу.*

ЖАРБАҢДАСУ *Жарбаңдас етістігінің қимыл атауы.*

ЖАРБАҢДАУ *Жарбаңда етістігінің қимыл атауы; жырбыңдау.*

ЖАРБАҢ-ЖАРБАҢ елік. *Далбаң-далбаң еткен қимылды бейнелейтін сөз.*

ЖАРБАҢ-ЖҮРБАН елік. сөйл. *Далдал еткен орашалақ қимылды бейнелейтін сөз.*

ЖАРБИ = ет. сөйл. 1. Жалтиып отырып алу; жалтию. 2. Жатыраю. 3. э к с п р. Келіспеу, жараспау.

ЖАРБИТ = ет. Жалтиту, қалқиту.

ЖАРБИТУ Жарбит етістігінің қимыл атауы.

ЖАРБИЫС = ет. Жалтиысу.

ЖАРБИЫСУ Жарбиыс етістігінің қимыл атауы.

ЖАРБИЮ Жарби етістігінің қимыл атауы.

ЖАРБЫҚ сын. қарап. Тырбық, қортық.

ЖАРГОН [франц. jargon] зат. Жалпы-халықтық тілден оқишауланған, шағын әлеуметтік топ қолданатын сөйлеу машығы мен сөз тобы.

ЖАРГОНДЫҚ сын. Жаргонға тән.

ЖАРҒАҚ¹ зат. 1. Құлын мен ешкі терісінің кимге жарарлық иленген терісі. // Иленген теріден жасалған жазуға арналған нәрсе. // Иленген теріден жасалған. 2. Бір түсті құлын терісінен түгін сыртына қаратып тіккен сырт ким; доха. 3. Түгі қырылып, иленген теріден жасалған насыбай қалта; шақша. 4. а н а т. Құстар аяғының тұяқтары өзара қосып тұратын алақан терілері, жарғақ табаны. 5. ж е р г. Жұқа теріден жасалған ыдыс.

Жарғақ бөрік. Жарақ теріден тігілген бас ким. **Жарғақ жүзген.** ө с . <лат. membracium> Кирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі. **Жарғақ лак.** Енесін еміп, жеткілікті ем жиммаған әлжуаз лак. **Жарғақ тон.** Құлын я ешкі терісінен илеп, жүгін сыртына қарата тігілген тон. **Жарғақ шалбар.** Құлын я ешкі терісінен жұқа етіп иленген, түгін сыртына қаратып тігілген шалбар.

ЖАРҒАҚ² зат. а н а т. Құлақты сыртқы әсерден қорғайтын жұқа, тербелмелі, нәзік қабыршақ.

ЖАРҒАҚ³ сын. 1. Еті арыған, арық, қатпа, жұқалау келген. 2. а у ы с. Қысқа.

Жарғақ бас. Шаши сирек, тақыр бас. **Жарғақ бас жұртшы.** зоол. Басы тықыр сұңқар тәрізділер отрядының қаршыға тұқымдасына жататын жыртықшы құс. **Жарғақ бет.** Сүйегіне жасыққан, етсіз жұқа бет. **Жарғақ құлағы жастыққа тимеді.** Зыр жүгірді, тыным таппады. **Жарғақ құлақ.** Шеміршегіне ет бітпеген, қағаздай жұқа құлақ.

ЖАРҒАҚҚАНАТТЫЛАР зат. зоол. <лат. humentoptera> Екі жұп қанаттары мөлдір, жарғақ болып келетін жәндіктер класының отряды.

ЖАРҒАҚТАЙ сын. Жарғақ сияқты, жарғаққа ұқсас.

ЖАРҒАҚТАН¹ = ет. Ақ жаңқаланып жарылу, терісі майсыздану.

ЖАРҒАҚТАН² = ет. 1. Үні табиғи шықпау, жарықшақтану. 2. ж е р г. Жарақаттану.

ЖАРҒАҚТАНДЫР = ет. Құрғату, майсыздандыру.

ЖАРҒАҚТАНДЫРУ Жарғақтандыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАРҒАҚТАНУ Жарақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАРҒАҚТЫ сын. Жарғағы бар, жарғақ киген.

Жарғақты талғамдық, ф и з. Жартылай өткізгіш жарғақтың бөлінетін ортаның әртүрлі құраушыларына орай түрлі өткізгіштігінің болуы.

ЖАРҒАҚША зат. б и о л. <лат. membrana> Өсімдіктер мен жаңуарлар жасушаларының сыртын қаптап тұратын өте жұқа қабықша.

ЖАРҒАУЫТ сын. сөйл. Жарлауыт.

ЖАРҒЫ¹ зат. 1. заң. көне. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы заңдар жинағының атауы. 2. к ұ қ ы к. Заңды түлғаның құқықтық жағдайын, қарым-қатынасын реттейтін ережелер

мен шарттардың жиынтығы болып табылатын нормативтік-құқықтық акт. 3. д і н н і с ө й л. Шарғы (шариғат заңы).

Жарғы капиталы. экон. Құрылатын кәсіпорынның активтеріне құрылтайшылар салған салымдардың құны.

ЖАРҒЫ² зат. ж е р г. Ағаш кесетін ара.

ЖАРҒЫЗ = ет. 1. Ішін тіліп, ақтарғызу. 2. Болдірту, жардырту, кестірту.

ЖАРҒЫЗУ Жарғыз етістігінің қимыл атауы.

ЖАРҒЫЛАС = ет. Жарғыға жүгіну, заңдасу.

ЖАРҒЫЛАСУ Жарғылас етістігінің қимыл атауы.

ЖАРҒЫЛЫҚ сын. Жарғы бойынша белгіленген, жарғыға сөйкес.

Жарғылық капитал. экон. Құрылтайшы құрылатын субъектінің жарғылық қорына бастапқы капитал ретінде салған мүлік, құқық, ақша, т.б. **Жарғылық қор.** экон. Кәсіпорынның негізгі қорлары мен айналым қаражатының, меншік иелері мен акционерлік қоғамдарға қатысушылар салымдарының жарғыда тіркелетін және тұрақты пайдалануы мен иеленуінде болатын сомасы.

ЖАРҒЫШ сын. 1. Қонарғыш, аударғыш. 2. а у ы с. Басбұзар, бұзақы.

ЖАРҒЫШ зат. 1. к е н. Дүмпіткіш капсюльді соғу не шаныш тесу арқылы жарғылық заттың негізгі оқтамның жаруды қолданылатын құрылым. 2. ө с к. Оқ-дәріні әрекетке келтіру үшін қолданылатын құрылым.

Жарғыш заряд. ө с к. Снаряд корпусын жару немесе оның ішіндегі жарақаттағыш заттарды жан-жаққа шашырату үшін снаряд ішіне салынатын қонарғыш зат.

ЖАРҒЫШАҚ зат. 1. Қонарғыш, жарғыш заттардың әсерінен, не қатты соққыдан шашылған металл сынықтары. 2. Жарғыш, қонарғыш зат. // Өткір, жалама. 3. Жарықшақ, сынған, шытынаған жер. // **Жарықшақ** (дауыс).

ЖАРҒЫШАҚТА = ет. Жарғышақ жасау, айыру.

ЖАРҒЫШАҚТАЛ = ет. Жарғышақталу, сызаттану, тарғылдану.

ЖАРҒЫШАҚТАЛУ Жарғышақтал етістігінің қимыл атауы.

ЖАРҒЫШАҚТАН = ет. 1. Сызаттану, жарғышақтану, тарғылдану. 2. Үні табиғи шықпау, жарықшақтану.

ЖАРҒЫШАҚТАНУ Жарғышықтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАРҒЫШАҚТЫ сын. 1. Жарғышақтану шыққан (үнді). 2. а у ы с. Жік салатын, араларын ашатын.

ЖАРДАЙ¹ сын. 1. Жар сияқты, жарға ұқсас. 2. а у ы с. Семіз, толық, жуан.

Жардай атан. Жардай болып семірген атан. **Жардай болды.** Қатты семірді. **Жардай болып семірді.** а) Қонданды, әбден семірді. ә) Әбден толысты, жуандады.

ЖАРДАЙ² сын. Сүйікті жұбайындай.

ЖАРДАМ зат. ж е р г. Жәрдем.

ЖАРДАМШЫЛЫҚ зат. Жәрдемшілік.

ЖАРДАУЫТ зат. сөйл. Жарлауыт.

ЖАР-ДОС зат. Бірге жүрген, өмірлік дос-жаран.

ЖАРДЫ: жүрек жарды берді. Шын қуанғандық білдірді, сый-сияпат көрсетті.

ЖАРДЫР = ет. 1. Жарғызу, жарақаттау. 2. Тілгізу, бөлдіру.

ЖАРДЫРУ Жардыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЕУКЕЛЕН = ет. ж е р г. Жағыну.

ЖАРЕУКЕЛЕНУ Жареукелен етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЖАҚ сын. сөйл. Заржақ.

ЖАР-ЖАПСАР зат. Шекара, шет жақ.

ЖАР-ЖАР [ир. یار یار]. зат. әдеб. этн. 1. Қыздың ұзатылатын тойы аяқталып, аттанар алдында орындалатын қазақ халқының тұрмыс-салт жырларының бірі. 2. Жар-жар тұрмыс-салт жырларының екі жолы айтылғаннан кейін тойға жиналған қауымның жас жұбайларды көтермелеп, хормен, бәрі бірге дауыстан айтылатын қайырма сөзі.

ЖАР-ЖАРАҚ зат. ж е р г. Ойлы-шұңқыр жер.

ЖАР-ЖОЛДАС зат. сөйл. **Жора-жолдас.**

ЖАР-ЖОРА зат. **Жора-жолдас.**

ЖАР-ЖЫРА зат. Жарлауытты, жыралы жер.

ЖАРИ¹ зат. ж е р г. Тұтқазы.

ЖАРИ² сын. сөйл. Жария.

ЖАРИӨ зат. діни. Соғыста тұтқына алынып, Ислам мемлекетіне әкелінген әйел, күң.

ЖАРИЯ¹ [ар. حرى] сын. 1. Көпке таныс, белгілі, мәлім. 2. Ашық, айқын, әйгілі. // көне. Жарнама, хабарлама. // Бүкіл әлем, жан-жақ.

Жария берді. ж е р г. Хабар берді, хабарлады.

Жария болды. Мәлім болды, белгілі болды.

Жарияға жар салды [салынды]. Бәріне хабарлады. **Жария етті [қылды].** Паш етті, әйгіледі, жариялады. **Жариялап алды.** Сырын ашып қойды, мәлімдеді. **Жария сауда-саттық.** экон.

Өткізу кезінде тендер комитеті сауда-саттыққа қатысушы фирмалар мен консорциумдардың көз алдында ұсыныстарды ашып, олардың негізгі шарттарын оқитын және тапсырысты қандай фирмалар консорциумының алғаны туралы мәліметтерді ашық баспасөзде жариялайтын халықаралық сауда-саттық.

ЖАРИЯ² зат. ж е р г. Су тасқыны.

ЖАРИЯ³ зат. көне. Қызметші қыз.

ЖАРИЯЛА = ет. 1. Мәлімдеу, хабарлау. 2. Жарыққа шығару, кітап қылып бастыру.

ЖАРИЯЛАН = ет. Баспасөз бетіне шығу, басылу.

Жарияланған капитал. экон. Серіктестіктің, фирманың, акционерлік қоғамның құрылтайшылық құжаттарында көрсетілетін жарғылық капитал.

ЖАРИЯЛАНДЫР = ет. Әйгілендіру, хабарландыру, мәлім етіту.

ЖАРИЯЛАНДЫРУ Жарияландыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАРИЯЛАНУ Жариялан етістігінің қимыл атауы.

ЖАРИЯЛАНЫМ зат. кіт. Баспа бетінде жарияланған материал, мақала.

ЖАРИЯЛАТ = ет. 1. Мәлімдеттіру, баршаға білдірту. 2. Бастырту, баспаға беру.

ЖАРИЯЛАТУ Жариялат етістігінің қимыл атауы.

ЖАРИЯЛАУ Жарияла етістігінің қимыл атауы. 1. Баспаға беру, бастырту. 2. Мәлімдеу, табу.

ЖАРИЯЛАУШЫ зат. 1. Жар салып таратушы, хабарлаушы. 2. Баспа бетіне шығарушы, бастырушы.

ЖАРИЯЛЫ сын. 1. Белгілі. 2. Заңды.

3. Хабарланған, ашық.

ЖАРИЯЛЫҚ зат. Көрсетіп, бәріне білдіріп жасаушылық, ашық іс-әрекет.

Жариялық сипат беру. экон. а) Қандай да болсын актіге, әрекетке, шаруашылық операцияға т.б. заң күші беру. ө) Құжаттардағы қойылған қолдардың түпнұсқалылығын қуаттау.

ЖАРИЯЛЫҚ зат. 1. Ашықтық, мәлімділік. 2. саясн. Кез келген қоғамдық мәні бар әрекет туралы ашық әрі толық ақпарат беру және оны көпшіліктің ашық талқылау мүмкіндігі бар демократия принциптерінің бірі.

ЖАРИЯСӨЗ зат. кіт. <ағыл. press release> Белгілі бір қоғамдық-әлеуметтік шараны, ғылыми

конференциялардың т.б. барысы туралы алдын ала бұқаралық ақпарат құралдары өкілдеріне, журналистерге таратылатын қысқаша мәлімет; баспасөз парағы, пресс-релиз.

ЖАРНИЯСЫЗ сын. 1. Хабарсыз, арнайы хабарланбаған түрде. 2. Унсіз, тілсіз.

ЖАРКЕЛЕН зат. жерг. Есалаң, жарымес. **ЖАРКЕЛЕНДЕ** = ет. жерг. Жырбаңдау, жалбаңдау.

ЖАРКЕЛЕНДЕУ Жаркелеңде етістігінің қимыл атауы.

ЖАР-КЕМЕР зат. Өзен-судың, жол, жағалаулардың қабағы, кемері.

ЖАР-КЕУЕК зат. Шұқанақты, жарлауытты жер.

ЖАРКҮШІКТЕН = ет. Жағымпаздану, шектен тыс жарамсақтану.

ЖАРҚ елік. Күн сәулесінің, жарықтың жылтыр, айналы, әйнекті жерге шағылысуынан шығатын, жарқылатудан туатын көріністі бейнелейтін сөз.

Жарқ берді. сөйл. Жалт берді. **Жарқ етті.** а) Кенеттен жалт етті, қиқын атты. ә) Ұшқын атты, ерекше көзге түсті. б) Ыстық көрінді, отпай басылды. в) Көзге түсті, танылды, шалынды. г) Туды, атты, келді. ғ) экспр. Жарық көрді, басылып шықты. д) Ойламаған жерден көрінетін болды, сап етті. е) Орала кетті, еске түсті.

ЖАРҚА зат. көне. Жаңқа, бір нәрсенің сынығы.

ЖАРҚАБАҚ зат. Ар жағы ор, тік жаға. // Қабағы шығыңқы, биік.

ЖАРҚАБАҚТАУ сын. Қабағы биіктеу, шығыңқылау.

ЖАРҚАБАҚТЫ сын. Тік, құладу.

ЖАРҚАҒАЗ зат. <франц. affiche> Жарнаманың бір түрі; болатын спектакль, концерт, лекция және т. б. туралы жұртшылық көп жүретін жерлерде ілінетін құлақтандыру

ЖАРҚАНАТ зат. зоол. <лат. vesper tilioidei> Жарғақ қанатты, түнде ұшып, ұсақ жәндіктермен қоректенетін, сұтқоректілерге жататын кішкене жәндік.

ЖАРҚАНАТТАЙ сын. 1. Жарғанат сияқты, жарғанат секілді. 2. ауыс. жағымсыз. Бәтуасыз, тұрақсыз, сенімсіз.

ЖАРҚАНАТТАР зат. зоол. <лат. microchiroptera> Сұтқоректілер класына жататын қолқанаттылар отрядының бір тармағы.

ЖАРҚАНАТША үст. Жарғанат тәрізденіп, жарғанатқа ұқсап.

Жарқанатша ою. көленер. Жарғанат бейнелі ою-өрнек.

ЖАРҚАШ сын. жерг. **Жарықшақ.**

ЖАРҚАШАҚ сын. сөйл. **Жарқышақ.**

ЖАРҚАШТАН = ет. 1. Сызаттанып жарылу, шытынау. 2. ауыс. сөйл. **Жарықшақтану.**

ЖАРҚАШТАНУ Жарқаштан етістігінің қимыл атауы.

ЖАРҚ-ЖАРҚ елік. Найзағай ойнағанда, күн сәулесі шағылсаңда, жалт-жұлт, жарқылдаған көріністі бейнелейтін сөз.

Жарқ-жарқ етті. а) Жалт-жұлт етті, жалтылдады, шағылысты.

ЖАРҚ-ЖҮРҚ елік. Жалт-жұлт, жарқыр-жұрқыр еткен көріністі бейнелейтін сөз.

Жарқ-жүрқ етті. а) Жалт-жұлт етті. ә) Жарқылдады. **Жарқ-жүрқ** ойнады. Мың құбылып, аударылып-төңкерілді.

ЖАР-ҚИЯ зат. Тік қабақ, жартақ.

ЖАР-ҚОСАҚ зат. Жұбай, жосақ.

ЖАРҚҰЛАҚ: жарқұлағы қастыққа тимеді. Тыныштық таппады, мазасы кетті.

ЖАРҚҰС зат. зоол. Таудың ең жоғары қабатында мекендейтін тұмсығы ұзындау, қанаты дөңгеленіп келген құс.

ЖАРҚЫЛ зат. 1. Жарқ-жүрқ еткен жарық. 2. Шағылсақан сәуле. 3. ауыс. От сезім.

Жарқыл қақты. а) Жарық сәулелер шағылысты, жалт-жұлт етті. ә) Көрінді, білінді, көзге түсті. б) Найзағай ойнады, жарқылдады. **Жарқыл қақтырды.** Шағылыстырды, жарқылдатты.

ЖАРҚЫЛДА = ет. 1. Жарқ-жүрқ ету, жарқырап көріну. 2. ауыс. Ойнап-күлду, ашық-жарқын жүру; жайнадау.

Жарқылдай амандасты. Бар ынта-шын-тасымен амандық-саулық сұрасты. **Жарқылдап күлу.** Аққоңілденіп, ақжарқылданып, шын күлу.

ЖАРҚЫЛДАҚ сын. 1. Жалтылдақ, жарқырауық. 2. ауыс. Ақжарқын, көңілді, жайдары.

3. ауыс. жағымсыз. Әсіре; мәнсіз; даңғаз.

ЖАРҚЫЛДАҚТЫҚ зат. Жалт ете тұсу-шілік, бірден көзге шалынушылық.

ЖАРҚЫЛДАС = ет. 1. Жарқ-жүрқ етісу, жарқырасу. 2. ауыс. Ашық-жарқын жүрісу, бір-біріне ашық-жарқын амандау.

ЖАРҚЫЛДАСУ Жарқылда етістігінің қимыл атауы; жарқ-жарқ етісу.

ЖАРҚЫЛДАТ = ет. Жарқ-жүрқ еткізу (қару-жарағын тағыну).

ЖАРҚЫЛДАТУ Жарқылда етістігінің қимыл атауы.

ЖАРҚЫЛДАУ Жарқылда етістігінің қимыл атауы. 1. Жарқ-жарқ, жалт-жалт ету. 2. ауыс. Көз тартатын қымбат, әдемі киімдер күйу, көзге тұсу.

ЖАРҚЫЛДАУЫҚ сын. Жарқ-жүрқ еткен.

ЖАРҚЫЛ-ЖАЛЫН зат. Жалындаған жарқыл.

ЖАРҚЫЛ-ЖҮРҚЫЛ зат. 1. Жарқ-жүрқ еткен найзағайдың не электр жарығы, т.б. көп жарқыл. 2. ауыс. Қызба, алып-қипа мінез, жеңілтек.

ЖАРҚЫН сын. 1. Аққоңіл, жайдары. // Әріптес, қатарлас, замандас, таныс. 2. ауыс. Нұрлы, сәулелі, жарық, айқын. 3. Айқын, айнытпас.

Жарқын жүз [жүзді]. Аққоңіл, жайдары, ашық-жарқын мінез. **Жарқын күн.** поэт. Нұрлы, сәулелі бақытты өмір. **Жарқын пішін.** Көңілді кейт бар.

ЖАРҚЫНДЫҚ зат. сөйл. **Жарқындылық.**

ЖАРҚЫНДЫЛЫҚ зат. Жайдарылық.

ЖАРҚЫН-ЖАРҚЫН үст. Анық, айқын, дауысын шығарып, қаймықпай.

ЖАРҚЫНШАҚ¹ сын. сөйл. **Жарғышақ.**

ЖАРҚЫНШАҚ² зат. 1. сөйл. Жарғышақ атылған оқ-дәрі, темір сынықтары. 2. ауыс. Қаяу, кірбің, кикілжің. 3. жерг. Жаңбырдан кейін кеуіп, қабыршақтанған сазды жер.

ЖАРҚЫНШАҚСЫЗ сын. сөйл. Жарғышақсыз (дауыс).

ЖАРҚЫНШАҚТАН = ет. 1. сөйл. **Жарғышақтан.** 2. Дауыстың тарғылдана шығуы.

ЖАРҚЫНШАҚТАНУ Жарқыншақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАРҚЫНШАҚТАУ сын. сөйл. **Жарғышақтау.**

ЖАРҚЫНШАҚТЫ сын. сөйл. **Жарғышақты.**

ЖАРҚЫНЫМ зат. экспр. 1. Жасы үлкен адамның кішіге қарағым деген мағынада айтылатын қаратпа сөзі. 2. Сойлеушінің көңілі толмаған кезде, қарсы жақ көңілінен шықпаған кезде жақтырмағаны сыпайылан білдіру үшін қолданылатын қаратпа сөз. 3. Жақсы көрген адамына айтылатын қаратпа сөз.

ЖАРҚЫРА = ет. 1. Жап-жарық болу, сәуле, нұр шашу. 2. Жарқ-жүрқ, жалт-жұлт ету. 3. ауыс. Жайраңдау, көңілдену. 4. ауыс.

Әдемілену, сұлулану. 5. ауыс. Айқын, анық көріну.

Жарқырап жанды. Жап-жарық сәуле беріп жанды.

ЖАРҚЫРАҒЫШ сын. Жарқылдағыш.

ЖАРҚЫРАҚ сын. сөйл. **Жарқырауық.**

ЖАРҚЫРАТ = ет. 1. Сәуле, нұр шаштыру, сәулелендіру. 2. Малды жайратып сойып тастау.

ЖАРҚЫРАТУ Жарқырат етістігінің қимыл атауы.

ЖАРҚЫРАУ Жарқыра етістігінің қимыл атауы. 1. Шағылысу. 2. ауыс. Әдемі, сайлы киініп көзге түсу. 3. астр. Жұлдыздың жарық күшінің Күннің жарық күшіне қатынасы; жарық шығарушы дененің сәулеленуі.

ЖАРҚЫРАУЫҚ сын. 1. Жарқырағыш, жарқылдақ, жарқ-жүрқ еткен. 2. ауыс. Әсіре-қызыл, формаға әуес, бояма. 3. Жарық, жарығы көп. // Жаңа жылыда киімге, шашқа, бетке себетін жалт-жұлт еткен ұлпа.

Жарқырауық жануарлар. Денесінен жарық сәулесін шығаратын жануарлар. **Жарқырауық ок.** Жарық шығаратын, сәуле шашатын оқ.

Жарқырауық тас. Зергерлік асыл тас.

ЖАРҚЫШАҚ зат. 1. **Жарғышақ** (әртүрлі зат сынықтары). 2. ауыс. Қаяу, кірбің, кикілжің.

Жарқышақ дауыс. Ащы емес, тарғыл дауыс.

ЖАРЛА = ет. Жар салу, әйгілеу, хабарлау.

Жарлай арнау. әдеб. Арнаудың көшілікке қайрыла сөйлеу түрі.

ЖАРЛАМ зат. жерг. Көмек, жәрдем.

ЖАРЛАН = ет. 1. Жар пайда болуы, жарға айналду. 2. ауыс. Қабақтың көтеріңкі болып келуі.

ЖАРЛАН = ет. көс. Бас жару.

ЖАРЛАУ зат. әдеб. Жар айту, жар салу, хабарлау.

ЖАРЛАУ сын. Жарлауыт, жарсымақ.

ЖАРЛАУЛАН = ет. Жар-жар болып, жарлауытқа ұқсау.

ЖАРЛАУЛАНУ Жарлаулан етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЛАУЫҚ зат. **Жарлауыт.**

ЖАРЛАУЫЛ зат. көне. Бірінғы замандағы сарай қызметкері.

ЖАРЛАУЫТ зат. Су арнасы бойында жердің отырылып құлауынан пайда болған онша терең емес жар.

Жарлауыт жаға. Опырылған, онша терең емес жарлы жаға. **Жарлауыт қабақ.** Биік, көтеріңкі қабақ.

ЖАРЛАУЫТТАН = ет. 1. Жарлауыт болып кету. 2. ауыс. Бір нәрсенің отырылуы.

ЖАРЛАУЫТТАНУ Жарлауыттан етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЛАУЫТТАУ сын. Жарлауыттанған, жарлауыттана бастаған.

ЖАРЛАУЫТТЫ сын. Жарлауыт болып біткен.

ЖАРЛЫ зат. Кедей, жоқ-жітік. // Саран, Жарлы байыр [байыды]. Өмір, бақ-дәулет бір орында тұрмайды, кедей бай болар деген мағынада айтылатын сөзқолданыс. **Жарлы мен жақыбай.** **Жарлы-жақыбай.** Жарлының аузы аққа тисе, мұрны қанайды. Шыр бітпейді, мал құтмайды.

ЖАРЛЫ² сын. 1. Жары бар. 2. жерг. Қабырғалы.

ЖАРЛЫ³: жүрек жарлы. сөйл. **Жүрек жарды.**

ЖАРЛЫҒЫНДА үст. жерг. Қарауында, қол астында.

ЖАРЛЫДАЙ сын. Жарлы адам сияқты.

ЖАРЛЫ-ЖАҚАУ зат. сөйл. Кедей-келпешік.

ЖАРЛЫ-ЖАҚПАЙ зат. сөйл. **Жарлы-жақыбай.**

ЖАРЛЫ-ЖАҚЫБАЙ зат. Кедей-кепшік, жоқ-жітік, жалшы-малшы.

ЖАРЛЫ-ЖАЛБАҒАЙ зат. сөйл. Жарлы-жақыбай.

ЖАРЛЫ-ЖАЛШЫ зат. Кедей, батырақ.
ЖАРЛЫ-ЖАРАУДАЙ сын. Жарлыдай күй кешкен.

ЖАРЛЫҚ¹ зат. 1. тар. құқық. Орта ғасырлардағы түркі мемлекеттеріндегі ханның немесе әскер басыларының бұйрығы. 2. Бұйрық, әмір. 3. ауыс. Айтқаны, сөзі. 4. зан. Мемлекет басшысының қабылдайтын құқықтық актісі.

Жарлық алды. Бұйрық келді, шешім алды.
Жарлық берді. Бұйырды, әмір етті, хабарлады, тоқтатып айтты, мәлімдеді. **Жарлық қылды [етті].** Әмір етті, бұйырды. **Жарлық салды.** Ұран салып, бұйрық берді, бүкіл елді тік тұрғызды. **Жарлық шашты.** Әмір таратты, бұйырды. **Жарлық шығарды.** Бұйрық шығарды, әмір етті. **Жарлық шықты.** Бұйрық берілді.

ЖАРЛЫҚ² зат. инф. Программаларды, файлдарды және бумаларды жылдам іске қосу үшін қолданылатын сілтеме рөлін атқаратын командалық файл; ярық.

ЖАРЛЫҚСЫЗ үст. Жарлық қылмай, жарлық ретінде бекітпей.

ЖАРЛЫҚТАЙ сын. Жарлық сияқты.

ЖАРЛЫҚШЫ зат. Жарлық оқушы.

ЖАРЛЫЛАУ сын. Кедейлеу.

ЖАРЛЫЛЫҚ зат. Кедейлік, жоқшылық.
ЖАРЛЫШЫЛ сын. Кедейшіл, кедей-кепшіктерді жақтағыш, жарлы-жақыбайшыл.

ЖАРМА¹ зат. Бидай, арпа, сұлы, күріш, тары сияқты дақылдар дәнінің ұсақталып, жармаланған түрі.

Жарма пісірмесі. тамақ. Тұтқыр ботқалардан дайындалатын тағам.

ЖАРМА² зат. көне. Сәндік үшін тағылатын әшекей зат.

Жарма көттік қылды. қарап. Әбден қажалған, сірсі кеткен етік туралы айтылады.
ЖАРМА³ зат. Өгіздің қамыт ағашы, мойынтырық.

Жармаға жегілді. Жарма (мойынтырық) кигізілді. **Жарманың бұлқыны.** Мойынтырықтың төменгі екі жағын қосып байлайтын қайыс бау.

ЖАРМА⁴ зат. жерг. Арпа, үлкен арық.

Жарма қазбалары. кен. а) Жаңа карьерлерде немесе жұмыс істеп тұрған карьерлердің жаңа деңгей жиегінде аришылды қазып алу немесе пайдалы қазылымды өндіру мақсатында жүргізілетін қазба жұмыстары. ә) Шахтаның немесе кеніштің әрбір жаңа қазып алу алаңдарында (блокта, этажда, панельде, қатарда және т. б.) тазарту жұмыстары басталатын жерасты қазбалары.

ЖАРМА⁵ зат. Кейбір омыртқасыздарға тән бақалшық бөліктердің бір түрі.

ЖАРМА⁶ зат. Кесілген ағаш.

ЖАРМА⁷ сын. Ортасынан екіге жарылып бөлінген.

Жарма есік. Екіге бөлінген, ортасынан ашылатын есік. **Жарма қоныш.** кәс. Қонышы екі жақ жағынан жармаланып тігілген. **Жарма құрт.** тамақ. жерг. Кесек-кесек етіп жасаған құрт. **Жарма пеш.** Айналымы, орыс пеші. **Жарма шымылдық.** Екі жағынан бау өткізіп, төсек-орынның алдына ұстайтын перде, қыз жасауының бір түрі.

ЖАРМАДАЙ сын. 1. Каналдай, үлкен арықтай. 2. ауыс. Ағын судай.

ЖАРМА-ЖАР үст. жерг. 1. Тең, бірдей. 2. жерг. Жартысы.

ЖАРМАҚ¹ зат. сөйл. **Жарма.**

ЖАРМАҚ² зат. жерг. Ұнық кебезі; бидай, арпа, сұлы, күріш, тары сияқты дақылдар дәнінің ұсақталып, жармаланған түрі.

ЖАРМАҚ³ зат. жерг. Қайыр, садақа.

ЖАРМАҚ⁴ зат. көне. Ортасы тесік тиыш; бақыр ақша.

ЖАРМАҚТА= ет. Дақыл дәнін ұсақтау, жармаға айналдыру.

ЖАРМАҚТАЛ= ет. Ұсақталу, жармаға айналу.

ЖАРМАҚТАЛУ Жармақтал етістігінің қимыл атауы.

ЖАРМАЛА= ет. Жармаға айналдыру.

ЖАРМАЛАН= ет. Жармаға айналдырылу.

ЖАРМАЛАНУ Жармалан етістігінің қимыл атауы.

ЖАРМАЛАУ Жармала етістігінің қимыл атауы. 1. Жармаға айналдыру. 2. ауыс. Маза лау.

ЖАРМАЛЫ сын. 1. Екіге жарылған (есік, терезе). 2. Жармасы бар, жарма тағылған.

ЖАРМАЛЫҚ; жармалық дақыл. егін шар. Дәнінен өртүрлі азықтық өнімдер дайындалатын дақылды өсімдіктер.

ЖАРМАС= ет. 1. Шап беріп ұстау, тырмысып айырылмай. 2. Жабысу, таласу. 3. Бас салып түйсу, жағаласу, ұтасу. 4. Біреуді кінәлау, айыптау, маза бермеу. // Ілік іздеу, ілінісу. 5. ауыс. Жік-жапар болып жабысып, өтініп қоймау.

ЖАРМАСҚЫЛАР зат. зоол. <лат. gekkonidae> Бауырымен жорғалаушылар класына кіретін қабыршақтылар отрядының тұқымдасы.

ЖАРМАСТЫР= ет. 1. Жабыстыру. 2. ауыс. Жағаластыру, қарсыластыру.

ЖАРМАСТЫРУ Жармастыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАРМЕНКЕ зат. сөйл. **Жәрменке.**

ЖАРМАСУ Жармас етістігінің қимыл атауы. 1. Ұстап алып жібермеу, жабысу. 2. ауыс. Өзіне меншіктеу, өзіне жібермеу. 3. Құмарту, бірден бас салу.

ЖАРМАСЫЛ= ет. Жабыстырылу, таңылу, тағылу.

ЖАРМЫСЫ зат. жерг. **Жарымы.**

ЖАРМЫШ зат. жерг. Каналдан бөлінген алынған үлкен арық.

ЖАРНА¹ зат. 1. Мүшелік жарна (белгілі бір ұйымға мүше болғандығы үшін арнаулы мерзімде төленіп тұратын ақша). 2. Пайдадан түскен үлес, түсімнің бір бөлігі, табыс. 3. экон. Табыс, артықшылықтар немесе өзге де сыйақылар алу және сақтау мақсатымен субъектінің шаруашылық мұқтаждары үшін белгілі бір құны бар активтерді жұмсау. 4. экон. Пайдадан төленетін бір бөлік, төлемақы. 5. ауыс. Өзіндік үлес, ерекше жаңалық. 6. ауыс. Бөлік, тұтас нәрсенің бір көрінісі.

Жарна салу. Ақша не мал түрінде көмек көрсету үшін қаражат жинау. **Жарна төледі.** Жалақысының белгілі мөлшерінен ұйымға ақша төледі.

ЖАРНА² зат. жерг. Тұқым, дән.

ЖАРНА³ зат. жерг. Сынар, серік.

ЖАРНАҚ⁴ зат. бот. Өсімдік тұқымындағы ұрық.

ЖАРНАҚ⁵ зат. жерг. **Жарна.**

ЖАРНАҚТЫ сын. бот. Ұрықты (өсімдік тұқымына қатысты).

ЖАРНАҚША зат. бот. Тұқымдық ұрықшалар.

ЖАРНАЛА= ет. жерг. Бөлісу.

ЖАРНАЛАС сын. Жарнаға ортақтас.

ЖАРНАЛЫҚ зат. Түісті үлес.

ЖАРНАМА [ир. جار+نامه] зат. <франц. reclame> 1. Тұтынушылардың назарына ілкірту немесе қандайда бір сауалнама алу мақсатында тауар, өнер туындылары және қызмет түрлерінің қасиеттері туралы кең таратылып жария етілетін хабарлама. 2. Тұтынушылардың назарына ілкірту мақсатында тауар, өнер

туындылары және қызмет түрлерінің қасиеттері туралы хабарламаны таратудың қағаз, радио хабарлама, бейнешығыршық, жазба мәтін т.б. түріндегі құралы. 3. Маңдайшаларда берілетін ұйым не мекеме туралы ақпарат. 4. Афиша спектакль, концерт, жиналыс, дәріс, спорттық жарыстар, ойын-сауықтар туралы қағаз хабарлама. 5. Танымалдығын арттыру, жұрт назарына ілігу мақсатында біреу немесе бір нәрсе туралы таратылған мәліметтер. // Жазбаша түрдегі, жарияланған.

Жарнама беруші. Теледидар, радио т.б. сияқты бұқаралық ақпарат құралдарына өз тауарын не қызметін әйгілеу үшін тұтынушыларға арналған хабарламаның иесі, сол тауар не қызмет түрінің өндірушісі. **Жарнама жасады.** а) Өзін, ісін немесе өндірген тауары мен қызметін жұртқа әйгіледі. ә) жағымсыз. Тауары мен өніміне, қызметіне және т.б. көп тұтынушы жақтаушы табуды ғана көздеп, олардың шын мәніндегі сапасын боямалап, көтермелеп жұртқа жария қылды немесе ешбір негізсіз атаққұмарлықпен өзін жұртқа мадақтады. **Жарнама қағазы.** Жарнама жазылған қағаз. **Жарнама проспектісі.** Қандай да бір тауар не қызмет түрін жұртшылыққа әйгілейтін хабарлама жазылған көрнекі құрал. **Жарнама тақтасы.** Жарнама ілінетін тақта.

ЖАРНАМАЛА= ет. 1. Жарнама құралдары арқылы насихаттау. 2. Әйгілеу, жария қылу, көрсету. 3. жағымсыз. Мақтанып немесе бос дабыра қылып өзін, ісін т.б. жұртқа көрсету.

ЖАРНАМАЛАН= ет. Жарнама құралдары арқылы насихатталу, белгілі болу.

ЖАРНАМАЛАНУ Жарнамалан етістігінің қимыл атауы.

ЖАРНАМАЛАТ= ет. Үсті-үстіне жарнамалау.

ЖАРНАМАЛАТУ Жарнамалат етістігінің қимыл атауы.

ЖАРНАМАЛАУ Жарнамала етістігінің қимыл атауы; жарнама құралдары арқылы насихаттау.

ЖАРНАМАЛЫ сын. Жарнама ілінген, жарнама берілген.

ЖАРНАМАЛЫҚ сын. Жарнама жасайтын, жарнамалаушы, жарнама таратушы.

Жарнамалық агенттік. экон. Жарнама әзірлейтін, дайындайтын және орналастыратын тәуелсіз кәсіпорны. **Жарнамалық билборд.** полигр. <ағыл. billboard, bill – жарнамалау, board – тақта> Қала көшелері мен автокөлік жолдары бойына орнатылған қандай да бір тауар, өнім не қызметті әйгілейтін ақпарат берілген тақта, қалқан. **Жарнамалық газет.** полигр. Тапсырыс берген мекеме, сауда өндіріс орындары, фирмалар мен жеке адамдардың тұтынуға ұсынатын өнімі, тауарын немесе қызмет түрлерін көпшілікке жария ету, әйгілеумен айналысатын мерзімді баспасөз өнімі, басылым. **Жарнамалық қалқан.** Сыртқы жарнама түрі.

ЖАРНАМАШЫ зат. Жарнама таратушы немесе жарнама жасаушы.

ЖАРНАПУЛ зат. экон. Бірлестік мүшесінің ақшалай, жер телімдері, мүлік, техника т.б. түрінде салатын, ақшалай түрде бағаланатын мүдіктік жарнасы.

ЖАРНАСЫЗ үст. Төлем ақшасыз, жарна төлемей.

ЖАРНАШЫ зат. Жарна төлеуші, пайшы.

ЖАРНАУ зат. Жарлау жер.

ЖАРП елік. Үлкен жұқа заттың желп етуін бейнелейтін сөз.

Жарп етті. Үлкен зат желп етті.

ЖАРП-ЖАРП елік. Үлкен жұқа заттың желп-желп еткенін бейнелейтін сөз. **Жарп-жарп етті.** Құс алысқа самғап ұшпай жарпылдады.

ЖАРПЫ сын. жерг. **Жарты**.
ЖАРПЫЛДА = ет. *Жарп-жарп ету, биіктеп ұша алмау.*

ЖАРСЫЗ сын. *Жары, қосағы жоқ.*
ЖАРТАҚ зат. жерг. *Дөңестеу жер.*
ЖАРТАС зат. *Үлкей құлама тік тас.*
2. геогр. *Тау сілемінің шығыңқы келген тасты бөлігі.*

Жартастағы суреттер [жартас суреттері]. тар. *Ежелгі дәуір адамның наным-сенімдеріне байланысты ақпараттарды бейнелейтін, тарихи құнды дерек болып табылатын тасқа қашап салынған сызба, кескі, бейнелер. Жартастас сәбішөбі.* өс. <лат. silva saxatilis> Шатыршағұлділер тұқымдасына жататын көпжылдық эндемик шөптесін өсімдік.

ЖАРТАСТАЙ сын. *Үлкен, мықты.*
ЖАРТАСТЫ сын. *Жартасы бар.*
ЖАРТАСПА үст. *Жартас секілді.*
ЖАРТАЮ ет. жерг. *Жартылану.*
ЖАРТУЛЫ сын. сөйл. **Жартымды.**
ЖАРТУМАШ сын. жерг. *Азын-аулақ, жартымсыз.*

ЖАРТУСЫЗ сын. сөйл. **Жартымсыз.**
ЖАРТЫ сын. *Бүтін нәрсенің тең бөлігі, жарымы.*

Жарты ауыз сөз. *Аз сөз, бірауыз сөз.*
Жарты гасыр. *Бір гасырдың жартысы, елу жыл.*
Жарты дауысты дыбыстар. лингв. *А. Байтұрсынұлының қазақ тілі дыбыстарын таптысыруындағы үнінің қатысына қарай үнді дауыссыздардан басым, бірақ дауысты дыбыстардан төмен тұратын дауыссыз дыбыс тобы. Жарты дөңді [жартыны] жарып жеді. Бүкпелемей аздың өзін бөлісіп татулықта болу, қанағат ету. Жарты жаңқам қалғанша. бейн. оқказ. Соңғы күшім қалғанша, бар жанымды салып. Жарты жол. Жолдың жартысы, орта жол. Жарты [кере] қарыс. Қарыс жетпейтіндей, кез. Жарты күмбез. Жартылай шеңберлене салынған ашық күмбез. Жарты күн. тар. а) *Жабықта* (киіз үйдің жабығында) *ат теуіп өлтірген балаға төленетін құн мөлшері.* ә) *Өлген адамның өнері үшін белгіленген төлем. Жарты [жарым, орта, шала] күрсақ. Тойын тамақ ішпеген, аш. Жарты құртты жарып жеді. Барын бөлісті, тату-тәтті болды. Жарты лашық. Ескі-құсқы, құрым киізден ідалдалап жасаған баспанасымақ. Жарты [алты] малға ас болды [етті]. Ауыз жарымас ауқат талшық болды; қиыншылық көріп, ашығып күн кешті. Жарты нақыл. Бірауыз пайдалы сөз, ақыл. Жарты нан. а) *Бөлкенің жартысы.* ә) *Талазжау боларлық, ең аз көлемдегі қарапайым адамның бірқұндік асы деген мағынада. Жарты өлік. бейн. Дәрменсіз, қауқарсыз адам. Жарты теңге. жерг. Азгантай ақша. Жарты терідей жалпылдады. жерг. Жарамсақтанды. Жарты тивыңдық пайдасы жоқ. Ешқандай көмегі, себі жоқ. Жарты түндік. Жартылай ашылатын түндік. Жарты түсті. жерг. Құн батты. Жарты шақырым. Бір шақырымның жартысы, 500 метр жер.***

ЖАРТЫАЙНАЛЫМ зат. спорт. *Тұтас айналымның жарым бөлігіне, 45°-қа бұрылып, айналым жасау.*

ЖАРТЫҒАСЫРЛЫҚ сын. кіт. *Елу жылдық.*

ЖАРТЫЖЫЛДЫҚ зат. *Алты айлық.*
ЖАРТЫКЕШ сын. 1. *Бүтін емес, бір жағы кетік, сынық, ойық.* 2. *ауыс. Толымсыз, шала-шарты.*

Жартыкеш айқас тігіс. кәс. *Астыңғы және үстіңгі тігістер жіпті үзбей отырып тігілген, екі жақты тігісі бар, кесте өнерінде қолданылатын тігіс түрі.*

ЖАРТЫКЕШТЕН = ет. *Бір жақ шекесі кетіп, ойыңқы көріну.*

ЖАРТЫКЕШТЕНУ *Жартыкештен етістігінің қимыл атауы.*

ЖАРТЫЛАЙ үст. *Бүтіндей, түгелдей емес, аздап, жарымдап.*

Жартылай автомат. тех. *Біраз жұмысы қолмен істелетін, қалай жұмыстары автоматтандырылған металкескіш станок. Жартылай бөлшектеу. биол. <лат. fissio meroblastic> *Аналық жыныс жасушасындағы сарыуыз қорының бөлшектеуі. Жартылай бұталы.* бот. *Шала бұталы. Жартылай пиротүсбағдар.* тех. *Үшу аппараттарының белгіленген бағыттан ауытқу бұрышын өлшеітін гироскоптық аспап. Жартылай дайын өнім.* тамақ. *Өндірістік және жеке тұтынуға жарамды, толық дайын болғанша әлі бір немесе бірнеше өңдеуден өтуге тиісті өнім. Жартылай күмбез.* сәул. ет. *Үй яки ғимараттар төбесін жабуға қолданылатын кеңістік құрылымдар. Жартылай қаттықанаттылар.* зоол. <лат. heteroptera> *Ұзындығы 1 мм-ден 1 см-ге дейін, фасетті көздері және екі қарапайым көзішелері болатын жәндік отрядының бірі. Жартылай қорғаушы.* спорт. *Футбол, хоккей, т.б. спорттық ойындарда қорғаныспен бірге шабуылға да шығып ойнайтын ойыншы. Жартылай металдар.* кен. *Химиялық қасиеттері металдарға жақын, бірақ электр өткізгіштігі өте төмен болып келетін висмут, сурме, сынап, т.б. тәрізді элементтер. Жартылай орта салмақ.* спорт. *Спортшылардың 63-тен 67 кг-ға дейінгі салмағы. Жартылай отырықшы.* тар. *Түгелдей отырықшы емес. Жартылай [шала] өткізгіш.* тех. *Өткізгіштермен изоляторлардың екі аралығында болатын қатты заттар; шала өткізгіштер. Жартылай өткізгіш материалдар.* тех. *Жартылай өткізгіштік қасиеті бар заттар. Жартылай өткізгіштер.* тех. *Электр өткізгіштігі бойынша металдар мен диэлектриктердің арасынан орын алатын заттар. Жартылай өткізгішті болومتر.* тех. *Радиациялық сәулелердің энергия мөлшерін өлшеуге арналған аспап. Жартылай өткізгішті генератор.* физ. *Жартылай өткізгішті триод арқылы ток көздерінің энергиясын электр тербелісінің энергиясына айналдыратын электрлік тербеліс генераторы, транзистор. Жартылай өткізгішті диод.* физ. *Жұмыс принципі жартылай өткізгіштердегі р-п ауысуына негізделіп жасалған екі электродты аспап. Жартылай өткізгішті дозиметр.* физ. *Қабылдағыш бөлігі жартылай өткізгіштен жасалған доза өлшеуіш аспап. Жартылай өткізгіштік қасиет.* тех. *Бірсырлыра сульфидті және тотықты минералдар болатын қасиет. Жартылай өткізгішті күшейткіш.* физ. *Электр сигналдарын күшейту элементтері жартылай өткізгішті аспаптардан жасалған күшейткіш. Жартылай өткізгішті лазер.* физ. *Белсенді ауамағы жартылай өткізгіштен жасалған, бірыңғай сәуле шығаратын генератор. Жартылай өткізгішті тоңазытқыш.* тех. *Жартылай өткізгіштердің бірбағыттық өткізгіштігі негізінде металдар контактісінен ток өткенде жылу жұтылу құбылысына негізделіп жасалған салқындатқыш аспап. Жартылай өткізгішті триод.* тех. *Пайдалану мақсаты мен сипаттамалары жағынан үш электродты күшейткіш шамаға сәйкес келетін жартылай өткізгішті аспап. Жартылай пар. егін шар. Парза егілетін алғы дақылдарды жинап алағаннан кейін күздік дақыл не келесі жылы жаздық дақыл егу үшін топырақты өңдеу әдісі. Жартылай патриархалдық.* тар. *Түгелдей патриархалдық емес. Жартылай тұтылу. астр. Күннің не Айдың-толық емес, жарым-жартылай тұтылуы. Жартылай финал.* спорт. *Біріншілік үшін өтетін спорт ойындарының ақтық жарыс алдындағы кездесу. Жартылай хордалылар.* зоол. <лат. hemichordata> *Екіжақты симметриялы денесі үш бөлімнен тұратын**

қуысты омыртқасыздардың бір түрі. **Жартылай ыдырау периоды.** физ. *Берілген радиоактивті зат атомдарының жартысы ыдырап үлгеретін уақыт.*

ЖАРТЫЛАН = ет. *Орталану, жарымдану.*
ЖАРТЫЛАП үст. *Орталап, жарымдап.*
ЖАРТЫЛАУ сын. *Жартымсыз.*
ЖАРТЫЛЫҚ зат. 1. *Жарты литрге тең өлшем.* 2. сөйл. эвф. *Жарты литр ішімдік, арақ-шарап.*

ЖАРТЫМАШ зат. жерг. **Жарымес.**
ЖАРТЫМДЫ сын. *Көңіл толарлықтай, мардымды.*

ЖАРТЫМСЫЗ сын. *Мардымсыз, болымсыз.*

ЖАРТЫСЫНДАЙ сын. *Бір нәрсенің тең бөлігіндей, жарымындай.*

ЖАРТЫШАР зат. геогр. *Жер шарының полюстерінен бастап экватор сызығына дейінгі тең екі бөлігінің бірі.*

ЖАРУ¹ *Жар етістігінің қимыл атауы.*
1. *Қопару, ату.* 2. *Жаңқалау, бұтарлау, бұтпау.*
3. *Бөлу, айыру, ортасынан өту.* 4. *Тілу, кесу, ақтару.* // *Жарылыс.*

Жару жұмыстары. кен. *Табиғи немесе жасанды материалдарды қопару, орын ауыстыру, не құрылыммен өзертту мақсатында жарылыс жолымен атқарылатын жұмыстар.*

ЖАРУ² = ет. *Кенелу, қарық болу.*

ЖАРУЛЫ сын. *Жарылған, бөлінген.*
ЖАРУШЫ зат. *Жару ісін атқарушы.*

ЖАРШАБИДАЙ зат. өс. *Бидай тұқымының бір түрі, қарабидай.*

ЖАРШАУ зат. жерг. *Шымылдық.*
ЖАР-ШҮҢҚЫР зат. *Ойлы-шұңқыр, тегіс емес жер.*

ЖАРШЫ зат. 1. *Үлкен той, астарда мерекені, ойынды, мәжілісті өлең-жырмен бастап жырлаушы ақын.* 2. тар. *Ертеректе ханның ел билеушінің, т.б. бұйрығы немесе басқа да жалты халықтық шаралар туралы ақпаратты ел арасына жеткізуші, жылыан топқа дауыстап айтып беруші арнайы қызметтегі адам.* 3. *ауыс. Игі істі, жаңалықты бастаушы, таратушы.*

Жаршы салды. *Арнайы хабар таратушыларды жіберіп, жұртқа жариялады.*

ЖАРШЫДАЙ сын. *Жаршы сияқты.*

ЖАРШЫЛЫҚ зат. *Жария етушілік, жұртқа үйгілеушілік.*

ЖАРШЫСЫНДАЙ сын. 1. *Жақтаушысындай, үйгілеушісіндей.* 2. *Белгісіндей, нышанындай.*

ЖАРЫ сын. жерг. **Жартысы.**

ЖАРЫ = ет. 1. *Толдің (не сәбидің) енесінің сүтіне тоюы, қанағаттануы.* 2. *Місе тұту, қанағаттану.* 3. *Жету, қол жеткізу, иелену.* 4. *Қарық болу, кенелу; дәулетке жету, бау.*

ЖАРЫҒЫМ зат. эмоц. *Өзінен кіші адамға жақсы көргенде еркелету мәнінде айтылатын қаратпа атауы.*

ЖАРЫҒЫПРАҚ сын. *Жарықтау.*

ЖАРЫҚ¹ зат. 1. *Сәуле, нұр.* // *Қараңғы емес; анық, айқын көруге келетіндей.* 2. физ. *Ұзындықтары 400 км-ден 760 км-ге дейінгі электромагниттік толқындар, адам көзіне көрінетін сәуле.* 3. физ. *Кең мағынада – көрінетін сәулемен бірге спектрдің ультракүлгін және инфрақызыл аймағындағы сәулелерді де қамтитын оптикалық сәуле.* 4. *Үй ішіне, үймеретке, бөлмеге сәуле түсіру үшін пайдаланылатын табиғи, жасанды жарық көздері немесе солардың сәулесі.* 5. *ауыс. Үміт, қызық, жақсылық.* 6. *ауыс. Осы дүние, жарық дүние, өмір.*

Жарығы қаранғы болды. поэт. *Осы дүниеден өтті, жарық дүниеден өтіп, қаранғы көрге енді. Жарығын төкті.* поэт. *Нұрын шашты, басқаларға ізгілік, мейірімділіктің т.б.*

нұрын төкті. **Жарығың мол болсын.** тілек. *Ғұмырың ұзақ болсын, көрер қызығың көп болсын деген мағынада.* **Жарық абберациясы.** астр. Шырақтың жарық жылдамдығының шекті болу себебінен және бақылаушының Жердің айналуы нәтижесінде қозғалыс салдарынан аспан сферасындағы көрінерлік орнының өзгеруі. **Жарық ағыны.** физ. Сәуле ағынын бағалайтын жарық шамаларының бірі, яғни көзде жарық сезімін тудыратын оптикалық сәуленің қуаты. **Жарық ай.** Ап-ашық ай. **Жарық аспан.** Бұлтсыз айдың немесе күннің нұрына бөленген, ашық аспан. **Жарық болды.** Жарқырады, сәуле шашты. **Жарық газы.** хим. Метан, сутек және көміртек оксидінен тұратын жанғыш газдар қоспасы. **Жарық дисперсиясы.** физ. Заттың сынау көрсеткішінің (n) жарық толқынының жылдығына (v) не ұзындығына (λ) тәуелділігі. **Жарық дифракциясы.** физ. Жарық толқындарының мөлшері сол толқындардың ұзындығымен қарайлас тосқауылды орап өту қубылысы. **Жарық дүние.** а) филос. Қазақ халқының дәстүрлі дүниетанымындағы адам ғұмырының әр сәтінің қадір-қасиетін терең түсіндіріп, қамтитын «осы дүние, өмір» деген мағынадағы сөз. б) Бүкіләлем, дүниежүзі, жержүзі. в) поэт. Алланың адамға сыйға тартқан жер бетіндегі ғұмыры, осы дүниедегі өмір. в) Еркіндік, бостандық. **Жарық дүниеге келді.** поэт. Туды, дүниеге келді. **Жарық дүниеге хош айтты.** поэт. Қайтыс болды, о дүниелік болды, көз жұмды. **Жарық дүние есігін ашты.** көр. Жаңа туды, дүниеге жаңа келді. **Жарық дүниені көрсетті.** Дүниеге әкелді, босанды, туды. **Жарық етті.** поэт. Жарық қылды, үміттендірді. **Жарық жүлдыз.** поэт. а) Асқан талант, дарын иесі. б) Колжетпес арман, ұстаппайтын асыл нәрсе, зулаған бал дәурен шақ. б) Игі мақсат, ізгі арман, нысанға алаң иігілкіт. в) Көңіл-хошы, жанның дауасы. **Жарық жүлдыз етті.** Ізгі мақсат етті, игі арманына айналдырды. **Жарық жылдамдығы.** физ. Кез келген электрмагниттік толқының бос кеңістіктегі таралу жылдамдығы; іргелі физикалық тұрақтылардың бірі. **Жарық жылы.** астр. Жарық бір жыл ішінде өтетін жолмен тең қашықтық; ұзындықтың астрономиядағы қолданылатын жүйеден тыс бірлігі. **Жарық жылындай.** астр. Жарық бір жыл ішінде өтетін қашықтықтай. **Жарық импульсі.** физ. Оптикалық сәуле шығару көздерінің қысқа мерзімді жарық шығаруы. **Жарық интерференциясы.** физ. Жарық сәулесі энергиясының екі немесе бірнеше жарық толқынының қабаттасуы нәтижесінде кеңістікте тарала орналасуы. **Жарық көңіліне жара салды.** Кірішкісіз ашық, таза көңіліне дақ түсдірі. **Жарық көрді.** а) Дүниеге келді. б) Өмір сүрді, тіршілік етті. в) Жария болды, елге танылды, баспасөзде жарияланды. в) Құрсаудан босады, қыспақ көрмей еркін дамыды. г) Әзірленді, жүзеге асты, дайындалып, ұсынылды. **Жарық күн.** а) Тәуліктің күндізгі бөлігі, ашық күн. б) Сәуле шапқан күн, аспандағы жарықтың, жылулық көзі. б) поэт. Жақсылық, қуаныш. **Жарық күндей.** бейн. Жайнаған, жарқырап, жарқылдап тұрған жас деген мағынада. **Жарық күші.** физ. Белгілі бір бағытта көрінетін сәуле көзіннің жарқырауын сипаттайтын жарық шамаларының бірі. **Жарық қарын жер.** жерг. Бірнеше жыл тыңайтылған жер. **Жарыққа шығарды.** Жариялады, жария етті. **Жарық қылды.** Жарық берді, сәуле шашты, нұрдандырды. **Жарық қысымы.** физ. Жарықтың шағылдыратын және жұтатын денелерге, бөлшектерге, сондай-ақ, жекеленген молекулалар мен атомдарға түсіретін қысымы. **Жарық механикалық эквиваленті.** физ. Сәуле ағынының оның құрамындағы жарық ағынына қатынасы. **Жарық реттегіш.** физ. Лампа

қуатын қажетіне орай реттеуге мүмкіндік беретін тетік. **Жарық рефракциясы.** физ. Жарық сәулесінің сыну көрсеткіші үздіксіз өзгеретін ортада қисаюуы. **Жарық сауа.** жерг. Құншауақ, жайлы жер. **Жарық сәуле.** а) бейн. Жер бетін нұрдандырып, сәуле шашып, жылытып тұратын күн деген мағынада. б) Ашық нұрлы сәуле. **Жарық сәуле көрмеді.** Дүниеде жақсылық, рақат көрмеді. **Жарық сәулем.** э кспр. Ер адамның сүйіктісіне, қыз балаға айтылатын еркелету нышанындағы қаратпа атауыш. **Жарық сәулесі.** физ. Өн бойымен жарық энергиясы таралатын желі, сызық. **Жарық сигнал техникасы.** физ. Оптикалық сигнализацияға арналған құрылғылар. **Жарықтан жасқану.** биол. фотобоя $\langle$ грек. photos – жарық, phobos – қорқу, жасқану $\rangle$ Жарық тітіркендіргіштеріне көздің жоғары сезгіштігі. **Жарық таңба.** астр. Күн бетінің жиегінде пайда болатын жарық сәулелі құрылым. **Жарық техникалық шыны.** хим. Жарық ағының бағытын немесе спектрлік құрамын өзгертетін шыны. **Жарық техникасы.** физ. Оптикалық сәулелерді (жарықты) зерттеумен және оларды өндіру, кеңістікті таралуы мен сипаттамаларын өлшеу әдістерімен, сондай-ақ, жарық энергиясын басқа энергия түріне түрлендіру мәселелерімен айналысатын ғылым мен техника саласы. **Жарық тұрғызды.** жерг. Шам жақты, жарық қылды. **Жарық түсті.** а) Сәуле тарап, анық, ашық көрінді, жарықтанды. б) Күн шықты, таң атты. **Жарық түсірді.** Сәулесін түсірді. **Жарықтың жұтылуы.** физ. Орта арқылы өткен жарық қарқындылығының сол орта бөлшектерімен өзара әсерлесуі нәтижесінде кему. **Жарықтың модульденуі.** физ. Жарық модуляциясы, оптикалық сәуленің модульденуі – жарық ағыны қарқындылығының уақыт бойынша өзгеруі немесе кең мағынасында, монохромат жарық тербелісі амплитудасы жүйілігінің, фазасының поляризацияның белгілі бір заң бойынша өзгеруі. **Жарықтың полярилануы.** физ. Жарық поляризациясы жарық толқынының электр және магнит өрістері кернеуліктері векторларының (E және H) жарық сәулесі жазықтығына перпендикуляр жазықтықта бағдарлануының реттелуі. **Жарықтың сыну заңы.** физ. Жарықтың сыну табиғатына қатысты физикалық заңының бірі. **Жарықтың сынуы.** физ. Оптикалық сәуленің екі ортаны бөлетін шекарадан өткен кезде таралу бағытының өзгеруі. **Жарықтың таралу жылдамдығы.** физ. **Жарық жылдамдығы.** Жарықтың толқындық теориясы. физ. Жарықтың толқындық сипаты жайындағы теория. **Жарықтың шашырауы.** физ. Оптикалық сәуле (жарық) ағынының затпен өзара әсерлесуі кезінде кейбір сипаттамаларының өзгеруі. **Жарық энергиясы.** Әртүрлі жарық қозғалысының және өзара әрекеттестігінің жалпы өлшемі. **Жарық шапты.** Сәуле түсірді, нұр төкті.

ЖАРЫҚ² зат. мед. $\langle$ лат. hernia $\rangle$ Іш қуысында жатқан органдардың немесе олардың бөліктерінің әдеттегі орнынан ішпердесімен бірге тері астына немесе ет жасушасы арасына шығуы; ауру түрі.

ЖАРЫҚ³ сын. Бүтін емес, сызат түскен, шытынаған, жарылған.

Жарық ерін. Тілім-тілім болып терісі жарылған ерін. **Жарық қарын.** Тойынбаған, аш-жалаңаң. **Жарық қарын жер.** жерг. Бірнеше жыл тыңайтылған жер. **Жарық май.** Жарылудан болған тері жарасына жағатын май. **Жарық түйе.** Көп мінілген, тіркеуден мұрны жарылған түйе.

ЖАРЫҚБАС¹ зат. жерг. Ойлы-қырлы, шұңқыр жер.

ЖАРЫҚБАС² зат. фольк. Қазақ ертегілеріндегі басы қазандай кейіпкер.

ЖАРЫҚГҮЛ зат. өс. $\langle$ лат. trollius $\rangle$ Бұтағы сирек, жапырағы тілімделген, гүлі ірі, сарғалдақ тұқымына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖАРЫҚДӘРІ зат. өс. $\langle$ лат. herniaria $\rangle$ Қалампыр тұқымдасына жататын бір не көп-жылдық шөптесін өсімдік.

ЖАРЫҚ-ЖАРЫҚ сын. Тілім-тілім, өбден жарылған.

ЖАРЫҚ-ЖҰРЫҚ елік. **Жарқ-жұрқ.** **Жарық-жұрық** етті. сөйл. **Жарқ-жұрқ** етті (жарқылдау).

ЖАРЫҚҚОҢЫЗ зат. зоол. Сәуле шашатын қоңыздың бір түрі.

ЖАРЫҚҚҰРАМДАР зат. хим. Өздігінен аз ғана жылу бере, жарық шығара алатын заттар негізінде жасалған жарық шығаратын құрамдар.

ЖАРЫҚӨЛШЕУІШ зат. тех. Жарық деңгейін өлшейтін құрал.

Жарықөшеуіш құрал. тех. Жарықтың деңгейін өлшейтін техникалық аспап.

ЖАРЫҚСЕЗГІШ сын. биол. Жарыққа деген сезімталдығы жоғары.

ЖАРЫҚСЕЗГІШТІК зат. биол. Жарыққа деген сезімталдық қасиет.

ЖАРЫҚСҮЙГІШ сын. биол. Жарық жерде тіршілік ететін, жарықты жақсы көретін.

Жарықсүйгіш өсімдік. биол. Жарықты жақсы көретін, жарық жоқ жерде тіршілігі баяулап, солғын тартатын өсімдік.

ЖАРЫҚСҮЙГІШТЕР зат. Күннің жарығы мол түсетін жерде тіршілік ететін организмдер.

ЖАРЫҚСЫЗ¹ сын. 1. Жарық жоқ күйде, қараңғыда. 2. Үмітсіз, жігерсіз.

ЖАРЫҚСЫЗ² сын. Жарылмаған, жарық, сызат түспеген.

ЖАРЫҚТАЛ= ет. Қараңғылық серпіліп, сәуле түсу.

ЖАРЫҚТАЛЫН= ет. кіт. Жарық ағынының біркелкі таралуы.

ЖАРЫҚТАЛЫНУ зат. физ. Бет нүктесі элементіне түсетін жарық ағынының осы элемент ауданына қатынасымен өлшенетін жарық шамаларының бірі.

ЖАРЫҚТАН= ет. Қараңғылық серпіліп, сәуле түсу.

ЖАРЫҚТАНҒЫШ: жарықтанғыш құрамдар. физ. Люминофорлар – қоздыру энергиясын сіңіру нәтижесінде спектрдің әртүрлі облыстарында жарық шығаратын заттар.

ЖАРЫҚТАНДЫР= ет. Сәулелендіру, жарық еттіру.

ЖАРЫҚТАНДЫРҒЫШ зат. тех. Ерекше қарқынды жарық шоғырын тудыруға, жарықты мол түсіруге арналған аспап.

ЖАРЫҚТАНДЫРУ Жарықтандыр етістігінің қимыл атауы. 1. Жарық еттіру. 2. тех. Елді мекендерді, электр толімен немесе басқа да жарық көздерімен қамтамасыз ету шаралары.

Жарықтандыру техникасы. физ. Жарық энергиясын жарықтандыруға қолданумен айналысатын құралдар.

ЖАРЫҚТАНДЫРЫЛ= ет. тех. Жарықпен қамтамасыз етілуі, жарық болатындай жағдайдың жасалуы.

ЖАРЫҚТАНДЫРЫЛУ Жарықтандырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЫҚТАНУ Жарықтан етістігінің қимыл атауы; сәуле шашу.

ЖАРЫҚТАУ¹= ет. Жарық арқылы бейнесін, кескінін айқындау, түсіру.

ЖАРЫҚТАУ² сын. Жарығырақ. **ЖАРЫҚТЕХНИКАЛЫҚ** сын. тех. Жарықтандыру техникасына қатысты.

ЖАРЫҚТЫҒЫМ зат. экспр. 1. жағымды. Жарқыным, шырағым деген мағынадағы жақын тартумен, жылы айтылатын қаратпа сөз. 2. жағымсыз. Жақтырмай жеңіл мысқылдау мәнінде қолданылатын қаратпа сөз.

ЖАРЫҚТЫҚ¹ зат. 1. Біреудің жақсы қасиетіне риза болып, оған құрмет көрсету ниетімен айтылатын сөз. 2. сөйл. Қайтыс болған адамның іс-қылығына, мінезіне риза болғанда «марқұм» деген мағынада айтылатын сөз. 3. миф. Табиғат күштерін, жан-жануарды пір түту, соған табыну мағынасын білдіретін сөз. 4. экспр. жақтырмау. «Шіркін, жазған, соққан» деген мысқыл мәнде адамға қарата қолданылатын кемсіту, шенеу мағынасындағы сөз. 5. Бір нәрсеге, біреуге риза болу, оны қасиетті санау мәнінде қолданылатын сөз.

ЖАРЫҚТЫҚ² зат. Жарқырап сөйлеу түсінілігі.

ЖАРЫҚТЫЛЫҚ зат. физ. Беттен шығатын жарық ағынының беттік-кеңістік тығыздығы.

Жарықтылық коэффициенті физ. Қандай да бір нүктедегі және берілген бағыттағы дене жарықтылығының, жарықтылығы барлық бағытта бірдей, ал шағылысу коэффициенті 100%-ға тең, сондай жағдайда жарықтылығын шашыратқыштың жарықтылығына қатынасы.

ЖАРЫҚША¹ зат. сөйл. **Жарықшақ**.

ЖАРЫҚША² зат. Жарық жер.

ЖАРЫҚШАҚ үст. Жарық сәуле, нұр секілді. **ЖАРЫҚШАҚ** зат. 1. Жарылып, сызат түскен, шытынаған жер. 2. Жарылып, сызат түскен жерлері арқылы бөлектеніп тұрған бүтіннің бір бөлігі. 3. Темір, ағаш, тас, сүйек сияқты қатты заттың сынығы. 4. ауыс. Қаяу, кірбін, кикілжің. 5. ауыс. Мин, кемшілік, ақау. // Жарықшақ, тілім, тілім болып теккен.

Жарықшақ дауыс. Тарғылданым шығатын жағымсыз дауыс. **Жарықшақ тас**. Табиғи яки жасанды тастарды ұсақтау арқылы алынатын құрылыс материалы. **Жарықшақ түсті**. Көңілге қаяу салды.

ЖАРЫҚШАҚСЫЗ сын. 1. Жарықшағы жоқ. 2. ауыс. Үздіксіз, тарғылданбай жағымды естілетін (дауыс). 3. ауыс. Ризасыз, қаяусыз.

ЖАРЫҚШАҚТА= ет. Жарықшақ шығару, жарықшақ етіп ұсақтау.

ЖАРЫҚШАҚТАЛ= ет. Сызаттану, жарықшақтау, бірнеше бөлікке бөліну.

ЖАРЫҚШАҚТАЛУ Жарықшақтал етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЫҚШАҚТАН= ет. 1. Жарықшақтарға бөліну, жарылу, сызаттану. 2. ауыс. Дауыстың бірқалыпты шықпай, тарғылдана, бұзыла шығуы. 3. ауыс. Қаяу, реңіш түскен.

ЖАРЫҚШАҚТАНҒЫШ сын. Жарылғыш, шытынағыш.

ЖАРЫҚШАҚТАНУ Жарықшақтан етістігінің қимыл атауы; жарықшақтарға бөліну, жарылу.

ЖАРЫҚШАҚТАУ сын. Жағымсыздау, тарғылдау (дауыс).

ЖАРЫҚШАҚТЫ сын. 1. Жарықшағы бар, жарықшаққа бөлінген. 2. ауыс. Тарғыл, жағымсыз, үзік-үзік.

ЖАРЫҚШАҚТЫҚ зат. 1. Жарықшақтарға бөлінгіштік, бөліктерге, тарамдарға бөлінушілік. 2. ауыс. Қаяу, кірбін түсірушілік.

Жарықшақтық коэффициенті кен. Тау жыныстардың жарықшақтығын сипаттайтын көрсеткіш.

ЖАРЫҚШЫ зат. Жарық ауруын емдейтін емші.

ЖАРЫЛ= ет. 1. Бүліну, үзілу, талқандау, сыну, шытынау. 2. Жүрек, қолқа, қан тамыры т. б. ағза мүшелерінің оқыс талқанданудан үзіліп кетуі. 3. Аяқ-қол, бет терісінің шыт-шыт,

тілім-тілім болып айғыздануы, сызаттануы. 4. Бомба, снаряд, мина сияқты соғыс құралының от алып атылуы. 5. ауыс. Жікке, бір-бірімен келіспейтін, бірін-бірі қолдамайтын топқа бөліну. 6. ауыс. Бөліну, тарамдалу, бөлектену. 7. ауыс. Ызаға, ашуға булығып, терісіне сыймау. 8. ауыс. Қатты қуаныштан іші толқу, шаттыққа кенелу. 9. Ішкі сырын бүркемелемей, шешіліп сөйлеу.

Жарыла жаздады. а) Ызаға булықты, ашуланды, қызғанды, іші күйді. ә) Қатты қуаныштан, зарға күтуден т.б. күшті сезімнен іші кернеп, толқыды. **Жарыла жол берді**. Жапа-тармағай жолын бөгемей, ашып, ілтипат көрсетті. **Жарыла көшті**. Жапа-тармағай бөліне кошти. **Жарылмаған жұмыртқа**. Бүлінбеген, кінәдан пәк, таза нәрсе немесе адам. **Жарылмаған қауыз, шайқалмаған уыз**. Кінәсіз, пәк, он екіде бір күлі ашылмаған (бойжеткен, боз-бала). **Жарылып кет [жарыла қал]**. қарғ. Жаның шықсын, өле қал деген мағынадағы жек көргенде, қатты ызаланғанда айтылатын қарғыс сөз. **Жарылып кете жаздады**. Күйінісіп, әбден бұлқан-талқан болды. **Жарылып өлді**. Қызаныштан, ішарлықтан, ашу-ызадан, кектен, т.б. іші қыз-қыз қайнады, әбден күйіністі. **Жарылып шықты**. Булықпай, бірден, бар күшімен көрініс берді.

ЖАРЫЛАЙ үст. жерг. **Жартылай**.

ЖАРЫЛАП үст. жерг. **Жартылай, жартылап**.

ЖАРЫЛҒАҚ сын. Жарылғыш, сынғыш.

ЖАРЫЛҒАНСЫ: ағынан жарылғансыды. экспр. жақтырмау. Шып пейіл білдіргенсу, мүлділмесу.

ЖАРЫЛҒАСЫН: жарылғасын айтты. сөйл. **Жарылқасын айтты**.

ЖАРЫЛҒЫШ сын. 1. Тез бөлінгіш, омырлығыш. 2. тех. Оталып тұтанғыш, қонарғыш. // Жарылғыш заттар.

Жарылғыш заттар. а) Оталып тұтанғыш заттар. ә) кен. Белгілі бір сыртқы әсердің – бастапқы импульстің ықпалымен жоғары жылдамдықпен басқа жүйелерге немесе заттарға өтуге қабілетті химиялық жүйелер. **Жарылғыш зат теориясы**. кен. Жарылғыш заттың жарылысқа айналу процесін зерттейтін химияның саласы.

ЖАРЫЛҒЫШТЫҚ зат. Жарылуға, сынуға бейімділік.

ЖАРЫЛҚА= ет. 1. Бақытты қылу, жолын ашу, қолын бақытқа жеткізу. 2. Кенелту, қарық қылу. 3. Мәз қылу, бір қуанту, риза ету. 4. экспр. жақтырмау. Қолынан түк келмеді, шамасы жеткені осы болды, жетістіріп жарытпады деген мысқыл мәндегі сөзқолданыс.

ЖАРЫЛҚАҒЫШ сын. Біреуге жақсылық еткіш.

ЖАРЫЛҚАН= ет. Риза болу, кенелтілу.

ЖАРЫЛҚАНУ Жарылқан етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЫЛҚАСЫН зат. Жарылқаушылық, қамқорлық.

Жарылқасын айтты. сөйл. Ризашылығын білдіріп, жақсылығы Алладан қайтсын деген тілек айтты.

ЖАРЫЛҚАУ Жарылқа етістігінің қимыл атауы. 1. Кенелту; тілегін орындау. 2. экспр. жағымсыз. жақтырмау. Қолынан түк келмеу, жетістірем деп бос әуре болу.

ЖАРЫЛҚАУШЫ зат. Тілеуін беруші, жетістіруші, бақытқа, жақсылыққа жеткізуші.

ЖАРЫЛҚАУШЫЛЫҚ зат. пед. Қамқорлық және жақсылық жасауға, басқа адамдардың, қоғамның көркеюіне бағытталған әрекет.

ЖАРЫЛУ Жарыл етістігінің қимыл атауы.

1. Оталып атылу. 2. Екіұдай болу, екі жаққа бөліну.

ЖАРЫЛЫС зат. 1. Оталып тұтанатын заттың жарылуынан пайда болған қонарғылыс, дүмпу. 2. ауыс. Ішкі сертіліс, тұла бойды серпілген күш.

ЖАРЫМ сан. 1. Екіге бөлген заттың бір бөлігі, жартысы. 2. Белгілі бір уақыт көлемінің, ағымның тең екіге бөлгендегі бір бөлігі, жартысы. 3. сөйл. ауыс. Кемтар, жарымжан. 4. сөйл. ауыс. Есуас, жындисүрей.

Жарым батпан. жерг. Он килограмдық салмақ. **Жарым болды**. Жарымжан болды. **Жарым жас**. а) Адамның орта жасы, егде тартқан кезі. ә) Жарты өмірі, тіршілік еткен бүкіл ұмырының жартысы. **Жарым жол**. Жарты жол. **Жарым құрсақ**. Аш құрсақ. **Жарым түн [түн жарымы]**. Түн ортасы.

ЖАРЫМДА= ет. а) Жартылау, екіге қақ болу.

ЖАРЫМДАЛ= ет. Жартысы қалу, азау, жартылану.

ЖАРЫМДАЛУ Жарымдал етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЫМДАУ сын. Жарыместеу, есуастау, жындисүрейлеу.

ЖАРЫМДЫҚ зат. Ақылы кемдік, жарыместік.

ЖАРЫМЕС сын. Есерсоқ, есалаң, есуас, ақылсыз. 2. экспр. жағымсыз. Біреудің ойланбай істеген қателігіне немесе есерсоқ қылығына ашуланғанда айтылатын кейіс сөз.

Жарымес кісідей. Есінен айырылғандай, есі ауысқандай.

ЖАРЫМЕСТЕН= ет. Есуастану, есалаңдану.

ЖАРЫМЕСТЕНУ Жарыместен етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЫМЕСТЕУ сын. Есерсоқтау, есуастау.

ЖАРЫМЕСТІК зат. 1. Есерсоқтық, есуастық. 2. псих. Адамның бұрынғы білімі мен тәжірибесі жоғалып, дүние тану қабілетінің жаңа мәліметтерді қабылдай алмайтындай нашарлауы.

ЖАРЫМЖАН сын. 1. Кемтар, мүгедек, дімкәс. 2. Мүсәтір, гарін, сорлы. 3. ауыс. Шала. **Жарымжан көңіл [көңілі жарымжан]**. Қамкөңіл, көңілі алаң.

ЖАРЫМЖАНДАН= ет. 1. Кемтарлану, мүгедектену. 2. ауыс. Алаңдау, беймазалану.

ЖАРЫМЖАНДАНУ Жарымжандан етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЫМЖАНДАУ сын. экспр. Біреудің қандайда бір кемтарлығын бірден айта салмай, жұмсартып жеткізу мәнінде қолданылатын кемтарлау, дімкәстау деген сөз.

ЖАРЫМЖАНДЫ сын. сөйл. **Жарымжан**.

ЖАРЫМЖАНДЫҚ зат. Мүгедектік, кемтарлық, гарінтік.

ЖАРЫМ-ЖАРТЫ зат. 1. Барлығы емес, жартылай. 2. Бірлі-жарым, бірен-саран.

ЖАРЫМ-ЖАРТЫЛАЙ үст. 1. Толықтай емес, шала-шарпылау. 2. Түгелдей емес, азпап.

ЖАРЫМ-ЖАРТЫЛАП үст. Аздап, еттеп.

ЖАРЫМСАҚ сын. Жартылай.

ЖАРЫМШЫЛ сын. Кемтар, қаяулы.

ЖАРЫМЫНШЫ сан. Жарты, толық емес.

ЖАРЫН үст. жерг. Келесі жыл.

ЖАРЫП: жарып болды. жерг. Атақты болды, даңқы шықты.

ЖАРЫС зат. 1. Бәйге, атишабыс. 2. Спорттық сайыс немесе ойын түрлері мен өнердің бір түрінен сынасу мақсатында өткізілетін арнайы шара. 3. сов. Кенес өкіметі тұсында еңбек өнімділік арттыру мақсатында еңбек ұжымы

немесе оның мүшелері арасында жүзде алу үшін өткізілетін өзара сайыс, бәсеке, сын шарасы. 4. ауыс. Бәсеке, егес. 5. а у с. Күрес, күш сынасу.

ЖАРЫС АВТОМОБИЛІ с. порт. Автомобиль спортына және шапшаң жүруден рекорд жасауға арналған бір не екі орынды автомобиль. **ЖАРЫС ӘДІСІ**. Білім алуға тәрбиеленушілердің барлығын қоғамдық пайдалы еңбекке белсенді, шығармашылықпен қатыстыру әдісі. **ЖАРЫСҚА ҚАМТЫЛДЫ** ж. е р г. Жарысқа қатысты. **ЖАРЫСҚА САЛДЫ**. Бәйгеге қосты, бәсекеге түсті. **ЖАРЫС ҚОЙДЫ**. Қатарласа шапты. **ЖАРЫС ТӨРЕШІСІ**. Жарыста билік ететін адам. **ЖАРЫС ТУЫ**. сов. Кеңес өкіметі тұсында еңбек ұжымдары арасында еңбек өнімділігін арттыру мақсатындағы өткізілетін бәсекеден озып шыққан ұжымға салтанатты түрде табыс етілетін жеңіс белгісі ретіндегі ту.

ЖАРЫС¹ = е т. 1. Озып шығу, қалып қоймау мақсатын көздеп жүгіру, шабу, алға қарай ентелеу, ұмтылу. 2. Күш сынасу. 3. Бір-бірімен бәсекелесу, бірін-бірі басып озып отыру. 4. Бәйгеге, ат шабысына қатысу. 5. Өнер таластыру, өнерімен, ақылымен т.б. күш сынасу, айтысу. 6. с о в е т. Еңбек өнімділігін арттыру үшін, еңбекте озат атану үшін, жоспарды орындау үшін күресу, өзара күш сынасу. 7. Қатарласып қалысуға, қабаттасу.

ЖАРЫС² = е т. Кесісу, шағысу, сындырысу. **ЖАРЫСҚЕР** з а т. Жарысатын адам. **ЖАРЫСҚАЗАН** з а т. эт н. Толғағы келген әйелдің босануы жеңіл, тез болсын деген ырыммен әйелдер қатысатын қазан асу.

ЖАРЫСПА с ы н. Жарыса, қабаттаса қолданылатын.

ЖАРЫСПАЛЫ с ы н. Жарыса жүретін, қабаттаса қолданылатын.

ЖАРЫСПАЛЫ САБАҚТАС л и н г в. Бағыныңқы компоненттері басыңқымен тек бір сипаттағы қатынаста болатын көп бағыныңқылы сабақтас сөйлем түрі.

ЖАРЫССӨЗ з а т. Жиналыстағы бір мәселенің талқылануы, талқылау кезіндегі пікір алмасу.

ЖАРЫСТАС с ы н. Жарысқа бірге түскен, бәсекелес.

ЖАРЫСТЫР = е т. Бәйгеге қатыстыру, таластыру, күш сынастыру.

ЖАРЫСТЫРУ Жарыстыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЫСТЫРЫЛ = е т. Бірдей қатыстырылу, қатарластырылу.

ЖАРЫСТЫРЫЛУ Жарыстырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЫС ЖАРЫС етістігінің қимыл атауы. 1. Күш сынасу, шауын ойнау. 2. спорт. Дене шынықтыру жаттығуларының бір түрі, спорт ойыны мағынасында. 3. ауыс. Бәсекелесу, бақталасу.

ЖАРЫСУШЫ с ы н. Жарысқа қатысушы, жарысқа түсуші.

ЖАРЫТ = е т. Қарық қылу, мандыту.

ЖАРЫТУ Жарыт етістігінің қимыл атауы.

ЖАРЫТУЛЫ с ы н. Татымды, мандымды.

ЖАРЫТУСЫЗ с ы н. Татымсыз, мандымсыз.

ЖАРЫТЫМДЫ с ы н. Татымды, мандымды.

ЖАРЫТЫМСЫЗ с ы н. Мандымсыз, шамалы.

ЖАРЫТЫП ү с т. Ұқсатып, мандытып, тындырып.

ЖАС¹ з а т. 1. Адамның, жан-жануардың, т. б. өмір сүру мезгілін белгілейтін уақыт, жылы саны. 2. п с и х. Ағза мен тұлға қалыптасуына тән заңдылықтардың жиынығымен сипатталатын адам дамуының кезеңі.

Жас дағдарыс. п с и х. Психологиялық

қауырт өзгерістермен сипатталатын, адам дамуындағы ерекше кезеңдер. **Жас ерекшеліктері**. п с и х. Адамның жасына сәйкес даму заңдылықтары. ...жасқа келгенше. Өмір сүрген қандай да бір уақыт, жылдар бойында. **Жасқа қатысты сензитивтілік**. п с и х. Белгілі бір психологиялық қасиеттер мен процестердің дамуы үшін қажет жағдайлардың белгілі бір жас кезеңіне тән оңтайлы ұштасуы. **Жас мөлшері [шамасы]**. Адамның болжалдан, тұспалдан анықтағандағы жасы. **Жас психологиясы**. п с и х. Адам психикасының дамуын және оның жас тұрғысынан әртүрлі кезеңдердегі ерекшеліктерін зерттейтін психология саласы. **Жас толды**. Жасы белгілі бір мөлшерлі жылыға жетті. **Жас толықты**. Қартайды, қарттыққа жетті. **Жасы асқан**. Қартайған, ұлғайған. **Жасы асты**. Жасы бір кезеңнен өтті. **Жасы байтақ**. ж е р г. Ұлан-байтақ, кең-байтақ. **Жасы бір**. Құрдас, жасты. **Жасы еңкейді**. Жасы жетіп қартайды. **Жасы жер ортаға таяды [жас ортасына келді]**. 50-60 жасқа келді. **Жасы [жасқа] жетті [келді]**. а) Ер жетті, бой жетті, кәмелетке толды. ә) Қартаң тартты, жер ортасы жастан асты. б) Қандай да бір уақыт, жылдар өмір сүрді. **Жасы кіші**. Жасы үлкен емес. **Жасы қатар**. Құрбылас, тең құрбы, құрдас. **Жасы қисайды**. Жасы ұлғайды, жасы кетті. **Жасына жас қосты**. Жасы ұлғайды, есейді. **Жасына жетпей**. Өспей, ер жетпей жатып, жастайынан. **Жасын салды**. Жасы қаншада екенін көрсетті. **Жасы тоқтаған**. Қартайған, жасы үлкен. **Жасы тоқтаған**. Өмір тәжірибесін көрген, қартаң тартқан. **Жасы толды**. Ер жетті, азамат болды. **Жасы ұзақ болсын!** а л г ы с. Көп жасасын, өмірлі болсын деген мағынада біреуге ризашылық білдіренде айтылатын алғыс сөз. **Жасы ұлғайды**. Жер ортасы жастан асты, қартаң тартты. **Жасы үлкен**. а) Жасы көп, жас жағынан үлкендігі бар. ә) Ақыл тоқтатқан, берер өнегесі мол, өзінен кішілер аға тұтқан жасқа толған (ер адам). б) Адамның өмірі мөлшері.

ЖАС² с ы н. 1. Жасөспірім, жеткіншек, қыз-бозбала. // Жастар, жеткіншек, жасөспірім, жас ұрпақ. 2. Уылжыған, балғын. // Жастық, балғын шақ. 3. Тәжірибесіз, шыңдалмаған. 4. Жасы кіші. 5. Жаңа туған, кәрі емес (төл). 6. Жаңа көктеп шыққан, буыны қатпаған, құрамаған, сарғаймаған (өсімдік). 7. Кетпеген, қатпаған (тағам не басқа бір зат).

Жас ару. п о э т. Сымбатты, уылжыған сұру. **Жас бала**. а) Нәресте, сәби. ә) Кәмелетке толмаған жасөспірім. б) п о э т. Пәк, аңғал. **Жас [балаша] баладай**. Жас бала сияқты. **Жас баладай жылдады**. Шырылдады, зар еңіреді. **Жас баладай кекшіл**. Бала сияқты тез ашуланғыш, кінәмшіл, өкпелегіш. **Жас баланың етіндей**. Уылжыған, үлбіреген. **Жас балапан**. Нәресте, жас бала; он екіде бір гүлі ашылмаған. **Жас басынан**. Жас кезінен. **Жас бозым**. Боздақ жас. **Жас босанған**. Жаңада, таяуда босанған (әйел). **Жас бөбегім**. Бүлдіршіндей жас, балдырған. **Жас бөбектей**. б е й н. Сөбідей, балбыраған, пәк, бейкүнә. **Жас буын [жас ұрпақ]**. а) Жасөспірім, жеткіншек. ә) Қатаймаған, қалыптаспаған (адам); жастар, кейінгі ұрпақ. **Жас ғұмыр**. Жастық шақ, жас өмір. **Жас дәурен [кез, дәуір, өмір, шақ]**. Өмірдің ең қызықты жастық шағы. **Жас ет**. а) Жаңа сойылған малдың еті. ә) Жаңа сойылған малдың асылған, піскен еті. **Жас жауқазын [сарымсақтай]**. Толып піспеген, уыздай. **Жас жеткіншек**. Ер жетіп, есейіп қалған қыз-бозбала. **Жас жолбарыс**. п о э т. Ер жүрек, күш-қайраты асқан, дұшпанына қаһарлы жігіт. **Жас жұбайлар**. Жаңа үйленген ері-зайыптылар. **Жас жүрек**. п о э т. а) Ғашық, ынтық болған жүрек. ә) Ғашық болып, сүйген адам. б) Жас адамның көңілі. **Жас жігер**. ж е р г. Жас сексеуіл.

Жас жігіт. Бала жігіт пен жігіт ағасының аралығындағы ер адам, бозбала. **Жас жігіттей**. Бойындағы күш-қайраты тасыған, жігіт ағасы жасына жетпеген ер адамдай. **Жас иіс**. а) Жас бала, сәби, бөбек. ә) Егде тартқан адамның кейінгі үйленген жас әйелі. б) Жаңадан жатырақ атқан өсімдіктерден шығатын хош иіс. **Жас кез**. Жастық шақ. **Жас келін**. эт н. Күйеуінің үйіне жаңа түскен некедегі әйел. **Жас келіншек**. Некедегі жас әйел. **Жас келіншекше**. б е й н. Жаңа түскен келіндей. **Жас көңіл**. Балауса қиял, ой. **Жас киіз**. Жаңа басылған киіз, жаңадан дайындалған киіз. **Жас күн**. Балалық кез, жастық шақ. **Жас қайрат**. б е й н. Жаңа буын, жеткіншек. **Жас қанат**. п о э т. Жас талап. **Жас қауым**. Жастар тобы, өскелең ұрпақ, жаңа буын. **Жас қиял**. Жас адамның арманы, тілегі. **Жас құрт**. Шала кепкен құрт. **Жас қыран**. п о э т. Батыр, ержүрек, алғыр. **Жас қыранша**. п о э т. Батыр, ержүрек алғыр адамша. **Жас малдың еті**. Тоқты, құнажын т.б. сияқты мал төлінің еті. **Жас наурыз жүйесі [Көктастың наурызы]**. Наурыз айының 22 жылдызынан басталатын жылы санау. **Жас орман**. Жаңа өсіп келе жатқан орман. **Жас отау**. эт н. Жаңадан қосылған жас жұбайлардың үйі. **Жас өлім**. Қыршын жастың қазасы. **Жас өмір**. п о э т. Жастық шақ, балғын кез. **Жас өрім**. Өрімдей жас. **Жас өскін**. с ө й л. Жасөспірім, жеткіншек. **Жас пен кәрі**. Жастар мен үлкендер, барлығы. **Жас пері**. б е й н. Жас жігіт. **Жас сорпа**. Жаңа сойылған мал етінің сорпасы. **Жас та болса бас болғандай**. Жасы кіші болса да, ересек адамдай қам жеген, ойлы. **Жас [жана] талап**. Жасөспірім, жеткіншек. **Жас талдың қабығындай**. Нәзік, талдырмаш, жас. **Жас түлек**. а) саят. Қыран құс балапанының бірінші түлегені. ә) п о э т. Намысшыл жеткіншек, жас ұрпақ. **Жас уыз**. п о э т. Балдырған, балауса жас. **Жас ұлан**. а) Жас жеткіншек, өспірім ұрпақ. ә) с о в. КСРО кезінде 12-18 жас аралығындағы жеткіншектердің идеологиялық ұйым мүшесі, пионер. **Жас ұрпақ**. эт н. Ағз буынан кейінгі жастар, жас буын. **Жас үміт**. Жас адамның қиялы, арманы. **Жас шақ**. Жас кез, жастық кез, күн.

ЖАС³ з а т. Жылағанда көзден шығатын сұйық зат.

Жас ақты [парлады, сорғалады, шұбырды]. а) Жылдады, еңіреді, боздады. ә) Шапқан аттың екпінінен көзден жас ақты. **Жас буды**. Көзіне жас толды, жасқа тұшықты. **Жас жаудырады [мөлдiredi]**. Көзі жасаурады, жас мөлтiledi. **Жасқа [көз жасына] булықты**. Тығылты, қыстығып қатты жылай алмады. **Жаспен жуды**. Жылап-сықтаумен жұбатты. **Жас саулады**. Көзінен жас тоқтамай төлді, жас ақты. **Жас тамды**. Жылдады, жас шықты, еңіреді. **Жас төкті**. Жылап-сықтады, еңіреді. **Жасын [көз жасын, көзінен жас] төкті [көлдей төкті]**. Жасын [көз жасын] тыйды. а) Жылағанын қойды, жыламады. ә) Жылатпады, көңіліне демей болды.

ЖАС⁴ з а т. ж е р г. Су, ылғал, жаңа қазан құдықтың алашқы суы.

ЖАСА¹ = е т. 1. Өмір сүру, тіршілік ету; өмірлі болу. 2. Даму, өркендеу, асқақтау.

ЖАСА² = е т. 1. Жарту, пайда ету. 2. Бір затты істеп, дайындап шығару. 3. Ас-тағам әзірлеу, қамдау. 4. Той-дұман сияқты елеулі оқиғаны өткізу, атап өту. 5. Ұзатылатын қыздың жасауын дайындау. 6. ж е р г. Қызмет істеу, жұмыс істеу.

Жасаған жарылқа. Құдай тілеуімді бере көр деген мағынадағы Аллаға жалбарынуы білдіретін сөз. **Жасаған жарылқады**. Алла тағала тілегін орындап, бақытқа кенелтті. **Жасаған жылдар**. Өткен өмір.

ЖАСАҒАН¹ з а т. ді н и. Құдай, Алла, Тәңірі, Жартушы. **Жасаған ие**. Жартушы,

Құдай. Жасаған [Құдай] иді. Құдай оңдады, төңір жарылқады.

ЖАСАҒАН² сын. жерг. Жасы келген, жасамыс.

ЖАСАҒЫШ сын. Бір нәрсені істеуге, дайындауға бейім.

ЖАСАЙ жерг. Жасқа.

ЖАСАҚ зат. тар. 1. көне. Тайпа көсемінің, ханның төңірегінде топтасқан жауынгерлердің жалпы атауы. 2. Басқа елге жорық жасар алдында, тайпаға не ұлтқа сырттан қатар төнген кезде, сондай қоғамдағы әлеуметтік өзгерістер тұсында халық арасынан өз еркімен жиналып, басқыншыларға не әлеуметтік әділетсіздікке қарсы көтерілген қарулы қол. 3. Жеңілген елден заттай алынатын алым-салық. 4. КСРО үкіметінде қоғамдық тәртіп ережелерін бұзушылармен күресу үшін мемлекеттік органдарға көмектесу мақсатында құрылған ерікті ұйым.

Жасак тартты. Қол жинады, нөкер ертті.

ЖАСАҚ-ЖАМПАЗ зат. Белгілі бір мақсат үшін жасақталған топ.

ЖАСАҚТА= ет. 1. Қару-жарақпен қамтамасыз етіп, соғысқа дайындау. 2. Топ құрып ұйымдастыру. 3. ауыс. Әзірлеу, даярлау.

ЖАСАҚТАЙ сын. Жасақ сияқты, жасақ тәрізді.

ЖАСАҚТАЛ= ет. а) Жиһаздалу, безендірілу. ә) Топтастырылу, ұйымдастырылу.

ЖАСАҚТАЛУ Жасақталу етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҚТАЛЫН= ет. Топтастырылу, ұйымдастырылу.

ЖАСАҚТАЛЫНУ Жасақталын етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҚТАН= ет. Ұйымдасу, топтасу, қарулану.

ЖАСАҚТАНУ Жасақтану етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҚТАНДЫР= ет. Ұйымдастыру, топтастыру, қаруландыру.

ЖАСАҚТАНДЫРУ Жасақтандыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҚТАС= ет. Ұйымдасу, топтасу.

ЖАСАҚТАСУ Жасақтас етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҚТАУ Жасақтау етістігінің қимыл атауы. 1. Қару-жарақпен қамтамасыз ету, дайындау. 2. ауыс. Әзірлеу, даярлау.

ЖАСАҚТАУШЫ зат. Дайындаушы, ұйымдастырушы, құрушы.

ЖАСАҚТЫ сын. Қару-жарақты, ұйымдасқан, топтасқан.

Жасақты жау. Қаруланған, топтасқан жау, дұшпан.

ЖАСАҚШЫ зат. тар. Жасақ құрамындағы жауынгер.

ЖАСАҚШЫЛЫҚ зат. Қоғамдық тәртіпті бұзушылармен күресушілік.

ЖАСАЛ= ет. 1. Жаралу, істелу, құрау. 2. Дайындалу, әзірлену.

ЖАСАЛА= ет. Жаса-жаса деп қошеметтеу.

ЖАСАЛУ Жасал етістігінің қимыл атауы; дайындалу, түзілу.

ЖАСАЛЫН= ет. Істеліну, құрылу, даярлану.

ЖАСАЛЫНУ Жасалын етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАМА сын. сөйл. Жасанды.

ЖАСАМАЛ сын. сөйл. Жасамыс, жасы келген.

ЖАСАМАЛДАУ сын. Жасамал болып қалған.

ЖАСАМАЛЫ сын. сөйл. Жасамыс.

ЖАСАМАС сын. сөйл. Жасамыс.

ЖАСАМПАЗ сын. Еңбекте жаңа табыстарға жетіп, өз үлесін қосушы.

Жасампаз элементтер. кен. Кеннің құрамына кіретін және одан алынған өнімнің сапасын мейлінше жақсартатын элементтер.

ЖАСАМПАЗДЫҚ зат. Еңбекте, өмірде жаңалық атаулыны қалыптастырушылық.

ЖАСАМЫС сын. 1. Орта жастан асқан, егде, моcқал тартқан. 2. Жасамалы, біраз жасаған (мал, хайуан). 3. ауыс. Көпті көрген, ысылған, тәжірибелі, тісқаққан.

ЖАСАМЫСТАУ сын. Егделеу, моcқалдау.

ЖАСАМЫСТЫҚ зат. Егде тартқандық, тісқаққандық.

ЖАСАМЫШ сын. сөйл. Жасамыс.

ЖАСАН¹= ет. зат. Шөбі құрамаған, қоғал, көк шөпті жер.

ЖАСАН²= ет. 1. Қару-жарақ асынып қарулану, ұрысқа әзірлену. 2. Барын киіп сәндену. 3. ауыс. Көркею, жайнау, гүлдену, құлтыру.

Жасанған жау. Қаруланған шапқыншы, дұшпан. **Жасанған қол.** Қарулы әскер.

ЖАСАНДЫ сын. Табиғи емес, қолдан жасалған.

Жасанды аспан денелері. астр. Жасанды жер серіктері. **Жасанды бейімділік.** биол. Жерсіндірілген өсімдіктер мен жануарлардың жаңа тіршілік ортасына, жаңа биоценооздарға бейімделіп, тіршілікке қабілеті бар ұрпақ беруі. **Жасанды жанғыш заттар.** физ. Отын-дарды арнаулы аппараттарда өңдеу (газландыру) арқылы алынатын газтәрізді өнімдер қоспасы. **Жасанды жер құнарлылығы.** с. у. ш. а. р. Топырағы тозан өнімді аз беретін жер алқаптарына құнарлы топырақты тасып апарып пайдаланылатын жердің өнімділігін арттыру жұмыстарының жиынтығы. **Жасанды жер серігі** [жердің жасанды спутнигі]. Жер төңірегіндегі орбитаға шығарылып, әртүрлі ғылыми-техникалық мәселелерді шешуге арналған ғарыштық аппарат. **Жасанды жолмен азрациялау.** мел. н. о. р. Судың өзін-өзі тазалау қабілетін күшейтудің тиімді тәсілі. **Жасанды зияткерлік.** 1. Формалды алгоритмі жоқ табиғи тілді түсіну, оқыту, үйрету, теореманы дәлелдеу, кескіндерді тану сияқты т. б. мәселелерді шешу әдістерін зерттеумен айналысатын информатиканың бір саласы. 2. Адам мен электрондық мәшинелерге тән есеп шығару, ақпарат өңдеу қабілеті. 3. Адамның парасаттық қызметін азды-көпті шындыққа жанасатындай бейнелеуге арналған ғылыми зерттеулер мен тәжірибелер, тәсілдер мен құралдар үшін жалпы атау. **Жасанды иммунитет.** мед. Ауруды болдырмау мақсатында алдын ала егудің немесе емшек сарысуын азаға жіберудің нәтижесінде пайда болатын жүре біткен иммунитет түрі. **Жасанды интеллект.** инф. Информатика ғылымының табиғи тілді түсіну, оқыту, үйрету, сондай-ақ, теореманы дәлелдеу, кескіндерді тану, т. б. әдістерін әзірлеумен айналысатын бір бөлімі. **Жасанды интеллект жүйесі.** инф. <ағыл. system of artificial intelligence> Жасанды зияткерлік жүйесі (жұмысы жасанды зияткерлікті пайдалануға негізделген автоматтық немесе автоматтандырылған жүйе). **Жасанды камфора.** хим. Жасанды жолмен скипидардың пинен фракциясын өңдеу арқылы немесе самырсын майынан алынатын камфора. **Жасанды каучук.** хим. Вулкандану арқылы резеңкеге айналдыруға болатын жасанды полимерлер. **Жасанды көлтабан.** с. у. ш. а. р. Көктемде еріген қар суын немесе тасыған өзен суын жинау үшін аумақтың ыңғайлы телімін үйілген топырақ жылымен шектеу жолымен жасалған алаң. **Жасанды қоректендіру.** биол. Адам ағзасына (жұта алмаған кезде, асқазан ауруларында, ессіз жатқан науқасқа және т. б. жағдайларда) қоректік заттарды енгізу. **Жасанды**

минералдар. геол. Құрамы мен құрылысы минералдарға сәйкес келетін лабораториялық не техникалық процесс туындылары. **Жасанды мұз айдыны.** Мәнерлеп сырғанаудан, конькиден, мотоцикл спортынан, хоккейден жарыс және цирк, балет, би ойындарын өткізуге арналған орын. **Жасанды мінез.** Құбылмалы мінез, сырт көзге жақсы көрінуге тырысу. **Жасанды өсімдіктер.** биол. Бір өсімдік дарагының құрылысында генетикалық тұрғыдан әртүрлі өсімдіктерге тән жасушалардың, ұлпаларының болуы. **Жасанды полостеу әдісі.** геол. Арнайы жіберілген электр тогы әсерінен таужыныстар мен кендердің қатты және сұйық фазаларының шекарасында пайда болатын электрхимиялық және электркинетикалық процестерден туындайтын жер қойнауларындағы қосалқы электр өрістерін зерттеуге негізделген электрбарлау әдісі. **Жасанды серік.** тех. Жердің жасанды серігі. **Жасанды серіктер.** физ. Қуатты қозғалтқыштардың – зымьрандардың күшімен Жер бетінен биікке шығарылатын аспаптар. **Жасанды спутник.** сөйл. **Жасанды серік.** Жасанды су қоймасы. Табиғи емес су қоры. **Жасанды сұрыптау.** биол. Адам қажеттерін қанағаттандыру мақсатында өсімдіктер мен жануарларды бір немесе бірнеше белгілері бойынша ұрпақтан ұрпаққа жүйелі түрде сұрыптау. **Жасанды талшық.** хим. Табиғи органикалық полимерлерден синтездеу арқылы алынатын химиялық талшық. **Жасанды төсеніш.** кен. Ұсақ кенді 2-3 мм шөктіріп байытуда түйіршіктердің ауыр және жеңіл фракцияларға дәлірек бөлінуін жақсарту үшін диаметрлері тор тесіктерінің диаметрлерінен үлкен, тығыздығы ауыр минералдан төмен, жеңіл минералдан жоғары заттан түйіршік түрінде жасалатын төсеніш. **Жасанды түсік.** мед. <лат. abortus> Ағашқы 28 аптаның ішінде медициналық жолмен жүктілікті тоқтату, шарананы алдырып тастау. **Жасанды тіл.** лингв. Табиғи тілді қолдану мүмкін болмайтын немесе оның сапасы келмейтін жағдайларда қолданылатын ғылыми негізде қолдан жасалған ғылыми-техника тілі. **Жасанды элементтер.** хим. Ядролық реакциялар нәтижесінде алынатын химиялық элементтер.

ЖАСАНДЫЛАУ сын. Табиғи емес, жасанды сияқты.

ЖАСАНДЫЛЫҚ зат. Жасанды болып көрінушілік.

ЖАСАНДЫЛЫҚСЫЗ сын. Жасандылығы жоқ, табиғи.

ЖАСАНДЫР= ет. Көркейту, гүлдендіру.

ЖАСАНДЫРУ Жасандыр етістігінің қимыл атауы. 1. Барынша әдемі киіндіру, үлде мен бұлдеге орау. 2. Көркейту, гүлдендіру.

ЖАСАНДЫРЫЛ= ет. Көркейтілу, гүлдендірілу.

ЖАСАНДЫРЫЛУ Жасандырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАНТ= ет. 1. Жаңғырту, жаңарту. 2. Құлтырту, гүлдей жайнату.

ЖАСАНУ Жасан етістігінің қимыл атауы; құлтыру, жайнау.

ЖАСАНЫС= ет. Қарулану.

ЖАСАН¹ сын. Жастау, жасырақ, // Кеп-пеген, суды. 2. Жасыл шалғын жер. 3. Жасаңиөп.

ЖАСАН²: жасаңға шығарды. жерг. Теріске шығарды.

ЖАСАҢҒЫРА¹= ет. сөйл. Жасар.

ЖАСАҢҒЫРА²= ет. 1. Сулану, дымқылдану, ылғалдану. 2. Жасара түсу, уылжу. 3. ауыс. Жайнау, құлтыру.

ЖАСАҢҒЫРАТ= Жасаңсыту, жасаң тарттыру.

ЖАСАҢҒЫРАТУ Жасаңырт етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҢҒЫРАУ Жасаңғыра етістігінің қимыл атауы; құлтыру.

ЖАСАҢДАН= ет. Сулану, жасқа толу.

ЖАСАҢДАНУ Жасаңдан етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҢДАТ= ет. Құлтырту, жайнату.

ЖАСАҢДАТУ Жасаңдат етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҢДАУ сын. Жастау, жасырақ. // Жасырақ адамдары, жастары.

ЖАСАҢДЫҚ зат. Жастау, жасырақ болушылық.

ЖАСАҢДЫР= ет. Құлтырту, жайнату.

ЖАСАҢДЫРУ Жасаңдыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҢҚЫРА= ет. Отығу, әлдену.

ЖАСАҢҚЫРАУ Жасаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҢСУ Жасаңсы етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҢСЫ= ет. Көңілі жасу, босау.

ЖАСАҢСЫТ= ет. сөйл. **Жасыт.**

ЖАСАҢСЫТУ Жасаңсыт етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАҢШӨП зат. Біржылдық та, көпжылдық та түрлері бар қос жарнақты шөптесін өсімдік.

Жасаңшөп тұқымдасы. бот. <лат. crassulaceae> Қос жарнақты бір немесе көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖАСАР сын. Жастағы, жасқа толған.

ЖАСАР= ет. 1. Жастау болып көріну, ажарлану, әрлену. 2. ауыс. Көгеру, көктеу. 3. ауыс. Үлденіп құлтыру, жаңарып өзгеру.

ЖАСАРТ¹= ет. Жасаурату, көзі жасқа толу.

ЖАСАРТ²= ет. Жас етіп көрсету, әлдендіру, рух күші беру.

ЖАСАРТУ Жасарт етістігінің қимыл атауы. 1. Жас етіп көрсету. 2. ауыс. Үлдендіру, құлтырту.

ЖАСАРУ Жасар етістігінің қимыл атауы.

1. Жас болып көріну. 2. ауыс. Жаңару, жаңғыру. **ЖАСАС**= ет. Әзірлесу, келісу.

ЖАСАСУ Жасас етістігінің қимыл атауы; есеп айырысу.

ЖАСАТ зат. 1. Дене, тұлға, кеуде. 2. ауыс. Түрі, соғылуы.

Жасаты жақсы. Тұлғасы, дене бітімі жақсы.

ЖАСАТ= ет. Әзірлету, дайындау.

ЖАСАТҚЫЗ= ет. 1. Дайындау, әзірлету.

2. сөйл. Өмірлі болуын, ұзақ жасауын тілеу.

ЖАСАТҚЫЗУ Жасатқыз етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАТТЫР= ет. Дайындаттыру, әзірлеттіру.

ЖАСАТТЫРУ Жасаттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАТУ Жасат етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАТУШЫ зат. Бір нәрсені әзірлетуші, дайындатушы адам.

ЖАСАТЫЛ= ет. Дайындатылу, әзірленілу.

ЖАСАТЫЛУ Жасатыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАУ¹ зат. 1. Жиһаз, үй мүлкі. 2. этн. Ұзатылатын қызға ата-анасы дайындайтын дүние-мүлік. 3. ауыс. Байлық.

ЖАСАУ² Жаса етістігінің қимыл атауы; дайындау, істеу.

ЖАСАУ³ зат. жерг. Оқ.

ЖАСАУДАЙ сын. Жасау сияқты, жасау тәрізді, жайнаған, жаңа, құлтырған т.б.

ЖАСАУ-ЖАБДЫҚ зат. 1. Жиһаз, үй мүлкі. 2. этн. Ұзатылатын қызға ата-анасы дайындайтын дүние-мүлік.

Жасау-жабдықпен ұзатты. этн. Қызды жиһаз, дүние, мал-мүлікпен күйеуге берді.

ЖАСАУ-ЖИҒАЗ зат. Үй ішіне керекті дүние, үй мүлкі.

ЖАСАУЛА= ет. 1. Үйдің ішіне дүние-мүлік жинап сәндеу. 2. этн. Ұзатылатын қызға керекті дүниені дайындау.

ЖАСАУЛАН= ет. Әдемлену, сәндену, дайындалу.

ЖАСАУЛАНУ Жасаулан етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАУЛАТ= ет. Безендіру, сәндендіру.

ЖАСАУЛАТУ Жасаулат етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАУЛЫ¹ сын. 1. Жасауы мол, жиһазды, дүние-мүлікті. 2. Сәнді.

Жасаулы дастарқан. Ас, тағам қойылып даярланған дастарқан.

ЖАСАУЛЫ² сын. 1. Оқтаулы. 2. Қаруланған, қару-жарақты.

ЖАСАУРА= ет. Көзіне жас алу, көңілі босау.

ЖАСАУРАҢҚЫРА= ет. Көзіне жас үйірілу, жасаурау.

ЖАСАУРАҢҚЫРАУ Жасаураңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАУРАТ= ет. Көзіне жас үйірілу, жасаурау.

ЖАСАУРАТУ Жасаурат етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАУРАТҚЫШ сын. Жасаурататын, жасқа толтыратын.

Жасауратқыш газ. хим. <лат. lacrima> Адамдардың, жануарлардың көздерінің шырышты қабатын қоздырып, жас ағызатын газ.

ЖАСАУРАУ Жасаура етістігінің қимыл атауы.

ЖАСАУСЫЗ сын. Жасауы жоқ, жиһазсыз, дүние-мүліксіз.

ЖАСАУШЫ зат. Бір нәрсені дайындаушы, әзірлеуші, түзуші.

ЖАСАУЫЛ зат. тар. 1. Ортағасырлық түркі мемлекеттеріндегі әскербасының қасындағы шабарманы. 2. 1576 жылдан казак-орыс әскерлерінде әскери атақ, шең ретінде қолданылған есауыл сөзінің қазақша дыбысталуы.

ЖАСАУШЫДАЙ сын. Жасаушы сияқты, жасаушы тәрізді.

ЖАСАУШЫЛЫҚ; қарсылық жасаушылық. Қарсылық жасап әрекеттену.

ЖАСАУЫЛДА= ет. Құш көрсету, қарсы тұру.

ЖАСАУЫЛДАЙ сын. Жасауыл сияқты, жасауыл тәрізді.

ЖАСАУЫЛША үст. Жасауыл сияқты, жасауылға ұқсап.

ЖАС-ЖАСАМЫС зат. Арасында жастары да, жасамыстары да бар аралас топ.

ЖАС-ЖЕЛЕҢ зат. Қыз-бозбала, жігіт-желең.

ЖАС-КӘРІ зат. Үлкен-кіші бәрі, түгел.

ЖАСИӘ зат. діни. Құран кәрімінің қырық бесінші сүресі. [Ха-мум деп те аталады. Жасиә сүресі Меккеде түскен. Отыз жеті аятти кәримдаан тұрады. «Қорқыныш және үрейден түрегеп тұра алмай тізерлеп жерге шөккен» деген мағынаны білдіретін жиырма сегізінші аятта өткен «жасиә» сөзі сүреге есім болған].

ЖАСИЫҚ [ар. حشيق] зат. діни. **Құптан.**

ЖАСҚА зат. жерг. Арықтағы суы таяз жер, өткел.

ЖАСҚА= ет. 1. Бір нәрсемен қақпайлап жасқандыру, бетін қайтару, тайсалдыру.

2. ауыс. Сөзбен ықтыру, беттестей тыйып тастау.

ЖАСҚАЛ= ет. Беті қайтарылу, ықтырылу, жасқандырылу.

ЖАСҚАЛУ Жасқал етістігінің қимыл атауы.

ЖАСҚАН= ет. 1. Беті қайту, тайсалу, сескену. 2. Жүректену, имену, қаймығу. 3. Тура қарай алмау, ығу.

ЖАСҚАНДЫР= ет. Бетін қайтарту, ықтырту, тайсалдыру.

ЖАСҚАНДЫРУ Жасқандыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАСҚАНТ= ет. Имендіру, қаймықтыру.

ЖАСҚАНТУ Жасқант етістігінің қимыл атауы.

ЖАСҚАНУ Жасқан етістігінің қимыл атауы.

ЖАСҚАНШАҚ сын. Қорғанишақ, жүрек-сінгіш, именшек.

ЖАСҚАНШАҚТА= ет. 1. Қорғанишақтау, беттестей тайсақтау. 2. Жүректену, қымсынну, имену.

ЖАСҚАНШАҚТАН= ет. Қорғанишақтану, именшектену.

ЖАСҚАНШАҚТАНУ Жасқанишақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАСҚАНШАҚТАУ Жасқанишақта етістігінің қимыл атауы.

ЖАСҚАНШАҚТЫҚ зат. Қорғанишақтық, именшектік.

ЖАСҚАНЫҢҚЫРА= ет. Қорғанишақтанғыңқырау, именіңкіреу.

ЖАСҚАНЫҢҚЫРАУ Жасқаныңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАСҚАНЫС= ет. Тайсалысу, қаймығысу, именісу.

ЖАСҚАНЫССЫЗ сын. Еркін, батыл, тайсалмай.

ЖАСҚАНЫШ зат. Именшектік, қыңдық.

ЖАСҚАУ Жасқа етістігінің қимыл атауы; жасқандыру, үркіту.

ЖАСҚАУСЫЗ сын. Жаман-жасқауы жоқ, ашық, бүтін.

ЖАСҚАША үст. Жасқа дейін.

ЖАСҚЫЛТЫМ сын. Жастау.

ЖАСМИН [ир. **ياسمين**] зат. Хош иісті, ақ гүлді бұта.

ЖАСМОН зат. $C_{11}H_{16}O$, жасмин гүлдерінің майынан алынатын; парфюмерия өнеркәсібінде қолданылатын зат.

ЖАСӨСПІРІМ зат. 10 мен 15 жас аралығындағы жеткіншек.

ЖАССЫН= ет. Кіші санау, кішісіну.

ЖАСЫНУ Жассын етістігінің қимыл атауы.

ЖАСТА= ет. Басына жастық немесе басқа бір зат салып жату, жастану.

ЖАСТА: көзін жастады. Көзінен жас шықты, жылады.

ЖАСТАБАН зат. Жеткіншек, жасөспірім.

ЖАСТАЙ¹ сын. Жас шамасында, жас мөлшерінде.

ЖАСТАЙ² үст. 1. Жас кезінен, ертеден. 2. Жас шағында, көп жасамай, қартаймай.

3. ауыс. Ерте, мерзімінен бұрын.

Жастай солды. а) Өмірі ерте қиылды. ә) Жасынан дертке шалдықты.

ЖАСТАЙҒЫ сын. Жас кездегі, жас шақтағы.

ЖАСТАЙЫН сын. фольк. **Жастай.**

ЖАСТАЙЫНАН үст. Жас, кішкене күйінен, қаршадайынан.

ЖАСТАЛ= ет. Жабыстырылу, басылу.

ЖАСТАН= ет. 1. Тосену, сүйену, таяныш ету. 2. ауыс. Өлтіріп, кегін алу. 3. ауыс. Еріксізден біреуге жар болу.

ЖАСТАНДЫР= ет. Тосендіру, жастануға мәжбүр ету.

ЖАСТАНТ= ет. Тосенту.

ЖАСТАНУ Жастан етістігінің қимыл атауы.

ЖАСТАНЫШ зат. Жастанатын нәрсе.

ЖАСТАС сын. Жас жағынан қатарлас, тұрғылас.

ЖАСТАУ сын. **Жасырақ.**

ЖАСТЫ¹ сын. Жастары бірдей, құрдас, бір жылғы.

ЖАСТЫ² сын. Көзінде жас бар, жасқа толы жылағыш.

ЖАСТЫҒЫНДА үст. жерг. Жасында, жас кезінде.

ЖАСТЫҒЫҚ¹ зат. 1. Ішіне құс жүнін толтырып, сыртғы тыстап, жатқанда басын қойып жату үшін яки жантайғанда шынтақ астына қою үшін жасалған бұйым. 2. Салт мінгенде ердің үстіне салынатын жұмсақ төсеніш, атқошиқ. 3. Жастыққағаш, басқа жастану үшін қолданатын ағаш бұйым.

Жастығын ала жығылды. Қарсыласын, жауын өлтірді. **Жастығын ала өлді [жатты].** Жауын жайратып, есесін жібермеді, өшін алды. **Жастығынан табылды.** Біреуге жақтасты, сөзін сөйледі. **Жастыққа басы тиісімен.** Жата сала, жатқан бойы. **Жастықтан басын көтерді.** Аурудан айықты, тәуір болды.

ЖАСТЫҚ² зат. 1. Жас кез, жігіттік шақ. 2. Жас кезге тән мінез-қылық.

Жастығы тозбастай. Қартаймастай, бұл дәурен өтпестей. **Жастық желі.** Қажыр-қайрат, жігер. **Жастық не дегізбейді, аштық не жегізбейді.** Тәжірибесіздік пен басқа тұсқен ауыртпашылық орынсыз, амалсыз іс істеуге мәжбүр етеді. **Жастықтың ауасы.** жерг. Жастықтың қызуы, албырттық. **Жастықтың желіне мас.** Албырт, аңғал. **Жастық шақ [дәурен, кез].** Жас, балын кез, жігіттік кез; адам өмірінің балалық шағынан орта жасқа дейінгі кезеңі. **Жастық шақ зыр қарқты.** Жастық тез өтіп кетті, өмір тез, ледеде өте шықты.

ЖАСТЫҚ³ зат. кәсіп. Бүркіттің көзінің астындағы бүртік сызықтары.

ЖАСТЫҚ⁴ зат. кәсіп. Дөңгелектің бел темірінің үстіндегі ағашы.

ЖАСТЫҚАҒАҒАШ¹ зат. этн. Түнде жастаңып жататын, күндіз үстіне жүк жинап қоя-тын, өрнек салған өшішектей ағаш, бұйым, жұқааяқ.

ЖАСТЫҚАҒАҒАШ² зат. Шығырдың арқалығын көтеріп тұратын ағаш.

ЖАСТЫҚЖАПҚЫШ зат. Сән үшін жастыққа жабылатын бұйым.

ЖАСТЫҚҚАШ зат. Жастықтың тысы.

ЖАСТЫҚ-МАСТЫҚ зат. Ақыл тоқтатпаушылық, сауық-сайран іздеп желігушілік.

ЖАСТЫҚСЫЗ¹ сын. Басына жастық салынбаған, жастығы жоқ.

ЖАСТЫҚСЫЗ² сын. Жастық шақсыз.

ЖАСТЫҚТА = ет. 1. Жастыққа не басқа бір затқа сүйену, жастану. 2. ауыс. Біреуге арқа сүйеп, тірек ету.

ЖАСТЫҚТАУ Жастықта етістігінің қимыл атауы.

ЖАСТЫҚТАЙ¹ сын. Жастық сияқты, жастық тәрізді.

ЖАСТЫҚТАЙ² сын. Жастық шақтай.

ЖАСТЫҚТЫҚ сын. Жастық пішінді, жастыққа арналған.

Жастықтық бітім. геол. Жастық пішінді сфероидтерден тұратын спилиттерге (шарлы лаваларға) тән бітім.

ЖАСТЫҚША¹ зат. 1. Кішкентай жастық, көпшік. 2. спорт. Ескекінің тірейтін аяғының тізесі астына салатын жұмсақ төсеніш.

ЖАСТЫҚША² үст. Жастыққа ұқсап, жастық сияқты.

ЖАСУ¹ зат. 1. Инені отқа қыздырғанда, сыртында пайда болатын жұқа қабыршақ.

2. Иненің көзі.

ЖАСУ² Жасы етістігінің қимыл атауы.

ЖАСУДАЙ сын. Иненің көзіндей, өте кішкентай.

ЖАСУЛАН: ине жасуланды. Қуңгіртпенді, комексіленді.

ЖАСУЛА = ет. Судың сыздықтап, тамызықтап, иненің көзіндей жерден шығуы.

ЖАСУША зат. биол. <грек. kutos> Барлық тірі ағзалардың құрылысы мен тіршілігінің негізгі, жеке тіршілік ете алатын

қарапайым тірі жүйе.

ЖАСУШАЛЫ сын. биол. Жасушасы бар, жасушадан құралған.

ЖАСҰҢЫҚ зат. биол. Жоғарғы сатыдағы өсімдіктердің жасуша қабықшасының құрамындағы жоғары молекулалы жіңішке талшықты полисахарид.

ЖАСШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Жастық.**

ЖАСЫ = ет. 1. Темір, болат сияқты металдың отқа салып қатты қыздырудан суы қайтып жұмсаруы, тот басып өтпей қалуы.

2. ауыс. Көздің көру қабілеті нашарлап, нуры қайту. 3. ауыс. Көңілдің басылуы, жабығуы, қайрат-жігер көрсетпей, күйректік жасау.

ЖАСЫ-БАЙТАҚ сын. жерг. Ұлан байтақ, кең-байтақ.

ЖАСЫҚ сын. 1. Көк бақа, семіз емес, арық (ет). 2. Асыл емес, суарылмаған, өтпейтін. // Асыл емес, суарылмаған зат, металл. 3. ауыс. Жігерсіз, күйреуік, ынжық. // Жігерсіз, күйреуік, ынжық адам. 4. ауыс. Уытсыз, тартымсыз.

Жасығын жұбатты. Босқа әуреленді. **Жасық адам [кісі].** Жігерсіз, ынжық адам. **Жасық адамша.** Ынжық адамға ұқсас, ынжық адам сияқты. **Жасық бие.** Тұңғымы жаман, сүті өнімсіз, иімі бойына ет алмайтын, суыққа төзімсіз бие. **Жасық бота.** Шырап, оңалмай жүрген түйе төлі. **Жасық ет.** Көкбақа, арық ет. **Жасық көз.** Өткір емес, ирсіз, отсыз көз. **Жасық пышақтай.** Асыл емес, өтпейтін пышақ сияқты. **Жасық су.** Жаман, нәрсіз су. **Жасық түйе.** Арық, әліс түйе.

ЖАСЫҚТАЙ сын. Жасық сияқты, жасық тәрізді.

ЖАСЫҚТАН = ет. 1. Баяулау, ақырындау, жайлау. 2. Көзі сулану, көздің нуры таюу.

ЖАСЫҚТАНДЫР = ет. Құнсыздандыру, бағасын түсірту, арзандату.

ЖАСЫҚТАНДЫРУ Жасықтандыру етістігінің қимыл атауы.

ЖАСЫҚТАНУ Жасықтан етістігінің қимыл атауы.

ЖАСЫҚТАУ сын. 1. Арықтау, майсыздау. 2. Әлсіздеу, қуаты аздау. 3. ауыс. Бостау, болбырлау, батылсыздау, жігерсіздеу.

ЖАСЫҚТЫҚ зат. 1. Арықтық, майсыздық. 2. ауыс. Ынжықтық, жігерсіздік.

ЖАСЫЛ¹ сын. 1. Жапырақтың, жас шөптің түсіндей, көк. 2. Құрамаған, сарғаймаған, көк, балауса (шөп, өсімдік).

Жасылала. Ақ, қара немесе басқа түстермен жасыл араласқан түс түрі. **Жасыл алабота.** өс. Сабағының биіктігі 1 метрге жететін бұтақты, жас бұтақтарының сырты бозғылт түсті өсімдік. **Жасыл балдырлар.** бот. <лат. chlorophyta> Төменгі сатыдағы өсімдіктер бөлімі; бір клеткалы, көп клеткалы, қауымды, шоғырлы балдырлар. **Жасыл бөсір.** Балықтың бір түрі. **Жасыл [жас] бұтақ.** Ағаштың жаңа өнген, әлі қатаймаған бұтағы. **Жасыл бүлдірген.** өс. <лат. fragaria viridis>. Таулы аудандарда, өзен жағалауында өсетін көпжылдық шөптесін жидекті өсімдік. **Жасыл дақылдар.** бот. Жапырағы, жапырақ сағағы және сабақтары тағамға пайдаланылатын өсімдіктер. **Жасыл дала.** Жасыл шөп, өсімдік мол өскен жазғы дала. **Жасыл ерінкер.** Су жәндігі. **Жасыл жәшік.** тар. Зеңбіректің халық аузындағы аты. **Жасыл желек.** Жапырақ жайып жайқалып, көкпей тұрған өсімдік. **Жасыл жидек.** өс. Биіктігі 25 см дейін жететін шөпсабақтас, көген тамырлы көпжылдық өсімдік. **Жасыл жібек.** поэт. Өсімдік жамылғысы, жасыл желек. **Жасыл көше.** Поезддің жүре беруіне рұқсат етілген ашық жол. **Жасыл кілем.** бейн. Көк майса, көгалды жер. **Жасыл қампайма.** Денесі 12-15 см, Оңтүстік-Шығыс Азияның тұңғы және тұздылау суларында тіршілік

ететін балық. **Жасыл қосақ.** қолөнер. Кілем өрнегінің бір түрі. **Жасыл күрт.** Бақтағы зиянды жәндік. **Жасыл орман.** Мәңгі көгеріп тұратын, қарағайлы орман. **Жасыл сасықшөп.** өс. <лат. leonurus glaucescens> Кішірек қызғылт гүлі бар, еріндігүлділер тұқымдасына жататын екі не көпжылдық шөптесін өсімдіктердің түрі. **Жасыл тыңайтқыштар.** биол. Көбінесе бұршақтар тұқымдасына жататын өсімдіктердің жерді жырттып, араластырып сіңірілетін жасыл массасы. **Жасыл цикад.** Зиянды жәндіктердің бір түрі.

ЖАСЫЛ² зат. сөйл. Жасын, найзағай, жай оты.

Жасыл түсті. Найзағай түсті.

ЖАСЫЛДАЙ сын. 1. Жай отындай, найзағайдай. 2. ауыс. Жастай.

ЖАСЫЛДАЙЫН сын. фольк. **Жасылдай.**

ЖАСЫЛДАН = ет. 1. Жарқырап, жарқ ету. 2. Жасыл болып көріну. 3. ауыс. Түрлі өсімдіктерге толу, көктеу, көгеру.

ЖАСЫЛДАНУ Жасылдан етістігінің қимыл атауы; жасыл түске ену, көгеру.

ЖАСЫЛДЫ сын. Жасыл түс аралас, жасыл түсті.

ЖАСЫЛТАСТЫ сын. геол. Жасыл түсті минералға қатысты.

Жасылтасты өзгеріс. геол. Эффузиялық таужыныстардың геологиялық уақыт барысында әртүрлі газдар мен ерітінділер және тангенциальдық қысым әсерінен өзгеріп хлорит, серицит, эпидот, актинолит сияқты негізінен жасыл түсті минералдармен қанығуы.

Жасылтасты таужыныс. геол. Аздап өзгеруі нәтижесінде жасыл түске боялған негізді құрамды магмалық таужыныстардың жалтылама атауы.

ЖАСЫЛША зат. өс. Тамақ, салат, түрлі маринадтарға дәмдеуіш ретінде қосылатын тамырлы өсімдік; ақжелкен, петрушка.

ЖАСЫЛЫҢҚЫ сын. Әлемі, көрікті.

ЖАСЫМАЛЫ сын. Жасыған, түсі оңатын.

ЖАСЫМСЫ = ет. 1. Ұялып-қысылу, жасқану. 2. ауыс. Еңсесі түсу, босаңсу.

ЖАСЫМЫҚ зат. 1. өс. <лат. lens> Бұршақ тұқымдасына жататын біржылдық өсімдіктер туысы. 2. жерг. Жүгерінің бір түрі.

Жасымық тәрізді ядро. биол. <лат. nucleus lentiformis> Ми қыртысы астында орналасқан жолақты дене ядросы.

ЖАСЫМЫҚТАЙ сын. Жасымық сияқты.

ЖАСЫМЫҚША зат. бот. Өсімдіктің жас бұтақтарының газ алмастыратын органы.

ЖАСЫН¹ зат. Найзағай, жай.

Жасын атты. Найзағай ойнады. **Жасын жасынады.** Найзағай ойнады. **Жасын ойнады.** Найзағай жарқылдады. **Жасын түсетіндей.** Жай түсетіндей. **Жасын түскендей.** Жай түскендей, төбеден ұрғандай.

ЖАСЫН² зат. жерг. Теріс, бырыс, өтірік, жалған.

Жасынға жіберді. жерг. Босқа, өз бетімен жіберді.

ЖАСЫН³ зат. діни. Құранның бір сүресі, асип.

ЖАСЫН = ет. Жасу, басылу, күйректену.

ЖАСЫНА = ет. 1. Жасын түсу, найзағай жарқылдау. 2. ауыс. Жайнау.

ЖАСЫНАН үст. Жас кезінен, жастайынан.

ЖАСЫНДА үст. Жас кезінде, балалық шағында.

ЖАСЫНДАЙ сын. Найзағайдай, жай отындай.

ЖАСЫН-ЖАЙ зат. Найзағай, жай.

ЖАСЫНТАСТАР зат. кен. Планетаралық кеңістіктен жерге мезгіл-мезгіл құлап тұратын денелер.

ЖАСЫНҚЫРА = ет. Көңіл-Шығыс Азияның, жабығыңқы тарту.

ЖАСЫП-ЖАБЫРҚА = ет. Көңілі басылу, күйректік жасау.

ЖАСЫП-ЖАБЫРҚАУ Жасып-жабырқа етістігінің қимыл атауы.

ЖАСЫР = ет. 1. Көрсетпей тығып қою, көрмейтіндей ету, көзден тасалау. 2. Сыр бұзу, құпиясын жария қылмау.

Жасыратын несі бар. Бәріне аян, белгілі. **Жасыратыны жоқ**. Ашып айтқан жақсы, шынын айту керек.

ЖАСЫРАҚ сын. Жастау, жас жағынан кішілеу.

Жасырақ кезінде. Жастау шағында. **ЖАСЫРҒАНСУ** Жасырғансы етістігінің қимыл атауы.

ЖАСЫРҒАНСЫ = ет. Жасырмақ болғансу. **ЖАСЫРҒЫШ** сын. Сыр сақтағыш, құпия-шыл.

ЖАСЫРҒЫШТА = ет. Тыққыштау, бұқпан-тайлау.

ЖАСЫРҒЫШТАУ Жасырғышта етістігінің қимыл атауы.

ЖАСЫРТ = ет. Көзден тасалату, көрсеттірмеу, жария қылдыртпау.

ЖАСЫРТУ Жасырт етістігінің қимыл атауы.

ЖАСЫРТТЫР = ет. Көзден тасалаттыру, жария қылдыртпау.

ЖАСЫРТТЫРУ Жасырттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАСЫРУ Жасыр етістігінің қимыл атауы; айтпау, сыр бұзу.

ЖАСЫРЫЛ = ет. Көзден тасалаттырылу, тығылу, жарияланбау.

ЖАСЫРЫЛУ Жасырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАСЫРЫН сын. 1. Жария, ашық емес, құпия; әйгілемей, ешкімге білдірмей, сездірмей. 2. Қалтарысы бар, көзден таса.

Жасырын ат. Шын аты емес, бүркеңіш есім. **Жасырын әдебиет** [кітап]. Үкімет таратынан тыйым салынған, ашық пайдаланылмайтын шығарма. **Жасырын девальвация**. экон. Ресми жария етілмеген девальвация. **Жасырын емес**. Құпия емес, белгілі. **Жасырын жебе ату**. жерг. Жасырын қастық ойлау, астыртын ош алу. **Жасырын кристалдық құрылым**. геол. Микроскоппен қарағанның өзінде ажыратуға келмейтін өте майда түйіршікті кристалдық құрылым. **Жасырын күй**. мед. Аурудың сыртқа көрінбейтін қалы. **Жасырын мәтін**. инф. <ағыл. hidden text> Арнайы бұйрық берілмеген жағдайда, яғни алдын ала (үнсіз) келісім бойынша баспаға және экранға шықпайтындей етіп дайындалған құжат мәтіннің бөлігі. **Жасырын оолиттік құрылым**. геол. Микроскоппен ғана ажыратуға болатын майда оолиттік құрылым. **Жасырын сыр**. Құпия сыр. **Жасырын файл**. инф. <ағыл. hidden file> Каталогтағы файлдардың жалпы тізімде көрсетілген файлы. **Жасырын ұйым**. Астыртын жұмыс жүргізетін ұйым.

ЖАСЫРЫН = ет. Көрінібей тығылу, бұғын-ның бой тасалау, ұрлану.

ЖАСЫРЫНБАҚ зат. ойын. Бір топ баланың ішінен біреуі көз жұмып, қалғандары тығылып, соларды іздеп тауып ойнайтын балалар ойыны; тығылмақ, бұғыныспақ.

Жасырынбақ ойнады. Бір істің шынын айтпай алдады.

ЖАСЫРЫНДЫ сын. Ешкім білмейтін, құпия.

ЖАСЫРЫНДЫР = ет. Көрсеттірмеу, әйгілендірмеу.

ЖАСЫРЫНУ Жасырын етістігінің қимыл атауы; тығылу, бой тасалау.

ЖАСЫРЫҢҚЫ сын. Жасырылған.

ЖАСЫРЫП-ЖАБАРЫ зат. Белгілі бір сыры.

ЖАСЫРЫП-ЖАБУ Жасырып-жап етістігінің қимыл атауы.

ЖАСЫРЫП-ЖАП = ет. Шындығын ашық айтпай, бүркемелеу.

Жасырып-жабатыны [жасырып-жабары] жоқ. Расын, шындығын айтқанда.

ЖАСЫРЫП-ЖАПЫР = ет. Жасырып, қысып ұстау.

ЖАСЫРЫП-ЖАПЫРУ Жасырып-жапыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАСЫРЫС = ет. Көрсетпей тығысу, жария қылыспау.

ЖАСЫРЫСУ Жасырыс етістігінің қимыл атауы.

ЖАСЫТ = ет. 1. Инені, түйреуішті т.б. металды отқа қыздырып жұмсарту. 2. а у ы с. Жабықтыру, бетін қайтару, сағын сындыру.

ЖАСЫТ сын. жерг. Жасты, құрдас.

ЖАСЫТУ Жасыт етістігінің қимыл атауы. 1. Қорқыту, бетін қайтару. 2. кен. Материалдарды термиялық әдіспен өңдеудің түрі; материалдарды қыздыру, ал содан кейін жылдам салқындату процесі.

ЖАСЫТЫҢҚЫРА = ет. Жабыңқы, басы-лығың ету.

ЖАСЫТЫҢҚЫРАУ Жасытыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАТ сын. 1. Жақындық, туыстық қатысы жоқ, бөтен, бөгде (адам). 2. Бұрын көрмеген, естіп-білмеген, таныс емес. 3. Жау, дұшпан, қас. 4. а у ы с. Лайықсыз, сөлекет, өрескел.

Жат бойынан [жанынан] түңілді. Бөтен дұшпан (адам) арадан жарықшақ татпады. **Жат болды**. Бөтен болды. **Жат есік**. Бөтен үй, бөгде жұрт. **Жат жақ**. Басқа, бөтен жақ (ел). **Жат жер [өлке]**. Туған жер емес, басқа жақ. **Жат жерлік**. Бөтен елдік. **Жат жүрт [ел]**. Өз елі емес, бөтен ел. **Жат жұрттық [жат жұрттыққа жаралған]**. Қыз баланың басқа жаққа ұзатылып кетуі туралы. **Жат жұрттық болды**. Ұзатылды, өзге жұртқа келін болды. **Жат жүрісті**. Өрескел, арам ойлы. **Жат көз**. Дұшпан көзі. **Жат көңілді**. Бөтен ойлы, арам ниетті. **Жат көрді**. а) Бөтенсінді, жатырқанды. ә) Бұрыс санады, дұрыс көрмеді. **Жатқа жорыды**. Жамандыққа ұйғарды. **Жатқа санады**. Бөтенсіретті. **Жат қолында**. Бөтен, дұшпан иелігінде. **Жат қылық**. Жағымсыз, жайсыз қылық. **Жат қылық көрсетті**. Оғаш мінез жасады. **Жат мінез**. Тосын іс-әрекет, мінез. **Жат пен жақын**. Дұшпан мен туыс, бәрі. **Жат сезім**. Бөтен ой, жаман ой. **Жат сөз**. Жаман, жайсыз сөз. **Жатты жақын, жарды кешу қып өтті**. ж е р г. Сыйласумен өтті. **Жатты өз қылды**. Ішке тартты, бөтенсінеді. **Жат тіл**. Өз тілі емес, шет тіл. **Жат шөп**. с ө й л. Арамишөп.

ЖАТ = ет. 1. Адамның, жан-жануардың жерге не бір заттың үстіне шалқасынан, етпетінен, қырынан қисайтып, құлап, дененің қолденең қалыпта болуы. 2. Түңгі не күндізгі ұйқыға кірісу. 3. Белгілі бір жерде бір нәрсенің бар болуы. 4. Бір нәрсеге қатысты, тиісті болу. 5. Күрделі сөз құрамында жұмсалып, қимылдың нақ осы шақта өтіп жатқаны туралы қосымша мағына үстейтін көмекші етістік.

Жатар бөлме. Жататын, ұйықтайтын бөлме. **Жатар орынға**. Дәл жатарда, жатар кезде. **Жатқанға жан жуымас [жоламас]**. Әрекетсіз, тірліксіз адам туралы. **Жатқан ел**, жайылған мал. жерг. **Бейбіт ел**. Жатқан жерің торқа болсын [жатқан жері жайлы, топырағы торқа болсын]. Қайтыс болған адамға айтылатын тілек сөз. **Жатқан жыланның құйрығын баспа**. Кеселді пәлеге жолама, аулақ жүр. **Жатқан жыланның [тірі жыланның] құйрығын басты**. Біреудің қытығына тиіп, шатаққа, кеселді пәлеге тап болды. **Жатқан құлын жасырынады [жасырынғандай]**. Шөбі қалың, биік, шүйгін. **Жатқанынан тұрмасын!** қ а р ф. Қайтып адам

санатына қосылмасын. **Жатпа қарап**. Бос, текке жүрме. **Жатты да ашуланды**. Өз-өзінен бұлқан-талқан болды. **Жатып [жатты та] жабысты**. Өлердегісін айтп, жалын-жалпайды. **Жатып жастық**, иіліп төсек болды. **Асты-үстіне түсіп, бәйек болды**, сыйлап күтті. **Жатып кеп [жатып тұрып, жатты да, жат та кеп]**. Тіпті қоймай, ырыққа көнбей. **Жатып кеп [жатты да] ашуланды**. Қатты ашуланды, өз-өзінен күйіп-тісті. **Жатып қалды**. ж е р г. Тоқпан қалды.

ЖАТ³ зат. с ө й л. Жад, ес, қапер.

Жат қылды. Есіне сақтады, аузынан тастамады. **Жатқа салды**. Жаттады, жатқа білді. **Жат жауу**. көне. Диктант.

ЖАТ⁴ сын. с ө й л. Ауызша.

ЖАТАҒАН¹ сын. Биік емес, аласа, тапал.

Жатаған беткей. геол. Жабыны мен табаны бір-біріне шамамен параллель орналасқан жалпақ геологиялық денелердің (қойнауқаттардың, линзалардың, желілердің, сығымалардың және т. б.) төменгі жазықтығы. **Жатаған қатпар**. геол. Осьтік жазықтығы көлбеу бағытқа созылған, қанаттарының еңістену бұрыштары жайпақ, екі қанатының бірі төңкерілген күйде ұшырасатын қатпар.

ЖАТАҒАН² сын. **Жатқыш**, жата беретін жалқау.

Жатаған түйе. Үстіне жүк артқанды, адам мінгенді жақтырмай, жатып алатын қырсық түйе.

ЖАТАҒАН³ зат. өс. <лат. halerpestes> Жер бауырлап тырбиып өсетін сарғалдақтар тұқымдасына жататын шоптесін өсімдік.

Жатаған ақсора. өс. <лат. suada prostra Pall>. Алаботалар тұқымдасы, ақсора туысына жататын өсімдік түрі. **Жатаған бұта**. Өркендері жерге жайылып өсетін бойы аласа бұта өсімдік түрі. **Жатаған ешкімия**. өс. Көпжылдық, көген тамырлы, яғни жерасты сабақты өсімдік. **Жатаған өсімдіктер**. Сабақтары жерге төселе өсетін не желі сабақты өсімдіктер. **Жатаған самырсын жаңғағы**. бот. Қылқан жапырақтылар тұқымдасына жататын бұта сияқты ағаш сабақты өсімдік жемісі. **Жатаған сарғалдақ**. өс. Көбінесе дымқыл шалғындар мен бұлақ, арықтың жағаларында, батпақ пен ойыс жерлерде, биік тау белдеулеріндегі батпақтарда өсетін сарғалдақтық бір түрі. **Жатаған шырша**. өс. <лат. picea schrenkiana> Қарағай тұқымдасына жататын мәңгі жасыл, өте сирек кездесетін ағаш.

ЖАТАҒАН⁴ зат. <түр. yata an> Таяу және Орта Шығыс халықтары арасында 16 ғ-дан бастап қолданылған қару, қылыштың бір түрі.

ЖАТАҒАНДАР зат. бот. Ауа райының қолайсыз жағдайында өсіп-өнген аласа ағаштар мен бұталы өсімдіктер.

ЖАТАҒАНДАУ сын. Тапалдау, аласарақ.

ЖАТАДАЙ: жатадай жабысты [жата жабысты]. Өлердегісін айтп, жалынды.

ЖАТА-ЖАРМАСА үст. Жабысып, қоярда-қоймай.

ЖАТА-ЖАСТАНА үст. Жайлана келе, біртіндеп, асықпай.

ЖАТА-ЖАТА үст. Жата беріп.

ЖАТА-ЖАТА: жата-жата қалды, жата-жата кетті. Жату қимылының қайталануы, бірнеше адамның жата кетуі.

ЖАТА-ЖЫҒЫЛА үст. Асты-үстіне түсу, бәйек болу.

ЖАТАҚ¹ зат. 1. Мекен, тұрақ. 2. Ұйықтайтын бөлме, жатын бөлме. 3. с ө й л. **Жатақ-хана**.

Жатақ бөлме. Ұйықтайтын бөлме. **Жатақ үй**. а) Жатақхана. ә) Кедей-кепшік, жарлы-жақыбайлар үйі.

ЖАТАҚ² зат. Егіншілікпен айналысқан, отырықшы тұрмысқа көшкен байырғы қазақ қоғамындағы әлеуметтік жік.

Жатақ болды. Отырықшы тұрмысқа көшіп, егіншілікпен шұғылданды.

ЖАТАҚ³ зат. жерг. *Жатқанда киетін тақия сияқты бас кийім.*

ЖАТАҚ⁴ зат. жерг. *Судың асты, табаны.*

ЖАТАҚ⁵ зат. жерг. *Қайықтағы адам жататын жер.*

Жатақ қайық. Адам жататын орны бар, үлкендеу қайық.

ЖАТАҚ⁶ зат. Орнынан тұрмай, бауырын көтере алмай жата беретін ауру.

Жатақ келгір қарғ. Жата беретін ауруға ұшырағыр.

ЖАТАҚАНДАЙ сын. Біртегіс, бірдей.

ЖАТАҚСЫЗ сын. *Жататын орны жоқ.*

ЖАТАҚТАС сын. *Жатақханада бірге тұратын.*

ЖАТАҚХАНА зат. Бір мекемеде жұмыс істейтін немесе бір оқу орнында оқитын адамдар бірге тұратын тұрақжай.

ЖАТАҚХАНАЛАС сын. *Жатақханада бірге тұратын.*

ЖАТАҚХАНАЛЫ сын. *Жатақханасы бар.*

ЖАТАҚША үст. *Жатақ адамдарша, жатаққа ұқсап.*

ЖАТАҚШЫ зат. *Жатақ, кедей шаруа.*

ЖАТАҚШЫ=ет. *Жата бергіштеу, жата-лақтау.*

ЖАТАҚШЫЛЫҚ зат. *Жатақ болушылық.*

ЖАТАЛАҚ зат. жерг. *Жем-судың нашарлығынан болатын жылқы ауруы.*

ЖАТАЛАҚТА=ет. *Жатақшу, жата бергіштеу.*

ЖАТАЛАҚТАУ *Жаталақта етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТАЛАҚШУ *Жаталақшы етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТАЛАҚШЫ=ет. *Бір жатып, бір тұрып мазасыздану, тытышу, әлсін-әлсін жата беру.*

ЖАТАҢ сын. *Бөтендеу, өзгешерек.*

ЖАТАР-ЖАТПАСТА үст. *Елдің бірі жатып, бірі жатпай жатып.*

ЖАТАР-ТҰРАР сын. *Жатып тұратын.*

ЖАТБАУЫР сын. *Ағайын-туғанды іш тартып, жақын көріп тұрмайтын, бауырмал емес.*

Жатбауыр қылды [етті]. *Өгейсітті, қатыгез етті, туғаннан бөтенсітті.*

ЖАТБАУЫРЛАУ сын. *Бауырмал емес, алыстау.*

ЖАТБАУЫРЛЫҚ зат. *Жатсынушылық, жақын тартпаушылық.*

ЖАТ-ЖАДАҒАЙ сын. *Жеке-дара, бөлек-бөлек.*

ЖАТ-ЖАҚЫН зат. *Алыс-жақын.*

ЖАТ-ЖАЛА зат. 1. *Бөтен, бөгде ел, дұшпан көз (адам).* 2. *Бәле-бәтер, бәле-жала.*

ЖАТ-ЖАРА зат. сөйл. *Жат-жаран.*

ЖАТ-ЖАРАН зат. *Жат, бөтен, бөгде адам.*

ЖАТЖЕРЛІК сын. *Келімсек, сырттан келген. // Сырттан келген адам.*

Жатжерлік ағым. *Басқа елден келген бағыт.*

ЖАТ-ЖОРА зат. сөйл. *Жат-жаран.*

ЖАТ-ЖҰРАҒАТ зат. *Сүйек шатыс, жақын-жуық.*

ЖАТЖҰРТТЫҚТАР зат. *Өзге елден келгендер, жатжерліктер.*

ЖАТКА зат. тех. *Егін оратын мәшине.*

ЖАТКАШЫ зат. *Жатқа жүргізуші.*

ЖАТҚА үст. *Жаттап алып, қағазға қарамай, өз ойымен, жадымен.*

Жатқа айтты [соқты]. *Жазуға қарамай, оқымай, есте сақтағанын мүдірмей айтты. Жатқа алды. Еске сақтады. Жатқа біледі. Жадында сақтап, мүдірмей, жаңылмай айтады.*

ЖАТҚАН-ТҰРҒАНЫ үст. *Не істеп, не қойғаны.*

ЖАТҚЫЗ=ет. 1. *Тік тұрғызбау, жапсыра*

қайыру, жатыңқы ету. 2. *Көлденең қалыпқа келтіру, қисайту, салу.* 3. *Ұйықтату, демалдыру, ұйқыға жайғастыру.*

ЖАТҚЫЗДЫР=ет. *Тік тұрғыздырмау.*

ЖАТҚЫЗДЫРУ *Жатқыздыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТҚЫЗУ *Жатқыз етістігінің қимыл атауы.* 1. *Денені көлденең қалыпқа келтіру.*

2. *ауыс. Туісті болу, қосу.*

ЖАТҚЫЗЫЛ=ет. 1. *Тік тұрғызылмау жерге не бір заттың үстіне көлденең қалыпта жайғастырылу.*

2. *Туісті деп табылу, қосылу.*

ЖАТҚЫЗЫЛУ *Жатқызыл етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТҚЫЗЫП-ӨРПІЗ=ет. *Емін-еркін игеру, билеп-төстеу, бәрін уысынан шығармау.*

ЖАТҚЫЗЫЛУ *Жатқызыл етістігінің қимыл атауы; тиісті деп табылу, қосылу.*

ЖАТПАЙ-ТҰРМАЙ үст. *Тыным-тыныштық көрмей, дамыл көрмей.*

ЖАТШЕЙІЛ сын. *Пиғылы арам.*

ЖАТШИҒЛДЫ сын. *Пиғылы таза емес, ниеті қарсы.*

ЖАТСА-ТҰРСА үст. *Әрдайым, үнемі, қашан болса да.*

ЖАТСЫН=ет. *Бөтенсіну, жатырқау, тосырқау.*

ЖАТСЫНҒАНДЫҚ зат. *Жатсынушылық, тосырқаушылық.*

ЖАТСЫНДЫР=ет. *Тосырқаттыру, бөтенсіту, өгейсіндіру.*

ЖАТСЫНДЫРУ *Жатсындыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТСЫНТ=ет. *Өгейсіту, тосырқату.*

ЖАТСЫНТУ *Жатсынт етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТСЫНУ *Жатсын етістігінің қимыл атауы; бөтенсу, тосырқау.*

ЖАТСЫРА=ет. *Жатырқау, бөтенсіреу, тосырқау, суық бауыр болу.*

ЖАТСЫРАУ *Жатсыра етістігінің қимыл атауы.* 1. *Жатырқау, бөтенсіреу, тосырқау.*

2. *ауыс. Жымдаспау, сөйкес келмеу, үндеспеу.*

ЖАТТА¹=ет. 1. *Жазылған не айтылған нәрсені сөзбе-сөз, дәлме-дәл еске сақтау, жазуға қарамай айту.* 2. *ауыс. Құмар, әуес болу.*

Жаттап алды. *Есіне сақтады.*

ЖАТТА²=ет. *Жат санау, шетке қағу.*

ЖАТТАҒЫШ сын. *Жаттап алғыш.*

ЖАТТАҒЫШТЫҚ зат. *Жаттап алғыштық, есте сақтағыштық қабілет.*

ЖАТТАЙ сын. *Бөтен адамдай.*

Жаттай болды. *Бөгделеп, бөтенсіді.*

ЖАТТАЛ=ет. *Есте сақталу.*

ЖАТТАЛАМАЛЫ сын. *Жатталатын, жаттауға тұратын.*

ЖАТТАЛУ *Жаттал етістігінің қимыл атауы; есте сақталу.*

ЖАТТАЛЫН=ет. *Еске сақталыну.*

ЖАТТАЛЫНУ *Жатталын етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТТАМА сын. *Өз жанынан шығарған емес, біреуден жаттап алынған.*

ЖАТТАМАЛЫ сын. *Жатталынған, есте сақталған.*

ЖАТТАМПАЗ сын. *Жаттағыш.*

ЖАТТАМПАЗДЫҚ зат. *Жаттағыштық.*

ЖАТТАНДЫ сын. *Жаттап алынған, жатқа білетін.*

Жаттанды өлең. *Жаттап алған өлең.*

Жаттанды сөз. *Жатталған немесе көп айтылып мезі болған сөз.*

ЖАТТАНДЫЛЫҚ зат. *Сөздің ішкі мән-мағынасына үңілмей, құр жаттап алуға әуестенушілік.*

ЖАТТАНУ зат. филос. *Кейбір демократиялық емес қоғамдардағы адамдардың өздері жасаған, өз іс-әрекеті туындыларының*

өздеріне үстемдік етуін, өздеріне қарсы тұратын жат күшке айналуын білдіретін философиялық категория.

ЖАТТАС=ет. *Жаттап алысу.*

ЖАТТАСУ *Жаттас етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТТАТ=ет. *Жатқа білдірту, есінде, жадында сақтаттыру.*

ЖАТТАТҚЫЗ=ет. *Өзгенің жатқа білуін қамтамасыз ету, жатқа айтқызу.*

ЖАТТАТҚЫЗУ *Жаттатқыз етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТТАТТЫР=ет. *Есте сақтаттыру, жатқа айттыру.*

ЖАТТАТТЫРУ *Жаттаттыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТТАТУ *Жаттап етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТТАУ¹ зат. пед. *Жаттап алуға берілген өлең не мәтін.*

ЖАТТАУ² сын. 1. *Бөтендеу; суықтау.* 2. *Тән емес.*

ЖАТТАУ³ *Жатта етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТТАУЛЫ сын. *Жадында сақтаулы.*

ЖАТТАУШЫ зат. *Жаттап алатын (адам).*

ЖАТТАУШЫЛЫҚ зат. *Жаттап алуды машық етушілік.*

ЖАТТЫҒУ¹ зат. 1. *Белгілі бір өнерді игеру үшін керекті дағдылану процесі.* 2. *спорт. Жүйелі түрде дене шынықтырудың жиынтық*

комплексі. 3. *пед. Оқушының жаңа материалды жақсы түсінуі үшін жүргізілетін оқыту процесіндегі әдіс.*

Жаттығу алқабы. *Әскери Әртүрлі қару-жарақтарды, әскери техника мен құралдарды сынауға, жауынгерлерді жаттықтыру жұмыстарын жүргізуге арнап салынған құрылыстары мен*

жабдықтары бар құрлықтың немесе теңіздің бір аймағы. Жаттығу әдісі. пед. *Оқушының білімін нысқатпап, іскерлігі мен дағдысын қалыптастыруға бағытталған оқыту әдісі. Жаттығу*

кезеңі. *Әск.* *Кезекті әскери оқу тапсырмалары өтілетін жаттығу бөлімі (кезеңі). Жаттығу*

кемесі. *Әск.* *Теңіз училищесі курсанттары мен қатардағы құрам мамандарын дайындайтын*

мектеп оқушыларын іс-тәжірибеден өткізуге арналған әскери кеме. Жаттығу қаруы. *Әск.* *Оқу сабақтарында жаттығу үшін қолданылатын*

қару түрлері. Жаттығу мәнісі. *Әск.* *Жаттығуды ұйымдастыру мен жүргізудің негізгі мазмұны.*

ЖАТТЫҒУ² *Жаттық етістігінің қимыл атауы; меңгеру мақсатында қимылды қайталап орындау.*

ЖАТТЫҒЫС зат. *Жаттығу, жаттығып үйрену, машықтану әрекеті.*

ЖАТТЫҒЫ¹ зат. *Бөтендік, өзгелік.*

ЖАТТЫҒЫ² сын. жерг. *Тегіс, жаттық.*

ЖАТТЫҒЫ³=ет. *Бір нәрсені әбден үйрену, жетік болу; дағдылану, машықтану, әдеттену.*

ЖАТТЫҚҚАНДЫҚ зат. *Дағдыланғандық, төселушілік.*

ЖАТТЫҚТАУ сын. жерг. *Жатықтау.*

ЖАТТЫҚТЫР ет. *Дағдыландыру, машықтандыру.*

ЖАТТЫҚТЫРҒЫШ зат. тех. <ағыл. train> *Мәшинелер мен механизмдерді басқару*

техникасын жетілдіруге және оларды басқаруды үйренуге арналған оқыту-жаттықтыру құрылғысы.

ЖАТТЫҚТЫРУ *Жаттықтыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТТЫҚТЫРУШЫ зат. <ағыл. trainer> *Спорт өнерінің әр саласынан маман ойыншы даярлайтын ұстаз; баулушы.*

ЖАТТЫҚТЫРУШЫЛЫҚ зат. *Жаттықтыру ісімен айналысушылық.*

ЖАТТЫҚТЫРЫЛ=ет. *Дағдыландырылу, машықтандырылу, төселдірілу.*

ЖАТТЫҚТЫРЫЛУ *Жаттықтырыл етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТУ¹ зат. жерг. *Жадай, тұрмыс.*
ЖАТУ² *Жат етістігінің қимыл атауы.*
ЖАТУ³=ет. жерг. *Қалд, ыдырау, жойылу.*
ЖАТУСЫЗ: жаппасаң жатусыз қал! қар-ғы с. *Жатуға зар болып қал!*

ЖАТША¹ үст. *Ботен адамша.*
ЖАТША² үст. жерг. *Жатқа.*
ЖАТШЫЛ сын. жерг. *Жады күшті, қымтпайтын адам.*

ЖАТШЫЛДЫҚ зат. *Жат сөзішділік, ботен тілден сөз қабылдаушылық.*

ЖАТЫҚ¹ сын. 1. *Тегіз, жатыңқы.* 2. сөйл. *Жазық.* 3. ауыс. *Көңілге қонымды.* 4. ауыс. *Жарасымды; сыпайы.*

Жатық жер. жерг. *Өзеннің жайпақ жері немесе мал су ішетін жер, суат.* **Жатық қылды.** *Сыпайы, көңілге қонымды, жарасымды етті.* **Жатық маңдай.** сөйл. *Жазық маңдай.* **Жатық тіл [тілі жатық]. *Оқуға жеңіл, түсінікті.***

ЖАТЫҚ²=ет. *Үйлесім табу, жарасу.*
ЖАТЫҚТАУ сын. *Тегістеу, жазықтау.*
ЖАТЫҚТЫҚ зат. 1. *Жатық болушылық, тегістік, жатыңқылық.* 2. ауыс. *Көкейге қонымдылық, ұнасымдылық.*

ЖАТЫҚТЫР=ет. *Машықтандыру, дағдыландыру.*

ЖАТЫҚТЫРУ *Жатықтыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТЫҚШЫЛЫҚ зат. сөйл. *Жатық-тық.*

ЖАТЫЛ=ет. жерг. *Жаттығу.*

ЖАТЫМДЫ сын. *Жағымды, ұнамды.*

ЖАТЫМДЫЛЫҚ зат. *Жағымдылық, ұнамдылық.*

ЖАТЫМСЫЗ сын. жерг. *Орынсыз, ұнамсыз.*

ЖАТЫМСЫЗДЫҚ зат. *Жағымсыздық, ұнамсыздық.*

ЖАТЫП¹ зат. 1. анат. *Гүл аналығының түп жағындағы ең негізгі кеңейген бөлімі.* 2. сөйл. *Жатыр*¹.

Жатыныңнан көр. *Жамандығың жатыныңнан (тұмысыңнан), жамандығың үшін жатыныңна шағын деген мағынада.*

ЖАТЫП² сын. *Жатып-тұратын, ұйықтайтын (бөлме, үй).*

Жатып [жатақ, жатар] бөлме. *Ұйықтайтын бөлме.* **Жатып орын.** *Жататын, түнейтін жер.*

Жатып үй. жерг. *Үймереттегі жататын бөлме.*

ЖАТЫПКҮНДЕС сын. *Туыстар арасындағы көреалмаушылық қасиет.*

ЖАТЫҢҚЫ сын. *Жатықтау, тегіз.*

ЖАТЫҢҚЫРА=ет. 1. *Ұзақ жату (қардың біраз уақыт ерімей жатып алуы).* 2. *Тұрмай біразға дейін тосекте жату.*

ЖАТЫҢҚЫРАУ *Жатыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТЫПАТАР сын. *Жымысқы мінезді, үндемей отырып сөзбен шымып алатын (адам туралы).*

ЖАТЫПАТАРЛЫҚ зат. *Жымысқы мінезділік, біреуді-біреуге айдан салушылық.*

Жатыпатарлық қылу. *Біреуді-біреуге атыстырумен шұғылдану.*

ЖАТЫПШЕР сын. *Еңбек істемейтін жалқау, масыл, арамтамақ.*

ЖАТЫР¹ зат. анат. <лат. uterus> *Әйелдің, аналық жан-жануарлардың бала, төл пайда болатын ішкі органы; іштегі ұрық дамиды қуысты түтікше мүше.*

Жатырдан тыс жүктілік. мед. *Ұрықтың жатырдан тыс дамуы.* **Жатыр инволюциясы.** мед. *Босанғаннан кейінгі жатырдың жиырылып, кішірею үдерісі.* **Жатырынан қағынған.** *Туа қағынатын өскен, ежелден бізылған.* **Жатырына тартты.** *Шешесіне, нағашы тегіне ұқсады.*

ЖАТЫР²=ет. 1. *Белгілі бір кеңістікке орналасу, жайласу.* 2. *Негізгі етістіктегі істің мезгілге байланысты жайын білдіріп, күрделі етістіктің құрамында қолданылатын сөз.*

ЖАТЫРҚА=ет. *Тосырқау, бөтенсу, жатсыну.*

Жатырқап еш адамды сыртқа теппеді. *Ешкімді жатсынбай, жақын тартты.*

ЖАТЫРҚАБЫҚ зат. анат. <грек. perimetrium> *Жатырды сыртынан қаптап жатқан сірлі қабық.*

ЖАТЫРҚАҒЫШ сын. *Бөтенсіңгіш, тосырқағыш, жатсынғыш.*

ЖАТЫРҚАН=ет. *Тосырқау, жатсыну, бөтенсіну.*

ЖАТЫРҚАНУ *Жатырқан етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТЫРҚАС=ет. *Бір-біріне үйренісе алмау.*

ЖАТЫРҚАСУ *Жатырқас етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТЫРҚАТ=ет. *Тосырқату, жатсындыру, бөтенсіту.*

ЖАТЫРҚАТУ *Жатырқат етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТЫРҚАУ *Жатырқа етістігінің қимыл атауы; бөтенсу, тосырқау.*

ЖАТЫРҚАУСЫЗ үст. *Бөтенсіңбей, жатсынбай, тосырқамай.*

ЖАТЫРҚАУШЫ зат. *Бөтенсінуші, жатсынушы, тосырқаушы адам.*

ЖАТЫРҚАУШЫЛЫҚ зат. *Жатсынушылық, бөтенсушілік, тосырқаушылық.*

ЖАТЫРЛАС сын. зат. *Бір анадан туған, емшектес.*

ЖАТЫРЛАСТЫҚ зат. *Бір анадан туғандық, емшектестік.*

ЖАТЫС¹ зат. *Жатқан қалып, күй.*

ЖАТЫС² зат. жерг. *Демалыс. Жатыс күн.* жерг. *Демалыс күні.*

ЖАТЫС³ зат. грамм. *Жатыс септік.*

Жатыс жалғау. грамм. *Көлемдік, мекендік, мезгілдік мағына беретін жатыс септігінің жалғауы (-да, -де, -та, -те, -на, -не).* **Жатыс септік.** грамм. *Көлемдік, мекендік және мезгілдік мағынаны білдіретін септік.*

ЖАТЫС=ет. 1. *Дем алысу, жата кетісу.* 2. *Қиыласу, түйісу, беттесу.*

ЖАТЫСТЫР=ет. *Біңғайын келтіру, ретін табу.*

ЖАТЫСТЫРУ *Жатыстыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖАТЫСУ *Жатыс етістігінің қимыл атауы.*

ЖАУ¹ зат. 1. *Біреудің елін-жерін жаулап алмақ болып шабуыл жасаушы, шапқыншы.*

2. *Өштескен, қастасқан адам, дұшпан.* 3. ауыс. *Зиянын тигізетін, кесірін келтіретін нәрсе.*

4. ауыс. *Белгілі бір нәрсеге тойымсыз, ашкөз, обыр.*

Жау айдағыр. қарғ. *Дұшпанның алдында кеткір.* **Жау алғыр.** қарғ. *Дұшпан қолында кеткір.* **Жау алды.** *Жау шауып, күшпен басып алды.* **Жау алмайды.** *Ештеңе болмайды, ешкім де тимейді.* **Жау басар жүрік.** *Ұрысқа, қиянға шығар таңдаулы саңлақ; сайысқа сай тұтпар.* **Жау болды.** *Жауықты, өштесті, қастасты.*

Жауға алдырды [жау алдырмады]. *Жаудан жеңіліс тапты, қолындағысынан айырылды.*

Жауға аттанды. *Дұшпанға қарсы шықты, елін қорғау үшін атқа қонды.* **Жауға қимады.** *Жаманшылық тілемеді.* **Жауға түсті.** *Тұтқын болды.* **Жауға шабылды.** *Жаудың талан-таражына шығарды.* **Жауға шапты.** *Дұшпанға қарсы шықты, бетпе-бет тұрды.* **Жау дабылы.** *п о з т. Жаудың келіп қалған белгісі.*

Жаудан жағасы босамады. *Жаудан арылмады, дұшпаны көп болды.* **Жаудан кек алды.** *Жауға кеткен есесін қайтарды, жауды жеңді.* **Жаудан қайтпады [жасқанбады].** *Жеңілмеді, беті қайтпады.*

Жауды алды [жеңді]. *Дұшпанын жеңді.* **Жауды кескіледі.** *Жауын жеңді, өлтірді, аямады.* **Жауды қуды.** *Жаудың соңына түсіп қашырды.* **Жаудың беті.** *Жаудың қаһары, екпіні.* **Жаудың қолы.** *Жаудың жасағы.* **Жау етті.** *Араздастырды, қастастырды, өштестірді.* **Жау жағадан [бөрі етектен] алғанда [алған шақта].** *Қиын-қыстау кезде, қысылтаяқда.* **Жау жағадан алды.** *Басқа қиыншылық түсті, жан қысылды.* **Жау жасағы.** *Жаудың қарулы қолы.* **Жау жегір.** қ а р ғ. *Дұшпанға жем болғыр, талауға түскір.* **Жау жетті, ел көшті.** *У-шу, аласапыран; ақырзамаң түгызға даңғазалатып сөйлеу.* **Жау жоқта жау сағынды.** *Түйсерге қара таппады, ұрынуға кісі таппады.* **Жау жығылды.** *Дұшпан жеңілді.* **Жау жылаңы өтті.** *Арада іріткі болды, арасына от түсті.* **Жау көзінен жасырды.** *Жауға білдірмеді.* **Жау көрді.** *Дұшпан санады, қас деп білді.* **Жау қабақ.** *Түксизен, суық қабақ.* **Жау қамап келе жатқандай.** *Қорқу, елегіз, үрейі шу.* **Жау қарасы.** *Көрінген жау.* **Жау қашырды.** *Жауды қуды.* **Жау қуғандай.** *Асығып-үсігіп, асыл-сасып, аптығып.* **Жау малындай.** *Дұшпанның дүңізе-мүлкіндей.* **Жау мұндалады.** *Шарқ ұрып ұрысатын жау тапты.* **Жау оғы.** *Дұшпанның атқан оғы.* **Жау ордасы.** б е й н. *Қан майдан, жаудың ең негізгі күші жинақталған жер.* **Жау санады.** *Дұшпан деп білді.* **Жау тигендей.** *Дүрлігіп, ту-талақайы шығып, асығыс.* **Жау тиді.** *Дұшпан түтқиыдан шабуыл жасады.* **Жау түсірді.** *Дұшпанын қолға түсірді, ұстап алды.* **Жау тылы.** *Жаудың артындағы ел-жұрты.* **Жау шапқандай қылды.** *Ту-талақайын шығарды, дүрліктірді.* **Жау шапты.** *Жау шабуыл жасады; талады, тонады.* **Жауын алты қырдан асырды.** *Жауды тырқыратып алысқа бір-ақ қуып тынды.* **Жауын жеңген батырдай.** *Мойнынан бір ауыр жүк түскендей, көп жұмысты еңсеріп тастағандай.*

ЖАУ²: *көздің жауын алады [алғандай].* *Өте әдемі, тым әсем, сұлу.*

ЖАУ=ет. 1. *Жаубыр, біршақ не қардың аспаннан жерге түсуі; нөсерлеу.* 2. ауыс. *Бір нәрсенің қаптап кетуі, көбеюі.*

Жауар [жауатын] күндей [бұлттай]. *Тұңжыраған, түңгерген.* **Жауар күндей күркіреді [торланды, түнерді].** *Қаһарланды, түйілді, қатуланды.* **Жауар [жауатын] бұлттай.** *Тұңжырап түңгерген, көңілісіз.* **Жауған күндей.** *Жауып тұрған күндей.*

ЖАУАП¹ [ар. جواب] зат. 1. *Біреудің сұрағына берілетін уәж, қайтарылатын сөз.* 2. ауыс. *Қарсы әрекет; еруліге қарулы.* 3. ауыс. *Тергеу сот.* 4. мат. <ағыл. response> *Есептің қорытындысы, нәтижесі.*

Жауап алды. а) *Қойылған сұрақтың шешуін білді.* б) заң. *Айыпкердің қылмысын анықтау үшін тергеуші сұрақтар қойып, тексерді.* **Жауап берді.** а) *Сұрауына түсінік берді, жауап қайтарды; түжырымын, шешімін айтты.* б) *Жауапкер болды, жауапкершілікті міндетіне алды.* в) *Жазасын тартты, айыпталды, жазаланды.* **Жауап бере алмады.** *Не дерін білмеді.* **Жауап жүктетілді.** *жерг. Шара қолданылды.* **Жауап қағыстырды.** *жерг. Сөз жарыстырды, сөз таластырды.* **Жауап қайырды [қайтарды, қатты].** *Сөзге, сұраққа жауап берді.* **Жауапқа тартты [тарғылды].** *Істелген қылмысына, ісіне орай айыптады, жазалады.* **Жауап қосмады.** *жерг. Жауап бермеді, жауап қатпады.* **Жауап қылды [етті].** *Жауап берді.* **Жауап тапты.** *Уәжді сөз қайтарды.*

ЖАУАП² зат. жерг. *Рұқсат.*

ЖАУАПКЕР зат. 1. *Міндетіне алған, бір істің нәтижесіне жауап беретін адам.* 2. заң. *Сот алдында жауап беруге тиісті, жазықты, қылмысты адам, айыпкер.*

ЖАУАПКЕРДЕЙ сын. *Жауапкер адамдай.*

ЖАУАПКЕРЛІК зат. Белгілі бір нәрсеге жауапты болушылық, міндетіне алушылық.

ЖАУАПКЕРСІЗДІК зат. Жауапты болмау, жауапкершілікті міндетіне алмаушылық.

ЖАУАПКЕРШІЛІК зат. 1. Белгілі бір іске жауаптылық, міндеттілік. 2. пед. Өмірге, іс-әрекетке ар-қиятпен, аса қызығушылықпен қараудың белгісі; қабылданған нормалар мен ережелерді орындауы тұрғысынан субъектінің іс-әрекетіне әртүрлі нысанда жүзеге асырылатын бақылау. 3. Өз әрекеті нәтижесінің алдына қойылған мақсаттарына, қоғам немесе ұжым қабылдаған нормаларға сәйкестігін түлғаның өзінің түсіне білу қабілеті.

Жауапкершілігі артты. Белгілі бір іске жауапты, міндетті болуды күшейтеді. **Жауапкершілігі жоғары.** Белгілі бір істі, тапсырылған міндетті уақытында, нәтижелі орындап шығуды өзіне міндет санайтын, адамгершілік қасиеті жоғары (адам). **Жауапкершілігі шектеулі серіктестік.** Жауапкершілігі шектелген шағын кәсіпорындар. **Жауапкершілік аймағы.** өск. а) Белгіленген ауданда ұрыс қимылдарын жүргізу, әскери объектілердің құрылысы мен оларды пайдалану, сонымен қатар жергілікті тұрғындардың қозғалысына бақылау жасаудың әскери басшылыққа міндеттелген ауданы; ә) Жою көзделген қарсылас объектісінің орналасу аумағының бір бөлігі. **Жауапкершілік [міндет] жүктеді.** Сенім артты, сенім тапсырды. **Жауапкершілікпен қарайды.** Белгілі бір іске қызықты, жауапты болды. **Жауапкершілікпен қарау.** кіт. Тапсырылған, мойнына алынған істі тыңғылықты орындау.

ЖАУАПНАМА зат. Жауап жазылған қағаз, хат арқылы жауап.

ЖАУАПСЫЗ¹ сын. 1. Жауабы жоқ, жауап қайтарылмаған; үн-түнсіз, тым-тырыс. 2. Жауабы қыян, жауабы табылмайтын.

Жауапсыз қалды [қалдырды]. Жауап берілмеді, жауап қайтарылмады. **Жауапсыз тастады [тастамады].** Жауап бермеді, жауап қайтармады.

ЖАУАПСЫЗ² үст. Немқұрайды, қалай болса солай.

Жауапсыз қарады. Іске салқын, немқұрайды қарады.

ЖАУАПСЫЗДАУ сын. Немқұрайдылау, жүрдім-бардым.

ЖАУАПСЫЗДЫҚ зат. Іске салқын, немқұрайды қараушылық.

Жауапсыздықпен қарады. Немқұрайдылық етті, мән бермеді.

ЖАУАПТА= ет. 1. Жауап алу, тергеу, тексеру. 2. Жауапқа тарту, айыптау, соттау.

ЖАУАПТАН= ет. жерг. Міндеттену, жауап беретін болу.

ЖАУАПТАНУ Жауаптану етістігінің қимыл атауы.

ЖАУАПТАНУШЫ зат. жерг. Міндетіне алушы.

ЖАУАПТАРЛЫҚ зат. сөйл. Жауаптау, тергеу ісімен айналысу.

ЖАУАПТАС= ет. Сөйлесу, тілдесу, жауап қатысу.

ЖАУАПТАСУ Жауаптас етістігінің қимыл атауы.

ЖАУАПТАСУШЫ зат. Сөйлесуші, тілдесуші (адам).

ЖАУАПТАУ Жауапта етістігінің қимыл атауы.

ЖАУАПТЫ сын. 1. Міндетті, борышты; жауап беретін (адам). 2. Айыпты, кінәлі. 3. а у с. Негізгі, басты, маңызды.

Жауапты болады. а) Міндетіне алады, жауап береді. ә) Кінәлі болады, айып тартады. **Жауапты етті.** Міндеттеді, борышты етті. **Жауапты жұмыс.** Маңызды іс. **Жауапты**

кезекші. Жауап беретін, басты, негізгі кезекші. **Жауапты кезек.** Маңызды кез, уақыт. **Жауапты қарады.** Неге болса да мән бере қарады, жауапкершілікпен атқарды. **Жауапты қызмет.** Маңызды жұмыс, маңызды кәсіп. **Жауапты қызметкер.** Бір істі атқару міндеттелген адам. **Жауапты міндет.** Маңызды тапсырма, маңызды жұмыс. **Жауапты нұсқаушы.** тар. Белгілі бір істің дұрыс орындалуын қадағалап, жөн сілтеп отыратын партия адамы. **Жауапты орындаушы.** сөйл. Жауапты қызметкер. **Жауапты редактор.** Басылымның баспадан редакцияланып шығу міндеті жүктелген редактор. **Жауапты редакциялау.** инф. Хабарламаның формасына тиісті редакциялық символдарды үстемелеу арқылы файлдағы жазу формасынан мәліметтердің элементтерін түрлендіру. **Жауапты секретарь.** а) Ұйымның не белгілі бір мекеменің күнделікті жұмысын атқарушы бірінші басшы. **Жауапты хатшы.** Жауапты, жауапты іс жүргізуші. **Жауапты іс.** Маңызды жұмыс.

ЖАУАПТЫЛЫҚ зат. 1. Іске жауап берушілік, жауапты болушылық, міндеттілік. 2. а у с. Мәнділік, маңыздылық.

Жауаптылықпен қарады. Өз ісін саналы түрде тиянақты істеді, мән бере атқарды.

ЖАУАПШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Жауапкершілік.**

ЖАУАБАСАР сын. Ұрысқа, қиянға шығар саңлақ.

Жауабасар жүйрік. Сайысқа сай тұлпар.

ЖАУБҮЙРЕК зат. этн. тамақ. Жаңа сойылған малдың, аңның бүйрегінен, етінен қуырып пісірілген ұлттық тағам.

ЖАУБҮЙРЕКТЕЙ сын. Жаубүйрек тәрізді.

ЖАУГЕР¹ сын. 1. Батыл, ержүрек, қайтпайтын. 2. Айбатты, қажырлы; жауынгер.

ЖАУГЕР² зат. зоол. Үндіқытайда таралған балық түрі.

Жаугер сәнке. зат. зоол. Дене тұрқы 6-8 см. Үндіқытайда таралған балық.

ЖАУГЕРЛІК зат. 1. Батылдық, ержүректік. 2. а у с. Араздық, өштік, қастық.

ЖАУГЕРШІ зат. Жауынгер; батыр, ер.

ЖАУГЕРШІЛІК зат. Ұрыс, соғыс, шабуыл, жорық.

Жаугершілік заман. Ұрыс, соғыс, жорық болған кез. **Жаугершілік замандай.** Ұрыс, соғыс, жорық уақытындай. **Жаугершілік кезде.** Ұрыс, соғыс, жорық уақытында. **Жаугершілік соғыс.** Шапқыншылық, сұрапыл соғысы. **Жаугершілікті бастан өткерді [өткізді].** Шапқыншылықты, сұрапыл соғысты көрді.

ЖАУҒЫЗ= ет. 1. Жаудыру. 2. а у с. Қаптату, қимелету.

ЖАУҒЫР: қан жауғыр. Қан жаусын мағынасындағы зілсіз қарғыс.

ЖАУҒЫРЛАП: нан жауғырлап. Молшылық болсын мағынасындағы зілсіз тілек.

ЖАУҒЫШ сын. а у с. Жауа бергіш.

ЖАУДАЙ сын. Жау сияқты; дұшпандай, қастай.

Жаудай жағаласты. Арпалысты, бой бермей тайталасты. **Жаудай жапырды.** Апырып-жапырып істеді, ту-талақайын шығарды. **Жаудай көрді.** Қас санады, дұшпан деп білді. **Жаудай талады.** Дұшпанша талан-таражға салды. **Жаудай тиді.** Ойсыратты, жапырды.

ЖАУ-ДҮСПАН зат. Адамдардың бір-біріне қастық ойлауы.

ЖАУДЫР= ет. 1. Жауғызу (жаңбыр, қар). 2. а у с. Үсті-үстіне төпелету, қаптату, көбейту.

ЖАУДЫР сын. Мөлдiреген, тұнық, таза (аспан, қарашық).

Жаудыр [қара] көз. Жайнаған, әдемі, үлкен, тұнық, мөлдiр көз.

ЖАУДЫРА= ет. 1. Бейқиянға қарау, мөлдiреу. 2. Жалт-жылт ету, жайнау, жарқырау. 3. а у с. Жауаптау, жалтақтау, қия алмау.

ЖАУДЫРАТ= ет. 1. Мөлдiрету. 2. Жауаптау, мөліту (жылату), аянышты күңде қалдыру.

ЖАУДЫРАТУ Жаудырат етістігінің қимыл атауы.

ЖАУДЫРАУ Жаудыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАУДЫРМА сын. Жауып кеткен, үсті-үстіне қойылған (сұрақ).

ЖАУДЫРМАЛА= ет. Үсті-үстіне төпелету, жаудыру.

ЖАУДЫРМАЛАТ= ет. Үсті-үстіне төпелету, қаптату.

ЖАУДЫРМАЛАТУ Жаудырмалат етістігінің қимыл атауы.

ЖАУДЫРМАЛАУ Жаудырмала етістігінің қимыл атауы.

ЖАУДЫРТ= ет. 1. Қаптату. 2. а у с. Жауаптау.

ЖАУДЫРТУ Жаудырт етістігінің қимыл атауы.

ЖАУДЫРУ Жаудыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАУДЫРЫЛ= ет. Қаптатылу, үстемелетілу.

ЖАУДЫРЫЛУ Жаудырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖАУДЫРЫС= ет. Қаптатысу, жаудырмалатысу.

ЖАУДЫРЫСУ Жаудырыс етістігінің қимыл атауы.

ЖАУ-ЖАҒАЛАС зат. Алыс-жұлыс, тар-тыс.

ЖАУ-ЖАЛА зат. Өзара жауласқан қастық ойлаған адамдардың бір-біріне істейтін жауыздық әрекеті мен өтірік кінә артуы.

ЖАУ-ЖАЛАМ үст. 1. Қарбалас, ала-сапыран. 2. Лезде, өп-сәтте.

ЖАУЖАНДЫ сын. Жанжалқұмар, жауласқыш, соғысқұмар.

ЖАУЖАПЫРАҚ зат. өс. Таулы жерде өсетін, беті жып-жылтыр, үлкен жапырақты өсімдік.

ЖАУ-ЖАРАҚ зат. көне. Қару-жарақ.

Жау-жарағын сайлады. Қару-сайманын дайындады.

ЖАУ-ЖАТ зат. Дұшпан.

ЖАУ-ЖОРЫҚ зат. Жаугершілік; жорық, аттаныс.

ЖАУЖҮРЕК сын. Өжет, батыл, жүректі.

ЖАУЖҮРЕК зат. жерг. **Жаубүйрек.**

ЖАУЖҮРЕКТІК зат. Өжеттік, батылдық, ерлік.

ЖАУЖҰМЫР¹ зат. Жалбыршақ қарын мен көкбауыр.

ЖАУЖҰМЫР² зат. тамақ. Ұлттық тағам; түгелдей өз қарнына салынып, көміп пісірілген қой еті.

ЖАУЖҰМЫР³ зат. өс. <лат. ferula dshaudshamy> Шөл, шөлейт өңірлерде өсетін, шатыршағұлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖАУЗА зат. жерг. Зауза; мамыр айының ескіше аты.

ЖАУКЕМДЕ= ет. Бір нәрсені апырып-жапырып істеу, тез тындыру.

ЖАУКЕМДЕУ Жаукемде етістігінің қимыл атауы.

ЖАУКЕНДЕ= ет. **Жаукемде.**

ЖАУКӨБЕЛЕК зат. зоол. Ауылшаруашылық өсімдіктеріне зиян келтіретін көбелек.

ЖАУКӨЗДІК зат. Дұшпандық.

ЖАУҚАБАҚ зат. Өшпес, қайырымсыз.

ЖАУҚАЗЫН¹ зат. өс. <лат. crocus>

1. Лалагүл тұқымдасына жататын көпжылдық

шөптесін өсімдіктердің туысы. 2. Ерте көктемде, қар кетісімен шығатын қыр гүлі. 3. ауыс. Жасостірім, балғын, балауса, жас жеткішішек.

Жауқазын бәйшешегі. Жауқазын гүлі. **Жауқазын бет.** поэт. Қызыл шырайлы, реңді келбет. **Жауқазын гүлдей.** Жауқазын гүліндей. **ЖАУҚАЗЫН²** зат. көлөнер. Жауқазын өсімдігінің гүлі тәріздес ою-өрнек.

ЖАУҚАЗЫНДАЙ сын. Балғын, жап-жас, балауса.

Жауқазындай жайқалу. Құлтыру. **ЖАУҚАЗЫНДЫ** сын. Жауқазын өскен, жауқазыны көп.

ЖАУҚАН сын. Өсіп-толған, жетілген. **ЖАУҚАРЫН** зат. өс. Жауқазын тәрізді өсімдік.

ЖАУҚАСЫН зат. сөйл. **Жауқазын.** **ЖАУҚАСЫНДАЙ** сын. **Жауқазындай.** **ЖАУҚИЯҚ¹** зат. өс. <лат. leums ramosus>

Қонақот тұқымдасына жататын сортаңды, қуаң жерлерде, шалғынды далаларда өсетін, биіктігі 30-50 см-дей, қияқтың бір түрі.

ЖАУҚИЯҚ¹ зат. өс. <лат. stratietes aloides> Өзен-көлдерде, ақпайтын суларда өсетін, биіктігі 15-45 см-дей, көпжылдық су өсімдігі.

ЖАУҚЫН сын. жерг. көне. Үлкен. **ЖАУЛА¹** = ет. 1. Елді, жерді басып алу, дүние-мүлкікті талау, тонау. 2. ауыс. Еркін билеу, жүрегің, ойын бағындыру.

Жаулап алды. а) Басып алды, өзіне бағындырды. ә) Иемденді, иеленді, тартып алды. **Жаулап алушы.** өск. Бір елді немесе оның бір аумағын жаулап алу мақсатымен соғыс жүргізуші.

ЖАУЛА² сын. жерг. Тынық. Бүгін теңіз жаула.

ЖАУЛАН¹ = ет. Жаулап алыну, зорлықпен бағындырылу.

ЖАУЛАН² = ет. жерг. Қатулану, буырқану, бірсану.

ЖАУЛАНДЫР = ет. Қатуландыру, буырқандыру.

ЖАУЛАНДЫРУ Жауландыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЛАНУ Жаулан етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЛАРУ = ет. жерг. Тыну, тынышталу (теңіз).

ЖАУЛАС = ет. 1. Соғысу, ұрысу, айқасу.

2. Қастасу, өштесу, араздасу.

ЖАУЛАСТЫР = ет. Ұрыстыру, соғыстыру, шайқастыру.

ЖАУЛАСТЫРУ Жауластыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЛАСУ Жаулас етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЛАСУШЫ зат. Соғысушы, өштесуші, қастасушы.

ЖАУЛАСУШЫЛЫҚ зат. Өзара шапқыншылық.

ЖАУЛАТ = ет. Талаттыру, тонаттыру, иемдендіру.

ЖАУЛАТУ Жаулат етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЛАУ Жаула етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЛАУШЫ зат. Елді, жерді басып алушы, дүние-мүлкікті талаушы, тонаушы.

ЖАУЛАУШЫЛЫҚ зат. Шапқыншылық.

ЖАУЛЫ сын. Жауы бар, қас дұшпаны көп (жер, ел).

ЖАУЛЫ: ала жаулы. Ала-құла; бірдей емес, ала шабыр. **Жаулы бақыр.** жерг. Үлкен бақыраш.

ЖАУЛЫҚ¹ зат. 1. этн. Ақ бәтестен, не ақ жібектен тігілетін, алды қолдың ұшына дейін жауып тұратын, етегі өкшеге дейін жететін, төбесі дөңгеленіп бөлек салынатын әйелдердің

басына салатын киімі. 2. Әйелдің басына тартатын ақ түсті орамалы.

Жаулығы дағарадай. Жаулығы үлкен. **Жаулық салдырды [салды].** этн. Жаулық салдыру салтын атқарды.

ЖАУЛЫҚ² зат. Қастық, дұшпандық, араздық. **Жаулық жасады.** Қастық істеді.

ЖАУЛЫҚ-ОРАМАЛ зат. Әйелдер басына тартатын орамал.

ЖАУЛЫҚСЫЗ сын. Жау болмай-ақ, жсаусыз.

ЖАУЛЫҚТАЙ сын. 1. Жаулық сияқты. 2. ауыс. Үлкен.

ЖАУЛЫҚТАС сын. Жаулық салған (салатындар), жаулықты.

ЖАУЛЫҚТЫ сын. Жаулығы бар, жаулық тартқан, орамал салған (әйел).

ЖАУЛЫҚТЫҚ сын. Жаулық тігуге жарарлық.

ЖАУЛЫҚТЫР = ет. Жауықтыру, өштестіру.

ЖАУЛЫҚТЫРУ Жаулықтыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЛЫҚША үст. Жаулыққа ұқсап.

ЖАУМЫТ зат. Асыл тұқымды түрікмен жылқысы.

ЖАУМІТ зат. Қанызезер, сатқын.

ЖАУПАҚ зат. өс. Өріктің өте ерте пісетін сорты.

ЖАУРА = ет. Тону, мұздау.

Жаураған торғайдай құты қашты. Берекесі кетті, састы.

ЖАУРАП-ЖАСЫНА = ет. Жаурау, тоңу.

ЖАУРАТ = ет. Тоңдыру, мұздату.

ЖАУРАТУ Жаурат етістігінің қимыл атауы.

ЖАУРАУ Жаура етістігінің қимыл атауы.

ЖАУРАУЫҚ сын. Суыққа төзімсіз, тоңақ; мұздауық.

ЖАУСАТ = ет. 1. Қирату, бұлдіру, бұзу, талқандау. 2. Қырып-жою, құрту, жоқ ету.

ЖАУСАТУ Жаусат етістігінің қимыл атауы.

ЖАУСЫЗ сын. Жауы жоқ, қас-дұшпансыз.

ЖАУСЫН = ет. Дұшпан санау, жау көру.

ЖАУСЫНУ Жаусын етістігінің қимыл атауы.

ЖАУСЫРА = ет. Жау іздеу, жау құмарлану; соғысуды аңсау.

ЖАУСЫРАУ Жаусыра етістігінің қимыл атауы.

ЖАУТАҢ елік. Жаутаңдаған, мөлдіреген көздің қараған қимылын бейнелейтін сөз.

Жаутаң етті [еткізді]. Мөлдірей қарады, жаутаңдады. **Жаутаң көз.** а) Жаутаң-жаутаң еткен, мөліген жалтаң көз. ә) Жаудыраған, мөлдіреген көз. **Жаутаң қақты.** Жаутаң-жаутаң қарады, көзі жаутаңдап, жыларман болды.

ЖАУТАҢДА = ет. Жаутаң-жаутаң ету, жаудырай қарау.

Жаутаңдап қарады. Көзі жасқа толып, жәудіреп қарады; біреуден, бір нәрседен үміт күтіп телмірді.

ЖАУТАҢДАС = ет. Жаудырасу, жаутаң-жаутаң етісу.

ЖАУТАҢДАСУ Жаутаңдас етістігінің қимыл атауы.

ЖАУТАҢДАТ = ет. Жаудырату, жаутаң-жаутаң еткізу.

ЖАУТАҢДАТУ Жаутаңдат етістігінің қимыл атауы.

ЖАУТАҢДАУ Жаутаңда етістігінің қимыл атауы.

ЖАУТАҢ-ЖАУТАҢ елік. Мөлдіреген, мөліген көздің қайта-қайта қарағанын бейнелейтін сөз.

Жаутаң-жаутаң етті. Жаудырай, мөлдірей қарады. **Жаутаң-жаутаң қағады.** Көзі жаудырап

қарай береді. **Жаутаң-жаутаң қарады.** Жаудырай, мөлдірей қарай берді.

ЖАУТАҢКӨЗ сын. Жаудырай, мөлдірей қарайтын көз.

ЖАУТЕНДЕ = ет. сөйл. **Жаутаңда.**

ЖАУТЕРЕК зат. Теректің түрі, майтерек.

ЖАУТОРҒАЙ зат. зоол. <лат. emberiza calandra> Топтанып жүретін, егіске зиянды торғай.

ЖАУТҮСІРГІШ сын. Батыл, айлалы, мықты.

ЖАУТЫЛДА = ет. Жалтылдау.

ЖАУТЫЛДАУ Жалтылдау етістігінің қимыл атауы.

ЖАУУ Жау етістігінің қимыл атауы.

ЖАУҒАЗ зат. сөйл. **Жауқазын.**

ЖАУҒАЗЫН зат. **Жауқазын.**

ЖАУҒАР зат. сөйл. **Гауһар.**

Жауһар тас. Гауһар тас.

ЖАУҒАРДАЙ сын. Гауһар тәрізді.

ЖАУҒАРЛА = ет. Гауһар орнату, гауһармен әсемдеу, сәндеу.

ЖАУҒАРЛАН = ет. Жалт-жұлт етіп құбылу; әсемдену, сәндену.

ЖАУҒАРЛАНУ Жауһарлан етістігінің қимыл атауы.

ЖАУҒАРЛАУ Жауһарла етістігінің қимыл атауы.

ЖАУҒАРЛЫ сын. Гауһары бар, гауһармен әшекейленген.

ЖАУҒАРЛЫҚ сын. Гауһар ұстаушы.

ЖАУША¹ үст. Жау тәрізді, қас-дұшпан сияқты.

ЖАУША² зат. жерг. Қарабидай.

ЖАУШАЛҒЫН зат. өс. <лат. elymus> Блғалды жерде биік боп өсетін жүйжымды, балауса шөп.

ЖАУШОҒЫЛ зат. зоол. <лат. eumastacidae> Тікқанаттылар отрядындағы бір тұқымдас түрлі жәндік.

ЖАУШҮМІЛДІК зат. өс. <лат. raconia apomala> Мамыр, маусым айларында гүлдейтін, тармақталған жуан тамырлы, қоңыр-қошқыл түсті саралдақ тұқымдасы, таушымылдық туысына жататын өсімдік.

ЖАУШЫ¹ зат. Соғыс хабаршысы.

ЖАУШЫ² зат. көне. 1. Құда түсер алдында қыздың әке-шешесіне барып, сыр тартып, келісін алып қайтатын адам. 2. Екі елдің арасын келістіруші, елші.

Жаушыға жүрді. Қызға сырттай ен тағын, айттыруға кісі жіберді.

ЖАУШЫДАЙ сын. Жаушы тәрізді, түсі суық, сұсты.

ЖАУШЫ-ЖАЛАМ үст. Тез, қарбалас, асығыс, жылдам, шапшаң; жсау-жсалам.

ЖАУШЫ-ЖАЛАМДА үст. Лезде, әп-сәтте, қарбаласта, асығыста.

ЖАУШЫЛА = ет. Жауласу, шабысу, соғысу.

ЖАУШЫЛАУ Жаушыла етістігінің қимыл атауы.

ЖАУШЫЛЫҚ¹ зат. Дұшпандық, қастық.

ЖАУШЫЛЫҚ² зат. көне. Жаушы² болушылық.

ЖАУШЫМШЫҚ зат. сөйл. **Жауторғай.**

ЖАУШЫМШЫҚТАЙ сын. Жаушымышқ тәрізді, жаушымышқтың үлкендігіндей.

ЖАУШЫМЫЛДЫҚ зат. өс. <лат. raconia hybrida> Тамыр түйнекті, әсемдік үшін бау-бақшада өсірілетін, медицинада дәрі-дәрмекке пайдаланылатын сарғалдақ тұқымдасы, таушымылдық туысына жататын көпжылдық өсімдік.

ЖАУШЫРМАУЫҚ зат. өс. Көпжылдық шырмауықтың бір түрі.

ЖАУЫҒУ Жауық етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЫҒУШЫ зат. Жауласушы, қастасушы, өштесуші.

ЖАУЫҒЫС = ет. Қастасу, өйтесу, жауласу.

ЖАУЫЗ сын. 1. Қанішер, қаныпезер, зұлмы, залым. 2. ауыс. Опасыз, қайырымсыз, қатал.

Жауыз адам. Залым, опасыз адам.

ЖАУЫЗДЫҚ зат. 1. Зұлмыдық, залымдық, қастандық, опасыздық. 2. пед. Қоғам және жеке адам өміріндегі барлық теріс қасиеттерді көрсететін әдеп санаты.

Жауыздықтан [қиянаттан] тыйылды. Басқаға жәбір көрсетуін қойды.

ЖАУЫҚ = ет. Жауласу, қастасу, өйтесу.

ЖАУЫҚ зат. жерг. **Жабу.**

ЖАУЫҚҚАН сын. Өйтескен, қастасқан.

ЖАУЫҚҚЫШ сын. Жауыға бергіш, өйтесіп-қастасқыш, жауласқыш.

ЖАУЫҚТЫР = ет. Өйтестіру, қастастыру.

ЖАУЫҚТЫРУ Жауықтыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЫЛША¹ зат. өс. <лат. alyssum> Таулы жерде өсетін, қой малына жұғымды шөп.

ЖАУЫЛША² зат. жерг. Қолбақыр.

ЖАУЫЛШАЛЫ сын. Жауылшасы мол өскен.

ЖАУЫН зат. Су тамшылары түріндегі атмосфералық тосап, жаңбыр.

Жауын [жаңбыр] астында қалды. Үсті-басы маламдай су болды. **Жауын** жеді. жерг. Жауын шайды. **Жауын** шақыру. миф. Дүниежүзіне кең тараған магиялық ғұрыптың бірі.

ЖАУЫНГЕР зат. <нем. Soldat> 1. Әскери қызметтегі адам, жаумен шайқасушы, сарбаз. // Батыл, ержүрек, қорықпайтын. // Алдыңғы қатарлы, озат.

ЖАУЫНГЕРДЕЙ сын. Жауынгер сияқты.

ЖАУЫНГЕРЛІК сын. Жауынгерге тән, әскери.

Жауынгерлік әзірлік. әск. Әскери бөлімнің кез келген жағдайда ұрыс бастауға немесе қорғануға әзірлігі. **Жауынгерлік** дабыл. әск. Әскери бөлімдерді жауынгерлік міндетті орындау әзірлігіне жедел келтіру. **Жауынгерлік** листок. Бригададағы күнбе-күнге еңбек жетістіктерін жариялап отыратын жарнама қағаз.

ЖАУЫНГЕРШЕ үст. Жауынгер тәрізді, солдатша, ержүрек адамша.

ЖАУЫНДАЙ сын. Жауын сияқты.

ЖАУЫНДАТ = ет. 1. Жаңбыр жауу, тоғу, құю. 2. Жауындатқыш мәшинелер арқылы су бүрку, себездеу.

Жауындатып суару. су шар. Егістік жерді техника көмегімен жаңбырлатып суару.

ЖАУЫНДАТҚЫШ зат. тех. Суды немесе басқа бір сұйық затты жаңбырша жаудыратын, бүркетін мәшине я қондырғы.

ЖАУЫНДАТУ Жауындат етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЫНДАТЫП үст. Жауын жауып тұрғанда, жауын кезінде.

ЖАУЫНДЫ сын. Жауыны көп (мол), жаңбыр көп жауатын.

Жауынды күн. Жаңбыр көп жауатын күн.

ЖАУЫНДЫЛАУ сын. Жаңбыры көбірек, жауыны молырақ.

ЖАУЫНДЫ-ШАШЫНДЫ сын. Жауын-шашыны көп, жаңбыры мол.

ЖАУЫНҚҰРТ зат. зоол. Топырақ арасында тіршілік ететін ұзынша қызыл құрт, шұбалшаң.

ЖАУЫНСЫЗ сын. Жауыны жоқ, жаңбырсыз.

ЖАУЫНСЫЗДЫҚ зат. Жаңбыр жаумандық, жауыны жоқтық.

ЖАУЫНША үст. Жауын тәрізді, жаңбырша.

ЖАУЫН-ШАШЫН зат. Жаңбыр, қар, т.б. атмосфералық тосап.

ЖАУЫН-ШАШЫНДЫ сын. Жауын-шашыны мол, жаңбырлы.

ЖАУЫН-ШАШЫНСЫЗ сын. Жауын-шашыны жоқ, жаңбырсыз.

ЖАУЫР зат. 1. Ердің, ершіктің батуынан болатын көлік арқасындағы жарақат. 2. ауыс. Арық, әбден титықтаған күш көлігі (жылқы малы).

Жауыр ат. Арқасы жауыр болып арықтаған, әбден титықтаған ат. **Жауыр** болған. Ығыр еткен, мезі қылған, күйі кеткен. **Жауыр** болды.

а) Арқасы жарақаттанды, жара болды. ә) Мезі қылды, таптаурын етті. **Жауырды** жаба тоқыды. Жасырып жатты, сыртқа шығармады, сыр білдірмеді. **Жауыр** етті [қылды]. а) Аттың арқасын жаралады, жарақаттады. ә) ауыс. Мезі етті, ығыр қылды. **Жауыр** құйрық.

Бейнетті көп көрген (адам, мал). **Жауыр** сөз. Жігі айтылатын, жаттанды.

ЖАУЫР = ет. жерг. **Жауыр** болу, арқасы кету.

Жауыр аттай ығыр болды. Әбден мезі болды, жүрегіне тиді.

ЖАУЫРА = ет. жерг. **Жауыр** болу, ойылу.

ЖАУЫРДАЙ сын. Жауыр сияқты.

ЖАУЫРТ = ет. **Жауыр** ету, қажаяу, жаралау.

ЖАУЫРТУ Жауырт етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЫРУ Жауыр етістігінің қимыл атауы.

ЖАУЫРЫН зат. 1. анат. <лат. scarula> Жоғарғы жағы тоқпан жілікпен жалғасып тұратын, үш бұрыш пішінді қалақша сүйек.

2. ауыс. Күйінің жауырын тұсының атауы.

Жауырын бауыздауы. Жауырын сүйектің жалпақ тұсы мен басы араласындағы бөлігі.

Жауырынды сөкті. Қолы түскен, иығына ауыр соққы тигенне ауыр жұқ артудан болған (ақсаған) қатерлі кінәраттарды емдеу тәсілі.

Жауырын жолын ашу. Ас, тағам мәдениетіндегі рәсім.

Жауырын қазаны. Жауырын сүйектің бөлігі.

Жауырын қарады. этн. Жауырыңға қарап бал ашты, сәуегейлік жасады. **Жауырыннан** жел өтті. Азап, бейнет көрді. **Жауырын ойысы.** Жауырын сүйектің бөлігі. **Жауырын шеміршегі.** Малдың жауырын сүйегінің етегіндегі жалғасқан шеміршек. **Жауырыны** [нықтары] бүлкілдеді. бейн. Әйелдің иықтары мен жауырынын қозғалтқанда бұлшық еттері ойнады деген мағынада. **Жауырыны** жерге тимеген. Ешқашан жығылмаған, күшті, балуан. **Жауырыны** қақпақтай. Денелі, иықты, қансағай (адам).

Жауырынынан қақты. Арқасынан қағып, ризашылық білдірді, мақтады, мадақтады. **Жауырынына** таңды. Жауырынына байлады.

ЖАУЫРЫНДЫ сын. Жауырыны кең, жалпақ; иықты, денелі.

ЖАУЫРЫНДЫЛАУ сын. Жауырыны үлкенірек, кең иықтылау.

ЖАУЫРЫНТАҚ¹ зат. Жауырынның қалақ басындағы шеміршектің өсіп кетуінен болатын ауру.

ЖАУЫРЫНТАҚ² зат. жерг. **Иініш.**

ЖАУЫРЫНША зат. жерг. Кеудеше (кеудеге киетін).

ЖАУЫРЫНШЫ зат. Жауырыңға қарап бал ашатын балгер.

ЖАУЫТ: жауыт қылу. көне. жерг. **Айту,** айтып қою, жеткізу.

ЖАХИМ зат. діни. Жаһаннамның төртінші қабатына берілген атау; күнге және жұлдызға табынатындар азапталатын жаһаннам.

ЖАҒАН [ир. جهان] зат. Бүкіл әлем, жержүзі. **Жаған** кешті. Жержүзін шарлады, күллі әлемді аралады.

ЖАҒАНГЕР [ар. جهانگیر] зат. көне. 1. Бүкіл әлемді, жержүзін аралаушы; саяхатшы, жиһангер. 2. Әлемді өзіне қаратушы, жаулап алушы, басқыншы.

Жаһангер соғысы. тар. Дүниежүзілік соғыс, жиһангер соғысы.

ЖАҒАНДА = ет. Бүкіләлемдік ғаламдану бағытына ену.

ЖАҒАНДАНУ зат. <лат. globus> Бүкіл дүниежүзі бойынша қоғамның сан-саласын қамтитын теріс және оң құбылыстардың жиынтығынан тұратын әлемдік үдеріс.

Жаһандану доғалағы. **Жаһанданудың** жүру үдерісі. **Жаһандану** күпшегі. **Жаһандану** процесі. **Жаһанданудың** даму, өту барысы. **Жаһандану** үдерімі. **Жаһанданудың** өрістеуі.

ЖАҒАНДАС = ет. Ғаламдасу, бүкіләлемдік бағытқа жақындасу.

ЖАҒАНДАСУ Жаһандас етістігінің қимыл атауы.

Жаһандасу процесі. **Жаһандасудың** даму барысы.

ЖАҒАНДАУ Жаһанда етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒАНДЫҚ¹ зат. Ғаламдық ой-сана, білім.

ЖАҒАНДЫҚ² сын. Бүкіләлемдік, дүниежүзілік.

Жаһандық көсем. Әлемдік көшбасшы.

Жаһандық қауіпсіздік. Бүкіләлемдік деңгейдегі қатерсіздік. **Жаһандық** орта. Әлемдік қауым іші.

Жаһандық экономика. Әлемдік, дүниежүзілік экономика. **Жаһандық** экспансия. Бүкіләлемдік деңгейдегі күшпен басып алу саясаты. **Жаһандық** эксперимент. Бүкіләлемдік деңгейде жүргізілетін тәжірибе.

ЖАҒАНКЕЗ зат. 1. Жержүзін аралаушы, кезуші, саяхатшы. 2. Бүкіл жержүзін өзіне қаратушы, басқыншы.

ЖАҒАНКЕЗДІК зат. 1. Жержүзін кезушілік, аралаушылық; саяхатшылық. 2. Күллі әлемді басып алушылық, басқыншылық.

ЖАҒАНКЕШ [ ] зат. Жер жүзін аралаушы, саяхатшы.

ЖАҒАННАМ¹ зат. сөйл. **Жаһан.**

ЖАҒАННАМ² [ар. جهنم] зат. діни. Діни мистикалық түсінік бойынша өлген адамның «жаны ұшып баратын» жеті тамуқтың (тозақтың) ең жаманы.

Жаһаннамға жан [жаны] тапсырды. О дүниеге кетті, өлді. **Жаһаннамға** жөнелтті. О дүниеге аттандырды, өлтірді. **Жаһаннамға** кетті. Дүниеден қайтты, өлді. **Жаһаннамға** қамады. Дүниеден қайтты, өлді. О дүниеге кетті, қазаса ұшырады. **Жаһаннамнан** жай тапты [алды]. О дүниеге кетті, өлді.

ЖАҒАННАМДАЙ сын. Тозақтай, тамуқтай.

ЖАҒАТ [ар. جهاد] зат. Ниет, ықылас, ынта.

Жаһат етті. Ниет етті, көңіл қойды.

ЖАҒАТ² [ар.] үст. көне. Жақ, тұс, тұрғы.

ЖАҒАТТА = ет. көне. Жақтау, қолдау.

ЖАҒАТТАС сын. көне. Жақтас.

ЖАҒАТТАУ Жаһатта етістігінің қимыл атауы.

ЖАҒАТТЫ сын. Ниетті, ықыласты, ынталы.

ЖАҒАТТЫЛЫҚ зат. Биталдылық, ниеттілік.

ЖАҒАУРАТ = ет. сөйл. Жақаурат, емеурін білдіру.

ЖАҒИД зат. **Жаһат.**

ЖАҒИЛ сын. сөйл. **Жаһил.**

Жаһил жолын қуды. Надандық, топастыққа салынды, жаһан жолға түсті.

ЖАҒИЛЛІК зат. Надандық, білімсіздік, жаһилдік.

ЖАҒИТ¹ зат. **Жаһат** (ниет, ынта, ықылас).

ЖАҒИТ² зат. діни. Жаһил адам.

ЖАҒИТШІЛДІК зат. Жаһаттылық, ынталылық.

ЖАҒЫТШЫЛЫҚ зат. Жаһатшылық, ынтылашылық.

ЖАҒҰТ зат. сөйл. **Жақұт** (асыл тас). **ЖАҒҰТДАС** сын. көне. сөйл. *Ниятес, жақтас.*

ЖАҒҰТТАЙ сын. *Жақұт сияқты.*
ЖАҒҰТШЫЛДЫҚ сын. көне. Мінсіздік, тазалық.

ЖАҒЫЛ сын. **Жәһіл**.
ЖАҒЫЛ [ар. جاهل] сын. діни. Алланың үкімінен, хақтығынан бейхабар; надан, білімсіз; ақымақ, топас, есалаң.

ЖАҒЫЛДІК зат. Надандық, білімсіздік, топасық.

ЖАЮ¹ *Жай етістігінің қимыл атауы.*
1. Малды өріске жіберу, жайылымда бағу.
2. Жарылау, тарату, мәлімдеу. 3. Затты жазып тастау, жерге төсеу.

ЖАЮ³ жерг. Құр, сал етістіктерінің қимыл атауы.

ЖАЮЛЫ сын. 1. Тосеулі, салулы. 2. Жазып, жайып қойылған (зат).

Жаюлы дастарқан. Үстіне ас-тағам қойылған дастарқан.

ЖАЮШЫ зат. Тартушы, жеткізуші.

ЖАЯ зат. 1. Жылқының екі жамбас сүйегінің тұтасқан сырты, дене мүшесі. 2. Осы мүшенің еті.

ЖАЯБІР сын. **Баяу**.

ЖАЯДАЙ сын. Кең, тегіс, жайылған (жер).

ЖАЯ-ЖАЛ зат. сөйл. **Жал-жая.**

ЖАЯ-ЖАЛДАЙЫН сын. *Жая-жал сияқты.*

ЖАЯЛЫ сын. Жайлы, кең жайылған.

ЖАЯЛЫҚ зат. Жас баланы орайтын жайма шүберек, жорек.

Жаялық болды. Жайылып жастық, иіліп төсек болды.

ЖАЯЛЫҚ-ЖӨРГЕК зат. Жас нәрестені бесікке бөлегенде, ораганда астына салатын төсеніштері.

ЖАЯЛЫҚТАЙ сын. 1. Кішкентай, алақандай, көлемсіз. 2. Үлкен, дәу; көлемді.

Жаялықтай болды. Жайылды, үлкейді.

ЖАЯЛЫҚША үст. Жаялық секілді, жаялық тәрізді.

ЖАЯУ сын. Көліксіз, астында мінген көлігі жоқ. // *Жаяу жүрген адам, көлігі жоқ кісі.*

Жаяу аударыспақ. ойын. жерг. Бірін-бірі арқасына мінгізіп алып тартысатын балалар ойыны. **Жаяу әнші** [жыршы]. Жай, қатардағы әнші. **Жаяу әскер** [солдат]. әск. Қарулы күштердің жылдың барлық маусымы мен тәуліктің барлық уақытында, әртүрлі ауа райы мен жер бедері жағдайында тірескен, ұзақ ұрыс жүргізуге қабілетті көліксіз, жаяу қимыл жасайтын негізгі бөлімі. **Жаяу әскер бөлімшелері.** әск. Жаяу әскерлері, жаяу әскер батальондары, роталар, взводтар мен бөлімшелер сияқты негізгі әскер бөлімшелері. **Жаяу әскерге қарсы бөгеттер.** әск. Жаяу әскерлерге қарсы қойылатын немесе құрылатын жасанды бөгеттер. **Жаяу базар.** Ұсақ-түйек заттар сатылатын базар. **Жаяу бөйге.** Жаяулардың жарысы, жаяу жарысы. **Жаяу боран.** Жаңа түскен үлтек қарды жер бетінен не қатқан қар үстінен үрген еспе боран. **Жаяу борасын.** Жаяу бораннан зөрі бөсең, желдің қар түйіршіктерін қар жамылғысының бетінен суыра соғатын сырғыма боран. **Жаяу борасындатты.** Желдің жауған қарды жерге сырғыта соғу, борауы. **Жаяу бұрқасын.** Желдің қар жамылғысының беткі қабатын адам бойындай биіктікке көтеріп бірқырата соғатын онша қатты емес, бөсең боран. **Жаяуға салмады.** жерг. Жаяу қалдырмады. **Жаяу жанжал.** Жеңіл-желпі ұрыс-керіс. **Жаяу жарыс.** Жылы-тойдағы жаяу бөйге. **Жаяу жатып, атты түсіп қарағандай.**

Соншалықты әдемі, әсем, көз тартарлықтай. **Жаяу жүрді.** Көліксіз жүрді. **Жаяу жүріс.** Жаяу жету, жаяу-жалты қозғалу. **Жаяу қабан.** жерг. Шошақ (шоп). **Жаяу қалжын.** Жеңіл-желпі, зілсіз әзіл. **Жаяу қатынады.** Көліксіз барып-келді. **Жаяу өсек.** Ауыздан-ауызға өтетін өсек сөз, пыш-пыш әңгіме, күңкіл-сүңкіл, біреудің сыртынан айтылған гайбат. **Жаяу өткел.** Бір жерден екінші бір жерге өтуге арналған арнаулы орын; бір ғимаратты екінші ғимаратпен жалғастыратын коридор немесе галерея. **Жаяу салды.** Иесін жаяу (көліксіз) қалдырды. **Жаяу сауда.** Заттарды көтерме бағамен көптеп алып, даналап үстінен азын-аулақ баға қосып сататын жеңіл, онша көлемді емес сауда. **Жаяу тұман.** метеорол. Түңгі мезгілде жер бетінің суынуынан пайда болатын радиациялы тұман.

ЖАЯУЕРШІЛІК зат. Мінуге еш нәрсесі болмаушылық, көліксіздік.

ЖАЯУДАЙ сын. Жаяу сияқты.

ЖАЯУ-ЖАЛАҢАШ үст. Көліксіз, күйсіз, азып-тозған.

ЖАЯУ-ЖАЛПЫ сын. Көліктісі бар, көліксізі бар. // Көлікті-көліксіз (халық).

ЖАЯУ-ЖАЛПЫЛАП үст. Көлікті-көліксіз; өйтіп-бүйтіп.

ЖАЯУ-ЖАЛПЫЛЫ үст. Жаяу, жалтылап; амалдап, өйтіп-бүйтіп.

ЖАЯУЖОЛ зат. <франц. trottoir> Көшенің жаяу адам жүруге арналған асфальт, бетон, кірпіш, тас және т. б. төселген шеткі бөлігі.

ЖАЯУЖАРЫС зат. Жылы-тойда жастарды жаяу жарыстыратын бөйге.

ЖАЯУЛА= ет. 1. Көліксіз жаяу жүру. 2. ауыс. Желдің т.б. баяу, ақырын, жай соғуы.

ЖАЯУЛАП үст. 1. Көліксіз жүріп, жаяулатып. 2. ауыс. Баяулап, жайлап, ақырындап.

Жаяулап жетті. Жаяу жүріп барды; жаяу келді. **Жаяулап жүрді.** Жаяу жүрді. **Жаяулап келді.** Жаяу келді.

ЖАЯУЛАП-ЖАЛПЫЛАП үст. Көлікті-көліксіз аралас, амалдап.

ЖАЯУЛАТ= ет. 1. Көліксіз, жаяу жүру. 2. Жайлату, баяулату.

ЖАЯУЛАТА үст. Ақырындап, жайлап, баяулап.

ЖАЯУЛАТУ Жаяулат етістігінің қимыл атауы.

ЖАЯУЛАТЫП үст. 1. Көліксіз жаяу жүріп. 2. Жайлатып, баяулатып, ақырындатып.

ЖАЯУЛАУ Жаяула етістігінің қимыл атауы; көліксіз, жаяу жүру.

ЖАЯУЛЫ үст. Жаяу жүріп, көліксіз.

ЖАЯУЛЫ-ЖАЛПЫЛЫ үст. Көлікпен де, көліксіз де.

ЖАЯУЛЫҚ зат. Жаяу жүрушілік; көліксіздік.

ЖАЯУСОҚПАҚ зат. Көшенің жаяу адамдар жүруге арналған бөлігі.

ЖАЯУШЫ зат. Жаяу адам.

ЖАЯУШЫЛЫҚ зат. Жаяу жүрушілік, көліксіздік.

ЖӘ¹ од. Жетер, болар; жарайды.

ЖӘ² шы л. Я, не, немесе.

ЖӘББАР зат. сөйл. **Жаннар**; Аллаһу та'аланың Әсмаи хуснасынан (көркем есімдерінен). Құлдарының халдерін тазартып, тәубеге келтіретін, қалағанын жасатуға құдіреті жететін дегенді білдіреді.

ЖӘББӘЙ од. жерг. Я, ау.

ЖӘ-БЕСЕ мод. жерг. Жарайды, жақсы, мақұл.

ЖӘБРИЯ зат. діни. Хижри бірінші ғасырдың соңдарында және екінші ғасырдың бастарында пайда болған, «күнә істеудің адамға зияны жоқ, Аллаһқа қарсы шыққандар (кәпірлер), фасықтар (ашықша күнә істегендер) ешқандай азап көрмейді» деп Әли сүннеттен

(пайғамбарымыздың және сахабалардың жолынан) ажыраған, адасқан топ, діни ағым; мұржия деп те аталады.

ЖӘБІР [ар. جبر] зат. Біреуге жасаған қиянат, жапа, қорлық-зорлық.

Жәбір етті [жасады, қылды]. Қиянат көрсетті, жапа шектірді, жәбірледі. **Жәбір жеді.** сөйл. Жәбір көрді. **Жәбір көрді.** Жапа шекті, зорлық көрді. **Жәбір тартты.** Жапа шекті, қорлық көрді. **Жәбір шекті.** Қорлық көрді, жапа шекті.

ЖӘБІРАЙЫЛ зат. сөйл. **Жәбірейіл.** **ЖӘБІРӘЙІЛДЕЙ** сын. сөйл. **Жәбірейілдей.**

ЖӘБІРӘЙІЛ зат. сөйл. **Жәбірейіл.** **ЖӘБІРІЙІЛ** [ар. جبرائيل] зат. діни. **Жәбірейіл** (Аллаға ең жақын төрт періштенің ең лауазымдысы).

ЖӘБІР-ЖАЛА зат. сөйл. **Жәбір-жапа.** **ЖӘБІР-ЖАПА** [ар. جبر جفاء] зат. Зорлық-зомбылық, қиянат, қорлық.

Жәбір-жапа көрді. Зорлық-зомбылық көрді, жапа шекті. **Жәбір-жапа көрсетті** [қылды].

Зорлық-зомбылық істеді, қиянат шектірді. **Жәбір-жапа шекті.** Қиянат көрді, жапа шекті.

ЖӘБІРЛЕ= ет. 1. Зорлық-зомбылық жасау, қиянат көрсету; зәбірлеу, ұрып-соғу. 2. ауыс. Көңіліне дақ түсіру, ренжіту.

ЖӘБІРЛЕН= ет. 1. Қорлану, зорлық көру, зәбірлену. 2. Қиянат көру, жапа шегу.

ЖӘБІРЛЕНГІШ сын. Зәбірленіп қалғаны, ренжігіш; зәбірленгіш.

ЖӘБІРЛЕНДІР= ет. Зәбірлендіру, қорлық көргізу, зорлық жасаттыру.

ЖӘБІРЛЕНДІРУ Жәбірлендіру етістігінің қимыл атауы; зәбірлену.

ЖӘБІРЛЕНУ Жәбірлену етістігінің қимыл атауы.

ЖӘБІРЛЕНУШІ зат. 1. Қорлық көруші, жапа шегуші; зәбірленуші. 2. құқық. Қылмыстық әрекеттің салдарынан ар-намысына нұқсан келген, мертіккен немесе мүдіктік зиян шеккен адам.

ЖӘБІРЛЕТ= ет. Қорлату, зорлық жасату, зәбірлету.

ЖӘБІРЛЕТУ Жәбірлет етістігінің қимыл атауы.

ЖӘБІРЛЕУ Жәбірле етістігінің қимыл атауы; қиянат көрсету, қорлау, зәбірлеу.

ЖӘБІРЛЕУШІ зат. Біреуге зәбір жасаушы, қорлық көрсетуші, жапа шектіруші.

ЖӘБІРЛЕУШІЛІК зат. Зәбірлеушілік, зәбір көрсетушілік, ұрып-соғушылық.

ЖӘБІРЛІ сын. Жәбір көрген, жәбірленген.

ЖӘБІРЛІК зат. Жәбір көргендік, зәбірленгендік, зәбірлік.

ЖӘБІРСІЗ сын. Ешбір зәбірі жоқ, зәбірсіз, зілсіз.

ЖӘБІРСІЗДІК зат. Зәбір көрмегендік, жәбірленбегендік.

ЖӘБІРШ зат. Қиянат жасаушы, зәбірлеуші, зәбір көрсетуші.

ЖӘБІРШІЛ сын. Зәбіршіл, қиянатшы.

ЖӘБІРШІЛІК зат. Зәбір көрушілік, қиянатшылық.

ЖӘДИДИ [ар. جديدي] сын. Жәдитші; жаңа, жаңашыл.

ЖӘДИТ [ар. جدید] зат. 1. қоғ.-саяси. Мұсылмандар XIX ғ. пайда болған арасындағы ұлттық, буржуазиялық қозғалыс, жаңашыл идеологиялық бағыт, саяси ағым. 2. Осы ағымды (бағытты) жақтаушы адамдар. 3. Мұсылманша оқып білім алудың ескі жүйесі, төте оқу.

Жәдит мектептері. діни. Ұлттық тәлім-тәрбиеге негізделген тірі пәндермен қатар, өмірге қажетті пәндерді оқыту арқылы жаңа оқу жүйесі бойынша білім беретін, 19-20 ғасырлар тоғысында Еділ бойы, Кавказ, Түркістан, Қазақстанда ашылған мектептер.

ЖӘДИТИЗМ зат. саяси-қоғ. *Мұсылмандар буржуазиясы арасында XIX ғ-да пайда болған либерал-буржуазиялық, ұлттық қозғалыс.*

ЖӘДИТШЕ үст. 1. *Жәдит әдісінің, төтенше.* 2. *Жәдит ағымын жақтаушы адамша.*

ЖӘДИТШІ зат. *Жәдитизмді жақтаушы ұлтшылдық топ.*

ЖӘДИТШІЛДІК зат. *Жәдитизмді жақтаушы ұлтшылдық.*

ЖӘДУ сын. *Жат.*

ЖӘДҮГЕЙ зат. сөйл. *Жадығөй.*

ЖӘДҮГЕЙСІ = ет. *Жадығөйсү.*

ЖӘДІ [ар. جادو] зат. *Сиқырлық, көзбайлаушылық.*

ЖӘДІГЕ зат. сөйл. *Жадығөй.*

ЖӘДІГЕЙ зат. сөйл. *Жадығөй.*

ЖӘДІГЕР [ар. جادگر] зат. көне. 1. *Ескерткіш, ғимарат; мұра.* 2. *ауыс. Жақсының көзі, тұяғы.*

ЖӘДІГЕРЛІК зат. *Ертеден қалған мұра, ескерткіш.*

Жәдігерлік тастады. *Өсиет, насихат айтты.*

ЖӘДІГӨЙ зат. 1. сөйл. *Жадығөй.*

2. *ауыс. Сиқыршы, алдамшы.*

Жәдігөй жауғыш атанды. *Қазымырланды, жеқсұрын болды.*

ЖӘДІГӨЙЛЕН = ет. *Сиқырсу, алдамшылау, жадығөйсінү.*

ЖӘДІГӨЙЛЕНУ *Жәдігөйлен етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘДІГӨЙЛІК зат. *Жәдігөйлікке салынушылық.*

ЖӘДІГӨЙСҮ *Жәдігөйсү етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘДІГӨЙСІ = ет. сөйл. *Жадығөй болу.*

ЖӘДІГӨЙСІН = ет. сөйл. *Жадығөйсін.*

ЖӘДІГӨЙСІНУ *Жәдігөйсін етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘДКЕШ сын. жерг. *Ұғымтал, жадына сақтағыш.*

ЖӘЗИРА зат. сөйл. *Жазира.*

ЖӘЗИРАЛЫ сын. сөйл. *Жазиралы.*

ЖӘЗІР [ар.] зат. *Жәбір-жапа, азап.*

ЖӘЙ зат. сөйл. *Жай (жасыл, найзағай).*

Жәй түскендей. *Аяқ астынан болған жадайдан кенет қатты әсерлену.*

ЖӘЙ² зат. сөйл. 1. *Жай (жағдай, жайт).*

2. *ауыс. Жай (сәт, қалып-күй). 3. Мән-жай.*

ЖӘЙ³ зат. сөйл. *Жай (орын).*

ЖӘЙ⁴ сын. сөйл. *Жай (қарапайым, жұтыны).*

ЖӘЙ⁵ үст. сөйл. 1. *Жай (ақырын, баяу).*

2. *Жай (құр бекер, әшейін ғана). 3. сөйл. Тек, тыныш, жайымен.*

ЖӘЙ⁶ = ет. сөйл. *Жай (ашу, керу, жазу).*

ЖӘЙБАҒЫСТА = ет. жерг. *Жайғастыру, жайластыру, орналастыру.*

ЖӘЙБАҒЫСТАУ жерг. *Жайбағыста етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘЙБАҒЫСТЫР = ет. жерг. *Жайғастыру, орналастыру.*

ЖӘЙБАҒЫСТЫРУ *Жәйбағыстыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘЙБАРАҚАТ үст. сөйл. *Жайбарақат.*

ЖӘЙБАРАҚАТТЫҚ зат. сөйл. *Жайбарақаттық.*

ЖӘЙБАСАР сын. сөйл. *Жайбасар.*

ЖӘЙДАН-ЖӘЙ үст. сөйл. *Жайдан-жай.*

ЖӘЙДАРЫ сын. сөйл. *Жайдары.*

ЖӘЙ-ЖАҒДАЙ зат. сөйл. *Жай-жағдай.*

ЖӘЙ-ЖАПСАР зат. сөйл. *Жай-жапсар.*

ЖӘЙ-ЖОСЫҚ зат. сөйл. *Жай-жосық (жөн-жосық).*

ЖӘЙ-КҮЙ зат. сөйл. *Жай-күй.*

ЖӘЙҚОҢЫР сын. сөйл. *Жайқоңыр.*

ЖӘЙЛА = ет. сөйл. 1. *Жайла.* 2. *Кіріп алу, билеп алу.*

ЖӘЙЛАН = ет. сөйл. *Жайлан.*

ЖӘЙЛАНУ *Жәйлан етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘЙЛАТ = ет. *Реттету, ыңғайын келтірту.*

ЖӘЙЛАТУ *Жәйлат етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘЙЛІ сын. сөйл. *Жайлы (ыңғайлы, қолайлы).*

ЖӘЙЛІ шыл. сөйл. *Жайлы (туралы).*

ЖӘЙМА зат. жерг. *Дастарқан.*

ЖӘЙМА-ШУАҚ сын. сөйл. *Жайма-шуақ.*

ЖӘЙПА = ет. сөйл. *Жайпа.*

ЖӘЙПАҚ сын. сөйл. *Жайпақ.*

ЖӘЙСІЗ сын. сөйл. *Жайсыз.*

ЖӘЙСІЗДЕУ сын. сөйл. *Жайсыздау.*

ЖӘЙТ зат. сөйл. *Жайт.*

ЖӘЙТ-КҮЙТ зат. сөйл. *Жай-жағдай, жай-күй.*

ЖӘЙУАТ үст. сөйл. *Жайуат (бейсауат).*

ЖӘЙША үст. сөйл. *Жайша.*

ЖӘЙЛ = ет. сөйл. *Жайыл.*

ЖӘЙН үст. сөйл. *Жай, тек.*

ЖӘЙТ зат. сөйл. *Жайт.*

ЖӘКЕ зат. 1. *Әке, көке деп құрметтеу мағынасында айтылатын қаратпа атауы.*

2. *жерг. Қайнаға.*

ЖӘКЕЖАН зат. экспр. *Жәкетай.*

ЖӘКЕНШ зат. жерг. 1. *Жәрдемші.* 2. *Екі адамды бітістіруші, келістіруші.*

ЖӘКЕТАЙ зат. экспр. *Жәке сөзінің құрметтеу, жалыну мәнінде айтылатын тұлғасы.*

ЖӘКИ шыл. сөйл. *Яки.*

ЖӘКІР зат. сөйл. *Зәкір (якорь).*

ЖӘЛӘПТІК зат. *Алдамшылық, сұрқиялық.*

ЖӘЛДАП зат. сөйл. *Жалдап (жылпос, қу).*

ЖӘЛДАПТЫҚ зат. сөйл. *Жалдаптық.*

ЖӘЛДЕ = ет. жерг. *Аяу, есіркеу, мүсіркеу.*

ЖӘЛЕП [ар. جلاب] сын. 1. *Алдамшы, қу, сұм, сұрқия.* 2. *ауыс. Жүргіші, земкоше, бұзылған (өйел).*

ЖӘЛИЛ зат. діни. *Ұлы, ұлық.*

ЖӘЛЛАП зат. сөйл. *Жалдап.*

ЖӘЛЛӘП зат. сөйл. *Жалдап.*

ЖӘЛБ = ет. ескікіт. *Алу, қабылдау.*

ЖӘЛШ зат. жерг. *Бұрын егін еккен жерге шығатын мал жейтін шоп.*

ЖӘЛСӘ зат. діни. *Намазда екі сәжде арасында бір мезет әрекетсіз отыру.*

ЖӘМ: жәм ету. а) *Біріктіру, бір араға келтіру.* ә) діни. *Екінді намазын бесін намазымен, құптан намазын ақшам намазымен бірлестіріп оқу дегенді білдіреді.*

ЖӘМАҒАЙЫН зат. сөйл. *Жамағайын.*

ЖӘМӘЖӘ: жәмәжа десті. жерг. *Сөз байласты.*

ЖӘМБІ зат. жерг. *Қолға су құйғанда қойылатын ыдыс.*

ЖӘМБІЛШЕ зат. *Ерте пісетін кішірек, домалақ қауын.*

ЖӘМҒАТЫ зат. сөйл. *Жамағат.*

ЖӘМҒАТ зат. ескі. сөйл. *Жамағат.*

ЖӘМҒИЯТ зат. ескі. сөйл. *Жамағат.*

ЖӘМИ зат. *Барлық, бүкіл, барша.*

ЖӘМИҒАТ зат. сөйл. *Жамағат.*

ЖӘМКЕ зат. жерг. *Шымшуыр, қысқаш.*

ЖӘМПАҢДА = ет. сөйл. *Жампаңдау.*

ЖӘМПАҢДАУ *Жампаңдау етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘМПЕЙ сын. *Бір-бірімен ауыз жаласқан, сырлас. // Ауыз жаласқан, таныс (адам).*

ЖӘМПЕЙЛЕ = ет. *Жағалау, иектеу; айналдыру.*

ЖӘМПЕЙЛЕС = ет. *Ауызжаласу, әкей-үкей болысу.*

ЖӘМПЕЙЛЕСТІК зат. *Ым-жымы бір болушылық, ауызжаласқандық.*

ЖӘМПЕЙЛЕСУ *Жемпейлес етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘМПЕЙЛЕУ *Жәмпейле етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘМПЕНДЕ = ет. сөйл. *Жампаңдау (жағымсу).*

ЖӘМПЕНДЕС = ет. *Ауызжаласу, үйір болысу.*

ЖӘМПЕНДЕУ сөйл. *Жәмпейде етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘМПИ = ет. сөйл. *Тәмпию, аласару.*

ЖӘМПИЮ *Жәмпи етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘМПІЛДЕ = ет. сөйл. *Жампаңдау, жағымсу.*

ЖӘМПІЛДЕС = ет. сөйл. *Жампаңдасу.*

ЖӘМПІЛДЕСУ *Жәмпилдес етістігінің қимыл атауы.*

ЖӘМШЕ зат. жерг. *Домалақ, қабығы жұқа, жол-жол сары, іші қызыл, ерте пісетін қауын.*

ЖӘМШИТ¹ [ир. جمشيد]. зат. 1. *миф. Нұрлы патша.* 2. *Парсы шаһының аты (Күн айнасы деген мағынада).*

ЖӘМШИТ² зат. өс. *Самшит (баяу, ұзақ уақыт өсетін мәңгі жасыл бұта).*

ЖӘМШІ зат. көне. *Жабу, жапқыш, жамылыш.*

ЖӘМШІК [ор. ямщик] зат. 1. *Пошта, жүк, жолаушы таситын арба.* 2. *Көшір, арба айдаушы, делбеші.*

Жәмшік тарту. *Жүк тарту.*

ЖӘМШІКТІК зат. *Жәмшік атын айдаушылық, кошірлік, делбешілік.*

ЖӘМІГ зат. *Жиыны, қосындысы.*

ЖӘМІРЕ = ет. сөйл. *Жапырақ.*

ЖӘМШ зат. *Жүмсақ, жұқа келген, жасанды тері.*

ЖӘМШСЫМ зат. кен. *Диаметрі 5 мм-ден 10 мм-ге дейін, қолденең қимасы дөңгелек болатын ыстықтай созылған сым.*

ЖӘНӘБЛӘР зат. ескікіт. *Мәртебелі (адам).*

ЖӘНӘУІТ зат. жерг. *Қатты қара ағаш.*

ЖӘНДӘКУЛ зат. жерг. *Ұстара салатын қын.*

ЖӘНДЕМ зат. сөйл. *Жаһаннам.*

ЖӘНДІК зат. 1. *Бақа-шаян, құрт-құмырсақ, шыбын-шіркейлердің жалты атауы.* 2. *зоол. <лат. insecta> Буынаяқтылар типіне жататын омыртқасыз жануарлар класы.*

Жәндік талшығы. *Жәндік қалдықтары.*

ЖӘНДІКЖОЙҒЫЛАР зат. *<лат. pestis – жұқпалы індет, caelere – өлтіру> Зиянды жәндіктерді жоюға арналған пестицидтер.*

ЖӘНДІКТЕЙ сын. *Жәндік тәрізді.*

ЖӘНДІКШЕ зат. *Өте кішкене жәндік.*

ЖӘНЕ шыл. сөз. *Сөз бен сөзді не сойлем мен сойлемді байланыстырушы жалғаулық шылау.*

ЖӘНЕН зат. жерг. *Үлкен кесе.*

ЖӘНЖІЛ зат. жерг. *Есікке құлып салатын темір.*

ЖӘННАМ зат. сөйл. *Жаһаннам.*

ЖӘННАТ зат. сөйл. *Жаннат; діни ұғым бойынша о дүниеде күрәдан таза адамдардың баратын орны (жұмақ, пейіш). [Жәннат – бұлақтар мен сулары мол, саялы бақ. Онда дәмі өзгермейтін сүт өзені, шарап, бал өзендері ағады. Жәннатты Ридуан бастаған періштелер күзетеді].*

ЖӘННАТТАЙ сын. сөйл. *Жаннаттай.*

ЖӘННӘТ зат. сөйл. *Жаннат.*

ЖӘННӘТИ сын. *Жаннаттық, жұмақтық.*

ЖӘННЕМ зат. **Жаннам.**
ЖӘННЕТ зат. сөйл. **Жаннат.**
ЖӘНУР зат. *Жан иесі деген мағынада.*
ЖӘНШІЛ зат. жерг. *Ллек, күрмек.*
ЖӘНЕРЕКТЕ үст. сөйл. **Жаңарақта.**
ЖӘП: жап ете қалды. *Тез араласа кетті, іліп әкетті.*
ЖӘПЕКТЕ= ет. сөйл. **Жапақта.**
ЖӘПЕКТЕТ= ет. **Жапақтам.**
ЖӘПЕКТЕС= ет. сөйл. **Жәпідес.**
ЖӘПЕЛДЕС сын. жерг. *Аласа, тапал; тәпелтек.*
ЖӘПЕШКЕ зат. жерг. *Майға пісірілген нан; шептек.*
ЖӘШПЕНДЕС= ет. сөйл. *Жампаңдасу, жәмпеңдесу.*
ЖӘШПІДЕ= ет. *Ерні-ерніне жұқпай сөйлеу, жәп-жәп ету.*
ЖӘШПІДЕС= ет. *Жәмпеңдесу, жытылдасу.*
ЖӘШПІДЕСУ *Жәпідес етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘШПІДЕУ *Жәпідес етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘШПРЕЙ= ет. сөйл. **Жапыраю.**
ЖӘШПРЕЙТ= ет. сөйл. **Жапырайт.**
ЖӘШПРЕЙТУ *Жәпирейт етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘШПРЕЙЛ= ет. сөйл. **Жапыраю.**
ЖӘРАЙДЫ мод.сөйл. **Жарайды.**
ЖӘРӘЙДІ мод.сөйл. **Жарайды.**
ЖӘРӘНДІК зат. жерг. *Арбаныңқалқаны, сатысы.*
ЖӘРБИ= ет. сөйл. **Жарби.**
ЖӘРДЕМ зат. 1. *Көмек, септік, қолғабыс.* 2. *Ақшалай, заттай, малдай жиналатын қаржы, қаражат.* 3. *өлеум. Мүгедектер мен зейнеткерлерге үкімет тарапынан берілетін ақшалай көмек, қаражат; зейнетақы.*
Жәрдем ақша. *өлеум. Еңбек, соғыс мүгедектеріне үкімет тарапынан берілетін ақшалай көмек. Жәрдем берді. Көмектесті, жәрдем етті. Жәрдем бөлімі.* *өлеум. Әлеуметтік жәрдем беретін және қамсыздандыру ісін басқаратын мекеме. Жәрдем етті [жасады, қылды]. Көмек берді, қолғабысын тигізді. Жәрдем жәмғияттары. Жамаяаттарға көрсетілетін жәрдем, көмек. Жәрдем көрсетті. Көмек берді, жәрдемін тигізді. Жәрдем [көмек] сұрады. Жәрдемдесуің қалады, өтінді. Жәрдемді тиді. Көмегі болды, болысты. Жәрдем ұйымы.* *тар. 1916 жылғы оқғалардың зардабынан қырғынға ұшырап, босқынға айналған елге көмектесу мақсатында құрылған қазақ тарихындағы алғашқы жәрдем қоры.*
ЖӘРДЕМАҚЫ зат. *өлеум. Азаматтарды әлеуметтік қорғаудың бір түрі, қаржылай көмек.*
ЖӘРДЕМДЕС= ет. *Көмектесу, болысу, қолғабыс тигізу.*
Жәрдемдес болды. *Жәрдем етті, көмек көрсетті.*
ЖӘРДЕМДЕСУ *Жәрдемдес етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘРДЕМПҰЛ зат. жерг. *Мұқтаж адамдарға берілетін қарыз ақша.*
ЖӘРДЕМҚАРЖЫ зат. экон. <лат. dotatio> *Мемлекеттік бюджеттен залалды өтеуге берілетін қаржы.*
ЖӘРДЕМСІЗ сын. *Қолғабыссыз, көмексіз.*
ЖӘРДЕМШІ зат. 1. *Көмек көрсетуші, болысушы, қолғабыс тигізуші.* 2. *Оқытушының аспиранттары немесе курсты өте жақсы меңгерген студенттері арасынан шыққан көмекшісі.*
ЖӘРДЕМШІЛ сын. *Көмектестің, қолғабыс тигізетін, көмектескіш (адам).*
ЖӘРДЕМШІЛІК зат. *Көмекшілік, болысушылық, қолғабыс тигізушілік.*
ЖӘРЕКІМАЛЛА [ар. جارکمال] од. 1. діни.

Мұсылмандық әдеп бойынша, түшкірген адамның «Әлхамдулилла» деп Аллаға айтқан мадағына «Алланың рақымы тисін» деген тілек мағынасындағы жауап сөз. 2. сөйл. «Мақұл, жарайды» деген мағынадағы құптау сөз.
ЖӘРЕНДІК зат. жерг. *Арбаныңқалқаны, сатысы.*
ЖӘРЕУКЕ сын. жерг. **Жәркелеш.** // *Жарамсақ, жағымпаз сөз.*
ЖӘРЕУКЕЛЕН= ет. жерг. **Жәркелештен.**
ЖӘРЕУКЕЛЕНГІШ сын. *Жағымпаз, жақсы көрінуге әрекеттенгіш.*
ЖӘРЕУКЕЛЕНУ *Жәреукелен етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘРЕУКЕЛІ сын. **Жағынғыш.**
ЖӘРКЕЛЕНШІ зат. жерг. *Кез келгенге жағымпазданушы, көрінгенге жалынушы.*
ЖӘРКЕЛЕШ сын. *Жарамсақ, жағымпаз; жәреуке.*
ЖӘРКЕЛЕШТЕН= ет. *Жағымпаздану, жарамсақтану.*
ЖӘРКЕЛЕШТЕНУ *Жәркелештен етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘРКЕМДЕ= ет. 1. *Жәукемде (істі тез тындыру, әп-сәтте бітірту, еңсеру).* 2. *Малды сойып, етін тез бұзу, жіліктеу.*
ЖӘРКЕМДЕУ *Жәркемде етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘРКЕУ зат. кәс. *Балық аулауға рұқсат етілетін мезгіл.*
ЖӘРКЕШ зат. *Дөңбек ағаш, жаңғырық.*
ЖӘРКЕШТЕН= ет. *Жарамсақтану, жағымпаздану.*
ЖӘРКІШЕК сын. сөйл. **Жарқышақ,**
ЖӘРМӨККЕ [нем. Jahrmarkt] зат. 1. *Жылда белгілі бір жерде, белгілі уақытта болатын сауда базары.* 2. *ауыс. Ойын-сауық, той-думан.* 3. *ауыс. Айқай-шу, азан-қазан, у-шу.*
Жәрменке думаншылары. *Жәрменкелерде халықтың көңілін көтеру, қабілеттерін паш ету мақсатымен ойын-сауық көрсетуші өнерпаздар.*
Жәрменке кешендері. *Жәрменкеге қажетті жабдықтар, құрылымдар жиынтығы.*
ЖӘРМЕНКЕДЕЙ сын. *Жәрменке сияқты.*
ЖӘРМЕНКЕЛЕ= ет. *Жәрменкеге бару, сауда жасау.*
ЖӘРМЕНКЕЛЕТ= ет. 1. *Бір жәрменкеден екінші жәрменкеге бару, сауда-саттық жасау.* 2. *ауыс. Ойнап-күлу, думандату.*
ЖӘРМЕНКЕЛЕТУ *Жәрменкелет етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘРМЕНКЕЛЕУ *Жәрменкеле етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘРМЕНКЕЛІ сын. 1. *Жәрменкесі бар, базарлы.* 2. *ауыс. Той-думан, қызықты.* 3. *ауыс. Азан-қазан, у-шулы.*
ЖӘРМЕНКЕЛІК сын. *Жәрменкеге тән, жәрменкеге қатысты.*
ЖӘРМЕНКЕШІ зат. *Жәрменкеге барушы, жәрменкеде болушы; базаршы.*
ЖӘРМЕС сын. сөйл. **Жарымес.**
ЖӘРНЕК зат. *Темір бөшкеден жасалған қазандық.*
ЖӘРТЕНДЕ= ет. *Жағымпаздану, жарамсақтану.*
ЖӘСІР зат. **Тұтқың.**
ЖӘТДЕРЕК зат. *Есте (жадта) сақталған мәлімет (дерек).*
ЖӘУАНМӨРТ [ир. جوانمرد] сын. *Ізгі, жақсы, кең пейілді.*
ЖӘУДІР: *жәуді көз. Жаудыраған, мөлдiреген көз.*
ЖӘУДІРЕ= ет. сөйл. **Жаудыра.**
ЖӘУДІРЕС= ет. сөйл. **Жаудырас.**
ЖӘУДІРЕСУ *Жәудірес етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘУДІРЕТ= ет. сөйл. **Жаудырат.**

ЖӘУДІРЕТУ *Жәудірет етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘУЕТТЕ= ет. жерг. *Шенеу, тергеу, тексеру.*
ЖӘУЕТТЕУ *Жәуетте етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘУКЕ зат. *көне. Ерте кезде жорықтарда әскерлердің алды-артын күзетіп әжіретіп топтың басшысы.*
ЖӘУКЕМ зат. *Илеу, қыспақ, қысым.*
Жәукемге алды. *Қыспаққа алды, қысты.*
Жәукемін шығарды. *Әп-сәтте бітірді, тас-талқан етті.*
ЖӘУКЕМДЕ= ет. 1. *Бір нәрсені тез тындыру, әп-сәтте бітіру, апырып-жапырып істеу, еңсеру.* 2. *Малды сойып, етін тез бұзып, жіліктеу.* 3. *Жеу.* 4. *ауыс. Алып қуру, тырп еткізбеу.*
ЖӘУКЕМДЕС= ет. *Апыр-топыр болысу, алай-дүлей етісу.*
ЖӘУКЕМДЕСУ *Жәукемдес етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘУКЕМДЕУ *Жәукемде етістігінің қимыл атауы.* 1. *Бір нәрсені тез тындыру, істеу, еңсеру.* 2. *Малды сойып, етін тез бұзу, жіліктеу.*
ЖӘУКЕН: *жәукен алғыр. қарғ. Жау алғыр, құрғыр.*
ЖӘУМЕШТЕ= ет. жерг. *Әңгімеге, сөзге айналдыру, мыжып көп сөйлеу.*
ЖӘУМЕШТЕУ *Жәумеште етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘУМІТ жерг. **Саф.**
ЖӘУТЕН: *жәутен қақты. Жаутаң-жаутаң қарады.*
ЖӘУ: *көздің жәуі. сөйл. Көздің жауы.*
ЖӘУТЕНДЕ= ет. сөйл. **Жаутаңда.**
ЖӘУТЕНДЕТ= ет. сөйл. **Жаутаңдам.**
ЖӘУТЕНДЕТУ *Жәутендет етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘУТЕН-ЖӘУТЕН үст. сөйл. **Жау-таң-жаутаң.**
ЖӘУТЕНКӨЗ сын. **Жаутаңқоз.**
ЖӘУТІК сын. 1. *Нашар, қолынан ештеңе келмейтін.* 2. *Жаман-жәутік қос сөзінің екінші сыңары.*
ЖӘУТІЛДЕ= ет. жерг. *Жаудырау.*
ЖӘУТІЛДЕУ *Жәутілде етістігінің қимыл атауы.*
ЖӘУҒАР зат. сөйл. **Гауһар, жауһар.**
ЖӘУҒАР зат. сөйл. **Гауһар, жауһар.**
ЖӘҒАННАМ зат. сөйл. **Жаһаннам.**
ЖӘҒАНКЕЗДІК зат. сөйл. **Жиһан-кездік.**
ЖӘҒАТ зат. сөйл. **Бәждағат.**
ЖӘҒӘН зат. сөйл. **Жаһан.**
ЖӘҒӘННАМ зат. сөйл. **Жаһаннам.**
ЖӘҒӘТ зат. **Жәһат.**
ЖӘҒІЛ зат. **Жаһіл.**
ЖӘҒИЛИЯ: *жәһилия дәуірі. [ар. جاهلیة] Пұтқа табынушылық дәуірі, исламға дейінгі және араб тұрғындарының Мұхаммед келгенге дейінгі кезең.*
ЖӘҒИТШІЛ сын. **Бәждағатты.**
ЖӘҒІЛ сын. сөйл. **Жаһіл.**
ЖӘҒІЛДІК зат. сөйл. **Жаһілдік.**
ЖӘҒІД: *жәһід қылды. Ниет етті, ықылас қойды, ұмтылды.*
ЖӘФАТ зат. *Жүр, зайып, қосақ, жұбай.*
ЖӘШЕЙКЕ [ор. ячейка] зат. сөйл. *Бастауыш ұйым, қя.*
ЖӘШЛЕ зат. жерг. 1. *Атқа шөп салатын жер, оттық, ақыр.* 2. *Астық құю үшін үй ішінде кірпішпен өріп жасалған жер.*
ЖӘШМӘР зат. жерг. *Тырмамен жиналған шөп үйіндісі.*
ЖӘШІК [ор. ящик] зат. *Түрлі зат салуға арнап, тақтай я басқа заттан жасалатын төрт бұрышты ыдыс.*
Жәшік арба. *жерг. Астық таситын арба.*

ЖӘШК-ЖӘШК сын. Бірнеше жәшік, көп, мол.

ЖӘШКТЕ= ет. Бірдемені жәшікке салу. // Жәшік бойынша, жәшікпен.

ЖӘШКТЕЙ сын. Жәшік тәрізді.

ЖӘШКТЕУ Жәшікте етістігінің қимыл атауы.

ЖӘШКТИ сын. Жәшігі бар, жәшік тиеген.

Жәшікті арба. жерг. Астық тасуға арналған жәшігі бар арба.

ЖӘШКШЕ зат. Кішкентай жәшік.

ЖӘШЛА зат. жерг. Қыс айларында қорадағы малға жем, шөп салатын орын, аула.

ЖӘШМ [парсы] зат. Бұлақ, бастау.

ЖДАҒАТ зат. сөйл. **Бұжағат.**

ЖДАҒАТ зат. сөйл. **Бұжағат.**

ЖЕ= ет. 1. Тамақтану, қоректену, ауқаттану. 2. Жеп қою, қығыту. 3. Шірітіп жіберу, тот басу, бүлдіру, бұзу. 4. ауыс. Алдау, арбау, еңбегін пайдалану, пайда түсіру. 5. ауыс. Иштей күйзелу, өзін-өзі қажаяу.

Жегенің ас болмағыр! қарғ. Жеген асын бойыңа тарамасын. **Жегенің желкеннен шықсын!** қарғ. Аланың бұйырмасын, сің-бесін! **Жеп жібере жаздады.** Тесіле қарады, ала көзбен атты. **Жеп жіберердей.** Алая қарады, тесіле қарады. **Жегені желке, ішкені ірін болды.** Көргені қорлық, өмірі өксіген деген мағынада. **Жегенің желкесінен шықты.** Ішкен асын бойына сіңірмей, сазайын берді. **Жегені желкесінен шықты.** Аланы бұйырмады. **Жеп қоя жаздады.** Қатты ашуланды, қолды-аяққа тұрғызбай ұрысты.

ЖЕБЕ¹ зат. 1. Садақ оғының қышы. 2. Садақтың оғы. 3. ауыс. Бірдеменің сүйір қышы.

Жебе салды. Садақты оқтады. **Жебесі көбе бүзды.** Жебе көбеден өтті, көбені өкті.

ЖЕБЕ² зат. жерг. Тосқаулы.

ЖЕБЕ³ зат. жерг. Қармақтың бір түрі.

ЖЕБЕ⁴ зат. жерг. Сым темірден жасаған істік, қоршау.

ЖЕБЕ= ет. Демеу, таяншы болу, қолдау.

ЖЕБЕҒАБЫЛ сын. **Жедегабыл.**

ЖЕБЕДЕЙ сын. Жебе сияқты.

Жебедей жерге енгізді. Жер-жеріне жетті, тілдеді, бетін қайтарды. **Жебедей жерге кірді.** Амалы құрыды, лажы таусылды.

ЖЕБЕЖАПЫРАҚ зат. өс. <лат. sagittaria> Жапырағы жебе тәрізді, суда немесе батпақты жерде өсетін көбездік тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖЕБЕЙ: жебей басты. Тез-тез басты, асығыс, ентелей жүрді. **Жебей сауды.** а) Жуилете, әлсіз-әлі сауды. ә) жерг. Қойдың қозысын емізбей, екінші рет сауды. б) Канады, сүліктеңі сорды. **Жебей сөйледі.** Шапшаң, тез-тез сөйледі.

ЖЕБЕЙ-ЖЕБЕЙ үст. Жуилете, тездете.

ЖЕБЕЙЛЕС сын. жерг. Қатарлас, теңдес.

ЖЕБЕҚАБЫЛ үст. жерг. **Жедегабыл.**

ЖЕБЕЛЕ= ет. Тездету, шапшаңдату.

Жебелей басты. Ентелей аяңдады, аяғын тез-тез басты.

ЖЕБЕЛЕК зат. Түйенің қара-қоңыр шудасы.

ЖЕБЕЛЕНУ= ет. Ұшы сүйірлену, үшкірлену.

ЖЕБЕЛЕНУ Жебелену етістігінің қимыл атауы.

ЖЕБЕЛЕТ= ет. Тездету, шапшаңдату.

ЖЕБЕЛЕТУ Жебелет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕБЕЛЕУ Жебеле етістігінің қимыл атауы; жиі-жиі сауу.

ЖЕБЕЛЕУШ зат. Асықтырушы.

ЖЕБЕЛІ сын. Жебесі бар, қызы үшкірленген.

Жебелі мүрг. стиль. Мұртының қызы сүйір (адам). **Жебелі найза.** этн. Түйрейтін қызы үшкір темірден жасалған найза.

ЖЕБЕЛІК зат. 1. Бір нәрсенің қышы. 2. Өткірлік, үшкірлік.

Жебелік пернелер. и н ф. <ағыл. arrow keys> Меңзерді оңға, солға, жоғары, төмен жылжытуға арналған пернелер.

ЖЕБЕЛІРЕК сын. Үшкірлеу.

ЖЕБЕНҒЕР сын. жерг. Қолайлы, қолды-аяқты.

ЖЕБЕН-ДЕМЕ= ет. Қолдау, қуаттан, қолпаштау.

ЖЕБЕН-ЖЕЛЕ= ет. Қолдау, қуаттау, демеу.

ЖЕБЕН-ЖЕЛЕУ Жебен-желе етістігінің қимыл атауы.

ЖЕБЕТҮЙНЕК зат. өс. <лат. aronogeton distachyus> Оңтүстік Американың баяу ағатын және тоқтау суларында тараған, аквариумда грунт ретінде органикалық заттың көбірек болуын қалайтын өсімдік.

ЖЕБЕУ Жебе етістігінің қимыл атауы; қолдау, қуаттау.

Жебеу етті. Сылтаураатты, тілге тиек етті, арқау етті, негізге алды.

ЖЕБЕУШ зат. 1. Қолдаушы, қуаттаушы, жарыққаушы. 2. Демеуші, көмектесуші.

ЖЕБЕШЕ үст. Жебеге ұқсап, жебе сияқты.

ЖЕБУ зат. Малды қайтара сауу әдісі.

ЖЕБІЛГЕН зат. өс. Шашақты, күлі үкі тәріздес көпжылдық өсімдік.

ЖЕБІНДІ зат. Қайталап сауын алынған сүт.

ЖЕБІР¹ зат. бот. <лат. thymus> Ерін-гүлділер тұқымдасына жататын жатаған сабақты, қарама-қарсы жапырақты, хош иісті шала бұта.

Жебір лизосома. биол. <лат. autorphagosoma> Қурамында қызметін тоқтатып істен шыққан жасуша органеллалары, гликоген гранулалары және т. б. қалдық денешіктер болатын лизосома.

ЖЕБІР² зат. вет. Мал азығында ас тұзы, витаминдер жетіспеуінен болатын ауру; індет.

ЖЕБІР³ сын. 1. Не болса соны талғамай жейтін, жемқор; жұтқыш. 2. ауыс. Парақор, дүниеқор, озбыр.

Жебір қара нар. Не болса соны талғамай жейтін, араны ашылып кеткен мықты, күшті түйе. **Жебірін түгендеді.** жерг. Қысым көрсетті, жазасын берді.

ЖЕБІРДЕЙ сын. Жебір сияқты, жебір тәрізді.

ЖЕБІРЕЙ зат. сөйл. **Еврей.**

ЖЕБІРЕЙІЛ [ар. جبرائيل] зат. діни. Адамзат пен Алланың арасын байланыстырып тұратын ұлы періште, Аллаға жақын төрт періштеңі бірі.

ЖЕБІРЕЙІЛДЕЙ сын. Жебірейіл сияқты, жебірейіл тәрізді.

ЖЕБІР-ЖЕСІР зат. Кедей-кепшік, ашарық.

ЖЕБІРЛЕНУ= ет. Обырлану, жеп қою.

ЖЕБІРЛЕНУ Жебірлену етістігінің қимыл атауы.

ЖЕБІРЛІК зат. 1. Не болса соны талғамай жеушілік, қомағайлық. 2. ауыс. Обырлық, озбырлық, жемқорлық.

ЖЕБІРШЕ үст. Жебір сияқты, жебірге ұқсап.

ЖЕГДЕ зат. сөйл. **Жейде** (ерлердің алды ашық көйлегі).

ЖЕГДЕК зат. Қауынның кішкене түрі.

ЖЕГЕНЕ [ар. جگانه] сын. жерг. Жалғыз, дара, жалқы.

ЖЕГЕНЕЛЕ= ет. Жекелеу, даралау.

ЖЕГЕНЕЛЕУ Жегенеле етістігінің қимыл атауы.

ЖЕГЖАТ зат. Жамағайынды, құда-құдандалас адам.

ЖЕГЖАТ-ЖУРАФАТ зат. Туыс-ағайын, аталас, рулас.

ЖЕГЖАТ-ЖУРАТ зат. сөйл. **Жегжат-жұрағат.**

ЖЕГЖАТСЫМАҚ сын. экспр. Аздап жегжаттық қатысы бар.

ЖЕГЖАТТА= ет. Жегжат іздеу.

ЖЕГЖАТТАС= ет. Жегжат болу.

ЖЕГЖАТТАСУ Жегжаттас етістігінің қимыл атауы.

ЖЕГЖАТТАУ сын. Жекжаттық жағынан жақынырақ.

ЖЕГЖАТТЫҚ зат. Жегжат болушылық.

ЖЕГЖАТШЫЛА= ет. Жегжатына бару, жегжатын іздеу.

ЖЕГЖАТШЫЛАУ Жегжатшыла етістігінің қимыл атауы.

ЖЕГУ Жек етістігінің қимыл атауы. 1. Көлік малына арба, шана т. б. тіркеу. 2. ауыс. Бір жұмысты міндеттеу, еңбегін пайдалану.

Жегу әбзелдері. Арбаны, шананы атқа т. б. көлікке жегу үшін қолданылатын әбзелдердің (қамыт, доға, ерішк, белқайыс, делбе, бишік, шілія) жалтылама атауы.

ЖЕГУЛІ сын. 1. Көлік жегілген (арба, шана т. б.). 2. ауыс. Мойынсқан, бәрін істеуге дайын.

ЖЕГІ зат. 1. мед. <грек. nome> Дымқыл гангренының жайылмалы түрі. Азаның қорғаныс қштерінің әлсіреуінен пайда болатын, көбінесе адамның бетінде, кейде құлақтың қалқан шеміршегінде, мойнында, жыныс мүшелерінде, т. б. пайда болады. 2. ауыс. Жеп құрттан құрт; жалмауыз.

Жегі [жанын жегі] жеді. Уайымдады, қиналды, азапталды, ішқұса болды. **Жегі құрт.** Жай көзге көрінбейтін құрт; микроб. **Жегі құрт [құрттай] жеді.** Қинады, азапқа салды.

ЖЕГІДЕЙ үст. Жегідей, жегі сияқты.

ЖЕГІЗ= ет. Ішіп-жем беру, тамақтандыру.

ЖЕГІЗУ Жегіз етістігінің қимыл атауы.

ЖЕГІЗІЛ= ет. Ішіп-жем берілу, тамақтандырылу.

ЖЕГІЗІЛУ Жегізіл етістігінің қимыл атауы; ішіп-жем бергізілу.

ЖЕГІЛ= ет. 1. Көлік малына (арба, шана тіркелу. 2. ауыс. Шектен тыс жұмыс істеу.

ЖЕГІЛМЕ зат. спорт. Атқа немесе көлікке (автомобиль, мотоцикл, катер) жегіліп шағышының тартылып жүруі.

ЖЕГІЛУ Жегіл етістігінің қимыл атауы.

1. Көлік малына (арба, шана) тіркелу. 2. ауыс. Шектен тыс жұмыс істеу.

ЖЕГІН зат. 1. Жегуге үйренген құш-көлік. 2. ауыс. Бір нәрсеге үйренішті; көнбіс, төзімді (адам).

Жегін түйе. Шаруашылыққа, арба жегуге, мініске, жүк артуға үйретілген түйе.

ЖЕГІНДЕЙ сын. Жегін сияқты, жегін тәрізді.

ЖЕГІНДІ сын. Жегуге үйретілген, көндіккен.

ЖЕГІНДІК сын. Көнбіс, төзімді; жегуге арналған, жегілетін.

ЖЕГІС зат. Арба, шанаға жегуге жарайтын құш-көлік.

ЖЕГІШ сын. 1. Белгілі бір тағамды көп жейтін, жегуге құмар. 2. ауыс. Біреуден алым алғыш, парақор.

ЖЕГІШТІК зат. Жей білушілік, жей алушылық қасиет.

ЖЕДДІ [ир. جدی] зат. Желтоқсан айының арабша аты; жәдді.

ЖЕДЕҒАБЫЛ үст. 1. Артыңша, іле; тез, жедел. 2. Жасы қатарлас, шамалас.

ЖЕДЕҒАБЫЛДАП үст. Тездетіп, жыдама.

ЖЕДЕҒАБЫЛДАТ= ет. Жылдамдату, тездету.

ЖЕДЕҒАБЫЛДАТУ Жедегабылдат етістігінің қимыл атауы.

ЖЕДЕҒАБЫЛДЫҚ зат. Асығыстық, шапшаңдық.

ЖЕДЕЛ үст. Тез, жылдам; асығыс, тығыс.

Жедел ақпарат. а) Ғылым мен техника саласындағы маңызды жаңалықтар туралы рефераттардың библиографиялық-мәліметтік жедел басылымы. ә) инф. <ағыл. rapid information> Орындалатын жұмыс процесі барысында тікелей пайдаланылатын және мүдделі тұлғаға тез арада жеткізілетін ақпарат. **Жедел гастрит.** мед. Көбіне дұрыс тамақтанбаудан болатын асқазан кілегей қабығының қабынуы. **Жедел жад.** инф. <ағыл. operating storage> Арифметикалық және логикалық операцияларды орындау кезінде командаларды, бастапқы мәліметтерді, аралық және ақырғы нәтижелерді уақытша сақтау үшін керек уақытша жад. **Жедел жәрдем.** Тез арада көрсетілетін медициналық көмек. **Жедел жәрдем мәшинесі.** Қолма-қол медициналық көмек көрсететін мәшине. **Жедел көмек.** а) инф. <ағыл. on-line help, help> Жұмыс істеу барысында пайдаланушыға жүзімен көрсетілетін көмек. ә) мед. Жедел жәрдем, тез берілетін дәрігерлік көмек. **Жедел өңдеу.** инф. <ағыл. shortcut processing> Мәліметтерді жүзіге келіп түсісімен, кідіріссіз өңдеу. **Жедел өсіру.** биол. Көкөністерді (ақжелден, иістіжелкен, жуаның жасыл бөлігін), гүлдерді (раушан, бөртегін, қаламтыр, қыззалдақ), жидектерді (құлтынай, жүзім) қыс айларында жылыжайларда, көшетханаларда өсіру. **Жедел пневмония.** мед. Кенеттен басталып, дене қызуы 39–40°С-қа, кейде одан жоғары көтеріліп, науқас қалтырап, алғашқыда құрғақ жөтел, кейіннен қақырықты жөтел түрінде пайда болатын аурудың түрі. **Жедел режим.** инф. <ағыл. foreground mode> Ең жоғарғы басымдылыққа ие тапсырмаларды өңдеу режимі. **Жедел сақтаушы құрылғы.** инф. <ағыл. Random Access Memory> а) Ақпарат тек уақытша сақталатын сақтаушы құрылғы. ә) Әрекет шапшаңдығы орталық процессордың әрекет шапшаңдығымен шамалас программалық адрестелетін жад. б) Процессорда орындалып жатқан программалар мен оларға қажетті мәліметтерді сақтайтын компьютердің жедел жады. **Жедел [мерзімдік] салым.** экон. Банкілер және басқа да кредиттік мекемелердің бір жылдан кем емес мерзіме қабылдайтын жинағы. **Жедел іздестіру қызметі.** зан. Шұғыл түрде іздеу салу ісі.

ЖЕДЕЛДЕЙ үст. Тездете, шапшаңдата.

ЖЕДЕЛДЕН= ет. Жедел қимылдау, тездету.

ЖЕДЕЛДЕНУ Жеделден етістігінің қимыл атауы.

ЖЕДЕЛДЕС сын. Қатарлас, тетелес, өкшелес.

ЖЕДЕЛДЕС= ет. Бәстесу, ерегісу.

ЖЕДЕЛДЕТ= ет. Тездету, шапшаңдату, жылдамдату.

ЖЕДЕЛДЕТПР= ет. Тездеттіру, шапшаңдаттыру, жылдамдаттыру.

ЖЕДЕЛДЕТПІРУ Жеделдеттіру етістігінің қимыл атауы.

ЖЕДЕЛДЕТУ Жеделдет етістігінің қимыл атауы; тездету, жылдамдату.

ЖЕДЕЛДЕТІЛ= ет. Жылдамдатылу, тездетілу.

ЖЕДЕЛДЕТІҢКІРЕУ= ет. Тездетіңкіреу, шапшаңдатыңқырау.

ЖЕДЕЛДЕТІҢКІРЕУ Жеделдетіңкіреу етістігінің қимыл атауы.

ЖЕДЕЛДЕУ сын. Тездеу, асығыстау, жылдамдау.

ЖЕДЕЛДІ сын. көне. Тетелес, тұстас.

ЖЕДЕЛДІК зат. Шапшаңдық, тездік, жылдамдық.

ЖЕДЕЛ-ЖЕДЕЛ үст. Тез-тез, жылдам-жылдам.

ЖЕДЕЛСАТЫ зат. Көпқабатты үйлерде жоғары қабаттарға көтерілу үшін арнайы жасалған жылжымалы кабиналар; лифт.

ЖЕДЕЛСІЗ сын. Ұқыпты, тыңғылықты.

ЖЕДЕЛХАТ зат. <грек. tele – алыс, gramma – жазба, жазу таңбасы> Телеграф арқылы берілген хабар және хабар жазылған бланк, қағаз.

ЖЕДЕЛПРЕК сын. Шапшаңырақ, тезірек, жылдамырақ.

ЖЕДЕЛШІ зат. Тездетуші, жылдамдатушы.

ЖЕДЕЛШІЛ сын. Жылдамдатқыш, тездеткіш.

ЖЕДЕМЕЛ сын. сөйл. **Жедел.**

ЖЕДЕМЕЛЕТ= ет. Тездету, жылдамдату.

ЖЕДЕШ зат. этн. ойын. Тобық жасыру сияқты ойынның аты; сүйек жасыру ойыны.

ЖЕДІ зат. сөйл. **Жедді** (желтоқсан айының арабша аты).

ЖЕЗ зат. геол. <нем. Latun> **1.** Алтын тәрізді сары түсті металл. **2.** геол. Құрамында 50%-ке дейін мырыш және басқа элементтер араласқан мыстың қорытпасы. // **Жезден** жасалған. **3.** Болыс, би, старшын т.б. лауазымын білдіру үшін омырауына тағып жүретін жезден жасалған я жез тұстас белгі. // **Оқ деген** мағынада. **5.** ауыс. Арзан, құнсыз, бағасыз. **6.** ауыс. Сары түсті.

Жез аяқ. Қыдырылмаз, жүрдек. **Жез бармақ.** Шебер күйші. **Жез бармақтай.** Мың бұралған, майысқан. **Жез бауырдақ.** Жезбен безелген орме қамшының алақаны. **Жез бұйда.** Түйенің жетек бұйда деп аталатын бас жібі. **Жез бұйдалы.** Әдемі, әсем бұйдасы бар. **Жез жіп.** Кесте тігуге пайдаланатын түрлі түсті жіңішке жылтырақ жіп. **Жез ыық.** Оқалы ыық (өскери адам туралы). **Жез көз.** Бүркіт көзінің түсі, алтын секілді сары түсті бүркіт көзінің түрі. **Жез көмейлі.** Ашық зор дауысты. **Жез кірпік.** Кірпігі тікелей, өрмдей жас. **Жез қармақтай майысқан** [ілген]. Ұзын, сұңғақ, тал шыбықтай. **Жез қармақтай майысты** [ілді]. Икемді, бейімді болды. **Жез мойын.** а) Іілген ұзын мойын, әдемі мойын. ә) Ұзын, имек. **Жез мүрт.** Тікелей сары мүртты (адам). **Жез таңдай.** Сыңғырлатып, үздіріп ән айта білетін өнерпаз. **Жез тірсек.** Жүйрік атқа қатысты айтылабы. **Жез ыдыстар.** Жылу өткізгіш металдан жасалған ыдыстар.

ЖЕЗАЙЫЛ зат. Мылтықтың бір түрі.

ЖЕЗАЙЫР зат. көне. Оқ деген мағынада.

ЖЕЗДЕ зат. Туысқан адамдардың өзінен үлкен апасының күйеуі.

ЖЕЗДЕ= ет. сөйл. **Жез орау,** жезбен әшекейлеу.

ЖЕЗДЕЙ¹ зат. Балдыздың жездесіне құрметтеу, сыйлау нышанымен айтылатын атауы.

ЖЕЗДЕЙ² сын. **Жез сияқты,** жез тәрізді.

ЖЕЗДЕКЕ зат. **Жездесін сыйлау,** құрметтеу нышанымен айтылатын атауы.

ЖЕЗДЕЛЕ= ет. сөйл. **Жезде-жезде деп қайта-қайта айту.**

ЖЕЗДЕЛЕУ **Жезде** етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЗДЕЛІК зат. **Жезде болушылық,** жақындық.

ЖЕЗДЕМСУ **Жездесі** етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЗДЕМСІ= ет. экспр. **Жезде болғансу.**

ЖЕЗДЕМСІН= ет. **Жезде болғансу.**

ЖЕЗДЕМСІНУ **Жездесін** етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЗДЕТ= ет. **Жез жалату.**

ЖЕЗДЕТУ **Жезде** етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЗДІ сын. **Жезі бар,** жезбен көмкерілген, әшекейленген.

Жезді аспаптар оркестрі. муз. *Шезі* мен шанағы жезден жасалған аспаптармен музыкалық шығарма орындайтын топ.

ЖЕЗКІК зат, поэт. *Сұлу, мүсінді киік.*

ЖЕЗКІКТЕЙ сын. **Жезкік сияқты,** жезкік тәрізді.

ЖЕЗКӨМЕЙ сын. **Жезтаңдай.**

ЖЕЗҚАЗҒАНИТ зат. кен. Сульфидтер класына жататын минерал.

ЖЕЗҚАЙМАҚТАН= ет. **Қаймақшу** деген мағынада, жылтырау.

ЖЕЗҚАНАТ сын. бейн. **Әдемі, сұлу қанат.**

ЖЕЗҚОБЫЗ зат. муз. *Шезі* немесе шанағы тұтас жезден жасалған қазақ халқының көне саз аспаптарының бірі.

ЖЕЗЛ зат. кәс. **Поезд жүрісін реттеу** үшін қолданылатын аспап.

ЖЕЗӨКШЕ сын. **Жеңіл жүрісті, нәпсіқұмар (әйел).**

ЖЕЗӨКШЕЛІК зат. **1.** Сайқалдық, әйелдің жеңіл мінезділігі. **2.** <лат. prostitutio> Әйелдің жеңіл жүріспен, тәнін самуды күнкөріске айналдырушылығы.

ЖЕЗТАҢДАЙ сын. **Суырыпсалма, шешен, әнші.**

ЖЕЗТЕЛШЕК зат. **Жаудың** оғы не қылышы өтпес үшін жезден жасалған ертедегі батырлардың басына киятін киімі (каска, шлем).

ЖЕЗТҮЯК зат. Аушы құстардың аяғына аң терісінен әр саусаққа килетін, білезікке бекітілген аяққап.

ЖЕЗТЫРНАҚ зат. **1.** миф. **Ертегі,** аңыздарда кездесетін тырнағы ұзын, өткір мақұлық. **2.** ауыс. **Қаншер, жауыз.**

ЖЕЗТЫРНАҚТАЙ сын. **Жезтырнақ сияқты,** жезтырнақ тәрізді.

ЖЕЗШЕ сын. **Жезге ұқсас, жез сияқты.**

ЖЕЗШІЛ сын. **Жезге құмар.**

ЖЕЙДЕ зат. **Жұқа** матадан тігілген, жеңі, жағасы бар ерлер киімі, көйлек.

ЖЕЙДЕ-ДАМБАЛ зат. **Басты-басты іш киімдер; көйлек-дамбал.**

ЖЕЙДЕ-ДАМБАЛШАҢ үст. **Тек ішкі киімшен, көйлек-дамбалшаң.**

ЖЕЙДЕДЕЙ сын. **Жейде сияқты, жейде тәрізді.**

ЖЕЙДЕЛІ сын. **Жейдесі бар, жейде киген.**

ЖЕЙДЕСІЗ сын. **1.** **Жейдесі жоқ, жейде кимеген.** **2.** ауыс. **Тақыр кедей.**

ЖЕЙДЕШЕ зат. **Шағын жейде.**

ЖЕЙДЕШЕН үст. **Жалаң жейдемен, көйлекшең.**

ЖЕК зат. зоол. <лат. ofisundulata> **Дуадақ** отрядына жататын дала құсы.

ЖЕК зат. **Қамыт, мойын ағаш.**

ЖЕК= ет. **1.** **Жезін** көліктің мойнына қамыт, мойынағаш кигізіп, арба, шана, соқа т.б. жетезіне тіркеу, қосу. **2.** ауыс. **Бір жұмысты міндеттеу; күшін, еңбегін пайдалану.**

ЖЕК: **жек көрді.** Бірдемені ұнатпады, жақтырмады. **Жек қору.** а) Ұнатпау, жақтырмау. ә) псих. Бір адамның өзге адамға қатысты ішкі сезімін білдіретін ұғым.

ЖЕКЕ сын. **1.** **Дербес, өз алдына; бөлек.** **2.** **Өзіндік, өзіне тән.** **3.** **Оңаша.** **4.** **Дара, жалғыз.**

Жеке адам. коғ.-әлеум. Қоғамдағы өзіндік дене-бітім, мінез-құлыққа ие тіршілік иесі; индивиду. **Жеке адамға табынушылық.** Саяси басшының рөлін асыра бағалаудан туған ұжымдық басшылық принципті қайшы көрініс.

Жеке адамның кітапханасы. инф. <ағыл. private library> а) Көпшілік қатынас құруға жатпайтын кез келген кітапхана. ә) Тізбектік, бірақ каталогтандырылмаған тапсырмаларды пайдалануға жарамды кітапхана. **Жеке айыптау.** Адамды қылмыстық жауаптылыққа тарту үшін жеке азаматтар тарапынан сотқа

шағым беру арқылы қозғалатын іс. **Жеке ақпарат**. и н ф. <ағыл. private information> Мемлекеттің азаматтары мен ұйымдары туралы олардың мүддесін қорғайтын ақпарат. **Жеке армия**. әск. Құрлықтағы әскерлердің жалпы әскери оперативтік бірлестігі. **Жеке басқару аймағы**. и н ф. <ағыл. private management domain> Электрондық поштада – телекоммуникациялық оператордың қатысуынсыз басқарылатын басқару аймағы. **Жеке басты сақтандыру**. экон. Сақтанушыға немесе басқа адамдарға сақтандыру сомасын төлеуді көздейтін ерікті сақтандыру түрі. **Жеке басы**. Бір өзі, жалғыз өзі, жеке өзіне қатысты. **Жеке батыр**. көне. Үлкен, дара шыққан батыр. **Жеке дара**. Үздік, озық, елден ерек. **Жеке дәрі қобдишасы**. Радиацияға, химияға, бактерияға қарсы медициналық және басқа да профилактикалық құралдар. **Жеке емген**. Дара өскен, жоқшылық, қиындық көрмеген. **Жеке есептеу орталығы**. и н ф. <ағыл. private computer center> Жеке кәсіпорынға, мекемеге қызмет ететін есептеу орталығы. **Жеке жұрт**. Өз алдына ел, тәуелсіз халық. **Жеке зейнетақы шоты**. экон. Жинақтаушы зейнетақы қорларындағы алушының өзіндік атаулы шоты. **Жеке зоотехния**. Мал шаруашылығының жеке салаларын (сиыр, қой, шошқа, құс өсіру, т.б.) өркендетудің теориялық, практикалық мәселелерімен айналысатын сала. **Жеке кәсіпкерлік**. экон. Азаматтардың табыс алуға бағытталған, азаматтардың өздерінің меншігіне негізделген және азаматтардың атынан және мүлдіктік жауапкершілігі келідігімен тәуекел етіп жүзеге асырылатын ынталы қызметі. **Жеке [бас] күәлік**. Жеке тұлғаның аты-жөнін, туған күні мен жылын, тұратын жері мен ұлтын куәландыратын құжат. **Жеке қалып-күй**. и н ф. <ағыл. in-site> Шартты түрде бірлік ретінде қабылданған жадтың сақтауыш элементінің физикалық қалып-күйі. **Жеке қару**. әск. Жеке тұлға қарауында болатын, қысқа қашықтықта шабуыл мен қорғаныс үшін қызмет ететін қару. **Жеке қаулы**. заң. Мемлекеттік органдардың немесе лауазымды адамдардың, ұйымдар мен олардың басшыларының назарын белгілі бір істі қарау кезінде анықталған заңның бұзылу дерегіне, қылмыс жасауға себепші болған жағдайларға аудару үшін соттың шығарған қаулысы. **Жеке оқыту**. пед. Оқу сабақтарын ұйымдастырудың бір түрі. **Жеке табыс**. экон. Жеке тұлғаның табысы. **Жеке тұлға**. экон. Белгілі бір тәртіппен экономикалық қызметке қатысушы және толық құқықты қызмет субъектісі ретінде әрекет етуші адам. **Жеке шаруа**. Өз меншігінде мал-мүлкі бар шаруа. **Жеке іс парағы**. кіт. Әрбір жұмыскердің қызмет орнында сақталатын жеке басы, білімі, жұмыс істеген орындары туралы мәліметтер жазылған құжаты.

ЖЕКЕАУЫЗ зат. көне. Шиті мылтықтың бір түрі.

ЖЕКЕБАС: жекебасқа табыну. с а я с. <лат. cultus> Саяси немесе діни билік иерархиясындағы жоғары мәртебелі (лауазымды) адамды асыра дәріптеу, оның орны мен міндетті қызметін шектен тыс жоғары бағалау. **Жекебасқа қол сұқпаушылық**. заң. Азаматтардың конституциялық құқы мен бостандықтарының негізгі принципі.

ЖЕКЕБАСТЫ сын. Жалғызбасты; бойдақ. **ЖЕКЕБАСТЫҚ** сын. Жекебасқа қатысты.

ЖЕКЕ-ДАЙ сын. Жеке-дара, өзімен-өзі. **ЖЕКЕ-ДАРА** сын. Жападан-жалғыз, оңаша, оқшау.

Жеке-дара пайдалану. и н ф. <ағыл. lockout> Басқа процестердің қатынас құруына тыйым сала отырып, ресурсты бір ғана процестің пайдалануы.

ЖЕКЕ-ДАРАЛАУ сын. Оңашарақ, оқшау-ырақ.

ЖЕКЕ-ДАРАЛЫҚ зат. Оңашалық, оқшаулық.

ЖЕКЕЖАЙ зат. Қаладағы бір жанұяға арналған, адамдардың өміріне, жұмыс істеуіне қажеттіліктің бәрі орнатылған үй.

ЖЕКЕ-ЖАРЫМ үст. Бөлек-бөлек, бірлі-жарым.

ЖЕКЕ-ЖЕКЕ үст. Бөлек-бөлек, дара-дара. **ЖЕКЕЖЫЛАУ** зат. жерг. Өріп жасаған қыл шылыбыр.

ЖЕКЕЙ¹ зат. Сәнді тігілген бас киім.

ЖЕКЕЙ² сын. Сәнді, өсем.

Жекей тымасқ [бөрік]. этн. Сәнді тігілген тымасқ, бөрік.

ЖЕКЕЙШЕ сын. Ерекше сәнді, өсем.

ЖЕКЕЛЕ= ет. 1. Бірдемені даралау, оңашалау, бөліп алу. 2. егін шар. Арасын сирету, алыстату.

Жекелеп отырғызу. бот. Көкөністерді, жемістерді, өсімдік және кейбір техникалық өсімдіктерді жас кезінде көшіріп отырғызып, қоректенетін ауданын ұлғайту.

ЖЕКЕЛЕЙ үст. Бөлек, өз алдына.

Жекелей біріншілік. спорт. Қатысушылардың жеке нәтижесін анықтайтын спорт жарысы. **Жекелей жарыс**. спорт. Тек қана жеке спортшылардың жетістігін анықтайтын спорт жарысы.

ЖЕКЕЛЕМЕ сын. сөйл. **Жекеменшік**.

ЖЕКЕМЕ-ЖЕКЕ үст. **Жеке-жеке**.

ЖЕКЕЛЕН= ет. 1. Бөліну, бөлшектену, бөлшектену. 2. егін шар. Арасы сиреу, алыстау, оқшаулану.

ЖЕКЕЛЕНУ Жекелен етістігінің қимыл атауы.

ЖЕКЕЛЕНУШІЛІК зат. Бөлшектенушілік, бөлінушілік.

ЖЕКЕЛЕП-ЖЕКЕЛЕП үст. Бөлек-бөлек. **ЖЕКЕЛЕС**= ет. Жекпе-жекке шығу, жеке, оңаша келу.

ЖЕКЕЛЕСУ Жекелес етістігінің қимыл атауы.

ЖЕКЕЛЕУ¹ сын. Жеке, оңашарақ.

ЖЕКЕЛЕУ² Жекеле етістігінің қимыл атауы; арасын сирету.

ЖЕКЕЛІК зат. 1. Жалғыздық, даралық. 2. Бойдақтық, жалғызбастылық.

Жекелік құқық. құқық. Өндіріс құрал-жабдықтары мен тауар өндірісіне меншік қатынасын реттейтін құқықтық нормалар жиынтығы.

ЖЕКЕЛІЛІК зат. сөйл. **Жекелік**.

ЖЕКЕМЕ-ЖЕКЕ сын. сөйл. **Жекпе-жек**.

ЖЕКЕМЕНШПҚ зат. Меншігінде мал-мүлкі бар шаруашылық. // Біреудің қарауындағы, қарамағындағы.

Жекеменшік газет. Жеке адамның немесе заңды тұлғаның иелігіндегі бейресми мерзімді басылым.

ЖЕКЕМЕНШПҚШЛ сын. Жекеменшікке құштар, жекеменшікті жақтайтын.

ЖЕKEN зат. өс. <лат. turba> Сазды, батпақты жерлерде өсетін көпжылдық өсімдік. **Жекең суында**. Әр нәрсе өз жерінде.

ЖЕKENДЕЙ сын. Жекен сияқты, жекен тәрізді.

ЖЕKENДІ сын. Жекені мол, жекен өскен.

ЖЕKENСАЛ сын. Орнықты.

ЖЕКЕРЕК сын. Бөлегірек, оңашарақ, шеткерек.

ЖЕКЕ-САЯҚ сын. Жалғыз-дара.

ЖЕKET зат. Әйелдердің қысқаша келген жеңсіз, жеңіл сырт киімі; бешент.

ЖЕКЕ-ТАҚА сан. жерг. Бірен-саран, бірлі-жарым.

ЖЕКЕ-ТҰХЫ сын. сөйл. жерг. Сирек. **ЖЕКЕШАП** сын. Өзіміл, қара басын ойлайтын.

ЖЕКЕШЕ¹ зат. Жеке малы, дүние, мүлкі бар дербес шаруа.

Жекеше кәсіпорын. экон. Азамат, соның ішінде шетел азаматы немесе азаматтығы жоқ тұлға құрған кәсіпорын.

ЖЕКЕШЕ² зат. лингв. Жекелік ұғымды білдіретін грамматикалық категория.

ЖЕКЕШЕЛЕН= ет. Жекеменшікке өту.

ЖЕКЕШЕЛЕНУ Жекешелен етістігінің қимыл атауы.

ЖЕКЕШЕЛЕНДІРУ зат. экон. <лат. privatus> Мемлекетке тиесілі объектілерді меншіктену құқығын жеке немесе заңды тұлғаның сатып алу процесі.

ЖЕКЕШЕЛІК зат. Меншігінде жеке шаруашылығы болушылық.

ЖЕКЕШЛ сын. Жекелікке құштар, жекені жақтаушы.

ЖЕКЕШЛДІК зат. Бөлектік, дарашылдық. **ЖЕКЖАТ** зат. сөйл. **Жежжат**.

ЖЕКЖАТ-ЖУРАФАТ зат. сөйл. **Жежжат-жұрағат**.

ЖЕКЖАТ-ЖУРАТ зат. сөйл. **Жежжат-жұрағат**.

ЖЕКЖАТТАЙ сын. Жежжат сияқты, жежжат тәрізді.

ЖЕКЖАТТАС= ет. Жежжат болу, жежжаттасу.

ЖЕКЖАТТАСУ Жежжаттас етістігінің қимыл атауы.

ЖЕКЖАТШЫЛ сын. Жежжатын іздегіш.

ЖЕКЖАТШЫЛА= ет. Құда-жежжатты арау.

ЖЕККӨРУШІЛІК зат. псих. Адамның өз қажетсінулеріне, сенімдеріне, құндылықтарына қайшы келетін құбылыстарға бағытталған орнықты белсенді жақтырмау сезімі.

ЖЕККӨРІНІШ зат. сөйл. **Жеккөрушілік**.

ЖЕККӨРІНІШТІ сын. Жаман, жағымсыз. **Жеккөрінішті болды**. Сүйкімсіз көрінді, жаманатты болды, көз тұрткіге түсті.

ЖЕККІЗ= ет. Жегін көлікке арба т.б. тіркету.

ЖЕККІЗУ Жеккіз етістігінің қимыл атауы. **ЖЕКМИШЕ** зат. Ақша салатын қобди.

ЖЕКПЕ зат. сөйл. Жегін көлік.

ЖЕКПЕ-ЖЕК зат. Екі адамның бірме-бір айқасы. 2. Бірме-бір, бетпе-бет, қарама-қарсы.

Жекпе-жекке шақырды. Күш сынақсызы келді. **Жекпе-жекке шықты**. Екеуара айқасты, сайысқа түсті. **Жекпе-жек майданы**. Батырлардың жекпе-жекке шығып шайқасуы.

ЖЕКСЕН: жермен жексен болды. Жалпы көрінбей қалды, жер бетімен бірдей болып кетті.

ЖЕКСЕНБІ [ир. یكشنه] зат. Аптаның жетінші күнінің аты.

ЖЕКСЕНБІЛІК зат. Жексенбі (демалыс) күні ұжым болып барып, ұйымшылдықпен істелетін жұмыс.

ЖЕКСҰРЛАН= ет. Жеккөрінішті болу.

ЖЕКСҰРЛЫҚ зат. Жексұрындық, жеккөрініштілік.

ЖЕКСҰРЫН сын. экспр. Жеккөрінішті, сұмпайы, сүйкімсіз.

Жексұрын болды. Сүйкімсіз көрінді, жаманатты болды, көз тұрткіге түсті.

Жексұрын мінез. Адамгершілікке жат, сүйкімсіз мінез.

ЖЕКСҰРЫНДАУ сын. Жеккөрініштілеу, сұмпайылау, сүйкімсіздеу.

ЖЕКСҰРЫНДЫҚ зат. Жеккөрініштілік, сұмпайылық.

ЖЕКТЕЙ сын. Жек сияқты, жек тәрізді.

ЖЕКТЕМДЕЛ= ет. Жана шезу, қиналу.

ЖЕКТЕМДЕЛУ *Жектемдел етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕКТИР= ет. *Жезін көлікке арбаны тіркеу.*

ЖЕКТИРУ *Жектір етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕКУ *Жекі етістігінің қимыл атауы; зекү, соғу.*

ЖЕКІ= ет. *Қатты зекіру, соғу, ақыру.*

ЖЕКІҢКІРЕ= ет. *Зекіріңкіреу, ұрса тұсу.*

ЖЕКІҢКІРЕУ *Жекіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕКІП-СӨК= ет. *Зіркілдеп ұрысу.*

ЖЕКІР= ет. *Ұрысу, қатулану.*

ЖЕКІРГІШ с ы н. *Жекіруге құмар, зекіруге құштар.*

ЖЕКІРУ *Жекір етістігінің қимыл атауы; жеку, зекү, ұрысу.*

ЖЕКІРІК зат. *Зекігендік, ұрыс, сөгіс.*

ЖЕКІРІҢКІРЕ= ет. *Ұрысқырау, зекіре тұсу.*

ЖЕКІРІҢКІРЕУ *Жекіріңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕКІРІС зат. *Зекіріс, ұрыс, сөгіс.*

ЖЕЛ¹ зат. **1.** *Кейде қатты, кейде баяу соғатын ауа ағымы. 2.* *Атмосферадағы ауаның жер бетіне параллель бағытта қозғалуы. 3.* *ауыс. Баянды емес, өкінішті. 3.* *ауыс. Ағымы, жетегі.*

Жел ағысы. *Мұхит пен теңіз суының жоғарғы қабатында (үйкеліс қабаты деп аталатын 100 м, кейде 200 м тереңдік) жел мен судың арасындағы үйкелістен пайда болатын ағыс. Жел айдаған [аударған] қаңбақтай.*

а) *Ойда-жоқта деген мағынада айтылады.* ә) *Ілешала, дереу, атыл-құпыл. Жел ала жөнелді. Тарап кетті, белгілі болып қалды. Жел арқан. этн. Кііз үйдің жел жағына байлайтын арқан, желбау. Жел аударған қаңбақтай. Ерікпен тыс, ықтыярыс, ырықсыз. Жел ауру. Ауық-ауық болатын құяң секілді сырқат түрі. Жел ауызды. Еспе шешен, төкпе тіл. Жел ауып қону. Қоныс ауу, қоныс аудару. Жел аяқ. Жылқының желе жортқан жүрісі. Жел аялады. поэт. Жел есті, жанына жайлы самал есті. Жел берді. Еліктерді, елеуретті, айдап салды, қайрап салды. Жел бетке шықты. Жақсылыққа кездесті, жолы болды. Жел болып тиді. жерг. Ешкінің көңіліне қарамай, қарсы келді. Жел бітті. Елірді, көтерілді. Желге жіберу. Босқа шашу, далаға жіберу. Желге кеуде төседі [тосты]. поэт. Жолға шықты, аттанды. Желге кетті [ұшты]. Зая болды, босқа кетті. Желге қақтырды. Кептірді, құнқақты етті, күнге жайып қойды. Желге мінсе жеткізбес. бейн. Жүйрік, қиықыр. Желге тигізбеді. а) *Қымтап, ықтап ұстады.* ә) *Баптап бағып-қақты, мәлеледі. Желге ұшырды [шашты]. Бостан-босқа шығындады, босқа ысырап етті, бей-берекет жұмсады. Желден жүйрік [жылдам]. Шапшаң, тез қозғалатын. Желдің жұты. Жазғытұрым соғатын, жерді кептіріп, арық малды қаусатып тастайтын қара жел. Желдің құты. Жердің қарын қағып, шөбін ашып беретін қатты жел. Желдің өгі. Желдің ызғарлы дәл беті; тұсы; Желдің ұшыруы. Желдің әрекетінен топырақтың беткі қабатының қишуы. Жел есті. Самал жел соқты. Жел жағынан жүргізбеді [жел жағына шығармады]. Маңайына жақындатпады, шеніне жолатпады. Жел жақ. Жел соғып тұрған беткей. Жел жапырған құрақтай. Айтқанға көне кету, уысынан шықпау. Жел жетпейтін. Өрен жүйрік, қиықыр. Жел жетпес. Жүйрік ат мағынасында. Жел кернеді. Жел көтерді, қиықыр. Жел қакты. Жүзі күнге күйді, тотықты. Жел қақтырды. Кептірді, құрғатты. Жел қарысты. Шаншу қабады, сырқаттанды. Жел қозғалтқыш. тех. Су шаруашылығында егістікті суландыру үшін қолданылатын су айдағыш құрылғы. Жел қуған ебелектей ербеңдесті. Желдің екпінімен қиқан**

*ебелек сияқты тыным таппады. Жел қуған қаңбақтай. Еш жерге тұрақтай алмай. Жел күйын. а) Өнербақан, ұр да жық, ә) Шапшаң, тез қимылдайтын. б) Тез, лезде. Жел күйын дақырт. Алыпқашты хабар. Желмен ыққан қаңбақтай өтті. Көзді ашып-жұмғанша өте шықты. Жел мінезді. Ұшып-қонба жеңілтек. Жел несібе. Бос әурешілік, пайдасыз іске уақыт кетірушілік. Жел өрнегі. Көпжылдық бақылаулар нәтижесінде белгілі бір аймақтағы желдің басым бағытын көрнекі түрде көрсететін векторлық диаграмма. Жел өсек ерді. Қанқу сөз, өсек-аяң тарады. Жел өтті. Жел тиді, суықтап қалды. Жел өті. Соққан желге қарама-қарсы жел беті; желге қарсы жақ. Жел сағымдай құбылды. Мың өзгерді. Жел саңлақ. Жараулы ат, сөйзүлік жүйрік. Жел сақаусырады. Қатты жел бірте-бірте басыла бастады. Жел соқты. Жел тұрды. Жел сөз. а) *Алыпқашпа өтірік, бекер әңгіме.* ә) *Өлең сөз мағынасында. Жел сөзге бой алдырды. Өсекке сенді, сөздің жетегіне ерді. Жел тиді. Жел ұстап, шашулап ауырды. Жел тимес. Мәлепел өсірген. Жел тұрды. Кенетпен жел болды, жел соқты. Жел тынды. Жел басылды, саябырсыды. Жел ұшырды. Босқа төгіп-шашты, рәсуа болды. Жел үйірді. Ұйтқып жел соқты, дауыл тұрды. Жел үрлеген шоқтай. Қып-қызыл, алаулаған. Жел шалқыды. поэт. Жел есті. Жел шығарды. қарап. Қолайсыз иіс шығарды, осырды. Желі оңынан тұрды. Жолы болды, ісі оңға басты, беті түзелді. Жел энергетикасы. ф и з. Жел энергиясын механикалық жылу немесе электр энергиясына түрлендірудің теориялық негіздерін, әдістері мен техникалық құралдарын жасаумен айналысатын энергетиканың саласы.**

ЖЕЛ² зат. *Ызғарлы желден, суықтан болатын ауру.*

Жел ауру. *Ауық-ауық болатын құяң секілді ауру.*

ЖЕЛ³= ет. *Аяң мен шабу аралығындағы қатты әжіріс.*

Желген аттай зымырады. *Зырлады, зулады.*

Желе шоқытты [шоқырақатты]. *Қатты желді, текіректетті.*

ЖЕЛАЙДАР зат. өс. <лат. anemone>

Саралдақ тұқымдасына жататын көпжылдық улы шөп.

ЖЕЛАЙРЫҚ зат. геогр. *Атмосферадағы біршама тұрақты шекара.*

ЖЕЛАТИН [франц. gelatine] зат. *Малдың сүйегін, терісі мен шеміршегін қайнату арқылы алынатын ақуыздық заттардың қоспасы.*

ЖЕЛАУЫЗ зат. **1.** *Оңтүстік батыстан соғатын теңіз желі. 2.* *ауыс. жағымсыз. Бәтуасыз, көп сөзді адам. 3.* *жағымды. Шешен, сөзге ұста.*

ЖЕЛАЯҚ с ы н. **1.** *Табаны жерге тимейтін жүйрік. 2.* *Жақын жерге тез барып-келуге, мінуге қалайлы (жылқы малы). 3.* *спорт. Әртүрлі қашықтықта жүгіріп жаттыққан спортшылар. 4.* *ауыс. Үйден-үйге, ауылдан-ауылға өсек тасып, қыдыра беретін адам.*

ЖЕЛБАҒАР зат. *Желдің бағыты мен жылдамдығын анықтайтын құрылғы.*

ЖЕЛБАҚАЙ с ы н. *Өте жүйрік, қиықыр.*

ЖЕЛБАС зат. өс. *Су жағасында өсетін, қамыс тектес өсімдік.*

ЖЕЛБАС с ы н. **1.** *Басы ырық бермейтін мал, бас асау. 2.* *ауыс. Желікпе, әулікпе, жеңілтек.*

ЖЕЛБАСТЫҚ зат. *Жөн-жосықсыз бозбалалық, жеңіл мінезділікке құмарлық, бозбастық (ер адам жайында).*

ЖЕЛБАУ зат. этн. *Дауыла, жел болғанда қиып кетпес үшін шаңырақты тартып байлайтын бау.*

ЖЕЛБЕГЕЙ¹ зат. *Жауыннан қорғану үшін жамыла салатын, женсіз сырт киім.*

ЖЕЛБЕГЕЙ² үст. **1.** *Сырт киімнің жеңін кимей немесе түймесін салмай ышққа іле салу. 2.* *ауыс. Алқа-салқа, ашық-шашық; қалай болса солай.*

Желбегей жамылды. *Киімнің жеңін кимей, иығына жамыла салды. Желбегей салды. с өйл. Иығына іле салды; желбегей жамылды.*

ЖЕЛБЕГЕЙЛЕН= ет. **1.** *Желбегей киіну, жеңілдену, ықшамдалу. 2.* *ауыс. Ашылып-шашылу, алқам-салқамдану.*

ЖЕЛБЕГЕЙЛЕНУ *Желбегейлен етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛБЕГЕЙЛЕУ с ы н. *Жеңілдеу, ықшамдау.*

ЖЕЛБЕЗЕК¹ зат. зоол. <лат. branchiae>

1. *Су жануарларының газ алмасу мүшесі, тыныс алатын органы. 2.* *Мұрын қуысы, танау жиегі.*

Желбезек доғасы *анат. Омыртқалы жануарлардың бас қаңқасының висцеральды бөлігінің бір бөлімі. Желбезек қақпағы. анат. Сүйекті балықтардың желбезек аппаратын сыртынан жауып тұратын сүйек.*

ЖЕЛБЕЗЕК² зат. *Киімнің жиырып жапсыра тігілген бөлігі.*

ЖЕЛБЕЗЕКАРАЛЫҚ с ы н. зоол. *Желбезек саңлауларын бөліп тұратын.*

ЖЕЛБЕЗЕКАЯҚТЫ: *желбезекаяқты шаянтөрізділер. зоол. <лат. branchiopoda> Буынаяқтылар типі шаянтөрізділер класының ең қарапайым класс тармағы.*

ЖЕЛБЕЗЕКАЯҚТЫЛАР зат. зоол. *Дене тұрқы 2 см-ден аспайтын, кеудесі 11, кейде 17-19 бунақтан тұратын, оның әрқайсысында бір жұп жапырақ тәрізді аяқтары болатын шаяндар отряды.*

ЖЕЛБЕЗЕКҰЙРЫҚТЫЛАР зат. зоол. *Шаянтөрізділердің бір отряды.*

ЖЕЛБЕЗЕКМАҢЫ: *желбезекмаңы қуысы. анат. Тушиқаттар мен бассүйексіздерге тән тыныс алу аппараттарын зақымданудан және топыраққа көмілгенде застанудан қорғайтын, сыртқы ортамен дененің құрсақ бөлімінде орналасқан атриопор тесігі арқылы байланысқан ерекше қатшық.*

ЖЕЛБЕЗЕКСІЗ с ы н. *Желбезегі жоқ.*

ЖЕЛБЕЗЕКТЕН= ет. *Делдио, ісіңу, кебіңу.*

ЖЕЛБЕЗЕКТЕНУ *Желбезектен етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛБЕЗЕКТЫНЫСТЫЛАР зат. зоол. <лат. branchiata> *Буынаяқтылар типінің бір тармағы.*

ЖЕЛБЕЗЕКТІЛЕР зат. зоол. *Желбезегі бар насекомдар.*

ЖЕЛБЕЙ зат. сөйл. *Желбегей.*

ЖЕЛБЕН елік. *Желбіреген, желбеңдеген қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.*

ЖЕЛБЕНДЕ= ет. *Желт-желт ету, желбіреу, қозғалақтау.*

ЖЕЛБЕНДЕТ= ет. *Желт-желт еткізу.*

ЖЕЛБЕНДЕТУ *Желбеңдет етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛБЕНДЕУ *Желбеңде етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛБИДА зат. сөйл. *Желбұйда.*

ЖЕЛБЕСЕК зат. жерг. *Түйенің мұрындық ағашы мен бұйда жіптің арасындағы кішкене жіп.*

ЖЕЛБЕСІК зат. этн. *Тербелмелі аспа бесік.*

ЖЕЛБЕСІН: *желбесін құстар. саят. Етін, жұмыртқасын жеп, мамық жүнін шаруаға жарататын пайдалы, адал құстардың тобы.*

ЖЕЛБӨГЕТ зат. *Жел әрекетінен туындайтын су деңгейінің көтерілуі.*

ЖЕЛБУАЗ¹ зат. муз. *Қазақ халқының көне саз аспаптарының бірі.*

ЖЕЛБУАЗ² с ы н. *Буаз деп жүріп қысыр шығу.*

ЖЕЛБУАЗ³ с ы н. **1.** *Даурықпа, кез келген нәрсеге көтеріле жөнелетін желікпе (адам). 2.* *ауыс. Бос сөз.*

Желбуаз өңгіме [сөз]. Өтірік, көпірме, бос сөз. **Желбуаз қылды.** Алдады, алдаусыратты.

ЖЕЛБҮЙДА зат. Мұрны алғаш тесілген ботаның, тайлақтың мұрындық ағашына байланатын шуда жіп, бүлдірге.

Желбұядасын [желбұядасынан] ұстатпады [ұстатқан жоқ]. Біреудің жетегімен жүрмеді, айтқанын тыңдамады.

ЖЕЛБҮЙРЕК сын. Жеңіл мінезді, желокте. **ЖЕЛБЫР** зат. Сәндік үшін әйелдердің көйлегінің етегіне, кеуде тұсына, иығына жапсыра тігілген бүрме.

ЖЕЛБІРЕ= ет. 1. Дамылсыз қозғалқтау, желпідеу. 2. Жайқалу.

ЖЕЛБІРЕГІШ сын. Қозғалғыш, желпілдегіш.

ЖЕЛБІРЕТ= ет. Желпілдету.

ЖЕЛБІРЕТУ Желбірет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛБІРЕУ Желбіре етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛБІРЕУІК¹ зат. Шымылдықтың үстіне құрылатын басы кестеленген шолақ шымылдық түрі.

ЖЕЛБІРЕУІК² зат. Желбіреп тұратын етіп тігілген бұйым.

ЖЕЛБІРЕУІКСІЗ сын. Желбіреуігі жоқ, желбіреуік салынбаған.

ЖЕЛБЫР-ЖЕКЕН зат. өс. Тауды алқатта бұтақ-жапырағы желбіреп өсетін ірі шөптердің түрлері.

ЖЕЛБЫРЛЕ= ет. Желбір тігу, жапсыру.

ЖЕЛБЫРЛЕУ= Желбірле етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛБЫРСІЗ сын. Желбірі жоқ, желбір салынбаған.

ЖЕЛБЫРШЕК зат. сөйл. **Желбір.**

ЖЕЛБЫРШЕКСІЗ сын. Желбіршегі жоқ.

ЖЕЛБЫРШЕКТІ сын. Желбіршегі бар, желбіршек салынған.

ЖЕЛПЕК сын. Мазасыз, тынымсыз.

ЖЕЛПІЗ= ет. Атты айдау, желдіру.

ЖЕЛПІЗУ Желгіз етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛПІР сын. Сырғыма, тұрақсыз.

ЖЕЛПІШ сын. Желісі күшті, желісті.

ЖЕЛПІШТЕ= ет. Қайта-қайта желу, ұзақ жүру.

ЖЕЛПІШТЕУ Желгіште етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛҒАБАЗ сын. Ақжөңіл, ашық.

ЖЕЛҒАБЫЗ сын. 1. Көз ілеспейтін жүйрік. 2. ауыс. Шаршап-шалдығуды білмейтін, шаршамайтын, талмайтын. // Шаршамайтын, талмайтын адам.

Желғабыз сөз. Көпірме, лепірме, бос сөз.

ЖЕЛДЕ= ет. Желге қарсы жүру, самалдау.

ЖЕЛДЕЙ сын. Жел сияқты, жел тәрізді, жүйрік.

Желдей гүледі. Екпіндеді, қарқындады, есті. **Желдей** екпінді. стиль. Екпін күшті. **Желдей** есті. а) Қатты қарқындады. ә) Асып-тасып, шарасына сыймай шалқыды. б) Есіп сөйледі, лепірді. в) Дауысы қатты естілді. г) Мақтанды. ғ) Халық арасына кеңінен таралды. **Желдей** желді. Зымырады, зулады. **Желдей** жүйрік. Ұшқыр (ат). **Желдей** жүйткіді. Заулады, зулады, зымырады. **Желдей** зулады. **Желдей** есті, зымырады, ағыт оте шықты.

ЖЕЛДЕН¹= ет. 1. Жел тұру, жел соғу. 2. ауыс. Желізу, желпіну, қоққалану.

ЖЕЛДЕН²= ет. Суық тиіп ауыру; желі көтерілу.

ЖЕЛДЕНДІР= ет. 1. Салқындату, ауаны тазарту. 2. Ішті кептіру. 3. Терін басқызу, суыту.

ЖЕЛДЕНДІРУ Желдендір етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛДЕНТ= ет. 1. Жел тигізу, самал соқтыру. 2. ауыс. Желпіндірту, көңілін көтеру.

ЖЕЛДЕНТУ Желдент етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛДЕНУ Желден етістігінің қимыл атауы. 1. Іш кебу. 2. ауыс. Желізу, желпіну.

ЖЕЛДЕСІН сын. Аздап жел соғып тұрған, желді.

ЖЕЛДЕТ= ет. 1. Жел тұру, жел соғу.

2. Желге қақтыру, желге ұстау. 3. Самал соқтыру, жел тигізу. 4. ауыс. Қарқындату, екпіндету.

ЖЕЛДЕТКІШ зат. 1. Бөлменің ауасын жаңартып тұру үшін жасалған терезенің ашпалы-жаппалы көзі. 2. тех. Ыстық кезде бөлмедегі ауаны салқындатытын арнаулы құрылғы. 3. тех. <лат. ventilatio> Өндіріс орындарын желдетуде, аэроқоспаларды құбырмен тасымалдауда т.б. ауаны немесе басқа газдарды қозғалысқа түсіріп, орнын ауыстыру үшін олардың артық қысымын (әдетте 0,15 Мпа-ға дейін) тудыратын қондырғы.

ЖЕЛДЕТУ¹ зат. тех. Ауа алмасуын қамтамасыз ететін техникалық құрылғылар жүйесі.

ЖЕЛДЕТУ² Желдет етістігінің қимыл атауы; адамның денсаулығы мен жұмыс істеуіне қолайлы ауа ортасын жасау мақсатында бөлмедегі ауа алмасуын реттеу.

Желдету оқпаны. Жер асты кен қазбалары мен шахталарды таза ауамен қамтамасыз етуге арналып салынған құрылыс.

ЖЕЛДЕТІЛ= ет. Жел соқтырылу, жел қақтырылу, ауа тазартылу.

ЖЕЛДЕТІЛУ Желдетіл етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛДЕТІНКІРЕ= ет. Желдете тұсу.

ЖЕЛДЕТІНКІРЕУ Желдетінкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛДЕУ Желде етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛДИРМЕН зат. Жел қуатымен жұмыс істейтін дйрмен.

ЖЕЛДІ сын. Желі бар.

Желді күнгі жөңкілген қара қаңбақтай.

поэт. Шапшап, лезде. **Желді күнгі** қоғайдай [қамыстай] жапырылды. Түгелдей, бірі қалмастан ілді. **Желді күнгі** ормандай шуылдады. Азан-қазан болды, шулады. **Желді күнгі** теңіздей толқыды. Шулау, басына көтеру. **Желді күндей** жапырылды. Абыр-сабыр болды.

ЖЕЛДІК¹ зат. Ер, ашамай, ершіктің қапталы мен тоқымының арасына салынатын киіз тоқымыша.

ЖЕЛДІК² зат. Шаңырақ бауы.

ЖЕЛДІК³ зат. сөйл. **Желдеткіш.**

ЖЕЛДІК⁴ сын. Желдің әсерінен болған.

Желдік ағыс. су шар. Желдің су бетіне әсер етуінен мұхиттағы, теңіздегі, көлдегі су қозғалысы. **Желдік толқындар.** су шар. Ауа ағынының әсерінен, жел қуаты есебінен пайда болатын толқындар.

ЖЕЛДІКСІЗ сын. Желдік салынбаған, желдігі жоқ.

ЖЕЛДІКТЕ= ет. Желдік салу.

ЖЕЛДІКТЕУ Желдікте етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛДІКШЕ зат. жерг. Аттың кішірек жабуы.

ЖЕЛДІЛЕУ сын. Аздаған жел бар.

ЖЕЛДІЛІК зат. 1. Желі болушылық, жел соғушылық. 2. ауыс. Шапшаңдық, жылдамдық, жүйріктік.

ЖЕЛДІР= ет. 1. Атты жүргізу, бірқалыпты сар желіспен аяңдату. 2. ауыс. Сөздің майын тамызу.

ЖЕЛДІРМЕ¹ зат. өдеб. Белгілі бір ырақ, мақалмен айтылатын терме-өлең.

ЖЕЛДІРМЕ² зат. тамақ. Қазының еті мен қызыл ірімшік қосып дайындалған тағам түрі.

ЖЕЛДІРМЕЛЕ= ет. Желдірте айту, желдірмеге салу.

ЖЕЛДІРМЕЛЕТ= ет. Желдірмеге салғызу. **ЖЕЛДІРМЕЛЕТУ** Желдірмелет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛДІРМЕЛЕУ Желдірмеле етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛДІРМЕЛІ сын. Желдірмеге құрылған.

ЖЕЛДІРТ= ет. Желдіре басқызу, сар желіске салу.

ЖЕЛДІРТПЕ зат. сөйл. **Желдірме.**

ЖЕЛДІРТПЕЛЕ= ет. Желдірте айту.

ЖЕЛДІРТУ Желдірт етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛДІРУ Желдір етістігінің қимыл атауы; атты бірқалыпты жүргізу, аяңдату.

ЖЕЛЕ [франц. gelee] зат. тамақ. Жеміс-жидектен түрлі дәмдеуіштер қосып әзірленетін салқын тәтті тағам.

ЖЕЛЕГЕЙ үст. сөйл. **Желбегей.**

ЖЕЛЕГЕЙ-ЖЕЛПІ үст. Алқам-салқам, қалай болса солай.

ЖЕЛЕГЕЙЛЕ= үст. Желбегейлеу, түймесін ағыту.

ЖЕЛЕ-ЖОРТ= ет. Сар желіспен жүру.

ЖЕЛЕ-ЖОРТАҚТА= ет. сөйл. **Желе-жорт.**

ЖЕЛЕ-ЖОРТАҚТАТ= ет. сөйл. 1. Желе-жорту. 2. ауыс. Түрліше құбылту.

ЖЕЛЕК¹ зат. Жас келіншектер жаулық сыртынан салатын ақ түсті жібек мата.

Желегі желкілдеген. Көбінесе жаңа түскен келінге қатысты айтылады.

ЖЕЛЕК² зат. жерг. Жапырақты, гүлді көк шөп.

ЖЕЛЕК-ЖЕЛЕК үст. Желп-желп етіп, түйдектене.

ЖЕЛЕК ЖОЛ зат. <франц. boulevard> Көшелер бойымен, теңіз жағасымен қатарластырыла ағаштар отырғызылып жасалған аллея.

ЖЕЛЕКСІЗ сын. Желегі жоқ.

ЖЕЛЕКТЕ= ет. Желбеңдеу, желек қағу.

ЖЕЛЕКТЕЙ сын. Желек сияқты; желек тәрізді.

ЖЕЛЕКТЕН= ет. Жап-жасыл болу, құлпыру.

ЖЕЛЕКТЕНУ Желектен етістігінің қимыл атауы

ЖЕЛЕКТЕТ= ет. Желбеңдету, желек қақтыру.

ЖЕЛЕКТЕТУ Желектет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛЕКТЕУ Желекте етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛЕКТІ сын. 1. Жап-жасыл, көкпенбек. 2. ауыс. Келін боп жаңа түскен мағынасында.

Желекті адам жеңілтек. Пысық, ыңғайлы деген мағынада.

ЖЕЛЕКТІЛІК зат. Жап-жасыл болушылық.

ЖЕЛЕКШЕ¹ зат. жерг. Кіші, жұқа жабу.

ЖЕЛЕКШЕ² үст. Желек секілді, желекке ұқсас.

ЖЕЛЕКШІ зат. Көгалдандырушы, желектендіруші.

ЖЕЛЕМІК зат. Сөл-пәл соққан жел.

ЖЕЛЕМІКТЕУ сын. Сөл-пәл желділеу.

ЖЕЛЕМІКТІ сын. Желді, жел соққан.

ЖЕЛЕҢ¹ зат. Кең, жұқа шапан.

ЖЕЛЕҢ² зат. сөйл. **Жел.**

ЖЕЛЕҢ³ үст. Жеңіл-желпі; желбегей.

ЖЕЛЕҢДЕ= ет. Желбеңдеу, желп-желп ету.

ЖЕЛЕҢДЕТ¹= ет. Желең-желең еткізу, желбірету.

ЖЕЛЕҢДЕТ²= ет. Желдету, жел тұру.

ЖЕЛЕҢДЕТУ Желеңдет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛЕҢДЕУ¹ сын. Жеңілдеу, жұқалау.

ЖЕЛЕҢДЕУ² сын. Аздаған желі бар.

ЖЕЛЕҢДЕУ³ Желеңде етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛЕҢ-ЖЕЛЕҢ елік. *Желеңдеген, желтілдеген қимылды бейнелейтін сөз.*

Желең-желең етті. *Желеңдеді, желп-желп етті.*

ЖЕЛЕП-ЖЕБЕ= ет. діни. *Қорғау, демеу, қамқорына алу.*

ЖЕЛЕП-ЖЕБЕУ *Желеп-жебе етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛЕП-ЖЕБЕУШІ зат. *Қорғаушы, қолдаушы.*

ЖЕЛЕТ¹ [франц. gillet] зат. *Ерлердің костюм ішінен киетін жаққа жеңсіз киім; жилет.*

ЖЕЛЕТ² [ир.] зат. ескі кіт. *Жендет, жазалаушы.*

ЖЕЛЕТКЕ зат. *Астарлап, сырып тізілетін жеңсіз киім, кеудеше.*

ЖЕЛЕТКЕЛІ сын. *Желетке киген, желеткесі бар.*

ЖЕЛЕУ зат. *Сылтау, дәлел, себеп.*

Желеу [көңіліне, жанына желеу] болды. а) *Сылтау, дәлел болды.* ә) *Сүйеу болды, демеу болды, таяныш болды. Желеу етті [қылды].*

Сылтауратты, себеп қылды. Желеу [көңіліне желеу] көрді. Демеу көрді, сүйеу етті.

ЖЕЛЕУКЕ зат. сөйл. *Желек.*

ЖЕЛЕУЛЕ= ет. *Желеу ету, сылтаурату.*

ЖЕЛЕУЛЕТ= ет. *Желеу ету, сылтаурату.*

ЖЕЛЕУЛЕТУ *Желеулет етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛЕУЛЕУ *Желеулет етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛЕУЛІ сын. *Желеуі бар.*

ЖЕЛЕУРЕТ= ет. сөйл. *Желеулет.*

ЖЕЛЕУРЕТУ *Желеурет етістігінің қимыл атауы; сылтаурату, сылтау ету.*

ЖЕЛЕУСІЗ сын. *Желеуі жоқ, сылтаусыз.*

ЖЕЛЕУШІ зат. *Жебеуші, демеуші.*

ЖЕЛЕУШІДЕЙ сын. *Желеуші сияқты, желеуші тәрізді.*

ЖЕЛЕУШІ зат. сөйл. *Жалау.*

ЖЕЛЕ-ШОҚЫТ= ет. *Апты желдіру, шоқатпа жүріске салу.*

ЖЕЛЖЕМІРУ зат. *Жер бетіне шығып жатқан тау жыныстардың желдің әсерінен жемірілуі.*

ЖЕЛК елік. *Желп еткен жеңіл, қысқа қимылды бейнелейтін сөз.*

Желк етті. *Желп етті.*

ЖЕЛКЕ зат. 1. <лат. pucha> *Бас сүйектің қарақұстан, шүйдеден төменгі жері.* 2. *Мойын етте болатын талшықты сіңір.* 3. ауыс. *Бір нәрсеңі сырт жағы.* 4. ауыс. поэт. *Міндет.*

Желкеден түйін қалғандай бұқты. *Бүгжіктмеді, бүктетілді. Желке жүндері дүрділі. Қоқаңдады, қоқиланды. Желке жүндері үрпінді. Дүрдіраз болды, араздасты. Желке жүнін үрпінтті. Сырт көзге қыр көрсетті, дөң айбат көрсетті. Желкеменің шұқырын көрмейін. Өз сөзіне сендіру үшін әзіл ретінде айтылатын қарғану. Желкені тесу. Емдеу тәсілі.*

Желкен қылығар. қарғ. *Өлім келгір, жұлдыңның үзілгір. Желкенің шұңқырын көрмегір!* қарғ. *Зілісіз қарғыс. Желкең үзілгір!* қарғыс. *Өмірің өшкір, жұлдыңның үзілгір деген мағынада көбінесе балаларға айтылады. Желке су.* жерг. *Бас арықтағы су; бірінші суарым. Желкесі қиылды. Өлді, қырғынға ұшырады, көзі жойылды. Желкесіне мінді [желкесінен түспеді].* *Мойына мініп алды; біреудің еңбегін сорды; үстемдік етті. Желкесінен алды. Ту сыртынан ұстады. Желкесінен бір түйді. Нұқын, қуып шықты. Желкесін көрсетті. Сырт айналды, қарамай кетті. Желкесін қасыды. Жолын таба алмай абыржыды, қысылды, састы. Желкесін қиды [үзді].* а) *Өлтірді, қырғынға ұшыратты, құртты.* ә) *Жоқ етті, құртты. Желкесін қозғап-қозғап жіберді. Мойнын күжірейтін, сілкінді, айбат шекті. Желкесі пышақ жанығандай. Тықыр.*

Желкесі тартты. *Басы ауырды, мазасы кетті. Желкесі үзілді. Құрыды, жоқ болды, өлді. Желке таз. Желке шашы түскен (жоқ). Желке тарақ. Шашты желкеге қайырып, бастырып қоятын тарақ. Желке түс [жақ]. Сыртқы бет, артқы жақ. Желке шаш. Қара құстан төменгі шыққан шаш.*

ЖЕЛКЕК зат. өс. <лат. tragopogon> *Өң бойында сүті (ақ шырын) бар, ақ ұлтідекті шөптесін өсімдік.*

ЖЕЛКЕКТЕ= ет. *Желтілдеу, желлек қағу.*

ЖЕЛКЕКТЕЙ сын. *Желлек сияқты, желлек тәрізді.*

ЖЕЛКЕКТІ сын. *Желлек өскен, желкегі бар.*

ЖЕЛКЕЛЕ= ет. 1. *Желкесінен алу, желкесінен түю.* 2. ауыс. *Бірқына көндіру, ықтыру, тежеу.*

ЖЕЛКЕЛЕҢКІРЕ= ет. *Желкеден алыңқырау; итермелеу.*

ЖЕЛКЕЛЕҢКІРЕУ *Желкедеңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛКЕЛЕС зат. *Алыс-жұлыс, төбелес.*

ЖЕЛКЕЛЕС= ет. *Ұрысып-төбелесу, алысу.*

ЖЕЛКЕЛЕСУ *Желкелес етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛКЕЛЕТ= ет. *Желкеден алғызу, жәбір көрсету.*

ЖЕЛКЕЛЕТУ *Желкелет етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛКЕЛЕУ *Желкеле етістігінің қимыл атауы; желкесінен алу, түйгіштеу.*

ЖЕЛКЕЛІ сын. 1. *Желкесі күжірейген; шығынғы.* 2. ауыс. *Мықты.*

ЖЕЛКЕЛІК зат. 1. *Жүгеннің екі жақтауының желкеде түйісетін ұшы.* 2. *Киім жағасының астына қадалған ілгек бау.*

ЖЕЛКЕМ сын. *Аздап желді; желтең. Желкем жетпіс ойлы. Ойы сан-саққа жүгірді, бір ойы былай дейді, бір ойы былай дейді.*

ЖЕЛКЕМДЕ= ет. *Жел қақтыру.*

ЖЕЛКЕМДЕЙ сын. *Желкем сияқты, желкем тәрізді.*

ЖЕЛКЕМДЕН= ет. *Желдену, жел түру.*

ЖЕЛКЕМДЕНУ *Желкемден етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛКЕМДЕТ= ет. 1. *Жел түру.* 2. ауыс. *Демеу, көңілін көтеру.*

ЖЕЛКЕМДЕТУ *Желкемдету етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛКЕМДЕУ сын. *Аздап желемік, желтеңдеу.*

ЖЕЛКЕМДІ сын. *Желкемі бар, желкем тұраң.*

ЖЕЛКЕМДІК зат. *Желділік, жел соққандық.*

ЖЕЛКЕН¹ зат. 1. *Кемелің, қайықтың жүрінуіне көмек болу үшін мачтаға керіп қойылатын қалың (ақ) мата.* 2. ауыс. *Арқасүйері, қамқоры.*

Желкен етті. *Бағыштады, арнады. Желкен жабдықтары. Жел энергиясын қабылдап, оны кеме жүргізуге жұмсайтын желкенді жабдықтауға қажет жабдықтар жиынтығы. Желкен қанат бұлғақ.* зоол. *Тұщы суда өсетін балық. Желкен спорт. Желкенді қайықты басқаруда шеберлік сыналатын байырғы спорт түрлерінің бірі.*

ЖЕЛКЕН² зат. бот. *Бұршақгүлділер тұқымдасына жататын өсімдіктердің гүліндегі 5 күлтеңің ең үлкені.*

ЖЕЛКЕН³ зат. өс. <лат. argemone> *Орам-жапырақ тұқымдасына жататын көп жылыдық шөптесін өсімдік.*

ЖЕЛКЕНБАУ зат. *Желкенді байлауға, бекітуге, жинауға арналған арқан бау.*

ЖЕЛКЕНДЕЙ сын. *Желкен сияқты, желкен тәрізді.*

ЖЕЛКЕНДІ сын. *Желкені бар.*

Желкенді балық. зоол. <лат. istiophorus platypterus> *Алабұға тәрізділер отрядының*

желкенділер тұқымдасына жататын балық. Желкенді кеме [кемешік]. Жел энергиясымен қозғалатын кеме (кемешік). Желкенді қайық. Үстіне желкен орнатылған, желкені бар су көлігі. Желкенді спорт. спорт. Желкенді қайықтармен, сондай-ақ, крейсерлік яхталармен өткізілетін спорттық жарыс түрі.

ЖЕЛКЕНШІ зат. 1. *Желкен керуші (түсіруші).* 2. спорт. *Желкенді қайықпен су спортымен айналысатын спортшы.*

ЖЕЛКЕРМЕ зат. спорт. *Жоғарғы биіктіктен жерге секіріп түсу үшін шығарылған жиналмалы шатыры бар құрал, парашют.*

Желкерме әткеншектері. спорт. *Желкермешілерді жерге секіртін үйретуге арналған құрал. Желкерме мұнарасы. спорт. Желкермешілерді жерге секіртін үйрету үшін арнайы тұрғызылған мұнара.*

ЖЕЛКЕРМЕШІ зат. спорт. *Желкерменен секіруші.*

ЖЕЛКЕУДЕ сын. *Даңғой, менмен.*

ЖЕЛК-ЖЕЛК елік. *Желкілдеген, желтілдеген қимыл-әрекетті бейнелейтін сөз.*

Желк-желк етті. *Желп-желп етті, желкілдеді.*

ЖЕЛКӨЗ зат. этн. *Көзі үлкен-үлкен етіп жасалған кереге.*

Желкөз кереге. *Ағашы сирек, бір қанатында 15-18 басы бар кереге.*

ЖЕЛКӨКІРЕК сын. *Өркөкірек, менмен.*

ЖЕЛКІЛ зат. *Желк-желк еткен қимыл.*

Желкіл қақты. *Желкідеді, желп-желп ету.* 2. *Тербелу, шайқалу.* 3. ауыс. *Өркендеу, жетілу.*

ЖЕЛКІЛДЕ= ет. 1. *Желтілдеу, желп-желп ету.* 2. *Тербелу, шайқалу.* 3. ауыс. *Өркендеу, жетілу.*

ЖЕЛКІЛДЕК сын. *Желбіреп тұрған, желтілдек.*

ЖЕЛКІЛДЕТ= ет. *Желп-желп еткізу, желкіл қақтыру.*

ЖЕЛКІЛДЕТУ *Желкілдет етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛКІЛДЕУ *Желкілде етістігінің қимыл атауы; тербелу.*

ЖЕЛҚАБАЗ сын. сөйл. *Желғабыз.*

ЖЕЛҚАБЫЗ¹ зат. вет. *Түйенің жел түйін ауруы.*

ЖЕЛҚАБЫЗ² сын. сөйл. *Желғабыз.*

Желқабыз сөз. сөйл. *Желғабыз сөз.*

ЖЕЛҚАБЫҒ зат. вет. *Жылқы ауруы.*

ЖЕЛҚАЗЫҚ зат. қолөнер. *Киіз үйдің сырт жағына қағылатын арқан байланатын қазық.*

ЖЕЛҚАЙЫҚ зат. *Керулі желкендерге әсер ететін жел күшімен қозғалатын қайық; желкенді қайық.*

ЖЕЛҚАЙЫҚТАЙ сын. *Желқайық сияқты, тұрақсыз, мың құбылған.*

Желқайықтай жылмандады [лыпыды]. *Ауыздығымен алысу, тарпаңдау.*

ЖЕЛҚОБЫЗ зат. муз. *Үрлеп ойналатын музыкалық аспап.*

ЖЕЛҚОМ зат. 1. *Жауыр атқа салынатын ортасы (жауыр тұрған жері) ойылған тоқым.*

2. *Жүк арту үшін түйенің арқасына (қомына) салынатын қалың киіз.* 3. *Маса, сонанан қорғауға арналған жабын.*

Желқом ер. этн. *Тоқым жабдығы қоса тігілген ер.*

ЖЕЛҚОМДА= ет. *Желқом салып ерттеу.*

ЖЕЛҚОМДАЙ сын. *Желқом сияқты, желқом тәрізді.*

ЖЕЛҚОМДАУ *Желқомда етістігінің қимыл атауы.*

ЖЕЛҚУАР сын. сөйл. *Желокпе.*

ЖЕЛҚУЫҒ сын. *Асау, мініс көрмеген.*

ЖЕЛ-ҚҰЗ¹ зат. *Ішін тарта соққан жел, боран.*

ЖЕЛ-ҚҰЗ² зат. *Жел ауруы; құяң.*

ЖЕЛ-ҚҰЗДЫ сын. *Жел-құз, бораны соғатын.*

ЖЕЛІ-ҚҰЗСЫЗ сын. Желі, бораны жоқ.
ЖЕЛҚҰЙРЫҚ сын. Жүйрік (ат).
ЖЕЛІ-ҚҰЙЫН зат. Ұйтқып соққан жел қүйыны.

ЖЕЛҚҰСА зат. Шаншу, суық.
ЖЕЛҚҰЯҢ зат. мед. Суықтан белі шойырылып қалатын ауру.

ЖЕЛМАЗЫҚ зат. Жемшоп, мал азығы.
ЖЕЛМАЯ зат. Жалғыз оркешті жүйрік түйе, нар.

ЖЕЛМАЯДАЙ сын. Желмая сияқты, желмая тәрізді.

Желмаядай есті. Жылдам жүрді.
ЖЕЛМАЯЛЫ сын. Желмаясы бар, желмая мінген.

ЖЕЛМАЯША үст. Желмая тәрізді; желмаяға ұқсап.

ЖЕЛМІР сын. Әккі, көпті көрген.
ЖЕЛОРАЙ зат. Ашық есік, терезеден енген суық ауаның бөлмедегі жылы ауамен тоғысуы.
ЖЕЛӨКПЕ сын. Жеңілтек, алып-қиша, қиып-қонба, елікпе. // Жеңілтек, алып-қиша адам.

Желөкпе сөз. Жеңіл-желті айтылған бос сөз; жел сөз.

ЖЕЛӨКПЕЛЕН=ет. Желігу, желіну.
ЖЕЛӨКПЕЛЕНДІР=ет. Желіктіру, еліктіру.

ЖЕЛӨКПЕЛЕНДІРУ Желөкпелендіретістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛӨКПЕЛЕНУ Желөкпелен етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛӨКПЕЛЕУ сын. Жеңілтектеу, қишалақтау.

ЖЕЛӨКПЕЛІ сын. Желөкпесі бар, жеңілтек.

ЖЕЛӨКПЕЛІК зат. Алып-қишалық, жеңілтектік.

ЖЕЛП елік. Жел тұрғанда, самал ескендегі қысқа қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Желп етті. Оқта-текте желілдеді, желбеңдеді.

ЖЕЛШЕЙ зат. сөйл. Желбіршек.
ЖЕЛШЕЙЛЕ сын. сөйл. Желбіршекті.

ЖЕЛШЕКБАЙ зат. сөйл. Желтеңбай.
ЖЕЛШЕКТЕ=ет. Желтек қағу, желілдеу.

ЖЕЛШЕН зат. Жазда ыстықта киетін жеңіл бас киім.

ЖЕЛШЕН елік. Желп-желп еткен, желтеңдеген қимылды бейнелейтін сөз.

Желшен етті [қақты]. а) Желп-желп етті, желтеңдеді. ә) Етілдеді, қишалақтады.

ЖЕЛШЕНБАЙ зат. экспр. Жеңіл мінезді қишалақ адам.

ЖЕЛШЕНДЕ=ет. 1. Желп-желп ету, желілдеу. 2. ауыс. Елтеңдеу, қишалақтау, дегбірсіздену.

ЖЕЛШЕНДЕТ=ет. Желп-желп еткізу.

ЖЕЛШЕНДЕТУ Желп-желп етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛШЕНДЕУ Желтеңде етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛШЕН-ЖЕЛШЕН елік. Желілдеген, желтеңдеген қимылды бейнелейтін сөз.

Желшән-желшән етті. Желтеңдеді, желілдеді.

ЖЕЛП-ЖЕЛП елік. Желп-желп қаққан, жел қаққаннан болатын қимылды бейнелейтін сөз.

Желп-желп етті. Желтеңдеді, желілдеді, қалбалақ қақты.

ЖЕЛПУ Желті етістігінің қимыл атауы.
1. Жел соғу, есу. 2. ауыс. Жағымпаздану.

ЖЕЛПУШ зат. 1. Әйелдердің ыстықтан қорғану үшін желтіп қолданылатын бүктемелі өрі жиымалы сәндік бұйымы. 2. жерг. Жылқы құйрығын қысқа ағашқа бекітіп жасаған, маса, сона, шыбын-шіркейден қорғану үшін қолданылатын құрал. 3. тех. Астықты қиырып, қауызған тазартатын машина. // Желтіпін, желпуге арналған.

Желпуш қанаттылар. зоол. <лат. strepsiptera> Дене тұрқы 2-3 см-дей, денесі бөліктерге бөлінген, үш жұп аяғы бар, алдыңғы қанаттары редуцияға ұшырап, артқы қанаттары ауқымды болып келетін жәндіктердің бір отряды.

ЖЕЛПУШСІЗ сын. Желпуші жоқ, желпуш қолданбай.

ЖЕЛПШ=ет. 1. Желдің баяу, жай соғуы; есу. 2. Бір нәрсені сілкіп қапын ауа толқынын туғызу. 3. Астықты (дәнді) шап-тозаңнан арылту, тазарту. 4. Құстың қанат қағуы. 5. ауыс. Дүрлідету, екпіндету.

ЖЕЛПШШ зат. сөйл. Желпуш.
ЖЕЛПШ зат. Жел соғу, жел қағудан болатын қимыл.

Желпш қакты. Желілдеді.

ЖЕЛПШДЕ=ет. 1. Желп-желп ету, желбіреу. 2. ауыс. Жаны қалмай елілдеу.

ЖЕЛПШДЕК зат. сөйл. өс. Желайдар.
ЖЕЛПШДЕК² сын. 1. Желілдегіш, желбірегіш. 2. ауыс. Жеңілтек, жеңіл жүрісті.

ЖЕЛПШДЕС=ет. Мәз болысу, қуанысу.

ЖЕЛПШДЕТ=ет. Желп-желп еткізу, желбірету.

ЖЕЛПШДЕТУ Желілдет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛПШДЕУ Желілде етістігінің қимыл атауы. 1. Желп-желп ету, желбіреу. 2. ауыс. Желігу, желік қуу.

ЖЕЛПШЛТ=ет. сөйл. Желтілдет.
ЖЕЛПШ=ет. 1. Желілдеу, желбіреу.

2. Салқындау, тыныстау, терін басу. 3. ауыс. Көңіл көтерілу, сергу, сертілу. 4. ауыс. Желігу, қызбалу. 5. ауыс. Жеңілтектену.

ЖЕЛПШШШ сын. Желіктіш, лепіргіш.
ЖЕЛПШНДІР=ет. 1. Сергіту, серпілдіру.

2. ауыс. Желіктіру, еліктіру.

ЖЕЛПШНДІРУ Желіндіретістігінің қимыл атауы; сергіту.

ЖЕЛПШНТ=ет. 1. Желілдету, желбірету. 2. ауыс. Сергіту, серпілту.

ЖЕЛПШНТУ Желінт етістігінің қимыл атауы; серпілту.

ЖЕЛПШНУ Желтін етістігінің қимыл атауы.

1. Желтілеу. 2. Салқындау, тыныстау. 3. ауыс. Сергу, сертілу. 4. ауыс. Желігу.

ЖЕЛПШНУЛ сын. Желтінген, елігін-желігін алған.

ЖЕЛПШНШЕК зат. сөйл. Желбір.
ЖЕЛПШНШЕКТІ сын. Желінішегі бар, желбірлі.

ЖЕЛПШНІКІРЕ=ет. Аздап желіну, желігу.

ЖЕЛПШНІКІРЕУ Желініңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛПШНІС зат. Демалыс, ауаға шығып тыныстау.

ЖЕЛПШНІС=ет. 1. Желілдесу. 2. Салқындау, тер басу. 3. ауыс. Көңіл көтерісу, бірге сергу.

ЖЕЛПШНІСУ Желініс етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛПШНҚІРЕ=ет. Аз-аздап желпу.

ЖЕЛПШНҚІРЕУ Желтіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛПШ-ЖЕЛПШ үст. Дамыл-дамыл желіп.

ЖЕЛПШТ=ет. 1. Жел қақтыру. 2. ауыс. Сергіту, сертілту. 3. ауыс. Желіктіру, қоздыру.

ЖЕЛПШТУ Желтін етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛПШШТЕ=ет. Қайта-қайта желпу.

ЖЕЛСӘУІР зат. жерг. Жаумай желдетіп өте шыққан бұлт.

ЖЕЛСІЗ сын. Жел жоқ, жел соқпаған.
Желсіз күндей. Тып-тыныш, бейқам. **Желсіз теңіздей.** Тынық, жайбарақат.

ЖЕЛСІЗ-ЖЕЛІУСІЗ сын. Тыныш жатқан, бейбіт.

ЖЕЛТАБАН сын. 1. Өренжүйрік. 2. ауыс. Тілағаш, елгезек.

ЖЕЛТАҚЫМ сын. Шабандоз.
ЖЕЛТАРҚЫШ зат. тех. Ауа жаңартқыш қондырғы.

ЖЕЛТЕҢ сын. сөйл. 1. Желкем. 2. ауыс. Жеңіл мінезді.

ЖЕЛТЕНДЕУ сын. сөйл. Желкемдеу.

ЖЕЛТИРМЕН зат. сөйл. Желдірмен.
ЖЕЛТӨҚСАН зат. <лат. december>

Қазақша он екінші айдың аты.

Желтоқсан желі. тар. экспр. Желтоқсан көтерілісі. **Желтоқсан көтерілісі [оқиғасы].** тар. 1986 жылдың 17-19 желтоқсан аралығында Алматыда болған қазақ жастарының КСРО үкіметінің тоталитарлық отаршылдық, әміршіл-әкімшіл жүйесіне қарсы наразылық көтерілісі.

ЖЕЛТӨҚСАНДАЙ сын. сөйл. Желтоқсан айындай суық, салқын.

ЖЕЛТӨҚСАНШЫЛАР зат. тар. 1986 жылғы Қазақстандағы тоталитарлық отаршыл жүйеге қарсы болған, желтоқсан көтерілісіне қатысқандар.

ЖЕЛТӨҚЫМ¹ зат. вет. Жылқының ыстық-суықты жәбірленуінен болатын ауруы; ісік.

ЖЕЛТӨҚЫМ² зат. Жауыр атқа салатын ортасы ойық тоқым.

ЖЕЛТӨСАР зат. Қалқанша, кіреберіс.

ЖЕЛТҰЯҚ сын. Желаяқ, қиқыр.

ЖЕЛТІРЕКТЕ=ет. жерг. Жеңілдену, сыртқы киімдерін шешу.

ЖЕЛТІРЕКТЕУ Желтіректе етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛУ Жел етістігінің қимыл атауы. 1. Шаппай, аяндап жүру. 2. Көсілу, шешіліп сөйлеу.

ЖЕЛУШЫҚ зат. Жел тиюден пайда болатын бөртпе.

ЖЕЛШЕ үст. Жел тәрізді, жел секілді.

ЖЕЛШЕШЕК зат. мед. Жұқпалы бөртпе ауруы.

ЖЕЛП¹ зат. 1. этн. Ірі қара малды сауған кезде төлдерді (құлын, бұзау) байлау үшін екі қазыққа кере тартып байлаған қыл, не кендір арқан. 2. ауыс. Бір нәрсенің ұзын-ыргасы, бір-бірімен байланыстылығы, сабақтастығы. 3. ауыс. Негіз, өзек, арқау. 4. ауыс. тех. Жүйе, торап. 5. инф. Мәліметтерді компьютерлер арасында жеткізетін, бір-бірімен мәлімет алмасу мүмкіндіктерімен байланысқан жұмыс стансылары, коммутация тораптары, серверлер және т.б. құрылғылар жиынтығы.

Желі абоненті. инф. Желіге қосылған компьютер немесе басқа құрылғы. **Желі арқан.** этн. Желіге арналып есілген жуан арқан. **Желі архитектурасы.** инф. Компьютерлік желінің логикалық түрде ұйымдастырылуы және оның жұмыс істеу принциптері. **Желі басқару жүйесі.** инф. <ағыл. network management> Мәлімет жеткізу торабында басқару, мониторинг және әкімшілік жасау үшін қолданылатын жабдықтар мен бағдарламалар жүйесі. **Желі бойы.** Желінің ұзындығындай қиықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Желі бойы жер алды.** ф о л ь к. Тартылған желі ұзындығындай жерге жетті. **Желі етті.** Негізгі өзек, жүйе қылды. **Желі мандам.** вет. Жылқы жұқпалы ауруының бастапқы кезеңі. **Желі өрнегі.** қолөнер. Оюлар мен өрнектердің арасын қосып байланыстыратын өрнек түрі. **Желісіне мал айналды.** Мал бітті, қазығына мал байланды. **Желісін үзді.** Өз бетімен еркіне кетті. **Желі тартарық көбейсің!** тілек. Құдынды желіге алаш байларда айтылатын сөз. **Желі шапу.** этн. Бие бауда, бие байланған күні шашылатын шашу.

ЖЕЛП² зат. геол. Екі бағытта біршама ұзақ қиықтықтарға сағаланатын, жер қыртысына тән жарықтардың минералдық

заттармен толуынан не жарықтар бойынша тау жыныстардың орнын минералдық заттардың метасоматоздық алмастыруынан пайда болған геологиялық дене.

ЖЕЛПАРАЛЫҚ: желіаралық байланыс құрылысы, и н ф. Бірнеше жергілікті желілерді немесе бір желіге кіретін, бірақ әртүрлі хаттама түрлерін пайдаланатын бірнеше сегменттерді біріктіретін құрылыс.

ЖЕЛІБАУ зат. Балақ баудың қос шығыршығынан өткізетін ұзын шыбыс жп.

ЖЕЛІГУ Желік етістігінің қимыл атауы; елігу, еліру.

ЖЕЛІГІҢКІРЕ = ет. Аз-аздап желігу, елігіңкіреу.

ЖЕЛІГІҢКІРЕУ Желігіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІГІП-ЖЕЛІПІП үст. Бірдемеге елігіп, көтеріліп.

ЖЕЛІПС = ет. Желік қағысу, еліру, желінісу.

ЖЕЛІПСУ Желіге етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІДЕЙ сын. Желі сияқты.

ЖЕЛІК¹ зат. 1. Елігушілік, еліктеушілік; желініс. 2. ауыс. Қызбалық, қызулық.

Желігі басылмады. Екпін, қызу қайтпады; тасыған көңілі қайтпады. **Желігін басты.** Бетін қайырды, тоқтатты. **Желік бітті.** Желігуді шығарды, желік пайда болды. **Желік қысты.** Желігі ұстады, еліргісі келді. **Желік үміт.** п о з т. Алып-ұшқан ой-арман.

ЖЕЛІК² зат. өс. Сабағы тік, сабақ түбіндегі жапырақтары ірі, сопақша, шаршыүлділер тұқымдасына жататын бақшалық өсімдік.

ЖЕЛІК = ет. 1. Бірдемеге елігу, еліру, қызу.

2. Құмарлану, әуестену.

ЖЕЛІКБАС сын. сөйл. Елірме, желік қуған.

ЖЕЛІКҚҰМАР сын. Желіккіш.

ЖЕЛІКПЕ сын. Еліргіш, елікпе, жеңіл мінезді.

ЖЕЛІКПЕЛІ сын. Желікпесі бар.

ЖЕЛІКПЕЛІК зат. Желігушілік, еліріп кетушілік.

ЖЕЛІКТЕН = ет. Желігу, желік пайда болу, елігу, еліру.

ЖЕЛІКТЕНУ Желіктен етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІКТЕС = ет. Біте қайнасу, жарасу.

ЖЕЛІКТІ сын. Желігі бар, желік беретін.

ЖЕЛІКТІР = ет. Еліктіру, елірту, желік құдыру.

ЖЕЛІКТІРУ Желікті етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІКТІРУШІ зат. Еліктіруші, қолташ-таушы, көтермелеші.

ЖЕЛІКШІЛ сын. Желігуге құмар; сауықшыл, қызықшыл.

ЖЕЛІҚАҒАР зат. этн. Жаңадан бие байлаған күні беретін ас-су, кәде.

ЖЕЛІЛЕ = ет. 1. Желіге байлау, желі тарту.

2. ауыс. Ұзақ әңгіме шерту.

ЖЕЛІЛЕН = ет. Желі болып тартылу; бір-бірімен байланысу, сабақнасу.

ЖЕЛІЛЕНУ Желілен етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІЛЕС сын. 1. Бір желіде тұрған.

2. ауыс. Сабақтас, жалғас, өзектес.

ЖЕЛІЛЕС = ет. Бір желіге байланған, бірге тартылған.

ЖЕЛІЛЕСУ Желілес етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІЛЕТ = ет. Сабақтастыру, байланыстыру.

ЖЕЛІЛЕТУ Желілет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІЛІ сын. Желісі бар; бір-біріне байланысты, жұтпелі.

Желілі жыныстар. геол. Жер қыртысында

желі немесе сығылма түрінде орналасқан магмалық тау жыныстары.

ЖЕЛІЛІК сын. и н ф. Желіге арналған, бір желідегі.

Желілік ақпараттық орталық. и н ф. <ағыл. network information center> Желі жұмысын сүйемелдейтін және оны мәліметтермен қамтамасыз ететін орталық.

Желілік бейімдеуш. и н ф. Компьютерді желіге қосатын құрылғы.

Желілік диск. и н ф. <ағыл. network disk> Есептеу желісінде бірнеше пайдаланушы мен бірнеше есептеу мәшинесі бір уақытта жұмыс істей алатын диск.

Желілік орта. и н ф. Желіге қосылған жүйедегі барлық нысандарды көрсететін компьютер терезесі.

Желілік такта. и н ф. Желілік бейімдеуш.

Желілік хаттама. и н ф. <ағыл. network protocol> Желіге қосылған компьютерлерге бір-бірімен байланыс құруға және желі бойынша мәліметтерді жеткізуге мүмкіндік беретін хаттама.

ЖЕЛІЛІЛЕР зат. зоол. <лат. chordata> Арқа тұсында ұзына бойы созылып жатқан арқа желісі бар жануарлар дүниесінің ең жоғарғы типі.

ЖЕЛІМ зат. Бір нәрсені екінші нәрсеге, затты затқа жабыстыру үшін пайдаланылатын қоймалжың зат.

Желім жеп, у ішті. Ішкені бойына сіңбеді, азап шекті.

ЖЕЛІМАЙЛАУ зат. этн. Сауын малдың төлі байланатын желі алаш қазық қағылып, арқан тартылғанда «ақ көп, мал сүтті болсын» деген тілекпен желі арқанына айран құйып, қазығын майлау рәсімі.

ЖЕЛІМДЕ = ет. Бір нәрсені желім жағып жабыстыру, ұстату.

ЖЕЛІМДЕГІШ сын. Жапсырғыш, ұстатқыш. // Жапсырғыш зат.

ЖЕЛІМДЕЙ сын. Желім сияқты жабысқыш, жабысқақ.

Желімдей былжырау. Көп сөйлеу, мыл-жыңдау. **Желімдей жабысты.** Жармаса кетті, айырылмады.

ЖЕЛІМДЕЛ = ет. Желім жағылу, жабыстырылу.

ЖЕЛІМДЕЛУ Желімдел етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІМДЕН = ет. Жапсырылу, желім жағылу.

ЖЕЛІМДЕНГІШТІК зат. Жабысуға немесе адгезияға қабілеттік.

ЖЕЛІМДЕНУ Желімден етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІМДЕС = ет. Жабысу, мықтап беку, ажырамау.

ЖЕЛІМДЕСТІР = ет. Жабыстыру.

ЖЕЛІМДЕСТІРУ Желімдестіру етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІМДЕСУ Желімдес етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІМДЕТ = ет. Желім жақтыру, жабыстырту.

ЖЕЛІМДЕТУ Желімдет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІМДЕС = ет. Жабысу, мықтап беку, ажырамау.

ЖЕЛІМДЕСТІР = ет. Жабыстыру.

ЖЕЛІМДЕСТІРУ Желімдестіру етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІМДЕСУ Желімдес етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІМДЕТ = ет. Желім жақтыру, жабыстырту.

ЖЕЛІМДЕТУ Желімдет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІМДЕУ Желімде етістігінің қимыл атауы.

1. Желімнен жабыстыру, ұстату.

2. ауыс. Бір нәрсені шешімін тауып қиоластыру, реттеу.

ЖЕЛІМДЕУЛІ сын. Желім жағылған, желімделген, жапсырулы.

ЖЕЛІМДІ сын. Желімденген, желім жағылған.

ЖЕЛІМСАБАҚ зат. өс. <лат. melandrium> Қаламтыр тұқымдасына жататын сабағы тік, биіктігі 20 см-ден 80 см-ге дейін жететін, сабағын, жатырағын, гүлсидамын, тостағанынасын желім тәрізді жабысқақ түк басқан көпжылдық, кейде бір не екі жылдық шөптесін өсімдік.

ЖЕЛІМТЕК¹ зат. Бидай, қара бидай және басқа кейбір дәнді дақылдарда болатын белоктық зат.

ЖЕЛІМТЕК² сын. сөйл. **Жабысқыш.**

ЖЕЛІМШЕ үст. Желім құсап, желім сияқты.

Желімше жабысты. Жабысып, айырылмай қойды.

ЖЕЛІН зат. анат. <лат. uber> Сүттің түзілуін және оның бөлінуін қамтамасыз ететін, сүтқоректі жануарларға тән тері безі.

Желін жамбы. зерг. Желін ұлгісінде құйылған сом күміс.

Желін саба. а) Желінің сыртқы терісі; төрт түлікке ортақ атау.

ә) Бие желінінің сыртқы терісі, сыртқы қабы.

Желін сабасын салыпты. Биенің желіні біліне бастаған, желіндей бастаған кезі, кешікпей құлындайды деген ұғымды білдіреді.

Желіні бұтына сыймады. бейн. Сиырдың желіні сүтке толып, тырсылдады.

Желіні жақындады. Малдың төлейтін күніне аз қалды.

Желіні жер сызады. Сүтті, желіні үлкен (сыыр) Желіні [емшегі] сызады. Сауын малдың емшегін сүт кернеді, сүтке толды.

ЖЕЛІН = ет. 1. Ас ішілу. 2. Тоza бастау, кертілу.

ЖЕЛІНГІШ сын. Жақсы желінетін, жұғымды.

ЖЕЛІНДЕ = ет. 1. Буаз малдың төлдеу алдындағы сүт безінің толып, толысуы.

2. ауыс. Бір нәрсенің пісіп-жетілуі, толығуы.

ЖЕЛІНДЕУ Желінде етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІНДІ сын. Желіні үлкен, сүтті.

ЖЕЛІНҚАП зат. этн. Желіні жарылмас үшін, төлі ембес үшін арнайы жұмсақ матадан тігілген қап, жапқыш.

ЖЕЛІНҚҰРТ зат. Биенің желіні ісіп, тесіліп ауыратын ауруы.

ЖЕЛІНСАБА зат. Бие желінінің сыртқы қабы, сыртқы терісі.

ЖЕЛІНСАДАҚ зат. этн. Мал төлдеп жатқан кезде төл көп еріп, мал аман болуын ырымдап, тарататын ғырыптық ас.

ЖЕЛІНСАУ зат. вет. <лат. mastitis> Желінің жарақаттануы, тазалық сақтамау, дұрыс саумау, жұқпалы аурулар т.б. себептерге байланысты желінің қабынуы. // Түк пайдасы жоқ, нашар, жегіымсыз.

ЖЕЛІНСІЗ сын. сөйл. Сүтсіз, желінденбеген, сүт жиналмаған.

ЖЕЛІНУ Желін етістігінің қимыл атауы; ас ішілу.

ЖЕЛІҢКІРЕ = ет. Аздап, ақырындап желу, желе түсу.

ЖЕЛІҢКІРЕУ Желіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖЕЛІП-ЖОРТЫП үст. Бірде желіп, бірде жортып.

ЖЕЛІС¹ зат. Аттың шабуга жақын қатты жүрісі.

ЖЕЛІСАБАҚ зат. бот. Жерге жайылып төселіп, ұзарып өсетін жұмсақ, өте нәзік сабақ.

ЖЕЛІСКЕР сын. Жақсы желетін, желгіш, желісті.

ЖЕЛІСКЕРЛІК зат. Жақсы желгіштік.

ЖЕЛІСҚОР сын. сөйл. **Желіскер.**

ЖЕЛІСТІ сын. Жақсы желетін, желгіш, желіскер.

ЖЕЛІСТІК сын. сөйл. Қатты желетін.

ЖЕЛІСТІЛІК зат. Желгіштік, желіскерлік.

ЖЕЛІСІЗ сын. 1. Желісі жоқ, желі тартылмаған.

2. Жүйесіз, байланыссыз.

ЖЕЛІШЕ үст. Желі тәрізді, желі сияқты.

ЖЕМ зат. 1. Арпа, сұлы, бидай сияқты құрғақ мал азықтарының (шөптен басқа) жалты атауы.

2. Аң, құс, балық атаулының тамағы, азығы.

Жем [жемтік] аңдыды. Құлқынын көздеді. **Жем** аулады. Қорегін қолға түсірді, ұстады. **Жем** болды. а) Біреуге тәуелді болды, жетегінде кетті. ә) Біреуге олжа болды. **Жемге** байлады. Малға жем беріп семіртіп, бордақылады. **Жем қылды** [етгі]. Олжа етті, пайдаланды.

ЖЕМАЗЫҚ зат. Мал қорегі, азықтық заттар.

Жемазык булау. мал шар. Малды қоректендірмес бұрын жемді жылыдай өңдеу.

ЖЕМАЯҚ зат. саят. Бүркіттің жемін турап, жуып беру үшін қолданылатын ыдыс.

ЖЕМБАСАР зат. Қыран құстың тегеурінге қарсы біткен алдыңғы үш тырнағы.

Жембасардан айырылды. Тегеуріні қайтты, күш-қуаты азайды.

ЖЕМБҮРШАҚ зат. ауыл шар. Малға азықтық бұршақ.

ЖЕМДЕ= ет. 1. Жем беру, жем жегізу, азықтандыру. 2. Қармаққа жем ілу. 3. ауыс. Жерді құнарландырып, суарып, күтім жасап, егін егу. 4. ауыс. Бір пәлеге айдап салу, біреудің аузын алу.

ЖЕМДЕЛ= ет. Жем берілу.

ЖЕМДЕЛУ Жемдел етістігінің қимыл атауы.

ЖЕМДЕН= ет. Қоректену, жем жеу.

ЖЕМДЕНУ Жемден етістігінің қимыл атауы.

ЖЕМДЕС зат. Ымы-жымы бір, параға ортақтас.

ЖЕМДЕС= ет. Жем берісу.

ЖЕМДЕСУ Жемдес етістігінің қимыл атауы.

ЖЕМДЕУ Жемде етістігінің қимыл атауы; жем беру.

ЖЕМДЕУШІ зат. Жем беруші.

ЖЕМДОРБА зат. Атқа жем беру үшін қолданылатын, кенептен, қалың матадан, талдырып басқан жіпке киізден тігілген бауы бар дорба.

ЖЕМДІК сын. Жем боларлық, жемге арналған.

Жемдік қоспалар. Қоспажем. Жемдік организмдер. Қоректік организмдер. Жемдік тамыр. бот. **Тамыржеміс.**

ЖЕМЕДЕ: ит жемеді. Қорлықта, азапта. **ЖЕМЕ-ЖЕМ:** жеме-жемге алды. Ортаға алды, кеу-кеуледі, қыстады. **Жеме-жемге** келгенде. Мезгілі жеткенде, дәл уақтысында, дер кезінде. **Жеме-жем шақта.** Дер кезінде, қысылтаянда.

ЖЕМЕ-ЖЕМДЕ үст. Дәл уақтысында, дер кезінде.

ЖЕМЕКІЛ зат. Бірнеше адам ойнайтын асық ойыны.

ЖЕМЕЛЕК зат. сөйл. Өрілген бұрымың бекітетін жіп, бау, лента.

ЖЕМЕЛТАЙ зат. **Жемелек.**

ЖЕМЕҢГЕР зат. Елді қанап-сорушы, жемқор, парақор.

ЖЕМЖЕМІЛ зат. көне. Шөп тамырынан алынған дәрі.

ЖЕМКЕРЛІК зат. сөйл. **Жемқорлық.**

ЖЕМҚОР сын. 1. Жем тілегіш, жемшіл. 2. ауыс. Парақор, пара алығш.

ЖЕМҚОРЛЫҚ зат. 1. Жемпаз болушылық; мешкейлік. 2. заң. <лат. corruptio> Мемлекеттік басқару құрылымдарындағы лауазымды қызметкерлердің өздеріне тапсырылған қызмет мұқимдіктерін жеке бастарының пайдасы мен мүддесі үшін пайдалану мақсатында жасаған қоғамға қауіпті қылмыстық іс-әрекеттері. 3. ауыс. Біреудің еңбегін жегіштік, парақорлық. // Жемқор, пара алығш.

ЖЕМҚҰМАР сын. **Жемқор.**

ЖЕМПАЗ сын. 1. Көп жегіш, мешкей, қомағай. 2. ауыс. Парақор, пара алығш, біреудің еңбегін қанағғыш. // Парақор, жегіш адам.

ЖЕМПЕЙЛЕС= ет. Әмпей-жәмпей болу, тіл табысу.

ЖЕМПІР [ағылш. jumper] зат. Иірілген жіптен тоқылған жылы киім.

ЖЕМСАУ¹ зат. анат. <лат. ingluvies>

1. Құстың жеген жемі тұратын, жиналатын, сіңірілетін орны; бөтеге. 2. Көптеген омыртқасыз жануарлардың (моллюскілер, құрттар, жәндіктер) өңешінің кеңейген жері. 3. ауыс. э к с п р. Қарын, құлқын.

ЖЕМСАУ² зат. мед. Кеңірдек, қалқанша безінің ісін ауруы.

ЖЕМСАУЛЫ сын. 1. Алқымы үлкен, бұғақты. 2. ауыс. Жемсауы үлкен. 3. Ашқарақ, қомағай.

ЖЕМСАУЫТ зат. Дала құстарына жем салуға арналған ыдыс.

ЖЕМСЕ= ет. Жемсіну, жем тілеу.

ЖЕМ-СУ зат. Малдың ішін-жемі, қорегі.

ЖЕМСІЗ сын. Жемі жоқ, жем салынбаған.

ЖЕМСІРЕ= ет. Жем жегісі келу, жем іздеу, жемтік қарау.

ЖЕМСІРЕУ Жемсіре етістігінің қимыл атауы.

ЖЕМТАМЫР зат. бот. Өсімдіктердің білеуленіп жуандап кеткен тамыры.

ЖЕМТҮСУ зат. вет. Жылқы тұяғының іріңсіз қабынуы.

ЖЕМТІК зат. 1. Жыртқыш атаулының (құс, аң, т.б.) жемі, азығы, тамағы. 2. Арам өлген мал етінің қалдығы, өлексе.

Жемтікке қонған күшігендей. Дайынға тап беріп, ел ырысын шайқап жеген жемқор адам туралы айтылады.

ЖЕМТІК-ЖЕМТІК сын. Жұлым-жұлым, жыртық-жыртық.

ЖЕМТІКҚОР сын. **Жемқор.**

ЖЕМТІКТЕЙ сын. Жемтік сияқты, жемтік тәрізді.

ЖЕМТІКТЕС сын. 1. Жемтігі бір, жемдес. 2. ауыс. Біріңіз жеген, сыбайлас.

ЖЕМТІКШЕ үст. Жемтік сияқты.

ЖЕМТІКШІ зат. Жағымсыз. Жемқор, парақор адам.

ЖЕМТІКШІЛ сын. Жемтікке құмар.

ЖЕМТІР сын. Жұлма-жұлма, тозан.

ЖЕМТІР-ЖЕМТІР сын. жерг. Жұлма-жұлма, арса-арса.

ЖЕМТІРІЛ= ет. Жемірілу, жыртылу, тозу.

ЖЕМТІРІЛГЕН сын. жерг. Қырқылған, жыртылған, тозан.

ЖЕМТІРІЛУ Жемтіріл етістігінің қимыл атауы.

ЖЕМХАНА зат. Малдың жемін сақтайтын орын.

ЖЕМШӨП зат. Мал азықтандыруға пайдаланатын өнімдер.

Жемшөп араластырғыш. ауыл шар. Жемшөп қоспасын араластыратын қондырғы.

Жемшөп булағыш. тех. Мал азығын булап, жұмсартып, жұғымды азық дайындайтын мәшине. **Жемшөп дақылдары.** ауыл шар.

Ауыл шаруашылық малдарын азықтандыру үшін өсірілетін дақылдар. **Жемшөп комбайны.** ауыл шар. Жабайы табиғи шөптерді, екпе дақылдарды (құнбағыс, жүгері) жинап, ұрпақтап, көлікке тиесуші мәшине. **Жемшөп өлшемі.** ауыл шар. Мал азығының қоректік бағасының өлшемі.

Ондай өлшем үшін 1 кг салығын қоректілігі алынады. **Жемшөп өндіру.** ауыл шар. Мал азығын өндіру, дайындау, өңдеу және сақтауға қатысты ұйымдастыру, шаруашылық және технологиялық шаралар жүзесі.

Жемшөп таратқыш. ауыл шар. Науаға салынған шөп сабағын, сусымалы, сығымдалған, құрғақ, шырынды жемшөпті тарататын мәшине.

ЖЕМШӨПТІК сын. Жемшөп боларлық, жемшөпке жарамды.

Жемшөптік ауыспалы егіс. ауыл шар. Құрамындағы жемшөптік дақылдар егіс көлемінің 50 % шамасынан көп мөлшерде өсірілетін ауыспалы егістің бір түрі.

ЖЕМШІК ор. зат. сөйл. **Жәмшік.**

ЖЕМШІЛ сын. Жемқор, парақұмар.

ЖЕМИ: ит жеміге тастады [ит жемі қылды].

Тастандыға (садақаға) шығарды, қараусыз қалдырды; өлімші етті, қорлады, азапқа салды.

ЖЕМИЛ= ет. Жемірілу, үгілу.

ЖЕМИЛУ Жеміл етістігінің қимыл атауы.

ЖЕМИН= ет. Ентелеу, еміну.

ЖЕМИҢДІК: мал жеміндік. Малға жем боларлық, жемдік.

ЖЕМІР сын. 1. Жайып қойған кірді, үйдің бау-шұын т.б. заттарды шайнап, жеп қоятын (мал). 2. ауыс. Жалмағыш.

Жемір жасушалар. б.и.ол. <лат. macrophagi, грек. makros – үлкен, iri, phagein – obu, жеміру>

Организмге түскен бактериялар мен басқа белоктік бөгде заттарды қармап, оларды қорытуға қабілетті жасушалар. **Жемір орта.** Химиялық, электрхимиялық және гидрометаллургиялық әсерлердің нәтижесінде металдарды тотыуға ұшырататын немесе осы процесі тездететін орта (қышқыл, тұз ертінділері және газдар).

ЖЕМІР= ет. 1. Біртіңдеп бітіру, аз-аздан құрту; мүржу. 2. ауыс. Сыздықтата ішу, жұрту, сіміру.

ЖЕМІРЛІК зат. Жемір болушылық, бір қатты дененің екінші қатты денемен үйкелісуі кезіндегі қажығыштық және мүжігіштік қабілеті.

Жемірлікке қарсы өңдеу. ф.и.з. Металл бұйымдарын коррозиядан сақтау үшін коррозияға төзімді басқа металл балқымамен қаптау.

ЖЕМІРСУ зат. су шар. Өз құрамындағы тұздар мен газдардың әсерімен бетон мен металдан жасалған материалдарды т.б. құрылыстарды, жабдықтарды бұзып шірететін, өсімдіктер мен жануарлар әлеміне қолайсыз әсер ететін су.

ЖЕМІРУ Жемір етістігінің қимыл атауы; бірте-бірте құртып тауысу, қыспаққа алу, қажыту.

ЖЕМІРІЛ= ет. 1. Мүжілу, қажалып түсу. 2. Қоршаған ортаның әсерінен металдардан жасалған бұйымдардың өздігінен бұліну процесі.

Жемірімейтін құйма. кен. Құрамына жемірілуге қарсы берік хром, никель, мыс, вольфрам, молибден және т.б. металдар араласқан құйма.

ЖЕМІРІЛУ Жеміріл етістігінің қимыл атауы.

ЖЕМИС зат. <лат. fructus> 1. Ағаштар мен сабақты мәдени және жабайы өсімдіктердің басына шығатын өнімі, миуасы. 2. б.и.ол. Гүл аналығының жұмыртқа жасушасы ұрықтанғаннан кейін түзілетін жабық тұқымды өсімдіктердің көбею мүшесі. 3. ауыс. Бір нәрсенің нәтижесі, қорытындысы. 4. ауыс. Бірыс, несібе, ризық.

Жеміс ағашы. Жеміс өндіру мақсатымен қолдан өсірілетін және жабайы (көп жылдық) өсетін ағаштар, бұталар. **Жеміс бермеді.** Нәтиже шықпады. **Жеміс дақылдары.** Жемісі, жидегі, жаңғағы үшін қолдан өсірілетін өсімдіктер тобы. **Жеміс жапырақшасы.** б.о.т. Өсімдіктің түйіндейтін жапырағы. **Жеміс жемірлері.** з.о.л. Екпе өсімдіктердің жемісін зақымдап, үлкен зиян келтіретін ұсақ көбелектер туысы. **Жеміс көшеті.** Жеміс және жидек дақылдарының тұқымнан өсірілген немесе ұластырылған екпе шыбықтар. **Жеміс күйесі.** з.о.л. <лат. hyponemeuta podellus> Жеміс ағаштарын зақымдайтын зиянды көбелек.

Жемістің қоныр кенесі. з.о.л. Алма, шие, алхоры, шабдалы, бадам, алмұрт сияқты

жеміс ағаштарын зақымдайтын кененің түрі. **Жемістің қызыл кенесі.** з. о. л. Алмұрт, шие, әсіресе алма мен алхорыны қатты зақымдайтын зиянкес кене. **Жеміс шыбыны.** з. о. л. < лат. drosophilidae > Қос қанаттылар отрядына жататын жәндіктердің бір тұқымдасы. **Жеміс шырыны.** Жеміс тіндерінде, клеткаларында және қуыстарында болатын сұйықтық. **Жеміс шірігі.** *Mopilia* туысына жататын саңырауқұлақтар тұдыратын жеміс ағаштарының ауруы. **Жемісін жеді [тағты].** Қызығын (пайдасын) көрді. **Жемісін көрді [көзбен көрді].** Нәтижесі болар шаққа, жүзеге асар шаққа жетті.

ЖЕМИС-ЖИДЕК з. а. т. Бау-бақша өсімдіктері өнімнің жалпы атауы.

Жеміс-жидек өсіру. Жеміс ағашының морфологиялық құрылысы, өсуі, дамуы, өңуі, жемістенуі және агротехникасы туралы ғылым. **Жеміс-жидек шаруашылығы.** Жеміс-жидек дақылдарын өсірумен айналысатын өсімдік шаруашылығының саласы. **Жеміс-жидек шырыны.** Жеміс-жидек өсімдігінің жемісін сығу арқылы дайындалатын өнім.

ЖЕМИССАБАҚ з. а. т. б. т. Жемісті ұстап тұратын сабақтың бір бөлігі.

ЖЕМИССЕРІК з. а. т. б. т. < грек. pericarpium perі – жанында, carpos – жеміс > Өсімдік үдінің аналығы ұрықтанған соң жатын бөлімінің қабырғасынан түзілетін өсімдік мүшесі.

ЖЕМИССІЗ с. ы. н. 1. Жемісі жоқ. 2. ауыс. Нәтижесіз, қорытындысыз.

ЖЕМИСТЕ = е. т. сөйл. Жеміс беру.

ЖЕМИСТЕЙ с. ы. н. Жеміс сияқты.

ЖЕМИСТЕНДІРУШІ з. а. т. 1. Жеміс беруші.

2. ауыс. Жаластырушы, ұрпақ беруші.

ЖЕМИСТІ с. ы. н. 1. Жемісі мол, жемісі бар.

2. ауыс. Нәтижелі, өнімді, қорытындысы бар.

Жемісті бұта. ауылдар. Әртүрлі тағамдық, емдік мақсаттарда пайдаланылатын жеміс беретін бұталы өсімдіктер.

ЖЕМИСТІЛІК з. а. т. Жемісі болушылық, нәтижелілік.

ЖЕМИСТІРЕК с. ы. н. Жемісі барлау, молдау; нәтижелірек.

ЖЕМИСПШҚАБАТ з. а. т. б. т. Көбіне 1-2 қатар клеткалардан тұратын жеміс қабының ішкі бөлімі.

ЖЕМИГ з. а. т. 1. Жем. 2. ауыс. Ырзығы, несібесі деген мағынада.

Жемесең жемігінді же [жер тісте]. қарғ. Көбіне назырқап, өкпелеген жанға айтылады.

Жеміг болды. Жем болды, талауға түсті.

ЖЕМИГ с. ы. н. Қанағатсыз, тойымсыз, обыр.

Жемігі шыққан. Тоз-тоз болған, ескі.

ЖЕМИШАРА з. а. т. Жем беруге арналған ыдыс.

ЖЕНДЕ з. а. т. Түрлі-түсті матадан құрап тігілген, жауын-шашынға киетін жеңсіз сырт киім.

ЖЕНДЕТ з. а. т. 1. Хан әмірін орындаушы; өлім жазасын іске асырушы. 2. Баскесер, қанішер. 3. ауыс. Құртушы, жоюшы. // ауыс. Алғыр, өжет, қыран.

ЖЕНДЕТТЕЙ с. ы. н. Жендет сияқты.

ЖЕНДЕТТІК з. а. т. Баскесерлік, қанішерлік.

ЖЕНДЕТШЛ с. ы. н. Баскесер.

ЖЕНТ з. а. т. этн. тамақ. Тары жармасынан, үгітілген ірімшіктен қант, май қосып жасалған ұлттық тағам; қоспа.

ЖЕНТЕК з. а. т. Бір-біріне кірігіп, бірігіп түйдектелген құм, топырақ, тас т.б.; кесек. // Бірігіп түйдектелген, қатып қалған.

ЖЕНТЕК-ЖЕНТЕГІМЕН үст. Кесек-кесегімен, түйдек-түйдегімен.

ЖЕНТЕК-ЖЕНТЕК с. ы. н. Кесек-кесек, түйдек-түйдек.

ЖЕНТЕКТАС з. а. т. геол. Шөгінді тау жынысы; тығыздалып қатайған қыршақ тас.

ЖЕНТЕКТЕ = е. т. 1. Кесек күйге келтіру, түйдектеу. 2. ауыс. Илектеу, жаныштау.

ЖЕНТЕКТЕЛ = е. т. Кесектелу, түйдектелу.

ЖЕНТЕКТЕЛУ Жентектел етістігінің қимыл атауы.

ЖЕНТЕКТЕТ = е. т. Кесек-кесек етіп жинату.

ЖЕНТЕКТЕТУ Жентектет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕНТЕКТЕУ Жентекте етістігінің қимыл атауы; кесек күйге келтіру, түйдектеу.

ЖЕНТ-ЖЕМ з. а. т. этн. Жент, ірімшік, құрт-май сияқты жеңсік тағамдар.

ЖЕНТТАС з. а. т. Жентектас.

ЖЕНТТЕЙ с. ы. н. Жент сияқты.

ЖЕНТТЕ с. ы. н. Женті мол, женті бар.

ЖЕНЬШЕНЬ з. а. т. өс. 1. < лат. panax ginseng > Аралия тұқымдасы панак туысына жататын, биіктігі 30-50 сантиметрдей көп жылдық шөптесін өсімдік. 2. мед. Осы өсімдіктің тамырынан алынатын дәрі.

ЖЕҢ з. а. т. 1. Киімнің иықтан қолдың білезігіне дейін жетіп тұратын бөлігі. 2. ауыс. Қол деген мағынада.

Жең ұшынан жалғасты. Білдірмей, сездірмей бірікті, астыртын келісті, ымы-жымы бір болды. **Жең ұшын берді.** Қолжабыс етті, жәрдем берді. **Жеңімен сөлем берді.** Менменсіді, даңдайсыды, кеудесін көтерді. **Жеңінен тартты.** Біреудің назарын өзіне аударды, қаратты, тоқтатты. **Жеңін жастық қылды [жастанды].** Жаугершілікте жүріп, далаға түнеді. **Жеңін сыбанды [түрді].** а) Екі жеңін түрді. ә) Іске құлына кірісті, бар ынтымақ істеді.

ЖЕҢ = е. т. 1. Үстем түсу, күші басым болу; озу. 2. Жеңіске ие болу, жеңіп шығу. 3. Бірдемеде, я бір бәсекеде басымдылық алу. 4. Соғыста қарсыласын тас-талқан ету, ойран-топырын шығару, тізе бүктіру. 5. ауыс. Бір нәрсеге төзу, шыдау, берілмеу, мойымау.

ЖЕҢГЕ з. а. т. этн. Ағаның, жасы үлкен туыстардың әйелі (жасы кішілерге қатысты).

Жеңгелей [жеңгелей] алды. Өзінен жасы үлкен, қайтыс болған туысының әйеліне үйленді. **Жеңгелер институты.** этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында бойдақ қайындарына жар табуға, отбасындағы ынтымаққа т.б. отбасылық азаматтық қарым-қатынастың дәстүрлі ахлақ нормаларымен сәйкестігіне жауап беретін институт.

ЖЕҢГЕДЕЙ с. ы. н. Жеңге сияқты.

ЖЕҢГЕЙ з. а. т. 1. Жеңге құрмет білдіре айттылатын қаратпа атауы. 2. Жеңгені құрметтеу, сыйлау нышанымен айттылатын атауы.

ЖЕҢГЕЛЕ = е. т. сөйл. Жеңге деп айту, қайталау.

Жеңгелей алған әйел. сөйл. этн. Әмеңгерлікпен алған ағасы немесе інісі қайтыс болғанда алған зайыбы, әйелі.

ЖЕҢГЕЛЕТ = е. т. көне. Қалыңдықты күйеуіне көрсету.

ЖЕҢГЕЛЕТУ Жеңгелет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢГЕЛІ с. ы. н. Жеңгесі бар.

ЖЕҢГЕЛІК с. ы. н. 1. Жеңге тән, жеңгеге қатысты. // этн. Жігіттің қыз жеңгесіне беретін сый-сияпаты, кәдесі; жеңгетай.

Жеңгелік етті. Қыз бен жігіт арасын байланыстырды, ортада жүрді. **Жеңгелікке жүрді.** Қыз бен жігіттің арасына жүрді. **Жеңгелік сұрады.** Жеңгелері күйеуге қалыңдықты көрсетіп, кәде сұрады.

ЖЕҢГЕТАЙ з. а. т. 1. Жеңгені құрметтеу, сыйлау нышанымен айттылатын атауы; жеңгей. 2. этн. Қызбен таныстырғаны, кездестіргені үшін жігіттің қыз жеңгесіне беретін тарту-таралғысы, сый-сияпаты; күйеу жігіттен

алынатын кәде. 3. жағымсыз. Жезөкшелік әрекетті ұйымдастыратын, қыздарды саудаға салушы адамдар; сутинер.

Жеңгетай болды. Екі араға дәнекер болды.

ЖЕҢГЕТАЙЛЫҚ з. а. т. 1. этн. Қазақ халқының дәстүрлі әдет-ғұрпындағы қыз бен жігіттің арасына дәнекерлік жасайтын іс-әрекет. 2. этн. Күйеудің қыз жеңгесіне беретін сыйы, тарту-таралғысы; жеңгетай. 3. з. а. н. Жезөкшелікпен айналысуға арналған топтар мен арнаулы орындарды ұйымдастырып, зинақорлық жасаушы адамдарды өзара кездестіретін, сол арқылы пайда табуды көздейтін қылмыстық іс.

Жеңгетайлыққа жүрді. Қыз бен жігітті таныстыруға, келістіруге әрекеттенді.

ЖЕҢГЕТАЙШЫЛА = е. т. Жеңгетайлық жасау.

ЖЕҢГІЗ = е. т. Мойынсынғызу, көндіргізу.

ЖЕҢГІЗУ Жеңгіз етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢГІШ с. ы. н. Жеңетін, жеңе білетін. // Жеңе білетін адам, жеңімпаз.

ЖЕҢГІШТІК з. а. т. Жеңетіндік, жеңе білетіндік.

ЖЕҢДЕЙ с. ы. н. Жең сияқты, жең тәрізді.

ЖЕҢДЕС с. ы. н. Қатар, құрдас, замандас.

ЖЕҢДЕС = е. т. Теңесу, тең келу.

ЖЕҢДІ с. ы. н. Жеңі бар.

Жеңді білектей. Жуандығы киілген жеңдей; жұп-жуан.

ЖЕҢДІР = е. т. Мойынсындыру, бой ұрғызу.

ЖЕҢДІРТ = е. т. Мойынсындырту, бой ұрғызу.

ЖЕҢДІРТУ Жеңдірт етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢДІРУ Жеңдір етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢЕШЕ з. а. т. 1. Жеңгеге құрмет білдіре айттылатын қаратпа атауы. 2. Жеңгей, жеңге.

ЖЕҢЕШЕЛЕ = е. т. сөйл. Жеңеше деп айту.

ЖЕҢЕШЕТАЙ з. а. т. экспр. 1. Жеңешесіне құрмет білдіре айттылатын қаратпа атауы. 2. Жеңгесін сыйлау, еркелету нышанымен айттылатын атауы.

ЖЕҢКІРЕ = е. т. Ептеп, аздап жеу.

ЖЕҢКІРЕУ Жеңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢҚАП з. а. т. сөйл. Жеңсе.

ЖЕҢСЕ з. а. т. 1. Жұмыста киім жеңінің кірлемей, тозбауы үшін матадан арнайы тігілген бөлек жең. 2. Білекті жаралаудан, қатты зат батудан сақтау үшін мықты матадан сырғылып тігілетін жең.

ЖЕҢСІЗ з. а. т. Шолақ жең киім, кеудеше.

ЖЕҢСІЗ с. ы. н. Жеңі жоқ (киім).

Жеңсіз берен. Болаттан торлап тоқылған сауыт. **Жеңсіз камзол.** этн. Жеңсіз камзол (жеңсіз тігілген көйлек сыртынан киетін жеңіл ұлттық сырт киім). **Жеңсіз сауыт.** этн. Жеңі жоқ желбегей сауыт.

ЖЕҢСІК с. ы. н. Әуес, құмар, таңсық.

Жеңсік ас. тамақ. < франц. delicatessen > Таңдаулы әуес тағам. **Жеңсік асша.** Әуес, таңсық, құмартаң тамақ тәрізді. **Жеңсік көрді.** Әуес етті.

ЖЕҢСІК с. ы. н. Жеңістік.

ЖЕҢСІКҚОЙ с. ы. н. Құмар, ынтызар; әуесқой.

ЖЕҢСІКҚОЙЛЫҚ з. а. т. жағымсыз. Әуесқойлық, құмарлық.

ЖЕҢСІКТЕН = е. т. Әуестену, құмарлану.

ЖЕҢСІКТЕНУ Жеңсіктен етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢСІКТІ с. ы. н. Жеңсікқой.

ЖЕҢСІКТІК з. а. т. Әуестік, құмарлық.

ЖЕҢСІКШЛ с. ы. н. Жеңсікқой, жеңсік-құмар.

ЖЕҢТҮП з. а. т. Жеңнің киімге тігілетін, жалғасатын жері.

ЖЕҢУ Жең етістігінің қимыл атауы. 1. Озып шығу, жүздеге ие болу. 2. Соғыста жеңіске жету. 3. Үстем болу, басым түсу. 4. ауыс. Мойынсымбау.

ЖЕҢУШ зат. Жеңіске жетуші, жеңіскер.
ЖЕҢУШ зат. колөнер. Жеңің аузына салынған мата, жұрын.

ЖЕҢІЛ сын. 1. Салмағы аз, салмақсыз; ауыр емес. 2. ауыс. Оңай, қиындықсыз. 3. Жұқа, жалаң қабат. 4. Жылдам, тез. 5. Болмашы, болар-болмас. 6. ауыс. Жеңіл-желпі, атүсті, үстірт. 7. ауыс. Жеңілтек, қиылақ (мінез). 8. ауыс. Көңілге ауыр тимейтін, зілі жоқ. 9. ауыс. Ширақ, ыдым-жылдым.

Жеңіл атлет. Спорттың жүгіру, секіру, лақтыру сияқты түрімен айналысатын адам. **Жеңіл атлетика.** спорт. Спорттың секіру, лақтыру, көпсайыс сияқты түрлерін қамтитын саласы. **Жеңіл атлетші.** спорт. Жеңіл атлетикамен шұғылданатын спортшы. **Жеңіл ауыз.** Аузына ие болмайтын, аузына сөз тұрмайтын (адам). **Жеңіл ауызды.** Аузына ие болмайтын, аузына сөз тұрмайтын. **Жеңіл әзіл.** Күлдіруді, көңіл көтеруді ғана меңзейтін кекесініз, сыпайы қалжың сөз, қылық. **Жеңіл барың, ауыр қайт.** тілек. Базаршылап, я жекжат қыдырып шыққан жолаушыға жақсы барып, олжамен орал деген ұғымда айтылады. **Жеңілдің асты, ауырдың үстімен.** жағымсыз. Қиындықтан қашқалақтап, жеңіл-желпі, үстіртін. **Жеңіл жолға түсті.** Жан қинамай оңай олжа табуға кірісті. **Жеңіл жүрісті.** жағымсыз. Жұбайының көзіне шөп салған, жат мінез көрсеткен, жеңілтек, нәпсіқұмар. **Жеңіл жүрісті болды.** Жеңілтек болды, нәпсіқұмар болды. **Жеңіл индустрия.** экон. Киім-кешек, ыдыс-аяқ т.б. тұрмыс қажетіне керекті түрлі заттарды шығаратын кәсіпорын. **Жеңілқүйме.** этн. Қыз-келиндер, жас жұбайлар мінетін күйме. **Жеңіл қарады.** Бір нәрсеге атүсті, немқұрайды (немкетті) қатынаста болды. **Жеңіл қорғаныш костюмі.** әск. Барлау жасаған және зарарсыздандыру жұмыстарын жүргізген кезде зақымданған жерде ұзақ болуға арналған киім. **Жеңіл қорытпалар.** кен. Тығыздығы аз конструкциялық қорытпалар. **Жеңіл мәшине.** Адамдардың күнделікті жүріп-тұруына қажетті жеңіл көліктер. **Жеңіл металдар.** Тығыздығы біршама аз металдар. **Жеңіл минералдар.** кен. Мейшікті салмағы 2500 кг/м³-тан төмен минералдар. **Жеңіл музыка.** м у з. Тыңдауға жеңіл, ойын-сауық мақсатына арналған музыкалық шығарма. **Жеңіл мінезді.** Жеңілтек, қиылақ. **Жеңіл ойлы.** Байыппап ойламайтын, алаңдасар. **Жеңіл өлім.** Жан қиналмайтын, азансыз өлім. **Жеңіл өнеркәсіп.** экон. Халық тұтынатын көпшілік қолды заттарды өндіретін кәсіпорын. **Жеңіл сауыт.** көне. этн. Металдан емес, қатталған немесе сырылған матадан жасалатын батырлардың қорғаныс киімі. **Жеңіл сезінді.** Рақаттанып қалды. **Жеңіл сөз.** Артық ауыз сөз, өсек-аяқ. **Жеңіл сулы реактор.** әск. Отын ретінде байытылған уранды пайдаланатын ядролық реактордың кең тараған түрі. **Жеңіл тастар.** Шахматтағы тіл мен аттың жиынтық аты. **Жеңіл тиді.** Оңай болды, қиын болған жоқ. **Жеңіл тимеді [тиген жоқ].** Оңай болған жоқ, ауыр тиді. **Жеңіл түйе.** Ұшылақ, үркек мінезі бар, үстіне мінбей, жұқ артып болмай-ақ орнынан тұрып кететін түйе.

ЖЕҢІЛ ет. 1. Соғыста қарсыласына тізе бүзу, жеңіліске шығу. 2. Ұтылу, күші кемшін түсу. 3. Шарасыздық таныту, мойынсыну.

Жеңілген елде желке жоқ. Соғыста жеңілген жұртта қыр көрсетер сес жоқ деген мағынада айтылады.

ЖЕҢІЛГЕК зат. Жейденің жеңінде түйме орнына қолданылатын сәндік бұйым.

ЖЕҢІЛГЕНСУ Жеңілгенсі етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢІЛГЕНСІ ет. Жеңіліп қалғансу.
ЖЕҢІЛГІШ сын. Жеңіле беріш, ұтылғыш.
ЖЕҢІЛДЕ ет. 1. Салмағын азайту, жеңіл тарту. 2. ауыс. Жеңіл тию, қиын болмау. 3. ауыс. Таусылу, азаю. 4. ауыс. Арқа-жеңі кеңу, масайрау.

ЖЕҢІЛДЕЙ үст. Жеңіл күйі.
ЖЕҢІЛДЕН ет. 1. Жеңіл тарту, салмағын азайту, жүктен арылу. 2. Жеңіл киіну. 3. ауыс. Сергу, бойжасу, арқаны кеңге салу.

ЖЕҢІЛДЕНУ Жеңілден етістігінің қимыл атауы. 1. Жеңіл киіну. 2. Қиындық азаю, жақсару.
ЖЕҢІЛДЕТ ет. 1. Салмағын, жүгін жеңіл қылдыру. 2. Оңайлату. 3. Қиындықты азайту.

ЖЕҢІЛДЕТУ Жеңілдет етістігінің қимыл атауы. 1. Салмағын азайту. 2. Оңайлату. 3. Азайту.

ЖЕҢІЛДЕТІЛ ет. Оңайлатылу.
ЖЕҢІЛДЕТІЛУ Жеңілдетіл етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢІЛДЕУ¹ сын. 1. Салмағы аздау; онша ауыр емес. 2. Қиындығы аздау, оңайлау.

ЖЕҢІЛДЕУ² Жеңілде етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢІЛДІК зат. 1. Салмағы аздық; ауыр емес. 2. Оңайлық, жан қинамаушылық; қиыншылығы жоқтық. 3. қоғ.-әлеум. <лат. privilegium> Әлеуметтік, экономикалық көмек көрсету мақсатымен немесе қандай да болсын саланы немесе қызметті дамыту үшін жағдай жасау мақсатымен кейбір жеке, заңды тұлғаларға берілетін артықшылық, қосымша құқықтар. 4. Белгілі бір әлеуметтік жағдайларға байланысты берілетін көмек. 5. ауыс. Жеңілдемдік, қиылақтық.

ЖЕҢІЛДІЛІК зат. сөйл. Жеңілдік, қиылақтық.

ЖЕҢІЛДІР ет. Жеңілуге мәжбүр ету, жеңіліс тапқызу.

ЖЕҢІЛДІРУ Жеңілдір етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢІЛЛЕЙ ет. 1. Жеңілдену, жеңіл тарту. 2. ауыс. Сергу, арқа-жеңі кеңу.

ЖЕҢІЛЛЕЙТ ет. 1. Жеңілдендіру, жеңіл тартқызу. 2. Азайту, басу.

ЖЕҢІЛЛЕЙТУ Жеңілдейт етістігінің қимыл атауы; азайту.

ЖЕҢІЛЛЕЮ Жеңілей етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢІЛ-ЖАЙДАҚ сын. Қалай болса солай, олты-солты.

ЖЕҢІЛ-ЖЕЛБЕГЕЙ үст. Беталды, орынсыз.

ЖЕҢІЛ-ЖЕЛП сын. 1. Болмашы, аздаған. 2. ауыс. Оңай, қиыншылығы жоқ. 3. Жұқа, жалаң қабат. 4. ауыс. Атүсті, үстіртін.

Жеңіл-желпі қарау. Атүсті, үстірт, немқұрайды болу.

ЖЕҢІЛ-ЖЕЛПІЛЕУ сын. Ауыр емес, оңайлау.

ЖЕҢІЛ-ЖЕЛПЕН сын. Оңай, жан қинамайтын.

ЖЕҢІЛҚОЛ: жеңілқол жылқы. Шаруаға күнделікті мініске қалайлы зат.

ЖЕҢІЛҚОЛДЫ сын. Жеңіл-желпі, оңай, болмашы.

ЖЕҢІЛТ¹ ет. Жеңілдендіру, оңайлату, азайту.

ЖЕҢІЛТ² ет. сөйл. Жеңілдіру, жеңіліс тапқызу.

ЖЕҢІЛТАП сын. Жеңілтек, сабырсыз, қиылақ.

ЖЕҢІЛТЕК сын. 1. Жеп-жеңіл, жалаң қабат, ауыр емес (киім). 2. ауыс. Ұшылақ, ұшып-қонба, жеңіл мінезді.

ЖЕҢІЛТЕКТЕН ет. 1. Сыртқы киімдерін шешу, жеңілдену. 2. ауыс. Жеңіл мінез көрсету, қиылақ болу.

ЖЕҢІЛТЕКТЕНУ Жеңілтектен етістігінің қимыл атауы; қиылақ болу.

ЖЕҢІЛТЕКТЕУ сын. Жеңіл мінезділеу, қиылақтау.

ЖЕҢІЛТЕКТІК зат. Ұшылақтық, жеңіл мінезділік.

ЖЕҢІЛТУ Жеңілту етістігінің қимыл атауы.
ЖЕҢІЛУ Жеңіл етістігінің қимыл атауы.

1. Жеңіліске шығу, тізе бүгу. 2. Ұтылу, кемшін түсу. 3. Мойынсыну.

ЖЕҢІЛШІЛІК зат. сөйл. **Жеңілдік.**

ЖЕҢІЛПРЕК сын. Жеңілдеу, оңайырақ.

ЖЕҢІЛІС зат. Жеңілгендік, тізе бүккендік, бағынғандық.

Жеңіліске ұшырады. Жеңілді, тізе бүкті. **Жеңіліс тапты.** а) Жеңілді, тізе бүкті. ә) Ұтылып қалды.

ЖЕҢІЛІССІЗ үст. Жеңіліске шырмамай.

ЖЕҢІМПАЗ сын. 1. Шайқасты жеңіспен аяқтайтын, жеңіш. 2. ауыс. Блғи жеңіске ие болатын, жеңілмейтін. // Жеңіске жеткендер.

ЖЕҢІМПАЗДЫҚ зат. Үнемі жеңіске ие болушылық, жеңіштік.

ЖЕҢІНҚІРЕ ет. Жеңе түсу.
ЖЕҢІНҚІРЕУ Жеңінкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖЕҢІС зат. 1. Жауға, дұшпанға күйрете соққы бергендік, бетін қайтарғандық, жеңгендік. 2. Белгілі бір мақсатты, істі іске асыру жолындағы күрестің, еңбектің нәтижесі, табысы.

Жеңіске жетті. Жеңіп шықты, мерейі үстем болды. **Жеңіс күні [мерекесі].** Жауды жеңген күн, атап өтілетін той, мереке. **Жеңіс туы.** Жауды жеңгеннен кейінгі тігілген ту. **Жеңіс ордені.** тар. Әскери қолбасшыларға жауапты операцияларды батыл шешкендігі үшін берілетін үш дәрежелі жоғары орден. **Жеңіс тойы.** Жауды жеңіп, жеңіске жету құрметіне арналған салтанатты мереке.

ЖЕҢІС ет. Жеңуге көмектесу, бірге жеңу.
ЖЕҢІСКЕР сын. Жеңген, жеңіске жеткен. // спорт. Спорт жарыстарында ең бірінші орынды иеленуші адам, команда, топ.

ЖЕҢІСТІ сын. Жеңіске толы, жеңіске жеткен.

ЖЕҢІСТІК: жеңістік бермеді. Айтқанға көнбеді, сөзге ие бермеді.

ЖЕҢІСІК сын. сөйл. **Жеңіс.**

ЖЕОДА [франц. geode] зат. геол. Ішкі өңірі көбінесе қуыс болып келетін, әртүрлі жәндік бездері бөліп шығарған заттар есебінен қалыптасатын біршама ірі кесек түзілімдер.

ЖЕПЕНДЕП үст. Алып-ұшып, дедек қағып, қаздаңдап.

ЖЕП-ЖЕҢІЛ сын. 1. Тым жеңіл, өте жеңіл, қаңбақтай. 2. Оп-оңай, қиындықсыз.

ЖЕППЕЛЕТП үст. сөйл. Асығыс-үсігіс, тезбе-тез.

ЖЕПР ет. Опыру, жапыру.
ЖЕП-ПШ ет. Ішу, жеу.

ЖЕП-ПШУ Жеп-ш етістігінің қимыл атауы.
ЖЕР зат. 1. астр. Күн жүйесінің Күннен бастап санағандағы үшінші галамшары; адамзаттың тіршілік ететін бесігі. 2. Сол галамшардың үстіңгі қабаты, сыртқы қыртысы; құрлық. 3. Бір елдің, облыстың, ауданның, ұжымшардың пайдаланатын меншікті жері; территориясы (егіндік танап, шабындық, жайылым, т.б.). 4. қоғ.-әлеум. Қоғамдық байлықтың аса маңызды бөлігі, мемлекет тәуелсіздігінің негізі, барлық байлықтың жиынтығы. 5. Мекен, жай, орын. 6. ауыс. Ел, жұрт, ауыл, өскен орта. 7. ауыс. Мезет, кез, уақыт, мезгіл. 8. ауыс. Рет, жөн, ыңғай. 9. ауыс. Бірдеменің шыққан орны, басталысы.

Жер айдады. а) *Жер жырты, егін салды (септі).* ә) *Итжеккенге жіберді, жер аударды.* **Жер ала, бүлт шола.** *Бір алақпты тұтас қамтып жауамаған жаңбыр.* **Жер альбедосы.** физ. *Жердің әлемдік кеңістікке беретін (атмосферамен бірге) Күн радиациясының атмосферасының шекарасына келіп тұскен Күн радиациясына қатынасы.* **Жер апшысын [танабын] қуырды.** *Қатты жүрді, жүйткіді.* **Жер асты.** а) миф. *Жердің астындағы ел, тіршілік.* ә) *Адам аяғы жетпейтін алыс, адам білмейтін қиян.* б) *Жердің қойнауы, жер қыртысының төменгі қабаттары.* в) бот. *Жерге еніп тұратын (өсімдікке қатысты).* г) кен. *Шахта, жер асты кен өндіру орны.* **Жер арқасы қиянда.** *Алыста, шалғайда.* **Жер астынан жік шықты, екі құлағы тік шықты.** э к с п р. *Табан астынан бәле шықты; ойламаған жерден кісіміп, ақылдымып, қожасып шыға келді деген мағынада айтылады.* **Жер астынан шыққандай.** *Самсаан сары қол, қалың әскер туралы айтылады.* **Жер асты өркені.** бот. *Өсімдіктің жер астында өсетін өркені.* **Жер аударды [айдалды].** *Еркінен айырып, басқа жаққа айдап жіберді.* **Жер ауды.** *Еркінен айырылып, басқа жаққа айдалып кетті.* **Жер аяғы кеңді [босады].** *Қар еріп, жер құрғады; жол қатынасы жұсарды.* **Жер аяғы қияннан.** ж е р г. *Ит арқасы қияннан, өте алыс жерден.* **Жер бағасы.** э к о н. *Капиталға айналған жер рентасы.* **Жер бастырмады.** *Жер бетіне қоймады; тыныштық бермеді.* **Жер батын.** қ а р ғ. *Жерге кіркін, құрысын! Жер бауырлады.* а) *Жерге етпетінен түсіп жатты.* ә) *Жерге жабысты, бауырымен жылыды; қозғалды.* б) *Жерге тым жақын ұшты.* **Жер бауырлап жағып алды [қалды].** *Қатты қайғыдан бас көтермеді.* **Жер бауырлап ұшу.** э с к. *Ұшақтың нысанға жасырын шығу мақсатымен жер үстінде немесе су үстінде 5–50 м биіктікте ұшу.* **Жер бауырына алмады.** *Жамбасы жерге тимеді, жерленбеді.* **Жер бауырынан несібінен сауды.** г а з е т и. *Диқанышылықпен күнәлатті, егіншілікпен нанын тауып жеді.* **Жер бедері.** г е о г р. **Жербедер** *(жер бетіндегі құрлықтардың, мұхиттар мен теңіздер түбінің тілімденген пішіндерінің жиынтығы).* **Жер бедері инверсиясы.** г е о г р. *Жер бедері пішінінің геологиялық құрылымына сәйкес келмей, оған керісінше сипат алуы.* **Жер беті.** а) *Жердің үсті.* ә) *Дүние жүзі, бүкіл әлем, бар ғалам.* **Жер бетіндегі ағын.** *Атмосфералық жауын-шашын суының ауырлық күшінің әсерінен жер бетінен ағып, өзгенге, көлге, теңізге, мұхитқа құйылды.* **Жер бетінің миы шықты.** *Батпақ, саз, былғаныш болды.* **Жер беті суы.** с у ш а р. *Жер бетінде тұрақты немесе уақытша сұйық түрде (өзендер, уақытша ағын сулар, көлдер, бөгендер, батпақтар) немесе қатты түрде (мұздықтар және қар жамылғысы) болатын құрлық сулары.* **Жер болды [жер болып қалды].** а) *Ұяттан беті күйді, қатты ұялды.* ә) *Сағы сынды, қорланды.* **Жер бөліс.** т а р. *Байлардың меншігіндегі жерді кедейлерге бөліп беру науқаны.* **Жер бұзды.** с ө й л. *Жер жыртып, жерді қорып, топырағын аударыстырды.* **Жер бүргесі.** з о о л. *Жапырақ жегіштер тұқымдасына жататын қоңыздың бір түрі.* **Жерге атып жықты.** *Күресіп даусыз жеңді.* **Жерге ене жаздау.** *Қатты ұялы, бетінен оты шығу.* **Жерге меншік құқығы.** э к о н. *Меншігінде жер телімі бар адамдардың меншік құқығы.* **Жерге көмілді.** а) *Өлді, о дүниеге кетті.* ә) *Масқара болды, ұятқа қалды.* **Жерге кіргендей болды [қысылды].** *Ұялды, ұятты болды.* **Жерге кіре жаздады [кіріп кете жаздады].** *Ұялды, қысылды.* **Жерге [қара жерге] қазықтай қақты [қадады].** *Жанын көзіне көрсетті, сазайын тартқызды.* **Жерге қарады.** *Ұятқа қалды.* **Жерге қарап қалды.** *Қолынан еш*

нәрсе келмеді, шарасыздық танытты. **Жерге қаратты.** *Қатты ұялтты; ұятқа қалдырды, көңілін қалдырды.* **Жерге орналастыру.** *Мемлекеттегі жер қатынастарын, жерді пайдалану мен қорғауды ұйымдастыруға бағытталған іс-шаралар жүйесі.* **Жерге отырғызып кетті.** *Алдап соқты, айласын асырды.* **Жерге салды.** *Жауырынын жерге тигізді, жеңді.* **Жерге түкірді.** *Түңілді (өзімен кетсін, беті аулақ деген мағынада).* **Жерге түспес жеті әліп.** э т н. *Жолы болғандықты білдіретін құмалақтың түрі.* **Жерге тықты.** а) *Тас-талқанын шығарды, күйрете жеңді.* ә) *Масқара етті, абыройын төкті.* **Жер ғып кетті.** а) *Абыройды айрандай төкті, масқаралады, қатты ұялтты.* ә) *Қайғыға душар етті, мұңайтты.* **Жер даулады.** а) э т н. *Қазақ халқының әдет-ғұрып заңдарына сәйкес жерге меншік құқығының жайлау, қыстау, көш-қон т.б.) бұзылуына байланысты таласу, тартысу.* ә) *Жерге таласу, өзгені жерін өз меншігіне алып алуға әрекет жасау.* **Жерден алып, жерге салды.** *Қатты ұрысты, тілдеді, сөкті.* **Жер дауы.** э т н. *Қазақ халқының әдет-ғұрып заңдарындағы жерге меншік құқығының бұзылуынан туатын дау.* **Жерден жеті қоян тапқандай.** *Қатты қуанып, мәз болып.* **Жерден қазамын ба? Жоқты қолдан жасайын ба? деген мағынада.** **Жерден қаз да.** *Қайдан болса да, қалай болса да.* **Жерден пішіп алғандай.** *Кең дүниеден еркін, лайығынша ұқсатып тұрып жасағандай, бір міні жоқ.* **Жер дүзі.** с ө й л. *Жер жүзі.* **Жер дүние.** *Барлық жер, бүкіл аймақ, барлық төңірек.* **Жерден тажал шыққандай.** *Жер астынан жік шыққандай.* **Жерді қайта құнарландыру.** *Бүлінген жерлердің құнарлылығын қайта қалпына келтіру, оны халық шаруашылығына пайдалануға беру және қоршаған ортаны жақсарту үшін жүргізілетін кешенді жұмыс.* **Жерді құрғату.** с у ш а р. *Адамның шаруашылық әрекетіне судың тигізетін қолайсыз әсерін тойтарып, болдырмау шаралары.* **Жердің айналуды.** а с т р. *Жер шарының эклиптика жазығына $e=66^{\circ}33'45''$ (1950 жылғы көрсеткіш) еңіс бұрышты орналасқан осі бойынша қозғалуы.* **Жердің астынан шыға келді.** *Аяқ астынан, ойламаған жерден пайда болды.* **Жердің жарты шарлары.** *Жер шарының белгілі бір сипаты бойынша бөлінген екі жартысы.* **Жердің жарығын жамалды.** *Тынымсыз әрекеттенді, дүниені жалмады.* **Жердің жасанды серігі.** ғ а р ы ш. *Жер төңірегіндегі орбитаға шығарылып, әртүрлі ғылыми және қолданбалы мәселелерді шешуге арналған зарыштық аппарат; ракета.* **Жердің жасы.** *Жердің дербес планета түрінде қалыптасуынан бергі аралықта өткен уақыт мөлшері.* **Жердің жеті қабат астына түсірді.** *Быт-шытын шығарып, тып-типыл етті, жоқ қылды.* **Жердің жүзін [даланы] қан басты.** *Қан судай тасты, қырғын-жойқын өлім болды.* **Жердің құрты.** э к с п р. *сүйсіну. Өте кішкене, құрпақандай.* **Жердің құртындай.** *Көп, шексіз, топырлаған.* **Жердің құты.** п о э т. *Берекеді, ырысты жер; құт қонаған жер мағынасында.* **Жердің миы шықты.** *Лайсан, жүріп-тұруға қолайсыз батпақты жер туралы айтылады.* **Жердің сауыры.** *Ең шұрайлы жер.* **Жердің үстімен келіп, астымен қайты.** *Жерге кірердей қатты ұялды.* **Жердің шаңдағын шығарды.** *Шаң етті, шаңдатты.* **Жердің шаңдағы шықты.** *Әбден шаң болды, астан-кестені шықты, шаңы бұрқырады.* **Жердің электр өрісі.** ф и з. *Жердің магнит өрісінің өзгеруіне байланысты пайда болатын Жер маңайындағы электр өрісі.* **Жер еденді.** *Едені балшықпен сыланған.* **Жер емшегін емді.** *Жердің қызығын көрді, жерді баптап күтті, диқанышылықпен айналысты.* **Жер еркесі.** п о э т. *Жер көркі, табиғаты сұлу мекен.* **Жер етті.** *Қатты ұялтты, масқарасын шығарды.* **Жер**

жағдайы. *Жер сипаты, сызбасы.* **Жер жалдау.** *Жер үлесінің жеке немесе заңды тұлғаға белгілі бір уақытқа ақлы пайдалануға берілуі.* **Жер жаннаты.** *Рахат дүние, жұмақ.* **Жер жаңғырықтырды.** *Даңқы шығып, атағы көпке тарады.* **Жер жапсарын жалғады.** *Екі араны қосты, біріктірді.* **Жер жарылды.** *Жер жібіп, топырақты жарып, көк шықты деген мағынада.* **Жер жапсарын жалғады.** *Екі араны қосты, біріктірді.* **Жер жарды.** *Әйгілі болды, даңқы шықты.* **Жер жарығын бітейді.** *Қолынан келмейтін іс жоқ, шебер.* **Жер жарылды.** *Жер жібіп, топырақты жарып, көк шықты деген мағынада.* **Жер жастанғыр.** қ а р ғ. *Өлім келгір.* **Жер жастанды.** а) *Құл-талқаны шықты, быт-шыт болды.* ә) *Өлді, о дүниеге аттанды.* **Жер жастандырды.** *Қырды, жойды, жоқ қылды.* **Жер жастанын, су сүйеніп отыр.** *Сараң, пейлі тар кісі туралы айтылады.* **Жер жаһанды бір-ақ уыс қылды.** *Апшыны қуырды, тарылтты, қысты.* **Жер жетім.** п о э т. *Шөлейт жер туралы айтылады.* **Жер жұтқандай [жұттып қойғандай].** *Үшті-күйлі жоғалу.* **Жер жұтқыр!** қ а р ғ. *Көзің жоғалғыр, қараң өшікр.* **Жер жұтты.** а) *Аяқ астында жоқ болды, гайып болды.* ә) *Өлім келді.* **Жер жұтты ма? «Қайда кетті?» деген мағынада.** **Жер жұттып қойғандай.** *Із-түзсіз, хабар-ошарсыз, дерексіз.* **Жер жүзі.** *Жер беті, бүкіл әлем, күллі дүние.* **Жер жүзін шайқады.** *Әлемді билеп-төстеді.* **Жер жырты.** *Егін егу үшін жерді дайындады, өңдеді, жер айдады.* **Жер жырту.** а у ы л ш а р. *Топырақты өңдеудің негізгі әдісі.* **Жер заңнамасы.** к ү қ ы қ. *Жер және табиғат ресурстары қатынастарын реттейтін құқықтық институттар мен нормаларды қамтитын заңнама саясаты.* **Жер иелену құқығы.** *Жерді нақты иеленуді жүзеге асырудың заң арқылы қамтамасыз етілген мүмкіндігі.* **Жер иеді.** *Жер көктемді.* **Жер кадастры.** *Мемлекет аумағындағы жер ресурстарының табиғи және шаруашылық жағдайы мен оларды бағалау туралы мәліметтер жүйесі.* **Жер келі.** *Келі орнына уақытша пайдаланылатын шұңқыр.* **Жер келе.** *Қабырғалары жерден қазылып жасалған үй.* **Жер кееу.** ж е р г. *Жер айдау.* **Жер көрді.** *Көп жерді аралады.* **Жер күңіренді [күңіренгіңгі].** а) *Жер тітіреп, азан-қазан болды.* ә) *Шектен тыс қайғырды, аза тұтты.* **Жер кіндігі.** п о э т. *Жержүзі, жер әлемінің ортасы, тіршіліктің бастау алған көзі.* **Жер кіндігін ұстады.** *Басқарды, биледі, басшылық етті.* **Жер кітап.** *Үй іргесіндегі жер телімін тіркеген кітап.* **Жер қабаты.** г е о г р. *Жердің бірнеше құрамдас бөліктерден тұратын бөлігі.* **Жер қазу жұмыстары.** *Канал қазу, бөгет тұрғызу кезінде атқарылатын жұмыстар кешені.* **Жер қазынасы.** *Жер байлығы, жер қойнауынан алынатын пайдалы қазбалар.* **Жер қайысқан.** *Тым көп, қисапсыз мол (халық, қол, мал т.б.).* **Жер қапты.** а) *Бү дүниеден кетті, өлді.* ә) *Омақаса құлады, жер құшты.* **Жер қаптырды.** *Алдады, жерге отырғызды; алып соқты.* **Жер қарайды.** *Қар кетіп, жердің беті көрінді.* **Жер қара, күн жылы.** *Қар жауамаған, суық түспеген кез.* **Жер қармады.** *Жер құшты, жер жастанды, опат болды.* **Жер қимылдады.** *Жер баяу, әлсіз сілкінді, қозғалды.* **Жер қозғалса қозғалмайтын.** *Өте сабырлы адам туралы.* **Жер қойнауы.** г е о л. *Жер қыртысының топырақ қабатынан төмен орналасқан, топырақ қабаты болмаған жағдайда – жер бетінен және су айдынының табанынан төмен орналасқан, жер қойнауын пайдалану жөніндегі операцияларды жүргізуге болатын тереңдікке дейінгі бөлігі.* **Жер қойнауын қорғау.** *Пайдалы қазындыларды жер қойнауынан неғұрлым толық (кешенді) алу және шығындалуын барынша азайту мақсатында жүзеге асырылатын шаралар кешені.* **Жер қойнына кірді [енді].** *Өлді, о дүниеге кетті.* **Жер**

қорқак. Түнде аяғын кібіртіктеп жүрексине басатын, үркек мал. **Жер қоры.** Мемлекеттің аумағындағы бүкіл жер құрамы. **Жер құқығы.** құқық. **Құқықтың мемлекеттегі жер қатынастарын реттейтін саласы.** **Жер құрғату.** с.у.ш.ар. Топырақ қабатындағы артық суды және жер бетінің сіңген суын, жерасты суының деңгейін төмендету үшін артық суды жер құрғату жүйесі арқылы басқа жаққа бұрып өкату. **Жер құрғатудағы коллектор.** с.у.ш.ар. Құрғату тораптарының реттегіш бөлігінен суларды қабылдап алып, оларды құрғатылатын атыраптан сыртқа алып кететін су ағызу құбыры немесе арна. **Жер құртыдай.** а) Кішкентай бойлы, тапал, титімдей. ә) Сансыз көп, мол. **Жер құшты.** а) Жығылды, құлады, сұлады. ә) Өлді, жойылды, жоғалды. **Жер қылды.** Қатты ұялтты, мақрама етті. **Жер қыртысы [құйқасы].** а) Жердің үстіңгі қабаты, шымы. ә) геол. Литосфераның беткі бөлігін құрайтын, төменгі жапсары Мохоровичич деңгейімен шектелген Жердің ең үстіңгі қабығы. **Жер мантиясы.** геол. <грек. mantion> Жер қыртысы мен Жер ядросы арасындағы «қатты» Жер қабығы. **Жер мен көктегі.** Айырмасы тым өзгеше, бір-бірінен өзгешелігі өте үлкен. **Жер меридианы.** геогр. <лат. meridianus> Жердің екі полюсін ойша басып өтетін, экваторға тік бұрыш жасайтын сызық. **Жер мойны қашық.** Тым алыс, шалғай. **Жер ортасы жасқа келді [жетті].** Егде тартты, кәрілікке бет алды. **Жер осі.** Жер тәулігіне бір айналым жасайды деп жорамалдайтын түзу сызық, басқаша айтқанда, жердің айналу осі. Бұл сызық полюстер деп аталатын жер бетіндегі қарама-қарсы нүктелерді қосады. **Жер пайдалану құқығы.** Жеке немесе заңды тұлғаның мемлекеттік меншіктегі жер учаскесін ақылы және ақысыз негізде мерзімсіз (тұрақты) немесе белгілі мерзім шегінде (уақытша) иелену және пайдалану құқығы. **Жер параллелі.** геогр. <лат. parallelus> Жер экваторына параллель жүргізілген шартты түрдегі шеңбер сызығы. **Жер рентасы.** экон. Жерден түсетін тұрақты табыс. **Жер реформасы.** тар. Орта Азия мен Қазақстанда 20-жылдары Совет өкіметі жүргізген әлеуметтік-экономикалық (бай-қулақтардың жерін шаруаларға бөліп беру) шаралар. **Жер сабады [сабан қалды].** Ашуға бұлынып өкініп қалды. **Жер салу.** Егін егетін жерді жыртыу. **Жер салығы.** экон. Заңды және жеке тұлғалардың иеленуіне, пайдалануына не меншігіне берілген жер алқабының бір гектары үшін белгіленіп, тіркелген, олардан алынатын жыл сайынғы міндетті төлемақы. **Жер сауыры.** бейн. Құнарлы мекен, жақсы жер; жердің төресі. **Жер серігі [Жердің жасанды серігі].** астрон. Ғарыш кеңістігін зерттеу мақсатымен жасалған жасанды аппарат, спутник. **Жер сипап қалды.** Құралақан, мақұм қалды, алданды. **Жер соғып қалды.** Қапыда қалды. **Жер соқты.** а) Қапыда қалды, алданды. ә) Жығылды, құлады, құрады. **Жер соқтырды [соққызды].** Алдады, қапыда қалдырды. **Жер суармалау.** с.у.ш.ар. Топырақтың су режимін жақсартуға бағытталған және өсімдіктің өніп-өсуіне табиғи жағдайда ылғалдың жетіспеушілігін қарсы қолданылатын әдіс. **Жер суару.** с.у.ш.ар. Егістерді, бау-бақшаны т.б. барлық агроценоздарды жасанды суару. **Жер сүзді.** а) Бізаланып, долданып, жерді басымен ұрды. ә) Жалп етіп құлады, мұрттай ұшты. **Жер сүмесін емді [сүмесіне кенелді].** Егін екті, егінмен күн көрді. **Жер сыбағасы.** Бөлінген, берілуге тиісті жер. **Жер сызған.** Жерге тиетіндей ұзын. **Жер сызды.** Жер бауырлады, төмендеді, ауырлады. **Жер сілкінтті.** Қатты үн (өыбыс) шығарып, даланы басына көтерді. **Жер табандаған.** Кішкентай, аласа. **Жер табандады.**

Бір орнында тұрып алды. **Жер там.** с.өй.л. **Жер үй.** Жер танабын қуырды. Жүйткіді, зымырады, өндіріп жүрді. **Жер тарпыды.** Делебесі қозып, тықыршыды (жылқы малы жайында). **Жер тартып кетті.** Ғайып болды, келмеске кетті. **Жер тарылуы.** Малға, егінге жарамды жерлердің азаюы. **Жер таянған шақ.** Қартайған, жасы ұлғайған кез. **Жер таянды.** а) Қайғыға батты, зар еңіреді. ә) Қолымен тіреді, демеді; қартайды. **Жер төңірісі.** діни. Күлді жер-жананның иесі. **Жер төбінді [тепсінді].** Бізасы келді, ашу шақырды, қатты кейіді. **Жер теңгедей, аспан тебінгідей.** фольк. бейн. Кіп-кішкентай, болар-болмас қана деген мәнде. **Жер тепкіледі.** Қатты ызаланды, долданды. **Жер тепсінді.** Қатты кейіді, қатты кізгіне ұрысты. **Жер тепшіледі.** жерг. Жерді қолдан өңдеп күн көрді. **Жер тоқпақтатты.** Басып озды, алдын орап кетті. **Жер томпайтты.** Жерге көміп бастырды, үстіне топырақ үйді. **Жер төсек.** Жерге салынған төсек. **Жер [беті] тобарсыды.** Жер суды бойына тартып, ширады. **Жер түбі.** Тым алыс, қиян шет, жырақ. **Жер түбінен ойлады.** Арыдан, тереңнен түйді. **Жер тістеді.** Өлді, жер құшты. **Жер тітіреу.** Жер сілкітті. **Жер ұрмағы.** Қасиетті жер. **Жер ұтты.** Жүрек жолдың ортасынан асты, жолдың көбі артта қалды. **Жер үй.** Жерден қазылып жасалынған үй. **Жер үйді.** Жер аударылды. **Жер шары.** Бүкіл әлем, жер жүзі. **Жер шегі.** Жердің бітер жері, аяқталар тұсы. **Жер шегі.** Алыс жер, қиыр. **Жер шұқыды [шұқылады].** Қатты ұялды, бетінен оты шықты. **Жер [топырақ] шұқытты.** Елдің бетіне қарай алмайтындай етті, ыңғайсыз жағдайға қалдырды. **Жер шұрайы.** Жердің жақсысы, жеріңіз. **Жері кеңіді.** Дегені болды, қоңілі орнына түсті. **Жеріне жеткізді.** Бір нәрсені аяғына дейін істеді, тындырды. **Жеріне жеткізе.** Бабына келтіре, асыра (айтты, дәріптеді, мақтады). **Жеріне жетті.** Әбден ақиқатына көзі жетті. **Жерін тапты.** Бұл жерде теңіне тұрмысқа шықты деген мағынада. **Жер ядросы.** геол. Жердің негізгі терең орталық геосферасы.

ЖЕРАҒАШ зат. көне. Ертеректегі ағаш соқа.

ЖЕРАЛМҰРТЫ зат. <лат. helianthus tuberosus> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын, құнбағсы туыстас, көпжылдық, тамыр жемісті өсімдік.

ЖЕР-АНА зат. Тірілік көзі, өмір негізі.

ЖЕРАРБА зат. жерг. Қалқандығы зор, аласа арба.

ЖЕРАСТЫ сын. Жердің астыңғы қабатында орналасқан.

Жерасты құрылыстары. а) өск. Жою құралдары әсерінен жеке құрамды, басқару пункттерін, әскери техника мен өндірістік кәсіпорындарды қорғауға арналған құрылыс түрлері. ә) Жер астына орналасқан ғимараттар. **Жерасты өзендері.** с.у.ш.ар. Жарықшақты тау-жыныстарда, тау үңгірлерінде және басқа да жерасты құрыстарында орналасқан, еркін ағып жататын сулар. **Жерасты өткелі.** Көшелердің, ғимараттардың және т.б. астынан қазып жасалған, жолаушылар жүретін галерея, коридор. **Жерасты өтпе жол.** Көшелерді т.б. жерлерді жерасты арқылы кесіп өтетін жол. **Жерасты су ағыны.** с.у.ш.ар. Тау жыныстардың ішінде ағын күйінің азаю жағяына (бағытына) қарай қозғалатын жерасты суы. **Жерасты сулары.** с.у.ш.ар. Жер қыртысын құрайтын тау жыныстардың ішіндегі барлық физикалық күйдегі (сұйық газ тәрізді, қатты) сулар. **Жерасты суларының қоры.** Сулы тау жыныстардың кеуектерінде, қуыстарында, жарықшақтарында жиналған гравитациялық судың мөлшері. **Жерасты суының деңгейі.** Берілген нүктедегі жерасты

суының еркін немесе арындық бетінің кез келген салыстыру жазықтығына (мысалы, теңіз деңгейі) қарағандағы орны.

ЖЕРАСТАҒЫЛЫҚ сын. Жер астында орналасқан (құрылыс).

ЖЕРАУЛА зат. жерг. Құдықтан су алу жұмысын жеңілдететін ағаш.

ЖЕР-ӘЛЕМ зат. Бүкіл дүниежүзі. **Жер-әлемге сыймады.** Байыз таппады, мазасызданды. **ЖЕР-ӘМІР** зат. **Жер-әлем.**

ЖЕРБАЛШЫҚТЫ жербалшықты цемент. хим. Байланыстырғыш негізі кальций алюминаттары болып келетін суда және ауада тез қататын цемент.

ЖЕРБАРАҚ зат. Жерді қазып жасалған баспана.

ЖЕРБАСАР¹ зат. көне. Жер салығы.

ЖЕРБАСАР² зат. Аяққымның жерге тұтас тиіп тұратын бөлігі.

ЖЕРБАУЫРЛА = ет. Жерге етпетпен жатып жылжу, еңбектеу.

ЖЕРБЕДЕР зат. геогр. <франц. relief> Құрлықтың, теңіздер мен мұхиттар түбінің пішіні, мөлшері, шығу тегі, жасы және даму тарихы жөнінен алуан түрлі нысандарының жиынтығы.

ЖЕРБИДАЙ зат. жерг. Басында дәні бар өсімдік түрі.

ЖЕРБӨГЕТ зат. с.у.ш.ар. Өзен арнасын бөзеп, су қоймасын жасауға арналған гидротехникалық құрылыс.

ЖЕРБҰРЫШ зат. жерг. Қой жейтін шөп түрі.

ЖЕРГІЛІКТЕНДІР = ет. Жерсіндіру, жергілікті халыққа жақындату.

ЖЕРГІЛІКТЕНДІРУ Жергіліктендіру етістігінің құлмыл тауы.

ЖЕРГІЛІКТІ сын. Осы жерде тұратын, тұрғылықты.

Жергілікті ағынды. с.у.ш.ар. Біртекті физикалық-географиялық ауданда су ағынының құралуы. **Жергілікті адам.** Белгілі бір жердің тұрақты тұрғыны. **Жергілікті байланыс.** тех. Телефон, телеграф, радио, спутниктік техникалық құралдар арқылы белгілі бір мемлекет немесе аймақишілік қатынас. **Жергілікті билік.** қоғ. Белгілі бір жердегі, аймақтағы билік. **Жергілікті бюджеттер.** экон. Жергілікті өкілдікті органдардың қаржы базасы. **Жергілікті желдер.** геогр. Белгілі бір аймақтың табиғи-географиялық ерекшеліктеріне (орографиялық құрылымына, үлкен су қоймаларының болуы т.б.) байланысты болатын табиғи құбылыс. **Жергілікті желідегі компьютерлер.** инф. <ағыл. local area network (LAN)> Мәліметтер жеткізу желіамовығы 1 Мбит/сек/смаасынан кем түспейтін компьютерлік желі түрі. **Жергілікті жер.** кіт. Барлық элементтерімен: бедерлерімен, жер қабатымен, суымен, өсімдігімен, сондай-ақ, қатынас жолдарымен, тұрғылықты жерлерімен, өнеркәсіп, ауылшаруашылық және әлеуметтік-мәдени объектілерімен қоса алғандағы жер жазықтығының бір бөлігі (аймағы, ауданы).

Жергілікті жердің макеті. Жергілікті жер бөлігінің оны негізгі жақсы сипаттайтын элементтері және жергілікті заттар көрсетілген кішірейтілген бедері. **Жергілікті жұмысын.** Белгілі бір жерде тұрақты түрде жұмыс істейтін адам. **Жергілікті жұрт [халық].** Белгілі бір жердің тұрақты тұрғындары. **Жергілікті колорит.** әдеб. Әдеби шығармаларда белгілі бір қоғамның өміріне, сол ортаға, мекен-жайға тән ерекшеліктердің көрініс табуы, суреткер жазбаларының жергілікті сипаттағы бояу-реңкі. **Жергілікті комитет.** әкімш. Жергілікті жердегі кәсіподақ қимылы, комитеті. **Жергілікті коррозия.** физ. Бұліну беті жеке бөлігінде ғана өтетін коррозия. **Жергілікті маман.** Белгілі

бір жерде тұрақты қызмет істейтін маман. **Жергілікті нарық**, экон. Белгілі бір аймақ көлеміндегі белгіленген баға. **Жергілікті отын**. Өндірілген ауданында жергілікті тұтынушылар пайдаланатын, төмен сортты және алысқа тасуға жарамсыз отын. **Жергілікті өзін-өзі басқару**, саяси. Мемлекеттегі белгілі бір әкімшілік-аумақтық бөлік тұрғындарының және оның сайланбалы органдарының жергілікті істерді басқару жөніндегі дербес қызметі. **Жергілікті тіл**. Әркімнің өзі туып-өскен ортасының, өлкесінің тілі [Оның әдеби тілден де, басқа аймақтағы тұрғындардың тілінен де өзгешелеу, өзіне ғана тән кейбір ерекшеліктері болады]. **Жергілікті уақыт**. Жердің белгілі бір орны үшін анықталған уақыт. **Жергілікті ұйым**. Тұрғылықты (ауыл, аудан көлеміндегі) жерлердегі қоғамдық түрлі қарым-қатынасты реттейтін заңды ұйымдар.

ЖЕРДЕЙ сын. Жер сияқты.

ЖЕР-ДУНИЕ зат. Барша әлем, бүкіл дүниежүзі.

ЖЕРЕБЕ зат. Бірдемеге кезек алу үшін, я арадағы дауды әділ шешу үшін бір түстес нөмірленген зат, я нәрсені жасырын алудың атауы.

Жеребе тартты. Кезек алу үшін жеребе тастады.

ЖЕРЕБЕСІЗ сын. Жеребе өткізусіз-ақ, жеребе салусыз-ақ.

ЖЕРЕМШЕК зат. Тамыры жуандау баданасы бар өсімдік.

ЖЕРЕХ зат. зоол. Тұзды суларда болатын, астыңғы қанаты қызғылт түсті, ұзынша балық.

ЖЕРЖАҢҒАҚ зат. бот. <лат. agachis> Бұрышақ тұқымдасына жататын біржылдық және көпжылдық боп бөлінетін шөптесін өсімдік.

Жержанғақмайы. Құрамында біраз мөлшерде органикалық қышқылдары бар, кептейтін өсімдік майы.

ЖЕРЖАСТЫҚ зат. Кестеленіп, оюланып күйден жасалған үлкен жастық.

ЖЕР-ЖАҒАН зат. Бүкіл әлем, жержүзі.

ЖЕР-ЖЕБІР: жер-жебіріне жетті. а) Сөзбен сөкті, қатты тілдеді, ұрысты. ә) Әбден қажытты, титығына жетті.

ЖЕР-ЖЕРГЕ үст. Әр жаққа, жан-жаққа.

ЖЕР-ЖЕРДЕ үст. Әр жерде, жан-жақта.

ЖЕР-ЖЕРДЕН үст. Әр жерден, жан-жақтан.

ЖЕР-ЖИҒАН зат. Жержүзі, бар әлем, жер-жаһан.

ЖЕРЖҮЗІ зат. Бүкіл дүние, барлық әлем.

Жержүзі нарығының конъюнктурасы, экон. Жержүзіндегі тауарлы рыноктағы сауда шарты.

ЖЕРКЕЗБЕ зат. **Жиһангер**.

ЖЕРКЕЛІ зат. жерг. Ағаш келі жоқта жерді қазып жасаған келі.

ЖЕРКЕН= ет. 1. Нашар тамақтан, кір заттан, сасық иістен адам денесінің сескенуі. 2. ауыс. Бір нәрседен іргесін аулақ салу, қашу. 3. ауыс. Жек көру, жақтырмау.

Жеркене қарады. Жақтырмады, қнатпады, жек көрді.

ЖЕРКЕНГІШ сын. 1. Сескенгіш, жеркене бергіш. 2. ауыс. Жаны жек көретін, қнатпайтын.

ЖЕРКЕНДІР= ет. Жеркеніш тудыру.

ЖЕРКЕНДІРУ Жеркендір етістігінің қимыл атауы.

ЖЕРКЕНТ= ет. Жеркеніш тудырту.

ЖЕРКЕНТУ Жеркент етістігінің қимыл атауы.

ЖЕРКЕНУ Жеркен етістігінің қимыл атауы. 1. Нашар тамақтан, кір заттан, сасық иістен жирену. 2. ауыс. Жақтырмау, жек көру, қнатпау.

ЖЕРКЕНШЕК сын. Жеркенгіш, жеркене бергіш.

ЖЕРКЕНШІ зат. Жеркенгендік, жеркенушілік.

ЖЕРКЕНШІСІЗ үст. Жеркенбей-ақ, сескенүсіз.

ЖЕРКЕНШІТІ сын. 1. Кір, былғаныш, сасық. 2. ауыс. Жеркенетіндегі; сүйкімсіз.

ЖЕРКЕНШІТІЛІК зат. Жеркенгендік, жек көргендік.

ЖЕРКЕПЕ зат. 1. Тұтас немесе дені жерден қазылып жасалған тұрғын үй, жер үй. 2. әск. Әскерлердің соғыс даласындағы уақытша бекініс үйі; блиндаж.

ЖЕР-КӨК зат. Жер де, көк те – бәрі, бүкіл әлем.

Жер-көкке сыйғызбады. Тым асыра мақтады, шектен тыс мадақтады. **Жер-көкке [жер бетіне] сыймады**. а) Өзін қояр жер таба алмады, деzbірсізденді. ә) Қатты мақтанды. б) Орын табылмады; тым көп болды. **Жер-көкте жоқ**. Жұрттан бөлек, еш жерде кездеспейтін. **Жер-көкті басына көтерді [көшірді]**. Қатты дүрліктерді. **Жер-көкті шарлады [кезді]**. Көп жерді аралады.

ЖЕРКӨКСЕУ зат. этн. Жылқының сапарға, жолға шығар алдындағы жер тартып, жақсылық нышанын білдіруі.

ЖЕРҚАЗАН зат. тамақ. Етті қарыға салып, ауызын мықтап бүріп, шұңқырдағы қоламтаға көміп пісіретін тағам түрі.

ЖЕРҚАЗБА зат. жерг. **Жеркене**.

ЖЕРҚАЗҒЫШ зат. Еңкішкентай тышқан.

ЖЕРҚАЗЫҚ¹ зат. жерг. Құмды жерге құрнық астына қағып, бетін жауып қойған қазық.

ЖЕРҚАЗЫҚ² зат. жерг. Соқаның жерді аударып отыратын жалпақ тісі алдына орнатылған пышақ тәрізді бөлігі.

ЖЕРҚОЙМА зат. Тез бүлінетін өнімдерді сақтауға арналған, жерден қазып жасалынған арнаулы орын.

ЖЕРҚОНАҚ зат. өс. Тамырынан жасалған дәрілер ішек қабынуына қарсы қолданылатын жабайы өсімдік.

ЖЕРҚҰРТ зат. жерг. **Жауынқұрт**.

ЖЕРЛЕ¹= ет. 1. Өлген кісінің денесін арулап көму. 2. ауыс. Дұшпанын құрту, жер жастандыру. 3. ауыс. Айыбын бетіне басу, сөгу, жер-жебіріне жету. 4. ауыс. Жоқ ету, құрту.

ЖЕРЛЕ²= ет. Біреудің жерін мекендеу, қоныстану.

ЖЕРЛЕГІШ сын. Біреудің жер-жебіріне жеткіш, сөккіш.

ЖЕРЛЕС= ет. 1. Топырақ жастану, о дүниелік болу, денесі көмілу. 2. ауыс. Ұмыт болу, алыстау.

ЖЕРЛЕНУ Жерлен етістігінің қимыл атауы.

ЖЕРЛЕП-ЖЕРЛЕП үст. Ұрсын-ұрсын, сөгіп-сөгіп, айыбын бетіне басып.

ЖЕРЛЕС зат. Ауылдас, мекендес, отандас.

ЖЕРЛЕС= ет. Қайтыс болған адамды көмісу, туған-туыс, жақындарының қайғысына ортақтасу.

ЖЕРЛЕСТІК зат. Елместік, ауылдастық, отандастық.

ЖЕРЛЕСУ Жерлес етістігінің қимыл атауы.

ЖЕРЛЕТ= ет. 1. Өлген, шейіт болған адамдардың денесін арулап көмдіру. 2. ауыс. Жер қылдыру.

ЖЕРЛЕТТІР= ет. Көмдірту.

ЖЕРЛЕТТІРУ Жерлеттір етістігінің қимыл атауы; жер қылдырту, қялту.

ЖЕРЛЕТУ Жерлет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕРЛЕУ Жерле етістігінің қимыл атауы. 1. Өлген кісінің сүйегін арулап көму. 2. ауыс. Айыбын бетіне басу, сөгу, жер-жебіріне жету. 3. ауыс. Жасыру, жамал-жасқау.

Жерлеу бюросы. Қайтыс болған адамды жерлеуге қажетті қызмет жасайтын орын.

Жерлеу рәсімі. Қайтыс болған адамды жер қойнына беруге арналған ережелер жиынтығы.

ЖЕРЛЕУШІ зат. 1. Өлген адамды азалап көмуші. 2. ауыс. Жер-жебіріне жетіп соғуші, жазғыршы.

ЖЕРМАЙ зат. сөйл. **Керосин** (C₉-C₁₆ көмірсутектерінің қоспасы).

ЖЕРМЕ-ЖЕР үст. жерг. Орын-орнына.

ЖЕРМЕН-ЖЕКСЕН сын. 1. Тіпті аласа, тапал. 2. Тып-типыл, жоқ.

Жермен-жексен болды. Жер бетімен бірдей болып, құрып кетті. **Жермен-жексен қылды [етті]**. а) Тып-типыл етті, жоқ қылды. ә) Ойран салды, қырып-жойды, жер жастандырды. б) Аузын аштырмады, сөзден дес бермеді.

ЖЕРМЕН-ЖЕР сын. Жермен-жексен, тым аласа.

ЖЕРМЕШЕЛ сын. жерг. 1. Жер жастанған; аласа, тапал. 2. ауыс. Ынжық, жерге қараған, селқос.

ЖЕРОЙДЫҚ сын. жерг. Өте көп, мол.

ЖЕРОПТА зат. Қырық-елу жастан асқан жас шамасы.

ЖЕРОШАҚ зат. От жағып, үстіне қазан асуға, нан пісіруге арналған шұңқыр.

Жерошақ майлау, этн. Той, ас берілер алдындағы берлетін ас; кеңесасы.

ЖЕРСАҒЫЗ зат. биол. <лат. chondrilla>

Күрделі гүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық, кейде екіжылдық шөптесін өсімдік.

ЖЕРСАНА зат. өс. жерг. Тұп-тұп болып, көкпенбек болып шығатын, құрағанда ағарып кететін, мал жемейтін шөп.

ЖЕРСАТЫ зат. жерг. Үйдің баспалдағы.

ЖЕРСӘКІ зат. Жерден биіктеу етіп жасалған сәкі.

ЖЕРСЕРПІ зат. Жердің жасанды спутнигі.

ЖЕРСОҒАР зат. Тұяқтың кейінгі жағындағы қаттысы, өкшелгі.

ЖЕР-СУ зат. Жер, өзен, көл – бәрі.

ЖЕРСЫБЫР зат. Жасырын өңгіме.

ЖЕРСІЗ сын. Жері жоқ.

ЖЕРСІЗДЕНУ= ет. Жерден айырылу.

ЖЕРСІЛКІНУ зат. Жерасты дүмпу құштерінің әсерінен Жердің сыртқы қабатында болатын тербеліс.

ЖЕРСІН= ет. Өсімдіктің, жануарлардың жаңа орта табиғатына бейімделуі.

ЖЕРСІНДІР= ет. Өсімдікті, жануарларды жаңа орта табиғатына (жеріне, суына, ауа райына) бейімдеу.

ЖЕРСІНДІРУ Жерсіндір етістігінің қимыл атауы.

ЖЕРСІНДІРІЛ= ет. Өсімдік, жануарлардың жаңа орта табиғатына (жеріне, суына, ауа райына т.б.) бейімделуі.

ЖЕРСІНДІРІЛУ Жерсіндіріл етістігінің қимыл атауы.

ЖЕРСІНУ Жерсін етістігінің қимыл атауы.

ЖЕРТАБАН зат. жерг. Табалдырық.

ЖЕРТАҒАН¹ зат. өс. <лат. gosularia>

Жасаңшөптер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖЕРТАҒАН² сын. Жермен-жер, аласа, тапал.

ЖЕРТАҒАНДАП үст. 1. Жер бауырлап, жерге жабысып. 2. ауыс. Екі қолымен жер тіреп.

ЖЕРТАМЫР зат. жерг. Дәрі жасайтын шөп түрі.

ЖЕРТАНУ зат. геог. 1. Географиялық қабықтың дамуының жалты заңдылықтарын зерттейтін физикалық география ғылымының бір саласы. 2. Жерді планета ретінде қалымыратын ғылымдардың жиынтығы атауы.

ЖЕРТАРАП зат. Ландшафт мағынасында.

ЖЕРТАРАПТЫҚ сын. кіт. Географиялық орта мен соны қоршап жатқан аумаққа қатысты.

ЖЕРТАРТҚЫШ зат. Артық тоқты реттеп, жерге сіңіргіш.

ЖЕРТАС сын. жерг. Пысық, еті тірі, қолынан іс келетін.

ЖЕРТЕЗЕК зат. Батпақты жерлерде болатын отындық зат; торф.

Жертезек болды. Тауы шағылды, таба болды.

ЖЕРТЕСЕР зат. зоол. <лат. soricidae> Негізінен насекомдармен қоректенетін, құлағы өте қысқа, кішкентай тышқан; жәндік жегіштер отрядының тұқымдасы.

ЖЕРТӨЛЕ зат. 1. Уақытша мекендеу үшін жерден қазылып, төбесі жабылған баспана. 2. өск. Ұрыс даласындағы әскерлердің уақытша баспанасы, блиндаж; жеркене. 3. Үйдің бірінші қабатының астыңғы жағындағы жермен жапсарлас бөлігі; подвал.

ЖЕРТӨСЕК зат. Жерге салынған төсек.

ЖЕРУ Жері етістігінің қимыл атауы. 1. Енесінің (мал) төлін емізбей қашақтауы. 2. ауыс. Жалығу, жауыр болу, безу.

ЖЕРУ²=ет. жерг. Жерік болу.

ЖЕРҮІК сын. Жерігіш.

ЖЕРҮЙЫҚ зат. миф. Жайлы қоныс, бейбіт мекен.

ЖЕРҮЙЫҚТАЙ сын. Жерүйық сияқты, жайлы, жұмақ жердей.

ЖЕРҮШЫҚ зат. Ұшығаннан болатын ауру. Жерүшқы беру. Ұшықтау, үшкіру.

ЖЕРҮЙЕК зат. **Жерүйық.**

ЖЕРҮСТІ сын. Жердің үстіңгі бетіндегі.

Жерүсті әскерлері. өск. Ұрыс әрекеттерін құрлықта жүргізетін әскер. **Жерүсті сулары.** Жер бетінде таралған тұрақты не уақытша қалыптасқан сулардың барлық түрлері (өзен, көл, мұхит т.б.).

ЖЕРШАШАҚ зат. өс. <лат. супомогасеae> Бұта өсімдіктердің тамырында паразит түрде өсетін біржылдық өсімдіктер тұқымдасы.

ЖЕРШОШАҚ зат. өс. жерг. **Жерша-шақ.**

ЖЕРШЛ сын. 1. Жеріне тарта беретін, өз жеріне әбден үйренген. 2. Жер танығыш, адаспайтын (адам).

ЖЕРШЛДІК зат. 1. Жер танығыштық, адаспайтындық. 2. Жерлестік, жерлестеріне бүйрегі бүргыштық.

ЖЕРІ¹=ет. 1. Енесінің төлінен безуі, емізбей қашқалақтауы. 2. ауыс. Бір нәрседен жирену, безу, қашақтау. 3. ауыс. Жалығу, безер болу. 4. ауыс. Жерге қарау, ұялу.

ЖЕРІ²=ет. жерг. Жерік болу.

ЖЕРІГІШ сын. 1. Өз төлін бауырына алмайтын (мал). 2. ауыс. Жиренгіш, жалыққыш, безгіш.

ЖЕРІК зат. 1. Екіқабат әйелдің белгілі бір тағам түріне аңсары аууы, құмарлануы; екі қабат әйелдерде болатын физиологиялық құбылыс. 2. ауыс. Бір нәрсеге құштарлық, құмарлық.

Жерігі қанды. Екіқабат әйел тамақтың бір түріне зауқы түсіп, соны тая жеп құмардан шықты. **Жерік болды.** а) Екіқабат болған әйелдің бір асқа аңсары ауды. ә) Бір нәрсеге құмартты, қызықты, ықыласы ауды.

ЖЕРІКАС зат. 1. Аңсары ауған, жақсы көретін тамақ. 2. ауыс. Жүкті әйелдің құмарта жеген асы.

ЖЕРІКТЕЙ сын. Жерік болғандай, жерік адамдай.

ЖЕРІКТІК зат. Жерік болушылық.

ЖЕРІН=ет. Жеркену; безіну, жалығу.

ЖЕРІНДІР=ет. Аулақтату, ашақтау.

ЖЕРІНДІРУ Жеріндір етістігінің қимыл атауы.

ЖЕРІНТ=ет. Жалықтыру.

ЖЕРІНТУ Жерінт етістігінің қимыл атауы.

ЖЕРІНУ Жерін етістігінің қимыл атауы.

ЖЕРІНШЕК сын. Жеркенгіш.

ЖЕРІП=ет. Мезі қылу, жалықтыру.

ЖЕРІТУ Жерін етістігінің қимыл атауы.

ЖЕС=ет. Бөлісіп жеу.

ЖЕСУ Жес етістігінің қимыл атауы.

ЖЕСІР зат. 1. Күйеуі жоқ (өлген) әйел. 2. этн. Қалыңмалы төленген қалыңдық. 3. ауыс. Иесіз қалған (жер т.б.). 4. ауыс. Бейбақ, бейшара.

Жесір әйел [қатын]. Күйеуі өліп, тұл қалған әйел. **Жесір болды.** Күйеуі өліп, тұл қалды. **Жесір даулады.** этн. құқық. Құда түсіп, қалыңмалы төленген қалыңдықтың не күйеуі өлген жесір әйелдің әмеңгерлік жолмен бармай басқа күйеуге тиіп кетуіне байланысты таласты, тартысты. **Жесір дауы.** көне. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы құда түсіп, қалыңмалы төленген қалыңдықтың, не күйеуі өлген жесір әйелдің әмеңгерлік жолмен баратын жеріне разы болмай, түрлі себептен басқа жаққа күйеуге тиіп кетуі салдарынан туатын дау. **Жесір дауы, жер дауы.** этн. Ертеде жесірге, жайлау-қыстауға байланысты ел арасында туған талас-тартыс. **Жесір қалды.** Ері өліп, күйеусіз тұл қалды.

ЖЕСІРДЕЙ сын. сөйл. Жесір әйел сияқты.

ЖЕСІР-ЖЕБІР зат. сөйл. **Жетім-жесір.**

ЖЕСІР-ЖЕТІМ зат. сөйл. **Жетім-жесір.**

ЖЕСІР-ЖЕТІМЕК зат. **Жетім-жесір.**

ЖЕСІРЛІК¹ зат. Жесір болушылық; ерсіз, күйеусіз қалушылық.

ЖЕСІРЛІК²; жесірлік ат. Өте қымбат, жүрірі ат; бір қыздың қалыңмалына бағаланатын ат.

ЖЕСІРШЛІК зат. Жесір қалушылық, қорғансыздық, панасыздық.

ЖЕСІС=ет. Бірге жеу.

ЖЕТ=ет. 1. Белгілі бір жерге, межеге бару. 2. Белгілі бір жерге келу. 3. Бір нәрсеге қолы жету, не болу. 4. Арман-тілегі, мақсат-мұраты орындалу. 5. Белгілі бір жасқа (санға) толу. 6. ауыс. Көп, мол, жетерлік. 7. ауыс. Грамматикалық формалармен түрленіп «доғар, тоқтат» деген мағыналарда қолданылады.

Жеткен жері. Қолынан келгені, шамасының жеткені. **Жетпей желкең қылығыр!** қарғ. **Жастай солғыр, жетпейсір!** **Жетпей желкесі қылысын!** қарғ. **Жасына жетпей өлсін!** **Жетіп барды. Тез жетті.** **Жетіп жығылды.** Не де болса барар жеріне, ойлаған жеріне барып бір тоқтады, демалды. **Жетіп келді** [сау етіп, салып ұрып жетіп келді]. **Аяқ астынан тап болды, сау ете қалды.**

ЖЕТЕ¹ зат. көне. 1. Орақтың, пышақтың т.б. сағағы, мойыны. 2. Адамның (малдың) желке тұсы, мойны. 3. ауыс. Ақыл, сана, ми, өре. 4. ауыс. Бір нәрсенің негізі, тегі; тұмысы, жаратылысы; мән-мағынасы. 5. Аргы ата, ата-баба.

Жетесіне жетті. Бір нәрсенің байыбына барды, мәніне түсінді.

ЖЕТЕ² үст. Әбден байыбына бара; жыға.

ЖЕТЕК¹ зат. тех. Мәшине немесе механизмдерді іске қосатын құрылғы.

ЖЕТЕК² зат. 1. Арба-шананы сүйрету үшін арнайы жасалған тәрте, арыс. 2. Қосара алған, жетектеген мал (адам). 3. ауыс. Біреудің, бір нәрсенің ыңғайы, ырқы.

Жетегінде жүрді. Біреудің ырқында кетті.

Жетекке алды. Қосара алды, жетектеді.

Жетекке ерді. Біреудің айтқанына көнді, ырқына жүрді.

ЖЕТЕК³ зат. жерг. Сырыққа байланатын кендір арқан.

ЖЕТЕКАРҚАН зат. балықшар. Ағынға қарсы құрылған аудың жілек жіптерін байлайтын негізгі жетек (жуан арқан).

ЖЕТЕКСІЗ сын. Жетегі жоқ.

ЖЕТЕКТЕ=ет. 1. Адамның қолынан ұстап жетелеу. 2. Малды не итті т.б. мойнындағы жіптен (шылбырдан, баядан) ұстап жетелеу.

3. ауыс. Біреуді соңынан ілестіру, ерту. 4. ауыс. Қамқор болу, көмектесу, баулу.

5. ауыс. Ойын ұштау, шыңдау. 6. ауыс. Жетекшілік ету. 7. ауыс. Ойға, қиялға берілу.

ЖЕТЕКТЕЛ=ет. 1. Жетегіне еру, ілесу. 2. Жетелену.

ЖЕТЕКТЕЛУ Жетектел етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТЕКТЕС=ет. Бірге жүру.

ЖЕТЕКТЕСУ Жетектес етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТЕКТЕТ=ет. Ерту, беріп жіберу, ілестіру.

ЖЕТЕКТЕТУ Жетектет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТЕКТЕУЛІ сын. Жетегіне ерген.

ЖЕТЕКТЕУШІ зат. Жетекке алушы.

ЖЕТЕКШІ¹ зат. 1. Жолбасшы, жол бастаушы. 2. Құрылған ұйымның басқарушысы, ұйымдастырушысы. 3. ауыс. Негізгі, басты.

4. ауыс. Түрткі, себеп. 5. сөйл. **Ғылыми жетекші.**

Жетекші құрал. Басшылыққа алынатын негізгі кітап. **Жетекші сурақ.** пед. Оқушыларға, студенттерге оқытушы тарапынан еске салу, жауабын толықтыру үшін қойылатын бағыттаушы, сүйемел сурақ.

ЖЕТЕКШІ² зат. астр. Аспанның Солтүстік жарты шарындағы шоқжұлдыз.

ЖЕТЕКШІЛ сын. Жетекке ергіш, ілескіш.

Жетекшілі түйе. жерг. Бұйдасынан жетелегенде тартыншақтамай, бақырып-шақырмай еріп жүре беретін түйе.

ЖЕТЕКШІЛІК зат. Жетекші болушылық, басшылық.

ЖЕТЕКШІСІЗ сын. сөйл. Жетекшінің қатысынсыз, жол көрсетушісіз.

ЖЕТЕ-ҚАБА үст. Барабар, шамалас.

ЖЕТЕ-ҚАБЫЛ үст. 1. Бір-біріне қатар, шамалас. 2. Іле-шала.

ЖЕТЕЛЕ=ет. 1. Адамды қолынан ұстап, ертіп жүру, жетектеу. 2. Малдың бас жібінен ұстап жетектеу. 3. ауыс. Ойға, қиялға берілу, жетегінде кету, үмітке еру. 4. ауыс. Жол салу, жол көрсету, бағыт беру.

ЖЕТЕЛЕЙ-МЕТЕЛЕЙ үст. Жетелеген күйі.

ЖЕТЕЛЕКТЕ=ет. жерг. Жетектеу.

ЖЕТЕЛЕС=ет. Жетектесу, қол ұстасу.

ЖЕТЕЛЕСУ Жетелес етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТЕЛЕТ=ет. Мал жетектеу, сыйға мал (ат) тарту ету.

ЖЕТЕЛЕТУ Жетелет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТЕЛЕУ Жетеле етістігінің қимыл атауы.

1. Адам болса қолынан, мал болса шылбырынан ұстап жетектеу. 2. ауыс. Ерту, ілестіру.

3. ауыс. Қолдау көрсету, бағыттау.

ЖЕТЕЛЕУСІЗ үст. Жетелемей, ілестірмей.

ЖЕТЕЛЕУШІ зат. 1. Адам болса қолынан, мал болса шылбырынан ұстап жетектеуші. 2. ауыс. Жетегіне алушы; соңынан ертуші, ілестіруші.

ЖЕТЕЛІ сын. 1. Жетесінде бір нәрсе бар, ақылды, саналы (адам). 2. ауыс. Ойлы, мағыналы, салқалы (сөз, әңгіме).

ЖЕТЕЛІЛІК зат. Ақылдылық, саналылық.

ЖЕТЕР-ЖЕТПЕС үст. 1. Жуық, жақын, шамалас. 2. Тақ-тұқ, жеткілікті емес.

ЖЕТЕРЛІК сын. 1. Жететін, жетіп қалатын. 2. Жеткілікті, мол.

ЖЕТЕСІЗ сын. 1. Санасыз, ойсыз, жігерсіз. 2. Тексіз. 3. ауыс. Мән-мағынасы жоқ, бос (сөз).

ЖЕТЕСІЗДЕЙ сын. Жетесі жоқ сияқты; санасы, ақылы жоқтай.

ЖЕТЕСІЗДЕУ сын. Жетесізірек, санасыздау, ақылсыздау.

ЖЕТЕСІЗДІК зат. Жетесінде еш нәрсе жоқтық; жігерсіздік, намысы жоқтық, тексіздік.

ЖЕТЕУ сан. Жеті санының жинақтық түрі, жинақтық сан есім.

ЖЕТКЕР=ет. көне. Жеткіз.

ЖЕТКІЗ=ет. 1. Затты тиісті жеріне апарып беру. 2. Белгілі бір жерге дейін алып бару. 3. Артынан қуғанды маңына жуыту, қатарластыру. 4. ауыс. Санын теңестіру. 5. ауыс. Құлақтандыру, айту, хабар беру. 6. ауыс. Сезімін білдіру. 7. ауыс. Өсіріп-өндіру, бағып-қауу, қатарға қосу. 8. ауыс. Өсет ету, кейінгі ұрпаққа қалдыру.

Жеткізе өңдейтін майынтақ. тех. Ұсақ түйіршікті қажактың (электрокорунд, кремний карбиды, бор карбиды) және қою концентралық майлар қоспасы, құралдарды және тетіктерді жеткізуге арналған майынтақ.

ЖЕТКІЗГІСІЗ айтып жеткізгісіз. Тіл жетпейтін, айтып болмайтын.

ЖЕТКІЗДІР=ет. 1. Затты тиісті жеріне апарып берізу. 2. Адамды тиісті жеріне дейін апарып салғызу. 3. Құлақтандыру, құлақ қағыс еткізу, біреу арқылы естірту.

ЖЕТКІЗДІРТ=ет. 1. Затты тиісті жеріне апарып бергіздірту. 2. Адамды тиісті жеріне дейін апарып салдырту.

ЖЕТКІЗДІРТУ Жеткіздірт етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТКІЗДІРУ Жеткіздір етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТКІЗЕРЛІК сын. Жеткізуге боларлық, айтарлық, мәлімдерлік.

ЖЕТКІЗУ Жеткіз етістігінің қимыл атауы.

1. Затты тиісті жерге апарып беру. 2. Санын теңестіру. 3. Хабар беру, құлақ қағыс ету, айту.

ЖЕТКІЗУШІ зат. Бір нәрсені апарушы, әкелуші, хабарын беруші.

ЖЕТКІЗІЛ=ет. 1. Апарылып берілу. 2. Саны теңестірілу.

ЖЕТКІЗІЛУ Жеткізіл етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТКІЗІЛІМ зат. Жеткізілген, тауардың белгілі бір өндіріс орнынан, дүкендерден, т.б. тауар алушының үйіне немесе мекемеге жеткізіліп берілуі.

ЖЕТКІЗІС=ет. Жеткізуге көмектесу, апарысу.

ЖЕТКІЗІСУ Жеткізіс етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТКІЛ сын. жерг. Жеткілікті.

ЖЕТКІЛІКСІЗ сын. 1. Жетпейтін, жетіспейтін. 2. Аз, аздық етеді, жетімсіз.

ЖЕТКІЛІКСІЗДЕУ сын. Аздау, жетімсіздеу.

ЖЕТКІЛІКСІЗДІК зат. Аздық, кемдік, жетімсіздік.

ЖЕТКІЛІКТІ сын. Жетерлік, көп, мол.

ЖЕТКІЛІКТІЛІК зат. Жететіндік, молдық, көптік.

ЖЕТКІНШЕК зат. Жасөспірім; жас жігіт.

ЖЕТКІНШЕКТЕП үст. Дәлдеп, туралап.

ЖЕТКІНШЕКТІК сын. Жасөспірімдік, жігіттік.

ЖЕТКІСІЗ сын. Жетпейтін, ерекше.

ЖЕТОН [франц. jeton] зат. 1. Ойын-сауық, қоғамдық орындарда бағасы төленген, ақша орнына берілетін дөңгелек тежір. 2. Белгілі бір ұйымның (құйрменің) мүшесі екенін білдіретін, сондай-ақ қандай да бір айтулы күннен, оқиғадан естелік ретінде немесе жылда түрінде берілетін белгі.

ЖЕТПЕГІР зат. 1. қарғ. Жасыңа жетпей кеткір, өспегір. 2. Қатты ашуланғанда оңбай кеткір, ойлағаныңа жетпей қалғыр деген мағынада жасөспірім ер балаға, жігітке айтылатын қаратпа атауы.

ЖЕТПЕС сын. Жете алмайтын, биік.

ЖЕТПЕСШІЛІК зат. жерг. Кемшілік, олқылық.

ЖЕТПЕУШІЛІК зат. Жетпей қалушылық, жетіспеушілік, аздық.

ЖЕТПІС сан. Алтыс тоғыз бен жетпіс бірдің арасындағы сан, 70 цифрның қазақша атауы. // Жетпіс жас.

Жетпіс екі жүйке. Бүкіл тұла бой, бар дене, қан-тамыр.

ЖЕТПІС-СЕКСЕН сан. Жетпіс, сексен шамасындағы болжалды сан.

ЖЕТПІСІНШІ сан. Жетпіс санының реттік түрі.

ЖЕТПІС=ет. сөйл. Жетіл.

ЖЕТУ Жет етістігінің қимыл атауы; арақашықтығы едәуір жерге бару.

ЖЕТІ¹ сан. Алтыдан кейінгі есептік сан, 7 цифрның қазақша атауы. // Жеті жас.

Жеті амал. этн. Қазақтың байырғы құн қайыруындағы (күңтізбесіндегі) күннің тоқырауды, қарашаның қайтуы, Үркердің батуы, мұздың қатуы, киіктің матауы, айдың тоғамы, тоқсанның кіруі деген табиғат құбылыстары [Байырғы кездерде жыл мезгілдеріндегі құн райының шаруаға қолайлы-қолайсыз болатындығын алдын ала болжап отыру үшін қазақ естелілері қолданған жүйе].

Жеті ата [атасы]. а) этн. Баланың өзінен бастап есептегендегі әкесі, атасы, бабасы, арғы атасы және т. б. жетінші буыны. ә) Ата-тегі, тұқым, шыққан елі. б) экскр. жағымсыз. Талайы, талай сүмдік, небір (бейнет). в) ауыс. экскр. Қыр-сыры, арғы-бергі жағы. **Жеті атадан кегі бар.** Әріден келе жатқан өштігі бар.

Жеті ата жау. Ежелгі дұшпан. **Жеті ата, жеті түгтен бері қарай.** Үрім-бұтақ, жұрағатынан бері қарай. **Жеті атасына бітпеген.** Өмірінде үрім-бұтағына бітін қормеген. **Жеті атасынан.** Бүкіл ата-тегінен, арғы аталарынан бері. **Жеті аталық ұстаным.** этн. Жеті буынға дейінгі ұрпақ өздерін жақын, туысқан, бір атаның балалары санайтын, қыз алыспайтын, қазақ халқының этнобиологиялық, этномәдени, жалты рухани тұтастығын табиғи түрде қамтамасыз ететін қағида. **Жеті атасынан қара көк.** Арғы аталарынан бері қарай аты шулы бай, шынжыр балақ, шұбар төс. **Жеті атасынан түк көрмеген.** Өмірі аузы жарымаған, надан. **Жеті атасын білмеген мүрт [құрт].** көне. Өз аталарының ішкерісін білмеген «кәпір», жеті атасын білмеген, діннен шыққан, тексіз құл деген мағынада. **Жеті атасын мал өлтірген.** Дүниеқор, дүниеқоңыз. **Жеті басты дәу [жалмауыз, жылан].** а) миф. Ауыз әдебиетінде гана кездесетін таңдажайып бейнелердің бірі. ә) Бәле, бәлекет, сүмдік. **Жеті ғалам.** а) Бүкіл дүниежүзі, шартарап. ә) миф. Қазақ халқының мифтік дүниетанымындағы дүниенің төрт бұрышы – күншығыс, күнбатыс, түстік, терістік, жоғарғы ғалам – аспан, орта ғалам – жер, төменгі ғалам – жер асты жеті бағытын білдіретін түсінік. **Жеті ғашық.** Шығыс елдеріне аңыз, дастан болып көп тараған, қазақ ақындары да жырға қосқан Ләйлі-Мәжнүн, Жүсіп-Зылықа, Фархад-Шырын, Таһир-Зуһра, Арзу-Қамбар, Уәлік-Гәрра, Уәки-Құлшаһ ғашықтық дәстүрлері кейіпкерлерінің жалты атауы. **Жеті ғылым [ықылм]** ел. Әлем, дүние [осындағы ғылым сөзі гректің «ықылм» – ел, әлем деген сөзінен ауысқан]. **Жеті дария.** Алыс, қиыр шет. **Жеті дау ел.** Байтақ ел, дүйім жұрт. **Жеті дұспан.** көне. Жеті түрлі жау, жеті түрлі қырсық-кедері. **Жеті жарғы.** этн. Қазақ

халқын билеген Тәуке хан заманында ұлы билер Төле би, Қаздауысты Қазыбек би, Әйтеке би т.б. билердің қатысуымен жасалған, ел ішіндегі құқықтық қарым-қатынастарды реттейтін заңдар жинағы. **Жеті жасынан.** Ежелден, әуел бастан, қарадайынан, қаршадайынан, бала шағынан. **Жеті жұрт.** Көп ел. **Жеті жұртқа әйгілі [белгілі].** Үлкен-кіші түгел біледі, бар ел-жұртқа танымал. **Жеті [ағайынды] жұт.** Қазақтың дәстүрлі дүниетанымындағы жұт, қуаңшылық, індет, зілзала, сел, өрт, соғыс сияқты бір-біріне жалғасып, іліктесіп келетін, халық басына төнетін апаттардың жалты атауы. **Жеті жыл Сейфүл-Мәлік те дария кешкен.** Қиындық әркімнің басында да болады, соған шыдаған адам ғана мұратына жетеді деген мағынада. **Жеті көміл.** Желеп-жебеп, сүйеп жүретін жеті пір. **Жеті кенгіт құртты.** Неше буын жақсыны құртты, жалмады, жойды. **Жеті күлше берді.** этн. діни. Жеті күлше нан пісіріп құдайы ғып таратты. **Жеті қабат жер асты.** а) миф. Ертегі-аңыздардағы түсінік бойынша жеті түрлі қабаттан тұратын жерасты тіршілік әлемі. ә) бейн. Шахта, жерасты кен орны. б) Терең, түпкі. **Жеті қабат [қат] жер астына түсті.** а) миф. Жер астындағы өмірге барды. ә) Жоқ болды, жойылды. б) Ұялғаннан кірерге тесік таппады, қатты қылды. **Жеті қабат [қат] жер астында [қабатында].** а) діни. миф. Өте тереңде. ә) Жер беті. б) Жерден төмен қазылған үңгір, кен орны, забой. **Жеті қабат жер астындағыны ойлады.** Ел ойламазанды, басқаңның ойында жоқты ойлады. **Жеті қабат көк.** а) діни. Алла тағаланың аспанды жеті қабаттан етіп жаратқандығы туралы мифологиялық түсінік. ә) Жалты мұсылмандық астрономиялық танымдағы Ай, Меркурий (Ғұттар), Шолпан (Зуһра), Құн, Марс (Миррих немесе Қызыл жұлдыз), Юпитер (Мұштар), Сатурн (Зухал) жеті жұлдызының жалты атауы. б) миф. Түркі, моңғол мифологиясындағы аспанның күмбез сияқты төңкеріліп, тесігі – Темірқазық тығыны арқылы аспанның басқа қабаттарын көруге болатын, 16-18 қабаттан тұратын көк. **Жеті қабат тау үсті.** Адам аяғы әзер жетер қиын, алыс жер. **Жеті қазына.** этн. Қазақтың дәстүрлі дүниетанымындағы ер жігіттің жүйрік ат, қыран бүркіт, құмай тазы, берен мылтық, қанды ауыз қаққан, майланғыш ау, өткір кездікті болушымен байланыстыратын философиялық түсініктерінің бірі. **Жеті қараңғы түн.** Беймезгіл уақыт, түн іші. **Жеті қасқа жүген.** Жеті таспадан өрілген жүген түрі. **Жеті қат терең.** бейн. Ең терең, аса терең, ең түбі. **Жеті қоңыраулы шашбау.** этн. жерг. Бойжеткен қыздардың шашына тағатын жеті қоңырауы бар шашбау түрі. **Жеті қурақ.** жерг. Құрылымы жеті қатардан тұратын, ақ пен қара материалдарды пайдаланып жасалған құрақ түрі. **Жеті күт.** поэт. **Жеті қазына.** Жеті қырдың астында. Тым алыста, баруы қиын жерде. **Жеті қырдың ар жағындағыны [астындағыны] көреді.** Көзі өткір, алыстағыны көреді. **Жеті қырсық,** поэт. **Жеті жұт.** Жеті мұң. Қалың қайғы. **Жеті мұннат.** Батырлық, сұлулық, білімділік сияқты т.б. қасиеттер. **Жеті мүше.** этн. Он екі мүшенің жұбы барын қосақтап айту: бас, омыртқа, екі жамбас, екі жауырын, екі тоқпан жілік, екі асық жілік, екі қары жілік. **Жеті нан.** діни. Құдайға, аруаққа сынып дөңгелек етіп, ортасын теспей пісірілген, көрші-қоланға, жарлы-жақыбайға таратып беретін, үйде не мешітке апарып құран бағыштаған жеті не тоғыз шелек. **Жеті нан [шелек] құдайы атады.** Жеті нанмен садақа берді. **Жеті насырым жерге кіріп, бетімнің суы бес төгіліп.** Өбден ұялып, бетімнен отым шығып деген мағынада айтылады. **Жеті нәзір.** Өлкітті жетісіп беру. **Жеті ру.** Елдің бәрі, барлық ағайын-туыс. **Жеті саулық, бір**

қошқар. діни. Діни аңыз бойынша, жұмақтан жер бетіне қуылған Адам ата пайғамбар мен оның әйелі Хауа анаға Алла тағаланың малдан берген еншісі. **Жетісің берді.** діни. Діни, мұсылмандық әдет-ғұрып бойынша жасы кәмелеттен асып қайтыс болған адамға, оның жақын туыс, дос-жарандарына ас беріп, сүйегіне тұскен адамдарға киімін беретін күн; бір жетіден кейін өлген адамды еске алу күні. **Жеті тозақ [тамұқ].** а) діни. О дүниедегі күнәлі адамдардың азап көретін орны [1. Аужа – ораза-намазсыздық орны; 2. Шақыт – ұры мен зинақорлық орны; 3. Нақбыр – әке-шешесінің ренжіткеннің орны; 4. Расыт – гайбашылық айтқанның орны; 5. Лазит – бақсы мен жамандардың орны; 6. Қатим – ерінішек бейнамаздың орны; 7. Жаһаннам – санасыздардың, кәпірлердің орны]. ә) поэт. Ауырталық, қиындық, азап.

Жеті тоғыз. этн. Бас жақсысы әртүрлі болып келетін (күн бастаған тоғыз, күл бастаған тоғыз, түйе бастаған тоғыз, бөйге аты бастаған тоғыз) жеті тоғыз. **Жеті тоқсан.** жерг. Жылдың күз мезгілінің басы. **Жеті түнде [жеті түн ішінде].** Түн ортасында, мезгілсіз кезде. **Жеті тылсым.** Құшыясы мол, қауіпті. **Жеті ұйықтаушы.** діни. Алты мұбәрак, мұмин және бір ит [Алты мұбәрак, мұмин жан Рим әміршісінен қашып үңгірге тығылған, қастарында бір ит болған. 300 жыл ұйықтап оялған. Аллаһ тағалаға және оның хақ пайғам-барына иман еткен. Аталмыш үңгір Түркия жұмһуриятының оңтүстігіндегі Тарсус қаласының оңтүстігінде]. **Жеті шәріп.** діни. Мұсылмандар дүние-сіндегі Мекке, Медина, Бұқар, Шам, Қатым, Құдыс, Құранды қосып атайтын жеті әулиенің жиынтық атауы. **Жеті шоттан оқ [жақ] өткізген.** Мықты, күшті, сайыскер. **Жеті шыған жер түбі.** Қиян, шет. **Жеті ықылым.** фольк. Жеті ендік бойындағы кеңістік және сол кеңістіктегі ел-жұрт; мұсылман елдерінің орта засырлық фәсапасы бойынша жер-жаһан жеті қабаттан тұрады деген түсінік болған; жеті қат әлем. **Жеті ықылымнан.** Ертеден, бұрыннан.

ЖЕТІ? зат. Дүйсенбіден келесі дүйсенбіге дейінгі аралық уақыт, апта.

ЖЕТИГЕН зат. муз. Ұзынша жәшік тектес етіп жасалған, жеті қыл ішегі бар шертпелі музыкалық аспап.

ЖЕТИГРЕК сын. Аздап жетіктеу.

ЖЕТИҒАН зат. сөйл. **Жетіген.**

ЖЕТИДЕЙ: бір [екі] жетідей. Бір, екі апта шамасында.

ЖЕТИ-ЖЕТИДЕН үст. Жетеу-жетеуден бөлініп.

ЖЕТИЖЫЛДЫҚ сын. тар. 1. Кеңес Одағындағы халықшаруашылығының жеті жылға есептеліп жасалған жоспары. // Жеті жыл мерзімі. // Жеті сыныптан тұратын мектеп.

ЖЕТИК сын. 1. Жете білетін, білгір. 2. Шешен. 3. Шешен.

ЖЕТИКСІЗ сын. жерг. Жетімсіз, аз-кем.

ЖЕТИКТІК зат. Жақсы білетіндік, білгірлік.

ЖЕТИҚАРАҚШЫ зат. астр. <лат. ursa major> Аспанның солтүстік жарты шарындағы шоқжұлдыз.

ЖЕТИЛ= ет. 1. Өсу, өзгеру, өзінің дамуындағы келесі сатыға өту. 2. Жазылу, оңалу, тыңаю. 3. Ұзару, таралу. 4. Жеткілікті болу. 5. Даму, өркендеу. 6. а уыс. Ел қатарына қосылу, жетісу. 7. а уыс. Толықтырылу, өсіріліп айтылу.

Жетілмеген саңырауқлақтар. бот. Көбіне жыныссыз көбейетін көп клеткалы жіпшімақты саңырауқлақтар класы.

ЖЕТИЛГІШ сын. Өскіш, өңгіш, өсімтал.

ЖЕТИЛГІШТІК зат. Тез өскіштік, өсімталдық.

ЖЕТИЛДІР= ет. 1. Жақсарту, деңгейін көтеру, дамыту. 2. Тәрбиелеу, дамыту, ілгерілету.

ЖЕТИЛДІРУ Жетілдір етістігінің қимыл атауы. 1. Меңгерту. 2. Дамыту, ілгерілету.

ЖЕТИЛДІРУШІ зат. Бірнәрсені дамытушы, алға апарушы, өркендетуші.

ЖЕТИЛДІРІЛ= ет. Жақсартылу, деңгейі көтерілу.

Жетілдірілген графикалық адаптер. инф. Ескірген бұрынғы бейнестандарт және соған сәйкес бейнеадаптер.

ЖЕТИЛДІРІЛУ Жетілдіріл етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТИЛЕП үст. Апталап, бір жеті бойы.

ЖЕТИЛП= ет. 1. Мезгіліне жеткізу, өсіру. 2. а уыс. Тәрбиелеп өсіріп, жеткізу. 3. Өсіру, жетілдіру. 4. Жеткізу, толтыру, толықтыру.

ЖЕТИЛТУ Жетілт етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТИЛУ Жетіл етістігінің қимыл атауы. 1. Даму, өсу. 2. а уыс. Ояну, өркендеу, жаңа деңгейге көтерілу.

ЖЕТИЛІК¹ сын. 1. ойын. Жеті нөмірлі (карта). 2. Апталық.

Жетілік шам [лампы]. Шшшасының түбінің диаметрі жеті сантиметр болатын, жарығы әлсіз, бірақ керосинді көп жұтпайтын білтелі шам.

ЖЕТИЛІК² зат. жерг. 1. Керосин шамның шынысы, шшшасы. 2. Шамның кішілеу түрі.

ЖЕТИЛІКІ сын. Өсіңкі, ірі, жетілген.

ЖЕТИЛС зат. Даму, жетілу, толықтық.

ЖЕТИМ сын. 1. Әкесі не шешесі жоқ немесе екеуі де жоқ, 18 жасқа толмаған (бала). // Ата-анасыз, жалғыз, қамқоршысыз, жетім қалған бала. 2. а уыс. Арқа сүйері, қамқоры жоқ, жалғыз. 3. а уыс. Жалғыз, далада қалған.

Жетім атым насыбай. Жарты атым насыбай.

Жетім бала. Ата-анасының біреуі, не екеуі де жоқ бала. **Жетім бала, жесір қатын.** Отасасы, асырау-шысы жоқ, қайтыс болған отбасы.

Жетім белдеме. этн. Сойылған мал етінің бір бөлігі. **Жетім бидай.** жерг. Өткен жылдың аңызында қалған дәннен жабайы өскен бидай.

Жетім босаға. Киіз үйдің кіреберісіндегі сол жақ босаға. **Жетім бота.** Енесі жоқ не болғаныменде сүтке жарымаған бота. **Жетім бұзау.** Енесіз қалған бұзау. **Жетім жақ,** жерг. Балықты қақ бөлгендегі сол жағы. **Жетім жұрт.** Панасы жоқ ел мағынасында. **Жетім қазан.** жерг. Тозығы жеткен ескі қазан. **Жетім қалған құлындай.** Шарасыз күйге түскен. **Жетім қалды.** Ата-анасынан айырылды. **Жетім қозыдай.** Жаутан, күйреуік, жасқаншақ. **Жетім құлын секілді.** поэт. Қайда, кіммен бара жатқанын білмейтін, әркімнің соңынан бір жүзірген енесі жоқ құлын сияқты. **Жетім құрыш қылыш.** Құрышы айрықша суарылған қылыш. **Жетім қыздың құнын сұрады.** Арзан болса да ақы сұрады, ақы талап етті. **Жетім қыздың тойындай.** Елеусіз, берекесіз деген ұғымда айтылады. **Жетім лақтай.** Жалтандап, жаутаңдап. **Жетім малта.** Әбден езілген құрттың қалған сірнесі, сығынды.

ЖЕТИМАҚЫ зат. сөйл. [лат. alimentum] Айырылысып кеткен әкенің не шешенің сот шешімімен балаға төлеп тұратын ақшалай қаржысы.

ЖЕТИМБАУЫР зат. Малдың бауырына жабысып тұратын жұмсақ ет.

ЖЕТИМДЕЙ сын. Жетім сияқты.

ЖЕТИМДЕН= ет. Батылы жетпеу, жасқаншақтау.

ЖЕТИМДЕНУ Жетімден етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТИМДЕУ сын. Көзге қораш, жүдеу, жұқтыну.

ЖЕТИМДІ сын. Жеткілікті, толық.

ЖЕТИМДІК зат. 1. Әке-шешесіз қалшылық, жетім болушылық. // Жасқаншақ, батылсыз.

2. а уыс. Жалғыздық, қамқоршысыз қалшылық.

Жетімдік тақсиретін [тауқыметін] тартты. Жетімшіліктің, жоқшылықтың ауыр азабын

басынан өткізді. **Жетімдіктің арқаны кесілді.** Жоқшылықтан, жетімдіктен құтылды, көзі ашылды.

ЖЕТИМЕК зат. 1. экспр. Жетім сөзін жұмсартып айтуға тырысқанда қолданылады.

2. экспр. жақтырмау. Жетім қалған, асыраушысы, сөзін сөйлеушісі жоқ баланы жақтырмай сыртынан сөйлегенде атайтын сөз.

3. Ешкімі жоқ, жетім, панасыз қалған адам.

ЖЕТИМ-ЖАЛҚЫ зат. Ата-анадан жетім қалып жалқы өскен адам.

ЖЕТИМ-ЖЕСІР зат. Қамқоршысынан айырылған бала-шаға, қатын-қалаш.

ЖЕТИМ-ЖЕСІРЛІК зат. Жетім-жесір болушылық.

ЖЕТИМ-ЖЕПІК зат. Жетім-жесір, кедей-кешік.

ЖЕТИМ-МУЖӘЛСІЗ сын. жерг. Мүгедек, жарымжан.

ЖЕТИМӨКПЕ зат. Малдың өкпесіне жабысып тұратын жұмсақ ет.

ЖЕТИМСІ= ет. Жетімсіреу, жетім сезіну.

ЖЕТИМ-САҒЫР зат. көне. Жетімжесір.

ЖЕТИМСІЗ сын. 1. Жарытымсыз, жеткіліксіз. 2. а уыс. Тар, аздау.

ЖЕТИМСІЗДЕУ сын. Аздау, тапшылау, жеткіліксіздеу.

ЖЕТИМСІЗДІК зат. 1. Аз болушылық, жетіспеушілік, тапшылық. 2. Кемшілік, кемшін түс.

ЖЕТИМСІРЕ= ет. 1. Жетім болу, жетімдену, әркімге бір жаутаңдау. 2. а уыс. Жалғызсырау, елегізу. 3. а уыс. Қаңырап бос қалу. 4. а уыс. Иесіз қалу, көңілсіздік басу. 5. а уыс. Қараусыз, күтүсіз қалу, жүдеп-жадаулану. 6. а уыс. Ақсау, назардан тыс қалу, өгейіну.

ЖЕТИМСІРЕТ= ет. 1. Жетімдігін білдірту, әркімге бір жаутаңдау. 2. а уыс. Жалғыз қалдыру, елегіздірту. 3. Өгейіту, бөлектеу.

ЖЕТИМСІРЕТУ Жетімсірет етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТИМСІРЕУ Жетімсіре етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТИМХАНА зат. сөйл. Әке-шешесі жоқ, панасыз балалар үйі; балалар үйі.

ЖЕТИМШЕ зат. **Жетімек.**

ЖЕТИМШОРА зат. көне. Аңшының мылтығы.

ЖЕТИМШІЛІК зат. сөйл. **Жетімдік.**

ЖЕТИНШІ сан. Жеті санының реттік түрі.

ЖЕТИҢКІРЕ= ет. 1. Таяңқырау, жақындау.

2. Сәл-пәл жетпеу, тапшылау болу.

ЖЕТИҢКІРЕУ Жетіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖЕТИР= ет. көне. **Лақтыру.**

ЖЕТИС= ет. 1. Бір нәрсеге бірге қол жеткізу.

2. Бір нәрсеге жару, қарық болу. // Мәз болу, қуану, рақаттану. 3. Жету, жеткілікті болу.

4. а уыс. Әр нәрсеге ұлгіру, қатысу. 5. жерг. Жету.

Жетісің жүр деймісің. Қарық болып, керемет болып жүрген жоқпын деген мағынадағы сөзқолданыс.

ЖЕТИСАЙЫС зат. спорт. Жеңіл атлетиканың жеті түрін қамтитын әйелдер арасындағы спорт түрі [жетісайысқа 100 м қашықтыққа кедергімен жүгіру, биіктікке секіру, ядро серпу, 200 м-ге жүгіру, ұзындыққа секіру, найза лақтыру, 800 м-ге жүгіру жатады].

ЖЕТИ-СЕГІЗ сан. Жеті не сегіз, осы жобалас.

Жеті-сегіз [сегіз] буынды өлең. әдеб. Жеті буынды тармағы екі бунақтан (4 буын-3 буын), сегіз буынды тармағы үш бунақтан (3 буын-2 буын-3 буын) тұратын қазақ поэзиясында ерте кезден қолданылып келе жатқан өлең өлшемі.

ЖЕТИСКЕНДІК зат. 1. Бір нәрсеге жарушылық. 2. а уыс. Жетістік, нәтиже.

ЖЕТІСПЕСТИК зат. сөйл. **Кемшілік.**
ЖЕТІСПЕУШІЛІК зат. 1. Жетпеушілік, аздақ. 2. ауыс. Таршылық, жоқтық.
ЖЕТІСПІК зат. 1. Жеңіс, мақтанарлық іс.
 2. Қол жеткен табыс, нәтиже. 3. Жақсылық, ерекшелік.
ЖЕТІСТІР= ет. 1. Бітіру, бүтіндеу.
 2. жерг. Жеткізу. 3. ауыс. экспр. жағымсыз. Керемет қылу, артық жасау.
 4. ауыс. экспр. Мәз қылу, қарық қылу.
 5. ауыс. Жақсылық көрсету.
ЖЕТІСТІРУ Жетістір етістігінің қимыл атауы.
ЖЕТІСТІРІЛ= ет. Жетілдірілу, жақсартылу.
ЖЕТІСТІРІЛУ Жетістіріл етістігінің қимыл атауы.
ЖЕТІСУ Жетіс етістігінің қимыл атауы.
 1. Бір нәрсеге бірге қол жеткізу. 2. Бір нәрсеге жару, бірге қарық болу.
ЖЕТІСІ зат. этн. діни. Қайтыс болған адамның артынан жеті күннен кейін берілетін ас.
Жетісін берді. этн. Қайтыс болған кісіге жеті күн өткен соң, құдайы садақ берді.
ЖЕТІСІНЕ үст. Бір жетіде, апта сайын.
ЖЕТІТ зат. жерг. Қосынға келіп қосылған көмек күші.
ЖЕТІШКЕ сын. жерг. Нашарқол, жарымайтын.
ЖЕУ Же етістігінің қимыл атауы. 1. Ас ішу, тамақ алу. 2. ауыс. Біреудің ақысын бермей қалу, кем беру, пайдалану.
ЖЕУСІЗ сын. Желінбей қалған, желінбеген.
ЖЕУШЕНДІ сын. сөйл. **Жөпшеңді.**
ЖЕУШІ зат. 1. Тамақ жейтін адам.
 2. ауыс. Біреудің еңбегін пайдаланушы.
ЖИ= ет. 1. Бір жерге топтау, басын құрау. 2. Бір нәрсені молайту, қор жасау. // Жинақтау, көбейту. 3. Қолға түсіру. 4. Бір заттың жеке бөлшектерін біріктіру, құрау. 5. Елдің орты, басын жинап алу. 6. Бір нәрсені ретке, тәртіпке келтіру, жинастыру. 7. Берілген қарызды қайтарып алу. 8. Тартып алу, жинап алу. 9. Денені ықшамдап жиырып алу. 10. Бір заттың шетін бұзу [бұру], көмкеру. 11. Біреудің кiм-кешегі ретпен жолға, не бір жерге әзірлеу. 12. Өсімдікті сабағынан үзу, теру. 13. ауыс. Мәлімет, ақпар, өсек теру, есту. 14. ауыс. Рухани күш, қабілетті бір арнаға келтіру. 15. ауыс. Ысырып тастау.
Жиған мал. Дүние-мүлік, байлық.
ЖИБИЛИ [ар. جلی] зат. ескікіт. Туа біткен қасиет.
ЖИВИЦА зат. Табиғи шайыр; шайырлы қышқылдар мен терпенді көмірсутектерден тұрады және қылқан жапырақты ағаштардан шыққан шырыштан алынады; шайыршық және скипидар алуда шикізат ретінде қолданылады.
ЖИВОПИСЬ зат. **Кескіндеме** (шындық өмірдегі заттар мен құбылыстарды майлы бояу арқылы салатын бейнелеу өнері).
ЖИГА зат. [ағыл. jig] Бидің түрі.
ЖИГАН-ТЕРГЕН сын. Жиыстырған, құрастырған. // Жиып-тергені, бар байлығы.
ЖИҒЫЗ= ет. Жинату, бір жерге топтастыру, басын қосу.
ЖИҒЫЗУ Жиғыз етістігінің қимыл атауы.
ЖИҒЫШ сын. Жинағыш, жиятын.
ЖИҒЫШТА= ет. Қайта-қайта жинау, ретке келтіру.
ЖИҒЫШТАУ Жиғышта етістігінің қимыл атауы.
ЖИДАШЫ зат. 1. көне. Алым-салық жинаушы. 2. ауыс. Әр нәрсені жетік білетін, біреуге ақыл беріп, жол көрсететін жырлы адам.
ЖИДЕ¹ зат. 1. өс. <лат. elaeagnus> Жиде тұқымдасына жататын, жапырақ тастайтын

ағаш немесе бұта өсімдіктер туысы. 2. Ыстық жерде өсетін, қызыл-қоңыр түсті жеміс ағашы.
 3. Жиде ағашының сырты жемішті, қызғылт-қоңыр түсті сопақша жемісі.
Жиде талқан. жерг. Жидеден жасалған талқан. **Жиде тұқымдасы.** өс. <лат. elaeagnaceae> Қосжарнақты өсімдіктер.
ЖИДЕ² зат. сөйл. **Жейде.**
ЖИДЕБУРА зат. өс. <лат. asportilon australe> Шөлейтті жерлерде кең тараған кекіренің оңтүстік аймақта кездесетін түрі.
ЖИДЕП сын. жерг. Ез.
ЖИДЕК зат. 1. Таңқурай, бүлдірген, құлпынай өсімдіктері жемісінің жалты атауы. 2. биол. <лат. bassa> Гүл аналығының біріккен бір немесе бірнеше жеміс жапырақшаларынан түзілген түрлі-түсті, көптұқымды шырынды жеміс.
Жидек дақылдары. Шырынды жидегі бар көпжылдық бұталар, жартылай бұталар және шөптесін өсімдіктер тобы.
ЖИДЕКТЕЙ сын. 1. Піскен жидектей уылжыған, тырсыған. 2. ауыс. Өрімдей.
ЖИДЕКТІ сын. Жидегі бар, жидегі мол.
ЖИДЕКСЫМАҚ зат. экспр. Жидек дерлік.
ЖИДЕЛІ сын. Жидесі бар, жидесі мол.
ЖИДЕЛБАЙСЫН зат. фольк. Қазақ фольклорында жиі кездесетін берекелі, қасиетті, құтты, шұрайлы мекен.
ЖИДЕЛІК зат. Жиде ағашы өскен жер.
ЖИДЕ-ТАЛ зат. Жиде ағаштары мен тал атаулының жалтылама атауы.
ЖИДУ Жиді етістігінің қимыл атауы.
ЖИДЫР= ет. 1. Басын қосу, бір жерге топтастыру. 2. Жинату, рет-ретімен қойдыру. 3. Әкелдіру, алдыру.
ЖИДЫРТ= ет. Жинату, біріктіру.
ЖИДЫРТУ Жидырт етістігінің қимыл атауы.
ЖИДЫРУ Жидыр етістігінің қимыл атауы.
ЖИДІ= ет. 1. Тері жүнінің іріп, сыпырылып түсуі. 2. Белгілі бір себептен шаштың түсіп қалуы, сиреуі. 3. Іріп-шіру, істену, сасу. 4. Тозу, іру. 5. Дымқылданып көгеру, қарау, бұзылу. 6. Әбден езіліп пісу, былбырау. 7. Қатты құю, бырысып-тырысып қалу. 8. ауыс. Езілу, миы шығу. 9. ауыс. Болбырау, былжырау, жүнжу. 10. ауыс. Іші құю, іші ұдай ашу, әлем-әлем болу. 11. жерг. Іші-бауыры езілу, елжіреу, босау. 12. ауыс. экспр. Бұзылу, өз қызметіне жарамау.
Жидіп қалды. Босқа күйіп қалды.
ЖИДІҢКІРЕ= ет. Сиреп түсе бастау, сиреккіреу.
ЖИДІҢКІРЕУ Жидіңкіре етістігінің қимыл атауы.
ЖИДІРМЕЛЕТ= ет. Жиілету, бастырмалату, үсті-үстіне үдету.
ЖИДІРМЕЛЕТУ Жидірмелет етістігінің қимыл атауы.
ЖИДІТ= ет. 1. Іриту. 2. Жүнін сыпыру. 3. Бұзу, қаусату, күйрету. 4. ауыс. Терісін сыпыру. 5. ауыс. Түп жағынан, астыңғы жағынан, бетіне білдірмей бұзу. 6. ауыс. Жанын ауырту, жаралау. 7. ауыс. Ашыту, күйдіру.
ЖИДІТУ Жидіт етістігінің қимыл атауы.
 1. тамақ. <франц. blanchir> Жемістер мен көкөністердің тосап қайнатуда қарайып кетпейтін үшін ыстық сумен немесе бумен өңдеу.
 2. қол өнер. Соылған қойдың терісін пайдалану үшін жылыдай тұмшалап, жүнін босату процесі.
ЖИДІТІЛ= ет. Тері жүнінің жидітіп түсірілуі.
ЖИДІТІЛУ Жидітіл етістігінің қимыл атауы.
ЖИЕК¹ зат. 1. Өзеннің, көлдің жағасы,

жағалауы. 2. Аспан мен жер сызығының көз қиында қосылған жері, көкжиек. 3. Тұтас нәрсенің шеті. 4. Көше, жол т.б. шет жағы, жаны. 5. Көздің ағы мен сыртының қосылған тұсы. 6. Ыдыстың ернеуіне жүргізілген сызық. 7. қол өнер. Сырмақтың шетіне (оюлардың қиылысқан жерлеріне) бастырылатын түрлі-түсті жіп. 8. геол. Минералдарды немесе таужыныстардың нақты құрамбөліктерін олардың өзге өңірлерінен даралай көмкеретін жұқа жолақша.
Жиек дуадақ. сөйл. Жорға дуадақ.
ЖИЕК² зат. Жек, дуадақ тектес дала құсы.
ЖИЕКСІЗ сын. Жиегі жоқ, жиек салынбаған.
ЖИЕКТЕ= ет. 1. Жиекті жағалау, шетімен жүру. 2. Кімнің, басқимнің етегіне, жағасына әдемілік үшін оюмен бағалы аң терілерімен жиек салу, көмкеру. 3. Ыдыс, жиһаз т.б. заттардың ернеуіне, беліне сызық жүргізу, жиек салу. 4. ауыс. Айналу, тоңіректеу.
ЖИЕКТЕЛ= ет. 1. Әдемілік үшін бағалы затпен жиек жүргізу. 2. Қоршалу.
ЖИЕКТЕЛУ Жиектел етістігінің қимыл атауы.
ЖИЕКТЕН= ет. Шеті екені білініп, ерекшелену, бір түсті заттың шетінің басқа түске қошу.
ЖИЕКТЕНУ Жиектен етістігінің қимыл атауы.
ЖИЕКТЕС= ет. Шектесу.
ЖИЕКТЕУ Жиекте етістігінің қимыл атауы.
ЖИЕКТІ сын. 1. Жиегі бар, жиектелген. 2. поэт. Жолақтық.
Жиекті сырмақ. қол өнер. Күізді кесіп оюламай-ақ бір түсті күіздің бетіне әр түсті жиек бастыру арқылы өрнектелген сырмақ.
ЖИЕН зат. этн. 1. Күйеуге шыққан қыздан туған баланы қыздың төркіні, рулас адамдары атайтын, баланың нағашы жұртымен туыстық қарым-қатынасын білдіретін атау. 2. Қыздан туған бала. 3. Қазақ дәстүрінде қалыптасқан нағашы-жиен қатынасындағы нағашы жұртының қыздан туған баланы өзінің жақсы көріп, еркелетіп, іш тартып тұруын білдіртпей, бейтараптандыру үшін жағымсыз реңкте атауы.
Жиен күйеу. этн. Нағашы жұртынан қыз алған жігіт.
ЖИЕНДЕ= ет. жерг. Көбею.
ЖИЕНДЕЙ сын. сөйл. Жиен сияқты.
ЖИЕНДІК сын. 1. Жиені болушылық. 2. этн. Нағашы-жиен қатынасындағы жиеннің ерке, батыл, сұрағанын ала алатын, нағашысымен қалжыңдаса, ойнай алатын құқығы.
Жиендік етті. Нағашысынан сұрағанын алды.
Жиендік жасады. Еркелік жасады, наздық істеді; қылмақырды.
ЖИЕНҚУРЫҚ зат. этн. Қазақ дәстүрі бойынша, ержетіп қалған жиеннің нағашы жұртына барғанда өзі қалап, сұрап алған заты.
ЖИЕНШАР зат. Жиеннен туған бала.
ЖИЕНШЕ үст. Жиенге ұқсап.
ЖИЛЕТ зат. сөйл. **Желет.**
ЖИЛЫ: жылы болды. жерг. Күйіп-пісті, қатты ашуландауы.
ЖИМ Араб әліпбиіндегі «ж» әрпінің айтылуы.
ЖИМА сын. Жиналмалы, жималы.
ЖИМАЛЫ сын. Жиып қоюға болатын, жиналмалы.
ЖИМАТАРҒАҚ зат. өс. Шабындықта және жайылымда өсетін жемішөттік мол өнім беретін көпжылдық дақыл.
ЖИНА= ет. 1. Қол жию, жорыққа, соғысқа аттануға жарамды ер адамдарды бір жерге топтау. 2. Көңіл көтеруге, ән тыңдауға, жиын-тойға адамдарды жинастыру. 3. Бір нәрсені

көбейту, молайту, басын құрау. 4. Ретке келтіру, тәртіптеу. 5. Бір нәрсені жиып алу, өзіне тарту. 6. Егінді ору, бастыру. 7. ауыс. Ішке сақтау. 8. ауыс. Бір тілек, ниеттегі адамдарды өзара жақындастыра түсу үшін бір жерге топтау.

ЖИНАҒЫШ зат. кен. Кенді флотация-лауда минерал түйіршіктері бетінің сулануын азайтып, соның нәтижесінде олардың ауа көпіршіктеріне тез жабысуын қамтамасыз ететін реагенттердің басты түрі.

Жинағыш үстел. кен. Гравитациялық әдіспен байытуда жиі қолданылатын аппараттың түрі.

ЖИНАҚ зат. Бір немесе бірнеше автордың әртүрлі шығармаларының жиынтығы; топтама. // сөйл. Жинақы, ықшам.

Жинақ ақша кітапшасы. экон. Азаматпен банк салымы шартының жасағанын және банк салымы шоты бойынша жасалған барлық операцияларды куәландыратын құжат. **Жинақ ақша сертификаты.** экон. Несие мекемесінің ақшалай қаражатты депозиттеу туралы жазбаша куәлігі. **Жинақ банкі.** экон. Аймақтық ауқымда әрекет ететін қаржы-несие мекемесі. **Жинақ қассасы.** Басы артық ақшаны сақтайтын несие мекемесі. **Жинақ сертификаты.** экон. Ақша салушының депозитін белгіленген мерзімі өткеннен кейін оған берілген пайызды алу құқың дәлелдейтін несие мекемесінің ақша қаражаттарын депозитке салғаны туралы жазбаша куәлік.

ЖИНАҚСЫЗДЫҚ сын. Жинақы болмаушылық, салақтық.

ЖИНАҚТА= ет. 1. Бір нәрсені жинау, көбейту, молайту. 2. Топтау, типтендіру, жалпылау. 3. Бір нәрсені бытыратпау, шашыратпау, ықшамдау.

ЖИНАҚТАЛУ= ет. 1. Жиналу, біріктірілу, басы құралу. 2. Топтастырылу. 3. Жиналу, жүйелеу. 4. ауыс. Бірінің үстіне бірі қосылу, жиналып қалу.

ЖИНАҚТАЛУ Жинақталу етістігінің қимыл атауы.

ЖИНАҚТАМА зат. Жинақ қор, қор жасау, жүйелеу, топтау орны.

ЖИНАҚТАУ Жинақтау етістігінің қимыл атауы. 1. Топтастыру, жүйелеу. 2. Жинау, басын қосу. 3. Жазылған, жайылған нәрсені (парашют, зонт т.б.) қайта қалпына келтіріп жинау. 4. кен. Төмен түсіретін немесе арнайы жинақтайтын қазбаларда және жерасты мен жер бетіндегі қоймаларда пайдалы қазылымдарды (бос тау жыныстарды) уақытша сақтау. 5. н.н.ф. <ағыл. complexing> Пайдаланушының мақсатына сәйкес келетін дербес компьютердің нақты түзілімін қалыптастыру; көп мәшинелі және көп программалы кешендерді құрастыру.

Жинақтау әдісі. н.н.ф. Виртуаль мәшине мен компьютердің сәйкес нақты құрылғысы арасында аралық буынды енгізуден тұратын және бірлік жазбалар құрылғыларын модельдеу үшін виртуаль мәшинелер жүйесінде пайдаланылатын әдіс. **Жинақтау сабағы.** пед. Оқу пәнінің өткен бөлімі немесе тақырыбы бойынша оқушылардың білімдерін бекіту мен жүйелеу мақсатында өткізілетін сабақ.

ЖИНАҚТАУШЫ зат. Жинаушы, топтаушы. Жинақтаушы тізімдеме. экон. Біртекті құжаттардың, объектілердің, мүліктің т.б. тізімі (актілердің, жүзқұжаттардың, төлем талаптарының т.б. тізілімі); бухгалтерлік есеп пен шаруашылық операцияларды көрсету жүйесінің бір бөлігі.

Жинақтаушы тізімдеме. экон. Біртекті құжаттардың, объектілердің, мүліктің т.б. тізімі (актілердің, жүзқұжаттардың, төлем талаптарының т.б. тізілімі); бухгалтерлік есеп пен шаруашылық операцияларды көрсету жүйесінің бір бөлігі.

ЖИНАҚТАУШЫЛЫҚ сын. сөйл. Типтендірушілік.

ЖИНАҚТАУЫШ¹ зат. Ағынды су т.б. жиналатын орын.

ЖИНАҚТАУЫШ² зат. н.н.ф. <ағыл. drive, storage, accumulator> 1) Ақпараттарды жинақтайтын регистрлер тобы; 2) Мәліметтерді жазып сақтауға арналған компьютердің сыртқы жады.

ЖИНАҚТЫ сын. сөйл. **Жинақты.** құқықтылық, ұқсастымдылық.

ЖИНАҚТЫЛЫҚ зат. 1. Жинақтылық. 2. мат. Белгілі бір математикалық объектінің иегі болатындығын көрсететін математикалық анализдің негізгі ұғымдарының бірі.

ЖИНАҚЫ сын. 1. Олты-солты емес. 2. Ықшам.

Жинақы диск. н.н.ф. <ағыл. compact disk> а) Лазерлік сәулелің көмегімен ақпараттарды жазуға және шығарып оқуға арналған шағын пішімді оптикалық диск; ә) Ақпарат сақтау үшін тасуыш бетінің оптикалық қасиеттерінің өзгеруі пайдаланылатын оптикалық дискілер.

ЖИНАҚЫЛА= ет. сөйл. 1. Жөндеу, жүйелеу, ретке келтіру. 2. Жинақы ету.

ЖИНАҚЫЛАН= ет. 1. Жиналу, терілу. 2. Жинақы болу.

ЖИНАҚЫЛАНУ Жинақылану етістігінің қимыл атауы.

ЖИНАҚЫЛАУ¹ сын. 1. Ықшамдырақ, ыңғайлырақ. 2. Ұқыптылау, жиналған.

ЖИНАҚЫЛАУ² Жинақылау етістігінің қимыл атауы.

ЖИНАҚЫЛЫҚ зат. 1. Жинақы болушылық. 2. Адамның ерік-жігер сапаларының салақтық, енжарлық, бойқұбездік, жалқаулық сияқты келеңсіз қылықтарға қарама-қайшы ұнамды бір түрі.

ЖИНАҚЫРАҚ сын. Ұқыптырақ, пысығырақ.

ЖИНАЛ= ет. 1. Жиыстырылу. 2. Жиылып, терілу. 3. Толу, жинақталу. 4. Дайындалу, әзірлену. 5. Топталу, бірігу, басы қосылу. 6. ауыс. Түну, мөдіреу.

ЖИНАЛҒЫШ сын. Жинала беретін, жиналуға бейім.

ЖИНАЛМАЛЫ сын. Жинап қоюға болатын, жиналатын.

Жиналмалы баспалдақ. тех. Үлкен нысандарға шығып түсуге арналған өрт сөндіру және т. б. техникада пайдаланылатын ықшамдалып-жинақталатын саты.

ЖИНАЛУ Жинал етістігінің қимыл атауы. 1. Бірігу, топталу. 2. геол. Шөгю.

Жиналу пункті. әск. Әскери бөлімшелерді, әскери қызметшілердің немесе әскери міндеттілердің кейбір категорияларды, әскери техниканы, әскери мүліктерді және т. б. шоғырландыру орны.

ЖИНАЛЫҢҚЫРА= ет. Аздап жиналу, ықшамдалыңқырау, жинала түсу.

ЖИНАЛЫҢҚЫРАУ Жиналыңқырау етістігінің қимыл атауы.

ЖИНАЛЫП-ТЕРІЛ= ет. Жиналу, әзірлену, өзін ретке келтіру, орнын жинап кету.

ЖИНАЛЫС зат. 1. Ұжым мүшелерінің белгілі бір мәселені талқылау үшін, өздерінің ішкі өндірістік, экономикалық, әлеуметтік мәселелерін қарау үшін бас қосқан кеңесі; мәжіліс. 2. с.я.с. Адамдар тобының белгілі бір оқиғаға наразылық немесе қолдау, ынтымақтастық т.б. қоғамдық көңіл-күйді жаппай білдіру тәсілі. 3. пед. Балалар ұйымының жоғарғы органы, олардың өзін-өзі басқару түрі.

ЖИНАЛЫС= ет. Бірге бас қосу, жиналу.

ЖИНАЛЫСУ Жиналыс етістігінің қимыл атауы.

ЖИНАМАЛЫ сын. Жинап қоюға болатын; жиналмалы.

ЖИНАҢҚЫ сын. Бытыраңқы емес, ықшам.

ЖИНАҢҚЫРА= ет. Аздап жию, жиыңқырау, өзіне тарту.

ЖИНАҢҚЫРАУ Жинаңқырау етістігінің қимыл атауы.

ЖИНАП-ТЕР= ет. 1. Түгін қалдырмау, жинау. 2. ауыс. Қорытындылау, түю.

ЖИНАС= ет. 1. Жинауға көмектесу, бірге жинау. 2. ауыс. Қор жасасу.

ЖИНАСТЫР= ет. 1. Жинау, ретке келтіру. 2. Бір жерге жию. 3. Топтастыру, бір жерге жинау. 4. Қайырмалау.

ЖИНАСТЫРУ Жинастыр етістігінің қимыл атауы. 1. Жинау, ретке келтіру. 2. Жинақтау, топтау.

ЖИНАСТЫРЫЛ= ет. 1. Ретімен қойылу, жинақталу. 2. Бір жерге қойылу, қор жасау.

ЖИНАСТЫРЫЛУ Жинастырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖИНАСТЫРЫҢҚЫРА= ет. Тәртіпке келтіріңкіреу, жинаңқырау.

ЖИНАСТЫРЫҢҚЫРАУ Жинастырыңқырау етістігінің қимыл атауы.

ЖИНАСУ Жинас етістігінің қимыл атауы. 1. Терісу. 2. Ретке келтірісу.

ЖИНАТ= ет. 1. Жиғызу. 2. Қол жидыру.

ЖИНАТТЫР= ет. Жиғыздыру, біріктіру.

ЖИНАТТЫРУ Жинаттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖИНАТУ Жинат етістігінің қимыл атауы.

ЖИНАУ Жина етістігінің қимыл атауы.

1. Ретке келтіру. 2. Егінді т.б. жиып-теру, жиып алу. 3. Басын қосу, жиын жасау. 4. Молайту, санын арттыру. 5. н.н.ф. <ағыл. collection> Программалық әзірлемеден программа құрастыру.

ЖИНАУЛЫ сын. Жиналып қойылған, тәртіпке түскен.

ЖИНАУСЫЗ сын. 1. Шашылған. 2. Ретке түспеген, жүйеленбеген.

ЖИНАУШЫ зат. 1. әдеб. Ауыз әдебиеті үлгілерін ел аузынан жазып алып, жүйелеуші. 2. Өсімдік, дәрілік шөптерді теріп, келтіруші, ем-домға дайындаушы адам.

ЖИНАУЫШ зат. Дестеге салынған егінді комбайнның молотилкасына беріп тұратын мәшине.

ЖИНАЯТ [ар. جنایة] сын. жерг. Кінәлі, қылмысты.

ЖИРАЛАҢДА= ет. Жиырылу, тырысу, жақтырмау.

ЖИРАНТ [итал. garante] зат. экон. Вексельдің сыртқы бетіне табыстама жазушы адам; индоссант.

ЖИРАТ зат. экон. Атына вексель аударылатын адам, индоссант.

ЖИРАФ [франц. girafe] зат. зоол. Мойны, сирақтары ұзын келетін Африкадағы теңбіл түсті, әсір тияқты, күйіс қайтаратын жануардың бір тұқымдасы.

ЖИРЕН сын. Қызғылт сары (көбінесе жылқы түсіне байланысты айтылады).

Жирен [қара, құла қасқа] ат. Маңдайындағы қасқасы ерекше көзге түсетін сұлу ат, тұлпар.

Жирен бие. Қызғылт сары түсті бие.

ЖИРЕН= ет. 1. Жиіркену. 2. ауыс. Сескену, жек көру. 3. ауыс. Безу, тастап қашу.

ЖИРЕНГІШ сын. 1. Лас, кір нәрседен, жиіркенгіш. 2. Жазымсыз істен аулақ жүретін.

ЖИРЕНДЕ= ет. Қашқақтау, безу.

ЖИРЕНДЕУ сын. Қызғылт сарылау.

ЖИРЕНДІР= ет. Жиіркендіру, бездіру, сескендіру.

ЖИРЕНДІРУ Жирендіру етістігінің қимыл атауы.

ЖИРЕНҚҰТАН зат. зоол. <лат. ardea purpurea> Сидам сияқтылар отрядының құтандар тұқымдасына жататын құс.

ЖИРЕНТ= ет. Жиіркенту, бездіру, сескенту.

ЖИРЕНТОҚАЛТИС зат. зоол. <лат. clethrionomys rutilus> Кеміргіштер отряды атжалмандар тұқымдасына жататын тышқан.

ЖИРЕНТУ Жирент етістігінің қимыл атауы.

ЖИРЕНУ Жирен етістігінің қимыл атауы.
1. Жиіркену, тәбеті шаппау. 2. ауыс. Жек көру, безіну.

ЖИРЕНШЕ¹ сын. Жирен түстес, жирен тәріздес.

ЖИРЕНШЕ² зат. биол. <лат. aristolochiaceae> **Жиренше тұқымдасы.**

Жиренше тұқымдасы. биол. <лат. aristolochiaceae> Қосжарнақтылар тобына жататын бұта шырғауық немесе көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖИРЕНШЕК сын. Жиіркеншек, лас, кір нәрседен секемденгіш, кірпияз.

ЖИРЕНШІ зат. Жиіркеніш, жеккөрушілік.
ЖИРЕНШІСІЗ үст. Жиреніші жоқ, жиіркенбей.

ЖИРЕНШІТІ сын. 1. Адам жиіркенетін, жеркенішті. 2. ауыс. Жеккөрінішті, сұмдық, жағымсыз.

Жиренішті көзбен. Жақтырмай, ала көзбен.
ЖИРЕНІШТІК зат. Жеккөрініштік, жеркеніштік.

ЖИРЕҢДЕ= ет. көне. Жирену, қашқақтау, басын алып қашу.

ЖИРО [итал. giro – айналым, айналыс] зат. экон. 1. Көптеген елдерде қолма-қол ақшасыз есеп айырысу түрі. 2. Вексельдің, чектің және басқа несиелік айналыс құралдарының сыртқы бетіне жазылған табыстау жазбасы.

ЖИРОАЙНАЛЫМ зат. экон. Қолма-қол ақшасыз айналым.

ЖИРОБАНК зат. экон. Банкте ағымдағы шоттары бар пайдаланушылар қолма-қол ақшасыз есеп айырысумен айналысатын банк.

ЖИРОБҰЙРЫҚ зат. экон. Төлемінің шотынан алушының шотына жирошот бойынша төлеу тәртібімен ақша аудару туралы жазбаша өкім.

ЖИРОЕСЕП: жироесеп айырысу. экон. Банктер мен жинақ кассалар соманы бір шоттан екінші шотқа аудару арқылы жүргізетін қолма-қол ақшасыз есеп айырысу.

ЖИРОЕСЕПТЕСУ зат. экон. Жироесеп айырысу.

ЖИРОЖҮЙЕ зат. Қолма-қол ақшасыз жүйе.

ЖИРОЛАНҒАН: жироланған вексель. экон. Табыстама жазу жазылған вексель.

ЖИРОЛАУ= ет. Вексельді сыртына табыстама жазу жазатын басқа адамға аудару.

ЖИРООРТАЛЫҚТАР зат. экон. Германиядағы, Австралиядағы және басқа бірқатар елдердегі жергілікті (муниципалдық) жинақ кассаларына қатысты орталық банк міндеттерін орындайтын арнаулы несие мекемелері.

ЖИРОЧЕК зат. экон. Чек берушінің банкке өзінің жирошотынан жиро берушінің шотына белгілі бір ақша сомасын аудару туралы бұйрығы жазылған чек.

ЖИРОШОТ зат. Қолма-қол ақшасыз есеп айырысу шоты.

ЖИҒАД [ар. جهاد] зат. діни. Мұсылман қауымының ислам дінінің таралуы мен салтанат құруы жолында барлық күші мен мүмкіндігін сарқа жұмсау міндеті.

Жиһад қылды [етгі]. Бітпа қойды, талап етті, ұмтылды.

ЖИҒАЗ [ар. جهاز] зат. 1. Үстел, орындық, шкаф, диван сияқты үй мүлкі. 2. Дүние-мүлік, жиган-терген, байлық. 3. Пайдалану мақсатына қарай қонақ бөлме, жатын бөлме, балалар бөлмесі, асүй, кіреберіске арнайы шығарылған, ағаштан жасалатын мүлік. 4. ауыс. Рухани дүние.

ЖИҒАЗДА= ет. 1. Үйге бұйым жию, жасаулау. 2. Үйді әдемілеу, сәндеу, безендіру.

ЖИҒАЗДАЙ сын. сөйл. Жиһаз сияқты.
ЖИҒАЗДАЛ= ет. Жиһазбен жасақталу, жиһаз қойылу.

ЖИҒАЗДАЛУ Жиһаздал етістігінің қимыл атауы.

ЖИҒАЗДАНДЫР= ет. Жиһазбен толтыру.

ЖИҒАЗДАНДЫРУ Жиһаздандыру етістігінің қимыл атауы.

ЖИҒАЗДАУ Жиһазда етістігінің қимыл атауы. 1. Жиһаз қою. 2. Сәндеу, әдемілеу.

ЖИҒАЗДАУЛЫ сын. Жиһаздалған, безендірілген.

ЖИҒАЗДЫ сын. Жиһазға толы, жиһазы көп.

ЖИҒАЗ-МҮЛК зат. Үй мүлкі, бұйым.

ЖИҒАЗСЫЗ сын. Жиһазсыз.

ЖИҒАН [ир. جهان] зат. 1. Бүкіл дүниежүзі, әлем. 2. Бұл дүние, пәни.

Жиһан кезді. Дүниені шарлады, жер жүзін аралады. **Жиһан кешті.** Әлемді шарлады.

Жиһаннан асқан сәулеті. бейн. Сидулығы бар әлемге белгілі, көркінің даңқы жаһанға жайылған.

ЖИҒАНГЕР [ир. جهانگیر] зат. 1. Жер шарын аралаушы; жиһанкез. 2. тар. Орта ғасырларда көп елді бағындырған қолбасшыға берілетін әскери атақ, лауазымы.

ЖИҒАНГЕРЛІК сын. Дүниежүзілік, әлемдік.

Жиһангерлік соғыс. Дүниежүзілік соғыс.

ЖИҒАНГЕЗ зат. Жиһанкез.

ЖИҒАНКЕЗ [ир. جهانگرد] зат. Жер шарын аралаушы, дүниені шарлаушы.

ЖИҒАНКЕЗДЕЙ сын. Жиһанкез сияқты.

ЖИҒАНКЕЗДІК зат. Жер жүзін аралаушылық, саяхатшы болушылық.

ЖИҒАНКЕР зат. сөйл. **Жиһангер.**

ЖИҒАСКЕР зат. сөйл. **Жиһангер.**

ЖИЫЛ= ет. 1. Жиналу, басы қосылу. 2. Жиыстырылу, терілу, жинап алу. 3. Ретке келтірілу, реттелу. 4. Қол жиналу. 5. Топтасып, бір пікірге келу.

ЖИЫЛМАЛЫ сын. Жиналмалы, амалы-салмалы.

ЖИЫЛЫС зат. 1. Мүддесі бір, идеялас топтың өз бастамаларымен белгілі бір мәселені талқылап, бірлесіп отырып шешетін кеңесі.

2. Жиналыс.

Жиылыс ашты. Елді жинады, мәжіліс құрды.

Жиылыс бастығы. Белгілі бір жиын, жиналыстың уақытша сайланған төрағасы.

ЖИЫЛУ Жиыл етістігінің қимыл атауы; жинастырылу.

ЖИЫЛЫҢҚЫ сын. Жиылған, ықшам.

ЖИЫЛЫҢҚЫРА= ет. Жиналысқырау, жөндедіңкіреу, тартынысқырау.

ЖИЫЛЫҢҚЫРАУ Жиылысқырау етістігінің қимыл атауы.

ЖИЫЛЫП-ТЕРІЛ= ет. 1. Жиналу, жолға даярлану, әзірлену. 2. Артына сақтау, дүние, ақша жинау. // Бірізу, топталу.

ЖИЫЛЫП-ТЕРІЛУ Жиылып-теріл етістігінің қимыл атауы.

ЖИЫМ зат. 1. Жиын-терін. 2. инф. <ағыл. аггау> Барлығы біртектес элементтерден құралып, бір атпен ғана аталып реттелген мәліметтер жиыны.

ЖИЫН зат. 1. Бір нәрсенің жиынтығы, қосындысы. 2. Көп адам жиналған жер, той-думан. 3. Бір топ адам, көпшілік. 4. Жиналыс,

мәжіліс. 5. мат. <ағыл. set> Қарапайым математикалық ұғымдарға жататын, сондықтан анықтамасыз берілмей, аксиомалық жолмен енгізілетін математикалық ұғым.

Жиындардың аксиомалық теориясы. мат. Математикалық логиканың жиындар теориясын аксиомалық теория ретінде зерттейтін саласы. **Жиындар теориясы.** мат. Шексіз жиындардың жалпы қасиеттері жөніндегі ілім.

ЖИЫНАШАР: жиынашар сөз. кіт. Белгілі бір ресми жиналысты, конференцияны т.б. бастап, ашық деп жариялау үшін жиын төрағасына немесе басқа ресми тұлғаға берілетін кіріспе сөз.

ЖИЫНДАС сын. Жиында бірге болатын.

ЖИЫН-ДУМАН зат. Белгілі бір тарихи оқиғаға, қуанышты жағдайларға байланысты қалың көпшіліктің мерекелі бас қосуы.

ЖИЫНДЫ зат. кен. Металлургиялық пештерде қайтадан балқытуға жіберілетін металлургиялық өндіріс қалдықтары.

Жиынды процесс. кен. Шикі құрамның негізгі құрамдас бөлігі метал сынықтары болатын мартендік процесс.

ЖИЫНДЫ² сын. 1. Жиыны көп болатын, думанды. 2. Қосынды.

ЖИЫНДЫ-ТЕРІНДІ зат. Жинап-тернеп алынған егін, бау-бақша, көкөніс өнімдері.

ЖИЫН-КЕШ зат. Жақын аралас-құралас адамдардың қуанышқа, ортақ іске, ортақ мүддеге байланысты бір жерге жиналып, әдетте кешке қарай өткізілетін отырыстары.

ЖИЫНҚҰМАР сын. Жиынды ұнатқыш, жиыншылық, сауықшылық.

ЖИЫНСЫЗ сын. Жиын жоқ.

ЖИЫН-ТЕРІМ зат. сөйл. **Жиын-терін.**

ЖИЫН-ТЕРІН зат. Егін, бау-бақша т.б. өнімдерін жинап алу науқаны.

ЖИЫН-ТОЙ зат. Көп адам жиналған жер, ойын-сауық, той-думан.

Жиын-тойға киді. Бір киерін киді.

ЖИЫН-ТОП зат. Дау-шар, талас, даудамай.

ЖИЫНТҮР зат. тамақ. <франц. assorti> Арнайы таңдалып алынған қоспа, жиынтық (мысалы, камтиттер, шоколадтар).

ЖИЫНТЫҚ зат. 1. Бір нәрселердің жиналған қосындысы. 2. Жинақталған, типтік. 3. геол. Жарылыс армен шектеле отырып, бірқалыпты қатпарланған қат-қабаттар тобының немесе қатпарлардың бір бағытта ғана еңістенген осьтік жазықтықтарының бірлестігі.

ЖИЫНТЫҚ БҢЙНЕ. әдеб. Ақиқат дүниедегі көп қайталанатын типтік белгілерді бойына жинақтаған көркем шығармада суреттелетін нақты өмір құбылысы немесе кейіпкердің түрі.

ЖИЫНТЫҚТА= ет. Жинақтау, қорытындылау.

ЖИЫНТЫҚТАУ Жиынтықта етістігінің қимыл атауы.

ЖИЫНШЫЛДЫҚ зат. кіт. Жиыналып шешуге бейімдік, ұжымшылдық.

ЖИЫНШЫ-ТҮЙІНІП үст. Буынып-түйініп, даярланып.

ЖИЫНҚЫ сын. Жиылысқы, жинақы.

ЖИЫНҚЫРА= ет. Жинақырау, тежеңкіреу.

ЖИЫНҚЫРАУ Жиынықырау етістігінің қимыл атауы.

ЖИЫП-ТЕР= ет. Жан-жақтан жинау, жинастыру.

ЖИЫП-ТЕРІП үст. Ештеңе қалдырмай, жинап-теріп.

Жиын-теріп келгенде. Сөздің қысқасы, қорыта айтқанда, қорытқанда.

ЖИЫР= ет. 1. Бір нәрсені ысыру, сырғыту. 2. Бір нәрсені бұру, жымғыру, қатпарлау.

3. параллель. Бір нәрсені жақтырмағанын,

бір нәрсеге белін бекем буганын қабағын, мұрнын т.б. тыржитып, қатпарландырып білдіру. 4. Ерін езуіне қарай тарту. 5. Қайыру, ашып тастау. 6. Қол-аяқты өзіне қарай жию, бауырына алу.

ЖИЫРЛЫ: ораздың ұлы, жиырлының қызы [жалғыз], көне. Ескілік уақытта өсер ұрпаққа, өмір бағасын беруден келіп туған нақыл сөз; «Оразды» – бақытты, құт-берекелі деген мағынада; «жиырлы» – құтсыз, қырсық шалған деген ұғымда.

ЖИЫРМА сан. 1. Он тоғыздан кейінгі есептік сан, 20 цифрдың атауы. // Жиырма жас. 2. ауыс. Жастық дәурен.

Жиырма бес. поэт. Нағыз жігіттік кезең. **Жиырма сегіз батыр.** тар. Ұлы Отан соғысы жылдарындағы (1941-1945) Мәскеуді ерлікпен қорғаған (панфиловшылар) қазақстандық жауынгерлер. **Жиырма тас жер.** поэт. Алыс, өте қашық, жырақ. **Жиырма шақты. Жиырмадай.** Жиырмаасыншы шам. Шынысы үлкен, жарығы мольрақ керосин шам.

ЖИЫРМАДАЙ сын. **Жиырма шақты.** **ЖИЫРМАЛАҒАН** сан. **Жиырмадай.** **ЖИЫРМАЛАП** үст. Жиырма-жиырма етіп.

ЖИЫРМАНШЫ сан. сөйл. **Жиырма-масышы.**

ЖИЫРМА-ОТЫЗ сан. Жиырма-отыз шамалы.

ЖИЫРМА-ОТЫЗДАЙ сын. Жиырма-отыз шамасындай.

ЖИЫРМАСЫНШЫ сан. Он тоғыздан кейінгі реттік сан, жиырма санының реттік атауы.

ЖИЫРЫЛ= ет. 1. Бұрысу. 2. Қатпарлану, бүрілу. 3. Жылан, құрт т.б. осы сияқты жәндіктердің жиылып-созылуы, бүктелілуі. **Жиырыла қалды.** Жақтырмады, бырысып-тырыса қалды.

ЖИЫРЫЛҒЫШ сын. биол. Жиырыла алатын.

ЖИЫРЫЛҒЫШТЫҚ зат. биол. Ішек, ет, тері т.с.с. жұмсақ тіндердің жиырыла алатын қасиеті.

ЖИЫРЫЛМАЛЫ сын. 1. Жиырылып тұратын, жиырылғыш. 2. Қатпарлы, жиналмалы.

ЖИЫРЫЛУ Жиырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖИЫРЫЛЫП-ЖАЗЫЛ= ет. Жиырылу, жазылу әрекетінің жалты атауы.

ЖИЫРЫЛЫП-ЖАЗЫЛУ Жиырылып-жазыл етістігінің қимыл атауы.

ЖИЫРЫЛЫП-СОЗЫЛ= ет. Жиырылу, созылу әрекетінің жалты атауы.

ЖИЫРЫЛЫП-СОЗЫЛУ Жиырылып-созыл етістігінің қимыл атауы.

ЖИЫРЫҢҚЫ сын. Жиырылған, ықшам.

ЖИЫРЫҢҚЫЛЫҚ зат. Жиырыла-тындық.

ЖИЫРЫҢҚЫРА= ет. Аздап жиыру, тыржиту.

ЖИЫРЫҢҚЫРАУ Жиырыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖИЫС зат. сөйл. Жиган-терген дүние.

ЖИЫС= ет. 1. Егін жинасу, терісу. 2. Жинасу, жинауға көмектесу, жинап бітірісу.

ЖИЫСТЫР= ет. 1. Жинастыру, жиып-терісу. 2. Теру, бір жерге топтау, жинақтау. 3. ауыс. Ұмыту, ойдан шығару, ысырып тастау.

ЖИЫСТЫРУ Жиыстыр етістігінің қимыл атауы. 1. Үй ішін ретке келтіру, жинау.

2. Жинақтау, жүйелеу, бір жерге жинау.

ЖИЫСТЫРЫЛ= ет. 1. Басы біріктірілу, жинақталу. 2. Жиып-терілу.

ЖИЫСТЫРЫЛУ Жиыстырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖИЫСУ Жиыс етістігінің қимыл атауы. **ЖИІ** сын. 1. Тез, дүркін-дүркін. 2. Тығыз, қалың; сирек емес. // Үзбей, үнемі, әрдайым. **Жіі кездеседі.** Көп, мол.

ЖИІ-ЖИІ сын. Қайта-қайта, дүркін-дүркін.

ЖИІЛЕ= ет. 1. Жіі-жіі қайталану. 2. Кобею, молаю.

ЖИІЛЕН= ет. 1. Жіі қайталану, жиілеу. 2. Кобею, үсті-үстіне молаю.

ЖИІЛЕНУ Жіілен етістігінің қимыл атауы. **ЖИІЛЕТ=** ет. 1. Тездетілу, арасын ұзатпау.

2. Жіі-жіі қайталау, жидірмелету. **ЖИІЛЕТУ** Жілет етістігінің қимыл атауы.

ЖИІЛЕУ үст. 1. Тығыздау, қалыңдау; сирек емес. 2. Көптеп, жиілетіп.

ЖИІЛІК зат. 1. Арасы жақындық. 2. Молдық, көптік; қоюлық. 3. Жіі кездесушілік.

4. Жылдамдық. 5. физ. Токтың ағым күші. 6. муз. Тербеліс жылдамдығы.

ЖИІЛКБӨЛГІШ зат. физ. Бастапқы бүтін тербелістен сан есе кем жиілікті тербеліс алуға арналған электрондық құрылғы.

ЖИІЛКӨЗГЕРТКІШ зат. физ. Супергетеродиндік радиоқабылдағыштарда қабылданатын жоғары жиілікті электромагниттік тербелісті аралық жиілікке өзгертін каскад.

ЖИІРЕК сын. 1. Жақынырақ, таяуырақ, жіі-жіі. 2. Мольрақ, көбірек. // Қайта-қайта арасын жиілетіп.

ЖИІРКЕН= ет. 1. Лас нәрседен секемдену, жеркену. 2. Тітіркену. 3. ауыс. Безу, бойын алып қашу.

ЖИІРКЕНДІР= ет. Жиреніш тудыру.

ЖИІРКЕНДІРУ Жиіркендір етістігінің қимыл атауы.

ЖИІРКЕНДІРУ Жиіркендір етістігінің қимыл атауы.

ЖИІРКЕНДІРУ Жиіркендір етістігінің қимыл атауы.

ЖИІРКЕНДІРУ Жиіркендір етістігінің қимыл атауы.

ЖИІРКЕНТ= ет. Жиреніш тудырту, жек көргізілу.

ЖИІРКЕНТУ Жиіркент етістігінің қимыл атауы.

ЖИІРКЕНУ Жиіркен етістігінің қимыл атауы. 1. Жаман иістен, көріністен сескену, секем алу, тыжырыну. 2. ауыс. Жеру, жек көру, бойын аулақ салу.

ЖИІРКЕНШЕК сын. Жиіркенгіш, жиреншек.

ЖИІРКЕНІМПАЗ сын. сөйл. **Жиреншек.**

ЖИІРКЕНІС= ет. Жиіркенішпен қарасу.

ЖИІРКЕНІСУ Жиіркеніс етістігінің қимыл атауы.

ЖИІРКЕНІШ зат. 1. Жеккөрушілік, жақтырмаушылық. 2. Аза бойы қаза тұрушылық, безушілік.

ЖИІРКЕНІШТІ сын. 1. Жиренішті, секем алатын. 2. Жеккөрінішті.

ЖИІРКЕНІШТІЛЕУ сын. Жеккөрініштілеу, жиреніштілеу.

ЖИІРКЕНІШТІЛІК зат. Жиреніштілік, жеккөрініштілік.

ЖИЮ Жи етістігінің қимыл атауы. 1. Қор жасау, қор жинау. 2. геол. Өзен ағысының шайылған жыныс кесектерін басқа орынға апару.

ЖИЮЛЫ сын. Жиналып қойылған, жиналған, реттелген.

ЖИЮСЫЗ сын. 1. Жийылмаған, жиналмаған. 2. Әзірліксіз, ретсіз.

ЖИЯР-ЖИМАСТАН: есін жияр-жимастан. Өзіне-өзі келместен.

ЖО мод. Жоқ деген сөздің қысқарған түрі.

1. Сөйлеушінің пікірімен келіспегенін білдіргенде қолданылады. 2. Я, әлде болмаса деген мағынада қолданылады.

ЖОБА зат. 1. Бір нәрсеңі іске асыру үшін жасалған үлгі, жоспар, нұсқа. 2. <лат. projectus> Жасалуға, қайта құрылуды, қалтына келтірілуге тиісті нысандардың макеттері, есептеулері

және ұстанымды дәлелдері көрсетілген техникалық құжаттар жиынтығы. 3. Тұр, кескін, пішін. 4. Бір істің жөн-жосығы, жолы. 5. Ойына алғаны, ойлағаны, ішкі жоспары. 6. Қандай да бір құжаттың алдын ала дайындалған, уақытша, әлі де жөндеуге болатын нұсқасы. 7. жерг. Шама.

Жоба құрды. Жоба жасады, жоспар құрды. **Жобасын көрсетті.** Бағыт сілмеді. **Жоба тілі.** инф. <ағыл. design language> Арнайы конструкциялары бар және кей жағдайда, ақпараттық немесе программалық жасақтама жобасын әзірлеу, анализ жасау және құжаттамалау үшін пайдаланылатын верификациялық хаттамалары бар сипаттамалар тілі.

ЖОБА-ЖОСПАР зат. Жобаланған, алдын ала белгіленген шара, орындауға тиісті міндеті.

ЖОБАЙЫ зат. жерг. Аумағы, айналасы, тұтасы.

ЖОБАҚТА= ет. жерг. Тұспалдау, жобалау.

ЖОБАЛА= ет. 1. Шамалау, болжалдау, топшылау. 2. Бір нәрсеңі жобасын жасау.

ЖОБАЛАН= ет. Жоба жасалу, жоспарлану.

ЖОБАЛАНУ Жобалан етістігінің қимыл атауы.

ЖОБАЛАҢ сын. **Зобалаң.**

ЖОБАЛАС сын. 1. Ұқсас, үндес. 2. Шамалас.

ЖОБАЛАСУ Жобалас етістігінің қимыл атауы.

ЖОБАЛАС= ет. Жоба жасасу.

ЖОБАЛАТ= ет. Жоба жасату.

ЖОБАЛАТУ Жобалат етістігінің қимыл атауы.

ЖОБАЛАУ Жобала етістігінің қимыл атауы. 1. Топшылау, шамалау. 2. Жобаның кешенді техникалық құжаттамасын дайындау процесі.

ЖОБАЛАУШЫ зат. Бір нәрсеңі жоспарлаушы, жоба жасаушы маман. // Жоба жасайтын.

ЖОБАЛҒЫ сын. Жұпыны, қарапайым, жөндемдеу.

ЖОБАЛҒЫЛАУ сын. Жұпынылау, жөндемдеу.

ЖОБАЛЫ сын. Жобаланған, жоспарлы.

ЖОБАЛЫҚ сын. Жобада көрсетілгендей, жобаға сай.

Жобалық қуат. экон. Кәсіпорынның жаңа құрылысына немесе жұмыс істеп тұрған кәсіпорынды жаңғыртуға арналған жобалық тапсырмада қабылданған белгілі бір кезеңде өнім шығару.

ЖОБАЛЫҚ-СМЕТАЛЫҚ сын. қаржы. Істі жүзеге асырудың жоба түріндегі формасының қаржылық-бухгалтерлік есептемелеріне қатысты.

ЖОБАСЫЗ сын. Жоспарсыз, нұсқасыз, үлгісіз.

ЖОҒА мод. жерг. **Жоқ.**

ЖОҒАЛ= ет. 1. Жоқ болу, қайда қалғаны, кеткені белгісіз қалу. 2. Бір жаққа кету, көзден таса болу, таптырмау. 3. Жойылу, құру. // қарғ. Көзі жойылсын, аты өшсін, құрысын. // экспр. Жек көру, жақтырмау нышанымен айтылатын қолданыс. 4. ауыс. Қаза табу, қайтыс болу. 5. ауыс. Артта қалу, өтіп кету. 6. ауыс. Аты ошу, ұмыт болу.

ЖОҒАЛТ= ет. 1. Жою, құрту. 2. Көзден таса қылу, айырылып қалу. 3. ауыс. Айырылу, қапыда қалу. // Бір нәрсеңі жоғалтқан, ұрпағы алған адам. 4. ауыс. Құрбан ету, пұда ету.

5. ауыс. Қолынан жіберіп алу, ие бола алмау.

6. ауыс. Қаза болу, қайтыс болу, о дүниелік болу.

ЖОҒАЛТҚЫЗ= ет. Жойғызу, құртқызу, жоқ еткізу.

ЖОҒАЛТҚЫЗУ Жоғалтқыз етістігінің қимыл атауы.

ЖОҒАЛТУ Жоғалт етістігінің қимыл атауы; айырылып қалу, қолындағысын беріп қояу.

ЖОҒАЛУ Жоғалт етістігінің қимыл атауы; жоқ болып кету, көрінбеу.

ЖОҒАЛЫМ зат. кен. Пайдалы қазылымның баланстық қорларының кен қазып алуда жер қойнауында алынбай қалған, қазылып алынған бос тау жыныстар үйіндісіне жіберілген, цю, тшеу және тасымалдау барысында қалып қойған бөлігі.

Жоғалым түрлері. кен. Электр мәшинесінің жұмыс үстінде тұатын қуат шығыны.

ЖОҒАЛЫМПАЗ сын. Жоғалғыш, жоғала бергіш.

ЖОҒАЛЫС = ет. Бәрі бір мезгілде кетіп қалу.

ЖОҒАЛЫСУ Жоғалыс етістігінің қимыл атауы.

ЖОҒАРҒЫ сын. 1. Үстіңгі (биіктікке байланысты). 2. Өргі, басқы. 3. ауыс. Өзгелерден биік тұрған. 4. ауыс. Жоғарыда ескерілген, алғашқы. 5. ауыс. Дәрежесі, қызметі үлкен; басшылық қызметте істейтін. 6. ауыс. Бай, аққатты.

Жоғарғы баға. сөйл. Қымбат баға. **Жоғарғы бас қолбасы.** әск. <лат. chef suprême> Соғыс кезіндегі және бейбіт уақыттағы мемлекеттің Қарулы күштерінің ең жоғарғы басшысы. **Жоғарғы дәреже.** Мәртебелі, білім дәрежесі жоғары. **Жоғарғы дәрежелі.** сөйл. а) Жоғары оқу орнын бітірген. ә) Жоғары білім беретін. **Жоғарғы деңгейдегі шеберлік.** Өз ісін өте жетік білушілік. **Жоғарғы жақ сүйегі.** 3 оол. <лат. maxilla> Жануарлар мен адамдар бассүйегінің бет бөлімі құрамына кіретін сүйек.

Жоғарғы жер. эвфем. Мемлекеттік дәрежедегі қызмет, басшылықтағы адам. **Жоғарғы кеңес.** тар. а) Бұрынғы Кеңестік Социалистік Республикалар Одағында (КСРО) болған жоғарғы мемлекеттік билік органы (1936-88). ә) Бұрынғы КСРО Халық депутаттары съезінің тұрақты жұмыс істеген органы (1988-93). б) КСРО құрамына кіретін одақтас республикаларда, оның ішінде Қазақстанда да болған жоғарғы мемлекеттік билік органы (1937-93). в) Бұрынғы Ресей Кеңестік Федеративтік Социалистік Республикасында (РКФСР) Халық депутаттары съезінің тұрақты жұмыс істеген заң шығарушы, өкім жүргізуші және бақылаушы органы (1990-93). г) Қазіргі кезде Ресей Федерациясының құрамына енетін бірқатар республикалардағы заң шығарушы органның (парламенттің) атауы.

Жоғарғы класс. **Жоғарғы сынып.** **Жоғарғы команда.** әск. Соғыс кезіндегі және бейбіт уақыттағы мемлекеттің қарулы күштерінің басында тұрған әскерилер. **Жоғарғы қабат.**

а) Көпқабатты үйлердің 3-қабатынан жоғары орналасқан қабаттар. ә) Сөйлеушінің өзі тұрған қабатының үстіндегі қабат. **Жоғарғы мәртебелі.** тар. Аса құрметті, қадірлі, ұлы деген мағынада айтылатын патша, ханға қарата қолданылған тұрақты атауы. **Жоғарғы мектеп.** **Жоғарғыны елге, төменгіні селге жіберу.** жерг. Өткен кекті ұмыту, кешірім жасау. **Жоғарғы өріс.** инф. Мәтін басылатын қағаз парағының жоғарғы жиегінен символдар басылатын бірінші жолаға дейінгі бос қалатын алап. **Жоғарғы Советтің депутаты.** тар. Жоғарғы Кеңеске жергілікті халық сайлаған өкіл. **Жоғарғы сот.** Мемлекеттің сот жүйесін басқарушы ең жоғарғы сот органы. **Жоғарғы сынып.** пед. 9-10-11 сыныптар, мектеп бітіруге таяу сыныптар. **Жоғарғы табалдырық.** кен. Омырлыған жердегі тұтқыр құраушының мөлшері 90%-дан кем болмайтын балқана температурасы. **Жоғарғы тыныс жолы.** анат. Ауаны екі бағытта (ішке және

сыртқа) өткізетін тыныс алу жүйесінің түпкіше мүшелері.

ЖОҒАРҒЫДАЙ үст. Басында көрсетілгендей, жоғарыда айтылғандай.

ЖОҒАРЫ үст. 1. Үстізге, өрге қарай; төмен емес. 2. Биік; аласа емес. // Аспан, көк. 3. Артық, басым. // Көтеріңкі, ыстық. // Мемлекеттік басшылық қызмет, жетекшілік ететін басшы орны.

Жоғары атақ. Қандай да бір атқарған қызметі, сіңірген еңбегі үшін берілетін құрметті ат, жоғары дәреже. **Жоғары баға.** пед. Өте жақсы, жақсы оқығандығы үшін мектеп оқушыларына, студенттерге қойылатын «4» немесе «5»-тік баға. **Жоғары бағаланды.** Біреудің қол жеткен табысы, аяқталған ісі мадақталды, мақталды, үлгі етілді, ескерілді. **Жоғары бағалау.** ресми. Жақсы, өте жақсы баға беру. **Жоғары білім.** пед. Орта білім негізінде жоғары оқу орындарында берілетін және ресми құжатпен (дипломмен, сертификатпен және т.б.) расталатын маманның кәсіби біліктілік дәрежесі. **Жоғары білімді.** Жоғары оқу орнын бітірген, бітіргендігі растайтын дипломы бар. **Жоғары дамыған ел.** Экономикасы, халықтың әл-ауқаттық жағдайы әлемдік жоғары деңгейде дамыған, ғылыми-техникалық прогресс жетістіктері жән-жақты пайдаланған алдыңғы қатарлы ел. **Жоғары дәрежелі білім.** Жоғары оқу орындарында берілетін білім. **Жоғары дәрежелі мектеп.** Жоғары деңгейде білім беретін, арнайы мамандандырылған мектеп.

Жоғары дәрежелі оқу орны. Жоғары білім беруге сәйкес бағдарламалар бойынша оқытатын институт, университет және арнаулы білім беруге лайықталған академия. **Жоғары дәрежелі метаморфизм.** геол. Гранулитті және эклогитті фациялар. **Жоғары деңгейлі.** Дәрежесі биік, сапалы. **Жоғары деңгейлі программалау тілі.** инф. <ағыл. high level language> Коды негізінен бағдылы тілдің сөздері мен математикалық символдардан тұратын бағдарламалау тілі. **Жоғары деңгейлі тіл.** инф. <ағыл. high order language> Бағдарламалар орындалатын компьютерді терең білуді қажет етпейтін, әртүрлі мәшинелік тілдерге аударылуы мүмкін, операциялар мен адресстерді символмен белгілеуге болатын, программаның логикасы мен мәліметтер құрылымын ұсынуы жеңілдетуге мүмкіндік беретін программалау тілі. **Жоғары жақ.** эвфем. Мемлекеттік басшылық орган. **Жоғары кернеулі.** Қуаты, қысымы күшті. **Жоғары көрсеткіш.** сов. тар. Ең озық көрсеткіш. **Жоғары көтерді.** Біреуді көзіне қатты мақтады, дем берді, қолтығына су бүркітті. **Жоғары қабат.** сөйл. Жоғарғы қабат, үстіңгі қабат. **Жоғары қарай мультиплекстеу.** инф. <ағыл. upwards multiplexing> Ашық жүйелер архитектурасында – айтарлықтай жоғары деңгейлі бір арна бойынша мәліметтерді жеткізуді жасақтау үшін айтарлықтай төменгі деңгейлі бірнеше тәуелсіз арнаны бір мезгілде пайдалану.

Жоғары қысым. физ. Денеге түсірілген 0,1 гигапаскалдан (Гпа) артық қысым. **Жоғары май қышқылдары.** биол. Бір негізді карбон қышқылдары. **Жоғары математика.** Техникалық т.б. кейбір оқу орындарының оқу жоспарына енетін математикалық пәндер жынтығының атауы. **Жоғары мектеп.** Жалты немесе арнаулы орта дәрежелі білім негізінде жоғары білімді мамандар даярлайтын оқу орындарының жалты атауы. **Жоғары молекулалық қосылыстар.** хим. Молекуласының массасы бірнеше мыңнан көптеген миллионға жететін химиялық қосылыстар. **Жоғары оқу орнынан кейінгі кәсіптік білім беру.** Білім беру жүйесінің жоғары сатысы ретінде біліктілігі жоғары

ғылыми кадрлар даярлау мақсатында білім беру. **Жоғары оқу орындары.** Экономиканың, ғылым мен мәдениеттің түрлі салалары үшін жоғары білімді мамандар, ғылым және педагог кадрлар даярлайтын, жоғары білімді мамандар даярлау ісін жетілдіруге бағытталған ғылыми зерттеу жұмыстарын жүргізетін, өнеркәсіп, ауылшаруашылық, мәдениет т.б. салаларда еңбек ететін мамандардың біліктілігін жетілдіретін оқу орындары. **Жоғары палата.** саяси. Заң шығаратын ең бірінші инстанция. **Жоғары сапалы алтын.** кен. Сапалық көрсеткіші әдетте 850-900% аралығында, тіпті 999 болуы мүмкін, құрамында өзге элемент қоспалары өте аз мөлшерде болатын алтын. **Жоғары сапалы басылым.** инф. <ағыл. Letter Quality> Қаазаға басылған мәтін сапасының, электрлік баспа мәшинесінен шыққан мәтін сапасының жоғары болуы. **Жоғары сапалы болат.** кен. Физикалық-химиялық және механикалық қасиеттері жоғары болат. **Жоғары сатыдағы аңдар.** зоол. <лат. placentalia немесе eutheria> Ұрпағын тірі тұатын сүтқоректілердің инфраклассы. **Жоғары сатыдағы өсімдіктер.** бот. Өркендері (сабақ, жатырақ, жыныс мүшелері), стелла немесе тіректері бар спораны, тұқымды өсімдіктері біріктіретін үлкен топ. **Жоғары сатыдағы саңырауқұлақтар.** бот. Жішішумақтары клеткаға бөлінген, жемістік денелері бар (қалпақшалы, діңгекті және т.б.) аскомицота, базидоммицота бөлімдеріне жататын саңырауқұлақтар. **Жоғары сатыдағы шаян тәрізділер.** зоол. <лат. malacostraca> Буынаяқтылар типінің бір класс тармағы. **Жоғары стиль.** әдеб. Кітаби тіл, поэтикалық стиль. **Жоғары сұранымды тауар.** экон. Халық тарапынан болатын сұраным тауарлардың негізгі көлеміне сұранымнан асып түсетін тауар. **Жоғары сұрыпты үн [бидай].** Кеуек, қабықтарынан әбден тазаланған, ең жоғары сападағы үн, бидай. **Жоғары температуралы газдық коррозия.** физ. Жоғары температураларда қақ түзе жүретін газдық коррозия. **Жоғары төрттаған.** спорт. Балуанның тізерлеп отырып алақандарын кілемге тіреп тұрған күйі. **Жоғары шық.** а) этн. Үйге кірген адамға төрге от, төрлет, қонақ бол деген мағынада қолданылатын сый-құрмет лексикасы. ә) ауыс. Есігіміз ашық, келіңіз деген мағынада. **Жоғары шықты.** Төрлетіп отырды, жоғарылады.

ЖОҒАРЫДА үст. Сөйленген не жазылған мәтіннің айтылып кеткен тұсында, сөйлеп тұрған уақыттан сәл ғана бұрын.

ЖОҒАРЫДАҒЫ сын. Жаңа көрсетілген, жаңағы.

ЖОҒАРЫЛА = ет. 1. Жоғарыға өрлеу, биіктеу. 2. этн. Төрге шығу, төрлету. 3. Арту, көтерілу. 4. Жақсару, биіктеу. 5. ауыс. Үлкен қызметке ауысу, лауазымы өсу.

ЖОҒАРЫЛАТ = ет. 1. Жоғары көтеру. 2. Дәрежесін көтеру. 3. Келген адамға жоғары шық, төрлет деген мағынада айтылатын сөз. 4. Көтеру, күшейту.

ЖОҒАРЫЛАТҚЫШ сын. Жоғары көтергіш, шығарғыш.

ЖОҒАРЫЛАТУ Жоғарылат етістігінің қимыл атауы. 1. Көтеру, күшейту. 2. ауыс. Жетілдіру, дамыту. 3. Жақсарту.

ЖОҒАРЫЛАТЫЛ = ет. Дәрежесі, қызметі көтерілу, өсірілу.

ЖОҒАРЫЛАТЫЛУ Жоғарылатыл етістігінің қимыл атауы.

ЖОҒАРЫЛАУ¹ сын. 1. Биіктеу, көтеріңкілеу. 2. Аздап жоғары, жоғарырақ. 3. ауыс. Қымбаттау.

ЖОҒАРЫЛАУ² Жоғарыла етістігінің қимыл атауы. 1. Қызметі өсу. 2. Көтерілу.

ЖОҒАРЫЛЫҚ зат. 1. Биіктік. 2. Көптік, күштілік, артықтық. 3. Дауыстың, үннің

ашықтылығы, үнділігі, биіктігі. 4. ауыс. Қызметі, дәрежесі үлкендік.

ЖОҒАРЫЛЫ-ТӨМЕН үст. сөйл. **Жоғарылы-төменді.**

ЖОҒАРЫЛЫ-ТӨМЕНДІ үст. 1. Жоғарыдан-төменге, төменнен-жоғарыға. 2. Ары-бері, жағалай. 3. Дауыстың біресе ашық, биік, біресе төмен, баяу шығуы. 4. Біресе төмен, біресе биік.

ЖОҒАРЫРАҚ үст. 1. Жоғары таман, биіктеу. 2. Төрге таман, есік жақта емес. 3. Бұрынырақ, алдында. 4. ауыс. Биігірек, бағалы, қадірлі. 5. Жоғары басшылық қызметке қарай, мемлекеттік дәрежедегі басшылыққа қарай.

ЖОҒАРЫ-ТӨМЕН үст. 1. Жоғарыдан-төменге, төменнен-жоғарыға. 2. Ары-бері. 3. Ерсілі-қарсылы.

ЖОҒАРЫ-ТӨМЕНДІ үст. Біресе астыға, біресе үстіге, ілгері-кейінді.

ЖОҒАРЫЛАУ үст. Біршама жоғары, әжептәуір жоғары.

ЖОҒАРЫРАҚ үст. Жоғарылау, сәл жоғары.

ЖОДЫРҒЫСУ Жодырғысы етістігінің қимыл атауы.

ЖОДЫРҒЫСЫ= ет. жерг. 1. Сырғақсу.

2. Көрмегенсу.

ЖОЗЫ зат. жерг. Айнала төңірек отырып, тамақ ішетін, аласа дөңгелек үстел.

ЖОЙ= ет. Құрту, жоқ ету.

ЖОЙБАР сын. жерг. Мықты, әлді, қуатты.

ЖОЙҒЫЗ= ет. Жоқ еткізу, жоқ қылдыру, құртқызу, жойдырып жіберу.

ЖОЙҒЫЗУ Жойғыз етістігінің қимыл атауы.

ЖОЙҒЫШ¹ сын. Жоқ қылғыш, қырғыш.

ЖОЙҒЫШ² зат. өск. Жарғыштық көмегімен зымыранды ауада автоматты түрде жойып жіберуге арналған қондырғы.

Жойғыш авиация. өск. Қарсылас жаудың әуедегі басқарылатын және басқарылмайтын аппараттарын жоюға арналған әскери авиацияның түрі. **Жойғыш авиацияны бағыттау аймағы.** өск. Үшқышқа бағыттау командасын (курс, биіктік, ұшу жылдамдығының) және телекодты радиосызықтардың көмегімен кеңістіктегі нысананы автоматты түрде көрсетуі немесе басқару пунктінен радиомен хабар беру арқылы жойғыштарды ұрысқа енгізу мүмкіндігін жүзеге асыратын әуе кеңістігіндегі аймақ.

ЖОЙДАСЫЗ сын. жерг. 1. Үлкен, ерен, қарқынды, зор. 2. ауыс. Ерепейсіз, қолайсыз, орынсыз. 3. ауыс. Жөнсіз, орасан, ерекше.

ЖОЙДАСЫЗДЫҚ зат. жерг. Шектен тыс болушылық, жөнсіздік.

ЖОЙДАСЫН сын. Мықты, күшті. // Мықты, ірі, күшті кісі.

Жойдасын ер. Алып, ерен, мықты, батыр.

ЖОЙДАУСЫЗ сын. Ерен, үлкен, зор.

ЖОЙДЫР= ет. Құрту, жоқ ету, жоғалту.

ЖОЙДЫРУ Жойдыр етістігінің қимыл атауы.

ЖОЙҚЫН сын. 1. Қырып-жойып кететін, алапат, сұрапыл. 2. ауыс. Керемет, сұмдық, орасан.

Жойқын теориясы. геол. Жердің геологиялық тарихын негізгі таныш болған ұзақ дәуірлер мен біршама қысқа уақыт ішінде галамшардың бейнесін күрт өзгертіп кетіп отырған жойқын апаттар.

Жойқынды сын. Орасан күшті, мықты.

Жойқындық зат. Орасан күштілік, алапаттық.

Жойқыт= ет. жерг. Жосылыту, көсілту.

ЖОЙПАН сын. жерг. Зор, үлкен.

ЖОЙПАҢ сын. жерг. Адуын, мықты, батыл.

ЖОЙПАР сын. жерг. Жойқын, зор, мығым.

ЖОЙЫЛ= ет. 1. Жоқ болу, жоғалу, ада болу. 2. Құтылу, құру. 3. Қырылу, өлу.

ЖОЙЫЛТ= ет. Жоғалту, жою.

ЖОЙЫЛУ Жойыл етістігінің қимыл атауы; жоқ болу, құру.

Жойылу құны. экон. Материалдық немесе актив үшін оның пайдалы қолданылым мерзімінің соңында өткізу бойынша болжанған шығыстарды шегергеннен кейін субъект алмақшы болып күтіп отырған сома.

ЖОЙЫМПАЗ сын. Жойып жіберуші, құртушы, жоқ қылушы. // Жоюшы, құртушы топ.

ЖОЙЫМПАЗДЫҚ зат. 1. Жойып жіберушілік. 2. Жеке адам немесе адамдар тобы бойынша айналалында бұрын жасалған нәрсені жоюға құштарлық сезім, бар нәрсені қиратуға бағытталған әрекет.

ЖОЙЫС= ет. Құртқысу, жоқ қылысу, өлтірісу.

ЖОЙЫСУ Жойыс етістігінің қимыл атауы; жоқ ету, құрту.

ЖОЙЫТ сын. Қара күшке мығым, алапат. // Барып тұрған жыртқыш, жауыз топ.

ЖОЙЫТТЫҚ зат. Күштілік, алапаттық.

ЖОҚ¹ зат. Жоғалған мал, қолды болған зат, дүние. // Бәсең, төмен.

ЖОҚ² мод. 1. Бір нәрсені құптамау, теріске шығару, мақұлдамау кезінде айтылады. 2. «Бар» сөзіне қарама-қарсы мәнде айтылатын сөз.

Жоғын бүтіндеу. Түгендеу, реттеу. **Жоғын жоқтады.** Мүддесін қорғады, сөзін сөйледі, жыртқышын жыртты. **Жоғын түгелдеу.** Кем-кетігін толтыру, түгендеу. **Жоғын түгендеді.** Жоқ нәрсені тапты. **Жоқ болды.** а) Көрінбей кетті. ө) Із-түзсіз құрып кетті, жоғалды. **Жоқ болып кетті.** Гайып болды, із-түзі қалмады. **Жоқ етті.** Жоғалтты, жойды, көзін құртты. **Жоқ дегенде.** Ең болмаса, құрығанда. **Жоқ жерден.** Аяқ астынан, ойда жоқта. **Жоқ жоғалтты.** Бір нәрсесінен айырылды. **Жоққа жүйрік жетпейді.** Қолы қысқа кісінің жұртқа берері болмағанда айтылады. **Жоққа нанғыш.** Не болса соған сенетін, алданғыш. **Жоққа нану.** Не болса соған сену, оңай алдану. **Жоққа сабыр, барға мәзір.** э т н. Қазақ халқының барға қанағат ететін түсініктерінің бірі. **Жоққа тән.** Жоқ десе де болғандай, өте аз. **Жоққа [теріске, өтірікке] шығарды.** Жоқ, теріс, өтірік деп тапты; мойындамады. **Жоқ қылды.** Көзін құртты, жойды. **Жоқ сөз.** Ретсіз, қисынсыз, бос сөз. **Жоқтан бар.** Жоқтан өзге. **Жоқтан барды.** Әр нәрсені бір, кез келгенді, анау-мынауы. **Жоқтан барды құрады.** Болмайды, түк өнбейді деген, үміттенбеген нәрседен іс шығарды. **Жоқтан бар жасады.** Лекерледі. **Жоқтан өзге.** Не болса сол, болар-болмас нәрсе. **Жоқ тапсырды.** жерг. Жоқ сұрады, жоғын іздегізді, сұрау салды. **Жоқты айтты.** Өтірік сөйледі, не болса соны айтты. **Жоқты бардай, барды дардай етті.** а) Барды қанағат тұтты, қолда барына разылық білдірді. ө) жағымсыз. Кішкентай мінді, болар-болмас айыпты үлкен етіп көрсетті. **Жоқты бар ету.** Бір нәрсені ұқсату, іске жарату. **Жоқтың қасы.** Жоққа тән, өте аз, түк жоқ деуге тұрарлық. **Жоқты сырттан қамдайды.** Керек-жарақты алдын ала біліп, сайлап жүреді.

ЖОҚ-ЖҮҚА сын. Сөйл. **Жоқ-жітік.**

ЖОҚ-ЖҮҚАЛАУ сын. Кедейлеу, тұрмысы нашарлау.

ЖОҚ-ЖҮҚАН сын. жерг. Жоқ-жітік, кемтар.

ЖОҚ-ЖҮҚАНА сын. Жоқ-жітік, жадау-жүдеу, кедей.

ЖОҚ-ЖҮТАН зат. Жарлы-жақыбай, жоқ-жітік.

ЖОҚ-ЖҮТАНДЫҚ зат. Жарлылық, жүдеулік, кедейлік.

ЖОҚ-ЖІТІК зат. Жарлы-жақыбай, кедей-кетпшік, жоқ-жұтпаң.

Жоқ-жітік адам. Киерге киімі, ішерге асы жоқ кедей.

ЖОҚ-ЖІТІМ зат. **Жоқ-жітік.**

ЖОҚСЫ= ет. Жоқ тәрізді көріну, жоқ болғансу.

ЖОҚСЫН= ет. Бір нәрсені жоқтығын, жетпей тұрғанын сезіну, байқау.

ЖОҚТА= ет. 1. Іздеу, аңсау, жылау, сағыну. 2. э т н. Қайтыс болған адамды ойлап аза тұту, қара жамылу. 3. э т н. Қайтыс болған кісіні өлеңге қосып жылау, зарлау; жоқтау айту. 4. Іздеу, сұрау салу. 5. ауыс. Аңсау, армандау, көксеу.

ЖОҚТАҒАНСУ Жоқтағансы етістігінің қимыл атауы.

ЖОҚТАҒАНСЫ= ет. Бір нәрсені іздеген, сұраған болу; мүддесін қорғағансу.

ЖОҚТАЛ= ет. Мүддесін қорғау, сұрау болу.

ЖОҚТАЛУ Жоқтал етістігінің қимыл атауы.

ЖОҚТАН-БАРДАН үст. Әр жерден, кездескен, кезіккен тұстан, аннан-мұннан.

Жоқтан-бардан құрады [құрастырды]. Оннан-мұннан жиналды.

ЖОҚТАС= ет. 1. Жоқ іздесу. 2. э т н. Қайтыс болған қадірлі адамның жақсылықтарын өлеңге қосып айтып, дауыс шығарып жыласу.

ЖОҚТАСУ Жоқтас етістігінің қимыл атауы.

ЖОҚТАТ= ет. 1. Өзі жоқ адамның орнын жоғалтпау, жоқ етпеу, орны жоғын білдірмеу.

2. э т н. Жоқтау айтқызу.

ЖОҚТАТУ Жоқтат етістігінің қимыл атауы; жоқтау айтқызыдыру.

ЖОҚТАУ¹ Жоқта етістігінің қимыл атауы.

1. Бір нәрсені іздеу, аңсау. 2. Іздеуіру, сұрау салу.

ЖОҚТАУ² зат. э т н. 1. Қазаға шығарған адамның артында қалған жақындарының қайғылы зары, өлеңге құрылған жыры. 2. ө д е б.

Ежелгі түркі тайпаларының ерлік тұрмысынан туған тұрмыс-салт жырларының бір түрі.

3. Елге қадірлі, беделді адамның қазасында оның тірісінде жасаған жақсылығын, шарапатты істерін мазмұнды етіп жырга қосып жеткізетін өлең.

Жоқтау жүйлері. ө д е б. Қайтыс болған адамдарға, керу-су, қимас доспен қоштасу тақырыбына арналған музыкалық шығармалар; күй жанрының бір түрі.

Жоқтау өлең. ө д е б. Өлген адамды жоқтау кезінде, оның мінез-құлқын, жақсы қасиеттерін еске түсіріп, айтып отыратын өлең.

ЖОҚТАУ³ сын. Жақын емес, жоғырақ.

ЖОҚТАУДАЙ сын. Жоқтау сияқты, тәрізді.

ЖОҚТАУЛЫ сын. Іздеу салатын, іздейтін.

ЖОҚТАУСЫЗ сын. 1. Іздеусіз, сұраусыз. 2. Ешкім жоқтамай-ақ, елеусіз.

ЖОҚТАУШЫ¹ зат. 1. Жоқ іздеуші, сұрау салушы адам. 2. ауыс. Біреудің сөзін сөйлеуші, қолдаушы, жақтаушы.

ЖОҚТАУШЫ² зат. э т н. Елге, ауылға, ру арасында қадірлі болған, қайтыс болған адамның жаназасында, артынан жақсы істерін жырга қосып жоқтау айтып жылаушы.

ЖОҚТЫ-БАРДЫ зат. Не болса соны, анау-мынауы.

ЖОҚТЫҚ зат. 1. Болмағандық, болмаушылық. 2. Кедейлік, тапшы болушылық, жарлылық.

ЖОҚША¹ зат. жерг. Бес қадақ шама-сындай ауырлық өлшемі.

ЖОҚША² үст. Кедейдікішіе, жарлыдай.

ЖОҚША³ зат. 1. Жоқ іздеуші, жоқ қараушы. 2. ауыс. Бір нәрсені іздеуші, қамқоршы.

ЖОҚШЫДАЙ сын. *Іздеушідей, сұраушы-дай.*

ЖОҚШЫЛЫҚ зат. 1. Жоқ болушылық.

2. Көдейшілік, жарлылық.
ЖОЛ зат. 1. Адам не мал, құш көліктің қайта-қайта жүруінен тапталып, тақырланған із, сұрлеу. 2. Сапар, ұзақ жол. 3. Бағыт, беталыс. 4. Сөздің жазба не баспа түріндегі қағазға түскен ізі. 5. Салт, әдет-ғұрып. 6. этн. Кәде, сый, сыйлық; ырым. 7. этн. Жасы, дәрежесі үлкен, сыйлы, қадірлі адамдардың белгілі бір жағдайда бірінші болып жүруі туралы этикалық норма. 8. а у ы с. Үлгі, өнеге. 9. а у ы с. Құрмет, сый. 10. а у ы с. Амал, айла, тәсіл. 11. а у ы с. Шама-шарық, жөн. 12. а у ы с. Жөні, орны, жайы. 13. а у ы с. Жөн-жоба, әділдік. 14. инф. <ағыл. path> Файлмен байланысу жолы немесе оның дискідегі бумалар (каталогтар) тізімінен тұратын адресі.

Жол азабы. Жолда кездесетін қиындық, қиыншылық. **Жолазық.** а) Жолаушының жолдағы ішін-жесі. ә) Рухани нәр, байлық. **Жол айрығы.** Жолдың екі жаққа бөлінетін тұсы. **Жол алды.** а) Жолға шықты, сапарға аттанды. ә) Кезеңі келді. **Жол амандығы.** Аман-есен барып келу, аман-есен қайта оралу. **Жол асты.** Жол шекті, жол жүрді. **Жол аузы.** зат. Жолдың басталар жері. **Жол ауырлады.** а) Жол қиындады, жүру қиындады. ә) Қиындыққа кезікті, нәтиже бермеді. **Жол ашты.** Бір нәрсеге мүмкіндік жасады, тугызды. **Жол аштырды.** Бағыт-бағдар бергізді. **Жол ашық [бос].** Ешқандай кедергі жоқ, бөгетсіз. **Жол байлау болды.** Кедергі болды, жол кесті. **Жол бақты.** Жол торыды. **Жол барлады.** Жол қарады, із кесті. **Жол барлауы.** әск. Ұрыс жүріп жатқан аудандағы немесе жау басып алған жердегі жолдарды, олардың жайы мен жаңа жол тораптарын табу үшін жүргізілетін барлау. **Жол бастады.** Бір үгі шараға себеп болды, оң бағытқа салды, дұрысын көрсетті. **Жол бастау.** Жолға шыққан топты бастап жүру, жол көрсету. **Жол бастаушы** а) көне. Керуен, қоштын алдына жүріп, бағытты анықтап отыратын жол білетін адам. ә) Тағдырына бағыт, жөн сілтеуші, бағдар беруші. **Жол батасы.** этн. Үй иесінің ұзақ жол, қиын сапарға аттанарда ұдайы тамақ беріп, жолы үлкен, аузы дуалы ақсақалдан алатын тілегі. **Жол бауырсақ.** Ұзақ жолға арналған, тоң майға тісірілген бауырсақ. **Жол бекіді.** Қар басып, су жүріуі салдарынан, т.б. себеппен жол қатынасы үзілді. **Жол берді.** а) Біреудің өтіп кетуіне мүмкіндік берді, ығысты. ә) Өнерін, күшін, қабілетін көрсетуге мүмкіндік болмағанда, өз орнына басқа біреудің атқаруын сұрау немесе жөн-жоралғысын беріп, бастарту. **Жол бермеді.** а) Жолды бөгеп, жүргізбеді. ә) Ерік бермеді, есе бермеді. **Жол беру.** этн. Қазақ халқының дәстүрлі әдеп нормалары бойынша, жасы кіші адамның үлкенге жол босатуынан бастап, үлкеннен бұрын төрге өтпеу, отырмау, астан дәм алмау, сөйлемей; жекте-жек кезінде жебемен ату кезегін беру, аңшылықта бірінші оқ шығармау т.б. әдет-ғұрыптармен сипатталатын этикалық жоралғысы. **Жол бойынша басып шығару құрылғысы.** инф. <ағыл. line printer> Барлық жолды бір мезгілде шығаратын басу құрылғысы. **Жол болсын.** этн. а) тілек. Сапарың оң болсын деген мағынада жолаушыға айтылатын сөз. ә) эвф. Жолға жиналып жатқан адамның, жолаушының қайда беталғанын тікесі сұраса, жолы болмай қалады деген ниетпен, жұмсартып сұрау үшін айтылатын сөз. б) Мұның жөні қалай, мұнысы несі деген мағынада айтылады. **Жол бос.** Бөлет, кедергі, тосқауыл жоқ, еркіндік. **Жол бөлімі.** әск. Әскери-көлік жолдарын техникалық жағынан қорғау және құрылыс, қайта жөндеу жұмыстарын жүргізуге арналған жол өскері құрамындағы бөлім. **Жол білмейді.** Айқын бағыт-

бағдары жоқ; салт-дәстүрден хабары жоқ, білімсіз. **Жолға даярланды.** Жол жүруге әзірлік жасады, дайындалды. **Жолға қойды.** Тәртіпке келтірді, жүйеге түсірді. **Жолға қойылды.** Жөнне салынды, жүйеге түсірілді. **Жолға маман.** Жөн-жоралғыны жақсы білетін (адам). **Жолға салды.** а) Дұрыс бағытқа түсірді, жөн сілтеді. ә) жерг. Шығарып салды, жолға азық, керек-жарағын дайындасты. **Жолға түсті.** а) Өзінің бұрынғы бағытына оралды. ә) Жасы келіп, қартайып дүние салды деген мағынада айтылған. **Жолға шықты.** Сапар шекті. **Жолдағы қорлар.** әск. Бөлімше жанындағы, ұрыс техникасындағы және сонымен қатар қозғалатын шаттық көліктегі тиісті мөлшерде, табельмен белгіленген материалдық құралдар қоры. **Жолда жатқан жолбике.** Әкіммен көңіл көтеретін, «жүрісі» көп әйел. **Жолда қалды.** а) Орта жолда тұрып қалды, ілесе алмады. ә) Жұл үстінде қаза тапты, қайтыс болды. **Жолдан адасты.** Дұрыс жолдан тайды, бұрыс кетті, алған бағыт-бағдарынан жаңылды. **Жолдан азбайды.** Жолдан таймайды, бағытын өзгертпейді. **Жолдан бұрды [тайды].** Дұрыс бағыттан ауытқыды. **Жолдан жазып қалды.** Қателесті, жаңылды, жазды. **Жолдан жығылмайды.** Дәстүрді, салтты жақсы біледі. **Жолдарды салыстыру.** инф. <ағыл. comparison of lines> Жолдағы белгілі бір жол бөлігін іздестіру. **Жолдарды талдау.** инф. Программадағы барлық мүмкін жолдарды анықтау, толық емес жолдарды немесе бірде-бір жолға тиісті емес программа бөліктерін табу мақсатында программаға талдау жасау. **Жолдарды тасымалдау.** инф. <ағыл. line folding> Ұзындығы шығару құрылғысы жолының ұзындығынан артық мәтіндік хабарларды қабылдау кезінде жолды ауыстыру символын автоматтық кірістіру. **Жолдармен операция.** инф. <ағыл. operation on lines> Жолдың мәліметтермен – лтерлік (мәтіндік) немесе биттік жолдармен орыдалатын операция. **Жолдарың болсын.** а) тілек. Беттеріңнен жарлықасын, оң жол болсын. ә) әск. пр. жақтырмау. Білгендеріңді істендер. **Жол дастарқаны.** Жол жүретін адамға арналып әзірленген дәм. **Жолды ауыстыру.** Теміржолдың шпалды-рельс торларын жаңа трассаға көшіру. **Жолды балластау.** кен. Балласт материалын теміржолдың шпалды-рельс торының астына жайып төсеу. **Жолдық қорлар.** әск. Құрамалар, бөлімше, бөлімдердің әскери қорларына қосымша қорлар. **Жолдың езуі.** оккзонал. Жол шеті. **Жолды түзету.** кен. Пайдалану кезінде теміржолда пайда болатын ақауларды – оның кедір-бұдыр, шөгін отырған, құлама жерлерін түзеп, қалташы келтіру жұмыстары. **Жол жапаса.** Жолаушы жүргенде жол азабының қиындығы, азабы. **Жол жоқ.** Рұқсат етілмейді, болмайды. **Жол жорға.** а) Жай, азғана жорғасы бар жылқы. ә) Бір қамшылық жорғасы бар, жүрісі жайлы ат. **Жол жүрді.** Сапар шекті, бір бағытқа бет алды; аттанып кетті. **Жол жүрісті көрді.** Жолсапарға жиі шықты, жол жүріп төселіп алды. **Жол жүрісі қауіпсіздігі.** Жол жүрісіне қатысушылардың жол-көлік оқиғаларынан және олардың зардаптарынан қорғалу деңгейін көрсететін жол жүрісінің жай-күйі. **Жол кесті.** а) Біреудің алдын тосты; жол бойын барлады. ә) Іс, ойда алған шаруа басталмай жатып, нәтижесі қандай болатынын, әсіресе нәтижесіз болатынын айтты. **Жол көрген.** а) Көпті көрген, ысылған. ә) Жол білетін, жер танышты. **Жол көргендік.** Көргендік, азаматтық. **Жол көрсетті [сілтеді].** Жөн сілтеді; үлгі, өнеге көрсетті. **Жол көрсетуші.** Бағыт беруші, жолға салушы, бастаушы. **Жол кұхнясы.** тех. Ұзақ жол жүру кезінде тамақ дайындауға ыңғайландырылған машина-жабдық. **Жол [ат] қақты.** Жолсоқты болды, ұзақ жолдан

титықтады, шаршап-шалдықты. **Жол қаражат.** Жол шығыны, жолға қажетті қаржы. **Жол қаржы.** Жолдың шығынына керекті қаражат. **Жол [теміржол] қатынасы.** Көлік арқылы теміржол, автокөлік жолымен жасалатын қатынас. **Жол қоры.** экон. Елдегі жалтыға бірдей пайдаланудағы автомобиль жолдарын күтіп ұстаумен, жөндеумен, жаңғыртумен, салумен байланысты шығындарды қаржыландыруға, жол қызметтерін көрсету нысандарын, жол-құрылыс материалдары мен құралымдарын, машиналарын, механизмдерін өндіретін кәсіпорындарды салуға, жабдықтар сатып алуға, жалты салалық сипаттағы ғылыми-техникалық жұмыстарды жүргізуге, жол шаруашылығын басқаруға т.б. арналған мақсатты қаражаттар жиынтығы. **Жол құды.** Ата-баба, даналар жолын ұстады, ізін құды. **Жол құрылысы мәшинелері.** Автомобиль жолдарын салуға, оны күтіп ұстауға және жөндеуге арналған мәшинелер. **Жол қысқарсын.** Жол үстінде уақытты тез өткізу үшін тыңдаушысын әңгімеге тартып, әңгімелесіп отырайық деген мағынада айтылатын сөзқолданыс. **Жол нұсқады.** Дұрысын айтты, дұрыс жолға түсірді, жөн сілтеді, тура бағыт берді. **Жол салды.** а) Жүретін жолын аршыды, тазартты. ә) Кейінгіге үлгі, өнеге, жол көрсетті. **Жол серік.** Жолы, сапары бір, жолдас. **Жол сілтеді.** Бағыт нұсқады, жол көрсетті. **Жол сызды.** Келешекке жоспар жасады. **Жол таласты.** Өзара бәсекелесті, бақ сынасты, айтысты. **Жол тапты.** Дұрыс жолға түсті. **Жол тартты [жүрді].** Алыс сапар шекті, алысқа аттанды. **Жол тозыдырып, шаң қапты.** Ат үстінде жүрді, күн-түн дамыл таппады, сапарда болды. **Жол тонаушы.** сөйл. Жол торын, жолаушылап келе жатқан адамды тонайтын қарақшы. **Жол торабы.** кен. Жергілікті жердің белгілі ауданында (аймағында) жабдықталған немесе жабдықталып жатқан өзара байланысты темір және автомобильдік жол торабы. **Жол торушы.** Жол торып, откен-кеткенді тонаушы адам. **Жол торыды.** Жолын аңдыды, жол тосты. **Жол тосты [тосқыш].** а) Біреуді келеді деп күтті, жолына қарады. ә) Көлік жүретін жолға шығып, көлік күтті. б) Тілеуін тіледі, сапардан аман-есен оралуын күтті. в) Хабар күтті, алаңдады. г) Жолын бөгеді, қастық ойлады. **Жол төседі.** Құм, тас төгіп, жол жасады. **Жол төсемесі.** Автомобильдердің жолдың үстімен жыл бойы үздіксіз қозғалысын қамтамасыз ету үшін грунт үстіне салынатын көп қабатты төсеме. **Жол түсті.** а) Дәм тартты, сәті түсті. ә) Жол аршылды, тазартты. **Жол үсті.** Жүріп келе жатқан бағытта; жолшыбай, жол бойы. **Жол чегі.** экон. Негізнен халықаралық туризмде туристерді валютамен қамтамасыз ету үшін пайдаланатын төлем құжаты; чекте көрсетілген соманы шетелдік немесе ұлттық валютамен төлеу жөніндегі ақшалай міндеттеме. **Жол шекарасы.** инф. <ағыл. page boundary> Бір жолға символдарды орналастырудың бастапқы және соңғы шекарасын көрсететін параметрлер. **Жол шекті.** Сапарға шықты. **Жол шертті.** жерг. Жол қысқарту үшін әңгіме айтты. **Жолы ауыр.** а) Көлікпен жүріп-тұруға қиын жол. ә) Сәтсіздікке ұшырай беретін, қиындыққа кезіккіш, жолы оңша бола бермейтін. **Жолы ашылды.** Ойындағысы болды, мақсатына жетті, дегені болды. **Жолы байланды.** Жолы болмады. **Жолы болар [Төңірі берген, ашылған] жігіт.** Құдай жолын оңғарған, бастаған ісі сәттілікпен жүзеге асатын, басына бақ қонған, жолы жеңіл жігіт. **Жолы болғыш.** Айтқаны, дегені орындалғышы. **Жолы болды.** а) Тілегі, ойы-мақсаты қабыл болды. ә) Олжалы болды, сапары оң болды. **Жолы жақсы.** Жолы сәтті, жолы болғыш. **Жолы жеңіл.**

Жолы болғыш, істің сәті оралған (адам). **Жолы кесілді.** Жолы болмады, жолына кедергі кездесті, барар жеріне қиындықсыз бара алмады. **Жолы кіші.** этн. а) Жасы, дәрежесі жас, үлкендер алдына түспейтін жастарға айтылатын сөз. ә) Жасы үлкен болса да, күйеулердің, келіндердің жолы кіші деген ұғымдағы сөз. **Жолы қиюлы.** Кесілген, бөгет. **Жолы қырсық.** Ісі оңбайтын, өрге баспайтын, қырсық шалған. **Жолы қырсықты.** Жолы болмады, ісі жүрмеді. **Жолына бас байлады.** Қауіпке басын тікті, құрбан болды. **Жолына боз қасқа айтты.** Құрбандыққа мал шалды, садақа берді, атады. **Жолына бөгет болды.** Кедергі жасады, кесе-көлденең тұрды. **Жолына жөргем ілесті** [ілінді]. Жолы болды, қолына қазына ілініп, олжалы болды. **Жолына жуа бітті.** Жолы болмады, сәтсіздікке ұшырай берді. **Жолына құрбан болды.** Біреу үшін өмірін қиды, садағасы болды. **Жолына мал мен жанын тікті.** Бір нәрсеге жету үшін ештемесін аямады. **Жолынан жарылқасын.** бата. Жолы болсын! Оң сапар болсын, Құдай бетінен жарылқасын, жолы олжалы болсын. **Жолынан қалдырды.** Жолға, сапарға баруына кесірін тигізді, бөгет болды, жібермеді. **Жолын аңду.** Жолын торуылдау, ізін кесіп, тосқауыл болу. **Жолына түсу.** Бір пайдалы істің жөн-жобасын алу, соның ізін қуу. **Жолын ашты.** Оң жолға бастады, оңдады, бақытын жандырды. **Жолын байлады.** Біреудің жолына бөгет болды. **Жолын берсін.** тілек. Біреудің сәтті жолы, жақсылығы, бақ-дәулеті жұғысты болсын, өзінің де басына келсін деген игі тілек. **Жолын бөгеді.** Кесірін, қырсығын тигізді, жолына кедергі болды. **Жолында өлу.** Не де болса ойлаған ойының, адамның соңына түсу, ойлағанына жету. **Жолында тұрды.** Біреуге кедергі болды, қарсы болды. **Жолын [алдың] кес-кестеді.** Жолына тұрды, бөгет болды, алдын орағытты. **Жолын кескізді.** Жолына кедергі, тосқауыл болдырды. **Жолын қиды.** Жолын берді, үлкенмін демей кезегін берді. **Жолын қуды** [үстады]. Біреудің бағытын үстады, еңбегін жаластырды. **Жолын қуушы.** Біреудің істеген кәсібін істеуші, соның ісін жаластырушы. **Жолын оңғара көр!** тілек. Іске сәт, жолын бер. **Жолын тапты.** Ретін келтірді, амалын тапты. **Жолы нұрлы.** Өмірі үлгілі, ісі әрдайым игілік, ізгілікке толы. **Жолыңа басы пида болсын.** т і л е к. Жолыңа құрбан болсын. **Жолына [қадамына] гүл бітсін.** тілек. Сапарың оң болсын, қадамың құтты болсын. **Жолыңа жуа шықсын** [бітсін]. қарғ. Ісің оңбасын, жолың болмасын. **Жолыңа құрмадық.** Жолыңа құрбан. **Жолың ашылсын.** тілек. Бақытың жансын, жолың болсын. **Жолың болсын.** т і л е к. Сапар оң болсын деген мағынада жолдаушыларға айтылатын сөз. **Жолың болсын, жолдасың Қыдыр [Қызыр] болсын!** тілек. Сапарға, соғысқа аттанған кісіге берер бата-тілек. **Жолыңды тап.** Жөніңді тап, бақытыңды ізде. **Жолың кесілгір.** қ а р ғ. Жолың болмасын деген мағынада. **Жолы суық көне.** Қатал, қатты, рақымсыз. **Жолы тар.** Жолы жіңішке, өте қиын. **Жолы үлкен.** этн. Сыйлы, құрметті. **Жолы шаң, қолы қан.** Жүрген жері айай-шу, қантөгіс. **ЖОЛА=** ет. 1. Жақындау, жуықтау, қасына келу. 2. ауыс. Қолға түсу. 3. ауыс. Жуу, маңайлау. **ЖОЛАҒАСЫ** зат. Жолбасшы, жолбас-таушы. **ЖОЛАЗЫҚ** зат. этн. Көші-қон кезінде балалардың бір-бірінен сұрайтын ырымдарының бірі. **ЖОЛАЙ** үст. Жол-жөнекей, жол бойы, жолшыбай. **ЖОЛАЙҒЫ** сын. сөйл. Жол бойғы. **ЖОЛАЙРЫҚ** зат. Жолдың екіге (үшке) айырылатын жері, тұсы.

ЖОЛАҚ сын. Жол-жол; біртұтас түстің үстінен басқа түспен жүргізіліп өткендегі түс.

Жолақ алаша. Біртегіс емес, ұзынынан жолақ салынып тоқылған алаша. **Жолақ жылқы.** Жолақтары бар жылқы тұқымдас жануар; зебра. **Жолақ қоңыз.** зоол. <лат. leptinotarsa decemlineata> Жәндіктер класының, қоңыздар отрядының жапырақ жегіштер тұқымдасының бір түрі. Жолақ құлан. сөйл. Зебра.

ЖОЛАҚ-ЖОЛАҚ сын. 1. Жол-жол, көп жерден жолағы бар. 2. Сызық-сызық.

ЖОЛАҚСЫЗ сын. Жолағы жоқ. **Жолақсыз бұлшық ет ұлпасы.** биол. <лат. textus muscularis nonstriatus> Ішкі түтікше мүшелер мен қан және лимфа тамырлары қабырғаларындағы етті қабық пен етті тақташаларды (пластинкалар) түзетін ұлпа.

ЖОЛАҚТА= ет. 1. Жолақ жүргізу, жолақ ету. 2. ауыс. Гүлдендіру.

ЖОЛАҚТАН= ет. Бөлініп, ерекшеленіп, басқа түсті болғандықтан өзгеше болып көріну.

ЖОЛАҚТАНУ Жолақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖОЛАҚТАУ Жолақта етістігінің қимыл атауы.

ЖОЛАҚТЫ сын. Жолағы бар.

Жолақты бұлшық ет ұлпасы. биол. <лат. textus muscularis transversostriatus> Жануарлар азгасының кеңістіктегі қимыл-қозғалысын және мүшелердің салыстырмалы қозғалысын қамтамасыз ететін ұлпа. **Жолақты дене.** биол. <лат. corpus striatum> Үлкен ми сыңарлары қыртысы астында орналасқан, сұр заттық орталықтар мен ақ заттық аралықтардан тұратын ми бөлімі. **Жолақты магнит.** геол. Мигматиттің жолақ бітімді түрі.

ЖОЛАҚТЫҚ зат. Жол-жолдық. **ЖОЛАҚЫ** зат. Жолға, ұзақ сапарға шыққанда, қозамдық көлікке (автобус, траллейбус, трамбай т.б.) мінгенде көлік үшін төленетін төлем.

ЖОЛАЛА= ет. көне. Жол жүру, сапарға шығу.

ЖОЛАМАЙ зат. Көш-жөнекей уақытша тігілетін шағын баспана.

ЖОЛАН сын. көне. Мықты, мырза, берген.

ЖОЛАРАЛЫҚ зат. Жазылған мәтін жолдарының аралығына тән, соған қатысты.

Жоларалық интервал. инф. <ағыл. space> Дисплей экранындағы немесе қағаз бетіндегі қатар орналасқан мәтіндік жолдардың ара қашықтығы.

ЖОЛАТ= ет. Маңайына келтіру, жақындату, жуыту.

ЖОЛАТТАМАЛЫ: жолаттамалы бейне. инф. <ағыл. interlaced video> Экрандағы кадрдың алдымен жұп нөмірлі жолдарын, содан кейін тақ нөмірлі жолдарын қалыптастыра отырып дайындалатын бейнекескін.

ЖОЛАТУ Жолат етістігінің қимыл атауы.

ЖОЛАУ Жолат етістігінің қимыл атауы; жақындау, жақың келу.

ЖОЛАУШЫ зат. <франц. passager> 1. Белгілі бір мақсатпен сапар шегуші, жол жүруші адам. 2. Жүргініші. 3. этн. Кошпелілер қоғамындағы хабар жеткізуші адам. 4. этн. Дәстүрлі қазақ мәдениетінде қырықтың бірі қыдыр етіп қабылданатын жүргініші.

Жолаушы вагоны. Жолаушыларды тасуға арналған вагон. Жолаушы тасымалы. Көлікпен жолаушылар тасымалдау жұмысы.

ЖОЛАУШЫЛА= ет. Жол жүру, сапарға шығу; жолаушы болу.

ЖОЛАУШЫЛАТ= ет. Басқа жаққа жіберу, жолға шығару.

ЖОЛАУШЫЛАТУ Жолаушылат етістігінің қимыл атауы.

ЖОЛАУШЫЛАУ Жолаушыла етістігінің қимыл атауы; жол жүру, шапқылау.

ЖОЛАУШЫЛЫҚ зат. Жол жүрушілік, жолаушы болушылық.

ЖОЛАШАР зат. этн. Жолға шығар алдындағы жолаушының жолы болуы, аман-есен келуі үшін жасалатын ырым.

ЖОЛАЯҚ зат. этн. Жолға шығар алдында жасалатын кішігірім дастарқан.

ЖОЛБАРЫС зат. <лат. panthera tigris> 1. Мысық тұқымдастарына жататын, жолақ терілі ірі жыртқыш аң. 2. ауыс. Батыл, ержүрек, батыр адам. 3. ауыс. Алып, ірі, текті, дарынды (адам туралы).

Жолбарыс көйлек [көбе]. Қайыспен тігілген, қыл арқаннан жасалған батырлар киетін киім. **Жолбарыс ойнады.** Зығырдаң қайнады.

ЖОЛБАРЫССЫН= ет. Батырсыну, ерсіну.

ЖОЛБАРЫССЫНУ Жолбарыссын етістігінің қимыл атауы.

ЖОЛБАРЫСТАЙ сын. Жолбарыс сияқты, ірі.

ЖОЛБАРЫСТЫ сын. Жолбарысы бар, жолбарысы көп.

ЖОЛБАРЫСТЫҚ зат. Батылдылық, жүректілік, күштілік.

ЖОЛБАРЫСША үст. Жолбарыс секілді, жолбарыс тәрізді.

ЖОЛБАСАР зат. Жол тосып, жолаушыны тонайтын қарақшы, ұры.

ЖОЛБАСАРЛЫҚ зат. Жол торушылық, тонаушылық, қарақшылық.

ЖОЛБАСТАУШЫ зат. Көсем, жетекші.

ЖОЛБАСТАУШЫЛЫҚ зат. Жолға шыққан топты бастап жүрушілік, жол көрсетушілік, бағыт сілтеушілік.

ЖОЛБАСШЫ зат. <франц. guide> 1. Жолдың ой-қырын жақсы білетін, жол бастаушы. 2. ауыс. Алға бастаушы, жөн көрсетуші.

ЖОЛБАСШЫЛЫҚ зат. 1. Жолбасшы болушылық, жол көрсетушілік. 2. ауыс. Жөн көрсетушілік, жетекшілік.

ЖОЛБАТА зат. Сапарға шығатын жолаушыға берілетін бата.

ЖОЛБЕЛПІ зат. Көлік қозғалысын реттеу және көлік жүргізуші мен жаяу жүрушіге маңайдағы жол жағдайы жөнінде ақпарат беру мақсатында көше мен жол бойына қойылатын арнайы белгілер.

ЖОЛБИКЕ зат. 1. Жолдан қосылушы, жолай кездескен серік. 2. ауыс. Қу, сұм, сұрқия.

ЖОЛБИКЕЛІК зат. Жолдан қосылғандық, жолай кездесушілік.

ЖОЛГЕР зат. Жөн-жобаны білетін ақылды, білгір.

ЖОЛГЕРЛІК зат. Жөн-жобаға жетіктік, біліктілік.

ЖОЛҒАС= ет. 1. Жолығу, кездесу. 2. Табысу.

ЖОЛҒАСУ Жолғас етістігінің қимыл атауы.

ЖОЛҒЫ: ана жолғыдай. Анадағыдай, бұрынғы.

ЖОЛДА= ет. Бір нәрсені алыстағы адамға арнап жіберу, жөнелту.

ЖОЛДАҒУШЫ зат. көне. Жолдаушы.

ЖОЛДАҒЫШ сын. Жолдай бергіш.

ЖОЛДАМА зат. Қызметке не басқа жерге арнайы жіберу үшін берілетін қағаз, құжат.

ЖОЛДАМАЛЫ сын. Жолдамасы бар, жолдамамен келген.

ЖОЛДАН¹= ет. 1. Жөнелтілу, жіберілу, тапсырылу. 2. ауыс. Арналу, айтылу.

ЖОЛДАН²= ет. көне. Жолға шығу, сапарға аттану.

ЖОЛДАНУ Жолдан етістігінің қимыл атауы.

ЖОЛДАНЫМ зат. ресми. Құзырлы мекеме үшін берілетін басқа тараптың ресми бағыттау қағазы.

ЖОЛДАНЫМДЫҚ: жолданымдық сауда. экон. Өнімнің жеке-дара даналары мен майда топтамаларын байланыс кәсіпорындары арқылы сауданың прогресті нысандарының бірі.

ЖОЛДАС¹ зат. 1. Жолға, алыс сапарға шыққан адамның қасындағы серігі. 2. Қоғамдық ортасы бір, пікірлес, сыйлас кісі. // сов. Біреудің назарын аудару және ресмилік үшін әдетте фамилияның алдынан айтылатын қаратпа сөз. 3. Ерлі-зайыпты адамның біреуі, зайып, жұбай. 4. ауыс. Жан серік, қол үзбейтін зат.

Жолдас болмайды. Мәңгілік емес, тұрақсыз, опасыз. **Жолдас болмас.** Өмір бойы серік болмас. **Жолдасың қыдыр болсын.** тілек. Қадамыңа нұр жаусын; бақытты бол!

ЖОЛДАС² зат. анат. Құрсақтағы бала кіндігі арқылы жаласып жатқан ішкі мүше.

ЖОЛДАС²: жолдас қар. Қыс бойы жататын қар.

ЖОЛДАС¹= ет. Жіберісу, жөнелтісу.

ЖОЛДАС²= ет. Халық дәстүрі бойынша жол құу; таласу, тартысу.

ЖОЛДАС-ЖОРА зат. Сыйлас, пікірлес, дос-жар, құрбы-құрдас.

ЖОЛДАС-ЖОРАСЫЗ сын. Дос-құрбысыз.

ЖОЛДАССЫЗ үст. Жолдасы жоқ.

ЖОЛДАССЫЗДЫҚ зат. Жолдасы, дос-жараны жоқтық.

ЖОЛДАССЫН= ет. Жолдас болғансыз, жолдасы екен деп санау, білу.

ЖОЛДАСТЫҚ зат. 1. Жолдас болушылық; жақындық, татулық. 2. Дос-жарлық, ниеттестік, пікірлестік. 3. Белгілі бір ортақ мүдде, көзқарас және өзара сыйластық, мінез үйлесімділігі т.б. негізінде қалыптасатын адамдар арасындағы қарым-қатынас түрі. 4. Адамдар арасындағы жақын қарым-қатынастың достыққа ұласар алдындағы күйі. 5. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында достық ретінде түсінілетін ұғым.

Жолдастық кездесу. спорт. Екі команданың арасындағы спорттық бәсеке. **Жолдастық сот.** а) совет. Әртүрлі жат қылық, әрекеттерді жолдастар құзырына салатын талқы. ә) заң. Азаматтық таластарды шешуге қоғамдық ұйымдар тарапынан тағайындалған адамдар тобы.

ЖОЛДАСУ Жолдас етістігінің қимыл атауы, өзара келісіп кездесуі.

ЖОЛДАСША үст. Жолдас тәрізді, жолдас секілді.

ЖОЛДАСШЫЛ сын. Жолдас сыйлағыш, көпшіл.

ЖОЛДАСШЫЛДЫҚ зат. Жолдастық қасиетке берік болушылық.

ЖОЛДАТ= ет. Жолату, жуыту, жіберу.

ЖОЛДАУ¹ зат. ресми. Елбасылардың, президенттердің, мемлекет басшыларының халыққа біржылдық т.б. уақыт кезеңдері бойынша алдағы даму жоспарын, мемлекеттік саясаттың сала-саласындағы басымдықтарды көрсетіп, ұлтты осы мерзімдегі ортақ мақсаттарға жұмылдыру үшін жариялайтын маңызды ресми құжатты, сөзі.

ЖОЛДАУ² Жолда етістігінің қимыл атауы; жіберу, арнап жазу.

ЖОЛДАУШЫ зат. Бір нәрсені арнап жіберуші.

ЖОЛДАУХАТ зат. ресми. Мемлекет қайраткерлерінің не болмаса қоғамдық мекеменің, басқа бір ел не мекеме бастығына мемлекеттің, қоғамдық-саяси не басқадай мәселе бойынша хаты.

ЖОЛДАЯҚ зат. Заңды некеге тұрмаған, некесі қиылмаған жеңіл жүрісті адамдардың кездейсоқ қосылуынан туған бала.

ЖОЛДОРБА зат. Жолға шыққанда шыққа, арқаға аса салатын жүк дорба, қап.

ЖОЛДЫ сын. 1. Жолы бар; жол салынған. 2. ауыс. Жолы болғыш, ақжолтай.

Жолды ит. Аң алғыш ит.

ЖОЛДЫ-ЖОЛСЫЗ үст. Жөнді-жөңсіз, орынды-орынсыз.

ЖОЛДЫҚ¹ сын. 1. Жолға арналған, жолға керекті. 2. Жазба жолдан тұратын, жолы бар.

Жолдық редактор. инф. <ағыл. line editor> Мәтіндік командаларға сәйкес операцияларды оларда көрсетілетін жолдармен орындайтын мәтіндік редактор.

ЖОЛДЫҚ² зат. жерг. Жоралғы, рәсім, сыйлық.

ЖОЛДЫҚ³ зат. этн. Бойжеткен қыздардың айт күндері жақсы көретін жігіттеріне сыйға беретін, кестелеп тіккен қалта орамалы.

ЖОЛТЕК зат. Жеңіл жүрісті әйел, жол-бике.

ЖОЛЖАЗБА зат. Автордың жолсапар кезіндегі алған әсері мен көзбен көрген нақты оқиғалар суреттелетін шығарма.

ЖОЛЖЕЛКЕН зат. өс. <лат. plantago> Көбіне жол жиегінде, арық бойларында өсетін, тартар тұқымдасына жататын шөптесін өсімдік.

ЖОЛ-ЖОБА зат. 1. Бағыт-бағдар, беталыс. 2. Жол-жора, әдет, дәстүр, салт.

ЖОЛ-ЖОЛ сын. 1. Жолы, жолағы бар. 2. Жолақ-жолақ, айғыш-үйгіш.

ЖОЛ-ЖОБАСЫЗ сын. Жолсыз, бағыт-бағдарсыз, беталды.

ЖОЛ-ЖОЛАЙ үст. Жол үсті, жол-жөнекей.

ЖОЛ-ЖОРА зат. Жөн-жоба, салт, әдет, дәстүр бойынша берілетін ырым, кәде.

ЖОЛ-ЖОРАЛҒЫ зат. Салт, жоралғы, дәстүрлердің жалпы атауы.

ЖОЛ-ЖОСЫҚ зат. сөйл. **Жөн-жосық.**

ЖОЛ-ЖӨНЕКЕЙ үст. 1. Жол бойы, жол үсті. 2. ауыс. Сөз арасында, әңгіме үстінде.

ЖОЛЖЫЛЖЫТҚЫШ зат. техн. кен. Ашық кен жұмыстарында теміржол табандарын бөлшектемей, тұтас күйінде жылжытуға және жолдарды кранмен қайта төсеу кезінде даярлау жұмыстарын жүргізуге арналған мәшине.

ЖОЛКЕСЕР зат. Қарақшы, жолда тонаушы, ұры.

ЖОЛКӨЗЕР зат. жерг. Жолдың жайын жақсы білуші.

ЖОЛ-КӨЛІК: жол-көлік ережесі. Жолда жүру тәртібі, көліктер мен жолаушылардың дұрыс әрі қауіпсіз жол қозғалысын реттейтін, ресми бекітілген, орындалмаған жағдайда жауапқа тарту құқығы бекітілген нормалар жиынтығы.

Жол-көлік оқиғалары. Көлік құралдарының жолмен жүруі кезінде және оның қатысуымен пайда болған, адамдар қаза тапқан немесе жарақаттанған, көлік құралдары, құрылыстар т.б. зақымданған не өзгедей материалдық зиян келтірілген оқиға.

ЖОЛКІЛЕМ зат. Еденге төселінетін ұзындау келген, ені тар төсеніш.

ЖОЛКІРЕ зат. 1. Жолтұл, жолаушының бір сапарға барып-қайтуына, ұсақ-түйекке кететін шығыны. 2. Жолаушы көлігін пайдаланғаны үшін төленетін жолақы.

ЖОЛҚАҒАЗ зат. 1. Белгілі бір жерге жіберілген адамға берілетін жолдама. 2. Жүргізушілердің қайда баратыны, не таситыны көрсетілген қағаз.

ЖОЛҚАЙЫҚ зат. Өзеннен өтуге арналған қайық.

ЖОЛҚАПШЫҚ зат. Жолдорба.

ЖОЛМА-ЖОЛ үст. Жол-жолымен, әр жол сайын.

Жолма-жол аударма. Мәтінді ешқандай өзгертпей, дәл аудару, сөзбе-сөз аударма. **Жол-**

ма-жол басып шығаратын құрылғы [принтер]. инф. <ағыл. line printer> Бір қабылдауда тұтас жолды басып шығаратын шашпақ құрылғы.

ЖОЛМОЙЫН зат. жерг. Теміржол рельстерінің қосылған жері.

ЖОЛ-МОЛ зат. сөйл. Жөн-жоба, әдет-ғұрып, жөн-жосық.

ЖОЛҚАПШЫҚ зат. **Жолдорба.**

ЖОЛСАПАР зат. Жол жүрушілік, сапар.

ЖОЛСЕРІК зат. 1. Жолға шыққандағы қатар орналасқан жолаушы, серік. 2. Вагондағы тәртіпті реттеуші теміржол қызметкері.

ЖОЛСОҒҒЫ: жолсоқты болды. Жол жүріп әбден шаршады, қалжырады.

ЖОЛСЫЗ сын. 1. Жолы жоқ, жол түспеген. 2. ауыс. Жөңсіз, ретсіз, қисынсыз. 3. ауыс. Тәртіпсіз, әдепсіз, жүгенсіз.

ЖОЛСЫЗДЫҚ зат. Жөңсіздік, әдепсіздік, жүгенсіздік.

ЖОЛСЫЗ-ЖӨНСІЗ сын. Жөні жоқ, ретсіз.

ЖОЛСІЛТЕМЕ зат. Теміржолдың жол көрсетуші нұсқаулығы.

ЖОЛСІЛТЕУШІ зат. Жол көрсетуші, бағдар беруші.

ЖОЛТАБАН зат. көлік. 1. Көлік құралдарында әрбір осьтің доңғалақтары арасындағы немесе шынжыртабаңдардың орталық сызықтары арасындағы қашықтық. 2. Шпалдарға, білеулерге бекітілген екі рельстің арасындағы қашықтық.

ЖОЛТАЗАРТҚЫШ зат. Қалың қардан жолды аршып, ашық, тазалағыш.

ЖОЛТОСПАЙ: жолтоспай жасады. Жолын тосып ұстап алды, кедергі жасады.

ЖОЛТӨСЕГІШ зат. көлік. Теміржолдың рельс-шпал торын тасымалдауға және оны төсеуге арналған мәшине.

ЖОЛТӨСЕУШІ зат. тех. Инженерлік жабдығы бар мәшине.

ЖОЛХАТ зат. көне. Жолаушыға берілетін куәлік.

ЖОЛШЕКТЕУШІ зат. инф. <ағыл. line terminator> Терминалдан жолдарды енгізуді аяқтайтын символ.

ЖОЛШЫ зат. 1. Жол жөндейтін адам. 2. Сапарға, жолға шыққан адам, жолаушы.

ЖОЛШЫБАЙ үст. Жол бойы, жол-жөнекей.

ЖОЛШЫБАЙҒЫ сын. Жол бойындағы, жол үстіндегі.

ЖОЛШЫҚ зат. инф. <ағыл. track> Мәліметтер тасығыш (айналып тұрған) бетінің бір магниттік бастық жаза немесе оқи алатын бөлігі.

ЖОЛШЫЛ сын. Жол танығыш, жол білгіш.

ЖОЛШЫЛДЫҚ сын. Жол танығыштық, жол білгіштік.

ЖОЛҒЫ Жолық етістігінің қимыл атауы; кездесу, жүздесу.

ЖОЛҒЫС= ет. Кездесу, жүздесу.

ЖОЛҒЫСУ Жолғыс етістігінің қимыл атауы; кездесу, қиырсау.

ЖОЛҒЫҚ= ет. 1. Кездесу, бетпе-бет жүз көрісу, қиырсау. 2. Душар болу, тап болу, кезігу.

ЖОЛҒЫҚТЫР= ет. 1. Кездестіру. 2. Тап болдыру, қиырсау.

ЖОЛҒЫҚТЫРУ Жолықтыр етістігінің қимыл атауы.

ЖОЛҒЫҚТЫРЫЛ= ет. Кездестірілу.

ЖОЛҒЫҚТЫРЫЛУ Жолықтырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖОЛЫМ: жолым үй. этн. Керегесіз уыққа киіз жауып, көшіп-қонуға ынғайлап тігілген, сүйір төбелі кішкене қараша үй, жампа.

Жолым үйдей. Кішкентай, мардымсыз.

ЖОМ¹ зат. Мал азғығы ретінде пайдаланылатын қызылшаның қабығы, сығындысы.

ЖОМ² зат. кәс. Шелектегі балықты тығыздайтын құрал.

ЖОМАРТ [ир. جوانمرد] сын. 1. Қолы ашық, берген, мырза. // Қолы ашық, мырза адам. 2. ауыс. Бай, кең.

Жомарт мінез. Көңілі дарқан, кеңпейіл. **Жомарттың қолын жоқтық байлайды.** Біреуге бергісі, көмектескісі келгенмен, ниеті жақсы болғанмен, өзінде жоқ болған соң, ол ойын жүзеге асыра алмайды деген мағынада.

ЖОМАРТСУ Жомартсы етістігінің қимыл атауы.

ЖОМАРТСЫ= ет. Берген, қолы ашық болғансу.

ЖОМАРТСЫН= ет. Бергенсу, қолы ашық болғансыну.

ЖОМАРТСЫНУ Жомартсын етістігінің қимыл атауы.

ЖОМАРТТАН= ет. 1. Мырзалану, қолы ашық, берген болу. 2. ауыс. Жайма-шуақтану, жайдарылану.

ЖОМАРТТЫҚ зат. 1. Мырзалық, бергендік, қолы ашықтық. 2. ауыс. Дарқандық, кеңдік, молдық. 3. ауыс. Сүйіспеншілік, мейірімділік. 4. филос. Бойында әділет, шапағат, ақиқатты іздегіш қасиеті бар қолы ашық адамның жасаған әрекеті. 5. Қайырымдылық, көмек, демеушілік. 6. мораль. Текке мал шашпаққа қарама-қарсы ұғым. 7. этн. Қонақжайлылық, кеңпейілділік.

ЖОМЫҚШЫ зат. Қырғыз халқының әлеуметтік мағынасы терең, көркемдік дәрежесі жоғары эпостық жырларын жатқа айтатын жыршысы.

ЖОН¹ зат. 1. Арқа, ту сырт, жота. 2. Беткейлері көлбеу, етегі айқын шектелмеген, бір бағытта созылып жатқан қырат.

Жон арқа. Жота, арқа жон. **Жон омыртқа.** анат. а) Ауыз омыртқа мен бел омыртқаның арасындағы омыртқа тұсы. ә) Бір нәрсенің өзегі, ең маңыздысы, тірегі. **Жон тері.** Қыр арқасының, жотасының терісі. **Жон терісінен таспа тілді.** а) Өлімші етіп сабады, азаптады. ә) Өлтіре тілдеді. **Жон терісін сыпырды [айырды, сыдырды, сойды].** Жазасын берді. **Жоны астаудай.** Әбден семірген, семіз. **Жоны ашылмады.** Жарымады, жетіспеді. **Жоны жадағайланды.** Ет алды, семірді. **Жонынан жарылды.** Май басты, семірді. **Жонынан қайыс алу.** Арқадан, ту сыртынан қайыспен ұру. **Жонынан таспа [қайыс] алды.** Соғып алды, сабады, сазайын берді. **Жонын берді.** Теріс қарады, сырт айналды. **Жонын жазды.** Жадырады, жайнады. **Жонын көрсетті.** Теріс сыңай білдірді. **Жонын сыртқа салды.** Іресін аулақ салды, қашқалақтады. **Жонын тосты.** Арқасын төседі, көнді, шыдады. **Жонын тілді [тілінді].** Жазасын берді, сабады. **Жонын тіреді.** Арқа сүйеді, арқаланды. **Жоны таймады.** а) Арықтамады, жүдемеді. ә) Жүрі жығылмады. **Жоны шықты.** а) Жотасы күжірейді. ә) Беделі асты, қадірі артты.

ЖОН² зат. жерг. Бөшкедегі тұздалған балықты үстінен нығыздап бастыратын құрал. **ЖОН**= ет. 1. Ағашты жұқалап жоңқалау, шабу, кесу, тегістеу. 2. Қажасу, ысқылау. 3. ауыс. Өңдеу, түзеу.

Жона бергеннің жұқарар кезі бар. Бірте-бірте азайған зат бір күні үзіледі деген мағынада. **Жонып жеді.** Аз-азадан, там-түмпад пайдаланды.

ЖОНА зат. 1. Былғарыға бедер түсіріп жасаған тоқым сияқты көлемділеу келген әбзел түрі. 2. жерг. Ердің екі қапталының астына салынатын тоқым.

ЖОНБАЙ зат. жерг. Біртуманың кейінгі буданының ақта етілмеген еркегі.

ЖОНГЛЕР [франц. jongleur] зат. 1. тар. Орта ғасырлардағы француз кезбе актерлері мен

музыканттарының жиынтық атауы. 2. Бірнеше затты жеделдете лақтырып, лезде қағып алуды меңгерген цирк артисі.

ЖОНГЛЕРЛІК зат. Жонгерге тән өнер; еттілік, шапшаңдық.

Жонгерлік өнер. Цирк өнерінің бір түрі; үш немесе одан да көп затты белгілі бір ырақпен лақтырып және қағып алу машығы.

ЖОНҒУЫР зат. жерг. **Сүргі.**

ЖОНҒЫ зат. Екі жағында қолмен ұстайтын тұтқасы бар ағашты жонып, тегістейтін құрал, сайман [Үйшілер жонғының түзу жонғы, ойыс жонғы (кей жерде оны қуыс жонғы деп те айтады), ыру жонғы (оны тісті жонғы деп те қолданады) деп бөлінетін үш түрін пайдаланады].

ЖОНҒЫЛА= ет. Ағашты қайта-қайта жону, шауып тегістеу, сүргілеу.

ЖОНҒЫЛАУ Жонғыла етістігінің қимыл атауы.

ЖОНҒЫШ зат. Жонып, тегістеп, сүргілейтін құрал. // Жонып, тегістейтін құрал.

ЖОНҒЫШТА= ет. Қайта-қайта жону.

ЖОНҒЫШТАУ Жонғышта етістігінің қимыл атауы.

ЖОНДА= ет. 1. Қырқалап, жоталай жүру. 2. Үю, қырын шығарып қырлау. 3. ауыс. Арқа жоннан ұру, созу, сабау.

ЖОНДАМА зат. жерг. Арқа жүң, жота жүң.

ЖОНДАН= ет. 1. Жон-жон болып үйілу, жоталану. 2. Арқасын күжірейту, айбат шегу. 3. ауыс. Күш-жігеріне міну, қайраттану, қаһарлану, айбат шегу. 4. ауыс. Ет алып, семіру.

ЖОНДАНДЫР= ет. 1. Қырландыру, жалдандыру. 2. Күжірейттіру, қожырайттыру.

ЖОНДАНДЫРУ Жондандыр етістігінің қимыл атауы.

ЖОНДАНУ Жондан етістігінің қимыл атауы; семіру.

ЖОНДА-ЖОНДА= ет. Ұрып-соғу, соғып-соғып.

ЖОНДАТ= ет. Арқаны қайқап еткізіп, жауырлату.

ЖОНДАТУ Жондат етістігінің қимыл атауы.

ЖОНДАУ¹ Жонда етістігінің қимыл атауы.

ЖОНДАУ² сын. Биіктеу, жоталау.

ЖОНДЫ сын. 1. Шоқылы, жоталы.

2. ауыс. Жауырынды, арқалы.

ЖОНДЫҚ зат. 1. Жалғыз өркешті түйелерге жүк арту үшін өркешінің екі жағына, үстіне салынатын әбзел. 2. сөйл. Арқа, жота, жон.

ЖОНДЫР= ет. Ағашты, таяқты т.б. затты аршыту, тегістеу.

ЖОНДЫРУ Жондыр етістігінің қимыл атауы.

ЖОН-ЖОН сын. Жота-жота, қырқа-қырқа.

ЖОН-ЖОНАС зат. жерг. Жота, белес, қырат.

ЖОН-ЖОТА зат. Жонды, жоталы биік жер.

ЖОНСАУ зат. Ел мекендеген, қонысқа жайлы жасауы да, ағын суы да бар, жон-арқа. **ЖОНСАУДАЙ** сын. Жонсау сияқты, жонсау тәрізді.

ЖОНСЫЗ сын. Жоны, қыраты жоқ.

ЖОНСЫМАҚ сын. әкспр. Жон тәріздес, жотасымақ.

ЖОНТАРЫЛ= ет. жерг. Бар денесімен төңкерілу, аударылу.

ЖОНТАРЫЛУ Жонтарыл етістігінің қимыл атауы.

ЖОНУ Жон етістігінің қимыл атауы; үй ағашын алғашқы өңдеу барысында және керегенің басын, уықтық алақанын т.б. жонғымен жонып отырып тегістеу.

ЖОНУШЫ зат. Бір нәрсені жонатын адам. **ЖОНЫЛ**= ет. 1. Мұқият тегістелу, аршылу. 2. Ысқылану.

ЖОНЫЛУ Жоныл етістігінің қимыл атауы.

ЖОНЫС= ет. 1. Ағашты өңдесу, тегістесу. 2. ауыс. Белгілі бір істі, бірлесе түзетісу, өңдесу.

ЖОНЫСУ Жоныс етістігінің қимыл атауы.

ЖОҢҒАР зат. тар. 1. Шыңғыс хан әскерлерінің сол жақ қанаты. 2. Төрт ойрат тайпа одағының 17-18 ғ-ларда жалты атауы.

Жоңғар бұтадәні. өс. <лат. hololachne soongica>. Жыңғыл тұқымдасына жататын бұтадән өсімдігінің құрғақ, сор, сортаң жерлерде өсетін түрі. **Жоңғар қараматауы.** өс. <лат. soongoricum> Алабұталар тұқымдасы қараматау туысына жататын өсімдік түрі. **Жоңғар сәлемшөбі.** өс. <лат. superus soongoricus>

Қияқөлеңдер тұқымдасына жататын бір не көпжылдық шөптесін эндемик өсімдік. **Жоңғар сәулегүлі.** өс. <лат. helianthemum soongoricum> Шегіргүлдер қатарына, ладандықтар тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдіктің түрі.

ЖОҢҒЫ зат. сөйл. **Жонғы.**

Жонғы сүргі. Дөрекілеу өңдейтін сүргі.

ЖОҢҚА¹ зат. Ағашты, темірді сүргілегенде түсетін ұсақ қиқым, жаңқа.

ЖОҢҚА² зат. кен. Экскавациялық машина шөмішінің бір мәрте көсіп алуында массивтен бөлінетін тау-жыныстың белгілі бір пішіндегі көлемі.

ЖОҢҚАЛА= ет. 1. Ағашты, темірді жұқалап өңдеу. 2. Бір нәрсені жұқалап тұрау, ұсақтау.

ЖОҢҚАЛАУ¹ Жоңқала етістігінің қимыл атауы.

ЖОҢҚАЛАУ²: қара жоңқалау. Жұқалау, қалың емес.

ЖОҢҚАЛЫ сын. Жоңқасы бар, жоңқасы мол.

ЖОҢЫРЫШҚА зат. сөйл. **Жоңышқа.**

ЖОҢЫШҚА зат. өс. <лат. medicago> Бұршақ тұқымдас тар тобына жататын бір жылдық және көпжылдық екпе шөп.

Жоңышқа жапырағының бізтүмсығы. зоол. <лат. phytomomus variabilis> Қатты қанаттылар отрядының бізтүмсықтылар тұқымдасына жататын қоңыз. **Жоңышқа қандаласы.** зоол. <лат. adelphocoris lineolatus> Қапсорғыштар тұқымдасына жататын жәндік.

ЖОҢЫШҚАЛЫ сын. Жоңышқасы мол, қалың.

ЖОҢЫШҚАЛЫҚ сын. Жоңышқа өскен жер.

ЖОП-ЖОРТА үст. Өп-өтірік, әдейі түк білмегенсіп.

ЖОРА¹ нр. зат. 1. Әдет, ғырып, салт, жоралғы. 2. псих. Мінез-құлқтың қайсыбір қалыптасқан көрінісін біржақты қолданып, күштеп қайталаудың психопатологиялық түрі.

ЖОРА² зат. жерг. Қатар өскен замандас, тең-құрбы.

ЖОРА³ зат. жерг. Шалғымен шатқандағы және тырнауышпен жинағандағы жал-жал шөп.

ЖОРА⁴ зат. жерг. Бірігіп қой сойып, кезектесіп бірінің үйіне бірі барып қонақ болу.

ЖОРА-ЖОЛДАС зат. Жолдас-жора, аралас-құралас, құрбы-құрдас.

ЖОРА-ЖОРАЛҒЫ зат. Ырым, тарту, сыбаға.

ЖОРАЛА= ет. Болжау, нобайлау.

ЖОРАЛАС зат. Заманы бір, салты бір замандас, құрбы-құрдас.

ЖОРАЛАС= ет. Серіктесу, жолдас болу.

ЖОРАЛАСУ Жоралас етістігінің қимыл атауы.

ЖОРАЛҒЫ зат. 1. этн. Қазақ халқының ұлттық әдет-ғұрпындағы кәделердің бір түрі; жасы үлкен адамдарға, ағайын-туыстарға немесе сыйлы қонақтарға қалыптасқан дәстүрге сай көрсетілген құрмет, берілетін сый-сияпат. 2. Бйрым, кәде. 3. ауыс. Туынды, нәтиже, табыс тарту.

ЖОРАЛҒЫЛЫ сын. Жөн-жобалы, кәделі. **ЖОРАЛҒЫСЫЗ** сын. Бйрымдаусыз, атаусыз, дәстүрсіз.

ЖОРАЛҒЫШЫЛ сын. Дәстүршіл, салт-шыл, әдетшіл.

ЖОРАЛЫ сын. жерг. Үлгілі, өнегелі. **ЖОРАЛЫСЫН**. Салт-дәстүрлі, жоралғылы. // Жоралғысы бар адам.

ЖОРАЛЫҚ зат. Дәстүрлік, жөн-жобалық, жол.

ЖОРАМАЛ зат. 1. Болжал ой, тұспал, болжам. 2. ғыл. Айқын да нақты емес нысанды онда болуы мүмкін қасиеттер арқылы тануға ұмтылу.

Жорамал ақпарат. инф. <ағыл. prior information> Тәжірибе жүргізгенге дейін бар болатын ақпарат.

ЖОРАМАЛ зат. кәс. Ұстаған балықты тізетін нәрсе.

ЖОРАМАЛДА=ет. Ойша жорамал жасау, болжау, тұспалдау.

ЖОРАМАЛДАН=ет. Долбарлану, нобайлану, шамалау.

ЖОРАМАЛДАНУ Жорамалдан етістігінің қимыл атауы.

ЖОРАМАЛДАС=ет. Болжасу, шамаласу, жорамал жасасу.

ЖОРАМАЛДАСУ Жорамалдас етістігінің қимыл атауы.

ЖОРАМАЛДАТ=ет. Болжал айту, шамалау.

ЖОРАМАЛДАТУ Жорамалдат етістігінің қимыл атауы.

ЖОРАМАЛДАУ Жорамалда етістігінің қимыл атауы; ойша жорамал жасау, болжау, тұспалдау.

ЖОРАМАЛДЫ сын. Болжамды, тұспалды, жорамал еткен.

ЖОРАМАЛСЫЗ сын. Болжамсыз, тұспалсыз, жорамал жасамай.

ЖОРАМАЛШЫЛ сын. Болжамшыл, тұспалшыл.

ЖОРАП зат. кәс. Болжам, жорамал.

ЖОРАП зат. жерг. Жүн шұлық.

ЖОРАПТАУ=ет. жерг. Қызылдаған бидайды сытырғышпен тазалау.

ЖОРАШЫЛ сын. Әдет-ғұрыпшыл, дәстүршіл, ырымшыл.

ЖОРҒА зат. Жылқының төрт аяғын тең салып, ыргатыла, тайнала, теңселе, тербете жүйткіген адамға жайлы майда жүрістісі, шабыстысы. // Бір нәрсеге жүйірік, жетік, шебер. // Сөзге шешен, майталман.

Жорға бәйге. Жорға аттардың жарысы. **Жорға бие**. Ыргатыла, теңселе, тайнала басатын жүрісті бие. **Жорға ат**. Тайнала, ыргатыла, теңселе жүретін ат. **Жорға дуадақ**. зоол. <лат. chlamydotis undulata> Тырна тәрізділер отрядының дуадақ тұқымдасына жататын құс. **Жорға жарыс**. Жорға мінген шабандоздар жарысы; ұлттық ат спортының бірі. **Жорға салдырды**. Аттарының жорғасын салыстырды. **Жорға табак**. жерг. Ет салатын табак.

ЖОРҒА² зат. Бесіктің екі жағындағы ұзын сырлық.

ЖОРҒА-ЖОРТАҢ зат. 1. Жорғасы аралас, жорғалай келіп, шауып кететін аттың жүрісі. 2. ауыс. Әдет, қалып, күй.

ЖОРҒА-ЖҮЙІРІК зат. Жорғасы да жүйірігі де, бәрі аралас.

ЖОРҒАҚТА=ет. Елтек қағу, дегбірсідену, қиқалақтау, жалтандау.

ЖОРҒАҚТАУ Жорғақта етістігінің қимыл атауы.

ЖОРҒАҚТАТ=ет. Жорғалай жүру.

ЖОРҒАҚТАТУ Жорғақтат етістігінің қимыл атауы.

ЖОРҒАЛА=ет. 1. Жылқының жорға жүріспен тайнала теңселеіп, шайқала жүріс салуы, жорғаға басу. 2. Бауырымен жылжитын жәндік атаулының қозғалысы, жылжуы. 3. ауыс. Бір нәрсенің (қалам, саусақ т.б.) ары-бері тез қозғалуы. 4. ауыс. Әдемі, әсем жүргенуі, майдалап басу (адам жайында). 5. ауыс. Жүгіру, қуу. 6. ауыс. Бәйек қағу, жағыну.

ЖОРҒАЛАҒЫШ сын. Жорғалап тез жүретін, жорғалай беретін, жорғалауық.

ЖОРҒАЛАҚТА=ет. Жағымпаздану, елпектеу, жорғақтау.

ЖОРҒАЛАТ=ет. 1. Жорға салдыру, жорғалай шабу. 2. ауыс. Қанаттандыру, екпіндету.

ЖОРҒАЛАТУ Жорғалат етістігінің қимыл атауы; жүгіру.

ЖОРҒАЛАУ Жорғала етістігінің қимыл атауы. 1. Тығырлау, күйбеңдеу. 2. Мәйіңе қағу, жылмандау, бәйек болу, жау-жанар болу.

ЖОРҒАЛАУШЫ: бауырымен жорғалаушылар. зоол. <лат. reptilia> Бауырымен жорғалап жүретін омыртқалы жануарлардың класы.

ЖОРҒАЛЫ сын. Жорғасы бар, жорға мінген.

ЖОРҒАЛЫҚ зат. 1. Жорғаға тән жүріс. 2. ауыс. Құлық-сұмдық, жалғандық.

ЖОРҒАН зат. жерг. Көрпе, жұн салып қабыған көрпе.

ЖОРҒАТАЯҚ зат. Қазақтың ұлттық ойынының бір түрі.

ЖОРҒАУ зат. Маңай, төңірек.

ЖОРҒАША үст. Жорға тәрізді, жорғаға ұқсас.

ЖОРИ үст. сөйл. **Жорта**.

ЖОРИЯ үст. сөйл. Жорта, әдейі, жори. **ЖОРТ**=ет. 1. Қатты жүру, сар желу.

2. Дамылсыз кезу, шарлау. 3. ауыс. Жағынып қызмет ету, бәйек болу.

Жортқан аң, ұшқан құс атаулы. Жер бетіндегі барлық жан-жануар. **Жортқанда жолы болды**. Қолына алған ісін кедергісіз аяқтады. **Жортқанда жолың болсын**. тілек. Сапарға аттанған, алыс жолға, жаугершілікке шыққан адамға сапарың кедергісіз, аман-есен болсын деген тілек. **Жортқанда жолың болсын, жолдасың Қыдыр [Қызыр] болсын**. тілек. Сапарға я жорыққа аттанған кісіге берер бата-тілек.

ЖОРТА үст. Әдейі, қасақана.

ЖОРТАҚ зат. 1. Аттың, аңның бүлкіл жүрісі. 2. ауыс. Айла, құлық, бұлтаң.

ЖОРТАҚТА=ет. 1. Жортақ жүріске басу, жорту. 2. Зырылдау, зыту. 3. ауыс. Қипақтау, қыбыжықтау.

ЖОРТАҚТАТ=ет. Жортаққа, бүлкілге салу.

ЖОРТАҚТАТУ Жортақтат етістігінің қимыл атауы.

ЖОРТАҚТАУ Жортақта етістігінің қимыл атауы.

ЖОРТАҚТЫҚ зат. Жортаққа басушылық, жортақтанандық; айлакерлік, құлық.

ЖОРТАҚЫ зат. Жортақтап жүретін жорға жүрісті жылқы.

Жортақы сөз. Астарлы, бұталаңы көп сөз.

ЖОРТАҚЫЛАУ сын. Аздап жортаңы бар, жүрдектеу.

ЖОРТАҢ сын. сөйл. **Жортақ**.

ЖОРТАҢДА=ет. сөйл. **Жортақта**.

ЖОРТАҢДАУ Жортаңда етістігінің қимыл атауы.

ЖОРТҚЫЗ=ет. Жүргіздіру, жорттыру. **ЖОРТҚЫЗУ** Жортқыз етістігінің қимыл атауы.

ЖОРТҚЫШ сын. Жортуылшыл, жорттып жүретін.

ЖОРТПАШ сын. Жүгіріп асыр салған.

ЖОРТПАШАҚ зат. жерг. Жүгіріп жүрген 4-5 жастағы бала.

ЖОРТТЫР=ет. Өргізу, жүргізу.

ЖОРТТЫРУ Жорттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖОРТУ Жорт етістігінің қимыл атауы.

ЖОРТУШЫ зат. 1. Жорыққа шыққан адам, шолғыншы. 2. ауыс. жағымсыз. Ұры, барымташы.

ЖОРТУЫЛ зат. 1. Жорық, аттансы. 2. Тамақ іздеп кезушілік, төңіректі шарлап шығушылық.

ЖОРТУЫЛДА=ет. 1. Жорыққа шығу, аттану, шабуылдау. 2. Жорту, кезу, шарлау.

ЖОРТУЫЛДАУ Жортуылда етістігінің қимыл атауы.

ЖОРТУЫЛСЫЗ үст. Жортықсыз, жорықсыз.

ЖОРТУЫЛШЫ зат. 1. Жорыққа аттанушы. 2. Жортуылға шығушы, ұры, қарақшы.

ЖОРТЫС=ет. Жүру, кезісу. // Жортуылдан жүрген адам.

ЖОРУ Жоры етістігінің қимыл атауы; жорамалдау, тұспалдау. // Болжам, долбар, ұйғарым.

ЖОРУШЫ зат. Ұйғарушы, топшылаушы.

ЖОРЫ=ет. Бір нәрсені болжалдау, тұспалдау, байыптау, шамалау.

ЖОРЫҒЫШ сын. Бір нәрсені тұспалдап жори беріш, жорамалшыл, болжалдағыш.

ЖОРЫҚ зат. 1. Шабуыл, қарулы шайқас. 2. Саяхат, серуен. 3. Белгілі бір мақсат үшін жұмыла кіріскен іс. 4. әск. Әскери бөлімдер мен құрамалардың белгілі бір бағытты бетке алып, көлікпен немесе жаяу ұйымдасқан түрде саптен қозғалуы.

Жорық өні. әск. Жорыққа шыққанда айтылатын марш, екпінді әскерлер өні. **Жорық бекеті**. әск. Жорықтағы әскерлерді күзету органы. **Жорық белбеуі**. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында жауынгерге арнап жасалатын белбеу, белдік. **Жорық дорба**. Жорыққа шыққанда алып жүретін шағын дорба, қалта. **Жорық жабдығы**. әск. Жауынгердің қару-жарақтарын, қорғаныс құралдарын, бекініс орындарын қазуға қолданылатын аспаптарын, азық-түлік қорын және т. б. белгілі бір ретпен орналастыруға арналған лайықтау жүйесі. **Жорық жағдайы**. әск. Қозғалысқа (жорық маршына) даярланған әскери техниканың әртүрлі үлгілерінің жағдайы.

Жорық жылдамдығы. әск. Бөлім мен бөлімшелердің бір сағатта немесе бір тәулікте жүріп өткен жолының орташа жылдамдығы.

Жорық күзеті. әск. Күзетілетін әскерлерге (күштерге) қарсыластың барлаушыларын жібермеу, оларды қарсыластың тұтқиылдан шабуыл жасауынан қорғауға және шеп құруға, ұрысқа енуге қолайлы жағдай жасау мақсатында жорықта ұйымдастырылатын әскерлерді (күштерді) күзетудің түрі. **Жорық легі**. әск. Құраманың, бөлімнің (бөлімшенің) бір бағыт бойынша жорықпен жымысуы үшін сапқа тұруы.

Жорық пеші. Қыс айларында жылыну үшін немесе жорыққа шыққан кезде пайдаланылатын шағын пеш. **Жорық реті**. әск. Жорық жасау үшін бөлімшелердің, бөлімдер мен құрамалардың өздерінің күшейту құралдарымен бірге сапқа тұруы. **Жорық түйе**. Ұзақ жүріске дағдыланған мықты түйе.

ЖОРЫҚСЫЗ үст. 1. Жорыққа шықпай, жорық болмай-ақ. 2. Ретсіз, орынсыз.

ЖОРЫҚТАС сын. Жорықта, шайқаста бірге болған, майдандас.

ЖОРЫҚТЫ сын. Жорығы көп, шабуылды жаугершілік.

Жорықты күндер. Ұрыс, майдан даласы.

ЖОРЫҚТЫҚ сын. Жорыққа, шабуылға қажетті.

ЖОРЫҚШЫ зат. Жорыққа, сапарға аттанушы.

ЖОРЫҚШЫЛ сын. Жорыққа барғыш, жорыққа, шабуылға аттанғыш.

ЖОРЫҚШЫЛЫҚ зат. Жорыққа аттанушылық, жорыққа шығушылық.

ЖОРЫЛ= ет. Саналу, ырымдасу.

ЖОРЫЛУ Жорыл етістігінің қимыл атауы.

ЖОРЫМАЛ: жорымал салым. экон. Пайдаланушының ағымдағы шотына банктің несиелік жазбасы; ол нақты (алдын ала) ақшалай қаражат жарнасын салумен жалғастырылмайды – жеке адамдар мен фирмаларды несиелендіру әдісі. **Жорымал сан.** мат. Бүтін, бөлшек, теріс сияқты түрлі сандарды қамтитын сан ұғымы.

ЖОРЫМТАЛ сын. Жорығыш, өзінше болжал айтқыш.

ЖОРЫП зат. өс. <лат. chamaerhodos> Құмды жерлерде өсетін, көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖОРЫС= ет. Болжасу, тұспалдасу.

ЖОРЫСУ Жорыс етістігінің қимыл атауы.

ЖОРЫП= ет. Тұспалдату.

ЖОРЫТУ Жорыт етістігінің қимыл атауы.

ЖОРЫТЫЛ= ет. Болжастқызылу, тұспалдатылу.

ЖОСА зат. 1. Қызғылт-сары түсті бояу топырақ. 2. Сол топырақтан алатын қызыл күрең бояу. 3. хим. Құрмалы темірдің немесе қорғасынның кейбір оксидті туындылары кіретін пигменттер тобының жалпы атауы.

Жоса болды. Қып-қызыл ала қан болды, қырылды.

ЖОСАДАЙ сын. Жоса сияқты, жоса тәрізді.

ЖОСА-ЖОСА сын. үст. Айғыз-айғыз, жол-жол, ағыл-тегіл.

ЖОСАҚ зат. жерг. Жақ, тарап, бағыт, беталыс.

ЖОСАҚТЫ сын. Жөн-жосықты білетін, білікті.

ЖОСАЛ= ет. Жосу, ағылу.

ЖОСАЛА= ет. 1. Жоса бояумен бояу. 2. Дала жағу, қызарту. 3. ауыс. Қып-қызыл ету; қан қылу.

ЖОСАЛАН= ет. Айғыздалу, тарамдалу.

ЖОСАЛАНУ Жосалан етістігінің қимыл атауы.

ЖОСАЛАУ Жосала етістігінің қимыл атауы; жоса бояумен бояу, сырлау.

ЖОСАЛЫ сын. 1. Жосасы мол.

ЖОСАШЫ зат. Жоса даярлаушы, жосамен бояушы.

ЖОСБАЛДА= ет. Тұспалдау.

ЖОСҚЫН зат. Жосыған топ, шұбырған лек, босқын.

ЖОСҚЫНДА= ет. Жосу, жөңкілу.

ЖОСҚЫНДАУ Жосқында етістігінің қимыл атауы.

ЖОСПАҚТА= ет. Болжау, шамалау, тұспалдау.

ЖОСПАҚТАУ Жоспақта етістігінің қимыл атауы.

ЖОСПАЛАУ сын. Шамалырақ, бостау.

ЖОСПАР зат. 1. Бір күнде немесе бір апта, бір жылда жасалатын жұмыстардың жобаланған тәртібі, реті. 2. <лат. planus> Белгілі бір жұмыстың алдын ала жасалған жобасы. 3. экон. Мақсаты, мазмұны, көлемі, әдістері мен құралдары, орындалу мерзімі көрсетілетін, нақты кезеңге межелеген шараларды жүзеге асырудың белгіленген тәртібі мен реті. 4. сәулет.

Архитектуралық құрылыс ғимараттарының немесе адамдар қоныстанатын мекендердің төбесінен қарағандағы көрінісінің белгілі бір масштаб бойынша қағаз бетіне түсірілген сызбасы не макет түріндегі көрінісі. 5. пед. **Қүтізбелік жоспар.**

Жоспардан жоспарға өрледі. сов. Бесжылдық жоспарды артығымен орындап, келесі бесжылдық жоспарда белгіленген жұмыстарға ауысты. **Жоспардан тыс.** Жоспарда көрсетілгеннен басқа. **Жоспарды артық орындады.** сов. Қабылдаған жоспарда белгіленген мерзімінен бұрын, көрсетілген көрсеткішінен артық мөлшерде аяқтады.

ЖОСПАРЛА= ет. 1. Істелетін істі жобалау, міндетке алу, жоспарын жасау. 2. Белгілеу, түрту, межеллеу, ескеру.

ЖОСПАРЛАМА зат. сов. Құрылыстарда, үлкен кәсіпорындарда күнбе-күнгі жұмыс барысын қадағалап, бағыт-бағдарын белгілейтін, көбіне жұмыс басталар алдында болатын қысқа түрдегі мәжіліс.

ЖОСПАРЛАН= ет. Жоспарға алыну, жобалану.

ЖОСПАРЛАНУ Жоспарлан етістігінің қимыл атауы.

ЖОСПАРЛАС= ет. Жоспар құрысу, өзара келісу.

ЖОСПАРЛАСУ Жоспарлас етістігінің қимыл атауы.

ЖОСПАРЛАТ= ет. Жоспар құрғызу, жоспарға кіртізу.

ЖОСПАРЛАТУ Жоспарлат етістігінің қимыл атауы.

ЖОСПАРЛАУ Жоспарла етістігінің қимыл атауы. 1. Алдын ала жобалау, белгілеу. 2. экон. Нақты ұсыныстың (мемлекеттің, кәсіпорынның, ұжымның т.б.) экономикалық және әлеуметтік дамуының белгілі бір мерзімге арналған жоспарын, сондай-ақ оны жүзеге асыруға бағытталған нақтылы іс-шаралар кешенін талдап жасау.

ЖОСПАРЛАУШЫ зат. сов. Жоспар жасаушы.

ЖОСПАРЛЫ сын. Жоспарланған, жобаланған, жоспары бар.

Жоспарлы көрсеткіш. экон. Ұлғаймалы ұдайы өндірістің негізгі бөліктерінің байланысы мен үйлесімділігін қамтамасыз ететін көрсеткіштер жиынтығы; нарықтық экономика жағдайында ел экономикасы дамуының, жеке кәсіпорын, ұйым, құрылымдық бөлімше жұмысының сандық және сапалық көрсеткіші. **Жоспарлы түрде.** Бейберекет, стихиялы түрде емес, жоспарланған күйде. **Жоспарлы экономика.** сов. КСРО-да және басқа да «социалистік» деп аталған елдерде қолданылған экономикалық жүйені ұйымдастыру тәсілі, материалдық қорлар мемлекет меншігі болып есептелген, барлық кәсіпорындардың экономикалық қызметін директивалық жоспарлау, басқару және бақылау арқылы бағытталып, үйлестіріліп отыру.

ЖОСПАРЛЫЛЫҚ зат. Жоспар жасаушылық, болжаушылық, жобалылық.

ЖОСПАРСЫЗ сын. Жоспарланбаған, ретсіз, жобасыз, жүйесіз, қалай болса солай.

ЖОСПАРСЫЗДЫҚ зат. Жоспары жоқтық, жоспарланбағандық, жүйесіздік.

ЖОСТЫР= ет. Жостыту, жосылту, жүйткіту.

ЖОСТЫРУ Жостыр етістігінің қимыл атауы.

ЖОСЫ= ет. 1. Шұбыру, сабылу, ағылу, жорту. 2. Сүйік заттардың ағуы, құйылуы.

3. Қашу, босу, зыту, безу. 4. Жорту, жүйткіу, жөңкіу. 5. ауыс. Екпіндеп есу, зулау, зымырау. 6. ауыс. Орынсыз босу, мақтану.

Жосын кетті [өтті]. Осын түсті, тілін түсті.

ЖОСЫҚ¹ зат. 1. Түрлі ырым мен салт, әдет-ғұрып. 2. Жөн, ыңғай, қисын. 3. ауыс. Заң, ереже, тәртіп. 4. ауыс. Қылық, мінез-құлық, әрекет.

ЖОСЫҚ² зат. Қырғын, қанды соғыс, қан майдан.

ЖОСЫҚ-ЖОРАЛҒЫ зат. Тәртіп, ереже, қағида.

ЖОСЫҚСЫЗ сын. Орынсыз, жөнсіз, қисынсыз.

ЖОСЫҚСЫЗДЫҚ зат. Жөнсіздік, ретсіздік, қисынсыздық, келіссіздік.

ЖОСЫЛ= ет. Зулау, ағыл-тегіл болу, зымырау.

ЖОСЫЛТ= ет. Жүйткіту, ағылту.

ЖОСЫЛТУ Жосылт етістігінің қимыл атауы. 1. Жүйткіту, ағызу. 2. қолөнер. Үй жиһаздарының, сәндеген бұйымдардың бетіне қатар сызықтардан өрнек салу, сыру.

ЖОСЫЛУ Жосыл етістігінің қимыл атауы.

ЖОСЫЛЫС= ет. Қатарласу, жарысу, жүйткітісу.

ЖОСЫЛЫСУ Жосылыс етістігінің қимыл атауы.

ЖОСЫМАЛЫ сын. Көшпелі, жосын жүретін.

ЖОСЫН¹ зат. Жосыған топ, лек. // Жосыған, босыған.

ЖОСЫН² зат. жерг. Әдет-ғұрып, салт, жосық.

ЖОСЫН³ үст. Бөтенше, ерекше, өзеше; ерсі, тосын.

ЖОСЫНДАЙ сын. Жосын сияқты, жосын тәрізді.

ЖОСЫТ= ет. 1. Жөңкілу. 2. Екпіндеп шабу, ағызу, жүйткіту. 3. ауыс. Жамсатып қырып салу, жусату. 4. ауыс. Ұрып-соғу, таяқтау, қамшылау, сабау.

ЖОСЫТУ Жосыт етістігінің қимыл атауы.

ЖОТА зат. 1. Биіктігі әртүрлі келен (үлкен, кіші, аласа) қыр, қырқа, қырат. 2. ауыс. Жан-жануарлардың, адамның арқасы, жоны. 3. ауыс. Бел, белес, асу.

Жотадан басты. Талғады, таңдады, сұрыптады. **Жотасын көрсетті.** Кіші көрсетті, мықтылығын білдірді.

ЖОТА-ЖОЛАҢ зат. сөйл. Қыр-қырат, бел-белес.

ЖОТА-ЖОН зат. Арқа-жон, ту сырт.

ЖОТА-ЖОТА сын. Қырат-қырат, төбетөбе, жал-жал.

ЖОТАЛА= ет. 1. Жота қып қырлап цю, биіктеу. 2. Жота үстімен, қыратпен жүру.

ЖОТАЛАН= ет. 1. Жота болу; жондану, жалданып дөңкію. 2. ауыс. Нығайып ұлғаю, белдену, қуаттану.

ЖОТАЛАНДЫР= ет. Биіктету.

ЖОТАЛАНДЫРУ Жоталандыр етістігінің қимыл атауы.

ЖОТАЛАНУ 1. Жоталан етістігінің қимыл атауы; жота болу, жондану, жалдану, дөңкію. 2. ауыс. Нығайып ұлғаю, белдену.

ЖОТАЛАТ= ет. 1. Жотамен, жонмен жүру, қырқалату. 2. ауыс. Арқадан ала соғу, жондату.

ЖОТАЛАТУ Жоталат етістігінің қимыл атауы.

ЖОТАЛАУ Жотала етістігінің қимыл атауы.

ЖОТАЛЫ сын. 1. Жонды, жалды, қырлы, белді. 2. ауыс. Жауырынды, иықты, денелі, жонды; жотасы үлкен. 3. ауыс. Дөңкіген, биік келген. 4. ауыс. Қишті, мықты, зор, мығым.

ЖОТАЛЫЛЫҚ зат. Мықтылық, зорлық, әулеттілік.

ЖОТАСЫЗ сын. Қыр-қырқасыз, адырсыз, жонсыз, жотасы жоқ.

ЖОТАШЫҚ зат. Кішірек келген қырқа, жота.

ЖОШ: жош ұрды. көне. Өректіді, қызуланды.

ЖОШЫ= ет. көне. **Жосы** (көңілдің шаттанып көтерілуі, асып-тасуы).

ЖОШЫ: жошы қуырдақ. Майлы етке үн сеуіп қуырлатын тағам.

ЖОШЫН зат. жерг. **Жосық** (керемет, сұмдық).

ЖОЮ Жой етістігінің қимыл атауы. 1. Құрту, олтіру, жоқ қылу. 2. Болдырмау, жол бермеу.

ЖОЮ ҚУНЫ. экон. Негізгі құрал-жабдықты пайдалы қызмет мерзімінің аяғында жою кезінде істен шығуына байланысты межелі шығынды шегеріп тастағанда пайда болатын алдын ала ойластырылған, болжалды құн.

ЖОЯ зат. жерг. 1. Қауын, қарбыз т.б. егетін жер. 2. Мақпа қатарларының арасындағы кішкене өзекшелер, жапырақ.

ЖОЯН сын. жерг. **Жойқын**, теңдесі жоқ; үлкен.

ЖӨБІШЕНДІ сын. сөйл. **Жөбишәнді**.

ЖӨГІ зат. 1. Ауыр жұкке жарамсыз, көктемде адамды қуып ығыр қылатын, нар бураның айлакер нашар мінездісі. 2. ауыс. Айлакер, қу, сұм; арам адам.

ЖӨГЛЕН= ет. Қулану, айлакерлену, сұмдану, зальмдану.

ЖӨГЛІК зат. Айлакерлік, қулық, арамдық, зальмдық.

ЖӨДЕМЕЛЕТ= ет. Тездету, жылдамдату, жеделдету.

ЖӨДЕМЕЛЕТУ Жөдемеелет етістігінің қимыл атауы.

ЖӨДЕҢ зат. Жөкең, көкең, ағаң.

ЖӨЙТ зат. сөйл. **Жойтм.**

ЖӨЙТТІК зат. сөйл. **Жойыттық.**

ЖӨКЕ¹ зат. 1. өс. <лат. tilia> Жапырағының жиектері тіс-тіс келген, хош иісті, бал шырынды гүлі бар, майда жапырақты ағаш. 2. Осы ағаштың қабығынан жасалған бұйымдар.

ЖӨКЕ² зат. экспр. Көке, аға.

ЖӨКЕАҒАШ зат. бот. <лат. tiliaceae> Ағаш, бұта немесе шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.

ЖӨКЕЙ сын. көне. Арбаушы, жәдігөй, айлакер, сиқыр.

ЖӨКІТ= ет. жерг. Әбігер ету, мазалау.

ЖӨКІТУ Жөкіт етістігінің қимыл атауы.

ЖӨЛЕК зат. Жан-жануарлардың қанын, өсімдіктің сөлін соратын таскене.

Жөлек кене. биол. <лат. ixodes persulcatus> Кенелер отрядының иксодальқ кенелер тұқымдасының бір түрі.

ЖӨЛЕ= ет. жерг. Тезеу, сүйемелдеу.

ЖӨЛКЕ зат. бот. Жапырақтың нәр алатын өзегі, тарамы.

ЖӨЛКЕЛІ сын. бот. Жөлкесі бар, тарамды.

ЖӨЛІК зат. сөйл. Айлакер, қу.

ЖӨЛІКТЕУ сын. сөйл. Айлалы, қулау.

ЖӨМДЕ= ет. жерг. Тезге түсіру, жұмарлау; көндіру.

ЖӨМДЕУ Жөмде етістігінің қимыл атауы.

ЖӨН зат. 1. Жүйе, ыңғай, рет. 2. Дұрыс бағыт, таза жол. // Орынды, ыңғайлы. 3. Мән, сыр. 4. Жай, әншейін. 5. Орын, жағдай, реті. // Дұрыс, ақиқат, әділ. 6. Кім екендігі, шыққан тегі, аты-жөні, жай-жапсары.

Жөн бар ма? Сөз бар ма? Жөн білдірді. Анығын, шындығын айтты, дұрысын сөздірді.

Жөнге берді. Әділдігіне, ақиқатына, билігіне салды. **Жөнге жүрмейді.** Айтқанға көнбейді, тіл алмайды. **Жөнге көшті [келді].** Тіл алды, көнді, ақылға келді. **Жөнге салды [келтірді].** а) Жолға қойды, реттеді, түзеді. ә) Тәртіпке шақырды, тәрбиеледі. **Жөнге салу.** Реттеу, түзеу. **Жөнге үндеді.** Дұрыс жолға салды, жөнге салды. **Жөн жоқ, жосық жоқ.** Беталды, өз-өзінен. **Жөн**

жүрді. жерг. Тыныш жүрді, жай жүрді. **Жөн көрді.** Мақұлдады, дұрыс деп тапты. **Жөн көрсету.** Жол-жоба білгендікті таныту, білдіру.

Жөн отырды. Жайына жүрді, байланыспады, килікпеді. **Жөн себеп.** пед. Жұмыстан, сабақтан және т. б. қалу немесе кешігу себебінің дәлелді, уәжді болуы. **Жөн сөйлесті.** Хал-жағдай сұрасты, білісті. **Жөн сұрады.** а) Ақылдасты, кеңесті. ә) Жай-жапсарын сұрады. **Жөн сілтеді.** Бағыт нұсқады, жол көрсетті. **Жөн [жөнін] тапты.** а) Істің ретін, ыңғайын, жолын білді.

ә) Жайына кетті, өз халін, жайын ойлады. **Жөн тартты.** а) Сапар шекті, жолға шығу жүрді. ә) Нашарлады, әлсіреді. **Жөн тергесті.** Жөн сұрасу. **Жөні бөлек.** Орны бөтен, ерекше. **Жөні жоқ.** Жөнсіз, қисынсыз. **Жөні келді.** Реті келді, сәті түсті. **Жөні кетікпеді.** Ыңғайы, қисыны, реті болмады. **Жөнін айтты.** Бір нәрсенің мән-жайынан, баяндау-бағытынан, рас, шындығынан хабар білдірді, бағыт нұсқады. **Жөнін білді.** Жай-жапсарын, мәнін анықтады, сырын ұқты. **Жөніне [шынына, түзуіне] көшті.** Бұрмаламай шынны айтты, дұрысын айтты. **Жөніне тартты [кетті].** Жайына кетті. **Жөні түзу.** а) Қолынан іс келетін, сөзді түсінетін; жібі түзу. ә) Іске татыр, жарамды.

ЖӨН² зат. Жол, жоралғы, салт.

ЖӨНГЕ [тәртпке, жүйеге, ретке] келтіру. Түзеу, жөнге салу. **Жөнге келді.** Келісті, көнді, қарсы болмады. **Жөн сілтеді.** Бағыт берді, жол көрсетті. **Жөн сұрады.** Жөнін, кім екенін анықтап білді. **Жөн сұрасты.** Бір-бірінен жөнін, кім екенін сұрап білді. **Жөні [бір] бөлек.** Бір басқа, ерекше. **Жөні келді.** Реті болды, сәті, орайы түсті.

ЖӨНБІС сын. Жөн білетін көнбіс.

ЖӨНДЕ шыл. сөйл. **Жөнінде.**

ЖӨНДЕ= ет. 1. Жөнге келтіру, дұрыстау, реттеу. 2. Сынған, қираған, ескірген, бүлінген затты оңдау, қалпына келтіру. 3. ауыс. Реттеу, ыңғайлау.

ЖӨНДЕКІ сын. Нашар, көне.

ЖӨНДЕКЛЕУ сын. Нашарлау, жөнсіздеу.

ЖӨНДЕЛ= ет. 1. Оңдалу, қалпына келтірілу. 2. ауыс. Түзелу, жөнге келу. 3. ауыс. Тазалану, дұрыс киіну.

ЖӨНДЕЛУ Жөндел етістігінің қимыл атауы; реттелу, дұрысталу, оңдалу.

ЖӨНДЕЛІС= ет. Дұрысталу, реттесу. **Жөнделіс тапты.** Жөндеді, оңдалды.

ЖӨНДЕНІС зат. сөйл. Түзелу, оңдалу.

ЖӨНДЕМ¹ зат. Иненің бір түрі, жуан ине.

ЖӨНДЕМ² сын. 1. Дұрыс, жөнді, жарамды. 2. Жөн-жобаны білетін, әр нәрсенің ыңғай, ретін түсінетін; жарамды, білгіш. // Орнымен, ретімен.

Жөндемге келді. Реттелді, жөнделді, дұрысталды. **Жөндем ине.** Жуан ине. **Жөндем өгіз.** Жуас, жөнге салынған, бас білетін. **Жөндем сөз.** Жөнді, тәуір ләбіз, жылы сөз.

ЖӨНДЕМ³ сын. Әккі.

ЖӨНДЕМДІ сын. Дұрыс, ретті, жөнді.

ЖӨНДЕМДІК зат. Дұрыстық, жөнділік, парасаттылық.

ЖӨНДЕМДІЛЕУ сын. Дұрыстау, жөндірек, орындылау.

ЖӨНДЕМІРЕК сын. Дұрысырақ, жөндірек, орындырақ.

ЖӨНДЕНКІРЕ= ет. Жөңдей түсу.

ЖӨНДЕНКІРЕП үст. Дұрыстаңқырап, тәуірлеп.

ЖӨНДЕНКІРЕУ Жөндеңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖӨНДЕП үст. Дұрыстап, оңдап.

ЖӨНДЕС= ет. 1. Оңдасу, бірге жөндеу. 2. Реттесу, бірге дұрыстау.

ЖӨНДЕСТІР= ет. Реттестіру.

ЖӨНДЕСТІРУ Жөндестір етістігінің қимыл атауы.

ЖӨНДЕСУ Жөндес етістігінің қимыл атауы.

ЖӨНДЕТ= ет. Түзету, оңдету, дұрыстату.

ЖӨНДЕТТІР= ет. Жөнге келтірту, реттету.

ЖӨНДЕТТІРУ Жөндеттір етістігінің қимыл атауы.

ЖӨНДЕТУ Жөнет етістігінің қимыл атауы.

ЖӨНДЕТІЛ= ет. Түзетілу, реттетілу.

ЖӨНДЕТІЛУ Жөнетіл етістігінің қимыл атауы.

ЖӨНДЕУ¹ сын. жерг. Нашарлау, көзге қораштау, жөндекілеу.

ЖӨНДЕУ² Жөнде етістігінің қимыл атауы.

1. Түзету, оңдеу, реттеу, ыңғайлау. 2. Жөнге салу, түзету.

Жөндеу базасы. Ауылшаруашылық техникаларын күрделі, жай жөндеуге қабылдап алатын мекеме. **Жөндеу зауыты.** Мәшине, трактор, комбайн т.б. ауылшаруашылық мәшинелерін механикалық жөндеуден өткізетін өнеркәсіп орны. **Жөндеу қоры.** Негізгі құрал-жабдықты жөндеудің барлық түрлерін (күрделі, орташа, ағымдағы жөндеулерді) жүзеге асыру үшін кәсіпорындарда, бірлестіктерде құралатын ақшалай қаражаттың арнаулы қоры. **Жөндеу орны.** Ауылшаруашылық техникаларын жөндейтін орын. **Жөндеу шеберханасы.** Мәшинелерді жөндеуден өткізетін, түрлі механикалық аспаптармен жабдықталған өнеркәсіп орны.

ЖӨНДЕУЛІ сын. Жөндеген, жөндеуден шыққан.

ЖӨНДЕУСІЗ сын. 1. Жөндеуден өтпеген, жөнделмеген. 2. Оңдеусіз, түзетусіз; жетілдірілмеген.

ЖӨНДЕУШІ зат. Мәшинелерді, құрылыс орындарын жөндейтін маман.

ЖӨНДЕУШІ-РЕТТЕУШІ зат. Станок, мәшине, техникалық құрал-жабдықтарды жөндеу, тәртіпке келтіру жұмысымен ишғылданушы шебер.

ЖӨНДІ сын. 1. Дұрыс, тәуір. 2. Жүйелі, орынды. 3. Оңды, жібі дұрыс, жөні түзу.

ЖӨНДІГУ Жөндік етістігінің қимыл атауы.

ЖӨНДІ-ЖӨНСІЗ сын. Орынды-орынсыз.

ЖӨНДІ-ЖӨНСІЗДІК зат. Дұрыс не дұрыс еместік; дұрыс және бұрыс істері.

ЖӨНДІК зат. Дұрыстық, әділдік, туралық.

ЖӨНДІК= ет. Дұрысталу, жөнделу, реттелу.

ЖӨНДІККЕ үст. Текке, тыныш; жөніне.

ЖӨНДІКТІР= ет. Реттеу.

ЖӨНДІКТІРУ Жөндіктір етістігінің қимыл атауы.

ЖӨНДІЛЕУ сын. Тәуірлік, жақсырақ, дұрыстау.

ЖӨНДІЛІКПЕН үст. сөйл. Тынышмен; жөнімен.

ЖӨНДІМДІ сын. сөйл. **Жөндемді.**

ЖӨНЕ= ет. 1. Жүріп кету, жолға шығу, жөнелу, кету. 2. Зыту, зулау, зымырау.

ЖӨНЕКЕЙ үст. Жолшыбай, жолай, жол бойы.

Жөнекей қора. Жаулауда уақытша салынған қора.

ЖӨНЕЛ= ет. 1. Жүріп кету, жолға шығу, жөнеу. 2. Зыту, зымырау, тайып тұру. 3. Грам. Етістік сөздермен тіркес келіп, бірден, кенет болған қимылды білдіреді.

ЖӨНЕЛТ= ет. 1. Жібери, кетіру. 2. Аттандыру, жіберу. 3. Өлікті соңғы сапарға шығарып салу, жерлеу.

ЖӨНЕЛТУ Жөнелт етістігінің қимыл атауы; жіберу.

ЖӨНЕЛТІР= ет. Жіберттіру.

ЖӨНЕЛТІРУ *Жөнелтпiр етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨНЕЛТУШІ зат. Бір нәрсені тиісті орында, белгілі жаққа жіберіп тұрушы қызметкер.

ЖӨНЕЛТІЛ= ет. Жіберілді.

ЖӨНЕЛТІЛҮ *Жөнелтіл етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨНЕЛТІЛІМ зат. Жіберілетін жұқ, хат-хабар.

ЖӨНЕЛТІМ зат. Заттың, тауардың, хат-хабардың т.б. тиісті орындарға жіберілуі.

ЖӨНЕЛТІС= ет. Жіберісу, бірге жөнелту.

ЖӨНЕЛТІСУ *Жөнелтіс етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨНЕЛУ *Жөнел етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨНЕЛІС= ет. Бірге кету.

ЖӨНЕЛІСУ *Жөнеліс етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨНЕМ зат. жерг. Тәлім-тәрбие беру мақсатында айтылатын габрат, ақыл, кеңес, өнеге сөз.

ЖӨНЕҢДЕУ сын. Нашарлау, жұпынылау.

ЖӨНЕРЕ зат. көне. Жөн-жоба, әдет-ғұрып.

ЖӨНЕУ¹ зат. Ақыл-кеңес, өсиет; жөн.

Жөнеу қағаз. Қызметке яки іссапарға жіберу туралы берілген жолдама.

ЖӨНЕУ² *Жөне етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨН-ЖАПСАР зат. сөйл. **Жай-жапсар.**

ЖӨН-ЖОБА зат. 1. Дәстүрлі әдет-ғұрып, жол-жора, жөн-жосық. 2. Істің мән-жайы, реті, ыңғайы. 3. Үлгі-өнеге, тәлім-тәрбие, ақыл-кеңес. 4. Жоспар, жоба, үлгі. 5. Бағыт-бағдар, рет, ыңғай.

ЖӨН-ЖОРА зат. сөйл. **Жөн-жоба.**

ЖӨН-ЖОРАЛҒЫ зат. Ғұрыпқа байланысты қалыптасқан әдет-ғұрып, дағды.

ЖӨН-ЖОРЫҚ зат. Істелетін іс-әрекеттің, тірлік-тіршіліктің бағыт-барысын дұрыс бағдарлап, әдіс-тәсілін түсіндіріп, көрсетілетін үлгі-өнеге, тағылым.

ЖӨН-ЖОРЫҚСЫЗ сын. Жөнсіз, орынсыз, ыңғайсыз.

ЖӨН-ЖОСПАР зат. Істің жөн-жосығы, мән-жайы, жай-жапсары.

ЖӨН-ЖОСЫҚ зат. 1. Әдет-ғұрып, салт-сана, жөн-жоба. 2. Істің мән-жайы, жай-жапсары. 3. Бір нәрсенің реті, ыңғайы, тәртібі. 4. Бағыт-бағдар, үлгі-өнеге. 5. ауыс. Кескін-кейіп, тир-тұла, келбет.

ЖӨН-ЖОСЫҚСЫЗ сын. Орынсыз, жөнсіз, ретсіз. 2. Бағыт-бағдарсыз.

ЖӨН-ЖОСЫН зат. **Жөн-жосық.**

ЖӨН-ЖӨН мод. Дұрыс-дұрыс, орынды, қисынды.

ЖӨН-ЖӨНІМЕН үст. Жай-жайымен, бет-бетімен, өзді-өзімен.

ЖӨН-ЖӨНІНЕ үст. Беталдына, жан-жаққа.

ЖӨНСАЛ сын. жерг. Селсоқ.

ЖӨНСЕУ зат. Қарапайым, жұпыны.

ЖӨНСУ сын. жерг. **Жонсеу.**

ЖӨНСІЗ сын. Орынсыз, қисынсыз, ретсіз. // Тәртіпсіз, әдепсіз адам.

Жөңсіз себеп. пед. Жұмыстан, сабақтан т.б. қалу немесе кешігу себебінің негізсіз, орынсыз болуы

ЖӨНСІЗДЕУ үст. Орынсыздау, қисынсыздау, оғаштау.

ЖӨНСІЗДІК зат. 1. Орынсыз іс, теріс қылық; оғаштық. 2. Тәртіпсіздік, әдепсіздік, жүгенсіздік.

ЖӨНСІЗДІК зат. Тәрбиедегі, тәртіптегі ыңғайсыздық, қисынсыздық.

ЖӨНТЕК сын. жерг. Қарапайым, жұпыны; жонсеу.

ЖӨНТЕКСІ= ет. *Көпбегенсу, өзінше ырық бермегенсу.*

ЖӨНТЕМ сын. жерг. Жүдеу, азыңқы.

ЖӨНТІГУ *Жөнтік етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨНТІК= ет. жерг. Көндігу, үйрену, бастыгу.

ЖӨНШІЛ сын. Оң солын білетін, жөні түзу.

ЖӨНІК= ет. Дұрыс жолға түсу, жөңделу, түзелу.

ЖӨНІНДЕ шы л. Жайында, турасында, туралы.

ЖӨНІНДЕГІ сын. 1. Жайындағы, туралы. 2. жерг. Жүрген жеріндегі, жолындағы.

ЖӨҢ зат. Асыл тұқымды үлек пен асыл нардан туған буданның екінші ұрпағы.

ЖӨҢБАЙ зат. сөйл. Жөңнің ақта етілмеген бұрасы.

ЖӨҢКЕРІЛ= ет. 1. Семіз, толық адамның ыргатыла, теңселе қозғалуы. 2. Жоталанып көлбей жату (тау, тас туралы). 3. ауыс. Жөңку, жосу; қопарылу.

ЖӨҢКЕРІЛУ *Жөңкеріл етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨҢКУ *Жөңкі етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨҢКІ= ет. 1. Қопарыла көшу, жосу, жүйткү. 2. Толқу, жайылу.

ЖӨҢКІЛ= ет. Қопарыла, үдере көшу.

ЖӨҢКІЛДІР= ет. Қопару.

ЖӨҢКІЛДІРУ *Жөңкілдір етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨҢКІЛТ= ет. Үдеру, қопару.

ЖӨҢКІЛТУ *Жөңкілт етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨҢКІЛУ *Жөңкіл етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨҢКІЛІС зат. Шұбырыс, жосылыс, қозғалыс.

ЖӨҢКІЛІСУ *Жөңкіліс етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨҢКІРІЛ= ет. сөйл. **Жөңкеріл.**

ЖӨҢКІРІЛУ *Жөңкіріл етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨҢКІТ= ет. Үдеру, жосыту.

ЖӨҢКІТУ *Жөңкіт етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨҢКІТІЛ= ет. Жосытылу, үдеріту.

ЖӨҢКІТІЛУ *Жөңкітіл етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨҢШЕҢ сын. Жоқ күйінде, жоқ қалпында.

ЖӨПЕЛДЕМДЕ үст. сөйл. **Жөпелдемеде.**

ЖӨПЕЛДЕМЕ үст. Табан астында, тез арада, жылдам.

ЖӨПЕЛДЕМЕДЕ үст. сөйл. Табан астында, кенетпен, асығыста, тез арада.

ЖӨПЕЛДЕМЕЛЕТ= ет. Жылдамдату, жеделдету, тездету.

ЖӨПЕЛДЕМЕЛЕТУ *Жөпелдемелет етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨПЕЛДЕТ= ет. сөйл. **Жөпелдемелет.**

ЖӨПЕЛДЕТУ *Жөпелдет етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨП-ЖӨНДІ сын. Жап-жақсы, әжептәуір, тәп-тәуір, оңды, жөні дұрыс.

ЖӨШПЕЛДЕМЕДЕ үст. сөйл. **Жөпелдемеде.**

ЖӨПТЕ= ет. жерг. Құптау, мақұлдау, қолдау.

ЖӨПТЕУ *Жөпте етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨПШЕНДІ сын. Анау-мынау, жеңіл-желті; жөбішенді.

ЖӨПШЕНДІЛКПЕН үст. Оңайшылықпен, еш қиындықсыз, жан қинамай-ақ.

ЖӨПШЕНДЕ үст. Азуақытта, тез арада, оп-оңай.

Жөпшенді боран. Әжептәуір, кәдімгі боран.

ЖӨШЛДЕ= ет. жерг. Жалтылдау, жел-пілдеу, далақтау.

ЖӨРГЕ= ет. сөйл. **Жөрме.**

Жөрген тігу. Матаны сирек тігу, жөрмеу.

ЖӨРГЕК зат. 1. Жас нәрестені төленіп немесе арасына мақта салып сырылған көрпеше. 2. ауыс. Сәби, балаң, жас кез.

ЖӨРГЕКПҮЛ зат. қоғ-әлеум. Ерекше әлеуметтік қамқорлықтағы топ ретінде жаңа босанған аналарға мемлекет тарапынан нәрестесі үшін берілетін бірреттік төлемақы.

ЖӨРГЕКТЕ= ет. Жас сәбиді жаялыққа орау, құрдақтау.

Жөргекте қағынған. Жастайынан бұзылған.

ЖӨРГЕКТЕЛ= ет. Жөргекке оралу, құн-дақталу.

ЖӨРГЕКТЕЛУ *Жөргектел етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨРГЕКТЕУ *Жөргекте етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨРГЕМ¹ зат. 1. Будақтап өрілген ішек. 2. Жалғыз таспадан өрілген өрімнің ең оңай, қарапайым түрі. 3. Түлген малдың бұта-бұтаның басын ілініп қалған түгі. 4. ауыс. көне. Пайда, олжа.

ЖӨРГЕМ² зат. Қой ішегінен жасалған тамақ.

ЖӨРГЕМДЕ= ет. 1. Жуып, тазартқан ішекті будақтап ору. 2. Сирек-сирек етіп, андыздап тігу, тоқу, бекіту, жөрмеу.

ЖӨРГЕМДЕЙ сын. Бір тұтам ішекті қысқа.

ЖӨРГЕМДЕЛ= ет. Будақтала өрілу.

ЖӨРГЕМДЕЛУ *Жөргемдел етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨРГЕМДЕУ *Жөргемде етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨРЕМЕЛДЕТ= ет. Тездету; жөпелдемелету, жеделдету.

ЖӨРЕМЕЛДЕТУ *Жөремелдет етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨРМЕ= ет. қолөнер. Арасын сирек етіп, андыздата тігу.

ЖӨРМЕЛ= ет. Сирете, андыздата тігілу.

ЖӨРМЕЛЕ= ет. жерг. 1. Өрмелеу, жор-ғалау. 2. Әдемілеу, әсемдеп сәндеу, өрнектеу.

ЖӨРМЕЛЕУ *Жөрмеле етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨРМЕЛУ *Жөрмел етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨРМЕУ *Жөрме етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨТЕЛ зат. Тыныс жолдары қабынғанда пайда болатын ауру; тұмау.

ЖӨТЕЛ= ет. 1. Тыныс жолы қабынып күркілдеу, тұмау тию. 2. Сәл дыбыс шығарып, тамақты кенеп жөткіріну.

ЖӨТЕЛГІШ сын. Жөтеле беретін, күркілдек.

ЖӨТЕЛДІР= ет. Жөтелгізу.

ЖӨТЕЛДІРУ *Жөтелдір етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨТЕЛСІЗ сын. Жөтелі жоқ, жөтелмейтін.

ЖӨТЕЛТ= ет. Жөтелдіру.

ЖӨТЕЛТУ *Жөтелт етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨТЕЛУ *Жөтел етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨТЕЛШАЙ зат. өс. <лат. betonica> Еріндігүлділер тұқымдасына жататын көп-жылдық шөптесін өсімдік.

ЖӨТЕЛІС зат. Үсті-үстіне, дүркін-дүркін болатын жөтел.

ЖӨТКІР= ет. Тамақты кенеп дыбыс шығару, жөтелу.

ЖӨТКІРУ *Жөткір етiстiгiнiң қимыл атауы.*

ЖӨТКІРІК зат. Жөтел, жөтеліс.

ЖӨТКІРІН= ет. Тамағын кенеп, қырпап, жөтеліңкіреу.

ЖӨТКІРІНУ Жөткірін етістігінің қимыл атауы.

ЖӨШ: жөш көңіл. Ақ ниет, адал көңіл.

Жоп ұрды. Көңілі көтерілді, қуанды.

ЖӨШПН зат. сөйл. **Жосын.**

ЖУ = ет. 1. Бір заттың кірін сумен шайып кетіру, тазарту. 2. этн. Өлген адамның денесін жерлеу алдында жуу. 3. ауыс. Жаңадан сатып алған затты немесе қуанышты хабарды, жақсылықты атап өту.

Жуып шайды. Еш жаманат келтірмей ақтады, өзіне де, басқаға да сөз келтірмеді.

ЖУА зат. өс. <лат. allium> 1. Далада өсетін жабайы пияз. 2. бот. Лалагүл тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

ЖУАДАЙ сын. Жуа сияқты, жуа тәрізді. **Жуадай солғыр.** қарғ. Қыршыныңнан қиылғыр, жетпей желкең үзілгір.

ЖУАЗ көне. Сүттен май айыратын сайман, құрал.

ЖУАЛА = ет. Жуа қосу, жуа салу.

ЖУАЛДЫЗ зат. Үлкен қанар, бағар және қаптың аузын тігетін темірден, ағаштан не сүйектен жасалған жуан ине, тебен.

ЖУАЛЫ сын. Жуасы бар, жуа салынған.

ЖУАН сын. 1. Ені, көлденеңі жағынан ұлкен, толық, жұмыр. 2. Толық, етті-жеңді; семіз. // Мықты, азуды, күшті адам.

Жуан ата. Мықты, күшті; үстем тап ұрпағы, тұқымы. **Жуан ауыл.** Мықты, азуды, күшті адамдардың ауылы. **Жуан буын.** лингв. Құрамындағы дауысты дыбыс жуан болып келген буын. **Жуан дауыс.** Мықты, зор, күжілдеген дауыс. **Жуан дауыстылар.** лингв. Тілдің, таңбайдың артқы шетіне қарай жырылып, бүктеліңкіреуінен пайда болатын дыбыстар.

Жуан елі. Бармақ елі; қалыңдығы бармақтың еніндей жуан, қалың. **Жуан еріндік дыбыстар.** лингв. Тілдің төмен қаптымен ерін қатысуымен жасалатын сөз құраушы дауысты дыбыстар.

Жуан жұдырық. Зорлықшыл, озбыр, үстем тап өкілі. **Жуан ине.** Үй тұрмысында қолданылатын қалың матадан жасалған заттар мен тері бұйымдарын т.б. өңдеуге арналған қалың ине.

Жуан қарын. Қарны ұлкен, күбідей. **Жуан қоныш.** Ауқатты, әлді. **Жуанның созылып, жіңішкенің үзілген шағы [кезі, мезгілі].** Қысқа жиналған азық-түліктің таусылып, адамдардың да, малдың да жүдеулеу тартқан уақыты; көктем мезгілі. **Жуан өркеш.** т ү й е ш а р. Семірген түйенің өркеші түбінен жуандап, қолдана келген, өте майлы үлкен өркеш. **Жуан ортасында.** Арасында, ішінде; дәл ортасында.

Жуан сауыр. Басқаларды қанайтын өктем адам. **Жуан сіңір.** Шаруаға, іске майлық, берік. **Жуан торы.** Жұмысқа әбден ысылған, көнбіс ат. **Жуан тұғыр.** Жүріске шыдамды, мініске бекем (ат).

Жуан шықты. Мықты, зор болды. **Жуан [қалың] ортасы.** Бел ортасы, нағыз іші.

ЖУАН = ет. сөйл. **Жұбан.**

ЖУАНДА = ет. 1. Бір нәрсенің көлемінің я енінің ұлғаюы, қалыңдауы. 2. Толыса түсу, толу, семіру. 3. ауыс. Мықты, ірі болу, күшею.

ЖУАНДАЛ = ет. Күшею, ірілеу.

ЖУАНДАЛУ Жуандал етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНДАН = ет. Тасып-толу, асқақтау.

ЖУАНДАНУ Жуандан етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНДАТ = ет. Қалыңдату.

ЖУАНДАТ = ет. Дауысты күшейту, күжілдету.

ЖУАНДАТУ Жуандат етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНДАТ = ет. Қалыңдату.

ЖУАНДАТ = ет. Дауысты күшейту, күжілдету.

ЖУАНДАТУ Жуандат етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНДАТ = ет. Қалыңдату.

ЖУАНДАТ = ет. Дауысты күшейту, күжілдету.

ЖУАНДАТУ Жуандат етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНДАТ = ет. Қалыңдату.

ЖУАНДАТ = ет. Дауысты күшейту, күжілдету.

ЖУАНДАТУ Жуандат етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНДАТ = ет. Қалыңдату.

ЖУАНДАТ = ет. Дауысты күшейту, күжілдету.

ЖУАНДАТУ Жуандат етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНДАТ = ет. Қалыңдату.

ЖУАНДАТ = ет. Дауысты күшейту, күжілдету.

ЖУАНДАТУ Жуандат етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНДЫ-ЖІҢШКЕЛІ сын. Жуаны мен жіңішкесі аралас, әр тектес.

ЖУАНДЫҚ зат. 1. Белгілі бір заттың не дененің толықтығы, семіздігі, көлемділігі.

2. ауыс. Содырлық, озбырлық, мықтылық, күштілік.

Жуандық қылды. Басынды, қорлады.

ЖУАН-ЖІҢШКЕ сын. Жуан және жіңішке.

ЖУАН-ЖІҢШКЕЛІК зат. Жуандығы немесе жіңішкелігі.

ЖУАН-СОДЫР зат. Жуан-таяқ, содыр-сотқар.

ЖУАНСУ Жуансы етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНСЫ = ет. Мықтысыну, күштісіну.

ЖУАНТАМЫР зат. өс. <лат. gindera> Айлауық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖУАНТАМЫРЛЫ: жуантамырлы сарышөпек. өс. <лат. rhammatorphyllum pachyrhizum> Орамжапырақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік сарышөпектің Қазақстанда кездесін бір түрі.

ЖУАНТАЯҚ сын. Мықты, зор, батыл.

ЖУАНТЫҚ сын. 1. Жуандау, жуанырақ.

2. Жуандау келген, толықша, дембелше, төртбақ. **Жуантық денелі.** Толық, кесек.

ЖУАНТЫҚТАН = ет. Жуандану, жуан тарту, күмшю, қамшю.

ЖУАНТЫҚТАНУ Жуантықтан етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНТЫҚТАУ сын. Жуанша келген, толықтау.

ЖУАНУ Жуан етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНЫМСУ Жуанымсы етістігінің қимыл атауы.

ЖУАНЫМСЫ = ет. сөйл. Мықтымысыну, жуансу, күштісіну.

ЖУАНЫРАҚ сын. Сәл жуандау.

ЖУАР-ЖУМАСТАН үст. Жуып болмастан; шала жуып.

ЖУАРМЕК зат. сөйл. **Жүгермек.**

ЖУАС сын. 1. Момын, момақан. 2. Үйретілген, көндіккен, бас білген (мал).

Жуас қымыз. Үстіне саумал қосып жұмсартылған қымыз. **Жуас түйе жүндеуге жақсы.** Көнбіс, момын адамға қатысты айтылады.

ЖУАС-ҚОҢЫР сын. Моп-момақан, момын.

ЖУАССЫН = ет. Момақансу, моп-момақан болғансу, жуас көріну.

ЖУАССЫНУ Жуассын етістігінің қимыл атауы.

ЖУАСТАУ сын. 1. Момындау, жібі бостату.

2. Аздап бас білетін, жуасырақ. 3. ауыс. Сәл басыңқы, солығыдау.

ЖУАСТЫҚ зат. 1. Момындық, момақандық.

2. Жасықтық, ынжықтық, көнбістік. 3. Бас білетіндік, үйретілгендік.

ЖУАСУ Жуас етістігінің қимыл атауы; басылу.

ЖУАСЫ = ет. 1. Моп-момақан болу, момындау, басылу. 2. Бастығу, көндігу, үйретілу.

3. ауыс. Ашуы басылу, райынан қайту.

ЖУАСЫҢҚЫРА = ет. 1. Момын болыңқырау, жасықтанбаңқырау. 2. Басылыңқырау, тынышталыңқырау.

ЖУАСЫҢҚЫРАУ Жуасыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖУАСЫРАҚ сын. Момынырақ, момақандау.

ЖУАСЫТ = ет. 1. Бастығу, үйретілу. 2. Басу, көндіктіру.

ЖУАСЫТУ Жуасыт етістігінің қимыл атауы. 1. Бастығу, үйрету. 2. Басу, көндіктіру.

ЖУАТ = ет. сөйл. **Жұбат.**

ЖУАТУ Жuat етістігінің қимыл атауы. **Жуату** айтты. Көңілді аулап, басу айтты.

ЖУАШЫҚ зат. бот. Шөп тектес өсімдіктердің түбіндегі түйнегі, баданасы.

ЖУАШЫҚТЫ сын. Жуашығы бар баданалы, түйнекті.

ЖУҒАРАҚПАНДА үст. сөйл. Тезарада, жуық арада, оңайшылықпен.

ЖУҒЫ зат. Қылдан яки кендірден жасалған ыдыс жуғышы.

ЖУҒЫЗ = ет. Жудыру.

ЖУҒЫЗУ Жуғыз етістігінің қимыл атауы.

ЖУҒЫШ зат. 1. Кім, зат т.б. жуушы.

2. Беті-қол жуу үшін ішіне су құйып қойған аспалы ыдыс. 3. Ыдыс-аяқ, қазанды жуатын қалың матадан істелген жуғы.

ЖУДЫР = ет. Жугызу, тазарту.

ЖУДЫРТ = ет. Жугызу, тазалаттыру. **ЖУДЫРТУ** Жудырт етістігінің қимыл атауы.

ЖУДЫРУ Жудыр етістігінің қимыл атауы.

ЖУЛАН зат. Еті адал, түзу тұмсық қыр құсы.

ЖУМАҚ зат. Жалпы жиыны, көлемі, аумағы.

ЖУМАҚТА = ет. Жинақтау, жию, бір жерге топтау.

ЖУМАҚТЫ сын. Жинақты, жиылыңқы.

ЖУРНАЛ [ағыл. journal] зат. 1. Айына немесе екі айда бір рет шығып тұратын мерзімді басылым. 2. Белгілі бір мәліметтерді, қаулы-қарарларды және мектеп оқушыларының үлгерімін, сабаққа қатысуын белгілеп отыратын кітапша немесе дәптер.

ЖУРНАЛ-ОРДЕР экон. Операциялардың хронологиялық тіркелімі жинақтамалы есеп және жекелеген реттерде талдамалы есеп түрінде жасалатын есеп тізілімі.

ЖУРНАЛ-ОРДЕРЛІК экон. Журнал-ордерге тән, қатысты.

Журнал-ордерлік есеп нысаны. экон. Шаруашылық операциялар туралы бастапқы құжаттардың деректерін жинақтау үшін жинақтаушы журнал-ордерлерді және әзірлемелік қосымша кестелерді пайдалануға негізделген бухгалтерлік есеп жүйесі.

ЖУРНАЛИСТ зат. Журналистикамен шұғылданушы маман.

ЖУРНАЛИСТИКА [нем. Journalistik] зат. 1. Баспасөз, радио, теледидар, кино, интернет сияқты ақпарат құралдары арқылы елдегі және әлемдегі жаңалықтар мен оқиғалар, өртүрлі құбылыстар жөнінде жұртшылыққа мағлұмат беріп, қоғамдық пікір қалыптастыратын әдеби-шығармашылық қызмет түрі. 2. Белгілі бір халықтың нақты бір кезеңде шыққан газет-журналдарының жүйесі, оларда жарияланған материалдар жиынтығы. 3. Баспасөз тарихын, теориясы мен тәжірибесін зерттейтін ғылым саласы.

ЖУРНАЛИСТИКАЛЫҚ сын. Журналистикаға тән, журналистикаға қатысты.

ЖУРНАЛИСТІК сын. Журналистке тән, журналистке қатысты.

ЖУСА = ет. 1. Малдың әбден тойғанда, от оттамай, тыныстап, күйіс қайтармай жатуы.

2. ауыс. Жаппай құрау, қырылу.

Жусаған қойдай. Тырайып, тырп етпей.

ЖУСАН зат. өс. 1. Ащы дәмді, көкшіл-бозғылт түсті аласа өсетін шөп. 2. <лат. artemisia> Күрделі гүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық, кейде бір не екі жылдық шөптесін өсімдіктер не шала бұта.

Жусан жеген мал. Қырдың ащы отынан бас көтермей жайылаған қой-ешкі.

ЖУСАНДЫ сын. Жусаны мол шығатын, жусаны қалың.

Жусанды дала. Жусаны көп өскен кең жазық жер.

ЖУСАНДЫ-БЕТЕГЕЛІ сын. *Жусан мен бетеге аралас, қалың өскен.*

ЖУСАНДЫҚ зат. *Жусан мол өсетін жер.*

ЖУСАНҚЫРА= ет. *Жусан жата тұсу.*

ЖУСАҢҚЫРАУ *Жусаңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ЖУСАТ= ет. 1. *Босату, қоя беру.* 2. ауыс. *Қыру, қирату.*

ЖУСАТУ *Жусат етістігінің қимыл атауы.*

ЖУСАТЫЛ= ет. *Малды жусауға жіберу.*

ЖУСАТЫЛУ *Жусатыл етістігінің қимыл атауы.*

ЖУСАУ *Жуса етістігінің қимыл атауы; тыныстап, күйіс қайтармай жату.*

ЖУУ¹ *Жу етістігінің қимыл атауы.* 1. *Суға шайып, кірін кетіру, тазарту.* 2. сөйл. *Жаңа нәрсені, ие болған олжаны дастарқан жасап, атап өту.*

ЖУУ² *Жу етістігінің қимыл атауы; жақындау, жақын келу, жақын жүру.*

ЖУУЛЫ сын. *Жуылған, тазартылған, кірі кеткен.*

ЖУУСЫЗ сын. *Тазартылмаған, кірі кетпеген, жуылып-шайылмаған. // Жуылмаған күйде, жуылмаса да.*

ЖУУШЫ зат. *Бдыс-аяқтың, кір киімнің т.б. кірін кетіруші, тазартушы.*

ЖУЫ= ет. *Маңайына, қасына жақын келу, жуықтау, жолау.*

ЖУЫҒЫРАҚ сын. *Жақынырақ, жуықтау.*

ЖУЫҒЫРАҚТА үст. *Жуық арада, жақын-да.*

ЖУЫҚ үст. 1. *Жақын, таяу, тарта.*

ЖУЫҚ АРАДА. *Таяуда, жақын уақта.* **ЖУЫҚ МАҢДА.** *Жақында, тез арада.*

ЖУЫҚПАҢДА үст. сөйл. *Жақын аралықта, жуықта.*

ЖУЫҚТА үст. *Жақын арада, таяуда, таяу уақытта.*

ЖУЫҚТА= ет. *Жуық келу, жақындау.*

ЖУЫҚТАҒЫШ сын. *Жуық келгіш, үйірсек.*

ЖУЫҚТАС= ет. *Жақындасу, жуық келу, шендесу.*

ЖУЫҚТАСТЫҚ зат. *Жақындасқандық, жақын жүргендік.*

ЖУЫҚТАТ= ет. *Жақындату, маңайлату.*

ЖУЫҚТАТУ *Жуықтат етістігінің қимыл атауы.*

ЖУЫҚТАТЫЛ= ет. *Жақындатылу.*

ЖУЫҚТАТЫЛУ *Жуықтатыл етістігінің қимыл атауы.*

ЖУЫҚТАУ¹ сын. *Жақындау, таяулау.*

ЖУЫҚТАУ² *Жуықта етістігінің қимыл атауы.*

ЖУЫҚТЫҚ зат. *Жақылдық, таяу тұрғандық.*

ЖУЫЛ= ет. 1. *Тазалану, су болу.* 2. *Өшу, жоқ болу.*

ЖУЫЛУ *Жуыл етістігінің қимыл атауы.*

ЖУЫЛУЛЫ сын. *Тазартылған, жуылған.*

ЖУЫН= ет. *Тазалану, суға түсу. // Тазаланған, суға түскен адам.*

ЖУЫНҒЫШ зат. *Беті-қол жуу үшін ішіне су құйып қоятын ыдыс.*

ЖУЫНДЫ зат. *Бдыс-аяқты жуғаннан кейінгі шайынды.*

ЖУЫНДЫР= ет. *Тазалату, суға түсіру.*

ЖУЫНДЫРУ *Жуындыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖУЫНУ *Жуын етістігінің қимыл атауы.*

ЖУЫНЫП-ТАРАН= ет. *Жуынып-шайыну, тазалану, тарану.*

ЖУЫНЫП-ТАРАҢУ *Жуынып-таран етістігінің қимыл атауы.*

ЖУЫНЫП-ШАЙЫН= ет. *Беті-қолын, үсті-басын жуу, тазару.*

ЖУЫНЫП-ШАЙЫНУ *Жуынып-шайын етістігінің қимыл атауы.*

ЖУЫП-ШАЙ= ет. 1. *Жуу, тазарту.*

2. ауыс. *Кінәні, сөзді жұмсарту, жеңілдету.*

ЖУЫП-ШАЙЫП жіберді. *Ештеңе болмағандай қылды.*

ЖУЫР: *жуыр арада. Жақында, жуырда, таяу уақытта.*

ЖУЫР МАҢДА. *Жақын арада, жуырда, тез.*

ЖУЫРДА үст. *Жақында, таяуда, жуықта.*

ЖУЫРҚАН зат. жерг. *Астыға салатын көрпе, мақта төсеніш.*

ЖУЫРҚАНША үст. *Көрпе құсап, жуырқан тәрізді.*

ЖУЫС¹= ет. 1. *Жақындасу, жуықтасу, жанасу.* 2. *Қиылысу, қабысу, қосылысу.* 3. *Илігу, икемге келу.*

ЖУЫС²= ет. *Жууга жәрдемдесу, көмектесу.*

ЖУЫСТЫР= ет. 1. *Жақындастыру, табыстыру.* 2. *Байланыстыру, қиыстыру.*

ЖУЫСТЫРУ *Жуыстыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖУЫСУ *Жуыс етістігінің қимыл атауы; жақындау, жуу.*

ЖУЫСЫҢҚЫ сын. лингв. *Сөйлеу мңшелерінің тоғысуынан емес, жуысуынан болған, жуысқан (дауыссыз дыбыс).*

ЖУЫТ= ет. *Жанына, қасына жақындату, жақын жіберу, жолату, шендету.*

ЖУЫТУ *Жуыт етістігінің қимыл атауы.*

ЖУБА= ет. *Жұбан, көңілін аулау.*

ЖУБАБХАНА зат. көне. *Оңаша сөйлесетін орын, үй.*

ЖУБАЙ зат. *Ерлі-зайыпты адамдардың бір-біріне жақындығын білдіретін туыстық атау. Көбінесе, әйелдерге қатысты айтылады.*

ЖУБАЙЛАН= ет. *Жұптасу, қосақтасу.*

ЖУБАЙЛАНУ *Жұбайлан етістігінің қимыл атауы.*

ЖУБАЙЛАС зат. *Жұбай.*

ЖУБАЙЛАС= ет. 1. *Қосылу, қосақтасу.*

2. *Қабаттасу, қатарласу.*

ЖУБАЙЛАСУ *Жұбайлас етістігінің қимыл атауы.*

ЖУБАЙЛЫ сын. *Ерлі-зайыпты, үйлі-жайлы.*

ЖУБАЙЛЫҚ зат. *Ерлі-зайыпты боп бас қосқандық, некелескендік.*

Жұбайлық неке. *Сүйісіп қосылған, жұптасқан неке.*

ЖУБАН зат. *Орта жастан асқан әйел.*

ЖУБАН= ет. 1. *Жылаганды қойып уану, жуану.* 2. ауыс. *Көңілі орнығу, алданыш ету.*

ЖУБАНАРЛЫҚ зат. *Жұбаньш боларлық, көңіл толарлық.*

ЖУБАНҒАНСУ *Жұбанғансы етістігінің қимыл атауы.*

ЖУБАНҒАНСЫ= ет. *Уанғансу, жұбанған болғансу.*

ЖУБАНҒЫШ сын. *Тез жуанатын, уанғыш.*

ЖУБАНДЫР= ет. *Уандыру, жұбату.*

ЖУБАНДЫРУ *Жұбандыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖУБАНТ= ет. *Жұбандыру, уату.*

ЖУБАНТУ *Жұбант етістігінің қимыл атауы.*

ЖУБАҢУ *Жұбан етістігінің қимыл атауы, көңілі орнығу.*

ЖУБАҢЫС= ет. *Жылаганын қою, уанысу.*

ЖУБАҢЫШ зат. 1. *Көңілге сүйеніш, алданыш, медет.* 2. *Көңіл көтерер қуаныш, ермек.*

3. *Басу, жоқтау.*

ЖУБАҢЫШТЫ сын. *Көңілге медет тұтатын, медет боларлық, қуанышты.*

ЖУБАП зат. сөйл. *Жауап.*

ЖУБАПТАС= ет. сөйл. *Жауаптас.*

ЖУБАПТАСУ *Жұбаптас етістігінің қимыл атауы.*

ЖУБАТ= ет. 1. *Жылаган баланы уату, қайғырған адамның көңілін аулау.* 2. *э.т.н.*

Азалы адамға көңіл айту рәсімі; тұрмыс-салт жырларының бір түрі.

ЖҰБАТАРЛЫҚ сын. *Уататындай, көңіліне дем берерліктей, медет боларлық.*

ЖҰБАТҚАНСУ *Жұбатқансы етістігінің қимыл атауы.*

ЖҰБАТҚАНСЫ= ет. *Уатқансу, көңілін аулағансу.*

ЖҰБАТҚЫШ сын. *Көңіл аулағыш, жуата бергіш.*

ЖҰБАТУ *Жұбат етістігінің қимыл атауы; уату, көңілін аулау.*

ЖҰБАТУШЫ зат. *Уатушы, көңіл-күйді жуататын жан.*

ЖҰБАТЫС= ет. *Көңілін аулатысу, уатысу.*

ЖҰБАТЫСУ *Жұбатыс етістігінің қимыл атауы.*

ЖҰБАУ¹ сын. жерг. *Жүдеу, жадау.*

ЖҰБАУ² сын. *Ақырын, жай, баяу.*

ЖҰБАУ³ *Жұба етістігінің қимыл атауы.*

ЖҰБАУЛАУ сын. жерг. *Жадаулау, жүздеулеу.*

ЖҰБАУРАТ= ет. *Жұбату айту, көңілін көтеріңкірей сөйлеу, алдаусырату.*

ЖҰБАУРАТУ *Жұбаурат етістігінің қимыл атауы.*

ЖҰҒУ *Жұғ етістігінің қимыл атауы.*

ЖҰҒЫ зат. *э.т.н. Қылдан немесе кендірден жасалған ыдыс жуғыш.*

ЖҰҒЫМ зат. 1. *Астың, тағамның, не мал жейтін шөптің құнарлығы, нәрлілігі.* 2. сөйл. *Бдыстың түбіндегі жұқпа қалдық; жұғын.*

Жұғымы бар. *Икемді, етті, қыры бар.* **Жұғымы [кісіге, адамға жұғымы] жоқ.** *Сүйкімсіз, епсіз; кісімен қарым-қатынасы шамалы, жұғымсыз.*

ЖҰҒЫМДЫ сын. 1. *Сіңімді, нәрлі, құнарлы.*

2. *Жұққыш, сіңіш (баяу, күйе, шаң).* 3. ауыс. *Жағымды, сүйкімді, ұнамды.*

ЖҰҒЫМДЫЛЫҚ зат. 1. *Сіңімділік, нәрлілік, қоректілік.* 2. ауыс. *Жағымдылық, ұнамдылық, сүйкімділік.*

ЖҰҒЫМДЫРАҚ сын. *Сіңімдірек, нәрлірек.*

ЖҰҒЫМПАЗ сын. 1. *Жұқпалы, жұққыш.*

2. ауыс. *Жанасымпаз, үйірсек.*

ЖҰҒЫМСЫЗ сын. 1. *Жұғымы аз, нәрсіз, құнарсыз.* 2. ауыс. *Бірден жұғысып, араласып кете қоймайтын, сіңімсіз.* 3. ауыс. *Жағымсыз, сүйкімсіз, ұнамсыз.*

ЖҰҒЫМСЫЗДАУ сын. *Бірден жұғысып кете қоймайтын, жағымсыздау, сүйықтау.*

ЖҰҒЫМСЫЗДЫҚ зат. *Жағымсыздық, тиянақсыздық, ұнамсыздық.*

ЖҰҒЫМТАЛ сын. 1. *Жұғымды, сіңімді, нәрлі, құнарлы.* 2. *Жұққыш, тез тарағыш (ауру, кесел).* 3. ауыс. *Жағымды, үйірсек, ұнамды.*

ЖҰҒЫМТАЛДЫҚ сын. 1. *Жұғымдылық, құнарлылық, сіңімділік.* 2. *Жұққыштық, жабысқыштық.*

ЖҰҒЫН зат. 1. *Тамақтың немесе басқа заттың ыдыста жұғып қалған жұғындысы, қалдығы.* 2. *Қалдық, дақ.* 3. ауыс. *Із-түз, жұрнақ, ізбасар, белгі.*

Жұғын болмады [болған жоқ, бола ма]. *Жұқ болмады, жетпеді. Жұғын [жүк] болмады. Түкке жетпеді, мардымсыз болды.*

ЖҰҒЫНДЫ зат. 1. *Тамақтың ыдыста қалған-құтқаны.* 2. ауыс. *Жұрнақ, сарқыншақ, қалдық.*

ЖҰҒЫН-ЖҰРНАҚ зат. *Қалдық, сарқыншақ.*

ЖҰҒЫС= ет. 1. *Жақындасу, жанасу, араласу.* 2. *Біреуден біреуге ауысу, бірден-бірге көшу.* 3. ауыс. *Соқтығысу, ұрысу, келігу.*

ЖҰҒЫСҚЫШ сын. *Жақындасқыш, жанасқыш.*

ЖҰҒЫСТЫ сын. 1. *Жұғымпаз, жұққыш, кесепатты.* 2. *Жағымды, қонымды.*

Жұғысты ету. *Біреуден біреуге көшіру, сіңіру.*

ЖУҒЫСТЫП = ет. Жақындату, жанас-тыру.

ЖУҒЫСТЫРУ Жұғыстыр етістігінің қимыл атауы; байланыстыру, тіл табыстыру.

ЖУҒЫСУ Жұғыс етістігінің қимыл атауы; жақындасу, жанасу, байланысу.

ЖҮДА [ир. 𐰇𐰣] үст. Құралақан, жүрдай. **Жүда болды.** Жүрдай болды, құралақан қалды. **Жүда қылды.** Жүрдай етті, құралақан қалдырды.

ЖҮДА² үст. жерг. **Жүдә** (аса, тым, өте). **ЖҮДАЛЫ** зат. көне. Елдің беделді, бетке ұстар адамдары.

ЖҮДЫРЫҚ зат. 1. Саусақты тезіс бүгіп жұмсаудағы қолдың жұмылған басы. 2. ауыс. Тоқпақ, соққы; таяқ.

Жұдырық ала жүгірді. Ұрмақшы болды; күш көрсетті. **Жұдырық** басындай. Жұдырықтың үлкендігіндей, жұдырықтай. **Жұдырық** білесті. Дөң-айбат көрсетті, кіжіңдесті. **Жұдырық** жеді. Соққыға жығылды, таяқ жеді. **Жұдырық** жұмсады. Соқты, ұрды, сабады. **Жұдырық** көрсетті. Күш көрсетті, өктемдік жасады. **Жұдырық** түйді. Кіжіңді, құртпақшы болды, қорқытты. **Жұдырықтың** [ит тепкінің, қамшының] астына алды. Аямай төлмештеді, жұдырықтап соқты, аяусыз тепкіледі, қамшымен сабады.

ЖҮДЫРЫҚТА = ет. 1. Бір нәрсені (есікті т. б.) жұдырықпен тоқпақтау, түйгіштеу; тарсылдату. 2. Жұдырықпен цру, соғу, төлмештеу.

ЖҮДЫРЫҚТАЙ сын. 1. Кіп-кішкентай, құрттай. 2. Үп-үлкен, тоқпақтай.

Жұдырықтай бала. Кіп-кішкентай бала. **Жұдырықтай** жұмылу. Бірігу, бірлесу, ынтымақтасу.

ЖҮДЫРЫҚТАС = ет. Бір-біріне қол сілтесіп төбелесу.

ЖҮДЫРЫҚТАСУ¹ Жұдырықтас етістігінің қимыл атауы; төбелесу.

ЖҮДЫРЫҚТАСУ² зат. спорт. Адамзат қауымы дамуының алашқы сатыларында өте ертеде пайда болған жекпе-жектің түрі.

ЖҮДЫРЫҚТАТ = ет. Біреуді жұдырықпен соқтырту, сабату, ұрысу.

ЖҮДЫРЫҚТАТУ Жұдырықтат етістігінің қимыл атауы; төбелесу.

ЖҮДЫРЫҚТАУ Жұдырықта етістігінің қимыл атауы; ұрып-соғу.

ЖҮДЫРЫҚША¹ зат. техн. Шестернаны айналдыратын вал.

ЖҮДЫРЫҚША² үст. Жұдырық сияқты, жұдырыққа ұқсас.

ЖҮҚ = ет. 1. Бір нәрсенің екінші нәрсеге жүгуі, жабысуы. 2. Тамақтың бойға сіңуі, денеге таралуы. 3. Жұқпалы аурудың басқаларға жүгуі, ауысуы. 4. ауыс. Мінез-құлқтың, әдет-дағдының біреуден-біреуге ауысуы, даруы.

ЖҮҚ: жүк болмады [жұмырына жүк болмады]. Місе тұтпады, тоймады.

ЖҮҚА сын. 1. Қабырықтай. 2. Қалың емес, жеңіл (киім). 3. ауыс. Үлбіреген, нәзік.

Жүқа білді. Анық-қанығын жете білу. **Жүқа жапырақты көкбас.** ө. с. Биіктігі жарты метрге жуық, көпжылдық, шоптекес өсімдік. **Жүқа нан.** жерг. а) Етке салатын нан, жайған қамыр. ә) Майға пісірген нан. б) Нанды жұқалап жайып, сүтке қайнатып пісірген тағам. **Жүқа өңді.** Ашаң, қағыз. **Жүқа сүргі.** Ұзына детальдарды соңғы рет өңдетіпін сүргі.

ЖҮҚАЛА = ет. 1. Жүқа қалыпқа келтіру. 2. ауыс. с. Жайлап, етпен айту, жеткізу.

ЖҮҚАЛАЙ-ЖҮҚАЛАЙ үст. Етпен-сеппен, ақырындап, ебін тауып.

ЖҮҚАЛАН = ет. Жүқа қалыпқа келу, жұқару.

ЖҮҚАЛАНУ Жүқалан етістігінің қимыл атауы.

ЖҮҚАЛАҢ сын. 1. Жүп-жүқа, жүқаша келген, қалың емес. 2. ауыс. Арықша, қағылзеду, нәзіктеу.

ЖҮҚАЛАҢДАУ сын. 1. Жүқалау, аздап жүқалаңқы, жүқалаңқырау. 2. ауыс. Ашаңдау, қағылзеду.

ЖҮҚАЛАУ¹ сын. 1. Жүқарақ, жүқалаңдау, жүқалтақ. 2. ауыс. Арықша, жүқалаң, ашаң, қағылзеду.

ЖҮҚАЛАУ² Жүқала етістігінің қимыл атауы.

ЖҮҚАЛТАЙ сын. сөйл. **Жүқалаң.** 1. Жүқаша келген, қалың емес. 2. Арықша, қағылзеду.

ЖҮҚАЛТАҚ сын. сөйл. **Жүқалаң.** **ЖҮҚАЛТАҢ** сын. сөйл. **Жүқалаң.** **ЖҮҚАЛТАҢДАУ** сын. сөйл. **Жүқалаңдау.**

ЖҮҚАЛТЫМ сын. 1. Тым жүқа, жүп-жүқа. 2. ауыс. Нәзік, үлбіреген.

ЖҮҚАЛЫҚ зат. 1. Қалың еместік, жүқалтаң болшылық. 2. ауыс. Ашаңдық, қағылзедік, нәзіктік.

ЖҮҚАНА¹ зат. 1. Тұтас үлкен нәрседен қалған қалдық. 2. жерг. Сарқын, қалдық, жүғын. 3. ауыс. Белгі, нышан.

ЖҮҚАНА² сын. Қарапайым, жүпыны, жарлы.

ЖҮҚАНАҚ зат. сөйл. **Жүқана.**

ЖҮҚАР = ет. 1. Жүқалану, жүқа қалыпқа түсу. 2. ауыс. Сиреу, азаю, тозу. 3. ауыс. Жүдеу, ару, азу.

ЖҮҚАРАҚ сын. 1. Жүқалау келген, жүқалтақ. 2. ауыс. Ашаңдау, қағылзеду.

ЖҮҚАРАҚТАН = ет. Жүқалаң тарту, жүқару, жүқалтақтану.

ЖҮҚАРАҚТАНУ Жүқарақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖҮҚАРТА = ет. Жүқа қалыпқа келтіру.

ЖҮҚАРТУ Жүқарт етістігінің қимыл атауы. 1. Жүқа қалыпқа келтіру. 2. техн. Сом болатты екі біліктің арасына салып, бірте-бірте жүқартты, оны қажетті қалыпқа келтіру.

ЖҮҚАРТУШЫ зат. тех. Металлургия өндірісінде технологиялық процестің жүқарту (прокат) түрімен айналысатын маман.

ЖҮҚАРУ Жүқар етістігінің қимыл атауы.

ЖҮҚАРЫҢҚЫ сын. Ашаңдау, нәзіктеу, жүқалан.

ЖҮҚАРЫҢҚЫРА = ет. 1. Жүқалаң тартыңқырау. 2. ауыс. Ашаң тарту. 3. ауыс. Азып-тозу, жүдеп-жадау.

ЖҮҚАРЫҢҚЫРАУ Жүқарыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖҮҚАТАЙ сын. Жүқалаң, нәзік, ашаң.

ЖҮҚҚЫЗ = ет. 1. Жағып алу (баяу, май т.б.). 2. Жүқпалы аурумен ауыру.

ЖҮҚҚЫЗУ Жүққыз етістігінің қимыл атауы.

ЖҮҚҚЫШ сын. Жүғымпаз, жүғымтал.

ЖҮҚҚЫШТЫҚ зат. Тез тарағыштық, жүқа бергіштік, жүғымпаздық.

ЖҮҚПА зат. жерг. Қазанға пісірген жүқа нан.

ЖҮҚПАЛЫ сын. Тез жүғатын, жүққыш, тарағыш.

Жүқпалы аурулар. мед. <лат. inficere>. Тірі ағзаларға ауру тудырушы микробтардың (бактерия, риккетсия, вирус, саңырауқұлақ) еуінен пайда болатын кесел. **Жүқпалы дерт.** Ауырған, сырқаттанған адамның түшкіруі сөйлесуі т.б. арқылы жүғатын ауру.

ЖҮҚПАС зат. жерг. 1. Құймақ. 2. Май, сүт қосып талқаннан жасалған тамақ.

ЖҮҚСЫЗ сын. 1. Жүғымсыз, жүғымсыз. 2. Қу, алаяқ.

ЖҮҚТЫП = ет. 1. Жағылу. 2. Жүқпалы аурумен ауыру. 3. Дарыту, сіңіру.

ЖҮҚТЫРҒЫШ зат. Жүқтыра бергіш, тез жүқтыратын.

ЖҮҚТЫРУ Жүқтыр етістігінің қимыл атауы, тарату, жүққызу.

ЖҮҚТЫРУШЫ зат. Ауру таратушы.

ЖҮҚТЫРЫЛ = ет. 1. Жағылу, жүғылу. 2. Ауру таратылу.

ЖҮҚТЫРЫЛУ Жүқтырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖҮҚЫНА зат. жерг. Жүғын, сарқыт, қалдық.

ЖҮЛ = ет. 1. Бір жерге қадалып тұрған нәрсені орнынан алып тастау, суыру. 2. Құстың (тауық, үйрек т.б.) жүіні терісінен алып тастау, тазалау. 3. Шешіп алу, сытырып алу. 4. ауыс. Тоз-тозын шығару, ұрып-соғу, талан-таражға салу, түту.

Жұлып алғандай. Құтпеген жерден, сөзді аяқтар-аяқтамастан, өте тез, шапшаң. **Жұлып** алды. Тартып алды. **Жұлып** жеді. Зорлық-зомбылық қылды, үстемдік көрсетті. **Жұлып** тастады. а) Шешіп, сытырып тастады. ә) Орнынан алды, қызметтен босатты. **Жұлып** түсті. Ұшырып жіберді, қағып түсті.

ЖҮЛА-МҮЛА үст. Жүқи-жүқи, тарта-тарта, іле-міле.

ЖҮЛАРБЕТ зат. Астыңғы және үстіңгі иектегі тістің бір-бірімен беттескен қыры.

ЖҮЛҒА зат. сөйл. Жылға.

ЖҮЛҒЫЗ = ет. Суырып алғызу, жүлғыз.

Шашын жүлғызды. Ұрғызды, таяқ жегізді (көбінесе әйел баласына қатысты айтылады).

ЖҮЛҒЫЗУ Жүлғыз етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛҒЫЛА = ет. Әрі-бері тартқылау, жүлқылау.

ЖҮЛҒЫЛАУ Жүлғыла етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛҒЫШ зат. Басы имек шөп суыратын құрал.

ЖҮЛДЫЗ¹ зат. 1. Түнде өздігінен жарқырап, нүктедей болып көрінетін аспан денесі. 2. астр. Өте күшті қызған газдан (плазмадан) тұратын, өзінен жарық шығаратын және табиғаты жағынан Күнге ұқсас аспан денелері. 3. көне. Жылдың он екіден бір бөлігі, ай. 4. ауыс. Маңдайалды, халық қалаулысы, майталманы, шамшырағы.

Жүлдыз астрономиясы. астр. Астрономияның жүлдыздық жүйелер құрылысының, құрамының, динамикасының және эволюциясының жалпы заңдылықтарын, сондай-ақ сол заңдылықтардың біздің Галактикада қалай орындалатынын зерттейтін бөлімі. **Жүлдыздар картасы.** астр. Белгілі бір аймақтан көрінетін аспан бөлігіндегі аспан денелерінің орналасуын көрсетіп беретін карта. **Жүлдыздар космогониясы.** астрон. Жүлдыздардың, сондай-ақ жүлдыздық жүйенің пайда болуы әрі эволюциясын зерттейтін астрономия саласы. **Жүлдыздар каталогы.** астр. Белгілі бір біртекті сипаттамалары (экваторлық координаттар, жүлдыздық шамалар, спектрлік кластар, т.б.) көрсетілген жүлдыздардың тізімі. **Жүлдыздар шоғыры.** астр. Шығу тегі бірдей, жасы мен химиялық құрамы жағынан бір-бірімен қарайлас және өзара тартылыс күші арқылы байланысқан жүлдыздар тобы. **Жүлдыздың оңы.** Аспан шырақтарының орналасуының сәті келген уақыты, кезі (байырғы кезде жүлдыздардың орналасуын жүлдызшылар сәтті, сәтсіз деп болжаған). **Жүлдыз жымды.** поэт. Жер-көк тым-тырыс, тыңшы қалды. **Жүлдыз таралды.** Таң қылаң берді, таң ағарды. **Жүлдыз толды.** жерг. Ел орына отыры, кеш болды. **Жүлдызы ақты.** миф. Әр адамның жүлдызы бар, жүлдыз ағып

түскенде бір адам өмірден өтті деген түсінік. **Жұлдызы аспандады.** Бағасы артты, құны жоғарылады. **Жұлдызы жанды.** Бақыты жанды, өсті, мәртебесі асты. **Жұлдызы жарасты.** Көңіл қосты, келісті, үйлесті. **Жұлдызы жарқын [жарық].** а) Өмірі таза, кіршіксіз. ә) Мерейі үстем, көңілі ашық. **Жұлдызы жоғары.** Бақыты жанған. **Жұлдызы қарсы.** Өш, қас; жаны жек көреді. **Жұлдызы оңынан туды.** Сәті түсті, жолы болды; ойлаған арманына жетті. **Жұлдызы сөнді.** Өлді, дүниеден қайтты. **Жұлдызы түзелді.** Ісі, шаруасы оңалды, Құдай оңдады. **Жұлдызы ұшты.** а) Өлді, дүниеден қайтты. ә) Бақыты тайды. **Жұлдызы ыстық.** Кісіні өзіне тартатын қасиетке ие, сүйкімді.

ЖҮЛДЫЗ² зат. тар. 1. Бес бұрыш (тармақ) етіп жасалған кеңес мемлекетінің айырым белгісі, эмблема. 2. ауыс. Әскери дәрежеге байланысты погонға тағылатын жұлдыз бейнелі белгі.

ЖҮЛДЫЗ³ зат. зоол. Үстінде түгі бар құрттың үлкейту түрі, жұлдызқұрт.

ЖҮЛДЫЗАРАЛЫҚ: жұлдызаралық орта. астр. Біздің Галактика мен басқа Галактикалардың құрамындағы жұлдыздар арасындағы кеңістікті толтыратын сиретілген зат, жұлдызаралық газ және тозаң бөлшектері.

ЖҮЛДЫЗГҮЛ¹ зат. өс. <лат. filipendula> Жұлдызға ұқсас гүлі бар өсімдік.

ЖҮЛДЫЗГҮЛ² зат. қолөнер. Зергерлік бұйымдарға салынатын өрнек.

ЖҮЛДЫЗДАЙ сын. 1. Жұлдыз сияқты, жұлдыз тәрізді. 2. ауыс. Жарқыраған, айдай сұлу.

Жұлдыздай [жұлдызша] ақты. Өте жылдам жүрді, жүрісіне көз ілеспеді. **Жұлдыздай [күндей] жайнау.** Ажарлану, нұрлану, ыңғайлану. **Жұлдыздай самсады.** Жұлдызша жытырлады, жайнады.

ЖҮЛДЫЗДАЙЫН сын. фольк. Жұлдыздай.

ЖҮЛДЫЗДЫ сын. 1. Жұлдызы көп, самсаған. 2. Бес тармақты жұлдыз таққан, эмблемасы бар. 3. сов. Еңбегіне сай атақ алып, алтын жұлдыз таққан. 4. ауыс. Жолы болған, бақыты жанған.

Жұлдызды аспан. Аспан күмбесінде түнде көрінетін шырақтардың жиынтығы. **Жұлдызды соғыс.** әск. Космостан не космос арқылы жүргізілетін соғыс.

ЖҮЛДЫЗДАН= ет. Жұлдыз сияқты тармақтану.

ЖҮЛДЫЗДАНУ Жұлдыздан етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛДЫЗДЫҚ сын. Жұлдызға қатысты, жұлдыздық жүйедегі.

Жұлдыздық карта. астр. Жұлдызды аспанның не оның бір бөлігінің сызбасы. **Жұлдыздық уақыт.** астр. Астрономияда қолданылатын уақыт есебі. **Жұлдыздық шама.** астр. Аспан шырақтары (жұлдыздар, галамишарлар, Құн т.б.) сәулесінің Жер беті жазықтығында (шырақтар сәулесіне перпендикуляр орналасқан) жасайтын жарықталынуының өлшемі; аспан шырағы жалтырауының өлшемі.

ЖҮЛДЫЗЖОРАМАЛ зат. <грек. hxtoskoros> Белгілі бір уақыттағы жұлдыздар мен галамишарлар орналасуының астрологиялық болжам жасалатын кестесі, осындай болжамның өзі.

ЖҮЛДЫЗҚҰРТ зат. зоол. <лат. eruca> Денесі буынтық-буынтық, түк-түк жасыл жапырақ түстес жәндік; көбелектердің құрт тәрізді дернәсілі.

ЖҮЛДЫЗНАМА зат. <грек. astron – жұлдыз, logos – ұғым, ой> Тарихи оқиғалар, адамдар мен халықтардың тағдырлары аспан шырақтарының орналасуымен байланысты деген

түсінік, наным-сенім негізінде болашақты болжау мүмкіндігі туралы ілім.

ЖҮЛДЫЗНАМАЛЫҚ сын. Жұлдызнамаға қатысты, жұлдызнамаға тән.

ЖҮЛДЫЗСЫЗ сын. Жұлдыз жоқ, қараңғы.

ЖҮЛДЫЗСЫРҒА зат. қолөнер. Шеңберінің ортасында бес тармақты жұлдызы бар сырға. **Жұлдызсырға қалып.** Жұлдыз, орақ пен бала бейнесі бар қалып үлгісі.

ЖҮЛДЫЗТҮК зат. өс. <лат. farsetia> Орамжапырақ тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

ЖҮЛДЫЗША¹ зат. 1. Түнде аспан әлемінде жарқырап кішкентай болып көрінетін галамишар. 2. полигр. Жұлдыз тәрізді баспахана белгісі. 3. инф. <ағыл. asterisk> Бағдарламалау тілдерінде көбейту амалының белгісі ретінде және т. б. жағдайларда операциялық жүйеде символдар тобы орнына қолданылатын символ.

Жұлдызша клетка. биол. <лат. cytos stellatum, лат. stella – жұлдыз, грек. kytos> Жануарлар ағзасының әртүрлі мүшелерінде кездесетін, пішіні жұлдыз тәрізді клеткалар.

Жұлдызша нейрон. биол. <лат. neuronum stellatum> Ми қыртысы сұр затында, мишық қыртысының молекулалы және дәнді қабаттарында орналасқан, мөлшері әртүрлі, пішіні жұлдыз тәрізді нейромит. **Жұлдызша түйін.** <лат. ganglion stellatum> Симпатикалық жүйке жүйесі бағаны құрамындағы жүйкелік түйін. **Жұлдызша тігу.** Жұлдыз түрін кестелеп түсіру.

ЖҮЛДЫЗША² зат. Гүлі өте майда, бір талдап қана өсетін гүл түрі.

ЖҮЛДЫЗША³ үст. Жұлдыз тәрізді, жұлдыз сияқты.

Жұлдызша ақты. Көз ілеспеді, зымырады, зулады.

ЖҮЛДЫЗШӨП зат. өс. <лат. stellaria> Қаламтыр тұқымдасына жататын көпжылдық, кейде бір не екіжылдық шоптесін өсімдік.

ЖҮЛДЫЗШЫ зат. 1. Аспан денелерінің қозғалыстарын бақылаумен шұғылданған оқымысты, астроном. 2. Аспан шырақтарына қарап адам тағдырын болжаушы сәуегей.

ЖҮЛДЫР= 1. Қадалып тұрған нәрсені орнынан суырттып алғызу, тамырымен үздіріп алдыру. 2. Тісті алдырып тастау. 3. Үзін-жұлып жегізу.

ЖҮЛДЫРУ Жұлдыр етістігінің қимыл атауы; жұлдызу, суырту.

ЖҮЛҚАР зат. Түйенің алдыңғы екі күрек тісі.

ЖҮЛҚУ Жұлқы етістігінің қимыл атауы; сілке тарту, жұлмалау.

ЖҮЛҚЫ= ет. 1. Қатты сілке тарту; желкелеу, жұлмалау. 2. Тұр-тұрлап ояту.

Жұлқи көтеру. спорт. Ауыр атлетикада зілтемірді тоқтатпай қосқолдан бірден жоғары көтеру.

ЖҮЛҚЫЛА= ет. Тартқылау, сілкілеу, жұлмалау.

ЖҮЛҚЫЛАН= ет. Тартқылану, сілкілену, жұлмалану.

ЖҮЛҚЫЛАНУ Жұлқылан етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛҚЫЛАС= ет. Тартысу, сілкілесу, жұлмаласу.

ЖҮЛҚЫЛАСУ Жұлқылас етістігінің қимыл атауы. 1. Өрі-бері итермелесу, тартысу. 2. Алысу, арпалысу.

ЖҮЛҚЫЛАТ= ет. Тартқылату, сілкілету, жұлмалату.

ЖҮЛҚЫЛАТУ Жұлқылат етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛҚЫЛАУ Жұлқылау етістігінің қимыл атауы. 1. Тартқылау, сілкілеу, жұлмалау. 2. Тұр-тұрлап ояту, қықысын бұзу.

ЖҮЛҚЫМ-ЖҮЛҚЫМ сын. Жұлма-жұлмасы шыққан, қобыраған.

ЖҮЛҚЫН= ет. 1. Біреудің қатты қысымынан шығып кетуге әрекет жасау. 2. ауыс. Жанқиыру, аласуру.

Жұлқына жөнелді. Алға қарай ұмтылды, шаба жөнелді.

ЖҮЛҚЫНДЫР= ет. 1. Аласуру, алқындыру (ауыздығымен алысқан асау ат туралы айтылады). 2. ауыс. Біреудің тентек мінезін, алашапқын болып отыруын көтеру, соған төзу.

ЖҮЛҚЫНДЫРУ Жұлқындыр етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛҚЫНТ= ет. 1. Атты ауыздығымен алыстыру, жер тартыту. 2. ауыс. Сілкінту, серпілту.

ЖҮЛҚЫНТУ Жұлқынт етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛҚЫНУ Жұлқын етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛҚЫНЫС= ет. Құлшынысу, дүрсілкіну, көтерілу.

ЖҮЛҚЫНЫС: жұлқыныс тост. сөйл. Дастарқан басында өздігінен, өз бастамасымен сұрап алған сөз сөз.

ЖҮЛҚЫНЫСУ Жұлқыныс етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛҚЫНҚЫРА= ет. Тартыңқырау, жұлмаланқырау.

ЖҮЛҚЫНҚЫРАУ Жұлқыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛҚЫП-ЖҮЛҚЫП үст. Тартып-тартып, сілкіп-сілкіп.

ЖҮЛҚЫС зат. Тартыс, күрес.

ЖҮЛҚЫС= ет. 1. Ұрысып-керісу. 2. Соғысу.

3. Алауыз болу, жік-жікке бөліну.

ЖҮЛҚЫСТЫР= ет. Алыстыру, арпалыстыру.

ЖҮЛҚЫСТЫРУ Жұлқыстыр етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛҚЫСУ Жұлқыс етістігінің қимыл атауы. 1. Алысу, арпалысу, соғысу. 2. Күресу; қарсы тұру.

ЖҮЛҚЫТ= ет. Жұлмалату, тістету, тартқылату.

ЖҮЛҚЫТУ Жұлқыт етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛҚЫШТА= ет. Жұлмалау, жұлма-жұлмасын шығарып, тістелеу.

ЖҮЛҚЫШТАУ Жұлқышта етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛМА¹ зат. Қойдың терісінен жұлып алған өлі жүн, жабағы жүннің шет пішітағы.

ЖҮЛМА² зат. жерг. Сирек, селдір шыққан егін.

ЖҮЛМА³ сын. Жұлым-жұлмы шыққан, тозған; жыртық.

Жұлма болды. Әбден тозды, жұлма-жұлмасы шықты.

ЖҮЛМА-ЖҮЛМА сын. Жұлым-жұлмы, жыртық-жыртық.

Жұлма-жұлма болды. Жұлым-жұлмы шықты, әбден тозды. **Жұлма-жұлмасы шықты.** Тоз-тоз болды, ескірді.

ЖҮЛМАКӨЖЕ зат. тамақ. Жайылған қамырды үзін-үзін қазанға салып пісірген тамақ түрі.

ЖҮЛМАЛА= ет. 1. Жұлқылау, тартқылау, ары-бері жұлқу. 2. Жұлма-жұлмасын шығару, тістелеу.

ЖҮЛМАЛАН= ет. 1. Жұлма-жұлма болу, тозығы жету, ескіру. 2. Әбден татпаду.

ЖҮЛМАЛАНУ Жұлмалан етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛМАЛАС= ет. 1. Тістелеп, тартқылап жету. 2. Алысып, арпалысу.

ЖҮЛМАЛАСУ Жұлмалас етістігінің қимыл атауы, алысу, күресу.

ЖҮЛМАЛАУ Жұлмала етістігінің қимыл атауы. 1. Жұлқылау, ары-бері жұлқы. 2. Ұрып-соғу, күш көрсету. 3. а уыс. Тынышын алу, қауқасу.

ЖҮЛМАНАН зат. жерг. Нанды жайып, үзіп-үзіп салып жасаған тамақ түрі.

ЖҮЛМАРЛА= ет. сөйл. жерг. Жұл-мала.

ЖҮЛМАРЛАУ Жұлмарла етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛМАСІңІР зат. Мал сүйегіне жабысқан қысқа сіңір.

ЖҮЛМЫР сын. Қағынған, қу, сұмырай.

ЖҮЛМЫТ сын. Пысық, жытпос, жұлымыр.

ЖҮМЫТТАЙ сын. Дындай, зұлдымрай.

ЖҮЛУ Жұл етістігінің қимыл атауы.

1. Шөптен тазалау, отау. 2. Жемісті сабағынан үзу. 3. Қирту, көзін жою.

ЖҮЛЫҚ¹ зат. 1. Аяқ киімнің ұлтаны мен басының және жиегінің жалғасқан жері, сыздық. 2. Мал тияғының жербасар мен қабырғасының түйіскен қыры.

Жұлығынан келмеді [келер ме екен]. Елең құрлы көрмеді, менсінбеді. **Жұлығы шыққан.** а) Тозығы жеткен, ескірген. ө) Азып-тозған, жадап-жүдеген.

ЖҮЛЫҚ² зат. көне. Құдық кенересінің төменгі жағы.

ЖҮЛЫҚСЫЗ сын. Жұлығы жыртылған, қақырап кеткен.

ЖҮЛЫҚТА= ет. 1. Аяқ киімге (етік, бәтпіке т. б.) сыздық салу, жұлық салу. 2. а уыс. Шет жағалату, жиектеу. 3. жерг. Жекелеу, арасын сирету.

ЖҮЛЫҚТАТ= ет. Шет жағалату, жиек-тету.

ЖҮЛЫҚТАТУ Жұлықтат етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛЫҚТАУ Жұлықта етістігінің қимыл атауы; аяқкиімге жұлық салу.

ЖҮЛЫМ сын. Жұлынып алынған бір бума, бір шоқ, бір шөкім.

ЖҮЛЫМДА= ет. Үзіп-үзіп, бөліп-бөліп алу, бөліктеу.

ЖҮЛЫМДАН= ет. Жұлым-жұлымы шығып жыртылу, тозу.

ЖҮЛЫМДАНУ Жұлымдан етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛЫМ-ЖҮЛЫМ сын. Жұлма-жұлма, алба-жұлба, жыртық-жыртық.

Жұлым-жұлым болды. Жұлма-жұлмасы шықты, тоз-тозы шықты.

ЖҮЛЫМУЙ зат. сөйл. **Жолым үй.**

ЖҮЛЫМЫР сын. Іліп-қағып кететін қу, сұғанақ, олжақор.

ЖҮЛЫН¹ зат. 1. анат. <лат. medulla spinalis> Адам мен омыртқалы жануарлардың омыртқа жотасының ішінде орналасқан орталық жүйке жүйесінің бір бөлігі. 2. а уыс. Жақын санаған адамға, баласына жақсы көру, еркелету ретінде айтылатын атауыш.

Жұлынға тиді. Қиын тиді, ауыр соқты, діңкесін құртты. **Жұлындай ұшырды** [түсірді]. а) Мұрттай ұшырды. ө) Оп-оңай меңгерді. **Жұлын тұтты.** жерг. Ашу қысты, кейіді, ренжіді. **Жұлын түйіндері.** анат. <лат. ganglion spinale> Жұлынның жоғарғы (адамда – артқы) түйірігі бойында орналасқан, сезімтал нейрониттерден құралған түйін. **Жұлынын үзді.** Белін сындырды, омыртқа-сын үзді. **Жұлының [омыртқан] үзілгір!** қарғыс. Өле қал деген мағынада. **Жұлының үзілісін.** қарғ. Опат болғыр, қыршыныпқан қылығар. **Жұлыны үзілді.** а) Өлді, дүниеден қайтты. ө) Тірегі құлады, таянышы жоқ болды.

ЖҮЛЫН² зат. жерг. Тонның етегі мен өңірінен шығып тұратын жүні.

ЖҮЛЫН= ет. 1. Шөптен тазалану, оталу.

2. Жұлқыну, ілгері ұмтылу, сілке тарту. 3. а уыс. Ашулану, ыза болу.

ЖҮЛЫНҒЫР: жуадай жұлынғыр. қарғ. Көктей солғыр, өме қақыр.

ЖҮЛЫНДАЙ сын. 1. Түп-түзу, тіп-тік шанышылған. 2. а уыс. Өрімдей, жап-жас. 3. а уыс. сөйл. Жұрттай, семіз.

Жұлындай ақты. Тіп-тіке созылды, зымырады, ұшты. **Жұлындай түсірді.** Мұрттай ұшырды, жайратты. **Жұлындай ұшырды.** а) Құйындай ұшты, зымырады. ө) Оп-оңай меңгерді.

ЖҮЛЫНДАЙ-ЖҮЛЫНДАЙ сын. Тіп-тік, жіңішке болып будақталған.

ЖҮЛЫНДЫ зат. Өздері тараған негізгі аудандардан мұздық мұздары ондаған, жүздеген километрге қашықтапты, негүрлым жас таужыныстардың арасында қалған таужыныстардың экзотикалық жақпар-тастары.

ЖҮЛЫНДЫР= ет. Құтырту, қызбаландыру.

ЖҮЛЫНДЫРУ Жұлындыр етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛЫН-ЖҮЛЫН зат. анат. Күллі омыртқалардың ішін аралап өтетін қабығы бар бұтақты жүйке.

ЖҮЛЫН-ЖҮЙКЕ зат. 1. <лат. nervus> Жан-жүйе, нерв. 2. Бүкіл денесі, тұлға бойы.

ЖҮЛЫНҚҰРТ зат. 1. Жұлын ауруының аты. 2. а уыс. Заржақ, арам адам.

ЖҮЛЫНТ= ет. Жұлқырту, құтырту.

ЖҮЛЫНТУ Жұлынт етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛЫНУ Жұлын етістігінің қимыл атауы. **ЖҮЛЫНТУТА** зат. Жұлын бекем тұрған бел омыртқа.

ЖҮЛЫНШАҚ зат. Гүл өсіру үшін ішіне топырақ, құм салған себет.

ЖҮЛЫН-ШЕМІРШЕК зат. балықшар. Қызы балықтардың омыртқа шеміршегі.

ЖҮЛЫНЫП-ЖҮЛҚЫНЫП үст. Қағынып-ұшынып, жанын жеп.

ЖҮЛЫП-ЖҮЛҚЫП үст. 1. Белгілі бір тұмас затты бірден мол қылып алмай, шетінен біртіндеп, әр жерінен үзіп алу. 2. Қайта-қайта жұлқылап нұқу.

ЖҮЛЫС= ет. 1. Шөптен тазартысу, отасу. 2. а уыс. Таласып-тармасу, арпалысу, шайқасу.

ЖҮЛЫСТЫР= ет. Ұрысып-керістіру, арпалыстыру, қырқыстыру.

ЖҮЛЫСТЫРУ Жұлыстыр етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛЫСУ Жұлыс етістігінің қимыл атауы; қрысып-керісу, тайталасу.

ЖҮМ зат. ойын. Ойын бастаушының белгісі бойынша жаппай үндемей қалатын халық ойыны, тымын, үндемес.

ЖҮМ= ет. 1. Қолдың саусақтарын ішке бүгіп, алақанға қарай түйіп алу. 2. Кірпіктерді айқастырып жабу. 3. Ауызды жабу.

Жұмған аузын [жағын] ашпады. сөйл. Үндемей қойды, дәм-мим демеді.

ЖҮМА [ар. جمعه] зат. 1. Аптаның бесінші күнінің аты. 2. Апта, бір жеті. 3. діни. Мұсылмандардың мереке күні, кәмелетке толғандар, дені сау, қолы бос мұсылмандардың міндетті түрде мешітке жиналып, жұма намаз оқып, уағыз тыңдайтын күні.

Жұма мерек болсын! діни. тілек. Жұма мерекесі құтты болсын. **Жұма намаз.** діни. Ислам дініндегі ер адамдар үшін жамағатпен оқу парыз етілген жұма күнінің құрметіне бесін намазды уақытында оқылатын намаз.

ЖҮМАДАЛ-АХАР [ар. جمادى الآخرة] зат. Араб ай жылнамасының алтыншы айының аты.

ЖҮМАДІЛ-ӘУЕЛІ [ар. جمادى الأولى] зат. Арабша ай күнтізбесінен бесінші айдың аты.

ЖҮМАҚ зат. 1. діни. Алла тағаланың рақымы түскен сүйікті құлдарының о дүниедегі рақат орны; пейіш. 2. а уыс. Шаруашылық пен тұрмысқа қолайлы жер, жайлы мекен.

Жұмақ [бейіш, ұжмақ] аналардың табандары астында. Ананың қадір-қасиеті жұмақтан артық, ананды сыйлау жұмаққа барумен тең деген мағынада. **Жұмақ құстары.** зоол. <лат. paradisaeidae> Торғайлар отрядының бір тұқымдасы. **Жұмақтың рақаты.** Пейіш тыныштығы, о дүниедегі жұмақ.

ЖҮМАЛА= ет. жерг. Домалау.

ЖҮМАЛАП үст. Апталап, бірнеше жұма бойына.

ЖҮМАЛЫҚ зат. 1. Белгілі бір шараны апта сайын өткізу, жетілік; апталық. 2. көне. діни. Молдалардан оқыған шәкірттердің жұма сайын аптартын сыйы, ақы. // Жұма, апта, жеті көлеміндегі.

ЖҮМАРЛА= ет. 1. Умаждау, басып-жаншу. 2. а уыс. Жауды жеңу, талқандау.

ЖҮМАРЛАН= ет. 1. Домалану, дөңгелену. 2. Бұйралану, толқу. 3. Умаждау, мыж-мыж болу. 4. Бұртну, дүрдию.

ЖҮМАРЛАНУ Жұмарлан етістігінің қимыл атауы.

ЖҮМАРЛАС= ет. Алысып ойнау.

ЖҮМАРЛАСУ Жұмарлас етістігінің қимыл атауы.

ЖҮМАРЛАУ Жұмарла етістігінің қимыл атауы. 1. Умаждау, басып-жаншу. 2. а уыс. Жауды жеңу, талқандау.

ЖҮМАРШАҚ¹ зат. Айран, сүт құятын, ұйытатын ыдыс.

ЖҮМАРШАҚ² сын. Жұмарланған, жұмыр, кесек.

ЖҮМАРШАҚТАН= ет. 1. Жұмарлану, домалану. 2. Жапырақ, шөп т.б. оралып, жиярылып, ширатылып қалуы.

ЖҮМАРШАҚТАНУ Жұмаршақта етістігінің қимыл атауы.

ЖҮМАСЫЗ үст. Бір жұма болмайынша, бір жұмаға дейін.

ЖҮМАСЫНА үст. Бір жұмада, аптасына.

ЖҮМАСЫНДА үст. Аптасында, жетісінде.

ЖҮМБАЗ сын. Жұмарланған, илектенген кір.

ЖҮМБАЗДА= ет. Жұмарлау, сықпалау, илектеу, сығымдау, домалақтау.

Жұмбаздай салу. Немқұрайлы қарау, істі тиянақсыз ету.

ЖҮМБАЗДАЛ= ет. Жұмарлану, түйдек-теду, сығымдалу.

ЖҮМБАЗДАЛУ Жұмбаздал етістігінің қимыл атауы.

ЖҮМБАЗДАН= ет. Жұмарлану, домалақтау, дөңгелену.

ЖҮМБАЗДАНУ Жұмбаздан етістігінің қимыл атауы.

ЖҮМБАЗДАУ Жұмбазда етістігінің қимыл атауы.

ЖҮМБАҚ зат. 1. әдеб. Жасырын құпия сырды ойлап табу, шешу үшін сыпаттап, астарлап айтылатын қысқаша өлең, әңгіме түріндегі шығарма. 2. а уыс. Белгісіз мән, жасырын сыр.

Жұмбағын шешті. Бір нәрсеңіз жасырын сырды ашты, жауабын тапты. **Жұмбақ айтыс.** фольк. Ойды біркемелеп айту, ойлап шешуе арналған халық ауыз әдебиетіндегі айтыс өнерінің бір түрі. **Жұмбақ жанры.** әдеб. Адамның ой-өрісін, алғырлығын, білімін сынау мақсатында нақты бір зат немесе құбылыс тұспалдап сыпатталатын шағын әдеби жанр. **Жұмбақ өлең.** әдеб. Жұмбақты өлең түрінде айту.

ЖҮМБАҚСЫЗ сын. Бүктесіз, астарсыз. **ЖҮМБАҚТА**= ет. Астарлау, тұспалдау.

ЖҰМБАҚТАҒЫШ сын. Жұмбақтап, астарлап, тұспалдап айтуға шебер (адам).

ЖҰМБАҚТАЛ= ет. Астарлану, тұспалдану.

ЖҰМБАҚТАЛУ Жұмбақтал етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМБАҚТАН= ет. Құпиялану, түсініксіз күйде болу.

ЖҰМБАҚТАНУ Жұмбақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМБАҚТАС= ет. Астарлап сөйлесу.

ЖҰМБАҚТАСУ Жұмбақтас етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМБАҚТАУ¹ сын. Жасырындау, белгісіздеу.

ЖҰМБАҚТАУ² Жұмбақта етістігінің қимыл атауы; ойды жасырып, шешімін табуға ыңғайлап, астарлап, тұспалдап сөйлеу.

ЖҰМБАҚТЫ сын. Астарлы, бұқпелі, құпиялы.

ЖҰМБАҚТЫҚ зат. Бірнәрсенің белгісіздігі, түсініксіздігі, мән-жайының құпиялылығы.

ЖҰМБАҚШЫ зат. Жұмбақ айтқыш адам.

ЖҰМБАҚШЫЛ сын. Жұмбақты айтқыш өрі шешкіш (адам).

ЖҰМҒА зат. жерг. **Жұма.**

ЖҰМҒЫЗ= ет. **Жұмдыр.**

ЖҰМҒЫЗУ Жұмғыз етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМДЫҚ зат. жерг. Ұйымшылдық.

ЖҰМДЫР= ет. Көзін аштырмау.

ЖҰМДЫРУ Жұмдыр етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМ-ЖҰМ зат. ойын. Алқа-қотан отырған көпшілік ойын бастаушының белгісі бойынша белгілі бір уақытқа жаппай үндемей, көз жұмып қалатын ойын; тымти, үндемес.

ЖҰМЛА үст. **Жұмлә.**

ЖҰМСА= ет. 1. Біреуді бір жерге бір жұмысты орындап келуге, атқаруға жіберу. 2. Күш салыну. 3. ауыс. Бірнәрсені пайдалану, жарату, іске асыру.

ЖҰМСАҒЫРАҚ сын. 1. Жұмсақтау, жайлырақ, мамығырақ. 2. ауыс. Бостану, көңілшектеу. 3. ауыс. Құлаққа жағымдырақ, жылырақ.

ЖҰМСАҒЫШ сын. Жұмсай бергіш.

ЖҰМСАҚ сын. 1. Мамық, ұлпа, ұлтідек, биязы. 2. Қатты емес, былтылдақ, езіліп тұрған немесе әбден піскен. 3. ауыс. Жағымды, сүйкімді (дауыс). 4. ауыс. Жайлы, жайдары. 5. ауыс. Жағдайлы, қолайлы, жылы (күн райы). 6. ауыс. Жанға жайлы, майда (тіл, сөз).

Жұмсақ алтын. бейн. Бағалы аң терілері.

Жұмсақ балшатыр зат. өс. Айлаулықтар тұқымдасына жататын, биіктігі 15-35 см көпжылдық шөптесін өсімдік. **Жұмсақ вагон.** Жолаушылардың жатып-тұруына, демалуына ыңғайластырып жабдықталған, екі адамдық жайлы вагон. **Жұмсақ валюта.** экон. Өзінің атаулы құнымен және басқа валюталардың базамымен салыстырғанда тұрақсыз валюта.

Жұмсақ жел. Жай, ақырын соққан жел. **Жұмсақ қолдылық істеу.** Көңілге қараушылық. **Жұмсақ мінезді.** Әдепті, сыпайы, иі жұмсақ. **Жұмсақ су.** х им. Құрамында кальций мен магний карбонаттары аз, кермектігі 1,5-3,0 мг-экв/дм³ аралығындағы су. **Жұмсақ таңдай.** анат. <лат. palatum molle> Ауыз қуысын мұрын қуысынан бөліп тұратын қатты таңдайдың артқы жалғасы. **Жұмсақ ұлпа.** <лат. pulpa> Тіс қуысында орналасқан тістің жұмсақ бөлігі.

ЖҰМСАҚТА= ет. **Жұмсақ ету,** жайлы ету.

ЖҰМСАҚТАН= ет. **Жұмсақ күйге түсу,** жұмсарту.

ЖҰМСАҚТАНУ Жұмсақтан етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМСАҚТАУ¹ сын. 1. Топырағы бос, құмды (жер). 2. Тіске жұмсақ, піскен.

ЖҰМСАҚТАУ² Жұмсақта етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМСАҚТҮК зат. өс. <лат. malachium> Қаламтыр тұрқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖҰМСАҚТЫҚ зат. 1. Үлділдектік, ұлпалылық. 2. ауыс. Жайлылық, жайдарлық, қатаң еместік.

ЖҰМСАЛ= ет. 1. Бір жұмысты атқаруға, орындап келуге жегілу, жіберілу. 2. Жаратылу, пайдаланылу.

Жұмсалған су. су шар. Өсімдіктің өсіп-өнуі және дамуы кезінде суаруға жұмсалатын судың жалпы мөлшері.

ЖҰМСАЛУ Жұмсал етістігінің қимыл атауы. 1. Белгілі бір істі орындауға жегілу, жіберілу. 2. Жаратылу, пайдаланылу.

ЖҰМСАЛЫН= ет. Пайдаланылу, қолданылу.

ЖҰМСАЛЫНУ Жұмсалын етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМСАР= ет. 1. Жұмсақ болу, босау. 2. ауыс. Райынан қайту, басылу, бәсеңдеу. 3. Суықтың ызғары қайту, жылу.

ЖҰМСАРҒЫШ сын. Жұмсара бергіш, жақсы жұмсартын.

ЖҰМСАРҒЫШТЫҚ зат. Тез жұмсартушылық, балқығыштық.

ЖҰМСАРТ= ет. 1. Мамық ету, көпсіту.

ЖҰМСАРТҚЫШ сын. Жібіткіш, жұмсартатын (дәрі, май).

ЖҰМСАРТҚЫШТАР зат. хим. Ұшайтын немесе нашар ұшатын органикалық қосылыстар.

ЖҰМСАРТҚЫШТЫҚ сын. Жібіткіштік, жұмсартушылық.

ЖҰМСАРТУ Жұмсарт етістігінің қимыл атауы. 1. Қосыту, босату. 2. Биязы, жұмсақ қалыпқа келтіру. 3. Босаңсыту, іліктіру. 4. геол. Қорытпаларды қыздырып өңдеудің бір түрі.

ЖҰМСАРТЫҢҚЫРА= ет. Бәсеңдетіңкіреу, әлсіретіңкіреу.

ЖҰМСАРТЫҢҚЫРАУ Жұмсартыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМСАРУ Жұмсар етістігінің қимыл атауы; босаңсу, иілгі.

ЖҰМСАС= ет. Сілтесу, шаныысу.

ЖҰМСАСУ Жұмсас етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМСАУ Жұмса етістігінің қимыл атауы.

1. Бір істі атқаруға, орындауға жіберу. 2. Сілтеу, қолдану.

ЖҰМСАУЛЫ сын. Жұмсалынған, жұмсап қойған.

ЖҰМСАУСЫЗ сын. Іске аспайтын, пайдаға жарамсыз.

ЖҰМСАУЫҚ сын. Біреуді жұмсай беретін, жұмсағыш.

ЖҰМУ Жұм етістігінің қимыл атауы.

1. Кіріпкерді айқастырып жабу. 2. Көз іліндіру, қыяқтау.

ЖҰМУЛЫ сын. Көздің, ауыздың, қолдың ашық емес, жұмылған қалты.

ЖҰМУСЫЗ сын. Ашық, жабық емес, жұмылмаған.

ЖҰМУЫҚ сын. 1. Кішкене сығырайған, сәл қысыңқы. 2. ауыс. Білігі аз, ойы саяз, соқыр.

ЖҰМУЫЛ= ет. 1. Көздің жабылуы. 2. Саусақтың бүгілуі, түгілуі. 3. ауыс. Бірігу, күш қосу, ұйымшылдықпен іске кірісу.

Жұмыла кірісті. Бір істі жабыла істеді.

ЖҰМУЫЛҒАНША: көзі жұмылғанша. Өле-өлгенше.

ЖҰМУЫЛДЫР= ет. Жаппай қатыстыру, ұйымдастыру.

Жұмылдыра қанат жаю. өск. Қарулы Күштердің бейбіт уақыттағы ұйымдар мен штаттардан соғыс кезіндегі штаттар мен ұйымдарға өтуі.

ЖҰМУЫЛДЫРҒЫШ сын. Ұйымдастырғыш, бірлестіргіш.

ЖҰМУЫЛДЫРУ Жұмылдыр етістігінің қимыл атауы. 1. Ұйымшылдықпен іске кірістіру, күш қостыру. 2. <лат. mobilis> Қарулы Күштерді соғыс жағдайына ауыстыру және елдің экономикасы мен мемлекеттік институттарын соғыс мұқтажықтарын қамтамасыз ету үшін қайта құру жөніндегі іс-шаралар кешені.

Жұмылдыру туралы хабар. өск. Барлық мүдделерді, қарулы күштердің барлық түрлеріндегі әскери бөлімдерді, әскери және азаматтық ұйымдарды жұмылдыру туралы үкімет шешімімен таныстыру.

ЖҰМУЫЛДЫРУШЫ зат. Ұйымдастырушы, біріктіруші.

ЖҰМУЫЛДЫРЫЛ= ет. Жаппай іске қосылу, қатыстырылу.

ЖҰМУЫЛДЫРЫЛУ Жұмылдырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМУЫЛТ= ет. Іске кірістіру, күш қостыру.

ЖҰМУЫЛТУ Жұмылт етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМУЫЛУ Жұмыл етістігінің қимыл атауы; жаппай бірігу, ұйымдасу, атсалысу.

ЖҰМУЫЛУШЫЛЫҚ зат. Бірлесушілік, ұйымдасушылық.

ЖҰМУЫЛЫҢҚЫ сын. Жабылдыңқы, қысылдыңқы.

ЖҰМУЫЛЫҢҚЫРА= ет. Көзі жабылдыңқырау, сығырайдыңқырау.

ЖҰМУЫЛЫҢҚЫРАУ Жұмылдыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМУЫЛЫС= ет. Бірлесу, ұйымдасу.

ЖҰМУЫЛЫСУ Жұмылыс етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМУЫҢҚЫ үст. Көзі сәл жабыңқы, қысыңқы.

ЖҰМУЫҢҚЫРА= ет. Көзін жабыңқырау, сығырайтынқырау.

ЖҰМУЫҢҚЫРАУ Жұмыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМУЫР¹ сын. 1. Жұмыртқа сияқты жұп-жұмыр, доп-домалақ. 2. ауыс. Тығыршықтай, толық. 3. ауыс. Жинақы, мінсіз.

Жұмыр ағаш. жерг. Үй төбесіне салатын ағаш, мәтке. **Жұмыр басты [ет жүректі] пенде.** Адам атаулы. **Жұмыр білезік.** көне. Күмісті жұмырлап, екі басын иіп түйістірген білезік.

Жұмыр білек. Бұлшық еті ойнаған, ысылған білек. **Жұмыр білекті.** Еңбекке әбден үйренген, ысылған. **Жұмыр дорба.** жерг. Қойшының тамақ т.б. нәрсе салатын дорбасы. **Жұмыр жер.** бейн. Жер шары, жер беті. **Жұмыр мүсін.** өнер. Мүсін өнеріндегі өз алдына сомдалып жасалатын шығармалар жанрының жиынтық атауы. **Жұмыр тұяқ.** Жылқы малы.

ЖҰМУЫР² зат. 1. Күйіс қайыратын малдардың қарынының бір бөлігі, түрі. 2. тамақ. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы мал қарынының ішіне сарымсақ, бұрыш, сәбіз, күріш, майлы ет турап салып, аузын түйіреп сақтайтын тағам түрі. 3. қолөнер. Алтын, күміс, ағаш, сүйек тас, мүйізден жасалған заттарды айшықтап әшекейлеудің бір түрі.

Жұмырына жүк болмады. Қарны тоймады, жүзғын болмады.

ЖҰМУЫР³ зат. Малдың қарнынан жасалған, сусын құятын ыдыс.

ЖҰМУЫРАЙҚОҒА зат. жерг. Қоғаның түрі.

ЖҰМЫРБАС: жұмырбас кесіртке. Ешкімер тұқымдасының бір туысы.

ЖҰМЫРҚИЯҚ зат. өс. Малазықтық шөптесін өсімдік.

ЖҰМЫРҚҰРТ зат. зоол. 1. Адамның, малдың ішек-қарнында болатын құрт. 2. вет. <лат. haemonchus> Қой мен ешкі малында жиі, ал ірі қара малда сирек кездесетін ауру; қылқұрт.

ЖҰМЫРЛА= ет. Бір нәрсені домалақтау, жұмыр ету.

ЖҰМЫРЛАН= ет. 1. Домалақтану. 2. ауыс. Тығыршықтану, толықсу, оңалу.

ЖҰМЫРЛАНУ Жұмырлан етістігінің қимыл атауы; тығыршықтану, толықсу.

ЖҰМЫРЛАУ¹ сын. Аздап жұмыр келген, домалақтау.

ЖҰМЫРЛАУ² Жұмырла етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМЫРЛАУЫШ зат. Жұмырлайтын, домалақтайтын зат.

ЖҰМЫРЛЫҚ зат. Жұмыр болушылық, жұмырға тән ерекшелік.

ЖҰМЫРТҚА зат. <лат. ovum> Құстың, бауырымен жорғалаушылардың, жұмыртқа салушы сүтқоректілердің аналық жұмыртқа жасушасы.

Жұмыртқа басқызды. Балапан басып шығарды. **Жұмыртқа басты.** Балапан шығару үшін жұмыртқа шайқады. **Жұмыртқа басу.** зоол. Құстардың балапан шығаруы. **Жұмыртқадан жүн қырыққан.** Айла-шарғысы мол, жол татқыш. **Жұмыртқа жасуша.** биол. Дамып, жетілген аналық жыныс жасушасы. **Жұмыртқа жолы.** анат. Жұмыртқалық (аналық жыныс безі) маңынан шашақты құйғыш тәрізді кеңейіп басталып, жатырға ашылатын жіңішке түтік тәрізді мүше. **Жұмыртқаның сарысы.** сөйл. Жұмыртқаның сары уызы. **Жұмыртқаның сарысындай.** бейн. Доп-дөңгелек, сап-сары, әп-әдемі. **Жұмыртқа салғыштық.** Жіі жұмыртқа басушылық, жұмыртқалағыштық. **Жұмыртқа шайқау.** Құстардың немесе қолтырауын, жылан сияқты жұмыртқа салып көбейетін т.б. жәндіктердің жұмыртқасын басуы.

ЖҰМЫРТҚАДАЙ сын. 1. Жұмыртқа тәрізді. 2. ауыс. Аппақ, жұп-жұмыр.

ЖҰМЫРТҚАЖЕПІ зат. зоол. Жарғақ қанаттылар отрядына жататын паразиттік жәндіктер.

ЖҰМЫРТҚАЛА= ет. Тұқымдау, жұмыртқа салу.

ЖҰМЫРТҚАЛАҒЫШ сын. Жұмыртқалайтын, жұмыртқа салғыш.

ЖҰМЫРТҚАЛАҒЫШТЫҚ зат. кіт. Жұмыртқа салушылық.

ЖҰМЫРТҚАЛАТ= ет. Жұмыртқа салдыру.

ЖҰМЫРТҚАЛАТУ Жұмыртқала етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМЫРТҚАЛАУ Жұмыртқала етістігінің қимыл атауы; жұмыртқа салу.

ЖҰМЫРТҚАЛЫҚ: жұмыртқалық фолликулдар. <лат. follicularis> Жұмыртқалықтың шеткі жағында, ақ қабықтың астындағы құртысты затта орналасқан, әртүрлі даму сатысындағы жұмыртқа жасушасына байланысты құрылымдар.

ЖҰМЫРШАҚ¹ зат. анат. <лат. reticulum> Күйіс қайыратын малдың төс шеміршегінен кейінірек қарнының астында жататын, іші безді түкті бөлік.

ЖҰМЫРШАҚ² зат. өс. <лат. capsella> Орамжапырақ тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

ЖҰМЫРШАҚ³ зат. жерг. Мал ауруы.

ЖҰМЫРШАҚ⁴ зат. жерг. Местің кішкене түрі.

ЖҰМЫРШАҚ⁵ зат. жерг. Беторамалдық мата.

ЖҰМЫРЫҚ зат. Саусақтары жұмылған қолдың басы, жұдырық.

ЖҰМЫРЫҚТАЙ сын. Жұмырық сияқты кішкентай.

ЖҰМЫРЫЛ= ет. 1. Уқаланып мыжылу, умаждау, жымырылу. 2. Жұмырланып соғылу.

ЖҰМЫРЫЛУ Жұмырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМЫС зат. 1. Жеке адамның не көпшіліктің белгілі мақсатта еткен еңбегі, әрекеті. 2. Ис, шаруа, жай. 3. физ. Құштың сан шамасы мен бағытына және оның түсу нүктесінің орын ауыстыруына тәуелді күш өсерінің өлшемі.

Жұмыс адамы. Жұмыс істеуші еңбеккер. **Жұмыс аптасы.** Күнтізбелік апта ішіндегі еңбек ету мерзімінің өлшемі, бір аптадағы жұмыс және демалыс күндерінің санын белгілейтін жұмыс уақыты. **Жұмыс басы.** Жұмыстың қайнаған ортасы, негізгі жұмыс күші шоғырланған жер. **Жұмыс беруші.** Жұмыс күшін жадаушы. **Жұмыс емес.** Түк емес, қиын емес. **Жұмыс картасы.** өск. Шартты тактикалық белгілермен және түсіндірме жазулармен графикалық түрде соғыс қимылдарының жағдайлары түсірілген топографиялық карта. **Жұмыс киімі.** Жұмысқа киетін арнайы киім. **Жұмыс көлемі.** Бір жұмыскер орындайтын түрлі операциялардың саны және олардың қайталануы. **Жұмыс күні.** Жұмыс істейтін күн, еңбек күні; қызметкерлердің көшіп-баруында бір тәулік ішінде еңбек ететін мерзімі. **Жұмыс күші.** Еңбекке жарамды жастағы, экономикалық тұрғыда белсенді халық. **Жұмысқа алымды.** жерг. Еңбекшіл, іскер. **Жұмысқа аяқтай бару.** жерг. Жұмысқа жаяу бару. **Жұмысқа кірді.** Қызметке түрды, жұмысқа орналасты. **Жұмысқа қойғызды.** Жұмысқа орналастырды, түрғызды. **Жұмысқа [шаруаға] қолы бармады.** Жалқаулануы, бойқызденді. **Жұмысқа [іске] қосты.** Бір нәрсені жұмыс істетті, пайдалануға берді. **Жұмысқа қырлы болды.** Еңбек істеуге, жұмыс істеп еңбектенуге бейім, ыңғайлы болды. **Жұмысқа салды.** Аямай жұмсады, жекті. **Жұмысқа түсті.** жерг. Жұмысқа кірді, жұмысқа түрды. **Жұмысқа шықты.** Жұмыс істей бастады. **Жұмыс қолы.** Жұмыс істеуші, еңбеккер. **Жұмыс орны.** Жұмыс істеушінің (жұмыс істеушілер тобының) өндірістік міндеттерін орындауына бейімделген орын. **Жұмыс орнын аттестаттау.** Өндірістік орта мен еңбек процесінің барлық факторларын, қызметкерлердің еңбек қызметі барысында депсаулығы мен еңбек ету қабілетіне әсер ететін ілесіп әлеуметтік-экономикалық факторларды кешенді түрде бағалау. **Жұмыс орнын жарақтандыру.** Жұмыс орнын негізгі және көмекші жабдықпен, технологиялық және ұйымдық жарақтармен қамтамасыз ету. **Жұмыс орнын ұйымдастыру.** Жұмыс орнын еңбек құралдарымен және заттармен жарақтандыру және оларды белгілі бір тәртіппен орналастыру шараларының жүйесі. **Жұмыс өтілі.** өлеум. Қызметкердің еңбек еткен және басқа қоғамдық пайдалы қызмет атқарған уақыттың жиынтығы. **Жұмыспен қамтылу.** Елдегі еңбекке қабілетті тұрғындардың жұмыспен қамтамасыз етілу көрсеткіші. **Жұмыс стажи.** Жұмыс өтілі. **Жұмысты апат қылу.** жерг. Жұмысты бітіру, аяқтау. **Жұмысты басынан асыру.** жерг. Жұмысты салақ істеу. **Жұмыс уақыты.** Қызметкер (жұмысшы немесе қызметші) кәсіпорынның (фирманың, мекеменің, ұйымның) ішкі тәртібінің ережелеріне сәйкес жұмыс орында болуға және еңбек міндеттерін орындауға тиіс күнтізбелік мерзім, қызметкердің еңбек процесіне қатысу уақытының өлшемі. **Жұмыс үзу.** жерг. Жұмыстан қалу. **Жұмыс**

үстелі. инф. <ағыл. desktop> Әртүрлі объектілер орналасатын Windows операциялық жүйесі экраны. **Жұмысы басынан асады.** Жұмысы өте көп. **Жұмысы тынбады.** Жұмысы өнбеді, бітпеді, аяқтай алмады. **Жұмысың болмасын.** эскпр. Тііспе, тиме; жайыңа жүр. **ЖҰМЫСБАСТЫ** сын. Жұмыстан қолы тимейтін, жұмысы көп.

Жұмысбасты болды. Жұмыстан қолы тимеді, мұршасы келмеді.

ЖҰМЫСБАСТЫЛЫҚ зат. Жұмыстан қолы босамаушылық, жұмысы көп болушылық.

ЖҰМЫСКЕР зат. Жұмысшы, еңбеккер.

ЖҰМЫСКЕРШЕ үст. Жұмыскер сияқты, еңбек адамынаша.

ЖҰМЫССЫЗ сын. Жұмысы жоқ, қызметсіз, еңбексіз, қарекетсіз.

ЖҰМЫССЫЗДЫҚ зат. 1. Істейтін жұмысы жоқтық, еңбексіздік, қарекетсіздік. 2. қоғ.-әлеум. Елдегі еңбекке қабілетті тұрғындардың бір бөлігі өзіне пайдалы еңбекпен айналысатын кәсіп таба алмай дағдаратын әлеуметтік-экономикалық құбылыс.

Жұмыссыздық бойынша жәрдемақы. Еңбекшілерді жұмысынан айырылуына байланысты әлеуметтік қорғау нысандарының бірі.

ЖҰМЫСТА= ет. жерг. Жұмыс істеу, еңбектену, қарекеттену.

Жұмыс жұмыстап жүр. жерг. Еңбек істеп әрекеттенуде.

ЖҰМЫСТАЛ= ет. жерг. Жұмыс жасалу, орындалу, істелу.

ЖҰМЫСТАЛУ Жұмыстал етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМЫСТАН= ет. жерг. Жұмыс істеу, еңбектену, қарекеттену.

ЖҰМЫСТАНУ Жұмыстан етістігінің қимыл атауы.

ЖҰМЫСТАС сын. Бірге жұмыс істейтін, қызметтес, істес.

ЖҰМЫСТАТ= ет. жерг. Жұмыс істету. **ЖҰМЫСТАУ** Жұмыста етістігінің қимыл атауы; жұмыс істеу, қарекет ету.

ЖҰМЫСТАУШЫ зат. жерг. Жұмыс істеуші, еңбек етуші.

ЖҰМЫСТЫҚ сын. Жұмыс істеуге арналған.

Жұмыстық дене. Мәшинелерде энергия түрлендіру, жұмыс атқару т.б. үшін қолданылатын газ тәрізді не сұйық күйдегі зат.

Жұмыстық (аралық) жад. инф. <ағыл. working (intermediate) storage> а) Мәліметтердің уақытша жинағын орналастыруға арналған компьютер жадының бөлігі. ә) Мәліметтерді уақытша сақтауға арналған жад – буфер.

Жұмыстық жыын. инф. <ағыл. working set> Осы мезгілде процессормен пайдаланатын виртуаль жадтың беттерінің немесе деңгейлерінің жиыны. **Жұмыстық жоба.**

<ағыл. detailed design> Жұмыстық жобалау нәтижесі, яғни әзірлеу мен сынауға дайын бұйымның жобасы. **Жұмыстық жүктеме.** инф.

<ағыл. work load> Есептеуіш жүйеде өңдеуге енгізілген барлық программалар, мәліметтер мен командалар жиынтығы. **Жұмыстық том.** инф.

<ағыл. work volume> Мәліметтердің тұрақты және уақытша топтарына шектеусіз қатынас құруға болатын том. **Жұмыстық цикл.** инф.

<ағыл. operational cycle> Операциялардың толық аяқталған тізбегінің орындалу шегіндегі ең аз тұрақты уақыт аралығы.

ЖҰМЫСШЫ зат. Кәсіпорынның (фирманың, мекеменің т.б.) материалдық құндылықтар жасаумен және өндірістік қызметтер көрсетумен, жұк тасымалдаумен тікелей айналысатын жұмыскері.

Жұмысшы концентрациясы. хим. Уақыттың кез келген сәтіндегі масса алмастырғыш аппараттағы кез келген нүктеде алынған әрекеттесуші фазалардағы компоненттер концентрациясы. **Жұмысшы қауым.** тар. совет. Жұмысшылар тобы, табы. **Жұмысшы табы.** тар. Индустриалық қоғамның әлеуметтік тобы, ол көбінесе дене еңбегімен айналысатын жалдамалы адамдарды қамтиды. **Жұмысшы топ.** инф. <ағыл. workgroup> Жұмыс тобы – бірлесіп жұмыс істеу және олардың жеуілік ресурстарын қарап шығуды жеңілдету үшін топтастырылған есептеу мәшинелері жинағы.

ЖҰМШЫЛ сын. жерг. Ұйымшыл, бірлігі күшті.

ЖҰМШЫЛДЫҚ зат. жерг. Ұйымшылдық, бірауыздылық.

ЖҰНТИ = ет. 1. Жұнттай болып семіру.

2. Жып-жылмамай болу, жылтыло.

ЖҰНТТАЙ сын. 1. Жұп-жұмыр, семіз.

2. ауыс. Жып-жылмамай, тап-таза.

ЖҰНТЫҚ зат. жерг. Жұрнақ, болар-болмас қалдық.

ЖҰҢҚАШ зат. өс. <лат. zuncus> Тоғайлы жерде өсетін құрақ шөп.

ЖҰҢҚАШ зат. өс. <лат. juncus> Биіктігі 17-20 см-дей, сабақтары жіңішке, жатырақтары таспа тәрізді болып келген елекшөптің бір түрі.

ЖҰП¹ сан. 1. Екеу, қос; нар. 2. Бір-біріне тең жұбайлар.

Жұбын жазбады. Бір-бірінен ажырамады, үнемі бірге болды. **Жұбы берік.** Тату, ынтымақты, бірлігі күшті. **Жұп сан.** Қалдықсыз екіге бөлінетін бүтін сан. **Жұп таңдау.** ауыл шар. Мал тұқымын асылдандыру тәсілдерінің бірі; аналық малдың сапасын ескері отырып, одан жақсы төл алу үшін лайықты аталық малды таңдап шағылыстыру. **Жұпты болды.** Жұбайлы болды, үйленді.

ЖҰП² зат. жерг. Жан қалта.

ЖҰПАНА сын. жерг. **Жұпаны.**

ЖҰПАР¹ зат. <лат. muscus> 1. Кейбір өсімдік түрлерінен және жануарлардың (жылан, тасбақа, қолтырауын, жұпартышқан, құдыр, құндыз, ондатра т.б.) арнайы жұпар бездерінен алынатын хош иісті зат. 2. Ерекше хош иіс. 3. Әтір, иіс су.

Жұпар [хош иісті] ауа. Иісі жұпар аңқыған таза ауа. **Жұпар аңқыды.** Хош иіс айналып алып кетті, ерекше жағымды иіс мұрын жарды. **Жұпар атты.** Жұпар иіс шығарды. **Жұпар иіс.** Аңқыған, хош иіс. **Жұпар иісті.** Иісі аңқыған, жағымды, хош иісті. **Жұпар кіндік.** Қыз-келіншек үйір келетін, жылдызы жанып тұрған жезгіт туралы айтады. **Жұпар сабын.** Хош иісті сабын. **Жұпар шашты.** Жұпар аңқыды.

ЖҰПАР² зат. зоол. Терісі аса бағалы аң.

ЖҰПАР³ зат. бот. Ерекше хош иісті шөп.

ЖҰПАРАҒАШ зат. бот. <лат. myristica> Магнолиялар қатары мускат тұқымдасына жататын мәңгі жасай ағаш.

ЖҰПАРБАС зат. өс. <лат. anthoxanthum> Астық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖҰПАРГҮЛ зат. өс. <лат. origanum> Ерінүдігілер тұқымдасына жататын, биіктігі 30-60 см көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖҰПАРЛА = ет. сөйл. Әтір бұрқу, иіс су жағу.

ЖҰПАРЛАУ Жұпарла етістігінің қимыл атауы.

ЖҰПАРЛЫ сын. Хош иісті; жұпар аңқыған.

Жұпарлы бездер. анат. Кейбір бауырымен жорғалаушылар мен сүтқоректілердің түрі өзгерген тері бездері.

ЖҰПАРСЫЗ сын. Хош иіссіз.

ЖҰПАРТЫШҚАН зат. зоол. <лат. desmana moschata> Жәндікпен қоректенетіндер отрядына жататын, жартылай суда тіршілік ететін аң.

ЖҰПАРШӨП зат. өс. <лат. platanthera> Сүйсін тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

ЖҰП-ЖУАН сын. 1. Өте жуан, тым толық. 2. ауыс. Қалың, үп-үлкен, тоқпақтай.

ЖҰП-ЖУАС сын. Моп-момын, тым жуас.

ЖҰП-ЖҰБЫМЕН үст. Екі-екіден, қос-қосымен.

ЖҰП-ЖҰҚА сын. 1. Тым жұқа, қалың емес. 2. ауыс. Әдемі, нәзік, сүйкімді, үлбіреген.

ЖҰП-ЖҰМСАҚ сын. 1. Мамықтай, жұмсақ, үлтілдек. 2. ауыс. Жайдары, жайлы, сынық, мап-майда.

ЖҰП-ЖҰМЫР сын. 1. Тығыршықтай, топ-толық. 2. ауыс. Жып-жинақы, ықшам.

ЖҰП-ЖҰП үст. Қос-қос, екеу-екеу.

ЖҰППА-ТАҚ зат. ойын. Бір затты жасырып, екінші біреуден соның жұп я тақ екендігін сұрап ойнайтын ойын түрі.

ЖҰПТА = ет. 1. Қосарлау, нар-нарлау. 2. ауыс. Бір нәрсені қиыстыру, қиастыру, жаттау.

ЖҰПТАЛ = ет. 1. Бірлесе бас қосу, қатарласу, қосылу. 2. ауыс. Орайласу, сәйкестену.

ЖҰПТАЛУ Жұптал етістігінің қимыл атауы.

ЖҰПТАН = ет. 1. Қосарлану, қабаттасу, қатарласу. 2. биол. Қосылу, ұрықтану.

ЖҰПТАНУ Жұптан етістігінің қимыл атауы.

ЖҰПТАС = ет. Қосақтасу, қосарласу, бірлесу.

ЖҰПТАСТЫҚ зат. Бірлестік, қосарластық, жұптылық.

ЖҰПТАСТЫР = ет. Екі-екіден жұптау, нарлау, қосақтастыру.

ЖҰПТАСТЫРУ Жұптастыр етістігінің қимыл атауы; будандастыру.

ЖҰПТАСТЫРЫЛУ = ет. Будандастырылу.

ЖҰПТАСТЫРЫЛУ Жұптастырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖҰПТАСУ Жұптас етістігінің қимыл атауы. 1. Үйлену, ерлі-зайыпты болу. 2. Ұрықтану.

ЖҰПТАУ Жұпта етістігінің қимыл атауы.

ЖҰПТҰЯҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. artiodactyla> Сүтқоректілер табының бір отряды.

ЖҰПТЫ сын. Ерлі-зайыпты, серіктес, қосақтас.

Жұпты болды. Үйленді, жұбайлы болды.

ЖҰПТЫҚ сын. Ерлі-зайыптылық, серіктестік.

ЖҰПТЫЛЫҚ¹ зат. Ерлі-зайыптылық, серіктестік.

ЖҰПТЫЛЫҚ² зат. физ. Кейбір дискреттік түрлендірулер кезінде физикалық жеуіенің не элементер бөлшектерінің толқындық функциясының симметриясын сипаттайтын кванттық сан.

ЖҰПЫНЫ сын. Қарапайым, қарабайыр, сүреңсіз.

Жұпыны киім. Қарапайым, арзан матадан тігілген киім.

ЖҰПЫНЫ-ЖҰТАҢ сын. Нашар, жетімсіз.

ЖҰПЫНЫЛАУ сын. 1. Қарапайымдау, қораштау, сүреңсіздеу. 2. Сыйайылау.

ЖҰПЫНЫЛЫҚ зат. Қарапайымдылық, сүреңсіздік.

ЖҰПЫТСУ = ет. жерг. Надансу, мүләйім-су.

ЖҰРАҒАТ зат. 1. Үрім-бұтақ, әулет. 2. Алыс-жақын, ағайын.

ЖҰРАҒАТТЫҚ зат. Ағайындық, туыстық, // Үрім-бұтаққа тәндік.

ЖҰРБАЙ зат. зоол. Дала бозторғайы.

ЖҰРДАЙ есім. Түк жоқ, құралақан, мақұрым.

Жұрдай болды. Бәрінен айырылды, түк қалмады. **Жұрдай етті.** Бәрінен мақұрм қылды, дым қалдырмады. **Жұрдай қылды.** Тып-тыпыл етті, жоқ қылды, жермен-жексен етті.

ЖҰРДАЙЛЫҚ зат. Түк жоқтық, дым қалмаушылық, құралақандық, мақұрымдық.

ЖҰРИЯТ зат. жерг. Жұрт.

ЖҰРҚА¹ зат. көне. Бір нәрсенің қалған қалдығы, сарқынишағы, тамтығы.

ЖҰРҚА² Жүн-жұрқа қос сөзінің екінші сыңары.

ЖҰРҚАН зат. жерг. Жамылатын көрпе.

ЖҰРНА зат. көне. Кедейшілік, тар-шылық, жоқтық.

ЖҰРНАҚ¹ зат. Бұрынғыдан қалған белгі, қалдық, жәдігер.

ЖҰРНАҚ² зат. грамм. Жалғанған сөзінен жаңа сөз түдіратын немесе сөзді түрлендіретін қосымша.

ЖҰРТ¹ зат. 1. Ел-жұрт. 2. көне. Патшалық, мемлекет, ел.

Жұрт аяғы басылды. Ел орынға отырды, тынышталды. **Жұрт аяғын ауырлады.** Қиналды, қысылды, жақтырмады. **Жұрт жақсысы.** Елдің сөз ұстар, бетке шығар, игі адамдары. **Жұрт қамы.** Ел мүддесі, хал-жайы, ахуалы. **Жұрт қатарлы.** Ел сияқты, басқалар тәрізді. **Жұрт қыран-топан.** Барлығының ішек-сілесін қатырған күлкі. **Жұрт сұрады [биледі].** Ел басқарды, ел биледі, ұстады. **Жұрттан алабөтен.** Елден ерекше, басқадан оқшауырақ. **Жұрттан асқан.** Елден ерек. **Жұрт тану.** Ел білу, көпті көру. **Жұрттан шыққан.** кейіс. Елден безген, жексұрын, азғын. **Жұртты бастады.** Халықты, елді соғынан ертті. **Жұртты бермеді.** Елін-жерін жауга алдырмады.

ЖҰРТ² зат. 1. Көшіп кеткен елдің, ауылдың, үйдің орны, үй тіккен жер. 2. Мал баққан кісінің өзі ғана отыратын, иемденіп пайдаланатын қонысы. 3. Көктеу, жайлау, күзеу жайылымдарындағы мал жаятын жер, мал бағушының үйі тігілетін орын.

Жұрт аузына ілінді. Жақсы атағы шықты, жұрт мақтаншығына айналды. **Жұрт аяғы саябырлады.** Әрлі-берлі жүріс басылып, тынышталды. **Жұрт жаңалады.** Бір жерден екінші жерге көшті, қоныс ауыстырды. **Жұрт жаңғыртты [жанартты].** Қоныс аударды. **Жұрт қатарына ілікті.** Жағдайы түзелді, адам болды. **Жұрт пікірі.** Көптің ойы, көзқарасы. **Жұртта қалған жұрын.** Жарамсыз, түкке тұрмайтын кәкір-шүкір, ұсақ-түйек зат, нәрсе. **Жұртта қалған иттегі болды.** Жабырқады, жетімсіреді. **Жұртта қалған күшіктей ету.** Жексұрын ету, қадірін, сүйкімін кетіру. **Жұртта қалған қу қазақтай.** Арық, қу сүйек, қудай. **Жұрттан [көштен] қалған күшіктей.** Елеусіз, жападан жалғыз, дәрменсіз. **Жұртта қалғыр.** қарғ. Қаңғырып айдалаға кеткір, ешкіме керек болмағыр. **Жұртта қалды.** Бәрінен айырылып, басы қаңғырды. **Жұрттың [елдің] бәрі.** Барлық адам, көпшілік. **Жұрттың қоры болды.** Адамның ең сорлысы, жаманы болып саналды.

ЖҰРТТАМШЫЛ сын. көне. Жұрттың қамын ойлайтын, елшіл, көпшіл.

ЖҰРТТА = ет. жерг. Отасу, жұбайымен бірге тіру.

ЖҰРТТАЙ¹ сын. 1. Жұрт тәрізді, ел сияқты. 2. Басқалардай, әлдекімдей, кейбіреулердей.

ЖҰРТТАЙ² сын. Ел көшіп кеткен жердей, қоныстай.

ЖҰРТТЫҚ¹ зат. Татулық, бірлік.

ЖҰРТТЫҚ² зат. жерг. *Жұрт жәрдемі, көмек.*

Жұрттық жолы. Ауызбіршілік, татулық, ынтымақ.

ЖҰРТША үст. Басқаларша, жұрттар сияқты.

ЖҰРТШЫ¹ зат. әск. Дәстүрлі қазақ қоғамында жортуылда жүрген қарулы әскерлерге жайлы орын сайлап, оларды қондыру, түстендіру және азық-түлікпен қамтамасыз ету ісімен шұғылданған әскери адам.

ЖҰРТШЫ² зат. зоол. <лат. neorhodon perceptorus> *Сұңқар тәрізділер отрядының қаршыға тұқымдасына жататын жұртқыш құс.*

ЖҰРТШЫЛЫҚ зат. Бір-бірімен өзара тікелей қарым-қатынас жасамаса да белгілі бір ортақ мүдде жолында біріккен, алайда ресми түрде ұйымдаспаған топ, көпшілік қауым, ел.

Жұртшылық құқығы. құқық. Елдегі жалпы мемлекеттік мүддені қамтамасыз ететін қатынастарды реттейтін құқық салаларының жиынтығы.

ЖҰРЫМ зат. көне. Жұлын, өмір.

Жұрым берсін. тілек. Өмір берсін, құмырың ұзақ болсын.

ЖҰРЫН¹ зат. көне. 1. Тері немесе құр терісіне ілініп қалған арық мал (қозы, тоқты т.б.). 2. Сырт киімнің етегіне, жеңіне, бас киімнің айналасына жүргізіген елтірі немесе аң терісі.

ЖҰРЫН² зат. көне. Елдегі қатардағы, қарапайым адамдар.

ЖҰРЫНДА= ет. Киімнің етек-жеңіне жұрын жүргізу, жиектеу.

ЖҰРЫНДАЛ= ет. Киімнің етек-жеңіне жұрын жүргізілу, жиектелу.

ЖҰРЫНДАЛУ Жұрындал етістігінің қимыл атауы.

ЖҰРЫНДАУ Жұрында етістігінің қимыл атауы.

ЖҰРЫНДЫ сын. Жұрын жүргізілген, терімен жиектелген.

ЖҰСАҚ зат. Бір жасар тау ешкісі.

ЖҰТ зат. Ауа райының қолайсыздығынан болатын экономикалық күйзеліс, апат; жазғы қуаңшылық пен қатты қыстан аштыққа ұшыраушылық, ашаршылық.

Жұт болды. Қыс қатты болып, мал жұтады, аштан құрылды. **Жұт жеті ағайынды.** Жұт жалғыз бол-майды, басқа да қынышылықтармен, табиғат апаттарымен қабаттаса жүреді деген мағынада. **Жұт жылғы.** Жұт, апат, қатты қыс болған жылғы. **Жұтқа жаға жырқызабады.** Жұтқа жеңдірмеді, мал-жанды аман сақтады, мұртын шалдырмады. **Жұт құрығынан құтылды.** Жұттан аман қалды. **Жұттан шыққан жұрындар.** Жұттан аман қалған кедей-кепшік. **Жұттың жұты.** Барып тұрған әлемет. **Жұт хабаршысы.** Табиғаттағы аса қолай-сыз құбылыстарды (жаздағы аса құрғақшылық, қыстағы қардың шектен тыс қалың болуы, індет) жұттың жұттық белгісі деп санау. **Жұт шақырады.** Аса қалың қар мен боранның аяғы жұтқа айналды.

ЖҰТ= ет. 1. Асты өңеш арқылы өткізу, қылығту. 2. Жою, жоқ қылу, басын жұту.

Жұтып жібергендей. Жұтып қоярдай; көзімен ішіп-жеп қарау туралы. **Жұтып кеткендей.** Жоқ қылып жібергендей. **Жұтып қойғысы келді.** Қатты сүйсінді, жақсы көрді.

ЖҰТА= ет. 1. Қатты қыстан, аштықтан қырылу, апатқа ұшырау. 2. Құру, біту, таусылу, түгесілу; жетіспеу.

ЖҰТАҒАНДАЙ үст. Жұтап қалған сияқты.

ЖҰТА-ЖҰТА үст. Қайта-қайта қылғытып көп ішіп.

ЖҰТАҢ сын. Азыл-тозған, жадау, нашар, жүдеу, кедей.

Жұтаң кендер. кен. Құрамында күкіртті мыс, сірме, күшән, висмут бар, бірақ пайыздық үлесі төмен, байтудың техникалық талабына сай келмейтін кендер. **Жұтаң көмір.** геол. Көмірленудің нақтылы дәрежесіне сәйкес келетін, яғни метаморфизмнің VI сатысы жағдайында қалыптасқан таскөмір түрі. **Жұтаң сана.** пед. Адамдардың күнделікті өмір процесінде қалыптасқан қоғамдық сананың төменгі деңгейі.

ЖҰТАҢДАН= ет. Жұтаң тарту, кедейлену.

ЖҰТАҢДАНУ Жұтаңдан етістігінің қимыл атауы.

ЖҰТАҢДАУ сын. Кедейлеу, нашарлау; аздау.

ЖҰТАҢДЫҚ зат. Тапшылық, жетіспеушілік, кедейлік.

ЖҰТАҢДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Жұтаңдық.** жоқшылық; кедейлік.

ЖҰТАТ= ет. Ашықтыру, кедейлендіру, жоқшылыққа ұшырату; азыл-тоздыру.

ЖҰТАУ Жұта етістігінің қимыл атауы.

ЖҰТ-ЖАЛАҢ зат. Ашығушылық, тапшылық, жоқшылық, апат, күйзеліс.

ЖҰТҚЫЗ= ет. Су, айран, сүт, қымыз т.б. тәрізді сұйық сусынды ішкізу, құрттату.

ЖҰТҚЫЗУ Жұтқыз етістігінің қимыл атауы.

ЖҰТҚЫН зат. қарап. Құлқын, тамақ.

ЖҰТҚЫНШАҚ зат. <лат. pharynx> 1. анат. Ас қорыту және тыныс алу жүйелеріне ортақ, пішіні түтік тәрізді етті – жарғақты мүше; ауыз құрысы мен өңештің арасындағы тамақ өтетін орын. 2. ауыс. Қара басының қамын ойлаған, өз күйін күймеген адамдар.

ЖҰТҚЫШ сын. Бір нәрсені жұтып қоятын.

ЖҰТПА зат. кәс. Балық ұстайтын қармақ; балық жұтып қоятын кішкентай қармақ.

ЖҰТТЫР= ет. Ішкіздіру, құрттату.

ЖҰТТЫРУ Жұттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖҰТУ Жұт етістігінің қимыл атауы.

ЖҰТШЫЛЫҚ зат. сөйл. Жұт; ашаршылық, жоқшылық.

ЖҰТЫЛ= ет. 1. Ішкен-жеген астың тамақтан өтуі. 2. Жоқ болып кету, көрінбей кету, батып кету, өшу.

Жұтылу коэффициенті. физ. Монохроматты сәулелену ағыны затта жұтылуынан екі есе әлсірейтін, қашықтыққа кері шама.

ЖҰТЫЛУ Жұты етістігінің қимыл атауы.

ЖҰТЫМ¹ зат. Сусын.

ЖҰТЫМ²: бір жұтым. Ауыз толтырып бір ішерлік (су, сүт т.б.) сұйық зат.

ЖҰТЫН= ет. 1. Түкірігін, сілекейін жұту. 2. ауыс. Ішіп-жеп қарау, сұқтану. 3. ауыс. Тап-тұйнақтай, қылмыз қаққан.

Жұтынып тұрды. Көз тартып құлтырып тұрды.

Жұтындыр= ет. Көз тартатындай етіп әдемгілеу, сөндеу, тап-тұйнақтай ету.

ЖҰТЫНДЫРУ Жұтындыр етістігінің қимыл атауы.

ЖҰТЫНТ= ет. Құлтырту, жайнату.

ЖҰТЫНТУ Жұтынт етістігінің қимыл атауы.

ЖҰТЫНУ Жұтын етістігінің қимыл атауы.

1. Түкірігін, сілекейін жұту. 2. ауыс. Тамсану, таңдану.

ЖҰТЫНЫС зат. Адамның тамақты шайнап жұтысы.

ЖҰТЫҢҚЫРА= ет. 1. Аздап жұту. 2. Ішімдік ішу, масайыңқырау.

ЖҰТЫҢҚЫРАУ Жұтыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖҰТЫС= ет. Іуісу, ішіңкіреу.

ЖҰТЫСУ Жұтыс етістігінің қимыл атауы. **ЖҮГЕН**¹ зат. Атты кісінің өз ырқына қондыру үшін жылқының басына кигізетін, ауыздығы мен тізгіні бар, қайыстан жасалған әбзел.

Жүгенге бас сұқты. Бірқына қонді, бағынды, бойсұнды. **Жүгеннің қасқасы.** Жүгеннің маңдай жағындағы бөлігі; жүгеннің кеңірігі мен кекілдірігін жалғастырып тұратын қайыс.

ЖҮГЕН² зат. жерг. Әр түсті бедерсіз мата түрі.

ЖҮГЕНДЕ= ет. 1. Жүген кигізу. 2. ауыс. Бағындыру, қондыру, дегенін істеткізу; тізгіндеу.

ЖҮГЕНДЕЛ= ет. 1. Аттың басына жүген салыну. 2. ауыс. Бағындырылу, тізгінделу.

ЖҮГЕНДЕЛУ Жүгендел етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГЕНДЕТ= ет. Аттың басына жүген салдырту, жүген кигіздіру.

ЖҮГЕНДЕТУ Жүгендет етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГЕНДЕУ Жүгенде етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГЕНДЕУСІЗ сын. Жүген кигізілмеген, еркін жайылып жүрген (жылқы).

ЖҮГЕНДІК зат. Ат басының (төбесінің) жүген тұратын жері.

ЖҮГЕН-ҚҰРЫҚ зат. Асауды ұстауға, ауыздықтауға қажетті әбзел, жүген де, қырық та.

Жүген-құрықтан шыққан. а) Жүген-құрық тимеген асау. ә) Тентек. **Жүген-құрық тимеген [көрмеді].** Әлі үйретілмеген, шу асау, тағы; еркін.

ЖҮГЕН-НОҚТА зат. Жылқы, түйе, сиыр малының басына салатын бас жіптері.

ЖҮГЕНСІЗ сын. 1. Жүгені жоқ, жүген кигізілмеген, бос. 2. ауыс. Бетімен кеткен, тәрбиесіз, әдепсіз; қалай болса солай, берекесіз.

Жүгенсіз кеткен. Бетімен кеткен, әдепсіз, тәрбиесіз. **Жүгенсіз кетті.** Ешкімді тыңдамай, бағынбай тыюсыз кетті, бетімен кетті.

ЖҮГЕНСІЗДЕН= ет. Бетімен кету, тыюсыз болу, әдепсіздену.

ЖҮГЕНСІЗДЕНУ Жүгенсізден қимыл атауы.

ЖҮГЕНСІЗДІК зат. Бетімен кеткендік, тәрбиесіздік, әдепсіздік.

Жүгенсіздікке салынды. Бетімен кетті, әдепсіз болды.

ЖҮГЕРМЕК зат. қарғ. Наразы болғанда ер балаға қарата айтылатын қарғыс.

Жүгермек болды. Жастай өлді, қыршынынан қиылды.

ЖҮГЕРІ зат. өс. <лат. zea mays> Бойы ұзын болып өсетін, пиясыз, собығын отқа жағуға болатын, жуан сабақты біржылдық дәнді дақыл.

Жүгері көже. Жүгері жармасын қайнатып, айран қосып, біраз ашытқықырап дайындалатын жаздық сусын. **Жүгері нан.** Жүгері қынынан пісірілген нан.

ЖҮГЕРІЛІК зат. Жүгері егілетін жер; жүгері өсіп тұратын жер.

ЖҮГЕРІШЕ үст. Жүгері тәрізді, жүгері сияқтанып.

ЖҮГЕРІШІ зат. Егілген жүгеріні баптап, күтуші, жүгері өсірумен айналысушы.

ЖҮГЕРІШІЛІК зат. Жүгері егуді кәсіп ету, жүгеріші болушылық.

ЖҮГІН= ет. 1. Екі аяғын астына баса тізерлеп отыру. 2. ауыс. Төрелігіне келу, мойынсұну. 3. ауыс. Бағыну, айтқанына көну.

ЖҮГІНДІР= ет. Бас идіру, бағындыру, қондыру.

ЖҮГІНДІРУ Жүгіндір етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГІНТ= ет. Адамды өзге бір кісінің алдына әкеліп бас идіру, тізе бүктіру.

ЖҮГІНТУ Жүгінт етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГІНУ: жүгіну хагы. Ресми құжаттарда қолданылатын іскери хат түрі.

ЖҮГІНУ Жүгін етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГІНУШІ зат. Бас шоші, төрелігін сұраушы.

ЖҮГІНІС= ет. Тізе бүгіп отырысу.

ЖҮГІНІС зат. Біреудің алдына келіп арыз-шағым айтып, әділет тілеушілік; жүгінушілік.

ЖҮГІНІСУ Жүгініс етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГІР= ет. 1. Аяғын жылдам басып алға қозғалу, бар пәрменімен зымырау. 2. Аттың шабуы, жан-жануарлардың, аңдардың алға қарай оқтай зымырауы. 3. Бір нәрсенің арлы-берлі қимылдап тұруы.

Жүгірген алмайды, бұйырған алады. Бұйырған кетпейді. **Жүгірмегі** майдан-ды. **Жүгіруге** күйі, бап керек деген мағынада. **Жүгірсең аяғың жетер ме?** Алыс, шалғай жер деген мағынада.

ЖҮГІРП зат. инф. Компьютердің тінтуірі арқылы қозғалып қажетті операцияларды таңдауға, жүзеге асыруға арналған компьютер экранындағы белгі.

ЖҮГІРГІШ сын. Жүгіре алатын, жүгіретін.

ЖҮГІРГІШТЕ= ет. Әрлі-бері жүгіру, шапқылау, жүгіре беру.

ЖҮГІРГІШТЕУ Жүгіргіште етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГІРЕ-ЖОРТА үст. Асығыс, жүгіре басып.

ЖҮГІРМЕ: жүгірме қашар. жерг. Қашатын ұрғашы тайынша.

ЖҮГІРМЕК¹ зат. жерг. Адамда кездесетін аурудың бір түрі.

ЖҮГІРМЕК² зат. сөйл. **Жүгермек.**

ЖҮГІРТ¹= ет. 1. Аяғын көз ілеспестей өте шапшаң бастырып, зыр қақтыру, зымырату. 2. к. ө. с. Өрмек жібіні құру.

ЖҮГІРТ²= ет. жерг. Жұмсау, пайдалану.

ЖҮГІРТКІ зат. инф. <лат. scroll box> 1. Айналыру жолоғында орналасқан кішігірім төртбұрыш. 2. Экран терезесінің шет (оң жақта және ең төменгі қатарда) жағында орналасқан, жұмыс алабындағы көлемді бейнелерді, мәтінді көру мақсатында оларды оңға, солға (жоғары, төмен) жылжытуға арналған бағыттауыш батырмалар арасында орналасқан төртбұрышты батырма (П).

ЖҮГІРТПЕ зат. Өрмек тоқу құралы.

ЖҮГІРТПЕШ: жүгіртпеші саудагер. Делдал, арада екі жақты келістіріп, саудаласып жүріп, сонысы үшін өзі арадан пайда табатын саудагер адам.

ЖҮГІРТПІР= ет. Ат шаптыру.

ЖҮГІРТПІРУ Жүгірттір етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГІРТУ Жүгірт етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГІРТІҢКІРЕ= ет. Аздап жүгірту, желдірту.

ЖҮГІРТІҢКІРЕУ Жүгіртіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГІРТІС= ет. Бәйгеге ат жіберісу, жарыстыру.

ЖҮГІРТІСУ Жүгіртіс етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГІРУ Жүгір етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГІРУШІ зат. Жүгіретін адам.

ЖҮГІРІК сын. Жүгірік.

ЖҮГІРІЛ= ет. к. ө. с. Жүргізілу, тартылу (өсіп тұралы).

ЖҮГІРІЛУ Жүгірлі етістігінің қимыл атауы.

ЖҮГІРІНДІ сын. Жүгіріп жүретін, алып кел, барып кел (адам), бір жерде тұрақтап отырмайтын.

ЖҮГІРІС зат. Ары-бері жүгіргендік, ары-бері жүгірген сапырылыс.

ЖҮГІРІС= ет. Ары-бері шапқыласу, жүгіре ұмтылысу, зымырасу. // Жүгірген қимыл-қозғалыстары.

ЖҮГІРІСУ Жүгіріс етістігінің қимыл атауы. **ЖҮДӨ** [ар. جَدَا] үст. жерг. Өте, тым, аса, тіпті.

ЖҮДЕ= ет. 1. Арықтау, азу. 2. ауыс. Жабырқау, мұңаю, қайғыру. 3. ауыс. Азып-тозу, күйзелу.

ЖҮДЕМЕДЕТЕ үст. **Жүдемелете** (үсті-үстіне).

ЖҮДЕМЕЛДЕТЕ үст. Үсті-үстіне, бірінен соң бірін.

ЖҮДЕМЕЛЕТЕ үст. сөйл. **Жүдемелете.**

ЖҮДЕН¹ сын. Жүдеулеу, арықтау, арық; жадап-жүдеген, арықтаған, азып-тозған.

Жүден тартты. Жүдеді, азды.

ЖҮДЕН² сын. Аз, сирек.

ЖҮДЕҢКІ сын. 1. Азыңқы, жүдеу. 2. Азырақ, сирек; сапасыз.

ЖҮДЕҢКІРЕ= ет. 1. Аздап жүдеу, арықтау, азып-тозу. 2. ауыс. Күйі кету, азып-тозу. 3. ауыс. Жабырқау, кею, налу, мұңаю.

ЖҮДЕҢКІРЕУ Жүдеңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖҮДЕП-ЖАДАП үст. Арып-ашып, азып-тозып.

ЖҮДЕТ= ет. 1. Арыту, салмақ тастату.

2. Аздырып-тоздыру. 3. ауыс. Жабырқату, мұңайту, санамен сарғайту.

ЖҮДЕТУ Жүдет етістігінің қимыл атауы; арыту, салмақ тастату.

ЖҮДЕУ¹ Жүде етістігінің қимыл атауы. 1. Арықтау, салмақ тастау. 2. ауыс. Мұңаю, жабырқау.

ЖҮДЕУ² сын. 1. Арықтау, азындау. 2. ауыс. Жұпыны, қарапайым. 3. ауыс. Көңілсіз, қолайсыз, сирқай.

Жүдеу ауыл. Шаруасы күйзелген, азып-тозған кедей ауыл. **Жүдеу жүз.** Көңілсіз, мұңды, тұнжыраған тұр, кейіп. **Жүдеу күй.** Жұпыны, қарапайым қалып. **Жүдеу тартты.** а) Қоюланды, түнерді. ә) Кедейленді, жұтаңданды. **Жүдеу тірлік [тіршілік].** Құлдікті күйкі, жұпыны тұрмыс, азып-тозған тұрмыс-тіршілік. **Жүдеу шоқпыт жоқшылық.** Сіңірі шыққан кедейлік, өбден азып-тозғандық. **Жүдеу шырайын ашты.** Жағдайын көтерді, көмектесті.

ЖҮДЕУБАС сын. Азған, жүдеген.

ЖҮДЕУБАСТАН= ет. Азып-тозып кету.

ЖҮДЕУБАСТАУ сын. Арықтау, жүдеулеу. **ЖҮДЕУБАСТЫҚ** сын. зат. Жүдегендік, азғандық, әсірегендік.

ЖҮДЕУ-ЖАДАУ сын. Жүдеген, нашар.

ЖҮДЕУ-ЖАДАУЛЫҚ зат. Азып-тозғандық, нашарлағандық.

ЖҮДЕУ-ЖҮТАҢ сын. Жүдеген, әсіреген, азып-тозған.

ЖҮДЕУЛЕН= ет. Жүдеу, азу.

ЖҮДЕУЛЕНУ Жүдеулен етістігінің қимыл атауы.

ЖҮДЕУЛЕУ сын. 1. Арықтау, азындау. 2. ауыс. Жұпынылау, тапшылау.

ЖҮДЕУЛІК зат. 1. Жүдегендік, арықтық.

2. ауыс. Күйсіздік, жадаулық, нашарлық.

ЖҮДЕУШІЛІК зат. Жүдегендік, азып-тозғандық, жоқшылық, әсетіспегендік.

Жүдеушілік кірді. Қиыншылық келді, жоқшылық жайлады.

ЖҮЗ¹ зат. көтерін. Адамның беті, өңі, түрі, түсі; ажар, көрік, шырай.

Жүз аудармады. Бетін, назарын бұрмады. **Жүз бермеді.** Ыңғай бермеді, көнбеді. **Жүз жиырма төрт мың әнбие [пайғамбар].** діни. Күллі пайғамбар деген мағынада. **Жүз жылғы.** Баяғыдағы, есте жоқ заманға. **Жүз жыргысты.** Ұрысты, айтысты, тартысты,

араздасты, ренжісті. **Жүз көрсетті.** Келіп кетті, жолықты, кездесті. **Жүз көріс қылды.** Танысты, дидарласты. **Жүз көріспеді.** Араз болды, араздасты. **Жүз көрісті.** Кездесті, бірімен-бірі бетпе-бет жолықты. **Жүз пара.** Жақына, бет көрсе, жүз ұялар ағайына тартар билік. **Жүз салды.** Бетінің суын бес төкті, өтінді. **Жүз салдырды.** Кіріптар қылды, басын игіздірді, дәрежесін төмендетті. **Жүз тайдырды.** Бетін теріс бұрды, теріс қарады, бетіне қарамады, жақтыртпады. **Жүз таныс.** Бір жерде көрген кісі, таныс сияқты; күнде көріп жүрген, танымал. **Жүз таса қылу.** Бойын аулаққа салу, безу. **Жүз тоқтатты.** Көңіл аударды, қарады. **Жүз тұтты.** жерг. Бетке ұстады, арқа сүйеді. **Жүз шайысты.** Бір-бірімен сөзге келді, ұрысты. **Жүзі ашық.** Жылы жүзді, жайдары, жақсы ниетті. **Жүзі ду етті.** Беті құярып кетті. **Жүзі [гүл-гүл] жайнады.** Реңі қыптырды. **Жүзі жайнап сала берді.** Қатты қуанды, шаттанды. **Жүзі жанбады.** Қысылып-қымтырылмады, тайсалмады, шімірікпеді, ұялмады. **Жүзі жанбай отырды.** Міз бақпады, бет-аузы шып етпеді, ұялмады. **Жүзі жапырылды.** жерг. Қысылды, ұялды. **Жүзі жарқ етті.** а) Бет-әлпеті көріне кетті. ә) Қуанып кетті, бетінде шаттық оты ойнады. **Жүзі жарқын.** а) Ақжарқын, ақкөңіл, жақсылық ойлағын, ниеті таза. ә) Мерейлі ұстем, ел бетіне қарайтын жағдайда. **Жүзі [өңі, кескіні] жүдеу.** Көңілсіз, қаяулы; арық. **Жүзі жылы.** Жайдары, жылы шырайлы, мейірімді. **Жүзі жылыды.** Түсін жымьтты, жүзін қан жүгірді, қатуланғанын қойды, райынан қайтты; мейірленді, көңілденді. **Жүзі күйгір.** қарғ. Қарабет болғыр. **Жүзі күймеді.** Шімірікпеді, ұялмады. **Жүзі қайтты.** а) Тайсалды, қаймықты. ә) Орақ, ұстара, тышақ т.б. жүзі жапырылып, өтпей қалды. **Жүзі қара.** қарғ. Ұятсыз, арыс, қара бет. **Жүзі қуарды.** Өңі қашты, түсі бозарып кетті. **Жүзі қуқылданды.** Түсі қашты, беті құп-қу болып кетті. **Жүзі құлшырды.** Жүзі күлдей жайнады. **Жүзін аударды.** Бетін басқа жаққа бұрды. **Жүзін бір көрді.** Соңғы рет көрісті; бір көріп арманына жетсе. **Жүзінде мұң бар.** Көңілі жабырқау, қаяулы, мұңды. **Жүзіне жылы қарады.** Жылы шырай тапты. **Жүзіне қан толды.** Жүзі қирепті. **Жүзінен әр тайғанда.** Бетінің қызылы кеткен, өңі тайған кезде, қартайғандар. **Жүзінен оқыды.** Өңіне қарап бөріп түсінді. **Жүзіне нұр жүгірді.** Көңілденді, жүзі жылыды. **Жүзінен ұялды.** Жүзіне қарауға ұялды. **Жүзінен нұр таймаған.** Өңін бермеген, ажарын жоғалтпаған. **Жүзінен шайлықты.** Бетіне қарауға шыдамады, тайсалды, қаймықты. **Жүзіне тура қарады.** Именбеді, ұялмады, жүзі шімірікпеді. **Жүзін жасырды.** ә т н. Бетін жапты, көмді [Өлікке байланысты айтылады]. **Жүзін өрт шалды.** Жүзі өрт сөндіргендей болды, түтікті, ызаланды. **Жүзін салқындатты.** Түсін суытты, салқын қабақ тапты. **Жүзінің суын төкті.** Бетінің суын бес төкті, масқаралады. **Жүзі солды.** а) Жүдеді. ә) Ұятқа қалды, назары төмен болды. **Жүзі суық.** Шырайы салқын, ызарлы. **Жүзі сынық.** а) Сөйтап, инабатты, ұятты. **Жүзі түнерді.** Қабағы түйілді, жүзін салқындатты, түрін қатайтты. **Жүзі шыдады.** Именбеді, ұялмады. **Жүзі шыдамады [шыдаған жоқ].** Дәті жетпеді, именді, ұялды, қаймықты. **Жүзі шімірікпеді [шіміркенбеді].** Еш нәрседен именбеді, ұялмады. **Жүзі шіркеулі.** Біреудің алдында ұятты, айыпты, кінәлі.

ЖҮЗ² зат. Кесу не шабу құралдарының өткір жағы.

ЖҮЗ³ зат. Бір нәрсенің беті, бет жағы.

ЖҮЗ⁴ сан. Тоқсан тоғыздан кейінгі есептік сан, он ондық.

Жүз батпан. Өте салмақты, ауыр; маңызды. **Жүзден бірі.** Тең бөлінген жүз бөліктің бір бөлігі.

Жүзден жүйрік, мыңнан тұлпар. Таңдаулы, озат, ерен. Жүзден озған. Көптен озған. Жүзден озған жүйрік. Топтан, жұрттан суырылып, шыққан өнерлі, елден ерек. Жүзден озған жүйріктей. Бәйгеден келген аттай, жаратылған жүйрік ат сияқты. Жүзді айдап, бірді жетеледі. Дүниені алысынан басар, мыңғырған бай болды. Жүздің белін сындырды. бейн. Жүз жасады, жүз жасқа келді деген мағынада. Жүз жнырма. этн. Қалың малға берілген малдың ұзын саны. [Әдетте «жүз жырма» дәулетті байлар ғана бере алған. Тарата айтқанда: қырық нар, қырық қысырақ, қырық жорға (немесе жылқы), жиыны – жүз жырма құраған]. Жүз жырма төрт мың өнбө [пайғамбар], діни. Құлді пайғамбар деген мағынада. Жүз келіп, жүз кетті. Көп рет келді, көп әуре болды. Жүз қайтара [қабат]. Әлденеше рет, қайта-қайта. Жүз қаралы [қаралыдай, шамалы]. Жүзге жақын, жүзге жуық, Жүз саққа соқтырды [жүгіртті]. Құбылтып, түрлентті. Жүз толғанды. Мың бұралды; шыыршық атты. Жүз құбылды. Әлденеше өзгерді.

ЖҮЗ³: жүзін беру. этн. Қайтыс болған адамның жерленгеніне жүз күн толуына байланысты ас беріп, еске алып, құран оқыту дәстүрі.

ЖҮЗ⁴ зат. этн. тар. Қазақтардың байырғы кезде жер ыңғайы мен ру-тайпалық жақындығына қарай үшке бүлінген тарихи бірлестігі.

ЖҮЗ⁵ зат. Бір апта, бір күн, бір ай, бір жыл. ЖҮЗ= ет. 1. Балықтың су ішінде жүзуі, қанат-құйрығының күшімен арлы-берлі қозғалуы. 2. Су құстарының су бетінде бауырымен төсеп, аяғын қозап, арлы-бері қалқуы. 3. Адамның қол-аяғының қимылымен батып кетпей, су бетімен ілгері жылжуы, малтуы. 4. Қайықтың, кеменің су бетінде қозғалып жылжуы.

Жүзін өтті. Арғы бетке өтті. Жүзін ішті. Қанып ішті, еркін сімірді.

ЖҮЗБАСЫ зат. тар. көне. Әрбір жүз адамның басысы.

ЖҮЗБЕ: жүзбе док. су шар. Кеменің су асты бөлігін байқау және жөндеу үшін жабдықталатын имарат. Жүзбе тасындылар. су шар. Ағыспен жүзінді түрінде тасымалданатын қатты бөлшектер.

ЖҮЗБЕ-ЖҮЗ үст. Бетпе-бет, көзбе-көз. Жүзбе-жүз сөйлесті [тілдесті]. Көзбе-көз сөйлесті.

ЖҮЗБЕЛІ с.ын. Жүзін жүретін. Жүзбелі база. Кемелер құрамаларын (сүңгуір қайықтар, катерлер), су қиқақтарын жөндеу мен күтуге, материалдық және техникалық жағынан қамтамасыз етуге арналған көмекші кеме. Жүзбелі инженерлік миша. өск. Жүзін жүрген, аласа және су астындағы көпірлерді, гидротехникалық құрылыстарды құрта алатын, сонымен қатар кемелерді, өткелден өту құралдары мен жүзгіш машинелерін жөзога арналған миша. Жүзбелі көпір. су шар. Паромдық-көпірлік құрылыстардан суда құрастырылатын көпір. Жүзбелі танк. өск. Алдын ала дайындықсыз және қосымша жабдықсыз су бөгеттерінен жүзе алатын және жүзін келе жатып атыс жүргізе алатын ұрыс машинасы. Жүзбелі теңіз мишасы. өск. Гидростатикалық аспаптың және басқа да құрылыстардың көмегімен белгілі бір тереңдікте жүзін жүретін әкірсіз мина.

ЖҮЗБЕАҒЗА зат. <грек. tekto> Судың қалың қабатында ағысқа қарсы белсенді жүзетін азғалар жыынтығы.

ЖҮЗГЕН зат. өс. <лат. calligonum> Шөл және шөлейтті, құмды жерлерде өсетін тамыры ұзын, құрғақшылыққа төзімді аласа бұталы өсімдік.

ЖҮЗГІЗ= ет. Суда жүздіру.

ЖҮЗГІЗУ Жүзгіз етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЗГІНДЕР зат. Дисперстік фаза мен дисперсиялық орта тығыздықтарының аздаған айырмашылықтарына сай седиментация процесі өте баяу жүретін суспензиялар.

ЖҮЗГІШ с.ын. Жақсы жүзе білетін, мал-тығыш.

Жүзгіш бронетранспортерлар. өск. Мотоатқыштық бөлімшелерді құрлықта тасымалдау, атыс жүргізу және су кедергілері арқылы өткелден өтуге арналған ұрыс машинесі. Жүзгіш мөшинелер. өск. Алдын ала дайындықсыз су бөгеттерінен өте алатын ұрыстық және көліктік (доңғалақты немесе шынжыр табанды) құралдар. Жүзгіш танк. өск. Су тосқауылдарын жеңуге қабілетті жеңіл танк.

ЖҮЗГІШТІК зат. Жақсы жүзе білетіндік. ЖҮЗДЕГЕН сан. Жүз шақты, жүзге тарта, жүздедей.

ЖҮЗДЕЙ сан. Жүз шақты, жүзге тарта. ЖҮЗДЕН үст. Санын жүзге толтырып.

ЖҮЗДЕП үст. Жүз-жүздеп, жүз-жүзге бөлініп.

ЖҮЗДЕП-МЫҢДАП үст. Жүз-жүздеп, мың-мыңдап.

ЖҮЗДЕС= ет. Кездесу, қшырасу, бетпе-бет жолығу.

ЖҮЗДЕСТІР= ет. Кездестіру, жолықтыру. ЖҮЗДЕСТІРУ Жүздестіру етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЗДЕСУ Жүздес етістігінің қимыл атауы; кездесу, жолығысу, қшырасу.

ЖҮЗДІ¹ с.ын. Жүзі (1) бар; бейнелі, бетті.

ЖҮЗ-ДИДАР зат. Адамның бет-әлпеті, сыртқы бейнесі.

ЖҮЗДІР с.ын. Жүзі бар, жүзі өткір.

ЖҮЗДІК¹ зат. Жүз адамнан құралған жасақ.

ЖҮЗДІК² зат. Математикадағы сандық кластар тобы.

ЖҮЗДІК³ зат. к.өс. Жабыла келе, жүз шөмеде шоп шабатын адамдар тобы.

ЖҮЗДІКШІ зат. Жүз шөмеде шоп шабуға келіскен пішешілердің (шопшілердің) бірі.

ЖҮЗДІР= ет. Жүзгізу, суда жүргізу.

ЖҮЗДІРУ Жүздіру етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЗДІРУШІ зат. Жүздіруді іске асырушы, жүздіретін.

ЖҮЗЕ: жүзеге асты. Іске асты, орындалды.

ЖҮЗ-ЖҮЗДЕН үст. Жүз-жүзге бөліну, әрқайсысы жүзден.

ЖҮЗ-ЖҮЗДЕП үст. Жүз-жүзден топтап, бірнеше жүздеп.

ЖҮЗТАНЫС с.ын. Көріп жүрген, қшырастырып жүрген (адам).

ЖҮЗТАНЫСТЫҚ зат. Көріп жүргендік, танытындық.

ЖҮЗУ Жүз етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЗІК зат. қолөнер. Қымбат металдан құйылып, сыртқы бетіне сіркелеу, лажылау, бағдарлау тәсілдерімен сәнді өрнектер салынған және әсем зерленіп, асыл тастардан бірнеше көз салынған, саусаққа киноге арналған зергерлік бұйым, сақина.

Жүзікке қас қондырғандай. Әдемі, сәнді. Жүзік кино. к.өс. жерг. Жүзік созу; алтын мен күмістен жүзік жасау. Жүзіктің көзінен өткендей. а) Сымбатты, келбетті, мүсінді, әдемі. ә) Шырақ, еті тірі, пысық. Жүзіктің қасы. з е р г. Көбінесе «қосбауыр-сақ», «құдағи жүзік» деп аталатын жүзіктерде болатын асыл тас, жүзіктің көзі [Жүзіктің қасы үлкен жүзіктерде бірнешеу болады]. Жүзіктің қонырауы. з е р г. Жүзікке бекі тілетін, күміс шынжыр арқылы білезікпен байланысатын қоңыраушалар.

ЖҮЗІКТЕЙ с.ын. Жүзік сияқты, жүзік тәрізді.

ЖҮЗІҚАРА с.ын. Оңбаған, кээзан. // Сорлы, бейшара, масқара болған адам.

ЖҮЗІМ зат. өс. <лат. vitis> 1. Үлкен жапырақты ұзын бұтақтары бар бау-бақша өсімдігі. 2. Сол өсімдіктің шырынды жемісі.

Жүзім бағы. Жүзім отырғызылған бір бөлек жер, бақ.

ЖҮЗІМДІК зат. Жүзім өсіретін жер. ЖҮЗІМПАЗ с.ын. Жүзгіш, жақсы жүзе алатын.

ЖҮЗІМШІ зат. Жүзім шаруашылығында (жүзімдікте) жұмыс істейтін адам.

ЖҮЗІНДІ зат. Суда, ауада жүзін (қалқып) жүретін зат.

ЖҮЗІНШІ сан. Жүз санының реттік түрі.

ЖҮЗІС зат. Суға жүзгендік, малтығандық; жүзудің әдіс-тәсілі.

ЖҮЗІТ= ет. жерг. Суға жүздіру.

ЖҮЗІТУ Жүзіт етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЙЕ зат. 1. Сала, тарау, желі. 2. Жөн, рет, тәртіп. 3. терм. <грек. systema> Бір-бірімен қарым-қатынаста және байланыста болатын, сөйтіп белгілі бір тұтастық, бірлестік құратын көптеген құрамдас бөліктер жиынтығы.

4. Қандай да бір білімдердің (цымдардың, болжамдардың, аксиомалардың, ережелердің, теориялардың, ғылым-білімдердің) шеңбері негізінде жататын принциптер жиынтығы.

5. Қандай да бір нысандардың әрекеттеріндегі, орналасуындағы немесе байланысындағы анықталған тәртіп. 6. Әлденені ұйымдастыру формасы. 7. Құрылымның, құрылғының түші.

Жүйе архитектурасы. и.н.ф. <ағыл. system architecture> Жүйені пайдаланушымен және сол жүйенің ішкі құрауыштарымен (құрауыштарымен) өзара байланысу ерекшеліктері. Жүйе әкімшісі. и.н.ф. <ағыл. system administrator> Жүйені пайдалануға және оны жұмыс істейтін күйінде сақтауға жауап беретін адам. Жүйе бейнесі. и.н.ф. <ағыл. system image> Келесіде жүктеу мен іске қосу үшін сыртқы жадта сақталған, орындатын тапсырмалары және жүктелген операциялық жүйесі бар компьютердің жедел жадының қалып-күйі. Жүйеге салу. Тәртіпке келтіру, реттеу. Жүйеге салыну. Реттелу, тәртіпке келтіру. Жүйеден тыс бірліктер. ф.и.з. Шамалардың қазіргі бар бірліктер жүйесінің ешқайсысына енбейтін бірліктері.

Жүйеден шығу. и.н.ф. Жүйені тұтыншының (пайдаланушының) жұмыс істеу ретінің аяқталуы. Жүйеде тіркелу процесі. и.н.ф. <ағыл. logon process> Пайдаланушылардың жүйеде тіркелу әрекеттерін өңдеу процесі. Жүйе икемділігі. и.н.ф. <ағыл. system flexibility> Жүйені модификациялау, кеңейту және оған жаңа сана беру мүмкіндігінен тұратын жүйенің қасиеті. Жүйені баптау. и.н.ф. <ағыл. system tuning> Жүйенің қызметтік сипаттамаларын анықтау, жақсарту мақсатымен оны қолдану параметрлерін өзгерте отырып, оны жаңа жұмыс жағдайына бейімдеу. Жүйені жабу. и.н.ф. <ағыл. shutdown> Нақты уақыт жүйесі жұмысының тоқталуы. Жүйені жалпы босату. и.н.ф. <ағыл. system reset> Мультипроцессорлық жүйеде орталық процессорды тазалай отырып босату. Жүйені жобалау метрикасы. и.н.ф. Жүйенің қоңіл-күйі өзгерістерінің фазалық жолын анықтайтын және оған барабар геометриялық кеңістікте жүйені сипаттауға пайдаланылатын түрлендірулер тобы. Жүйені жүзеге асыру. и.н.ф. <ағыл. system implementation> Жүйе жобасын жұмыс істеуге қабілетті бұйым түрінде іске асыру. Жүйені жүктеу. и.н.ф. <ағыл. system loading> Жүйе модульдерін компьютердің сыртқы жадынан (дискідан) негізгі жедел жадқа жазу. Жүйені кеңейту. и.н.ф. <ағыл. system extension> Жүйенің мүмкіндігін кеңейту мақсатымен оған жаңа модульдер мен құрауыштар үстемелеу. Жүйені қорғау.

и н ф. <ағыл. system security> Бағдарламалар мен жүйе мәліметтеріне рұқсатсыз қатынас құруды болдырмауға немесе жүйе жұмысына араласпауға күні бұрын жасалған шаралар жиынтығы. **Жүйені молықтыру**, и н ф. <ағыл. system saturation> Барлық түскен сұрауларға жеткілікті мөлшерде тез жауап бере алмайтын жүйенің қалып-күйі. **Жүйенің артықтығы**, и н ф. <ағыл. system redundancy> Жүйенің сенімділігін және қорғанышын арттыратын, бірақ оған жүктелген мәселелерді шешуге қажет емес қосымша құралдар (элементтер, троттар, блогтар, бағдарламалар, мәліметтер). **Жүйенің атауын тағайындау**, и н ф. <ағыл. system initialization> Операциялық немесе басқа жүйелерді іске қосу кезінде алдын ала орындатын әрекет. **Жүйенің даярлығы**, и н ф. <ағыл. system availability> Жұмыс қалып-күйіндегі жүйенің өз функцияларын орындау қабілетінің өлшемі. **Жүйенің есептеу ресурсы**, и н ф. <ағыл. computer resurs system> Белгілі бір уақыт аралығы ішінде мәліметтерді өңдеу процесіне бөлінетін есептеу жүйелерінің құралы. **Жүйенің жеделдігі**, и н ф. <ағыл. system operativeness> Берілген мерзімде немесе пайдаланушының жұмыс қарқынында мәліметтерді өңдеу мүмкіндігін бейнелейтін жүйе қасиеті. **Жүйенің осалдығы**, и н ф. <ағыл. criticality of system> Жүйенің қауіп төнген кезде қорғанысының бұзылуына себепші болатын қасиеті. **Жүйенің тиімді режимі**, и н ф. <ағыл. system production mode> Бағдарламаны жөндеу мен тестілеу құралдары ажыратылған операциялық жүйенің жұмыс режимі. **Жүйені тексеріп шығу**, и н ф. Қорғау құралдарының жүйесінде қарастырылған рұқсатсыз қатынас құруға салынған тыйымды ескерместен пайдаланушының мәлімет алу әрекеті. **Жүйе сипаттамасы**, и н ф. <ағыл. system specification> Жүйенің өнімділігін, шапшаң әрекетін, бір мезгілде қызмет ететін пайдаланушылар санын, бағасын және т. б. мүмкіндіктерін анықтайтын параметрлердің жиынтығы. **Жүйесін тапты**. Реті келді, жөні келді.

ЖҮЙЕ² з а т. *Жүйе, нерв.*

Жүйесі босады. Егіліп, елжіреді, мейірі түсті, алыс екі тамыры ііді. **Жүйе босатар**. эт н. Коңілін аулау, коңілді жібіту мақсатымен берілетін кәделі сыйлық.

ЖҮЙЕ-ЖҮЙЕ с ы н. Сала-сала, тарау-тарау. **Жүйе-жүйесі босады**. Егілді, елжіреді, мейірленді.

ЖҮЙЕ-ЖІК з а т. Бір нәрсеңі реті, жөні, тәртібі.

ЖҮЙЕК з а т. 1. Егістіктегі су ағатындай етіп жасалған арықшалардың екі жағы, топырақ жоталары, арықшалар; егістіктің қатар жолы. 2. с у ш а р. Жүйектеп егілетін егін арасымен су тасымалдап суару үшін жүргізілетін арықша, отамалы дақылдарды суаруға арналған көп тараған тәсіл.

Жүйек басы жабдықталды. с у ш а р. Жүйекке су беретін құрал-жабдықтармен қамтамасыз етілді. **Жүйек басын жабдықтау**. с у ш а р. Жүйекке су беретін құрал-жабдықтармен қамтамасыз ету.

ЖҮЙЕКСІЗ с ы н. Арықша тартылмаған, жүйек салынбаған, жүйеге жоқ.

ЖҮЙЕКТЕ= е т. Арықша жүргізу, жүйек салу.

ЖҮЙЕКТЕГІШ з а т. тех. Жүйек қазғыш құрал.

ЖҮЙЕКТЕУ з а т. с у ш а р. Жыртылған жер бетінен жауын-шашынның суларын басқа жаққа бұрып өкету үшін топырақ бетіне тереңдігі 15–25 см атыздар жасалатын агромелиорациялық тәсіл.

ЖҮЙЕКТЕУ *Жүйекте етістігінің қимыл атауы; арықшалар жүргізу.*

ЖҮЙЕКТІ с ы н. Жүйек жүргізілген, жүйегі бар.

ЖҮЙЕКҰРАУШЫ с ы н. Басын біріктіретін, жүйеге түсіретін.

ЖҮЙЕЛЕ= е т. Жүйеге түсіру, реттеу, тәртіпке салу.

ЖҮЙЕЛЕМЕ з а т. Жүйе, топтама, талданым.

ЖҮЙЕЛЕН= е т. Жүйеге түсірілу, ретке, тәртіпке келтірілу.

ЖҮЙЕЛЕНУ *Жүйелен етістігінің қимыл атауы.*

ЖҮЙЕЛЕНІМ з а т. биол. Биологияның Жер бетінде тіршілік ететін барлық азғалардың және бірыңғай тіршілік еткен азғалардың қазба қалдықтарының туыстық қарым-қатынасын, олардың жеке түрлері мен түрлер тобының байланысын зерттейтін саласы.

ЖҮЙЕЛЕС с ы н. Жүйесі бір, бір сарындас.

ЖҮЙЕЛЕУ *Жүйеле етістігінің қимыл атауы.*

ЖҮЙЕЛІ с ы н. Жүйесі бар, жүйеленген, сараланған, тәртіпке түскен.

Жүйелі атыс. әск. Артиллериядан белгілі бір уақыт аралығында жүзеге асытын ату тәртібі.

Жүйелі кітапхана, и н ф. а) Жүйелі кітапхана тіркелген кітапхана, яғни мәліметтердің каталогтастырылған жиынтығы; ә) Операциялық жүйенің модульдерін сақталатын кітапхана.

Жүйелі қателер. т е х. Өлшеуіш аспаптардың (приборлардың) дұрыс қойылмауы, сыртқы ортаның әсерінен (жел, жауын, атмосферадағы жарық сәулесінің сынуы, т.б.) болатын қателер.

ЖҮЙЕЛІ-ЖҮЙЕСІЗ с ы н. Әрі жүйелі, әрі жүйесіз, аралас.

ЖҮЙЕЛІК с ы н. Жүйеге тән, жүйеге қатысты.

Жүйелік атау, и н ф. <ағыл. system name> а) Жүйенің атауы. ә) Стандарт ретінде пайдаланылатын есептеуіш жүйе (құрылғы, бағдарламалар) элементінің атауы. **Жүйелік атырап**, и н ф. <ағыл. system area> Файлдармен жұмыс кезінде операциялық жүйе пайдаланатын магниттік дискінің бас жағында орналасқан аймақ. **Жүйелік бағдарлама**, и н ф. <ағыл. system program> Операциялық жүйенің мүмкіндіктерін арттыратын және ақпараттық жұмыстардың қандай түрін болса да басқаратын бағдарлама. **Жүйелік бағдарламалау**, и н ф. <ағыл. system programming> Бағдарламалауды және компьютер пайдалануды едәуір жеңілдететін қызмет көрсеткіш бағдарламалар жүйесі; ортақ бағдарламалық жасақтаманы: операциялық жүйелерді, бағдарламалау жүйелерін, сондай-ақ ортақ міндет жүктелген қолданбалы бағдарлама дестелемін әзірлеу. **Жүйелік бағдарламалық жасақтама**, и н ф. <ағыл. system software> Компьютерді пайдалану мен техникалық қызмет етуге, есептеу жұмыстарын ұйымдастыру мен қолданбалы бағдарламалар әзірлеуді автоматтандыруға арналған бағдарламалық жасақтама. **Жүйелік бағдарламашы**, и н ф. <ағыл. systems programmer> Жүйелік бағдарламалық жасақтаманы әзірлеумен, пайдаланумен және сүйемелдеумен айналысатын бағдарламашы. **Жүйелік блок**, и н ф. <ағыл. system block> Дербес компьютердің негізгі электрондық құрылымы (процессор, жедел жад, дискілер және бақылаушылар) мен қоректендіру блогы орналасқан орын. **Жүйелік дискет**, и н ф. <ағыл. system disk> Операциялық жүйенің өзінің жұмыс істеуін қамтамасыз ететін файлдар (жүйелік файлдар) мен командалық процессор сақталатын иілгіш диск (дискет). **Жүйелік енгізу бағдарламасы**, и н ф. <ағыл. system input program> Магниттік таспадан, магниттік дискіден, жүйелік енгізу құрылысынан келетін кірістік ақпаратты шығару оқитын бағдарлама. **Жүйелік жүктеуіш**, и н ф. <ағыл. system loader>

Бастапқы жүктеуіш бағдарламасы ұғымымен пара-пар. **Жүйелік каталог**, и н ф. <ағыл. system catalog> Операциялық жүйе қолдайтын мәліметтер жиынтықтарының орналасуы жайындағы ақпарат сақталатын каталог. **Жүйелік команда**, и н ф. Жүйенің қалып-күйін, жұмыс режимін немесе басқа да жүйелік қызметтерін өзгертетін команда. **Жүйелік конфигурация байты**, и н ф. <ағыл. system configuration byte> Аудыстырып-қосқыштар жинағы. **Жүйелік қарп**, и н ф. <ағыл. system font> Экранға шығарылатын мәліметтерге (хабарларға) арналған жүйелік қарп. **Жүйелік қате**, и н ф. <ағыл. system error> а) Операциялық жүйедегі немесе бағдарламалау жүйесіндегі қате. ә) Кейбір процесс кезінде онымен байланысты емес нысанға қатынаған кезде жүйеде туындайтын қате. **Жүйелік қорап**, и н ф. Компьютердің жүйелік (аналық) тақша, процессор, оперативті жады, тұрғылықты диск, алмағы дискілермен жұмыс істеуге арналған диск жетегі, CD және DVD диск жетектер, бейнесызбалық бейімдеуіш, дыбыстауыш (дыбыстық бейімдеуіш), желілік тақша, енгізу-шығару порттары (ажыратқыштар), қоректендіру блогы сияқты негізгі топартары. **Жүйелік мәзір**, и н ф. <ағыл. system menu> Windows жүйесінің стандартты терезелері арқылы орындатын терезе көлемін өзгертін, оны үлкейтін-кішірейтетін негізгі іс-әрекеттердің немесе командалардың тізімі. **Жүйелік мәліметтер базасы**, и н ф. <ағыл. system data bases> SQL тілінде – SQL серверінің үш мәлімет базасын – тұтынушылардың мәліметтер базасы мен SQL серверінің жұмысын басқаратын бас мәліметтер базасын, уақытша кестелерді сақтауға арналған temp.db уақытша кестесінің мәліметтер базасын және құрастыру үшін үлгі ретінде пайдаланушының жаңа мәліметтер базасын пайдаланатын модельдік мәліметтер базасы. **Жүйелік меню батырмасы**, и н ф. <ағыл. system button> Windows ортасының жүйелік мәзірді шақыруға арналған батырмасы. **Жүйелік модальдық диалогтық терезе [жүйелік хабарлар терезесі]**, и н ф. <ағыл. system model dialog box> Windows жүйесінде – белгілі бір іс-әрекеттерді қатар орындау барысында шығатын жүйелік хабардан тұратын диалогтық терезе. **Жүйелік ресурстар**, и н ф. <ағыл. system resources> Тапсырмаға бөлінетін есептеу жүйесі ресурстарының – құралдарының жиынтығы. **Жүйелік талдау**, и н ф. <ағыл. system analyze> а) Жүйелік тәсілдің негізінде орындатын нысандарды (бағдарламаларды, жүйелерді, құрылғыларды) талдау; жүйелік құралдармен атқарылатын талдау; саяси, экономикалық, ғылыми және техникалық сипаттағы күрделі мәселелер бойынша шешімдерді дайындауға және негіздеуге пайдаланылатын әдіснамалық құралдар жиынтығы. ә) б н о л. Жүйелеудің жалпы теориялық әдісі. б) х и м. Зерттеуінің ерітіндідегі иондарды бөлудің және одан кейін анықтаудың белгілі реті сақталатын сапалық талдау. **Жүйелік тапсырма**, и н ф. <ағыл. system task> Тапсырманы басқару блогының көмегімен жүзеге асыратын операциялық жүйенің басқарушы бағдарламасының қызметі. **Жүйелік тәсіл**, и н ф. <ағыл. approach system> Нысанды негізнен жүйе ретінде қарастыратын ғылыми таным мен практиканың әдіснамалық бағыты. **Жүйелік техника**, и н ф. <ағыл. system engineering> Күрделі жүйелерді жобалау, даярлау, сынау, пайдалану мәселелерімен айналысатын ғылыми-техникалық бағыт. **Жүйелік том**, и н ф. <ағыл. system volume> Операциялық жүйе орналасқан, бірден қатынас құру томы. **Жүйелік тіркеу файлы**, и н ф. <ағыл. system recorder file> Мәшинелік жаңылғыштар мен арналардағы қателер туралы мәліметтер

жазылатын файл. **Жүйелік уақыт.** и н ф. <ағыл. system time> *Операциялық жүйенің ішкі электрондық саатындағы ағымдық уақыт мерзімін көрсететін шама.* **Жүйелік ұсатқыш.** и н ф. <ағыл. system simulator> *Зерттеуінің жүйенің жұмыс істеу алгоритмінің ұсатқышы.* **Жүйелік файл.** и н ф. <ағыл. system file> *Операциялық жүйенің жұмыс істеуіне қажетті ақпарат сақталатын файл.* **Жүйелік хабар.** и н ф. <ағыл. the system message> *Операциялық жүйенің басқаратын бағдарламаның хабары.* **Жүйелік хабарлар блогы.** и н ф. <ағыл. system message block> *Компьютерлердің бірыңғай жүйесінің операциялық жүйесінде – жүйелік хабарлары бар және олардың басылымның тізбегін анықтайтын кесте.*

ЖҮЙЕЛІК з а т. *Жүйесі барлық, жүйеге түскендік, жүйесі болушылық.*

ЖҮЙЕМЕЛЕТЕ ү с т. Бірінен кейін бірін, бірінші артынан екіншісі, үсті-үстіне.

ЖҮЙЕСІЗ с ы н. *Жүйеге түспеген, жүйесі жоқ, ретсіз.*

ЖҮЙЕТЕХНИКА з а т. и н ф. *Күрделі жүйелерді жобалау, жасау, сынау және жұмыс істеу мәселелерімен шұғылданытын ғылыми-техникалық бағыт.*

ЖҮЙКЕ з а т. м е д. <лат. nervus> *Нерв; жүйке талшықтарынан құралған жүйкелік тіндердің шоғырлары.*

Жүйке жасушалары. б и о л. *Жүйке ұлпасының негізгі морфологиялық және қызметтік құрылымдық бөлігі. Жүйке жүйесі. анат. Адам мен жануарлар ағзасындағы мүшелер мен жүйелер әрекетін біріктіретін және олардың сыртқы ортамен үздіксіз қарым-қатынасын қамтамасыз ететін жүйке тіні және олардың жиынтығы. Жүйке жүйесі аурулары. пед. Психиканың бұзылу салдарынан болатын аурулар; ағзадағы әртүрлі жүйкелердің сезімталдығы мен қызметінің бұзылуы. Жүйке жүйесінің күші. пед. Жүйке жүйесінің негізгі қасиеттерінің бірі, ми қабығы жасушаларының жұмыс қабілетінің шегін, яғни олардың тежеулі күйге (тежелуге) өтпей не өте күшті, не ұзақ әсер ететін (күші болмаса да) қозуға төзе алатын қабілеті. Жүйкені босатты. Көңілін босатты, жабырқатты, мұңайтты. Жүйкені жеңді. Діңкесін құртты, жынын жеңді, шаршатты. Жүйкені кесті. Мысын құртты, діңкелетті, әбден шаршатты. Жүйке өрімдері. б и о л. <лат. plexus nervorum> *Шеткі жүйке жүйесіндегі жүйкелердің тармақтарынан немесе нейроциттерден түзілген құрылымдар. Жүйкесі босады. Көңілі босады, көңілі бұзылды, жылағысы келді. Жүйкесі жұқа. Жүйкесі тозған, ашушан. Жүйкесі жұқарды. Жүйкесі тозды, ашуланишақ болды, шаршап-шалдықты. Жүйкесі құрыды. Шаршап-шалдықты, діңкесі құрыды. Жүйкесін тоздырды. Жүйкесіне тиді, шаршатты, діңкелетті. Жүйкесі тозды. Шаршады, діңкеледі. Жүйке талшығы. б и о л. <лат. neurofibra, грек. neuron – жүйке, лат. fibra – талшық> *Нейрология жасушаларымен (олигодендрология жасушалары) қапталған нейроцит осіндісі – біліктік (ось) цилиндр. Жүйке түтігі. б и о л. Эмбриондық біріншілік эктодермадан туындап, ұрық ағзасында қалыптасатын пішіні түтік тәрізді біліктік мүше. Жүйке ұштары. б и о л. <лат. terminaciones nervorum, лат. terminatio – ұшы, грек. neuron – жүйке> *Жүйке талшықтарының соңғы ұштары.****

ЖҮЙКЕ-ЖҮЙКЕ з а т. *Тұла бой, бүкіл дене. Жүйке-жүйкесі босады. Көңілі босады, құлазыды.*

ЖҮЙКЕЛЕ= е т. *Шаршау, болдыру, титықтау.*

ЖҮЙКЕЛЕН= е т. *Дененің барлық мүшелерінің жүйкемен қамтамасыз етілуі.*

ЖҮЙКЕЛЕНУ *Жүйкелену етістігінің қимыл атауы; яғни дененің барлық мүшелері мен ұлпалардың жүйкеленуі; мүшелер мен ұлпалардың жүйкелер арқылы орталық жүйке жүйесімен байланысуы.*

ЖҮЙКЕЛЕТ= е т. *Шаршату, діңкелету, ығырын шығару.*

ЖҮЙКЕЛЕТУ *Жүйкелет етістігінің қимыл атауы.*

ЖҮЙКЕЛЕУ *Жүйкеле етістігінің қимыл атауы.*

ЖҮЙРІК¹ с ы н. 1. *Ұшқыр, жылдам шабатын, жүгіретін. // Ұшқыр, жылдам шабатын ат, тұлпар. 2. ауыс. Шешен; зерек, сезімтал. 3. ауыс. Жетік, шебер.*

Жүйрік аттай ойқастады. *Қыр көрсетті. Жүйрік аттың белгісі сауырында. Атсейістердің бағалауынша, жүйрік аттардың белі ұзын, сауыры жайдақ, кең, қысқа болатын тұрлы.*

Жүйрік ат шапса да, қырындайды. *Бұқаның өзі қартайса да, мұрны қартаймайды, кеуде болмаса да, көңіл үйреніп қалғанына басады беген мағынада. Жүйрік [ұшқыр] қиял. Асау көңіл, шартарапты кезген көңіл. Жүйрік тілді. Шешен, сөзге шебер.*

ЖҮЙРІК²: ат жүйрік. в е т. *Малда болатын төс пен төсектегі түйісіндегі шеміршек.*

ЖҮЙРІКТІК з а т. 1. *Ұшқырлық, шапшаңдық, озғыштық. 2. ауыс. Бір нәрсеге жетіктік, білгірлік, алғырлық; шешендік.*

ЖҮЙТҚУ *Жүйткі етістігінің қимыл атауы.*

ЖҮЙТКІ= е т. 1. *Заулау, зымырау, шаң ілестірмеу. 2. Сығу, тайқу, ауысу. 3. ауыс. Алдына жан салмау, озғышығу.*

ЖҮЙТКІТ= е т. *Зулату, зымырату.*

ЖҮЙТКІТУ *Жүйткіт етістігінің қимыл атауы.*

ЖҮК¹ з а т. 1. *Көлікке, арбаға, түйеге, мәшинеге т. б. артылған, тиелген зат. 2. этн. Жүкаяққа, сандыққа жиылған тең, көрпешастық. 3. Жиназ бұйым, жасау. 4. ауыс. Қайғы-қасірет, уайым, шер. 5. ауыс. Талап, тілек, міндет. 6. ауыс. Салмақ, ауыртпалық.*

Жүгі жеңіл. *Қолы бос, басы артық жұмыс жүктелмеген. Жүк арба. Жүк тиейтін арба.*

Жүк арқан көк есектей болды. *Әбден титықтады, қиналды. Жүк [нығына, мойынға, жүрекке] артты. Талап қойды, міндет жүктеді.*

Жүк ауырын нар көтереді. *Қүшті, ерік-жігері мықты, сабырлы адамға қайғыны да, ауыртпашылықты да көтере аласың деп дем беріп, қаралы адамға жұбату, көңіл айту мақсатында айтылатын сөз. Жүк басты болды. Жүк азабын көп тартты, жүктен әбден қажыды. Жүк жинасты. Төсек-орын, үй ішін жинауға кірісті, көмектесті. Жүк жөнелту. тех. Тиелген вагондарды жүк тиеу пункттерінен жинастырып пойызға тіркеу, олардың құжаттарын кондукторға өткізу т.б. тәрізді операциялар жүргізу. Жүк жылқысы. Жүк тасымалдау үшін будайастыру арқылы арнайы өсірілген жылқы. Жүк [тасымалдайтын] кемесі. Өзендер мен көлдерде, теңіздерде, мұхитта бір жерден екінші жерге түрлі жүктерді жеткізетін су көлігі. Жүк көлігі. Зат тасу үшін пайдаланатын шаруашылық малы (түйе, ат, өгіз). Жүк көрмеді. Елемеді, мән бермеді. Жүк мәшинесі. Әртүрлі жүктер тиейтін, таситын борты бар мәшине.*

Жүк тасқының әркеккілік коэффициенті. ф и з. *Жүк тасқыны шамасының ауытқуын сипаттайтын сандық көрсеткіш. Жүк тасқының біркеккі болмау коэффициенті.* ф и з. *Жүк тасқыны шамасының тұрақсыздығын сипаттайтын сандық көрсеткіш.*

ЖҮКАҒАШ з а т. этн. сөйл. *Жүкаяқ.*

ЖҮКАЙНАЛЫМ з а т. экон. *Көлік жұмысының негізгі көрсеткіші, көлікпен тасылатын пайдалы қазылымның немесе таужыныстың көлемі.*

ЖҮКАЯҚ з а т. этн. *Жүк астына қоятын, ағаштан жасалған төрт аяқты бұйым.*

ЖҮККӨТЕРГІШТІК з а т. тех. *Көлік құралының белгілі бір жағдайда бір амалда көтере алатын, орнын ауыстыра не таси алатын қабілетін сипаттайтын өлшем.*

ЖҮКҚАП з а т. *Матадан істелген шағын қап.*

ЖҮКҚҰЖАТ з а т. экон. *Бухгалтерлік есеп құжаты.*

ЖҮКСАЛҒЫШ з а т. тех. *Жеңіл мәшинеңнің жүк салуға арналған бөлігі.*

ЖҮКСІЗ с ы н. *Жүгі жоқ, бос.*

ЖҮКТЕ= е т. 1. *Жүк арту, тиеу. 2. ауыс. Міндеттеу, тапсыру.*

Жүктейтін модуль. и н ф. *Байланыс түзету кезінде біркеккі (операциялық жүйеде қабылданған) пішімде алынған салыстырмалық мекенжайларда берілетін бағдарламалық модуль.*

Жүктейтін модульдердің кітапханасы. и н ф. <ағыл. load module library> *Компьютерлердің бірыңғай жүйесіне – жүктелетін модульдерді сақтауға арналған кітапхана. Жүктейтін сектор.* и н ф. *Бірінші сектордың нөлінші бетіндегі нөлінші сызықжолы.*

ЖҮКТЕЙ с ы н. *Жүк сияқты, жүк тәрізді.*

ЖҮКТЕЛ= е т. 1. *Жүк арттырылу, тиелу. 2. ауыс. Міндеттеу, тапсырылу.*

Жүктелетін қарпін. и н ф. <ағыл. loadable font> *Баспа құрылысының немесе дисплейдің таңба генераторының жадына бағдарламамен жүктелетін бедер-белгілер кескіні (өдетте, растр матрицалары түрінде)*

ЖҮКТЕЛУ *Жүкте етістігінің қимыл атауы; міндеттеу, тапсырылу.*

ЖҮКТЕМЕ з а т. 1. *Тапсырма, міндеттеме. 2. Еңбекақы мөлшеріндегі саат (жұмыс). 3. тех. Қажетті бөлшек. 4. и н ф. <ағыл. load> *Жүйенің жұмыспен жүктелу сипаттамасы.**

Жүктеме коэффициенті. и н ф. <ағыл. load factor> *Желідегі ең үлкен жүктеменің белгілі бір уақыт аралығында графиканың орташа жүктелуіне қатынасы. Жүктемеелерді үлестіру.* и н ф. <ағыл. load sharing> *Оңтайлы жүктеудің белгісі бойынша есептеу желісі бөлімдерінің арасында олардың әрқайсысына жалты жүктемеелерді үлестіру.*

ЖҮКТЕМЕСІЗ с ы н. *Жүктеме алмаған, жүктелмеген жоқ.*

ЖҮКТЕМЕЛІК с ы н. *Жүктемеге тән, жүктемеге қатысты.*

Жүктемелік модуль. и н ф. <ағыл. load module> *Берілген операциялық жүйеде бірыңғай қабылданған пішімдегі байланыстарды редакциялау кезінде объектілік модульден алынған салыстырмалы мекенжайлардағы бағдарламалық модуль. Жүктемелік сынау.* и н ф. <ағыл. volume tests> *Есептеуіш жүйенің қабілетін тексеру; нақты уақыт режимінде терминалдар орындайтын алмасу санының нақты күтілген максимумға жететінін немесе одан асатынын анықтау.*

ЖҮКТЕН= е т. *Алу, қабылдау.*

ЖҮКТЕНУ *Жүктен етістігінің қимыл атауы.*

ЖҮКТЕТ= е т. 1. *Тиеу, арттыру. 2. ауыс. Міндеттеу, арту.*

ЖҮКТЕТУ *Жүктет етістігінің қимыл атауы.*

ЖҮКТЕУ *Жүкте етістігінің қимыл атауы.*

1. *Жүк тиеу, арту. 2. и н ф. <ағыл. load> *Мәліметтерді процессор операцияларында**

тікелей пайдалану мақсатымен оларды дискілерден (мәлімет тасуыштан) негізгі жедел жадқа немесе негізгі жадтан регистрлерге жіберу. 3. ауыс. Міндеттеу, тапсыру.

Жүктеу режимі. инф. <ағыл. load mode> Мәшинелік сөздің ұзындығы айнымалы компьютерлерде – мәліметтермен бірге кейбір шектеуіштері қоса берілетін мәліметтерді жеткізу режимі. **Жүктеу уақыты.** инф. <ағыл. load time> Бағдарламаны дискіден оқудан бастап, оны жүзеге асыруға дейінгі керекті файлдарды орналастыруға кететін уақыт.

ЖҮКТЕУЛІСЫН. Міндеттеулі, тапсырулы.

ЖҮКТЕУІШ зат. <ағыл. loader> Жүктейтін, міндеттейтін бағдарлама.

ЖҮКТІ сын. 1. Жүк артылған, жүк салынған, жүк тиелген. 2. ауыс. Екіқабат, аяғы ауыр.

ЖҮКТІЛІК зат. 1. Екіқабаттық, аяғы ауырлық. 2. физиол. <лат. graviditas> Ұрықтанған жұмыртқа жасушасының жатыр ішінде дамуы.

ЖҮКШЕ үст. Жүк сияқты, жүкке ұқсап.

ЖҮКШІ зат. Жүк артушы, жүк тиеуші адам.

ЖҮКШІЛІК зат. Жүкшінің қызметін атқарушылық, з а т.

ЖҮЛГЕ зат. Кішірек келген сай, жыра, өзек; жылға.

ЖҮЛГЕ-ЖҮЛГЕ сын. Сай-сай, өзек-өзек, жылға-жылға.

ЖҮЛГЕЛЕ= ет. Жүлге бойымен жүру, жағалау, бойлау. **Жүлгелеп айтты.** Жүйелен айтты, саралап айтты.

ЖҮЛГЕЛЕН= ет. Жүлге-жүлге болу, салалау.

ЖҮЛГЕЛЕНУ Жүлгелен етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛГЕЛЕС сын. Қатар жатқан, салалас.

ЖҮЛГЕЛЕУ Жүлгеле етістігінің қимыл атауы.

ЖҮЛГЕЛІ сын. Жүлгесі бар, жүлгесі көп.

ЖҮЛГЕ-ТАМЫР зат. Жүйке-жүйке, қан тамыры.

ЖҮЛДЕ зат. <франц. grіх> Бөйге, сыйлық. **Жүлде алды.** Топтан озып, бөйге алды. **Жүлде бермеді.** Дес бермеді, алдына жан салмады.

ЖҮЛДЕГЕР зат. Жарыста озып шығып, жүлделі орынға ие болған адам.

ЖҮЛДЕГЕРЛІК зат. Жүлделі орынға ие болушылық.

ЖҮЛДЕЛІ сын. Жүлдесі бар, жүлде берілетін (орын).

Жүлделі орынға ие болды. Жеңді, басым түсті, жүлдегер болды. **Жүлделі орынды жеңіп алды.** Жеңіп шықты, жеңіске жетті, жүлдеге ие болды.

ЖҮЛДЕСІЗ сын. Сыйлықсыз, бөйгесіз, жүлде берілмей.

ЖҮЛКЕУІР зат. бот. Шөптің бір түрі.

ЖҮЛКІ [ор. жулик] зат. сөйл. Ұры, алаяқ. **ЖҮМЛӘ** [ар. جملة] е с. Барлық, барша, күллі.

ЖҮМЛЕ е с. сөйл. **Жүмлә.** // Баршахалық, жамағат.

ЖҮН зат. 1. Жан-жануарлардың терісінің сыртын жауып тұратын түк, қылыш. 2. Жіп иіру, мата тоқу, киіз басу, тоқыма бұйымдар жасау үшін пайдаланылатын қой, түйе жүні.

Жүн бешпент. этн. Астарына жүн салып тігілген сырт киім түрі. **Жүн боп кетті.** Бейшара болды, қиырғасы түсті, азып-тозды. **Жүн жеп, жабағы тышты [саңғыды].** қарап. а) Настанды. ә) Иығы түсті, жүдеп-жадап кетті. **Жүн жеп кетті.** Азып-тозды, жүнжіді. **Жүн қылды.** а) Еңсесін түсірді, жүнжітті. ә) Жаныштады, қиында, азаптады. **Жүн мата.** Бірыңғай жүннен немесе басқа талшықтар

қосылып аралас тоқылған мата. **Жүн өңдеу.** Жүнді май мен шайырдан, шаң-тозаңнан тазартып жуу, жүн дайындау стандартына сәйкес сұрыптау, бояп өңдеу, иіріп жіп алу немесе одан әртүрлі бұйымдар дайындау. **Жүн сабау.** этн. Жүнді шаң-тозаңнан тазарту, ұйысқанын жазу үшін тулақ үстіне салып, шыбықпен сабау. **Жүн төкті.** Жүні түледі, жетілді. **Жүн шұлық.** Малдың жүнін иіріп, тоқыған шұлық. **Жүні жапырылып қалды.** Жабықты, жүні жығылды. **Жүні жығылды.** Сағы сынды, тауы шағылды. **Жүнін жидіткен тауықтай.** Әбден сиқы кеткен, тозған. **Жүнін жұлған тауықтай.** Дымы қалмаған, быт-шыты шыққан. **Жүнін жұлған тырнадай.** Тыртыған, сиқы кеткен, берекесі қашқан. **Жүнін сыртқа кампитты.** экспр. Паңданды, қоқан-лоқы жасап, қыр көрсетті; дұшпан көзі қылды. **Жүнін үрпитті.** Берекесін кетірді, мазалады. **Жүні түледі.** Өлі жүні түсті, жетілді.

ЖҮНБАЛАҚ: жүнбалақ қосаяқтар зат. зоол. Шөл және шөлейт жерлерде мекендейтін ұзын құйрық, тік құлақты кеміргіштер тобының өкілі.

ЖҮНДЕ= ет. 1. Түйенің жүнін жұлду. 2. ауыс. Трен сою, жанын шығару; тас-талқан ету.

ЖҮНДЕЙ сын. Жүн сияқты, жүні тәрізді. **Жүндей түтті [сабады].** Әбден сабады, талады; қор етті.

ЖҮНДЕС сын. Жүн басқан, жұмсақ. **Жүндес мүйізтұмсық.** зоол. <лат. coelodonta antiquitatis> Мүйізтұмсық тұқымдасына жататын, жойылып кеткен сүтқоректі жануар.

ЖҮНДЕТ= ет. Жүнін жүлгізу.

ЖҮНДЕУ Жүнде етістігінің қимыл атауы.

1. Түйенің жүнін жұлду. 2. ауыс. Басыну, қорлау.

ЖҮНДІ сын. Жүні бар, жүні өсіңкі, жүні қалың, қылышты.

ЖҮНДІЛЕУ сын. Жүні өсіңкілеу, жүні қалыңдау.

ЖҮНДІҚАРА зат. бот. <лат. asparagus neglectus> Лалағұл тұқымдасы, қасқыржем туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖҮН-ЖАБАҒЫ зат. Түрлі жүн, жабағы.

ЖҮНЖУ Жүнжі етістігінің қимыл атауы.

ЖҮН-ЖҮРҚА зат. Тері-терсек, жүні т.б.

ЖҮН-ЖҮРҚАН зат. жерг. Жүн-жүрқа.

ЖҮН-ЖҮН сын. Жүн басқан, жүн қап-таған.

Жүн-жүн болды. Тас-талқан болды, түте-түтесі шықты. **Жүн-жүн қылды.** Тас-талқан етті, түте-түтесін шығарды. **Жүн-жүнін шығарды.** Дал-дұл етті.

ЖҮНЖІ= ет. Азып-тозу, жүдеу, еңсесі түсу, берекесі кету.

ЖҮНЖІТ= ет. Аздырып-тоздыру, еңсесін түсіру.

ЖҮНСІЗ сын. Жүні жоқ, тықыр.

ЖҮНШЕ үст. Жүн сияқты, жүнге ұқсап.

Жүнше түтті. Түте-түтесін шығарды, тас-талқан етті.

ЖҮНШІ зат. діни. Жыныстық қатынас және ихтилам (поллюция, ұйқыда жүніп болу) арқылы немесе басқа да жолмен мәни (сперма) бөлініп сыртқа шыққандағы ұсыл алуы қажет ететін жасадай.

ЖҮПТЕ= ет. Жөн көру, құптау.

ЖҮПІРЛЕ= ет. Жүпір-жүпір ету, топырлау, топтану.

ЖҮПІРЛЕУ Жүпірле етістігінің қимыл атауы.

ЖҮР= ет. 1. Адам, мал, аң, тағы басқалардың аяғын басу арқылы бір жерден екінші жерге жетуі, бару. 2. Пойыз, машина, трактор т. б. техникалардың мотор құшмен орнынан қозғалып, ілгері қарай жүзеткіп кетуі; қатынау. 3. Бір жаққа бет алу, жолға шығу,

сапарға аттану; кету. 4. Механизм тетіктерінің іске қосылуы, жұмыс істеуі; қозғалу. 5. Карта, шахмат, дойбы т. б. ойындарда кезегі келгенде ойнау; тасын (фигурасын) қозғау. 6. Қозғалу, жылжу. 7. ауыс. Өмір сүру, тіршілік ету. 8. ауыс. Көңілі жақын болу. 9. ауыс. Өтпеу, іске аспау. 10. Толық мағыналы етістік сөздермен тіркесіп келіп, шақтық мағына үстейтін көмекші сөз.

Жүрген жері дарқан. Жүрген жері ойын-құлкі; береке-молшылық. **Жүре жауап берді.** Немкетті айта салды. **Жүре келе.** Үйреніскен соң, кейіннен.

Жүре пайда болатын иммундық тапшылық синдромы. мед. <ағыл. acquired immune deficiency syndrome> Адамның иммундық жүйе қызметі бұзылуының салдарынан әртүрлі індеттер мен қатерлі ісіктер, т.б. пайда болатын жұқпалы ауру, қысқарған атауы **ЖИТС (СПИД)**, жаңа ғасыр індеті. **Жүре пайда болған иммунитет.** мед. Е. Жұқпалы аурудың қоздырғыштарының әсерінен науқас адамның ағзасында қорғаныш заттардың түзілуі. **Жүре соғыса отырып өту.** әск. Шабуыл барысында шабуылдаушы әскердің қарсы жағада қарсылас қорғаныш жатқан су кедергісінен өтуінің негізгі тәсілі. **Жүрген жеріңе шөп шықпасын.** қарғыс. Ісің өре баспасын, жолың болмасын деген мағынада. **Жүре тыңдалы.** Көңіл бөлмеді, жөнді тыңдамады. **Жүре шабуылдау.** әск. Қорғаныштың қарсыластарға қарсы шабуыл жасаудың негізгі әдісі. **Жүрген аяққа [жүргенге] жөргем ілінеді [ілігеді].** Еңбек еткен бос қалмайды; пайдаға, олжаға кенеледі, табысты болады. **Жүрген жері шалқар көлдей береке.** Қайда жүрсе де ырыс-несібесімен, береке-бірлігімен жүретін кеңпейіл, ақжарқын адам туралы айтылады. **Жүріп кетті.** Демі үзілді, жан тапсырды.

ЖҮРГЕН-ТҮРҒАН сын. Өскен, ержеткен, қызмет еткен.

ЖҮРГІЗ= ет. 1. Белгілі бір бағытпен қозғалту, айдау. 2. Қатынастыру, байланыстыру. 3. ауыс. Өмір сүру, тіршілік ету. 4. ауыс. Болымсыз түлғада келіп, маза бермеді, тыным бермеді деген мағынада жұмсалады. **Жүргізіп оқыды.** Мүдірмей оқыды, тоқтамай оқыды.

ЖҮРГІЗДІР= ет. Қозғалтқызу, жыл-жытқызу.

ЖҮРГІЗДІРТ= ет. Орнату, құру.

ЖҮРГІЗДІРТУ Жүргіздірт етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРГІЗДІРУ Жүргіздір етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРГІЗУ Жүргіз етістігінің қимыл атауы.

1. Қозғау, іске қосу. 2. ауыс. Жүзеге асыру, орындау.

ЖҮРГІЗУШІ зат. Автокөліктің (мәшине, троллейбус, автобус т.б.) айдаушысы.

ЖҮРГІЗУШІ зат. Теледидар, радиохабарларын жүргізетін адам.

ЖҮРГІЗІЛ= ет. Жүзеге асырылу, орындалу.

ЖҮРГІЗІЛУ Жүргізіл етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРГІЗІС= ет. Бірге жүргізу, орнату, жүзеге асыру.

ЖҮРГІЗІСУ Жүргізіс етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРГІН зат. Ары-бері жол жүруші, жолаушы, жүргізуші.

ЖҮРГІНШІ зат. Жол жүруші, жолаушы.

ЖҮРГІСІЗ: аяқалып жүргісіз. Өте көп, мол. **ЖҮРГІШ** сын. 1. Жақсы жүретін, бір жерде тұрмайтын. 2. ауыс. Жеңілтек, жеңіл жүрісті.

ЖҮРГІШТЕ= ет. Ары-бері жүру, көп жүру. **ЖҮРГІШТЕУ** Жүргізу етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРГІШТІК з а т. Жақсы жүретіндік, аялшылдык.

ЖҮРДЕК с ы н. 1. Үшқыр, жүрісті. 2. Жүйрік, тез жүретін. 3. а у ы с. Шапшаң, жылдам.

Жүрдек бие. Тез жүретін, ұшыр бие.

ЖҮРДЕКТЕУ с ы н. Шапшаңдау, ылдым-жылдым.

ЖҮРДЕКТІК с ы н. Жылдамдық, шапшаңдық.

Жүрдектік коэффициенті. ф и з. Қалақшалы машинелер теориясындағы гидродинамикалық ұқсастық принциптерінің бірі ретіндегі коэффициент.

ЖҮРДІМ-БАРДЫМ ү с т. Қалай болса солай, немқұрайды.

Жүрдім-бардым қарады. Мән бермеді, немқұрайды, үстірт қарады.

ЖҮРЕ: жүресінен отыру. Екі тізені бүгіп, бар салмақты екі аяққа түсіре, құйрықты жерге тигізбей отырған қалып.

ЖҮРЕ-БАРА ү с т. Келе-келе, ақырындап, кейін.

Жүре-бара пайда болатын иммундық тапшылық синдромы. м е д. Т-лимфотропты ретровирустар қоздыратын жұқпалы ауру.

ЖҮРЕЖАТ з а т. ғ т н. Туажаттан туған бала, жетінші ұрпақ.

ЖҮРЕ-ЖҮРЕ ү с т. 1. Көп жүріп, әбден жүріп. 2. а у ы с. Ақырында, ақыр аяғында, соңында.

ЖҮРЕК з а т. а н а т. <лат. cor> 1. Қан айналу жүйесінің көкірек қуысының сол жағына қарай орналасқан басты мүшесі. 2. д і н и. Иманның тұрағы. 3. а у ы с. Кісінің жан дүниесі, рухани сезімі. 4. а у ы с. Саяси-әкімшілік орын, орталық. 5. а у ы с. Қайнар көзі, тірегі. 6. а у ы с. Ғашық, сүйген жар. 7. а у ы с. Көңіл.

Жүрек ақауы. м е д. Жүрек қарыншалары мен жүрекшелерінің арасындағы қан өтетін саңылау тарылып, жүрек қызметінің бұзылуы. **Жүрек Аллада.** Аллаға мінжат еткен, иман келтірген. **Жүрек аурулары.** м е д. Түрлі аурулардың асқынуынан немесе жүрек және қантамыр жүйесі қызметі бұзылуы мен зақымдануынан пайда болатын аурулар. **Жүреkteгі арман.** Аңсағаны, қол жеткізбес биіктегі қалағаны. **Жүрегі адал.** Көңілі таза, әділ. **Жүрегі айныды [лобьды].** а) Жүрегі көтерілді, құсқысы келді. ә) Безер болды, мез болды, ығыр болды. **Жүрегі аласұрды.** Көңілі алып-ұшты. **Жүрегі алқынды.** Ентікті, жүрегі аузына тығылды. **Жүрегі алып ұшты.** Қатты толқиды. **Жүрегі аттай тулады [дүрсілдеді, дүрсі қакты, жиі соқты].** Жүрегі қатты соқты, дүрсілдеді. **Жүрегі аузына тығылды.** Жүрегі қатты соқты, дүрсілдеді; зәре-құты қалмады. **Жүрегі ауырмады.** Елең қылмады, мән бермеді. **Жүрегі басылды.** Көңілі орнына түсті, жаны жай тапты. **Жүрегі бұлж епеді.** Еш нәрсеге жаны ауырмады; селт етпеді. **Жүрегі бұрды.** Іш тартты, жақын тартты. **Жүрегіне беріш [тас] болып қатты.** Көңіліне дық болып ұялады; ойынан кетпес, жадында қалар кекке айналды. **Жүрегіне біз сұғып алғандай болды.** Шошып кетті, селк ете түсті. **Жүрек басқа, жан басқа.** Ботен, жат адамдар. **Жүрек басты.** Сабасына түсті, жаны жай тапты. **Жүрегімен білді [сезді].** Сезді, байқады. **Жүрегі берді.** Ынтық болды, ғашық болды. **Жүрегінің дегбірі кетті.** Жүрегінің дүрсілі басылмады. Көңілі алып-ұшты, толқиды. **Жүрек дүбірледі.** Жүрегі дүрсілдеді, тарсылдады. **Жүрек дүрсілі.** Жүректің лүп-лүп еткен соғысы. **Жүрек дерті.** Ғашықтық, құмарлық. **Жүрегі дауалады.** Батылы жетті, қаймықпады. **Жүрегі дауаламады [қобалжыды].** Батылы бармады, тайсалмады, қаймықты. **Жүректі бауыздау.** Сойылған мал жүрегінің қос қапталындағы саңырауқұлақтарының (құлақшаларының) кесілген орнынан бастап төмен қарай жүректі екі жағынан тілу. **Жүректі дерт алды.** Күйік

шалды; қайғыланды, қапаланды. **Жүрегі дүр-дүре соқты [етті].** Жүрек лүп-лүп етіп, қатты жұмыс істеді. **Жүрегі дір етті.** Қорқыныш биледі, селк етті. **Жүрек ерік бермеді.** Мазасын алды, тыным таптырмады. **Жүрегі елжіретпеді.** Мыңқ етпеді, мән бермеді. **Жүрегі [ет жүрегі] елжіреді.** Буыны босады, жаны ашыды, мейірленді. **Жүрегі еріді.** Жаны ашыды, аяды. **Жүрекке жалау байлады.** Үміттендірді, үміт берді. **Жүрегіне жылу берді.** Нәрлендірді, көрік берді, рух, шабыт сыйлады. **Жүрекке жылы тиді.** Көңілге қона кетті, жанға жақын болды. **Жүрек жалғау.** Тамақтану, аздап тамақ ішу. **Жүрек жарасы.** п о э т. Жан ауыртатын жағдай. **Жүрек жалынын жандырды [қозғады].** Құмар етті, ғашық етті. **Жүрек жарған.** Шынайы, жүрекжарды, таза. **Жүрек жарды қуаныш.** Қуанышқа кенелтер, шаттыққа бөлер жақсы хабар. **Жүрек жары.** Ғашығы, сүйгені. **Жүрек және қан тамыр неврозы.** м е д. Жүрек және қантамыр жүйесі қызметінің бұзылуы мен зақымдануы. **Жүрек жұмбағы.** Сыр, құпия. **Жүрек жүткен батыр.** Асқан қайсар, еш қорықпайтын, тайсалмайтын ержүрек. **Жүрек жылады.** Қиналды, азапқа батты. **Жүрек жылылығы.** Мейірім, шапағат. **Жүрегі жаралады.** Жанына жара салды, қинады. **Жүрегі жарып шыққан.** Шынайы, жүрек жарды. **Жүрегі жеді.** Мазасын алды, маза бермеді. **Жүрегі жылыптады.** Әсер етпеді, әсері болмады. **Жүректің жалынын жоғалту.** Алашқы ектінен, алаулаған сезімнен айырылу, басылу. **Жүрегі жаныш-күйді.** Жүрегі аузына тығылды, атқалақтады. **Жүрегі жарылды [жарыла жаздады].** э к с п р. а) Қатты қуанды. ә) Қатты қорықты. б) Өліп кетті. **Жүрегі жарылу.** Қатты қуанғаннан ішін сезім кернеу, толу. **Жүрегі жарым.** Қорқақ, жүрегі нашар, дәті берік емес (адам). **Жүрегі жасыды.** Тауы қайтты, тауы шағылды, үнжырғасы түсті. **Жүрегі жоқтық.** Жасықтық, батылысыздық, ынжықтық. **Жүрегі жұмасқ.** Ізгі жүректі, адал көңілді, адал пейілді, рақымшыл. **Жүрегі [ет жүрегі] жылыды [жібіді].** Жаны ашыды, аяды, мүсіркеді; жаны тебіренді, емірленді. **Жүрегі жібімеді.** Жаны ашымады, мейірі түспеді. **Жүректі жараны жазды.** Қайғысына ортақтасты, көмектесті. **Жүректі жандырды.** Тебірентті, толқытты. **Жүрегі ау етті.** Шошып кетті, қорықты. **Жүрегі [жүрегіне] зырқ етті.** Бір нәрсе жанына жайсыз тиді, қатты әсер етті. **Жүрегі күпті қылды.** Уайымға салды, уайымдатты, бей-жай етті. **Жүрегі кеудесіне сыймады.** Қатты қорықты. **Жүрегі кекке толы.** Кекшіл, өшіккен, кектенген. **Жүрегі киіз болды.** п о э т. Мейіреу болды, мейірімсіз болды, елең қылмады. **Жүрегі көтерілді.** а) Жүрегі айныды, құсқысы келді. ә) Қорықты. **Жүрегіне қанжардай қадалды.** Қатты тебірентті, толқытты. **Жүрегіне қашалды.** Мәңгі есте қалды, ұмытылмады. **Жүрегіне қаю салды.** Көңіліне кірбін ұялатты, ренжітті, кейітті. **Жүрегіне өрт түсті.** Ғашықтық жалыны жанды, күйінді, күйзелді. **Жүрек [сезім] қылын шертті [қозғады].** Жан дүниесіне, түйсікке қатты әсер етті. **Жүрек қыжылдады.** Қарын қышқылы (затыран) артты. **Жүрегі қайпады.** Қаймықпады, қорықпады. **Жүрегі қайтты.** Қорқып қалды. **Жүрегі қалтырады.** Қорықты, есі шықты. **Жүрегі [ет жүрегі] қан жылады.** Егілді, езілді. **Жүрегі қамырдай езілді.** Қатты елжіреді, еміреніп еріді. **Жүрегі қара.** Қара иет, ешкіме мейірімі жоқ. **Жүрегі қарайды.** а) Қарны ашты, жүрегі сазды, тамақ ішкісі келді. ә) Ниеті бұзылды, жамандақ ойлады. **Жүрегі қарс айырылды.** Көкірегі қайғы-шерге толды. **Жүрегі қатал.** Мейірімсіз, қатал. **Жүрегі қобалжыды.** Жаны жай таппады, мазасызданды. **Жүрегі қозғалды.** ж е р г. а) Жүрегі айныды. ә) Қатты қорықты, шошып кетті. **Жүрегіне қорқыншы ұялатты.** б е й н. Үрейлендірді, сескендірді, қорқытты. **Жүрегі қысылды.** Қиналды, жүрегі

аузына тығылды. **Жүрегі лүпілдеді [лүпіл қакты, лүп-лүп етті].** Жүрегі жиі-жиі соқты, қобалжыды. **Жүрегі лық ете қалды [түсті].** Қатты қорықты, үрейленді. **Жүрегі мұздады.** Көңіліне қаяу түсірді, жабырқатты. **Жүрегі мұң қарыды.** б е й н. Мұңайды, іштей уайым-қайғы жеді. **Жүрегі май ішкендей кілкілдеді.** Көңілі қобалжыды, тынышсызданды. **Жүрегі мұз болды.** Көңілі қалды, жек көрді. **Жүрегіне нұр түнды.** Мейірленді, жүрегіне ыстық, ытық сезім ұялады. **Жүрегі орнына түсті.** Көңілі жай тапты; күдігі сейілді. **Жүрегі от боп жанды.** Күйінді, күйзелді. **Жүрегі орнықты.** Көңілі жай тапты, орнына түсті, күдігі сейілді. **Жүрегі өрекілді.** Жүрегі қатты соқты, көңілі қобалжыды. **Жүрегі өрт [от] боп жанды [өргенді].** Өзегі өртенді, қана болды, қайғырды, уайымдады. **Жүрегіде сәуле бар [болды].** п о э т. а) Нәзік сезім, сұлулықты түйсіну қабілеті бар. ә) Болашаққа деген сенім, ақ арман, үкілеген үміті бар. **Жүрек сәулесі.** Жан жылуы, мейірім-шапағат. **Жүрек сөзін ұқтырды.** Ынтықтығын, сүйсіненшілік сезімін білдірді, айтып жеткізді. **Жүрек сызы.** Мұң, шер. **Жүрек сыры.** Көңілдегі түйткіл, ой. **Жүрегімен сағынды.** Шын сағынды, жан-дүниесімен аңсады. **Жүрегімен сезінді.** Жан-тәнімен сезінді, түсінді. **Жүрегі сазды.** Тамақ ішкісі келді, қарны ашты. **Жүрегі селт етпеді.** Именбеді, қорықпады. **Жүрегі соқты.** Тірілді, жаны кірді. **Жүрегі сөйледі.** Жаны тебіренді. **Жүрегі сұылдады.** Зәресі ұшты, үрейленді. **Жүрегі сыздады.** Қайғырды, қапаланды. **Жүрегі ояты.** Тұрткі болды, қозғау салды. **Жүрегіне тиді.** а) Май немесе майлы ас тәбетін қайтарып тастады. ә) Бетін қайтарды; көңіліне тиді. **Жүрегіне тікен қадалғандай.** Жайсызданды, мазасынан айырылғандай, жанына батқандай. **Жүрегінің мүйізі бар [мүйіз жүректі].** Ештеңеден қорықпайтын, сескенбейтін; батыл. **Жүрегінің түбіне кір жасырмады.** Көңіліне дық қалдырмады. **Жүректе тұрды.** Ұмытылмады, естен кетпеді. **Жүрегінің түгі бар.** Еш нәрседен сескенбейтін, қорықпайтын (адам). **Жүрегі тебіренгі.** Көңіл күйіне қозғау салды, шабыттандырды. **Жүрегі тырнады.** Қайғы жамады, азапқа батырды. **Жүрегі тілді [шабақтады].** Қинады, азаптады. **Жүрек түбіне жетті.** Жатталып қалды, орнықты. **Жүрегі таза.** Ақкөңіл, көңілі таза, пейілі кең. **Жүрегі тайынбады.** Жасақпады, айтқан бетінен қайтпады. **Жүрегі талды.** Қарны ашты, ашығып, әлсіреді. **Жүрегі талықсыды.** Қиналып, әсіреп кетті; есі ауып кетті. **Жүрегі тартты.** Жаны жақсы көрді, ұнатты. **Жүрегі тас төбесіне шықты.** Екі көзі шарасынан шыға қатты қорықты, шошып кетті. **Жүрегі [ғайдай] тулады.** Жүрегі қатты соқты, аузына тығылды. **Жүрегі түршікті.** Шошынып, қорықты, тітірленді. **Жүрегі тілінді.** Жанды азапқа салды, қинады. **Жүрегі ұсынды.** Көмегін аямады, азаптады. **Жүрегі ұшты.** Қатты қорықты, зәре-құты қалмады. **Жүрегі үзілді.** Өзегі талды, қарны әбден ашты. **Жүрекке [жүрегіне] ас батпады.** Сабырсызданды, көңілі орнына түспеді, көңілі күпті болды. **Жүрекке дақ [жара] түсті [қалды].** Қайғы-өкініш ұялады, өкісті өкініш меңдеді. **Жүрекке шапты.** Ауру әбден асқынды. **Жүрекке шатық толды.** Әбден қуанды, шаттанды. **Жүрек шайлы болды.** ж е р г. Жүрегі шайлықты. **Жүрек шырағы.** п о э т. Көңіл үміті, медеуі. **Жүректен шыққан.** Шынайы, жүрекжарды. **Жүректің бұйрығы.** Көңіл қалауы, еркі. **Жүрегінің шерін басты.** Көңілі көтерді, қайғы-мұңнан серпілтті, сейілтті. **Жүрегі шайлықты [шайылды].** Қорықты, сескенді; беті қайтты, тауы шағылды. **Жүрегі шыдамады.** Батылы жетпеді, дәті бармады.

ЖҮРЕКЖАРДЫ з а т. ғ т н. Жоғалған нәрсенің табылғаны жөнінде дерекке, хабарға берілетін сүйінші.

Жүрекжарды қуаныш. Ерекше, айрықша қуанышты.

ЖҮРЕКЖҮТҚАН сын. Батыл, ер, қаһарман.

ЖҮРЕКСІ= ет. сөйл. **Жүрексін.**

ЖҮРЕКСІЗ сын. 1. Сужірек, қорқақ. 2. а у ы с. Мейірімсіз, қайырымсыз.

ЖҮРЕКСІЗДЕН= ет. Жүрегі дауаламау, батылсыздану.

ЖҮРЕКСІЗДЕУ сын. Батылсыздау, қорқақ.

ЖҮРЕКСІЗДІК з а т. Жігерсіздік, қорқақтық, батылсыздық.

ЖҮРЕКСІН= ет. Батылы жетпеу, қаймығу, қорқу.

ЖҮРЕКСІНУ Жүрексін етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРЕКСІНІҢКІРЕ= ет. Қорқыңқырау, қаймығыңқырау.

ЖҮРЕКСІНІҢКІРЕУ Жүрексініңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРЕКТЕЙ сын. Жүрек сияқты; жіңішке сияқты.

ЖҮРЕКТЕН= ет. Батылдану, қайраттану.

ЖҮРЕКТЕНУ Жүректен етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРЕКТЕС з а т. Сырлас, мұңдас.

ЖҮРЕКТІ сын. Тайсалмайтын, батыл, ержірек.

ЖҮРЕКТІЛЕУ сын. Батылдау, қорықпайтындау.

ЖҮРЕКТІЛК сын. Батырлық, батылдық, жігерлілік.

Жүректілік көрсетті. Ерлік істеді, батырлық көрсетті, тайсалмады.

ЖҮРЕКШЕ¹ з а т. анат. <лат. atrium> 1. Жүректің қан келіп қыятын бөлімі. 2. қол-өнер. Тұрпаты жүрекке ұқсас ою түрі.

ЖҮРЕКШЕ² ү с т. Жүрек сияқты, жүрекке ұқсас.

ЖҮРЕКШЕЛЕН= ет. Жүрек сияқты иілу.

ЖҮРЕЛПІ з а т. этн. Жоралғы, жон-жосық.

ЖҮРЕЛЕ= ет. Екі тізесін бүгіп, арт жағын жерге тигізбей, жүресінен отыру.

ЖҮРЕН з а т. б о т. <лат. aellenia> Алабұта тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖҮРЕЛЕТ= ет. Бүктету, бүкшиту, болдырту.

ЖҮРЕЛЕТУ Жүрелет етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРЕЛЕУ Жүреле етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРЕМЕТЕ ү с т. Қатарынан, қабатынан.

ЖҮРЕСІНЕН ү с т. Екі бүктеліп, жүрелей, тізерлеп.

Жүресінен отырды. Құйрығын жерге тигізбей, екі батырына сүйеніп, тізесін бүге отырды.

ЖҮР-ЖҮРЛЕ= ет. Жүр-жүрдің астына алу, қайта-қайта жүр деу.

ЖҮР-ЖҮРЛЕГЕНСУ Жүр-жүрлегенсі етістігінің қимыл атауы.

ЖҮР-ЖҮРЛЕГЕНСІ= ет. Жүр-жүр – деп айтқансу.

ЖҮР-ЖҮРЛЕУ Жүр-жүрле етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРУ Жүр етістігінің қимыл атауы.

1. Бір жерге бару, қозғалу. 2. Бір жаққа беталу. 3. а у ы с. Өмір сүру, тіршілік ету.

Жүруге күші жоқ. Әлсіз, шинасы жоқ, күш-қуатынан айырылған. **Жүруінен тұруы көп.** Шабан, көп қозғалмайтын.

ЖҮРУ-ТҮРУ з а т. Қимыл, қозғалыс.

ЖҮРУШІ з а т. Жүрген адам; жолаушы.

ЖҮРЛІ= ет. Өтілу, басылу.

ЖҮРІМ¹ з а т. Барар, жүрер жер.

Жүрімің [үзілгір, құрғыр] қысқарғыр. қ а р ғ ы с. Жетпегір, өмірің қысқа болсын деген мағынада. **Жүрімі ұзарды.** Өрісі ұзарды, барар жері көбейді; мініс малы болды.

ЖҮРІМ² з а т. көне. Өмір, ғұмыр.

ЖҮРІМПАЗ сын. 1. Жақсы жүретін.

2. а у ы с. Нәпсіқұмар, жезөкіше.

ЖҮРІҢКІРЕ= ет. 1. Жүре тұсу, әлі де жүру.

2. Жылдам жүру, тездетіңкіреу.

ЖҮРІП-ЖҮРІП ү с т. Көп жүріп, ұзаққа шыдап.

ЖҮРІП-ТҮР= ет. Ары-бері жүру, түру.

ЖҮРІП-ТҮРУ Жүріп, түр етістігінің қимыл атауы.

ЖҮРІС з а т. 1. Жүру әрекетін істегендік, жүргендік. 2. Пойыз, мәшине, трактор т.б. техникалардың мотор күшімен орын ауыстыруы.

3. а у ы с. Ағыс, жылжу. 4. а у ы с. Қозғалыс. 5. а у ы с. Дағды, әдет.

Жүрісінен жаңылмады. Өзгермеді, алған бетінен қайтпады. **Жүрісі суық.** Асығыс, қатты, қаһарлы келіс. **Жүрісі сұйық.** Жеңіл жүрісті, марғымсыз, ісі берекесіз.

ЖҮРІС= ет. Бірге жүру, қозғалу.

ЖҮРІСКЕР сын. Жақсы жүретін, аяғын тез басатын.

ЖҮРІСКЕРЛІК з а т. Жақсы, тез жүретіндік.

ЖҮРІС-ТҮРЫС з а т. 1. Қимыл-қозғалыс, іс әрекет. 2. а у ы с. Әдет, дағды.

Жүріс-тұрысы бұзылды. Дағдылы қозғалысынан айырылды, қимылдары бағдарсыз қалды.

ЖҮРІСТІ сын. Жүрісі қатты, жүргіш, аяңшыл.

ЖҮРІСТІК з а т. кен. 1. Төсемдерден, баспалдақтарменне тараптармен жабықталып, көбінесе адамдардың жүріп-тұруына арналған, бремезке параллель етіп жүргізілген көлбеу не еңіс жерасты қазбасы. 2. тех. Штрек жанындағы кентіректе жүргізіліп, штрек пен қазып алу камерасын қосатын көлбеу қазба.

3. Аралықтарды жалғастыратын еңсіз қазба.

ЖҮРІСТІЛІК з а т. Жақсы жүретіндік, аяңшылдық.

ЖЫБЫР з а т. Қыбыр, қимыл, қозғалыс.

Жыбыр етті. Жыбырлады, қимылдады, қозғалды. **Жыбыр қақты.** Жыбыр-жыбыр етті, жыбырлады, қозғалды.

ЖЫБЫР-ЖЫБЫР ү с т. Қыбыр-қыбыр; баяу, ақырын. // Ақырын, баяу қозғалыс.

Жыбыр-жыбыр етті. Жыбырлады, қайта-қайта қозғалды.

ЖЫБЫРҚАЙ сын. Ұсақ, майда, біріне-бірі қосылып кеткен.

ЖЫБЫРЛА= ет. 1. Қимылдау, қозғалу; жыбыр-жыбыр ету. 2. Қаптау, құжынау.

ЖЫБЫРЛАҒЫШ сын. Қимылдағыш, қозғалғыш.

ЖЫБЫРЛАҚ¹ сын. 1. Жыбыр-жыбыр еткен, кібіртіктеген. // Өнімсіз іс-әрекет, бос сандалма тірлік. 2. а у ы с. Аузында сөз тұрмайтын, осекші.

Жыбырлақ мінез. Тұрақсыз, жеңіл мінез; аумалы-төкпелі қалып-күйі.

ЖЫБЫРЛАҚ² з а т. вет. Қойда болатын жұқпалы індет.

ЖЫБЫРЛАС= ет. Бірге қозғалу, қимылдау.

ЖЫБЫРЛАСУ Жыбырлас етістігінің қимыл атауы.

ЖЫБЫРЛАТ= ет. Қозғату, қимылдату, жыбыр-жыбыр еткізу.

ЖЫБЫРЛАТТЫР= ет. Жыбыр-жыбыр еткізу, қытықтау.

ЖЫБЫРЛАТУ Жыбырлат етістігінің қимыл атауы.

ЖЫБЫРЛАТЫС= ет. Ақырын қозғасу.

ЖЫБЫРЛАУ Жыбырла етістігінің қимыл атауы. 1. Ақырын қозғалу, қышыту. 2. а у ы с. Баяу қимылдау.

ЖЫБЫРЛАУЫҚ сын. 1. Жыбыр-жыбыр еткен, толқын-толқын. 2. а у ы с. Өсекқұмар.

ЖЫБЫРШЫ= ет. 1. Жыбыр-жыбыр ету. 2. Жыбырлату, қышу. 3. а у ы с. Қипақтау, сипақтау, жалтақ-жалтақ қару.

ЖЫБЫРШЫТ= ет. 1. Жыбырлату. 2. а у ы с. Озату, әрекетке итермелеу.

ЖЫБЫСҚЫЛА= ет. Сыздықтау, жіңішке-керу.

ЖЫБЫСҚЫЛАН= ет. Сыздықтану, жіңішке-керу, жұқтастандану.

ЖЫҒА [ир. جفا] з а т. көне. 1. Төбесі үшкір, маңдайалды қабақ пен қасқа түскен, желке жағына мойынды айнала 1-1,5 қарыстай шынжырлы бау тағылған, соғыста қиетін басқим. 2. Басқимге сәндік үшін тағылатын (шанышлатын) құс қанаты немесе алтынды, асыл тасты әшекей зат. 3. Парсы шаһтарының төждері қораздың айдарлы тарақшасы сияқты гауһар тас және шоқ қауырсынымен әшекейленген басқимі. 4. Соғыста қиетін мол әшекейлі дулыға және дулығаның мойынды қылыштан қорғайтын артқы жиегі.

Жығасы жығылған жоқ. Ештеңесі кеткен жоқ. **Жығасы қисайды.** Бағы тайып, басына қиындық түсті. **Жығасын жықты [түсірді].** Жауды жеңді, бағындырды.

ЖЫҒАУЫЛ з а т. с а я т. Қаршығаның мойнына тағылатын кішкене қоңырауша [Саятқа шыққан құсбегілер қаршығасы тозай ішіне сіңіп кетсе, сол қоңыраушаның дыбысымен іздеп тауып алады].

ЖЫҒУ Жық етістігінің қимыл атауы.

1. Күресте қарсыласын құлату; жауырынын жерге тигізу. 2. Малды артқы оң аяғынан ұстап, шалқасынан қайырып, құлату. 3. а у ы с. Біреуді жеңу, одан басым түсу.

ЖЫҒУШЫ з а т. кәс. Малды жығатын адам.

ЖЫҒЫЛ= ет. 1. Құлау, омақасу. 2. Бір жағына қарай қисаю, жантаю, жату. 3. Күресте жеңілу, жауырыны жерге тию. 4. а у ы с. Жеңілу, бағыну. // Келісу, сенікі жөн деу. 5. а у ы с. Бір нәрсені билігін сұрау, жүзіну. 6. а у ы с. Төсек тартып жатып қалу, ауыру. 7. а у ы с. Құлатылу, сідатылу. 8. а у ы с. Әбден сілеу, ұйқыға кету. 9. а у ы с. Отырып қалу, батпаққа бату.

Жығыла жабысты. Қатты өтінді. **Жығылғанға [жығылған үстіне] жұдырық.** Сорға сор қосылып, бұрығының үстіне жаңа бөле жабысты деген мағынада. **Жығылған [жығылып жатып] сүрінгенге күледі.** Өз мініне, өз бойына қарамай, біреуді менсінбей, мінейді, сынады. **Жығылса, жер көтереді.** Не де болса тәуекел деген мағынада. **Жығылып қалу.** а) Жерге құлап түсу. ә) Жеңілу, жеңіліп қалу.

ЖЫҒЫЛА ү с т. Әбден, жеріне жете; барынша.

ЖЫҒЫЛА-СҮРІНЕ= ет. Сүрініп-қабыну, құлап-түру.

ЖЫҒЫЛТ= ет. Құлату, омақастыру.

ЖЫҒЫЛУ Жығыл етістігінің қимыл атауы.

1. Құлау, шаршау. 2. а у ы с. Берілу, жеңілу.

ЖЫҒЫЛУШЫ сын. Жығылған, жеңілген, құлаган.

ЖЫҒЫЛУШЫ з а т. сөйл. Артта қалушы.

ЖЫҒЫЛЫҢҚЫ: жүні жығылыңқы. Беті қайтқан, сағы сынған; жүзі сындық.

ЖЫҒЫЛЫП-СҮРІНІП ү с т. 1. Бір құлап, бір түру; сүріншектеу. 2. Әрең, зорға.

ЖЫҒЫЛЫС з а т. Жығылғандық, омақасқандық; жеңіліс.

ЖЫҒЫН сын. жерг. Бір топ, жыын.

ЖЫҒЫНДЫ сын. жерг. Міндетті, қарыздар.

ЖЫҒЫҢҚЫ: жүні жығыңқы. Сағы сынған, беті қайтқан.

ЖЫҒЫҢҚЫРА= ет. Жатқызыңқырау, бір жағына қарай қисайтыңқырау.

ЖЫҒЫС= ет. 1. Күресте бірін-бірі құлатысу, омақастырысу. 2. а у ы с. Бірін-бірі мойындау, кезек берісу.

ЖЫҚ= ет. 1. Күресте қарсыласын құлату, жауырынын жерге тигізу. 2. Малды артқы оң

аяғынан ұстап, арқасына қарай құлату. **3.** Киіз үйдің уық-керегесін жинау, қошуге даярлау. **4.** Соғыста жаралау, құлату. **5.** Шалу, қапыда омақастыру. **6.** ауыс. Біреуді жеңу, одан басым түсу, дес бермеу. **7.** ауыс. кәс. Арықтағы немесе тозандағы суды басқа жаққа қарай бұрып жіберу; бөгөуді ашу. **8.** ауыс. Төмендету, жол берісу. **9.** ауыс. Өшіру, құрту. **10.** ауыс. Құлату, бізу, күйрету.

Жыға танымады. Шырамытқаны болмаса, дәл кім екенін білмеді; жақсы танымады. **Жыға танытады.** Белгі береді, өзі-ақ айтады. **Жығыла жабысты.** Қиылып өтінді, жалынып-жалтайды. **Жығып айтты.** жерг. Жарытымды жеткізді, берекелі айтты. **Жығып берді.** Біреуді қалай да жеңдірді, жауының алдында масқаралады. **Жығып салды.** а) Құлатты, омақастырды. ә) Сойды.

ЖЫҚҚЫЗ= ет. Құлату, омақастыру.
ЖЫҚҚЫЗУ Жыққыз етістігінің қимыл атауы.

ЖЫҚПА-ЖЫҒЫЛМА үст. жерг. Орташа.

ЖЫҚПЫЛ зат. **1.** Ағашы, бұтасы қалың өскен жер; сай, жыра. **2.** ауыс. Қалтарыс, бұттарыс.

ЖЫҚПЫЛДЫ сын. Жықтылы мол; жыралы, қалтарысты.

ЖЫҚПЫЛ-ЖЫҚПЫЛ сын. **1.** Жыра-жыра, қалтарыс-қалтарыс. **2.** ауыс. Жиналған, қордаланған.

Жықпыл-жықпылын түгел білді. Сай-саласын, тау-тасын түгел таныды.

ЖЫҚПЫЛ-ЖЫРА зат. Сай-сала, жыра.

ЖЫҚТЫР= ет. Тігілген үйдің уықтарын алып, керегесін жинау.

ЖЫҚТЫРУ Жықтыр етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛ зат. **1.** Он екі айлық уақыт, мерзім, мезгіл. **2.** астр. Жердің Күнді бір айналып шығуына кететін уақыт аралығы.

Жылартынан жыл өтті. Көп уақыт өтті. **Жыл басы.** а) Жылдың алғашқы айы. ә) Қолданыстағы күнтізбе бойынша қаңтар айы. б) Шығыс күнтізбесі бойынша наурыз айы. **Жыл бойы.** Бүкіл жыл ішінде; ұдайы, үнемі. **Жылдан-жылға.** Жыл өткен сайын. **Жылдар – қазы.** Өткен өмір сыншы деген мағынада. **Жылдар озды.** Уақыт өтті. **Жылдар өтті.** Уақыт жылжып, өмір өтті. **Жыл жарымдай.** Бір жылдан аса, екі жылға жуық. **Жыл жылжыды.** Уақыт өте берді. **Жыл келді.** Жаңа жыл басталды. **Жыл қайырды.** а) Азия халықтарында қолданылатын, ұзақтығы 12 жыл уақытпен есептелетін мишел есебі, байырғы күнтізбелердің бір түрі. ә) Жыл есебін ескіше жасады, ай күнтізбесі бойынша есептеді. **Жыл күрғатпай.** Уақыт жібермей, жыл сайын. **Жыл құсы.** а) Қысқа қарай қоңыржай және салқын аймақтардан жылы жерлерге ұшып кететін құстар. ә) Жақсының басы; жаңалықты ендіруші, бастаушы. **Жыл құсындай** болды, келді. Анда-санда, арақиді келді. **Жыл құсындай тартты.** Зулады, кейін қайтты. **Жыл мезгілдері.** Аспан сферасы (эклиптика) бойымен қозғалатын Күннің көрінерлік қозалысына және табиғаттағы маусым өзгерістеріне байланысты жылдың кездерге бөлінуі. **Жыл он екі ай.** Жыл бойы; жылына. **Жыл сайын.** Әр жылы, жылда. **Жыл санап.** Жыл өткен сайын. **Жыл санау.** Үлкен уақыт аралықтарын есептеу жүйесі. **Жыл толды.** Он екі ай өтіп, бір жыл болды. **Жыл уағы.** Бір жыл. **Жыл шығару.** жерг. Малды қыстан аман шығару. **Жыл шықты.** жерг. Ауыр қысты бастан өткізді. **Жылын беру.** этн. Қайтыс болған адамның өмірден өткеніне бір жыл толуына орай еске алып, ас беру дәстүрі. **Жылын өткеру.** этн. Жылын жасау. **Жыл [күн, сағат] санап.** Жылдан-жылға, күннен-күнге, сағат сайын. **Жыл соңынан жыл жетті.** Талай жылдар өтті.

ЖЫЛА= ет. **1.** Қайғыдан, реніштен, ауырғаннан көзден жас шығару. **2.** Зар еңіреу, зарлау, зарлау, іштегі зарын шығару. **3.** Жоқтау, дауыс шығару. **4.** Өкіру, қатты жылау. **5.** ауыс. Қайғыру. **6.** ауыс. Қиналу, жапа шегу. **7.** ауыс. Сағыну, іздеу. **8.** ауыс. Еңсесі түсу. **9.** ауыс. Шағыну. **10.** ауыс. Қоштасу, мауқын басу. **11.** ауыс. Аңдардың дауыс шығаруы. **12.** ауыс. Жауын жауу.

Жылағанды жұбатты [уатты]. Басында қайғысы бар адамды жұбатты, қамқор болды, қамқорлық жасады. **Жыламаған бала, боздамаған ана қалмады.** Азапқа түспеген адам қалмады, бәрі қиналды. **Жыламаған балаға ас [емшек] бермейді.** Өзі емеурін білдірмесе, жайын айтпаса, біреуге біреу қол ұшын бермейді, көмектесейді деген мағынада. **Жыламай жүр.** тілек. Бағың ашылсын, бақытты бол. **Жылап ақты.** поэт. Судың, өзен, арықтың ағуы. **Жылап амандасу.** Көрісу. **Жылап жүрмесін.** тілек. Бақытты болсын. **Жылап келді.** Іңгәлап туды, жылап туды. **Жылап көрісті.** Сағынып жолығысты, зарығып кездесті. **Жылап қалды.** Қимады, жібергісі келмеді. **Жылап өтті.** Қиыншылықта, кедейшілікте өмір кешті. **Жыласа жасын көрмеді.** Қиыншылық көреіні сезбеді.

ЖЫЛАЙ-ЖЫЛАЙ үст. Әбден жылап, қатты қайғырып.

ЖЫЛАЙ-ЖЫРЛАЙ үст. Жоқтай, зарлай.

ЖЫЛАЙМАН сын. сөйл. **Жыларман.**

ЖЫЛАМСЫРА= ет. Жылайын деу, жылау-ға шақ қалу.

ЖЫЛАМСЫРАУ Жыламысра етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛАМЫҚ сын. жерг. Суланған, жасаураған.

ЖЫЛАН зат. **1.** зоол. <лат. serpentes> Бауырмын жорғалаушылар тобына, қабыршақтылар отрядына жататын омыртқалы жәндік. **2.** ауыс. Жамандық. **3.** ауыс. Араға іріткі салушы, арамза, жауыз сұм (адам). // Залым, жауыз, сұм.

Жылан арбап отыр. Қатты ойға кеткен адамға қарата айтылады. **Жыландай белі бүгілген.** Жарау ат туралы айтылады. **Жылан жайлады.** Жылан қаптады. **Жылан жалағандай.** а) Еш нәрсе жоқ, тып-тытыл, тап-тақыр. ә) Тап-таза, мұнтаздай. **Жылан жорғалап өткендей** болды. Қатты шошынды. **Жылан жүрісі.** Аяқ басысы білінбейтін, сыбырсыз жүрісі. **Жылан жүрісті.** Ізін білдірмейтін, зымиян өрекетті. **Жылан жылы.** Ұлу жылынан кейін, жылқы жылынан бұрын келетін мишел есебінің алтыншы жылы. **Жылан көз.** Қарашығы тарыдай, кішкене, өткір көз. **Жыланның аяғын көрген.** жерг. Әккі, алаяқ, құ. **Жылан торғайды арбап жейді.** Қолға түсірудің әрқилы тәсілі бар деген мағынада айтылады. **Жылан уы.** Ұлы жыланның сілекей безінен шығатын улы зат. **Жылан шағып алғандай.** Бірден, оқыстан шар ету. **Жыланының басы қайтсын.** Ішін қансын, ашқарақтығын басын деген мағынада.

ЖЫЛАН= ет. **1.** Көзден жас шығару. **2.** ауыс. Жоқ-жоқ деп зарлай беру, өз-өзінен бейшара болып көріну.

ЖЫЛАНБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. anguilla anguilla> Тұрқы 3 м-ге, салмағы 65 кг-ға дейін жететін, терісі тегіс, қабыршақсыз, жылан тәрізді сүйекті балықтардың бір отряды.

Жыланбалық төрізділер. зоол. <лат. anguilliformes> Сүйекті балықтардың бір отряды.

ЖЫЛАНБАС¹ зат. бот. Басында жүгері тәрізді дәні бар, мысыққұйрық тектес шөп.

ЖЫЛАНБАС² зат. жерг. Басы жыланның басына ұқсас, үсті өте жылтыр сепіртке.

ЖЫЛАНБАС³ зат. өс. <лат. dracocephalum> Еріндігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЖЫЛАНБАС⁴ зат. этн. Көз тимесін деген ырыммен балалардың тақиясына тағатын жыланның кептірілген бас сүйегі.

Жыланбас білезік. қолөнер. Екі басын сүйірлеп, жыланның басына ұқсатып жасаған білезік түрі.

ЖЫЛАНБАУЫР¹ сын. **1.** Жыланның бауырындай; ирелеңдеген (қамшы). **2.** Шынжыр табанды (трактор). // Шынжыр табанды трактор.

ЖЫЛАНБАУЫР² зат. қолөнер. Жыланның бауырын көзге елестетін ою-өрнек түрі.

ЖЫЛАНБАУЫРЛАЙ үст. Ақырындап. **ЖЫЛАНБӨКТЕРГЕН** зат. астр. Эксаторлық шоқжұлдыз.

ЖЫЛАНБҮРКІТ зат. зоол. <лат. circaetus gallicus> Қауырсыны қоңыр-қызылт, денесінің үсті түнжыр, төменгі жағы ақшыл, бауырында, құйрығы мен қанат қиштарында көлденең жолақтары бар қаршыға тұқымдас жыртқыш құс.

ЖЫЛАНДАЙ сын. Жылан сияқты.

Жыландай жарау ат. Таң асып, жаратылған ат туралы айтылады. **Жыландай [кірпідей, жыланша] жиырылды.** Жақтырмады, жаратпады, ұнатпады. **Жыландай [жыланша] шұбатылған.** а) Ирелеңдеген, ирең-ирең еткен. ә) Ұзыннан-ұзақ созылған.

ЖЫЛАНЖАЙ зат. Жыландарды қолдан арнайы өсіретін тәлімбақ.

ЖЫЛАНЖЕГІШ зат. сөйл. зоол. **Жыланжегіш қыран.**

Жыланжегіш қыран. зоол. <лат. circaetus gallicus> Сұңқартәрізділер отряды, қаршығатәрізділер тұқымдасына жататын жыртқыш құс.

ЖЫЛАНЖҮЗГЕН бот. <лат. colubrinum> Кирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі.

ЖЫЛАНІРЕК сын. Түзу емес, ирелеңдеген.

ЖЫЛАНКӨЗ¹ зат. өс. <лат. fistula> Әртүрлі патологиялық жағдайға байланысты адам денесінде пайда болатын тесік.

ЖЫЛАНКӨЗ² зат. **1.** Заттардың көзінде; мәнгер салу үшін қолданылатын аспап. **2.** қолөнер. Ою-өрнек түрі.

ЖЫЛАНКӨЗ³ сын. **1.** Жыланның көзінде; жылт-жылт еткен. **2.** Жылтыраған, кішкентай, болмашы.

ЖЫЛАНКӨЗДЕН= ет. Жылтылдау, жылтырау.

ЖЫЛАНҚАЙЫР сын. Болмашы, кішкене.

ЖЫЛАНҚАРАҚ зат. Жылт етер май.

Жыланқарағы жоқ. Жылан көзі жылтырағы жоқ арық ет я қатықсыз көже.

ЖЫЛАНҚИЯҚ зат. өс. **Құртқашаи** (үлкен ақ, кок гүл жаратын көпжылдық шөптесін өсімдік).

ЖЫЛАНҚҰРТ зат. анат. <лат. askarida> **1.** Адам мен жануарлардың ішінде болатын жұмыр құрт; аскарита. **2.** вет. Осы құрт арқылы пайда болатын ауру.

ЖЫЛАНТАМЫР зат. өс. Ылғалды жерлерде өсетін, жапырақтары ұзын әрі жалпақтау, көгентамырлары иір-иір болып бітетін өсімдік.

ЖЫЛАНТАРАН зат. бот. **Жылантамыр.** Жылантаранның тамырсабақтары ұзын, сопақша әрі сағақты келеді. Тамыры иілген жылан тәрізді. Алқызы келген ұсақ гүлдері бар. Оны дәрі ретінде қуық аурулары мен өтке тас байлағанда пайдаланады.

ЖЫЛАНТАС зат. геол. Ауылшаруашылығында, өнеркәсіпте отқа төзімді материалдар дайындау үшін пайдаланылатын, серпентин тобына кіретін минералдардың (хризотил, ангидрит, лизардит) жыныстық атауы.

ЖЫЛАНТІЛ зат. өс. жерг. <лат. orhioglossum> Қияқты шөп.

ЖЫЛАНХАНА зат. Ұлы жыландарды арнайы өсіретін тәлімбақ.

ЖЫЛАНША үст. *Жылан сияқты, жыланға ұқсас.*

Жыланша арбады. а) *Небір амал-тәсіл, сөздермен басын әбден айналдырды.* ә) *Бір-біріне тарпа бас салмай, өзара байқастап, күшін, әліл сынасып тұрды.* **Жыланша арбау.** Алдау, сөзбен, қимылмен, әрекеттен сиқырлау, көңілін басқа жаққа бұру. **Жыланша жаланған.** Жалаң қаққан, іскер, пысық. **Жыланша жиырылды.** Жақтырмай қалды, ұнатпады. **Жыланша [жыландай] иреленді.** бейн. *Ирелең-ирелең етті. Жыланша ирелдетіп. Сала құлаш қылып, созылтып.*

ЖЫЛАН-ШАЯН зат. *Жылан, шаян сияқты улы, шаққыш жәндіктердің жалпы атауы.*

ЖЫЛАНШӨП зат. өс. *Шырмауық жерініше.* **ЖЫЛАҢҚЫ** сын. 1. *Бзыңдаған, тілазар, ештеңеге риза болмайтын.* 2. *ауыс. Көп жауатын, жаңбырлы, түнжыраңқы, түнеріңкі.*

Жылаңқы бұлт. поэт. *Жауар бұлт, түнерген аспан.*

ЖЫЛАҢҚЫЛАН = ет. *Жылану, жылай беру.*

ЖЫЛАҢҚЫРА = ет. *Жылай тұсу, көбірек жыллау.*

ЖЫЛАҢҚЫШӨП зат. бот. <лат. lythrum> *Гүлі масақ тәрізді топтанған, күрең қызыл түсті біржылдық немесе көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ЖЫЛАП-ЕҢІРЕ = ет. *Жылау, еңіреу, боздау.*

ЖЫЛАП-ЕҢІРЕУ *Жылап-еңіре етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫЛАП-КӨРІС = ет. *Жылау, көрісу, бір-бірін сағыну.*

ЖЫЛАП-СЫҚТА = ет. 1. *Дауыс шығарып, дауыс шығармай, іштей жыллаулардың жалпы атауы.* 2. *Қайғыру, қамығу, жыллау.*

ЖЫЛАП-СЫҚТАУ *Жылап-сықта етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫЛАП-СЫҚТАУСЫЗ үст. *Жыламай-сықтамай, қайғырмай.*

ЖЫЛАРДАЙ: *жылардай болды.* сөйл. **Жыларман болды.**

ЖЫЛАРМАН үст. *Жылайтындай, жыларлықтай.*

Жыларман болды. а) *Қатты қиналды.* ә) *Қатты жалынды, жалынышты күйге түсті.* **Жыларманға келді.** *Айтар сөзі қалмай, қылар шара татпай, жыллауы сана қалды деген мағынада.*

ЖЫЛАС = ет. 1. *Қосылып жыллау.* 2. *Бір-біріне мауқын басысу, солығын басысу, іш босатысу.*

ЖЫЛАСТЫР = ет. *Жылаттыру; қайғыға салу, қинату.*

ЖЫЛАСУ *Жылас етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫЛАСЫП-СЫҚТАС = ет. *Көрісу, жоқтау, мауқын басысу.*

ЖЫЛАСЫП-СЫҚТАСУ *Жыласып-сықтас етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫЛАТ = ет. 1. *Жылатып отыра беру, жұбатпау.* 2. *Зорлық көрсету, қинау, қайғы әкелу.*

3. *Қапаландырып еңірету, зарлату, қақсату.*

ЖЫЛАТҚЫШ сын. *Жылата бергіш, жылатуға шебер.*

ЖЫЛАТТЫР = ет. *Түйсіксіздіру, қамқор бола алмау, жылатуға себепкер болу.*

ЖЫЛАТУ *Жылат етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫЛАТЫП-ЕҢІРЕТІП үст. *Күштеп, зорлап, еріксізден.*

ЖЫЛАТЫП-СЫҚТАТ = ет. *Жылату, еңірету.*

ЖЫЛАУ *Жыла етістігінің қимыл атауы.* 1. *Көзнен жас шығару.* 2. *Қайғырғанын сыртқа жылпа білдіру.* 3. *Қайғыру, қайғылану.* 4. *жерг. Жоқтау.* 5. *ауыс. Шағыну, зарлау.*

Жылау күндер, бұлау күндер. *Қайғы-қасіреті мол, ауыр кез.* **Жылаумен болды.** *Жылай берді, көп жыллады.* **Жылауын баспақ болды.** *Жұбатқысы келді, алдартпақшы болды.*

ЖЫЛАУКЕР зат. жерг. **Жылаңқы.**

ЖЫЛАУҚОР сын. сөйл. *Жылауық; арызқой, шағымшыл.*

ЖЫЛАУЛЫ сын. *Жылап-сықтаған; қайғы-қасіретті. // Жылап-сықтаған адам.*

ЖЫЛАУРА = ет. сөйл. **Жыламсыра.** **ЖЫЛАУСЫЗ** сын. *Жыламайтын, сықтамайтын.*

ЖЫЛАУ-СЫҚТАУ зат. *Жылау, қайғылану, зар қағу.*

ЖЫЛАУСЫРА = ет. сөйл. **Жыламсыра.**

ЖЫЛАУШАНДАЙ сын. сөйл. **Шылау-шындай.**

ЖЫЛАУЫҚ¹ сын. 1. *Жылай беретін, жылғыш.* 2. *ауыс. Барды жоқ деп жыланып отыратын (адам). // Жылана беретін адам.* 3. *ауыс. Жауынды-шашынды, толассыз, жауыны бар.*

Жылауық бұлт. *Әлсіп-әлсіп, аз-аздап қайталап жауар бұлт.* **Жылауық күз.** *Күн салқындай бастаған, жауын-шашынды, лайсаң күз мезгілі.*

ЖЫЛАУЫҚ² зат. биол. *Жан-жануарлардың ішкі құрылысында, басында болатын, аяу, су, құрт жиналатын кішкене қалташық.*

ЖЫЛАУЫҚТАН = ет. *Жыламсырау, жыллаурау.*

ЖЫЛАУЫҚТЫҚ зат. *Жылай бергіштік; сары уайыма салынушылық, жоқтан өзгені ойлай берушілік.*

ЖЫЛАУЫҚШӨП [плакун-трава] зат. бот. *Тіп кетсең, жасырыла қалатын өсімдік.*

ЖЫЛБУРЫН зат. бот. *Қырықбуынның түрі; орман қырықбуыны.*

ЖЫЛБЫРА = ет. жерг. **Былжыра.**

ЖЫЛБЫС сын. жерг. **Тақыр.**

ЖЫЛБЫСҚА зат. 1. *Шала туған (іш тастаған) жас төлдің еті мен терісі.* 2. *Малдың іш тастаған, толық жетілмеген төлі. // Былжыраған, жылы-жыл еткен.*

Жылбысқа қар. *Ери жауған қар.*

ЖЫЛБЫСҚАЛАН = ет. *Былжырау, былжырау.*

ЖЫЛБЫСҚЫ¹ зат. сөйл. **Жылбысқа.**

ЖЫЛБЫСҚЫ² зат. миф. *Түрі адамға да, хайуанға да ұқсамайтын, денесі дымқыл түкті орман пәлесті.*

ЖЫЛБЫСҚЫ³ үст. *Жай, әрең-әрең.*

ЖЫЛБЫСҚЫЛАН = ет. **Жылбысқалан.**

ЖЫЛҒА зат. 1. *Қар, жаңбыр суы ааатын шағын өзекше, ойтаң жер.* 2. *Су, тау бөктерінен төмен құалай ағатын бұлақ суы.*

ЖЫЛҒА-ЖЫЛҒА зат. *Бірнеше жылға, көп жылға.*

ЖЫЛҒА-ЖЫЛҒАМЕН үст. *Жылғаларды құалай, жылға бойымен.*

ЖЫЛҒАЛА = ет. 1. *Жылға-жылғамен бойлау, жылға-жылғаны қуу.* 2. *ауыс. Тасалану, жасасыру.*

ЖЫЛҒАЛАН = ет. *Тарам-тарам болып бөліну.*

ЖЫЛҒАЛАТ = ет. *Жылғамен ағу.*

ЖЫЛҒАЛЫ сын. *Жылғасы бар, жылғасы көп.*

ЖЫЛҒАЛЫҚ зат. зоол. <лат. trichoptera> *Дене тұрқы 0,5–3 см, жарғақ қанаттарын түк басқан, мұртшалары талшық тәрізді, ауыз аппараты жұмсақ, біршама редуцияланған (тарихи даму кезінде қандай да бір ағзаның жойылуы не жетілмей қалуы салдарынан), сүйік заттарды жалап қоректенуге бейімделген жәндіктер класының бір отряды.*

ЖЫЛҒАУ зат. сөйл. жерг. **Жылға.**

ЖЫЛҒАШЫҚ зат. *Көлемі кішірек жылға.*

ЖЫЛҒАЯҚТА = үст. сөйл. жерг. **Жылыстау.**

ЖЫЛҒА сын. *Белгілі бір жыл ішіндегі.*

ЖЫЛҒА үст. 1. *Жыл сайын, жылғына, жылма-жыл.* 2. *жерг. Жылы.*

ЖЫЛДАҒЫ сын. *Жыл сайынғы, жыл бойындағы.*

Жылдағысын жылда. *Әр жыл сайын.*

ЖЫЛДАҒЫДАЙ сын. *Жылдағы әдет-тегідей, бұрынғы көріп жүргендей.*

ЖЫЛДА-ЖЫЛДА үст. *Жыл сайын, жылма-жыл.*

ЖЫЛДАЙ сын. 1. *Жылға жуық, белгілі бір жыл мөлшеріндегі.* 2. *ауыс. Тым ұзақ, сопишалықты ұзын.*

ЖЫЛДАМ үст. 1. *Тез, шапшаң.* 2. *Әп-сәтте. // Тез, уақытында орындайтын адам.*

ЖЫЛДАМДА = ет. *Тездеу, шапшаңдау.*

ЖЫЛДАМДАТ = ет. *Тездету, шапшаңдату.*

ЖЫЛДАМДАТҚЫШ сын. *Жылдамдататын, жылдамдықты арттыратын.*

ЖЫЛДАМДАТУ *Жылдамда етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫЛДАМДАУ¹ сын. *Шапшаңырақ, тезірек.*

ЖЫЛДАМДАУ² *Жылдамда етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫЛДАМДЫҚ зат. 1. *Шапшаң қимыл жасауға икемділік, тездік.* 2. *Көліктердің, ұшатын денелердің белгілі бір уақытқа қатысты жүру қозғалысы.* 3. *физ. Дененің белгілі бір қашықтықты жүріп оту уақыты, қарқыны.*

ЖЫЛДАМДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Жылдамдық.**

ЖЫЛДАМ-ЖЫЛДАМ үст. *Тез-тез, шапшаңдатып.*

ЖЫЛДАМЫРАҚ сын. *Тезірек, шапшаңырақ.*

ЖЫЛДАН-ЖЫЛҒА үст. *Жыл өткен сайын, жылма-жыл.*

ЖЫЛДАП үст. 1. *Бірнеше жыл бойы.*

2. *Жыл өткен сайын, жылма-жыл.*

ЖЫЛДАС сын. *Бір жылда туған.*

ЖЫЛДЫҚ сын. 1. *Белгілі бір жылға созылған.* 2. *Бір жылға жететін, жыл бойына керекті.* 3. *жерг. Жыл.*

Жылдық ағынды. *с.у.ш.ар. а) Әлн алабынан бір жыл ішінде ағып жиналатын судың мөлшері.*

ә) *Су жинау немесе өзен алабын шектеуші тұстама арқылы бір жыл ішінде ағып өтетін су көлемі.* **Жылдық баға.** *пед. Оқушылардың жыл бойы алған білімін бағалау ретінде қойылатын, төрт тоқсандық бағаларының қосындысы мен емтихан бағасынан шығатын ортақ баға.*

Жылдық есептеме. *экон. Заңды түлғаның (кәсіпорынның, бірлестіктің, ұйымның) есепті кезеңдегі өндірістік-шаруашылық және қаржы қызметінің нәтижелері туралы бухгалтерлік құжаттар кешені.* **Жылдық жер.** *Атпен, арбамен, түіемен жүргенде жылға жуық жүретін, қашық жер.* **Жылдық жынтық табыс.** *экон. Салық төлеушінің жылдық табысы, оған жөнелтілген өнім, орындалған жұмыстар, көрсетілген қызметтер және салық төлеуші алдға түіс (алған) заттар үшін үшінші бір түлғаларға өзара есеп айырысу тәртібімен немесе тікелей және жанана шығыстарды өтеу үшін жіберілген ақшалай немесе басқа да қаражат.* **Жылдық жоспар.** *Бір жылға арналған, қаржы жылының аяғына дейінгі жоспар.* **Жылдық қабат.** *биол. Өсімдікте ағаш сүрегінің өсу аймағы.* **Жылдық сынама.** *кен. Тоқсандық сынамалардың жиынтық көрсеткіші.*

ЖЫЛДЫМ¹ сын. *Ұзақ уақыт сауылатын (мал). // Күйі ерте келіп, жиі бұзаулайтын сиыр.*

ЖЫЛДЫМ² сын. сөйл. **Жылдам.**

ЖЫЛДЫМДЫҚ зат. сөйл. **Жылдамдық.**

ЖЫЛДЫРМАЛАТ = ет. сөйл. *Тездеу, шапшаңдату.*

ЖЫЛЖИ-ЖЫЛЖИ үст. *Ақырындап жылжып отырып.*

ЖЫЛЖУ *Жылжы етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫЛЖЫ = ет. 1. *Бір нәрсең белгілі бір бағытқа қарай баяу жүруі, ақырын қозғалуы.*

2. *Тұраан орнынан қозғалу, жүре бастау.*

3. *Жыбырлау, жүреңін білдірмеу.*

4. *Қозғалу, орнын ауыстыру.*

5. *Ағу, құйылу.*

6. *Өту.*

7. *Жоғарылап көтерілу, ала ақырындап сырғу.*

8. ауыс. *Өзгеру*. 9. ауыс. *Уақыт өту, жайлап өмір сүру*.

ЖЫЛЖЫМАЙТЫН МҮЛІК. қоғ. -экон. *Орнықты мүлік*.

ЖЫЛЖЫҒАНСЫ = ет. *Жылжыған түр көрсету, жылжыған сияқты болу*.

ЖЫЛЖЫҒЫШ сын. *Жылжымалы, жылжитын*.

ЖЫЛЖЫҒЫШТЫҚ зат. *Жылжымалылық қасиет*.

ЖЫЛЖЫМА зат. кен. *Беткейдегі тау-жыныс массасы ауырлық күшінің, оған қоса тасымалдайтын көліктің, үйіндінің, жару жұмыстарының өсерінен баяу жылжып сырғуы*.

ЖЫЛЖЫМАЙТЫН: **жылжымайтын мүлік**. экон. *Жеке және заңды тұлғалардың меншігіндегі жер мен басқалай табиғи жайылымдар, жерге заттық құқықтар, сондай-ақ, жерде орналасқан, соған тікелей байланысқан кез келген мүліктер (ғимараттар, мекен-жайлар, зауыттар т.б.)*.

Жылжымайтын мүлік салығы. экон. *Жылжымайтын мүлік үшін бюджетке жыл сайын төленетін міндетті төлем*.

ЖЫЛЖЫМАЛЫ сын. 1. *Ары-бері жылжытуға болатын, қозғалмалы*. 2. *Бір жерден екінші жерге ауыстыруға, апануға болатын*. 3. *Сусымалы, кошпелі*.

Жылжымалы байланыс құралдары. өск. *Оперативтік құжаттар және басқа да қызметтік құжаттарды жеткізуге арналған көлік құралдары*. **Жылжымалы басқару пункті**. өск. *Құтқару жұмыстарын жүргізуді тікелей басқару үшін құрылған пункт*. **Жылжымалы баспадақ**. тех. <ағыл. ecsalator> *Адамдарды тасымалдауға арналған сатыларда үздіксіз қозғалып тұратын еңс конвейер*. **Жылжымалы бөгеу атысы**. өск. *Жаудың танкілері мен жаяу әскерлерінің шабуылына тойтарыс беріп, өз әскерлерінің алдыңғы қорғаныс шебіне жеткенге дейін жауды бөген, жою үшін артиллериядан жүргізілетін атыс*. **Жылжымалы желі**. инф. *Ашық ортада жеткізу техникасын қолдана отырып, бір-бірімен немесе орталық (қозғалмайтын) компьютермен әрекеттесе алатын жылжымалы станциялардан тұратын желі*. **Жылжымалы (уақытша) жолдар**. кен. *Кен жұмыстары технологиясының шарттары бойынша белгілі бір уақыт аралығында көшіріліп отыратын карьер жолдары*. **Жылжымалы кітап дүкені**. *Көшпелі кітап саудасы, кітап сататын дүкен*. **Жылжымалы қорлар**. өск. *Штаттық көлік құралдарында, әскери және басқа да мәшинелерде, қиықштар құрамы жолында сақталатын және ұрыс құмылдары барысында қайта топтастыру кезінде бөлімшелермен, бөлімдермен бірге ауысып отыратын қорлар*. **Жылжымалы механикаландырылған колонна**. су шар. *Бастапқы (ең алғашқы) мөрдгірлік құрылыс жасау немесе жөндеу мекемесі*. **Жылжымалы мүлік**. метр. *Көбінесе көшірілетін немесе жылжымалы, яғни жерден және оған байланысты (ғимараттар, құрылыстар және т. б.) мүліктерден басқа нысандар*. **Жылжымалы ойынхана**. <франц. chariteau> *Брезенттен жасалған шатырда цирктік қойылымдарды елді аралай жүріп көрсететін жылжымалы орын*. **Жылжымалы сорғы стансысы**. су шар. *Судың деңгейін биіктету, ордегі суарма телімдерге су жеткізу, кейбір су қоймаларын сумен толтыру және жерасты суларын сорып шығару үшін қолданылатын ғимараттар кешені*. **Жылжымалы тамақтандыру пункті**. өск. *Орналасу, құтқару және авариялық-шұғыл қалтына келтіру жұмыстарын жүргізу аудандарындағы жасақтардың адам құрамын, сондай-ақ алғашқы медициналық көмек жасағындағы зақымданған адамдарды ыстық тамақпен қамтамасыз ету үшін құрылған пункт*. **Жылжымалы телевизия стансысы**. тех. *Студиядан тыс жерде әзірлен-*

ген бағдарламаны телевизия орталығының тұғырлы аппаратына жеткізуге арналған жабдықтар кешені. **Жылжымалы үй**. *Кошпелі үй*. **Жылжымалы электр стансысы**. *Көлікке орнатылған электр стансысы*.

ЖЫЛЖЫҒЫҒЫРА = ет. *Қозғалыңқырау, сырғықырау*.

ЖЫЛЖЫТ = ет. 1. *Орнынан қозғау, орнын ауыстыру*. // *Ақырын-ақырын қозғау*. 2. *Жүргізу*. 3. *ауыс*. *Басқа жаққа астыртын ауыстыру, тайдыру; сырғыту*.

Жылжитқыш жүктеуіш. инф. *Бағдарламаны жүктеумен қатар компьютер жадында оны басқа орынға ауыстыруды орындайтын жүктеуіш*.

ЖЫЛЖЫТПА сын. *Шығарыпсалма, емекітпе*.

ЖЫЛЖЫТПАЛА = ет. *Әне-міне деп соза беру*.

ЖЫЛЖЫТПАЛАТ = ет. *Тайғанақтау, созу, артын көрсетпеу*.

ЖЫЛЖЫТУ *Жылжыт етістігінің қимыл атауы*.

Жылжыту режимі. инф. <ағыл. spooling> *Тапсырманың орындалуымен параллель жүзеге асырылатын және осы орындалудың үзіліссіздігі жасақталатын мәліметтерді енгізу-шығару режимі*. **Жылжыту файлы**. инф. <ағыл. paging file> *Басқа бағдарламаларға жадта орын босату үшін қолданылатын, файл дискіде арнайы бөлінген аймақ (жадтан шығарылған виртуал беттің ішінде сақталатын жүйелік файл)*.

ЖЫЛЖЫТЫЛ = ет. *Орын ауыстырылу*.

ЖЫЛЖЫТЫЛУ *Жылжытыл етістігінің қимыл атауы*.

ЖЫЛЖЫТЫҒЫРА = ет. *Аздап ысыру, қозғау*.

ЖЫЛЖЫ зат. 1. *Төрт түлік малдың көлік үшін пайдаланылатын тақ тұяқты түрі, ақ мал*. 2. *этно. Соғымға, үлкен астарға, тойға, үлкен, қайірі кісінің өліміне сойылатын, қазы, қарта, жаясы бағаланатын, еті дәмді, көделі мал*. 3. *зоол.* <лат. equus caballus> *Тақтұяқтылар отрядының бір тұқымдасы*. 4. *Жылқының үйірі, табыны*. 5. *Жүйрік ат, тұлпар, бөйгеге қосу, көкпарға міну үшін жаратылатын ат*. 6. *этно. Сүті, қымызы үшін қолда ұсталатын үй жануары, мал, бие*. 7. *этно. Қазақтың дәстүрлі қозғалында байлығы, үстем тап арасындағы орны, беделі өлшенетін бірлік*. 8. *Бөйгеге, бас бөйгеге тігілетін құнды сыйлық*. 9. *Айырбасқа, ақша орнына жүрітін бағалы құл*. 10. *этно. Өлтірілген адамның құнына алынатын мал*. 11. *этно. Барымталанатын мал*. 12. *этно. Қалың мал ішіндегі бас тоғызға беретін негізгі мал*. 13. *позт. Береке-бірліктің, жайма-шуақ жайлылықтың, байлықтың, тыныштықтың нышаны*.

Жылқы айдады. *Жылқыны үйір-үйірімен қайырып, айдап, үстінен өтіп кетті*. **Жылқы айдап әкетті**. *Зорлықпен, барымтамен жылқы үйірін алып кетті*. **Жылқы аурулары**. в. ет. *Жылқы ағзасының қалыпты жағдайының бұзылуынан болатын ауру*. **Жылқы бақты**. *Жылқыны үйір-үйірімен қыста, көктемде тұяғымен қарды аршып, шөп тауып жайылатын, тау, бөктер, ықпасын жерлерде, ойға түспей, жайылымда бақты*. **Жылқыға салды**. *Жылқы бақыруға жіберді, жылқы бақтырды*. **Жылқыға түсті**. *Ұрлық қылды деген мағынада айтылады*. **Жылқыдан қыл күйрек қалмады**. *Жылқы малы түгел қырылды*. **Жылқы еті**. а) *Сойылған жылқы еті*. б) *Сойылған жылқы етінің асылған, пісірілген түрі*. **Жылқы жылы**. *Жылан жылынан кейін, қой жылынан бұрын келетін мұшел есебінің жетінші жылы*. **Жылқы зауыты**. *Тұқымдық, спорттық, міністік және жегіс жылқыларын өсіретін арнайы шаруашылық*. **Жылқы малы**. *Төрт түліктің ішіндегі жылқыға қатысты айтылатын ерекше қастерлегенді білдіретін атауыш*. **Жылқы мінезді** [кісі, ел]. *Төзімді, шыдамды, көнбіс*. **Жылқы мінезді** [мінезес]. *Өзгермелі,*

құбылмалы. **Жылқы өсіру**. *Жылқы санын көбейту, сапасы мен өнімін арттыру, әртүрлі мақсаттарға тиімді пайдалану бағытындағы малшаруашылығының негізгі бір саласы*. **Жылқы суарды**. *Жылқыны үйірімен суатқа, тозан, өзен, көлдерге түсіріп, су ішкізді*.

ЖЫЛҚЫДАЙ сын. *Жылқы сияқты, жылқы тәрізді*.

Жылқыдай жусатып, қойдай өргізу. *Айтқанына көндіріп, айдауына жүргізу*.

ЖЫЛҚЫҚҰЙРЫҚ зат. бот. *Сабағы жылқының құйрығы құсап төгіліп тұратын майда шөп*

ЖЫЛҚЫҚҰЛАҚ [щавель пирамидальный] бот. *Қымыздықтың бір түрі: сүмбіл қымыздық*.

ЖЫЛҚЫЛАН = ет. *Жылқысы көбею, жылқы малына бай болу*.

ЖЫЛҚЫЛЫ сын. *Жылқысы көп, жылқыға бай*.

ЖЫЛҚЫТЕКТЕС зат. зоол. <лат. eguidae> *Тақтұяқты сүтқоректі жануарлардың тұқымдасы*.

ЖЫЛҚЫША үст. *Жылқыға ұқсап, жылқы сияқтанып*.

ЖЫЛҚЫШӨП зат. өс. <лат. trientalis> зат. бот. *Шалғынды жерлерде өсетін, жапырақтары көп шөп. Биіктігі 10-15 см-дей. Сабағы тік. Жапырақтары ұсақ. Гүлінің түсі ақ*.

ЖЫЛҚЫШЫ¹ зат. 1. *Жылқы бағатын адам*. 2. *ауыс*. *этно. Жаңа туған жас бала, ұл*.

Жылқышы ата. миф. *Жылқы малының пірі, иесі*. **Жылқышы аулы**. *Қоста жылқы бағатын, елге, ойға түспей, шөбі бар, ықпасын жерлерде тұратын жылқышылардың тұрағы*. **Жылқышы болды**. *Жылқы бағумен айналысты*.

ЖЫЛҚЫШЫ² зат. зоол. <лат. scorax rusticola> *Сулы, батпақты жерде өмір сүретін, тұмсығы үзын және төмен қарай иілген сұрғылт түсті құс*.

ЖЫЛҚЫШЫЛЫҚ зат. *Жылқы бағуды кәсіп етушілік*.

ЖЫЛМА¹ зат. 1. *Жел ауруына қолданылатын халықтық ем, дәрі*. 2. *жерг. Түйе сүтіне пияз, бұрыш, май салып, қайнатып ауру адамға беретін тағамның бір түрі*.

ЖЫЛМА² зат. жерг. *Үй сылайтын темір қалақ*.

ЖЫЛМА = ет. жерг. *Бөзгелмей, мүдірмей сойлеу, судай ағу*.

ЖЫЛМАҒАЙ сын. 1. *Кедір-бұдыры жоқ, теп-тегіс; жылп-жылп еткен, жылтылдақ*. 2. *ауыс*. *Жылпос, тысық, жылмақай*. 3. *ауыс*. *Сақал-мұртты жоқ, жылп-жылтыр*.

Жылмағай сөз. *Мәңсіз, жытыраған бос сөз*.

ЖЫЛМАҒАЙЛА = ет. *Тегістеу, жылп-жылмағай*.

ЖЫЛМАҒАЙЛАУ *Жылмағайла етістігінің қимыл атауы*.

ЖЫЛМА-ЖЫЛ үст. *Әр жылда, жыл сайын*.

ЖЫЛМА-ЖЫЛҒЫ сын. *Әр жылдағы, жыл сайынғы*.

ЖЫЛМА-ЖЫЛДЫҚ сын. *Әр жылғы, жыл сайынғы*.

ЖЫЛМАЙ = ет. сөйл. 1. *Жылми*. 2. *ауыс*. *Ағып тұру, судай болу*.

Жылмай ақты. *Ішке ас тұрмады, бойларына жсұқпады*.

ЖЫЛМАЙТ = ет. сын. *Жылмит*.

ЖЫЛМАЙЫС = ет. сын. *Жылмыс*.

ЖЫЛМАЙЫСУ *Жылмайыс етістігінің қимыл атауы*.

ЖЫЛМАҚАЙ сын. *Сумақай, жылпос, ылтып-жылтып*. // *Сумақай, жылпос адам*.

ЖЫЛМАН сын. 1. *Жылпос, қу, жылмақай*. 2. *Алдамшы, сұм*.

Жылмаң етті. *Лып етті, жылп етті*. **Жылмаң қақты**. а) *Жалаңдады, жалақтады*. б) *Жылмаңдап, асты-үстіне түсті, іші-бауырына кірді*.

ЖЫЛМАҢДА= ет. 1. Сытсыңдау, сумаңдау, жылмаң қағу. 2. Біреудің іші-бауырына кіріп жағыну, жақсы көріну, жарамсақтану.

ЖЫЛМАҢДАТ= ет. Жылмаң-жылмаң еткізу, жалақтату, сумаңдату.

ЖЫЛМАҢДАУ Жылмаңда етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛМАҢДЫҚ зат. Жылмаң-жылмаң етушілік.

ЖЫЛМАҢ-ЖЫЛМАҢ елік. Қайта-қайта қылмаң-қылмаң, сумаң-сумаң еткен қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Жылмаң-жылмаң етті. Жылмаңдады, жылмаң қақты.

ЖЫЛМИ= ет. 1. Ештеңе болмағандай жайдарылана қалу, аярына тымырау. 2. Жып-жылмағай, теп-тегіс болу.

ЖЫЛМИТ= ет. 1. Жып-жылмағай ету. 2. Тақырлату, жылытату. 3. ауыс. Ізін білдірмеу, шебер қиыстыра білу.

ЖЫЛМИТЫҢҚЫРА= ет. Жылмағай-ланқырау, жатқызыңқырау.

ЖЫЛМЫҚ зат. сөйл. **Жылымық** (қар еріп, күн жылы бастаған кез, көктем маусымының басталар шағы).

ЖЫЛМЫҚАЙ сын. сөйл. **Жылмақай.**

ЖЫЛМЫҚТАН= ет. Қардың созылаңдан бауу еруі.

ЖЫЛМЫҢ елік. Сумаң, жылмаң еткен, жылмаңдаған қимылды бейнелейтін сөз.

Жылымың етті. Жылмаңдады, жылымың қақты.

Жылымың [жылмаң] қақты. Жылымың-жылымың етті, жылпостанды.

ЖЫЛМЫҢДА= ет. сөйл. **Жылмаңда.**

ЖЫЛМЫҢДАУ Жылмыңда етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛМЫҢ-ЖЫЛМЫҢ елік. Қайта-қайта жылмаңдаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Жылымың-жылымың етті. Жылмаңдады, жылмаң қақты.

ЖЫЛМЫРАЙ= ет. сөйл. **Жылми.**

ЖЫЛМЫРЛЫҚ зат. Пасық қулық, жылмысқы айлакерлік, жылпостық.

ЖЫЛМЫРТ зат. жерг. Ұн мен майды араластырып, қуғырып істейтін тағам.

ЖЫЛМЫСҚЫ сын. Шынайы емес, жалған; арам, жымысқы.

ЖЫЛНАМА зат. Халықтың, мемлекеттің, қаланың т.б. жылма-жыл жазылып отырған тарихы, шежіресі; аса маңызды жазба деректер.

ЖЫЛНАМАШЫ зат. Жылнама жазатын адам, жылнамамен айналысатын кісі.

ЖЫЛП елік. Жылмақай, тайганақ заттың жылпылдап тұрмағандығын бейнелейтін сөз.

Жылп берді. Зып етті, жылпылдап тұрмады.

Жылп етті. Жылпылдап тұрмады, зып ете түсті.

ЖЫЛПАҢДА= ет. сөйл. **Жылпыңда.**

ЖЫЛП-ЖЫЛП елік. Жылмақай заттың қайта-қайта жылпылдап тұрмағандығын бейнелейтін сөз.

Жылп-жылп етті. Жылпылдап тұрмады, лыпылдады.

ЖЫЛПОС сын. 1. Пысық, епті, ылтың-жылтың. 2. Ширақ, чиқыр, жүрдек. 3. ауыс. Арам, қу, айлакер. // Қу, айлакер адам.

ЖЫЛПОСТАН= ет. Пысықсу, ширақсу.

ЖЫЛПОСТАУ сын. Пысықай, жылтыңыр-ақ, ептірек.

ЖЫЛПОСТЫҚ зат. Пысықайлық, ылтың-жылтыңдық.

ЖЫЛПЫҚ: жылпық сары. Шикіл сары.

ЖЫЛПЫЛ зат. Жылп-жылп етушілік, жылмаңдаушылық.

ЖЫЛПЫЛДА= ет. 1. Жылп-жылп ету, тайганақтап тұрмау. 2. Жып-жылп ету, лыпылдау. 3. ауыс. Біреудің асты-үстіне түсіп жағымпаздану, жарамсақтану.

ЖЫЛПЫЛДАҚ сын. Жылп-жылп еткен, жылпылдап тұрған. // Жылпылдаған, жылп-жылп еткен мінез. // Біреудің асты-үстіне

түсетін епті, қошеметшіл, жылпықдақ адам.

ЖЫЛПЫЛДАҚТЫҚ зат. Пысықтық, чиқырлық.

ЖЫЛПЫЛДАТ= ет. Зуылдату, ар жағы шикі істі білдірмеу үшін қозадау жасау, тездету.

ЖЫЛПЫЛДАТУ Жылпылдап етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛПЫҢ сын. 1. Пысық, шапшаң, жылпос. 2. Жүрісті, тез қимылдайтын, ылдым-жылдым. 3. ауыс. жағымсыз. Сытсыңдаған, сумақайланған.

ЖЫЛПЫҢДА= ет. Жылп-жылп ету, пысықсу, жылпостану.

ЖЫЛПЫҢДАУ Жылпыңда етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛПЫҢДЫҚ зат. Пысықтық, ширақтық.

ЖЫЛПЫҢ-ЖЫЛПЫҢ елік. Жылмаңдаған, жылп-жылп еткен қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Жылпың-жылпың етті. Жылпыңдады, жылпостанды.

ЖЫЛПЫСЫҢ үст. жерг. **Жылбысқа.**

ЖЫЛП= ет. сөйл. **Жылыт.**

ЖЫЛП елік. Бір нәрсенің кенет жылтырап көрінуін бейнелейтін сөз.

Жылп етті. а) Жылтырады. ә) Оқыстан шыға келді, пайда болды. **Жылп еткен.** Көрінген, азана, болмашы. **Жылп етпе [жылп етер].** Бір көрме, жылп етіп жоқ болатын. **Жылп қазы.** этн. Әр жерінен азартып майы білінетін қазы.

ЖЫЛП сын. жерг. Жылпос, жылтылдаған, қу, айлакер.

ЖЫЛТ-ЖЫЛТ елік. Қайта-қайта көрінген жарықты бейнелейтін сөз.

Жылт-жылт етті. Жалт-жұлт етті, жылтырады.

ЖЫЛТИ= ет. Кишкентай болып көріну, жылтырау.

ЖЫЛТИТ= ет. Қылтау.

ЖЫЛТСЫЗ сын. жерг. Санасыз, сезімсіз, ұятсыз.

ЖЫЛТУ Жылт етістігінің қимыл атауы; жылтыту.

ЖЫЛТЫҚАЙ сын. сөйл. **Жылмақай.**

ЖЫЛТЫЛ зат. Бір нәрсенің жылтылдаған көрінісі.

Жылтыл қақты. Жалт-жалт етті, жылтылдады.

ЖЫЛТЫЛДА= ет. 1. Оттың, жарықтың жылт-жылт етіп көрінуі. 2. Жылтырау, жалтырау, жарқырау. 3. Ағару, ерекшелену. 4. Сығырау. 5. Шылқылдау. 6. ауыс. Көз алдау, сыртын түзеу. 7. ауыс. Күнне қатты күйген шойынқара дененің көрінуі. 8. ауыс. Көріну, ашық жүру.

ЖЫЛТЫЛДАҚ сын. Жылт-жылт еткен, жылтыраған.

ЖЫЛТЫЛДАТ= ет. Оттың, жарықтың жылт-жылт етіп көрінуі.

ЖЫЛТЫЛДАУ Жылтылда етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛТЫҢ сын. Жылтиған, жылт-жылт еткен.

Жылтың етті. а) Жылмаң етіп көрінді. ә) Тез өтіп кетті. **Жылтың қақты.** Жылт-жылт етті.

ЖЫЛТЫҢДА= ет. 1. Жылт-жылт етіп көріну. 2. ауыс. Жылмаңдау, қылмаңдау. 3. Қайта-қайта келіштеу, көріну.

ЖЫЛТЫҢДАТ= ет. Қайта-қайта көрсету, қылтыңдату.

ЖЫЛТЫҢДАУ Жылтыңда етістігінің қимыл атауы, жылмаңдау.

ЖЫЛТЫҢ-ЖЫЛТЫҢ елік. Қайта-қайта жылтыңдағанды, көрінгенді бейнелейтін сөз.

Жылтың-жылтың етті. а) Жылтыңдады. ә) Жылтыңдады.

ЖЫЛТТЫР сын. 1. Тайганақ, жылмағай. 2. Жылт-жылт еткен. 3. Күнне күйіп, жылтыраған. 4. Кірден, көп үйкелгеннен жылтыраған. 5. Айнадай, мөлдір. // Жылтырақ. 6. ауыс.

Жылпос, жылмаң қаққан. **Жылтыр қара.** Өңі бірыңғай шымқай қара (адам). **Жылтыр мата.** жерг. Бишілер, әртістер киім тізетін жылтырақ мата. **Жылтыр сөз.** Мәнсіз, мағынасыз сөз.

ЖЫЛТЫРА= ет. 1. Жылт-жылт ету, жылтырап көріну. 2. ауыс. Жақсы көрінуге тырысу, көлгірсу. 3. ауыс. Бір нәрседен елес беру, үміттендіру. 4. ауыс. Өтірік, сырты сөздік.

ЖЫЛТЫРАҚ сын. Жылт-жылт еткен, жылтырауық. // Көзге әдемі, іске татыр жақсы зат. // Сырты әдемі, көз алдайтын, бірақ мәнсіз, қажетсіз зат т.б.

Жылтырақ сөз. Көпірме, бос сөз.

ЖЫЛТЫРАҚТЫҚ зат. Көпірмелік, бос сөздік.

ЖЫЛТЫРАС= ет. Жылт-жылт етісу.

ЖЫЛТЫРАТ= ет. 1. Жалт-жұлт еткізу. 2. Тақырлату.

ЖЫЛТЫРАТУ Жылтырат етістігінің қимыл атауы. // тех. Металдан, шыныдан т.б. қатты заттардан жасалған заттарды таптаза қылып сүрту.

ЖЫЛТЫРАУ Жылтыра етістігінің қимыл атауы, жылт-жылт ету.

ЖЫЛТЫРАУЫҚ сын. Жылт-жылт еткен, жалтырауық. // Қыз-келіншек сән үшін тағынатын асыл бұйым, жылтырақ.

Жылтырауық сөз. Жылтыр сөз, көпірме, бос сөз. Жылтырауықтарынан арылды. Шын бет-бедері көрінді, шынайы болмысын көрсетті.

ЖЫЛТЫРАУЫҚТЫ сын. Жылтырауығы бар.

ЖЫЛТЫРАУЫҚТЫҚ зат. Жылтырауық затқа тән қасиет.

ЖЫЛТЫРЛАН= ет. 1. Жылтыр түске ену, жылт-жылт ету. 2. Беті тегістеніп, тайганақ, жылмағай қалытқа түсу.

ЖЫЛТЫРЛЫҚ зат. 1. Жылтыр затқа тән қасиет. 2. физ. Минерал кристалының жарық сәулелерін сындыру (шағылдыру) қабілетімен сипатталатын физикалық қасиеті.

ЖЫЛТЫРСЫЗ сын. Етсіз, майсыз.

ЖЫЛТЫРСЫЗДЫҚ зат. Жылтыры жоқтық.

ЖЫЛУ зат. 1. Күннен, оттан бөлінетін қызу. 2. Адам денесінде, киімде, топырақта сақталатын жылылық. 3. физ. Денені құрайтын бөлшектердің (молекулалардың, атомдардың, электрондардың, фотондардың т.б.) бейберекет (тәртіпсіз) қозғалысының бір түрі. 4. Жылылық. 5. ауыс. Мейірімділік, қайырымдылық, жылылық. 6. ауыс. Рақат. 7. ауыс. Қызу, жалын. 8. ауыс. Әдемі, қымбат шақ. 9. ауыс. Жақсылық, шарапат. 10. ауыс. Пана, саялайтын жер.

Жылу ағымсы. геол. Қандай да бір изотермиялық бет арқылы уақыт бірлігінде өтетін жылу мөлшері. **Жылу алды.** Қуат, қиш алды.

Жылу алмасу. физ. а) Жылудың қызуы мол денеден қызуы кем денеге таралу процесі. ә) Жылу тасымалдаудың температуралық градиенті салдарынан өздігінен жүретін қайтымсыз процесс. **Жылу алмасу коэффициенті.** кен. Жылу алмасу қарқындылығын сипаттайтын шама. **Жылу барды.** Жылылық, жақсылық, жалын сезілді. **Жылу берді.** а) Жылытатын, қыз-қыз қайнатты. ә) Қиш-қуат берді, қайраттандырды. б) Еңбектенді, қиш-қуатын жұмсады. **Жылу беру.** физ. Қатты дене беті және онымен жанасатын орта – жылу тасымалдаушы (сұйықтық, газ) арасындағы жылу алмасу. **Жылу беру коэффициенті.** кен. Жылу беру қарқындылығын сипаттайтын шама. **Жылуды реттеу.** биол. <грек. therme – жылу және лат. regulare – реттеу>. Қоршаған орта температурасының ауытқуына қарамастан, адам, сүтқоректілер және құстардың дене температурасын тұрақты деңгейде сақтау

қабілеті. Жылудың механикалық эквиваленті. физ. Жылу мөлшерінің бірлігіне (калорияға немесе килокалорияға) эквивалентті жұмыс мөлшері. Жылу енді. Жылынды, жылу алды. Жылу жүйесі. Бір орталықтан жылумен жабықтанда жылу тасығыш заттарды (ыстық су мен бу) тұтынушыларға жеткізіп беретін құбырлар желісі. Жылу мәнінесі. Жылудың жұмысқа не жұмыстың жылуға айналуы іске асырылатын мәшине (жылулық қозғалтқыш, жылулық сорғы т.б.). Жылу көздері. физ. Жылу энергиясын беретін орын. Жылумен қамтамасыз ету. Тұрғын үйлерді, қоғамдық және өндірістік ғимараттар мен құрылыстарды, сондай-ақ, тұтынушыларды жылу тасығыштар (ыстық су немесе бу) арқылы жылумен қамтамасыз ету. Жылу қашты. Бойы жылындады. Жылу қорғағыш шыны. хим. Толқын ұзындығы 0,7 мкм инфрақызыл сәуледен қорғайтын шыны. Жылу құйды. Өсерлендірді, үміттендірді, жақсылыққа жетеледі. Жылу өткізбейтін материалдар. физ. Жылу өткізгіштігі төмен материалдар. Жылу өткізгіштік коэффициенті. физ. Жылу ағынының және заттағы оны тудыратын температура градиенті арасындағы пропорционалдық коэффициенті. Жылу сүйгіш бактериялар. зool. Тіршілік етуі үшін жоғары температураны (40°-тан 80°-қа дейін) қажет ететін бактериялар. Жылу сыйымдылығы. физ. Дененің температурасын 1 градусқа (1° С-ға не 1 К-ге) арттыруға жұмсалатын жылу мөлшері. Жылу теңдестігі. с.у.шар. Тұйық жүйедегі энергияның бір күйден екінші күйге өту мүмкіндігін есепке ала отырып, жылу энергиясының сақталу заңдылығын сипаттау. Жылу техникасы. физ. Жылу энергиясын алу мен оны пайдалану әдістерін қамтитын ғылым мен техника саласы. Жылу торабы. тех. Орталықтандырылған жылуды қамтамасыз ету жүйесінің жылу тасымалдағышы (ыстық сумен не бумен) жылу көзінен тұтынушыларға жылу жеткізіп беретін, жылылық сақтайтын оқшауламамен қапталған құбырлар жүйесі. Жылу энергетикасы. физ. Жылудың энергияның басқа түрлеріне (механикалық, электрлік, гидравликалық т.б.) түрленуін зерттейтін жылу техникасының саласы. Жылу электр орталығы. с.у.шар. Қалалық ірі зауыт немесе кәсіпорындар тобына қызмет көрсететін және осы тұтынушыларды электр энергиясымен, бумен және ыстық сумен қамтамасыз ететін электр стансысы. Жылу электр стансысы. Органикалық отынды жағу кезінде бөлініп шығатын жылу энергиясын түрлендіру нәтижесінде электр энергиясын өндіретін электр стансысы.

ЖЫЛУ² зат. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында біреу шығына, ауыр жағдайға шырағанда ел жыт беретін көмек, жәрдем.

ЖЫЛУАЛМАСТЫРҒЫШ зат. кен. Неғұрлым жоғары температуралы ортадан (қызылғыш жылу – жылу тасымалдағыш) неғұрлым төмен температуралы ортаға (қызырлатын дене) жылу беру үшін пайдаланылатын аппарат.

ЖЫЛУАН зат. жерг. Жылға, жыра.
ЖЫЛУЛА = ет. 1. Жылу жию, жылу сирау. 2. Жылу беру, көмектесу. 3. ауыс. Теру, жинау, тізу, қор жасау.

ЖЫЛУЛЫҚ зат. 1. Жылылық, жылу. 2. ауыс. Мейірімділік, қайырымдылық.

Жылулық барлау. әск. Қарсыластың нысандары жөніндегі мәліметтерді арнайы аспаптардың көмегімен жылу (инфрақызыл) шығару арқылы жинау. Жылулық қозғалтқыш. физ. Жылу энергиясын механикалық жұмысқа түрлендіретін қозғалтқыш. Жылулық құбыр. тех. Үлкен жылу қауаптарын температураның аз өзгерістері жағдайында бере алатын құрылғы. Жылулық сәуле. физ. Заттың ішкі энергиясы есебінен шығарылатын электромагниттік сәуле. Жылулық сәуле шығару. физ.

Қызған денелердің өз ішкі энергиясы есебінен электромагниттік сәуле шығаруы. Жылулық белдеулер. геогр. Жер шарының күн сәулесінен жылыну мөлшеріне қарай ажыратылатын бөліктері.

ЖЫЛУӨТКІЗГІШТІК зат. Дененің қызған бөлігінен одан қызуы төмендеу бөлігіне (оның бөліктерінің температурасын теңгере отырып) жылу тасымалдаудың бір түрі.

ЖЫЛУСЫЗ сын. 1. Жылуы жоқ. 2. ауыс. Мейірімсіз.

ЖЫЛУСЫРА = ет. Жылыңғысы келу жылының көксеу.

ЖЫЛУТАСЫМАЛДАҒЫШ зат. тех. Жылу алмасу процесін іске асыру үшін қолданылатын, қозғалыста болатын сұйық немесе газ тәрізді орта.

ЖЫЛША: бір жылша. сөйл. Бір жыл бойына, бір жылға дейін.

ЖЫЛШЫЛЫҚ сын. Жыл бойы жүретін; соңшама кереғар, шалай.

ЖЫЛЫ¹ сын. 1. Ыстық пен салқын күйдің аралық қалты. 2. Денені суықтан қорғайтын, суық өткізбейтін. 3. ауыс. Мейірімді, ақпейлді, ілтипатты. 4. ауыс. Жақсылық, рақат.

Жылы ағыс. поэт. Жылы жел. Жылы амандасты. Іш тартып, жақын көріп, шын пейілмен амандасты. Жылы жақ. Көктемде келген құстардың келген мекеніне ұшып баратын жағы. Жылы жауап. Өзінің көңілінен шығатын, көңіліне жазатын жауап. Жылы жауын қойды. Қолға алмады, сол күнінде қалдырды. Жылы жел. Баяу, жанға жайлы жел. Жылы жер. Жайма-шуақ жағдай, соғыссыз, ұрыссыз мекен.

Жылы жүз [ажар, кескін]. Кішіпейіл, мейірман. Жылы жүзді [өңді]. Жайдары, мінезі жайлы. Жылы жүрек. Мейірімді, қайырымды жүрек. Жылы кнм. Салқын күндері тоңдырмайтын тоқыма, мақта, жүннен тігілген киімдер. Жылы көңіл. Ілтипатты сезімге толы көңіл, жұмсақ, елжіреген көңіл. Жылы көрді. Жақын тартты, өте жақын көрді. Жылы кабак [рай, шырай] білдірді [көрсетті]. Жылы шырай берді, жадырап, жақсы қарсы алды. Жылы канға тұмсығын тықты. Пайдалы, олжасы мол жерді тапты. Жылы қарады. Жақсы көңілмен қарады. Жылы қарсы алды. Құшақ жая қарсы алды. Жылы [ыстық] құшақ. Жақсы көретін адамға көрсетілетін құрмет, ізет. Жылы қоныс. Үйренген жер, ата қоныс. Жылы лебіз. Жақсы сөз; жағымды пікір. Жылы мекен. Өз жері, туған жер.

Жылы орнынан қозғады [қозғалтты]. Тұрақты, жайлы мекенінен көшірді. Жылы орнын суытты [тастады]. Үйреніп қалған жерінен кетті; қоныс ауыстырды. Жылы орын. а) Салулы төсек. ә) Үйреніп қалған жер. Жылы рай [шырай, өң]. Ілтипатты көңіл, адал пейіл. Жылы сезім. Жылы шырай, жақындық. Жылы сөз. а) Қиналған кезде жанына демеу болатын, жүрегіне жазатын ұнамды сөз, қамқорлыққа, түсінушілікке толы сөз. ә) Жанға жайлы, жағымды пікір. Жылы сөйлесті. Ішіне кіре сөйлесті, жағымды тіл қатты. Жылы су. терм. Температурасы Зайцев (1961) бойынша 20-37° С, Ланге (1939) бойынша 20-40° С болатын табиғи су. Жылы тап. Сағыныш. Жылы тартты. а) Жақын көрді, іш тартты. ә) Көзге жылы шырады. Жылы тиді. а) Жағымды леп сезінді. ә) Үнады, жанға жақты. Жылы ұшырады. а) Ыстық көрінді, көзге оттай басылды. ә) Іш тартып, жақын тұтты. Жылы ұя. поэт. Үй іші, отбасы. Жылы хабар. Жақсы сөз, жағымды хабар. Жылы шырай берді. Жылы жүз, жайдары келбет көрсетті. Жылы ізін суытпады. Үздіксіз қарым-қатынаста болды, арасын үзбеді.

ЖЫЛЫ = ет. 1. Күннің, оттың немесе дененің қызуымен жылы қалыпқа келу. 2. ауыс. Мейірену, көңілі түсу.

ЖЫЛЫДАЙ ұст. Жылы күйінде, суытпай.

ЖЫЛЫЖАЙ зат. Көкөніс, жеміс-жидек, гүл, көшеттер өсіретін өйнекпен немесе жарық өткізетін материалмен жабылған арнайы құрылыс.

ЖЫЛЫ-ЖҰМСАҚ зат. Мал мен аң етінің дәмді жері.

ЖЫЛЫ-ЖҰМСАҚТАП ұст. Жылы-жұмсақ еттерді қосып араластырып.

ЖЫЛЫҚАНДЫ: жылықанды жануарлар. зool. Дене температурасы сыртқы орта температурасына тәуелсіз, үнемі тұрақты әрі жоғары болатын жануарлар.

ЖЫЛЫЛА = ет. Жылы күйге келтіру, жылы құйлу.

ЖЫЛЫЛАН = ет. Жылы күйге келу.

ЖЫЛЫЛАНУ Жылылан етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫЛАУ¹ сын. Аздап жылы, жылырақ. **ЖЫЛЫЛАУ**² Жылыла етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫЛЫҚ зат. 1. Ауа мен дененің жылыған қалты. 2. ауыс. Ізеттілік, ілтипат. 3. ауыс. Мейірімділік, бауырмалдық.

ЖЫЛЫМ¹ зат. 1. Өзен мен көлдің қыста қатпай жататын терең жері, иірім. 2. ауыс. Қу, сұм, сұмырай; насық (адам).

Жылым құрт. бейн. Білдірмей құртатын арам адам.

ЖЫЛЫМ² зат. Үңгір аузының желке тұсынан аю демімен тесілген, қалың қарда жылы леп шығып жататын ойық.

ЖЫЛЫМ³ зат. кәс. Теңізден балық аулау үшін қолданылатын ұзындығы 1000 метр, көлденеңі 500 метрдей ау.

Жылым шашу. Жылым ауды жазысу, балыққа құру.

ЖЫЛЫМДАП ұст. Аз-аздап, там-тұмдап.

ЖЫЛЫМДАУ сын. Жылым сияқтанған, жылыма ұқсаған.

ЖЫЛЫМСУ Жылымсы етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫМСЫ = ет. Сұрқиялану, жылымо.

ЖЫЛЫМТОР зат. кәс. Балықты сүзін аулауға арналған жуан ау.

ЖЫЛЫМША ұст. Жылымға ұқсап, жылым сияқтанып.

ЖЫЛЫМШУ Жылымшы етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫМШЫ сын. 1. Жылылау, жылырақ. 2. Ащы мен тұщының аралығындағы дәмі бар.

3. Шикі, піспеген тағамнан шығатын иісі бар. 4. ауыс. Пасық, арамза, қу.

Жылымшы ауру. жерг. Ұзаққа созылған ауру. Жылымшы татиды. Жылып кетіп, дәмі бұзылды, дәмсізденді.

ЖЫЛЫМШЫ = ет. Жылымшы тату.

ЖЫЛЫМШЫЛАН = ет. Сулану, жылымшық тарту.

ЖЫЛЫМШЫЛАНУ Жылымшылан етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫМШЫЛАП ұст. Ақырындап, жылжып.

ЖЫЛЫМШЫЛАУ сын. Жылымшырақ, жылымшы татығандау.

ЖЫЛЫМШЫП ұст. 1. Жылымшы тартып, жылымшыланып. 2. Ақырындап, жылжып.

ЖЫЛЫМЫҚ зат. 1. геогр. Қыс айларында ауа температурасының 0 градустан жоғары көтерілу құбылысы. 2. Қыс айларында күннің жылыуынан болатын кез. 3. Жылылау, жылырақ.

4. ауыс. Бірсыдырғы, бірқалыпты өмір.

Жылымдық тартты. Күн жылына бастады, жылынуға бет алды.

ЖЫЛЫМЫР сын. жерг. Жымысқы.

ЖЫЛЫН = ет. 1. Жылы қалыпқа келу. 2. Ыстық күннің, жанған оттың жылыуымен жылыну, кнм, көрте т.б. қалың заттарды жамылып, бойы жылы қалыпқа келтіру.

ЖЫЛЫНА ұст. Жыл бойына, жыл ішінде. **ЖЫЛЫНДА** ұст. Жылына бір рет.

ЖЫЛЫНДЫР= ет. Тоңып қалған, суық өткен адамды жылы жерге апарып бойын жылыту.

ЖЫЛЫНДЫРУ Жылындыр етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫНТ= ет. Тоңған, суық өткен адамдардың бойларын жылытуға мүмкіндік жасау.

ЖЫЛЫНТУ Жылынт етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫНУ Жылын етістігінің қимыл атауы.

1. Күннің жылынуы. **2.** Күнге, отқа қыздырынып, бойды жылыту.

ЖЫЛЫНЫҢҚЫРА= ет. Жылы бастау-қырау.

ЖЫЛЫНЫҢҚЫРАУ Жылыныңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫРАҚ сын. Аздап жылы, жылылау.

ЖЫЛЫС¹ зат. көне. Босқын, ищбырынды.

ЖЫЛЫС= ет. **1.** Ақырын жылыту, сыбырсыз қозғалу, сырғу. **2.** Білдірмей тайып отыру, көрінбей қашып кету. **3.** ауыс. Басын алып қашу. **4.** ауыс. Көзді ашып-жұмғаныша өте шығу.

ЖЫЛЫСҚЫ сын. Кемері құлаған, мүржілген (өзен ағары).

ЖЫЛЫСТА= ет. **1.** Ақырындап, баяу қозғалу; сездірмей шығып кету. **2.** Бір жерден екінші жерге қошу, жер ауу. **3.** ауыс. Уақыттың, мезгілдің байқалмай өте шығуы. **4.** ауыс. Соңынан еру, қыр соңынан қалмау. **5.** ауыс. Бойын аулақ салу, қашақтау.

ЖЫЛЫСТАҢҚЫРА= ет. Байқатпай жылыстау, сырғақтау.

ЖЫЛЫСТАҢҚЫРАУ Жылыстаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫСТАТ= ет. Қуғындау, қашыру.

ЖЫЛЫСТАТУ Жылыстат етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫСТАУ Жылыста етістігінің қимыл атауы; ақырын жылыту, жақын отыру. // ауыс. Жасырыну, бой тасалау, жоғалу.

ЖЫЛЫСТЫР= ет. **1.** Ақырын қозғалу. **2.** ауыс. Орнынан ығыстыру, сырғыту, ысыру. **3.** ауыс. Қуғындау, жер аудару.

ЖЫЛЫСТЫРУ Жылыстыр етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫСУ Жылыс етістігінің қимыл атауы.

1. Білдірмей қозғалу, жүру. **2.** лингв. Бір бунаққа енген сөздердің аралығында қатар келген дыбыстардың бір буынан екінші буынға ауысып кетуі.

ЖЫЛЫСЫҢҚЫРА= ет. Жылыстаңқырау, сырғыңқырау.

ЖЫЛЫСЫҢҚЫРАУ Жылысыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫТ= ет. **1.** От жағып қыздыру, жылы қалыпқа келтіру. **2.** Суып қалған асты отқа қойып ысыту. **3.** Ыстық су мен суық суды араластырып, томыртқалау. **4.** ауыс. Жылу қылату, көңіл көтеру, қуанту.

Жылыта суармалау. с.ш. пар. Егістікті ерте көктемдегі үсіктен сақтауға және өсімдіктің қаулап тез өсуіне әсерін тигізетін суармалау әдісі.

ЖЫЛЫТҚЫ зат. Адам денесінің әр жерін қыздыру немесе жылыту үшін қолданылатын жабдық.

ЖЫЛЫТҚЫЛА= ет. Ыстық суға суық су құйып немесе керісінше істеп, жылы қалыпқа келтіру, суды томыртқалау.

ЖЫЛЫТҚЫЛАУ Жылытқыла етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫТҚЫШ зат. тех. Жылу беретін, жылытатын аспап.

ЖЫЛЫТПАА зат. жерг. Кешеден қалған ас.

ЖЫЛЫТПАЛА= ет. сөйл. Жылыту.

ЖЫЛЫТУ Жылыт етістігінің қимыл атауы.

1. Үй-жайдың температурасын абама жайлы, кейде технологиялық процестің талаптарына сай деңгейде ұстап тұру үшін жүргізілетін

жасанды жылыту процесі. **2.** Суып қалған піскен асты отқа қойып қыздыру, жылы қалыпқа келтіру. **3.** кен. Суық қорытпаны тұрақты температурада ұстап тұру үшін қыздыру.

ЖЫЛЫТЫЛ= ет. Жылы қалыпқа келтірілу.

ЖЫЛЫТЫЛУ Жылытыл етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫТЫҢҚЫРА= ет. Жылы қалыпқа келтіріңкіреу.

ЖЫЛЫТЫҢҚЫРАТ= ет. Жылы қалыпқа келтіріңкірету.

ЖЫЛЫТЫҢҚЫРАТУ Жылытыңқырат етістігінің қимыл атауы.

ЖЫЛЫТЫҢҚЫРАУ Жылытыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМ¹ зат. **1.** Аңның қысына, ініне қарай баратын ізі, жолы. **2.** Ін, қя. **3.** ауыс. Екі заттың жапсары, жігі, қиоы, қисыны.

Жымын білдірмеді. Адам баласына сездірмеді, басқан ізін көрсетпеді. **Жымы тұтас.** Ағайын-туыс, жақын; ниеті бір.

ЖЫМ² зат. ойын. Көпшілік алқа-қотан отырып ойнайтын халық ойыны; үндемес.

ЖЫМ³ ұст. зат. Үн-түңсіз, тып-тыныш. **Жым басылды.** Бірден басылды, тына қалды.

Жым болды. Тына қалды, үні өшті. **Жым қылды.** Үні өшірі, аузын аштырмады, сөйлетпеді.

ЖЫМ⁴: жым етік. Өкшесі аласа қисық табан етік.

ЖЫМ= ет. **1.** Жануарлардың құлағын артқа қарай жымырып, құйрығын ішке қарай тығып алуы. **2.** Тынышталу, үні шықпау. **3.** Қашу, жасырыну. **4.** ауыс. Тауы шағылу, беті қайту.

ЖЫМБА зат. Қалтарысы, бұлтарысы көп таса жер.

Жымба жол. Айла-шарғы; жасырын, құпия іс-әрекет.

ЖЫМБАЛА= ет. жерг. Бұқпантайлау.

ЖЫМДА= ет. Қисынын келтіру, қисындастыру, үйлестіру.

ЖЫМДАЙ сын. Тып-тыныш, моп-момақан.

Жымдай болды. Үні өшті, дымы шықпады.

Жымдай қылды [етті]. Тыныштандырды, момақан етті, жуасытты.

ЖЫМДАС сын. Ымі-жымы бір.

ЖЫМДАС= ет. **1.** Жігі білінбей тұтасып, кірігіп тұру. **2.** ауыс. Қиоласу, үйлесу, қисындасу. **3.** ауыс. Нығаю, беку, бірігу. **4.** ауыс. Үндесу, әуендесу.

ЖЫМДАСТЫҚ зат. геол. Кристалдардың нақты немесе ықтимал қырларында параллель жазықтықтар бойынша жарылу қасиеті.

ЖЫМДАСТЫР= ет. **1.** Қиоластыру, ұстастыру. **2.** ауыс. Қисынын келтіру, үйлестіру.

ЖЫМДАСТЫРУ Жымдастыр етістігінің қимыл атауы. **1.** Қиоластыру, қиыстыру. **2.** ауыс. Қисынын келтіру, үйлестіру.

ЖЫМДАСТЫРЫЛ= ет. Қиоластырылу, ұстастырылу.

ЖЫМДАСТЫРЫЛУ Жымдастырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМДАСУ Жымдас етістігінің қимыл атауы. **1.** Тұтасу, кірігу. **2.** ауыс. Үндесу, үйлесу, қисындасу.

ЖЫМДЫ сын. Жымы бар; жым түскен.

ЖЫМ-ЖЫЛАС ұст. **1.** Қайда кеткені белгісіз, зым-зия. **2.** Теп-тегіс, жып-жылымағай.

Жым-жылас жұтты. Жоқ қылды, тып-тыпыл етті.

ЖЫМ-ЖЫРТ¹ зат. жерг. ойын. Ойын шартына сәйкес күліп не сөйлеп қойған адамға айып тартқызатын ойын түрі.

ЖЫМ-ЖЫРТ² ұст. **1.** Үн жоқ-түн жоқ, тып-тыныш. **2.** Табиғат дүниесінің тым-тырыс, меңіреу қалыпта болуы.

ЖЫМ-ЖЫРТТЫҚ зат. Тым-тырыс болушылық, тыныштық.

ЖЫМИ= ет. Жылышырай білдіру, езу тарту.

ЖЫМИҒАНСУ Жымығансы етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМИҒАНСЫ= ет. Езу тартып құлгенсу.

ЖЫМИТ¹= ет. Езу тарттыру, құлдіру.

ЖЫМИТ²= ет. Малдың (ат, есек т. б.) ес көрсетіп, құлағын жымыруы.

ЖЫМИТЫС= ет. Малдың (ат, есек т. б.) құлақтарын жымырысып, бір-біріне ес көрсетуі.

ЖЫМИТЫСУ Жымытыс етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМИЫС зат. Жымытып құлген күлкі.

ЖЫМИЫС= ет. Жылышырай білдірісу, езу тартысу.

ЖЫМИЫСУ Жымыыс етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМИЮ Жымы етістігінің қимыл атауы; езу тарту, қилу.

ЖЫМҚЫР= ет. **1.** Бір заттың етегін, шетін ішке қарай қайыру, тығу, жинастыру. **2.** Ерінді ішке қарай қайыра бұзу. **3.** ауыс. Жасыру, тығып қою, ұрлау.

ЖЫМҚЫРМА зат. Ұрлық. // Ұрлықшы, сұғанақ.

ЖЫМҚЫРТ= ет. Ұрлау, жоқ қылу, құрту.

ЖЫМҚЫРТУ Жымқырт етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМҚЫРУ Жымқыр етістігінің қимыл атауы. **1.** Ерінді ішке қарай бұру. **2.** Ұрлау, қымқыру. **3.** күқық. Мемлекеттік немесе қоғамдық мүлікті, сондай-ақ бөтен біреудің мүлкін пайдақаремдік мақсатпен немесе басқалай жеке мүддені қаузап, өзінің не басқа адамның пайдасына бола заңсыз алу, қайтарымысыз шелеңу, өзінің меншігіне айналдыру немесе өзінің меншігі ретінде билеу.

ЖЫМҚЫРУЛЫ сын. Жымқырылған, жымқырып қойған, ішке қарай бұғулі.

ЖЫМҚЫРЫЛ= ет. **1.** Бір заттың етегін, шетін ішке қарай қайырылып, тығылуы. **2.** Еріннің ішке қарай бүрілуі. **3.** ауыс. Ұрлану, қымқырылу.

ЖЫМҚЫРЫЛУ Жымқырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМҚЫРЫН= ет. Жасырыну, тығылу.

ЖЫМҚЫРЫНУ Жымқырын етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМҚЫРЫС= ет. Бірнеше адамның еріндерін ішке қарай бүгін алуы.

ЖЫМҚЫРЫСУ Жымқырыс етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМПИ= ет. Дым болмағандай тұр көрсету; тымыраю, тымышо.

ЖЫМПИТ= ет. **1.** Жып-жылмағай ету. **2.** Құлағын жымыру.

ЖЫМПИТУ Жымпит етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМПИЮ Жымпи етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМПОС сын. сөйл. Жылтос.

ЖЫМПЫҢДА= ет. сөйл. Жампаңда.

ЖЫМСИ= ет. сөйл. **1.** Жымпи. **2.** Жымып қилу.

ЖЫМСЫҚ сын. сөйл. Жымысқы.

ЖЫМСЫҚТЫҚ зат. сөйл. Жымысқылық.

ЖЫМСЫМА сын. сөйл. Жымысқы.

ЖЫМСЫМАЛЫҚ зат. сөйл. Жымысқылық.

ЖЫМТАУ зат. өс. сөйл. Түймедағы.

ЖЫМУ Жым етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМЫҢ елік. Жылт еткен, ақырын бір нәрсенің шетін көрсеткен, мығынан күлген т.б. қысқа қимылды бейнелейтін сөз. // Жымың-жымың еткендік, жымыңдағандық.

Жымыңға басты. Жымың-жымың етті, жымыңдай берді. **Жымың етті.** а) Жымиды, күлгендей болды. ә) Жыт етіп көрінді. **Жымың қақты.** а) Күлімсіреді, азу тартты; жымың-

жымың етті. ә) Жарқырап көрінді, жалт-жұлт етті.

ЖЫМЫНДА= ет. 1. Жымың қағу, күлімдеу, күлімсіреу. 2. Жылмыңдау, қутыңдау. 3. Қуану, масаттану, масайрау, риза болу. 4. ауыс. Сәуле шашу, жарқырау, жалт-жұлт ету.

ЖЫМЫНДАС= ет. 1. Жымың-жымың етісу, күлімдесу. 2. ауыс. Сәуле шашысу, жалт-жұлт етісу.

ЖЫМЫНДАСУ Жымыңдас етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМЫНДАТ= ет. Жымың-жымың еткізу, жарқырату.

ЖЫМЫНДАТУ Жымыңдат етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМЫНДАУ Жымыңда етістігінің қимыл атауы; жымың-жымың ету, жымың қағу.

ЖЫМЫҢ-ЖЫМЫҢ елік. Жымыңдап күлген қимылды бейнелейтін сөз.

Жымың-жымың етті. Күлім қақты, жымыңдады. **Жымың-жымың қақты.** Қылмыңдады, жымыңдады.

ЖЫМЫР= ет. Бір заттың шетін ішке қарай қымқыру, қысу, бүктеу.

ЖЫМЫРАЙ= ет. 1. Ішіне қарай бүктелу, қисаю. 2. Мыжыраю, мыже-мыже болу.

ЖЫМЫРАЙТ= ет. 1. Ішіне қарай бүктелу, қисайту. 2. Ерінді ішке қарай жымқыру.

ЖЫМЫРАЙТУ Жымырайт етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМЫРАҢ; жымыраң қақты. жерг. а) Жымыңдады, күлімсіреді, жымың қақты. ә) Тынышсызданды, мазаланды.

ЖЫМЫРАНДАП үст. жерг. **Жымыңдап.**

ЖЫМЫРАЮ Жымырай етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМЫРУ Жымыр етістігінің қимыл атауы. 1. Бір заттың шетін ішке қарай қымқыру, бүктеу. 2. Малдың құлақтарын артқа қарай жымқырып сес көрсетуі.

ЖЫМЫРУЛЫ сын. Жымырылған.

ЖЫМЫРЫЛ= ет. 1. Бір заттың шетінің ішке қарай бүктелуі. 2. Еріннің ішке қарай қайырылып бүрілуі.

ЖЫМЫРЫЛТ= ет. Малдың құлақтарының артқа қарай жымқырылуы.

ЖЫМЫРЫЛТУ Жымырылт етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМЫРЫЛУ Жымырыл етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМЫРЫҢҚЫ сын. **Жымырылған.**

ЖЫМЫСҚЫ сын. Білдірмей істейтін қулығы бар, арам, насық.

Қолының жымысқысы бар. Аздап ұрлық жасайды; қолының қымқырмасы бар.

ЖЫМЫСҚЫЛА= ет. Астыртын істеу, білдірмеу.

ЖЫМЫСҚЫЛАН= ет. Қулану.

ЖЫМЫСҚЫЛАНУ Жымысқылан етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМЫСҚЫЛАУ сын. Аздап жымысқы; қулау, арамдау.

ЖЫМЫСҚЫЛАУ² Жымысқыла етістігінің қимыл атауы.

ЖЫМЫСҚЫЛЫҚ зат. Бақай қулық, арамдық.

ЖЫН¹ [ир. جن] зат. миф. діни.

1. Жайшылақта көзге түспейтін, әртүрлі кейіпте көріне алатын, бақсы, балгер, көріпкел, тәуіптерге жаратылыстан тыс дүниеден хабар жеткізіп тұратын, адамдарды азғындық жолға түсіретін теріс рух. 2. ауыс. Қырсық, кесір.

Жын буды. Ашуға булықты, долданды. **Жын нектеу.** жерг. Құтырыну, қағыну. **Жын қақты [соқты, ұрды].** а) Ақылынан алжасты, шатысты. ә) Құтырды, қағанды. **Жын қуалады.** Жастықтың әсерімен қайда болса, сонда жүрді. **Жын қуғандай.** Асын-сасын, қатты жүзіріп. **Жын қуды.** Жын айналдырды, жын соқты. **Жын [пері] шалды.** Жын соқты, сайтан ұрды.

Жынына [қытығына] тиді. Ашуын келтірді, ызаландырды. **Жынын келтірді.** Ызаландырды, ашуландырды. **Жынын қақты.** Бетін қайтарды, мойынсындырды, жусасытты. **Жынын қоздырды.** Жынына тиді, ашуын, ызасын келтірді. **Жынын шақырды.** Жынданды, құтырды, елдрді. **Жынынан айырылған бақсыдай.** Сең соққандай, мең-зең. **Жыны бұған бақсыдай.** Аласұрып, құтырып. **Жынының ойнағындай.** Астаң-кестең. **Жын соққан кісідей.** Басы айналып, есінен айырылғандай. **Жын [пері, аруақ] соқты.** Есі ауысты, жынданды. **Жын ұрғандай қылды.** Ойран-топанын шығарды, астаң-кестең қылды. **Жыны басылды.** Жуасыды, жонге келді. **Жыны келді.** Біза болды, ашу қысты. **Жыны қозды [үстады, келді].** Ашуға мінді, ызаланды, долданды. **Жыны түсу.** жерг. **Жыны келу.**

ЖЫН² зат. Жан-жануарлардың асқазанындағы қорытылып бітпеген тамағы.

Жынын құсты [шашты]. Не болса соны айтты, аузына келгенін сөйлейді.

ЖЫНДАН= ет. 1. Жын соғып ауыру, жыңды боп кету, есінен айырылу. 2. ауыс. Ашуға булық, долдану; өзіне-өзі ие бола алмау. 3. ауыс. Құтыру, аласұру.

ЖЫНДАНДЫР= ет. Ақылынан, есінен адастыру, есалаңдыққа шырату, делқұыландыру.

ЖЫНДАНДЫРУ Жындандыр етістігінің қимыл атауы.

ЖЫНДАНУ Жындан етістігінің қимыл атауы. 1. Жын соғып ауыру. 2. ауыс. Ашуға булық, долдану.

ЖЫНДЫ сын. 1. Ақылы ауысқан, жарымес. 2. ауыс. Тентек, әумесер, есер. 3. ауыс. Шәлкес, асау. 4. ауыс. Құтырған, долы (жел, боран т.б.).

Жынды болды. Ақылы ауысты, есінен адасты. **Жынды көбелек.** Жарық құтып, шыр айналып ұшатын түн көбелегі. **Жынды қойдың мын жеген.** Жынданған, есі ауысқан. **Жынды су.** э.в.ф. Ішімдік, арақ туралы. **Жынды [есалаң] кісіше.** Ақылынан, есінен ауысқан адамша. **Жынды [тентек] су.** сөйл. Спиртті ішімдік, арақ. **Жынды сүрей.** Есуас, делқұыл.

ЖЫНДЫБАС сын. жерг. Жеңілтек, есероқ.

ЖЫНДЫБАСТЫҚ зат. Жеңілтектік, есероқтық.

ЖЫНДЫЛЫҚ зат. Жынды болушылық; аусарлық, есерлік, тентектік.

ЖЫНДЫСҮРЕЙ сын. Тентек, басбұзар.

ЖЫНДЫХАНА зат. Жынданған, ақылы ауысқан адамдарды емдейтін, бағатын аурухана.

ЖЫНДЫША үст. Жынды адамға ұқсап, жыңды кісі сияқтанып.

ЖЫНДЫШӨП¹ зат. өс. сөйл. Қызғылт қалуен. Бұдан басқа сары қалуен де болады.

ЖЫНДЫШӨП² зат. өс. сөйл. Халық арасында оны жыңдышопп деп те атайды.

ЖЫН-ЖЫБЫР зат. Жын-шайтан, пері.

ЖЫНОЙНАҚ зат. Жөнсіз асыр салып, бейберекет ойнақтау, ырду-дырду.

ЖЫН-ПЕРІ зат. Жын және перілердің жиынтығы, тобы.

ЖЫН-САЙТАН зат. стиль. **Жын-шайтан.**

Жын-сайтаны ұстады. стиль. Ашуға мінді, ызаланды, жыны келді.

ЖЫН-ША үст. Жын сияқты, жын тәрізді.

ЖЫН-ШАЙТАН зат. 1. Жын-шайтан, албасты, пері сияқты қас құштердің жиынтығы. 2. ауыс. Адамды жаман жолға бағыттайтын азғырушы, өзәзіл.

Жын-шайтанның ойнағы. У-шулы, астаң-кестең, ойын-сауықты орта. **Жын-шайтанын шақырды.** Жынданды, құтырды, долданды.

ЖЫНЫҚ= ет. сөйл. **Жінік.**

ЖЫНЫС¹ [ар. جنس] зат. 1. Адам мен жан-жануарлардың, өсімдіктердің аталығы мен аналығы. 2. Тұқым, нәсіл, зат. 3. биол.

Ағзаның еркек не ұрғашы дарабасқа (особь-қа) жататындығын білдіретін жиынтығы.

Жыныс бездері. биол. Әр жынысқа тән және олардың жыныстық затын түзетін бездер.

Жыныс гормондары. биол. Ағзаның алғашқы және соңғы жыныс белгілерінің қалыптасуына,

жыныстық әрекеттердің орындалуына әсер ететін және зат алмасу процесіне қатысатын жыныс бездерінен бөлінетін биологиялық белсенді заттар.

Жыныс жасушалары. биол. Жануарлар мен өсімдіктердің ағзаларында пісіп-жетіліп, ұрықтану нәтижесінде жаңа дарақтардың дамуы мен оларға ата-анасынан тұқым қуалаушылық қасиеттерінің берілуін қамтамасыз ететін жасушалар.

Жыныс мүшелері биол. Биологиялық ағзаның көбеюіне жауап беретін аталық немесе аналық мүшелер.

Жыныс мүшелері аурулары. м.ед. Сыртқы, ішкі жыныс мүшелерінің зақымдануы, ісінуі, қатерлі не қатерсіз ісікке шалдығуы салдарынан болатын аурулар.

Жыныс тәрбиесі. пед. Балалар мен жастардың ақыл-ойының, адамгершілік құндылықтар туралы көзқарасының, дене бітімінің, эстетикалық талғамының дұрыс қалыптасып, дамуын қамтамасыз етуге бағытталған жалты тәрбие жұмысы процесінің құрамдас бөлігі.

Жыныс хромосомалары. биол. Ағзаның жынысын айқындайтын қосарланған хромосомалар.

Жыныс² зат. Жер қабатының әртүрлі құм-тастары (гранит, мрамор, ізбес тас, бор т.б.).

Жыныс³ зат. Ағашы ну болып, өте қалың өскен орман (тоғай).

Жынысқан сын. 1. Нәсілі араласқан; 2. ауыс. Ну, қалың.

Жыныссыз сын. Жыныстың қатынасынсыз, жыныс арқылы емес.

Жыныссыз көбею. биол. Жыныстық қатынас пен жыныс жасушаларының қатысуынсыз жүзеге асатын көбею.

Жыныстан= ет. Қалың жынысқа айнал, ну болу.

Жыныстану Жыныстан етістігінің қимыл атауы.

Жыныстас сын. 1. Жынысы бір, бір жынысқа жататын. 2. Тектес, тұқымдас, туыс.

Жынысты сын. 1. Белгілі бір жынысқа қатысты. 2. Қалың ну ағаш өскен, орман-тоғайлы.

Жыныстық сын. Жыныс ерекшелігіне сәйкес, жынысына қатысты.

Жыныстық жүйе. Жануарлар мен адам ағзасындағы жыныстық көбеюді қамтамасыз ететін мүшелер жүйесі.

Жыныстық көбею. биол. Аналық және аталық жыныс жасушаларының (гаметалардың) қосылуынан түзілетін, яғни ұрықтану нәтижесінде пайда болатын зиготадан жаңа дарабастан дамуы, көбеюдің бір түрі.

Жыныстық қылмыстар. заң. Жыныстық азғындықтан туындайтын қылмыстық әрекеттер.

Жыныстық хромосома. биол. Жыныс хромосомалары.

ЖЫҢ¹ зат. көне. У-шу.

Жың атылды. У-шу шықты, дабыр-дүбір басталды.

ЖЫҢ² зат. жерг. Таразы.

ЖЫҢ³ сын. жерг. Қалың ну.

ЖЫҢҒЫЛ зат. өс. < лат. tamarix > Шөл, шөлейт жерлерде, өзен бойында, тоғай арасында өсетін, жыңғыл тұқымдасына жататын биіктігі 1-3 м-дей бұта.

Жыңғыл тұқымдасы. өс. < лат. tamaricaceae >

Қос жарнақтылар табына жататын аласа ағаш, бұта, шала бұта. **Жыңғыл шырша.** Жатаған өскен шырша, шыршалы ну.

ЖЫҢҒЫЛБАС зат. өс. Құмды, сортаңды жерлерде өсетін жыңғыл тәрмәді өсімдік.

ЖЫҢҒЫЛДАЙ сын. 1. Жыңғыл тәрмәді. 2. ауыс. Жап-жас, жайпап тұрған.

ЖЫҢҒЫЛДЫ сын. *Жыңғылды көп, жыңғыл өскен.*

ЖЫҢҒЫЛСЫЗ сын. *Жыңғыл өспеген; жыңғылды жоқ (жер).*

ЖЫҢ-ЖЫҢ зат. *Күж-күж, у-шу.*

ЖЫП: жып берді. *Лып етті, тез қимылдады.*

Жып еткізді. *Тез қимылдады, лып еткізді.*

Жып етті. *Лып ете қалды.*

ЖЫП-ЖИНАҚЫ сын. *Етек-жеңі жыылған, әдемі, ықшам.*

ЖЫП-ЖЫЛДАМ үст. *Лезде, ылдым-жылдым.*

ЖЫП-ЖЫЛМАҒАЙ сын. 1. *Теп-тегіз, жазық.* 2. *Жым-жылас, түк жоқ.*

ЖЫП-ЖЫЛТЫР сын. *Жалт-жылт еткен, жылтыраған.*

ЖЫП-ЖЫЛЫ сын. 1. *Тым жылы, өте жылы.* 2. ауыс. *Мейірімді, қайырымды; жарасымды.*

ЖЫП-ЖЫЛЫМШЫ сын. *Суып қалған, ыстық емес.*

ЖЫП-ЖЫП үст. *Тез-тез, көз ілеспестей.*

Жып-жып етті. *Тез-тез сөйледі.*

ЖЫПСЫҚ сын. сөйл. **Жымсық.**

Жыпсық көз. *Сығырайған қысық көз.*

ЖЫПЫҚ сын. *Көзін қайта-қайта жытықтата беретін.*

ЖЫПЫҚ-ЖЫПЫҚ елік. *Көздің қайта-қайта жытылықтауын бейнелейтін сөз.*

Жытық-жытық етті. *Көзін қайта-қайта ашып-жүмді, жытықтады.*

ЖЫПЫҚТА=ет. 1. *Көздің бір ашылып, бір жұмылуы, жытық-жытық етуі.* 2. *Жарықтың бір жанып, бір сөнугі.*

ЖЫПЫҚТАТ=ет. *Жытық-жытық еткізу, жарқ-жүрқ ету.*

ЖЫПЫҚТАТУ *Жытықтат етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫҚТАУ *Жытықта етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫЛДА=ет. 1. *Жып-жып етіп тез сөйлеу.* 2. *Көз ілеспестей қимыл жасау.*

ЖЫПЫЛДАҚ сын. *Жып-жып еткен, жытылдап қалған.*

ЖЫПЫЛДАС=ет. *Жып-жып етісу, ауыздары жабылмау.*

ЖЫПЫЛДАСУ *Жытылдас етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫЛДАТ=ет. 1. *Жып-жып етіп тез-тез сөйлеу.* 2. *Тез қимылдау.*

ЖЫПЫЛДАТУ *Жытылдат етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫЛДАУ *Жытылда етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫЛЫҚ зат. 1. *Көздің қайта-қайта жытықтауы.* 2. *Жарықтың бір өшіп, бір жануы.*

Жыпылық атты. *Көздерін бір ашып, бір жұмды, жыпылықтады. Жыпылық жарғағы.* анат. *Кейбір акулалардың, құрлықта тіршілік ететін көптеген омыртқалы жануарлардың көзінің ішкі бұрышына таяу орналасқан қозғалмалы мөлдір жарғақ. Жыпылық көз [көздеу]. Жыпылық-жытық етіп тұратын көз. Жыпылық қақты. Жыпылық-жытық етті, жытықтады. Жыпылық шам. Сықсыма шам.*

ЖЫПЫЛЫҚ-ЖЫПЫЛЫҚ: жыпылық-жыпылық етті. а) *Көзі жытылықтады.* ә) *Бір өшіп, бір жануы ошыға айналды.*

ЖЫПЫЛЫҚТА=ет. 1. *Көздің бір ашып, бір жұмды, жытықтау.* 2. *Жарықтың бір жануы, бір өшуі.*

ЖЫПЫЛЫҚТАС=ет. *Көздері жытылық-жытылық етісу.*

ЖЫПЫЛЫҚТАСУ *Жытылықтас етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫЛЫҚТАТ=ет. 1. *Көзін бір ашып, бір жұму, жытықтату.* 2. *Жарықты бір жандырып, бір өшіру.*

ЖЫПЫЛЫҚТАТУ *Жытылықтат етістігінің қимыл атауы; жытылық-жытылық еткізу.*

ЖЫПЫЛЫҚТАТЫҢҚЫРА=ет. *Жытылық-жытылық етіңкіреу.*

ЖЫПЫЛЫҚТАТЫҢҚЫРАУ *Жытылық-татыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫЛЫҚТАУ *Жытылықта етістігінің қимыл атауы.* 1. *Көздің жытықтауы.* 2. *Жарықтың бір жануы, бір өшуі; жарқ-жүрқ ету.*

3. инф. <ағыл. blinking> *Бір немесе бірнеше элемент кескінінің жарықтылығын немесе түсін көзбен көру үшін мезгіл-мезгіл өзгертіп отыру.*

ЖЫПЫҢДА=ет. *Жып-жып ету, сыпсыңдау; сұмаңдау.*

ЖЫПЫҢДАУ *Жытыңда етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫР=ет. 1. *Жымыру, жымырайту.* 2. сөйл. *Жапыру.*

ЖЫПЫР-ЖЫПЫР елік. *Быж-быж етіп, күж-күж қайнаған, жытырлаған қимылды бейнелейтін сөз.*

ЖЫПЫР-жыпыр етті. а) *Жытырлады, күж-күж қайнады.* ә) *Күжынады, қаптады.*

ЖЫПЫРЛА=ет. *Қаптау, быжынау, күжынау.*

ЖЫПЫРЛАС=ет. *Күжынасу, қаптау.*

ЖЫПЫРЛАСУ *Жыпырлас етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫРЛАТ=ет. *Қаптату, күжынату, топырлату.*

ЖЫПЫРЛАТУ *Жыпырлат етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫРЛАУ *Жыпырла етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫРУ *Жытыр етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫПЫТСЫ=ет. жерг. *Мүләйісу.*

ЖЫР зат. 1. *Поэзиялық шығармалардың жалтылама атауы.* 2. өдеб. *Өлеңмен баяндалатын, жырлап айтатын уақиғалы, көлемді поэзиялық шығарма (батырлар жыры, эпостық, ғашықтық жырлар).* 3. ауыс. *Ән, әуен.*

Жыр арнасы. поэт. *Өлең сөздің ағып жатқан бұлағы, сарқылас көзі. Жыр болды. Аты аңызға айналды, қызық әңгімеге арқау болды. Жырға бөледі.* поэт. *Ән-жырға қосты, жырлады. Жырға қосты. Жыр етті, жырлады, әйгіледі. Жыр дүлдүлі. Атақты, әйгілі ақын-жыраулар. Жыр етті. а) Жырлады, өлеңге қосты. ә) Қызық әңгіме қылып айтып берді.*

Жыр жолдары. *Өлең, поэзиялық шығарма. Жыр кернеді. Жырлағысы, ән салғысы келді. Жыр күреді.* окказион. *Жыр жазды. Жыр кісенін жіберді.* бейн. *Шырқады, жырга қосты. Жыр қармағы.* бейн. *Өлең-жырдың қуаты, тартымдылығы. Жыр құсы.* поэт. *Жыр шабыты; муза. Жыр қылды [қылып айтты]. Қызық әңгіме етіп айтты, аузының суы құри әңгімеледі. Жыр маржаны.* поэт. *Таңдаулы жыр жолдары, шумақтары. Жыр селі.* поэт. *Ұзақ төкпе жыр. Жыр сүлейі. Өлең-жырдың дүлдүлі. Жыр төгілді. Құйқылжыта жырлады, ағытылды. Жырын жырлады. Мұң-мұқтажын, жағдайын ойлады; айтты.*

ЖЫР=ет. 1. *Жырту, тілу.* 2. *Бөлу, бөлектеу.*

3. *Судың кедергіні бұзып жол салып, жылғалай ағуы.*

ЖЫРА зат. 1. *Жаңбыр, қар суы жырып кеткен терең жер, сай-сала.* 2. геогр. *Маусымдық жауын-шашын суының әрекетінен қалыптасқан эрозиялық ойыстардың бір түрі.*

Жыраға жықты. *Бір пәлеге қышыратты.*

ЖЫРА=ет. жерг. *Өлең айту, жырлау.*

ЖЫРАҒЫРАҚ сын. 1. *Алысырақ, бирыстау, шалғайырақ.* 2. *Бейхабар.*

ЖЫРА-ЖЫҚПЫЛ зат. *Ойлы-қырлы, жарлауытты жер.*

ЖЫРА-ЖЫЛҒА зат. *Жыра мен жылға, сай-сала.*

ЖЫРА-ЖЫМ зат. *Жылға-жылға жер.*

ЖЫРА-ЖЫРА сын. *Бірнеше жыра, жырасы көп.*

ЖЫРАҚ сын. 1. *Шалғай, алыс, қашық.* 2. *Бөлек, бөлініп қалған.* 3. *Оңаша, оқиша.* 4. а у-

ыс. *Бөтен жер.* 5. а уыс. *Бұрынғы уақыт, ерте кез.* 6. а уыс. *Қол жетпес.* 7. а уыс. *Туыс емес, жақын-жұраат емес.*

Жырақ кетті. *Алысқа барды. Жырақ қалды.*

а) *Ұмыт болды, өтіп кетті.* ә) *Бөлектенді, оқишаданды, сырт қалды.*

ЖЫРАҚАЙ зат. *Жырашық, жырама.*

ЖЫРАҚАНА зат. сөйл. **Жырашық.**

ЖЫРАҚТА=ет. 1. *Алыстау, ұзау, шалғайлану.* 2. а уыс. *Арасы салқындау, суу.*

ЖЫРАҚТАЛ=ет. *Алыс қалу, алысқаталу.*

ЖЫРАҚТАЛУ *Жырақтал етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫРАҚТАН=ет. 1. *Ұзау.* 2. *Алыстау, қашықтау.* 3. *Оқишадану, бөлектену.*

ЖЫРАҚТАНУ *Жырақтан етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫРАҚТАТ=ет. 1. *Алыстату, қашықтату.* 2. *Бөтенсірету, жат көру.*

ЖЫРАҚТАТУ *Жырақтат етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫРАҚТАУ¹ сын. 1. *Алысырақ, шалғайлау.* 2. *Оңашалау, бөлектеу.*

ЖЫРАҚТАУ² *Жырақта етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫРАҚТЫҚ зат. *Қашықтық, алыстық.*

ЖЫРАҚЫ зат. сөйл. **Жырашық.**

ЖЫРАЛАП үст. *Жыра етіп, жыра жасап.*

ЖЫРАЛАУ сын. *Аздап жыра, сайлау.*

ЖЫРАЛЫ сын. *Жырасы бар, жырасы көп.*

ЖЫРАНДА зат. жерг. **Жыра.**

ЖЫР-АҢЫЗ зат. *Аңызға айналған жыр, өлең.*

ЖЫРАСЫЗ сын. *Жырасы жоқ (жер).*

ЖЫРАСЫМАҚ сын. *экспр. менсінб еу. Жыра сияқты, жыраға ұқсаған.*

ЖЫРАУ зат. *Өз жанынан жыр шығарып айтатын және эпикалық дастандар мен толауларды орындайтын халық поэзиясының өкілі.*

ЖЫРАУДАЙ сын. *Жырау сияқты.*

ЖЫРАУ-ДҮНИЕ зат. поэт. *Өмір, тіршілік мағынасында.*

ЖЫРАУЛЫҚ зат. *Жырауға тән қасиет, соған лайық өнер.*

Жыраулық поэзия. XV-XVIII ғасырлардағы қазақтың халық поэзиясы.

ЖЫРАУША үст. *Жырауға ұқсап, жырау сияқтанып.*

ЖЫРАША зат. *Аздап қана жырылған жер, кішірек жыра; жырашық.*

ЖЫРАШЫҚ зат. *Кішірек келген жыра; жыраша.*

ЖЫР-ӘН зат. *Ән мен жыр.*

ЖЫРБАҚАЙ сын. *қарап. Орынсыз жырбандан, жыртаңдап күле беретін, күлегеш.*

ЖЫРБАҚАЙЛЫҚ зат. *Жырбаңдай берушілік, күлегештік.*

ЖЫРБАҢ елік. *Жыртақтап күлген, жырбаңдаған қимылды бейнелейтін сөз.*

Жырбаң етті. *Жырбақтады, жырбаңдады.*

ЖЫРБАҢДА=ет. *қарап. Жыртақтап күлу.*

ЖЫРБИ=ет. *қарап. Жырты.*

ЖЫРБЫҚТА=ет. сөйл. **Жырбыңда.**

ЖЫРБЫҢДА=ет. *қарап. Орынсыз күлу, жыртақтау.*

ЖЫРБЫҢДАУ *Жырбыңда етістігінің қимыл атауы.*

ЖЫРБЫҢ-ЖЫРБЫҢ: *жырбын-жырбын етті. Орынсыз ыржақтап күлді.*

ЖЫРҒА зат. *көне. этн. 1. Асыл тас, моңшақ тізіп тіккен, көп салпыншақты бас күйм. 2. Сәукеленің, бергектің, кейде сыранның төгілме моңшақтары, сәнді салпыншағы, шұбыртасы.*

ЖЫРҒА=ет. *Қарық болып кенелу, жетісу. Жыраға бөледі. Ән-жырға қосты, жырлады.*

ЖЫРҒАЛ зат. жерг. *Қызық, рахат. Жырғалға батты. жерг. Қызыққа батты, молшылыққа кенелді, рақаттанды, жетісіп қалды.*

ЖЫРҒАЛ= ет. 1. Аспай-каспай, керіліп-созылу. 2. Қарық болу, кенелу.

ЖЫРҒАЛАҢ зат. жерг. Мереке-мейрам, той-думан.

ЖЫРҒАЛТ= ет. Қарық қылу, кенелту.

ЖЫРҒАЛТУ Жырғалт етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРҒАЛУ Жырғал етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРҒАТ= ет. Қарық қылу, кенелту.

ЖЫРҒАТУ Жырғат етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРҒАУ¹ зат. жерг. Ләззат, игілік.

ЖЫРҒАУ² Жырға етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРҒАУЛЫ сын. Қарық болған, жетіскен.

ЖЫРҒЫЗ= ет. Кескізу, тілгізу.

ЖЫРҒЫЗУ Жырғыз етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРДАЙ сын. Жыр сияқты, жыр тәрізді.

ЖЫР-ДАСТАН зат. 1. Жыр мен дастан, желілі ұзақ әңгіме. 2. әдеб. Эпостық жырлар.

ЖЫР-ДУМАН зат. Ойын-сауық, әзіл-қалжың.

ЖЫРДЫР= ет. Тілдіру, кестіру, жырғызу.

ЖЫРДЫРУ Жырдыр етістігінің қимыл атауы.

ЖЫР-ЖАСАҚ зат. поэт. Жыр жинағы.

ЖЫРҚ елік. Оқыс күліп жібергендегі дыбысты бейнелейтін сөз.

Жырқ етті. Оқыс күліп жіберді.

ЖЫРҚ-ЖЫРҚ елік. Қайта-қайта жырқылап күлген дыбысты бейнелейтін сөз.

Жырқ-жырқ күлді. Қайта-қайта жырқылдай берді.

ЖЫРҚУМАР сын. Жырды сүйіп айтқыш, жырды жақсы көретін.

Жырқумарлар қоғамы. поэт. Өлең-жырды сүйетіндер.

ЖЫРҚЫЛ зат. Мәңсіз, орынсыз бос күлкі.

ЖЫРҚЫЛДА= ет. Мәңсіз, бостан-босқа күле беру.

ЖЫРҚЫЛДАҚ сын. Күле бергіш, күдегіш.

ЖЫРҚЫЛДАС= ет. Жырқ-жырқ етісу.

ЖЫРҚЫЛДАСУ Жырқылдас етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРҚЫЛДАТ= ет. Жырқ-жырқ еткізу.

ЖЫРҚЫЛДАТУ Жырқылдат етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРҚЫЛДАУ Жырқылда етістігінің қимыл атауы; жырқ-жырқ етіп күлу.

ЖЫРЛА= ет. 1. Жыр айту, жырды әнге қосу. 2. Жыр қылып айту, жырға қосу. 3. ауыс. Құстың қиқу салып үн шығаруы. 4. ауыс. Бірге ғұмыр кешу мағынасында. 5. бейн. Теңіз суының тасуы, толқу, сел боп ағу.

ЖЫРЛАМПАЗ сын. Жырлауға шебер, жырлағыш.

ЖЫРЛАМПАЗДЫҚ зат. Жырлағыштық, жыршылық.

ЖЫРЛАН= ет. Жырға қосылу.

ЖЫРЛАНУ Жырлан етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРЛАС= ет. 1. Жыр айтысу, жырға қосылу. 2. ауыс. Сылдыр қағысу.

ЖЫРЛАСУ Жырлас етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРЛАТ= ет. Жырға қостыру, жыр ету, жыр айтқызу.

ЖЫРЛАТУ Жырлат етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРЛАУ Жырла етістігінің қимыл атауы.

1. Жыр айту, жырды әнге қосу. 2. Жыр қылып айту, жырға қосу.

ЖЫРЛАУШЫ зат. Жыр айтушы, жыр жырлаушы.

ЖЫРЛАУШЫЛЫҚ зат. Жыр қылып айтушылық.

ЖЫРЛАУЫҚ сын. сөйл. Жырлампаз.

ЖЫРЛЫ сын. Өлең-жыры бар.

ЖЫРМА сын. Етегі айыр, жырылған (костом, шалбар, етік).

ЖЫРМАҚ зат. жерг. Бәтеңкенің бір түрі.

ЖЫРМАЛА= ет. Бөліп-жару, бөлшектеу.

ЖЫРМАЛАН= ет. 1. Жырым-жырым болу. 2. Бөлшектену, бөлініп-жарылу.

ЖЫРМАЛАНУ Жырмалан етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРМАЛАУ Жырмала етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРМАШ зат. Құйрықтың екі бөлінген тұсы.

ЖЫРМЫШТА= ет. сөйл. **Жырмала.**

ЖЫРМЫШТАУ Жырмышта етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРНА зат. жерг. Терлік.

ЖЫРНАҚ зат. кәс. Ұшы ілмек темір таяқ.

ЖЫРП елік. Орынсыз жасалған жағымсыз қимылды бейнелейтін сөз.

ЖЫРП-ЖЫРП: жырп-жырп етті. Қайта-қайта жырпылдап, мазаны алды, тыныштық бермеді.

ЖЫРПЫЛДА= ет. Жырп-жырп ету, жанып-сөну.

ЖЫРПЫЛДАТ= ет. Қайта-қайта ашып-жабу, кіріп-шығу т.б. мазаны алатын қимыл жасау.

ЖЫРПЫЛДАТУ Жырпылда етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРПЫЛДАУ Жырпылда етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРСЫЗ сын. Жыр жоқ, жыр жазылмаған, айтылмаған. // Жыр болмайынша.

ЖЫРСЫМАҚ сын. Жыр деген аты ғана бар.

ЖЫРСЫРА= ет. Жырды сағыну, құмарту.

ЖЫРСЫРАУ Жырсыра етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТ= ет. 1. Жұқа затты (қағазды, матаны т. б.) бөлшектеп айыру, дал-дұлын шығару. 2. Егін егу үшін жерді соқамен өңдеу.

3. ауыс. Бір нәрсені жыру, жаралап кету, сыру.

4. ауыс. Қирту, бүлдіру.

ЖЫРТА: жырта қарыс. Кере қарыс; бас бармақпен ортан саусақты керіңкіреп созғандағы аралық, өлішем.

ЖЫРТАҚ зат. Орынсыз күлкі, бос сөз.

ЖЫРТАҚАЙ сын. қарап. Жыртақпай беретін, күлегеш.

ЖЫРТАҚТА= ет. Біржақтап күле беру.

ЖЫРТАҚТАС= ет. Жыртақ-жыртақ етісу, жырқылдасу.

ЖЫРТАҚТАСУ Жыртақтас етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТАҚТАТ= ет. Жыртақ-жыртақ еткізу, жырқылдату, жыртаңдату.

ЖЫРТАҚТАТУ Жыртақтат етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТАҚТАУ Жыртақта етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТАҚЫ сын. Күлегеш, күле беретін.

ЖЫРТАҚЫЛАН= ет. Жыртаң-жыртаң ету, жеңілтектікке салыну.

ЖЫРТАҚЫЛАНУ Жыртақылан етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТА-МЫРТА үст. Жұқа тартып, жыртып.

ЖЫРТАҢБАЙ зат. сөйл. **Жыртақай.**

ЖЫРТАҢДА= ет. Орынсыз күле беру; жыртақтау.

ЖЫРТАҢДАУ Жыртаңда етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТАҢ-ЖЫРТАҢ елік. Біржың-ыржың етіп қылмыңдаған, жыртақтап орынсыз күлген қимылды бейнелейтін сөз.

Жыртаң-жыртаң етті. Жыртақтады, қылмыңдады.

ЖЫРТИ= ет. Сықсып, сығырайып қарау.

ЖЫРТИТ= ет. Сықситу, сығырайту.

ЖЫРТИТУ Жыртит етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТИЮ Жырти етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТҚЫЗ= ет. 1. Сыдырту, жырғызу, тілгізу, кескізу. 2. Жерді айдапқызу, өңдету.

ЖЫРТҚЫЗДЫР= ет. Жерді айдапқызу, өңдеткізу.

ЖЫРТҚЫЗДЫРУ Жыртқыздыр етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТҚЫЗУ Жыртқыз етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТҚЫШ зат. 1. Өзге жан-жануарлардың етімен қоректенетін азулы аңдар мен тегеурінді құстар. 2. ауыс. Қанішер, жауыз, кісі өлтіргіш.

Жыртқышқұстар. зоол. <лат. falconiformes> Аң, құстардың етімен қоректенетін тегеурінді құстардың отряды.

ЖЫРТҚЫШТАР зат. зоол. <лат. carnivora> Сүтқоректілердің аң, құс етімен қоректенетін азулы отряды.

ЖЫРТҚЫШТЫҚ зат. 1. Жыртқышқа тән қасиет. 2. Айуандық, қанішерлік.

ЖЫРТҚЫШША үст. Жыртқышқа ұқсап, жыртқыш сияқтанып.

ЖЫРТПА зат. жерг. Екінші жыл айдаған тың жер.

ЖЫРТПАЛЫ: жырталы күнпарақ. Құнделікті жыртып отыруға арналған, сол күнге қатысты қоғамдық-әлеуметтік, мәдени-танымдық т.б. мәліметтер жазылған күнпарақ.

ЖЫРТТЫР= ет. 1. Жұқа затты бөлшектеп кескізу. 2. Жер өңдету, айдау.

ЖЫРТТЫРУ Жырттыр етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТУ Жырт етістігінің қимыл атауы.

1. Айыру, тілу, кесу. 2. Жер айдау.

ЖЫРТУЛЫ сын. Жыртылған, тілінген.

ЖЫРТУСЫЗ үст. Жыртылмаған, айдалынбаған.

ЖЫРТЫҚ сын. 1. Жыртылып тозған, жыртылған. 2. Тесік. 3. ауыс. Босаң жер, осал тұс.

Жыртығын жамаймын деп жүріп, бүтінді тоздырды. Артық қылам деп, тыртық қылды, құрттып алды. **Жыртық** киімін жаңартты. Киімін бүтіндеді, жамады. **Жыртық** көңіл. Қам көңіл.

ЖЫРТЫҚ-ЖАМАУ сын. Алба-жұлба, жыртылған, тозған.

ЖЫРТЫҚ-ЖӘУТІК сын. Тозған; ескі.

ЖЫРТЫҚ-ЖЕТІМ сын. Әке-шешеден айырылған.

ЖЫРТЫҚ-ЖЫРТЫҚ сын. Жыртылып-тозған, далба-дұлба.

ЖЫРТЫҚСЫЗ сын. Жыртығы жоқ, бүтін.

ЖЫРТЫҚТАУ сын. Аздап жыртылған, көнелу.

ЖЫРТЫҚ-ТЕСІК сын. Жыртылып тозған, жасау-жасау. //Жыртылып тозған жері.

ЖЫРТЫЛ= ет. 1. Тозу, далба-дұлба болу.

2. Айдалу, өңделу. 3. Тіліну, кесілу, айырылу.

4. Екіге жарылу, бөліну, ажырау. 5. ауыс. Сыну. 6. ауыс. Бүліну, бұзылу, құру. 7. ауыс. Сиреу, азаю.

Жыртылып айырылады. Аяқ алып жүргісіз, сансыз көп, қалың.

ЖЫРТЫЛҒЫШ сын. Жыртылуға бейім.

ЖЫРТЫЛУ Жыртыл етістігінің қимыл атауы. 1. Жұқа нәрсені тозып кесілуі, жыртық түсу. 2. Айдалу, өңделу. 3. Айырылу, қақырау. 4. ауыс. Тарау, шақару.

Жыртылуға жақ қалғандай. Әні-міні айырылатындай.

ЖЫРТЫЛЫМ зат. геол. Шөгінді тау-жыныстардың қат-қабатталу немесе әр сипатты тау-жыныстардың бір-бірімен көлбеу бағытта астау жазықтығынан көрінетін жыртылып-айырылу түрі.

ЖЫРТЫНДЫ зат. 1. Жыртылған нәрсенің қалдығы, соның азғана бөлшегі. 2. Соқамен айдалған жер.

ЖЫРТЫҢ елік. Сырт көзге ерсі көрінген күлкіні бейнелейтін сөз.

Жырттың етті. Сырт көзге ерсі көрінетін күлкімен күлді, тұщытаң етті.

ЖЫРТЫҢДА= ет. Жырттың-жырттың ету, тұщытаңдау, жыртақтау.

ЖЫРТЫҢДАС= ет. Жырттың-жырттың етісу.

ЖЫРТЫҢДАТ= ет. Жырттың-жырттың еткізу, тұщытаңдату.

ЖЫРТЫҢ-ЖЫРТЫҢ елік. Жырттыңдап күлген, тұщытаңдаған қимылды бейнелейтін сөз.

Жырттың-жырттың етті. Жырттыңдап күлді, тұщытаңдады.

ЖЫРТЫС зат. 1. Матаның жырттылу қалты, жырттылған бөлшегі. 2. этн. Қуанышқа арналған салтанатты жиын, тойда әдетте әйелдер арасында үлестірілетін, көбіне, мата түріндегі кәде. 3. этн. Қазақ халқының дәстүрлі өлік жөнелту ұртында жерлеуге қатысқан еркектерге зират басында үлестірілетін, көлемі беторамадай мата бөлігі; қарт адамдар қайтыс болғанда матадай берлетін салт, кәде. 4. этн. Есік көре барған күйеудің әйелдерге үлестіру үшін апаратын матадай сыйлығы.

Жырттыс жыртты. этн. Жырттысқа арналған матаны елге үлестірді. **Жырттысын жыртты.** Сөзін сөйледі, жоғын жоқтады.

ЖЫРТЫС= ет. 1. Жұқа затты бөлшектесу. 2. Жер айдасу.

ЖЫРТЫСУ Жырттыс етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРТЫСШЫ зат. этн. Жырттыс таратушы, үлестіруші.

ЖЫРУ Жыр етістігінің қимыл атауы. 1. Бір жерін сыдыру. 2. Суды бұрып алу. 3. Айыру.

ЖЫРША үст. Жыр тәрізді, жыр сияқты.

ЖЫРШЫ зат. 1. этн. Халықтың өлең-жырларын жаттап алып айтатын, елге тарататын ақын. 2. ауыс. Тамылжытын, құйқыжытын сайрайттын өңші құс.

Жырыш құс. поэт. Өңші құс.

ЖЫРШЫ-КҮЙШІ зат. Жыр айтушы, күй тартушы өнерпаз қауым.

ЖЫРШЫЛ сын. Жырды жақсы көретін, жырды сүйгіш.

ЖЫРШЫЛЫҚ зат. Жыршы болушылық; жыр сүйгіштік, жырқұмарлық. // Жыршыға тән.

ЖЫРЫҚ¹ зат. мед. Иштен туа бітетін ерін және таңдай кемістіктері.

Жырық езу. Жырылған кем езу.

ЖЫРЫҚ² зат. қолөнер. Кімнің етегі кен, жүріп-тұруға ыңғайлы болу үшін кесіп, жыртып салынатын тіз.

ЖЫРЫҚ³ зат. этн. Жырығы бар қалпақ түрі.

ЖЫРЫҚ⁴ зат. жерг. Терісін алу үшін сойылған қарақал қозының еті.

ЖЫРЫҚ⁵ сын. 1. Бір нәрсе жырып кеткен, жырылған (ерін, құлақ т.б.).

Жырық ерін. Туа біткен ерін кемістігі немесе зақым келгеннен болған жарақат.

ЖЫРЫҚТАУ сын. Аздап жырық; жырық сияқтанған.

ЖЫРЫЛ= ет. 1. Құлақ, ерін т.б. бөлініп, кесіліп кетуі. 2. Бөлініп шығу, шеттеу. 3. ауыс. Көзге түсу, ерекшелену. 4. Айырылу, қолдан шығарып алу. 5. Судың әсерінен құм-топырақтың шайылып кетуі.

ЖЫРЫЛУ Жыры етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРЫЛЫН= ет. сөйл. **Жырылу.**

ЖЫРЫЛЫНУ Жырылын етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРЫМ¹ зат. этн. Айыл не тартпаның ұшына жалған, соларды байластырып бекітетін кішкене жіңішке қайыс.

Жырым балақ. Әсемдік үшін жырық шығарып тігілген балақ. **Жырым жеді.** Ұсақ-түйек дүңшелерді ұрлап-қарлап күн көрді, көсіп етті.

ЖЫРЫМ² зат. Қалтарыс-бұттарысы көп сайлы, ойпаңды жер.

ЖЫРЫМ³ сын. Жырылған, жырық, тілік.

ЖЫРЫМДА= ет. 1. Жыру, жырту, тілу.

2. Бөлшектеу, бөліп-жару. 3. Үзіп-жыру.

ЖЫРЫМДАЛ= ет. 1. Тіліну, кесілу, жырым түсу. 2. ауыс. Жырымшылану, талан-таражға түсу.

ЖЫРЫМДАЛУ Жырымдал етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРЫМДАН= ет. Жырым-жырым болу.

ЖЫРЫМДАНУ Жырымдан етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРЫМДАТ= ет. Жырым-жырым ету, жырық түсіру.

ЖЫРЫМДАТУ Жырымдат етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРЫМДАУ Жырымда етістігінің қимыл атауы.

ЖЫРЫМ-ЖЫРЫМ сын. 1. Жырттылып-тозған, дал-дал, пәре-пәре, тілім-тілім. 2. Быт-ышт, дара-дара, бөлшек-бөлшек.

ЖЫРЫМШЫЛА ет. сөйл. **Жырмала.**

ЖЫРЫН үст. Өз алдына, бөлек, жеке.

ЖЫРЫНДЫ сын. 1. Жырылып қалған, бөлек тұрған. 2. Айлакер, тәсілқой, тәжірибелі.

3. Әккі, қу, алаяқ, зальым.

ЖЫРЫНДЫҚОР сын. сөйл. Әккі, айлакер, қу.

ЖЫРЫНДЫЛЫҚ зат. Тәсілқойлық, айлакерлік; әккілік.

ЖЫТ= ет. Қашу, безу, таю, зыту.

ЖЫТҚЫР сын. 1. Алғыр, тапқыр, өзжет. 2. ауыс. Тез өтіп жатқан (түндер).

ЖЫТҚЫТ= ет. жерг. **Ытқыт.**

ЖЫТУ Жыт етістігінің қимыл атауы.

ЖЫТЫ сын. Жылдам, тез.

Жыты ат. Ұшқыр, әсіркіт ат.

ЖЫТЫЛ= ет. Сытылу.

ЖЫТЫЛУ Жытыл етістігінің қимыл атауы.

ЖЫТЫР= ет. Тығу, жасыру; көзін құрту, жоғалту.

ЖЫТЫРТ= ет. Тықтыру, көзін құрттыру.

ЖЫТЫРТУ Жытырт етістігінің қимыл атауы.

ЖЫТЫРУ Жытыр етістігінің қимыл атауы.

ЖІБЕК зат. 1. Жібек құртының пілласынан өндіріліп, тоқыма-мата өнеркәсібинде пайдаланылатын табиғи талшық. 2. Беті тегіс, жылтыр қымбат (бағалы) мата. // Жібектен жасалған. 3. ауыс. Жұмсақ, биязы, майда. 4. ауыс. Жайлы, қолайлы. 5. ауыс. Жарамды, пайдалы.

Жібек арқан. Сәндік, әсемдік үшін арнайы дайындалған киіз үйді бекітетін, тең, жұқ т.б. буатын жібектен есілген жіп. **Жібек баулы.** поэт. Алғыр, атақты. **Жібек дауыс.** Жұмсақ, сүйкімді жіңішке дауыс. **Жібек жел.** поэт. Жұмсақ леп, самал. **Жібек жібі.** тар. Ертедегі Қытай мен Византия арасындағы Қазақстан жерінен өтетін, жібек таситын керуен-сауда жолы. **Жібек жіп.** а) Жібек құртынан алынатын өте жіңішке, мықты, үзілмейтін жылтыр жіп. ә) ауыс. Таза, асыл. **Жібек жіптей.** Өте нәзік, үлбіреген. **Жібек піру.** тоқыма. Жібек өндіретін өнеркәсіптердегі жібек талшығынан жіп дайындаудың технологиялық процесі. **Жібек көбелек.** зоол. <лат. bombycidae> Қабыршақ қанаттылар отрядының көбелектер тұқымдасы; қанаты жылтыр сары түсті көбелек. **Жібек көйлек.** Жібек матадан тігілген жұмсақ, жұқа көйлек. **Жібек құрты.** Жібек талшықтарын шығаратын құрт. **Жібек құрты ағашы.** Тұт ағашы. **Жібек құртын өсіру.** Ауылшаруашылығының табиғи жібек талшығын өндіруге мамандандырылған саласы. **Жібек мата.** Аса құнды саналатын жібек жіптен тоқылған жеңіл әрі сәнді мата. **Жібек орамал.** Жібек матадан істелген орамал. **Жібек тілді.** Сөзі майда. **Жібекті түте алмаған жүн қылады.** Бабын білмеген адам құртады, бүлдіреді деген мағынада. **Жібек шұлық.** Жібектен тоқылған шұлық.

ЖІБЕКТЕЙ сын. 1. Жібек сияқты. 2. ауыс. Жұмсақ, биязы, майда (жүзі, шаш т.б.).

Жібектей есілген. Мінезі биязы, жақсы қылықты.

ЖІБЕКТІК сын. Жұмсақтық, майдалық.

ЖІБЕКШЕ үст. Жібек тәрізді, жібек сияқты.

ЖІБЕКШӨП зат. бот. сөйл. **Шалаң.** Тек жіңішке, ұзын, таспа жапырақтардан ғана тұратын үлгілдек су өсімдігі.

ЖІБЕКШІ зат. Жібек құртын өсірушілер, жібек талшығын өңдеушілер.

ЖІБЕР= ет. 1. Біреуді бір жаққа жөнелту, аттандыру; жұмсау. 2. Бір нәрсені беріп жіберу.

3. Босату, қоя беру; ұстап қалмау, тоқтатпау. 4. грамм. Күрделі етістік құрамында кездесетін, жылдамдық, тездік мән тудыратын көмекші етістік.

Жібер, аттың басын. сөйл. өзіл. Сөйле, бәрін айт, ішінді босат деген мағынада айтылатын сөз. **Жіберіп-жіберіп алды.** Аттың басын бос қойып, еркін жүріске салды, тежемеді.

Жіберіп қалды. Қолыңағыны лақтырды, ұрды.

ЖІБЕРГІШ сын. Бір нәрсені тоқтатып, босатып, жауып, ашып тұратын.

ЖІБЕРТ= ет. 1. Жөнелту, жұмсау. 2. Өткізу, жіберіп алу. 3. Әкелдірту, апарттыру, жолату, кіргіздірту.

ЖІБЕРТКІЗ= ет. Жіберу, баруға рұқсат ету.

ЖІБЕРТКІЗУ Жіберткіз етістігінің қимыл атауы.

ЖІБЕРТТІР= ет. Барғыздыру, баруына мұрындық болу.

ЖІБЕРТТІРУ Жіберттір етістігінің қимыл атауы.

ЖІБЕРТУ Жіберт етістігінің қимыл атауы.

1. Барғызу, жұмсау. 2. Апартқызу, жөнелту.

ЖІБЕРУ Жібер етістігінің қимыл атауы.

1. Жөнелту. 2. грамм. Негізгі етістіктегі қимыл-әрекеттің тез, бірден дамуына себепші болу мағынасын береді.

ЖІБЕРУШІ зат. Жөнелтуші, жұмсаушы.

ЖІБЕРІЛ= ет. Босатылу, еркіне қойдырылу.

2. Қойылу. 3. грамм. Негізгі етістікті білдіретін қимыл-әрекеттің сол мезетте, ойда жоқта, тез орындалғанын білдіреді.

ЖІБЕРІЛУ Жіберіл етістігінің қимыл атауы. 1. Жөнелтілу. 2. Қоя беру, босату.

ЖІБЕРІҢКІРЕ= ет. Ала оздырыңқырау.

ЖІБЕРІҢКІРЕУ Жіберіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖІБЕРІП-ЖІБЕРІП: жіберіп-жіберіп алды. Аппен ағызды, жұптікітті.

ЖІБЕРІС= ет. Хат, хабар, зат т.б. жіберісу, хабарласу, қатынасу.

ЖІБЕРІСУ Жіберіс етістігінің қимыл атауы.

ЖІБУ Жібі етістігінің қимыл атауы.

1. Тоңның еруі, жұмсару. 2. ауыс. Жылу, көңілі түсу, мейірлену.

ЖІБІ= ет. 1. Судың, жылылықтың әсерінен тығыз заттың жұмсаруы, еруі, босауы. 2. ауыс. Көңілі түсу, мейірлену.

Жібіген ет. тамақ. Қатты мұздатылған еттің жылылықтың әсерінен жұмсаруы, турауға, пайдалануға келуі. **Жібіген тоң сулар.** геол. Көпжылдық тоңдаған тау жыныстардың жібуі нәтижесінде пайда болатын сулар.

ЖІБІПШТІК зат. геол. Сады жыныстардың су сіңірген байланысын (тұтастығын), салмақ көтергіштік қасиетін мүлде жоғалтып, іркілдек массаға айналу қабілеті.

ЖІБІЛПЕН зат. өс. <лат. clematis> Сарғалдақтар тұқымдасына жататын көпжылдық бұта.

ЖІБІР зат. жерг. **Жебір.**

ЖІБІС= ет. Жітсу, босау, сулану.

ЖІБІС зат. Жібу, босау.

Жағасы жақыт кіреуке жібісі жетіп, жүн болғанша. Шыдамның, төзімнің соңына жеткенініше.

ЖІБІСКІ сын. 1. Бірнеше күн үздіксіз, тоқтаусыз жауған жаңбыр. 2. Сығырайған.

ЖІБІСУ Жібіс етістігінің қимыл атауы.

ЖІБІТ= ет. 1. тігін шар. Аң терісін, былғарыны киім, баскиім тігу т.б. мақсатта пайдалану үшін суга, сүтке салып жұмсарту. 2. тамақ. Бұршақ, тары, бидай т.б. дәнді дақылдарды асқа пайдалану үшін су, сүт сияқты сұйықтыққа салып жұмсарту. 3. ауыс. Жылы сөз, ыстық ықылас, кеңпейіл таныту арқылы адамның көңілін босату, жан-жүрегің баурап, мейірін ояту.

ЖІБІТУ Жібіт етістігінің қимыл атауы.

1. кен. Қатып қалған сусымалы шикі құрам материалдарын жылы жерге апарып жылыту, жоғары температура арқылы ортаның жылуын температурасы төменірек ортаға (қызырлатын) жеткізу. 2. Асқа жарамды дәнді дақылдарды пайдалану алдында сұйықтыққа салып жұмсарту. 3. тамақ. Тоңазытқыштарда мұздатылған ет немесе балық өнімдерін, басқа да тамақ өнімдерін жылы алмасу процесінің күшімен жылытып өңдеу.

ЖІБІТІЛ= ет. Жұмсартылу.

ЖІБІТІЛУ Жібітіл етістігінің қимыл атауы.

ЖІБІТІС= ет. Жұмсартысу.

ЖІБІТІСУ Жібітіс етістігінің қимыл атауы.

ЖІГЕР [ир. جگر] зат. 1. Қажыр, қайрат. 2. Өзін-өзі жеңе алушылық, ынта. 3. Намыс.

Жігер берді. Рухтандырды, шабыттандырды.

Жігерін жаныды [қамшылады, қайрады, шыңдады]. Қайрады, намысын қоздырып, рухын оятты. **Жігерін жасытты.** Бетін қайтарды, еңсесін түсірді, мұқалтты. **Жігерін күммен тең қылды** [етті]. Адамның көңілін бұзып, жұмысқа деген ынтасын құртып, жасытып, діңкелетіп жіберді. **Жігерімен тасты үгіткен** [даланы дүр сілкінктен]. Ерекше қайратты, еркі құшті, ержүрек, батыл, батыр, оркеуде жасан. **Жігер салды.** Бар қажыр-қайрат, күшін жұмсады. **Жігерді қашайды.** бейн. Жігерлендіреді, рух, дем береді. **Жігері бор болды** [уатылды]. Қатты жасын, тауы шағылып, тауаны қайтты. **Жігері жетесінен тайды.** Дәрменсіздік танытты, шамашарқы кеміді, рухсызданды, азды, әлсіреді. **Жігері жетпеді.** Батылсыздық танытты, шамасы келмеді, күші жетпеді. **Жігері жоқ.** Көңілі босан, намысшыл емес, босбелбеу, қайратсыз, жасық, жасқаншақ. **Жігері қайнады.** Намысқа тырысып, өзін-өзі қамшылап, қайраттанды, рухтанды. **Жігері күм [енбегі еш] болды.** Мысы құрыды, жасыды, тауы шағылды. **Жігері ұнғатылды.** Меселі қайтты, жасыды. **Жігері тасыды.** Қайраттанды, қажырланды.

ЖІГЕРДЕЙ сын. жерг. Сабаудай, діңдей.

ЖІГЕР-КҮШ зат. Құш-қайрат, ерік, әл-қуат.

ЖІГЕР-ҚАЙРАТ зат. Қажыр-қайрат, құш-қуат.

ЖІГЕРЛЕН= ет. 1. Құлшыну, рухтану, қайраттану, шабыттану. 2. Құш жинап, қуаттану.

ЖІГЕРЛЕНДІР= ет. Біреуді қайрап, шабыттандыру, қайраттандыру, рухтандыру.

ЖІГЕРЛЕНДІРЛІКТЕЙ сын. Құш беретіндей, қозғау салатындай, жігер беретіндей, әсерлі.

ЖІГЕРЛЕНДІРУ Жігерлендір етістігінің қимыл атауы.

ЖІГЕРЛЕНУ Жігерлен етістігінің қимыл атауы; қайраттану, күш жию.

ЖІГЕРЛІ сын. 1. Жігер берерліктей, рух оятатындай. 2. Қажырлы, қайратты. 3. Өз бетімен дербес шешім қабылдаудан тайсақтамайтын, бұғып қалмайтын, ойын ашық білдіретін, кедергіден қорықпайтын. 4. ауыс. жағымсыз. Құшті, зұлым құшше толы, арам-за, айталы.

ЖІГЕРЛІК зат. сөйл. Жігерлік.

ЖІГЕРЛІЛІК зат. 1. Қажырлық, қайраттылық. 2. псих. Адамның өз бетімен дербес

шешім қабылдай алатын, ойын ашық білдіретін қиымды ерік сапаларының бірі.

ЖІГЕРЛІРЕК сын. Батылдау, өз ойын білдіре алатын.

ЖІГЕР-ОЙ зат. Бар ынта-жігері, ақыл есі.

ЖІГЕРСІЗ сын. Қажыр-қайратсыз; ынжықтық, жасыық.

ЖІГЕРСІЗДЕУ сын. Ынжықтау, жасыықтау.

ЖІГЕРСІЗДІК зат. 1. Қажырсыздық, қайратсыздық. 2. Өз дегенін жасай алмаушылық, ынжықтық, жасыықтық.

ЖІГЕР-ТАЛАП зат. Құш-қуат, зор ынта, ықылас, білімге, жақсылыққа құштарлық.

ЖІГЕРДЕК зат. бот. жерг. Долана. Долананы Маңғыстауда жігірдек деп атайды.

ЖІГІТ зат. 1. Ержеткен, кәмелетке толған ер-азамат. 2. Үйленгелі жүрген, қалыңдық тауып, құда жіберіп т.б. жөн-жоралғысын жасауға кіріскен ер-азамат. 3. Қызға сөз айтып жүрген немесе қызбен жүріп жүрген жігіт. 4. көтермелеу. Риза болғанда, көңілі толғанда, қолташпағанда, мадақтағанда жарайсың деген мағынада айтылатын сөз.

Жігіт ағасы. а) Бозбала шақтан өткен, жырға бестен асқан, есейген азамат. ә) Жұртқа ақылшы аға, ел басы дәрежесіне жеткен жігіт.

б) Жігіт ағасы болды, есейді, кісі боп қалды, орта жасқа келді. **Жігіт болды.** а) Ержетті, азамат болды, ел қатарына қосылды, ат жалын тартып мініді. ә) Кәмелетке толып, үйленді, жеке отау тікті, аяқтанды. б) Ер жетіп, өмірге араласты, өз тағдырына өзі ие болды. **Жігіт болмай жігіп қал** [қалсын], қарғ. Бос, болбыр жігітке ренжігенде айтылады. **Жігіт екенсін.** э м о ц. Азаматтық, кісінің көмегіне, жақсы қылығына риза болғанда айтылатын мадақ сөз.

Жігіт кез. Адам өмірінің балалықтан кейінгі, қызық пен тамашаға толы, албырт шағы. **Жігіт салты.** этн. Жігіттік, бозбалалық салтын құру деген мағынада. **Жігіт тымақ.** жерг.

Түлкі терісінен жасалған күшкене құлақшынды баскиім. **Жігіттің басын кеміту.** а) Жар таңдауда жолы болмаған, теңіз таппаған жігіттің беделі түсіп, жігері жасуы, ел алдында төменшіктеуі.

ә) Жігіттің өсіп-өңбеуі, төбесінің берекесіздігі. **Жігіттің де жігіті бар.** Жігіттің бәрі бірдей емес, таңдаулысы, бірегейі бар. **Жігіттің қыраны.** Сөзіне ісі сай, сөзгі қырлы, бір сырлы мықты жігіт.

Жігіттің пырағы. Ақылына құй сай, елден озған, қол бастаған батыр жігіт. **Жігіттің сұлтаны** [сығайы]. Жігіттің төресі, сегіз қырлы бір сырлысы. **Жігіттің сырттаны.** Ержүрек, қайсар, батыр, алғыр, ардақты жігіт. **Жігіті бар.** Сөз байласқан, жігіп жүрген, сүйген адамы бар (қыз туралы).

ЖІГІТ² зат. астр. Мицар жұлдызының қазақша атауы.

ЖІГІТАЙ зат. жерг. Құлан.

ЖІГІТ-ЖЕЛЕҢ зат. Бозбала, жасөспірім жігіттер.

ЖІГІТ-ҚЫЗ зат. Қыз-жігіт.

ЖІГІТСУ Жігітсі етістігінің қимыл атауы.

ЖІГІТСІ= ет. Жігіт болғансу, өзін жігіт етіп көрсету үшін елден артық сөйлеп, ерекше әрекет ету.

ЖІГІТСІЗ сын. Жігіті жоқ, жігіті болмаған.

ЖІГІТСІН= ет. Жігітке ұқсау, жігіт сияқты көріну.

ЖІГІТСІНУ Жігітсін етістігінің қимыл атауы.

ЖІГІТТЕЙ сын. Жігіт сияқты, ер-азаматқа тән іс-әрекет ететін.

ЖІГІТТІК зат. 1. Ер адам өмірінің балалықтан, жасөспірім шақтан кейінгі, қызыққа толы кезеңі. 2. Жігітке тән қасиет, жігіт болушылық, жігітшілік. 3. ауыс. Ерлік, адамшылық, қайырымдылық.

Жігіттік арман. Жастық шақта басым болатын албырт сезім, ізгі мақсат, алып-құша көңіл. **Жігіттік ғұмыр** [дәурен]. Қызыққа

толы жастық шақ. **Жігіттік дәурен.** Жігіттік кезең, жастық шақ. **Жігіттік жас.** Адамның бозбалалықтан өтіп, ес тоқтатып, толысатын кезеңі. **Жігіттік керуені.** поэт. Жастықшақтың өтпелілігі, қызық дәуреннің уақытша екендігі мағынасында. **Жігіттік көрсетті.** Азаматтық, ерлік жасады. **Жігіттік қызығы.** Жастықта көрген қызықты, әсерлі оқиғалар, той-думан, ойын-сауық, жетістіктер. **Жігіттік мұнары.** поэт. Жастық дәуреннің, өмірдің өтпелілігі, дүниенің жалғандығы. **Жігіттік раушаны.** поэт. Жастықтың қызығы, дәурені. **Жігіттік сарқыты.** поэт. Жастық шақ өткеннен кейінгі адамның ойында сақталып, жадында қалатын сағыныш сезімі, аңсары. **Жігіттіктің базары.** поэт. Жастық шақ. **Жігіттік шақ.** Жастық жалынға толы жігерлі кез, қызықты дәурен.

ЖІГІТШЕ үст. Жігіт сияқты, жігіт тәрізді. **ЖІГІТШІК** зат. Жігітсымақ.

ЖІГІТШІЛІК зат. 1. сөйл. **Жігіттік.** 2. ауыс. Бозбалашылық, жігіт кездегі іс-әрекет, өмір, жастық дәурен.

Жігітшілік жасады. Қызға қырындады, бос жүріспен уақытын өткізді. **Жігітшілік құрды.** Жастықтың әуеніне салынды, қызға барды, сөз салды, жігіп-тұрды.

ЖІГІТІМ зат. Жасы кіші, бейтаныс бозбалаға, жасқа, жалты орта жастан аспаған ер адамға айтылатын қаратпа сөз.

ЖІГІТІМСУ Жігітімісі етістігінің қимыл атауы.

ЖІГІТІМСІ= ет. Жігіті болғансу, жігіт-сымақтану, өзіне қызғарсыз айтуға ниеттену, өзін жігіт санау.

ЖІЗЕК зат. көне. Қосынның алдында жүретін шолғыныш топ.

ЖІК зат. 1. Екі нәрсенің айырылар жапсары, шекарасы. 2. аналт. <лат. sutura> Сүйектердің арасын байланыстырып тұрған сіңір. 3. Жақ, сала, топ. 4. ауыс. Идеялық, әлеуметтік топ, ағым, партия. 5. ауыс. Ара, аралық.

Жігі ажырамас. Екі адамның арасындағы татулық, ынтымақтастық, жарастық мағынасында. **Жігін айырды.** Елдің бірлігін бұзды, топ-топқа бөлді. **Жігін ашты.** Араларын алшақтатты, суысып кетті. **Жігін бөлді.** Арасын ашты, қоғамдағы орын мен саяси бағытқа сәйкес ажырап, топтасты, бірікті. **Жігін жатқызу.** Адамдар арақатынасындағы үлкенді-кішілі адалықты, кемшілікті білдірмей жасыру, татулыққа үндеу. **Жігін тапты.** Сүйектердің, жіліктердің бір-бірімен түйіскен жерін дөп тапты. **Жігі сөгілді.** Бүтіннің бөлініп, тұтастың ыдырауы, аралық ашылуы, сызат түсуі. **Жік жазбады.** Бір-бірінен жұбын жазбай бірге болды, айырылмады. **Жікке бөлді.** а) з о л. Құстар мен жануарларды, аңдарды тегі мен түріне қарай топтастыру. ә) Адамдарды алап, нәсіліне, дініне қарай әртүрлі топтарға бөліп, арасына от тастау. б) Ажыратты, ажыратты білдірді, бөліп көрсетті. **Жік қойды.** Ажыратты, бөлді. **Жік салды.** Арақатынасын бұзды, арадастырды, бұлдірді. **Жік түсті.** Арадасты, жауласты. **Жік шығарды.** Жоқтан өзгені сылтауратып, себепсізден себепсіз дау туғызды, шу көтерді. **Жік шықты.** миф. Жоқ жерден бәле шықты, іске сайтан араласты, жын-перінің кесірі тиді.

ЖІКЕН зат. жерг. Жекен, қола, қамыс.

ЖІК-ЖАППАР: жік-жаппар болды. Асты-үстіне түсті; бәйек болды.

ЖІК-ЖАРЫҚШАҚ зат. Екі адамның арасындағы реніш, көңілге түскен сызат, қарым-қатынаста пайда болған адалық, салқындық.

ЖІК-ЖІГІМЕН үст. Жүйесі, тобы бұзылмай, ретімен.

ЖІК-ЖІК зат. 1. Ара-арасы, аралығы.

2. Бөлек-бөлек, тарам-тарам, сала-сала.

3. ауыс. Топ-топ, жақ-жақ.

Жік-жік болды. Бөлініп кетті, жақ-жаққа тартты. **Жік-жікке бөлінді.** Бір-бірінен бөлек топ құрып, бөлектеніп кетті.

ЖІК-ЖАПАР: жік-жапар [жігі-жаппар] болды. Асты-үстіне түсті, бәйек болды.

ЖІКҚАБАТ зат. геол. Бірегей стратиграфиялық (жергілікті) шкаланың бесінші дәрежелі бірлігі немесе бөлімшесі.

ЖІКҚАБАТТЫ сын. Жікқабаттан тұратын.

Жікқабатты аңғар. геол. Мұздық аңғары беткейіндегі тар қолат, мұздық шеті бойымен аққан сумен шайылған аңғар.

ЖІКҚАБАТТЫҚ: жікқабаттық сұтартқы. геол. Бір-біріне жақын орналасқан, жетілмеген пайдалану ұңғымаларынан тұратын, қалың сулы горизонттың бірнеше тереңдік аралығында сүзгімен жабдықталған сұтартқы.

ЖІКПАР сын. Жақпар, қатпар-қатпар, текше, өте үлкен.

ЖІКСІЗ сын. 1. Жігі блінбейтін, жігі жоқ, біртұтас. 2. ауыс. Арасынан қыл өтпейді, қалтырсыз, жақсы араласқан.

ЖІКСІЗДІК зат. Жік болмаушылық, алақұласыздық, тұтастық.

ЖІКТЕ= ет. 1. Бөлу, саралау, топтастыру. 2. лингв. Есімдер мен етістіктерді жекеше, көпше түрде үш жақ бойынша түрлендіру. 3. ауыс. Ежіктеу. 4. ауыс. Аластау, шетке шығару, екішеу.

ЖІКТЕЛ= ет. 1. Әртүрлі белгі-қасиеттері бойынша бөліну, ажыратылып, топтастырылу. 2. Мүдделес адамдардың, топтардың бөлінуі. 3. Анықталу, екішелеу, сұрыпталу. 4. лингв. Жіктік жалғауымен түрлену.

ЖІКТЕЛГІШ сын. бот. Жіктелуге бейім, икемді.

ЖІКТЕЛГІШТІК сын. лингв. Жіктелуге бейімділік, жіктелуге оңай.

ЖІКТЕЛУ Жіктел етістігінің қимыл атауы; 1. Жік түсу, бірегейліктен айырылу. 2. Ажыратылу, бөліну. 3. Әлеум. Топқа бөліну. 4. лингв. Жіктік жалғауы қабылдау, жіктік жалғаумен түрлену; бастауыш пен баяндауыштың сөйлем ішінде синтаксистік қарым-қатынасқа түсуінің негізгі амалы.

ЖІКТЕЛУШІЛІК зат. Жікке, тапқа бөлінушілік.

ЖІКТЕЛІМ зат. терм. <лат. classis – класс, топ, фасеге – жасаймын, реттеймін> Білімнің, адам қызметінің қайсы бір саласындағы өзара байланысты ұғымдар жүйесі.

ЖІКТЕЛІМДІК сын. Жіктелімге тән, жіктелген.

ЖІКТЕЛІС зат. Әлеуметтік, саяси жағдайға қарай бөлінушілік, топтасушылық, жіктелу.

ЖІКТЕН= ет. 1. Жігі ажырап топтану. 2. ауыс. Бөліне топталу.

ЖІКТЕНДІР= ет. Ажырату, айрықшалау, бөлекшелендіру.

ЖІКТЕНДІРУ Жіктендір етістігінің қимыл атауы.

ЖІКТЕНУ Жіктен етістігінің қимыл атауы.

ЖІКТЕП-ЖІЛІКТЕ= ет. Затты, құбылысты, аң-құс, жануар-жәндіктерді әртүрлі сапа, белгілері бойынша ұсақ топтарға, топшаларға бөліп, саралау.

ЖІКТЕС зат. Топтастыру.

ЖІКТЕС= ет. 1. анат. Сүйектердің жігі жымдасып, бірігіп тұтасуы. 2. ауыс. Бөлінісу, бөлек жүрісу. 3. ауыс. Ұласу.

ЖІКТЕСТІР= ет. Топтастыру, екішеу, бөлшектендіру, анықтау.

ЖІКТЕСТІРУ Жіктестір етістігінің қимыл атауы.

ЖІКТЕСУ Жіктес етістігінің қимыл атауы.

ЖІКТЕТ= ет. 1. Біреуге бір затты, нәрсені әртүрлі белгі-қасиетіне қарай бөлгізу, топтату. 2. лингв. Жіктік жалғауын жалғату, сөзді жіктік жалғауымен түрлендіру.

ЖІКТЕТУ Жіктет етістігінің қимыл атауы; анықтату, бөлкету, ерекішелеу.

ЖІКТЕУ Жікте етістігінің қимыл атауы. 1. Ерекішелеу. 2. Бөлу. 3. лингв. Сөздерді сойлеуші, тыңдаушы және бөгде жақ көрсеткіштерін жалғау арқылы түрлендіру; іс-әрекеттің кімге қатысты екенін білдіретін грамматикалық категория. 4. инф. <ағыл. classification> Нысандары, заттарды, құбылыстарды, процестерді, мәліметтерді нақты бір белгілеріне сәйкес топтама бойынша үлестіру жүйесі.

Жіктеу белгісі. инф. <ағыл. classification flag> Басқа нысандармен ұқсастығын немесе олардан айырмашылығын тағайындауға мүмкіндік беретін нысанды жіктеу қасиеті немесе сипаттамасы. **Жіктеу есімдігі.** лингв. Сөйлеушінің қай жақта сөйлегендігін көрсететін есімдік. **Жіктеу салды.** Адамдарды атақ-даулетіне, айналысатын кәсібіне, ұлты мен нәсіліне т. б. айырм белгілері мен сипатына қарай бөліп-жарды, екі топқа ажыратты.

ЖІКТЕУШІЛІК зат. Адамдарды, ағымдарды әртүрлі белгі-сипатына, кәсібі мен саяси көзқарастарына т. б. ұстанымдарына қарай бөлу (шілік).

ЖІКТІК: жіктік жалғау. лингв. Етістіктер мен баяндауыш қызметінде жұмсалған есім сөздерге үш жақта жалғанып қосымша; жалғаулардың қимыл, іс-әрекеттің кім арқылы, қай жақ арқылы жүзеге асырылатынын білдіретін түрі.

ЖІКТІЛІК зат. геол. Минерал кристалдарының өзіне тән айқын немесе жасырын жақтарына параллель бағытта, басқа бағыттарға қарағанда жеңілдірек даралану қабілеті.

ЖІКШІЛ сын. 1. Жік салғыш, алалық тудырғыш. 2. Бөлінгіш.

ЖІКШІЛДІК зат. 1. Әлеуметтік топтар арасында бөлінушілік; рушылдық. 2. қоғ. - саяси. Белгілі бір саяси топтардың өздері өмір сүріп отырған мемлекеттен жеке мемлекет ретінде бөлініп шығуға немесе сол мемлекетке тиесілі территорияны басқа бір мемлекетке қосуға ұмтылушылығы. 3. Саяси, діни, кәсіби т. б. қоғамдық бірлестіктер ішіндегі алауыздық.

ЖІКІЛ зат. этн. Ежелгі түркі тайпасы.

ЖІЛІК зат. 1. Жан-жануарлардың қол-аяғында болатын негізгі он екі мүшенің жалты аты. 2. Асылған ет, тұтас піскен бір жілік ет. 3. Сүйек.

Жілігін шағып, майын ішкен. Бір істің мән-жайын толық білетін, шебер меңгерген, қыр-сырын толық түсінген, әккі, тәжірибелі (адам). **Жілігі татиды.** а) Жеуге болатын еті бар, союға жарайды; арық емес. ә) Көзде асарлық, жарамды. **Жілігі толды.** а) Мал тойынғы семірді, етке жарады. ә) ауыс. Ел қатарына қосылып, тұрмысы түзеліп, әл-ауқаты көтерілді; ішер ас, киер кимге жарып, байыды. **Жілігі шағылды.** Әбден мезі болды, арып-ашып шаршады, зықысы шықты. **Жілік басы кемігін бұзылу.** в ет. Эпифарлы остеомелиттің асқынған, өте ауыр түрі. **Жілік буыны.** анат. Сүйек пен сүйектің, жілік пен жіліктің арасын жалғастырып тұратын, дәнекер қызметін атқаратын түзілім.

Жілік майы. анат. <лат. medulla ossium> а) Адам және омыртқалы жануарлардың сүйектері қуысындағы ұяшықтарында болатын тін. ә) Піскен ет жілігінің ішінде болатын жеуге жарамды май. **Жілік майы үзілді.** Жүдеді, болдыры. **Жілік сүйектері.** Жілікті құрайтын өте қатты, иілмейтін, шорт сынатын қатты түзіліс, жіліктің ортаңғы бөлігі. **Жілік тарғылды.** этн. Көбелі мүйіздері, жіліктер қолақтардың жасына, жөні мен жылына қарай, үй (дастарқан) иесіне жақындығына, туыстық, жора-жолдастық, құдалық қатысына қарай бөлек табақтарға жасалып, ұсынылды. **Жілікті түрімен бөлі [жасады].** Сойылған малдың етін екіге, төртке немесе он екіге бөліп, әр жіліктің өзіне лайық омыртқа-қабырғаларын, кесек еттерін, қосымшаларын бірге жасады, бөлі.

ЖІЛІК-ЖАУҚАН зат. Тағам, азық боларлық сүйек-саяқ, майы аз, арық ет.

ЖІЛІК-ЖІЛІК: жілік-жілікке бөлі [талдады]. Тәптіштеді, жан-жақты талдады.

ЖІЛІКТЕ= ет. 1. Малды сойып, етін мүше-мүшеге бөлу, бөлшектеу. 2. ауыс. Талдау, саралау, жіктеу. 3. ауыс. Бөлісу, иемдену, меншіктеу.

ЖІЛІКТЕЛ= ет. Бөлшектеу, бөліну, мүшелену.

ЖІЛІКТЕЛУ Жіліктел етістігінің қимыл атауы.

ЖІЛІКТЕТ= ет. Сойылған мал етін біреуге мүшелету, бөлгізу.

ЖІЛІКТЕТУ Жіліктет етістігінің қимыл атауы.

ЖІЛІКТЕУ Жілікте етістігінің қимыл атауы; мүшелету, тең бөлу.

ЖІЛІКТ сын. Жілігі үлкен, сүйекті, ұзын.

ЖІЛІКШІЛІК сын. жерг. Нашар, әлсіз.

ЖІЛІНШЕК зат. сөйл. **Жіліншік.**

ЖІЛІНШІК зат. 1. анат. Адамның табан сүйектерін құрайтын, башай сүйектері және асық жілік аралығындағы 5 қуыс сүйектен тұратын аяқ сүйектері бір тобының атауы. 2. зоол. <лат. tarso – metatarsus> Кейбір динозаврлар мен құстардың артқы аяқтарындағы толарсақ және табан сүйектерінің бір-бірімен қосылуынан пайда болған жеке сүйек. 3. Адам аяғының тізеден төменгі жіңішке жері, сүйегі. 4. Құстың балағы. 5. Жануарлардың алдыңғы, артқы аяқ сүйектері бір тобының атауы.

Жіліншігі үзілдердей [үзілді] болды. Дамалсыз көп жүргеннен аяқтың әлсізденуі, адамның қатты шаршаған күйі. **Жіліншік өтер [кең] өңеш.** Қомағай, ашкөз, мешкей адам. **Жіліншік сүйектері.** а) зоол. <лат. metacarpus> Жануарлардың алдыңғы аяғының түтікше тәрізді ұзын сүйектері, алдыңғы сирақ. ә) зоол. <лат. vetatarsus> Жануарлардың алдыңғы және артқы аяқ бастары қаңқасының ортаңғы бөліктерін құрайтын сүйек.

ЖІЛІНШІКТЕЙ сын. Жіліншік сияқты, жіңішке.

ЖІМЛЕ есім. көне. Құллі, бүкіл, барша.

ЖІМСІК сын. Қысық, қысыңқы.

ЖІМІСКЕЛЕН= ет. Бәсеңдеу, сөнге айналу.

ЖІМІСКІ сын. сөйл. **Жымысқы.**

ЖІНТІКСІЗ сын. жерг. Болбыр, бозөкпе, ширақ емес.

ЖІНТІКТЕ= ет. жерг. Тәптіштеу, анықтау.

ЖІНІГУ Жінік етістігінің қимыл атауы.

ЖІНІК= ет. 1. Жылылықтың әсерінен бүліну, бұзылу, иісі шығу. 2. Малды жем-шөпке, суға тойып тұрған кезінде қуып, айдап, жылыдан шапқыған жағдайда өте жайыс күйге түсіп, алқынуы, үркіп-шошуы, аласуы. 3. ауыс. Сөзге еріп екілену, айтаққа еріп долыру; бір сөз, хабардың әсерінен қатты дүрлігу.

ЖІНІКТІР= ет. 1. Етті жел тигізбей ұстап, баздандыру. 2. ауыс. Біреуді қайрау, сөзге елірту, екінші біреуге айдап салу.

ЖІНІКТІРУ Жініктір етістігінің қимыл атауы.

ЖІНГІР сын. жерг. Ұлан-асыр.

ЖІҢШКЕ сын. 1. Еңсіз, сідам. 2. Жіп, арқан, қайыс сияқты байлауға арналған заттардың ұзын келетін қасиеті, сипаты, жуан емес. 3. Адамның, малдың, құс сүйектерінің жұқа, салалы сипаты. 4. Өсімдік сабағына, тал-терек, ааштық бұтақтарына тән сипат. 5. Жылқының жалы мен құйрығына, ешкі малының жүніне қатысты сипат. 6. Қалың емес, жіптіктей. 7. Нәзік, бәсең, әлжуаз. 8. Нәзік, талдырмаш, сұңғақ бойлы әйел затына, оның кескін-келбетіне тән сипат. 9. Құрт, жылан сияқты бауырымен жорғалаушылардың дене тұрқының сипаты. 10. ауыс. Әлсіздеу, саны аз, жарлы, кедей.

Жіңішке ауру. сөйл. эвф. а) Адамның несептік жыныс мүшелерінен ірің ағып ауыратын жұқпалы ауру; соз. ә) Өкпе ауруы, туберкулез. **Жіңішке бауырсақ.** тамақ. Сүтке, сорпаға жұмыртқа қосып иленген қамырды ашытпай, жіңішке есіп, ұсақтап кесіп, майға жүздіріп пісірген бауырсақ. **Жіңішке буын.** лингв. Құрамындағы дауысты дыбыс жіңішке болып келген буын. **Жіңішке дауысты.** Нәзік, әлсіз үн. **Жіңішке дауыстылар.** лингв. Тілдің таңдайдың алғы шеніне қарай жуықтауынан пайда болатын дыбыстар. **Жіңішке еріндік дыбыстар.** лингв. Тілдің жоғары қатымен ерін қатысуымен жасалатын сөз құраушы дауысты дыбыстар. **Жіңішке жапырақты зиягүл.** өс. <лат. serucifolius> Биіктігі 40-100 см. келетін, жатаған тамырлы болатын, зиягүлдің ең жиі кездесетін түрі.

ЖИҢШКЕЛЕ= ет. 1. Жіңішке қалыпқа келтіру, созу. 2. Сыздықтау. 3. Жіңішке ету. 4. ауыс. Біртіндеу, ақырындау, жайлау.

Жіңішкелеп жіберді. жерг. Жасырын жіберді.

ЖИҢШКЕЛЕН= ет. 1. Созылдыңқы жіңішке қалыпқа келу, жұқару. 2. Тау, өзен, жол т.б. еңсіденуі. 3. ауыс. Ұзаққа созылу.

ЖИҢШКЕЛЕНУ Жіңішкелеп етістігінің қимыл атауы.

ЖИҢШКЕЛЕУ¹ сын. 1. Жіңішкерек, еңсідену, жалпақ емес. 2. Даусы жуан да емес, қалыпты да емес, көтеріңкілеу, шіңкілдектеу.

ЖИҢШКЕЛЕУ² Жіңішкеле етістігінің қимыл атауы; жіңішке ету.

ЖИҢШКЕЛІК зат. 1. Жіңішке затқа тән қасиет. 2. Дауыстың қалыптыдан көтеріңкілігі, шіңкілдектік.

ЖИҢШКЕР= ет. 1. Жіңішке қалыпқа келу, жұқарып, еңсідену, кішірею. 2. ауыс. Созалдау, ұзау, ұзаққа созылу. 3. Дауысы қалыптыдан жоғарылау, жіңішке болып шығу. 4. ауыс. Кішірею, өзін кінәлі санау.

ЖИҢШКЕРЕК сын. 1. Жіңішкелеу, еңсідену; жуандау емес. 2. Арықша.

ЖИҢШКЕРТ= ет. 1. Затты созып, жұқарту. 2. Дауысты қалыпты қалпынан жоғарылату, бәсеңдету. 3. Арықтау.

ЖИҢШКЕРТІҢКІРЕ= ет. Жіңішкерек қалыпқа түсіру.

ЖИҢШКЕРТІҢКІРЕУ Жіңішкертіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЖИҢШКЕРТУ Жіңішкерт етістігінің қимыл атауы.

ЖИҢШКЕРУ Жіңішкер етістігінің қимыл атауы.

ЖІП зат. Жүн, мақта, кендір сияқты нәрселерден жіңішке ұзын етіп иірілген немесе есілген бау.

Жібі босады. а) Ұнжырғасы түсті, жүнжіді. ә) Ашуы қайтты. б) Қарқыны кеміді, бәсең тартты. **Жібі бостау.** Болдыр, пысық емес. **Жібі түзу.** а) Дұрыс жолдағы, жөнмен жүретін (адам). ә) Жарамды, іске татырлық. б) Дұрыс. **Жібі ширақ.** Оңтайлы, пысық, қолынан іс келетін. **Жібі ширатылды.** жерг. Бекімге келді, серпілді. **Жіпке тізді.** Түгін қалдырмай есепке алды, толық есептеді. **Жіпсіз тұсалды.** Еркі өзінде болмады, амалсыз байланды. **Жібір ағытты.** Ойынан шықты, тіліп тапты. **Жібір босатты.** Бақылауды азайтты, істі, адамды босаңсытты. **Жібір үзді.** Дәнекерді, байланыстырып тұрған аралықты үзді. **Жібір ширатты.** Пысытты; өзін-өзі келтірді, сергітті. **Жіп іру.** колонер. Ұрышқы іріп, жіп дайындау. **Жіп іру комбинаты.** Жіп ірумен айналысатын комбинат. **Жіп іру станогы.** тех. Қысқа талшықтардан жіп іретін өндіріс мәшинесі. **Жіп іруші.** Ұрышқы іріп, жіп дайындаушы адам немесе жіп іру станогында тұрған маман. **Жіп сабақтап көрмеген.** Өмірінде еш нәрсе істемеген (ақсауақ, жалқау кісі туралы айтылады). **Жіп талшықтары.** Тұтас жіпті

құрайтын ұсақ, өте жіңішке жіпшелер. **Жіп те есе алмайды.** Қолынан ештеңе келмейді, олақ.

ЖІПБАУ зат. этн. Жіптен жасалған жіңішке бау.

ЖІПЖАПЫРАҚ [ор. лепталеум нителест-ный] зат. Шытырдың бір түрі, жапырақтары жіп сияқты жіңішке әрі ұзын болады.

ЖІП-ЖИРЕН сын. сөйл. Нағыз жирен. **ЖІП-ЖИІ** сын. сөйл. Өте-мөте жиі, аралары өте жақын.

ЖІП-ЖІҢШКЕ сын. 1. Қылдай. 2. Еңсіз, тар. 3. Талдырмаш, нәзік. 4. ауыс. Осал, әлсіз, болашағы жоқ.

ЖІПКЕСЕР зат. этн. көне. Даудың шешімі шыққанда ала жіпті кескен биге берілетін ақы.

ЖІПКІН сын. жерг. Қанық қызыл.

ЖІПСАРЫ зат. бот. сөйл. Арамсою.

ЖІПСЕ¹ зат. Аяққимнің ұттаннан кейінгі сыздығы.

ЖІПСЕ² зат. Есік тақтайларын ұстап тұру үшін көлденең салынған ағаштар, қарғаша.

ЖІПСЕЛЕ= ет. Білгізбей, етпен істеу.

ЖІПСЕЛЕУ Жіпселе етістігінің қимыл атауы.

ЖІПСУ Жіпсі етістігінің қимыл атауы.

ЖІПСІ= ет. 1. Терлей бастау, басау. 2. ауыс. Күннің жылуынан қар еріп, жердің жібі бастауы.

ЖІПСІЗ сын. Жіп болмаған, жібі жоқ. **Жіпсіз байлады** [матады, тұсады, еріксіз ұстады]. Еріксіз ұсталды, бірдеңеге алданды, кетіп қалуға мұршасын келтірмеді. **Жіпсіз бөгеді.** Амалсыздан тоқтатты. **Жіпсіз матады.** Еріксіз көндірді, байқатпай бағындырды.

ЖІПСІК сын. 1. Жасаураған, суланып тұратын. 2. Жібіген, ері бастаған.

ЖІПСІКТЕУ сын. 1. Аздап суланып тұратын. 2. Аздап ерген.

ЖІПСІЛЕН сын. сөйл. **Жіпсіл.**

ЖІПСІЛЕНДЕУ сын. сөйл. **Жіпсіктеу.**

ЖІПСІҢКІ сын. Аздап тершіген, суланған, дымқылданған.

ЖІПСІТ= ет. Ыстық шай, сорпа әсерінен маңдайдың, дененің бусаңы, тершуі.

ЖІПСІТУ Жіпсі етістігінің қимыл атауы.

ЖІПТЕЙ сын. Жіп сияқты.

Жіптей [шуда жіптей] шұбатылған. а) Үздік-создық. ә) Іркес-тіркес. б) Ирелендей.

ЖІПТЕЛЕ= ет. жерг. Жіпке тізу, санамалау.

ЖІПТЕЛЕУ Жіптеле етістігінің қимыл атауы.

ЖІПТЕСТІР= ет. жерг. Жалғастыру; байланыстыру, сабақтастыру.

ЖІПТІК¹ зат. Сыттығыр етіп ширатылған жіңішке жіп немесе сол сияқты басқа бір зат; талшық.

ЖІПТІК² зат. жерг. Қысқаштың кішкене түрі.

ЖІПТІК: жіптік көз. **Сығырайған, қысыңқы көз.**

ЖІПТІКТЕЙ сын. 1. Жіп-жіңішке, түп-түзу, сып-сидам, сымбатты (жігіттің денесі туралы). 2. Талдырмаш, талшыбықтай. 3. Еңсіз, тар, жіңішке (жол). 4. Бабы күшті, күтімі жақсы болғандықтан, артық еті жоқ, бөйгеге немесе аңға түсуге дайын тұрған жылық және қыран құс сипаты. 5. Өте жіңішке, қою емес, шұбалданған, созылдыңқы (құбылғы бейнесі).

ЖІПШЕ¹ зат. анат. 1. Жануарлар мен өсімдіктердің ағзасындағы жіңішке талшық. 2. Саңырауқұлақтардың жемістік денесі түзілетін, жіңішке вегетативті денесі.

Жіпше бактериялар. биол. <лат. pseudomonada> Pseudomonada тұқымдасына жататын хламидобактериялар тобы.

ЖІПШЕ² үст. Жіп тәрізді, жіп сияқты.

Жіпше шұбатылған [шұбалған]. Ұзыннан-ұзақ шұбалған, ұзын болып түскен, созылған.

ЖІП-ШУ зат. *Киіз үй тізуге, мал байлауға, отын-су тасуға қажетті баулардың (жіптердің) жиынтығы.*

ЖІПШУМАҚ зат. бот. Бірнеше рет бұтақталған, шұмақталған жіңішке жіпшелерден түзілген саңырауқұлақтың вегетативті денесі.

ЖІПШІК зат. Жіп сияқты жіңішке зат.

ЖІПІЛГЕН зат. бот. <лат. klematis> Сарғалдақ тұқымдасына жататын бұта.

Жіпілген туысы. өс. Көпжылдық шөп сабақтас, жартылай бұталы өсімдік.

ЖІП= ет. көне. Құрып-біту, жоғалу, өлу.

ЖІПУ Жіп етістігінің қимыл атауы.

ЖІПІ сын. 1. Қырағы, көргіш, байқағыш, өткір. 2. Шырақ, жылдам, тез.

Жігі басты [жүрді]. Асығыс, шапшаң жүрді.

Жігі көңіл бөлді. Қатты қадағалады, қарады.

ЖІПІК: жіптікке саяқ. а) Қуақу дөп қосылған, бір-біріне сайма-сай. ә) Қолынан түк келмейтін; жоқ-жітік, жалғыз, қадірі жоқ.

ЖІПІЛЕН= ет. Тездеу, шапшаңдау; ширау.

ЖІПІЛЕНУ Жітілен етістігінің қимыл атауы.

ЖІПІЛЕУ сын. Қаттылау, күштілеу (ауру барысы туралы).

ЖІТІЛІК зат. Қырағылық, көрегендік, байқағыштық.

ЖІПІР= ет. 1. көне. Жібери. 2. Жасыру.

ЖІПІРЕК сын. 1. Көрегендеу, қырағылау. 2. Тезірек, жылдамдырақ.

ЖІПІРМЕЛЕТ= ет. Асығыс, жылдам, тез-тез қимылдау.

ЖІПІРЛЕМЕТУ Жітірмелет етістігінің қимыл атауы.

ЖІЮРИ [франц. juru] зат. **Қазылар алқасы** (жарысқа түскен адамдарға, әртүрлі шығармаларға жүлде немесе сыйлық беру үшін құрылған білгір мамандар тобы).

3

3. зат. лингв. 1. Тіл ұшының астыңғы күрек тіске жуысуынан жасалатын дауыссыз дыбыс. 2. 3 дауыссыз фонемасының әріптік таңбасы.

ЗА Араб әліпбиіндегі «з» әріпінің айтылуы.

ЗААНЕН: заанен ешкісі. қой шар. Өте сүтті, өсімтал, мүйізсіз, ақ қылышты, түбітті ешкі тұқымы.

ЗАБОЙ зат. кен. Кен өндірісінде жердің үстіңгі бетіне қарсы жағындағы кенішінің жұмыс орны.

ЗАБОЙЛА= ет. кен. Кенді не тас көмірді үңгірлеп қазу.

ЗАБОЙЛАУ Забойла етістігінің қимыл атауы.

ЗАБОЙШЫ зат. Забойда кен қопаратын адам, кенші.

ЗАБЫР зат. көне. Зәбір, зиян, азап.

ЗАБЫРЛАН= ет. көне. Жәбірлену, азапқа қалу.

ЗАБЫН зат. жерг. Зиян, кесір.

ЗАБЫТ: забыт алды. жерг. Меңгерді, иелік етті, бағындырды.

ЗАВОД ор. зат. **Зауыт.**

ЗАВОДТАЙ сын. Зауыт сияқты.

ЗАВХОЗ ор. зат. сөйл. Мекеменің шаруашылық ісін жүргізетін адам.

ЗАГОН ор. зат. сөйл. **Қаша** (егістіктегі жыртылып жатқан бір орам жер).

ЗАГАРА [ир. ز غاره] зат. жерг. 1. Жүгері ұны. 2. Жүгері ұнынан пісірілген нан.

ЗАГИП [ар. ضعیف] зат. 1. Келтар, мүгедек, жарымжан. 2. стиль. Аурудан немесе өзге себептерден көру түйсігінен ажырап қалған соқыр адам. 3. ауыс. Кәріп-қасер, мүсәпір, бейшара.

Зағиптар мектебі. пед. Көзі көрмейтін зағиптардың орта, кәсіптік білім алуына арнайы жасақталған мектеп. **Зағиптар үйі.** Көзі

көрмейтін зағиптарды оқыту, қамқорлыққа алу мақсатында салынған жай.

ЗАҒИПА [ар. ضعیفة] зат. көне. Әйелі, жұбайы, жары.

ЗАҒИПТАН= ет. Кемтар, мүдедек болу.

ЗАҒИПТАНУ Зағиптан етістігінің қимыл атауы.

ЗАҒИПТЫ¹ сын. Ауруы бар, кемтар, кінәратты, бейшара.

ЗАҒИПТЫ² сын. жерг. **Күдікті**.

ЗАҒИПТЫҚ зат. 1. Кемдік, кемтарлық, мүдедектік; көріптік, мүсәпірлік. 2. Соқырлық, көзі көрмеушілік.

ЗАҒИФ сын. сөйл. **Зағип**.

ЗАҒИФА зат. көне. **Зағипа**.

ЗАҒИФЛЫҚ зат. сөйл. **Зағиптық**.

ЗАҒИМА зат. жерг. Түбі таяз үлкен табақ.

ЗАҒЫШ сын. сөйл. **Зағип**.

ЗАҒЫШЫРАН¹ зат. сөйл. **Запыран**¹.

ЗАҒЫШЫРАН² зат. сөйл. **Запыран**².

ЗАҒЫШЫРАНДАЙ сын. сөйл. Запыран сияқты, сары түсті.

ЗАДА [ир. داد] зат. Нәсілі, ата-тегі, тұқымы асыл, жақсы адам.

ЗАДЖАЛ [ар. ذجل] зат. өдеб. Араб халық поэзиясындағы 6—9 тармақты өлең түрі.

ЗАДЫ¹ зат. Тегі, негізі, тұқымы.

ЗАДЫ² үст. сөйл. **Задьнода**.

ЗАДЫНДА үст. Тегінде, негізінде.

ЗАЕМ ор. зат. банк. Белгілі шартпен қарыз ақша алу операциясы.

ЗАЙМКА ор. зат. тар. Біреудің иемденген, меншіктенген жері.

ЗАЙ¹ зат. Араб әліпбиіндегі «з» дыбысының айтылуы.

ЗАЙ² зат. жерг. Дым, дымқыл.

ЗАЙҒЫ үст. сөйл. **Зайғы**.

Зайғы болды. Зая кетті, құр-босқа кетті.

Зайғы етті. Зая қылды, құр-босқа кетірді. **Зайғы кетті**. Зая болды, босқа кетті. **Зайғы қылды**. Зая етті, құр кетірді.

ЗАЙДШЛДЕР зат. діни. Бесінші шиит имамы Мұхаммед әл-Бәкірдің бауыры Зайд бин Әлдің есімімен байланысты аталатын шииттік ағымның бір тармағын ұстанушылар.

ЗАЙСАНСЕКСЕҮІЛ зат. өс. <лат. N. Ammodendron C. A. M. Vge> Биіктігі 1—2 метрге дейін жететін бұталар.

ЗАЙЫ: зайы болды. Текке кетті.

ЗАЙЫҒ [ар. ضیع] сын. Қайран, есіл.

ЗАЙЫҒЫ [ар. ضیع] үст. Зая, құр, бос, тек.

Зайығы болды. Босқа кетті.

ЗАЙЫҚАТТЫ сын. көне. Зейінді, ын-талы.

ЗАЙЫП [ар. ضعیف] зат. 1. Отбасын құрған екі адамның әйел жыныстысы; ер адамның өмірлік таңдап алған жары, қосағы. 2. ауыс. стиль. Құстың мекені.

ЗАЙЫПТЫ сын. Ерлі-зайыпты қос сөзінің сыңары; жұбайлы, жұпты.

ЗАЙЫПТЫҚ зат. Жұбайлық, жұптық.

ЗАЙЫПТЫЛЫҚ зат. Жұбайлылық, жұп-тылық.

ЗАЙЫР¹ [ар. ظاهر] зат. жерг. Адамшылық, адамгершілік.

ЗАЙЫР² зат. 1. Мән, мағына, мәніс. 2. Деңгей, дәреже, шама.

ЗАЙЫР³ [ар. ظاهر] сын. Анық, айқын, ашық.

ЗАЙЫРЛАНУ= ет. Зайырлы мемлекетке айналу.

ЗАЙЫРЛЫ сын. 1. Діни емес, азаматтық. 2. жерг. Қайырымды, шапағатты.

Зайырлы қоғам. Діндерге еркіндік берілген, ешқандай дінге артықшылық берілмейтін, тең дәрежеде қарайтын қоғам.

ЗАЙЫРЛЫЛЫҚ зат. қоғ.-саяси. Дін мен мемлекеттің бір-біріне тәуелсіздігі.

ЗАКИ [ар. زکی] сын. жерг. Адал, таза, ақкөңіл.

ЗАҚАРЛӘМШІК зат. жерг. Шекпен, бешпент тігетін судыраған қоңыр түсті мата.

ЗАҚҚҰМ [ар. زقوم] зат. 1. діни. Тозақ ағашы. 2. өс. Жабайы зәйтүн.

ЗАҚПЫ зат. көне. Ортасындағы алақан-дай қайысқа жарты құлаш жіп байланған, тас лақтыруға арналған құрал.

ЗАҚЫМ [ар. زخم] зат. 1. Кесір, залал. 2. ауыс. Зиян, зардап; кесір, залал. 3. Кемдік, кемтарлық.

Зақым болды. а) Жаралы болды, жарақаттанды. ә) Бұзылды, бүлінді. **Зақымға ұшырады**. Жарақаттанды, жараланды. **Зақым етті**. Жаралады, зақымдады. **Зақым келтіру**. заң. Жеке адамға қарсы қылмыс түрі, адамның денсаулығына зиян келтіру. **Зақым қылды** [жасады]. Жаралады, жарақаттады, зиян қылды. **Зақым тартты** [шекті]. Жарақаттанды, зиян тартты, залал шекті.

ЗАҚЫМДА= ет. Жаралау, зақым келтіру, зиян тигізу.

ЗАҚЫМДАЛ= ет. 1. Жаралану, зақым келу. 2. Бұзылу, сыну, майысу.

Зақымдалған аймақ, өск. а) Оқ-дәрі жарылғысы орталығының айналасындағы кеңістік. ә) Зениттік ракеталық кешеннің зақымдау аймағы және оның айналасындағы кеңістік. **Зақымдалған аймақтардан өту**. өск. Әскерлердің (күштердің) ұрыстық, ұрыс алдындағы және жорықтық реттермен, жауынгерлік қабілеттіліктерін барынша орындай отырып, зақымданған және қираған өңірлерден ұйымдасқан түрде өтуі. **Зақымдалған файл**. инф. <лат. infected file> Компьютерлік вирус жұқтырған файл.

ЗАҚЫМДАЛУ Зақымдал етістігінің қимыл атауы.

ЗАҚЫМДАН= ет. 1. Жаралану, жарақат алу. 2. Бұзылу, шіру. 3. Ауыру, асқыну, дертке шалдығу.

Зақымдану ошағы. өск. Адамдары, ұрыс техникасы, көлігі мен әртүрлі мүліктерінің бәрі бактериялық залалдануға ұшыраған аумақ.

ЗАҚЫМДАНДЫР= ет. Жарақаттап алу, зақым келтіру.

ЗАҚЫМДАНДЫРУ Зақымдандыр етістігінің қимыл атауы.

ЗАҚЫМДАНУ Зақымдан етістігінің қимыл атауы. 1. Жарақаттану, ауыру. 2. Бұзылу, шіру.

Зақымдану аумағы. өск. Улағыш, радио-активтік заттардың, әскери биологиялық құралдардың уландырушы әсері жайылған жер, орын. **Зақымдану тығыздығы**. өск. Зақымданған ауданның (беттің) бір өлшеміне келетін улағыш заттардың мөлшері, химиялық жағдайы сипаттайтын факторлардың бірі.

ЗАҚЫМДАУ Зақымда етістігінің қимыл атауы; зақым келтіру.

ЗАҚЫМДАУШЫ зат. Зақым келтіруші, зиянын тигізуші.

ЗАҚЫМДАУЫШ зат. ақпар. Басқа бағдарламалар мен файлдарға өз көшірмесін автоматты түрде кірістіре отырып, файлдарды бүлдіретін компьютерлік шағын бағдарлама немесе макрос.

ЗАҚЫМДЫ сын. Зақымданған, зақым келген.

ЗАҚЫМ-ЗАРДАП зат. Зиян, теріс әсер, кесір.

ЗАҚЫМЕТ зат. көне. сөйл. **Зақым**.

Зақыметке ұшырау. Зақымдану, зақым алу, жарақат алу. **Зақыметке шалдығу**. Зақымдану, дертке ұшырау, кеселге шалдығу.

ЗАҚЫМЕТТЕЛ= ет. Зақымдалу, жарақаттану.

ЗАҚЫМЕТТЕЛУ Зақымметтел етістігінің қимыл атауы.

ЗАҚЫМЕТПІ сын. Зақымды, зақымданған, жаралы.

Зақыметті болды. Зақыметке ұшырады, зақымдалды, дертке шалдықты.

ЗАҚЫМСЫЗ сын. Зақым тимеген, зақым-далмаған.

ЗАЛ зат. сәулет. 1. Көпшіліктің жиналуына арналған үлкен бөлме, қоғамдық орын. 2. Жекеменшік үйлердегі қонақ қабылдайтын кең бөлме.

ЗАЛАЛ [ар. ضرر] зат. 1. Зиян, зарар, кесір. 2. құқық. Азаматтық құқық бойынша бір жеке не заңды тұлғаға екінші бір жеке не заңды тұлғаның құқыққа қарсы әрекетімен келтірілген ақшалай зияны. 3. э.к.о. Шығын мен шығасының табыстан (пайдадан) асып түсуі, кәсіпорынға не жеке тұлғаға қаржылай келтірілген зиян.

Залал болды. Зияны тиді, кері әсері болды. **Залал етті**. Зиянын тигізді, залал келтірді. **Залал келтірді**. Кесірін тигізді, зиян жасады. **Залал көрді**. а) Зиян шекті. ә) Қиянат көрді. **Залал қылды**. Зиян келтірді, зақым қылды. **Залал тапты**. Зиянға ұшырады, зиян шекті, жамандық көрді. **Залал тартты**. Зиян шекті, зақымданды. **Залалы жоқ**. Зияны жоқ, залалсыз. **Залалы тиді**. Кесір келтірді, зияны тиді.

ЗАЛАЛДЫ сын. Зиянды, кесірі көп.

ЗАЛАЛДЫЛЫҚ зат. Зияндылық, кесірлік.

ЗАЛАЛКЕС сын. Залалын тигізетін, зиянкес.

ЗАЛАЛСЫЗ сын. Кесірі жоқ, зиянсыз.

ЗАЛАЛСЫЗДА= ет. Залалын жою, зиянын келтіру.

ЗАЛАЛСЫЗДАН= ет. Зарарсыздану, зияны жойылу.

ЗАЛАЛСЫЗДАНДЫР= ет. Залалсыз ету, залалын, зиянын келтіру.

ЗАЛАЛСЫЗДАНДЫРУ Залалсыздандыр етістігінің қимыл атауы. 1. мед. <лат. infestio> Адам мен жануарларда, өсімдіктерде болатын жұқпалы ауруларды жоюға бағытталған шаралар жүйесі. 2. э.к.о. Табиғи ортаны тазарту.

ЗАЛАЛСЫЗДАНДЫРЫЛ= ет. Залалы, зияны жойылу, залалсыз етілу.

ЗАЛАЛСЫЗДАНДЫРЫЛУ Залалсыздандырыл етістігінің қимыл атауы.

ЗАЛАЛСЫЗДАНУ Залалсызда етістігінің қимыл атауы.

ЗАЛАЛСЫЗДАУ Залалсызда етістігінің қимыл атауы.

ЗАЛАЛСЫЗДЫҚ зат. Зиянсыздық, залалы жоқтық.

ЗАЛЬБАНДТАР зат. геол. Желі болмысының кіріктіруші таужыныстарымен бүйірлік жапсарласу жазықтығы.

ЗАЛЫМ [ар. ظلم] зат. 1. Қу, сұм, зымыян, сұрқия адам. 2. Рақымсыз, жауыз, қанытезер адам. 3. Қара ниет, арам адам. 4. психол. Өз мүддесін көпшілік қабылдаған моральдық қағидаларға жатпайтын әдістермен қорғайтын және қанағаттандыратын адам. // Өткініші, жалған, баянсыз.

ЗАЛЫМДЫҚ зат. 1. Қулық, сұмдық, сұмырайлық. 2. Рақымсыздық, жауыздық, қанытезерлік. 3. Қаранеттік, арамдық.

ЗАЛЫШ зат. жерг. Тыңайған жер.

ЗАМАН [ар. زمان] зат. 1. Дәуір, кезең.

2. Мерзім, уақыт, кез. 3. Өмір сүрген уақыт.

4. Халық, жұрт, ел деген мағынада. 5. тар. <лат. аега> Белгілі бір уақыттан басталатын күнтізбелік жылдар есебінің жүйесі, жылдар есептемесі.

Заман азды. Заман бұзылды, рухани құндылықтар жойылып, материалдық құндылықтар жоғары қойыла бастады. **Заман да заман, заманда**. фольк. Бұрынғы уақытта, есте жоқ, ежелгі кезде. **Заман кешті**. Өмір сүрді, тіршілік етті. **Заман мұны**. Заманның мұң-мұқтажы, талап-тілегі. **Заманын қайым қылды**. Басына қара түнек орнатты. **Заманын тар қылды** [заманын тарылтты]. Көрген күнін зар (мұң) қылды; күнін қаран етті. **Заманының сазы**. Кезеңнің өзіндік сипаты, ахуалы, ерекшеліктері. **Заманың түлкі болса**, таы боп шал. **Заманыңа**

сай қарекет қыл, қаты қалма, заманыңа лайық алғыр бол деген мағынада. **Заманы өтті.** Күні, дәуірі өтті, дер мезгілі өтті.

ЗАМАНА¹ зат. поэт. **Заман.**

ЗАМАНА² зат. діни. құқық. Мұсылмандың құқықтағы кепілдік түрі; қарыз алушы қарыз берушіге қарызын уақытылы қайтара алмаған жағдайда қарыздар кісінің жауапкершілігін басқа біреудің өз мойнына алып, төлеуге міндеттенуі.

ЗАМАНАҚЫР зат. сөйл. **Ақырзаман.** Қиыншылығы мол, тар кезең; зобалаң шақ.

Заманақыр [ақырзаман] орнады. Дүние қараң қалды, қайғы-қасірет басты.

ЗАМАНАЛЫҚ сын. Өмір сүріп отырған заман, уақыт талаптарына сай.

ЗАМАНАУИ сын. Заманға сәйкес, үстемдік етіп отырған заңдылықтарға, орнаған тәртіпке сай.

ЗАМАНГЕРШІЛІК зат. жерг. Ауыр уақыт, қысылтаяң кез.

ЗАМАНҒЫ сын. Баяғы, өткен дәуірдегі, ертедегі; көне, ескі.

ЗАМАНАДАЙ сын. Заман сияқты.

ЗАМАНАДАС зат. Тұстас, заманы бір, құрбы-құрдас.

ЗАМАНАДАСТЫҚ зат. Қатар өскендік, құрбы-құрдастық.

ЗАМАНЫҚ сын. Уақыттық, кезеңдік, мезгілдік, дәуірлік, заманға сай.

ЗАМАНЕГЕУ зат. бот. Жатаған осетін шөп.

ЗАМАНХАТ зат. әдеб. Жеке адамның тарихи оқиғалар барысындағы қызметі сарпатталынып, іс-тәжірибелері замандастары мен келер ұрпаққа аманатталынатын, негізінен, өмірбаяндық оқиғалар қамтылатын әдеби шығармалар жанры.

ЗАМАНЫНДА үст. Кезінде, өз дәуірінде.

ЗАМАРТАС [ир. زمرد] зат. хим. [парсы. коеқ – зүмірет] Силикаттар класына жататын берилдің жасыл мөдпір түрі; минерал.

ЗАМАТ [ар. ماضع] зат. Уақыт, кез, мезгіл, сәт. // Лезде, тез, шапшаң, жылдам.

ЗАМАТТА үст. 1. Уақытта, кезде, мезгілде. 2. Лезде, тез арада, демде.

ЗАМАТЫНДА үст. сөйл. **Заматта.**

ЗАМҒА=ет. Заулау, зымырау, зыту; қатты жүгіру.

ЗАМҒАУ Замға етістігінің қимыл атауы.

ЗАМША зат. өс. Күрбік қауынның бір сорты.

ЗАМШЫ зат. Жұмсақ иленген бұлан не бұғы терісі; күдері. // Замшыдан жасалған, замшыдан тігілген.

ЗАНДР [исл. sander] зат. геогр. Ежелгі мұздық суларындағы құм, тас шөгінділерінен жасалған жазықтықтар.

ЗАНДРЛЫ сын. геогр. Зандрлар пайда болған.

ЗАНТАЛАҚ сын. жерг. Бұзылған, оңбаған.

ЗАНТЕКТИ сын. Жылтыр қара.

ЗАҢ зат. 1. филос. Ақиқат болмыстың, өмірдің, заттардың, құбылыстардың немесе үдерістердің елеулі сипаты бар, белгілі қалыпта көрінетін өзара байланыстылығы, олардың бір-біріне тәуелділігі; заттардың, құбылыстардың, үдерістердің жалпы байланысының, яғни заңдылықтардың мәнін түсіндіретін философиялық категория. 2. з а н. Мемлекеттің ең жоғарғы өкімет органдары қабылдайтын, ерекше заңдылық күші бар акт; қаулы-қарарлар; декрет. 3. Қалыптасқан белгілі бір тәртіп, жүйе. 4. Белгілі бір ғылым саласына тән, үнемі қайталанып отыратын, реттелген, қалыптанған жүйе. 5. ауыс. Орындалуы шарт, міндетті іс. 6. ауыс. Әдет-ғұрып, салт-сана. 7. ауыс. Үлгі, өнеге.

Заң актісі. құқық. Белгілі бір құқықтық салдар туғызатын, қоғамдағы қарым-қатынастарды реттеуге бағытталған жазбаша

ресми құжат. **Заң берді.** Тәртіп орнатты, заң шығарды. **Заң бойынша.** Заңға сәйкес, заң баптарына сай. **Заң [құқық] бұзылу.** ресми. Мемлекет тарапынан қорғалатын ахлақ нормалары мен нұсқаулардың орындалмауы, олардан ауытқуы. **Заңға томпақ.** Қағидаға сай келмейтін, кереғар, қайшы. **Заң ғылымы.** құқық. Құқықтық-әлеуметтік нормалардың ерекше жүйесі ретінде зерделейтін және құқықты қолдану қызметінің алуан түрлі қырларын зерттейтін қоғамдық ғылым. **Заң жобасы.** құқық. Елдегі заң шығарушы органның қарауы немесе бүкілхалықтық референдумға салу үшін әзірленген заңның қабылдауға ұсынылатын мәтіні. **Заң жүзінде.** Заң бойынша, заңға сәйкес. **Заң жүзіндегі конституция.** құқық. Әлеуметтік қатынастар шеңберін реттейтін құқықтық нормалардың айқындалған жүйесі. **Заң кеңесі.** Журтшылыққа заң көмегін көрсету жұмысын ұйымдастыру үшін құрылатын адвокаттар ұжымы. **Заңның кері күші.** құқық. Заңды ол күшіне енгенге дейін болған оқиғаларға қатысты қолдану. **Заң органдары.** Заң шығарушы билік, мекеме. **Заң орны.** Күнделікті өмірде мемлекет заңдарының сақталуын қадағалайтын мекеме. **Заң шығару бастамасы.** құқық. Елдегі заң шығарушы органның қарауына белгіленген рәсімдемеге сәйкес заң жобасын ресми түрде енгізу құқығы; заң шығару процесінің алғашқы сатысы. **Заң шығарушы билік.** саяси. Заң шығарумен, бекіту, өзгерту немесе жоюмен айналысатын билік, парламент. **Заң шығарушы орган.** құқық. Конституция бойынша елдегі заң шығарушы билікті жүзеге асырудың негізгі міндеті жүктелген мемлекеттік өкілетті алқалық орган.

ЗАҢГЕР зат. <нем. Jurist> Заңғылымдарын меңгерген маман.

ЗАҢГЕРЛІК зат. Заңгер мамандығы, заңгер болушылық.

ЗАҢҒАР¹ сын. 1. Зәулім, биік. 2. ауыс. Зор, үлкен, мықты. 3. ауыс. Өте қадірлі, парасатты, ақыл иесі. 4. ауыс. Тау, шың. 5. ауыс. Асқақ, терең, ұлы.

Заңғар көк. поэт. Аспан, зеңгір көк. **Заңғар тау.** поэт. Биік тау, асқар шың. **Заңғар тұтты.** Қадірледі, құрметтеді. **Заңғар шың.** поэт. Биік асу.

ЗАҢҒАР² сын. жерг. 1. Жексұрын, оңбаған, жауыз. 2. Аңқау, ашық ауыз.

ЗАҢҒАРДАЙ сын. Биік, зәулім.

ЗАҢҒАРЛАН=ет. Биіктеу, ұлаюу, зораю.

ЗАҢҒАРЛАНУ Заңғарлану етістігінің қимыл атауы.

ЗАҢҒАРЛЫ сын. Зәулім, биік.

ЗАҢҒАРЛЫҚ зат. Биіктік, зәулімдік.

ЗАҢДАН=ет. Әдеттену, әдет алу.

ЗАҢДАНДЫР=ет. Заңға сыйдыру, заңға сәйкестендіру.

ЗАҢДАНДЫРУ Заңдандыр етістігінің қимыл атауы.

ЗАҢДАНДЫРУШЫ зат. Заңға айналдырушы, заңға сәйкестендіруші.

ЗАҢДАС=ет. Заңға жүгіну, заңға сүйеніп дауласу, соттасу.

ЗАҢДАС сын. жерг. Ұқсас, тектес.

ЗАҢДАСТЫР=ет. Заңға сәйкес келтіру, заңға сыйдыру.

ЗАҢДАСТЫРУ Заңдастыру етістігінің қимыл атауы.

ЗАҢДАСУ Заңдас етістігінің қимыл атауы.

ЗАҢДЕМ зат. көне. Үй орнына пайдаланылатын жұтыны баспана, лашық.

ЗАҢДЫ сын. 1. Заңға сәйкес келетін, заңға үйлесімді. 2. Орынды, даусыз.

Заңды билік. Достүрге негізделген ықпал.

Заңды жауапкершілік. құқық. Заңды түлғаны немесе жеке түлғаны кейбір әрекеттерді орындауға немесе оларды орындаған қалыс қалуға заңмен мәжбүрлеу шарасы; заң жауапкершілік. **Заңды құзырет.** құқық. <лат.

jurisdictio> Tuicisti сот не өкім шығаратын органдардың құқықтық дау-дамайларды шешіп, құқық бұзушылық туралы істерді қарауына, яки түлғаның не басқадай құқық субъектісінің әрекеттерін заңдылық тұрғысынан бағалап, тәртіп бұзушыларға заң бойынша шаралар қолдануына қатысты уәкілеттерінің жиынығы.

Заңды мерзім. Қаржы құқығында заңмен белгіленген мерзім. **Заңды өкіл.** құқық. Әрекетке қабілеттілігі жоқ немесе шектеулі болмаса әрекетке қабілетті бола тұра, өзіне тән жағдайының (қартаюының, сырқатының) салдарынан өзінің құқықтары мен міндеттерін дербес жүзеге асыра алмайтын азаматтардың құқықтары мен заңды мүдделерін заңның күшімен барлық мекемелерде, соның ішінде сотта қорғауға қатыстырылған адам. **Заңды түлға.** құқық. Заң бойынша азаматтық құқықтар мен міндеттердің субъектісі болып табылатын кәсіпорын, мекеме, ұйым, фирма т.б. **Заңды түлғалар бірлестігі.** экон. Қоғамдық өзара қатынастардың түрлі деңгейлерінде заңды түлға топтарының мүдделерін білдіретін коммерциялық емес ұйымдар. **Заңды түлғаларды мемлекеттік тіркеу.** Мемлекеттік тіркеуден өткізілген сәттен бастап құрылған деп есептелеетін заңды түлғаның құқықтық қабілетінің пайда болу сәті. **Заңды түлғалар мен жеке кәсіпкерлерге салынырғы мүлік салығы.** экон. Шамасы төлемшілер мүлкінің құнына байланысты анықталып, нақты тікелей салынатын салық. **Заңды түлғаның орналасқан мекені.** Заңды түлғаның құрылтай құжаттарында уағдаласылған белгілі бір географиялық нүктеге «орналасқаны» білдіретін заңды шарт. **Заңды түлғаның таратылуы.** Заңды түлғалар қызметінің тоқтатылуы. **Заңды түсіндіру.** құқық. Мемлекеттік органдардың, ұйымдардың, лауазымды адамдардың, жеке келген азаматтардың жұмыс мазмұнын айқындауға бағытталған қызметі.

ЗАҢДЫҚ зат. сөйл. **Заңдылық.**

ЗАҢДЫ-ҚҰҚЫҚТЫҚ сын. Заңдас-тырылған, заңды.

ЗАҢДЫЛЫҚ зат. 1. Белгілі бір заң жүйелері, заңдар жиынтығы; заңға сай. 2. Қағида, заң баптарына сай болу; қалыптасқан құбылыс.

Заңдылықты бұзды. Жүйелі түрде көрініп, қайталанып отыратын қалыптасқан тәртіптен, бір нәрсенің не құбылыстың қалыпты жайынан ауытқыды, оған қайшы келді.

ЗАҢ-ЗӘКҮН зат. сөйл. Заңдар мен ережелердің жалпы жиынтығы.

ЗАҢИ сын. Заң туралы.

ЗАҢҚОЙ сын. Заң айтқыш, заңшыл, заң құушы.

ЗАҢҚОР сын. Заңқой, заңшыл.

ЗАҢҚЫ сын. жерг. Мыстан, жалмауыз.

ЗАҢНАМ зат. құқық. Мемлекеттегі өкілетті заң шығарушы органдар қабылдаған нормативтік актілер (көбінесе, заңдар) кешені; сол мемлекеттегі саяси, әлеуметтік, экономикалық, рухани, отбасылық т.б. қарым-қатынастарды реттейтін құқықтық нормалардың жиынтығы.

ЗАҢНАМАЛЫҚ сын. Заңдарға сәйкес, заңға көрсетілген, заңды.

Заңнамалық база. Нормативтік актілер мен құқықтық нормалар бойынша жасалған жиынтық қор, негіз.

ЗАҢСЫЗ сын. Заңға қайшы, заңға сай емес.

Заңсыз кәсіпкерлік. Кәсіпкерлік қызметті тіркеуден өткізбей, не рұқсат (лицензия) алу міндетті болған жағдайларда арнаулы рұқсатсыз (лицензиясыз) немесе лицензиялау шарттарын бұзып жүзеге асыру. **Заңсыз ұстау.** құқық. Сот билігіне қарсы қылмыс.

ЗАҢСЫЗДЫҚ зат. Заңға қайшылық, заңға сай еместік.

ЗАҢТАНУ зат. Құқықтық-әлеуметтік нормалардың ерекше жүйесі ретінде зерделейтін

және құқықты қолдану қызметінің алуан түрлі қырларын зерттейтін қоғамдық ғылым.

ЗАҢШЫ зат. сөйл. **Заңшыл.**

ЗАҢШЫҒАРУШЫЛЫҚ зат. Заңшығарумен айналысушылық.

ЗАҢШЫЛ сын. 1. Заңды жақсы білетін, заңқой. 2. Заңды жақтаушы; әділ, турашыл.

ЗАПАЛ ор. зат. өск. Жарылатын заттарға от беретін тетік; тұтандырғыш, оталдырғыш.

ЗАПАЯ зат. жерг. **Азап.**

ЗАП-ЗАЙЫР сын. Ап-анық, айқын.

ЗАПЫ [ар. ضعف] сын. Зәрезап, запыс, мезі, ығыр.

Запы болды. Ығыр болды, мазасы кетті, зықысы шықты. **Запы етті.** Зықысын шығарды, ығыр қылды. **Запы көрді.** Запы шекті, қорлық көрді. **Запы қылды.** Запы етті, зықысын шығарды. **Запысы шықты.** Жалықты, ығыр болды. **Запы шекті.** Қорлық көрді, азап шекті.

ЗАПЫЛЫҚ зат. Запы болғандық, запы шеккендік.

ЗАПЫРАН зат. 1. Асқазанда болатын ащы, сарғылт түсті сұйық зат. 2. ауыс. У, зәр, ащы. 3. ауыс. Біза, ашу, кек. 4. ауыс. Мұң, шер, қайғы, құса.

Запыран зәрін құйды. Қайғы, дерт уын құйды, қайғыға батырды.

ЗАПЫРАН² [ар. زعفران] зат. өс. Ерекше иісті сары гүл.

ЗАПЫРАНГҮЛ зат. өс. сөйл. **Запыран**².

ЗАПЫРАНДАЙ сын. Ащы, удай.

Запырандай сарғайды [солды]. Сарғайып, сары уайымға салынды, запыран гүлдей солды.

ЗАПЫС: запыс болды. Ығыр болды, жүрегі шайлықты.

Запыс көрді. Қорлық көрді, запы шекті. **Запыс қылды.** Ығыр қылды, мазасы алды. **Запыс шекті.** Қорлық көрді, азап шекті.

ЗАР¹ [ар. زار] зат. Қайғы, қасірет, мұң, шер, уайым.

Зар [зарын] айтты. Іштегі шерін шығарды, мұңын шақты. **Зар болды.** Зәру болды, зарықты. **Зар еңіреді.** Зар жылады, еңірегенде етегі жасқа толды. **Зар еңіретті.** Зар жылатты, зарлатты, қорлады. **Зар етті.** а) Жалынын-жалбарынды, жалына өтінді, зарланды. ә) Зәру қылды, мұқтаж етті. **Зар жақ.** а) Аузының дамылы жоқ, сарнауық, сөзуар. ә) Жылауық (адам, бала), безілдеуік (мал төлі). **Зар жұтты.** Қапаланды, қасірет шекті, қайғырды; зарықты. **Зар жылады.** Зар еңіреді, зар қақты, зар иледі. **Зар иледі.** а) Зар қақты, зар қақсады, безілдеді. ә) Зар еңіреді, зар жылады. **Зар кешті.** Зар еңіреді, зар қақсады. **Зар қақсады.** а) Зар қақты, зар иледі. // ә) Боздады. б) Сарнады, қақсады; көп сөйледі. в) Сай-сүйегі сырқырап, қатты ауырды. **Зар [қан] қақсаттырды.** Зар илетті, зар жылатты.

Зар қақты. а) Азар да безер болды, жанын қоярға жер таппады. ә) Зарлады, жылаңқыланды. **Зар күшты.** Зар жұтты, қасірет шекті. **Зар қылды.** Зарлатты, зар жылатты, шарқ ұрып, жалынып, жалбарынды. **Зармен қауышты.** Азап шекті, көп қиындық көрді. **Зар салды.** Зар айтты, дауыс қылды, зарлады. **Зар сөргөрдан.** ескі кіт. Құсаланым, қайғы кешкен мұңлық, жан серігінен айырылған, сергелдене түскен адам. **Зар [зарын] төкті.** Қайғы-қасіретін айтты, мұңын шақты. **Зар тұтты.** Зар еңіреді, зар жылады. **Зар ұрды.** Зар жылады, зар қақты. **Зар шекті.** а) Қайғы-қасірет тартты, азап шекті. ә) Зар иледі, зар еңіреді. **Зарын көрді.** Зардабын тартты, азабын көрді. **Зарын тартты.** Азабын шекті, тауқыметін көрді. **Зарын шақты.** Зарын айтты, мұңдасты, мұңын шақты. **Зары өтті.** Зардабын көрді, қадірі, қорлығы өтті.

ЗАР² сын. Ділгір, мұқтаж; ынтық, зәру, құштар.

Зар болды. Зәру, мұқтаж болды, ынтықты, қолы жетпеді. **Зар етті [қылды].** а) Жалбарына тіледі, жалына өтінді. ә) Зәру қылды, мұқтаж етті. **Зар иледі.** Еңіреді, боздады, зар қақты, безілдеді. **Зар илетті.** Зар қақты, зар иледі. **Зарадай** [ар. ذرة] сын. жерг. Зәредей, титтей, болмашы. **Заразап** зат. сөйл. **Зәрезап** (ығыр, мезі, запыс). **Заразап болды.** Запы болды, ығыры шықты, мезі болды; жүрегі шайлықты. **Заразап қылды [етті].** Ығыр етті, мезі қылды. **ЗАРАР** [ар. ضرر] зат. Залал, зиян. **Зарар болды.** Зиян болды, кесірі тиді. **Зарар қылды [келтірді].** Кесірі тиді, зиян келтірді. **Зарар тигізді [зарары тиді].** Зиян тигізді, залал келтірді. **Зарарын білді.** Зиян тигізінін білді, сезді. **Зарарын көрді.** Зиянын көрді. **ЗАРАРАТ** [ар. ضررات] зат. Залал, зиян, зарар. **ЗАРАРГЕР** зат. Залалкес, зияны көп, зарар тигізетін адам. **ЗАРАРЛАН**= ет. Зияндану, залалдану, зардап шегу. **ЗАРАРЛАНДЫР**= ет. **Залалдандыр.** **ЗАРАРЛАНДЫРУ** Зарарландыр етістігінің қимыл атауы. **ЗАРАРЛАНУ** Зарарлан етістігінің қимыл атауы. **ЗАРАРЛЫ** сын. Зиянды, залалды. **ЗАРАРЛЫЛЫҚ** зат. Зияндылық, залалдылық. **ЗАРАРСЫЗ** сын. Залалсыз, зиянсыз, кесірсіз. **Зарарсыз қылды.** Зиянын тигізбейтіндей етті, залалсыздады. **ЗАРАРСЫЗДАН**= ет. Зиянсыздану, залалсыздану. **ЗАРАРСЫЗДАНДЫР**= ет. Залалсыздандыру, зиянын жою. **ЗАРАРСЫЗДАНДЫРҒЫШ** сын. Залалды жоғатып, зиянды заттардың әсерін тоқтататын. **ЗАРАРСЫЗДАНДЫРУ** Зарарсыздандыр етістігінің қимыл атауы. **ЗАРАРСЫЗДАНДЫРЫЛ**= ет. Залалсыздандырылу, зияны жоюылды. **ЗАРАРСЫЗДАНДЫРЫЛУ** Зарарсыздандырылу етістігінің қимыл атауы. **ЗАРАРСЫЗДАНУ** Зарарсыздан етістігінің қимыл атауы. **ЗАРАРСЫЗДЫҚ** зат. Зиянсыздық, залалсыздық. **ЗАРАТ** зат. жерг. Шабылған шөптің, егіннің үйіндісі, үйік. **ЗАРБАП** [ир. زربافت] зат. көне. Зерлі мата, парша. **ЗАРБ** зат. көне. **Зарты**¹. **ЗАРДАЛЫ** зат. жерг. 1. Өріктің бұтағында пісіп тұрғаны. 2. Сары өрік, кептірілген өрік. **ЗАРДАП** [ир. زرداب] зат. 1. Әсер, салдар. 2. Кесір, зиян; қырсық, кесел. **Зардабын тартты.** Азабын көрді, бейнетін шекті. **Зардабы өтті.** Зары өтті, қорлығы өтті. **Зардабы тиді [зардабын тигізді].** Кесір келтірді, зияны тиді. **Зардап [зардабын] шекті.** Азап көрді, зиян шекті. **ЗАРДАПСЫЗ** сын. Ешқандай кесірсіз, зиянсыз. **ЗАРДАПТАН**= ет. **Зардабы тию, зияндану.** **ЗАРДАПТАНУ** Зардаптан етістігінің қимыл атауы. **ЗАРДАПТЫ** сын. Зиянды, кеселді, кесірлі. **Зардапты коктар.** биол. Шар тәрізді аэробты немесе факультативті аэробты, қозғалмайтын, спора түзбейтін бактериялар. **Зардапты саңырауқұлақтар.** бот. Өсімдіктерде, жануарларда, адамда паразитті тіршілік ететін саңырауқұлақтар.

ЗАРДАПТЫЛЫҚ зат. биол. Микроорганизмдердің белгілі бір түрінің жұқпалы ауру туғызып, дертке шалдықтырғышытығы.

ЗАРЖАҚ сын. 1. Көп сөйлейтін, аузы тынбайтын, сөзуар. 2. ауыс. Мазасыз, тынымсыз.

Заржақ бота. Енесін емсе де, ембесе де боздай беретін бота. **Заржақ қой.** Үнемі қозысын іздеп, жағы сембей маңырайтын, отарын іздей беретін қой.

ЗАРЖАҚТАН= ет. Ауызжатпай самтылдан сөйлеу, қақсау, сарнау.

ЗАРЖАҚТАНУ Заржақтан етістігінің қимыл атауы.

ЗАРЖАҚТЫҚ зат. Заржақ болушылық, сөзуарлық.

ЗАРЖОЛДЫ сын. Жолы ауыр, жолы болмайтын.

ЗАРЗАМАН зат. тар. 1. Ресей империясының отарлау саясаты салдарынан Қазақ хандығындағы бұрынғы ел басқару жүйесінің жойылып, халықтың саяси, экономикалық және рухани езгіге ұшыраған кезеңі. 2. Қайғылы, қасіретті, қиын уақыт. **Зарзаман ақындары.** әдеб. Зарзаман кезеңінде ғұмыр кешіп, отарлық езгіге түскен қазақ халқының тағдырын мұң-зарымен жырлаған ақындар шоғыры.

ЗАРИН зат. форм. Сал болушылыққа әкелетін ұлы зат, түссіз сұйықтық.

ЗАРҚЫН зат. өс. <лат. arnebia> Айлауықтар тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЗАР-ЗАР елік. Зарылдаған дыбысты бейнелейтін сөз.

Зар-зар етті. а) Зарылдады, зарылдаған дыбыс шығарды. ә) Зар жылады. **Зар-зар жылады.** Ұдайы еңіреп жылады, көз жасын төкті. **Зар-зар қақты.** а) Еңіреп, үздіксіз шырылдады. ә) Бажылдап безілдеді.

ЗАРКЕНЕ [ор. хвойник двуклосковский] зат. өс. Қылшаның бір түрі.

ЗАРҚЫН [ор. зарнебия] зат. өс. Айлауықтар тұқымдасына жататын бір және көпжылдық өсімдік. Шөл жерлерде, құмдарда, таудың тасты беткейлерінде өседі. Бийіктігі 10-30 см-дей, сабағы, бұтақтары түкті келеді. Жапырақтары кезектесіп орналасады. Гүлдері түтікше тәрізді, түсі күлгін, қызғылт, сары болады.

ЗАРЛА= ет. 1. Қақсау, сарнау, қайта-қайта айта беру. // Егді, зарлады, боздады. 2. Мұң-шерін айтып жылау; зар еңіреу. 3. Қобыздың, сыбызғының зарлы үн, дыбыс шығаруы. 4. Жоқтау, қайғылану, күңірену. 5. жағымсыз. Жоқтан басқаны айтпай, зар қағу.

Зарлаған дауыс. Зар илеген, денені тиіршіктірген дауыс. **Зарлап қалды.** Зар жылап қалды. **Зарлап өтті.** Мұңын, шерін айтып, жылап кетті, қайғы жұтты, зар еңіреді.

ЗАРЛАН= ет. 1. Зар еңіреу, жылау. 2. Мұңын шағу. 3. Зар болу, мұқтаж болу. 4. Зар қақсау, зарлау. **ЗАРЛАНДЫР**= ет. Қайғы жұтқызу, уайым шектіру. **ЗАРЛАНДЫРУ** Зарландыр етістігінің қимыл атауы. **ЗАРЛАНТ**= ет. Зарлы ету, зарлы үн шығару. **ЗАРЛАНТУ** Зарлант етістігінің қимыл атауы. **ЗАРЛАНУ** Зарлан етістігінің қимыл атауы. **ЗАРЛАНУШЫ** зат. Зарлай беруші, зар айтушы. **ЗАРЛАНУШЫЛЫҚ** зат. Зарлай берушілік, зар айтушылық.

ЗАРЛАТ= ет. 1. Зар еңірету, жылату. 2. Зар қақсату, зар қақтыру. 3. Зырыдау. 4. Сыбызғы, қобызды безілдету.

ЗАРЛАТТЫР= ет. Қақсатып, зарлатып қою.

ЗАРЛАТТЫРУ Зарлаттыр етістігінің қимыл атауы.

ЗАРЛАТУ Зарлат етістігінің қимыл атауы.

ЗАРЛАУ Зарла етістігінің қимыл атауы.

1. Зар еңіреу, жылау. 2. Зар қақсау, зар илеу. 3. Қайғы жұту, ішқұса болу.

Зарлау болды. жерг. Зарлы болды, кем-тарлық көрді.

ЗАРЛАУШЫ зат. Жылаушы, еңіреуші.

ЗАРЛАУЫҚ¹ сын. 1. Қақсауық, сарнай бергіш. 2. Зар айтқыш, зарлай бергіш.

ЗАРЛАУЫҚ² зат. көне. сөйл. Жаттап оқу тәсілі.

ЗАРЛЫ сын. 1. Қасіретті, мұңды, шерлі (адам). 2. Зәру, зәрлі, кенде, зар. 3. Зарға толы, мұңды, қайғылы, жан тебіренетерлік. 4. Жан түршігерлік. 5. Зар мен мұңға толы, қайғылы (дауыс, үн).

Зарлы қылды. Бейшара күйге түсірді, сорлы етті, сорын қайнатты, өзін зарлатты. **Зарлы [зар] үн.** Қаралы дауыс.

ЗАРЛЫҚ зат. көне. 1. Мұң-зар, қайғы-қасірет. 2. Мұңлы, шерлі адам, қайғылы жан.

Зарлығын айтты. Зарын айтты. **Зарлық етті [кылды].** Зарын айтты, мұңын шақты. **Зарлық тартқызды.** Зарын тартқызды.

ЗАР-МУҢ зат. Қайғы-қасірет, мұң-шер.

ЗАР-НАЛА зат. Жалбарыныш.

ЗАРП [ар. ضرب]: зарп ұрды. Теуіп тастады.

ЗАРПЫ¹ [ар. ضرب] зат. Соққы, күшті әсер.

ЗАРПЫ² зат. көне. **Зардап.**

ЗАРПЫ³ зат. көне. Атағы, даңқы, дабысы.

ЗАР-СӨРГӘР [ир. زار سردان] зат. Зар-мұң.

ЗАРСЫЗ сын. Мұңсыз, шерсіз, зары жоқ.

ЗАРУАТ сын. көне. **Зәру.**

ЗАРУРАТ [ар. ضرورة] сын. жерг. Зәру, мұқтаж.

ЗАРШЫ зат. Зар айтушы.

ЗАРЫҒУ Зарық етістігінің қимыл атауы.

ЗАРЫҚ ет. 1. Зар болу, аңсау. 2. Сағыну, тағаты таусыла күту, сарғая тосу. 3. Тарығу, мұқтаж болу.

ЗАРЫҚТЫР ет. 1. Сағындыру. 2. Тостыру, күттіру. 3. Мұқтаж ету, тарықтыру.

ЗАРЫҚТЫРУ Зарықтыр етістігінің қимыл атауы.

ЗАРЫП зат. жерг. Зардап, салдар.

ЗАРЯД зат. 1. Атылатын не жарылатын құралға от беретін зат; дәрі. 2. физ. Белгілі бір денедегі, заттағы электр қуаты. 3. ауыс. Құш-қуат.

Заряд картузы. Әск. Артиллерия мен миға атқыштан атылатын дәрі зарядының дорбасы. **Зарядтау қондырғысы.** тех. Электрлік аккумуляторларды зарядтауға арналған қондырғы. **Зарядтың сақталу заңы.** физ. Кез келген тұйық жүйенің (электрлік оқишаланған) электр зарядтарының алгебралық қосындысының өзгермейтіндігі (сол жүйе ішінде қандай да бір процестер жүрсе де) туралы табиғаттың іргелі нақты заңдарының бірі.

ЗАРЯДТА ет. 1. От беру, оқтау. 2. Белгілі бір денеге электр қуатын ендіру, заряд беру.

ЗАРЯДТАЛ ет. Заряд алу.

ЗАРЯДТАЛУ Зарядтал етістігінің қимыл атауы.

ЗАРЯДТАН ет. Заряд, от алу.

ЗАРЯДТАНУ Зарядтан етістігінің қимыл атауы.

ЗАРЯДТАУ Зарядта етістігінің қимыл атауы.

Зарядтау стансасы. кен. а) Кен қазбаларында, шахта немесе кейіш үстіне орналасқан, электровоздардың аккумулятор батареяларын зарядтауға арналған электр қондырғысы. ә) Кеніштік ауатасушытардың баллондарын жоғары қысымды арнайы компрессордан сығылған (қысым 14,7-19,6 Мпа) ауамен толтыратын кен қазбаларындағы орын.

ЗАРЯДТЫ сын. Зарядталған, заряды бар.

Зарядты бөлшек үдеткіштері. физ. Электр өрісінде үдету арқылы энергиясы жоғары зарядталған бөлшектерді (электрондарды, протондарды, атом ядроларын, иондарды т.б.) алуға арналған құрылғы.

ЗАРЯДТЫҚ: зарядтық жұптылық. физ. Электрмагниттік не күшті өзара әсерлерден пайда болған процестердегі шын бейтарап бөлшектердің (немесе бөлшектер жүйесінің) қалпын сипаттайтын кванттық сан.

Зарядтық түйіндістік. физ. Қандай да бір өзара әсерге қатысатын барлық бөлшекті олардың өздеріне әйкес антибөлшекпен ауыстыратын амал (операция).

ЗАТ¹ зат. 1. Табиғаттағы барлық ірілі-уақты, жанды-жансыз нәрселер. 2. Адамның күнделікті тұрмысына қажетті керек-жарақтар; дүние, мүлік, бұйым. 3. жаратылыстану. Тыныштық массасы мен кеңістікте шектелген пішімі бар бөлшекті нысандардың (атом, молекула, ион, денелер) жиынтығын білдіретін негізгі физикалық ұғым. 4. филос. Салыстырмалы түрде басқа нәрседен тәуелсіз, орнықты жеке бір нәрсе, дене, адам-і-әрекетінің құралы. 5. құқық. Мүліктік құқық қарым-қатынасындағы негізгі нысан. 6. ауыс. Табиғи жаратылыс. 7. ауыс. Бір нәрсенің негізі, мәні, мағынасы, мазмұны.

Зат алмасу. биол. Аздада жүріп жататын барлық химиялық процестердің жиынтығы. **Зат алмасу бұзылды.** биол. Аздадағы химиялық процестер қалыпты күйінен ауытқыды, өзгеріске ұшырады. **Зат есім.** лингв. Заттың, нәрсенің атын білдіретін сөз табы. **Зат еспейді.** жерг. Ештеңе етпейді, дәнеңесі кетпейді, түк те қылмайды. **Затқа құқық.** экон. Нысаны зат болып табылатын азаматтық құқық. **Заттардың теңдестігі.** геол. Тұп таужыныстар мен олардың әртүрлі өзгерістерге ұшырауы нәтижесінде қалыптасқан жаңа таужыныстар (метаморфтық таужыныстар, метасоматиттер) арасындағы қарым-қатынастарды сипаттайтын мөлшерлік шама. **Заттың агрегаттық күйі.** физ. Бір заттың әртүрлі күйі.

ЗАТ² зат. Ұлты, тегі, руы, нәсілі.

Заты басқа. Ерекше, бөлекше, өзгеше, табиғаты бөлек.

ЗАТ³ зат. Араб әліпбиіндегі «з» дыбысының айтылуы.

ЗАТ⁴ сын. Текті, есті, жақсы. **ЗАТБЕЛП** зат. экон. <франц. etiquette> Тауар белгісі; тауардың салмағы, мөлшері, бағасы көрсетілген таңба; тауар туралы арнаулы мәліметтер көрсетілген жапсырма парақша.

Затбелгі қағаздары. тамақ. Кәмпит орауға арналған қағаздар.

ЗАТВОР ор. зат. Әск. Мытық, автомат сияқты қарулардың патронды бекітіп тұратын тетігі.

ЗАТДЕРЕК зат. лингв. жаңа. Сөзбен немесе басқа да белгілермен таңбаланушы зат, құбылыс, денотат.

ЗАТДЕРЕКТІК сын. Таңбаланушы затқа, құбылысқа тән, соларға қатысты.

Затдеректік мағына. лингв. Атаудың семантикалық өрісінің құрамдас бөлігі.

ЗАТИЯ [ар. ذاتية] сын. ескі. кіт. Өзіне тән, өзіне лайық, негізгі.

ЗАТҚАПШЫҚ зат. Әртүрлі заттар салып, алып жүруге арналған ыдыс, дорба.

ЗАТҚҰМАР сын. Дүниеге, затқа қызықшы.

ЗАТСЫЗ¹ сын. Ешбір нәрсесіз, дүние-мүліксіз.

ЗАТСЫЗ² сын. Тексіз, жетесіз, намыссыз; жаман, нашар.

ЗАТСЫЗДЫҚ¹ зат. Ешбір заты жоқтық; мүліксіздік.

ЗАТСЫЗДЫҚ² сын. Тексіздік; жамандық, нашарлық.

ЗАТТАЙ сын. 1. Зат сияқты. 2. Зат түрінде; ақиалай емес.

Заттай дәлелдеме. з а н. Қылмыстық іс жүргізуде – қылмыс құралдары ретінде пайдаланылған не қылмыстың ізі сақталған немесе қылмыстық әрекеттердің нысандары болған заттар, қылмыстық жолмен жиналған ақша және өзгедей құндылықтар; қылмысты табуға, нақты мән-жайларды анықтауға, кінәлілерді табуға не айыптауды жоққа шығаруға немесе жауаптылықты жеңілдетуге құрал болуы мүмкін басқа да заттар. **Заттай мүлік.** Әск. Жеке қолданымдық (нысанды киім, жабдық заттары, айырм белгілер және т. б.) мұқаммалдық (төсек-орын жабдықтары, десанттық және қышқи-техникалық киім-кешек, арнайы және жылы киім, шатырлар және т. б.), арнайы мақсаттарға арналған күнделікті жабдықтар, жинақ қоры және жұмсалмайтын қор, заттық мүліктер.

ЗАТТАН ет. лингв. Заттық мағынаға ие болу, субстантивтену.

ЗАТТАНУ Заттан етістігінің қимыл атауы.

ЗАТТАҢБА зат. экон. Тауарға жапсырылған құлақша; этикетка.

ЗАТТАҢБАЛЫҚ сын. Заттаңбаға қатысты.

Заттаңбалық баға. экон. Тауарға жапсырылатын заттаңбаға (құлақшаға) жазылатын бөлшек сауда бағасы.

ЗАТТАС сын. Заты бірдей, тектес; мұңдас.

ЗАТТЕК: заттектердің суда шоғырлануы. хим. Су массасының (не көлемінің) бір өлшемінде болатын заттек мөлшері.

ЗАТТЫ¹ сын. 1. Текті, қасиетті; жақсы. 2. Атаулы, деген.

ЗАТТЫ² сын. жерг. Бір сөзді, уәдесіне берік.

ЗАТТЫҚ сын. Затқа тән, затқа қатысты. **Заттық жабдықтау.** Әск. Әскер бөлімдері мен бөлімшелерін материалдық қамтамасыз етудің бір түрі. **Заттық құқық.** з а н. Нысаны зат болып табылатын субъективтік азаматтық құқық.

ЗАТТЫЛЫҚ¹ зат. Заттық қасиет.

ЗАТТЫЛЫҚ² зат. жерг. Әдептілік, көргенділік.

ЗАТШЫЛ¹ сын. Затқұмар, затқа жақын.

ЗАТШЫЛ² сын. филос. тар. Материалы идеядан жоғары қоюшы, материалистік бағыт.

ЗАТШЫЛДЫҚ зат. Философиядағы материализм бағыты.

ЗАТЫ мод. Тегінде, негізінде; сірә, асылы.

ЗАТЫМЕН үст. Мүлде, бүтіндей.

ЗАТЫНДА мод. Тегінде, негізінде, асылында.

ЗАУ сын. жерг. Зәулім, биік.

Зау арлан. Зор, үлкен арлан. **Зау биік.** Өте жоғары. **Зау тас.** жерг. Тік жартасты құз.

ЗАУА: зауа кетті. жерг. Текке кету, зая болу.

ЗАУАЛ¹ [ар. ذوال] зат. 1. Түстен кейінгі уақыт. 2. Күн батар кез, кешкілік, іңір, ымырт.

Зауал ауа. Кешке жақын, кешкілік. **Зауал [кешкі зауал] шақ.** а) Кешкі түнеріңкі кез, жарық атаулы жоғалтып бара жатқан шақ, жарық пен қараңғылықтың өліарасы. ә) Егде тартып, жас ұдайып, қартайған кез; өмірінің соңы, ақыры. **Зауалы ауу [қайту].** жерг. Деңгейі төмендеу, қайту.

ЗАУАЛ² зат. Жаза, сазай, азап; өлім, апат.

Зауалға тап болды. Тоқырауға ұшырады, қиындыққа кез болды. **Зауалға ұшырады.** Қиыншылыққа кез болды. **Зауал жетті.** Басына қауіп-қатер төнді, күн туды. **Зауал кездесті [төнді].** Басына қиын-қыстау күн туды, бақытсыздық түсті. **Зауал келтірді.** Басына бөле болды, жамандық әкелді, азап тілеп алды. **Зауал төнгізді.** Басына қатер төндірді, бақытсыздыққа ұшыратты. **Зауалын берді.** Сазайын тартты, жазасын алды. **Зауалын тартты.** Жазасын

алды, сазайын тартты. **Зауалың болғыр!** қарғ. Сазайыңды тартқыр, жазайыңды алғыр! **Зауалыңды берсін!** қарғ. Сазайыңды тарт, жазайыңды ал! **Зауалыңды Құдай берсін!** қарғ. көне. Жазайың Құдайдың өзі айдап әкелсін!

ЗАУАЛДЫ сын. 1. Жазасын алар, сазайың тартар. 2. ауыс. Қауіпті, қатерлі, қыын-қыстаулы.

Зауалды күн. діни. Істеген күн үшін жауап берер сәт.

ЗАУАЛСЫЗ сын. Жазықсыз, сазайың тартпай.

ЗАУАТ ор. зат. сөйл. **Зауыт.**

ЗАУДЕ үст. *Луде, анда-санда.*

ЗАУЗА¹ зат. *Мамыр айының арабша аты.* **Зауза жұлдызы.** көне. *Мамыр айының көне аты.*

ЗАУЗА² зат. зоол. *Заузақоңыз, дене тұрқы 22–29 мм-дей, түсі қара, шаруашылыққа зиянды қоңыз.*

ЗАУЗАҚОҢЫЗ зат. зоол. <лат. melolontha> *Қатты қанаттылар отрядының тақта мұрттылар тұқымдасына жататын жәндік.*

ЗАУЗАҚҰРТ зат. биол. *Зауза қоңызының ұзындығы 60 мм, түсі ақшыл сары беріксілі.*

ЗАУЗАТ зат. сөйл. **Зәузат** (үрім-бұтақ, жеті ата, түп-тұқиян).

ЗАУҚАЙЫМ үст. Ойламаған, күтпеген жерден, кездейсоқ, әлдеқалай.

ЗАУҚАЙЫР үст. сөйл. **Зауқайым.**

ЗАУҚАТА үст. жерг. *Анда-санда, оқта-текте.*

ЗАУҚАТАЙЫМ үст. жерг. *Жазатайым, кездейсоқ.*

ЗАУҚЫМАТ зат. көне. *Тауқымет, қиыншылық.*

ЗАУЛА= ет. 1. *Жүйіткіу, зымырау, қиын-дату.* 2. *Жалындап қатты жану, лаулау.* 3. *Ағытылып сойлеу, тоқтамай, жылдам, тез айту.* // *Мүдірмей таза сөйлеу.* 4. ауыс. *Жалындау, қимыл-әрекеті, қайрат-жігері жаньп тұрған отқа ұқсау.* 5. ауыс. *Лезде, көзді ашып-жұмғанда өте шығу.*

ЗАУЛАТ= ет. 1. *Жүйіткіту, зымырату.* 2. *Ағылып, тоқтамай сөйлеу, тез айтып шығу.*

ЗАУЛАТУ *Заулат етістігінің қимыл атауы.*

ЗАУЛАУ *Заула етістігінің қимыл атауы.*

1. *Жүйіткіу, зымырау.* 2. *Тез өте шығу.* 3. *Қатты ағу, саулау.*

ЗАУРОЛОВ зат. зоол. <лат. saurolophus> *Үйрек тұмсық динозаврлар тұқымдасының ең ірі туысының бірі.*

ЗАУРОПОД зат. зоол. *Бауырмен жорғалаушылардың ішіндегі кесіртке жамбасты динозаврлар отрядының бір тармағы.*

ЗАУЫҚ¹ зат. Мәнер, күй (қалып), ауан (істің оту үрдісі, қалы).

ЗАУЫҚ² зат. 1. *Ықылас, ынта, ниет, көңіл күй.* 2. психол. *Адамның белгілі бір қажеттілігін қанағаттандыруға ұмтылуы.*

Зауқы ауды. *Көңілі түсті, ниеттенді, ынтасы ауды. Зауқы болмады. Көңілі түспеді, ықыласы болмады. Зауқы жоқ. Көңілі соқпады, ықыласы аумады. Зауқын басты [қандырды]. Мауқын басты, құмарын қандырды, тарқатты, көңіл күйін көтерді, көңілін көңілтті. Зауқы соқты. Көңілі түсті, ниеті ауды; тәбеті тартты. Зауқы түсті. Ықыласы, ынтасы ауды, көңілі түсті. Зауқы шаппады [болмады, жоқ]. Тәбеті тартпады, көңілі соқпады, ықыласы түспеді. Зауқы шанты. Көңілі соқты, ынтасы түсті, ниеттенді.*

ЗАУЫҚ³ зат. жерг. *Ойын-сауық, думан, тамаша.*

ЗАУЫҚМҮШЕ зат. анат. *Малдың жыныс мүшесі.*

ЗАУЫҚСЫЗ сын. *Ықылассыз, ынтасыз, көңілсіз, ниетсіз.*

ЗАУЫҚСЫЗДЫҚ зат. *Көңілсіздік, ынтасыздық, бейжайлық, дел-сал күй.*

ЗАУЫҚТАН= ет. *Ынталану, ниеттену, ықыластану, көңілдену.*

ЗАУЫҚТАНДЫР= ет. *Ынталандыру, сергектендіру.*

ЗАУЫҚТАС= ет. *Ниеті түсу, ықыластану.*

ЗАУЫҚТАСУ *Зауықтас етістігінің қимыл атауы.*

ЗАУЫҚТЫ сын. *Ықыласты, ниетті, ынталы.*

ЗАУЫҚШЫЛДЫҚ зат. *Ықыласы аугандық, көңілі түскендік.*

ЗАУЫЛДА= ет. сөйл. *Заулау, зуылдау.*

ЗАУЫМЕН үст. жерг. *Әдейі, арнайы.*

ЗАУЫТ¹ зат. *көлөнер. Алтын, күміс, қорғасын қорытатын ожау.*

ЗАУЫТ² зат. *Өндіріс үдерістері механикаландырылған өнеркәсіп оры.*

ЗАУЫТ³ зат. жерг. *Консервіден босаған қаңылтыр сауыт.*

ЗАУЫТШЫ зат. *Зауытта, өнеркәсіп орнында істейтін адам, жұмысшы.*

ЗАХАРА зат. жерг. *Жүгері қынынан пиыз, асқабақ қосып жабатын нан.*

ЗАХМЕТ¹ зат. *Жын, пері, сайтан.*

Захмет соқты. *Есінен адасты, жын ұрды, алжасты.*

ЗАХМЕТ² зат. *Азап, бейнет, қиындық, ауыртпалық.*

Захмет шекті. *Азап шекті, бейнет көрді, басынан қиындық өткізді.*

ЗАҒАР¹ зат. 1. *У, зәр.* 2. ауыс. *Қаһар, айбат, айбар, айбын.*

Заһар төкті. *Зәрін төкті, қаһарланды. Заһар шашты. Қатты ашуланды, қаһарланып, зәрін төкті. Заһарын жайды. Қаһарын төкті, ызғарын шашты.*

ЗАҒАР² сын. жерг. *Алыс, қашық.*

ЗАҒАРЛЫ сын. 1. *Улы, зәрлі.* 2. ауыс. *Қаһарлы, айбатты, айбарлы.*

ЗАҒИР сын. ескі кіт. *Айқын, анық; зайыр.*

ЗАЯ үст. *Құр, бекер, бос, текке.*

Зая болды. *Босқа кетті, текке құрыды. Зая етті [етпеді]. Бекерге кетірді, босқа жіберді. Зая жіберді. Босқа кетірді, текке жұмсады. Зая кетті. Босқа құрыды, текке кетті, бейнеті жүзеге аспады, еңбегі еш болды. Зая қылды. Босқа кетірді, бекерге жіберді.*

ЗАЯЛА= ет. жерг. *Ысырап ету, шығындату.*

ЗӘБҮР зат. діни. *Алла тағаладан Дәуіт пайғамбарға көктен түскен Киелі төрт кітап [Тәурат – Мұса (ғ.с.) пайғамбарға, Зәбүр – Дәуіт (ғ.с.) пайғамбарға, Інжіл – Иса (ғ.с.) пайғамбарға, Құран Кәрім Мұхаммед (с.ғ.с.) пайғамбарға түскен].*

ЗӘБЛ зат. жерг. *Үйіргетасының сыртқа қарай шығыңқы қыры немесе соған жапсыра салынған орындық.*

ЗӘБІР зат. 1. *Азап, жапа, езгі, қорлық-зорлық, қиянат.* 2. психол. *Өзгеңің мүддесіне зиян келтіру жолымен өз мүддесің қанағаттандыру бағытында әрекет етуден көрініс беретін психологиялық келеңсіз құбылыс.*

Зәбір етті. *Азап көрсетті, жапа шектірді. Зәбір жасады. Қорлық көрсетті, жапа шектірді.*

Зәбір көрді. *Жапа шекті, қиянат көрді. Зәбір тартты. Қорлық көрді, азап шекті. Зәбірі тиді. Біреуге зияны тиді, жапа шектірді. Зәбір шекті. Қорлық көрді, азап тартты.*

ЗӘБІР-ЖАПА зат. *Қорлық-зорлық, зомбылық, қиянат.*

Зәбір-жапа көрсетті. *Бейнет, азап шекті, қорлық көрді. Зәбір-жапа шекті. Зорлық-зомбылық көрді, азап тартты.*

ЗӘБІР-ЗАПА зат. *Жамандық, зорлық-зомбылық, қиянат.*

ЗӘБІР-ЗІЛ зат. *Жамандық, зорлық.*

ЗӘБІРЖАТ зат. көне. *Цибәржат (асыл тастың түрі).*

ЗӘБІРЛЕ= ет. *Зәбір көрсету, қинау, қорлық көрсету.*

ЗӘБІРЛЕН= ет. *Қорлану, азаптану.*

ЗӘБІРЛЕНУ *Зәбірлен етістігінің қимыл атауы; қорлану.*

ЗӘБІРЛЕТ= ет. *Қорлату, азаптату, зәбір көрсету.*

ЗӘБІРЛЕТУ *Зәбірлет етістігінің қимыл атауы.*

ЗӘБІРЛЕУ *Зәбірле етістігінің қимыл атауы.*

ЗӘБІРЛЕУШІ зат. *Зәбір көрсетуші, азаптаушы, қинаушы.*

ЗӘБІРЛІК зат. *Зорлық-зомбылық, қиянат-шылдык.*

ЗӘБІРСІЗ сын. *Кісіге жамандығы жоқ, қиянатсыз; жәбірсіз.*

ЗӘБІРСІЗДІК зат. *Қиянатсыздық, қорлық-зорлығы жоқтық.*

ЗӘБІРШІ зат. *Азап көрсетуші, азаптаушы; зәбірлеуші адам.*

ЗӘГІРЕН зат. *Мата түрі.*

ЗӘДІ¹ мод. сөйл. *Зады, асылы, шамасы.*

ЗӘДІ² зат. жерг. *Негізі, арғы тегі.*

ЗӘЙ *Араб әліпбиіндегі «з» әрпінің айтылуы.*

ЗӘЙТҮН зат. өс. <лат. olea> *Зәйтүн тұқымдасына жататын мәңгі жасыл көпжылдық ағаш. Негізін субтропикалық аймақтарда өседі. Жемісі қараөрікке ұқсас, ішінде дәні, сүйегі болады. Одан тағамдық, техникалық май алынады. Зәйтүн ағашы 300–400 жас өмір сүреді. Бір ағаш жылына 20–40 кг жеміс береді.*

Зәйтүн бұтағының алқасы. спорт. *Көне грек дәстүрі бойынша қалыптасқан спорттық олимпиада ойындары жеңімпаздарының басына тағылатын зәйтүн ағашының бұтақтарынан жасалған алқа. Зәйтүн майы. Зәйтүн сүйектерін алынатын, кепейтін өсімдік майы. Зәйтүн тұқымдасы. бот. <лат. oleaceae> Қосжарнақты өсімдіктер.*

ЗӘЙІЛ зат. *Ырқы, ықпал, әсер, ыңғай.*

ЗӘЙІМКЕ зат. сөйл. **Займка.**

ЗӘЙІР зат. *Мата түрі.*

ЗӘЙІРІ мод. *Тәйірі, шамасы.*

ЗӘК зат. жерг. 1. *Дым, дымқыл, сыз.* 2. ауыс. *Кекесін, мысқыл.*

Зәк басты. жерг. *Дым болды, көгерді, көк басты.*

ЗӘКАТ зат. сөйл. **Зекет.**

ЗӘКИ сын. *Адал, таза; аққоңіл.*

ЗӘКӨН [ор. закон] зат. сөйл. **Заң.**

ЗӘКТЕ= ет. жерг. *Дымқылдану, сыздану, дымдану.*

ЗӘКҮН [ор. закон] зат. сөйл. **Заң.**

ЗӘКҮНШІК [ор. законщик] зат. сөйл. *Заңшыл, заңқой.*

ЗӘКҮНШІЛ сын. сөйл. *Заңшыл, заңқой.*

ЗӘКІР [ор. якорь] зат. сөйл. *Кемеңнің суда (рейдте, бухтада, т.б.) ығып кетпеуін қамтамасыз ететін құрылыс.*

Зәкір қабу. кәс. *Зәкір тастау, зәкірді қаптыра тастау. Зәкір қондырғысы.* өск. *Кемеңі зәкірге қоюға арналған техникалық құралдар жиынтығы. Зәкірлік теңіз миңасы.* өск. *Су түбінде, белгілі бір тереңдікте жатқан зәкірге трос арқылы байланыстырылған жүзбелі мина.*

ЗӘЛ *Араб әліпбиіндегі «з» әрпінің айтылуы.*

ЗӘЛЕТКЕ зат. сөйл. **Желетке.**

ЗӘЛЗӘЛӘ зат. сөйл. *Зілзала, ғаламат апат, табиғат апаты.*

ЗӘЛИЛЛІК зат. ескі кіт. *Қапалық, қорлық, қиянат.*

ЗӘЛӨК зат. жерг. кәс. *Жұқа сылақ.*

ЗӘЛӨК зат. жерг. кәс. *Жаңа жыртылған жер.*

ЗӘЛІМ сын. сөйл. **Залым.**

ЗӘЛІМДІК зат. сөйл. *Залымдық, айлакерлік.*

ЗӘЛІПТЕС шы л. сөйл. *Тәрізді, секілді, сияқты.*

ЗӘЛІТТИ шы л. сөйл. *Сияқты, секілді, тәрізді.*

ЗӘМБІЛАҒАШ зат. өс. сөйл. *Себет тал.*

ЗӘМБІЛГҮЛ зат. өс. *Бұршік-бұршік болып доңгеленіп келген, қауқпаған гүл.*

ЗӘМБІЛШЕ зат. жерг. кәс. *Ерте пісетін қауын, өңгелек.*

ЗӘМЗӘМ¹ зат. 1. діни. *Зәмзәм суы.* 2. ауыс. *Шипалы, шарапатты, емдік қасиеті бар су.*

Зәмзәм суы. діни. *Діни уағыз бойынша, Меккедегі Қағба тасының жанындағы құдықтан алынған қасиетті, киелі су.*

ЗӘМЗӘМ² зат. жерг. *Құмды аймақты мекендейтін кесірткенің үлкен түрі.*

ЗӘМЗӘМДАЙ сын. *Зәмзәм суындай, қасиетті, шипалы судай.*

ЗӘН: аузы зән татиды. *Шөлден немесе сырқаттан таңдайы кеуіп, ауыздың дәмі өзгерді.*

ЗӘНДЕМ сын. 1. *Сұм, сұрқия, залым, айлакер, қу.* 2. ауыс. *Сұм, жалған дүние.* 3. ауыс. *Жалыны құшты, шарты тұрған [от].* 4. ауыс. *Түпсіз шыңырау, тозақ.*

Зәндемге кеткір. қарғ. *Жаның жаһаннамға кеткір, қыршыныңнан қылығыр.*

ЗӘНДЕМДІК: зәндемдік істеді. *Құлық-сұмдық істеді.*

ЗӘНДЕМІ сын. сөйл. *Зәндем.*

ЗӘНЖІР зат. *Шығжыр, бұау.*

ЗӘННӘМ зат. *О дүние, жаһаннам.*

ЗӘНТАЛАҚ зат. қарап. 1. *Арамза, қарашет, оңбаған.* 2. ауыс. *Жойқын.*

ЗӘҢГЕР зат. *Тігін (іс) мәшинесінің алғашқы түрі.*

ЗӘҢГІ¹ зат. көне. *Жергілікті әкімдердің ең кішісі, старшина; Қытай қазақтары арасында қолданылған ең төменгі әкімшілік лауазым.*

ЗӘҢГІ² зат. *Қара нәсілді адам, негр.*

ЗӘҢГІ³ зат. жерг. *Қызметші, құл.*

ЗӘҢГІ⁴ зат. жерг. *Саты, басқыш.*

ЗӘҢГІЛЕ: зәңгілен артты. *Жүкті түйе үстіне саты салып артты.*

ЗӘҢГІДЕЙ сын. *Зәңгі сияқты, зәңгі тәрізді, қап-қара.*

ЗӘҢГІЛІК зат. *Атақ, қызмет, мансап.*

ЗӘҢГІР сын. 1. *Биік, көзжетпес алыс.*

2. *Көк аспан үстес, зеңгір.*

ЗӘҢКІГЕН сын. *Үлкен, еңселі, биік.*

ЗӘР зат. анат. <лат. urina> 1. *Аздадағы зат алмасудан пайда болған керексіз, қажетсіз сұйық зат, несеп.* 2. *У, оте зиянды зат.* 3. ауыс. *У, ашы, заһар; мекһат, азап.* 4. ауыс. *Ашу, ыза, кек.* 5. ауыс. *Қаһар, айбат, айбын.* 6. ауыс. *Суық, аяз, ызғар.* 7. ауыс. *Опық, өкініш.* 8. ауыс. *Ауыртпалық, зіл.*

Зәр айдау. мед. *Аздадағы қажетсіз сұйық заттың, зәрдің шығуын қамтамасыз ету.* **Зәр жайды.** жерг. *Қаһар төкті, қаһарланды, қаһар шашты, ашу көрсетті.* **Зәр жұтты.** *Ішкені ірің, жезені желім болды.* **Зәр сындырды.** эвф. *Түзе отырды, сыртқа шықты, дәрет сындырды.* **Зәр тамды.** *Қаһарланды, ашуланды.* **Зәр [зәрін] төкті.** а) *Қатты ашуланды, қаһарланды.* ә) *Қақады, суытты, ызғарланды.* б) *Айбат көрсетті, қаһарланды, айбат шекті.* **Зәр [зәрін] шашты.** *Ашуланды, ұрысты, балағаттады.* **Зәр шығару жүйесі.** анат. *Аздадағы керексіз сұйық заттарды тастақ шығаратын дене мүшелері.* **Зәр ішкір! [жұтқыр, татқыр!]** қарғ. *У ішкір, несеп ішкір, іштей ішінде кеткір!* **Зәр ішті.** *Қатты уайымдады.* **Зәрі қайтты.** а) *Күннің ызғары қайтты, жылынды.* ә) *Уы тарады.* **Зәрі қатты.** *Қаһарлы, көрлі.* **Зәріне мінді.** *Қаһарланды, қатайды.* **Зәрін татты.** *Басына қиыншылық күн туды, азабын тартты.* **Зәрін тікті.** *Қаһарланды, қатуланды, ашу шақырды.* *айтты, уын шашты.* ә) *Қатты сұяды, қақады.*

ЗӘРАҒАР зат. анат. <лат. ureter> *Бүйректе түзілген зәрді қуыққа апаратын жіңішке түтікше тәрізді мүше.*

ЗӘРӘР зат. сөйл. *Зиян, кесепат, залал.*

ЗӘРӘРЛІ сын. *Зиянды, залалды, ауыр, қиын.*

ЗӘРДЕ: зәрде болды. *Жүрегі шайлықты, зәрзеп болды, беті қайтты.*

ЗӘРДЕЙ сын. *Удай, ашы, заһардай.*

Зәрлей ашы. *Тілді оятып у мен заһар.*

ЗӘРДЕШ зат. *Зороастризм, діни агым, бағыт.*

ЗӘРЕ¹ зат. 1. *Үрей, қорқыныш.*

Зәре жоқ. *Жүрегі тас төбесіне шықты, қатты қорықты. Зәре қашты. Үрейі ұшты, қорықты. Зәресі [жаны] зәр түбіне кетті [жетті]. Қатты қорықты, құты қашты, үрейі ұшты. Зәресін зәр түбіне жіберді. Қорқытты, шошытты, үрейлендірді. Зәресі қалмады. Үрейі ұшты, қатты қорықты. Зәресін [зәрені] алды. Қорқытты, үрейін ұшырды, үрейлендірді. Зәресін ұшырды. Қатты қорқытты, үрейін ұшырды. Зәресі [жүрегі] ұшты. Жаман қорықты, үрейленді.*

ЗӘРЕ² зат. көлөнер. *Мұрынға, танауға өткізілетін әшекей.*

ЗӘРЕ³ зат. *Атом, молекула, ең кіші бөлшек.*

ЗӘРЕДЕЙ сын. *Құрттай, титтей, кішкентай.*

ЗӘРЕЗЕП сын. сөйл. *Заразат.*

Зәрзеп болды. *Зәрзеп болды, мезі болды, ығыр болды.*

ЗӘРЕЗАП: зәрзеп болды. *Қашқалақтау, қашу, жұтытау, алысқа салу, ығыры шығу.*

ЗӘРЕ-ИМАН: зәре-иманы [зәр-иманы] қалмады. *Қатты қорықты, үрейленді.*

ЗӘРЕ-ҚҰТ: зәре-құт [зәре-құты] жоқ. *Үрейленді, қатты қорықты.*

Зәре-құт [зәре-құты] қалмады. *Қатты қорықты, үрейі ұшты. Зәре-құты кетті. Қорықты, үрейленді, зәресі қалмады. Зәре-құты қашты. Үрейі ұшты, зәресі кетті. Зәре-құтын алды. Жүрегің ұшырды, қорқытты. Зәре-құтын ұшырды. Қорқытты, зәресін алды.*

ЗӘРЕТ зат. *Қи, қуат, қайрат.*

ЗӘР-ЗАБА: зәр-заба болды. *Бәйек болды, құрақ ұшты.*

ЗӘРЖАБА зат. өс. жерг. *Ақжелек.*

ЗӘР-ЖЫНЫСТЫҚ: зәр-жыныстық түтік. анат. <лат. urethra masculina> *Қуықтан зәрді, еннен шәуетті сыртқа шығаратын, несеп шығару және көбею мүшелеріне ортақ өзек (аталық уретра).*

ЗӘРЛЕ= ет. *У қосу, у салу, улау.*

ЗӘРЛЕН= ет. *Ашу шақыру, зәрін төгу, қаһарлану.*

ЗӘРЛЕНУ *Зәрлен етістігінің қимыл атауы.*

ЗӘРЛЕУ *Зәрле етістігінің қимыл атауы.*

ЗӘРЛІ сын. 1. *Ұлы, ұятты.* 2. ауыс. *Қаһарлы, сұсты, айбатты.* 3. ауыс. *Үрейлі, қорқынышты. // Жеп жіберердей, өткір (көз).*

// *Зілді, ызғарлы, көрлі (дауыс, үн).* 4. ауыс. *Ұятты, мысқылды, кекесінді (сөз, күлкі).*

5. ауыс. *Ызғарлы, суық, сүйектен өтетін.*

6. ауыс. *Ауыр, азапқа толы.*

Зәрлі тіл. *Ұлы, ашытп. Зәрлі ісік.* мед. *Өте қауіпті, қатерлі ісік, рак.*

ЗӘРЛІЛІК зат. *Ұяттылық, зарарлық, зияндық.*

ЗӘРӨЗЕК зат. анат. <лат. urethra> *Несепті (зәрді) қуықтан сыртқа шығаратын өзек.*

ЗӘРРА сын. ескі кіт. *Өте ұсақ, мозаичтық ұшқынындай.*

ЗӘРРЕ зат. жерг. *Күн сәулесінің көзге көрінер-көрінбес ұсақ түйіршіктері.*

ЗӘРРЕДІЙ сын. сөйл. *Зәредей.*

ЗӘРСІЗ сын. 1. *Усыз, ұытсыз, қауіпсіз, қатерсіз.* 2. ауыс. *Ашу-ызасыз, кексіз; зілсіз.*

3. ауыс. *Ызғарсыз, суық емес.*

ЗӘРУ сын. *Мұқтаж, қажет, ділгір.*

Зәру болды. *Мұқтаж болды, қатты керексізді.*

ЗӘРУЛІК зат. *Қажеттілік, мұқтаждық, ділгірлік.*

ЗӘРУРАТ сын. *Өте зәру, аса қажетті.*

ЗӘРУШЛІК зат. сөйл. *Мұқтаждық, қажеттілік, ділгірлік.*

ЗӘТТЕ: зәтте болды. жерг. *Запы болды, жүрегі шайлықты.*

ЗӘУАЛ зат. сөйл. *Қайғы-қасірет, қатер, зауал.*

Зәуал ішті. *Қасірет тартты, жапа шекті, қайғыланды.*

ЗӘУДЕ¹ үст. 1. *Әлдеқалай, алда-жалда.*

2. *Қашанда; ешқашан.* 3. *Кейде, анда-санда, оқта-текте.* 4. *Сірә, тегінде.*

Зәуде болмаса. *Әлдеқалай, ілуде (бір) болмаса.* **Зәуде бір.** а) *Алда-жалда, әлдеқалай.* ә) *Кейде, анда-санда.* **Зәуден кейін.** *Біраздан кейін, бірер уақытта.*

ЗӘУДЕ²: зәуде болса. жерг. *Дәу де болса.*

ЗӘУДЕМДЕ үст. жерг. *Лезде, демде, тез.*

ЗӘУЕДЕ үст. сөйл. *Зәуде.*

ЗӘУЕ-ЗАЙЫМ үст. *Әлдеқалай, ілуде бір, алда-жалда.*

ЗӘУЕН зат. жерг. кәс. *Егіннің ескі орны.*

ЗӘУЗАТ¹ зат. 1. *Үрім-бұтақ, өрен-жаран, әулет, тұқым, ұрпақ, жараат.* 2. *психол. Адамның өз кіндігінен өсіп-өрбіген ұрпағы.*

ЗӘУЗАТ² зат. *Аңдар мен жануарлардың үйірі, тобы.*

ЗӘУЗАТ³ зат. *Өсімдік тұқымы, ұрығы.*

ЗӘУЗӘТ зат. сөйл. *Зәузат.*

ЗӘУҚАЙЫР үст. *Алда-жалда, анда-санда; әлдеқалай, кездейсоқ.*

ЗӘУЛҒАЛАМ үст. *Зәуғалам, ара-тұра, ара-арасында, алда-жалда.*

ЗӘУЛІМ сын. *Аспанмен таласқан биік, заңғар.*

ЗӘУЛІМДЕН= ет. *Биіктену, заңғарлану.*

ЗӘУЛІМДЕНУ *Зәулімден етістігінің қимыл атауы.*

ЗӘУЛІМДІК зат. *Биіктік, заңғарлық.*

ЗӘУЛІМ-ЗӘУЛІМ сын. *Биік-биік, ірі-ірі.*

ЗӘУ-ШАЙТАН үст. сөйл. *Зәуі-шайтан (алда-жалда, ілуде, анда-санда).*

ЗӘУІҒАЛАМ үст. *Алда-жалда, әлдеқалай.*

ЗӘУІМДЕ үст. сөйл. *Зәуде.*

ЗӘУІМЕН үст. *Ариайы, белгілі бір мақсатпен, әдейілеп.*

Зәуімен келді. *Сәті (орайы) түсіп келді.*

ЗӘУІР¹ зат. көне. *Ауыртпалық, қиыншылық, азап.*

ЗӘУІР² зат. *Зәбүр (діни кітаптардың бірі).*

ЗӘУІР³ зат. сөйл. *Сәуір (көкек айы).*

ЗӘУІ-САЙТАН үст. сөйл. *Зәуі-шайтан.*

ЗӘУІ-ШАЙТАН үст. *Алда-жалда, әлдеқалай, кездейсоқ.*

ЗӘҒАР зат. сөйл. 1. *Ұят, кекесін, мысқыл.* 2. ауыс. *Сұм, сұрқия, зар.*

ЗӘҒӘР¹ зат. *Заһар.* 1. *Уытты, залалды зат.* 2. *Арақ, ішімдік, шарап.*

ЗӘҒӘР² зат. *Айып, зіл, кінә.*

ЗӘБР [франц. zèbre] зат. зоол. *Африкада тіршілік ететін, жолақ түсті жануар.*

ЗЕБУ [франц. zébu] зат. зоол. *Азия мен Африканы мекендейтін ірі қара тұқымдас, өркешті жануар.*

ЗЕВС [грек. Zeus] зат. миф. *Ежелгі грек мифологиясындағы жоғары әмірші Құдай, барлық Құдайлар мен адамдардың ең мәртебелісі.*

ЗЕГЕР: зегер конустары. кен. *Биіктігі 4–5 см, жұмысару және балқу температуралары әртүрлі стандартты қыш пирамидалар. [Өнеркәсіптік пештердің жұмыс кеңістігіндегі температураның, сондай-ақ материалдардың отқа төзімділігін шамалап анықтау үшін қолданылады].*

ЗЕГРЕН зат. сөйл. *Шегірен.*

ЗЕБЕК: зеебек эффектісі. физ. *Түйіспелеріне әртүрлі температурасы бар әртекті*

өткізгіштерден тізбектеп құрастырылған электр тізбегінде электр қозғаушы күшінің пайда болуы.

ЗЕЕМАН: зееман эффектісі. физ. Магнит өрісі әсерінен атомның, т.б. атомдық жүйелердің энергия деңгейлері мен спектрлік сызықтарының жіктелуі.

ЗЕЙ: зей су. жерг. Сор жерден шығатын ащы су.

ЗЕЙГЕРЛЕУ кен. Қатты қорытпаларды құрам бөліктеріне ажырату әдісі.

ЗЕЙДШІЛДЕР зат. діни. **Зайидшілдер** (Ислам дініндегі шииттік ағымның бір тармағын ұстаушылар мәзһабы).

ЗЕЙКЕМ зат. жерг. кәс. Ащы суды ағзып жіберуге арналған арық.

ЗЕЙНЕТ зат. 1. Көрік, сұлулық, сымбат, әдемілік. 2. Әшекей, сән. 3. ауыс. Еңбек рақаты, жемісі, қызығы, игілігі.

ЗЕЙНЕТАҚЫ зат. әлеум.экон. <лат. pensio> Еңбек адамына құрметті демалысқа шыққаннан кейін ай сайын берілетін төлемақы; азаматтарға белгілі бір жақса толғауда, мүгедектігіне байланысты, асыраушысынан айырылғанда, арнаулы қызмет атқарған жылдары үшін, сондай-ақ заңнамада көзделген басқа да реттерде берілетін тұрақты ақшалай төлемақы.

Зейнетақы активтері. экон. Зейнетақы төлемдерін қамтамасыз етуге арналған қаражат. **Зейнетақы қорланымдары.** экон. Жинақтаушы зейнетақы қорларына аударылған міндетті және ерікті жарналарын, сондай-ақ жинақтаушы зейнетақы қорларының инвестициялық кірісті қоса алғанда, зейнетақы төлемдерін алушының дербес зейнетақы шоттарында көрсетілген ақшалай қаражаты. **Зейнетақы қоры.** а) Ұйымдар мен мекемелерде жұмыс істейтін жеке тұлғалардың ай сайынғы жалақысынан ұсталатын оннан бір бөлігін жинақтайтын қор. ә) Зейнетақы төлеуге арналған мақсатты қор. **Зейнетақы шарты.** Зейнетақы жарналары мен қорланымдарына байланысты құқық қатынастарын орнату, өзгерту немесе тоқтату туралы, бір жағынан, жинақтаушы зейнетақы қорлары, екінші жағынан, салымшы немесе алушы арасында жасалатын шарт (келісімі).

ЗЕЙНЕТКЕР зат. <франц. pensionnaire> Жасы келіп, құрметті еңбек демалысына шыққан адам.

ЗЕЙНЕТКЕРЛІК зат. Зейнетке шығушылық, зейнеткер болушылық.

ЗЕЙНЕТТЕ= ет. Көріктеу, әдемілеу, сәндеу, әшекейлеу.

ЗЕЙНЕТТЕЛ= ет. Әшекейлену, әдемілену, сәндеу.

ЗЕЙНЕТТЕЛУ Зейнеттел етістігінің қимыл атауы.

ЗЕЙНЕТТЕН= ет. Зейнетін, рақатын көру. **ЗЕЙНЕТТЕНУ** Зейнеттен етістігінің қимыл атауы.

ЗЕЙНЕТТЕУ Зейнетте етістігінің қимыл атауы.

ЗЕЙНЕТПІ сын. 1. Көрікті, сымбатты, әдемі, сұлу. 2. Рақат, жақсылығы мол.

Зейнетті демалыс. Көп жыл еңбек еткен соң жасы жетуіне байланысты жұмыстан босатылатын мерзім.

ЗЕЙІЛ зат. Көңіл, ниет, ықылас, ынта, пейіл. // Ақылы, парасатты; салмақты. // Қатал, қатаң.

ЗЕЙІЛДЕН= ет. Көңілдену, ынталану, ықыластану.

ЗЕЙІЛДЕНУ Зейілден етістігінің қимыл атауы.

ЗЕЙІЛДІ сын. жерг. Зейінді, зерек, қымтал.

ЗЕЙІН зат. 1. Ықылас, көңіл, ниет, зерде. 2. Талап, ынта. 3. психол. Адам санасының айналасындағы заттардың, құбылыстардың

ішінен керектісін бөліп алып, соған бағытталып тұрақталу процесі; адамның психикалық әрекетінің белгілі бір нәрсеге бағытталып шоғырлануы.

Зейін артты. Көңіл аударып, зер салды, ден қойды. **Зейін аударды.** Көңіл қойды, ынтасын салды. **Зейін қойды.** Көңіл бөлді, ықылас аударды. **Зейін салды.** Ынта қойды, көңіл бөлді. **Зейінін жоқ етті.** Жігерін құм етті.

ЗЕЙІНДІ сын. Зейін тоқтатқыш, алғыр, зерделі, ықыласты.

ЗЕЙІНДІЛІК зат. Алғырлық, зеректік, зерделілік, ұғымталдық, қабілеттілік.

ЗЕЙІНДІРЕК сын. Зейіні басым; зерделірек; анығырақ.

ЗЕЙІН-ЗЕРДЕ зат. Ақыл-ой, ынта-жігер.

ЗЕЙІНСІЗ сын. Ынтасыз, ықыластыз, ниетсіз.

ЗЕЙІНСІЗДІК зат. Ынтасыздық, ықыластыздық.

ЗЕЙІР¹ зат. көне. Қой мұрнына өткізілетін айшықты шығыршық.

ЗЕЙІР² [лат. stizolofus] зат. өс. Көпжылдық иісті шөп.

ЗЕЙІРЛІ сын. көне. Зейірі бар, зейір өткізгіш.

ЗЕКЕТ зат. діни. Кәметке толған әрбір адам басына салынатын діни салық; мұсылмандардың бес парызының бірі, яки мұсылмандықтың төртінші шарты, қоғамдағы кедейлерге берілетін міндетті садақа.

Зекет берді. діни. Малдың басына қарай садақа берді. **Зекет бермеді.** Әртүрлі сылтау айтып, малын аяп, садақа бермеді; Құдай жолынан бас тартты. **Зекеті кетейін.** сөйл. **Зекетің кетейін.** **Зекетің [болшы] кетейін.** Садаған кетейін, құрбандығың болайын деген мағынадағы айналп-толғанғанда, біреуді жақсы көргенде айтылатын сөз.

ЗЕКЕТСІЗ сын. Зекеті жоқ, зекеті төленбеген.

ЗЕКЕТПІ сын. Зекеті төленген.

ЗЕКЕТШІ зат. Зекет жинаушы, салық алушы.

ЗЕККІ зат. сөйл. **Зеку.**

ЗЕКУ Зекі етістігінің қимыл атауы; тойым салу, ұрысу, жекіру.

ЗЕКІ= ет. Жекіріп тастау; ұрысу, ақыру.

ЗЕКІҢКІРЕ= ет. Ұрысқырау, жекіріңкіреу.

ЗЕКІҢКІРЕУ Зекіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЗЕКІР= ет. Жекіру, зекіп тастау, ұрысу.

ЗЕКІРУ Зекі етістігінің қимыл атауы.

ЗЕЛЕТКЕ зат. сөйл. **Желетке.**

ЗЕМБІЛ зат. Екі кісінің әр алуан заттарды қолмен көтеріп тасымалдауына арналған құрал.

ЗЕМЛЕМЕР зат. тар. Жерді өлшеп бөлуге арнайы бөлінген адам, жер өлшегіш (өлшеуші).

ЗЕМЛЕНКЕ [ор. землянка] зат. сөйл. Қыштан, топырақтан құйылған, кірпіштен қаланып, аласа етіп салынған үй, жертөле.

ЗЕМСТВО зат. тар. ХХ ғ. 17-жылына дейін патшалық Ресейде болған жергілікті басқару мекемесі; Ресей империясында 1861 жылғы реформаға сәйкес құрылған жергілікті өзін-өзі басқару органы.

Земство басқармасы. тар. Земствоның басқару органы. **Земство мекемесі.** тар. Земство басқармасы орналасқан орталық.

ЗЕНИТ¹ [франц. zénith] зат. геогр. 1. Бақылаушы адамның дәл төбесіндегі аспан күмбезінің ең жоғарғы нүктесі. 2. Ең жоғарғы дәрежелі, ең жоғарғы нүктені, бір нәрсенің (құбылыстың, оқиғаның, т.б.) шарықтау шегіне жету мағынасын білдіреді.

ЗЕНИТ² зат. өск. Әуе шабуылдарына қарсы қолданылатын соғыс құралы.

Зенит батареясы. Зенит қаруымен қаруланған әскери топ, батарея.

ЗЕНИТКА зат. сөйл. **Зенит.**

ЗЕНИТТІ сын. Зенитпен қаруланған (батарея, артиллерия).

Зенитті зымырандық бойтаса. өск. Әуе қарсыласының соққысынан маңызды әкімшілік-саяси орталықтарды т.б. өндірістік-экономикалық аудандарды, қарулы күштер топтастығын қорғауға арналған әуе шабуылына қарсы қорғаныс жүйесінің құрамды бөлігі.

ЗЕНИТТІК сын. Зенитпен қаруланған.

Зениттік артиллерия. өск. Әуе нысандарын жоюға арналған артиллерия.

Зениттік артиллерия аймағы. өск. Зениттік-артиллериялық топ немесе бөлім әуе нысандарын атқылауды жүзгізе алатын кеңістік.

Зениттік артиллерия атысының тығыздығы. өск. Атыс алабындағы әуе нысанасы бойынша оның жолының әр шақырымына сәйкес келетін снаряд жарылысының саны.

Зениттік артиллериялық аспаптар. өск. Әуе нысанасына зениттік артиллериялық атыс жүргізу үшін қажет

мәліметтерді анықтауға арналған құрылғы.

Зениттік артиллериялық кешен. өск. Бір немесе бірнеше зеңбірек пен әртүрлі техникалық құралдар жиынтығы.

Зениттік ату. өск. Әуе нысаналарына зымыран жіберу және әртүрлі қарудан атыс жүргізу.

Зениттік зеңбіректер. өск. Әуе нысандарын жоюға арналған артиллерия.

Зениттік зымырандық әскер. өск. Елдің әуе шабуылына қарсы қорғаныс әскері құрамындағы зениттік басқарылатын зымырандар арқылы ұшақтарды және басқа да әуе нысандарын жоюға арналған әскер түрі.

Зениттік зымырандық бөлім. өск. Зениттік-зымырандық жөне жарақатталған бөлімшелерден құралған бөлім.

Зениттік зымырандық кешен. өск. Елдің әуе шекарасын рұқсатсыз бұзған әуе нысандарын дер кезінде байқауға және жойып жіберуге арналған әскери құрал-жабдықтар.

Зениттік қаруға қарсы маневр. өск. Қарсыластың аумағынан қшу кезінде оның зениттік қаруларының атуынан жалғару үшін ұшақтардың қолданатын әдісі.

Зениттік құралдардың атыс жүйесі. өск. Белгілі бір жалты әскери бірліктерді қорғау міндеттерін орындауда әуедегі қарсыласпен күресу үшін қолданылатын зениттік артиллерия мен зениттік пүлеметтердің атысқық жүйесімі.

Зениттік құралдар тығыздығы. өск. Маңдайшептің 1 шақырымына сәйкес келетін зениттік-зымырандық және зениттік артиллериялық құралдардың орташа саны.

Зениттік пүлемет қондырғылары. өск. Арнайы станокқа орнатылған 2000 м-ге дейінгі биіктіктегі әуе нысандарын ату үшін қолданылатын автоматты қару.

Зениттік торуыл. өск. Қарсылас авиациясының шабуыл жасау бағытында жасырын орналасқан және оның төмен ұшатын ұшақтарын (тікұшақтарын) тұтқиылдан атыспен жоятын зениттік қондырғы (взвод, батарея).

ЗЕНИТШІ зат. Зенит атқыш; зенит артиллериясының артиллерисі.

ЗЕНКЕР зат. тех. Металл, пластмасса және т. б. жасалған бөлшектерді кесу құралы.

ЗЕҢ зат. Жылу мен ылғал жеткіліксіз жағдайда пайда болатын көгеру; көкпат.

Зең бас адам. Ісінде береке жоқ, өзінің не істеп, не қойып жүргенін білмейтін, есеңгіреген күйде жүретін адам.

Зең салу. жерг. Түйенің жазғы өріске шығарда не өрістен ауылға қайтарда ойнақтауы, құйрығын қайырып, шаңшып, тұтқысын көтеріп, тайраңдауы.

Зең санырауқұлақтары. бот. Төменгі сатыдағы хлорофилсіз өсімдіктердің жеке бір тобы.

ЗЕҢБІРЕК зат. сөйл. **Зеңбірек.**

ЗЕҢБІР: зеңбір тас. жерг. Тік құз, қия тас.

ЗЕҢБІРЕК зат. 1. Алысқа атылатын соғыс құралы. 2. өск. Жер үсті, су үсті және әуедегі нысаналарды атуға арналған артиллериялық қару.

Зеңбірек батареясы. Зеңбірекпен қаруланған батарея. **Зеңбірек күркілдеді.** Зеңбіректер гүрс-гүрс атылды, гүрсілдеді.

ЗЕҢБІРЕКCІЗ с.ын. 1. Зеңбірегі жоқ, зеңбірек қаруынсыз. 2. Зеңбірек болмайынша, зеңбіректің қатысуынсыз.

ЗЕҢБІРЕКТЕЙ с.ын. Зеңбірек сияқты, зеңбірек тәрізді.

ЗЕҢБІРЕКТІ с.ын. Зеңбірегі бар, зеңбірекпен қаруланған.

Зеңбіректі артиллерия. өск. Зеңбірекпен қаруланған және жерүсті, суүсті, әуе нысаналарын жоюға арналған артиллерия.

ЗЕҢБІРЕКШЕ үст. Зеңбірекке ұқсап, зеңбірек секілді.

ЗЕҢБІРЕКШІ зат. Зеңбіректі ататын адам, зеңбірек атқшы.

ЗЕҢГЕР¹ с.ын. Зор, сұмдық, алапат, керемет жойқын.

ЗЕҢГЕР² с.ын. сөйл. **Зеңгір** (көк, көкшіл, аспан түстес).

ЗЕҢГІ¹ зат. көне. *Сыыр малы.*

ЗЕҢГІ² зат. жерг. **Зенгі** (бір нәрсенің үстіне көлденең қойылған екі жағы таразы басындай көтеріліп-түсіп тұратын ағашпен ойнайтын балалар ойыны).

ЗЕҢГІ=ет. сөйл. **Зенгі.**

ЗЕҢГІБАБА зат. м.ф. 1. Қазақ халқының мифологиялық танымындағы төрт түлік малдың бірі – сыырдың иесі, пірі. 2. м.ф. сөйл. *Сыыр малы.* 3. *Сыыр малы, қара мал.*

ЗЕҢГІЛЕ=ет. Алыс жолға, кіреге шыққанда, теңді, жұкті әуелі саты ағашқа байлап, содан соң түйеге арту.

ЗЕҢГІҢКІРЕ=ет. Мең-зең болыңқырау, мәңгіріңкіреу.

ЗЕҢГІҢКІРЕУ Зеңгіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ЗЕҢГІР с.ын. 1. Аспан түстес, көк, көкшіл. 2. *Биік, зәулім; заңғар.* 3. ауыс. *Ашық, бейбіт. Зеңгір көз. Көк, көкшіл көз. Зеңгір көзді. Көкшіл көзі бар. Зеңгір көк. Биік аспан, зәулім көк. Зеңгір тартты. Биіктеді, зәулімденді. Зеңгір таудайын.* ф.ольк. *Биік, заңғар тау сияқты.*

ЗЕҢГІРЛЕН=ет. сөйл. *Зәулімдену, биіктеу, заңғарлану.*

ЗЕҢГІРЛЕНУ Зеңгірлен етістігінің қимыл атауы.

ЗЕҢГІРЛІК зат. Биіктік, зәулімдік, заңғарлық.

ЗЕҢГІТ=ет. Бас айналдыру, мәңгірту, мең-зең қылу.

ЗЕҢДЕН=ет. *Көгеру, тат басу.*

ЗЕҢУ Зеңі етістігінің қимыл атауы.

ЗЕҢІ=ет. 1. Басы айналып, мең-зең күйде болу, мәңгіру. 2. Басы ауған жаққа жүру, қаңғыру.

ЗЕР¹ зат. 1. Әшекей, сән бұйымдарын жасауға пайдаланылатын әдемі, сары түсті қымбат металл, алтын, тілмә. 2. Алтын, күміс, мыс талшықтары араластырыла тоқылған қымбат мата, материал, оқа. // *Зермен әшекейленген, безендірілген, зер жүргізілген.* 3. *Зермен безендірілген ою, өрнек, әшекей.*

Зер белбеу. этн. Алтын ымыралармен әшекейленген, зерленген белбеу. **Зер жіп.** Алтын яки күміс сымы; алтын мен күмістің жіңішке талшығы. **Зер кілем.** Зер шашақты, түкті кілем. **Зер қазына.** Алтын қоры. **Зер салды.** Зермен әшекейледі, зерледі. **Зер сыраға.** Алтын сымынан нәзік те әшекейлі етіп жасаған сыра түрі. **Зер тоқу.** Зер жіптерін араластырып тоқу, өру. **Зер төгу [шегу].** Алтын, күміс, жез жіптермен кестелеу, зермен көркемдеп тігу. **Зер ұстады.** Зер салды, зерледі. **Зер шашақ.** Алтынды шашақ; түсті металл сияқты жіптен түйген шашақ. **Зер шашақты алқа.** Салтындағы мол, бірнеше шашақты сәнді алқа. **Зер шекті.** Зерледі, зермен әшекейледі.

ЗЕР² зат. Зейін, ықылас, көңіл.

Зер аударды [тастады]. Зер салды, көңіл бөлді, зейін қойды. **Зер салды.** а) Көңіл бөлді, назар аударды. ә) *Ден қойды, ықылас аударды.*

ЗЕР³ зат. Малдың мұрнына өткізілетін шығыршық не сыраға.

ЗЕРБАРАҚ зат. Зер шашақ; алтын сымынан, жіптен жасалған шашақ.

ЗЕРТЕК зат. сөйл. **Зергер.**

ЗЕРГЕР зат. 1. <голл. juwelier> Алтын мен күмістен сәндік бұйымдар мен әшекейлі заттарды зерлеп, айшықтап жасаушы ұста. 2. көне. *Кен орнын іздеп табушы, руда таңушы; оның түр-түсін ажырата білетін маман.* 3. ауыс. *Шебер, ұста.*

Зергер балға. Ағаш сапты жеңіл балға. **Зергер төсі.** Алып жүруге жеңіл, қалаған жерге қойып жұмыс істеуге ыңғайлы, шағын төс.

ЗЕРГЕРЛЕ=ет. сөйл. 1. Әшекейлеп, сәндеп жасау. 2. ауыс. *Көркемдеу, мәнерлеу.*

ЗЕРГЕРЛЕН=ет. Зер сала әсемделу, әшекейлену.

ЗЕРГЕРЛЕНУ Зергерлен етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРГЕРЛЕУ Зергерле етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРГЕРЛІК зат. қолөнер. Сән-салтанат үшін әшекейлі сәндік бұйым, жиһаз т.б. жасау өнері.

Зергерлік бұйымдар. қолөнер. Сыраға, сақина, білезік т.б. сияқты ұста, шебер қолымен жасалған әшекейлер, әсем заттар. **Зергерлік кәсібі.** қолөнер. Әсемдік бұйымдарын жасау, алтын, күмістен әшекей заттарын соғу ісі, шеберлік өнері. **Зергерлік құралдары.** Зергерге қажетті шот, балға, шұбар балға, төс сияқты заттар. **Зергерлік өнер.** қолөнер. Әсемдік бұйымдарды, ыдыс-аяқ, қару-жарақ, ат әбзелдерін әшекейлеу өнері.

ЗЕРГЕРХАНА зат. Заттар мен бұйымдар жасайтын шебердің орынжайы, шеберханасы.

ЗЕРГЕРШІ зат. сөйл. **Зергер.**

ЗЕРДЕ¹ зат. 1. Ақыл-ес, сана; зейін. 2. филос. Ойлау қызметінің жоғарғы түрін білдіретін, пайымнан өзгеше философиялық категория.

Зерде аллясы. сөйл. Ескерткіш аллея. **Зерде болды.** Жүрегі шайылды, зәрезап болды, беті қайтты. **Зерде салды [қойды].** Зейін қойды, көңіл бөлді, ынта салды. **Зердесі [зердесіне] жетті.** Санасы, ойы жетті; ақылына қонды. **Зердесіне құйды.** Санасына жеткізді, көкейіне қондырды. **Зердесіне тоқыды [түйді].** Көңіліне түйді, есіне сақтады.

ЗЕРДЕ² зат. саят. 1. Қыран құсқа беру үшін түйенің шудасына оралан түз. 2. Аңға салатын бүркіт пен тазыны құстырған кезде бөлінетін зат, қоя.

Зере сауыт. этн. Кіреукенің арқасына, екі бүйіріне болат тақталар өріліп жасалатын батырлардың қорғану киімі.

ЗЕРДЕ-ЗЕЙІН зат. Ақыл-ес, сана-сезім.

ЗЕРДЕЛЕ=ет. 1. Көңілге тоқу, ақылға салу, зейін қою. 2. ғыл. Бақылау тәжірибесі арқылы алынған алғашқы (сандық) мәліметтерді түсіндіру, мәнісін талдау.

ЗЕРДЕЛЕН=ет. Көңілге тоқулы, зейін қойылу, зер салыну.

ЗЕРДЕЛЕНУ Зерделен етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРДЕЛЕУ Зерделе етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРДЕЛІ с.ын. Ақылды, есті, саналы; зейінді.

Зерделі жан. Аңғарымпаз, түйсігі мол, көзі ашық адам.

ЗЕРДЕЛІК зат. сөйл. **Зерделілік.**

ЗЕРДЕЛІЛІК зат. Ақылдылық, естілік, саналылық.

ЗЕРДЕCІЗ с.ын. 1. Ақылсыз, санасыз. // Ақылсыз, санасыз адам. 2. Зейінсіз, ықылассыз.

ЗЕРДЕCІЗДІК зат. Ақылсыздық, ессіздік, санасыздық; зейінсіздік.

ЗЕРЕ¹ зат. Бір нәрсенің астына қойылған зат; тіреу, тұғыр.

ЗЕРЕ² зат. көне. 1. Орта ғасырлардағы түркілердің ұрыста жау жебесін денесіне дарытпау үшін киіп шығатын шынжыр сауытының бір түрі. 2. Қазақ батырларының бір қабат киім сыртынан киетін әртүрлі металлдардан үзбелестіріп тоқыған ертеректегі сауыты.

ЗЕРЕ³ зат. 1. Азия, Африка елдерінің салты бойынша адам мұрнына өткізілетін шығыршық. 2. көне. Ертеректегі сал-серілердің, қыз-келіншектердің мұрына тағатын сырасы. 3. Малдың мұрнына өткізілетін шығыршық, сыра.

ЗЕРЕ⁴ зат. жерг. *Іші қуыс, өзі ұзын, сәукелемен бірге киетін баскиім.*

ЗЕРЕ⁵ зат. өс. жерг. *Зире.*

ЗЕРЕБЕ зат. сөйл. **Жеребе** (алғашқы таңдау құрғығын немесе бірінші кезекті кімге беру керек деген мәселені қатысушылардың талайына (бақытына) қарай шешу шарты).

Зеребе салды [тастады]. Мәселені жеребе арқылы шешті.

ЗЕРЕДЕЙ с.ын. сөйл. **Зәредей** (түттей, азантай, кішкентай).

ЗЕРЕЗБЕ: зәрезап болды. сөйл. **Зәрезап болды.** Зәрезап қылды. сөйл. **Зәрезап қылды.**

ЗЕРЕК¹ зат. бот. <лат. berberis> Оңтүстік аудандардың тау бөктерлерінде өсетін, жемісі қара не қызыл түсті, тікенді бұта; сыыр қарақат.

ЗЕРЕК² с.ын. 1. Ұғымтал, алғыр, зейінді, аңғарғыш. 2. ауыс. Құмар, әуес. 3. ауыс. Алғыр, жүйрік, ұшықыр.

Зерек туған. Айрықша ақылды, көкірегі ашық, білімді, көп оқыған, сауатты (адам).

ЗЕРЕКТІК зат. Алғырлық, ұғымталдық, зейінділік, аңғарғыштық. 2. психол. Адамның өз маңындағы нәрселер мен құбылыстарды танып білудегі сезімталдығын, ақыл-ойының ұшқырлығын, ойлау әрекеттерінің оралымдылығын білдіретін баралық қасиеті.

ЗЕРЕКТІК зат. сөйл. **Зеректік.**

ЗЕРЕЛЕ=ет. Әшекейлеу, әрлеу; зер салу, зерлеу.

ЗЕРЕЛЕУ Зереле етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРЕЛІ¹ с.ын. Тіреуші бар, тұғырлы.

ЗЕРЕЛІ² с.ын. Мұрнына өткізілген шығыршығы (сырасы) бар.

ЗЕРЕН¹ зат. этн. Ағаштан жасалған, шұбат, қымыз құятын сәнді ыдыс; аяқ.

Зерен жүзді. Тостағандай дөңгелек бетті.

Зерен шапан. Алтын, күмістің тезден өткен сымдары қосылып тоқылған матадан тігілген әшекейлі, сәнді шапан.

ЗЕРЕН² зат. зоол. <лат. pterocarpa gutturosa> Жұптұяқтылар отряды бұғы тұқымдасына жататын прокапра туысы.

ЗЕРЕН³ зат. көне. сөйл. **Зере** (мұрынға тағатын сыраға).

ЗЕРЕН⁴ зат. этн. Алтын, күмістің тезден өткен сымдары қосылып тоқылған матадан тігілген әшекейлі, сәнді киім.

ЗЕРЕН⁵ зат. өс. жерг. *Қандағаш.*

ЗЕРЕНДЕ=ет. көне. Тостағандап ішу.

ЗЕРЕНДЕУ көне. Зеренде етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРЕНДІК зат. 1. өс. Құмды жерге шығатын бояу шоп. 2. Өсімдіктен алынған бояу.

ЗЕРЕН зат. сөйл. **Зерен** (ағаштан жасалған сәнді шұңғыл ыдыс).

Зерен жүзді. жерг. Қызыл шырайлы, дөңгелек жүзді.

ЗЕРҚОҢЫЗ зат. зоол. <лат. buprestidae> Қоңыздар отряды Buprestidae тұқымдасының бір түрі.

ЗЕРЛЕ¹=ет. 1. қолөнер. Зермен нақыштау, сәндеу; алтындау. 2. ауыс. бейне. Әшекейлеу, безендіру.

Зерлеп тігу. Алтын түсті жіппен әшекейленуі.

ЗЕРЛЕ²= ет. Зер салу, зейін қою, көңіл аудару.

ЗЕРЛЕН= ет. Зер салыну, әшекейлену.

ЗЕРЛЕНУ Зерлен етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРЛЕТ= ет. Зер салғызу, әшекейлету.

ЗЕРЛЕТУ Зерлет етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРЛЕУ Зерле етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРЛІ сын. Зер салған, зерленген.

Зерлі бай. Алтынны көп бай. **Зерлі білезік.**

зерг. Ою-өрнегі бар білезік. **Зерлі орындық** көне. Алтын шытыралармен, асыл тастармен әшекейленген аса қымбат төсек ағаш; алтындалған төсек. **Зерлі гүйме.** зерг. Алтын жалатылған сіркелі, ою-өрнекті түйме.

ЗЕРТ зат. жерг. Біқылас, құдық.

ЗЕРТАС зат. <нем. Glasur> Керамикаға қалыңдығы 0,15–0,30 мм-дей етіп жағылған шыны тектес зат; жабын.

ЗЕРТЕҢ зат. мед. Суық тиюден болатын өкпе ауруы.

ЗЕРТТЕ= ет. 1. Бір нәрсенің анық-қанығына жету, мән-жайын анықтау; шындықтың бетін ашу; іздену. 2. Байқау, бақылау, тексеру.

ЗЕРТТЕГІШ сын. Зерттей алатын, зерттей білетін.

ЗЕРТТЕГІШТІК зат. Зерттей білетіндік, бақылағыштық.

ЗЕРТТЕЛ= ет. Зерттеу жүргізілу, тексерілу, қарастырылу.

ЗЕРТТЕЛУ Зерттел етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРТТЕЛІН= ет. Бақылану, тексерілу, байқау жүргізілу.

ЗЕРТЕЛІНУ Зерттелін етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРТТЕМЕ зат. Зерттеу жұмысы, ғылыми еңбек.

ЗЕРТТЕТ= ет. Ғылыми түрде тексерту, қарастырыту, бақылау жүргіздірту.

ЗЕРТТЕТУ Зерттет етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРТТЕУ¹ зат. Фактілермен дәлелдемелерге негізделіп жүргізілген ғылыми жұмыс (еңбек).

Зерттеу әдісі. ғыл. Ғылыми ізденіс мақсатын шешетін амалдар. **Зерттеу қағидасы.** ғыл. Ғылыми ізденіс процесін ұйымдастырудың жалты ұстанымдары. **Зерттеу нәтижесі.** Ғылыми ізденіс қорытындысы. **Зерттеу нысаны.** ғыл. Ғылыми талдауға, бақылауға алынған зат, құбылыс.

Зерттеу реакторы. физ. Активті аймағы нейтрон мен у-сәулелерінің көзі болатын ядролық реактор.

ЗЕРТТЕУ² Зертте етістігінің қимыл атауы.

ЗЕРТТЕУШІ зат. Ғылыми ізденіс жұмысын жүргізуші, тексеруші.

ЗЕРТТЕУШІЛІК зат. Ғылыми ізденіс жүргізушілік, тексерушілік.

ЗЕРТХАНА зат. <көне лат. laboratorium> Техникалық және ғылыми ізденіс тәжірибелерін жасайтын арнайы жабдықталған орын.

ЗЕРТІГІН зат. қолөнер. Зермен безендірілген ою-өрнек, әшекей.

ЗЕРШЛ сын. сөйл. **Зерделі.**

ЗЕРШЛДІК зат. сөйл. **Зерделілік.**

ЗЕРШПНЭС зат. Естігенін ұмытпай, есіне мықты ұстайтын кісі.

ЗЕРІГУ Зерік етістігінің қимыл атауы.

1. Жалығу, іші пысу, мезі болу. 2. психол. Айналысатын өрекеттің болмауынан адамның психологиялық беймаза күйге шырауы.

ЗЕРІК= ет. Жалығу, іші пысу, мезі болу.

ЗЕРІКЕНДІК зат. Жалыққандық, іші пысушылық, мезі болушылық.

ЗЕРІККІШ сын. Зеріге беруші, жалыққыш.

ЗЕРІКТІР= ет. Жалықтыру, мезі ету.

ЗЕРІКТІРЕРЛІК сын. Жалықтыратын, зеріктіретін.

ЗЕРІКТІРУ Зерікті етістігінің қимыл атауы.

ЗЕФИР зат. тамақ. Жеміс-жидек езбесіне жұмыртқаның ақ уызы мен қант қосып дайындалатын пастилла түрі.

ЗИ зат. Араб әліпбиіндегі «з» дыбысының айтылуы.

ЗИАД үст. ескі кіт. Артық, жақсы.

ЗИБА: змба бойлы. сөйл. **Зипа бойлы.**

ЗИВЕРТ зат. физ. Сәуленің эквиваленттік дозасының бірліктерінің халықаралық жүйесіндегі (СИ) өлшеу бірлігі. $1 \text{ Зв} = 1 \text{ Дж/кг} = 10^9 \text{ бэр}$.

ЗИГОГАМИЯ зат. биол. Мицелийдің жыныс жасушалары немесе гаметаңгий деп аталатын, бір-бірінен мөлшері бойынша ажыратылатын, өзара қарсы бағытталған жасушалардың қосылуынан түзілетін жыныстық процесс.

ЗИГОМИЦЕТТЕР [лат. zygomycetes] зат. бот. Зигогамия жолымен (жынысты) көбейетін төменгі сатыдағы саңырауқұлақтардың бөлімі.

ЗИГОТА [грек. zygote] зат. зоол. Аталық (сперматозоид) және аналық (овоцит) жасушалардың қосылуынан (ұрықтануынан) пайда болған бір жасушалы ұрық.

Зиготаның бөлінуі. Сперматозоидпен (аталық ұрық жасушасымен) ұрықтанған аналық ұрық жасушасының митоз арқылы бөлінуі; төлдің құрсақта өсуінің алғашқы сатысы.

ЗИККУРАТ зат. сәулет. Текше тәрізді тағанаға тұрғызылып, биіктеген сайын сүйірлене түсетін параллелепипед немесе қиық пирамида түрінде қаланған баспалдақты алып мұнаралардың ғылымдағы атауы.

ЗИЛЗАЛА зат. сөйл. **Зилзала** (ауыр апат, аластатырған жағдай).

ЗИЛМАНКЕ [ор. землянка] зат. сөйл. Үй, лашық, баспана.

ЗИҚЫ зат. Маза, тыныштық.

ЗИНА зат. Нәпсіқұмарлық, жезөкшелік.

Зина қылды. Зинақорлық жасады.

ЗИНАҚОР сын. Нәпсіқұмар, жүргіш, жезөкше; зинашы.

ЗИНАҚОРЛЫҚ зат. Некесіз адамдардың жыныстық қатынас жасауы, мұсылмандық құқықта ауыр күнә болып саналатын, қазақ халқының дәстүрлі әдет құқығы бойынша адамгершілікке жат азғындық қылық ретінде жазғырылатын өрекет.

ЗИНАТ зат. Әшекей, ою-өрнек.

ЗИНАТЛЫҚ зат. ескі кіт. Әшекейлік, әсемдік.

ЗИНАҒАР од. **Зинағар** (абайла, абай бол, сақтан, сақ бол).

ЗИНАШЫ зат. сөйл. **Зинақор.**

ЗИНГШПИЛЬ [нем. Singspiel] зат. муз. Комедиялық операның жанры.

ЗИНДЖАНТРОП [лат. zinjanthropus] зат. археол. Ежелгі адамдардың арғы тегі болып саналатын австралопитектердің бір түрі.

ЗИНУРАТ зат. сәулет. Жоғарғы алаңқайда діни қызмет атқаратын құрылысы бар, басқышты пирамидаға ұқсайтын құрылыс.

ЗИНҒАР од. ескі кіт. Сақтан, сақ бол, абай бол, абайла.

ЗИПА сын. Әдемі, әсем, сұлу, көрікті.

Зипа бой. Орта бойлы, сұлу мүсінді дене.

ЗИРАТ зат. Өлген кісіні жерлейтін орын; мола, бейіт; қабір үстіне тұрғызылған қорған.

Зират етті [қылды], сөйл. **Зиярат етті** (қайтыс болған адамның зиратына барып, бата оқыды, дұға қылды).

ЗИРАТНАМА зат. сөйл. Молалар, бейіттер, қабірлер.

ЗИРАТТАС= ет. Марқұмның моласына бірге барып, зиярат етісу.

ЗИРАТТЫҚ сын. Өлген адамды жерлеу қажетті, зират боларлық жер.

ЗИРАТШЫ зат. Көр қазушы, қабірші.

ЗИРЕ зат. өс. <лат. sagum> Шатыршағұлділер тұқымдасына жататын екі немесе көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЗИРЕК зат. өс. Жабайы және мәдени түрде өсетін, қарақаттар тұқымдас, жартылай біталы көпжылдық өсімдік.

ЗИТТЫҚ зат. Өштік, қастық, қаскүнемдік.

ЗИФА сын. ескі кіт. **Зипа** (әдемі, әсем, көрікті).

ЗИҒІН зат. ескі кіт. **Зейін.**

ЗИҒІНДІ сын. ескі кіт. **Зейінді.**

ЗИҒЫН зат. сөйл. **Зейін.**

ЗИҒЫНДЫ сын. жерг. **Зейінді.**

ЗИЯ сын. Нұрлы, сәулеті.

ЗИЯГУЛ зат. өс. <лат. senecio> Күрделі-гүлділер тұқымдасына жататын бір, екі және көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЗИЯД сын. ескі кіт. Көп, аса, өте, тым жақсы.

ЗИЯДА сын. ескі кіт. Көп, артық.

ЗИЯЛ зат. көне. Опат, қаза.

ЗИЯЛЫ зат. <лат. intelligens> 1. Оқыған, сауатты азамат, интеллигент. 2. Парасатты, озық.

Зиялы қауым. <лат. intelligens> Зиялылар, ұлттық және жалтадамзаттық құндылықтарды тарихи тұрғыдан түйсінетін, бағалай білетін, әлемдік және ұлттық мәдениет туындыларын талғампаздықпен белсенді ұзгерген, бойында махаббат, ізгілік, әділеттілік сезімдері, басқа жанға, жалты адамзат баласына сүйіспеншілігі мол, өзгенің ой-пікірне төзімді, халықтың ақыл-ой, парасаты болып табылатын жеке тұлғалар шоғыры.

ЗИЯЛЫ сын. Ізетті, білімді, мәдениетті, парасатты.

ЗИЯЛЫЛЫҚ зат. <лат. intelligentis> 1. Адамның жоғары мәдениеттілігінің, ақыл-парасаты мен адамгершілік қасиеттерінің жиынтығын білдіретін ұғым. 2. Мәдениеттілік, мәдениетті болушылық.

Зиялылық қуат. Ақыл-ой пәрменділігі, күші.

ЗИЯН зат. 1. Зарар. // Зиян шегу, зиян тарту, зиян көру. 2. құқық. Субъектінің басқа субъектіге немесе табиғатқа, қоршаған ортаға, адамдарға келтірген залалы.

Зиянға [белшеден] батты. Шығынға шырады, зиян шекті. **Зиянға** отырды, жерг. Шығынға батты. **Зиянға** ұшыратты. Зиян шектірді, залал келтірді. **Зиян** етті. Залал қылды, зарар етті, кесірі тиді. **Зиян жасады.** Кедегі келтірді, кесірі болды. **Зиян келді.** Кедегісі, кесірі тиді. **Зиян** келтіргені үшін жауаптылық. құқық.

Азаматтық жеке басына немесе мүлкіне не заңды тұлғаның мүлкіне зиян келтіргені үшін зиян келтірушінің жәбірленушіге оны толық көлемде өтеуге міндеттілігі. **Зиян** келтірді [етті, тигізді, салды]. Шығынға батырды, кедегі болды, кесірі тиді. **Зиян көрді** [тапты, шекті]. Шығынға шырады; пайда көрмеді. **Зиян тартты.** Зиян көрді, шығынға шырады. **Зиян шектіру.** Зиян келтіру, залалы тию. **Зияны жоқ.** Зиянсыз, залалы жоқ. **Зияны тиді.** Залалы тиді, зиян келтірді.

ЗИЯНДА= ет. Зиян тигізу, залал келтіру; бүлдіру.

ЗИЯНДАЛ= ет. Зиян келу, бүліну.

ЗИЯНДАЛУ Зияндал етістігінің қимыл атауы.

ЗИЯНДАН= ет. Зақымдану, бүліну.

ЗИЯНДАНҒЫШ сын. Зиян шеккіш, зақымданғыш.

ЗИЯНДАНУ Зияндан етістігінің қимыл атауы.

ЗИЯНДАС зат. Зиян тигізіп, залал келтіретін адам.

ЗИЯНДАСТЫ сын. көне. **Зиянды.**

ЗИЯНДАУ Зиянда етістігінің қимыл атауы.

ЗИЯНДАУ Зиянды сын. 1. Пайдасыз, залалды.

2. Кесірілі, кесапатты.

Зиянды бақашық қандала. зоол. <лат. eurygaster integriceps> Жартылай қатты қанаттылар немесе қандалалар отрядының қалқаншалы бақашықтар тұқымдасына

жататын жәндік. **Зиянды кірме.** кен. Кеннен алынған концентратта немесе алынған металдарда болатын әртүрлі заттар. **Зиянды сәулеге шалдығу.** физ. Ядролық жарылыс кезінде жарқылды аумақ немесе отты шар түрінде шығатын, көрінетін, ультракүлгін және инфрақызыл сәулелердің қуатты тасқынына тап болу, шығуы.

ЗИЯНДЫҚ зат. сөйл. **Зияндылық,** **ЗИЯНДЫЛАУ** сын. Аздап зияны бар, залалдылау.

ЗИЯНДЫЛЫҚ зат. Зияны барлық, залалды.

ЗИЯНДЫРАҚ сын. Зияны басымырақ, залалдырақ.

ЗИЯНКЕР зат. Зиянкес, қара ниғылды адам.

ЗИЯНКЕС¹ зат. Адам мен жануарлар организмінде әртүрлі ауру қоздырғышын тарататын және өсімдіктерді зақымдайтын жәндіктер мен жануарлар тобы.

ЗИЯНКЕС² сын. Зиян келтіретін, зардап шектіретін.

Зиянкес күштер. миф. діни. Адамзаттың жауы, үнемі адам баласын адастыруға, азғыруға тырысып, жаман істерге айдап салады-мыс деп саналатын, көзге көрінбейтін абстрактілі [денелер] ұғымдар. **Зиянкес сорғыштар.** зоол. Үшкір тұмсықты қан сорғыштардың жалпы атауы.

ЗИЯНКЕСТЕУ сын. Зияндылау, қаскүнемдеу.

ЗИЯНКЕСТІК зат. 1. Зиянкес болушылық. 2. ауыс. Қастық, дұшпандық.

ЗИЯНСЫЗ сын. Зияны жоқ, залалсыз.

ЗИЯНСЫЗДАНДЫР= ет. Залалсыздандыру, зиянсыз ету.

ЗИЯНСЫЗДАНДЫРУ Зиянсыздандыру етістігінің қимылы атауы.

ЗИЯНСЫЗДЫҚ зат. Зияны жоқтық, залалсыздық.

ЗИЯПА зат. жерг. Қонақтық, отырыс. **ЗИЯПАТ** зат. <франц. banquet> Сый-сияпат, құрмет, қонақасы.

Зияпатын асырды. Артықша құрметтеді, ерекше сыйлады.

ЗИЯПАТТА= ет. Сыйлау, құрметтеу.

ЗИЯПАТТАУ Зияпатта етістігінің қимылы атауы; өбден бабына келтіру, ойдағыдай етіп орындау.

ЗИЯРАТ зат. ескі кіт. **Зират.**

Зиярат етті. діни. ескі кіт. Әулиелердің зират басына қонып, құрбандық шалу, сол арқылы Алладан сұраған тілегін қабыл етуін сұрау, жақсылық тілеп жалбарыну. **Зиярат қылды.** діни. Әулиелі жерлерге барып, Аллага құлшылық етті, аруаққа құран бағыштады. **Зияратқа түнету.** Әулиелердің моласының басына қондыру, Аллага жалбарыну.

ЗИЯРАТХАНА зат. Зиярат қылатын жай, орын.

ЗИЯРАТШЫ зат. Зиярат қылушы, сиынушы.

ЗИЯТ¹ сын. 1. Артық, жақсы.

Зият болды. Парасатты, айрықша ақылды болды. **Зият болсын.** тілек. Жақсылық болсын, оңарғылсын деген мағынада.

ЗИЯТ² зат. психол. <лат. intellectus> Индивидуінің ақыл-ой қабілеттерінің біршама орнықты құрылымы.

Зият тәстілері. психол. Индивидуінің ақыл-ой әлеуетін анықтауға арналған психологиялық диагностика әдістемелері.

ЗИЯТКЕР зат. Ақыл-ой қабілеті асқан адам, интеллектуал.

ЗИЯТКЕРЛІК сын. Жеке адамның интеллектуалдық ақыл-ой қабілетін дамытуға бағытталған.

Зияткерлік меншік. кұқық. Азаматтық мүлдіктік құқықтар нысаны, жеке немесе ұжымдық зияткерлік еңбектің нәтижелеріне айрықша меншік.

ЗИЯТТАН= ет. Сылауып-сипану, әдемілену. **ЗИЯТТАНУ** Зияттан етістігінің қимылы атауы.

ЗИЯТТЫ сын. Тым жақсы, аса қадірлі.

ЗИЯТТЫЛЫҚ: зияттылық коэффициенті. <ағыл. intellectual quotient> пед. Ақыл-ой жасасының, түлғаның шын хронологиялық жасына қатынасы.

ЗИЯФАТ зат. сөйл. **Зияпат** (сияпат, сый, тарту).

ЗНАК зат. тар. Би, болыстарға арнайы берілетін металдан істелген белгі.

ЗОб зат. мед. вет. Йод жетіспеушіліктен қалқан безінің ісіп кетуі; жемсау ауруы.

ЗОБАЛАҢ зат. Ауыртпалық, сергелден, қуғын-сүргін.

ЗОБАЛАҢДЫҚ зат. Ауыртпалық, сергелден.

ЗОДИАК [грек. zodiakos] зат. астр. Күннің біржылдық көрінерлік жолының бойында (эклиптика бойымен) орналасқан 12 шоқжұлдыз.

ЗОДИАКАЛДЫҚ: зодиакалдық жарық. геогр. Батыста күн батқаннан кейін, шығыста күн шығар алдында көбінесе тропиктік аймақтарда нұрланып көрінетін жарық сәуле.

ЗОЛЬ [нем. Sol] зат. физ. Сұйық дисперсиялық ортасы бар дисперсиялық жүйе.

ЗОМАН зат. өск. Жалпы улы, жүйкені жансыздандыратын улағыш зат.

ЗОМБИ [ағыл. zombie] зат. психол. Африка мифіндегі өлік адам; басқа біреудің қалауымен іс-әрекеттер орындайтын адам.

ЗОМБЫ зат. сөйл. **Зомбылық.**

ЗОМБЫЛЫҚ зат. Қорлық, зорлық, қиянат. **Зомбылық етті.** Зорлық көрсетті, қиянат жасады. **Зомбылық көрді.** Зорлық көрді, қиянат шекті.

ЗОН зат. жерг. Жұқа ақ мата, бәтес.

ЗОНА [грек. zónē] зат. геогр. 1. **Аймақ** (табиғи жағдайлары, флора, фауна т.б. ортақ Жер шарының белдеуі). 2. Аралық бос жер, кеңістік алаң.

ЗОНАЛЫҚ сын. **Аймақтық** (зонаға тән, зонаға қатысты).

Зоналық өсімдік. геогр. **Аймақтық өсімдік** (өз алдына жеке аймақ жасайтын өсімдік). **Зоналық топырақ.** геогр. **Аймақтық топырақ** (әрбір географиялық зонаға тән топырақ түрі).

ЗОНД [франц. sonde] зат. мед. Ішкі мүшелерді зерттеу және емдеу үшін қолданылатын медициналық құрал; жіңішке түтікше.

ЗОНДТАУ= ет. терм. Зондтың көмегімен зерттеу.

ЗОНД-ШАР зат. физ. Ауа қабатын (атмосфераны) зерттейтін аспап.

ЗОНДЫЛА= ет. Ішке зонд жіберу, зондпен тексеру.

ЗОНДЫЛАУ= ет. **Зондтау.**

ЗОН зат. зоол. Қарғаның түрі.

ЗОО... [грек. zoon] Жануарлар әлеміне қатысты күрделі сөздердің алғашқы бөлігі (мыс., зоология, зоогеография т.б.).

ЗООБАҚ зат. Әртүрлі хайуанаттар топтастырылған демалыс орны.

ЗООБЕНТОС [грек. zoon – жануар, benthos – тереңдік] зат. зоол. Теңіз бен тұщы су қоймаларының түбінде мекендейтін жануарлар жиыны.

ЗООВЕТЕРИНАР зат. Мал дәрігері, малшаруашылық маманы.

ЗООВЕТЕРИНАРЛЫҚ сын. сөйл. **Малдәрігерлік.**

ЗООВЕТИНСТИТУТ зат. Малшаруашылық мамандарын даярлайтын жоғары оқу орны.

ЗООГЕОГРАФИЯ [грек. zoon – жануар, geographia] зат. Жер шарындағы жануарлар дүниесінің таралуы мен орналасу заңдылықтарын зерттейтін ғылым; биогеографияның бөлімі.

ЗООГЕОГРАФИЯЛЫҚ сын. Зоогеографияға қатысты, зоогеографияға тән.

Зоогеографиялық аудандарға жіктеді. Жануарлар дүниесінің құрамы мен таралуы бойынша құрлықты табиғи аудандарға бөлді. **Зоогеографиялық аудандастыру.** Зоогеографиялық аудандарға бөлу. **Зоогеографиялық карталар.** Жануарлардың топтары мен түрлерінің географиялық таралуын бейнелейтін карталар.

ЗООГИЕНА зат. Жануарлардың денсаулығы мен өніп-өсуіне қажетті күтім шарттары.

ЗООГИЕНАЛЫҚ сын. Зоогигиенаға қатысты, зоогигиенаға тән.

ЗООДҮКЕН зат. Үйде ұстайтын ит, мысық, құс, балық сияқты әртүрлі жәндіктер және оларға қажетті жем, қорек, ұя, тор т.б. заттар сатылатын арнайы сауда орны, дүкен.

ЗООИДТАР зат. зоол. Колониалдық түрде тіршілік ететін жануарлардың жеке дарағы.

ЗООКУМАРИН зат. хим. Қоймаларда, қора-қосы мен тұрғын үйлердегі кеміргіштерді жоюға арналған сізсіз, ақ түсті кристалл.

ЗООЛАТРИЯ [грек. zoon – жануар, latreia – бас ию, табыну] зат. миф. Халық наным бойынша, кейбір жануарларды киелі, қасиетті санап, табыну, сиыну немесе шыққан тегін сол жануармен байланыстыру.

ЗООЛОГ зат. Зоология маманы, жан-жануарлар тіршілігін зерттеуші.

ЗООЛОГИЯ [грек. zoon – жануар, logos – ілім] зат. 1. Жануарлар әлемінің көптірлігін, олардың құрылысы мен тіршілігін, таралуын, мекен ортасын, сол ортамен байланысын, жеке және тарихи даму заңдылықтарын зерттейтін ғылым. 2. Мектептерде, оқу орындарында оқытылатын пәндердің бірі зоология оқулығы.

ЗООЛОГИЯЛЫҚ сын. Зоологияға қатысты, зоологияға тән.

Зоологиялық диагностика әдісі. зоол. Топырақ құрамындағы және жеке топтағы топырақ құрамындағы омыртқасыз жәндіктерді биологиялық индикатор немесе негізгі көрсеткіш ретінде пайдалану. **Зоологиялық қорықша.** зоол. Қазақстанда тіршілік ететін жануарлардың сирек кездесетін және жойылып кету қаупі бар түрлерін қорғау мақсатында ұйымдастырылған арнайы аумақтар. **Зоологиялық мелиорация.** сұшар. Табиғи және антропогендік нысандардың жай-күйін жақсартудың зоологиялық тәсілдерін қолдану арқылы мелиорациялық құрылыстың жұмыс істеуін жақсартуға бағытталған шаралар жүйесі. **Зоологиялық сабақ.** зоол. Жабайы жануарларды арнайы темір торда не табиғи орта жағдайына ұқсас қоршауда ұстайтын ғылыми-ағарту мекемесі.

ЗООМАССА зат. зоол. Белгілі бір табиғи ортадағы жануарлар биомассасының жиынтығы.

ЗООНИМ зат. лингв. Лингвистикалық зерттеудің объектісі ретіндегі жануарлардың жалқы есімдері.

ЗООНОЗДАР [грек. zoon – жануар, nosos – ауру] зат. Әртүрлі жабайы және үй жануарларынан жұғатын, адамдар мен жануарлардың жұқпалы аурулары.

ЗООПАРК зат. сөйл. **Зообақ.**

ЗООПЛАНКТОН зат. зоол. Теңіздер мен тұщы сұйымалардың беткі қабатының әртүрлі тереңдігінде мекендейтін және суда қалқып тіршілік ететін жануарлар.

ЗООПСИХОЛОГИЯ [грек. zoon – жануар, psychē – жан, logos – ілім] зат. Жануарлар психикасы, осы деңгейдегі психикалық шағылудың көрінісі мен заңдылықтары туралы ғылым.

ЗООСПОРА зат. зоол. Төменгі сатыдағы жануарларда болатын споралар.

ЗООТЕХНИК зат. Малшаруашылығының басты маманы.

ЗООТЕХНИКА зат. Малшаруашылығы туралы ғылым.

ЗООТЕХНИКАЛЫҚ зат. Зоотехникаға тән, зоотехникаға қатысты.

ЗООТЕХНИЯ [грек. zoon – жануар, technē – өнер, шеберлік] зат. Мал өнімдерін (ет, сүт, жұмыртқа, жүн, тері т.б.) алу үшін малды өсіру, азықтандыру, бағып-құту және оны пайдаланудың тиімді жолдарын зерттейтін ауылшаруашылық ғылымы.

ЗООФАГ [грек. zoon – жануар, phagos – жеп алушы] зат. зоол. Басқа жануарлармен қоректенетін жануар.

ЗООФИЛ зат. зоол. Өсімдіктердің бал арасы. Жаранат т.б. арқылы тозаңдандыру.

ЗООФИЛИЯ зат. психол. 1. Өзінің сексуалды қажеттіліктерін жануарлармен қандыратын қалыптан тыс жыныстық қатынас. 2. зат. зоол. Әдетте құрт-құмырсқа, қанаттылар, сүтқоректілер және жануарлар арқылы тозаңдану түрі.

ЗООХОРИЯ [грек. zoon – жануар, chōrē – таратамын] зат. геогр. Өсімдік жемістері мен тұқымдарының, жеміс-жидегі мен спораларының жануарлар арқылы таралуы.

ЗООЦЕНОЗ [грек. zoon – жануар, koīnos – жалпы] зат. зоол. Негізінен бір биоценоз құрамына жататын, бір-бірімен өзара байланысты әрі бір-біріне тәуелді жануарлардың жиынтық тобы.

ЗООЦИТ [грек. zoon – жануар, caedere – өлтіремін, жоямын] зат. хим. Ауылшаруашылығына зиян келтіретін омыртқалы жануарларға, негізінен кемірушілерге (родентицтер), оның ішінде егеуқұйрықтар (ратицидтер) мен құстарға (авиацидтер) қарсы қолданылатын химиялық зат.

ЗОР¹ зат. жерг. Әл-құш, қуат.
ЗОР² сын. 1. Ірі, үлкен, дәу. 2. Мықты, күшті. // Мықты, күшті нәрсе, адам т.б. 3. Ерекше, айрықша, орасан. 4. ауыс. сөйл. Қатты, ауыр. 5. ауыс. Коп, мол. 6. ауыс. Қатты шығатын, ащы (дауыс).

Зор болды. Артық болды, асып түсті. **Зордан емес, қолдан.** Біреудің затын, иелігін, меншігін күш көрсетіп тартып алу емес, ақысын беріп, ризашылығымен алу. **Зор денелі.** Ірі, үлкен, еңгезердей. **Зордың күшімен.** Әрең-әрең, зорға дегенде. **Зор жоқ, Зорлық жоқ.** **Зор көкірек [зор кеуде].** а) Менмен, төкаптар; оркеуде. ә) Үлкен жүрек, үмітті кеуде. **Зор қасірет.** Түзетуге келмейтін қателік, ауыр күнә; ошпес уайым. **Зор қылды.** Қастерледі, көтерді; өсірді. **Зор өтті.** Зорлықты, күш түсті. **Зор салды.** Бар күшін сарп ете жұмсауға мәжбүрледі, шектен тыс нәрсені талап етті. **Зор тұлғалы.** Үлкен денелі, дәу, еңгезердей. **Зор тұтты [санады].** Артық көрді, мығым санады. **Зор шықты.** Мықты шықты, асып түсті.

ЗОР³ сын. жерг. Тамаша, әдемі.
ЗОРАЙ = ет. 1. Үлкею, ұлғаю. 2. Күшею, үдей түсу.

ЗОРАЙҒАНДЫҚ зат. Ұлғайғандық, артқандық.

ЗОРАЙТ = ет. Үлкейту, ұлғайту. 2. Күшейту, үдету.

ЗОРАЙТҚЫШ зат. Ұлғайтқыш, үлкейткіш құрал.

ЗОРАЙТУ *Зорайт* етістігінің қимыл атауы.
ЗОРАЙТЫҢҚЫРА = ет. Ұлғайтыңқырау, үлкейтінкіреу.

ЗОРАЙТЫҢҚЫРАУ *Зорайтыңқыра* етістігінің қимыл атауы.

ЗОРАЙЫҢҚЫРА = ет. Үлкейе түсіңкіреу, ұлғайыңқырау.

ЗОРАЙЫҢҚЫРАУ *Зорайыңқыра* етістігінің қимыл атауы.

ЗОРАҢ сын. жерг. Ірі, үлкен, денелі.

ЗОРАТ зат. жерг. Шабылған шөптің, орйлаған егіннің үйіндісі.

ЗОРАУЫЗ зат. зоол. Балық түрі.

ЗОРАЮ *Зорай* етістігінің қимыл атауы; ұлғаю, өсу, арту.

ЗОРҒА үст. Әрең, әзер; зордың күшімен.

Зорға дегенде. Әзер-әзер, әрең дегенде. **Зорға жетті.** Көп уақыт өтіп, қиыншылықпен жетті. **Зорға [әрең] құтылды.** Бір нәрседен қиыншылықпен басын босатып алды.

ЗОРДАН үст. сөйл. **Зорға.**
ЗОР-ЗОБАЛАҢ зат. Қиын-қыстау жағдай, ауыртпалық.

ЗОР-ЗОР үст. Үлкен-үлкен, көп-көп.

ЗОРЛА = ет. 1. Күштеу, қинау, ырқына көндіру. 2. ауыс. Әйелдің намысына тию, күштеп алу, қорлау.

ЗОРЛАН¹ = ет. Күштеу, өзін-өзі қинау.

ЗОРЛАН² = ет. Үлкею, ірілену.

ЗОРЛАНУ *Зорлан* етістігінің қимыл атауы; қорлану, қиналу.

ЗОРЛАНУШЫЛЫҚ зат. Өзін-өзі күштеу-шілік, зорланғандық.

ЗОРЛАНЫҢҚЫРА = ет. Зорлана түсу, қиналыңқырау.

ЗОРЛАНЫҢҚЫРАУ *Зорланыңқыра* етістігінің қимыл атауы.

ЗОРЛАНЫС = ет. Зор боп көрінісу, батырсу, күшейісу.

ЗОРЛАНЫСУ *Зорланыс* етістігінің қимыл атауы.

ЗОРЛАП-ЗОМБЫЛА = ет. Күш көрсету, қинау, зорлық жасау.

ЗОРЛАУ¹ сын. Зорырақ, үлкенірек.

ЗОРЛАУ² *Зорла* етістігінің қимыл атауы.

1. Зорлық көрсету, күштеу, ырқысыз көндіру. 2. психол. Жәбірленушіге күш қолдана отырып немесе оны қолданбақшы болып қорқытып, қауіп төндіріп, болмаса оның дәрменсіз жағдайын пайдаланып, жыныстық қатынас жасау.

ЗОРЛАУШЫ зат. 1. Зорлық жасаушы, күш көрсетуші. 2. психол. Жәбірленушінің келісімінсіз күш көрсету арқылы физиологиялық зауқын қанағаттандырушы.

ЗОРЛЫҚ зат. 1. Қиянат, зәбір, өктемдік. 2. психол. Өзінің материалдық немесе рухани мүддесін заңға және моральдық қалыптарға сыймайтын жолдармен қанағаттандыру бағытында жасалатын әрекет немесе әрекеттердің жиынтығы. 3. құқық. Бір адамның екінші бір адамға оның жеке басына тиіспеушілік құқығын бұзатын тәни және психикалық ықпалы.

Зорлығы өтті. Тізесі батты, қорлығы өтті. **Зорлық етті.** Қысым жасады, күш көрсетті. **Зорлық жасау [істеу].** Қысым жасау, күш көрсету. **Зорлық көрді.** Біреуден қысым көрді, зәбір-жапа шекті, қор болды. **Зорлыққа уысы толды.** Зорлық-зомбылық шектен шықты. **Зорлық қылды [етті].** Қысым жасады, күш көрсетті, қинап, қорлады. **Зорлық салды.** Күш көрсетті, қысым жасады.

ЗОРЛЫҚ = ет. Күшею, зорлану.
ЗОРЛЫҚ-ЗОБАЛАҢ зат. Қорлық-зәбір, қауіп-қатер, азаптау-қинау.

ЗОРЛЫҚ-ЗОМБЫЛЫҚ зат. Қиянат-қылмыс, зәбір-жапа.

Зорлық-зомбылық көрді. Зәбір-жапа көрді, азап шекті.

ЗОРЛЫҚСЫЗ сын. Зорлығы жоқ, зәбір-жапасыз, қиянатсыз.

ЗОРЛЫҚШЫ зат. Қиянат жасаушы, күш көрсетуші, зәбір көрсетуші.

ЗОРЛЫҚШЫЛ сын. Қиянатшыл, әділетсіз, зорлық көрсеткіш.

ЗОРЛЫҚШЫЛДЫҚ зат. Қиянатшылық, қатыгездік, әділетсіздік.

ЗОРМАН зат. <лат. citellus fulvus> 1. Ірі сары тышқан. 2. зоол. Дене тұрқы 30-38 см-дей, арқасы қоңырлау, бауыры сарғыш ірі тышқан.

ЗОРМЕНЕН үст. жерг. Зорға, әрең.

ЗОРОАСТРИЗМ [ир. زرتشت] зат. Иран және Таяу Шығыс халықтарының арабтар жаулап алғанға дейінгі ескі діні.

ЗОРСЫН = ет. Өзін зор санау, мықтымсу.
ЗОРСЫНУ *Зорсын* етістігінің қимыл атауы.
ЗОРТАБАНДА = ет. Ырыққа көнбеу, қаса-рысу.

ЗОРЫҒУ *Зорық* етістігінің қимыл атауы.

1. Шаршау, титықтау, болдыру. 2. психол. Қоректік заттардың жетіспеуі немесе шамадан тыс жұмыс атқару салдарынан ағзаның әлсіреуі.

ЗОРЫҚ = ет. 1. Шамадан тыс күш жұмсағандықтан әлсіреу, шаршау. 2. Болдыру, титықтау.

ЗОРЫҚТЫР = ет. Әлсірету, болдырту, шаршату.

ЗОРЫҚТЫРУ *Зорықтыр* етістігінің қимыл атауы.

ЗОРЫМЕН үст. сөйл. Зордың күшімен, көп күш жұмсап.

ЗОРЫРАҚ сын. Үлкенірек, дәуірек.

ЗУ елік. Кенеттен зуылдап, зымыран тез өте шыққан қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Зу [зу-зу] етті. Көз ілсней тез өте шықты, зуылдады, зымырады.

ЗУАВ зат. әск. 1. Алжир тұрғындарының ішінен жасақталған Францияның колониялық әскерінің жауынгері. 2. Түркия сұлтанлары әскерінің жалдамалы атқыштар бөлімінің жауынгері.

ЗУАЛА [ир. زوالا] зат. жерг. Жаю үшін не нан пісіру үшін иленген қамыр құлшесі, иленген бір бөлек қамыр.

ЗУАНА зат. жерг. Зәре, құт.

ЗУБР зат. зоол. <лат. bison bonasus> Сүтқоректілер класының қуыс мүйізділер тұқымдасына жататын жануар.

ЗУБР-БИЗОН зат. зоол. Зубр мен бизонды шағылыстыру арқылы алынған будан.

ЗУЗА зат. көне. Екі найза арасын шылбыр арқанмен торлап, үстіне шапан-шақпым төсеп жұмсақтаған көтерме төсекше.

ЗУ-ЗУ елік. Кенеттен қайта-қайта зымыраған, зуылдаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Зу-зу етті. Ары-бері зымырады, зулады.

ЗУҚИТ сын. жерг. Өтірікші, суайт.

ЗУҚЫМА зат. жерг. Өтірікші, суайт.

ЗУҚЫТ = ет. жерг. жағымсыз. Бөсің сөйлеу, көку.

ЗУЛА = ет. Зымырау, зуылдау.

ЗУЛАТ = ет. Зымырату, зырылдану, тез қозғалу, жүсіткіу.

ЗУЛАТУ *Зулат* етістігінің қимыл атауы.

ЗУЛАУ *Зула* етістігінің қимыл атауы.

ЗУМРЕТТАС зат. геол. Бериллий асыл тасының бір түрі.

ЗУМПФ [нем. Sumpf] зат. тех. 1. Оқпан бойымен аққан судың жиналуына және көтергіш ыдыстарды (скип немесе көп қабатты клетті) орналастыруға арналған ең төменгі горизонт табанынан төмен жүргізілген оқпанның түбі. 2. Су, көмір немесе таужыныс жиналатын бетоннан немесе металдан жасалған ыдыс. 3. Су немесе су қоспасын (мыс., гидромеханикаландыру кезінде) жинау үшін таужыныстарда орна-тылатын сыйымдылық. 4. Барлау бурғылауында бурғылау алаңшасында ашылған онша терең емес түріндегі жуу ерітінділеріне арналған тұндырғышы. 5. Қорамда тіреушілігінің төменгі бөлігінде металл ағымының соққысын бәсеңдетуге арналған жасалған ойық.

ЗУРНА зат. көне. муз. Қазақ нөкерлерінің, батырлардың шайқас басталарда, ерекше жағдайларда және ұрыс кезінде тартатын музыкалық аспабы.

ЗУФИЛЛИН зат. мед. Қан тамырларының қызметін реттейтін дәрі.

ЗУХД [ар. ذھن] зат. діни. Сопылық ілімдегі бастапқы әрі негізгі құндылықтардың бірі.

ЗУЫЛ зат. Құстың, оқтын, ұшақтың тез қушынан шығатын зу-зу еткен дыбыс, үн.

ЗУЫЛДА=ет. 1. *Зу-зу* еткен дыбыс шығару, ысқыру. 2. ауыс. *Зымырау*, көз ілеспеу.

ЗУЫЛДАҚ сын. *Зып-зып* етіп сөйлей беретін, зытылдақ; сұқит.

ЗУЫЛДАТ=ет. 1. *Зу-зу* еткізу. 2. *Зым-ырату*, заулату.

ЗУЫЛДАТУ *Зуылдат* етістігінің қимыл атауы.

ЗУЫЛДАУ *Зуылда* етістігінің қимыл атауы; *жиректің тез соғуы*, суылдауы.

ЗУХД діни. *Дүриелікке әуес болмау.*

ЗУҒРА [ар. زهرة] зат. *Зергерлік бұйымдарға пайдаланылатын асыл тастардың бір түрі.*

ЗУҒРАДАЙ сын. *Зуғра сияқты, зуғра тәрізді.*

ЗУЛМАТ зат. зоол. *Суда тіршілік ететін зиянкес улы жәндік.*

Зулматтан сақтады. *Пәле-жаладан қорғады.*

ЗУЛМАТ [ар. ظلمة] зат. 1. *Түрлі табиғи апаттар (зілала, топан су, орт, жұт) мен төтенше саяси-әлеуметтік қиыншылықтарды білдіретін ұғым.* 2. *Жеке адамның басына, әлеуметтік топқа немесе бүкіл қоғамға төнген саяси, экономикалық және әлеуметтік жоғары апаттардың жиынтығы.* 3. *Қою қараңғылық, көзге түртсе көргісіз түнек.* 4. ауыс. *Жауыздық, зұлтымдық, зорлық, езгі.*

ЗУЛМАТТЫҚ зат. *Зұлтымдыққа бейімділік, жауыздық.*

ЗУЛШЫ [ар. زلف] сын. көне. *Бұйра.*

ЗУЛШЫ зат. жерг. *Құлып салатын ілгек темір.*

ЗУЛШЫ зат. *Үлектің жотасынан тізесіне дейін ұзын болып салбырап өскен жері.*

ЗУЛШЫҚАР [ар. ذو الفکار] зат. діни. 1. *Көктен түскен төрт қылыштың бірі.* 2. *Мұхаммед пайғамбар (ғ.с.) ұстаған қылыштың атауы.* 3. *Аса таңдаулы өткір қылыш.* 4. ауыс. *Сәйгілік, жігіт ат.*

ЗУЛШЫҚАРДАЙ сын. *Зұлтықар сияқты, зұлтықар тәрізді.*

ЗУЛШЫН зат. көне. *Шаш.*

ЗУЛШИЯ [ор. сульфия] зат. өс. *Суармалы жерге бейімделген, биіктігі 2 м-дей, ұзақ жылдар өсіп-өніп өнім беретін, қолдан егілетін (мәдени), көпжылдық құнды өсімдік.*

ЗУЛФУҚАР зат. сөйл. *Зұлтықар.*

ЗУЛЫМ [ар. ظلم] сын. *Сұм, сұрқия, қанішер, жауыз.* // *Қанішер, жауыз адам.*

ЗУЛЫМДЫҚ зат. 1. *Сұрқиялық, жауыздық.* 2. *Кесірлік, зиян тигізушілік, жамандық.* 3. діни. *Имансыздық, қиянат жасау, кісі ақысын жеу, қастық іс-әрекет.* 4. қылымс. *Жеке адамға, адамдар тобына немесе бүкіл адамзатқа қарсы жасалған қастық әрекет.*

ЗУЛЫМШЫЛЫҚ зат. сөйл. *Зұлтымдық.* **ЗУЛЫС** зат. *Оңтүстік Африка Республикасының Наталь аймағында қоныстанған, банту тобына жататын халық.*

ЗУМЫРТ зат. сөйл. *Зүмірт.*

ЗУРНА зат. көне. сөйл. *Ертеректе қазақ батырлары, нөкерлері ұрыс басталарда, шайқас алаңында қолданған үрмелі аспап.*

ЗУБӘРЖАҒДАН зат. көне. сөйл. *Зүбәржат.*

ЗУБӘРЖАТ [ар. زبرجد] зат. 1. *зерг. Сарғыш түсті рең беретін жасыл келген мөлдір минерал, зергерлік тас.* 2. мин. *Берилдің мөлдір түрі С²⁺ (2%-ға дейін) қоспасы мен қанық жасыл түске боялған 1-классты асыл тас.*

ЗУБӘРЖАТ зат. сөйл. *Зүбәржат.*

ЗУБЫРЖАҒДАН зат. сөйл. *Зүбәржат.*

ЗУБЫРЖАТ зат. сөйл. *Зүбәржат.*

ЗУКІБАЙ сын. жерг. *Өтірікші, суайт.*

ЗУЛЖӘЛАЛ [ар. ذو الجلال] зат. діни. *Құдай, Алла тағала, Тәңірі.*

ЗУЛПЕРІН зат. сөйл. *Зұлтықар.*

ЗУЛПЕРІНДЕЙ: *Әлінің кеуір қырған зұлперіндей. Ерекше қасиетті, өте өткір қылыштай.*

ЗУЛШ: *зүлші шаш.* көне. *Бұйра, толқынды шаш.*

ЗУЛФІ зат. көне. *Асыл тастың бір түрі.*

ЗУМРАД зат. сөйл. мин. *Зүмірт.*

ЗУМРЕТ зат. сөйл. мин. *Зүмірт.*

ЗУМІРТ [ар. زمرد] зат. мин. *Мөлдір, көкжасыл түсті асыл тас.*

ЗУМІРТГЕЙ сын. *Зүмірт сияқты, зүмірт тәрізді.*

ЗУРИЯТ [ар. ذریات] зат. көне. *Ұрпақ, тұқым.*

ЗУРРӘТ [ар. ذرة] зат. жерг. *Мақтаның ұрығы, дәні.*

ЗЫБАН: *зыбан ұрды.* жерг. *Әлекке қалды, мазаланды.*

ЗЫҒЫР¹ зат. өс. <лат. linum> *Сабағынан талшық, дәнінен май алу үшін өсірілетін, зығыр тұқымдасына жататын біржылдық және көпжылдық тінді, талшықты, майлы екпе дақыл.*

Зығыр бүргесі. зоол. <лат. arphthona> *Зығырдың жапырақтары мен бүршіктерін зақымдайтын, жапырақ жегіш тұқымдасының қатты қанаттылар тобына жататын қоңыз; жапырақжегі. Зығыр майы. Зығырдан алынатын сұйық май. Зығыр тұқымдасы.* өс. <лат. linaceae> *Көпжылдық шөптесін өсімдік. Зығырына тиді. Ызаландырды, қытығына тиді.*

ЗЫҒЫР² зат. Ашу, ыза, кек.

Зығыр атты. жерг. *Шырыштық атты.*

Зығыры қайнады. *Ашуы келді, ыза кернеді.*

ЗЫҒЫР³ зат. бот. <лат. linaceae> *Шөптесін, бұташық, бұталы өсімдіктер тұқымдасы.*

ЗЫҒЫРДАН зат. сөйл. *Ашу, ыза.*

Зығырданы қайнады. *Ыза кернеді, ашу қысты. Зығырданы қайнатты. Ашуына тиді, ызасын келтірді.*

ЗЫҒЫРДӘН зат. өс. *Зығырдың арасында өсетін арамшөп. Жемісі ірі, пішіні жағынан зығырдың дәніне өте ұқсас.*

ЗЫҒЫРЛА=зат. жерг. *Асықтыру, тыныштық бермеу.*

ЗЫҒЫРЛАН=ет. *Ашу кернеу, ызалану.*

ЗЫҒЫРЛАНУ *Зығырлан* етістігінің қимыл атауы.

ЗЫҚЫ: *зықын алды [кетірді].* *Мазасын кетірді, әреге шығарды.*

Зықысы тусырды. *Мазасын алды, дің-келетті. Зықысы шықты. Әбігерленді, әбігерге түсті, мазасы кетті.*

ЗЫҚЫМ: *зықым көрсетті. Қысым көрсетті, қысты.*

ЗЫҚЫМАТ зат. жерг. *Озбырлық, зорлық-зомбылық.*

ЗЫҚЫНА=ет. жерг. *Зіркілде.*

ЗЫҚЫНАУ *Зықына* етістігінің қимыл атауы.

ЗЫМҰРАЙ [ар. ذو المراءاة] зат. жерг. *Молда.*

ЗЫЛТ сын. *Нағыз, хас.*

ЗЫМҒА=ет. *Заулау, зымырау, зулау.*

ЗЫМҒАЙЫП үст. сөйл. жерг. *Зым-зия, ізім-қайым, ықты-күйлі.*

ЗЫМҒАТ=ет. *Заулату, зымырату.*

ЗЫМҒАТУ *Зымғат* етістігінің қимыл атауы.

ЗЫМҒАУ *Зымға* етістігінің қимыл атауы.

ЗЫМҒЫ=ет. сөйл. *Зымға.*

ЗЫМДА=ет. көне. *Зулау, зымырау.*

ЗЫМДАН зат. сөйл. *Зындан.*

ЗЫМ-ЗИЯ үст. *Із-түзсіз, ықты-күйлі.*

Зым-зия болды [жоғалды]. *Із-түзсіз жоқ болып кетті, көрінбеді. Зым-зия жоғалды. Хабар-ошарсыз, жоқ болды.*

ЗЫМИЯН¹ зат. зоол. *Саришұнақ.*

ЗЫМИЯН² сын. 1. *Сұм, сұрқия, залым, қу.*

2. ауыс. *Арам, айлағы, таза емес.*

ЗЫМИЯНДАН=ет. *Сұрқиялану, залымдану.*

ЗЫМИЯНДАНУ *Зымияндан* етістігінің қимыл атауы.

ЗЫМИЯНДАУ сын. *Сұрқиялау, залымдау.*

ЗЫМИЯНДЫҚ зат. *Қулық, сұмдық, сұрқиялық, арамзальқ.*

ЗЫМ-ҚАЙЫМ үст. сөйл. *Ізім-қайым.*

ЗЫМП елік. *Зып еткен, тез қимылдаған қозғалысты бейнелейтін сөз.*

Зым берді. сөйл. *Зып берді, зып етті.*

ЗЫМП-ЗЫМП елік. *Зуылдаған, заулаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.*

Зымп-зымп етті. сөйл. *Зу-зу етті, зырылдады.*

ЗЫМПУ: *зымпу сөз. Дәйексіз, бос сөз.*

ЗЫМЫРА=ет. 1. *Зулау, зырқырау, зырылдау.* 2. ауыс. *Өмірдің, уақыттың көзді ашып-жұмғаныша өте шығуы.*

ЗЫМЫРАҚ зат. зоол. *Шағын денелі, құрылысы күрделі, көп жасушалы омыртқасыз жәндік.*

ЗЫМЫРАН¹ зат. 1. зоол. <лат. alcedo atthis> *Кішкентай ұшыр құс.* 2. жаңа. <нем. Rakete> *Реактивті қозғалтқышы бар ұшырсыз ұшатын аппарат; ғарыш кемесі.* // *Жүйірік, ұшыр.*

ЗЫМЫРАН² зат. зоол. жерг. *Саришұнақ.*

ЗЫМЫРАН³ зат. зоол. <лат. alcedinidae> *Көкқарға тектестер отрядының тұқымдасы.*

ЗЫМЫРАНДАЙ сын. *Зымыран сияқты, зымыран тәрізді.*

ЗЫМЫРАНДЫ сын. *Зымыран орнатылған, зымыраны бар.*

ЗЫМЫРАНТАСЫҒЫШ зат. тех. *Пайдалы жұкті (Жердің жасанды серігі, ғарыш кемелері, ғаламшараралық автоматты стансылар т.б.) ғарыш кеңістігіне шығару арнаған көп сатылы (2–5 сатылы) ракета.*

ЗЫМЫРАС=ет. *Зуласу, зырқырасу.*

ЗЫМЫРАСУ *Зымырас* етістігінің қимыл атауы.

ЗЫМЫРАТ=ет. 1. *Зулату, зырқырату.*

2. *Мәшинені, техниканы тез жүргізу, зырылдану.*

ЗЫМЫРАТУ *Зымырат* етістігінің қимыл атауы.

ЗЫМЫРАУ *Зымыра* етістігінің қимыл атауы. 1. *Зырылдау, жігітқу.* 2. ауыс. *Өмірдің, уақыттың тез өтуі.*

ЗЫМЫРАУЫҚ¹ зат. *Қойдың ортан жілігінің жамбас ұясына кіріп тұратын тоқпан басын теспіп, жұмыр ағаш өткізіп жасаған ойыншық (юла).*

ЗЫМЫРАУЫҚ² сын. *Зуылдан тез ұшатын, ұшыр.*

ЗЫМЫРЫҚ зат. сөйл. *құс. Ұшыр, зуылдап, тез ұшатын құс.*

ЗЫМЫРЫҚТАЙ сын. *Зымырық сияқты, зымырық тәрізді.*

ЗЫМЫСТАН [ар. زمستان] зат. 1. көне. *Қыс.* // *Қатты, адам төзгісіз.* 2. ауыс. *Қорлық, азап, пәле, қиындық.* // *Айлакер, қу, сұм.*

ЗЫМЫСТАНДАЙ сын. *Ауыр, қиын, адам төзгісіз.*

ЗЫН зат. жерг. *Көз қыры, назар, зейін.*

ЗЫНДАН [нр. زندان] зат. 1. көне. *Тұтқына, қолға түскен адамдарды қамап ұстау үшін жер астынан қазылған терең ор.* 2. *Түрме, абақты.* 3. ауыс. *Түнек, қапас; қараңғылық.*

Зынданға салды [тастады]. *Терең орға қамады; абақтыға жатты. Зынданға салды. Қамады, тас қапасқа, зынданға түсірді.*

ЗЫНДАНБАСЫ зат. көне. *Зынданды күзетуші.*

ЗЫНДАНДА=ет. *Зынданға салу, түрмеге жабу, қамауға алу.*

ЗЫНДАНШЫ зат. көне. *Зындан күзетушісі, қарауыл.*

ЗЫҢ елік. *Шың еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

Зың етті. а) *Зу етті.* ә) *Басы зейін ауырды, дың ете қалды.*

ЗЫҢ=ет. жерг. *Лақтыру.*

ЗЫҢҒЫРА=ет. сөйл. *Сыңғырла.*

ЗЫҢҒЫРАУ *Зыңғыра* етістігінің қимыл атауы.

ЗЫҢҒЫРЛА = ет. *Дыңғырлау, заулау, құдилау.*

ЗЫҢҒЫРЛАУ *Зыңғырла етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫҢҒЫТ = ет. жерг. *Лақтыру.*

ЗЫҢ-ЗЫҢ елік. *Даң-дүң, у-шу, зу-зу еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

Зың-зың етті. а) *Қайта-қайта зыңылдады.*

ә) *Зыңылдап ауырды, дыңылдады.*

ЗЫҢҚ елік. *Саңқ еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

Зыңқ етті. *Саңқ етті.*

ЗЫҢҚЫЛДА = ет. *Саңқылда.*

ЗЫҢЫЛ зат. *Зыңылдаған үн, дыбыс.*

ЗЫҢЫЛДА = ет. 1. *Бзыңыдау, зың-зың ету, шыңылдау.* 2. сөйл. *Сыңғыр қағу, сыңғырлау.*

ЗЫҢЫЛДАТ = ет. *Дыңылдату, зың-зың еткізу.*

ЗЫҢЫЛДАТУ *Зыңылдат етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫҢЫЛДАУ *Зыңылда етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫП елік. *Тез, шапшаң қимылды бейнелейтін сөз.*

Зып берді [қойды]. *Жүрісіне көз ілеспеді, жалт берді, өте шапшаң қозалды.*

а) *Білдірмей қағым кетті, ілін кетті, сып еткізді.*

ә) *Тез айта қойды.*

ЗЫП = ет. жерг. *Тез жүру.*

ЗЫП-ЗЫП елік. *Зуылдаған дыбысты бейнелейтін сөз.*

Зып-зып етті. а) *Зу-зу етті, зуылдады.*

ә) *Жып-жып етті, зытылдады, тез сөйледі.*

ЗЫПТА = ет. *Зып ету, лезде жоқ болу, кетіп қалу, әп-сәтте көзден таса болу.*

ЗЫПЫЛДА = ет. *Зып-зып ету, тез-тез сөйлеу.*

ЗЫПЫЛДАҚ сын. *Зытылдап қалған, аузы-аузына жұқпайтын, өсекші.*

ЗЫПЫЛДАУ *Зытылда етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫПЫҢДА = ет. сөйл. *Зытылда.*

ЗЫПЫҢДАУ *Зытында етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫР елік. *Шыр айналған кезде шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.*

Зыр айналды. *Тез жүрді. Зыр айналдырды.*

Шыр айналдырды, *шыр көбелек айналды. Зыр ете қалды. Азар да безер болды, бебеу қақты. Зыр еткізді. Мәшиненен жетіп келді, тез жетті.*

Зыр етті [ете қалды]. а) *Азар да безер болды, бебеу қақты.* ә) *Лезде, көзді ашып-жұмғанша жетіп келді. Зыр жүгірді.* а) *Зымырады, заулады.*

ә) *Әбгерге түсті де қалды, әуре-сарсаң болды. Зыр қақты. Бір орнында тұрмай, зыр жүгірді.*

ЗЫРҒУ *Зыргы етістігінің қимыл атауы; зымырау, зытылдау, зуылдау.*

ЗЫРҒЫ = ет. *Зымырау, зырқырау.*

ЗЫРҒЫТ = ет. *Зымырату, зырқырату.*

ЗЫРҒЫТУ *Зыргыт етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫР-ЗЫБЫЛ сын. *Асқан жүйірік, қиықыр, жылдам.*

ЗЫР-ЗЫР елік. 1. *Тез зымырағанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.* 2. *Шыр көбелек айнала бергендегі дыбысты бейнелейтін сөз.*

Зыр-зыр етті. а) *Тоқтаусыз зырылдады.*

ә) *Зар қақты, безектеді. Зыр-зыр қақты. Зырылдады, әрлі-берлі жүрді. Зыр-зыр қашты. Қолды-аяққа тұрмай, безек қақты, желатпады.*

ЗЫРҚ елік. *Солқ еткенді, күтпеген жерден төмен түсіп кеткендегі күйді бейнелейтін сөз.*

Зырк етті. а) *Қатты шапшып ауырды (көбінесе бас пен жүрекке қатысты айтылады).*

ә) *Тұла бойы түршігіп кетті, жағымсыз сезім пайда болды.*

ЗЫРҚ-ЗЫРҚ елік. *Қайта-қайта зырылдаған, солқылдаған күйді бейнелейтін сөз.*

Зырк-зырк етті. *Солқ-солқ етті, зырылдады.*

ЗЫРҚЫЛ зат. *Зырк-зырк еткендік, солқылдағандық.*

ЗЫРҚЫЛДА = ет. *Зырк-зырк ету, солқылдау.*

ЗЫРҚЫЛДАТ = ет. *Зырк-зырк еткізу, солқылдату.*

ЗЫРҚЫЛДАУ *Зыркылда етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫРҚЫРА = ет. 1. *Зымырау, заулау.*

2. *Шыр айналып үйірліу, тоқтамай айналу.*

3. а у ы с. *Тоқтамау, бөгелмеу, зырылдау.*

4. а у ы с. *Сырқырау, қақсау.*

ЗЫРҚЫРАТ = ет. *Зымырату, зырылату.*

ЗЫРҚЫРАТУ *Зыркырат етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫРҚЫРАУ *Зыркыра етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫРЛА¹ = ет. *Зымырау, заулау, зулау.*

ЗЫРЛА² = ет. жерг. *Зарлау, қақсау.*

ЗЫРЛАТ = ет. *Құйындату, ағызу, ағындату.*

ЗЫРЛАТУ *Зырат етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫРЛАУ *Зыра етістігінің қимыл атауы.*

1. *Зуылдау, тез өту.* 2. *Құйылу, төгілу.*

ЗЫРЛАУЫҚ зат. сөйл. *Зырылдауық.*

ЗЫРЛАУЫҚТАЙ сын. сөйл. *Зырылдауықтай.*

ЗЫРЫЛ зат. *Зырылдаған дыбыс, үн.*

Зырыл қақты. *Зырылдады, зырылдады, тез айналды, тоқтамады.*

ЗЫРЫЛДА¹ = ет. 1. *Зымырау, заулау.*

2. а у ы с. *Зыр қағу, зыр айналу, тоқтамау.*

3. а у ы с. *Зуылдау, тез өту.*

ЗЫРЫЛДА² = ет. *Сыздау, сырқырау, ашып ауыру.*

ЗЫРЫЛДАТ = ет. *Зымырату, зуылдату; зыр-зыр еткізу.*

ЗЫРЫЛДАТУ *Зырылдат етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫРЫЛДАУ *Зырылда етістігінің қимыл атауы, зымырау.*

ЗЫРЫЛДАУЫҚ¹ зат. 1. көне. *Дабыл қағу, мал үркіту үшін жасалған құрал.* 2. муз. *Қазақ халқының көне музыкалық аспаптарының бірі.*

ЗЫРЫЛДАУЫҚ² зат. 1. *Өзосінде зырылдап айналатын, әртүрлі мақсатқа қолданылатын құрал.* 2. *Желге қарсы зырылдауып ойнайтын айналымы ойыншық. // Тыным жоқ, мазасыз.*

ЗЫРЫЛДАУЫҚ³ зат. с у шар. *Аридаағы ағыс жылыдамдығын өлшеуге арналған құрал.*

ЗЫРЫЛДАУЫҚТАЙ сын. *Зырылдауық сияқты, зырылдауық тәрізді.*

ЗЫРЫЛДАУЫҚША үст. *Зырылдауық тәрізді, зырылдауыққа ұқсап.*

ЗЫТ = ет. *Аяғы-аяғына тимей қашу.*

Зыта жөнелді. *Тайып тұрды, тұра қашты, тырағайлап қашты. Зытып берді. Зыта жөнелді, тайып тұрды. Зытып отырды. Тайып тұрды, кетіп қалды.*

ЗЫТТИ = ет. жерг. *Бақырау, алару.*

ЗЫТТИОУ *Зытты етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫТТЫР = ет. сөйл. *Зытыр.*

ЗЫТТЫРҒЫЗ = ет. сөйл. *Бездірту, қрке қашуға мәжбүр ету; тығылдыру.*

ЗЫТТЫРУ *Зыттыр етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫТУ *Зыт етістігінің қимыл атауы.*

ЗЫТЫР = ет. 1. *Жасырын жөнелту, қашырып жіберу.* 2. *Лақтыру, шығарып тастау.*

3. а у ы с. *Ұрлау, қымқыру, лып еткізіп жасыра қою.*

ЗЫТЫРУ *Зытыр етістігінің қимыл атауы.*

ЗІКІН = ет. *Зеку, зекіру, дауыс көтеру, әкірендеу.*

ЗІКІНУ *Зікін етістігінің қимыл атауы.*

ЗІКІН зат. сөйл. *Дікің.*

ЗІКІНДЕ = ет. сөйл. *Дікіңде.*

ЗІКІНДЕУ *Зікіңде етістігінің қимыл атауы.*

ЗІКІР [ар. كَر] зат. діни. 1. *Алла тағаланы еске алу, оны ұмытпай, үнемі ойлау.* 2. *Ауру адамдарды емдеу үшін бақсылар айтатын діни сарын.*

Зікір айтты. діни. *Аллаға мадақ айтты, есімдерін қайталап, оны еске алды. Зікір айту.*

Ғибадаттың, құшылықтың бір түрі ретіндегі Алланың есімдерін әртүрлі дұғалар, Құран сүрелерін іштей немесе сырттай айту арқылы Алланы еске алу. Зікір салған бақсыдай. Еліріп, долырып. Зікір салды [етті]. а) Алланы еске алып, құшылық етті. ә) Бақсылық етті, үшкірді. Зікір салдырды. Дұға оқу арқылы үшкіртті. Зікір түсірді. Зікір салды, зікір айтты.

ЗІКІРСІЗ сын. *Зікір айтпаған, аузында зікірі жоқ, үнемі Алланы еске алмайтын.*

ЗІКІРХАНА [ар. ذكر حانة] зат. көне. *Зікір айтатын орын, аридаулы бөлме.*

ЗІКІРШІ зат. *Зікір салушы, бақсылық етуші.*

ЗІЛ зат. 1. *Ауырлық, салмақ.* 2. а у ы с. *Ауыртпалық, қиыншылық, бейнет.* 3. а у ы с. *Ашу, ыза, кек, сес, ызғар.*

Зіл басты. *Ауырлық түсті, өзін ауыр сезінді. Зіл батпан. Ап-ауыр, зіл көтерем, қозғалтпайтындай ауыр. Зіл көрсетті. Құш көрсетті, сес қылды. Зіл көтерем. Ап-ауыр, зілдей. Зіл қара тас [тастай]. Зіл батпан, өте ауыр, зілмандай. Зіл қара түн. Тастай қараңғы, тымырсық, аясаы ауыр түн. Зіл салды. Сес көрсетті, көрін төкті. Зіл тастады. Көрленді, сес қылды, ауыр сөз айтты. Зіл төкті. Көр төкті, қаһар көрсетті. Зілі қатты. Салмағы ауыр, салдары көп, адамның көңілін жаншып тұратындай, сұмдық.*

ЗІЛ² зат. *Бақша дақылдарын зақымдайтын ауру.*

ЗІЛ³ зат. мед. 1. *Эпителий ұлтасының шала жетілген жасушасынан тұратын уытты ісік.* 2. жерг. *Жарадан ағатын ірің.* 3. жерг. *Жылқы кеңірігінде болатын ауру, маңқа.*

ЗІЛ⁴ зат. көне. зоол. <лат. mammothus primigenius> *Еуразия мен Солтүстік Америка жерінде соңғы геологиялық дәуірде тіршілік еткен еттімсықты, сүтқоректі жануарлардың жойылған түрі.*

ЗІЛДЕЙ сын. *Зіл сияқты, зіл тәрізді.*

Зілдей ауыр. *Зіл батпан, өте ауыр. Зілдей ауырлық. Ауыртпалық, қиыншылық.*

ЗІЛДЕН = ет. *Зіл тастау, ызғарлану.*

ЗІЛДЕНДІР = ет. *Ызғарландыру, зіл тастау.*

ЗІЛДЕНДІРУ *Зілдендір етістігінің қимыл атауы.*

ЗІЛДЕНУ *Зілден етістігінің қимыл атауы.*

ЗІЛДІ сын. *Ызғарлы, сесті.*

Зілді сөз. *Кісінің көңілін қалдырарлық өте ауыр сөз.*

ЗІЛДІ-ЗІЛДІ сын. *Өте ауыр, ызғарлы, сесті.*

ЗІЛДІЛЕУ сын. *Зілдірек, қатаңдау.*

ЗІЛДІЛІК зат. *Ауырлық, зарлаптылық.*

ЗІЛДІРЕК сын. *Зілі басымдау, зілділеу.*

ЗІЛЗАЛА [ар. زلزال] зат. 1. *Табиғат апаты, жер сілкінісі.* 2. а у ы с. *Ауыртпалық, қиыншылық.*

Зілзала нәубеті. *Жер сілкінісінен болған зардап, шығын.*

ЗІЛ-ЗАЛАЛ сын. *Дүлей ашу, сұмдық күшті алапат сезім.*

ЗІЛ-ЗАПЫРАН зат. *Ашу-ыза, кек.*

ЗІЛЗӘЛЕ зат. сөйл. 1. *Зілзала (апат).*

2. а у ы с. *Ауыртпалық, қиыншылық.*

ЗІЛ-КЕК зат. *Ашу-ыза, өштік, қастық.*

ЗІЛ-ҚАЙҒЫ зат. *Ауыртпалық, қиыншылық.*

ЗІЛМАН сын. *Ауыр, зілдей.*

ЗІЛМАУЫР сын. *Зілдей, ап-ауыр.*

ЗІЛМАУЫРДАЙ сын. *Зілдей, батпандай.*

ЗІЛМӘНКЕ зат. жерг. *Жер үй.*

ЗІЛМӘНДЕЙ сын. сөйл. жерг. *Зілдей.*

ЗІЛСІЗ сын. *Зіл жоқ, кексіз; жеңіл.*

ЗІЛСІЗДЕУ сын. *Жеңілдеу, риясыз.*

ЗІЛТЕМІР зат. жаңа. спорт. <нем. Stange> *Колеа ұстауға ыңғайлы темірдің екі жағына әртүрлі салмақтағы дискілер кигізілген, ауыр атлетикамен айналысатын спортшы көтеретін зат.*

ЗІЛТЕМІРШІ зат. спорт. Зілтемір көтеретін спорт түріне қатысушы.

ЗІЛНДЕ үст. көне. Түптің түбінде.

ЗІМБІР зат. бот. Тропиктік өсімдіктің кептірілген тамыр сабағы.

ЗІМПАРА зат. 1. геол. Құрамында корунд, магнетит, гематит, кварц сияқты минерал қоспалары бар ұсақ түйіршікті тау жынысы. 2. Наздақ қағазы.

ЗІН [ар. ذن] зат. ескі кіт. Зейін, ден, көңіл.

Зіні кетті. Аңсары ауды, көңілі, ықыласы түсті.

ЗІНӘ [ар. زناء] зат. жерг. Жеңіл жүріс, зинақорлық.

ЗІНЖІР зат. сөйл. Шынжыр.

ЗІНЖІРЛЕН= ет. сөйл. Шынжырлан (шынжыр салыну).

ЗІНЬАР [ир. زنهار] үст. ескі кіт. Алайда.

ЗІНГІТ сын. көне. Үлкен.

ЗІНГІТТЕЙ сын. 1. Үлкен, ірі. 2. Дардай, соқпандай, еңгезердей.

Зіңгіттей жігіт [азамат]. Есейіп өскен, толысын жетілген жігіт.

ЗІНКИ= ет. жерг. Сораю, бийктеу.

ЗІНКИЮ Зіңки етістігінің қимыл атауы.

ЗІП-ЗІЛ сын. Ап-ауыр, зіл-батпан.

ЗІП-ЗІЛДЕЙ сын. Ап-ауыр, батпандай.

ЗІПН зат. жерг. Сана, парасат, зейін.

ЗІРЕ зат. көне. Сауыт, қорғаныс үшін күйлетін зат.

ЗІРЕ зат. өс. сөйл. Зире.

ЗІРК елік. Аяқ астынан, ойламаған жерден дүңкілдеген, зырқ етіп шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.

Зірк етті. Зіркілдеді, зекіді.

ЗІРК-ЗІРК елік. Қайта-қайта зіркілдеген, діңкілдеген дыбысты бейнелейтін сөз.

Зірк-зірк етті. Зекіп ұрысты, зіркілдеді, дікіңдеді.

ЗІРКІЛ зат. 1. Зірк-зірк еткен үн, дүрсіл.

2. Зіркілеушілік, ұрсушылық, ашу шақырушылық.

Зіркіл қақты. Соқ-соқ етті, зірк-зірк етті.

ЗІРКІЛДЕ= ет. 1. Жұмыс істеп тұрған техниканың тарсылдауы, гүрсілдеуі. 2. Ашу шақыру, дікіңдеу; зірк-зірк ету.

ЗІРКІЛДЕТ= ет. Зірк-зірк еткізу, дүңкілдету.

ЗІРКІЛДЕТУ Зіркілдет етістігінің қимыл атауы.

ЗІРКІЛДЕУ Зіркілде етістігінің қимыл атауы.

ЗІРКІЛДЕУШІ зат. Зекіп ұрсушы, дікіңдеуші.

ЗІРІК зат. өс. Бөріқарақаттың (сарағаштың) бір түрі. Сопақша келген жемісі болады. Түсі қара, кейде қызғылт, дәмі қышқылтым. Өсімдіктің қабығынан сары бояу алынады.

И

И зат. 1. Қазақ сөздерінде қатар келген қысаң, езулік жіңішке і және ы дауысты дыбыстары мен еріннің жайылыны, тартылуы арқылы жасалатын үнді й дауыссыздың тіркесін, орыс немесе басқа тілдерден енген сөздерді, дауысты жіңішке қысаң дыбысты таңбалайтын әріп.

И зат. Қатық, айран, ашытқан көже немесе ұнға тұз қосын жасаған, мал терілерін илеуге, өңдеуге арналған малма.

И болды. а) Иден шығарып тезге салған тері жұмсарды. ә) Үнжырғасы түсті, жуасыды, басылды, момын болды. б) Көндікті, бастықты, шыдады. **И** қылды. Езді, еңсесін басты. **Иі жұмсақ [жұмсағырақ].** а) Айтқанға көңілі, көңілшек, жуас, момын. ә) Ақкөңіл, босаң. **Иі жұмсарды.** Көңілденді, жібіді, босады. **Иі қанды.** а) Әбден

жұмсарды, өңделді. ә) Әбден шынықты, бабына келді. **Иі қатты.** Айтқанынан қайтпайтын томырық, бір бет, тоң мінезді. **Иі түсті.** а) Жүні жығылды, сағы сымды; жуасыды. ә) Тозды, ескірді, қыры сымды.

И= ет. 1. Ағаш, темір сияқты заттарды майыстыру, доға түрінде биғу. 2. ауыс. Бір нәрсеге икемдеп келтіру, көндіру, бағындыру. 3. ауыс. Орағыту, айналдыру, бұру.

ИАНАЛДЫРЫҚ зат. көне. Ерте кезде жауын-шашыннан қорғану үшін баскиімнің үстінен киген жамылғы.

ИАНАТТА= ет. ескі кіт. **Ғайбаттау.** **ИАСТИЛ** зат. фарм. Тыныс демікпесі мен созылмалы бронхит ауруын емдейтін дәрі.

ИӘ шы л. 1. Мақұлдау, келісу, растау, қоштауды білдіру ретінде айтылатын шарт-ат сөз. 2. «Е», «ә» сияқты аңғару мәнінде қолданылатын шылау сөз. 3. Күшейту, үстемелеп айту мәніндегі шылау сөз. 4. Не, немесе, яки сияқты талау мәніндегі шылау сөз. 5. Көне, көнекі мәндес шылау сөз. 6. Бәсе, солай деген мәнде қолданылатын шылау сөз. 7. Расында да, айтса айтқандай деген мағынадағы шылау сөз.

ИБА [ар. إبا] зат. 1. Инабат, ұят, сытайылық. 2. Ізет, құрмет, іттипат.

Иба жасады. Кішіпейілдік көрсетті, әдеп сақтады. **Иба қылды.** Ұялды, ізет етті, сытайылық көрсетті. **Иба сақтады.** Ізет көрсетті, әдеп сақтады. **Иба тұтты.** Әдеп сақтады, ізетті болды.

ИБА-ӘДЕП зат. Ар-ұят, ізет-құрмет, инабат-іттипат.

ИБАДАТ зат. сөйл. **Инабат.**

Ибадат қылды. Құдайға құлшылық қылды, бас ұрды, табынып, сиынды.

ИБАДАТТЫ сын. сөйл. **Инабатты.**

ИБАЙ од. сөйл. **Ойбай.**

ИБАЛЫ сын. Әдепті, ізетті, сытайы.

ИБАЛЫҚ зат. Әдептілік, ізеттілік, сытайылық, кішіпейілдік.

Ибалық қылды [тұтты]. Әдеп сақтады, қялды.

ИБАЛЫҚТЫ сын. сөйл. жерг. **Ибалы.**

ИБАЛЫЛЫҚ зат. 1. Әдептілік, ізеттілік, сытайыгершілік. 2. психол. Адамның мінез-құлқындағы әдептілікті, ізеттілікті, арлығықты білдіретін ұнамды әрі жағымды қасиет.

ИБАНАҒАТ зат. Филиппиннің Лусон аралының орталық бөлігін, Кагаян өзенінің бойын мекендейтін халық атауы.

ИБАРАТ зат. көне. **Ғибрат.**

ИБАСЫЗ сын. Әдепсіз, ізетсіз, ұятсыз.

ИБАСЫЗДЫҚ зат. Әдепсіздік, ізетсіздік, инабатсыздық.

ИБЕЙ зат. сөйл. Шығырдың тіреу ағашы.

ИБН [ар. ابن] зат. Арабтарда және араб тілді басқа да халықтарда адамның аты-жөнінің алдынан келетін «ұлы», «баласы» деген сөз.

ИБОЛАР зат. Нигерияның Анамбра, Имо, ішінара Бендел штатында тұратын халық атауы.

ИБИКОН зат. физ. Нысанасында электр заряды шоғырланатын сезімталдығы жоғары электрондық-сәулелік құрал.

ИВАНШАЙ зат. өс. сөйл. **Күреңот.**

ИВРИТ зат. көне. Еврей тілі, афроазия (семит) тілдерінің бірі, Израиль мемлекетінің ұлттық ресми тілі.

ИГДАНИТ зат. кен. Тікелей жарылыс жұмыстары орнында алмаиқ селітрасының түйіршіктері шамалы (5-6%) сұйық жанармаймен (соляр майы немесе дизель отыны) араластырып дайындалатын қарапайым (жарылғыш) заттар.

ИГЕ зат. көне. **Ие.**

ИГЕР= ет. 1. Белгілі бір мамандықты, шаруашылықтың амал-тәсілін, басқа да жай-ларды меңгеру. 2. Біліп алу, түйсінуге, қабылдау. 3. ауыс. Пайдалану, іске асыру.

ИГЕРЛЕ= ет. жерг. Әл-қуаты қайту, шөгу.

ИГЕРТ= ет. Меңгерту.

ИГЕРТУ Игерт етістігінің қимыл атауы.

ИГЕРУ Игер етістігінің қимыл атауы.

1. Меңгеру, пайдалану. 2. терм. Индивидуалды қоғамдық-тарихи тәжірибе алуының негізгі жолы. 3. Үйрену. 4. Басқару, иемдену.

ИГЕРУСІЗ сын. Игерілмеген, меңгерусіз.

Игерусіз өзгеріс. лингв. Бір дыбыстың екінші дыбысқа тәуелді болмауы, иегере алмауына байланысты құбылыс.

ИГЕРУШІ зат. Бір нәрсені толық меңгеруші, бағындырушы.

ИГЕРУШІЛІК зат. Бір нәрсені меңгерушілік.

ИГЕРІЛ= ет. Меңгерілу, шаруаға пайдаланылу.

ИГЕРІЛУ Игеріл етістігінің қимыл атауы.

ИГЕРІС зат. Молишылық, ерен байлық, кеніш.

ИГЕСІН зат. сөйл. **Игісін.**

ИГРАТ зат. Іле өзенінің жоғарғы және орта ағысында, Иагма Нарукомның аралығын жайлаған ежелгі түркі тайпасы.

ИГРЕМАТ зат. дипл. Елшіні қабылдайтын мемлекет басшысының ұсынылып отырған кандидатқа қарсы еместігін растайтын құжат.

ИГУАНА [исп. iguana] зат. зоол. Оңтүстік және Орталық Американы мекендейтін алып кесіртке.

ИГІ сын. 1. Жақсы, ізгі. 2. Адал, таза.

3. Қайырымды, ардақты, құнды, артық.

4. Күрделі сөздің құрамында жұмсалып, қалау, тілек мәнді білдіретін көмекші сөз.

Игі жақсы. а) көне. Елдің, халықтың беделді адамдары. ә) Маңдайалды, ізгі ниетті адамдар.

Игі жұмыс. Жақсы іс, пайдалы әрекет. **Игі мұрат** [тілек]. Жақсы тілек; қасиетті мүдде. **Игі [ізгі] ннет.** Таза ой, оң мақсат, дұрыс дйт.

ИГІЗ= ет. Көндіру, бағындыру.

ИГІЗУ Игіз етістігінің қимыл атауы.

ИГІЛІ сын. сөйл. Пайдалы, тиімді, нәтижелі.

ИГІЛІК зат. 1. Жақсылық, жақсы іс.

2. Шапағатты, қайырымды іс, қайырымдылық.

3. Байлық, дәулет, бақыт, ырыс. 4. Адамның белгілі бір қажеттерін қанағаттандыратын, оның мүддесіне, мақсаты мен ниетіне сәйкес келетін нәрселер; қажетті жағдай. 5. терм. Ғылымдықты, рухани және мәдени байлықты білдіретін жалпы ұғым.

Игілігіңе ки. тілек. Жақсы күндеріңде ки. **Игілігін көрді.** Рақатына кенелді, қызығын, пайдасын, жақсылығын көрді. **Игілігін көрсетпесін.** қарғ. Қызығын, пайдасын көрсетпесін деген мағынада. **Игілікке жаратуы [жұмсауы].** Пайдасына жұмсауы, кәдеге асыруы.

Игілікке жетті. Дәулетке, жақсылыққа қолы жетті, тұрмысы түзелді. **Игілікке сүйгілік.** Сый-сияпат, құрмет. **Игілікке ұстады.** Қажетіне жаратты, пайдасына тұтты, рақатын көрді. **Игілікке ұсталсын.** тілек. Қажетіне жаратсын, пайдаға асын деген мағынада. **Игіліктің [игі істің] ерте-кеші жок.** Жақсылықтың, жақсы істің кеш болса да, болғаны жақсы, әйтеуір, түбі қайыр болса болғаны деген мағынада.

ИГІЛІКТІ сын. 1. Шапағатты, қайырымды, рақымды. 2. Маңызды, мәнді, нәтижелі.

ИГІЛІК-ЫРЫС зат. Байлық-бақыт, құт-береке.

ИГІСІН зат. Жақсылық, ганибеттік.

ИГӨНАТ [ар. إعتانة] зат. ескі кіт. Құдайы, садақа.

ИГДИҚАТ [ар. اعتقاد] зат. ескі кіт. Наным, сенім.

ИГЛАН [ар. إعلان] зат. ескі кіт. **Жария.**

ИДАРА [ар. إدارة] зат. гар. Нақты бір мемлекетте қоғамдық өмірдің белгілі бір саласын немесе аясын басқаратын және мемлекеттік басқару органдары жүйесіне кіретін орталық мекеме.

ИДӨН зат. ескі кіт. **Еден.**

ИДДА [ар. عدا] зат. діни. Мұсылмандық құқықта неке шарты жойылған немесе бұзылған әйелдің келесі некеге дейін күтетін жүз күндік мерзімі.

ИДЕАЛ¹ [франц. ideal] зат. 1. саяси. Саясат жолындағы ойы мақсат, биік мұрат; асқақ арман. 2. Үлгі, бетке ұстар. 3. Ойдағы, қиялдағы бейне, солай болуға тиісті образ.

ИДЕАЛ² зат. мат. Алғашқыда иррационал сандарды зерттеуге байланысты пайда болған негізгі алгебралық ұғымдардың бірі.

Идеал газ. физ. Бөлшектерінің өзара әсері ескерілмейтін газдың теориялық моделі. **Идеал кристалл**. хим. а) Қандай да бір құрылымдық ақаулары (бос қуыстар, қоспа атомдар, дислокация т.б.) болмайтын, өзінің барлық көлемінде жетілген үш өлшемді периодты торы бар кристалл. ә) физ. Физикалық тұрғыдан жақтары тепе-тең бірдей дамыған, жетілген пішіні бар кристалл. **Идеал сан**. мат. **Идеал**. **Идеал сұйықтық**. физ. Тұтқырлығы мен жылу өткізгіштігі болмайды деп есептелетін сұйықтық.

ИДЕАЛДЫҚ зат. Белгілі бір мақсатты ұстаушылық, биік мұрат, ізгі ниеттілік, жоғары пікір ұстанушылық, материалдық дүниеден жоғары дүниелік.

ИДЕАЛИЗМ [франц. idealisme] зат. филос. Философияның негізгі мәселесін идеалистік тұрғыда шешіп, рух пен субъектінің сананың негізі, алғашқы деп, материя мен табиғатты, болмысты туынды деп санайтын, материализмге қарсы философиялық бағыт.

ИДЕАЛИСТ [франц. idealiste] зат. Идеалистік философияны қуаттаушы, жақтаушы.

ИДЕАЛИСТЫҚ сын. Идеализмге тән, идеализмге қатысты.

ИДЕАЛСЫЗ сын. Мұратсыз, мақсат-мүддесіз.

ИДЕНТИФИКАТОР [ағыл. identifier] зат. инф. Операциялық жүзі немесе бағдарламалау тілі элементтерін атау ретінде қойылатын лексикалық бірлік.

ИДЕНТИФИКАЦИЯ [лат. identificare] зат. 1. Бір нәрсені, біреуді таңу; бір нәрсемен, біреумен ұқсастыру, теңдестіру. 2. коғ.-саяси. Жеке адамның белгілі бір әлеуметтік (ұлттық, таптық, саяси және т.б.) топқа жататындығын, сонымен тағдыры бір екенін сезініп, түсінуі.

ИДЕОГРАММА [ағыл. ideogram] зат. лингв. Жеке дыбыстарды емес, тұтас ұғымды білдіретін жазу таңбасы, идеографиялық жазудың негізгі бірлігі.

ИДЕОГРАФИЯ зат. Идеограмма тәсілімен жазылған жазу.

ИДЕОГРАФИЯЛЫҚ сын. Идеографияға тән, идеографияға қатысты.

Идеографиялық жазу. <грек. idea – идея, grapho – жазу> лингв. Жекелеген сөздерді, морфемаларды сурет арқылы немесе шартты таңбалар арқылы белгілейтін көне жазу түрі.

ИДЕОЛОГ зат. Белгілі бір идеологияны, көзқарасты дәріптеуші, соның мүддесін қорғаушы.

ИДЕОЛОГИЯ [грек. idea – идея, бейне, logos – сөз, білім] зат. саяси. зат. 1. Адамдардың үлкен әлеуметтік топтарының іс-әрекетіне бағдар беріп, олардың мақсат-мүдделерін білдіретін идеялар мен көзқарастар жүйесі. 2. Белгілі бір әлеуметтік топтар, таптар, партиялардың және т.б. мақсаттары мен мүдделерін бейнелейтін, үстемдік етіп отырған қоғамдық қатынастарды орнықтыруға немесе оларды өзгертуге қызмет ететін тұжырымдамалар мен пікірлер, идеялар жүйесі.

ИДЕОЛОГИЯЛАНДЫРЫЛ ет. Идеологияға айналдырылды.

ИДЕОЛОГИЯЛЫҚ сын. Идеологияға тән, идеологияға қатысты.

ИДЕОМОТОРИКА [грек. idea – ұғым, түсінік, лат. motor – қозғалысқа өклетілетін] зат. Идеалдармен берілген сыртқы әрекет, бұлшық ет қозғалысының сол қозғалысты орындауға өтуі (немесе қозғалысты қамтамасыз ететін жүйке серпіндерінің пайда болуы).

ИДЕОФОН зат. лингв. Түбірге қосылып, белгілі бір мән-мағына, дыбыс символизмін беретін дыбыс.

ИДЕОФИКС зат. Естен шықпайтын ой.

ИДЕЯ [грек. idea] зат. 1. филос. Теориялық жүйенің, логикалық құрылымының, соның ішінде дүниетанымының негізінде жатқан анықтаушы түсінік. 2. Нәрсенің адам санасындағы ойша бейнесі. 3. Адам ойының, білімінің іске асуын қамтамасыз ететін логикалық процесс; жоспар, жоба. 4. Белгілі бір ой, пікір. 5. өнер. Бір нәрсенің (көркем әдебиеттің, өнердің) мәнін, мазмұнын айқындайтын негізгі, шығарма жазудағы басты ой, түпкі ниет.

Идеясы биік. әдеб. Адамзатқа ортақ өзекті мәселелерге арналған.

ИДЕЯЛЫҚ сын. Идеясы ортақ, ой-тілек, арманы бір, мүдделес.

ИДЕЯЛЫ сын. 1. Алдына мақсат, тілек қойған, ой-пікірі бар. 2. әдеб. Айтатын деген ойы бар, идеясы күшті.

ИДЕЯЛЫҚ сын. Идеяға тән, идеяға қатысты.

ИДЕЯЛЫЛЫҚ зат. Идеялық, саяси, ғылыми, көркем шығармалардың, көпшілік алдында сөйленген сөздің т.б. саналылық, мазмұндық ерекшелігі.

ИДЕЯСЫЗ сын. әдеб. Идеясы, мазмұны төмен, сапасы нашар; мәні жоқ.

ИДЕЯСЫЗДЫҚ зат. Идеясы жоқтық, мақсат-мүддесі жоқтық.

ИДЕЯСЫМАҚ зат. Нағыз идея деп айтуға тұрмайтын, татымайтын жаңсақ пікір, жалған ой.

ИДЖАЗ [ар. إجازة] зат. діни. Құранның ұлылығы мен қайталанбастығын білдіретін, құдіреттілігін таныту мақсатында қолданылатын сөз.

ИДИЛЛИЯ [грек. eidyllion] зат. әдеб. Табиғаттың аясында рахат өмір сүріп жатқан ауылдық тұрғындардың өмірін суреттейтін шағын поэтикалық шығарма.

ИДИО [грек. idio] Өзгеше, айрықша, жеке басқа тән, жеке, дара, өте сирек немесе басқадан айырмашылығы бар деген мағынадағы сөздің құрамы бөлігі.

ИДИОАДАПТАЦИЯ [грек. idios – өзіндік, лат. adaptatio – бейімделу] зат. Ағза мишелерінің құрылысы мен өздері атқаратын қызметінің тіршілік ету жағдайы ерекшеліктеріне қарай құрылымдық деңгейінің өзгермей, күрделенбей бейімделуі.

ИДИОБЛАСТАР [грек. idios – ерекше, blastos – өскін, өркен] зат. биол. Қайсыбір ұлтаға қосылған және бұл ұлпаның жасушаларынан мөлшері, бітімі, қызметі мен ішкі құрамы жөнінен ерекшеленетін жеке жасушалар.

ИДИОГРАФИЯЛЫҚ сын. Нақты, индивидуалдық, бірегей нәрсеге қатысты.

ИДИОЛЕКТ лингв. Жеке адамның тілі немесе адамдар тобының тілдік ерекшеліктерінің жиынтығы.

ИДИОМА [грек. idioma] зат. лингв. Тілдегі сөздердің тура мағынасынан басқа ұғым тудыратын, бөліп-жаруға, яки басқа тілге сөзбесіз аударуға келмейтін тұрақты сөздер түйдегі.

ИДИОМДЫҚ сын. Идиомаға қатысты, идиомаға тән.

ИДИОСИНКРАЗИЯ [грек. idios – өзіндік, synkrasis – араластыру] зат. психол. Өзінің клиникалық айқындалуы бойынша аллергияға ұқсас және тұқым қуалаушылық салдарынан кейбір тағам өнімдеріне, дәрі-дәрмектерге сезімталдығы жоғары адамдарда пайда болатын ағзаның реакциясы.

ИДИШ [нем. Yudisch] зат. Еуропада (соның ішінде ТМД-да), Америкада, Оңтүстік Африкада және Израильде тұратын еврейлердің бір бөлігінің тілі.

ИДО [эсп. ido] зат. лингв. Жасанды тіл, эсперантоның өңделген түрі.

ИДОЛ [грек. eidolon] зат. діни. **Пұт**.

ИДІР¹ ет. Илту.

ИДІР² ет. Сауын малды төлін тойдыруға, сүтін саууға дайын қылу, ісіндіру.

ИДІРТ ет. Ісіндірту.

ИДІРТУ Идірт етістігінің қимыл атауы.

ИДІРУ Идір етістігінің қимыл атауы; сауын малды төлін емізгіп, жүйкесінің гуморалдық қызметін қолдайы жағдайға ендіру, ісіндіру, сүт беруге ыңғайлы қалыпқа келтіру.

ИДІРУШІ зат. Малды сауар алдында бұзауын салып ідіріп, тартып тұратын немесе байлап отыратын кісі.

ИДІРІЛ ет. Саууға қолайлы қалыпқа келтірілу, ісіндірілу.

ИДІРІЛУ Идіріл етістігінің қимыл атауы.

ИДІРІМ зат. Малдың сауыны.

ИЕ зат. 1. Иеленуші, иемденуші, қожа, қожайын. 2. Мешіптенуші, бастық. 3. діни. Алла тағала, Құдай, Жаратушы, Тәңір. 4. сөйл. Аруақ, періште. 5. ауыс. Пір, қолдаушы, жарыққаушы.

Ие бермеді. Ырқына көнбеді, бой бермеді. **Ие болды**. а) Иеленді, қожа болды. ә) Қолы жетті, кенелді. **Ие жазды**. Тәңірі қалады, Жаратушының дегені болды. **Иесі ауды**. жерг. Жесір қалды.

ИЕК зат. 1. Жақ сүйектің астыңғы ернінен төменірек біткен сүйір ұшы. 2. анат. **Қызылшек**. 3. ауыс. Кимешектің иек тұсына сай келетін бөлігі. 4. ауыс. Өзеннің, дарияның, теңіздің т.б. арнасы, жағасы.

Иек арпа [артым, созым] жер. Өте жақын қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Иек асты**. Асып түсті, ілінді, жетті. **Иек астында**. Жақын жерде, таяу маңда. **Иек астында жүрді**. Біреудің шылауында болды. **Иекке алды**. а) Бағытқа алды. ә) Қатты қысты, қыспаққа алды; қиштеді. **Иек қағысты**. Келісілен өзара түсінікті жайт туралы бір-біріне иектерін алға шығарып, ишлғып белгі беруді білдіретін ым-шарат. **Иек қақты**. а) Ат басын ізеп-ізеп екілене жүрді, басып ишлғды. ә) Белгі берді, ымдады, межеді. б) Сәлемдескенін, амандасқанын білдіріп, иегін көтерді. в) Жан тапсырар алдында ықылық атқан оқыс қимыл жасап, белгі берді.

Иек сүйеді. а) Иегін қойып, демалды. ә) Сенді, арқа тұтты. б) Жаласты, жанасты, тірелді. в) Жуықтады, жақындады, таяды. **Иек тіреу**. Сүйену, арқа тұту. **Иегін көтерді**. а) Бір нәрсе туралы белгі бергенде, жұмсағанда иегін алға шығара, иек қағып білдіретін қимыл-шарат. ә) Бәлсінді, қадірін арттырды. **Иегін сақылдатты**. Қали-қали еткізді, тоңдырып жіберді. **Иегінен тағалы ат тайып жығылғандай**. Қылау, сақалы жоқ, беті жып-жылытыр, көсе. **Иегі иегіне тимеді**. а) Қали-қали етіп дірілдеді, қаттырады. ә) Кемсеңдеді. **Иегі кемсеңдеді**. Өксік қысты, жылмасырады. **Иегі қышыды**. Үметті, дәмеленді, үміттенді. **Иек артым [созымдай] жер**. Жап-жақын, бір қыр астындағы жер. **Иек артты**. а) Асылды, сүйенді. ә) Көтерілді, жетті, асты. б) Жаласты, созылды; жақындады, жуықтады. в) Сенді, арқа сүйеді.

ИЕКАҒАШ зат. жерг. Қада ағаштың араларын біріктіретін ұзын ағаш.

ИЕКАРТПА зат. 1. Дөн, биіктеу, шығаберіс жер. 2. Асу, кезең. 3. Тау, жақын жер.

ИЕКТЕ ет. 1. Айналдыру, төңіректеу. 2. Жақындау, жуықтау.

ИЕКТЕН: сүйір иектенген. Иегі сүйірленген, иегі түсіңкі.

ИЕКТЕС ет. Тіресу, селбесу.

ИЕКТЕУ ет. Тіркестіру, селбестіру.

ИЕКТЕУ Иекте етістігінің қимыл атауы; жақындау.

ИЕКТИ сын. *Иези шыгыңқы, үлкендеу. Көк некті. Егде тартқан, жігіт агасы. ИЕКТИК зат. жерг. *Кимешектің жағы. ИЕЛЕН= ет. *Иемдену, ие болу, меншіктену, қожя болу.***

ИЕЛЕНДІР= ет. *Иелендіру, меншіктету. ИЕЛЕНДІРУ* *Иелендір етістігінің қимыл атауы.*

ИЕЛЕНТ= ет. *Иемдену, ие еткізу. ИЕЛЕНТУ* *Иелент етістігінің қимыл атауы. ИЕЛЕНУ* *Иелен етістігінің қимыл атауы; меншіктену.*

Иелену құқығы. экон. *Мүлікті нақты иеленудің заң жүзінде қамтамасыз етілген мүмкіндігі.*

ИЕЛЕНУШ зат. *Меншіктенуші, ие болушы, қожя.*

ИЕЛЕНІЛ= ет. *Иемденілу, меншіктенілу. ИЕЛЕНІЛУ* *Иеленіл етістігінің қимыл атауы.*

ИЕЛІ сын. 1. *Қожасы, бас иесі бар, отагасы. 2. миф. Иесі, киесі бар, аруақты. Иелі болдырды.* *Біреудің жауапкершілігіне тапсырды, меншіктендірді.*

ИЕЛІР зат. жерг. *Көзі қызарып ауыратын балалар сырқаты.*

ИЕЛІК зат. 1. *Ие болушылық, қожайындық, басшылық. 2. Меншік. 3. экон. Меншік иесінің затты (мүлікті) нақты иеленуі, затқа тәуелді әсер етуіне мүмкіндік жасайтын өкілеттіктерінің бірі.*

Иеліктен шығару. экон. *Бір адамға тиесілі жерді, мүлікті, бағалы қағаздарды меншіктенуінен босату. Иелік қағаз.* көне. *Белгілі бір жерге ие екендігі куәландырылған қағаз.*

ИЕЛІК ЖАЙ зат. жаңа. *Орыс ақсүйектерінің жері, бау-бақшасы, үлкен үйі бар жекеменшік тұрғынжайы.*

ИЕМДЕ= ет. сөйл. **Иемден.** **ИЕМДЕН**= ет. 1. *Бір нәрсені меншіктену, иелену, қожалық ету. 2. ауыс. Пайдалану, пайда ету.*

ИЕМДЕНУ *Иемден етістігінің қимыл атауы. 1. Иеленіп алу, өзіне меншіктен алу. 2. Ресми түрде өз иелігіне бекіту, өзінің меншігі ретінде рәсімден алу. 3. Тәуелдеу, қол астына алу, өзіне күштеп меншіктен алу. 4. инф. <ағыл. trap> *Басқаруды жүргізген қышқықтың адресін сақтап, автоматты түрде орындалатын жадтың қышығына шартты түрде өту.**

ИЕМДЕНУШ зат. *Иелік қылушы, меншіктенуші, қожалық етуші.*

ИЕМСІН= ет. *Ие болғансу, қожамсынсу. ИЕМСІНУ* *Иемсін етістігінің қимыл атауы. ИЕН¹* зат. *Құла түзі, айдала. ИЕН²* зат. *Жапон ақшасы.*

ИЕН³ сын. 1. *Ұшы-қыры жоқ кең, мидай. 2. Қисапсыз көп, қалың, нөпір, ну. 3. Көл-көсір, мол, ұшан-теңіз. 4. Айдаладағы, иесіз.*

Иен дала. *Кең, жазық жер, айдала. Иен дүние.* а) *Шетсіз, шексіз әлем, бас-аяғына көз жетпейтін ақиқат әлем. ә) Мол, иесіз, қараусыз жатқан мүлік, ақша, сұраусыз байлық.*

ИЕН⁴ сын. 1. *Бос, оңаша, қаңырап қалған. 2. Тегін, иесіз, қараусыз. 3. Кең жайылып бос қалған, қуарған.*

Иен қалды. *Қаңырап қалды. ИЕНДІК* зат. сөйл. **Иендік** *(жағалау жиек). ИЕН-ТЕГІН* сын. *Ұлан-ғайыр, мол; ағыл-тегіл.*

ИЕРАРХ [грек. hieros – қасиетті, arche – билік] зат. діни. *Епископ дәрежесіндегі шіркеу қызметкері; шіркеудің жоғары дінбасы.*

ИЕРАРХИЯ [грек. hieros – қасиетті, arche – билік] зат. 1. терм. *Тұтастық бөлшектерінің немесе элементтерінің жоғарыдан төмен қарай немесе төменнен жоғарыға қарай ұйымдасуы. 2. саяси. Қызметі, шен-дәреже, атағы төменгілердің өзінен жоғарыларға бағыну тәртібі. 3. діни. Діни қызметкерлер мен діни сенім нысандарының бір-біріне қатысты жоғарыдан*

төменге қарай немесе бұған керісінше дәрежесі бойынша орналасу реті, бір-біріне бағынышты болу тәртібі. 4. филос. Мәдениеттануда әр сатыда тұран түрлі мәдениетті көрсететін теориялық бағыт.

ИЕРАРХИЯЛЫҚ сын. 1. *Тұтастық элементтерінің жоғарыдан төменге немесе төменнен жоғарыға қарай ұйымдасуына қатысты. 2. саяси. Қызметі, атағы шен дәрежесіне қатысты жоғарыдан төменге бағыну тәртібіне қатысты. 3. діни. Дінбасылардың дәрежесіне қарай жоғарыдан төменге бағынышты болу тәртібіне қатысты, соған тән.*

Иерархиялық құрылым. коэф.-саяси. *Көпдеңгейлік сипаттағы және әр деңгейдегі басқару көлемі мардымды емес ұйымдық құрылым. Иерархиялық модельдеу.* инф. <ағыл. design hierarchi> *Компьютер өнімділігін бағалау кезінде қолданылатын әдіс. Иерархиялық нейрондық желі.* инф. <ағыл. hierarchical neural network> *Өңдеу кезіндегі қабаттар арасын жаластыру кезең-кезең (иерархия) бойынша пайдаланылатын мультиқабатталған желі.*

ИЕРАТИК [грек. hieratikos]: **иератик жазу.** лингв. *Иероглиф жазуының оңайлатылған бір түрі.*

Иератик жазу. лингв. *Папирусқа жазудан пайда болған иероглиф жазу түрі.*

ИЕРАТИКАЛЫҚ **иератикалық жазу.** лингв. **Иератик жазу.**

ИЕРЕЙ зат. діни. *Православие шіркеуіндегі (священство) діни шен.*

ИЕРОГЛИФ [грек. hieroglyphoi] зат. 1. лингв. *Идеографиялық жазу жүйесінің айшықты таңбасы, ежелгі жазудың графемасы. 2. Сурет жазу жүйесінің әріптері, таңбалары. 3. Идеограмма жазуына негізделген, Мысыр, Қытай, Жапон халықтарының белгілі ұғымды, буынды, дыбысты білдіретін өрнекті жазуы. 4. ауыс. сөйл. Қолы түсініксіз жазу.*

Иероглиф жазу. лингв. *Ерекше таңба – иероглифтерді пайдалану арқылы сөз мағынасын ғана емес, фонетикалық мағынаны да бере алатын жазудың өте ертедегі буындық-сөз жүйесіндік түрі. ә) қандай да бір сөзді немесе ұғымды білдіретін таңбалы жазу, мысалы, құн таңбасы «тәулік» мағынасын береді; б) жеке дауыссызды немесе дауыссыздар тіркесін білдіретін жазу.*

ИЕРОГЛИФТИК сын. *Иероглифке тән. ИЕСЫМАҚ сын. экспр. мысқыл. *Ие болғансыған, қожамсынған.**

ИЕСІЗ сын. 1. *Иесі, қожасы жоқ, ешкім иеленбеген, меншіктенбеген немесе иесінен айырылған. 2. Иен-тегін, мол жатқан, кең. 3. Бос, қаңыраған. 4. Тегін. 5. Басшысыз, басқарушы, жетекшісіз. 6. ауыс. Қараусыз, күтімсіз, бағып-қағусыз.*

Иесіз дүние. *Қараусыз қалған, ешкім иемденбеген зат, мүлік, игілік. Иесіз қалғыр!* к а р ф. *Бағу-қағусыз, бас-көзсіз болғыр. Иесіз қалды.* а) *Босады, қаңырады. ә) Қожасыз, күтін-бағушысыз, бас-көзсіз қалды. б) Далаға тасталды, қараусыз қалды. Иесіз мүлік.* з а н. *Азаматтық құқықта меншік иесі жоқ немесе меншік иесі белгісіз, не меншік иесі одан бас тартқан зат.*

ИЕСІЗДЕН= ет. *Бос қалу, аңырау. ИЕСІЗДЕНУ* *Иесізден етістігінің қимыл атауы.*

ИЕСІЗДІК зат. 1. *Иесі жоқтығы, қожасы жоқтығы. 2. Бас-көзсіздік, басыздық; ысыратшылық. 3. Қарусыздық, күтімсіздік.*

ИЕШЛІДІК зат. *Басшылық, ие болушылық. ИЕШЛІК зат. *Иелік, қожалық, басшылық. ИЖАД зат. сөйл. **Ижам** *(ауыз әдебиеті туындысы, ауызша шығарма).***

ИЖАЗАТ [ар. اجازة] зат. көне. *Рұқсат, ырзалық, құптау.*

ИЖАТ зат. әдеб. *Ауызша шығармашылық деген ұғымды білдіретін татар және башқұрт фольклористикасында қолданылатын ұғым.*

ИЖДАБАТ зат. сөйл. 1. **Ыждағат** *(ынта, жігер, ықылас). 2. Ынталы іс, жақсы бастанна.*

ИЖДАБАТТЫ сын. сөйл. **Ыждағатты** *(ынталы, жігерлі, ықыласты).*

ИЖДАБАТТЫЛЫҚ зат. сөйл. **Ыждағаттылық** *(тырысушылық, ынталылық, жігерлілік, ықыластылық).*

ИЖДИФАТ зат. сөйл. **Ыждағат. ИЖДИХАД** зат. ескі кіт. 1. **Ыждағат** *(ынталы іс, жақсы бастанна). 2. Тырысушылық, еңбектенушілік.*

Ижидхад тапты. ескі кіт. *Рақатанды, береке тапты.*

ИЖДИБАТ зат. сөйл. **Ыждағат. ИЖОР**: **ижор тілі.** *Финн-угор тілдері тобына жататын тіл.*

ИЖОРЛЫҚТАР зат. *Финндер тобына жататын халық.*

ИЗАБЕЛЛА зат. *Қара жемісті жүзім сұрыбы және осы жүзімнен жасалған шарап.*

ИЗАЛЮБАРЛАР [грек. isos – бірдей, allo – басқа, baros – ауырлық] зат. геогр. *Белгілі бір уақыт аралығында ауаның қысымы бірдей өлшеммен анықталған нүктелерді қосатын географиялық картадағы сызықтар.*

ИЗАЛЮТЕРМДЕР [грек. isos – бірдей, allo – басқа, therme – жылу] зат. геогр. *Белгілі бір уақыт аралығында ауаның температурасы бірдей өлшеммен анықталған нүктелерді қосатын географиялық картадағы сызықтар.*

ИЗАМПЛИТУДАЛАР [грек. isos – бірдей, allo – басқа, lat. amplitudo – өлшем] зат. геогр. *Белгілі бір уақыт аралығында қандай да бір метеорологиялық элементтің амплитудасы бірдей өлшеммен анықталған нүктелерді қосатын географиялық картадағы сызықтар.*

ИЗАНОМАЛАР [грек. isos – бірдей, anomalos – әртекті] зат. геогр. *Қандай да бір метеорологиялық элементтің орта мәнінен бірдей ауытқу нүктелерін қосатын географиялық картадағы сызықтар.*

ИЗАРИТМДІК сын. инф. *Қызметі ұқсас резервтік құрылымға берілетін.*

Изаритмдік артықтық. инф. <ағыл. voted redundancy> *Бұзылған құрылым автоматты түрде табылып, әрі аластатылатын, ал оның қызметі ұқсас резервтік құрылымға берілетін резервтеу түрі.*

ИЗАФЕТ [ар. إضافة] зат. лингв. *Түркі және кейбір иран тілдеріне тән атрибутивтік құрылым; анықтауыш пен анықталатын сөз тіркесіндегі зат есімдердің бір-бірімен тіркесу жүйесі.*

ИЗАФЕТТІК сын. лингв. *Изафетке қатысты, изафет бойынша.*

ИЗВЕСТНЯК ор. зат. сөйл. **Әктас** *(құрамында кальцит қоспасы бар тұнбалы тау жынысы).*

ИЗЕ= ет. 1. *Амандасу, келісу, таңдану, қоштасу сияқты қандай да бір ишаратты білдіру үшін басын шұлғу, иезін және т. б. жоғары-төмен қозғалту. 2. Басын шұлғу, шыбындау.*

ИЗЕЙ-ИЗЕЙ үст. *Тербей-тербей, шайқай-шайқай.*

ИЗЕК елік. *Бастың, т.б. жоғары-төмен баяу қозғалысымен сипатталған жай, ырақты жүрісті бейнелейтін сөз.*

Изек қакты. *Қайта-қайта басын шұлғу, дедектеді.*

ИЗЕКТЕ= ет. *Басты қайта-қайта иезу, шұлғу.*

ИЗЕКТЕТ= ет. *Басты қайта-қайта иезу, шұлғу.*

ИЗЕКТЕТУ *Изектет етістігінің қимыл атауы.*

ИЗЕКТЕУ *Изекте етістігінің қимыл атауы.*

ИЗЕЛ = ет. Басты жогары-төмен қозғау, шұлғу.

ИЗЕЛЕКТЕ = ет. Ары-бері икемсіз қозғалақтау.

ИЗЕЛЕКТЕУ Изелекте етістігінің қимыл атауы.

ИЗЕЛУ Изел етістігінің қимыл атауы.

ИЗЕЛТ = ет. Шайқай қозғалту, ары-бері немесе жогары-төмен қозғалту.

ИЗЕЛТУ Изелт етістігінің қимыл атауы.

ИЗЕЛУ Изел етістігінің қимыл атауы.

ИЗЕН зат. өс. 1. Таулы, құмды, сортаңды жерлерде өсетін, жіңішке жапырақты, солғын жасыл гүлді малазықтық өсімдік. 2. <лат. kochia> Алабұта тұқымдасына жататын бір немесе көпжылдық бұташық өсімдік.

ИЗЕНДІ сын. Изені қалың, изені көп.

ИЗЕНДІ-ЖУСАНДЫ сын. Изені мен жусаны қалың.

ИЗЕҢ елік. Ілбіген, жай, ақырын ырғақты қозғалысты бейнелейтін сөз.

Изен қағу. Изендеп, ырғақпен қозғалды.

ИЗЕҢДЕ = ет. 1. Ілбу, жай, ақырындап, аяндап, теңселе басып жүру, итеңдеу. 2. Ырғау, ырғаңдау, теңселу.

ИЗЕҢДЕС = ет. Бірігіп баяу, ырғақты қозғалысу.

ИЗЕҢДЕСУ Изеңдес етістігінің қимыл атауы.

ИЗЕНДЕТ = ет. Ары-бері ырғақпен қозғалту.

ИЗЕНДЕТУ Изендет етістігінің қимыл атауы.

ИЗЕНДЕУ Изенде етістігінің қимыл атауы.

ИЗЕҢ-ИЗЕҢ елік. Қайта-қайта қайталанған, ілбіген, жай, ақырын ырғақты қозғалысты бейнелейтін сөз.

ИЗЕҢКІРЕ = ет. Басын шұлғыңқырау, мақпұданқырау.

ИЗЕҢКІРЕУ Изеңкіре етістігінің қимыл атауы.

ИЗЕП-ИЗЕП үст. Ырғап-ырғап, шұлғып-шұлғып.

ИЗЕС = ет. Амандасу, келісу, таңдану сияқты қандай да бір ишаратты білдіру үшін басын шұлғысу, иегін және т. б. жогары-төмен қозғалысу.

ИЗЕСУ Изес етістігінің қимыл атауы.

ИЗЕТ = ет. Жогары-төмен шұлғыту.

ИЗЕТ зат. сөйл. **Изем.**

ИЗЕТУ Изет етістігінің қимыл атауы.

ИЗЕУ Изе етістігінің қимыл атауы; басын шұлғу.

ИЗОАМПЛИТУДА зат. метеор. Географиялық картада белгілі бір уақыт ішіндегі қандай да бір метеорологиялық параметрдің бірдей көрсеткіштегі амплитудаларының нүктелерін біріктіретін сызық.

ИЗОАНЕМОҢДАР [грек. isos – тең, бірдей, үқсас, anemos – жел] зат. геогр. Географиялық картадағы желдің жылдық орташа жылдамдығының мәндері бірдей нүктелерін қосатын сызықтар.

ИЗОАТМАЛАР зат. метеор. Географиялық картада буланудың бірдей көрсеткіштегі нүктелерін қосатын сызықтар.

ИЗО... [грек. isos – тең, бірдей, үқсас] 1. **Форма** ма не қолданылу мақсатына байланысты бірдей болатын теңдікті, ұқсастықты білдіретін грек, латын, т. б. тілдерден енген күрделі сөздердің бір бөлігі. 2. х. им. Көмірсутек тізбегінің тармақталғанын, сонымен қатар белгіленген химиялық қосылыстың басқа қосылысқа изомерлігін көрсететін қосымша.

ИЗОБАЗА [грек. isos – бірдей, basis – қозғалыс, жүріс] зат. геол. Тектоникалық қозғалыстарға бірдей уақыт аралығында шалынған Жер бетінің бірдей шамада көтерілген не төмендеген орындарын өзара қосатын сызық.

ИЗОБАРА зат. 1. геогр. **Изобарлар.** 2. физ. Тұрақты қысымдағы физикалық шама-

лар арасындағы байланысты графикалық түрінде көрсететін сызық.

ИЗОБАРАЛЫҚ сын. физ. Изобараға қатысты, соған тән.

Изобаралық процесс. физ. Сыртқы тұрақты қысымда физикалық жүйеде өтетін процесс.

ИЗОБАРЛАР [грек. isos – бірдей, baros – ауырлық] зат. геогр. Картада атмосфералық қысымы бірдей аймақтарды қосатын изосызықтар.

ИЗОБАТА зат. геогр. **Изобаталар.**

ИЗОБАТАЛАР [грек. isos – тең, bathos – тереңдік] зат. геогр. Картадағы мұхиттың, теңіздің, көлдің және өзеннің тереңдігі бірдей жерлерін қосатын изосызықтар.

ИЗОБАТТАР зат. **Изобаталар.**

ИЗОБУТАН зат. хим. $C_{10}H_{10}$ – қарапайым тармақталған көмірсутек.

ИЗОБУТИЛАЦИТАТ зат. хим. Күрделі эфир тобына жататын химиялық қосылыс.

ИЗОБУТИЛЕН зат. хим. Алифатикалық қатардағы қанықпаған көмірсутек, изобутаннан алынған газ, органикалық қосылыс.

ИЗОВАЛЕНТТІ сын. хим. Валенттіліктері бірдей (атом).

ИЗОВАЛЕНТТІК сын. хим. Алмасушы иондар зарядының шамасына қарай изоморфизмнің бір түріне қатысты.

ИЗОГАЛИНДЕР [грек. isos – бірдей, hals – тұз] зат. метеор. Географиялық картадағы судың тұздылығы бірдей нүктелерін қосатын сызықтар.

ИЗОГАМЕТА зат. биол. Өзара қосылып бірін-бірі ұрықтандыратын, пішіндері ұқсас, қозғалысы жыныс жасушалары.

ИЗОГАМИЯ [грек. isos – бірдей, gamos – неке] зат. бот. Төменгі сатылы өсімдіктердің жыныстық процесс түрі.

ИЗОГЕОТЕРМАЛАР зат. метеор. Географиялық картада жер қабығының бірдей температураға ие нүктелерін қосатын сызықтар.

ИЗОГИЕТАЛАР зат. геогр. 1. **Изогиеттер.** 2. Теңіз деңгейімен салыстырғандағы биіктіктердің изосызықтары.

ИЗОГИЕТТЕР [грек. isos – тең, бірдей, huetos – жаңбыр] зат. геогр. Географиялық картада тәулік, ай, жыл ішінде жауған жауын-шашын мөлшері немесе олардың көпжылдық айлық, жылдық мәндері бірдей нүктелерді қосатын сызықтары.

ИЗОГИПСТЕР [грек. isos – бірдей, hyrsos – биіктік] геогр. Теңіз деңгейінен біркежі биіктегі нүктелерді қосатын сызықтар.

ИЗОГЛОСС [грек. isos – бірдей, glossa – тіл] зат. лингв. Тіл ерекшеліктері (фонетикалық, лексикалық, грамматикалық тұрғыда) ортақ, бірдей келетін жерлерді диалектологиялық картада көрсететін сызықтар.

ИЗОГЛОССА зат. лингв. **Изоглосс.**

ИЗОГЛОСТЫҚ сын. лингв. Изоглосқа қатысты, соған тән.

ИЗОГОНДАР зат. геогр. Картадағы магнитті мезерлердің бірдей иілу нүктелерін қосатын топографиялық картадағы сызықтар.

ИЗОГРАФ кәсіп, көне. Икона салушы, көркем суретші.

ИЗОГРАФИЯ [грек. isos – бірдей, grapho – жазамын] зат. терм. Жазба ескерткіштердің, қолжазбалар мен талпаңбалардың дәл көшірмесін жасау.

ИЗОДИНАМДАР [грек. isos – бірдей, dinamis – күш] зат. физ. Жердің магнит өрісінің бірдей кернеулі нүктелерін қосатын географиялық картадағы сызықтар.

ИЗОДРОМДЫ: изодромды реттеуіш. тех. Орамындары кері байланысты астатикалық реттеуіш.

ИЗОЗИМДЕР зат. биол. **Изоферменттер.**

ИЗОЗИМДІК сын. биол. Изозимдерден, изоферменттерден құралған, соларға қатысты.

ИЗОКЛИНАЛЬ [грек. isos – бірдей, klino – еңкейтемін]; **изоклиналь қатпар.** кен. Қа-баттары өзара және қатпардың осьтік бетіне параллель болып келген шөгінді тау жыныстарының қатпарлар жынтығы.

ИЗОКЛИНДЕР зат. геогр. Географиялық картада бірдей магнитті бұрылу нүктелерін қосатын сызықтар.

ИЗОКОЛАЛАР геол. Картографиялық проекциялардың талдауда ескерілетін тең бұрмалаулардың сызықтары.

ИЗОКОЛОН [грек. isokolon] зат. әдеб. Сөздің салыстырылып отырған бөліктеріндегі сөйлем мишелерінің бірдей тәртіппен, толық параллелизм түрінде берілетін стилистикалық фигурасы.

ИЗОҚҰРЫЛЫМДЫЛЫҚ зат. хим. Бірдей құрылымға тән болушылық.

ИЗОЛЕЙЦИН [грек. isos – бірдей, leukos – ақ] зат. хим. Алмастырылмайтын амин қышқылы.

ИЗОЛЕЙЦИТТІ сын. биол. Изoleyцинге тән, соған қатысты.

Изолейцитті жұмыртқа жасушасы. биол. <лат. ovum – жұмыртқа, isos – бірдей, leucos – сарыуыз> Цитоплазмасында сарыуыз мөлшері аз және біркежі таралып орналасқан аналық жыныс жасушасы.

ИЗОЛЯТОР [франц. isoleteur] зат.

1. Оқшаулар, бөлек шығаруға арналған бөлме. 2. мал шар. Жұқпалы ауруға шалдыққан малға, онымен жанасқан малға арналған бөлек қора. 3. заң. Қоғамдық тәртіпті бұзғандарды, ұсақ қылмыс жасағандарды немесе түрмеде айыбын өтеп жатқандарды тәртіп бұзғаны үшін жазалау мақсатында басқалардан бөлектеп оңаша қамайтын орын. 4. тех. **Оқшаулағыш** (электрлік, электр қуаты тиісін тұрған құрылғы бөліктерін электрлік оқшаулауға және жалғастыруға арналған құрылғы).

Изолятор өндірісі. тех. **Оқшаулағыш өндірісі** (пластмасса, шыны және керамикадан электр оқшаулағыштарын даярлау).

ИЗОМЕРИЯ [грек. isos – бірдей, meros – үлес, бөлік] зат. физ. Құрамы мен молекулалық массасы бойынша бірдей, бірақ физикалық және химиялық қасиеттері әртүрлі қосылыстардың болуын сипаттайтын құбылыс.

ИЗОМЕРАЗАЛАР [грек. isos – бірдей, meros – үлес, бөлік] зат. хим. Органикалық қосылыстардың молекулалық өзгерістерін катализдеп, изомерлер түзетін ферменттер тобы.

ИЗОМЕРЛЕН = ет. хим. Органикалық қосылыстардың құрамы мен молекулалық салмағы өзгермей, құрылыстарының басқа түрге айналуы.

ИЗОМЕРЛЕНУ хим. Изомерлен етістігінің қимыл атауы.

ИЗОМЕРЛЕР зат. хим. Құрылысы және физикалық, химиялық қасиеттері жағынан өзгеше, бірақ молекулаларының массасы мен құрамы бірдей химиялық қосылыстар.

ИЗОМЕРЛІК Изомерлерге тән қасиеті бар.

ИЗО... [грек. isos – тең, бірдей, үқсас] сын. х. им. Көмірсутек тізбегінің тармақталғанын, сонымен қатар белгіленген химиялық қосылыстың басқа қосылысқа изомерлігін көрсететін қосымша.

ИЗОМЕТРИЯ [грек. isos – бірдей, metron – өлшем] зат. әдеб. Квантитативтік өлең құрылымындағы өлең бірліктерінің теңдігі.

ИЗОМОРФИЗМ [грек. isos – бірдей, morphe – түр, түрпат] зат. 1. хим. Химиялық құрамы жағынан бірдей заттардың бірдей формаларға кристалдану қасиеті. 2. лингв. Тілдің дыбыстық және мағына жақтарының (түрпат және мазмұн межелерінің) ұйымдас-тырылуындағы параллелизм. 3. мат. Нысан-

дардың не нысандар жүйесінің арасындағы сәйкестікті, кейбір жағдайда олардың құрылысының арасындағы теңдігін де көрсететін негізгі ұғымдардың бірі. 4. Әдеб. Көркем шығармадағы мазмұн мен форманың (идея, сюжет, стильдің) үйлесуі.

ИЗОМОРФТЫ с.ын. терм. *Изоморфтық (изоморфизм) тән болған, сол қасиетке ие.*

Изоморфты қосылыстар. х.им. *Изоморфизмнің жүзеге асқандығының бейнесі болып табылатын химиялық қосылыстар.*

ИЗОМОРФТЫҚ¹ [грек. isos – бірдей, morph – түр, түрпат] зат. 1. х.им. *Құрамы ұқсас заттардың аралас кристалдарды түзу қасиеті.* 2. лингв. *Тілдің дыбыстық және мағына жақтарының (түрпат және мазмұн межесінің) ұйымдастырылуындағы параллелизм.* 3. мат. *Нысандардың не нысандар жүйесінің арасындағы сәйкестікті, кейбір жағдайда олардың құрылысының арасындағы теңдігін де көрсететін негізгі ұғымдардың бірі.* 4. Әдеб. *Көркем шығармадағы мазмұн мен форманың (идея, сюжет, стильдің) үйлесуі.*

ИЗОМОРФТЫҚ² с.ын. 1. х.им. *Химиялық құрамы жағынан бірдей заттардың бірдей формаларға кристалдану қасиетіне тән, соған қатысты.* 2. лингв. *Тілдің дыбыстық және мағына жақтарының (түрпат және мазмұн межесінің) ұйымдастырылуындағы параллелизмге қатысты, соған тән.*

ИЗОНЕФАЛАР зат. метеор. *Географиялық картадағы бірдей бұлттылықты көрсететін нүктелерді жалғайтын сызықтар.*

ИЗОНИТРИЛДЕР зат. х.им. *Карбиламиндер, изоцианиттер, органикалық қосылыс түріндегі нитрилдердің құрылымдық изомері.*

ИЗООКТАН [грек. isos – бірдей, okto – ceriz] зат. х.им. *Алифатикалық қатардағы қанық көмірсутегі, октан изомері, органикалық қосылыс.*

ИЗООСМИЯ зат. биол. *Азаның сұйық орталары мен ұлпаларындағы осмотикалық қысымның тұрақтылығы.*

ИЗОПАХИТТЕР зат. геол. *Картадағы жасы бірдей шөгінділердің қалыңдығы бірдей нүктелерін өзара қосатын сызық.*

ИЗОПИКНАЛАР [грек. isos – бірдей, ruknos – тығыз] зат. геогр. *Теңіздің гидрологиялық қимылдарындағы судың бірдей тығыздықтарының сызықтары.*

ИЗОПЕРИМЕТРЛІК [грек. isos – бірдей, perimetron – сырт шеңбер] с.ын. матем. *Белгілі бір кластағы барлық қисық сызықтар ішінде өзіне байланысты болатын қандай да бір өлшемі (мысалы, аудан) мүмкіндігінше үлкен мәндерге ие болатын қисық сызықты табуға байланысты вариациялық есептеудің бір түріне қатысты.*

Изопериметрлік есептер. матем. *Белгілі бір кластағы барлық қисық сызықтар ішінде өзіне байланысты болатын қандай да бір өлшемі (мысалы, аудан) мүмкіндігінше үлкен мәндерге ие болатын қисық сызықты табуға байланысты вариациялық есептер.*

ИЗОПОЛИҚОСЫЛЫСТАР зат. х.им. *Кешенді химиялық қосылыстар.*

ИЗОПОЛИҚЫШҚЫЛДАР зат. х.им. *Кешенді қышқылдар.*

ИЗОПРЕН зат. х.им. *Алифатикалық қатардағы қанықпаған көмірсутегі, органикалық қосылыс.*

Изопрен каучуктар. х.им. *Полиизопрен, катализатор әсерімен изопренді полимерлеу арқылы алынатын синтетикалық каучуктар.*

ИЗОПРЕНОИДТЕР зат. х.им. *Термопеноидтер, тірі ағзаларда мевалон қышқылынан түзілетін және липидтер тобына жататын табиғи қосылыстар.*

ИЗОПРОПИЛ: *изопропил спирті.* х.им. *Пропанол-2, изопропанол, балқу температурасы 89,5 С°, қайнау температурасы 82,4 С° болатын тұсзсыз сұйық зат.*

ИЗОПРОПИЛАМИН зат. х.им. *СННН₂ – біріншілікті амин.*

ИЗОСЕЙСТЕР [грек. isos – бірдей, seistos – тербеліске түскен] зат. физ. *Географиялық картадағы жер сілкінісі бірдей көрсеткішпен болған нүктелерді қосатын сызықтар.*

ИЗОСЕМИЯ [грек. isos – бірдей, sema – таңба] зат. лингв. *Сөздің категориялық мағынасы мен болмыстағы оның референттерінің категориялық мағыналары арасындағы сәйкестік.*

ИЗОСЕМИАЛЫҚ с.ын. лингв. *Изосемияға қатысты, соған тән.*

ИЗОСИЛЛАБИЗМ [грек. isos – бірдей, syllabe – буын] зат. Әдеб. *Буын теңдігі, изометрияның бір нысаны, сөздегі бірдей мөлшердегі буындар.*

ИЗОСПИН зат. физ. *Элементар бөлшек – андрондардың ішкі спинаттамаларының бірі.*

ИЗОСТАЗИЯ [грек. isostasios] зат. физ. *Жер қыртысы массасының гравитациялық тепе-теңдік күйі.*

ИЗОСТАЗИЯЛЫҚ с.ын. физ. *Изо-стазияға қатысты, соған тән.*

ИЗОСТАТИКАЛЫҚ: *изостатикалық үрдіс.* кен. *Материалдарды жан-жағынан біркелкі сығымдау арқылы өңдейтін технологиялық үрдіс.*

ИЗОСЫЗЫҚТАР зат. геогр. *Географиялық картадағы тік қимадағы немесе графиктегі кейбір шамалардың тең мәндерінің сызықтары (мыс., температураның, қысымның және т. б.).*

ИЗОТАХАЛАР [грек. isos – бірдей, tachos жылдамдық] зат. геодез. *Географиялық картадағы желдің, ағыстың және т. б. жылдамдығының бірдей мәнді нүктелерін қосатын сызықтар.*

ИЗОТЕРМА [грек. isos – бірдей, therme – жылу] зат. 1. геогр. *Орташа температуралары бірдей жерлерді қосатын картадағы сызық.* 2. физ. *Изотермдер (тұрақты температурадағы физикалық шамалар арасындағы байланысты графикалық түрде көрсететін сызық).*

ИЗОТЕРМАЛАР зат. физ. *Изотермдер.*

ИЗОТЕРМАЛЫҚ с.ын. 1. геогр. *Изотермаға қатысты.* 2. физ. *Бірдей температуралы, бірдей температура сақтаушы.*

Изотермалық процесс. физ. *Физикалық жүйеде тұрақты температурада жүретін процесс.*

ИЗОТЕРМДЕР [грек. isos – бірдей, therme – жылу] зат. физ. *Географиялық картада, атмосфераның тік қималарында, гидрогеологиялық қималарда, т.б. ауа, су немесе тау жыныстар температурасының белгілі бір мезгілдегі (жыл, ай) орташа шамалары бірдей нүктелерді қосатын сызықтар.*

ИЗОТЕРМИЯ [грек. isos – бірдей, therme – жылу] зат. физ. 1. *Атмосфераның белгілі бір қабатындағы биіктікке байланысты ауа температурасының өзгермеуі.* 2. *Белгілі бір атмосфералық процестердегі температураның тұрақтылығы.*

ИЗОТЕРМИЯЛЫҚ с.ын. физ. *Изотермиялық.*

Изотермиялық вагон. тех. *Тез бұзылатын азық-түліктерді бірқалыпты төменгі температурада тасуға арналған вагон.*

Изотермиялық процесс. физ. *Изотермиялық процесс.*

ИЗОТОНДАР [грек. isos – бірдей, tonos – қысым] зат. физ. *Ядросындағы нейтрондар саны бірдей болатын әртүрлі химиялық элементтердің атомдары.*

ИЗОТОНДЫ с.ын. физ. *Изотонға қатысты, соған тән.*

Изотонды ерітінділер. х.им. *Осмослық қысымы бірдей ерітінділер.*

ИЗОТОП [грек. isos – бірдей, topos – кернеу] зат. физ. *Бір химиялық элементтің нуклиді, яғни атомдық нөмірі бірдей, бірақ массалық*

саны әртүрлі белгілі бір элемент атомдарының түрлері.

ИЗОТОПТАР [грек. isos – бірдей, topos – кернеу] зат. физ. *Изотоп (атомдарының массасы әртүрлі болып келетін бір химиялық элементтің түрлері).*

ИЗОТОПТЫ с.ын. *Изотопқа қатысты, изотопқа тән.*

Изотопты генератор. тех. *Изотоптық генератор.*

ИЗОТОПТЫҚ с.ын. х.им. *Изотопқа қатысты, соған тән.*

Изотоптық генератор. тех. *Радиоактивті изотоп энергиясын электр энергиясына түрлендіретін термоэлектрлік генератор.*

Изотоптық спин. физ. *Изоспин.*

Изотоптық талдау. х.им. *Радиоактивтік изотоптар көмегімен заттың құрамы мен құрылымын анықтайтын талдау әдісі.*

Изотоптық хронология. х.им. *Тау жыныстарының, минералдардың, ежелгі өркеніет ескерткіштерінің т.б. абсолют жасын олардың радионуклидтердің ыдырау өнімдерінің жалғасы бойынша анықтау.*

Изотропия [грек. isos – бірдей, tropos – қасиет] зат. физ. *Изотроптылық (газ күйіндегі, сұйық, қатты денелерге тән барлық бағыттар бойынша қандай да бір қасиеттерінің бірдейлігі).*

ИЗОТРОПТЫ [грек. isos – бірдей, tropos – қасиет] с.ын. *Изотроптылыққа қатысты.*

ИЗОТРОПТЫЛЫҚ зат. физ. *Ортаның физикалық қасиеттерінің барлық бағытта бірдей болуы.*

ИЗОФЕНАЛАР зат. геогр., метеор. *Географиялық картада қандай да бір табиғи құбылыстың бір мезгілде басталғанын көрсететін нүктелерді жалғайтын сызықтар (мысалы, өсімдіктердің гүл ашуы).*

ИЗОФЕРМЕНТТЕР [грек. isos – бірдей, лат. fermentum – ашытқы] зат. биол. *Ферменттердің бір реакцияны катализдейтін және бір түрге жататын ағзаларда немесе бір тінде кездесетін, бірақ бірнеше физика-химиялық иммунологиялық айырмашылықтары бар әртүрлі молекула түрі.*

ИЗОХАЗМАЛАР зат. метеор. *Географиялық картада поляр жарқылы бірдей қайталануын көрсететін нүктелерді жалғайтын сызықтар.*

ИЗОХОРА [грек. isos – бірдей, chora – орынжай] зат. физ. *Термодинамикалық күй диаграммасында изохоралық процесті кескіндейтін сызық.*

ИЗОХОРАЛЫҚ с.ын. физ. *Изохораға қатысты, соған тән.*

Изохоралық процесс. физ. *Термодинамикалық күй диаграммасында изохорамен кескінделетін жүйеде тұрақты көлемде жүретін процесс.*

ИЗОХРОНДАР [грек. isos – бірдей, chronos – уақыт] зат. физ. *Географиялық карта, кестелердегі басталу уақыты бірдей табиғи құбылыстарды көрсететін нүктелердің басын қосатын сызықтар.*

ИЗОХРОНДЫҚ [грек. isos – бірдей, chronos – уақыт] с.ын. физ. 1. *Бірдейлік, уақыт ұзақтығының бірдейлігіне тән.* 2. матем. *Изохроникаға қатысты.*

ИЗОХРОНИЗМ [грек. isos – бірдей, chronos – уақыт] зат. Әдеб. *Тіл бірліктерінің дыбысталу ұзақтығының бір-біріне тең келуі; өлеңнің ұйқастарының уақыт бойынша өзара тең ырғақты топтарға бөлінуі.*

ИЗОХРОНИКА [грек. isos – бірдей, chronos – уақыт] зат. матем. *Ауыр бөлшек қозғалғанда уақыттың бірдей аралықтарында көлденең сызықтағы жол проекциясы өзара тең болатын қисық сызық.*

ИЗОЭНЗИМДЕР хим., физиол. Ашық жасыл түстегі қымбат бағалы мөлдір тас.

ИЗУМРУД [грек. smaragdus] зат. сөйл. **Зүмірт** (асыл тас, берілдің бір түрі).

ИКАЯТ зат. ескі кіт. **Хикая.**

ИКЕБАНА [лат. ikubana] зат. 1. Тірі немесе кептірілген өсімдіктерден гүлдесте жасау өнері. 2. Осы өнер бойынша құралған гүлдесте.

ИКЕМ зат. 1. Бейім, ыңғай, еп. 2. психол. Адам мінез-құлқында туа біткен немесе жүре пайда болған дағды.

Икем тұрды. Бейім болды, епті болды. **Икемге** келді. а) Бңғайға көнді, көндікті. ө) Бімыраласты, тіл тапты, келісті. **Икемге** келтірді. Көндірді, айтқанын иліктерді. **Икемге** көнді. Бңғайға келді. **Икемге** көндірді. Бңғайға келтірді. **Икемін** кетірді. Мазасын алды, дегбірін қашырды. **Икемі** кету. Мазасыздану, дегбірін қашу, жайсыздану.

ИКЕМДЕ = ет. 1. Бңғайлау, келтіру, жақындату. 2. терм. Бейімдеу, ыңғайлы қалыпқа келтіру, ыңғайлы болатындай өзгерту. 3. Айналыру, баурау, өзіне қарату. 4. Игеру, меңгеру. 5. Бұру, бағыттау. 6. Маңайлау, айналоқтау, жақындау.

ИКЕМДЕЛ = ет. 1. Бңғайлану, оңтайлану, икемді қалыпқа келу. 2. терм. Бейімдеу, ыңғайлы қалыпқа түсірілу, ыңғайлы болатындай өзгертілу.

ИКЕМДЕЛГІШ сын. Бейімделгіш, ыңғайланғыш, көнгіш.

ИКЕМДЕЛУ Икемдел етістігінің қимыл атауы. 1. Бңғайлану, бағдарлану. 2. терм. Бейімделу, бір нәрсеге үйлесу үшін өзгеру.

ИКЕМДЕЛУШІЛІК зат. Бейімделушілік, ыңғайға келушілік.

ИКЕМДЕН = ет. 1. Бңғайлану, сыңай таныту. 2. Бейімдену, үйлесу, сәйкесу.

ИКЕМДЕНУ Икемден етістігінің қимыл атауы.

ИКЕМДЕС сын. Бейімдес, үйлесімді, сәйкес.

ИКЕМДЕС = ет. Үйлесу, сәйкесу.

ИКЕМДЕСУ Икемдес етістігінің қимыл атауы.

ИКЕМДЕУ Икемде етістігінің қимыл атауы; ыңғайлау, бағдарлау.

ИКЕМДІ сын. 1. Бңғайлы, бейім, бейімді.

2. Искер, шебер. 4. терм. Қандай да бір сыртқы факторлар әсеріне қарай өзгеріш, бейімделгіш.

Икемді баға. экон. Экономикадағы жиынтық сұранымның өзгеруі кезінде еркін өзгеріп отыратын баға. **Икемді валюта бағамы.** экон. Шетел ақшасына сұраным мен ұсынымды айқындайтын және еркін өсуі және төмендеуі мүмкін валюта бағамы. **Икемді жігіт.** Көпшілікпен тіл табыса білетін, ашық мінезді жігіт. **Икемді сұраным.** экон. Базадағы арасалмақ сұралатын тауар мен қызметтердің мөлшерінде пайыздық көбеюді туғызатын сұраным. **Икемді ұсыным.** экон. Ұсыным шамасының өзгеру пайызы тауар бағасы өзгеруінің пайызынан көп болатын ұсыным түрі.

ИКЕМДІК зат. сөйл. 1. Еп, бейімділік. 2. психол. Адам психологиясы ерекшеліктерінің негізіндегі оның бірдемеге бейімділігі, өзгеріп, үйлесу қабілеті.

Икемділік зат. 1. Бір нәрсені орындауға ептілік, шеберлік, бейімділік пен қабілеттілік. 2. терм. Бір нәрсені ортаға қарай немесе өзімен қатынасқа түсетін басқа нәрселерге қарай бейімделгіштігі, соның нәтижесіндегі түрлі формаға өзгеру байлығы; оралымдылығы. 3. пед. психол. Субъектінің алған білімдері мен дағдыларының жиынтығы арқылы іс-әрекетті орындауға қатысты меңгерген қабілеті. 4. экон. Ұсыным мен сұранымның сыртқы факторларға қарай үйлесу, өзгеру қабілеті.

Икемділік коэффициенті. экон. Сұранымға әсер ететін факторлардың өзгеруіне орай тауара деген сұранымның өзгеруін сипаттайтын шама. **Икемділіктің қарқыны.** өлеум. Белгілі бір уақыт аралығында өлеуметтік позицияларды

тік және көлденең бағытта өзгертетін жеке адамдар санын білдіретін өлеуметтік икемділік сипаттамаларының бірі.

ИКЕМДІРЕК сын. Бейімдірек, ептірек. **ИКЕМСІЗ** сын. 1. Бейімі жоқ, қабілетсіз. 2. Бңғайсыз, епсіз, ебедейсіз. // Икемге, епке келмей, илікпей.

Икемсіз тауар. экон. Бағаның өзгергеніне қарамастан, өзгеріссіз қалу үрдісі бар сұраныс.

ИКЕМСІЗДЕН = ет. Бңғайсыздану, нашарлану, әлсіздену, қабілетінен айырылу.

ИКЕМСІЗДЕНУ Икемсізден етістігінің қимыл атауы.

ИКЕМСІЗДЕНУ зат. мед. Аурудың түрі, бейімсіздік таныту, дезадаптация.

ИКЕМСІЗДЕУ сын. Бейімсіздеу, епсіздеу. **ИКЕМСІЗДІК** зат. 1. Бейімсіздік, ыңғайсыздық, епсіздік, қабілетсіздік. 2. Жұтаңдық, сараңдық.

ИКЕМШІК зат. тех. Егістік жерлерге дән, тұқым сепкенде борозда түзу болу үшін қолданылатын ауылшаруашылық құрал.

ИКЕМШІЛ сын. Епшіл, икемді; көнімпаз.

ИКОНА [грек. eikon] зат. діни. Христиан дінінде әулие, Құдай және де басқа сыйнатын кұштердің бейнесі салынған сурет.

Икона жазуы. діни. Христиан дінінде табынатын Құдай-ана, Құдайдың ұлы мен әулиелердің суреттерін бейнелеу өнері. **Иконаға қарсы күрес.** тар. VIII ғ.-IX ғ. бірінші жартысында Византиядағы ескі осиеттік діни қағидаларға негізделіп, иконаларды тұтқа табынушылық деп танып, жоққа шығарған діни қозғалыс.

ИКОНОГРАФИЯ [грек. eikon – бейне, gphos – жазамын] зат. өнер. 1. Белгілі бір адамдарды немесе сюжеттерді жүйелі түрде зерттеу және бейнелеу, оларға тән ерекшеліктері көрсетіп, мәнін, мақсатын, астарлы белгісін, ерекше қасиеттерін түсіндіру. 2. Белгілі бір адамдарды немесе сюжеттерді бейнелеуде суреткер ұстанатын берік қалыптасқан ереже.

ИКОНОСКОП [грек. eikon – кескін, skopos – көремін] зат. физ. Электр зарядтарының жинақталу құбылысы негізінде оптикалық кескінді телевизиялық белгіге түрлендіретін телевизиялық таратқыш түтік.

ИКОСАЭДР [грек. eikos – жиырма, hedra – негіз, қабырға] зат. геом. Жиырма тең қабырғалы қиыршытан тұратын, жиырма бұрышты дене, дұрыс көпжақ.

ИКРАМ [ар. إكرام] зат. ескі кіт. Құрмет, сый.

ИКС зат. 1. Латын әліпбиіндегі жиырма бірінші әріптің аты. 2. Белгісіз санды немесе басқа бір бейімәлім нәрсені белгілейтін шартты белгі.

ИКСОД: иксод кенелері. зоол. Сүтқоректілер мен құс денесінде өмір сүретін, олардың қанын сорып қоректенетін паразиттер.

ИКТ [лат. ictus] зат. әдеб. Өлеңдегі екпін, акцент.

ИКТА зат. көне. **Иқта.** 1. діни. Мұсылман елдерінде мемлекеттік қордан иесіз жатқан немесе күтімсіз қалған жерлерді мұраға қалдыру және басқаға тарту құқығымен жер алушыға сыйға тарту актісі. 2. тар. Елден салық жию құқығы.

ИКТИДОЗАВР [грек. iktis – аққалақ, sauros – кесіртке] зат. зоол. Триас дәуірінің соңы мен юра дәуірінің басында өмір сүрген аққалақ сияқты цсақ жыртқыш сипаттағы омыртқалылар.

ИКМ зат. сөйл. **Икем.**

ИҚЛИМ [ар. اقلیم] зат. ескі кіт. **Ықлым** (уәлаят, өлке, әлемнің бөлігі).

ИҚРАР [ар. إقرار] зат. діни. Шарият заңы бойынша, біреудің істеген теріс қылығын мойнына алып, қойылған шартты орындауға міндеттенуі.

ИҚСАН [ар. احسان] сын. **Ихсан.**

ИҚТА [ар. إقطاع] зат. көне. діни. Мұсылман елдерінде мемлекеттік қордан иесіз жатқан немесе күтімсіз қалған жерлерді мұраға қалдыру және басқаға тарту құқығымен жер алушыға сыйға тарту актісі.

ИҚТИҚАТ [ар. إعتقاد] зат. **Иждағат,** ихтихат.

ИҚТИЯР [ар. اختیار] зат. **Ықтияр.**

ИҚУ-ҚИҚУ зат. **У-шу, айғай-үйғай.**

ИҚЫ-ЖИҚЫ сын. **Ығы-жығы, қықы-түйқы.**

ИҚЫ-СИҚЫ сын. сөйл. **Иқы-жсиқы.**

ИЛА¹ [ар. حيلة] зат. көне. Ама, әдіс, шара; айла.

Ила қылмады. Құлық, арамдық жасамады. **Илаға жарамады.** Іске аспады, тұтқа жарамады.

ИЛА² [ар. علة] зат. көне. діни. Мұсылмандық құқықтағы ерінің әйелмен белгілі бір уақыт бойына бірге тұрмауға ант ішуі, уәде етуі.

ИЛАЛЛА [ар. لا الله] зат. **Я, Алла; я, Құдай** тағала.

ИЛАЛЛАЛА = ет. **Я, Құдай; я, Алла** деу, Аллаһына сыйну.

ИЛАН зат. өс. Шөл-шөлейтті жерлерде өсетін, сабағының биіктігі 40-60 см-дей болатын, дәрілік өсімдік ретінде пайдаланылатын сасырдың бір түрі..

ИЛАН = ет. Біреудің айтқанына сену, нану, көну.

ИЛАНҒЫСЫЗ сын. **Сенуге** болмайтын, нанымсыз.

ИЛАНҒЫШ сын. Бір нәрсеге, біреудің айтқанына сенгіш, нанғыш, көнгіш.

ИЛАНҒЫШТЫҚ зат. Бір нәрсеге, біреудің айтқанына сенгіштік, нанғыштық; көңілішестік.

ИЛАНДЫР = ет. Сендіру, нандыру; көндіру.

Иландыры емдеу. мед. Адамды дәрі-дәрмексіз психикасына сөзбен немесе басқа да әрекетпен әсер ету арқылы емдеу түрі.

ИЛАНДЫРҒЫШ сын. Нандыргыш, сендіргіш.

ИЛАНДЫРУ¹ зат. <грек. hupnos>

1. психол. Адамға сөзбен әсер етудің, үгіт-насихаттың бір түрі. 2. мед. Адам психикасына әсер ету арқылы емдеудің ерекше бір түрі.

ИЛАНДЫРУ² Иландыр етістігінің қимыл атауы.

Иландыру принципі. филос. <лат. verifigare> Сендіру принциптерінің бірі, әлем туралы қандай да болсын пайымдаулардың ақиқаттығы, сезімдік деректермен салыстыру арқылы анықталатын позитивизмнің негізі.

ИЛАНДЫРУШЫ сын. Сендіріп, нандырушы, көндіруші (адам).

ИЛАНДЫРЫЛ = ет. Сендірілу, нандырылу, көндірілу.

ИЛАНДЫРЫЛУ Иландырылу етістігінің қимыл атауы.

ИЛАНТ = ет. Сендіру.

ИЛАНТУ Илант етістігінің қимыл атауы.

ИЛАНУ¹ зат. психол. **Иландыру** (адам психикасына негізінен алғанда сөзбен әсер етудің ерекше бір түрі).

ИЛАНУ² Илан етістігінің қимыл атауы; көзі жетіп, сену.

ИЛАНУШЫ зат. Бір нәрсеге, біреудің айтқанына сенуші, нанушы.

ИЛАНУШЫЛЫҚ зат. Бір нәрсеге, біреудің айтқанына сенушілік, нанушылық.

ИЛАНЫМ зат. Дүниетаным, наным, сенім.

ИЛАНЫМДЫ сын. Нанымды, сенімді.

ИЛАНЫМДЫЛЫҚ зат. Сенімділік, нанымдылық.

ИЛАНЫШ зат. Сенім, үміт.

ИЛАТ зат. ескі кіт. **Елат** (халық, тайпа, адамдар қауымы, тұрғындар).

ИЛАБИ од. сөйл. **Иллаһи.**

ИЛАБИМ зат. сөйл. **Лайым.**

ИЛӘЙИМ зат. сөйл. **Лайым.**

ИЛЕ= ет. 1. колөнер. Теріні и жагып, иін қандырып, уқалау, жұмсарту, өңдеу. 2. Қамыр, балшық, темір, цинк т. б. иін қандыра араластыру, әбден жұмсарғанша, тұтқыр затқа айналғанша илектету. 3. Таптау, басып-жаншу, езгілеу. 4. ауыс. Езу, қанау, жаншу. 5. Еркімен жүргізу, бағындыру, еріксіз мойындату.

Илеген терідей болырады. а) Пісуі қанды, бабына келді. ә) Жүніпін, босап, майысқақтанып кетті. **Илегені бір терінің пұшпағы.** Бәрінің ортақ тындыратын бір шаруасы, бәрінің ортақ істейтін бір ісі.

ИЛЕК зат. Төлкөк, әжуа; илеу.

ИЛЕКТЕ= ет. 1. Бір нәрсені жұмсарлау, бүктеу, умаждау. 2. Шылау, былғау, әбден езіп, араластыру.

ИЛЕКТЕЛ= ет. 1. Бір нәрсені жұмсарлауы, бүктетілуі. 2. Иірлену, иір-шыыр болу.

ИЛЕКТЕЛУ Илектел етістігінің қимыл атауы.

ИЛЕКТЕН= ет. 1. Илену, аяқ астында қалу. 2. Шылану, езіліп әбден араласу.

ИЛЕКТЕНУ Илектен етістігінің қимыл атауы.

ИЛЕКТЕУ Илектен етістігінің қимыл атауы.

ИЛЕМ зат. 1. металл. Металлургияда илемдеу өндірісінің өнімдері. 2. тамақ. Бір нәрсенің суда немесе басқа сұйық затта езіліп, араластырылып, тұтқыр массаға айналғандағы үлесі.

ИЛЕМДЕУ зат. металл. Сығымдалатын құйманың немесе дайындамағын жуандығын, қалыңдығын кемітіп, оны қажетті пішінге келтіру үшін металды илемдік орнақтың айналмалы пішімбіліктері арасынан өткізіп, сығымдау жолымен өңдеу.

ИЛЕМДІ: илемді балшық, тех. Ылғалдылығы молекулалық ылғалдылық сыйымдылығынан жоғары балшық.

ИЛЕМДІК: илемдік пішімбіліктер. кен. тех. Металға қажет өлшем мен пішім беру үшін оны деформациялау арқылы орындайтын илемдеу орнағының жұмыс құралы.

ИЛЕН= ет. 1. колөнер. Терінің жағылып, иін қандырып, уқалануы, жұмсартылуы. 2. Қамыр, балшық, темір, цинк т. б. иін қандыра араластырылуы, әбден жұмсарғанша, тұтқыр затқа айналғанша илектенуі. 3. Мызғылу, ұйнақталу. 4. ауыс. Араласу, асты-үстіне шығу, шылану. 5. Бірдеменің шылауында кету, езгі көру.

Иленген терідей. Жұмсақ, көбіс.

ИЛЕНУ Илен етістігінің қимыл атауы.

1. Тері інінің қандырылуы. 2. ауыс. Біреудің шылауында кету.

ИЛЕП-БИЛЕП үст. сөйл. Билеп-төстеп.

ИЛЕС= ет. Қамыр, балшық, темір т. б. бірге араластыру, әбден жұмсарғанша, тұтқыр затқа айналғанша илектесу.

ИЛЕСУ Илес етістігінің қимыл атауы.

ИЛЕТ= ет. Қамыр, балшық, темір т. б. араластырту, әбден жұмсарғанша, тұтқыр затқа айналғанша илектету.

ИЛЕТКІЗ= ет. 1. Қамыр, балшық, темір т. б. иін қандыра араластыруы, әбден жұмсарғанша, тұтқыр затқа айналғанша илектеткізу. 2. ауыс. Езгіге алғызу, шылауында кетіру.

ИЛЕТКІЗУ Илеткіз етістігінің қимыл атауы.

ИЛЕТУ Илет етістігінің қимыл атауы; теріні жұмсартқызу, өңдету.

ИЛЕУ¹ Иле етістігінің қимыл атауы. 1. е. т. Теріні и жагып, иін қандырып, уқалау, жұмсарту, өңдеу. 2. Қамыр, балшық, темір, цинк т. б. иін қандыра араластыру, әбден жұмсарғанша, тұтқыр затқа айналғанша илектету. // Біреудің, бірдеменің әсері, шылауы, әрекеті.

Илеуге келді. Икемге көнді. **Илеуге көнді.** Ылғайға көнді, икемге келді. **Илеуі жетті.** а) Иі қанды. ә) Өңі, реңі түсті, бедері кетті. б) Әбден пісті, бабына келді, жетілді. **Илеуі қанды.**

а) Иі жетті, әбден тұтқырланды. ә) Іс, өңгіме, т. б. орындалатын, айтылатын кез келді, пісіп жетілді.

ИЛЕУС² зат. 1. Құмырсқаның илеуі. 2. ауыс. Көп халық шоғырланған жер, мекен.

ИЛЕУС зат. вет. Ишек-қарын түтігінің көлемі мен формасы әртүрлі мал денесінде пайда болған тастармен, быжынап шоғырланған құрттармен т. б. бітеліп қалуы.

ИЛЕУСІЗ сын. Иленбеген, өңделмеген.

ИЛЕУШ зат. Тері, қайыс т. б. илейтін адам.

ИЛИДТЕР зат. хим. Биологисті иондар.

ИЛЛАБИ [ар. الله] од. діни. Я, Алла;

Құдай таала деген мағынадағы алдымен жаратқанды еске алу шартын білдіретін сөз.

ИЛЛИРИЗМ зат. тар. XIX ғ. 30-40 жж. Хорватия мен Словакияны қамтып, басқа да оңтүстік славян аймақтарында қолдау тапқан қоғамдық-саяси және мәдени қозғалыс.

ИЛЛОВИЙ [лат. illuvies] зат. геол. Топырақтың беткі қабатынан жаңбыр және қар суларымен шайылып, сілтісізденіп, одан төмен жатқан көкжиекке жиналған органикалық және минералдық заттар.

ИЛЛОВИЙЛІК сын. геол. Илловийге қатысты, соған тән.

ИЛЛЮЗИОНИЗМ [франц. illusionnisme] зат. 1. филос. Жоғары құндылықтар мен бүкіл қоршаған әлем ойдан жасалған алдамшы сезімдер деген философиялық көзқарас. 2. өнер. **Көзбайлаушылық** (цирк және эстрада өнерінде арнайы тәсілдер мен аппаратура арқылы алдамшы «сиқыр» эффектісін жасайтын әртістің шеберлігіне негізделген өнер түрі).

ИЛЛЮЗИОНИСТ зат. 1. филос. Жоғары құндылықтар мен бүкіл қоршаған әлем ойдан жасалған алдамшы сезімдер деген философиялық көзқарасты ұстанушы. 2. өнер. **Көзбайлаушы** (көзбайлаушылық, сиқыр көрсету өнерінің шебері, цирк немесе эстрада әртісі).

ИЛЛЮЗИЯ [лат. illusio] зат. 1. Алдамшы пікір, қате көзқарас, сыртқы дүниені жаңсақ қабылдануы. 2. терм. Әртүрлі ішкі және сыртқы факторлардың әсеріне байланысты шындықтағы нысанларды қате қабылдау.

ИЛЛУМИНАТ тар. Еуропадағы жасырын діндік-саяси қозғалыс мүшесі.

ИЛЛУМИНАТОР [лат. illuminator] зат. Кемеді, ұшақта және т. б. болатын ауа, су кірмейтін, нығыз жабылған дөңгелек терезе.

ИЛЛУМИНАЦИЯ [лат. illuminatio] зат. тех. Мерекеге, салтанатты той-жыынға арнап ғимараттар мен көшелердің әсем жарықтандырылуы.

ИЛЛУСТРАТИВТІК зат. әдеб. Қандай да бір сала бойынша белгілі болған ойларды, логикалық идеяларды немесе формулаларды ерекше айшықты көрсету үшін қолданылатын көркемдеу тәсілі.

ИЛЛУСТРАТОР [лат. illustrator] зат. полигр. Мәтін мазмұнына байланысты сурет салатын суретші.

ИЛЛУСТРАЦИЯ [лат. illustratio] зат. 1. полигр. Иллюстрация жасау процесі; безендірілу. 2. Кітап, журнал т. б. мәтіннің толықтырып түсіндіріп тұратын көрнекті сурет. 3. Бір ұғым не құбылысты көрнекті түрде көрсететін мысал, құрал.

ИЛЛУСТРАЦИЯЛА= ет. полигр. Көркемдеу, суреттермен, көрнекіліктермен безендіру.

ИЛЛУСТРАЦИЯЛАУ Иллюстрацияла етістігінің қимыл атауы.

ИЛЛУСТРАЦИЯЛЫҚ сын. Иллюстрацияға қатысты, соған тән.

Иллюстрациялық графикалық кірме мәліметтер. и н ф. <ағыл. clip art> Қолданбалы бағдарламаларға қосымша ретінде немесе олардан бөлек сатып алына беретін авторлық шығармаларды безендіру кезінде пайдаланылатын дайын көркем бейнелер.

ИЛОКТАР зат. Филиппинде тұратын, антропологиялық жағынан оңтүстік азиялық өтпелі нәсілге жататын халық.

ИЛОТ [грек. heilotes] зат. тар. Ежелгі Спартада мемлекетінің жеке меншігіндегі жер иесі, шаруа.

ИЛТИПАТ зат. ескі кіт. *Iltipat* (uzi niet, тілек).

ИЛТИФАТ зат. ескі кіт. 1. *Iltipat* (uzi niet, тілек). 2. Назар, ықылас.

ИЛТИМАС [ар. التماس] зат. көне. Тілек, өтініш.

ИЛХАД зат. діни. **Дінбұзушылық.**

ИЛХАМ [ар. الهام] зат. ескі кіт. 1. Ұйыта айту, сендіре айту қасиеті. 2. Шабыт, рух. // Шабытты, рухты.

ИЛЬАМ зат. **Илхам** (шабыт, рух).

ИЛІ сын. 1. Иге салынған, иі бар. 2. Иі жұмсақ, иі қанған. 3. **Илік** (тері өңдеуде қолданылатын).

Илі заттар. сөйл. **Илік заттар.** **Илі қайыстай болды.** Биязы, жұмсақ, жайлы болды.

ИЛІҒУ Илік етістігінің қимыл атауы; иілу, икемге келу.

ИЛІК= ет. 1. Иілу, икемге келу. 2. ауыс. Жібү, елжіреу, қоңу.

ИЛІК сын. хим. тех. Тері өңдеуде, илеуде қолданылатын.

Илік [зат] заттар. хим. Минералдық және органикалық болып келетін тері өңдеуде қолданылатын химиялық заттар.

ИЛІКПЕЛІ: илікпелі баға. экон. Тауардың сұранымы мен ұсынымының арақатынасының өзгеруіне тез икемделетін баға.

ИЛІКТАРАН зат. өс. <лат. polygonum coriarium grig> Тарандар тұқымдасы, таран туысына жататын тері илеуде кең қолданылатын көпжыдықты шопсабақтас өсімдік.

ИЛІКТІР= ет. 1. Иілдіру, иілту. 2. ауыс. Көндіру, бағындыру, айтқанын істету.

ИЛІКТІРУ Илкірт етістігінің қимыл атауы; бағындыру, көндіру.

ИЛЬМА: ильма тұқымдасы. бот. **Шегіріш тұқымдасы** (ағаш, кейде бұта түрінде өсетін қосжарнақты өсімдіктердің бір тұқымдасы).

ИЛЬМЕНИТ зат. хим. Ильмень тауынан табылғанына байланысты, аталған, ильменит титанды теміртас, оксидтер табына жататын минерал.

ИМА зат. этн. Име, биязы шекпен, биязы жұннен сәндеп тоқылған жеңіл сырт киім.

ИМАГО [лат. imago] зат. зоол. Жәндіктер дамуындағы қуыршақ не нимфа сатыларынан өтіп, көбею қалпына жеткен, қанаты қалыптасатын кезең.

ИМАЖИЗМ [ағыл. imagism] зат. әдеб. Бірінші дүниежүзілік соғыс қарсаңында ағылшын және америка поэзиясында қалыптасқан декаденттік ағым.

ИМАЖИНИЗМ [франц. image] зат. әдеб. Мақсатты образ жасауды форма шығармашылығында мәннен, идеядан жоғары тұрады деп санайтын 1920 жылдары Ресейде пайда болып, қоғамның ауқатты тобының көңіл-күйін білдірген поэзиядағы ағым.

ИМАЖИНИСТЕР зат. әдеб. Әдебиеттегі имажинизм ағымын ұстанушылар.

ИМАЖИНИСТІК сын. әдеб. Әдебиеттегі имажинистік ағымға қатысты, соған тән.

ИМАМ [ар. إمام] зат. діни. 1. Мешітті басқаратын дін басшысы, жетекші. 2. Намаз оқығанда алда тұратын діни тұлға. 3. Имам-халифа, мұсылман мемлекеттерінде дүниауи және діни лауазымдарды бірге алып жүретін ел билеушісінің иені, сол иен иесі. 4. Сүнниттер мен шииттердің діни заң, ережелерінің негізін салушылар. 5. көне. сөйл. Діни білімі жоғары, сауатты, білімді адам, молда; рухани дүниесі таза, бұл дүниенің күйбеңіне салынбайтын салмақты адам.

Имам болды. діни. Жамагатпен намаз оқыганда алда тұрып, намазды басқарды. **Имам етті.** Имам болғызды, намазда алға тұрғызды. **Имам Ағзам [ағза].** діни. а) Халық арасында үлкен құрметке бөленіп, әулие атанып кеткен діни ілімнің білімдары, дінишіл заңгер, ислам дініндегі төрт мазабтың бірінің негізін салушы Әбу Ханифаның бір аты [Әбу Ханифа әл-Нұрман бин Сәбит әл-имам әл-Ағзам (699-767 жж.) – ханафиттік мазабтың негізін салған сүнниттік төрт ұлы иманның бірі, исламның діни іліміндегі жазба дәстүрді қалыптастырушылардың бірі, ислам негіздері туралы бірнеше еңбектердің авторы, хадистер жинағын құрастырушы]. **Имам Ағзам жолы.** діни. Адалдықтың, иманның, тазалықтың жолы. **Имам Ағзам мазабы [мәзһабы].** діни. Исламда сүнниттік ағымдағы Әбу Ханифа негізін қалаған діни-құқықтық төрт мектептің бірі, ханифалық жол. **Имам Ағзам сауда.** діни. көне. Адал, таза ниет, құлық-сұмдығы жоқ, әділ сауда.

ИМАМАТ зат. діни. Феодалдық-діни (теократиялық) мемлекет немесе әкімшілік-аймақтық бірлік.

ИМАМАТТЫҚ зат. діни. Имамдық, имамға қатысты қызмет.

ИМАМДЫҚ зат. діни. 1. Мешіт имамдарының тиісті жалақысынан басқадай алып отыратын пайда, қил-сыбағасы. 2. Иман-ның атқаратын қызметі.

ИМАМДЫҚ зат. діни. 1. **Иманшылдық** (мұсылмандарға мисрақорлық жолымен ең жоғары басы болуға құқық беретін ислам догмасы). 2. Мұсылман теократиясының бір түрі. 3. Иманға тән атақ, дәреже, құқық. 4. Намазда иманның алға тұру рәсімі.

ИМАНИЯ зат. діни. Иманшылар шейіт-тік исламның негізгі тармақтарының бірі, Әли әулетінен шыққан он екі имамды мойындайтын әсіре шейіттер.

ИМАМСЫЗДЫҚ зат. Намазда иманның алға тұру рәсімінің болмауы.

ИМАМ-ХАЛИФА зат. діни. Мұсылман мемлекеттерінде дүниаяу және діни лауазымдарды бірге алып жүретін ел билеушісінің шені, сол шен иесі, халиф.

ИМАМШЫЛДЫҚ зат. діни. Имам туралы ілім, мұсылман қауымын басқарудың дүниаяу билік пен рухани билік ұштасатын ең жоғарғы жүйесі.

ИМАН [ар. إيمان] зат. 1. діни-филос. Ислам дініндегі бес парыздың бірі, яғни Алла тағаладың жалғыз, біреу екеніне, Алладан басқа Құдайдың жоқтығына, Мұхаммед пайғамбар (с.с.) оның елшісі екеніне сену; мұсылмандықтың негізгі шарты. 2. діни. Алла тағаладан, Құдайдан қорқушылық, мұсылмандық жолды, ахлақты ұстанушылық, діни сенім. 3. Адам бойына тән ізгілік, адалдық, ар-құждан; қят, адамгершілік. 4. ауыс. Байлам, тоқтам; байлаулылық, тұрақтылық, айнымас сенім. 5. ауыс. Адамның бүкіл жан дүниесіне, сезіміне қуат беретін рухани күш. 6. Ант, уәде жаз, серт.

Иман айтқызды. Адамның жантәсілім ететін шағында Алладан барлық күнәлары үшін кешірім сұратып, бір Алла тағаладан басқа Құдай жоқ екенін мойындағанын айтып ибадат еткізді. **Иман атын ұмытты.** Құдайын ұмытты, Алладан қорықпады, ар-құяттан аттан кетті. **Иман бар деп азанға барма.** Алла тағалаға деген сенімді және оған құлшылық етуді, мұсылмандық жолды тек мешіттегі ибадаттан ғана іздеме деген мағынада. **Иман берсін [бер].** көне. Риза болғанда айтылатын діни алғыс. **Иман берді.** Тәлім-тәрбие берді, жөн көрсетті. **Иман жүзді.** 1. Инабатты, жүзі жылы. 2. Ар-құяты бар, кішіпейіл, тәрбиелі, көргенді. **Иман орнады.** Сенімі орнықты, сенімі күшейіп, байланды. **Иман бұзды.** Азғындады, рухани азғындық жолына салынды. **Иманға үндеді.** діни. Бір Аллага мойынсынуға, ислам жолына түсуге шақырды.

Иманды жан. Аллага сенетін, діни парызын орындайтын адам. **Иманды кісі.** Ұяты, ар-иманы бар адам, таразысы тең ақыл иесі. **Иманды қадір тұтты.** діни. Аллага сенуді, құлшылық етуді, Алладан қорқуды бәрінен жоғары қойды. **Иманды құлға жолықсын [кез келгір].** көне. тілек. Ұяты-ары бар, ізгі ниетті, тілеуі ақпен кездессін деген мағынадағы бата-тілек. **Иман жолы.** діни. Мұсылмандық ахлақ пен ислам қағидаларын сақтаған өмірлік бағыт. **Иман жүзді.** Ар-құяты, құжданы бар, кішіпейіл, жылы жүзді. **Иман жүзін тоздырды.** Беті бұлк етпей өтірік айтты, ұялмады. **Иман келтірді.** а) діни. Алланың біреу екеніне, одан басқа Құдай жоқ екеніне сенді, сол сенімін сөзбен айтты, жүрекпен бекітті. ә) Сенді, иланды, нанды. **Иманмен қаптап қойғандай.** бейн. Бір көргенге мұнтаздай, күнәдан пәк кісідей. **Иманмен өтті.** Өле-өлгеніне Аллага сеніп, оған құлшылық қылды. **Иманмен айырылды.** Алланың жалғыздығы мен құдіретіне сенбеушілік білдірді, Құдайды ұмытты. **Иманнан [басқа] жақын жоқ.** діни. Бұл дүниеде пендеге Аллага мойынсыну мен ибадат етуден басқа сауатты іс жоқ, **Иманнан безді.** Құдайды, оған құлшылық етуді ұмытты, күнә жасады. **Иманнан отауы.** бейн. **Иман салу.** Алла тағалаға құлшылық етіп, өлер алдында кәлімасын айту. **Иман сұрады** діни. О дүниелік болғанда, күнәсін кешіріп, Аллага сенім білдіріп, ибадатын қабы алсын деп жалбарынды. **Иман тапты.** діни. Бір Алла тағалаға деген сенім мен бойсынушылыққа қол жеткізді. **Иман таразыға қалыпқа келді.** а) Сабырлық қалтына түсті, байыптан, бағдарлай алатындай күйге келді. ә) Жөнге келді, қалыпты күйге түсті. **Иман таразы сөз.** жерг. Шын сөз, әділ сөз. **Иман үйіру.** діни. Дүние салғалы жатқан адамға жасалатын мұсылмандық ғұрыптардың бірі [адамның жан беруін жеңілдету немесе фәни дүниеде соңғы рет құлшылық еткізу үшін молда немесе басқа да сауатты адам «кәліма-и сөздер» мен Құран сүрелерін оқиды; жан беретін адам мүмкіндігіне қайталап айтады, сүреден кейін оған «мейрамсу (имансу)» ішкізіледі]. **Иманы айғақ.** Ар-құжданы күә. **Иманы бетінде үзіліп тұр.** Ұяң, ибалы, тәрбиелі екені бет-жүзінен де көрініп тұр. **Иманы ғасыл болды.** Төбе шашы тік тұрды, иманы тас төбесіне шықты. **Иманы жар.** Ұяты білсін. **Иманы жоқ.** Имансыз, Аллага сенбейтін.

Иманы жолдас [кәміл] болсын. діни. тілек. О дүниеде бақытты болсын, бұл дүниеде жасаған жақсылығы жұмаққа апарсын деген тілек. **Иманы көміл.** Сенім күшті, ешбір күмәні жоқ. **Иманы қасым болды.** Ұрейі ұшты, зәре-құты қалмады, қатты қорықты. **Иманын күйсін.** қарған у. Біреуді сендіріп, иландыру үшін айтылатын жаным шықсын, тұрқымым құрысын деген сияқты мағынадағы қарғану сөзі. **Иманы қалмады.** Зәресі ұшты, құты қашты, қатты қорықты. **Иманы қашты.** Зәре-құты ұшты, ұрейленді, шошыды. **Иманы таяқтай болды.** Зәресі ұшты, зәре-құты қашты, жаны түршікті. **Иманын ұшырды.** Қатты ұрейлендірді, құтын қашырды. **Иманына берік.** Уәдесіне, сертіне берік, сөзінен таймайтын. **Иманына қамшы баспады.** Сыйлау мағынасында айтылады. **Иманы айтты.** а) діни. Жантәсілім ететін шағында Алладан барлық күнәлары үшін кешірім сұрап, бір Алла тағаладан басқа Құдай жоқ екенін мойындағанын айтып ибадат етті, Құдайға сиынды. ә) Қатты қорықты, ұрейі ұшты. **Иманына қамшы баспайын.** Сыйлау мағынасында айтылатын шамыңа тимейін, намысыңа тиетін сөз айтпайын дегенді білдіретін сөзқолданыс. **Иманын алға тартты.** Иманын жеделу етті, иманын беделінің кепілі ретінде көрсетті. **Иманын берсін.** тілек. діни. Марқұмды Алла тағала рақыммен, салауатымен жарлықасын, күнәлары кешірсін, иманды болсын деген мағынадағы кісі қайтыс

болғанда айтылатын тілек сөз. **Иманын білді.** Алланың біреу екеніне, одан басқа Құдай жоқ екеніне сенді, ислам жолына түсті, Аллага ибадат етуді үйренді. **Иманын сатты.** Ар-құжданы, діни, ұятын айырбастады, саудалады. **Иманын тіледі.** О дүниелік болғанда Алладан рақым, салауат, күнәларының кешірілуін тіледі. **Иманын үйірді.** а) діни. Өлер алдында, жан тапсырарда кісіге құран оқытты. ә) Ұрейін ұшырды, қатты қорқытты. **Иманын ұшырды.** Ұрейін алды, қатты қорқытты, зәре-құтын қашырды. **Иманын жаудырды.** Қайта-қайта Құдайға жалбарынып, жән-жақтан құлшылық етті. **Иманы саламат болсын.** тілек. діни. Алла тағала марқұмның иманын кәміл етсін, жанын жаннаттан қылсын деген мағынадағы кісі қайтыс болғанда айтылатын тілек сөз. **Иманы тас төбесіне шықты.** Зәресі ұшты, қатты қорықты. **Иманы түршікті.** Шошынды, зәре-құты қашты. **Иманы ұшты.** Қатты қорықты, зәресі қалмады. **Иманы шошыды.** Зәресі ұшты, қорықты. **Иманы іміра болғыр жерг.** **Иманы жолдас болсын.**

ИМАНҒИБАДАТ зат. діни. Аллага сенім және құлшылық, мұсылмандықтың шарттары, парыздарын орындау шарттары.

ИМАНДАЙ сын. 1. Иман тәрізді, иман сияқты. 2. ауыс. Шын, рас, адал, таза.

Имандай сенді. Адал жүрегімен, бар ынты-ықыласымен иланды, сенімі күшті болды. **Имандай сақтады.** Ешкімге айтпады, сыр шашпады. **Имандай ұйыды.** а) Кәміл сенді, әбден иланды, мойындады. ә) Әбден ұялады, бекіді, берік орнықты.

ИМАНДАС сын. 1. Діни наным, сенім ортақ, діні бір. 2. Пікірлес, сыртас, идеясы, ой-арманы бір.

ИМАНДЫ сын. 1. діни. Дінге сенімді мықты, иманы бар, дінишіл. 2. діни. Алла күнәсін кешірген, рақымын берген (марқұм туралы). 3. ауыс. Ар-құяты күшті, әділ, дұрыс. // Аллага сенім келтіріп, оның жалғыз жаратушы екенін мойындаған, Құдайдан қорқатын адам, мұсылман кісі.

Иманды адам [кісі]. Ұятты, әділ-қалыстығы бар кісі; таразысы тең ақыл иесі. **Иманды бол.** тілек. Алла күнәларыңды кешіріп, рақыммен жарлықасын деген мағынадағы өлген кісіге қарата айтылатын тілек сөз. **Иманды болды.** Дүние салды, қайтыс болды, марқұм болды. **Иманды болсын.** тілек. Алла тағала марқұмның иманын кәміл етсін, жанын жаннаттан қылсын деген мағынадағы кісі қайтыс болғанда айтылатын тілек сөз. **Иманды күл.** діни. Нағыз мұсылман адам, Аллага сенім келтірген, оған құлшылық қылатын Құдайдың сүйікті пендесі.

ИМАНДЫҚ зат. 1. Иманның шарттары, мұсылмандық туралы кітапша, иманшарт. 2. Алланың рақым, мейірімі, салауаты.

ИМАНДЫЛЫҚ зат. 1. діни. Алла тағалаға иман еткен адамға біткен көркем мінез. 2. Адамның қоғамдағы, күнделікті өмірдегі іс-әрекеттерін белгілі бір қалыпқа түсіретін ішкі рухани реттеуіш қадір-қасиет, адам бойындағы адамгершілік, ізгілік, кісілік белгісі. 3. Ар-құждан, биік ахлақтық ұстаным, тұлғаның рухани-ахлақтық бет-бейнесі.

ИМАНЖАПЫРАҚ зат. өс. <лат. plantago> Иманжапырақтар тұқымдасына жататын, су жиектерінде, жол жағаларында өсетін, биіктігі 10-30 см-дей, көпжылдық өсімдік..

ИМАН-ЗІКІР [ар. إيمان ذكر] зат. діни. Аллага сенушілік пен үнемі Алланы есте ұстаушылық.

ИМАНИ сын. діни. Иманды, таза, адал; дінге тән, дінге қатысты.

Имани гүл. поэт. Иманды нәрсе, имандылық белгісі.

ИМАНИН зат. 1. хим. Өсімдік азғаларынан алынатын химиялық зат. 2. мед. Сырт жаратылатын емдеуге қолданылатын антибиотик.

ИМАН-ИСЛАМ зат. сөйл. *Имандылық, мұсылмандық негіздері.*

ИМАНКИІЗ зат. этн. *Өлген адамның денесін жерлеуге шығарғанда орайтын киіз.*

ИМАНМАСЫЛАУ сын. жерг. *Әумесер, алаңдасар, бәдік.*

ИМАН-НАМАЗ зат. сөйл. *Имандылық, ислам ғибадаттарының негіздері.*

ИМАН-СЕРТ зат. сөйл. *Берік уәде, серт.*

ИМАНСУ зат. діни. *Жантәсілім шақта жатқан адамға о дүниеге көп қиналмай аттануына септігін тиізеді деген наныммен ішкізілетін су.*

ИМАНСЫЗ сын. 1. *Құдайсыз, дінісіз, діннен безген.* 2. *ауыс. Ұятсыз, арыс, оңбаған. // Ұятсыз, намыссыз, жеке бас қамын басқадан артық қозғатын қанағатсыз, тоғышар адам.*

Имансыз кетті діни. а) *Жан тапсырар шақта Алланы еске алып, кәліма айтпай, иманын үйірмей о дүниелік болып кетті [Алла тағала о дүниелік болар шақта кәлімасын айтқан мұсылман адамның барлық құраларын кешіреді].* ә) *Дүние салғанда Аллаға иман келтірмей өтті.*

Имансыз құл діни. *Аллаға деген сенімі болмаған немесе сенімін жоғалтқан Құдайдың жаратқан пендесі. Кәліманы айтпаса, имансыз болып өледі.* діни. *Алла тағала о дүниелік болар шақта кәлімасын айтқан мұсылман адамның барлық құраларын кешіреді, ал кәліманы айтпаған мұсылман адам иманынан айырылады.*

ИМАНСЫЗДЫҚ¹ зат. *Діннен безгендік, дінісіздік, құдайсыздық.*

ИМАНСЫЗДЫҚ² сын. *Құдайсыздыққа, дінісіздікке тән.*

ИМАНШАРТ зат. 1. *дінн. Алланың хактығы мен оның кітаптарына, періштелерге, пайғамбарларға, ақырет күніне, тағдырға сену және мойынсыну шарттары.* 2. *Араб әрпімен жазылған діни оқулық, әліппе, кітап.*

ИМАНШАРТАЙ сын. *Иманшарт сияқты, қасиетті ережелердей.*

ИМАНШӨП зат. өс. сөйл. *Иман-жапырақ.*

ИМАНШЫЛЫҚ зат. діни. *Имандылық.*

ИМАРАТ зат. сөйл. 1. *Ғимарат.*

2. *Үймерет (ғимарат ішіндегі бөлме, орынжай).*

ИМАРАТТЫ сын. сөйл. *Ғимаратты.*

ИМБЕЦИЛЬДІК зат. психол. *Туа біткен психикалық кемістіктің – олигофренияның – ауырлығы орташа нышаны.*

ИМБИРЬ зат. өс. [нем. Ingber] *Жанжабіл (занзабіл, зімбір, тропикте қолдан өсірілетін көпжылдық өсімдік).*

ИМЕ зат. *Құрыптын, кісеннің кілттеуге арналған доға сияқты иілген жері.*

ИМЕЙ = ет. сөйл. *Ими (қайқай).*

ИМЕЙДЖ зат. инф. *Мәліметтер шығару құрылғыларында (дисплей, принтер т.б.) графикалық бейнелерді кескіндеу формалары.*

ИМЕЙГЕН сын. сөйл. *Имиген (іліңкі).*

ИМЕЙІҢКІРЕ = ет. сөйл. *Имиіңкіре (іліңкіре).*

ИМЕК сын. 1. *Доға тәрізді ішке қарай иілген, бүгілген.* 2. *Бүкірейген, еңкіш.* 3. *Төмен қарай иіңкі, салбырақты, майысып бүгілген.* 4. *Іір-қуыр, бұралаң, қисық.*

Имек итшаған. өс. <лат. bidens cernua>. *Құрделіүлділер тұқымдасы итшаған туысына жататын өсімдік түрі. Имек [сүйір] мұрын.*

Ұзын, ши жағы имген мұрын. Имек шөңгебас. өс. <лат. ceratosephala falcata> *Сарғалдақтар тұқымдасы шөңгебас туысына жататын өсімдік түрі. Имек ыңғыру.* қолөнер. *Қуыс бұйымдарды оюға арналған құрал, сайман түрі. Имек қармақ.* зат. *Балық аулауға арналған құралдың бір түрі. Имек қас.* поэт. *Қиғаш, иілген қас. Имек таяқ.* спорт. *Хоккей ойыншыларының таяғы (клошка).*

ИМЕКАҒАШ зат. жерг. *Мойынағаш, инағаш.*

ИМЕКБАСҒҮЛ зат. өс. *Желімжапырақ,*

ИМЕКДӨН зат. өс. *Дөні иіліп келген шөп.*

ИМЕК-ИМЕК сын. *Иір-иір.*

ИМЕКТЕЛ = ет. 1. *Доға тәрізді болып келу, иілу.* 2. *Іірілу, іірленіп келу.*

ИМЕКТЕЛУ *Имектел етістігінің қимыл атауы.*

ИМЕКТЕУ сын. 1. *Доға тәрізді дөңестеу, сәл иіңкі.* 2. *Еңкіштеу, бүкіштеу.*

ИМЕКТІК зат. *Иіңкілік, ішке қарай имек келгендік.*

ИМЕН = ет. 1. *Біреуден жасқану, қорқу, тайсалду, қаймығу.* 2. *Ұялу, қысылу, қымсыну; әдеп сақтау.* 3. *ауыс. Тғыылу, тоқтау, тосылу.*

ИМЕНДІР = ет. *Тосылдыру, жасқану.*

ИМЕНДІРУ *Имендір етістігінің қимыл атауы.*

ИМЕНИЕ зат. тар. *Ресей помещиктерінің – ірі жер иеленушілерінің иелігіндегі, әдетте, үй-жайымен бірге алғандағы меншікті жері, жер меншігі, алпауыт қожалығы.*

ИМЕНТ = ет. *Жасқану, қорқыту.*

ИМЕНТУ *Имент етістігінің қимыл атауы.*

ИМЕНУ *Имен етістігінің қимыл атауы.*

1. *Үрку, қорқу, жасқану.* 2. *психол. Адамның не жан-жануардың қоршаған ортада өзін қорғау мақсатындағы қимыл-әрекеті.*

ИМЕНШЕК сын. 1. *Жасқаншақ, қорқақ; жігерсіз.* 2. *Тым ұялшақ, ұяң; тартыншақ.*

ИМЕНШЕКТЕ = ет. 1. *Жасқаншақтық білдіру, батылқырамау.* 2. *Ұялыққырау, қымсыныңқырау.*

ИМЕНШЕКТЕУ *Именшекте етістігінің қимыл атауы.*

ИМЕНШЕКТІК зат. 1. *Жасқаншақтық, қорқақтық.* 2. *Ұялшақтық, ұяңдық, қымсыныңшытық.* 3. *психол. Адамның не жан-жануардың қоршаған ортада өзін қорғау мақсатындағы қимыл-әрекет негізінде қалыптасқан сақтанғыштық қасиеті, дағдысы.*

ИМЕНІҢКІРЕ = ет. 1. *Жасқаныңқырау, жүрексініңкіреу, тайсалыңқырау.* 2. *Ұялыққырау, қымсыныңқырау.*

ИМЕНІҢКІРЕУ *Именіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ИМЕНІП-ҚЫМСЫН = ет. *Ұялу, қысылу.*

ИМЕНІС¹ = ет. *Тартынсың, жасқанысу.*

ИМЕНІС²: *тіршілік ету именісі. психол. Өзін-өзі сақтау түйсігі, сақтанғыштық биологиялық дағды.*

ИМЕҢ елік. *Иліп, бүгіліп алып, бүрсеңдеген қысқа қозғалысты білдіретін бейнелеуіш сөз.*

Имең қақты. а) *Имеңдеді; бүрсеңдеді.*

ә) *Майманды, құрдай жорғалады.*

ИМЕҢ-ИМЕҢ елік. *Иліп, бүгіліп алып, қайта-қайта бүрсеңдеген қозғалысты білдіретін бейнелеуіш сөз.*

Имең-имең етті. *Имеңдеді, майманду жүрді.*

ИМЕҢДЕ = ет. *Имең-имең ету, еңкенеу.*

ИМЕҢДЕУ *Имеңде етістігінің қимыл атауы.*

ИМИ = ет. 1. *Иіңкі келу, ішке қарай иілу.*

2. *Бүкішию, ішке қарай бүгілу, еңкіштену (адам туралы).*

ИМИГЕН сын. *Бүкішпен, арық, ілмген.*

ИМИДЖ [ағыл. image] зат. 1. *қоғ. Іскер адамның, қоғам қайраткерінің және т. б. көпшілікке танымал адамның бет-бейнесі, оның қоғамдағы беделі.* 2. *өнер. Адамның өзіне тікелей немесе бұқаралық ақпарат құралдары арқылы мақсатты түрде белгілі бір зат немесе адам жөніндегі керекті мәліметтерді бейнелеу көрсету өнері.* 3. *экон. Бедел-бейне, бет-бейне (нарықтан берік орын алу кепілі мақсатымен тауарды дайындаушы немесе сатушы өндіріс орны, тауардың өзі немесе қызмет түрі туралы оң көзқарас қалыптастырып, оны тұрақтандырушы немесе оған залал келтіруші оның бет-бейнесі).*

ИМИДЖЕОЛОГИЯ [грек. image – бейне, logos – ғылым] зат. саяси. жаңа. *Саяси технологияларды, саяси тұлғаның жетекшілік қабілеттерінің қалыптасуы мен даму*

заңдылықтарын зерттейтін саясаттану ғылымының саласы.

ИМИДЖМЕЙКИНГ зат. саяси. жаңа. *Саяси имиджеологияның өдісін, саясаткерлердің бет-бейнесін, беделін анықтау, жасау.*

ИМИДЖМЕЙКЕР [ағылш. image maker] зат. саяси. жаңа. *Имиджмейкингпен айналысатын, имидж қалыптастырушы маман.*

ИМИНДЕР зат. хим. *Имин тобы, NH құрамында көп кездесетін органикалық қосылыстар.*

ИМИНОЭФИРЛЕР зат. хим. *Иминокарбон қышқылдарының күрделі эфирлері.*

ИМИТ = ет. *Шілмту, әбден жіңішкертіп жіберу, бүкішту; аздыру.*

ИМИТАТОР зат. 1. *Біреуді немесе бірдемені шебер қайталаушы, эстрадалық дауысқа еліктеуіш әртіс.* 2. *Бірдемені мүмкіндігінше дәл қайталауға негізделген құрал, қондырғы.*

ИМИТАЦИЯ [лат. imitatio] зат. 1. *мүз. Көпдауысты шығармаларда негізгі тақырыптың әуелі бір дауыста, кейіннен басқа дауыстарда кезекпен қайталануы.* 2. *кіт. Біреудің, бірдеменің айныптай, қайталанған салынуы.* 3. *кіт. Түпнұсқаның, заттың көшірмесі, қайталамасы.* 4. *өнер. Өнертану мен мәдениеттануда белгілі бір өнердің стиліне, мектебіне, бағытына, шеберлік мәнеріне еліктеу.*

ИМИТАЦИЯЛЫҚ сын. *муз. Имитацияға тән, соған қатысты.*

Имитациялық әдістер. саяси. *Саясаттың қандай да бір құралдары ойын түрінде көрсетімін үлгілеудің тәсілі. Имитациялық құралдар.* өск.

Соғыс техникасы үлгілерінің жұмыс жасау және олардың жаңуының сыртқы көрінісін елестетуге, әскерді бүркеуге және т. б. арналған аппаратуралар мен құрал-жабдықтар.

ИМИТУ *Имит етістігінің қимыл атауы.*

ИМИҢКІРЕ = ет. *Ішке қарай иіліңкіреу, бүгіліңкіреу.*

ИМИҢКІРЕУ *Имиіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ИМИЮ *Ими етістігінің қимыл атауы.*

ИММАНЕНТТЕР зат. филос. *Имманентті философияның өкілдері, имманенттік философиялық ағымдағы көзқарасты ұстанушылар.*

ИММАНЕНТТІ [лат. immanens] сын. *терм. Заттың өз табиғатына тән; тиісті, қатысты, барабар.*

Имманентті философия. филос. *Сананы бірден-бір реалды, заттар мен құбылыстардың болмысы санаға байланысты деп түсіндіретін философиядағы субъективтік, идеалистік бағыт.*

ИММАНЕНТТІК [лат. immanens] зат. филос. *Іштей бір затқа я құбылысқа тәндікті, қатыстықты білдіретін, белгілі бір қасиеттілікті көрсететін идеалистік ілімдерде қолданылатын ұғым.*

ИММЕЛЬМАН зат. авиат. *Жоғарғы пилотаждың бір физиурасы.*

ИММЕРСИЯ [лат. immersio] зат. терм. *Ақиқат нақтылықтан виртуалдық нақтылыққа, өтпелі үдерістерге кіруші ретінде виртуалдық универсумға қатысушының бастан өткеретін сезімі.*

ИММЕРСИЯЛЫҚ [лат. immersio] сын. *терм. Иммерсияға қатысты, соған тән.*

Иммерсиялық әдіс. физ. *Қатты күйдегі заттардың сәуле сындыру көрсеткішін анықтауға арналған әдіс. Иммерсиялық жиынтық.* физ. *Сыйымдылығы 1-2 мл-ден аспайтын 30-50-100 түтікшелерге әдейі құйылып дайындалған, сыңу көрсеткіштері 1,4-1,8 аралығындағы иммерсиялық сұйықтық жиынтығы. Иммерсиялық жүйе.* физ. *Нәрсе мен бірінші линзаның арасы иммерсиялық сұйықтықпен толтырылған оптикалық жүйе.*

Иммерсиялық препарат. геол. *0,05-0,30 мм-ге дейін ұнтақталып, екі өіннектің арасына салынып зерттелетін минерал түйірлері. Иммерсиялық сұйықтық.* геол. *Минералдарға тән жарық*

сәулелері сынуының көрсеткіштерін сәйкестіре анықтау мақсатында қолданылатын, сәуле сыну көрсеткіштері алдын ала белгілі сұйық жүйнтіге. **Иммерсиялық талдау**. геол. Сұйықтарға не қорытпаларға батырып, минералдың сыну көрсеткішін анықтау әдісі. **Иммерсиялық талдау**. хим. Ұнтақталған заттың сыну көрсеткішін белгілі бір сұйықтықтардың ішіндегі оның интерференциялық суретін салыстыру арқылы анықтайтын әдіс.

ИММИГРАНТ [лат. immigrans] зат. 1. Екінші бір басқа елге көшіп барған шетел азаматы не азаматтығы жоқ тұлғалар. 2. зоол. Өзінің мекендеген орнынан басқа аймақтарға көшкен жануар.

ИММИГРАЦИЯ [лат. immigrare] зат. 1. Шетел азаматтарының екінші бір басқа елге көшіп баруы, қоныстануы. 2. зоол. Жануарлардың өз орнынан басқа аймақтарға көшуі.

ИММИГРАЦИЯЛЫҚ зат. Иммиграцияға қатысты, соған тән.

ИММОБИЛИЗАЦИЯ зат. 1. мед. **Имобильдеу**. 2. экон. Өзгермелі қаражатты өзгермейтін және айналымды қаражатты айналымды емес қаражатқа айналдыру.

ИММОБИЛЬДЕУ зат. 1. мед. Қатты таңғыштар немесе бекіткіш арқылы адам денесінің зақымданған немесе ауырған бөлігінің қозғалысыздығын қамтамасыз ету. 2. экол. Тасымалдайтын жағдайға келтіру не емдік амал қолдану үшін химиялық заттектерді енгізу арқылы жануарларды қимылдатпай тастау.

ИММОРТЕЛЬ зат. кәсіп. 1. Француз академиясының өмір бойына сайланған мүшесі. 2. [франц. immortel] бот. Күрделі гүлділер тұқымындағы, өзінің табиғи түрі мен түсін құрғақ күйде болғанда сақтайтын өсімдік түрі.

ИММУНГЛОБУЛИНДЕР зат. хим. Бір-бірімен дисульфидтік көпіршімен байланысқан, полипептидтің массалары бойынша тең емес жұптардан тұратын молекулалық массасы 180-1000 кДа гликопротеин тобы.

ИММУНДАУ зат. мед. Аззаның иммунитетін күшейту мақсатында егу жүргізу.

ИММУНДЫ: иммунды глобулиндер. хим. **Иммунглобулиндер**.

Иммунды денелер. биол. Жұқпалы ауру туғызатын бактериялардың өніп-өсуіне бөгет жасайтын немесе оларды өлтіріп тастайтын асаба түзілген ерекше заттар. **Иммунды жүйе**. мед. Адамның немесе жануардың аззасының ауру қоздырғыштарына қарсы тұратын жүйесі.

ИММУНДЫҚ сын. мед. <лат. immunis> Иммунитетке қатысты, соған тән.

Иммундық денелер. сөйл. **Иммунды денелер**. Иммундық емдеу. Медицианың жұқпалы ауруларды егу арқылы емдейтін саласы. **Иммундық сақтану**. Белгілі бір тәртіппен ауруға арнаулы препараттар егіп, оны алдын ала жұқпалы аурулардан сақтау. **Иммундық химия**. Жұқпалы ауру дарытпау кезінде аурудың аззасында қалыптасқан химиялық үдерістер туралы ғылым.

ИММУНИТЕТ [лат. immunitas] зат. 1. мед. Аззаның ауру қоздырғыштарына қарсы тұратын, олардың уыттылығына төтеп беретін қасиеті. 2. зан. Мемлекетке, халықаралық ұйымдарға немесе мемлекетте ерекше құзыретке ие болған тұлғаларға кейбір заңдардың таралмау жағдайы. 3. кіт. Қоғамның немесе қоғам мүшелерінің сыртқы жағымсыз факторлардың әсеріне қарсы тұру қабілеті.

Иммунитет биологиясы. терм. Иммунитеттің жалпы биологиялық негіздерін, оның пайда болуы мен дамуын зерттейтін биологияның бір саласы, иммунбиология. **Иммунитет генезисі**. Адам мен жануарлар аззасында иммунитеттеу мен ауру қоздырғыштарға қарсы иммунитеттің қалыптасу үдерісі. **Иммунитет глобулиндері**. биол. Қарсы денелердің

белсенділік қасиетіне ие, омыртқалы жануарлар мен адам аззаларында иммунитетті тудыратын қан плазмасы құрамындағы ақуыздар. **Иммунитет диагностикасы**. мед. Ауруды анықтау үшін аллергиялық диагностикалық тексерулерді пайдалану. **Иммунитет жеткіліксіздігі**. мед. адамның иммунды жүйесінің туа біткен немесе жүре пайда болған әлсіздігі немесе мүлдем болмауы.

ИММУНИТЕТТЕУ зат. мед. <лат. immunis> Адам мен жануарлар аззасында жасанды иммунитет туғызу.

ИММУНИТЕТТІК сын. биол. Иммунитет қалыптастырушы, соған қатысты.

ИММУНО... Мағынасы иммунитетпен байланысты құбылысты және процестерді білдіретін күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

ИММУНОБИОЛОГИЯ зат. терм. **Иммунитет биологиясы**.

ИММУНОБИОЛОГИЯЛЫҚ сын. мед. Иммунитет биологиясына қатысты, соған тән.

ИММУНОГЕН зат. мед. Аззаға енгізгенде қанда және торшада иммунитет туғыза алатын қабілеті бар антиген.

ИММУНОГЕНЕЗ зат. Иммунитеттің даму процесі.

ИММУНОГЕНЕТИКА зат. биол. Иммунология, биохимия және генетика ғылымдарынан дамыған иммунитет биология ғылымының бір бөлімі.

ИММУНОДЕФИЦИТ зат. мед. Аззаның ауруларға қарсы тұра алмауымен сипатталатын иммундық жүйенің туа немесе жүре пайда болған кемшілігі.

ИММУНОДИАГНОСТИКАЛЫҚ сын. мед. Азза иммунитетінің өзгерістерін анықтауға қатысты.

ИММУНОЛОГ зат. мед. Дәрігер, иммунология маманы.

ИММУНОЛОГИЯ [лат. immunitas – арылу, грек. logos – ілім] зат. мед. Аззаның қорғаныс реакциясы, оның жұқпалы ауруға қарсылығы, иммунитет туралы ғылым.

ИММУНОЛОГИЯЛЫҚ сын. мед. Иммунологияға қатысты, соған тән.

ИММУНОМОДУЛЯТОР зат. мед. Иммунитетті қалықа келтіретін дәрі.

ИММУНОПАТОЛОГИЯ зат. мед. 1. Иммунологиялық реакциялардың әсерінен азза тіңдері мен жасушаларында пайда болатын үдерістерді зерттейтін иммунитет биологиясының бір бөлімі. 2. Аутоаллергия, аутоагрессия иммунологиялық реакциялардың әсерінен азза тіңдері мен жасушаларында пайда болатын үдерістер.

ИММУНОПАТОЛОГИЯЛЫҚ сын. мед. Иммунопатологияға қатысты, соған тән.

ИММУНОПРОФИЛАКТИКА зат. мед. Азза иммунитетін күшейту немесе жақсарту үшін қажетті алдын алу шаралары.

ИММУНОПРОФИЛАКТИКАЛЫҚ сын. мед. Азза иммунитетін күшейту немесе жақсарту үшін қажетті алдын алу шараларына қатысты.

ИММУНОСТИМУЛЯТОР зат. **Иммунотерапия**.

ИММУНОТЕРАПИЯ зат. мед. Иммундық емдеу.

ИММУНОТЕРАПИЯЛЫҚ сын. мед. Иммунотерапияға қатысты, соған тән.

ИММУНОХИМИЯ зат. **Иммунхимия**.

ИММУНХИМИЯ зат. хим. Азза иммунитетінің химиялық негіздерін зерттейтін иммунды биологияның бір бөлімі, ғылым.

ИММУНОЦИТ зат. мед. Иммунитет жүйесінің торшалары.

ИММУРАЦИЯ зат. зоол. Аззадағы тірідей қатырып тастау.

ИМПЕЛЛЕР [лат. impello] зат. тех. Компрессордың, сорғының қызметші доңғалағы.

ИМПЕРАТИВ [лат. imperativus] зат. 1. лингв. Бұйрық рай, бұйрық райдың бір түрі. 2. лингв. Одағайдың ерекше түрі. 3. филос. Талап, бұйрық, заң.

ИМПЕРАТИВТІК [лат. imperativus]: императивтік әдеп. пед. Бұйыру, талап ету, бұйрық мінез-құлықтың шартсыз принципі.

Императивтік мандат. құқық. Аманаттық мандат – конституциялық құқықта өкілетті органның депутаты сайлаушылардың аманаттарын арқалап, өзінің өкілеттік мерзімі біткенше олардың алдында жауапты болуға тиіс екені баяндалған ереже.

ИМПЕРАТОР [лат. imperator] зат. 1. Ежелгі Римде қолбасшының (әскер басының) құрметті атағы. 2. Дара биліктік (монархиялық) мемлекет басшыларының мұрасқорлық, мұрагерлік атағы, сол атаққа ие адам.

ИМПЕРАТОРЛЫҚ сын. Императорға тән, соған қатысты.

ИМПЕРИАЛИЗМ [лат. imperialisme] зат.

1. тар. саяси. Аймақтарды, отарларды жаулауға, басқа да мемлекеттерге экономикалық немесе саяси бақылауды орнатуға, бір орталыққа, идеологияға бағындыруға бағытталған мемлекеттік саясат. 2. совет. Маркстік-лениндік ілім бойынша: ірі монополиялардың өктемдігімен, шикізат көздерімен өндірістік аймақтары басқа территориялар мен елдерді отарлау үшін ірі капиталистік елдер арасындағы күрестен сипатталып, осының нәтижесінде әлемді қайта болу мақсатындағы бітпейтін агрессиялық соғыстарға өкелетін капитализмнің соңғы және жоғарғы сатысы. // совет. Капитализмнің соңғы даму сатысындағы мемлекеттер.

ИМПЕРИАЛИСТ зат. совет. Империялизм саясатын қолдаушы, соны іске асырушы.

ИМПЕРИАЛИСТІК сын. 1. Өктемдікті, орталыққа бағындырып, отарлауды, дербестігінен айырып, ұлы державалық идеологияға көндіруді көздейтін. 2. совет. Империялизмге қатысты, соларға тән.

Импералистік саясат. саяси. **Империялық саясат**.

ИМПЕРИЯ [лат. imperium] зат. 1. тар. Өкімет басында император отырған дара биліктік (монархиялық) мемлекет. 2. саяси. Үстемдік құрушы ұлттың отар елдерге қарағанда ерекше тұрпатты жағдаймен, қатаң деңгейде орталықтандыру және ұлы державалыққа, шовинизмге, экспансионизмге, діни бірегейлікке негізделген идеологиямен ерекшеленетін орталық иеліктері бар ірі патшалық мемлекет, отаршыл держава. 3. Белгілі бір өндірістің тұтас саласына немесе әрекеттің бір түріне толық билік жүргізетін ірі монополия.

ИМПЕРИЯЛЫҚ сын. 1. Өкімет басында император отырған дара биліктік (монархиялық) мемлекетке қатысты, соған тән. 2. Үстемдік құрушы ұлттың отар елдерге қарағанда ерекше тұрпатты жағдайын, қатаң деңгейде орталықтандыру және ұлы державалыққа, шовинизмді, экспансионизмді қолдайтын, діни бірегейлікке негізделген идеологиямен ерекшеленетін орталық иеліктері бар ірі мемлекетті, отаршыл державаны қолдайтын.

Империялық саясат. саяси. Ірі монополиялар және басқа аумақтағы шикізат көздері мен ықпал ету салалары үшін күресіп отырған капиталистік елдердің мүддесіне қызмет ететін саясат.

ИМПЕРФЕКТ [лат. imperfectum] зат. грамм. Қимылдың созылықлығын және аяқталмағандығын білдіретін кейбір тілдердегі етістіктің өткен шағы.

ИМПЕТИГИНОЗ зат. мед. Тері ауруының бір түрі (таз).

ИМПЕТИГО [лат. impetigo] зат. мед. Терідегі іріңді бөртпелер.

ИМПИЧМЕНТ [ағыл. impeachment] зат. саяси. Өкілеттілігінен айыру мақсатымен мемлекеттің жоғары лауазымындағы тұлғаларды парламент сотына тарту әрекеті.

Импичмент жариялау. саяси. Жоғары лауазымды тұлғаны жауапқа тартып, ісін сотта қарау.

ИМПИЧМЕНТТІК сын. саяси. Импи́чментке қатысты, соған тән.

ИМПЛАНТАНТ зат. мед. Адамның, жануардың ағзасына енгізілетін биологиялық немесе жасанды тін, мүше және т. б. қондырылым.

Имплантант мүше. Адам және жануар ағзасына қондырылған биологиялық не жасанды мүше.

ИМПЛАНТАЦИЯ [лат. im – ішінде, plantare – отырғызу] зат. 1. мед. Биологиялық немесе жасанды тіндер мен мүшелерді және т. б. адамның немесе жануардың ағзасына қондыру ісі жүзеге асырылатын хирургиялық операция. 2. м. а. л. д. өр. і. г. Жасушалардың басқа жерге ауысып (өзінен-өзі), сол араға орнығуы.

ИМПЛАНТАЦИЯЛЫҚ сын. мед. Имплантацияға қатысты, байланысты.

ИМПЛАНТОЛОГИЯ зат. мед. Тіндер мен мүшелерді қондыру мен ауыстырып салу проблемаларын зерттейтін медицина саласы.

ИМПЛЕМЕНТАЦИЯ зат. құқық. Халықаралық нормаларды ұлттық заңдармен, заңға сәйкес актілерге ауыстыру жолымен халықаралық міндеттемелерді мемлекеттің ішкі деңгейінде жүзеге асыру.

ИМПЛИКАЦИЯ [лат. implicatio] зат. 1. л. о. г. Екі жай сөйлемнің «егер... онда...» құрылымды құрмалас түрінде байланысуы. 2. инф. Егер бірінші оперант «жалған», ал екіншісі «ақиқат» мәнге ие болса, онда нәтиже «жалған» мәнге ие болатын екі орынды бұл операциясы.

ИМПЛИЦИТТІ [ағыл. implicit] сын. кіт. 1. Анық, ашық түрде көрінбейтін, сырт көзге байқалмайтын. 2. псих. Санадан тыс өтетін когнитивті үдерістерді сипаттауда қолданылатын, индивидтің едәуір дәрежеде ұяңынсыз өтетін.

ИМПЛОЗИВТІ [лат. implosivus]: **имплозивті терапия.** мед. психол. Клиенттің белгілі бір түрдегі сындық көлемдегі әсерлену ағынын алатын процедура.

ИМПЛОЗИЯ [лат. implosivus] зат. психол. Сәйкестіктің бұзылу қорқынышы.

ИМПОРТ [ағыл. import] зат. 1. экон. Шетелден екінші бір елге тауар, капиталдың т. б. әкелінуі. 2. сөйл. Шетелден әкелінген тауар, бұйымдардың жинақталық атауы. 3. экон. Елге сырттан әкелінген тауарлардың жалпы саны немесе жалпы құны, әкелінімі. 4. тех. Жүйеге басқа (сыйыспайтын) жүйеден алынған мәліметтер.

ИМПОРТТА = ет. Шетелден тауар әкелу.

ИМПОРТТАУ Импортта етістігінің қимыл атауы.

ИМПОРТТАУШЫ зат. кіт. Шетелден тауар әкелуші.

ИМПОРТТЫҚ сын. 1. Импортқа тән, импортқа қатысты. 2. сөйл. Шетелдік, сырттан әкелінген (тауар, зат).

Импорттық депозит. экон. Импорттан әкелетін тауар құнының бір бөлігін алдын ала еркін айырбасталатын валюта түрінде төлеп қоюды талап ететін импортты шектеудің бір тәсілі. **Импорттық лицензия.** экон. Қүзіретті органдар қолданыстағы ережелерге сәйкес беретін құжат. **Импорттық үлестеме.** экон. Импорттық квота, өнімнің алуан түрлерін өндірудің жалпы көлемінде елдің халық шаруашылығы, жекелеген салалар, фирмалар мен кәсіпорындар, халықаралық ұйымға қатысушылар үшін импорттың мәнділігін сипаттайтын мөлшерлік көрсеткіш.

ИМПОРТШЫ зат. Басқа елдің тауарын, т. б. әкелуші адам яки мекеме.

ИМПОТЕНЦИЯ [лат. impotentia] зат. мед. **Белсіздік.**

ИМПОТЕНТ зат. мед. Толыққанды жыныстық қатынас жасай алмайтын адам.

ИМПРЕСАРИО [итал. impresario] зат. өнер. Кейбір еуропалық елдердегі ойын-сауықтар мен концерттерді ұйымдастырып, жүргізетін маманның аты.

ИМПРЕССИОНИЗМ [фр. impressionnisme] зат. өнер. XIX ғ. соңғы ширегі мен XX ғ. басында қалыптасқан суреткердің нәзік субъективті көңіл-күй мен сезімдерін жеткізуге негізделген өнердегі (әдебиет, музыка, бейнелеу өнері) бағыт.

ИМПРЕССИОНИСТЕР зат. өнер. Импрессионизмнің өкілі, өнердегі осы бағытты ұстанушылар.

ИМПРЕССИОНИСТІК сын. Импрессионизмнің көркемдік әдіс, тәсіліне негізделген.

ИМПРИНТИНГ [ағыл. imprinting] зат. биол. Жоғарғы сатыдағы омыртқалылардағы циренудің айрықша түрі.

ИМПРОВИЗАТОР [итал. improvvisare] зат. өнер. Суырыпсалма, табан астында өлең я өткір де тапқыр сөзді шығарушы адам.

ИМПРОВИЗАТОРЛЫҚ сын. 1. Табан астында, тұтқиылдан өлең шығарушылық, суырыпсалмалылық, ойдан айтушылық. 2. Алдын ала дайындықсыз, табан астында ұйымдастырылған.

ИМПРОВИЗАЦИЯ [франц. improvisation] зат. өнер. 1. Суырыпсалмалылық, көркем туындыны орындау кезінде өнерпаздың аяқ астынан туындыға өз жаңыннан жаңалық қосып, оны орындауды жалғастырып өкетуі. 2. Орындау үстінде шығарылған көркем шығарма (өлең, музыкалық пьеса және т. б.).

ИМПУЛЬС [лат. impulsus] зат. 1. физиол. Жүйке талшығын бойлай тарайтын қозу толқыны, серпіні. 2. физ. Дене массасын оның жылдамдығына көбейткендегі қозғалыс саны, қозғалыс мөлшері.

Импульс генераторы. тех. Белгілі жиілікті қысқа мерзімді ток не кернеу импульсін тудыратын радиотехникалық құрылғы. **Импульс техникасы.** физ. Импульс сигналдарын тудыру, түрлендіру, тарату және қабылдау мәселелерімен шұғылданатын электроника ғылымының саласы.

ИМПУЛЬСТІ сын. 1. физ. Импульс тән болған, импульсті бар. 2. психол. Сыртқы ықпалдың немесе эмоцияның әсерінен ойланбай әрекет етуге бейім (адам).

Импульсті радиобайланыс. тех. Әртүрлі тәсілдермен модуляцияланған радиоимпульс арқылы ақпарат тарату және қабылдауды іске асыратын байланыс жүйесі. **Импульсті шам.** тех. Бірсәттік қана қарқынды жарық шығынын алу үшін пайдаланылатын жарық көзі.

ИМПУЛЬСТІК сын. 1. физ. Импульстің әсерінен болған; сыртқы әсермен байланысты; импульс тудырған. 2. Кенеттен тудырған шабыт әсерімен қозуға бейім.

Импульстік инвертор. инф. Кірісіне сигнал келген сәтте оның шығысында полярлығы кірісіндегіге қарама-қарсы сигнал қалыптасатын инвертор. **Импульстік модулятор.** тех. Радиотаратқыштың жұмысын басқаратын қуатты электр импульсін тудыратын құрылғы. **Импульстік модуляция.** тех. Периодтық импульстердің амплитудасын, кеңдігін немесе фазасын берілік ақпаратқа сәйкес өзгерту. **Импульстік сәулелендіру.** физ. Импульс түрінде қысқа радиотолқынды электромагнитті энергияны радиотехникалық қондырғылармен сәулелендіру. **Импульстік техника.** тех. Импульстік ретпен жұмыс жасайтын радиоэлектрониканың саласы. **Импульстік шынықтыру.** м. а. ш. н. е. ж. а. Жоғарғы тығыздықты энергияны қысқа мерзіммен беріп, дағдылы аустанызуға температурасынан

жоғары температураға дейін қыздырып, уақытша аустанызуға жетіп, өздігінен шынықтыру.

ИМПУЛЬСТІЛІК зат. психол. Адам мінез-құлқының ерекшелігі; сыртқы ықпалдың немесе эмоцияның әсерінен адамның ойланбай әрекет етуі.

ИМПУЛЬССАНАУЫШ зат. тех. Белгілі бір мерзім аралығында келетін электр импульстарының санын есептеуге және оларды есте сақтауға арналған құрылғы.

ИНАБАТ [ар. انابة] зат. 1. Адамгершілікке тән сезім, ізгі қасиет; әдеп, өнегелі ізет, ілтипат. 2. Ар, құрмет, ұят. 3. Ынсан, іждағат, иман. 4. көне. Үәкілдік сенім.

Инабат тұтты. Әдеп сақтады, ізет білдірді.

ИНАБАТПЕН ұст. Ілтипатпен, өнегелі ізетпен.

ИНАБАТСЫЗ сын. Әдепсіз, ізетсіз, арсыз, ұятсыз.

ИНАБАТСЫЗДЫҚ зат. филос. Этиканың негізгі категорияларының бірі ретіндегі инабаттылыққа қарама-қарсы ұғым, әдепсіздік, ізетсіздік.

ИНАБАТТА = ет. Арсыз, ұятсыз, ізетсіз деп ойлау, кінәлау.

ИНАБАТТАС = ет. Ізет, ілтипат, әдеп көрсетісу.

ИНАБАТТАСУ Инабаттас етістігінің қимыл атауы.

ИНАБАТТАУ Инабатта етістігінің қимыл атауы.

ИНАБАТТЫ сын. 1. Ибалы, әдепті, ізетті, ілтипатты. 2. Ар-ұятты, құрметті, иманды. 3. көне. Өктем, сенімді, тұрақты.

ИНАБАТТЫҚ сын. Адамгершілікке тән ізгілік, әдептік, сыйайылық.

ИНАБАТТЫЛЫҚ зат. 1. Ибалылық, әдептілік, ізеттілік. 2. филос. Этиканың негізгі категорияларының бірі, ерекше әдептілік, тәртіптілік, ізеттілік.

ИНАБАТШЫЛ сын. Ибашыл, әдеп сақтағыш, сыйайы, ізетшіл.

ИНАБАШ зат. сөйл. **Инагаши** (екі басында шелек ілетін ілгегі бар, ыққа салып су әкелу үшін әдейі жасаған құрал; әкпши, қүйенте).

ИНАГАШИ сын. **Инагаши**.

ИНАДАПТАЦИЯ [лат. in – емес, adapto – бейімдеймін] зат. зоол. Эволюциялық даму жолында кейбір жануарлар тобында пайда болған ағзадағы тиімсіз бейімділік.

ИНАДАПТИВТІ сын. зоол. Инадаптация тән болған.

ИНАҚ зат. көне. **Қонақ.**

ИНАМАЛЫҚ зат. тар. Хиуа хандығында өзбек тайпаларының жетекшілеріне берілген лауазым.

ИНАН = ет. ескі кіт. 1. Сену, нану, илану. **ИНАНБАҚТЫҚ** зат. Сенушілік, нанушылық.

ИНАНМАҚТЫҚ зат. **Инанбақтық.**

ИНАНТ = ет. ескі кіт. Сендіру, нандыру, иландыру.

ИНАНУ ескі кіт. Инан етістігінің қимыл атауы.

ИНАНЫШ зат. ескі кіт. Сенім, наным.

ИНАПАРАНТТЫ: **инапарантты жұқпалы ауру.** мед. Кишікалық белгілері болмайтын, бірақ мүшеде морфологиялық өзгерістер туғызып, ал қанда спецификалық бөде денелер жинайтын жұқпалы ауру үдерісінің бір түрі.

ИНАУАТ зат. жерг. Инабат, әдеп, кішіпейілділік, сыйайылық.

ИНАУГАЦИЯ [ағыл. inauguration] зат. саяси. **Ұлықтау.** 1. Ежелгі Римде белгілі бір тұлғаның лауазымын бекітудің салтанатты рәсімі (актісі). 2. Мемлекет басының өз міндетіне кірісуінің салтанатты рәсімі.

ИНАУДИТ зат. экон. Мақсаты бірлескен серіктерге кеңес беріп, бірлестіктің бухгалтерлік есебі мен қаражат есебін бақылау болып

табылатын ішкі есеп жүргізетін акционерлік қоғам.

ИНАФАТ зат. ескі кіт. *Инабат.*

ИНӨР зат. түйешар. *Аруана мен бураның будандасуынан алынған түйе.*

ИНБРИДИНГ [ағыл. inbreeding] зат. биол. *Генетика мен селекцияда жақын туыстарды будандастыру, яғни өсімдіктерді өздігінен тозаңдандыру, туыс жануарларды бір-бірімен будандастыру әдісі.*

ИНБРИДІТІ: инбридті линия. *Инбридинг әдісімен шығарылған сорттың, тұқымның келесі ұрпақтары.*

ИНВАЗИЯ [лат. invasio] зат. биол. *Адамның, жан-жануардың және өсімдіктердің белгілі бір паразитпен зақымдануы, жөндіктерден жұқпалы аурудың жұғуы.*

ИНВАЗИЯЛЫҚ сын. *Инвазияға тән, соған қатысты.*

Инвазиялық аурулар. мед. *Қарапайым жөндіктерден (протозооздар), шыбын-шіркей, бит, жүнжегіш сияқты буынаяқтылардан (арахноздар), құрттардан (гельминтоздар) жұғатын аурулар.*

ИНВАЛЮТА зат. экон. **1.** *Сәйкес шетел мемлекетінде немесе мемлекеттер қатарында айналымдағы және заңды түрде төлемдік құрал болатын банкноттар, қазыналық билеттер, монеталар түріндегі ақша белгілері.* **2.** *Шетел мемлекеттерінің ақша бірліктері ретінде есептелетін құралдар.*

ИНВАР [лат. invariabilis] зат. хим. *Жылу кеңейткішінің коэффициенті аз темір мен никельдің қоспасы.*

Инвар сым. тех. *Температуралық ұлғаю коэффициенті өте аз никель мен болаттың қорытпасы – инвардан жасалған сым.*

ИНВАРИАНТ [фр. invariant] зат. **1.** мат. *Белгілі бір математикалық нысанмен байланысты болатын және осы нысанды түрлендіру нәтижесінде өзгермейтін сандар, алгебралық өрнектер т.б.* **2.** лингв. *Нақты көріністерінің барлық негізгі белгілерінің жиынтығынан тұратын тілдік бірлік (фонема, морфема, лексема және т.б.).*

ИНВАРИАНТТЫҚ сын. терм. *Инвариантқа қатысты, инвариантқа тән.*

Инварианттық модуль. инф. *Орындау үдерісінде өзгермейтін жұктелмелік модуль.*

ИНВАРИАНТТЫЛЫҚ зат. терм. *Қандай да бір берілген шаманың немесе жағдайының кейбір сыртқы жағдайларға немесе түрлендірулерге қатысты өзгермей сақталуы, яғни олардың физикалық шарттардан тәуелсіздігі.*

ИНВЕКТИВА [лат. invectiva] зат. кіт. *Біреудің жеке басын не бір нәрсені масқаралау, абыройын төгу, қорлау, жәбірлеу, тіл тигізу, балағаттау мақсатында бірден дөрекі түрде айтылатын сөздер.*

ИНВЕНТАРИЗАЦИЯ [лат. inventarium] зат. **Түгендеме (инвентарлау)** **1.** *Есеп-санақ, тізімдеу.* **2.** терм. *Мүлдіктің, ақша құжатының, өзара есеп айырысудың дырыстығын тексеру.*

ИНВЕНТАРЬ [лат. inventarium] зат. **1.** *Қандай да бір заттың тізімі, есебі.* **2.** *Белгілі бір мекеме, ұйымның бұйымдары, құрал, жабдықтары мен мүдіктері.*

ИНВЕНТАРЛАУ [лат. inventarium] зат. *Түгендеме жүргізу, түгендеу (қолда бар нақты мүлдіктің бухгалтерлік есептің негіздеріне сай келуін, несиелер алдындағы міндеттемелердің есептік құжаттарының толық көрсетілуін тексеру).*

ИНВЕНТАРЛЫҚ сын. *Есеп-қисаптық, тізімдегі реттік.*

Инвентарлық карточка. с т а т. **Тіркеу карточкасы (қағазы)** (қабылдау актісі мен техникалық төлқұжаттың мәліметтері бойынша объектінің инвентарлық нөмірін анықтаумен бірге ашылатын карточка). **Инвентарлық кітап.** *Баспа шығармаларын олардың*

кітапханаға келіп түсу ретіне қарай тізімге алып, жазып отыратын кітап. Инвентарлық нөмір. с т а т. **Тіркеу нөмірі** (аналитикалық есеп жүргізу үшін, негізгі қорлардың дырыс пайдаланудың тексеруін қиымдастыру үшін қолданылатын нөмірі), **Тез жинап шығен.** кен. *Аз уақыт қолданып, тез жинап алып, басқа жерге апарып қайталап пайдалана беруге болатын дайындық қазбаларының жақтаулы шегені.*

ИНВЕНЦИЯ зат. муз. *Мелодикалық дамуында ерекше жаңалыққа негізделіп полифонияға құрылған шағын пьеса.*

ИНВЕРСИЯ [лат. inversio] зат. **1.** лингв. *Стильдік яки мән-мағыналық жағынан сөйлем мүшелерінің орнын ауыстырып қолдану әдісі.*

2. әдеб. *Сөздердің әдеттегі грамматикалық түзлу тәртібінен тыс, орындарын ауыстырып, өзгеше тіркестер құратын физираның бір түрі.* **3.** филос. *Ақиқат пікірден жалған пікір туу, логикада берілген шартты пікірді жаңадан шартты пікір етіп құру амалы.* **4.** мат. *Берілген бір пікірге қарсы теорема тұжырымдау тәсілі.* **5.** биол. *Хромосомдық өзгерістердің бір түрі, яғни хромосомадағы гендер бөліктерінің 180 градусқа төңкеріліп, аударылу нәтижесіндегі өзгеру үдерісі.*

ИНВЕРСИЯЛЫ сын. мат. ем. *Инверсияға негізделген.*

ИНВЕРСИЯЛЫҚ сын. әдеб. *Инверсияға тән, инверсияға қатысты.*

ИНВЕРСОР¹ зат. мат. *Инверсия түрлендіруі қолданылатын математикадағы механизмдер теориясы.*

ИНВЕРСОР зат. е х. *Айналымы қозғалысты тік қозғалысқа түрлендіретін құрылғы.*

ИНВЕРСТІ: инверсті каскад. физ. *Амплитудалары өзара тең, бірақ қарама-қарсы фазалы екі электр кернеуін шығаруға арналған транзисторлы немесе шамды күшейткіш каскады.*

ИНВЕРТАЗДАР зат. хим. *Сахарозаны глюкоза және фруктозаға дейін гидролиздік жолмен ыбырататын ферменттер.*

ИНВЕРТОР [лат. invertere] зат. **1.** физ. *Тұрақты электр тогін айнымалыға өзгертетін құрылғы.* **2.** инф. *Сандық сигналдар үшін логикалық терістеу амалын орындайтын электрондық элемент.*

Импульттік инвертор. инф. тех. *Кірісіне сигнал келген сәтте оның шығысында полярлығы кірісіндегіге қарама-қарсы сигнал қалыптасатын инвертор.*

ИНВЕРТТІ: инвертті қант. тамақ. *Сахароза ыдырағанда пайда болатын глюкоза мен фруктозаның қоспасы.*

ИНВЕСТ... «Инвестицияларға, инвестициялауға» деген мағынаны беретін күрделі сөздердің сыңары.

ИНВЕСТИТОР зат. экон. *Инвестициялаушы тұлға, мекеме, ұйым немесе қаржыландырушы.*

ИНВЕСТИТУРА [лат. investire] зат. тар. *Батыс Еуропада орта ғасырда вассал немесе епископ, аббат қызмет орнына тиісті жоралғысымен, салтанатымен бекіту.*

ИНВЕСТИТОР [ағыл. investor] зат. экон. *Инвестиция жасаушы тұлға, қаржыландырушы мекеме, ұйым немесе мемлекет.*

ИНВЕСТИЦИЯ [нем. Investition] зат. экон. **Қаржы салымы** (белгілі бір өндіріске немесе іске қаржының құйылуы; экономиканың бір саласына құйылған ұзақ мерзімді қаржы).

Инвестицияларды кепілдендіру жөніндегі көпжақты агенттік. экон. *Халықаралық құқық және агенттік мүшелерінің ішкі заңдарының нормаларына сәйкес толық заңды тұлға болып табылатын дербес халықаралық ұйым. Инвестициялық қоржын.* қаржы. *Банктердің белсенді әрекеттерінің арқасында тиімді объектілерге қаржы жұмсап, жинап алған құнды қағаздардың жиынтығы.*

ИНВЕСТИЦИЯЛА = ет. экон. *Белгілі бір өндіріске немесе әрекетке қаржы болу, оны қаржыландыру.*

ИНВЕСТИЦИЯЛАУ экон. *Инвестициялау етістігінің қимыл атауы.*

ИНВЕСТИЦИЯЛЫҚ сын. экон. *Инвестицияға тән, инвестицияға қатысты.*

Инвестициялық ахуал. экон. *Белгілі бір өндіріс орнына қаржы көздерінен қаржы жұмсаудың жай-жапсары. Инвестициялық бағдарлама.* қоғ. - с а с я с и. *Мемлекеттің экономикалық дамуындағы инвестициялардың мөлшері мен уақытын, бағытын белгілейтін шаралардың мақсатты жоспары.*

Инвестициялық банк. экон. *Облигациялар мен акциялар шығарушы консорциумының кепілшісі не мүшесі, яғни инвесторлар арасында құнды қағаздардың таралуын қамтамасыз етуші ретінде әрекет жасайтын банк.*

Инвестициялық институттар. экон. *Бос қаржы ресурстарының қорланымы мен өндіріске салынған инвестиция арасында қор рыногының тетігін іске қосатын арнаулы мамандандырылған институттар.*

Инвестициялық жоба. экон. *Белгіленген тәртіппен ресімделген құжаттарға сәйкес белгілі бір мерзімде жүзеге асырылатын материалдық объектілерді жасау немесе жетілдіру жолымен мемлекеттің активтерін көбейтуге бағытталған іс-шаралар кешені.*

Инвестициялық қор. экон. *Қандай да бір кәсіпорны, өндіріс, құрылысқа, құнды қағаздар сатып алуға ұзақ мерзімге берілген қаржы құралдарының жиынтығы.*

Инвестициялық құнды қағаздар. экон. *Инвестициялау құралы ретінде айналыста жүрген және иесінің кәсіпорында немесе мүлікте үлесі бар екенін дәлелдейтін атауды құнды қағаз.*

Инвестициялық салық неснесі. экон. *Салық төлемдерінің мерзімін несиелік қайтарым негізінде ұзарту немесе салық төлеуден босату.*

Инвестициялық саясат. экон. *Қоғамдық өндірістің даму қарқынын экономиканың тепе-теңдігі мен тиімділігін арттыратын қаржы құйылымдарының негізгі бағыттарын, оларды маңызды арналарға шоғырландыру шараларын анықтайтын шаруашылық шешімдердің жиынтығы.*

Инвестициялық сертификат. з а н. *Инвестицияның заңды екенін куәландыратын құжат. Инвестициялық ынтымақтастық экон. Ресурстарды ұтымды бөлу, халықаралық еңбек бөлісіне қатысу артықшылықтарын пайдалану, қоғамдық өндірістің технологиялық құрылымын жаңарту есебінен мемлекеттердің экономикада неғұрлым жоғары жетістіктерге жетуі болып табылатын халықаралық экономикалық қатынастар.*

ИНВЕТОР [ағыл. investor] зат. экон. *Инвестициялық жобаларға меншікті қаражаты мен қарыз қаражатын салушы, баалы қағаздарды өз атынан және өз есебінен сатып алушы мемлекет, заңи және жеке тұлға.*

ИНВОЙС [ағыл. invoice] зат. экон. *Жеткізуші, сатушы шарт жасасқаннан кейін сатып алушының атына жазатын шот-фактура.*

ИНВОЛЮЦИЯ [лат. involutio] зат. мед. *Кейбір органдардың физиологиялық жайына қарай кері дамуы, кішіреюі, редукциясы.*

ИНГАЛЯТОР зат. мед. *Дәрілік ерітінділерді ауаның ағымы немесе бу арқылы шашырататын аппарат, ингаляция жасайтын медициналық құрал.*

Ингалятор аппараты. мед. **Ингалятор.**

ИНГАЛЯТОРИЙ зат. *Ингаляция жасайтын арнайы бөлме.*

ИНГАЛЯЦИЯ [лат. inhalare] зат. мед. *Демді ішке тарту, ауаны ішке жұту арқылы дәріні организмге жіберу, оны тыныс жолдарына енгізіп емдеу жолы, ісіктуу.*

ИНГАЛЯЦИЯЛЫҚ сын. мед. *Ингаляцияға тән, ингаляцияға қатысты.*

ИНГИБИТОР [лат. inhibere] зат. **1.** хим. *Химиялық реакция жылдамдығын баяулата-*

тын, бөсеңдететін немесе мүлдем тоқтататын заттар. 2. биол. Аздадағы ферменттер белсенділігін бөсеңдететін немесе биологиялық үдерістерді тезейтін заттар.

ИНГРЕДИЕНТ [лат. ingrediens] зат. терм. Қандай да бір құрделі қосылыстың не қоспаның құрамдас бөлігі.

ИНГРЕССИЯ [лат. ingressio] зат. геогр. Су деңгейінің көтерілуінен немесе жағалаудың төмендеуінен теңіз суының құрлық жағалауындағы ойыс жерлерге енуі.

ИНГРЕССИЯЛЫҚ сын. геогр. Ингрессияға қатысты, ингрессияға тән.

ИНГУМАЦИЯ зат. археол. Адам мүрдесін жерлеу тәсілі.

ИНГУШТАР зат. этнон. Шешендермен туыстас, Кавказ халықтарының бірі.

Ингуш тілі. лингв. Иберий-кавказ тілдері шоғырының нах-дағыстан тобына жататын ингуш халқының тілі.

ИНГАМ [ар. إنعام] зат. көне. 1. Сый-құрмет, ерекше ықылас, ілтипат. 2. Сыйлық, марапат.

ИНДАУ зат. өс. <лат. еrika> Крестгүлділер тұқымдасына жататын біржылдық, сирек көпжылдық, жапырағы тілімденген шөптесін өсімдік.

ИНДЕЕЦ ор. зат. **Үндістер** (Американың байырғы тұрғындарының жалты есімі).

ИНДЕКС [лат. index] зат. **Көрсеткіш.**

1. Белгілі бір заттардың аттарының, кісі есімдері тізімінің жалты реттік көрсеткіші. 2. с т а т и с. Белгілі бір құбылыс дәрежесінің оның өткен кездегі дәрежесіне немесе негіз ретінде қабылданған дәл сондай құбылыс дәрежесіне қатынасын көрсететін салыстырмалы шама. 3. ин ф. Сілтеме көрсеткіш (салалық, пәндік немесе әліпбилік) – қарастырылып отырған саланың негізгі толық мәліметтерінің орналасуын көрсететін түйін сөздер жиыны. 4. экон. Қандай да болсын экономикалық құбылыс шамаларының уақыттағы немесе кеңістіктегі арақатынасын сипаттайтын және түпкілікті шаманың базалық шамаға қатынасына тең салыстырмалы статистикалық көрсеткіш. 5. матем. Өрнекті бір-бірінен ажырату үшін сол өрнектің жоғары не төменгі жағына қойылатын сан не әріп түріндегі көрсеткіш.

Индексте іздеу. Индекс элементін ізестіру.

ИНДЕКСТЕЛ= ет. терм. Көрсеткіш (индекс) қойылу.

Индекстелген файл. ин ф. <ағыл. indexedfile> Файл жазбаларына тез қатынас құруды жасақтайтын индекстер жүйесімен жабдықталған файл.

ИНДЕКСТЕЛУ Индекстел етістігінің қимыл атауы.

ИНДЕКСТЕУ [ағыл. indexing] з а т.

1. ин ф. Индексті қалыптастыру, индекстерді тағайындайтын процесс. 2. ин ф. Құжаттар мен сұрақтардың мазмұнын ақпараттық-ізвестіру тілі терминдерінде сипаттау үдерісі; құжаттарға оның мағыналық мазмұнын қамтитын түйінді сөздер жинағын тағайындау. 3. ин ф. Жұмыс және өрнектер нұсқауларының көмегімен жұмыс элементіне қатынасу мүмкіндігін жасақтайтын әдіс. 4. ин ф. Индекстік регистрдегі бар нәрсені команданың адрестік бөлігімен қосу арқылы ақиқат адресі автоматты түрде анықтау. 5. экон. Өзара шарттар мен міндеттемелер бойынша төлемдердің баға индексімен арақатынасы. 6. экон. Халықты инфляциядан қорғау тәсілі ақиқат құжаттың сомасы мен табысты байланыстыру және олардың нақты шамасын өсу қарқыны мен деңгейінің өзгеруіне сәйкес қайта қарау.

ИНДЕКСТІК сын. Индекске қатысты, соған тән.

Индекстік жақшалар. ин ф. <ағыл. subscript brackets> Жұмыс мазмұнындағы шекаралық жұптар тізімін индекстер немесе

индекстері бар айнымалылар жазбасындағы индекстік өрнектердің тізімін шектейтін жақша.

Индекстік сөз. ин ф. Орындалатын команданы өзгертуге пайдаланылатын сөз немесе оның бөлігі – өзгертуші. **Индекстік ұйымдастыру.** ин ф. Комьютер жадында орналасуы индекстер жүйесінің көмегімен анықталатын мәліметтерді ұйымдастырудың тәсілі.

ИНДЕМНИТЕТ [нем. Indemnität] с а я с и.

1. Кейбір елдерде: парламентте сөйлеу мен дауы беру еркіндігі және парламенттік қызметтес болуы себепті депутаттың жауапкершілікке тартылмауы. 2. қаржы. з аң. Шығынның орнын толтыру, өтемақы.

ИНДЕН зат. хим. Таскөмір шайырларынан алынатын зат.

ИНДЕНТ зат. экон. Бір ел импортшысының екінші ел комиссиягеріне тауардың белгілі бір тобын сатып алуға бір рет комиссиялық тапсырма беруі.

ИНДЕНТОР [ағыл. indentor] зат. Материалдың қаттылығын анықтау кезінде үлгінің бетіне батырылатын, белгілі бір геометриялық нысандағы (шар, пирамида, конус) қатты дене (алмас, шынықтарылған болат).

ИНДЕПЕНДЕНТТЕР [ағыл. independent] зат. тар. Англияда және бірқатар басқа елдердегі протестантизм ағымының бірінің жасақтары.

ИНДЕРБОРИТ зат. хим. Метагидроборат, бораттар табының минералы.

ИНДЕТЕРМИНИЗМ [лат. in – жоқ, емес, determinare – анықтау] зат. филос. Табиғат пен қоғамдағы жалты заңдылықты және еріктің абсолюттік бостандығын теріске, жоққа шығарушы идеалистік философиядағы көзқарас, ағым.

ИНДЕТЕРМИНИЗМДІК сын. филос. Индетерминизмге қатысты, индетерминизмге тән.

ИНДЕТЕРМИНИСТ зат. Индетерминизмді қуаттаушы, соны жақтаушы.

ИНДЕТЕРМИНИСТІК сын. Индетерминизмге қатысты, индетерминизмге тән.

ИНДИВИД [лат. individuum] зат. 1. психол. Биологиялық тіршілік иесі ретінде алынған адам. 2. әлеум. Адамзат қауымдастығының жеке бір өкілі; табиғи шектелу шеңберінен асып шығып, құралдарды, белгілерді пайдаланатын және осылар арқылы өзінің мінез-құлқы мен психикалық үдерістерді меңгеретін әлеуметтік тіршілік иесі.

Индивидтің өз бетімен дамуы. п с и хол. Адамның іс-әрекеттік және басқа да тұңғалық сапаларынан оның тұтас мақсаты қызметінің алуан түрлері барысында байыту үдерісі.

ИНДИВИДУМ зат. сөйл. **Индивидуум.**

ИНДИВИДТІК сын. психол. Индивид туралы, индивидке қатысты.

ИНДИВИДУАЛДЫ сын. Индивидке қатысты, соған тән.

Индивидуалды этика. филос. Қоғамдық этикадан бөлек, тек қана индивидке қатысы бар этика бөлігі.

ИНДИВИДУАЛДЫҚ зат. филос. Жеке индивидтік мәндік ерекшеліктерінің және басқалардан айырмашылық қасиеттерінің жиынтығы.

ИНДИВИДУАЛИЗМ зат. 1. филос. Жеке адам мүдделерін қоғам мен ұжым мүдделерінен жоғары қоятын идеология мен ахлақтық адамшылық принциптерінің бірі. 2. пед. психол. Өзін ұжымға қарсы қойып, жеке басының, тұңғасының ерекшеліктерін көрсетуге ұмтылыс; осы ұмтылысты көрсететін мінез-құлқы.

ИНДИВИДУАЛИСТ зат. Индивидуализмді дүниетаным ретінде мойындайтын адам.

ИНДИВИДУАЛИСТІК сын. Индивидуализмге қатысты, индивидуализмге тән болған.

ИНДИВИДУМ [лат. individuum] зат. б и о л. 1. Жеке бір бөлінбейтін дара (тірі дарақ),

өмірдің элементарлық бірлігі. 2. әлеум. Жеке тұлға, субъект.

ИНДИВИДУМАРАЛЫҚ сын. б и о л. Индивидуумдар арасындағы, қатынасқа тән.

ИНДИГЕНАТ зат. құқық. 1. Халықаралық шарттармен көрсетілген құқықтарды қолдану. 2. Қоластындағыларға берілетін азаматтық.

ИНДИГО [лат. indigo] зат. 1. Бұршақ тұқымдас тропиктік өсімдік. 2. хим. Химиялық жолмен алынатын қою көк бояулық заттар.

ИНДИГОФЕРА зат. өс. Бұршақ тұқымдасқа жататын жапырақтары мен шырынынан күшті бояушытар алынатын Оңтүстіктің шөптесін өсімдігі.

ИНДИЙ [лат. Indium] зат. хим. Химиялық элемент; қорғасыннан жұмсағырақ сирек металл.

ИНДИКАТИВ [лат. indicativus] зат. лингв. Ашық рай.

Индикативті жоспар. Болжамға ұқсас, тапсырыс түріндегі жоспар.

ИНДИКАТИВТІК: индикативтік баға. экон. Сыртқы нарықта экспорттың жүзеге асырылу сәтінде жеткізілімді ескере отырып, қолданыстағы заңдарға сәйкес немесе қалыптасатын тауар баасы.

ИНДИКАТОР [лат. indicator] зат. 1. тех. Мәшине құрылыстарында қолданылатын бағдар көрсеткіші бар өлшемдік аспап. 2. физ. Радиоқабылдағышта, піспекті мәшинеді т. б. қолданылатын электрондық лампаның.

3. хим. **Индикаторлар** (қышқылы мен сілтілер әсерінен өздерінің түсін өзгертетін, түрлі түске құбылтыатын зат). 4. Қолға берілген кітаптар тіркелген картотека (кітапхана, оқу бөлмелерінде). 5. ин ф. Құрылымының қалып-құйынның немесе есептеуіш жүйенің жұмыс процесі кезіндегі мәліметтердің өзгерісін немесе жеке программаның орындалуын қалып көрсететін мәліметтер элементі. 6. ин ф. Ақпаратты көзбен көруге қайта жаңғыртатын құрылғы. 7. ин ф. Бағдарламалауда – мәні процесстің нәтижелеріне немесе белгілі шарттардың орындалуына тәуелді телінетін айналымы.

ИНДИКАТОРЛАР зат. хим. Реакция кезінде түсін, люминесценциясын өзгертетін немесе бір құрауыштың реакция аймағында концентрациясының өзгеруімен сай жүзгін түзетін реактивтер.

ИНДИКАТОРЛЫҚ сын. физ. Индикаторға қатысты, соған тән.

Индикаторлық диаграмма. физ. Газ бен бу қысымының мәшине цилиндріндегі піспектің қалпына сәйкес өзгерісін бейнелейтін графикалық кескін. **Индикаторлық лампа.** физ. **Индикаторлық шам.** Индикаторлық шам. физ.

Электрондарының біреуі басқарушы электрод әлеуетіне тәуелді люминисценцияланатын экран рөлін атқаратын электрондық аспап.

Индикаторлық электродтар. физ. Электр-химиялық реакция барысында өзгертетін жүйенің әлеуетін өлшеуге арналған салыстыру электродтарымен жұптала қолданылатын электродтар.

ИНДИКАЦИЯ зат. ин ф. Жүйенің қалып-құйын онымен байланысты бейнелеу құрылысы – индикатор көмегімен бейнелеу үдерісі.

ИНДИКАЦИЯЛЫҚ сын. Индикацияға қатысты, көрсеткіштік.

Индикациялық геоботаника. ғыл. Өсімдіктер жамылғысын белгілі ортаның ерекшеліктерін көрсеткіш (индикатор) ретінде пайдаланатын геоботаникалық саласы.

ИНДИФЕРЕНТІ [лат. indifferens] сын. хим. Өрекетсіз, маңызсыз, бейтарап.

ИНДИФЕРЕНТТІЛІК зат. терм. Селқостық, салғырттық.

ИНДИЯША үст. сөйл. Үндіше, үнділер сияқты.

ИНДОНИЛИНДЕР зат. хим. Көкпен бастап көкіл жасылға дейін реңдері бар хинониминді бояғыштардың тобы.

ИНДОВЕРОПАЛЫҚ сын. сөйл. **Үнді-европалық**.

ИНДОЛ зат. мал дәр. Ақуыз шіріген кезде пайда болатын қосынды.

ИНДОЛДАР зат. мед. Биохимиялық құрылымы бар антипсихозға қарсы қолданылатын дәрілер тобы.

ИНДОЛОГ зат. Индология бойынша маман ғалым.

ИНДОНЕЗИЯЛЫҚТАР зат. Оңтүстік монголоидтік кіші нәсілге жататын, малайя-полинезия тіл тобына кіретін түрлі индонезия тілдерінде сөйлейтін Индонезия Республикасының жергілікті халқы.

Индонезия тілдері. Үнді мұхитының аралдарында тұратын халықтардың малайя-полинезия тобына жататын тілі.

ИНДОССАМЕНТ [нем. Indossament] зат. з аң. Бір тұлғаның екінші бір тұлғаға (коносамент, вексель т.б. бойынша) белгілі бір құқықтарды беруі.

ИНДОССАНТ [нем. Indossant] зат. экон. Вексельге ауыстырылғаны туралы жазуды жазатын тұлға.

ИНДОССАТ [нем. Indossat] зат. экон. Ауыстырылуы туралы жазуы бойынша вексельге ие болған тұлға.

ИНДОССО [нем. Indosso] зат. экон. Вексельдің немесе бағалы қағаздың сыртқы бетіне қол қою.

ИНДОФЕНОЛДАР зат. хим. Көк түсті хинониминді бояғыштардың тобы.

ИНДРИКОТЕРИЙ [лат. indricotherium] зат. зоол. Үш түрлі туысы белгілі таптықтар отрядының қазбадан табылған бір тұқымдасы.

Индрикотерий фаунасы. зоол. Олигоцен дәуірінің алашқы жартысында тіршілік еткен алып мүйізтұмсықтар.

ИНДУЗИУМ зат. бот. Бір қабат жасушадан тұратын үлтек қабат жамылғы.

ИНДУИЗМ зат. Брахманизмді дәріптеуші Үндістандағы басым дін.

ИНДУИСТ зат. діни. Индуизм жолындағы адам.

ИНДУКТИВТІ сын. **Индукциялық.**

Индуктивті байланыс. тех. Айнымалы ток тізбегінде магниттік өрістер арқылы іске асырылатын байланыс әдісі. **Индуктивті катушка.** тех. Сыйымдылығы мен белсенді кедергісі шамалы болғанмен, едәуір индуктивтілікке ие болатын спираль боп оралған, оқшауланған өткізгіш.

ИНДУКТИВТІК сын. 1. фило с. Индукцияға (1-мағынасы) қатысты. 2. физ. Индукцияға (2-мағынасы) байланысты.

Индуктивтік кедергі. физ. Тізбектің индуктивтік элементінің айнымалы токқа көрсететін қарсы әсерін сипаттайтын шама. **Индуктивтік логика.** фило с. Таным үдерісінің жекеден жалпыға көшу жолдары мен тәсілдерін іздестіретін логика саласы.

ИНДУКТИВТІЛІК [лат. inductio] зат. физ. Электр тізбегінің магниттік қасиетін сипаттайтын шама.

ИНДУКТОР [лат. inductor] зат. 1. физ. Айнымалы ток алатын қолмен іске қосылатын электр мәшинесі. 2. биол. Индукция үдерісінің барысында бағыттаушы жасушалар.

ИНДУКТОРЛЫҚ сын. физ. Индукторға қатысты.

ИНДУКЦИЯ [лат. inductio] зат. 1. фило с. Жалқыдан жалпыға, белгіліден белгісізге қарай ой қорыту тәсілі. 2. физ. Электр тогының магнит жолында немесе магнит өрісінің өзгеру кезіндегі, белгілі бір өткізгіштегі қозуы, электромагниттік өрісті сипаттайтын шама. 3. физиол. Бірінің пайда болуы оған қарама-қарсы екіншісінің дамуын тудыратын жүйке жүйесіндегі қозу және тежеу үдерістерінің өзара әсері. 4. биол. Эмбриологияда дамып келе жатқан ұрықтың бір

мүшесінің өзімен жанасқан басқа мүшеге әсер етуі және басқа мүшенің даму бағытын өз сипатында немесе басқа сипатта өзгертуі.

Индукция әдісі. геол. Жер қыртысының өткізгіш өңірлерінде айнымалы электр тогының жерлендірілмеген контурларымен электромагниттік өріс жасалатын электрбарлау әдісі. **Индукция заряды.** физ. Электр тогы жүрген кезде пайда болатын уақытша зарядтар. **Индукция уақыты.** геол. Минерал түйіршігінің ауа көпіршігіне жабысуына қажетті соқтығысу уақытының ең аз мөлшері.

ИНДУКЦИЯЛАН=ет. физ. Индукция әсеріне түсу.

ИНДУКЦИЯЛАНУ Индукциялан етістігінің қимыл атауы.

Индукциялы шығару. инф. <ағыл. forward chaining> Сараптық жүйеде – индукцияның «жалқыдан – жалпыға, «фактіден – мақсатқа» принципіне негізделген логикалық шығару. **Индукциялы шынықтыру.** м ә ш. Индукциялық пеште металды қыздырып шынықтыру.

ИНДУКЦИЯЛЫ сын. Индукцияға қатысты.

ИНДУКЦИЯЛЫҚ сын. 1. фило с. Индукцияға байланысты, соған қатысты. 2. физ. Индукцияға (2-мағына) қатысты.

Индукциялық бақылау әдісі. физ. Өзара индуктивтік жүйенің электромагниттік индукция құбылысы негізінде белгі беру, әртүрлі шамаларды өлшеу, реттеу әдісі. **Индукциялық қыздыру.** кен. Ток өткізетін денелерді (негізінен металдарды) оларда құйынды токтарды индукциялау арқылы қыздыру.

Индукциялық пеш. кен. Металл айнымалы электромагниттік өріске орналастырылатын электрлік бақыту пеші. **Индукциялық реле.** тех. Роторда индукцияланатын магнит ағыны мен статордағы айнымалы магнит ағынының өзара әсерлесуі негізінде жұмыс істейтін реле. **Индукциялық реттеуіш.** тех. Тежелген синхронды қозғалтқыш түрінде жасалған трансформатор. **Индукциялық теңіз минасы.** әск. Кеменің магниттік өрісінің кернеуі өзгергенде іске қосылатын индукциялық жарғышы бар түйіспезіс мина. **Индукциялық ток.** физ. Айнымалы магнит өрісіндегі немесе қозғалған магнит өрісіндегі өткізгіш контурда пайда болатын ток. **Индукциялық үдеткіш.** физ. Үдетуші электр өрісі магнит өрісінің уақыт бойынша есебінен болатын үдеткіш.

ИНДУЛИНДЕР зат. хим. Хинониминді бояғыштардың тобы, сафранин тұындысы.

ИНДУЛЬГЕНЦИЯ [лат. indulgentia] зат. діни. тар. Бойшұмар, орта ғасырдағы католик шіркеуінде Рим папасы атынан шіркеу алдындағы еңбегі үшін немесе күнәларының кешірілгені туралы ақы төленетін қағаз (граммат).

ИНДУРАЦИЯ зат. мед. Өн бойы ұптілдек дәнекер тін қаптағандықтан (басқандықтан) белгілі бір мүшенің не тінің нығыздалуы қатаюы; ұзақ уақыт қабыну және т.б. кездерде пайда болып, ұпталы мүшелер қызметінің нашарлауына әкеп соғатын дерт.

ИНДУС зат. Индия тұрғыны, индиялықтар. **ИНДУСТРИЯ** [лат. industria] зат. 1. Техника жетістіктерімен жабықталған фабрика, зауыт сияқты өнеркәсіп. 2. экон. Өндіріс құралдары және тұтыну бұйымдарын өндіру дәрежесімен анықталатын халық шаруашылығының өндіріс күштеріне және қоғамның экономикалық дамуына ықпал ететін аса маңызды саласы. // **Индустриялы** (өнеркәсіпті).

ИНДУСТРИЯЛАН=ет. Өнеркәсіп пен өндіріс орындарының дамуы.

ИНДУСТРИЯЛАНДЫР=ет. Өндіріс пен өнеркәсіпті дамыту; ірі мәшинелі техниканы халық шаруашылығында қолдану.

ИНДУСТРИЯЛАНДЫРУ1 зат. терм. Экономикасы ауыл шаруашылыққа негізделген елдерді индустриялық елдерге айналдыру үдерісі.

ИНДУСТРИЯЛАНДЫРУ2 1. Индустрияландыр етістігінің қимыл атауы. 2. құр. Ірі өндірістік құрылымдарды қатыстыру арқылы құрылыс өндірісін ұйымдастыру.

ИНДУСТРИЯЛАНДЫРЫЛ=ет. Экономикасы ауыл шаруашылыққа негізделген елдердің индустриялық елдерге айналдырылуы.

ИНДУСТРИЯЛАНДЫРЫЛУ Индустрияландырыл етістігінің қимыл атауы.

ИНДУСТРИЯЛАНУ Индустриялан етістігінің қимыл атауы.

ИНДУСТРИЯЛДЫ сын. сөйл. **Индустриялы** (өндірісті, өнеркәсіпті).

ИНДУСТРИЯЛДЫҚ сын. сөйл. **Индустриялы** (өндірісті, өнеркәсіпті).

ИНДУСТРИЯЛДЫ сын. Өнеркәсіпті, кәсіпорынды, ірі өндірісті.

Индустриялы қоғам. а) қоғ. -әлеум. Ғылыми-техникалық дамудың нәтижесінде қалыптасқан және мәшине өндірісіне, фабрикалық ұйымдастыруға, еңбек тәртібіне, еркін саудасы және нарығы бар ұлттық шаруашылыққа негізделген күрделі қоғам түрі. ә) тар. Механикаландыру, автоматтандыру кең таралып, саяси-экономикалық жүйе ашық та динамикалы сипат алған қоғамның даму сатысы.

ИНДУСТРИЯЛЫ-АГРАРЛЫ сын. Өнеркәсібімен қатар ауыл шаруашылығы дамыған.

ИНДУСТРИЯЛЫҚ сын. Өндірістік, өнеркәсіптік.

Индустриялық бөгеуіл. тех. Әртүрлі электрлік құрылғылардың жұмысы кезінде туып, байланыс жүйелеріне әсер етуші және негізгі сигналды қабылдауға кедергі жасайтын сигналдар. **Индустриялық қоғам.** тар. **Индустриялы қоғам.** Индустриялық ұйымдастыру психологиясы. психол. Ұйымдастыру психологиясы, әскери, экономикалық және персоналдық психологияны қамтитын қолданбалы психология саласы.

ИНДУСТРИЯЛЫҚ-ИННОВАЦИЯЛЫҚ сын. қоғ. Өндіріс пен өнеркәсіпті дамытуға, жаңашыл техника, технологияларды, жаңадан ойлап табылған қондырғыларды енгізуге бағытталған.

ИНДУЛЬТ зат. құқық. Соғыс заңдарына сәйкес соғысты жариялағаннан кейін жауласушы мемлекеттің порттарынан кету үшін кемелерге берілетін мерзім.

ИНЕ1 зат. 1. Әртүрлі тоқыма, мақта-мата бұйымдарын, киім-кешектерді тігу үшін қолданылатын, жіп сабақтайтын көзі бар, ұшы үшкір жіңішке аспап, құрал. 2. зерг. Зергерлік бұйымдардың бетіне жүргізілетін ою-өрнектің кескінін түсіріп алу үшін қолданылатын ұшы үшкір қатты материалдан жасалған аспап. 3. мед. Ауруларда дәрі егетін аспап, ине сияқты жіңішке құрал. 4. зоол. Жәндіктер мен жануарлардың денесінде болатын өткір тікенек. 5. бот. Ариша, қарагай, шырша сияқты қылқан жапырақты ағаштардың, яки өсімдіктердің тікен сияқты қылқандары. 6. көне. Түйреуіш.

Инемен емдеу. <лат. acus – ине, punctura – егу> а) вет. Малды ине салу әдісімен емдеу. ә) м ед. Қытай халық медицинасында екі мың жылдан бері қолданылып келетін адам ағзасындағы жүйке жүйесіне сәйкес нүктелерге ине шаншу арқылы емдеу әдісінің бір түрі. **Инемен құдық қазғандай.** Өте қиын, азабы көп. **Ине жасытты.** Инені берік қылу үшін отақы қыздырып алды. **Ине жұтқандай.** жерг. Не істерін білмей, қатты масазсызданғанын білдіргенде айтылады. **Ине жұтқан иттей.** Тым жүдеу, қатып қалған қатпа, сіңірі шыққан. **Ине көзінен жаңа шыққан.** Су жаңа, жаңадан тігілген. **Ине қармақтай.** Ілмген, нәзік, тым жүдеу, қатпа. **Инеге ілім киім жоқ.** Үстіне киетін киімі жоқ, жамау-жасқау, жұтыны кінген, тоз-тозы шыққан. **Ине мүз.** Өзен бетінде, тыныш суда қататын мүз. **Иненің жасуындай.** Иненің көзіндей, титтей,

кішкентай; болмашы. ә) Бір мысқыл, азгантай, зәредей. **Инеңіз көзіндей.** Кішкентай, болмашы. **Инеңіз көзінен оқ өткізген.** Асқан мерген, құралайды көзге атқан атқыш. **Инеңіз көзінен өткендей.** Пысық, қайдан болса да тесіп шығатын кісі әрекеті тұрды. **Инеңіз жіпке тізді.** Бұрынғы-соңғыны ұмытпады, болан істі теріп жүрді, бәле құды. **Ине тастау жерг.** Қастық жасау. **Ине терапиясы.** мед. **Инемен емдеу.** **Ине шабақтады.** Етті әбден қаны сорғып ағып кеткенше ұрғылады. **Ине шаншар жер [орын] жоқ.** Қалың, тоғыз, иін тірескен, көп. **Ине шаншар орын жоқ.** Мүлде орын жоқ. **Ине шаншым еті жоқ.** Тым арық, жүдеу, қатпа. **Ине үстіне отырды.** Қытылдап, ыңғайсызданды, қатты қысылды.

ИНЕ² = ет. сөйл. **Инде.**
ИНЕБАЛЫҚ зат. зool. <лат. syngnatus> Шоқ желбезекті балықтар отрядының бір туысына жататын балық.

ИНЕДЕЙ сын. 1. **Ине сияқты; үшкір.** 2. ауыс. Кішкентай, титтей, азгантай, болмашы.

Инедей көзге ілмеді. Елемеді, менсінбеді. **Инедей қадалды.** а) Қатты батты, жаньына тиді. ә) Жайсыз тиді, тиришкірді. **Инедей қиянаты жоқ.** Ешқандай зияны тимейтін, кесірі мен кеспаты келмейтін. **Инедей түзу.** Атқан оқтай, түп-түзу. **Инедей шаныды.** **Ине сұғын алғандай түйреді, ауыртты.** **Инедей шаншылды.** Қадалды, түйрелді; тесірейді. **Инедей шанышқылады.** Әбден мазалады, әуреледі. **Инедей шаруасы жоқ.** оқказ. Еш қатысы жоқ, шатағы жоқ.
ИНЕДЕЙ үст. фольк. **Инедей (бүтіндей, түгелдей).**

ИНЕЖҮРГІЗГІШ зат. тех. **Ине орна-тылатын тігін мәшинесінің тетігі.**

ИНЕ-ЖШ зат. 1. Ұсақ-түйек, көр-жер зат, тігін ұсақ-түйегі (фурнитурасы). 2. Дүние-мүлік; көрпе төсек, жасау.

Ине-жіпке тізді. Барын есепке алды, бірін де қалдырмады. **Ине-жіптен жаңа шыққан.** Су жаңа; жаңадан тізілген.

ИНЕК¹ сын. Тәуелді, бағынышты.
ИНЕК² [ор. прозаник, пазник] зат. өс. Жапырақ бетінде секпілі болатын көпжылдық, шөптесін өсімдік.

ИНЕКЕР [ор. малахунум] зат. өс. Тікенекті өсімдіктің бір түрі.

ИНЕҚҰЙРЫҚ: инеқұйрық бөгелек. зool. Құйрығы жіңішке бөгелектің бір түрі.

ИНЕЛІ сын. 1. **Ине салынған, инесі бар, ине қойылған.** 2. ауыс. Қылтанды, тікенекті.

Инелі нан жеген иттей. бейн. Біреудің қастандығынан, қасақана жасаған зұлымдығынан азап көргендей. **Инелі сым.** Қандай да бір құрылыс нысандарын сырттан қорғау үшін және ішіндегілер қаша алмау үшін жасалатын қоршаудың темір сымдары.

ИНЕЛІК¹ зат. 1. Қанаттары көкала торлы сызықты, өте жіңішке, әуелеп ұшатын жәндік. 2. зool. <лат. odonata> Даражыныстыларға жататын, шала түрленіп дамиды құрсақ бөлімі жіңішке әрі ұзын жәндіктер табының бір отряды. Ауыс. **Илиген, қатқан; арық (адам).**

ИНЕЛІК² зат. жерг. Балық аулайтын ау тоқуға арналған ағаш ине.

ИНЕЛІК³ зат. **Ине шаңшым қоятын кішкене жастықша немесе жұмсақ мата.**

ИНЕЛІКТЕЙ сын. 1. **Инелік сияқты; жіп-жіңішке, кішкентай.** 2. ауыс. Етінен арылған арық, жүдеу.

Инеліктей бұралған. Сидиган арық, бүйірі бүйіріне жабысқан. **Инеліктей бүгілді.** Әбден қажығана, әлі кеткенше титықтады, өмірден көп соққы көрді. **Инеліктей қатты.** Қаншырдай қатты, қатып-семді. **Инеліктей ілмиді.** Әбден жүдеді, арыды.

ИНЕЛІКШЕ үст. **Инелік тәрізді, инелікке ұқсас.**

Инелікше қатқан. Жүдеу келген, арық.

ИНЕМТАП зат. ойын. этн. **Жүргізуші** екі ойыншының біреуін тысқа шығарып, екіншісінің бойына, киміне ине жасырып, оны тапқызып ойнайтын ұлттық ойын түрі.

ИНЕРТТІ сын. 1. физ. **Қуаты мол, қиіні, екпіні қатты.** 2. хим. Ешқандай, химиялық қосылысқа түспейтін (газ). 3. Әрекетсіз, белсенді емес.

Инертті газдар. хим. **Периодтық жүйенің VIII тобының элементтері:** гелий – He, неон – Ne, аргон – Ar, криптон – Kr, ксенон – Xe, радон – Ra. **Инертті шаң.** Жанбайтын материалдардың ұнтақталған минералдық шаңы.

ИНЕРТТІЛІК зат. Қиінілік, қарқындылық.
ИНЕРЦИЯ [лат. inertia] зат. физ. Дененің өзінің тыныштық күйін немесе бірқалыпты қозғалыс күйін сақтау қасиеті.

Инерция күші. физ. **Материалдық нүктенің массасы мен үдеудің көбейтіндісіне тең және үдеуге қарама-қарсы бағытталған шама.**

ИНЕРЦИЯЛЫҚ сын. физ. **Инерцияға тән, инерцияға қатысты.**

Инерцияғағыс. физ. **Қозғалыс тудырушы күштер тоқтағаннан кейін байқалатын су қозғалысы.** **Инерциялық навигация.** тех. Ешқандай бағдарсыз және сырттан келетін белгілер көмегісіз навигациялық мәселелер шешетін әдістер жиынтығы. **Инерциялық шаңтұтқылар.** тех. Ауаны шаңнан тазартуға арналған, ауа ағынының бағытын күрт өзгерту негізінде жұмыс істейтін аппараттар.

ИНЕРЦИЯСЫЗ сын. физ. **Инерция күшісіз; инерциясы жоқ.**

ИНЕСІЗ сын. **Ине болмайынша, инеңіз қатысынсыз.**

ИНЕСЫЗГІ зат. тех. **Су ағынышасының көмегімен гидравликалық тәсілмен грунтқа батыруға мүмкіндік беретін, төменгі жағына арнайы сүзгі мен сүйір ұштық жалғанған құбырлар тізбегінен тұратын құдық.**

ИНЕТ = ет. жерг. **Иту.**
ИНЕ-ТАРАҚ зат. сөйл. **Айна, тарақ, ине, түйме сияқты ұсақ заттар, фурнитура.**

ИНЕТҮТҚЫШ зат. мед. Хирургиялық ишені ұстап тұрып, сол ишенем адам не мал тийін тігу үшін қолданылатын, қысқышқа ұқсайтын аспап.

ИНЕТҮЙМЕ зат. жерг. **Түйреуіш.**
ИНЕТУ **Инет етістігінің қимыл атауы, иту.**

ИНЕТІКЕН [ор. колоченосник] зат. өс. Көпжылдық тікенді өсімдік.

ИНЕШЕ үст. **Ине тәрізді, инеге ұқсас.**

ИНЕШ [ор. робиния] зат. өс. Таулы жерлерде өсетін шөптесін өсімдік.

ИНЖЕКТОР [франц. injecteur] зат. тех. Газды және буды сығуға, сондай-ақ сұйықтықты аппараттарға, ыдыстарға қысыммен айдайтын ағынды сорғы.

ИНЖЕКТОР-ҚОСПАЛАҒЫШ зат. тех. Сұйықтықтарды қоспалауға арналған ағыншалы сорғы.

ИНЖЕКЦИЯ [франц. injecteur] зат. хим. Әртүрлі қысымды екі ағынның, аралық қысымды аралас ағын түзіп, үздіксіз араласу үдерісі.

ИНЖЕКЦИЯЛЫҚ сын. хим. **Инъекцияға қатысты, соған тән.**

Инжекциялық лазер. тех. Толу инверсиясы орнына электронкемтіктік оту арқылы заряд тасығыштардың инъекциясы қолданылатын қатты денелік лазер.

ИНЖЕНЕР [фр. ingenieur] зат. **Техникалық білімі бар жоғары дәрежелі маман.**

ИНЖЕНЕРИЯ зат. **Инженерлік іс, инженерлік өнер.**

ИНЖЕНЕРЛІК сын. 1. **Инженерге тән, соған қатысты.** 2. **Техникалық, инженерлердің қызметімен байланысты.**

Инженерлік ахуал. өск. Әскерлердің ұрысы міндеттерін және ұрыс қимылдарын инженерлік қамтамасыз ету міндеттерін орындауға әсер ететін факторлар мен жағдайлар. **Инженерлік**

әскер. өск. Әскер түрлерінің жауынгерлік қимыл жүргізуіне инженерлік жағдай жасау міндеттерін атқаратын арнаулы әскер. **Инженерлік барлау.** өск. Жаудың инженерлік құрылыстарының дәрежесі және ұрыс қимылдары жүріп жатқан жердің сипаты жөніндегі деректерді дер кезінде алуға арналған барлау түрі. **Инженерлік барлау мәшинесі.** өск. Өтімділігі жоғары, сауытты, жүзгіш мәшине. **Инженерлік бөгеттер.** өск. Ұрыс алдында немесе оның барысында қарсылас әскерінің жылжуын тоқтату не тежеу үшін қойылатын немесе жасалатын инженерлік құралдар мен құрылыстар. **Инженерлік геодезия.** геол. Кен іздеуде, инженерлік ғимараттары салуда пайдаланылатын өлшеу тәсілдері мен құралдарды зерттейтін геодезия ғылымының саласы. **Инженерлік гидрология.** с у ш а р. **Инженерлік сушаруашылық мәселелерін шешуде гидрологияны тәжірибелік мақсатта қолданумен тікелей байланысты құрлық гидрологиясы аймақтарының жиынтығы.** **Инженерлік геоқозғалыс.** Геологиялық үдерістердің морфологиясы, себептері, т.б. қарастыратын инженерлік геологияның ғылыми бағыты, инженерлік геоинженерлік. **Инженерлік геология.** к ұ р. Ғимарат-құрылыстар салынатын грунттардағы үдерістерді зерттейтін геология. **Инженерлік дайындық.** өск. Әскер түрлері мен арнайы әскерлердің бөлімшелерінің, бөлімдері мен құрамаларының жеке құрамына соғыс қимылдарын қамтамасыз ететін инженерлік міндеттер мен шараларды үйрету. **Инженерлік жұмыстар.** тех. **Инженерлік бөлімдер жергілікті жерді қорғаныс үшін жабдықтау кезінде, өткелдер құрылысын тұрғызда орындайтын және басқа да, негізінен, арнайы дайындықты, білім мен дағдыны талап ететін жұмыстар.** **Инженерлік [құрылыс] құрылыстар.** тех. а) өск. Ұрыс алдында немесе ұрыс кезінде қарсыластың қимылын тежеу немесе тоқтату үшін жасалатын, тұрғызылатын әртүрлі нысандар. ә) Әртүрлі қиындықтағы техникалық білім, біліктілік, құрал-жабдықты қажет ететін қорғаныстық, сәулеттік т.б. маңызы бар нысандар. **Инженерлік қызмет.** тех. Құрылыс-монтаж ұйымдарының негізінде құрылатын зақымданған ошақта паналау ғимараттары мен орындарын салу, адамдарды түрлі апат зардаптарынан құтқару сияқты т.б. жұмыстарды атқаруға бағытталған қызмет. **Инженерлік мина.** өск. Қарсыластың адам күші мен ұрыс техникасын шығынға ұшырату мақсатында миналық-жарылыш бөгеттер жасауға, жолдар мен әртүрлі құрылыстарды бұзуға, қарсыластың маневрі мен қозғалысын қиындатуға арналған инженерлік құрылғы. **Инженерлік мүлік.** өск. **Инженерлік қару-жарақ, инженерлік техника, фортификациялық құрылыстар сияқты т.б. техникалық білім, құрал-жабдықтың күйімен жасалған нысандар.** **Инженерлік оқ-дәрілер.** өск. **Инженерлік миналар, қопару зарядтары, минасыздандыру зарядтары және жарылғыш құралдар, от жүргізу бауы, т.б. техникалық, соғыс дәрі-дәрмектері.** **Инженерлік техника.** өск. Ұрыс қимылдарын инженерлік түрде қамтамасыз етуге арналған техника түрлері. **Инженерлік психология.** психол. а) **Адам мен мәшине арасындағы ақпараттық өзара әрекеттестік үдерістері мен құралдарын, яғни құралмен, мәшинемен және т.б. жұмыс жасайтын адамның мінез-құлқын зерттейтін психология саласы.** ә) Құрал-жабдықтық, механизмдер, жұмыс орыны, еңбек жағдайын және т.б. жасау проблемалары қарастырылатын өндірістік және ұйымдастыру психологиясымен байланысты қолданбалы пән. **Инженерлік іздеулер.** тех. Құрылыс ауданының мақсатқа лайықтылығы мен орналасқан жерінің дұрыстығын негіздеуге, жаңа объектілерді жобалауға немесе пайдалануды жүргізгендерді жаңғыртуға қажет мәліметтерді

жинауға мүмкіндік беретін техникалық және экономикалық зерттеулер кешені.

ИНЖЕНЕРЛІК-АВИАЦИЯЛЫҚ сын. әск. Әуе техникасы мен әуе күштеріне қатысты техникалық қызметке байланысты.

Инженерлік-авиациялық қамтамасыз ету. әск. Авиациялық техниканың әуедегі сенімділігін, тұрақты әскери даярлығын қамтамасыз ету мақсатында жүргізілетін іс-шаралар жиынтығы.

Инженерлік-авиациялық қызмет. әск. Әскери-әуе күштеріндегі және қарулы күштердің басқа да түрлеріндегі авиацияның әскери қимылдар мен ұрысқа дайындығын инженерлік-авиациялық қамтамасыз етуге арналған қызметтің бір түрі.

ИНЖЕНЕРЛІК-ГЕОЛОГИЯЛЫҚ тех. Геологиялық сипаттағы және техникалық білім, құрал-жабдықты.

Инженерлік-геологиялық аудандау. геол. Құрылыс аймақтарын геологиялық, гидрогеологиялық, табиғи, ауа райы жағдайларының айырмашылығына қарай аудандарға бөлу. **Инженерлік-геологиялық түсіру.** геол. Далада жүргізілген барлаудан алынған әртүрлі зерттеулердің нәтижесі негізіндегі инженерлік-геологиялық зерттеулер кешеніндегі басты жұмыстардың бірі.

ИНЖЕНЕР-МЕХАНИЗАТОР зат. ауылшар. Жоғары техникалық ауылшаруашылық оқу орнын не қандай да бір ауылшаруашылық институтының механикация факультетін бітірген және машина-трактор паркін пайдалану және жөндеу жөніндегі жоғары білімді маман.

ИНЖЕНЕР-ТЕХНИК зат. Техниканың белгілі бір нақты саласына маманданған жоғары білікті маман.

ИНЖЕНЕР-ТЕХНОЛОГ зат. Қандай да бір материал, өнімді өңдеудің немесе өндіріс үдерістерін жүргізу тәртібін, әдіс-тәсілдерін меңгерген жоғары білікті техника саласының маманы.

ИНЖЕНЕРЛІК-ТЕХНИКАЛЫҚ сын. Күрделі құрылыс, сәулет пен техникаға қатысты.

ИНЖИНИРИНГ [лат. engineering] зат. тех. экон. Маман-кеңесшілердің кәсіпорындар құру, өнімдер шығару, хабарлар жасау мәселелерін талдап, әзірлеу жөніндегі қызметтің аясы.

ИНЖИНИРИНГІЛІК сын. экон. Инжинирингіге қатысты, соған тән.

Инжиниринглік компания. экон. Өндірістік үдерісті дайындаумен байланысты сияқты т.б. инжиниринглік қызметтер көрсетуге маманданған компания.

ИНЖИЛ зат. діни. **Инжіл.** **ИНЖИР** зат. өс. 1. Тәтті, шырынды жемісі бар, тұт құрғақдасына жататын субтропикалық жеміс ағашы. 2. Сол ағаштың жемісі. 3 сөйлем. **Инжір.**

ИНЖУ зат. сөйл. **Инжу.**

ИНЕРТТІ: инертті газ. хим. Химиялық, белсенділігі төмен гелий, неон, аргон, криптон, ксенон, радон сияқты асыл газдар.

ИНЕРТТІЛІК [лат. inertia – қалыптылық, қозғалыссыздық] зат. физ. Сырттан әсер етуші күштер болмаған немесе тыныш болған мезгілдегі дененің қалыптылық күйін немесе тыныштық қалпын сақтауы.

ИНИЦИАЛДЫҚ: инициалдық клетка (жасуша). бот. Өзі сияқты жас жасушалар түзіп, белгілі бір қасиетін жоғалтпай, сақтап қала беретін жасуша.

Инициалдық магматизм. геол. Геосинклиндік құрылым дамуының алғашқы сатысын, яғни оның нақты геосинклиндік даму сатысын сипаттайтын, негізінен сымалық магматизм жиынтығы.

ИНИЦИАТИВА [фр. initiative] зат. 1. **Бастама** (белгілі бір істі, жұмысты атқаруға байланысты алағашы бастама, ілкі қадам). 2. Іскерлік, өз бетінше белсенді әрекет жасау қабілеті. 3. р е с м и. Талқылауға ұсынылған ұсыныс.

ИНИЦИАТИВАЛЫ сын. Бастамалы (бір істі бастауға бейім, іскер; белсенді).

ИНИЦИАТОР зат. **Бастамашы.** **ИНКАПСУЛЯЦИЯ** зат. инф. Желі арқылы жеткізілетін мәліметтер дестесіне оның жеткізілуін қамтамасыз ететін қосымша басқару аппаратын енгізу.

ИНКАР [ар. انكار]: **инкар етті.** Қабыл алмады, мойындамады.

ИНКАРНАЦИЯ [лат. incarnatio] зат. діни. Материалдық денеде рухтың, жанның пайда болуы.

ИНКАССАТОР [итал. incassare] зат. экон. Ұйымдардан ақшаны банкке өткізу үшін қабылдайтын лауазымды адам.

ИНКАССАТОРЛЫҚ [итал. incassare] сын. Инкассаторға қатысты, инкассаторға тән.

Инкассаторлық орын. Ақысы төлеуге тиісті құжаттар бойынша ақша қабылдап алатын банк бөлімшесі.

ИНКАССО [итал. incasso] зат. экон. Сенім білдірушінің тапсырмасымен ақша алу банктік операциясы.

ИНКВИЗИЦИЯ зат. тар. XII-XIX ғасырларда католик шіркеуіндегі зайырлы билік органдары мен мекемелерінен тәуелсіз шіркеу заңнамасының ерекше соттары.

ИНКВИЗИЦИЯЛЫҚ сын. тар. Инквизицияға қатысты, соған тән.

ИНКЛИНАТОР [лат. inclinare] зат. тех. Магниттік еңкеюді, яғни Жердің магнит өрісі кернеулігінің көлденең жазықтықпен жасайтын бұрышын өлшейтін аспап.

ИНКЛИНОМЕТР [лат. inclinare – еңкейту, грек. metron – өлшейтін] зат. тех. кен. Ұңғыма осінің азимуты мен еңістік бұрышын анықтауға арналған аппарат.

ИНКЛЮЗДЕР зат. кен. Мөлдір минералдармен қапталған, тұтас таскертпе сыртынан анық көрінетін органикалық қалдықтар.

ИНКЛЮЗИВТІЛІК [фр. inclusif] зат. Саясаттың қоғамның басқа салаларына бойлай енуі.

ИНКОГРАФ зат. Арнайы сиямен толтырылған автокаламш.

ИНКОНЕМЪЛ зат. хим. Никельдің хроммен (15-17%), темірмен (19%-ға дейін), алюминиймен (3%-ға дейін) және титанмен (3%-ға дейін) ыстыққа берік қорытпасы.

ИНКОРПОРАТИВ сын. лингв. Сөз тіркесі құрамындағы сөз мүшелерді бір морфологиялық тұтастықта біріктіру арқылы көрінетін синтаксистік байланысқа қатысты.

Инкорпоратив тілдер. лингв. <ағыл. incorporating languages> **Тілдердің инкорпоратив түні.**

ИНКОРПОРАЦИЯ [лат. incorporatio] зат. 1. терм. Өз құрамына қосып алу, бірігу. 2. заң. Әртүрлі кезеңде жасалған күйіне енген заңдар мен заң актілерін ешбір өзгеріссіз басын біртұтас етіп біріктіру. 3. лингв. Сөз тіркесі құрамындағы сөз мүшелерді бір морфологиялық тұтастықта біріктіру арқылы көрінетін кейбір тілдердегі синтаксистік байланыстардың түрі. 4. психол. Психоанализде – қорғаныштың қиял сияқты әрекет ететін қарапайым механизмі.

ИНКОРПОРАЦИЯЛЫҚ сын. Инкорпорацияға қатысты, инкорпорацияға тән.

Инкорпорациялық құрылым. геол. Бір сынық түйірдің екіншіге жанышылудың қалыптасатын құрылым.

ИНКОТЕРМС зат. заң. Сыртқы сауда келісімшарттарында жиі кездесетін коммерциялық терминдерді түсіндірудің халықаралық ережелері.

ИНКРЕМЕНТОР зат. инф. Берілген шаманың тұрақты жетілдірілуін жасақтайтын құрылғы.

ИНКРЕМЕНТТІ: инкрементті вектор. инф. Әрбір сан (екіншісінен бастап) алдыңғы санға

өсімшені қосу арқылы анықталатын сандар векторы.

ИНКРЕТ зат. Ішкі секрециялы бездердің шырыны.

ИНКРУСТАЦИЯ [лат. incrustatio] зат. өнер. Заттың бетіне басқа тұсті сол заттың өзінен немесе өзге нәрседен кесілген қималарды жымдастырып жапсыру арқылы бұйымдарды, құрылыстарды әсемдеудің бір түрі.

ИНКРЕТ зат. тар. Бастапқыда XI-XII ғасырлардағы Перуды мекендеген чеуа тілдік тобына жататын үнділер тайпасы, кейіннен – үнді тайпаларының одағын құрған мемлекеттегі өктем әлеуметтік қабап.

ИНКУБАТОР [лат. incubare] зат. ауылшар. 1. Үй құстары жұмыртқасынан мекен бауырына салып бастай-ақ балапан шығаруға арналған аппарат және әдіс. 2. Ұлдыбұрықтан жасанды жолмен балық алу; ұлдыбұрықтан балық шығаратын аппарат. 3. мед. Жұқтырып алғаннан бастап белгілері айқын көрінгенге дейінгі аурудың жасасын дамуы. 4. психол. Когнитивтік психологияда өтуі бойында проблеманы шешу үшін ешқандай саналы әрекет жасалмайтын, бірақ проблеманың шешілуімен аяқталатын уақыт кезеңі.

ИНКУБАТОРИЙ зат. ауылшар. Инкубация жүретін арнайы қондырғылармен жабдықталған орын.

ИНКУБАЦИЯ [лат. incubatio] зат. 1. ауылшар. Инкубаторийде мал төлін жасанды жолмен алу. 2. мед. Аурудың жұққаннан кейін алғашқы белгілері көрініс бергенге дейінгі жасасын түрде өтетін кезеңі.

ИНКУБАЦИЯЛА = ет. ауылшар. Балапан немесе ұлдыбұрықты инкубациядан өткізу.

ИНКУБАЦИЯЛАУ [лат. incubatio] Инкубацияла етістігінің құмыл атыуы.

ИНКУБАЦИЯЛЫҚ сын. ауылшар. Инкубацияға қатысты, инкубацияға тән.

Инкубациялық (астыртын) кезең. мед. Адамның не малдың денесіне ауру қоздырғышы енген сәттен аурудың алғашқы белгілері пайда болғанға дейінгі мерзім.

ИНКУЛЬТУРАЦИЯ зат. мэд-әлеум. Иммигранттардың тұрып жатқан елдің мәдениетін исеруі.

ИННЕРВАЦИЯ [лат. in – ішінде, nervus – жүйке] зат. мед. Ағза тіндері мен мүшелерінің жүйке жасушаларымен қамтамасыз етілуі.

ИННОВАТОР зат. Инновациялық үдерістің белсенді мүшесі: кәсіпкер, жетекші, зерттеуші, өндіріс жұмысшысы және т. б.

ИННОВАЦИЯ [итал. innovation] зат. 1. кіт. Жаңа енгізулер, жаңалықтар. 2. экон. Экономикаға жаңа техника, технологияларды, жаңадан ойлап табылған қондырғыларды енгізуге бағытталған шаралар; жаңашыландыру. 3. лингв. Кейінгі кезеңде пайда болған тілдегі жаңа құбылыс.

ИННОВАЦИЯЛЫҚ сын. Инновацияға қатысты, инновацияға тән.

Инновациялық банк. экон. Өнертабысқа, ғылыми-техникалық талдамаларды кеңінен қолдануға жәрдеңдесу үшін коммерциялық негізде құрылатын банк. **Инновациялық процесс.** п е д. **Инновациялық үдеріс.** Инновациялық үдеріс. п е д. Білім беру ісіне тұрақты жаңа элементтер кіргізетін, жүйенің бір жағдайын екінші жағдайға көшуіне апаратын жаңалық, жаңадан ендірілетін әрекет.

ИНОЗИТ [грек. inos] зат. хим. $Ca_6H_{12}O_6$ – алты атомды циклдік спирт.

ИНОКУЛЯЦИЯ [лат. inoculatio] зат. биол. 1. Топырақты құнарландыру және оның қалыпты микрофлорасын қалпына келтіру мақсатында пайдалы бактериялар мен саңырауқұлақтар сіңіру. 2. Тері астында заттек инфекциялау; ағзаға жұқпалы аурудың енуі.

ИННОМАРКА зат. машина жас. Шетелде шығарылған жеңіл автокөлік.

ИНОСТРАНЦЕВИЯ [лат. inostrancevia] зат. зоол. *Аутистілер отряд тармағына жататын өліп біткен, аң тәрізді бауырымен жоралаушылар тұрғысы.*

ИНСАЙД [ағыл. inside] зат. спорт. *Футбол ойыншысы – жартылай қорғаушы.*

ИНСАЙДЕР [лат. insider] зат. экон. *Қызмет бабына, эмитентпен жасалынған шартқа, эмитент акциясын меншіктеуіне, мемлекеттік бақылау міндеттерін немесе басқа да кәсіптік қызметтерді орындауына байланысты эмитенттің ішкі ақпараттына қолы жететін тұлға.*

ИНСАЙТ зат. психол. 1. *Психотерапияда – біреудің бұрын аңғарылмаған психикалық күйін түсіну немесе білу.* 2. *Гештальтпсихологияда еске түсірмей-ақ, бұрынғы тәжірибеге сүйенбей, бір нәрсені жаңадан дұрыс аңғару арқылы мәселелер шешілетін үдеріс.*

ИНСАН [ар. انسان] зат. Алла тағала жаратқан саналы тіршілік иесі ретіндегі адам, адам баласы.

Инсан баласы. Адамзат, адам қоғамы.

ИНСАНИЯТ [ар. انسانيات] зат. ескі кіт. 1. *Адамшылық, адамға тән қасиет.* 2. *Адамзат, адам баласы.*

ИНСАНЛЫҚ зат. ескі кіт. *Адамгершілік.*

ИНСАП зат. ескі кіт. *Ынсап (қанағаттылық, кішіпейлділік).*

ИНСАПСЫЗ сын. ескі кіт. *Ынсапсыз.*

ИНСАПТЫ сын. ескі кіт. *Ынсапты.*

ИНСАФ зат. ескі кіт. *Ынсап.*

ИНСЕКТОФУНГИДТЕР [лат. insectum – жөндік, fungus – саңырауқұлақ, caedere – жою] зат. хим. егін шар. *Егінжайлар мен бақша өсімдіктерінің зиянкес жәндіктері мен саңырауқұлақтарын жоятын улы химиялық заттектер.*

ИНСИНУАЦИЯ [лат. insinuatіo] зат. саяси. *Біреуді немесе бір нәрсенің беделін түсіріп, төмендету мақсатында жалан, жала, өсек-аяндардың ойдан шығарылуы.*

ИНСИЯТ зат. сөйл. *Инсаният (адамшылық, адамға тән қасиет).*

ИНСЕКТАРИЙ [лат. insecta] зат. мед. *Буынақтыларды (жәндіктер, кенелер) бағуға, өсіріп-өндіруге арналған бөліме (үй).*

ИНСЕКТИЦИДТЕР [лат. insectum] зат. арн. *Зиянды жәндіктерді жоюға арналған улы химиялық заттек.*

ИНСКРИБИРЛЕУ ет. инф. *Құжатты адам да, электронды мәшине де қабылдайтын тұсқада кодтау.*

ИНСОЛЯЦИЯ [лат. insolatio] зат. физ. 1. *Жердің беткі қабатының күн радиациясына шалдығуы.* 2. *мед. Белгілі бір мөлшерде адам не мал денесіне күн сәулесін түсіріп, ондағы биофизикалық және биохимиялық үдерістерге әсер ету.*

ИНСПЕКТОР [лат. inspector] зат. 1. *тар. Ертеректе Ресейдегі және сол сияқты Қазақстандағы орта білім беретін оқу орындарының директоры.* 2. *Мемлекеттік мекемеге, кәсіпорындар мен қоғамдық ұйымдарға қарасты органдар және жеке қызметкерлердің жұмысын, атқаратын қызметін тексеретін қызмет немесе лауазым иесі.*

ИНСПЕКТОРЛЫҚ¹ зат. *Инспектор лауазымына тән қызмет.*

ИНСПЕКТОРЛЫҚ² *Инспекторға тән, соған қатысты.*

Инспекторлық тексеріс [тексеру]. *Бақылау, тексеру қызметінің негізінде жүргізілетін жұмыс.*

ИНСПЕКЦИЯ [лат. inspectio] зат. 1. *Белгілі бір істің дұрыс орындалуын тексеру ісі; тексеріс.* 2. *Басқа мекеме, ұйым, кәсіпорындағы тәртіпті, заңдылықты бақылаушы қызмет атқаратын мекеме; мемлекеттік тексеру орны.*

Инспекциялық бақылау. *ресми. Құзырлы мемлекеттік тексеру орындарының өздеріне*

қарасты мекеме, кәсіпорын, т.б. қызметін қадағалауы.

ИНСПИРАЦИЯ [лат. inspiratio] зат. 1. *мед. Ауа жұту, сыртқы қабырғааралық бұлшық еттер мен диафрагма жиырылған кезде іске асырылатын акт.* 2. *дінн. филос. Өз рухын енгізгендегі Құдайдың адамдармен құдіретті қарым-қатынасы, ерекше шабыттауы.*

ИНСТАЛЛЯТОР зат. инф. *Инсталляцияны орындайтын компьютерлік бағдарлама.*

ИНСТАЛЛЯЦИЯ [нем. Installation – орнату] зат. ақп. *Компьютерге жаңа құрылғыларды немесе бағдарламаларды орнату процесі.*

ИНСТАНЦИЯ [лат. instantia] зат. ресми. *Бір-біріне бағынатын мемлекет, мекеме, кәсіподақ орындарының жүіесіндегі төменнен жоғары қарай бағыну сатысындағы мекемелер.*

ИНСТИНКТ [лат. instinctus] зат. 1. *биол. Шартсыз рефлекс негізінде пайда болатын, белгілі бір табиғи, тіршілік ортасына әбден бейімделгендікті көрсететін туа пайда болған тұқым қуалайтын жан-жануарлар азасына тән қасиет, қабілеттілік.* 2. *ауыс. Санасыз түйсік, соқыр сезім.*

ИНСТИНКТИВТІ сын. *Шартсыз рефлекс негізінде пайда болатын, белгілі бір табиғи, тіршілік ортасына әбден бейімделгендікті көрсететін, туа пайда болған, тұқым қуалайтын жан-жануарлар азасына тән қасиет; қабілеттілікке қатысты.*

ИНСТИНКТИК сын. терм. *Инстинк негізіндегі.*

ИНСТИТУТ [лат. institutum] зат. 1. *Арнайы білім беретін жоғары оқу орны.* 2. *Арнайы ғылым саласындағы іргелес және қолданбалы зерттеу бағдарламалары бойынша зерттеулер жүргізумен айналысатын ғылыми-зерттеу мекемесі.* 3. *кіт. құқық. Қоғамдық қатынастың белгілі бір саласындағы құқық нормаларының жиынтығы.* 4. *әлеум. Қоғамдық өмірді, адамдардың әрекетін ұйымдастыру, реттеудің бір формасы, қоғамның әлеуметтік құрылысының бір элементі.*

Институтқа бару. *сөйл. Жоғары оқу орнына тәлімгер ретінде қабылданып, оқуға түсу.*

Институтты бітірді. *сөйл. Жоғары оқу орнын тәмамдап, жоғары білімді маман болып шықты.*

ИНСТИТУТТАЛДЫ ет. коғ.-әлеум. *Қоғамдағы құқық нормаларымен немесе әдет, салт-дәстүрмен реттелу.*

Институтталған қатынастар. *коғ.-әлеум. Қоғамдағы құқық нормаларымен немесе әдет, салт-дәстүрмен реттелген қатынас түрлері.*

ИНСТИТУТТЫҚ сын. *Институтқа қатысты.*

ИНСТИТУЦИОНАЛДЫ сын. 1. *саяси. Институционалдық тән болған.* 2. *лингв. Белгілі бір қоғамдық-әлеуметтік топтағы екі тұлға арасындағы қатынасқа қатысты.*

Институционалды коммуникация. *лингв. Әртүрлі қоғамдық-әлеуметтік топ өкілдерінің мақсатты тілдік қарым-қатынасы.*

ИНСТИТУЦИОНАЛДЫЛЫҚ¹ зат. коғ.-саяси. <establishment of social institutes> 1. *Қоғамдық қатынастарды заңды немесе ұжымдық бекіту, кез келген әлеуметтік институттардың кеңесі.* 2. *саяси. Қоғамдық ғылымдарда саясаттағы институттардың ролін ашып көрсететін саясаттанудың негізі әдістемелік тәсілдерінің бірі, саясатты зерттеу бағыты.*

ИНСТИТУЦИОНАЛДЫҚ сын. *саяси. Институционалдыққа қатысты.*

ИНСТИТУЦИОНАЛИЗМ зат. коғ.-әлеум. *Институционалдылық.*

ИНСТИТУЦИОНАЛИСТ зат. *саяси. Қоғамдық ғылымдарда саясаттағы институттардың ролін ашып көрсететін саясаттанудың негізі әдістемелік тәсілдерінің бірі, осы бойынша саясатты зерттеу бағыты ұстанушы.*

ИНСТРУКТОР [лат. instructor] зат. *Нұсқаушы.* 1. *Белгілі бір іске, шеберлікке, мамандыққа үйретіп отыратын маман, нұсқаушы.* 2. *Бір мекемеге қарасты бөлімшелерді, қоғамдық ұйымдарды тексеріп, нұсқаулық беріп отыратын лауазымдағы адам.*

ИНСТРУКТОРЛЫҚ сын. *Нұсқаушылық, нұсқаушыға қатысты, нұсқаушы бойынша.*

ИНСТРУКЦИЯ [лат. instructio] зат. *Нұсқаулық (бір істі жүзеге асыруға қажетті нұсқаулар мен ережелер жиынтығы және олар жарияланған құжат).*

ИНСТРУМЕНТ [лат. instrumentum] зат. *филос. Құрал.*

ИНСТРУМЕНТАЛИЗМ зат. *филос. Америкалық философ Дж.Дьюби (1859-1952) мен оның ізбасарларының субъективтік-идеалистік ілімі; прагматизмнің бір түрі.*

ИНСТРУМЕНТАРИЙ зат. *Қандай да бір арнаулы ортада қолданылатын аспаптардың жиынтығы.*

ИНСТРУМЕНТАЛДЫ сын. *терм. Құралға қатысты, құралмен байланысты.*

Инструменталды фонетика. *лингв. Тіл дыбыстары әртүрлі құралдар арқылы зерттеу әдісіне негізделген фонетиканың бір саласы.*

Инструменталды тәсіл. *саяси. Элиталардың саяси және қандай да бір басқа мақсатқа жету үшін этникалық ынтимақтасқты пайдалануын, сөйтіп, олардың саяси жұмылуы барысында этникалық санасын шиеленістіретінін білдіретін көзқарас.*

ИНСТРУМЕНТАЛДЫҚ сын. *Құралдық.*

ИНСУЛА зат. 1. *Ежелгі Римдегі табысы мол үй.* 2. *Қала кварталы (архитектуралық термин).*

ИНСУЛИН [лат. insulinum] зат. *мед. Аздадағы көміртек айналымын реттейтін ұйқы безінің ақуызды гормоны.*

ИНСУЛЬТ [лат. insultare] зат. *мед. Мидың қан айналымының зақымдануымен байланысты болатын ауру, апоплексия.*

ИНСУРРЕКЦИЯ [лат. insurrectio] зат. *кұқық. Дипломатиялық құқықта дипломаттың өз қызметінен бас тартуы.*

ИНСПЕНИРОВАКА [лат. in – үстінде, scena – сахна] зат. 1. *Белгілі бір көркем шығарманы сахнаға ыңғайлап қайта жазу.* 2. *кұқық. Қылмыскердің қылмыс ізін жасыру үшін белгілі бір жағдайды қолдан қалыптастырып, жалған көрініс арқылы тергеуді теріс жолға бағыттайтын әдісі.*

ИНТАРСИЯ [итал. intarsio] зат. *көленер. Ағаш бетін ойып, түсі мен түрі әртүрлі ағаш тақталарынан түрлі ою-өрнек, т.б. бейнелерді қондырып, бекіту арқылы жасалатын енгізілген (инкрустацияның) ағаштан жасалатын түрі.*

ИНТЕГРАЛ [лат. integer] зат. *мат. Кері дифференциалға арқылы шыққан шама.*

ИНТЕГРАЛДАУ ет. *мат. Берілген функцияның интегралын табу.*

ИНТЕГРАЛДАУ¹ зат. *мат. Анықталмаған интегралды іздеу амалы.*

ИНТЕГРАЛДАУ² *мат. Интегралда етістігінің қимыл атауы (берілген функцияның интегралын табу).*

ИНТЕГРАЛДАУЫШ сын. *инф. Белгілі бір функцияның анықталған интегралына пропорционал шама табуға арналған.*

Интегралдауыш құрылғы. *инф. Белгілі бір функцияның анықталған интегралына пропорционал шама табуға арналған есептеуіш мәшиненің бөлігі.*

ИНТЕГРАЛДЫҚ сын. *мат. Интегралға тән, интегралға қатысты.*

Интегралдық геометрия. *Геометриялық бейнелердің өлшеуіштері жайындағы ғылым.*

Интегралдық есептеулер. *матем. Математиканың интегралды қасиеттері мен есептеу тәсілдерін және олардың әртүрлі қолданылуын зерттейтін саласы.*

Интегралдық сұлба. *тех. Элементтері (транзисторлар, диодтар, конденсаторлар және резисторлар) бір*

технологиялық циклда дайындалған, бір-бірімен бірыңғай өткізгіштер арқылы байланысқан, өте шағын етіп жасалған электрондық құрылғы, бір ғана шала өткізгішті кристалл ішінде немесе бетінде орналасқан электрондық сұлба. **Интегралдық теңдеу.** матем. Ізделетін функциясы интеграл астында болатын теңдеу.

ИНТЕГРАТОР [ағыл. integrator] зат. **Интегралдауыш құрылғы.** 1. матем. Интегралды анықтайтын есептеуіш құрылғы. 2. инф. Аналогтік есептеу мәшинесінің интеграл алу операциясын жүзеге асыратын аналогтік қызметтік бөлшегі. 3. тех. Жазық фигуралардың статистикалық қалпын, инерциялық қалпын және ауданын механикалық әдіспен есептеп шығаратын аспап.

ИНТЕГРАЦИЯ [лат. integratio] зат. кіт. **Құрмаласу.** 1. Қандай да бір бөліктердің біртұтас болып бірігуі, олардың арасындағы байланыстардың дамуы. 2. экон. **Экономикалық интеграция.** 3. пед. Педагогикалық тұтастықты қалыптастырып, білімді жүйелеу мен жинақтауда әртүрлі ғылымдарды біріктіру.

ИНТЕГРАЦИЯЛАН = ет. кіт. **Құрмаласу** (қандай да бір субъектілердің бірігуі, олардың арасындағы байланыстардың дамып, өзара қатынастарының тереңдеуі).

ИНТЕГРАЦИЯЛАНУ Интеграциялану етістігінің қимыл атауы.

ИНТЕГРИМЕТР [лат. integer – тұтас, метрон – өлшеймін] зат. тех. График түрінде берілген функцияны есептеуге арналған аналогті механикалық аспап.

ИНТЕЛЛЕКТ [лат. intellectus] зат. 1. **Зияткерлік** (адамның ойлау қабілеті; ақыл, ес). 2. зool. Зоопсихологияда жоғары сатылы жануарлардың психологиясы.

ИНТЕЛЛЕКТУАЛ сын. **Зияткер** (ақыл-ой жағынан күшті дамыған, ой еңбегімен айналысатын адам).

ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫ сын. **Зияткерлік** (кемеліне келген, өсіп-жетілген, парасатты).

ИНТЕЛЛЕКТУАЛДЫҚ сын. **Зияткерлік** (интеллектуалға қатысты).

Интеллектуалдық еңбек. **Ой еңбегі.** Интеллектуалдық меншік. қ ұ к. **Зияткерлік меншік.** Интеллектуалдық ойын. **Зияткерлік ойын** (қатысушылардың ойлау қабілетін дамытуға, зияткерлігін арттыруға бағытталған ойын түрі).

ИНТЕЛЛЕКТУАЛИЗМ [лат. intellectualis] зат. филос. Саналы және танымдық үрдіс кезіндегі интеллектінің ерекшелігін анықтауда шешуші рөлді атқаратын философиялық және психологиялық әдістер.

ИНТЕЛЛЕКТИЛІК сын. **Зияткерлікке** қатысты, зияткерлікке тән.

Интеллекілік ақпарат. инф. <ағыл. intelligent information> Жасанды интеллект жүйелерінде семантикалық және прагматикалық қасиеттері бар ақпарат. **Интеллекілік ақпараттық жүйе.** инф. <ағыл. intelligent information system> Пайдаланушының мәліметтерге табиғи немесе кәсіптік-бағдарланған тілде қатынас құруына мүмкіндік беретін интеллекілік интерфейс пен жабдықталған автоматтандырылған ақпараттық жүйе. **Интеллекілік интерфейс.** инф. <ағыл. intelligent interface> Пайдаланушының компьютермен табиғи тілде әрекеттесетін құралдарының жиынтығы. **Интеллекілік мәліметтер базасы.** инф. <ағыл. intelligent database> а) Сұранысқа жауап ретінде тікелей сақталатын мәліметтер, сондай-ақ логикалық қорытумен алынған мәліметтер, пайдаланылатын мәліметтердің базасы. ә) Мәліметтеріне қатынас құру табиғи тілде немесе табиғи тілге жазық сұраныстар тілінде жүзеге асырылатын мәліметтер базасы. **Интеллекілік мәліметтер банкі.** инф. <ағыл. intelligent databank> Екі қосымша құраушы:

білімдер базасы мен интеллекілік интерфейс енгізілетін мәліметтер банкі. **Интеллекілік терминал.** инф. <ағыл. intelligent terminal> а) Өзі қосылған компьютер жұмысынан тәуелсіз мәліметтерді редакциялау мен түрлендіру құралдарын ұсынатын меншікті жад пен микропроцессоры бар терминал. ә) Терминал ретінде үлкен компьютерді пайдаланатын микрокомпьютер немесе дербес компьютер.

ИНТЕЛЛИГЕНТ зат. 1. **Зиялы адам** (оқыған, жоғары мәдениетті адам). // **Зиялы.** 2. ауыс. жағымсыз. Жалған оқымысты; шолақ белсенді, ар жағында зиялылықтан белгі жоқ адам.

ИНТЕЛЛИГЕНТТІК сын. **Зиялы адамға** тән.

ИНТЕЛЛИГЕНЦИЯ [лат. intelligentia] зат. **Зиялы қауым.**

ИНТЕЛИГИБЕЛЬДІК сын. филос. Зияткерлік арқылы ғана қызығуға жарамды, зияткерлік әлеміне жататын интеллектуалды сана, сезінуге тән.

Интелигибельдік элем. филос. Рухани шындықты құрайтын идеялардың, міраптардың жиынтығы, сезім жетпейтін, ақылмен танылатын нысананы белгілейтін философиялық термин. **Интелигибельдік мінез.** филос. Кант және Шопенгауэр бойынша, адам мінез-құлқының метафизикалық негізі.

ИНТЕНДАНТ [франц. intendant] әск. Қарулы күштердегі әскерді азық-түлікпен, жемішпен, қажетті заттармен және жүк тасымалдайтын – шаруашылық мүліктерімен жабдықтауды басқаратын, сондай-ақ жеке құрамды пәтермен қамтамасыз ететін және тұрмыстық жабдықтауды ұйымдастыратын лауазымдық тұлға.

ИНТЕНДАНТТЫҚ сын. әск. **Интендантқа** қатысты, соған тән.

Интенданттық қызмет. әск. Қарулы күштердегі әскерді азық-түлікпен, жемішпен, заттай және жүк тасымалдау – шаруашылық мүліктермен жабдықтауды басқаратын, сондай-ақ жеке құрамды пәтермен және тұрмыстық қамтамасыз етуді ұйымдастыратын қызмет.

ИНТЕНСИВТЕНДІР = ет. сөйл. **Қарқындат.**

ИНТЕНСИВТЕНДІРУ 1. **Қарқындату** (интенсивтендір етістігінің қимыл атауы). 2. **Жеделдету** (өндірістің қарқындылығын, өнімділігін молайту).

ИНТЕНСИВТІ [франц. intensif] сын. 1. **Қарқынды.** 2. Өнімді, тиімді.

ИНТЕНСИВТІК сын. 1. **Қарқындық.** 2. Өнімділік, тиімділік.

ИНТЕНСИВТІЛІК зат. 1. **Қарқындылық.** 2. Өнімділік, тиімділік. 3. лингв. Сөз әуенінің (интонацияның) дауыс қаттылығын сипаттайтын физикалық шамалардың бірі.

ИНТЕНЦИОНАЛИЗМ [лат. intentio] зат. **Интенцияшылық.**

ИНТЕНЦИЯ [лат. intentio] зат. 1. психол. Сананың, ерік, жігер, сезімдерінің бір нысанға бағытталуы. 2. филос. Сананың затқа бағытталуы немесе зат бейнесінің ойда сақталуы сипаттайтын идеалистік философиялық ұғым.

ИНТЕНЦИЯШЫЛДЫҚ зат. филос. <лат. intentio> Сананың белгілі затты түсінуге бағытталуы немесе заттың шынайы, шынайы емес екендігіне тәуелсіз сана нақтылығы.

ИНТЕР... [ағыл. inter] Өзара әрекет бір-біріне бағытталу мағынасын білдіретін күрделі сөздердің бөлігі.

ИНТЕРАКТИВТІ сын. инф. <ағыл. interactive graphics> **Интербелсенді.**

Интерактивті бейне. инф. <ағыл. interactive video> Бағдарламаны пайдаланушының әрекеті, оның таңдаулары мен шешімдері оқиғалар ретіне әсер ететіндей жолмен бейне және электронды технологияларды біріктіріп

қолдану. **Интерактивті графика.** инф. <ағыл. interactive graphics> а) **Пернетақта мен нұсқағыш құрылғы арқылы команда бере отырып, графикалық жүйенің экрандағы кескінін қарап шығуды және түрлендіруді ұйымдастыру жұмысы; интерактивті графика жүйесін даярлаумен байланысты бағдарламалау саласы.** **Интерактивті нысан.** инф. <ағыл. interactive object> **Гипермедиада** – енгізу және шығару міндеттері бар құрама объект. **Интерактивті тақта.** пед. **Интербелсенді тақта.** **Интерактивті тәртіп.** инф. <ағыл. interactive mode> Адамның процеске жасалатын түрлі әсер түрінде есептеуші жүйемен әрекеттесу режімі. [Бұл әсер нақты есептеуші жүйені басқару тетігінде кездеседі және процестің оған жауап қимылдарын тудырады].

ИНТЕРАКЦИОНИЗМ [ағыл. interaction] зат. психол. Адам психикасының ішкі құрылымдарын зерттеуге қатысты психологиядағы ағымның бірі.

ИНТЕРӘРЕКЕТ зат. инф. <ағыл. interaction> Есептеу желілерінде – сервистік блоктар тобының сеансы кезінде мәліметтерді бір жүйерілетін зат түрінде жеткізу процедурасы.

ИНТЕРБАНК зат. экон. Қамсыздандырылмаған қысқа мерзімді несиенің, депозиттердің банкаралық рыногы.

ИНТЕРБЕЛСЕНДІ сын. инф. <ағыл. interactive> Тұтынушы мен бірқаралық ақпарат құралдарының, сондай-ақ электронды есептеуші мәшиненің арасындағы өзара әрекеттестікті жүзеге асырушы.

Интербелсенді диалог. инф. Ақиқат уақыт тәртібінде пайдаланушы мен ақпарат жүйесі арасындағы белсенді хабар алмасу.

Интербелсенді оқыту. пед. Өзара әрекет тактикасы мен стратегиясын жасау, бірлескен оқу іс-әрекетін ұйымдастыру. **Интербелсенді тақта.** пед. Ақиқат уақыт тәртібінде пайдаланушы мен ақпарат жүйесі арасындағы белсенді хабар алмасуға негізделген оқытудың құралы ретіндегі компьютерлік бағдарлама бойынша жұмыс істейтін тақта.

ИНТЕРВАЛ [лат. intervallum] зат. 1. **Заттар арасындағы қашықтық.** 2. муз. лингв. Бір мезгілде немесе кезекпен дауысталаған (шығарылған) екі дыбыстың жоғарғы тондарының айырмасы. 3. матем. А және b екі берілген сандар арасындағы барлық нақты сандардың жиынтығы. 4. полигр. Терілген мәтіннің әрбір жолындағы қаріптер арасындағы қашықтық.

ИНТЕРВАЛДЫҚ сын. муз. лингв. **Интервалға** қатысты, соған тән.

ИНТЕРВЕНТ [лат. intervenire] зат. **Басқыншы** (интервенция ұйымдастырушы, соған қатысушы; басым алушы).

ИНТЕРВЕНЦИЯ [лат. interventio] зат. саяси. **Басқыншылық** (бір мемлекеттің егемендігіне, тәуелсіздігіне, аумақтық тұтастығына нұсқан келтіру, оған өз саяси үстемдігін жүргізу, қандай да бір пайда, олжа алу мақсатында оның ішкі істеріне басқа бір мемлекеттің немесе мемлекеттердің қол сұғуы, араласуы).

ИНТЕРВЕНТ-МЕМЛЕКЕТ зат. саяси. **Басқыншы мемлекет** (бір мемлекеттің егемендігіне, тәуелсіздігіне, аумақтық тұтастығына нұсқан келтіруші, оған өз саяси үстемдігін жүргізуші, қандай да бір пайда, олжа алу мақсатында оның ішкі істеріне қол сұғушы мемлекет).

ИНТЕРВЕНЦИЯЛЫҚ сын. **Басқыншылықты** (интервенцияға тән, интервенцияға лайық).

ИНТЕРВОКАЛ [лат. inter – аралық, vocalis – дауысты дыбыс] сын. лингв. **Дауысты аралық** (тіл дыбысы).

Интервокал позиция лингв. Дыбыстың екі дауысты дыбыс ортасындағы позициясы.

ИНТЕРВЬЮ [ағыл. interview] зат. көсем сөз. 1. *Сұхбат* (баспасөз беттерінде жариялау мақсатымен тілші тарапынан алынған әңгіме). 2. *Ақпарат жинаудың сауалнамалық түрі.*

Интервью алу. кіт. *Сұхбат алу* (сауалнама әдісі арқылы ақпарат жинау). **Интервью әдісі.** психол. *Сұхбат әдісі* (әлеуметтік психологияда сауалнама арқылы зерттеу әдістерінің бірі). **Интервью беруші.** кіт. *Сұхбат беруші* (сауалнама әдісі арқылы ақпарат жинаудың нысаны ретіндегі қатысушысы).

ИНТЕРЖЕЛІ зат. инф. <ағыл. internet work> Өзара көпір немесе бағдарлаушы арқылы қосылған бірнеше аймақтық қашықтағы жергілікті есептеу желілері.

ИНТЕРИОРИЗАЦИЯ [лат. interior] зат. психол. *Сыртқы әлеуметтік қызметтің игерілуі арқасында адам психикасының ішкі құрылымдарының қалыптасуы.*

ИНТЕРКИНЕЗ [лат. interkinesis] зат. биол. *Мейоздың бірінші және екінші бөлінулері арасындағы кезең.*

ИНТЕРКИНЕТИКАЛЫҚ сын. биол. *Жасушаның митоз жолымен бөліну алдындағы кезеңіне қатысты, соған тән.*

Интеркинетикалық фаза. биол. *Жасуша ядросы – хромосомалардың күрделі өзгеруі болатын жасушаның бөліну кезеңінің бірі.*

ИНТЕРЛИНГВИСТИКА [лат. inter – аралық, linguistica – тіл ғылымы] зат. терм. *Халықаралық қарым-қатынас үшін жасанды тілдер, сондай-ақ математикалық және ақпараттық-логикалық тілдер құрумен айналысатын лингвистикалық ғылым.*

ИНТЕРЛИЦЦО зат. муз. *Еркін формалы шағын музыкалық шығарма, операдағы дербес оркестрлік эпизод.*

ИНТЕРЛЮДИЯ [лат. interludus] зат. 1. муз. *Музыкалық шығарманың бөліктері арасындағы шағын пьеса немесе музыкалық үзінді.* 2. әдеб. *Қайта өрлеу дәуіріндегі ағылшын драматургиясының фарсаға жақын жеке драмалық шығарма жанры.*

ИНТЕРМӨДЕНИЕТТІК зат. саяси. *Бір әлеуметтік топ немесе таптың ішіндегі әртүрлі этнос пен нәсіл өкілдері мүдделерінің қайшы келуі жағдайында туындайтын «мәдени айырмашылыққа» қарама-қарсы «мәдени әртектілік» басымдығы идеясына сүйенген басқа этнос, нәсіл немесе мәдениет өкілдерінің өзгелерді тең құқықты әрі айрықша қайталанбастан қарауымен ерекшеленетін.*

ИНТЕРМӨДЕНИЕТТІЛІК зат. саяси. *Бір әлеуметтік топ немесе таптың ішіндегі әртүрлі этнос пен нәсіл өкілдері мүдделерінің қайшы келуі жағдайында туындайтын «мәдени айырмашылыққа» қарама-қарсы «мәдени әртектілік» басымдығы идеясына сүйенген басқа этнос, нәсіл немесе мәдениет өкілдерінің өзгелерді тең құқықты әрі айрықша қайталанбастан қарауымен ерекшеленетін мемлекеттік саясат түрі.*

ИНТЕРМӘТІН зат. лингв. *Бір мәтіннің өзге мәтінге кіруі, мәтіндерінің кірігуі.*

ИНТЕРМӘТІНДІК сын. лингв. *Интермәтінге тән.*

ИНТЕРМЕДИЯ [лат. intermedius] зат. әдеб. 1. *Сахнада, драмалық шығарманың көрінісі арасында ойналатын комедиялық пьеса.* 2. *Операда әртістер арасында ойналатын шағын музыкалық пьеса.* 3. муз. *Интерлюдия.*

ИНТЕРМЕТАЛДЫҚ сын. хим. *Интерметаллдікке қатысты, соған тән.*

ИНТЕРМЕТАЛЛИД [лат. inter – аралық, metallum – шахта] зат. хим. *Металдың екі немесе бірнеше металл химиялық қосылысы, мыс, CuAl, MgZn, Cu₂Zn₈Al, CuMg.*

ИНТЕРМЕЦЦО [итал. intermezzo] зат. муз. *Музыкалық аспапқа арналған шағын лирикалық пьеса.*

ИНТЕРН [лат. internus] зат. мед. *Интернатұрадан отетін дәрігер.*

ИНТЕРНАТ [лат. internus] зат. 1. *Мектеп жанынан құрылған, оқушыларға арналған жатақхана.* 2. *Оқушылар білім алып, жатақханасында тұрып оқитын орта мектеп.* 3. *Мүгедектер немесе қарттар үйі.*

ИНТЕРНАТТЫҚ сын. *Интернатқа тән, интернатқа қатысты.*

Интернаттық ұйымдар. пед. *Белгілі бір санаттағы азаматтарға жатынорын беріле отырып, білім алу құқығына мемлекеттік кепілдікті қамтамасыз ететін орта білім беру жүйесінің ұйымдары.*

ИНТЕРНАТУРА [лат. internus] зат. мед. *Білімдерін тереңдетіп, мамандығын жетілдіру мақсатындағы жас дәрігерлердің емханалар мен ауруханалар жанында тәжірибе жинақтау формасы.*

ИНТЕРНАЦИОНАЛ [франц. internationale] зат. совет. 1. *Халықаралық саяси бірлестік, саяси партиялардың және қозғалыстардың одағы.* 2. тар. совет. *Халықаралық пролетариат әңіраны.*

ИНТЕРНАЦИОНАЛДЫ сын. совет. *Көпұлтты* (әртүрлі халқы бар).

ИНТЕРНАЦИОНАЛДЫҚ сын. совет. 1. *Көпұлттық.* 2. *Достық, туыстық, бауырмалдық.*

Интернационалдық лексика. лингв. совет. *Халықаралық лексика (мәдени қарым-қатынастың негізінде қазіргі еуропа тілдерінде жалпылау қолданылатын сөздер).* **Интернационалдық тәрбие.** совет. пед. *Кеңестік жүйе тұсындағы совет жастарының халықтар достығы және басқа ұлттар еңбекшілеріне деген құрмет сезімін қалыптастыратын коммунистік тәрбиенің басты салаларының бірі ретіндегі кеңестік идеологияның құралы.* **Интернационалдық күн.** экон. *Халықаралық күн.*

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАЦИЯ ор. зат. тар. *Жаһандану процесіндегі халықаралық өзара байланыс пен шаруашылық, экономикалық және сауда байланыстардың, қатынастардың үдей түсуін айқындайтын индустриализм дәуірінің өнімі.*

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗМ [лат. internationalis, inter – аралық, natio – ұлт] 1. зат. тар. совет. *Марксизм-ленинизм теориясы мен практикасына негізделген еңбекшілердің ұлттаралық және халықаралық бірлестігінің идеологиясы мен саясаты, коммунизм идеологиясының негізгі принциптерінің бірі.* 2. саяси. *Елдер мен ұлттар арасындағы ынтымақтастық идеяларын дамытушы саяси және идеологиялық принцип.*

ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗМДЕР зат. совет. лингв. *Халықаралық лексика.* **ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТ** зат. совет. тар. *Интернационализмді қуаттаушы, жақтаушы.*

ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТІК сын. совет. тар. *Интернационалиске тән.*

ИНТЕРНАЦИОНАЛШЫ сын. сөйл. *Интернационалист.*

ИНТЕРНЕТ [ағыл. internet, inter – аралық, net – желі] зат. инф. *Компьютерлік желілердің ақпарат алмасуға арналған бүкіләлемдік қауымдастығы; бір-бірімен телекоммуникация арналары (телефон, радио, жасанды жер серігі көмегімен байланыс) арқылы мәлімет алмасатын әртүрлі аймақтағы компьютерлік желілердің біріктірілген торабы.*

Интернетке шығу. инф. *Компьютерлік желілердің ақпарат алмасуға арналған бүкіләлемдік қауымдастығына қосылу.* **Интернет жүйесі.** инф. *Бір-бірімен телекоммуникация арналары (телефон, радио, жасанды жер серігі көмегімен байланыс) арқылы мәлімет алмасатын әртүрлі аймақтағы компьютерлік желілердің біріктірілген торабының жүйесі.* **Интернет**

желісінің адресі. инф. <ағыл. internet address> *Интернетке тіркелгенде әрбір компьютерге берілетін адрес.* **Интернет желісінің үйлестіру кеңесі.** инф. <ағыл. internet activities board> *Интернет желісінің техникалық саясатын анықтайтын ұйым.* **Интернет желісінің хаттамасы.** инф. <ағыл. internet protocol> *Желінің бір жұмыс стансысынан келесісіне хабарлар дестесін жеткізуді қамтамасыз ететін негізгі хаттама.* **Интернет торабы.** инф. <ағыл. node internet> *Интернет байланыс арналарымен өзара біріктірілген ірі тораптардың жиынтығы.*

ИНТЕРНЕТ-АДРЕС зат. *Ғаламтордағы веб-сайттың, веб-парақшаның адресі.*

ИНТЕРНЕТ-АУДИТОРИЯ зат. *Ғаламторға кіретін және оның сервистерін қолданатын пайдаланушылар.*

ИНТЕРНЕТ-АУКЦИОН зат. *Ғаламтор арқылы тауарды ашық сатуға мүмкіндік беретін желідегі сайт.*

ИНТЕРНЕТ-БАНКИНГ зат. *Ғаламтор арқылы банктегі есепшоттарды басқару.*

ИНТЕРНЕТ-БАСЫЛЫМ зат. *Ғаламтор арқылы оқырмандарға қолжетімді кітап, газет, журнал және т. с. с. басылымдар.*

ИНТЕРНЕТ-БИЗНЕС зат. *Ғаламтор технологияларын қолданумен, маркетинг, сату, сатып алу сияқты қызметтерді жүргізу, кәсіпкерлік түрі; онлайн-бизнес.*

ИНТЕРНЕТ-БІЛІМ = ет. ақп. *Оқытушы мен оқушының арасындағы ғаламтор технологиялары мүмкіндіктерімен жүзеге асырылатын оқу процесі, білім мазмұны.*

ИНТЕРНЕТ-ГАЗЕТА зат. ақп. *Оқырмандарға мәтіні қолжетімді, әрдайым жаңарып отыратын газет нөмірлері түрінде әрленген, ғаламтор желісіндегі тақырыптық сайт.*

ИНТЕРНЕТ-ДҮКЕН зат. *Ғаламтордағы сайты арқылы жарнама жасап, тауарларын сататын, саудамен айналысатын ғаламтор-компания.*

ИНТЕРНЕТ-ЖАРНАМА зат. *Ғаламтор серверлері мен сайттарында орналасқан жарнама.*

ИНТЕРНЕТ-ЖУРНАЛ зат. *Журнал нөмірлері түрінде әзірленген, оқырмандарға ғаламтор желісі арқылы қолжетімді болатын тақырыптық сайт.*

ИНТЕРНЕТ-КАРТА зат. *Ғаламтор қызметін белгіленген уақыт ішінде пайдалануға арналған құпия коды бар арнайы папкалық немесе қаааз карточкасы.*

ИНТЕРНЕТ-КАФЕ зат. *Ғаламторға шығуды қамтамасыз ететін қоғамдық орын.*

ИНТЕРНЕТ-КІТАПХАНА зат. *Ғаламтор серверлерінде орналасқан мәтіндер жиынтығы.* **ИНТЕРНЕТ-КОМПАНИЯ** зат. *Ғаламторда бизнеспен айналысатын компания.*

ИНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦИЯ зат. *Қатысушылардың сұрақ-жауаптары ғаламтор арқылы берілетін ақпарат алмасу.*

ИНТЕРНЕТ-ҚЫЗМЕТ зат. *Ұйымның, мекеменің, қолданушының ғаламтор мүмкіндіктерін пайдаланып қызметтерін ұсынуы.*

ИНТЕРНЕТ-ОРТАЛЫҚ зат. *Ғаламтор қызметі мен ғаламтор бойынша көмекшілік көмегін ақылы түрде көрсететін компьютерлік клуб.*

ИНТЕРНЕТ-ПАРАҚ зат. жаңа. *Веб-парақша.*

ИНТЕРНЕТ-ПЕЙДЖЕР зат. ақп. *Ғаламтор желісін қолданушылардың бір-бірімен жылдам хат алмасуын қамтамасыз ететін арнайы бағдарлама.*

ИНТЕРНЕТ-ПЕЙДЖИНГ зат. ақп. *Интернет-пейджер көмегімен ақпарат алу.*

ИНТЕРНЕТ-САЙТ зат. *Ғаламтор желісіндегі жеке сайт.*

ИНТЕРНЕТ-САТЫЛЫМ зат. сауда. *Ғаламтор арқылы сату, сатып алу.*

ИНТЕРНЕТ-СЕРВИС з а т. а к п. *Галамторда жұмыс істейтін қолданушыға көрсетілетін қызметтер (электронды пошта, чат, т.б.) түрі.*

ИНТЕРНЕТ-СЕССИЯ з а т. а к п. *Қолданушының галамторда жұмыс істеген сеансы.*

ИНТЕРНЕТ-СЕРФЕР з а т. *Серфинген айналысатын тұтынушы.*

ИНТЕРНЕТ-СЫНЫП з а т. *Локалдық желіге біріктіріліп, галамторға қосылған компьютерлермен жабдықталған арнайы оқу бөлмесі.*

ИНТЕРНЕТ-ТЕЛЕФОНИЯ з а т. а к п. *Интернет желісі немесе басқа да IP желісі бойынша дыбыстық сигналды жіберетін байланыс жүйесі (сигнал байланыс каналы бойымен сандық түрде жіберіледі, жіберілер алдында шығынды жою үшін сығылады).*

ИНТЕРНЕТ-ТЕРМИНАЛ з а т. а к п. *Галамторға кіру үшін арнайы жабдықталған терминал.*

ИНТЕРНЕТ-ТӨЛЕМ з а т. *Галамтор арқылы төлемдер жүргізу жүйесі.*

ИНТЕРНЕТ-ФИРМА з а т. *Галамторда бизнеспен айналысатын фирма.*

ИНТЕРНЕТ-ФОРУМ з а т. *1. Галамтордағы форум. 2. Галамторды дамыту мәселелеріне арналған форум.*

ИНТЕРНЕТОМАНИЯ з а т. *Қолданушының галамторға қатты әуестенуі, компьютерге әуестенудің бір түрі.*

ИНТЕРНЕТ-ПРОВАЙДЕР [ағыл. inter – аралық, net – желі, provider – қамтамасыз ету] з а т. и н ф. *Кез келген тұтынушыға интернетке қосылу мүмкіндігін ұйымдастырып беретін компания немесе мекеме.*

ИНТЕРНЕТ-СЕРВЕР [ағыл. internet server] з а т. и н ф. *Интернетке қосылып, өзіне Интернет желісі ақпараттық орталығында тіркелген ерекше идентификатор мен домен атауы берілген арнайы компьютер.*

ИНТЕРНЕТ-ТЕРРОР [ағыл. inter – аралық, net – желі, terror – үрей] з а т. г а з е т и. *Бүкіләлемдік ақпараттық торап арқылы халықтың үрейін тудырып, қорқытып-үркітетін ақпарат тарату амалдардың жиынтығы.*

ИНТЕРОРЕЦЕПТОРЛАР [лат. interior – ішкі, receptio – қабылдаушы] з а т. ф и з и о л. *Азаның ет, сіңір, буын жүйелерінде және ішкі мүшелерінде болатын рецепторлар.*

ИНТЕРОРЕЦЕПТОРЛЫҚ с ы н. б и о л. *Интерорецепторларға қатысты.*

ИНТЕРПЕЛЛЯЦИЯ [лат. interpellatio] з а т. с а я с и. *Үкіметке немесе оның жеке мүшесіне белгілі бір мәселе жөнінде я оның жалпы саяси бағыты туралы түсініктеме беруді талап еткен депутаттардың ерекше сұрауы.*

ИНТЕРПОЛ [ағыл. interpol] з а т. з а ң. *Халықаралық қылмыстық істермен күресу мақсатында құрылған халықаралық полиция ұйымы.*

ИНТЕРПОЛЯЦИЯ [лат. interpolatio] з а т. *1. лингв. Аударманың немесе көшірме жасаушының түпнұсқада жоқ сөздер мен сөйлемдерді мәтінге кіріктіруі. 2. матем. Функцияның аралық мәндерін берілген мәндердің қатары бойынша анықтау амалы (экстраполяцияға қарама-қарсы).*

ИНТЕРПОЛЯЦИЯЛАН = е т. м а т. *Функцияның аралық мәндерінің берілген мәндердің қатары бойынша анықталуы.*

ИНТЕРПОЛЯЦИЯЛАУ е т. м а т е м. *Функцияның аралық мәндерін берілген мәндердің қатары бойынша анықтау.*

ИНТЕРПОЛЯЦИЯЛЫҚ с ы н. м а т е м. *Интерполяцияға қатысты, соған тән.*

Интерполяциялық формула. м а т е м. *Интерполяцияның көмегімен $y=f(x)$ функциясының жуық өрнегін алуға мүмкіндік беретін формула.*

ИНТЕРПРЕТАТОР [лат. interpretatio] з а т. и н ф. *Компьютерлер үшін жоғары деңгейлі тілдерде жазылған бағдарламалар мәтіннің мәшине тіліне жолма-жол аударып, бірден орындауға арналған транслятор тобына жататын түрлендіру бағдарламалары.*

ИНТЕРПРЕТАЦИЯ [лат. interpretatio] з а т. *1. лингв. Зерделеу (нақты тілде ұсынылған кейбір синтаксистік аяқталған мәтіннің мағынасына, тілдік құбылыстарға, т.б. түсініктеме беру). 2. и н ф. Мәліметтерді, әдетте бағдарламада немесе оның қандай да бір үзіндісінде агрегациялауды, алгоритмдік мәнін автоматты түрде табу мен талдауды орындау. 3. ғ ы л. Зерделеу (қандай да бір теорияның элементтеріне белгілі амал-тәсілмен берілетін мән, мағына жиынтығы). 4. м а т е м. Дұрыс құрылған барлық өрнектері мағынаға ие болатын есептеудің түпкі өрнегіне мән беру процесі.*

ИНТЕРПРЕТАЦИЯЛАН = е т. м а т е м. *Дұрыс құрылған барлық өрнектері мағынаға ие болатын есептеудің түпкі өрнегіне мән берілу.*

ИНТЕРПРЕТАЦИЯЛАНУ *Интерпретациялан етістітінің қимыл атауы.*

ИНТЕРПРЕТАЦИЯЛАУ з а т. т е р м. *Интерпретация өдісін қолдану.*

ИНТЕРПРЕТОСКОП [лат. түсіндіремін, грек. skopeo – көремін] з а т. т е х. *Әуеден суреттерді топографиялық жағынан ажырату үшін қолданылатын аспап.*

ИНТЕРСЕКС [лат. inter – аралық, sexus – жыныс] з а т. б и о л. *Бір аздада бірден екі жыныстың да белгілерінің жеке-жеке байқалуымен қатар екі жыныстық белгілердің аралас кездесуі.*

ИНТЕРСЕКСТІ с ы н. б и о л. *Интерсекс тән болған.*

ИНТЕРСУБЪЕКТИВТІК [inter – аралық, subjectum – тұлға] з а т. ф и л о с. *Ғылыми заңдар мен қағидалардың жеке адамдарға тәуелсіз жалтыға бірдей мазмұны және маңызы болады деген мағынадағы қазіргі идеалистік таным теорияларында, әсіресе неопозитивизмде, жиі қолданылатын ұғым.*

ИНТЕРСУБЪЕКТИЛІК з а т. ф и л о с. *Таным субъектілері арасындағы арнайы қарым-қатынас, өзара араласу мен білімін өзгемен бөлісудің негізі.*

ИНТЕРТИП з а т. п о л и г р. *Линотипке ұқсас, тұтас жол құятын әріп теру мәшinesі.*

ИНТЕРТОРАП з а т. т е х. *Көпір, бағдарлаушы және шлоз арқылы байланыстырылған аймақтың жағынан бір-бірінен ашақ жатқан бірнеше оқшау тораптар.*

ИНТЕРФАЗА [лат. inter – аралық, грек. phasis – пайда болу] з а т. б и о л. *Жасушаның бірінен кейін бірі тізбектеліп келетін екі митоздық бөлінулері арасындағы тіршілік циклінің кезеңі.*

ИНТЕРФАЗАЛЫҚ с ы н. б и о л. *Интерфазаға қатысты, интерфазаға тән.*

ИНТЕРФЕЙС [ағыл. interface, inter – аралық, face – беті] з а т. и н ф. *Есептеуші жүйе құрылғылары мен бағдарламалардың, сондай-ақ олар мен адамның өзара әрекетін қамтамасыз ететін тәсілдер мен ережелердің, құралдардың жиынтығы.*

Интерфейс адаптері. [ағыл. interface adapter] и н ф. *Дербес компьютерге қосымша шалғай құрылғыларды тіркеуге арналған адаптер.*

ИНТЕРФЕЙСТІК с ы н. и н ф. *Интерфейске қатысты, соған тән.*

Интерфейстік жүйе. и н ф. *<ағыл. the interface system> Берілген желі үшін бір немесе бірнеше стандартты емес абоненттік жүйелердің ақпараттық есептеу желісімен немесе басқа ақпараттық есептеу желісімен орайластыруға арналған жүйе. Интерфейстік мәшине. и н ф. <ағыл. interface computer> Есептеу желісі тораптарының әрекеттестігін жүзеге асыратын компьютер. Интерфейстік модуль [ағыл. interface module] и н ф. Басқа*

желімен немесе басқа стандарты, хаттамасы немесе қатынас құру әдісі бар абоненттік мәшинемен оның әрекеттестігін жасақтайтын есептеу желісінің логикалық элементі.

ИНТЕРФЕРЕНЦИЯ [лат. interferens] з а т. *1. физ. Сәуле, дыбыс, т. б. толқындарының түйіскенде өзара әсер ету құбылысы. 2. лингв. Қостілдік жағдайдағы екі тілдің өзара әрекеттестігі мен өзара әсерлестігі.*

ИНТЕРФЕРЕНЦИЯЛЫҚ с ы н. т е р м. *Интерференцияға қатысты.*

Интерференциялық тұс. геол. *Ақжарықта минералдың шифттегі түсі.*

ИНТЕРФЕРОМЕТР з а т. ф и з. *Жұмыс істеу принципі толқындардың интерференциясына негізделген оптикалық құрал түрі, өлшеуіш аспап.*

ИНТЕРФЕРОН з а т. м е д. *Жасушаларға еніп кетуінен сақтандыру мақсатында вирусты енгізгенде азаның бөліп шығаратын белогы; осы негіздегі дәрілік зат.*

ИНТЕРФИКС з а т. л и н г в. *Түбір мен жалғаулардың қосылуы қиындаған немесе морфологиялық себептермен мүмкін болмаған жағдайларда олардың арасында «іліккерлік» қызмет атқарушы бірлік.*

ИНТЕРЬЕР [франц. interieur] з а т. *1. құр. Ішкі көрініс (үйдің немесе жеке бөлменің ішкі кіреберіс кеңістігі). 2. ө н е р. Кескіндемеде XVII ғасырда голланд және фламанд суретшілері арасында өркен жайған жанр.*

ИНТИМ... с ы н. *Интимдік сөзінің қысқарған түрі, мағынасы «сексуалды қызметтерге» тән күрделі сөздердің сыңары.*

ИНТИМА [лат. intimus] з а т. в е т. *Қан және лимфа тамырларының ішкі қабаты.*

ИНТИМДІ с ы н. с ө й л. *Жеке басына, жеке бас сезім-қиялеріне қатысты.*

ИНТОКСИКАЦИЯ з а т. м е д. *Улану (азаның улы заттармен улануы).*

ИНТОНАЦИЯ [лат. intonare] з а т.

1. Сөйлеуші сезімдерінің сөйлеу нысанына қатысын, жан дүниесінің қалып-күйін көрсететін сөйлеу мәнері, дауыс әуені. 2. Стиль, өзіне тән, машық, мәнер. 3. Ауызша айтылған өлең сөздің ырақтық әуендік құрылымы, дауыс әуенінің бірде жоғарылап, бірде бәсеңдеп ырақпен құрылуы. 4. лингв. Сөз ағымының мағыналық-құрылымдық тұтастықтағы бөліктерінің арақатынасын ерекшелеп, олардың мазмұны, мағынасы, олардағы ақпаратқа деген сөйлеушінің көзқарасын, сөйлеушінің эмоциясын білдіріп отыратын әуен, әуез, қарқын, дауыс қаттылығы, кідірлі сыяқты просодикалық бірліктердің әртүрлі қатынастағы жиынтығы. 5. муз. Орындау дәлдігі, әнділігі айтылатын немесе ойналған дыбыстық тазалығы.

ИНТОНАЦИЯЛЫҚ с ы н. *1. әдеб. Өлеңдегі дауыс ырағына қатысты. 2. лингв. Тілдік, просодикалық құбылыс ретіндегі интонацияға тән, соған қатысты.*

ИНТОНОГРАФ з а т. ф и з. *Сөздің әуезін, әуенін зерттеу үшін пайдаланылатын адамның сөйлемдегі дауыс толқындарын жазатын акустикалық құрал.*

ИНТОНОЛОГИЯ з а т. л и н г в. *Интонацияның мағына ажыратқыш инвариант бірліктері. Интонамалары зерттейтін, тілдік қызметін қарастыратын фонетика саласы.*

ИНТОНОЛОГИЯЛЫҚ с ы н. л и н г в. *Интоналогияға қатысты.*

ИНТРА... *Латын тілінен аударғанда «ішінде» деген ұғымды білдіретін сөз алдына жалғанатын қосымша.*

ИНТРАБЕЛДЕМДІК: интрабелдемдік ландшафтар. геогр. *Өз алдына географиялық аймақтар құрамайтын, кейбір аймақтарда ғана дақтар түрінде жиырғасын табиғи аумақтық кешендер.*

ИНТРАЖЕЛІ з а т. и н ф. *<ағыл. intranetwork> Бір немесе қатар орналасқан*

бірнеше ғимараттағы жергілікті желілердің біріктірілген түрі.

ИНТРАЙОД зат. хим. Дәрі-дәрмек жасауда қолданылатын йод қоспасы.

ИНТРАНАЗАЛДЫ [лат. intra – ішкі, nasus – мұрын] ұст. мед. Мұрын ішімен.

ИНТРАПСИХИКАЛЫҚ [лат. intra – ішкі, psychikos – жанға қатысты] сын. психол. 1. Санада пайда болған не болып жатқан деп саналатын нәрсеге қатысты. 2. Ішкі, жасырын тұрпәткізайттардың арасындағы өзара әрекеттердің сипаттамасы.

ИНТРИГА [франц. intrigue] зат. кіт. 1. Өз мақсатына әккі айла, арам оймен және ниетін жасырумен жету әрекеті. 2. Әдеб. Өз мақсатына әккі айламен, арам оймен және ниетін жасырумен жететін кейіпкерлер әрекеттерінің шиеленісуі.

ИНТРИГАНДЫҚ сын. Арам ойлылық, қастық, пәлеқорлық.

ИНТРО... «Іштегі қозғалыс» немесе «ішкі бағытталған қозғалыс» дегенді білдіретін сөз алдына жалғанатын қосымша.

ИНТРОВЕРСИЯ [лат. intro – ішке, ішіне, vertere – өзгеріс] зат. психол. Тұлға теориясында әлеуметтік қарым-қатынастан қашып, өз ойымен өзі болуға ұмтылушылық.

ИНТРОВЕРТ [лат. introvertere] зат. психол. Психологиялық табиғатына қарай өз ішкі әлеміне бағытталған, сырт әлемді бақылаумен ғана шектеліп, ішкі дүниесіне үңілген, түйық мінезді адам.

ИНТРОВЕРТИВТІ сын. психол. К.Г.Юнгтің психологиясында өзімен-өзі түйықталған жанның сипаттамасы.

ИНТРОГРЕССИЯ зат. биол. Белгілі бір түрде тән гендердің басқа түрдің генфондына енуі.

ИНТРОДУКЦИЯ [лат. introductio] зат. 1. Муз. Музыкалық шығарманың негізгі бөлігінің алдындағы шағын кіріспе. 2. биол. Тіршілік иелерінің қайсыбір түрі дарақтарын таралу аймағынан шетке әдейі немесе кездейсоқ көшіру.

ИНТРОДУЦЕНТ зат. биол. Өзінің өніп өскен мекен орнынан басқа тіршілік ортасына ауыстырылған жерсіндірілген өсімдік немесе жануарлар түрлері.

ИНТРОЕКЦИЯ [лат. intro – ішке, jacio – енгізу, сіңіру] зат. филос. Жандандыру, сезім беру, индивидуитің санасына ерекше рухани бейнені, идеалдылықты «күштеп енгізу». 2. психол. Индивидуитің басқа адамдардың көзқарасын, мақсат-мүддесін қабылдап, өзінің ішкі дүниесіне сіңіру.

ИНТРОПУНИТИВТІЛІК зат. психол. Фрустрацияға келу, ашу-ызаны, кінәні өзіне аударып, эмоцияны іштей өзіне жинау.

ИНТРОСКОПИЯ [лат. intro – ішінде, грек. skopeo] зат. физ. Оптикалық мөлдір емес денелер мен ортадағы, сондай-ақ нашар көрінетін жағдайда объектілер, құбылыстар мен процестерді көру арқылы бақылау.

ИНТРОСПЕКТИВТІ сын. психол. Интроспекцияға қатысты, соған тән.

Интроспективті психология. [лат. introspecto] психол. Психиканы зерттеудің бірден-бір әдісі субъектінің өзінің санасының, мазмұны мен актілерін бақылау деп есептейтін психологиядағы бірқатар бағыттар.

ИНТРОСПЕКЦИЯ [лат. introspectare] зат. 1. психол. Адамның өзінің санасының психикалық мазмұнын, ішкі әлемін зерттеуі. 2. филос. Өз психикасын басқаратын заңдылықтарды ашу барысындағы бақылау.

ИНТРУЗИВ [лат. intrusus] зат. геол. Магманың жер қыртысы қойнауларында бірте-бірте суынып кристалдануынан қалыптасқан геологиялық дене.

ИНТРУЗИЯ [лат. intrusus] зат. 1. геол. Балқуан магманың жер қыртысы қат-қабаттына

ену процесі. 2. хим. Қалың қабатты полимерлі бұйымдарды қысыммен құю әдісі.

ИНТРУЗИЯЛЫҚ сын. геол. Интрузияға қатысты, соған тән.

Интрузиялық таужыныс. геол. Магманың жер қыртысы қойнауларында кристалдануы нәтижесінде қалыптасқан толық кристалды магмалық таужыныс. **Интрузиялық кешен**. геол. Бірғана магма ошағы есебінен қалыптасқан түрлі құрамды (ультранегізді таужыныстардан бастап қышқыл таужыныстарға дейін) интрузиялық (немесе эффузиялық) таужыныстардың толық жиынтығы. **Интрузиялық шоғыр**. геол. Көлбеу бағытта көлбей көсілген яки онша деформацияланбаған таужыныс қабаттарының аралығына сыналап еніп, жалтақ қойнауқабаттар құрайтын интрузиялық дене.

ИНТРУЗИЯЛЫҚ-АНАТЕКСИСТІК: **интрузиялық-анатексистік гранитоидтер**. геол. Палингендік-метасоматиттік, кейде анатексистік не палингендік гранит түзілім процесі орнынан басқа жаққа ауысқан балқыма-ның кристалдану нәтижесінде қалыптасқан гранитоидтер.

ИНТУБАЦИЯ [лат. in – ішінде, tuba – түтік] зат. мед. Көмей тарылып, тұншығу қаупі төнгенде тыныс алуды жақсарту үшін ауыздан көмейге арнайы түтік енгізу.

ИНТУИТИВИЗМ зат. филос. 1. Рационалдық танымға интуицияға негізделген шындыққа тікелей «жетуді» қарсы қоятын XIX ғасырдағы философияда көп таралған идеалистік ағым. 2. Қазіргі формализмнің негізі қаланған XX ғасырдағы шетелдік этика ағымдарының бірі.

ИНТУИТИВИСТЕР зат. филос. Интуитивизм философиялық ағымның өкілдері.

ИНТУИТИВТІ сын. Көкіреккөз арқылы.

ИНТУИЦИОНИЗМ [лат. intuere] зат. филос. Интуитивизм философиялық ағымның өкілдері.

ИНТУИЦИОНИСТЕР зат. матем. Интуитивистік логикамен шұғылданушылар.

ИНТУИЦИОНИСТІК: **интуитивистік логика**. матем. Математикалық логиканың интуитивистік математика принциптеріне негізделген тарауы.

ИНТУИЦИЯ [лат. intuitio] зат. 1. Көкіреккөз (дұрыс әрекет жолы мен дұрыс түсінікті көрсететін санасыз, өзіндінен болған сезім). 2. филос. Көкіреккөз (ақиқатты еш дәлелдеулердің негіздемесіз бірден анықтау).

ИНУЛИН [лат. inula] зат. хим. Полисахаридтерге жататын органикалық зат, фруктозаның ангидриді.

ИНФАНТИЛ [лат. infantilis] зат. психол. Дене бітімі мен ақыл-ой тұрғысынан қалыпты немесе жедел дамьаның өзінде эмоциялық-еріктік саласының жетілмеуімен ерекшеленетін, бойына инфантилизм тән адам.

ИНФАНТИЛИЗМ [лат. infantilis] зат. 1. физиол. Көбінесе балаларға тән дене бітімі сақталған, ағза дамуының тоқтап қалуы. 2. психол. Адамның мінез-құлқында және психикасында бөбектік жасқа тән ерекшеліктердің сақталуы. 3. вет. Мал денесінің не оның мүшелері мен миы жүйелерінің шала, әдеттегіден кем (кіші) болып қалыптасуы.

ИНФАРКТ [лат. infarctus] зат. мед. 1. Қабынып немесе бекітіліп қалған қызылтамырлардағы қан ағымның тоқтап қалуы салдарынан болған ағзаның өлі тіндерінің ошағы. 2. сөйл. **Миокард инфаркті**, (соның салдарынан пайда болған ауру).

Инфаркт берді. о к з а. Жүрегің ауыртты, жүйкесін тоздырды.

ИНФАУНА [лат. in – ішінде, Fauna – орман құдай-анасы] зат. биол. Теңіздердің, өзендер мен көлдердің түптік шөгінділерінде тіршілік ететін су жануарлары түрлерінің жиынтығы, бентосы құрамдас бөлігі.

ИНФЕКЦИЯ [лат. inficere] зат. мед. Жұқпалы ауру тугызатын қоздырғыш, микроб.

Инфекция көзі. мед. Жұқпалы ауру таратушы.

ИНФЕКЦИЯЛЫ сын. мед. **Жұқпалы**. **ИНФЕКЦИЯЛЫҚ** сын. мед. Жұқпалы; инфекциядан болған.

Инфекциялық анемия. <лат. anaemia infectiosa> вет. Көбінесе жыққы, есек, қашыр, түйе ауыратын қоздырғышы сүзілгіш вирус, өте жұқпалы ауру.

ИНФИКС [лат. infixus] зат. лингв. Сөз-жасамда немесе сөзтүрленімде сөздің түбіріннің ішіне қыстырылатын қосымша (аффикс).

ИНФИКСТІК: **инфикстік операция** [ағыл. infix operation] и н ф. Инфикстік жазбадағы екіорынды операция.

ИНФИЛЬТРАТ [лат. infiltratio] зат. мед. Қабынудың салдарынан ағза тіндерінде қан мен сарысу аралас жасушалық элементтерінің жинақталуы.

ИНФИЛЬТРАЦИЯ [лат. in – ішінде, filtratio – сүзу] зат. 1. мед. Ағза тіндерінің қабыну өнімдерін, іскен жасушаларын бойына сіңіріп алуы. 2. су шар. Судың жер бетінен топырақ пен түпнегіз таужыныстарға сиңуі.

ИНФИЛЬТРАЦИЯЛЫҚ сын. су шар. Инфильтрацияға қатысты, соған тән.

Инфильтрациялық сұтарқы. су шар. Өзен, көл немесе басқа да сұқойма жағасына жақын орналасқан сұтарқы.

ИНФИНИТИВ [лат. infinitivus] зат. лингв. Етістіктің бастапқы формасы, түйық рай.

ИНФЛОАЦИЯ [лат. influere] зат. су шар. Жер бетіндегі сулардың жер қыртысының қат-қабатына ірі ашық жарықшақтар мен шұңқырлар арқылы ағып кіруі, құйылуы.

ИНФЛОАЦИЯЛЫҚ сын. су шар. Инфлюация тән болған.

ИНФЛОЕНТТЕР [лат. influo] зат. зоол. Басқа жануарларды тіршілік ету ортасынан ығыстырып шығаратын немесе олардың популяциясына елеулі өзгерістер әкелетін жануарлар.

ИНФЛЯЦИЯ [лат. inflatio] зат. экон. Құнсыздану (қағаз ақшаның шамадан тыс көп шығарылуы және т.б. жайттар салдарынан бағасыздануы, құны түсуі, кемуі).

Инфляцияға қарсы саясат. саяси. Ақшаның құнсыздануының салдарынан болатын дағдарыс, зардаптардың алдын алуға бағытталған мемлекет саясаты. **Инфляцияның [инфляциялық] таргеттеу**. экон. <лат. inflatio – ісіну, ағыл. target – мақсат> Шаруашылық жүргізуші субъектінің коммерциялық саясатында қойылған мақсатына жетуге септігін тигізетін қандай да бір экономикалық нысананы, яғни ақша инфляциясын таңдап, оған әсер ету.

ИНФЛЯЦИЯЛЫҚ сын. экон. Ақшаның құнсыздануына қатысты, соған тән.

ИНФОРМАНТ зат. терм. Зерттеушінің сұрақтарына берілген жауаптары арқылы белгілі бір ақпаратты жеткізуші.

ИНФОРМАСОМАЛАР зат. биол. Эукариоттық жасушада ақпараттық рибонуклеин қышқылы мен ақуыздан тұратын бөлшектер.

ИНФОРМАТИКА [лат. informatio] зат. инф. 1. Ақпараттың барлық түрлерін қалыптастыру; түрлендіру; сақтау; тарату және пайдалану үдерістерін зерделеумен; есептеу техникасының осы заманғы құралдарын; байланыс құралдарын; жазуды таратудың техникалық құралдарын жасау, енгізу, пайдалану проблемаларын шешумен айналысатын ғылым саласы. 2. терм. Қоғамдағы, табиғаттағы және техникалық құрылыстардағы ақпараттардың барлық түрлерін шығаруға, өңдеуге, сақтауға және таратуға қатысты болатын білімдер жүйесі. 3. п е д. Математиканың, физиканың

және компьютерлер, басқару жүйелерінің автоматтары мен құттемірлер жасау үшін қажет кибернетиканың сәйкес бөлімдері біріктірілген ғылыми пән.

ИНФОРМАТИКАЛЫҚ сын. инф. Информатикаға қатысты, соған тән.

ИНФОРМАТОР [лат. informator] зат. Белгілі бір нәрсе жайында ақпарат, мәлімдеме, хабар беріп отыратын адам.

ИНФОРМАЦИЯ [лат. informatio] зат. **Ақпарат**. 1. Бір нәрсе жайында хабар, мағлұмат, ақпарат. 2. Адамның немесе арнайы құрылғылардың жинақталған, қоршаған орта мен онда өтіп жатқан процестер туралы мәліметтері; кибернетиканың негізгі ұғымдарының бірі.

Информация теориясы. Ақпарат теориясы (ақпаратты өлшеу мен жеткізудің тәсілдерін зерттейтін кибернетика ғылымының бір бөлімі). **Информация агенттігі**. **Ақпарат агенттігі**.

ИНФОРМАЦИЯЛАУ ет. **Хабарлау**. **ИНФОРМАЦИЯЛЫҚ** сын. 1. **Ақпараттық** (хабарлаушы, хабар таратушы). 2. инф. **Ақпараттық** (мәліметтер, деректер жиынтығына қатысты).

Информациялық қоғам. қоғ.-сая.-си. **Ақпараттық қоғам** (қызмет көрсету, ғылым, білім салалары жеткілікті рөл атқаратын, ал әрекеттің негізгі объектісі ақпарат (информация) алмасу болатын қоғам дамуының жаңа кезеңі туралы концепция).

Информациялық лингвистика. **Ақпараттық лингвистика**. Информатикалық мәшине. **Ақпараттық мәшине** (ақпаратты сақтау, өңдеу, іздеу процестерін механикаландыруға және автоматтандыруға арналған есептеуіш мәшине).

Информациялық тілдер. лингв. Ақпараттық-ізденістік бағдарламалау тілдері т.б. интеллектуалды жүйеде ақпаратты өңдеу үшін қолданылатын жасанды тілдердің бір түрі. **Информациялық тілдің сөздігі**. инф. <ағыл. the dictionary of information language> Мәтіннің негізгі мағынасына тәуелсіз табиғи немесе ақпараттық тілдің сөздерінің арасында бар болатын семантикалық қатынастары көрсетілген ақпараттық тілдің лексикалық бірліктері бар нормативтік сөздік.

ИНФОРМБЮРО зат. **Ақпараттық бюро** (хабар, мағлұмат беру бюросы).

ИНФРА... Мағынасы «астында, төмен, жанында» дегенге тән күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

ИНФРАДЫБЫС зат. физ. Адам құлағы қабылдамайтын төмен жиіліктегі дыбыс толқындары.

ИНФРАДЫБЫСТЫҚ сын. физ. Инфрадыбысқа тән, соған қатысты.

Инфрадыбыстық қару. әск. Адамның жүйкесін тоздыру, іш құрылысын зияндау, көздің жанарын жою мақсатында қуатты инфрадыбыстық толқындар арқылы әсер ететін қару.

ИНФРАКЦИЯ [ағыл. infraction] зат. заң. **Шартта**, келісімде жазылған жағдайды екі жақтың бірінің бұзуы.

ИНФРАҚҰРЫЛЫМ зат. қоғ.-экон. <лат. infra – төмен, астында, structura – құрылым> Қоғамның немесе қандай да бір қоғамның сала әрекетін жүзеге асыруға қамтамасыз ететін өнеркәсіптер, мекемелер; басқару мен байланыс жүйелерінің жиынтығы.

ИНФРАҚЫЗЫЛ: инфрақызыл жарғыш. әск. Іске қосылу принципі нысанға инфрақызыл сәулеленуін қолдану негізделген түйіспесіз жарғыш.

Инфрақызыл пирометр. тех. Инфрақызыл сәуле толқындарының ұзындығы мен температурасын өлшейтін аспап. **Инфрақызыл сәуле**. физ. Көзге көрінетін жарықтың қызыл жиегі мен қысқа толқынды радио жарық шығару арасындағы электр магниттік толқын. **Инфрақызыл сәуле көздері**. әск. Табиғатта бар және абсолютті нөлден

жоғары температурадағы барлық денелер. **Инфрақызыл сәулелерді қабылдағыш**. әск. Сәулелі энергияны қабылдауға және оны электр тогының энергиясын айналдыруға арналған құрал. **Инфрақызыл сәулелік қыздыру**. физ. Материалды толқын ұзындығы 1,3-4 мкм аралығындағы электромагниттік сәулемен қыздыру. **Инфрақызыл сәулелендіргіш**. тех. Инфрақызыл сәуле шығарғыш. **Инфрақызыл сәуле техникасы**. тех. Инфрақызыл сәулені пайдалануға негізделген техника саласы. **Инфрақызыл техника**. әск. тех. Көзге көрінбейтін инфрақызыл сәулелерді пайдалануға негізделген түрлі мақсаттағы құралдар. **Инфрақызыл фотография**. тех. Инфрақызыл сәуле көмегімен арнаулы фотографиялық материалға бейне түсіру.

ИНФРАМИКРОБИОЛОГИЯ зат. терм. Вирустарды зерттейтін ғылым.

ИНФУЗОРИЯ [лат. infusus] зат. зоол. Тұщы және ащы суларда мекендейтін бірағзалы жогары құрылымды қарапайым жануар.

ИНХЛАП зат. көне. **Төңкеріс**. **ИНЦЕСТ** [лат. incestum] зат. ахлақ. Жақын туыстар арасындағы жыныстық қатынас, қан араластыру.

ИНЦИДЕНТ [лат. incidens] зат. кіт. Әдетте түсініспеушілікпен туатын жағымсыз сипаттағы оқиға, жағдай, қақтығыс.

ИНЦУХТ [нем. Inzucht] зат. биол. Жақын туыс арақтардың жұптасуы.

ИНШАЛЛА [ар. إن شاء الله] од. дінін. «Құдай қаласа, Алла бұйырғанда» деген мағынадағы діндар адамның қандай да бір іске болжал айтқанда Аллаға габдат етуін білдіретін сөзқолданыс.

Иншалла қылды. сөйл. Алла қалады, айтқаны орындалды.

ИНШ зат. Көйлек, жейденің жауырынағи тиетін жерінің иінін тігілген аспап.

ИНЪЕКЦИЯ [лат. injectio] зат. мед. **Еғу** (дәрілік сұйықтықты терінің астына, бұлшық етке, көктамырға енгізу; жүрку).

ИНЪЕКЦИЯЛЫҚ сын. мед. Инъекцияға қатысты, инъекцияға тән.

ИОЛА [голл. jol] зат. балықшар. Солтүстікте балық аулағанда мінетін сүйіртімсықты, қабырғасы биік ескекті кеме.

ИОМЕНДЕР [грек. iemenen] зат. тар. Англиядағы ауқатты шаруалар және орта шаруалардың бір бөлігі.

ИОН [грек. ion] зат. хим. Бойында электр зарядтары бар атомдар немесе молекулалар; зарядталған электр бөлшектері.

Ион алмасу. хим. Суды тұзсыздандыруда, гидрометаллургияда, хроматографияда пайдаланылатын қайтымды химиялық реакция, ерітінділерден базалы, ионды заттарды бөліп алу әдісі. **Ион радиусы**. хим. Ион мөлшерін сипаттайтын және иондық қосылыстардағы атомдардың ара алашақтығын есептеуге арналған шама. **Ион тасымалы**. биохим. Осімдіктердің минералды заттармен қоректену негізі. **Ион тасымалдық сан**. хим. Электрліт арқылы иондар тасымалданытын ток үлесі.

ИОНАЛМАСТЫРҒЫШ: ионалмастырғыш шайырлар. хим. Жасанды жолмен алынған, құрамында негіздік не қышқылдық топтары бар үлкен молекулалы қосылыстар.

ИОНДА = ет. хим. Белгілі бір затта ионның пайда болуы, иондалу.

ИОНДАҒЫШТЫҚ: иондағыштық әлеует. физ. Иондану әлеуеті мөлшерінің ион радиусы мөлшеріне қатынасымен өлшенетін ион төңірегіндегі өріс күші.

ИОНДАЛ = ет. хим. Атомдар немесе молекулалардың электр зарядталуы, зарядталған электр бөлшектерінің пайда болуы.

ИОНДАЛУ Иондал етістігінің қимыл атауы, бейтарап атомдар мен молекулалардан оң және теріс иондар мен бос электрондардың пайда болуы.

Иондалу әлеуеті. физ. Негізгі күйде тұрған атомның бір рет иондалуына қажетті энергияның ең кіші мәнінің электрон зарядына қатынасымен анықталатын физикалық шама. **Иондалу камерасы**. тех. Иондалушы сәулелерді тіркеуге және оларды зерттеуге арналған аспап. **Иондалу потенциалы**. физ. **Иондалу әлеуеті** (негізгі күйде тұрған атомның бір рет иондалуына қажетті энергияның ең кіші мәнінің электрон зарядына қатынасымен анықталатын физикалық шама).

ИОНДАЛУШЫ зат. хим. Реакцияға түсіп, ион пайда болған (зат).

ИОНДАН = ет. хим. Атомдар немесе молекулалардың электр зарядталуы, зарядталған электр бөлшектерінің пайда болуы.

Иондану энергиясы. хим. Электронның үзіп шығарып, атомды ионға айналдыруға жұмсалатын энергия.

ИОНДАНДЫР = ет. хим. Бейтарап атомдар мен молекулалардан оң және теріс иондармен бос электрондарды пайда болғызу.

ИОНДАНДЫРУ Иондандыр етістігінің қимыл атауы.

ИОНДАНУ Иондан етістігінің қимыл атауы. **Иондану потенциалы**. физ. **Иондалу әлеуеті**.

ИОНДАР [грек. ion] зат. хим. Атомдар не атомдар тобы электрондар қосып алғанда не электрондарын беріп жібергенде түзілетін электр зарядты бөлшектер.

Иондардың ассоциациялануы. хим. Қарсы зарядты иондардың Кулон заңы бойынша электростатикалық әрекеттесуі арқылы ассоциат деп аталатын бөлшектер түзуі.

ИОНДАУ Ионда етістігінің қимыл атауы.

ИОНДАУЫШ: иондауыш сәуле. хим. Электр магниттік сәулеленудің заттектер арқылы өтуі, олардың атомдары мен молекулаларын иондайтын және қоздыратын бөлшектері мен кванттарының ағыны.

ИОНЫ сын. хим. Ионы бар, ионға цыыраған.

Ионды флотациялау. кен. Көбікті флотациялауға негізделген флотациялау әдісі.

ИОНДЫҚ сын. хим. Ионға қатысты, соған тән.

Иондық аспап. тех. Төменгі қысымдағы газ немесе металл бұларында өтетін электр разрядтарына негізделіп жасалған электр-вакуумдық аспап. **Иондық әлеует**. физ. Ион заряды мөлшерінің ион радиусы мөлшеріне қатынасымен өлшенетін ион төңірегіндегі өріс күші. **Иондық байланыс**. хим. Электрваленттік байланыс, гетерополярлы байланыс, қарсы зарядты иондардың электростатикалық тартылуынан болатын химиялық байланыс.

Иондық потенциал. физ. **Иондық әлеует**. **Иондық реакциялар**. хим. Электролит ерітінділеріндегі иондар арасында өтетін реакциялар. **Иондық сорғы**. тех. Иондалған газ молекулаларын электр өрісі арқылы айдап шығаруға арналған вакуумдық сорғы. **Иондық тепе-теңдік**. хим. Иондар арасында болатын алмасу реакцияларының тепе-теңдігі. **Иондық тор**. геол. Кристаллографияда: құрам бөліктері бір-бірімен иондық байланыстағы атомдардан тұратын кристалдық тор. **Иондық эмиссия**. хим. Катты немесе сұйық денелердің вакуум ішінде не газ тәрізді ортада ион шығаруы.

ИОНДЫ-ПЛАЗМАЛЫҚ: ионды-плазмалық технология. зат. физ. Газразрядты төменгі температуралы плазма компоненттерін пайдалану, электронды техникалық материалдар мен бұйымдарды алу және өндірудің жолдары мен тәсілдерінің жиынтығы.

ИОНДЫ-СӘУЛЕЛІК: ионды-сәулелік тұндыру. ет. физ. Энергиясы төмен иондардың фокустелген шоғы көмегімен төсеніш үстіне металлдан, шалаөткізгіштер немесе диэлектриктердің үлдірлерін салу.

ИОНДЫҚ-ТҮЗДЫҚ: иондық-түздық кешен. геол. Тау жыныстардың ішінде су ерітіндісі және қатты фаза түрінде болатын суда ерігіш тұздар мен адсорбатталған иондардың қосындысы.

ИОНИЗАТОР зат. 1. физ. Иондаушы, иондану көзі. 2. тех. Ауаны иондауға арналған арнайы құрылғы.

ИОНИЗАЦИЯЛАН=ет. сөйл. **Иондалу.**

ИОНИЗАЦИЯЛЫҚ сын. сөйл. **Иондалушы.**

ИОНИЙ зат. хим. Атомдық салмағы 230-ға тең торийдың изотопы.

ИОНИЙКАЛЫҚТАР зат. Иондар, ежелгі грек тайпаларының бірі.

ИОНИК зат. әдеб. Антикалық өлең өлшеміндегі бұнақ түрі.

ИОНИКА зат. хим. Бір фазалы жүйелерді әрі тепе-теңдік, әрі тепе-теңсіздік жағдайларында қарастыратын электрохимияның теориялық бөлігі.

ИОНИКАЛЫҚ: ионикалық мектеп. әдеб. XIX ғ. 30-90-жылдарындағы грек әдебиетіндегі ионикалық аралдар ақындарын біріктірген бағыт.

ИОНИТТЕР зат. хим. Ион алмастырғыш, суда, органикалық еріткіштерде ерімейтін, ион алмастыруға қабілетті табиғи немесе жасанды қатты заттар.

ИОНИТТІ сын. хим. Иониттен тұратын.

ИОНОГЕНДЕР зат. хим. Ион туғызушы заттар.

ИОНОМЕРЛЕР зат. хим. Олефиндердің органикалық қышқылдармен әрекеттесуі арқылы және қышқылдық топтарды металл иондармен бейтараптаумен алынатын полимерлер, қабықшалар, лактар дайындауға қолданылатын зат.

ИОНОНДАР зат. хим. Алициклдік қатарлық қанықпаған кетондары, парфюмерия өнеркәсібінде қолданылатын хош иісті заттар.

ИОНОСФЕРА [грек. ionsphaira] зат. геогр. Құрамында иондар мен еркін электрондары көп атмосфераның жоғарғы қабаты.

ИОНОТЕРАПИЯ зат. мед. Азғая иондарды енгізу арқылы емдеудің түрі.

Ионосфераны барлап білу. тех. 50-80 км-ден 400-500 км-ге дейінгі қабаттағы атмосфераның иондану сипаты туралы деректер алу.

ИОНОСФЕРАЛЫҚ сын. геогр. Ионосфераға қатысты.

ИОНОФОРЛАР зат. хим. Биологиялық мембрананың өткізгіштігін белгілі бір иондарға немесе иондар тобына арттыратын қосылыстар.

ИОНСЫЗДАНУ зат. хим. Иондардың концентрациясының төмендеу процесі.

ИПОКРИТ [грек. hypokrites] зат. көне. Өзін жақсы етіп көрсететін, екі жүзді адам.

ИПОМЕЯ [лат. ipomoea] зат. өс. Шырмауық тұқымдасына жататын, ірі гүлдері бар өсімдік.

ИПОТЕКА [грек. hypoteke] зат. экон. 1. Орнықты мүлік кепілге алынғанда берілетін несие; осы несиеге берілген орнықты мүлік кепілі. 2. Қарыз алушыға банктің берген орнықты мүліктің кепілі туралы кепілдік-қарыздық куәлік.

ИПОТЕКАЛЫҚ сын. экон. Ипотекаға қатысты, соған тән.

Ипотекалық банк. экон. Орнықты мүлікті (жер, үй, құрылыс) кепілдікке алып, ұзақ мерзімге ақшалай несие беретін, сондай-ақ қозғалмайтын мүлікті кепілдікке беруді қамтамасыз ететін кепілдік қағазын шығаратын несиелік мекеме. **Ипотекалық кепілзат.** экон. Несиені қамтамасыздандыру ретінде бағалы қағаздарды кепілге салу; кепілдік шотындағы дебеттік қалдықты сақтандыру. **Ипотекалық кепілхат.** экон. Банк қарызгерге беретін орнықты мүлік кепілі туралы борышқорлық міндеттеме. **Ипотекалық куәлік.** экон. а) Заңды иеленушінің

құқығын куәландыратын ордерлік бағалы қағаз. ә) Негізгі міндеттемені орындауға арналған бағалы қағаз. б) Негізгі міндеттемені орындау мақсатымен кепілге салынған мүлікке өндіріп алу шарасын қолдануға арналған бағалы қағаз. **Ипотекалық несие.** экон. Несиегері банктер болып табылатын тұрғынүй алу үшін жеке тұлғаларға белгілі бір шарттар бойынша берілетін қарыз түрі. **Ипотекалық облигация.** экон. Орнықты мүліктермен қамсыздандыру шартымен шығарылатын және тұрақты пайыз әкелетін ұзақ мерзімді бағалы қағаз. **Ипотекалық рынок.** экон. Несие капиталдары рыногының құрамдас бөлігі. **Ипотекалық сертификат.** экон. Сатып алынатын, сатылатын, кепілге салынатын кепілзаттық куәлік, бағалы қағаз түрі.

ИПОХОНДРИК [грек. hypochondrios] зат. псих. Ипохондриямен ауыратын адам.

ИПОХОНДРИЯ [грек. hypochondrios] зат. психол. Өз денсаулығына шамадан тыс көңіл бөлушілік, жазылмайтын аурумен ауырып қаламын деп қорқушылық.

ИППОДРОМ [грек. hippodromos] зат. **Бәйгегалаң** (ат жарыстары мен бәйге өткізу үшін арнайы жасалған орын, алаң).

ИППОЛОГИЯ [грек. hippos – жылқы, logos – ілім] зат. зоол. Жылқы анатомиясы, физиологиясы, дамуы, тұқымын көбейту туралы ғылым.

ИПРИТ [нем. Iprit] зат. 1. хим. Қыша газы, протоплазматикалық у. 2. әск. Қыша иісті тері іріңдеткіш уландырушы әскери заттек (1971 ж. немістердің алаш рет Бельгияның Ипр қаласының жанында ағылшын әскеріне қарсы қолданылуына байланысты аталған).

ИПСАТИВТІ сын. терм. Өзіне қатысты бейнелеу немесе өлшеу.

ИПСИЛОН зат. мат. Грек әліпбиіндегі У (u) әрпі, математикада өзгермелі шаманың таңбасы болып қолданылады.

ИРАДА [ар. الإرادة] зат. көне. Қалау, тілек. **Ирадаға қайшылық жасады.** жерг. Ерікке қайшы келді, мүддесіне кері келді, ойлағанынан басқаша болды.

ИРАН: жұлмәй гайып иранлар. көне. Барша гайып ерендер [Гайып ерен – қазақтың ертегі-қиссаларында адамға қиналғанда көмектесіп, желеп-жебейтін, көзге көрінбейтін әулие].

Иран кілем. Бағалы, әдемі, түгі қалың кілем.

ИРАНБАҚ зат. 1. Көне замандағы парсы патшасының жер бетін жұсмаққа ұқсатам деген мақсатпен салған бағы; шығыс ертегілеріндегі жаннат бағы. 2. ауыс. Әсемдігі жағынан ерекше, асқан әдемі бақ, абаттандырылған саялы орын.

Иранбақтың қызыл гүлі. поэт. Ел ішіндегілердің көріктісі, сұлуы, асарлығы.

ИРАНДЫҚ сын. Ирандарға тән; Ираннан келген.

ИРАНТАНУ зат. Иран тілдері мен мәдениетін зерттейтін ғылымдар жиынтығы.

ИРГА Бйіктігі 2-3 м-дей, көп бұтақты жемісті бұта. Жемісі домалақ, қара көк түсті болады, жеуге жарамды. Дәрі-дәрмек ретінде де пайдаланылады.

ИРҒА зат. жерг. Жүзімнің ерте пісетін түрі.

ИРЕК¹ зат. этн. сөйл. **Ирекағаш** (тері илеуге қолданылатын ағаш).

Ирек шығарды. колөнер. Ирекағаш жасау үшін оның бір шетін ара сияқты керттік-керткі етіп жасады. **Ирек шығару.** колөнер. Ирекағаш жасау үшін оның бір шетін ара сияқты керттік-керткі етіп жасау.

ИРЕК² зат. 1. колөнер. Геометриялық фигуралар, әдетте үшбұрыштар немесе тұзу және доғал сызықтардың бір-біріне жалғасқан өрнегі түріндегі қазақтың ұлттық оюының бір түрі. 2. ауыс. Құлаққа жағымды дауыс толқыны, ән иірімі, өрнегі.

Ирек қалып. зерг. Күміс бетіне иір-иір, толқынды ою, бедер түсіруге арналған соқпа қалып. **Ирек өрнегі.** колөнер. **Ирек²** (қазақ колөнеріндегі өрнектің бір түрі). **Ирек су.** колөнер. Жіңішке таспаларға, көрпе, тұсқиздің, т.б. шеттеріне, арасына салынатын әртүрлі сызық түріндегі ою.

ИРЕК³ зат. этн. көне. Бір қызы жіпке бекітілген, лақтырып қолданатын көне қарудың түрі.

ИРЕК⁴ сын. 1. Тұзу емес, иір-иір. 2. Айқыш-ұйқыш, шмай (жазу). // Жазу, сызық. // Иірленген шет, ирек-ирек жіек. // Ирелеңдеп, ирелең-ирелең етіп. // ауыс. Қисық жол, бұрыс бағыт. // ауыс. Қалтарыс-бұттарыс, жасырын тиген.

Ирек аған. бейн. Мойны ұзын, өркеші үлкен, келісті атан түіе. **Ирек гүл.** бот. Гүл бұтақшаларының бірі оң жағынан, екіншісі сол жағынан ауысып келген гүл шоғыры. **Ирек қар.** Жел, боран соққаннан кейін беті иректеліп қалаған қар. **Ирек мойын атандай.** бейн. Мойны ұзын, өркеші үлкен, келісті атан түіе сияқты. **Ирек салды.** а) Ирелеңдеді, ирелеңдеп созылды, ала тартылды. ә) Ирелеңдеген із қалдырды. **Ирек түтік.** тех. Түтіктерден спираль тәрізді немесе ирелеңдетіліп жасалған жылуалмастырғыш құрылғы. **Ирек тігісті.** тоқыма. Матаны бір-бірімен қабыстырып тігуде, шілтер, киім астарларының ішкі, төменгі жағын т.б. тігуде қолданылатын тігістері бір-біріне айқышталып түсетін тігіс түрімен тігілген. **Ирек тігісті мәшине.** тоқыма. Зигзак-мәшине, тігін, аяққым және галантерея өндірісінде қолданылатын ирек тігіс жасайтын тігін мәшинесі.

ИРЕКАҒАШ зат. этн. Жалпақтығы 10-15 см, қалыңдығы 7-8 см, ұзындығы 60-70 см тері өңдеуге арналған құрал.

ИРЕКЖАШЫРАҚ зат. өс. <лат. ikonnikovia> Қорғасын шөптер тұқымдасына жататын көлжыдықтың иала бұта.

ИРЕКГҮЛ Таудың шатқалдарында өсетін биіктігі 15-60 см-дей, тамыры жуан, жапырақтары тамыр түбіне шығатын гүлі – гүлшоғыр, күлгін, қызыл түсті жапырақтары таспа тәрізді шөптесін өсімдік.

ИРЕК-ИРЕК сын. 1. Иір-иір, бұралан. 2. Бұдыр-бұдыр, тегіс емес, бұдырлы. 3. Өркеш-өркеш, жота-жота.

ИРЕКТЕ=ет. 1. Ирек салу, ирек-ирек етіп сызық жүргізу. 2. Айқыш-ұйқыш етіп жазу. 3. ауыс. Даусын құлаққа жағымды етіп, біресе көтерін, біресе бәсеңдетіп толқындатып шығаруы.

Иректен тігу. колөнер. Мата бетіне ирек өрнегін салып тізу.

ИРЕКТЕЛ=ет. 1. Бұралаңдану, бұдырлау, толқындану. 2. Иірлену. 3. Айқыш-ұйқыш болып жазылу, бір нәрсенің бетіне айқышталып тұсу. 4. Иір-иір болып оратылу, шырлыну.

ИРЕКТЕЛУ Иректел етістігінің қимыл атауы.

ИРЕКТЕН=ет. Иір-иір болу, иірлену.

ИРЕКТЕНУ Иректен қимыл атауы.

ИРЕКТЕУ=ет. 1. Иір-иір қылдыру, иір-иір еткізу, желпілдету. 2. Ирелеңдетіп, айқыш-ұйқыш етіп жазу. 3 ауыс. Дауысты толқындату, дірілдету, бірқалыпты ұстану.

ИРЕКТЕТІР=ет. Иір-иір еткізу.

ИРЕКТЕТУ Иректет етістігінің қимыл атауы.

ИРЕКТЕУ¹ зат. этн. Ирекағашты пайдаланып тері илеудің тәсілі.

ИРЕКТЕУ²сын. Ирегі көбірек, иірлеу келген.

ИРЕКТЕУ³ Иректе етістігінің қимыл атауы.

ИРЕКТІ сын. колөнер. Ирегі бар.

ИРЕКТС зат. өс. Сабағы тік, жапырағы сопақша, жісектері араның тісі сияқты болатын бұта арасында өсетін шөптесін өсімдік.

ИРЕКСУ зат. көлөнер. Оуддың құрылымдық элементтерінің арасын бөліп тұратын, су толқыны тәрізді өрнек.

ИРЕЛЕКТЕ = ет. *Ирелең-ирелең ету, ирелеңдеу.*

ИРЕЛЕҢ сын. *Түзу емес, ирелеңген. // Иир-иір жол, бұралаңдаган арна, сала.*

Ирелең етті. *Жылан сияқты ирең етті, ирелеңдеді.*

ИРЕЛЕҢДЕ = ет. 1. *Иир-иір болып созылу.* 2. *Бұралаңдау.*

Ирелеңдей шұбатылган. *Ирелең-ирелең етіп созылган. Ирелеңдей шұбатылды. Ирелең-ирелең етіп созылды.*

ИРЕЛЕҢДЕТ = ет. *Ирелең салгызын бұралаңдату, иир-иір қылып созылу.*

ИРЕЛЕҢДЕТУ *Ирелеңдет етістігінің қимыл атауы.*

ИРЕЛЕҢДЕУ *Ирелеңде етістігінің қимыл атауы.*

ИРЕН зат. көне. сөйл. **Ерен** (гайып ерен – қазақтың ертегі-қиссаларында адамға қиналганда көмектесіп, желеп-жебейтін, көзге көрінбейтін әулие).

ИРЕҢ елік. Әрлі-берлі бұралып қозгалгандағы қысқа қимылды бейнелейтін сөз. // *Ирек, ирелең.*

Ирең де ирең. поэт. *Иир-иір, ирелеңі, қалтарысы мен бұлтарысы көп. Ирең етті. Ширатыла жиырылды, иреңдеді. Ирең қакты. Ирелеңдеді, бұралаңдады.*

ИРЕҢДЕ = ет. 1. *Ирең-ирең ету, ирелеңдеу.* 2. *Толқындану.* 3. *Айқыш-цұқыштану, кедір-бұдырлану.*

ИРЕҢДЕЛ = ет. 1. *Ирең-ирең етілу, иірілу.* 2. ауыс. *Бұлдырлау, елестеу.*

ИРЕҢДЕЛУ *Иреңдел етістігінің қимыл атауы.*

ИРЕҢДЕТ = ет. 1. *Ирең-ирең еткізу, бұралаңдату, ирелеңдету.* 2. *Изеңдету.*

ИРЕҢДЕТУ *Иреңдет етістігінің қимыл атауы.*

ИРЕҢДЕУ *Иреңде етістігінің қимыл атауы.*

ИРЕҢ-ИРЕҢ елік. Әрлі-берлі бұралып қозгалгандағы қайталанган қимылды бейнелейтін сөз. // *Ирелеңдеп. // Изең-изең.*

Ирең-ирең еткізді. *Қайта-қайта иреңдетті. Ирең-ирең етті. Қайта-қайта иреңдеді.*

ИРЕТІЛ = ет. *Ирелеңдеу, иреңдеу; бұралаңдау.*

ИРЕТІЛУ *Иретіл етістігінің қимыл атауы.*

ИРЕТІЛІҢКІРЕ = ет. *Ирелеңеңкіреу, бұралаңдаңқырау.*

ИРЕУ зат. көне. **Ирек** (өрнек, ою түрі).

ИРИ = ет. *Сораю.*

ИРИДИЙ [ағыл. iridium] зат. хим. Күміс түсті жалтыраган, аса қатты, балқуы қиын, жерде сирек кездесетін ауыр металл.

ИРИДОДИАГНОСТИКА зат. мед. Көздің түсі (нұрлы), қабаты бойынша адам азгасының ауруларын анықтайтын медицина саласы.

ИРИДОЛОГ зат. мед. *Иридология саласының маманы.*

ИРИДОЛОГИЯ [грек. iris (iridos) – кемпірқосақ, logos – ілім] зат. мед. *Көздің шатырша қабығы аурулары мен өзгерістерінің арасындағы қандай да бір өзара байланысты зерттейтін медицинаның бір саласы.*

ИРИДЭКТОМИЯ [грек. iridectomia, iridos – кемпірқосақ, ektome – сылып тастау] зат. мед. *Көз ауруларының бірнеше түрін емдеуде жасалатын операция.*

ИРИЗАЦИЯ [грек. iris] зат. физ. *Жарық сәулесі өткен кезде кейбір минералдардың бетінде, Күн дискісіне қарсы орналасқан бұлттардың шеткі жақтарында пайда болатын әртүрлі бояумен көрінетін оптикалық құбылыс.*

ИРИТ [лат. iritis] зат. мед. *Көздің шырын қабығының қабынуы.*

ИРИС¹ [гр. iris] зат. тоқыма. 1. *Кесте тізуге, тоқуға арналган еспе жіптер.* 2. *анат. Көздің түсі (нұры), қабаты.*

ИРИС² зат. тамақ. *Қант, сүт, май және сірнеден дайындалган қоңыр түсті кәмпит түрі.*

ИРЛАНДЫҚТАР зат. этнон. Ирландияның ұлты, негізі халқы, осы ұлт өкілі.

ИРОИКОМИКАЛЫҚ: **иронкомикалық әдебиет.** әдеб. XVIII ғасырдағы батыс еуропалық классицизм әдебиетінде кеңінен таралган комикалық сөйкессіздікке негізделген әдеби жанр.

ИРОКЕЗДЕР зат. этнон. *Қазіргі Америка Құрама Штаттарының солтүстік-шығысын, Канаданың көршілес аудандарын қоныстанган үндіс тайпаларының тобы, өздерінің атауы – ходемосауан.*

ИРОНИЯ [грек. eironia] зат. 1. әдеб. *Астарлы сықақ, келеке, мазақ.* 2. лингв. *Тұлға немесе зат туралы түсінік, ойға қарама-қарсы ұғымдағы стильдік оралым, фраза, сөз.*

ИРОНИЯЛЫҚ сын. *Иронияға тән.*

ИРРАДИАЦИЯ [лат. irradiare] зат. 1. физ. *Кеңге таралу, кеңею, ұлғаю (толқынға, қоздыру ошақтарына, ауру нүктелеріне қатысты).* 2. мед. *Орталық жүйке жүйесінде туган тітіркенудің басқа бөліктерге таралуы.*

ИРРАЦИОНАЛ [лат. irrationalis] сын. 1. филос. **Иррационалдық.** 2. мат. *Бірлікпен өлшенбейтін, тұтас та, бөлшектік те санға жатпайтын.*

Иррационал өрнек. матем. *Радикалы бар алгебралық өрнек. Иррационал сан.* мат. *Бүтін де, бөлшек те рационал сандар арқылы дәл беріле алмайтын, яғни рационал санға жатпайтын сан.*

Иррационал теңдеу. матем. *Белгісіз радикал астында болатын алгебралық өрнек. Иррационал функция. матем. *Радикалы бар функция.**

ИРРАЦИОНАЛДЫҚ¹ зат. мат. *Иррационал болушылық, бірлікпен өлшенбейтін, тұтас та, бөлшектік те санға жатпайтын құбылыс.*

ИРРАЦИОНАЛДЫҚ² [лат. irrationalis] сын. филос. *Санамен танып білуге болмайтын, логикалық ұғымдар арқылы көрсетуге келмейтін құбылыс.*

ИРРАЦИОНАЛИЗМ [лат. irrationalis] зат. филос. 1. *Рационалдық ақылдың, ойдың танымдық мүмкіндіктері шектеулі деп санайтын және руханилықты, сезімді, түйсікті, қиялды дүниетанымның негізі деп есептейтін рационализмге қарама-қарсы таным жүйесі.* 2. совет. жағымсыз. *Ақиқат дүниені санамен танып білудің мүмкін еместігін қолдайтын және ақыл-ой парасаттың танымдық қабілетін теріске шығарып, танымның негізі ретінде оған көкіреккөз, инстинкт пен сезімді қарсы қоятын философиядағы идеалистік ағым.*

ИРРАЦИОНАЛИСТІК сын. филос. сөйл. **Иррационалдық.**

ИРРЕАЛДЫ [лат. irrealis] сын. *Ақиқат өмірде кездеспейтін нәрсені, реалдыға қарама-қарсы мағынада қолданылатын идеалдыны белгілейтін ұғым.*

ИРРЕДЕНТ [латын. Irredenta – азаттығы жоқ, terra – жер] зат. қоғ.-саяси. *Ұлттың мемлекеттік шеғарасына, тарихи отан құрамына енбей қалган, шеғара бойындағы атақоныс жерлерде мекендейтін ұлт өкілдерінің бір тобы (XIX ғ. соңы мен XX ғ. басындағы Италия құрамына кірмей қалган, аздаган италяндықтар қоныстанган шеғаралас жерлердің қайта Италияға қосылуын көздеген Италиядағы ұлттық қозғалыс атауы).*

ИРРЕДЕНТИЗМ [итал. irredentismo] зат. 1. *Италияға шеғаралас жатқан италяндықтар жартылай болса да қоныстанган жерлерді қосып алуды жақтаган XIX ғасырдың соңы – XX ғасырдағы Италиядағы ұлтшылдық қозғалыс.* 2. саяси. *Бір халық орналасқан, мемлекеттік шеғарамен бөлінген аумақтардың қосылуын көздейтін бағыт, қозғалыс.*

ИРРЕЙТА [лат. errata] зат. ресми. *Құжаттарды дайындауда жіберілген*

кемшіліктер немесе кішігірім қатені түзетууді куәландыратын іс құжатына қойылган қол.

ИРРИГАЦИЯ [лат. irrigatio] зат. егін-шар. **Суландыру** (жерді қолдан суару жүйесі).

ИРРИГАЦИЯЛЫҚ сын. *Суландыруға қатысты.*

Ирригациялық имараттар үйінділері. экол. *Ірі ирригациялық каналдарды, коллекторларды дайындаган кезде қазылып алынган беттопырақ пен топырақ массасы және құрылыс салынып жатқан өңірлердегі басқа да ретсіз үйінділер.*

Ирригациялық канал. тех. *Суландыру жүйесінің жасанды арнасы. Ирригациялық шөгінділер. экол. *Суландыру жүйесі нысандарын тазалау, аршу кезінде ұзақ уақыттан бері жинақталып келген жыныстар. Ирригациялық эрозия. экол. *Суару кезінде топырақтың шайылып өкетілуі.***

ИРШАТ [ар. ارشاد] зат. діни. көне. *Басшылық, нұсқау; абаққандарды аққи Құдай жолына түсіруші осиет, уағыз.*

ИСАРАП зат. ескі кіт. **Ысырап.**

ИСАРАПТАЛ = ет. ескі кіт. **Ысырап қылу.**

ИСЛАМ [ар. اسلام] зат. 1. діни. *Бір Аллаға мойынсынган, қасиетті кітабы Құран Кәрім, елісісі – соңғы пайғамбар Мұхаммед болып табылатын адамзат баласына жіберген соңғы аманат дін.* 2. *Арабиядағы көшпенді бадауылар арасында VI ғасырда пайда болган, дүниежүзіне кең таралган төрт ірі әлемдік діндердің бірі, мұсылман діні.* 3. саяси. *Өзіне дейінгі байырғы діндердің әсерімен де қалыптасқан синкретикалық монотеизмнің өзіндік арабтық үлгісін бойынна сіңірген, мұсылман діні негізінде Арабия қоғамының тарихи дамуы нәтижесінде пайда болган араб халқының мемлекеттік жүйесі, осы үлгідегі басқа да діни мемлекеттік немесе осыларға тән әлеуметтік-идеологиялық, діни-саяси құбылыс, тәртіп.* 4. *Мұсылмандыққа қатысты діни міндеттердің, ережелердің жиынтығы, мұсылмандық жолы. // Мұсылман, ислам дініндегі, мұсылмандықты ұстанган.*

5. *Исламтану, ислам туралы ілім.* 6. *Ислам әлемі, ислам дүниесі, мұсылман қауымы.* 7. *Ислам елдері, ислам мемлекеттері. // Исламтанушы, исламды зерттеуші әрі өздері мұсылман.*

Ислам архитектурасы. сәулет. **Ислам сәулет өнері.** **Ислам әлемі.** а) діни. *Исламнан өзге әлемге қарсы қойылатын мұсылманшылықтың маңызды ұеымы, дар-әл-ислам.* ә) *Барша мұсылман қауымы, ислам жұртшылығы.* б) *Ислам дінінің мәдени ортасы, исламның ғылыми және зиялы қауымы.* в) *Барлық мұсылман дініндегі немесе мұсылман діні дәстүрлі діні болып табылатын елдер мен мемлекеттер қауымдастығы. Исламға көңілді.* Бір Алланы Құдай деп мойындауы, ислам дінін қабылдауы, мұсылмандық жолға салды. **Исламға кірді.** Бір Алланы Құдай деп мойындап, мұсылмандық жолына түсті, исламды өз діні деп қабылдады.

Исламға салды. *Алланың көрсеткен тура діні – хақ жолы – мұсылман дінін қабылдауы.*

Ислам дүниесі. а) *Мұсылман дінін ресми дін немесе дәстүрлі дін ретінде ұстанатын барлық елдердің қауымдастығы.* ә) *Мұсылмандық білімдер жүйесі, исламдық ілім. Ислам дінін жастанды.* *Мұсылман дінінде жоқ нәрсені бар деп немесе тыйым салынғанды рұқсат етілген деп жалган кейіптен дінінің атын жамылып, жеке пияғылы жасырды. Ислам дініндегі салықтар. діни. *Құран Кәрімнің аяттары және Мұхаммед пайғамбардың хадистері негізінде белгіленген салық түрлері. Ислам елі. а) *Бір елдің мұсылман халқы, барша мұсылмандары.* ә) саяси. **Ислам жолы.** діни. *Адам баласына Алла тааладан Құран арқылы түсірілген шарттар мен тыйымдарды орындауға негізделген мұсылман дінінің ұстанымдары, дұрыс даму бағыты, хақ жол. Ислам жолын қуды. Мұсылман дінінің ұстанымдарынан ауытқымады, оларды бұлжытпай орындады. Ислам жолын таңыты.***

Мұсылман дінінің ұстанымдарын үйретті. **Ислам қағидалары.** діни. Мұсылман дінінде қатаң ұстанатын, мойындалған әдет-ғұрып, рәсім мен ережелердің жиынтығы. **Ислам қауымы.** Барша мұсылмандар, мұсылман атаулы адамзат. **Ислам мазаһабтары.** діни. Исламның түпкі қағидаларына негізінен сай келіп, өзара үндесетін, алайда жекелеген мәселелерде өзіндік айырмашылықтары бар, мужтаһид ғалымдары ұстанған жолдар. **Ислам мәденнеті.** діни. Әлеум. Мұсылман әлеміндегі адамдардың өмір-тіршілігін ұйымдастыру формасы, өзара қарым-қатынасы, сондай-ақ материалдық және рухани құндылықтары арқылы көрінетін тарихи тұрғыдан анықталған қоғам, шығармашылық күштер мен адам қабілеті дамуының белгілі бір деңгейі. **Ислам мемлекеті.** а) діни. саяси. Құқықтық, экономикалық құрылысы исламдық шариғат бойынша құрылып, Құран негізінде басқарылатын діни мемлекет. б) Дәстүрлі немесе ресми діни мұсылман діни болып табылатын мемлекет. б) діни. Қоғамдық қатынастары дәстүрлі ислам үлгісі бойынша құрылып, билік Құран және шариғат бойынша жүргізілетін дүнияді мемлекет құрымына қарама-қарсы қойылатын мұсылмандық ағымдар, дінтанушылар т.б. ұсынып, көксен мемлекет үлгісі. **Ислам мұрдтері** т.б. діни. Өзінің ұстандарымен шейх, пір, мұрши адал кісілікті қарым-қатынаста болып, оған мүлтіксіз бағынуға тиісті діни-рухани жетілу жолында жүрген мұсылман шәкірттер. **Ислам өркеннеті.** зат. Ислам дінінің құндылықтары негізінде қалыптасқан әлемдік өркенеттердің бірі. **Ислам парызы.** діни. Мұсылмандарға Құран бойынша орындалуы міндетті етілген ғибадат-шарттар, иманшарттар. **Ислам сәулет өнері.** Әлемдік сәулет өнері қазынасына енетін ислам діни ықпалымен салынып қалыптасқан ерекше үлгідегі ғимарат кешендерінің жүйесі. **Ислам тарихы.** а) Мұсылман дінінің өткені, оның даму процесі. б) діни. Мұсылман дінінің өткені, даму процесін зерттейтін исламтанудың бір пәні. **Ислам философиясы.** теол. филос. Ислам өркенетіне тән рухани және тәжірибелік диуниетаным жүйесі. **Ислам шамын жандырды.** поэт. Хақ дінді танытты, мұсылмандық жол – ақиқат жолына салды.

Ислам шариғаты діни. **Шариғат.**

ИСЛАМДАН= ет. тар. Қандай да бір сыртқы немесе ішкі түрткі жайттардың әсерімен мұсылман дінін қабылдау немесе мұсылмандық форма алу.

ИСЛАМДАНДЫР= ет. тар. Ислам шарттары бойынша ұйымдастыру, ислам дініне кіргізу, мұсылманға айналдыру.

ИСЛАМДАНДЫРУ Исламдандыр етістігінің қимыл атауы.

ИСЛАМДАНУ Исламдан етістігінің қимыл атауы.

ИСЛАМДЫҚ сын. 1. Мұсылмандық, ислам діни туралы, соған қатысты. 2. Ислам әлеміндегі (өркенетіндегі), ислам дүниесіндегі. 3. Мұсылман діні бойынша, ислам негізінде, ислам шарттарына сай.

Исламдық құқық. діни. қоғ.-әлеум. Мұсылмандық парыздарды, қылмыстық кодексті, экономикалық құқықты, жеке адам құқықтарын, азаматтық қатынастарды, мемлекеттік құқықты т.б. қамтитын адамдар арасындағы қоғамдық қатынастарды реттейтін «фикһ» немесе «шариғат» деп те аталатын ахлақ нормалары мен діни ережелер. **Исламдық өркенет.** **Ислам өркенеті.** **Исламдық руханият.** Мұсылмандық рухани мәдениет. **Исламдық ту көтерді.** бейн. Ислам дінін өз діні деп қабылдады, ислам әлеміне қосылды.

ИСЛАМДЫҚТАР зат. газеті. Ислам дініндегі адамдар, мұсылмандық топ.

ИСЛАМИ сын. ескі кіт. Исламдық, мұсылмандық.

ИСЛАМИЯ сын. кіт. *Ислами, исламдық.* **ИСЛАМИЯТ** [ар. اسلاميات] зат. кіт. 1. **Исламтану.** 2. Ислам әлемі, мұсылмандық өзгелігі, айырмашылығы. 3. Ислам діні, мұсылмандық.

ИСЛАМТАНУ зат. ғыл.теол. Ислам діні қағидаларының мәнін, шариғат нормаларын, ислам тарихын зерттейтін және Құран Кәрім сүрелері мен аяттарының, Мұхаммед с.ғ.с. пайғамбар сөздері мен іс-әрекеттерінің мәнін түсіндіретін ғылымдар жиынтығының атауы.

ИСЛАМТАНУШЫ зат. теол. Ислам діні қағидаларының мәнін, шариғат нормаларын, ислам тарихын зерттейтін және Құран Кәрім сүрелері мен аяттарының, Мұхаммед с.ғ.с. пайғамбар сөздері мен іс-әрекеттерінің мәнін түсіндіретін ғылым.

ИСЛАМШЫЛАР зат. совет. **Исламшылар.**

ИСЛАМШЫЛДАР зат. совет. Кеңестік кезеңде ұлтшыл, түрікшіл «халық жаулары» ретінде айыпталған мұсылман зиялылары.

ИСЛАМШЫЛДЫҚ зат. совет. Кеңестік кезеңде «халық жаулары» ретінде айыпталған мұсылман зиялыларына тағылған жала.

ИСЛЯМ зат. сөйл. **Ислам.** **ИСМАИЛИ** зат. діни. кіт. **Ысмаилшыл.** **ИСМАИЛИЯ** зат. діни. **Ысмаилшылшылар.**

ИСМАИЛИТТЕР зат. діни. кіт. **Ысмаилшылшылар.**

ИСМАЙЫЛДЫҚ зат. діни. тар. **Ысмайылдық** (шииттердің VII ғасырда жікке бөлінуіне байланысты пайда болған шиит исламы негізгі тармақтарының бірі).

ИСМАЙЫЛШЫЛ сын. діни. **Ысмайылшыл** (Ысмайылдықты ұстанатын (адам), ысмайылдыққа қатысты).

ИСМАЙЫЛШЫЛАР зат. діни. тар. **Ысмайылшылар** (Шииттердің VII ғасырда жікке бөлінуіне байланысты пайда болған шиит исламы негізгі тармақтарының жолын ұстаушы санатындағылар).

ИСНА: исна ашарийа. діни. тар. **Он екі имам** (Әли бин Әбу Тәліп әулетінен тараған, бірін-бірі жаластыраған он екі шиит-имамдардың атауы).

Исна ашарит ілімі. діни. тар. **Ислам** дініндегі Әли бин Әбу Тәліп әулетінен тараған, бірін-бірі жаластыраған он екі шиит-имамдардың жолын ұстанушылардың ілімі. **Исна ашариттер.** діни. тар. Шииттік исна ашарит ілімін ұстаушылар.

ИСПАҚАҢЛЫ: испаққаңлы қылыш. көне. **Исфәһани қылыш.**

ИСПАН: испан тілі. Роман тілдер тобына жататын Испанияның негізгі ұлттың тілі.

ИСПАНДЫҚ зат. Испан халқының өкілі; испан халқына тән.

ИСПАНИСТ зат. Испанистика маманы. **ИСПАНИСТИКА** зат. Испан халқының тілі, әдебиеті, мәдениеті жайындағы ғылымдардың жиынтығы.

ИСПАНИЯЛЫҚ сын. **Испандық.** **ИСПАНША** үст. Испан тілінде.

ИСПАНШЫЛА= ет. Испан тілінде сөйлеу, испан тіліне аудару.

ИСПАНШЫЛАУ Испаншыла етістігінің қимыл атауы.

ИСПАТ [ар. اثبات] зат. ескі кіт. **Сипат.** **ИСПА:** исра-уа-л-Миграж діни. **Миграж оқиғасы** [Мұхаммед (с.ғ.с.) пайғамбардың бүкіл әлемнен өтіп, жаратылыс атаулыдау жоғары көтеріліп, Алла тағаламен сұхбаттасуы түрінде оған Алла тағаладан берілген ең үлкен пайғамбарлық мұғжиза – тек қана пайғамбарға Алладан берілетін ерекше қасиет].

ИСРАФ [ар. اسراف] зат. ескі кіт. **Ысырап.**

ИСРАФИЛ: исрафил періште. діни. Адамдар мен әлем жөніндегі Алланың бұйры-

ғын оқитын және оны орындау үшін басқа періштелерге тапсыратын, қиямет күні келгенде кернейде ойнайтын Аллага жақын төрт періштең бірі.

ИСРАҒИЛ зат. діни. **Исрафил.** **ИСТЕБЛИШМЕНТ** [ағыл. establishment] зат. экон. Жоғары деңгейдегі табыс, қоғамдағы тұрақты жағдай, жеткіліктілік; қазіргі қоғам құрылысына тірек болатын және артықшылықтары бар қоғам топтары.

ИСТЕРИЯ [грек. hystera] зат. мед. **Ұстамалы сырқат** (жүйке жүйесіне зақым келуден, адам мінез-құлқының, қозғалысының, сезімталдығының, ішкі мүшелер қызметінің бұзылуынан болатын психикалық ауру).

ИСТИНЖА зат. Дәрет алу, нәжістен тазалау.

ИСТИСЛАХ зат. діни. Ислам ілімінде пайдалы іске ұмтылушылық, пейішке бару жолындағы ізгілікті істің бірі; істің дұрыс-бұрыстығын анықтаудың заңды жолының жүйесі.

ИСТИХАРА зат. діни. Парыз және сүннетке жатпайтын бір нәрсенің қайырын, жақсысын, ізгілігін тілеу намазы.

ИСТИХАРАЖ зат. ескі кіт. Бір заттың ішінен басқа заттар шығару, табу.

ИСТИХСАН зат. діни. Ұқастыққа сәйкес шешім қабылдаудан бас тартуды білдіретін мұсылмандық тәртіп пен құқық термині.

ИСТОРИЗМ ор.зат. линг. **Тарихи сөздер** (қоғамдық дамудың белгілі бір тарихи кезеңіне байланысты пайда болып, кейіннен қолданыстан шығып қалған сөз).

ИСТОРИОГРАФИЯ ор.зат. Тарих ғылымының дамуы туралы және тарихи нұсқалар туралы ғылым.

ИСТРЕБИТЕЛЬ ор.зат. өск. **Жойғыш ұшақ** (жау авиациясын атып түсіретін ұшыр ұшақ).

ИСФАҒАНИ [ар. إسفاهانی]: **исфәһани қылыш.** зат. көне. Исфәһан қаласында сапалы материалдан жасалған аса бағалы қылыш, кесу қаруы.

ИСЕСІМ. Дүйім, барлық, күллі.

Ісі қазақ. Қазақ атаулының бәрі, күллі қазақ біткен.

ИСІМ зат. ескі кіт. **Есім.**

ИСІН= ет. 1. **Бие, сиыр** т. б. сауын малдарының әбден иіп тұрған күйін өткізіп алғанда немесе жайсыз қалыпта тұрғанда ішін кенет тоқтатуы; сүт бермей қоюы. 2. **Ию, сүт ағу.** 3. ауыс. **Мейірлену, елжіреу, ию.** 4. ауыс. **Мойынсыну, бағыну.**

Ісіншек бие. Сауар алдында құлыныңна жанасып, ісініп, сүтін ағызып жіберетін бие.

ИСЫМ: **исым ағзам.** ескі кіт. Ұлы есімдер, ұлы аттар.

ИСІНДІР=ет. 1. **Бие, сиыр** т. б. сауын малдарының иіп тұрған мезгілін өткізіп алу. 2. **Иіту, сауын малының желінін сыздату.** 3. ауыс. **Көңілден шығару, тойдыру.**

ИСІНДІРУ Исіндір етістігінің қимыл атауы. **ИСІНУ** Исін етістігінің қимыл атауы. **Бие, сиыр** т.б. сауын малдарының шартты рефлексіне байланысты физиологиялық процесс.

ИТ зат. 1. зоол. **Сүтқоректілер** табы, ит туысына жататын, қасқырға жақын асыранды үй хайуаны. 2. **Үй күзету, мал баулау** бейімделген асыранды үй хайуаны. 3. **Аң аулауға немесе аңға салуға үйретілген үй хайуаны.** 4. этн. Қазақ халқында қасиетті саналатын жеті қазының бірі. 5. эвф. **Қасқыр.** 6. ауыс. **Қас жау, жауыз,** қараншет адам. 7. ауыс. **Надан, түк көрмеген тоғышар адам.** 8. ауыс. **Құр бос жүрген, қолынан еш нәрсе келмейтін, ісінен сөз көп адам.** 9. ауыс. **Керіпартта, көре алмайтын, біреуге ор қазғыш, қасқой адам.** 10. экспр. **Қатар-құрбы адамдардың бір-біріне немесе жасы кіші балашаға, сондай-ақ басқа бір өзімісінген адамға олардың жағымсыз әрекет-қылығын кешіреңде**

зілсіз айтатын сөзі. **11.** экспр. жағымсыз. Бір адамды жақтырмағанда немесе одан әбден қорлық көріп зәрепат болғанда оған қарата айтылатын жек көру сөзі. **12.** экспр. Кейін, ренжігенде малға қарата айтылатын сөз. // экспр. бейн. Бір нәрсенің соңынан ит сияқты салақтап, далақтап жүгіре беретін, бір тоқтамайтын.

Ит айтқады. Жауықты, өшікті; айдап салды. Иттей [итше] талады. Бәрі жабылып, талауға түсірді. **Итке** айналды. Адамшылықты ұмытты, азғындады. **Итке бермесін [берсін].** Адам баласының басына бермесін. **Итке есептеді.** Төменшіктетті, адам қатарына қоспады. **Итке жалпаш жақпандай.** Бағасын, құнын түсінбейтін адамға бағалау, құнды нәрсені бергендей. **Итке қыйған айрандай абыройы төгілді.** бейн. Қадірін білмейтін адамнан опық жеп, намысы татпалды, әбден ұятқа қалды. **Ит арқасы қиян.** Өте алыс, тым қашық. **Ит арқасы қиянға қашты.** Алысқа, жыраққа кетті, көз көрмес алысқа жылыстады. **Ит арқасы құрысты.** Жыны келді, қатуланды. **Ит атым жоғалмасын деп, пайғамбарға үрді.** Қай жерде жүрсе де ит иттігін жасамай тұрмайды, кім болса да өз бет-бейнесін танытпай қоймайды [Ежелгі ұғыз бойынша, Мұхаммед пайғамбарға абапал, үрген итке: «Бұл пайғамбар емес пе» дегенде, ит: «Өзім де білем, бірақ ит атым ұмытылмас үшін үрп тұрмын» деп жауап берген екен]. **Ит ауруы.** сөйл. Мешел. **Ит ашуын тырнадан алады.** Әлі жеткеніне күш жұмсайды, өшін әлсізден алады. **Ит әбгерге салды.** Мазалады, әуре қылды. **Ит әлегін шығарды.** Берекесін кетірді, атышысын қуырды. **Ит әуеге үргенмен, айдың нұры кетпейді.** Жақсыны қаралаймын деп қанша әлек болғанмен, жақсы жақсы күйінде қалады. **Ит әуресі шықты.** Дүре болды, азапқа түсті. **Ит байласа тұрғысыз.** экспр. Адам төзгісіз, тіршілік жасап болмайтын (жер). **Ит басты, сыыр аяқты.** жерг. Жексұрды, сымпағын (адам). **Ит басына іркіт [айран] төгілді.** Аста-тоқ, ағыл-тегіл молшылық болды, ішкені алдында, ішпегені артында, ауқатты тұрмыс орнады. **Ит басын шағу.** жерг. Көзін жою, қатты қинау. **Ит батпақтап, ат сүрінеді.** Аяқ алысыз, көп болғандықтан, еш нәрсеге түсініп болмайды. **Ит болды.** а) Адамшылықтан кетті, жексұрын, қарабет болды. ә) Бос әуреге түсті, әбден зығысы шықты. б) Қор болды, абыройы төгілді, намысы аяққа татпалды. **Ит бұйда етті.** жерг. Қатты ұрысты, сөкті, ұялтты. **Ит бүлкіл [бұлжек].** а) Көлік малының бірқалыты баяу, ұзаққа созыған ауыр жүрісі. ә) Өнбейтін, өндимейтін жүріс. **Ит біле ме [біледі].** Кім білсін, қайдан білейін, ешкімге белгісіз. **Ит біледі сүйекті.** Әркім өз бейіміндегі істің шебері. **Ит [ім] білсін [бе] [біле ме].** Ешкім білмейді, түсінісіз, белгісіз. **Ит есепті саналды.** Адам қатарында есептелмеді, қордалды. **Ит етекке жармасты.** Кім көрінген жармасып, қиянат жасады. **Ит етектен қапты.** Жығылғанға жұдырық, қиналғанда, қол ұшын бергеннің орнына аяқтан шалды. **Ит жақсысы [ең жақсы] – құмай [тазы].** Қазақ ұғым бойынша, иттің ішіндегі тазасы, алығры, жәңірігі, базағысы – құмай немесе тазы. **Ит жаманы ырыс әкеледі.** Байырғы наным бойынша, жаман деген иттің өзі иесіне байлық, құт тілейді (сондықтан итті теспезен). **Ит жауырын.** Жауырыны тар, қушқан (адам, кім). **Ит жегір [ит жесін].** қарғ. Біреуге риза болмағанда айтылатын бұйырмағыр, қызығын көрмегір деген мағынадағы зілсіз кейіс сөз. **Ит жегірдің ит жесін.** экспр. қарғ. Өзіне тиесілі нәрсе бұйырмай қалып, қатты кейінде айтылатын кейіс сөз. **Ит жейде.** Нәрестенің алғаш киген көйлегі. **Ит жем болды.** а) Ысырап, рәсуа болды. ә) Құр босқа қор болды, қадірі болмады. **Ит жемеді қырылды.** Азапта, ит қорлықта өлді. **Ит жеріген жаужұмырдай.** жерг. Жеккөрінішті, сүйкімсіз, қырыс, қадірі жоқ (Жазкөрінішті, сүйкімсіз, қырыс, қадірі жоқ тілі. аймақ сөздігі). **Ит жейдені**

ертерек тоздыру. Жасы үлкен деген мағынада. **Ит жон.** Оңша биік емес, дөңестеу жер. **Ит жуа.** Жуаның ұсақ, жабайы түрі. **Ит жүгіртіп, құс салды.** а) Аң аулады; аңшылық, саятшылық құрды, аңға шықты. ә) Сауық-сайран құрды. **Ит жүзіс [ит малту]** Жүзе білмейтін адамның жүзуі; аяқ-қолды тырбаңдатып малту түрі. **Ит жүрек.** поэт. Қызығы кетіп суынған, тұралаған көңіл. **Ит жылы.** көне. Қазақша жыл қайырудың он бірінші жылы. **Ит жыны келді.** Қатты ызаланды, ашуы келді. **Ит жынына тиді.** Қатты ызаландырды, ызасын келтірді. **Ит жіліншек.** этн. Жүрік ат сынындағы аттың аяғының тізеден төменгі жіңішке жерінің сипаттама аты. **Ит зықысы шықты.** Әбден құр босқа титықтады, мазасы кетті, шаршады. **Ит иттігін қылмай қоймас.** Жаман адам жаманшылығын көрсетеді. **Ит кемірген сүйектей қылды.** Ұсқынын кетірді, берекесін алды. **Итке таста.** Текке керегі жоқ, қажетсіз. **Итке ұсады.** Адамшылықтан жүрді болды. **Ит кешуге салды.** Азап тарттырды. **Ит көзі түтін танымас.** жерг. Мүлдем нашар, тым төмен, жұтаң. **Ит көрген мысықша үрпиді.** Үрейі ұшты, елере үрікті. **Ит көргенін көрді.** Әбден қорлық көрді, қиын тіршілік кешті. **Ит көрмді көрді.** Азап шекті, көресіні көрді. **Ит көтінен ине алу.** жерг. Қулық істеу, сұғанақтық істеу. **Ит қайратты күні барда.** Өз қолы өз аузына жетіп тұрғанда, шама-шарқы келіп тұрғанда. **Ит қор адам.** Қиыншылық, ауыртылық көріп, жапа шеккен адам. **Ит қорлық.** Қор болушылық, қадір-қасиеті кетушілік. **Ит қорлығын көрсетті.** Азап тарттырды, қиыншылық көрсетті, азаптады, көресіні көрсетті. **Ит қосты.** а) Итпен аң аулады. ә) Мұқатты, ұятқа қалдырды, сын тақты. б) Ит айтқады, құды. **Ит қуған ешкідей.** Зәре-құты қалмаған, қатты қорыққан. **Ит қуған танадай [еліктің лағындай] едірденеді.** Үрке қарады, елегізді. **Ит қуып келгендей.** Қатты ентілі, ырсылдап, екі иінінен демалып. **Ит құйрық.** сөйл. Ұзындау құйрығы бар арқар-меринос қойы. **Ит қылды.** а) Ақылмақ етті, қолбалаша жұмсап, абыройын түсірді. ә) Бос әуреге салып, әбден титықтатты, жынына тиді. б) Қор қылды, қорлады, көрмегенді көрсетті. **Ит май жемейтіні [жегісіз].** Ит басына іркіт төгілген молшылық. **Ит малтуға салды.** а) Есін шығарды, берекесін кетірді. б) Тындады, тыным татпады, итшиледі. **Ит мойнына гауһар тақты.** Қадірін мүлде білмейтін, түсінбейтін адамға қор қылды. **Ит мұрны өткісіз [өңпейтін, бағпайтын].** Қалың, жынысты, ну. **Ит мініп [қуып], ирек қамшылады.** а) Жүрісі өнбей, жол азабын тартып, итшиледі. ә) Өлмейтін күнін көрді. **Ит нәпсі.** Қу құлқын, қу көреқырарлық. **Ит өлген жер.** Тым алыс, қашық жер, ат тұяғы жеткізбес алыс шет. **Ит өлім.** а) Қайірсіз, абыройсыз жерінішті өлім. ә) Қаңып көмусіз қалу, айдалада, жырақтағы өлім. **Ит өмір.** Қорлықпен өткен құмыр, итше ырылдасқан тірлік. **Ит өндіршек.** этн. Жүрік ат сынындағы аттың жұтқынышақтан басталатын өңешінің бойы, иегінің астының сипаттама аты. **Ит өңешінен ине суырған.** Айласы асқан, қадалған жерінен қан алатын. **Ит өсіру.** Кедендегі ізкесушілік жұмыстарына пайдалану үшін арнайы бейімдеп үйрету, асырау. **Ит пен құсқа жем болды.** Айдалада көмусіз қалды. **Ит пен құсқа жем болды.** а) Айдалада көмусіз қалды. ә) Кім көрінгеннің қолында кетті; ұстағанның қолында, тістегеннің аузында кетті. **Ит пен мысықтай [ит пен мысықша].** Бірімен-бірі өш, араз. **Ит рәсуа.** Аяққа татпаушылық, қадірін білмеушілік. **Ит салпақ.** Ертеден қара кешке дейін біреудің жалшылығында жүрген; итқорлық. **Ит сорпасын шығарды.** Діңкесін құртты, әбден шаршатты. **Ит сілікпесі шықты.** а) Титықтап тұралады, шаршады. ә) Өрім-өрім болып, тамтығы еана қалды. **Ит талағандай.** Сау тамтығы жоқ, өрім-өрім. **Ит – тамаққа.** Ит тамақ жеген жерге үйір болады, адам жақын

тартқан, туыс, қамқор болған адамдарын іздеп тұрады. **Ит те болса.** Қанша жаман болса да. **Ит те көзге ілмейді.** Ешкімге керегі жоқ; тиірсіз. **Итте – құмай.** Ит атаулыда ең жақсысы құмай; бір алуан нәрсенің ішіндегі бірегейі. **Иттен [де] көп.** жақтырмау. Өте көп. **Иттен де сүйек қарыздар.** Қарыз алмаған адамды жоқ, әбден тілемсектікке салынған. **Иттен жаман [жек] көрді.** Жаны жақтырмады, мүлдем ұнатпады. **Иттен жаман құтырды.** Шектен шығып кетті, астамшылық көрсетті. **Иттен жаралған [иттен туған].** қарап. Оңбаған, жетесіз, түк көрмеген. **Ит терісін басына қаптады.** экспр. Жер-жебіріне жетті, ұрыс-сөкті; мақарасын шығарды. **Ит тиген арам ас.** Керексіз, қайірсіз деген мағынада. **Ит тиген күшкітей.** Көрінгенге жалтақ. **Ит тиген табақтай қарады.** Жеккөрінішті сезіммен жиірек қарады. **Ит тиді.** т а б у. Сұқ көз тиді [жас балаға біреудің назары түсіп, содан ауырды деген ел арасындағы наным]. **Ит түйнек.** Піспей, жетілмей қалған қауын-қарбыз. **Ит түртік болды.** Қақпай, түрткі көрді; әркімнің мазағына, қорлығына ілікті. **Ит тұқымдасы.** з о о л. <лат. canidae> **Ит, қасқыр,** шибөрі, түлкі, ақтүлкі т.б. жататын жыртқыш сүтқоректілердің бір тобы. **Ит тұмсығы өңпейтін [батпайтын].** Адам кіре алмайтын қалың, ну, бітік өскен. **Ит түртік болды [түрткіге түсті].** Бөрінің көзіне түрткі болды, әркімнің мазағына ілікті. **Ит тілеуін тіледі.** Жамандық тіледі, жалғыздықтай, қаңғымалықтай қалады. **Итіне дейін [шейін].** с ө й л. Тұп-тұқиянымен, түгелдей, барлығы дерлік. **Ит тірлік.** Қорлықпен өткен, азапты өмір. **Ит тіс.** анат. <лат. dens lupinus> Үстіңгі тіс қатарынан сойдақ тіске жапсарласа шыққан тіс. **Ит үреді, керуен көшеді.** Бәрі де өтеді, кетеді, уақыт ұмыттырады деген мағынада. **Ит ыраққа салды.** Дүре-сарсаң етті. **Ит ырғылжыңға салды [түсірді].** жерг. Дүре-сарсаң етті; ары тарт, бері тартқа салды. **Ит ырғын.** Мол олжа, көл-көсір молшылық. **Итін шығарды.** Берекесін алды, мазасын кетірді. **Ит ішпейтін.** Ішуге жарамсыз, ащы. **Ит ішкір.** Арақ. **Итті алдайтын қулық та жоқ.** Қулық-сұмдықты білмейтін сенің, ақкөңіл. **Итті шапса ыңқ еткен.** поэт. Өткір қылыш сыны, қылшыттың өткірлігін сипаттайтын бейнелі сөз. **Иттің [ғана] баласы.** қарап. а) Ұрысқанда айтылатын балағат сөз. ә) Біреудің қылығына бір жағы қызығып, таңырқап, жақын тартып, бір жағы жақтырыңқырамай тұрғанда өзмісініп айтылатын сөз. б) Оңбаған, жетесіз. **Иттің етінен жек көрді.** Мүлдем көргісі келмеді, сұқаны сүймеді, ұнатпады. **Иттің жорасындай.** мы с қ ы л. Қалай болса солай, нашар. **Иттің иесі болса, бөрінің тәңірісі бар.** Әркімнің өзіне лайық бір сүйенері, қорғаушысы бар. **Иттің итақайы.** Кім болса сол, кім көрінген. **Иттің қара тұмсығындай көрді.** жерг. Өлердей жек көрді, иттің етінен жек көрді. **Иттің сыртынан.** м н ф. **Иттің ең жақсысы, қасиеттісі, саққұлақ, қабазан, алғыр, күштісі.** **Иттің тойына барамын.** э в ф. Тінде бас жууға тура келгенде үйге жамандық келмесін деген ырыммен айтылатын сөз. **Иттің тұқымы.** қарап. Ұрысқанда айтылатын балағат сөз. **Иттің ұлы итақай [байқұтан], иттің итақайы.** Кім болса сол, кім көрінген. **Иттің ырысы.** **Иттің иесіне әкелетін несібесі;** байырғы наным бойынша, ит иесінің ауқатты тұруын, ырыздығының таусылмауын тілейді, сондықтан қазақпа ит болмаса, қалған асы далаға төгіліп, ысырап, обал болады деген [Ел арасындағы өтпана бойынша, адам баласы нады ысырап еткен сайын, Алланың қадірменесі бидайдың бүкіл ұзына бойына біткен дәндері бірте-бірте сыдырылып, азия түскен тұста, иттің Құдайдан жалбарынын, несібесін аздайтауын сұрағанда бидайдың басындағы дәні түгелдей сыдырылмай тұрып қалған екен]. **Иттің ішіне сарымай жақпайды.** Қадірін білмейтін адамға айтқан жақсы сөз, жасалған жақсылық зая кетеді. **Иті екеш итке бермесін.** Адам түгіл

итке ауыр, басқа салмасын, басқаға көрсетпесін. **Иті қырым жерге жүгірген.** Көп жерді алыс, шалғай жерлерді көрген. **Иті қырын жүгірді [жүрді].** Ісі сәтсіз болды; жолы болмады, ісі оңына баспады. **Итім сене ме?** сөйл. Ешкім сенбейді, адам нанғысыз. **Итің аяқ.** Қайта-қайта кідіріп, әрең-әрең жүретіні жүріс.

ИТАЙ-ИТАЙ: итай-итай ауруы. мед. Ирригациялық суда кадмиймен ластанған күршітен ұланған болатын созылмалы ауру.

ИТАКАЙ зат. көне. 1. Иттің күшігі. 2. сөйл. Иттің кішкентай түрі.

ИТАЛАҚАЗ зат. зоол. <лат. tadorna> Сырт көрінісі қазға да, үйрекке де ұқсас, басы, құйрық қауырсыны қара, жемсауы мен арқасы ақ, көкірегі сарғыш ірі құс.

ИТАЛЪЯН зат. Италияндық. **Италян итқонағы.** өс. <лат. setaria italica> Астық тұқымдасы итқонақ туысына жататын арам шөптің бір түрі.

ИТАЛЪЯНДЫҚ зат. Италия мемлекетінің негізгі тұрғыны.

ИТАРБА зат. 1. Аяғы жаңа шыққан баланы жүруге дағдыландыру үшін арнайы жасалған қолбарба. 2. Екі дөңгелекті жеңіл қолбарба.

ИТАРҚА зат. 1. Көші-қон кезінде екі керегенің басын түйістіріп тіккен уақытша тұрға арналған баспана. 2. сәулет. Төбешабын. // Итарқаға ұқсас; қырланып келген.

Итарқа болу. жерг. Ұрсысу, керісу, жанжалдасу. **Итарқа жөн.** жерг. Жөң мен жөңбайдың шағылдығынан туған түйенің азғын ұрпағы. **Итарқа қоспақ.** түйе шар. Атасы нар бура не қоспақ бура, енесі – нар мая не қоспақ інген болғандығынан азғын қоспақ атанған будан. **Итарқа қылды.** Екі керегенің басын түйістіріп, уақытша баспана жасады. **Итарқа өркеш.** жерг. Түйенің азғындарында, көбіне, нарлардың азғын туғандарында болатын өркеш. **Итарқасы қозды.** Ашуланды, қайратқа мінді. **Итарқасы құрысты.** Қаһарланып, қайратқа мінді, ашуланды.

ИТАРҚАЛА=ет. 1. Итарқа сияқтандырып, үстінен қыр, жал шығару. 2. Екі керегенің басын түйістіріп жасау.

ИТАРҚАЛАН=ет. Итарқа сияқтанып, үстінен қыр, жал шығарылу.

ИТАРҚАЛАУ Итарқала етістігінің қимыл атауы.

ИТАРҚЫ сын. жерг. Итшілеген, қиын, ауыр.

ИТАРҚА-ШАҢЫРАҚСАЛМА зат. этн. Абылайша, жолым үй, күрке, итарқа, шаңырақсалма сияқты т.б. уақытша тұрғызылатын жеңіл баспаналардың жиынтық атауы.

ИТАРШЫ зат. 1. көне. Кішкене, шәуілдек ит. 2. ауыс. Біреудің айтағына еріп, сойылын соғушы; жарамсақ адам. // Сыздатып, жанды алған.

Итаршы болды. Жарымсақтанды, жағымпазданды, жандайшап болды.

ИТАРШЫЛАН=ет. Жарамсақтану, жағымпаздану.

ИТАРШЫЛАНУ Итаршылан етістігінің қимыл атауы.

ИТАРШЫЛАУ Итаршыла етістігінің қимыл атауы.

ИТАРШЫЛЫҚ зат. Жарамсақтық, біреудің сойылын соғушылық.

ИТАУНАҚ сын. Ойқұш-ұйқұш.

ИТАУРУ зат. мед. Мешел сияқты созылмалы бала ауруы.

ИТАУЫЗ зат. жерг. Кіреберіс жер.

ИТАЮ зат. зоол. <лат. mellivora capensis> Сүтқоректілер тобы сусарлар тұқымдасына жататын аң.

ИТАЯҚ зат. Итке тамақ құйып беретін ыдыс.

Итаяғына сал. этн. Жаңа түскен келін босағасын алғаш аттағанда үй иелерінің жүзік, сақина сияқты заттар сыйлап, «жеке өзіңе

бердім» деген мағынада айтылатын тілек сөзі. **Итаяққа салсаң да. Қайда құйсаң да.** **Итаяққа төкті.** Аяққа татпаты, қадірін білмеді. **Итаяққа шомылдырды.** этн. Баласы тұрмай жүргенде шақалақтысынан ит бауырына ауналып алу сияқты ырым қылып итаяққа салып шомылдырды. **Итаяқтан ас [сарысу] ішті.** Қорлық көрді, әбден жапа шекті. **Итаяқтан сарысу ішкізді.** Азаптады, қорлады, көзіне көк шыбын үйіметті.

ИТАЯҚТАЙ сын. Итаяқ сияқты, үлкен. **ИТӘУРЕ** зат. Берекесі кетіп, өзімен-өзі әлек болушылық.

Итәуреге салды [гүсті]. Басын қатырды, әбден қинады. **Итәуремен жүрді.** Әбден әлек болды, әлектенді. **Итәуресін шығарды.** Есін шығарды, әуреге салды.

ИТБАЛЫҚ¹ зат. зоол. <фин. porra> Негізінен терістік мұхитта, теңізде тіршілік ететін итбалық тәріздес, ескекаяқты, сүтқоректі жануарлардың бірі, еті, майы үшін ауланатын жарғақ табанды хайуанат.

ИТБАЛЫҚ² зат. зоол. 1. Қара суларда кездесетін бақабас ұсақ балық. 2. жерг. Тұқы тұқымдас кішігірім өзен балығы.

Итбалықтың қатырмасы. жерг. Наурыз айының екінші жартысында соғатын суық жел.

ИТБАС: итбас жарқанаттар. зоол. Қолқанаттылар отрядының бір тармағы, топталып тіршілік ететін құлақ қалқанының шеті жабық хайуанат. **Итбас жарғанат.** зоол. Жарқанаттың бас тішіні итке ұсқас келетін түрі.

ИТБЕП зат. Аң аулайтын иттерді баптаушы, өсіруші.

ИТБӨРІ зат. Ел аузындағы өңгіме бойынша арғы тұқымы қасқырға ұқсас, жабайы болып кеткен ит.

ИТБҮЛДІРГЕН зат. өс. <лат. vaccinium vitis idaeae> Қызылдан және аралас ормандарда, тундрада жабайы өсетін, жемісі жеуге жарамайтын, дәмі ащы көкбұта тұқымдас бұталар.

ИТГАЛДАҚ [ор. тюльпан Тень-Шанский] зат. өс. Қызғалдақтың таулы жерде майда (нашар) түрі. Итгалдақ өте кіші және аласа болады.

ИТ-ДҮШПАН зат. Жаулар, жамандық тілейтіндер.

ИТЕКТЕ=ет. Өнбес жүріспен жүру, итеңдеу.

ИТЕКТЕУ=ет. Итекте етістігінің қимыл атауы.

ИТЕЛ=ет. Жегілу, арбаға, шанаға жегілу.

ИТЕЛГІ зат. 1. Құйрық, қанаты ұзын, мойны ақжағал, кішкене қыран құс. 2. саят. Түскен аңын тепкісімен алатын қыран құстардың ішінде баптауға ең көндікші, ұсақ аң мен құсқа салатын қаршыға тектес саят құсы. 3. зоол. <лат. falco cherrug> Сұңқар тәрізділер отрядына жататын кішкене жыртықшы құс. 4. ауыс. поэт. Тезеуріні мықты, етті, алғыр жігіт.

Ителгі көзін төңкертіп. фольк. Көзін жәудіретіп, мөлітіп. **Ителгі құс.** поэт. Ителгі. **Ителгі тобы.** саят. Қыран құстардың табиғи туыстығы, тұр ұқсастығы, қабілетіне қарай бір тобы.

ИТЕЛГІДЕЙ сын. Ителгі сияқты. **Ителгідей жұғынды.** Сұқтанды, жаланды мағынасында.

ИТЕЛГІШЕ үст. Ителгіге ұқсас. **ИТЕЛЕ**=ет. жерг. Итермелеу, мәжбүр ету.

ИТЕЛЕГЕН зат. Иленген терінің шелін сүргілеп айыру үшін қолданылатын теңіз түбінің үгілмелі қожыр ақ тасы.

ИТЕМГЕН¹ зат. геол. <лат. pumice> Үгілмелі қожыр, ақ сүр кеуек тас.

ИТЕМГЕН² зат. өс. Дөрілік қасиеті бар, улы шөп.

ИТЕМШЕК зат. өс. <грек. hidros – тері, aden – без> Тері бездерінің іріңді қабынуы, оның салдарынан болған ауру.

ИТЕҢ зат. Өнбес жүріс, изең. **ИТЕҢДЕ**=ет. Ілгері-кейін кетіп, изеңдеу; тепеңдеу.

ИТЕҢДЕТ=ет. Ілгері-кейін кетіп, изеңдету; тепеңдету.

ИТЕҢДЕТУ Итеңдет етістігінің қимыл атауы.

ИТЕҢДЕУ Итеңде етістігінің қимыл атауы.

ИТЕПЕ зат. көне. Түйені бас білдіріп үйретерде пайдаланылатын бір басы ашалы ұзын таяқ.

ИТЕПЕЛЕ=ет. Итепе арқылы бұрын мінілмеген түйеге бас білдіру.

ИТЕР=ет. 1. Бір нәрсені тұрған орнынан қозғап жылжыту, сырғыту. 2. Бар пәрменімен қос қолдап келіп соғу, құлата жаздау. 3. ауыс. Арандату, бір нәрсеге ұрындыру.

Итере көтеру. спорт. Әуелі кеудеге қойып, содан кейін серпіп көтерумен сипатталатын итанганы көтеру әдісі. **Итеріп жіберу.** спорт. Бильярд ойынында тиген шардың ізмен ұрған шардың жай жылжып, қозғалып кетуі. **Итеріп салма сөз.** Шығарып салма, сырғытпа сөз.

ИТЕРГІШ зат. тех. Тиеу орындарында немесе оқпан албарларында вагоншаларды немесе құрамдарды тұтас жылжытуға, сондай-ақ вагоншаларды кетке итеріп кіргізуге арналған механизм.

ИТЕРГІШТЕ=ет. Үсті-үстіне, қайта-қайта итермелеу.

ИТЕРГІШТЕУ Итергіште етістігінің қимыл атауы.

ИТЕРЕ-МИТЕРЕ үст. сөйл. Итергіштеп, күштеп-кимелеп.

ИТЕРҚҰЛ зат. жерг. Балық тұздағанда аударыстырып, араластыратын құрал.

ИТЕРМЕ зат. 1. Айдан салушылық, арандатушылық. 2. ауыс. Себепші, түрткі, мырғындық.

Итерме кірлеп. Ат, арба, өзін жалдап көшу. **ИТЕРМЕЛЕ**=ет. 1. Үсті-үстіне итеру, еріксіз ілгері бастыру. 2. Киіп-жару, қазып-соғу. 3. ауыс. Арандату, мәжбүр ету, мырғындық болу.

ИТЕРМЕЛЕУ Итермеле етістігінің қимыл атауы; 1. Арандату, айдан салу, мәжбүр ету. 2. Біреудің айтқанымен жүру, алдауына көну.

ИТЕРМЕШІ зат. Себепші, түрткі.

ИТЕРТ=ет. Бір нәрсені тұрған орнынан қозғап жылжытқызу, сүйреткізу.

ИТЕРТУ Итерт етістігінің қимыл атауы.

ИТЕРУ Итер етістігінің қимыл атауы.

1. Тұрған орнынан қозғалып жылжыту. 2. ауыс. Себепші, түрткі болу.

ИТЕРЛІ=ет. 1. Бір нәрседен серпіліп алға ұмтылып, қозғалу. 2. ауыс. Серпілу, ашылу.

ИТЕРЛІУ Итерлі етістігінің қимыл атауы.

ИТЕРІҢКІРЕ=ет. Құштемей, құш салмай итеру, орнынан жылжытыңқырау.

ИТЕРІҢКІРЕУ Итеріңкіре етістігінің қимыл атауы.

ИТЕРІС=ет. 1. Бір нәрсені тұрған орнынан бірге қозғасып жылжытқызу, сырғытысу. 2. Бар пәрменімен келіп соғысу, бір-бірімен тіресу.

ИТЕРІСУ Итеріс етістігінің қимыл атауы.

ИТЖАНДЫ сын. Жаны берік, жаны сірідей, өлермен, сүйретіліп жүріп те өлген-тірілгеніне қарамай әрекет етіп жүре беретін. // Жаны берік, жаны сірідей, өлермен, сүйретіліп жүріп әрекет ете беретін адам.

ИТЖЕЙДЕ зат. көне. этн. **Иткойлек** (жаңа туған балаға кигізетін тігісі сыртына қараған койлек, жейде).

Итжейдені бірге тоздырды. Қатар өсті, құрдас болды. **Итжейдені ерте тоздыру.** Жасы үлкен болу.

ИТЖЕККЕН зат. 1. тар. Ресей отаршылық бодауы кезеңінде ауыр қылмысты болғандарды жазалап, жер аударатын Солтүстік Сібір жақ.

2. Айдау, қылмысы үшін жер аудару жазасы.

Итжеккенге айдады. тар. Ауыр қылмысты деп соттап, жазасына Қиыр Солтүстікке жер аударды. **Итжеккенге айдагты.** а) тар. Ауыр қылмысты деп соттап, жазасына Қиыр Солтүстікке жер аударды. б) Алысқа, қиыр, қиына жер аударды. **Итжеккенде жүрді.** Жаны қиналып, үнемі азап кешті, жанашырларынан жырақта жүрді.

ИТЖЕЛЕК зат. өс. Шатыршагүлдер тұқымдасы ақжелкек туысына жататын өсімдік. Ақжелектің жабайы өскен түрі.

ИТЖЕМЕ зат. Қорлық, азап, ешкімге керегі жоқ болушылық, сираусыздық.

Итжемде қалды [кетті]. Итқорлыққа түсті, азапта қалды. **Итжемде қырылды.** Азапта, итқорлықта жаппай өлді.

ИТЖЕМЕС зат. сөйл. **Итжемсе.**

ИТЖЕМИ зат. сөйл. **Итжемсе.**

Итжеміге тастады [итжемі қылды]. Рақымсыздық, тасбауырлық көрсетті; қорлады, азапта салды.

ИТЖЕМИС зат. өс. **Итиомырт.**

ИТЖЕРІК зат. Екіқабат әйелдің белгілі бір тамақа аңсары ауып, құмарлануының немесе жүрегі айнуының басылмайтын түрі, көпке созылатын жерік.

ИТЖИДЕК зат. өс. <лат. atropa belladonna> **Майда, домалақ жемісі жеуге жарамайтын алқа тұқымдасына жататын көпжылдық жарықсүйгіш, шөптесін өсімдік.**

ИТЖОРТАҚ сын. Өнбейтін, өндірмейтін жүріс.

Итжортақ жүріс. Бірқалыпты, баяу, жай жүріс.

ИТЖУСАН зат. сөйл. **Ойранишоп.**

ИТЖҮЗІМ¹ зат. өс. <лат. bryonia> **Жазық жерлер мен тау аңғарларында, сондай-ақ, орман шеті мен бұталар арасында өсетін ұсақ жемісті асқабақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.**

ИТЖҮЗІМ² зат. өс. Қаралқан (наслен). Үй ауларында, картон өсірген жерде өсетін, биіктігі 30-70 см-дей болатын біржылдық өсімдік. Сабағы көп бұтаққты, күлі ақ, жемісі көкішіл қара түстікеледі.

ИТЖҮН зат. жерг. Бұзауда болатын сүйек ауруы.

ИТЖЫҒЫС зат. 1. Күреске тұскен адамдардың бірін-бірі жеңе алмай, тең тұсуы. 2. спорт. Қазақша күресте екі балуаның бірін-бірі жеңе алмай, тең күш көрсеткенін, жекпе-жектегі тең аяқталғанын білдіретін термин. 3. ауыс. Кімнің жеңгені белгісіз, неғайбыл болушылық.

Итжығыс түсті. Бірін-бірі жығып кете алмады, тең аяқталды.

ИТЖЫНЫС зат. Ит тұмсығы өтпейтін қалың, ну орман, тоғай, т.б.

ИТИ зат. вет. Мал ауруының мешел сияқты түрі.

ИТИ=ет. 1. Құлап кетердей, әрең, ілмүйт тұру. 2. ауыс. Өте арық, жүдеу көріну; имлю. **ИТИЕ** зат. жерг. Баланың сүйек туберкулезі.

ИТИКАД зат. діни. Құдай сөзінің ақиқаттығына терең сену, діниің (иман) үш қасиодасының бірі.

ИТИКАФ зат. діни. Уақытын өз еркімен мешітке өткізу, шариғат заңы бойынша ислам дініндегі ерікті гивабат түрі.

ИТИГ=ет. Құлап кетердей, ілгері қарай еңкейту, ілмүту.

ИТИТУ Итиг етістігінің қимыл атауы.

ИТИЮ зат. вет. **Ити** (мал ауруының рахит сияқты түрі).

ИТИЮ Ити етістігінің қимыл атауы.

ИТКЕНДІР зат. өс. <лат. eupatorium>. Құрделігүлдер тұқымдасына иткендір туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ИТКЕНЕ зат. Иттің жүнінде болатын кененің бір түрі.

ИТКӨЙЛЕК зат. этн. Жаңа туған балаға қырқынан шығарылғанда кигізетін, тігісі сыртына қараған көйлек.

Иткөйлекті бұрын тоздырған. Жасы аздап үлкен деген мағынада.

ИТКӨНІЛ сын. Турақсыз, әр нәрсені бір көксей беретін.

ИТКӨСІК зат. өс. **Татар сасыры** (Шатыршагүлдер тұқымдасы, сасыр туысына жататын өсімдік).

ИТКҮРКЕ зат. Иттің ұяшығы, күрке сияқты жасалған үйшігі.

ИТКҮШӘЛА зат. өс. Тамыр-сабағы (тиязыығы) ұлы болады, құмды жерде өсетін күшданың бір түрі.

ИТ-КҮШІК зат. Ит пен күшік, ит пен оның итақайы.

Ит-күшіктен сауын болмас. Пайдасы жоқ нәрседен ештеңе де өнбес.

ИТКІ сын. жерг. Құныс, бүкір.

ИТКІРМЕС зат. сөйл. Куиз үйдің ағаш есігі; сықырлауық.

ИТКІЯН сын. жерг. Айдала, жырақ, алыс (жер).

ИТҚОҒА зат. өс. Қоға тұқымдас сулы жерде өсетін өсімдік.

ИТҚОНАҚ зат. өс. <лат. setaria>. Көбінесе тарымен бірге өсетін астық тұқымдасы, ит-қонақ туысына жататын арам шөп.

ИТҚОРЛЫҚ зат. Азап, мехнат, қиыншылық; адам көргісіз қиындықты көрушілік. // Азапты, мехнаты көп, қиындықты.

Итқорлығын [итқорлықпен] көрсетті [жүргізді]. Азап тарттырды, қиыншылық көрсетті, ауыр халге тап қылды, көресіні көрсетті, азаптады. **Итқорлықта өлді.** Азап шегіп өлді, көрмегенді көріп дүниеде өтті.

Итқорлықта ұстады. Адам төзгісіз жағдайда жүруге мәжбүрледі. **Итқорлықтан шықты.** Азаптан босады.

ИТ-ҚҰЗҒЫН: ит-құзғынға жем болды. а) Далада қалды, қасқырға жем болды. ә) Ит өліммен өлді, көмусіз қалды.

ИТҚҰЙРЫҚ¹ зат. өс. **Карелин сасыры** (шатыршагүлдер тұқымдасы сасыр туысына жататын өсімдік).

ИТҚҰЙРЫҚ² зат. қолөнер. Ұшы жоғары қарай қайқайып тұрған иттің құйрығын бейнелейтін өрнек түрі.

ИТҚҰЛАҚ¹ зат. сөйл. Құлақшын түрі.

ИТҚҰЛАҚ² зат. өс. сөйл. **Иліктаран** (жазық жерлерде өсетін, иттің құлағына ұқсас өсімдік).

ИТҚҰС зат. эвф. **Қасқыр. 2.** ауыс. Кім көрінген, қайдағы біреулер, тексіздер.

Итқұсқа жем болды. Қасқырға азық болды.

ИТ-ҚҰС: ит-құс жолдас болды. Түзде қаңғырып қалды, елсіз, жыртықш аң мен құс бар жерде жүрді.

ИТҚҰСЫҚ зат. өс. <лат. schumannia>. Шатыршагүлдер тұқымдасы, итқұссық туысына жататын өсімдік.

ИТҚЫЗҒАЛДАҚ Гүлі майда, нәзік, қызыл түсті болып келетін көкнар өсімдігінің жабайы түрі.

ИТМҰРЫН зат. өс. 1. <лат. rosa>. Раушангүл тұқымдасына жататын, жапырақ тастайтын, майда жемісі бар, тікенді бұта не шырмауық түріндегі дәрілік өсімдік. 2. Жемісі ұсақ, қызыл, гүлдері хош иісті, қалың болып өсетін тікенді бұта.

Итмұрын жемісі. Раушангүл тұқымдасына жататын, тікенді бұта не шырмауық өсімдіктің дәрілік қасиеттері бар, әртүрлі мақсаттарда пайдаланылатын ұсақ жемісі. **Итмұрын тосабы.** тамақ. Итмұрынның жемісінен жасалған тосап.

ИТМҰРЫНДАЙ сын. Итмұрын сияқты, тікенектей.

ИТМІНЕЗ зат. 1. Дөрекі, аяқ астынан ашуланатын жаман мінез. 2. псих. Адам

бойындағы кереғарлық, құлықсыздық, бейшаралық, жексұрындық секілді жағымсыз қылықтар жиынтығы.

ИТМІНЕЗДІЛІК зат. псих. Кереғарлық, құлықсыздық, бейшаралық, жексұрындық сияқты жағымсыз қылықтар тән болушылық.

ИТОШАҒАН зат. өс. <лат. bidens>. Құрделігүлділер тұқымдасы итошаған туысына жататын біржылдық тікенді шөптесін өсімдік.

ИТӨКТЕ=ет. жерг. Бір-біріне қосып, жинақтау.

ИТПЕ зат. Түйенің сілбесіне қоса бекітілген қысқа келген бау, жіп.

ИТПЕК зат. жерг. Түйеге бас білдіру үшін мұрындыққа өткізетін аша асаш.

ИТПЕКТЕ=ет. Жүрісі өнбеу, мұтыңдау.

ИТПЕКТЕТ=ет. **Мұтыңдату.**

ИТПЕКТЕТУ Итпектет етістігінің қимыл атауы.

ИТПЕКТЕУ Итпекте етістігінің қимыл атауы.

ИТ-РӘСУА: ит-рәсуа болды [етті]. Ысырап болды, текке, босқа кетті.

Ит-рәсуа қылды. а) Босқа шашты, ысырап қылды. ә) Есін шығарды, әбден састырды. **Ит-рәсуасын шығарды.** Берекесін кетірді, мазасын алды.

ИТСАБЫН зат. өс. сөйл. **Көңүліі жарықдәрі** (қаламтыр тұқымдасы жарықдәрі туысына жататын өсімдіктің бір түрі).

ИТСАДАҚ зат. өс. Қопалы, сулы жерлерде өсетін өсімдік.

ИТСИГЕК зат. өс. <лат. anabasis arphylla>. 1. Алабұталар тұқымдасы бұйырғын туысына жататын біржылдық шала бұталы өсімдік, жапырақсыз бұйырғын. 2. Бұйырғын туысына жататын, ашы от болып табылатын малазықтық өсімдік. // Итсигек қалың өскен жер.

ИТСІЗ сын. **Иті жоқ.**

ИТТАБАН¹ зат. өс. <лат. frankenia>. Қаламтыр тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

Иттабан соран. <лат. frankenia pulverulenta> **Иттабан** тұқымдасы **иттабан** туысына жататын шөптесін өсімдік. **Иттабан тұқымдасы.** бот. **Иттабандар.**

ИТТАБАН² зат. қолөнер. Көбінесе ағаштан жасалған бұйымдарда жиі кездесетін қазақ қолөнеріндегі өрнек түрі.

ИТТАБАНДАР зат. бот. <лат. frankeniaceae> **Бір және көпжылдық шөптесін, кейде бұташық өсімдіктер тұқымдасы.**

ИТТАРТЫС зат. 1. көне. Арқантартысқа ұқсас көне ойын түрі. 2. ауыс. Ұрыс-керіс, жанжал-шу.

ИТТЕЙ үст. Ит сияқтыны, итке ұқсас.

2. ауыс. Мейлінше, әбден, қатты, мықпан.

Иттей арылдады. Жөн-жосықсыз беттен алды. **Иттей болды.** Зықсыз шықты, титықтады, берекесі кетті; қор болды. **Иттей езгіледі.** Быт-шытын шығарып ұрды, мылжа-мылжасы шыққанда сабады. **Иттей күйледі.** жағымсыз.

Бір-бірінің аузын жаласып, әлпей-жәмпей болып алды. **Иттей қор қылды.** Қатты жапа шекті, әбден қорлады, азаптады. **Иттей қылды.** Мақсатқа етті, қорлады. **Иттей сабады.** Қатты ұрды, қамшының астына алды. **Иттей сүйреді.** Адам демеді, қорлады, қатыгездіктен өлтірді. **Иттей талады.** а) Жан-жақтан қауалап, түрткілеп, есін шығарды; сұрақтың астында қалдырып састырды. ә) Айтшып-жұқтысты, ұрысын-керісін, бақталасты. **Иттей ұлыды.** Жылады; зар қақты. **Иттей ұлып қалды.** Адасқан, жұртта қалған иттей, жалғыз зарлап қалды. **Иттей үрді.** Беттен алып, арылдады, айайлап ұрысты.

ИТТЕН=ет. Итшілеу, қадірсіз болу, қадір-қасиеті кету; жанын қинау.

ИТТЕНУ Иттен етістігінің қимыл атауы.

ИТТЕПКИ: иттепкі көрді. Азап шекті.

Иттепкінің астына алды. а) Аямай ұрды, көк ала қойдай сабады, қорлады. ә) Тоз-тозы шыққанша мінді.

ИТТЕРБІЙ зат. хим. Химиялық элементтер кестесіндегі рет саны жетпісінші химиялық элемент (Yb).

ИТТЕС сын. Араздас, бақталас, күндес. **ИТТЕС**= ет. Алакөздену, араздасу, ұрысып-керісу.

ИТТЕСУ *Иттес* етістігінің қимыл атауы. **ИТТИСАЛ** зат. діни. Жан дүниесімен Құдайға құлшылық етіп отырған кездегі Құдаймен тілдескендей болатын күй.

ИТТИФАҚ [ар. اتفاق] зат. көне. Келісім, бір ұмыраға келушілік.

ИТТИХАД [ар. اتحاد] зат. діни. Сынну кезінде адамның жаны мен жүрегінің Құдаймен жақындасуы.

ИТТРИЙ зат. хим. Химиялық элементтер кестесіндегі рет саны отыз тоғызыншы химиялық элемент (Y).

ИТТҮЙНЕК зат. кәс. Піспей, өспей қалып қойған қауын.

ИТТІ сын. *Иті бар.*

ИТТІК зат. 1. *Итке тән қасиет.* 2. ауыс. Адамшылыққа жатпайтын қылқ; оңбағандық. // *Итке тән.*

Иттігі жоқ. Таршылық етпейді; қызғанбайды, қиянаты жоқ. **Иттігін көрді.** Қиянат көрді, жамандығының зардабын шекті. **Иттік етті [қылды].** Оңбағандық жасады. **Иттікпен мал тапты.** Арам жолмен байды, дүние жинады.

ИТТІКЕН¹ зат. Тікеннің ұйысып өсетін майда түрі.

ИТТІКЕН² зат. өс. сөйл. *Итошаған.*

ИТТІС¹ зат. өс. **Қандық** (лалагүлдер тұқымдасы, қандық туысына жататын өсімдік).

ИТТІС² зат. қолөнер. Үлкен-үлкен етіп шалып тігілетін тігіс.

Иттіс шалып. *Иттіс тігіспен шалып тігіп.*

ИТШАБАҚ¹ зат. жерг. Ұсақ балықтар.

ИТШАБАҚ² зат. зоол. Құрбақаның әлі үлкенімеген түрі, уылдырықтан жаңа шыққан кезі.

ИТШАНА зат. жерг. Үлкен ыдыстармен су өкелетін кішкене шана.

ИТШЕ үст. 1. *Ит секілді, ит тәрізді.*

2. жағымсыз. *Құр бос салтақтап, ойсыз еріп.*

Итше еркелеп. *Жағымсынып. Итше жүлқысты.*

Итше қалды. *Таласты, алысты, жағаласты. Итше қапты.*

Итше алып, *төске шапты, ұрысып-зекіді. Итше өшікті.*

Итше сүйреді. *Бізаланып, кеткенді. Итше сүйреді.*

Итше таласады. *Болар-болмас нәрсе үшін жағаласты, араз болды. Итше тепкіледі.*

Итше таласады. *Болар-болмас нәрсе үшін жағаласты, араз болды. Итше тепкіледі. Бас-көз демей ұрды, аямай соқты. Итше ұлдыды. Қоймай жылады, жылап отырып алды. Итше ылықты. Үйме-жүйме болып, бос жүрді, ары-бері сенделді. Итше ырылдады. Қоймай көп жылады (бала туралы).*

Итше ырылдады. *Ұрысып-керісті.*

ИТШЕГІРГҮЛ зат. өс. <лат. viola sapina> Шегіргүл тұқымдасы шегіргүл туысына жататын өсімдік түрі.

ИТШОМЫРТ зат. өс. <лат. frangula> Қаражемістер тұқымдасы, итшомырт туысына жататын жемісі шар тәріздіс бұта.

ИТ-ШОШҚА зат. экспр. Оңбаған, адам емес, лас ойлы.

ИТШУ зат. өс. <лат. asparagus officinalis>.

Лалагүлдер тұқымдасы, қасқыржем туысына жататын өсімдік түрі, жабайы қасқыржем.

ИТШЛ сын. *Итті жақсы көретін, итке қүйір.*

ИТШЛЕП үст. 1. *Итәуреленіп, мазасы болмай, берекесі кетіп, зорға дегенде.*

2. *Қиындық көріп, азап шегіп, ілдалдалап.*

Итшілен жүрді. *Зорға-зорға күнелтті, әйтеуір өлмейшінің күнін көрді.*

ИТШЛЕН= ет. *Итәурелену, қиындықпен өткеру.*

ИТШЛЕНУ *Итшілен етістігінің қимыл атауы.*

ИТШЛЕТ= ет. *Итәурелету, қиындық көрсету.*

ИТШЛЕТУ *Итшілет етістігінің қимыл атауы.*

ИТШЛЕУ= ет. *Итәуреге тұсу, азап шегу.*

ИТШЛІК зат. 1. *Адамшылықтан кету-шілік, оңбағандық.*

2. *Итәуре, азап, қорлық.*

ИТЫЗ зат. жерг. *Егін-жай, егістік.*

ИТЫРЫҚТА= ет. *Тытықтап шаршау.*

ИТЫРЫҚТАУ *Итырықта етістігінің қимыл атауы.*

ИТЫРЫЛДАМАС зат. жерг. *Итырыл-дар.*

ИТЫРЫЛДАР зат. этн. *Қалыңдығына алғаш келген күйеу жігіттің киіз үй есігінің аузындағы кемпірге беретін кәдесі [Киіз үйге кірер кезде есік аузында отырған кемпір күйеу жігіттің көйлегінен, киімінен тістеп немесе ұстап сый алмай жібермейді].*

ИТКЕ зат. жерг. *Түрме, абақты.*

ИТІН= ет. 1. *Алға қарай ұмсыну, төну.*

2. *ауыс. Біреуден дәмету, еміну.*

ИТІНДІР= ет. *Алға қарай еңкейту, қисайту.*

ИТІНДІРУ *Итіндір етістігінің қимыл атауы.*

ИТІНЕКТЕ= ет. жерг. *Кимелеу.*

ИТІНУ *Итін етістігінің қимыл атауы.*

ИТІНШЕК сын. 1. *Тартынақ, шегіншек.*

2. *Кертартпа, ескі күйден өзгермейтін, дамымайтын.*

Итіншек түйе. жерг. *Ретсіз алға сұғына беріп әдеттенген, жетектегі не тіркеудегі жүрісі жайсыз түйе.*

ИТІНШЕКТЕ= ет. *Тартынақтау, шегіншектеу.*

ИТІНШЕКТЕУ *Итіншекте етістігінің қимыл атауы.*

ИТІНІҚІРЕ= ет. *Ілгері қарай ұмтылық-қырау.*

ИТІНІҚІРЕУ *Итініңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ИТІНІП-ТАРТЫНЫП үст. *Бір ілгері, бір кейін кетіп.*

ИТІП; итің аяқ. *Бір алға, бір артқа қозғалып, әрең жылжитын баяу жүріс.*

ИТІРҚЫЛЖЫҢ зат. сөйл. *Ит ырқылы-жың.*

ИТІС-ТАРТЫС зат. 1. *Іркес-тіркес, бірі жоғары, бірі төмен.*

2. *ауыс. Ұрыс-керіс, даудамай; ит ырқылыжың.*

ИТІШЕК зат. өс. <лат. cuscuta indika>

Арамсоюлар тұқымдасы, арамсою туысына жататын өсімдік түрі, үнді арамсоюы.

ИУДАИЗМ зат. діни. Ежелгі еврей тайпалары құрушы мифтік Иегуданың атынан шыққан, негізінен еврейлер арасында кең тараған ең көне діндердің бірі.

ИФЗАНИТТЕР зат. кен. Қолданылатын жерде дайындалатын, құрамында суы бар аммиак селитралы жарығыш заттар тобы.

ИФРАТ [ар. افراط] зат. діни. Белгіленген мөлшерден көп ауытқып артық кетушілік, тым шектен шығушылық.

ИФРИТ [ир. عفريت] зат. діни. 1. Араб мифологиясында жындан да малғи, сонымен туыстас, жыны сияқты сиқыр жасай алатын еркек текті тозақтың ең төменгі қабатындағы зұлымдық, қара күш иесі.

2. Құранда аты аталған жынд, көпше мағынасындағы жынд-шатандардың ортақ аты.

ИФТАР зат. діни. Ауызашар, мұсылман дінінде рамазан айының оразасын ұстаған адамдардың ауызашарына арнайы дайындалатын ас.

Ифтар берді. діни. *Рамазан айында ораза ұстаған адамға ауызашар жасады.*

ИХЛАСИЯ зат. көне. Адалдық, адал ниеттілік, берілгендік.

ИХНОЛОГИЯ [грек. ichnos – із, logos – зерттеймін] зат. археол. Құрып кеткен

көне ағзалар тіршілігінің іздерін зерттейтін палеонтология саласы.

ИХНОФИТОЛОГИЯ [грек. ichnos – із, phytos – өсімдік, logos – зерттеймін] зат. бот. Палеоботаниканың өсімдік таптарын зерттейтін ғылымы.

ИХРАМ [ар. احرام] зат. діни. 1. Ұзақ сапарға – қажылыққа немесе кішігірім сапарға – умраға қол тапсыруға шыққан адамның ерекше көңіл-күйі.

2. Қажылыққа немесе умраға барған адамның киетін арнайы киімі.

Ихрам байлады. *Қажылыққа киетін арнайы киімге оранды, ихрам киді.*

ИХСАН [ар. احسان] зат. діни. 1. Құран бойынша діни міндеттерді отеу, ғибадат ету кезіндегі шынайылық, екіжүзділікке қарама-қарсы ұғым.

2. теол. Сенім категориясы таза ақылмен анықтала алмайтындықтан және адам баласы санасының мүмкіндігі Аллаһты толық тануда шектеулі боландықтан, діни ақыл талқысына салмай қабылдау, оның барлық міндеттері мен ғибадаттарын тексерусіз орындау.

3. Ынталылық, ықылас, адал ниеттілік, кішіпейілділік.

4. Ізгі амал, жақсылық. // *Жарқын, игілігі мол.*

Ихсаны кесілмеген. *Көкірегі ояу, иманы бар, ниеті адал, ізгілікті ұмытпаған.*

Ихсан қылды. *Ізгі амал, жақсылық жасады.*

ИХСАНДЫҚ сын. *Ізгілікті, адал ниетті, шын берілген.*

ИХСАНДЫҚ зат. *Кеңпейілділік, ізгілік, игілік, қайырымдылық, кеуірмділік.*

ИХТИКАТ [ар. اعتقاد]. зат. **Ыждағат.**

ИХТИЛАЛ зат. көне. Бүлік, бүліңшілік.

ИХТИЛАЛШЫ зат. көне. Бүлікшіл, бүлік шығарушы.

ИХТИОГЕОГРАФИЯЛЫҚ сын. зоол.

Балықтардың жерсінуді туралы, соған қатысты.

ИХТИОЗ [грек. ichthys] зат. мед. Адам және малда кездесетін созылмалы, тұқым қуалайтын тері ауруының бір түрі.

ИХТИОЗАВР [грек. ichthys – балық, sauros – кесіртке] зат. зоол. *Ертеде теңіздерді мекендеген дене пішіні балық тәрізді, тұмсығы сүйір, ірі жыртқыш.*

ИХТИОЗАВРЛАР [грек. ichthys – балық, sauros – кесіртке] зат. зоол. *Жойылып кеткен бауырымен жорғалаушылардың түр тармағы.*

ИХТИО... *Мағынасы "балық" сөзіне тән күрделі сөздердің алғашқы сыңары.*

ИХТИОЛ [грек. ichthys – балық, oleum – май] зат. мед. *Қазба балықтардың өнімдерінен алынатын май тәріздіс аузы шықпаған іріңді жараларға жазатын дәрілік заттек.*

Ихтиол майы. *Жараға жазатын, ихтиолдан жасалған қара қоңыр түсті қою дәрі.*

ИХТИОЛОГ зат. терм. Балық тіршілігін зерттейтін ғылым.

ИХТИОЛОГИЯ [грек. ichthys – балық, logos – ілім] зат. терм. Балықтардың тіршілігін зерттейтін зоология ғылымының бір саласы.

ИХТИОЛОГИЯЛЫҚ сын. зоол. *Ихтиологияға қатысты.*

ИХТИОРНИСТЕР [грек. ichthys – балық, ognis – күс] зат. зоол. *Жойылып кеткен желтуішқұйрықты құстардың отрядтан жоғары тобы.*

ИХТИОСТЕГИДТЕР [лат. ichthyostegalia] зат. зоол. *Жойылып кеткен көне, дога омыртқалы қосмекенділердің отряды.*

ИХТИОФАГ [грек. ichthys – балық, phagos – жейтін] зат. зоол. *Негізгі қорегі балық болып табылатын жануар.*

ИХТИОФАУНА [грек. ichthys – балық, lat. fauna] зат. зоол. *Су қоймасы аумағында белгілі бір уақыт пен кеңістікте тарихи тұрғыда қалыптасқан балықтардың жиілігі топтамасы.*

ИХТИОФИРИОЗ зат. балық шар. Тоғанда өсіретін көптеген тұщы су және теңіз балықтарының инвазиялы ауруы.

ИХИЯТТА= ет. ескікіт. **Ыждағаттау.**

ИБТИКАТ зат. ескі кіт. **Ыждағат.**

ИШАН зат. діни. 1. Халық арасында діни сауат ашу, гибадат айту қызметін атқарып жүрген діни сауатты адамға берілетін қазы, имам тәрізді лауазым болып саналмайтын діни атақ. 2. Діни ұлама, діни ұстаз.

Ишан болу. Ишандық қызметін атқару. **Ишанға қол тапсырды.** діни. Ишанның жолын қуды.

ИШАНДЫҚ зат. діни. Ишан болушылық, // Ишанға тән.

Ишандық дағуа. Иmandық уағыз, діни мазмұндағы сөз.

ИШАНША ұст. Ишанға ұқсас.

ИШАРА [ар. إشارة] зат. Түрлі ым-белгі, тұспал, нышанмен ойын жеткізу тәсілі.

Ишара берілді. Белгі жасалды, ыммен, қимылмен бір істі орындау бұйырды. **Ишара етті [жасады].** Амандасуды, қоштасуды, мақұлдауды және т. б. жағдайды білдіретін қимыл-белгі жасады. **Ишара қылды.** Ойын сөзсіз, қимыл, ым арқылы білдірді. **Ишара сөз.** Тұспалмен айтылған, ойды астарлап жеткізетін сөз.

ИШАРАЛА= ет. 1. Қимыл-белгімен, ыммен т. б. мезген, тұспалдап, түсіндіру. 2. Астарлау, тұспалдау, ашық айппай, жасырын жеткізу.

ИШАРАЛАУ Ишарала етістігінің қимыл атауы; астарлау, ойды тұспалдап жеткізу.

ИШАРАТ [ар. إشارة] зат. 1. Айтпақ ойды түрлі ым, қозғалыс, қимыл-белгі арқылы білдіру әдісі. 2. Тұспалмен айтылған астарлы, жасырын мағыналы сөз. 3. Белгі, нышан. 4. Сыңай танымшылық, бір нәрсе туралы сөзін тура айппай, қимыл-әрекетімен шетін білдірушілік.

Ишарат етті. Белгі берді, ымдады. **Ишарат қылды.** а) Айтпақ ойын қимыл-қозғалыс, ым-белгі арқылы жеткізді. ә) Белгі етті, нышан етті. б) Айтпақ ойын астарлы сөзбен, жасырын мағынамен, тұспалдап жеткізді. в) Қандай да бір іске шақыратын, бастайтын белгі берді, бір нәрсеге дайын екеніне сыңай танытты. **Ишарат сөз.** Негізгі айтпақ ой астарланған, тұспалданып берілген сөз. **Ишарат тілі.** лингв. Қандай да бір ойды, ақпаратты тілдік бірліктер арқылы емес, қалыптасқан таңбалық қызметі бар қимыл-қозғалыс, ым арқылы жеткізетін құралдар жүйесі.

ИШАРАТСЫЗ ұст. Белгі бермей, тұспалдап жеткізбей, ымсыз.

ИШАРАТТА= ет. Ишаратпен білдіру, белгі беру, дабыл қағу, ымдау.

ИШАРАТТАУ Ишаратта етістігінің қимыл атауы.

ИШЕМИЯ [лат. ischaemia] зат. мед. Азғаға қанның жеткіліксіз келуіне байланысты немесе қанның келуінің толық тоқтауына байланысты жергілікті қан айналымының бұзылуы.

ИШИАС [грек. ischias] мед. Құйымшақ жүйкесінің невралиясы.

ИШПРАК зат. діни. XII ғасырда мұсылмандықта пайда болған аян беру философиясы.

ИШПРАКШЫЛАР зат. діни. Ишрак философиясын ұсынушылар, ұстанушылар, соны зерттеушілер.

ИШТАПА зат. ескі кіт. Табалаушылық, біреудің қайғы-қасіретіне қуаңшылық.

ИШТИҒА сын. ескі кіт. Ықпалысты, тілектес.

ИШШ зат. Тері илеуші, мал мен аң терілерін илеп өңдеуші кәсіп иесі.

ИШЛІК зат. Тері илеушілік.

ИШМТАС зат. Асыл тастық бір түрі.

ИЩА: ища [ищай] деспеді [дескен жоқ]. Әй-шәй деспеді; тату-тәтті болды.

ИЩА-АЙ о. д. Дене тоқып, қатты түршіккенде, тітіркенгенде айтылатын сөз.

ИЫҚ¹ зат. 1. анат. <лат. brachium> Адамның әртүрлі сүйектерден, буынан, бұлшық ет жүйесінен тұратын мойыннан қолға дейінгі бөлігі. 2. Адамның мойыннан қолға дейінгі бөлігі. 3. сөйл. **Бұғана.** 4. Жең түбінің үстіңгі жағы, кімнің иіні. 5. ауыс. Бір нәрсенің жотасы,

қыры, биіктеу жері. 6. Орындық, диван т. б. сияқтылардың арқалығының ұшы.

Иығы асты. Еңсесі биіктеді, тұлғасы зор көрінді. **Иығына асылды.** Еркеледі, назданды. **Иығы биіктеді.** Иығы көтерілді. **Иығы босады.** Демалды, бір істің соңына жетіп тынықты. **Иығы бүтінделді.** Тәуір кінді, киімі түзелді. **Иығы жауыр болды.** Әбден әбгерленді, қажыды, бейнет өтіп кетті. **Иығы көтерілді.** Мерейі өсті, мәз болды. **Иығына жапты.** Бағалы киім кигізді, сый берді. **Иығына мініп алды.** Еңсесін көтермеді. **Иығынан жүк түсіргендей.** Босаңсытып, дамыл бергендей. **Иығынан күлді.** жерг. **Миығынан құлді.** Иығынан түспеді. Мойнына мініп алды, ығыр қылды, шаршатты. **Иығымен көтерді.** Ауыртпалығын көрді. **Иығына шықты.** Басынды, баса-көктеп биледі. **Иығына ілді.** Сырт киім киді, жамылды. **Иығына салды.** Орамал, шәлі сияқты т. б. нәрсені арқасына жамылды. **Иығына су кетті.** Еңсесі түсті, салы суға кетті. **Иығы салбырады.** Жүні жығылды, еңсесі түсті. **Иығы тең.** Терезесі тең; ешкімнен кем емес. **Иығы түсті.** Ұнжырғасы түсті; қамықты, жасыды. **Иықта шаш.** поэт. Мойнынан кеудесіне түскен қыздың қолаң шашы, бұрымы. **Иығын қиқақ еткізді.** Келіспендік қимыл ишарасын білдірді. **Иығын қиқақ еткізді.** а) Иығын көтерді, ілгері қарай қозғанды. ә) Түсінегендік, білмегендік кейін білдірді; иығын қиқақ еткізді. **Иығын шаруа езді.** Шаруаға жегілді, жұмысбасты болды. **Иық буыны.** анат. <лат. articulatio humeri> Жауырын мен тоқпақ жіліктің астақан жері; иін. **Иық көрсетті.** Кеуде көтерді, құш көрсетті. **Иық көгеру.** Теңдікке қолы жету. **Иық қомдасты.** Түсінегендік кейін білдірісті, аңтарысып қалды. **Иық сүйесті.** Селбесіп, бір-біріне көмектесті. **Иық сүйесін, күн көрді.** Селбесіп бір-біріне көмектесті. **Иықты қомпақ еткізді.** Екі иықты көтеріп, білмейтін ишарат білдіреді. **Иықты [нығын] қиқақдатты.** а) Аңтарылғанды, не істерін білмей сасып қалағанды білдіретін қимыл ишаратын жасады. ә) Білмейтін, менің мұнда қатысым жоқ немесе келіспеймін дегенді білдіретін қимыл ишаратын жасады. б) Өзіне назар аудару үшін иығын қозғалтып, қимыл ишаратын жасады. **Иық теңесті [теңестірді].** Құш салыстырды, бәсекелесті. **Иық түйістірді [тірестірді].** Қатарласып жүрді, жұбын жазбады. **Иықты қомпақ еткізді.** Екі иықты көтеріп, білмейтін ишарат білдіреді. **Иықты [нығын] қиқақдатты.** а) Аңтарылғанды, не істерін білмей сасып қалғанды білдіретін қимыл ишаратын жасады. ә) Білмейтін, менің мұнда қатысым жоқ немесе келіспеймін дегенді білдіретін қимыл ишаратын жасады. б) Өзіне назар аудару үшін иығын қозғалтып, қимыл ишаратын жасады. **Иығы тартты.** Халықтың наным-сенімі бойынша алыстан сағынын құтқен кесі, я бір белгісіз қонақ келе жатса, не болмаса қымбат киім киер болса, иығы тартады деген ұғымға байланысты айтылады. **Иық тіресті.** а) Иықтасып, қатар отырды. ә) Құш қосты, бірікті. б) Теңесті, тең түсті.

ИЫҚ² зат. жерг. Жөн, қысын, рет. **ИЫҚАҒАШ¹** зат. жерг. Екі ұшында шелек ілетін ілмегі бар, су тастытын инағаш.

ИЫҚАҒАШ² зат. Иығынан сырткіім іліп қоятын зат.

ИЫҚАЯҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. brachioroda> Қосжақтаулы бақалшақпен қапталған, суда тіршілік ететін омыртқасыз жануарлар.

ИЫҚБАСТЫ: иықбасты болды. а) Бейнет көрді, азап шекті. ә) Еңсесін көтермеді, ырық бермеді.

ИЫҚБАУ¹ зат. көне. Соғылған сауыттардың кеуде және арқа бөліктерін бір-бірімен жалғап тұратын ықтан асырыла бекітілетін темір, көбелі немесе тері таспалар.

ИЫҚБАУ² зат. көне. Қылыш, қанжар, т. б. қару-жарақ ілінетін кісе белбеуді бекіту

немесе қылышты ілу, сондай-ақ кеуде, арқа шарайналарын бекіту үшін ықтан асырылып кісеге байланатын теріден жасалған жіңішке таспалар.

ИЫҚБАУ³ зат. колөнер. Киіз үйдің уықтары қисайтауы үшін уық қарынан шалып байланатын бау.

ИЫҚСЫЗ сын. Иығы қушық.

ИЫҚСЫЗДАУ сын. Иығы қушықтау.

ИЫҚТА= ет. 1. Иығымен соғу, итеру.

2. Иық түйістіру, иығымен жанасу, сүйкену.

3. Иыққа салып көтеру. 5. ауыс. Баса-көктеп, омыраулау, киіп-жару. 6. ауыс. Қыспаққа алу, тақымдау; ықтыру. 7. ауыс. Тықсырту, ығыстырып шығару. 8. ауыс. Ауыртпашылық түсіру, еңсесін көтертпеу.

Иықтап алды. а) Дегенімен жүргізді, айтқанынан шығартпады. ә) Билен алды, басынды, үстемдік жасады. б) Бойын билен алды, бір сезім-құйдің жетегіне ергізді.

ИЫҚТАН= ет. Биік болып көріну, ерекшелену.

ИЫҚТАНУ Иықтан етістігінің қимыл атауы.

ИЫҚТАС сын. 1. Иығымен бірдей, бойы қатарлас. 2. ауыс. Қатар, тең, замандас. // Қалмай, бірге, бір қатарда.

ИЫҚТАС= ет. 1. Иық тіресу, иықтарын түйістіру. 2. ауыс. Қатарласу, біреумен, бір нәрсемен бір қатарда тұру. 3. ауыс. Тең тұсу, бір нәрсемен тең дәрежеде, деңгейлес болу. 4. ауыс. Бір-біріне жалғасу, тұтасып кету. 5. ауыс. Бір жүрісу, араласым-құраласу.

ИЫҚТАСУ Иықтас етістігінің қимыл атауы; бір жүрісу, тіл табысу.

ИЫҚТАТ= ет. Иықтарын тіреткізу.

ИЫҚТАТУ Иықтат етістігінің қимыл атауы.

ИЫҚТАУ Иықта етістігінің қимыл атауы; басыну, билен-төстеу.

ИЫҚТЫ сын. 1. Иығы шығыңқы, кеуделі. 2. ауыс. Алып, зор, биік. 3. ауыс. Құшті, мықты.

Иықтың иығын тықсы. Құштілердің құштісі, мықтылардың мықтысы.

ИЫҚТЫҒ зат. Иық тұсы.

Иықтығы жоғары. Бойы биік, тұлғалы.

ИЫҚТЫЛАУ сын. Иығы шығыңқылау.

ИЫҚТЫЛЫҚ зат. 1. Иығы үлкендік, кең жауырындылық. 2. ауыс. Мықтылық, батырлық, рухани биіктік.

ИЫҚШЫН зат. Иық белбеу, иыққұр.

ИЫҚШПҚ зат. этн. Иыққа жамылатын жеңсіз ішкі.

ИІ= ет. 1. Малдың сауар, емізу алдындағы сүтінің емшек үрпіне жиналып келуі. 2. ауыс. Емірену, елжіреу, мейірлену. 3. ауыс. Бойындағы бар нәрін, қуатын беру, үйіп-төгу (табиғат жайында).

Иіп кетті. Бала емізетін әйелдің омырауынан бала емізетін уақыты болғанда немесе уақытынан асып кеткенде өзінен, еріксіз сүт ағуы, сау малалп кетуі. **Иі қанды.** а) Әбден жұмсарды. ә) Ісіп жетілді, әбден жетер жеріне жетіп шыңдалды. б) Ұнжырғасы түсті, шаршап-шалдықты. **Иі қатты.** Тоң мінез, бер беткей, босансымайтын, кісінің айтқанына көне қоймайтын, мінезі қиын.

ИІГУ Иік етістігінің қимыл атауы; мойынсыну.

ИІК= ет. 1. Илігу, икемге, ыңғайға келу. 2. ауыс. Мойынсыну, қоңу.

ИІКТИР= ет. Икемге келтіру, ыңғайға келтіру.

ИІКТИРУ Иіктіру етістігінің қимыл атауы.

ИІЛ= ет. 1. Майысу, бас жағының салмағы басу, төмен қарай салбырау. 2. Бүгілу, еңкею. 3. ауыс. Айтқанға қону, айдағанға жүру. 4. ауыс. Асты-үстіне тұсу, сыйлау, кішіпейілдік таныту.

Иіліп сәлем берді [қылды]. этн. а) Үлкен құрметті мойындауының белгісі ретінде тағзым жасап, басын төмен түсіріп, тізесін

бүгін амандасты. ә) Келіні қайып жұртының үлкендеріне құрмет көрсетіп, тағзым жасап, тізесін бүгін амандасты. **Иіліп төсек, жайылып жастық болды.** Тік тұрып күтіп алды, асты-үстіне түсті.

ИЛГІШ сын. 1. Майысқақ, икемге келгіш. 2. ауыс. Айтқанға көңіш, тіл алғыш.

Иілігіш диск. и н ф. <ағыл. floppy disk> Магниттік қабыршағы бар диск түрінде жасалған компьютердің алмалы-салмалы сыртқы сақтауыш құрылғысы. **Иілігіш дискінің контроллері.** и н ф. <ағыл. floppy disk controller> Иілігіш дискідегі мәлімет жинақтауышты басқаруға арналған арнайы процессор қызметін атқаратын микросхема. **Иілігіш магниттік дискідегі жинақтауыш.** и н ф. <ағыл. floppy disk drive> Ақпарат сақтау үшін алмалы-салмалы, диаметр мәлішері 5,25 және 3,5 дюймдік иілігіш магниттік дискіні пайдаланатын мәлімет жинақтауыш.

ИІЛГІШТІК зат. 1. Майысқыштық. 2. ауыс. Икемділік, ептілік. 3. ауыс. Бейімделгіштік, көңіштік.

ИІЛДІР ет. Майыстыру, бүгіндіру.

ИІЛДІРУ Іилдір етістігінің қимыл атауы. **ИІЛМЕ:** тауаралық иілме. геогр. Тау жасалу процесінде қыртысының иілуі нәтижесінде түзілген тау жоталары арасындағы депрессия.

ИІЛМЕЛІ сын. Майысқақ, жұмсақ. **Иілімелі бөлгіш жамылғы.** кен. Пайдалы қазылымдарды жер қойнауынан алу барысында оның шығынын және бос тау жыныстармен араласып, сапасыздануын азайту мақсатында қолданылатын кейбір қазып алу жүйелеріндегі арнаулы, иілімелі бөлгіш жамылғы.

ИІЛМЕЛІК зат. Майысқақтық, иілігіштік. **ИІЛТ** ет. 1. Еңкейту, бүгілту. 2. ауыс. Бағындыру, көндіру, меңгеру.

ИІЛТУ Іилт етістігінің қимыл атауы.

ИІЛУ зат. физ. Материялар кедергісінде ось жазықтығына көлденең бағытта әсер ететін күштер әсерімен арқалықтың деформациялануы.

ИІЛУ Іил етістігінің қимыл атауы.

1. Майысу, бүгілу. 2. ауыс. Көндігу, бағыну.

ИІЛК ет. Іілу, ыңғайға көңігу, ебін табу, икемге келу.

ИІЛІМ: иілімге келді. Айтқанға көнді, тіл алды.

ИІЛІМДІЛК зат. спорт. <грек. plastike – мүсіндеу> Дене тәрбиесі және спорттағы нәзіктік, үйлесімділік, сәйкестік.

ИІЛІНКІ сын. Аздап иілген, имектеу.

ИІЛІНКІРЕ ет. 1. Сәл иіле тұқсу.

2. Қисайыңқырау.

ИІЛІНКІРЕУ Ііліңкіре етістігінің қимыл атауы.

ИІЛК: иілік заттар. зат. Тері өңдеуге қолданылған химиялық заттар.

ИІЛШ-БҮГІЛ ет. 1. Еңкейіп, бас көтермеу; бұқпантайлау. 2. Құрмет көрсетіп тағзым ету; құлдық ұру. 3. ауыс. Көндігу, басына түскенге қарсылық білдірмеу, үнсіз көтеру.

ИІЛШ-БҮГІЛУ Ііліп-бүгілу етістігінің қимыл атауы.

ИІЛС зат. Бір нәрсенің иілген жері, иіні.

ИІЛС ет. 1. Бірге бүгілу. 2. ауыс. Ізеттілік танытып, сәлемдесу, сыйласу.

ИІЛСУ Ііліс етістігінің қимыл атауы.

ИІН зат. 1. Иық. 2. Кімнің жең түбі. 3. Бір нәрсенің (өзен, жол, т.б.) бұрылыс жасаған жері, иілісі. 4. ауыс. Бір нәрсенің реті, жөні, қисыны.

5. спорт. Жарты шеңбер.

Иін қағысты. Қатарласты, иық түйістірді.

Иін тіресті. а) Тым көп жиналды, тығыз отырды, сығылды. ә) Күш теңестірді. **Иін тірескен.** Аса көп, өте тығыз, сықасқан; аяқ алып жүргісіз. **Иіні келді.** Қисыны, реті келді. **Иіні тартты.** көне.

Иіні түсті [салбырады]. Жүні жсығылды, еңсесі түсті.

ИІН 2 зат. этн. 1. Уықтың иіліңкі жері.

2. Садақтың иілген жері. 3. тех. Иінді біліктің бунақты тетігі.

ИІНАҒАШ зат. Екі жағына шелекіліп, иыққа салып су таситын құрал; әкпіш, мойынағаш, күйенте.

ИІНБАУ зат. жерг. Киіз үйдің сыртқы есігі аумас үшін тағылатын бау.

ИІНДЕ ет. 1. Иілу, бұрылыс жасау.

2. Сабаның, мөстін қымызға, іркітке, сүтке т. б. лық толуы, шүтілдеуі.

ИІНДЕУ ет. 1. Иықтасу, қатарласу.

2. Тең түсісу, бірдей дәрежеде болу. 3. ауыс. Иін тіресу, жапа-тармағай, жағалай отырысу.

ИІНДЕСУ Іиндес етістігінің қимыл атауы.

ИІНДЕТ ет. Іркілдетіп толтыру.

ИІНДЕТУ Іиндет етістігінің қимыл атауы.

ИІНДЕУ Іинде етістігінің қимыл атауы.

ИІНДІ зат. Малдың қою, маңызды болатын соңғы сауылған сүті.

ИІНДІ 2 сын. 1. Иіні үлкен, иіні бар. 2. Иін жасаған, иілген (жер, өзен, т.б.). 3. ауыс. Ретті, қолайлы, ұрымтал.

ИІНДІ 3 сын. Иілген жері көптеу, ұзындау (уық).

Иінді алтын сырға. зерг. Иіні кең сырға түрі.

Иінді білік. тех. Қайталамалы-ілгерілемелі немесе теңселмелі қозғалысты айнымалы қозғалысқа (не керісінше) түрлендіретін бір не бірнеше бунақты білік.

ИІНДІК зат. көне. зерг. Бешенттің сыртынан, екі иықтың екі жағынан сәл төмендеу тағатын ышекей.

ИІНЖІП зат. жерг. Екі қышында шелек ілетін темір ілмешегі бар, матадан не брезентпен жасалған жалаптығы 2-3 елідей ұзын жіп.

ИІНСІЗ сын. 1. Иіні жоқ, бұрылыссыз.

2. Иілетін жері жоқ, тік (уық).

ИІНІШ зат. Кімнің жең асты, қолтық тұсы.

ИІНҚІ сын. Иіліңкі, салбыраңқы.

ИІНҚІРЕ ет. Сәл ио, ие тұсу.

ИІНҚІРЕУ Іінқыре етістігінің қимыл атауы.

ИІР 1 зат. өс. <лат. acorus>. **Айыр** (айрониктер тұқымдасы, айыр туысына жататын өсімдік).

ИІР 2 сын. Иіліп келген; ирек.

Иір өркеш. Түйе өркеш, өркеш-өркеш. **Иір тұмсық.** Имек тұмсық.

ИІР 1 ет. Жүннен, мақтадан арнаулы құрал арқылы жіп ширату.

ИІР 2 ет. 1. Малды шашау шығармай, үйірін жазбай бір жерге жинау, топтау. 2. Суды бөген, тоқтасын жасау.

ИІР-ИІР сын. Ирек-ирек, бұрыш-бұрыш.

Иір-іір біткен. Іірленген, иректелген. **Иір-іір, іір күм.** бейн. Бұйра-бұйра болған, басқа із түспеген, шетсіз, шексіз күм. **Иір-іір көшу.** Бірінен соң бірі тізіліп, қиық-жиық тиеліп алған түйелермен ищбатылып, ұзына бойы көшу.

ИІРІЛУ зат. спорт. Гимнастикалық ұрышқыпен орындалатын ерекшелігі бар қимыл.

Иіржеміс жүзген. өс. <лат. calligonum turbinatum> Кирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі.

ИІР-ҚИЫР сын. Иір-іір, қисық-қисық; бұдыр-бұдыр.

ИІРЛЕ ет. Иректету, іір жасау.

ИІРЛЕН ет. Иректену, іір жасау.

ИІРЛЕНУ Іірлен етістігінің қимыл атауы.

ИІРЛЕУ 1 Іірле етістігінің қимыл атауы.

ИІРЛЕУ 2 сын. Аздап қана ііру, иректету.

ИІРЛК зат. Іір болушылық, іірлендік.

ИІРМАЯ зат. түйешар. Инарма, аруана мен бураның шағылысуынан туған түйе.

ИІРМЕК сын. Имектеліп, ііріліп келген (зат).

ИІРМЕКІЛ зат. Ойыншылар кезекпен сақасын ііріп тастап, сөредегі кентайды атып ойнайтын асық ойындарының бір түрі; сақа ойыны.

ИІРМЕЛЕ ет. Бір жерге топтау, жинау; қайта-қайта ііру.

ИІРМЕЛЕУ Іірмеле етістігінің қимыл атауы.

ИІРМҮЙІЗ: іірмүйіз ешкі. зоол. <лат. capra falconeri>. Қуысмүйізділер тұқымдасына жататын, ашатұяқты мүйізі жалпақ бұранда, бұрғы тәрізді, түсі сарғылт сұр жануар.

ИІРТ 1 ет. 1. Жүннен, матадан жіп шираттыру.

ИІРТ 2 ет. Малды қайырту, жинау, бір жерге топтату.

ИІРТЕК зат. зоол. көне. Ұлу.

ИІРТАМЫР зат. өс. <лат. acorus calamus> **Андызтамыр** (айрониктер тұқымдасы, айыр туысына жататын өсімдіктің түрі).

ИІРТУ Іірт етістігінің қимыл атауы.

ИІРУ 1 Іір етістігінің қимыл атауы.

1. Жүннен, матадан жіп ширату. 2. тоқым а. Тоқым өнеркәсібінің негізгі өндірісінің бірі; жіп жасаудың жиынтық процесі.

Ііру мәшinesі. тех. Біршама қысқа талшықтардан жіп ііретін өндіріс мәшinesі.

ИІРУ 2 Іір етістігінің қимыл атауы; малды бір жерге топтау.

ИІРУЛІ сын. Ііру процесінен өткен, іірілген.

ИІРУШ зат. Жіп ііретін адам.

ИІР-ШИЫР сын. Ирек-ирек, іір-іір болған.

ИІРЛ 1 ет. 1. Жіттің жүнінен, мақтадан арнаулы құрал арқылы ширатылуы. 2. Ірелендеу, ирелендеу. 3. ауыс. Айналып өту, соқпай кету.

ИІРЛ 2 ет. 1. Малдың бір жерге жиналуы, топталуы. 2. Судың бөгенілі, бір жерге жиналуы, толуы. 3. ауыс. Үйірілу, айналышықтау.

ИІРЛІ 3 сын. Іірленген, іір-іір болғыш.

ИІРЛІМЕЛІ сын. тех. Бұралмалы.

Іірілімелі маятник. физ. Бір жақ қышы басқа бір шомбал дискіге бекітілген серпінді өзек түріндегі маятник. **Іірілімелі тербеліс.** физ. Серпінді жүйеде пайда болатын тербелістің бір түрі.

ИІРЛТ ет. Ірелендету.

ИІРЛТУ Іірілт етістігінің қимыл атауы.

ИІРЛҮ 1 Ііріл етістігінің қимыл атауы; жіптің ширатылуы.

ИІРЛҮ 2 Ііріл етістігінің қимыл атауы; малдың бір жерге жиналуы.

ИІРЛІМ зат. геогр. Өзеннің іірілген жері, иіні.

ИІРЛІНҚІРЕ ет. Топталыңқырау, жылылыққырау.

ИІРЛІНҚІРЕУ Ііріліңкіре етістігінің қимыл атауы.

ИІРЛІС ет. Үйірілісу, топталып қалуы.

ИІРЛІСУ Ііріліс етістігінің қимыл атауы.

ИІРІМ зат. 1. Өзеннің шымырлап доңғелене, үйіріле ағатын жері. 2. геогр. Судың жоғары қабатының үйіріле ағу процесі. 3. геогр. Жазық жер өзенінің екі қайраңы арасындағы терең бөлігі. 4. Доңғелене ііріліп келген жер; бұлттарыс, қалтарыс. 5. Құлгенде пайда болатын беттің ищқыры; «бармақ батты». 6. муз. Ең кіші музыкалық өлшем.

Іірім аймағы. физ. Турбулентті ағынның кез келген кедергіден асып-ағып өткен кездегі арна қабырғасынан өтпелі ағыншының бөлініп шығуымен пайда болатын аймақ. **Іірім индексі.** геогр. Іірім белгілері ұзындығының биіктігіне қатысты шама. **Іірім қылды.** Айналып қалды, бір орында тұрып қалды.

ИІРІМДЕЙ: іірімдей тартты. Еркіне қоймады, үйіріп әкетті.

ИІРІМДЕН ет. Судың іірім жасап ағуы.

ИІРІМДЕНУ Іірімден етістігінің қимыл атауы. 1. Бірнеше іірім жасау. 2. геогр. Суқоймалардың жеке бөлікшелеріне немесе арналық тасқындарда екі ағыстың қосылуы нәтижесінде судың жағаның шығыңқы тұсына айнала ағуы және арнаың кенеттен ұлағуы кезінде дамштын судың айналып ағуы.

ИПРИМДІ сын. *Иірімі бар.*
ИПРИМ-ИПРИМ сын. *Шымырлаған, дөңгеленген, иірім болып аққан.*

ИПРИШЕ зат. геогр. *Судың жоғары қабатының үйіріле ағу процесінде пайда болатын шағын ағыншалардың иірімі.*

ИПРИС зат. *Бәрі топталған, үйірілген жер.*
ИПРИС¹= ет. *Жүнінен, матадан жіп ширатысу.*

ИПРИС²= ет. *Малды бір жерге топтатысу, қайырысу.*

ИПРИС³= ет. *Асықты айналдырысу, ширатысу.*

ИПРИСУ *Иіріс етістігінің қимыл атауы.*
ИПС зат. 1. *Адамның, жан-жануарлардың иіс сезу органдары арқылы қабылдайтын тағам, қорек т. б. заттардың ауа арқылы білінетін ерекше қасиеті.* 2. *физиол. Адамның және жануарлардың иіс органдары арқылы сезу процесі.* 3. *Ауа арқылы адамға жағымды сезілген заттың ерекше қасиеті.* 4. *Адамға ауа арқылы сезілетін заттың жағымсыз қасиеті.*

Иіс айыру сезімі. биол. *Мұрын арқылы білінетін заттың иістерін түсіну қабілеті, сезім мүшелері арқылы сырттан алынатын бес сезімнің бірі.* **Иіс алды.** а) *Үйренішті иісті іздеді.* ә) *Кішкентай бала біреуе бауыр басып кетті.* **Иіс алмас.** а) *Қақ-соқпен жұмысы жоқ, не айтса соның бәрін орындайтын көбіс, көптерілі адам.* ә) *Ештеңені сезбейтін, ештеңеден хабары жоқ, надан.* **Иіс баданасы.** анат. *Торлы сүйектің иіс шұңқырында орналасқан иіс миы өсіндісі.* **Иіс газы.** хим. *Көміртектің иіс шала тотығуынан пайда болатын түссіз улы газ.* **Иіс жолы.** анат. *Қабылданған иістік тітіркеністі ми орталықтарына өткізетін жол.*

Иіс жүйесі. анат. <лат. systema olfactoria> *Иіс талдағышын құрайтын мүшелер жүйесі.* **Иіс қылды.** жерг. *Аруақтарға бағыштан, Құран оқыту үшін жетілетек пісірді.* **Иіс сезу.** физиол. *Қабылдағыштары жоғарғы мұрын кеуіжірінде орналасқан адамның немесе жануардың иіс сезім қабілеті.* **Иіс сезу мүшелері.** анат. *Адамның және жануарлардың иіс қабылдайтын мүшелері.* **Иіс сезімі.** физиол. **Иіс тию.** мед. *Ағзаның иіс газымен ұлануы.* **Иіс түйсігі.** физиол. *Адамның және жануарлардың иіс сезу мүшелері арқылы сезу процесі.* **Иісі алаш.** *Бұтін ел, дүйім жұрт, тұтас халық.* **Иісі алып кетті.** *Иісі тарады, жайлады, жайылды.* **Иісі [иісі] аңқыды.** а) *Жағымды иіс алып кетті, кернеді, мұрынды жарды.* ә) *жағымсыз.* эфв. *Сасыды, жаман иіс шықты.* **Иіс білмес [алмас].** *Еш нәрсенің парқын айырмайтын топас.* **Иісі білінді.** *Әліс болса да байқалды, сөл де болса көрінді.* **Иісі жайылды.** *Исі бүркырап, жан-жаққа тарады.* **Иісін жұпар аңқытты.** поэт. *Хош иісін таратты. Иісі бүркырады.*

а) *жағымды.* *Иісі аңқыды, мұрынды жарды.* ә) *Иісі білінді, иісі сезлді.* **Иісі қазақ.** *Дүйім қазақ, Иісі мұрына бармайды [кірмейді].* *Еш нәрсе сезбейді, түсінбейді.* **Иісі мұрын жарды.** *Иісі бүркырап аңқып кетті.* **Иісі мұнкін түр [қолқа атты].** *Жағымсыз иісі тарап кетті, сасыды. Иісі танауды жыбырлатты. Иісі мұрыға келді, иісі шықты. Иісін сезді.* а) *Заттың өзін көрмесе де, иіснен білді, аңғарды.* ә) *ауыс. Бір сырдың қшығын аңғарды. Иісіннен айналайын.* экспр. сүйсіну. *Өзіне жақын адамны айналып-толанғанда, аңсап, сағынғанда айтылатын жақсы көру сөзі.* **Иісі сінді.** *Бауыр басты, үйренді.* **Иісін алды.** а) *Иіскеді, иісін сезді.* ә) *Бала бауыр басты, үйренді. Иісін шығарды.*

Бірдеменің басын бастады, шетпішпақтап сездірді, бықсытты. Иісі шықты. *Бұзылды, иістенді (тағам жайында).*

ИІСБАС зат. өс. жерг. *Көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ИІСГҮЛ зат. өс. *Тау бөктерлерінде өсетін иісті гүл.*

ИІСКЕ= ет. 1. *Мұрын арқылы иіс сезу, иіс алу.* 2. *ауыс. Жақсы көрген жақын адамына еміренуді, мейірленуді білдіретін ишарат жасап, бауырына тартып, оған мұрнын тақап, иісін алуы, аймалауы.*

ИІСКЕЛЕ= ет. 1. *Қайта-қайта иіскеу.* 2. *Жақсы көрген жақын адамына еміренуді, мейірленуді білдіретін ишарат жасап, бауырына тартып, оған мұрнын тақап, қайта-қайта иісін алуы.*

ИІСКЕЛЕУ *Иіске етістігінің қимыл атауы.*

ИІСКЕЛЕС= ет. *Бірін-бірі иіскеу.*

ИІСКЕНУ= ет. жерг. *Жирену, жиірену.*

ИІСКЕС= ет. *Бірін-бірі иіскеу.*

ИІСКЕСУ *Иіскес етістігінің қимыл атауы.*

ИІСКЕТ= ет. 1. *Мұрын арқылы иіс сезгізу, иіс алғызу.* 2. *Жақсы көрген жақын адамына еміренуді, мейірленуді білдіретін ишарат жасап, бауырына кіріп иісін алғызу.*

ИІСКЕТУ *Иіскет етістігінің қимыл атауы; иіс сезгізу, иіс алғызу.*

ИІСКЕУ *Иіске етістігінің қимыл атауы.*

1. *Иіс сезу, иіс алу.* 2. *ауыс. Жақсы көрген жақын адамына еміренуді, мейірленуді білдіретін ишарат жасау, бауырына тартып, оған мұрнын тақап иісін алу, аймалау.*

ИІС-ҚОҢЫС зат. *Жағымсыз иіс, кір-қоңыс, ластанған ауа.*

ИІС-ҚОҢЫСТЫ сын. *Иіс-қоңысы бар.*

ИІСМАЙ зат. 1. *Беті-қолға жағатын жұмсартқыш май; крем.* 2. сөйл. *Әтір, жұпар, иіссу.* 3. сөйл. *Жағылатын, тұтқыр, май түріндегі иіссу.*

ИІСМАЙЛА= ет. *Иісмай жағу.*

ИІСМАЙЛЫ сын. *Иісмай жаққан, иісмай иіс бүркқыраған.*

ИІСНАН зат. жерг. *Аруақтарға бағыштан, Құран оқыту кезінде жұма күндері пісіретін жұқа нан, жеті шелтек.*

ИІССАБЫН зат. *Беті-қол жууға арналған сабын; жұпар сабын.*

ИІССУ зат. 1. *Көбінесе ер адамдар жағынатын хош иісті жұпар; одеколон.* 2. жерг. *Әтір.*

ИІССІЗ сын. *Иісі жоқ.*

ИІСІЗДЕНДІР= ет. *Қандай да бір тұтыну затының жағымсыз иісін арнайы әдістерді пайдалану арқылы жою.*

ИІСІЗДЕНДІРУ зат. тех. 1. *Судың әртүрлі иісі мен дәмін кетіру әдісі.* 2. *Жағымсыз иісті желдетіп немесе газдарды жұтатын арнаулы заттар арқылы жою әдісі.*

ИІСІЗДЕНДІРІЛ= ет. *тамақ. Тұтынылатын заттың иісінің арнайы әдістерді пайдалану арқылы жойылуды.*

ИІСТАЛДАҒЫШ зат. физиол. *Мұрын кеңістігіне әсер ететін иісі бар заттарды талдайтын нейтрофизиологиялық жүйе.*

ИІСТАЛДАУШЫ; нІСТАЛДАУШЫ маман. <лат. degustare> *Тағамды немесе парфюмериялық т.б. өнімдердің сапасын иісіне қарап анықтайтын маман.*

ИІСТЕН= ет. *Иісі шығу, бұзылу, сасып кету.*

ИІСТЕНУ *Иістен етістігінің қимыл атауы.*

ИІСТЕУШІЛЕР зат. хим. *Парфюмерия өндірісінде өнімнің өз иісін жойып, басқа жағымды иіс беретін агенттер.*

ИІСТІ сын. *Иісі бар, иісі құшті.*

Иісті кнікоты. б о т. *Биіктігі 8-50 см, жуан тамырлы, тік сабақты еріңгүлділер тұқымдасына жататын жұпар иісті өсімдік.*

Иісті май. Иісмай.

ИІСТІК сын. *Иіске қатысты, соған тән.*

Иістік жүйке. анат. <лат. nervus olfactorius> *Ми жұйкелерінің бірінші жұбы, иіс талдағышының сезімтал жүйкесі.*

ИІСТІМАСАҚ [ор. пахучеколосник] зат. өс. *Басында хош иісті масағы бар, биік болып өсетін көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ИІСТІКӨК зат. өс. *Ақжелдек*

ИІСТШӨП зат. өс. <лат. ajuga> *Еріңгүлділер тұқымдасы, иістішөп туысына жататын шөптесін өсімдік.*

ИІСШЛ сын. *Иіс сезіш.*

Иісшіл ит. *Иістерді өте жақсы ажырата-тын, ізкешушілік, кеден жұмыстарына пайдаланылатын көп үйретілген ит.*

ИІСШЛДІК сын. *Иіс сезгіштік.*

ИІТ= ет. 1. *Малды сауар алдында идіру.*

2. *ауыс. Емірену, елжірету, мейірлену.*

ИІТУ *Иіт етістігінің қимыл атауы; малды сауар алдында идіру.*

ИЮ¹ *И етістігінің қимыл атауы.* 1. *Бұғу, майыстыру.* 2. *тех. Тұтас дайындамаға не оның бөліктеріне имек пішін беру үшін қолданылатын ыстықтай және салқын күйінде шамптау операциясы.* 3. *ауыс. Көндіру, мойынсындыру.*

ИЮ² *Иі етістігінің қимыл атауы.*

ИЮДА-КІЮ сын. *Ию-қию.*

ИЮ-КІЮ сын. *Азан-қазан, уда-шу; шаң-шир, айқай-ұйқай.*

ИЮЛЬ зат. *Шілде.*

ИЮНЬ зат. *Маусым.*

ИЮШ сын. *Иетін, бұгетін.*

ИЯ¹ шы л. **Я** (не, немесе).

Ия болмаса. Я болмаса (Не болмаса, олай болмаса).

Й

Й 1. лингв. *Қысқа и – тіл ортасының таңдайға жуықтауынан жасалатын дауыссыз дыбыс.* 2. лингв. *Қазақ әліпбиінің он үшінші әрпі.*

ЙА зат. *Араб әліпбиінің жиырма сегізінші әрпінің аты, сабық мағынасы – он.*

ЙАБО [ағыл. praise song] зат. әдеб. *Бұрымдық салттарды өткеру кезінде орындалған мақтау өлеңдері, хауса поэзиясының жанры.*

ЙӘ ар. **Йа.**

ЙОГ зат. *Йога ілімін ұстаушы.*

ЙОГА [санскр. yoga] зат. 1. *Адамның өз ағзасы психофизиологиялық қызметін басқаруына мүмкіндік беретін, өзін-өзі танып білудің әдістері мен тәсілдерінің ерекше жүйесін жасаған Индиядағы дін-философиялық ілімнің құраушы бір бөлігі.* 2. *Йога ілімін ұстанушылардың ойлап тапқан дене жаттығуларының жүйесі.*

ЙОГУРТ [ағыл. yoghurt] зат. *Дәрумендер мен жемістер қосылған айран, қатық тәріздес сүт өнімі.*

ЙОД [грек. iodes] зат. 1. хим. *Негізінен теңіз өсімдіктерінен алынатын (медицинада кең қолданыс тапқан) металл сияқты жылтыр, түсі қара қоңыр кристалды заттек, химиялық элемент.* 2. мед. *Медицинада қолданылатын осы заттектің спирттегі қызғылт күрең түсті ерітіндісі.*

Йодты калий. хим. *Йодты сутек қышқылының калий тұзы.*

ЙОДАТТАР зат. хим. *Йодтаушы қышқыл тұздарының химиялық қосылыстарының тобы.*

ЙОДБЕНЗОЛ зат. хим. *Бензолдағы сутек атомдарының орнын йод атомдары басқан өнім.*

ЙОДИДТЕР зат. хим. *Йодтың электртерістігі төмендеу элементтермен химиялық қосылысы, сонымен қатар йодсутек қышқылының тұздары (Каз. тіл термин. Химия.).*

ЙОДИТТІК; йодиттік газарту. хим. *Қайтымды қосылу реакторларының және газ тәріздес титан йодидінің термиялық диссоциацияуына негізделген титанды газарту.*

ЙОДМЕТРЛЕУ зат. хим. *Калий йодидінің сулы ерітіндісіне йод ерітіндісін титрант ретінде пайдаланатын немесе ерітіндіде йодтың мөлшерін анықтауға қолданытын титриметрлік талдау әдісі.*

ЙОДОФОРМ зат. мед. *Иісі құшті, жылтыр, йодтан жасалған ашық сары ұнтақ.*

ЙОДТАНҒАН: йодтанған су. Құрамындағы йодтың мөлшері ауруларды емдеуге жарамды шамда болатын табиғи су.

ЙОДТЫ: йодты су. Йодтың мөлшерін өнеркәсіп жолымен өндіріп алуға жарамды су.

ЙОМОК зат. әдеб. Жұмбақ дегенді білдіретін башқұрт фольклористикасында қолданылатын термин.

ЙОРЭЛ зат. әдеб. Қазақша баламасы бата, тілек болып табылатын қалмақ фольклорының жанры.

ЙОТ зат. лингв. Латын әліпбиінде (j) әрпімен таңбаланатын дауыссыз дыбыстың еуропа тіл біліміндегі аты.

ЙОТА [гр. iota] зат. лингв. Орыс тілінің [i] дыбысына ұқсас дыбысты таңбалайтын грек әліпби әрпінің (i) аты.

К

К 1. Қазақ әліпбиінің 14-ші әрпі және сол әрпінің жазылу (графикалық) таңбасы. 2. Тілдің орта шені таңбайдың орта шеніне тоғысу арқылы жасалған қатаң дауыссыз дыбыс; фонема.

К витамині. Бедеде, қырыққабатта, сәбізде, асқабақта болатын дәрумен түрі.

КААТИНГА [порт. саатинга] зат. геогр. Бразилияның солтүстік шығысындағы қуаңшылыққа төзімді, аласа, тікенді ағаштар мен бұталардан тұратын өсімдік жамылғысы.

КАБАҚ зат. Батыс елдерінде кең таралған әртүрлі ішімдіктер сатып ішетін орын, шарахана.

КАБАҚХАНА зат. **Кабак.**

КАБАРЕ [франц. cabaret] зат. Эстрадалық бағдарламасы ұсынатын шағын шарахана, кафе т. б. түріндегі, негізінен, батыс мәдениетіне тән ойын-сауық орны.

КАББАДИ зат. спорт. Үнділердің ұлттық спорт ойыны.

КАББАЛА [еж.евр.] зат. филос. XII-XV ғғ. Испания мен Палестинада дамыған еврейлік эзотерикалық философия.

КАБАХИ зат. спорт. Биік сырыққа орнатылған нысананы атпен шауып келе жатып, садақпен атып түсіретін грузиндердің ұлттық ат спорты.

КАБЕЛЬ [гол. kabel] зат. Сырты ортақ қабатымен қапталған бір-бірінен оқшауланған бір немесе бірнеше тарамнан тұратын өткізгіш, жер астынан жүргізілетін электр, радио, телефон, телеграф сымы. // Кабельден жасалған, кабельге қатысты.

Кабель арматурасы. тех. Кабельдерді бір-бірімен механикалық немесе электрлік әдіспен жалғауға, оларды электр желілері мен қондырғыларына қосуға арналған жабдық. **Кабельдер сканері.** ин ф. <ағыл. the scanner of a cable>. Кабельдік жүйенің бұліну себептері туралы тек ақпарат алуға ғана емес, сонымен қатар қай жердің зақымданғанын анықтауға да мүмкіндік беретін диагностикалық құрылғы. **Кабельді жалғастырғыш.** ин ф. <ағыл. cable connector> Әрбір кабельдің ұшында болатын жалғастырғыш ұзы.

КАБЕЛЬДІ сын. тех. Кабелі бар, кабель негізіндегі.

Кабельді байланыс желісі. Сым бойымен электрлік сигнал арқылы ақпарат беруге арналған құрылғылар жүйесі.

КАБЕЛЬДІК сын. тех. Кабельге қатысты, кабель боларлық.

Кабельдік канализация. тех. Кабель төсеуге, монтаждау және пайдалану мақсатында жүргізілетін құбырлар мен бақылау құрылғыларының жиынтығы.

КАБЕРНЕ зат. 1. Жоғары сапалы шарап дайындауға пайдаланылатын қою көк түсті

жүзімнің сорты. 2. Осы жүзімнен дайындалған қызыл шарап.

КАБИНА [франц. cabine] зат. 1. Мәшине, трактор, ұшақ т. б. көліктердің жүргізушілері отыратын арнайы орын. 2. Арнайы мақсаттағы шағын орын, бөлме (телефон кабинасы, лифт кабинасы). 3. Ортақ залдан бөлек, оңаша отырғысы келген қонақтарға арналған мейрамханадағы бөлме.

Кабина атмосферасы. ғарыш. Ғарышкерменің, ғарыштық ұшу аппаратының герметикалық кабинасындағы жасанды ауа.

КАБИНЕТ [франц. cabinet] зат. 1. Мекеме орындарындағы әдетте лауазымды қызметкерлердің жұмыс бөлмесі. 2. Оқу орындарында арнаулы сабақтар өткізетін, әр пән бойынша арнайы жабдықталған жеке бөлме. 3. сая-си. Кейбір елдерде өкіметтің немесе оның бір бөлігінің ресми атауы. 4. Қандай да бір мекеме жанынан құрылған арнайы мәселелермен айналысатын мамандардың тобы.

КАБИНЕТТІК сын. саяси. Кабинетке қатысты, кабинет бойынша басқаруға қатысты.

КАБИНЕТТІК: кабинеттік жүйе. а) пед. Оқушыларды арнаулы кабинеттерде оқыту жүйесі. ә) Басқарудың шешім қабылдауға өкілеттілігі бар мәжілістер арқылы ұйымдастырылу жүйесі.

КАБИНКА ор. зат. сөйл. **Кабина.** **КАБЛОГРАММА** зат. Суасты кабелі арқылы берілетін жеделхат.

КАБОТАЖ [франц. sabotage] зат. Бір мемлекеттің ішіндегі теңіз айлақтары арасындағы кеме қатынасы.

КАБРИОЛЕТ [франц. cabriolet] зат. 1. Жалғыз ат жегілетін бір орылды, жеңіл, тез жүретін, екі дөңгелекті арба. 2. Төбесі жиналмалы жеңіл автокөліктің қорабы.

КАБРИОЛЬ [франц. cabriole] зат. 1. спорт. Сыңарлы акробатиканың фигурасы. 2. Аттың алдыңғы аяғын бүйіп, артқы аяғымен секіруі. 3. өнер. Балеттегі ең қарапайым би қозғалысы элементі.

КАБРИРЛЕУ зат. әск. Ұрыс ұшақтарының тік жазықтықта шанышпа биіктем жасайтын маневрінің бір түрі.

КАБУКИ зат. өнер. Жапондықтардың классикалық театрының бір түрі.

КАБУЛ зат. тамақ. Әртүрлі дәмдеуіштер қосылып соядан дайындалған өткір, ащы тұздық.

КАБУР ор. зат. Қынап; тапанша, наған, т. б. жеңіл қарулар салатын қап.

КАВАЛЕР¹ [франц. cavalier] зат. **Негер** (белгілі бір орденмен марапатталған адам).

КАВАЛЕР² [итал. cavaliere] зат. Көпшілік орындардағы би кезінде биге ертіп апарушы, әйел адамның серігі болып билеуші ер адам.

Ат кавалері. Кавалерист, атты әскер қолбасшысы.

КАВАЛЕРИСТ зат. Атты әскер құрамындағы жауынгер.

КАВАЛЕРИЯ [итал. cavalleria] зат. Атты әскер, қарулы күштің атты әскерден тұратын бөлімшесі.

КАВАЛЕРИЯЛЫҚ сын. әск. Кавалерияға тән, кавалерияға жататын.

КАВАЛЬЕР [франц. caralier] зат. тех. Ұзыннан-ұзақ жер (ор. канал) қазылғанда алынған топырақты екі немесе бір жағына үйіп жасалынған дуал төрзіді топырақ үйіндісі.

КАВАСАКИ зат. Қыыр Шығыста теңіз жағалауында балық аулауға арналған моторлы-желкенді ағаш кеме.

КАВАТИНА [итал. cavatina] зат. муз. Көбінесе еркін құрылымда орындалатын лирикалық сипаттағы шағын арияларының бірі.

КАВЕРНА [лат. caverna] зат. 1. геол. Тау жыныстардағы пішіні әртүрлі (пішінсіз, дөңгелек), мөлшері бір миллиметрден артық бос кеңістік. 2. мед. Тіндердің жансыздануы салдарынан ағада пайда болған қуыс.

КАВЕРИНГ [ағыл. covering] зат. экон. Бағалы қағаздар құнының төмендеуіне үміт артушы биржа алыпсатарлары (жасасқан мерзімдік мәміле бойынша) міндеттемелерді тоқтату үшін бұрын сатылған бағалы қағаздарды, келісімшарттарды, тауарларды өтеуіне төлеп алу.

КАВЕРНОГРАММА зат. геол. Бұрғылау ұңғымасы диаметрінің өзгеруін көрсететін қисық сызықтар.

КАВЕРНОМЕТРИЯ [лат. caverna – үңгір, metron – өлшем] зат. геол. Бұрғылау ұңғымасы диаметрінің өзгеруін көрсететін қисық сызықты алу үшін жүргізілетін өлшеулер.

КАВИТАЦИЯ [лат. cavitas] зат. физ. Сұйықтық ішіндегі тұтастықтың бұзылуы, яғни тамшылы сұйықтықта газбен, бумен не бұлардың қоспасымен толған қуыстардың (бұлар кавитациялық көпіршіктер немесе каверналар деп аталады) пайда болу процесі.

КАВКАЗ¹ зат. кол өнер. Кавказ үлгісімен жасалған әртүрлі әшекей, ою-өрнек, зергерлік өнерінде қара түспен бағдар салу.

Кавказ белбеу. зерг. Қара ала ою жүргізілген күміс белбеу. **Кавказ белбеу.** этн. Қара ала ою жүргізілген күміс белбеу. **Кавказ білезік.** зерг. Қара ала өрнек салған білезік.

КАВКАЗ² зат. өс. Бидайдың қылтанақсыз түрі.

КАВКАЗДА= ет. зерг. Қақталған күміс бетіне безеу арқылы қара ала түсті ою салу.

КАВКАЗДАТ= ет. зерг. Қақталған күміс бетіне безеу арқылы қара ала түсті ою салғызу.

КАВКАЗДАЛ= ет. зерг. Қақталған күміс бетіне безеу арқылы қара ала түсті ою салыну.

КАВКАЗДАЛУ Кавказдалетістігінің қимыл атауы.

КАВКАЗДАТУ Кавказдат етістігінің қимыл атауы.

КАВКАЗДАУ Кавказда етістігінің қимыл атауы.

КАВКАЗДЫҚ сын. Кавказда тұратын халыққа тән, Кавказдан келген.

КАВКАЗТАНУ зат. Кавказ халықтарының мәдениеті, тарихы, экономикасы, тұрмысы және т. б. зерттейтін ғылыми пәндердің жиынтығы.

КАГАТ зат. Ұзақ уақытқа сақтау мақсатында жиналған үсті жабық картоп, қызылша үйіндісі.

КАГОР зат. Қызыл қоңыр түсті шарап.

КАГБӨ зат. діни. сөйл. **Қағба.**

КАДАСТР [франц. cadastre] зат. экон. Табиғат нысаналары туралы негізгі мәліметтер жүргізілген кезеңдік немесе үздіксіз бақылаулар нәтижесінде құрастырылатын деректерінің жүйеленген жинағы.

КАДАСТРЛЕУ= ет. экон. Табиғат нысаны туралы негізгі мәліметтер жүргізілген кезеңдік немесе үздіксіз бақылаулар нәтижесінде құрастырылатын деректердің жүйесін жасау.

КАДАСТРЛЫҚ сын. Кадастра қатысты, соған тән.

КАДӘРШЕ: хал кадәрше. сөйл. **Хал қәдеріңше** (шама-шарқы жеткенше, әлі келгеніңше).

КАДЕТ [франц. cadet]: **кадет корпусы.** а) тар. Патриалық Ресейдегі әскери оқу орны. ә) Әскери кадрлар даярлайтын әскери оқу орны.

Кадет партиясы. саяси. 1917 жылғы Қазан төңкерісінен бұрынғы Ресейдегі буржуазияшыл-монархиялық партия.

КАДЕТТЕР зат. Кадет корпусында оқитындар.

КАДЕТТІК сын. Кадет (конституциялық демократиялық) партиясына қатысты.

КАДИОНДАР зат. хим. Құрамына екі изотоп кіретін органикалық заттар.

КАДИРИЯ зат. діни. Қазақстан мен Орта Азияда тараған ислам дініндегі сопылық жолдардың бірі.

КАДИРИЙАЛЫҚТАР зат. діни. Қазақстан мен Орта Азияда тараған ислам дініндегі сопылық жолдардың бірі, кадирийаны ұстанушылар.

КАДИМЛӘК зат. ескі кіт. **Кадимдық** (ескілік, көнелік, дәстүрлілік). // Ескілікті дәстүрлілікті жақтаушы топ.

КАДМАТТАР зат. хим. **Кадмий** қышқылының тұздары.

КАДМИЙ [грек. kadmeia] зат. хим. Химиялық элемент, цинк рудасының құрамында болатын ақ түсті, жылтыр, жұмсақ металл.

КАДМИЙЛЕ = ет. хим. Металдың бетін жемірілуден қорғау үшін кадмиймен қаптау.

КАДМИЙЛЕУ хим. Кадмийле етістігінің қимыл атауы.

КАДМИЙЛІ сын. **Кадмий металы бар, кадмий металы мол.**

КАДР¹ [франц. cadre] зат. 1. Кәсіпорындар мен мемлекеттік мекемелердің, қоғамдық ұйымдардың маманданған кәсіби қызметкерлерінің негізгі құрамы. 2. Мемлекеттің Қарулы күштеріндегі нақты қызметтегі командалық және қатардағы құрамы.

Кадр бөлімі. Мекеме, ұйым т.б. құрамындағы маман мәселесімен айналысатын, реттеп отыратын арнайы құрылым. **Кадр даярлау.** Қандай да бір салаға маманданған біліктілігі жоғары кәсіп иелерін оқытып, дағдыландыру ісі.

КАДР² [лат. quadrum] зат. кино. 1. Киноға түсірілген нысан қозғалысының бір сәтін немесе орнықты қалтын бейнелейтін киноленкадағы жеке сурет. 2. Кинофильмдегі жекеге көрінгі немесе эпизод. 3. Фотосуреттің жеке-дара кескіні.

Кадр жнілігі. тех. Бір секундта ауысатын кадр саны. **Кадрдың композициясы.** өнер. Фото-кино және телебейнелердің соңғы қорытындыда біртұтас – линия, жарық әр түстің қатары бойынша – кескіндерін құру, оның кейбір бөліктерін (компоненттерін) табу.

КАДРИЛЬ [франц. quadrille] зат. XVII ғасырдың аяғы мен XIX ғасырдың аяғына дейін еуропалық халықтар арасында кең тараған алты түрлі қозғалыстан (элементтен) тұратын би.

КАДРОСКОП зат. физ. Теледидарлық тарату камерасын бабына келтіру үшін ондағы электрондық-сәулелік тарату құралының орнына қойылатын құрал.

КАДРЛЫҚ¹ сын. Бір саладағы мамандарға қатысты, кадрға қатысты.

КАДРЛЫҚ² сын. кино. Киноға түсірілген нысан қозғалысының бір сәтін немесе орнықты қалтын бейнелейтін киноленкадағы жеке суретке қатысты.

Кадрлық жаймалау. тех. Телевизияда телевизиялық кескінді тік бағытта жаймалау.

КАЖОЛ зат. жерг. Ешкі терісінен істелген сапалы былғары.

КАЗАК зат. 1. XV ғасырдың екінші жартысынан бастап Польша, Литва, Орыс мемлекеттерінен оңтүстік, оңтүстік-шығыстағы шеткі аймақтарға қашқан шаруалар мен қашқындардан, посад адамдардан, солардың ұрпақтарынан құралған Қазан төңкерісіне дейінгі Ресейдегі әскери сословие. 2. Ертеректе шеткі аймақтарға қашқан шаруалар мен қашқындардан құрылған әскери сословие өкілдерінен жасақталған патшалық Ресейдің Қазастанды отарлау саясатын жүзеге асырушы жазалаушы қарулы күштері.

КАЗАК-ОРЫС зат. 1. Ресейден тыс жерлердегі казактар (әскери сословие өкілдері). 2. **Казак** (патшалық Ресейдің Қазастанды отарлау саясатын жүзеге асырушы жазалаушы қарулы күштері).

Казак-орыстың қамшысы жайлады. Патшалық Ресейдің жазалаушы жасақтары ел ішіне ойран салды, халықты жанышын, үрейде ұстады.

КАЗАКШЫЛДЫҚ зат. Казактардың ұйымы.

КАЗАП сын. сөйл. **Кәззап.**

КАЗАРМА [итал. casegna] зат. әск. Әскери бөлімшелерде орналастырылатын арнаулы жатақ үйі.

КАЗАРМАЛЫҚ сын. 1. Әск. Казармаға қатысты, соған тән. 2. ауыс. жағымсыз. Жеке адам, ұлт мүдделерін аяқасты етуші, біржақты ұжымдық сананы үгіттеуші әскери-тоталитарлық жүйенің әсерімен қалыптасқан, соған тән.

КАЗЕИН [лат. caseus] зат. хим. Сүтте болатын фосфопроteidтер тобына жататын күрделі белок.

КАЗЕИНДІ сын. Казеині көп, казеині мол. **КАЗЕИНОГЕН** зат. хим. Құрамында казеині бар химиялық түзіліс.

КАЗЕМАТ [франц. casemate] зат. әск. 1. Жабық фортификациялық құрылыстарда жеке құрам мен қару-жарақты қарсылас жақтың оғынан қорғауға арналған жай. 2. Кеме артиллериясы зенбірегін орнатуға және жеке құрамды қорғауға арналған кеме кемерінің бойындағы сауытталған жабдық жай.

КАЗЕНЕТ зат. сөйл. 1. **Казинет.** 2. Казинеттен тігілген киім.

КАЗИНЕТ зат. Жартылай жүнді немесе қағаз матаның көне түрі.

КАЗИНО [франц. casino] зат. **Ойынхана** (түрлі көңілдендіруші мақсаттағы қызметтері бар әмбебап ойынханаалық орын).

КАЗИТ зат, сөйл. **Газет.**

КАЗНАЧЕЙ зат. сөйл. **Қазынашы.**

КАЗУАР [франц. casuar] зат. зоол. Австралияның Солтүстік Шығыс жағалауын, Жаңа Гвинеяның ормандарын мекендейтін қара жүнді, жүзгірші (ципайтын) ірі құс.

КАЗУИСТИКА [лат. casus] зат. саяси. Саяси, құқықтық, ахлақтық және т. б. жекеге жағдайларды жалпы принциптермен байланыстырып, жалтылама-шектелген түрде қарау.

КАЗУС [лат. casus] зат. 1. Нақты жағдайында қарастыруға болмайтын адамның еркінен тыс болатын оқиға. 2. құқық. Қасақана және абайсыздықпен жасалған әрекеттен өзгеше түрде сырт белгілері ғана құқық бұзушылық болып көрінетін, алайда кінә нышандарынан ада, демек құқықтық жауапкершілік жүктемейтін кездейсоқ әрекет. 3. Күрделі немесе шатысқан, шырғалаңды құқықтық іс.

Казус белли. [лат. casus belli] саяси. Соғыс жағдайының туындауына әкелетін тікелей ресми сылтау.

КАИНИТ [нем. Kainit] зат. хим. Сульфаттар тобына жататын минерал.

КАЙЗЕР [нем. Kaiser] зат. Рим империясы (962-1806) мен Герман империясындағы (1871-1918) императордың титулы, осы титулға ие титулға.

КАЙМАН [исп. saiman] зат. зоол. Орталық және Оңтүстік Американы мекендейтін қолтырауын тұқымдасына жататын аллигатор.

КАЙНОЗОЙ [гр. kainos – жаңа, zoe – өмір]; **Кайнозой тобы.** геол. Жер қыртысына тиесілі таужыныстардың кембрийге дейін қалыптасқан тобынан жоғары қарай есептегендей үйінші топ. **Кайнозой шөгінділері [жыныстары]** геол. Кайнозой эрасында қалыптасқан шөгінділер. **Кайнозой эрасы.** Жердің геологиялық тарихының ең жас, қазіргі кезеңді қамтитын дәуірі.

КАЙНОТИП [гр. kainos – жаңа, typos – өмір]; **кайнотип жыныстар.** геол. **Кайнотипті таужыныс.**

КАЙНОТИПТІ: кайнотипті таужыныс. геол. Өзгеру процесіне оша қамтылмаған, сырт көрінісі мен сақталу дәрежесі тұрғысынан мейлінше жас көрінетін мамалық таужыныс.

КАЙНОФИТ зат. геол. Жасырын тұқымды өсімдіктердің Жер шарында қаулай өсу уақыты.

КАКАО [исп. cacao] зат. 1. өс. Тропикада өсетін мәңгі жасыл стеркулия тұқымдасына жататын, жемісінен шоколад алынатын ағаш немесе оның жемісі. 2. Осы ағаш жемісінен алынған ұнтақ. 3. тамақ. Какао ағашы жемісінен жасалған ұнтақтан дайындалатын құнарлы сусын.

Какао бұршағы. Тамақ, дәрі-дәрмек, парфюмерия өндірісінде пайдаланылатын какао ағашының жемісі. **Какао бұршақтарын ферменттеу.** тамақ. Какао ағашының бұршақ түріндегі жемісін үйбейтіндей ету үшін кеттірудің алдында жүргізілетін процесс. **Какао майы.** тамақ. <лат. sterculiaceae> Какао бұршақтарынан алынатын кондитерлік өнімдер дайындауда қолданылатын хош иісті май. **Какао ұнтағы.** тамақ. Тартылған какао массасынан майы сығымдалып алынған соң, қалған күнжарадан ұнтақталып алынған өнім.

КАКАВЕЛЛА зат. тамақ. Какао бұршақтарының ұсақталған қауызы.

КАКАДУ [нем. Kakadu] зат. зоол. Австралия мен Гвинеяны мекендейтін тотықс отрядына жататын басында айдары бар құс.

КАКОФОНИЯ [гр. kakophonía] зат. 1. муз. Құлаққа жағымсыз үн, дауыс; музыкалық дыбыстардың бейүйлесімі, ретсіздігі. 2. ауыс. Адамды мезі қылып, жүжікесіне тиетін жағымсыз, үйлесімсіз әуен, даңғыр-дүңғыр еткен музыка.

КАКТУС [лат. cactus] зат. өс. Тропикада өсетін, қуаңшылыққа өте төзімді, тікенең жапырақты, көпжылдық қосжарнақты өсімдік.

КАЛАМБУР [франц. calambour] зат. әдеб. Дыбысталуы жағынан құсас, бірақ мағынасы жағынан бір-бірінен алыс сөздерді ойнату, құбылту арқылы жасалған стилистикалық оралым, көркем тәсіл.

КАЛАМБУРЛЫ сын. әдеб. Каламбурлы бар, каламбур арқылы жасалған.

КАЛАМИН [лат. calamina] зат. мин. Галмей, гемиморфит, мырыш тилаты, мырыштың сулы силикатына жататын минерал.

КАЛАМИТТЕР [лат. calamitales] зат. бот. Бұдан 250 – 350 миллион жыл бұрын өскен алып қырықбұйымтәрізді, сабағы бунақты, жойылып кеткен өсімдіктер.

КАЛАН зат. зоол. <лат. enhydra lutris> Камчатка құндызы – сусар тұқымдасына жататын жұртқыш аң.

КАЛАНДР [франц. calandre] зат. тех. Картонды, матаны, қағазды престеп нығыздауға, жылтыратуға, оларға бастырамалап сурет салуға арналған машина.

КАЛАНДРЛАН = ет. тех. Мата, қағаз және резеңке, т. б. материалдардың каландрмен өңделуі.

КАЛАНДРЛАНУ тех. Каландрлан етістігінің қимыл атауы.

КАЛАНДРЛАУ зат. тех. Мата, қағаз және резеңке материалдарды каландрмен өңдеу процесі.

КАЛАНДРЛЫҚ: каландрлық белдік. тех. Каландр машинесінің арасынан өңделетін материал (қағаз, мата, картон) өтетін белдік жүзісінің бірі.

КАЛЕДОН: каледон қатпарлығы. геогр. Гренландия, Британ аралдары, Скандинавия, Солтүстік Тянь-Шань, Алтай секілді каледониттер пайда болған геологиялық процестердің жиынтығы.

КАЛЕДОНИТ зат. геогр. Каледон қатпарлығы кезеңінде пайда болған тау жыныс.

КАЛЕЙДОСКОП [грек. kaleidoscope] зат. Ішінде тез құбылып (өзеріп) тұратын өрнекті көрініс беретін түрлі түсті ұсақ шыншы немесе қағаз қыңдылары және т. б. бар іші айналмалы цилиндр формалы оптикалық аспап.

2. ауыс. Құбылыстардың, түлгалар мен оқиғалардың бірін-бірі қайталамай үздіксіз ауысып отыруы.

КАЛЕНДАРЬ [лат. calendarium] зат. 1. **Құттық** (жыл ішіндегі күндердің, айлардың реті мен саны көрсетілген кесте немесе кітапша). 2. **Құттық** (астрономиялық жыл санау жүйесі).

КАЛЕНДАРЬДАЙ сын. **Құттық** (құттық сияқты).

КАЛЕНДАРЬЛЫҚ сын. **Құттық** (құттық бойынша белгіленген).

Календарлық жоспар. Құттық (жоспар).

КАЛИБР [франц. calibre] зат. өск. Мылтықтың, зеңбіректің цығысының кеңдігі, диаметрі.

КАЛИБРЛІ сын. өск. Белгілі бір калибрге тән болған.

КАЛИЙ зат. хим. Көмір қышқыл тұзынан тұратын күміс сияқты ақшыл түсті, жұмсақ металл.

Калий карбонаты. хим. Көмір қышқылының калий тұзы. **Калий нитраты.** хим. Калий селитрасы, азот қышқылының калий тұзы. **Калий сульфаты.** хим. Күкірт қышқыл калий, күкірт қышқылының калий тұзы. **Калий тұздары.** хим. Құрамында калий бар минералдардың шөгінді тау жыныстарына шоғырлануы. **Калий тыңайтқыштары.** ауыл шар. Өсімдік қорегі ретінде қолданылатын құрамында калий бар минералды заттар. **Калий хлораты.** хим. Күшті тотықтырғыш. **Калий цианиді.** хим. Цианды калий, цианды сутек қышқылының калий тұзы.

КАЛИЙЛІ сын. Құрамында калий элементі бар.

КАЛИМАГНЕЗИЯ зат. хим. Кендерді өңдеу арқылы алынатын калий тыңайтқышы.

КАЛИТКА зат. Дарбазадағы кішкене есік.

КАЛИФОРНИЙ [лат. californium] зат. хим. Медицинада нейтрон көзі ретінде қолданылатын актиноидтер қатарына жататын радиоактивті химиялық элемент.

КАЛЛА зат. өс. Ароид тұқымдас, оқ тәрізді жапырақты, ірі ақ гүлдері бар өсімдік, осы өсімдіктің гүлі.

КАЛЛИГРАФ зат. **Хұснихатшы** (көркем жазу өнерінің шебері).

КАЛЛИГРАФИЯ [грек. kalligraphia] зат. 1. **Хұснихат** (әдемі, анық, көркем етіп жаза алу өнері). 2. Жазу машығы.

КАЛЛИГРАФИЯЛЫҚ сын. **Хұснихаттық** (каллиграфияға тән, каллиграфияға қатысты).

КАЛЛИГРАФШЫ зат. сөйл. **Хұснихатшы**.

КАЛОКАГАТИЯ зат. м. ө. д. **Антика** мәдениетіндегі адамның ішкі және сыртқы мәдениеттерінің үндестігін білдіретін ұғым.

КАЛЛЮС [лат. callus] зат. биол. Оқшау-ланып алынған жасушаларды арнайы ортада өсіргенде ретсіз бөліну нәтижесінде пайда болатын ұлта.

КАЛОКАГАТИЯ [грек. halokagathia] зат. филос. Адамның сыртқы және ішкі мәдениетінің үндестігін білдіретін антикалық мәдениетте кеңінен қолданылған термин.

КАЛОМЕЛЬ зат. хим. Сынап хлориді.

КАЛОРИМЕТР [лат. calor] зат. физ. Белгілі бір үдеріс кезінде бөлінетін немесе жұмалатын жылу мөлшерін өлшеуге арналған аспап.

КАЛОРИМЕТРИЯ зат. тех. Әртүрлі химиялық, физикалық, биологиялық үдерістерде бөлінетін жылу мөлшерін өлшеу әдістерінің жиынтығы.

КАЛОРИМЕТРИЯЛЫҚ сын. тех. Калориметрияға қатысты, соған тән.

КАЛОРИФЕР [лат. calorifere] зат. тех. Ауа үрлеу мен жылыту, желдету жүйелері мен кептіргіш қондырғыларындағы ауа қыздыратын аспап.

КАЛОРИЯ [лат. calor] зат. физ. 1. Жылу мөлшерінің жүйеден тыс өлшеу бірлігі. 2. Адам ағзасындағы энергия мөлшері.

КАЛОРИЯЛЫ сын. Нәрлі, құнарлы, энергиялы; қоректік қасиеті мол.

КАЛОРИЯЛЫҚ зат. Құнарлылық, нәрлілік, қоректік.

КАЛОШ зат. сөйл. Галощ.

КАЛЬВИНИЗМ зат. діни. Батыс Еуропаның көптеген елінде ықпалы басым протестант дінінің негізгі бағыттарының бірі.

КАЛЬДЕРА [лат. caldera] зат. геол. Жанартаудың төбесінің кейде төңірегімен қоса отырылуынан пайда болатын қабырғалары бірішама тік, жарқабағы құлама, түбі жазық, қазан тәрізді ойыс.

КАЛЬКА¹ [франц. calque] зат. 1. полигр. Сызбалар мен суреттердің көшірмесін түсіруге арналған түссіз жылтыр қағаз немесе жұқа мата. 2. Осы қағазға не матаға түскен сызбаның, суреттің көшірмесі.

КАЛЬКА² [франц. calque] зат. лингв. Бір тілдегі сөздерді, я сөз тіркесін басқа тілге дәлме-дәл аудару арқылы жасалған тілдік бірлік.

КАЛЬКАЛА=ет. лингв. Басқа тілдің сөзжасам үлгісін пайдалану арқылы жаңа сөздер мен сөз тіркестерін жасау.

КАЛЬКАЛАУ зат. лингв. Калькала етістігінің қимыл атауы.

КАЛЬКАЛАН=ет. лингв. Басқа тілдің сөзжасам үлгісін пайдалану арқылы жаңа сөздер мен сөз тіркестерінің жасалуы.

КАЛЬКАЛАНУ лингв. Калькалан етістігінің қимыл атауы.

КАЛЬКАЛЫҚ зат. лингв. Калькаға тән, калька жолымен жасалған.

КАЛЬКУЛЯТОР [лат. calculator] зат. Есептеуші аспап, шағын есептеуші құрылғы.

КАЛЬКУЛЯЦИЯ [лат. calculatio] зат. қаржы. Өнімнің өзіндік құнын, сататын немесе сатып алынатын баасын есептеп шығару ісі.

КАЛЬКУЛЯЦИЯЛА=ет. қаржы. Өнімнің өзіндік құнын есептеп шығу.

КАЛЬКУЛЯЦИЯЛАУ Калькуляцияла етістігінің қимыл атауы.

КАЛЬМАР [франц. calmar] зат. зоол. Басаяқты моллюскілердің отряд тармағы, теңіздер мен мұхиттарда тіршілік ететін, ұзындығы 25-50 см-дей бақлашақ (моллюск).

КАЛЬЦЕКС зат. хим. Хлорлы кальций тұзы.

КАЛЬЦЕФИЛ [лат. calx – өк, phileo – сүйемін]: кальцефил өсімдіктер. бот. Кальций мол топыраққа өсетін өсімдіктер.

КАЛЬЦЕФИЛДЕР зат. бот. **Кальцефил** өсімдіктер.

КАЛЬЦЕФОБ [лат. calx – өк, phobos – қорқу]: кальцефоб өсімдіктері. бот. Әгі көп, топыраққа нашар өсетін өсімдіктер.

КАЛЬЦЕФОБТАР зат. бот. **Кальцефоб** өсімдіктер.

КАЛЬЦИЙ [лат. calx] зат. хим. Әк, мәрмәр құрамында табиғатта тек қосылыс түрінде кездесетін химиялық элемент; ақ түсті металл.

Кальций гидрототығы. хим. Сөндірілген өк, күшті негіз, түссіз кристалды зат. **Кальций карбиді.** хим. Кальцийдің көміртектен қосылысы. **Кальций карбонаты.** хим. Көмір қышқыл кальций, көмірқышқылының кальций тұзы. **Кальций нитраты.** хим. Азот қышқылы кальций, кальций селитрасы, түссіз кристалды зат. **Кальций сульфаты.** хим. Күкірт қышқылы кальций, күкірт қышқылының кальций тұзы. **Кальций тотығы.** хим. Сөндірілмеген өк, кальцийдің оттектен қосылысы, түссіз кристалды зат. **Кальций фосфаттары.** хим. Фосфор қышқылының кальций тұздары. **Кальций хлораты.** хим. Қоңарлығы, ығалды кристалдар, пиротехникада тотықтырғыш ретінде, гербицид, мақта өсімдігіне дефолиант,

десикант ретінде қолданылады. **Кальций хлориді.** хим. Хлорлы кальций тұзы, түссіз қышқылының кальций тұзы, түссіз кристалды зат. **Кальций цианамид.** хим. Кальций цианамиді, түссіз кристалды зат.

КАЛЬЦИЙЛЕ=ет. хим. Берік емес қосылыстарды ажырату мақсатында жүзеге асырылатын реакцияда кальцийлі заттардың ыдырауы.

Кальцийлен күйдіру. хим. Берік емес химиялық қосылыстарды ажырату үшін күйдіру.

КАЛЬЦИЙЛЕН: Кальцийленген сода. хим. Сусызданған натрий карбонаты.

КАЛЬЦИЙЛЕУ Кальцийле етістігінің қимыл атауы.

КАЛЬЦИЙЛІ сын. хим. Құрамында кальций элементі бар.

КАЛЬЦИНДЕУ зат. хим. Алюминийдің тотығын жоғары температурада (1200°C) қыздырып, сусыздандыру процесі.

КАЛЬЦИТ зат. хим. Карбонаттар табына жататын ақ немесе шынайы жылтыр минерал.

КАЛЬЦИТИТТЕР зат. хим. Кристалды кальциттен тұратын гидротермалық түзілімдер.

КАЛЬЦИТТЕНУ ет. хим. Таужыныстар құрамындағы кейбір минералдың әртүрлі қосалқы процестер әсерінен кальциттен алмасуы немесе таужыныстағы ұралар мен жарықтардың жаңадан қалыптасқан кальцит минералмен дәнекерленуі.

КАЛЬЦИФИР зат. геол. Жоғары температура жағдайында кремнийлі-магнийлі әктастардың қайта кристалдануынан қалыптасатын әркімді түйірлі таужыныс.

КАЛПОТРОН зат. хим. Уранизотоптарын бірінен-бірін ажыратып алуға арналған электромагниттік аспап.

КАМАЗ ор. зат. Кама автокөлік зауытынан шыққан жүк көлігі.

КАМАЛ сын. ескі кіт. **Кемел.**

КАМАЛАТ сын. ескі кіт. **Кәмелет.** // Жетілген, кемелденген.

Камалатқа жетті. Кәмелетке келді (бой-жетті).

КАМИЛ сын. ескі кіт. **Кемел.**

Иманы камил болсын. ескі кіт. тілек. **Иманы толық болсын.**

КАМБАЛА [фин. kampa] зат. зоол. Теңізде тіршілік ететін пішіні жалпақ, тұрқы қысқа, екі бүйірі қабысыңқы сүйекті балық.

Камбала төрізділер [фин. kampa] зоол. Теңізде тіршілік ететін алабұға тәрізді балықтардың бір отряды.

КАМБИЕТ зат. экон. Вексель операцияларымен айналысушы тұлға.

КАМБИЙ [лат. cambium] зат. бот. Ашық тұқымды және қосжарнақты өсімдіктер сабағы мен тамырындағы түзуші тіндер.

КАМБИЗМ [итал. cambio] зат. экон. Қаражатты басқа елдерге аударудың тиімді жолдарын қарастыратын валюталық операциялар стратегиясы.

КАМБИО зат. экон. Қарыздарлық хат, вексель.

КАМБИСТ зат. қаржы. Валюталық операциялар маманы.

КАМБУЗ зат. **Кемедегі асүй.**

КАМЕЛЕТТІК зат. сөйл. **Кәмелеттік.**

КАМЕЛИЯ [франц. camelia] зат. өс. Әдемі, ірі гүлді үй өсімдігі.

КАМЕНГЕР сын. жерг. **Кеменгер.**

КАМЕРА¹ [лат. camera] зат. 1. Соптаушыны қамайтын түрмедегі жеке бөлме. 2. тех. Ішінде қандай да бір зат, заттек сақталып, жасалатын тұтас құрылғының жабық бөліміне қатысты. 3. кен. Тау-кен ісінде шахта ішінде әртүрлі техникалық мақсаттарға арналып жасалатын, ені мен ұзындығы бір-біріне шамалас кен қуыс.

КАМЕРА² *Фото, кино, телевизиялық аппараттардың ішінде плёнка тұратын жабық бөлімі.* // *Бейнетаспаға, фототаспаға түсіретін аппарат.*

КАМЕРА³ *зат. Ішіне ауа толтырылатын резеңке қапшық.*

КАМЕРАРАЛЫҚ; *камерааралық кен-тірек. кен. Кенорнын қазу барысында уақытша алуға болмайтын немесе алынбаған пайдалы қазылымдар шоғырының бөлігі.*

Камерааралық қазбалар. *кен. Камерааралық кеніректерді тесіп өтіп, камераларды қосатын қазба.*

КАМЕРАЛЫҚ-ДІҢГЕКТІ; *камералық-діңгекті жүйе. кен. Руданы мол түрде қазып алу жұмыстары – камераларда жүргізілетін жерасты кен қазу тәсілдерінің бірі.*

КАМЕРАЛЫҚ¹ *сын. муз. Орындаушылардың шағын тобына арналып жазылған аспаптық немесе вокалды шығармаға қатысты.*

Камералық оркестр. *муз. Камералық музыканы орындайтын құрамында он екіден жиырмаға дейін орындаушысы бар шағын шығармашылық ұжым.*

КАМЕРАЛЫҚ² *сын. Тау-кен ісінде шахта ішінде әртүрлі техникалық мақсаттарға арналып жасалатын, ені мен ұзындығы бір-біріне шамалас, кең қуысқа қатысты.*

Камералық оттық. *кен. Отыны ауа ағынында жанатын бу қазанының оттығы.*

Камералық пеш. *кен. Бұйымдар мезгіл-мезгіл толтырылып жұмыс істейтін және жұмыс кеңістігінің барлық нүктелерінде температура бірдей болатын пеш.*

Камералық флотация мәшинелері. *кен. Бір-біріне жалғастырылған камералардан тұратын флотациялау процесінде қолданылатын мәшинелер.*

КАМЕРГЕР [нем. Kammerherr] *зат. Кейбір монархиялық батыс мемлекеттердегі сарай қызметшісінің атағы; шен.*

КАМЕРТОН [нем. Kammerton] *зат. муз. Музыкалық аспаптардың құлақ күйін (бурауын) келтіру үшін пайдаланып құрал.*

КАМЕР-ЮНКЕР [нем. Kammerjunker] *зат. Кейбір монархиялық батыс елдеріндегі сарай қызметшісінің кіші атағы, шен.*

КАМЕЯ [франц. camee] *зат. Дөңс бетінде салынған бедері, нақышы, суреті бар ойын алынған тас.*

КАМЗОЛ [франц. camisole] *зат. этн. сөйл. Қамзол (екі өңіріне кесте тігіліп, ою-өрнек салынып, металл, күміс қапсырмалар тағылып, астарланып, көбінесе жеңсіз тігілетін көйлек сыртынан киілетін кристалды заттегі өйелдердің жеңіл ұлттық сырт киімі).*

КАМИКАДЗЕ *зат. 1. Екінші дүниежүзілік соғыс кезінде жапон жерінің шабуылдаушы ұшағымен басын өлмеге тігетін, ұшқыш. 2. ауыс. Өзіндегі маңызды нәрсені, тіпті өмірін беріп, төуекелге бел буушы.*

КАМИН [грек. kaminos] *зат. 1. Оттығы ашық, мұржасы тік болатын бөлме ішіндегі пеш. 2. Бөлмені жылытуға арналған электр немесе газды аспап.*

КАМИНТАС *зат. жерг. Астық бастыратын тас.*

КАМИССИЕ *ор. зат. сөйл. Комиссия.*

КАМПАНИЯ [франц. campagne] *зат. 1. Әск. Белгілі бір кезеңде немесе әскери қимылдардың бір бөлігінде өткізілетін ортақ стратегиялық мақсаттағы операциялар жиынтығы. 2. Әскери-теңіз флотының үздіксіз жүзу немесе жорыққа шығу кезеңі. 3. Қоғамдық-шаруашылық немесе шаруашылық маңызды мақсатты жүзеге асыру үшін белгілі бір кезеңде жүргізілетін жұмыстар.*

КАМПИТ *зат. сөйл. Кәмпит.*

КАМПОЛ *зат. жерг. Жамылатын корпе.*

КАМПОРКА *зат. жерг. Камфорка (үстіне аққұман қою үшін самаурынның оттығына кигізетін шілтерлі бөлік).*

КАМПОС [порт. campo] *зат. геогр. Амазонка және Парана өзендерінің суайрығында кездесетін Бразилия саваннасының жергілікті атағы.*

КАМПУСТАР *зат. инф. Бөлек ғимарат немесе бір кәсіпорын аумағының ішінде бөлімдердің бірнеше желілерін қосатын, бірнеше шаршы шақырым аумақты қамти алатын желі.*

КАМУФЛЕТ [франц. camouflage] *зат. 1. кен. Жарылғыш заттар зарядының жердің қатты қабатын сыртқа лақтырмай, жерасты құрылыстарының қирату, қатты жер қабатын уату, жердің қатты қабатынан ұңғылап қуыстар жасау үшін және тағы да сол сияқты мақсатта жүргізілетін жерасты жарылысы. 2. Әск. Жерге кіріп кеткен артиллериялық снарядтардың, миналардың, авиабомбалардың шұңқыр жасамай жарылуы.*

КАМУФЛЕТТІ *сын. Әск. Камуфлетке қатысты.*

Камуфлетті жарылыс. *кен. Кен алынып жатқан ұңғубетке параллель орнатылған, бір-бірінен 5–8 метрдей қашықтыққа батыраңқы, тесіп өткен ұңғуларды орналастыра оқтамдарды алдын ала жару әдісі.*

КАМУФЛЯЖ [франц. camouflage] *зат. Әск. Кескінін көмескілендіріп, байқалуын қиындату үшін соғыс құралдары, кемелер мен ғимараттарды шұбар ала және т. с. с. түстерге бояу.*

КАМУНШЛДІК *зат. сөйл. Коммуналық.*

КАМФОРА [лат. camphora] *зат. Медицинада, техникада қолданылатын ащы иісті, түссіз кристалл зат, камфора ағашынан алынатын дәрілік зат.*

Камфора ағашы. *Әс. <лат. cinnamomum camphora> Лаур тұқымдасына жататын мәңгі жасыл ағаш. Камфора майы. мед. Камфора ағашынан алынатын емдік мақсатта пайдаланылатын эфирлі май.*

КАМФОРЛЫ *сын. Камфорасы бар, камфора қосылған.*

КАМШАТ *зат. сөйл. Кәмшат (терісі бағалы аң). // Камшат терісінен жасалған, тігілген.*

Камшат бөрік. Кәмшат бөрік.

КАНАГУРТА *зат. балықшар. Шығыс Африка, Оңтүстік Азия, Солтүстік Австралия жағалауларында тіршілік ететін скумбрия тұқымдасына жататын балық.*

Канада сарыаушаны. *Әс. <лат. solidago canadensis> Күрделіүлдер тұқымдасына жататын көпжылдық бұта өсімдіктің түрі.*

Канада: Канада күрші, сурна, зат. Әс. Күршіке де, арпаға да ұқсас, жартылай суға өсетін, шашағы өте ірі, дәнінің ұзындығы 1,5 см-ге жететін дәнді дақпы.

КАНАЛ¹ [лат. canalis] *зат. 1. Су ағатын жасанды арна. 2. Тех. Арна (коммуникация, байланыс желісі). 3. Арна (әртүрлі бағдарламалар көрсететін телевизиялық байланыс желісі). 4. аңат. Құбысы арқылы, арнасы бойымен қандай да бір заттар өтетін тірі ағзадағы тамыр, мұше.*

Канал жағасы. *су шар. Жол өтетін және екпе ағаштар отырғызылатын каналдың екі жақ бойы. Канал қимасы. су шар. Каналдың гидравликалық ең тиімді көлденең қимасы. Каналдың тұнбалануы. су шар. Ағынды судың құрамындағы тасындылар мен жүзінді топырақ тұнбаларының канал табанына шөгін жиналу процесі. Каналдың тұнбалануы. су шар. Ағынды судың құрамындағы тасындылар мен жүзінді топырақ тұнбаларының канал табанына шөгін жиналу процесі. Каналдарды тазарту. су шар. Арнаулы гидротехникалық мәшинелермен канал периметрін, жағасын шөп-шалман, тұнбалардан, қоқым шөгінділерінен және т. б. тазарту. Каналдың тұнбалануы. су шар. Ағынды судың құрамындағы тасындылар мен*

жүзінді топырақ тұнбаларының канал табанына шөгін жиналу процесі.

КАНАЛИЗАЦИЯ *зат. Елді мекендер мен өндіріс орындарының лас суларын ағызып әкететін инженерлік құрылыстар, санитарлық-техникалық аспаптардың жүйесі.*

Канализация желісі. *Ағып келген лас су жиналатын және тазалаушы орындарға ағып жетуін қамтамасыз ететін канализацияның негізгі бөлігі.*

КАНАЛИЗАЦИЯЛАНҒАН: *канализацияланған өзен. су шар. Өзеннің немесе өзен арнасының кейбір жазық тұстарына қазылып салынатын канал түрі.*

КАНАЛИЗАЦИЯЛЫҚ *сын. тех. Канализацияға қатысты.*

Канализациялық құдық. *тех. Канализация желісін тексеруге, жууға, тазалауға және т. б. шараларды іске асыруға арналған ғимарат.*

КАНАЛҚАЗҒЫШ: *каналқазғыш соқалар. тех. Толық профилді су ағатын жасанды арна қазғыш құрал.*

КАНАЛҚАЗҒЫШТАР *зат. тех. Су ағатын жасанды арна құрылысын қазып, жүргізгіш техника.*

КАНАЛТАЗАРТҚЫШ: *каналтазартқыш мәшине. тех. Мелиорациялық жүйедегі тоғандар мен каналдардағы тұнбаны, өсімдіктерді, каналдардың бұзылған ернеулерін тазалайтын мәшине.*

КАНАЛШЫ *зат. Канал қазушы адам.*

КАНАМИЦИН *зат. мед. Туберкулез микробтарына жойқын әсер ететін антибиотик түрі.*

КАНАПЕ [франц. canape] *зат. Бас жағы биіктетіліп жасалған шағын диван.*

КАНАТ *зат. 1. тех. Болат сымнан жасалған арқан. 2. ауыс. Бір нәрсенің арасындағы байланыс.*

КАНАТТЫ *сын. тех. Канатқа негізделген. Канатты беріліс. тех. Айналмалы қозғалысты бір біліктен екіншісіне тұйықталған канат арқылы жеткізуге арналған құрылғы.*

КАНАТТЫ-СОҚҚЫЛЫ: *канатты-соққылы бұрғылау. кен. Тау жыныстарын әртүрлі қашаулармен соққылау арқылы ұңғыма бұрғылау тәсілі.*

КАНГЕНДЖАНГА [тибет – үлкен қардың бес қазынасы] *зат. геогр. Гималай тауларының түпкі шығысындағы сегізметірлік биіктіктегі шың. Шыңның үш басы бар: Негізгі (8585 м), Батыстық (8500 м), Оңтүстіктік (8473 м).*

КАНДЕЛА [лат. candela] *зат. Халықаралық бірліктер жүйесінде жарық күшінің негізгі бірлігі.*

КАНДИДАМИКОЗ *зат. мед. Адамда ауру қоздыратын, кандида туысына жататын ашытқыш саңырауқұлақтарға ұқсас, біржасушалы микроорганизмдер.*

КАНДИДАТ [лат. candidatus] *зат. 1. саяси. Үміткер бір нәрсеге (депутаттыққа, қызметке, т. б. сайлауға, тағайындауға немесе өтуге лайықты адам). 2. ғыл. Кандидаттық минимумдарды тапсырып, кандидаттық диссертациясын қорғаған адамға берілетін ғылыми дәреже.*

КАНДИДАТТЫҚ¹ *зат. 1. саяси. Бір нәрсеге (партияға, т. б.) кандидат болушылық. 2. Ғылым кандидаты дәрежесін алудышылық.*

КАНДИДАТТЫҚ² *сын. ғыл. Кандидат ғылыми дәрежесін алуға арналған.*

Кандидаттық минимум. *ғыл. Кандидаттық диссертация қорғау құқығына ие болу үшін аспиранттар мен ізденушілер тапсыратын емтихан.*

КАНДИДАТУРА [лат. candidatus] *зат. Үміткер (бір орынға, қызметке, партияға лайықты деп ұсынған адам).*

КАНДИДОЗ [лат. candida] *зат. мед. Ағзаның ішкі кілегей қабатына орналасып,*

өсп-өнетін ашытқы саңырауқұлақтарынан тарайтын ауру.

КАНДИЛЬ [грек. kandon] з. а. т. Шырынды алма сорты.

КАНИКУЛ [лат. caniculares dies] з. а. т. **Демалыс** (оқушылар мен студенттерге тоқсан немесе семестр арасында және оқу жылы біткеннен соң берілетін демалыс мезгілі).

КАНИСТР [ағыл. canister] з. а. т. Су немесе бензин, керосин т. б. сақталыатын аузы жабық ыдыс.

КАНИФОЛЬ [грек. kolophonía] з. а. т. хим. Қарағай шайыры құрамында болатын шыны тәрізді, ашық сары түсті қатты зат.

КАНКА ор. з. а. т. жерг. Шананың табан темірі.

КАННА¹ [гр. kanna] з. а. т. ө. с. Гүлі көбінесе қызыл болып келетін көпжылдық тропикалық шөптесін өсімдіктің түрі.

КАННА² з. а. т. з. о. л. <лат. taurotragus ovis> Сүтқоректілер табы құысмүйізділер тұқымдасына жататын сарғылт сүр түсті, ашатқяқты жануар.

КАННА³ з. а. т. балықшар. Жас балықтарды тасуға арналып жасалған, ыстық, суық өтпейтін төрт бұрышты жеңіл жәшік.

КАННИБАЛИЗМ [лат. cannibalisme] з. а. т. 1. биол. Бір түр өкілдерінің бірін-бірі жеп қоюы. 2. психол. **Қаныпезерлік** (алғашқы қауымдық құрылыс адамдары арасында таралған адам етін жеу).

КАННЕЛЬ [эст. kannel] з. а. т. муз. Тізеге қойып ойналатын отыз шекті аспап.

КАНОН [гр. kanon] з. а. т. 1. Қандай да бір бағыттың, ілімнің ережесі, алдын ала белгіленген қағидасы. 2. муз. Әртүрлі орындаушылардың бірінен соң бірі музыкалық тақырыпты қайталауы. 3. мат. Математикадағы тұрақты, стандартты шама, формула, т. б.

КАНОНАДА [франц. canonade] з. а. т. өск. Өте күшті және жеңі айтқылайтын зеңбірек немесе артиллерия атысы.

КАНОНДЫҚ сын. 1. Канонға қатысты, соған сәйкес; канон бойынша. 2. матем. Математикадағы тұрақты, стандартты шама, формула, т. б. қатысты, соған тән.

КАНОЭ [ағыл. canoe; исп. canoa – криб үнділері тілінен алынған] з. а. т. спорт. 1. Кескіні иіліп келген, қаңқасы жылтыр тақтайдан немесе пластмассадан жасалған спорттық еспе қайық. 2. спорт. Қысқа ескекті кішігірім еспелі қайық.

КАНОЭШ з. а. т. спорт. Каноз қайығымен жарысқа қатысушы.

КАНТАЛУПА з. а. т. тамақ. Дөңгелек немесе сопақша қауын сорты.

КАНТАТА [ит. cantata] з. а. т. муз. Жеке өңшілер мен ансамбль, хора арналған лирикалық-эпикалық, салтанатты сипаттағы вокалды-симфониялық шығарма.

КАНТОН [франц. canton] з. а. т. саяси. Швейцариядағы аумақтық, Бельгия сияқты т. б. елдердегі ең кіші әкімшілік-аумақтық бірлік.

КАНТОНДАЙ сын. Кантон сияқты.

КАНТРИ [ағыл. country] з. а. т. муз. Америка Құрама Штаттарында кең таралған халық әуендерінің негізіндегі музыкалық стиль.

КАНГУН з. а. т. Шайдың бір түрі.

КАНУН з. а. т. ескі кіт. **Қанун**. **КАНЦЕЛЛИНГ** [ағыл. cancelling] з. а. т. экон. Жалға алынған келенің жүк жөнелтілген портқа келуінің және оның жүк тиеуге дайын болуының шекті мерзімі.

КАНЦЕРОГЕНДІ [лат. cancer – ісік, грек. genos – пайда болу] сын. мед. Қатерлі ісік тудыратын затқа қатысты.

Канцерогенді з. а. т. мед. Аздада әртүрлі қатерлі ісік ауруын туғызатын химиялық қосылыстар. **Канцерогенді заттектер**. мед. **Канцерогенді зат**.

КАНЦЕРОГЕНДІК сын. мед. Қатерлі ісік тудырушы.

КАНЦЛЕР [нем. Kanzler] з. а. т. саяси. Кейбір еуропалық және т. б. мемлекеттерде премьер-министрлерге, жоғары шенді қызмет адамдарына берілетін лауазым және сол лауазымға ие адам.

КАНЦЕРОГЕН з. а. т. Аздада аса қауіпті ісік ауруларын туғызатын немесе оның пайда болуына әсер ететін денелер.

КАНЬОН [исп. cañon] з. а. т. геогр. Тік құлама беткейлі терең, табаны тар аңар.

КАОЛИН з. а. т. геол. Қағаз, фарфор сияқты т. б. әртүрлі өндірісте қолданылатын балшықты минералдардан құралған таулы жыныс.

КАОЛИНДЕНУ з. а. т. геол. Әртүрлі алюмосиликаттар, дала шпаттары және слюдалардың есесінен каолиннің түзілуіне себепші болатын тау жыныстардың өзгеру процесі.

КАОЛИНДІК сын. геол. Каолиннен тұратын; каолинге тән, соған қатысты.

КАОЛИНИТ з. а. т. хим. Алюминийдің сулы силикаттар тобындағы сазды минерал.

КАОЛИНИТТІ сын. геол. Каолинитке қатысты, каолиниті бар.

КАОЛИНОЛИТТЕР з. а. т. геол. Жартысынан артығы каолиннің минералдарынан тұратын шөгінді тау жынысы.

КАП... Мағынасы капиталистікке қатысты күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

КАПЕЛЛА [лат. capella] з. а. т. 1. муз. Ешбір музыкалық аспаптардың сүйемелдеусіз бір топ өңшілердің орындауындағы хор. 2. муз. Шіркеу өңшілерінің хоры. 3. сәулет. Батыс Еуропа елдерінде бір ғана әулеттің мінәжат етуіне, табынатын діни қасиетті заттарды сақтауына, кейде шіркеу өңшілерін орналастыруға арналған діни құрылыс.

КАПЕЛЬМЕЙСТЕР [нем. Kapellmeister] з. а. т. Әскери үрлемелі, симфониялық, т. б. оркестрдің жетекшісі.

КАПИЛЛЯР [лат. capillaris] з. а. т. анат. 1. **Қылтамыр** (қан айналу және лимфа жүйелерінің өте жіңішке түтікшелері). 2. тех. Ішкі арнасы тар жіңішке түтік.

Капиллярсу. геогр. Жерүстілік керу күшінің әсерінен жыныстар мен тау жыныстардың капиллярлық қуыс-қуыстарында пайда болатын байланысқан су тобына жататын жерасты суы.

КАПИЛЛЯРЛЫҚ сын. физ. 1. Бір-бірімен араласпайтын заттардың беттік керілу күшіне қатысты. 2. Ішкі арнасы тар жіңішке түтікке қатысты.

Капиллярлық аумақ. геогр. Жер бетіне жақын жатқан жерасты суының топырақ кеуектілігі мен түтікшелері арқылы жоғары бетке көтерілу процесі. **Капиллярлық кеуектер**. геогр. Капиллярлық күштердің әсерінен иінінде су және басқа да сұйық заттар жүре алатын тар жарықшақтар, каналдар және басқа да бос кеңістіктер немесе топырақ бойындағы су өтетін немесе буланып қшатын түтікшелер.

Капиллярлық көтерілу аумағы. с. у. ш. а. т. Жерасты сулары капиллярлық мөлшердегі кеуектерде, жарықшақтарда және т. б. қуыстарда капиллярлық күштердің әсерінен басылуының жағдайда тұратын ауалану аумағының төменгі бөлігі. **Капиллярлық көтерілу биіктігі**. с. у. ш. а. т. Капиллярлық күштердің ұстап тұра алатын су бағанасының биіктігі. **Капиллярлық құбылыстар**. физ. Бір-бірімен араласпайтын заттардың беттік керілудің әсерінен пайда болатын физикалық құбылыстар. **Капиллярлық қысым**. с. у. ш. а. т. Судың капиллярлық көтерілу биіктігіне сәйкес келетін қысым. **Капиллярлық су**. геогр. **Капилляр сулары**. Капиллярлық тегеурін. с. у. ш. а. т. Капилляр арқылы су көтерілу ауқымы неғұрлым зор болған сайын, жоғарылау қарқыны төмендей беретін капиллярлық қысыммен тығыз байланысты ұғым. **Капиллярлық ылғал**. с. у. ш. а. т. Топырақтағы бос ылғал, топырақтың

ұстап тұрған суы немесе топырақтағы капиллярлық күштің әсерінен судың көтерілуі. **Капиллярлық ылғал сыйымдылығы**. с. у. ш. а. т. Тау жыныстарының капиллярлық аралықтарында еркін ағу жағдайында сақталған су мөлшері.

КАПИЛЛЯРЛЫҚ з. а. т. с. у. ш. а. т. Судың немесе басқа да сұйық заттардың тау жыныстардың жіңішке капиллярлық түтіктерінде, жұқа, тар жарықшақтарында, ұсақ кеуектерінде, қатты және сұйық фазалардың шеғарасында пайда болатын беттік керілу күштерінің, әсерінен жоғары көтерілуі және ұсталып тұру қасиеті.

КАПИТАЛ [ағыл. capital] з. а. т. экон. 1. Табыс әкелетін құралдар (мүлік, ақша, жылжымайтын мүлік жиынтығы) немесе адам тіршілік ерекеті барысында тауарлар, өнімдер т. б. өндіру қызметтерін көрсету үшін жасалған ресурстар. 2. Өндіріс құрал-жабдығы, ақшалай қаражат, зияткерлік меншік түрінде іске жұмсалатын табыстың жұмыс істеп тұрған қайнар көзі. 3. совет. Ленинизмде қосымша құн түсіретін, құн тиірдегі капиталистердің жалдамалы жұмысшылардың еңбегін қанау жағдайы көрсететін ұғым. 4. сөйл. Өсіммен берген ақшадан түскен пайда, қосымша құннан түскен құн.

Капитал айналымы. экон. Дүркін-дүркін жаңарып отыратын процесс ретінде қаралатын капиталдың дәйекті түрде авансылдануын (өндіріс құрал-жабдығын сатып алуға, еңбекке төлеуге аванс берілуін), өндірістік тауардың өткізілуін, бастапқы нысанға қайтып оралуын қамтитын ауыспалы айналымы. **Капитал өкелімі**. экон. Басқа елдерден нақты активтер мен бағалы қағаздар сатып алу үшін елдің заңды немесе жеке тұлғалары жұмсаған шығындардың сомасы. **Капиталдар рыногы**. экон. **Капитал нарығы**. **Капиталдың айналымдылығы**. экон. Инвестициялық жобаларды жүзеге асыруға авансылданған ақшалай қаражаттың қайтарылу мөлшері.

Капиталдың ауыспалы айналымы. экон. Капиталдың өндіріс саласындағы қозғалыс процесі. **Капиталдың қорлануы**. экон. Қосымша құнның бір бөлігінің капиталға айналуы және оның капиталистік өндірісті ұлайтуға пайдаланылуы. **Капиталдың орталықтануы**. экон. Бірнеше капиталдарды неғұрлым ірі бір капиталға біріктіру нәтижесінде капитал мөлшерінің өсуі.

Капиталдың пайдалылығы. экон. Жұмсалған капиталдың бір теңгесіне шаққандағы алынған пайданың шамасын сипаттайтын көрсеткіш.

Капиталдың тәуелділік коэффициенті. экон. Артықшылықты бағалы қағаздар бойынша сатып алынған капиталдың компания капиталына қатынасы. **Капиталдың шоғырлануы**. экон. Капиталдың қорлануы барысында жеке капитал көлемінің ұлаюуы, қосымша құнның капиталға айналуы. **Капитал жұмсалымы**. экон. Негізгі капиталға инвестиция салу, жаңа құрылысқа, жұмыс істеп тұрған кәсіпорындарды кеңейтуге шығын жұмсау, негізгі және айналым қорларының көлемін ұлайтуға, құрылымын жақсартуға жұмсалатын бір жолғы шығын сомасы. **Капитал нарығы**. экон. Орташа және ұзақ мерзімді несие капиталына сұраным қалыптастыру аясы болып табылатын несие капиталдары рыногының бір бөлігі. **Капитал сыйымдылығы**. экон. Негізгі капиталдың тиісті кезінде өндірілген өнімге немесе оның бір бөлігіне қатынасымен айқындалатын көрсеткіш.

Капитал экспортты. экон. Капиталды шетелге шығару. **Капиталдың органикалық құрамы**. экон. Тұрақты капиталдың ауыспалы капиталға қатынасынан пайда болатын құндық құрамы.

КАПИТАЛДАНДЫРУ з. а. т. экон. 1. Пайданы, табысты капиталға айналыру, оны істі ұлайтуға пайдалану. 2. Кәсіпорының құнын бағалау әдісі.

КАПИТАЛДАНДЫРЫЛ = ет. Табыс-тық капиталға айналдыру.

Капиталдандырылған дивиденд. экон. Қосымша акциялар нысанында төленетін табыс бөлігі, есептелген, бірақ акционерлік капиталды көбейтуге бағытталған, қолға берілмеген дивидендтер.

КАПИТАЛИЗМ зат. саяси. 1. Өндіріс факторлары мен құрал-жабдықтарға жекеменшік кеңінен таралған, сондай-ақ өндірілген өнім, тауарлар, игіліктер, қызмет көрсетулер негізінен нарық арқылы бөлінетін экономикалық жүйе. 2. Қоғамдық даму сатыларының маркстік теорияға сәйкес әлемдік экономика дамуының тарихи бес кезеңінің бірі, феодализмді ауыстырған қоғамдық және мемлекеттік құрылыс.

КАПИТАЛИСТ зат. 1. Капитал иесі, ауқатты әлеуметтік топ өкілі. 2. саяси. Ленинизмде буржуазиялық қоғамдағы капитал иесі; жалдамалы жұмысшыларды қанаушы топ өкілі.

КАПИТАЛИСТИК сын. саяси. 1. Өндіріс факторлары мен құрал-жабдықтарға жекеменшіктік қатынас кеңінен таралған, сондай-ақ өндірілген өнім, тауарлар, игіліктер, қызмет көрсетулер негізінен нарық арқылы бөлінетін экономикалық жүйеге қатысты, соған тән. 2. Қоғамдық даму сатыларының маркстік теорияға сәйкес әлемдік экономика дамуының тарихи бес кезеңінің біріне, феодализмді ауыстырған қоғамдық және мемлекеттік құрылысқа қатысты, соған тән.

Капиталистік қоғам. қоғ. - саяси. Бүкіл өндіріс құралдары капиталистердің жеке меншігінде шоғырланған, адамды адам қанауға, үстем топ өкілдері жұмысшы еңбегінің өнімдерін иемденуіне негізделген буржуазиялық құрылыс.

КАПИТАЛШЫЛАР зат. саяси. Зауыт, фабрика иелері, қолдарында ірі қаражат, өндіріс құралдары мен орындары бар ауқатты әлеуметтік топ өкілдері.

КАПИТАЛШЫЛДЫҚ зат. саяси. **Капитализм** (өндіріс құралдары жекеменшігінің түрлі формалары, нарықтық экономика және өндіріс құралдарының иелері мен жалдамалы жұмысшы топтарынан құралған азаматтық қоғам негізіндегі қоғамдық құрылыс).

КАПИТАН [франц. capitaine] зат. әск. 1. Армия мен флоттағы, полициядағы (милициядағы) аға лейтенанттан кейінгі офицерлік шен; атақ, осы шен иесі. 2. Кеме (пароход) командирі. 3. спорт. Команда жетекшісі, басшысы.

КАПИТАНДАЙ сын. Капитан сияқты. **КАПИТАНДЫҚ** сын. әск. Капитан болушылық; // Капитан қызметі.

КАПИТЕЛЬ [лат. capitellum] зат. сәулет. Сәулет өнерінде тіреу бағанының немесе белдеудің арқалықпен жалғасатын жері, үйлесімді түрде арнайы көрсетілген ұшар басы.

КАПИТУЛЯНТ зат. Қиыншылыққа шыдамай, жалпы істен бас тартқан адам; сатқын.

КАПИТУЛЯНТТЫҚ сын. Сатқындық; тез берілгіштік.

КАПИТУЛЯЦИЯ [лат. capitulatio] зат. әск. Женуші жақ шарттарына қарсы жақтың мойынсынуы немесе екі жақ қолбасшыларының өзара келісіміне сәйкес жеңілген жақтың қарсыласуын тоқтатып, тізе бүгуі.

КАПИТУЛЯЦИЯЛЫҚ сын. Капитуляцияға тән.

КАПЛЕР зат. балықшар. Ауланған балықты қайықта сүзекіден алып, басқа ыдысқа салуға арналған, торпан жасалған үлкен қауға.

КАПОНИР [лат. caponiere] зат. әск. 1. Екі қарама-қарсы жаққа оқ жаудыруға арналған қорғаныс құрылыс. 2. Ұшақтарды жасыратын үйіндіден жасалған орын, тұрақ.

КАПОР [гол. kaper] зат. Балалардың немесе әйелдердің иезінің астынан байланатын баскиім.

КАПОТ [фр. capote] зат. тех. Мәшиненің моторын жауып тұратын сауыт.

КАПРАЛ [фр. caroral] зат. әск. XVIII–XIX ғғ. орыс және қазіргі кейбір шетел әскерлерінің кіші командиріне берілетін әскери атақ және сол атаққа ие адам.

КАПРИЧЧИО [ит. capriccio] зат. Ерекше ектінділігімен, ойнақылығымен айрықшаланатын музыкалық шығарма; фантазия.

КАПРОЛАКТАМ зат. хим. Ақ түсті қосылыс түріндегі аминаокапрон қышқылының лактамы.

КАПРОЛИТ зат. хим. **Капролон**. **КАПРОЛОН** зат. хим. Капролактамды полимерлеу арқылы алынған поликабамамидтің ТМД-дағы қабылданған саудадағы атауы.

КАПРОН зат. тоқыма. Жасанды талшық және сол талшықтан тоқылған мата.

Капрон шұлық. Синтетикалық жолмен жасалған жұқа шұлық.

КАПРОНАТ зат. Жасанды талшық; капронның бір түрі.

КАПСЕЛЬ [нем. Kapsel] зат. тех. Күйдіретін шикі өнімді орналастыруға және оны күл, не отын газдарымен араласудан сақтап қалға арналған отқа төзімді бұйым.

КАПСУЛА [лат. capsula] зат. Жануарлар ағзасындағы қомақты мүшелердің сыртқы дәнекер ұлпалы қапшығы.

КАПСЮЛЬ [франц. capsule] зат. тех. Түрлі жарылғыш заттарға, оқ-дәрілерге от беретін (тұтандыратын) металл түтікше.

КАПСЮЛЬ-ДЕНОТАТОР зат. тех. Тау жыныстарын қопару жұмыстарында т.б. жарылыстар жасауда қолданылатын оқ-дәрімен жабдықталған арнайы түтікше.

КАПСЮЛЬДІК сын. Капсюльге тән.

КАПСЮЛЬСІЗ сын. тех. Капсюльдің көмегісіз, оның қатысысыз.

Капсюльсіз жарылыс. тех. Дүмпіткіш пілтенің көмегімен жару өдісі.

КАПТАЖ [франц. cartage] зат. **Шеген** (тоспа, қоршау).

КАПТАЖДА = ет. **Шегендеу** (қоршау, тоспа жасау).

КАПТАЖДАУ Каптаждау етістігінің қимыл атауы; шегендеу.

КАПУСТА зат. өс. 1. **Қырыққабат** (тамаққа пайдаланылатын бақша дақыл, қабат-қабат жасыл жапырақтары тығыз орналасқан жұмыр көкөніс). 2. бот. <лат. brassica> Крестгүлділер тұқымдасына жататын өсімдік туысы.

Капуста ақкөбелегі. зоол. <pietis brassicae> Ақ көбелектер тұқымдасына жататын капустаның және капуста тұқымдас өсімдіктердің зиянкесі, күндіз тіршілік ететін көбелек. **Капуста бітесі**. зоол. <лат. brevicornis brassicae> Тұмсықты теңқанаттылар отрядына жататын жәндік. **Капуста қоньқкөбелегі**. зоол. <лат. barathra brassicae> Тұң көбелектер тұқымдасына жататын капуста зиянкесі. **Капуста шыбыны**. зоол. Үл шыбындары тұқымдасына жататын жәндік, капуста тұқымдасының зиянкесі.

КАПУЦИНДЕР [итал. cappuccino] зат. діни. Реформация идеяларымен күресу мақсатында XVI ғ. құрылған кедейленген католиктік монахтық орден.

КАПОШОН зат. Сыртқы киімге жағасымен бірге тігілген қайырмалы баскиім.

КАПОШОНДЫ сын. Капошоны бар.

КАР [нем. Kar] зат. геогр. Шағын мұздықтардың жылыжуынан және қар қошқинінің әсерінен таудың жоғарғы бөлігінде пайда болатын табиғи ойпаң.

КАРАБИН [франц. carabine] зат. әск. Көбіне атты әскерге арналған қысқа ұзылғы ыштовка.

КАРАМА зат. діни. Мұсылман өулиелері (уәли) жасаған табиғат күшінен тыс гажайыттар.

КАРАМБОЛЬ [франц. carambole] зат. спорт. Бильярд ойынында соғылған шардың біріншісіне соқтығысуы арқылы екіншісін ұңғыға кіргізуі.

КАРАМЕЛЬ [франц. caramel] зат. тамақ. 1. Ішіне тосап, қантты сірне т.б. салынған сыртқы қатты көмпит. 2. Сыртқы қатты көмпиттің ортасына салынатын тосап, сірне түріндегі қоймалжың тәтті зат. 3. Кондитер өнімдерін бояуға арналған күйдірілген қантты шырыш. 4. Сыраның түсін бояуға арналған қуырылған уыт.

КАРАНТИН [франц. quarantaine] зат. мед. Жұқпалы аурумен ауырған адамды не малды басқалардан уақытша (жазылғанша) бөлек ұстау ісі.

Карантин өңірі. мед. Мемлекеттік шегара арқылы жұқпалы аурулардың таралуына жол бермеу мақсатында малдәрігерлік қадағалау органдарының қысынысы бойынша мал ұстауға тыйым салынған мемлекеттік шегараның бойындағы жер өңірі.

КАРАНТИНДІК сын. мед. Карантинге қатысты, соған тән.

Карантиндік арамшөптер. егіншар. Белгілі бір өңірде жоқ және аз таралған, бірақ өте тез таралуға бейім келетін арамшөптің аса зиянды түрлері. **Карантиндік шаралар**. мед. Жұқпалы ауруларға шалдыққан немесе сол індеттер бойынша күдікті адамдар мен жануарларды жұқпалы аурулардан сақтауға, сол аурулардың жан-жаққа таралмауы үшін алдын ала жүргізілетін әкімшілік, медициналық-санитариялық, ветеринариялық-санитариялық кешенді шаралар жүйесі.

КАРАОКЕ [ағыл. karaoke] зат. муз. Дайын музыкалық сүйемелдеу бойынша экраннан ән мәтінін оқып тұрып кез келген өнді айтпаға арналған әнсіздерлерге арналған аппарат.

КАРАОКЕ-БАР зат. Караокемен жабдықталған арнайы мекеме немесе зал.

КАРАТ [нем. Karat] зат. Бағалы тастар мен інжу-маржанның салмағын анықтайтын массаның үлестік бірлігі.

КАРАТИСТ зат. сөйл. Каратшы.

КАРАТЭ жап. зат. спорт. Адам денесінің әлсіз жерлерін қолмен, аяқпен соққылауға негізделген жапондық қарусыз қораныс жүйесі, спорттық күрестің бір түрі.

КАРАТЭ-ДО жап. зат. спорт. Каратэнің бір түрі.

КАРАТЭ-РЮ-КЮ зат. спорт. Қазіргі Окинава аралдар тобы тұрғындарының байырғы дәстүрлі әскери эскте-жегінің түрі.

КАРАТЭШШ зат. Каратэмен шұғылданушы, спортыш.

КАРБАЗОЛ зат. хим. (C₁₂H₈N гетероциклді қосылыс).

КАРБАМИД зат. хим. Көмір қышқылының амиді.

КАРБАНИОН зат. хим. Үш ковалентті теріс зарядталған көміртек атомы бар ион.

КАРБАНИОНДЫ сын. хим. Карбанионы бар.

КАРБЕНДЕР зат. хим. Эквивалентті көміртектің тұрақсыз органикалық қосылыстары.

КАРБИД [гр. carbo – көмір, eidos – түр] зат. Металдың көміртегімен қосылысы.

КАРБИДТЕР зат. хим. Көміртектің металдармен және кейбір бейметалдармен қосылыстары.

КАРБИН зат. хим. Жай зат, көміртектің аллотропиялық түр өзгерісі, құрылымы сызғықты, жарғыай өткізгіш.

КАРБО [лат. carbo] хим. Көміртек қосылысын, көмір қосылысын көрсететін күрделі сөздің құрамындағы бір бөлігі.

КАРБОНГИДРАЗА зат. хим. Көмір қышқылының ыдырауын, түзілуін тездететін фермент.

КАРБОИДТЕР зат. хим. Қатты отындардың термиялық өнімдерінің құрамында болатын жоғары ассоциацияланған өнімдер.

КАРБОКСИМЕМОГЛОБИН зат. биол. Жануарлар қанындағы көміртек тотығы, иіс газының гемоглобинмен қосылуынан пайда болатын зат.

КАРБОКСИЛАЗА [грек. carbo – көмір, охус – қышқыл] зат. хим. Қанды спиртке айналдыру процесіне қатысатын ферменттердің бірі.

КАРБОКСИЛДЕУ зат. хим. Органикалық қосылыстардың құрамына карбоксил тобын енгізу процесі.

КАРБОКСИЛЬДІ: карбоксильдн қосылыстар. хим. Орталық атом (көбіне металдар) және онымен байланысқан молекулалардан немесе иондардан тұратын фрагменттері бар. Әздігінен жүре алатын химиялық қосылыстар.

КАРБОКСИЛСІЗДЕНУ зат. хим. Карбон қышқылының карбоксил тобының ыдырап, CO_2 -нің бөлініп шығуы.

КАРБОЛ: карбол қышқылы. хим. Күлгін сұр түсті, ерекше иісті ұлы зат, сілтілі зарарсыздандырыш сұйық; фенол.

КАРБОЛЕН зат. мед. Белсендірілген көмірден жасалған таблетка; дәрі.

КАРБОЛИНЕУМ зат. хим. Тақтасы және шыметезек шайырлары негізіндегі препарат.

КАРБОЛКА ор. зат. хим. **Карбол қышқылы.**

КАРБОН [лат. carbo] зат. геол. Таскөмір кезеңі, таскөмір жүйесі.

КАРБОН: карбон қышқылы. хим. Құрамында карбоксил бар органикалық қосылыс.

КАРБОНАД [франц. carbonnade] зат. тамақ. Жас еттің жұмсағына татымдық дәмдеуіштер (сарымсақ, мускат жаңғағы және т. б.) қосып пісірілген тағам.

КАРБОНАДО [исп. carbonado] зат. мин. Қара не сұр түсті, ұсақ түйіршікті алмас.

КАРБОНАТ зат. хим. Көмір қышқылының тұз; соды.

КАРБОНАТИТ зат. мин. **Карбонатиттер** (көмір қышқылының тұзынан құралған магмалық тау жынысы).

Карбонатит кендері. кен. **Карбонатиттік кендер.**

КАРБОНАТИТТЕР зат. геол. Құрамындағы карбонатты минералдар жартысынан асатын эндогендік тау жыныстары.

КАРБОНАТИТТІК сын. геол. Карбонатитке қатысты.

Карбонатиттік кендер. кен. Ультранегізді-сілтілі магмалық тау жыныстарымен байланысты түзілген және оларда шоғырланған кен орындары тобы.

КАРБОНАТТАНУ зат. геол. Тау жыныстарда, рудалар мен минералдарда карбонаттардың үстемі ретінде дамуына әкеліп соғатын процестер жиынтығы.

КАРБОНАТТАР зат. хим. Көмір қышқылының тұздары.

Карбонаттардың түзілуі. геол. Мұхит, теңіз және көл түбіндегі шөгінділер құрамында карбонаттардың түзілуі.

КАРБОНАТТЫ сын. хим. Карбонаты бар, карбонаттан тұратын.

КАРБОНДАЛ ет. хим. Жүнге жабысқан заттарды немесе жартылай жұн маталардың өсімдік талшықтарын күкірт қышқылымен ыдыратылуы (жаңсақ атау).

КАРБОНДАЛУ хим. Карбондал етістігінің қимыл атауы.

КАРБОНДАНДЫРУ зат. хим. 1. Әртүрлі ерітінділерді көмірқышқыл газымен қанықтыру. 2. Жүнге жабысқан заттарды немесе жартылай

жұн маталардың өсімдік талшықтарын күкірт қышқылымен ыдырату химиялық әдісінің жаңсақ атауы. 3. Алюминатты ерітінділерден алюминийдің кристалдық гидроксидін газды көмірқышқылымен өңдеу арқылы бөліп алу әдісі.

КАРБОНДАУ зат. хим. **Карбондандыру** (органикалық заттарды әртүрлі агенттермен айыру арқылы олардағы көміртек мөлшерін көбейту процестерінің жиынтығы).

КАРБОНИЛ: карбонил әдісі. хим. Никельдің көмірқышқыл газымен әрекеттескенде никель карбонилін түзу қабілеті негізінде мыс-никель файнштейнінен таза никельді бөліп алу әдісі.

КАРБОНИЛДІ: карбонилді тазарту. кен. Металдардың көмір тотығымен – карбонил тобымен химиялық қосылыстар түзуі арқылы металдарды бөлу (тазалу).

КАРБОРУНД зат. хим. Кремнийдің жасанды карбиді (SiC).

КАРБОТЕРМИЯ зат. хим. Металдар оксидтерін көміртекпен тотықсыздандыру әдістері.

КАРБОТЕРМИЯЛЫҚ сын. хим. Карботермияға қатысты.

Карботермиялық әдіс. Магнетитті (магний тотығын) жабық электр пеште, жоғары температурада қорытып, ондағы магнийді көміртек қосып ажыратып алу әдісі.

КАРБОТІЗБЕКТІ: карботізбекті полимерлер. зат. хим. Макромолекуланың негізгі тізбегі көміртек атомдарымен ғана байланысқан полимерлер.

КАРБОФОС зат. хим. Ашық немесе күңгірт қоңыр түсті, зиянкес жәндіктерді жоюға арналған ұлы зат.

КАРБОЦИКЛДІ [гр. carbo – көмір, kyklos – шеңбер]: **карбоциклді қосылыстар.** хим. Изоциклді қосылыстар, молекулалары сақина түзіп қосылысқан көміртек атомдарынан тұратын органикалық қосылыстар.

КАРБЮРАТОР [франц. carburateur] зат. тех. Сұйық отын мен ауадан іштен жанатын қозғалтқыш үшін жанғыш қоспа дайындауға арналған аспап.

КАРБЮРАТОРЛАУ зат. тех. <франц. carburation> Жанғыш қоспа дайындау процесі.

КАРБЮРАТОРЛЫ: карбюраторлы қозғалтқыш. тех. Жанғыш қоспа карбюраторында түзіліп, цилиндрінде электр қышқылымен тұтанатын іштен жанатын қозғалтқыш.

КАРБЮРАЦИЯ [франц. carburation] зат. тех. **Карбюраторлау.**

КАРБЮРИЗАТОР [ағылш. carburize] зат. тех. Белгілі бір жабдайларда көміртегізін басқа затқа бере алатын көміртекті зат (қатты, газ тәрізді не сұйық).

КАРВАЛОЛ зат. мед. Жүрек ауруларына қолданылатын ерекше иісті, түссіз, сұйық дәрі.

КАРГО [исп. cargo] зат. экон. 1. Сыртқы сауда операцияларындағы кеме жүгі. 2. Кемелермен тасылатын жүктерді сақтандыру.

КАРГО-ЖОСПАР зат. экон. Жүкті кемеге орналастыру жоспары.

КАРДАМОН [лат. cardamomum] зат. тамақ. 1. Зімбір тұқымдас тропиктік көпжылдық шөптесін өсімдік. 2. Осы өсімдіктің жемістерінен дайындалған дәмдеуіш.

КАРДАН: кардан білік. тех. Жетектеуші және жетектелуші буындары әмбебап топса арқылы жалғастырылған немесе өзгермелі бұрышпен тікелей беруге арналған білік.

КАРДАНДЫ: карданды беріліс. тех. Жетектеуші біліктің айналасын оған қиғаш жалғасқан жетектелуші білікке жеткізуге арналған құрылыс.

Карданды механизм. тех. Айналысты жетекші біліктен ашақ жатқан жетектегі білікке беруге арналған құрылыс.

КАРДЕШ сын. жерг. Ксінтес, істес.

КАРДИАЗОЛ зат. мед. Жүрек ауруына қарсы қолданылатын дәрі.

КАРДИАЛЬДІ: кардиальді бездер. анат. Өңештің қарынға ашылар аймағында орналасқан, секреторлы бөлімдері тарамдалған, қысқа өзекті қарапайым түтікше бездер.

КАРДИГАН [франц. cardigan] зат. Мойын ойығы ұзынша, жағасыз тоқыма жакет.

КАРДИНАЛ [лат. cardinalis] зат. діни. Католик шіркеуінің Рим папасынан кейінгі дінбасы.

КАРДИНАЛ зат. діни. Кардинал болушылық.

Кардинал сан [лат. cardinalis] матем. Абстрақтылы жиындар теориясының маңызды ұғымы.

КАРДИО... Мағынасы жүрекке қатысты күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

КАРДИОВАЛЕН зат. мед. Жүрек ауруына қарсы қолданылатын сұйық дәрі.

КАРДИОГРАММА [грек. kardiagramma] зат. мед. Жүрек қозғалысын графикалық түрде (сызық арқылы) көрсету амалы.

КАРДИОГРАФ зат. мед. Жүрек қозғалысын жазатын аспап.

КАРДИОГРАФИЯ [грек. kardia – жүрек, graphos – жазамын] зат. мед. Жүрек бұлшық етінің жиырылуын бақылап, тіркеп жазу әдісі.

КАРДИОИДА [грек. kardia – жүрек, eidos – түр] Төртінші реттік жазық алгебралық қисық сызық.

КАРДИОЛОГ зат. мед. Жүрек ауруларының маманы.

КАРДИОЛОГИЯ [грек. kardia – жүрек, logos – зерттеймін] зат. мед. Жүректің құрылысын, қызметін, ауруларын зерттейтін және емдейтін медицина саласы.

КАРДИОЛОГИЯЛЫҚ сын. Кардиологияға тән, кардиологияға қатысты.

КАРДИОМИОЦИТТЕР зат. анат. Жүректің ортаңғы етті қабығы – миокардтың жасушалары.

КАРДИОСКЛЕРОЗ [грек. kardia – жүрек, skleros – қатты] зат. мед. Жүрек бұлшық еттерінің созылмалылығының жойылуы мен жиырылу ырғағының бәсеңдеуінен, қан жетіспеу не қабыну салдарынан болатын жүрек ауруы.

КАРДИОСКОП зат. мед. Жүректің қызметін бейнелі бақылауға арналған аппарат.

КАРДИОХИРУРГ зат. мед. Кардиохирургияның маманы, дәрігер.

КАРДИОХИРУРГИЯ зат. мед. Хирургиялық жолдармен жүрек ауруларын емдеумен айналысатын медицина саласы.

КАРДОКС зат. кен. Жалынсыз жару тәсілі.

КАРДОН зат. сөйл. **Картон.**

КАРЕ¹ [франц. carte] зат. өск. XIX ғ. екінші жартысында атты әскердің шабасын тойтару үшін жаяу әскердің төртбұрыш құрып сап түзуі.

КАРЕ² зат. Доңгелене, мойынға жеткізбей қиылатын әйелдердің шап қию үлгісі.

КАРЕЛИНА зат. өс. Шөлейт жерлерде, құмдарда кездесетін биіктігі үш метрдей бұта.

Карелин итқұсығы. өс. <лат. schumannia karelinii> Шатыршағұлдер тұқымдасы итқұсық туысына жататын өсімдіктің бір түрі.

КАРЕТА [итал. carretta] зат. Ертеректе Еуропа елдерінде кең қолданылған төбесі жабық төрт доңгелекті сәнді арба.

КАРЕТКА [итал. carretta] зат. мәшине-жас. Мәшиненің не механизмнің бөлшектері бекітіліп, бағыттаушы бойымен жылжитын не іштекте айналатын темтігі.

КАРИЕС [лат. caries] зат. мед. **Тісжөсі** (тіс сүйегінің тығыз тіндерінің шіруіне өкелетін қабыну процесі, осының салдарынан болған тіс ауруы).

КАРИКАТУРА [итал. caricatura] зат. өнер. Биреуді немесе бір нәрсені күлкілі түрде бейнелейтін сызқақ сурет.

КАРИКАТУРАЛЫҚ сын. Біреуді әдейі келемеждеп көрсететін сықақ (сурет).

КАРИКАТУРАШЫ зат. өнер. Сықақ, келемеж сурет салушы маман.

КАРИКАТУРИСТ зат. *Карикатурашы.*

КАРИОКИНЕЗ [грек. karyon – жанғақ, ядро, kinesis – қозғалыс] зат. биол. Өсімдіктер мен жан-жануарлар жасушаларының көбею амалдарының бірі.

КАРИОЛИМФА зат. биол. Жасушаның ішіндегі ядроның негізгі заты.

КАРИОЛОГИЯ [грек. karyon – жанғақ, ядро, logos – зерттеймін] зат. биол. Биология ғылымының ядроларды зерттейтін саласы, цитологияның бір бөлімі.

КАРИОТИП [гр. karyontipos] зат. биол. Белгілі бір түрге тән хромосомалар ерекшеліктерінің жиынтығы.

КАРИОТИПТІК сын. биол. *Кариотипке қатысты, соған тән.*

КАРКАДЭ зат. өс. 1. Тропиктік жерлерде, Ніл өзенінің бастауларында өсетін өсімдік. 2. тамақ. Осы өсімдік гүлінің сусын дайындалуға арнап кептірілген күтшелері.

КАРКАС [франц. carcasse] зат. құр. Құрылыстың (үйлердің, қоралардың, т. б.) металдан немесе ағаштан жасалған негізгі қаңқасы.

Каркас үй. құр. Каркас құрылымдардан салынған үй.

КАРКАСТЫҚ сын. құр. *Металл не ағаш каркастардан құрастырылған, құрастырылмалы.*

КАРМА [санск.] зат. діни. Көне үнді діні мен философиясындағы таным; бірқатар үнді діндері уағыздайтын адам жанының қайта қонатындығы, осыған әсер ететін күдіретті күш жөніндегі маңызы ерекше түсінік.

КАРМАЗИН¹ [нем. Karmesin] зат. мед. Шаш түсуге, қайызаққа қарсы қолданылатын сұйық зат.

КАРМАЗИН² зат. тоқыма. Қызыл түсті жіңішке кендір матаның көне түрі; аты.

КАРМИН зат. хим. Қантсыз сымыр кашенилден алынған қызыл бояу.

КАРНАВАЛ [франц. carnaval] зат. 1. Италияда, кейіннен Франция, Испания, Германия, Латын Америкасында әртүрлі киім киіп, шулы билер, көше шерулері түрінде өткізілетін көктемгі мереке. 2. Салтанатты киім, күлдіргі маска киіп өткізілетін жиын-той; би кеші.

КАРНАЛЛИТ зат. хим. Магний мен калийдің сұлы хлориді, минерал.

КАРНЕЗДІ зат. сөйл. *Карнизді.*

КАРНИЗ [нем. Karnies] зат. 1. Үй қабырғасының жоғарғы сырт ернеуі. 2. Перде ілу үшін терезе мен есіктің жоғарғы жағына қағылатын көлбең таяқша.

КАРНИЗДІ сын. *Карнизі бар, карниз қағылған.*

КАРНОЗАВР [лат. carnosauria] зат. зоол. Қазбадан табылған жыртықш динозаврлар отрядының бір тобы.

КАРНОТИТ зат. хим. Ванадаттар табының минералы.

КАРОНАРЛЫҚ сын. мед. Тәж артериясына қатысты.

КАРОТАЖ [франц. carottage] зат. кен. Бұрғылау ұңғымаларында жүргізілетін арнаулы геофизикалық зерттеулер кешені.

КАРОТЕЛЬ [франц. carotte] зат. Тамыры қысқа, әрі дөңгелек келеген сәбіздің түрі.

КАРОТИН [лат. carota] зат. биол. Адам ағзасында А витаминіне айналатын өсімдік құрамындағы сары бояулы пигмент.

КАРОТИНАЗА зат. биол. Адам және жануарлар ағзасында болатын фермент.

КАРОТИНДЕР [лат. carota] зат. биол. Өсімдік құрамында кездесетін сары түсті пигменттер.

КАРОТИНОИД зат. биол. Қызыл сары түсті пигмент.

КАРОТИНОИДТЕР зат. биол. Негізінен жоғары сатыдағы өсімдіктер, бактериялар, саңырауқұдықтар синтездейтін қызыл-сары, сары немесе қызыл түсті табиғи пигменттер тобы.

КАРП зат. *Тұқы* (негізінен тоған балық шаруашылығында өсірілетін балық).

КАРПОЛОГИЯ [грек. karpos – жеміс, logos – ғылым] зат. бот. Жемістер мен тұқымдардың пішінін, құрылысын, жеке дамуын және қызметін зерттейтін өсімдік морфологиясының бір саласы.

КАРПОСФОРА зат. биол. Қызыл балдырлардың карпосфит црпағында түзілетін споралар.

КАРР [нем. Karren] зат. геогр. Карст дамыған аймақта кездесетін, шамасы бірнеше сантиметрден бір-екі метрге дейін жететін шағын сайлар.

Карр жер. геогр. Өсімдік жамылғысынан айырмалан ақтасты жалаңаш үстірт.

КАРС зат. Жылтылған жібек араласқан мата.

КАРСТ зат. геол. Таужыныстардың суда еруімен және онда үңгірлер, бос кеңістіктер мен жыралардың пайда болуына байланысты орын алған құбылыстардың жиынтығы.

Карст қазаншұңқырлары. геол. Біршама байтақ ойпаң, карст шұңқырларының бірігуінен жаралады, олармен салыстырғанда төмен және грунт сулары деңгейіне жақын орналасуымен, бірнеше поноры болуымен сипатталады.

Карст сулары. геол. Әктастардың, доломиттердің, гипстер мен тұздардың шаймалануы нәтижесінде пайда болған жарықтар, қуыстар, каналдар, үңгірлер бойымен жер қойнауында айналымда болатын сулар. **Карст шұңқыры.** геол. Таужыныстарда болатын әртүрлі пішіндегі тұйық ойпаң.

КАРСТАНУ зат. геол. Карсттарға айналуды процесі.

КАРСТТАНУ зат. геол. Таужыныстардың суда еруімен және онда үңгірлер, бос кеңістіктер мен жыралардың пайда болуына байланысты құбылыстарды, яғни карст құбылыстарын зерттейтін ғылым.

КАРСТЫҚ сын. геол. *Карсты бар, карстқа қатысты.*

КАРТ [ағыл. cart] зат. Кузовы жоқ шағын метражды жарыс автокөлігі, картинг.

КАРТ-БЛАНШ [франц. carte blanche] зат. экон. Басқа тұлғаға мәтінмен толтыру құқығын берген тұлға қол қойған таза бланк.

КАРТА [нем. Karte] зат. 1. Қандай да бір сала бойынша Жер бетінің, оның жеке бөліктерінің кішірейтіліп, шартты таңбалар арқылы қағаз бетіне түсірілген кескіні. 2. Белгілі бір үлгідегі кесте сызба түрінде беріліп, мәліметтермен толықтырылатын қағаз парақ.

КАРТА² зат. Қатты қағаздан төрт бұрышты етіп әдемлеп жасалған ойын қағазы, сол қағаздармен бірнеше ойыншы болып көбінесе ақшаға ойнайтын құмар ойының бір түрі.

Карта ашты. Картамен бал ашты. **Картаға салынды.** Бар малын, ақшасын карта ойынына салып ойнап, азып-тозып кетті.

КАРТАТАНУ зат. геогр. Географиялық картаның элементтерін, қасиетін, іс жүзінде пайдалану мүмкіндіктерін, сондай-ақ карта жасау тарихын зерттейтін ғылым, картографияның бір саласы.

КАРТАҚҰМАР зат. *Картаны өте көп ойнайтын адам.*

КАРТАСЫЗ сын. *Картасы жоқ (белгілі бір ауданның кішірейтілген бейнесі салынған қағазсыз).*

КАРТАШЫ зат. *Карта ойынының соңына түскен адам.*

КАРТАШЫЛДЫҚ зат. жағымсыз. *Карта ойынының соңына түсушілік, картақұмарлық.*

КАРТВЕЛДЕР зат. *Грузиндердің өзін-өзі атауы.*

КАРТЕЗИАНДЫҚ зат. филос. Әлемдегі екі дербес кеңістікке (материя және ойлау) болуді және қарсы идеялар теориясын мойындайтын, негізін Декарт салған философиялық ілім.

КАРТЕЗИАНШЫЛДЫҚ зат. филос. *Картезиандық.*

КАРТЕЛЬ [франц. cartel] зат. экон. Шығаратын өнімді реттеп, мүшелеріне оны сату арқылы пайда түсіруді көздейтін белгілі бір өндіріс саласындағы фирмалардың, компаниялардың т.б. монополистік бірлестігі.

КАРТЕЛЬДІК сын. экон. *Картельге қатысты, соған тән.*

Картельдік келісімдер. экон. Қатысушылардың шаруашылық дербестігі сақталатын кәсіпорындардың көбінесе коммерциялық қызмет бойынша бірігуінің негізгі формаларының бірі.

КАРТЕР [ағыл. carter] зат. тех. Мәшиненің трактордың іштен жану қозғалтқышының бүлінуден, ластанудан сақтайтын металл қорап.

КАРТЕЧЬ [польск. karteczka] зат. Ірі бытыра.

КАРТИНА зат. өнер. 1. Көркемдік мәні бар майлы бояумен, гуашьпен т.б. салынған сурет. 2. Жақтауларға салынтып, үймерет қабырғаларына ілінетіндей етіп дайындалған көркемдік мәні бар сурет. 3. Көркем кинофильм.

КАРТИНГ [ағыл. carting] зат. спорт. *Спорттық шағын мәшине.*

Картинг спорты. спорт. *Картинг мәшинелері жарысы.*

КАРТИНГИСТ зат. спорт. *Картингіші.* **КАРТИНГШІ** зат. спорт. *Автомобиль спортының бір түрі – картингімен шұғылданушы, спортышы.*

КАРТОГРАММА [нем. Karte – түпнұсқа, грек. gramma – жазба] зат. Белгілі бір жерге байланысты статистикалық мағлұматтар көрнекті (графикалық) түрде көрсетілген карта.

КАРТОГРАФ [нем. Karte – түпнұсқа, грек. gramma – жазба] зат. *Жер бетінің географиялық картасын жасайтын маман; картография маманы.*

КАРТОГРАФИЯ [нем. Karte – түпнұсқа, грек. graphos – жазамын] зат. 1. геогр. Географиялық карталар жасау, оларды пайдалану әдістері жөніндегі ғылым. 2. Белгілі бір үлгідегі кесте сызба түрінде берілген мәліметтермен толықтырылатын құжат, қағаз.

КАРТОГРАФИЯЛЫҚ сын. *Картографияға қатысты, картографияға тән.*

Картографиялық проекция. геогр. *Картографиялық кескін, Жер эллипсоидын немесе планетаның бетін математикалық тәсілдер арқылы жазықтықта бейнелеу.* **Картографиялық тор.** геогр. *Қандай да бір картографиялық проекцияда түсірілген меридиандар мен параллельдердің карта бетіндегі графикалық кескіні.*

КАРТОДИАГРАММА зат. *Статистикалық мағлұматтар диаграмма түрінде көрсетілген карта.*

КАРТОЗ зат. жерг. *Картуз.*

КАРТОМЕТРИЯ [нем. Karte – түпнұсқа, грек. metron – өлшем] зат. геогр. *Карта бойынша әртүрлі географиялық нысандардың сандық және сапалық мәнін анықтайтын графикалық-аналитикалық өлшеу әдісін зерттейтін картографияның бөлімі.*

КАРТОН [франц. carton] зат. Қағаздың қалың әрі тығыз түрі.

КАРТОНАЖ [франц. cartonnage] зат. *Картоннан жасалған бұйымдардың жиынтық атауы.*

Картонаж бұйымдар. Қағаздан, картоннан жасалатын бұйымдар.

КАРТОП [нем. Kartoffel] зат. 1. өс. Түйнегі тамаққа пайдаланылатын алқа тұқымдасына

жататын біржылдық бақша өсімдігі. 2. Осы өсімдіктің крахмалға бай түйнегі.

Картоп аршыды [тазаланды]. Тамаққа қосу үшін картоп түйіндерінің қабығын қырып немесе қырып алып тастады. **Картоп комбайны**. ауыл шар. Картопты қазып, пәлегінен, топырақтан тазартып, ыдысқа салатын, көлік құралына тиетін машина.

КАРТОПЖУҒЫШ зат. тех. Картопты құм-топырақтан, шөп-шаламнан тазартып әрі жуып шығаратын әмбебап машина.

КАРТОПИЯ зат. сөйл. **Картоп**. **КАРТОПҚАЗҒЫШ** зат. ауыл шар. Картоп қазатын машина.

КАРТОПТАЙ сын. Картоп сияқты. **КАРТОТЕКА** [гр. theke] зат. 1. Түрлі хабарлар, мәліметтер, материалдар тіркеуге арнаулы түрде жазылған карточкалардың жүйелі жиыны. 2. Осындай карточкаларды сақтауға арналған жәшіктер.

КАРТОТЕКАЛЫҚ сын. Карточекаға арналған (жәшік).

Карточекалық қор. Жәшіктерге жинақталған қағаз қыңдыларына жазылған мәтін түріндегі ақпарат қоры.

КАРТОФЕЛЬ [нем. Kartoffel] зат. сөйл. **Картоп**.

КАРТОЧКА зат. 1. Қандай да бір дерек, мәліметтерді тіркеп жазуға арналған төрт бұрыштан құтылған қалың қағаз. 2. Оңша үлкен емес фотосурет.

КАРТОШ зат. жерг. **Картоп**.

КАРТОШКА [ор.] зат. сөйл. **Картоп**.

КАРТӨШКЕ зат. сөйл. **Картоп**.

КАРТРИДЖ [ағыл. cartridge] зат. иноф. Пристрдің қағазға мәтін, графика т.б. басып шығаруға қажетті бояу құйылған барабан сияқты т.б. бөліктерден тұратын алынбалы-салынбалы бөлігі.

КАРТУЗ [гол. kardoos] зат. 1. Еркектердің күнғаазары бар баскімі. 2. Әск. Тез жанғыш матадан жасалған соғыс зарядының қабы.

КАРУСЕЛЬ [франц. carrousel] зат. сөйл. **Әткеншек**.

КАРЦЕР [лат. carcer] зат. Түрмедегі немесе әскери қазармадағы белгіленген тәртіпті бұзған адамды жалғыз өзін отырғызып қоятын қараңғы, суық бөлме.

КАРЦИНОЛОГИЯ [гр. karkinos] зат. зоол. Зоологияның шаянтекестерді зерттейтін бір саласы.

КАРЬЕР [франц. carriere] зат. кен. Жер бетіне жақын жатқан кен байлықтарын ашық әдіспен өндіретін ишүқыр жер.

Карьер алабы. кен. Жұмыс жүргізіліп жатқан кен орнының бір бөлігі. **Карьердің жұмыс аймағы**. кен. Қазу жұмыстары бір мезгілде жүргізілетін барлық жұмыс кертпештерінің (аршылымдық және өндірімдік) жиынтығы.

Карьер көлігі. кен. Кен орнын ашық әдіспен қазып алу барысында таужыныстарды тасымалдау құралдарының жиынтығы. **Карьер сулары**. кен. Қазылған карьер кеңістігіне тікелей құйылатын суфьыр, қар және жер беті сулары мен жерасты сулары. **Карьер шекарасы**. кен. Карьердің үстіңгі және төменгі контуры арқылы өтетін үстіңгі беті және олардың арақшықтығы.

КАРЬЕРА [франц. carriere] зат. 1. Мәнсап (біреудің атаққа, даңққа, мансапқа жетуі). 2. Қандайда бір саладағы әрекет, қызмет.

КАРЬЕРИЗМ [франц. carriere] ор. зат. сөйл. **Мансап қорлық** (мемлекеттік және қоғамдық істің мүддесімен санаспай, қызметте, жұмыста жеке басының қамын ойлау).

КАРЬЕРИСТ [франц. carriere] ор. зат. сөйл. **Мансапқор** (адам).

КАРЬЕРЛІК сын. кен. Карьерге қатысты, соған тән.

Карьерлік автоөзгісіргіш. кен. Шанағы аударылмай жүк автомобильі.

КАРЬЕР-ЭКСКАВАТОР зат. кен. Бір драглайнды аршу және өндіру жұмыстарын алмастыр орындауға арналған қазу жүйесі.

КАРЬЕРШІЛІК: карьершілік қойма. кен. Карьердің жұмыстық (уақытша жұмыстық емес) беткейіндегі кертпештер алаңдарында немесе оған жақын жер бетіне орналасатын үйінді түріндегі пайдалы қазылым қоймасы.

КАСА зат. жерг. Су ортасынан пайдалан болған кішкене аралық; қайран.

КАСАД зат. жерг. Сырқат, науқас.

КАСКА [франц. casque] зат. Басты түрлі жарақаттан сақтау үшін металдан, пластмассадан жасалған баскіім.

КАСКАД [франц. cascade] зат. 1. Қолдан жасалынған немесе табиғи сатылы сырқырама. 2. өнер. Опереттада өнмен сүйемелденетін жылдам би түрі. 3. тех. Тізбектеліп байланысқан бір типті құрылғылар мен қондырғылар тобы.

КАСКАДЕР [франц. cascade] зат. 1. цирк. Құлкілі акробатикалық құлауларға негізделген нөмірдің орындаушысы. 2. өнер. Кинофильмді түсіру барысында қауіпті әрі күрделі трюктарды орындаушы.

КАСКАДТЫ сын. тех. Тізбектеліп байланысқан бір типті құрылғылар мен қондырғылары бар.

КАСКО [итал. casco] зат. Көлік құралдарын сақтаңдыру.

КАССА [итал. cassa] зат. 1. Мекемедегі ақша қабылдайтын, беретін, сақтайтын бөлме. 2. Ұшақ, кеме, пойыз, автобус сияқты әртүрлі көлік қызметін пайдаланушыға тұтыну құқығын беретін билет сататын орын (жер). 3. қаржы. Мекеменің, өндіріс орнының қаржы операцияларын орындайтын бөлімі. 4. қаржы. Мекеменің, өндіріс орнының қаражаты. 5. Театр, кинотеатр сияқты т.б. мәдени-көпшілік орындардың қойылымдарына кіру құқығын беретін билеттер сатылатын орын.

Касса кітабы. қаржы. Кәсіпорынның қолма-қол ақшасы қозғалысын есептеу үшін бекітілген нысандағы тізімдік.

КАССАЛЫҚ сын. қаржы. Касса бойынша.

Кассалық алшақтық. қаржы. Қаржы жылы бойына шығыстар, неселендіру, негізгі борыш сомасын өтеу көлемінің бюджет қаражаты бос қалдықтарының көлемінен асып түсуі. **Кассалық операциялар**. қаржы. Кәсіпорын қассасынан ақша қабылдау, беру әрекеттері. **Кассалық ордер**. қаржы. Ақшаның кәсіпорын қассасына түскенін немесе оның нысаналы мақсатқа берілгенін қуаттайтын құжат. **Кассалық ретіп**. қаржы. Кәсіпорындардың (фирмалардың, кәсіпкерлердің, т.б.) қолма-қол ақшаны қабылдау, сақтау және жұмсау ережелерін қатаң орындау.

КАССАТОР зат. заң. Жоғары тұрған сот орнына төменгі сот орындарынан шешіліп тексеру үшін арыз беруші тұлға.

КАССАЦИЯ [лат. cassatio] зат. заң. 1. Күшіне еңбеген сот үкіміне шағым ету және оны Жоғарғы соттың қайта қарау ісі. 2. заң. Сайлауды жарамсыз деп танып, сайлау заңының бұзылды жағдайында оны кейінге қалдыру.

КАССАЦИЯЛЫҚ сын. заң. Кассацияға қатысты.

Кассациялық инстанцияның соты. заң. Бірінші инстанция сотының шешімдеріне, үкімдері мен үйғарымдарына және заңдық күшіне еңбеген судьяның қаулыларына жасалған шағымдар мен қарсылықтар бойынша іс қараушы сот.

КАССАШЫ зат. Ақша қабылдайтын, беретін жауапты адам, билет сатушы.

КАССАШЫЛЫҚ зат. Кассашы қызметін атқарушылық.

КАССЕТА [франц. cassette] зат. 1. **Таспа** (жарық өткізбейтін фотопластинка немесе фото-кинофйр (пленка) қорабы). 2. Магнитофон

таспасының немесе бейнетаспасының жатпақ жеңіл қорабы.

КАССЕТАЛЫ сын. Таспасы бар.

КАССЕТАЛЫҚ: кассеталық оқ-дәрі. әск. Зымыранның ұрыс бөлімі, авиациялық бомбалар, артиллериялық атыстар және ұрыс элементтерімен жабдықталған реактивтік снарядтар.

КАССИОПЕЯ зат. астр. Еуропа халықтарының астрономиялық атаулар жүйесіндегі аспанның солтүстік жарты шарындағы шоқжұлдыз.

КАССИР [итал. cassiere] зат. **Кассашы** (ақша қабылдайтын, беретін жауапты адам; билет сатушы).

КАССИРЛІК зат. Кассашылық.

КАССЫ зат. сөйл. **Касса**.

КАСТА [португ. casta] зат. қоғ.-әлеум.

1. Үндістанда, кейбір Шығыс елдерінде шығу тегі, мамандық мұрагерлері мен қоғам мүшелерінің құқықтық жағдайына қарай біріккен, түйықталған тобы. 2. Өз ерекшеліктерін және соған байланысты ертықшылықтарын талап ететін түйықталған қоғамдық топтар.

КАСТАЛЫҚ сын. **Кастаға** тән.

КАСТАНЬЕТТЕР [исп. castanetas] зат. муз. Бір-біріне бекітілген пластиналардан жасалған, саусаққа киіп, ырғақты соққылау арқылы үн шығаратын, Испания, Италия, Латын Америкасында кең таралған музыкалық аспап.

КАСТЕЛЯНША [лат. castellanus] зат. **Жатақхана, қонақүй, ауруханаларда** төсек жабдықтары шаруашылығын меңгеретін әйел.

КАСТОДИАН [ағыл. custody] зат. экон.

Клиенттердің өзіне сеніп тапсырылған ақшалай қаражаты мен бағалы қағаздарын сақтау және есепке алу жөніндегі кәсіпқойлық қызметті жүзеге асыратын заңды тұлға.

КАСТОДИАНДЫҚ: кастодиандық шарт. экон. Бағалы қағаздар мен ақшалай қаражаты жауапкершілікпен сақтау және есепке алу туралы кастодиан-банк пен оның тапсырыскері жасасатын шарт.

КАСТОР [франц. castor] **кастор майы**. Үпілмәлік немесе майкене өсімдігінің тұқымынан алынған сарғыш түсті сұйық май.

КАСТОРКА ор. зат. сөйл. **Кастор майы**.

КӘСТРӨЛ зат. Металдан жасалған, екі құлағы бар тамақ пісіруге арналған ыдыс.

КАСТІРӨНКЕ зат. жерг. Тамақ пісіретін темір ыдыс.

КАСТРЮЛЬ зат. **Кәстрөл** (металдан жасалған, екі құлағы бар, тамақ пісіруге арналған ыдыс).

КАТАБОЛИЗМ [гр. katabols] зат. биол. Ағзада органикалық қосылыстардың ыдырап, қарапайым молекулаларға айналуы.

КАТАГЕН зат. биол. Тері түк баданасы жасушаларының бөлінуі арқылы көбею процесінің әлсіреп барып, тоқтау кезеңі.

КАТАДРОМДЫ: катадромды өрістеу. зоол. Кей балықтардың уылдырық шашу үшін өзендерден теңіздерге қарай, ал теңіз жағалауындағы балықтардың теңіздің ашық айдынына қарай қоныс аударуы.

КАТАГЕНЕЗ [грек. kata.genesis – тудырушы] зат. геол. Шөгінді таужыныстарына, олардың метаморфтық жыныстарға айналуына немесе үгілуіне дейін әсер ететін табиғи процестердің жиынтығы.

КАТАКЛАЗ [грек. kataklaos] зат. геол. Тектоникалық процестер әсерінен тау жыныстарының ішкі құрылысының бұзылуы, уатылуы, жарықшақтануы.

КАТАКЛИЗМ [грек. kataklysmos] зат. к. и. т. Апат, табиғат апаты.

КАТАКОМБА [лат. catacomba] зат. Кейбір көне мәдениеттерге тән болған діни салт-жоралғылар мен ұрыштар өткізуге және адамды (культті) жерлеуге пайдаланылған табиғи немесе қолдан істелген үңгір, жер астындағы қабір.

КАТАЛАЖКА з а т. с ө й л. *Каталашка.*
КАТАЛАЗА з а т. б и о л. Биологиялық тотығу процесінде түзілетін сутек асқын оксидін суга және оттекке дейін ыдыратып, катализдейтін фермент.

КАТАЛАШКА з а т. Тұтқынды қамайтын шағын үй, абақты.

КАТАЛЕПСИЯ [лат. katalaps] з а т. п с и х о л. Сыртқы және ішкі тітіркендіргіштерге сезгіштіктің төмендеуімен сипатталатын, бір қалыпта сіресіп қалумен көрінетін, ұйықтағанға ұқсас күй.

КАТАЛИЗ [гр. katalysis] з а т. х и м. Кейбір заттардың (катализатордың) әсерінен химиялық реакцияның шапшаңдауы аяулауы.

КАТАЛИЗАТОР з а т. х и м. 1. Химиялық реакция жылдамдығын өзгертетін зат. 2. ауыс. к і т. Бірдеменің дамуын жеделдететін құбылыс не факт.

КАТАЛИЗАТОРЛЫҚ з а т. Катализаторға тән, катализаторға қатысты.

КАТАЛИЗДЕ = е т. х и м. Катализатор қосу арқылы химиялық реакцияны тездету я бәсеңдету.

КАТАЛИЗДЕУ х и м. Катализде етістігінің қимыл атауы.

КАТАЛИЗДІК с ы н. х и м. Катализге тән, катализге қатысты.

КАТАЛОГ [гр. kataloge] з а т. 1. Бірыңғай заттардың (кітап, экспонат, т.б.) белгілі бір тәртіппен жасалған тізімі. 2. Осындай тізім берілген анықтамалық басылым.

Каталогтегі жәрмеңке. э к о н. Тауарлардың үлгісі жоқ, бірақ олардың орнына сатылатын тауарлар туралы бұқп ақпарат мазмұндаған каталогтер, ақпараттық парақтар т.б. кеңінен қызылған жәрмеңке.

КАТАМАРАН [тамил. kattumarān] з а т. Ортақ палуа арқылы біріккен екікортұсты кеме.

КАТАПУЛЬТ [лат. catapulta] 1. э с к. т а р. Ежелгі заман мен орта ғасырлардағы ширатылған талшықтың серпінділік күші арқылы жұмыс істейтін оқ лақтырғыш соғыс мәшине. 2. т е х. Авиатасығыш кеме палуасынан ұшақтардың, планерлердің т.б. ұшу аппараттарының ұшуы мен жылдамдық алуын қамтамасыз ететін қондырғы. 3. т е х. Ұшқышты, ғарышкерді ұшатын аппараттан автоматты түрде лақтыратын механизм.

КАТАПУЛЬТТІК с ы н. т е х. Катапультті бар.

КАТАР [гр. katarrhoss] з а т. м е д. Тамақ, мұрын өкпе т. б. мүшелердің шырышты қабығының суық тиіп ауруы; қабыну.

КАТАРАКТА [грек. katarrhaktes] з а т. м е д. Көз бұшағының бұлдырап, қарауытын, аяуымен сипатталатын көз ауруы.

КАТАРСИС [грек. katharsis – тазару] з а т. п с и х о л. Батыстық философиялық түсініктегі бір нәрсенің, біреудің тағдырына барынша қайғырудан болған эмоциялық сілкініс, іштей тазару.

КАТАРХЕЙ з а т. г е о л. Жер қыртысынан бұрын-соңды табылған ең көне тау жыныстарға қатысты қолданылатын атау.

КАТЕГОРИЯ [грек. kategoria] з а т. 1. ф и л о с. Болмыстың жалпы белгілері туралы ғылыми ұғым. 2. л и н г. Сөз бен құбылыстың жалпы белгісін білдіретін ғылыми атау. 3. с п о р т. Спортшылардың салмақ бойынша жіктелісі. 4. Мамандығы бойынша берілетін біліктілік деңгейі. 5. к і т. Өз ішінде түрлі элементтердің ретті жүйесінен құралған тап, тұр, топ.

КАТЕГОРИЯЛЫ [грек. kategorikos] с ы н. Категориясы бар.

КАТЕП з а т. э т н. *Көтен* (жұқ батпас үшін нар түіенің үстіне лайықтап жасалған жабдық, **КАТЕПТІ** с ы н. *Көтенні* (кәтебі бар).

КАТЕР [ағыл. cutter] з а т. 1. Тез жүретін кішкене жеңіл кеме. 2. Арнайы немесе көмекшілік қызмет атқаратын шағын әскери кеме.

КАТЕТ [гр. kathetos] з а т. м а т. Тікбұрышты ышбұрыштың тік бұрыш жасап тұрған екі жақ қабырғасы.

КАТЕТЕР [гр. katheter] з а т. м е д. *Түтікше* (дене арналары мен қуыстарын жуу, ондағы сұйықтықтарды сыртқа ағызу немесе ондағы ауруды анықтау мақсатымен енгізілетін іші қуыс түтікше түріндегі медициналық құрал).

КАТЕЛ [ор. котел] з а т. с ө й л. Өзімен алып жүретін тостақ тәрізді ыдыс.

КАТЕЛОК [ор. котелок] з а т. Солдаттардың ас құйып ішетін бауы бар темір ыдысы.

КАТЕХИЗИС [грек. katechesis] з а т. д і н и. 1. Сурақ және жауап түріндегі православиелік, католик және протестанттық шіркеу ахлағы мен қасаң қағидаларын қысқаша баяндайтын шіркеулік оқыту құралы. 2. Сурақтар мен жауаптар түріндегі белгілі бір ілім негіздерінің қысқаша баяндамасы.

КАТИБ з а т. к ө н е. Көне араб және мұсылман елдерінде құжаттар мен жазбаларды дайындаумен айналысқан мамандық иелері, көшірмеші, хат жазушы.

КАТИОН [гр. kata] з а т. х и м. Электрлік оң зарядқа ие ион.

КАТИОНДЫ с ы н. х и м. Катионы бар, катионнан тұратын.

Катионды жинағыштар. з а т. г е о л. Бағалы минералдар бетіне абсорбцияланып, оның сулануын азайтатын, реагенттер молекулаларында көмірсутек тізбегі катион құрамына кіретін органикалық қосылыстар.

КАТИОНДЫҚ с ы н. х и м. Катионға қатысты, соған тән.

КАТИОНИТ з а т. х и м. Құрамында қозғалмалы (ауыспалы) катион бар жоғары молекулалы органикалық зат.

КАТОД [гр. kathodos] з а т. ф и з. Ток көзінің теріс полюсіне жалғасқан электрод.

КАТОДТЫ с ы н. Теріс полюсті, электродты.

КАТОДТЫҚ с ы н. Катодқа тән; теріс полюстік, электрондық.

КАТОК з а т. т е х. 1. Жол тегістейтін, таптайтын ауыр мәшине. 2. Егістіктегі топырақты уату, тегістеу үшін пайдаланылатын ауылшаруашылық құрал.

КАТОКТАС з а т. ж е р г. Қырманда астық басатын тас, шаңтас.

КАТОЛИЗМ з а т. д і н и. *Католицизм.*

КАТОЛИК з а т. д і н и. Батыс Еуропа елдерінде кең тараған христиан дінінің негізгі бағыттарының бірі, католик діні және сол дінді ұстаушы адам. // Католик дінін ұстанушы, католик дініндегі, католиктік.

Католик діні. д і н и. *Католицизм.*

КАТОЛИКТИК с ы н. Католик дініне тән, католик дініндегі.

КАТОЛИКТИК-МОНАХТЫҚ с ы н. д і н и. Католик дініндегі дін қызметкерлеріне қатысты.

КАТОЛИТ з а т. х и м. Электролиз процесі кезінде ұсақ төркөзді мата тәріздіс қалқанмен анодтан бөлініп қойылған электролит.

КАТОЛИЦИЗМ [грек. katholikos] з а т. Батыс Еуропада кең тараған христиан дініндегі негізгі үш бағыттың бірі.

КАТОРГА [грек. katargon] з а т. *Итжеккен.*

КАТОРГАЛЫҚ с ы н. Каторгада жүріп істетіп, азатын, ауыр (жұмыс).

КАТРАН¹ [лат. crambe] з а т. ө с. Кейбір түрлері көкөніс ретінде өсірілетін крестгүлдер тұқымдасына жататын шоп.

КАТРАН² [лат. squalus acanthias] з а т. з о о л. Қиыр Шығыс теңіздері мен Қара теңізде, Баренц пен Ақ теңізде мекендейтін ақулаңың бір түрі.

КАТУШКА з а т. т е х. 1. Жіп, сым темір сияқты заттарды орап төгу үшін жасалған, екі басы биік ағаш құрал. 2. Электротехника мен радиотехникада қолданылатын цилиндр тәрізді аспап.

КАТЮША о р. з а т. ө с к. Автомобиль үстіне орнатылған реактивті минометтің Ұлы Отан соғысы кезінде халық қойған аты.

КАУҚАБ з а т. к і т. 1. Жарық, күннің көзі, жылдыз. 2. Жер бетінің сыртындағы әрбір ауа қабаттарының сыртқы қабығы.

КАУҚАП з а т. *Кауқаб.*

КАУПЕР з а т. т е х. Домна пештерінде көміртектің толық жанбауынан және басқа химиялық реакциялар нәтижесінде пайда болатын аздап мен домна пештеріне жіберілетін ауаны алдын ала қыздыруға арналған құрылыс.

КАУСАР с ы н. е с к і к і т. *Кәусар.*

Кәусар суы. д і н и. *Кәусар суы* (жұмақ өзенінің суы, жұмақ шәрбаты).

КАУСТОБИОЛИТТЕР з а т. к е н. Жаралу тегі органикалық, пайдалы жанғыш қазбалары.

КАУЧУК [ағыл. caoutchouc] з а т. Көбінесе өсімдіктерден алынатын резеңке өндіруге қажетті созылмалы шикізат.

КАУЧУКТИ с ы н. х и м. Құрамында каучук бар.

КАФ [ағыл. cost and freight] з а т. э к о н. Сыртқы саудадағы сатып алу-сату шартының бір түрі.

КАФЕ [франц. café] з а т. Түрлі сусын, ішімдік, жеңіл-желпі тамақ сататын шағын мейрамхана.

КАФЕДРА [гр. kathedra] з а т. 1. Баяндама жасаушыларға, дәріс оқушыларға, сөз сөйлеушілерге арналып жасалған биік орын, мінбер. 2. Жоғары оқу орындарында белгілі бір ғылым саласындағы профессорлар мен оқытушыларды біріктіретін бөлім, оның оқытушылар ұжымы. 3. Жоғары оқу орындарында белгілі бір ғылым саласындағы профессорлар мен оқытушыларды біріктіретін бөлімнің құрамы, бөлмесі.

КАФЕЛИЕТ = е т. с ө й л. Кафе жағалап, той тойлау.

КАФЕЛИЕТУ с ө й л. Кафелет етістігінің қимыл атауы.

КАФЕЛЬ [нем. Kachel] з а т. к ұ р. Беті жылытыр, бедерлі, түрлі-түсті әшекейлі, ас үй, жуынатын бөлме, әжетхана, кіреберіс сияқты үй бөлшектерінің қабырғаларына жапсыратын, фаянстық балшықтан жасалған жұқа кірпіш.

КАФЕЛЬШІ з а т. к ұ р. 1. Кафель жасайтын шебер. 2. Кафельмен қаптаушы құрылысшы маман.

КАФЕТЕРИЙ [исп. cafeteria] з а т. Керекті тамағын әркім алып ішетін кафе.

КАУФМАН: кауфман ирекжапырағы. ө с. <лат. ikonnikova kaufmanniana> Қорасын шөптер тұқымдасы ирекжапырақ туысына жататын сирек кездесетін өсімдік түрі.

КАХЕКСИЯ [грек. kakos – жалаң, hexis – күйі, калпы] з а т. м е д. Адамның қатты арықтап, жүдеуі, біртіндеп семуі.

КАХИН з а т. д і н и. Сәуегей, ислам діні таралғанға дейінгі кезеңде Арабияда қатты толқу жасадайда төңірмен немесе оның елшілері – періштемен немесе жынмен тілдесе алатын болыпты-мыс деген адам.

КАШАБА з а т. ж е р г. Екі кісілік жеңіл шана.

КАШАВА ор. зат. сөйл. Шананың өдемі-леп жасаған жеңіл түрі; кашавка.

КАШАГЕР зат. жерг. От көсейтін ұзын темір көсеу.

КАШАЙЛА = ет. жерг. Тартып шығару, сорғымен айдау.

КАШАК зат. жерг. Терезенің жақтау ағашы.

КАШАЛОТ зат. зоол. Кит тұқымдас өте ірі теңіз жануары.

КАШЕМИР зат. тоқыма. Жұмсақ, жұқа етіп жүннен тоқылған мата.

КАШНЕ [франц. cachenez] зат. **Мойынорауыш** (мойынға тағатын орамал).

КАШПО [франц. cachepot] зат. **Гүлсауыт** (гүл отырғызылған қалбыр салынатын безендірілген сауыт).

КАШТАН зат. өс. Жеуге болатын сарғылт түсті жемісі бар бук тұқымдас ағаш.

КАЮТА [гол. kajuit] зат. навиг. Кемедегі адамдарға арналған жеке бөлме.

КАЮТ-КОМПАНИЯ [гол. kajuitcompagnie] зат. навиг. Ас ішіп, дем алуға арналған кемедегі жалғыз ортақ бөлме.

КАЯК зат. 1. Арктиканың байырғы халықтарында кең тараған бірорындық балықшы қайығы. 2. спорт. Бір орындық жеңіл спорт қайығы.

КӘ од. Итті, құсты шақырғанда айтылатын ишарат сөз.

КӘБӘП зат. с өй л. **Кәуап** (алдын ала тұздыққа салынып, ұсақ туралған етті шоққа қақтап пісіріп дайындайтын тағам түрі шашлық).

КӘБАП зат. **Кәуап**.

КӘБИР сын. ескікіт. Көп, мол.

КӘББА зат. ескікіт. **Қазба**.

КӘДӘРИ: кәдәри хал. Шама-шарық, әл, мүмкіндік.

КӘДЕ зат. этн. Тұрмыс-салтқа байланысты жасалатын сый-сияпат түріндегі ырым-жоралар.

Кәде алу. Жолын алды; салтқа байланысты жолмен сыйлық, бұйым сияқты алымын алу. **Кәдеге асты**. Қажетке, бір кезегіне жарады, пайдаланылды. **Кәдеге жарады**. Пайдаға асты, қажетке жарады.

КӘДЕЛПІ сын. сөйл. **Кәдімгі**.

КӘДЕЛЕ = ет. жерг. 1. Қадірлеу, құрметтеу, сыйлау. 2. Арнау, бағыштау.

КӘДЕЛЕУ жерг. Кәделе етістігінің қимыл атауы.

КӘДЕЛІ сын. этн. 1. Кәде беретін, арнаулы жөн-жоралғылы. 2. Әдетке айналған, дағдылы; орынды, жөнді. 3. Сыйлы, құрметті.

КӘДЕСЫЙ зат. Өзінің. Кәде ретінде сыйға тартылатын бұйым, зат.

КӘДЕСІЗ сын. Салт-дәстүр бойынша тартылатын жөн-жоралғы.

КӘДЕЙСЫЙСЫЗ сын. Кәде ретінде сыйға тартылатын бұйымсыз.

КӘДЕШЛ сын. Ырымышыл, кәдесыйсыз жұмейтін.

КӘДУЕСКІ сын. сөйл. **Кәдімгі**.

КӘДУЛПІ сын. сөйл. **Кәдімгі**.

КӘДУЛПІДЕЙ үст. сөйл. **Кәдімгідей**.

КӘДУІНГІ сын. сөйл. **Кәдімгі**.

КӘДІ <лат. cucurbita pepo> зат. өс. Асқабақ тұқымдас біржылдық өсімдік.

КӘДІК зат. 1. Күмән, шүбә, күдік. 2. Күмән тудыратын белгі, шүбә келтіретін нәрсе, күдікті жайт. 3. Қауіп, қатер. // Күмәнді, екіталай.

Кәдік болды. Екіталай болды, қауіп-қатер төнді. **Кәдік қылды**. Күмәнданды, қауіп ойлады.

КӘДІКСІЗ сын. Күмәнсіз, шүбәсіз, күдіксіз.

КӘДІКТЕН = ет. Күмәндану, шүбәлану, күдіктену.

КӘДІКТЕНУ **Кәдіктен** етістігінің қимыл атауы.

КӘДІКТІ сын. Күмәнді, шүбәлі, күдікті.

КӘДІКШЛ сын. Күмәнді, күдікшіл.

КӘДІМЗАТ. ескікіт. **Қадим**.

КӘДІМГІ сын. 1. Әдеттегі, үйренішті.

2. Тура, дәл. 3. Күрделікті, дағдылы. 4. Қатардағы, қарапайым, жай ғана. 5. Бейне бір, құтты бір.

Кәдімгі ақмия. өс. <лат. goebelia alorcurroides>. Таққауырсынды жапырағының ұзындығы 10-20 см тік сабақты, биіктігі 40-100 см ақыл сарғыш гүлдері шашақұл шоғырына топталған ақмияның түрі. **Кәдімгі алмұрт**. өс.

<лат. pyrus comunis> Алмұрт туысына жататын тікенді бұтақтары тығыз өскен, алмаға ұқсас тәтті, бірақ сопақша келген жемісі үшін қолдан өсірілетін ағаш. **Кәдімгі аюқұлақ**. өс.

<лат. verbascum thapsus> Сабынқөтер тұқымдасына жататын, биіктігі 50-125 сантиметр екіжылдық шөптесін өсімдік. **Кәдімгі бадам**. өс.

<лат. amigdalus communis> Раушангүлдер тұқымдасы бадам туысына жататын тікенді азу бұта немесе аласа ағаш, бадамның кең таралған танымал түрі. **Кәдімгі бауыршош**. өс.

<лат. hepatica falconeri (Thoms) Juz> Сарғалдақтар тұқымдасы бауыршош туысына жататын көпжылдық өсімдік түрі. **Кәдімгі бетеге**. өс.

<лат. festuca sulcata>. Биіктігі 30-60 см, сабағы тегіс, кейде бұдырлау болатын, астық бетеге тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдіктер. **Кәдімгі емен**. өс.

<лат. quercus robur> Шамшақтар тұқымдасы туысына жататын, жуан, берік діңгекті бұйы ағаш. **Кәдімгі жұмыршақ**. өс.

<лат. carpsella medic bursa-pastoris> Крестгүлдер тұқымдасы жұмыршақ туысына жататын өсімдік түрі. **Кәдімгі жүзген**. өс.

<лат. comphne> Кирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі. **Кәдімгі изен**. өс.

<лат. kochia prostrata> Қуаңшылыққа төзімді биіктігі 10-75 см, сабағы қара қоңыр түсті Қазақстанда кең тараған бұташық өсімдік – изенің бірі түрі. **Кәдімгі итбабан**. өс.

Итбабан сораң. **Кәдімгі кенедән**. өс. **Кәдімгі үлгілмәлік** (мамыр-қыркүйек айлары аралығында гүлдейтін, жемісі шілде-қазанда пісетін сүттігендер тұқымдасына жататын, биіктігі 2 метрге жететін, біржылдық шөптесін өсімдік). **Кәдімгі киікоты**. өс.

Ерінгүлдер тұқымдасы киікоты туысына жататын парфюмерияда, медицинада т.б. пайдаланылатын өсімдік түрі. **Кәдімгі көкбасгүл**. өс.

<лат. echium vulgare> Мамыр-маусым айларында гүлдейтін, жемісі шілде-тамызда пісетін айлаулықтар тұқымдасына жататын, биіктігі 30-100 см екіжылдық шөптесін өсімдік. **Кәдімгі көкгүл**. өс.

<лат. gentiana pneumonanthe> Шілде-тамыз айларында гүлдейтін, жемісі тамыз-қыркүйекте пісетін, көкгүлдер тұқымдасына жататын, биіктігі 20-60 см көпжылдық шөптесін өсімдік. **Кәдімгі көлбақа**. зоол.

Көлбақаның кең тараған түрінің бірі. **Кәдімгі қазтабан**. өс.

<лат. potentilla anserine> Мамыр-тамыз айлары арасында гүлдейтін, жемісі маусым-қыркүйекте пісетін раушангүлдер тұқымдасы қазтабан туысына жататын көпжылдық өсімдік түрі. **Кәдімгі қараала үйрек**. зоол.

<лат. tadorna tadorna> Қараала үйректің кең таралған түрі. **Кәдімгі қарабалық**. зоол.

<лат. schizothorax intermedius> Тұқырлар тұқымдасы қарабалық туысына жататын балық түрі. **Кәдімгі қарағай**. өс.

<лат. pinaceae silvestris L.> Мамыр-маусым айларында аталық масақшасы мен аналық бүршігі пайда болып, жемісі 18 айдан кейін пісетін, биіктігі 30 метрге дейін жететін ақылш түсті дөңгелек қабықты, қараайлар тұқымдасы самырсын туысына жататын кең тараған өсімдік. **Кәдімгі қарақат**. өс.

<лат. ribes vulgare Lam.> Тасжарандар тұқымдасы қарақат туысына жататын жемісі ұсақ қызыл болып келетін емдік қасиеті бар өсімдік. **Кәдімгі құлмақ**. өс.

<лат. humulus lupulus L.> Тұттар тұқымдасы құлмақ туысына жататын көпжылдық өсімдік түрі. **Кәдімгі қырыққұлақ тұқымдасы**. бот.

<лат. polyodiaceae> Қырыққұлақ тәрізділерге жататын споралы өсімдіктер. **Кәдімгі маубас**. зоол.

Жаналақтар отрядына жататын дене тұрқы шағын жыртықшы құс. **Кәдімгі мойыл**. өс.

<лат. padus racemosa (Lam.) Gilib> Раушангүлдер тұқымдасы мойыл туысына жататын

жемісі ұсақ қара түсті бұталы ағаш. **Кәдімгі мүйізаламшы**. мин. Силикаттар табының амфиболдар тобына жататын минерал. **Кәдімгі мыңжапырақ**. өс.

<лат. achillea millefolium L.> Күрделігүлділер тұқымдасы мыңжапырақ туысына жататын көпжылдық шөпсабақты өсімдік түрі. **Кәдімгі пісте**. өс.

<лат. pistacia vera> Сәуір-мамыр айлары арасында гүлдейтін, жемісі шілде-қыркүйекте пісетін, сумахтар тұқымдасына жататын, биіктігі 5-7 м бұта немесе ағаш. **Кәдімгі сарыраушан**. өс.

<лат. solidago virgaurea> Күрделігүлдер тұқымдасына жататын көпжылдық бұта өсімдіктің қолдан өсірілетін түрі. **Кәдімгі сарысою**. өс.

<лат. xanthium strumarium> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік сарысоюдың кең таралған түрі. **Кәдімгі сарытұңғық**. өс.

<лат. nuphar luteum> Сарытұңғықтың көлдерде, баяу ағатын өзендер мен тұйық суларда өсетін кең таралған түрі. **Кәдімгі сауамалдық**. өс.

<лат. oxalis acetosella> Биіктігі 5-10 сантиметрдей, гүлі ақ, жапырағының дәмі қышқылым, қымыздықтан кішілеу жабайы өсімдік. **Кәдімгі серігүл**. өс.

<лат. syringa vulgaris> Сәуір-мамыр айларында гүлдейтін зәйтүн тұқымдасына жататын, биіктігі 3-6 метр бұта немесе кішілеу ағаш. **Кәдімгі станокті ұстара**. Жүз ұстаушы және тұтқадан тұратын ұстаралық құрылғы.

Кәдімгі таңқурай. өс. <лат. rubus idaeus L.> Раушангүлдер тұқымдасы таңқурай туысына жататын, тәтті жемісі бар бұталы өсімдік түрі. **Кәдімгі теңгежапырақ**. өс.

<лат. alchimilla tianschanica Juz.> Раушангүлдер тұқымдасы теңгежапырақ туысына жататын көпжылдық өсімдік түрі, Тянь-Шань теңгежапырағы. **Кәдімгі үлгілмәлік**. өс.

<лат. ricinus communis>. Сүттігендер тұқымдасы үлгілмәлік туысына жататын өсімдік түрі, кәдімгі кенедән. **Кәдімгі шайқурай**. өс.

<лат. hygicum perforatum L.) Шайқурайлар тұқымдасы шайқурай туысына жататын өсімдік түрі, шайшош, шілтержапырақ, шай. **Кәдімгі шөңкіш**. өс.

<лат. viburnum opulus> Биіктігі 1,5-4 м, сабағының қабығы ақшыл сұр түсті болып келетін ағаш. **Кәдімгі шие**. өс.

<лат. cerasus vulgaris mill> Сәуір-мамыр айларында гүлдейтін, жемісі маусым-шілдеде пісетін, раушангүлдер тұқымдасына жататын, биіктігі 3-7 метр ағаш немесе бұта. **Кәдімгі утамыр**. өс.

<лат. cicutia virosa> Маусым-шілде айларында гүлдейтін, шілде-тамызда жемісі пісетін, шатыршагүлдер тұқымдасына жататын, биіктігі 50-120 см көпжылдық шөптесін өсімдік.

КӘДІМГІДЕЙ үст. 1. Әдеттегідей, жайшылықтағыдай. 2. Әжептәуір, біраз, айтарлықтай. 3. Қалыпты, тиісінше. 4. Айдан, түр-тура, еш күмәнсіз, шынымен. 5. әкс пр. жағымсыз. Өлдеқандай, бәлсізгендей, өзінше, паңдана. 6. әкс пр. таңдана. Адамның ісінің сапасына, батылдығына, т.б. күтпеген жерден күә болғанда айтылатын сөз.

КӘДІМГІШЕ үст. Әдеттегіше, қалыптағыдай.

КӘДІР зат. ескікіт. **Қадір**. Кәдір тұтты. ескікіт. **Қадір тұтты**. Кәдірі кетті. ескікіт. **Қадірі кетті**.

КӘДІРДЕН сын. ескікіт. Кәдірлі, құрметті.

КӘДІРЛЕ = ет. ескікіт. **Қадірле**.

КӘДІРЛЕУ Кәдірле етістігінің қимыл атауы.

КӘДІРЛЕС сын. ескікіт. **Қадірлес** (сыйлас).

КӘДІРЛІ сын ескікіт. **Қадірлі**.

КӘЖ зат. мин. <грек. alebastro> Майда тұйыршиқ, ақ түсті минерал, алебастр.

КӘЖЕКЕЙ зат. сөйл. **Кәзекей**.

КӘЖЕҢ зат. жерг. Жаңбыра киегін сулық күй.

КӘЖІК-КҮЖІК зат. Түкке тұрмас керіс, қалжасқ-құлжасқ.

КӨЖІМ зат. ескікіт. *Қажым, жібектің бір түрі.*

КӨЗ зат. ескікіт. *Кез.*

КӨЗӨП зат. сөйл. *Көзпап.*

КӨЗЕКЕЙ зат. этн. *Жеңі жоқ, жағасы кеңірек ойылған, белден төменірек түсіп тұратын, мақпалдан тігілген әйелдер киімі.*

КӨЗЗАП [ар. كذاب] зат. 1. *Өтірікші, қу, алаяқ.* 2. *Сұм, жауыз, қанытезер.* 3. *экспр. Арамниет, алааяқ, адамшылықтан шыққан адамға қарата айтылатын ұрсу сөз.*

КӨЗЗАПТЫҚ зат. *Сұмырайлық, ала-аяқтық.*

КӨЗЗӨП зат. сөйл. *Көззап.*

КӨЗЕП зат. сөйл. *Көзпап.*

КӨЗІР ұст. сөйл. *Қазір.*

КӨЙНЕК зат. *Сыыр мен сарлықтың арасынан туған будан.*

КӨЙТ = ет. жерг. *Қайт.*

КӨЙШ зат. ескікіт. *Кайф, ләззат.*

КӨКИМА: *көкіма етік.* этн. *Ертеректегі әйелдер киетін биік өкиелі етік.*

КӨКПІР зат. *Сүзгіш, кепсер.*

КӨКІР зат. жерг. *Мән, мәніс.*

КӨКІРЛІ сын. жерг. *Мәнді, маңызды.*

КӨКІР-ШҮКІР зат. сөйл. *Ұсақ-түйек, анау-мынау.*

КӨКІРІМ зат. жерг. *Сорпа тағамның бір түрі.*

КӨЛ' од. саят. *Бүркітті шақырғанда айтылатын ишарат сөз.*

КӨЛ' сын. жерг. *Таз.*

КӨЛАЛА сын. *Баласыз, жалғыз, құбас.*

КӨЛАМ [ар. كلام] зат. ескікіт. *Сөз, сөйлем, әңгіме.*

КӨЛАМ-ШАРИФ зат. діни. *Қасиетті сөз, қасиетті кітап дегенді білдіретін Құранның бір теңеу аты.*

КӨЛӘМ зат. сөйл. *Кәлам.*

КӨЛӘМ-ШАРИФ зат. діни. *Кәлам-шариф.*

КӨЛӘСАН зат. сөйл. *Құләсан.*

КӨЛБАХАНА зат. көне. *Үйшік, лашық.*

КӨЛДІРЕ = ет. ескі кіт. *Қалтырау, әрең шамасы келді.*

КӨЛЕМ зат. сөйл. *Кәлам.*

КӨЛЕНДЕР пар. зат. діни. *Ел кезуші дәруіш, тақуа, сопы.*

КӨЛЕНДЕРЛІК сын. *Дәруіштік, тақуалық.*

КӨЛИЛЕ ар. зат. ескі кіт. *Ырғақ, нақыш.*

КӨЛИМ: *кәлим Алла.* діни. *Алланың сөзі.*

КӨЛИМА зат. діни. *Аллаға деген сенім нышаны ретіндегі қысқа сивну сөз.*

Көлимаға тілі келмеді. діни. *Иманын айтуға, иманын үйіруге шамасы болмады.*

Көлиманы ауызға алды. діни. *Кәлима шаһадатты айтты, Алладан басқа Құдай жоқ, Мұхаммед оның елшісі екеніне күәлік етіп, Құдайға сивнды. Кәлима шаһадат діни. Алладан басқа Құдай жоқ, Мұхаммед оның елшісі дегенді айтуды және соған жүрекпен илануды білдіретін исламдық діни нанымның бірінші және ең маңызды ереже-шарты, парызы.*

КӨЛИМАСЫЗ сын. діни. *Аллаға құлшылық жасамай, мінажатсыз [мұсылмандық шарты бойынша о дүниеге аттнран алдында кәлима шаһадат («Лә илләһа иллалла, Мұхаммаддүр расул Алла») айтқан адамды Алла тағала тосақтан сақтайды].*

КӨЛИМАГӨЙ сын. көне. *Ақылғой, діндар; Алласын аузынан тастамайтын.*

КӨЛИМАЛА зат. ескікіт. *Алланың сөзі.*

КӨЛИМЕ зат. сөйл. *Кәлима.*

КӨЛИМОЛЛА зат. діни. *Құдаймен сөйлесуші, әңгімелесуші [Діни аңыз бойынша Мұса пайғамбар Құдаймен сөйлеседі, содан бастап Мұса пайғамбардың лақап аты, теңеуі кәлимолла болып аталып кетеді].*

КӨЛЛА [ир. كلاس] зат. ескікіт. *Адамның жан-жануарлардың басы.*

КӨЛЛӘ зат. 1. ескікіт. *Кәлла.* 2. сөйл. мысқыл. *Адамның басы.*

КӨЛӨШ зат. сөйл. *Галош.*

КӨЛШЕ зат. сөйл. *Қалте.*

КӨЛШЕЛІК сын. *Қалтелік (молдалық).*

КӨЛТЕКЕЙ сын. жерг. *Қысқа, шолақ.*

КӨЛҮНПІР зат. *Өте жұқа, жұмсақ жібек.*

КӨЛПІ зат. ескікіт. *Ит.*

КӨМ сын. *Кедей.*

КӨМАЛ зат. сөйл. *Кемел.*

КӨМАЛАТ зат. сөйл. *Кәмелет.*

Кәмалат тапты. *Толықты, жетілді.*

КӨМАЛАТТЫ сын. ескікіт. *Кәмелетті.*

КӨМАЛДАН = ет. ескікіт. *Кемелдену (толығы, есею, бой жету).*

КӨМӘЛ зат. ескікіт. *Кемел.*

КӨМӘЛАТ зат. ескікіт. *Кәмелет (толықтық, жетілгендік).*

Көмәлатқа жеткізді. *Шындыққа, ақиқатқа жеткізді. Көмәлатқа жетті. Шындыққа, ақиқатқа жетті.*

КӨМӘЛАТ-ҒАЗАМАТ зат. діни. *Құдіреттілік, ұлылық.*

КӨМАНД зат. ескікіт. *Шынжыр, арқан.*

КӨМАНДАУШЫ зат. көне. *Арқан тастаушы.*

КӨМАНДАЗ [ир.] зат. ескікіт. *Кәмандоз.*

КӨМАНДОЗ зат. өск. көне. *Кәмандоз құралын қолданушы.*

КӨМӘН зат. ескікіт. *Кәманд.*

КӨМӘР: *көмәр белдік. Көмер белбеу.*

КӨМБАЛ сын. *Кембал, кембағыл (мертіккен, зақымданған).*

КӨМБЫЛ сын. *Кемел, жетік, толысқан.*

КӨМЕК сын. жерг. 1. *Пісіп жетілмеген, шикі (қауын).* 2. *ауыс. Ақыл толмаған, топас*

КӨМЕЛ сын. ескікіт. *Кемел.*

КӨМЕЛЕТ [ар. كماله] зат. *Жыныстық жағынан дамып жетілген кез; өз істеріне қоғам алдында жауап бере алатын, өскен, толыққан ішак.*

Көмелетке жетті [толды, келді]. а) *Есейді, ер жетті.* ә) *Шындық тапты, ақиқатқа көзі жетті. Көмелетке толды.* құқық. *Көмелеттік жасқа келді, өз істеріне қоғам алдында жауап бере алатын, қоғам өміріне араласа алатын шаққа жетті.*

КӨМЕЛЕТТІ сын. *Толық кемелді.*

КӨМЕЛЕТТІК сын. *Көмелетке қатысты, көмелет шақты білдіретін.*

Көмелеттік аттестат. тар. сов. *Он жылдық орта мектепті бітірген оқушыларға берілетін күәлік қағаз. Көмелеттік ақш [шақ] псих. кұқық. Адамның өз ақылымен, санасымен өмір сүретін, заңды некеге тұруға және өз қылығына, жасаған қылығына толық жауап бере алатын жағдайға жеткен жасы.*

КӨМЕЛЕТТІЛІК зат. *Жетілгендік, толыққандық.*

КӨМЕСЕ зат. сөйл. *Комиссия.*

КӨМЗОЛ зат. сөйл. *Қамзол.*

КАМИЛ сын. ескікіт. *Кәміл.*

КӨМИЛА сын. ескікіт. *Кемел, кемелді.*

КӨМИНА [ар.] зат. көне. *Бағынушы, құл болушы.*

КӨМИНЕ сын. көне. *Жасырын, құпия.*

КӨМПЕРКЕ [ор. камфорка] зат. *Шөйнек қою үшін самаурынның трубасына кигізілетін зат.*

КӨМПЕСКЕ [ор. конфискация] зат. тар. *Кеңестік өкімет қаулысы бойынша, бай-құлақ, қанаушы тап деген ат тағылған ел арасындағы ауқатты әлеуметтік топ өкілдерінің жеке меншік мүлкін зорлықпен мемлекет пайдасына алу ісі.*

КӨМПЕСКЕЛЕ = ет. тар. *Кеңестік өкімет қаулысы бойынша, бай-құлақ, қанаушы тап деген ат тағылған ел арасындағы ауқатты әлеуметтік топ өкілдерінің жеке меншік мүлкін зорлықпен мемлекет пайдасына алу.*

КӨМПЕСКЕЛЕН = ет. тар. *Кеңестік өкімет қаулысы бойынша, бай-құлақ, қанаушы*

тап деген ат тағылған ел арасындағы ауқатты әлеуметтік топ өкілдерінің жеке меншік мүлкін зорлықпен мемлекет пайдасына алынуы.

КӨМПЕСКЕЛЕНУ *Көмпескелен етістігінің қимыл атауы.*

КӨМПЕСКЕЛЕУ *Көмпескеле етістігінің қимыл атауы.* // тар. *Кеңестік өкімет қаулысы бойынша, бай-құлақ, қанаушы тап деген ат тағылған ел арасындағы ауқатты әлеуметтік топ өкілдерінің жеке меншік мүлкінің зорлықпен мемлекет пайдасына алу.* // заң. *Тәркілеу.*

КӨМПИТ <лат. confectum> ор. зат. тамақ. *Тәтті етіп жасалған кондитер өнімі, тағам.*

КӨМПОРТ зат. сөйл. *Комфорт.*

КӨМТАР сын. сөйл. *Кемтар (кембазаал, мүсәпір).*

КӨМШАТ зат. зоол. *Кеміргіштер отрядына жататын терісі базалы аң, құндаыз.*

Көмшат бөрік. зат. этн. *Тұтастай көмшат терісінен тігілген немесе кенересін көмшат терісімен жүріндеп, төбесін мақпал және т. б. қалың, тығыз матамен тыстап, сүйір етіп тіккен баскым. Көмшат тон.* жерг. *Көмшат терісінен беттестіріліп тігілген тон.*

КӨМЛІ' [ар. كامل] ұст. 1. *Шын, рас, сөзсіз.* 2. *Толық, өбден, мүлдем.* 3. *Кемел, жетік, барынша толық.*

Көміл жас. сөйл. *Кәмелеттік жас.*

Көміл пір. діни. *Сүйеуші, қолдаушы пір. Көміл пірге сивнды.* діни. *Қолдаушысына, піріне жалбарынып, тілек, қолдау, демеу сұрады. Көміл пірі жар болды.* діни. *Әулиелер демеу, қолдады. Көміл сенді. Еш күмансіз, шын иланды, анық сенді.*

КӨМІЛДЕ = ет. *Ақиқаттау, шын ету, растау.*

КӨМІЛДЕН = ет. *Кемелдену (толығы, жетілу).*

КӨМІЛДЕНУ *Көмілден етістігінің қимыл атауы.*

КӨМІЛДЕУ *Көмілде етістігінің қимыл атауы.*

КӨМІЛДІК зат. 1. *Ақиқаттық, шындық, шынайылық.* 2. *Толыққандық, жетілгенік.*

КӨН зат. 1. *Байырғы кезде еденнің астынан жүргізілген пештен шыққан түтін жолдары арқылы үйді жылытатын құрылғы.* 2. *Ыстық, татулық, жылылық.*

КӨНӘП зат. ескікіт. *Өте жұқа, жұмсақ жібектің бір түрі.*

КӨНДЕН зат. *Иттің жұмсақ жүнді, кішкене түрі.*

КӨНДУ сын. көне. *Данағөй.*

КӨНЕ' есім. сөйл. *Қане.* 1. *Қайсы мағынасындағы сұрау есімдігі.* 2. *экспр. Сол ма, осы ма деген мағынадағы аз көру, асынууды білдіретін сөз.*

КӨНЕ? од. сөйл. *Қане.* *Бұйрық, сұрау мәнді ишарат одағайы.*

Көне, көр. *экспр. Бір нәрсеге иландыру үшін, сенбесең, өз көзіңмен көр немесе өзінді сол жағдайда елестет деген мағынада айтылатын сөзқолданыс.*

КӨНЕКИ' есім. сөйл. *Қанеки (қайсы, көне мәнді сұрау есімдігі).*

КӨНЕКИ? од. сөйл. *Қанеки.* 1. *Көне мәнді бір іске шақыру, жұмылдыруды білдіретін ишарат одағайы.* 2. *экспр. Құба-құп, тым жақсы.*

КӨНИЗАК [ир. كنيك] зат. көне. *Хан сарайындағы тұтқын әйел, құп.*

КӨНИЗӘК зат. сөйл. *Көнизак.*

КӨНИЗЕК зат. сөйл. *Көнизак.* // *Қораздың тауықтары.*

КӨНИПАС зат. этн. *Жібек матаның бір түрі.*

КӨНИСА зат. ескікіт. *Кәпірлердің табынатын орны; шіркеу, храм.*

КӨНКИ зат. сөйл. *Көньки.*

КӨНТЕК сын. жерг. *Кішкене, шағын.*

КӨНІ' есім. сөйл. *Қане (қайсы сұрау сөзі).*

КӨНІ? од. сөйл. *Қане (ишарат сөз).*

КӘНІ²: кәні болды. Қарқ болды, кенелді.
КӘНІГУ Кәнік етістігінің қимыл атауы.
КӘНІП сын. 1. Машықтанған, үйренген, төселген. 2. Шебер, майталман.

Кәнігі болды. Машықтанды, жан-жақты меңгерді, үйреніп алды. **Кәнігі етті** [қылды] Қызықтырды, құмарландырды, құнықтырды, машықтандырды, әуестендірді. **Кәнігі жау**. Тісқаққан, сыралғы дұшпан.

КӘНІГІЛЕН= ет. Әбден машықтану, төселу.

КӘНІГІЛЕНУ Кәнігілен етістігінің қимыл атауы.

КӘНІГІЛІК зат. Машықтық, төселгендік.
КӘНІЗ зат. ескікіт. Байлық, қазына, қойма.

КӘНІК= ет. Дәндеу, құнығу.
КӘНІКІ¹ ес.сөйл. **Қанеки**.
КӘНІКІ² од.сөйл. **Қанеки**.
КӘНІКТІ сын.сөйл. **Кәнігі**.

КӘНІПАС [пар.]зат. этн. мата. Бетінде аздап алтын сары түсті реңкі бар, боялмаған жіптен тоқылған жібек мата, қанипас [байырғы дәстүрлі ортада мұндай матадан тігілген киімді ауқаттылардың қыздары киген, жібек мата қыз-келіншектерді көз-тілден сақтайды деген түсінік қалыптасқан, сал мен серілер болмаса, күш-қайраты қайтады деп қазақтың жігіттері жібек кимеген].

КӘН зат. сөйл. **Кән** (мұржасы үйдің еденінің астынан өтетін ошақ).

КӘНПІР= ет. Не істерін білмей, басы қату, мәңгіру.

КӘНПІРЕЙ ет. сөйл. Кекірею, қақыраю.
КӘНПІР-КҮНПІР елік. Даңғыр-дүңгір.
КӘНПІРТ= елік. Басын қатыру, мәңгірту.
КӘНПІРТУ Кәңгірт етістігінің қимыл атауы.

КӘНПІРУ Кәңгір етістігінің қимыл атауы.
КӘП зат. сөйл. **Гән**.

КӘПАРАТ ар.зат. діни. Жамандықты жақсылықпен жоюшылық.

КӘПЕР: кәперіне келмеді. сөйл. **Қаперіне келмеді**.

КӘПЕРСІЗ ұст. сөйл. **Қаперсіз**.

КӘП-КӘДІМГІДЕЙ сын. Әжептәуір, кәдімгідей.

КӘП-КӘЗІР ұст. сөйл. **Қап-қазір** (дәл қазір, дәл осы мезетте).

КӘП-КӘРІ сын. Әбден жасы жеткен, қартайған.

КӘПЕШ¹ зат. жерг. Жас баланың баскүмі.
КӘПЕШ² зат. жерг. Қызылша қазатын күрек тәрізді қи жағы үшкілдеу келген еңбек құралы.

КӘПКІР зат. сөйл. **Кәкпір**.

КӘПШ [ар. كافر]зат. 1. Алладан басқаға сенетіндер, тұңқа сивнушылар. 2. ауыс. Дінсіз, опасыз, жексұрын, оңбаған.

КӘПШЛІК зат. 1. Діні басқалық, Алланы жалғыз Құдай деп танымаушылық, көп Құдайға сивнушылық.

КӘПШСТАН зат. Басқа діндегілер, көпірлер. // Оңбаған, жексұрын.

КӘР зат. 1. Қаһар, ашу, ызбар. 2. Қиыншылық, таршылық.

Кәр жіберді. Айбат шекті. Кәр етті. Қатуланды, ашу шақырды, қаһарланды. **Кәр көрсетті**. Қаһарын шашты, айбаттанды. **Кәр қылды**. Қуш көрсетті, ашуға мінді, айбат шекті, ашуы келді; қаһарлы айбат көрсетті. **Кәр қысты**. Ашу-ыза кернеді. **Кәрі қатты**. Ашуы ызғарлы. **Кәріне мінді**. а) Қатуланды, қаһарланды, ашу шақырды. ә) Қушине мінді, күшейді. **Кәріне ұшырады**. а) Қаһарына келдесті, ашуына тап болды. ә) Қарғысы атты, наласына қалды. **Кәріне ілігу**. Қаһарына тап болу. **Кәрін қайтарды**. Жуып-шайып, ашуын басты. **Кәрін төкті**. а) Қатты ызаланды, қаһарланды. ә) Қатты сұятты, борандатты. **Кәрін тікті**. Қатуланды, ишіді. **Кәрі ызғарлы**. Сұсты, ашуы қатты.

КӘРӘМ сын.ескі кіт. **Қайырымды**.
КӘРӘМАТ сын.ескі кіт. **Керемет**.

КӘРӘСІН зат. сөйл. **Керосин**.
КӘРБ зат. ескі кіт. Уайым, қайғы, мұң, шер; сағыныш.

КӘРБИУН сын.ескі кіт. Қайғылы, азап шеккен.

КӘРДзат.ескі кіт. Бейне, түр; әрекет.
КӘРДАҒАРзат.ескі кіт. Жаратушы, Құдай.

КӘРДЕНзат.ескі кіт. Мойын.
КӘРДЕН¹зат.ескі кіт. Мойын.
КӘРДЕН: кәрден кесе. Ұзақ ұсталып келе жатқан қалың, үлкен, әшекейлі кесе.

КӘРЕКзат. жерг. Тікенді шөп түрі.
КӘРЕНЕЙзат. ө.с. Кішкене жапырақты, сары гүлді, тамырын жеуге болатын өсімдік.

КӘРЖІК сын. жерг. **Кержік** (жымыр-айған, таңқы).

КӘРЗЕНКЕ [ор. корзинка] зат. Түрлі заттар салу үшін қоға, ши, тал шыбықтан тоқып жасалған ыдыс.

КӘРІ¹ зат. сөйл. **Қари**.
КӘРІ² сын. жерг. Су қараңғы соқыр.

КӘРІ сын.ескі кіт. 1. Іскер, белсенді.
2. Қайраткер; ер жүрек.

КӘРІМӘ зат. діни. ескі кіт. Құдіретті, күшті (құдайдың көп теңеулерінің бірі).

КӘРІЙ сын.ескі кіт. Жексұрын.
КӘРИЯзат.сөйл. **Қария**.

КӘРИЯЛЫҚ сын. **Қариялық** (жасы үлкендік, көп көргендік).

КӘРКЕСТЕ сын. жерг. Тісқаққан қу, айлакер.

КӘРКЕСТІ сын. жерг. Жасы жеткен кемпір-шал, кәрі-құртан.

КӘРКІДЕН зат. көне. Пілдің ең үлкен түрі.

КӘРЛЕНзат.сөйл. **Кәрден**.
Кәрден кесе. **Кәрден кесе** (әдемі ою-өрнекті, сырлы кесе).

КӘРЛЕН= ет. 1. Қаһарлану, ашулану.
2. ауыс. Қүйғыта шабу; жұлқыну, екілене ұмтылу.

КӘРЛЕНУ Кәрлен етістігінің қимыл атауы.
КӘРЛІ сын. Қаһарлы, ашулы, ызбарлы.

КӘРМЕН ұст. Ызбарлану, ашулы.
КӘРСЕ зат. жерг. Теңіз жағасында орналасқан, ауланған балықты қабылдау орны.

КӘРТЕЙ= ет. сөйл. жерг. Болғырап босаң тарту, әлсіреу.

КӘРТӨШКЕзат. жерг. Құнқағары қатты жеңіл-желпі ерлер баскүмі.

КӘРТШКЕ [ор. карточка]зат. сов.сөйл. 1. Ел үшін әлеуметтік-экономикалық жағынан қиын болған жылдары әр отбасы мүшелерінің санына қарай есептеліп берілетін нан, май т.с.с. мөлшері жазылған рұқсатқағаз. 2. Фотосурет.

КӘРІ сын. 1. Жасы жеткен, қарт, қартайған (адам). // Қария, үлкен кісі. 2. ауыс. Бұрыннан өсіп тұрған, құраған. 3. ауыс. Көне, ежелгі, атам заманғы.

Кәрі атаның сақалындай. Селдір, сояу-сояу. **Кәрі аюдай**. Үлкен, еңгезердей. **Кәрі буын**. Егде тартқан, тісқаққан. **Кәріге бас қайғы**. Кәрі адам денсаулығын көп ойлайды, қартты денсаулығы мазалайды. **Кәрі демей, жас демей**. Үлкенішіге қарамай, жатпай. **Кәрі жүз**. Әжім-әжім, қатпар-қатпар болған бет, оң. **Кәрі жыны қозды** [ұстады, түсті]. Ашуы келді, ашулы айбарға көшті; намыстан ашуға мінді; шабыты келді. **Кәрі жынын шақырды**. б.е.й.н. Бұрқан-талқан болып, ашуланды. **Кәрі жілік**. а) этн. Қазақ халқының дәстүрінде асылған етпін ішінен қыз балаға жеуге болмайтын, дастарқан басындағылардың үлкені жейтін, кәделі табақтың сүйегі. ә) а н а т. <лат. radius> Білек құрамына кіріп, шынтақ сүйекпен жарыса, оған сіңір арқылы байланыса орналасқан, құрамында жілік басы, жілік басы шұңқыры т.б. анатомиялық бөліктері бар, жоғарғы жағынан тоқпан жілікпен, төменгі жағынан жіліншікпен түйіскен қол жілік, түтік тәрізді сүйек. **Кәрі жілікпен басқатырмақ** ойнау зат. ойын. Тізілен асықты кәрі жіліктің

келесі басына өткізіп ойнайтын ұлттық балалар ойыны. **Кәрі ит**. бейн. Қартайған, қажып-талған (шал). **Кәрі иттік**. Айуандық, оңбағандық, бұрыннан келе жатқан аралдық, ескі қыңыр мінез. **Кәрі кеуде**. поэт. Біраз жас жасаған, көпті көрген қария. **Кәрі көз**. Көпті көрген, кәнігі. **Кәрі қақпас**. сөйл. дөрекі. **Кәрі оңбаған**, көзге сүйел болған деген мағынада. **Кәрі қобыз**. поэт. Қазақтың ескілікті қолтума ұлт аспабы. **Кәрі қойдың жасындай жасы қалды**. Жасы жетіп, қартайды. **Кәрі құлақ**. Өткен-кеткеннен хабары мол, көне көз. **Кәрі қыз**. Жасы біраз болған, үлкейген, тұрмыс құрмаған қыз. **Кәрі қымыз**. Халықпен бірге жасасып, ежелден келе жатқан қадірлі, атадан қалған асыл ас, дәстүрлі сусын. **Кәрі сайқалдарша сылданған**. Қылымдаған, қылымсыған; жалаңдаған. **Кәрі сайтан**. Сүйекке сіңген дағдылы әдет. **Кәрі сырқат**. Бұрыннан келе жатқан ауру, бойына сіңген ауру. **Кәрісі жоқ болса, жасы дуана болады**. Қариясы жоқ елдің жастары қарттардың қызметін өзине алады, орнын басады деген мағынада. **Кәрі тарлан [шөңге]**. Көп нәрсені бастан кешірген, ысылған, тәжірибелі, көпті көріп егде тартқан. **Кәрі шөгел**. Қартайған, кәрі қыран құс.

КӘРІ= ет. жерг. 1. Жасы жету, қартаю. 2. ауыс. Тозу, көнеру, алыста калу.

КӘРІБІЗ сын. Ысылған, тәжірибелі.
КӘРІ-ЖАС зат. Үлкен-кіші, барлығы.

КӘРІЗ [ир. كاريز]зат. 1. Жерасты суларын шаруашылыққа пайдалану үшін жерастынан көлбей қазылған арық немесе арна. 2. су шар. Жерасты суларын бір орынға жинап, оларды шаруашылықта пайдалану мақсатында жер бетіне шығару үшін жасалған, көлбеуге дерлік бағытқа жерасты суларының ағысы бойынша орналасқан жерасты галереясы немесе жерді құрғату аймағындағы топырақтағы артық суды жинап, құбыр, канал арқылы басқа жаққа бұрып әкетуін жеуге асыратын құрғату тәсілі.

Кәрізді жуып-шаю мәшинелері. су шар. Құбырдағы тұнба қалдықтарды жуып-шайып, тазалатын мәшинелер. **Кәрізді лайланудан қорғау**. су шар. Арнаулы инженерлік және агрометеорологиялық жұмыстар арқылы кәрізді лайланудан сақтау шараларының жинағы. **Кәріздің су қабылдау мүмкіндігі**. су шар. Кәріздің жер құрғату әрекетінің белгілі бір жағдайдағы тұрқы, құратылатын жердің топырағынан суды қабылдау қасиеті, көрсеткіші. **Кәріздің тұнбаланыуы**. су шар. Әртүрлі жағдайларда байланысты ашық және жабық (жерасты) кәріз жүйесінің тұнба заттармен жабылып (бекітіліп), суды тау жыныстардың құрғауының тоқтауы. **Кәріздің шөгугі**. су шар. Кәріздеу құбырларының тігінен жылың шөгугі. **Кәрізді шаю**. су шар. Кәріз тармақтарындағы құбырларда кептеліп қалған су тұнбасын күшті қысыммен ығыстыру немесе әртүрлі ерітінділермен және т. б. шаю, жуып-тазалау тәсілдері. **Кәріз орналастыру тереңдігі**. су шар. Кәрізді құбырды жерастына белгілі бір тереңдікте орналастыру; құбырдың еңістігін сақтай отырып, індік немесе саңылауы кәріз түрін жасау әдістері. **Кәріз суы**. су шар. Жер қыртысы мен жер беті суының тұнбастай трансформацияланған түрі. **Кәріз табаны тұнбаланыуы**. су шар. Кәріз құбырлары мен тармақтары табанының қайырылып, тұнба шөгінділермен батпақтануы және құбырларда минералдық түйіршіктермен тұздың шөгугі.

КӘРІЗДЕ= ет. Кәріз жасау.

КӘРІЗДЕГІШ сын.тех. Кәріз жасаушы, кәріз жасайтын.

Кәріздегіш мәшинелер. су шар. Жабық кәріз жасайтын мәшинелер, кәріз құбырларын төсейтін мәшине.

КӘРІЗДЕУ¹ Кәрізде етістігінің қимыл атауы.

КӘРІЗДЕУ² зат. су шар. <ағыл. drain>

1. Біза сулардың деңгейін жасанды түрде төмендету немесе оларды қашыртқы қарық, құбырмен ағызып жіберу арқылы жер бетіндегі

аумақты құрғату тәсілі. 2. Жерасты суларын алып кету.

Кәріздеу мүмкіндігі. с.у.ш.ар. Кәріз жүйесінің топырақтағы артық суды артық (құрғату) мүмкіндігі.

КӘРІЗДІ с.ын. Кәрізі бар, кәріз қазылған.

Кәрізді ағындының модулі. с.у.ш.ар. Белгілі бір уақытта белгілі бір жер көлемінен жер құрғату желілері (тармақтар) арқылы кәріз суын басқа жаққа бұрып өкту.

КӘРІЗДІК с.ын. Кәрізге арналған, лайық.

Кәріздік ұңғыма. с.у.ш.ар. Жерасты суларын жинап, жоғары көтеріп пайдалану және жерасты суының деңгейін бірқалыпты ұстауға арналған ұңғыма құрылысы.

КӘРІЗТӨСЕУШІ: кәрізтөсеуші мәшине. с.у.ш.ар. Жабық көлденең құбырлы кәріздің құбырын төсейтін мәшине.

КӘРІҚҰЛАҚ з.ат. Өткен-кеткен оқиғалар туралы естіп-білгендері көп, естігендерін жадына жақсы сақтаған, өңімені көп білетін адам. // Қария, қарт, көпті көрген.

Кәріқұлақ қариялар. Естіген-білгені мол, шежіре кісілер.

КӘРІҚҰЛАҚТЫ с.ын. Көп білетін, көпті көрген, ежелгіні есіне сақтаған.

КӘРІ-ҚҰРТАН з.ат. 1. Жасы жеткен, қартайған адамдар. 2. Арық-тұрақ, кәрі мал.

КӘРІҚЫЗ з.ат. ө.с. <лат. lappula> Дәниің сыртында қармақ тәрізденген ілмешекті түзі бар, айлауықтар тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

КӘРІЛЕУ с.ын. Қарттау, қартаңдау.

КӘРІЛІ-ЖАСТЫ с.ын. Жасы, кәрісі аралас, үлкенді-кішілі.

КӘРІЛІК з.ат. Жасы ұлғайғандық, қарттық. Кәрілік жетті. Қарттық басталды, кәрілік келді. Кәрілік нектеді. Қартай бастады, шау тартты. Кәрілік келді. Жас ұлғайды, қартайды.

Кәрілікке сыр берді. Қартайғандықты мойындады. **Кәрілік қуып жетті.** Кәрілік, қарттық келіп қалды. **Кәрілік таяды.** Кәрілік жаққыдады, қарттық біліне бастады. **Кәрілік тұсау, кедейлік бұғау болды.** Кәрілік пен жарлық аяғын бұды, қолын байлады.

КӘРІМ [ар.]с.ын. діни. Дархан, жомарт, қайырымды деген мағынадағы Алланың тоқсан тоғыз ұлы есімдерінің бірі.

Кәрім Алла. діни. Дархан, қайырымды Алла. **Кәрім қылу.** көне. Мейірбандық қылу.

КӘРІП [ар. كريب] з.ат. 1. Мүсәпір, байұс, бейшара, сорлы. 2. Соқыр, мүгедек, кемтар.

Кәріп болды. Қор болды; халі мүшкіл болды. **КӘРІП-ҚАСЕР** с.ын. ескі кіт. Мүсәпір, кемтар.

КӘРІПТІК з.ат. Бейшаралық, мүсәпірлік; мүгедектік.

КӘРІПШІЛІК з.ат. Мүсәпірлік, кемтарлық; міқтаждық.

КӘРІС з.ат. Жуқалау тоқылған жібек мата. Кәріс шалы жерг. Қалың көйлек.

КӘРІСІН = ет. менсінбеу. Кәрі санау, кәрі деп көзге ілмеу.

КӘРІСІНУ Кәрісін етістігінің қимыл атауы. **КӘС'** з.ат. жерг. 1. Шым. 2. кәс. Жер жыртықанда боразда аралығында айдалмай қалып қойған жер.

КӘС² с.ын. жерг. Мезі болған, ығыр болған. **КӘС³:** кәс жалқау. Тым еріпшек, бойқұйез.

КӘСЕ з.ат. жерг. кәс. Теңіздің ау салуға қолайлы таяз жері.

КӘСЕК¹ [ор. косяк] з.ат. Терезенің жақтау ағашының, есіктің сыртынан қағатын қорпа.

КӘСЕК² з.ат. жерг. Үйір, топ.

КӘСЕР с.ын. ескі кіт. Мүсәпір, бейшара. **КӘСПЕК** з.ат. жерг. Елеуінің шеңбері.

КӘСРА з.ат. л.ингв. Араб әліпбиінде әріптің астына қойылатын сызықша.

КӘСРАЛЫ с.ын. Кәсра белгісі қойылған, кәсрасы бар.

КӘСТЕ з.ат. жерг. Ауру, сырқат.

КӘСІБИ с.ын. Белгілі бір кәсіпке, мамандыққа тән.

Кәсіби аурулар. мед. Белгілі бір мамандыққа байланысты кәсіпорынның зиянды әсерінен болатын кесел, дерт. **Кәсіби бағдар.** пед. Жастарға, мектеп бітірушілерге мамандық таңдауға көмектесетін, бағыт беретін шаралар жүйесі. **Кәсіби боксшы.** спорт. Кәсіби бокстың ережесі бойынша өнер көрсететін, жеке-жеке шыққаны үшін ақшалай сыйақы талап ететін, кәсіпқойлар клубының мүшесі болып есепте тұрған боксшы. **Кәсіби дайындық.** пед. Белгілі кәсіп бойынша арнаулы білім, дағды, шеберлік, еңбек тәжірибесін қалыптастыру. **Кәсіби деңгей.** Кәсіби біліктілік, мамандығын меңгеру дәрежесі. **Кәсіби саясат.** жаңа. Жеке тұлғаның кәсібі болып табылатын жоғары технологиялар бойынша саясат жүргізу ісіне қатысты саяси кеңестер мен ұсыныстар беруге негізделген адам қызметінің біртүрі. **Кәсіби сөздер.** л.ингв. Нақтылы бір мамандықпен байланысты айтылатын сөздер. **Кәсіби спорт.** Спортшының спортты өзінің айналысатын негізгі ісі, өмір сүруіне қажетті жағдайларды қамтамасыз етудің көзі мен отбасын асырау үшін қаржы табудың жолы етіп алған спорттық жеке түрі.

КӘСІП [ар. كسب] з.ат. 1. Тіршілік әрекетінің белгілі бір түрі, белгілі бір жұмыс түрімен айналысушылық, мамандану түрі, мамандық.

2. Жұмыс, іс, еңбек.

Кәсіпке қосылды. жерг. Жұмысқа тұрды. **Кәсіп қылды.** Еңбек етті.

КӘСІПКЕР з.ат. 1. Белгілі бір кәсіппен айналысатын адам, кәсіпқой мамандық иесі.

2. әлеум-экон. Кәсіпкерлік қызметпен айналысатын, кәсіпорын құру үшін қаражат іздеп табатын және сол тапқан қаражатымен кәсіпкерлік тәуекелдікке бас тіетін адам.

КӘСІПКЕРЛІК з.ат. 1. Кәсіпшілік, шаруашылық. 2. экон. Азаматтар мен олардың бірлестіктерінің пайда алуға немесе өзіндік табыс алуға бағытталған бастамашылық дербес қызметі.

Кәсіпкерлік әдеп. Нарықтық экономика субъектілерінің адамгершілік нормаларының жиынтығы. **Кәсіпкерлік ынтагерлік.** экон. жаңа. Өндіріс пен өткізуді басқару нысаны.

КӘСІПКИ с.ын. жерг. Өз алдына, жеке, арнаулы.

КӘСІП-КАРАКЕТ з.ат. Кәсіп, іс-әрекет.

КӘСІПҚОЙ с.ын. 1. Өз кәсібінен пайда табуды көздейтін. 2. Белгілі бір мамандықпен, кәсіппен арнайы шұғылданатын.

Кәсіпқой армия. әск. Жан-жақты мамандандырылған әскери күш. **Кәсіпқой бокс.** спорт. Ресми спорттық ойындардан бөлек бокс түрі. **Кәсіпқой боксшы.** Кәсіпқой бокспен айналысатын спортшы.

КӘСІПҚОР з.ат. Кәсіп етуші, пайдақор.

КӘСІПҚОРЛЫҚ з.ат. Кәсіп етушілік, пайдақорлық.

КӘСІПОДАҚ з.ат. қоғ.-әлеум. Өндірістегі және өндірістен тыс салалардағы қызметкерлерді біріктіретін, өз мүшелерінің әлеуметтік экономикалық құқықтары мен мүдделерін қорғау үшін құрылатын ерікті ұйымдар; қызметінің сипаты мен кәсіби мүдделерінің ортақтығына қарай ұйымдасқан азаматтардың бұқаралық ерікті қоғамдық бірлестіктері.

КӘСІПОРЫН з.ат. 1. Тұрмысқа, шаруашылыққа қажетті түрлі ұйымдар, заттар шығаратын, өндіретін өндіріс орны. 2. экон. Қоғамдағы еңбек бөлінісі жүйесіндегі оқшауланған дербес өндірістік-шаруашылық бірлік, яки заңи тұлға құқығы берілген шаруашылық жүргізуші субъект; өндірістік-шаруашылық қызметті ұйымдастырудың негізі нысаны.

Кәсіпорындар бірлестігі. экон. Қызметті үйлестіру, құқықтардың қорғалуын қамтамасыз ету, тиісті мемлекеттік және басқа органдарда, сондай-ақ халықаралық ұйымдарда ортақ мүдделерді білдіру мақсатымен құрылатын кәсіпорындар кешені. **Кәсіпорынды жалға беру.** экон. Сатып алу-сату; яғни меншік нысаннан

және меншіктенуші ауыстыру нысанында жүзеге асырылатын меншікті жекешелендіру нысандарының бірі. **Кәсіпорынды сатып алу.** экон. Бір компанияның екінші компанияны бақылауын сатып алу. **Кәсіпорын мүлкі.** экон. Құны кәсіпорынның дербес балансында (бухгалтерлік баланста) көрсетілетін негізгі құрал-жабдық, айналымнан тыс құрал-жабдық, шығын және басқа құндылықтар. **Кәсіпорынның еңбек ұжымы.** экон. Еңбек шарты (келісімі), сондай-ақ қызметкердің кәсіпорынмен еңбек қатынасын реттейтін басқа да нысанмен негізінде кәсіпорын қызметіне өз еңбегімен қатысатын барлық азаматтар. **Кәсіпорынның есептемесі.** экон. Кәсіпорын (фирма, цех, телім) қызметінің өткен кезеңдегі жағдайы мен нәтижелерін сипаттайтын мәліметтердің жиынтығы; өзара байланысты көрсеткіштердің жүйесі. **Кәсіпорынның жауапкершілігі.** экон. Кәсіпорын өзінің жарғысында белгіленген мақсаттар мен міндеттердің шегінен шығатын немесе заңды бұзатын әрекеттер жасаған жағдайда қолданылатын жауапкершілік. **Кәсіпорынның отын-энергетика ресурстарының балансы.** экон. Отын-энергетика ресурстарының кірісі мен шығысы арасындағы арасалмақты және олардың пайдаланылу бағытын бейнелейтін көрсеткіштер жүйесі. **Кәсіпорынның пайдасы.** экон. Өнімді өткізуден (жұмыстарды орындаудан, қызметтерді көрсетуден) түскен түсім мен жалпы шығын арасындағы айырма. **Кәсіпорынның сыртқы экономикалық қызметі.** экон. Әдетте, кәсіпорынның валюталық өзін-өзі өтеу және өзін-өзі қаржыландыру негізінде жүзеге асырылатын қызметі; кәсіпорынның сыртқы сауда қызметіне қатысуы. **Кәсіпорынның шаруашылық және коммерциялық қызметінің көрсеткіштері.** экон. Нарықтық ақпараттың құрамдас бөлігі. **Кәсіпорынның шаруашылық құрал-жабдығы.** экон. Кәсіпорынның өндіріс аясындағы құрал-жабдығының, айналыс аясындағы қаражатының және әлеуметтік аяға қызмет көрсету құралдарының жиынтығы.

КӘСІПСІЗ с.ын. Тиянақты іс-әрекеті жоқ, жұмыссыз, еңбексіз.

КӘСІПСІЗДІК з.ат. Іссіздік, жұмыссыздық; кәсібі жоқтық.

КӘСІПТЕС с.ын. Істес, жұмыстас, қызметтес.

КӘСІПТІК с.ын. 1. Белгілі бір мамандыққа үйрететін, дайындайтын. 2. Тұрмысқа қажетті, пайдасы мол, шаруашылық маңызы зор. **Кәсіптік ақпарат.** экон. <лат. commercial information> Иесінің қалауы бойынша және оның шарттарымен ғана таратылатын ақпарат; сату-сатып алу объектісі. **Кәсіптік аурулар.** мед. Белгілі бір мамандыққа, кәсіпке байланысты болатын ауру түрлері. **Кәсіптік бағдар.** пед. Жасөспірімдерді немесе талаптанушының оқыту мен тәрбиелеудің болашақ мамандыққа баулу, үйретуге байланысты бір бағыты. **Кәсіптік бағдарлау.** пед. Әрбір тұлғаның индивидуалдық мүдделері мен еңбек рыногының қажетсінуін есепке ала отырып, халыққа кәсіп таңдауда, іріктеуде не кәсіп ауыстыруда көмектесуді қамтамасыз ететін отбасының, оқу орындарының, мемлекеттің, қоғамдық және коммерциялық ұйымдардың ақпараттық және ұйымдастырушылық-практикалық іс-әрекеті. **Кәсіптік білік.** Алынған білім негізінде атқарылуға тиіс әрекеттің ерекшеліктерін меңгере отырып, оны пайдалана білу әрекет терінің жиынтығы. **Кәсіптік біліктілік.** пед. Белгілі бір деңгейдегі күрделі-нақты іс-әрекетті орындауға қажетті қызметкердің кәсіптік әзірлік сатысы. **Кәсіптік білім беру.** Қандай да бір кәсіпті меңгеруге қажетті білімді игертту. **Кәсіптік дағды.** пед. Жаттығу нәтижесінде автоматтану дәрежесіне жеткен еңбек әрекетінің жекелеген практикалары мен тәсілдері. **Кәсіптік дарылық.** пед. Мамандар мен жұмысшыларға кәсіптік білім беру, оларды мамандыққа даярлау, қайта

оқыту және олардың біліктілігін көтеру сияқты білім беру жүйесінің маңызды саласы. **Кәсіптік дәстүр**, п. е. д. Жалғасын *танқан әулеттік кәсіп*. **Кәсіптік дербес компьютер**, и. н. ф. <ағыл. personal profession-oriented computer> *Маманың жұмыс орны ретінде пайдаланылатын және кәсіптік мәселелерді шешуге арналған дербес компьютер*. **Кәсіптік қоғамдастық**. Кәсіппен байланысты мүдделерінің ортақтығы негізінде құрылған қауымдастық. **Кәсіптік мектеп**, п. е. д. Жалпы орта, кәсіптік бастауыш білімнің білім беру бағдарламаларын іске асыратын және еңбек қызметінің түрлі бағыттары бойынша білікті еңбек қызметкерлерін даярлауды қамтамасыз ететін орта оқу орны. **Кәсіптік орта білім беру**, п. е. д. Біліктер мен дағдылардың, ғылыми білімнің бірігуіне сәйкес бағдарламаларымен, қоғам өміріне белсене қатысуды қамтамасыз ететін немесе жоғары мектепте әрі қарай оқуды көрсететін жалпы білім берудің құрамдас бөлігі.

КӘСІПТІК-ТЕХНИКАЛЫҚ сын. пед. Техникалық бағыттағы кәсіпке бейімдейтін, соған қатысты.

Кәсіптік-техникалық білім, п. е. д. Кәсіптік-техникалық оқу орындарында және өндірісте оқыту жолымен шаруашылық салалары үшін білікті жұмысшы кадрлар даярлау жүйесі; белгілі бір жұмысшылық кәсіп, мамандық бойынша жұмысты біліктілікпен орындауға мүмкіндік беретін жүйеленген білімдердің, ісмерлік білік пен машық-дағдылардың жиынтығы.

КӘСІПШІ зат. Белгілі бір кәсіптен шығылданушы, кәсіпқор.

КӘСІПШІЛ сын. Кәсіпке икемді, жақсы маман, кәсіпқұмар.

КӘСІПШІЛІК зат. 1. Кәсіп етушілік, шаруашылық, өндіріс саласы. 2. Күнелтіс көзі ретінде қолөнермен немесе басқа бір майдагерлік кәсіптен айналысу.

Кәсіпшілік кемелер. Балық және қит аулауға, теңіз өнімдерін өңдеуге арналған су көлігі.

КӘТ¹ сын. жерг. **Қат** (тапшы, мұқтаж).

КӘТ² зат. жерг. Ағаш тосық, керуеет.

КӘТ³ сын. ескі кіт. Үлкен.

КӘТЕ зат. сөйл. **Қате**.

КӘТЕК¹ зат. жерг. Тауыққа арналып ағаштан салынған кішкентай үйшік.

КӘТЕК² зат. жерг. Дәнді дақылдардың семіп, солып қалған дәні.

КӘТЕК³ сын. жерг. Жүдеу, әлсіз.

КӘТЕЛӨШКЕ [ор. каталажка] зат.

Тұтқына алғандарды қамайтын түрме, абақты.

КӘТЕП зат. 1. ескі кіт. **Иық**. 2. этн.

Жүк арту үшін түйенің өркешіне ұзыннан салынатын ағаш.

КӘТЕПТІ сын. этн. Кәтебі бар.

Кәтепті қара нар. этн. Жүк арту үшін өркешіне ұзыннан салынған ағашы бар берік, мықты, күшті түйе.

КӘТЕР зат. сөйл. **Қатер**.

КӘТТА сын. ескікіт. Үлкен, зор, мықты.

КӘТТЕ¹ шыл. жерг. Немесе, болмаса.

КӘТТЕ² [ир. کتّه] сын. жерг. Үлкен.

КӘТЕК зат. этн. Жылжып кетпес үшін көлік дөңгелегінің астына қойылатын тығын; көбінесе, сандық, үстел, т.б. жиһаздарының біртөгіс тұруы үшін тығыздап қойылатын зат.

КӘТЕКІ сын. Тәжірбиелі, шебер (ұста).

КӘТШІЛІК зат. **Қатшылық** (тапшылық, мұқтаждық).

КӘТШ зат. сөйл. **Кітан**.

КӘТІРЕК сын. жерг. Тапшырақ, мұқтажырақ.

КӘТІРЕНКІ зат. ө. с. жерг. Қаттылығы жағынан қара ағаштан кем түспейтін, тауды жерде өсетін бозғылт тұсті, тал тұқымадастар тобына жататын жапырақты ағаш.

КӘУАП [ир. کباب] зат. тамақ. Істікке түйір, шоқтың қызуына қақтап пісірілген ет.

КӘУАПШЫ зат. Кәуап пісіруші.

КӘУӘКІБ зат. ескікіт. Жұлдыздар.

КӘУБАС сын. жерг. Кесек денелі, ірі, үлкен.

КӘУДІРЕ=ет. сөйл. **Қаудыра**.

КӘУДІРЕ=ет. сөйл. **Қаудыра**. **КӘУДІРЕК** сын. жерг. Жаңа қата бастаған (мүз).

КӘУЖЕҢДЕ=ет. жерг. Аздап жеу, жүрек жалау, қаужандау, қаужаулау.

КӘУЕ зат. жерг. **Асқабақ**.

КӘУЕКТАС зат. жерг. **Кеуек тас**.

КӘУКЕЛЕКТЕ=ет. сөйл. **Қауқалақта**.

КӘУКИ=ет. сөйл. **Қауқи**.

КӘУКІЛДЕ=ет. сөйл. **Қауқалақта**.

КӘУЛЕ=ет. жерг. Үңгу, кеулеу.

КӘУЛЕН зат. жерг. **Қау, қаудан, боз шоп**.

КӘУПЕК сын. **Қаутиған, қауыс кеуде**.

КӘУСАР [ар. كوثر] сын. діни.

1. Қасиетті, шиналы (су); [сүттен ақ, қардан таза, қанттан тәтті, табаны толған інжу-мыс деп саналатын аңыздағы жұмақ суы]. 2. ауыс. Мәлдір, таза, тұнық, кіршіксіз.

Кәусар су. поэт. Өмір, тіршілік көзі болған, қасиетті жерге, елге нәр болған су. **Кәусар ішті**. діни. О дүниеде күнәсыз пендесіне арнаған тіршіліктің ләззатын берер шипа суын ішті.

КӘУСАРДАЙ сын. Таза, тұп-тұнық.

КӘУСАРЛЫ сын. Шиналы, қасиетті; таза.

КӘУІЛ зат. ө. с. жерг. Құмды жерде тарбыш өсетін, түйнегі бар, түйнегін де, тамырын да емге пайдаланатын өсімдік.

КӘУІЛДЕС=ет. жерг. Гүлден сойлесу.

КӘУІЛДЕСУ Кәуілдес етістігінің құмыл атауы.

КӘУІР зат. көне. Жау, дұшпан.

КӘУЪАР зат. сөйл. **Ғауһар**.

КӘУІС-КӘУІС од. Түйе малын шақырғанда айтылатын сөз.

КӘФ [ар. كاف] зат. лингв. Араб әліпбиіндегі «к» әрпінің айтылуы, аты.

КӘФІР зат. ескі кіт. **Кәпір**.

КӘНІ шыл. көне. Кейде, біресе, бірде; яки; не.

КӘНІ есім. көне. Кейі, кейбіреуі.

КӘШӘ зат. қолөнер. Шыбықтан өрілген, қақпағы бар себет (кәрзеңке) тәрізді шаруашылық құралы.

КӘШЕБЕ зат. жерг. Сүйеніп отыратын арқалығы бар, бір-екі кісілік жеңіл шана.

КӘШЕК зат. Шөптің мал жегеннен кейін қалған қалдығы.

КӘШЕЛ зат. жерг. Пішен шабатын машина.

КӘШЕМІР зат. сөйл. **Қашемір**.

КӘШКІРТ зат. жерг. Кішкентай орақ.

КӘШКҮР [ир. کشكور] зат. Таяқ.

КӘШТЕК зат. жерг. Ортақтасып сатып алған малды жіліктеп бөлісу.

КӘУІЛ үст. ескі кіт. Ойламаған жерде, байқаусызда.

КӘФАРАТ зат. ескі кіт. Кәпарат, күнәдан арылу, өтелу, жуылу (кінаның жуылуы, өтелуі), кешіру үдерісі.

КӘШАД сын. ескі кіт. Кең, үлкен, бос.

КӘШІП зат. ескі кіт. Поп, шіркеу адамы, қызметкері.

КВАДРАНТ [лат. quadrans (quadrantis)] зат. 1. матем. Центрлік бұрышы 90°-қа тең сектор немесе дөңгелектің төрттен бір бөлігі; екі өзара перпендикуляр (координат осьтері ретінде алынған) түзумен бөлінген асыздықтың төрт аймағының (бұрышының) кез келген біреуі. 2. әск. Артиллериялық қаруларда қолданылатын бұрышөшеуіш құрал. 3. астр. Аспан ыңырағының көкжиек үстіндегі биіктігін, сондай-ақ, аспан ыңырағының арасындағы бұрыштық қашықтықтарды өлшеуге арналған бұрышөшеуіш көне астрономиялық аспан.

КВАДРАТ [лат. quadratus] зат. 1. геом. Барлық қабырғалары тең тік төртбұрыш; төрткілі, шаршы. 2. матем. Санды өзіне-өзі көбейткенде шығатын көбейтінді. 3. геогр. Теңдей тік төртбұрыштарға бөлінген географиялық ендік. 4. типогр. Өлшемнің 48 пунктке (шамалмен 18 мм) тең бірлігі (жолдың ұзындығы, терім форматы, қарпіннің өлшемі, т.б.).

Квадрат теңдеу. матем. Екі дәрежелі алгебралық теңдеу.

КВАДРАТТА=ет. Санды өзіне-өзі көбейту; шаршылап өлшеу.

КВАДРАТТАЛ=ет. Санның өзіне-өзі көбейтілуі, тең төртбұрыштарға бөліну.

Квадратталатын аймақ. Белгілі бір (нақты) ауданы болатын аймақ мағынасындағы белгілі бір жазық өлшемлі.

КВАДРАТТАЛУ Квадраттал етістігінің құмыл атауы.

КВАДРАТТАУ Квадратта етістігінің құмыл атауы.

КВАДРАТУРА [лат. quadratura] зат. матем. 1. Берілген физурға теңеу квадрат салу. 2. Ауданды не интегралды есептеу.

КВАДРИЛЛИОН [франц. quadrillion] зат. матем. 10¹⁵ бір және 15 нөл арқылы өрнектелетін сан, яғни 10¹⁵.

КВАДРУПОЛЬ [лат. quadrum] зат. физ. Толық электр заряды мен электрлік дипольдік моменті нөлге тең зарядталған бөлшектер жүйесі.

КВАДРУПОЛЬДІК сын. Квадрупольге тән.

Квадрупольдік өзара әсер. физ. Квадрупольдік моменті бар зарядталған бөлшектер жүйесінің өзара әсері.

КВАЗАРЛАР [ағыл. quasar] зат. астр. Квази жұлдыздық нысандар, квази жұлдыздар, асқын жұлдыздар.

КВАЗИ... [лат. quasi] Еуропа тілденірінен енген сөздердің басында келіп жалған, шынайы, шын емес деген мағынаны беретін күрделі сөздердің құрамдас бөлігі.

КВАЗИМЕМЛЕКЕТТІК сын. саяси. Мемлекеттік деп ресми түрде аталғанымен, мазмұны жағынан оған лайық емес, жалған мемлекеттік.

КВАЗИСТАТИКАЛЫҚ сын. физ. Шын тұрақты емес, тұрақтылығы шынайы емес.

Квазистатикалық процесс. физ. Термодинамикалық жүйенің бір тепе-тең күйден екінші (басқа) күйге шексіз баяу ауысуы.

КВАЛИМЕТРИЯ [лат. qualis – сапасы кандай, грек. metron – өлшем, өлшеймін] зат. экон. Өнім сапасын басқаруда және стандарттауда қабылданатын шешімдерді негіздеу үшін қолданылатын сапаны бағалаудың сандық әдістерін біріктіретін ғылым.

КВАЛИФИКАЦИЯ зат. кіт. Біліктілік, біліктілік дәрежесі.

КВАЛИФИКАЦИЯЛЫҚ сын. кіт. Біліктілікке қатысты.

Квалификациялық жарыс. спорт. Жекелей бәсекеде алатын орындарын анықтау, ең күшті спортшыларды таңдап алу мақсатында жасуатын бәсеке ретінде өткізілетін жарыстың бір түрі.

КВАНТ [нем. Quant] зат. физ. 1. Моле куларлық, атомдық және ядролық жүйенің өзгеру барысында бөлінетін қуаттың ең аз бөлігі. 2. Табиғаты дискретті (үзілісті) физикалық шаманың мүлкін болатын өзгеруінің ең кіші мөлшері (әсер, әрекет, энергия, қозғалыс мөлшері, т.б.); 3. Негізгі физикалық тұрақтылардың бірі. 4. Қандай да бір физикалық өрістің қасиетін тасушы бөлшек.

Квант өрісі. физ. Негізгі өзара әсерлесулерді тасымалдайтын бөлшек немесе фотон. **Квант саны**. хим. Кванттық жүйенің толқындық функциясының физикалық мәндерін анықтайтын рационалды сандар (негізінен, натурал сандар).

КВАНТОР зат. математикалық логиканың предикаттарын есептеуге қабылданған логикалық операторлардың жалпы атауы.

КВАНТТА=ет. физ. 1. Кванттарға (порцияларға) бөлу; 2. Қандай да бір шаманың жеке (дискретті) мәндерін белгілі бір заңға сәйкес тізбекті қатар түрінде көрсету.

КВАНТТАУ Квантта етістігінің құмыл атауы.

КВАНТТЫҚ сын. *Квантқа тән.*

Кванттық ауысу. физ. Кванттық жүйінің бір күйден басқа бір күйге секірмелі түрде ауысуы. **Кванттық генератор.** физ. Еріксіз сәуле шығару құбылысына негізделіп жұмыс істейтін электрмагниттік толқындардың генераторы. **Кванттық күшейткіш.** физ. Қоздырылған атомдардың, молекулалардың, иондардың еріксіз сәуле шығаруы кезінде пайда болған электрмагниттік толқындарды күшейтуге арналған құрылғы. **Кванттық механика.** физ. Микробөлшектердің және олардың жүйелерінің қозғалу заңдылықтарын анықтайтын, сондай-ақ бөлшектер мен жүйелерді сипаттайтын физикалық шамаларды макрокопиялық тәжірибеде тікелей өлшенетін шамалармен байланыстыратын теория.

Кванттық сандар. физ. Кванттық жүйелерді жорамал бөлшектерді сипаттайтын физикалық шамалардың мүмкін мәндерін анықтайтын бүтін немесе бөлшек сандар. **Кванттық статистика.** физ. Статистикалық физиканың кванттық механика заңдарына бағынатын көп бөлшектер жүісін зерттейтін саласы.

Кванттық сұйықтық. физ. Қасиеті кванттық эффектілермен анықталатын сұйықтық. **Кванттық шығым.** хим. Молекуланың фотохимиялық реакцияға түскен санының сіңірілген квант санына қатынасы. **Кванттық химия.** хим. Косылыстардың құрылысы мен қасиеттері кванттық механика түсініктері мен әдістері тұрғысынан қарастырылатын теориялық химияның бөлімі. **Кванттық хромодинамика.** физ. Кварктер мен глюондардың күшті өзара әсерінің кванттық өріс теориясы. **Кванттық электродинамика.** физ. Өзара әсерлесетін электрмагниттік өрістер мен зарядталған бөлшектердің кванттық теориясы. **Кванттық электроника.** физ. Физиканың еріксіз сәуле шығаруға негізделген электрмагниттік тербелістер мен толқындарды күшейту және өндіру (қоздыру) тәсілін, сондай-ақ кванттық күйіткіштер мен генераторлардың қасиеттерін және оларды пайдалануды зерттейтін саласы.

КВАРКТЕР зат. ғыл. Қазіргі көзқарас бойынша барлық адрондар құралды деп есептелеетін жорамал материалдың нысандар.

КВАРТА [лат. quarta] зат. муз. Белгілі бір дыбыс пен келесі төртінші дыбыстың аралығы. **КВАРТАЛ** [лат. quartus] зат. 1. Тоқсан (жылдың төрттен бір бөлігі). 2. Төрт жағынан кесіп өтетін кошелерге шектелген қаланың бір бөлігі.

КВАРТЕТ [итал. quartetto] зат. муз. 1. Төрт түрлі дауысқа немесе музыкалық аспапқа лайықталып жазылған шығарма. 2. Төрт орындаушыдан құрылған ансамбль.

КВАРЦ [нем. Quarz] зат. хим. Кремнеземнің кристалл күйінде кездесетін түрі, минерал.

Кварц лампасы. Кварцты электр шамы. **Кварц сағаты.** Кварцты сағат. **Кварц сәулесі.** Медицинада емге пайдаланытын сәуле. **Кварц шынығас.** Табиғатта ең көп таралған тау жынысын түзуші минерал.

КВАРЦИТ [нем. Quarzit] зат. хим. Кварц түйіршіктерін тұратын метаморфталған тау жынысы.

КВАРЦТА= ет. Ультрафиолет сәулемен заласыздандыру.

КВАРЦТАН= ет. геол. Тау жыныстардың қосалқы процестер нәтижесінде кварцпен молығу үдерісі.

КВАРЦТАНУ Кварцтан етістігінің қимыл атауы.

КВАРЦТАУ Кварцта етістігінің қимыл атауы.

КВАРЦТЫ сын. хим. Кварцтан тұратын. **Кварцты шыны.** хим. Түгелге жуық кремнеземнен тұратын жасанды шыны.

КВАС зат. тамақ. Орыс, т.б. славян халықтарының ас мәзіріндегі қара нанға ашытқы салып және жеміс-жидек қоспасын ашытып даярлайтын қышқылтым сусын.

КВЕРШЛАГ [нем. Querschlag] зат. геол. Жер үстімен тікелей қатынасы жоқ, жазықтық бойымен немесе көлбеу (сирек жағдайда) жүргізілген жоласты қазбасы.

КВИНТА [лат. quinta] зат. муз. Гаммадағы бесінші басқы және бірінші дыбыс пен келесі бесінші дыбыстың аралығы.

КВИНТЕТ [итал. quintetto] зат. муз. 1. Бес түрлі аспапқа немесе бес дауысқа арналған жазылған шығарма. 2. Бес адамнан құралған ансамбль.

КВИНТИЛЛИОН [франц. quintillion] зат. мат. Бір және 18 нөл арқылы өрнектелетін сан, яғни 10^{18} .

КВИТАНЦИЯ [итал. quitanza] зат. **Түбіртек** (ақша я басқа нәрсені қабылдап алғаны туралы берілетін түбіртек қағаз).

КВИТАНЦИЯЛЫҚ сын. Түбіртек талап етілетін.

Квитанциялық радиоқатынас. әск. Түбіртек хабарларын талап ететін, яғни радиограманы қабылдағаны туралы хабарды анықтайтын радиобайланыс әдісі.

КВИТТЕУШІ: квіттеуші хабар. инф. Пайдаланушыға арналған әрі сұраныстың орындалу нәтижесі туралы (бірақ нәтижесінің өзі емес) ақпаратты бар жүйінің хабары.

КВИНТЭССЕНЦИЯ [лат. quinta essentia] зат. кіт. Бір нәрсенің шынайы мәні, ішкі таза болмысы, нағыз мәнділігі; маңызы, негізі.

КВОРУМ [лат. quorum] зат. ресми. Жиналыста қабылданатын шешімдердің заңды күшке ие болуы үшін қажетті акционерлер, қатысушылар санының ең аз мөлшері, яғни жеткілікті дауыс саны.

КВОТА [лат. quota] зат. экон. заң. Үлестеме; әркімге тиесілі үлес, бөлік, норма.

КЕБАҒАШ зат. қолөнер. Етік тізуде қолданылатын ағаштан жасалған қалып түрі, етікқалып.

КЕБЕ¹ зат. жерг. **Кене** (қыста туған қой төлінің көктемдегі аты).

КЕБЕ² зат. 1. сөйл. **Қағба.** 2. ауыс. Қасиетті жер; халық көп жиылатын орын.

КЕБЕ³ зат. жерг. Қайып ене.

КЕБЕДЕЙ сын. сөйл. Қағба сияқты, қасиетті жердей.

КЕБЕЖЕ [ар. كجوه] зат. 1. этн. Көбінесе ас, тағам салуға арналып ағаштан жасалған әшекейлі, оюлы, үлкен сырлы сандық (бұйым). // Сан есімдермен тіркесіп келіп, өлшем, мөлшер мағынасын білдіреді. 2. көне. Байырғы тұрмыста көшіп-қонғанда түйенің үстіне байлап қойылатын, бала-шаға, шал-кемтірлер отыратын шарбақ қоршау, қорпа. 3. сөйл. Тауар поэзияның жұқ таситын темір қорабы; шанақ.

Кебеже арба. этн. Шанақты, қоратты арба. **Кебеже қарын.** бейн. Үлкен, шермиген, шерттік қарын. // Денелі, семіз, қарыны үлкен адам. **Кебеже қарын, кең құрсақ.** фольк. а) Көбінесе, мама биелердің ауыз әдебиетінде жиі кездесетін бейнелі баламасы. ә) Семіз, денелі, бай кісі туралы. **Кебеже қарын, кең өңеш.** Тойымсыз, жемқор, ашкөз. **Кебеже қарын, шұбар төс [мес құрсақ].** поэт. Би, болыс бейнелерін жазымсыз етіп көрсеткенде қолданылған ынаспыз, мәнасаққұмар, надан адам, халықтың мұңынан жеке бас мүддесін жоғары қойған билеуші деген сөзқолданыс. **Кебеже құрсақ.** Қарыны үлкен, жер сызған (сиыр). **Кебеже шана.** жерг. а) Шөп таситын қанатты шана. ә) Бір-екі кісілік жеңіл шана.

КЕБЕЖЕДЕЙ сын. Үлкен, жуан; бүйрегі бұлтпаған, шермиген, рабайсыз.

КЕБЕЖЕҚАП зат. этн. Киіз бетін тұсті матадан оюлап, өрнектеп жасалған кебеженің қабы.

КЕБЕЖЕЛЕ= ет. этн. Көшіп-қонғанда түйе үстіне байланған заттарды, әсіресе азық-түлікті кебежеге салып, орналастырып тасу, атқа міне алмайтын немесе атпен ұзақ жүре алматын бала-шағаны, қарттарды, ауру-сырқау адамды көш барысында алып жүру.

КЕБЕЖЕЛЕП үст. 1. Кебежеге салып, кебеже-кебеже етіп. 2. Көлікке теңделген кебежеге отырғызып; жайын тауып, жайлап, жұмсақтап.

КЕБЕЖЕЛЕУ зат. этн. Көшіп-қонғанда түйе үстіне байланған заттарды, әсіресе азық-түлікті кебежеге салып, орналастырып тасу, атқа міне алмайтын немесе атпен ұзақ жүре алмайтын бала-шағаны, қарттарды, ауру-сырқау адамды көш барысында алып жүру әдісі.

КЕБЕЖЕЛІ сын. 1. Кебежесі бар, кебежесі көп; 2. ауыс. Ас-суы мол, құрт-майы, қазы-қартасы жеткілікті.

Кебежелі үстел. Азық-түлік салатыны бар кең үстел.

КЕБЕЖЕ-САНДЫҚ зат. Кебеже де, сандық та.

КЕБЕЖЕСЫМАҚ зат. экспр. Көлемі, ауқымы көңілден шығатындай болса да, кебеже сияқты, кебеже тәрізді қорап немесе қоршау.

КЕБЕК¹ зат. 1. Ұнды елегенде, алғаш түйілген астықты қырығанда шығатын қауыз; ұрпақ. 2. ауыс. Бір нәрсенің қалдығы, жасығы, сапасыз; қажетсіз.

Кебек алтын. зат. кен. зерг. Құмды шаю жолымен алынатын қыршық алтын. **Кебек жалағандай.** Аузы-басы ақтаңдақтанып кеткен, сатал-сатал. **Кебек жұтқандай.** Қақалып, шашалып; қылғынып. **Кебек жұтсын!** қарғ. Хабарсыз қалсын, құрысын, көзі жоғалсын.

КЕБЕК² зат. жерг. **Кеуек.**

КЕБЕК³ зат. жерг. **Қандала.**

КЕБЕКСІЗ сын. Кебезі жоқ; таза.

КЕБЕКТЕ¹= ет. Кебезін ажырату, тазарту.

КЕБЕКТЕ²= ет. жерг. Кебек жасау, кеуектеу.

КЕБЕКТЕУ жерг. Кебекте етістігінің қимыл атауы.

КЕБЕКТІ сын. Кебезі бар, кебезі мол.

КЕБЕН зат. жерг. Бес-алты тонна болатындай үйілген шөп, мая.

КЕБЕНДЕ= ет. Маялау, шөмелелерді бір жерге қою.

КЕБЕНДЕЙ: бір кебендей. Бір кебен боларлық, бір кебен шамалас (шөп).

КЕБЕНДЕУ Кебенде етістігінің қимыл атауы.

КЕБЕНЕ зат. фольк. **Кебенек.**

КЕБЕНЕК¹ зат. этн. 1. көне. Малышлардың аяздан, жауын-шашыннан, бораннан қорғану үшін киетін, жұқа киізден тігілген сырт киімі, сулық. 2. Сыртқы жамылғы, жамылтқы; бастырма.

Кебенек киген. Тірі жүрген, бұл дүниеде бар (адам). **Кебенек киген келеді.** Тірі болса, бір оралады [басқа түскен ауырталдық шет жайлапқан я ұзаққа сапар шектірген азамат, ерге айтылады. «Кебенек» – көбіне жауын-шашыннан қорғану үшін қырым киізден жасалған киім; жылықшы, түйеші киген: «Кебенек кигеннен безбе, кебін кигеннен без», «кебенек киген келер, кебін киген келмес»; «ерді кебенек ішінде таны» деген нақыл сөздер осыдан шыққан].

КЕБЕНЕК² зат. 1. Ешкіде ғана болатын аса қатерлі, жұқпалы ауру (индет). 2. қарап. экспр. Ешкіге айтылатын қарғыс.

Кебенек келгір [алғыр]. қарғ. Кебенек ауруына ұшырағыр! **Кебенек келсін.** қарғ. Кебенек ауруымен ауыр, кебенек індетіне ұшыра! **Кебенек тигір [тисін].** қарғ. Кебенек індетіне ұшырағыр, кебенек ауруымен ауырғыр. **Кебенек түді.** Кебенек індетімен ауырды, кебенек ауруына ұшырады.

КЕБЕНЕКТЕ= ет. Кебенек ауруына ұшырау. **КЕБЕНЕКТЕУ** Кебенекте етістігінің қимыл атауы.

КЕБЕНТАЙ зат. жерг. **Кебенек** (киім).

КЕБЕП¹ зат. жерг. **Кәуап.**

КЕБЕП² зат. жерг. Уайым, қайғы, азап, қасірет, күйініш.

КЕБЕПТЕ= ет. жерг. Істікке өткізіп, шоққа қақтау; кебен пісіру.

КЕБЕПТЕУ жерг. *Кебенде етістігінің қимыл атауы.*

КЕБЕПХАНА зат. жерг. *Кәуап пісіретін, сататын орын, жай.*

КЕБЕР = ет. 1. *Кебу, құрғау; кеберсу.* 2. ауыс. *Қатып-сему, жас ұрайып қаусу.*

КЕБЕРСУ Кеберсі етістігінің қимыл атауы.

КЕБЕРСІ = ет. 1. *Шөлдегеннен таңдайы кебу, аузы құрғау, кеберу.* 2. *Дегду, құрғау.* 3. *Қаңсу, әбден құрғап кету.*

КЕБЕРСІТ = ет. *Кептіру, құрату.*
КЕБЕРСІТУ Кеберсіт етістігінің қимыл атауы.

КЕБЕРУ Кебер етістігінің қимыл атауы.
КЕБЕШ: кебеш шана. жерг. *Қанатты жеңіл шана.*

КЕБУ¹ *Кеп етістігінің қимыл атауы.* 1. *Құрғау.* 2. физ. *Заттың құрамындағы сұйықтықтың буга айналып, оның құрғақ, қатты күйге ауысуы.* 3. физ. *Заттың сұйық не қатты агрегаттық күйінен газ тәрізді күйінде (буга) айналуы.*

КЕБУ² сын. *Кепкен, құрғақ, қу; су емес.*
КЕБШК зат. сөйл. **Кепшк.**

КЕБІН¹ [ар. كفن] зат. 1. этн. *Өлген адамның дене сін орайтын ақ кездеме (мата); ақырет.* 2. экспр. *жағымсыз. Киім.* 3. ауыс. *Жамылғы, бүркеніш.*

Кебінге оранды. бейн. *Қайтыс болды, қаза тапты. Кебін киген.* Өлген, қайтыс болған (адам). **Кебіні жоқ, көрі жоқ** Өлігі айдалада көмусіз қалған. **Кебініңді [кигір] жалмағыр.** қарғ. *Киімді салақ киетін балаға қатты ұрысқанда, біреудің бересінен бермей жүрген кісінің қиянат мінезіне күйінде т.б. айтылатын кейіс сөз.*

КЕБІН² зат. жерг. 1. *Мойны, маңдайы тегіс жабық болатын бәйге атының жабуы.* 2. жерг. *Оқ дәрісінің үстіне салынатын майлы шүберек, тығыш.*

КЕБІН = ет. 1. *Кептіріну.* 2. ауыс. *Ісіну, күтілдеу.*

КЕБІНДЕ = ет. 1. *Кебінге орау, кебін кигізу.* 2. *Матамен қаптау, тыстау.*

КЕБІНДЕЙ сын. 1. *Кебін сияқты, кебін секілді.* 2. ауыс. *Аптақ, құдай.*

КЕБІНДЕЛ = ет. 1. *Кебінге оралу.* 2. ауыс. *Көмілу.*

КЕБІНДЕТ = ет. *Кебінге орату, кебін кидіру.*
КЕБІНДЕТУ Кебіндет етістігінің қимыл атауы.

КЕБІНДЕУ Кебінде етістігінің қимыл атауы.
КЕБІНДІ сын. *Кебін оралған, кебін киген, кебін бар.*

КЕБІНДІК сын. *Кебін боларлық, кебінге жарарлық.*

КЕБІНСІЗ сын. *Кебіні жоқ, кебінге оралмаған; ақ жауып, арулап көмілмеген.*

КЕБІНСІЗДІК зат. *Кебіні жоқтық, кебіні болмағандық.*

КЕБІНУ Кебін етістігінің қимыл атауы.
КЕБІНШЕ үст. *Кебін тәрізді, кебін сияқты.*

КЕБІҢКІ сын. 1. *Аздап кепкен, торсыып ісіңкіреген.* 2. ауыс. *Көкірегі көтеріңкі, менмен, тәкаппар, паң.*

КЕБІҢКІРЕ = ет. *Аздап кебу, құрғау, дегду.*
КЕБІҢКІРЕУ Кебіңкіре етістігінің қимыл атауы.

КЕБІР¹ зат. 1. *Шөл далалардағы бетіне тұзы шығып жататын, өсімдік өспейтін сортаң жер, тақыр.* // *Сортаң жердің (кебірдің) борпылдақ, бос топырағы.* 2. *Құрақ, кебу.*

КЕБІР² зат. жерг. *Сазан балық.*
КЕБІР = ет. сөйл. *Құрау, кебу.*

КЕБІРЖУ Кебірже етістігінің қимыл атауы.
КЕБІРЖІ = ет. сөйл. **Кеберсі.**

КЕБІРЛЕ¹ = ет. *Бетіне тұзы шығып сорлану, сортаңдану; тозу (жер жайында).*

КЕБІРЛЕ² = ет. сөйл. *Кебу, құрау, қаңсу; кеберсу (адамның ерні, тамағы жайында).*

КЕБІРЛЕН = ет. *Құрау, кебу.*

КЕБІРЛЕНУ Кебірлен етістігінің қимыл атауы.

КЕБІРЛЕУ¹ *Кебірле етістігінің қимыл атауы.*

КЕБІРЛЕУ² сын. *Аздап кебір тартқан, сортаңдау, сорлау (жер).*

КЕБІРЛІ сын. *Кебірленген, сортаңданған.*

КЕБІРСУ Кебірсі етістігінің қимыл атауы.

КЕБІРСІ = ет. сөйл. **Кеберсу.**

КЕБІРСІТ = ет. *Құрату, кептіру.*

КЕБІРСІТУ Кебірсіт етістігінің қимыл атауы.

КЕБІРТЕК сын. 1. *Беті қабыршықтанған, кепкен, кебірсіген, құрғаған (жер); кебіртең.* // *Беті қабыршақтанып қатқан қуаң жер, құрғақ дала; сор, сортаң.* 2. ауыс. *Жентектелген, құрғақ.*

КЕБІРТЕК зат. *сұшар. Құрамында күкіртті қосылыстары бар су.*

КЕБІРТЕКСУ Кебіртексі етістігінің қимыл атауы.

КЕБІРТЕКСІ = ет. *Аздап қата бастау, кебе бастау, кебіңкіреу.*

КЕБІРТЕКЕН = ет. *Кебу, құрау, дегду.*

КЕБІРТЕКТЕНУ Кебіртектен етістігінің қимыл атауы.

КЕБІРТЕҢ сын. 1. *Беті қабыршықтанып қатқан, сорланған (жер, топырақ); кебіртек.* 2. ауыс. *Қарлыққан, тамағы құрғаған, кебірсіген.*

Кебіртең тартты. *Құрғады, дегді, кебе бастады.*

КЕБІРУ Кебір етістігінің қимыл атауы.

КЕБІРШЕК сын. сөйл. *Кепкен, кеберсіген, құрғақ, кебіртек.*

КЕБІРШЕКТЕН = ет. сөйл. *Кебіртекпену; қаймақтану, кілегейлену.*

КЕБІРШЕКТЕНУ Кебіршектен етістігінің қимыл атауы.

КЕБІС зат. этн. *Мәсінің сыртынан киюге арналғы баяғарыдан тігілген, көлөш тәрізді қонышсыз аяқкіім.*

Кебіс ауыз. а) *Аузы үлкен, жайын ауыз.* ә) *Аузы салусыз адам. Кебіс басы қар. Кебіс басы қалыңдығындай қар, жұрлықтан аса ауған, тобыққа таяу, кебіс басы батарлық қар.*

КЕБІС-АТУ зат. жерг. **Кебіс-мәсі.**

КЕБІС-БАЙПАҚ зат. сөйл. *Кебіс-мәсі, байпақ.*

КЕБІС-МӘСІ зат. *Кебіс пен мәсі.*

КЕБІС-МӘСІЛІ сын. *Кебіс-мәсісі бар.*

КЕБІССІЗ сын. *Кебіс кимеген, кебісі жоқ.*

КЕБІСТЕЙ сын. *Үлкен, қомақты.*

КЕБІСТІ сын. *Кебісі бар; кебіс киген.*

КЕБІСШЕ¹ зат. *Өкшесіз, жеңіл аяқкіім.*

КЕБІСШЕ² үст. *Кебіс тәрізді, кебіс сияқты.*

КЕБІСШЕН үст. *Кебіс киген күйде, кебіс киген қалыпта.*

КЕГЕЖДЕН = ет. жерг. *Қырсығу, қыңырлану.*

КЕГЕЖДЕНУ Кегежден етістігінің қимыл атауы.

КЕГЕЖЕ зат. сөйл. **Кежеге.**

Кежеге кейін [кері] тартты. сөйл. **Кежегесі кейін тартты** (тартынышақтады).

КЕГЕЖЕК зат. сөйл. *Бастың шүйде жағы, желке тұсы; кежеге.*

КЕГЕЖЕКТЕ = ет. *Басын қайта-қайта көтеру, артқа шалқау, шалқау.*

КЕГЕЖЕКТЕС = ет. *Тартынышақтасу, бата алмау.*

КЕГЕЖЕКТЕСУ Кегежектес етістігінің қимыл атауы.

КЕГЕЖЕКТЕТ = ет. *Басын артқа шалқайту, шалқақтату.*

КЕГЕЖЕКТЕТКІЗ = ет. *Басын шалқайтқызу, шалқақтатқызу.*

КЕГЕЖЕКТЕТКІЗУ Кегежектеткіз етістігінің қимыл атауы.

КЕГЕЖЕКТЕТУ Кегежектет етістігінің қимыл атауы.

КЕГЕЖЕКТЕУ Кегежекте етістігінің қимыл атауы.

КЕГЕЖУ: кегежу тартты. сөйл. **Кежегесі кейін тартты.**

КЕГЕЙ¹ зат. 1. *Арба, велосипед доңғалағының күтшегі мен табан қимасының аралығындағы тіреу; шабақ.* 2. ауыс. *Бәрі бірдей, самаладай ер-азамат, қол, әскер.*

Кегейі жеті қарыс. *Шабақтары (арба доңғелегінің) ұзын, доңғелегі үлкен.*

КЕГЕЙ² сын. жерг. *Қисық, қисық-қыңыр.*

КЕГЕР зат. 1. зоол. *Кішірек келген, сұр түсті сүңгуір үйрек.* 2. ауыс. *Сұр, сұрғылт.*

КЕГЖЕК зат. сөйл. **Кегжең.**

КЕГЖЕКТЕ = ет. сөйл. **Кегжеңде.**

КЕГЖЕКТЕУ Кегжекте етістігінің қимыл атауы.

КЕГЖЕҢ е. л. *Бастың шалқақтап, артқа шалқайтқандағы қысқа қимылды бейнелейтін сөз.*

Басын кегжең еткізді. *Басын оқыс көтеріп алды, шалқақтады.*

КЕГЖЕҢДЕ = ет. *Басын қайта-қайта шалқайту, кегжең-кегжең ету.*

КЕГЖЕҢДЕТ = ет. *Басын әлсін-әлсін, жоғары-төмен қозғалтты.*

КЕГЖЕҢДЕТКІЗ = ет. *Басын кегжең-кегжең еткізі, шалқақтатқызу.*

КЕГЖЕҢДЕТКІЗУ Кегжеңдеткіз етістігінің қимыл атауы.

КЕГЖЕҢДЕТУ Кегжеңдет етістігінің қимыл атауы.

КЕГЖЕҢДЕУ Кегжеңде етістігінің қимыл атауы.

КЕГЖЕҢ-КЕГЖЕҢ е. л. *Бастың, иектің шалқақтап, артқа шалқайтқандағы немесе соған ұқсас қайталанған қимылды бейнелейтін сөз.*

Басын [негін] кегжең-кегжең еткізді. *Басын жоғары-төмен қозғалтып, ішінен тығылтып сөйледі, жылады немесе біреуді жақтырмағандық қимыл ишаратын білдірді.*

КЕГЛІ [нем. Kegel] зат. спорт. *Қатысушылар жолдың үстімен ағаш шарды домалатып белгілі бір арақашықтықта рет-ретімен тұрған ағаш мүсін-келдіге, әлгі шарды тигізіп құлатуды мақсат еткен қимыл-қозғалысты ойын.*

КЕГЛЬ [нем. Kegel] зат. полигр. *Баспахана кәріптерінің үлкен-кішілігінің мөлшері.*

КЕГІР зат. жерг. *Қасқалдақтың балапаны.*

КЕДЕЙ [ир. گدای] сын. 1. *Хал-тұрмысы нашар, мал-мүлкі, ішпін-жемін кем, жетіспейтін (адам, ауыл, халық, ел, т. б.).* 2. *Жұтаң, жетімсіз, аз; бай емес, тапшы.* // *Киер киімі, ішпін тамағы жетіспейтін, күңкөрісі қиын шаруа; жарлы-жақыбай.* // қоғ.-әлеум. *Байларға қарама-қарсы қойылатын, тұрмыстық хал-ауыалы төмен әлеуметтік топ, соның өкілі.*

Кедейдікі көзеде. *Кедейдің байлығы тамағынан артылмайды, қоры жоқ, бары – табағындағы ішер асы. Кедейдің аузы асқа тисе, мұрны қанайды. Кедейді иектеген қырсық қалмайды, кедей сорды қоса табады. Кедейдің жеті қаңтары бар. Кедейге келер жеті қырсық бар. Кедейдің керінен сақта. көне. Кедейдің керіліп-созылғанын, кербезденуіне не жорық.*

КЕДЕЙ-КЕМБАҒАЛ зат. *Жоқ-жітік, жарлы, кемтар, жарымжан.*

КЕДЕЙ-КЕПШІК зат. *Жарлы-жақыбай, жоқ-жітік.*

КЕДЕЙЛЕ = ет. сөйл. *Кедей болу, кедейлену.*

КЕДЕЙЛЕН = ет. 1. *Әл-ауқаты төмендеу, тұрмысы нашарлау, жоқшылыққа ұшырау, жарлылану.* 2. ауыс. *Жұтау, жұтаң тарту, жұртынылану; азау.*

КЕДЕЙЛЕНДІР = ет. 1. *Жоқшылыққа ұшырату, жарлыландыру.* 2. *Жұтаңдату, таяздату.*

КЕДЕЙЛЕНДІРУ кіт. *Кедейлендір етістігінің қимыл атауы; жоқшылыққа, тапшылыққа ұшырату.*

КЕДЕЙЛЕНУ Кедейлен етістігінің қимыл атауы.

КЕДЕЙЛЕНІҢКІРЕ = ет. *Аздап кедейлену, кедей тарту.*

КЕДЕЙЛЕРШЕ үст. Кедейлер сияқты, шақтап.

КЕДЕЙЛЕТ= ет. кіт. Кедейлікке, кемдікке ұшырату.

КЕДЕЙЛЕТУ Кедейлет етістігінің қимыл атауы.

КЕДЕЙЛЕУ¹ Кедейле етістігінің қимыл атауы.

КЕДЕЙЛЕУ² сын. Жарлылау, жоқ-жітіктеу.

КЕДЕЙЛІК зат. 1. Кедей болушылық, жарлылық. 2. Әлеум. Жеке адамның, отбасының немесе әлеуметтік топтың қажетті игіліктер құнын өзі төлей алмайтын экономикалық жағдайы, яғни өзінің өмірлік қажеттерін қамтамасыз етуге жағдайының жетіспеуі немесе негізгі тұрмыстық қажеттерін қанағаттандыру мүмкіндіктерінің жоқтығы. 3. ауыс. Жұтаңдық, жұтынылық, аздық, тапшылық, // Жұтаң, тапшы, жұтыны.

Кедейлік шегі. экон.-әлеум. Адамның ең төмен деңгейдегі қажетін қанағаттандыратын табыс шегі.

КЕДЕЙСУ Кедейсі етістігінің қимыл атауы; кедей сияқты көрінуге тырысу.

КЕДЕЙСІ= ет. Өзін-өзі кедей етіп көрсету, кедей болғансы.

КЕДЕЙСІН= ет. Кедей санау, кедей деп менсінбеу.

КЕДЕЙСІНУ Кедейсін етістігінің қимыл атауы.

КЕДЕЙШЕ үст. Кедей сияқты, кедей тәрізді; шақтап, шамалап, өз әліпше.

КЕДЕЙШІЛ сын. Кедейдің мұңын мұңдап, жоғын жоқтаушы; кедейді жақтаушы.

КЕДЕЙШІЛДЕУ сын. Аздап кедейшіл, аз да болса да кедейге бүйрегің бурушы.

КЕДЕЙШІЛДІК сын. сөйл. Кедейшіл.

КЕДЕЙШІЛІК зат. Кедей болушылық, жарлылық; жоқшылық, тапшылық, жетіспеушілік.

КЕДЕН¹ зат. экон.-саяси. Шетелге апара жатқан немесе шетелден алып келе жатқан заттарды, тауарларды тексеретін, байқап өткізетін орын, мекеме.

Кеден аумағы. экон. Мемлекеттің құрлық аумағы, ішкі сулары, олардың үстіндегі әуе кеңестігі, сондай-ақ жасанды аралдары, осы мемлекеттің айрықша заңы, хукімі белгіленген қондырғылар мен ғимараттар. **Кеден бажы.** экон. Белгілі бір елдің кеден органдары өзінің кеден аумағына тауарлар әкелінгенде немесе осы аумақтан тауар әкелінгенде алатын және осындай әкелім мен әкеліміңіз ажырағысыз шартты болып табылатын міндетті жарна. **Кеден бақылауы.** экон. Елдің кеден ісі жөніндегі заңнамасының және халықаралық шарттардың сақталуын қамтамасыз ету мақсатында кеден органдары қабылдайтын шаралар жиынтығы. **Кеден брокері [делдалы].** экон. Мемлекеттің заңына сәйкес құрылған, орталық кеден органының кеден делдалы ретіндегі қызметті жүзеге асыру құқығына лицензия алған және өз штатында елдің орталық кеден органының кедендік ресіздеу жөніндегі біліктілік аттестатын алған заңды тұлға. **Кеден жеңілдіктері.** экон. Кеден төлемдерінен босатушылық [мұндай босатуға белгіленген орыннан басқа жерде немесе кеден органдарының жұмыс уақытынан тыс мерзімде сақталғаны, рәсімделгені үшін төлемдер жатпайды]. **Кеден келісімшарты.** құқық. Кеден ісіне қатысты, көпжақты мемлекетаралық келісім. **Кеден құқығы.** заң. Кеден органдарының мемлекеттік шекараны экономикалық қорғау және мемлекеттің сыртқы сауда мен кеден саясатын жүзеге асыру жөніндегі қызметін реттейтін құқықтық нормалар жиынтығы. **Кеден мағлұмдамасы [декларациясы].** заң. Мағлұмдаушының кеден шекарасы арқылы өткізілетін тауарлар мен көлік құралдары туралы, олардың кеден рәсімдері туралы дәл мәліметтерді белгіленген нысанда мәлімдеуі. **Кеден одағы.** заң. Үшінші

бір елдерден әкелінетін немесе әкелілетін тауарларға қатысты бірыңғай кеден тарифі қолданылатын екі немесе одан көп елдің ортақ кеден аумағы. **Кеден рәжімі [тәртібі]** заң. Кеден шекарасы арқылы өткізілетін тауар мен көлік құралдарының мәртебесін айқындайтын ережелердің жиынтығы. **Кеден ресімделері.** заң. Елдің кеден шекарасы арқылы тауарлар мен көлік құралдарын алып өтетін адамның орындауы қажет рәсімдер. **Кеден саясаты.** саяси. Мемлекет кеден бақылауы құралдарын неғұрлым тиімді пайдалану, кеден шекарасы ішіндегі тауар айырбасын реттеу үшін, ұлттық экономиканың дамуын ынталандыру үшін жүзеге асыратын шаралар кешені. **Кеден тарифтері.** экон. Белгілі бір елдің кеден шекарасынан өткізілетін тауарларға қолданылатын кеден бажжары мөлшерлемелерінің жиынтығы. **Кеден шекарасы.** заң. Бірыңғай кеден заңнамасы қолданылатын және сыртқы сауданың бірыңғай статистикалық есебі жүргізілетін аумақ шекарасы.

КЕДЕН² зат. коне. Ұрыс-керіс, қақтығыс, соқтығыс; қиындық.

Кеден – кеден болды, кедергі [кеден] неден болды. «Қиындықты түп төркіні неде» деген мағынада қолданылады.

КЕДЕНДІК сын. экон. Кеденге тән, кеден ісіне қатысты.

Кедендік аумақ. заң. Тауарлар әкелімі мен әкеліміңіз бірыңғай тәртібі қолданылатын аумақ. **Кедендік барьер.** Шет мемлекеттен тауар әкелетін, таситын адамға, жолаушыға шекарада кездесетін қиындықтар. **Кедендік қатынас.** экон. Кедендердің өзара бірлескен байланысы. **Кедендік құқық.** заң. Кеден органдарының мемлекеттік шекараны экономикалық тұрғыдан қорғау, мемлекеттің сыртқы сауда және кеден саясатын жүзеге асыру жөніндегі қызметін тәртіптейтін құқықтық нормалардың жиынтығы. **Кедендік күн.** экон. Тауарларға баж алымын салу; сыртқы экономикалық және кедендік статистикасы, т.б. мақсатында айқындалып, пайдаланылатын тауар құны.

КЕДЕНШІ зат. Кеденде қызмет істейтін адам, қызметкер.

КЕДЕРГІ¹ зат. 1. Бөгет, тосқауыл. 2. Әск. Бір нәрсенің бөгетсіз өтіп кетуіне, жау шабуылына кесір келтіретін құрылыс, жолға көлденеңнен қойылған зат. 3. спорт. Секіріп өту үшін спортшылардың жолына арнайы қойылған бөгетін зат. 4. физ. Жылдамдықты (қозғалысты) тезейтін әртүрлі қарсы күш, физикалық дене. 5. ауыс. Қиыншылық, қиындық, ауыртылық. 6. ауыс. Кесір, зиян, кесел; қырсық.

Кедергі берді. жерг. Кедергі жасады. **Кедергі болды.** Жолына көлденең тұрды, бөгет болды, кесір жасады, зияны тиді. **Кедергі болу.** Бөгет болу, жолына тұру. **Кедергіден қорғану.** Әск. Әртүрлі кедергілер әсер еткен кезде радиоэлектронды қабылдағыш қондырғыларының өз қызметін сапалы орындауға қабілеттілігі. **Кедергі етті.** Бөгет жасады, кесір келтірді. **Кедергі жасады.** Бөгет етті, зияны тиді. **Кедергі келтірді.** Бөгет жасады, кесір келтірді, зиянын тигізді. **Кедергілер алабы.** спорт. Туризм әдістерін қаншалықты меңгергендікті көрсететін команданың бірқатар кедергілерден өту жарысы. **Кедергілерден өту.** спорт. Ат спортында жарыстың әрбір қатысушысы бірнеше түрліше кедергілерден (6-дан 18-ге дейін) өтуге тиісті ат спортының өте кең тараған түрлерінің бірі. **Кедергімен жүгіру.** спорт. Бір-бірілерінен арақашықтықтары біркелкі жерге қойылған жеңіл атлетикалық кедергі тосқауылдардан жүгіріп өту.

КЕДЕРГІ² зат. физ. Әрбір өткізгіштің (заттың) электр өткізгіштігіне кері шамасы.

КЕДЕРГІЛІ сын. Кедергісі бар, тосқауылды, бөгетті.

Кедергілі қашықтық. спорт. Жүгіруде, жүруде жолындағы түрлі тосқауылы бар қашықтық.

КЕДЕРГІЛІК зат. Кедергі болатын нәрсе, тосқауыл, бөгет болушылық.

КЕДЕРГІСІЗ сын. Бөгетсіз, тосқауылсыз, қиындықсыз.

КЕДЕРГІСІЗДІК зат. Кедергінің жоқтығы; бөгетсіздік.

КЕДР зат. **Самырсын** (Сібірде өсетін, қылқан жапырақты, мәңгі жасыл ағаш).

КЕДІ зат. жерг. **Асқабақ.**

КЕДІР сын. Бұдыр-бұдыр, тегіс емес.

Кедір арба. жерг. Төрт дөңгелекті, қанатты үлкен арба.

КЕДІР-БҮДІР сын. 1. Ойлы-қырлы, ой-шұқырлы; ойқыш-ойқыш. // Ой-шұқыр; ой-қыр.

2. Бұдыр-бұдыр, бұжыр-бұжыр; тегіс емес.

3. ауыс. Бұрылыс-бұтарысы, бұралаңы көп; даңғыл емес (өмір жолы).

4. ауыс. Артық-кемі көп, кемшілігі, олқылығы мол; тіспезен, шала.

5. ауыс. Келіспей жатқан, қиыспай, ұйқаспай тұрған; жатық емес.

КЕДІР-БҮДІРЛА= ет. Кедір-бұдыр ету, бұдырлау.

КЕДІР-БҮДІРЛАН= ет. Ойлы-қырлы, ойқыш-ойқыш болу.

КЕДІР-БҮДІРЛАНУ Кедір-бұдырлан етістігінің қимыл атауы.

КЕДІР-БҮДІРЛАУ¹ Кедір-бұдырла етістігінің қимыл атауы.

КЕДІР-БҮДІРЛАУ² сын. Аздап бұдыр-бұдыр, сәл ғана бұжыр.

КЕДІР-БҮДІРЛЫ сын. Ой-шұқырлы, ойлы-қырлы, тегіс емес.

КЕДІР-БҮДІРЛЫҚ зат. 1. Ойлы-қырлылық, ойқыш-ойқыштық; тегіс еместік. 2. ауыс. Қиыспай, келіспей жатқандық, шорқақтық; жатық еместік.

КЕДІР-БҮДІРСЫЗ сын. 1. Ешбір бұдыры жоқ, тегіс. 2. ауыс. Бұтарыс-қалтарысы, бұралаңы жоқ; даңғыл. 3. ауыс. Қиындықсыз.

4. ауыс. Кемістігі, олқылығы жоқ; әдемі, жатық.

КЕЖ зат. жерг. Қиқар, қыңыр, қырсық, қасарыспа.

КЕЖДЕН= ет. жерг. 1. Қиқарлану, қырсығу, ерегісу; қасарысу. 2. ауыс. Сіресу, қатпарлану.

КЕЖДЕНУ Кежден етістігінің қимыл атауы; қырсықтану, қиқарлану, кесірену.

КЕЖДІК зат. жерг. Қиыңырлық, қиқарлық, қырсықтық.

КЕЖЕ= ет. жерг. Жанды жеріне тие сойлеу; кекету, мұқату, қағыту.

КЕЖЕГЕ зат. Бастың желке жағы; шүйде, қарағұс, мойын.

Кежеген кесілгір! қарғыс. Желкең қиылыр. Кежегесі кейін [кері] кетті. Мойны жар бермеді, ерінді. Кежегесі кейін [кері] тартты.

а) Жалқауланды, ерінді, еш нәрсе істегісі келмеді.

ә) Тартынышақтады, тартынды. Кежегесі кейін тартты [кетті]. Жалқауланды, ерінді, ештеме істегісі келмеді.

КЕЖЕГЕЙ зат. жерг. **Кезең.**

КЕЖЕГЕЛЕ= ет. жерг. Кезеңдеу; шегіншектеу, тартыншақтау.

КЕЖЕГЕЛЕУ жерг. Кежегеле етістігінің қимыл атауы; шегіншектеу, тартыншақтау.

КЕЖЕК зат. 1. Үйректің еркегі. 2. Айдар, кекіл.

КЕЖЕКДАР зат. жерг. **Кежек** (үйректің еркегі).

КЕЖЕК-КЕЖЕК сын. жерг. Бұйра-бұйра.

КЕЖЕН= ет. жерг. Кезену, оқталу.

КЕЖЕНЕЙ зат. сөйл. Қазан төңкерісіне дейінгі әрбір түтінге салынатын салық.

КЕЖЕСІНДЕ үст. жерг. Кезінде, уақытында.

КЕЖЕУІЛ зат. жерг. Күзет, қарауыл, шолғын.

Кежеуіл салды. Қарауылдады, шолды; торуылдады.

КЕЖЕУІЛДЕ = ет. Шолу, торуылдау, қарауылдау.

КЕЖЕУІЛДЕУ Кежеуілде етістігінің қимыл атауы.

КЕЖЕУІЛШ зат. Шолғышы, қарауылдаушы, торушы.

КЕЖУІЛ зат. сөйл. **Кежеуіл.**

Кежуіл салу. этн. Кежеуілге шыққан адамның айналы қарап торуылдауы, шолуы.

КЕЖУІЛШ зат. этн. Жылқы күзетіне шолуға, кежеуілге шыққан адам.

КЕЖІЛДЕ = ет. экспр. Керісу, қрысу, айайлау.

КЕЖІЛДЕС = ет. экспр. Ұрсысу, керілдеу, айайласу.

КЕЖІЛДЕСУ Кежілде етістігінің қимыл атауы.

КЕЖІЛДЕУ Кежілде етістігінің қимыл атауы.

КЕЖІМ¹ зат. көне. этн. 1. Кестелеп, оюлап жасаған әдемі ат жабу. 2. Жорық атының металдан жасалған қорғаныстық сауыты, атсауыт.

Кежім сауыт. этн. Атсауыт, жорық атының металдан жасалған берік қорғаныс жамылғысы.

КЕЖІМ²: кежім теру. этн. қолөнер. Бұқар теру, беті тегіс тоқалып, астыңғы жағында өрнекке қатысқан жіптері бос қалдырылатын алаша тоқудың бір тәсілі.

КЕЖІМДЕ = ет. Кежім жабу; жабулап сөндеу.

КЕЖІМДЕЛ = ет. 1. Кежім жабылу. 2. Матамен жабылу.

КЕЖІМДЕЛУ Кежімдел етістігінің қимыл атауы.

КЕЖІМДЕТ = ет. Жабулату, кежіммен әшекейлету.

КЕЖІМДЕТУ ет. Кежімдет етістігінің қимыл атауы.

КЕЖІМДЕУ Кежімде етістігінің қимыл атауы.

КЕЖІМДІ сын. Кежім жабылған, кежімі бар.

КЕЖІР сын. 1. Қыңыр, қисық, қияс, тоңмойын. // экспр. кейіс. Оңбаған. 2. Қайсар, қайтпас, бірбет. 3. Жалқау, еріншек. // Жалқаулық, еріншектік.

КЕЖІРЕЙ = ет. 1. Иегі көтеріліп, басы артына қарай кету; кегжію. 2. Қыңырау, қиястану.

КЕЖІРЕЙТ = ет. Басын кегжіту, кекірейту.

КЕЖІРЕЙТУ Кекірейт етістігінің қимыл атауы.

КЕЖІРЕЮ Кекірейт етістігінің қимыл атауы.

КЕЖІРЛЕН = ет. 1. Қыңырау, қиястану. 2. Тартыпшақтау.

КЕЖІРЛЕНУ Кекірлен етістігінің қимыл атауы.

КЕЖІРЛЕУ сын. Қыңырлау, қиқарлау, бірмойындау.

КЕЖІРЛІК зат. Қыңырлық, қиястық, тоңмойындық.

КЕЗ¹ зат. Мезгіл, мерзім, уақыт, шақ.

Кез ашылар бар ма? Құтылатын күн бола ма, қашан құтылады. **Кез [кезі] болды.**

а) Уақыт келді, мезгіл жетті. ә) Тап болды, кездесті, кезікті, жолықты. **Кез етті.** Кез қылды, кездестірді. **Кез жетті.** Уақыт болды.

Кез келен. а) Кім болса сол, кім көрінген; әрбір. ә) Қай, қайсы. **Кез келді.** а) Уақыт келді, мезгіл жетті. ә) Кезікті, кездесті. б) Жолықты, тап болды, душарласты. **Кезі келді [келгенде].**

а) Мезгілі келді, уақыты туды. ә) Біңғайы (реті, орайы) келді, сәті түсті, жөні болды. **Кез келтірді.** Кездестірді, қшырастырды. **Кез қылды.** Кездестірді, жолықтырды, тап қылды. **Кезі келді.** Сәті түсті, реті болды. **Кезі [уақыты, мезгілі] жетті.** Уақыты келді, мезгілі болды. **Кезін берді.** Сәтін түсірді, орайын келтірді.

КЕЗ² зат. 1. көне. Шамамен 70 – 80 см-ге (дәлірек айтқанда 71, 12 см-ге) тең ұзындық өлшемі; аршын. 2. сөйл. **Метр.** 3. Ұзындығы бір метрге тең ағаштан жасалған өлшемдік құрал.

КЕЗ³ зат. көне. 1. Садақ оғының ойыс (ашаланып) келген түбі, серіптеге ілінер жері. 2. Түйенің екі өркешінің аралығындағы ойыс жер.

Кез қоспақ. жерг. Екі өркешінің арасында болар-болмас айырылған жігі бар нар мен айыр түйеден туған будан. **Кез өркеш.** жерг. Өркешінің алдыңғы жағында шамалы кертпеші болатын, бұра мен аруанадан туған нардың жақсы түрі.

КЕЗ = ет. 1. Аралау, шарлау, қыдыру. 2. ауыс. Ой жүгірту, қиялдану.

Кезіп кетті. Аралады, шарлады. **КЕЗАУЫЗ** сын. 1. Үлкен ауыз. 2. ауыс. Кең, терең арналы (өзен).

КЕЗБАС сын. Өш, араз, қас.

КЕЗБАСТАУ сын. Араздау, оштеу.

Кезбастау болып жүр. Дұрдараздау, іш араздау болып жүр.

КЕЗБЕ¹ сын. 1. Ел аралаушы, қаңғыбас. 2. Қыдырымпаз.

Кезбе бұлт. Желдің айдауымен көшіп жүретін бұлт.

КЕЗБЕ² зат. этн. Қазақ дәстүрінде «кезбе жесең кезіп кетесің» деп ырымдан жемейтін кәрі жіліктің айдарбасындағы ұсақ сіңір.

Кезбе өзен. сушар. Көшпелі өзен, орны мен арнасын немесе ағыс бағытын үнемі өзгертіп отыратын өзен.

КЕЗБЕЛЕ = ет. Кезіп кету, шарлау, тінту.

КЕЗБЕЛЕН = ет. Кезбе болу, қаңғыру, кезіп кету.

КЕЗБЕЛЕНУ Кезбелен етістігінің қимыл атауы.

КЕЗБЕЛЕУ Кезбеле етістігінің қимыл атауы.

КЕЗБЕЛІ сын. Кезіп жүретін, көшпелі.

КЕЗБЕЛІК зат. 1. Кезіп кетушілік, қыдырымпаздық. 2. Қаңғыбастық, үйсіз-күйсіз тентіреушілік.

КЕЗБЕШІЛ сын. Қыдырымпаз, қыдыруға жаны құмар.

КЕЗБЕШІЛІК зат. сөйл. **Кезбелік.**

КЕЗГЕК сын. Кезіп жүретін, кезбе.

КЕЗГІЛЕ = ет. Кезу, аралау, қыдыру.

КЕЗГІЛЕУ Кезгіле етістігінің қимыл атауы.

КЕЗГІШ сын. Кезіп жүргіш, кезгек; қыдырымпаз.

КЕЗГІШТЕ = ет. Ары-бері кезу, аралау.

КЕЗГІШТЕУ¹ Кезгіште етістігінің қимыл атауы.

КЕЗГІШТЕУ² сын. Қыдырымпаздау, аралап қыдырғанды ұнататын.

КЕЗГІШТІК зат. Кезіп жүрушілік, қыдырымпаздық.

КЕЗДЕ = ет. Матаны кезбен өлшеу, кезге салу, метрлеу.

КЕЗДЕЙ¹ сын. Сан есімдермен тіркесіп келіп, «кез шамасында», «кез мөлшерінде» деген тәрізді мағына береді (туғызады).

КЕЗДЕЙ²: кездей келді [болды]. көне. Кездесті, жолықты, қшырасты.

КЕЗДЕЙ³ сын. Кез сияқты, бір метрге жуық.

Кездей шоқпар. Ұзындығы жарты құлаш тай шоқпар.

КЕЗДЕЙСОҚ үст. 1. Құтпеген, ойламаған жерден, аяқ астынан; кенет. 2. Тектен-тек, жайдан-жай, құрдан-құр, бекерден-бекер. 3. Әншейін, әлдеқалай. 4. Қабілетсіз, білімсіз, икемсіз. 5. Абайсызда, аңдаусызда, байқалмай.

Кездейсоқ қателер. мат. Өлшеу нәтижесін біресе арттырып, біресе кемітіп отыратын, түпкі тегі беймәлім кездейсоқ себептерден пайда болатын қателер. **Кездейсоқ шама.** мат. Бйқтималдық теориясының негізгі ұғымдарының бірі.

КЕЗДЕЙСОҚТА үст. сөйл. Құтпеген жерден, кенеттен.

КЕЗДЕЙСОҚТАУ үст. Ойламаған жерден, кенет.

КЕЗДЕЙСОҚТЫҚ зат. 1. Құтпеген, ойламаған жерде болған нәрсе (уақиға, іс, әрекет, т. б.). 2. Жайдан-жай, тектен-тек, бекер болған іс, оқиға т. б. 3. Филос. Қажеттілікке қарама-қарсы философиялық ұғым (категория).

КЕЗДЕМЕ зат. Мата, бұл.

КЕЗДЕМЕЛІК сын. Кездемеге тән; кездеме сатып алуға арналған.

КЕЗДЕН = ет. көне. Кезу, аралау, шарлау.

КЕЗДЕНУ Кезден етістігінің қимыл атауы.

КЕЗДЕС = ет. 1. Кезігу, қшырау, жолыгу. 2. Тап болу, қшырасу, душар болу.

КЕЗДЕСКЕНШЕ үст. Жолыққанша, кезіккенше, қшырақанда.

КЕЗДЕСКІШ сын. Кезіккіш, жолыққыш.

КЕЗДЕСТІР = ет. 1. Адамдарды бір-біріне жолықтыру. 2. Кезіктіру, жолықтыру, қшырату. 3. Душар ету, тап қылу.

КЕЗДЕСТІРУ Кездестірі етістігінің қимыл атауы.

КЕЗДЕСУ Кездес етістігінің қимыл атауы; жолыгу, қшырату.

КЕЗДЕСУ зат. 1. Көшілікпен бас қосып, әңгіме, естелік айту т. с. с. арнайы ұйымдастырылған шара, кеш. 2. спорт. Командалар, ойыншылар арасында болатын жарыс, бәсеке, айқас.

Кездесу кеші. Белгілі ақын, жазушы, қайраткер сияқты дара тұлғалардың өмірі мен шығармашылығына арналған жиын. **Кездесу шебі.** өск. а) Бір-біріне қарама-қарсы бағытта шабуылдаушы өз әскерлерінің екі тобының түйісуі болжанатын немесе түйісуі болған шартты желі. ә) Қарама-қарсы ұрыс (шайқас) барысында екі жақ әскерлерінің түйісулері болжанатын немесе болған жергілікті жер алқабы.

КЕЗДЕТ = ет. Өлшеу, кездеп өлшеу.

КЕЗДЕТУ Кездеп етістігінің қимыл атауы.

КЕЗДЕУ Кезде етістігінің қимыл атауы; кездеп өлшеу, метрлеп өлшеу.

КЕЗДІК¹ зат. Мүйізбен сапталған, қынаға салып алып жүретін кішкентай пышақ.

Кездік бойы алындау. Шапқан жерге қайта шыққан, шөптің кездік бойы өсіп қалуы.

КЕЗДІК² сын. этн. Кез боларлық, кезге тең, халықтық өлшем.

КЕЗДІК³: қида кездік жерг. Қыңыр, қисық.

КЕЗДІК = ет. жерг. Кезігу, қшырау.

КЕЗДІКТЕЙ сын. Жіп-жіңішке, өткір.

КЕЗДІКТІ сын. Кездігі бар, кездік ілінген.

КЕЗДІКШЕ үст. Кездік сияқты, кездік тәрізді.

КЕЗДІР = ет. Жүргізу, серуендету, аралату.

КЕЗДІРТ = ет. Жүргіздіру, аралаттыру.

КЕЗДІРТУ Кездірт етістігінің қимыл атауы.

КЕЗДІРУ Кездірт етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕ = ет. Қолындағы қаруын бір нәрсеге қарай оңтайлау, оқтау; көздеу.

КЕЗЕ зат. жерг. Кезінде, уақытында.

КЕЗЕГЕН¹ сын. Кезіп кеткіш, кезбе, қыдырымпаз; қаңғыбас.

Кезеген аяқ. Кезбе, қыдырымпаз. **Кезеген торғай.** зоол. Тұрқы 150–180 мм, салмағы 19–25 г. сарылт немесе жылтыр қара түсті торғай (жыл құсы).

КЕЗЕГЕН² зат. анат. Адамның, малдың толарсақ сүйегі.

КЕЗЕГЕНДІК зат. Кезбелік, қыдырымпаздық, қаңғыбастық.

КЕЗЕК зат. 1. Бір нәрсенің реті, жөні, орайы. 2. Бір нәрсе алу үшін, бір жерге кіру үшін, тәртіптен бірінен соң бірі тұрған адамдар тізбегі. 3. Жұмыс уақытының алмасуы келу тәртібі (жүйесі), ауысуы. // Бірінен кейін бірі, алма-кезек.

Кезегі келді [келгенде]. Сәті түсті, орайы келді. **Кезегін алды.** Жолын алды; істі я сөзді бастау нәубетін алды. **Кезек берді.** Жол берді; айту я істеу кезегін берді. **Кезек бермеді.** Сөйлей берді, топтамады; ешкімге мүмкіндік бермеді.

Кезек дүние. Бірқалыпта тұрмай, алма-кезек ауысып отыратын өмір. **Кезек келді.** Реті, орайы, сәті келді. **Кезек күтті.** Ретін тосты. **Кезек күттірмейтін.** кіт. Бірінші кезектегі, шұғыл (іс, жұмыс). **Кезек күтуші.** Кезекте тұрған адам. **Кезек тимеді.** Ұзақ күтті. **Кезекпен сүт немесе май беру.** этн. Байырғы қазақ қоғамында ауыл жақсыларының ақылдасуымен мүлдем малы жоқтарға уақытша берілетін азық-түлік жәрдемі, демеушілік көмектің бір түрі. **Кезектен тыс.** кіт. Алдын ала жоспарланбаған, кезексіз.

КЕЗЕКЕЙ зат. жерг. **Көзекей** (сырткіи астынан киетін шолақ жеңді кеудеше).

КЕЗЕК-КЕЗЕК үст. Бірінен кейін бірі, алма-кезек.

КЕЗЕКПЕ-КЕЗЕК үст. Бірінен кейін бірі, кезек-кезек.

КЕЗЕКПЕЛЕ=ет. жерг. Алма-кезектеу. **КЕЗЕКСІЗ** сын. Кезегі келмей-ақ, ретін күтпей-ақ.

КЕЗЕКСІЗДІК зат. Кезегі жоқтық, кезегі болмаушылық.

КЕЗЕКТЕ үст. Осыдан кейін, алда, келесі ретте.

КЕЗЕКТЕП сын. кіт. Кезекте тұрған, келесі реттегі; кезегімен келген.

КЕЗЕКТЕМЕ зат. Кезек, рет, тәртіп.

КЕЗЕКТЕП үст. Бірінен кейін бірін, рет-ретімен.

КЕЗЕКТЕС зат. Кезегі, ауысымы келгенде біреудің орнына жұмыс істейтін адам, кезектесіп істеуші.

Кезектес салалас. лингв. Істің, оқиганың кезектесіп болғанын білдіретін салалас құрмалас сөйлем.

КЕЗЕКТЕС=ет. Ауысу, алмасу, бірінің орнын бірі басу.

КЕЗЕКТЕСТІР=ет. Ауыстыру, алмастыру.

КЕЗЕКТЕСТІРУ Кезектестіріп етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕКТЕСТІРІЛ=ет. Ауыстырылу, алмастырылу.

КЕЗЕКТЕСТІРІЛУ Кезектестіріл етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕКТЕСУ Кезектес етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕКТІ сын. 1. Келесі, алдағы; кезекте тұрған. 2. Кезек-кезек, бірінен кейін бірі.

Кезекті еңбек демалысы. ресми. Тынығу үшін жылына бір рет уақытша жұмыстан босатылатын мерзім. **Кезекті міндет.** әск. Шабуылдағы бөлімшенің, бөлімнің таяудағы міндеттерін кейін орындалатын жауынгерлік міндетінің бөлігі. **Кезекті ұйқас** әдеб. Бір жол аттап барып ұйқасатын өлең үндестігі (тәсілі).

КЕЗЕКТІК: кезектік өдіс. экон. Нысаналардың фирма орналасқан жерден едәуір қашық болғанда қолданылатын жұмыстың ұйымдастыру тәсілі.

КЕЗЕКШІ зат. <франц. de jouer> 1. Белгілі бір жерде (мекемеде, әскери бөлімшеде, ауруханада) тиісті тәртіпті бақылаушы, кезекшілік міндетін атқарушы адам. 2. пед. Сынып тазалығы мен тәртібін сақтау үшін әр күн сайын тағайындалатын (белгіленетін) оқушы. 3. сөйл. Ауысып орнына істейтін адам; кезектесі.

Кезекші бөлім. әск. Әскери бөлімнің тәуліктік нарядының (гарнизондық нарядтың) құрамына кіретін бөлім (взвод, рота және басқа).

КЕЗЕКШІЛІК зат. Кезекші болушылық, өз кезегін өтеушілік.

КЕЗЕКШІШЕ үст. Кезекші тәрізді, кезекші секілді.

КЕЗЕЛ=ет. Оқталу, бағытталу, көзделу.

КЕЗЕЛЕС зат. жерг. Шығын, шығасы.

КЕЗЕЛУ Кезел етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕН=ет. 1. Оқталу, көздеу. 2. Бір нәрсені істеуге немесе айтуға оқталу, оңтайлану, ыңғайлану.

КЕЗЕНДІ зат. жерг. Жүргініші, кезбе; ұры-қары.

КЕЗЕНДІР=ет. Ыңғайландыру, оңтайландыру.

КЕЗЕНДІРУ Кезендір етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕНЕЙЛІ сын. көне. Уақыты келген, мезгілі жеткен.

КЕЗЕНУ Кезен етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕНІС=ет. Оқталысу, көздесу.

КЕЗЕНІСУ Кезеніс етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕҢ зат. <грек. periodos> 1. Кез, уақыт, мезгіл. // Сәт, бір мезет. 2. тар. Тарихи дәуір, заман. 3. Даму процесінің белгілі бір сатысы.

Кезең шығыстары. экон. Тауар-материалдық босалқы қорлар қалдықтарына жатқызылмайтын операциялық шығындар.

Кезені келді. Реті келді, сәті күтті.

КЕЗЕҢ зат. 1. Тау жотасындағы екі жағы түйетайлы болып келген аласа жер. // Дөңес, биік; түйетайлы. 2. ауыс. Асар асу, биік белес; қиындық, сыналар шақ.

Кезеңге шықты. Жасы 45-тен асты, ақыл тоқтатты, кемелдікке бет алды.

КЕЗЕҢ зат. спорт. <франц. etape> Жоспар бойынша жүріп өткен (немесе көлікпен) өтуге тиіс жолдың бір бөлігі.

КЕЗЕҢАРАЛЫҚ зат. биол. <лат. cellula interphatica, cellula – жасуша, inter – аралық, phatica – кезең> Митоздық бөліну кезеңдерінің аралығындағы жасушаның өсіп-жетілуі мен тіршілік жағдайына керекті заттармен қорлануы және келесі бөліну кезеңіне дайындалу мерзімі.

КЕЗЕҢДІ сын. 1. Кезеңі бар, белесті. 2. ауыс. Ыңғайлы, қолайлы, сәтті. 3. ауыс. Ұрымтал, ұрма; қалтарыс, таса. 4. ауыс. Қиыншылығы, азабы мол, қауіп-қатерлі. // Қиын-қыстау, қысылтаяң, тар.

Кезеңді жау. Ежелден көз тіккен, аңдысқан дұшпан.

КЕЗЕҢДІК сын. Өткінші, өтпелі, бір кезеңге ғана тән.

Кезеңдік бақылау. спорт. Спортшының дайындығын кезең бойынша анықтау және оған баға беру негізінде қарастырылған кезең мен оның соңындағы нәтижесіне талдау жасау, баға беру.

КЕЗЕҢ-КЕЗЕҢ сын. Бірнеше кезең, белес-белес.

КЕЗЕҢСІЗ сын. Кезеңі жоқ, кезең болмайтын, асусыз.

КЕЗЕҢШЕ зат. Кішкене кезең.

КЕЗЕП [ар. كازب] зат. 1. Қу, сұм, сұмырай, екіжүзді, алаяқ; кәззеп. 2. ауыс. Ұры, қарақшы.

КЕЗЕП: кезеп алу. Еркек малды пішкен соң пышақ уытынан ауырсын, жыныс мүшесінің ісінуі.

КЕЗЕПТЕН=ет. Екіжүзділену, сұмырайлану, алаяқтану.

КЕЗЕПТЕНУ Кезептен етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕПТІК зат. Сұмдық, сұмырайлық, алаяқтық.

КЕЗЕР=ет. Шөлдегендіктен ерінің кебуі; құрғау, тобарсу.

КЕЗЕРТ=ет. Ернін жарылту, құрғату, тобарысту.

КЕЗЕРТУ Кезерт етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕРУ Кезер етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕРІҢКІ сын. Аздап кезерген, тобарысқан; құрғақ.

КЕЗЕС=ет. Оқталысу, бағытталысу, қару кезенісу.

КЕЗЕСУ Кезес етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕТ=ет. Көздету, оқтату, кезендіру.

КЕЗЕТ зат. Су жыған жер, жырашық. // Ойық, кем-кетік; тегіс емес жер.

КЕЗЕТ зат. сөйл. **Кез**.

КЕЗЕТУ Кезет етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕТУ Кезе етістігінің қимыл атауы.

КЕЗЕУЛІ сын. 1. Кезелген, атуға даяр тұрған. 2. ауыс. Көздеген, көңілге алған; мақсатты.

КЕЗЕУРІНДІ жерг. Тезеурінді, қуатты.

КЕЗ-КЕЗ сын. Бірнеше кезге тең ұзын, созылған.

Кез-кез айдар. Үлкен тарам-тарам шаш.

КЕЗ-КЕЗДЕ үст. жерг. Кей уақытта, кей кезде.

КЕЗ-КЕЗІМЕН үст. Кезегімен, рет-ретімен.

КЕЗҚҰЙРЫҚ зат. зоол. <лат. milvus migrans> Ұсақ жәндіктермен, өлекселермен қоректенетін, тұрқы 70 см-дей, құйрығының ұшы екі айырық, қара қоңыр түсті, сұңқартәрізділер отряды қаршыға тұқымдасына жататын жыртықшы құс.

Кезқұйрықты лашын деп. мысқыл. Бұл жерде «жабыны түтлар деп, қорқақты батыр деп, жаманды жақсы деп» деген мағынада.

КЕЗҚҰЙРЫҚТЫ: кезқұйрықты субүркіт. зоол. <лат. haliaetus leucogryphus> Сұңқар тәрізділер отряды қаршыға тұқымдасына жататын жыртықшы құс.

КЕЗМАЛ зат. жерг. Кездеме, мата.

КЕЗНАР зат. түйешар. Лөк пен маядан туған будан, түйе тұқымы.

КЕЗНЕС=ет. көне. Қымысину, қысылу, қызару.

КЕЗНЕСУ Кезнес етістігінің қимыл атауы.

КЕЗУ Кез етістігінің қимыл атауы.

1. Қыдыру, ел аралау, шарлау. 2. ауыс. Болжау, оймен дүниені шарлау.

КЕЗУШІ зат. 1. Ел аралаушы, шарлаушы. 2. Әскер қосының алдында жүретін оқишау бір бөлігі.

КЕЗУЛІ зат. Кезушілік, жортуыл.

КЕЗУЛІДЕ=ет. Кезу, аралау, шарлау.

КЕЗУЛІДЕУ Кезуілде етістігінің қимыл атауы.

КЕЗУЛІШІ зат. Барлаушы, шолғыншы.

Кезуілші топ. әск. Жорық алдында барлау міндетін атқарған, ежелгі түркі тайпалары әскерлерінің алдыңғы тобы.

КЕЗІГУ Кезік етістігінің қимыл атауы.

КЕЗІК=ет. 1. Қарсы жолығу, кез болу. // Оңаша жерде жолығысу, кездесу. 2. Ұшырасу, тап болу.

КЕЗІК зат. мед. <грек. typhos> Ұзаққа созылатын ауру; сүзек.

Кезік болғандай. Сүзектен тұрғандай.

КЕЗІКТІР=ет. 1. Жолықтыру, біреумен кездестіру. 2. Ұшырату, біреуді кездестіру.

КЕЗІКТІРУ Кезіктіріп етістігінің қимыл атауы; кездестіру, жолықтыру.

КЕЗІН сын. жерг. Масыл, жалқау.

КЕЗІНДЕ үст. 1. Уақытында, уағында, өз мезгілінде. 2. Бұрын, ертеректе.

КЕЙ есім. Кейбір, қайбір, қайсыбір.

Кей кезде [кез]. Кей уақытта, кейде. **Кей мезгілде.** Кей кезде, кей уақытта. **Кей сәт [сәтте].** Қайсыбір кез, кей уақыт. **Кей уақыт [уақытта, уақта].** Қайсыбір кезде, кейде. **Кей шақта [шақ].** Кей кезде, кей уақытта.

КЕЙБІР есім. Қайсыбір, қайбір, кей; бірлі жарым. // Кейбіреу, қайсыбіреу.

Кейбір кезде [кез]. Кей уақытта, қайсыбір шақта. **Кейбір сәтте.** Кейде, кей уақытта. **Кейбір уақытта [мезгілде].** Кейде, қайсыбір кезде. **Кейбір шақта [шақ].** Қайсыбір кезде, кей уақытта.

КЕЙБІРЕУ есім. 1. Қайсыбіреу, қайбіреу; кейбір (адам). 2. Бірлі-жарым, бірен-саран.

КЕЙБІРЕУШЕ үст. Кейбір адамыа.

КЕЙДЕ үст. 1. Кей уақытта, кей кезде. 2. Оқта-текте, анда-санда.

КЕЙ-КЕЙДЕ үст. 1. Кейде, кей кезде. 2. Анда-санда, оқта-текте.

КЕЙКЕН зат. Қайқан; биіктеу жер, белен.

КЕЙКЕН елік. Басын оқыс, шалт кегжең еткізгенді, бұранды бейнелейтін сөз.

Кейкең еткізді. Басын кегжитті, кейкеңдетті.

КЕЙКЕҢДЕ=ет. 1. Кегжю, кейкю. 2. Қырсығу, кергу.

КЕЙКЕҢДЕУ Кейкеңде етістігінің қимыл атауы.

КЕЙКИ= ет. 1. Басын жоғары көтерип, кекшию, кегжию, шалқаю. 2. ауыс. Менсінбеу, көзге ілмеу.

КЕЙКИТ= ет. Басын кегжиту, кекшиту.
КЕЙКИТУ Кейкит етістігінің қимыл атауы.
КЕЙКИЮ Кейки етістігінің қимыл атауы.
КЕЙКУ зат. жерг. Айла-шарғы, амал.
КЕЙКІ сын. Таңқы, қайқы, керттеш.
Кейкі мұрын. Таңқы мұрын.
КЕЙКІШ сын. Қайқы, таңқылау.
КЕЙКІЛЕУ сын. Таңқылау, қайқылау.
КЕЙҚУАТ сын. жерг. Кейкі, таңқы, пишық.

КЕЙҚУДА зат. жерг. Көрген-білгені көп, сирғылда кісі.

КЕЙНСІПШДІК зат. экон. Экономикалық қызметті мемлекеттік реттеу қажеттігін жақтайтын экономикалық саясат.

КЕЙПЕ зат. жерг. Сырты сыланған қамыс күрке, лашық.
КЕЙПЕТ зат. Келбет, тұр-түсі, кескін, бет-әлпет.

КЕЙСІ ес. жерг. Кей, кейбір.
КЕЙУАНА сын. 1. Кәрі, қарт. 2. ауыс. Мейірілі, шанағатты; кеңпейіл, ақиет. // Жасы ұлғайған, ақыл тоқпатақан кеңпейіл, ақиет әйел; қарт ана.

КЕЙУАНАЛЫҚ зат. 1. Кәрілік, қарттық, қартайғандық. 2. ауыс. Ақылдылық, даналық; парасаттылық.

КЕЙУАНАСУ Кейуанасы етістігінің қимыл атауы.

КЕЙУАНАСЫ= ет. Жасы ұлкенсу; қам-қорсу.

КЕЙІ= ет. 1. Ренжу, қынжылу, налу. 2. Өкіну, опыну.

КЕЙГЕНДІК зат. Ренжігендік, күйінгендік, налығандық.

КЕЙГЕНСУ Кейгенсі етістігінің қимыл атауы.

КЕЙГЕНСІ= ет. Ренжіген болу, налығансу, қынжылғансу.

КЕЙГІШ сын. Әр нәрсеге бір ренжи беретін, налығыш.

КЕЙГІШТІК зат. Ренжігіштік, налығыштық, ашуланшақтық.

КЕЙІМПАЗ сын. сөйл. Ренжігіш, налығыш, кейгіш.

КЕЙІМПАЗДАН= ет. сөйл. Кею, ренжу, налу.

КЕЙІМПАЗДАНУ Кейімпаздан етістігінің қимыл атауы.

КЕЙІН үст. 1. Соңғы кезде, бертінде. 2. Соңынан, кейіннен. 3. Соңыра, тағы бірде. 4. Келешек, болашақ. 5. Артта, арт жақта. 6. Артқа таман. 7. Артқа қарай, кері; қайта. 8. ауыс. Жаман, нашар, төмен. 9. ауыс. Кем, осал.

Кейінге қалдырды. Соңыра істемек болды, күнін жылжытты, алдағы уақытқа ысырды. **Кейінге қалдырылды.** Кейінге шегерілді, ысырылды. **Кейін келе.** Артынан, соңынан. **Кейін шегінді.** Кері тартты, айтқанға көнбей қыңырланды, артқа тартты.

КЕЙІН шыл. Бір істің, бір нәрсенің (біреудің) артынан, соңынан; соң, белгілі бір уақыт, мерзім өткен соң, дегенді білдіретін негізгі сөздің табыс септікте тұруын талап ететін көмекші сөз.

КЕЙІНГІ үст. 1. Бір нәрседен соңғы (содан соңғы), артқы. 2. Бергі. // Соңғы оқиға, кейінгі іс. 3. Соңғы, ақырғы. 4. Соңғы, осы кездегі (уақыт). 5. Арт, арт жақ; алдыңғы жақ емес. 6. Артқы, арт жақтағы, соңғы; алдыңғы емес. // Кейінде келе жатқандар, артта қалғандар. 7. Қазіргі заманғы, соңғы кездегі (жас ұрпақ, буын). // Артқы буын, жас ұрпақ.

Кейінгі пешка. спорт. Шахмат партиясында қатар тұрған басқа пешкалардан кейін орналасып қалып қойған пешка.

КЕЙІНДЕ= ет. 1. Соңғы жағында, артта қалу, ілгері озбау. 2. ауыс. Өз қатарынан қалып қю, тоңқа ілесе алмау.

Кейінде берді. а) Біртіндеп артта қалды; ілесе алмады. ә) Шегінді, артқа қарай жүрді.

КЕЙІНДЕ үст. 1. Артта, кейінгі жақта (кеңістік жағынан). 2. Соңында, ақырғы жағында (уақыт жағынан). 3. Бертінде; соңғы кезде.

Кейінде қалды. а) Артта, арт жақта қалды (кеңістік жағынан). ә) Талай уақыт өтті; артта қалды (уақыт жағынан).

КЕЙІНДЕП үст. 1. Артта, арт жақта, артын ала. 2. ауыс. Өз қатарынан қалып, кешеуілдеп.

Кейіндеп қалды. а) Артта, соңында қалды. ә) ауыс. Өз теңдестерінен кейін қалып қойды, қатарға ілесе алмады.

КЕЙІНДЕТ= ет. 1. Артқа жылжыту, артқа қозғау. 2. Артта қалдыру.

КЕЙІНДЕТУ Кейіндет етістігінің қимыл атауы.

КЕЙІНДЕУ¹ Кейінде етістігінің қимыл атауы.

КЕЙІНДЕУ² үст. 1. Сәл кейін, артқа таман, артқарақ (кеңістік жағынан). 2. Кейінгі кезде, соңғы уақытта, бертінде; кейіннен (уақыт жағынан). 3. ауыс. Кейінгі орында, сәл ғана артта. 4. ауыс. Кем, төмен; кейінгі кезекте.

КЕЙІНДІ кейінді ықпал. лингв. Кейінгі дыбыстың ықпалымен алдыңғы дыбыстың кейінгі дыбысқа ұқсап өзгеруі; регрессивтік ассимиляция.
КЕЙІННЕН үст. Кейінгі уақытта, соңғы кезде, соңынан.

КЕЙІНШЕКТЕ= ет. 1. Кейін шегіну, артымен жүру, шегіншектеу. 2. ауыс. Тартыну, кібіртіктеу, кешеуілдеу; қаймығу.

КЕЙІНШЕКТЕУ Кейіншекте етістігінің қимыл атауы.

КЕЙІНІРЕК үст. 1. Кейіннен, соңынан. 2. Біраз уақыт өткеннен кейін, сәл кештеу. 3. Соңғы кезде, бертінде. 4. Тағы бірде, соңыра. 5. Артта, арт жақта. 6. Соңын ала, артқа таман. 7. Артқа, арт жаққа қарай; сәл кейін.
КЕЙІНІРЕКТЕ үст. 1. Кейінгі кезде, бертінде. 2. Артта, арт жақта.

КЕЙІНІРЕКТЕУ үст. Сәл кейіндеу, артқа таман.

КЕЙІНҚІРЕ= ет. Сәл кею, ренжіңкіреу.

КЕЙІНҚІРЕУ Кейінкіре етістігінің қимыл атауы.

КЕЙІП зат. 1. Кескін, тұр, тұрпат, пішін, бет-әлпет. 2. Өң, түс. 3. сөйл. Мүсін. 4. әдеб. Бейне, образ, кейіпкер. 5. жағымсыз. Сықы, сықпаты.

Кейіп бұзылды. Ренжігені білінді, өңі қашты. **Кейіп кетті [қашты].** Өңі бұзылды, түрі қашты. **Кейіп киді.** сөйл. **Кейіп киді.** Кейіні енді. Қалпына келді, дағдылы түрін сақтады.

КЕЙІПКЕР зат. әдеб. <лат. persona> Көркем шығармада сипатталатын оқиғаға қатысушы адам, қаһарман, іс-әрекет иесі.

КЕЙІПКЕРЖАНДЫЛЫҚ зат. өнер. Әртістің өз рөлін ерекше түсіне білу, өз кейіпкерінің ішкі дүниесін жете танып, көрерменге ойыны арқылы кейіпкерінің образын жеткізе білу қабілеті, ерекше шеберлігі.

КЕЙІП-КЕСКІН зат. Бет-әлпет, тұр-тұрпат, пішін, келбет; бейне.

КЕЙІПКЕРСЫНДЫЛЫҚ зат. өнер. Әртістің рөлін сомдап отырған кейіпкерінің жан-дүниесі мен болмыс-бітіміне толық еніп, көрерменге өзін сол кейіпкер сынды қабылдап алу шеберлігі.

КЕЙІПСІЗ сын. 1. Кескініз, келбетсіз, тұр-тұрпаты нашар. 2. Бозарған, өңсіз. 3. Қатыгез, сұсты.

КЕЙІПСІЗДЕН= ет. 1. Кескіні кету, құты қашу; тұр-тұрпаты нашарлану. 2. Сүренсідену, алақолдәктелу, қарауыту.

КЕЙІПСІЗДЕНДІР= ет. Ұсқынын қашыру, сықсыздандыру, түрін бұзу.

КЕЙІПСІЗДЕНДІРУ Кейіпсіздендір етістігінің қимыл атауы.

КЕЙІПСІЗДЕНУ Кейіпсізден етістігінің қимыл атауы.

КЕЙІПСІЗДЕУ сын. Келбетсіздеу, кескініздеу, тұр-тұрпаты нашарлау.

КЕЙІПСІЗДІК зат. Кескініздік, келбетсіздік, тұр-тұрпаты нашарлық.

КЕЙІПТЕ= ет. әдеб. Сипаттау, бейнелеу, суреттеу.

КЕЙІПТЕЛ= ет. Бейнелену, суреттелу, сипатталу, кескінделу.

КЕЙІПТЕЛУ Кейіптел етістігінің қимыл атауы.

КЕЙІПТЕН= ет. Белгілі бір кейіпке түсу, тұр-тұрпатын өзгерту, кейіп таныту.

КЕЙІПТЕНУ Кейіптен етістігінің қимыл атауы.

КЕЙІПТЕС сын. Кескінде, келбеттес, пішіндес, тұрпаттас, пішіні, нобайы бірдей.

КЕЙІПТЕУ 1. Кейіпте етістігінің қимыл атауы; бейнелеу. 2. әдеб. Жанды-жансыз нәрселерді адам кейіпіне келтіре суреттейтін көркемдік тәсіл.

КЕЙІПТЕУЛІК зат. Бейнелеуіштік.

КЕЙІПТЕУШІ зат. Кескін-келбетін бейнелеуші, суреттеуші.

КЕЙІПТЕУШІЛІК зат. Суреттеушілік, бейнелеушілік.

КЕЙІПТІ сын. Тұрпатты, пішінді, сыяқты.

КЕЙІС зат. 1. Реніш, күйініш, қапа; кейгендік. 2. Өкініш.

Кейіс білдірді. Ренжіді, кейіді. **Кейіс көрді.** Бір нәрсеге кейіді, ренжіді. **Кейіс қылды.** Налыды, ренжіді, кейіді. **Кейіс тапты.** Ренжіді, кейіді; көңілі жабырқады.

КЕЙІС= ет. Ренжісу, налысу, күйінісу.

КЕЙІССІЗ сын. Ренішсіз; кейімей-ақ.

КЕЙІССІЗДІК зат. Ренішсіздік, кейісі жоқтық.

КЕЙІСТЕЙ үст. Реніштей, наладай.

КЕЙІСТЕУ сын. Аздап кейіген, налыған, реніштілеу.

КЕЙІСТІ сын. Кейіген, ренішті.

КЕЙІСТІК зат. Кейгендік, реніш; риза болмағандық, қапа болушылық.

Кейістік білдірді [танытты]. Кейіді, ренжіді.

Кейістік көрді. Бір нәрседен ренжіді, кейіді.

КЕЙІСУ Кейіс етістігінің қимыл атауы; ренжісу.

КЕЙІТ= ет. 1. Ренжіту, налыту. 2. Ыз-ландыру, күйіндіру.

КЕЙІТУ Кейіт етістігінің қимыл атауы.

КЕК¹ зат. 1. Біреуге, жауға, дұшпанаға т. б. деген өшпенділік, өштік, қастық. 2. ауыс. Ар, намыс.

Кегі кетті. Кегін қайтара алмады; өші кетті.

Кегі қайтты. Кегін жібермеді, өшін алды. **Кегін алды [өперді].** а) Кеткен есесін қайтарды, егеспен алып берді, намысын жібермеді.

ә) Кектенді, кек тұтты. б) Көңілге ауыр алды, дық алды, ренжіді. **Кегін жоқтады.** Намысын қорғады, кегін қайтарды. **Кегін жібермеді.** Өшін қайтарды; есесін жібермеді. **Кегін кектеді.** Кегін қуды, намысын қорады. **Кегін қайтарды.** Өшін алды; есесін жібермеді. **Кек алды.** Өшін қайтарды, есесін жібермеді. **Кек алу.** Өшін алу, кеткен есесін қайтару. **Кек өперді.** Өшін қайтарды. **Кек дауылы.** поэт. Ашу-ыза.

Кек кернеді [қайнады]. Қаһарына мінді, тісін қайрады, кек қысты, өштенді, ыза кернеді, кектенді. **Кек кернеуі.** Ашу, ыза. **Кек көрді [көрмеді].** Кек тұтты, көңіліне дық алды, өшесті. **Кек қайнады.** Ашу қысты, ыза кернеді.

Кек қайтару. <франц. revanche, revachisme> саяси. а) Соғыста жеңілген мемлекеттегі саяси топтардың соғысқа дейінгі мемлекетаралық қатынастар жүйесі мен бірінші шекараларды қалпына келтіруді сыйтау ете отырып, жеңген мемлекетке қарсы соғыс ашу мақсатында жүргізетін саяси іс-қимылдары. ә) Белгілі бір мемлекеттің саяси жүйесін құлату немесе әлсірету, экономикасына нұқсан келтіру, халқына психологиялық, моральдік зардап шектіру мақсатында қарақшылық іс-әрекет жасаған лаңқес топтарға қарсы бағытталған соққы қабылдаушы мемлекеттің жоспарлы соғыс

саясаты. **Кек қуды.** Кегін алуға ұмтылды, ош алудың соңына түсті. **Кек қылды.** Кектенді, кек көрді, кек тұтты; ашуланды, ызаланды. **Кек сақтады.** Біреудің қылмысын, қиянатын кешіре алмады, ош алуды ойлады. **Кек сақтау.** Ренішін үнемі көңілінде сақтап жүру. **Кек тұтты.** Көңіліне алды, ішіне түйді, кектенді. **Кек тұту.** Кектену, кек сақтау.

КЕК² з а т. к е н. <ағыл. cake> Гидрометаллургияда сүзілген қойыртпақтан қалатын қатты қалдық.

КЕКЕ= е т. Қазыту, кекету, мұқату; шенеу, мінеу.

КЕКЕК з а т. ө с. Жоңышқаға ұқсас, бірақ жапырақтары ірілеу биіктігі 50-60 см-дей, қалың бұтақты, сырты боз, түкті шөп, жай оты [жылқылар тым көп жеп, артынан су ішсе, жүруге шамасы келмей, аузынан сілекей ағып, жығылады, кекек жеген жылқының жүнінің түсі өзгеріп кетеді, сондықтан ұрылар ұрланған жылқыға кекек беріп, түсін өзгертіп алады деген деректер бар, осы себепті кей өңірлерде оны жай оты, ал жеген жылқыға байланысты «жай отын жеген» деп атаған].

КЕКЕКТЕ= е т. 1. Кегжеңдеу, кекең-кекең ету. 2. а у ы с. Кекең-кекең ету, қылжақтау, бәлдену.

КЕКЕКТЕУ Кекекте етістігінің қимыл атауы; кекең-кекең ету, бәлдену.

КЕКЕКТІ с ы н. Кекек өскен, кекек қау-малаған.

КЕКЕКШІЛ с ы н. Кекішіл.

КЕКЕҢ¹ с ы н. Басы шалқақ; кекірейген, кегжіген.

КЕКЕҢ² е л і к. Бір нәрсеге шамырқанғанда, шамданғанда жақтырмағанын білдіріп, басын кегжете шалқайып кекек еткізгенін бейнелейтін сөз.

Кекең қақты. Кекең-кекең етті; кекірейді, кердеңдеді.

КЕКЕҢДЕ= е т. 1. Кекең-кекең ету, кекектеу. 2. а у ы с. Кеудесін керу, тұмсығын көтеру, кекірею, кекию.

КЕКЕҢДЕТ= Кекектеу, кегжиту.

КЕКЕҢДЕТУ Кекеңдет етістігінің қимыл атауы.

КЕКЕҢДЕУ Кекеңде етістігінің қимыл атауы.

КЕКЕҢ-КЕКЕ е л і к. Қайта-қайта кекең-дегенді бейнелейтін сөз.

Кекең-кекең етті. Кекектеді, кекеңдеді.

КЕКЕҢКІРЕ= е т. Қазытып, мұқатыңқырау, мұқата түсу.

КЕКЕҢКІРЕУ Кекеңкіре етістігінің қимыл атауы; кекете, мұқата түсу.

КЕКЕҢ-СЕКЕҢ з а т. Кекеңдеп, секеңдеп бос жүрушілік; жеңілтектік.

КЕКЕП-МҰҚА= е т. Кекету, мұқату, қазыту, шенеу.

КЕКЕП-МҰҚАУ Кекеп-мұқа етістігінің қимыл атауы.

КЕКЕС= е т. Кекетісу, мұқатысу.

КЕКЕСУ Кекес етістігінің қимыл атауы.

КЕКЕСІН з а т. <грек. eiponeia> 1. әдеб. Сөзді тура мағынасында айтылғандай қолдана отырып, бірақ оған қарама-қайшы мағына беру, сөйтіп, оиды жеңіл әзіл-қалжыңмен, зілсіз кекесінмен керісінше айту тәсілі. 2. Кекетіп-мұқатқандық, білдірмей, тигізгіп айтушылық.

КЕКЕСІНДЕП ү с т. Келкелеп, мысқылдап, қазытып, келемеждеп.

КЕКЕСІНДЕУ с ы н. Аздап кекесінді, әжуа, мысқылды аралас.

КЕКЕСІНДІ с ы н. Мысқыл, мазағы аралас; кекеген.

КЕКЕСІНСІЗ с ы н. Кекесіні жоқ; ешбір мысқылсыз, әжуасыз.

КЕКЕСІНШІЛ с ы н. Кекеп-мұқағыш, мысқылшыл.

КЕКЕТ= е т. Мұқату, қазыту, мысқылдау; келемеждеу, мазақтау.

КЕКЕТЕ-МҰҚАТА ү с т. Кекетіп, мұқатып, қазытып.

КЕКЕТКЕНДІК з а т. Кекетушілік, мұқатушылық, сөзбен шалып қазытқандық.

КЕКЕТКІШ с ы н. Кекете бергіш, мұқатқыш, сөзбен шалып қазытқыш.

КЕКЕТКІШТІК з а т. Мұқатқыштық, қазытушылық.

КЕКЕТПЕ з а т. Мысқыл сөз, қазытпа сөз, кекетушілік.

КЕКЕТПІР= е т. Мұқаттыру, мысқылдату, келекелету.

КЕКЕТУ Кекет етістігінің қимыл атауы.

КЕКЕТУШ з а т. Кекеткен, мұқатқан адам.

КЕКЕТУШЛІК з а т. Кекеткендік, мұқатқандық.

КЕКЕТШДІ с ы н. Кекеткен, мұқатқан; кекетте; мысқыл, қазытпа (сөз).

КЕКЕТИҢКІРЕ= е т. Аздап кекету, мұқатыңқырау, сөзбен қазытыңқырау.

КЕКЕТИҢКІРЕУ Кекетіңкіре етістігінің қимыл атауы.

КЕКЕТІП-МҰҚАТ= е т. Кекету, мұқату, іліп-қағу, қазыту.

КЕКЕТІП-МҰҚАТУ Кекетіп-мұқат етістігінің қимыл атауы.

КЕКЕТІП-МҰҚАТЫП ү с т. Іліп-қағып, кемітіп, кемсітіп.

КЕКЕТІС= е т. Мұқатысу, сөзбен қазысу.

КЕКЕТІСУ Кекетіс етістігінің қимыл атауы.

КЕКЕУ Кеке етістігінің қимыл атауы.

КЕКЕУ з а т. Кекегендік, мұқатқандық, кеміткендік; кекетте, әжуа.

КЕКЕШ с ы н. Кей дыбыстарды дұрыс айта алмайтын, тұрып, тұтығып қалатын, тұтықпа. // Кей дыбыстарды дұрыс айта алмайтын адам; тілі мүкіс, сөйлеу мүшелері жақсы жетілмеген кісі.

КЕКЕШТЕН= е т. Кей дыбыстарды дұрыс айта алмай, тұрып қалу, тілі күрмелу, тұтығыу.

КЕКЕШТЕНДІР= е т. Мүдірту, күрмелдіру.

КЕКЕШТЕНДІРУ Кекештендір етістігінің қимыл атауы.

КЕКЕШТЕНУ Кекештен етістігінің қимыл атауы.

КЕКЕШТЕУ с ы н. Аздап кекештенетін, кейбір сөздерді дұрыс айта алмайтын, тұтықпалау.

КЕКЕШТІК з а т. <лат. balbuties> 1. Кейбір дыбыстарды дұрыс айта алмаушылық, тұтықпалық. 2. мед. Жеке дыбыстар мен сөз буындарын айтқанда еріксіз тілі күрмеліп, мүдіретін, көбінесе кішкентай кезде қатты қорыққаннан пайда болатын немесе туа біткен сөйлеу әрекетінің кемістігі, тұтықпа.

КЕКЖЕК е л і к. сөйл. **Кегжең².**

КЕКЖЕКТЕ= е т. сөйл. **Кегжеңде.**

КЕКЖЕКТЕУ Кекжекте етістігінің қимыл атауы.

КЕКЖЕҢ е л і к. **Кегжең** (басын оқыс көтеріп алып, артқа қарай сілкіп қалғанды бейнелейтін сөз).

КЕКЖЕҢДЕ= е т. сөйл. **Кегжеңде** (басын кекжең-кекжең еткізу, артқа қарай анда-санда сілкіп тастау).

КЕКЖЕҢДЕТ= е т. сөйл. **Кегжеңдет** (басын кекжең еткізу, шүлгу; кекіштіу).

КЕКЖЕҢДЕТУ Кегжеңдет етістігінің қимыл атауы.

КЕКЖЕҢДЕУ Кекжеңде етістігінің қимыл атауы.

КЕКЖЕҢ-КЕКЖЕҢ е л і к. Қайта-қайта кегжеңдегенді бейнелейтін сөз.

Кекең-кекжең етті. сөйл. **Кегжең-кегжең етті** (басын жәй кекжеңдетті).

КЕКЖИ= е т. сөйл. 1. **Кегжи** (басы шалқайып, иегі көтеріліп қалу, кекию). 2. а у ы с. Тұмсығын көкке көтеру, орынсыз шалқаю; кекірею, кекию. 3. а у ы с. Жүрсісі келмеу.

КЕКЖИЕ-КЕКЖИЕ ү с т. сөйл. Кегжие-кегжие, артқа қарай шалқая-шалқая; әбден кекжііп.

КЕКЖИТ= е т. сөйл. **Кегжит** (басын шалқайтып кекіштіу, кекіту).

КЕКЖИТУ Кекжит етістігінің қимыл атауы.

КЕКЖИТИҢКІРЕ= е т. сөйл. **Кегжитіңкіре** (басын аздап кекіштіу, шалқайтыңқырап ұстау, кекіштіңкіреу).

КЕКЖИТИҢКІРЕУ= е т. Кекжитіңкіре етістігінің қимыл атауы.

КЕКЖИЮ Кекжи етістігінің қимыл атауы; кекию, кейкию.

КЕКІ= е т. 1. Басы шалқаю, кекжию, кекию, кекірею. 2. а у ы с. Әлдеқандай болу, тұмсығын көтеру, паңсыну, бұлдану.

Кекііп қал. қарғ. Тұмсығын көкке қарап қалсын, кекиіп қал.

КЕКІТ= е т. Басын кекиштіу, кекірейтіу.

КЕКІТУ Кекит етістігінің қимыл атауы.

КЕКІЮ Кеки етістігінің қимыл атауы; кекирею, жөнге көнбеу.

КЕКПІР¹ з а т. ж е р г. Қандала.

КЕКПІР² з а т. ж е р г. Темірден жайпақтап жасаған тесік ожау, кепсер, сүзгі.

КЕКС [ағыл. cake] з а т. *Ишине* мейіз салып, арнайы қалыпқа салып пісірген тәтті нан түрі.

КЕКСЕ с ы н. 1. Орта жастан асқан, егде, мосқал, үлкейіп көрінген (әйел). 2. Жасы келген, көп отырып қалған, кәрі (қыз). 3. Жасы толған, жасамыс; үлкен, ірі (мал). 4. а у ы с. Тәжірибесі мол, ысылған, төселген. 5. а у ы с. Ежелден, баяғыдан бері келе жатқан, байырғы, көне.

Кексе тартты. Орта жастан асты, егде тартты.

КЕКСЕЛЕН= е т. Егде тарту, есейе түсу, біраз жасқа келу.

КЕКСЕЛЕНДІР= е т. Есейту, егде тарттыру.

КЕКСЕЛЕНДІРУ Кекселендір етістігінің қимыл атауы.

КЕКСЕЛЕНУ Кекселен етістігінің қимыл атауы.

КЕКСЕЛЕУ с ы н. Жасы біраза келген, егдедеу, мосқалдау.

КЕКСЕЛІК з а т. Кексе адамға тән белгі; егделік, үлкендік.

КЕКСІЗ с ы н. Кек сақтамайтын; зілсіз, бүкпесіз.

КЕКСІЗДІК з а т. Кегі жоқтық, зілсіздік.

КЕКТЕ= е т. 1. Кек тұту, кектену. 2. Көңілге ауыр алу.

КЕКТЕН= е т. Кек сақтау, кек тұту; өштесу, қастасу.

КЕКТЕНДІР= е т. Өштестіру, қастастыру, қатты ызаландыру.

КЕКТЕНДІРУ Кектендір етістігінің қимыл атауы.

КЕКТЕНУ Кектен етістігінің қимыл атауы; өштесу, қастасу, кек сақтау, кек тұту.

КЕКТЕНУШ з а т. Кектенген, кек сақтаған адам.

КЕКТЕС с ы н. Бір-біріне кектесіп, өштесіп, қастасып жүрген (адам); жау, қас, дұшпан.

КЕКТЕС= е т. Кек қуысу, өш алысу.

КЕКТЕСТІК з а т. Қастық, өштік, өш болушылық.

КЕКТЕСУ Кектес етістігінің қимыл атауы; өшігу, қастасу.

КЕКТЕСУШ з а т. Кектесіп жүрген, бір-біріне қас, өш адам, қастасушы, өштесуші.

КЕКТЕСУШЛІК з а т. Кектескендік, кек сақтаушылық, өштік, қырғиқабақтық.

КЕКТЕУ Кекте етістігінің қимыл атауы.

КЕКТІ¹ с ы н. Кектенген, кек сақтаған; кегі кеткен, өшіккен, ызалы, ащылы.

Кекті болды. Кектенді, кек сақтады.

КЕКТІ² с ы н. Қатерлі, қауіпті.

КЕКТІЛІК з а т. Кек сақтағыштық, кекті болушылық, өшпенділік.

КЕКШЕ ү с т. Кек тәрізді, кек секілді.

КЕКШЕН е л і к. Басын, иегін ишугы көтеріп, аландығы кейтті бейнелейтін сөз.

Кекшен еткізді [етті]. Басын ишугы көтеріп алды; кегжең еткізді.

КЕКШЕНДЕ= е т. Басын кекшең-кекшең еткізу, қайта-қайта көтеру; кегжеңдеу.

КЕКШЕНДЕТ= ет. Басын кекшишту, кегжеңдету.

КЕКШЕНДЕТКІЗ= ет. Басын кегжең еткізу, кекшеңдеттіру.

КЕКШЕНДЕТКІЗУ Кекшеңдеткіз етістігінің қимыл атауы.

КЕКШЕНДЕТУ Кекшеңдет етістігінің қимыл атауы; басын кегжиту.

КЕКШЕНДЕУ Кекшеңде етістігінің қимыл атауы; кекшию, кекрею.

КЕКШЕН-КЕКШЕН е л і к. Басын, иегін шұғыл көтеріп-түсіріп алғандағы қайталама қимылды бейнелейтін сөз.

Кекшең-кекшең етті. Басын, иегін шұғыл шұғылды, кекшеңдеді.

КЕКШИ= ет. 1. Басын шалқайта ұстау, кегжию. 2. ауыс. Кекрею, кекию; әлдеқандай болу.

Кекшең қарады. Жақтырмады, ұнатпады; шікірейе көз салды.

КЕКШИТ= ет. Кегжиту, шікірейту, шалқақтау.

КЕКШИТУ Кекшит етістігінің қимыл атауы.

КЕКШИЮ Кекши етістігінің қимыл атауы.

КЕКШІЛ сын. Кек тұтқыш, кек сақтағыш, кектенгіш; кінәмшіл.

КЕКШІЛДІК зат. Кектенгіштік, кек сақтағыштық, кекиіл болушылық; намысқойлық.

КЕКШІЛПРЕК сын. Кек сақтағыштау, көңіліне дық алғыштау; намысқойлау; кінәмшілдеу.

КЕКІЛ¹ зат. 1. этн. Қазақтың т.б. түркі халықтарының ертедегі тіл көзден сақтайды деген таным-түсінігі бойынша баланың маңдайына қойған бір шоқ шаш. 2. Жылқының, түйенің маңдайындағы бір шоқ қыл, шуда. 3. Әйел адамның басқаларынан қысқа етіп қиған маңдай шашы.

Кекіл кесті. Араздасты, ат құйрығын кестісі, біржола айырылысты. **Кекіл қақты.** а) Басын шұғылды, изедеі. ә) Тез-тез жүрді, ылдым-жылдым басты. **Кекіл қойды.** Маңдайына кішкене гана шаш қалдырды. **Кекіл түйді.** Бел байлап кірісті, сыбанды. **Кекіл шаш.** Қасының тұсынан қыылған, маңдайына қойған шаш, маңдай шаш.

КЕКІЛ² зат. жерг. Есікке құлып салатын шығыршық темір.

Кекіл темір жерг. Құлып салатын темір шығыршық.

КЕКІЛБАСАР зат. этн.сөйл. **Кекілдік.**

КЕКІЛДЕН= ет. Бір шоқ боп бөліну, шоқтану, топтану.

КЕКІЛДЕНУ Кекілден етістігінің қимыл атауы.

КЕКІЛДІ сын. 1. Кекіл қойған, кекілі бар. 2. ауыс. Жас, бала.

КЕКІЛДІК зат. этн. Жүгеннің маңдай тұсында аттың кекіліне дәл келіп тұратын бөлігі (қайыс); кекілбасар.

КЕКІЛДІМ зат. экспр. Қарағым, қалқам; сәулем.

КЕКІЛДІРІК зат. жерг. **Кекілдік.**

КЕКІЛШЕ зат. экспр. Кішкене гана кекіл; кекілге ұқсас шаш.

КЕКІЛІК зат. <лат. alectoris chukar> Көбінесе таулы, тасты жерлерді мекендейтін, тұрқы 25–30 см-дей, екі бүйірі ақ, көкішіл сұр түсті, тауық тәрізділер отряды қырауылы тұқымдасына жататын әдемі құс.

КЕКІР сын. Кесапат, кесір, қырсық.

КЕКІР= ет. Асқазаннан бөлінген ауаны ауыз жолы арқылы басындағы барлық шашты алып тастап, шығару.

КЕКІРДЕЙ сын. жерг. Үп-үлкен; дардай, сомадай.

КЕКІРЕ¹ зат. өс. <лат. oxutropis> Бұршақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін және улы өсімдік түрлерінің жалты атауы.

Кекіреге тойған текедей бақылдайды. Қоразданы, маза бермеген, әкіреңдеген еркек кісі туралы айтылады. **Кекіре себетбас.** өс. <лат. plagiobasis centauroides> Күрделігүлділер

тұқымдасы себетбас туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

КЕКІРЕБАЛЫҚ зоол. <лат. rhodeus sericeus> Уылдырығы қымбат бағаланатын қызыл балықтың бір түрі.

КЕКІРЕБАС зат. өс. Биіктігі 50–80 см келетін тік сабақты, қоңыр түсті, үлгідек, көпжылдық өсімдік.

КЕКІРЕЙ= ет. 1. Басын жоғары көтеріп, кейкию, кегжию. 2. Бәдену, кесапаттану, тәкаппарлану; шалқау.

КЕКІРЕЙТ= ет. Басын кейкитү, кегжитү.

КЕКІРЕЙТУ ет. Кекірейт етістігінің қимыл атауы.

КЕКІРЕЙІС= ет. Бастарын жоғары көтерісіп, кегжию, шікірейісу.

КЕКІРЕЙІСУ Кекірейіс етістігінің қимыл атауы.

КЕКІРЕ-КЕКІРЕ үст. Қайта-қайта кекіріп.

КЕКІРЕКТЕ= ет. жерг. Текіректеу, шоқалақтау.

КЕКІРЕЛЕ= ет. Тою, тояттау, мелдектеу.

КЕКІРЕЛЕН= ет. Тойыну, тояттану.

КЕКІРЕЛЕНУ Кекірелен етістігінің қимыл атауы; тойыну, тояттану.

КЕКІРЕЛЕУ Кекіреле етістігінің қимыл атауы; тояттау, тою.

КЕКІРЕҢ елік. Оқыстан, бірден шалқақ ете түскенді бейнелейтін сөз.

Кекірең етті. Шалқақ ету, кілт ету.

КЕКІРЕҢДЕ= ет. Шалқақ етті, кегжең етті, кекірең-кекірең ету.

КЕКІРЕҢДЕУ Кекіреңде етістігінің қимыл атауы.

КЕКІРЕЮ Кекірей етістігінің қимыл атауы.

КЕКІРЛІК зат. Кесірлік, кесапаттық, тәкаппарлық.

КЕКІРТ= ет. Кекірік шығарту.

КЕКІРТ сын. Қырсық, кесір, кесапат, менмен.

КЕКІРТТЕН= ет. Қырсықтану, кесірлену, кесапаттану.

КЕКІРТТЕНУ Кекірттен етістігінің қимыл атауы.

КЕКІРТТІК зат. Тәкаппарлық, кесірлік, кесапаттық.

КЕКІРТУ Кекірт етістігінің қимыл атауы.

КЕКІРУ Кекір етістігінің қимыл атауы.

КЕКІРІК¹ зат. Асқазаннан бөлініп, ауыз жолымен шығатын ауа.

Кекірігі азды. Мөлшерден артық ішкен тамақтан күтті болды. **Кекірік атты.** Тамақты мөлшерден тыс тоя ішті.

КЕКІРІК² сын. Тәкаппар, кесір, кесапат; кекір, кекірт. // Тәкаппар, менмен адам.

КЕКІРІН= ет. Қайта-қайта кекіру, кекіре беру.

КЕКІРІНУ Кекірін етістігінің қимыл атауы.

КЕКІРІС= ет. Үсті-үстіне кекіру, бірінен соң бірі кекіру.

КЕКІРІСУ Кекіріс етістігінің қимыл атауы.

КЕЛ= ет. 1. Белгілі бір орыннан бері қарай жүру, бет алу, жақындау, жуу, жылысу. 2. ауыс. Адам жасының белгілі бір мөлшерге жетуі, толуы. 3. ауыс. Пайда болу, бір әрекетке зауқы соғу, ынталы болу. 4. «Бол» сөзінің мағынасында. 5. «Түсті», «тиді», «айналды» етістіктерінің мағынасында. 6. Негізгі етістіктер мен есім сөздердің жетегінде айтылып, көмекшілік қызмет атқарады, қимылдың сипатын білдіреді. 7. Етістік сөздердің жетегінде келіп, оларға күшейтпелі мағына қосады.

Келер күн. Болашақ, алдағы өмір. **Келер күн не дайындайды**? поэт. Болашақта қалай болады, алдында қандай өмір, өзгеріс тұр екен деген мағынада. **Келер шак.** л и н в. Істің келешекте болатынын білдіретін етістік шағы. **Келетін бәле жоқ.** Ешқандай зиян, қорқыныш жоқ. **Келмеске кетті.** а) Құрыды, жойылды. ә) Дүниеден өтті, өлді. **Кел мұңдалады.** Өзіне тартты, еліктерді. **Келсең келдің өзі.** Еш

нәрседен тайыпбайтын, ерегіске құмар, шешінген судан тайыпбас кісі.

КЕЛ сын. жерг. Бойқұйез, жалқау.

КЕЛАУЫЗДЫҚ зат. жерг. Өтірік, жалғандық.

КЕЛБЕТ зат. 1. Тұр, тұс, кейін, кескін. 2. ауыс. Сұлдық, 3. ауыс. Көрік, бейне.

Келбет көрсең, ісін сұрама. Адамның қандай екені түрінен, жүзінен көрініп тұрады деген мағынада. **Келбет десе, келбеті бар.** сөйл. **Тұр десе, түрі бар.** Келбеті келген. Көрікті, сүйкімді, жүзі жылы.

КЕЛБЕТСІЗ сын. Көріксіз, ұсқынсыз, әдемі емес.

КЕЛБЕТТЕН= ет. Бұрынғысынан, әдемілену, ажарлану.

КЕЛБЕТТЕС сын. Келбеті бірдей, тұстес, ұқсас.

КЕЛБЕТПІ сын. 1. Келбеті келген, әдемі, сұлу, сымбатты. 2. Бітімді, мүсінді.

КЕЛПІЗ= ет. **Келтіру.**

КЕЛПІЗУ Келгіз етістігінің қимыл атауы.

КЕЛПІНШІ зат. Сырттан келген адам.

КЕЛПІР= ет. жерг. Кілку, кілк-кілк ету.

КЕЛПІСІЗ сын. Келмейтіндей, келе қоймайтындай, жоламайтындай.

КЕЛПІШ сын. Қайта-қайта келе беретін, келімпаз.

КЕЛПІШТЕ= ет. Қайта-қайта келе беру, жиі келу.

КЕЛПІШТЕУ Келгіште етістігінің қимыл атауы.

КЕЛПІШТІК зат. Келе беретіндік, жиі келетіндік, орала берушілік.

КЕЛДЕ зат. ескі кіт. **Бас.**

КЕЛДЕК¹ зат. Ағаштан жасалған жуан, қысқа таяқ; қару.

КЕЛДЕК² зат. Бидай, арпа, тары сияқты дәнді егістің басы, масақ.

КЕЛДЕКТЕ= ет. 1. Масақтау, дәнді дақылдардың басын қырку. 2. жерг. Уыстау, уыстап ұстау.

КЕЛДЕКТЕЙ сын. Келдек сияқты; жуан таяқтай.

КЕЛДІК¹ зат. этн. Әдетте салмақты болсын деп ағаштың безді жерінен кесіп алып, жонып жасайтын бір нәрсені ұруға, жерге қағуға арналған сабы қысқа жуан таяқ, тоқпақ түрі, келдек.

КЕЛДІК² сын. Жалқау, еріншек, бойқұйез.

КЕЛДІ-КЕТПІ сын. Сырттан келіп-кеткен, уақытша келген.

КЕЛЕ¹ зат. Келешілердің бәйге атына жанамалан қосылатын жері.

КЕЛЕ² зат. 1. Бір топ түйе, бір қора інген; бураның үйірі. 2. ауыс. Ел арасы, көп іші, орта.

3. Жыны, кеңес.

Келеге келді. а) Қалыбына түсті, өзіне-өзі келді. ә) Шамаза келді, іске жарады. **Келеге кеңес кіргізді.** Ортаға ой, ақыл салды; қауыма ақыл қосты. **Келеге салды.** Кеңесте, көпшілік талқысында қарады. **Келеге түсер шақ.** Жараған бураның, буырқану, күркіреу, шабыну, тісін қайрау, жынын шашу сияқты оғаш қылық көрсету кезі.

КЕЛЕБЕ зат. кәс. жерг. **Келеп** (ірілген жіптің бояу үшін, өлшеу үшін кең шу мақталып, әр жерінен байланып жинақталған шумағы).

КЕЛЕГЕЙ сын. Мақау, сұсты, түнерген.

Келегей қара бұлтын. бейн. Сұсты, ызғарлы мағынасында.

КЕЛЕК зат. Қураған қамыс, қоға т. б. өсімдіктерден құралған жыныс.

КЕЛЕКЕ зат. Мазақ, ажуа, келемеж, күлкі. **Келеке етті [қылды, жасады].** Мазақпады, келемеждеді.

КЕЛЕКЕЛЕ= ет. Мазақтау, ажуа ету, келемеждеу, күлкі ету.

КЕЛЕ-КЕЛЕ үст. Топ-топ, мол түйе деген мағынада.

КЕЛЕКЕЛЕУ Келекеле етістігінің қимыл атауы.

КЕЛЕКЕЛІ сын. *Келеке ететін, ажуалы, сықақ еткен.*

КЕЛЕКШЕ үст. *Келек тәрізді, келектей.*

КЕЛЕЛЕ= ет. *Үйірлеп топтау, қоралау.*

КЕЛЕЛІ= сын. *Күрделі, маңызды.*

Келелі кеңес [сөз]. *Ақылға қонымды, салықалы, ауқымды әңгіме. Келелі мәселе. Алда тұрған күрделі міндет.*

КЕЛЕМЕЖ зат. *Келеке, мазақ, ажуа, күлкі.*

Келемеж етті [кылды]. *Мазақтады, күлкіге айналдырды. Келемеж қылу. Мазақ ету, күлкіге айналдыру.*

КЕЛЕМЕЖДЕ= ет. *Мазақтау, келеке ету, ажуалау.*

КЕЛЕМЕЖДЕЛ= ет. *Мазақ етілу, ажуалану, келеке етілу.*

КЕЛЕМЕЖДЕЛУ *Келемежде етістігінің қимыл атауы.*

КЕЛЕМЕЖДЕУ *Келемежде етістігінің қимыл атауы; мазақтау, ажуалау.*

КЕЛЕМЕЖШЛ сын. *Мазаққұмар, ажуашыл.*

КЕЛЕМЕШ зат. сөйл. *Келемеж.*

КЕЛЕҢ зат. жерг. *Сопы, тақпа.*

КЕЛЕҢСІЗ сын. **1.** *Орынсыз, ретсіз, жөнсіз, епетеісіз. 2.* *Оғаш, қолайсыз. 3.* *Дөрекі, епетеісіз.*

КЕЛЕҢСІЗДІК зат. *Жөнсіздік, епетеісіздік, оғаштық.*

КЕЛЕП зат. этн. *Ирілген жіпті бояу үшін әр жерінен байлап жасаған шұмақ.*

КЕЛЕПАН зат. этн. **1.** *Қозыны айыра білу үшін арқасында қырықпай қалдырылатын шоқ жүн. 2.* *миф. Халық мифологиясындағы қазақ шопандары армандаған идеалды мал түлігінің атауы.*

КЕЛЕПТЕ= ет. *Келеп жасау; шұмақтау, жинақтау.*

КЕЛЕПТЕУ *Келепте етістігінің қимыл атауы.*

КЕЛЕР-КЕТЕР зат. *Пайда-зиян.*

КЕЛЕС: *келес кесіртке. з. о. л. Кесірткелер отрядына жататын кесірткелердің бір тұқымдасы.*

КЕЛЕСАУ сын. *Жарымес, нақұрыс, есуас.*

КЕЛЕСАУЛАН= ет. *Есерсоқтану, нақұрыстану.*

КЕЛЕСАУЛАУ сын. *Есерсоқтау, нақұрыстау, делікүлділау, әңгүдіктеу.*

КЕЛЕСАУЛЫҚ зат. *Есерсоқтық, нақұрыстық, жарыместік.*

КЕЛЕСАУША үст. *Нақұрыс адамша, есерсоқ, жарымес сияқты.*

КЕЛЕСІ сын. *Ендігі, кейінгі, келер.*

КЕЛЕУ¹: *келеу жіп. кәсіб. Алаша, кілем тоқитын жіп.*

КЕЛЕУ²: *келеуі кету. жерг. Кенеуі кету, тозығы жету.*

КЕЛЕШЕК зат. **1.** *Келер шақ, алдағы уақыт. 2.* *Болашақ өмір.*

Келешек заман. *Алдағы уақыт, ертеңгі күн, болашақ.*

КЕЛЕШІ¹ зат. этн. *Бәйгеден келе жатқан аттардың алдынан шығушы, атқа дем беруші.*

КЕЛЕШІ² зат. *түйешар. Қайытылатын інген мен аруананы бұра мен цлектің күшіне қарай тандап іріктей алатын, күйілеген малды қанша уақыт жанастыру керектігін білетін, шағылдыстырудың дырыс ұйымдастыратын маман түйеші.*

КЕЛ-КЕЛ: *кел-кел салды. Кел деп бәйек болды, қыстады.*

КЕЛ-ҚАЙТ үст. *Әрі-сәрі.*

КЕЛМЕУ зат. спорт. *Жарыстың өтуі туралы төрешілер алқасы белгілеген уақытта жарыс басталатын жерге спортышының немесе командалық келмей қалу жағдайы.*

КЕЛСАП зат. этн. *Келіге салынған нәрсені түйіліштеп уататын аспап, келінің сабы, түйігіші.*

Келсаппен түйгендей. *Дәл, анық, түсінікті.*

КЕЛСАПТАЙ сын. *Үлкен, анық, ұзын.*

КЕЛСЕ-КЕЛМЕСЕ үст. *Қолынан кел-мейтініне қарамай.*

КЕЛСОҚ зат. жерг. *Түйілген тары.*

КЕЛТЕ¹ сын. *Қысқа, қзын емес, шолақ.*

Келте бақай. *Бақайы қысқа. Келте зеңбірек.*

әск. Құрылымы мен тактикалық-техникалық қасиеттері бойынша зеңбірек пен гаубица арасындағы аралық қару болып табылатын және олардың негізгі сапалық қасиеттерін біріктіретін артиллериялық қарудың бір түрі.

Келте зеңбіректі артиллерия. *әск. Келте зеңбіректерден тұратын, ашық және тасадағы нысандарды жоюға, сондай-ақ далалық қорғаныс құрылыстарын қиратуға арналған артиллерия.*

Келте қайырды [түйді]. *Көпке созбады, тез доғарды. Келте пішу. Терең ойламау, үстірт пайым дау. Келте тонды. Клер күйме тапшы.*

Келте сонар. *Жауған қардың көп жатпай тез еріп, аң ізінің көмескіленген кезі.*

КЕЛТЕ² зат. жерг. *Сүзек, іш сүзек.*

КЕЛТЕБАС зат. өс. <лат. heleoharis, eleoharis> *Қияқөлеңдер тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптесін өсімдік.*

КЕЛТЕК¹ зат. **1.** *сөйл. Келдек¹. 2.* *Қысқа кесілген ағаш. // Қысқа.*

КЕЛТЕК² зат. сөйл. *Келдек².*

КЕЛТЕКТЕП үст. *Жырып, бетін гана қырқып, қысқалап.*

Келтектен орды. *к. өс. Бидайды қолмен орманда басын гана орып алу.*

КЕЛТЕҚЫСТАУ зат. этн. *Малды бораннан сақтау үшін күзеуге соғылатын, төбесі ашық қоралар мен аласа баспанасы бар уақытша қыстау түрі.*

КЕЛТЕЛЕ= ет. *Қысқарту, қысқа ету.*

КЕЛТЕЛЕН= ет. *Қысқару.*

КЕЛТЕЛЕНДІР= ет. *Қысқарту, ұқшамадау.*

КЕЛТЕЛЕНДІРУ *Келтелендір етістігінің қимыл атауы.*

КЕЛТЕЛЕУ¹ *Келтеле етістігінің қимыл атауы.*

КЕЛТЕЛЕУ² сын. *Қысқалау, шолақтау.*

КЕЛТЕЛІ сын. *Келтеленген, қысқалау.*

КЕЛТЕЛІК зат. *Қысқалық, шолақтық.*

КЕЛТЕЛ елік. *Шолтаң еткенді бейнелейтін сөз.*

Келтең етті. *Шолтаң етті.*

КЕЛТЕҢДЕ= ет. *Қысқалық қылу, шолақ болу, шолтаңдау.*

КЕЛТЕҢДЕУ *Келтеңде етістігінің қимыл атауы.*

КЕЛТЕРЕК сын. *Қысқарақ, шолақтау.*

КЕЛТЕСОНАР зат. этн. аңш. *Қыстың басындағы аңшылық маусымы басталған кездегі таңға жақын жауған азгана түскен қырбық қардан соңғы аңға шығу шағы, қырбықсонар.*

КЕЛТЕСІНЕН үст. **1.** *Төмесінен, тікесінен, тура. 2.* *Қысқаша, көп созбай.*

Келтесінен қайырды. *Көпке созбады, тез доғарды.*

КЕЛТІР= ет. *Келгізу, алдыру.*

КЕЛТІРТ= ет. **1.** *Келгіздіру, өкелдіру, алғыздыру. 2.* *ауыс. Айтқызу.*

КЕЛТІРТУ *Келтірт етістігінің қимыл атауы.*

КЕЛТІРУ *Келтір етістігінің қимыл атауы; өкелдіру, жеткізу, алдыру.*

КЕЛТІРУШІ зат. *Әкелуші, тасушы, дайындаушы.*

КЕЛТІРІЛ= ет. **1.** *Алдырылу, орналас-тырылу. 2.* *Алыну, түсірілу.*

Келтірілген параметр. *физ. Заттың күй параметрінің осы параметрдің критикалық нүктесіндегі шамасына қатынасы.*

КЕЛТІРІЛУ *Келтіріл етістігінің қимыл атауы.*

КЕЛТІРІНДІ сын. **1.** *Ауысып айтылған, ауыспалы, жанама. 2.* *экон. Негізгі уақыт кезеңіндегі (шығындар).*

Келтірінді мағына. *лингв. Ауыспалы мағына.*

КЕЛТІРІС= ет. *Әкелісу, жеткізісу.*

КЕЛТІРІСУ *Келтіріс етістігінің қимыл атауы.*

КЕЛУ *Кел етістігінің қимыл атауы.*

Келуі мұн екен. *Келісімен, келе салып, келгені сол еді.*

КЕЛУШІ зат. *Келетін, келуге тиіс адам.*

КЕЛІ зат. этн. *Тары, бидай, арпа т. б. дәнді дақылдарды түйін уақтау, цнтақтау үшін ағаш, темір, шойын сияқты қатты нәрседен жасалған іші қуыс зат.*

Келі де, келсап та соның қолында. *Не істесе де өзі біледі, өз билігі өзінде. Келі тую. этн. Келіге салынған тары, бидай т.с.с. жармалау үшін келсаппен ұрылау.*

КЕЛІДЕЙ сын. *Үлкен, еңгезердей.*

КЕЛІМ¹ зат. *көне. Кескін, келбет, пішін.*

КЕЛІМ² зат. к. іт. *Келушілік, келушілердің келу жиілігі.*

Келім саны. *ғыл. Кітапхананы пайдалану қарқынын сипаттайтын көрсеткіш.*

КЕЛІМ³ зат. жерг. *Келісім; кеңес.*

Келімге келмеді. *жерг. Көнбеді, айтқанды істемеді.*

КЕЛІМДӘРІ зат. жерг. *Бұрыш.*

КЕЛІМДІ сын. *Көрікті, келбетті, әдемі, сұлу.*

КЕЛІМДІ-КЕТІМДІ сын. *Келіп-кетіп тұратын; араласып-жолығысып тұратын.*

Келімді-кетімді кісі бар. *Қонаққа келетін адам көп.*

КЕЛІМ-КЕТІМ сын. *Келіп кететін, келіп тұратын.*

КЕЛІМ-КЕТІМДІ сын. *Келіп-кетіп тұратын.*

КЕЛІМПАЗ сын. *Келе беретін, келгіш.*

КЕЛІМСЕК сын. *Сырттан келген; байырғы тұрғын емес, кірме, биранана.*

КЕЛІМСЕКТЕ= ет. *Жиі келу, келгіштеу, қайта-қайта келе беру.*

КЕЛІМСЕКТЕУ *Келімсекте етістігінің қимыл атауы; келгіштеу.*

КЕЛІМСІЗ сын. *Үйлесімі жоқ, орынсыз, жарасымсыз.*

КЕЛІН зат. этн. **1.** *Ата-ана үшін баласының әйелі де, жасы үлкен ағалары мен туған туысқандар үшін інісінің әйелі. 2.* *Жаңадан тұрмысқа шыққан әйел, келіншек.*

Келін алды. *Келін түсірді, баласын үйлендірді. Келіннің бетін кім аңса, соң ыстық. Танымайтын, бөгде ортада кездесіп, танысып, білген адам жаныңа өте жақын болады деген мағынада. Келін түсірді. этн. Ұлы үйленіп, қалыңдықты ақ орамал жауып, босағасын аттатты, сән-салтанатпен той жасады. Келін түсіру. этн. Қалыңдықты күйеудің үйіне алып келгенде атқарылатын салттық жоралғы, сән-салтанат, той.*

КЕЛІНБАРМАҚ зат. жерг. *Түрі сопақша келген жүзім.*

КЕЛІНДІ сын. *Келін түсірген, келіні бар.*

КЕЛІН-КЕПШЕК зат. сөйл. *Келін-кешік.*

КЕЛІН-КЕПШІК зат. *Жас әйелдер мен келіншектер.*

КЕЛІНСІЗ сын. *Келіні жоқ.*

КЕЛІНТҮБІ зат. этн. *Келі түйіскен адамға берілетін сыбаға.*

КЕЛІНШЕК зат. этн. **1.** *Жаңа түскен жас келін. 2.* *Жас әйел.*

Келіншек жілік. *жерг. этн. Тоқпан жілік.*

Келіншек көші. *э. этн. Ұзатып алып бара жатқан қыз көші (өз аулы шетіне шыққан соң осылай айтылады). Келіншек түсті. Келін түсті.*

КЕЛІНШЕКБАС зат. өс. жерг. *Мал сүсініп жей қоймайтын, биіктігі 20-25 см-дей шөп.*

КЕЛІНШЕКБОЗ зат. өс. *Қырда өсетін шөп; боз.*

КЕЛІНШЕКТАЛ зат. бот. Жіңішке бұтақшалары салбырап тұратын тал түрі, мәңгіңи тал.

КЕЛІНШЕКТАС зат. этн. Әдет-ғұрып, діни сенімдерге байланысты тастан мүсінделген адам пішіні, балбал тастардың бір түрі.

КЕЛІНШЕКШӨП зат. өс. <лат. chaetolimon> Қорғасыншөп тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

КЕЛІП-КЕЛІП үст. Ақыр соңында, жүріп-жүріп.

КЕЛІП-КЕТ=ет. Кіріп-шығып, араласып.

КЕЛІС=ет. 1. Келісімге келу, пікірлері бір жерден шығу. 2. Сөз байласу, уәделесу. 3. Келісіп тұру, жарасу, үйлесу. 4. ауыс. Сұқы бұзылып, ұсқыны кету.

Келісе алмады. жерг. Жөнделмеді, оңалмады; бір шешімге келмеді.

КЕЛІС¹ зат. Келушілік, келгендік.

КЕЛІС² зат. Келісім, бітім, шарт.

КЕЛІСКЕН сын. Әдемі, сұлу, көркем.

КЕЛІСОҚ зат. этн. тамақ. Майғанемесе қаймаққа тары салып жаныштап дайындаған тамақ.

КЕЛІССӨЗ зат. ресми. Белгілі бір бітімге келіп шарттасу үшін жүргізілетін сөз, келісім сөз.

КЕЛІССІЗ сын. 1. Орынсыз, лайықсыз, келісімі жоқ. 2. Келіспеген, келбетсіз, тирсіз, әрсіз.

КЕЛІССІЗДІК зат. Келіспегендік, өрескелдік, орынсыздық.

КЕЛІСТІ сын. 1. Келбетті, сымбатты, әсем, сұлу. 2. Үйлесімді, лайықты, жарасымды, ұнамды, орынды.

Келісті түйе. түйешар. Барлық мүшесі әдемі, қоңды, қол-аяғы баладай, тең өркеш, сандық өркеш, тау өркеш еш уақытта бақырып, жынын біріктіп, кесір мінез көрсетпейтін асыл түйелердің қарапайым жалты атауы.

КЕЛІСТІЛЕУ сын. Сұлулау, сымбаттылау.

КЕЛІСТІЛІК зат. Сұлулық, сымбаттылық, әдемілік.

КЕЛІСТІР=ет. 1. Келісімге келтіру, табыстыру. 2. Үйлестіру, лайықты ету.

КЕЛІСТІРЕК сын. 1. Әдемірек, сымбаттырақ; келбеттірек. 2. Тәуірірек, артығырақ.

КЕЛІСТІРУ Келістіретістігінің қимыл атауы.

КЕЛІСТІРУШІ зат. Келісімге келтіруші.

КЕЛІСТІРІЛ=ет. Оңдалу, дұрысталу, лайықты етілу.

КЕЛІСТІРІЛУ Келістіріл етістігінің қимыл атауы.

КЕЛІСУ Келіс етістігінің қимыл атауы.

1. Келісім беру, уәделесу. 2. Жарасу, ұнасу, сай келу.

КЕЛІСУШІЛІК зат. Келісімге келушілік.

КЕЛІСІЛ=ет. Уәде етілу, ұйғарылу.

КЕЛІСІЛУ Келісіл етістігінің қимыл атауы.

КЕЛІСІМ зат. 1. Сөз байласу, уәделесу, келісу. 2. ресми. Келіссөз, шарт, бітім. 3. Үйлесім, ұнасым, жарасым.

Келісім берді. Уәдесін берді, келіскенін білдірді. **Келісімге келді.** Бәтуаласты, келісті. **Келісім [шарт] жасасты.** Келісімге келді, уағдаласты.

КЕЛІСІМДІ сын. 1. Келісіп қойған, кесімді, келісілген. 2. Әдемі, үйлесімді, ұнамды.

Келісімді баға. экон. Тауарды сатып алу-сату мәмілесінде көрсетілген баға. **Келісімді жұмыс.** экон. Келісім, шарт бойынша орындалатын және келісімді ақы төленетін жұмыс.

КЕЛІСІМДІЛІК зат. Жарасымдылық, әдемілік, үйлесімділік.

КЕЛІСІМПАЗ сын. Ымырашыл, келіскіш. **КЕЛІСІМПАЗДЫҚ** зат. 1. Ымырашылдық, келісушілік. 2. саяси. Саяси топтар мен партиялардың және саяси тұлғалардың белгілі бір мақсатқа жету жолында жасалатын өзара келісімдері мен іс-әрекеттері. 3. жағымсыз. Негізінен жеке адам бойындағы тұғырсыздықтан, принципсіздіктен, білімсіздіктен, көңілшектіктен, жағымпаздық

тан, жасқаншақтықтан және сатқындықтан туындайтын жеке адам бойындағы жағымсыз қасиет.

КЕЛІСІМСІЗ сын. Ұнамсыз, орынсыз, ыңғайсыз.

КЕЛІСІМСІЗДЕУ сын. Ұнамсыздау, орынсыздау.

КЕЛІСІМСІЗДІК зат. 1. Үйлесімсіздік, ұнамсыздық. 2. Келіспеушілік, ымыраза келмеушілік.

КЕЛІСІМШАРТ зат. <лат. contractus> ресми. Талап-тілек, міндет, құқық, парыз нақты көрсетілген екі жақтың өзара келісімі.

Келісімшарт айы. экон. Тауарды жеткізу арқылы келісімшарт орындалуға тиіс ай. **Келісімшарт базасы.** экон. Соттың немесе арбитраждың үкімімен байланысты немесе борышқордың төлеуге қабілетсіздігі себепті өндіріп алу мүмкін емес (үмітсіз) деп табылған дебиторлық берешек бөлігі.

Келісімшарт бойынша қаражаттандыру. экон. Экономиканың құлдырауы жағдайында немесе дағдарыс кезеңінде кәсіпорындарға жұмыс жүктеу мақсатымен фирмаларға берілетін үкімет тапсырыстарының нысаны. **Келісімшарт жүйесі.** экон. Келілдемелі өткізу рыногын қамтамасыз ете отырып, зерттеулерді орындау немесе өнім өндіру жөнінде мемлекеттің жеке корпорацияларға берген тапсырыстарының жиынтығы. **Келісімшарт талаптары.** экон. Шарттасушы тараптар келіскен және келісімшартта көрсетілген мәміленің тақырыбы, тауарлардың сипаттамасы, бағасы, міндеттемелердің атқарылу мерзімі тіркелген талаптар.

КЕЛІШЕ зат. Кішкене келі.

КЕМ [ир. كَم] сын. 1. Аз, жетпеген, толмаған. 2. Төмен, осал, нашар. 3. Ақауы, кемістігі, мүкісі бар.

Кем болды. а) Таршылық, жоқтық көрді. ә) Сапасы төмен, нашар, осал болды. **Кем емес.** Тең, пара-пар, бірдей. **Кем көрді [тұтты].** Төмен санады, өзіне тең деп білмеді. **Кем кісі.** Балаға зәру, бала-шағасы аз. **Кем қанағат.** Шыдамсыз, қанағаты аз. **Кем несібелілік** көне. Аузының салуы жоқтық; «Құдайдың» о баста еседен қағабері жаратқан адамы. **Кем соқпады.** Олқы түспеді, кемімеді. **Кем талап.** Талабы жоқ, ықыласы кем. **Кем тимеді.** Асып түспесе, кем түскен жоқ, тең болды. **Кем түспеді.** Артық болмаса, кем емес деген мағынада.

КЕМАҚЫЛ зат. мед. Зияттың, ақыл-парасаттың кемуімен, бұрын қабылданған білімді ұмытумен немесе жаңа білімді меңгерудің қиындығымен, психиканың жұтаңдығымен, мінез-құлқының өзгеруімен сипатталатын психика кемістігі.

КЕМАЛ зат. жерг. Жоқтық, кедейлік.

КЕМБАҒА сын. жерг. 1. Аз, жеткіліксіз.

2. Олқы, кеміс, жетімсіз.

КЕМБАҒАЛ сын. 1. Мүгедек, жарымжан.

2. Кедей, жарлы.

КЕМБРИЙ зат. геол. Жердің геологиялық тарихындағы палеозой эрасының бірінші кезеңі және сол кезеңде түзілген жыныстар қабатының жүйесі.

Кембрийге дейінгі қатпарлықтар. геол. Жер қыртысы даму тарихының кембрийге дейінгі кезеңдерінде (прекембрийде) қалыптасқан тектоникалық құрылымдар.

КЕМДЕ-КЕМ сын. Өте аз, сирек, ілуде біреу.

КЕМДЕ-КЕС сын. жерг. **Кемде-кем** (өте аз).

КЕМДЕУ сын. Аздау, кемірек.

КЕМДІ сын. 1. Кемістігі бар. 2. Аз, шамалы.

Кемді күн. а) Біраз күн; аз уақыт. ә) Қысқа өмір.

КЕМДІК зат. 1. Аздық, жетпеушілік.

2. Кемістік, кемшілік. 3. Тапшылық, жоқшылық, жетіспеушілік. 4. Мүкістік, ақаулық; мүгедектік.

Кемдікте ұстады. Қағажу көрсетті, қорлады. **КЕМЕ'** зат. Өзен, көл, теңіздерде жүретін су жолының қатынас құралы.

Кеме авиациясы. әск. Әскери-теңіз күшінің кемелерінде және қосымша кемелерде орналасатын ұшақтар мен тікұшақтар.

Кеме аумалылығы. навиг. Кемелінің сыртқы күштердің әсері салдарынан тепе-теңдік қалпынан ауытқып, ол әсерлер тоқталған соң бастапқы күйіне қайта келу қабілеттілігі.

Кеме десанты. әск. Жеке нысаналарды алу немесе талқандау және құрлықтағы әскермен байланыс орнату мақсатымен кемелің шаттағы құрамынан құрылған әскери бөлім.

Кеме жабдықтары. Кемелің жүзуі мен оның навигациялық мақсаттарына пайдаланылатын механизмдер мен құрылғылардың жиынтығы.

Кеме жасау. Ауыр өндірістің кемелерді жасайтын және жөндеуін саласы. **Кеме жаттығулары.** әск. Кемедегі жеке құрамның жауынгерлік дайындығы. **Кеме жүзетін канал.** Жер бедерін тиімді пайдалану мақсатында жүргізілген белгілі қимадағы жасанды канал.

Кеме жүзетін тереңдік. Кемелердің суға белгілі мөлшерде бата отырып өтуі мүмкін болтын су жолының тереңдігі. **Кеме жүргізу.** әск. Кемелің жүзу қауіпсіздігі мәселелерін практикалық түрғында шешу мен маневр жасауын зерттейтін құрамына навигация, теңізде жүзу астрономиясы, маневр жасау, кеме жүргізудің техникалық құралдары, гидрометеорология, жүзу құралдары секілді бірқатар пәндер кіретін қолданбалы ғылым. **Кеме иммунитеті.** әск. Халықаралық құқықта мемлекеттік кемелердің дербес құқықтылығы, олардың шетел мемлекеттерінің юрисдикциясынан жартылай немесе толығымен босатылуы. **Кеме кестесі.** әск. Ұрыс немесе күнделікті өмір жағдайында кемелің жеке құрамының басқару мен қызмет көрсету ісіне бөлінуі. **Кеме көтеру.** Суға батып кеткен кемелі су түбінен жоғарыға шығару және жүзіп жүрген кемелің су астындағы бөлігін тексеру, жөндеу не кемелің тайыз сүмен өткізу кезінде оны біраз жоғары көтеру жұмыстарының жиынтығы. **Кеме қатынасы.** кәсіптік. Кеме арқылы су жолымен жасалатын барыс-келіс.

Кеме қозғалтқышы. тех. Кемелі қозғалтқышқа келтіретін басты, негізгі механизм. **Кеме құрты.** зool. Кеме тоқтайтын жердегі бөренелерде, кемелердің ағаштан жасалған су асты бөлігінде, теңіз өсімдіктерінің сабағында, ал тропиктік аймақта манар ағаштарында, суға батқан кокос жаңғағында тіршілік ететін, мекендеген жерінде ағашты тесіп, зиян келтіретін қосжақтаулы моллюскілердің бір тұқымдасы. **Кеме қызметі.** әск. Соғыс жағдайында және күнделікті жағдайда кемелі басқару мен оған қызмет көрсетуге арналған кеме экипажының (жеке құрамының) іс-қимылы. **Кемелер дәрежесі.** әск. Кемелердің тактикалық, техникалық элементтеріне, қарулануына және судағы салмағына байланысты саралау. **Кемелерден басқарылатын зымырандар.** әск. Соғыс кемелеріндегі су үстіндегі, әуедегі, жағадағы және жердегі нысандарды жоюға арналған зымырандар. **Кемелерді күзету.** әск. Қарсыластардың кемелері мен ұшақтарының шабуылын дер кезінде анықтайтын, күзеттегі кемелерге қарсыластардың тұтқиылдан жасайтын шабуылын, шабуыл әдісін ескертіп отыратын құрамалардың, жасақтарының және жеке келеген кемелердің ұрыс әрекетін қамтамасыз етудің бір түрі. **Кемелердің жіктелуі.** әск. Әскери-теңіз флоты кемелерінің мақсат-міндеттеріне қарай бөлінуі. **Кемелер құрамасы.** әск. Ортақ әскери міндеттерді орындау мен белгілі бір мақсаттағы әскери дайындық үшін ортақ басшылыққа біріккен әскери кемелер тобы. **Кемелер сапы.** әск. Бірге жүзу мен маневр жасау барысында кемелердің өзара біркелкі арақашықтықта орналасуы. **Кемелің батпауы.** әск. Бұзылып қалған жағдайда да кемелің өз жүзуін

жалғастыратын және теңізде жүзу мен ұрыстың сапасын сақтайтын төзімділік қабілеті. **Кемеңнің вахталық журналы.** Әск. Кемеңнің сапқа түскен уақытынан бастап флот қатарынан шығуына дейінгі өмірінің барлық оқиғаларын хронологиялық ретпен жазып отыратын журнал. **Кемеңнің габариттік өлшемі.** Әск. Кеме қаңқасының құрылымына жатпайтын шығыңқы бөлімдерді қоса есептегенде кеме қаңқасының неғұрлым үлкен өлшемі. **Кемеңнің жүріс сапасы.** Әск. Кемеңнің жүріс жылдамдығымен, инерциясымен, басқарылуымен, бағытының тұрақтылығымен, толқында жылдамдығын жоғалтпауымен сипатталатын сапасы. **Кемеңнің зениттік қару-жарағы.** Әск. Кемеге орналастырылатын, ату жылдамдығы жоғары және әуенсандарын атуды жүргізе алатын ракеталық артиллериялық қару. **Кемеңнің көмекші механизмдері.** Кемеңнің басты механизмдеріне қызмет ететін немесе өз бетінше жұмыс атқаратын арнаулы агрегаттар. **Кемеңнің маневрлік элементтері.** Әск. Кемеңнің жылжымалылығын, жүзу мен икемділігін, ал сүңгуір қайықтарда сонымен бірге бату және қалқу жылдамдығын, бату тереңдігінің шегін сипаттайтын элементтер. **Кемеңнің маневрлілігі.** Әск. Руль мен басқа да қондырғылар арқылы кемеңнің қозғалыс бағыты мен жылдамдығын өзгерту қабілеті. **Кемеңнің мызғымас қамалы.** Әск. Әскери-соғыс кемелерінің сауытты бөдеумен, сауытты палубамен және көлбеу қалқанмен жабдықталған бөлігі. **Кемеңнің навигациялық жабдықтары.** Кемеңі белгіленген бағыт бойынша жүргізу ісінде қолданылатын әртүрлі снаптар. **Кемеңнің орталық артиллериялық посты.** Әск. Артиллериялық атысты басқаратын негізгі құралдар жинақталған, соғыс кемесіндегі жақсы қорғалған әрі герметизацияланған орын. **Кемеңнің сапалылығы.** Әск. Жүк көтеру мөлшері, жүзу жылдамдығы, беріктілігі, тұрақтылығы, төзімділігі, басқарылуы, батпауы және т. б. кемеңі жүзгіш инженерлік құрылыс ретінде сипаттайтын көрсеткіштер. **Кемеңнің теңізде жүзуге жарамдылығы.** Әск. Кемеңнің жүзу қабілетіне, икемділігіне, жел және теңіз толқыны жағдайында өз қаруын тиімді қолдануына негізделетін кемеңнің негізгі ұрыс сапаларының бірі. **Кемеңнің төзімділігі.** Әск. Кемеңнің құрылымына, қорғаныс жүйесіне, техникалық құралдарына, олардың дұрыс орналасуы мен жұмыс істей алуына, күнделікті іске қосуды, ұрысқа даярлықты және оны жүргізуде жеке құрамның шебер іс-әрекетіне, өмір үшін күрес жүргізуге даярлығына байланысты сапасы. **Кемеңнің ұйымдастырушылық құрылымы.** Әск. Ұрыс уақытында да, күнделікті өмірде де кемеңнің біртұтас құрылымда болуы. **Кеме өткізетін шлюз.** Өзендегі немесе каналдағы кемеңі және салды бір деңгейдегі судан екінші деңгейдегі суға өткізуге арналған гидротехникалық құрылыс. **Кеме рубрикасы.** Кемеңнің жоғарғы палубасында (борт жиегіне жуықтау) немесе үстіңгі құрылыстарында орналасқан жабық бөлме. **Кеме шайқалысы.** Әртүрлі сыртқы күштің әсерінен кемеңнің тербелуі. **Кеме шырақтары.** Кемеңнің орнын, қозғалыс бағытын көрсету және кемеңнің күйін білдіру мақсатында қараңғы түсісімен жағылатын сигналдық шырақтар. **КЕМЕ²** зат. жерг. *Жер ошақ.* **КЕМЕДЕЙ** сын. *Кеме сияқты, кеме тәрізді.* **Нұқ пайғамбардың кемесіндей.** б е й н. Қатер даярласында қалғандай; зор апаттан құтылудың құралындай. **КЕМЕЖАЙ** зат. көлік. Кемелердің сапарға аттанатын, сапардан келгенде тұрақтайтын орны. **КЕМЕЛ** [ар. *كامل*] сын. **1.** Толық жетілген, жеріне жеткен. **2.** Дана, данышпан, ауыз дуалы. **Кемел адам.** діни. Кісілікке жат қылықтардан әбден арылып тазарған, ішкі жан дүниесі ағартып, рухани қасиеті артқан, мұлтқисіздіктің қадыбы мен негізіне мейлінше жақындаған асыл адам. **Кемелге [кемеліне] жетті [келді].** Құшине

енді, толды; ер жетті, дегеніне жетті. **Кемелге [кемеліне] жетті [келді].** Құшине енді, толды; ер жетті.

КЕМЕЛДЕН= ет. **1.** Толу, жетілу, кемеліне келу. **2.** Меңгерілу, тоселу.

Кемелденген демократия. Дамып, қалыптасқан, жетілген демократия. **Кемелденген социализм.** сов. Социалистік құрылыстың социалистік экономикалық тұрғыдан жетіліп дамуындағы заңды сатысы; коммунизмге өтер белес.

КЕМЕЛДЕНДІР= ет. *Жетілдіру, кемеліне келтіру.*

КЕМЕЛДЕНДІРУ *Кемелдендіру етістігінің қимыл атауы.*

КЕМЕЛДЕНДІРІЛ= ет. *Жетілдірілу.*

КЕМЕЛДЕНДІРІЛУ // *Кемелдендіру етістігінің қимыл атауы.*

КЕМЕЛДЕНУ *Кемелден етістігінің қимыл атауы.*

КЕМЕЛДЕНУШІЛІК зат. *Толып жетушілік, кемеліне келушілік.*

КЕМЕЛДІ сын. *Кемеліне келген, жетілген.*

КЕМЕЛДІК зат. *Кемеліне келгендік, жетілгендік, толыққандық.*

КЕМЕЛДІЛІК зат. *Толып жетілгендік, кемеліне келгендік.*

КЕМЕЛЕК зат. жерг. *Кебенек (ешкіде болатын жұқпалы ауру).*

Кемелек келгір. қарғ. *Кебенек келгір (кемелек ауруына тап болғыр).*

КЕМЕЛІК сын. *Кемеге арналған.*

Кемелік артиллерия. Әск. Әскери кемелерге орнатылған қарулар.

КЕМЕҢГЕР сын. *Ақылды, дана, данышпан.*

КЕМЕҢГЕРЛІК зат. *Ақылдылық, даналық, данышпандық.*

КЕМЕР¹ [ир. *كمر*] зат. *Өзен, көл, су арнасының жағалауы, жиегі.*

Кемер бекіту құрылыстары. Өзеннің, бөгеннің, теңіздің жағалауларын, бөгеттер мен каналдардың құлама қабақтарын толқындардың, судың қатты ағысының және мұз қосқынның т.б. бүлдіруінен қорғау үшін салынатын құрылыстар.

КЕМЕР² [ар. *كمر*] зат. этн. **Кемер белбеу.**

Кемер белбеу. этн. *Бетіне алтын, күміс шытыра, жапсырмалар бекітілген, топсалы қапсырмалары бар, жалпақ, сәнді бағалы былғары белбеу [тон, шапан тәрізді сырткімнің сыртынан буынады, босанған әйелдер аяқ-қолын бауырына жыдым алып, тез қалпына келсін, салт атпен алыс жол жүргенде ішкі ағзалар солқылдамасын, белге, бүйрекке күш түспесін, жарық (грязь) ауруына ұшырамасын деп тағады].* **Кемер белдік.** этн. **Кемер белбеу.**

КЕМЕРЛЕ= ет. **1.** Судың арнасын тереңдеп орып, екі жағасының биік болып (кемер болып) қалуы; кеме жасау. **2.** Кемеріне жету, толып кету. **3.** Жағалау, жиектеу.

КЕМЕРЛЕН= ет. **1.** Жарқабақтану. **2.** Кемеріне жету, толқындану.

КЕМЕРЛЕНУ *Кемерлен етістігінің қимыл атауы.*

КЕМЕРЛЕТ= ет. *Суару, суға жіберу.*

КЕМЕРЛЕТУ *Кемерлет етістігінің қимыл атауы.*

КЕМЕРЛЕУ *Кемерле етістігінің қимыл атауы.*

КЕМЕРЛІ¹ сын. **1.** Кемері бар, жарқабақты. **2.** ауыс. *Бай, болып-толаған.*

КЕМЕРЛІ² сын. сөйл. *Кемер белбеулі, кемер белбеу тағынан.*

КЕМЕРСУ зат. геогр. Өзеннің (бөгеннің) мұздан арылуы алдында пайда болатын жағалаудағы мұздан бос, ашық су жолағы.

КЕМЕРСІЗ сын. *Кемері жоқ.*

КЕМЕСЕР зат. тар. сөйл. **Комиссар.**

КЕМЕСЕРЛІК зат. тар. сөйл. **Комиссарлық.**

КЕМЕРІ зат. көне. *Өзі туған бала, іштен туған перзент.*

КЕМЕРІ зат. *Шағын кеме.*

КЕМЕШЕ ұст. *Кеме сияқты, кеме секілді.*

КЕМЕШТЕ= ет. *Кемеш ету, кемеш етіп жасау; ою, үңгу.*

КЕМЕШТЕЛ= ет. *Отырғу, үйілу.*

КЕМЕШТЕЛУ *Кемештел етістігінің қимыл атауы.*

КЕМЕШТЕН= ет. *Қисаю, жантаю.*

КЕМЕШТЕНУ *Кемештен етістігінің қимыл атауы.*

КЕМЕШТЕУ¹ *Кемеште етістігінің қимыл атауы.*

КЕМЕШТЕУ² сын. *Еңкіштеу, құдаламау.*

КЕМЕШІ зат. **1.** *Кеме жүргізуші. 2.* *Кемеді жұмыс істеуші.*

КЕМЕШІК зат. экспр. *Кішкене кеме.*

КЕМЖАҚСЫ сын. жерг. *Жап-жақсы, әп-әдемі, тәп-тәуір.*

КЕМЖІК зат. жерг. *Кемшілік, кем-кетік.*

КЕМЗАЛ зат. сөйл. **Қамзол.**

КЕМЗАЛДЫҚ сын. *Кемзал тігуге жарамды.*

КЕМЗЕЛ зат. сөйл. **Қамзол.**

КЕМИЕК сын. *Астыңғы иегі тартыңқы, кем. Кемиек бота. Астыңғы иегі тартыңқы болып туған бота.*

КЕМИЕКТЕУ сын. *Иегі кемдеу.*

КЕМ-КЕМДЕП ұст. *Аз-аздап, біртіндеп.*

КЕМ-КЕМНЕН ұст. жерг. **Аз-аздап.**

КЕМ-КЕТІК зат. **1.** *Жетіспестік, кемшілік, кемістік. 2.* *ауыс. Жоқ-жітік, жарлы-жақыбай, кедей.*

КЕМ-КЕТІКСІЗ сын. *Кемшіліксіз, кемістіксіз.*

КЕМКИ= ет. *Кекшо, кекжшо.*

КЕМҚАП зат. көне. *Оқалы қалың жібек мата, қымқап.*

КЕМҚОРЛЫ сын. *Кем, төмен, нашар.*

КЕМПАРЫҚ сын. *Парықсыз, ақымақ.*

КЕМПЕС зат. сөйл. экспр. **Кемпір.**

КЕМПІР¹ зат. **1.** экспр. *Жасы келген, қартайған әйелдің төменшік тету мағынасындағы атауы. 2.* *Шал кісінің жасы келген әйелі.*

Кемпір бет. *Беті кемпірдің бетіндегі мыж-тыж. Кемпірдің жағын байлау.* этн. *Қой қырқып, жүні сабап, киіз басқан кезде жел тұрғызбау үшін орындалатын ырым [желден сақтану мақсатында «сөйлемеңдер, сөйлесеңдер жел соғып, жүні шады» деп әйелдер ескерту жасап, кемпірдің жағын байлау ырымы жасалады: бір бала екі тал шиді немесе оспіп тұран шиді құшақтап, жұнмен байлап, «кемпірдің жағын байлады» деп айқайлайды. Сонда халық түсінігі бойынша жел баяулап, тоқтайды. Осыдан кейін киіз басу әдеттегідей жаласа береді].* **Кемпір қойын қосақтан түр.** жерг. этн. *Кемпірқосақ шықты. Кемпір келсін.* қарғ. *Сыыр малына айтылатын қарғыс, мәлік келсін! Кемпір өлді.* этн. *Ескі салт бойынша, жаңа үйленген жастарға «өзгелер ұйықтады, жата берулеріңе болады» деп беретін әзіл белгі (мұны хабарлаған әйел сыйлық алатын болған).*

КЕМПІР² зат. жерг. *Сыыр малында болатын жұқпалы ауру.*

КЕМПІРАУЫЗ зат. *Шеге суыратын құрал; тістеуік, атауыз.*

КЕМПІРАҚСАҚ зат. *қойшар. Сыз жерге жайғандықтан болатын, қойда, әсіресе жас төлінде кездесетін буын ауруының жергілікті атауы.*

КЕМПІРЖҮЗІК зат. жерг. *Өте қарапайым жасалып, қас салынбайтын, көбіне тазалық үшін кемпірлер тағатын күміс жүзік.*

КЕМПІРКЕ зат. жерг. *Шай демдеген шайнекті қою үшін самауырынның оттығына кигізетін бөлігі.*

КЕМПІР-КЕМЕШ зат. экспр. **1.** *жағымсыз. Қартайған жасының беделіне қарамастан, ел ішінде үлкендікке, еланасына лайықты сый-құрметі, қадірі жоқ кәрі әйелдер. 2. *з а т. Кәрі-құртай әйел атауы.**

КЕМПІР-КЕШЕК жерг. **Кемпірсалпыр.**

КЕМПІРҚАУЫН зат. кәс. *Дәмі бузылмай*

ұзаққа шыдайтын қабығы торланған, қалың болатын қауын түрі.

КЕМПРҚОСАҚ¹ зат. Аспанда жаңбырдан кейін пайда болатын доға тәріздес әр түсті жолақ.

КЕМПРҚОСАҚ² зат. қолөнер. Кесте тігу өнерінде рет-ретімен орналасатын түрлі түсті бірнеше жолақтан тұратын ою-өрнектің түрі.

КЕМПРЛІК зат. Кемпір болғандық, қартайғандық.

КЕМПР-САМПЫР зат. этн. Оңша ұнатпай айтылатын кәрі-құртаң әйелдер деген мағынадағы сөз.

КЕМПР-СЕМПІР зат. Кәрі-құртаң әйелдер.

КЕМПРТАС зат. этн. Әдет-ғұрып, діни сенімдерге байланысты тастан мүсінделген адам пішіні, балбал тас.

КЕМПР-ШАЛ зат. Оңша ұнатпай айтылатын жасы келген, қартайған әйелдер мен еркектер деген мағынадағы сөз.

КЕМПРШАШ зат. өс. Тарам-тарам болып шөлдi жерде жығатын, биіктігі 20-30 сантиметрдей қой жейтін шөп.

КЕМПРШЕ ұст. Кемпірге ұқсап, кемпір сияқты.

КЕМПРШӨП зат. өс. <лат. acantholimon> Қорғасыншөп тұқымдасына жататын аласа бүталы не бүташықтың өсімдігі.

КЕМПРШУАҚ зат. жерг. Жазғытұрғы кеш, күз кезіндегі күн сәулесі.

КЕМСАЛИҚА сын. 1. Біразырақ жетпеген, жетіспей жатқан. 2. жерг. Селқос, құдықсыз, енжар.

КЕМСАЛҚАУ сын. Енжар, селсөк.

КЕМСЕҢ елік. Жыламырағанда иектің дірілдеп жоғары-төмен тартылғанын бейнелейтін сөз.

Кемсең қақты. Жылағаннан иегін жоғары-төмен қозғалтты.

КЕМСЕҢДЕ= ет. Иегін ғана қозғап, үн шығармай өксіп жылау.

КЕМСЕҢДЕС= ет. Иектерін қозғап, үн шығармай жыласу; жылағансу.

КЕМСЕҢДЕСУ Кемсеңде етістігінің қимыл атауы.

КЕМСЕҢДЕТ= ет. Өксіту, жылату.

КЕМСЕҢДЕТУ Кемсеңдет етістігінің қимыл атауы.

КЕМСЕҢДЕУ Кемсеңде етістігінің қимыл атауы.

КЕМСЕҢ-КЕМСЕҢ елік. Иектің дірілдеп қайта-қайта жоғары-төмен қаққанын бейнелейтін сөз.

Кемсең-кемсең етті. Үнсіз өксіп жылады.

КЕМСИ= ет. Аузы опырылу, жапырылу (тіс жоқтықтан болатын өзгеріс).

КЕМСИО Кемси етістігінің қимыл атауы.

КЕМСИ= ет. Кем соғып қалу, кем болу.

КЕМСИН= ет. 1. Азырқану, аз көру. 2. Біреуді өзіннен төмен санау, кем-кетік, мүгедек, кедей адамдарды менсінбеу сияқты адамгершілікке жатпайтын ұнамсыз мінез-құлық.

КЕМСИН сын. Кем, кемістігі бар.

КЕМСИНУ Кемсін етістігінің қимыл атауы.

КЕМСИТ= ет. Біреуді кемсіну; менсінбеу; төмен түту.

КЕМСИПЕ сын. кіт. Шың паркынан әдейі төменіктететін, кем санайтын.

Кемсіте баға белгілеу. экон. Тауарды шығын деңгейіндегі айырмага қатыссыз белгіленген (дискриминациялық) бағамен сату.

КЕМСІТУ Кемсіт етістігінің қимыл атауы.

1. Төмен санау, қорлау, менсінбеу. 2. экон. Сыртқы саудадағы тәртіп, шектеу.

КЕМСІТУ зат. саяси. Алалау, басқа елдің заңды тұлғаларына сол елдің тұлғаларына қарағанда жағдай жасамау.

КЕМСІТУШІЛІК зат. Кем санаушылық, төмен түтушілік.

КЕМСІТІЛ= ет. Кем саналу, төмен баалану.

КЕМСІТІЛУ Кемсітіл етістігінің қимыл атауы.

КЕМТАР сын. 1. Жарымжан, мүгедек; кемістігі бар. 2. Тапшы, жетімсіз; мұқтаж.

КЕМТАРЛАУ сын. Кемдеу, кемістігі барлау.

КЕМТАРЛЫҚ зат. Мүгедектік, жарым жандық, ағаның қалыпты құрылысының іштен кем болып тууы.

КЕМТАРШЫЛЫҚ зат. Жетіспеушілік, тапшылық, мұқтаждық.

КЕМТІК зат. Кем-кетік, кемістік, жетімсіздік.

Кемтігі бітелді. Жағдайы түзелді, оңалды.

Кемтігін толтырды. Жетпей жатқан жағын жетілдірді.

КЕМТІКСІЗ сын. Кем-кетіксіз, кемшіліксіз.

КЕМУ Кемі етістігінің қимыл атауы; азау, кемі беру.

КЕМШІЛ сын. 1. Кеміс, жарымжан. 2. Жетпей жатқан, жетіспеген, кем.

КЕМШІЛДЕУ сын. Аздау, кемдеу.

КЕМШІЛІК зат. 1. Кемістік, олқылық. 2. Қателік, әбестік, білместік. 3. Жоқшылық, мұқтаждық, тапшылық.

Кемшілігін көрсетті. Кем, олқы жерін айтты, тура жолға салды. **Кемшілікті жойды.** Ис-әрекеттегі оғаштықты, олқылықты жөндейді, түзеді. **Кемшілік келді.** Нұқсан тиді, зиян болды. **Кемшілік көрді.** Жоқтықтың азабын тартты, қиыншылық көрді.

КЕМШІЛІКСІЗ сын. 1. Кем-кетіксіз, қателіксіз. 2. Тапшылықсыз.

КЕМШІН зат. 1. Кемшілік, жетімсіздік, жетіспестік. 2. Төмен, аз; тапшы.

КЕМШ= ет. 1. Азау, кем тарту. 2. Төмендеу, бөсең тарту.

Кемімен дөңгелектеу. математикалық. Кемімен дөңгелектенетін санының оң жағындағы барлық цифрларының алынып тасталуы.

КЕМІК зат. Сүйектің кеміруге болатын жұмсақ майлы жері.

Кемік жілік. жерг. этн. Тоқпан жілік.

Кемік сүйек. Жұмсақ майлы сүйек.

КЕМІКТЕЛ= ет. Кемік тарту, мүжілу.

КЕМІКТЕЛУ Кеміктел етістігінің қимыл атауы.

КЕМІНДЕ ұст. Кем дегенде, аз дегенде.

КЕМІНДЕ= ет. 1. Сүйектің кемігін мүжзу. 2. Бір нәрсені күрек тістерімен қажаяу. 3. Микробтың сүйекті шіртуі. 4. ауыс. Жегідей жеу; мазалау. 5. ауыс. экспр. Оқу.

КЕМІРГІШТЕР зат. зоол. <лат. rodentia> Кемірушілер тобы; сүтқоректілер класының ең көп таралған тобы.

КЕМІРЕК сын. Азырақ, аздау.

КЕМІРТ= ет. 1. Мүжіту, жегізу, қажалату. 2. ауыс. Жегідей жегізу, мазалау.

КЕМІРТУ Кемірт етістігінің қимыл атауы.

КЕМІРУ Кемірт етістігінің қимыл атауы.

КЕМІРУШІ сын. зоол. Өсімдіктерді кеміретін (жан-жануар, жәндік).

КЕМІРІК зат. сөйл. **Кемік.**

КЕМІРІЛ= ет. Мүжілу, қажалу.

КЕМІРІЛУ Кеміріл етістігінің қимыл атауы.

КЕМІС сын. 1. Аз, аздау, кем, жетімсіз. 2. Бір жерінің кемшілігі бар, мүкісі бар. 3. Мүгедек, жарымжан, кәріп.

Кеміс көрді. Жеткіліксіз деп санады.

КЕМІСТЕУ сын. Аздау, кемдеу, тапшылау.

КЕМІСТІК зат. 1. Кемдік, мүкістік, кемтарлық. 2. Кемшілік, әбестік, қателік.

КЕМІСТІКСІЗ сын. Кемшіліксіз, мүлтіксіз.

КЕМІТ= ет. 1. Азайту, шектеу. 2. ауыс. Кем деп білу, кем санау; менсінбеу.

КЕМІТТІР= ет. 1. Азайтыру, шектеу, төмендеттіру. 2. ауыс. Кем санаттыру, қорлаттыру.

КЕМІТТІРУ Кеміттір етістігінің қимыл атауы.

КЕМІТУ Кеміт етістігінің қимыл атауы.

КЕМІТУШІ зат. Азайтушы, төмендетуші.

КЕМІТУШІЛІК зат. Азайтушылық, төмендетушілік.

КЕМІТІЛ= ет. Азайтылу, төмендетілу.

КЕМІТІЛУ Кемітіл етістігінің қимыл атауы.

КЕН¹ зат. 1. Жер астынан қазылып алынатын пайдалы қазбалар, руда. 2. ауыс. Бір нәрсенің мол жері, қайнаркөзі. // Өте бай, мол. 3. ауыс. Байлық, асыл қазына. // Асқан дана, данышпан, кемеңгер. // Шебер, алдына жан салмас бігір.

Кен ашу жұмыстары. геол. Кенді қазу мақсатында жер бетінен кен қабатына дейін не оның бір бөлігіне жету үшін және кен алынатын забойларға дейін күрделі және дайындық қазбаларын жүргізу. **Кен бағанасы.** кен. Кен жартысыз өңірде сол кенмен қаныққан, пішіні бағанаға ұқсас шоғыр түрінде ерекшеленетін дене. **Кен байлығы.** Жерасты қазбалары, кен көзі. **Кен байыту.** кен. Бостану жұмыстарынан пайдалы минералдарды бөліп алу мақсатында минералдық шикізаттарды алдын ала өңдеу жұмыстарының жиынтығы. **Кен байыту әдістері.** Кеннен бағалы минералды олардың сапалық айырмашылықтары негізінде бөліп алу әдістері. **Кен байыту комбинаты.** Кенді сапаландырып өндіру комбинаты. **Кен білінімдері.** кен. Сапасы мардымдылық талаптарына шамалас боланымен, мөлшері тұрғысынан қазіргі уақытта игеруге келмейтін минералды шикізаттың шағын шоғырлары. **Кен бітімі.** Кеніңізші әртүрлі минералдық агрегаттардың кеңістіктегі арақатыстылығымен және бағыттылығымен сипатталатын кенді массаның құрылыс ерекшеліктері. **Кен ғылымы.** Кен қазуда қауіпсіздік пен тиімділікті қамтамасыз ету, еңбек пен өндірісті ұйымдастыру, тау жыныстарды қазбалар жүргізуде кездесетін физикалық құбылыстар мен кен орындарының табиғи бітімі жөніндегі ғылым. **Кен денесі.** Жер қыртысындағы кен шоғырның физикалық пішіні. **Кендер жіктемесі.** Кендерді минералдық және химиялық құрамына, құрылымдық және бітімдік ерекшеліктеріне, физикалық қасиеттеріне қарай кластарға, топтарға, типтерге және түрлерге бөлу. **Кендердің жеодалық бітімі.** Бос кеңістіктің қабырғасынан центрге қарай кристалдық агрегаттар концентрлі өскен көптеген жеодалардың болуы. **Кендердің құрылымы.** Кенді түзетін түйірлердің пішінімен, мөлшерімен және олардың арақатынастылығымен айқындалатын минералдық агрегаттар құрылысы. **Кендердің сепшелік бітімі.** Негізгі кенді емес массадағы кенді минералдар түйірлері немесе олардың агрегаттарының шашырандылары болуымен сипатталатын бітім. **Кендердің сферолитті құрылымы.** Радиосәулелі құрылысты, әртүрлі мөлшерлі сферолиттен тұратын кен құрылымы. **Кендердің торлы құрылымы.** кен. Соңғы түзілген жіңішке кенді желілер минералдарының одан бұрынғылармен қиылысып, торлама дамуымен сипатталатын құрылымы. **Кенді ашық әдіспен қазу жүйесі.** кен. Карьерлердің өндірістік қуатына сәйкес кен ашу, кен қазу жұмыстарын тиімді және қауіпсіз тәсілмен жүргізу, қазба байлық қорын ысыратпай пайдалану тәртібі. **Кен екшеу.** кен. Кенді екшеу арқылы башкерттерінің ірілігіне қарай сұрыптау жұмысы. **Кен жалбырлары.** кен. Домалақ, эллипсоид ті немесе бұрыс пішінді кішігірім кен шоғырлары мен тасберіштері. **Кен жұмыстары.** кен. Пайдалы қазылымдарды қазып алу және кені алынған кеңістікті қалпында сақтау, шегендеу және үңгілеу сияқты жұмыстардың жиынтығы. **Кен кесектілігі.** кен. Массивтен бөлінген кен массасының түйіршіктік құрамы, яғни ондағы мөлшері әртүрлі кесектердің сандық немесе көлемдік арақатынасы. **Кен қойманы.** кен. Пайдалы кен шоғырынан кен бөліп алу және оны көлікке тиеу жұмыстарын бір мезгілде орындайтын күрделі мәшине. **Кен қабаты.** кен. Жер қойнауындағы қазба байлықтың орналасу қалпы, оның қалыңдығы мен ұзындығы және тереңге бойлау өлшемдері. **Кен қазбалары.** кен.

Жер қойнауынан қазып алынатын байлық; кен қоры, руда. **Кен қазу жұмыстары**, кен. Белгілі әдістерді және жүйелерді қолдана отырып, әртүрлі мәшине-механизмдердің көмегімен кенді қазып шығару жұмыстарының жиынтығы. **Кен қасиетін біркелкілеу**, кен. Кеннің байытылуын және технологиялық көрсеткіштерді белгілі деңгейде тұрақтандыру үшін кен қасиетін біркелкі деңгейге келтіру. **Кен қаттылығы**, кен. Кеннің ұсату және ұнтақтау жұмысына мейлінше әсер ететін физикалық қасиеті. **Кен қорғау**, кен. Қазба байлықты ысырапсыз пайдалануды қамтамасыз ететін шаралар жиынтығы. **Кен қоры**, кен. Кен орнын барлау немесе игеру кезінде анықталған кен мөлшері. **Кен құбыры**, кен. Кенісіз бұйыр тау жыныстар арасынан шығаратын құбыр пішіндес кенді дене. **Кен құлагу**, кен. Қазылып алынатын кеннің өзі әрі оның үстіндегі тау жыныстары оша берік болмаған жағдайларда жер астынан кен қазып алу үшін пайдаланылатын әдіс. **Кен линзасы**, кен. Линза тұрқылас кенді дене. **Кен массасын тасымалдау**, кен. Аршылым тау жыныстары мен пайдалы қазылымды забойлардан тиісінше үйінділерге және тұтынушылардың (байыту фабрикалары, электрстансылар және т. б.) қабылдау пункттеріне немесе қоймаларға ауыстыру. **Кен мөшinelері**, кен. Кен массасын қопару, тиеу, жеткізу, тасымалдау, әртүрлі мақсатпен қазбаларды жару, шөгіндерді орнату, кені алынған бос кеңістікті толтырмалау үшін арнайы қолданылатын мәшинелер. **Кеннен сынама алу**, кен. Кен орындарының әртүрлі нүктелерінен пайдалы қазбалардың белгілі мөлшердегі үлесін алып, оның қасиеттері мен сапасын зерттеу жұмысы. **Кеннің жабысқыштығы**, кен. Кеннің ауырлық күштерінің әсерінен сусымалық қалпынан біршама тұтасстылық күйге ауысуы. **Кеннің жынытық құндылығы**, кен. Кен құрамында кездесетін барлық құрамбөліктерді есепке алғандағы кеннің жынытық құндылығы. **Кеннің заттық құрамы**, кен. Кеннің және одан алынатын өнімдердің ең басты сипаттамасы, заттық құрамы. **Кеннің тотығу зонасы**, кен. Кеннің құрамы тұрақсыз минералдарының жер беті сулары мен грунт суларының, сондай-ақ осы суларға еріген және атмосферадағы оттегі мен көмірқышқыл газының әсерінен химиялық өзгерістерге ұшыраған, жер бетіне таяу жатқан бөлігі. **Кеннің ұнтақталғыштығы**, кен. Кеннің физикалық-механикалық қасиеті. **Кен оймасы**, кен. Жер бетінен төмен қарай ұзындығы (2-7 км) енінен (200-300 м) едәуір артық болып қазылған карьер. **Кен орны**. Құрамында түрлі минерал бар, экономикалық жағынан өндіруге тиімді пайдалы қазбалар шоғырланған жер қойнауының аумағы. **Кен орны морфологиясы**, кен. Кен орнының немесе оның жеке денелерінің пішіні. **Кен орындары**, кен. Құрамында бірнеше минерал бар, экономикалық жағынан өндіруге тиімді пайдалы қазбалардың жер қойнауының белгілі бір аумағында шоғырлануы. **Кен орындарының моруы**, кен. Кен орындарының жер бетіне жақын бөліктерінің мору процестері әсерінен химиялық бұйыну арқылы өзгеруі. **Кен өнеркәсібі**, кен. Кен қазу өндірісі; пайдалы қазбалардың кен орнын барлауға, оларды жер қойнынан өндіруге және бастапқы өңдеуге байланысты өндіріс салаларының кешені. **Кен сапашегі**, кен. Кен байлықтарының саны мен сапасына қойылатын талаптардың жиынтығы. **Кен сұрыптау**, кен. Сұрыпталатын кен массасынан кеннің немесе бос тау жыныстардың кесектерін алу процесі. **Кен типтері**, кен. Кен орындарға тән кендердің жіктелу түрлері. **Кен торабы**, кен. Кенді аймақтық немесе кенді белдемнің жеке-дара бөлігі болып табылатын, өз шендестеріне қарағанда әлдеқайда мол минералданған түрлі пішінді кенді алаптар. **Кен түзілу**, кен. Кенді заттардың қозғалымы орталар (магма балқымалары, сулы және газды-сулы ерітінділер, газдар) есебінен

түзілу процесі. **Кен түзілу жағдайлары**, кен. Кен түзілу процесін, оның жылдамдығын, минералдық паргенезистер сипатын, кендердің дербестелу пішіндерін және т. б. анықтайтын жағдайлар. **Кен түсіру**, кен. Кеннің ұсақтау, ұнтақтау, байыту және т. б. операциялар үшін байыту фабрикаларына белгілі бір әдістермен түсірілуі. **Кен ұсату**, кен. Кеннің ірі кесектерін бөлшектеп, көлікке тиеуге және тасымалдауға ыңғайлы қалыпқа келтіру. **Кен шоғыры**, кен. Жер қыртысының нақтылы өңірлерінде жинақталған, кіріктіруші тау жыныстардан анық ерекшеленетін кенді денелер. **Кен шогғы**, кен. Тұтас дерлік немесе тұтас тұлғалы кенді дене; көлденеңі әдетте ондаған метр болады. **Кенісі**. Жер қойнауына пайдалы қазылымдарды алу (өндіру) және оларды өңдеу жұмыстарын қамтитын ғылым мен техніка салалары.

КЕН² зат. жерг. Аласа, жалмақ етіп, сөкі тәріздендіріп жасалатын үй іші ошағы.

КЕН³ зат. жерг. Темір пештің мұржасы, құбыры.

КЕНАЙЫ зат. жерг. Жеңе.

КЕНАУЫЗ зат. көне. Матаның бір түрі.

КЕН-ГЕОЛОГИЯЛЫҚ сын. Кен өндіру, байытуға әрі геологиялық жұмыстарға қатысты.

Кен-геологиялық процестер. Пайдалы қазылымдар кен орнын ашық, жерасты және ұңғымамен қазып алу барысында геологиялық және технологиялық факторлардың бірдей әсер етуі салдарынан тау жыныстар массивінде пайда болатын өзгерістердің заңдылығы мен жүйелілігі.

КЕНГУРУ зат. <лат. kangaroo> Сүт-қоректі, артқы аяқтары ұзын, қалталы жануар.

КЕНДАЛА зат. к.әс. Көзіннің кеңігі 8 см-дей ауады бір түрі.

КЕН-ДАЯРЛАУ: кен-даярлау жұмыстары. кен. Ашық әдіспен қазған жағдайда – карьерді дайындау мен пайдалану кезеңінде орындалатын күрделі және жарма орларды (немесе қазаншұқырлар) ұңгілеу жөніндегі кен жұмыстары.

КЕНДЕ сын. Тапшы, мұқтаж.

Кенде емес. Қур емес; жеткілікті, баршылық.

Кенде қалды. Кейін қалды, мақұрым қалды; кешікті.

КЕНДЕ = ет. Кен аршу, қазу.

КЕНДЕКТЕ = ет. жерг. Уыстау.

КЕНДЕЛІК зат. 1. Тапшылық, мұқтаждық. 2. Аздық, аз болушылық.

КЕНДЕНУ Кенден етістігінің қимылы атауы. 1. Тау жыныстарда кенді минералдардың шығаруы. 2. Тау жыныстарда кенді минералдар пайда болатын процесс.

Кендену бейімділігі, кен. Кен құрамының нақтылы бағытта заңды түрде өзгеріп отыруы. **Кенденуді бақылау**, кен. Кендердің процесті геологиялық (металлогендік) тұрғыдан қамтамасыз ететін факторлар жиынтығы. **Кендену жиексіздігі**, кен. Кен орнының кен сыйытырушы тау жыныстарында, оның жабынынағы бортылдақ шөгінділерде, топырақта, жерасты мен жерүсті суларында, өсімдіктер мен жануарлар организмдерінде, атмосфера мен ауа тозандарында сол кен орнын тән химиялық элементтердің шамадан көп мөлшерде кездесуі. **Кендену қарқындылығы**, кен. Өндірістік маңызы бар нысандардың шығу пайызы немесе кен көзінің орташа мөлшері.

КЕНДО зат. спорт. Қазіргі жекпе-жек спорт түрлерінің бірі болып табылатын жапондардың дәстүрлі әскери дайындығының бір түрі.

КЕНДІ сын. Кені бар, кені мол.

Кенді алаң, геол. Шығу тегі мен жаралу уақыты жағынан ұқсас, белгілі бір геологиялық объектіге оралас рудалы кен орындары бар сараланған алаң. **Кенді алқап**. Үлкенді-кішілі кен орындары шоғырланған өңір. **Кенді аудан**, кен. Металлогендік аймақтың (атыраптық, белдемнің) біршама шағын бұрыс пішінді кенкіртіруші бөлігі. **Кенді белдем**, кен. Геологиялық құрылымы ерекшеліктері тұрғысынан

нақтылы кен пішіндері мен түрлерін кіріктіруге мейлінше бейім ауқымды аймақ-құрылымдық-металлогендік белдемдердің, кенді атыраптар мен аудандардың бір бөлігі. **Кенді белдеу**, кен. Қандай да бір геологиялық құрылымды бойлай орналасатын (кейде мыңдаған км) рудалы кен орындар тізбегі. **Кенді дене**, кен. Кез келген пішіндегі (желілер, линза, шток, қойнауқат және т. б. пішіндер) кен шоғырының жиынтық атауы. **Кенді ерітінділер**, кен. Кенді құрамбөліктердің бір орнынан екінші орынға қозғалуын және түзілуін қамтамасыз ететін қойнаулық ерітінділердің жалтылама атауы. **Кенді масса**, кен. Кенді қопарғанда және тиегенде араласуы нәтижесінде пайда болған кен мен бос тау жыныс қосындысы. **Кенді шаң**, кен. Кеннің ұсақ фракцияларынан шығатын шаң.

КЕНДІК сын. Кен ісіне тән, кен өндіру жұмыстарына қатысты.

Кендік құтқару жабдықтары. Жерасты апаттың жойып, адамдарды құтқаратын бөлімнің қолданатын арнаулы жабдықтары. **Кендік құтқару ісі**. Кен ісінің адамдарды аман сақтап қалуының ғылыми негіздерін, техникасы мен ұйымдастырылуын, сондай-ақ жерасты апаттарына жол бермеу және жою шараларын қамтитын саласы.

КЕНДІНГЕК зат. кен. Шахтадағы жұмыс қауіпсіздігін сақтау үшін пайдалы қазындының жер астында біржола немесе уақытша қалдырылып, тіреу ретінде пайдаланылатын бөлігі.

КЕНДІР зат. 1. өс. <лат. аросунум> Сабақтарының талшығынан әр алуан арқан, жіп есілетін, дәнегінен май алынатын өсімдік. 2. Кендіренің ірілігі жасалған жіп, арқан т. б.

Кендір арқан, этн. Кендір өсімдігінің сабағынан есіп жасалған жуан, қатты жіп. **Кендір талшығы**, тех. Кендір тұқымдас өсімдік талшықтарынан алынатын зат. **Кендір тұқымдасы**, өс. <лат. аросунасеae> Қос жарнақты, құрамында сүт түсті ақшыл шырғыны бар ағаш, бұта немесе шырғауық өсімдік. **Кендірі кесілді** [үзілді]. Аштықтан әл-дәрмені құрып, титықтады, көтерем болды. **Кендірін кесті**. Жүйкесін құртты, әлін келтірді.

КЕНДІРАҒАШ зат. жерг. Жөке.

КЕНДІРЖАПЫРАҚ зат. өс. <лат. datiscaea> Ағаш немесе көпжылдық шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.

КЕНЕ¹ зат. зоол. <лат. acarina> Жан-жануарлардың қаны мен өсімдіктердің сөлін соратын паразит жәндік.

Кене басу, мал шар. этн. Кенелеу. **Кене басы қалу**. Мал денесін кенеден тазалаған кезде тері астында жұдырып қалған басының сол жерді жараға айналдырып іріңдетуі. **Кене бұды**. Терінің қан-сөлін сорып, уытын жайған кезде ірің ағып, жазылмайтын жараға айналды. **Кене жауу**. Кенелердің ауа арқылы ауысуы, жұғуы. **Кене жеу**. Малды сорып, терісін жаралап, қотыр етіп, жыбырлатып қышыту. **Кене кіру**. Мал терісіне кененің басын тығып соруы. **Кене сору**. Кененің малдың қанын сорып жұдететін, арықтатып өлтіруге соғатын апат. **Кенесі түсу**. Әбден тойған кененің малдан өздігінен түсіп қалуы. **Кене түсу**. Малдың кенелеп кетуі, кене басу. **Кене энцефалиті** а у р у. <лат. encephalitis, acarinarum> Кене арқылы тарайтын ми қабыңуын және орталық жүйке қабыңуын тудырып, орталық жүйке жүйесін қатты зақымдайтын, жедел өтетін жұқпалы ауру.

КЕНЕ²: даусын кенеді. сөйл. Тамағын кенеді.

КЕНЕ³ зат. жерг. Мал қамалу үшін қамыстан жасалған қора.

КЕНЕ⁴ = ет. Мол етіп кезіктіру; қарық қылу.

КЕНЕГЕ [ор. кнґа] зат. сөйл. **Китан**.

КЕНЕДӨН зат. өс. <лат. ficinus> Сүт-тіген тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

КЕНЕДЕЙ сын. Кішкентай, титтей, құрттай.

Кенедей жабысты. Қадалып, айырылмай қойды. **Кенедей қадалды.** Қадалған жерден қан алды, жабыса кетті, ұстай қатып, тістей жатты.

КЕНЕЖАРА з а т. Теріде кене тістегеннен пайда болған жарақат.

КЕНЕЗЕ з а т. 1. Жердің үстіңгі қабаты, қыртысы. 2. Тері, қыртыс.

Кенезәсі кепті. Қатты шөлдеді; аузы құрғады, сусады.

КЕНЕЙ¹ з а т. ойын. Асық ойынында ұпайға тігілетін киізгірім асық.

КЕНЕЙ²: кеней домбыра. Ертеден келе жатқан, ежелден пайдаланылып келе жатқан домбыра. **Кеней түгел.** Бәрі де орнында, ешбір олқылығы жоқ, кемшіліксіз.

КЕНЕҚОТЫР з а т. Кене соран жерде пайда болған жара.

КЕНЕҚҰРТ з а т. Тері астында кенеден қалған уыт [теріні ісереді, қышытады, қан-сөзді бұзады, малға індет жұқтырады].

КЕНЕЛ = е т. Байып қалу, қарқ болу.

Кенеліп қалды. Молшылық болды, байлыққа батты.

КЕНЕЛДІР = е т. Қарқ қылу, байыту, рақат-тандыру.

КЕНЕЛЕ = е т. малшар. этн. Мал денесінде кене пайда болып, қышынып, терісінің бүзіліп, арықтай бастауы.

КЕНЕЛЕГІШ с ы н. Кенелеп кеткіш, кене басқышы.

КЕНЕЛЕУ Кенеле етістігінің қимыл атауы.

КЕНЕЛП = е т. Байыту, жарыту, қарқ қылу.

КЕНЕЛТУ Кенелт етістігінің қимыл атауы.

КЕНЕЛУ Кенел етістігінің қимыл атауы.

КЕНЕН с ы н. 1. Кеңейіл, дарқан. 2. Өте кең, мол. 3. Терең, бай (ойлы).

КЕНЕП з а т. 1. өс. Біржылдық талшықты өсімдік. 2. Кендір мен зығыр талшықтарынан тоқылған мата. 3. Кескіндеме салуға арналып, матадан керілген негіз.

Кенеп алаша. Кенеп жіптен тоқылған жасалатын алаша. **Кенеп дорба.** Кенептен істелген қалта, кішкентай қатшық.

КЕНЕПТҮСТІ: кенептүсті иткендір. өс. <лат. euratorium cannabinum>. Күрделігүлдер тұқымдасына иткендір туысына жататын өсімдіктің бір түрі.

КЕНЕПШӨП з а т. өс. <лат. cannabis> Тұт тұқымдасына жататын біржылдық талшықты өсімдік (ҚҰӘ).

Кенепшөп тәрзіді иткендір. өс. Кенептүсті иткендір.

КЕНЕР з а т. сөйл. **Кенере.**

КЕНЕРЕ¹ з а т. Жиек, жаға, ернеу, кемер.

КЕНЕРЕ² з а т. Үй қабырғасының шатырмен жанасар жеріндегі біршама шығыңқы үстіңгі шеті.

КЕНЕРЕЛЕ = е т. Жағалау, жиектеу.

КЕНЕРЕЛЕС с ы н. Бір кенереде жатқан, жағалауы бір, жиектес.

КЕНЕРЕЛЕУ Кенереле етістігінің қимыл атауы.

КЕНЕРЕЛІ с ы н. Кенересі бар, жиекті.

КЕНЕРЕЛІК з а т. Еден мен қабырғаның жапсарындағы саңылауды жауып тұратын құрылым бөлшегі.

КЕНЕРЕСІЗ с ы н. Жиексіз, жағасыз, **КЕНЕРЛЕ** = е т. сөйл. **Кенереле.**

КЕНЕТ ү с т. Күтпеген жерден, ойда жоқта, аяқ астында, кенептен.

КЕНЕТТЕН ү с т. Күтпеген жерден, ойда жоқта, аяқ астынан, қапелімде, кенет.

КЕНЕУ¹ Кене етістігінің қимыл атауы.

КЕНЕУ² з а т. Құш, қуат, қауқар, нәр, құнар.

Кенеуі кем [жоқ]. а) Жұғымдылығы, сіңімділігі жоқ, күші жоқ, дәмсіз (тағам). ә) Бейберекет. **Кенеуі кетті.** Бүлінді; азып-тозды, ұсқыны қашты, берекесі кетті.

КЕНЕУЛІ с ы н. 1. Қуатты, күшті, нәрлі. 2. ауыс. Бағалы, құнды, маңызды.

КЕНЕУЛІЛІК з а т. Қуаттылық, нәрлілік, жұғымдылық.

КЕНЕУСІЗ с ы н. 1. Қуатсыз, күшсіз, нәрсіз, жұғымсыз. 2. ауыс. Мәнсіз, мағынасыз, маңызсыз.

КЕНЕШ ү с т. Кене тәрзіді, кене секілді. **Кенеше жабысты [қадалды].** Жармасын қатып қалды, айырылмады.

КЕНЕШК з а т. Кішкене кене.

КЕНЖЕ с ы н. Ең соңынан туған (бала). // э т н. Жасы кіші, кейінгі, соңғы ұл, қыз. // Кейіндеп, кештеп, соңынан.

Кенже жетім бота. Мерзімінен кеш туған, әрі жетім қалған бота. **Кенже қалды.** Қатардан кейін, артта қалды, кешеуілдеді. **Кенже орым.** Жоңышқаның қайта көктегенінде соңғы рет шабылуы. **Кенже тайынша бұқа.** Піштірілмеген еркек бұзаудың бір жасқа жетпегені. **Кенже тоқты.** этн. Ұрғашы қозының қошқарға кеш шағылысып, бір жасында (май айының аяғында не маусым, шілде айларының ішінде) төлдегені және кенже туған қозының алты айдан асқаны.

КЕНЖЕЛЕ = е т. 1. Кешігу, кешеуілдеу, кейіндеу; уақыты өтіп кету. 2. Артта қалу, қатарынан кейін қалу.

КЕНЖЕЛЕТ = е т. Кешеуілдету, кешіктіру, кейіндеу.

КЕНЖЕЛЕТУ Кенжелет етістігінің қимыл атауы.

КЕНЖЕЛЕУ¹ Кенжеле етістігінің қимыл атауы.

КЕНЖЕЛЕУ² с ы н. Кейіндеу, кештеу.

КЕНЖЕЛЕУШІЛІК з а т. Кешігушілік, артта қалушылық.

КЕНЖЕЛІК з а т. 1. Кенже туғандық, кенже бала болушылық. 2. ауыс. Кешіккендік, кейін қалғандық.

КЕН-КӨЛІК с ы н. Кен қазу ісіндегі көлікке қатысты.

Кен-көлік кешені. кен. Негізгі (бас) мәшиненің ең жоғары өнімділігін (өндіру немесе ариу) қамтамасыз ететін және қауымдас алудан (экскавациялаудан) тиеуге немесе үйінді жасауға дейінгі барлық өндірістік процестерді жүзеге асыратын мәшинелерінің жиынтығы.

КЕНКІРІКТІРУШІ с ы н. кен. Кен пайда болатын, кең жасалатын кенді кіркіретіпін.

КЕНҚАЙРАТ з а т. кен. Құрамында пайдалы құрамдас бөліктері бар цақталған тау жыныстарының жер бетіндегі жиынтығы.

Кенқайраң кен орындары. кен. Түпкілікті тау жыныстардың физикалық морылуы, оларға әртүрлі факторлардың химиялық әсері негізінде пайда болған, осының нәтижесінде түпкілікті тау жыныстар ірілігі әртүрлі кесектерге ыдыраған не балшыққа айналған кен орындар.

КЕНҚҰДЫҚ з а т. кен. Кенді өз массасының әсерімен түсіруге арналған тік не еңіс қазба, не кені алынған кеңістіктің бөлігі.

КЕНОРЫН з а т. кен. Пайдалы қазбалар өндірілетін жер.

КЕНСЫРҒЫТПА з а т. кен. Кен массасын өз салмағы әсерімен тасымалдау үшін табиғи еңісті таулы жерде орналасқан карьерлерді қазба.

КЕНТ [ир. کنت] з а т. көне. Қала, шаһар.

КЕНТАВР [грек. kentauros] з а т. миф. Грек мифологиясындағы денесі ат, төсі мен басы адам мүсіндеп жасуар.

КЕНТАЙ з а т. этн. Кішкентай асық, кеней.

КЕНТАС з а т. кен. Құрамында металл немесе металдардың қосылыстары бар, өнеркәсіптік пайдалануға жарамды минералдық шикізат.

КЕН-ТЕХНИКАЛЫҚ с ы н. тех. Пайдалы қазылымдар мен оның техникалық жағына қатысты.

Кен-техникалық факторлар. Пайдалы қазылымдар, кен орнын қауымдасу және сапалық жағынан сипаттау.

КЕНТІ с ы н. Қалалық, шаһарлы.

КЕНТТІК с ы н. Қалалық, қалада тұратын.

КЕНТШЕ ү с т. Кенттікі тәрзіді, қалаша.

КЕНТІРЕК з а т. кен. Пайдалы қазылым қатарының (шоғырларының) кен орнында қауымдасуы.

барысында уақытша алынбайтын немесе алынбаған бөлігі.

Кентіректерді алу. кен. Уақытша қалдырып кеткен кентіректердегі пайдалы қазылымдарды толығымен немесе жарым-жартылай алу.

КЕНТІРЕКСІЗ с ы н. кен. Кентірек қалдырмаған.

Кентірексіз технология. кен. Дайындық қазбаларын сақтау үшін көмірден (тау жыныстардан) кентірек қалдырмай-ақ тазалап, қазып алу жұмысын жүргізу технологиясы.

КЕНҮККІШ з а т. тех. Тау-кен өндірісінде қолданылған құрал.

КЕНҮНГІР з а т. кен. Тау-кен ісінде, шахта ішінде әртүрлі техникалық мақсаттарға арналып жасалатын ені мен ұзындығы бір-біріне шамалас кең қуыс.

КЕНШҮ Кенші етістігінің қимыл атауы.

КЕНШІ з а т. Кен қазушы.

КЕНШІ = е т. Тұрмысы жақсару, кеуілік-өтерілу, жоғарылау.

КЕНШІЛІК з а т. Кен қазушылық.

КЕНШТ = е т. Қуанту, жарылқау.

КЕНШ [ар. كَن] з а т. 1. Жер қойнауынан пайдалы қазба байлықтар өндіретін кәсіпорын.

2. ауыс. Береке, байлық, молшылық.

Кенші апағынан құтқару. кен. Шахта қызметкерлері мен құтқару бөлімдері орындайтын арнайы жұмыстар. **Кенші ауасы.** 1. Кен қазбаларын толтыратын газдар мен булар қоспасы. 2. Кен қазба ларына жер бетінен келіп түсетін және жолай құрамында әртүрлі өзгерістер болатын атмосфералық ауа.

Кенші ауасын кондициялау. кен. Шахтада (қазбаларда) сыртқы факторларға (ауа райы, жылы мезгілі) және ішкі факторларға (адамдардың болуы, жылу көздері, ылғалдылық, әртүрлі газдардың, шаңның болуы) қарамастан, ауаның құрамы мен қалыпты күйін сақтайтындай шаралар кешені. **Кенші газдары.** кен. Пайдалы қазылымға не оны сыйыстырушы тау жыныстарға ілесте табиғи газдар және технологиялық газдар. **Кенші жарығы.** кен. Кен қазып алу жұмыстары кезінде қолайлы жағдай жасау мақсатымен жарық қуатын алу, бөлу және пайдалану әдістері мен құралдарының жиынтығы. **Кенші өрттері.** кен. Пайдалы қазылымдар массивінде және тікелей кен қазбаларында (жер асты, жер бетінде) тікелей пайда болатын өрттер. **Кенші өртін оқшаулау.** кен. Өрт ошағын оған таза ауа жібермеу үшін жақын орналасқан қазбалардан бөліп тастау. **Кеншітегі өрт газдары.** кен. Өрт ошағынан не өрт телміннен бөлініп шығатын газдар. **Кенші электровозы.** кен. Аккумуляторлық батареядан немесе аспалы түйіспелі сым арқылы келетін электр энергиясымен қоректенетін электрқозғалтқыштан күш алатын локомтив.

КЕНШТЕЙ с ы н. Кенші тәрзіді.

КЕНШІТІК с ы н. Кеншіке төн, кеншіке қатысты.

Кеншіттік аэрология. кен. Пайдалы қазылымдар кенорны өңіріндегі газдар мен жылулық табиғи жағдайларда бөлінуін, технологиялық руда газдары мен шаңның түзілу процестерін, жерасты және ашық кен қазбаларындағы ауа, газ, жылу және шаңның қозалыстары заңдарын және бұл қозалыстарды басқару заңдарын зерттейтін кен ғылымы саласы.

Кеншіттік геология. кен. Кенші, шахта карьерлердің тұрақты және қауіпсіз жұмысын геологиялық тұрғыдан қамтамасыз ететін геология ғылымының бір саласы. **Кеншіттік су.** кен. Кен орындарын иеруге байланысты тау-кен қазындарында жиналатын жерасты суы.

КЕНШ с ы н. 1. Мөлшерден тыс, мол; тар емес. 2. Көлемді, аумақты, үлкен. 3. Ұшы-қыры жоқ; ұшан-теңіз, шетсіз, шексіз. 4. ауыс. Кешірмді, мейіран, қолы ашық, жомарт.

Кең байтақ. Ұшан-теңіз, шексіз. **Кең байтақ жер.** Кең жазық, үлкен өлке. **Кең балақ, жалпы етек.** Қолынан іс келмейтін, олақ, салдыр-салақ (әйел). **Кең білімділік.** Қандай да бір іс немесе

ғылым саласы бойынша терең де жан-жақты хабардар болғандық, білімдарлық. **Кең дала.** а) поэт. Самарқандық жазық, қиы-қиырғы жоқ тегіс жер. ә) ауыспалы мағына. Қазақтың киелі саналатын ұлан байтақ туған жері, қазақ жұрты. **Кең далаға сыймағандай.** Бастары қосылмағандай, тіл табысып, тату тәтті бола алмағандай. Кең далаға [дүниеге] сыймады. Өзін қоярға жер таппады, не істерін білмеді. **Кең далалы.** поэт. Жазық, байтақ жері бар, жазық өңірлі. **Кең [мол] дастарқан.** Көп адам жиылған, дәмі мол сәнді отырыс. **Кең дүние тар болды.** Барар жер, басар тауы қалмады, дүниеден түңілді. **Кең етек.** Еш нәрсеге мән бермейтін, дарқан. **Кең етік.** жерг. Қыста байлақпен киетін етік. **Кең жауырын.** Жалпақ, жауырынды, иықты, зор денелі (адам). **Кең жауырыңды [иықты].** Кеуделі, денесі зор. **Кең жүрек.** Кеңпейіл, мейібан. **Кең кеуде.** поэт. Жомарт, ашық, ақкөңіл. **Кең көмей.** Қанағатсыз, тойымсыз, обыр. **Кең қатарлап себу.** егін-шар. Егін аралығын 45 см шамасында себу әдісі. **Кең қолтық.** а) Ұзаққа шабатын жүйрік ат. ә) Айтқы өнерінде алдына жан салмайтын майталман айтқышы ақын. б) Кеңпейіл, дарқан адам. в) Бейқам, қамсыз, алаңсыз. г) Мақтаншақ, тыраш. **Кең қоныш.** Етек-жеңі жиылмаған, қамсыз; кеңпейіл. **Кең қонышты.** Етек-жеңі жиылмаған, қамсыз, кеңпейіл. **Кең Құдай.** діни. Кешірімді Алла, рақымды, кеңшілгі мол Тәңірі. **Кең маңдай.** Жазық, үлкен маңдай. **Кең маңдайлы.** Маңдайы кең, жазық. **Кең маңдайшептегі қорғаныс.** өск. Ені белгіленген нормадан асып кеткен алаңқатар мен ұяскелерде ұйымдастырған қорғаныс. **Кең мінезді.** Дарқан көңілді, жаны жайсаң. **Кең ойлы.** Кемеңгер, дана, данышпан. **Кең пікірлі.** Кең ойлап-пішетін, терең ойлайтын. **Кең сауыр [сауырлы].** Сауыры жалпақ, жазық. **Кең сауырлы.** Ұзақ жүріске шыдамды, жүйрік ат сынғын бір белгісі. **Кең сахара.** Кең байтақ, жазық дала. **Кең тарататын желі.** инф. <ағыл. broadcasting network> Желінің бір бөкетінен берілген сигналды оның басқа барлық бөкеттері қабылдай алатын компьютер желісі (әдетте жергілікті желі). **КЕҢ²** үст. 1. Кеңінен, молынан, көптеп. 2. Емін-еркін, жайбарақат. 3. Жан-жақты, егжей-тегжейіне жете. **КЕҢАЛЫМДЫ** сын. тех. Әсер ету ауқымы үлкен, аумағы кең. **Кеңалымды жаңбырлатқыш мәшине.** ауыл шар. Егістік жерді себелеп суаратын мәшиненің түрі. **КЕҢАРНА** зат. инф. <ағыл. unidus> Компьютердің процессоры мен оперативтік жадын, сонымен бірге басқа ішкі құрылғыларын байланыстыратын, құрамында аналық плата орналасқан бөлшегі. **КЕҢАУҚЫМДЫ** сын. инф. <лат. global> Үлкен арақашықтықтағы аумақтарды байланыстыратын, қамтитын. **Кеңауқымды [аймақтық] желі.** инф. <лат. global network> Бір-бірінен өте қашық географиялық аймақтарда (әртүрлі аумақтарда, мемлекеттерде, құрлықтарда) орналасқан компьютерлерді байланыстыратын желі. **КЕҢДЕУ** сын. Үлкендеу, молдау, көлемділеу, кеңірек. **КЕҢДІК¹** зат. 1. Бір нәрсенің көлемінің, аумағының үлкендігі, тар еместік. 2. ауыс. Уақыттың елемелілік, кешірімділік, мейірбандық. **КЕҢДІК²** зат. жерг. Үйдің ішінен жасалған астық сақтайтын қойма. **КЕҢЕЙ** ет. 1. Көлемі үлкею, молаю. 2. Даму, өсу, баю. **КЕҢЕЙТ** ет. Дамыту, өсіру. **КЕҢЕЙТУ** Кеңейт етістігінің қимыл атауы. **КЕҢЕЙТІЛ** ет. Үлкейтілу, ұлғайтылу. **Кеңейтілген жад.** инф. <ағыл. extended memory> Бір мезгілдегі шегарадан жоғары орналасқан және тек қоранылған режимде ғана адрестелетін жедел жад аймағы. **Кеңейтілген мәлімдемелік модель.** инф. <ағыл. extended

relation model> Жүйеге қолайлы пән саласының барлық объектілерінің сурогаттары бар E-Доменіне үстемеленетін мәліметтердің мәлімдемелік моделі. **Кеңейтілген мәтіндік пішім.** инф. <ағыл. Rich Text Format> Әртүрлі стилі бар мәтіндер мен графикалық мәліметтер жазылған құжаттарды пайдалануды жеңілдету мақсатында Microsoft фирмасы жасаған стандарттар жиыны. **Кеңейтілген отырыс.** ресми. Белгілі бір мәселелерді шешу, жан-жақты талқылау үшін басқа да ұжым мүшелерін қатыстыру арқылы болған жиналыс. **Кеңейтілген пернетақта.** инф. <ағыл. enhanced> – АТ және PS/2 модельдердің көпшілігінде қолданылатын, қазіргі заманғы стандарт болып табылатын 101/102 пернелер. **Кеңейтілген тақша.** инф. <ағыл. extender board> Компьютердің қызметтік мүмкіндігін арттыруға арналған, оның кеңейту слоттарының біріне қондырылған схемалық тақша.

КЕҢЕЙТІЛУ Кеңейтіл етістігінің қимыл атауы.

КЕҢЕЙТІМ зат. инф. Файлдың түрі мен типін, форматын бірегейлендіру, анықтау үшін оның атынан кейін қосымша берілетін символдардың тізбегі.

КЕҢЕС¹ зат. Әңгіме, ақыл, пікір. **Кеңес берді.** Ақыл қосты, ой салды. **Кеңес құрды.** Ақылдасты, пікір алысты. **Кеңес қылды.** Ақылдасты, әңгімелесті, әңгіме қылып баяндады. **Кеңес сұрады.** Ақыл сұрады, орынды пікір айтуын өтінді. **Кеңес шертті.** Әңгіме қозғайды, сөз етті. **Кеңес шерту.** Әңгімелеу, сөз ету.

КЕҢЕС² зат. Мәжіліс, жиналыс, көпшілік болып ақылдасып, бас қосу.

Кеңес беріксің. Орта толсын деген мағынада. **КЕҢЕС³** зат. тар. Бұрынғы КСРО-ның мемлекеттік үкімет орны; Совет.

Кеңес елі. тар. Кеңестік Социалистік Республикалар Одағы (КСРО), совет үкіметі. **Кеңес заманы.** тар. сов. Кеңес өкіметінің дәуірлен туған кезі; 1917–1987 жылдар аралығы. **Кеңес Одағы.** тар. Кеңестік Социалистік Республикалар Одағы, КСРО – бұрынғы Ресей империясы аумағының шегінде 1922–91 ж. болған мемлекет атауы. **Кеңес Одағының Батыры** тар. совет. Кеңес Одағында 1934–1991 ж. Отан үшін ерекше ерлік көрсеткен адамдарға берілген ең жоғары атақ. **Кеңес Одағы Коммунистік партиясы** тар. совет. Бұрынғы КСРО-дағы теориялық негізі – марксист-ленинистік ілім болып саналатын, түпкі мақсаты – коммунизм құру болып белгіленген билеуші саяси партия. **Кеңес өкіметі** тар. совет. Бұрынғы Ресей империясында Уақытша үкімет құрылу күшпен құлатылған Қазан төңкерісінен кейін орнатылған билік жүйесінің атауы. **Кеңес үкіметі.** тар. а) совет. Кеңес Одағындағы атқарушы орган. ә) сөйл. Кеңес өкіметі, елі, мемлекеті. **Кеңес хүкіметі** тар. Кеңес үкіметі.

КЕҢЕС ет. 1. Әңгімелесу, сөйлесу, сұхбаттасу. 2. Бір нәрсе туралы ақылдасу, ойласу.

КЕҢЕСҚОР сын. Кеңесшіл, кеңесқұмар, әңгімешіл.

КЕҢЕССІЗ сын. Келісімсіз, ақылдаспай. **КЕҢЕСТЕС** сын. Сырлас, пікірлес. **КЕҢЕСУ** Кеңес етістігінің қимыл атауы; ақылдасу, пікірлесу.

Кеңесу бөлмесі. ресми. Мекемелердегі, от орнындағы ірі мәселелерді кеңесіп шешуге арнайы ұйымдасып, кеңесу үшін жиналатын бөлме.

КЕҢЕСШ зат. Кеңес беруші, ақылдасушы, ақылшы.

Кеңесші дауыс. саяси. Сайланбалы органдардың немесе халықаралық ұйымдардың жұмысына кеңес беру міндеттерімен қатысу құқығы, яғни кез келген мәселелер бойынша дауыс беруге қатыспай, тек кеңес беруші ретінде ғана қатысу құқығы. **Кеңесшілер партиясы.** спорт.

Екі жақтың да кеңесшілері бар шахмат немесе дойбы ойынының партиясы.

КЕҢЕСШЛ сын. Кеңесқор, кеңесқұмар, ақылғы.

Кеңесшіл кердендік. экспр. Кеңесқұмар шалқактық.

КЕҢЕСШЛДІК зат. Кеңесқұмарлық. **КЕҢЕСШЛІК** зат. Кеңес берушілік, ақыл қосушылық.

КЕҢЕСІЛ ет. Ақылдасу, кеңесіп-пішілу, ойластырылу.

КЕҢЕСІЛУ Кеңесіл етістігінің қимыл атауы. **КЕҢЕСІМПАЗ** сын. Кеңесшіл, кеңес сүйеіш, әңгімешіл, әңгімеқұмар.

КЕҢЕЮ Кеңей етістігінің қимыл атауы. **Кеңею назирасы.** жерг. Қолдану ауқымы. **КЕҢЖОЛАҚТЫ:** кеңжолықты желі. инф.

Бір мезгілде дауыс, бейне және мәліметтер жеткізуге мүмкіндік беретін жолағы кең технология.

КЕҢЖ елік. Мырс еткен қысқа дыбысты күлу не жылау кезінде дауыстың үзіліп шыққанын білдіретін сөз.

Кең етті. Мырс етті, қысқа дыбыс шығарып күліп жіберді.

КЕҢКАЛИБРЛІ зат. өск. Оғының диаметрі үлкен (атқыш қару).

КЕҢКЕЮ ет. Кекірею, менменсу, бәлдену. **КЕҢКЕК** сын. сөйл. Шалқак.

КЕҢКЕЛЕС зат. Жарымес, нақұрыс, ақылды кем, есуас.

КЕҢКЕЛЕСТІК зат. Жарыместік, ақылды кемдік, есуастық.

КЕҢКЕЮ Кеңей етістігінің қимыл атауы. **КЕҢКІ** ет. 1. Ерекше көзге түсу, шалқаю, кезжю. 2. Доңқю, оқишыраю.

КЕҢКІЮ Кеңкі етістігінің қимыл атауы. **КЕҢК-КЕҢК** елік. Қайта-қайта кеңкілдегенді білдіретін сөз.

Кеңк-кеңк күлді [жылады]. Кеңкілдеді; кеңк-кеңк етіп дауыстап күлді немесе жылады.

КЕҢКІЛ зат. Күлгенде не жылағанда үзіліп-үзіліп шығатын үн.

КЕҢКІЛДЕ ет. Кеңк-кеңк ету.

КЕҢКІЛДЕС ет. Сөйлеу, әңгіме қылысу, күбірлесу.

КЕҢКІЛДЕСУ Кеңкілде етістігінің қимыл атауы.

КЕҢКІЛДЕТ ет. Кеңк-кеңк еттіру; зар еңірету, жылату.

КЕҢКІЛДЕТУ Кеңкілдет етістігінің қимыл атауы.

КЕҢКІЛДЕУ Кеңкілде етістігінің қимыл атауы.

КЕҢКОЛТЫҚТЫҚ зат. 1. жағымды. Қолы ашықтық, риясыздық, ақкөңілділік. 2. жағымсыз. Шектен тыс бейқамдық, өз мүддесіне деген нежұқарайлық.

КЕҢҚҰЛАҚТЫ: кеңқұлақты жарқанат. зоол. Сүтқоректілер класы, қолқанаттылар отрядының ит жұмсақты жарқанаттар тұқымдасына жататын жарқанат түрі.

КЕҢҚҰЛАШТЫ сын. 1. Ойлы, алысқа самғайтын, терең толғайтын, парасатты. 2. Ауқымды, ауматы.

КЕҢЛІК зат. жерг. Кеңдік.

КЕҢПЕЙІЛ сын. Ашық-жарқын, қарапайым; қолы ашық, жомарт.

КЕҢПЕЙІЛДІ сын. Пейілі кең, ашық, жомарт.

КЕҢ-САЙЫЗ сын. сөйл. Кең-тар.

КЕҢСАЛҚАР сын. жерг. Кеңпейіл, ізгі ниетті, кешірімді.

КЕҢСЕ зат. 1. Белгілі бір іс басқаратын орын, мекеме үйі. 2. <лат. cancellaria> Іс-қағаздары жүргізумен айналысатын, хат, жеделхаттарды қабылдап, тіркеп отыратын үлкен мекеменің бөлімі.

Кеңсе жиназдары. Кеңсеге қоюға арналып жасалған жиназ. **Кеңсе қағазы.** А-4 форматы бойынша кесілген кеңсе ісқағаздарын жүргізуге арналған ақ қағаз. **Кеңсе қызметі.** Мекеме қызметі. **Кеңсе тілі.** лингв. Ісқағаздарын

жүргізетін, өзіндік сөз үлгілері, штамптары мен клишеелері бар ресми стиль түрі.

КЕҢСЕЛЕС сын. Кеңсесі бір, бір кеңседе істейтін.

КЕҢСЕЛІК сын. Кеңседе істейтін, кеңседе тән.

КЕҢСЕШЛ сын. Кеңсеқұмар, өкімшілікті сүйетін.

КЕҢСЕШЛДЕУ сын. Кеңсеқұмарлау, өкімшілдеу.

КЕҢСЕШЛДІК зат. Кеңсеқұмарлық, өкімшілдік, қағазқұмарлық, формалдық.

КЕҢСЕШЛЕП үст. Кеңсеге барғыштап.

КЕҢСІЛ зат. жерг. Трюмдегі мәшті орнататын ағаш.

КЕҢСІРІК зат. 1. Мұрынның жоғарғы жағындағы шеміршек сүйек. 2. Мұрын сүйегі астындағы қуыс. 3. Ноқта мен жүгеннің танау үстін басып тұрған бөлігі.

Кеңсірік жарды. Ісі аңқып кетті. **Кеңсірік қату.** түйе шар. Қатты суық кезінде түйе кеңсірігінің мұздап, ауруға шалдығуы.

КЕҢТАНАУЛЫ: кеңтаналу маймылдар. зоол. <лат. platyrrhini> Адам тәрізді маймылдардың жеке бір тобы.

КЕҢТАШ үст. жерг. Қысылып-қымтырылмай, емін-еркін, жайбарақат.

КЕҢУ Кең етістігінің қимыл атауы.

КЕҢШІЛІК зат. 1. Кең дүние, шексіз дала. 2. Жақсы тұрмыс, жақсылық. 3. Еркіндік, бостандық, ерік. 4. Кең, қой үстіне бозторғай жұмыртқалаған заман.

Кеңшілік жасады. а) Рақымы түсті, мейірленді. ә) Кешірім етті, кешірді. **Кеңшілік заман.** Ел іші тыныш болып, шаруашылық ілгерілеген, жайлы кезең, уақыт.

КЕҢІ= ет. 1. Көлемі өсу, молаю, ұлғаю. 2. ауыс. Кеңілі жайлану.

КЕҢІРДЕК¹ зат. 1. анат. <лат. trachus> Көмейден басталып, өкпемен қитасатын тыныс түтігі. 2. Алқым, тамақ. 3. ауыс. Құлқын, тамақ.

Кеңірдегінен алды. а) Тамағына шап берді, буындырды, қызындырды. ә) Қыспаққа алды, састырды. **Кеңірдек жұрттысты.** Қатты айайласып ұрысып қалды. **Кеңірдегін күнге, кіндігін айға ілді.** Күнін, ісін-кебінді, мардымсыды. **Кеңірдегін майлады.** Пара берді. **Кеңірдек барқыт.** этн. Жол-жол барқыт. **Кеңірдектен келді.** Өте көп болды. **Кеңірдектен кесілді.** Өлтірілді, құртылды, морт кетті, сыйды.

КЕҢІРДЕК² зат. жерг. Бұрама сым, серіпте.

КЕҢІРДЕКТЕ=зат. жерг. 1. Кеңірдегіне дейін суға бату. 2. ауыс. Еркінше жеу, әбден тою. 3. ауыс. Екілену, өзгереу, өңештеу. 4. Алқымнан алу, қысу.

КЕҢІРДЕКТЕЛ=ет. Орап қойылу.

КЕҢІРДЕКТЕЛУ Кеңірдектел етістігінің қимыл атауы.

КЕҢІРДЕКТЕС=ет. Керісу, қызыл кеңірдек болысу.

КЕҢІРДЕКТЕСУ Кеңірдектес етістігінің қимыл атауы.

КЕҢІРДЕКТЕТ=ет. Аузы-мұрнынан шығарту, лық толтыру.

КЕҢІРДЕКТЕТУ Кеңірдектет етістігінің қимыл атауы.

КЕҢІРДЕКТЕТІП үст. Лықита, аузы-мұрнынан шығарту.

КЕҢІРДЕКТЕУ Кеңірдекте етістігінің қимыл атауы.

КЕҢІРДЕКТЫНЫСТЫЛАР зат. зоол. Кеңірдек арқылы тыныс алатын буынақтылар.

КЕҢІРЕЙ=ет. Меңіреу, мең-зең күйде қалу.

КЕҢІРЕК сын. 1. Көлемдірек, үлкенірек, молырақ. 2. Жан-жақтылау, толығырақ.

КЕҢІРЕЮ Кеңірей етістігінің қимыл атауы.

КЕҢІС зат. 1. Ашық жер, бос орын; кеңістік. 2. Молшылық, байлық. 3. ауыс. Кеңшілік, еркіндік.

КЕҢІСТІК зат. 1. Дала, ашық жер, кең жазық. 2. Шексіз әлем, кең дүние. 3. ауыс. Ауа, ойша әлем. 4. Жер, орын. 5. ауыс. Дүние, әлем.

Кеңістігі жазылғандай. стиль. Рақаттанатын, бір жазылып. **Кеңістік пен уақыт.** филос. Кез келген жүйенің қозғалысы мен дамуынан көрініс табатын, бір-бірімен тығыз байланысты философиялық категориялар. **Кеңістік тор.** хим. Қатты заттың кристалдары құрылатын бөлшектердің кеңістікте белгілі тәртіпте орналасуы.

КЕҢІСТІКТЕЙ сын. Кеңістік сияқты, кеңістік тәрізді.

КЕҢІСТІКТІК зат. Кеңістікке тән.

Кеңістіктік ағын. су шар. Өте кең кеңістік ішіндегі сұйықтық қозғалысы. **Кеңістіктік изомерия.** хим. Кеңістіктегі орналасуы әртүрлі, бірақ байланыс реті бірдей химиялық қосылыстардың изомериясы. **Кеңістіктік тор қатары.** геол. Кристаллографияда, тура сызық бойында бір-бірінен бірдей қашықтықта орналасқан кеңістік тор түйіндерінің жиынтығы.

КЕҢІТ=ет. 1. Үлкейту, қосу. 2. ауыс. Байыту.

КЕҢІТУ Кеңіт етістігінің қимыл атауы.

1. Үлкейту. 2. Ұлайту.

КЕҢІТІЛ=ет. Үлкейтілу, терең ету.

КЕҢІТІЛУ Кеңітіл етістігінің қимыл атауы.

КЕП¹ зат. 1. Таздың бас орататын нәрсесі, таз кепеш. 2. ауыс. Кейін, қалып, сыық, күй. 3. Жайт, оқиға, жағдай.

Кебін киді. Сіқына түсті, ұқсады. **Кебін киді.** Басқаның көргенін көрді, сондай болды, аяғын құшты, ұқсады.

КЕП² зат. сөйл. 1. Гәп. 2. Ой-пікір, сөз. 3. ауыс. Мән, мәніс, сыр.

Кеп осында. Гәп осында (себеб сонда).

КЕП³зат. жерг. **Шабандан.**

КЕП⁴=ет. сөйл. 1. Келіп көмекші етістігінің қысқарған формасы. 2. Көсемше формалы кел етістігінің қысқарған формасы.

КЕП⁵=ет. 1. Дегду, құрғау. 2. Күн көзіне не отқа қақталу, қату. 3. Суы тартылу, құрғау. 4. ауыс. Аңсау, сағыну, іздеу.

Кеппен балық. Тұз сөзін немесе тұзсыз күң көзіне ілініп не жайылып кептірілген балық.

КЕП⁶=ет. 1. Ісіну, іші желге толу, қамшию. 2. ауыс. Мақтану, босу, асып-тасу.

КЕПЕ¹ зат. Жартылай жерден қазылған, қабырғалары, көбінесе, балшық пен шымнан қаланып, төбесі қамыс немесе шөптен жабылған шағын лашық.

КЕПЕ² зат. Ерте туған марқа қозы, лақ. Кеппе [кебе] қозы. Ерте туған марқа қозы.

Кеппе байтал. Ерте туған байтал.

КЕПЕ³зат. жерг. Тезектің бір түрі.

КЕПЕ⁴зат. **Кеппе.**

КЕПЕДЕЙ сын. Тезектей, былшыған, жарбиған.

КЕПЕЛЕН=ет. жерг. Белгілі бір заттың үйіліп қалуы.

КЕПЕЛЕНУ Кепелен етістігінің қимыл атауы.

КЕПЕРДЕЙ үст. Қатты шөлдеп, шөліркеп, сусап.

КЕПЕШ зат. Сырып не кестелеп тігілген, жұқа дөңгелек басқым, тақия.

КЕПИЕТ зат. 1. Ерекше қасиет, кие; құпия күш. 2. Кесіп, кесапат, қырсық.

Кеппет атқыр [соқыр]. қарғыс. Бір бөлеге шырағыр; киесі ұрғыр.

КЕПИЕТСУ Кеппет етістігінің қимыл атауы.

КЕПИЕТСІ=ет. Өзінен болу, кісімсіну, жиіркену, бүл жерде жоқ болу.

КЕПИЕТТІК зат. Кесірік, кесапаттық.

КЕПКА зат. **Кепкі** (күнқағары бар жұқа басқым).

КЕПКАЛЫ сын. **Кепкілі** (кепка кизен).

КЕПКЕзат. сөйл. **Кепкі.**

КЕП-КЕЛЕМЕЖ сын. сөйл. Жеңіл-желпі ойын, мазақ.

КЕП-КЕЛТЕ сын. Өте қысқа, қып-қысқа, тым қысқа, шолақ.

КЕП-КЕСЕК сын. сөйл. экспр. Ірі, үлкен.

КЕП-КЕШЕ үст. сөйл. экспр. Күні кеше, жақында ғана.

КЕПКІ зат. Күнқағары бар жұқа басқым.

КЕПКІЗ=ет. Құрғату, дегдіту.

КЕПКІЗУ Кепкіз етістігінің қимыл атауы.

КЕПКІШ сын. Тез күйіп кететін.

КЕППЕсын. Өз-өзінен ісіп-кеуіп отыратын, мақтаншақ.

Кеппе кеуде. Ісіп-кеппе мақтаншақ.

КЕППЕӨСІМДІК зат. бот. <лат. herba> Арнайы жиналып, кептірілген өсімдіктер үлгісі.

КЕПСЕРзат. жерг. 1. Тесік ожау, кәкір, майшолты. 2. қолөнер. Дәнекер.

КЕПСУ Кепсі етістігінің қимыл атауы.

КЕПСІ=ет. Құрғау, кебіңкіреу.

Тамағы кепсіді. Су ішкісі келді, шөлдеді.

КЕПТЕ=ет. 1. Тығыз етіп, нығыздап тастау. 2. Бекіту, бөзету. 3. ауыс. Тығызду, тырып қалу. 4. ауыс. Тамақты көп жеу, лықа тою.

КЕПТЕЛ=ет. 1. Тығызду, керіп толу. 2. ауыс. Тырып қалу, өтпеу, сыртқа шықпау.

КЕПТЕЛЕ=ет. Жүнді шумақтау, орау, бауға саларда ықпалдан алу.

КЕПТЕЛУ¹ зат. геол. Тау жынысының тік ығыстыру бет бойына үзіліп бөлшектенуі.

КЕПТЕЛУ² Кептел етістігінің қимыл атауы.

КЕПТЕЛІС зат. жаңа. Үлкен қала көшелеріндегі көліктердің әртүрлі кедергі себептерге байланысты ұзақ уақыт немесе баяу қозғалуы, жылжымай тұрып қалуы.

КЕПТЕЛІС=ет. Тығылысу, толу, сыймай кету.

КЕПТЕЛІСУ Кептеліс етістігінің қимыл атауы.

КЕПТЕРзат. 1. Көкіл, сұр түсті не ақ, көк ала түсті болып келетін кішілеу құс. 2. зоол. <лат. columbidae> Кептер тәрізділер отрядының бір тұқымдасы.

Кептерге тиген қырандай. бейн. Көзіне түскен қызықты бас салатын, құмарын баса алмай, қызыққа қарай айналайтын.

КЕПТЕРШЕ үст. Кептер тәрізді, кептер сияқты.

КЕПТЕРХАНА зат. Кептерлерді ұстайтын, тордан жасалған қя, үй.

КЕПТЕС=ет. Кеңесу, ақылдасу, келісу.

КЕПТЕСУ Кептес етістігінің қимыл атауы.

КЕПТЕТІЛ=ет. 1. Өте алмай тұрып, тіреліп, сыймай қалу. 2. ауыс. Тырып қалу, тығылу.

КЕПТЕУ Кепте етістігінің қимыл атауы.

КЕПТІР=ет. Құрғату, дегдіту.

КЕПТІРГІШ зат. 1. Сулы, дымқыл заттарды кептіру үшін жасалынған орын, жай, құрал. 2. тех. Материалдан ылғалды буландырып кептіретін құрылғы.

Кептіргіш пеш. кен. Жерасты құрылыстарына пайдаланатын құрал.

КЕПТІРУ¹ Кептір етістігінің қимыл атауы.

КЕПТІРУ² зат. мед. Дәрілік шөптерді емдік қасиетін сақтай отырып, құрғату, дегдіту ісі. 3. тех. Әртүрлі материалдардан ылғалын кетіру; қатты материалдардан (ағаш, астық), сұйық материалдардан (сүт, қан), газ тәрізді материалдардан (ауа, түтін газдары) артық ылғалды шығару үдерісі.

КЕПТІРІЛ=ет. Қақталу, күнге жайылу.

КЕПТІРІЛУ Кептіріл етістігінің қимыл атауы.

КЕПТІРІН=ет. Киімін құрғату.

КЕПТІРІНУ Кептірін етістігінің қимыл атауы.

КЕПТІРІНС=ет. Киімдерін отқа, күнге жайып, жақындатып құрғату.

КЕПШК¹ зат. мұз. Қарын немесе жұқа тері қапталған шеңбер, даңғыра.

КЕПШК²зат. Астық суырып тазалайтын ыдыс.

КЕПШК³ зат. көне. *Кедей-кепшік, келін-кепшік* қос сөздерінің екінші сыңары, көпшілік мағынадағы сөз.

КЕПШП зат. көне. *Мал-мүлік.*

КЕПІЛ [ар. كفيل] зат. 1. қолөнер.

Заттың қиын байламай бекітуде қолденең қойылатын тиянақ зат, шығарыш. 2. Қоралай орналасқан затты берік ете түсуге көмектесетін тетік, бекемдегіш. 3. ауыс. Қандай да бір істің, ниеттің, дінтің орындалуына сенімділік беретін әрекет немесе тұлға. 4. ауыс. Уақиганың айғағы, куә, растаушы. 5. Айып, айыптул. 6. кұқық. <франц. garant> Борышкер міндеттемені орындамаған жағдайда бұл міндеттеме кепілге берілетін мүліктің есебінен өтелетін несиелердің қанағат табу құқығы; міндеттемелердің орындалуын қамсыздандыру тәсілі. 7. заң. <франц. garant> Бұлтартпау шарасы, яки алдын ала анықтау ісін жүргізушінің, тергеушінің, прокурордың, соттың шақыруы бойынша айыпталушының, сезіктінің келуін қамтамасыз ету үшін айыпталушының, сезіктінің немесе тұлғаның немесе ұйымның сот депозитіне салатын ақшасы немесе құндылығы. 8. діни. Өзінің алған қарызын уақытты төлеп тұратынын растау үшін берешек адамның қарыз берушіге өз қора-қопсысын немесе мал-мүліктің бір бөлігін белгілі бір мерзімге дейін, яғни алған қарызынан құтылғанына бергі.

Кепіл беруші. заң. Кепіл нысанын ұсынушы тұлға. **Кепіл болды.** Жауапкершілігін алды. **Кепілге алды.** Қылмысты адамды уақытша өз жауапкершілігіне алды, куәлікке алды. **Кепіл жоқ.** Аял жоқ, себеп, айақ, дәлел, сенім жоқ. **Кепіл ұстаушы.** заң. Кепілді иеленуші тұлға. **Кепіл шеге.** Қосымша қарылым шеге.

КЕПІЛАҒАШ зат. этн. Жасалатын шаңырақтың диаметріне сай етіп, жерге дөң гелектеп кірпіш қалап, қатырып қоятын немесе жуандығы жеңді білектей ағаш кесінділерін қатарластырып қойып, бір-бірімен ағаштар арқылы біріктіріп, оның шет-шетін арамен дөңгелектеп, шаңырақ диаметріне дәлдеп, шаңырақты қалып ретінде пайдаланатын ағаш.

КЕПІЛАҚША зат. экон. Шарттың бір тарабының екінші тарапқа тиесілі төлемдер есебінде жүзеге асыру үшін және бүкіл міндеттемелердің қамтамасыз етілуі үшін беретін ақшалай сомасы немесе мүліктік құндылығы.

КЕПІЛГЕР зат. экон. <франц. garantir> Кепілдік беруші және оның жүзеге асырылуын қадағалаушы тұлға; ұйым, мемлекет немесе олардың тобы.

КЕПІЛГЕР-БАНҚ зат. экон. Несиелердің алдында өз клиенті үшін кепілдік беретін және борышқордың өзара шарт бойынша төлем міндеттемелерін орындау үшін жауап беруге міндеттенетін банк.

КЕПІЛГЕРЛІК зат. экон. Міндеттемелердің орындалуын қамтамасыз ету тәсілі.

КЕПІЛДЕНДІР = ет. Айақтау, растау, дәлелдеу.

КЕПІЛДЕНДІРУ Кепілдендір етістігінің қимыл атауы.

КЕПІЛДЕМЕ зат. 1. Белгілі бір істі орындау үшін берілетін куәлік. 2. совет. Белгілі бір партия, не ұйымға мүшелікке өтетін тұлғаның жеке басының сенімділік, жауапкершілік және т.б. қасиеттерін көрсету үшін берілетін мінездеме. 3. саяси. Куәлік, растаушылық, айақтық. 4. Айақ, дәлел. 5. Біреудің мінез-құлқына, жұмыс істеу қабілетіне берілетін жағымды пікір.

КЕПІЛДЕМЕЛІК зат. Кепілдемеге алушылық.

Кепілдемелік өкілеттіктер. Желілік басшылықтың жоғарғы буындағы басшылары шешімдер мен кепілдемелер береді деген ұғымдағы әкімшілік өкілеттік нысаны.

КЕПІЛДІ сын. 1. Тиянақты, тұрақты болатын сенімді, айқын. 2. Заңды, міндетті, құқықты.

Кепілді құнды қағаздар. экон. Мүлікпен (материалдық құндылықтармен) немесе басқа эмитенттердің құнды қағаздарымен қамсыздандырылған құнды қағаздар. **Кепілді несие.** экон. Кепілдік ретінде сертификаттар, яки биржаларда жоғары баға белгіленген және ипотекалық шарттар негізінде шығарылған құнды қағаздар немесе жалгерлік шарттар пайдаланылатын кепілдікті несие.

КЕПІЛДІК зат. 1. сөйл. қолөнер. **Кепіл.** 2. кұқық. тар. Бір нәрсенің құнына уақытша қалдырылған адам. 3. Растаушы зат, куәлік. 4. экон. <франц. garantie> Тұлғаның өзінің контрагенті алдындағы міндеттемелерін орындау үшін кепілгер деп аталатын басқа бір тұлғаның құжат жүзінде рәсімделген кепілгерлігі. 5. заң. Сатушының (жеткізушінің) сатылатын (жеткізілетін) тауардың, көрсетілетін қызметтің сапасы үшін өз мойнына алған жауапкершілігі. 6. Жауапкершілік, сенім беру.

Кепілдік берді. а) Өз атынан сенім білдірді, растады. б) кұқық. Кепілгер болады, сөз береді. **Кепілдік беру.** Растау, өз атынан сенім білдіру, кепілгер болу. **Кепілдік жарна.** экон. Тапсырысақысы жалты сомасының клиент бастапқыда төлеген бір бөлігі. **Кепілдік капитал.** экон. Ықтимал залалды өтеу үшін немесе артықшылықты акциялар бойынша кепілдік берген дивиденд төлеу үшін акционерлік компанияның балансында бөлінетін сақтық қор. **Кепілдікке алу.** кұқық. Кепілгер болу, істі адамды соты боланға дейін жауапкершілігіне алып, босаттыру. **Кепілдік келісімшарт.** экон. Жеткізілетін өнімнің пайдалану сапасы, оның уағдаласылған мерзім немесе жұмыс ресурсы шегінде жөнделуін немесе ауыстырылуын қамтамасыз ету үшін мердігердің жауапкершілігін көздейтін келісімшарт. **Кепілдік мерзім.** экон. Тұтынушы өнімді пайдалану, тасымалдау, сақтау және техникалық күтім жасау шарттарын сақтаған жағдайда дауындаушы (орындаушы, жеткізуші, өндіруші) оның белгіленген талаптарға сай келуіне кепілдік беретін мерзім. **Кепілдік міндеттеме.** экон. Кепілгер белгілі бір міндеттемелердің орындалуына өзі кепіл болатын тұлғаға беретін жазбаша куәлік (кепілдікхат). **Кепілдік несие.** экон. Бір кәсіпкерлер басқа кәсіпкерлерге банктөрінің, фирмалардың немесе үкімет органдарының кепілдігімен беретін несие. **Кепілдік хат.** экон. Кепілгердің несиелерге борышқордың тиесілі соманы уақытты төлеуін қамтамасыз ету жөнінде беретін хаты.

КЕПІЛДІКТІ сын. Кепілдігі бар.

Кепілдікті бағалы қағаздар. экон. Жекеше акционерлік қоғамдардың үкімет облигациялар бойынша дивидендтерді ұдайы төлеп тұруға сенімділік беретін акциялары мен облигациялары. **Кепілдікті қарыздар.** қаржы. а) Сомасын өтеу және пайызын төлеу кепілге салынған мүлікпен немесе белгілі бір кірістермен қамтамасыз етілетін қарыздар. б) Жергілікті басқару органдарының үкімет кепілдік берген облигациялық қарыздары. в) Елдің мемлекеттік (көбінесе сыртқы) қарыздарының түрі. **Кепілдікті маржа.** экон. Берілген несие үшін салынған кепіл-заттың құны мен несие шамасы арасындағы айырма. **Кепілдікті мерзім.** экон. Тауар жеткізуші (дайындалушы) немесе оны сатушы тауардың тиісті пайдаланылу және сақталу шарттарын сақтаған жағдайда оның қалыпты жұмыс істеуіне кепілдік беретін уақыт кезеңі. **Кепілдікті несие.** қаржы. **Кепіл несие** (бір кәсіпкердің екінші бір кәсіпкерлерге банк, фирма немесе үкімет органдарының кепілдігімен беретін несиесі). **Кепілдікті табыс.** қаржы. Іс жүзінде қалыптасқан жағдайға тәуелсіз түрде алынатын, кез келген ретте қамтамасыз етілетін табыс.

КЕПІЛЗАТ зат. қаржы. Алған несиесін қамтамасыз ету және оны қайтаруға сенімділік беру үшін кепілге алынатын зат.

Кепілзат беруші. қаржы. Алған несиесін қамтамасыз ету үшін кепілге өзінің затын беруші кісі. **Кепілзат ұстаушы.** экон. Берген несиесін қамтамасыз ету үшін басқа біреудің мүлкін кепілге қабылдаушы ұйым немесе адам.

КЕПІЛЗАТТЫҚ сын. экон. Кепілзатқа тән.

Кепілзаттық операциялар. экон. Банктөрінің айналымдағы тауарлар мен өңдеудегі тауарларды кепілге алып, несие беру жөніндегі операциялары.

КЕПІЛКІІЗ зат. этн. Ер қапталының ат арқасына баптауы үшін тоқымның астына қоятын киіз.

КЕПІЛПҮЛ зат. экон. Уағдаласушы тараптардың бірі шарт жасасудың дәлелі ретінде және оның орындалуын қамтамасыз ету үшін шарт бойынша өзіне тиесілі төлемдердің есебінен екінші тарапқа беретін ақшалай қаражат.

КЕПІЛСАЛЫМ зат. қаржы. Кепіл берушінің заты кепіл ұстаушының иелігіне берілетін кепілзаттың бір түрі.

КЕПІЛСІЗ сын. Кепіл қалдырмай, куәсіз.

КЕПІЛХАТ зат. экон. Тұлғаның өзінің борышы үшін жерді, ғимаратты немесе оған тиесілі басқа бір мүлікті кепілге салуға келіскендігін қуаттайтын және борыш өтелмеген жағдайда несиелерге кепілге салынған мүлікті иелену құқығын беретін заңды құжат.

КЕПІЛХАТТЫҚ сын. ресми. Кепілхатқа қатысты.

Кепілхаттық куәлік. Борышкердің мүлікті кепілге салғаны туралы құжат.

КЕПІРЕШ зат. этн. Халық емінде қолданылатын күшті дәрінің бірі.

КЕР = ет. 1. Бір нәрсені тартып созу, жазу. 2. ауыс. Сыймау, толып кету. 3. ауыс. Треу, итеру. 4. ауыс. Кеңінен жаю, созып тастау. 5. ауыс. Шалқайту, тарту. 6. ауыс. Сөз, ұзарту.

Кере қазы. Семіздігі бармақ пен шынашақ арасына тең қазы. **Кере қарыс.** а) этн. Мандайға, қастың арасына, бет пен жаққа, ауызға, азу тіске, иық, жауырын сүйекке, сондай-ақ жылқының құлағына, жал етіне, шоқтығына, қолтығына, бүт арасына, алдыңғы аяқтан артқы аяқтың асып түскен ізі сияқты қашық тықтарға қатысты бас бармақ пен ортаңғы саусақ арасын керіп есептендегі халықтық өлшем. б) ауыс. Кең, ашық. в) Ұзын. **Кере құлаш.** Екі құлаштың көлеміндегі ұзындыққа сәйкес келетін халықтық өлшем бірлігі. **Керіп тұрып таспа алды.** Аямай сабады, осты.

КЕР¹ сын. Құла мен торының аралығындағы малдың түсі. // Кер ат, түлпар.

Кер бие. Құла мен күрең аралығындағы түсі бар бие. **Кер байтал.** Құла мен күрең аралығындағы түсті байтал. **Кер жағал.** Ақшылдау жағасы бар кер (аң). **Кер құла.** Жылқының кер мен құла аралас түсі. **Кер сауыр.** Етік, кебіс т.б. тізу үшін сауырсынан дайындалған тері. **Кер сауыр кебіс.** Түсі құла мен күреңнің арасындағы жылқының белдеме жон терісінен жасалған кебіс. **Кер теке.** Тауешкінің дене тұрқы аса ірі келген еркегі, үйірдің бастаушысы, қарауылдаушысы. **Кер түлпар.** стиль. Асаулық, адуын мінез.

КЕР² сын. Төкаппар, қырсық, менменшіл. // Қырсықтық.

Кер асқақ. поэт. Паң, менмен (адам). **Кер есек.** Кері заман. Қиыншылық, азап көрген уақыт; кері кеткен қу заман. **Кер кетгі.** **Кері кетті.** Керітартпа, қыңыр бет. **Кер қабақ.** поэт. Менмен, төкаппар. **Кер маңдай.** поэт. Кер, төкаппар. **Кер салды.** Қырсықты, дұрыс қабылдамады. **Кер табан.** Қияңқы, қырсық, тартыншақ. **Кер тартты.** Кесіріп тизіліп, қырсық етті. **Кер толғақ.** Қиыншылық, ауырталық. **Кер үміт.** Қол жетпес, төкаппар, алыстай арман.

КЕР³ зат. көне. Биік төбе.

Кер жол. Тауға тіке емес, екі жаңына кезек қиялай салынған жол, соқпақ.

КЕР⁴ с ы н . Кең, керіліп жатқан; маңаз, керілген.

Кер айыл. Ердің үстінен бастыра тартатын тос айыл. **Кер дала.** Шексіз, ұшы-қыры жоқ жазық. **Кер жайлау.** Адам аяғы көп баса бермейтін, алыстағы шөбі шүйгін жайлау. **Кер мағыз.** Кербез, паң. **Кер маралдай керілді.** Кербезденді, сұлу ланды, бойына әсемдік жарасты.

КЕРАЗУ с ы н . Қырсық, озбыр, керітартпа, теріс сөйлейтін сотқар.

КЕРАЛАҢ с ы н . 1. Қиын-қыстау, қилы. 2. Аумалы-тоқпелі.

КЕРАМЗИТ [грек. keramos] з а т . Ұсақ түйіршікті, кеуек құрылымды, жасанды жеңіл бетон толтырғыш.

КЕРАМИКА [грек. keramikē] з а т . Қиш, саз бен олардың минералды қоспаларымен араласқан, сондай-ақ тотықтармен, т.б. органикалық емес қосындылардан (карбидтен, боридтен, нитридтер, силицидтер, т.б.) күйдіріліп жасалған бұйымдар мен материалдар.

Керамика өнері. өнер. Ыдыс, мүсіндерді қыштан жасайтын қолөнер түрі.

КЕРАМИКАЛЫҚ с ы н . Керамикадан жасайтын, керамикаға тән.

Керамикалық көріздеу. с у ш а р . Жерасты суының деңгейін төмендету немесе оны басқа жаққа керамикалық құбыр арқылы бұрып әкеліп, жер құрғату тәсілі. **Керамикалық пегматит.** геол. Керамика өндірісінде пайдаланылатын тек қана калишпаттан не албитпен және кварцит не нефелиннен тұратын пегматит.

КЕРАНАУЛЫҚ з а т . Кердең тартушылық, жалқаулық.

КЕРАТИТ з а т . мед. Көздің мүйізгек қабығының қабынуы.

КЕРАУЫЗ с ы н . 1. Кең, байтақ. 2. Бейпіл, бейбастақ сөйлейтін. 3. Қарысып қалған бірбеткей, қыңыр.

КЕРАУЫЗДЫЛЫҚ з а т . Талас, тартыс, егес, жанжал, кертартпалық.

КЕРБАЛА: **Кербаланың шөлі.** діни. Діни дастандарда, құсаларда айтылатын құм басқан, қиындығы көп, азабы ауыр, шөлді жер [Кербала – Ирактың Куфа шаһарының маңындағы шөл. Кербаланың шөлінде халифа Әзіреті Әлидің баласы Хұсайын өзінің соңынан ерген азғана серіктерімен Маауинаның ұлы Иазидтің қалың қолымен болған шайқаста түгелдей қаза табады. Осы тарихи уақиғадан (680 ж.) соң Кербала шөлі шейттердің қасиет тұтатын орнына айналған].

КЕРБЕЗ с ы н . 1. Керіліп-созылған; сәнқой, паң, сылқым. // Бабына келтіре, әдемі, әсем, сәнді. 2. ауыс. Паң, төқаппар, сұлулығына еш нәрсе жетпейтін. 3. Сырбаз, керім, сылаң, маңаз, әсемдікке құмар, сән-салтанатшы.

Кербез келін. Сылғадағыш, сәнқой, жалқау келін. **Кербез келіншек.** Сылқым, сұлу келіншек. **Кербез киік.** зоол. <лат. antilopa cervicarpa> Жұрттықтарлар отряды, қуыс мүйізділер тұқымдасына жататын күйсі қайыратын сүтқоректілердің бір түрі. **Кербез сұлу.** Өзінің сұлулығын бағалағанды ұнататын, паң, төқаппар сұлу қыз.

КЕРБЕЗГҮЛ з а т . өс. <лат. alismataceae> Көпжылдық және біржылдық, су, батпақ жерлерде өсетін шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.

КЕРБЕЗДЕН= е т . 1. Әдемілену, сәндену, паңдану. 2. ауыс. Асықпау, жайлану. 3. Төқаппарлану, менменсіну.

КЕРБЕЗДЕНУ Кербезден етістігінің қимыл атауы.

КЕРБЕЗДЕУ с ы н . Сәнқойлау, паңдау, сылқымдау.

КЕРБЕЗДІК з а т . Сәнқойлық, паңдық, сылқымдық.

КЕРБЕЗСУ Кербездену, кербезденіп көріну.

КЕРБЕЗСІН= е т . Сәнқойсыну.

КЕРБЕЗСІНУ Кербезсін етістігінің қимыл атауы.

КЕРБЕТЕГЕ з а т . Тобылғылы беткей.

КЕРБЕҒҒЫ з а т . зоол. <лат. cervus dama> Сүтқоректілердің жұпттықтарлар отряды

бұғы тұқымдасына жататын, теңбіл түсті, тармақталған сүйекті, жыл сайын ауысып түсіп тұратын мүйізі бар хайуан.

КЕРГУ Кергі етістігінің қимыл атауы; кеудесін көтеру, әлдеқандай болу.

КЕРГІ¹= е т . 1. Кеудесін көтеру, кербездену. 2. Бәлдену, әлдеқандай болу.

КЕРГІ²= е т . көне. Самғау, заулау.

КЕРГІ з а т . Керіп қойып, бір нәрсені келтіретін ағаш, кергіш.

Кергіге түсті. Көптің талқысына түсті, кергіленді.

КЕРГІЛЕ= е т . 1. Бір нәрсемен керіп тастау. 2. Жан-жаққа тарту, созылау. 3. Ему, түк қалдырмай сору.

КЕРГІЛЕС= е т . 1. Созғыласу, тартысу. 2. ауыс. Сөзге келу, дауласу, ұрысу.

КЕРГІЛЕСУ Кергілес етістігінің қимыл атауы; дауласу, ұрысу.

КЕРГІЛЕУ Кергіле етістігінің қимыл атауы.

КЕРГІМЕ с ы н . Керіліп-созылған, кербез, керенау.

КЕРГІС= е т . Дауласу, ұрысу.

КЕРГІСУ Кергіс етістігінің қимыл атауы.

КЕРГІТ= е т . Зулау, самғау, заулау.

КЕРГІТУ Кергіт етістігінің қимыл атауы.

КЕРГІШ з а т . 1. Бітеудің сойылған малдың, аңның терісін жазып, сызат түйірмей келтіру үшін керіп қоятын зат; кергі. 2. қолөнер. Кесте салуға қолайлы болу үшін матағы керіп қоятын қыстырмасы бар бөңгелек ағаш.

Кергіш ағаш. Кергіш.

КЕРГІШАРА з а т . қолөнер. Екі басындағы ұңғысына екі жіңішке ағаш орнатып, екі ағаштың үстінен қайыспен кере таңып қойған кішкене қол араның жергілікті атауы.

КЕРГІШТЕ= е т . Керу, керіп тастау.

КЕРГІШТЕУ Кергіште етістігінің қимыл атауы.

КЕРГІАЙЗАҢ с ы н . сөйл. **Кертартпа.** **КЕРДЕҢ** с ы н . Менмендігі күшті, керенау, паң. // Ақылсыз, зербесті, керенау адам.

Керден басты. Маңазданып, шірне басты, дандайсып жүрді. **Кердең кетті.** Өзге жұртты менсінбей, шалқиды, жұрттан алаботен болды. **Керден қақты.** Ойқастады, өзін паңданып, менменсіп, дөрекі ұстады. **Кердең қораз.** п о э т . Төқаппар, кеуде керген. **Кердең мойын.** Бірбет, тоңмойын.

КЕРДЕНДЕ= е т . Кердең-кердең ету; шірнеу, төқаппарлану, маңаздану.

КЕРДЕНДЕЙ ү с т . Шіреніп, паңданып, менменсініп.

КЕРДЕНДЕТ= е т . Кердең-кердең еткізу, шірену.

КЕРДЕНДЕТУ Кердеңдет етістігінің қимыл атауы.

КЕРДЕНДЕУ Керденде етістігінің қимыл атауы.

КЕРДЕНДІК з а т . 1. Паңдық, керенаулық. 2. Жалқаулық.

КЕРДЕН-КЕРДЕН ү с т . Менсінбей, кеудесін көтере, өзінше.

КЕРДЕРІ з а т . Үлек пен маяның шағылысуынан туған, жұнсіз, жіңішке денелі, түйенің ұрашысы; біртума мая мен үлектің екінші ұрпағы.

Керлері түйе. Үлек пен нармаяның будандасуынан туған түйе.

КЕРДИ= е т . Кекірею, кекішию.

КЕРДИЮ Керди етістігінің қимыл атауы.

КЕРЕ¹ з а т . ескікіт. Рет, мәрте.

КЕРЕ² з а т . 1. Адамның өлер алдында ішкен соңғы асы, атау. 2. ауыс. Экспр. Тамақ, ас, ішім-жем.

Керенді [атау керенді] ішкір. карғ. Жегенің желкеңнен шықсын, өлер алдындағы соңғы тамағың болсын деген мағынада.

КЕРЕГЕ з а т . 1. этн. Жас қайыңнан, талдан тор көзден жасаған киіз үй сүйегінің жиналмалы қабырғасы. 2. ауыс. Үйдің, қораның қабырғасы. 3. ауыс. Үй, отырған мекенжай, кеңістік. 4. Үйдің тұрғызылған қаңқасы.

Керегеге басын ілу этн. Ерте кезде жаугершілікке аттанып бара жатқан ер-азаматқа немесе ұзақ сапарға шыққан жолаушыға «шаңырақтың дәм-тұзы тартсын» деген ниетпен таңдыр наннан бір тістетіп алып, қалғанын бүтіндей таза орамалмен орап, үй қабырғасының жоғарғы жағына іліп қою ырымы. [осындай керегеге ілінген дорбаны тілеу азық деп атаған]. **Керегеге таңылды.** Сынға түсті, айыбы бетіне басылды. **Кереге жал.** а) Жалы қалың, тік біткен (ат). ә) Таулы жердің аттың жалындай ұзыннан-ұзақ созылған, тіктеу келген бөлігі. **Кереге көз.** Тор көз шақпақ. **Кереге құру.** этн. аңш. Ірі жыртқыш аңдарды аулаудың бір тәсілі [жердеде жолбарыс аулауға киіз үйдің керегесі де қолданылған. Кережелер керіліп, бір-біріне бекіліп, байланады да, керегеге астынан екі ұзын ішінен көтеріп аңның ізімен жүріп отырады. Жолбарысқа жақындаған кезде мылтық атылып, ашуланған жолбарыс киіз үй ішіндегі адамдарға атылғанда, кереге көздерінен жолбарысты найза, садақ қылыштар «күтіп алады». Жарақаттанып қамысқа қарай қашқан жолбарысты қанды ізбен адамдар қуып жетіп, ұстайды]. **Керегесіне ақ тимеді.** Жарымады, байымады. **Керегесіне қаратты.** Күйзелтті, жұпатты. **Керегесін итине қомдасын.** карғ. Түк бермейін, көмектеспеймін деген мағынада.

Керегесін кертті. п о э т . Керегесін кесіп, ойран салды [жаугершілік заманның салты]. **Керегесін торлатты.** Киіз үйдің керегеге ааштарын көктеді, құрастырды. **Керегесін тұрғызды.** Іргесін қалады. **Кереге там** этн. Кабірдің үстіне қыштан, ағаштан тұрғызылатын торт қабырғалы құрылыс. **Кереге таңу** этн. Билер, ақсақалдар шешімі шыққанға дейін жасалынатын адамды киіз үйдің керегесіне аяқ-қолын байлап, таңып байлау түріндегі құқықтық жазаның бірыңғы заманда жәй қолданылған түрі. **Кереге тас.** Оқпау біткен жалпақ биік тас.

КЕРЕГЕДЕЙ с ы н . 1. Кереге сияқты. // ауыс. Айқара. 2. Үлкен. 3. ауыс. Биік, мықты. **КЕРЕГЕКӨЗ** с ы н . қолөнер. Кереге бейнесіне ұқсас, торкөз.

Керегекөз тігіс. к ө с . Кесте өнерінде кереге бейнесін түсіру үшін қолданылған тігіс түрі.

КЕРЕГЕҚАП з а т . этн. Көшіп-қонғанда жинауды керегегің бас-ағына кигізіліп, жіптен бытып байланатын киіз қап.

КЕРЕГЕЛЕЙ с ы н . Жағалай, бойлай.

КЕРЕГЕЛІ с ы н . 1. Керегесі бар, кереге тұрғызылған. 2. ауыс. Дәулетті, бар, текті, іргелі.

КЕРЕГЕШІ з а т . Кереге жасайтын адам.

КЕРЕГӨЗ з а т . өс. Далалы жерде өсетін жасыл түсті гүл.

КЕРЕГІНШЕ ү с т . Керегіне қарай, қанша керек болса, соңша.

КЕРЕГПРЕК с ы н . Қажеттеу, керегі барлау.

КЕРЕҒАП з а т . малшар. Өрісте туған қозыны суыққа тоңдырмай жеткізу үшін, суық өтіп, қаракемік пен суықтан өршітін ауруларға шалдығудан сақтандыру үшін кеудесіне кигізілетін қап.

Кереған шашуы. этн. Кереғанға алғашқы төл салып келген күні шашылатын шашу.

КЕРЕҒАР с ы н . 1. Қарама-қарсы. 2. Кертартпа. 3. Алшақ, қашық.

Кереғар парагенезис. геол. Бірге бола алмайтын минералдар.

КЕРЕҒАРЛЫҚ з а т . Қарама-қарсылық.

КЕРЕЗ з а т . көне. Өлген кісіге арналған атау ас.

КЕРЕЗУЛІК з а т . Қыңырлық, қисықтық.

КЕРЕЙІТ з а т . жерг. Қүй, жай, бап.

КЕРЕГІ¹ мод. 1. Қажет. 2. Болуы тиіс.

3. Солай болған-ау деймін, шамасы деген мағынада айтылады. // Қажет зат, керек бұйым. // Пайдасы бар, қажет адам. // Қажетті, пайдаға асатын.

Керегі жоқ. Қажет емес. Керегі жоқтық. Қажет еместік, керексіздік. **Керегі жаратты.** а) Бір қажетке пайдаланды. ә) Қаражат қылды,

жұмсады. **Керегіне жарау.** Пайдасы тию, жерде қалмау. **Керек десен.** Әуелі, тіпті, ең болмаса деген мағынада. **Керек етті.** Қажетсінді, мұқтаж болды.

КЕРЕК-ЖАРАҚ зат. Қажетті нәрселер. **Керек-жарақ алу.** Қажетті нәрселерді сатып алу.

КЕРЕКСІЗ сын. Пайдасы жоқ, қажетсіз, **КЕРЕКСІЗДІК** зат. Керегі жоқтық, қажетсіздік.

КЕРЕКСІН= ет. 1. Іздеу, қнату. 2. Қажет деп санау, мұқтаж тпту. 3. Қажет болу, пайдасы болу.

КЕРЕКСІНУ Керексін етістігінің қимыл атауы.

КЕРЕКСІНУШІ зат. Қажет етуші, мұқтаж болушы.

КЕРЕКТІ сын. 1. Пайдалы, пайдасы бар. 2. Қажетті, мұқтаж. 3. Туісті.

КЕРЕКТІ-КЕРЕКСІЗ зат. Қажет, қажет емес заттардың бәрі.

КЕРЕКТІК зат. 1. Туістік, тиістілік. 2. Қажеттік.

КЕРЕКШЕ үст. Керексінп, керек адамдай.

КЕРЕЛАМ сын. Аумалы-төкпелі, болашағы белгісіз.

КЕРЕЛЕ= ет. жерг. 1. Ашқоздену, қомағайлану; жалмаңдау. 2. Толу, сыймау.

КЕРЕЛЕН= ет. Қомағайлану, жалмаңдау, тойымсыздану.

КЕРЕЛЕНУ Керелен етістігінің қимыл атауы.

КЕРЕМЕТ' [ар. كرامة] зат. 1. Құдіретті күш, таңғажайып сыр. 2. Таңғаларлық, гажан.

3. Алыптар, күшті адамдар. 4. Зор, күштілік. // сөйл. Жолын тауып, айламен, амалмен.

КЕРЕМЕТ² о.д. Таңғалғанда, айтар сөз қалмағанда, ерекше әсерленгенде айтылатын сөз.

КЕРЕМЕТ³ сын. 1. Құшті, талантты, ерекше. 2. Ерекше, тамаша, өте жақсы.

3. Социалық, қатты, тіптен, өте.

КЕРЕМЕТСУ Кереметсі етістігінің қимыл атауы.

КЕРЕМЕТСІ= ет. Өзін-өзі керемет санау.

КЕРЕМЕТСІЗ сын. 1. Қарапайым. 2. Қасиетсіз.

КЕРЕМЕТТЕЙ сын. 1. Ғажан, таңғаларлықтай. 2. Айтарлықтай, алып бара жатқан, социалықты. 3. Өте, тым, әбден. 4. Бәлендей, айтарлықтай.

КЕРЕМЕТТІ сын. 1. Кереметі күшті. 2. Ғажайып, көркем. 3. Күшті, керемет, тамаша.

КЕРЕМЕТГІК зат. 1. Әдемілік, көріктілік, сұлулық. 2. Таланттылық, дарындылық.

КЕРЕМЕТТІЛІК зат. Ерекшелік, күшті дарын иесі болушылық.

КЕРЕНАУ үст. 1. Жалқаулау, енжар, самарқау. // Жалқау, еріншек адам. // Жалқау.

2. Селқос, енжар. 3. ауыс. Меңіреу, дел-сал, жайбарақат.

Керенау тартты. Жайбарақаттыққа салынды, енжарланды; жалқауланды, селқос, салқын қарады.

КЕРЕНАУЛАН= ет. Жайбарақаттану, самарқаулану; енжарлану.

КЕРЕНАУЛАНУ Керенаулан етістігінің қимыл атауы.

КЕРЕНАУЛАП үст. Жай қимылдап, керіліп-созылып, асықпай.

КЕРЕНАУЛАУ сын. Жалқаулау, самарқаулау.

КЕРЕНАУЛЫҚ зат. 1. Самарқаулық, енжарлық. 2. Біртозалық. 3. Жайбарақаттық, асықпаушылық. 4. Кері кетушілік, іске ықпалсыздық.

КЕРЕНАУСУ Керенаусы етістігінің қимыл атауы.

КЕРЕНАУСЫ= ет. Керенау тарту, керенаулыққа ұрыну.

КЕРЕНАУШЫЛ сын. Жалқаулау, самарқау.

КЕРЕНДЕЙ сын. Арандай.

КЕРЕНДЕЙ сын. Арандай.

КЕРЕҢ сын. 1. Құлағы жақсы естімейтін немесе мүлдем естімей қалған, саңырау. // Керек адам. 2. ауыс. Түсінбейтін, білмейтін, надан. 3. ауыс. Тіршіліксіз, өмірсіз, меңіреу.

Керең қылды. Түк естіртпеді, шулады. **Керең түн.** поэт. Меңіреу, мүлгіген түн; саңырау дүние.

КЕРЕҢДЕЙ сын. Керең сияқты, керең тәрізді.

КЕРЕҢДЕН= ет. Естімей қалу.

КЕРЕҢДЕНУ Кереңден етістігінің қимыл атауы.

КЕРЕҢДІК зат. 1. Естімей қалушылық, саңыраулық. 2. ауыс.

КЕРЕҢҚҰЛАҚ зат. сөйл. Саңырау құлақ.

КЕРЕҢШЕ үст. Естімейтін адам тәрізді, саңырауша.

КЕРЕУЕТ [ор. кровать] зат. 1. Ұйықтауға арналған төрт аяқты төсек. 2. ауыс. Мешік, зат.

КЕРЕШІ зат. Аттарды бәйге жолына шығарып салушы, қарсы алушы.

КЕРЕШПЕ үст. Кереші сияқтынан.

КЕРЖАҚ [ор. кержак] сөйл. зат. тар. Ескі әдет-ғұрыпты, діни ұстанымдарды, салтты көксейтін орыс халқының бір әлеуметтік тобы деген мағынадағы.

КЕРЖАҚЫ сын. Көнігі, сақ.

КЕРЖЕНДЕ= ет. Қауқылдағансу, кеукілдеу.

КЕРЖИ= ет. Кекио, кердию, менсібеу. // Кержік.

КЕРЖИЮ Кержи етістігінің қимыл атауы.

КЕРЖІК сын. Кері қарай жиырыла біткен, талпақ, кержиген.

Кержік желке. Қырсық, қысық, кертартпа.

КЕРЗІ [ор. керзовой] зат. Су өтпеу үшін ерекше құрам сіңірілген тығыздау, қалың материал.

Керзі етік. Керзіден қонышталып, басы қалың былғарыдан істелген резеңке табанды етік.

КЕРИТТЕР зат. хим. Хлороформда толығымен еріп кетпейтін қатты, омырлығиш, көміртектез таушайырларды біріктіретін тошпаның жалтылама атауы.

КЕРКЕЛЖІН зат. сөйл. **Кікілжің.**

КЕРКІ= ет. сөйл. **Кейкі.**

КЕРКУДАН зат. ескікіт. 1. Жүйрік жылқы, ат. 2. Керік; мүйізтұмсық.

КЕРКІЛ зат. Сөзгесі, ұрыс-керіс, айғай, дау.

КЕРКІЛДЕ= ет. Таласып-тартысу, дауласу.

КЕРКІЛДЕС= ет. Дауласу, ерегісу, айтысу. **Керкілдесіп** қалды. Сөзге келіп, жанжалдасып қалды.

КЕРКІЛДЕСТІР= ет. Ұрыстыру.

КЕРКІЛДЕСУ Керкілдес етістігінің қимыл атауы.

КЕРКІЛДЕУ Керкілдеу етістігінің қимыл атауы.

КЕРҚАЙСАҢ сын. жерг. **Кертақыс,** қырсық, кесір.

КЕРҚАЙСАҢДЫҚ зат. Қырсықтық, кесір мінезділік.

КЕРҚҰЛАН зат. зоол. <лат. equus przewalskii poljakov> Тақтұяқты сұт-қоректілердің жылқы тұқымдасына жататын жабайы жылқы түрі.

КЕРЛЕ= ет. **Қаптау,** сыймай кету.

Керлеп тарту этн. Таулы жерде жүрудің бір түрі, жоғарыға тік тартпай беткейлерімен жүру әдісі.

КЕРЛЕН= ет. жерг. **Кесірлену,** қырсықтану.

КЕРЛЕНУ Керлен етістігінің қимыл атауы.

КЕРЛЕТ= ет. **Қаптату,** жаю.

КЕРЛЕТУ Керлет етістігінің қимыл атауы.

КЕРЛЕУ Керле етістігінің қимыл атауы.

КЕРЛПЕ үст. Аузы-мирнынан шыға, әбден тола.

КЕРМАЛ сын. жерг. 1. **Кермек.** 2. ауыс. **Талас, егес, керкіл.**

КЕРМАЛДАС= ет. жерг. 1. **Сөз таластыру, ерегісу, шексіз қалу; керкілдесу.** 2. ауыс. **Қылжақтау.**

КЕРМӨР үст. 1. **Қатты сөзге келіп, ілінісіп.** 2. **Шешіліп, толғанып.**

Кер-мөр сөйлесті. Ашылып, шешенсіп, толғанып сойледі.

КЕРМЕ' зат. 1. Үй жанындағы **мама ағаштардың (дiңгектердiң) арасына керiп байланған, қонақтар мiнiп келген аттарын байлайтын арқан. 2. Бір нәрсе ілу үшін биіктеу етіп тартылған жіп. 3. Мәреге тартылған жіп немесе арқан. 4. Қалқа, далда. // Бір нәрсені тасалап тұратын, жинамалы. 5. Балық аулайтын тор, ау. 6. саят. Тағы бүркітті көндіктіру үшін, томаға кидіріп, қондырып ұстайтын арқан. 7. ауыс. Қиын-қыстау кез, тағдыр, қиыншылық; кедергі.**

Керме арқан этн. Екі дiңгектiң бас жағынан керiлiп байланған арқан. **Кермеге түсті.** Қиын-қыстау жағдайға тап болды. **Керме жіп.** Шаңырақты көтергенде екі жағынан байлап, бағанмен қосып ұстап әрі керме тартып тұратын жіп. **Керме нық.** а) **Кермиық** (келбеті келіскен, мүсінді). ә) **Құс қанатын жiгiңдi тартылып, жиырылып, құс қанатын жайғанда созылып-керіліп, қол жіліктерінен бөлектеніп, шықтың қылыш қырына жете біткен осы сiңiрлер тобының сырт көрінісі. Керме қас [қасты].** а) **Жіңішке, иілген қас.** ә) **Көркі келіскен, әдемі, сұлу. Керме сымды жарылғыш мина.** өск. **Құтандырғышы керме сымның әрекетімен іске қосылатын, жаяу әскерге қарсы қолданылатын мина.**

КЕРМЕ² зат. этн. **Босаға** жағын жерге көлденеңінен іліп, ішіне тары-талқан, кепкен құрт және ас құралдарын (оқтау, тақтай, табақ) салып қоятын матадан тігілген немесе жүн жіптен тоқылатын дорба.

КЕРМЕЙІК сын. сөйл. **Кермиық.**

КЕРМЕК' зат. өс. <лат. limonium>

1. Тамырынан сары түсті илік зат (бою) алынатын қорғасыншөптер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік. 2. ауыс. **Азан, қорлық.**

КЕРМЕК² сын. 1. **Қышқылтым, ащы (дәм, иіс).** 2. **Ащы, жаман.** 3. ауыс. **Пәс, ауыр.**

Кермек ой [қайғы]. Ауыр, жанына батқан ой. **Кермек су.** а) **Дәмі ащы су.** ә) терм. **Құрамы 6,01-ден – 9,00 мг-экв/л-ге (1 миллиграмм-эквивалент 20,4 мг/л Са²⁺ немесе 12,16 мг/л Mg²⁺ құрамына сәйкес келеді) жететін су.**

КЕРМЕКЕ [ор. керамика] зат. сөйл.

Керамика.

КЕРМЕКСАБЫН зат. өс. <лат. limonium otolepis> **Кермек туысына жататын, тамыры жуан, жапырағы ерте түсетін көпжылдық өсімдік.**

КЕРМЕКТЕН= ет. 1. **Ащылану, сор татынқырау.** 2. ауыс. **Дауыстың жарғышақтанатын шығуы.**

КЕРМЕКТЕНУ Кермектен етістігінің қимыл атауы.

КЕРМЕКТЕУ сын. 1. **Қышқылтымдау, ашқылтымдау.** 2. ауыс. **Мысқыл, келеке аралас, ұыттылау.**

КЕРМЕКТІК зат. Ащылық, кермек татушылық, ашқылтымдық.

КЕРМЕКТІЛІК зат. сөйл. **Кермектік.**

КЕРМЕЛЕ= ет. 1. **Арқан керіп ұстау.**

2. Жіпті, не сымды әрлі-берлі тартып, керіп тастау. // ауыс. Қаптаған, сыймайтын.

3. Шымылдықпен, матаман т.б. бөлмені бөлу.

4. ауыс. Кедергі болу, жолын кесу.

КЕРМЕЛЕТ= ет. **Жұлу, тарту, ұзу.**

КЕРМЕЛЕТУ Кермелет етістігінің қимыл атауы.

КЕРМЕЛЕУ Кермеле етістігінің қимыл атауы.

КЕРМЕЛІ сын. Екі жаққа керіп қойған, тартып тастаған.

Кермелі төсек. Екі баған арасына құрылған аспалы жатын орын.

КЕРМЕН: кермен қауын. жерг. Емге жейтін қауын түрі.

КЕРМЕШЕ зат. кәс. Керіп салып, балық ұстайтын ау.

КЕРМИЫҚ сын. 1. Кербез, пап, сәңқой. // Кербез, пап, сиду қыз. 2. Менмен, өзмішіл.

КЕРМИЫҚТЫ сын. Керлен, паң.

КЕРН [нем. Kern] зат. кен. Құбырды бұрғылау ұрғымасының ұңғубетінен алынатын, цилиндр пішінді болатын кеннің немесе тау жынысының сынама үлгісі.

КЕРНЕ= ет. 1. Судың шегінен асып толуы, тасуы. 2. ауыс. Көңілдің шаттануы, толуы. 3. ауыс. Әбден толу, сыймай кету. 4. Лықылдау, аузы-мұрнынан шығу.

КЕРНЕЙ зат. Темір пештің, самаурының түтінін тартқызу үшін қаңылтырдан ішін қуыстап жасаған бұйым.

КЕРНЕЙ зат. муз. Мойнын ұзынша етіп, жезден жасаған үрлемелі музыкалық аспап.

КЕРНЕЙДЕЙ сын. Керней сияқты, керней тәрізді, сыңырлаған, күмбірлеген.

КЕРНЕЙЛЕ= ет. Керней салу, керней орнату.

КЕРНЕЙЛЕТ= ет. 1. Керней тарту, керней ойнату. 2. ауыс. Жеңіске жеткенін, келе жатқанын білдіріп, керней тарту. 3. ауыс. Әндеу, әуендету.

КЕРНЕЙЛЕТУ Кернейлет етістігінің қимыл атауы.

КЕРНЕЙЛІ сын. Кернейі (1) бар. **КЕРНЕЙ-СЫРНАЙ** зат. Үрлемелі музыка аспаптары.

КЕРНЕЙШЕ зат. Кішкене керней.

КЕРНЕЙШЕ үст. Керней сияқты.

КЕРНЕЙШІ зат. Керней тартатын кісі.

КЕРНЕЙШІЛІК зат. Керней тартатын өнері бар.

КЕРНЕЛ= ет. Толу, сыймай кету. Кернелген құралымдар. кен. Кернеулі күйге алдын ала келтірілген құралымдар. Кернелген темір-бетон. кен. Арматуралардың созылу, ал бетонның созылу мүмкіндігі алдын ала қолдан жасалатын темір-бетон.

КЕРНЕЛУ Кернел етістігінің қимыл атауы.

КЕРНЕЦКІРЕ= ет. Сәл кернеу, керней түсу.

Тамағын кернеңкіреді. Жөткірініп алды.

КЕРНЕТ= ет. 1. Толтыру, нығыздап салу. 2. ауыс. Байыту, көбейту.

КЕРНЕТУ Кернет етістігінің қимыл атауы.

КЕРНЕУ зат. 1. физ. Электр зарядының қозғалысы кезінде істелетін жұмыстың сол зарядқа қатынасымен анықталатын физикалық шама. 2. м. х. Материал деформаланған кезде пайда болатын ішкі күштердің өлшемі.

КЕРНЕУ зат. Керне етістігінің қимыл атауы.

КЕРНЕУ зат. Жиек, шет, ернеу.

КЕРНЕУ зат. Қысым.

КЕРНЕУБӨЛГІШ зат. физ. Шығыс кернеуді төмендететін электрлік схема.

КЕРНЕУЛІ сын. Ток қосылған, ток жіберілген.

КЕРНЕУЛІК зат. Кернеу шамасы.

КЕРНЕУТҰРАҚТАНДЫРҒЫШ зат. физ. Қоректендіру көзі немесе жүктеме кернеуінің өзгерісі кезінде әрдайым шығыстағы кернеудің тұрақтылығын қамтамасыз ететін құрылғы.

КЕРНИНГ [ағыл. kerning] зат. инф. Мәтінді қабылдау (оқу) әсерін жақсарту үшін қатар орналасқан көрініс екі әріптің аралығын кішірейту (немесе үлкейту).

КЕРОГАЗ зат. Керосин жағып қыздыратын прмус сияқты аспап.

КЕРОГАЗДАЙЫН сын. окказ. Керогаз сияқты.

КЕРОГЕН зат. геол. Жанғыш тақтастар құрамындағы басқа да шөгінділермен бірге қалыптасқан органикалық заттар атауы.

КЕРОСИН [ағыл. kerosene] зат. Мұнайдан айырып алынған сарғыш-көкішті түсті жанармай, жермай.

Керосин шам. Жермай құйып жағатын шам.

КЕРСЕН зат. 1. этн. Ағаштан дөңгелектеп істелген ішіне бір қойдың еті тұтас сыятындай кең ыдыс. 2. саят. Оқпанның арт жағынан жапсырылып, алдыңғы қастың бүркіт қабақталған екі айыр басы, артқы қас.

Керсенге бал құйып. Байлыққа, дәулетке кенеліп. Керсен құйрық. Майлы, үлкен құйрық.

КЕРСЕН-КЕРСЕН сын. Тегене-тегене.

КЕРСЕНДЕЙ сын. Тегенедей, үлкен.

КЕРСЕНДЕЙ-КЕРСЕНДЕЙ сын. Үлкен-үлкен, кесек-кесек.

КЕРСЕНДЕП үст. Керсен-керсен етіп.

КЕРСОЛҚЫ үст. жерг. Ынтасыз, селқос, енжар.

КЕРСУ Керсі етістігінің қимыл атауы.

КЕРСІ= ет. Өзін тәкаппар ұстау, кекірейіп, кергу.

КЕРТ= ет. 1. Бунақтап кесу. 2. Қышылдау, аздап тістеу.

Кертіп жазды. Ағашқа өткір жүзді құралмен таңба салды, ойып жазды. **Кертіп ою.** қолөнер. Ағаш бетін қашау жүзін көлбеу салып иіңкі ою.

Кертіп салған. Қиоластырып орналас тыран.

КЕРТ зат. жерг. 1. Қиш-қуат, әл. 2. Қу, айлакер.

Керт қара басы. Жалғыз өзі, қарақан басы. **Кертіне ұшырады.** Көріне, қаһарына кезікті.

Керт бұғыдай. Күшті қарулы.

КЕРТАҒЫ сын. Нағыз тағы, асау.

КЕРТАҚЫС сын. жерг. 1. Айтқанға көнбейтін қисық, қырсық, қыңыр. 2. Кертартпа, зар.

КЕРТАҚЫСТАН= ет. Қыңырлық істеу, қырсығу.

КЕРТАҢ; кертан қияқты. Қияқ өскен жер.

КЕРТАРПА сын. Ескіні көксейтін; кері кеткен.

КЕРТАРПАЛА= ет. Кері тарту, тартыншақтау.

КЕРТАРПАЛАН= ет. Тартыншақтау, кері тарту.

КЕРТАРПАЛАНУ Кертартпалан етістігінің қимыл атауы.

КЕРТАРПАЛАУ сын. Ескінілдеу, тартыншақтау.

КЕРТАРПАЛАУ Кертартпала етістігінің қимыл атауы.

КЕРТАРПАЛАЫҚ зат. Кері кеткендік, тартыншақтық.

КЕРТАРПАШЫЛ сын. Кері тартқан, тартыншақ; ескіні көксейтін.

КЕРТАРПАШЫЛЫҚ зат. Кері кеткендік; тартыншақтық.

КЕРТЕ зат. жерг. 1. Мағла шөл салатын ақыр, оттық. 2. Бір нәрсенің айналасына істелген қоршау. 3. ауыс. Кедері, тосқауыл.

КЕРТЕЛЕ= ет. Кесектеп болу.

КЕРТЕШ зат. сөйл. **Кертпеш.**

Кертеш келіншек. Таңқыш танау әйел.

Кертеш мұрын [танау]. Ортасы батыңқы, таңқы мұрын (танау).

КЕРТЕШТЕ= ет. сөйл. **Кертпеште.**

КЕРТЕШТЕН= ет. сөйл. **Кертпештен.**

КЕРТЕШТЕНУ Кертештен етістігінің қимыл атауы.

КЕРТЕШТЕУ Кертеште етістігінің қимыл атауы.

КЕРТЕШТЕУ сын. сөйл. Батыңқы, таңқырайған.

КЕРТИ= ет. Кекірею, кекжю.

КЕРТИО Керти етістігінің қимыл атауы.

КЕРТКІЛЕ= ет. Кертік-кертік ету, кескілеу.

КЕРТПЕ зат. 1. Біршайнам. 2. Бөлік, қиынды. 3. Кертік, тілік, кесік. 4. сөйл. **Кертпе.**

КЕРТПЕК зат. Бунақтап кесілген, кертілген, ойыңқы жер.

КЕРТПЕЛІ сын. Кертілген.

КЕРТПЕШ зат. 1. Кертілген жер, ойыс, кертік. 2. **Кертпе.** 3. кен. Қазып алу және тасымалдау үшін дайындалған тау жыныстары қабаттарының саты түріндегі бөлігі.

Кертпеш мұрын [танау, тұмсық]. Мұрнының ортасы батыңқы, таңқы танау. **Кертпеш тас.** Сынған, жарықшақтанған.

КЕРТПЕШ-КЕРТПЕШ сын. Кертік-кертік, тепкішек-тепкішек.

КЕРТПЕШТЕ= ет. **Кертпеш жасау,** ойдым-ойдым ету.

КЕРТПЕШТЕН= ет. Ойылу, кертілу. // Ойдымданған.

КЕРТПЕШТЕНУ Кертпештен етістігінің қимыл атауы.

КЕРТПЕШТЕУ Кертпеште етістігінің қимыл атауы.

КЕРТПЕШТЕУ сын. Аздаған кертіктеу.

КЕРТУ зат. қолөнер. Сүйек, ағаш бетіне алтын немесе күміс шабу үшін шапқымен шеку; күміспен күртеу үшін темір бетін ойдым-ойдым етіп шабу әдісі.

КЕРТУ Керт етістігінің қимыл атауы.

КЕРТҰҚЫЛ зат. Ортаңғы саусақпен бастан ұпай алу әдісі; тайтұқыр.

КЕРТІК зат. Кертілген жер, ойық. // Тістелген.

Кертік мұрын [танау]. Мұрнының ортасы батыңқы, таңқы танау.

КЕРТІК зат. қолөнер. Күміс, ағаш, темір бетіне түсірілген белгі, таңба ойық.

КЕРТІКТЕУ сын. Аздап кертілген, ойықтау.

КЕРТІЛ= ет. 1. Шеті сыну, бұзылу. // Пцшықтау. 2. ауыс. Азаю, кему.

КЕРТІЛУ Кертіл етістігінің қимыл атауы; шеті сыну, бұзылу.

КЕРУ Кер етістігінің қимыл атауы.

Керуден жарылатын инженерлік мина. әск. Жарғыш тетігі сынған, капроннан және т. б. тартқыш жіптен жасалған жаяу әскерге қарсы қолданылатын мина. **Керу құрылғысы.** инф. <ағыл. devices of tractor> Баспа құрылғысындағы басу құрылғыларына арналған қағаздың үзіліссіз жолағын жылжытуға және жылжыту кезінде жолааралық шекараны нақты белгілеуге арналған құрылғы.

КЕРУЕН [ир. كاروان] зат. 1. тар. Орта Азиядағы шөл, шөлейт жерлермен түйелерге жүк артып, ұзақ жолға сапар шеккен жолаушылар тізбегі. 2. ауыс. Біріне-бірі тіркесе ицбырған жүк тасушы көлік тізбегі.

3. Жолаушы, керуеншілер. 4. ауыс. Ұзыннан-ұзақ, шұбатылған топ. 5. ауыс. Алдыңғы буын. 6. поэт. Өмір, ғұмыр, дәурен. 7. ауыс. Жүрт, ел.

Керуен бастады. Керуенбасы болды, керуенді басқарып, алып жүрді. **Керуен де керуен.** поэт. Тізбек-тізбек, ұзын-шұбақ. **Керуен жолы.** Ежелгі дәуір мен орта ғасырларда Батыс Еуропа мен Шығыс елдерінің арасындағы сауда қатынастарының дамуына ықпал еткен аса ірі халықаралық қатынас жолдары, керуен қатынайтын жол. **Керуен жыл.** поэт. Зырылдаған, білінбейтін уақыт. **Керуен көшіп кетті.** бейн. Қатарлас, замандас, тұстастары бірінің артынан бірі о дүниелік, бақилық болып кетті, қатары азайды деген мағынада. **Керуен қонған.** Жолаушылар, керуеншілер тоқтаған. **Керуен сарай.** а) Азия құрлығында, Оңтүстік Еуропада, Қазақстан мен Кавказ елдерінде қалалар мен керуен жолдарының бойында ежелгі дәуір мен орта ғасырларда, ішінара жаңа дәуірде салынған аялдама, дамылдау орны. ә) ауыс. Ашық, ақжарқын, көпшіл адам. б) кене. Тоғыз жолдың торабында орналасқан, сауда жасауға шыққан, тауар, дүние-мүлік артқан керуендер тоқтап, тынығатын орын (мейманхана). **Керуен түспес сахара шөл.** бейн. Ұшы-қиырсыз, кесіп өту мүмкін емес, иен шөл. **Керуен уақыт.** поэт. Үздіксіз, тоқтамайтын уақыт.

КЕРУЕНАҚЫ зат. этн. Түйе, атқа артылған жүк үшін төленетін ақшалай немесе тауар, зат түріндегі төлем.

КЕРУЕНБАСЫ зат. тар. Керуен басышы, керуеншілер арасындағы жер-су жағдайымен таныс, жөн-шығымты жақсы білетін адам.

КЕРУЕН-КЕРУЕН үст. 1. *Топ-топ, топталған.* 2. ауыс. *Үлкен-үлкен, шексіз.*

КЕРУЕНДЕ= ет. 1. *Керуенмен біре жүру.* а) *Толассыз, бірінен соң бірі маза бермей.* ә) *Бірінің артынан бірі тізбектеліп.*

КЕРУЕНДЕЙ сын. *Керуен сияқты, керуен тәрізді.*

Керуендей көшпі. поэт. *Бақилық болды, қайтыс болды. Керуендей шұбатылған.* а) *Толассыз, бірінен соң бірі маза бермей.* ә) *Бірінің артынан бірі тізбектеліп.*

КЕРУЕНДЕТ= ет. *Жолаушылау, жолға шығу.*

КЕРУЕНДЕТУ *Керуендет етістігінің қимыл атауы.*

КЕРУЕНДЕУ *Керуенде етістігінің қимыл атауы.*

КЕРУЕНДІ сын. *Керуені көп, керуен көп жүретін.*

КЕРУЕНСІЗ сын. *Керуен тоқтамаған, келмеген, адамдар легі жоқ.*

КЕРУЕНШЕ үст. 1. *Бітіп болмай, біраз созылыңқырап.* 2. *Ұбақ-шұбақ болып тізіліп.*

КЕРУЕНШІ зат. 1. *Керуен айдаушы; сауда жүргізуші.* 2. *Керуенбасы.*

КЕРУЕНШІДЕЙ сын. 1. *Керуенші сияқты, керуенші тәрізді.* 2. ауыс. *Баяу, үздік-создық.*

КЕРУЕТ зат. сөйл. **Керуеп.**

КЕРУЛІ сын. *Керіліп тұрған.*

КЕРУШ зат. көне. муз. *Екі басы бұрау ағашпен кере тартылған, түрі садаққа ұқсас байырғы музыкалық аспап.*

КЕРХАНА [ир. كرخانه] зат. көне. *Жұмыс істейтін жер, өндіріс орны, ұстахана.*

КЕРШЕ сын. *Қоңыр түсі басым, керге жақын (түс).* // *Жылқы, жорға.*

КЕРШЕУ¹ зат. 1. *Сүйектердің түйіскен жеріндегі дәнекер шеміршек.* 2. ауыс. *Орақ, кетпен.*

КЕРШЕУ² зат. *Жылқыда болатын ауру шеміршек.*

КЕРШЕУЛЕ= ет. 1. *Ойып, үзгіп қазу.* 2. *Қиялап, қиялаштап кесу.*

КЕРШЕУЛЕУ *Кершеуле етістігінің қимыл атауы.*

КЕРШУДАН зат. аңш. *Түлкінің аса қызыл емес түсі.*

КЕРШІЛ сын. *Кертартпа, ескішіл.*

КЕРШІЛДІК зат. *Өткенді көксеушілік, кертартпалық.*

КЕРІ¹ үст. 1. *Артқа қарай, кейін, қайта.* 2. *Қарама-қарсы, қайшы.* 3. ауыс. *Керісінше, қысық.* 4. ауыс. *Қайыра, енді бір рет.*

Кері айыл. а) *Ердің үстің бастыра аттың шабына жақын тартылатын қосыма тартпа.* ә) *Жөнге көнбейтін қысық, қыңыр. Кері аударғыш.* инф. <ағыл. decompiler> *Кіріске және оған барабар бағдарламаны программалау тілінде беретін бағдарлама. Кері байланыс.*

а) инф. <ағыл. feedback communication> *Кейбір кибернетикалық жүйенің шығыстық шамасының тікелей немесе жанама түрде осы жүйенің кірістік шамасына әсері.* ә) *Ақпарат құрылысына басқаратын объектіден басқару құрылысына кері қайтатын процесс.* б) *Қандай да бір жүйенің сыртқа шығатын сигналдың сол жүйенің өзіне тигізетін әсері.* в) пед. *Білімді тексеруге арналған тасырмалар жүйесі.* г) экон. *Бақыланбайтын факторды қадағалауға және олардың күшті немесе әлсіз жақтарын бағалауға тырысатын процесс.* **Кері бақты.** *Көнбей тыртысты. Кері бонификация.* экон. *Жеткізілген тауардан сапасы шартта уағдаласқан сападан төмен болса, оның бағасынан шегеру. Кері еңістік.* суш ар. *Өзен, канал табанының биіктік көрсеткіші немесе бетінің деңгейінің биіктік көрсеткіші ағын ұзындығымен бірге жоғарылайтын еңкіштіктің бір түрі. Кері жобалау.* инф. *Бағдарламада пайдаланылатын принциптерді анықтауға жасалатын талдау. Кері жүрді.* а) *Дойбы, шахмат ойындарында өз тасын өзіне қарай ысырат ойнады.* ә) *Керісінше істеді. Кері келді.* *Басқаның басындағы жағдай екінің бір кідіде*

болды деген мағынада. Кері кетті. а) *Нашарлады, төмендеп кетті.* ә) *Ілгері баспады, қырсықты.*

Кері кетушілік. *Кертартпалық. Кері клапан.* суш ар. *Сұйықтықты тек бір бағытта өткізетін клапан. Кері код.* инф. <ағыл. bask code> а) *Берілген екілік саннан барлық нөлдерді біріктіп, ал барлық бірліктерді нөлмен алмастыру арқылы алынатын код.* ә) *Тура кодты разряд-разряд бойынша терістеу арқылы алынған код. Кері мутация.* биол. *Қайтара мутацияның нәтижесінде мутантты азда фенотипінің бастапқы қалыбына (жабайы типке) қайтып келуі. Кері пропорционал шамалар.* мат. *Біреуі қанша рет артқанда (кемдегенде) екіншісі сонша рет кемитіндей (артатындай) болып байланысқан екі шама. Кері сатып алу.* экон. *Бұрын сатылған фьючерстік келісімшарт бойынша міндеттемелерді кері сатып алу арқылы тоқтату. Кері соғу.* әск. *Ату кезіндегі оқ-дәрі газы қысым күшінің оқтар қару (тапанша, мылтық, автомат, пүлемет, артиллериялық зеңбіректер) ұңғысының арнасы түбіне әсер етуі. Кері сөйледі.* Әдейі қырсығып сөйледі, бас десе құлақ бөді. **Кері сүзгі.** *Бір немесе бірнеше қабат сусымалы материалдармен (құм, құмды топырақ, тас және т. б.) сүзілген ағын бағытына сәйкес материалдың ірі түйірлігі ұлғая түсетін сүзгі. Кері тақсы.* Қияңқы, қырсық. **Кері талап.** к ү қ к қ. *Жеке немесе заңды тұлғаның төленген залалды немесе міндеттемелерді (шартты) толық не тиісті дәрежеде орындамағаны үшін келтірілген залалды тікелей кінәлі тұлғаларға аудару туралы арбитражда немесе сотқа қойған талабы. Кері тартты.* а) *Кейін бұрылды, қайта қайтты.* ә) *Бөгет болды, тежеді.* б) *Кедергі болды, кейін тартты. Кері теппейтін артиллерия.* әск. *Кері теппейтін зеңбіректерден тұратын әскери артиллерия. Кері тепті.* *Жақын тартпады, жуықтады, жоқатпады. Кері тоназдықшы.* хим. *Зертханалық практикада буды конденсациялау және түзілген сұйықтықты реакциялық ыдысқа қайтару үшін қолданылатын тоназдықшы. Кері тізбе.* инф. *Жасанды интеллект құру зерттеулерінде пайдаланылатын тәсіл. Кері үйлесімділік.* инф. *Күрделі жүйенің өте қарапайым жүйемен жұмыс істеу қабілеттілігі. Кері функция.* мат. *Берілген функцияға тәуелдікті кері өрнектейтін функция. Кері шақыру.* инф. <ағыл. call-back> *Мәліметтерді рұқсатсыз алудан, беруден сақтану үшін қолданылатын әдіс. Кері шығару.* инф. <ағыл. reverse reasoning> *Сараптық жүйеде қорытынғыдан жіберуге бағытталған білімдер базасының ережелерін өңдеуге негізделген айналымының мәнін анықтау әдісі. Кері экспорт.* экон. *Басқа елдерден әкелінген тауарларды (әдетте, шикізатты) өңдей (қайта өңдей) қайта сату. Кері іздестіру.* инф. *Мәтіндерді дайындау бағдарламаларындағы сөздерді іздестіру процесі.*

КЕРІ² зат. *Кебі, сыңайы.*

Кері келді. *Кебін киді, басқаның басындағы жағдай екінің бір кідіде болды деген мағынада айтылады. Кері келу.* *Істің сыңайы солай болу. Керін киді. Кебін киді.*

КЕРІГҮ *Кері етістігінің қимыл атауы.*

КЕРІЗ зат. сөйл. **Кәріз.**

КЕРІК¹ зат. 1. *Тарпаң немесе құлан тәрізді тұз тәрізді тағысы мен үй жылқысының буданынан шыққан төртпақ, жауырыны жалпақ болып келетін жануар.* 2. этн. көне. *Ертеден батырдың, балуанның мінген осындай аты.*

КЕРІК² зат. этн. <лат. giraffa camelopardalis> *Бұтағы айыр, аша болып өскен ағаштан теріні кептіру үшін жасалған теріні жайып кептіретін ағаш.*

Керік ағаш. *колөнер. Етіктің қонышын керіп қоятын ағаштан жасалған домалақ пішінді зат.*

КЕРІК³ зат. зоол. <лат. giraffa camelopardalis> *Бір не екі мүйізі болатын мойны ұзын, түгі қызыл-сары, аяғы ұзын, ыстық жақты*

мекендейтін, керіктер тұқындасына жататын ірі сүтқоректі жануар.

КЕРІК⁴ зат. жерг. *Бұт артар көлік.*

КЕРІК⁵ зат. астр. *Аспанның Солтүстік жарты шарында терістік полюс үстіне орналасқан шоқ жұлдыз.*

КЕРІК⁶ сын. жерг. *Екі арасы қашық, шалай.*

Керік дала. поэт. *Кең, мидай жазық. Керік қас.* *Қасы керілген, сиду, кербез. Керік маңдай.* *Кең, ашық маңдай.*

КЕРІК⁷ сын. *Жалқау, кербез.*

КЕРІК⁸= ет. *Әлдеқандай болып керіліп-созылу, бөлсіну.*

КЕРІКТІК зат. *Кербездік, керіліп-созылғандық.*

КЕРІЛ зат. экспр. *Қызыл өңеш ұрыс, керіс, дау-жанжал.*

КЕРІЛ¹= ет. 1. *Тартылу, созылып, жазылу.*

2. *Байлану.* 3. *Бой құрысын жазу, қыңыдан тұранда, ұзақ уақыт қозғалыссыз қалғандан кейін қолын созып, денесін керу.* 4. ауыс. *Кеңнен созылу, жазыла түсу.* 5. ауыс. *Кербезденіп шірену, шалқау.*

Керілген қас. *Жіңішке, жіптіктей қас.*

КЕРІЛДЕ= ет. *Келісе алмау, керісу, айтысу.*

КЕРІЛДЕС= ет. *Сөзге келісе алмау, айтысу, керісу.*

Керілдесіп алды. *Алдымен бір ұрысты.*

КЕРІЛДЕСУ *Керілдес етістігінің қимыл атауы.*

КЕРІЛТ= ет. 1. *Кердіру.* 2. ауыс. *Асу, тұрғызу.*

КЕРІЛТУ *Керілт етістігінің қимыл атауы.*

КЕРІЛУ *Кері етістігінің қимыл атауы.*

КЕРІЛІК зат. *Өткенді көксеушілік, кертартпалық.*

КЕРІЛІП-СОЗЫЛ= ет. 1. *Әртүрлі қимыл жасап, денені құрыс-тырысын жазу.* 2. ауыс. *Жайбарақаттану, ыргалып-жыргалу, асықпау.*

КЕРІЛІП-СОЗЫЛУ *Керіліп-созыл етістігінің қимыл атауы.*

КЕРІМ¹ сын. 1. *Кербез, паң, сұлқым.*

2. *Кеңпейіл, рақымы көп, жомарт.*

КЕРІМ² үст. 1. *Сондай тамаша, керемет, гажжап.* 2. *Аса, тым, өте, тіпті, керемет.*

КЕРІМ³ зат. *Дені, негізі.*

КЕРІМДЕЙ сын. **Керім².**

КЕРІМДІК зат. 1. *Сидулық.* 2. *Кербездік, паңдық.*

КЕРІМ-КЕРБЕЗ сын. *Сәнқой, сәнқұмар.*

КЕРІМАЛ сын. *Кертартпа (мылқау).*

КЕРІМСАЛ¹ [ир.] зат. 1. *Шілде кезінде созатын аңызақ, ыстық жел.* 2. ауыс. *Қиындық, кесепат.*

КЕРІМСАЛ² сын. 1. *Жанға жайлы, гажжап, керемет.* 2. *Кербез, маңғаз.*

КЕРІН= ет. *Керіліп, төкпапарланып жүру.*

КЕРІНКІ сын. *Кең ернеулі.*

КЕРІНКІРЕ= ет. *Иығын түзеп, кеудесін алға қарай шығарыңқырау, ашыңқырау.*

КЕРІНКІРЕУ *Керіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

КЕРІП-КЕРІП үст. 1. *Қайта-қайта керіп, созып.* 2. ауыс. *Есіне қайта-қайта түсіп.*

КЕРІП-СОЗ= ет. *Денесінің құрыс-тырысын жазу.*

КЕРІП-СОЗУ *Керіп-сөз етістігінің қимыл атауы.*

КЕРІС¹ зат. 1. *Сөзге келіп, салғыласқан дау-дамай, ерегіс, ұрыс.* 2. *Пікірталас, дау.*

Керіс әңгіме. *Ұрыс, дау-жанжал. Керіске түсті.* *Айтысты, дауласты, сөз таластырды. Керіс сөз. Ұрыс сөз.*

КЕРІС² зат. көне. *Серітелі қатты ағаш шыбығының екі қиын қайыспен тартып, доғаша иіп жасаған қол қаруы, садақ.*

КЕРІС³= ет. *Созысу, тартысу.*

КЕРІС⁴= ет. 1. *Сөз салғыласу, жанжалдасу, ұрысу.* 2. көне. *Әңгімелесу, жон сұрасу.*

Керіскен адамдай. *Томсырайтып, ұрысып қалғандай. Керісіп қалды. Ұрысты, жұз шайысты.*

КЕРІСКЕДЕЙ сын. 1. *Ірі, толық*. 2. *Үлкен, келсаптай*. 3. *Адамсадай, соқпалдай*.

КЕРІС-КЕЙІС зат. *Қырғиқабақтық, ренжісу*.

КЕРІСКЕК сын. *Салғыласа, ілігісе кететін, ұрысқақ*.

КЕРІСКЕНДЕЙ сын. *Керіскедей*.

КЕРІС-ТАЛАС зат. *Ұрыс-керіс, дау-дамай*.

КЕРІС-ТАРТЫС зат. *Ұрыс, талас*.

КЕРІСТЕНДІРУ: бойын керістендірді. *Бой тартты, өзін аулақ ұстады*.

КЕРІСТІР=ет. *Біреу мен біреуді, не біреулерді әдейілеп ұрыстыру*.

КЕРІСТІРУ *Керістір етістігінің қимыл атауы*.

КЕРІСУ *Керіс етістігінің қимыл атауы*.

КЕРІС-ШАЛЫС сын. *Қажасқан жекіріс, ұрыс-керіс*.

КЕРІСІНШЕ ұст. *Қарама-қарсы, қайшы*. // *Одан гөрі, қайта мағынасындағы қыстырма сөз*.

КЕРІСІП-КЕРІСІП ұст. *Салғыласып-салғыласып, қайта-қайта сөзге келіп*.

КЕРІТ=ет. сөйл. *Керт*.

КЕРІТАРТПА сын. *Кертартпа*.

Керітартпа салық салу. экон. *Табысқа керезар ауырталық түсіретін салық салу*.

КЕРІТӨҢКЕРІСІЛ сын. саяси. <франц. tre-revolution> *Өткенді қайта қалтына келтіруді көксейтін, төңкеріске қарсы күреске қатысушы*.

КЕРІТӨҢКЕРІСІЛДІК зат. *Өткенді қайта қалтына келтіруді көксейтін, төңкеріске қарсы қызу күрес*.

КЕРІШ зат. 1. *Топырақ, құмы қатып қалған жер қыртысы*. // *Қатып қалған*.

2. геол. *Конгломераттардағы, брекчиялардағы, құмтастардағы және құмайт тастардағы сынықты материалдарды бір-бірімен байланыстыратын зат*.

Керіш соқтырды. *Әктастан қорған тұрғызды*.

КЕС зат. көне. *Кесір, қырсық*.

КЕС=ет. 1. *Бір нәрсені өткір құралмен (пышақ, балта, қылыш) тілді, бөлу*. 2. *Қио, қысқарту*. 3. *Еркек малдың енін пішу, сылу*. // *Сүңдетке отырғызу*. 4. ауыс. *Межелеп бөлу*.

5. ауыс. *Бір нәрсені басып өту, қио*. 6. *Бұзу*. 7. ауыс. *Келісу, үйяру, шешу*. 8. ауыс. *Үкіммен жазаға тарту, соттау*. 9. ауыс. *Берік тұрғырымға келу, шешім қабылдау*. 10. *Бетіне айту, қаймықпау, ойындағысын айта салу*.

11. ауыс. *Тыю, тоқтату, өткізбеу*.

Кес болады. *Кедергі жасайды, тосқауыл болады*. **Кескен бөренедей**. *Келсаптай болып, қақайған, состиган*. **Кескен томардай**. *Домаланған, жұп-жұмыр*. **Кессе қан тамбайтын [шықпас]**. а) *Өліп кетсе де сыр айтпайтын қайсар, табанды, шыдамды*. ә) *Терісі сүйегіне жабысқан арық*. б) *Түк тамбас сараң*. **Кесіп айтты**. *Үзілді-кесілді, турасын айтты*. **Кесіп айту**. *Бірден шешімге келу*. **Кесіп алса, қан шықпайтын**. а) *Терісі сүйегіне жабысқан, арық*. ә) *Мейірімсіз, қатаал, өте қатты*. **Кесіп өтті**. *Көлденеңнен жүріп өтті, тура жол салды*. **Кесіп салды**. *Мойнына салды; қарыздар етті*. **Кесіп тастады**. а) *Турасын айтты, қайтарып тастады*. ә) *Алдын бөгеді, бөліп тастады*. **Кесіп тастау**. инф. <ағыл. clipping> *Берілген шекарадан тыс тұрған кескін бөліктерін жою*.

КЕСА зат. ескікіт. *Жүннен тоқылған кийім*.

КЕСАПАТ [ар. كَتَافَة] зат. 1. *Зиян, кесір*. 2. *Бәлелі қырсық*. 3. *Бақытсыздық, сормандайлық*. 4. *Кесірлі, жаман адам*. 5. *Сұмдық, жаман әдет*.

Кесапат күйін. стиль. *Қара күйін, алапат күйін*. **Кесапаты жұқты**. *Кесірі тиді*. **Кесапаты [кесірі] тиді**. *Зардабы, жаман әсері болды*.

КЕСАПАТТАУ сын. *Кесірлілеу, қырсықтау*.

КЕСАПАТТЫ сын. 1. *Кесірлі, бәлелі, қырсықты*. 2. *Зиянды, зардабы бар*.

КЕСАПАТТЫҚ зат. *Кесірлік, қырсықтық*.

КЕСБЕЛТЕК сын. сөйл. **Кеспелтек**.

КЕСЕ зат. *Фарфордан дөңгелектеп істеген шай, сорпа ішетін ыдыс, шыны*.

Кесе түйяк. поэт. *Дөңгелеген ат тұяғы*.

КЕСЕ² зат. *Қырсық, пәле*.

КЕСЕ³ ұст. **Көлденең**.

Кесе байлады. *Аттарды бір-бірінен қарама-қарсы байлады*. **Кесе басты**. *Жылқы аяқтарын шалыс басты*. **Кесе жүгірді**. *Көлденеңнен өте шықты*. **Кесе қар**. *Омбы қар, күртік қар*. **Кесе өтпеді [өткен жоқ]**. а) *Кішілікпен иба, ізет көрсетті*. ә) *Қарсы келмеді, қарсыласпады*. **Кесе өткізбеді**. *Аяғын аттапнады*. **Кесе сөйледі**. *Батыл сөйледі, бетің бар, жүзің бар демеі сөйледі*. **Кесе түсу**. *Бөгет, тосқауыл, кедергі болу*. **Кесе тұрды**. а) *Іске, не жолға көлденең тұрып бөгет болды*. ә) *Тұрып қалатындай*.

КЕСЕ-АЯҚ зат. *Шай ішетін әртүрлі шыны ыдыс жиынтығы*.

КЕСЕГЕ зат. *Көлденең жатқан жота*.

КЕСЕПРЕК сын. 1. *Үлкенірек, кесектеу, ірірек*. 2. ауыс. *Ірілеу, ауқымдырақ*.

КЕСЕДЕЙ сын. *Кесе сияқты, кесе тәрізді*.

КЕСЕК¹ зат. 1. *Топырақтың жентектеліп қатып қалған ірісі*. 2. *Бір бөлік, бөлікке, түйір*.

Кесек атқан. *Жамандық істеген, кедергі болған*. **Кесекпен атты [лақтырды]**. *Тигенде ауыртып, жаралайтын топырақтың қатты ірісін лақтырып, аластады, қуды т.б.* **Кесек [ғас] атушы**. *Жамандық, қастандық жасаушы*. **Кесек тастай болып**. *Қатты батып, жатқырбай*.

КЕСЕК² зат. жерг. *Сабан-топан араластырып, лай балшықтан істелген кірпіш*. // *Кесектен құйылған, кесектен жасалған*.

Кесек қант. *Ірі-ірі етіп, белгілі бір қалытқа салып қатырылған шекер, шақпақ қант*. **Кесек күйді**. *Лай-балшықтан кірпіш жасады*. **Кесек құю**. *Кірпіш құю*. **Кесектен соққан кенттей**. поэт. *Сенімді, тұрақты, мызғымайтын деген мағынада*. **Кесек шөгінді**. геогр. *Тау беткейлерінің етегі мен төменгі бөліктерінде жиналған таужыныстарының сынықтары*.

КЕСЕК³ сын. 1. *Ірі, үлкендеу*. 2. ауыс. *Ірі, үлкен, зор*. 3. *Мықты, күшті, көлемді*.

Кесек ақша. *Бүтін, ірі ақша, үлкен сомалы ақша*. **Кесек бас**. *Үлкен, ірі бас*. **Кесек денелі [тұлғалы]**. *Сүйегі ірі, дене бітімі еңгезердей*. **Кесек кніз**. *Басылған күйіндегі тұтас кніз*. **Кесек образ**. әдеб. *Ірі бейне, негізгі кейіпкер*. **Кесек ой**. *Ауқымды ой*. **Кесек сөз**. *Ойлы сөз, үлкен адамның сөзіндей*. **Кесек сөйледі**. *Айтар сөзін түгел айтты, ірі сөйледі*. **Кесек талант несі**. *Ірі тұлға, аса талантты адам*. **Кесек туынды**. *Тілінің көркемдігімен тақырымы, сюжеті сай мықты шығарма*. **Кесек ұрымы**. *Ірі түсінік, іргелі ой*. **Кесек шешті**. *Ірілік көрсетті*.

КЕСЕК-КЕСЕК сын. 1. *Ірі-ірі, тұтастай*. // *Ірі-ірі, үлкен-үлкен қылып*. // *Тұтастай қалтымен, бөліктемей*. 2. *Бөлік-бөлік*. 3. ауыс. *Ірі-ірі, ауыр тиетін, ойлы*.

Кесек-кесек бітімді. *Ірі біткен, үлкен*.

КЕСЕ-КӨЛДЕНЕҢ ұст. 1. *Кес-кестеп, қиғаш, қиыс*. 2. ауыс. *Көлденең, кедергі болып*.

Кесе-көлденеңнен аулақ. *Кедергі, тосқауылдан жырақ, аулақ жүру*. **Кесе-көлденең өткізбеді**. *Босқа жібермеді*. **Кесе-көлденең тұрды**. *Кедергі жасады, бөгет болды, кесірін тигізді*. **Кесе-көлденең түру**. *Кедергі болу, жолын байлау*. **Кесе-көлденең түсті**. *Ұзынынан ұзақ созылып, сұлап жатты*.

КЕСЕ-КӨЛДЕНЕҢДЕП=ет. *Қарсы алдын кес-кестеп, қиыс келу, жолын кесіп тұрып алу*.

КЕСЕКТАС зат. геол. *Көбінне әктастар, доломиттер, құмтастар (әдетте жару әдісімен) алынатын ірі (көлденең 15–20 см) таужыныс кесектері*.

КЕСЕКТЕ=ет. 1. *Ұсақтап майдаламай, ірілеу ету*. 2. *Тас, кесек, т.б. заттармен атқылау, ұру, қуу*. 3. *Кесе лақтыру*. 4. *Шашырату, лаймен былғау*. // *Ірі, тұтас қалпында*.

Кесектен жейді. *жағымсыз*. *Параны, біреудің есебін жейді ұсақ-түйек емес, ірілен, қомақты қылып алады*.

КЕСЕКТЕЙ сын. 1. *Ірі-ірі, үлкен қалтында*.

2. *Кесек кіртіш сияқты*. 3. *Топырақтың қатқан сірісі сияқты*.

КЕСЕКТЕЛ=ет. 1. *Жиналу, жентектелу, кесек болу*. 2. ауыс. *Ірілену, тұлғасы шығу*. 3. ауыс. *Бөліну, бөлек қалу*.

КЕСЕКТЕЛУ *Кесектел етістігінің қимыл атауы*.

КЕСЕКТЕН=ет. *Ірілену, тұлғалану, тұлғасы шығу, сомдану*.

КЕСЕКТЕНУ *Кесектен етістігінің қимыл атауы*.

КЕСЕКТЕУ¹ сын. 1. *Бітімі ірілеу, сом*.

2. *Үлкендеу*. 3. ауыс. *Сесті, сұстылау*.

КЕСЕКТЕУ² *Кесекте етістігінің қимыл атауы*.

КЕСЕКТІ сын. *Кесегі бар, кесек аралас*.

КЕСЕКТІК зат. 1. *Қалып, бітімдегі ірілік, сомдық*. 2. ауыс. *Ірілік*.

КЕСЕКШЕ ұст. *Кесек сияқты*.

КЕСЕҚАП зат. көне. этн. *Көшіп-қонуға лайықталып, басқұрдан, былғарыдан жасалған кесе салатын қалта*.

КЕСЕЛ¹ [ар. كِيسَل] зат. 1. *Дерт, сырқат, ауру*. 2. ауыс. *Бәлелі кесір, қырсықты кедергі*. 3. ауыс. *Ұнамсыз дағды, жаман әдет*. // *Пәле, қу*. 4. ауыс. *Зорлық, қиянат, жамандық*. 5. *Зиян, зардан*.

Кесел болды. *Кесір, кедергі болды*. **Кеселге жолықты**. *Жолына қырсық байланды*. **Кесел жасады [келтірді]**. а) *Кедергі жасады*. ә) *Кесірін, залалын тигізді*. **Кесел жұқтырды**. а) *Кесірін тигізді*. ә) *Жаман әдеттендірді*. **Кесел тартты**. *Ауруға шалдықты, кеселденді*. **Кеселі көп**. *Пайдасынан зияны көп, қырсығы тиетін (шаруа, адам)*. **Кеселін қара**. *Пәлесін қара деген мағынада*. **Кеселін тигізді**. *Кесірлік етті, зияндық жасады*. **Кеселі өзінде**. *Барлық пәле өзінде тұр, өзінен шығып жатыр деген мағынада*. **Кеселі тиді**. *Кесірі жұқты, кедергі болды*.

КЕСЕЛ² зат. зоол. <лат. varanus> *Кесірткелер отрядына жататын бауырымен жорғалаушы жәндік*.

КЕСЕЛДЕЙ ұст. *Кесел сияқты, кесел тәрізді*.

КЕСЕЛДЕН=ет. 1. *Дертке шалдығу, сырқат болу; ауру*. 2. ауыс. *Қырсығу, қақарлану, кесірлену*.

КЕСЕЛДЕНГІШ зат. *Аурушан, тез ауруға шалдыққыш*.

КЕСЕЛДЕНУ *Кеселден етістігінің қимыл атауы*. 1. *Ауру, дертке шалдығу*. 2. ауыс. *Қырсығу, кесірлену*.

КЕСЕЛ-ДЕРТ зат. *Ауру-сырқау*.

КЕСЕЛДІ сын. 1. *Сырқатты, аурулы*. 2. ауыс. *Қиқарланған қырсықты, пайдасы жоқ, кесірлі*.

КЕСЕЛДІК зат. 1. *Ауруы, дерті бар болушылық*. 2. ауыс. *Залалын тигізетін кесірлік, кедергі*.

КЕСЕЛДІ-КӨРДЕН сын. *Кесірлі, пәле, зиянды*.

КЕСЕЛЕП ұст. 1. *Үлкендеу қылып тілінген қауынды қабығынан сылып алып төртбұрыш-төртбұрыш етіп кесе турау сипаты*. 2. ауыс. *Аз-азап, там-тұмап*.

КЕСЕЛЕ=ет. 1. *Алдыннан кесе-көлденеңдеу*.

2. *Тура, қиғаштай жүру*. // *Орта жолда*.

КЕСЕЛЕЙ ұст. *Кесе-көлденең, бел ортасынан*.

КЕСЕЛЕТІП ұст. *Кесе-көлденең, жүретін жолға қойып*.

КЕСЕЛЕУ *Кеселе етістігінің қимыл атауы; кесе-көлденеңдеу*.

КЕСЕЛ-КЕДЕРПІ зат. *Тосқауыл*.

КЕСЕЛ-КЕРТЕ зат. *Қырсық, кедергі, тосқауыл*.

КЕСЕЛ-КЕСАПАТ зат. 1. *Ауру-сырқау*.

2. *Қырсық, бәле-жала*.

КЕСЕЛ-ҚЫРСЫҚ зат. *Пәле, ауру, қырсық*.

КЕСЕЛСІЗ сын. 1. *Ауру-сырқаусыз*. 2. *Зиянсыз, зардапсыз*.

КЕСЕЛХАНА зат. көне. Аурухана.
КЕСЕЛІНЕН үст. Кесірінен, біреудің кедергі болуынан.

КЕСЕ-МЕСЕ¹ зат. сөйл. Кесе, төрелке, шыны сияқтылардың бәрі.

КЕСЕ-МЕСЕ² үст. Ештемеге қарамай, қолденеңнен басым өту.

КЕСЕНЕ зат. этн. 1. Беделді, атақты кісілердің көрнекті болып, құмбезді көтерілген қабірі. 2. сәулет. Қабір, бейіт, құмбезді мәдени-тарихи ескерткіш. 3. тар. Үй, қоныс-тұрақ, төбесі жабылған құрылыс.

КЕСЕР зат. қолөнер. Кілемнің жібін кесіп отыратын ілмек пышақ.

Кесер кеңірдекке [келгенде], жерг. Жемелге келгенде, сайып келгенде.

КЕСЕР-КЕЛДЕ зат. Жесе басына қатысты келенсіз оқиға.

КЕСЕРТКЕ зат. сөйл. **Кесіртке**. Кесіртке құрлы көрмеді, сөйл. Кесіртке құрлы көрмеді, түк көрмеді, оңай, жеңіл қабылдады.

КЕСЕСУ сын. Кесімді.

КЕСЕСІ: кесесінен қарады. Аттың сыны бойынша бәйгеге қосуға дайын, жаралған аттың сипаты.

КЕСЕТ¹ зат. Қырсық, кесел, кедергі, кесір.
КЕСЕТ² зат. көне. Жарғақтан істелген темекі салатын, аузы буылатын қалта.

КЕСЕТ= ет. 1. Ескерту, сес көрсету, білдіру. 2. Үлдену.

КЕСЕ-ТАБАҚ зат. Кесе, табаққыдыстардың жиынтық атауы.

КЕСЕУЕТ сын. Қырсық, пәлелі.

КЕСЕ-ШӘЙНЕК зат. Ыдыс-аяқ, аққұман, кесе сияқты шай құралдары.

КЕСЕШОҒЫРЛЫҚ зат. геол. Псефиттік тау жыныстардағы сынықтардың шоғырлану дәрежесі.

КЕСКЕК зат. 1. этн. Бұйда есебінде түйенің мұрындығына байлайтын ұзындау жұмыр таяқ. 2. вет. Мал жауыр болғанда, құрттағанда басын біра алмайтындей етіп мойнына байлап қоятын таяқ. 3. Иттің киіз үйге кіріп кетпеуі үшін кеудесіне қолденең керіп байлап қоятын ағаш. 4. экспр. жақтырмау. Домбыра, кетпен, күрек т.б. 5. ауыс. Тіреуіш, қолденең таяқ. 6. ауыс. Бөгет, кедергі.

Кесек байлаған қойша. Салақтатып, ебедейсіз, сорайтын. **Кесекті үзді**. Кедергіге қарамады, мойынсыңбады.

КЕСКЕКТЕ= ет. 1. Кесек салу. 2. Алдын орау, кесе-қолденеңдеу.

КЕСКЕКТЕЙ сын. Кесек сияқты, кесек тәрізді.

КЕСКЕКТЕУ Кесекте етістігінің қимыл атауы; байлау, кепіл ағаш қойып байластыру.

КЕСКЕКТІ¹ сын. Мойнында кескегі бар, кесек байлаған.

КЕСКЕКТІ² сын. көне. 1. Тұп-тегі мықты. 2. ауыс. Бізәлі, ашулы.

Кесекті аю. а) Мазасыз, қырсық, арпалысып отыратын адам. ә) Өр, ержүрек, жаужүрек. **Кесекті аюдай**. Ашулы, ызақор. **Кесекті ердің сойы**. поэт. Батыр, өлтірмей, кек алмай қоймайтын жаужүрек.

КЕСКЕКШЕ үст. Кесекке ұқсатып.

КЕС-КЕСТЕ= ет. 1. Алдын орағыту, кесе-қолденеңдеу. 2. ауыс. Кедергі жасау.

КЕС-КЕСТЕУ Кес-кесте етістігінің қимыл атауы; кесе-қолденеңдеу.

КЕСКІЗ= ет. 1. Кестіру, аралау, қидыру. 2. Кесіп алып тастау, шалақ ету.

КЕСКІЗУ Кескіз етістігінің қимыл атауы.

КЕСКІЛІ: кескіл тұмсық. Үшкір тұмсық.

КЕСКІЛЕ= ет. 1. Кесіп-кесіп тастау, тілгілеу, турау. 2. ауыс. Аямау, қинау, азаптау. 3. ауыс. Ажырату, айыру, аспанды бұттан ашу.

Кескілеп өтті. Осып-осып кетті.

КЕСКІЛЕН= ет. 1. Пышақталу, тілгілену. 2. Қорлану, азапталу.

КЕСКІЛЕНУ Кескілен етістігінің қимыл атауы.

КЕСКІЛЕС= ет. Соғысу, соғысқа, қырсықа шығу.

Кескілескен айқас. Ұрыс, қантөгіс. **Кескілескен майдан [шайқас]**. Қан майдан, қанды соғыс.

КЕСКІЛЕСУ Кескілес етістігінің қимыл атауы.

КЕСКІЛЕТ= ет. Пышақтау.

КЕСКІЛЕТУ Кескілет етістігінің қимыл атауы.

КЕСКІЛЕУ Кескіле етістігінің қимыл атауы.

1. Тілгілеу. 2. ауыс. Осықлау. 3. Азаптау, қинау.

КЕСКІН зат. 1. Бет пішін, әлпет, келбет.

2. Тұлға-тұрпат. 3. Тұр. 4. Бейне. 5. псих.

Бейне, нысанның адам санасында бейнеленуі, философиялық, психологиялық, социологиялық және эстетикалық пайымдаулардың ұғымы. 6. и н ф. <ағыл. display image> Мәліметтерді көзге көрінетіндей ұсыну; көзбен көру, бетіне бір ұақытта шығаруға болатын шығу мен сегменттер примитивтерінің жиынтығы. 7. Сурет.

Кескін аймағы. и н ф. <ағыл. image area> Шағын баспа жүзіе бағдарламасындағы беттің бөлігі.

Кескіндерді айырып тану, и н ф. <ағыл. image recognition> Ақпарат кескіндермен немесе оптикалық сигналдармен ұсынылған жағдайда бейнелерді айырып тану. **Кескіндерді енгізу құрылғысы**. и н ф. <ағыл. graphic digitizer> Растрлық матрица түрінде компьютерге екі өлшемді, жарты реңкті кескінді енгізуді жасақтайтын құрылғы. **Кескіндерді қысуды басқару бағдарламасы**. и н ф. <ағыл. image compression manager> Сурет түріндегі кескіндерді қысудың немесе қалпына келтірудің әртүрлі әдісін пайдалану мүмкіндігін қамтамасыз ететін бағдарлама. **Кескіндерді өңдеу**, и н ф. <ағыл. picture processing> а) Адамдардың кескіндерді көруін, қабылдауын жақсарту үшін дербес компьютердің аппараттық бағдарламалық құралдарының көмегімен кескіндерді таңдай отырып түрлендіру. ә) Кескінді цифрлық формаға түрлендіру және оны келесі өңдеу. **Кескіндерді өңдеу тақшасы**. и н ф. <ағыл. image processing board> Экрандағы (теледидарлық) кескіндерді күрделі түрдегі өңдеуден өткізетін баспа тақша. **Кескінді шешу**, и н ф. <ағыл. regmit of scene> Графикалық кескінің аудан бірлігіндегі ақпарат мөлшерін анықтайтын параметр.

Кескін масштабын өзгерту, и н ф. <ағыл. zooming> Экран терезесін немесе таңдап алынған суреттің, графикалық бейненің масштабын өзгерту – үлкейту, кішірейту. **Кескінің түсін түзету**, и н ф. <ағыл. image color matching> Түс туралы ақпаратты, аппараттық-тәуелсіз өңдеуді жасақтайтын Windows 95-тің жаңа ішкі жүзіесі. **Кескін сегменті**. и н ф. <ағыл. display (image) segment> Машиналық графикада – біртұтас бүтін ретінде шақыруға болатын кескінің (графикалық примитивтердің) элементтер тобы. **Кескініңнен айналайын**. сөйл. Біреуді, әсіресе кішкентай баланы жақсы көру сезімін білдіретін, еркелететін сөзқолданыс. **Кескініңді ит жалағыр**. сөйл. Кішкентай баланы, жақын адамдарды өзмісінің еркелеткенде айтатын сөзқолданыс. **Кескінің құрысын!** сөйл. Өзімісің, еркелеткен жақын адамның сөзі.

КЕСКІН-ӘЛПЕТ зат. Бет-пішін, тұр-тұрпат.

КЕСКІНДЕ= ет. 1. Суреттеу, сипаттау. 2. Оюлау, әдемілеу. 3. Бейнелеу, кейіптеу.

КЕСКІНДЕЛ= ет. 1. Сомдалу, бейнелеу. 2. Біліну, қалтына келтірілу, көріну, әдемілену.

КЕСКІНДЕЛУ Кескіндел етістігінің қимыл атауы.

КЕСКІНДЕМЕ зат. өнер. Белгі бір заттың бетіне бояумен салынған көркем шығарма; бейнелеу өнерінің бір түрі.

КЕСКІНДЕС сын. Пішін нобайы ұқсас, әлпеттес.

КЕСКІНДЕУ Кескінде етістігінің қимыл атауы. 1. Нобайлау, нобайын жасау. 2. Бейнелеу. // Бейне.

КЕСКІНДЕУШІ зат. Бейнелеуші, ойнаушы.

КЕСКІНДІ сын. 1. Әлпетті, пішінді. 2. Келбеті әдемі, келісті, сымбатты. // Жақсы, дұрыс, әдемілен.

КЕСКІН-КЕЙІП зат. Сырт пішін, тұр-әлпет.

КЕСКІН-КЕЛБЕТ зат. 1. Кейіп-пішін, тұр-әлпет. 2. Тұр, жалты түрі. 3. Болмыс, табиғат.

КЕСКІНСАЛҒЫШ зат. и н ф. <ағыл. plotter> Бейнесызбалық мәліметтерді (бейнесызба, құрылым, сызба түрінде берілген ақпаратты) қағаз бетіне шығаруға арналған құрылғылар.

КЕСКІНСІЗ сын. Тұр-әлпеті келіспеген, реңсіз, келбетсіз.

КЕСКІНСІЗДЕУ сын. Пішінсіздеу, реңсіздеу, келбетсіздеу.

КЕСКІНСІЗДІК зат. Пішінсіздік, реңсіздік, келбетсіздік.

КЕСКІНСІЗДЕУШІ зат. Суретке түсіру объектінің фотоүлдірге (кадр шезінде) түсіретін объектілердің кеңістігінің шекарасын анықтауға арналған құрылғы.

КЕСКІР¹ зат. жерг. Темір кескіш.

КЕСКІР² сын. Кесіп түсетін, лыпын тұрған, өткір.

Кескір ереу. Өткір ереу.

КЕСКІРЛІК зат. Наулық, жаны сірілік.

КЕСКІШ¹ зат. Бір жақ басы жүзді, темір кесетін құрал.

КЕСКІШ² зат. астр. <лат. caelum> Жұлдызды аспанның оңтүстік жарты шарындағы шағын шоқжұлдыз.

КЕСПЕ¹ зат. тамақ. 1. Сұйық немесе қою тағамдар дайындау үшін ашымаған қамырды жаймалап, жіңішке келеп, таспалап кесетін дайындалмалар. 2. Кеспе көже. 3. Тілкемделген кесінді.

Кеспе әліппе. пед. Бөлек-бөлек қылған әріп таңбалары тұтас беттегі қалталарға салынатын бастауыш сынықтың өтілетін сабақ барысында пайдаланылатын суретті әліппе.

Кеспе берен. поэт. Өткір, алмастай деген мағынада. **Кеспеге қарасы жоқ**. Өте семіз, атпақ май. **Кеспе көже**. тамақ. Жұқа жайылған қамырдан жіңішке келеп туралған кеспе салынатын сұйық тамақ. **Кеспе құйрық**, сөйл. **Кеспек құйрықты**.

КЕСПЕ² зат. жерг. Бетке салбырап түскен шаш, кескілаша.

КЕСПЕДІ сын. Кеспе сияқты, кеспе тәрізді.

КЕСПЕК зат. Сұйық зат құйып сақтайтын ағаш ыдыс; екі табаны құрсауланған шығыңқы бүйірі бар, сұйық өнімдер құйылатын, үлкен цилиндр тәрізді, қобіне ааштан жасалатын сыйымдылық.

Кеспек құйрықты. Ірі, үлкен төңкерілген құйрықты. **Кеспек құрсауы**. Металдан жасалатын, кеспек бүйірлерін ұстап тұратын жіңішке таспа. **Кеспекті шайырлау**. Кеспек жарықтары мен саңылауларын қылқанжапырақтылардың шайырларымен бітеу. **Кеспек шеберханасы**. Кеспекшілер кеспек жасайтын, оның жарықтары мен саңылауларын шайырлайтын орын.

КЕСПЕКТЕ= ет. Шапқылау, кесу, қию.

КЕСПЕКТЕЙ сын. Жұп-жуап, дөңкізен.

КЕСПЕЛЕ= ет. 1. Тілім-тілім етіп кесу. 2. Тамаққа қолдан кеспе кесіп салу.

КЕСПЕЛТЕК сын. 1. Жуантық келген қысқа, келте. // Келте кесілген, қиынды. 2. ауыс. Тапал бойлы, төртпақ.

КЕСПЕЛТЕКТЕ= ет. Қысқа-қысқа етіп кесіп-шабу.

КЕСПЕЛТЕКТЕЙ сын. 1. Жуан, быртық. 2. Кеспелтек сияқты; төртпақ. 3. Үлкен, қолақпандай.

КЕСПЕЛТЕКТЕУ¹ сын. Тапалау, төртпақ денелі.

КЕСПЕЛТЕКТЕУ² Кеспелтекте етістігінің қимыл атауы.

КЕСПІР зат. жерг. **Кескін.**

КЕСПІРСІЗ сын. жерг. **Кескіңсіз.**

КЕССОН¹ зат. с әулет. Еуропалық суреткері дәстүрінде төбе немесе күмбез жарықтығына жасалған ойықтар.

КЕССОН² [франц. saisson]: **Кессон ауруы.** мед. Су астындағы жоғары атмосфералық қысымнан, су бетіндегі қалыпты атмосфералық қысымға жедел көтерілген кезде адам ағзасында байқалатын патологиялық жағдай.

КЕСТАПАНДАЙ сын. жерг. Үлкен, қолақпандай.

КЕСТЕ¹ зат. 1. Мата бетіне тігетін, тоқитын түрлі түсті жіп. 2. қолөнер. Мата, тері, киіз т.б. материалдар бетіне әртүрлі боялған жіптермен, жібек зерлермен сурет, өрнек салып тігу арқылы жасалған сәндік қолөнер түрі. // ауыс. Шебер шығарылған, қорытылған.

Кесте алды. Тігінмен шұғылданды, кәсіп етті. **Кесте басты.** Матаға ою-өрнектер тікті, кесте салды. **Кестесі келісті.** Істің реті, қиысы келді.

КЕСТЕ² зат. <лат. tabula> 1. Бір нәрсе жөнінде графаға түсіріп жазылған мәлімет, жүйеленген ақпарат. 2. экон. Фирманың әрбір шатаптық қызметкерінің жұмыс уақыты есебінің ішкі құжаты. 3. инф. Мәліметтерді жолдар мен бағаналар қиылысында орналастыру арқылы ұсыну тәсілі.

Кесте бойынша су беру. с ушар. Егістікке суды алдын ала жоспарланған мерзім бойынша өзгеріс енгізбей беру.

КЕСТЕДЕЙ сын. Кесте тәрізді, әсем, сәнді.

КЕСТЕЖУСАН зат. өс. <лат. pyrethrum> Күрделігүділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

КЕСТЕК зат. Құрал ретінде қолға ұстайтын таяқ.

КЕСТЕЛЕ=ет. 1. Мата бетіне түрлі-түсті жіптен әшекейлі өрнек тоқу, кесте салу. 2. ауыс. Нақыстау, өрнектеу, суреттеу, бейнелеу.

Кестелен тігу. к өс. Кімнің және матадан, киізден жасалған үй бұйымдарының бетіне түрлі-түсті жіптен қолмен тігіп отырып ою-өрнек жүргізу, көркемдеп тігу.

КЕСТЕЛЕГЕН сын. Кесте тігілген.

КЕСТЕЛЕН=ет. 1. Кесте салыну. 2. ауыс. Әдемі болып көріну.

КЕСТЕЛЕНУ Кестелен етістігінің қимыл атауы.

КЕСТЕЛЕУ Кестеле етістігінің қимыл атауы. 1. Өрнек тоқып, кесте салу. 2. ауыс. Суреттеу, бейнелеу.

КЕСТЕЛІ сын. Әшекейлі өрнек салынған, кестесі бар.

Кестелі қозықұйрық. өс. <лат. agaricus tabularis> Базидиомицеттер класы аэарикалар қатары қозықұйрық тәрізділер тұқымдасы, қозықұйрық туысына жататын саңырауқұлақ. **Кестелі орман.** а) Кестесі бар, кесте салынған. ә) этн. Сүйген жігітіне арнайы, өз қолымен кестелеп атын жазған бойжеткен қыздың ормалы. **Кестелі өңір.** поэт. Көркем, табиғаты сұлу жер. **Кестелі тіл [сөз].** а) Тілі әсем, шешен. ә) Көркем сөз.

КЕСТЕЛІК зат. Кестеге тән.

Кестелік есеп. экон. Кәсіпорынның әрбір қызметкерінің нақты жұмыста болу уақытының есебі. **Кестелік маршруттау.** инф. <ағыл. direct routing> Есептеу желісінің әрбір торабында әрбір адресат үшін оңтайлы кірістік арнаны көрсететін кестені пайдалануға негізделген дәстелерді немесе хабарларды жеткізу бағдарын таңдау тәсілі.

КЕСТЕСІЗ сын. 1. Кестеленбеген, кесте салынбаған. 2. ауыс. Тілі қарабайыр, ұйқассыз.

КЕСТЕР зат. жерг. Гүл өсіретін күбішек, қыш тостақ.

КЕСТЕШЕ үст. Кестеге ұқсас.

КЕСТЕШІ зат. 1. Кестені шебер тоқитын, ісмер адам. 2. ауыс. Шешен. 3. ауыс. Жасаушы, қалаушы.

КЕСТЕШІДЕЙ сын. Кестешіге ұқсап, кестеші сияқты.

КЕСТЕШІЛІК сын. Кестелегіш.

КЕСТЕШІЛІК зат. Кесте салатын өнері болушылық.

КЕСТІР=ет. 1. Қиып, кесіп алып тастау, шолақ қылу. 2. этн. Ұл балаларды сүңдетке отырғызу.

КЕСТІРТ=ет. 1. Қиғызу, кескізу. 2. Соңғы сөз айтыру, үкім шығарту.

КЕСТІРТУ Кестірт етістігінің қимыл атауы.

КЕСТІРУ Кестірт етістігінің қимыл атауы.

1. Кесіп алып тастау, шолақ қылу. 2. Пиітіру.

КЕСТІРІЛ=ет. Пиітірілу.

КЕСТІРІЛГЕН зат. сөйл. **Пиітірілген.**

КЕСТІРІЛУ Кестіріл етістігінің қимыл атауы.

КЕСУ Кес етістігінің қимыл атауы. 1. Шорт қию, кесіп алу. 2. Қырқу, қию. 3. ауыс. Жолын байлау, кедергі болу. 4. ауыс. Бірден шешім қабылдау, оны айтып тастау.

Кесу позициясы. өск. Шабуылға шыққан қарсыласты қатпал жаққа жібермеу үшін жолын кесу мақсатында жабдықталатын позициясы.

КЕСУЛІ сын. 1. Кесілген қалты. 2. Шұңақ. 3. ауыс. Түйінді, шешілген, ұйғарылған.

КЕСУСІЗ сын. Тәрбие көрмеген, бетімен кеткен.

КЕСУШІ зат. Кесетін адам.

КЕСУШІЛІК зат. Кесе берушілік.

КЕСІК¹ зат. 1. Жаза тартқызу үшін шығарылған шешім, үкім. 2. Шешім.

Кесік басы. Тоқсетері.

КЕСІК² сын. 1. Шұңақ, кесілген, тілік. 2. Ен салынған, біреудің меншігі екенін білдіру үшін құлағына өзі білетін қиық салынған.

Кесік құл. Жалшы, құл, күң. **Кесік құлақ.** көне. Құл, күң; жалшы. **Кесік тіл.** Мылқау, мақдұлық.

КЕСІКТІ сын. 1. Тұжырымды, анық тоқтаған, қорытынды. 2. Белгіленген, келісілген. 3. Нақты мөлшермен өлшенген, тиянақталған, тирақты.

Кесікті ақы [жалақы]. Белгіленген, алдын ала келісілген сома, жалақы.

КЕСІКШІ зат. жерг. Мал пішетін адам.

КЕСІЛ=ет. 1. Шабылу, шорт қиылу. 2. ауыс. Үйгерулу, пішілу. 3. ауыс. Өлу, мойны қиылу, дарға асылу. 4. ауыс. Белгілі бір мерзімге сотталу. 5. ауыс. Қазылу, қапарылу.

6. ауыс. Бөліну, анықталу.

КЕСІЛМЕЛІ сын. Анық, нақпа-нақ.

КЕСІЛУ Кесіл етістігінің қимыл атауы; шабылу, шорт қиылу.

КЕСІЛІП-ПІШІЛ=ет. Мөлшерлену, жобалану, ұйғарылу.

КЕСІЛІП-ПІШІЛУ Кесіліп-пішіл етістігінің қимыл атауы.

КЕСІМ¹ зат. 1. Айыптау шешімі; шығарылған үкім, кесік, жаза. 2. ауыс. Үзілді-кесілді пікір, тұжырымды ой қорытындысы.

Кесім қылды [кестіртті]. Үкім етті, үкім шығарды.

КЕСІМ² зат. Заттың бөлігі, тілім.

КЕСІМДІ сын. 1. Кесілген, белгіленген (жаза). 2. Нақты мөлшермен шектелген, кесікті. 3. Белгілі, анық.

Кесімді бағалық. экон. Өнімнің немесе жұмыстың бір өлшемі үшін тариф (тарифтік мөлшерлеме) бойынша төленетін жалақының мөлшерін белгілейтін; еңбекақы төлеудің кесімді жүйесінің элементі. **Кесімді еңбекақы.** экон. Еңбекке ақы төлеу нысаны; қызметкердің табысы белгіленген кесімді бағалықты басшылыққа ала отырып, өндірілген өнімнің (орындаланған жұмыстың) әрбір өлшемі (текшеметр, дана, кг., м., т.б.) үшін айқындалатын ақы. **Кесімді күн** – кесілген ег. Өлшеулі күн, қысқа өмір, кесілген етпей өте аз беген мағынада. **Кесімді сөз [пікір].** Тұжырымды, шешімді сөз. **Кесімді түрде.** Түсін суытып, қатаң түрде.

КЕСІМДІЛІК зат. Үзілді-кесілділік.

КЕСІМПАЗ сын. стиль. Жезіш, тамақ-сау.

КЕСІМ-ПІШІМ зат. Кесікті сөз, түйін.

КЕСІМСІЗ сын. Үкімсіз, заңсыз.

КЕСІНДІ зат. 1. Тұтас заттан кесілген кішкене бөлік. 2. Тілім. 3. Қиынды, кесіп-пішкеннен мүсетін қалдық, кішкене бөлік, жыртқыс. 4. мат. Белгілі ұзындығы бар тұзу сызық қиындысы, екі нүкте арасын қосатын сызық.

КЕСІНДІЛЕ=ет. Бүтінді кишігірімден кесу, бөлшектеу.

КЕСІНДІЛЕУ Кесінділе етістігінің қимыл атауы.

КЕСІП зат. сөйл. **Кәсіп.**

Кесіп қылды. Кәсіп етті.

КЕСІП-ЖАР=ет. Ағашты кесу, жару жұмыстарының жалты атауы.

КЕСІП-ЖАРУ Кесіп-жар етістігінің қимыл атауы.

КЕСІПСІЗ сын. Кәсіпсіз, кәсібі жоқ.

КЕСІП-ПІШ=ет. 1. Матаны, т. б. өлшен, қиып, тігуге өзірлеу. 2. ауыс. Алдын ала ұйғарып қою, шамалау, мөлшерлеу.

КЕСІП-ПІШУ Кесіп-піш етістігінің қимыл атауы.

КЕСІР зат. 1. Зиян, залал, зардап. 2. Кесірілі адам. // Кесепатты, қырсық, қыңыр. 3. Кедергі бөгет.

Кесір болды [қылды]. а) Бөгет, кедергі, тосқауыл болды. ә) Қырсығы тиді, жамандық істеді. **Кесірге бола.** Сорға, қырсыққа қарай.

Кесіріне ұшырады. Кәріне тап болды. **Кесірін тигізді.** Бөгет, кедергі болды. **Кесірі тиді.** Қырсық, зияны болды. **Кесірі ұрды.** Қаһарына ұшырады.

КЕСІР-КЕДЕРГІ зат. Бөгет, қырсық.

КЕСІР-КЕЖІР сын. Қырсық.

КЕСІР-КЕРДЕН сын. Қырсық, қияңқы, кертартпа.

КЕСІР-КЕСЕПАТ зат. Зиян, кедергі, қырсық.

КЕСІРЛЕ=ет. Зиян келтіру.

КЕСІРЛЕН=ет. 1. Менменсу, тәкаппарлану.

2. Қақарлану, қырсығу.

КЕСІРЛЕНУ Кесірлен етістігінің қимыл атауы.

КЕСІРЛЕС сын. Кесірі көп, залалды.

КЕСІРЛІ сын. 1. Дертті, зиянды, залалды, зардапты. 2. Кесепатты, қырсықты, қақар.

3. Менменсіп бұданғыш, тәкаппар, паң.

КЕСІРЛІЛЕУ сын. Кесепаттылау, паңдау, тәкаппарлау.

КЕСІРЛЕНУ зат. 1. Зияндық, залалдық. 2. Кесепаттық, қырсықтық, қақарлық.

КЕСІР-ПЕСІР зат. Кедергі, кесір, залал, зиян дегенді ештеме көрмеушілік.

КЕСІРТКЕ¹ зат. зоол. <лат. sauria> Терісі ұсақ қабыршақты, құйрығы ұзынша біткен, бауырымен жоралайтын кішкентай жәндік.

Кесіртке жамбасты динозаврлар. зоол. <лат. saurischia> Динозавр тобының отряды на жататын қарапайым бауырымен жоралаушылар.

КЕСІРТКЕ² зат. астр. <лат. lacerta> Жұлдыздық аспанның Солтүстік жарты шарындағы шоқжұлдыз.

КЕСІРТКЕДЕЙ сын. Кесіртке сияқты, кесіртке тәрізді.

КЕСІРТКЕЛІК сын. Кесірткедей.

КЕСІРТТЕР зат. зоол. <лат. eremias> Нағыз кесірткелер [Lacertiade] тұқымдасының туысы.

КЕСІРІНЕН үст. Біреудің тигізген зиянынан.

КЕСІС=ет. 1. Қиысу. 2. ауыс. Келісу, ұйғарысу. 3. ауыс. Біржөла қатыспай, араласпай кету.

КЕСІСУ Кесіс етістігінің қимыл атауы.

КЕТ=ет. 1. Бір арадан қашықтау, алыстау, ұзау. 2. Біту, таусылу. 3. Болуға, тұруға тиіс жерінен басқа жерге орын ауыстыру; көшу.

4. ауыс. Қайтмыс болу, оңишелік болу. 5. ауыс. Асу, толу (адам жасы, уақыт туралы). 6. Айналу, ұқсау. 7. Уақыттың белгілі сааттан асуы, өтуі.

8. Негізгі етістіктің көсемше түрімен тіркесіп келіп, қимыл-әрекеттің кенет, бірден болғанын білдіреді. 9. Жүйткү, зымырау, қамишы салдырмау. 10. Жогалу, құру. 11. Жолға шығу, аттану. 12. Мешігіне, иелігіне оту, өтіп кету. 13. а.у.с. Ұзау, жету, таусылау.

Кет әрмен. сөйл. Жоғал әрі. **Кет әрі болмады.** Сыртқа тетпеді, қарсылық жасамады. **Кет әрі емес.** Қарсы емес, жек көрмейді. **Кет, жоғал.** сөйл. Құры, көзіме көрінбе деген мағынадағы сөзқолданыс. **Кете барды.** Жүре берді, ештемені елең қылмады, ойламады. **Кете берді.** Жүріп кетті, алыстады. **Кетер аяғым, кетпен таяғым.** Не қылса да өзіме, әуре болсам өзімнен деген ретте келеді. **Кеткен адам.** Қол үзген, болдырған, әбден тойған, іргесін аулақ салған адам. **Кеткені келіп, кемтігі толды.** Бұрынғы төрт құбыласы түгел, мамыражай, мошыйлық дәуір қайта келді. **Кетпес байлық.** Қазына, кен, өмірбақилық дәулет. **Кетпес дақ түскендей.** Көңілі, сезімі, ойы т.б. ешқашан бұрынғы тазалығына оралмастай. **Кетсін әрі.** сөйл. Аулақ жүрсін деген мағынада. **Кетгі де барды.** Артына қарайламады, жүріп кетті.

КЕТА зат. зоол. Қыыр Шығыс суларында өсіп-өнетін, лосось балықтары тұқымдасына жататын еті қызғылт ірі балық.

КЕТЕГЕН сын. көне. Үйренішті жеріне қашып кете беретін, қашаған.

КЕТЕЙ = ет. сөйл. **Кетуі.**

КЕТЕК зат. жерг. 1. Құс жататын орын, тауық қора. 2. а.у.с. Үй, ұйсымақ, нашар баспана.

Кетекке кірді. сөйл. Шығынға ұшырады; мазақ болды; елге қарайтын беті болмады.

КЕТЕ-КЕТКЕНШЕ үст. сөйл. **Кетіп қалғанға дейін, үйден шыққанша, аттанғанша.**

КЕТЕКТЕЙ сын. **Кетек сияқты, кіп-кішкентай, айнала алмайтындай тар.**

КЕТЕРЕК = ет. көне. **Кетпекші.**

КЕТЕР-КЕТПЕС үст. 1. Зат, не құбылыстың жоғалуын, бітуінің алдындағы шақ. 2. Соңғы, аяғы.

КЕТЕУ¹ зат. көне. **Шырық.**

Кетеуі кетті. а) Әуелгі қалыптан айырылды. ә) Нашарлады, әлсіреді. б) Шырқы бұзылды.

КЕТЕУ² сын. Әлсіз, әлжуаз, осал.

КЕТЕУЛЕ = ет. **Осал тарту, нашарлау.**

КЕТЕУЛЕУ **Кетеуле** етістігінің қимыл атауы.

КЕТЕУСІЗ сын. 1. Бүтін, кетілмеген. 2. а.у.с. **Кетеуі жоқ, мағынасы жоқ.**

КЕТИ = ет. 1. Нәрсенің жиек, қырының бір жері кертіліп тұсу, бұзылу. 2. Тісі тұсу, кетік болып қалу.

КЕТИП = ет. 1. **Кетік ету.** 2. Құлату.

КЕТИҢКІРЕ = ет. **Кертіңкіреу, бұзылыңқырау.**

КЕТКЕН-ҚУТҚАН үст. сөйл. **Кертілген, мүржілен, сынған.**

КЕТ-КЕТ: кет-кеттің астына алды. **Қуды, кетуін қалады.**

КЕТКІЗ = ет. **Кетіру.**

КЕТКІЗУ **Кеткіз** етістігінің қимыл атауы.

КЕТКІШ¹ үст. ескікіт. **Кете, кеткеннен кейін, соң.**

КЕТКІШ² сын. **Кете беретін.**

КЕТКІШТЕ = ет. **Кете беру, бара беру.**

КЕТҚҰДА [ир.] зат. көне. **Феодализм дәуірінен бұрынғы Иран мен Орта Азиядағы үлкен отбасының басшысы, кейінірек көрші қауымының басшысы; 15-18 ғ-ға дейін ауыл ақсақалы және қала аймағының ақсақалы.**

КЕТОЗАЛАР зат. биол. **Құрамында кетон тобы бар моносхаридтер.**

КЕТПЕКТЕЙ сын. 1. Үлкен, быттиған. 2. Қолақпандай. 3. стиль. **Ірі, дәу.** // экспр. **Қарауға ыңғайсыз, сеп-семіз болып.**

КЕТПЕЛТЕК сын. **Қысқалау, кеспелтек, шолақ кесілген.**

КЕТПЕН зат. **Арық, канал қазуға, оңдеуге, жер қазуға, егістік жұмыстарына арналған құрал.**

Кетпен шабу. **Бау-бақшамен айналысу.** **Кетпен шапты.** **Егін салды.**

КЕТПЕНДЕ = ет. 1. **Кетпенмен шабу; жерді босату, жұмсарту.** 2. а.у.с. **Еңбектену, қиналу.**

Кетпенден кірген мысқылдап шығады. **Жамандық, жаман әдет, қайғы тез арада жойылмайды, қайтпайды деген мағынада.**

КЕТПЕНДЕЙ сын. 1. **Кетпен сияқты, кетпен тәрізді.** 2. Үлкен, ірі. 3. а.у.с. **Ауыр, жаман.**

Кетпендей тиді. **Дәл тиді, ауыр тиді.**

КЕТПЕНДЕУ **Кетпенде** етістігінің қимыл атауы.

КЕТПЕН-КЕТПЕН сын. **Үлкен-үлкен, ірі-ірі.**

КЕТПЕН-КҮРЕК зат. 1. **Кетпен мен күрек тәрізді жер өңдейтін құрал-саймандар.** 2. а.у.с. **Қара жұмыс.**

КЕТПЕНҰШЫҚ зат. этн. **Ертедегі бақсылықта алдымен шоққа құздырып алған кетпенге, содан кейін науқастың бетіне ыстық су бүркіп емдеу тәсілі.**

КЕТПЕНШЕ зат. **Кішкене кетпен.**

КЕТПЕНШОТ зат. **Арамшөпті отауға, қызылша, картоп сияқты т.б. көкөністердің түбін қопсытуға арналған кетпеннің кішкентай түрі.**

КЕТПЕНШІ зат. **Кетпенмен жұмыс істеші, кетпен шабушы.**

КЕТСІН: **кетсін бір.** этн. **Екі ойыншы қатысатын, сақа (асық) атып ойнайтын ойын [сақаларын біріктіріп кезек алу үшін іркенде кімнің сақасы алышы не тәйікі түссе, сол бірінші кезекті алады; кезек алған ойыншы қарсыласының сақасын атып, алысқа ұшырау тырысады; сақа неғұрлым қашықтау жерге түссе ұшса, соғұрлым ұтқан асықтың саны көбірек болады: ойынның "кетсін бір" аталуы сондықтан].**

КЕТЕ сын. көне. **Үлкен.**

КЕТУ **Кет** етістігінің қимыл атауы. 1. **Жыраққа бару, алыстау.** 2. **Негізгі етістіктегі істің бірден, тез болғанын білдіреді.**

Кетуге беттеді. **Кетейін деңі, ыңғайланды, ұйғарды. Кету парағы.** экон. **Мекеменің, кәсіпорынның әртүрлі бөлімдері материалдық қарызы жоқ екенін көрсетіп белгі қойған, жұмыстан кеткенде, кезекті демалысқа шыққанда рәсімделетін құжат.**

КЕТУЛЕН = ет. **Тозыңқырау, ыдыраңқырау.**

КЕТУШ сын. **Бір жерден екінші жерге, басқа жаққа барушы, ауысушы.**

КЕТУШЛІК зат. **Басқа жаққа барушылық.**

КЕТЧУП [кыт. "кэ-циап" - ферменттелген балық тұздығы] зат. тамақ. **Құрамында томат езбесі, сіркесу мен татымдықтары бар дәмдеме.**

КЕТИК¹ зат. 1. **Кесе, табақ, аққұман сияқты заттардың бір шетінің кертілген сынығы.** 2. **Тесік, ашық жер.** 3. **Түскен тістің орны.**

Кетік аяқ сындыру [лақтыру]. этн. **Ұлыстың ұлы күні – Наурыз келгенде ескірген киімдерді өртеп, кетік аяқтарды сындырып, жаңаруға ырым ету [ерттерге табақ, кесе, шайнек сияқты ыдыстарды ернеуінің шүмегінің бір шеті сынып кертілген жағдайда оларды мыспен, жезбен құрсаулап пайдаланған; кетік ыдыстарды пайдаланғанмен, онымен қонақ кісіге шай, тамақ ұсынбаған].** **Кетік біткен.** **Кетілген жердің бәрі, түгелі.**

КЕТИК² зат. 1. **Кемшілік, олқылық, жетімсіздік.** 2. а.у.с. **Кедей, кем адам.**

КЕТИК-КЕТИК сын. **Кетілген-кетілген, сынық-сынық.**

КЕТИК-КЕМІС зат. **Әртүрлі олқылық, кемістік, жетімсіздік.**

КЕТИКТЕН = ет. **Шетінен оырылу, жемірілу.**

КЕТИКТЕНУ **Кетіктен** етістігінің қимыл атауы.

КЕТИКТЕУ сын. 1. **Біраз кетіктелген, шеті аздап оырылып сынған, кемсіндеу.** 2. **Тісі түскен, кетік.**

КЕТИКТИК¹ зат. **Тісі жоқтық, түсіп қалушылық.**

КЕТИКТИК² зат. **Олқылық, кемшілік, жетімсіздік.**

КЕТІЛ = ет. 1. **Омырылу, жемірілу.** 2. **Жүзі бар, өткір құралдар жүзінің кетуі, өтпей қалуы.** 3. а.у.с. **Азаю.** 4. **Кету.** 5. а.у.с. **Кемдену, кедейлену.**

КЕТІНЕ = ет. **Кему, азаю.**

КЕТІҢКІРЕ = ет. **Аздап кету, түсі оңу.**

КЕТИР = ет. **Тұрған жерінен алыақтату, басқа жаққа жіберу.**

КЕТИРГІШ: **кері кетіргіш. Кертартпа, қыңыр.**

КЕТИРУ **Кетір** етістігінің қимыл атауы.

1. **Болдырмау, құрту.** 2. **Аластау, жолаттау, қуу.**

3. **Өшіру, дақ, белгі, таңбаны жоқ қылу.**

КЕТИРУЛІ сын. **Кетілген, ашыған.**

КЕТИРІЛ = ет. **Құшпен орнынан алу, босату.**

КЕТИС зат. **Басқа бір жаққа беталыс, жөнеліс.**

КЕТИС = ет. **Айырылысу, араздасу.**

КЕТИСІМЕН үст. **Кеткен бойда.**

КЕТИСУ **Кетіс** етістігінің қимыл атауы; айырылысу, келісе алмау, ұрсысу.

КЕУ сын. **Тойымсыз, обыр, жөбір.**

КЕУГІМ зат. **Қарақолаңке, қараңғы түсе бастаған кез, ымырт.**

Кеугім тартты. **Қара қолаңке түсті, күн кешкіре бастады, қараңғы түсе бастады.**

КЕУГІМДЕН = ет. **Кешкіру, қараңғылану.**

КЕУГІМДЕНДІР = ет. **Алақолаңкелендіру.**

КЕУГІМДЕНТ = ет. **Қараңғылату, қара қолаңке түсірту, күңгірттендірту.**

КЕУГІН зат. сөйл. **Кеугім** (қара қолаңке, қараңғы түскен кез).

КЕУДЕ зат. <лат. thorax> 1. **Дененің қарынан мойынға дейінгі бөлігінің алдыңғы жағы, көкірек.** 2. **Тос.** // **Көкірек, менмен, тақпақтар.** 3. **Әйел адамның омырауы.** 4. **Дене, бой.** 5. а.у.с. **Көңіл, көкей, ой, сана.** // **Алдыңғы қатарлы.** 6. а.у.с. **Жазықтық, бой.** 7. а.у.с. **Иш, жандүние, өзі.**

Кеудесі асты. **Поэт. Озды, алға шықты.**

Кеуде аша. **Шың ықпал, бар ынтамен.** **Кеуде бастырмады.** **Ешкімге ырық бермеді, менмен, өжет, тәкаппар болды.** **Кеудеге бұлтын жиды.** **Поэт. Томсырайды, тымсырайды, түңерді.** **Кеудеге итеру.** **Кедергі, тосқауыл болу, қолдау көрсетпеу.** **Кеудеге құй толды.** **Поэт. Шаттанды, қатты қуаныш үстінде болды.** **Кеудеге қайғы толды.** **Поэт. Қайғыланды.** **Кеудеге қара өрт кірді.** **Поэт. Бақытсыздық, қайғы келді.** **Кеудеге қонды.** **Поэт. Тұрақтады, тоқ тады.** **Кеудеге салды.** **Құш көрсетті, өркөкіректік жасады.** **Кеудеге тықты.** **Поэт. Жасырды.** **Кеудеде арман бұлқынды.** **Поэт. Көптен жүрген үміт қайта оянды, күш-қуат оянды.** **Кеудеде жаны барында.** **Тірі тұрғанда, күші барда.** **Кеудеде жалын тұтанды.** **Поэт. Үміті қайта жалғанды, қайта тірілді.** **Кеудеде қалды.** **Есте қалды, естен шықпады.** **Кеудеден бой көтерді.** **Поэт. Оянды, көрін ді.** **Кеудеден жалын өшпеді [өшер емес].** **Құш-қуат, жалын қайтпады.** **Кеудеден жан шықты.** **Дүниеде өтті, көз жұмды, өлді.** **Кеудеден кен ақтарды.** **Поэт. Ішкі сырын, құпиясын ашты.** **Кеудеден қакты.** **Поэт. Итерді, кедергі болды.** **Кеудеден төгілді.** **Поэт. Шықты, жария болды.** **Кеудеде сақтау.** **Ұмыттау, есінен шығармау.** **Кеудеде шырақ жанды.** **Поэт. Үміт оты оянды.** **Кеуде жылытты.** **Поэт. Жақсылық, шарапат әкелді.** **Кеуде керді.** **Өзін-өзі жоғары санады, тәкаппарланды.** **Кеуде кері айтты.** **Рақаттанып ішкі сырын айтты, бәрін айтты, ақтарды.** **Кеуде кеуледі.** **Поэт. Толып кетті, сыймады.** **Кеуде көрсетті.** **Қыр көрсетті, дандайсыды, менменсіді, тәкаппарланды.** **Кеуде көрсету.** **Қыр көрсету, менменсу.** **Кеуде көтерді.** а) **Дандайсыды, паңданды, өзін жоғары ұстады, менменсіді.**

ә) Қайта жаңғырды, жаңарып бой түзеді. Кеуде көтеру. Дандайсу, өзін жоғары ұстау. Кеуде қакты. а) Дандайсыды. ә) Мақтанды, бөсті. Кеуде қатарлы. Алдыңғы қатарлы, алда. Кеуделеріне [көкірегіне] Құран ұрды [қойды]. Ақтық сөзін айтып, ант берді, ант ішті. Кеуде маржаны. поэт. Ең қымбат, асыл, ең жақын. Кеудемде аққу бар. поэт. Бойымда сұлұлық, махаббат, жастық бар. Кеудемде жанартау бар. поэт. Көңілде ұшқын, жалын бар. Кеудемде үміт жанды. поэт. Үміттенді, қайта оянды. Кеудемен соғу. Өркөкіректену, омырауға алу. Кеудені арман басты. поэт. Арманы көбейді. Кеудені ашты. а) Бойын сергітті, көңілін көтерді, тынысты кеңейтті. ә) Өзін аямады. б) Жан діушени, көңілді оятты, сергітті. Кеудені ашып жүрді. поэт. Көпшіл болды, жатырқамады. Кеудені дүбірлетті. поэт. Қуантты, шаттандырды. Кеудені керді. поэт. Толды, сыймады. Кеудені кере дем алды. а) Рақаттанды, жайланды. ә) Демалды, тынды, жайбарақаттанды. Кеудені күмбірлетті. поэт. Шаттандырды, бақытқа кенелтті. Кеудені қақ жарды. Қатты күйіндірді, өте реңжітті. Кеудені мұң тесті. Уайым-қайғы батты. Кеудені кеуледі. Толды, кернеді. Кеуденің жанды жері. поэт. Жүрек, көңіл. Кеудені өрге сүйреді. Алға ұмтылды, жақсылыққа құштарландырды. Кеудені тілгіледі. поэт. Маза бермеді. Кеуденде жанық бар. Аман тұрғаныңда, күшің бар кезде деген мағынадағы сөзқолданыс. Кеуденде намыс болса. Өз-өзіңді сыйласаң, намысың болса, жігіт болсаң деген мағынада. Кеуденің қара тас басын. қарғ. Өл, мүрдем кет. Кеуде салыстырды. Мықтылығын, зорлығын теңестірді. Кеуде соғар батыр. Мені мұнда деп, төс ұрып шығар өр кеуде батыр. Кеуде соқты. Өркөкіректікке салынды, омырауға алды. Кеудесі асқан. Ойы биік, зердесі озық, ала бөтен. Кеудесі ашұға толды. Қатты ашуланды. Кеудесі бөлек жаны бар. поэт. Ерекше, құпия. Кеудесі бүтін. Қайғы-шері аз, мұңы жоқ. Кеудесі есіктей. а) Өркөкірек, кеудесіне нан піскен. ә) Кең кеуделі, омыраулы. Кеудесі жоғары. Менмен, паң, өзімшіл. Кеудесі кепті. о к к а з. Сағыныштан обден сарайды, зарықты. Кеудесі кепкен. Мақтаншақ, бөспе. Кеудесі кету этн. Ауру малдың өкпесі кетіп, көкірек қуысындағы қабырға, бұғана, көрі жілік тұсының ісуі. Кеудесі қарс айырылды. Қатты қайғырды. Кеудесі қуыс пенде. Қаратайық, жұрт қатарлы пенде. Кеудесімен жер соққандай. Адуынды, о жар, даңғой. Кеудесімен қорғады. Бар құрданы, күшімен, жан-тәнімен аман сақтауға тырысты. Кеудесімен құм сызды. Қыын-қыстау жағдайды бастан кешірді, азап көрді. Кеудесін басты. Еңсесін көтермеді, есесін алды, есесін қайтарды, көңілін басты. Кеудесін бастырмады. Есесін жібермеді, басындырмады. Кеудесін бермеді. Бірқына көнбеді, мойынсыбады, көңілін бастырмады. Кеудесінде индей кірбіні жоқ. Таза, ақкөңіл. Кеудесінде оты бар. Жігерлі, іскер, өнерлі. Кеудесінде оты жоқ. Жігерсіз, қажырсыз, намыссыз. Кеудесінде үміті бар. Дәмсі бар. Кеудесінде шыбын жаны бар. Тірі, аман, есен. Кеудесіне бұлт шөкті. поэт. Жамандық, қайғы үйірлі. Кеудесіне жинады. поэт. Бір бойынан табылды. Кеудесіне жел бітті. Өрмінездікке салынды, көкірек көтерді. Кеудесіне нан пісті. Масаттанды, дандайсыды, менменсіді, өркөкіректенді. Кеудесінен дем шықты. Кектенді, қаһарланды. Кеудесінен жаны ұшты. а) Зәресі зәр түбіне кетті, қатты қорықты. ә) Өлді, көз жұмды. Кеудесінен итерді. а) Көзге ілмеді, санаттан шығарып тастады, менсінбеді, менсінбегенін көрсетті. ә) Басынды, басқа тегті, қорлады. Кеудесінен қакты. Шеттетті, топқа қоспады. Кеудесін кек кернеді. Біза болды, ашу-ызадан жарылып кетерей болды, кектенді. Кеудесінен шыбын жаны шыққанша. Демі таусылғаныша, өлгенше. Кеудесіне сақтады. Ішінде сақтады, ұмытпады. Кеудесіне сыймады. а) Аптықты, алқынды.

ә) Паңданды, ісіп-кепті, мақтанды. б) Сыр, құпия туралы. Кеудесіне түйді. а) Көңіліне тоқтыды, жадына сақтады, ойында ұстады. ә) Кек сақтады. Кеудесіне шайтан кірді. Суық жүріске салынды; азды, ойына арамдық кірді. Кеудесін кере сімірді. Әбден қанды, қанғаныша ішті. Кеудесін кір басты. Төмендеді, қарайды, артта қалды. Кеудесін қуаныш кернеді. Шаттыққа бөленді, көңілі тасыды. Кеудесін мұңға толтырды. Уайым-қайғы жегізді. Кеудесін мұң тесті. Мұңға батты, қайғы-зар шекті, қапа болды. Кеудесін өрге айдайды. поэт. Менсінбеді, өзіне қарамай өркөкіректенеді. Кеудесін сөкті. поэт. Аямады. Кеудесін сүйреген. поэт. Тірілігі бар, қу жан. Кеудесін сүйреді. Өзін-өзі қинады, зорланды. Кеудесін тосты. а) Қыындықтан қашады. ә) Жаны қиды, басын тікті. ә) Құшақ жая қарсы алды. Кеудесі өртенді. Іші күйді, қатты уайымдады. Кеудесі тасыды. Көңілі көтерілді, шаттанды. Кеудесі шер болды. Қайғырды, қамықты, шерленді. Кеуде тырнады. Қатты қызығалтты, жанын жеді. Кеуде ұрды. Мақтанды, масаттанды, дандайсыды. Кеуде ұру. Мақтану, бөсу. КЕУДЕАЛҚА зат. жаңа. әск. <нем. Achsel – нық, band – таспа> Әдетте оң иықтағы позон астына түймеленген (тігілген) темір ұштығы бар өрілген жіп (алтын, күміс түсті немесе түрлі түсті). КЕУДЕДЕЙ сын. Кеуде сияқты, кеуде тәрізді. КЕУДЕҚАҒАР: кеудеқағар шыбық, этн. Егінің бітік шығуын анықтаудың дәстүрлі ырымы [егістіктің жанындағы құмырсқасының иленуіне ұзындығы әртүрлі үш шыбық қарайды; шыбықтың біреуі адамның кеудесінен келетін ұзын болады, ол кеудеқағар шыбық деп аталады; екіншісі – орташа кіндік тұстан келсе, үшіншісі – қысқалау, тізеден келеді; егер құмырсқа кеудеқағар шыбықтың басына көп шықса, онда бидай бітік шығып, өнім мол болады деп есептеген; ал ортаңғы шыбыққа шықса – өнім орташа, қысқа шыбыққа шықса егінің шығуы аз болады деп топшылаған]. КЕУДЕЛЕ=ет. 1. Кеудемен итеру, омыраулау. 2. ауыс. Бастырмалату, екінші жаққа сөз бермеу, күшейту. 3. Екінідеу, ептелеу. 4. Дендеу, еңсеру. 5. Кеудесіне шейін бату, ортасына шейін бату. КЕУДЕЛЕН=ет. 1. Кеудесін шығару, керу. 2. ауыс. Кеудесін көтеру. КЕУДЕЛЕНУ Кеуделен етістігінің қимыл атауы. КЕУДЕЛЕУ сын. Алдыңғы. КЕУДЕЛІ сын. 1. Сом денелі, иықты. 2. ауыс. Биік дәрежелі, үлкен, жоғары. 3. ауыс. Намысты. КЕУДЕЛІК¹ зат. Көкіректік, даңғойлық, менмендік. КЕУДЕЛІК² зат. этн. Қар қасатталып қалың түскен кезде аттың аяғы мен төсін омбы қардың жарақаттануынан қорғау үшін жылқының төсіне, аяғына тағылатын, екі балақты етіп, иленген теріден тігілетін жабдық. КЕУДЕЛІК³ зат. Кеуденің алдыңғы жағы, көкірек. КЕУДЕЛІК⁴ зат. Кеудеге киетін, шолзақ киім, көкірекше, кеудеше. КЕУДЕЛІЛЕУ сын. 1. Сом денелілеу, иықтылау, ауқымды. 2. ауыс. Өркөкіректеу, менмендеу. КЕУДЕМСОҚ сын. Әпербақан, есерсоқ, о жар. КЕУДЕМСОҚТАН=ет. Әпербақандану, есерсоқтану, о жар мінез көрсету. КЕУДЕМСОҚТАНУ Кеудемсоқтан етістігінің қимыл атауы. КЕУДЕМСОҚТАҒЫ зат. Әпербақандық, есерсоқтық, о жарлық. КЕУДЕМШЕЛІ сын. Кеудемше киген, үстінде кеудемшесі бар.

КЕУДЕШЕ¹ зат. 1. Кеудеге киюге арналып істелген сырға, жылы киім. 2. Әйелдің кеудесіне киетін жұқа киім. КЕУДЕШЕ² зат. Кішкене кеуде, кеудешік. КЕУДІР¹ елік. Кеуіп қалған матаны, қағазды, т.б. қарағанда, ұстағанда шығатын қысқа дыбысты білдіретін сөз. КЕУДІР² сын. 1. Кеуіп қалған, қураған, қаудыр. 2. ауыс. Қуаты кеткен, әлсіз. КЕУДІР-КЕУДІР елік. Кеуіп қалған матаны, қағазды т.б. қозғағанда, ұстағанда шығатын қайталама дыбысты білдіретін сөз, қаудыр-қаудыр. КЕУДІРЕ=ет. сөйл. Қаудыра. КЕУДІРЕК сын. Қаудыраған, кеудір-кеудір еткен. КЕУДІРЕТ=ет. Қаудырату, кеудір-кеудір еткізу. КЕУДІРЕТУ Кеудірет етістігінің қимыл атауы. КЕУДІРЛЕ=ет. сөйл. Қаудырау, кеудір-кеудір ету. КЕУДІРЛЕК сын. Қаймыжықтанып қатқан, қаудырлақ. КЕУЕЗДЕН=ет. Кебу, құрғау. КЕУЕЗДЕНУ Кеуезден етістігінің қимыл атауы. КЕУЕК¹ зат. көне. Қоянның жатағы, іні. КЕУЕК² зат. 1. Ішінде ештеңе жоқ бос жер. 2. Тесік. 3. Үңгір. 4. Қуыс, бос. 5. Ін. Кеук бас. Мисыз, санасыз. Кеук материалдар. Тұйық немесе бір-бірімен өзара жанасатын қуыстары бар табиғи және жасанды құрылыс материалдары. КЕУЕКТАС зат. 1. геол. Қышқыл және орташа лавалардың тез қатуы кезіндегі газдардың бөлінуі нәтижесінде пайда болған қуысты, кеукті жанартаулық шыны. 2. Осы тастан жасалған өкше, табан сияқты т.б. жерлердегі қатты өлі, мүйізденген теріні қыруға арналған гигиеналық құрал. КЕУЕКТАС-ҚЫЛШАҚ зат. Мүйізденген өлі теріні үйкелеп кетіруге арналған, қылаушы, қылсап. КЕУЕКТЕ=ет. 1. Үңгірлеу, қуыстау. 2. ауыс. Кеулеу. КЕУЕКТЕЛ=ет. Босау, кеуекке айнау. КЕУЕКТЕЛУ Кеуектел етістігінің қимыл атауы. КЕУЕКТЕН=ет. 1. Босау, үңгілену. 2. Ісіну. 3. ауыс. Құлдау, ешқанай қызығы қалмау. КЕУЕКТЕНУ Кеуектен етістігінің қимыл атауы. КЕУЕКТЕУ¹ сын. Бос жері көптеу, қуыстау. КЕУЕКТЕУ² Кеуекте етістігінің қимыл атауы. КЕУЕКТІ сын. Қуысты, саңылаулы. Кеукті құрылым. физ. Қатты денелер кеуктерінің сипаттамаларының жиынтығы. Кеукті ұлпа. биол. <ағыл. textus spongiosa, лат. textus – ұлпа, spongiosa – кеукті> Ішінде қуысты ұяшықтары болатын ұлпа. КЕУЕКТІК зат. Кеуктілікке тән. Кеуктік қысым. физ. Таужыныстарындағы гидродинамикалық қысымның өзгеруінен туындайтын қысым. Кеуктік су. геол. Таужыныстардың кеуктерінде болатын жерасты суы. КЕУЕКТІЛІК зат. 1. Қуыстылық, саңылаулық, борпылдақтық. 2. геол. Таужыныстарындағы барлық сингенетикалық (бастапқы) және эпигенетикалық (туынды) қуыстардың жиынтық көлемі. КЕУЕКШЕ зат. Кішкене қуыс, саңылау. КЕУЕЛ¹ зат. өс. <лат. sarraris> 1. Кеуелдер тұқымдасына жататын көпжылдық бұташық немесе шөптесін өсімдіктер тұясы, сорпикен деп аталатын шөп. 2. Көпжылдық тікенек бұталы өсімдіктің (осы аттас) ашылмаған түр бүршігі. Кеуел тұқымдасы. өс. <лат. sarragaseae> Қосжарнақты, кейде бұта не ағаш түрінде кездесетін, бір не көпжылдық өсімдіктер.

КЕУЕШЕК сын. Бос, құр.
КЕУЖІРЕ= ет. Босап, құрап қалу.
КЕУЖІРЕУ Кеужіреу етістігінің қимыл атауы.

КЕУЖІРЛЕК зат. Күтірлек, сынғыш, уатылғыш, кеудірлек.

КЕУЗЕ= ет. 1. Дәнді дақылды сыртқы қауызынан, қабығынан ажырату, тазарту, қауыздау. 2. ауыс. Қысымға алу, қинау, азарттау.

КЕУКЕЛЕК: кеукелек қақты. Безек қақты, бәйек болды, қауқалақтады.

КЕУКЕЛЕКТЕ= ет. Абыржу, қауқалаққау.

КЕУКЕЛЕКТЕУ Кеукелекте етістігінің қимыл атауы.

КЕУКЕН: кеукені кетті. Түрі (сыры, сәні) кетті.

КЕУКЕРІН зат. көне. Құман тәріздендіріп жасаған жанторсық, сусын құятын ыдыс.

КЕУ-КЕУ¹ о.д. Құсты шақырғанда айтылатын одағай сөз.

КЕУ-КЕУ² сын. У-шу, ырду-дырду, даурықпа.

КЕУ-КЕУЛЕ= ет. Уылдап-шуылдау, ентелеп даурығу, көтермелеу.

КЕУ-КЕУЛЕН= ет. Кеукетену.

КЕУ-КЕУЛЕНУ Кеу-кеулен етістігінің қимыл атауы.

КЕУ-КЕУЛЕС= ет. Шуласу, әңгімелесу, даурығу.

КЕУ-КЕУЛЕСУ Кеу-кеулес етістігінің қимыл атауы.

КЕУ-КЕУЛЕТ= ет. Бастырамалату, зуылдату.

КЕУ-КЕУЛЕТУ Кеу-кеулет етістігінің қимыл атауы.

КЕУ-КЕУЛЕУ Кеу-кеуле етістігінің қимыл атауы.

КЕУ-КЕУЛЕУШІ зат. Қолдаушы, көтермелеуші.

КЕУ-КЕУШІ сын. Қолдаушы, көтермелеуші, сүйемелдеуші.

КЕУКИ= ет. Қауқию.

КЕУКИЮ Кеуки етістігінің қимыл атауы.

КЕУКІЛДЕ= ет. Еңкілдеу, кеңкілдеу.

КЕУКІЛДЕС= ет. Даурығысу, әңгімелесу.

КЕУКІЛДЕСУ Кеукілдес етістігінің қимыл атауы.

КЕУКІМЕЛЕ= ет. Ортаға алу, қаумалау.

КЕУЛЕ= ет. 1. Қуыстау, ұңғу. 2. Қазу, ұңғу.

3. Ақырындау, еңбектеу.

КЕУЛЕ²= ет. 1. Кернеп, толып кету, жайлау.

2. Жайылу, тарату.

КЕУЛЕ³= ет. 1. Есу, үрлеу, соғу, кіру (жел, жалын). 2. Желге толу. 3. ауыс. Өрлеу, дүрілдеу.

КЕУЛЕЙ-КЕУЛЕЙ үст. Ұңғи-ұңғи, қазақпа.

КЕУЛЕКІЛЕН= ет. Шоғырлану, үйірілу.

КЕУЛЕКІЛЕНУ Кеулекілен етістігінің қимыл атауы.

КЕУЛЕМЕ: кеулеме денелер. биол. <лат. corpus cavernosum> Құрамында коллаген және эластин талшықтары көп болатын дәнекерцұлалы құрылым.

КЕУЛЕН= ет. Ұңғылану.

КЕУЛЕНКІРЕ= ет. Кеулей түсу.

КЕУЛЕС= ет. Әңгімелесу, даурығысу.

КЕУЛЕСУ Кеулес етістігінің қимыл атауы.

КЕУЛЕТ= ет. 1. Үңгірлету, ұңғыту. 2. Желге толатуы.

КЕУЛЕТУ Кеулет етістігінің қимыл атауы.

КЕУЛЕУ Кеуле етістігінің қимыл атауы;

ұңғу.

КЕУЛІҚ зат. көне. Таудың қуысы.

КЕУНЕЙ зат. өс. Құмды жерде өсетін қараотқа жататын көпжылыдық өсімдік.

КЕУРЕ= ет. Қурау, шіру.

КЕУРЕК¹ зат. өс. <лат. ferula> Шөлейт жерде өсетін өсімдік шөптесін.

КЕУРЕК² сын. 1. Кепкен, қатқан.

2. Шытынаған, күтірлек.

КЕУРЕУ Кеуре етістігінің қимыл атауы.

КЕУСАР зат. сөйл. **Кәусар** (Әлину ұғым бойынша, жұмақ (ұрмақ) өзенінің аты).

КЕУСЕ= ет. Күнелту, тіршілік ету.

КЕУСЕУ Кеусе етістігінің қимыл атауы.

КЕУСЕН зат. этн. Діқандар арасында орта гасырдан сақталған дәнді берілетін садақа, төленетін ақы, алым.

Кеусен сұрады. Алынған астықтан садақа сұрады, дәмметті. **Кеусен сұрау.** Садақа сұрап, дәмету.

КЕУСЕНҚҰЛАҚ зат. этн. Кеусен ұлес, кеусен кыбаға.

КЕУСЕР зат. сөйл. **Кәусар.**

КЕУСЕРЛЕ= ет. көне. Кеулеу, ұңғу.

КЕУТАМАҚ зат. Араптамақ, жатыпшісер адам.

КЕУІК сын. Кеудір, кебір, қатқан.

КЕУІҚ-КЕУІҚ сын. Кеудірлеген.

КЕУІЛ¹ зат. сөйл. **Көңіл.**

Кеуіл қалды. Көңілі қалды, бұрынғыдай емес, хош көрмейді деген мағынада. **Кеуіл сұрады.** сөйл. Көңіл сұрады. **Кеуілінің қошы жоқ.** Оңша ден қоймай тұр, зауқы жоқ, көңіліз. **Кеуілін табу.** Көңілін табуы, ойлағанындай болуы.

КЕУІЛ² [лат. sarragis] зат. өс. сөйл. Кеул (тарбиып шығатын, құмды жерде өсетін, тұрмыста емдікке пайдаланатын түйнегі бар өсімдік).

КЕУІЛДЕ= ет. Кеуілдену, дабырласу.

КЕУІЛДЕН= ет. сөйл. **Көңілден.**

КЕУІЛДЕС= ет. Әңгімелесу, даурығысу.

КЕУІЛДІР зат. сөйл. **Кеуілжсір.**

КЕУІЛЖІР зат. Мұрын қуысындағы нәзік шеміршекті, торланған кеужір сүйектің жұқа қабықшалары, кеңсірік қуысының жоғарғы жағында болатын жұмсақ шеміршек.

Кеуілжірі кесілді. Сәтсіздікке ұшырады, бақытсыз болды.

КЕУІЛЖІРЛЕН= ет. Сулану, жұмсару.

КЕУІЛЖІРЛЕНУ Кеуілжірлен етістігінің қимыл атауы.

КЕУІЛШЕК сын. жерг. **Көңілік.**

КЕУІМ зат. Қараңғы түскен кез, ымырт шақ. // Кара көлеңке, қараңғы, күңгірей.

Кеуім тарта. Қараңғы түсе, қас қарайаңда.

КЕУІН: ит кеуін. қарғ. Ит, шошқа, сұмырай деген мағынада.

КЕУІП-ПІС= ет. Мақтану, дандайсу, летіру.

КЕУІП-ПІСУ Кеуіп-піс етістігінің қимыл атауы.

КЕУІП-ІС= ет. Кеуде көтеру, паңдану, менменсу, дандайсу.

КЕУІР зат. сөйл. **Көпір.**

КЕУІШ зат. сөйл. **Көбіс.**

КЕФАЗ сын. көне. **Тәкаппар.**

КЕФИР [ор.] зат. сөйл. **Айран** (сүт қышқылы бактериялары жағамдардың бірі).

КЕШ¹ зат. 1. Ымырт жабылып, қараңғы түсіп, қас қарайған мезгіл. 2. Кешкі уақыт. // Ұзақ, бос.

Кеш аяа. Кешкісін, кеш бата. **Кеш бата.** Кешке, күн бата. **Кеш батты.** Ымырт жабылып, қараңғы түсті. **Кеш бойы.** Кеш мезгілінде. **Кеш болды.** а) Күн батты, кешетті. ә) Жай болды, кешікті, үлгермеді. **Кеш болса қойға сақпан табылар.** Керегінде не де болса кездесер деген мағынада. **Кеш жарық!** Қайырлы кеш деген мағынадағы кешке қарай көріп тұрған адамына ізет білдірудің бір түрі. **Кешке таман [қарай, жақын].** Ымырт жабыла, қараңғы түсе, кешіңкіре. **Кеш кірді.** Ымырт жабылды, қараңғы түсті. **Кеш қалды.** Кешуілдеді, кешікті, уақытын озғызып алды, уақытында үлгермеді. **Кеш қалдырды.** Кешіктірді, кешуілдетті. **Кеш сайын.** Әр кеште, кеш болған сайын. **Кеш тартты.** Кешікті, мерзімін өткізіп алды. **Кеш түсе.** Қас қарая, кешке. **Кеш түсті.** Кеш болды, күн батты.

КЕШ² зат. 1. Көбінесе кешке қарай болатын жастардың ойын-сауығы. 2. Отырыс, жақын адамдардың басқосуы. 3. Оқу орны, мәдени, көпшілік орындарда белгілі ақын-жазушылардың,

қоғам қайраткерлерінің, т.б. шығармашылығына арналған жиын.

КЕШ³ үст. Кешіктіріп, кейін, өткізіп ашу.

Кеш жатып, ерте тұрды. Аз ұйықтады.

Кеш қалды. а) Мерзімін өткізіп алды, кешікті.

ә) Жетпеді. **Кеш қалдырды.** Мезгілінде келтірмеді, уақытына үлгермеді. **Кеш ұғынысты.** Басында, алғашында емес, кейін тіл табысты. **Кеш ұқты [түсінді].** Енді түсінді, мезгілінен кейін түсінді.

КЕШ⁴= ет. 1. Кешіру. 2. Фағу ету, кешіру деген мағынада. 3. діни. Алла тағаланың рақым етуі, күнәларды кешіруі.

Кеш айтты. сөйл. Кешірім айтты.

КЕШ⁵= ет. 1. Суды, қарды, құмды және т. б. тобығынан келтіріп жаяу яки көлікпен жүріп өту. 2. Жүзу, теңізде сапар шегу. 3. ауыс. Дәурендеу, молшылық, бай тұрмыс құру. 4. Жалаңаяқ жүру. 5. ауыс. Басынан өткізу. 6. ауыс. Өткеру, өмір сүру. 7. ауыс. Тесіп өту, зулату ету.

КЕШЫКЕ зат. жағымсыз. Бос, мәнсіз, қызыққұмарлыққа, жеңіл жүріске түсіп кеткен әйел.

КЕШ-ДУМАН зат. Ойын-сауық, жастардың отырыстары.

КЕШ-ЖИЫН зат. Кештер мен жиналыстардың жиынтық атауы.

КЕШЕ¹ үст. 1. Бүгінгі күннен бір күн бұрын өткен күн. 2. ауыс. Анау күні, алдыңғы жылдары, таяуда, жұмықта.

Кеше ғана. Қандай зырылдап өткен уақыт деген мағынада. **Кешеден бері.** Кешегі күннен бастап. **Кеше еді.** Күні кеше ғана, қандай тез уақыт деген мағынада. **Кешелі бері [берлі].** Кешегіден бері, кешегіден былай.

КЕШЕ² зат. көне. **Түн.**

КЕШЕДЕ сын. көне. Айқындалған, анықталған.

КЕШЕ-МЕШЕ үст. Суды кешер-кешестен, суды кешу керек екенін қиынсынбай, асыға, шалтылдауып.

КЕШЕП сын. 1. Өткен күнгі, кеше болған.

2. ауыс. Бұрын болған, өткендегі.

Кешегі бір [өткен] заманда. Ертеде, баяғыда.

Кешегіге бүгін өкпелеп. Жайсыз оққаны қайта қозғап, еске салып, өтіп кеткенді қайта қазбалап.

Кешегі дос. Бір кездері жақын болған, ниеті бір жолдас болған адам. **Кешегі күн.** Өткен күн.

Кешегіні бүгінгімен айырбастады. поэт. Бір кездегі құндылықтар бағында арзандап, басқаша сипат алды деген мағынада. **Кешегі [бұрынғы] өткен заманда [күндерде].** поэт. Баяғыда, ертеде, осыдан көп уақыт бұрын. **Кешегісі де баяғыдай болды.** Өлгермеді, қанша басына түссе де, өмірден сабақ алмады.

КЕШЕГІДЕЙ үст. 1. Кешегі тәрізді, кешегі сияқты. 2. Өткендейдей, бұрынғыдай.

КЕШЕЛ үст. жерг. Кеш, соң.

КЕШЕЛДЕ= ет. Кешігу, кідіру.

КЕШЕЛДЕН= ет. Кешігу, кідіру.

КЕШЕЛДЕТ= ет. Кешіктіру.

КЕШЕЛДЕТУ Кешелдет етістігінің қимыл атауы.

КЕШЕЛДЕУ¹ үст. Кейінірек, кейіндеу.

КЕШЕЛДЕУ² Кешелде етістігінің қимыл атауы; кешігу.

КЕШЕЛІ-БҰРЫН үст. Өткен күндердің біреуінде.

КЕШЕЛІ-БҮГІН үст. Таяу арада, күні кеше, жақында ғана. // Өткен күндер.

КЕШЕЛІ-БҮГІНГІ үст. 1. Таяу уақыттағы, жақын мезгілдегі. 2. Жалты алғандағы.

КЕШЕЛІ-БҮГІНДІ үст. Жуырда, жақында.

КЕШЕН¹ зат. көне. **Кесене.**

КЕШЕН² зат. <лат. complexus> 1. Бір тұтастықты құрайтын заттардың, құбылыстардың, белгілердің т.б. жиынтығы.

2. геол. Құрам және құрылыс ерекшеліктері күрделі болғанымен, кейбір ортақ белгілерімен сипатталатын, бір-бірі ретті түрде алмастырып отыратын таужыныс қабаттарының жиынтығы. 3. инф. <ағыл.

complex> Біртұтас бүтінді тұдыратын құрауыштар жиынтығы; біртұтастық құрайтын құрылғылар немесе бағдарламалар жиынтығы. 4. Зымыран ұшыруға арналған ұшақтың координатын есептеу, ұшудың бағдар бойынша орындалуы, қону алдындағы маневрлік төмендеуін т.б. автоматты түрде қамтамасыз ететін орын. 5. с әулет. Бір бүтін болып табылатын сәулет-құрылыс ғимараттарының жиынтығы.

КЕШЕНДІ сын. Бір-бірімен байланысты, жүйелі.

Кешенді бригада. экон. Технолологиялық жағынан алуан түрлі, бірақ өзара байланысты, өнім өндірудің (жұмыстарды орындаудың, қызметтерді көрсетудің) толық циклін немесе оның аяқталған бөлігін қамтитын жұмыстар кешенін орындайтын қызметкерлерді біріктіретін бригада. **Кешенді ион.** геол. Кристалдық торда дербес құрылымдық бірлік түрінде жинақталған екі немесе бірнеше элементтер бірлестігі.

Кешенді қосылыстар. хим. Жайхимиялық қосылыстардың әрекеттесуі нәтижесінде түзілетін құрамы күрделі химиялық қосылыстар.

Кешенді модельдеу. инф. <лат. complex simulation> Бұйымның жеке бөлшектерінің өзара байланыстығын тексеру және тым күрделі қателерді анықтау барысындағы бағдарламалық бұйымның кешенді сынақтарының құрамды бөлігі. **Кешенді оқыту жүйесі.** пед. Оқу материалдарын жүйелі түрде байланыстыра оқыту (экологиятану, табиғаттану т.б.).

Кешенді педагогикалық тәжірибе. пед. Тұтас педагогикалық процесті жобалау мен жүзеге асыруда пайдаланылатын кәсіптік білім, білік, дағдының бірігуі. **Кешенді тестілеу [тест жүйесі].** пед. Жазары оқу орнына түсу үшін қабылданатын, негізінен басты үш пәннен (математика, тарих, тіл (қазақ тілі) және қосымша арнаулы пәннен алынатын, тест түріндегі емтихан. **Кешенді тыңайтқыш.** хим. Құрамында азот, фосфор, калий бар тыңайтқыштар қоспасы.

КЕШЕНШІНДІК сын. к і т. Кешен құрап тұрған.

Кешеншіндік қосылыстар. хим. Металдардың полидентатты лигандтармен циклді кешенді қосылыстары.

КЕШЕН үст. Кештеу, кешелден.

КЕШЕНДЕ=ет. Кештету.

КЕШЕНДЕТ=ет. Кешейілдету, кештету.

КЕШЕНДЕТУ Кешендет етістігінің қимыл атауы.

КЕШЕНДЕУ сын. Кештеу.

КЕШЕНДІК зат. Кеш боландық, кештік.

КЕШЕНСІ=ет. Кешігіңкіреу, кеш қалыңқырау.

КЕШЕТ үст. Кешкісін.

КЕШЕУ үст. Кештеу, кешен, кештетін.

КЕШЕУ-КЕШЕУ сын. Қашау-қашау.

КЕШЕУЛЕ=ет. 1. Кештету, кідіру.

2. Кенжелу, артта қалу.

КЕШЕУЛЕТ=ет. Кідірту, кештету.

КЕШЕУЛЕТУ Кешеулет етістігінің қимыл атауы.

КЕШЕУЛЕУ сын. Кеш, кештеу.

КЕШЕУСІЗ үст. Кешікпей.

КЕШЕУСІЗ сын. Кешірімсіз, кешірім бермей.

КЕШЕУЛ үст. 1. Кеш, кейін, соң. // Кештік, кеш қалушылық. 2. инф. Кейбір оқиғаның басқа оқиғаға қатысты кешірек өтушілігі.

КЕШЕУЛДЕ=ет. Мерзімінен кешігу, кеш қалу.

КЕШЕУЛДЕНКІРЕ=ет. 1. Сәл кешігу, өткізінкіреу. 2. Кейінге қалдыру, кештету.

КЕШЕУЛДЕТ=ет. Уақыт жіберу, кештету, жүріп алу. // Кеш, кештетін.

КЕШЕУЛДЕТУ Кешейілдет етістігінің қимыл атауы.

КЕШЕУЛДЕУ Кешейілде етістігінің қимыл атауы.

КЕШКЕ үст. Кешқұрым, кешкі мезгіл, кешкі уақыт.

Кешке жақын [қарай, қарсы, таман]. Кешке қарай, кешке таман, кеш түсерде.

КЕШКЕР=ет. сөйл. **Кешкір.**

КЕШКЕСАЛЫМ үст. сөйл. **Кешқұрым.**

КЕШКЕСҰРЫМ үст. сөйл. **Кешқұрым.**

КЕШКІ үст. Кеш болғандағы, ымырт жабылғандағы, кеш уақыттағы.

Кешкі ас. тамақ. Кешке ішілетін тамақ; жана. Зияпат, қонақтарға берілетін қонақасы.

Кешкі бөлім. пед. Жоғары оқу орындарында жұмыстан кейін келіп оқушыларға арналған кешкі оқу бөлімі. **Кешкі зауал шақ.** Кешкі түнеріңкі кез, жарық пен қараңғылықтың өлірасы.

Кешкі көлең. сөйл. Қараңғы түсе бастаған кез, қара көлеңке. **Кешкі қонақасы.** этн. Үлкен той, жиын, ас болардан бір күн бұрын алыстан ертелеп келген қонақтарға берілетін арнайы мал сойылатын кешкі ас. **Кешкі мектеп.** пед. Түрлі себептен орта мектепті дер кезінде бітіре алмаған адамдарға өндірістен қол үзбестен жалпы орта білім алуға мүмкіндік беретін оқу орны. **Кешкі оқу.** пед. Азаматтардың өндірістен қол үзбей-ақ жоғары және арнаулы орта білімді мамандық алуына мүмкіндік беретін оқыту пішімі. **Кешкі салым.** Кешкітұрым, кешке таман. **Кешкі салқын.** Жаз күндеріндегі күн батпауға ауған кешдегі ыстық қайтқан, жанға жайлы күн райы. **Кешкі сеанс.** Фильмдердің кинотеатрлардағы кешкі көрсетілімі. **Кешкі түгендеу.** әск. Ротаның жеке құрамын кешкісін сарбаздар мен сержанттардың түгел болуын тексеру үшін, сондай-ақ бұйрықтарды, келесі тәуліктегі нарядты хабарлау үшін күнделікті сапқа тұрғызу. **Кешкі шақ,** зат. Кешкі, қас қарайған мезгіл, кешқұрым.

КЕШКІҒҰРЫМ үст. сөйл. **Кешқұрым.**

КЕШКІЗ=ет. Кештіру, суды тобығынан аса кештіру.

КЕШКІЗУ Кешкіз етістігінің қимыл атауы.

КЕШКІЛ сын. жерг. **Кешкіл.**

КЕШКІЛІК үст. Кешкі уақыт, кешкі мезгілде.

Кешкілік ас. сөйл. **Кешкі ас.**

КЕШКІР=ет. Кеш болу, кеш түсу.

Кешкіріп қалды. Кеш болуға жақындады, күн батып барады.

КЕШКІРТ=ет. Кеш қалу, кештету.

КЕШКІРТУ Кешкірт етістігінің қимыл атауы.

КЕШКІРУ Кешкір етістігінің қимыл атауы.

КЕШКІРІМ үст. сөйл. **Кешқұрым** (кешке қарай, кешке жақын, кешкісін).

КЕШКІСІН үст. 1. Кешқұрым, кешкі мезгілде, кеш болғанда. 2. Іңір қараңғысында, ұйықтар мезгіліде.

КЕШКІТҰРЫМ үст. сөйл. **Кешқұрым.**

КЕШҚАЛА зат. тар. Қамал-қала, қорғаныс, бекіністер.

КЕШҚҰРЫМ үст. Кешке таман, кешке қарай, кеш түскен шақта.

КЕШҚҰРЫН үст. сөйл. **Кешқұрым.**

КЕШ-МЕШ үст. сөйл. Ертелі-кеш, ерте демей, кеш демей.

КЕШПЕ сын. Кешіп өтетін, тобықтан келетін (су). // Кешіп өтетін су.

КЕШПЕК зат. Кешуге болатын, кешетін жер.

КЕШПЕС сын. Кешіруге болмайтын.

КЕШПЕСТЕЙ үст. Енді кешіре алмайтындай.

КЕШТЕЙ¹ сын. Кеш сияқты, кешке ұқсап.

КЕШТЕЙ² үст. Кеш бойы.

КЕШТЕТ=ет. Кешігу, кеш қалыңқырау; кешкісін жүру, істеу.

КЕШТЕУ үст. Сондау, соңыра, уақытын оздырып, қалыңқырап.

Кештеу жатты. Күндегі мезгілінен кеш қиықтады.

КЕШТІК¹ сын. Кешке жететін, кеш көлеміндегі. // Кешке ішетін тамақ, ас.

КЕШТІК² зат. Кеш қалғандық, кешіккендік.

КЕШТІК³ зат. Батыс жақ.

КЕШТІҚҰРЫМ үст. сөйл. **Кешқұрым.**

КЕШТІР=ет. Кешкізу, тобығына дейін келтіріп, судан өткізу.

КЕШТІРУ Кештір етістігінің қимыл атауы;

КЕШУ¹ зат. 1. Адамның өлер алдындағы қоштасуы, кешірім сөзі. 2. Кешірім.

Кешу алысты. Өлер алдында қоштасты, бақиласты. **Кешу қылды.** Кешірді, кешірім жасады. **Кешу қылысты.** Кешірім етісті, кешірісті. **Кешу сұрады.** а) Кешірім сұрады, өтінді. ә) Қоштасты, қош айтысты.

КЕШУ² Кеш етістігінің қимыл атауы, кешіру.

КЕШУ³ Кеш етістігінің қимыл атауы, суды тобыққа шейін келтіріп кешіп оту.

Кешу бермеді. Өткізбеді, кешкізбеді, жүргізбеді.

КЕШУЛ: тар жол, тайғақ кешулі. Азатты, бейнетті, мекхатты.

КЕШУСІЗ¹ сын. Кешіп өте алмайтын, кешуге болмайтын; отуге қиын.

КЕШУСІЗ² сын. Кешірілмейтін, кешіруге болмайтын.

КЕШУЛДЕ=ет. сөйл. **Кешейілде.**

КЕШУ Кешік етістігінің қимыл атауы.

КЕШГҰШ зат. Кешігіп келуші, кеш қалушы.

КЕШГҰШЛІК зат. Кеш қалушылық.

КЕШГІҒКІРЕ=ет. Кешірек қалу, аздап кешігу.

КЕШГІҒКІРЕУ Кешігіңкіре етістігінің қимыл атауы.

КЕШК зат. тар. Түркі мемлекеттері мен Шыңғыс хан империясындағы билеушінің жеке өзіне бағынатын жасақ, гвардия, күзет әскері.

КЕШК=ет. Кеш қалу, мерзіміне үлгермеу.

Кешігіп барды. Белгіленген уақытын өткізіп барды. **Кешігіп қалды.** Кешікті, белгілі бір себептермен уақытынан соң келді, жетті, бастады т.б.

КЕШКПЕЙ үст. Көп ұзамай, біраздан соң-ақ.

КЕШККІШ сын. Кеш қалғыш, кешіге беретін, кешігілмас.

КЕШКТІР=ет. 1. Кідірту. 2. Ұзату, уақыт оздыру. 3. Кеш қалдыру, ұстау.

КЕШКТІРМЕЙ үст. Лезде, артынаша, көп ұзатпай, тез арада.

КЕШКТІРУ Кешкірт етістігінің қимыл атауы; кідірту, ұстау.

КЕШКТІРІЛУ=ет. 1. Кідірттірілу.

2. Асқындыру. 3. Уақытты оздыру.

КЕШКТІРІЛУ Кешкірт етістігінің қимыл атауы.

КЕШ-КҮНІ үст. көне. **Күндіз-түні.**

КЕШЛ зат. көне. Ірі дәрежелі діни адамдар.

КЕШЛ=ет. Кешірілу.

КЕШМ зат. сөйл. **Кешірім.**

КЕШН=ет. **Кешіру.**

КЕШР¹=ет. Бастан өткізу.

КЕШР²=ет. 1. Кешірім ету. 2. Ғану ету, кеш деген мағынада. 3. діни. Пенденің Алла тағаладан күнәларымнан арылт деп жалбарығанда айтатын сөзі.

КЕШРГІШ сын. Кешірімпаз, кешіре беретін, мінезі жұмсақ.

КЕШРЕК үст. Соңырақ, кейінірек.

КЕШРІЛ=ет. Кешірім берлу.

Кешірілмес күнә. Үлкен күнә, айып.

КЕШІРІЛУ Кешіріл етістігінің қимыл атауы.

КЕШРТ=ет. Кешіргізу.

КЕШРУ¹ Кешір етістігінің қимыл атауы, бастан өткеру.

КЕШРУ² Кешір етістігінің қимыл атауы, кешу, арылту, кешірім ету.

КЕШРМ зат. 1. Басқа біреудің істеген қылмысына, әбестігіне, айыбына түсіністікпен қарау. 2. к ұ қ қ к. Сотталған адамдарды мемлекет басшысының немесе өкіметтің жоғарғы орнының жасадан және оның құқықтық

салдарынан толықтай немесе жартылай босатуы, ақтауы.

Кешірім берді. а) Жоғарғы сот, мемлекет басшысы жасадан босатып, түрмеден шығарды. ә) Кешірді, жасадан босатты. б) Түсіністікпен қарады. **Кешірім жасау.** заң. Мемлекеттік жоғары билік органдарының не мемлекеттегі ең жоғары лауазым иесінің сотталушыны қылмыстық жасадан толық немесе ішінара босатуы, не оған сот белгілеген жазаны жеңілдетуі. **Кешірім керек.** Түсіністік керек. **Кешіріммен қарау.** Түсіністікпен қарау. **Кешірім өтінді.** Кешірім беруді сұрады, қолқа етті. **Кешірім сұрады.** Кешіруін өтінді, кешір деп жалынды. **Кешірім сұрау.** Кешіргенін қалау, кешір деп жалынды.

КЕШІРІМДІ сын. 1. Кешіргіш, кек сақтамайтын, мейірімді, кешіре білетін. 2. Кешірерлік, кешіруге болатын. 3. діни. Рақымды.

КЕШІРІМДІК зат. Фафу етушілік, кешімдік. **КЕШІРІМДІЛІК** зат. 1. Кешіре берушілік, кешірім, кешіруге болатындық. 2. псих. Адам бойындағы пенде біткенге құрметпен, ізгілік тұрғыдан қарайтын жақсы қасиет, адамгершілік, имандылық сияқты гуманистік ұғымдарға мәндес категория.

КЕШІРІМПАЗ сын. Кешіргіш, кешіре беретін, кекшіл емес, мейірімді.

КЕШІРІМПАЗДЫҚ зат. Кешіргіштік, мейірімділік, жұмсақтық, кешіре бергіштік.

КЕШІРІМСІЗ сын. Қатал, мейірімсіз, кешірмейтін, кекшіл.

КЕШІРІМШІЛ сын. Кешірімпаз, кешіргіш.

КЕШІРІМШІЛДІК зат. Кешіргіштік, кешірімпаздық.

КЕШІРІС¹ = ет. Кору, бастан өткізу, күө болу.

КЕШІРІС² = ет. Түсінісу, бір-бірін кешіру, кек сақтаспау.

КЕШІРІСУ Кешіріс етістігінің қимыл атауы, бір-бірін кешіру.

КЕШЕ сын. Мешеш, тоғышар, ұғым-түсінігі нашар, топас. // Мешеш, тоғышар адам.

КЕШЕЛЕУ сын. Топастау, миғұлалау.

КЕШЕЛІК зат. Топастық, миғұлалық, нашар түсінушілік.

КЕЧУА зат. этнон. Америка құрылығындағы қазіргі үндіс халықтарының ең ірісі, Перу, Боливия және Эквадор халықтарының едәуір бөлігі.

КЕЮ Кейі етістігінің қимыл атауы.

КЕЮЛІ сын. Ренішті, уайымды, күйінішті.

КЕЮСІЗ сын. Ренішсіз, палусыз.

КІ = ет. 1. Кім кію. 2. ауыс. Жағдайын жасау, киіндіру, қарау. 3. ауыс. Басқа түске ену, айналу. 4. ауыс. Орану, жамылу. 5. ауыс. Тұтаныу, қолдану, ұстау.

Киер киім, ішер астан айырылды. Жағдайы төмендеді, кедейленді.

КИБЕРНЕТИКА [грек. cyberntik] зат. терм. Басқару, байланыс жасау және ақпарат ісінің жалпы заңдылықтарын өңдеу туралы ғылым.

КИБЕРНЕТИКАЛЫҚ сын. ғыл. Кибернетикаға тән, кибернетикаға қатысты.

КИБРИЙА зат. діни. Алланың ұлылығы.

КИБРИТ зат. жерг. **Сіріңке.**

КИВИ зат. өс. Қытайда және Қыыр Шығыстың басқа да елдерінде өсірілетін, сондай-ақ Францияда, Италияда, Жаңа Зеландияда жерсіндірілген осімдік және оның ұсақ тұқ басқан, үлкендігі алхорыдай, қабығы күңгірт-қоңыр жемісі.

КИВИТӨРІЗДІЛЕР зат. зоол. <лат. arterugiformes> Құстардың қырсызтөстілер немесе жүгіретін құстар тобының өк отряды.

КИЗІЗ зат. сөйл. **Кізіз.**

Кізіз байпақ. Кізіден тізілген, етікнің ішінен киетін, жылы аяққым. **Кізіз бастырды.** сөйл. **Кізіз бастырды.** Кізіз кітап, сөйл. **Кізіз кітап.** Кізіз үй, сөйл. **Кізіз үй** (кизіден жасалған шаңырақты үй, қазақ үй).

КИПІЗ = ет. 1. Кидіру. 2. Сұғындыру, салу. **КИПІЗДЕЙ** сын. Кізіз сияқты, кізіз тәрізді. **КИПІЗДЕН** = ет. сөйл. **Кізіздену** (тұтасу, қыюу).

КИГІЗЕ-КИГІЗЕ: кигізе-кигізе салды. Қалай болса, солай кигізе қойды.

КИГІЗІЛ = ет. Сұғындыру.

КИГІЗІЛУ Кізіз етістігінің қимыл атауы.

КИГІЗУ Кізіз етістігінің қимыл атауы.

1. Үстіне, аяғына киім кидіру. 2. Сұғындыру, ілу.

3. ауыс. Жағдайын жасау, киіндіру, киіндіру.

КИДНЕПИНГ [ағыл. kidnapping] зат.

кұқық. Адамды күштеп ұрлап әкету.

КИДІР = ет. Үстіне киім кигізу.

КИДІРМЕЛЕ = ет. 1. Итеру, тіреу.

2. Итермелеу, алға ұмтылу. 3. ауыс. Сөздің аяғын тоспау, сөзді болу, өзінкіні бастырма лату.

КИДІРМЕЛЕУ Кидірмеле етістігінің қимыл атауы.

КИЕ зат. миф. 1. Қандай да бір заттың немесе тіршілік иесінің ерекше тығым күшке ие қасиеті. 2. Қазақы наным-сенім бойынша, өзен-көл, орман-тау, мал-құстардың қорғаушысы, пірі болады деген түсінік, қорғаушы, желеп-жебеуші. 3. ауыс. Қамқоршы, қожайын.

Киесі атты. Қарғысқа шырады. **Киесі кетті.** Дегбірі қашты, мазасы кетті, ыңғайсызданды. **Киесін тартты.** Азабын көрді. **Киесі түсті.** Құсы түсті. **Киесі ұрды.** Қарғысқа шырады, көріне тап болды.

КИЕДЕЙ сын. Кие сияқты, кие тәрізді.

КИЕ-ЖАРА үст. 1. Кимелеп, ықтап, омыраудан, жарып өтіп. 2. Бастырмалата, үсті-үстіне.

КИЕЛЕУ зат. көне. Дұғалау.

КИЕЛІ сын. 1. Киесі бар. // Киесі бар жан.

// Қасиет, құдірет. 2. Қүдіретті. 3. ауыс.

Ардақты, құрметті, қымбат, бағалы. // Ардақты, ардақ тұтқан нәрсе. 4. ауыс.

Ыстық, қадірлі, ерекше.

Киелі алтын бесік. поэт. Туған жер. **Киелі жануарлар.** миф. Шығу тегін белгілі бір жануарлармен байланыстыратын халықтар наным-сеніміндегі түсінік, айрықша қадірлейтін, пір тұтатын хайуандар. **Киелі жер.** Тұр тарихы бар, ежелден келе жатқан атамекен. **Киелі кен.** поэт. Атамекен. **Киелі күндер.** Қазақ халқының дәстүрлі дүниетанымындағы аптаның қасиетті саналатын күндері (сенбі, сәрсенбі, бейсенбі, жұма; айт күндері).

КИЕЛЛІК зат. Қасиеттілік, қадірлілік.

КИЕЛПЕК сын. Қасиеттірек, құдіреттірек.

КИЕНКІ¹ зат. Көктемде, және күзге қарай жасуын-шашын көбейген кезде жәй өршітін айғыр мен биелер ғана шалдығатын жұқпалы ауру түрі.

КИЕНКІ² зат. Қырсық.

КИЕСІЗ сын. Киесі жоқ, қасиетсіз, кениетсіз.

КИЖУЧ зат. балықшар. Тынық мұхиттың албырт балығының бір түрі.

КИЙ [польск. kij] зат. Бильярд ойнау үшін жасалған ұзын таяқ.

КИКБОКСИНГ [ағыл. kickboxing] зат. спорт. Шығыс жекпе-жек түрлеріне (каратэ, таэквандо, тай боксы, у-шу) және ағылшын боксына негізделген спорт түрі.

КИКЕЛЕНДЕ = ет. Изеңдеу, изең-изең ету.

КИКЕЛЕНДЕТ = ет. Изеңдету, изең-изең еткізу.

КИКЕН елік. Изең еткен, қиқайған қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

КИКЕҢ-КИКЕҢ елік. Изең-изең еткен ебедейсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Кикен-киекен етті. Изең-изең етті, изеңдеді.

КИКІЛЖІН зат. Реніш, кейіс, өкпе.

Кикілжің сөз. Ұсақ-түйек, реніш тудыратын, іліністіретін өңгіме. **Кикілжің туды** [болды, кірді]. а) Реніш пайда болды. ә) Ұрыс-керіс шықты. б) Араздасты, бұрынғыдай болмады, араласпады, сөйлеспеді.

Кикілжің кірді. Реніш, келіспеушілік пайда болды.

КИКІЛЖІНДЕС = ет. Сөзге келісу, түсініспеу, режісу.

КИКІЛЖІНДЕСУ Кикілжіңдес етістігінің қимыл атауы

КИКІНДЕ = ет. Китің-китің ету, аздап изеңдеу.

КИКІНДЕУ Кикіңде етістігінің қимыл атауы.

КИЛӨ зат. аймақ. **Банан.**

КИЛО [франц. kilo] зат. **Келі.**

КИЛОБАЙТ [ағыл. kilobayte] зат. инф. Компьютердің жад сыйымдылығы мен ондағы мәліметтер көлемін өлшеу бірлігі, 1024 биттен тұратын ақпарат бірлігі.

КИЛОВАТТ зат. физ. 1000 ватқа немесе 1,36 ат күшіне тең қуаттың бірлігі.

КИЛОВАТТ-САҒАТ зат. физ. Бір киловатт қуаты бар мөшиненің бір сағат бойы істейтін жұмысына тең келетін күш бірлігі.

КИЛОВАТТЫҚ сын. физ. Киловатт болатын, киловатқа тең.

КИЛОВОЛЬТ зат. физ. 1000 вольтке тең болатын электр қуатының бірлігі.

КИЛОГРАММ зат. физ. Масса бірліктерінің халықаралық жүйесіндегі негізгі бірлігі.

КИЛОГРАМДАЙ сын. **Келідей** (килограмм шамасы, килограмға жуық).

КИЛОЛА = ет. **Келіле** (килограмдан өлшеу, таразылау).

КИЛОМЕТР зат. Метр жүйесіндегі бір мың метрге тең ұзындық.

КИЛОМЕТРАЖ зат. 1. Километрді өлшейтін аспап. 2. Жүрілген километр саны.

КИЛОМЕТРДЕЙ сын. Километр шамасы, мөлшері.

КИЛОМЕТРЛІК сын. Километрге тең, километрге шендес.

КИЛОТОННА зат. мат. 1000 тонна. 2. өск. 1000 тонна тротилге (сарғылт түсті қатты қопарылғыш затқа) тең ядролық қару қуатының шамасы.

КИЛІГУ Килік етістігінің қимыл атауы.

КИЛІГУШІ сын. Килігетін, тиісуші, соқтығысушы.

КИЛІК = ет. 1. Тиісу, соқтығу. 2. Кезігу. 3. Сөзге араласу, араға түсу.

Киліге берді. Қайта-қайта соқтықты, тиісе берді. **Киліге кету.** Кимелеу, кірісе кету. **Килігіп [киліге] кетті.** а) Кірісіп кетті. ә) Бұйырден қосылды, тиісті.

КИЛІККЕНДЕЙ үст. Кездескендей, тап болғандай.

КИЛІККШ сын. Тап болғыш, кездескіш.

КИЛІКПЕ сын. Соқтығысшы, киліккіш.

КИЛІКТІР = ет. 1. Араластыру. 2. Ұрындыру, душар ету.

КИЛІКТІРУ Киліктір етістігінің қимыл атауы.

КИЛЬ [гол. kiel] зат. навиг. Кемелің түбін бойлай оның тұрмығынан артқы жағына дейін тартылып, оны екі симметриялы бөлікке бөлетін кемелің негізгі ұзына бойы созылған элементі.

КИЛЬКА зат. 1. зоол. Кәсіптік маңызы бар майшабақтар (шпрот, тюлька) туысының жалпы атауы. 2. тамақ. Осы майшабақтардан консервілен әзірленген тағам.

КИМБЕРЛИТ зат. геол. Құрамында алмаз қиырғасын негізінде серпентиннен, оливиннен, магнийлі слюдадан, граниттен, ильмениттен, т.б. құралатын магмалық ультрабазитті тау жынысы.

КИМЕ сын. Көлденең, жанана, қағытпа. **Киме** сөз. Көлденең, қағытпа сөз.

КИМЕЛЕ = ет. 1. Итермелеп алға ұмтылуды, киіп-жару. 2. Сөзді болу, өзгені тыңдамай, өзінкіні бастырмалату. 3. Не болса, соған беталды араласа кету.

Кимелей жөнелді. Тиісе кетті, соқтыға жөнелді. **Кимелеп кетті.** Құшке басты, бастырмалатты.

КИМЕЛЕС = ет. Итермелеп алға ұмтылысу, киіп-жару.

КИМЕЛЕСУ *Кимелес етістігінің қимыл атауы.*
КИМЕЛЕТ = ет. 1. *Үстемелету, бастырма-лату.* 2. *Не болса, соған беталды араласып, кірісе кету.*

КИМЕЛЕТУ *Кимелес етістігінің қимыл атауы, итермелеп ала ұмтылдыру.*

КИМЕЛЕУ *Кимеле етістігінің қимыл атауы.* 1. *Итермелеп алға ұмтылу, күй-жару.* 2. *Топтану, топырлау, жиналу.* 3. *Қабаттасу, жағалау.* 4. *Не болса, соған беталды араласып, кірісе кету.*

КИМЕШЕК з. ат. этн. *Омырауы мен арқасын жсауып тұратын, беті ойылып жасалған, ақ матадан тігілетін әйелдердің ұлттық баскiмi.*

Кимешек кигізу этн. *Дәстүрлі ортада әйелдің ана болғанының белгісі ретіндегі келіншектің балалы болған күннен бастап киетін баскiмi - кимешекті кигізу салты [бұған перзентті болған жас келін алдын ала дайындық жасайды: енесінің, абысын-ажынының көмегімен кимешек пішіп, әшекей кестелерін өзі тігеді; баласы қырқынан шыққанда енесі: «сен енді санатқа қосылдың. Бұрын бала едің, енді ана болдың. Енді осы үйге толық мүшесің», – деп келіннің маңдайынан сүйіп, батасын береді, ауыл әйелдері, бәйбішелер әдейі жиналып келіп, келінге үйінен келген киелі киім кимешекті өз қолдарымен кигізеді; оны келіннің енесі ұйымдастырады; кимешек кигізерін адам келіннің енесінен сый алады; әке-шешелері бұл баскiмiді қыздары тез балалы болсын деп сандыққа әдейі ырыммен салады].*

КИМЕШЕК-ЖАУЛЫҚ з. ат. этн. *Әйелдердің кимешек, жаулық сияқты баскiмiдері.*

КИМЕШЕКТІ с. н. *Кимешек киен, кимешегі бар.*

КИМЕШЕКТІК с. н. *Кимешек тізуге арналған.*

КИМЕШЕК-ШАРШЫ з. ат. этн. *Әйелдердің кимешек, шаршы сияқты баскiмiдері.*

КИМЕШЕК-ШЫЛАУЫШ з. ат. этн. *Әйелдердің кимешек, шылауыш сияқты баскiмiдері.*

КИМЕРИЯЛЫҚ з. ат. тар. Б.з.б. 8-7 ғасырларда Қара теңіздің солтүстік-батыс жағалауын қоныстанған ежелгі дәуірдегі тайпа атауы.

КИМОГРАФ [грек. kuma – толқын, grapho – жазамын] з. ат. тех. *Әртүрлі физиологиялық процестерді жазуға арналған құрал.*

КИМОНО з. ат. 1. *Жең кең, халат түріндегі жапонның ұлттық киімі.* 2. спорт. *Жапондардың ұлттық киімі пішіндес етіп тігілген көйлек, халат.*

КИНГ [ағыл. king] з. ат. *Карта ойынының бір түрі.*

КИНЕМАТИКА [грек. kinema (kinematos)] з. ат. физ. *Дене қозғалысын геометриялық жағынан қарастыратын механиканың бөлімі.*

КИНЕМАТИКАЛЫҚ с. н. физ. *Кинематикаға тән, кинематикаға қатысты.*

Кинематикалық диаграмма. физ. *Қолданбалы механикада көп пайдаланарлық мәні бар арнаулы диаграммалар. Кинематикалық дифференциация.* кен. *Мазманы жарылымдар бойымен жер қыртысының жогарғы горизонттарына көтерілу жолында мүмкін болатын дифференциациясы. Кинематикалық тұтқырлық.* физ. *Динамикалық тұтқырлықтың газ немесе сұйықтың тығыздығына қатынасы. Кинематикалық энергия коэффициенті.* кен. *Жерасты қазбасының әр жеріндегі колденең қиманың өзгеруіне байланысты ауа агыны жылдамдығының біркелкі болмай болуын есепке алатын коэффициент.*

КИНЕМАТОГРАФ [грек. kinema (kinematos) – қозғалыс, grapho – жазамын] з. ат. өнер. *Кинофильмді түсіріп, оны көрсететін өнер түрі.*

КИНЕМАТОГРАФИСТ з. ат. өнер. *Кинофильмді дайындап, көрермендерге көрсететін адам, кинематографшы.*

Кинематографистер одағы. өнер. *Кино өнер қайраткерлерінің ерікті шығармашылық бірлестігі, кинематографшылар одағы.*

КИНЕМАТОГРАФИЯ з. ат. өнер. *Кинофильмдерді дайындап, көрермендерге көрсететін мәдениет пен өндірістің бір саласы.*

КИНЕМАТОГРАФИЯЛЫҚ с. н. өнер. *Кинематографияға тән, кинематографияға қатысты.*

КИНЕМАТОГРАФШЫ з. ат. *Кинематографияның маманы, кинотүсіруші.*

КИНЕСКОП [грек. kineo – қозғалыс, skopeo – көремін] з. ат. физ. *Телевизиялық кескін көрсетуге арналған, магнитпен басқарылатын электронды-сәулелі түтік.*

КИНЕТИКА [грек. kinetikos] з. ат. физ. *Теориялық механиканың статика мен динамиканы біріктіретін бөлімі.*

КИНЕТИКАЛЫҚ с. н. физ. *Кинетикаға тән, кинетикаға қатысты.*

Кинетикалық коэффициент. физ. *Температура, концентрация және т. б. градиенттермен физикалық шамалар тобын байланыстыратын тепе-теңдіктегі емес термодинамикадағы қандай да бір теңдеулердің пропорционалдық коэффициенті. Кинетикалық қару.* әск. *Дағдылы оқтұжымсық немесе ядролық жарылыстан айырмашылығы қиратқыш күші нысанмен қақтығыстан пайда болатын қару. Кинетикалық момент.* физ. *Қозғалыс мөлшерінің моменті. Кинетикалық теңдеу.* физ. *Статистикалық физикада жүйенің уақыт бойынша эволюциясын сипаттайтын көп бөлшекті жүйенің бір бөлікті таралу функциясына арналған теңдеу. Кинетикалық энергия.* физ. *Механикалық жүйе нүктелерінің жылдамдығы бойынша анықталатын энергия.*

КИНЖАЛ [ар. hangar] з. ат. **Қанжар** (жесу, түйреу арқылы жарақат салуға арналған екі жүзді қару).

КИНО з. ат. 1. өнер. *Кинематографияның техникалық негізінде қалыптасқан көркем шығармашылық түрі.* 2. сөйл. *Кинофильмді түсіріп, оны көрсететін құрал.* 3. сөйл. **Кинотеатр.** 4. сөйл. **Кинофильм.** 5. *Кинематографиялық деген мағынада жұмсалатын, күрделі сөздердің алғашқы сыңары.*

Кино аспаптары. Фильмдерді (бейне кескіндерді) жасауға, редакциялауға және қайталап көруге (жаңғыртуға) арналған аспаптық құралдар жиынтығы. **Киноға түсірді.** сөйл. *Бейнекамераға түсірді. Киноға түсу.* *Көркем фильмнің кейіпкері болып ойнау. Кино өнері.* *Аудиовизуалдық коммуникация құралдарына (телевизия, бейнекассета, бейнедиск, голография) негізделген шығармаларды қамтитын экран өнерінің негізгі бөлігі. Кино өнеркәсібі.* Фильмдер жасау, оларды көрсету, көбейтіп басу ісінде қолданылатын техникалық аспаптар мен жабдықтар өндіретін өнеркәсіп саласы. **Кино тарихы.** Кино өнерінің қалыптасу, даму жолдарын зерттейтін өнертану ғылымының саласы. **Кино теориясы.** Киноның негізгі принциптерін, табиғатын және оның түрлерінің ерекшеліктерін зерттейтін өнертану ғылымының саласы. **Кино техникасы.** Кино түсірудің, көбейтудің және көрсетудің құрал-жабдықтарын, әдістері мен тәсілдерін жасайтын техника саласы, кинематографияда қолданылатын техникалық құралдардың жиынтығы.

КИНОАКТЕР з. ат. **Киноәртiс** (кинода ойнайтын әртiс).

КИНОАППАРАТ з. ат. *Киноға түсіретін, кино көрсететін құрал.*

КИНОАППАРАТУРА з. ат. *Кинематографияда қолданылатын түрлі аппараттардың жиынтығы атауы.*

КИНОӘРТІС з. ат. өнер. *Киноға түсетін, кино кейіпкерлерін ойнайтын әртiс.*

КИНОБАЙҚАУ з. ат. *Киноға түсетін адамдарды кейіпкер бейнесіне лайық актерлік шеберлігіне қарай іріктеуге арналған байқау.*

КИНОБАҚЫЛАУ з. ат. өнер. *Актерлік мектептің негізгі жаттығуының бірі ретіндегі киноға түсіріп алынған мәліметтер бойынша бақылау жүргізу әдісі.*

КИНОБЕЙНЕЖАБДЫҚ з. ат. кино. *Кино түсіруге, бейнежазбалар дайындауға қажетті өзбелдер.*

КИНОБЕЙНЕТЕХНИКА з. ат. кино. *Кино түсіруге, бейнежазбалар дайындауға қажетті техника.*

КИНОБІЛІМ з. ат. кино. *«ағыл. film education». Медиабілімнің бір саласы болып табылатын арнайы сала мамандарын дайындайтын, сонымен бірге басқа сала мамандарына осы сала туралы білім беретін кинематографты, кино өнерін оқытумен байланысты педагогиканың бағыты.*

КИНОБЮЛЛЕТЕНЬ з. ат. *Кино жаңалықтары жазылатын мерзімді басылым.*

КИНОВАРЬ [грек. kinnabari] з. ат. хим. *Сульфидтер табыны минералы.*

КИНОВИКТОРИНА з. ат. *Әдетте белгілі бір жылдағы бола кино өнері мен кинематографияға қатысты сұрақтар жасайратын сұрақ-жауап ойыны.*

КИНОГЕР з. ат. *Кинематография қызметкері, киношы.*

КИНОГРАММА з. ат. *Кинолық жазу, кинолардың жазылған реті, тізімі.*

КИНОДӘРІС з. ат. *Киноға түсірілген, жазылған дәріс; фильмде берілген дәріс арқылы сабақ оту.*

КИНОДӘРІСХАНА з. ат. *Кино жөнінде дәріс оқитын мекеме, орын, үй.*

КИНОДЕРЕК з. ат. өнер. *Деректі және хроникалық фильмдерді қамтитын кинематографияның бір саласы.*

КИНОДОКУМЕНТ з. ат. **Киноқұжат.** **КИНОДОКУМЕНТАЛИСТ** з. ат. *Құжаттарға негізделген кинофильм, құжатты кинокадр дайындаушы.*

КИНОДРАМАТУРГ з. ат. *Кинодраматургиясына арнап шығарма жазатын, сценарий дайындайтын адам.*

КИНОДРАМАТУРГИЯ з. ат. өнер. *Әдеби шығармашылықтың бір саласы, кино драматургиясы, киноға арнап сценарий жазу саласы.*

КИНОДУМАН з. ат. өнер. *Киноәртiс-тердің немесе белгілі кинотундының желісімен кинокейіпкерлер болып кийген ойыншылардың қатысуымен өтетін медиақұралдар арқылы берілетін көңілді бағдарлама.*

КИНОЖАНРЛАР з. ат. өнер. *Кино өнеріне қатысты жанрлар.*

КИНОЖАНАЛЫҚ з. ат. *Кино өнеріндегі жаңа құбылыс, технология немесе жаңа түлға.*

КИНОЖАРНАМА з. ат. өнер. *Кино басталар алдына көрермендерге әсер ету үшін берілетін жарнама.*

КИНОЖАРЫҚ з. ат. өнер. *Операторлық шеберліктің бір көрінісі ретіндегі кино түсіру үшін қажетті жарықтандыру үдерісі.*

КИНОЖАСАУ з. ат. өнер. *Кино түсіріліп отырған жағдаят пен оқиға орнын қалтына келтіру үшін қажетті жасау-жабдықтар, безендіру-әрлендіру құралдары.*

КИНОЖЕЛІ з. ат. өнер. *Кинода баяндалатын, көрсетілетін оқиғаның басталуы, дамуы мен өрбуі, аяқталуы.*

КИНОЖОСЫҚ з. ат. өнер. *Бейнекөріністің ықшам құралдары арқылы шектеулі уақыт көлемінде жеткізілетін оқиға желісі аяқталған тұтас шығарма.*

КИНОЖУРНАЛ з. ат. *Әлсін-әлсін шығарылып тұратын ақпараттық кинотунды, кинохрониканың бір түрі.*

КИНОЖҮЛДЫЗ з. ат. өнер. *Кино өнерінде танылған, жұртшылықтың көңілінен шығып, әйгілі болған киноәртiс.*

КИНОЖЫЛНАМА з. ат. өнер. *Әдетте болашақтағы фильмнің өндірісіне бағытталған уақыт пен оқиға орны, жағдаяттың көрініс-*

терінен тұратын деректі сюжеттердің үздіксіз түсірілімі.

КИНОЗАЛ зат. Кино көрсетілетін орын.

КИНОЗЕРТХАНА зат. өнер. Фильм өндірісінің барлық құрамдас бөліктерін, кинотүсіру техникасын, дыбыс техникасын, өнімді таратып, сатуды қоса қамтитын күрделі технологиялық үдеріс, осы үдеріс сыналтын, тексерілетін орын.

КИНОИСКУССТВО зат. Кино өнері.

КИНОИСТИТУТ зат. өнер. Кинотуындыларды бағалап, киноиндустриядағы үдерістер бағыттарын саралап отыратын кино саласы мамандарынан тұратын орын.

КИНОКАБИНЕТ зат. Кино жабдықтары тұратын кабинет.

КИНОКАДР зат. Фильм ішіндегі тоқпатылып көрсетілетін бір сәт, жеке сурет.

КИНОКАДРДАЙ сын. Кинокадр сияқты, кинокадр тәрізді.

КИНОКАМЕРА зат. Киноға түсіретін құрал, аспап.

КИНОКАРТИНА зат. Көркемсуретті фильм.

КИНОКЕЙШПЕР зат. Кинофильмдегі рөлі ойналып көрсетілетін тұлға, кинотуындының кейіпкері.

КИНОКЛИП зат. өнер. Бір әннің желісімен түсірілген немесе тұтас кинотуындыдан қысқартылып берілген уақыт жағынан ықшам бейнекөрініс.

КИНОКЛУБ зат. өнер. <ағыл. film club>. Бірігіп кинотуындыралды көріп, талқылайтын, кинематограф мәселелерін ортаға салатын қоғамдық ұйым.

КИНОКОМЕДИЯ зат. Әлеуметтік құбылыстар мен адамдардың өзара қатынасын әзіл, сықақ, мысқыл арқылы көрсететін кино өнерінің жанры.

КИНОКОНКУРС зат. Кинобайқау.

КИНОКӨРГІШ сын. Кино көруге құмар, киноны көп көретін.

КИНОКӨРЕРМЕН зат. Кинотуындыларды көруші, бағалаушы аудитория өкілі.

КИНОКӨРСЕТКІШ: кинокөрсеткіш оптика. тех. Кинофильмдерді экранда сапалы көрсетуге арналған оптикалық техника кешені.

КИНОКӨРСЕТІЛІМ зат. өнер. Киноның экрандағы толық көрсетілімі.

КИНОКӨРІНІС зат. Кинотеатрлардағы бір күндегі бірнеше мәрте көрсетілетін киноның бір қойылымы.

КИНОКӨШІРУ: кинокөшіру аппараты. тех. Фильмнің түпнұсқа негативінен оның кинолдірдегі позитивті көшірмесін алуға арналған техникалық құрылғы. Кинокөшіру фабрикасы. Фильмнің түпнұсқа негативінен оның кинолдірдегі позитивті көшірмесін алумен айналысатын өндіріс орны.

КИНОҚОЗҒАЛТҚЫШ зат. тех. Тұрақты кинокөрсеткіш аппараттарымен жабдықталмаған үймереттерде тарқалдырды кинофильмдерді көрсетуге арналған қозғалмалы, қол киноқұрылғысы.

КИНОҚОЙЫЛЫМ зат. өнер. Киножелісі бойынша фильм тудыру, киноны экранға шығару өнері.

КИНОҚОНДЫРҒЫ зат. Кино көрсететін аспап, құрал.

КИНОҚҰЖАТ зат. Құжаттарға негізделген кинофильм, құжатты кинокадр.

КИНОҚҰМАР сын. Кино көруді жақсы көретін, ермек ететін.

КИНОҚҰРАСТЫРУШЫ зат. кино. Негізгі мақсатты материалды алу үшін бастапқы видеоматериалды өңдеумен, тұтас құрылымға айналдырумен айналысатын кино маманы.

КИНОҚҰРЫЛҒЫ зат. тех. Кино көрсетуге арналған механикалық аппарат.

КИНОЛАНДЫР=ет. Киномен қаттамасыз ету.

КИНОЛАНДЫРУ Киноландыр етістігінің қимыл атауы.

КИНОЛЕКТОРИЙ зат. Кинодәрісхана.

КИНОЛЕКЦИЯ зат. Кинодәріс.

КИНОЛЕНТА зат. Киноаспа.

КИНОЛЕНТАДАЙ сын. Киноаспадай, кинопаспа сияқты.

КИНОЛОГ зат. Ит өсіруші.

КИНОЛОГИЯ [грек. kyon-um, logos – ілімі] зат. Ит өсіру туралы ғылым.

КИНОМАТОГРАФИСТ зат. Киноматографист.

КИНОМАТОГРАФИЯ [грек. kinema – қозғалыс, grapho – жазамын] зат. Киноматография.

КИНОМӘНЗАРА зат. кино. Үздік кинотуындылары, кинематографтағы жаңалықтар туралы ақпарат беретін бағдарлама, хабарлама.

КИНОМЕХАНИК зат. Кино қоюшы, кинофильмдерді көрсетуші маман.

КИНОМУЗЫКА зат. Кино өнерінің құрамдас бөлігі, негізгі бейнелеу құралдарының бірі.

КИНОМҰРАҒАТ зат. Бұрынғы кинотуындыларды жинақтайтын, тізімдеп, сақтайтын арнайы мекеме немесе негізгі мекеме ішіндегі бөлімше.

КИНОНОВЕЛЛА зат. Кино оқиғасының қысқаша баяны.

КИНОНҰСҚА зат. өнер. Қандайда бір шығарма, туындының бейнефильм немесе деректі і фильм түріндегі нұсқасы.

КИНООПЕРАТОР зат. Киноға түсіруші маман.

КИНООРТАЛЫҚ зат. Кинотуындыларды кеңформатты экранда жұртшылыққа көрсетуге арналған ойын-сауық орны.

КИНООЧЕРК зат. Өмір деректерінен құралған қысқаша киношығарма.

КИНОӨНДІРІС зат. Кино өндірумен, яғни кинофильмдер, кинофильмдерге қажетті арнайы эффектілер мен мультфильмдер жасаумен айналысатын өнеркәсіп түрі.

КИНОӨНЕР зат. өнер. Киноматографтың техникалық негізіне құрылған өнер түрі.

КИНОӨНІМ зат. өнер. Киноматографиялық туынды, кино өнерінің түрлі тасымалдаушытарға басылып таратылатын өнімі.

КИНОПЛЕНКА зат. Киноның кадрлары түсірілетін таспа.

КИНОПОВЕСТЬ зат. Киноға негіз болған повесть желісі.

КИНОПРОКАТ зат. Кинофильмдерді жала беретін мекеме.

КИНОРЕЖИССЕР зат. Киноға түсіруді ұйымдастыратын, басқаратын маман.

КИНОРЕЖИССУРА зат. Белгілі бір көркем идеялық ойға құрылған кинофильмдер жасау өнері.

КИНОРЕПОРТАЖ зат. Шынайы оқиғалар мен тұлғалардың бейнекөріністерінен құралған репортаж.

КИНОРИНХА [грек. kinorhyncha] зат. биол. Теңіз түбіндегі құмда тіршілік ететін жұмырқұрттар типінің бір класы.

КИНОРОМАН зат. Киноға негіз болған роман.

КИНОРӨЛ зат. өнер. Кинотуындыдағы киноәртис ойнаған, сомдаған кинокейіпкердің бейнесі.

КИНОСАХНААЯСЫ зат. өнер. Киноқойылымның белгілі бір сәтіндегі көркемдік, драматургиялық, т.б. қызмет арқалайтын маңызы бар әртістердің орналасу жайы, орын тәртібі.

КИНОСЕАНС зат. Кино көрсетілетін мерзім, уақыт.

КИНОСТУДИЯ зат. Көркем шығармашылық және өндірістік-техникалық қызметтерді ұштастыра отырып, кинофильмдерді шығаратын кәсіпорын.

КИНОСУРЕТШІ зат. Кинофильмдерді түсіруге қатысатын маман суретші.

КИНОСҮЙЕР сын. Киноны жақсы көретін, жоғары бағалайтын.

КИНОСЦЕНАРИЙ зат. Киноға түсірілетін уақиғаның жазылған желісі, көркем фильм түсірілетін әдеби-драмалық шығарма.

КИНОСЦЕНАРИСТ зат. Киносценарий авторы.

КИНОСЫНАҚ зат. өнер. Белгілі бір кинофильмдегі рөлдерді ойнауға лайықты әртістерді таңдау үдерісі.

КИНОТАНУ зат. Кино өнерін, оның ерекшеліктерін, түрлері мен жанрларын зерттейтін ғылым саласы.

КИНОТАНУШЫ зат. ғыл. Кино өнері, кинематографтың теориясы, тарихы, әлеуметтанушылық аспектісі саласындағы маман.

КИНОТАНЫМ зат. өнер. <ағыл. film studies>. Киноматограф, кино өнерінің теориясы, тарихы, әлеуметтанушылық аспектісі туралы ғылым.

КИНОТАСПА зат. Кино кадрлары түсірілген таспа.

КИНОТЕАТР зат. Кино көрсетуге арналған ғимарат.

КИНОТЕЛЕСКОП зат. Кино өнеріндегі оптикалық құрал.

КИНОТЕХНИКА зат. тех. Кинолық аспап.

КИНОТОП зат. Бір фильм аясындағы кейіпкерлердің ролінде ойнайтын әртістер мен сол киноны жасайтын барлық мамандар.

КИНОТРОЛОГИЯ зат. Үш бөлімнен құралған фильм.

КИНОТУЫНДЫ зат. өнер. Киноматографтың, кино өнерінің туындысы.

КИНОТҮСІРГІШ: кинотүсіргіш оптика. тех. Қозғалыстағы көріністі кинолдірге сапалы түсіруге арналған оптикалық техника кешені.

КИНОТҮСІРУ: кинотүсіру құралы. тех. Қозғалыстағы көріністі кинолдірге жазуға арналған құрылғы.

КИНОТҮСІРЛІМ зат. өнер. Кино-таспада немесе сандық тасымалдағышта кинематографиялық көріністі түсірудің, жасаудың күрделі үдерісі.

КИНОТҮСІРІМ зат. сөйл. Кино-түсірілім.

КИНОҮЛДІР зат. тех. Қозғалыстағы кескін мен дыбысты жазуға арналған екі шетінен бірдей қашықтықпен үзік-үзік тесіктері бар жұқа, майысқақ мөлдір заттан жасалған таспа.

КИНОФЕСТИВАЛЬ зат. Кино өнері туындыларының байқауы.

КИНОФИЛЬМ зат. Бетінде кескін түсірілген, дыбыс жазылған фонограммасы бар, фотографиялық жолмен өңделген кинолдір.

КИНОФИРМА зат. Кино шығарумен айналысатын фирма, студия.

КИНОФОТОФОНОҚҰЖАТ зат. Кино-құжат, сурет құжат, фоноқұжат ұғымдарынан жинақталған атау.

КИНОФРАГМЕНТ зат. Кино үзіндісі.

КИНОХИКАЯТ зат. Бір гана оқиғаға гана құрылып қоймай, бірнеше тізбекті оқиғаға құрылған, сюжеті жағынан күрделі туынды.

КИНОХРОНИКА зат. Киношежіре (күнделікті өмірді көрсететін қысқа таспалы кино).

КИНОШЕБЕРХАНА зат. Кинотуындыны дайындаудың бастан-аяғына дейінгі барлық үдерістері жүзеге асырылатын орын, мекеме.

КИНОШЕЖІРЕ зат. Күнделікті өмірдің өзекті мәселелерін баяндайтын жедел кинохабар.

КИНОШЫ зат. сөйл. Кино қоюшы.

КИНОШЫЛ сын. Киноқұмар, кинокөргіш. // Киноқұмар, кинокөргіш адам.

КИНОЭКРАН зат. Бейнетаспалардан, кинолдірден қозғалыстағы кескінді проекциялауға, киноны көрсетуге арналған жазық бет.

КИНОЭПОПЕЯ зат. Төрт бөлімнен құралған фильм.

КНОСК [франц. kiosque] зат. **Дүңгіршек** (газет, журнал, кітап және т. б. ұсақ сауда жүргізілетін шағын дүкен, дүңгіршек).

КНОСКЕР зат. Дүңгіршектегі газет-журнал сатушы.

КИПАРИС [грек. kyparissos] зат. өс. Жылғы жерлерде өсетін, мәңгі жасыл шырша ағашы.

Кипарис тұқымдасы. ботан. Қылқан жапырақтылар класының бір тобы.

КИПАРИСТЕЙ сын. Кипарис сияқты, кипарис тәрізді.

КИПРЕГЕЛЬ [нем. Kipregel] зат. геол. Геодезиялық бұрышөлшеуіш аспап.

КИПСЕК зат. Сәнмен көркемделген кітап, альбом.

КИР зат. кен. Жер бетіне сыздықтай көтеріліп, субэвралдық жағдайда (ауа қабатымен беттесу жағдайында) өзіндік өзгерістерге ұшыраған аз шайырлы метанды-нафтенді мұнайлар есебінен қалыптасқан таушайырлар түрі.

КИРАЛДЫҚ: киралдық тазалық, биол. Өзінің айнадағы бейнесімен сәйкес келмейтін нысандар.

КИРАМЕН: Кирамен катибин. діни. Адамның екі иығындағы періштелер.

КИРАЯТХАНА зат. ескі кіт. **Қирағат-хана.**

КИРГИЗ зат. Орыс, еуропа зерттеушілері мен билік өкілдері жазбаларындағы ХХ ғасырдың басына бейінгі кезеңдегі қазақтардың аталуы.

КИРЕЛЕН сын. елік. Қисалаң, қиралаң еткен қозғалысты бейнелейтін сөз. // Әлі кеткен, әлжүаз.

Кирелең етті. Қиралаңдады, қисалаңдады.

КИРЕЛЕНДЕ = ет. Қиралаңдау, қисалаңдау.

КИРЕЛЕНДЕТ = ет. Қиралаңдату, қисалаңдату.

КИРЕЛЕНДЕТУ Кирелеңдет етістігінің қимыл атауы.

КИРЕЛЕНДЕУ Кирелеңде етістігінің қимыл атауы.

КИРЕЛЕН-КИРЕЛЕН елік. Қиралаң-қиралаң, қисалаң-қисалаң еткен, қиқалаңдаған жай жүрісті бейнелеу үшін қолданылатын сөз.

Кирелең-кирелең етті. Қайта-қайта қиралаңдады, қисалаңдады.

КИРЕҢ зат. вет. **Шойырылма** (жылқының бел омыртқасы ауырғанда, киреңден жүре алмай, шойырылғы қалуы).

КИРЕҢ елік. Шойың, шойырылған жүрістің қысқа қимылын бейнелейтін сөз.

КИРЕҢДЕ = ет. Қисаңдау, қиқалаңдау.

КИРЕҢДЕТ = ет. Қисаңдату, қиқалаңдату.

КИРЕҢДЕТУ Киреңдет етістігінің қимыл атауы.

КИРЕҢДЕУ Киреңде етістігінің қимыл атауы.

КИРЖАҚ зат. сөйл. **Кержақ.**

КИРЗА [нем. Kixrsei] зат. сөйл. **Керзі** (мақта-қағаздан көп қабатты етіп, тығыздап, иірілген жіптен жасалған, тері орнына жүретін берік бұйым).

Кирза етік. сөйл. **Керзі етік** (қонышы кирздаған жасалған етік).

КИРИЛ: кирил жазуы. лингв. Кириллица, орыс әріптері, орфографиясы мен әліпбиі.

КИРИЛЛИЦА зат. Грек жазуының негізінде жасалған, славян әліпбиінің алғашқы екі түрінің бірі.

КИРКА [нем. Kirche] зат. **Киркі.**

КИРКІ зат. Жер қазу, тау-кен жұмыстарында пайдаланатын бір басы үшкірленген, екінші басы жалпақтау жүзді құрал.

КИСАР зат. мал шар. **Фиссар.**

КИСЕЛЬ зат. тамақ. Жеміс-жидек шырынын, тағы басқаларын крахмал қосып қайнату арқылы даярлайтын славян дастарқан мәзіріндегі қоймалжың сусын.

КИСЕТ зат. Темекі салатын қалташа, дорбашық.

КИСТА [грек. kistis] зат. мед. Әртүрлі патологиялық процестің салдарынан тіндер мен мүйіздерде пайда болатын іші сұйыққа толы қуыс, қатерсіз ісіктің бір түрі, өскін.

КИСТЬ о. р. зат. **Қылауыш, қылсап** (кішкене буда қылға ағаштан жіңішке сап жасап, бір затты бояуға, желім жағуға т.б. қолданатын құрал, бояғыш).

КИТ [грек. ketos] зат. зоол. Теңіз бен мұхиттарда тіршілік ететін ірі сүтқоректі жануар, нәһан.

КИТ зат. әдеб. Таяу және Солтүс тік Шығыс халықтар поэзиясының дара ұйқасты жанрлық формасы.

КИТЕЛЬ [нем. Kittel] зат. Тік жағалы әскери киім және соның үлгісімен тізілген тиджак.

КИТЕЛЬДІ сын. Китель киген, кительді бар.

КИТЕЛЬШЕҢ сын. Китель киген күйде, жалаң кительмен.

КИТНАМА зат. миф. Ертегілерде кездесетін керемет кесе.

КИТТӘЙ сын. жерг. Өте кішкентай, титтей.

КИТТЕЙ сын. Кит сияқты, үлкен.

КИТЧ [нем. Kitsch] зат. Бұқаралық мәдениет саласында, оның ішінде масс-медиада эстетикалық объекті қалыптастыру үрдісі.

КИТЛЗ зат. сөйл. **Китель.**

КИТІМДЕЙ сын. жерг. Кіп-кішкене, титтей.

КИТІҢ зат. 1. Кібіртік, мардымсыз, берекесіз жүріс. 2. ауыс. Мардымсыздық, бірқалыптылық.

КИТІҢ елік. Кібіртіктеген, ебедейсіз қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Китіңге басты. Китіңдеді, китің-китің етті.

КИТІҢДЕ = ет. Китің-китің еткен мардымсыз жүріске салу.

КИТІҢДЕТ = ет. 1. Китің-китің еткізіп, мардымсыз жүріске салу. 2. ауыс. Асықпай, ақырын сөйлеу.

КИТІҢДЕУ Китіңде етістігінің қимыл атауы.

КИТІҢ-КИТІҢ елік. Кібіртіктеген, ебедейсіз, ретсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Китің-китің етті. Китіңдеді, ретсіз қимылдады.

КИФАРА [грек. kithara] зат. Көне гректің ішекті, шерттелі көне музыкалық аспабы.

КИХМАТ зат. ескікіт. **Хикмет.**

КИЧ зат. көркемөнер. жаңа. Талғамсыздықпен орындалған көркемдік деңгейі барынша төмен, арзанқол бұйым.

КИП = ет. Килізу, киіп-жару.

Киіп кетті. Бір бүйірден түісті, қилікті, сөзін бөлді, қосылды. **Кие жөнелді.** Сөзін бөлді, қилікті, киіп-жарды.

КИІЗ зат. этн. 1. Қойдың күзем жүнінен тығыз етіп басылған, үй тұрмысында пайдаланылатын бұйым. 2. Малдың жүнінен қалың, тығыз етіп басылған төсеніш. 3. ауыс. Көктемге салым былжырап еріген қар.

Киіз байпақ. этн. Етіктің ішінен қиетін киізден жасалған байпақ. **Киіз басты.** этн. Киіз жасады, дайындады; қой жүнінен дайындап, әртүрлі ою-өрнек салынып ыстық суга пісіріліп, тапталып жасалатын төсенішті білектеді.

Киіз басу. этн. а) Сабалған, шабақталған, біркелкі етіліп тартылған, бетіне иш салынған жүнге ыстық суды себелеп құя отырып, қатар отырған үш-төрт әйел шынтақтап жинап, білегімен қызып, басып отырып жасайтын дәстүрлі қазақ қоғамындағы киіз жасау өнері. ә) Киізді білектеу, білекпен басу. **Киіз басылды.** Киіз басу ісі аяқталды. **Киіз басысты.** Киіз басуға көмектесті. **Киіз бөрік.** этн. Киізден жасалған басқым. **Киіз білектеді.** этн. Киізді білекпен басты, киіз дайындады. **Киіз жабу.** этн. Киізден жасалған жабу. **Киіз жабын.** этн. Киізден жасалған жабын. **Киіз жеңсе.** этн. Жеңсенің киізден жасалған түрі. **Киіз есік.** этн. Сықырлауықты сыртынан жауып

тұратын, ортасы ши, астары жарғақ теріден істеліп, пісірілген ақ киізден жасалған есік. **Киіз етік.** этн. Киізді қалыңға салып, тігістеріне былғарыдан сыздық салынып, құсырлы тілген етік. **Киіз кебіс.** этн. Киізден дайындалған кебіс. **Киіз кепе.** этн. Киізбен жабылған үйшік.

Киіз көпшік. этн. Киіз жастықша. **Киіз күйдіріп басты.** Жарақаттанған жерден қанның ағуын тоқтату мақсатымен киізді күйдіріп, жараның аузына салды. **Киіз күйдіріп басу.** этн. Жарақатқа қан тоқтату үшін киізді қыздырып басатын халықтық ем. **Киіз кілем.** этн. Ою-өрнек салынып, киізден жасалған кілем.

Киіз кімдікі болса, білек сонікі. Ұжымдасып атқарған шаруада әркім өз дүниесі үшін жанын салады, күшін аямайды. **Киіз қалпақ.** этн. Киізден жасалған қалпақ. // Киіз қалпақ киген адам. **Киіз қоя.** Жебесі бір тұтам, жуандығы бас бармақтай етіп таза киізден жұмырлап тігіп жасалған қоя. **Киіз пісіру.** этн. Киізді ыстық су құйып, ширатып нығайту. **Киіз салғы.** тар. Киізге салынатын салық. **Киіз сөмке.** Киізден жасалған дорба. **Киіз сырмақ.** этн. Киізден дайындалған (сырылған) төсеніш. **Киіз табан.** Киізден жасалған жылы, жұмсақ табан. **Киіз тебу.** этн. Киізді тығыздау үшін жәндік ораған шиді аунатып теуіп басу. **Киіз туырлық.** этн. Киізден жасалған туырлық. **Киіз тығып.** Киізден жасалған тығын. **Киіз ұйық.** этн. Киізден жасалған ұйық, шұлық. **Киіз ұлғарақ.** Киізден жасалған ұлғарақ. **Киіз ұлғарақты.** Киізден жасалған ұлғарағы бар, киіз ұлғарақ салынған. **Киіз үй.** этн. Сүйегі шаңырақ, уық, керегеден; жабыны тундық, үзік, туырлықтан; бау-шуы басқұр, құр, таңғыш, шалма, баудан тұратын, шаңыраққа айнала уық қадалып, кереге басына байлана дөңгелетіп тігілетін жиналмалы үй; қазақтың дәстүрлі мәдениетіндегі баспанасы, киізден жасалған үйлердің жалпы атауы. **Киіз үй сүйегі.** этн. Киіз үйдің кереге, уық, шаңырақ, сықырлауықтан тұратын негізгі қаңқасы. **Киіз үйдің сыртқы әбзелдері.** этн. Құн сәулесін түсіру және су өткізбеу, жылу сақтау және т. б. қызметтер атқаратын әбзел – туырлық, үзік, түндік, киіз есік т.б. жалтылама атауы. **Киіз шұлық.** Киізден кесіп тіккен шұлық. **Киіз ілмес.** Қараңғы түскен кез.

КИІЗДЕЙ сын. Киіз сияқты, киіз тәрізді.

Киіздей [жабағыдай] ұйысқан. Өте тығыз, жиі.

КИІЗДЕН = ет. Киіз сияқтану, ұйысу, тұтасу.

КИІЗДЕНУ Киізден етістігінің қимыл атауы.

КИІЗКИІК зат. өс. Шөптің бір түрі.

КИІЗ-КІЛЕМ зат. Киіз, кілем сияқты төсеніштер.

КИІЗКІТАП зат. экспр. кекесін. Ойдан шығарылған, қисыны жоқ кітап [XVIII-XIX ғасырлардағы көнекөз қариялардың айтуынша, ислам діні енгенге дейінгі қазақ халқының дәстүрі, заңы, өдет-ғұрпы, жора-жоралғысы, тарихы жазылған, сырты киізбен қапталған кітап].

КИІЗҚАП зат. этн. Киізден жасалған қап.

КИІЗҚАПТЫ сын. этн. Киізден жасалған қабы бар, киізқаппен қапталған.

КИІЗҚОТЫР зат. Тұтасып кеткен қалың қотыр.

КИІЗҚҰРТ зат. вет. Жылқы малында болатын ауру, өлі тиодің бір түрі.

КИІЗ-ТЕКЕМЕТ зат. этн. Киіз, текемет сияқты төсеніштер.

КИІЗШЕ үст. Киіз сияқты, киізге ұқсап.

КИІЗШ зат. этн. Киіз басушы.

КИІК зат. 1. Ешкіге ұқсап, жабайы ашатқықты түз жануары. 2. зоол. <лат. saiga tatarica> Жүптұяқты, қуыс мүйізділер тұқымдасына жататын жануарлардың жынықты атауы.

Киік емшек. Сүтті емшек. **Киік желін.** Тез иігіш, бойындағы сүтті иіп бергіш. **Киік кеңей.** этн. Кіктің асығы. **Киік мүйізді.** Мүйізді

киіктің мүйізіндей. **Киік сирак**, этн. Сабы киіктің сирағынан жасалған (қамшы). **Киіктің белбасары**, этн. жерг. Киіктің мойын жуары **Киіктің бықсымасы** этн. жерг. Киіктің мойын жуары. **Киіктің [еліктің] асығындай**. а) Адамды өзіне тартатын, сүйкімді. ә) Бқшам денелі, жинақы. **Киіктің лағындай**. Сүйкімді, сұлу; нәзік, талдырмаш. **Киіктің матауы**, этн. Қазан айының бас кезінде киік, ақбөкен, қарақұйрық текелерінің үйірге түсер шағында күн суытып, қар аралас жаңбыр жауатын кез, амал. **Киіктің мойынжуары**, этн. Халықтық күмісте бойынша киіктер үйірге түсіп болған соң текелері «жуынып, тазаланатын» (әйтпесе көзі көрмей өледі екен) кезге сәйкес келетін желтоқсанның он төрт мен қаңтар арасындағы амал [осы кезде жел тұрып, қар түспесе, текелер қырылып қалады дейді]. **Киіктің шүкейтіндей**. Өте кішкентай, титтей.

КИІК²: киік тарату, этн. Адамның тірісінде киген киімін, әсіресе, жағалы, қымбат киімін жерлеу аяқталған соң, кей жағдайда, жетісін атқарған соң рубасылары мен өздерінің ішінде үлкен құрметке бөленген адамдарға, жерлеу кезінде атқарған ісіне қарай молдалар, сүйекшілер мен жақындарына марқұмның «көзі» ретінде тарту арқылы атқарылатын өлік жөнелту кезіндегі жосындардың бірі.

КИІКЖҮН зат. өс. Биік таулардың басына шығатын арқар сүйсініп жейтін биік емес, тырбық шөп.

КИІКОТЫ зат. өс. <лат. ziziphora> **1.** Тауда өсетін хош иісті шөп. **2.** б о т а н. Ерінгүлділер тұқымдасына жататын бір жылдық шөптесін өсімдік немесе шала бұта.

КИІКТЕЙ сын. Киік сияқты, киік тәрізді.

КИІКТЕУ сын. Кісіге үйір емес, оқишау.

КИІКШЕ үст. Киік сияқты, киікке ұқсап.

КИІКШӨП зат. өс. сөйл. <лат. polgonium corrigioloides> **Киікжүн**.

КИІКШ зат. Киік аялаушы.

КИІЛ= эт. **1.** Кигізілу, сұғынылу. **2.** Іліну, ілгешектену.

КИІЛҮ Киіл етістігінің қимыл атауы.

КИІМ зат. Адам денесіне киюге арналып тігілген бұйым, жасанды жамылғы түрлері, баскіім, аяқкіім, ішкіім, сырт киімдердің жалты атауы.

Киім булау. Киім тазартудың бір тәсілі. **Киім киіс**. Киім кию сөні. **Киімнің ішкі бауындай**. сөйл. **Тонның ішкі бауындай** (жақын, ымы-жымы бір). **Киім сай**, тамақ дайын. Жағдай жақсы, көңіл тоқ. **Киімі көк**. Киімі жақсы, мұздай киінген. **Киімі шет**. Ерекше киінген, ешкімге ұқсамайтын.

КИІМДЕЙ сын. Киім сияқты, киім тәрізді.

КИІМДІ сын. Киімі бар, киім киген, киінген.

// Киім киген, киінген, киімі бар адам.

КИІМДІК¹ зат. этн. Бір киім тігуге жететін мата көлемінің халқ өйлемдегі атауы; ағайын-туысты аралап, қыдырыстап жүрген қариялардың әсіресе, ана-әжелердің арасында алыс-беріс, сый түрінде жүретін көденің түрі.

КИІМДІК² сын. Киім боларлық, киімге жарайтын.

КИІМ-КЕШЕК зат. Әртүрлі киім.

Киім-кешек пен аяқкіімді залалсыздандыру алаңы. әск. Зақымдану ошағының шекарасынан тысқары жерге орналастыру алаңы.

КИІМ-САЛЫМ зат. **1.** Киім киіс. **2.** Киім-кешек.

КИІМСЫМАҚ зат. Киімге ұқсаған, киім секілді киім-кешек.

КИІМСІЗ сын. **1.** Киімі жоқ, киім кимеген. **2.** Жөні түзу киімі жоқ, үсті-басы алба-жұлба, азып-тозған. // Жөнді киімі жоқ адам, халі мүшкіл бейшара.

КИІМШЕН¹ зат. этн. Бірнеше күіз үйді тіркестіре тігіп, монша жасаған кезде шешінетін және киімін қалдыратын ауыз үйдің атауы.

Киімшен бала этн. Әмеңгерлік салты бойынша, қүйеуі өлген жесір өйле бір жыл өткен

соң қайнысына немесе қайын ағаларының біріне тимей, сыртқа бөтен біреуге кеткен жағдайда шешесімен бірге кезең бала [ортамызда тумаған, яғни иткөйлегі басқа деген мағынаны білдіреді, алайда ол бала ержеткен соң, басқа балалардай еніше құқылы болады].

КИІМШЕН² зат. көне. Моншадағы киім шешетін бөлме.

КИІМШЕН³сын. этн. Өгей, әйеліне еріп келген.

КИІМШЕН⁴ үст. **1.** Киім киген күйінде, киімімен, киімін шешінде. **2.** ауыс. Дайын қалпында, білімді күйінде.

КИІМ-ШҮБЕРЕК зат. Киім-кешек, киім-салым.

КИІМЛІГІШ зат. Киім-кешектігіге арналған ілмешегі бар таған (сөре, сөкі).

КИІН= эт. **1.** Киім кию, жамылу. **2.** Киімін жасаптару, жақсы киімін кию, әдемілену. **3.** Жасану, сайлану.

КИІНДІР= эт. **1.** Киім кигізу. **2.** Киімін ауыстыру, жаңа, жақсы киіммен жасандыру. **3.** ауыс. Мальдыру, орандыру.

КИІНДІРУ Киіндір етістігінің қимыл атауы.

КИІНДІРЛҮ= эт. **1.** Киім кигізілу. **2.** Жаңа киім кигізілу, жасандырылу.

КИІНДІРЛҮ Киіндіріл етістігінің қимыл атауы.

КИІНҮ Киін етістігінің қимыл атауы.

1. Киім кию. **2.** Жасану, сөнбеу, малыну.

КИІНІП-КИІНІП= эт. Түгел киіну, бар киімін киіну.

КИІНІП-ШЕШІН= эт. Киімді ауыстыру.

КИІНІП-ШЕШІНҮ Киініп-шешін етістігінің қимыл атауы.

КИІНІС зат. Киім кию үлгісі, мәнері.

КИІНІС= эт. Киімдерін киісу.

КИІНІСУ Киініс етістігінің қимыл атауы.

КИІНКІ сын. Киіп кеткіш, кимелегіш.

КИІНКІРЕ= эт. Кимелеу, омыраулаңқырау.

КИІП-ЖАР= эт. **1.** Күшке салып, омыраулай алға ұмтылу. **2.** ауыс. Сөзді бөлу, кимелеу.

КИІП-ЖОЙ= эт. Омыраулап жайпау.

КИІП-ШЕШ= эт. Киімді сұғыну, қайта шешу.

КИІП-ШЕШҮ Киіп-шеш етістігінің қимыл атауы.

КИІП-ШШ= эт. Өмір сүру, тіршілік ету.

КИІП-ШШҮ Киіп-шш етістігінің қимыл атауы.

КИІС зат. Киімнің тозымдылығы, шыдас-тығы.

КИІС= эт. **1.** Бірге киіну, қатар киіну.

КИІСУ Киіс етістігінің қимыл атауы.

КИІТ зат. этн. Құда-құдағиларға төрт түлік мал, алтын, күміс, киім түрінде берілетін кәде.

Киіт берді. этн. Құдаларына мал, ақша, алтын, киім түрінде сый-сияпат жасады, кигізді. **Киіт кигізу**, этн. Құдалықтың негізгі белгілерінің бірі – киітті беру. **Киіт киді**, этн. а) Қыздың қалыңмалын әкелген құдалардан сый-сияпат алды. ә) Жаңа құдалды болған қарсы жақтан сый-сияпат (мал, киім, алтын түрінде) алды.

КИІТ-СИІТ зат. сөйл. Құда-құдағиларға берілетін кәде-жоралғылар.

КИІТТІК зат. Киітке берілетін зат, киім-кешек.

КИЮ Ки етістігінің қимыл атауы.

КЛАВЕСИН [франц. clavecin] зат. муз. Клавишалы-шертпелі ішекті музыкалық аспап.

КЛАВИАТУРА [нем. Klaviatur] зат. муз. Клавишті музыкалық аспаптардың және әртүрлі механизмдер (жасатын, теруші мәшинелер және т. б.) клавиштерінің жиынтығы.

КЛАВИР [нем. Klavier] зат. муз. **1.** Клавишалы-ішекті музыкалық аспаптардың (клавишкорд, клавесин, фортепьяно) жалпы атауы. **2.** Вокальді-симфониялық шығармалардың (опера, оратория, кантанта т. б.) партитурауына фортепьяно мен

дауысқа немесе тек фортепьяноға, балет партитурауына фортепьяноға түсіру.

КЛАВИШ [лат. clavis] зат. муз. Дыбыс шығару үшін саусақпен басуға арналған, розьля және басқа музыкалық аспаптардағы пластинка, тіл.

КЛАВИШАЛЫ сын. **Клавишті**.

Клавишалы есептеу мәшинесі. инф. Әрбір операцияға керекті бастапқы деректер мен бағдарламалар клавиатурадан қолмен теру арқылы іске асырылатын есептеу мәшинесі.

КЛАВИШТІ сын. Клавиші бар, клавиш орнатылған.

КЛАЙЗЕН: **клайзен құтысы**. Вакуумнің әсерін пайдаланып, сұйық заттар айдауға арналған құты.

КЛАН [ағыл. clan] зат. саяси. Әдетте туыстық, іскери т. б. жақындықтар бойынша біріккен, өздерін таңдаулы әрі мықты санайтын адамдардың тұйықталған тобы.

КЛАПАН [нем. Klappe] зат. тех. Мәшинелер мен құбырларда газдың, будың немесе сұйық заттың өтетін тесігін кендігін өзгерту арқылы оның ағынын реттеп тұратын бөлшек немесе тетік.

КЛАРЕН [лат. clarus] зат. кен. Қазба көмірлердің жартылай жытыр құрамдас бөлігі.

КЛАРНЕТ [франц. clarinette] зат. муз. Клапандары бар цилиндрлі түтікпен тұратын көп тілді үрмелі музыкалық аспап.

КЛАСАРАЛЫҚ сын. **Сыныпаралық**.

КЛАСКОМ зат. сов. «Класс комитеті» деген сөздерден қысқарған, сынып басқарушы деген мағынада.

КЛАСКОМДЫҚ сын. сов. Сынып бастығы, староста.

КЛАСС [лат. classis] зат. **1.** пед. Әрбір оқу жылында берілетін білім мәліері, дәрежесі, сынып. **2.** Кабинет (мектепте балалар сабақ оқитын арнайы бөлме). **3.** Сапасына қарай жіктелген түр, сирет. **4.** биол. Жүйелені, жануарлар мен өсімдіктердің жүйеленіміндегі ең ірі таксономиялық категорияның бірі. **5.** филос. Тұтас деп есептелетін кейбір белгілері бойынша бөлінетін заттардың шекті немесе шексіз жиынтығы.

КЛАССИК [лат. classicus] зат. Ғылымның, философияның, әдебиеттің, өнердің және т. б. жұрт таныған, үлгілі, ең көрнекті қайраткері.

КЛАССИКА [лат. classicus] зат. өнер. Әлемдік әдебиетте ең үздік болып саналатын жазушылардың әдеби мұрасы, классикалық шығармалардың жиынтығы.

КЛАССИКАЛЫҚ сын. Классикаға тән, классикаға қатысты.

Классикалық әдебиет. әдеб. Үлгілі, кемелденген, жоғары сапалы, қай заман үшін де идеялық, көркемдік мәні үлгілі, аса бағалы әдебиет. **Классикалық би**. өнер. Би өнеріндегі канонаға айналған көркемдік тәсілдер жүйесі.

Классикалық білім. пед. Басты пәндер ретінде ежелгі тілдер мен математиканың жүйелі түрде оқытылуын көздейтін жалпы орта білім. **Классикалық ертегілер**. фольк. Әлем халықтары арасында кеңінен тараған, сюжеті мен кейіпкерлері көп халықтар ертегісінде ортақ, танымал хайуанаттар жайлы ертегінің бір тобы. **Классикалық күрес**. спорт. Күрестің белден төмен ұстауға, аяқпен айла-тәсіл қолдануға болмайтын түрі. **Классикалық механика**. физ. Негізіне Ньютон заңдары жататын және жарық жылдамдығымен салыстырғанда аз жылдамдықпен қозғалатын макроскопиялық денелердің қозғалысын қарастыратын механика. **Классикалық осциллятор**. физ. Тұрақты тепе-теңдіктің маңайында тербеліс жасайтын механикалық жүйе. **Классикалық өнер**. а) Ежелгі дәуір өнері. ә) Әртүрлі елдердің мәдени зидіне кезеңдеріндегі мұралары. **Классикалық статистика**. физ. **Классикалық физика** заңдарына бағынатын көп

болшектер жүйесін зерттейтін статистикалық механика бөлімі.

КЛАССИКТИК сын. **Классикалық**, **КЛАССИФИКАТОР** [лат. classis – разряд, facere – жасау] зат. 1. тех. Өнімді өзіндік ерекшеліктеріне қарай сұрыптау үшін қолданылатын құрал. 2. Әрқайсысына белгілі бір жеке шифр, код тағайындалған нысандардың, өнімнің, тауарлардың жүйеленген тізімдемесі.

КЛАССИФИКАТОРШЫ зат. **Тантастырушы** (классификация жасайтын адам).

КЛАССИФИКАЦИЯ [лат. classis – разряд, facere – жасау] зат. **Тантастырылым** (табиғи байланыстарын ескере отырып, жалпы белгілерінің негізінде топтарға бөлінген іштей тәуелді ұғымдардың логикалық жүйесі).

КЛАССИФИКАЦИЯЛА = ет. **Тантастыру**.

КЛАССИФИКАЦИЯЛАУ Классификациялау етістігінің қимыл атауы.

КЛАССИЦИЗМ [нем. Klassizismus] зат. тар. Батыс Еуропада 17–18 ғасырлардағы өнер мен әдебиеттегі классикалық (ежелгі грек және ежелгі Рим) өнері үлгі етіп алған бағыт.

КЛАСТАС сын. **Сыныптас** (бір сыныпта оқитын). // Бір сыныпта оқитын бала.

КЛАСТАУШЫ сын. **Тантастырушы**.

КЛАСТЕР¹ зат. инф. 1. Диск кеңістігін болу кезіндегі оған жазылғаны ең кіші көлемдегі мәліметтер бірлігі. 2. Компьютер желілерінде – жоғары жылдамдықты байланыс арналарымен жаласқан бірнеше компьютерден құралған жүйе. 3. Ортақ контроллері (жалғастыру құрылғысы) бар бірнеше құрылғылар тобы. 4. Бірнеше секторлардан тұратын файлдарды жазуға пайдаланылатын магниттік дискідегі жад бірлігі. 5. Дискідегі секторлар тобы.

Кластер контроллер. инф. 3270 терминал тобы мен мэйнфрейм арасына орналастырылатын, IBM компаниясы жасаған немесе онымен үйлесімді құрылғы.

КЛАСТЕР² [ағыл. cluster] зат. 1. кіт. Белгілі бір қасиеттері бар жеке дара бірлік ретінде қарастырыла алатын бірнеше біртекті элементтердің бірлестігі. 2. экон. Ұқсас заттар мен құбылыстардың арасынан ортақ белгілері бойынша ерекшеленетін нысандар тобы.

КЛАСТЕРЛЕ = ет. Ұқсас белгілері бойынша жинақтау.

КЛАСТЕРЛЕУ Кластерлеу етістігінің қимыл атауы.

КЛАСТЕРЛІК сын. Кластерге тән, кластерге қатысты.

Кластерлік көбейткіш. инф. <ағыл. cluster factor> Жадтағы жазбалардың физикалық тізбегі осы индекспен анықталатын жазбалардың логикалық тізбегіне жуық болатындай етіп индекстелетін жазбалардың физикалық орналастырылуын басқаруға пайдаланылатын индекс. **Кластерлік талдау**. матем. Көпшілікті талдаудың математикалық процедурасы.

КЛАСТЫ сын. Сұрыпты, сұрыпқа тән.

КЛАСТЫҒЫ сын. 1. пед. **Сыныптық** (әрбір оқу жылында берілетін білім мөлшері нақтыланған). 2. Сапасына қарай жіктелген, сұрыпты.

Кластық құрылым. геол. Сынықты шөгінді тау жыныстар құрылымының жалтылама аты.

КЛАСТЫЛЫҚ зат. Сапасына қарай жіктелушілік; тұқым асылдығының белгісі.

КЛАУЗУЛА [лат. clausula] зат. 1. әдеб. Екініді тілдердегі соңғы буыны басыңқы және одан кейінгі буындары басыңқы емес болып келетін буын тобы, қосымша. 2. заң. Халықаралық шарттағы не келісімдегі ерекше ереже. 3. заң. Заң жиынтығы, бап, жағдай, заң статьялары, келісімі, шарт, өсиет.

КЛЕЁНКА зат. **Асжаулық** (суоткізбейтін заттар қосып жасалған мата тәрізді нәрседен дайындалатын дастарқан жапқыш).

КЛЕЙМС [ағыл. claims] зат. құқық. Жеткізілген тауар сапасының жеткілікті

дәрежеде жоғары болмауына және жай-күйінің қанағаттанғысыз болуына байланысты сатушыға қойылатын кінәрат-талпа.

КЛЕЙСТЕР [нем. Kleister] зат. Крахмалдан немесе ұнан жасалған желім.

КЛЕЙСТОГАМИЯ [грек. kleistos – жабық, gamos – неке] зат. ботан. Ашылмаған гүлдердің өздігінен тозаңдануы.

КЛЕММА [нем. Klemme] зат. тех. Электр сымдарын бекіту үшін қолданылатын қысқыш.

КЛЕПТОКРАТИЯ зат. Қоғам билеушілері мен басшылары қатарынан өз қызмет бабын пайдаланып, мемлекет қазынасынан, табыстың басқа түрлерінен ұрлауды кәсіп еткен обыр топ.

КЛЕПТОМАНИЯ [грек. klepto – ұрлаймын, mania – құмарлық] зат. Психикалық ауру салдарынан пайда болатын ұрлыққа құмарлық.

КЛЕПТОПАРАЗИТИЗМ зат. биол. Бір дарақтың азығын басқа жеке ағзаның (көбінесе басқа түрдің) құштеп немесе ұрлап иемденуі.

КЛЕРИКАЛИЗМ [лат. clericalis] зат. коғ. - саяс. Шіркеудің саяси және мәдени үстемділігін күшейтуге ұмтылатын реакцияшыл ағым.

КЛЕТ зат. 1. Тормен қоршалған орын, жай. 2. Үймен жапсарлас немесе бөлек салынған шолан. 3. **Клеть** (шахталарда кен көтеретін немесе адамдарды жоғары-төмен тасып тұратын арнаулы құрылғы).

КЛЕТКА¹ [грек. kytos] зат. биол. **Жасуша** (барлық тірі ағзалардың құрылысы мен тіршілігінің негізі, жеке тіршілік ете алатын қарапайым тірі жүйе).

Клеткадан тыс ас қорыту. биол. Қоректік заттардың жасушалардан тыс қорытылып, жасушаға сіңірілу процесі. **Клетка жарғақшасы**. биол. <лат. cytolemma> Жасушаның тірі заты – протоплазманы сыртынан қаптап, оны сыртқы ортадан бөліп және онымен байланыстырып тұратын жарғақша. **Клетка қаңқасы**. биол. Жасушаның пішінін анықтап, оның қозғалысын қамтамасыз ететін құрылым. **Клеткалардың жіктелуі**. биол. Біркелкі (индифферентті) жасушалардың дамуы мен жетілуі нәтижесінде маманданған әркім жасушалардың түзілу процесі. **Клетка теориясы**. биол. Барлық тірі ағзалар құрылымының негізі жасуша (клетка) екенін дәлелдейтін биология ғылымындағы іргелі қағида.

КЛЕТКА² зат. **Торкөз** (шағын бөлшектерге бөлінген жер, орын).

КЛЕТКААРАЛЫҚ сын. биол. **Жасушааралық** (жасуша арасына арасын дағы).

Клеткааралық байланыс. биол. <лат. junctionales, грек. intercellulares> Жасуша қабықшалары – плазмолеммалар арасындағы өзара жанаспа байланыс. **Клеткааралық заттек**. биол. Белгілі бір жасушалар топтары тіршілік әрекеттерінің өнімінен пайда болып, жасушалар аралықтарында орын тепкен құрылым.

КЛЕТКАЛАН = ет. **Жасушалану**.

КЛЕТКАЛЫ¹ сын. биол. **Жасушалы** (жасушасы бар, жасушаға бөлінген, жасушадан құралған).

КЛЕТКАЛЫ² сын. **Торкөзді**. **КЛЕТКАЛЫҚ** сын. **Жасушаға** тән, **жасушаға** қатысты.

Клеткалық айналым. <лат. cyclus – cellularis> биол. Жетілген жасушалардың тіршілік мерзімі. **Клеткалық инженерия**. биол. а) Адамға қажет заттектерді бос күйінде (азадан тыс) өндіретін алатын өсімдік жасушалары мен ұлпаларын өсіруге негізделген биотехнология саласы. ә) Өсімдіктерді жасушаларынан өсіріп көбейту арқылы олардың баалы даналарының ұлпаларын өсіру. **Клеткалық қосындылар**. биол. Зат алмасу процесіне (метаболизм) байланысты жасуша цитоплазмасындағы тұрақсыз құрылымдар. **Клеткалық сұрыптау**. биол. Жасушалар суспензиясын әртүрлі ортада өсіріп, ондағы мутант немесе соматлонды жасушалардан бөліп алу.

КЛЕТКАСЫЗ сын. биол. **Жасушасыз**. **КЛЕТКАШІНДІК**: клеткаішіндік ас қорыту. биол. Жасуша плазмолеммасы арқылы қатты, тығыз және сұйық заттардың жасуша ішіне еніп қорытылуы.

КЛЕТЧАТКА зат. биол. **Жасуық** (ағза жасушасының қабығын құрайтын бөлік).

КЛЕТЧАТКАЛЫҚ сын. Жасуыққа тән, жасуыққа қатысты.

КЛЕТЬ зат. тех. 1. Шахтадан вагонет-каларды, адамдарды, жабдықтар мен материалдарды көтеріп-түсіруге арналған құрылғы. 2. Станның қақпама біліктерінің ішпектері қызметін атқаратын екі құйма ұстыннан құралатын негізгі бөлігі.

КЛИВАЖ [ағыл. cleavage] зат. геол. Тау жыныстарының бір-біріне бойлама бағыттағы жарықтар бойымен жуқа қабыршақтарға бөлшектеніп жарылуы.

КЛИВИЯ [лат. clivia] зат. бот. Гүлдердің бір түрі.

КЛИЕНТ [лат. cliens] зат. 1. Зат сатып алу, тапсырыс беру үшін дүкенге, ательеге т. б. тұрақты келіп тұратын адам. 2. Адвокат, нотариус, банк т. б. қызметіне жүзінген адам.

КЛИЕНТ-СЕРВЕР [ағыл. client – server] зат. инф. Желідегі байланысқан компьютерлердің әрекеттесу технологиясы.

Клиент-сервер тектес желі. инф. Құрамында жеке жұмыс бекеттерімен (клиент деп аталатын) байланысқан қуатты компьютері (сервер деп аталатын) бар желі.

КЛИЗМА [грек. klyzma] зат. мед. 1. Диагностика немесе ем жасау мақсатында тоқішекке жіберілетін түрлі қоспалары бар сұйықтық. 2. Тоқішекке сұйықтық жіберуге арналған сыйымдылығы бар резеңке түтік.

Клизма жасату. мед. Іш жүрмей қалғанда, ауырғанда, әйелдер босанар алдында т. б. тоқішектегі нәжісті айдау үшін әртүрлі қоспасы бар сұйықтықты арнайы түтікпен жіберу. **Клизма қою**. Жылы су жіберіп, ішекті тазалау.

КЛИМАКС¹ [грек. klimax] зат. 1. мед. Әйелдердің аналық бездері гормоналдықық қызметінің бірте-бірте тоқтауының физиологиялық кезеңі. 2. экон. Бір атырап жағдайындағы экожүйе дамуының тұрақты, соңғы сатысы.

КЛИМАКС² зат. әдеб. Градация түрі, поэтикалық тілдегі стилистикалық фигура.

КЛИМАКСТЫҚ сын. экон. Климатқа тән, климакста қатысты.

КЛИМАКТЕРИЯ [грек. klimakter] зат. мед. Әйелдердің аналық бездері гормоналдықық қызметінің бірте-бірте тоқтауының физиологиялық кезеңі.

КЛИМАКТЕРИЯЛЫҚ сын. мед. Климаттерияға тән, климактерияға қатысты.

КЛИМАТ [грек. klima] зат. геогр. Географиялық орнына байланысты белгілі бір аймаққа тән көпжылдық ауа райы режімі.

Климат ауытқуы. геогр. Жер шарындағы немесе белгілі бір аймақтағы климат жағдайының өзгеруі. **Климатқа әсер**. геогр. Көмірқышқыл газының жиналуы, озонды қақпа тығыздығының өзгеруі, атмосфераның газдармен (метан, фреон) ластануы, энергияны тікелей шығару және т. б. салдарынан Жер энергетикасының ғаламдық өзгеруі. **Климаттың антропогендік өзгеруі**. геогр. Жергілікті климат пен микроклиматтың адамдардың шаруашылық әрекетінен өзгеріске ұшырауы. **Климаттың мұздықтардың кезеңдік тербелістері**. геогр. Климаттың, мұздықтардың, сушалардың жаға сыйықтарының ұзақтығы мен қарқындылық дәрежесі әртүрлі, яғни бірнеше немесе ондаған жылдардан бірнеше мыңжылдықтарға дейінгі ырақты өзгерістері.

КЛИМАТИЗАЦИЯ зат. кіт. Үй ішінде (кейде тек жұмыс орындарында ғана) жасанды климат болуын қамтамасыз ететін шараларды, құрылғылар мен жабдықтардың жиынтығы.

КЛИМАТИЗЕР [грек. klimatos] зат. тех. Бір орнынан ылғалдандырғыш аппарат.

КЛИМАТОЛОГ зат. Климатты зерттеуші.

КЛИМАТОЛОГИЯ [грек. klimatos – еңіс, logos – сөз, оқу] зат. геогр. Жер шарының климаттары, олардың түрлері, қалыптасу факторлары, географиялық таралу заңдылықтары мен мерзімдік өзгерулері туралы ғылым.

КЛИМАТОП [грек. klima (klimatos) еңіс, topos – орын] зат. геогр. Ортаның (ауа немесе сулы ортаның, олардың газдық құрамының, температуралық режімінің және т. б.) және бұл ортада тіршілік ететін ағзаларға тән физикалық және химиялық сипаттамаларының үйлесімі.

КЛИМАТОФИЗИОЛОГИЯ [грек. klima (klimatos) – еңіс, physis – табиғат, logos – ілім] зат. геогр. Адам мен жануарлардың әртүрлі климаттық жағдайларға бейімделуін зерттейтін физиология саласы.

КЛИМАТТЫҚ сын. геогр. Климаты бар. **КЛИМАТТЫҚ** сын. геогр. Климатқа тән, климатқа байланысты.

Климаттық белдем. геогр. а) Климаттық аудандастырудың неғұрлым ірі өшемі: ендік ұзындығы көп не аз, климат қалыптасуының ерекше жағдайларымен сипатталатын Жер шарының кең аймағы. ә) Таудағы өзіне тән климаттық ерекшеліктері бар тік белдеу.

Климаттық белдемділік. геогр. Галамшардың беткі жазықтығын климаттық өзгешіліктері тұрғысынан бірнеше белдемдерге бөлу ұстанымы. **Климаттық белдеу**. геогр. Жер бетіндегі негізгі метеорологиялық құбылыстары біртекті болып келетін аймақ. **Климаттық климакс**. геогр. Жергілікті жердің климаттық жағдайларына сай өсімдік қауымдастығы дамуының біршама тұрақты «финалды» фазасы.

КЛИНГЕР зат. физ. Буының қысымы өте жоғары бу қазандарындағы судың деңгейін байқау үшін қойылған шыны.

КЛИНИКА [грек. klinike] зат. мед. 1. Науқас адамдарды емдеумен қатар педагогикалық және ғылыми-зерттеу жұмыстары бірге жүргізілетін емдік-алдыналушылық мекеме. 2. Аурудың оту кезеңі.

КЛИНИКАЛЫҚ сын. Клиникаға тән, клиникаға қатысты.

Клиникалық аурухана. мед. Емдеумен қатар педагогикалық дәріс беру, ғылыми-зерттеу жұмысын жүргізетін орын ретінде де пайдаланатын аурухана. **Клиникалық өлім**. мед. Адамның жүрек соғысы тоқтап, миы жансызданған күйі. **Клиникалық психология**. мед. Медициналық психологияның аурулардың пайда болуы мен барысының психикалық факторларын, аурулардың түлғаға ықпалын, емдік, шипалық ықпал-әсердің психологиялық аспектілерін зерттейтін саласы.

КЛИНКЕР [нем. Klinker] зат. 1. Құрылыста тас орнына пайдалану үшін шамадан тыс күйдірілген қоңыр немесе күңгірт қызыл түсті тастай қатты кірпіш. 2. кен. Мырыш, қорғасын, қалайы рудаларын, олардың концентраттарын қорытудың қалдығы.

КЛИНОМАНИЯ зат. мед. Төсекте жата бергісі келетін жабықсақ аурулы жағдай.

КЛИП [ағыл. clip] зат. Музыка, эстрадалық ән, жарнама т.б. желісіне байланысты түсірілген бейнефильм.

КЛИПМЕЙКЕР [ағыл. clip maker] зат. муз. Бейнеклип түсіруші маман.

КЛИПП [ағыл. clip] зат. геол. Жаралу уақыты тұрғысынан біршама көне тау жыныстардың оларға қарағанда жастау тау жыныстар арасында ұшырасатын жартастары мен жақпартастары. Синонимі: тектоникалық жамылғы жартақтары.

КЛИРАНС [ағыл. clearance] зат. құқық. Кемелердің портқа кіруі және одан шығу

тәртібіне байланысты кеден органдары белгіленген заң талаптары.

КЛИРЕНС [ағыл. clearance] зат. өск. Жер беті деңгейінен танк, бронетранспорттер, автомобиль, артиллериялық қару және т. б. құрылысындағы (қозғағыш элементтерін есептегенде) ең төменгі нүктесіне дейінгі қашықтық.

КЛИРИНГ [ағыл. clearing] зат. экон. 1. Тараптардың өзара талаптар мен міндеттемелерді есепке алуына негізделген қолма-қол ақшасыз есеп айырысу жүйесі. 2. Екі жақ арасыдағы тапсырыстарды қамтамасыз ету мақсатымен клиринг субъектісі делдалдық қызмет атқарып, осы транзакция барысында өзі сатушы, өзі сатып алушы бола алатын қаржылық айналым процедурасы.

Клиринг қатысушылары экон. Клиринг ұйымымен клиринге қатысуға келісімге отырған, кәсіпкерлік қызметпен айналысатын заңды және жеке тұлғалар. **Клиринг ұйымы**. экон. Ұлттық банктің клиринг операциясын жүзеге асыру лицензиясы негізінде клирингті және банк операцияларының жекелеген түрлерін жүзеге асырушы ұйым.

КЛИРИНГТІК сын. экон. Клирингке тән, клирингке қатысты.

КЛИСТРОН [грек. klyzo – соғу, толқынның ұруы, (әлек) трон] зат. физ. Электродтардың және оған қоса тербелткіш контурдың қызметін атқаратын ерекше конструкциялы сезімтал электрон лампа.

КЛИШЕ [франц. cliché] зат. 1. полигр. Иллюстрацияларды (суреттерді, фотосуреттерді және т. б.) полиграфиялық әдіспен, қағаз бетіне түсіру әдісі, шығыңқы баспа формасы. 2. лингв. Коммуникативтік жағдаятқа сай, дайын, тұрақты қалыптасқан, қысқарып қолданылған сөздер мен сөз тіркестері.

КЛОН [грек. klon] зат. 1. биол. Вегетативті жолмен көбею нәтижесінде пайда болған, генетикалық табиғаты шығу тегімен бірдей жаңа ұрпақ. 2. инф. Пайдаланушы деңгейі бойынша басқа (қымбат) компьютерлерден ешқандай айырмашылығы жоқ компьютер, аналогі мен құрылымдық түрде үйлесетін дербес компьютердің көшірмесі.

КЛОНДА = ет. биол. Азғаларды жыныссыз жолмен көбейту арқылы сол азғаларға ұқсас ұрпақтар алу.

КЛОНДАЛ = ет. биол. Азғаларды жыныссыз жолмен көбейту арқылы сол азғаларға ұқсас ұрпақтардың алынуы.

КЛОНДАЛУ Клондал етістігінің қимыл атауы.

КЛОНДАН = ет. биол. Жыныссыз жолмен көбейту арқылы азғалардан өзіне ұқсас ұрпақтар алынуы.

КЛОНДАНУ Клондан етістігінің қимыл атауы.

КЛОНДАУ биол. Клонда етістігінің қимыл атауы.

КЛОНДАУШЫ зат. биол. Клондау әрекетін жүзеге асырушы.

КЛОУНШОСС зат. спорт. Бильярд спортында ұран шар көздеген шарға тиген кезде орнында қалып қоятын қысқа соққы.

КЛОУН зат. 1. Сайқымазақ (күлдіргіш-әртіс, күлкілі бейне (персонаж), күлкілі, әзілдік (буффонадалық) рөлдерді орындайтын цирк әртісі). 2. Цирктегі күлкілі бейне жасау өнері, цирк жанры.

КЛОУНДАЙ сын. Клоун сияқты, клоун тәрізді.

КЛОУНША үст. Клоун сияқты, клоунға ұқсас.

КЛУБ [ағыл. club] зат. 1. сов. Ауылдық жерлерде мәдени-ағарту іс-шараларын жүргізетін, олардың мәдени деңгейін көтеретін, шығармашылық іс-әрекетін дамытатын мәдени-ағарту орны, мекеме, ғимарат. 2. Идеялас, мүдделес, әрекеті бір адамдардан құралған,

демалу, қарым-қатынас жасау үшін жиналатын қоғамдық ұйым.

КЛУМБА [ағыл. clump] зат. Бау-бақша, парктерде, қошаларда гүл егілген жер.

КНИДОЦИЛЬ зат. биол. Ішекқуыстылардың атқшы жасушаларының сезімтал талшығы (жіпшесі).

КНОПКА зат. 1. Қағазды, матаны қатты бір затқа бекітіп, іліп қою үшін пайдаланатын басы жалпақ кішкене шеге. 2. физ. Электр сымдарындағы тоқты тоқтату үшін қолданылатын жылжымалы түймеше, тетік.

КНЯЖНА [ор.] зат. Ежелгі Русьтегі князьдің күйеуге шықпаған қызы.

КНЯЗЬ зат. тар. 1. Бұрынғы Русьтағы әскер басшысы, феодалдық Русьта болған облыс билеушісі. 2. Князь ұрпақтарына берілген атақ.

КНЯЗЬДІК зат. тар. Русьтегі князь билеген, қожалық еткен мемлекеттік бірлестіктер мен аймақтар.

КОАГУЛЯНТ зат. 1. физ. Ішінде майда жүзгін бөлшектері бар сұйықтыққа қоққан кезде бөлшектердің бір-бірімен іліну процесін тудыратын заттар. 2. мед. Қанның қуыны арттыратын заттар.

КОАГУЛЯЦИЯ [лат. coagulatio] зат. физ. Дисперсті, әсіресе коллоидты жүйелер бөлшектерінің араласу, қозғалу кезінде бір-бірімен бірігіп ірілеуі.

КОАДАПТАЦИЯ зат. биол. Әртүрлі азғалардың коэволюция үдерісі барысында бір-біріне бейімделіп қалыптасуы.

КОАКСИАЛ [ағыл. coaxial] зат. тех. Коаксиалды.

КОАКСИАЛДЫ [ағыл. co – бірге, бірлескен, axis – ось] зат. тех. Бір осте орналасқан орталық өткізгіш пен экраннан тұратын (электр көбелі).

Коаксиалды көбіл. инф. Теледидар көбіліне ұқсас, сырты экранды қабықшамен қоршалып, диэлектрикпен қапталған біртөткізгішті өзегі бар көбіл.

КОАЛА [ағыл. koala] зат. зоол. Шығыс Аустралияның ормандарын мекендейтін қалталы аю.

КОАЛИЦИЯ [лат. coalitio] зат. қоғ.-саяси. 1. Екі немесе бірнеше мемлекеттің басқа бір мемлекетке немесе мемлекеттер тобына бірлесіп қарсы шығуы үшін жасалған саяси, одағы, бірлескен қызметі. 2. Екі не бірнеше саяси партиялар арасындағы өзара келісім.

КОАЛИЦИЯЛЫҚ сын. қоғ.-саяси. Коалицияға тән, коалицияға қатысты.

Коалициялық қарулы күштер. өск. Коалициялық соғысты жүргізу немесе бейбіт уақытта басқа құралдармен коалиция мақсатына қол жеткізу үшін бір басшылық қол астына біріктірілген екі немесе одан көп мемлекеттің қарулы күштері. **Коалициялық соғыс**. өск. Бір мемлекеттер коалициясының екінші коалицияға немесе елге қарсы жүргізілетін соғысы.

КОАСІРНЕ зат. хим. Ірілеу нәтижесінде сұйық ортада түзілетін сірне тәрізді тұнба.

КОАЦЕРВАЦИЯ зат. хим. Ерітіндіден жаңа сұйық фазаны бөліп алу үдерісі.

КОБАЛЬТ [нем. Kobold] зат. хим. Темірден қаттырақ, топырақта аз мөлшерде (СО₀.п.10-3%) кездесетін физикалық және биохимиялық рөлі өте зор, күміс түстес микроэлемент.

Кобальт кентастары. кен. Құрамында экономикалық тұрғыдан тиімді мөлшерде кобальты бар, өндірістік игеруге жарамды табиғи минералдық шикізат.

КОБАЛЬТИН зат. хим. Сульфидтер класына жататын минерал.

КОБАЛЬТПЕНТЛАНДИТ зат. геол. Минерал, құрамында 49%-ға дейін кобальты бар пентландиттің түрі.

КОБАЛЬТТЫ сын. хим. Кобальт қосылған, кобальты бар.

КОБАНАТ зат. өск. Қарулы қақтығысқа түскен тараптардың қарулы күштері құрамына кіретін және әскери әрекеттерге тікелей қатысуға құқылы тұлға.

КОБЗАРЬ зат. укр. Кобза мен бондураның сүйемелдеуімен дума және тарихи әндерді орындайтын украин халық өншісі.

КОБРА [португ. cobra] зат. зоол. Ыстық жақты мекендейтін, басының артқы жағында теңбілі бар, аспидтер тұқымдасына жататын өте улы жылан.

КОБОЛ [ағыл. cobol] зат. инф. Экономикалық және коммерциялық мәселелерді шешуге бейімделген бағдарламалау тілі.

КОБУРА [түр. kudur] зат. Тапанша, алтатар салып қою үшін былғарыдан жасалған қапшықша.

КОВАР зат. хим. Құрамына 29% никель және 17,5% кобальт кіретін, шындыққа жуық температуралық үлгіге коэффициенті бар, аспаптар жасауда, электровакуумдік және шала өткізгіштік техникада қолданылатын темір негізіндегі құйма.

КОВЕЛЛИН зат. хим. Сульфидтер классына жататын минерал.

КОВЕРКОТ [ағыл. covertcoat] зат. Жүнінен тығыз тоқылған асыл матаның бір түрі.

КОВЕРНОТ [ағыл. cover note] зат. экон. Тәуекелге бой ұрған сақтанушылардың ұйғарымы мен сақтандырушының сақтандыру жөнінде келісімшарт жасасқанын дәлелдеу мақсатында брокер беретін анықтама.

КОГЕЗИЯ¹ [лат. cohaesus] зат. хим. Қатты немесе сұйық зат бөлшектерінің өзара тартылуы; осының нәтижесінде олардың бір агрегатқа бірігуі.

КОГЕЗИЯ² [лат. cohaesus] зат. физ. Белгілі бір қатты немесе сұйық заттың бөлшектері арасындағы бір-бірімен ілісуі (жабысу) қасиеті.

КОГЕРЕНТТІ сын. физ. Бір-бірімен қосылған бірнеше тербелмелі не толқынды процестердің уақыт пен кеңістік бойынша үйлесімділігі.

Когерентті тербелістер. физ. Уақыт бойынша тұрақты фаза айырымымен және бірдей жиілікпен өтетін екі немесе одан да көп гармониялық тербелістер.

КОГЕРЕНТТІК [лат. coherentia] зат. физ. Бір-бірімен қосылған бірнеше тербелмелі не толқынды процестердің уақыт пен кеңістікте үйлесімділігі.

Когеренттік сәулелену. физ. Тербелісінде уақытта тәуелсіз тұрақты фаза айырымы болатын электромагниттік сәулелену.

КОГЕРЕНТТІЛІК зат. физ. Қосылған кезде пайда болған бірнеше тербелмелі немесе толқындық процестердің кеңістікте және уақыт бойынша үйлесімді өтуі.

КОГЕРЕНЦИЯ: когеренция теориясы. филос. Нейрат және Карнап дискуссиясы процесінде дамыған позитивтік ақиқат теориясы.

КОГНИТИВТІК [нем. kognitiv] сын. Танымдық, санаға қатысты.

Когнитивтік диссонанс теориясы. псих. Адамның мінез-құлқына когнитивтік элементтер (сенімдер, пікірлер, құндылықтар, ниеттер және т. б.) жүйесінің ықпалын түсіндіретін батыс әлеуметтік психологиясы тұжырымдамаларының бірі. **Когнитивтік карта.** филос. Айналыны қоршаған кеңістіктің таныс бейнесі. **Когнитивтік күрделілік.** псих. Адамның танымдық (когнитивтік) саласының психологиялық сипаттамасы. **Когнитивтік психология.** псих. Қазіргі психологияның жетекші бағыттарының бірі. **Когнитивтік сәйкестілік теориясы.** псих. Адамның өзін ұстауындағы қысындылық пен қысынысдықтың арақатынасын түсіндіріп беруді мақсат ететін когнитивтік бағыт аясында жасалған теориялардың бірі.

КОГОРТА [лат. cohors] зат. тар. Рим армиясының бес жүз адамнан құралған тобы.

КОД [франц. code] зат. Көбінесе телеграф арқылы дипломатиялық, коммерциялық, әскери және тағы басқа әртүрлі хабарларды беру үшін қолданылатын, қысқарған шартты белгілер мен атаулардың жиынтығы.

КОДА [итал. coda] зат. 1. муз. Музыкалық шығарманың қосымша қорытынды бөлімі. 2. әдеб. Қалыптасқан түрдегі поэзиялық шығарманың негізгі жобаланған құрылымының артық қосылған қосымша өлең, сондай-ақ туындының негізгі бөлігінен ұйқастардың орныласуымен, жолсанымен, басқа да белгілерімен ерекшеленетін күрделі шумақтың қорытынды бөлігі.

КОДЕИН зат. мед. Наркоздық және ауру басатын, көбінесе жөтелді басу үшін қолданылатын дәрі, апын алкалоидының бірі.

КОДЕКС [лат. codex] зат. филос. Бір жүйеге келтірілген, заңды тұрғыдан да, логикалық тұрғыдан да тұтас, іштей үйлесімді болып келетін, тікелей қолданылатын, белгілі бір қоғамдық қатынастарды реттейтін заң актісі.

КОДИФИКАЦИЯ [лат. codificatio]. зат. 1. заң. Құқықтық жеке тарауларына жататын мемлекет заңдарын бірыңғай жүйеге келтіріп біріктіру. 2. лингв. **Қалыптану** (белгілі бір тілдің нормасына айналған, айту, жазу нормаларына түскен тілдік бірліктердің заң, сөздіктер арқылы бекітіліп, жүйеленуі, реттелуі).

КОДИФИКАЦИЯЛА = ет. 1. заң. Нормативтік актілерді біріктіру арқылы логикалық тұрғыдан тұтас, мазмұны өзгертілген бірыңғай заң актісі етіп жүйелеу. 2. лингв. **Қалыптандыру** (тілдің нормаға түскен айтылу, жазылу тұраптарын заң, ереже, сөздік арқылы бекіту, реттеу).

КОДИФИКАЦИЯЛАУ Кодификацияла етістігінің қимыл атауы.

КОДОН зат. биол. Генетикалық кодтың өлшем бірлігі.

КОДТА = ет. 1. Құпия мәліметтерді техникалық құралдар арқылы жіберуге арналған кәдімгі ашық мәтінді шартты белгілермен (бөлек сөздер, әріптер, сандар т.б. арқылы) арнайы кесте (кодтар) көмегімен ауыстыру. 2. Мәліметтерді шартты белгілер, сигналдар, жиілік, импульстер саны т.с.с. арқылы жіберу.

КОДАТАЛ = ет. Құпия мәліметтердің техникалық құралдар арқылы жіберуге арналған кәдімгі ашық мәтінді шартты белгілермен арнайы кесте (кодтар) көмегімен ауыстырылуы.

Кодталған карта. өск. Әскерлерді жасырын басқарудың арнайы картасы.

КОДАТАЛУ Кодта етістігінің қимыл атауы.

КОДАТАУ¹ [ағыл. coding] зат. инф. Мәліметтерді олардың алдын ала тағайындалған кодтық комбинацияларымен бейнелеу немесе мәліметтер элементін (символдар жиынын) олардың кодтық комбинацияларымен сәйкес келтіру үдерісі.

КОДАТАУ Кодта етістігінің қимыл атауы.

Кодтау шекарасы. инф. <ағыл. coding bound> Код қуаты, Хеммингтің кіші арақашықтығы, код комбинациясы ұзындығы тәрізді параметрлерден тәуелді болатын код өнімділігінің шегі.

КОДТЫҚ сын. Кодқа тән, кодқа қатысты.

КОДЬЯК зат. зоол. Аюдың бір түрі.

КОЖВОЛОН зат. хим. Жасанды былғары.

КОЗА зат. кен. 1. Шахта забойларына қажетті заттарды (ағаш, рельс және басқа көлемді нәрселер) жер астындағы теміржолмен таситын вагонетка. 2. Әлдеқалай вагонетка ағыттылы кетсе немесе тіркеліп арқан үзілсе, вагонетканың ишпағы тіреліп қалуы үшін сақтыққа оның алдына бекітілген тереуші.

КОЗИНАК зат. тамақ. Қант-сірне қою шырынына күнжіт, бадам және жаңғақтар қосып қайнатылатын тәтті тағам.

КОЗЛА ор. зат. Арба, шанының (экипаждың) алдыңғы жағында көлік айдаушының (көшірдің) отыратын орны.

КОЗЫРЬ зат. 1. **Көзір** (карта ойынындағы көңдегі картамен түстес қолдағы карта). 2. ауыс. Дауда, күресте қажетті жағдайда пайдаланылатын артықшылық.

КОЙКА [ор.] зат. сөйл. **Төсек, кереует** (аурухана, мейманхана, жатақхана сияқты көпшілік жатын орындағы кереует).

КОЙНЕ [грек. koine] зат. лингв. Күрделікті қатынастың негізгі құралы ретіндегі әртүрлі диалектілер мен тілдерде сөйлеушілердің әлеуметтік қатынаста қолданатын тілі.

КОКА [исп. coca] зат. өс. Жапырақтарынан кокаин алынатын тропиктік бұта.

КОКАИН [исп. cocaine] зат. бот. Кокаин бұталарының жапырақтарында болатын алкалоид.

Кокаин бұтасы. бот. Кокаинмен туыстас, қалың жапырақтарынан кокаин өндірілетін Оңтүстік Америкада өсетін бұта.

КОКА-КОЛА [ағыл. Coca Cola] зат. Серпітетін алкогольсіз сусын.

КОКАРДА [франц. cocarde] зат. өск. Формалық фуражскадағы белгілі бір үлгімен металдан жасалған белгі.

КОКИЛЬ [франц. coquille] зат. кен. Балқылған металды құятын және қайталан пайдалана беруге болатын металл қалып.

КОККОРЕЛЛА зат. балық шар. Мұхиттардың тропик, субтропик аймақтарында таралған кәсіптік маңызы бар, еті құнарлы, түрі әдемі, жыртықш балық.

КОКОС [исп. cocos] зат. өс. Кокос алына-тын пальма ағашы.

Кокос сүті. Кокос пальмасының шырынды жемісі.

КОКС [нем. Koks] зат. кен. Таскөмірді, шым тезекті, мұнай қалдықтарын ауа кіргізбей, 900-1100° С температурада шала жанғырдың нәтижесінде алынатын металлургиялық отын.

Кокс газы. хим. Таскөмірді кокстегенде алынатын жанғыш газ. **Кокс пеші.** тех. Таскөмірді кокске айналдыратын технологиялық агрегат. **Коксты лақтыру индексі.** тех. Кокс беріктігінің сипаттамасы. **Кокс химиясы.** тех. Табиғи отындарды (таскөмірді) кокстеу әдісі арқылы өңдеумен айналысатын химиялық технология саласы.

КОКСИТЕРГІШ зат. тех. Кокс пешінің камерасынан кесектелген коксті шөріп, қағып шығаратын мәшине.

КОКСТЕ = ет. хим. Кокс (70-80%), кокс газын (15-25%) және сұйық қосымша өнім (3%-тей) алу үшін түрлі отынды 900-1100° С температурада ауа кіргізбей химиялық жолмен өңдеу, кокс өндіру.

КОКСТЕЛ = ет. хим. Коксті өндірілуі.

КОКСТЕЛУ Кокстел етістігінің қимыл атауы.

КОКСТЕН = ет. хим. Кокс өндірілуі.

КОКСТЕНГІШТІК зат. тех. Ауа өткізбей 900° С-қа дейін қыздырған кезде көмір түйірлерінің беріктігі, ірлігі және физикалық-химиялық қасиеттері бойынша өнеркәсіптік талаптарға сай кесек кокс беру қабілеті.

КОКСТЕНУ Кокстен етістігінің қимыл атауы.

КОКСТЕУ Коксте етістігінің қимыл атауы. **КОКСТІ** сын. хим. Коксі бар, кокс қосылған.

КОКСТІК сын. хим. Коксі бар, кокстен түзілген.

Кокстік газ. хим. Көмірді кокстегенде түзілетін.

КОКСХИМИЯ зат. хим. Табиғи отындарды кокстау әдісі арқылы өңдеумен айналысатын химия және химиялық технология саласы.

КОКТЕЙЛЬ [ағыл. cocktail] зат. Түрлі сусындардың салқындатылған қоспасы.

1. Дәмдәуіштер, сүт, жеміс шырындары және т. б. қосылған спиртті ішімдіктер қоспасы.
2. Жеміс-жидек, сүт, қант қосын дайындалған алкогольсіз сусын.

КОКЦИДИОЗ зат. вет. Құртамыштар (кокцидиялар) әрекетінен пайда болатын ауру; үй қояны мен тауықтың инвазиялық ауруы.

КОКЦИДИЯ зат. зоол. Құртамыш. 1. Тең қанаттылар отрядына жататын, жыныстық диформизмі анық байқалатын ұсақ жәндіктер. 2. Споралылар класына жататын бір жасушалы жануарлар отряды.

КОЛА [лат. cola] зат. бот. Тропиктік Африкада өсетін ағаш түрі.

КОЛБА [нем. Kolben] зат. хим. Химиялық лабораторияларда қолданылатын, мойны ұзын, түбі дөңгелек немесе жайпақ шыны ыдыс.

КОЛБАСА зат. тамақ. Шұжық (ішекке немесе жасанды пленканың ішіне пісіріліп, тартылып салынған ет).

КОЛЕНКОР [франц. calencor] зат. Киім астарына, кітап мұқабасына жарататын мақпадан тоққан матаның бір түрі.

КОЛИБАКТЕРИОЗ зат. вет. Мал төлдерінің (құлынның, бұзаудың, қозының, лақтың) және құс балапандарының сепсис, энтеротоксемия, энтерит түрінде өтетін жұқпалы ауруы.

КОЛИБАКТЕРИОФАГ зат. вет. Ішек таяқшасын ерітін жіберетін бактериофаг.

КОЛИБАЦИЛЛЕЗ зат. вет. Ақтышқақ (құлын мен бұзаудың, тауық балапандарының жұқпалы жіті ауруы).

КОЛИБРИ [исп. colibri] зат. зоол. Қанаты әдемі, кейбіреуінің үлкендігі арадан аспайтын, көбінесе Оңтүстік Америкада мекендейтін- кшкентай торайдың түрі.

КОЛИН зат. бот. Жоғары сатыдағы өсімдіктерден бөлінетін және жоғары сатыдағы өсімдіктердің басқа түрлеріне басым әсер ететін органикалық заттектер.

КОЛИТ [грек. kolon] зат. мед. Тоқішектің қабыны ауруы.

КОЛЛ [ағыл. call] зат. экон. 1. Опционның қолданылу мерзімі өткенге дейін кез келген уақытта уағдаласқан баға бойынша тауардағы, бағалы қағазды, фьючерлік өзара шартты сатып алу құқы. 2. Биржалық сессия уақытындағы қысқа кезең.

КОЛЛАБОРАЦИОНИЗМ [франц. collaboration] зат. саяси. Халықаралық құқықта өз мемлекетіне зиян келтіретін, қарсылас ел мүддесіне қызмет ететін жаумен саналы, ерікті түрде немесе қасақана болған әріптестік, ауызжасаласушылық.

КОЛЛАБОРАЦИОНИСТІК сын. саяси. Коллаборационизмге қатысты.

КОЛЛАГЕН [грек. kolla] зат. биол. Склероптеидтер тобына жататын фибриллалы ақуыз, жануарлардың дәнекер ұлпасының коллаген талшықтарының бір бөлігі.

Коллаген талшықтары. биол. Адам мен жануарлардың дәнекер тінінің (ұлпасының) талшығы.

КОЛЛАГЕНДЕР зат. хим. Жануарлардың дәнекер болып тұратын ұлпаларының (сіңір, сүйек, шеміршек) негізін құраушы нәруыздар.

КОЛЛАГЕНДІК сын. биол. Коллагенге тән, коллагенге қатысты.

КОЛЛАЖ [франц. collage] зат. өнер. 1. Бейнелеу өнеріндегі техникалық әдіс, кубизм, футуризм суретшілерінің шығармашылық ізденісі кезінде пайда болған бейнелеу өнерінің бір тәсілі. 2. Шығармаға өзге композиторлардың туындыларын тиық фрагменттерді енгізу тәсілі. 3. Баспа Полиграфиялық безендіру ісінде әртүрлі фотосуреттерді біріктіріп, қажеті мазмұндағы әсерлі сурет жасау тәсілі.

КОЛЛАЙДЕР зат. физ. Қарсылас токты зарядталған бөлшектердің үдеткіші.

КОЛЛАКТИВИТ зат. хим. Әртүрлі өсімдік қалдықтарын ыстық концентрациялы

күкірт қышқылымен көмірлеу арқылы алынатын белсендірілген көмір.

КОЛЛАПС [лат. collapsus] зат. 1. мед. Құретамыр мен көктамырларда, қан тамырларында қан қысымының күрт төмендеуінен болатын ауру. 2. физ. Тартылыс күші әсерінен болатын апатты құбылыс.

КОЛЛАРГОЛ зат. мед. Құрамында 70 пайыз күміс, 30 пайыз белок бар, суда онша ерімейтін жасыл не көкшіл ұсақ зат.

КОЛЛЕГА [лат. collega] зат. Әріптес (жұмысы, мамандығы, лауазымы немесе атағы жағынан бірдей адам).

КОЛЛЕГИАЛДЫҚ зат. Алқалық. **КОЛЛЕГИЯ** [лат. collegium] зат. Алқа (әкімшілік, мәжілістік ұйымды, мекемені басқаруға ресми бекітілген адамдардың тобы).

КОЛЛЕГИЯЛЫҚ сын. Алқалық. // Коллегияның іс-әрекеті.

КОЛЛЕДЖ [ағыл. college] зат. Орта кәсіптік білімі бар мамандар даярлаудың білім беру бағдарламаларын іске асыратын оқу орны.

КОЛЛЕКТИВ [лат. collectivus] зат. Ұжым (ортақ мақсат, мүддемен біріккен адамдар жиынтығы, қоғамның қоғамдық топтық және жеке адами мүдделер тоғышарына шағын ұясы).

КОЛЛЕКТИВИЗМ [лат. collectivus] зат. Ұжымшылдық, еңбек, меншік ортақтығы, коллектившілдік.

КОЛЛЕКТИВТЕН=ет. тар. совет. Жеке шаруалардың коллективтік шаруашылыққа, колхозға бірігуі.

КОЛЛЕКТИВТЕНДІР=ет. тар. совет. Жеке шаруаларды коллективтік шаруашылыққа, колхозға біріктіру арқылы ауылшаруашылығын өзгерту, жаңа коллективтік шаруашылық орнату.

КОЛЛЕКТИВТЕНДІРУ тар. совет. Коллективтендір етістігінің қимыл атауы.

КОЛЛЕКТИВТЕНДІРІЛ=ет. тар. совет. Жеке шаруаларды коллективтік шаруашылыққа біріктіру арқылы жаңа коллективтік шаруашылықтың орнатылуы.

КОЛЛЕКТИВТЕНУ Коллективтен етістігінің қимыл атауы.

КОЛЛЕКТИВТЕС=ет. тар. совет. Жеке шаруалардың коллективтік шаруашылыққа, колхозға бірігуі.

КОЛЛЕКТИВТЕСТІР=ет. тар. совет. Жеке шаруаларды коллективтік шаруашылыққа, колхозға біріктіру арқылы ауылшаруашылығын өзгерту, жаңа коллективтік шаруашылық орнату.

КОЛЛЕКТИВТЕСТІРУ Коллективтестір етістігінің қимыл атауы.

КОЛЛЕКТИВТЕСУ Коллективтес етістігінің қимыл атауы.

КОЛЛЕКТИВТІ сын. тар. совет. Ұжымдасқан, біріккен.

КОЛЛЕКТИВТІК сын. тар. совет. Ұжымдық, ұжымға тән, ұжымға қатысты. // Ұжымшылдық, ауызбіршілік, бірлік.

Коллективтік мердігерлік әдіс. тар. совет. Жұмысшылардың еңбек ұжымдарын ұйымдастыру және ынталандыру әдісі.

КОЛЛЕКТИВШІЛ сын. Ұжымшыл (коллективті жақсы көруші, коллективке үйір).

КОЛЛЕКТИВШІЛДІК зат. Ұжымшылдық (коллективті жақсы көрушілік, коллективке үйіршілдік).

КОЛЛЕКТОР [лат. collector] зат. 1. физ. Электрондық немесе иондық тоқпен келінген зарядтарды жинауға арналған электр вакуумдық құралдағы электрод. 2. сушар. Жер астына орналастырылған жабық құбыр немесе суармалы егістіктен қашыртқы суларын жинап, басқа жаққа ағызғы жәберу үшін салынатын көздік жүйі. 3. Мекеме, кәсіпорын белгілі бір тауарды жинап және оларды тиісті адрес бойынша жіберуші. 4. Белгілі бір мамандығы немесе тәжірибесі бар кісіге я болмаса мекемеге коллекция жинауға көмек көрсетуші адам.

КОЛЛЕКТОРЛЫ сын. Коллекторы бар, коллектор орналасқан.

КОЛЛЕКЦИОНЕР [франц. collectionneur] зат. Коллекция жинаушы.

КОЛЛЕКЦИЯ [лат. collectio] зат. **Жыныттық** (ғылыми, көркемдік, тарихи және т. б. маңызы бар, біртектес заттардың, нәрселердің жиынтығы).

КОЛЛЕКЦИЯЛЫ сын. Коллекциясы бар. **КОЛЛЕКЦИЯЛЫҚ** сын. Коллекцияға тән, коллекцияға қатысты.

КОЛЛИЗИЯ [лат. collisio] зат. филос. Бір-біріне қарама-қарсы қыштердің, ниеттердің немесе мүдделердің қақтығысы.

КОЛЛИЗИЯЛЫҚ сын. Коллизияға тән, коллизияға қатысты.

КОЛЛИМАТОР [лат. collimare] зат. физ. Параллель сәулелердің шоғын алуға арналған оптикалық құрылғы.

КОЛЛОИД [грек. kollodes] зат. хим. Спирт пен эфирдің қосындысына коллексилин қосып жасалған ерітінді.

КОЛЛОИД [грек. kolla – клей, eidos – түр] зат. хим. Топырақ құрамындағы өте майда (жогары дисперсті) ұнтақталған (0,0001 мм төмен) органикалық және минералды қатты заттар.

КОЛЛОИДТАР зат. хим. Коллоидті жүйелер.

КОЛЛОИДТЫ сын. Коллоиды бар, коллоид араласқан.

КОЛЛОИДТЫҚ сын. Коллоидқа тән, коллоидқа қатысты.

Коллоидтық химия. хим. Дисперстік жүйелер мен фазалардың бөліну беттерінде болатын беттік құбылыстарды зерттейтін ғылым саласы.

КОЛЛОКВИУМ [лат. colloquium] зат. пед. Оқушылардың білімін айқындау үшін оқытушының олармен әңгімелесу; әңгімелестіхан.

КОЛЛОКСИЛИН зат. хим. Құрамына 12%-ке дейін азот кіретін целлолоксид нитраты.

КОЛЛОФАН зат. хим. Жасырын кристалды апатит, сырттай опалға ұқсас тығыз, қабатты, колломорфты жыныс.

КОЛЛОВИЙ [грек. colluvio] зат. геол. Беткейлерде немесе өз салмағымен ысырыла келіп, етекке шоғырланған минералды сынық материал.

КОЛОВРАТКА [лат. rotifera] зат. зоол. Жұмырқұрттар типінің бір класы.

КОЛОМЫЙКА зат. әдеб. Украин фольклорының жанры, частушка сияқты қысқа өлең.

КОЛОБОМА [грек. koloboma] зат. мед. Көздің торқабығының, иртіз қабығының, қабақ жиектерінің т.б. құрылымдарының туа біткен немесе жүре келе пайда болған ақауларының жалты атауы.

КОЛОН [лат. colonus] зат. әдеб. Дыбыс-талатын сөздің ырақты-интонациялық бірлігі.

КОЛОНИАЛИЗМ зат. саяси. **Отарлаушылық**.

КОЛОНАТ [лат. colanatus] зат. тар. Көне Рим империясында ұсақ ондірушілердің ірі жер иелеріне кіріптар болуының бір түрі.

КОЛОНИАЛДЫ: колониалды ағзалар. биол. Жыныссыз көбею кезінде пайда болған жас дарақтар аналық ағзадан ажырамай бірге тіршілік ететін бір түрлі ағзалардың күрделі бірлестігі.

КОЛОНИЯ [лат. colonia] зат. 1. **Отар ел** (жаулап алынған елде жеңген мемлекеттің қонысы; империалистік мемлекеттің жаулап алған, езіп және қанап отырған аумағы, елі).

2. Қоғамдық тәртіпті бұзғаны үшін жазасын өтеп жүргендерге арналған мекеме. 3. биол. Ағзалардың күрделі бірлестігі.

КОЛОНКА зат. 1. Автоколікке сүйік жанармай беретін құрал. 2. Жер астынан суды жоғары шығарып тұратын құбыр.

КОЛОННА [франц. colonne] зат. 1. құр. *Фимараттың ішкі бөлігіндегі тіреуіштің таянышы.* 2. Бірінен соң бірі лек-легімен қатарласқан шеру.

КОЛОНТИТУЛ [нем. Kolumnentitel] зат. полигр. *Шығарманың аты немесе оның бөлімдерінің, тарауларының, сондай-ақ беттерінің, қатар санының жазылуы.*

КОЛОНЦИФРА [нем. Kolumnenziffer] зат. полигр. *Кітаптардың, журналдардың, газеттердің және т. б. әр бетіне жоғарыға немесе төменге қойылатын қатар сандары.*

КОЛОРАД: **колорад қоңызы.** зоол. *Жапырақ жежі тұқымдасына жататын жәндік, картоп және т. б. алқа тұқымдас өсімдіктердің зиянкесі.*

КОЛОРАТУРА [итал. coloratura] зат. муз. *Классикалық опера, вокалды музыкадағы дауысты өрнектеу тәсілдердің жиынтығы.*

КОЛОРАТУРАЛЫҚ сын муз. *Классикалық опера, вокалды музыкадағы дауысты өрнектеу тәсілдердің жиынтығына қатысты.*

КОЛОРИМЕТР [лат. color – түс, грек. metron – өлшем] зат. *Заттың бояумен (реңмен) қанығу дәрежесін анықтау үшін қолданылатын аспап.*

КОЛОРИМЕТРЛІК: **колориметрлік** талдау. хим. *Зерттелетін затты түсті қосылысқа айналдырып, оның концентрациясын ертініндегі бояуының қарқындылығына сай анықтауға негізделген көрнекі талдау әдісі.*

КОЛОРИМЕТРИЯ зат. физ. *Түсті сандық тұрғыда бере алатын және оны өлшеу тәсілдері туралы ғылым.*

КОЛОРИТ [итал. colorito] зат. 1. *Өнердің көп түсті шығармасында кездесетін бояудың және түстер қосындысының жалпы сипаты.* 2. *Көркем шығарманың, сондай-ақ заманның, жер жағдайының өзiне тән ерекшелiгi.*

КОЛОША зат. кен. *Шахталық пешке бір мезгілде тиелетін шахталық материалдардың (кокс, кентас, агломерат, флюс және отын) белгілі бір мөлшері.*

КОЛОШНИК зат. тех. *Шахталық пештің кентас, флюс, отын салынатын жоғарғы бөлігі.*

Колошник газы. физ. *Металлургиялық пештерде рудадан металл қорытылғанда шығатын әртүрлі газ.* **Колошник тозаңы.** физ. *Домна пештерінің колошникінен газбен бірге шығатын руданың, флюстің, отынның тозаң түріндегі қалдығы.*

КОЛУМБИТ [лат. columbium] зат. хим. *Күрделі оксидтер класының минералы.*

КОЛУМБИТ-ГАНГАЛИТ зат. хим. *Оксидтер класына жататын изоморфты қатар құратын минерал.*

КОЛУМБИЯЛЫҚ зат. *Оңтүстік Америкадағы Колумбия мемлекетінің байырғы халқы.*

КОЛХАМИН зат. хим. *Медицинада рак ауруын емдеуге қолданылатын C21H25O5N - алкалоид.*

КОЛХОЗ зат. тар. совет. **Ұжымшар.**

Колхоз базары. совет. *Ауылшаруашылығының артық өнімдерін сататын орын.* **Колхоз бастығы.** *Ұжымдық шаруашылықтың төрағасы, басқармасы.*

КОЛХОЗАРАЛЫҚ сын. *Ұжымшар арасындағы.*

КОЛХОЗДАН=ет. тар. совет. *Бірлескен шаруалардың коллективтік шаруашылыққа біріктірілуі.*

КОЛХОЗДАН=ет. тар. сов. *Шаруалардың ұжымдық шаруашылықтарға бірігуі.*

КОЛХОЗДАНДЫР=ет. тар. совет. *Бірлескен шаруаларды коллективтік шаруашылыққа біріктіру.*

КОЛХОЗДАНДЫРУ *Колхоздандыр етістігінің қимыл атауы.*

КОЛХОЗДАНДЫРЫЛ=ет. тар. совет. *Бірлескен шаруалардың коллективтік шаруашылыққа біріктірілуі.*

КОЛХОЗДАНУ *Колхоздан етістігінің қимыл атауы.*

КОЛХОЗДАС=ет. тар. совет. *Бірізін колхоз болып ұйымдасу.*

КОЛХОЗДАСТЫР=ет. тар. совет. *Бірлескен шаруаларды коллективтік шаруашылыққа біріктіру.*

КОЛХОЗДАСТЫРУ зат. тар. сов. *Кеңес үкіметі тұсында қиштеп жүзеге асырылған шаруаларды ұжымдық шаруашылықтарға біріктіру үдерісі.*

КОЛХОЗДАСТЫРУ *Колхоздастыру етістігінің қимыл атауы.*

КОЛХОЗДАСУ *Колхоздас етістігінің қимыл атауы.*

КОЛХОЗДАСУШЫ сын. тар. совет. *Колхозға мүше болып кіруші.*

КОЛХОЗДЫ сын. тар. совет. *Колхоздасқан, колхоз болып ұйымдасқан.*

Колхозды ауыл. тар. совет. *Ұжымдық шаруашылыққа біріктірілген Кеңес өкіметі тұсындағы шағын елді мекен.* **Колхозды ел.** тар. *Колхоздасқан жұртышылық (ел).*

КОЛХОЗДЫҚ сын. тар. сов. *Колхозға тән, колхозға қатысты.*

КОЛХОЗШЫ зат. тар. совет. *Колхоз мүшесі.*

КОЛХОЗШЫЛЫҚ зат. тар. совет. *Колхозға мүше болушылық.*

КОЛХТАР зат. этнон. *Көне грузин тайпаларының жалпы атауы.*

КОЛЧЕДАН [франц. colcedoine] зат. хим. *Көбіне күкіртті (сульфитті) минералдардан тұратын рудалардың жалпы атауы.*

КОЛЬБЕРЕТКА [франц. colletterette] зат. *Шөлмектің негізгі цилиндрлік бөлігіне емес, «мойны мен иығының» жалғаспасына жапсырылатын, ішіндегі сұйықтықтың сапасына қатысты қайсыбір анықтама беретін қосымша затбелгі.*

КОЛЬМАТАЖ [франц. colmatage] зат. с у ш а р. *Жеңіл топырақты мелиорациялау әдісі, олардың механикалық құрамындағы коллоидты түйірлердің мөлшерін көбейтіп, сіңіру қасиетін жоғарылатуға арналған шара.*

КОЛЬПИД зат. мед. *Хламидия, трехмонад, стрептококк т.б. ауруқоздығыштары тудыратын әйел жатыры шырышты қабығы қабынуынан болатын ауру.*

КОЛЬРАБИ [нем. Kohlrabi] зат. бот. *Шаршы гүлділер тұқымдасына жататын екі жылдық шөптесін өсімдік туысы; көкөніс өсімдігі.*

КОЛЯДКА зат. әдеб. *Ескі әдет-ғұрыпты өлең, мейрамдарда жақсы егін болу үшін, әдемілікке, батырлыққа, ақылдылыққа талпыну мақсатында олжалы болуы үшін айтылатын өлең.*

КОМА¹ [грек. kome] зат. физ. *Оптикалық жүйелердің абберациясының бірі.*

КОМА² [грек. koma] зат. мед. *Ауру адамның естен танған күйі.*

КОМАЛЫҚ сын. *Комаға тән, комаға қатысты.*

КОМАГМАТИТ зат. кен. *Көнегі, петрохимиялық және геохимиялық ерекшеліктері тұрғысынан өте ұқсас, кеңістікте де бір-бірімен жатсарлас орналасқан, бүкіл болмыс-бітімі бір ғана мазмандан жараландығы анық байқалатын ақтарылма тау жыныстар бірлестігі немесе тектес магмалық таужыныстар жиынтығы.*

КОМАНДА¹ [франц. commande] зат. 1. *Белгілі бір жұмысты, қызметті орындау үшін кем дегенде үш және одан да көп адамнан құралған топ.* 2. *спорт. Капитан басқаратын спорт ұжымы.*

КОМАНДА² [франц. commande] зат. 1. *әск. Командирдің белгілі бір үлгідегі ауызша берілген қысқа бұйрығы.* 2. *инф. Электрондық есептеуші мәшинесіндегі жеке операцияларды немесе есептеу процесінің бөлігін орындау кезінде қолданылатын амалдарды анықтауға арналған арнаулы код (нұсқау).*

Команда берді. *әск. Бұйырды, әмір етті.* **КОМАНДАЛАС** сын. *Бір командадағы.* **КОМАНДАЛЫҚ** сын. *Командаға тән, командаға қатысты.*

Командалық пункт. *әск. а) Ұрыста берілген әскери тапсырмаларды барынша сәтті орындау мақсатында қарамағындағы бөлімдер мен бөлімшелерге басшылық жасауды жүзеге асыратын, әскерді басқаратын негізгі орын. ә) Авиацияда бөлім (бөлімше) командирінің қарамағындағы бөлімшелердің ұшуы мен әрекеттеріне басшылық жасайтын басқару органы. б) Ұрыс (оқу) кезіндегі жеке құрам әрекетін басқаратын кеме командирінің кеме ішіндегі орны (әдетте, арнайы бөлме).*

КОМАНДАРМ зат. *әск. Армия командашысы.*

КОМАНДАСЫЗ сын. *әск. Команда алмай, команда берілмей.*

КОМАНДАШЫ зат. *әск. Команда беруші, әскери бастық.*

КОМАНДИР [франц. commandeur] зат. *әск. Әскери құрамаларда, бөлімдерде немесе әскери мекемелерде әкімшілік қызмет атқаратын ресми атағы бар адамдар – генералдар, офицерлер, прапорщиктер, сержанттар.*

Командир шешімі. *әск. Нақты қалыптасқан ұрыс жағдайында командирдің ұрыстық міндеттің маңызы мен оны орындау тәсілдерін анықтауы.*

КОМАНДИРЛІК сын. *әск. Командирге тән, командирге қатысты.*

Командирлік даярлық. *әск. Қарулы Күштер бекіткен офицерлер, генералдар, адмиралдарды жауынгерлік және арнайы даярлықтан өткізуде жүргізілетін оқу іс-шараларының жүйесі.*

КОМАНДИРОВКА [франц. commande] зат. *Иссапар (қызмет, жұмыс бабымен тапсырылған істі орындау үшін басқа бір жаққа уақытша бару).*

КОМАНДИРОВАЛЫҚ сын. *Иссапарға тән, иссапарға қатысты.*

КОМАНДИРШЕ үст. *Командир сияқты, командирге ұқсас.*

КОМАНДОС [ағыл. commandos] зат. *әск. Ұлыбритания Қарулы Күштерінің арнайы (ерекше) тапсырмаларды орындайтын жасақтары (бөлімшелері).*

КОМАТИИТЕР зат. кен. *Ультранегізді эффузиялық таужыныс, перидотиттердің вулканогенді сыңары.*

КОМБАЙН [ағыл. combine] зат. *Бір мезгілде бірнеше егіншаруашылық жұмыстарды атқара алатын жұмыс мәшинелерінен біріктірілген күрделі агрегат.*

КОМБАЙНШЫ зат. *Комбайн жүргізуші.*

КОМБАТАНАНТ [франц. combattant] зат. *әск. Халықаралық құқықта Қарулы Күштер құрамына кіретін және соғыс уақытында қарсыласқа қарсы ұрыс қимылдарын жүргізетін адам.*

КОМБАТАНТТАР зат. *күкык. Халықаралық құқықта әскери әрекеттерге тікелей қатысуға құқығы бар соғысушы тараптардың құрамына кіретін тұлғалар.*

КОМБИНАТ [лат. combinare] зат. 1. *Әртүрлі өндіріс салаларын бірлестіретін өндірістік кәсіпорын, өндірісті шоғырландырудың бір түрі.* 2. *Түрлі деңгейдегі оқу-тәрбие мекемелерінің бірлестігі.*

КОМБИНАЦИЯ [лат. combinatio] зат. 1. *Белгілі бір тәртіптен тіркесу, қосылып бірігу.* 2. *спорт. Шахмат, дойбы және спорт ойындарында қолданылатын айла-амалдар.*

КОМБИНАЦИЯЛА=ет. *Әртүрлі амал-тәсілдердің басын қосу, біріктіру.*

КОМБИНАЦИЯЛАН=ет. физ. *Әртүрлі амал-тәсілдердің біріктірілуі, басы қосылуы.*

КОМБИНАЦИЯЛАУ *Комбинацияла етістігінің қимыл атауы.*

КОМБИНАЦИЯЛЫ сын. спорт. *Комбинациясы бар, комбинациядан тұратын.*

КОМБИНАЦИЯЛЫҚ сын. физ. *Комбинацияға тән, комбинацияға қатысты.*

Комбинациялық жиілік. физ. *Сызықтық емес жиіте тербелісін тұдыратын гармониялық тербелістер жиілігінің қосындысына немесе айырымына тең комбинациялық тербелістер жиілігі. Комбинациялық шашырау.* физ. *Жарық көзінің сәулелену жиілігімен қоса, ығысқан жиіліктерде байқалатын жарық шашырауы.*

КОМБИНЕЗОН [франц. combinaison] зат. *Үшқыштар, тракторшылар, шахтерлер және т. б. киетін кеудешесі мен шалбары біріктіріліп тігілген киім, өндірістік костюм.*

КОМБИНЕЗОНДЫ сын. *Комбинезон киген, комбинезонды бар.*

КОМБРИГ ор. зат. әск. *Бригада командирі.*

КОМДИВ ор. зат. әск. *Дивизия командирі.*

КОМЕДИАНТ [ағыл. comedian] зат. кіт. **1.** өнер. *Комедия қоюшы, комедияда ойнаушы әртіс. 2.* ауыс. *Екіжүзді адам.*

КОМЕДИЯ [грек. komodia] зат. **1.** өдеб. *Драмалық жанрдың негізгі бір түрі, өмірдегі келеңсіз, жағымсыз құбылыстарды, адам бойындағы міндерді, оспадарлықты күлкілі етіп бейнелейтін сахналық шығарма. 2.* *Құлуге, мысқылдауға лайық қоғам өміріндегі елеулі қайшылықтар, күлкі туғызатын оғаш мінез, іс-әрекеттер, келеңсіз, келіссіз жайлар, оқиғалар.*

КОМЕДИЯЛЫҚ сын. өдеб. *Комедияға тән, комедияға қатысты.*

Комедиялық кейіпкер. өдеб. *Комедиялық шығармадағы персонаж.*

КОМЕНДАНТ [франц. commandant] зат. **1.** әск. *Қаладағы, қорғандағы немесе бекітілген аудандағы нысанды қорғау үшін тағайындалған әскерлердің бастығы. 2.* *Жеке тұрғын үйдің немесе бірнеше тұрғын адамдары бар қоғамдық үйлердің тәртібін бақылау, басқарушы.*

КОМЕНДАНТТЫҚ сын. *Комендантқа тән, комендантқа қатысты.*

Коменданттық жол ауданы. әск. *Бірнеше әскери-көлік жолдары. Коменданттық жол бөлімдері.* әск. *Коменданттық жол қызметтері мен қозғалысты ұйымдастыруға байланысты мәселелерді шешетін, әскери-көлік жолдарын іске қосатын, оларды жөндеп, күтетін жол әскері құрамы. Коменданттық жол қызметі.* әск. *Әскери-көлік жолдарында әскери қозғалысқа үздіксіз басшылық жасау, тәртіптің, жол ережелерінің сақталуын бақылау үшін ұйымдастырылатын қызмет түрі. Коменданттық жол учаскесі.* әск. *Коменданттық жол бөлімі, ал кейде басқа әскер түрлері, бөлім және бөлімшелері қызмет көрсететін әскери-автомобильдік жол қиығы.*

Коменданттық қызмет. әск. *Әскерлердің белгіленген уақытымен жасырын қозғалысын, шоғырлануын, ұрыстық ретке орналасуын қамтамасыз ету, сондай-ақ жалпы тәртіпті сақтау мақсатында ұйымдастырылып, өткізілетін шаралар жүйесі. Коменданттық сағат.* *Белгілі бір мерзімге дейін ғана жүріп-тұруға рұқсат етілетін уақыт.*

КОМЕНДАТУРА [нем. Kommandantur] зат. әск. *Комендант басқаратын кеңсе.*

КОМЕТА¹ [грек. kometes] зат. астр. *Құйрықты жылдыз.*

КОМЕТА² зат. зоол. *Аквариумда өсірілетін кішкене балықтың түрі.*

КОМИЗМ зат. өдеб. **1.** *Көркем шығармадағы өмір құбылыстарының, мінез-құлықтың күлкілі жақтары. 2.* *Өмірдегі келеңсіз, жағымсыз құбылыстарды, адам бойындағы міндерді күлкілі етіп бейнелейтін шығарма.*

КОМИК [грек. komikos] зат. **1.** өдеб. *Комедия авторы. 2.* өнер. *Күлкілі рөлдерді ойнайтын актер. 3.* *Өзінің сөзімен немесе қылығымен күлдіретін адам.*

КОМИКА зат. кіт. *Өнердегі көркем-шығармадағы күлкілі жағдай.*

КОМИКАЛЫҚ зат. *Өмір мен өнердегі күлкілі жағдай.*

КОМИКС [ағыл. comics] зат. *Ойды алдандыру сипатындағы өтпелі хикаяны беретін, қысқа мәтіндері бар суреттер сериясы.*

КОМИЛЕР зат. этнон. *Ресей Федерациясы құрамындағы Коми Республикасында тұратын халық.*

КОМИНТЕРН зат. тар. *Коммунистік интернационал.*

КОМИССАР [франц. commissaire] зат.

1. *Әртүрлі елдерде үкімет жүктеген ерекше немесе мәнді қызметтерді атқаратын өкіл. 2.* тар. совет. *XX ғасырдың басында мемлекеттен қоғамдық-саяси немесе әкімшілік шаралар жүргізуге арнайы өкілдік алған башы, қызмет бабындағы адам лауазымы. 3.* әск.

Әскери бөлімнің командирімен қатар әскерлердің жауынгерлік, саяси, материалдық-шаруашылық жай-күйіне, олардың жауынгерлік міндеттерді орындауына жауапты адам.

КОМИССАРИАТ [франц. commissariat] зат. *Мемлекеттік және әкімшілік мекемелердің жиынтық аты.*

КОМИССАРЛЫҚ зат. сөйл. **1.** *Комиссар. 2.* *Комиссар қызметі.*

КОМИССИОНЕР [франц. commissionnaire] зат. *Сауда келісіміндегі делдал: белгілі мөлшердегі сыйлық үшін, комитеттің пайдасы үшін соның есебінен, бірақ өз атынан делдалдық жасайтын адам.*

КОМИССИЯ¹ [лат. commissio] зат.

1. *Арнаулы бір тапсырманы орындау үшін немесе мәселені шешу үшін белгіленген адамдар тобының уақытша немесе үнемі болып тұратын мәжілісі. 2.* *Өзіне жүктелген міндеттерді орындау үшін, мәселені алдын ала талқылау, шешім, заң жобасын даярлау үшін құрылған алқағы орган.*

КОМИССИЯ² [лат. commissio] зат. экон.

1. *Комитеттің тапсырмасымен сыйақыға, комитеттің мүддесі үшін және соның есебінен өз атынан мәміле жасауға міндеттенетін екі жақты шарт түрі. 2.* *Комиссионердің комитеттің тапсырмасымен сыйлық алу үшін өз атынан келісім жасағаны үшін берілетін төлем.*

КОМИССИЯЛЫҚ зат. экон. *Комиссияға тән, комиссияға қатысты.*

Комиссиялық сараптама. экон. *Тергеушінің (соттың) қаулысы (ұйғарымы) бойынша бір немесе бірнеше мамандықтағы сарапшылар комиссиясының жүргізетін сарапшылық зерттеуі. Комиссиялық сауда.* экон. *Сауда кәсіпорындары мен жекелеген азаматтар арасында жасалған комиссия шартына негізделген сауда нысаны.*

КОМИССУРЛАР зат. биол. *Бір сегменттегі түйіндерді бір-бірімен жалғастырып тұратын қолденең ұластырғыш.*

КОМИССУРОТОМИЯ зат. мед. **1.** *Оташылықта жүректің қақпақшалы тесіктерін тарылтып тұрған жабыспаларды кесу. 2.* *Оташылықта жұдырның сүргылт қосылыстарын кесу.*

КОМИТЕНТ [лат. comittens] зат. экон. *Комиссионерге өз атынан мәміле жасауға тапсырма беретін тұлға.*

КОМИТЕТ [франц. comite] зат. **1.** *Белгілі бір қызметті атқаратын мемлекеттік басқару органы. 2.* *Шаруашылық, қоғамдық жұмыстарды ұйымдастыратын сайланбалы коллегиялық орган.*

КОММЕНСАЛИЗМ [франц. commensal] зат. биол. *Әртүрлі жануарлардың бір-біріне зиян келтірмей, бірге тіршілік етуі.*

КОММЕНТАР зат. жаргон. *Комментарий (әлеуметтік желілерде білдірілген қысқа пікір).*

КОММЕНТАРИЙ [лат. commentarium] зат. **1.** *Мәтінде, кітапта кездесетін бір жағдайды жолшыбай түсіндіре кету, ұғындыру; түсіндірмей ескерту. 2.* *Бұқаралық ақпарат*

құралдарында бір нәрсеге орай журналист баяндамасы немесе сын ескертпелер, пайымдау.

КОММЕНТАТОР зат. *Комментарий жасаушы, түсіндіруші (журналист).*

КОММЕРСАНТ [франц. commercant] зат. **1.** экон. *Кәсіптік негізде кәсіпкерлік сауда қызметін жүргізетін адам. 2.* жағымсыз. *Алыпсатар.*

КОММЕРЦИЯ [лат. commercium] зат. экон. *Қызмет және тауарды сатуға атсалысу немесе сатуға қатысу, саудааралық жұмыс және сауда.*

КОММЕРЦИЯЛАНДЫРУ зат. жаңа. экон. *Ғылыми, ғылыми-техникалық қызмет нәтижелерін нақтыкада қолданумен байланысты нарыққа жаңа, жақсарған тауар, үдеріс, қызметтерді шығару арқылы экономикалық тиімділікке қол жеткізу мақсатындағы әрекет, қызмет.*

КОММЕРЦИЯЛАУ зат. жаңа. экон. *Ғылыми, ғылыми-техникалық қызмет нәтижелерін нақтыкада қолданумен байланысты нарыққа жаңа, жақсарған тауар, үдеріс, қызметтерді шығару арқылы экономикалық тиімділікке қол жеткізу мақсатындағы әрекет, қызмет.*

КОММЕРЦИЯЛЫҚ зат. *Коммерцияға тән, коммерцияға қатысты.*

Коммерциялық атаулар. экон. *Тауар жеткізілімінің шарттарын (базисін) көрсететін атаулар, яки халықаралық келісімшарттарда өте жиі кездесетін коммерциялық терминдер мен сөз тіркестерін түсіндіру жөніндегі халықаралық ережелер. Коммерциялық баға.*

экон. *Коммерциялық дүкендерде сатылатын мемлекеттің жоспарлы бағасының бір түрі.*

Коммерциялық банк. экон. *Лицензияға және қолданыстағы заңнамаға сүйеніп коммерциялық негізде банк операцияларын жүзеге асыру құқығы берілген заңды тұлға, яки кәсіпорындар, ұйымдар, мекемелер, азаматтар үшін әмбебап банк операцияларын жүзеге асырушы ірі несие мекемесі. Коммерциялық білім беру.*

экон. *Ақылы білім беру. Коммерциялық вексель.* экон. *Жай немесе аудармалы вексель серіктестігі, мемлекеттік агент немесе банктік холдинг-серіктестігі, арнаулы қамтамасыз етілмейтін банктің несие лимитін қолдайтын және қысқа мерзімге берілетін несие.*

Коммерциялық есеп. экон. *Кәсіпорынның ісіне пайда түсіруді қамтамасыз ету мақсатымен, кәсіпкерлік іс-әрекеттерді тұрақты ақылай түрде шығын шығарын жүзеге асырып отыратын шаруашылықты басқару әдісі. Коммерциялық есепшот.* экон. *Сатушының сатып алушыға жеткізіліп берілген тауарға тиісті көрсетілген төлемді төлегені жөніндегі талаптарды білдіретін құжат. Коммерциялық кәсіпорын.*

экон. *Заңи тұлға құқығы берілген, өзін-өзі қаржыландыру жағдайында коммерциялық қызметпен айналысатын және барынша көп пайда алуды көздейтін оқшауландырылған дербес шаруашылық бірлігі. Коммерциялық кредит.*

экон. *Коммерциялық несие. Коммерциялық қауіпсіздендіру ісі.* экон. *Коммерциялық қауіпсіздендіру серіктестіктері – кәсіпкерлердің ісін түрлі апаттардан, табиғат зардаптарынан, коммерциялық қауіп-қатер және басқалы зияндардан қауіпсіздендіру жөніндегі іс.*

Коммерциялық күпия. экон. *Үшінші жаққа белгісіз болуына байланысты ақпараттың нақты немесе әлеуметтік коммерциялық құны болып, онымен заңды негізде еркін танысуға болмайтын және ақпаратты иеленуші оның құпиялығын сақтауға шара қолданатын ретте коммерциялық құпия болып табылатын ақпарат.*

Коммерциялық қызмет. экон. *Пайданы шығару мақсатында шикізаттарды, бөлшектерді, дайын тауарларды және оны әрі қарай тұтынушыларға дайын етіп сату. Коммерциялық несие.* экон. *Сатушылардың сатылған тауарға төлемді кейінге қалдыру немесе төлем мерзімін ұзарту*

түрінде сатып алушыға тауар ретінде берілетін несие. **Коммерциялық сарап.** экон. Несие беретін мекемелердің ақша қаражаттарының жадайын, сонымен бірге келешектегі жоспарда берілетін несиеді коммерциялық эксперттік қызметтегі банк-несие иесінің күшімен жүргізетін сарап. **Коммерциялық сатып алу.** экон. Коммерциялық немесе өзге ұйымда басқару қызметтерін атқаратын адамға заңсыз ақша, бағалы қағаздар немесе басқа мүлік беру (сондай-ақ заңсыз алу), сондай-ақ оның өз қызметі бабын сатып алушы адамның мүддесіне пайдалануы үшін оған мүліктік сипаттағы заңсыз қызмет көрсету. **Коммерциялық табу бонусы.** экон. Келісімшартта көрсетілген аумақтағы әрбір коммерциялық табу кезінде, оның ішінде кен орындарында қосымша бақылау жүргізу барысында табылған пайдалы қазбалардың бастапқы белгіленген запастарды ұлғайтқаны үшін жер қойнауын пайдаланушылар төлейтін тіркелген біржолғы міндетті төлем.

КОММИВОЯЖЕР [франц. commis voyageur] зат. экон. Зат иесінің тапсыруымен оның тауарларын сатып алатын адамды іздеп, рыноктан рынокқа ауысып жүретін өткізуші, зат иесінің тапсырмасын орындайтын адам.

КОММУНА [франц. commune] зат. тар. 1. Еңбек, мүлік ортақтығы бойынша бірлескен адамдар ұжымы. 2. Батыс Еуропаның ірі қалаларында өзін-өзі басқару еркіндігін алған қауымның атауы. 3. совет. 1920-30 жылдардағы ауылшаруашылығын ұжымдастыру қозғалысының бір түрі.

КОММУНАЛДЫҚ сын. Қала шаруашылығына, өндірістік пункттерге қатысты.

Коммуналдық ағындылар. су шар. Елді мекендердің ақаба сулары. **Коммуналдық гигиена.** экол. Қоршаған орта факторларының халық денсаулығына әсерін зерттейтін гигиена саласы. **Коммуналдық мәшинелер.** Елді мекендердің аумағында, қоғамдық үйлердің ішінде санитарлық тазарту жұмыстарын жүргізуге, кір жууға және химиялық өдіспен тазартуға пайдаланылатын, сондай-ақ суқұбырын, газ, жылу және электр жүйелерін жедел жөндеуге қажетті әртүрлі мәшинелер мен құралдар. **Коммуналдық төлемдер.** экон. Елді мекендердегі тұрғын үй қорының үйлеріндегі тұрғынжайды меншікпеншілерге мамандандырылған мемлекет және жергілікті кәсіпорындар көрсететін коммуналдық қызметтердің төлемақысы. **Коммуналдық шаруашылық.** Қалалар мен поселкелердің тұрғындарының коммуналдық-тұрмыстық қажеттерін отейтін кәсіпорындардың, қызмет көрсету орындарының кешені.

КОММУНАЛЫҚ сын. сөйл. **Коммуналдық.**

КОММУНАР [франц. communal] зат. тар. 1. 1871 жылғы Париж Коммунасына қатынасушы. 2. Коммуна мүшесі.

КОММУНИЗМ [франц. communisme] зат. тар. 1. Өндіріс құрал-жабдықтарына жекеменшікті жоққа шығаруға, мүлік ортақтығы, әлеуметтік теңдікке негізделген утопиялық социализмнің бір түрі. 2. Әлеуметтік теңдік пен мүлік ортақтығына негізделген қоғамдық-саяси құрылыс.

Коммунизм елесі. тар. Адамдардың әділ және мүлтіксіз жетілген қоғамдық-саяси құрылысы аңсаған гасырлар бойғы арманын бейнелейтін әлеуметтік-саяси ой нобайланған жорамал үлгі.

КОММУНИКАТИВТІЛІК зат. мат. Кейбір бинарлық логикалық және математикалық операциялар немесе функциялардың сол заттарға пайдаланылған операциялардың кейінгі ретпен алынған нәтижесі, қасиеті.

КОММУНИКАЦИЯ [лат. communicatio] зат. 1. Қатынас жолдары: көлік жүрiсiнiң маршруттары, байланыс каналдары, қала шаруашылығының жер астындағы жүйесі

және т. б. 2. лингв. Сойлесу, тілдік қарым-қатынас жасау, ой, мағлұмат алмасу; танымдық-еңбек қызметіндегі адамдардың бір-бірімен қарым-қатынасын таңитатын ерекше форма.

КОММУНИКАЦИЯЛЫҚ [лат. communications] сын. Байланыстырушы, жеткізуші, қарым-қатынас орнататын.

Коммуникациялық бағдарлама. инф. <ағыл. communications program (software)> Компьютер мен модемнің басқа компьютермен және модеммен қатынас құруына мүмкіндік беретін қолданбалы бағдарлама. **Коммуникациялық хаттама.** инф. <ағыл. communications protocol> Қысқа мерзімде стандартты пішімді пайдаланып, мәліметтерді желінің бір торабынан (түйінінен) екіншісіне жеткізуді атқаратын мүмкіндіктер (спецификациялар) жиыны.

КОММУНИСТ зат. тар. совет. Коммунистік партияның мүшесі.

КОММУНИСТІК сын. тар. совет. Коммунистік тән, коммунистік қатысты.

Коммунистік қоғам. тар. Өндіріс құрал-жабдықтарына меншікті жоққа шығарып, мүлік ортақтығы, әлеуметтік теңдік т.с.с. коммунизм принциптеріне негізделген қоғам. **Коммунистік Интернационал.** тар. Жұмысшылардың халықаралық революцияшыл ұйымы, дүниежүзі коммунистік партияларының бірлестігі.

Коммунистік партия. а) Әлемнің бірқатар елдерінде құрылған марксист-саяси ұйымдардың ортақ атауы. ә) тар. совет. Коммунизм құруды мақсат етіп, марксист-лениншіл ілімді негізге алған, әр тарихи кезеңді айқындайтын бағдарламалары болған, ұйымдық құрылысы жарғысында көрініс тапқан бұрынғы КСРО-дағы билеуші партия. **Коммунистік тәрбие.** совет. Социалистік мораль талаптары рухында берілетін тәлім-тәрбие.

КОММУНИСТИК үст. Коммунистік сияқты, коммунистік ұқсас.

КОММУТАТОР¹ [лат. commutare] зат. 1. физ. Электрлік тізбектің жалғанау ұшын таңдау атуға және оны өзге тізбекпен жалғастыруға, ажыратуға, ауыстырып қосуға арналған құрылыс. 2. тех. Байланыс торабының екі және одан көп құрылыс арасындағы мәліметтер ағынының бағытын өзгертіп, жалғастырып тұратын құрылыс.

КОММУТАТОР² [ағыл. switch] зат. инф. Модульдерден тұратын порттар саны.

КОММУТАЦИЯ [лат. commutatio] зат. 1. инф. Байланыс торабының коммутациялық құрылғыларында электрлік қосымшаларды, сымдарды, кабельдерді, байланыс желдерін, аппараттарды, аспаптарды әртүрлі ауыстырып қосу. 2. лингв. Тілдің екі белгісінің тұтқалық жағынан сәйкес келіп, маңызы жағынан әртүрлі болатындығын білдіретін қатынас.

КОММУТАЦИЯЛАН ет. Уақытша қосылды, жалғастырылды.

КОММУТАЦИЯЛЫҚ сын. инф. Коммутацияға тән, коммутацияға қатысты.

Коммутациялық модем. инф. <ағыл. dial-up modem> Жұмыс істеу үшін немесе арендалық телефон желілерін пайдаланбай, қарапайым коммутациялау желісін пайдаланатын модем.

КОММУНИКЕ [франц. communiquer] зат. қоғ.-саяси. Халықаралық келісімдер туралы үкіметтік ресми хабар.

КОМОД [франц. commode] зат. Киім және басқа да нәрселер салынатын бірнеше тартпалы жалпақ, тапал шкаф.

КОМПАНИЯ [франц. compagnie] зат. 1. экон. Заңды және жеке тұлғалардың сауда, өнеркәсіп, көлік, сақтандыру немесе басқа нысандардағы бірлестігі; заңды тұлға. 2. Уақытын бірге өткізіп жүрген адамдар тобы; белгілі бір мақсатпен біріккен бір топ адам.

КОМПАНЫОН [лат. compagnon] зат. экон. 1. Саудалық немесе өндірістік кәсіпорныға қатысушылар. 2. Бір адамның біреумен бірлесіп,

серіктестікке, серіктік мүшесіне кіріп, бір нәрсе жөнінде іспен айналысуы.

КОМПАРАТИВИЗМ [лат. comparativus] зат. әдеб. 1. Әлемнің әртүрлі елдерінің әдебиетіндегі байланыстар мен әсерлердің ұқсастығы мен ерекшеліктерін қарастыратын әдебиет тарихының бөлімі. 2. Әдебиеттану ғылымында орын алған салыстырмалы-тарихи өдіс.

КОМПАРАТИВИСТ зат. әдеб. Компаративизмді жақтаушы, салыстырмалы өдісті ұстанушы.

КОМПАРАТИВТІК сын. Салыстырмалы ғылыми-зерттеу арқылы жалпы және ерекше құбылыстарды анықтау, қарастырылып отырған кезеңдегі даму үрдісін айқындау өдіс.

КОМПАРАТОР [лат. comparator] зат. 1. тех. Мәліметтердің екі көшірмесін салыстыра отырып, олардың дұрыстығын, ұқсастығын тексеру құрылғысы, өлшенетін шаманы эталонмен салыстыруға арналған өлшеу аспабы.

2. инф. Компьютердегі уақыт өлшеу регистрі.

КОМПАСС [итал. compasso] зат. **Тұсбағдар** (жердің бетінде бағдарлауға арналған маңитті тілі үнемі солтүстікке қарап тұратын, градустарға (румбтарға) бөлінген шкаласы бар бағытты бағдарлап, анықтауға арналған аспап).

КОМПАУНД [ағыл. compound] зат. физ. Асфальт, парафин және түрлі майларды араластырып жасалған изоляциялық материал.

КОМПАУНДИРЛЕУ зат. кен. Белгіленген сападағы мұнай өнімін алу мақсатында екі немесе бірнеше компонентті араластыру үдерісі.

КОМПЕНДИУМ [лат. compendium] зат. Белгілі бір ғылымның, зерттеудің, тағы басқаларының негізгі ережелерінің тұжырымдалған, жинақталған мазмұны.

КОМПЕНСАТОР [лат. compensare] зат. тех. 1. Құрылыстардың, жүйелердің, мәшинелердің, аппараттардың, құралдардың күйіне және жұмыс істеуіне тиетін сыртқы факторлардың әсерінің орнын толтыруға немесе теңестіруге арналған құрылыс не толтырғыш зат. 2. Бұрандалы өлшеу құралдары мен металл кесетін станокта жұмыс бұрандасы қадамының қатесін азайтатын құрылыс.

КОМПЕНСАТОРЛЫҚ сын. тех. Компенсаторға тән, компенсаторға қатысты.

КОМПЕНСАЦИЯ [лат. compensatio] зат. экон. **Өтемақы** (орнын толықтыру, төлеуін беру, жоғалтанды орнына салу).

КОМПЕНСАЦИЯЛА ет. **Өтемақы** беру, орнын толтыру.

КОМПЕНСАЦИЯЛАУ Компенсациялау етістігінің құмыл атауы.

КОМПЕНСАЦИЯЛЫҚ сын. экон. Компенсацияға тән, компенсацияға қатысты.

КОМПЕТЕНТТІ сын. Құзырлы, белгілі бір саланы жетік білуші; өзінің білімі жағынан мәселені шешуге, ол жөнінде пікір айтуға құқы, уәкілдігі бар (адам).

КОМПЕТЕНЦИЯ [лат. competere] зат. 1. **Құзырет** (заңмен, жарымен немесе өзге құжатпен берілген өкілеттіктер шеңбері).

2. **Біліктілік** (белгілі бір саладағы білім, тәжірибе).

КОМПИЛЯТОР [ағыл. compiler] зат. инф. 1. **Жоғарғы деңгейлі бағдарламалау тілінде жазылған алғашқы бағдарламаны мәшинелік тілге (алгоритмдік тілдер, түсіндіргіш, аударғыш) түрлендіретін компьютердің жалты математикалық жасақтамасының құрамды бөлігі.** 2. **Жоғары деңгейлі тілде жазылған бағдарламаны мәшинелік кодқа түрлендіруші аударғыш.** 3. **Барлық бағдарламаларды олардың орындауынсыз мәшинелік командаға аударатын аударғыш.** 4. **Бағдарламалық модульдерді құрастыратын бағдарлама-аударғыш.**

КОМПИЛЯЦИЯ [ағыл. compilation] зат. инф. **Жоғары деңгейлі бағдарламалау тілінде әзірленген бағдарламаны немесе жеке бағдарламалық модульді мәшине тіліндегі**

бағдарламаға не мәшине тіліне жуық бағдарламаға аудару.

КОМПИЛЯЦИЯЛА = ет. инф. Кейбір алгоритмдік тілде жазылған бағдарламаны нақты бір процессордың мәшинелік командалардың тізбегіне аудару.

КОМПИЛЯЦИЯЛАУ Компиляцияла етістігінің қимыл атауы.

Компиляциялау уақыты. инф. <ағыл. compiling time> Компилятордың жұмысына жұмсалған уақыт.

КОМПЛЕКС [лат. complexus] зат. **Кешен** (бір бүтін құрайтын заттардың немесе құбылыстардың жиынтығы).

Комплекстің тұрақсыздық константасы. физ. Комплекстің диссоциациялану процесінің тепе-теңдік константасы.

КОМПЛЕКСОМЕТРЛЕУ зат. хим. Титрант ретінде белгілі құрауыштың үлгісімен тұрақты ерітмал кешенді қосылыс түзетін қосылыс ерітіндісі алынатын титриметриялық талдау түрі.

КОМПЛЕКСОН [лат. complexus] зат. хим. Құрамында $HOOCCH_2N$ атомдар топтасатын, металл атомдарымен ішкі комплексті қосылыстар түзетін лиганд.

КОМПЛЕКСОНОМЕТРИЯ зат. хим. Титрант ретінде белгілі компоненттің үлгісімен тұрақты ерітмал комплексті қосылыс түзетін қосылыс ерітіндісі алынатын титриметриялық анализ түрі.

КОМПЛЕКСТҮЗУШІ зат. хим. Кешен-түзуші (кешен жасауда шешуші немесе кешен түзуге қатысушы нысан).

КОМПЛЕКСТІ с.н. **Кешенді**.

Комплексті автоматтандыру. тех. **Кешенді автоматтандыру** (өндірісті автоматтандырудың аса маңызды түрі). **Комплексті бригада**. сов. Мамандығы әртүрлі, бірақ өндіріс процесстері арқылы бір-бірімен байланысты адамдардың басын қосатын бригада. **Комплексті жабдықтау**. тех. **Кешенді жабдықтау** (тұтастай өнеркәсіптік кәсіп орындарды, ғимараттарды және басқа объектілерді оған көрсетілетін қажетті техниканы қолма қолмен жабдықтау).

Комплексті қосылыстар (екі немесе бірнеше қарапайым молекулалардан құралған химиялық күрделі заттар). **Комплексті механикаландыру**. тех. **Кешенді механикаландыру** (өндіріс процесі барысында орындалатын барлық негізгі және қосалқы жұмыстарға мәшинелер мен механизмдерді қолдану). **Комплексті өткізгіштік**. физ. **Кешенді өткізгіштік** (электр тізбегіндегі айнымалы ток күшінің әсер етуші мәнінің оның қысқашындағы кернеудің әсер етуші мәніне қатынасына тең шама).

КОМПЛЕКСТІК с.н. **Кешендік** (кешенге тән, кешенге қатысты).

КОМПЛЕКСТІК зат. геол. **Кешенділік** (микрорельефке байланысты топырақ жамылғысының кезектесе орналасуы, алаалығы).

КОМПЛЕКТ [лат. completus] зат. **Жиынтық** (бірін-бірі толықтыратын, белгілі бір құрал-саймандардың, заттардың т.б. толық жиынтығы).

КОМПЛЕКТІЛІК зат. тех. **Жиынтық**. 1. Кәсіпорынның атқаратын жұмысына керекті мәшинелермен, механизмдермен, жабдықтармен тиісті мөлшерде қамтамасыз етілуі. 2. Тапсырыс берушілерге жіберілген өнімдердің техникалық нормалар мен ережелерде көрсетілгендей детальдармен, қосалқы бөлшектермен толық қамтамасыз етілуі.

КОМПЛЕМЕНТАРЛЫҚ зат. физ. Реакцияласатын молекулалардың бір-біріне сәйкестігі.

КОМПЛЕМЕНТЕР зат. экон. Тікелей жауапты серіктестік.

КОМПОЗИТ зат. хим. Әртүрлі химиялық құрауыштардан құралған материал.

КОМПОЗИТОР [лат. compositor] зат. **Сазгер** (музыка жазушы, музыкалық шығарманың авторы).

КОМПОЗИЦИЯ [лат. compositio] зат. 1. өдеб. Әдеби шығарманың құрылысы, оның үлкен-кішілі бөлім-бөліктерінің бір-бірімен қисынды түрде қиоластырылып, әртүрлі тәсілмен байланыстырылған тұтастық-бірлігі. 2. өнер. Композитордың немесе суретшінің шығармашылық еңбегінен туған шығарма (музыка, кескіндеме, мүсін немесе графика). 3. өнер. Музыка шығару теориясы. 4. Көбінесе көрермендердің, тыңдармандардың, оқырмандардың танымымен анықталатын, мазмұнымен, сипатымен, белгілеуімен, жанрмен шартталатын публицистикалық шығарманың құрамы. 5. Әртүрлі заттардың қоспасы.

КОМПОЗИЦИЯЛЫҚ с.н. Композицияға тән, композицияға қатысты.

КОМПОНЕНТ [лат. componens] зат. Құрамына бір жай немесе күрделі зат кіретін күрделі құрамбөлігі.

Синтаксистік компонент. лингв. Сөйлемнің немесе айтылымның бөліктері.

КОМПОСТЕР [франц. composteur] зат. тех. Бағылау немесе тіркеу кезінде құжаттарға (мысалы, теміржол билеттеріне, чектерге) белгі соғатын қысқыш төрізді аспап немесе аппарат.

КОПОТ [нем. Koppott] зат. тамақ. Кант салынған суға қайнатылған, жас немесе кептірілген жемістердің шыршы.

КОМПРАДОР [испан. comprador] зат. экон. Экономикасы мешеу дамыған елдерде шетел капиталы мен құлтық рынок арасында делдалдық жасаушы жергілікті саудагер.

КОМПРАДОРЛЫҚ с.н. Компрадорға тән, компрадорға қатысты.

Компрадорлық буржуазия. саяси. Ұлттық мүддеден өз бас пайдасы мен дүше-мүлік, байлығын жоғары қоятын сатқын дәулетті өктем тап.

КОМПРЕСС [франц. compresse] зат. мед. Суға не дәріге малып, ауырған жерге, жараға тартатын биіт, мақта, шүберек сияқты заттар.

КОМПРЕССИЯ [лат. compressio] зат. физ. Иштен жанатын қозғалтқышта, компрессорда және басқа құрылғыда ауаның, газдың сығылуы, қысылуы.

КОМПРЕССОР [лат. compressus] зат. физ. Ауаны, газды, буды тиісті қысымға дейін сығатын мәшине.

КОМПРЕССОРЛЫ с.н. физ. Компрессор орнатқан, компрессоры бар.

КОМПРЕССОРЛЫҚ с.н. физ. Компрессорға тән, компрессорға қатысты.

КОМПРИМОРЛЕУ зат. хим. Қысым және температураның жоғарылауымен өтетін газды немесе буды сығу процесі.

КОМПРОМАТ зат. саяси. Қоғамдық туғалардың немесе басқа да қоғам мүшесінің беделіне нұқсан келтіру, оны жұртшылық алдында әшкерелеуге сияқты жаппығылды мақсаттар үшін жасырын жолмен арнайы жиналған теріс мәнді ақпарат, дерек.

КОМПРОМИСС [лат. compromissum] зат. Ымыра, өзара жеңілдік жасауға көну жолымен қол жеткен келісім.

КОМПЬЮТЕР [ағыл. computer] зат. инф. Есептеу және ақпараттық мәселелерді шешу процесстерінде ақпаратты автоматты түрде оңдеуге арналған техникалық құралдар жиынтығы.

Компьютер атауы. инф. Есептеу желісінде компьютерді (есептеу мәшинесін) шатастырмай табуға мүмкіндік беретін, ұзындығы 15 латын символынан аспайтын бірегей (өте сирек кездесетін) атау. **Компьютер буындары**. инф. <ағыл. computer name> Сөзлеті мен элементтік негізінің түрлері бойынша біріктірілген, тарихи қалыптасқан компьютер топтары. **Компьютер вирусы**. инф. <ағыл. computer virus>

Орындалатын файлдарда, дискілердің жүйелік аймақтарында, драйверлерде, құжаттарда және т.б. орналасқан, өз көшірмелерін автоматты түрде басқа бағдарламаларға жазатын шағын көлемді арнайы жазылған зиянкес бағдарлама. **Компьютердің көмегімен конструкциялау**. инф. <ағыл. computer aided desing> Автоматты түрде жобалау мен құрастыруға арналған бағдарламалар кешені. **Компьютердің негізгі элементтері**. инф. Ақпарат түрлендіруді орындайтын қарапайым электрондық схемалар. **Компьютердің разрядтылығы**. инф. <ағыл. number of digits per machine word> Мәшинелік командаға бөлінген екілік разрядтардың санымен анықталатын компьютердің сипаттамасы. **Компьютердің шапшандығы**. инф. <ағыл. computer speed> Компьютер бір секундта орындайтын элементар операциялар саны. **Компьютердің элементтік базасы**. инф. Компьютердің қызметтік құрылғылары схемаларын жасауға арналған негізгі электрондық элементтер (электрондық шамдар, транзисторлар, интегралдық схемалар).

Компьютер жады. инф. <ағыл. memory> Мәліметтерді жазуға, сақтауға және беруге арналған құрылғы. **Компьютер желісі**. инф. <ағыл. computer network> Желінің ортақ есептеу қорларын пайдалану үшін тұтынушылар қатынас құра алатын электронды есептеуіш мәшинелер мен абоненттік стансылар жиыны. **Компьютер командасы**. инф. Компьютер жұмысының бір қадамын анықтайтын мәшине тіліндегі жарлық. **Компьютер құрылымы**. инф. <ағыл. computer structure> Компьютердің құрамын және оған кіретін құрауыштарды анықтайтын (тағайындайтын) модель. **Компьютер операторы**. инф. Компьютерде жұмыс істейтін және есептеу процесін жасақтайтын маман. **Компьютер ресурсы**. инф. <ағыл. resource of computer> Мәселені шешу үшін пайдалануға болатын бағдарламалық және аппараттық құралдардың мүмкіндігі.

КОМПЬЮТЕР-КЛИЕНТ зат. инф. <ағыл. client computer> Басқа компьютерге ұсынылатын мәліметтер мен бағдарламаларды пайдаланатын желі компьютері.

КОМПЬЮТЕРЛЕНДІРЕ = ет. инф. Компьютерлік қызмет көрсету өнеркәсібінің даму процесі және оны қоғамда кеңінен пайдалану, кәсіпорындарды, мекемелерді және оқу орындарын компьютерлік техникалармен жабдықтау және оны қолдану саласында тұрғындарға жалпы білім берудің деңгейін арттыру.

КОМПЬЮТЕРЛЕНДІРУ Компьютерлендіру етістігінің қимыл атауы.

КОМПЬЮТЕРЛІК с.н. Компьютерге тән, компьютерге қатысты.

Компьютерлік бірлестік. инф. <ағыл. computer family> Бір немесе бірнеше теңі бірдей процессор мен архитектураның ұқсас элементтерінің негізінде құрылған компьютерлер желісі. **Компьютерлік вирус**. инф. <ағыл. computer virus> Орындалатын файлдарда, дискілердің жүйелік аймақтарында, драйверлерде, құжаттарда және т.б. орналасқан, өз көшірмелерін автоматты түрде басқа бағдарламаларға жазатын шағын көлемді арнайы жазылған зиянкес бағдарлама. **Компьютерлік графика**. инф. а) <ағыл. computer graphics> Компьютер экранында мәтіннен өзге графикалық кескіндерді бейнелеу. **Компьютерлік желі**. инф. <ағыл. bitnet, computer network> а) Халықаралық Internet желісімен жалғастырылған үлкен желі. б) Ақпараттарды өңдеу, сақтау және жеткізуге арналған өзара байланысқан компьютерлер мен терминалдар жүйесі. **Компьютерлік қалыптау**. инф. Оператордың компьютерде редакция секретариатының алдына ала терілген мәтіндері, сондай-ақ иллюстрацияланған және графикалық материалдары бойынша жасалған мәкеті негізінде газеттер және журналдар алақпарты құрастыру үрдісі. **Компьютерлік қарым-**

қатынастық орта. ин ф. <ағыл. computer communication medium> *Компьютердің көмегімен адамдар арасында ақпарат алмасудың құралдары мен шарттарының жиынтығы.* **Компьютерлік қылмыс.** ин ф. <ағыл. computer crime> *Туісті өкілдігі жоқ тұлғаның зиян келтіру мақсатымен компьютерлік жүйелерге заңсыз қатынас құруы.* **Компьютерлік лингвистика.** лингв. *Тіл қызметін модельдеуге қатысты компьютерлік бағдарламалар мен тілдік деректерді өңдеу, қажетті компьютерлік технологияны жинақтау, басқа да тіл зерттеу жұмыстарымен байланысты қолданбалы лингвистиканың саласы.* **Компьютерлік модель.** ин ф. <ағыл. computer model> а) *Таңдалынған бағдарламалық ортаға бейімделінген ақпараттық модельді ұсыну формасы.* ә) *Бағдарламалық ортаның құралдарымен жасалынған модель.* **Компьютерлік музыка ассоциациясы.** ин ф. <ағыл. Computer Music Association> *Компьютерлік музыка бойынша халықаралық конференция ұйымдастыратын ассоциация.* **Компьютерлік ойын.** ин ф. *Көңіл көтеру, оқу және жаттығу мақсатында адамның компьютермен белгілі бір ойын алгоритмі бойынша жұмыс істеуі.* **Компьютерлік революция.** ин ф. <ағыл. computer revolution> *Дербес компьютердің жаппылама таралуы.* **Компьютерлік сауаттылық.** ин ф. <ағыл. computer literacy> *Практикалық жұмыстарда компьютерді қолдану біліктілігі.* **Компьютерлік технология.** ин ф. <ағыл. computer technology> *Компьютерлік өңдеу базасындағы ақпараттық технология.* **Компьютерлік томография.** мед. *Сәулелік диагностиканың жаңа түрі.* **Компьютерлік фанат.** ин ф. <ағыл. geek> *Компьютер туралы өте көп білетін адам.*

КОМСОМОЛ зат. тар. совет. **1.** Кеңес өкіметі кезінде Кеңестік Социалистік Республикалар Одағында құрылған жастардың қоғамдық-саяси ұйымы. // *Комсомол ұйымының мүшесі.* **2.** сөйл. *Комсомол комитеті.*

Комсомол жастар бригадасы [фермасы]. тар. совет. *КСРО кезіндегі комсомол қатарына өткен, он жылдық мектепті бітірген жастардан ерікті, еріксіз түрде бригада, ферма түрінде жасақталған, негізінен ауылшаруашылық жұмыстарын атқаратын жастар тобы.* **Комсомол комитеті.** тар. совет. *Комсомол жұмысын басқаратын жергілікті ұйым.* **Комсомол ұйымы.** тар. совет. *Комсомол жастардың басын қосатын орган.*

КОМСОМОЛДАЙ сын. тар. совет. *Комсомол сияқты, комсомол тәрізді.*

КОМСОМОЛДЫҚ сын. тар. совет. *Комсомол мүшесіне тән, комсомол мүшесіне қатысты.* **Комсомолдық жолдама.** тар. совет. *Белгілі бір тапсырманы, жұмысты атқаруға ерікті, еріксіз түрде жіберілетін комсомол жастарға берілетін жолдама.*

КОМСОМОЛЕЦ зат. тар. совет. *Комсомол мүшесі.*

КОМСОМОЛИЯ зат. тар. совет. *Комсомолдың жалпы атауы.*

КОМСОРГ зат. тар. совет. *Белгілі бір ұжымдағы, мекемедегі комсомол ұйымының секретарі.*

КОМСОСТАВ [ор.] зат. тар. совет. *Команда беруші құрам.*

КОМУЗ зат. *Қомыз (үш ішекті, музыкалық аспап, қобыз).*

КОМУЗШЫ зат. *Қомызшы (қомыз тартатын адам).*

КОМФОРТАБЕЛЬДІ [ағыл. comfortable] сын. *Қолайлы, жайлы.*

КОН¹ зат. спорт. *Қалашықтың ішіндегі белгіленген бөлшек.*

КОН² зат. *Карта ойынындағы ортадағы карта.*

КОНВЕЙЕР [ағыл. conveyor] зат. **1.** *Сусыма, кесек жұптерді, санаулы нәрселерді жақын араға таситын, үздіксіз жұмыс істейтін*

мәшине. **2.** ин ф. *Екі бағдарлама арасындағы байланыс тәсілі.*

КОНВЕЙЕРЛЕНДІР = ет. ин ф. *Процессордың бірнеше ішкі құрылғысын бір-біріне тәуелсіз және қатарласа жұмыс істеті.*

КОНВЕЙЕРЛЕНДІРУ *Конвейерлендір етістігінің қимыл атауы.*

КОНВЕЙЕРЛІК сын. *Конвейерге тән, конвейерге қатысты.*

Конвейерлік жүйе. ин ф. <ағыл. pipeline system> *Мәліметтерді конвейерлік өңдеуді жасақтайтын компьютер.* **Конвейерлік өңдеу.** ин ф. <ағыл. pipeline processing> *Конвейерлік өңдеу негізінде конвейер принципі жататын мәліметтерді өңдеу.*

КОНВЕКТИВТІ сын. физ. *Конвекциялы, конвекция қатысқан.*

Конвективті жауын-шашын. метеор. *Жер бетіндегі жылынған ауаның жоғары өрлей қозғалуы (конвекция) барысында қалыптасатын, будақ-жаңбырлы бұлттардан жауатын, қысқа мерзімді, бірақ өте қарқынды нөсер түріндегі (кейде буршақ аралас жауатын) жаңбыр.*

КОНВЕКТОР [лат. convector] зат. тех. *Бір орталықтан жылыту жүйесінің жылытқыш аспаптарының бір түрі.*

КОНВЕКЦИЯ [лат. convectio] зат. **1.** физ. *Ортаның (газдың, сұйықтықтың) макроскопиялық бөлшектерінің, массалардың, жылуының және т. б. физикалық шамалардың тасымалдануына себепші болатын қозғалысы.* **2.** с у ш а р. *Мұхит сулары араласуының маңызды механизмі.* **3.** метеор. *Жер бетінен ысыған тығыздығы төмен ауа массасының атмосферада жоғары көтеріліп, салқын (тығыздығы жоғары) ауа массасының төменге түсуі.*

КОНВЕКЦИЯЛЫ сын. тех. *Конвекция қатысқан, конвекция араласқан.*

КОНВЕКЦИЯЛЫҚ сын. тех. *Конвекцияға тән, конвекцияға қатысты.*

Конвекциялық ағыс. тех. *Сұйық немесе газ бөлшектерінің температурасындағы айырмашылықтар әсерінен туындайтын, сол бөлшектердің жоғары-төмен қозғалуымен сипатталатын ағым.*

КОНВЕНТ [лат. conventus] зат. қоғ.-саяс. *Кейбір елдерде конституцияны өзгерту үшін шақырылатын заң шығару органы.*

КОНВЕНЦИОНАЛДЫ сын. филос. *Келісімшартқа сай.*

КОНВЕНЦИОНАЛИЗМ [лат. conventio] зат. филос. *Материалдық және жаратылыстану ғылымы ілімі негізіне еркін келісім жататын, ғылымның философиялық талқылауындағы идеалистік бағыт.*

КОНВЕНЦИЯ [лат. conventio] зат. **1.** *Сaudаның, ақша айналысының, еңбек қатынастарының, салықтар мен баж алымдарын өндіріп алудың, экспортимпортқа баға белгілеудің т.б. ортақ ережелерін сақтау көзделетін көп жақты халықаралық келісімшарт.* **2.** экон. *Мекемелер мен ұжымдардың бір-бірімен тапсырысты бөлу, өткізу және реттеу мәселесі бойынша экономикалық келісім.*

КОНВЕНЦИЯЛЫҚ сын. экон. *Конвенцияға тән, конвенцияға қатысты.*

Конвенциялық баж салығы. экон. *Мемлекеттер арасындағы келісімшарт бойынша белгіленген кедендік алымдар.*

КОНВЕРГЕНТТІ сын. физ. *Конвергенция нәтижесінде жуықтаған.*

Конвергентті жүп. физ. *Тангенциалдық қозғалыстардың шеткі аймақтардан орталыққа қарай жылжуы нәтижесінде қалыптасқан қатпарлы егіз жүйінің (әдетте миогиосинклиндер) бір-бірімен тоқайласу пішіні.*

КОНВЕРГЕНТТІК зат. филос. *Бір нәрсеге бейімділік, бір нәрсемен жақындасу.*

КОНВЕРГЕНЦИЯ [лат. convergere] зат. **1.** биол. *Ағзаның сыртқы не ішкі құрылысындағы, шыққан тегінің бірлігіне емес, ұқсас тіршілік жағдайына бейімделуге*

байланысты пайда болған белгілердің ұқсастығы. **2.** физiol. *Бақыланатын нысанның бейнесі екі көзге бірдей мейлінше жақсы көрінетін алаңға келетіндей етіп көздердің қысқуы.* **3.** лингв. *Тілдің тарихи дамуы барысында әртүрлі екі дыбыстың (фонеманың) бір дыбысқа айналуды.* **4.** кен. *Әртүрлі петрогендік процестер нәтижесінде қалыптасқан құрамы мен құрылысы жағынан ұқсас таужыныстар.* **5.** филос. *Қоғам дамуына байланысты туындаған бір-бірінен тәуелсіз өзара ұқсас немесе бірағын бір мәдени құбылыстар.*

Конвергенция теориясы. психол. *Преформизм (натувиизм) мен сенсуалистік теория (эмпиризм) біржақтылығын бодырлауға тырысудан туған баланың психикалық дамуы туралы теория.*

КОНВЕРСИЯ [лат. conversio] зат. **1.** экон. *Бұрын шығарылған мемлекеттік заем шарттарының өзгеруі.* **2.** ин ф. *Мәліметтерді өңдеудің бір әдісінен екіншісіне немесе мәліметтерді өңдеудің бір жүйесінен екіншісіне өту үрдісі.* **3.** физ. *Кейбір газдарды жоғары температурада өңдеу процесі.* **4.** әск. *Азаматтық және әскери салалар арасындағы қаражаттық, еңбек және материалдық ресурстардың бөлінуіндегі тепе-теңдіктің бұзылуы.* **5.** биол. *Бактерия вирустары зақымдағанда, бактерия белгілерінің өзгеруі.* **6.** лингв. *Ешқандай қосымшаның көмегісіз түбір не негіздің басқа сөз табына алмасуы арқылы жаңа сөз жасайтын сөзжасам тәсілі.*

КОНВЕРСИЯЛАН = ет. экон. *Бір елдің валютасын екінші елдің валютасына айырбастау мүмкіндігі.*

Конверсияланатын валюта. экон. *Еркін айналатын валюталар.*

КОНВЕРСИЯЛАНУ *Конверсиялан етістігінің қимыл атауы.*

КОНВЕРСИЯЛЫҚ сын. экон. *Конверсияға тән, конверсияға қатысты.*

КОНВЕРТ [франц. convert] зат. *Белгілі бір жаққа жіберу үшін (хат, кітап т.б. нәрселерді) төрт бұрышты не үш бұрышты етіліп қағаздан жасалатын пакет.*

КОНВЕРТЕР [ағыл. converter] зат. геол. *Балқытылған шойынды ауамен немесе оттектен үрлеу арқылы болат алуға (мысалы, қалайы, мыс-қалайы штейндерін алуға) арналған металлургиялық агрегат.*

КОНВЕРТЕРЛІК сын. *Конвертерге тән, конвертерге қатысты.*

Конвертерлік процесс. физ. *Балқыған шойынды конвертерде оттектен бар газдармен немесе техникалық таза оттектен үрлеудің нәтижесінде болатқа айналдыру процесі.*

КОНВЕРТОР [ағыл. convertor] зат. ин ф. **1.** *Сигналдар деңгейін түрлендіруге, мәліметтерді жеткізу жылдамдығын және бір тасуыштан екінші тасуышқа өтуін өзгертуге арналған құрылғы.* **2.** *Мәліметтерді бір пішімнен басқа пішімге түрлендіретін бағдарлама.*

КОНВОЙ [гол. konvooi] зат. *Қылмысты адамды бақылап айдап жүруші, қарауыл, қарулы бақылаушы.*

КОНГЛОМЕРАТ [лат. conglomeratus] зат. **1.** кен. *Жұмырланған сынық тастардың өзара табиғи шемеленуді нәтижесінде пайда болған тығыз жыныс.* **2.** экон. *Әртүрлі салалардағы фирмаларды бірлескен қаржылық және ұйымдастыру бақылауымен біріктірудің бір түрі.*

КОНГЛОМЕРАТ-БРЕКЦИЯ зат. геол. *Құрамындағы тасмалталар (жұмырлана өңделген кесектер) мен үшкір кесектердің мөлшері бір-бірімен қарайлас, конгломераттар мен брекциялардың аралығына сәйкес келетін ірі кесекті шоғынді таужыныс.*

КОНГЛОМЕРАТТЫҚ сын. *Конгломератқа тән, конгломератқа қатысты.*

КОНГОЛЫҚТАР зат. *Банту тобына жататын халық.*

КОНГРЕСС [лат. congressus] зат. 1. Халықаралық қоғамдық немесе ірі ғылыми жиналыс. 2. Америка Құрама Штаттарында, Латын Америкасының елдерінде және басқа кейбір мемлекеттерде заң шығарушы парламенттің бір палатасы.

КОНГРУЭНТТІЛІК [лат. congruens] зат. геом. Элементар геометриядағы кесінділердің, бұрыштардың, қиыбыштардың және басқа фигуралар мен денелердің теңдігін белгілеу үшін қолданылатын бірлік.

КОНГРУЭНЦИЯ зат. биол. Түршілік қатынас барысында пайда болатын дарақтардың өзара бейімделуі.

КОНДЕНСАТ [лат. condensatum] зат. физ. Бұдың салқындатылуынан пайда болған өнім.

КОНДЕНСАТОР [лат. condensare] зат. 1. физ. Екі немесе одан да көп металл пластинкалардан құралған, электр күшін жинайтын аспап. 2. тех. Заттың газ тәрізді (бу тәрізді) күйден сұйық затқа немесе кристалды затқа айналуын жүзеге асыратын аппарат.

КОНДЕНСАТОРЛЫҚ сын. тех. Конденсаторға тән, конденсаторға қатысты.

КОНДЕНСАТНАН = ет. Газ күйіндегі заттың суыту немесе сығу арқылы сұйық не қатты күйге ауыстырылуы.

КОНДЕНСАТТАНУ Конденсаттан етістігінің қимыл атауы.

Конденсаттану реакциясы. физ. Екі және одан көп жай заттардан күрделі қосылыстар түзілуі.

КОНДЕНСАЦИЯ [лат. condensatio] зат. физ. Заттың газ қалтынан сұйыққа айналуы не қатаюуы, булануға қарама-қарсы үрдіс.

КОНДЕНСАЦИЯЛА = ет. хим. Заттың газ қалтына сұйыққа айнадыру не қайталау.

КОНДЕНСАЦИЯЛАН = ет. Заттың жинақталуы, қатуы не сұйылуы.

Конденсацияланған қосылыстар. хим. а) Бейорганикалық және органикалық қосылыстардың конденсациялану реакцияларының барысында түзілетін өнімдері.

ә) Құрамына өзара жұптаса жалты байланысқан циклдер жүзісі кіретін изоциклді қосылыстар. **Конденсацияланған су.** геол. Тау жыныстардың қуыстарындағы (мысалы, ыстық лавааларда) және тау-кен қазбаларындағы атмосфералық ауада болатын су буларының конденсациялануы жолымен пайда болатын жерасты суы.

КОНДЕНСАЦИЯЛАНУ Конденсациялан етістігінің қимыл атауы.

КОНДЕНСАЦИЯЛАУ хим. Конденсацияла етістігінің қимыл атауы.

КОНДЕНСАЦИЯЛЫ сын. хим. Конденсация қатысқан, конденсациясы бар.

Конденсациялы турбина. хим. Электр стансысында электр энергиясы ғана шығаратын (тұтынушыларды жылылық энергиямен қамтамасыз етпейтін) бу турбина.

КОНДЕНСАЦИЯЛЫҚ сын. физ. Конденсацияға тән, конденсацияға қатысты.

Конденсациялық қондырғы. физ. Құрамында конденсатор және оның жұмысына қажетті сорғылар, вакуумды демеп тұратын қондырғы, су құбырлары, арматуралар, реттеуіш және өлшеуіш құрылғылары бар қондырғылар жиынтығы. **Конденсациялық су.** физ. Бу түріндегі ылғалдың қоюлануынан түзілетін су.

КОНДЕНСОР [лат. condensare] зат. физ. Нәрсеге жарықты шоғырландырып түсіретін ерекше линза.

КОНДИЛАТР [лат. condylarthra] зат. биол. Негізінен өсімдіктермен қоректенетін, тез жүгіруге бейім, ертедегі тұяқтылар отрядының бір тобы.

КОНДИТЕР [лат. conditor] зат. 1. Тәтті тағам. 2. Тәтті тағамдар дайындайтын маман және сол тағамдарды сатушы.

Кондитер өнеркәсібі. тамақ. Жете

механикаландырылған, автоматтандырылған кәсіпорындары бар тамақ өнеркәсібінің ірі саласы. **Кондитер өнімдері.** тамақ. Құрамында қанты көп өнімдер.

КОНДИТЕРЛІК сын. Кондитерге тән, кондитерге қатысты.

Кондитерлік майлар. тамақ. Табиғи майлардан немесе майлардың өңделген түрлерінің қоспасынан дайындалатын майлар.

КОНДИТЕРШІ зат. Тәтті тағамдар дайындайтын маман және сол тағамдарды сатушы.

КОНДИЦИОНЕР [лат. conditio] зат. тех. Үйдің ішінде, көлікте ауаның температурасын, ылғалдылығын, тазалығын, құрамын тиісті нормаға келтіруге және сол нормада ұстауға арналған агрегат.

КОНДИЦИЯ [лат. conditio] зат. экон. Белгілі бір өнімнің қасиеттері (сапасы, мөлшері, ылғалдылық көлемі т.с.с.) туралы шарттар.

КОНДИЦИЯЛА = ет. экон. Тауардың, материалдың, өнімнің және т.б. белгілі бір нормаға сай болуы, қажетті сапа қалыбына келуі.

КОНДИЦИЯЛАН = ет. к і т. Жегіне жеткізілу.

Кондицияланған концентрат. кен. Пайдалы құрамбөліктер мен қоспалар мөлшері, ылғалдылығы, түйіршектерінің ірілігі жөнінен белгілі бір стандарттық талаптарға сай келетін концентрат.

КОНДИЦИЯЛАУ Кондицияла етістігінің қимыл атауы.

КОНДИЦИЯЛЫҚ сын. Белгілі бір талапқа жауап беретін, шартты нормаларға, стандарттарға сай келетін, тиісті сапасы бар.

КОНДОМИНИУМ [лат. condominium] зат. құқық. 1. Екі немесе бірнеше мемлекеттің белгілі бір аймақты өзара келісім бойынша бірге иемденіп, бірлесіп басқаруы. 2. Тұрғындардың үйге, жер телімдеріне бірлесіп иелік етуі.

КОНДОР¹ [и с п. condor] зат. зоол. Өлексемен қоректенетін, ірі жыртқыш құстардың тегіне жататын үлкен құс, тазқара.

КОНДОР² зат. Кейбір Оңтүстік Америка елдерінде алтын стандартын жоюға дейінгі айналымдағы испан алтын монетасы.

КОНДУИТ [франц. conduite] зат. экон. Биржада құнды қағазды шығару кезінде, оны тарқату алдында халыққа жарияланбауына байланысты банк пен трестке байланыстылығы.

КОНДУКТОМЕТРИЯ [ағыл. conductivity] зат. хим. Түрлі ерітінділердің электр өткізгіштігін анықтауға негізделген физикалық-химиялық анализ әдісі.

КОНДУКТОМЕТРЛІК сын. хим. Кондуктометрияға қатысты.

Кондуктометрлік талдау. хим. Ерітіндінің электр өткізгіштігін өлшеуге негізделген сандық талдау әдісі.

КОНДУКТОР¹ [лат. conductor] зат. 1. тех. Металл өңдейтін станоктың жонатын аспапқа дұрыс бағыт беріп, оны берік ұстап тұратын тегісі. 2. тех. Күрделі пішінді бұйымдарды жинап, дәнекерлегенде, өзара нақты орналасуын қамтамасыз ететін құрылғы (мыс., кеме корпусының секциялары және блоктары, вагон рамалары т.б.).

КОНДУКТОР² зат. Теміржол пойызы мен қалдық көліктерде жолаушыларға қызмет ететін адам.

КОНИМЕТР зат. тех. Ауадағы тозаң мөлшерін анықтайтын аспап.

КОНКАТЕНАЦИЯ зат. к і т. Нысандарды бір тізбекке жайғастыруға не байланыстыруға қатысты ортақ термин.

КОНКИСТАДОР [исп. conquistador] зат. тар. Конкиста, яғни XV-XVI ғасырлардағы Жаңа әлемнің Американы аумағын отарлау жорығына қатысушы испандық немесе португалдық жаулап алушы.

КОНКОРДАТ [лат. concordare] зат. Белгілі бір мемлекеттің үкіметі мен Рим папасының арасындағы келісім.

КОНКОРПЕНТ зат. экон. Банктің клиентпен барлық операциялары ескерілетін бірыңғай шот, несие шотының ағымдағы шотпен тіркесімі.

КОНКРЕМЕНТТЕР зат. мед. Түрлі тұздардың, коллоид заттардың ішек-қарнында, бездердің өзегінде қатайтын шөгуді салдарынан пайда болатын тастар.

КОНКРЕТТИ [лат. concretus] сын. Анық, ақиқат, нақты.

КОНКРЕЦИЯ [лат. concretio] зат. кен. Шөгінді тау жыныстары мен тұнбаларда кездесетін жұмыр пішінді минералдық түзілімдер.

КОНКУРЕНТ [лат. concurrrens] зат. Бәсекелес.

КОНКУРЕНЦИЯ [лат. concurrentia] зат. Бәсеке (өнім өндірушілер арасындағы мүдделерін қанағаттандыруда және тұтынушыларға өз өнімдерін, істелген жұмыс, көрсетілген қызметтерін ұсынудағы бақталастық).

КОНКУРС¹ [лат. concursus] зат. экон.

1. Несиегерлердің талабын қанағаттандыруда, қарызын өтей алмайтын қарыздар және арыз тәртібі. 2. Келісімшарт жасауда, тапсырманы алуға, тауарға ие болуға, мүлік құнын жекешелендіруге, қызмет алуына барлық қатысушылар ішінен үміткерлер шағын санын таңдау.

КОНКУРС² [лат. concursus] зат. Байқау 1. Үздік шығып, сыйлық, награда алу үшін, оқу орындарына оқуға түсу т.б. үшін жарысу. 2. Балалар арасында ғылым, әдебиет, өнер және т.б. салалар бойынша өткізілетін жарыс. 3. Мемлекеттік лауазымға іріктеу тәсілдерінің бірі.

Конкурс жарияланды. к і т. Шығармашылық жұмыстардың ішінен таңдаулы туындыларды іріктеу үшін баспа бетінде жарыс, бәйге болатыны жөнінде ресми түрде арнайы хабарланды.

КОНКУРСТЫҚ сын. Байқауға тән, байқауға қатысты.

Конкурстық комиссия. Байқау комиссиясы (бос тұрап мемлекеттік-әкімшілік қызметші лауазымына орналасуға үміткерлерді іріктеуді жүзеге асыруға уәкілдік берілген алқалы орган).

КОННЕКСИОНИЗМ зат. логика. Когнитивистикада танымдық процестерді зерделеуге қатысты көзқарас түрісі.

КОННЕКСТЕР зат. з о о л. Шіріген ағаштарда, жануарлардың өлексесінде, эскременттерінде тіршілік етуге бейімделген ағзалар тобы.

КОННЕКТОРЛАР зат. биол. Вегетативті көбею арқылы биоценоз қабатын түзетін басым түрлер.

КОННОТАЦИЯ [көне лат. connotare] зат. лингв. Тіл бірлігінің эмоциялық, бағамды немесе стилистикалық рең білдіруі.

КОНОДА зат. физ. Күйді диаграммасындағы іліктес фазалардың күйін бейнелейтін нүктелерді қосатын сызық.

КОНОДОНТ [лат. conodonti] зат. биол. Құрып біткен жәндіктердің фосфор-қышқылды кальцийден тұратын тіс тәрізді ұсақ түзілімдер түріндегі қалдық.

КОНОСАМЕНТ [франц. connaissance] зат. экон. Теңіз тасымалы шартының талаптары баяндалған, тауар бөлуге арналған құжат.

КОНОСКОП: коноскоп мүсіні. физ. Кристалдарды ажыратқыш микроскоп арқылы жекеленген сәулелердің тоғысу нүктесінде зерттеу нәтижесінде алынатын арнаулы оптикалық кескіндер атауы.

КОНОСКОПИЯ зат. физ. Поляризациялық микроскопта байқалатын интерференциялық суреттің көмегімен кристалдардың оптикалық қасиетін оқып-зерттеу.

КОНСАЛТИНГ [ағыл. consulting] з.т. экон. Шаруашылықты басқарушыларға және түрлі ұйымдардың басқарушы қызметкерлеріне кәсіби көмек көрсету, кеңес беру, оқыту жөніндегі серіктестіктің жұмысы.

Консалтинг қызмет пен фирмалар. экон. Экономика, медицина, құқық және т. б. сияқты белгілі бір саладағы әлдеқандай практикалық мәселелер бойынша мамандардың кеңестерін пайдаланып көрсетілетін қызмет түрлері.

КОНСАЛТИНГТІК сын. экон. Консалтингке тән, консалтингке қатысты.

Консалтингтік компания. экон. Өндірушілерге, сатушыларға, сатып алушыларға сараптамалық, техникалық және экономикалық қызмет саласында ақыл-кеңес беру қызметін көрсететін арнаулы компаниялар.

КОНСЕНСУС [лат. consensus] з.т. филос.

1. Пәтуа (ікірдің, ойдың бірлігі, адамдардың өзара келісімі). **2. Халықаралық, мемлекетшілік т.б. келісімдерді, құжаттарды ортақ келісімге келе отырып, зерттеп дайындау және қабылдау әдісі.** **3. Халықаралық конференцияларда, кеңестерде және халықаралық ұйымдарда осы форумға қатысушылардың бірде-біреуі оған қарсы шықпаған жағдайда ресми дауыс беруді өткізбей-ақ, қатысушылардың ортақ келісуі негізінде шешімді немесе шарт мәтінін қабылдау.**

КОНСЕРВАТИВТІ сын. филос. Қоғамдағы дәстүрлі институттарға иек арта отырып, әлеуметтік процестерді тұрақтандыруға тырысатын, адамзат дамуындағы ілгерілеудің мүмкіндіктеріне күдіктен қарайтын.

Консервативті жүйе. физ. Барлық сыртқы күштерді стационар және әлеуетті, ал барлық ішкі күштерді әлеуетті механикалық жүйе.

Консервативті күш. физ. Жұмысы түсу нүктесінің бастапқы күйінен соңғысына дейін өтетін жолға тәуелсіз күш.

КОНСЕРВАТИВТІК [лат. conservativus] сын. саяси. Жаңа, жаңашылдардан гөрі дәстүрлі институттарға көп иек артатын, жаңа нәрселерге күдіктен қарайтын.

КОНСЕРВАТИЗМ [франц. conservatisme] з.т. коғ.-саяси. Тарихи қалыптасқан саяси және қоғамдық өмірді өзгеріссіз сақтауға тырысатын әлеуметтік-саяси көзқарастар жүйесі.

КОНСЕРВАТОР [лат. conservator] з.т. **1. Ескі тәртіптерді сақтауды жақтайтын, ілгерілеушілікке, жаңалықтар мен өзгерістерге қарсы адам.** **2. коғ.-саяси. Консервативтік партияның мүшесі.**

КОНСЕРВАТОРИЯ [итал. conservatorio] з.т. Жоғары дәрежелі музыкалық білім беретін оқу орны.

КОНСЕРВАЦИОНИЗМ з.т. филос. **1. Биосфера мен оның барлық бөліктерін өзгермеген, алғашқы күйінде толық және сөзсіз сақтауға шақыратын батыстық экологистік ағым.** **2. Табиғатты бастапқы күйінде сақтау (немесе сол күйге қайтару) мүмкін дейтін утопиялық экологиялық түсінік.**

КОНСЕРВАЦИЯ [лат. conservatio] з.т. **1. тех. Қозғалтқыштарды, станоктарды т.б. жұмыссыз тұрған кезде немесе оларды ұзақ уақыт сақтау кезінде тот басудан қорғайтын техникалық шаралар.** **2. архит. Сәулет өнері ескерткіштерін мезгіл мен кейінгі жаңғыртулар салдарынан бұзылған бейнесін қалпына келтірмей сақтауға пайдаланылатын әдістер мен құралдардың жиынтығы.** **3. хим. Антисептикалық дәрілермен өңдеу, сырлау арқылы ағашты және ағаш өнімдерін шруден сақтау амалдары.**

КОНСЕРВАЦИЯЛА= ет. Басталған құрылысты немесе кәсіпорынның жұмысын белгілі бір себептен тоқтатып тастау.

КОНСЕРВАЦИЯЛАУ Консервациялау етістігінің қимыл атауы.

КОНСЕРВІ [франц. conserve] з.т. тамақ. Арнайы өңделген және тұншаланған герметикалық қалбырда сақталатын көкөніс, жеміс-жидек және жануар тектестердің өнімінен жеуге дайын және жартылай дайын азықтар.

Консерві өнеркәсібі. тамақ. Өсімдік және жануар тектес өнімдерді (жемістерді, көкөністерді, сүтті, етті, балықты) өңдейтін тамақ өнеркәсібінің саласы. **Консервілердің қапнаюы.** тамақ. Консерві қалбырлары бетінің көтеріліп кетуі: консервідегі микроағзалардың көбеюіне байланысты газдардың пайда болуы.

КОНСЕРВІЛЕ= ет. тамақ. Тамақ өнімдерінің сапасын ұзақ сақтау үшін өнімдегі ферменттердің әсерінен жүретін биохимиялық процестерді тоқтататын, өнімдегі микроағзаларды жоятын тәсілдермен өңдеу.

КОНСЕРВІЛЕУ Консервіле етістігінің қимыл атауы.

Консервілеу тәсілдері. физ. Микробтарды құрту және ферменттерді бұзу немесе олардың әрекетіне қолайсыз жағдай туғызу мақсатында өнімдегі ашытқы, зендерді, бактерияларды жою үшін өнімді қажетті уақыт бойы 75-100 °C аралығындағы температурада өңдеу.

КОНСИГНАНТ [ағыл. consignatio] з.т. экон. **1. Белгілі бір мерзімде тауарды сақтайтын делдалдың қоймасына тауарды жеткізуші.** **2. Делдалға тауарды өз атынан сатуды тапсыратын тауар иесі.**

КОНСИГНАТОР [ағыл. consignatio] з.т. экон. Қызметін атқару үшін қажетті бөлмелері мен жабдықтары, өткізілетін тауарлары бар делдал.

КОНСИГНАЦИЯЛА= ет. экон. Шетелге апарып комиссиялық формада тауар сату.

КОНСИГНАЦИЯЛЫҚ; консигнациялық сауда. экон. Тауарлар иесінің тапсырмасымен оларды шетелдегі қоймадан ұйымдастырылған сату.

КОНСИЛИУМ [лат. consilium] з.т. Сыры белгісіз бір ауруды табу және оны емдеу әдістерін белгілеу үшін жүргізілетін дәрігерлердің кеңесі.

Консилиум жасады. Консилиум өткізді, кеңесті.

КОНСИСТЕНЦИЯ [лат. consistere] з.т. физ. Заттың қозғалыс шамасы, тығыздық деңгейі.

КОНСИСТЕНЦИЯЛЫ сын. Консистенциясы бар, консистенциядан тұратын.

КОНСИСТОМЕТР з.т. физ. Ерітінді, езінді, қоймалжың денелердің қозғалыс дәрежесін (консистенциясын) өлшейтін механикалық немесе электр аспап.

КОНСОЛИДАЦИЯ [лат. consolidatio] з.т. **1. коғ. Адамдарды, әлеуметтік топтарды, қоғамдық ұйымдарды белгілі бір ортақ мақсат үшін біріктіру.** **2. экон. Түскен пайданы неғұрлым сенімді акцияларға салу, елдің сақтаулы валюта қорындағы ұлттық валютаны жаңа халықаралық ақша активтеріне айырбастау.**

КОНСОЛИДАЦИЯЛА= ет. экон. Қысқа мерзімге шығарылған мемлекеттік заемдарды ұзақ мерзімді заемға айналдыру, бірнеше ескі мемлекеттік заемдарды ұзақ мерзімге шығарылған жаңа бір заемға біріктіру.

КОНСОЛЬ [франц. console] з.т. **1. құрыл. Үй құрылысында темір-бетон арқалықтың қабырғадан біраз шығып тұратын бөлігі.** **2. инф. Мәліметтерді компьютердегі қолданбалы бағдарламаларға енгізу мен одан нәтиже алуды қағдамасыз ететін құрылғы.**

КОНСОЛЬДІ сын. құрыл. Консолі бар, консоль қолданылған.

Консольдi сорғы. құрыл. Жұмыс атқару қағидасына және жұмыс органдарының құрылымына қарай динамикалық, камерадағы жұмыс процесіне байланысты қалақшалы, жұмыс доңғалағы қалақшаларының ағынды сұйықтыққа тигізер әсеріне байланысты ортапенкіш түріне жататын сорғы.

КОНСОНАНС [франц. consonance] з.т. муз. Музыкалық дыбыстардың құлаққа жағымды үндестігі, дыбыстардың өзара үйлесуі, диссонансқа қарама-қарсы ұғым.

КОНСОНАНСТЫҚ сын. муз. Консонансқа тән, консонансқа қатысты.

КОНСОНАНТ з.т. лингв. Дауыссыз дыбыс.

КОНСОНАНТИЗМ з.т. лингв. Тілдің дауыссыз дыбыстар жүйесі.

КОНСОНАНТТЫҚ сын. лингв. Дауыссыз дыбысқа тән.

КОНСОРБЕНТ [лат. consortio] з.т. биол. Консорцияның едәуір көп мүшелері, ценотиптің бір түрі.

КОНСОРТ [ағыл. consort] з.т. физ. Консорция мүшесі.

КОНСОРЦИУМ [лат. consortium] з.т.

1. Мақсатты ірі бағдарламалар мен жобаларды, оның ішінде ғылыми-техникалық, құрылыс, табиғат қорғау және басқа бағдарламалар мен жобаларды шешу үшін ерікті түрде уақытша бірлестік ретінде құрылған кәсіпорындар. **2. экон. Бір топ монополистер арасында монополиялық жоғары пайда табу үшін мемлекеттік және жеке заемдарды, акция және басқа да бағалы қағаздарды таратуға байланысты, сондай-ақ белгілі бір коммерциялық әрекетті жүзеге асыру мақсатында жасалатын келісім.**

КОНСОРЦИУМДЫҚ сын. экон. Консорциумға тән, консорциумға қатысты.

КОНСОРЦИЯ [лат. consortium] з.т. биол. Өзара тығыз байланысқан және қауымдастықтың орталық мүшесіне тәуелді әр текті ағзалар жиынтығы.

КОНСПЕКТ [лат. conspectus] з.т. пед. Белгілі бір шығарманың, дәрістің, сойлеген сөздің және т. б. қысқаша жазылған мазмұны.

Конспект жазды. Кітап, дәріс, баяндаманың мазмұнын қысқаша жазды, конспектіледі.

КОНСПЕКТІЛЕ= ет. Кітаптың, дәріс, баяндаманың немесе мақаланың мазмұнын, негізгі тұжырымдарын қысқаша түрде жазу.

КОНСПЕКТІЛЕУ Конспектіле етістігінің қимыл атауы.

КОНСПИРАЦИЯ [лат. conspiratio] з.т. Астыртын жұмыс істейтін ұйымның және оған қатысушылардың жұмысын құпия сақтауға мүмкіндік беретін шаралар.

КОНСПИРАЦИЯЛА= ет. Астыртын жұмыс істейтін ұйым мен оған қатысушылардың жұмысын құпиялау.

КОНСПИРАЦИЯЛАУ Конспирацияла етістігінің қимыл атауы.

КОНСПИРОЛОГИЯ з.т. саяси. Қоғамдық қастандық теориясы, белгілі тарихи оқиғалардың себептерін жекелеген билікқұмар немесе осы оқиғаны басқаруды қолға алғысы келген кландық, т.б. өз ашқыз мүдделерін ойлайтын топтардың қастандық әрекетінің салдары деп түсіндіретін болжалдар жиынтығы.

КОНСТАНТ [лат. constans] з.т. физ. **Константа.**

КОНСТАНТА [лат. constans] з.т. физ. Математикалық, физикалық т.б. процестерде кездесетін тұрақты шама.

КОНСТАНТАН [лат. constans] з.т. физ. Құрамына 39-41% никель, 1-2% марганец кіретін мысқа негізделген құйма.

КОНСТАНТТЫЛЫҚ з.т. Тұрақтылық, қалыптылық, өзгермеушілік.

КОНСТАТАЦИЯ [франц. constatation] з.т. Мәлімдеме, анықтама, негіздеме.

КОНСТИТУЦИЯ [лат. constitutio] з.т. саяси. Мемлекеттің негізгі заңы, адам мен азаматтың құқықтары мен бостандықтарын жариялайтын, оларға кепілдік беретін, елдегі әлеуметтік құрылыстың негіздерін, басқару мен мемлекеттік құрылымның нысанын, орталық және жергілікті билік органдарының негіздерін, олардың құзыреті мен өзара қарым-

қатынастарын, мемлекеттік рәміздерді және астананы айқындайтын өкімдік акт, актілердің немесе конституциялық рәсімдердің жиынтығы, атазаң.

Конституция күні. Конституция қабылданған күні.

КОНСТИТУЦИЯ² [лат. constitutio] зат. биол. Дене құрылысының бітісі.

КОНСТИТУЦИЯЛЫҚ¹ сын. құқық. Конституцияға тән, конституцияға қатысты.

Конституциялық билік. қоғ. - саяси.

Белгілі бір іс-қимылдардың, құқықтық актілердің конституцияға сәйкестігін қамтамасыз ететін билік.

Конституциялық кеңес. құқық. Конституциясының сақталуын, нормаларының бұзылмауын бақылайтын ерекше сот органы.

Конституциялық кеңес актілері. құқық. Конституциялық Кеңестің отырысында қабылданатын шешімдер.

Конституциялық кеңес мүшелерінің иммунитеті. құқық. Конституциялық Кеңес мүшелерінің өз құқықтары мен міндеттерін ешбір кедергісіз әрі тиімді қамтамасыз етудің бірден-бір құралы.

Конституциялық құқық. заң. <ағыл. constitutional law> Мемлекеттік билік институттарының құымдық принциптерін, қызмет ету тәртібін, азаматтардың құқықтық ахуалы мен олардың мемлекетпен қарым-қатынасын реттейтін құқық саласы.

Конституциялық сот. құқық. Бірқатар елдердегі конституциялық бақылау бірден-бір немесе басты міндеті болып табылатын ерекше орган.

КОНСТИТУЦИЯЛЫҚ² сын. биол. Дене бітіміне қатысты.

Конституциялық су. геол. Минералдардың кристалдық торына иондары түрінде кіретін су.

КОНСТРУКТИВ¹ сын. Құрастырылымдық, алмалы-салмалы, болшекпенетін.

КОНСТРУКТИВТІК сын. Құрылымдық, құрастырылымдық.

КОНСТРУКТОР зат. Жасаушы, құрушы.

КОНСТРУКТОРЛЫҚ сын. Конструкторға тән, конструкторға қатысты.

КОНСТРУКЦИЯ [лат. constructio] зат.

1. тех. Мәшине, құрылыс механизмдерінің құрылысы. 2. лингв. Сөздердің грамматикалық құрылысы.

КОНСТРУКЦИЯЛЫҚ сын. Конструкцияға тән, конструкцияға қатысты.

Конструкциялық беріктік. тех. Конструкциялық элементтер – пісірме жалғаулардың, иінді біліктердің, бурандамалардың, турбина қалақтарының және т.б. беріктігі.

Конструкциялық материалдар. Мәшинелер мен механизмдердің, үйлердің, транспорт құралдарының, ғимараттардың, аспаптар мен басқа техникалық объектілердің болшектерін жасауға пайдаланылатын материалдар.

Конструкциялық үйлесім. инф. Алмалы-салмалы элементтерді, блоктар мен құрылғыларды механикалық ауыстыруды жасақтауға арналған дербес компьютердің түзілістік элементтерінің жиынтығы.

КОНСУЛ [лат. consul] зат. 1. дипл. Басқа мемлекетте белгілі бір міндеттерді (өз мемлекеті мен оның азаматтарының заңдық және экономикалық мүдделерін қорғау істерін) орындау үшін тұрақты өкіл ретінде тағайындалған лауазымды адам. 2. тар. Ежелгі Римде болған жоғарғы мемлекеттік лауазымдардың бірі.

КОНСУЛДЫҚ сын. құқық. Консулға тән, консулға қатысты.

Консулдық заңдастыру. саяси. Халықаралық байланыстардағы құжаттардың құқыққа сәйкестігін, осы құжаттарды берген, құрастырған не растаған мекеменің құзыреттілігін растау.

Консулдық патент. Консулдық мекеменің басшысы ретінде тағайындалғаны жөнінде тұлғаға берілетін құжат.

Консулдық әкекватура. Сыртқы

істер ведомствосы арқылы берілетін консулдық мекеменің өз функцияларын консулдық округ шеңінде атқаруға жол ашатын қабылдаушы мемлекеттің рұқсаты.

КОНСУЛЬТАНТ [лат. consultans] зат. 1. Кеңес беруші, ақыл айтушы адам. 2. Кеңесші (кітапхана, мұражай т.с.с. келушілердің сауалдарына жауап беріп, анықтама беретін маман).

КОНСУЛЬТАТИВТІК [лат. consultare] сын. кіт. Кеңесшілік, кеңес берушілік, кеңесуші.

КОНСУЛЬТАЦИЯ [лат. consultatio] зат. 1. Белгілі бір маманның тарапынан берілетін кеңес. 2. мед. Науқастарды қабылдайтын, емдейтін, кеңес беретін мекеме.

КОНСУМЕНТЕР [лат. consumo] зат. биол. Тұтынушылар қоректік тізбекте фотосинтез немесе хемосинтез жүргізетін өндіргіштер түзетін дайын органикалық заттарды пайдаланатын азғалар.

КОНСЮМЕРИЗМ зат. экон. Сатып алушылардың азаматтар мен үкімет бұйымдарының сатушыларға деген қымысқан азаматтардың үстемдік құқығы.

КОНТАГО зат. экон. 1. Сатып алушының акцияны немесе барлық тауар партиясын сатып алуды кейінге қалдырғаны жөнінен бағға қосымша төлем төлеуі. 2. Сауда жұмысының есебін кейінге қалдыру.

КОНТАКТ [лат. contactus] зат. Түйіскен, жалғасқан жері, жанасқан тұсы. // Жалғасқан, түйіскен.

Контактлі коррозия. физ. Ортада әртекті металдардан жасалған бұйымдардың түйісуінен туатын жерлікті коррозия, электролит.

КОНТАКТОР [лат. contactus] зат. тех. Кернеуі төмен электр тізбектерді дистанциялық әдіспен коммутациялайтын (қосатын, ағытатын) аппарат.

КОНТАКТ-СХЕМА [ағыл. the contact circuit] зат. инф. Жалғасқан рельелік, жалғасқан схема.

КОНТАМИНАЦИЯ [лат. contaminatio] зат. 1. психол. Әртүрлі сөздерге қатысты буындарды бір сөзге біріктіріп жіберуден болатын сөзді қате айту. 2. лингв. Екі элементтен үйінші жаңа тілдік бірліктің жасалуы.

КОНТАМИНДЕНУ [лат. contaminatio] зат. геол. Магманың өзі кіріккен тау жыныстарды балқытып, олармен сіңісуі және кіріктіруші тау жыныстар балқымаларымен араласып құрамдық өзгерістерге ұшырауы.

КОНТЕЙНЕР [ағыл. container] зат. Әртүрлі көлік түрлері мен жүктерді ыдыссыз тасымалдауға арналған стандартты сыйымдылық.

КОНТЕКСТ [лат. contextus] зат. лингв. Сөйлемдегі не мәтіндегі ойдың нақты айқындалатын көрінісі болып табылатын ауызша не жазбаша үзінді.

КОНТЕКСТІ сын. Контекске қатысқан, контексті бар.

Контексті меню. инф. <ағыл. context menu> а) Белгіленген объектінің командалар жиынынан тұратын меню. ә) Ағымдағы объектімен байланысқан командалар жиынынан тұратын арнайы меню.

КОНТЕКСТІК сын. Контекске тән, контекске қатысты.

Контекстік іздестіру. инф. <ағыл. context searching> Құжаттардың (түсініктемелердің) мәтін бойынша іздестіру.

Контекстік мағына. лингв. Белгілі бір контексте тән, сол контекст негізінде ғана анықталатын мағына.

Контекстік оқыту. пед. Болшақ кәсіптік еңбектің пәндік және әлеуметтік мазмұнының біріктіріліп оқытылуы.

КОНТЕНТ зат. жаңа. Қандай да бір өнімнің немесе ақпараттың ішкі мазмұны.

КОНТЕНТ-ТАЛДАУ [ағыл. contend] зат. әлеум. Әлеуметтік ақпараттар мазмұнын сандық зерттеу әдісі.

КОНТИНГЕНТ [лат. contingens] зат.

1. Белгілі бір жағдайда бірыңғай топ, категория құратын адамдар жиынтығы. 2. экон. Белгілі мақсат үшін ұйғарулы шектеулі мөлшер.

КОНТИНГЕНТТЕ=ет. экон. Экспорттық және импорттық квоталар қою көмегімен сыртқы сауданы мемлекеттік реттеу.

КОНТИНГЕНТТЕУ Контингентте етістігінің қимыл атауы.

КОНТИНЕНТ [лат. continens] зат. 1. геогр. Материк, жан-жағы мұхитпен қоршалған құрғақ құрлық жер бөлігі. 2. Аралары алысқа әртүрлі елдер, мемлекеттер.

КОНТИНЕНТТІК сын. Континентке тән, континентке қатысты.

Континенттік түзілімдердің генетикалық типі. геол. Денудацияның, тасымалданудың және қираған тау жыныстар өнімдері аккумуляциясының бір немесе бірнеше динамикалық өзіндік түрлері білінімінің нәтижесінде жаралатын түзілім.

КОНТИНУАЛИЗМ зат. әдеб. Белгілі бір істің, құбылыстың аяқталмайтынын не созылмалы екенін көрсететін бағыт.

КОНТИНУУМ [лат. continuum] зат. геом. Түзу кесіндісінің барлық нүктелерінің немесе түзудің барлық нүктелерінің жиынтығы.

КОНТОКОРРЕНТ [итал. conto corrente] зат. экон. Кез келген несиелік және есеп-қисап жүргізіле беретін клиенттің банктегі бірегей ағымдық және қордағы есебі.

Контокоррент есебі. экон. Банктердің несие және есеп-қисап жұмыстарын жүргізу үшін өздерінің клиенттеріне ашатын бірыңғай күнделікті және қарыз есебі.

КОНТОКОРРЕНТТІ сын. Контокоррентке тән, контокоррент қатысқан.

Контокоррентті есепшот. экон. Банктің клиентке ашатын бірдей ағым есепшоты.

КОНТОМАТ зат. экон. Пластикалық карточканың көмегімен ақшаның автоматтан қолма-қол берілуі.

КОНТОР [лат. contra] заттар. совет. Кеңсе, кәсіпорын мен мекеменің өкімшілік бөлімдерінің жалты аты.

КОНТР... Бір нәрсеге қарсылық, қарсы тұру мағынасындағы Еуропа тілдерінен енген күрделі сөздердің бірінші сыңары.

КОНТРАБАНДА [итал. contrabando] зат. экон. Әткесшілік (тауарларды, валютаны, құндылықтарды немесе өзге де заттарды, солардың ішінде зияткерлік меншік заттарын кеден шекарасы арқылы заңсыз ірі көлемде алып өту).

КОНТРАБАНДИСТ зат. экон-құқық. Әткесші.

КОНТРАБАС [итал. contrabasso] зат. муз. Ысқымен тартылатын қыл ішекті музыкалық аспап.

КОНТРАГЕНТ [лат. contrahens] зат. Келісім бойынша өзіне міндеттемелер алған адам немесе мекеме.

КОНТРАДИКТОРЛЫҚ [лат. contradictorius] сын. Қарама-қайшы, аумалы-төкпелі.

КОНТР-АДМИРАЛ [франц. contre-amiral] зат. әск. Арвергард кемеңің басқарушысы ретіндегі кейбір елдердің флотындағы бірінші адмиралдық әскери атақ.

КОНТР-АДМИРАЛДЫҚ сын. әск. Контр-адмиралға қатысты.

КОНТРАКТ [лат. contractus] зат. Келісімшарт (нақтылы мерзімге келісілген екі жақтың міндеттемелері).

КОНТРАКТАЦИЯ зат. экон. Ауыл-шаруашылық өнімін өндіруші өзі өсірген өнімін ұқсату немесе сату үшін дайындаушы тұлғаға беруге міндетті болатын сатып алу, сату шарттарының бір түрі.

КОНТРАКТУРА [лат. contractura] зат. мед. Буындардағы қимыл, қозғалу құбылыстарының шектелуі салдарынан аяқ, қолдың

немесе олардың бөліктерінің бір қалыпта тырысып қалуы.

КОНТРАМАРКА [франц. contremarque] зат. Билеттің орнына жүретін талон.

КОНТРАПОСТ зат. көркем өнер. Объектінің жеке бөліктерінің бірнеше жақтан қарағандағы көрінісін бір жазықтық бетінде бейнелеу тәсілі.

КОНТРАРГУМЕНТ зат. Аргументке қарама-қарсы пайымдау.

КОНТРАСТ [франц. contraste] зат. Айқын көрінетін қарама-қарсылық.

КОНТРАТАКА [франц. contre-attaque] зат. Әск. Қоранып жатқан әскерлердің жаулардың шабуылын тойтару мақсатымен қолданатын қарсы шабуылы.

КОНТРАТИП [лат. contra – қарсы, грек. typos – үлгі] зат. физ. Алашқы негативтен түзсіз фотоматериалға түсіріліп жасалған негатив немесе аралық позитив.

КОНТРАТИПТЕУ зат. физ. Негативте контрасты (қарама-қарсылық) кішіейту үшін бір негативтен бірнеше контраптив жасау әдісі.

КОНТРАФАКТИЛІК [ағыл. counterfeit] сын. құқық. Түпнұсқа негізінде жасалған, зияткерлік құқықты бұзатын жаңа өнім.

КОНТРАФАКЦИЯ [франц. contrefaction] зат. экон. Айтұлы фирмалардың тауарлармен ұқсас тауарларды өндіріп, өткізуден пайда алу мақсатымен нарықта мәлім тауар белгілерін заңсыз пайдалану; біреудің туындысын қайта шығарып, тарату жолымен авторлық құқықты бұзу.

КОНТРАЦЕПЦИЯ [лат. contraceptio] зат. мед. Қаламаған жүктілікті болдырмау әдістері мен құралдары.

КОНТРБАЛАНС зат. экон. Балансты немесе оның қайсыбір бөлігін тексеру, талдау мақсатымен бухгалтерлік деректер негізінде жасалатын кесте.

КОНТРДАНС [франц. conterdanse] зат. өнер. Ағылшындардың бий.

КОНТРИБУЦИЯ [лат. contributio] зат. экон. Жеңген елдің жеңілген елден бітім шарты бойынша алатын салығы.

КОНТРОМӘДЕНИЕТ зат. тар. қоғ.-саяси. <лат. contra – қарсы, cultura – мәдениет> 60-70-жылдары батыс елдерінің жастары арасында таралған қазіргі буржуазиялық мәдениетке рухани қарсылық көрсету формасы.

КОНТРОЛЕР [франц. controleur] зат. Қоғамдық орындарда (көлік, театр т.с.с.) билет тексеруші адам.

КОНТРОЛЛЕР [лат. controller] зат. инф. 1. Компьютердің жеке құрылғыларының жұмысын басқаратын электрондық схема. 2. Бір немесе бірнеше құрылғыны басқаруды, ал кейбір жағдайларда компьютерге қосылған интерфейстердің сәйкес болуын орындайтын дербес компьютер блогы. 3. Оған қосылған құрылғылардың жұмысын басқаратын, бірақ әдеттегідей одан өтетін ақпараттар ағынын өзгертпейтін бағынықты жүйе. 4. Компьютерге қосылған құрылғыларды басқару қызметін атқаратын бағдарламаланатын аралық-құрылғы.

Контроллердің қалып-күй блогы. инф. <лат. status control block> Компьютерлердің бірыңғай жүйесінде – контроллер жайында динамикалық мәліметтері бар операциялық жүйенің кестесі.

КОНТРОЛЛИНГ [ағыл. controlling] зат. инф. 1. Кәсіпорында фирмадағы хабарламаны өңдеуде және компьютерлік шешім қабылдауға, есепке алу жағдайын талдаудағы және жоспарлау құралы. 2. Германия, АҚШ-та өнеркәсіп кәсіпорындарында қабылданғандай, фирма бөлімшелерінің аты.

КОНТРОЛЬ [франц. controle] зат. **Бақылау** 1. Тексеру, байқау, бақылау. 2. экон. Заңды қаралап, ереже бойынша, нұсқамен, бақыдай

мөлшерленетін актілермен, сонымен бірге бағдарламамен, жоспармен, келісім шартпен, жобамен, келісіммен керекті жағдайдағы және қажетті объектінің жағдайын қадағалауға сәйкестігін тексеру мақсатында, объектіні бақылауда қорытындылаушы, процесс және экономикалық объектілерді басқарудың құрамы.

КОНТРОФЕРТА зат. экон. Бастапқы ұсыныста көрсетілген шарттарды өзгерте отырып келісім жасау туралы ұсыныс ақтесті.

КОНТРЕВОЛЮЦИЯ [франц. contre-revolutionnaire] зат. тар. **Керітоңкеріс** (мемлекетте болып өткен революциялық қозғалыстарға қарсы бағытталған саяси қозғалыс немесе бұрынғы биліктен айырылған күштердің ескі жүйені қалпына келтіру үшін жүргізген қарулы қарсылығы).

КОНТРЕВОЛЮЦИОНЕР заттар. **Керітоңкерісшіл.**

КОНТРЕЛЬС зат. көлік. Негізгі рельстің ішкі жағынан қарама-қарсы тартылған рельс.

КОНТРАСТАЛИЯ зат. навиг. Кемеге жүк тиеу-түсіру жұмыстары кезінде теңіз тасымалының шартында көрсетілген мерзімнен тыс тұрған уақыт.

КОНТРИТУЛ зат. баспа. Бүтіндей алғанда көптомдық немесе сериялы басылымдарға қатысты мәліметтерді немесе аударма басылымдарда түпнұсқа тілінде тұтул мәліметтері бар қайырмалы жазық парақтың сол жақ бөлігі.

КОНТРФОРС [франц. contrefort] зат. сәулет. Ғимараттың негізгі құралымын нығайту үшін қабырғаға тігінен немесе көлденеңнен жапсыра жасалатын тіреу.

КОНТРЭСКАРП [франц. contreescarpe] зат. Әск. Жерілікті жердің өз жағына қарай бағытталған биік құлама ыды түріндегі танкіге қарсы жер бөгеті.

КОНТУЗИЯ [лат. contusio] зат. мед. Дененің ұрылуы, зақымдануынан ағзаның мең-зең болып қалуы.

КОНТУР [франц. contour] зат. **Кескін** (бір нәрсенің нобайы).

Контур карта. геогр. Құрлықтар мен су айдындарының атауы көрсетілмей, кескіні ғана берілетін географиялық карта. **Контур ішіне су айдау.** с у ш ар. Мұнай шоғырына және оның контур маңы бөлігіне тікелей су айдау жолымен мұнайлы горизонттағы қысымды бірқалыпты ұстап тұру әдісі.

КОНТУРЛЫҚ сын. Контурға тән, контурға қатысты.

КОНУРБАЦИЯ [лат. con – бірге, urbs – қала] зат. Экономикалық және мәдени-тирмистық байланыстары, жалпы ірі инженерлік ғимараттары нәтижесінде біртұтастық құрайтын, бір-біріне жақын орналасқан және өзара байланысқан қалалар тобы.

КОНУС [лат. conus] зат. геом. Тік бұрышты үшкілдің қатеттерінің біреуінің айналасында айналу арқылы жасалған геометриялық дене.

Конус төрізді жанартау. геол. Конус пішіні орталық типті жанартау. **Конус түріндегі су тұндырғы.** с у ш ар. Судың түңу процесі.

КОНУСТЫҚ сын. к.і.т. Конусқа ұқсас, конус сияқты; конусы бар.

Конусты құты. Химиялық тәжірибелерде қолданылатын конусқа ұқсас құты.

КОНУСТЫҚ сын. геом. Конусқа тән, конусқа қатысты.

Конустық қима. геом. Доңгелек тік конусты оның төбесі арқылы өтпейтін жазықтықпен қиып өткенде шығатын сызық.

КОНФАБУЛЯЦИЯ [лат. confabulatio] зат. психол. Естің бұзылуы кезінде байқалатын жалған естеліктер.

КОНФЕДЕРАЦИЯ [лат. confederatio] зат. қоғ. Саяси, әскери, экономикалық және т.б. мақсаттарды жүзеге асыру үшін құрылатын мемлекеттердің уақытша одағы, мемлекеттік құрылым формасы.

КОНФЕРАНСЬЕ [франц. conferencier] зат. Батыс өнеріндегі концерттік бағдарламаларды, эстрадалық ойын-сауықтарды жүргізуші әртіс.

КОНФЕРЕНЦИЯ [лат. conferentia] зат.

1. Мемлекеттер мен қоғамдық ұйым өкілдерінің, ұйым мүшелерінің белгілі бір тақырыпқа байланысты басқосуы, ғалымдардың жиналысы, мәжілісі. 2. Айтұлы күн, белгілі бір ғылыми тақырып бойынша шақырылған ғалымдар мен зерттеушілердің, педагог, оқытушылардың мәжілісі.

КОНФЕСКЕ зат. тар. совет. **Кәмтеске.**

КОНФЕСКЕЛЕ = ет. тар. совет.

Кәмтескеле.

КОНФЕСКЕЛЕН = ет. тар. совет.

Кәмтескелен.

КОНФЕСКЕЛЕУ Конфескеле етістігінің қимыл атауы.

КОНФЕССИЯ [лат. confessio] зат. Басқаға тәуелсіз дербес діни бағыт, ағым.

КОНФЕССИЯРАЛЫҚ сын. қоғ.-саяси. Конфессиялар арасындағы, дінаралық.

КОНФЕССИЯЛЫ сын. қоғ.-саяси.

Конфессиядан құралған, конфессиядан тұратын.

КОНФЕССИЯЛЫҚ сын. Конфессияға тән, конфессияға қатысты.

Конфессиялық мектептер. <лат. confessionalis> Белгілі бір діннің қағидаларын насихаттауды мақсат ететін шіркеудің қарамағы мен бақылауындағы оқу орны.

КОНФЕТ [итал. confetto] зат. тамақ.

Кәмтит.

КОНФИГУРАТИВТІ сын. мэд-филос.

Жаңа ұрпақтың да, үлкендердің де өз теңдес қатарларынан тәжірибе алатын, үйренетін мәдениет типінің бірі.

КОНФИГУРАЦИЯ [лат. configuratio] зат. инф. 1. Белгілі бір жүйені, аппараттық жабдықтарды, оның нақты параметрлерін, құрылғылар құрамын, өзара байланыстарын анықтай отырып орналастыру. 2. Дербес компьютерді пайдаланушының белгілі бір мәселелерді орындауына арналған қызметтік құрылғылардың жинағы.

Конфигурация диспетчері. инф. <ағыл. configuration manager> Жүйенің тішімүйлесімі жайындағы мәліметтерді сақтауды және таңдап алуды жеңілдететін бағдарламалық құрауыштар жиыны. **Конфигурация тізілімі.** инф. <ағыл. configuration registry> Есептеу мәшинесінің конфигурация жайындағы ақпарат сақталатын мәліметтер базасы. **Конфигурация файлы.** инф. <ағыл. configuration file> Операциялық жүйені жүктеу кезінде автоматты түрде орындалатын оның файлы.

КОНФИГУРАЦИЯЛАУ [ағыл. configuration] зат. инф. Дербес компьютердің ақпараттық жабдықтарын, жеке құрылғылары немесе қолданбалы бағдарламаны дербес компьютердің нақты құрамына бейімдеп, оның дұрыс жұмыс істеуін қамтамасыз ету процесі.

КОНФИГУРАЦИЯЛЫҚ сын. инф. Конфигурацияға тән, конфигурацияға қатысты. **Конфигурациялық файл.** инф. <ағыл. config.sys> Операциялық жүйе жүктелген мезетте файлдың оқып, онда жазылған барлық командаларды орындайтын файл.

КОНФИДЕНЦИАЛДЫ сын. к.і.т. Екеуара, көзбе-көз; үшінші жақ үшін жасырын, тек екі жаққа ғана арналған.

КОНФИРМАЦИЯ [лат. confirmatio] зат. экон. Сатып алушы өкілінің конфирмациялық экспорттық үйлелігін түрі.

КОНФИРМАЦИЯЛЫҚ сын. Конфирмацияға тән, конфирмацияға қатысты.

КОНФИСКА зат. тар. совет. **Кәмтеске.**

КОНФИСКАЛА = ет. тар. совет.

Кәмтескеле.

КОНФИСКАЦИЯ [лат. confiscatio] зат. тар. совет. **Кәмтескелеу** (XX ғасырдың 20-жылдарындағы Кеңес өкіметі өкімілік органдарының уәкілі немесе шешімінің

келісімімен іске асырған ірі меншік иесінен басы бүтін дүниесін күшіпен тәркілеп айыру процесі).

КОНФИСКЕ з. т. тар. совет. **Кәмтеске**.

КОНФИСКЕЛЕ = ет. тар. совет.

Кәмтескеле.

КОНФИСКЕЛЕН = ет. тар. совет.

Кәмтескелен.

КОНФИСКЕЛЕУ <лат. confiscatio> з. т. сөйл. **Кәмтескелеу**.

КОНФЛИКТ [лат. conflictus] з. т. 1. Бір-біріне қарама-қарсы мүдделердің, көзқарастардың, ұмтылыстардың соқтығысуы; тартыс, дау-жанжал, келіспеушілік. 2. Әдеб. Тартыс, ишеленіс.

КОНФОРМАЦИЯ [лат. conformation] з. т. физ. Органикалық қосылыс молекулаларының, олардың жеке бөліктерінің жай көміртек – көміртек байланыстары айнала еркін қозғалуы кезінде қабылдайтын геометриялық пішіндері.

КОНФОРМАЦИЯЛЫҚ сын. физ. Конформацияға тән, конформацияға қатысты.

КОНФОРМДЫЛЫҚ [лат. conformis] з. т. псих. Адамның төңірегіндегі топтың ықпал-әсеріне берілгіштігі.

КОНФОРМИЗМ [лат. conformis] з. т. псих. **Конформдылық**.

КОНФРОНТАЦИЯ з. т. филос. Әлеуметтік жүйе, мүдделер мен сенімдердің қайшылығы, қақтығыс.

КОНФУЦИЙШІЛДІК з. т. филос. Негізгі ұстанымдарының бірі адамдарды бекзаттар мен төмендер болып екіге бөлу болып табылатын, б.з.б. VI ғасырда Қытайда пайда болған, Конфуций (Кун - цзы) негізін қалаған діни-философиялық ілім.

КОНЦЕДЕНТ з. т. құқық. Концессия шартын жасасуға уәкілдік берген мемлекеттік органдар.

КОНЦЕНТРАТ [лат. concentratio] з. т. 1. тамақ. Сақтауға және одан жығдан тамақ әзірлеуге ыңғайлы кептіріліп престелген тағам өнімдері мен жартылай фабрикалар. 2. ауыл шар. Құрамында қоректілігі жоғары заттары бар өнімді азық, құрама жем, күнжара, кебек т.б. мал азығы, құнарландырылған жем. 3. кен. Кенді байыту нәтижесінде алынатын өнім, яғни кен құрамынан керексіз құрамбөліктерді ажырату нәтижесінде алынған пайдалы құрамбөліктер жиынтығы.

Концентрат сапасы. кен. Концентраттағы пайдалы құрамбөлік пен қоспалардың құрамы. **Концентрат сапасын жетілдіру**. кен. Кендегі негізгі құрамбөліктің пайыздық үлесін арттыру.

КОНЦЕНТРАЦИЯ [лат. concentratio] з. т. 1. хим. Қоспа, ерітінді, қорытпа құрамындағы заттардың салыстырмалы мөлшері. 2. экон. Бірнеше фирманың немесе рыноктың бір қолда немесе капиталдың өндірісте бір жерде шоғырлануы.

КОНЦЕНТРАЦИЯЛЫ сын. Концентрациясы бар, концентрация қосылған.

КОНЦЕНТРАЦИЯЛЫҚ сын. Концентрацияға тән, концентрацияға қатысты.

Концентрациялық лагерь. әск. Мемлекеттердің, саяси режімдердің т.с.с нақты немесе ықтимал қарсыластарын күштеп оқшаулап, бір жерге бөлектеп жинауға пайдаланатын орын.

КОНЦЕПУАЛДЫҚ сын. кіт. Тұжырымдамалық.

КОНЦЕПУАЛИЗМ з. т. филос. Орта-ғасырдағы жалты түсініктердің нақты, шынайы дүниелерге қатысты екенін жоққа шығаратын, оның көбі ой-санада қалыптасатынын көрсететін философиялық бағыт.

КОНЦЕПЦИЯ [лат. conceptio] з. т. фило с. **Тұжырымдама**.

КОНЦЕПЦИЯЛЫҚ сын. Концепцияға тән, концепцияға қатысты.

Концепциялық модель. инф. <ағыл. conceptual model> а) Ғылым саласын талдау нәтижесінде анықталған ақпараттық объектілердің, олардың атрибуттары мен

объектілердің арасындағы өзара байланыстардың жиынтығын қамтитын модель. ә) Негізгі ұғымдар мен тілден тәуелсіз және кейбір пән саласының мағыналық құрылымы болып саналатын ұғымдар топтамасын құрастыру ережелерінің жүйесі. **Концепциялық модельдеу**. инф. <ағыл. conceptual simulation>. Мәліметтер базасын басқару жүйесінің терминдерінде мәліметтер моделін даярлау мен оңтайландыру.

КОНЦЕРН [ағыл. concern] з. т. экон. Өнеркәсіптің түрлі саласындағы кәсіпорындардың, сауда фирмаларының, банктердің, көлік және қауіпсіздік комиссияларының бірлестігі.

КОНЦЕРТ [итал. concerto] з. т. өнер. 1. Алдын ала арнайы жасалған бағдарлама бойынша көпшілік алдында орындалатын музыкалық, әдеби-хореографиялық және сахналық шығармалар. 2. Жеке музыкалық аспап, кейде 2-3 жетекші музыкалық аспап пен оркестр үшін сонаталық цикліді формада жазылған музыкалық шығарма. 3. ауыс. Қызық дәурен, дуған.

Концерт берді. Әнші, биші, күйші т.б. көпшілік алдында өнерлерін көрсетті; музыкалық шығармалар орындады, концерт қойды. **Концерт залы**. Көркемөнерпаздардың өнер көрсететін орны, концерт өтетін зал. **Концерт қойды**. а) Өнерпаздар көрермендерге өнерін көрсетті. ә) мысқыл. Аяқ астынан бырын білдірмеген оғаш қылық, ерсі мінез көрсетті.

КОНЦЕРТМЕЙСТЕР [нем. Konzertmeister] з. т. муз. 1. Жеке скрипкаға жазылған партияны орындайтын, кейде репетиция кезіндегі дирижердің орнын ауыстыратын оркестрдегі бірінші скрипкашы. 2. Симфониялық немесе опера оркестрінің ішекті аспаптар (альттер, виолончелдер, контрабас) тобына жетекшілік ететін музыкант. 3. Концерт кезінде жеке өнімдерді сүйемелдейтін және олардың жаңа репертуарын меңгеруге жәрдемдесетін пианист.

КОНЦЕРТТІК сын. муз. Концертке арналған, концертке қатысты. // сөйл. **Концерт қоюға арналған зал**.

Концерттік зал. Концерт өтетін, концерт қойылатын зал.

КОНЦЕССИОНЕР з. т. экон. Концессия иесі, концессия алған адам.

КОНЦЕССИЯ [лат. concessio] з. т. 1. құқық. Табиғат байлықтары, кәсіпорындарды және мемлекетке тиесілі басқа да шаруашылық нысандарды шет мемлекетке, шетел фирмасына, компаниясына т.б. тұлғаларға белгілі бір мерзімге пайдалануға беру туралы шарт. 2. экон. Құқық иесі екінші тарапқа (пайдаланушыға) сыйақы үшін құқық иесіне тиесілі айрықша құқықтар кешенін, соның ішінде фирмалық атауға немесе құқық иесінің коммерциялық таңбаларға құқығын, қорғалатын коммерциялық ақпаратқа, тауар белгісіне, қызмет көрсету белгісіне т. б. құқықты белгілі бір мерзімге немесе мерзімін көрсетпей кәсіпкерлік қызметте пайдалану құқығын беретін құқықтық қатынастар.

КОНЦЕССИЯЛЫҚ сын. терм. Концессияға қатысты.

Концессиялық кәсіпорын. экон. Мемлекетке немесе муниципалитетке тиесілі табиғат байлықтарын, кәсіпорындар мен басқа шаруашылық субъектілерін жекеше кәсіпкерлерге немесе шетелдік фирмаларға белгілі бір мерзімге пайдалануға беру туралы шарт негізінде құрылған кәсіпорын.

КОНЦЛАГЕРЬ з. т. Концентрациялық лагерь, мемлекеттердің, саяси режімдердің, т.с.с нақты немесе ықтимал қарсыластарын күштеп оқшаулап, бір жерге бөлектеп жинауға пайдаланатын орын, түрме.

КОНЬЮНГАЦИЯ з. т. 1. анат. Кейбір азғалар келісіндерінің екі дарағының қосылып, ядролық мүшесі мен цитоплазманың біріне бірінің араласуы. 2. биол. Екі генеративті (жынысты) ядроның қосылысы.

КОНЬЮНКТИВИТ [лат. conjunctivus] з. т. мед. Көздің дәнекер қабығының қабынуы, қабақтың ішкі үстіңгі жағын және көз қарашығының алдыңғы бөлігін жауып тұратын шыршыты қабықтың қабынуы.

КОНЬЮНКТУРА [лат. conjunctura] з. т. экон. Экономикалық циклінің әрбір кезеңіндегі өндіріс процесі мен айналыстың нақты жағдайы.

КОНЬЮНКТУРАЛЫҚ сын. кіт. Конъюнктураға қатысты.

КОНЬЮНКЦИЯ [лат. conjunctio] з. т. 1. филос. Лоикалық байланымдар, екі пікірдің бірігуінен логикалық «және» жалғауы арқылы пікір құратын логикалық операция. 2. инф. «Және» операциясының символы.

Конъюнкцияны терістеу. инф. <ағыл. nonconjunction> Кем дегенде бір логикалық айнымалы жалған болғанда ақиқат мәнін қабылдайтын, ал барлық логикалық айнымалылар ақиқат болғанда жалған мәнді қабылдайтын логикалық функция.

КОНЬКІ з. т. Мұз үстінде шапшаң жүгіріп өту, мәнерлеп сырғанауға арналған, болаттан жасалған жүз жағы табанға жапсырылған аяққай.

Коньки спорты. спорт. Конькимен мұз үстінде шапшаң жүгіріп өту және мұзайдында мәнерлеп сырғанау, қысқы спорт түрлерінің бірі.

Коньки тепті. Конькимен сырғанады.

КОНЬКИЛ сын. Коньки бар, коньки киген.

КОНЬКИШ з. т. Конькимен сырғанаушы,

коньки жарысына қатысушы.

КОНЬЯК [франц. cognac] з. т. Виноград

спиртінен алынатын уытты спиртті ішімдік.

КООПЕРАТИВ [лат. cooperatio] з. т.

1. Кәсіпкерлік қызметті жүзеге асыру үшін адамдардың үлесіңдік негізінде ерікті бірігу жолымен құрылған кәсіпорын, ұйым. 2. тар. совет. Тұтыну кооперациясының бұікені.

КООПЕРАТИВТІК сын. Кооперативке тән, кооперативке қатысты.

Кооперативтік кәсіпорын. экон. Меншігі үлесіңдік болінген тәуелсіз заңи субъектілер ретінде өмір сүретін кәсіпорын. **Кооперативтік меншік**. тар. Белгілі бір бірлестікке тән иелік.

КООПЕРАЦИЯ [лат. cooperatio] з. т.

1. Жеке тұлғалардың ұжымдық кәсіпкерлік үшін ерікті мүшелік негізінде құрылған бірлестігі. 2. Бір не бірнеше елдегі шетелдік серіктестері қатысуымен бірлескен немесе өзара келісілген өндірісті ұйымдастырудың әмбебап нысаны.

КООПАЦИЯ [лат. cooptatio] з. т. Белгілі бір уақытта сайланатын органның жаңадан сайлау өткізбей-ақ өз ішешімен толықтырылуы.

КООРДИНАТ [лат. co(n) – бірге, ordinatus – реттелген] з. т. 1. мат. Жазықтықтағы, кез келген беттегі не кеңістіктегі нүктенің орнын анықтайтын сандар. 2. Мекен, орын.

Координаттар каталогы. геол. Жер бетінің ерекшелігі, ойы мен қыраты, жазығы баяндалған жазба.

КООРДИНАТА з. т. **Координат** (кеңістікте жатқан нүктенің жағдайын анықтайтын шамалар, мөлшерлер).

КООРДИНАТАЛЫҚ сын. мат. **Координаттық** (координатаға тән, координатаға қатысты).

Координаталық тор. геол. **Координаттық тор**.

КООРДИНАТӨЛШЕУІШ з. т. геол. Топографиялық картаның координаттық торы бойынша объектілердің тік бұрышты координатын дәл анықтауға және бұрышы бойынша координаттары белгілі объектілерді картаға түсіруге арналған аспап.

КООРДИНАТТЫ сын. Координаты бар, координаты көрсетілген.

КООРДИНАТТЫ-ЖОНҒЫШ: координатты-жонғыш станок. тех. Қосымша арнайы құралдармен пайдаланбай-ақ өзіндегі әмбебап құралдармен қажетті бөлшекті аса

үлкен дәлдікпен сапалы өңдей алатын металл жонатын станок.

КООРДИНАТТЫҚ сын. Координатқа қатысты.

Координаттық графика. и н ф. <ағыл. coordinate graphics>. Кескін бейнелеу командаларынан және координаттық мәліметтерден қалыптасатын мәшинелік графика.

Координаттық сызғыш. и н ф. Word жүйесінде азатжол шекарасын тағайындауға арналған, сантиметр немесе дюйммен тақбаланған, экранның горизонталь не вертикаль жолы. **Координаттық тор.** геол. Құрам бөліктері нақтылы бағыттарда не координаталарда орналасқан және олар бір-бірінен ығли да бірдей қашықтықтардан көрініс беріп отыратын кристалды тор. **Координаттық іздеу.** и н ф. Координаттық индексітеу әдісін пайдалануға негізделген құжаттарды іздеуі.

КООРДИНАЦИЯ [лат. co(n) – бірге, ordinatio – реттеу] зат. Ұғымдардың, іс-әрекеттің және т.с.с. ретке келтірілуі, үйлестілуі, сәйкестілігі.

КООРДИНАЦИЯЛА = ет. Үйлестіру, сәйкестендіру.

КООРДИНАЦИЯЛАУ Координациялау етістігінің қимыл атауы.

КООРДИНАЦИЯЛЫҚ сын. физ. Координацияға тән, координацияға қатысты.

Координациялық байланыс. хим. Донорлық-акцепторлық байланыс – кешенді қосылыстарға тән химиялық байланыс түрі. **Координациялық сан.** физ. Кристалдық тордағы әрбір атомның (ионның) айналасында бірдей қашықтықта орналасқан ең жақын атомдардың (иондардың) саны.

КОПАЛ [исп. copal] зат. биол. Қазып алынатын өсімдік шайыр.

КОПАЛОК зат. зоол. Улы жыланның бір түрі.

КОПЕЛЬ зат. хим. Құрамында 42,5-44,0% никель, 0,1-1,0% марганец кіретін негізі мыс болып келетін құйма.

КОПЕР [нем. Köper] зат. 1. құрыл. Жүк көтеруге, түсіруге арналған және т. б. механизмдері мен жабдықтары бар шахта оқпаны үстіндегі техникалық құрылыс. 2. құрыл. Жуан бағаналарды (дiңгектерді) жерге қаққанда пайдаланылатын қарапайым немесе әмбебап, өздігінен жүретін немесе тіркелетін электр, дизель және бу мәшине. 3. тех. Ірі металл сынықтарын қайтадан қорытуға жіберу үшін ауыр шойын тоқпақпен ұрылған ұсақтайтын құрылыс.

КОПИР [нем. Kopierschablone] зат. тех. Бұйымдарды берілген үлгіден айнытпай жасап шығаратын көшірме станоктың фигуралы профилі бар негізгі бөлшегі (фасонды сызғыш, ждырықша, шайба және т. б.).

КОПИЯ [лат. copia] зат. **Көшірме.** **КОПРОЛИТ** зат. биол. Топырақтағы биологиялық жаңа жарандылардың жауынқұрт (шұбалшаңдар) бойынан өтіп, түйіртпектелген органикалық-минералдық қордасы.

КОПРОФАГ зат. зоол. Негізінен сүтқоректі жануарлардың қи, тезектерімен қоректенетін жануар.

КОПТЫЛАР зат. Христиандінін ұстанушы мысырлықтар.

КОПУЛЯЦИЯ зат. биол. Екі дарақтың жыныстық қатысы; қарапайым ағзалардың екі жыныс жасушасының (гаметаларының) қосылуы.

КОПФАГ зат. зоол. Қимен қоректенетін бұнақденелілер.

КОПЧУР зат. тар. Шыңғыс хан империясында қолданылған салықтың бір түрі.

КОРАБЛЬ [грек. karabos] зат. 1. **Кеме** (теңіздер мен мұхиттарда жүзетін желкенді қайық). 2. астрон. **Ғарышкеме** (ғарышты зерттеуге арналған бір немесе бірнеше адамдық Жер серігі).

Корабльден басқарылатын зымырандар. әск. Су үстіндегі, әуедегі, жағадағы және жердегі нысаналарды жою үшін қолданылатын зымырандар.

КОРАБЛЬДЕЙ сын. Корабль сияқты, корабль тәрізді.

КОРАБЛЬДІК сын. Корабльге тән, корабльге қатысты.

Корабльдік артиллерия. әск. Әскери корабльге орнатылған қарулар.

КОРАЛЛ¹ [грек. korallion] зат. 1. зоол. Теңізде мекен ететін ұсақ жәндік. 2. Маржан (теңізден алынатын тас түрі).

КОРАЛЛ² зат. зоол. Қуркетауық мойынның ашық жері.

КОРАЦИДИЙ зат. зоол. Денесін кірпікшелер жапқан, жалпақ құрттардың кейбіреулерінде болатын жұмыртқадан шыққаннан кейінгі дернәсіл сатысы.

КОРВЕТ зат. әск. Ауырқарулы соғыс кемесінің түрі.

КОРД [франц. corde] зат. тоқыма. 1. Мақта-мата талшығынан немесе химиялық талшықтан есілген аса берік жіп. 2. Ерекше өдіспен тоқылған жұн мата.

КОРДАЙТ [лат. cordaitales] зат. биол. Палеозой заманының карбон мен пермь кезеңінің аралығында қаулап өсіп, мезозой заманының триас кезеңінің бас кезінде құрып біткен, тек қазба қалдықтарын зерттеудің нәтижесінде ғана белгілі болған жалаңаш тұрғындар класына жататын өсімдіктер.

КОРДЕБАЛЕТ [франц. corps de ballet] зат. өнер. Әдетте Еуропа мәдениетіне тән балет, опера, оперетте, басқа да қойылымдарда көпшілік бий, бұқаралық көріністерді орындайтын биші-өнерпаздар ансамблі, билеушілер тобына арналған хореографиялық шығарманы орындайтын жұым.

КОРДИЕРИТ зат. хим. Силикаттар класының оқшауланған тетраэдрлі типіне жататын минерал.

КОРДИЛЬЕРА [исп. cordillera] зат. геол. Геосинклиндік жүйенің толысқан кезеңінде түзілген еңіс ішкі геосинклиндік көтерілім.

КОРДОДРОМ [франц. corde – жіп, грек. dromos – жүгіру] зат. спорт. Піспекті және реактивті қозғалтқышы бар қордты ұсақтардың ұшатын модельдерімен жарыс өткізуге арналған темір тормен қоршалған, беті бетондалған немесе асфальтталған дөңгелек алаң.

КОРДОН [франц. cordon] зат. 1. әск. Белгілі бір шеп немесе мемлекеттік шекара бойында созыла орналасқан жасақтар. 2. әск. Шекаралық сақшылар, күзетшілер немесе бөгелілі бөлмшесі. 3. Орман қорғау және қорық бекеттері.

КОРДТЫҚ; кордтық целлюлоза. хим. Вискозальқ кордты өндіруге арналған вискозальқ целлюлоза.

КОРЕЯ зат. экон. Кореяның байырғы халқының өкілі.

Корей жазуы. лингв. Корейлер қолданатын әріпті буын жазуы. **Корей тілі.** лингв. Корей Халық Демократиялық Республикасы мен Корея Республикасында, Қытай, Жапония, АҚШ және Қазақстан мен өзге ТМД елдерінде тұратын корейлердің тонға негізделген тілі.

КОРЖИНСКИТ зат. хим. Бораттар класына жататын минерал.

КОРЗИНА ор. зат. **Себет** (бірдеңе салу үшін тоқылтып жасалған ыдыс).

КОРЗИНКА зат. Себеттің кішкене түрі. **КОРИДОР** [итал. corridore] зат. **Дәліз** (кеңсе, пәтер бөлмелерінің арасын қосатын ұзынша бөлме).

КОРИНЕБАКТЕРИЯ зат. биол. Пішіні мен тіршілігі жағынан микробактерияларға өте жақын тұратын бактериялар тобы.

КОРИОЛИС; кориолис коэффициенті. физ. Кез келген уақыт аралығында берілген жазық қимыл қимадан өтетін сұйықтық массасының кинетикалық энергиясының

қарастырылып отырған қимыл қиманың барлық нүктелеріндегі жылдамдық шамалары бірдей және орташа жылдамдыққа тең деп ұйғарылып есептелінген сұйықтықтың осы массасының шартты кинетикалық энергиясына қатынасына тең өлшем бірлігінсіз шама.

КОРИОЛИС күші. физ. Кориолис үдеуімен шартталған және инерциалды жүйеге қатысты ілгерілемелі емес, қозғалатын инерциалды емес санақ жүйесіндегі материалдық нүктеге әсер ететін инерция күші. **Кориолис үдеуі.** физ. Бір тасымал жылдамдықты облыстан басқа тасымал жылдамдықты облысқа нүктенің орын ауыстыруымен шартталған, нүктенің абсолют үдеуінің құраушысы.

КОРИФЕЙ [грек. koryphaios] зат. Ғылымның, көркемөнердің және т. б. белгілі бір саласында жетекші, бастаушы, бәрі сөзсіз мойындаған аса көрнекті қайраткер.

КОРНЕР [ағыл. to corner] зат. экон. Кейіннен қайта сату мақсатымен қайсыбір тауарды сатып алу үшін заңды және жеке тұлғалардың бірігуінің (келісуінің) ең қарапайым нысаны.

КОРNET¹ [франц. cornette] зат. тар. 1917 жылға дейін Ресей армиясында қолданылған алғашқы офицерлік шен.

КОРNET² [франц. cornet] зат. муз. Үрлемелі оркестр тобындағы көлемі трубадан кішірек аспап.

КОРОЛЕВА зат. 1. тар. Корольдің әйелі; феодалдық немесе буржуазиялық мемлекеттің басшы әйелі. 2. спорт. Шахмат тасы.

КОРОЛЬ зат. 1. Феодалдық немесе буржуазиялық мемлекеттің басшысы. 2. ойын. Король суреті салынған карта. 3. спорт. Шахмат ойынындағы басты тұлға. 4. ауыс. Майталман.

КОРОНАВИРУС [лат. coronaviridae] зат. биол. Құрамы күрделі, сыртында шығып тұрған тікенекишелері тәжге ұқсас вирустар.

КОРОНКА зат. тех. Бұрғының кескіш бөліктерінің жиегі, үш жағы.

КОРОНОГРАФ [лат. corona – тәж, грек. ggarho – жазамын] зат. тех. Күн тәжін бақылап, зерттеуге арналған телескоп.

КОРПОРАТИВТІ сын. жана. экон. Жеке тұлғаға емес, заңды тұлғаға қатысты немесе соған тән.

КОРПОРАТИВТІК сын. Корпорацияға тән, корпорацияға қатысты.

Корпоративтік желі. и н ф. <ағыл. enterprise – wide networks> Корпорацияның барлық бөлімшелеріне қызмет ететін есептеу желісі.

КОРПОРАЦИЯ [лат. corporatio] зат. экон. 1. Кәсіби немесе мақсат-мүдделері ортақтығымен біріккен қоғам, одақ, бірлестік. 2. Меншіктің акционерлік нысаны, меншікті ұжымдасып иелену, кәсіпорынды басқару міндеттерін кәсіпқой басқарушылардың (менеджерлердің) жоғары тұрған буындарының қолына шоғырландыру, заңға қайшы келмейтін мақсатқа қол жеткізу үшін кәсіптік және басқа мүдделер сәйкестігі бойынша біріккен қоғам, одақ, тұлғалар тобы.

КОРПОРАЦИЯЛЫҚ сын. Корпорацияға тән, корпорацияға қатысты.

Корпорациялық топ. Тұлғааралық қарым-қатынас топ мүшелері үшін өзара жеке мәнді сипатта жүзеге асырылатын топ.

КОРПУС [лат. corpus] зат. 1. Кеменің, механизмнің сыртқы тұрқы; қабы. 2. [ағыл. case] и н ф. Жинастырылған тақпаға орнатылатын тақшаны механикалық ұстап тұруды жасақтайтын қатты қабап. 3. әск. Бірнеше дивизиядан тұратын әскери құрама. 4. Жабтық әскери оқу орындарының аттары. 5. Шетел державалары үкілдерінің жиынтығы. 6. баспа. Типографиялық шрифті-келді. 7. Жекеленген ғимарат немесе үлкен ғимараттың ерекшеленген бөлігі.

Корпустық артиллерия тобы. әск. Ядролық шабуыл құралдары, қарсыластың артиллериясы және резервтерімен күрес үшін, негізгі бағыттағы артиллерия мен дивизияның атысын күшейтуге арналған топ.

КОРПУСКУЛА [лат. corpusculum] зат. физ. Классикалық физикадағы материя бөлшегі.

КОРПУСКУЛАЛЫҚ сын. физ. Корпускулаға тән, корпускулаға қатысты.

Корпускулалық оптик. физ. Электр және магнит өрістерінде зарядталған бөлшектердің қозғалыс заңдарын оқып-зерттейтін физика бөлімі.

КОРПУСТЫҚ сын. Корпусқа тән, корпусқа қатысты.

Корпустық артиллерия. әск. Армиялық корпусның командиріне тікелей бағынатын артиллериялық бөлімдер мен бөлімшелер.

КОРРАЗИЯ [лат. corradiere] зат. физ. Өртүрлі көшкін орта (су, жел, мұз т.б.) тасымалдап әкелетін кесек жыныстардың жер бетінде түрлі тау жыныстарын үйкеуі, үңгуі, мүржі және өздерінің қайралу, қажалу процесі.

КОРРЕАЛДЫҚ: коррeалдық міндеттеме. экон. Міндеттемені орындау үшін жауапкершілікті борышқорлардың бәріне бірдей және олардың әрқайсысына бөлек-бөлек жүктейтін ынтымақтастық міндеттеме.

КОРРЕКТИВ [франц. correctif] зат. баспа. Түзету, ішінара жөндеу немесе өзгерту.

КОРРЕКТИРЛЕУ зат. баспа. Жоспарлау қателіктерін қолма-қол жөндеу, нақты шаруашылық процестердің болжамнан ойламаған жерден ауытқудың қадағалайтын механизмі.

КОРРЕКТИРЛЕУШІ зат. әск. Оқты нысанаға дәлдеп түзетуші, дырыстап көздеуші.

КОРРЕКТИРОВОЩИК ор. зат. әск. **Корректурлеуші.**

КОРРЕКТОР¹ [лат. corrector] зат. баспа. Терім немесе газет, журнал, кітап беттерін қалыптау кезінде жіберілген графикалық, орфографиялық қателерді түзетін редакцияның, баспахананың, типографияның қызметкері.

КОРРЕКТОР² зат. тех. Электр өлшеуіш аспаптың көрсеткішін шкаланың нөлдік таңбасына қоюға арналған тетік.

КОРРЕКТУРА [лат. correctio] зат. баспа. 1. Баспа теріміндегі қателері тексеріліп, жөнделген, басылар алдындағы соңғы түзетулер салынған баспа өнімінің бір данасы. 2. Әріптік, сандық, белгілік, таңбалық, емлелік, полиграфиялық-техникалық қателіктерді жөндеу жұмыстары.

КОРРЕКТУРАЛЫҚ сын. баспа. **Корректурға тән, корректурға қатысты.**

Корректуралық белгілер. баспа. Терімді түзетуде жазба, ауызыша нұсқауларды ауыстыратын, корректуралық отпистікідегі техникалық бұлтарыстарды және корректурла жасағанда жіберілетін қателерді түзетуге қызмет ететін шартты белгілер.

КОРРЕКЦИЯ [лат. correctio] зат. физ. Мәшинелер мен механизмдердің қателері мен кемшіліктерін, олардың жұмыс өлшеміннің нәтижелерін, қозғалыс траекторияларын және т. б. түзету.

КОРРЕКЦИЯЛА = ет. Түзету, шама өзгерісіннің сипатын жөндеу, процестің қажетті арнаға өтуі.

КОРРЕКЦИЯЛАУ **Коррекцияла етістігінің қимыл атауы.**

КОРРЕЛЯЦИЯ [лат. correlatio] зат. 1. биол. Азаның дамуы және тіршілігі кезіндегі жасушаларының, тіндерінің, органдарының және жүйелерінің құрылысы мен атқаратын қызметтерінің бір-біріне сәйкестігі, үйлесімділігі немесе ұғымдардың өзара қарым-қатынастары, шарттастық, байланыстылық. 2. геол. Бір-бірінен шалай аймақтарда тараған тау жыныстары топтарының өзара қатынасы бойынша олардың геологиялық жасын анықтау.

3. мат. Шамалар арасындағы ықтималдық немесе статистикалық тәуелділік.

Корреляция коэффициенті. мат. Корреляция тығыздығының дәрежесін көрсететін сан.

КОРРЕЛЯЦИЯЛЫҚ сын. Корреляцияға тән, корреляцияға қатысты.

КОРРЕСПОНДЕНТ [франц. correspondant] зат. 1. Газет, теледидар, радио редакцияларында, ақпараттық агенттіктерде штатта немесе штаттан тыс қызмет ететін және олардың басшыларының тапсырмаларын орындаушы журналист. 2. Белгілі бір аймақта редакцияның таныстыратын және болып жатқан оқиғаны газеттерде, теледидарда немесе радиода жариялаушы журналист-қызметкер. 3. Жергілікті жерден редакцияға хабар беруші жеке тұлғаны аты. 4. экон. Банк немесе басқадай қаржы ұйымдары, олар сол өңірдегі өзі секілді ұйымдардың есебінен мүддесін ұсыну және де олардың қаржылық әрі коммерциялық тапсырмаларын орындаушы.

Корреспондент банк. экон. Мәлімет беру шарты негізінде төлемдер мен есеп айырысу бойынша бір-біріне берілетін тапсырмаларды арнайы ашылған шоттар арқылы орындайтын банк.

КОРРЕСПОНДЕНТ-МҮШЕ зат. ТМД елдеріндегі және Польша, Румыния сияқты елдердегі академикке дейінгі ғылыми академиялық атақ.

КОРРЕСПОНДЕНТТІК [лат. correspondere] сын. Корреспондентке тән, корреспондентке қатысты.

Корреспонденттік есеп. экон. Тапсырма бойынша және өзгелердің есебінен корреспонденттік шарт негізінде бір кредиттік мекеме жүргізген есеп айырысулар көрсетілетін есеп түрі. **Корреспонденттік шарт.** экон. Бірі екіншісінің төлемдері мен есеп айырысу жөніндегі тапсырмаларын орындайтын ел ішіндегі және одан сырт жердегі банктер арасындағы келісім.

КОРРЕСПОНДЕНЦИЯ зат. кіт. 1. Газетте немесе журналда жариялану үшін жергілікті жерлерден келген хабарлар. 2. Хаттар, почта-телеграф материалдары. 3. Жеке адамдардың немесе мекемелердің өзара жазысқан хаттары.

КОРРОЗИЯ [лат. corrosio] зат. 1. физ. Қоршаған ортаның әсерінен металдардан жасалған бұйымдардың өздігінен бұлу процесі және құбылысы, тот. 2. геол. Геологиялық жыныстардың химиялық агенттердің әсерінен және заттектердің су алып кетуінен өзгеруі.

Коррозияға төзімді болат. хим. Қоршаған ортаның әсерінен металдың жаңа химиялық қосылыс түзіп, күйреуіне төзімді болат. **Коррозияға төзімділік.** физ. Материалдардың коррозияға төзімділік қасиеттері. **Коррозияға төзімді материалдар.** физ. Өрекетті ортаның: қышқылдың, сітінің, тұздың, газдың және т. б. әсеріне төзімді металдар мен металл емес заттар. **Коррозия ингибиторы.** хим. Коррозия бола бастаған жерлерге қосқанда материалдың бұзылу жылдамдығын азайтатын немесе тоқтататын заттек.

КОРРОЗИЯЛЫҚ сын. физ. Коррозияға тән, коррозияға қатысты.

Коррозиялық керші. физ. Сынықты түйірлердің жарым-жартылай желініп, олардың орнын кешіретуші материал басатын процесс. **Коррозиялық құрылым.** геол. Тау жыныста бұрынғы минералдың кейінгі минералмен желінуі негізінде байқалатын процесс.

КОРРУПЦИЯ [лат. corrumpio] зат. коғ. **Жемқорлық** (мемлекеттік басқару құрылымдарындағы лауазымды қызметкерлердің өздеріне тапсырылған қызмет мүмкіндіктерін жеке бастарының пайдасы мен мүддесі үшін пайдалану мақсатында жасаған қоғамға қауіпті қылмыстық іс-өрекеттері).

КОРСЕТ [франц. corset] зат. мед. Құнысты түзету үшін, омыртқа жотасы түрлі ауруға

шалдығын қисайтанда не жарақаттанғанда қолданылатын арнайы ортопедиялық құрал.

КОРТЕЖ [франц. cotege] зат. Әдетте жоғары лауазымды тұлғалардың қала ішіндегі қозғалысы мен қауіпсіздігін, кейде салтанатты шеруін қамтамасыз ететін бірнеше автокөліктердің қатар қозғалысы, тізбегі.

КОРУНД [нем. Korund] зат. хим. Оксидтер класының минералы, табиғи түзілімдер ішіндегі ең қатты заттардың бірі.

КОРФБОЛ зат. спорт. Швецияда кеңінен таралған дөптен ойналатын қимыл-қозғалысты спорт ойыны.

КОРЯКТАР зат. этнон. Ресей Федерациясындағы Коряк автономиялық округінің байырғы халқы.

КОСЕКАНС [лат. cosecans, co(mpliment) secans] зат. мат. Тригонометриялық функциялардың бірі.

КОСИНУС [лат. cosinus, co(mplement) sinus] зат. мат. Тікбұрышты үшкілдің үшкір бұрышының түйіскен катетінің гипотенузаға қатынасы.

Косинустар теоремасы. мат. Үшбұрыштың екі қабырғасы мен сол екі қабырғаның арасындағы бұрышы бойынша оның үшінші қабырғасын анықтауға арналған теорема.

КОСМОКРАТ [грек. kosmokrator] зат. саяси. Бүкіл дүниежүзілік монархия құруды көксейтін адам.

КОСМОКРАТИЯ [грек. kosmos - ғарыш, krato - иеленемін] зат. саяси. Бүкіл әлемді иелену, бүкіл әлемді билеу, бүкіләлемдік үкімет.

КОСМОКРАТИЯЛЫҚ сын. саяси. **Космократияға қатысты, соған тән.**

КОСМЕТИКА [грек. kosmetike] зат. Адам терісін күту үшін қолданылатын (әртүрлі суреті, далап, опа, иісмай т.б.) заттар.

КОСМЕТИКАЛЫҚ сын. **Косметикаға тән, косметикаға қатысты.**

КОСМЕТОЛОГИЯ [грек. kosmetike - әдемілеу өнері, logos - ілім] зат. мед. Теріні күту, адамның сыртқы келбетін әсемдеу, әртүрлі аурулардың әсерінен және туа біткен немесе жас өзгерісіне байланысты пайда болған ақауларды жасыру, емдеу әдістерін зерттеумен айналысатын клиникалық медицина саласы.

КОСМЕТОЛОГИЯЛЫҚ сын. **Косметологияға тән, косметологияға қатысты.**

КОСМО... Сөзге ғарыштық, ғарышқа тән деген мағына үстейтін күрделі сөздің бірінші сыңары.

КОСМОГЕНЕЗ зат. филос. Ғарыштың, дүниенің жаратылысы, шығу тегі туралы ілім.

КОСМОГОНИЯ [грек. kosmogonia] зат. астрон. **Ғарыштану** (астрономияның ғарыштық денелер мен олардың жүйелерінің пайда болуы мен дамуын зерттейтін саласы).

КОСМОГОНИЯЛЫҚ сын. астрон. **Космогонияға тән, космогонияға қатысты.**

КОСМОГРАФИЯ [грек. kosmos - ғарыш, ggrapho - жазамын] зат. астрон. Аспандағы жұлдыздарды есепке алудың, жазудың астрономия мен физикалық география бойынша жалты мәліметтері.

КОСМОДИДАР зат. астрон. **Космостық кеңістікте немесе басқа галамиардың үстіңгі қабатындағы ғарыштық аппараттың бортынан теледидар хабарларының бейнелерін жеті бойынша қабылдау және тікелей хабар тарататын космостық теледидар.**

КОСМОДРОМ [грек. kosmos - ғарыш, dromos - жүгіру орын жайы] зат. **Ғарышайлақ** (ғарыштық ұшықш аппараттарды құрастыруға, ұшыруға, дайындауға және ұшыруға арналған құрылыстардың, жабдықтардың және жер учаскелерінің кешені).

КОСМОЛОГИЯ [грек. kosmos - ғарыш, logos - ілім] зат. астрон. Ғаламның біртұтастығы және оның астрономиялық бағылаулар арқылы

танылған бөлігі жайлы ілім, астрономияның бір бөлімі.

КОСМОЛОГИЯЛЫҚ сын. астрон. Космологияға тән, космологияға қатысты.

КОСМОНАВТ [грек. kosmos – ғалам, nautes (теңіз) саятшы] зат. астрон. **Ғарышкер** (ғарышқа қыу кезінде ғарыштық техниканы сынақтан өткізетін әрі оны пайдаланатын адам).

КОСМОНАВТИКА [грек. kosmos – ғалам, nautike – кеме жүргізу] зат. астрон. **Ғарыштану** (ғарыш кеңістігіне қыу туралы ғылым; жерден басқарылып қыуын әртүрлі ғарыштық аппараттарды пайдаланып, ғарыштық кеңістікті игеруді қамтамасыз ететін ғылым мен техника салаларының жиынтығы).

КОСМОНИМДІК сын. лингв. Космонимге қатысты.

КОСМОНИМИКА зат. лингв. Ғарыш кеңістігі нысандарының, шоқжұлдыздар мен галактикалардың ғылымдағы және халықтық тілдегі атауларын зерттейтін ономастиканың бір саласы.

КОСМОНИМИКАЛЫҚ зат. лингв. Ғарыш кеңістігі нысандарының атауларына қатысты.

КОСМОПОЛИТ [грек. kosmopolites] зат. 1. биол. Бүкіл Жер шарына таралған, яғни галамишарымыздың кез келген өңірінен қиыр арасына азғалар (жәндіктер мен өсімдіктер). 2. жаңасаяси. Бүкіл жер шарының азаматы ретінде танытын, ұлтсыз, нәсілсіз, ұлттық құндылықты мемлекетті жоққа шығаратын адам.

КОСМОПОЛИТИЗМ [грек. kosmopolites] зат. Әр ұлттың төл мәдениетін дамытудан гөрі жаһандану процесі арқылы бүкіләлемдік бірегей мәдениет қалыптастыруды артық көретін шектеулі дүниетанымдық бағыт.

КОСМОПОЛИТЕН = ет. Ұлттық мазмұн мен бет-бедерді, ұлттық руханы құндылықты жоғалту, космополитке айналу.

КОСМОПОЛИТТІК сын. Космополитке тән, космополитке қатысты.

КОСМОС [грек. kosmos] зат. астрон. **Ғарыш**.

Космос дәуірі. Ғарышты игерген кезең. **Космос кеңістігі**. астрон. **Ғарыш кеңістігі**. **Космос кемесі**. **Ғарышкеме** (адамның космосқа қыуына арналған космостық қысқыш аппарат). **Космос нөсері**. астрон. Ғарыш сәулелері. Жалпы тегімен байланысты және космос сәулесі бөлшегінің Жер атмосферасы бірнеше есе электромагниттік және ядролық өзара әсерлесуі нәтижесінде пайда болған микробөлшектер тобы. **Космос сәулелері**. астрон. Әлемдік кеңістіктен Жерге келетін жоғары энергиялы бөлшектер ағыны, сонымен бірге олардан Жер атмосферасында туған қайталама бөлшектер немесе гамма-сәулелену. **Космосты игеру**. Ғарышты игеру.

КОСМОСТЫҚ сын. Космосқа тән, космосқа қатысты.

Космостық биология. астрон. **Ғарыштық биология** (ғарыш кеңістігі және космоста қыу жағдайында азғалардың тіршілік ету ерекшеліктерін зерттейтін биологиялық ғылымдар кешені). **Космостық медицина**. **Ғарыштық медицина** (адам ғарышқа қықанда және корабльден ашық космосқа шыққанда, тіршілігіне қажетті оптималды жағдайлар жасауға және оның қауіпсіздігін қамтамасыз етуге бағытталған шараларды қамтитын ғылымдар кешені). **Космостық ракета**. астрон. **Ғарышсымыран** (жердің жасанды серігінің орбитасындағы космос кеңістігіне және басқа аспан денелеріне қысқыш аппараттар жіберуге арналған ракета). **Космостық байланыс**. астрон. **Ғарыштық байланыс** (ғарыштық қысқыш аппараттар арасындағы, осы аппараттар мен жердегі станциялар арасындағы байланыс

және жердегі станциялардың арасында Жердің жасанды спутнигі арқылы жасалатын байланыс).

Космостық жылдамдық. астрон. **Ғарыш жылдамдығы** (ғарыш аппараттарының космос кеңістігіндегі қозғалысының траекториясын белгілейтін орбитаға шыққандағы жылдамдығының ең жоғарғы мәні (мөлшері)). **Космостық ұшқыш аппарат**. астрон. Ғарышқа қыуға арналған аппараттардың жалпы атауы (жеткізгіш-ракеталар, космостық ракеталар, космос корабльдері, планетааралық автомат стансылар, орбиталық тұрақты стансылар, Жердің жасанды серіктері және т. б.).

КОСМОХИМИЯ [грек. kosmos – ғалам, лат. (al)chimia – химия] зат. хим. Химиялық элементтердің бүкіл әлем ауқымында (әлем кеңістігінде, жасын тастарда, жұлдыздарда, галамишарларда және олардың жекелеген бөліктерінде) таралу ерекшеліктерін зерттейтін ғылым саласы.

КОСТАДИАН [лат. custadio] зат. экон. Тапсырыскерлердің бағалы қағаздары мен ақшалай қаражатын костадиандық шарт негізінде сақтап, есепке алатын баалы қағаздар нарығының кәсіпқой қатысушысы.

КОСТЮМ [франц. costume] зат. **Көстөм** 1. Пиджак пен шалбар немесе жакет пен юбкадан құралған сырт киім. 2. театр. Режиссерлік ойға сәйкес актердің сахналық образ жасауда пайдаланатын киім-кешегі, түрлі әшекей т.б. заттары.

КОСТЮМЕР [франц. costumer] зат. өнер. Әртістердің рөлдік киімдерін тігумен, өңдеумен айналысатын театр маманы.

КОСЫНКА ор. зат. Әйелдің басына байлайтын немесе мойнына орайтын үшкіл, кішкене орамал.

КОСЬВИТ зат. геол. Ультранегізді тау-жыныстар тобына жататын пироксениттердің рудалық минералы мол түрі.

КОТАНГЕНС [лат. cotangens] зат. мат. Тік не үшкіл бұрышта түйісіп жатқан бір катеттің басқа бір катетке қатынасы.

КОТЕКТИКАЛЫҚ: **котектикалық қысық**. физ. Физикалық-химиялық жүйелердегі фазалық тепе-теңдіктердің диаграммаларында балқыманың қатарына екі қатты фазаның тепе-теңдігіне сай келетін сызықтар.

КОТЕЛОК зат. Тамақ пісіру және соның өзінен ішу үшін қолданылатын кішкене ыдыс.

КОТИЛЬОН зат. өнер. Батыс мәдениетінде контрдансқа ұқсас бал биі.

КОТИРОВКА [франц. se coter] зат. экон. Ұйымдастырылмаған нарықта немесе биржалық тауарларға баға қою, шетел валюта курсы деңгейін белгілеу.

Котировканың тікелей әдісі. экон. Шетел валюталарын белгілі бір ел өз ақша өлшемімен белгілеу.

КОТЛЕТ [франц. cotelette] зат. тамақ. Етті, балықты, үй құстарының, сондай-ақ аң мен еті жеуге жарамды жабайы құстардың етін етпартқыштан өткізіп, пияз қосып, қуырып, бұқтырып, су буына пісіретін тағам.

КОТТЕДЖ [ағыл. cottage] зат. Жекеменшік тұрғын үйлердің сәулетті үлгісі.

КОФАКТОРЛАР зат. хим. Табиғаты нәруыздық емес органикалық заттардың молекулалары немесе өздеріне сай апоферменттермен кешенде белсенді күрделі ферменттер түзетін металл иондары.

КОФЕ [гол. koffie] зат. 1. Тропикалық өсімдіктің, яғни кофе ағашының дөні (тұқымы, қрығы). 2. тамақ. Кофе дөнінен жасалған сусын.

Кофе ағашы. өс. Салтыстар тұңғыздысына жататын аласа жасыл ағаш не биік ірі бұта.

КОФЕИН [лат. coffeinum] зат. мед. Кофе бұрыштарында, шай ағашының жапырақтарында және басқа кейбір өсімдіктерде болатын, медицинада жүзіке жүзісі мен жіректі

әлдендіру үшін қолданылатын дәмі ащы, ақ ұнтақ дәрі.

КОФЕКАЙНАТҚЫШ зат. тамақ. Кофені бабына келтіріп, қайнатуға арналған жабдық.

КОФЕУСАТҚЫШ зат. тамақ. Кофенің дөнін жармалауға арналған аспап.

КОФТА [швед. kofta] зат. Әйелдер киетін жұқа немесе жылы кеудеше.

КОХ зат. спорт. Армяндардың ұлттық спорттық күресі.

КОҢНЕ сын. ескікіт. Ескі, көне.

КОЭВОЛЮЦИЯ зат. биол. Бір-бірінің дамуына оң әсер еткен бір немесе бірнеше жүйелердің бірлескен эволюциясы.

КОЭСИТ [ағыл. Coesite] зат. хим. Оксидтер класына жататын минерал.

КОЭРЦИТИВТІ: [лат. coercitio] **коэрцитивті күш**. физ. Бастапқыда қанығуға дейін магниттелен ферромагнитті үлгі толығымен магнитсізденетін магнит өрісінің кернеулігі.

КОЭФФИЦИЕНТ [лат. coefficients] зат. мат. Аудыспалы немесе белгісіз шаманың көбейткіші болатын, тұрақты немесе белгілі шама.

КӨБДІК зат. этн. Күйек байланбай тұрып қашқан қой мен ешкінің төлі [едетте желтоқсан, ақпанның суығында төлейді; малышларды сарсаңға салып, суыққа шымдай, өліп қалып жатады, тірі қалса әлжуаз болып нашар оседі].

КӨБДІКТЕЙ сын. Көбдік сияқты, көбдік тәрізді.

КӨБЕ¹ зат. 1. а н а т. <лат. cuticula> Тырнақтың айналасындағы жуек еті. 2. Бір нәрсенің жиегі, шеті.

КӨБЕ² зат. көне. 1. Бүкіл кеудені қорғау үшін тырнақ көбесіне ұқсас қола не мыс, кейде алтын мен күміс табақшаларды қатпарлап тізіп немесе металл шыныжырларды біріктіріп, көйлек тәрізден етіп жасаған қорғаныш киім. 2. этн. Батырлардың атының арқасын, қабырғасы мен мойнының түгелдей жауып тұратын жамылғы.

Көбелер шарқ-шұрқ болды. Көбелерден оқ өтіп, көбелер сөгілді. **Көбе сауыт**. этн. Ерте ерте заманнан қолданылған тері, сүйек, темір пластиналарды көбелендіре бекітіп жасалған батырлардың қорғану киімі. **Көбесін сөкті**. Құрытты, жоқ қылды. **Көбесі [көбесінен] сөгілді**. а) Басы бірікпеді, құраспады. ә) Құрыды, жоқ болды. б) Ыдырады, быт-шыты шықты. в) Тігісі сөтінеді.

КӨБЕ³ зат. саят. Бүркіттің құйрығындағы әлді қауырсын.

Көбе құйрық. саят. Бүркіттің құйрығының дәл ортасында болатын екі тал қауырсын құйрық.

КӨБЕ⁴ зат. сөйл. **Кене**. **КӨБЕБҰЗАР** зат. этн. Берік сауыттарды, көбесауытты бұзу үшін жасалған мықты жебе. **Көбелбұзар [қозыжауырын] жебе**. этн. Арнайы көбе бұзу үшін қолданылатын жебе.

КӨБЕГЕН сын. Ерте туып, марқа болған қозы, лақ.

КӨБЕЖАБЫН зат. **Көпежабын**. **КӨБЕЖЕКТЕ**. ет. сөйл. **Құбіжәкіте**.

КӨБЕЙ = ет. Молаю, өсу, ұлғаю.

КӨБЕЙГШ сын. Көбейе, ұлғая беретін, көбейткіш, ұлғайғыш. // мат. Көбейтетін сан.

КӨБЕЙТ = ет. 1. Молайту, арттыру. 2. мат. Бір санды еселей арттыру үшін қолданылатын амал.

КӨБЕЙТКІШ зат. мат. Белгілі бір санды еселей көбейтетін сан.

КӨБЕЙТТІР = ет. Арттыру, молайттыру.

КӨБЕЙТТІРУ Көбейттір етістігінің қымыл атауы.

КӨБЕЙТТІРІЛ = ет. Арттырылу, молайттырылу.

КӨБЕЙТТІРІЛУ Көбейттіріл етістігінің қымыл атауы.

КӨБЕЙТУ зат. мат. Бір санды берілген көбейткіш қанша болса, сонша рет қайталап

қосуды талап ететін арифметикалық төрт амалдың бірі.

КӨБЕЙТУ Көбейт етістігінің қимыл атауы. 1. мат. Белгілі бір санды берілген көбейткіш қанша болса, сонша рет еселеу. 2. Бір нәрсенің сан-сапасын өсіру, молайту, арттыру.

Көбейту кестесі. мат. Бірден тоғызға дейінгі сандардың көбейтіндісі берілген жүйелі мәлімет. **Көбейту кестесіндей жатқа біледі.** Жақсы есінде, бәрін біледі, шатаспайды деген мағынада.

КӨБЕЙТУШІ зат. Молайтушы, арттырушы.

КӨБЕЙТІЛ= ет. Арттырылу, молайтылу. **КӨБЕЙТІЛУ** Көбейтіл етістігінің қимыл атауы.

КӨБЕЙТІНДІ зат. мат. Екі не одан да көп санды көбейткенде шығатын нәтиже.

КӨБЕЙТІҢКІРЕ = ет. Көбейте тұсу, молайыңқырату.

КӨБЕЙТІҢКІРЕУ Көбейтіңкіре етістігінің қимыл атауы.

КӨБЕЙІҢКІРЕ= ет. Көбейе тұсу, молайыңқырау.

КӨБЕЙІҢКІРЕУ Көбейіңкіре етістігінің қимыл атауы.

КӨБЕК зат. көне. Қуыс, құбыр.

КӨБЕЛЕ= ет. Жағалап жүру, жиектеу.

КӨБЕЛЕК зат. зоол. <лат. lepidoptera>

1. Түрлі түсті, жұқа қанатты, көгерісте ұшып жүретін кішкене жәндік. 2. ауыс. Жеңілтек, чиқалақ, тұрақсыз.

Көбелек торғай. Ергежейлі торғай. **Көбелек түсті.** Көбелек өңдес, ала-құла.

КӨБЕЛЕКТЕЙ сын. Көбелек сияқты, көбелек тәрізді.

КӨБЕЛЕКШЕ ұст. Көбелекке ұқсап, көбелек сияқты.

КӨБЕЛІ сын. көне. 1. Көбесі бар. 2. ауыс. Мықты, берік.

Көбелі дулыға. этн. Киіз мата, теріден тігілген баскіімге сүйек, металл көбелерді бастыра тігіп жасалған дулыға.

КӨБЕЛІК зат. Жиек, жағалық.

КӨБЕН сын. Аздап семірген, біраз оңалған. // Аздап семірген, оңалған адам.

КӨБЕНДЕ= ет. 1. Аздап семіру, оңала тұсу. 2. ауыс. Өз-өзінен ісініп-кебіну, мақтану.

КӨБЕНДЕЙ сын. Семірген адам сияқты.

КӨБЕНҚҰЙРЫҚ зат. өс. <лат. cousinia> Құрделігүлділер тұқымдасына жататын бір, екі және көпжылдық өсімдік.

КӨБЕН' зат. этн. түйешар. 1. Жүріс көтермейтін, аз жүрсе де ақ көбік болып төрлейтін, денесі бос, борсиган түйе. 2. Түйенің көктемге қарай бос жіберіліп, тойына бастаған, өркешінің жел қарағы көтеріле бастаған кезі.

Көбең ат. Алғаш шыққан көкке тойынған еті бос ат. **Көбең бие.** Қыстан арық шығып немесе көбірек мініліп, титығына жеткесін жайылысқа жіберіліп, титығына жеткесін жайылысқа жіберілген биенің бойына ет бітіп, қонданып, тойына бастаған кезі. **Көбең жал.** этн. Көбірек жал бітіп, енді су тартқан жылқының жалы. **Көбең кез.** этн. Малдың қыс ауыртпалығынан сергіп, іштегі жел-құзы мен қалдық жынын тастап, оңалған шағы.

КӨБЕН²: көбең қараңғы. Құн батқаннан кейінгі кез.

КӨБЕНДЕН= ет. Серғу, жеңілдену.

КӨБЕНДЕНУ Көбеңден етістігінің қимыл атауы.

КӨБЕНДЕУ сын. Семіздеу, оңалған.

КӨБЕНДІК зат. 1. Семіздік, ет алғандық. 2. ауыс. Босаңдық, әлсіздік, осалдық.

КӨБЕНСУ Көбеңсі етістігінің қимыл атауы.

КӨБЕНСІ= ет. Оңала бастау, ет алу, семіру.

КӨБЕНСІН= ет. Өзін көбең санау.

КӨБЕРСУ Көберсі етістігінің қимыл атауы.

КӨБЕРСІ= ет. Ісініп көтеріле бастау, ісу.

КӨБЕШІК зат. Үйілген кішкене шөп, кішкене шөмеле.

КӨБЕЮ Кобей етістігінің қимыл атауы.

Көбею инерциясы. биол. Популяциядағы дарақтар санының артуы. **Көбею коэффициенті.** биол. а) 1 мың жеке азғана немесе 1 мың аналыққа, не көбейетін дараққа шаққандағы туған дарақтар саны. ә) Өсім коэффициенті немесе табиғи өсімнің өзгеше жылдамдығы.

КӨБЕЮШІ сын. Молаюшы, ұлғаюшы.

КӨБІК зат. 1. Сұйық зат қайнағанда, шайқалғанда көпіріп бетіне шығатын жеңіл нәрсе.

2. Малдың аузынан көпіріп шығатын сілекей. 3. Азын судың бетіндегі ақ түсті көпіршік.

Көбік астауы. спорт. Жүзу бассейндерінің жиегіне ластанған көбік суларды жинап шығаруға арналған астау. **Көбік атты.** Көбік шашты, көбіктенді. **Көбікке көмілдірді.** Көбік шашты, көбік атқылады. **Көбік қар.** Жаңа жауған, әлі қата қоймаған, жұмсақ, ұла қар. **Көбік май.** Жаңа пайда болған, көбіктенген май. **Көбік сөз.** Бос сөз; мылжын, пәтуасыз сөз. **Көбік тер.** этн. Бәйгеге қосылатын жүйріктің көбіктеніп шыққан, дәмі кермек, таза тұнық терге дейінгі ащы тері. **Көбік шашты.** а) Көбік атты, буырқанды атты. ә) Жынын шашты.

КӨБІКАМИНОПЛАСТ зат. хим. Қуысты кірпішті қабырғаны және шатырды жылу оқшаулауға, дренажға, топырақты беріктеуге және құрылымдауға, пластификацияға арналған зат ретінде қолданылатын несептәрформалдегидті шайырлар негізінде алынатын қатты көбікпласт.

КӨБІКАУЫЗ сын. Көп сөйлейтін мылжын, көкіме. // Көп сөйлейтін мылжын, көкіме; жел сөзді, сөзшең, боспа адам.

КӨБІКЕЗУ сын. Көп сөйлейтін мылжын, көкіме.

КӨБІКҚЫШ зат. хим. Ұяшықты құрылымды қыштық материалдар.

КӨБІКӨКПЕ сын. Ештеңеке икемі жоқ, шалағай, ісіп-кеппе (адам); ынжық, бос, бозөкпе.

КӨБІКПЛАСТАР зат. хим. Құрамдарына толтырғыш ретінде газ фазасы кіретін пластмассалар.

КӨБІКПОЛИВИНИЛХЛОРИД зат. хим. Амортизаторларға, дыбыс оқшаулаушы аралық жасауда, тербелуден қорғаушы құралдарды алуда қолданылатын винилхлорид қосполимерлері негізіндегі көбікпласт.

КӨБІКСІЗ сын. 1. Көбігі жоқ. 2. ауыс. Еш нәрсе қоспай, әсірелемей.

КӨБІКТАС зат. геол. Жанартаулық тау жыныс, кеуектас, пемза.

КӨБІКТАСТЫ сын. геол. Көбіктастан жасалған.

Көбіктасты конус. геол. Негізінен көбіктастан тұратын конус пішінді шағын жанартаулық құрылыс.

КӨБІКТЕ= ет. Өсіру, даңдайсыту.

КӨБІКТЕЙ сын. 1. Көбік сияқты, көбік тәрізді. 2. ауыс. Бос, мәңсіз.

КӨБІКТЕН= ет. 1. Судың көбіріккеніп, көбік атуы. 2. Тер басу, зорығу, титықтау, діңкелеу.

КӨБІКТЕНУ зат. хим. Көбік тұзуға бағытталған арнайы өдіс пен үдеріс.

КӨБІКТЕУ сын. Мәңсіздеу, маңысыздау.

КӨБІКТҮЗУ зат. хим. Көбіктің түзілу процесі.

КӨБІКТІ сын. Көбігі бар, көбіктенген.

КӨБІКШЕ¹ зат. анат. Көбік тәрізді ұсақ қуыстар.

КӨБІКШЕ² ұст. Көбікке ұқсап, көбік секілді.

КӨБІНЕ ұст. 1. Көбінесе, көпшілігінде, көбісінде. 2. Көпшілігіне, бір қатарына.

КӨБІНЕКЕЙ ұст. сөйл. Көбінесе, көбіне.

КӨБІНЕ-КӨП ұст. Көбінесе, көбіне, көптен-көп.

КӨБІНЕСЕУ зат. Көбіне, көпшілігіне, көбіне-кей.

КӨБІНШЕ ұст. Көбінесе, көбінекей.

КӨБІР зат. көне. Қоң, қи.

КӨБІРЕК сын. Молырақ, толығырақ, көптеу.

КӨБІРЕКТЕУ сын. Молырақтау, көптеу.

КӨБІРСІ= ет. Шамалы құрғау, кебу.

КӨБІРШІК зат. Көпіршік, көбік.

КӨБІРШІКТЕН= ет. Көбіктену; көпіршу.

КӨГАЛ зат. 1. Көк шөпті шалғын жер. 2. Сәндік, спортық немесе арнайы (аэродромдар т.б.) мақсатта өсірілетін шөп жамылғысының үлескісі. 3. өс. <франц. gazon> Елді мекендерде егілетін жасанды көпжылдық шөп.

Көгалдағы хоккей. спорт. Көгалды алаңда өтетін командалық спорт ойыны.

КӨГАЛА зат. Адам денесіне көк таңдақ болып шығатын ауру. // Көгала ауруы келсін деген мәндегі қарпта.

КӨГАЛАЛЫ сын. Алуан түрлі, әртүрлі (жылқы туралы).

КӨГАЛДАЙ сын. Көгал сияқты, көгал тәрізді.

КӨГАЛДАН= ет. Көк шөп өсу, жасылдану.

КӨГАЛДАНДЫР= ет. Көк шөп өсіру, жасылдандыру.

КӨГАЛДАНДЫРУ Көгалдандыру етістігінің қимыл атауы.

КӨГАЛДАНДЫРУШЫ зат. Орта сапасын жақсарту үшін елді мекендегі және оның айналасындағы бос жерлерге мәдени не жабайы өсімдіктер өсіруді.

КӨГАЛДАНДЫРЫЛ= ет. Орта сапасын жақсарту үшін елді мекендегі және оның айналасындағы бос жерлерге мәдени не жабайы өсімдіктер өсіру.

КӨГАЛДАНДЫРЫЛУ Көгалдандырыл етістігінің қимыл атауы.

КӨГАЛДАУ сын. Көгалы молдау.

КӨГАЛДЫ сын. Көгалы мол.

КӨГАЛДЫҚ сын. Көгал егуге арналған (шөп).

КӨГАЛЖЫМ сын. Көкшіл.

КӨГАРШЫН зат. сөйл. **Көгершін.**

КӨГАРЫШ зат. Көк шөп, көгеріс.

КӨГАШ зат. Ашық түсті кірді әрлендіру үшін пайдаланылатын көк бояу.

КӨГАШТА= ет. Көк бояуға салу; көк бояуға малу.

КӨГАШТАУ Көгашта етістігінің қимыл атауы.

КӨГӘЛЖІМ сын. сөйл. **Көгалжым.**

КӨГЕБАЙ зат. қолөнер. Судыраған жылтыр матадан тігілген жеңіл шапан.

КӨГЕН зат. этн. 1. Қой, қозы-лақтарды мойындарынан байлау үшін бұршақтар тағылған, бір ұшы түйілген, ұзын жіп, арқан. 2. ауыс. Бұғау, қыспақ.

Көгенгеасылу. этн. Жүкті әйел толғатқанда керегеге керулі арқанға кеудесімен асылып тұрып босану амалы. **Көгеннен ағытылған қозыдай жамырады.** Бостандық алуға, еркіндікке шығуға асықты, жүзгірді. **Көгендерің көбейсін!** этн. Қой қоздап, ешкі төлдеп жатқан кезде көгенің қозылы болсын деген мағынада айтылатын ізгі тілек. **Көгеннің бұршағын мойыңға салды.** этн. миф. Тәңірге жалбарынды, Тәңірден тіленді. **Көген майлау.** этн. Жыл сайын мал төлдеп болған соң, көген тартылар алдында көктемде өткізілетін ұрытық мәнді мерекелік шара [көген тартқан малдың иесі көген басына барын салып дастарқан жайып, туыс-туғандарымен бірге бүкіл қолғіжестер кісілерін шақырады; келген қонақтар өздерімен бірге дастарқан салатын базарлықтарын ала келіп, көген иесін малының аман-есен төлдеп болғанымен құттықтап, көген бұршақтары мен қозығына ырымдап айран, май жағып, мал иесінің отбасы, мал-жаны аман болуын тілейді]. **Көгенін үзді.** Басымдық етті, жеңді.

КӨГЕНБАС зат. этн. Қүйекте ең алғаш туған марқа қозы, лақтың атауы.

КӨГЕНБАСЫ зат. этн. Ерте көктемде алғашқы туған қозының атауы.

Көгенбасы таңдау. этн. Көгенбасына лайық ақсарбас, көкқасқа, ашық қоңыр сияқты жағымды түсі бар, енесі көп өскен, бұрыңғы қозылары шүтті, құтты, яғни өсімтал болған ұрғашы қозы таңдау дәстүрі.

КӨГЕНДЕ= ет. 1. Көгенге байлау, көгенге ілу. 2. ауыс. Қатарластыра тізу, қатар отырғызу. 3. ауыс. Бірге тізімдеу, тіркеу.

Көгендеген қойдай [қойға ұқсап]. а) Тізіп байланғандай. ә) Сытыра, түгелдей.

КӨГЕНДЕЙ сын. Көген сияқты, көген тәрізді.

Көгендей көзі жаудыраған. Жаутаң-жаутаң еткен, жаутаңдаған (жас).

КӨГЕНДЕЛ= ет. 1. Шырмалу, босай алмау. 2. Тізімге алыну.

Көгенделген [көгендеулі] қозыдай. а) Байлауды. ә) Қаз-қатар тізілген.

КӨГЕНДЕЛУ Көгендел етістігінің қимыл атауы.

КӨГЕНДЕН= ет. Тағылу, қадалу.

КӨГЕНДЕНУ Көгенден етістігінің қимыл атауы.

КӨГЕНДЕС= ет. Бірге көгендеу.

КӨГЕНДЕТ= ет. Көгенге тізіріу, көгендегі біршаққа байлау.

КӨГЕНДЕТУ Көгендет етістігінің қимыл атауы.

КӨГЕНДЕУ Көгенде етістігінің қимыл атауы.

КӨГЕНДЕУЛІ сын. 1. Көгенге байлауды, көгенге ілуді. 2. ауыс. Шырмауды, тығыз байланысты.

Көгендеулі лақтай. Қол-аяғы байлауды, тұсауды, шектелген кісідей.

КӨГЕНДІ сын. Көгендеулі, көгенге байлауды.

КӨГЕНДІК зат. этн. жерг. **Көгентүп.**

КӨГЕНКӨЗ сын. Өз көзегінен ары бармаған, аяғы тұсауды; мүмкіндігі шектелген.

Көгенкөз жас. Өрімдей жас, жап-жас.

КӨГЕНКӨЗДЕН= ет. Телміру, байлауды жандай қолға қару.

КӨГЕНКӨЗДЕНУ Көгенкөзден етістігінің қимыл атауы.

КӨГЕНСАБАҚ зат. бот. Түйнектен өсіп таралған сабақ.

КӨГЕНТАМЫР зат. бот. <лат. rhizoma> Тамыр қабығы, тамыр түгі мен жапырақтары болмайтын жер астындағы сабақ.

КӨГЕНТАСТАМ: көгентастам жер. этн. Көген бойындай жақын арақашықтық мөлшерін білдіретін халықтық өлшем.

КӨГЕНТОЙ зат. этн. Көген майлау.

КӨГЕНТҮП зат. 1. Өсіп-өнетін негіз мал. 2. этн. Дәстүр бойынша нағашы жұрттың алғаш төркінен келген қызға немесе жиенге ырымдан сыйға тартылатын малдың төлі.

КӨГЕНШАР зат. этн. Қазақтың дәстүрлі туыстық атауларының ішінде «жиеншарға» ұқсас нағашы жұртына қатысты қолданылатын атау [ұзатылатын қыздан туғандар «жиен», одан «жиеншар», жиеншардан «дегеншар», осы дегеншардан туғанды «көгеншар» деп атаған, жиеншар сияқты ерекше құрметке бөленген].

КӨГЕНШЕ зат. Кішкене көген, шағын көген.

КӨГЕР зат. сөйл. Гагар үйрек.

КӨГЕР= ет. 1. Көк түске ену, көк рең алу, көкілдену. 2. Көк шөп басу. 3. Бүліну, шіру. 4. ауыс. Адамның әртүрлі көңіл күйіне байланысты өңінің өзгеруі. 5. ауыс. Өсіп-жетілу, өсіп-өну. 6. ауыс. Жайнау, құлпыру, дегеніне жету. 7. ауыс. Оңу, жетісу, мақсатына жету.

КӨГЕРЕҢ сын. Көгіс, көкіл.

КӨГЕРЕҢДЕ ет. Аздап көктеу, көкілдену.

КӨГЕРЕҢДЕУ Көгеренде етістігінің қимыл атауы.

КӨГЕРМЕГІР= ет. қарғ. Оңбағыр, өсіп-өркендемегір.

КӨГЕРТ= ет. 1. Көк түске бояу, көк түске ендіру. 2. Көк шөп өсірту. 3. ауыс. Оңдыру,

жетілдіру. 4. ауыс. Адамның әртүрлі көңіл күйіне байланысты өңін өзгертуі.

КӨГЕРТКІШ сын. Түсін көк етуші, көкке бояушы.

Көгертікш қышқыл. хим. Жаппай ұлайтын ұлағышы, ащы бадам иісті, буы ауадан жеңіл, тез тарайтын сұйықтық.

КӨГЕРТП-КӨРКЕЙТ= ет. Адамды, адам жасайтын үй-қоныс, ауыл-аймақты, сондай-ақ барша ел-жұртты қолын табысқа жеткізіп, өсіріп-өркендетіп, дамыту.

КӨГЕРТП-КӨРКЕЙТУ Көгертіп-көркейт етістігінің қимыл атауы

КӨГЕРУ Көгер етістігінің қимыл атауы.

1. Көк түске ену. 2. ауыс. Даму, жетілу.

КӨГЕРШІН зат. з. о. л. Көкіл сұр түсті, ақ қауырсынды, кептерлер сияқты үлкен жемсауды құс.

КӨГЕРШІНДЕЙ сын. Көгершін сияқты, көгершін тәрізді.

КӨГЕРШІНШЕ үст. Көгершінге ұқсап, көгершін сияқты.

КӨГЕРІҢКІ сын. Көкілдену, көктеу.

КӨГЕРІҢКІРЕ= ет. Көзере түсу.

КӨГЕРІҢКІРЕУ Көгеріңкіре етістігінің қимыл атауы.

КӨГЕРІП-САЗАРЫП үст. Бозарып-безеріп, боп-боз болып.

КӨГЕРІП-СҰРЛАНЫП үст. Құп-қу болып, көк сұр тартып.

КӨГЕРІС зат. Көк шөп, бау-бақша.

КӨГЕРІСТЕН= ет. Көгеріп кету.

КӨГЕРІШ зат. сөйл. **Көгеріс.**

КӨГЕРІШТЕНУ= ет. Көгеру, көгерістену.

КӨГЕРІШТЕНУ Көгеріштен етістігінің қимыл атауы.

КӨГЕРІШТІ сын. Көгерісі мол.

КӨГЖІЛТІМ сын. сөйл. **Көкілтім.**

КӨГӨРІМ зат. сөйл. **Көкөрім.**

КӨГІЛДІР¹ сын. Көкіл, көк түсті.

Көгілдір көкіл. Көгілдір, көкіл түстердің араласып келуі. Көгілдір күлгін. Көгілдір, күлгін түстердің араласып келуі. Көгілдір тартты. Көкілденді, көгілдірленді. Көгілдір түлкі. з. о. л. Терісі бағалы, жыртықштар отрядына жататын жыртықш аң. Көгілдір сәуле. физ. Жарықтың жеті түрлі түсінің алтыншы реңі.

Көгілдір шатыр. бейн. Аспан. Көгілдір шуақ. Аспан түстес болып түскен қиі сәулесі. Көгілдір әкран. Түлемдiар қойдырғысы.

КӨГІЛДІР² зат. Аққудың балапаны.

КӨГІЛДІРДЕЙ сын. Көгілдір сияқты, көгілдір тәрізді.

КӨГІЛДІР-КҮҢПІРТ сын. Заттың таза көк емес, күңгірттеу көгілдір түсі.

КӨГІЛДІРЛЕН= ет. Көкілдену, көгілдір тарту.

КӨГІЛДІРЛЕНУ Көгілдірлен етістігінің қимыл атауы.

КӨГІЛДІРЛЕУ сын. Көкілдену, көгіл-жімдену.

КӨГІЛДІРЛІ сын. Көгілдірі мол.

КӨГІЛДІРЛІК зат. Көкілдік.

КӨГІЛДІРІК¹ зат. **Көкжиек.**

КӨГІЛДІРІК² зат. сөйл. **Көгілдір.**

КӨГІЛДІРІКТЕЙ сын. сөйл. **Көгілдірдей.**

КӨГІЛЖУ Көгілжі етістігінің қимыл атауы.

КӨГІЛЖІ= ет. Көк түске ену, көкілдену.

КӨГІЛЖІМ сын. Көгілдір, көкілтім.

Көгілжім тартты. Көгілдірленді, көкілденді.

КӨГІЛЖІМДЕН= ет. Көкілдену, көгілдірлену.

КӨГІЛЖІМДЕНУ Көгілжімден етістігінің қимыл атауы.

КӨГІРЕК сын. Көктеу, ашық көкілдену.

КӨГІС сын. Көкіл, көгірек. //Көгі мол жер.

Көгіс тартты. а) Көкілденді, көгілжім тартты. ә) Көгерді, көгеру түсті.

КӨГІСТЕН= ет. Көгеру, көкілдену.

КӨГІСТЕНУ Көгістен етістігінің қимыл атауы.

КӨГІСТІК зат. Көкілдік, көгілжімдік.

КӨДЕ¹ зат. өс. <лат. stira> Сұлы тұқымдас өсімдіктердің бір түрі.

КӨДЕ² зат. Бір байлам, бір буда бау; үйілген шөп, мая.

КӨДЕДЕЙ сын. Көде сияқты, көде тәрізді.

КӨДЕК¹ [ир. كودك] зат. 1. Сәби, бала.

2. Жасөспірім, жеткіншек. //Ебедейсіз, икемсіз.

КӨДЕК² зат. Есектің төлі, қодығы [есектің кішкентай баласын көдек, қодық деп, ал одан үлкенін тайқар, есектің ұрғашысын мада, еркегін әңгі деп атайды].

КӨДЕ-КӨДЕ зат. Көп көде.

КӨДЕКСУ Көдексі етістігінің қимыл атауы.

КӨДЕКСІ= ет. Икемге келмеу, әдеттен жапылу.

КӨДЕКТЕ= ет. Ебедейсіздену.

КӨДЕКШЕ үст. Көдек сияқты, кодекке ұқсап.

КӨДЕЛЕ= ет. Көде жасау.

КӨДЕЛЕУ Көделе етістігінің қимыл атауы.

КӨДЕЛІ сын. Көдесі бар, көде біткен, көде өскен.

КӨДЕЛІЛЕУ сын. Көдесі молдау, көделірек.

КӨДЕРІ сын. **Күдірейген.**

КӨДІ-СӨДІ зат. қарап. сөйл. Ұсақ-түйек, анау-мынау.

КӨДІК зат. көне. Жабайы өскен, қалың жынысты қорым, ну ағаш.

КӨДІРЕ зат. сөйл. **Күдері.**

КӨДІРЕҢ сын. Егілмей, жабайы шыққан, қодыраң.

КӨЖЕ зат. 1. тамақ. Еттен, ұннан, дәнді дақылдардан сұйық етіп пісірілген ас. 2. сөйл. Тамақ, азық. 3. ауыс. Былық, былпаты.

Көже мас. Болымсыз нәрсеге дандайсыған, босқа дардиган. **Көженің қатығы.** Көже жасауға нәр болатын ет, сүт, май т. б.

КӨЖЕБҰАЗ: көже буаз қылды. Болымсыз нәрсеге қанағаттандырды, сәл нәрсеге риза етті.

КӨЖЕДЕЙ сын. 1. Көже сияқты, көже тәрізді. 2. ауыс. Өте көп, мол.

КӨЖЕК зат. 1. Қоянның баласы. 2. ауыс. Бала.

Көжекке ұқсады. Қорықты, жүрексінді.

КӨЖЕКЖАРЫС зат. этн. ойын. Бала лалардың жарысып ойнайтын ойыны.

КӨЖЕ-КӨКІР зат. Ішер тамақ, жейтін асқа жататын, бірақ құнарсыз, қауқары (колориясы) жоқ жеңіл, әрі арзан тағамдар.

КӨЖЕ-КӨПСІК зат. Көже т.с.с. сұйық тағам.

КӨЖЕКТЕ= ет. Көжек туу, көжекте болу.

КӨЖЕКТЕЙ сын. Көжек сияқты, көжек тәрізді. //Көжек сияқты адам.

КӨЖЕКТЕУ Көжекте етістігінің қимыл атауы.

КӨЖЕКШЕ үст. Көжекке ұқсап, көжек сияқты.

КӨЖЕҚЫМЫЗ зат. тамақ. Қымыз араласқан көже.

КӨЖЕЛІ сын. Ішім-жемі, азық-түлігі бар.

КӨЖЕЛІК зат. Көже жасауға жетерлік азық.

КӨЖЕ-ПӨЖЕ зат. Көже және басқа тағам, ас.

КӨЗ¹ зат. 1. Көру мүшесі. 2. анат. <лат. oculus> Адамда, барлық омыртқалы жануарларда және кейбір омыртқасыз жануарларда жарық әсерін қабылдайтын мүше. 3. зерг. Әсемдеп жасалған дөңгелек, ою-өрнек, шеңберлі әшекей.

4. ауыс. Нәрсенің өзі. 5. ауыс. Адам, жан.

6. ауыс. Өткеннен қалған, өткеннің тұсында болған нәрсе. 7. ауыс. Ақыл, ес, сана. 8. ауыс. Жемістің онін шығатын жері, біртүтік кіндігі.

9. ауыс. Иненің жіп өткізетін тесігі. 10. ауыс. Кереге және торлы заттардың тесігі. 11. ауыс. Белгілі бір нәрсенің алынатын орны, қоры.

12. ауыс. Алды, көз алды. 13. ауыс. Бұлақтың су қайнап шығып жатқан жері, қайнар тесігі. 14. ауыс. Тұрғы, көзқарас, ұстаным.

Көз ағартты. Көрінбеді, үшті-күйлі жоғалды, ат ізін салмады. **Көз адасты.** Шатасты, таба алмады. **Көз айырмады.** Көз алмай, қадалып ұзақ қарады. **Көз алартты.** а) Жеккөрді, жақтырмады, ұнатпады. ә) Сес көрсетті, күшпен тартып алғысы келді. б) Қызғанды, қызықты, күңбеді. **Көз аларту.** Қастандық істеу, зиян келтіру. **Көз алдады.** Алдамсыратты, арбады, алдан-сулады. **Көз алдау.** Жалған, алдамшы, өтірік. **Көз алды.** Көзінің маңайы, асты. **Көз алды бұлдырады.** Көзі қарауытты, тұманданды; көрмей қалды. **Көз алдына келді [елестеді].** Есіне түсті, елестеді. **Көз алдына [көзге] келтірді [елестетті].** Бұрын көрген нәрсені сол күйінде елестетті, еске алды. **Көз алдынан.** Қарсы алдынан, бет алдынан. **Көз алдынан кетпеді.** Елестей берді, ұмытылмады. **Көз алдынан өткізді.** Бұрын көрген нәрсені сол күйінде елестетті, еске алды. **Көз алдынан өтті.** Ойша елестетті, есіне алды. **Көз алдында.** Қарсы алдында, бет алдында, көзіңше. **Көз алдында тұрды.** Ұмытылмады, естен кетпеді. **Көз алмады [аудармады, жазбады].** а) Ұзақ қадала қарады, тесіле қарады басқа жасқа бырылмады. ә) Жіті назарында ұстады, қалт жібермеді. **Көз алмасы.** анат. <лат. *bulbus oculi*> Пішін шар тәрізді, алдыңғы бетінен артқы жағына қарай сәл қысыңқы келген көру мүшесінің негізгі бөлігі. **Көз арбады.** Көңіл бөледі, алаңдатты. **Көз асып кетті.** Көзден таса болды, көрінбей кетті. **Көз асырды.** Таса қылды, көрсетпей қойды. **Көз аурулары.** мед. Адам ағзасындағы әжікке жүйелерінің, жүрек-қан тамыры жүйелерінің ауруға шалдығуынан, сондай-ақ көз айналасындағы ауру салдарынан көзде болатын сырқат түрлері. **Көз ашқанына.** Тез арада, лезде. **Көзді ашқызады.** Түк көрсетпеді, қарауға мүмкіндік бермеді. **Көз ашпады [ашқан жоқ].** а) Құтыла алмады; арылмады. ә) Бір нәрсенің үзексіз болуынан дамып көрмеді. **Көз ашты.** а) Дүниеге келді, туды. ә) Хат таныды, сауаттанды, әр нәрседен хабардар болды. б) Сергіді, дүниеге жөндөп қарады. **Көз аштырмады.** а) Қарауға мүмкіндік бермеді, шағылысты. ә) Бастың ауруынан көзі түшінеп ауырды. б) Бет қаратпады, төпеледі. в) Тоқпамады, дамыл таппады. г) Желдің, дауылдың, боранның ұйытқып соғуынан алға қарай алмады. **Көз ашып, жүрек жұды.** Көңілді оятты, жүректі тазартты. **Көз ашырмады.** сөйл. Тыным таптырмады, маза бермеді. **Көз байлады.** а) Сиқырлықпен адам нағызсыз нәрселерді жасады. ә) Алдады, арбады. **Көз байланды.** Ымырт жабылды, қас қарайды, қараңғы түсті. **Көз байлау.** з.т.н. Бақсының ауруды емдеу кезінде бақсы ойнаққа қатысушыларға неше түрлі кереметтерді көрсетуі. **Көз байыды.** Көз қанықты, көп нәрсеге көз жетті. **Көз барда.** сөйл. Қараңғы түспей тұрады. **Көзбен атты.** Жақтырмай қарады, көзін алартты, көзімен атты. **Көзбен жеді [ішіп-жеді].** Тесіле қарады, көзін алмады. **Көзбен жер шұқылады.** Басын жерден көтермеді, көңілді құлазды. **Көзбен көрген анық, құлақпен естіген танық.** Естіген өтірік, көрген шын деген мағынада. **Көзбен көрді.** Өзі көріп білді, көзін жеткізді. **Көзбен көріп, қолмен ұстағандай.** Айқын, анық. **Көзбен тінгілді.** Қарап шықты, аралады. **Көзбен ұзатты [шығарып салды].** Көзін алмай, соңдарынан қарап тұрды, көрінбей кеткенше қарап тұрды. **Көзбен шолды.** Жаппай шолып қарап, бағдарлады. **Көз болды.** Ие болды, бас-көз болды, басы-қасында жүрді, қорыды. **Көз бояды.** Алдады, өтірік айтты, шындықты жасырды. **Көз бояу.** Алдау, шындықты жасыру. а) Алдаушы, шындықты бұрмалаушы. ә) Сиқыршы болу, фокус жасау. **Көз бұлдырады.** Жан-жағын анық көре алмай қалды. **Көз бұқасын көрсетті.** Жақтырмай қарады, ала көзімен атты. **Көз бұршағы.** анат. Пішіні сопақша келген, екі беті дөңес линзаға ұқсас мөлдір құрылым. **Көзге айтты.** Ойын жасырмай, ашық бетіне айтты. **Көзге алмады.** Елемеді, көзге ілмеді. **Көзге басылды.** Көзге түсті, қырады, көрінді. **Көзге**

былай, сыртқа былай. Шынайы емес, құбылма, екіжүзді адам. **Көзге еленбеді.** Көрінбеді, білінбеді. **Көзге елестеді.** а) Елес берді, көз алдына келді. ә) Еске түсті, ойына келді. **Көзге жас алды.** Көңілі босады, жылады. **Көзге жас оралды [келді].** Жылғағысы келді, көңілі босады. **Көзге жылпың, сыртқа қылпың көрінді.** Өтірік мәймөңкеледі, көңірсіді (баяма бет, жағымсыз адам туралы). **Көзге жылы [оттай] көрінді [ұшырады].** Жақын, үйренішті сөзді, ыстық тартты. **Көзге көрінбеді.** а) Істеген ісі, жақсылығы бағаланбады. ә) Көзіне аз көрінді, қанағат қылмады. **Көзге көрінді.** а) Көрінді, алдынан шықты. ә) Жолықты, кездесті. б) Жұрт көзіне түсті, ауызға ілінді. **Көзге күйік.** бейн. Қызғаныш, қызғанашақтық, өсіре қызығушылық. **Көзге күйік болды.** Жеккөрінішті болды, көзге шыққан сүйелдей болды, жексірэн көрінді. **Көзге қағыс жер.** Көрінбейтін, қалтарыс жер. **Көзге қамшы тигендей.** а) Істер амалы таусылды, соққы көрді, лажы құрыды. ә) Шыр көбелек айналды, тығжбалады. **Көзге қораш.** Сырт кеіпі келісіз деген мағынада. **Көзге мақтады.** Бетіне мақтады, көзіңше мақтады. **Көзге оттай [шоқтай] басылды [ұшырады].** а) Бұрыннан таныс, жақын кейіптен қуанышты кездесті. ә) Өте жылы ұшырап кетті. **Көзге сап ете түсті.** Бірден көріне кетті, көзге басылды. **Көзге ток.** Көгер көзге мол, денелі. **Көзге түрткі.** Көзге күйік, жексірэн. **Көзге түрткі болды.** Көзге шыққан сүйелдей болды, жеккөрінішті болды, шеттегілді. **Көзге түрткі қылды.** Көзге шыққан сүйелдей етті, шетқақпай қылды. **Көзге түртсе көрмейтін [көргісіз, көрінбейтін].** Тас түнек қараңғы, ештеңені көріп болмайтын, түк көрінбейтін. **Көзге түскіш.** Өзіне назар аударғыш, байқалғыш; назарға ілінгіш. **Көзге түсті [шалынды, ілікті].** а) Көрінді, байқады. ә) Кездесті, қырыасты. б) Жақсы танылды, ерекшеленді. в) Көңіл аударды, көз тартты. **Көзге ұрды [ұрынды].** Ерекше көзге түсті, ерекшеленді. **Көзге шұқыды [түртті].** а) Анықтап көрсетті. ә) Бетіне басты, бүкпесіз ашып айтты. Бүкпесіз ашып айтты. б) Көзге күйік етті. **Көзге шыққан [түскен] сүйел [сүйелдей] болды.** Жеккөрінішті көрінді, елден ерекше жексірэн болды. **Көзге ыстық [оттай] көрінді.** Өте жылы ұшырап кетті, көзге оттай басылды. **Көзге ілмеді [ілісін бе?].** а) Елемеді, қарамады. ә) Менсінбеді, міс тұппады. б) Керек қылмады, қажет етпеді. **Көзге ілмеу.** Менсінбеу, елемей. **Көзге ілінді.** а) Көрінді, байқалды, көзге түсті. ә) Көз болды, кез келді. **Көзден бұлбұл [бұлттай, бір-бір] ұшты.** а) Көзден ғайып болды, жоғалды, көрінбей кетті; ә) Бір көруге зар болды, зорықты. **Көзден ғайып болды.** Көрінбей кетті, зым-зия жоқ болды. **Көзден жасы бұршақтады.** Егілп жылады, көзден жасы парлады. **Көзден жас кетпеді.** Өмірі жылаумен өтті. **Көзден жас парлады [төгілді].** Ағыл-тегіл жылады. **Көзден жас мөлгілдеді.** Көзіне жас толды. **Көзден жасын төкті.** Ағыл-тегіл жылады. **Көзден жасы сорғалады.** Ағыл-тегіл жылады. **Көзден жасын сықты.** Жылады, көзіне жас келді. **Көзден кетпеді.** Ұмытылмады, естен кетпеді. **Көзден қанағызды.** Қатты қамықты, қайғырды. **Көзден нұр тайды.** Әлсіз, комескі көре бастады, анық көре алмады. **Көзден от жалындады.** бейн. Жанары алаулады, жанарынан от шашты. **Көзден от көрді.** бейн. Жанарынан шықын байқады. **Көзден өткізді.** а) Өз көзімен көрді, айғағы болды. ә) Жан-жағына мұқият қарады, айналаны өбден шолды. **Көзден от шашты.** бейн. е) Жанары алауланды. ә) Ашу-ыза тоқтты, ұзыр шашты. **Көзден сақта, тілек.** Көз тымесін, аман болсын деген мағынада. **Көзден сәуле төгілді.** Жанары нұрланды, алау шашты. **Көзден тамшы [жас] үзілді.** поэт. Жас шықты, жылады. **Көзден тайды.** Көрінбей кетті, көзден таса болды. **Көзден таса қылмады [тайдырмады].** а) Аяғың қия бастырмады, маңынан бір елі алғыңа жібермеді. ә) Жіті бақылады, қадағалады.

Көзден таса болды. а) Көрінбей кетті, қарасы үзілді. ә) Көзінің алдында жүрмеді. **Көзден ұшқын ұшты.** бейн. Жанары алауланды, нұрға толды. **Көзден ұшты.** Бастан өтті, келмеске кетті. **Көзден үміт жылтылдады.** Үміттенді, үміт артты. **Көзде ұстады.** Ескерді, естен шығармады. **Көзді алды.** Өзіне еріксіз қаратты, қызықтырды; телміртті. **Көзді ашып-жұмғанша.** Лезде, қас пен көздің арасында, өп-сәтте. **Көзді ашысымен.** Ұйқыдан тұрысымен, ояна салысымен. **Көзді жайнатты.** Қуанышқа кенелтті, шаттандырды. **Көзді жұму.** Білсе де білмегену, көрсе де көрмегену, біле тұра еш нәрсе жасамау. **Көзді жұмып жіберді.** Алды-артына қарамай, нар тәуекел етті. **Көзді [көзін] қияға салды.** Алысты болжады, қияға көз тікті. **Көздің аясы.** Көздің шарасы, көз қабақтарының айналасы. **Көздің болатын салды.** жерг. Сұқтанды, көзін сатты. **Көздің бұлдырлануы.** мед. Көздің оптикалық жүйесінің немесе оның сәуле сындыру қабілетінің кемілігі. **Көздің жасы.** а) Адамның әртүрлі көңілі күйіне байланысты көзден шыққан мөлдір тамшы. ә) Біреуден көрген зорлық-зомбылық, қиналыс, азап. б) Арман-тілек, ізгі ниет. **Көздің жасындай.** а) Тап-таза, мөп-мөлдір. ә) Өте аз, болар-болмас, бір тамшы. **Көздің жасын қолдетті [бұлады].** Егілп қатты жылады. **Көздің жасын сел [көл] етті.** Ағыл-тегіл жылады, өңірегенде етегі толды. **Көздің жауын алды.** а) Өзіне еріксіз қаратты, қызықтырды; телміртті. ә) Жайнады, құлпырды. **Көздің қарашығы.** Өмірінің мәні, бары. **Көздің қарашығындай сақтады.** Жоғалтпады, берік қорғаштады; ардақтап ұстады. **Көздің құрты.** Қызықтырып әкететін, құмарыңды артыратын нәрсе т. б. **Көздің құртын жеді.** Қызықтырды, өзіне елікпіді, шымдамын кетірді. **Көздің нұры.** а) Көздің оты, жанары. ә) Көз қуанышы, көңіл хошы, ардақтысы. **Көздің нұры енді.** Ажарланды, өңдінді. **Көздің нұрын тайды.** Көзінің оты солғын тартты, жастық кетті, қартайып жанары солды. **Көздің сұғын қадады.** Көңіл аударды, қызықты. **Көздің шарасы.** Көздің ұясы, көз алмасының орны. **Көздің шырағы сөнү.** Көзінің оты өшу, жанары таю. **Көзді гарс жұмды.** Алды-артына қарамай, нар тәуекел етті. **Көзді шел қаптады [басты].** а) Көздің қарашығын ақшыл ет, ноғала басты, соқыр болды. ә) Көрінп тұрған нәрсені көрмеді, көргісі келмеді. б) Менмендік көрсетті, дандайсыды. **Көз ерместей.** Көз ілеспестей, тез, жылдам, шапшаң. **Көз жазбады.** а) Көз айырмай, қадала қарады. ә) Аңдыды, қадағалады. б) Айнымады, айырылмады. в) Соңынан ілесті, ізімен жүрді. **Көз жазғанша қарады.** Көрінбей кеткенше қарап тұрды. **Көз жазды.** Алыстады, жырақтады. **Көз жаздырды.** Адастырды, таптырмады, ізім-қайым жоқ болды. **Көз жазып қалды.** а) Ізінен адасты, қарасынан қол үзді, қапелімде айырылып қалды, жоғалтты. ә) Көре алмады, көріп-білуге мүмкіндігі болмады. б) Хабар-ошарсыз, бейхабар қалды. **Көз жазысты.** Бір-бірінен адасты, хабарсыз болып қалды. **Көз жанарының ұғын төкті.** Телміре қарады; тесіле, сұқтана қарады. **Көз жанары суалды.** Қартайды, әлі кетті. **Көз жасы жібермегір!** карг. Көрген азабы, азаптен төккен жасы жолыңда тұрсын, алдыңнан шықсын. **Көз жасы жібермеді.** Біреуге істеген қиянаты алдынан шықты, сазайын тартты. **Көз жасы жуылды.** Ағыл-тегіл жылады, өңіреді. **Көз жасы ағылды.** Егілп қатты жылады. **Көз жасы ағыл-тегіл өңіреді.** Көз жасы көл болды, көп жылады. **Көз жасы бездері.** анат. Маңдай сүйегінің бет өсіндісіндегі көз жасы шұңқырында орналасқан, түтікшелі-көпіршікті без, көздің қорғаныш мүшесі. **Көз жасы бетті жуды.** Көз жасы көл болды. **Көз жасы көлдей ақты.** Ағыл-тегіл жылады, өңірегінде етегі толды. **Көз жасы көлдей [бұлақ, көл] болды.** Көп жылда, ағыл-тегіл жылады. **Көз жасы қабыл болды.** Тілегіне

жетті, мақсаты орындалды, тобасы қабыл болды. **Көз жасымен бұлады.** Зар еңіреді, әбден жылады. **Көз жасы мөлгіледі.** Жанары жасқа толды. **Көз жасына булықты.** Ағыл-тегіл жылады, булығып жылады. **Көз жасын ағызды.** Ағыл-тегіл жылады, еңіреп боздады. **Көз жасына етегі толды.** Қатты жылап еңіреді, көз жасын көл қылды. **Көз жасына қалды.** а) Қиянат жасады, кінәратын арқалады. ә) Обалына қалды, аямады. **Көз жасына қарады.** Жылатпады, мұң-зарына құлақ асты. **Көз жасына қарамады.** Аямады, есіркемеді. **Көз жасынан қорықты.** Обалына қарады, қиянат жасамады, жылатпады. **Көз жасына суарды.** Өзін қайғымен ширатты, қайраттанды. **Көз жасын [көл қылып] бұлады.** Ағыл-тегіл жылады, зар еңіреді. **Көз жасын иді.** а) Мейірімі түсті, мүсіркеді, аяды. ә) Тілегіне жетті, тобасы қабыл болды. **Көз жасын көлдей төкті.** Ағыл-тегіл жылады зар еңіреді. **Көз жасын көрді.** а) Жолы болды, тілегі орындалды. ә) Аяды, обал-сауабын ескерді. **Көз жасын көрсетпеді.** Қиналанып білдірмеді, сездірмеді, мұң-қайғысын жасырды. **Көз жасын ішіне жұтты.** Барынша шыдады, сыр бермеді, көз жасын көрсетпеді. **Көз жасы сүйегі.** а н а т. <лат. os lacrimale, лат. os – сүйек, lacrimalis – көз жасы> Жануарлар бас сүйегі бет бөлімі құрамына кіретін жалпақ сүйек. **Көз жасын төкті.** Егіліп қатты жылады. **Көз жасын тыйды.** а) Жылаганын қойды, жұбанды. ә) Арманын орындады, дегеніне жеткізді. **Көз жасы тоғілді.** Ағыл-тегіл жылады. **Көз жасы тыйылды.** Дегеніне жетті, арманы орындалды. **Көз жауын тартты.** с ө й л. Көздің жауын алды. **Көз жегізу.** этн. Бас ұстаған адамның ырым етіп, бастың екі көзін ойып алып, «көреген, сергек бол» деген сияқты арнайы тілек айтып, балалардың біріне ұсынуы [өдетте алакөз болады деп екі көзді екі адамға бермейді, бір адамға береді]. **Көз жетегін [жетер] жер.** Жай көзбен қарағанда ажыратуға болатын, кісі шолып көре алатындай арақшықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Көз жеткізу.** Сенімді болу, анығын білу. **Көз жеткізді [жетпейтін].** а) Ұшан-теңіз, шексіз, ұлан-байтақ; ә) Алыс, арасы қашық. **Көз жетпеді.** а) Шеті көрінбеді. ә) Сенімді оймен қарамады, ақылы иланбады. **Көз жетпес.** Алыс, жырақ. **Көз жоқ.** Жүрекжүтқан, қайтпас қайсар. **Көз жұма қарады.** Немқұрайдылық істеді, мән бермеді. **Көз жұмды.** а) Қайтыс болды, дүниеден өтті, өлді. ә) Еш нәрсенен санаспады, сенді. б) Тәуекелге басты, нартауекел етті. в) Түк көрмедіме басты, мойындамады. г) Ескермеді, байқамаған болды. **Көз жүгіртті.** а) Көз тастады, көз салды, шолып қарады. ә) Тез-тез қарат шықты. б) Байыттады, ой көзімен шолып қарады. в) Еске түсіру. **Көз жіберді.** а) Шолып қарады, барлады. ә) Назар салды, мән берді, ойланды. б) Ой жіберді, еске түсірді. **Көз көмілді.** Көрмеді, байқамады. **Көз көрді.** а) Өз көзімен көрді, көз жеткізді. ә) Бетпе-бет кездесті, көрісті. б) Көрді, нәсіп болды. **Көз көрмеген, құлақ естімеген.** Бірын болып көрмеген, таныс емес. **Көз көрмеді.** Көре алмады, байқамады. **Көз көрмес [құлақ естімес].** Аяқ жетпейтін алыс-қиян, қашық жер. **Көз қадады [қадалтты].** а) Қадала қарады, тесіле қарады. ә) Көңіл аударды, назар салды. б) Болашаққа көз жіберді, ойланды. **Көз қарау [көз қарасы].** Қозқарас, назар. **Көз қарықтырды.** Қиңге шағылысып қаратпады. **Көз қиғымен қарады.** Бетіне тіктеп қарамады, қырындап, көзінің астымен қарады. **Көз қиғын аудару.** Ақырын байқатпай қарау, көз тастау. **Көз қиғын [қырын] тастады.** Көзінің қиымен қарады, көзін қиғаштай қадады. **Көз қиғын салды [тікті].** а) Көзінің қиымен қарады, көзін қиғаштай қадады. ә) Қырындай, тесіле қарады. **Көз қиғын [қырын] салмады.** а) Назар аудармады, көңіл бөлмеді, мәнсінебеді. ә) Елең қылмады, мән бермеді. **Көз қуаныш.** Алданыш, жұбаныш. **Көз құмары.** Көруге ынтық болу, көргісі келу. **Көз құмары ауды.** Қызықты, құмартты. **Көз құрағатты.**

Жылаганын қойды, жасын тыйды. **Көз құрты.** Адамды қызықтыратын, көз тартатын, ынтықтыратын (қыз, дүние т. б.). **Көз құрттын алды.** Көздің жауын алды, қатты қызықтырды; өзіне тартты. **Көз құрты жыбырлады.** Қызықты, құмартты. **Көз құршытын қандырды.** Көріп, мейірі қанды. **Көз қылдырты.** Көз жіберді, шолып қарады. **Көз қызартты.** Құмартты, әуестене ынтықты. **Көз қылды.** а) Қыр көрсетіп, әдейі істеді. ә) Қарауыл қойды, айғаққа қойды. б) Өтірік көз бояды, алдаусыратты. **Көз қырына алды.** а) Бақылады, назарынан тыс қалдырмады. ә) Қамқорлық жасап, қолға алды. **Көз қырын салды.** а) Бас-көз болды; назарын салып жүрді. ә) Көмектесті, себін тигізді, қол ұшын берді. **Көзінің [оң] қырын салды.** Қамқорлық етті, қол ұшын берді. **Көз қысты, бармақ басты.** Келісті, алыс-беріс жасады. **Көз қысысты.** Бір-біріне көзбен белгі берісуі. **Көз майланды.** Көз тойды, көз түшінды. **Көз майын ағызды.** а) поэт. Егілді, елжіреді. ә) Сарсылып ұзақ отырып еңбек етті. **Көз майын тауысты [сарғайтты].** Көп оқыды, сарыла ізденді; бір іспен айналысып ишүқшып ұзақ отырды. **Көз нуры.** бейне. Бары, асылы, ардақтысы. **Көз ойды.** Көздің көлемінде ойдың-ойдың. **Көз отын алғандай.** Көздің жауын алғандай, әдемі. **Көз өнімділігі.** т е х. Уақыттың бір өлшемінде бұлақтан, бұрғылау қиғымысынан, құдықтан және т. б. тұсетін су мөлшері. **Көз салды.** а) Қарады; көзін тікті. ә) Назар аударды, мән берді, көңіл бөлді. б) Қызықты, көңіл ауды. в) Қол ұшын берді, қарайласты, көмектесті. г) Мән берді, көңіл аударды. **Көз сүйегі** а н а т. Көзді қоршаған сүйек. **Көз сүзді.** а) Тесіле қарады, көзбен шолды. ә) Телмірді, жалыншпен қарады; тілемсектенді. б) Дәмеленіп қызықты, сұқтанды. // Тәуелді, бағыншыты. **Көз сүздіртті.** Жалыншыты етті, кіріптар қылды. **Көз сүзу.** Жалыншыты, кіріптар болу. **Көз сүрінді.** а) Өте көп, шексіз мол; көптігінен айыра алмай, шатасты. ә) Әдемілігінен көз жаңғылысты. **Көз сүріндірді [түндірды].** Көптігінен көз жаңғылыстырды. **Көз сінді** болды. Әбден көзі үйренді. **Көз сірісі.** м е л. Көздің қасаңдауы. **Көз тайдырып.** Көзді ала бере, лезде. **Көз талдырып, көңіл қалдырды.** Көп зарықтырды, көңілден кетті. **Көз тайғызды.** Көзін тайдырып әкетті, жүзін бұрды. **Көз тамырын кино.** этн. Қысыр қалатын, айғырға тоқтамайтын байталдардың жынысқа қатысты тамырларын оташылық жасап, қып тастау түріндегі ұрғашы қара малдың жыныстық ауруын емдеу тәсілі. **Көз тандады.** Көзді қызықтырды. **Көз таразы.** Көз дәлдігі, көз өлшемі. **Көз тартты.** а) Көзге түсті, көзді алды, көңіл аударды. ә) Ғашық етті, құмартты, елітті. **Көз тасалады.** Байқатпады, білдірмеді, сездірмеді. **Көз тастады.** а) Қарады, көз салды, көзін тікті. Асығыс назар аударды. ә) Назар аударды, мән берді, көңіл бөлді. б) Қызықты, көңілі ауды, құмартты. **Көз тастасы.** Қарауы, назар салуы. **Көз тигіш.** Сәл нәрсеге ауырып қалғыш. **Көз тиді [өтті].** Біреудің назары түсіп, ауырып қалды. **Көз тоздырды.** Жолына қарады, сарылып күтті. **Көз тойды.** а) Қанағаттанды, көңілі толды, нысан етті. ә) Қызықты, көңілі ауды. **Көз тоймады.** а) Қараған сайын қызыға түсті, көзін ала алмады. ә) Қанағат тұтпады. **Көз тоқтатты.** Көз алмай біраз қарады, анықтап қарады. **Көз тояттады.** Көзі тойды. **Көз тұнды.** Қатты қызықтырды, көздің жауын алды. **Көз тұтты.** Аңдыды, бақты. **Көз тіктетті.** Көзін қадады, көз тастады. **Көз тікті.** а) Қадала, тесіле қарады. ә) Назар аударды, көңіл бөлді. б) Болашаққа көз жіберді, ойланды. **Көз ұшына кетті.** Алысқа ұзады, қашықтады. **Көз ұшынан ғайып болды.** Көріпбей кетті, көзден таса болды. **Көз ұшынан көрінді.** Алыстан байқалды, жырақтан көрінді. **Көз ұшында.** Алыста, жыраққа; әрең көрінетін жерде. **Көз ұялтады.** Шағылысып бет қаратпайды. **Көз ұясын шету.** этн. Ерте көктеме малдың көз тамырынан қан алу емдік

шарасы. **Көз үйренді.** Қанық-танық болды, бойы үйренді. **Көз үйір.** Үйреншікті, таныс. **Көз шағылыстырды.** а) Тіктен қарай алмады. ә) Қызықтырды, есін алды. **Көз шалды.** Көріп қалды, көз қиығы түсіп кетті; байқады. **Көз шалымынан ұзады.** Көріпбей кетті, алыстады, ұзап кетті. **Көз шарасы.** а) а н а т. <лат. orbita> Көз алмасы орналасқан бас сүйек шұңқыры. ә) Көз мөлшері, көз қарамы. **Көз шарасы жетпеді.** Көре алмады, толық көрінбеді. **Көз шұқысты.** Бірінің мінін бірі бетіне басты. **Көз шығарып, бас жарды.** Тобелесті, жанжалдасты. **Көз шырымын алды.** Азырақ мызып алды, сәл ана ұйықтады. **Көзі ағарды.** а) Ботадай боздап, зар жылады; еңіргенде етегі толды. ә) Соқыр болды. **Көзі ағып түсті.** Көзі шығып кетті. **Көзі айты.** Не ойы барын қас-қабасынан, көз қарасынан білдірді. **Көзі ақиды.** Ашуланды, ренжіді. **Көзі ақты.** Көзі шығып кетті, көрмей қалды, соқыр болды. **Көзі алақандай [шарадай, атыздай, шаңырақтай] болды.** Не істерін білмей, қатты састы, үрейі ұшты. **Көзі алармасын.** с ө й л. Дәметпесін, дәмеленбесін. **Көзі аларып ұсынан [шарасынан] шықты.** Сасқалақтады, абырады, не істерін білмеді. **Көзі атыздай болды.** Көзі алақандай болып, қорқып кетті. **Көзі ауды.** Назары түсті, көрді. **Көзі ашық.** Әр нәрседен хабары бар, білімді, саналы. **Көзі ашықтық.** Білімділік, әр нәрседен хабардан болушылық. **Көзі ашылды.** а) Оқыды, білім алды, жақсы-жаманды айыра білетін болды. ә) Көкірегің, санасын оятты. б) Азаптан құтылды, жаны жай тапты. в) Түсінді, мән-жайын анықтады. г) Бір нәрсенің тиегі ағытылды, еркін шықты. ғ) Бұлақтың суы молайып, көбейіп ақты. **Көзі бадырайды.** Қатты қорыққаннан не таңғалғаннан көзі үлкейіп, бақырайды. **Көзі байлаулы.** Ақиқатына бара бермейтін, айналасындағылардың мұң-мұқтажын елемейтін. **Көзі бақырайды.** а) Ан-таң болды. ә) Қорықты, зәресі ұшты. **Көзі бар.** Назары ауыр. **Көзі барда.** Аман-сау кезінде, тірісінде. **Көзі батты.** Біржөла құрыды; жоқ болды. **Көзі бозарды.** а) Көз нұры тайды, өлімсиреді. ә) Күте-күте шаршады, көзі талды. **Көзі бұлаудай.** Көп жылағаннан көзі ісіп кеткен. **Көзі бұлаудай [білеудей, добалдай] болды.** Көзі, көз еті күп боп істі. **Көзі бұлдырады.** Басы айыналып, көзі қарауытты, анық көре алмады. **Көзі бігелді.** Су ақпай қалды. **Көзі едірейді.** Одырая қарады, ежірейді. **Көзі жайнады.** а) Қуанышқа бөленді, бақытқа кенелді. ә) Ажары нұрланды, күлім қақты. б) Құмарта, қызыға қарады. в) Құтырынды, алып-ұшты. **Көзі жалт-жалт [жалт-жұлт] етті.** Көзінен от шашты, құлпырды, нұрланды. **Көзі жалтылдады.** Жалт-жұлт етті, көзі от шашты. **Көзі [оттай, шырадай] жанды.** бейне. а) Қуанышқа бөленді, көзі жайнап сала берді. ә) Ызғар шашты, ашуланды. б) Жаны кірді, рақаттанды. **Көзі жарқ ете түсті.** а) Жаны рақат тапты. ә) Көзі шырадай жанды, айналаны толық көрді. **Көзі жасаңғырады.** Көзінің нұры азайып, буалдырланды. **Көзі жасаурады.** а) Көзінен жас шықты, көзіне жас алды. ә) Қартайғаннан көзі суланатын болды. **Көзі жасық тартты.** Көздің нұры, оты азайды. **Көзі жаудырады.** Қиылап қарады. **Көзі [екі көзі] жауғандады.** Жауғаң-жауғаң қарады, біреуге жаудырай ұміттенге қарады. **Көзі жетті.** а) Анықтап айырып көрді, ажыратты, таныды. ә) Анық-қанығын білді, ақиқатына қанды. б) Көміл сенді, берік тоқтама келді. **Көзі жоғалды.** Кетті, өлді, құрыды. **Көзі жұмылды.** Өлді, о дүниеге кетті. **Көзі жұмылды.** Қайтыс болды, о дүниелік болды. **Көзі жүгірді.** Тез шолып шықты, қарады. **Көзі [жанары] жылтырады.** а) Шаршағаннан, әбден сілелгеннен құр сұлдері қалды, өзінкі деген тек көзі деген мағынада. ә) Үміттеніп, түсінгенсіп, ұққансып қарады. **Көзі көл жасқа толды.** Қайғымен зар еңіреді. **Көзі көр.** Соқыр. **Көзі көрді.** Көрді, байқады. **Көзі көр [соқыр] болды.** Мүдде

көрмейтін болды, өз болды. **Көзі көрген.** Көрген, таныс. **Көзі күлді.** Күлдідеді, күлдісіреді. **Көзі кілегейленді.** а) Көзі бүлдірабы, тұшанданды, тұшарланды. ә) Көзі дымқылданды, суланды, жасаурады. б) Көзі кіртиді. **Көзі кіртиді.** Шаршағаннан, ауырғаннан т.б. себептен көзі ішке кіріңкіреп, жоғарғы қабығы қатпарланғып тұрды. **Көзі қанды [қанықты].** а) Үйренді, дағдыланды. ә) Сенді, көзі жетті. б) Қарап, көріп, құмардан шықты. **Көзі қанғалады.** а) Көзі қызарды. ә) Ашу қысты, ыза кернеді. **Көзі қан түледі.** Көзі қызарды, қан басты. **Көзі қанық.** Жете білетін, білгір кісі. **Көзі қарайды.** а) Қарны ашты, ашықты. ә) Әлі кетті, әлсіреді, талықсыды, нашарлады. б) Аңсары қатты ауды, есі кетті. **Көзі қарақаттай.** Моп-мөдір, сүйкімді қара көз. **Көзі қарауытты.** Қатты шаршады, әлсіреді, басы айналғып, көзі көрмеді. **Көзі қарықты.** Көзі шағылысып, қарай алмай қалды. **Көзі қарыды.** Көрмей қалды. **Көзі қиды.** а) Дәті шыдады, қолы барды. ә) Аямады, рақымшылық жасамады. б) Тастады, қарамай кетті. **Көзі қимады.** а) Бергісі келмеді, іштей қызғанды. ә) Дәті жетпеді, қолы бармады. **Көзі қызды.** Қызықты, құмартты. **Көзім шықсын [шыққыр].** қарғ. Осы айтқаным, іс т.б. шын, дұрыс болмаса, соқыр болып қалайын деген мағынадағы қарғану. **Көзім қызықтырды.** Әуестендірі, құмарын арттырды. **Көз ілді.** Сәл ғана мызғыды, азғана ұйықтады. **Көз ілдірді.** Мызғып алды, сәл тынығып алды. **Көз ілеспеді.** Тез, жылдам істеді, қас қаққанша жасады. **Көз ілеспес жылдамдықпен.** Өте тез, әп-сәтте. **Көз ілмеді [ілген жоқ].** а) Ұйықтамады, кіркілмеді. ә) Тыным таппады, байыс көрмеді. **Көзімен атты.** Ұнатпаған пішінмен тесіле қарады. **Көзімен жеді.** Қадала қарады, бас-аяғына дейін қайта-қайта тесіле қарады. **Көзімен ұзатты.** Ұзақ қарады, көзін алмай көп қарады. **Көзің ағызды.** Көзің шығарды, соқыр етті. **Көзің ала бере.** Назардан тая бере, білдірмей, тез, жылдам, көз ілестірмей. **Көзің алайтты.** Ашу көрсетіп, қорқыта қарады. **Көзің ашпақ қылды.** Алдап кетті, ізін таптырмай кетті, ұстатпады. **Көзің аударды.** Қарады, көзің тікті. **Көзің ашқалы [ашқаннан, ашқаннан бері].** а) Ұйқыдан тұра салысымен. ә) Туганнан, ес кіргелі. **Көзің ашпағыр!** қарғ. Жақсылық көрмезір деген мағынада. **Көзің ашқызыды.** Біреудің көмегімен, бір нәрсе арқылы қандай да бір іске ерте кезден бастап үйретті. **Көзің ашты.** а) Оқытты, білім берді, сауаттандырды. ә) Көкірегің, санасың оятты. б) Ойландырды, назарын аударды. в) Ес жиды, сергіді, жаздырады. г) бейне. Масаттанды, шаттанды, даңқы өрледі. ғ) Бұлақтың су қайнап шығып жатқан жерін аршып, тазалады. **Көзің ашу.** Оқыту, білім беру, сауаттандыру. **Көзің ашып қарады.** а) Бағжайлады, анықтап қарады. ә) Сақтанды, абайлады, істің артын ойлады. **Көзің байлады.** а) Алдап-арбады. ә) Сиқырлық қылды, көз бояды. **Көзің бақырайтып қойып.** Көзбе-көз, көзіңше. **Көзің быттегі.** Аздырып-тоздырды, жадатып-жүдетті. **Көзің бұлдыратты.** а) Көзің нашарлатты, көрсетпеді. ә) Бойың биледі. **Көзің былыш басты.** Тірі жанды елемей, кердеңдеді. **Көзіңнен тізді.** Көптеп, лек-легімен деген мағынада. **Көзің жеткізю.** Кәміл сендіру, иландыру. **Көзің жоғалту.** Құрту, жоқ ету. **Көзің бақырайтып қойып.** Көпе-көрнеу, ашықтан-ашық. **Көзіңдей көрді.** Дәл өзіндей санап, қадірледі (көзі көрген затты ретінде қымбат, қадірлі етіп санау жағдайында айтылады). **Көзіңде нұр [от] ойнады.** бейне. Көзің жайнады, қайларды. **Көзіңде оты бар.** Жалынды, құйратты. **Көзіңе айтты.** Өзіне тура айтты. **Көзіңе алмады.** Елемеді, ескермеді, менсінбеді. **Көзіңе бақты [қарады].** Абайлады, алдына қарады, сақтанды. **Көзіңе басты.** Айып, мінің бетіне баттита айтты. **Көзіңе ерік берді.** Ағыл-тегіл жылады, әбден жылады. **Көзіңе жас алды [ірікті].** Көңілі босады, жылап жіберді. **Көзің [көзіңде] жас толды.** Көңілі босады,

жылағысы келді. **Көзіңе жас тығылды.** Көңілі бұзылды, жылағысы келді. **Көзіңе жылы [оттай] ұшырады.** Бұрыннан таныс, жақын кейіптен қуанышты кездесу туралы айтылады. **Көзіңе көк [көк ала] шыбын үйемелетті.** Қорлады, зәбірледі, азапқа түсірді. **Көзіңе көрінбеді.** Көзіңе түспеді, ітіпатаққа ілінбеді, адам құрлы саналмады. **Көзіңе қан құйылды [толды].** а) Ыза кернеп, ашу биледі, ызадан көзі қарауытты. ә) Қанқұмарланғып, зұлмыдық істеді. **Көзіңе күм құйылды.** Өлді, о дүниелік болды. **Көзіңнен аққан сорасы сақалын жуды.** Ағыл-тегіл жылады, зар еңіреді. **Көзіңнен бір елі қашықтатпады.** Көзіңнен таса қылмады, үнемі көз алдында ұстады. **Көзіңнен жас ытты [парлады].** Көзіңнен жас шығып кетті. **Көзіңнен кешірді.** сөйл. Бастан кешірді, көрді. **Көзіңнен көбік атты.** Ағыл-тегіл жылады. **Көзіңнен қан ағызды.** Зар илетті, жылдатты. **Көзіңнен қанды [қан аралас] жас ақты.** Зарланды, зар қақты. **Көзіңнен моншақ үзілді.** бейне. Сұлу, сүйкімді, жас қыздың үнісі жылауы жайлы. **Көзіңнен от жарқ етті.** Ашуланғып қарады. **Көзіңнен от ойнады.** бейне. Жанары жалын атты, жанары нұра бөлгенді. **Көзіңнен оты жанды.** бейне. Жанары нұра толды, алаулады. **Көзіңнен от төгілді.** бейне. Айбат шекті, көріне мінді. **Көзіңнен сөуле төгілді.** поэт. Көз-қарасынан бір сезім лебі байқалды. **Көзіңнен [көзіңнің] сорасы ақты [сорғалады].** Көзіңнен жас ағып бышықтанды; қиналды, қор болды. **Көзіңнен тамшы шықпайды.** Жылдаумен жасы таусылды деген мағынада. **Көзіңнен түсінді.** Көзіңе қарап, мән-жайды ұқты. **Көзіңнен ұшқын [қызыл жалын] шашырады.** Көзіңнен ұшқын атты, жайнады. **Көзіңе оттай басылды.** Ыстық көрінді, жылы ұшырады. **Көзіңе от ұрынды.** Ашу қысты, сес көрсетті. **Көзіңе сенбеді.** Көріп тұрағының шын екеніне сенімі болмады. **Көзіңе топырақ шашты.** Жамандық істеді. (Көбіне, көзі жоқ кісі, не марқұм кісіге жасалған құянатқа байланысты айтылады). **Көзіңе ұйқы тірелді [тығылды].** Ұйқы қысып, кіртігі байлана бастады. **Көзіңе шөл бітті.** Дандайсыды, әдейі көрігісі келмеді, дұшпандық етті. **Көзіңе [ізіңе] шөп салды.** Жақын деген адамның теріс ниетін көрсетті (ерлі-зайыпты жандардың арасындағы адалдық бұзылып, бірінің жасырын отасындық жасауына орай айтылады). **Көзіңе [ештенге] ілінбеді.** Еш нәрсе көрінбеді, шалынбады. **Көзің жасаураатты.** Көзің ашытып, жас келтірді. **Көзің жасқа толтырды.** Жылады, еңіреді. **Көзің жаспен жуды.** Көп жылады, ағыл-тегіл жылады. **Көзің жеді.** Көзің шаршатты, көз майын тауысты. **Көзің жерден алмады.** Ұялды, қысылды. **Көзің жеткізді.** Әбден сендірді, шүбә қалдырмай нандырды. **Көзің жоғалтып [құртты].** а) Құртты, жоқ қылды. ә) Қарасын батырды, алыстатты, кетірді. **Көзің жоғалту [құрту].** Құрту, жою, жоқ қылу. **Көзің жойды.** Құртты, жоқ қылды, өлтірді. **Көзің жұмғызды.** Арулап қойды, денесін жерге тигізді, жерледі. **Көзің жылытаратты.** Еркінен айырды, тәуелді етті, сазартты. **Көзің көгертті.** Қорлық көрсетті, зәбірледі, қорлады. **Көзің көрді.** Білді, жақсы таныс болды. **Көзің [көзіңнің алдын] кіреуке шалды.** Көзі қарауытты, күңгірттенді, бұлыңғыр тартты. **Көзің қадады.** Қадалып қарады, кіртік қақпастан қарады, көзің тікті. **Көзің қарайтты.** а) Қаталдық етті, түңілтті. ә) Қарны ашырды. **Көзің [көз] қысты.** а) Қуланды, көзімен шара етті, келісімге белгі берді, көзімен ымады. // Ым-жымы бір, келіскен. ә) Көз салды, көңіл аударды. **Көзің малмен ашты.** Көрген-білгені мал болды. **Көзің ойды.** Қорлық көрсетті, сорлатты; басына әңгір таяқ ойнатты. **Көзің өткізді.** Көзің сатты, сұдылығын, сырт келбетін саудаға сатты. **Көзің сатты.** Телмірді, тіленді, мөлідді. **Көзің сату.** Телміру, тілену, мөлішо. **Көз суарды.** Мауқын басты, құмарын тарқатты. **Көзің сулады.** Жылаған болды. **Көзің тапты.** Істің ретін, қисынын келтірді, жолын тапты, орайын келтірді. **Көзің тартып алды.** Кілт сексенді, шошып кетті деген мағынада.

Көзің төмен салды. Төмен қарап, ойланғып қалды. **Көзің төңкерді.** Көзің аударып, қылмыңады, қылмысыды. **Көзің тырнап ашқалы.** Ес біліп, етек жап қалы. **Көзің шөл қаптады [басты].** Асқақтады, дандайсыды. **Көзің шоқ қарыды.** Көзіңе оттай басылды, ыстық көрінді. **Көзің шығарды.** Көзің ағызды, соқыр етті. **Көзің шырақтай жандырды.** Емдеп жазды, сауықтырды, көзің көретіндей етті. **Көзің іздеді.** Ізін, табылар орнын қарастырды. **Көзіңнің ағы мен қарасы [ақ пен қарашығы, ағы-қарасы].** Бары, асылы, ардақтысы. **Көзіңнің ағы мен қарасындай.** а) Асылы, ең ардақтысындай. ә) Бірінен-бірі айырғысыз бір бүтін. **Көзіңнің алды көлеңке тартты.** Көзі бүлдірады, анық көре алмады. **Көзіңнің астымен қарады [бақты].** Бетіне тіктеп қарамай, именіп, қабағының астымен қарады. **Көзіңнің баһары тойды.** Көңілі толды, көзіңнің жауы тойды. **Көзіңнің есті өгісі.** Менменсіді, асыптасыды, дандайсыды. **Көзіңнің жасы кешпеді [құрғамдады].** а) Жылаудан көз ашпады. ә) Қиындықтан құтыла алмай, ренжизмен өмірі өксіді. **Көзіңнің жасы [жуылды] көл [сел] болды.** Ағыл-тегіл жылады, әбден жылады. **Көзіңнің жасын [көледтегі, сықты] бұршақтай домалатты.** Ағыл-тегіл жылады. **Көзіңнің жасын көл қылды.** Егіл-тегіл болып қатты жылады. **Көзіңнің жауын жеді.** Қызықтырды, көзің тартты. **Көзіңнің қарасы [қарашығы].** Ең қымбаттысы, бағалысы, асылы. **Көзіңнің қарашығындай [қарасындай, қарашығы секілденген].** Өмірінің мәні, бары; аса бағалы, қымбатты. **Көзіңнің қарашығын суалдырды.** Зар илетті; жылай-жылай, көз жасы ада болды. **Көзіңнің құйрығы.** Көзқарасы, көзіңнің қиығы. **Көзіңнің құртын салды.** Қызықты, телмірді, сұқтанды. **Көзіңнің қырымен қарады.** Жайлап назар салды, көз қиығын тастады. **Көзіңнің нұры [оты] сөңді [өшті].** Өзің ісінді, алдында тұрды; өлімсіреді. **Көзіңнің оты бар.** бейне. Өткір, жісер-қайратқа толы, алғыр. **Көзіңнің отын жарқ еткізді.** Көзге бір нәрсе қатты тиді. **Көзіңнің оты жарқ етті.** Қатты соққыдан көзіңнен ұшқын ұшты. **Көзіңнің сұғын қадады [атты].** Тесіле, сұқтана қарады. **Көзің аққыр, көзің ақсын!** қарғ. Көзің ағып түсіп, көрмей қалғыр, көзің теріс біткір деген мағынада. **Көзіңді аш.** Байқа, абайла, аңдап бас, анықта. **Көзіңді ашып қара!** Абайла, байқа, дұрыс-тап, жөндеп көр деген мағынада. **Көзің ақ түссін.** қарғ. **Көзің шөл түссін,** көр болып қал. **Көзің күм құйылың!** қарғ. Өліп кет, қараң батсын деген мағынада. **Көзің жамандық көрмесін!** тілек. Жамандыққа душаар болма, кездесе. **Көзің желкеңнен шыққыр!** қарғ. Көзің ағып түсіп, көрмей қалғыр, көзің теріс бітсін деген мағынада. **Көзің көріп, қолың ұстамағыр!** қарғ. Өзіңе бұйырмасың; алдыңдағыны ала алмағыр деген мағынада. **Көзің ойлығыр!** қарғ. Көз жасың тыйылмай, көзің көр болсын. **Көзі ойнақшыды.** Құмартып, ішін-жеп қарады. **Көзі оттай [шырадай] жанды [жайнады].** бейне. а) Көзі нұр шашты. ә) Қуанды, шаттанды. **Көзі от шашты.** а) Өжеттеніп, өткірлене қарады. ә) Ашу-ыза төгіп, қаһарлана қарады. **Көзі өңменінен өтті.** Қаһарлана, тесіле қарады. **Көзі өтті.** миф. **Көзіңнің қарасы арқылы ауруға шалдықтырды.** **Көзі өткір.** а) Көзі өн бойын тесіп жіберетіндей, қадала қарау туралы. ә) Байқағыш, жақсы-жаманды көзбен көріп-ақ аңғарғыш, қырағы. **Көзі соқыр.** Түк білмейтін, نادан, топас. **Көзі сүзіді.** Телміріп ұзақ қарады. **Көзің тайдырып әкетті.** Назарын басқа жаққа аударды, көзің тасалады. **Көзі тайды.** а) Назары басқа жаққа ауды, көзі тасалады. ә) Жоғалды, құрыды, жоқ болды. **Көзі талды.** Қараудан шаршады, қажыды, жалықты, зарықты. **Көзі танадай жарқырады.** Көзі маржан түймелей жайнады. **Көзі тартты.** а) мед. Көз еттері әлсің-әлсің жыбырлады. ә) этн. ырым. Көз еттерінің жыбырлауын қуанышқа (оң көз), ренішке (сол көз) жорыды. **Көзі таса болды.** Көрінеді, жоқ болды,

көзге түспеді. **Көзі тегі.** Тесіле қарады, қадалып, көз айырмады. **Көзі тойды.** а) Коңілі толды; құмары тарқады. ә) Қанағат етті. **Көзі тоқтады.** Назар аударды, коңіл бөлді. **Көзі толды.** Қанағаттанды. **Көзі томсарды.** Жабырқады, мұңайды. **Көзі төмендеді.** Төмен қарады. **Көзі түздей.** Көзі көкпеңбек. **Көзі түздай болды.** Күте-күте зарықты, сарғайды. **Көзі тұманданды.** Ашудан, ызадан көзіне жас толды; көз алды мұнартты, бұлдырады. **Көзі тұнды.** а) Сұқтанды, дүниеге қызықты. ә) Көзі қанығып, коңілі толды. б) Құмары артты, қызықты. **Көзі түсті.** а) Назары ауды, көрді, қарады. ә) Аңсары ауды, ынтық болды, қызықты. **Көзі түспеді.** а) Байқамады, мән бермеді. ә) Көзі жетпеді, көрінбеді. **Көзі тігулі.** Назар түскен, қала қараған. **Көзі тірі.** Аман-есен, сау-саламат. **Көзі тіріде [тірі тұрғанда, тірісінде, тірі кезінде, тірі күнінде].** Ажал жетіп өлмей тұрғанда, аман-сау күнінде. **Көзі ұйқыға барды [ілінді].** Ұйықтап кетті. **Көзі ұйқыға кетті.** Ұйықтап кетті, шаршады. **Көзі ұялды.** Тәтті болды, құмары ауды, сүйсінді. **Көзі ұясынан [шарасынан] шықты.** Таң қалып, толқығаннан не үрейіп ұшқаннан көз шарасы құлды. **Көзі үйренді.** Қанық-танық болды. **Көзі үңіреді.** Арып-аршып жүдеді. **Көзі шайдай [шырадай] ашылды.** а) Ұйқысы тез тарап кетті, сергіп сала берді. ә) Тез есін жиды, өзін-өзі тез биледі. **Көзі шалғыш.** Байқағыш, көргіш. **Көзі шалды.** Байқап, көріп қалды. **Көзі [шарасынан шығып] шағынады.** Көзі аларды, ашу қысты, ызаланды. **Көзі шүңіреді.** Арықтап жүдеді, азды. **Көзі шықты.** а) Соқыр болды, өз болды. ә) Үміт, жарығы сөнді. б) Белгілі бір нәрсемен айналысып қана күн көрді. **Көзі шырақтай жанды [жайнады, ашылды].** а) Көзі жақсы көрді. ә) Бір нәрсеге қызығып өліп-өшті. б) Күш алды, әл-қуаты артты, жағдайы түзелді, көтерілді. **Көзі тігілді.** Назары ауды, коңілі бөлінді. **Көзі ілінді.** а) Ұйқыға кетті, ұйықтап кетті. ә) Азғана тынығып алды, мызғиды. **КӨЗ²** зат. Аяқтың (ыдыстың) ең кішкене түрі; кішкентай ыдыс. **КӨЗАЙЫМ** зат. Көз алдындағы күнде көретін рақаты, қуанышы. **Көзайым болды.** Көп күткен адамы келіп қуанышқа бөленді, шаттанды. **Көзайым етті.** Қуантты, қуанышқа бөледі. **КӨЗАҚЫ** зат. этн. Алғаш көргені үшін жақын-туыстардың беретін кәдесі. **КӨЗАЛДАУШЫЛЫҚ** зат. **Көзбояушылық.** **КӨЗАПАРА** үст. Көпе-көрнеу, әдейі, қаса-қана. **КӨЗАШЫМДА** үст. сөйл. Қараңғы түспей тұрғанда. **КӨЗАЯҚ** зат. Кішкене ыдыс. **КӨЗӘЙНЕК** зат. сөйл. **Көзілдірік.** **КӨЗБЕ-КӨЗ** үст. Бетте-бет, жүзбе-жүз. **КӨЗБАЙЛАУШЫ** зат. Әртүрлі айламен адам нанғысыз нәрселер жасаушы; сиқыршы, фокус маманы. **КӨЗБОЯУШЫ** зат. Сиқыр көрсетуші, көзді арбаушы. **КӨЗБОЯУШЫЛЫҚ** зат. Алдаушылық, шындықты бұрмалаушылық. **КӨЗГЕЛДЕК¹** зат. жерг. Кішкентай, көздей ыдыс, тостаған. **КӨЗГЕЛДЕК²** зат. мед. Көз ауруы, трахома. **КӨЗГЕНЕК** зат. жерг. Араның ұясы. **КӨЗГӨРЕКІ** үст. жерг. Көріне көзге, көпе-көрнеу, ашықтан-ашық. **КӨЗГІ** зат. сөйл. Айна, көрінгі. **КӨЗДӘРІ** зат. өс. <лат. euphrasia> Наурызғүлдер тұқымдасына жататын бір, екі жылдық шөптесін өсімдік. **КӨЗДЕ**= ет. 1. Нысанға алу, дәлдеу. 2. Қарау, байқау, бақылау. 3. ауыс. Белгілі бір нәрсені мақсат ету. 4. ауыс. Белгілі бір бағытқа бет алу. 5. ауыс. Ұнату, қалау, таңдау.

КӨЗДЕЙ¹ зат. жерг. Кішкентай ыдыс, көзгелдек тостаған. **КӨЗДЕЙ²** сын. Көз сияқты, кішкентай. **Көздей жерге көлдей ақша беру.** Аз нәрсеге көп қаржы жұмсау. **КӨЗДЕЛ**= ет. 1. Нысанға алыну, дәлдеу. 2. ауыс. Мақсат етілу. **КӨЗДЕЛУ** Көздел етістігінің қимыл атауы. **КӨЗДЕН:** ақи көзденді. Көзі аларды, қорықты, шошыды. **КӨЗДЕСТІР**= ет. Кездестіру, жолықтыру. **КӨЗДЕТ**= ет. Көрсету, таныстыру. **КӨЗДЕТУ** Көздет етістігінің қимыл атауы. **КӨЗДЕУ¹** зат. спорт. Ату спортында қараулы тетіктері арқылы мылтықтың оқпанын нысана жаққа қарату үдерісі. **Көздеу аспаптар.** әск. Қаруды нысанға көздеуге арналған аспаптар. **Көздеу сызығы.** спорт. Көздеу құралы арқылы нысанға алған нүкте мен мергеннің көзі арасындағы түзу сызық. **КӨЗДЕУ²** Көзе етістігінің қимыл атауы **КӨЗДЕУШІ** зат. Көздейтін адам, нысанға алушы. **КӨЗДІ** сын. Көзі бар; көз орнатылған. **Көзді білезік.** этн. қолөнер. Бетіне түрлі түсті тастан көз салынған білезік. **Көзді шолпы.** зерг. Шолпының асыл тас қондырылған түрі. **КӨЗДІ¹** сын. Көп білетін, көзі ашық. **КӨЗДІК¹** зат. сөйл. **Көзілдірік.** **КӨЗДІК²** сын. Көзге тән, көзге қатысты. **КӨЗДІ-ҚАРАҚТЫ** сын. Көп білетін, құлағы тирик, көзі ашық. **КӨЗЕ** [ир. ۋرۋر] зат. Сүйік зат құю үшін балшықтан, құмнан, қыштан күйдіріліп жасалған ыдыс. **КӨЗЕ¹**= ет. Жөн сілтеу, бағыт көрсету. **КӨЗЕ²**= ет. этн. Шаңырақтың уық басы кіретін жерін қарып тесу. **КӨЗЕ-ҚҰМЫРА** зат. қолөнер. Балшықтан күйдіріліп жасалған ыдыс-аяқ. **Көзе-құмыра бұйымдар.** қолөнер. Табиғи балшыққа минералды және органикалық қосындылар қосып күйдіру арқылы жасалатын бұйымдар, қыш ыдыстар. **КӨЗЕЛ¹** зат. Жұмсақ былғары. **КӨЗЕЛ²** зат. Кішкене көзе, ыдыс. **КӨЗЕЛ³** сын. Көркем, сұлу, сүйкімді. **Көзел етік.** этн. Ешкі терісінен тігілген жұмсақ былғары етік. **КӨЗЕЛ**= ет. Ашылу, айқындалу, жадырау. **КӨЗЕЛЕК** зат. Кішігірім көзе. **КӨЗЕЛІК** сын. Көзе жасауға арналған, көзе дайындалатын. **КӨЗЕМЕ** зат. көне. анат. Сүйек немесе дене мүшесі. **КӨЗЕМЕЛ:** көземел ине. Жасуы құлған ине. **КӨЗЕМЕЛ:** көземел ине. Орташа іс инесі. **КӨЗЕМЕЛДЕ**= ет. Меңзеу, жанамалап жеткізу. **КӨЗЕМЕЛДЕУ** Көземелде етістігінің қимыл атауы, жөн сілтеу, бағыт беру. **КӨЗЕМШЕК** зат. Жеміс ағашының бүршік салатын, бүршік өсетін жері. **КӨЗЕМШЕКТІ** сын. Көземшегі бар. **КӨЗЕСАУЫТ** этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында батырлар киген сауыттың бір түрі, садақ, найза, қылыш өтпейтін киім. **КӨЗЕУ²** этн. Көзе² етістігінің қимыл атауы. **КӨЗЕУЛІ** сын. Бағытталған, көзделген. **КӨЗЕУШІ** зат. этн. Оттың көзін ашу үшін қолданылатын, темірден соғылған үшкір көсеу. **КӨЗЕШІ** зат. Көзе жасауды кәсіп еткен адам. **КӨЗЖАЗДЫРҒЫШ** сын. Ізім-қайым жоқ қылғыш. **КӨЗЖАҚСЫ** сын. Коңілдес, пікірлес. **КӨЗЖЕТПЕС** сын. 1. Алыс, қиыр шет. (Жай көзбен қарағанда ажыратуға болмайтын арақашықтық). 2. ауыс. Білмейтін, таньқ, түсініксіз. // Таньқ, түсініксіз нәрсе.

КӨЗЖЕТПЕСТЕЙ сын. Ұшы-қиыры жоқ, ұшан-теңіз, өте көп. **КӨЗЖҰМБАЙ** зат. Тәуекел. **Көзжұмбайға салды.** а) Тәуекел етті. ә) Немкеттіге басты. **Көзжұмбайға салыну.** Көргенін айып айтып, кемшілікті көпе-көрнеу бүркеу. **КӨЗЖҰМБАЙЛЫҚ** зат. Мән бермеушілік, салдырлық, салақтық, ескермеушілік. **Көзжұмбайлық жасады.** Мән бермеді, салғырт қарады, ескермеді. **КӨЗ-КӨЗ** сын. Көп көзді, қя-қя. **КӨЗКӨРГЕН** сын. Бұрыннан білетін, етене таныс. // Бірін-бірі білетін, таныс адам. **КӨЗКӨРЕКІ** сын. Маздаған, маздан жанған. **КӨЗКӨРІМ** сын. 1. Көз жететін (жер). // Жақын (жер). 2. Таң атып, айнала анық көрінетін, жарық түскен (кез). **Көзкөрім жер.** этн. Жай көзбен қарағанда ажыратуға болатын, көрінетін арақашықтықты білдіретін халықтық өлшем. **КӨЗКӨРІМДІК** сын. Көзбен көрерліктей, көз жететіндей, шағын. **КӨЗКҮЙІК** сын. Жексұрын, жеккөрінішті. **КӨЗҚАБАҚ:** көзқабаққа сиынды. Көз шағылыстырды. **КӨЗҚАЛТА** зат. Кішкентай қалташа, шағын кап, кашық. **КӨЗҚАМАН** зат. Қоғамда қалыптасқан мәдени құндылықтар мен мұраларды, діни, ахлақтық нормалар мен түсініктерді қайта қарауды, жоққа шығаруды білдіретін ұғым. **КӨЗҚАМАНДЫҚ** зат. Өз ұлтының мүддесіне жат көзбен қараушылық. **КӨЗҚАМАНШЫЛДЫҚ** зат. Өз ұлтының мүддесіне немқұрайлы қарайтындардың өсіре ой-пікірлері мен өрекеттері. **КӨЗ-ҚАРАҚ** зат. Көретін де, қарайтын да қабілетке ие адамның дене мүшесі қос жанар. **КӨЗҚАРАС** зат. 1. Пікір, ой, ұғым. 2. Филос. Адамдардың өздері өмір сүріп жатқан қоғамдағы немесе бұрын болған оқиғалар мен құбылыстарға, жеке тұлғаларға, идеяларға т.б. қарым-қатынасы және содан туындайтын иланьмы, басшылыққа алатын ұстанымы. 3. психол. Адамның, әлеуметтік топ не қоғамның айналада болып жатқан процестерге, құбылыстарға қатысын айқындайтын дүние-танымдық категория. **КӨЗҚАРАНДЫ** Бояма, сырты жылтыр. **КӨЗҚАРЫҚТЫҚ** зат. этн. Апақ қардан, күннің ашы нурынан көзді қарығудан сақтайтын, қара кизден сақтайтын, қара кизден, жылқы қылынан, терден ортасын тесіп жасаған, екі қиында бауы бар құрал. **КӨЗҚАШТЫ:** көзқашты қылды. Көз үйренді, үйреншікті болды. **КӨЗ-ҚҰЛАҚ** зат. Хабарды жеткізуші, құлақтандырушы, хабар таратушы. **Көз-құлақ болды.** а) Хабар таратты, жеткізді, құлақтандырды. ә) Бас-көз болды, қарайласты, назар салды, коңіл бөлді. **КӨЗҚҰНЫ** зат. этн. Байырғы құдықтық жүйеде біреудің көзін шығарған адамға салынатын айып түрі. **Көзқұны жоқ.** Өткізіп қойған ештеңесі жоқ, алты аласы, бес бересі жоқ. **Көзқұны қалғандай.** Ақсы кеткендей. **КӨЗҚЫСПАЙ** зат. сөйл. Жасырын келісім, ым-жым. **Көзқыспай бар.** Біл-жымы бір, өзара келісіп алған. **КӨЗЛЕ** [ор. к о з л ы.] зат. Тарантас делбесі отыратын орын. **КӨЗМӨЛШЕРМЕН** үст. Шамамен, жалты нобаймен. **КӨЗОТАҒА** зат. қолөнер. Патшалар мен ханзада, ханшалардың басқинінің маңдайына тағылатын асыл тас. **КӨЗӨТТІК** зат. 1. Көз тастаушылық, көз жіберушілік, назара алушылық. 2. Көз тигушілік.

КӨЗСІЗ сын. 1. *Көзі жоқ.* 2. ауыс. *Жүрекжүтқан, ержүрек, қорқуды білмейтін.*

Көзсіз басшылық. Алды-артын ойламай басқару, іске жауапсыз қарау. **Көзсіз [қас] батыр.** Еш нәрседен қорықпайтын, қойып кететін ер мінезді нағыз, шын ер. **Көзсіз батырлық.** Ештемеден тайсалмайтын, еш нәрсені қауіпті деп ойламайтын ержүректік қасиет. **Көзсіз ер.** Асқан батыр, жүрекжүтқан батыр. **Көзсіз ерлік [батырлық].** Қауіпті жол, қатерлі іске бастаған әрекет, жүрек жүтқандық. **Көзсіз жау.** Еш нәрседен тайынбайтын, дүлей жау. **Көзсіз көбелек.** От пен суға түсерін білмейтін адам жайлы айтылады. **Көзсіз көбелектей.** Еш нәрседен тайынбайтын.

КӨЗТАМЫР зат. этн. *Бұрыннан таныс, араласып жүрген адам.*

КӨЗТАНА зат. этн. *Бетіне асыл тас орнатқан қымбат бағалы түйме, тана.*

КӨЗТАНЫС зат. *Жете білмейтін, кездесіп қана, көрісіп жүретін адам.*

КӨЗТОЯРЛЫҚ сын. *Сілү, келбетті деген мағынада.*

КӨЗТҮРТКІ сын. 1. *Жеккөрінішті, жексұрын.* 2. *Көзге шұқшушылық, кемсітушілік.*

Көзтүрткі болды. *Жеккөрінішті болды, жексұрын болды, отырса – опақ, тұрса – сопақ болды.*

КӨЗІК'= ет. сөйл. *Жолығу, кездесу, көзіне түсу.*

КӨЗІК''= ет. *Көз тию, көз оту.*

КӨЗІҚАРАҚТЫ сын. *Хат танытын, ақылғы ояу, көзі ашық, сауатты.*

КӨЗІЛГЕК зат. этн. *Ине немесе тебемді отқа қыздырып, ұшын иіп, оған ағаштан немесе мүйізден сап жасап дайындалған, көздің ноғаласын тартып тұрып, ішіндегі пайда болған шеміршекті ептеп сылып алатын дәстүрлі ортада емшілер тәжірбесінде көз ауруларын емдеуге қолданылатын аспап.*

КӨЗІЛДІРІК зат. *Көздің оптикалық кемістігін түзету, құи саулесінен, шаң-тозаңнан, химиялық заттар әсерінен қорғау үшін қолданылатын құрал.*

КӨЗІЛДІРІКСІЗ сын. *Көзілдірік кимеген, көзілдірігі жоқ.*

КӨЗІЛДІРІКТЕН= ет. сөйл. *Көзілдірік кию.*

КӨЗІЛДІРІКТІ сын. *Көзілдірігі бар, көзілдірік киген. // Көзілдірігі бар адам.*

Көзілдірікті қобра. зод. *Мойнының желке жағында көзілдірікке ұқсас ашық түсті суреті бар, ұзындығы 160-180 см өте ұлы жылан.*

КӨЗІНШЕ үст. *Көрсетіп тұрып, көз алдында, көне-көрнеу.*

КӨЗІР [ор. козырь] зат. *Карта ойынында бір түсті картаның ұтыс жағынан басқа түстілерінен басым болуы, артықшылығы.*

Көзір етіп тартты. *Артықшылық, басымдығын ерекше ескертті. Көзір ойнады.* жерг. *Карта ойнады.*

КӨЗІР зат. көне. *Қылмысты адамның қолына салынатын кісен.*

КӨЙ зат. көне. *Шаруа, іс, жұмыс.*

КӨЙГЕЙ зат. сөйл. *Койгөй.*

КӨЙГӨЙ зат. сөйл. *Үйреншікті ескі сарын.*

КӨЙГӨЙЛЕ= ет. *Бірсыдырғы мұңлы өңге басу.*

КӨЙКІЛДЕТ= ет. *Күйге басу, күйді тоқтатпай сазына келтіріп тарта түсу.*

КӨЙЛЕ= ет. *Қалпына түсу, бабына келу.*

КӨЙЛЕК зат. *Денеге шақталып тігілген жеңіл, жұқа киім.*

Жүсіптің көйлегі. *Көзге ыстық, көңілге жақын [діни аңыз бойынша Жүсіп пайғамбар — «Жүсіп-Зылиха» дастанында баяндалатын Жақын пайғамбардың ұлы. Азалары Жүсіптің көйлегін қанға бояп алып, әкелеріне Жүсіпті қасқыр жеп кетті деп алдайды]. Көйлегі жыртылды.* п.о.э. *Беті қайтты, құшпен айырылды. Көйлегі көк, тамағы тоқ. Тұрмысы жақсы. Көйлекті бұрын тоздырды. Жасы үлкен, ересек.*

КӨЙЛЕК-ДАМБАЛ зат. *Жалаңаш денеге киетін ішкіім.*

КӨЙЛЕК-ДАМБАЛШАҢ үст. *Іш киіммен гана, сырт киімісіз.*

КӨЙЛЕК-КӨНШЕК зат. *Киім-кешек, жеңіл-желпі жұқа киімдер.*

КӨЙЛЕКСІЗ сын. *Көйлегі жоқ, көйлек кимеген.*

КӨЙЛЕКТЕН= ет. *Көйлекті болу, киіну, көйлек кию.*

КӨЙЛЕКТЕНУ *Көйлектен етістігінің қимыл атауы.*

КӨЙЛЕКТІ сын. *Көйлегі бар, көйлек киген. // Көйлегі бар, көйлек киген адам.*

КӨЙЛЕКТІК сын. *Бір көйлек тіктіруге жетерлік.*

КӨЙЛЕКШЕН сын. *Көйлек қана киген. // Көйлек киген күйде.*

КӨЙЛЕК-ЫСТАН зат. жерг. *Көйлек-ыштан.*

КӨЙЛЕК-ЫШТАН зат. *Ішкіім, көйлек-дамбал.*

КӨЙНЕК зат. сөйл. жерг. *Көйлек.*

КӨЙТ зат. этн. *Асық ойынында қарыз алу; қарызға алынған асық.*

КӨЙНБОТА зат. кәс. *Үлек пен кердері маядан тұйылан бота.*

КӨЙНШІК зат. жерг. *Үлек пен кердері арасынан алынған түйе тұқымы.*

КӨЙТ' зат. *Алым, қарыз.*

КӨЙТ''= ет. *Сөйлей беру, тоқтамай көп сөйлеу.*

КӨЙТКІЗ= ет. *Сөйлете беру, көп айтқызу.*

КӨЙТКІЗУ *Көйткіз етістігінің қимыл атауы.*

КӨК' сын. 1. *Ашық аспан тәрізді (түс).*

2. *Жасыл (түс).* 3. миф. *Киелі көк Тәңірінің қасиетіне ие болған.* 4. этн. *Байырғы қазақ қоғамында бай-дәулетті, ауқатты әлеуметтік топтың ерекшеліуші түсі - көк түстен тігілген, көк түс тән болған.* 5. *Сыз, ылғалды, дымқыл.* 6. *Тайпақ, тайғанақ, мұз қатқан. // Көгеріп шыққан өсімдік, көк шөп. // Жеміс-жидек, көкөніс. // Аспан, зеңгір.*

Көк азық. *мал шар. Малдың жемі ретінде қолданылатын шөп.*

Көк айғырдың кісінеуі. этн. *Көктем мезгілінде күннің алғаш күркіреуі [күннің күркіреуін ертедегі түсінік бойынша періштенің айқайы, найзағайды оның қуып жүріп атқан оғы деп түсінген; күннің алғаш күркіреуі қазақтар үшін жақсылықтың басы, яғни, жаңғырудың нышаны деп саналған]. Көк ала.* *Ақ, қара немесе басқа түстермен көктің араласқан түстің түрі. Көк ала қойдай. Соққы жеп, денесіне таяқ өткен, дақ түскен. Көк ала қойдай етгі [қылды]. Денесінің сау-тамтығын қалдырмай ұрды, әбден соққылады. Көк ала сақал болды.* жерг. *Егін сарайын, пісе бастады.*

Көк ала торғайдай қылды. *Ұрып-соғып, денесін көгертті, бет-әлпетіне дақ салды.*

Көк ала үйрек. этн. *Фольклорлық дәстүрде ақын мен жыраудың шығармашылық рухының бейнесі, кейде жебеушісі ретінде, дәстүрлі қазақы дүнетаным жүйесінде адмның жанының символы ретінде орныққан бейне.*

Көк ала шұбар. *Көк пен ақ түстің араласып, әр жерінде дақ болып түскен, шұбарланған. Көк атыз болды.* жерг. *Атыздағы күріш дән алды. Көк базар. Көзөніс, жеміс-жидек сататын жер. Көк балауса. Көк шалғын. Көк барқын. Қою көк, қошқыл көк түсті. Көк бел. Бетін көк шалған, шөбі көгеріп шыға бастаған жалпақ кең асу. Көк белбеу. Бұл жерде көк шалғын, майса деген мағынада.*

Көк бөрі. а) миф. *Көне түркілердің тотемі болған киелі жыртықшы аң.* б) *Үлкен арлан қасқыр.* в) *Қайсар батыл, азулы, адуынды, дегені болатын. Көк бұрыл.* а) *Көзіл тартқан, ағара бастаған.* б) *Көкішіл түсті (ат, жылық).* **Көк бұйра.** а) *Бұйралана біткен жасыл жапырақты.* б) *Насыбайдың жақсы түрі. Көк гүлкекіре.* ө.с. <лат. centaurea cyanus!> *Күрделігүлділер*

тұқымдасына жататын, мамыр, қыркүйек айларында гүлдейтін, жемісі маусым, қазанда пісетін, биіктігі 25-100 см бір жылдық шөптесін өсімдік. Көк дөңдей жүйрік көңіл. п.о.э. *Адам ойының, санасының ұшқырлығы, жылдамдығы туралы айтылады. Көк жалын бүркітті.* п.о.э. *Оқты боратты, от шашты. Көк есек. Жұмсауға қолжаулық адам, көңбіс. Көк есекке теріс мінгізді. Масқара етті, әбүйірін түсірді, мазақ қылды. Көк есекпен саудасы жоқ. Ертеңгі күнімен ісі жоқ. Көк етік.* этн. *Көксауырдан оюлап тіккен жеңіл, үшкір тұмсық етік. Көк етікті кездеспеді [келмеді], көн етіктің көзге ілмеді [менсінбеді, бармады]. Ауқатты, сауаттысы кезкеледі, қарайтын адамды өзі місе тұтпады, керек қылмады, әдетте күіеуге шықпаған қызға айтылады. Көк жібек.* п.о.э. *Көк шөп, көорай. Көк жібектей созылды. Жібек сияқты сусылдан толқындалды, ыратылды. Көк зеңгір. Көкпейбек, жап-жасыл. Көк итқонақ.* ө.с. <лат. setaria viridis> *Астық тұқымдасы итқонақ туысына жататын арашөптің бір түрі. Көк көріне ұшыра [ұрын].* қарғ. *Алла тағаланың қаһары келсін. Көкке ауыз ілікті [тиді]. Жерге шөп шығып, тойынар шақ келді. Көк қошқар.* діни. *Құрбандыққа шалынатын еркек қой [Құран көрiмдегі аңыз бойынша, Ыбырайым пайғамбарға түсінде ұлы Ысмайылды Алла тағала құрбандыққа шал деген аян берiлді, Ысмайыл бұған әзір еді. Алла жолында әкесіне өзін құрбандыққа шалуға дайын екенін айтады. Осы сәтте өз құлдарының адал екеніне көзі жетіп, рақымы түскен Алла тағала құрбандыққа көкпен еркек тоқты түсіреді. Содан бері Алла тағалаға бағыштап құрбандыққа еркек мал шалынатын болған]. Көк қуалады. Мал жаңа шыққан көк шөпті іздеп, аңдызап кетті. Көк құрақ. Сарғайып, құрамаған жас қамыс. Көк күс.* миф. *Көктемді қанатына ілестіріп әкелетін Көк Тәңірінің қасы. Көк майдан.* п.о.э. *Айдын шалқар. Көк майса. Жасыл шалғынды шөбі мол, жайсаң жер. Көк малға.* а) *Малтаның қатып-семіп қалған түрі.* б) *Көп сойлетіп, көтірме, сөз құмар көбік ауыз. Көк малтасын ездi. Көп сөйледi, мылжыңдады. Көк мөлдiр. Өте тұнық, тап-таза. Көк мұзға отырғызды. Алдап, сан соқтырып кетті. Көк мүйізденді. Саусақ, алақан, табан т.б. терісі сүйелденіп қатты. Көк орды. Өмірден ерте кетті, өмірі қыршынынан қылды. Көк сақал. Сақалына ақ түсе бастаған, орта жастағы ер адам. Көк сәуле.* физ. *Жарықтың жеті түрлі түсінің бесінші реңі. Көк сәулелі.* физ. *Жарықтың жеті түрлі түсінің бесінші реңіндегі сәулесі бар. Көк сен. Қатты тоң жер. Көк сенгір. Биік шың. Көк соққыр.* қарғ. с. *Құдай атқыр, жай түскір, Тәңір соққыр. Көк сүр. Көгі-сүрі аралас, көкішілдеу сирғылт. Көк тас.* этн. миф. *Жер-жаһанның жаратылуы туралы көне аңыздағы жерді көтерген көк өзiсiнде тұратын қасиеттi, киелi тас [аңыз бойынша көк тас наурыз айының тоғызыншы күні бір сәтке жұмсарады; осы сәтке оған пышақты сүзгін жіберіп, қайта суырып алса, тас болып қатып қалады екен]. Көк теңбіл. Әр жерінде көгі бар, көк сүр. Көк торғынға оранды. бейн. Көк шықты, айнала жасыл түске енді. Көк ту.* этн. *Ертедегі өлікті жөнелту, аза түту ғұрпында төре тұқымына жататын қазақтар арасында орын алған қара тігу салтының бір атрибуты. Көк түйгіндай. Көк түйгін секілді шашпан қимылдау. Көк тұтқан.* а) *Таза қырылған, қырылғанда иезі көкіс тартқан.* б) *Ештеңе шықпаған, көсе. Көк тігілгір!* қарғ. *Көк соққыр, Құдай атқыр деген мағынадағы қолданыс. Көк шалғын. Қалың оскен биік шөп. Көк шираз.* жерг. *Көк түсті қаракөл елтірісі. Көк шұбар. Әр жерінде көкішіл дағы бар. Көк шыбықтай солқылдады [ілілді].* *Көк шыбық секілді жіңішке, майысты, ілді. Көк шымшықтай [етіп, қылып]сабады. Көкпейбек дақ түскеніне ұрып-соқты. Көкжал бөрі.* а) *Арыстан үлкен қасқыр.* б) *Айбатты, азылы, қайсар. Көкке бағу.*

Аллаға сыйыну. **Көкке бақты.** Аллаға сиынды, құлшылық етті. **Көктен сұрағаны** [тілегені] жерден табылғандай. **Көптен күткен арман-тілегі** бірден орындалып, іздегені аяқ астынан кезіге кеткендей. **Көктен іздегені** [тілегені] жерден табылды. **Тілегі күтпеген жерден орындалды;** жоқ жерден қуанышқа кенелді.

КӨК² зат. 1. Әуе, аспан. 2. ауыс. Шың, биіктік.

Көк аспан сынды. бейн. *Найзагай шартылдады. Көк аспанның кеудесіне.* бейн. *Қақ ортаға, тас төбеге. Көк дүңнесі.* а) *Аспан әлемі.* ә) *Жер беті.* **Көк жүзі.** поэт. *Аспан, аспан әлемі. Көкке атылды. Биікке шапшыды, аспанаң ұмтылды. Көкке бойлады.* поэт. *Биіктеді, жоғарылады, ұзарды. Көкке көтерді. Құрметпен, қадірледі, абыройын асырды, қолпаштап жоғары бағалады. Көкке көтерілді.* а) *Аспанаң шарықтады, жоғарыға ұшты.* ә) *Мерейі асты, елге даңғы жайылды, ауызға ілікті, жұрт сыйлайтын кісі болды. Көкке қарады. Менсінбеді, менменсізді, дандайсыды, паңсынды. Көкке құлаш ұрды [созды]. Биікке ұмтылды. Көкке самғатты. Ойын, қиялын шарықтатып, үміттендірді, армандатты, қиялатты. Көкке таласқан [жастасқан, тірескен]. Өте биік, бәрінен жоғары. Көкке шапшылтты. Көкке көтерді, жоғары көтерді. Көкке шапшыған. Дамыған, өркендеген, байыған. Көк көбесі соғілді.* поэт. *Найзагай жарқылдап, жалт-жұлт етті. Көк күмбезі.* поэт. *Аспан. Көкпен тілдесті. Мейлінше шарықтады. Көктегі күс, жердегі аң. Барлық құстар мен аңдар. Көкте тұрған жұлдыз. Қол жетпес арман. Көктен ақты. Аспанның түсті, биіктен құлады, жоғарыдан құйылды. Көктен түскендей. Күтпеген жерден, гайыптан пайда болғандай. Көктен түскен жасылдай. Найзагай түскендей, төбеден ұрандай. Көктен түскен періштедей. Ерекше, айрықша. Көктен түскен тастай жарқ етті. Кенептен, күтпеген жерден пайда болды. Көктен түсті. Өмірге икемі жоқ, қамсыз жүрді деген мағынада. Көк тіреді. Өте биік болды, аспанмен таласты. Көкті тіреп отырғандай. Бүкіл дүниені өзі билеп тұрғандай бәлденді.*

КӨК³ зат. этн. *Киіз үйдің керегесін т.б. көктейтін, кереге ааштары бір-бірімен байланыстыру үшін қолданылатын, іі қанбаған қаыстан тілінген таспа.*

КӨК⁴ зат. *Найзагай, жай оты, жасын.*
КӨК⁵ сын. жерг. 1. Қиқар, қыңыр. 2. ауыс. *Озбыр, шаш ал өесе бас алатын.* 3. ауыс. *Қатын-семген, сілейіп қалған.*

Көк жендет. *Барын кел, шауын кел, шаш ал десе бас алатын. Көк ит.* а) *Озбыр, бұзақы адам.* б) бейн. *Озбыр билеуші, әкім. Көк қырсық.* Өз дегенінен қайтпайтын, нағыз қырсық. **Көк төбет.** *Озбыр деген мағынада айтылады. Көк тырнақ көбесінен кірді. Тырнағы денден кірді, батты.*

КӨК⁶ сын. 1. Шикі, шала піскен. 2. Құнарсыз, майсыз, сылдыр сұйық. 3. Арық, тырған. 4. Бос, қаусаған. 5. Ашы, кермек.

Көк айран. *Майсыз, сұйық айран. Көк ала түтін. Маздап, қозданып жанған оттың немесе күйіктің, темекінің ашы селдір, көгілдір түтіні. Көк асық. Жасық, шынықпаған, кемелденіп жетпеген. Көк бақыры жоқ. Бір тиын ақшасы жоқ. Көк бұтақ. Бірде-бір ағаш, ешқандай биік өсімдік деген мағынада. Көк етті, қон терілі. Азып-тозған, арық. Көк жасық.* а) *Жілігі татымаған, сорпаға шығары жоқ, өте арық (ет).* ә) *Толып жетілмеген, шалагай. Көк желке.* а) *Нақ желке, қақ желке.* ә) *Сырт жағы, ту сырты. Көк желке болды. Өбден шаршап, шалдығып қалжырады. Көк желкесінде. Өте жақын жерде, нақ артында, дәл сыртын ала. Көк желкесіне мінді. Бірқұна көндірі, бағындырды, басынды. Көк желкесінен тартты. Кежесі кейін тартты, шегіншектенді, ілгері баспады; жалқауланды. Көк иық болды. Өбден титығы кетті, болдырды, шаршады. Көк иық қылды. Өбден мазасын алды, мезі етті. Көк сүт. Майынан ажыратылған,*

қаймағы алынған сүт. Көк тиын. Түк те, дөнеңе де (ең болмаса бір тиын да). Көк тиын болмады. Мүлде ақшасы болмады. Көк тиын беделі болмады. Қайірі болмады, абыройсыз болды. Көк тиыны жоқ. Мүлде ақшасы жоқ, құралақан. Көк шалап. Суы көп айран қосылған сусын (айран, қымыз т.б.).

КӨК⁷ сын. көне. *Болаттан, құрыштан, т.б. берік металдан соғылған, мықты.*

Көк ала жамшы жабылды. *Батырдың киімін киді, жауға аттанды. Көк алмас. Өткір, жүзі қайтпайтын қылыш. Көк балдақ.* этн. *Болаттан соққан қылыш. Көк болат. саят. Қыран құстың тұмсығы. Көк ине. Ине атауды. Көк инені көзге түрте білмейді. Іс тіге алмады, олақ болды. Көк инені к...іне түрте алмайды. Қолынан іс келмейді. Көк құрыштай. Сапалы болаттай, мықты. Көк найза. Найзаның сапалы, асыл түрі, болат найза. Көк найзаның ұшымен, ақ білектің күшімен. Күштеп, айбат көрсетіп бағындыру. Көк сауыт.* этн. *Сапалы болаттан жасалған көбенің түрі. Көк семсердің жүзі.* поэт. *Қайтпас қайсар батырлық, өркөкіректік, жастық шақтың жалынды лебі. Көк темір фольк. Қару-жарақ, сауыт-саймандардың жиынтық атауы. Көк темір құрсанды.* поэт. *Мұзай құрланды, барлық қаруын түгел асынды. Көк теңгедей. Кішкентай теңге тәрізді. Көк шыныдай. Шыны тәрізді қатты, жылытыр. Көк ішек болды. Ішек-сілесі қатып күлді.*

КӨК⁸ сын. 1. *Долы, дүлей; бетпақ.* 2. ауыс. *Мибатпақты; сылылдаған, езілген.* 3. ауыс. *Қалың, қаптаған, қою; толастамаған.*

Көк алалы көп жылқы. *Үйірі әртүрлі, алуан түсті жылқы. Көк аланың үйірі. Жылқының таңдаулы үйірі. Көк ала су. Көбігі бетіне шығып, буырқанып тасыған өзен-көл, теңіз. Көк дауыл.* а) *Үскірік, қарлы боран.* ә) поэт. *Ерекше сертін, күш. Көк дауылдай.* ә) *Өте екпінді, мейлінше асқақ мағынасында. а) Ашуы қатты, көк долы мағынасында. Көк долы. а) Ашуы қатты, ашушаң. ә) Бет қаратпас, қарқынды. Көк долы қатыннан дәу пері қашады. Әйелдің тентектігі, долылығы, көкбеттігі туралы. Көк жалқау. Мейлінше ерінішек, жұмысқа бойы жа бермейтін. Көк жамбас. а) Үсті сатала, тым жүдеу мағынасында. ә) Қырық қуық, шыжын. б) Берекесі кеткен, төсек тартып жатып қалған, дәрменсіз. Көк жанжал. Қып-қызыл шатақ, барын тұрған дау-жанжал. Көк қасқа бетеге. Пісіп жетілген, жақсы өскен бетеге. Көк нөсер. Көктемде, жазда қатты жауатын өткізші жаңбыр. Көк сорпа болды. Ақ тер, көк тер боп, терлеп-тепшіді. Көк тер болды. Қатты терледі. Көк терге түсті [көк тер болды]. Ағыл-тегіл терледі, қара суға түсті. Көк тұман. а) Қалың тұман, айналады көре алмайтын қою тұман. ә) Алды белгісіз, бұлғыңыр. Көк түтін. Будақтаған, қара қошқыл түтін.*

КӨК⁹ зат. қолөнер. **Көкқайыс.** **КӨКАЗЫҚ** зат. этн. *Мал азығы ретінде қолданылатын екпе және табиғи өсімдіктердің жалғызлама халықтық атауы.*

КӨКАЙЫЛ сын. 1. *Долы, бетпақ, ашушаң, қырысқақ.* 2. *Мықты, күшті, күш ерен.* // *Мықты, күшті адам.*

КӨКАЙЫЛДАН = ет. *Долдану, ашулану.*
КӨКАЙЫЛДАНУ *Көкайылдан етістігінің қимыл атауы.*

КӨКАЙЫЛДЫҚ зат. *Бетбақтық, долылық.*

Көкайылдыққа салды. *Бетбақтанды, бет қаратпады, бездерді.*

КӨКАЛА¹ зат. мел. *Науқастың мұрны нан, құлағынан, кіші дәрет, үлкен дәрет жолда рынан, тіс түңтерінен тоқтаусыз қан кететін, кенеден жағатын ауру.*

КӨКАЛА²: *көкала сақал.* егінш. *Тарының үлгі жерге төгіп бас тартқан кезі.*

КӨКАЛА³ зат. в.ет. *Сүзек, оба, көкшешек секілді аурудың бір түрі.*

Көғала келгір. қарғ. *Көбінесе үлкен адамдар ашуланғанда үл балаға қаратып айтатын зілсіз қарғыс.*

КӨК-АЛА сын. *Көзі де бар, аласы да бар аралас тұр-тұс.*

КӨКАЛАҚҰС зат. миф. **Көкқұс.** **КӨКАЛЫМ** зат. тар. *Патшалық Ресейдің отарлауы кезінде қазақтардың жерлерді жайылымға пайдаланғаны үшін мал басына қарай орыс билігіне төлейтін ұлымы.*

КӨКАУЫЗ сын. 1. *Беталды сөйлей беретін, сөзуар, мылжың.* 2. *Шатақ, ұрысқақ.*
КӨКАЯЗ сын. 1. *Шикі, шала піскен, борсыған.* 2. *Тоңазыған, дымқыл тартқан.*

КӨКАЯЗДАН = ет. *Сіресіп қатып қалу.*
КӨКАЯЗДАНУ *Көкаяздан етістігінің қимыл атауы.*

КӨКБАЗАР зат. *Жеміс, жидек, көкөніс сатылатын сауда орны.*

КӨКБАҚА сын. 1. *Арық, жеп ауыз тұшымайтын, майсыз (мала қатысты).* 2. *Тырбиан арық, сидиган жүдеу (адам).* 3. *ауыс. Түкке тұрмайтын, мардымсыз.*

КӨКБАЛАУСА зат. *Өсіп жетілген шөп, шөптің балғын кезі.*

КӨКБАРЗАДА = ет. сөйл. *Тап-таза етін крахмалдап жуу.*

КӨКБАРДАЙ сын. сөйл. **Көкнардай.**

КӨКБАРҚЫН сын. *Қара көк.*

КӨКБАРМАҚ сын. *Қолынан іс келмейтін, олақ.*

КӨКБАС¹ [лат. eugium] зат. өс. *Жапырақтары жұқа болып келетін көпжылдық шөптесін өсімдік.*

Көкбас беде. жерг. *Таулы жерге шығатын жоңышқаның бір түрі.*

КӨКБАС² зат. зоол. <лат. diptychus> *Денесінің түсі тіршілік ортасына сәйкес өзгеріп отыратын, уылдырығы ұлы болып келетін тұңқы тұқымдас балық.*

Көкбас қарабалық. зоол. <лат. schizothorax arg.pseudaksaiensis> *Тұңқылар тұқымдасы қарабалық туысына жататын сиреп кеткен балық түрі.*

КӨКБАС: *көкбас ер.* этн. *Алдыңғы қасы жылқының сауыр терісінен жасалған көксауырмен қапталған аса бағалы ердің түрі.*

КӨКБАСҒҮЛ зат. өс. <лат. echium> *Далалы аймақтарда, жол жағаларында өсетін сабағы тік және тікенек қылтанды екі немесе көпжылдық шөптесін өсімдік.*

КӨКБАСШӨП зат. өс. <лат. pereta> *Биіктігі 5-40 см болатын, маусым-шілде айларында гүлдейтін, еріндіцүділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

КӨКБАУЫР¹ зат. малшар. *Түйе мен жылқының бауыр тұсын көгертіп, ісіндіретін ауру.*

КӨКБАУЫР² зат. 1. *анат. <лат. lien> Қан тұзу мен зат алмасу процесіне қатысатын мише.* 2. *э.т.н. Төрт түлік малдың қарынына жабыса беткен, көкбет, еретедей қазақи түсінік бойынша көкдолы болып кетеді деп ырымдап жас балалар мен келінберге жегізбеген мүшесінің атауы.*

КӨКБЕК зат. өс. **Көкбек.**

КӨКБЕРЕН сын. *Алғыр, мықты.*

КӨКБЕТ сын. *Ашушаң, ызақор, долы, бетпақ.*

КӨКБЕТТЕН = ет. *Тас-талқан болып ашулану, ызаса бұлғыу, долдану.*

КӨКБИК зат. өс. *Қырга, қуаң жерге шығатын шөп.*

КӨКБОЗАТ зат. астр. *Темірқазық пен Жетіқарақшының аралығындағы қос жұлдыздың бірі.*

КӨКБОЯУ зат. өс. *Жемісі дәмді, хош иісті жидекті дақыл.*

КӨКБӨРІ зат. миф. этн. *Түркі халықтарының шығу тегімен байланыстырылатын басты тотемі – «көктен келген көк аспанның бөрісі – Көктәңірдің бөрісі, киелі бөрі» деген*

түсініктен туған, қазақ мәдениетінде үлкен этномәдени мәнге ие қасқырдың ғұрыптық метафоралық атауы.

КӨКБҰТА зат. өс. <лат. calluna> Биіктігі 30-70 см болатын, бұталы, жапырақтары ұсақ, мәңгі жасыл бұта.

КӨКБҮЛДІРГЕН зат. өс. Раушан гүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік, жидекті дақыл.

КӨКГҮЛ зат. өс. <лат. gentiana> Жапырағы сопақша, гүлі көк, кейде сары түсті келетін біржылдық шөптесін өсімдік.

КӨКДАНҒЫЛ зат. Самал жел.
КӨКДӘРІ зат. жерг. 1. Тотияйын.
2. ауыс. Бетпақ, долы, ұрысқақ.

КӨКДӨНЕН зат. көс. Ерте пісетін, қабығы жұқа үлкен қауын.

КӨКЕ¹ зат. 1. Баланың үлкен ағаларын не әкесін құрметпен айтатын, туыстықты білдіретін сөз. 2. Жасы үлкен ер адамды құрметтеу мағынасында айтылатын қаратпа атауы. 3. ауыс. Бәрінен асқан, ең мықтысы.

Көкесін танытты. Сыбағасын берді, жазалады, көресіні көрсетті.

Көкесін [көресіні] көрсетті. Көресіні көрсетті, тәубасына келтірді.

КӨКЕ²: көке жасық, сөйл. **Көк жасық** (жілігі татымаған, арық).

КӨКЕГІН зат. этн. **Көкегіс.**

КӨКЕГІС зат. этн. Достірлі егіншіліктегі бидай, арпа, сұлыдан, яғни кеш пісетін акегіске жататындардан басқа тары, күріш, жүгері сияқты ерте пісетін дақылдарының жалтылама атауы.

КӨКЕЗУ сын. Сөзге жар бермейтін, қолынан іс келмейтін мылжын.

КӨКЕЗУЛЕН= ет. Көпірін көп сөйлеу, мылжындау.

КӨКЕЗУЛЕНУ Көкезулен етістігінің қимыл атауы.

КӨКЕЗУЛЫС сын. сөйл. Мылжын, мыжыма.

КӨКЕЙ зат. Жады, ой, ес, ақыл.

Көкейге қонды [енді]. Қоңілге қонды, ойдан шықты, ұнады. **Көкейге түсті.** Ақылға қонды. **Көкейде [ойда] жүрді.** Үнемі ойында тұрды, есінен шықпады. **Көкейде сайрап тұр.** Ішкі дүниеде бәрі айдан анық, айтылуға дайын тұр, ой жүзінде орындалып тұр. **Көкейіне құйды.** Айтып жеткізді. **Көкейінен кетпеді.** Ойынан шықпады. **Көкейіне сақтады.** Санасына мықтап енді, әрдайым ұмытпайтындай болды. **Көкейіне гүйді.** Жадында ұстады, ойынан шығармады, зердесіне түйді. **Көкейіне ұялады.** Өрте ұнады, миаа қонып кетті, толық ұқты. **Көкейін құртша тегі.** Дымын құртты, аңсарын аударып маза бермеді. **Көкейін тегі.** а) Жан-тәнімден арман етті, құмартты. ә) Көптен бері жүзеге аспай, қоңілге ұялап, ойды мазалап жүрді.

КӨКЕЙ: көкей жасық, сөйл. **Көк жасық** (жілігі татымаған, арық ет).

КӨКЕЙКЕСТІ сын. Ойда жүрген, діттеген, маңызды (мәселе).

КӨКЕЙТЕСТІ сын. Шешілмей жүрген, ойды мазалайтын, толғандыратын (сырақ).

КӨКЕК¹ зат. зоол. <лат. cuculidae> Тұмсығы мен қанаты ұзын, тікше біткен айдары бар сарала түсті, «көкек-көкек» деп дыбыс шығаратын құс.

КӨКЕК² зат. Қазақ халқының дәстүрлі күнтізбесінде жылдың 30 күндік наурыздан кейінгі айы; сәуір.

Көкек жалынгүл. өс. <лат. coronaria flos cuculi> Қалампыр тұқымдасына жататын, мамыр-шілде айларында гүлдейтін, биіктігі 30-100 см көпжылдық шөптесін өсімдік.

КӨКЕКТЕ= ет. «Көкек... көкек» деп үн шығару.

КӨКЕКТЕЙ сын. Көкек сияқты, көкек тәрізді.

КӨКЕКШЕ үст. Көкекке ұқсап, көкек сияқты.

КӨКЕКШӨП зат. бот. <лат. gymnadenia> Гүлшоғыры қалың әрі хош иісті сүйсіндер тұқымдасына жататын сабағы бұдыр, жапырақтары кезектесе орналасатын көпжылдық шөптесін өсімдік.

КӨКЕЛЕ= ет. 1. «Көке-көке» деу. 2. Аза тұту.

КӨКЕЛЕУ Көкеле етістігінің қимыл атауы.

КӨКЕЛТАШ зат. тар. көне. Алтын Ордада, Қазақ хандығында ханға жақын қызмет атқарған адамның лауазымы.

КӨКЕМАН зат. миф. Бақсы ойыны кезінде бақсыға көмекке келетін, алып денелі, төбесі көк тіреген батырдың бас қаруын асыған, әдетте, жындардан тұратын қолы бар, жауына қарсы шауып, оны найзамен түіреп өлтіретін жын болып сипатталатын жай адамның көзіне көрінбейтін тылсым күші иесінің атауы.

КӨКЕМАРАЛ зат. бот. <лат. ziziphora> Емге пайдаланылатын, жуан тамырлы, көпжылдық дәрілік шөп.

КӨКЕМБАС зат. жерг. Шақша бас.

КӨКЕН зат. бот. <лат. thymelaea> Желісі жаңақша тәрізді болып келетін, жапырақтары бүтін, қарама-қарсы орналасқан дәрілік қасиеті бар улы шөптесін өсімдіктер тұқымдасына жататын көпжылдық бұта ағашы.

КӨКЕНЕ зат. жерг. Ауыз үй.

КӨКЕТ зат. анат. <лат. diaphragma> Ішек-қарын мен өкпе-бауырды бөліп тұратын жұқа көк шандыр, бауыр ет.

КӨКЕТАЙ зат. 1. Еркелету мәнінде айтылатын атауыш. 2. Жалыныш мәнінде қолданылатын атауыш.

КӨКЕТАЙЛА= ет. Көкетай деп жалыныш-жалбарыну.

КӨКЕТАЙЛАУ Көкетайла етістігінің қимыл атауы.

КӨКЕШ зат. 1. Еркелету мәнінде айтылатын атауыш. 2. Құрметтеу, сыйлау мәнінде айтылатын атауыш. 3. Жалыныш-жалбарыну мәнінде айтылатын атауыш.

КӨКЖАҒЫС зат. этн. Егістегі дән қылтып, қауыз жара бастаған кезде өткізілетін жаңа өсіп келе жатқан дәнге тіл-көз тимеуі және алуан түрлі пәле-жала жабысудан сақтайды деген сенімді білдіретін егіншілік ғұрыптар санатындағы құрбандық шараларының бірі [жұма күні егіс басына ауыздың ақсақалдары мен диқандар жиналып, құрбандыққа мал шалады; құрбан малының терісі мен бас сүйегін егістік басына іліп қойса, зиянды құштерді егіс алқабынан жоламайды деп сенген; көбінесе, қой мен жылқы шалынады; мал шалуға мүмкіндік болмаған жағдайда сүтке пісірілген шөлпек таратылады; дүға оқып, бата беріледі].

КӨКЖАЛ зат 1. Қасқырдың арланы. 2. ауыс. Өзгелерден өктем, бет қаратпас, озбыр адам.

Көкжал бөрідей. Көкжал бөрі секілді озбыр, қайсар.

КӨКЖАЛБЫЗ зат. өс. <лат. nepeta> Биіктігі 27–32 см болып келетін, майда бозылт тұқ басқан жапырақтары бар көпжылдық дәрілік өсімдік.

КӨКЖАЛДАЙ сын. Көкжал тәрізді, көкжал сияқты.

КӨКЖАЛДЫҚ зат. Озбырлық, өктемдік, азудылық.

КӨКЖАУЛЫҚ зат. өс. <лат. veronica> Сабынқөк тұқымдасына жататын шөптесін өсімдік.

КӨКЖЕЛЕН зат. спорт. Спорт алаңының бетін жапқан қолдан өсірілген көкшөп.

КӨКЖЕЛІК зат. 1. Малдың өктемде түлгене жүрі. 2. Өктемде түлгене мал.

КӨКЖЕНДЕТ зат. 1. Қаршығаның қаз-үйректі, дуадақты т.б. баудай түсіретін, жайпап салатын түрі. 2. ауыс. Жудан беті қайтпайтын, тайсалмайтын жаузырек жігіт.

КӨКЖИДЕК <лат. vaccinium uliginosum> зат. өс. Қоңыржай және суық белдеулерде өсетін итбүлдірген тұқымдас бұта.

КӨКЖИЕК зат. <грек. horizon> Көз қиындағы жер мен көктің түйіскен жері.

Көкжиек көтерілді. Таң ата бастады, қараңғылық сейілді, таң сыз берді.

КӨКЖОН зат. зоол. Жоны көк болып келетін балықтың түрі.

КӨКЖОРҒА зат. вет. Түйе малында кездесетін ауру.

КӨКЖОТАЛАН= ет. Көгілдірлену; бұлттан арылу, ашылу.

КӨКЖӨРЕ зат. зоол. <лат. gypaetus barbatus> Тауларда мекендейтін басы ақшыл, тамазына таяу «сақалы» бар жыртықш құс.

КӨКЖӨТЕЛ зат. мед. <франц. cogueluche> Тез таралатын, үсті-үстіне жөтелдіретін ауру қоздырғышы қысқа тамақша тәрізді бактерия болып келетін жұқпалы ауру.

КӨКЖӨТЕЛДЕЙ сын. Көкжөтел сияқты, көкжөтел тәрізді.

КӨКЖҮЛЫН сын. Артық еті жоқ, тарамыстанған (жылқы).

Көкжұлын болды. а) Арып-ашты, жадан-жүдеді, титықтады. ә) Қайсар, батыл болды.

КӨКЖІЛТІМ сын. сөйл. **Көкшілтім.**

КӨКЗЕНГІР сын. Мөлдір, көкішіл түсті.

КӨКЗЕНГІРЛЕН= ет. Көкішіл тарту.

КӨКЗЕНГІРЛЕНУ Көкзенгірлен етістігінің қимыл атауы.

КӨКЗЕР зат. этн. Күкірт бояуына салып дайындайтын, өзгілін жасауда, ер-тұрмаңды сәндеуде, терден жасалған үй-жиһаздары мен аяқ киімді әсемдеуде пайдаланылатын өңделген тері.

КӨКЗЫҒЫР: көкзығыр бүргесі. зоол. <лат. arphthona cuphorbiae Schrank> Ұзындығы 1,8–2 мм болатын көк түсті бүрге.

КӨКИ= ет. Мақтанып, масаттанып тұмсығын көкке тіреу, мұрнын шүйіру, кеуде көтеру.

КӨККЕПТЕР зат. зоол. <лат. columba livia> Бел тұсында ақ, қанатының үстінде көлденең екі қара жолағы бар асыранды кетердің түрі.

КӨККҮЛТЕ зат. өс. Тау беткейлерінде өсетін гүлді өсімдік.

КӨКҚАҒАЗ зат. сөйл. АҚШ долларының қарапайым сөйлеу тіліндегі атауы.

КӨКҚАЙЫС зат. қолөнер. Түйенің иленбеген ишкі терісінен немесе өзгидің мойын терісінен тілініп алынған жіңішке қайыстан жасалған таспа.

КӨКҚАРҒА зат. зоол. <лат. coracias garrulus> Ағаш кеуегінде, қора-жайда мекендейтін көгілдір құстар табына жататын жыл құсы.

КӨКҚАРЫН сын. 1. Бойына май бітпеген арық, жүдеу. 2. Қуатты тамақты көп ішпегендіктен болатын жүдеушілік; қарны қабақтай, өзі арық.

КӨКҚАҒАЗ¹ зат. 1. этн. Құрбандыққа сойылатын ерекше нышаны бар жылқы. 2. Маңдайының қасқасы бар, қара көк түсті ат.

Көкқасқа айтты [айтысты]. діни. Ниет, тілектер орындалсын деген оймен құрбандық шалуға жылық (мал) атады.

КӨКҚАСҚА² зат. өс. Бетеге тұқымдас шөп.

КӨКҚАСҚА³: көкқасқа бұлақ. Сай-жырадан жарып аққан, таза мөлдір су көзі.

КӨКҚАУЫРСЫН зат. саят. Балапанның қарақанат кезінен кейінгі қанатының қатая бастаған кезеңі. // Жетілмеген, жас.

КӨКҚҰС зат. 1. зоол. <лат. myorhonus coeruleus> Орманды, аршалы алқапты мекендейтін қауырсыны қара көк, тұмсығы сары торғай отрядына жататын жыл құсы.

2. миф. <лат. myorhonus coeruleus> Ертедегі наным-сенім бойынша Көк Тәңірінің символы болып табылатын, күлді жер-жаһанды құрсаулап

жатқан Қар тауының ұшар басын мекендейтін жыл құсының мифтік бейнесі.

КӨКҚҰТАН зат. зоол. <лат. ardea cinerea> Қамысты тайыз суларда мекендейтін, ұзын сирақ көк түсті құс.

КӨКҚҰТАНДАЙ сын. Көкқұтан сияқты, көкқұтан тәрізді; сидиган, тырбиған.

КӨКҚҰТАНША үст. Көкқұтанға ұқсап, көкқұтан сияқты.

КӨКМИ сын. Түлке түсінбейтін, алжасқан, айтқан сөз басына қонбайтын, ессіз.

КӨКМИЛЫҚ зат. Ақылсыздық, ессіздік.

КӨКМОЙНАҚ зат. 1. Адай жылқысының ерекше тұқымы. 2. ауыс. Мінезді, өз дегенінен қайтпайтын адам.

КӨКМОЙЫН сын. 1. Әдемі, сұлу, көрікті. 2. Ығыры шыққан, қажыған. // сөйл. Арақ.

КӨКМОРАС зат. өс. Сүттіген тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

КӨКМҰЗ зат. геогр. Тұман, жаңбырдың суықтан мұз болып қатуынан пайда болған қырау, көктайпақ.

КӨКМҰЗДАҚ зат. Қар бетіне қатқан жұқа қабыршақ мұз.

КӨКМҰЗДАҚТАН = ет. Қар бетіне жұқа қабыршақ мұздың қатуы.

КӨКМҰЗДАҚТАНУ Көкмұздақтан етістігінің қимыл атауы.

КӨКМЫЛЖЫҢ сын. Көп сөйлейтін, сөзге құмар, созуар.

КӨКНАЙЗА зат. жерг. Қара бидай.

КӨКНАРПАЗ сын. Көкнарқұмар, көкнәршіл.

КӨКНАРШЫ зат. **Көкнәрші.**

КӨКНӨР зат. өс. <лат. paraveget> 1. Сүт тәрізді ақ шырышты, дәрілік, тағамдық, әсемдік үшін өсірілетін, жемісі домалақ көпжылдық шөптесін өсімдік. 2. Көкнәр өсімдігінің қауашағын қайнатқанда шығатын сөл.

Көкнәр тұқымдасы өс. <лат. paravegetaceae> Қос жарнақты шөптесін өсімдіктер.

КӨКНӨРШІ зат. Көкнәр ішетін адам.

КӨКНӨРШДЕЙ сын. Көкнәрші сияқты, көкнәрші тәрізді.

КӨКОРАЙ зат. Қалың көкмайса, шөп, шалғын.

Көкорай шалғын. Көк майса, жайқалған шөп.

КӨКОРАЙЛАН = ет. Көк шалғынға бөлену.

КӨКОРАЙЛАНУ Көкорайлан етістігінің қимыл атауы.

КӨКОРАЙЛЫ сын. Көкмайсалы, көк шалғынды.

КӨКОТ зат. өс. **Көкұлта.**

КӨКӨЗЕК зат. этн. Қысқы азық таусылып, көктемдегі көк шалғынның өсіп, жетіле қоймаған кезі, жауанның ұзарып, ұзынның үзілуге шақ қалған кезі.

Көкөзек болды. Әбден ашықты, арыды, жүдеді.

КӨКӨНІС зат. Тамаққа пайдаланылатын сәбіз, катуста, қызылша сияқты бақша дақылдарының жалты атауы.

Көкөніс дақылдары. Көкөніс алу үшін өсірілетін өсімдіктер. **Көкөніс шаруашылығы.**

а) Көкөніс өсірумен айналысатын өсімдік шаруашылығының бір саласы. ә) Көкөніс дақылдарының биологиясын, көкөніс сапасын жақсартудың оның технологиясын зерттейтін ғылым.

КӨКӨРІМ сын. 1. Жаңадан көктеген, көкпеңбек. 2. Уылжыған жас, жасөспірім.

КӨКӨНІСТУРАҒЫШ зат. тамақ. Көкөністерді әртүрлі пішінде кесіп, тұрайтын роторлы, дискілі пышақтары бар құрылғылар.

КӨКПАР зат. этн. Бауыздап, ішек-қарнын алған малды (көбіне ешкі, лақ) ат үстінде тартысатын ұлттық сайыс.

Көкпар болды. Әркімнің жұлқында болды, сүйретпесі болды. Көкпарға түспеген. Құш сынаспаған, айтыс-тартысқа түспеген. **Көкпар қылды.** Әбден азаптады, қилады. **Көкпар**

лағындай. Лып еткізіп, он-оңай. **Көкпар тартты.** этн. Ешкі, серке тартысып құш сынасты.

Көкпар шапты. этн. а) Көкпар тартты. ә) Додаға түсті.

КӨКПАРДАЙ сын. Көкпар сияқты, көкпар тәрізді.

КӨКПАРКЕШ зат. Көкпаршы, көкпар тартатын адам.

КӨКПАРЛА = ет. Көкпар ету.

КӨКПАРЛАУ Көкпарла етістігінің қимыл атауы.

КӨКПАРЛЫ сын. этн. Көкпар тартып сайысатын.

КӨКПАРША үст. Көкпар сияқты, көкпарға ұқсап.

КӨКПАРШЫ зат. этн. Көкпар тартатын адам, көкпардың шебері.

КӨКПАРШЫЛ сын. этн. Көкпарқұмар, көкпарды жақсы көретін.

КӨКПАРШЫЛА = ет. Көкпар іздеу, көкпардың соңына түсу.

КӨКПЕК зат. өс. <лат. atriplex> Шөлді жерде өсетін ащы, қатты шөп.

КӨКПЕКТЕН = ет. Көкпек басу.

КӨКПЕКТИ сын. Көкпек мол өскен, көкпеі көп жер.

КӨКПЕНБЕК сын. Ашық көк, тым көк.

КӨКПЕРЛІК зат. Көкдольлық, буырқаныс, бұрқаныс.

КӨКСАБАҚ сын. Әлі пісіп жетілмеген, дүмбіл.

КӨКСАБАН: көксабан болды. Дән байламады, егін басына тұқ шықпады.

КӨКСАФАЛ сын. Әлі пісіп жетілмеген, сарғыш тартқан (егін).

КӨКСАФАЛДАУ сын. Шикілеу, әлі піспеген (егін).

КӨКСАҒЫЗ зат. өс. <лат. taraxacum koksaghuz> Гүлі сары түсті, тамырының қабығында сүт шырындас каучук талшықтары бар көпжылдық шөптесін өсімдік.

Көксағыз бақбағы. өс. <лат. taraxacum koksaghuz>. Шалғынды, көзді жерлерде, жол жиегінде өсетін биіктігі 4-30 см, сабағы қуыс, гүлдері қос жынысты, сары түсі болатын бақақ туысының кең тараған түрлерінің бірі.

КӨКСАҚАЛ зат. Орта жастағы елдің сыйлы азаматтары.

КӨКСАЛ зат. сөйл. **Көксауыр.**

КӨКСАЛДА = ет. сөйл. **Көксауырла.**

КӨКСАЛПАҚ зат. Қар еріген кез, лайсаң шақ.

КӨКСАЛПАҢ сын. Лайлы, лайсаң.

КӨКСАРЫ зат. зоол. <лат. buteo tufinus> Шөлді жерде, кейде жазық дала мен тау баурайында кездесетін төбесі қошқыл қара, арқасы мен топиысы сарғыш, құйрығы көлденең қара жолақша болып келген жыртықш құс.

КӨКСАУ зат. вет. <лат. emphysema pulmonorum> Тынысты тарытып, тез ентік-тіретін, көбінесе, жылқы малында шығаратын өкпе ауруының бір түрі. // Көп жетелетін, өкпесін суық шалған.

КӨКСАУДАЙ сын. Көксау сияқты, көксау тәрізді.

КӨКСАУЛАН = ет. Көп жөтелу, көксауға айналу.

КӨКСАУЛАНУ Көксаулан етістігінің қимыл атауы.

КӨКСАУЛЫҚ зат. Көксау болушылық, көп жөтелушілік.

КӨКСАУЫР сын. Көк бояуға боялған сапалы көн, былғары.

Көксауыр етік. этн. Көксауырдан сәндеп пішілген соң жібек жіппен кестелеп, моншақ жүзізіп сәндейтін, күміс, жез шегелер қағып, қонышынғы әр жеріне түрлі көз тас қондырған өте қымбат әсіресе ауқаттылар мен сал-серілер көп киетін етік.

КӨКСАУЫРЛА = ет. Көксауыр былғарымен әшекейлеу, ою-өрнек салу.

КӨКСАУЫРЛАУ Көксауырла етістігінің қимыл атауы.

КӨКСЕ¹ сын. Асқан, шарықтаған, керемет дарынды.

КӨКСЕ² = ет. Аңсау, арман ету.

Көксеген күнді көрді. Аңсаған күнге жетті, арманы орындалды.

КӨКСЕРЕК¹ зат. көне. Асыл, болат найза.

КӨКСЕРЕК² зат. этн. Ұлттық спорт ойындарының бір түрі.

КӨКСЕРЕК³ сын. Жас қасқырлардың ең мықтысы.

КӨКСЕРКЕ зат. зоол. <лат. stizostedion luciperca> Алабұға тұқымдасына жататын жыртықш балық.

КӨКСЕТ = ет. Аңсату, ынтызар ету.

КӨКСЕТУ Көксе етістігінің қимыл атауы.

КӨКСЕУ Көксе етістігінің қимыл атауы.

КӨКСИЙП зат. этн. Ойыншылар санына шек қойылмайтын балалардың дәстүрлі ойыны.

КӨКСОҚҚАН сын. Құдайцұрган, бұзақы, тентек.

КӨКСОҚТА зат. 1. Қар еріп, жердің жүіесі босап, тоңы жібіп жатқан кез. 2. Ылғалданып, нығыздалып қатқан қар.

Көксоқта болды. Қар қатты еріп, қарлы су жинала бастады.

КӨКСОҚТАЛАН = ет. Былжырап еру, сулану.

КӨКСОҚТАЛАНУ Көксоқталан етістігінің қимыл атауы.

КӨКСОҚТАЛЫ сын. Көксоқтасы шыққан.

КӨКСОЛЫҚ сын. Жете піспеген, шикілеу, дүмбіл.

КӨКСУЫР зат. зоол. <лат. marmota menzbieri> Кеміргіштер тобына жататын тиін тәрізділер тұқымдасының өкпі болатын сүтқоректі.

КӨКСҮЛТАН зат. өс. Бойы 3-4 метрге дейін өсетін, жемісі ірі болатын, алшанның бір түрі.

КӨКСҮҢП зат. этн. Асыл, берік, мықты найза, батырлар бес қаруының бірі.

КӨКСҮҢП² зат. Жаңбыр аралас қар жауып, шөп басына мұз қатқан кез.

КӨКСҮҢПДЕЙ сын. бейн. Болаттай, берік, көксүңпі сияқты.

КӨКСІ = ет. Үшу, түлеп үшу.

КӨКСІЗ сын. Жеміс-жидексіз, көкөніссіз.

КӨКСІЛ зат. 1. Алғыр қыран. 2. ауыс. Қажымас, қайсар адам.

КӨКСІЛДЕЙ сын. Көксіл сияқты, көксіл тәрізді.

КӨКСІМ сын. Көктулақ, сілмтік.

КӨКСІРЕ = ет. Көк жегісі келу, көкке құмарту.

КӨКСІРЕУ зат. Тұтасқан қалың мұз.

КӨКСІП = ет. Бір нәрсенің шетін шығарып сөйлеу.

КӨКТАБАН зат. этн. Тәйке жағына қорғасын құйылған асық, сақа.

КӨКТАЙҒАҚ зат. Жердің жалтыр мұз жамылтып, жауын-шашыннан, қардан кейінгі суықтан болған жылтыр сырғанақ.

КӨКТАЙЫНША зат. этн. Атжарыста көмбеге ең соңы болып шауып келген атқа тағайындаған сый түрі.

КӨКТАЛ зат. өс. <лат. salix coerulea> Биіктігі шамамен 6-16 метрдей болатын күңгірт жасыл бұта тектес ағаш.

КӨКТАЛАҚ зат. вет. Түйе желіні ісіндіріп, талақ секілді көзертіп жіберетін ауру.

КӨКТАЛҚАН зат. Көктемгі көкөзек кезде әкем көк талқанға іліксе өлмейміз деп, бізді жұбатып, армандап отырады.

КӨКТАМЫР зат. анат. <лат. vena> Адам және жануар ағзаларының қанды мүшелер жүсісінен жүрекке келетін қан тамыры.

Көктамыр қақпақшасы. анат. <лат. valvula venosae> Қанды бір бағытқа қарай айдайтын талшықты борпылдақ дәнекер ұлпа.

КӨКТАМЫРЛАН= Арып-азғаннан денесінде тамырларының көгеріп көрініп қалуы, жүдеу-жадау.

КӨКТАМЫРЛАНУ Көктамырлан етістігінің қимыл атауы.

КӨКТАМЫРША зат. анат. <лат. venula> Кіші қан айналымының қылтамырларымен түзілетін, жұқа қабырғалы ұсақ қантамыры.

КӨКТАС¹ зат. Көмір қышқылды, мыс тұзынан құралған ашық жасыл түсті минерал (малахит).

КӨКТАС² зат. Қайтыс болған адамның басына қойылатын құлпытас.

КӨКТЕ¹= ет. 1. Көгеріп, шөп шығу. 2. ауыс. Өсіп-өркендеу, оңу.

КӨКТЕ²= ет. 1. Әр жерден бір іліп, сирек етіп тігу. 2. Керегенің көзін қайыс таспамен бекіту. 3. ауыс. Тұрасынан кеңі, көлденеңнен өту.

КӨКТЕГІШ сын. Тез көктеп кеткіш, көктеуге бейім.

КӨКТЕГІШТІК зат. Тез көктеп кеткіштік.

КӨКТЕЙ¹ сын. Көк сияқты, аспандай, зеңгір.

КӨКТЕЙ² үст. 1. Көк күйінде, жаңадан шығып келе жатқан. 2. Шүкідей, пісіп жетілмеген күйінде.

Көктей орылды. Тым жастай кетті, мерт болды. **Көктей өтті.** Басып-жанышып кесіп өтті, тікесінен түзу тартты. **Көктей сол [солғыр]** қ арғ. Қыршыныңнан қиылғыр, жастай өсіп-өңбей қал, көктеп көгермегір. **Көктей солды [қиылды, орылды].** Жас кетті, қыршыныңнан қиылды.

КӨКТЕКЕ зат. зоол. <лат. sittidae> Тұмсығы ұзынша, үшкір, құйрығы шолақтау келген көктеке тұқымдасына жататын сайрауық құс.

КӨКТЕМ зат. Қыстан кейін келетін жылдың төрт мезгілінің бірі (наурыз, сәуір, мамыр).

Көктем жанаргүлі. өс. <лат. adonis vernalis> Биіктігі 10-40 см, сәуір-мамыр айларында гүлдейтін жанаргүлдің ең көп тараған түрі. **Көктемнің самал желіндей.** поэт. Алып-ұшқан көңіл. **Көктем шықты.** Қыс кетіп, қар еріді, жер көктей бастаған мезгіл келді.

КӨКТЕМГІ сын. Көктем кезіндегі. **Көктемгі жанаргүл.** өс. <лат. adonis vernalis> Биіктігі 12-40 см болатын, шөп сабақпас, көпжылдық өсімдік. **Көктемгі қапуста шыбыны.** зоол. <лат. hylemyia brassicae> Еркегі құл түтес, жотасында жалпақ үш жолағы және құрсағында жалпақ қара жолағы бар шыбын тұқымдасына жататын жәндік. **Көктемгі шуақ.** Көктем мезгілінде түсетін құн сәулесі.

КӨКТЕМДЕЙ сын. Көктем сияқты, көктем тәрізді.

КӨКТЕМДІК зат. Көктемде көшіп-қонып жүретін жер.

Көктемдік біржылдық өсімдік. бот. Жазғытұрым қысқа мерзімде өсіп-өнетін өсімдіктер.

КӨКТЕМЕ¹ зат. сөйл. **Көктем.**

Көктемнің көгіндей. Көктемгі құлпыраан көгал секілді, жасарған.

КӨКТЕМЕ² сын. Топсалап жалғастырған. **Көктеме білезік** этн. қолөнер. Ортасын топсалап жасаған білезік.

КӨКТЕМСІЗ сын. Көктем келмей, көктем шықпай-ақ.

КӨКТЕМШЕ үст. Көктем сияқты, көктемдегідей.

КӨКТЕМШІЛ сын. Көктемді жақсы көретін, көктемқұмар.

КӨКТЕН= ет. Көк түске айналуды, көк болып көріну.

КӨКТЕНУ Көктем етістігінің қимыл атауы.

КӨКТЕРЕК зат. бот. <лат. populus tremula> Биіктігі шамамен 35 метрдей болатын бұтақты ағаш.

КӨКТЕС¹ сын. Көктеуі бір, бір-бірімен тығыз байланысты.

КӨКТЕС² сын. жерг. Ұқсас, сәйкес.

КӨКТЕС²= ет. Әр жерден іліп тігісу.

КӨКТЕСТІР= ет. бейне. Құрау, бай-ланыстыру.

КӨКТЕСТІРУ Көктестіру етістігінің қимыл атауы.

КӨКТЕСУ Көктес етістігінің қимыл атауы. **КӨКТЕСІН** зат. Көгал шыққан, көгерген жер.

КӨКТЕТ= ет. 1. Өсіру. 2. ауыс. Өркендету, дамыту.

КӨКТЕТУ Көктем етістігінің қимыл атауы.

КӨКТЕУ¹ зат. Көктемдегі жайылым, көктемде көшіп шығатын аймақ.

КӨКТЕУ² зат. Жазының жондығын, шыбығын, етегін реттеп ұстап тұру үшін тігілген жуан жіп.

КӨКТЕУ³ Көкте етістігінің қимыл атауы; әр жерден бір іліп сирек етіп тігу.

КӨКТЕУ⁴ Көкте етістігінің қимыл атауы; өсімдіктің алғашқы өсіп-өнуі, ағаштың бұр жаруы.

КӨКТЕУЛІ сын. Көктеу салынған, көктемелген.

КӨКТЕУЛІК зат. Көктем кезінде мал жаятын жер.

КӨКТОРҒАЙ зат. зоол. <лат. meops superciliosus> Көкқарға отрядының бір түрі, басы, арқасы, бауыры, қанатының үсті көк жасыл болып келетін құс.

КӨКТӨБЕТ зат. өс. Дәрілік улы қасиеті бар, маңқа ауруына қарсы қолданылатын шөп.

КӨКТУЛАҚ сын. Көксім, сілілетік.

КӨКТҰҚЫЛ сын. Көсе, сақал шықпайтын.

КӨКТҰМСЫҚ зат. саят. Тұмсығы мен тұяғының көбелері көк түсті болып келген, құсбегілер арасында ерекше бағаланатын қыран құс.

КӨКТҮБІТ¹ зат. саят. Алты жастағы бүркіт.

КӨКТҮБІТ² зат. саят. Құстың жүндері мен мамық талшықтарының түбінде баданасында пайда болған сұйық заттар қатып, құстың денесіне батып, қадалып ауырта беретін күйдегі дұрыс түлмеген құста кезігетін ауру.

КӨКТҮЙНЕК¹ зат. вет. Ішті бүріп ауыртатын мал ауруы.

КӨКТҮЙНЕК² сын. Пісіп жетілмеген, көмек.

Көктүйнек келгір. қарғ. Көк түйнекпен ауырсаң еді деген мағынадағы қарау мәнді сөзқолданы.

КӨКТЫШҚАҚ зат. вет. Төрт түлік мал оттыға бастаған кездерде шығатын ауру.

КӨКТІК зат. 1. Көк түсті бояу. 2. ауыс. Ызақорлық, долылық.

КӨКТІЛ сын. Көк түс аралас.

КӨКТҮЛАР зат. зоол. Тауық тәрізділер отряды, қырғауылдар тұқымдасына жататын құс.

КӨКҮЛПА зат. өс. Басы ұлпа бас, гүлі көк түсті, көпжылдық, шөптесін өсімдік.

КӨКҮЙЕК сын. Көгеріп жайнаған, құлпыраан.

КӨКШАҒЫР зат. өс. <лат. artemisia marschalliana> Жусан тұқымдас шөптесін өсімдік.

КӨКШАЙ зат. Шөлді тез басу үшін ішілетін шайдың түрі.

КӨКШЕ¹ зат. геол. <лат. abramis ballerus> Көзгілдір түсті, орташа салмағы 600 грамма жететін балық.

КӨКШЕ² зат. мед. Буынға түсетін құрт ауруы.

КӨКШЕ³ сын. Көзгілдір тартқан, көкшіл. Көкше [көк] мұз. Қалың, сіресе қатқан жалтыр мұз.

КӨКШЕГҮЛ зат. өс. <лат. polemonium> Маусым-шілде айларында гүлдейтін көпжылдық өсімдік.

КӨКШЕШЕК¹ зат. өс. <лат. echium> Мал жемейтін, бірақ омарта шаруашылығы үшін маңызы зор, екі жылдық шөптесін өсімдік.

КӨКШЕШЕК² зат. 1. Денені қаптап кететін іріңді бортпе, қызамықтың асқынған түрі. 2. Ұрысқан кезде балаларға айтылатын зілсіз қаратпа. 3. зат. Сыртқа білініп келе жатқанда шешек гүлі тегіс төгілмей, көкшілденіп қатып қалған шешек, ауру.

КӨКШИ= ет. Көкшілдену, көгеру.

КӨКШИЮ Көкши етістігінің қимыл атауы.

КӨКШОЛАҚ зат. өс. Жайылымдық шөп.

КӨКШУЛАН¹ сын. 1. Көкіл тартқан, бұрыл. // Бұрыл, көкілдеу қасқыр. 2. ауыс. Тіс қаққан, айдалы.

КӨКШЫБЫН зат. 1. Етке қонғанда тез құрт тастайтын, тез ұшатын, үлкен, көк түсті шыбын. 2. зоол. <лат. calliphoridae> Қос қанатты жәндіктердің бір тұқымдасы, тұрқы 5-15 мм, жасыл не көк жылтыр.

КӨКШІЛ сын. Ашық көк, көгілдір. // Көгілдір, ашық көк түрі.

Көкшіл күлгін. Бозғылт көк.

КӨКШІЛДЕН= ет. Көкіл тарту.

КӨКШІЛДЕНУ Көкілден етістігінің қимыл атауы; көкіл тарту.

КӨКШІЛДЕУ сын. Көкке жақын, көгілдір, көк түтес.

КӨКШІЛ-ҚОҢЫР сын. Көкілдеу, көкіл реңі елес беретін, бірақ негізгі өңі қоңыр тұс.

КӨКШІЛТМ сын. Көкіл тартқан, көгілдір.

КӨКШІН зат. Көкөніс.

КӨКУ Көкі етістігінің қимыл атауы.

КӨКІ= ет. Әр нәрсені бір шатып-босу, мақтану.

КӨКІГІШ сын. Әр нәрсені бір шатып-бұтып бөскіш, масаттанып лепіргіш. // Бөскіш, лепіргіш адам.

КӨКІЛ зат. Ау тоқуға арналған, фабрикада дайындалған жіп.

Көкіл ау. жерг. Тордың әлі ау жасамай тұрғандағы дайын түрі.

КӨКІЛДЕ= ет. Бекер, бос сөйлей беру.

КӨКІЛТАШ зат. көне. этн. Хан-сұлтандардың міразерін тәрбиелеуші.

КӨКІМЕ сын. Бөсіп сөйлей беретін, мылжың.

КӨКІП¹ зат. көне. Сусын шетін саптаяқ.

КӨКІП² сын. сөйл. Жексурын, сүйкімсіз.

КӨКІРЕК зат. анат. <лат. pectus>.

1. Адамның немесе жануардың мойнынан бастап қарнына дейінгі денесінің алдыңғы бөлігі. 2. Омырау тұс, кеуде. 3. ауыс. Көңіл, көкей. 4. ауыс. Ақыл, сана-сезім. 5. ауыс. Менмендік, өзіншілдік, кеудемсоқтық.

Көкірегі ашық. Білімді, саналы, оқыған, сауатты, ой-өрісі кең.

Көкірегі ашылды. Көңілі сергіді, тынысы кеңейді, жадырады.

Көкірегі байлаулы. Көңілі бір нәрсеге орнығып, қорытындыға келген, алаңсыз беріле ден қойған.

Көкірегі бітеді. Айтар сөзін айта алмады, тартыншақтады.

Көкірегі бітеу. Білімсіз, надан, ештеңенің мәнін түсінбейтін.

Көкірегі даңғыл. Ойы анық, айқындалған.

Көкірегі дария. Ақылы мол, ойлы.

Көкірегі жарылды. Қатты қайғырып, күйінді.

Көкірегі жаулы өссін. көне. тілек. Ержүрек болсын, сұзманға қаһарлы болсын.

Көкірегі жүйрік. Сөзімтал, түсінігі мол, ойы ұшқыр.

Көкірегі жылады. Ет жүрегі езілді, егілді.

Көкірегі кең. Кеңпейілді, дарқан.

Көкірегі көзді [көкірегінің көзі бар]. Көзі ашық, зерделі, сезімтал.

Көкірегі көтеріңкі. Көңілді, қуанышты.

Көкірегі күйге толды. Көңілденді, көңілі қуанышқа бөленді.

Көкірегі қайғылы, көзі жасты. Қам көңіл, мұңды.

Көкірегі қара. Надан, топас.

Көкірегі қара майдан. Ішінде жаман ойы бір-бірімен таласқан, ойы арам, қара ниетті.

Көкірегі қарау. Жан-дүниесі арам, қараниет.

Көкірегі қарс айырылды. Уайымдады, қайғырып-күйінді.

Көкірегі ашты. бейне. Кеудесін айқара ашты.

Көкірегі басты. Көңілін басты, бетін қайтарды.

Көкірегі [ешкімге] бастырмады. Ешкімнің сөзін басынан асырмады, бағынбады.

Көкірегіне жазулы. Ойда бар, есінде сақтаулы.

Көкірегінде желі бар [көкірегі желсіз емес]. Көңілі көтеріңкі, мақтан құмар. Көкірегінде оты бар. Саналы, еті тірі, жігерлі. Көкірегінде сайрады. Ойға анық, көңілге айқын байқады. Көкірегіне [кеудесіне] кек қатты. Кектенді, өшікті, тісін қайрады. Көкірегіне кірмеді. Айтқанды түсінбеді, санасына дарымады. Көкірегіне қонды. а) Көңіліне ұнады, ойына дәл келді. ә) Ұқты, түсінді, зердесіне ұялады. Көкірегіне құйды. Ойына тоқыды, зердесіне түйді, түсініп ұғынды. Көкірегіне [кеудеге] мұң [қайғы] толды. Уайым-қайғы басты. Көкірегіне нан [көже] пісті. Өзін жоғары санап, өз-өзінен ісініп-кебінді, мақтанды. Көкірегінен орын тепті. б е й н е. Көңіліне ұялады. Көкірегіне от жандырды. Сезімін оятып, көңілін көтерді, ұмт ұялатты. Көкірегіне сыймады [қалай сыяды]. Бәрін қабылдап, бәрін ішіне сақтап жүре алмады. Көкірегіне тоқыды [түйді]. Есте мықтап сақтады, зердесіне тоқыды, ұғып алды. Көкірегіне ұялады. Көңіліне қонды, есінде қалды. Көкірегіне үміт толды. Болашаққа деген арман тілегі, сенімі артты. Көкірегіне шер толды. Қайғыға батты, шерленді. Көкірегінен кере ашты. поэт. Кеңінен, терең бөм алды, рақаттанды. Көкірегінен керді. Менменсіді, шірденді, кеудесін көтерді. Көкірегінен күйдірді [өртеді]. Ішін ұдай ашытты, қайғыртты. Көкірегінен [кеудесін] оққа төседі. Жанын құрбан етті. Көкірегі нұрға толды. Ақылғы асты, санасы артты, көзі ашылды. Көкірегінің көзі бар [болды]. Саналы, зерделі. Көкірегі ояу. а) Ұйқыға кетпеген, ұйықтамаған. ә) Жақсы-жаманды түсіне білетін, сауатты, саналы. б) Зерделі, сезімтал. Көкірегі таза. Ниеті ақ, көңілі ашық, Көкірегі тасыды. Көңілі көтерілді, шаттанды. Көкірегі тар. Өрісі тар, мешуе. Көкірегі шайдай ашылды. а) Көңілі көтерілді, денесі сергіді. ә) Ақыл-есі кірді, санасы оянды. Көкірегі серт болды. Қуанды, көңілденді, мәз-мәйрам болды. Көкірегі шерге толды. Қайғырғы, уайымға салынды, қасірет шекті. Көкірегі шерлі. Көңілі қайғылы, қасіретті, мұңды. Көкірегі тарылды. Біза кернеді, ішқұса болды. Көкірек ауру. мед. **Өкпе ауруы** (туберкулез). Көкірек ашты. Көңілі сергіді, тынысы кеңіп, жабырады. Көкірек бітті. Менмендік пайда болды, менменсіді. Көкірек жасушасы [клеткасы]. анат. 12 пар қабырға мен қабырға шеміршектері және төс сүйектері. Көкірек жүзбеканаттар. зоол. Бальқтың екі бүйірінде, желбезек саңылауларының артқы жағына өте жақын орналасқан жұп жұзбе қанаты. Көкірекке дем берді. Бойын жеңілдетті, ойын сергітті, көңілге қуат, бойға күш берді. Көкірекке оралды. Ойға келді, еске түсті. Көкірекке орнады. б е й н е. Сезімін баурады, жан-дүниесін жайлады. Көкірек керу. Өр көкіректену, менменсу, тәкаппарлану. Көкірекке түсірді. Түйді, ой түйді, ой тоқыды, парықтады. Көкірек көрсетті. Менмендік мінез білдірді, дандайсыды. Көкірек көтерді. а) Ел қатарына қосылды, еңсесін көтерді. ә) Мақтанғып, дандайсыды. Көкірек қағу. Паңдану, тәкаппарлану. Көкірек қакты. Паңсынды, тәкаппарланды. Көкірек қуысы. анат. <лат. cavum thoracis> Жүрек, өкпе сияқты тіршілік үшін өте маңызды ағзаларды қоршап тұратын орын; кеуденің ішкі бөлігі. Көкірек маңқа. зат. саят. Отыратын орнының ластығынан, жеген жемінің жайсыздығынан болатын саят құстарының ауруы. Көкірек сарайы. б е й н е. Көңіл күйі, ішкі дүниесі. Көкіректе қаяу жоқ. Көңілі таза, арамдығы жоқ, адал. Көкіректе нала жатыр. Көңілі мұңға, шерге толы, қапалы. Көкіректе сайрады. Ойында түгел сақталған, бәрі көз алдында. Көкіректе ұстады. Есте сақтады, зердесіне түйді. Көкіректі қарс айырды. Уайымға батырды, қайғыртты.

КӨКІРЕККӨЗ зат. Ой, сана-сезім. Көкіреккөзі ашық. Зерделі, ойлы, ақылды. Көкіреккөзі ашылды. Сана-сезімі оянды, түсінігі молайды.

КӨКІРЕКСУ Көкірексі етістігінің қимыл атауы.

КӨКІРЕКСІ= ет. Кеудесін көтеру, дандайсу. **КӨКІРЕКСІЗ** сын. Еш нәрсені сезбейтін, жетесіз.

КӨКІРЕКСІН= ет. Дандайсу, көкірек керу. **КӨКІРЕКСІНУ** Көкірексіні етістігінің қимыл атауы.

КӨКІРЕКТЕ= ет. Қушқа салу, өзгеру. **КӨКІРЕКТЕН**= ет. Дандайсып, көкірегің көтеру.

КӨКІРЕКТЕНУ Көкіректен етістігінің қимыл атауы.

КӨКІРЕКТЕУ¹ сын. Менмендеу, тәкаппарлау.

КӨКІРЕКТЕУ² Көкіректе етістігінің қимыл атауы.

КӨКІРЕКТІ сын. 1. Кең кеуделі. 2. ауыс. Көзі ашық, есті, тәжірибелі.

КӨКІРЕКТІК сын. Менмендік, тәкаппарлық, зорлық.

КӨКІРЕКШЕ зат. этн. 1. Кәстом т.б. сырты күлдердің ішінен киетін, жағасы мен жеңі жоқ киім. 2. Мақта салмай, астарлап тігілген қыздардың жаз айларында қойлек сыртынан киетін жеңі жоқ, қысқа, жеңіл киімі, желетке. 3. Ішіне жұн салып, астарлап тігілген, жағасы мен жеңі жоқ киім кеудеше.

КӨКІРЕКШІЛ сын. Өзімішіл, менмен, тәкаппар.

КӨКІТ= ет. Дандайсытып, сөйлетіп қою, еркiне жіберу.

КӨКІТҮ Көкіт етістігінің қимыл атауы.

КӨЛ зат. Айналасы табиғи не жасанды түрде тұйықталған, дөңгелек не сопақша біткен су айдыны. // Мол, көп, аста-төк.

Көлағындысы. су шар. Көлден ағып шыққан өзен. **Көл батпағы**. геогр. Пайда болуына қарай аталатын батпақ, ой батпағының бір түрі. **Көлге біткен құрақтай**. фольк. поэт. Ұзынаша, сідан, жұйрқ аттың дене бітімін, соның ішінде құлағын суреттеуде қолданылатын өрнекті сөз айшығы]. **Көл несі Қамбар**. миф. көне. Жер-судың, таудың, шолдң, көлдің иесі, сондағы жан-жануарларды желеп-жебеп жүретін ірі. **Көл террасасы**. геол. Соқпа толқын тегістеген көл жағаларындағы алаң.

Көл шайқады. б е й н е. Дәурен сүрді, дүниені белшесінен көлбей басып, қызықтады. **Көл шөгіндісі**. су шар. Көл түбіне тас, құм, саз балшықтардың шөгуімен пайда болған органикалық немесе химиялық материалдан құралған шөгінді. **Көл шұңқыры**. су шар. Көл суы жылылатын жер бетінің ойысы. **Көлінен құсы ұшты**. Сәні кетті, құты қашты.

КӨЛБАҚА зат. 1. Қоңырқай, жасыл түсті үстінде күңгірт дақтары бар бақа. 2. зоол. <лат. gana ridibunda> Құйрықсыздар отряды, бақа тұқымдасына жататын түрі.

КӨЛБАҚАДАЙ сын. Көлбақа сияқты, көлбақа тәрізді.

КӨЛБАҚАША ұст. Көлбақаға ұқсап, көлбақа сияқты.

КӨЛБАР зат. этн. Мойынға асып жүретін қалта, көннен тігілген дорба.

КӨЛБЕ= ет. 1. Бір жамбастай қисаю, жантаю. 2. Көп жерді алып созылу.

КӨЛБЕГЕЙЛЕ= ет. Құл шұрыннан, сәуледен қалқалау, көлеңкелеу.

КӨЛБЕГЕЙЛЕУ Көлбегейле етістігінің қимыл атауы; қалқалау.

КӨЛБЕК зат. Көлбең, көлбеңдеген жүріс. **Көлбек қакты**. а) Көлбеу-көлбеу етті, көлбеңдеді. ә) Аспай-саспай жүрді.

КӨЛБЕКТЕ= ет. 1. Қолайсыз қимылдау, ебедейсіз әрекет жасау. 2. Көлбек-көлбек етіп көзге түсу.

КӨЛБЕКТЕТ= ет. Ебедейсіз, ыңғайсыз әрекет жасату.

КӨЛБЕКТЕТУ Көлбектет етістігінің қимыл атауы.

КӨЛБЕЛЕКТЕ= ет. Көлбең-көлбең ету, қалықтау.

КӨЛБЕЛЕНДЕ= ет. Көлбең-көлбең етіп көріну.

КӨЛБЕЛЕНДЕУ Көлбелендеу етістігінің қимыл атауы.

КӨЛБЕМЕ зат. геол. Нақтылы тау-жыныс массаларының көлбеу жазықтық бетімен ондаған, тіпті жүздеген километрге жылжып кетуімен сипатталатын бастырма.

КӨЛБЕҢ елік. Екі жаққа кезекте-кезек толқындалып ыргатыла қозғалған қимылды, бір ыргакпен майысып жүруді, етектің желбеңдеуін бейнелейтін сөз.

Көлбең қакты [етті]. а) Көлбеңдеді, көлбең-көлбең етті, өзін еркін ұстады. ә) Елестеді, көз алдына келді.

КӨЛБЕҢДЕ= ет. 1. Көлбең-көлбең ету, әрлі-берлі жүру, қозғалу. 2. Еске түсу, көз алдынан өту, елестеу.

КӨЛБЕҢДЕТ= ет. Әрі-бері жүргізу, ыргату, тербету.

КӨЛБЕҢДЕТУ Көлбеңдет етістігінің қимыл атауы.

КӨЛБЕНДЕУ Көлбеңде етістігінің қимыл атауы.

КӨЛБЕНКІ сын. Көлбей жайылған, бір жағына қарай майысқан.

КӨЛБЕТ= ет. 1. Құлату, қисайту. 2. Сұлату, жайрату.

КӨЛБЕТУ Көлбет етістігінің қимыл атауы.

КӨЛБЕТІЛУ= ет. Көлбеңдеу.

КӨЛБЕТІЛУ Көлбетілу етістігінің қимыл атауы.

КӨЛБЕУ¹ сын. Көлбеңкі, сұлама, еңкіш. // Көлбей жатқан жер, орын.

Көлбеу қашықтық. әск. Тік зеңбіректен әуедегі нысанға дейінгі неғұрлым қысқа қашықтық. **Көлбеу тірлік**. Жайбарақат, бірқалыпты тіршілік.

КӨЛБЕУ Көлбе етістігінің қимыл атауы.

КӨЛБЕУЛЕН= ет. Көлденең түсіп жату, созылу.

КӨЛБЕУЛЕНУ Көлбеулен етістігінің қимыл атауы.

КӨЛБЕУЛІК зат. геом. Көлбей түскен қиғаштық.

КӨЛБЕУІТ зат. Өзеннің адам, мал кешіп өтетін көлбей түскен жері.

КӨЛБІ= ет. Шұбатыла қалқу, сағымдану, бұлдырлану.

КӨЛБІРЕ= ет. Үлбіреу.

КӨЛБІРЕТ= ет. Үлбірет.

КӨЛБІРЕТУ Көлбірет етістігінің қимыл атауы.

КӨЛБІРЕУ Көлбіре етістігінің қимыл атауы.

КӨЛБІРСУ Көлбірсі етістігінің қимыл атауы.

КӨЛБІРСІ= ет. Ақ пейілді болып көріну, адал адамсыну.

КӨЛГЕКТЕ= ет. Бұлталаққа салу, жал тару.

КӨЛГЕКТЕУ Көлгекте етістігінің қимыл атауы.

КӨЛГЕЛЕ= ет. сөйл. **Көлгегейлеу**.

КӨЛГЕЛЕУ Көлгеле етістігінің қимыл атауы.

КӨЛГІР сын. Мүләйім. // Мүләйім адам. Көлгір көз. Ойнақы, сиқырлы көз. Көлгір күлкі. Мысқылды, кекесін күлкі. Көлгір сөз. Жұып-шайған, мүләйім өтірік сөз.

КӨЛГІРЛЕН= ет. Мүләйімсі, құлық сақтау.

КӨЛГІРЛЕНУ Көлгірлен етістігінің қимыл атауы.

КӨЛГІРЛІК зат. 1. Бір нәрсені біліп тұрып білмеген болушылық, мүләйімсушілік. 2. пед. Жеке тұлғаның жағымсыз мұрапылық қасиеті.

Көлгірлікке салды. Көлгірсіді, мүләйімсіді. **КӨЛГІРСУ** Көлгірсі етістігінің қимыл атауы.

КӨЛПІРСУШІЛІК зат. Жасанды қылық көрсетушілік.

КӨЛПІРСІ = ет. Жасанды қылық көрсету, мүлғаймсу.

КӨЛ-ДАРИЯ зат. Телегей-теңіз су. // Мол, ағыл-тегіл.

Көл-дария болды. Жер бетін алып кетті, су-су болды (ақтарылған, төгілген су, сұйық зат туралы).

КӨЛ-ДАРИЯДАЙ сын. Көл-дария секілді мол, ағыл-тегіл.

КӨЛДЕ = ет. 1. Судың, сұйықтықтың т.б. бір жерге көп болып жиналуы. 2. ауыс. Көбею, молаю.

КӨЛДЕЙ сын. 1. Көл тәрізді, көл сияқты. 2. ауыс. Үлкен, көлемді.

КӨЛДЕН = ет. Кең жайылу, кеңею.

КӨЛДЕНЕҢ сын. 1. Кесе-көлбеу, тік емес. // Белгілі бір заттың ені. 2. ауыс. Тосын, кездейсоқ, аяқ астынан. 3. ауыс. Бөтен, бөгде, жат. // Бөтен, бөгде жат адам. 4. ауыс. Қосымша.

Көлденең билік. Күтпеген жерден киіліккен шешім. **Көлденең көріз.** с у ш а р. Жерасты суларын жинап ағызатын, қолдан жасалған жабық жер, құрғатқыш. **Көлденең кәсіп.** Негізгі қызметінен басқа қосымша пайда табатын қызмет. **Көлденең кескін.** с у ш а р. Су шаруашылығындағы арналардың көлденең қимасының пішіні. **Көлденең көбіқауыз.** Арага от тастап, адамдардың шырқын бұзатын, тосыннан келген бәдік. **Көлденең көз.** Бөтен кісі, сырт адам. **Көлденең көк атты.** Кездейсоқ адам, әйтеуір біреу. **Көлденең кісі.** Былайғы адам, іске қатысы жоқ кісі. **Көлденең қашықтық.** әск. Траекторияның ұшып шығу нүктесінен зеңбіректің көзжиегімен қиылысқан нүктесіне дейінгі арақашықтық.

Көлденең қоңақ. Күтпеген жерден, аяқ астынан келген мейман. **Көлденең өткен көк аттыны жібермеді** [күр өткізбеді]. Жезқилік істеді. **Көлденең сауал.** Тұтқиылдан қойылған бұқпесіз ашық сұрақ. **Көлденең сөз** [әңгіме]. Бұралқы, қыстырма, бөтен сөз. **Көлденең су тұндырығы.** с у ш а р. Тік бұрышты болып келетін темір бетоннан жасалған суды түңдіратын камералы астау. **Көлденең сұрақ.** Тосын сұрақ. **Көлденең табыс** [ақша]. Еңбексіз табылған пайда, кіріс. **Көлденең тартты.** а) Білдірді, сездірді. ә) Арнады, сыйлады. б) Ұсыну, көрсету. **Көлденең тұрды.** Қарсы келді, кедергі, бөгет жасады. **Көлденең түскен көк ине көрінгендей.** Анық, айқын, алақандағыдай. **Көлденеңі күректей.** Жуан, ені үлкен. **Көлденеңінен кез болды.** Күтпеген жерден, аяқ астынан тап болды.

КӨЛДЕНЕҢДЕ = ет. 1. Кес-кестеу, көлденең тұру, алдын бөгеу, алдынан ербеңдеп қарсы шығу. 2. ауыс. Кездесу, қшығасу.

КӨЛДЕНЕҢДЕТ = ет. Алдынан кес-кестету, бөгету.

КӨЛДЕНЕҢДЕТУ Көлденеңдет етістігінің қимыл атауы; алдын кес-кестету.

КӨЛДЕНЕНДЕУ Көлденеңде етістігінің қимыл атауы.

КӨЛДЕНЕНДІК зат. Қарсылық, келіспеушілік.

КӨЛДЕНЕННЕН үст. Аяқ астынан, күтпеген жерден.

КӨЛДЕНУ Көлен етістігінің қимыл атауы.

КӨЛДЕТ = ет. 1. Суды арнасынан асыру, тасыту, жою. 2. ауыс. Көбейту, молайту. 3. ауыс. экспр. Шыққыздату, су төгу, сулап тастау.

Көлетіп суару. егін шар. Егіннің атызын суға бастырып суару, суға қандыру.

КӨЛДЕТУ Көлет етістігінің қимыл атауы; суды жаю.

КӨЛДЕТІЛ = ет. Су жайылу.

КӨЛДЕТІЛУ Көлетіл етістігінің қимыл атауы

КӨЛДЕУ зат. Өзен мен көлдің суы жайылған жер, ойпаң жерге жиналған қар суы, көлдеуік.

КӨЛДЕУІК зат. Су жайылып кеткен жер.

КӨЛДЕУІТ сын. Суы мол, ылғалды, сыздауыт.

КӨЛДІ сын. Көлі көп.

КӨЛДІК зат. Су жиналған ойпаң жер.

Көлдiк қаумал. с у ш а р. Көлдiң бiр бөлiгiнде немесе бiкiл ауданында, кейде көлге жақын жатқан құрлық бөлiгiнде жасалған қоршау, ойпаң.

КӨЛДІЛІК зат. геогр. Көл айдындары жалпы ауданының (бөгендерді қоса алғанда) аумақтың жалпы ауданына (елді мекеннің, материктің су жинау алабы және т. б.) қатынасы.

КӨЛДІРЕ = ет. сөйл. 1. **Күлдіре.**

2. Көлкілдеу, ісіну.

КӨЛДІРЕУ Көлдiре етiстiгiнiң қимыл атауы.

КӨЛДІРЕТ = ет. Көлкіту.

КӨЛЕГЕЙ сын. Көзден таса, қалқалау.

Көлегей қабақ танытты. Ұнатпады, жақтырмады. **Көлегей тартты.** а) Күңгіртпенді, көмескіленді. ә) Жасырды, қалқалады.

КӨЛЕГЕЙЛЕ = ет. 1. Тасалау, қалқалап бұркемелеу. 2. Бірденеден қорғау, сақтау.

3. ауыс. Жасырын, жабу.

КӨЛЕГЕЙЛЕН = ет. Тасалану, бұлыңғыр тарту.

КӨЛЕГЕЙЛЕНУ Көлегейлен етістігінің қимыл атауы.

КӨЛЕГЕЙЛЕТ = ет. Тасалату.

КӨЛЕГЕЙЛЕТУ Көлегейлет етістігінің қимыл атауы.

КӨЛЕГЕЙЛЕУ Көлегейле етістігінің қимыл атауы; тасалау, жасыру.

КӨЛЕГЕЙЛІ сын. Күрнің көзі түспейтін, жарығы аз, күңгірт.

КӨЛЕМ¹ зат. 1. Белгілі бір заттың аумағы, мөлшері. 2. Бір нәрсенің шегі, аясы.

КӨЛЕМ² зат. Маңай, ауыл-аймақ.

КӨЛЕМДЕН = ет. Үлкею, ұлғаю, кеңею.

КӨЛЕМДЕНДІР = ет. кіт. Ұлғайту, кеңейту, үлкейту.

КӨЛЕМДЕНДІРУ Көлемендір етістігінің қимыл атауы.

КӨЛЕМДЕНУ Көлемден етістігінің қимыл атауы.

КӨЛЕМДІ сын. Көлемі үлкен, аумақты.

КӨЛЕМДІК сын. Көлемге лайықты, аумақтық, мөлшерлік.

Көлемдік атыз. геол. Сынамаға сызық бойына үздіксіз орналасқан нүктелер қатарынан көлемі бірдей материал алудың тәсілі.

Көлемдік талдау. хим. Берілген үлгімен реакцияға түсуге қажетті реагент ерітіндісінің көлемі өлшенетін сандық талдау. **Көлемдік үлес концентрациясы.** хим. Еріген зат көлемінің ерітіндінің жалпы көлеміне қатынасы.

КӨЛЕМДІЛІК зат. Қомақтылық, ауқымдылық.

КӨЛЕМДІРЕК сын. 1. Үлкенірек, кеңірек, аумақтылау. 2. Ауқымырақ, кирделірек.

КӨЛЕМСІЗ сын. Көлемі аз, аумақсыз, кішірек.

КӨЛЕН¹ сын. Ерке, шолжың. **Көлен берді.** Елестеді, елес берді. **Көлен етті.** Көлбең етті. **Көлен қақты.** Көлбең қақты.

КӨЛЕН² үст. Сәл қиаш, бір қырындап.

КӨЛЕНДЕ = ет. 1. Көлбең-көлбең ету, желбіреу. 2. Қараңдау, қарауытып көріну.

КӨЛЕНДЕС = ет. Көлбеңдесу, көлбең-көлбең етісу.

КӨЛЕНДЕТ = ет. Желбірету, көлбеңдету.

КӨЛЕНДЕТУ Көлендет етістігінің қимыл атауы. Көрсету.

КӨЛЕНДЕУ Көленде етістігінің қимыл атауы.

КӨЛЕНКЕ зат. 1. Белгілі бір заттың сәуле түсіп тұрған жағынан қарама-қарсы түсіне түсетін сәуле тосқауылының қараңғылығы.

2. Күн көзінен саялап отыратын пана. 3. ауыс. Уақытша тұратын баспана, үй. 4. ауыс. Үйдің берекесі, саясы. 5. ауыс. Кемшілік, олқылық. 6. ауыс. Қайғы, уайым, ренші.

Көленке басты. Қайғы, уайым басты. **Көленке басын ұзартты.** Бесін ауып, күн еңкейді. **Көленкеде қалды.** Елеусіз, ескерусіз қалды. **Көленке қылды.** Күн түспейтін сая жасады. **Көленке салды** [түсірді]. Уайым-қайғыға қшыратты. **Көленкесінде жүрді.** Біреуді паналап, күн көрді. **Көленкесінен қорықты.** Жоқтан өзгеден үрейленді, шошыды. **Көленкесін саялады.** Медеу санады, тірек етті, паналады. **Көленке үйірді.** Бет-беделіне ниқсан келтірді.

КӨЛЕНКЕДЕЙ сын. Көленке сияқты, көленке тәрізді.

КӨЛЕНКЕЛЕ = ет. 1. Қалқалау, көлегейлеу.

2. Күрнің көзі түспейтін жерді саялау. 3. ауыс. Жасыру, білдірмеу.

КӨЛЕНКЕЛЕН = ет. Қараңғылану, күңгірттену, тасалану.

КӨЛЕНКЕЛЕНУ Көленкелен етістігінің қимыл атауы.

КӨЛЕНКЕЛЕТ = ет. 1. Қараңғылату.

2. Қалқалату, тасалату.

КӨЛЕНКЕЛЕТУ Көленкелет етістігінің қимыл атауы.

КӨЛЕНКЕЛЕУ¹ сын. Күрнің көзі аз түсетін, салқындау. // Таса, қалтарар.

КӨЛЕНКЕЛЕУ² Көленкеле етістігінің қимыл атауы; көлегейлеу, көрсетпеу.

КӨЛЕНКЕЛІ сын. 1. Күн түспейтін, көленкесі мол, саялы. 2. ауыс. Кеңсіз; кемшілікті, олқылықты.

Көленкелі экономика [бизнес]. экон. Тауар-материалдық құндылықтар мен қызмет көрсетулерді мемлекеттің бақылауынан тыс өндіру, бөлісу және тұтыну.

КӨЛЕНКЕЛІК¹ сын. Көленке боларлық.

КӨЛЕНКЕЛІК² зат. Жазғы жағдайға бейімделіп жасалған баспана.

КӨЛЕНКЕСІЗ сын. 1. Көленкесі жоқ, көленке түспейтін. 2. ауыс. Ашық-жарқын, бұқпесіз, құпиясыз.

КӨЛЕНКЕШЕ үст. Көленкеге ұқсап, көленке тәрізді.

КӨЛЕН-КӨЛЕН елік. Екі жаққа ыргатылып, шайқатылып, көлбеңдеп, толқынды ырақпен қозғалған қимылды бейнелейтін сөз.

Көлен-көлен етті. Көлбең-көлбең етті, көлбеңдеді.

КӨЛЖҰТАР зат. миф. Аңыз-әңгімелердегі, ертегідегі көлді жұтып қоятын кейіпкер.

КӨЛІТ = ет. сөйл. Көбейту, молайту.

КӨЛКЕК елік. Көлк-көлк етіп толқуған, көлкілдеген қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Көлкек қақты. Көлкілдеп толқды, көлкекмеді.

КӨЛКЕКТЕ = ет. Көлкілдеу, толықсу.

КӨЛКЕШТЕ = ет. Буркеу, жасыру, көлегейлеу, тасалау.

КӨЛ-КӨСІР сын. Өте көп, ағыл-тегіл, мол.

КӨЛКҮ Көлкі етістігінің қимыл атауы.

КӨЛКІ = ет. 1. Судың ойпаңда көлдей жайылуы, сел болуы. 2. Астың бетінде майынның қалқуы. 3. Жұқа матадан тігілген бұйымның төгіліп тұруы.

КӨЛКІЛДЕ = ет. 1. Күлтілдеп ісіну.

2. Жиналу, іркілу. 3. Кімнің кеңдеу болып желтілдеуі.

КӨЛКІЛДЕК сын. 1. Көлк-көлк еткен, көлкілдеп тұратын. 2. Ісінген, көлкілдеген.

КӨЛКІЛДЕТ = ет. Кімді төгілдіріп қию.

КӨЛКІЛДЕТУ Көлкілдет етістігінің қимыл атауы.

КӨЛКІТ = ет. 1. Ағыл-тегіл су қылып жіберу. 2. ауыс. Молайту, судай ағызу.

КӨЛКІТУ Көлкіт етістігінің қимыл атауы.

КӨЛМЕК зат. жерг. 1. Көшік, тоспа.

2. Бір жерге жиналған ағысы жоқ су.

КӨЛМЕКШЕ зат. жерг. Шағын көлмек.

КӨЛП елік. Тұнып тұрған сұйықтыққа жеңіл зат тосыннан келіп түскенде пайда болатын дыбысты білдіретін сөз.

Көлп етті. Күп етті, бүлк етті.

КӨЛПАЛ сын. жағымсыз. Бос, көпірме, лепірме.

КӨЛПАЛДЫҚ зат. жағымсыз. Лепір-мелік, көпірмелік, көпсөзділік.

КӨЛПЕК сын. Жаңа жауған үлпек (қар).

КӨЛПШ = ет. Көлп ету, күп ете түсу.

КӨЛПІЛДЕ = ет. Жүп-жұмсақ боп үлгілеу.

КӨЛПІЛДЕУ Көлілде етістігінің қимыл атауы.

КӨЛСЫМАҚ сын. экспр. жақтырм ау. Көлішк.

КӨЛСІЗ сын. Көлі жоқ. // Көлі жоқ мекен.

КӨЛТАБАН <грек. limen> зат. геогр.

1. Жазалық бөлігі төмендеген құрлықты теңіз басудан және озен сағаларының жайылуынан пайда болған саяз шығанақ. **2.** Түркі сөзінен келген, жазағы црек әрі аласа болатын шығанақ немесе көктемі еріген қар, тасқын суларын пайда болған жерде топтырақта арнайы бөзеттер тұрғызу арқылы ұстап жинайтын мелиорациялық кырғылыс.

КӨЛТАБАНДА = ет. Суды жазық жерге жайып жіберу.

Көлтабанан суармау. су шар. Агро-техникалық талапқа сай топырақ ылғалдылығын арттыру үшін еріген қар суы мен жаңбыр суын пайдалану әдісі.

КӨЛТАБАНДАН = ет. Судың жазық бетімен жайылуы.

КӨЛТАБАНДАНУ Көлтабанан етістігінің қимыл атауы.

КӨЛТАБАНДАУ сын. Жазықтау, тегістеу.

КӨЛТАНУ зат. геогр. <грек. limne – көл, logos – ілім> Гидрологияның су алмасуы баяу жүретін континенттік суқоймаларды (көлдер) және олардағы физикалық, химиялық және биологиялық процестерді зерттейтін ғылымның бір саласы.

КӨЛТАУЫСАР зат. миф. Қиял-ғажайып ертегілердегі көл суын ұрттап тауысатын мифтік кейіпкер, көлжұттар.

КӨЛТЕК сын. жерг. Жарамсақ, жағымпаз.

КӨЛТЕКТЕ = ет. Көлгірсу, бұлтақтау.

КӨЛТЕКТЕС = ет. Бұлтақтау.

КӨЛТЕКТЕТ = ет. Бұлтақтау.

КӨЛТЕКТЕУ Көлтекте етістігінің қимыл атауы.

КӨЛТІЛДЕ = ет. Ісіну, құлтілдеу; бұлкілдеу.

КӨЛТІЛДЕТ = ет. Желбірету.

КӨЛТІЛДЕТУ Көлілдет етістігінің қимыл атауы.

КӨЛІЛДЕУ Көлілдеу етістігінің қимыл атауы.

КӨЛШЕ зат. кәс. Егістік жердің атыздан кішірек бөлігі.

КӨЛШПҚ зат. Көлдің кішкене түрі.

КӨЛШПҚТЕЙ сын. Көлішк сияқты, көлішк тәрізді.

КӨЛШПҚТЕН = ет. Су жиналу, көлдеу.

КӨЛШПҚТЕНУ Көлішпқтен етістігінің қимыл атауы.

КӨЛШПҚТІ сын. Көлішігі бар, сулы.

КӨЛШПМЕК сын. Ойпаң жерге жиналған судың орны, көлішк.

КӨЛІК зат. <нем. Transport> **1.** тех. Жолаушыларды немесе жүкті бір жерден екінші жерге жеткізетін қатынас құралы, мәшине. **2.** Әртүрлі жұмыс пен жол қатынасына пайдаланылатын мал.

Көлік графигі. Көлік құралдары қозғалысын (қатынасын) бейнелеудің ерекше тәсілі. **Көлік кәсіпорны.** экон. Жеке және заңи тұрғыларға негізгі қызмет түрі ретінде көлік қызметін көрсететін заңи түлға. **Көлікке басты.** сөйл. Жүк артты, тиеді. **Көлік күші.** Жолаушы немесе жүк таситын қатынас құралы. **Көлік**

құралдары салығы. экон. Заңнамалық актілермен белгіленген тәртіп бойынша есепте тұрған көлік құралдары бар жеке тұлғалар мен заңды тұлғалардан алынатын салық. **Көлік малы.**

көне. Құш-көлік ретінде пайдаланылатын мал. **Көлік нөпірі.** Бір жылдың бойында болатын көлік кептелісі. **Көлік өнімі.** экон. Ақшалай және шартты-заттай өлшеммен көрсетілетін жолаушы және жүк тасымалының көлемі. **Көлік тарифі.** экон. Көлік қызметі үшін алынатын ақы төлеу мөлшерлесінің жиіесі. **Көліктің жүк айналымы.** экон. Көлік өнімінің көрсеткіші. **Көлік шығыны.** экон. Шикізаттар мен дайын өнімдерді өндіріс орынын тұтылу орнына тасымалдауға байланысты шығыстар.

КӨЛІКДӘЛІЗ зат. көлік. Шетелдерге көлікпен қатынас жасау үшін салынған ұзындығы мен ені барынша кең жол, трасса.

КӨЛІК-ЛОГИСТИКАЛЫҚ сын. экон. Түімді бағдар бойынша қандай да бір материалдық заттарды, т.б. бір орыннан екінші орынға тасымалдауды, жеткізуді ұйымдастыратын жүзеге қауысты.

КӨЛІКМАЙЫ зат. көне. этн. Көлікті пайдаланғаны үшін төленетін ақы, салық.

КӨЛІК-МӨЛКІ зат. сөйл. Көлік және сол сияқты нәрселер.

КӨЛІК-САЙМАН зат. Көлік және оның жабдықтары.

КӨЛІКСІЗ сын. Көлігі жоқ, жаяу.

КӨЛІКТЕТ = ет. Көлікке міну, көлікпен жүру.

КӨЛІКТІ сын. Көлігі бар, көлікке мінген. // Көлікке мінген, көлігі бар адам.

КӨЛІКТІК сын. Көлік болуға жарарлық.

Көліктік мәшинелер. әск. Әскери қызметтер үшін қолданылатын автомобильдер мен тракторлардың жиынтығы. **Көліктік зымыран тасушы.** әск. Бір немесе бірнеше оқтұмсық жеткізетін кіші зымыран.

КӨЛІКШІ зат. Көлік жүргізуші.

КӨМ = ет. **1.** Қайтыс болған адамды жерлеу. **2.** Бастырып жауып тастау. **3.** Түтіннің не шаңның астында қалдыру, түк көрсетпей жауып кету. **4.** Бір затты екінші бір затқа батыру, шомдыру, салу. **5.** ауыс. Аяққа басу, бас тарту. **6.** ауыс. Жасыру, құпияда сақтау. .

Көміп жіберді. Үсті-үстіне салып жіберді, қрды.

КӨМБЕ' зат. **1.** Жасырып тыққан қымбат заттардың қоймасы. **2.** Жер астындағы байлық, кен. **3.** Астық, жеміс т.б. заттарды сақтау үшін жерді қазып жасалған қойма, ұра. **4.** Отқа, қоламтаға көміп пісірілген нан. **5.** Отты екінші рет қайта тұтандыру үшін шогын сақтау мақсатында қоламтаға көмілген тезек. **6.** Көміп кететін қалың, омбы қар. **7.** ауыс. Құршы сыр.

Көмбе су. геол. Таужыныстары шөгү кезінде қалыптасып, әртүрлі тереңдікте көміліп қалған жерасты қазба суы.

КӨМБЕ² зат. Меже, мөре, ат жарыстағы қарақшы.

КӨМБЕКОНАҚ зат. жерг. **Жүгері.**

КӨМБЕЛІ сын. Қазыналы, байлықты, кенді.

КӨМБЕШ зат. сөйл. **Көмеш** (табаға пісірілген нан).

КӨМБІЛЕ = ет. Көрсетпей көмескілеу.

КӨМБІС сын. сөйл. **Көмбіс.**

КӨМБІСТІК зат. сөйл. **Көмбістік.**

КӨМГІЗ = ет. Көмдірту, жерлету.

КӨМГІЗУ Көмгіз етістігінің қимыл атауы.

КӨМДІРУ = ет. Жауып тастау.

КӨМДІРУ Көмдір етістігінің қимыл атауы.

КӨМЕЙ зат. **1.** Ас өтетін күмше, жұтқынышқ. **2.** анат. <лат. larungues> Ауыз қуысын өңешпен жалғастыратын мүше. **3.** ауыс. Іші қуыс заттың түп жағы. **4.** ауыс. Мол судың жан-жаққа бөлінетін жері, алқымы. **5.** ауыс. Адамның көкейіндегі өзгелерге белгісіз сыры, ойы, көңілі.

Көмейдегі көмескіні болжады. Біреудің ойындағысын, айтпағын шамалады. **Көмей жапты.** жерг. Судың құлағын, таралар басын бөгеді, жан-жаққа тарайтын жерін бекітті.

Көмей суырды. Дәмі тіл үйірді, тәбет ашты. **Көмейі белгілі болды.** Ішкі сыры, ойы, көздегені, көкейін тескен мақсаттары айқын болды.

Көмейі босады. Көңілі босады, елжіреді. **Көмейі бүлкілдеді.** а) Шешен сөйледі. ә) Біреуден бірдеңе дәмемтті. б) Бірдеңе айтқысы келді, ішіндегісін сыртқа ақтармақ болды. **Көмейі былқылдады.** Ақтарыла ағызып шешен сөйледі.

Көмейі былпылдады. Сөзмайын тамызып, ағыза сөйледі, лыпыл қақты. **Көмейі жыбырлады.** Бір нәрсеге құмартты. **Көмейі көрінді.** Ішкі пікірі айқын болды, не дегісі келгені айтпай-ақ белгілі болды. **Көмейін байқады.** Не дегісі келетінін білді. **Көмейін босатты.** Аушын басты, бетін бері қаратты. **Көмейін бүлкілдетті.** а) Бірдеңе айтты, күбірлеп сөйледі. ә) Әнді нақшыына келтіріп шебер орындады. **Көмейін бітеді.** Аузын майлады, парамен бетін бері қаратты. **Көмейіне бірден түр.** Бірдеңе айтқысы келіп тұр. **Көмейіне бірдеңе тығылды.** Айма алмады, ішкі сырын ақтара алмай бұлдықты. **Көмейіне көлденен тұрды.** Ішін-жегені желкесінен шықты, көлденең татқан пайдасы бойына дарымады. **Көмейіне құм құйылды.** Дыбысын шығармады, үні өшті. **Көмейінен бал тамды.** Тамылжытып ән салды. **Көмейіне бірдеме өткізді.** жағымсыз. Сөзбен, парамен бетін бері қаратты, пара берді. **Көмейіне өткізіп қойды.** Пара берді. **Көмейіне тас тығылды.** Аузын ашады, үндемеді. **Көмейі түсінікті.** Құлқы, ойы белгілі. **Көмейін тығындады.** Аузын алды, пара берді.

КӨМЕЙҚҰРТ зат. вет. Малдың көмейін құрттататын ауру.

КӨМЕЙЛЕТ = ет. **1.** Көмейіне тығу, жеу. **2.** ауыс. Толтыру, кептеу, нығарлау.

КӨМЕЙЛЕТУ Көмейлет етістігінің қимыл атауы.

КӨМЕЙЛІ сын. **1.** Көмейі кең, үлкен. **2.** ауыс. Зор дауысты, асқақ үнді.

КӨМЕЙСІЗ сын. Көмейі жоқ, ештеңе алмайтын, дәмтепейтін.

КӨМЕК зат. Қолғабыс, көрсетілетін жәрдем.

Көмегі тиді. Жәрдемі, пайдасы, септігі болды. **Көмек берді.** Қолғабыс берді, көмектесті жәрдем жасады. **Көмек болды.** Демеу болды, жәрдем көрсетті. **Көмек көрсету.** Жәрдем беру, көмектесу, қолғабыс ету.

КӨМЕКЕЙ зат. сөйл. **1.** Көмей. **2.** ауыс. Адамның ішкі ойы, көңілі.

Көмекейге бүкпек салды. Қылғытып, жалмап жұтты. **Көмекейдегі көмескіні болжады.** Біреудің ойындағысын, айтпағын шамалады. **Көмекейі бос.** Бірдеңе алудан бас тартпайтын. **Көмекейі көрінді.** Ойы белгілі болды.

КӨМЕКЕЙЛЕ = ет. Көмекейге тығып жіберу.

КӨМЕКЕЙЛЕУ Көмекейле етістігінің қимыл атауы.

КӨМЕКСІЗ сын. Жәрдемсіз, қолғабыссыз.

КӨМЕКТЕС = ет. Жәрдем беру, көмек көрсету, қолғабыс тигізу.

КӨМЕКТЕСТІРУ = ет. Жәрдем бергізу.

КӨМЕКТЕСТІРУ Көмектестіру етістігінің қимыл атауы.

КӨМЕКТЕСУ Көмектес етістігінің қимыл атауы.

КӨМЕКШІ зат. Жұмыста қолғабыс тигізуші, жәрдем беруші. // Қосымша.

Көмекші авиация. әск. Әскери істерді жүзеге асыруда қолданылатын, әскерлерді, оқ-дәрі, жаралы ауруларды тасымалдайтын авиация. **Көмекші есім.** лингв. Толық лексикалық, мағынасы жоқ, негізгі есім сөздерге тіркесіп, көмекшілік қызметте қолданылатын сөздер. **Көмекші етістік.** лингв. Лексикалық мағынасынан айырылып, грамматикалық мағына

үстеу қызметіне ауысқан етістіктер. **Көмекші жауапкершілік** экон. Заңда немесе шартта белгіленген міндеттемелер тиісті дәрежеде орындалмаған кезде жүктелетін қосымша азаматтық жауапкершілік түрі. **Көмекші құрал** пед. Мұғалімдер мен оқушылар үшін немесе белгілі бір мамандықтың иелеріне сол мамандығынан қосымша түсінік беру мақсатында жазылған кітап. **Көмекші шаруашылық** экон. Негізгі шаруашылықтан басқа қосымша, қосалқы шаруашылық. **Көмекші цех** тех. Негізгі өндіріске немесе зауытқа түгелдей технологиялық қызмет ететін цех.

КӨМЕКШІЛ сын. Көмек беріп тұратын, қайырымды.

КӨМЕКШІЛІК зат. Көмек берушілік, жәрдемшілік.

КӨМЕЛЕ = ет. сөйл. Көмейіне жеткізу, алқымдату.

КӨМЕС сын. сөйл. жерг. **Көмескі**. **КӨМЕСКІ** сын. 1. Бұлыңғыр, бұлдыр, күңгірт. 2. ауыс. Айқын емес, анық емес, түсініксіз.

КӨМЕСКІЛЕ = ет. Күңгірттеу, бұлыңғырлау, солғындату.

КӨМЕСКІЛЕН = ет. Солғындану, көмескі тарту.

КӨМЕСКІЛЕНДІР = ет. Солғын, көмескі тарттыру.

КӨМЕСКІЛЕНУ Көмескілен етістігінің қимыл атауы; солғын тарту.

КӨМЕСКІЛЕУ¹ сын. Бұлыңғырлау, күңгірттеу.

КӨМЕСКІЛЕУ² Көмескіле етістігінің қимыл атауы.

КӨМЕСКІЛІК зат. 1. Буалдыр тартқан күңгірттік, бұлыңғырлық. 2. ауыс. Күмәнділік, шүбәлік, күдіктілік. 3. ауыс. Түсініксіздік.

КӨМЕСКІСІЗ сын. Анық, айқын; күңгірт емес.

КӨМЕСТІК зат. сөйл. жерг. **Көмескілік**.

КӨМЕШ зат. 1. Күлге көміп пісірген нан, көмбе. 2. Үйілген астық, дән.

Көмешіне құл тартты. Құлқынына тартты. **КӨМЕШТЕЙ** сын. Көмеш сияқты, көмеш тәрізді.

КӨМКЕР = ет. 1. Заттың шеті мен жиегін қайырып қабаттан тігу. 2. Күймің шетін екінші түсті мата не терімен жапсыра тігу, жиектеу. 3. Қоршау, орау.

КӨМКЕРМЕ зат. Үйге немесе басқа да нысандарға су кірмес үшін айналасын қоршап үйілген құм не топтырақ.

Көмкерме жасушалар анат. Асқазанның кілегейлі қабығы тақташа қабатында орналасқан қарын сөлі құрамындағы түз қышқылы түзілетін хлоридтерді бөліп шығаратын безді жасушалар.

КӨМКЕРМЕЛІ сын. Көмкерілген, кері қайырылған.

КӨМКЕРТ = ет. Жиектеп тіккізу.

КӨМКЕРТУ Көмкерт етістігінің қимыл атауы.

КӨМКЕРУ¹ зат. Төсекжапқыш.

КӨМКЕРУ² Көмкер етістігінің қимыл атауы; жиектеп тігу.

КӨМКЕРУЛІ сын. Көмкерілген, жиектелген.

КӨМКЕРІЛ = ет. 1. Жабылу, бастырылу. 2. Қапталу. 3. Жиектелу, қайырылу, әдіптелу. 4. ауыс. Бейнелу, астарлау, толықтыру.

КӨМКЕРІЛУ Көмкеріл етістігінің қимыл атауы; безендірілу.

КӨМҚАП зат. көне. Шапан, тон, жақсы сырткім.

КӨМП елік. Ауырырақ затты терең суға тастап жібергенде шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

Көмп етті. Күмп етті. **Көмп еткізді**. Күмп еткізді, тастай салды.

КӨМПЕЙ = ет. сөйл. **Көмпі**.

КӨМПЕК сын. Денесі шынықпаған бос, етті, семіз (түйе).

КӨМПЕН сын. Шыныққан, шымыр.

КӨМПИ = ет. 1. Кампио, көтерілу, үлкею. 2. Томпайып ісіну. 3. ауыс. Ісініп-кебіну, қораздану, тақпапарлану.

КӨМПИТ = ет. 1. Қампайту, қобырайту. 2. Бұртиту.

КӨМПИТУ Көмпит етістігінің қимыл атауы.

КӨМПИНО Көмпі етістігінің қимыл атауы.

КӨМПС сын. сөйл. **Көңбіс**.

КӨМПСІТ сын. сөйл. **Көңбісті**.

КӨМПСІТК зат. сөйл. **Көңбістік**.

КӨМУ Көм етістігінің қимыл атауы.

1. Бастырып жауып тастау. 2. Сақтау, жасыру.

3. Қайтыс болған адамды жерлеу.

КӨМУСІЗ сын. Жерлеусіз.

КӨМУШ зат. Өлген адамды жерлеуші.

КӨМІЛ = ет. 1. Бастырылу, жабылу. 2. Жерлену.

Көмілетін жер. Құритын, масқарасы шығатын орын. **Көміліп отырды**. а) Ешкіммен араласпады. ә) Жұмысбасты болды.

КӨМІЛДІР = ет. Тұтастай жабу, басып қалу.

КӨМІЛДІРУ Көмілдір етістігінің қимыл атауы.

КӨМІЛТ = ет. 1. Тұтастай төгілте жабу. 2. Дендей ендіру, бойлату.

КӨМІЛТУ Көмілт етістігінің қимыл атауы.

КӨМІЛУ Көміл етістігінің қимыл атауы.

1. Бастырылу, жабылу. 2. Жерлену.

КӨМІНТАС зат. жерг. Егін бастыратын сүйрепте мас.

КӨМШ-КӨМШ ұст. Үсті-үстіне сабалана, қамшы жаудырып.

КӨМІР <лат. carbon> зат. 1. Жерден қазылып алынатын, өсімдік қалдықтарынан түзілген, жанғыш, қара түсті, органикалық қатты зат; шөгінді тау жыныс. 2. Ағаш шоғының сөнген түрі. 3. ауыс. Қызығы кетіп, өмірден түңілген адам.

Көмір геохимиясы. Көмір. Көмір туралы ғылымның бір саласы. **Көмірді жер астында газдандыру**. кен. Көмірді жер астында жатқан орнында газға айналдырып, пайдалану әдісі.

Көмірдің біріктігі. геол. Кокстенденді пластикалық күйден өткен көмір түірлерінің өзара біріккен монолиттер түзу қасиеті. **Көмірдің графиттелуі**. геол. Көмір құрылымының өзгеру процесі. **Көмірдің қаттылығы**. физ. Көмірдің құрау деформациясына қарсы тұру қабілеті. **Көмірдің меншікті салмағы**. физ. Көмірдің қатты бөлшектері массасының көлеміне қатынасы. **Көмірдің морттығы**. геол. Көмірдің сынгыштық қабілеті. **Көмірдің өздігінен жауыуы**. хим. Көмірдің кейбір жағдайларда оттекпен тотығу нәтижесінде өздігінен тұтану процесі. **Көмірдің ылғалдылығы**. геол. Көмірдегі w индексмен белгіленетін ылғалдылық мөлшері. **Көмір кені**. кен. Көмір қоры өндіріске пайдалануға жарарлықтай дәрежеде шоғырланған кенорны. **Көмір қабаты**. геол. Бірнеше физикалық, химиялық белгілері бойынша ажыратылатын көмір қабаттарының бөлігі. **Көмір қабатының тотығу белдемі**. геол. Көмір қабатының оттегімен еркін әрекетінен тотығып, күлге айналатын, физика-химиялық қасиеттерін жоғалтатын жерге жақын жатқан бөлігі. **Көмір қара**. Қап-қара. **Көмір қойнауқаты**. геол. Бір-біріне бойлас екі жазықтықтың табаны немесе жабыны арасындағы көмірлі заттар шоғыры. **Көмірлердің метаморфизмі**. хим. Қазба көмірлердің химиялық құрамының, физикалық қасиеттері мен ішкі құрылымының өзгеруі нәтижесінде көміртек мөлшері біртіндеп артатын бір бағытты процесс. **Көмір маркасы**. геол. Көмірдің өндірісте қолданылу бағытын анықтайтын шартты белгілер жиынтығы.

Көмір өнеркәсібі. Ауыр индустрияның аса маңызды салдарының бірі.

КӨМІРДЕЙ сын. Көмір сияқты қап-қара.

Көмірдей қара. Қап-қара.

КӨМІРЖАРАЛУ зат. геол. Өсімдік затының көмірге айналуының екі сатыдан тұратын процесі.

Көміржаралу белдеуі. геол. Белгілі бір кезеңде көмірлі түзілімдер мен көмір массасы мол жиналған жер бетіндегі белдемдер. **Көміржаралу теориясы**. геол. Көмір субстанциясының бастапқы материалы мен оның көмірге айналу процесі туралы ұғымдар. **Көміржаралу түйіні**. геол. Көміржаралу белдеулері ауқымындағы көмірқанықтылығы жоғары жекелеген алаңдар.

КӨМІРҚЫШҚЫЛ зат. хим. Көміртек қос тотығы суда ерігенде түзілетін екі негізді әлсіз қышқыл (H_2CO_3).

Көмірқышқы газы. хим. Көміртек қос тотығы суда ерігенде түзілетін әлсіз қышқыл; ауа құрамында болатын, түссіз, аздап қышқылтым дәмі бар газ (CO_2).

КӨМІРЛЕН = ет. Көмірге айналу.

КӨМІРЛЕНУ¹ зат. хим. Шымтезек көмірге айналу және көмірдің геологиялық факторлар әсерінен одан әрі өзгеру процесінің жиынтығы.

КӨМІРЛЕНУ² геол. Көмірлен етістігінің қимыл атауы.

КӨМІРЛІ сын. Көмірі көп.

Көмірлі аймақ. геол. Шөгінді түзілу процесіне ұқсас ауқымды алқап. **Көмірлі алап**. геол. Көмір қабаты бар түзілімдер.

КӨМІРЛІЛІК зат. геол. Нақтылы өңірдегі көмір қойнауқаттарының сандық көрсеткіші.

КӨМІРПЛАСТИКТЕР зат. хим. Толтырғыш ретінде көміртекті талшықтан жасалған таспалар, маталар алынатын армирленген пластмассалар.

КӨМІРСУЛАР зат. хим. Ақзаның тіршілік қарекетінде маңызды рөл атқаратын, көміртегі, оттегі және сутегіден тұратын химиялық құрамы табиғи органикалық қосылыстар (C, H_2, O).

Көмірсулар алмасуы. хим. Тірі ағзаларда жүретін көмірсулардың қорытылу, ыдырау, сіңірілу, сондай-ақ, олардың басқа қаратайым заттардан биологиялық түзілу процесінің жиынтығы.

КӨМІРСУТЕК зат. хим. Көміртек пен сутектен тұратын органикалық қосылыс.

КӨМІРСУТЕКТІ сын. хим. Құрамында көмірсутегі бар.

КӨМІРТЕК зат. хим. <лат. carbonum> Бүкіл органикалық заттардың ең маңызды құрамы болатын, элементтердің периодтық жүйесінің IV тобындағы химиялық элемент (C).

Көміртек айналымы. хим. Табиғатта көміртектің үздіксіз айналу құбылысы. **Көміртек қаңқасы**. хим. Органикалық қосылыстың молекуласындағы көміртек атомдарынан тұратын қалдық.

КӨМІРТЕКПЛАСТ зат. хим. Көмір-пластиктер.

КӨМІРТЕКТЕЛ = ет. Көміртекпен қанықтырылу.

КӨМІРТЕКТЕЛУ Көміртекте етістігінің қимыл атауы.

КӨМІРТЕКТЕНДІР = ет. кен. Қаттылығын арттыру үшін болат бұйымдардың бетін көміртекпен қанықтыру.

КӨМІРТЕКТЕНДІРУ кен. Көміртектендір етістігінің қимыл атауы.

КӨМІРТЕКТЕНДІРІЛ = ет. **Көміртек-телу**.

КӨМІРТЕКТІ сын. хим. Құрамында көміртек бар, көміртек негізді.

Көміртекті болат. хим. Құрамында 0,04-2% көміртек, 0,1-1% марганец, 0,4%-ке дейін кремний, 0,08%-тен аспайтын күкірт және 0,09% шамасындай фосфор бар болат.

КӨМІРТҒЫЗДЫҚ зат. геол. Көмір алабының 1 км² ауқымына тиесілі көмір қоры.

КӨМІРШІ зат. 1. Көмір дайындаушы, көмір қазушы. 2. кәс. Көмір қазатын шахтада жұмыс істейтін.

КӨМІС зат. *Қому салты.*
КӨМІС= ет. *Жерлесу, бірге қому.*
КӨМІСУ Көміс етістігінің қимыл атауы.
КӨН зат. *Ірі қараның терісінен иленген қатты былғары.*

Көн бет. *Сөз өтпейтін арысы, ұятсыз.* **Көн етік.** этн. *Көннен тігілген, кедей-кепшік киетін ескі, нашар етік.* **Көн етікке құрым шұлғау.** *Әр нәрсе өзіне лайығымен, әркім өз теңімен деп, кеміту мағынасында.* **Көн егікті.** *Кедей-кепшік, жарлы-жақыбай.* **Көн көңілді.** *Тас бауыр, қатыгез.* **Көн табан.** *Жалаң аяқ көп жүріп, қарайып қалыңдаған табан.* **Көн шалбар.** *Көннен тігілген шалбар.* **Көн шалбар бұтынан түспеді [бұтына жабысты].** *Құлдықта жүрді, біреуге басыбайлы жалшылық күн кешті.* **Көн шарық.** а) *Өгіз терісінен тігілген жеңіл аяққым, шәрке.* ә) *Күні қараңғы.* б) *Қара күіе, жаманат.* **Көн шоқай.** *Жылқы, сиыр малдарының бас терісінен бүріп тігілген, шандып байлайтын жібі бар, жеңіл аяққым.* **Көні жібімей, топалаң келгір.** қарғ. *Көңілді көтерілмей қалсын, ауру келсін деген мағынада.* **Көні кепті [қурады].** а) *Қатты шөлдеді, сусады.* ә) *Бір нәрсеңі аңсады.* **Көнін жібітті.** *Терлеп-тешіп, көңіл жадырады.* **Көнін сүйрегі.** *Титығы құрып, шаршап-шалдықты, қажыды.* **Көнін сүйреуден босатты.** *Еркіндік берді, азат етті.* **Көнің кепкір [қурағыр].** қарғ. *Шөлден қаталап қалғыр деген мағынада.*

КӨН= ет. 1. *Мойынсыңу, көндігу; біреудің ыңғайына қошу.* 2. *Шыдау, тозу.*

КӨНАЯҚ зат. миф. *Аралдарда не ормандарда өмір сүретін, жолаушыларды алдан шақырып, ебін тауып мойнына мініп алып, ағының орнындағы қайыспен шаңдып, шырмап түспейтін қазақ ертегілеріндегі кейіпкер.*

КӨНБІС зат. өс. *Топырақ пен суды талғамтайтын, суға өтпегі болатын өсімдік.*

КӨНБІС сын. 1. *Айтқанға көнетін, көңіш.* 2. *Төзімді, шыдамды.*

КӨНБИСТЕН= ет. *Көндігу, шығығу.*
КӨНБИСТЕНУ *Көнбістен етістігінің қимыл атауы.*

КӨНБИСТЕУ сын. 1. *Айтқанға көңіштеу.* 2. *Төзімділеу, шыдамдылау.*

КӨНБИСТІ сын. сөйл. 1. *Көнбіс (айтқанға көңіш).* 2. *Шыдамды, төзімді.*

КӨНБИСТІК зат. *Шыдамдылық, төзімділік, көне берушілік.*

КӨНБИСТІЛІК зат. сөйл. *Көнбістік.*
КӨНГЕЖІП зат. жерг. *Ау торын арқа-лық, табанды жуан арқандарға жалғастырып тұратын жіңішке келеу жіптер.*

КӨНГЕЙЛЕ= ет. жерг. *Қоршау.*
КӨНГІШ сын. 1. *Айтқанды орындағыш, тіл алғыш.* 2. *Көнбіс, төзімші.*

КӨНГІШТІК зат. *Тез көңушілік, көнбістік.*

КӨНДЕ= ет. *Бір нәрсеңі көнмен тыстау.*
КӨНДЕЙ сын. *Көн сияқты, көн тәрізді.*
КӨНДЕЛ= ет. *Көнмен тысталу.*
КӨНДЕН= ет. *Қатып, қалыңдау.*

КӨНДЕНУ *Көнден етістігінің қимыл атауы.*
КӨНДЕУ *Көнде етістігінің қимыл атауы.*
КӨНДІГУ *Көндік етістігінің қимыл атауы.*

1. *Мойынсыңу, көну.* 2. *биол. Азаның тіршіліктің жаңа немесе өзгерген жағдайына үйренуі және сол ортаға төзімді ұрпақ беруге бейімделуі, жерсіну.*

КӨНДІК зат. жерг. *Аттарды бағып-қағатын жұмыскер.*

КӨНДІК= ет. *Мойынсыну, көну, үйреніп кету.*

КӨНДІККІШ сын. 1. *Төзгіш, көнбіс.* 2. *Бейімделгіш, икемделгіш.*

КӨНДІКТІР= ет. *Үйрету, көндіру.*
КӨНДІКТІРУ *Көндіктірі етістігінің қимыл атауы.*

КӨНДІМБАЙ сын. қарап. *Көне беретін, көңіш, көнбіс.*

КӨНДІМБАЙЛЫҚ зат. қарап. *Көн-гіштік, көнбістік.*

КӨНДІР= ет. 1. *Айтқанын істету, тіл алдыру.* 2. *ауыс. Мойынсындыру, бағындыру.*

КӨНДІРЕРЛІК сын. *Мойынсындырарлық, айтқанын істететіндей.*

КӨНДІРТ= ет. *Иландырту, айтқанды істету.*

КӨНДІРТУ *Көндірт етістігінің қимыл атауы.*

КӨНДІРУ *Көндір етістігінің қимыл атауы.* 1. *Айтқанын істету, иландыру.* 2. *Мойынсындыру, бағындыру.* 3. *Бейімдеу, икемдеу.*

КӨНДІРІЛ= ет. *Бағындырылу, икемдендірілу.*

КӨНДІРІЛУ *Көндіріл етістігінің қимыл атауы.*

КӨНЕ сын. 1. *Тозығы жеткен, ескі.* 2. *Бір кездерде болған, өтіп кеткен; бұрынғы, ежелгі.* 3. *ауыс. Көпті көрген, тәжірибелі. // Көпті көрген адам.*

Көне араб тіл білімі. лингв. *Арабтар мен Араб халифатының қол астына қараған мұсылман елдеріндегі қалыптасқан тіл білімі.* **Көне гасыр.** *Ертедегі дәуір, көне, бұрынғы заман.* **Көне дүние өнері.** тар. *Б.з.б. 1-мың жылдық пен б.з.дың 1 мың жылдығын қамтитын құлдық қоғам кезінде дамалған ежелгі гректер мен римдіктер өнері.* **Көне заман.** *Ежелгі дәуір, байырғы кез.* **Көне заман қоныстары.** археол. *Көне заманда гректер мен римдіктер шет жерлерде негізін қалаған қоныстар.* **Көне қыпшақ жазба ескерткіштері.** лингв. *11-16-ға көне қыпшақ жазба ескерткіштері тақырыбына, мазмұнына қарай хроникалар, деректемелер, ісқағаздары, жылнамалар, насихаттар, филологиялық зерттеулер (грамматика, сөздік, анықтағыш) және дастан, проза түрінде қыпшақ тілінде жазылған еңбектер.* **Көнеңің көзі.** *Өткен өмірдің күзегі.* **Көне обалар.** археол. *Ежелгі дәуірлерден сақталған археологиялық ескерткіштер, жерлеу орындары.* **Көне өсиет.** діни. *Інжілдің ең ескі бөлімі, әр заманда айтылып, жазылған және мейлінше өзгертіліп, бірмаланған ертедегі еврей әдебиетінің және фольклорының жинағы.* **Көне түркі жазба ескерткіштері.** тар. *Түркі руникалық жазба ескерткіштері, VII-IX ғасырлардағы көне түркі ойма жазулары мен қолжазбалары, көне түркі әліпбиіндегі әр алуан мәтіндер.* **Көне түркі жазуы.** лингв. *Қазақстан, Орталық Азия жерін бағзы заманнан мекендеген түркітілдес тайпалардың тұңғыш дыбыстық жазуы.* **Көне түркі тілдері.** лингв. *Осы күнгі түркі тілдерінің арғы тегі болып саналатын көне тілдер [Көне түркі тілдері қарым-қатынастық қызметін жоғалтқан, тек түркі халықтарының жазба ескерткіштері тілдерін білдіретін шартты термин болып табылады. Олардың өмір сүрген уақыты да, тараған жерлері де кең. Көне түркі тілдерінің алғашқы тілдерінің бірі – Орхон, Ене-сей алқаттарынан табылған ескерткіштер тілі].* **Көне түркі.** *Көне түркі.* **Көне тіл.** лингв. *Халықтың ру-тайпаның өткен тарихи дәуірлерінде қарым-қатынас құралы болып қызмет қылған, ал қазіргі дәуірде өлі тілге айналған немесе жаңа тілдің негізі ретінде сақталып отырған тіл.* **Көне шұңқыр мәдениеті.** археол. *Қорған астындағы жерлеу шұңқырына байланысты аталған энеолит дәуірінен сақталған ескерткіштердің жиынтық атауы.*

КӨНЕДЕЙ сын. *Көпті көрген адамдай.*

КӨНЕК зат. этн. *Ірі қара малдың бас не мойын терісінен жасалған, бие саууға не құдықтан су алуға арналған шімегі бар ыдыс. // Үлкен, ірі.*

Көнегі жібіді. *Арқа-басы кеңейді, тойынды.*

Көнегі керегеге ілінген. *Азық-түліксіз қалған, жұтаған.* **Көнегің қайта киді.** *Таз қалтына түсті, бұрынғы күйіне қошт. Көнек желін. Сүтті, сүті көп. Көнектен өткен. Тәжірибесі мол, ысылған.*

Көнекті сырттан салды. *Жалтарын бойын аулақ ұстады, жақындамады, жоламады.* **Көнекті сырттан сұрады.** *Мінез білдіріп, қыр көрсетіп жақындамады, жоламады.*

КӨНЕК² зат. мед. *Ісіп кететін ауру.*
Көнек жара. *Асқынып тұйыққа тірелген мәселе.*

КӨНЕК³ зат. этн. *Той-томалақта құдаларға табақ тартқанда алынатын кәденің түрі.*

КӨНЕКӨЗ сын. *Көп жасаған, көпті көрген, тәжірибесі мол.*

Көнекөз [көне] қариялар. *Көргені мен көңілге түйгені мол, көңіл зерек қарт кісілер.*

КӨНЕ-КӨСКІ зат. *Тозығы жеткен, ескі-құсқы.*

КӨНЕКТЕЙ сын. *Көнек сияқты үлкен, қомақты.*

Көнектей болды [қылды]. *Күн боп ісіп-кеуіп кетті.*

КӨНЕКТЕП үст. *Көнек-көнек етіп, көптеп.*
КӨНЕКТЕУ сын. *Дүрдінкіреген, көптептеу.*

КӨНЕКІ сын. сөйл. *Көне.*

КӨККЕКІРЕ зат. өс. *Далалы жерлерде өсетін дәрілік шөптің бір түрі.*

КӨНЕҚАЛА зат. археол. *Бұрын қала болған және оның қалдықтары сақталған орын.*

КӨНЕҚҰЛАҚ сын. *Көп жасаған, көп нәрсеңі естіген, әртүрлі әңгімені көп білетін (қария).*

КӨНЕКҰНЖЫ зат. өс. *Далада өсетін дәрілік шөп.*

КӨНЕЛЕ= ет. *Ескірту, тоздыру.*
КӨНЕЛЕУ= ет. *Ескіру, ескілеу.*

КӨНЕЛЕНУ *Көнелен етістігінің қимыл атауы.*

КӨНЕЛЕУ сын. 1. *Тозыңқыраған, ескілеу.* 2. *Бұрын болған, ежелгі.*

КӨНЕЛІК зат. 1. *Тозғандық, ескіргендік.*

2. *Бұрынғы өткеннен қалған қалдық, ескілік.* 3. *Көп жасап, ысылғандық, тәжірибесі молдық.*

КӨНЕР= ет. 1. *Тозу, ескіру.* 2. *Беттің әжімденіп, өрі кетуі.*

Көнерген сөздер. лингв. *Қазіргі тілде белсенді қолданылмағанымен, тілдің сөздік қорында сақталған, сол тіл өкілдеріне түсінікті сөздер.*

КӨНЕРТ= ет. *Тоздырту, ескірту.*
КӨНЕРТУ *Көнерт етістігінің қимыл атауы.*

КӨНЕРУ *Көнер етістігінің қимыл атауы; ескіру, тозу.*

КӨНЕСІН= ет. *Көнеге саналу, ескі деп есептеу.*

КӨНЕСІНУ *Көнесін етістігінің қимыл атауы.*

КӨНЕТОЗ сын. 1. *Ескірген, көнерген, тозған, килген, ұсталған.* 2. *ауыс. Шаршаған, жұдеген.*

КӨНЕТОЗДАУ сын. *Ескілеу, көнергендеу.*

КӨНЕУ зат. сөйл. *Көнеу.*

КӨНЕШІК зат. *Көннен істелген табақ.*

КӨНҚАУҒА зат. жерг. *Түйенің тұмас көн терісінен жасалатын айрықша үлкен шелек сияқты, елу-алтыс литрлік көн тұтқалы ыдыс.*

КӨНҚОТЫР зат. *Мал терісінің жүні түсіп, беті қабыршақтанған кезі.*

КӨНШИ= ет. *Ісіну, көтерілу.*

КӨНШИО *Көнші етістігінің қимыл атауы.*

КӨНШС сын. сөйл. *Көнбіс.*

КӨНШСТІ сын. сөйл. *Көнбіс.*

КӨНШСТІК зат. сөйл. *Көнбістік.*

КӨНСІ= ет. *Ындыны құрау, шөлдеу.*

КӨНТАБАНДЫ зат. зоол. *<лат. tylopoda> Табанында сүйелді қалың тері қабаты бар, аяқтары екі саусақты және ұшы мүйізді тырнақты болып келетін денелі сүтқоректілер.*

КӨНТАҚ зат. вет. *Мал терісінде болатын ауру.*

КӨНТАҚА зат. 1. *вет. Қойдың арқасына иә құйрығына түсетін қотыр. // Көнтақа түскен, күстенген. 2. Терінің қажалықтан болатын сүйел, күс. // Кепкен, мүлдем қураған.*

КӨНТАҚАЛАН= ет. *Қажалық сүйелдену, мүйіздену.*

КӨНТАҚАЛАНУ *Көнтақалан етістігінің қимыл атауы.*

КӨНТАҚЫМ: *көнтақым болды. Көлікпен жүруге өбден үйренді, дағдыланды.*

КӨНЕТАМЫР с ы н. *Көп жасаған, жуан тамыр.*

КӨНТЕ: көнте белбеу. *Көн теріден жасалған қалың, жалпақ күдері белбеу.*

КӨНТЕЙ= ет. сөйл. **Көнти.**

КӨНТЕК¹ зат. в. ет. *Малдың терісінде болатын қышыма, қотыр.*

КӨНТЕК² с ы н. *Ісіңкі, шығыңқы, көмпиген.*

Көнтек ауыз. *Борбиган, салты ерінді, томпақ ауыз.*

КӨНТЕКТЕЙ с ы н. *Көнте сияқты, қалың.*

КӨНТЕКТЕУ с ы н. *Көнтегірек, қалыңдау.*

КӨНТЕРЛІ с ы н. сөйл. **Көнтерілі.**

КӨНТЕРІ зат. 1. *Жүні қырылып, күнге қақталған тері. // Тотыққан, күнге, желге тиіп қарайған.* 2. *ауыс. Әбден шыныққан, көнбіс адам.*

КӨНТЕРІЛЕН= ет. сөйл. *Төзімді болу, көнбістену.*

КӨНТЕРІЛЕНУ *Көнтерілен етістігінің қимыл атауы.*

КӨНТЕРІЛІ с ы н. *Шыдамды, төзімді, салмақты.*

КӨНТЕРІЛІК зат. *Шыдамдылық, төзімділік, көнбістік.*

Көтерілікке салынды. *Шыдады, төзді.*

КӨНТИ= ет. 1. *Ісу, томпау.* 2. *Дурдию, қамшию.*

КӨНТИТ= ет. *Дурдиту, қомпайту, томпайту.*

КӨНТИТУ *Көнтит етістігінің қимыл атауы.*

КӨНТИЮ *Көнти етістігінің қимыл атауы.*

КӨНТУЛАҚ¹ зат. *Илеп кептірген мал терісінен жасалған төсеніш. // Арық, сарпан (мал).*

КӨНТУЛАҚ² с ы н. *Көнбіс, төзімді.*

КӨНТУЛАҚТА= ет. *Әбден кептіру, қура-тып жіберу.*

КӨНТУЛАҚТАУ *Көнтулақта етістігінің қимыл атауы.*

КӨНТІК с ы н. сөйл. **Көнтек.**

КӨНТІРСЕК с ы н. *Аш-арық, жарымаған.*

КӨНУ *Көн етістігінің қимыл атауы.*

1. *Айтқанды істеу, мойынсұну.* 2. *Шыдау, төзу.*

КӨН-ШАРЫҚ <ері қара (өгіз, жылқы, түіе) малдың илемеген мойын, сауыр, мойнақ т.б. терісінен жасалған ең қарапайым (орақ орғанда, шөп шапқанда, жаяу мал баққанда киекті) аяқ күймердің бір түрі>.

КӨНШ: көңілі көншіді. *Разы болды, көңілі жай татты, орнықты.*

КӨНІГУ *Көнік етістігінің қимыл атауы; бейімделу, икемделу.*

КӨНІК= ет. *Жаңа бір жағдайға бейімделу, икемделу, дағдылану.*

КӨНІККІШ с ы н. *Бейімделгіш, икемделгіш, дағдыланғыш.*

КӨНІКТІ с ы н. *Бейімделгіш, икемді.*

КӨНІКТПР= ет. 1. *Жаңа жерге бейімдеу, жерсіндіру.* 2. *Икемдеу, дағдыландыру.*

КӨНІКТІРУ *Көніктіру етістігінің қимыл атауы; икемдеу, дағдыландыру.*

КӨНІМДІ с ы н. *Төзімді, шыдамды, көңгіш.*

КӨНІМПАЗ с ы н. *Көңгіш, келісімшіл, келіскіш.*

КӨНІМПАЗДЫҚ зат. *Көңгіштік, келісімшілдік, төзгіштік.*

КӨНІМСІЗ с ы н. *Көнбейтін, көнбес, төзбес.*

КӨНІМСІЗДІК зат. *Көнбейтіндік, төзбейтіндік.*

КӨНІМШЛ с ы н. *Көңгіш, төзгіш.*

КӨНІС зат. *Көңгендік, мойынсұнандық.*

КӨНІС= ет. *Көңдігісу, мойынсұну.*

КӨН¹ зат. *Қордаланып қалыңданған мал қыуы.*

Көң аударды [ойды]. Қора тазалады. Көң қатса қалыбына. Адамның мінезі мен қылықтары негізіне тартпай қоймайды деген мағынада. Көң төгу. Егіс даласына топырақты құнарландыру үшін қи тоғу (иашу).

КӨН² зат. *Қалып қойған қоныс, жай, жұрт, қыстау.*

КӨНГЕ зат. к. өс. *Ау жиегі.*

Көнге жіп. к. өс. *Ау торын арқалық пен табандыққа керіп байлайтын жіптер.*

КӨНГЕЙ зат. к. өс. *Аудың табандық, арқалықтарының жуан жіптермен жалғастырылған жіңішке жіптері.*

КӨНГЕЙЛЕ¹= ет. *Көлегейлеу, бүркеу, тасалау.*

КӨНГЕЙЛЕ²= ет. *Торды аудың табандығына жалғастырып байлау.*

КӨНДЕЙ с ы н. *Көң сияқты, көң тәрізді.*

КӨНДІ с ы н. *Көңі бар, көңі көп.*

КӨН-КӨПСІ зат. *Көң-қоқыр; көң аралас қықым-сиқым.*

КӨН-КҮЛІМСІ зат. сөйл. *Көң араласып, иістенген көң-көпсі.*

КӨНҚАРҒА¹ зат. көне. *Жайлаудағы елдің ескі жұртына көшу кезі.*

КӨНҚАРҒА² зат. зоол. *Көң-қоқыр, қоқысқа қонып қоректенетін қарға.*

КӨНҚАРҒАДЫ с ы н. *Көңқарға сияқты, көңқарға тәрізді.*

КӨН-ҚОҚЫР зат. 1. *Қи аралас бықырсыған, шірген шөп-шалам.* 2. *ауыс. Ескі-құсқы, бағасыз нәрселер.* 3. *ауыс. Теріс ой, арам ниет.*

КӨН-ҚОҚЫРЛЫ с ы н. *Көң-қоқыры бар, көң-қоқыр араласқан.*

КӨН-ҚОҚЫС зат. *Түрлі заттың иістенген сыпырындысы, қалдығы.*

КӨН-ҚОҚЫР зат. *Қора-қопсыдағы қат-қабат болып жиналып қалған малдың қыуы, қобырап, ыбырсып жатқан қоқыр-соқыр заттар, сыпырынды, қоқым-соқым, шөп-шалам.*

КӨН-ҚОРДА зат. *Көң төгілген үйме жер.*

КӨНСУ *Көңсі етістігінің қимыл атауы.*

КӨНСІ= ет. *Күлімсі істің шығуы.*

КӨҢІЛ зат. 1. *Адамның мінез-құлқына байланысты жалпы эмоциялық сезім (сана, ой, зерде, назар т.б.).* 2. *Ылғат, ықылас, ниет.* 3. *ауыс. Қиял, арман.* 4. *ауыс. Пейіл, ниет, ітінат.*

Көңіл азды. *Жадап-жүдеу мағынасында. Көңіл айтты [айтысты].* этн. *Адам қайтыс болғанда, оның аайын-туғанына жұбаныш білдірді, қайырлы болсын айтты. Көңіл айту.* а) этн. *Қазақтың ертеден келе жатқан дәстүрі бойынша, жалпы ру, ауыл-ел, жеке үй немесе кісі басына түскен қайғы-қасірет, күйзеліс-шығын, өлім-жітімге байланысты көңілін білдіру салты.* ә) ә. д. б. *Дәстүрлі халық поэзиясының тұрмыс-салт жырлары тобындағы муң-шер өлеңдерінің бір түрі. Көңіл аударды. Назар, зер салды. Көңіл аудару. Назар аударып, зейін қою. Көңіл ашты.* а) *Қуантты, сергітті, сүйсіндірді.* ә) *Сана-сезімді оятты. Көңіл бақшасы.* поэт. *Көңіл сарайы, ішкі сезім. Көңіл бекіді. Ой орнықты, алдамдады. Көңіл берді.* а) *Берілді, бой құрды, ден қойды.* ә) *Иланды, сенді. Көңіл босатысты. Шер тарқатысты. Көңіл бөлді. Назар аударды, зер салды. Көңіл бөлу. Бір нәрсеге назар аударып, мән беру. Көңіл бөліну. Назар аударылу. Көңіл бұрды. Назар аударды, зейін қойды. Көңіл білдірді.* а) *Сезімін білдіріп, ойындағысын айтты.* ә) *Басу айтты. Көңіл біратым насыбайдан да қалады. Көңіл, адамдар арасындағы қарым-қатынас өте нәзік, тез бұзылығи деген мағынада. Көңілге әжім салды. Ренжітті, кейітті. Көңілге алды.* а) *Өзіне мақсат етті, ниет етті.* ә) *Ескерді, еледі.* б) *Өкпелеп қалды ренжіп қалды. Көңілге ауыр алды. Сөзді көтере алмады, ренжіді. Көңілге бекіту. Есте сақтау, жадында ұстау. Көңілге дік қылды [етті, тиді].* Көңілге алды, ренжіді. **Көңілге [көкірекке] дық алды.** *Ренжіді, көңіліне ауыр алды. Көңілге [көкірекке] дық болды. Ренжіді, көңілге қаяу түсті. Көңілге дық салды [келтірді].* Көңілге қаяу түсірді, көңілін қалдырды. Көңілге дық түсті. *Ренжіді, көңілі қалды. Көңілге жақты. Ұнады, ойынан шықты. Көңілге жалау болды. Медеу етіп, осит енеге тұтты. Көңілге келді.* а) *Ауыр тиді,*

жанына қатты батты. ә) *Ойына түсті, тіліне оралды. Көңілге кір жуытпады. Күдіктенбеді, ренжіспеді. Көңілге кір сақтады. Жүрекке дық ұстады, кектенді. Көңілге кір түсірді. Жүрекке қаяу, реніш салды, дақ қалдырды. Көңілге қарады. Ренжіткісі келмеді, сыңайымен санасты. Көңілге қаяу түсірді [бар]. Ренжітті, көңіліне кірбің салды [бар]. Көңілге қиял салды. Ой салды, тұрткі болды, ұсыныс айтты. Көңілге қонды. Нанымды, орынды болды, ойдан шықты. Көңілге қуат қылды. Жұбаныш етті, сүйеу етті. Көңілге қылау [дақ, дық, кірбің, қаяу ілінді] түсті. Ренжіді, реніш тапты. Көңілге медет [медеу] болды. Жұбаныш, таяныш болды; дәтке қуат болды. Көңілге нұр құйды. Шатманды, бақытқа бөледі. Көңілге салқын, көзге жат. Көзге қораш сүйкімсіз. Көңілге тоқ санады. Өзіне-өзі күш беріп, демеу етті. Көңілге тоқды. Жақсылап түсінді, мықтап ойға сақтады. Көңілге түсті. Ойға келді. Көңілге тік келді. Ауыр тиді, қарсы келді. Көңілге ұялады. Ұнады, орынды көрінді. Көңілге шайтан кірді. Бұзылды, бүлінді. Көңілде бәрі сайрап тұр. Бәрі есте сақталған, өткеннің барлығы көз алдында, әлі есінде. Көңілдегі жерінен шықты. Ойлағанындай, дйтпегеніндей болды. Көңілде көлеңке қалмады [қалған жоқ] Ойда күдік болмады күдігі сейілді. Көңілінен шықты. Ойынан табылды, ұнады. Көңілден жоғалтты. Есінен шығарды, ұмытты. Көңілден орын тепті. Ұнады, ойынан шықты. Көңілден тыным кетті. Мазасызданды, көңілі көншімеді. Көңілден кір [дақ, дық, кірбің] арылды [кетті]. Көңілде жүрген реніш, өкпе-наз тарқады. Көңілден кір кетті [арылды, ашылды]. Көңілде жүрген өкпе-реніш, араздықтың, наразылық пен қаяудың ізі өшті. Көңілден қағаберіс қалды. Көңіл бөлінбеді, ескерілмеді, мән берілмеді, назардан тыс қалды. Көңіл делбеді. жерг. *Көңіл тоқтатты, көңіл қойды. Көңілдері бітісті. Біріне-бірінің көңілі толды, риза болысты. Көңілді алаң етті. Көңілін, ойын бөлі; мазалады. Көңілді жырмен аулады. Жырмен көңіл көтерді, жұбатты. Көңілдің күңгейі. бейн. Шат-шадыман, бақытты шақ. Көңілдің күнесі. бейн. Қуанышты, жарқын шағы. Көңілдің құсы ұшты. поэт. Ой, қыялдың құйқыжысуы туралы айтылады. Көңілдің түйғығына малтыды. бейн. Сапырылсықан сезімдердің ішінде болды, небір көңіл-күйді басынан кешірді. Көңілде көлеңке қалмады. Ойда күдік болмады. Көңілде тот қалды. Көңіліне кірбің түсті, көңілді кір шалды. Көңіл күйі, көңілдің сазы, хошы. Көңілдің күні өшті. Үміт үзілді, қызығы таусылды. Көңілді тоздырды. Көңіліне қаяу салды, көңілін қалдырды. Көңілді тыншытты. Жайлапандырды, жанын жай таптырды. Көңіл жазды.* а) *Көңілде дық қалдырмады.* ә) *Бой сергітті, серуендеді. Көңілі жарасты. Бір-бірімен түсіністі, сыйласты, пікірлес болды. Көңіл жарастығы. Татулық, бірін-бірі тез ұяныштылық, жандары жақындық. Көңіл жарастыру. Бірін-бірі ұнату, көңіл қосу. Көңіл нәші. Көңіл күйі. Көңіл жұбатар. Демеу болар, алданыш етер. Көңіл жүйрік пе, көң нөнен жүйрік пе? Ұшқыр қиял туралы айтылады. Көңіл жұлжиды. Басына әртүрлі ойлар келеді, көңіліне әр нәрсе оралады. Көңіл жұртпады. Біреудің қас-қабағына қарады, ренжітпеді, өкпелетпеді. Көңіл жібәрді. Ықылас қойды, ітінат етті. Көңіл көгіне үйірілген. Ойға бекем жиналған. Көңіл көзі. Ой, парасат, сана. Көңіл [көңілін] көтерді. Жадырады, ойын сергітті, көңілдендірді. Көңіл көтерерлік. Көңіл толарлықтай, риза болатындай, жаның сүйсінетіндей. Көңіл күй [сазы]. Ішкі сезім, жан дүние, адамның зауқы, көңіл қошы. Көңіл күй лирикасы. ә. д. б. Ақынның тебіренсін толғанысын, сезімін білдіретін лирикалық түрі. Көңіл күй, көңіл күйі, көңіл хошы. Көңіл күйін күйттеді. Өз жайын, жан рақатын ғана ойлады. Көңіл кірледі. бейн. Көкіректі қайғы, уайым басты. Көңіл кірі. Ойда жүрген реніш, өкпе. Көңіл қазы, көз таразы. Адал ниет, өділ іс мағынасында. Көңіл қамалы адал.**

п о э т . Көңілінен шықты, көңілін көтерді. Көңіл қойды. Зер салды, назар аударды. Көңіл қос айтты. э т н . ж е р г . Кісісі қайтыс болған үйіне көңіл айтты; қайғы-қасіретіне жұбаншы айтты, ниеттес көңілін білдірді. Көңіл қосты. Бір-бірін ұнатты, жарасты, қосылды; ерл-зайыпты болды. Көңіл қошы. Көңілдің жай-күйі, шаттығы. Көңіл құсы. Арман, қиял. Көңіл налыды. Көңіл толмады, қатты реңжіді, назаланды. Көңіл назы. Көңілдің қалауы. Көңіл өксігі. Өкініш, реніш. Көңіл пернесі. п о э т . Көңіл күйі. Көңіл салмады. Мән бермеді, ықыласы аумады. Көңіл соғу. Қалау, ұнату. Көңіл соқырлығы. Білімсіздік, نادандық; сезімсіздік. Көңіл сүйер. Ең жақын, жақсы көрер, ұнатар адам, дос-жар. Көңіл тоғайтты. Көңіліне тоқ санады, көңілі толды. Көңіл тосабы. п о э т . Мұң, уайым. Көңіл туады. Көңіл жарасады, үйлеседі. Көңіл хошы кемеліне келді. Риза болды, көңілі жай тапты. Көңілі ала. а) Ниеті, тигылы дұрыс, тізуді емес. ә) Ойы сан саққа жүзірген, әр нәрсені ойлаған. Көңілі алабыртты. Әрі-сәрі ойға қалды, дәйек татпады. Көңілі алаңдады [алаң болды]. Қобалжыды, бірдеңені күтуден болды. Көңілі алаңдады. Елезізді, тынышы кетті, мазасызданды. Көңілі алып-ұшты. Қатты қуанды, тебіренді. Көңілі ауды. а) Бітасы түсті, ниеттенді, көңілі кетті. ә) Ұнатты, жаратты, гашық болды. Көңілі ашық, көзі өткір. Сауатты, білімді. Көңілі ашылды. Ой серпіп, шаттанды. Көңілі бар. Жақсы көреді, ұнатады. Көңілі басылды. Жаны жай тапты, тынышталды. Көңілі бекіді. Ойы орнықты, жай тапты. Көңілі бос. Көңілшек, елжірегіш. Көңілі босады. Мұңайды, қатты қобалжыды, жылағысы келді. Көңілі бостау. Көңілшек, жүрегі нәзік, әсершіл. Көңілі бөтен емес. Бойын алыс салмайды. Көңілі бұзық. Ойы арам. Көңілі бұзылды. а) Ниеті бұзылды, бөтен ойға келді. ә) Қамықты, елжіреді, қобалжыды. б) Ниет қылды, шешімге келді. Көңілі білді. Сезді. Көңілі бітті. Риза болды. Көңілі далада. Ойы басқа жақта. Көңілі даладай далиды. бейн. экспр. Жайбарқақтантып, масайрап пейілі кеңейді, жайсандақты. Көңілі дал-дал. Жаны жаралы, қайғылы. Көңілі дауаламады. Батпады, батылы жетпеді. Көңілі елууреді. Қиялы көтерілді, үміті артты. Көңілі елжіреді [еріді]. Жан-дүниесі босады. Көңілі енжар [қаюу]. Уайымы бар, жабырқауды. Көңілі еріді. Елжіреді, мейірленді. Көңілі жабыңқы. Түр-пішіні мұңайған, жабырқаған, көңіл қошы жоқ. Көңілі жабырқады [жабықты, қамықты]. Қайғырды, көңілсізденді, көңілін кірбің шалды. Көңілі жадырады. Көңілденді, шаттанды. Көңілі жай [тоқ]. Қамсыз, уайымсыз, қайғысыз; жаны тынышты, рақаттанған күйде. Көңілі жай тапты [дауаланды, демдеді, жайланды, орнықты, орнына түсті, сая тапты, тойды, тынды, тыншыды]. Дегені болды, ойындағысы болды, жаны жайланды, орнына түсті. Көңілі жақын [жақындау]. а) Көңілде. ә) Ниеттес, сырлас, пікірлес. Көңілі жаңғырды. Шаттанды, шалқыды. Көңілі жарасты. а) Бірін-бірі ұнатты, көңіл қосты. ә) Алған ойына, ниетіне сай келді. б) Келісті, ұғынысты. Көңілі жарылды. Асып-сасып, не істерін білмей, ойы сан саққа жүзірді. Көңілі жарым [жарым көңіл]. Ойы бөлінген, қамқонді, көңілі алаң. Көңілі жарым [сынық], көзі жасты. Қайғы-қасіретті, уайымды. Көңілі жасыды. Мұңайды, уайымға батты. Көңілі жедел есті. Масаттанды, тасыды, шаттанды. Көңілі желікті. Көңілденді, жүрегі алып-ұшты. Көңілі жер [жердей] болды. Тауы шағылды, беті қайтты. Көңілі жетер. Сыйлас, ет жақын. Көңілі жетік [жетігірек], көзі ашық [ашығырақ]. Көңілі жетігірек, көзі ашығырақ. Саналы, көкірегі ояу. Көңілі жұбанды. Көңілі орнықты, жай тапты. Көңілі жұқарды. Уайым басты, қайғырды. Көңілі жүдеді. а) Уайымдады, қатты мұңайды. ә) Реңжіді, көңілі қалды. Көңілі жүден, жаны жадады. Өмірден торықты, жаны қажыды. Көңілі жүдеу. Көңілсіздеу, мұңайған. Көңілі

жүдеу тартты. Жабырқады, мұңайды. Көңілі жүйрік. Зерделі, білгір, алғыр. Көңілі жібіді [жылдыды, иіді]. Мейірі түсті. Көңілі келді. Қалады, ықыласы түсті. Көңілі керек [бітеу]. Сезімсіз, сезім-түйсіксіз деген мағынада. Көңілі кетті. Ықыласы ауды, ұнатты. Көңілі көбен. Жадау, тұнжыр, жабырқақты. Көңілі көкке ұшты. Көңілі өсті, шаттанды. Көңілі көкте, басы жерде. Менменсігін, өр көкірек. Көңілі көл-дария. Ақжарқын, кеңпейіл. Көңілі көлдей болды [шалқыды]. Көңілденіп, қуаныш кернеді. Көңілі көншіді. Жаны жай тапты, жүрегі орнықты. Көңілі көпшіктей көншіді. Масаттанды, шаттанды. Көңілі көсем. Ықылдасы мол, ынтасы ерекше, артық. Көңілі көтерілді. Шаттанды, қуанды. Көңілі көтеріңкі. Көңілді, шат. Көңілі көшкен жұрттай құлазыды. Көңілі жасыды, мұңайды, жабырқады, қаналанды. Көңілі күпті. а) Сенімді аз, күмәнді. ә) Ренішті, мұңды-шерлі. Көңілі кір. а) Көңілі жабырқақты, қайғылы. ә) Ниеті жаман, арам. Көңілі кірбең тартты. Көңіліне қаяу түсті, қабағы кіржиді. Көңілі қабарды. Қам көңілі, пәс, не болса соған реңжи берді. Көңілі қайтты [қалды, суыды, суынды]. Реңжіді, тауы шағылды, өкпеленді. Көңілі қалағанымша. Барынша, қанағат-танғанша. Көңілі қалады. Ұнатты, көңілінен, ойынан шықты. Көңілі қалды. Өкпеленді, реңжіді, көңілі суыды. Көңілі қамсыз. Ештеңе ойламайты. Көңілі қамырықты. Қайғырды, уайымдады. Көңілі қарайды. Түңілді, торықты, күдер үзді. Көңілі қараңғы тартты [қараң болды]. Іш құса болды, қатты қамықты. Көңілі қарау. Арам ниетті. Көңілі қаюу [қаюулы]. Көңілде жайсыздық, аландаушылық бар. Көңілі қаюулы. Көңілге дақ түскен, құлазыңқы, реңжулі. Көңілі қорықты [мұздады]. Іштей шошынды, үрейленді. Көңілі құлазыды [ойсырады, үңірейін қалды]. Бәрінен айырылғандай көңілсізденді, түңілгендей болды, жалғызсырады. Көңілі май ішкендей кілкіді. Қобалжыды, көңілі дауаламады. Көңілі мамыр болды. Көңілі жайланды. Көңілі мас. Дандайсыған, көкірегінен керген. Көңілі наразы. Іштей қолдамады, ыраза болмады. Көңілін аққа берді [ұйытты]. Адал ойлады, адалдыққа жорыды. Көңілін алды. Ойынан шықты. Көңілін аулады [алдады]. Көңілін тауып, жұбаншы болды. Көңілін ауырты. Қатты қынжылтты, реңжітті. Көңілін ашты. Сана-сезімді оятты. Көңілін басты. а) Желігін басты, бетін қайтарды. ә) Көңілін тынышты. Көңілін бекітті. а) Іштей тебіренуі басылды, жайланды. ә) Тоқтамға келді. Көңілін биледі. Өзін-өзі ұстады, тежеді. Көңілін бір демеді. Тынышталды, көңілі орнықты. Көңілін қабарту. Жабырқау, көңілін қалдыру. Көңілде бір дық кетті. Өкпе-ренішін ішінде сақтап, өзмен ала кетті. Көңілдегі діті. Ойындағы арманы, айтпақысы болған сыр. Көңілде дығы бар. Реңжулі, ренішті, көңілде кірбің бар. Көңілде дық кетті. Реңжіп кетті, көңілі қалды. Көңілде [көкірегіңде] кіршік жоқ. Адал, пәк, арамдығы жоқ. Көңілде сайрап тұр. Бәрі жадында, есінде түгел сақталған. Көңілде татауы жоқ. Көңілі таза, ақниет (адам). Көңілде ақтық салды. Көңіл жұбатты, көңіл аулады. Көңілде арамдық түсті. Қастық ойлады, жаман ойы ішінде сақтады. Көңілде дық [қаюу, дақ, кір, жара] түсірді, [салды]. Реңжітті, наразы қылды. Көңілде діт сақтады. Реніші ойынан кетпеді. Көңілде дік тиді. Көңілде ауыр тиді, көңіліне келді. Көңілде жақты. Ойынан шықты, жаратты, көңілнен шықты, ұнады. Көңілде жел берді. Рух, қайрат беріп, желінтітті. Көңілде жел бітті. Шаттық пайда болды. Көңілде желік енді. Қуаныш пайда болды, масайрады. Көңілде күдік алды. Бірдеңеден секем алды, күмәнданды. Көңілде кіді алып қалды. Өкпеленді, реңжіді, жабырқанды. Көңілде кідік алды. Секем алды, кәдікпенді. Көңілде кірбің алды. Реңжіді, өкпеленді, дық санады. Көңілге кірбің түсірді. Жүрекке қаюу салды, реңжітті. Көңілде кір сақтамады. Кек тұтпады. Көңілде

қарады. Райын бақты, жай-жапсарын байқады, реңжітпеуге тырысты. Көңіліне қара шапты. Арам ой келді, қастандық ойлады. Көңіліне қаппақ тұрып қалды. Көңілі қалды, көңілін кірбің шалды, реңжіді. Көңіліне қасірет құйды. б е й н . Жүрегің шеге толтырды, жаның азаптады. Көңіліне қиял кірді. Ой келді, зауқы соқты. Көңіліне қобалжу кірді. Алаңдады, тынышы кетті, күдік енді. Көңіліне қобалжу салды. Алаңдатты, қобалжытты. Көңіліне қондыру. Сенімін ұялату, сендіру. Көңіліне мұң кіргізді. Көңілін алаңдатты, уайымға салды. Көңіліне түйді [тоқыды]. Санасына мықтап сіңірді. Көңіліне түйін түсті [қайғы толды]. Жүрегіне дерт, құса ұялады; жүрегіне дерт байланды. Көңіліне ұнады [жақты, үйлесті]. Жаратты, жақсы көрді, ойына сай келді. Көңіліне шаттық орнады. Қуанды, көңілін қуаныш кернеді. Көңілін жай таптырды. Қуантты, риза етті. Көңілін жұбатты. Тоқтау айтты, басты. Көңілін жықпады [жыққысы келмеді]. Көңіліне қарады, реңжітпеді. Көңілін жылытты. Көңілге жылу ұялатты, көңілдендірді. Көңілін жұртпады [жықпады]. Реңжітпеді, қана етпеді, бетін қайтармады. Көңілін жібітті. Мейірлендірді, мейірін түсірді. Көңілін көлегейледі. Ойға қалдырды, қайғыртты. Көңілін көншітті. Жанын жай таптырды, тынышандырды, тынышты. Көңілін күпті қылды. Күдік туырды, мазалады. Көңілін кір басты. Жаны жүдеу тартты, жабырқады; сары уайымға салынды. Көңілін қайтарды. Меселін қайтарды, реңжітті. Көңілін қалғызды. с о й л . Көңілін қалдырды. Көңілін қалдырды. Реңжітті, өкпелетті. Көңілін қимады. Реңжіткісі келмеді, меселін қайтармады. Көңілін өсірді. Марқайтты, масаттандырды, шаттандырды. Көңілін салды. Ден қойды, назарын аударды. Көңілін сұмытты. Тауалын қайтарды, айнытты. Көңілін сап қылды. Риза етті, ойындағысын тапты, көңілін жай таптырды. Көңілін ұстады, ниеті, пейілі тарылды. Көңілін тындырды. Разы қылды, тілегін орындады. Көңілін ұйытты. Сөзіне сендірді, көндірді. Көңілін хош алды. Риза болды, көңіл көтерді. Көңілі орнықты. Көңілі жайланды, жаны жай тапты. Көңілі орнына түсті. Ойындағысы орындалды, жаны жай тапты. Көңілі ортайды. Көңілсіздік басты, көңілі қалды. Көңілі оянды. Жадырады, серігді. Көңілі өсті. Шаттанды, жадырады, марқайды. Көңілі өсік. Көңілі, көңілі көтеріңкі. Көңілі пәс. а) Көңілсіз, алаңдаулы, қобалжылы. ә) Арам ойлы, пікірі теріс. Көңілі сап болды Ойындағысы орындалды, көңілі орнықты. Көңілі сегіз саққа жүгірді. Алаң болды, мың құбылды, сан өзгерді. Көңілі селт етпеді. Көңіл күйі жоқ, көңілі көтерілмеді, еш нәрсеге зауқы болмады. Көңілі сергіді. Бой жазып, жадырады, көңілденді. Көңілі соқпады. Ұнатпады, немқұрайлы болды. Көңілі соқыр. Еш нәрсені аңдамас, ойсыз, мақсатсыз. Көңілі сөгілді. Аһ ұрды, қатты өкінді. Көңілі судай [дариядай] тасыды. Шектен тыс рақаттанды, масаттанды. Көңілі су сепкендей басылды. Алабыртқан көңілі бірден тыйылды құлазып сала берді. Көңілі сынды. Жабырқады, налыды. Көңілі тасыды [шалқыды]. Шаттанды, қуанышқа бөленді. Көңілі тетік. Ойлы, саналы деген мағынада. Көңілі тойды. Сүйсіне разы болды. Көңілі тоймады. Қанағат етпеді, риза болмады. Көңілі тоқ. Алансыз, бейқам, көңілі хош, жайлы. Көңілі тоқырады. Көңілі түсті, тауы шағылды. Көңілі тоқырамады. Бірдеңеге қанағаттанбады, көңілі көншімеді. Көңілі тоқырау. Көңілі түсу, көңілі су сепкендей басылу. Көңілі толды. Разы болды, қанағаттанды. Көңілі торықты [тарықты]. Қам көңіл болды; түңілді. Көңілі түзу. Ықыласы дұрыс, ниеті оң. Көңілі түршікті. Зәресі ұшты, қорықты. Көңілі түсті. Ойы болды, ниет етті, қалады. Көңілі тынды [тыншыды]. Ойындағысы болып, сабасы-

на түсті, жаны жай тапты. **Көңілі тыныш.** Жайбарақат, мазасыз. **Көңілі тірі.** Саналы, сезімді. **Көңілі хош болды** [көңілдің хошы түсті]. Жақсы көңіл күйде болды, көңілі жай тапты, риза болды. **Көңілі шайлықты.** Беті қайтты, жүрегі тұршықты. **Көңілі шамдай жарық.** Санасы нұрлы, білімге зерек, көңіл көзі ашық. **Көңілі шапты.** а) Қызықты, құмартты. ә) Тәбеті тартты. **Көңілі шат.** Көңілі көтеріңкі, қуанышты. **Көңілі шер болды.** Көңілі қайғыға толды, уайымға батты.

КӨҢІЛАДАНАРЛЫҚ сын. Ермек етерлік, алданыштық.

КӨҢІЛАДАС сын. Алдандыратын, көңіл аулатып, алдаусырататын.

КӨҢІЛАУДАРАРЛЫҚ сын. Мәні зор, маңызды, санасарлық.

КӨҢІЛАШАР сын. Сергітер, шаттандыра.

КӨҢІЛДЕЙ сын. Көңіл сияқты, көңіл тәрізді.

КӨҢІЛДЕН = ет. 1. Шаттану, қуанышқа болу. 2. Жадырау, көңілі көтерілу, жайрандау.

Көңілденіп сала берді. Бірден жадырай түсіп, жайраңдады.

КӨҢІЛДЕНДІР = ет. Шаттандыру, көңілді көтеру.

КӨҢІЛДЕНДІРУ Көңілдендір етістігінің қимыл атауы.

КӨҢІЛДЕНУ Көңілден етістігінің қимыл атауы; қуану, шаттану.

КӨҢІЛДЕНІС = ет. Көңілдерін көтерісу.

КӨҢІЛДЕНІСУ Көңілденіс етістігінің қимыл атауы.

КӨҢІЛДЕС сын. 1. Ниеттес, тілегі бір, көңілі жақын. 2. Пікірлес, сырлас. 3. ауыс. Көңілі жақын, ашына.

КӨҢІЛДЕСТЕУ сын. Көңілі жақындау.

КӨҢІЛДЕСТІК зат. 1. Ниеттестік, тілектестік, пікірлестік. 2. ауыс. Ашыналық, көңіл жақынддық.

КӨҢІЛДІ сын. 1. Қуанышты, шат-шадман. 2. Қызықты, сауықты. 3. Жан дүниені тербетер, әсем, сазды.

КӨҢІЛДІК зат. **Көңілділік.**

КӨҢІЛДІЛЕУ сын. Қуанышты, жайдарылау.

КӨҢІЛДІЛІК зат. Қуаныштылық, жайдарылық.

КӨҢІЛДІРЕК сын. 1. Жайдарылау, көңілділеу. 2. Қызықтырақ.

КӨҢІЛЖЕТЕР сын. Аралас-құралас, жақын (ағайын, туыс, дос).

КӨҢІЛЖҮЙРІКТІК зат. бейн. 1. Қиялқишқырлығы. 2. Зеректік, көздендік.

КӨҢІЛЖЫҚПАС сын. Ренжітпейтін, бет қайтармайтын.

Көңілжықпас, көйлек жырtpac. Біреудің қас-қабағына қарап, көңілін қалдырмайтын адам!

КӨҢІЛЖЫҚПАСТЫҚ зат. Көңілді қимаушылық, көңілге қараушылық.

КӨҢІЛҚИМАС сын. Аса қымбатты, қадірменді, аяулы.

КӨҢІЛМАСТЫҚ зат. бейн. Массажтанушылық; дандайсушылық, астамшылыққа салынушылық.

КӨҢІЛСІЗ сын. 1. Зауқы жоқ, ықпалсыз. 2. Қызықсыз, сауықсыз. 3. Жабырқау, шабытсыз, жадау. // Жабырқау қиырсаған адам.

Көңілсізден к...сіз бала туады. Ынтасыз адамның ісі шала болады.

КӨҢІЛСІЗДЕН = ет. Жабырқау, қиырсағысы тусу, еш нәрсеге зауқы болмау.

КӨҢІЛСІЗДЕНДІР = ет. Жабырқату, қиырсағысын түсіру.

КӨҢІЛСІЗДЕНДІРУ Көңілсіздендіру етістігінің қимыл атауы.

КӨҢІЛСІЗДЕНУ Көңілсіздену етістігінің қимыл атауы.

КӨҢІЛСІЗДЕУ сын. 1. Ықпалсыздау, неміқпайдылау. 2. Жабырқау, жадау.

КӨҢІЛСІЗДІК зат. 1. Ықпалсыздық, неміқпайдылық. 2. Жабырқаудық.

КӨҢІЛШЕК сын. Кісі көңілін жықпайтын, көңіл қимас, көңілі бос. // Кісі көңілін жықпайтын адам.

КӨҢІЛШЕКТЕУ сын. Көңіл жықпайтын, көңілі бостану.

КӨҢІЛШЕКТІК зат. Көңіл бостық, көңіл қимастық.

КӨҢІРКЕ = ет. жерг. Бықсу, көңірсу.

КӨҢІРСЕК сын. Жағымсыз, иісті.

КӨҢІРСУ Көңірсу етістігінің қимыл атауы.

КӨҢІРСІ = ет. 1. Қоңырсып жаман, жағымсыз иіс шығу. 2. Босаңсу, бусану. 3. ауыс. Құлпыру, жайнау, жарасу.

КӨҢІРСІК сын. Қоңырсыған сасық, бықсық (иіс).

КӨҢІРСІТ = ет. 1. Отты бықсыту, қоңырсыту. 2. ауыс. Орынсыз сөзді бастау, бірдеңенің шетін шығару.

КӨҢІРСІТУ Көңірсіт етістігінің қимыл атауы.

КӨП үст. 1. Мол, қыруар. // Халық, көпшілік, жұртшылық. 2. Едәуір, бірсытыра. 3. Ұзақ, талайға дейін.

Көп басналдақты әкімшілік. Бірнеше бағынышты инстанциялардан тұратын әміршілдік-әкімшілдік басқару жүйесі.

Көп болды. Артық болды, артық саналды. **Көп болса.** Мықпағанда, әрі кеткенде. **Көп жағдайда.** Көбіне-көп, көбінесе.

Көп жаса! алғыс. Ғұмырлы бол, өмірің ұзақ болсын. **Көп жасағыр** [мың жасысын]. тілек.

Ұзақ өмір сүр, өмір жасың ұзақ болсын. **Көп жасады.** Ұзақ өмір сүрді. **Көп ит.** бейн. Соқыр көңіл иелері, тобыр. **Көп [көпті] көрген.** Өмірдің жақсы-жаманын басынан кешірген. **Көпке топырақ шашты.** Көпшілікке қарсы шықты. **Көп кешікпей.** Көп ұзамай, шамалыдан кейін, сәлден соң, артынан-ақ. **Көп күіс берді.** Ұзақ киюге жарады, шыдады. **Көп кіндікті.** Бірнеше жерден басқарылатын, орталығы көп. **Көп қатынды.** Бірнеше әйелі бар. **Көп [қос] қатын алушылық.** этн. Өз әйелінің үстіне тағы бір немесе одан да көп әйел алушылық. **Көп нүкте.** лингв. Айтылмай, түсіп қалған ойды, аяқталмай қалған сөйлемді т.с.с. білдіру үшін қойылатын тыныс белгі. **Көп орайда.** Көбінесе, негізінен, көп жағдайда. **Көп өлшемді кеңістік.** Өлшемі үштен артық кеңістік. **Көпшен көрген ұлы той.** Не болса да, елден бөлектенбей, қиыншылықты елмен бірге көрген дұрыс деген мағынада. **Көп пернелі домбыра.** Пернесі 9-дан көп жаңа домбыра түрі. **Көпті көрген кісі.** Көрген-білгені мол, көпті білетін көнекөз адам. **Көптің аузын күзетті.** Сөз аңдыды, сөз бақты. **Көптің байлаған ісі.** бейн. Көпшіліктің шешімі, көп болып ақылдасып табылған шара. **Көптің бірі емес.** Орны бөлек, сыйлы, қатарынан озық тұрған адам. **Көптің дүрмегі.** Көптің ауаны, жұрт сарыны, халықтың беті. **Көптің ығында болды.** Көптің арасында, панасында жүрді. **Көп шуылдақ.** Қарапайым көпшілік, тобыр.

КӨП-АЗША үст. көне. Арахидік, аз да емес, көп те емес, әртүрлі деңгейде.

КӨПАРНАЛЫ: көп арналы байланыс. әск. Арнайы аппаратура көмегімен байланыстың бірсымды сызығы арқылы бір мезгілде бірнеше сөйлесуді жүзеге асыратын байланыстың түрі.

КӨПАЯҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. mugiaroda> Буын аяқтылардың бір класына жататын, дене пішіні құрт тәрізді бунақты, бірнеше аяғы бар жәндіктер.

КӨПӘЙЕЛДІЛІК зат. Көп әйел алушылық.

КӨПБАЛАЛЫ сын. Туган баласы көп, үбірлі-шүбірлі.

КӨПБЕЙІНДІ сын. мед. Көп салалы, көп жақты.

КӨПБУДАНДЫЛЫҚ зат. биол. Бір-бірінен бірнеше белгілер бойынша ерекшеленетін дарақтарды жұптастыру нәтижесінде алынған гетерозиготты будан.

КӨПБҰРЫШ зат. геом. Кез келген тұйық сынық сызық.

КӨПВЕКТОРЛЫ: көпвекторлы саясат. саяси. Бірнеше бағыт-бағдарды, көпжақты бағытты ұстанатын саясат.

КӨПДАУЫСТЫ сын. муз. Бірнеше дауысты, бірнеше музыканы қамтыған.

КӨПЕ зат. жерг. **Көпене.** Шөмеледен кішілеу астық, шөп үйіндісі.

КӨПЕЙ сын. 1. Кеш туылған, кенже туылған (төрт түлікке қатысты). 2. Әлжуаз, әлсіз.

Көпей қозы. Кеш туган, кенжелеп туган қозы.

КӨПЕЙПРЕК сын. Кенжелеу, кішірек.

КӨПЕК сын. Танап, ұсақ.

КӨПЕ-КӨРНЕУ үст. Көз алдында, ашықтан-ашық, көрінеу көзге.

КӨПЕН зат. өс. Көкіл түсті гүлі бар, көпжылдық шөптесін өсімдік.

КӨПЕНЕДЕЙ сын. Көпенеге жуық, көпене сияқты.

КӨПЕНЕЛЕ = ет. Шабылған шөпті кішігірім етіп ұро, шөмелеу.

КӨПЕНЕШІ зат. Шөпті үйіп, шөмеле жасайтын адам.

КӨПЕС ор. зат. тар. Жекеменшігінде сауда жасау үшін өнім беретін кәсіпорны бар ірі саудагер.

КӨПЕСШЕ үст. Көпеске ұқсап, көпес сияқты.

КӨПЕСІМСІ = ет. экспр. Көпес екенін мақтан ету, көпес болғансу.

КӨПЖАҚ зат. геом. Бірнеше шектеулі көпбұрыштан құралған бет.

Көпжақтың жазбасы. матем. Берілген көпжақты алу үшін оның қабырғалары мен төбелері бойынша жаспыру тәртібі көрсетілген көпбұрыштардың жиыны.

КӨПЖАҚТЫ сын. Жан-жақты.

КӨПЖАҢҒАҚША зат. бот. <лат. multinucula> Бір-бірімен бірікпеген, ұсақ жаңғақшалардан құралған, қақырамайтын құрғақ жеміс.

КӨПЖАПЫРАҚША зат. бот. <лат. multifolliculus> Өзара бірікпейтін бірнеше жапырақ пішінді жемісшелерден тұратын, бауыр жігінен ашылатын құрғақ жеміс.

КӨПЖЫЛДЫҚ сын. бот. Екі жылдан артық тіршілік ететін, жыл сайын гүлдеп, жеміс беретін ағаш, бұта, шөптесін өсімдіктер.

Көпжылдық дақылдар. егіншар. Бірнеше жыл бойы өсе беретін дақылды өсімдіктер.

КӨП-КӨПЛДІР сын. сөйл. Ашық көк.

КӨП-КӨПТЕН үст. Мольнан, көбінен.

КӨП-КӨРІМ сын. жерг. Әжептөуір, жап-жақсы.

КӨПКҮНДІК зат. жаңа. Бірнеше күнге созылатын жарыс, шара.

КӨПҚАБАТТЫ сын. Бірнеше қабаттан тұратын.

КӨПҚҰДАЙЛЫЛЫҚ зат. Әртүрлі заттар мен құбылыстарға табынушылық.

КӨПҚҰДАЙШЫЛ сын. Түрлі заттар мен құбылыстарға табыныш.

КӨПҚЫРЛЫЛЫҚ зат. Әр алуандық, құрделілік.

КӨПМӘДЕНИЕТТІ сын. Қатар дамыған әр алуан мәдениетке қатысты.

КӨПМҮШЕ зат. мат. Қосу не азайту белгілері арқылы берілетін бірнеше бір мүшеден құралған алгебралық өрнек.

КӨПМІНДЕТТІЛІК зат. инф. Операциялық жүйенің бір мезгілде бірнеше тапсырманы оңдеуге мүмкіндік беретін дербес компьютердің жұмыс режимі.

КӨПНОҚАТ зат. зоол. Дене тұрқы 7–9 см болатын, басын төмен салып жүзетін балық.

КӨПОСЫТ сын. техн. Бірнеше білікті.
КӨПАЛАТАЛЫ сын. қоғ-саяси. Бірнеше палатадан тұратын.

КӨПАЛАТАЛЫЛЫҚ зат. қоғ-саяси. Көп палатадан тұратындық.

КӨПАРТИЯЛЫ сын. Екі немесе одан көп партиядан тұратын.

КӨПАРТИЯЛЫЛЫҚ сын. қоғ-саяси. Екі немесе одан да артық партиядан тұратындық.

КӨПӘТЕРЛІ сын. Бірнеше пәтерден тұратын.

КӨПШЕ сын. Мақтаншақ, боспе, күрсіме. // Мақтаншақ, боспе адам.

КӨПОЛИПОИДТІЛІК зат. биол. Азға жасушаларында хромосома жиынтығының артуынан пайда болатын, тұқым қуалайтын өзгергіштік.

КӨПРОЦЕССОРЛЫҚ: көпроцессорлық өңдеу. инф. <ағыл. multiprocessing> Көп микропроцессорлы компьютерлерде бір мезгілде екі немесе одан да көп тапсырмалады әртүрлі процессорларда атқару.

КӨПСАЙЫС зат. спорт. Спорттық ойынның бірнеше түрі (жүгіру, секіру т.б.) біріктіріле, бірден өткізілетін жары.

КӨПСАЛАЛЫ сын. Әр жақты, жан-жақты.

КӨПСАТЫЛЫ сын. Бірнеше сатыдан тұратын.

Көпсатылы қолтабан. сушар. Су тоқтатқыш бөгетшелері бір-біріне қатарласып, сатылы түрде келетін қолтабанның түрі.

Көпсатылы құлама. сушар. Судың жоғары деңгейінен төменгі табанына дейін бірнеше бөлшекке бөлінген су құламасы. **Көпсатылы ракета**. әск. Әрқайсысының жеке отынды қозғалтқышы мен басқару тетігі бар бірнеше жекелеген бөліктен тұратын ракета.

КӨПСӨЗДІ сын. Көп сөйлейтін, сөзуар, мылжың.

КӨПСӨЗДІЛІК зат. Оңды-солды көп сөйлейтіндік, боспелік.

КӨПСУ Көпсі етістігінің қимыл атауы.
КӨПСҮЙЕКТІ сын. бот. <лат. multigrana> Өзара бірікпейтін бір гүлдегі жеке орналасқан аналықтан түзілген, ішінде бір гана тұқымшы бар сүйекті жемісшелерден тұратын.

КӨПСІ= ет. 1. Көтерілді. 2. Қопсу, күрсек болу. 3. Бөрту, ісіну. 4. Күлтелену, ұпалану, үлгідеу. 5. Көпіршу, шым-шым ету. 6. Бұрқырау, борпылдау. 7. Бусану.

КӨПСІК сын. Көпсіген, ұпаланған, борпылдақ.

КӨПСІМЕ: көпсіме көбік қар. Жаңа жауған, әлі жел қағып қатпаған еспе қар.

КӨПСІН= ет. Көп көру, артық деп санау.

КӨПСІНУ Көпсі етістігінің қимыл атауы.

КӨПСІНУШІ зат. Көп көруші, көп деп санаушы.

КӨПСІТ= ет. 1. Аударып, қопару, қопсыту. 2. ауыс. Асыра айту.

КӨПСІТУ Көпсіт етістігінің қимыл атауы.

1. Аудару, қопару, қопсыту. 2. ауыс. Асыра сөйлеу.

КӨПСІТІЛ= ет. Аударылу, қопсытылу.

КӨПТЕГЕН үст. Бірқыдыру, бірталай, өдеуір.

КӨПТЕЙ үст. Көпке балап, көп секілді.

КӨПТЕН үст. Баяғыдан, ертеден, ежелден.

Көптен бері. Бірсыпырадан, талайдан.

КӨПТЕНГІ үст. сөйл. **Көптен бергі**.

КӨПТЕП үст. Мольнан, көп етіп.

КӨПТЕП-КӨЛЕМДЕП үст. Жабыла кірісіп, бас қосып.

КӨПТЕП-КӨМЕКТЕП үст. Баршасы бірігіп, қауымдасып, көптеп-көлемдеп.

КӨПТЕС= ет. Көп болысу, бірлесу.

КӨПТЕУ сын. Мольырақ, көбірек.

КӨПТЕУЛІ зат. көне. әск. Түңгі қарауыл.

КӨПТОМДЫ сын. Бірнеше томнан тұратын.

КӨПТОМДЫҚ зат. әдеб. Бірнеше томнан тұратын шығармашылық еңбек, шығармалар жинағы.

КӨПТИ-АЗДЫ үст. сөйл. **Азды-көпті**.

КӨПТІК зат. Молдық, баршылық.

Көптік жалғау. лингв. -Лар-лер...аффикстері жалғанған, сөзге көптік мағына үстейтін қосымша.

КӨПТІЛДІ сын. Бірнеше тілде сөйлейтін, бірнеше тілді қамтитын.

КӨПТІЛДІЛІК зат. Бірнеше тілді қамтушылық, бірнеше тілде сөйлеушілік.

КӨПТІР= ет. Түймедейді түйедей етіп, молайтып, асырып айту.

КӨПТІРМЕ сын. Бос сөзді, боспе.

КӨПТІРМЕЛЕУ сын. Боспелеу, бос сөзділеу.

КӨПТІРУ Көптір етістігінің қимыл атауы; асыра айту.

КӨПТІСТІ: Көптісті жертесер. зоол. <лат. suncus etruscus> Жертесердің сирек кездесетін түрі.

КӨПҮЛТТЫ сын. Бірнеше ұлт өкілдерінен құралған.

КӨПШЕ сын. Көптікке тән, көпке қатысты.

КӨПШЕЛЕН= ет. лингв. Көптік форманы қабылдау.

КӨПШІК зат. Ішіне жүрі, мамық салынған, өрнектелген төртбұрышты жұмсақ жастық.

Көпшік қойды. Өтірік дәріптеді; дем берді.

КӨПШІК-КӨРПЕ зат. жерг. Көрпе-жастық, төсек-орын.

КӨПШІКҚЫСТЫРАП. зат этн. Күйеу атына балдыздардың біреуін мінгізген әйелдің алатын кәдесі, алымы.

КӨПШІКТЕ= ет. Көтермелеу, дәріптеу.

Көпшіктей сөйледі. Көтермелей, дем бере сөйледі.

КӨПШІКТЕЙ сын. Көпшік сияқты, көпшік тәрізді, әжептәуір.

КӨПШІЛ сын. 1. Халықшыл, қауымшыл үйірсек. 2. ауыс. Жеңіл жүріске әуес, ойнашыл.

КӨПШІЛДЕУ сын. Тасқындау.

КӨПШІЛДІК зат. Адамға үйір болушылық, бұқарашылдық, қауымшылдық.

КӨПШІЛІК зат. Халық, жұртшылық, қауым.

Көпшілік асхана. Жұртшылық тамақтанатын орын. **Көпшілік дауыспен**. Көптің қолдауымен, қостауымен. **Көпшілік жағдайда**. Көп ретте, көбіне. **Көпшілік кітапхана**. Кітап қорының құрамына қарай оқырманға қоғамдық-саяси, кәсіптік, жалпы білім беретін басылымдар ұсынатын кітапхана. **Көпшілік [жинналған] қауым**. Үлкен-кіші, кәрі-жас бас қосқан жер. **Көпшілік қолы**. Қалың бұқара, халық, жалты көпшілік. **Көпшілік орын**. Жұртшылық жиі баратын жер.

КӨПШІЛІКҚОЛДЫ сын. Жұртшылыққа керекті, көпшілікке арналған.

КӨПШІЛІКШЕ үст. Жұрт секілді, жұртқа ұқсап.

КӨПШІЛІКШІЛ сын. Көпқұмар, бұқарашыл.

КӨПШІР зат. көне. Хан пайдасына жиналатын арнайы салық.

КӨПШІР зат. 1. Әртүрлі кедергілерден (өзен, сай, жол т.б.) өту үшін арнайы салынған құрылыс нысаны. 2. ауыс. Бірдеңені жалғастырушы, байланыстырушы.

КӨПШІР= ет. 1. Көбігі шығу, көбіктену. 2. Көбік атып көпіршу, тасып толқындау. 3. этн. Сабалаан жүзіннің екінші рет сабаулануы, шаңтозағынан арылуы. 4. ауыс. Мақтану, босу, масайрау.

КӨПШІРДЕЙ сын. Көпір сияқты, көпір тәрізді.

КӨПШІРЛЕ= ет. Көпір, өткел салу.

КӨПШІРЛІ сын. Көпірі, өткелі бар.

Көпірлі өткел. әск. Әскерді өзен, жырадан жаппай өткізу үшін арнайы жабдықталған, айналасындағы жермен қоса алынған көпір.

КӨПІРМЕ сын. 1. Көпірін жатқан, көбік атқан. 2. ауыс. Бос сөзді, боспе. 3. ауыс. Бос, құр, мылжың.

Көпірме ауыз. Сөзге дес бермейтін ұрысқақ. **КӨПІРМЕЛІ** сын. Көпіртіп, асырып айтқан.

КӨПІРСЫМАҚ сын. әкспр. Көпір тәрізді, өткелсымақ.

КӨПІРСІЗ сын. 1. Көпірі жоқ, өткелсіз. 2. ауыс. Байланысыз, аралассыз.

КӨПІРТ= ет. 1. Көбігін шығарту, көбіктендіру. 2. ауыс. Қалың етіп төсеу. 3. ауыс. Асыра айту.

Көпіртіп тігу. кәс. Алдын ала дайындап алған өрнек үлгісінің үстінен тігілетін, материал бетіне бұдырланған жіп түйіндер қалдырып тізетін тігіс түрі, тігу тәсілі.

КӨПІРТПЕ сын. сөйл. Көпірме, қолташ.

КӨПІРТУ Көпірт етістігінің қимыл атауы.

КӨПІРТІЛ= ет. Көп сөйлеп, асыра айттылу.

КӨПІРУ Көпір етістігінің қимыл атауы босу, мақтану.

КӨПІРШЕ зат. Кішкентай көпір, өткелше.

КӨПІРШЕКШЕ: көпіршекше без. <лат. glandula vesicularis> анат. Қуықтың жоғарғы жағына орналасқан түтікшелі-көпіршікті жұп қосалқы жыныс безі.

КӨПІРШІ зат. Көпір салушы, жөндеуші.

КӨПІРШІ= ет. 1. Көбіктену, көпіру. 2. ауыс. Бұрқырау, қобырау. 3. ауыс. Ісіп-кебу, мөз болып мақтану.

КӨПІРШІК¹ зат. Сұйық заттың бетіндегі көбік.

КӨПІРШІК² зат. биол. Іші қуыс, пішіні сопақ немесе қашық тәрізді құрылым.

КӨПІРШІК³ зат. этн. Тостағанға жартылай қымыз құйып, үстіне ешкінің сүтін көбіктенгеніне сауып дайындайтын көпіршіген ашымық.

КӨПІРШІКТЕЙ сын. Көпіршік сияқты, көпіршік тәрізді.

КӨПІРШІКТЕН= ет. Көпіршікке айналу, көбіктену.

КӨПІРШІП= ет. 1. Көбіктендіру. 2. ауыс. Ісіп-кеуіп мақтану, масайрау.

КӨПІРІК зат. 1. Көпіршік, көбік. 2. ауыс. Бос сөз, боспелік.

КӨПІРІС= ет. Сөзді судай сапырысу, ісіп-кеуіп мақтануы.

КӨР¹ [ир. كور] зат. 1. Қайтыс болған кісіні жерлеу үшін арнайы қазылған орын, мәйітті көметін жер. 2. ауыс. Адам тұрғысыз, сығсыз мекен, жай.

Көр азабы. діни. Қайтыс болған соң о дүниеде көретін ауыр бейнет, қорлық. **Көр аузында**. Өлім халінде, әл үстінде. **Көр ауыз**. Тісі түсіп, үңірейіп қалған ауыз. **Көр бәйге**. этн. Жерлеу рәсімінің соңында өткізілетін ат жарысы. **Көр ғазабы**. ескікіт. діни. О дүниедегі, өлгеннен кейінгі азап, қиыншылық, жаза, көр азабы. **Көрге ала кірді**. О дүниеге бірге әкетті. **Көрге бірге ала кетті**. Тіс жарып ешкімге айтпады, ішінде сақтады. **Көрге енді**. Ажалы жетті, дәмі таусылды, өлді. **Көрге кірді**. а) Көмілді, жерленді. ә) Бейнет шекті, қиыншылық көрді. б) Ұятқа қалды, масқара болды. **Көрге кірсін**. қарғыс. Жоқ болсын, көзі жойылсын. **Көрге салды [тықты]**. а) Өлтірді, көзін жойды. ә) Көмді, жерледі. **Көрге сарқатындық**. Түбінде, ақырында өлімге әкеп соқтырышылық. **Көрге түсті**. Жоқ болды, құрады, өлді. **Көрге басы қалғыр!** қарғ. Өлім келгір, қата қалғыр деген мағынада. **Көрде бір аунап түсті**. Аруақ риза болған шығар деген мағынада. **Көрдей қараңғы**. Тастай қараңғы, түң көргісіз, қап-қараңғы. **Көрден жана тұрғандай**. Адам қарайтын сиқы жоқ, ұсқыныыз, жабау. **Көрден көрге тығылғандай**. Жасырындып, қашып-тысып, сырт беріп таптырмай қою мағынасында.

Көрден шыққан кісі сияқты. Ұсқынсыз, әбден жүдеп-жадаған. **Көр қазды.** Жамандық ойлады. **Көр қушты.** Өлді, сазайын тартты. **Көр нұрлы болсын.** діни тілек. *Жерлеп жатқан кезде «марқұмның жатқан жері жарық болсын» деген мағынада айтылатын тілек. Көр тамұқ.* Азап-бейнет, әділетсіздік. **Көр шеге.** Қолдан соғылған тойтармасыз шеге. **Көр шегедей.** Көр шеге сияқты мықты. **Көрі қазылды.** Жамандыққа ұрынатыны алдын ала белгілі болды, анық сезілді. **Көріңде өкіргір [өкір]!** қарғ. Өлгенде де жақсылық көрмегір, азапта болғыр.

КӨР² сын. **1.** Суқараңғы соқыр. **2.** ауыс. Ештеңе түсінбейтін, түйсіксіз. **3.** ауыс. Қараңғы, меңіреу.

Көр болғыр! қарғ. Тұқ көрмей қалғыр. **Көр болды.** Соқыр болды. **Көр жыла, жер жыла.** Қалай зар илеп қайғырсаң да деген мағынада айтылады. **Көр жібіп жатқанда.** Қатты адамның мейірленіп, жандүние жақсылыққа бет бұрып отырғанда деген мағынада. **Көр кеуде.** Түкке түсінбейтін, еш нәрсені ұғынбайтын, миғұла. **Көр көзін ашты.** Зердесін оятты, білмегенін білдірді. **Көр көкірек.** Еш нәрсеге түсінбейтін, бос кеуде. **Көр мылақа.** Екі сөздің басын құрай алмайтын, надан. **Көр ошақ.** Ешқайда шықпазан, от басында қалып қойған. **Көр соқыр.** а) Су қараңғы, соқыр. ә) Еш нәрсеге парық беріп ойламайтын, білмейтін. **Көр тоғай.** Қалың жынысты орман.

КӨР³ сын. Өнбей, жарылмай қалған (дән). **КӨР=** ет. **1.** Көзбен байқау, бағдарлау, байыптау. **2.** Қарау, көзбен шолу. **3.** ауыс. Байқау, тырысу. **4.** ауыс. Бастан кешу, өткеру. **5.** ауыс. Айыптау, жазғыру, кінәлау. **6.** ауыс. Есептеу, санау, білу, таныу.

Көрген жерде [бойда]. Қолма-қол, іле-шала, сол бойда. **Көрген замат.** Көрген бойда, көре сала. **Көрген көресі, кешкен соры.** Тіршілігі, бейнеті. **Көрген күн.** Өмір, тіршілік. **Көрген күнді итке берсін.** Қиындығы, қияметі көп болған, ауыртпашылық, қайғы бастан өткен кез. **Көрген күні.** Өмір, тіршілік. **Көрген күні күн болмады.** Тіршілігі оңбады, қиындап кетті. **Көрген күні қараң болды.** Басына қиындық түсті, қорлық көрді, азап шекті. **Көрген күні құрысын [көрген күнін итке берсін].** Ауыр тұрмыс, қорлық өмірге байланысты айтылатын реніш сөз. **Көрген кісі шықкысыз.** Сән-салтанаты, жиһаз-мүлкі көз тартатын, көздің жауын алатын, әдемі. **Көрген құқайы бұл [осы] емес.** Талай қиындықты көрген, көніп. **Көргеннен көзақы алды [сұрады].** Тілемсек, сұраншақ болды. **Көрген түстей.** Ізсіз түсізіз, нәтижесіз. **Көр де тұр.** Байқа да тұр, біліп қой. **Көре алмады.** а) Қызғанды, күндеді, іштарлық жасады. ә) Байқамады, бағаламады. б) Кездесе алмады, жете алмады. **Көре алмау.** Қызғану, іштарлық жасау, даттау. **Көре білді.** Тани алды, болжады. **Көре жатармыз.** Алды-артын байқармыз. **Көрейін де өлейін.** Бір көргеннен жабысу, айырылмай қою мағынасында. **Көре қал.** Байқа да тұр. **Көре көзге.** Ашықтан ашық, көзін бақырайтып қойып, көз алдында. **Көре танды көзімен атқыды.** Ұйқы көрмеді, көз ілмеді. **Көре тұра.** Біле тұра, сезе тұрып. **Көре тұрып көз жұмды.** Біліп, сезіп тұрып білмегенсіді, мән бермеді. **Көрегін жарығы бар.** Өлім аузынан қалған адамға қарата айтылатын, әлі де өмір сүретін жайы бар, өмір сүруді нәсіп еткен екен деген мағынадағы сөзқолданыс. **Көрмеген көрімді көрді.** Көп азап тартты, көрмеген көресісі қалмады. **Көрмей жүрген құқайы емес.** Біреудің тұртпектегенін, дікнедегенін, кесірлігін көргеннің алды-арты бұл емес, талайын көрген деген мағынада. **Көрседі көрмеген болды.** Әдейі назар аудармады, байқамаған болды. **Көрсем, көзім шықсын!** қарғ. Білсем соқыр болайын, көрген жоқпын деген мағынада. **Көріп алармыз.** Бір іс-әрекеттің артын құту мағынасында.

КӨРАНА зат. жерг. Жерді қазып жасаған үй, жертөле.

КӨРБАЙ-ЖЕРБАЙ зат. сөйл. Көр-жер, көкір-шүкір, оны-мыңы.

КӨРБАҚ зат. миф. Көрдің иесі. **КӨРБАЛА** сын. **1.** Өмірден ештеңе ұға қоймаған, балаң. // Өмірден көрген-түйгені аз жеткінішек. **2.** Өмірді түсіне білмеген, шорқақ. **3.** ауыс. Қараңғы, надан.

КӨРБАЛАЛЫҚ зат. **1.** Ұға білмеушілік, түсінбеушілік. **2.** ауыс. Қараңғылық, артта қалғандық, надандық.

КӨРБАН зат. Бейітті қарап, құтуші адам. **КӨРБІЛТЕ¹** зат. қолөнер. Сырылған тігістердің арасынан өткізілетін білте.

КӨРБІЛТЕ² сын. Көмескі, анық емес (жол, соқпақ). // Бұлдыр, бұлғынғы ой.

КӨРБІЛТЕЛЕН= ет. Көмескілену, ұмытыла бастау.

КӨРБІЛТЕЛЕУ сын. Болар-болмас, көмескілеу.

КӨРГЕН: көргені жақсы. Қоңіліне түйгені, көрген-білгені көп, ізгілікті, парасатты жан (адам).

КӨРГЕН-БАҚҚАН зат. Бар білгені. **КӨРГЕНДІ** сын. Өмірден көрген-түйгені мол, салт-дәстүрді білетін.

Көргенді жер. Жақсы ата-ана; жақсы тәрбие, жақсы үлгі берген отбасы. **Көргенді жердің баласы.** Тәрбиелі отбасынан шыққан ұрпақ.

КӨРГЕНДІЛІК зат. Өнегелі тәрбиеленгендік, қанға сіңген адамгершілік, ізгілік, тектілік.

КӨРГЕНСІ= ет. Көп нәрсені білетінсу, білгірсу.

КӨРГЕНСІЗ сын. Әдепсіз, ізетсіз, тәрбие көрмеген. // Әдепсіз, ізетсіз, тәрбие көрмеген адам.

КӨРГЕНСІЗДІК зат. Әдепсіздік, тәрбиесіздік, көрген-түйгені жоқтық, тексіздік.

КӨРГІЗ= ет. Көрсету.

КӨРГІЗУ Көргіз етістігінің қимыл атауы.

КӨРГІСІЗ сын. Көрмей кететін, араласпайтын.

КӨРГІШ сын. Танығыш, сезгіш, қырағы.

КӨРГІШСІ= ет. Сезгішсінсу, білгірсінсу.

КӨРГІШТЕ= ет. Көре беру, қайталап қарай беру.

КӨРГІШТІК зат. Байқампаздық, қырағылық.

КӨРГІШПРЕК сын. Көбірек сезетін, байқампаздау.

КӨРДЕЙ сын. **1.** Көр сияқты, көр тәрізді. **2.** ауыс. Қараңғы.

КӨРДЕМЛІ зат. ескікіт. Көрнекті, даңқты.

КӨРДЕМШЕ зат. жерг. Көлденең (некесіз) тапқан бала.

КӨРЕ-БІЛЕ үст. Біле тұра, көріне-көзге.

КӨРЕГЕН сын. **1.** Көргіш, қырағы, байқағыш. **2.** ауыс. Алдағыны күні бұрын болжай алатын, сезімтал.

КӨРЕГЕНДЕУ сын. Байқағыштау, сезгіштеу.

КӨРЕГЕНДІК зат. Алдағы болатын істі болжағыштық, білгіштік, сезімталдық.

КӨРЕГЕНДІЛІК зат. сөйл. **Көрегендік.**

КӨРЕГЕШ сын. сөйл. **Көрген.**

КӨРЕК зат. сөйл. **1.** Қорек. **2.** ауыс. Рухани ләззат, жан азығы.

КӨРЕКТЕН= ет. сөйл. **Көректен.**

КӨРЕКТЕНДІР= ет. сөйл. **Көректендір.**

КӨРЕКТЕНДІРУ сөйл. Көректендір етістігінің қимыл атауы; көректендіру.

КӨРЕКТІК зат. сөйл. **Көректік.**

КӨРЕКТІЛІК зат. сөйл. **Көректілік.**

КӨРЕНДІЛІК зат. жерг. Сұраншақтық, тіленішектік.

КӨРЕНЕУ үст. сөйл. **Көрінеу.**

Көренеу көзге. Көрінеу көзге, көрер көзге, әдейі.

КӨРЕРМЕН зат. Теледидар, кино, спектакль, концерт т.с.с. көруші, тамашалаушы.

Көрермен қауым [жұртшылық]. Кино, театр спектакльдерін, әртіс ойындарын,

концерт, спорт жарыстарын көруге келген жұртшылық.

КӨРЕРМЕНДІК сын. Көрушіге тән, көрушіге лайық.

КӨРЕСІ зат. Қорлық, қиыншылық, азап.

Көресімнен көргенім көп. Көргенінен көрмегені аз қалды. **Көресіні көрді.** Біреуден қорлық көрді, жапа шекті. **Көресіні көрсетті.** Қорлыққа салды, қинады.

КӨРЕШЕК зат. Көретін нәрсе, бастан өткізер іс-әрекет, көретін жарық дүние.

КӨРЕШІК зат. сөйл. **Көрешек.**

КӨР-ЖЕР зат. **1.** Ұсақ-түйек, көкір-шүкір.

2. Оны-мыңы, болмашы бірдеңелер. **3.** Жоқтан өзге, уақ-түйек іс-әрекет.

КӨРКЕЙ= ет. **1.** Құлтыру, көріктеу, ажарлану. **2.** Әлдену, тұрмысы жөнделу.

КӨРКЕЙТ= ет. **1.** Көріктендіру, абастандыру; ажар беру. **2.** Жетілдіру, жандандыру.

КӨРКЕЙТІР= ет. Ажарландыру, құлтырту.

КӨРКЕЙТУ Көркейт етістігінің қимыл атауы; дамыту, жетілдіру жандандыру.

КӨРКЕЙТІЛ= ет. Көріктендірілу, ажарландыру, сән берілу.

КӨРКЕМ сын. **1.** Әдемі, ажарлы, әсем, сұлу. **2.** Жанға жайлы, рақат, сүйкімді, сәнді.

Көркем аударма. әдеб. Бір тілден екінші тілге аударылған әдеби шығарма. **Көркем әдебиет.** а) әдеб. Көркем әдеби шығармалар жиынтығы. ә) Баспа онімі түрінде шығарылған көркем әдеби шығарма. **Көркем әдебиеттік.** Көркем әдеби шығармаға қатысты, көркем әдеби шығарма деңгейіндегі. **Көркем әдебиет тілі.** лингв. Әдеби шығармалардың тілі. **Көркем әдеби шығарма.** Көркем тілмен жазылған әдеби туынды. **Көркем өңгіме.** әдеб. Шағын әдеби шығарма. **Көркем бейне.** әдеб. Көркемөнерде, соның ішінде әдеби шығармада жинақталған түрде суреттелетін өмір құбылысының нақтылы көрініс-қалпы, кейіпкердің көркем ой елегінен өткізіліп, қорытындылап жасалған тұлға-бейнесі. **Көркем гимнастика.** спорт. Небір нәзік, әдемі де қиын қимылды орындайтын спорт түрі. **Көркем кесте.** қолөнер. Өсімдік суретін ғана емес, шағын пейзажды бейнелеуге де болатын кесте. **Көркем мінез.** Сүйкімді мінез, тартымды қылық, жүріс-тұрыс. **Көркем образ.** әдеб. Әдеби шығарма кейіпкерінің тұтас тұлғасы. **Көркем оқу.** Әдеби шығарманы мәнерлеп оқу өнері. **Көркем очерк.** әдеб. Өмірде болған істі баяндап, әдеби тілмен суреттеле жазылған шығарма. **Көркем поэма.** әдеб. Өлеңмен жазылған сюжетті әдеби шығарма. **Көркем проза.** әдеб. Қара сөзбен жазылған роман, повесть, өңгіме тәрізді көркем шығарма. **Көркем публицистика.** әдеб. Қоғамдық-саяси мәселелерге арналған көркем шығарма. **Көркем тігіс** әс. Қаю, айқас тігу, қусыру, бастырып тігу, маржаңдау, шаршылау, өткермелеп тігу, тышқан із, қабырға тігіс, ілімелеп тігу, сыру т.б. тәрізді тәсілдермен ешекейлен тіккен тігіс түрі. **Көркем тіл.** Әдеби шығарма тілі. **Көркем фильм.** Көркем туынды, шығармалар негізінде түсірілген, кейіпкерлері бар, сюжетті фильм. **Көркем шығарма.** Басқа шығармалардан ажырату үшін әдеби туындыны көбінесе осылай атайды.

КӨРКЕМДЕ= ет. Әдемілеу, көріктендіру, сәнге бөлеу, ажарландыру.

Көркемдей оқу. Әдеби шығарманы мәнерлеп оқу.

КӨРКЕМДЕГІШ сын. Сәндендіргіш, безендіргіш.

Көркемдегіш құрал. әдеб. Көріктеу құралдары (ойды әсерлі, мәнерлі етіп жеткізу үшін қолданылатын құралдар).

КӨРКЕМДЕЛ= ет. Әдемілену, ажарлану, безендірілу.

КӨРКЕМДЕЛУ Көркемдел етістігінің қимыл атауы; ажарлану.

КӨРКЕМДЕН= ет. Құлтыру, әдемілену.

КӨРКЕМДЕНДІР= ет. Құлтырту, әдемілендіру.

КӨРКЕМДЕНДІРУ Көркемдендір етістігінің қимыл атауы.

КӨРКЕМДЕТ= ет. Құлпырту, ажарландыру.

КӨРКЕМДЕУ Көркемде етістігінің қимыл атауы; безендіру.

КӨРКЕМДЕУШІ зат. Ажарлаушы, әдемілеуші, безендіруші.

КӨРКЕМДІК зат. Әдемілік, көріктілік, ажарлылық, сұлулық.

Көркемдік ойлау қабілеті. филос. Өнер туындыларының танылуына, құрылымына бағытталған интеллектуалды әрекеттің түрі; қоғамдық тәжірибелікке кіретін әлеуметтік міндеттер, әдістер, соңғы мақсаттар және мінез-құлықпен ерекшеленетін адам ойлау қабілетінің әртүрлілігі. **Көркемдік эмальдар.** хим. Әшекейлер жасауда түсті металдардан жасалған бұйымдарға жағылатын эмальдар.

КӨРКЕМДІЛІК зат. Ажарлылық, сұлулық. **КӨРКЕМӨНЕР** зат. 1. эстет. Қоғамдық сананың көркемдік ойлау тәсіліне негізделген, өмір құбылыстарын бейнелеп көрсету құралы. 2. Әуесқой құжымның орындауындағы өнер шығармалары.

Көркемөнер тілі. эстет. Ақиқат дүниені эстетикалық образдар арқылы бейнелейтін халықтың қолөнері мен мүсін, сәулет, кескіндеме, сурет өнері және олардың көркем туындылары.

КӨРКЕМӨНЕРПАЗ зат. Әуесқой құжымның орындауындағы халық шығармашылығының бір түрі.

Көркемөнерпаздар үйірмесі. Музыка, ән, би өнерімен айналысатын арнайы топ.

КӨРКЕМӨНЕРПАЗДЫҚ сын. Көркем-өнерпазға қатысты, көркемөнерпазға тән.

КӨРКЕМСӨЗ зат. әдеб. Ақиқат дүниені эстетикалық тұрғыдан тілдік құралдар арқылы бейнелейтін шығарма.

КӨРКЕМСУРЕТ зат. өнер. Ақиқат дүниені эстетикалық образдар арқылы бейнелейтін сурет өнері, көркемөнер.

КӨРКЕМСУРЕТТІ: көркемсуретті фильм. өнер. Әдеби жандра шығарылған фильм.

КӨРКЕМШЕ¹ зат. зоол. Дене тұрқы 27 см, Африка суларында кең таралған балықтың түрі.

КӨРКЕМШЕ² сын. Әдемі келген, ажарлы, көрікті.

КӨРКЕМШІЛІК зат. көне. Әдемілік, сәнділік.

КӨРКЕМІРЕК сын. Көркемдеу, әдемілеу.

КӨР-КЕМСЫН сын. Болмашы жылтыры бар, әрең-әрең көрінетін.

КӨРКЕСТІ сын. жерг. Егде, кексе.

КӨРКЕУ сын. сөйл. **Қорқау.**

КӨРКЕЮ Коркей етістігінің қимыл атауы; ажарлану, құлпыру.

КӨРҚАП зат. миф. Кебін киген, көрден шыққан өлі аруақ.

КӨРҚАРА зат. жерг. Қара түсті, ұсақ бұтақты, басы бүршікті болып келетін, кебірлеу жерге шығатын ащы шөп.

КӨРҚАУ зат. сөйл. **Қорқау.**

КӨРЛАТ сын. жерг. Еш тәрбие көрмеген, тәрбиесіз аз, көрбілте адам.

КӨРМЕ зат. Белгілі бір қоғамның не жеке адамның материалдық және рухани жетістіктерін көпшілікке көрсететін орын.

КӨРМЕНДІ сын. жерг. Көп көрген, өнегелі, үлгілі.

КӨРМЕСЫМАҚ сын. Көрме секілді, шағын көрме.

КӨРМЕШЕ үст. Көрме сияқты, көрмеге ұқсап.

КӨРНЕК зат. 1. Белгілі бір заттың үлгісі қойылатын жер. 2. Көрік, бейне, ажар.

КӨРНЕКСІЗ сын. Көріксіз, сивқысыз.

КӨРНЕКТЕ= ет. Әдемілеу, сәндеу, көркемдеу.

КӨРНЕКТЕН= ет. Сәндену, көркемделу; оқшаулануы көріну.

КӨРНЕКТІ сын. Белгілі, танымал, әйгілі. // Танымал, әйгілі түр.

КӨРНЕКТІЛІК зат. Көрнекті болушылық, нақтылық.

КӨРНЕКІ сын. Көзге анық, әдемі көрінетін. **Көрнекі құрал.** пед. Сабақ өткізуде әсерлілік, тартымдылық үшін қолданылатын қосымша құрал. **Көрнекі құрал.** пед. Сабақ ойға қонымды болу үшін, материалды жүзілі меңгеру үшін қолданылатын кесте, сурет, сызба сияқты көрнекіліктер. **Көрнекі талдау.** хим. Жүйедегі түзілген түсі бар заттың ерекшеліктеріне сай көзбен көріп, сапасын анықтау тәсілі.

КӨРНЕКІ-БЕЙНЕЛІ: көрнекі-бейнелі ойлау. пед. Жағдаят пен ойдағы өзгерістерді елестету мен байланысты ойлау түрі.

КӨРНЕКІЛЕЙ үст. Көзіне көрсете, әдейі, арнайы.

КӨРНЕКІЛЕУ сын. Көрнектілеу, тартымдылау.

КӨРНЕКІЛІК зат. пед. Оқытуда пайдаланатын сабақ тақырыбына қатысты құралдар.

КӨРНЕКІРЕК сын. Көрнектілеу, анығырақ.

КӨРНЕУ үст. 1. Көгер-көзге, ашықтан-ашық. // Көрінетін, көзге түсетін жер. 2. Әдейі, қасақана.

Көрнеу зорлық. Ашықтан-ашық қиянат. **Көрнеу көзге.** Біле тұра, ашықтан-ашық.

КӨРПЕ¹ зат. 1. этн. Жамылғып жату не төсену үшін матаның арасына мақта не жүн салып, қабып тіккен төсек-орын мүлкі. 2. ауыс. Бірдеңенің бетін тұтас жауып алған нәрсе.

Көрпе жайды. Төсенің салды. **Көрпені бойына шақтап жамылу.** Әліне қарай шамалап, шақтап іс істеу. **Көрпеңе қарай көсіл.** Әліңді біл, шамаңа қара, асып-тасып, артық кетпе, шалқыма. **Көрпесіне қарай көсілді.** Өз әліңше, шамасына қарай іс қылды.

КӨРПЕ² зат. жерг. 1. Кенже туган қозы. 2. Кенже бала.

КӨРПЕДЕЙ сын. Көрпе тәрізді, көрпе сияқты.

КӨРПЕ-ЖАСТЫҚ зат. Жатар орынның мүлкі; төсек-орын жабдығы.

КӨРПЕКӨК зат. Жаңадан өскен көк балауса шөп.

КӨРПЕҚАП зат. Кірлеу үшін көрпені қаптап қоюға шақтап тігілген тыс.

КӨРПЕКІМЫЛДАТАР зат. этн. көне. Ескі дәстүр бойынша күйеу жігіттің қалыңдығымен төсекте алғаш кездесуінде қыз жеңделеріне беретін ырымы, жоралғысы.

КӨРПЕЛДЕС зат. Ерте туган, ет алған қозы.

КӨРПЕЛДЕШ зат. көне. **Көрпелдес.**

КӨРПЕЛЕН= ет. Көрпеге ұқсап жайылу, қопсып-қобырау.

КӨРПЕЛІ сын. 1. Көрпесі мол. 2. Көрпесі бар.

КӨРПЕЛІК сын. Көрпеге жетерлік.

КӨРПЕСІЗ сын. 1. Көрпесі жоқ, көрпе жамылмай. 2. ауыс. Жамылғысы жоқ, жалаңаш.

КӨРПЕТАРЫ зат. егіншар. Мезгілінен кеш пісетін тары.

КӨРПЕ-ТӨСЕК зат. Жатар орынға қажетті мүлктің жалпы атауы.

КӨРПЕШ зат. Мезгілінен кешірек туган қозы.

КӨРПЕШЕ зат. этн. Жерге төсеп, үстіне отыруға арналған ұзынша көрпе.

КӨРПІЛДЕ= ет. Көрп-көрп ету, кең болғандықтан, жүрген кезде көрп-көрп еткен дыбыстың шығуы.

КӨРПІЛДЕК сын. Көрп-көрп еткен.

КӨРПІЛДЕТ= ет. Көрп-көрп еткізу.

КӨРПІЛТ= ет. Көрп-көрп еткізу; көсійте шабу.

КӨРСЕБАСАР сын. Көрген нәрсені бас салатын, көрсеқызар.

КӨРСЕБАСАРЛЫҚ зат. Көрсеқызарлық, қызықшылық.

КӨРСЕҚЫЗАР сын. Бірдеңеге ойланбай берілуші, құштарланушы, әр нәрсеге қызыққушы.

КӨРСЕҚЫЗАРЛАУ сын. Қызыққыштау, құмарлау.

КӨРСЕҚЫЗАРЛЫҚ зат. Қызыққыштық, құштарланушылық, қызығушылық.

КӨРСЕТ= ет. 1. Көз салдыру, көргізу, қарату. 2. Білдіру, байқату, аңғарту. 3. ауыс. Жасау, істеу. 4. ауыс. Жала жабу, үстінен арыз түсіру. 5. ауыс. Кіжіну, айбат шегу, қорқыту, қоқан-лоққы жасау.

Көрсеткеніңе шүкір. діни. Тағдырыма ризамын, Алланың берген осы ризығына қанағаттанамын деген мағынада. **Табандылық көрсетті.** Тұрақтылық жасады, шыдамдылық көрсетті. **Төбе көрсетті.** Көрініп, кездесіп тұрды. **Түр көрсетті.** Ниет білдірді, ыңғай танытты. **Уақытын көрсетті.** Мерзімін белгіледі. **Ұйқы көрсетпеді.** Ұйықтамады, тынышын кетірді. **Үлкендік көрсетті.** Жасының үлкендігін білдірді. **Шаңын көрсетпеді.** Үздік озып шықты, қарасын көрсетпеді. **Ізет көрсетті.** Сытайлық жасап, құрметтеді. **Істе көрсетті.** Шамасын жұмыста, еңбекте байқатты.

КӨРСЕТКІ зат. инф. Тінтуірді жайпақ бетте қозғалған кезде бейнебетте онымен қадамдаса жылжитын мензер.

КӨРСЕТКІШ зат. 1. тех. Мөлшер дәрежесін білдіретін құрал. 2. Алдын ала жоспарланған белгілі бір табыс оңімінің орындалуға тиіс тиянақталған мөлшері. 3. Орындалған істің, жұмыстың нәтижесі.

Жол көрсеткіш. Жол бойындағы шартты белгі.

КӨРСЕТКІШСІЗ сын. Көрсеткіші жоқ.

КӨРСЕТУ Көрсет етістігінің қимыл атауы, білдіру, байқату.

КӨРСЕТУШІ зат. 1. Көрсететін адам. 2. Жасырын бірдеңені, біреуді іңсқаушы; ұстап беруші.

КӨРСЕТІЛ= ет. 1. Бейнелену, айтылу, айқындалу. 2. Берілу, қамтамасыз етілу.

КӨРСЕТІЛУ Көрсетіл етістігінің қимыл атауы, бейнелену, айқындалу.

Қамқорлық көрсетілу. Көмек көрсету, қолдау, жәрдемдесу.

КӨРСЕТІЛІМ зат. Көрсету, жұртшылыққа таныстыру.

КӨРСЕТІМ зат. сөйл. Заң орындарына беретін түсінік, мәлімет, куәлік.

КӨРСЕТІНДІ сын. сөйл. Анықтама, мәлімдеме, іңсқау.

КӨРСЕТІС= ет. Әрқайсысын көрсету; бірге көрсету.

КӨРТ зат. кәс. жерг. Түйенің қардері тұқымынан тарағаны, нашар тұқымды еркек будан.

КӨРТҒУМАН зат. жерг. Қою, қалың тұман.

КӨРТЫШҚАН зат. 1. зоол. <лат. talpidae> Жер астында тіршілік етіп, жәндіктермен қоректенетін сұтқоректі жануар.

2. ауыс. Бас сауалағыш, үйікшіш адам.

КӨРТЫШҚАНДАЙ сын. Көртышқан сияқты, көртышқан тәрізді.

КӨРТЫШҚАНША үст. Көртышқан тәрізденіп, көртышқанға ұқсап.

КӨРҮ Көр етістігінің қимыл атауы. 1. Қарау, көз тігу. 2. ауыс. Қызықтау, қасында болу. 3. ауыс. Кездесу, жолығу.

Көру жігілігі. Мүмкіндігіне жақын, бірақ бөлек орналасқан нәрселерді анық көру қабілеті.

Көру мүшелері. анат. Жан-жануарлардың, адамдардың жарық әсерін қабылдайтын органы.

Көру өрісі. тех. Оптикалық аспаптардың кеңістікті қамту шеңбері. **Көру сезімдері.** анат. Айналасындағы заттардың пішінін, көлемін, түсін сол қалпында санада бейнелеуге мүмкіндік беретін сезім мүшелері. **Көру шебі.** өск. Ұшу аппараттарының айқындалған және кімдікі екені анықталған кездегі олар тұрған әуе кеңістігіндегі жазықтық.

КӨРУШ зат. сөйл. **Көрермен.**
КӨРУШЛІК: жақсы көрушілік. *Ұнатушылық, іш тартушылық.*

КӨРХАНА зат. көне. діни. *Мәйіттері жер астына қойылған бөлме.*

КӨРШІҚАҢ зат. мед. <лат. carbunculus> *Мойынға, арқаға, бетке шығатын шиқанның асқынған түрі.*

КӨРШІ¹ зат. *Көрішлес, есіктес немесе үймеуі тұратын адам, қоңсы.*

КӨРШІ² сын. *Кеңістіктегі немесе жазықтықтағы екі объектінің басқалардан гөрі бірбіріне жақын орналасуы; іргелес, жуық.*

КӨРШАРАЛЫҚ сын. *Көрішілік, көрші отырушылық.*

КӨРШ-КӨЛЕМ зат. сөйл. *Қатар, іргелес отырған, ауылдас ағайын-туыс.*

КӨРШ-КӨРШ зат. этн. *Бір жігіт, бір қыз болып жұп құрап ойнайтын ұлттық ойын.*

КӨРШ-ҚОЛАҢ зат. *Ауылдас, іргелес отырған ағайын-туыстың, көршінің жиынтық аты.*

КӨРШ-ҚОЛАҢДЫҚ зат. *Көрші отырушылық.*

КӨРШ-ҚОЛАҢШЫ зат. сөйл. **Көрші-қолаң.**

КӨРШ-ҚОҢСЫ зат. сөйл. *Көрші-көлем, көрші-қолаң.*

КӨРШЛЕС сын. *Көрші тұратын, іргелес, қатар орналасқан.*

КӨРШЛЕСТІК зат. сөйл. **Көрішілік.**

КӨРШЛІК зат. *Көріші туысушылық, қоңсылық.*

КӨРІ шыл. *Толық мағыналы сөздің жетегінде қолданылатын, күшейтпе, салыстыру мәнді шылау сөз.*

КӨРІБАҚ зат. жағымсыз. *Көрсөқыр, дүлей, құбыжық.*

КӨРІК¹ зат. 1. *көлөнер. Ұста дүкеніндегі темір бақтыратын пештің отын үрлеп тұру үшін былғарыдан немесе теріден жасалған желдеткіш құрал.* 2. *тех. Металл мен қорытпаларды қыздыруға, балқытуға, керамикалық бұйымдарды күйдіруге арналған пеш.*

Көрігі басылды. *Ашуы тарқады, аптығы басылды. Көрік басты. Ұста дүкенінде көрікпен жұмыс істеді.*

КӨРІК² зат. 1. *Өң, келбет.* 2. *Сән, ажар. Көрік бар. Бет-пішіні келіскен, келбетті, көрікті. Көрік енді. Көркейді, түрленді, құлтырды. Көрікін базарға салды. Көрікн бұлдады, ажарын бетке ұстады. Көрік берді. Шырай берді, ажарын ашты.*

КӨРІКСІЗ¹ сын. *Көрігі жоқ, көрік-саймансыз.*

КӨРІКСІЗ² сын. 1. *Ажарсыз, келбетсіз.* 2. *Сәні жоқ, сиықсыз.* 3. *ауыс. Мәнсіз, орынсыз.*

КӨРІКСІЗДЕН= ет. *Ажарсыздану, өңсіздену, сұрықсыздану.*

КӨРІКСІЗДЕНУ *Көріксізден етістігінің қимыл атауы; ажарсыздану.*

КӨРІКСІЗДЕУ сын. *Ажарсыздау, өңсіздеу, келбетсіздеу.*

КӨРІКСІЗДІК зат. *Ажарсыздық, кескінсіздік, қораштық.*

КӨРІКТЕ= ет. *Көркейту, ажарлау, сәндеу, көрік беру.*

КӨРІКТЕУ *Көрікте етістігінің қимыл атауы.*

КӨРІКТЕЙ сын. *Көрік сияқты, көрік тәрізді.*

КӨРІКТЕЛ= ет. *Ажарлану, құлтыру.*

КӨРІКТЕН= ет. 1. *Ажарлану, рең кіру.* 2. *Көркею, әдемі күйге ену.*

КӨРІКТЕНДІР= ет. *Көркейту, көрік беру.*

КӨРІКТЕНДІРУ *Көріктендір етістігінің қимыл атауы; көркейту.*

КӨРІКТЕНДІРЛІ= ет. **Көркейтілу.**

КӨРІКТЕНДІРЛІ *Көріктендірлі етістігінің қимыл атауы.*

КӨРІКТЕУ *Көріктен етістігінің қимыл атауы; көркею.*

КӨРІКТЕУ *Көрікте етістігінің қимыл атауы; көркемдеу.*

Көріктеу құралдары. әдеб. *Ойды әсерлі, мәнерлі етіп жеткізу үшін қолданылатын құралдар.*

КӨРІКТІ сын. 1. *Ажарлы, сұлу.* 2. *Сәнді, көз тартатын, көркем.*

Көрікті өлең. Келісті өлең, жыр.

КӨРІКТІК зат. сөйл. **Көріктілік.**

КӨРІКТІЛЕУ сын. *Ажарлылау, әсемдеу, сәнділеу.*

КӨРІКТІЛІК зат. 1. *Ажарлылық, сұлулық, тартымдылық.* 2. *Көркемділік, әсемдік, сәнділік.*

КӨРІКТИРЕК сын. 1. *Ажарлырақ, әсемірек, сымбаттырақ, сұлуырақ.* 2. *Көркемдеу, сәнділеу.*

КӨРІКШЕ үст. *Көрікке ұқсап, көрік сияқты.*

КӨРІКШІ зат. 1. *Ұстаның қасындағы отын жағып, көрігін басушы адам.* 2. *ауыс. Ұйымдастырушы, өндіре жасаушы, еселей түсуші.*

КӨРІЛ= ет. *Көзге көріну, іліну, байқалу.*

КӨРІМ¹ зат. 1. *Көресі, көрешек, өмір.* 2. *Пәле, жаманылық, құбыжық, елес.*

Көрімді көрсетті. *Азан тартқызыды, көресісін көрсетті, басына зобалаң туғызды. Көрім көрінгір, қарғ. Бәле келгір, қара басқыр.*

КӨРІМ² сын. *жерг. Әдемі, жақсы, сүйкімді, керемет.*

Көрім болды. *жерг. Дұрыс болды, жөн болды.*

КӨРІМ³ сын. *жерг. Кескінсіз, көріксіз, ұқынсыз, нашар. // Кескінсіз, ұқынсыз адам.*

КӨРІМДІК¹ зат. этн. *Жас нәрестені, жаңа түскен келінді т. б. бірінші рет көргендігі үшін қонақтың, дос-жаранның үй иелеріне не олардың жақын-жуықтарына беретін сыйлығы.*

Көрімдік берді. этн. *Жас нәрестені, жаңа түскен келінді, жаңа үйді т. б. бірінші рет көргені үшін дос-жаранның дәстүр бойынша беретін кәдесін жасады.*

КӨРІМДІК² зат. *Көрініс, көркемдік.*

КӨРІМПАЗ сын. *Көрініс, сұғыла, аңдағыш, байқағыш, қиядағыны көзі шалатын.*

КӨРІМПАЗДЫҚ зат. *Көргіштік, байқағыштық, аңдағыштық.*

КӨРІН зат. *жерг. Арба дөңгелегінің иінағашы, тоғын.*

КӨРІН= ет. 1. *Көзге түсу, көзге шалыну, байқалу.* 2. *Кезігу, шырасу.* 3. *Жолығысу, көзбе-көз сөйлесу.* 4. *ауыс. Көзге түсу, мәлім болу, танылу.* 5. *ауыс. Саналу, есептеліну.* 6. *ауыс. Әшкерә болу, сыры ашылу.* 7. *ауыс. Байқалу, біліну.*

Көрініп [бір көрініп] қалды. *Өзін әлдекім етіп көрсетті, әдейі көзге түсті, бағасын арттырды, бұлдады.*

КӨРІНГЕН зат. сөйл. *Кім болса, сол, әркім, кез келген адам.*

Көрінгенге көз салды. *Көрсенкезарлық қылды, әркімге бір қызықты. Көрінгенге көз сүзді. Әркімге бір темірді, дәме етті. Көрінгенге көзтүрткі болды. Жаманатты болды, жек-көрінішті болды. Көрінгенге қол сазды. Әркімнен үміт күтті, дәмеленді. Көрінген көк атты. Кім көінген, әлдебіреу. Көрінгеннің қобызына биледі. Кім болса, соның жетегінде кетті, ырқында жүрді.*

КӨРІНГІШ сын. *Көзге түскіш, танылғыш, назарға ілінгіш.*

КӨРІНГІШТІК зат. 1. *Көзге түскіштік, назарға іліккіштік, көз тартушылық.* 2. *физ. Көріну, байқалу қасиеті.*

КӨРІНЕ үст. *Ашықтан-ашық, көрер көзге; қасақана, әдейі.*

Көріне көзге. *Көзбе-көз, көрер көзге, ашықтан-ашық.*

КӨРІНЕР-КӨРІНБЕС сын. *Көмескі, сәл көрінетін, солғын, болар-болмас.*

КӨРІНЕУ үст. *Көрер көзге, ашықтан-ашық, жұрт көзіне, көзбе-көз.*

Көрінеу көзге. *Көпе-көрнеу, ашықтан-ашық, көз алдында.*

КӨРІНУ *Көріні етістігінің қимыл атауы.*
1. *Көзге шалыну, көзге біліну.* 2. *Назарға ілігу, басқаларға сырт жағын ғана байқатып, пікір қалыптастыру.*

Көріну бұрышы. *геом. Қиылысу нүктесі. Көріну формасы.* терм. *Көзге түсу, танылу жолы, амалы. Көріну шамасы.* *физ. Көзге шалыну мөлшері.*

КӨРІНІМ сын. *Көзге көрінетін, көз үшін-дағы, едәуір. // Алыс, қашық, көз жетер жер.*

КӨРІНІС зат. 1. *Адамның және оны қоршаған жанды-жансыз заттардың, яки болмыс дүниесінің көзге шалынатын кескін-кейпі, бейнесі, сыны.* 2. *ауыс. Дерексіз, абстрактілі заттардың, ұғымдардың белгісі, нышаны.* 3. *өнер. Көркем әдебиетте, бейнелеу өнерінде суреттелетін біртұтас оқиғалардың, театр, кино драматургиясы шығармаларының жекелеген бөлімдері, үзік-үзік яки дербес эпизодтары.* 4. *Зерттеу нысанының белгілі бір аймағы, тексерушінің назарын аударған құбылыс, тир, пішін.* 5. *сөйл. Көрме.*

Көрініс берді. *Бой көрсетті, көзге түсті, байқалды, сезілді. Көрініс тапты. Көрініді, бейнеленді, қиоласты.*

КӨРІШКЕЛ сын. *Болашақты күні бұрын болжайтын, сәуегейлігі бар, көреген.*

Көрішкелі бар. *миф. Алдын ала болжай білетін.*

КӨРІШКЕЛДІК зат. *психол. Адамның қоршаған ортадағы объективті құбылыстар жайлы бес сезім мүшесінің қызметімен түсіндірілмейтін, ақылдан тыс ақпарат қабылдау мүмкіндігі.*

КӨРІС зат. *Көру қабілеті.*

КӨРІС= ет. 1. *Бірге көру, байқау.* 2. *Біреумен кездесу, жолығысу, жүздесу.* 3. *Амандасу, сәлемдесу.* 4. *этно. Жақын туыстардың қайтыс болған адамды жоқтап, дауыс шығаруы.* 5. *этно. Ұзатылатын қыздың төркін жұртымен қоштасып жылауы, сыңсу айту.*

КӨРІСТАН зат. *көне. Қабірстан, ұлкен зират.*

КӨРІСТІР= ет. *Амандастыру, жолығыстыру; жоқтау айтатын адамдарды жүздестіру.*

КӨРІСУ *Көріні етістігінің қимыл атауы.*

1. *Амандасу, сәлемдесу.* 2. *Жолығысу, кездесу.* 3. *этно. Ұзатылатын қыздың төркін жұртымен қоштасып жылауы, сыңсу айту.*

Көрісуге жазады. *Кездесе алмады, жолықпады. Көрісуге жазасы! тілек. Тағдыр бізді көрістірсін, тағы кездесуге жазсын, алда тағы душарластырсын деген мағынада.*

КӨС = ет. 1. *Қолды шеңгелден немесе қолындағы аспабын, құралын мол нәрсеге батыра, бойлата салу, батыру.*

2. *сөйл. Ұру, соғу, осып жіберу.* 3. *ауыс. Үсті-үстіне жаудыру, төпелеу.*

КӨСЕ¹ [ор. коса] зат. 1. *Теңіздің, айдынды көлдердің табанын жал-жал етіп көтеріп тұратын су түбінің шөгінділері, дөңес аралдар.*

2. *жерг. Жазадан суға қарай сұғынып жататын қайраңды еңсіз жер.*

КӨСЕ² сын. *Жарытын сақал-мұрт шықпайтын, бет-аузы жылмай. // Көсе адам.*

КӨСЕ³ зат. *жерг. Егеуқұйрық, атжалман.*

КӨСЕ⁴= ет. 1. *Жанған отты, жанып жатқан отынды, шоқты, күлді көсеумен қағыстыру, оттың көзін ашу.* 2. *Көпсіту, қамшиту.* 3. *Құралын батыра салып, мол етіп қамту.*

КӨСЕ⁵= ет. *жағымсыз. Көстію, состію, сораю.*

КӨСЕГЕ зат. *көне. 1. Шымылдық.*

2. *ауыс. Құтты орын, киелі мекен, өркен.*

Көсегесі көгерді. *Өркені өсті, дегеніне жетті, бағы ашылды, кемеліне келді. Көсегесі көгермеді.*

Жолы болмады, өсіп-өнбеді, дегеніне жете алмады. Көсегең көгерсін! алғыс. *Өркенің өссін! Көсегесі көк. Өркені өскен, гүлденген. Көсегесі қиылды. Дегеніне жетпеді, мерт болды.*

Көсегесін көгертті. Ырысқа кенелтті, бағын ашты, шаттыққа, қуанышқа бөледі.

КӨСЕГЕЛІ сын. Құтты, құт дарыған, киелі.

КӨСЕК¹ зат. Мақта өсімдігінің өңі беретін түінегі, ұла болып ашылатын шанақ, қауашақ.

КӨСЕК² зат. сөйл. **Көсек.**

КӨСЕК³ зат. жерг. **Көсеу.**

КӨСЕКТЕ= ет. ауылшар. Мақта өсімдігінің басына көсек байлану, түінектеу.

КӨСЕКТЕУ ауылшар. Көсекте етістігінің қимыл атауы.

КӨСЕЛ= ет. 1. Қазылу, ойылу. 2. Көсеумен аударыстырылу, қозғалу.

КӨСЕЛЕ= ет. көне. Кесе-көлденеңдеу, кес-кестеу.

КӨСЕЛЕУ сын. Сақал-мұрты селдірлеу.

КӨСЕЛІК зат. Көсе адамға тән кескін-келбет, сақал-мұрт жоқтық.

КӨСЕМ¹ зат. 1. тар. Әр алуан саяси-әлеуметтік топтардың, ұйымдардың, ағымдардың жетекшілері, дем берушілері. 2. көне. Тайпалық одақтарды билеушілер, ру басылары.

3. Жөн-жосықты білетін, қиын-қыстауда ақыл табатын кемеңгер. 4. Алдына ат салмай оза жүретін мықты ат. 5. ауыс. Шебер, сара, мәшһур адам.

Көсем айғыр. Үйірді бастап жүретін үйірсек айғыр. **Көсем ат.** а) Тіркестіре жеккен аттың алдыңғысы, жол бастайтыны, түпкі аттың алдына жегілетін ат. **Көсем әдебиет.** бейне. Публицистика, көсемсөз туындысы. **Көсем басты.** Бабымен жүрді, аяғын өсем басты.

Көсемге салынды. Көсем ат ретінде жегілді.

Көсем қылды. а) Көсемге салды, көш бастатты. ә) Үлгі, өнеге етті. **Көсем ой.** Көреген, алғыр ой.

Көсем салды. Көсемдеп жекті, түпкі аттың алдына тағы бір ат салды. **Көсем топ.** Бастауыш топ, ұйымдастырушылар. **Көсем түсті.** Көсемдік етті, топ бастады. **Көсем тіл.** Сара, шешен тіл.

КӨСЕМДАР сын. Ақылгөй, басы, көсем іспетті.

КӨСЕМДЕ= ет. Көсем қылып жегу, көсем салу.

КӨСЕМДЕУ сын. Көсемдігі бар, жөн-жосықты білетін, бас көтерер, тіс қаққан.

КӨСЕМДІК зат. 1. Көсемге тән іс-әрекет, мінез-құлқы. 2. Бастама, инициатива.

Көсемдік етті [жасады, құрды, қылды]. а) Жөн-жосық көрсетті. ә) Көргенділік, тәрбиелілік көрсетті.

КӨСЕМСӨЗ зат. әдеб. <лат. publicus> Публицистика (әдебиет пен журналистиканың қоғамдағы көкейкесті, өткір мәселелерді қозғайтын саласы).

КӨСЕМСӨЗШІ зат. әдеб. Көсемсөз жазушы, публицист.

КӨСЕМСҮ Көсемсі етістігінің қимыл атауы.

КӨСЕМСІ= ет. мысқыл. Көсем боп көріну, көсем болғансу.

КӨСЕМСІЗ сын. 1. Көсемі жоқ, көсемінен айырылған. 2. Басшысыз, жетекшісіз.

КӨСЕМСІН= ет. мысқыл. Білгішсінү, ақылдымсынү.

КӨСЕМШЕ¹ зат. 1. Кішігірім ел билеуші, көсемсымақ. 2. Бастауыш, жетекші.

КӨСЕМШЕ² зат. линг. Тұлғалық, мағыналық жағынан тиянақсыз болғандықтан, өзінен кейін тиянақтаушы етістікті қажет етіп тұратын, кезінде екі сыңардан құралып жаңа мағына түзетін күрделі етістік жасауға негіз болатын, өзіне тән синтаксистік қызметі мен морфологиялық тұлғалары бар дербес категория.

КӨСЕМШЕ³ үст. Көсем сияқты, көсемге ұқсап.

КӨСЕМШЕЛЕУ сын. сөйл. Көсемдеу.

КӨСЕМШІЛ сын. Көсемді жақтағыш, көсемге табыныш.

КӨСЕМШІЛДЕУ сын. Көргенділеу; білгіштеу, ақылдылау.

КӨСЕМШІЛДІК зат. 1. Көсемсінгендік. 2. саяси. Қатаң орталықтандырылған, идеологияландырылған қоғамдарға тән, жоғары билікке

ие адамға бас иіп, тағзым етуге негізделген билік қатынастарының түрі. 3. саяси. Патриархалды-тайпалық және ерте феодалдық Шығыс пен Африкадағы билік институты.

КӨСЕНКІРЕ= ет. Көсей тұсу, одан әрі көсей беру.

КӨСЕП-КӨСЕП: көсеп-көсеп жіберді [қалды]. Отты үсті-үстіне көседі, бірнеше рет көседі.

КӨСЕТ= ет. Біреуге көсеумен отты қағыстырту.

КӨСЕУ¹ зат. 1. Отты көсейтін құрал; істік ағаш, имек басты темір, ымышуыр. 2. т. е. х. Металл балқытатын домна пештерінің көзін ашатын ұзын темір сырық, сүйем.

Көсеу сабақ. Бұтақсыз, сояу сабақ.

КӨСЕУ² Көсе етістігінің қимыл атауы; шоқты қағыстыру, қозғау.

КӨСЕУДЕЙ сын. Көсеу тәрізді, қап-қара; сидиған, сыриған.

КӨСЕУЛЕ= ет. Отты, қоламтаны көсеумен қозғау, көсеп жіберу.

КӨСЕУЛІК сын. Көсеу етуге жарамды, соған лайық.

КӨСЕУШЕ зат. 1. Шағын көсеу. 2. Сояу, өсімдіктің келте сабағы.

КӨСЕУШІ зат. Зауыт, фабрика пештерін жағушы, ыстық су қазанын қайнатушы адам.

КӨС-КӨС од. Түйе малын шақырғанда айтылатын сөз.

КӨС-КӨСТЕ¹= ет. «Көс-көс» деп түйені, ботаны шақыру.

КӨС-КӨСТЕ²= ет. сөйл. **Кес-кестеу.**

КӨСПЕ сын. сөйл. Домбыраны көсілте тартатын.

КӨСТЕК¹ зат. Кеспелтек ағаш, жуан таяқ, келтек.

КӨСТЕК² зат. жерг. Тұсамыстың түімен-леніп салынатын түрі, тұсау.

КӨСТЕК³ сын. Көстиген, сорайған.

КӨСТЕКТЕ= ет. сөйл. **Көстеңде.**

КӨСТЕНШЕ үст. жерг. Елден ерекше, айрықша.

КӨСТЕНДЕ= ет. 1. Көстең-көстең ету, аяғын ебедейсіз басу, ордандау. 2. ауыс. Сүйреңдеу, сөз бермеу.

Көстеңдей басты. Ордаң-ордаң етіп жүрді.

КӨСТЕНДЕТ= ет. Аяғын көстең-көстең еткізу.

КӨСТЕҢ-КӨСТЕҢ елік. Сораң-сораң, ордаң-ордаң еткен, көстеңдеген қимылды бейнелейтін сөз.

КӨСТІ= ет. 1. Оқшио, одыраю. 2. Сораю, сопаю.

КӨСТИТ= ет. 1. Ақситу. 2. Сораитү. 3. Көсілту. 4. Соғу, қонжитү. 5. ауыс. Төпеп айта беру.

КӨСТІ зат. жерг. Матаның қисық кесілгенінен пайда болатын қиық жері.

КӨСТІК зат. сөйл. **Көстек¹.**

КӨСУ Көс етістігінің қимыл атауы.

КӨСҮ= ет. 1. сөйл. **Көс.**

КӨСІК¹ зат. өс. <лат. daucus carota> Жабайы сөбіз (далалықта, құмдақ жерлерде өсетін тамыржемісті, сөбіз тәрізді жабайы өсімдік).

КӨСІК² зат. сөйл. **Көсек.**

КӨСІКТЕЙ сын. 1. Көсік тәрізді; көсік сияқты. 2. Жүп-жұмыр.

КӨСІЛ= ет. 1. Тегіз жерге т. б. отырғанда, шалқасынан жатқанда, тізені бүкпей, аяқты созып жіберу. 2. Малдың, негізінен жылқының, бауырын жаза, құйғыта шабуы. 3. Жосылу, зымырау, зулау, қарқындау, қарыштау. 4. ауыс. Арқа-басы кеңею, денесі жайылу, емін-еркін жайлану. 5. ауыс. Шешіліп, желініп сөйлеу, шешендікке салу. 6. ауыс. Шабьтына міну, шабыттану, шалқу. 7. ауыс. Белгілі бір алқаптың, өзен-судың, ұзын-сонар жолдың көз қиында созылуы, шетсіз, шексіз мол аймақты қамтуы. 8. ауыс. Дәуірлеу, асқақтау.

Көсіле айту. Шешіле сөйлеу, егжей-тегжейлі

баяндау. **Көсіле ақты.** Шалықтай тасыды.

Көсіле желді. Тайпалта сар желіске салды, еркінше желді. **Көсіле жөнелді.** а) Ағыз жөнелді, зулады. ә) Шешіле сөйледі. **Көсіле көлбеді.** а) Ұзаққа, көп жерге созылды, қаптады, көлеңкеледі. ә) Ұзыннан ұзақ созылып жатты.

Көсіле қашты. Алды-артына қарамай безді, зыта жөнелді. **Көсіле құлады.** Созыла, ұзыннан түсті, жалп етті. **Көсіле самғады [салды, сермеді].** Бауырын жазып, құйғыта шатты, бар екпінмен зымырады, ұшты. **Көсіле сөйледі.** Жан-жақты етіп, қыз сөйледі; шешіле сөйледі.

Көсіле сұлады. Ұзыннан созылды. **Көсіле сілтеді.** а) Бар екпінмен шатты, қарыштады, зымырады. ә) Шешіле сөйледі, қызбалана сөйледі.

Көсіле тартты. а) Емін-еркін самай, құйындама жөнелді. ә) Зымырап қашты. **Көсіле тастады.** Сілтей тастады, аяғын алаңқ басты. **Көсіле түсті.** а) Созыла түсті, көсілінкіреді. ә) Екпіндей, қарыштай түсті. **Көсіле шатты.** а) Ат басын ірікпеді, бар перменімен шатты, шарықтады. ә) Еркінсіді, емін-еркін жүрді, өзін ештеңеден шектемеді. **Көсіле шертті.** Желдірте қақты. **Көсіле шырқады.** Құйқылжыта, тамылжыта, асқақтама ән салды. **Көсіліп аяңдады.** Еркін, бауырын жазып асықпай жүрді. **Көсіліп жатты.** Көлбең, кең жайылып, қиы-қыры көрінбей жатты. **Көсіліп жіберді.** Аяғын созып жіберді, ұзыннан созылды. **Көсіліп сала берді.** а) Желе, жосыла жөнелді, бабына келді, қыз түсті. ә) Ұшы-қырысыз боп, кең жайылып жатты. **Көсіліп сөйледі.** Шешіліп, желдей есіп сөйледі. **Көсіліп тастады.** Аяғын созып жіберді, кеңінен созылды. **Көсіліп түсті.** Мольнан жатты; баттып түсті. **Көсіліп ұшты.** Самғап ұшты. **Көсіліп шаба алмады.** Өндіре жаза алмады, шабыты келмеді. **Көсіліп шығындады.** Көп күш, қаржы жұмсады, шығынға белшесінен батты.

КӨСІЛДІР= ет. 1. Желдіру, жосылту. 2. Ұзыннан жатқызу. 3. ауыс. Мальндыру, бөлендіру.

КӨСІЛДІРІНКІРЕ= ет. Үдете тұсу, үдетіңкіреу, екпіндетіңкіреу.

КӨСІЛМЕ сын. Желдірген, еркін жосылған.

КӨСІЛМЕЛІ сын. Созылыңқы, ұзыннан-ұзақ.

КӨСІЛТ= ет. 1. Аяқтарын созу, көсу. 2. Құйғыта шабу, жосыту. 3. ауыс. Құлашын кең жаздыру, қарқындату, шабыттана шалқы түсу, барынша еркін қимылдау. 4. ауыс. Шарықтату, шабыттандыру, жігерлендіру, қанаттандыру, рух беру. 5. ауыс. Желдей есіп сөйлеу, кеңінен толғау.

Көсілте жазды. Бүге-шігесін қалдырмай жазды. **Көсілте жазылды.** Көстте, сойдақтама жазылды. **Көсілте жеді.** Көп жеді, обырлана соқты, жұтты. **Көсілте жорғалатты.** Тайпалта, тізгінін тежемей жорғалатты. **Көсілте көсіп-көсіп жіберді.** Көсеуін бойлата салды, қозған-қозған қойды. **Көсілте қуды.** Тым-тырақай қуды. **Көсілте соқты.** Серейте созды, созылды. **Көсілте соқты.** Құлаштай соқты, аямай ұрды. **Көсілте сілтеді.** Құлаштай сілтеді, өндірте қимылдады, қарыштады. **Көсілте тартты.** Келістіре соқты, аямай салып жіберді, оңдырмай ұрды. **Көсілте шатты.** Ат басын ірікпей, ағыз шатты. **Көсілте шерту.** Домбыраны еркінше шерту, құйқылжыта тарту. **Көсіліп айдады.** Жосылтып айдады, сар желдірді. **Көсіліп айтты.** Майын тамызып айтты; таратып, баппен айтты. **Көсіліп алды.** а) Ат басын қоя берді, желе жортып алды. ә) Шабытына мінді, көңілі тасыды. **Көсіліп барады.** а) Бызғытып, сар желдіріп, жосылтып барады. ә) Екпіндей түсті, шабыттана сөйледі. **Көсіліп жүзді.** Заулаттып, барынша ағындады. **Көсіліп жіберді.** Еркіне жіберді, тежемеді. **Көсіліп кетті.** а) Құстай қшырып, зымырап кетті. ә) Құйқылжыта тартты. **Көсіліп шырқады.** Әнді тамылжыта, нәшіне келтіре айтты.

КӨСІЛТЕ-КӨСІЛТЕ үст. 1. Барынша, бар әліше, өндіре, опырып-опырып. 2. Құлаштай сілтеп, есіп.

КӨСІЛТІП-КӨСІЛТІП үст. *Үсті-үстіне* жездірттіп, қайта-қайта көсіліпті.

КӨСІЛУ *Көсіл етістігінің қимыл атауы; еркін қимылдау.*

КӨСІЛІҢКІ сын. 1. *Кең көсілген, қиырқырсыз, ұзынан-ұзақ, көз жеткісіз.* 2. ауыс. *Шалқыған, көтеріңкі.*

КӨСІЛІС зат. *Аяқтарын созып, созыла жатыс.*

КӨСІЛІС = ет. 1. *Жөңкілісу.* 2. ауыс. *Бәрін ақтара айттысу.*

КӨСІРІЛ = ет. сөйл. *Көсілдір.*

КӨСІП = ет. 1. *Қозғалту, қосыту.* 2. *Қарбыту.*

К.. зат. *қарап.* 1. *анат. Зәр шығаратын орандардың, сондай-ақ жыныс мүшелерінің жалын атауы.* 2. *Адамның бөксесі, май құйрығы.* 3. *Аптың арты, бөксесі, сауыры.* 4. ауыс. *Райы, ығайы.* 5. ауыс. *Соңы, ақыры, шеті, түбі.*

К...т жаппас. *қарап.* *Баланы өте жиі туатын (әйел).* **К...і ашылды.** *Абыройы төгілді, ұятқа қалды.* **К...і бос.** *Берік емес, баянсыз, орнықсыз, тиянақсыз, тұрақсыз.* **К...і белгілі.** *Шамасы, жайы анық, өрісі тар, мардымы шамалы.* **К...і көрінді.** *бейпіл. Арты ашылды, абыройы төгілді.* **К...і жер ніскемді.** *қарап.* *Сәл отыруға, демалуға мұршасы болмады; сіңбіруге қолы тимеді.* **К...ін жапты.** *қарап.* *Абыройын жапты, қиындақтан шықты.* **К...ін жерге тигізбеді [жер ніскетпеді].** *Тыным таптырмады, отырғызбады.* **К...і жоқ.** *Табап тірері жоқ, бәтуасыз, табанының бүрі жоқ.* **К...і көктен келді.** *Аяғы аспаннан келді, қиып түсті, ісі сәтсіз болды.* **К...і көрінді.** *Сыры ашылды, мән-жайы белгілі болды.* **К...і көпірді.** *Қарық болды.* **К...імен бал ашты.** *Сәуегейсіді, қисынсыз болжам айтты.* **К...ін ашты.** *Мақсара қылды, абыройын төкті.* **К...іне бақпас.** *Қырсық, құқар.* **К...іне қарасын.** *Әлін білсін, шамасына қарасын, асып-тасын.* **К...іне қыстырмады.** *Елемеді, ескермеді, тысқырып та қарамады.* **К...інен кейін кетті.** *Кері шегінді, артқа кетті.* **К...інен пысты.** *Қатты қорыққандықтан, өзінен-өзі жымы болды.* **К...ін қыздырды.** *Желкітпеді, айдап салды.* **К...ін қысты.** *Жым болды, үңдей алмай қалды.* **К...ін сауды.** *Жалын-жалпайды, тіленді, қиылып сұрады.* **К...ін шөмейтті.** *Тұралатты, бірсеңдетті, қырыстатты.* **К...інді көрем.** *Бір нәрсені істемеске шараң жоқ деген мағынада.* **К...і шөмейді.** *Діңкесі құрыды, тұралады, бүрісті, қиынсты.*

К...АЙНАЛҒЫШ сын. сөйл. *Жалт бергіш, табансыз.*

К...АЛАҚШЫ сын. *Сатқын, екіжүзді, бәтуасыз.*

К...БАСАР зат. *Көкпаршының артын алушы, торулышы.*

КӨТЕК¹ зат. *жерг. Шабылған егіннің, пішеннің орнында қалған тұрқылы, түбіртегі.*

КӨТЕК² зат. *жерг. Қайықтың адам отыратын көлденең тақтауы.*

КӨТЕК³ од. *қарап.* *Ойламаған нәрседен, оқыс қимыл-әрекеттен, орынсыз айтылған сөзден, ерсі көріністен т. б. шошынғанда не соларға таңырқанда әйелдердің айтатын сөзі.*

Көтегің құрсын! *қарап.* *Ісің бар болсын, Құдай сақтасын!*

КӨТЕЛЕУ сын. *жерг. Екіжүзді, арамза.*

К...ЕН зат. 1. *анат. [лат. perineum] Ұлы дәрет жолы.* 2. *Бөксе, май құйрық, дүм; малдың сауырсыны, құйрығы.*

К...ен зорлық. *Орынсыз қиянат, көріне жасалған қиянат.* **К...ен ішек.** *анат. Тоқішекке жалғасып, айналдықпен қиасатын тік ішек.*

К...ЕНДЕСТІРІЛ = ет. этн. *Халықтың гүрпында бір уақытта босанған әйелдердің (босанған соң) бір-біріне қиырсып, арқаларын түйістіріп, жүзін теріс қаратып, түйінішек алмастыруы.*

КӨТЕНДІК¹ зат. *Құйысқандық.*

К...ЕНДІК² зат. *К...еннің тұсы, сырт ауамағы.*

К...ЕН-МӨТЕН зат. *К...ен және сол сияқтылар.*

КӨТЕР = ет. 1. *Жанды, жансыз затты, нәрсені, әр алуан денелерді қолмен немесе айыр, күрек т. б. құрал-саймандармен, жүк тиегіш кран, лифт, түрліше автоматты тетіктермен тұрған не жатқан жерінен, деңгейінен жоғарылату, тасымалдау, тиеу.* 2. *Қару не құралды басынан асыра не белгілі биіктікте ұстау.* 3. *Дене мүшелерін дағдылы қалыптан қозғап, жоғарылату, қолдау, биіктету.* 4. *Қолына алу, ұстау.* 5. ауыс. *Киімнің олты-солтысын жөндеу, қымтану.* 6. ауыс. *Ұшыру.* 7. ауыс. *Әуелету, асқақтату.* 8. ауыс. *Қызметін, дәрежесін жоғарылату; бағасын өсіру, мәртебесін өсіру, мадақтау.* 9. ауыс. *Шыдау, төзу, көну, төтеп беру.* 10. ауыс. *Шығынын мойнына алу.*

Көтере мақтады. *Асыра, артық мақтады.* **Көтере сату.** *Топтап сату, көп етіп сату.* **Көтере тасымалдау.** *Жүк жеткізу тауқыметін түгелдей өзіндетіне алу.* **Көтер қолыңды!** *«Бағын, беріл, қарсыласпа, қаруыңды таста!» дегенді білдіретін әскери бұйрық.* **Көтеріп әкетті.** *Жалғастырды, одан әрі өрішті, қолдап кетті.* **Көтеріп қойды.** *Ішідікті ішіп қойды, алып жіберді.* **Көтеріп [көтере сатып] алды.** *Үстемелеп сатып алды, бәрін бірден сатып алды.*

КӨТЕРГІЗ = ет. *Көтерту.*

КӨТЕРГІШ сын. 1. *Жүк көтеру, тиеуге немесе түсіруге арналған аспап, мәшине не сондай жұмыс атқаратын техникалық тетіктер.* 2. ауыс. *Нені болса да көтере беретін төзімді, шыдамды, көнбіс.*

Көтергіш кран. *тех. Жүкті көтеру және жылжыту (тасымалдау) процесін циклмен атқаратын жүк көтергіш мәшине.* **Көтергіш күш.** *тех. Сұйық не газ ішінде қозғалған денеге сол орта тарапынан әсер ететін күш.* **Көтергіш құралым.** *күр. Ғымараттар мен құрылыстардың беріктігін әрі орнықтылығын қамтамасыз ететін және салмақ әсерлерін қабылдайтын негізгі құрылымдық элемент (арқалық, ферма, жақтау, арка, күмбез, қабырға т.б.).*

КӨТЕРЕМ сын. 1. *Әбден арықтап, аяғын әрең басып тұратын (мал).* 2. ауыс. *Қажыған, шаршап-шалдығып, күші қайтқан.*

Көтеремге айналдырды. *Шаршатты, діңкелетті.*

КӨТЕРЕМДЕЙ сын. *Көтерем сияқты, көтерем тәрізді.*

КӨТЕРЕМКІЛ зат. *этно. Ұтылған баланың ұтқан баланы біраз уақыт арқалап көтеретін асық ойынның бір түрі.*

КӨТЕРМЕ¹ зат. 1. *Суды жоғары шығару үшін ағын судың жолына салынатын бөгет, посканыл, үйілген топырақ.* 2. *Жол салу үшін көтеріп, жерден биіктетіп төккен топырақ, құм аралас тас.* // *Тіреу арқылы көтеріп қойылған.* 3. ауыс. *Асыра мақтау, жел сөз.*

Көтерме жап [жол]. *жерг. Екі жағын биіктетіп, өсіріп жасаған арық.*

КӨТЕРМЕ² зат. 1. *Арба не шанының жетегін (тертесін) аттың арқасынан асып, көтеріп тұратын қайыс тартпа.* 2. *жерг. Құлақ тесігінен өткізіліп, сырғаны ұстап тұратын жіп.*

КӨТЕРМЕ³ зат. *Әлденіп алу үшін уақытша алатын қарыс, несие.*

КӨТЕРМЕ⁴ зат. *Қабығы алынған, ұзындығы 1 метр 50 сантиметр шамасындай 3 ағаштың басын буып, шай қайнатып, ас пісіруге арналған зат, мосы.*

Көтерме мосы. *Өрнек тоқитын станокта пайдаланатын құрал.*

КӨТЕРМЕ⁵ зат. *жерг. Көтерем.*

КӨТЕРМЕ⁶ зат. *Қарақшыға жақындап қалған бөйге атын шаужайлап сүйреп көрсететін көмек.*

КӨТЕРМЕ⁷ зат. *Шағын киіз үй.*

КӨТЕРМЕ⁸ сын. *Көбірек мөлшердегі, көтеріңкі, үстеме.*

Көтерме баға. *экон. Өнімді көп мөлшерде сатып алған субъектілер үшін қойылатын жеңілдетілген баға.* **Көтерме базар.** *Өнім көп мөлшерде, топтап сатылатын базар.* **Көтерме сауда.** *экон. Өнімді (тауарды, бұйымды) көтере өткізу (сату), яғни көп мөлшерде, ірі топпен өткізу (сату) тәсілі.* **Көтерме сауда бағасы.** *экон. Босату бағасы; кәсіпорындар (фирмалар) және басқа шаруашылық жүргізуші субъектілер бағыныштылығы мен меншік нысанына қарамастан, өндірістік-техникалық мақсаттағы өнім мен халық тұтынытын тауарларды сатып алушыларға өткізетін (босататын, сататын) бағасы.* **Көтерме сауда делдалдары.** *экон. Дайындаушы кәсіпорындардың өнімін көтере сатып алатын және тауарды тұтынушыларға немесе сатушылар мен сатып алушыларға (тұтынушыларға) өткізуді тәуелсіз коммерциялық кәсіпорындар мен жеке келеген тұлғалар.* **Көтерме сауда жәрмеңкесі.** *экон. Тауарларды көтере сатып алу және сату нысандарының бірі; нарықтық экономика жағдайында өнімнің барлық түрлерінің жеткізілімі жөнінде шаруашылық шарттарын жасасатын орын.* **Көтерме сауда үстемесі.** *экон. Айналыс саласының көтерме сауда бұйынында құралатын үстеме ақша.*

КӨТЕРМЕАҒАШ зат. *колөнер. Кілем тоқуға арналған өрмектің күзу жіп байланған белағашы.*

КӨТЕРМЕЛЕ = ет. 1. *Сүйемелдеу, көтерісу.* 2. ауыс. *Дем беру, қолдау, рухани көмек көрсету.* 3. ауыс. *Мақтау, астына көпшік қою.*

КӨТЕРМЕЛЕУ *Көтермеле етістігінің қимыл атауы; мақтау, мадақтау.*

КӨТЕРМЕЛІ сын. *Көтермесі бар, көтерме орнатылған.*

КӨТЕРМЕШІ¹ зат. 1. *Шаршап келе жатқан бөйгі атын шыбырғынан ұстап тартатын көмек беруші адам.* 2. ауыс. *Демеуші, қолдаушы, қостаушы.*

КӨТЕРМЕШІ² зат. *Көтерме саудамен кәсіп етуші алып-сатар адам, саудагер.*

КӨТЕРТ = ет. *Қолына ұстау, көтергізу.*

КӨТЕРТКІЗ = ет. *Көтергізу, көтерттіру.*

КӨТЕРТУ *Көтерт етістігінің қимыл атауы.*

КӨТЕРУ *Көтер етістігінің қимыл атауы.*

1. *Жоғары ұстау, түсірмеу.* 2. ауыс. *Сөз ету, ұсыныс жасау.* 3. ауыс. *Көбейту, молайту, арттыру.*

КӨТЕРУЛІ сын. *Жоғары көтерілген, түрлі.*

КӨТЕРІЛ = ет. 1. *Ұзару, өсу.* 2. *Жоғарылау, биіктеу.* 3. ауыс. *Ілгерілеу, алға шығу, даму.*

4. ауыс. *Қымбаттау, құны арту.*

КӨТЕРІЛУ *Көтеріл етістігінің қимыл атауы.* 1. *Орнынан түру.* 2. *Жоғарылау, биіктеу.*

3. ауыс. *Өсу, даму.* 4. ауыс. *Атақ-абыройы арту.*

КӨТЕРІЛІҢКІ сын. сөйл. **Көтеріңкі.**

КӨТЕРІЛІҢКІРЕ = ет. *Көтеріле түсу.*

КӨТЕРІЛІС зат. *тар. Бұқара халықтың немесе әлеуметтік-саяси топтардың билік жүресінің саяси, экономикалық саясатына қарсы наразылығының бір түрі; саяси мәні бар қарулы күрес, ереуіл.*

Көтеріліс бастады. *саяси. Жергілікті билеушілер немесе мемлекет басқарушысы мен басқару жүресіне қарсы шыққан наразы әлеуметтік топтардың қарулы ереуілін, бүлгін қимылдастырды.*

КӨТЕРІЛІСШІ зат. *тар. Көтеріліске қатысушы адам.*

КӨТЕРІМДІ сын. сөйл. *Көтере беретін.*

КӨТЕРІҢКІ сын. 1. *Биіктеу, жоғарырақ.* 2. ауыс. *Әдеттегі мөлшерден, шамадан артығырақ, биігірек, асқақтау.* 3. ауыс. *Көбірек, молырақ.*

Көтеріңкі ақы. *экон. Аяқталған жұмыстың бір жолы кесімді ақысы.* **Көтеріңкі интонация.** *лингв. Қуанышты, лепті білдіретін сөйлеу әуені.* **Көтеріңкі қайтарым.** *гидр. Жоғары іркіліске және қашыртқыға қарсы сызық таралдарын*

босату және толтыру тарадары аралығында орналасатын аймақ. **Көтеріңкі міндеттеме.** Жоспардан артық алынған міндеттеме, шарт, уәде. **Көтеріңкі өлке.** геол. Кабаттары көбіне көлбеу жаттысты және жер бедерінде үстірттер мен биік жазықтар басым ауқымды аумақтар.

КӨТЕРІНҚІЛЕУ сын. Сәл көтеріңкі, биігірек, дөңестеу.

КӨТЕРІНҚІРЕ= ет. 1. Бойын жазыңқырау. 2. Жырыңқырау, жинаңқырау.

КӨТЕРІС= ет. 1. Бір мезгілде, бірге көтеру. 2. Көтеруге жәрдемдесу.

КӨТЕРІСУ Көтеріс етістігінің қимыл атауы; көтеруге жәрдемдесу.

КӨТКЕНШЕК сын. Тартынашақ, қырсау, кежір; кертартпа.

КӨТКЕНШЕКТЕ= ет. Кейін қарай шегіну, шегініштектеу, ілгері қадам баспау.

КӨТМАЛДЫ сын. көне. Жөнсіз, ұзаққа созылған (дау туралы).

К...СІЗ сын. Арты жоқ, жыныс мүшелері жоқ.

КӨТПІК зат. жерг. Аяқкіімнің сірісі.

КӨТШОҚАЙ зат. жерг. Түйенің құймышағы мен оркешінің арасы.

КӨТКҮЛІ зат. Әлсіз, аяғы шидиген, көбіне інінің аузында отыратын құс.

КӨШ зат. Үй ішін, дүние-мүлкін күші көлігіне тиіп, малын алдына салып, қоныс аударған бір не бірнеше ауылдың тізбегі, керуені.

Көш аман [көлікті] болсын. тілек. Жүгін артып болып, көшіп бара жатқанда айтылатын, қоныстайтын жерлеріңе аман-есен жетіңдер деген мағынадағы тілек. **Көш артық [ілгері].** Анағұрлым, әжептәуір озық, алда. **Көш ат.** Көбінесе бұрынғы қазақ көшінде қолданылатын аттар. **Көш бастады.** Жетектеді, басшылық етті, соңынан ілестірді. **Көш бойы.** а) Жаңа қонысқа жеткенге дейін; кош-қон біткенше. ә) Әлдеқайда, анағұрлым. **Көш жер.** этн. а) Бір жерден екінші жерге көшіп, қоныс аударудағы ұзақтықты білдіретін халықтық өлшем. ә) Біраз жер, алысырақ қашықтық. **Көш жүре түзеледі.** Кемшіліктер, кемістіктер жүре-бара жойылады. **Көшке ерген тайлақша.** Көрігеннің ырқында кеткен, соңына ерген деген мағынада. **Көшке ілесті.** Дүрмектен қалмады, көшілікпен бірге болды. **Көш көлікті болсын!** тілек. **Көш берекелі, салтанатты** болсын деген мағынада. **Көш тартты.** Алдыңғы түйені бұйдасынан жетелеп, көшті бастан отырды; сапар шекті, жол жүрді. **Көштен қалған күшіктей.** Жұртта қаңғыған ит сияқты. **Көштен қалмады.** Қатарынан қалмады, елдің істегенін істеді, соңында қалмады, ілесті. **Көштен қалып, көсеу мінген.** Күр алақан қалған, есесі кеткен, артта қалған. **Көш төмен.** Анағұрлым артта, кенже қалған. **Көш түйесі.** этн. Әбзел-тұрмань өшекейленген, әдемі қондалған, күшті әрі төзімді, көш бастайтын аталық түйе. **Көш ілгері.** Артық, артып түсетін.

Көш аман [көлікті] болсын. тілек. Жүгін артып болып, көшіп бара жатқанда айтылатын, қоныстайтын жерлеріңе аман-есен жетіңдер деген мағынадағы тілек. **Көш артық [ілгері].** Анағұрлым, әжептәуір озық, алда. **Көш ат.** Көбінесе бұрынғы қазақ көшінде қолданылатын аттар. **Көш бастады.** Жетектеді, басшылық етті, соңынан ілестірді. **Көш бойы.** а) Жаңа қонысқа жеткенге дейін; кош-қон біткенше. ә) Әлдеқайда, анағұрлым. **Көш жер.** этн. а) Бір жерден екінші жерге көшіп, қоныс аударудағы ұзақтықты білдіретін халықтық өлшем. ә) Біраз жер, алысырақ қашықтық. **Көш жүре түзеледі.** Кемшіліктер, кемістіктер жүре-бара жойылады. **Көшке ерген тайлақша.** Көрігеннің ырқында кеткен, соңына ерген деген мағынада. **Көшке ілесті.** Дүрмектен қалмады, көшілікпен бірге болды. **Көш көлікті болсын!** тілек. **Көш берекелі, салтанатты** болсын деген мағынада. **Көш тартты.** Алдыңғы түйені бұйдасынан жетелеп, көшті бастан отырды; сапар шекті, жол жүрді. **Көштен қалған күшіктей.** Жұртта қаңғыған ит сияқты. **Көштен қалмады.** Қатарынан қалмады, елдің істегенін істеді, соңында қалмады, ілесті. **Көштен қалып, көсеу мінген.** Күр алақан қалған, есесі кеткен, артта қалған. **Көш төмен.** Анағұрлым артта, кенже қалған. **Көш түйесі.** этн. Әбзел-тұрмань өшекейленген, әдемі қондалған, күшті әрі төзімді, көш бастайтын аталық түйе. **Көш ілгері.** Артық, артып түсетін.

Көш= ет. 1. Мекенжайды, отырған орнын өзгерту, ауыстыру. 2. ауыс. Оқуын, қызметін, жұмысын ауыстыру. 3. ауыс. Сыры кету, бояуы түсу. 4. ауыс. Біреудің қолына тию, оту. 5. ауыс. Жаңа жағдайға ауысу, жетістікке жету. 6. ауыс. Амал-тәсілді өзгерту, басқаша әрекет ету. 7. ауыс. Сөздің желісін, әңгіменің тақырыбын өзгерту, ауыстыру.

Көш, бәдік, көш. этн. Бәдікті аластау, аурудың иесін қуу үшін айтылатын сөз. **Көшкен ел.** Бір орыннан екінші орынға ауысып бара жатқан ауыл. **Көшкен елдей.** Дуылдатып, думандатып; сән-салтанаттымен. **Көше қашты.** Үдере көшті, біржола табан аударды. **Көшкен елдің жүргындай.** Қаңырап бос қалған, ебей-себей.

Көшбастар зат. Ел бастаған көсем, бастаушы.

Көшбастаушы зат. Көшбасшы, маңдайалдысы.

КӨШБАСШЫ зат. <ағыл. leader> Қоғамдық ұйымның жеке ықпалы, әлеуметтік процестерде және әртүрлі жағдайларда ұжымдағы, топтағы, қоғамдағы қарым-қатынастарды реттеуде маңызды қызмет атқаратын кез келген әлеуметтік топтың беделді мүшесі; сол қауымдастықтың мүдделерін қанағаттандыруға бағытталған ортақ іс-әрекетті ықпалдастыру мақсатында әрекет жасауға қабілетті тұлға.

КӨШБАСШЫЛЫҚ зат. Көсемдік, бастаушылық, басшылық.

КӨШБАСЫ зат. 1. Көшті бастаушы адам, керуенбасы. 2. ауыс. Үлгі-өнеге берер адам, жетекші, жаңа ағымның, бағыттың бастаушысы.

КӨШЕ зат. Қатарласа тізілген үйлердің т.б. арасындағы адамдар мен көліктердің жүруіне арналған жол, кеңістік.

Көшеге сыймай жүр. Ісіп-кеуіп, мақтанып жүр. **Көше дабыры.** Көшедегі абыр-сабыр, шуыл. **Көшені басына көтерді.** Айқай-шу, азан-қазан қылды. **Көше таптау.** Мақсатсыз, мәнсіз жүру.

КӨШЕДЕЙ сын. Үлкен, кең, көсіліп жатқан.

КӨШЕК¹ зат. жерг. **Бота.**

КӨШЕК² зат. жерг. **Койет.**

КӨШЕКШЕ үст. **Қайта-қайта (көшіп), көшіп-қонып (жүріп).**

КӨШЕЛЕН= ет. Дурысталу, реттелу.

КӨШЕЛЕС сын. сөйл. Бір көшеде тұратын.

КӨШЕЛЕТ= ет. Үйлердің арасында көше қалдыру, көше, жол салдыру.

КӨШЕЛІ¹ сын. Көшесі бар.

КӨШЕЛІ² сын. 1. Байсалды, ой-өрісі кең, көпті көрген, жөн-жосықты білетін. 2. Қомақты, үлкен.

КӨШЕЛІ³ сын. жерг. Дене тұрқы ұзын.

КӨШЕЛІЛІК зат. Байсалдылық, ой-өрісі кеңдік, көпті көргендік.

КӨШЕНІЛ: көшеніл қырмызы. қолөнер. Ертеректе Иран мен Үндістаннан әкелінген қызыл бояу түрі.

КӨШЕРШІЛІК зат. жерг. Көшіп-қонушылық.

КӨШЕСІЗ сын. Көшесі жоқ.

КӨШЕТ зат. Көкөніс, гүл, жеміс, ағаш және кейбір техникалық дақылдар өсіруде көшіріп отырғызылатын өсімдіктер.

КӨШЕТЖАЙ зат. Көкөніс және гүл көшеттерін, сондай-ақ ерте пісетін көкөніс өсіруге арналған жабық құрылыс.

КӨШЕТХАНА зат. **Көшетжай.**

КӨШ-ЖӨНЕКЕЙ үст. 1. Жол үстінде, жолшыбай. 2. Арнайы емес, сөз арасында.

КӨШ-КӨЛІК зат. Көшіп-қонуға пайдаланылатын көлік.

КӨШКІ¹ зат. кәс. Ауды суға батырып тұратын, ауа байланатын тас.

КӨШКІ² зат. жерг. Тау басынан ылдига қарай құлаған қар, көшкін.

КӨШКІ³ зат. этн. жерг. Киіз үйдің (киізінің) іші-сыртын қаптауға арналып тігілген, ақ матадан жасалған жапқыш.

КӨШКІН зат. 1. Тау басынан сыргып түсетін қар, мұз, құм-тас қиыршықтары. 2. ауыс. Көшпенді жұрт, босқын ел.

КӨШКІНДЕ= ет. Жылжу, қалықтау.

КӨШКІНДЕЙ сын. Көшкін сияқты, көшкін тәрізді.

КӨШКІНДЕУ Көшкінде етістігінің қимыл атауы.

КӨШКІНТАУ зат. геогр. Көшкінді зерттеумен шұғылданатын география саласы.

КӨШ-ҚҰЛАШ: көш-құлаш қашты. Аттонын аулақ салды.

КӨШПЕЙ-ҚОНБАЙ үст. Қоныс аудармай, бір жерден қозғалмай.

Көшпей-қонбай қараша қатын жоғалды. Жоғалатын реті жоқ затты шарқ ұрып іздеп, таба алмай жүргенде айтылатын сөз.

КӨШПЕЛІ сын. Көшіп жүріп тіршілік ететін, отырғызы емес.

Көшпелі автошеберхана. Жер жырту, егін ору науқаны кезінде комбайн және басқа да машиналарды жөндеуге пайдаланылатын арнайы автомөшине. **Көшпелі атыс.** әск. Бір немесе бірнеше зеңбіректен бірінен соң бірі, барынша жоғары қарқымен, атыс режімін бұзбай және көздеу дәдігіне иікпен келтірмей жүргізілетін атыс. **Көшпелі ауыл мектептері.** Көшпелі және жартылай көшпелі ауыл жағдайында орман бірге көшіп жүріп бала оқытатын мектеп түрі. **Көшпелі батарея.** әск. Қорғаныста артиллерияның құрамы, орналасқан орны мен қорғаныстағы атыс жүйесі жөнінде қарсыласты шатастыру мақсатында алдын ала белгіленген бірнеше атыс позициясынан атыс жүргізетін артиллериялық бөлімше (жеке зеңбірек). **Көшпелі зеңбірек.** әск. Артиллерияның қорғаныстағы құрамы, орны, атыс жүйесі туралы қарсыласты жаңылдыру мақсатында бірнеше атыс позицияларынан біртіндеп атуға арналған жеке зеңбірек (немесе артиллериялық бөлімше). **Көшпелі ел.** Малынша жағдайын жасап, көшіп-қонып жүретін ел-жұрт.

Көшпелі кино. Тұрақты кино қондырғылары жоқ жерлерде фильм көрсетуіне арналған шағын қондырғы. **Көшпелілер психологиясы.** психол.

Көшіп жүріп тіршілік ететін халықтардың психологиялық ерекшеліктерінің жынтығы.

Көшпелі салон-дүкен. Ел аралап сауда жасайтын және тапсырыстар қабылдайтын атофүқениің бір түрі. **Көшпелі сюжет.** әдеб. Ауыз әдебиетінде бір елден екінші елге, бір әдебиеттен екінші әдебиетке ауысып жүретін, ортақ оқиғалық желі. **Көшпелі театр.** Елді мекендерді аралап, спектакль көрсететін театр [Ол профессионалдық ойын-сауық орнының ерекше түрі ретінде 19 ғ-да Европа мен Американың көптеген елдерінде пайда болды]. **Көшпелі үй.** Шопан, малы қауымының жазы-қысы көшіп-қонып жүруіне қолайлы, бір орыннан екінші орынға ауыстырып отыруға болатын құранды үй. **Көшпелі электр стансысы.** Конструкциясы кез келген қашықтыққа жеткізуге мүмкіндік беретіндей болып жасалған электр стансысы.

КӨШПЕЛІЛІК зат. Көшпелі халықтардың тарихи қалыптасқан әлеуметтік-экономикалық даму жүйесі, шаруашылық-мәдени типі.

КӨШПЕНДІ сын. сөйл. **Көшпенді.**

Көшпенді құстар. зоол. Азық іздеп, қолайсыз ауа райы, жаңбырлы, қуаңшылық, көктем мен күз кездерінде және т. б. кезеңдерде қоныс аударатын құстар.

КӨШПЕНДІЛІК зат. Көшпенді өмір, көшпенділік.

КӨШСЫРМАҚ зат. қолөнер. Көшкенде артылған жұқтың үстінен жауып жүруге арналған үлкен сәнді сырмақ.

КӨШТЕЙ сын. Көш сияқты, көш тәрізді.

КӨШУ Көш етістігінің қимыл атауы; 1. Орын ауыстыру. 2. ауыс. Жаңа тәртіпке өту, жаңа бағытта жұмыс істеу.

КӨШК зат. ескікіт. Қала сыртындағы сарай, бағы бар сарай.

КӨШІ-ҚОН зат. қоғ. - әлеум. <лат. migratio> Адамдардың тұрғылықты мекенінен әртүрлі себептермен басқа жерге қоныс аударуы, көшіп-қонуы.

Көші-қон департаменті (басқармасы). Облыстар мен үлкен қалалардағы көші-қон жұмысымен айналысатын орган. **Көші-қон заңы.** құқық. Көші-қон саясатын жүзеге асыруға арналған нормативтік құқықтық актілер. **Көші-қон квотасы.** Көші-қон үлестемесі, атажүртқа келуші шетжүрттық қазақтардың үкімет белгілеген жылы сайынғы молшерлі саны. **Көші-қон комитеті.** Көші-қон саясатын іске асырумен айналысатын комитет. **Көші-қон тәртібі.** Уақытына немесе тұрақты мекендеу және еңбек ету үшін ел аумағына қоныс аударатын шетелдіктер мен азаматтығы жоқ адамдардың көшіп келуінің, сондай-ақ ел аумағынан қоныс аударатын жеке тұлғалардың шетелге көшіп кетуінің немесе әртүрлі себептермен ел ішінде

түргылықты мекенінен қоныс аударушылардың көшіп-қонуын реттейтін заң жобасы.

КӨШІ-ҚОҢ з. а. т. сөйл. **Көші-қон.**

КӨШПІАЗДЫҚ з. а. т. **Көшіге өүестілік,** құмарлық.

КӨШПІ з. а. т. көне. **Көші-қон.**

КӨШПІ-ҚОН = е. т. **Бір жерден екінші жерге қоныс аудару; көшіп жүру.**

КӨШПІ-ҚОНУ **Көшіп-қон** етістігінің қимыл атауы.

КӨШПІ¹ [ор. күчер] з. а. т. **Ат айдаушы, делбе ұстаушы.**

КӨШПІ² = е. т. **1. Мекенжайын ауыстырту.**

2. Бір жазғанды екінші қайталап жазу немесе қайталап басу.

Көшіріп кетті. **Дым қоймай, сытырып әкетті, ұры түсті.**

КӨШПІГІШ з. а. т. **1. көне. Көшіріп жазушы адам. 2. Көшірме түсіретін қағаз.**

КӨШПІЛІК з. а. т. **Көшірдің қызметі.**

КӨШПІМЕ¹ з. а. т. **1. Түпнұсқа жазудан көшіріліп алынған дана. 2. и. н. ф. <ағыл. сору> Көшірме алу нәтижесі [MS DOS- та көшірме алу командасы].**

Көшірме том. и. н. ф. <ағыл. back-up volume> **Түпнұсқасы ретінде басқа томда орналасқан файлдың көшірмесінен тұратын том.**

КӨШПІМЕЛЕУ з. а. т. и. н. ф. <ағыл. сору-инг> **1. Алғашқы мәліметтерді сақтай отырып олардың көшірмесін алу. 2. Графикалық пайдаланушылық интерфейс – объектіні таңдау.**

КӨШПІМЕЛЕУІШ с. ы. н. **Белгілі бір үлгі бойынша көшірме жасайтын, көшірме жасауға арналған.**

Көшірмелеуіш құрылғы. т. е. х. **Бұйымдар бетін (әдетте, беті тегіс емес) өңдеу процесі кезінде өңделіп шығарылатын бұйымның аналогы болып есептелетін көшірмелеуіші бар металл немесе ағаш кескіш станоктардың тетігі.**

Көшірмелеуіш станок. т. е. х. **Нұсқа (үлгі, модель, чертеж) бойынша әртүрлі бұйымдардың көшірмесін жасауға арналған станок.**

КӨШПІМЕШІ з. а. т. **Көшіріп жазушы.**

КӨШПІ¹ = е. т. **Қоныс аударту.**

КӨШПІ² = е. т. **Қайта жаздырту.**

КӨШПІ з. а. т. **Көшірме етістігінің қимыл атауы; орын ауыстыру.**

КӨШПІ з. а. т. **Көшірме етістігінің қимыл атауы.**

1. Мекенжайын, үйінің тұраған жерін, малдың жайылымын ауыстыру. 2. этн. Ауруды қуу, аластау. 3. з. а. т. и. н. ф. Ақпараттың алғашқы нұсқасын өз орнында сақтай отырып, жаңа орында сол мәліметтердің көшірмесін алу.

КӨШПІ¹ = е. т. **Мекенжайы ауыстырылу, басқа орынға қоныстандырылу.**

КӨШПІ² = е. т. **Қайта жазылу; көшірмесі алыну.**

КӨШПІ з. а. т. **Көшіріп етістігінің қимыл атауы; ауыстыру.**

КӨШПІ = е. т. **Бірге көшіру.**

КӨШПІ з. а. т. **Көшіріп етістігінің қимыл атауы.**

КРАБ [гол. crabe] з. а. т. зоол. **Теңізде өмір сүретін шаян тәрізді жәндік.**

КРАКОВЯК [пол. krakowiak] з. а. т. **Польшаның Краков қаласында пайда болған поляктің ширақ халық биі.**

КРАН¹ [нем. Kran] з. а. т. **Әр алуан жүктерді көтеруге, тиіп-түсіруге арналған күрделі техника.**

КРАН² з. а. т. [гол. kraan] з. а. т. **Су не басқа сұйық зат жүретін трубалардағы, жүйелердегі біріншілік шимектер.**

КРАНИОЛОГИЯ [грек. κρανιον – бас сүйегі, logos – ілім] з. а. т. антр. **Антропология ғылымының бас сүйек құрылысын зерттейтін саласы.**

КРАНШЫ з. а. т. **Кранмен жұмыс істейтін маман.**

КРАТЕР [грек. krater] з. а. т. **1. Жанартаудың басындағы немесе беткейіндегі шұңқыр, жанар-**

таудың аузы. 2. Ай бетіндегі сақина тәрізді таулар. 3. Ежелгі Грекияда шарапты сумен араластыруға арналған екі тұтқалы терең тостаған тәрізді ыдыс.

КРАТОЛОГИЯ [лат. kratos – билік, logos – ілім] з. а. т. **Билік туралы ілім.**

КРАУАТ з. а. т. сөйл. **Кереует.**

КРАУН-ЭФИРЛЕР з. а. т. х. м. **Катиондарды бөлуге экстрагент ретінде қолданылатын, биологиялық жарғақтардың қызметінде зор маңызы бар химиялық қосылыстар тобы.**

КРАФТ-ЦЕЛЛЮЛОЗА з. а. т. х. м. **Жоғары механикалық беріктігі бар ағартылмаған сульфатты целлюлоза.**

КРАХМАЛ [нем. Kraftmehl] з. а. т. **1. х. м. Өсімдіктен алынатын цитакталған көмірсу. 2. биол. Амилоза және амилопектин фракцияларынан тұратын күрделі полисахарид.**

Крахмал өндірісі. х. м. **Өнеркәсіптің түрлі салаларына қажетті крахмал өндіру.**

КРАХМАЛДЫ с. ы. н. **Крахмалданған.**

КРЕАТИВ з. а. т. этн. **Тауарларды, көрсетілетін қызмет түрлерін, брендтерді (әдетте жарнамаларда) ілгерілету үшін пайдаланылатын шығармашылық шешім.**

КРЕАТИВТІЛІК [лат. creatio] з. а. т. псих. **Адамның шығармашылық дарын деңгейі, шығармашылық қабілеті.**

Креативтік тестілері. пед. **Тұлғаның шығармашылық қабілеттерін зерттеп, бағалауға арналған әдістемелер жиынтығы.**

КРЕБС: кребс циклі. биол. **Көмірсулары, май қышқылдары және амин қышқылдары сияқты энергетикалық заттар үшін тотығудың жалпы жолы.**

КРЕДИТ¹ [лат. credit] з. а. т. экон. **Бухгалтерлік шоттардың оң жағы, шығыс бөлігі.**

КРЕДИТ² [лат. creditum] з. а. т. экон. **1. Несие (тауар не ақшалай қаражатты белгілі бір мерзімге пайыз төленетін несиеге беру). 2. Слматза енгізген сома.**

Кредит блокадасы. экон. **Несие блокадасы (жекелеген мемлекеттердің немесе олардың халықаралық қаржы ұйымдарының кейбір елге немесе бірнеше елге кредит беруден бас тартуы).**

Кредит дағдарысы. экон. **Несие дағдарысы (несие жүйесінің қожырауы). Кредит желісі.** экон. **Несие жүйесі (қаржы-несие мекемесінің қарыз алушының алдында оған белгілі бір уақыт кезеңінде келісілген лимит шегінде кредит беру жөнінде заңды түрде рәсімделген міндеттемесі).**

Кредит жүйесі. экон. **Несие жүйесі (Бір ел шеңберіндегі несие нысандары мен әдістерінің және оларға сай келетін несие мекемелерінің (банктер, ломбардтар, сақтандыру қоғамдары т. б.) жиынтығы).**

Кредит карточкасы. экон. **Несие карточкасы (банк мекемесі немесе өзге мамандандырылған эмитет – мекемеде иеленушінің шоты бар екенін куәландыратын және тауарлар мен қызметтер көрсетуді түрлі сауда желісінің кәсіпорындарында қолма-қол ақшамен төлемей-ақ сатып алуға құқық беретін атауды ақшалай құжат). Кредит өтеу қабілеті.** экон. **Несие өтеу қабілеті (несие алу үшін алғышарттардың болуы, оны қайтару қабілеті).**

Кредит реформалары. экон. **Несие реформалары (кредит жүйелерінің құрылымын, кредит түрлері мен кредит беру тәсілдерін өзгертуге бағытталған мемлекеттік шаралар жиынтығы).**

Кредит шарты. экон. **Несие шарты (несиегер мен қарызгердің арасындағы шарт).**

КРЕДИТ-АҚША: кредит-ақша саясаты. экон. **Несие-ақша саясаты (мемлекет экономикасында ақша мөлшерін реттеу мақсатында қолданылатын шаралар кешені).**

КРЕДИТОР [лат. creditor] з. а. т. экон. **Несиегер. 1. Азаматтық құқықта: міндеттеуші тарап, яғни қарызға (несиеге, борышқа) ақшалай қаражат, тауар және басқа құндылықтар беруші жеке немесе заңды тұлға. 2. Бухгалтерлік есепте:**

кәсіпорын (азамат) ақшалай қаражат берешек болған жеке немесе заңды тұлға. 3. Кредиттік келісімшарттың қарызгерге қайтарылу және өсім төлеу шартымен ақшалай қаражат (кредит) беруші тарабы.

КРЕДИТОРЛЫҚ с. ы. н. экон. **Несиегерлік (кредиторға төн, кредиторға қатысты).**

Кредиторлық берешек. экон. **Несиегерлік берешек (заңды немесе жеке тұлға уақытша тартқан, несиеге алған мерзімді уақыты біткен соң тиісті заңды тұлғаларға немесе азаматтарға қайтарылуға тиіс ақшалай қаражат).**

КРЕДИТТІК с. ы. н. экон. **Несиелік (кредитке төн, кредитке қатысты).**

Кредиттік ақша. экон. **Несиелік ақша кредиттің дамуы және ақшаның төлем құралы ретіндегі атқарымы негізінде пайда болған төлем құралдары (банкноттар, чектер, вексельдер).**

Кредиттік билеттер. экон. **Несиелік билеттер (эмиссиялық банктер шығаратын және кредиттік ақша ролін атқаратын құн белгілері).**

Кредиттік шектеу. экон. **Несиелік шектеу (кредит мөлшерін банктер мен мемлекеттің шектеуі немесе қысқартуы).**

КРЕДО з. а. т. **Адамның өмірлік ұстанымы; мұрат.**

КРЕЗОЛДАР з. а. т. х. м. **СН₂С₂Н₄ОН - химиялық қосылыстар тобы; құрамына гидроксил тобы кіретін толуол туындыларының о-, м-, п- изомерлері.**

КРЕЙСЕР [гол. kruiser] з. а. т. әск. **Штапшан жүзетін үлкен соғыс кемесі.**

Крейсер кимылдары. әск. **Теңіз коммуникациясындағы ұшақтардың, суүсті кемелері мен қайықтардың қарсылас кемелерін жою және оның теңіз тасымалдарын бұзу мақсатында өз бетімен жүргізетін ұрыс әрекеттерінің жиынтығы.**

КРЕЙСЕРЛІК с. ы. н. әск. **Крейсерге төн, крейсерге қатысты.**

Крейсерлік жылдамдық. физ. **Ұшақтың нақты тапсырманы орындау үшін ең пайдалы ұшу жылдамдығы.**

КРЕКЕР з. а. т. **Тамақ. Құрғақ, әдетте тәтті емес печенье.**

КРЕКИНГ з. а. т. **Мотор отындары мен химиялық өнеркәсіп шикізаттарын алу мақсатында мұнай немесе оның фракцияларын өңдеу.**

КРЕМ¹ [франц. crème] з. а. т. **Тамақ. Торттың бетін әшекейлеп өрнектеу үшін пайдаланылатын қою, тәтті тағам түрі.**

КРЕМ² [франц. crème] з. а. т. **1. Иісмай (беттің өңін өрлендіру, терісін жұмсарту үшін жағылатын иісмай). 2. Аяқмай (аяқкімді кигу үшін қолданылатын қоңыр, қара, қызғылт түсті не түссіз май).**

КРЕМАТОРИЙ [лат. crematorium] з. а. т. **Өлікті құл қылты өртеп жіберетін арнаулы пештері бар орын.**

КРЕМАЦИЯ [лат. crematio] з. а. т. **Мәйітті арнаулы тәсілмен өртеу әдісі.**

КРЕМЛЬ з. а. т. тар. **1. Орыс қалаларының ескі бекіністері. 2. ауыс. Бұрынғы Кеңестік Социалистік Республикалар Одағы үкіметі орталық мекемелерінің тұрағы, орны.**

КРЕМНЕЗЕМ з. а. т. геол. **Табиғатта кварц түрінде шығаратын, таужыныстарын құрайтын басты қосылыс**

КРЕМНИЙ [лат. silicium] з. а. т. х. м. **Құрамында тас, шыны, құм, таужыныстары кездесетін химиялық элемент.**

Кремний карбиді. х. м. **Кремнийдің көміртекпен қосылысы. Кремний қостотығы.** х. м. **Табиғатта в-кварц түрінде өте кең тараған минерал. Кремний қышқылдары.** х. м. **Кремний ангидридіннің SiO₂ туындылары, өте әлсіз, суда нашар еритін қышқылдар.**

КРЕМНИЙЛЕ = е. т. геол. **Ыстыққа, тозуға төзімді, жемірілмейтін қасиеттерін күшейту үшін материалдардың бет жағы мен көлемін кремниймен қанықтыратын химиялық-термиялық процесс.**

КРЕМНИЙЛЕН = ет. зат. геол. Таужыныстардың кремнезем түрлерімен (опалмен, халцедонмен, кварцпен) молыуеу процесі.

КРЕМНИЙЛЕНУ Кремнийлен етістігінің қимыл атауы.

КРЕМНИЙЛЕУ Кремнийле етістігінің қимыл атауы.

КРЕМНИЙЛІ сын. геол. Кремний мол, кремний қосылған.

Кремнийлі жыныстар. геол. Түгелдей дерлік немесе басым көпшілігі кремнийдің бос не суды тотығынан түзілген шөгінді жыныстар тобы. **Кремнийлі тақтатастар.** геол. Жұқа тақтатастары, көбінесе жарғақты, қатты, тығыз, омырдылм беткейі кедір-бұдыр болып келетін шөгінді кремнийлі таужыныстардың жалтылама атауы. **Кремнийлі шөгінділер.** геол. Аморфты кремнеземге молыққан ($SiO_2 > 10-30\%$), аз кремнийлі (20-30% SiO_2 аморфты), кремнийлі (30-50% SiO_2 аморфты), аса кремнийлі (>50% SiO_2 аморфты) шөгінділер.

КРЕМНИЙЛІЛІК зат. хим. Кремнийленудің деңгейлік мөлшері.

Кремнийлілік индексі. геол. Негізді метаморфтық таужыныстардың бастапқы табиғатын химиялық талдаулардың нәтижелері бойынша (толықтардың салмақ %-ы) анықтау үшін енгізілген петрохимиялық параметр.

КРЕМНИЙСІЗДЕН = ет. геол. Силикатты таужыныстардың химиялық моруында кремнийдің еріп акетілуі.

КРЕМНИЙСІЗДЕНУ Кремнийсізден етістігінің қимыл атауы.

КРЕМ-СОДА зат. тамақ. Салқындатылған тәтті сусын түрі.

КРЕОЛДАР [исп. criollo] зат. Америкадағы испан, португал, француз отарларында туған еуропалық отаршылардың ұрпақтары; негізінен Латын Америкасындағы испан және португал басқыншыларының тұқымдары.

Креол тілдер. [ағыл. creole languages] Пуджин тілдердің қызмет аясын қажетініне кеңейтіп, құрылымды реттеп, қандай да бір тілдік қауымдастық үшін ана тіліне айналдырылуы арқылы пайда болған тілдер.

КРЕНОЗ зат. Мамық жүнді аңдардың жұмыр құрттар қоздыратын инвазиялық кеселі.

КРЕОЛИН зат. Қара қоңыр сұйық зат.

КРЕП [франц. crepe] зат. Қара түсті жұқа мата.

КРЕПДЕШИН [франц. crepe de Chine] зат. Креп негізді жібек матаның бір түрі.

КРЕПЕ ор. зат. Шахтаның рудасы алынған жерінің төбесін, қабырғаларын ұстау үшін қойылатын тіреу, аша.

КРЕСЛО зат. Арқасы және шыншақ тірейтін екі жақтауы бар кең, жұмсақ, сырты қапталған сәнді отырғыш.

КРЕСТ зат. **Айқыш** (христиан дінінің қосу белгісіне ұқсас бұйым).

КРЕСТГҮЛДІЛЕР зат. биол. <лат. cruciferae> **Айқышгүлділер** (бір, екі және көпжылдық шөптесін, бұта, бұташық өсімдіктер тұқымдасы).

КРЕТИНИЗМ [франц. cretinisme] зат. мед. Қалқанша бездерінің нашар дамуына байланысты тұатын ауру.

КРЕФИГУРАТИВ сын. фил. Үлкендердің өзінен кішілерден, балаларынан үйренетін мәдениетке қатысты.

КРИЗ [франц. crise] зат. мед. Аурудың кенеттен асқынуы.

КРИЗИС [грек. krisis] зат. экон. **Дағдарыс** (құпияшылықтың асқынған шегі).

КРИЗИСТИК сын. **Дағдарыстық**.

Кризистік күй. физ. **Дағдарыстық күй.** Екі фазалы жүйенің физикалық қасиеттері бірдей болып, олардың арасындағы фазалар айырмашылығы түгелдей жойылатын тепе-теңдіктің шекті күйі. **Кризистік құбылыстар.** физ. **Дағдарыстық құбылыстар** (кризистік

нүктелер мен шекті фазалық ауысу нүктелерінің төңірегінде байқалатын ерекше құбылыстар). **Кризистік қысым.** физ. **Дағдарыстық қысым** (заттың кризистік күйіндегі қысымы). **Кризистік нүкте.** физ. **Дағдарыстық нүкте** (сұйық пен оның буының арасындағы айырмашылық жойылатын нүкте). **Кризистік температура.** физ. **Дағдарыстық температура** (тепестік қалыпта тұрған сұйық пен оның буының арасындағы айырмашылық жойылатын температура).

КРИКЕТ [ағыл. cricket] зат. спорт. **Үндістан, Аустралия, Англияда және Уэльсте, Пәкістанда, Оңтүстік Африка, Жаңа Зеландия мен Шри-Ланкада, Кариб аралдарында кең тараған таяқ (бита) пен доп арқылы ойналатын спорт түрі.**

КРИЛЬ [гол. kriel] зат. **Киттерге, балықтарға, құстарға, плактонмен қоректенетіндерге және т. б. азаларға азық болып табылатын, теңізде тіршілік ететін ұсақ шаянтәрізділердің (бүйірлеп жүзгіштердің) көсіптік атауы.**

КРИМИНАЛ [лат. criminalis] зат. Заң; қылмыстық іс.

КРИМИНАЛИСТИКА [нем. Kriminalistik] зат. заң. Қылмысты ашу және тергеу үшін қылмыстық процессте қолданылатын, азаматтық не қылмыстық істерді қарағанда пайдаланатын техникалық және тактикалық тәсілдер, бұтартпайтын дәлелдерді жинау және зерттеу әдістері мен құралдары туралы ғылым.

Криминалистикадағы дыбыс және бейнежазба. заң. Жасалған тергеу әрекетін, процессуалдық ережелердің нәтижелерін бекітудің қосымша ғылыми-техникалық құралы.

Криминалистиканың жалпы теориясы. заң. Криминалистика ілімінің теориялық және әдіснамалық негіздері, криминалистік түсініктер, категориялар және терминдер.

КРИМИНАЛИСТИКАЛЫҚ сын. Криминалистік.

КРИМИНАЛИСТИК сын. Криминалистикаға тән, криминалистикаға қатысты.

Криминалистік автортану. заң. Криминалистік техниканың саласы, құжаттардың криминалистік идентификациясының құрамдас бөлігі. **Криминалистік әдістеме.** заң. Қылмыстық жеке түрлерін тергеу әдістемесі.

Криминалистік баллистика. заң. <нем. Kriminalistik лат. ballista, грек. balo – лақтырамын> **Криминалистік техниканың саласы, криминалистік қаруланудың құрамдас бөлігі. Криминалистік болжау.** заң. Тергеушінің (сарашы, маман, сот, прокурор, адвокаттың) тергеудің белгілі бір кезеңдерінде туындаған жағдайларға, жиналған айғақты дәлелдемелерге негізделген қылмыстың түрі, оның болу тетігі және қылмыстың басқа да мән-жайлары жөніндегі ой-пікірі. **Криминалистік габитоскопия.** заң. Адамның бейнесін зерттеп, оны суреттеу бойынша қысымдарды дайындайтын криминалистік техниканың саласы. **Криминалистік диагностика.** заң. Материалдық объектінің жаратылысын және күйін анықтау. **Криминалистік есеп.** заң. Криминалистік маңызы бар объектілерді немесе мәліметтерді бекіту, жүйелеу бойынша ғылыми негізделген жүйені білдіретін криминалистік техниканың саласы.

Криминалистік жарылыстану. заң. Жарылыс құрылғыларын қолданумен байланысты объектілерді анықтау, бекіту, алу, зерттеу бойынша қысымдарды дайындайтын криминалистік техниканың бағыты. **Криминалистік идентификация.** заң. Криминалистиканың теориялық білімдерінің негізі. **Криминалистік коллекция** заң. Жедел іздестіру, идентификациялық және диагностикалық мақсатпен әртүрлі нысандарды, үлгілерді (қару-жарақ, атық құралы, аяқ- киім өкшесінің, қалам сиясының бөлшектері және т. б.) жинау. **Криминалистік қарулану.** заң. Криминалистикалық баллистикадан және

суық қаруды зерттеуден құралған криминалистік техника саласы. **Криминалистік қолжазбатану.** заң. Криминалистік техниктада құжаттарды криминалистік зерттеу саласының құрамдас бөлігі. **Криминалистік құралдар мен әдістер.** заң. Сот зерттеуін жүзеге асыру үшін криминалистика тұрғысында өзіндік арнаулы аппаратуралар, материалдар, құрал-саймандар, әрекет ету тәсілдері. **Криминалистік одорология.** заң. Зерттеу нысаны иістік іздер болып табылатын, иістік іздерді анықтау, бекіту, алу, зерттеу бойынша қысымдар дайындайтын криминалистік техниктадағы бағыт. **Криминалистік сараптама.** заң. Адамды, жануарды, көлік құралдарын, құрал-жабдықтарды, материалдарды, заттар мен бұйымдарды олардағы немесе бүтіннің бөліктеріндегі бар із-көріністері бойынша теңдестіру; сондай-ақ теңдестірілмейтін мәселелерді шешу мақсатында заттай дәлелдемелер мен басқадай іс материалдарын зерттеуде криминалистика деректері мен әдістерін пайдаланумен сипатталатын сараптамалар тобы. **Криминалистік сәйкестендіру теориясы.** заң. Дәлелдеме алу мақсатында объектілерді теңдестірудің (айырудың негізінде, олардың көрінісі бойынша) принциптері, әдістері мен құралдары туралы ілім. **Криминалистік тактика.** заң. Криминалистиканың бір бөлімі; қылмысты жасауға мүмкіндік туғызатын жағдайларды анықтауға, дәлелдемелерді жинауға, зерттеуге бағытталған жеке тергеу әрекеттерінің тәсілдерін, алдын ала және сот тергеулерін ұйымдастыру және жоспарлау жүргізетін адамдардың іс-әрекетін анықтауға ғылыми жағдайлар және оның негізінде оларды жетілдіруге негізделген қысымдар жүйесі. **Криминалистік техника.** заң. Криминалистиканың бір бөлімі; қылмысты ашуға және алдын алуға басқа шаралар мен дәлелдемелерді жинауға, зерттеу мен пайдалануға арналған ғылыми жағдайлар және оның негізінде жетілдірген техникалық әдіс, тәсіл және тәсілдемеліктердің жүйесі. **Криминалистік трасология.** заң. Криминалистік техника саласы, криминалистік ізтанудың құрамдас бөлігі. **Криминалистік тіркеудегі дактилоскопиялық жүйе.** заң. Он саусақ, бес саусақ, бір саусақ бойынша жүргізілетін дактилоскопиялық тіркеу жүйесі. **Криминалистік ұсыныстар.** заң. Тергеу жүрізу кезінде техниканың тәсілдер мен әдістемелерді таңдау мен қолдануға қатысты тәжірибелік және ғылыми тұрғыдан негізделген және мақұлданған кеңестер. **Криминалистік фотография және бейнежазба.** заң. Криминалистік техниканың саласы. **Криминалистік ізтану.** заң. Криминалистік техниканың саласы.

КРИМИНАЛИТЕТ зат. Заңды бұзушы адамдар; қылмыстық топ.

КРИМИНОГЕНДІК [ағыл. criminogenal] сын. заң. Қылмыс тудырушы.

Криминогендік жағдай. Қылмыс тудыратын, қылмыстың өсуіне ықпал ететін, қылмыстық іс-қимылдармен сипатталатын жағдай.

КРИМИНОЛОГИЯ [лат. crimen – қылмыс, грек. logos – ілім] зат. заң. Қылмыс, қылмыскердің туласы туралы ілім.

КРИМИНОЛОГИЯЛЫҚ сын. заң. Криминалогияға тән, криминалогияға қатысты.

Криминалогиялық болжам. заң. Соныақта қылмыстардың жасалу мүмкіндігі, соның ішінде қайталану (рацидивизмнің болжамы) немесе адамның жабірленуші болу мүмкіндігі туралы ғылыми болжам. **Криминалогиялық жоспарлау.** заң. Қылмыстылықты болжаудың негізінде жүргізілетін қылмыстылықпен күрестің мақсаттары мен міндеттері, оларды шешудің бағыттары, жолдары.

КРИО [грек. kryos] Төменгі температураға, мұза қатысы бар күрделі сөздің бөлігі (мыс. криосфера).

КРИОБИОЛОГИЯ [грек. kryos – суық, аяз, мұз, bios – өмір, logos – ілім] зат. биол. Төмен және аса төмен температуралардың (0°C -тан

абсолют нөлге жуық) тірі азаға тиізетін әсерін зерттейтін ғылым, биологияның бір бөлігі.

КРИОБИОНТТАР [грек. kryos – мұз, аяз, bion – тіршілік етуші] зат. с. ушар. Қарда немесе мұзда тіршілік ететін азғалар.

КРИОГЕНЕЗ [грек. kryos – суық, genesis – тек] зат. физ. Криосферада (тоң қабатында) өтетін және мұз қалыптасуы қоса жүретін физикалық, химиялық, биохимиялық басқа да процестердің жиынтығы.

КРИОГЕНДІ: криогенді зымыран [ракета] отыны. Құрамдас бөлігінің бірі не екеуі бірдей сұйытылған газдар (сұйық оттегі, фтор, сутек т.б.), яғни криогендік деп аталатын температураға дейін суытылған зымырандық сұйық отын.

КРИОГЕНДІК [грек. kryos – суық, аяз, genes – тудырушы] с. уш. Төмен температураға қатысты, төмен температураға тән.

Криогендік бітім. геол. Тоңданған таужыныстардағы мұз шпирлерінің ірілігі, пішіні және орналасу ерекшелігі. **Криогендік құрылым.** геол. Мұз керішпен бекітілген тоңған дисперсиялық таужыныстарға және органогендік-минералдық түзілімдерге тән.

Криогендік сорғы. г. а. Газдарды аса төменгі температураға дейін (0,5 К-тан төмен) салқындатылған заттарға сіңіру арқылы сирететін конденциялық немесе сорбциялық вакуумдық сорғы. **Криогендік техника.** физ. Криогендік температура (яғни 120 К-нен төменгі температура) алу және оны пайдалану мәселелерін зерттейтін ғылым мен техника саласы.

КРИОГИДРАТТАР [грек. kryos – суық, hydr – су] зат. хим. Су мен әтектикалық құрамды тұздардың қатты қоспалары.

КРИОЛИТ [грек. kryos – суық, lithos – тас] зат. минер. Натрий мен алюминийдің күрделі фториді, ақ түсті күңгірттеу.

КРИОЛОГИЯ [грек. kryos – суық, logos – ілім] зат. геогр. Мұзды тау жынысы ретінде қарастырып, оның петрографиялық ерекшеліктерін зерттейтін ғылым.

КРИОНИКА зат. мед. Төмен температурада өлі организмдерді ұзақ уақыт сақтайтын әдістерді зерттейтін медицинаның тармағы.

КРИОЛИТОГЕНЕЗ [грек. kryos – суық, lithos – тас, genesis – тек] зат. с. ушар. Көпжылдық тоңның, мұзды таужыныстардың қалыптасу процесстерінің жиынтығы.

КРИОЛИТОЗОНА [грек. kryos – суық, lithos – тас, zone – белдеу] зат. с. ушар. Жер қыртысының үстіңгі қабаты шегіндегі криосфераның бір бөлігі.

КРИОСКОПИЯ [грек. kryos – суық, skopeo – қараймын] зат. хим. Таза еріткішпен салыстырғанда ерітіндінің қату температурасының төмендеуін өлшеу.

КРИОСКОПТАУ зат. хим. Ұшайтын заттардың сұйық ерітінділерін физика-химиялық зерттеу әдісі.

КРИОСФЕРА [грек. kryos – суық, sphaira – шар] зат. Жер шарының атмосфера, гидросфера және литосфера тоғысатын белдеріндегі мұзды қабаты.

КРИОФИЛ [грек. kryos – суық, phileo – жақсы көремін] зат. Тұрақты төменгі температуралық жағдайда, яғни мұз, қар үстінде немесе мұз, қары еріген суда тіршілік жасайтын организмдердің түрлері: құрттар, жәндіктер т.б.

КРИОХИМИЯ зат. хим. Химиялық реакциялардың төменгі (223 К төмен) және аса төменгі (70 К төмен) температуралардағы заңдылықтарын зерттейтін ғылым.

КРИОЭЛЕКТРОНИКА зат. физ. Электрмагнит өрісінің қатты дене ішіндегі заряд тасымалдаушылармен, ериогендік температураларда пайда болатын құбылыстарды зерттейтін электроника саласы.

КРИПТАНДТАР зат. хим. Криптандтар құрамында лигандтар болып келетін бициклді азоты бар полицифрлер.

КРИПТИКАЛЫҚ: криптикалық бояу [грек. kryptis] з. о. л. Кейбір жаңаулардың түсі

мен рең өрнегінің тіршілік ортасы жағдайына ұқсастығы.

КРИПТОГЕНДІК с. уш. хим. Жаралу тегі мүлдем белгісіз немесе болжамдар тұрғысынан ғана анықталған деген ұғымды білдіретін анықтаушы.

КРИПТОГРАФИЯ [грек. kryptos – құпия, grapho – жазамын] зат. заң. Құпия жазу, іске қатысы жоқ адамдарға мәтін түсініксіз болу үшін қолжазуды өзгертіп жазу жүйесі.

КРИПТОЗОЙ [грек. kryptos – құпия, zoe – өмір] Докембрий терминінің синонимі.

КРИПТОЛАЛИЯ [грек. kryptos – құпия, lalia – сөз] зат. Белгілі бір әлеуметтік топқа тән, қоғамның басқа топтары түсінбейтін құпия тіл.

КРИПТОЛОГИЯ [грек. kryptos – құпия, logos – ілім] зат. Құпия тілдерді зерттейтін және олардың оқылу тәсілін табатын ғылым.

КРИПТОН [грек. kryptos] зат. хим. Менделеевтің периодты системасының VIII тобындағы химиялық элемент; инертті газ, рет нөмірі 36, атом массасы 83,80.

КРИОТЕРАПИЯ [грек. kryos – суық, муз-дай, therapia – күту, емдеу] зат. мед. Суықпен емдеу түрі.

КРИОТРОН [грек. kryos – суық, ағыл. electron – электрон] зат. физ. Асқын өткізгіштердің кризистік магнит өріс әсерінен өздерінің өткізгіштігін өзгерту қасиетіне негізделген айырып-қосқыштық криогендік элемент.

КРИПТО... Құпия, жасырын, көрінбейтін, байқалмайтын мағынасында қолданылатын күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

КРИПТОЗОЙ зат. геол. Архей мен протерозойлық тау жыныстарының жалпылама жиынтығы; Жер тарихында палеозой эрасының кембрий дәуіріне дейінгі ұзақтығы 3,5 млрд. жылдай уақытты қамтитын кезең.

КРИПТОРХИЗМ зат. Елдің ұмаға түспей, құрсақ қуысында қалуы.

КРИПТОФИТТЕР [грек. kryos – суық, phyton – өсімдік] зат. с. ушар. Қайта түлеу бүршіктері топырақ астындағы пиязшығында, түінегінде, тамыр сабағында болатындықтан, ортаның тікелей әсерінен қорғалатын көпжылдық шоптесін өсімдіктер.

КРИСТАЛЛИДРАТТАР зат. хим. Белгілі құрамды кристалдық гидраттар.

КРИСТАЛДАЙ с. уш. Кристалл сияқты таза, кіршіксіз.

КРИСТАЛДАН= ет. геол. Кристалдың алғаш пайда болуы және бірте-бірте өсу процесі.

КРИСТАЛДАНДЫРҒЫШ зат. хим. Кристалдану процесін өткізуге арналған қаталғы немесе ыдыс.

КРИСТАЛДАНУ Кристалдан етістігінің қимыл атауы.

Кристалдану аулашығы. геол. Өсуші кристалды қоректендіретін аса қаныққан ерітіндінің шекара белдемі. **Кристалдану дифференциациясы.** геол. Магманың кристалдану кезінде әртүрлі себептерден (гравитациядан, конвекциялық ағындардан) минералдық фазаларының жылылып, жекеленуі. **Кристалдану индексі.** геол. Бір-біріне байланысты қатар дамьған екі минералдық серияның магмалық дифференциация дәрежесінің петрохимиялық көрсеткіші. **Кристалданудың сабақтастық заңы.** Балқымалар мен ерітінділердің, минералдардың белгілі ретпен кристалдануы.

КРИСТАЛДАУШЫ: кристалдаушы су. геол. Минералдардың кристалдық торларын түзуде өзіндік орны бар су молекулалары.

КРИСТАЛДЫ с. уш. хим. Кристалы бар.

Кристалды керамика. хим. Құрылымы тығыз поликристалды керамикалық заттар. **Кристалды тактастар.** геол. Орта, кейде жоғары дәрежелі метаморфизм жағдайында қалыптасқан метаморфтық таужыныстардың үлкен тобының жалпылама атауы. **Кристалды таужыны.** геол. Кристалл түйірлерінен

тұратын кез келген таужыныстың жалпылама атауы.

КРИСТАЛДЫҚ с. уш. Кристалға тән, кристалға қатысты.

Кристалдық тор. физ. Кристалдағы атомдардың не иондардың кеңістіктегі кезеңдік орналасуы. **Кристалдық тор спектрі.** физ. Кристалдық тор түйіндеріндегі атомдардың әлсіз тербелісі нәтижесінде байқалатын тербелістер жиынтығы. **Кристалдық тор энергиясы.** физ. Кристалдық тор құрушы бөлшектерден (иондардан, атомдардан, молекулалардан) кристалл түзілгенде бөлініп шығатын энергия.

КРИСТАЛЛ [нем. Kristall] зат. геол. Табиғи пішіні дұрыс көпжақтардан құралған қатты денелер.

Кристалдар ақауы. геол. Кристалдық торды құраушы атомдардың қайталамалы перидотық орналасуынан ауытқуы. **Кристалдар габитусы** геол. Қарапайым пішіндердің бірте-бірте дамып жетілді нәтижесінде минерал кристалдары иемденетін пішіндердің жиынтық атауы. **Кристалдардың қалықа келуі.** геол. Ішінара мүжылған не еріген кристалдардың өзмен құрамдас аса қаныққан ортада қайтадан қалына келуі не дұрыс пішінге келуі. **Кристалдар жүйесі.** геол. Кристалдардың симметриясына байланысты таңдап алынған координаталық жүйе. **Кристалл құрылымы.** физ. Кристалл құратын бөлшектердің нақтылы кеңістікте орналасуы. **Кристалл қырлары.** физ. Кристалл жақтарының бір-бірімен тоғысу сызығы. **Кристалл өсімі.** физ. Кристалды көпжақтың әрбір жағы бетінде қаныққан ерітінді, балқыма, газ немесе қатты зат түріндегі қоршаған орта есебінен қалыптасқан жаңа заттардың жұқа қабатшалары. **Кристалл пішіндері.** Кристалды денелерді құрайтын жақтар, қырлар және ұштар жиынтығы.

КРИСТАЛЛИЗАТОР зат. тех. Ерітіндіні буландыру немесе қаныққан ерітіндіні салқындату тәсілдері бойынша кристалдандыруға арналған аппарат.

КРИСТАЛЛИТАРАЛЫҚ: кристаллитараалық коррозия. физ. Кристаллиттердің беттік шекарасында пайда болатын коррозия.

КРИСТАЛЛОБАСТ зат. хим. Өзгерген таужыныстар құрамында қайтадан кристалдануы нәтижесінде қалыптасып, толық кристалды құрылымды иеленген минерал түйірлерінің жалпылама атауы.

КРИСТАЛЛОГИДРАТ зат. хим. Құрамына су молекулаларын қосатын кристалл.

КРИСТАЛЛОГРАФИЯ [нем. Kristall – кристал, грек. grapho – жазамын] зат. физ. Заттың кристалдық күйі туралы ғылым.

КРИСТАЛЛОМИНЕСЦЕНЦИЯ зат. геол. Кристалдардың ерітіндіден түзілу кезінде жарқырауы.

КРИСТАЛЛОМОРФОЛОГИЯ зат. геол. Кристалдардың пішіні, бітімін, сыртқы түрін, әсіресе жақтары мен қабығаларын, онымен бірге өсу, еру бейнесін зерттейтін кристаллографияның бөлігі.

КРИСТАЛЛООПТИКА зат. физ. Жарықтың кристалдарда таралуын зерттейтін физиканың саласы.

КРИСТАЛЛОСФОРЛАР зат. хим. Бейорганикалық кристалдық люминофорлар.

КРИСТАЛХИМИЯ зат. хим. Химиялық байланысты және кристалдарда молекулалардың, атомдардың, иондардың кеңістіктік орналасуын әрі кристалдардың физикалық және химиялық қасиеттерінің олардың құрылысына тәуелділігін зерттейтін ғылым.

КРИСТОБАЛИТ зат. хим. Кремний диоксидінің полиморфты түр өзгерісі.

КРИТЕРИЙ [грек. kriterion] зат. Бір нәрсені айқындаудың, тұжырымдаудың негізгі өлшемі, шегі.

КРОКИ [франц. croquis] зат. геогр. Көзбен өлшеп түсіру тәсілімен орындалған,

жергілікті жердің ең маңызды элементтерін көрсететін жергілікті жер өңірінің сызбасы.

КРОКЕТ [франц. croquet] зат. спорт. Кішкене сым қақпаларға ағаш шарды ұрып өткізіп ойнайтын ойын.

КРОКЕТТЕР зат. тамақ. Үгітілген мұс, балық, картоптан не жармалардан дайындалатын, көбіне ұнға аунатып алып, қайнап тұрған майға қуырылған үлкендігі жаңғақтай өнім.

КРОКОДИЛ [франц. crocodile] зат. зоол. Қолтырауын (ыстық жақтардың суларын мекендейтін, бауырымен жорғалайтын ірі жыртқыш жануар).

КРОКУС [лат. crocus] зат. хим. Темір оксиді негізіндегі тегістен жалтыратқыш материал.

КРОМАНЬОН зат. Еуропада, жоғарғы плейстоценде өмір сүрген заманауи адам.

КРОМАЛЕХ [бретон. crom – шеңбер, lech – тас] зат. тар. Неолит және қола дәуірінің табыну құрылыстары.

КРОН [нем. Kron] зат. хим. Минералдық пигменттер; олардың түсті құрамдарына $CrO_2 \cdot 4$ ионы кіреді.

КРОНА [нем. Krone] зат. 1. Францияда (14-17-ғ-лар), Англияда (16-17-ғ-лар), басқа да елдерде шекілген көне алтын ақша. 2. Ұлыбританияда 1871 жылға дейін айналыста болған ағылшын күміс теңгесі. 3. Австрия-Венгрияның, кейіннен Австрияның және Венгрияның 1924 ж. дейінгі ақша өлшемі. 4. Данияның, Гренландияның, Норвегияның, Швецияның (бұл елдерде 100 эреге тең), Чехияның, Словакияның (бұл елдерде 100 геллерге тең), Эстонияның (100 центке тең) ақша өлшемі.

КРОНГЛАС [нем. Kronglas] оп.т. Оптикалық аспаптарға арналған әйнек.

КРОНДАР зат. хим. CrO_4^{2-} . Хромоформы бар пигменттер тобы. 2. Құрамындағы қорғасын оксидінің мөлшері 3% -тен аз болатын оптикалық шынылар.

КРОНФЛИНТТЕР зат. хим. Сыну көрсеткіші 1,50–1,545 және майдалық коэффициенті 65–50 болатын оптикалық шынылар.

КРОНЦИРКУЛЬ [нем. Krone – тәж, лат. circulus – шеңбер] зат. Шеңбер сызатын сызу аспабы.

КРОСС [ағыл. cross] зат. спорт. Жаяу жарысатын, яки тосқауылы бар ұзындықтан жүгіріп не атпен шауып өтетін жарыс түрі.

КРОСС-АССЕМБЛЕР [ағыл. cross assembler] зат. инф. Бір дербес компьютердің мәшинелік кодтағы командасын басқа дербес компьютерге өзгертетін аударғыш.

КРОССБАР [ағыл. crossbar] зат. инф. Матрицалық коммутатор.

КРОССВОРД [ағыл. cross – word] зат. Сөзжұмбақ.

КРОТОН: кротон конденсациясы. хим. Альдегидтің екі молекуласынан суды айырып алу нәтижесінде қанықпаған $C(RR') = C(R'') - C(O)$ пішіні альдегид түзетін химиялық реакция.

КРУЖКА ор. зат. Пиялай (ұстайтын тұтқасы бар, стақан тәрізді не одан үлкенірек ыдыс).

КРУПЬЕ зат. Ойынды бақылап отыратын, тігістерді қабылдап, ұтыстарды беретін казино қызметкері.

КРЭКЕР [ағыл. cracker] зат. инф. Қорғаныштың компьютерлік жүйесін бұзуға талынатын адам.

КСАНТЕН зат. хим. Гетероциклді қосылыс; ксантогенді бояғыштардың құрылым фрагменті.

КСАНТОГЕНДЕГІШ зат. хим. Сілтілік целлюлозаны ксантогендеумен алынған, целлюлоза ксантогенатын жартылай ерітуге арналған периодты әсер ететін құралысым.

КСАНТОГЕНДЕУ зат. хим. Сілтілік целлюлозаны күкірт-көмірсутекпен өңдеу.

КСЕНО [грек. xenos] зат. геол. Нақтылы магмалық таужыныс құрамында мүлдем бөгде

таужыныстардың көптеп кездесетіндігін (50%-ға шейін) білдіру үшін қолданылатын қосымша.

КСЕНОБИОТИКТЕР зат. Тірі организмдердің тіршілігіне қауіп төндіретін бөгде заттар мен қосылыстар.

КСЕНОГЕНДІК: ксеногендік минералдар. геол. Магманың қоршаған таужыныстарды сіңіруінен кездейсоқ пайда болған минералдар (мыс., гранат, волластонит және т. б.).

КСЕНОКРИСТАЛЛ [грек. xenos – бөтен, жат, krystallos – кристалл] зат. геол. Осы магмалық таужынысқа жат минерал.

КСЕНОЛИТ [грек. xenos – бөтен, жат, lithos – тас] зат. геол. Магмалық таужыныстар құрамында қиырғасын, бірақ осы таужыныстарға мүлдем жат кесектер мен түйірлер.

КСЕНОМОРФТЫ сын. геол. Өзіне тән кристаллографиялық пішіні жоқ минералдарға қолданылатын термин.

КСЕНОН [грек. xenon] зат. хим. 1. Химиялық элемент, 1894 жылы ағылшын ғалымдары У. Рамзэй мен М. У. Траверс ашқан, [рет нөмірі 54, массалық сандары 113–145-ке дейін 32 изотопы белгілі, типтік тотығу дәрежелері: +1, +2, +4, +6, +8] 2. Хе, жай зат, табиғатта аз таралған тұссіз, иіссіз газ [Қуатты қыздыру электрлампа-ларының толтыруда, құрамында ксенон бар химиялық қосылыстар алуға, медицинада қолданылады].

КСЕНОТИМ зат. хим. Фосфаттар табына жататын минерал.

КСЕНОФОБИЯ [грек. xenos – бөтен, phobos – қорқу] зат. Қоғамның өмір салтына жат нәрсенің бәрін жек көру, қабылдамау, басқа діндегі адамдардан, шетелдерден қорқу, ұрқу сезімі.

КСЕРО... Ксерография арқылы көшіруге тән күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

КСЕРОГРАФИЯ [көне грек. xeros – құрғақ және графия] зат. полигр. Электрофотографияның бір түрі.

КСЕРОДЕРМИЯ [грек. xeros – құрғақ, derma – тер] зат. мед. Тері ультрақұлғін сәулелеріне сезімтал болып, алашында қызарып, содан соң құрғап түлеумен сипатталатын тұқым қуалайтын тері ауруы.

КСЕРОКӨШІРМЕ зат. Ксерокста басылған көшірме.

КСЕРОКС [грек. xeros] тех. 1. Ксерография тәсілін қолданатын көбейтуші аппараттың бір түрі. 2. Ксерокошірме.

КСЕРОФИЛЬДЕР зат. биол. Құрғақ жер жануарлары.

КСЕРОСІРНЕЛЕР зат. хим. Сірнелерді құрғату арқылы алынатын уақ тесікті, морт сынғыш денелер; сорбенттер және оршиткілердің тасымалдағышы ретінде қолданылады.

КСЕРОФИЛЬТЕР зат. Судың, ылғалдың ташы болатын жерлерінде, яғни шөлді жерлерде тіршілік етуге бейімделген жануар түрлері: кесіртке, тасбақа т.б.

КСЕРОФИТТЕР [грек. xeros – құрғақ, phyton – өсімдік] зат. Ылғал аз мекендерде тіршілік жасауға бейімделіп, қалыптасып кеткен, өзіне тін ерекше белгілері бар өсімдік түрлері.

КСЕРОФОРМ зат. Өзіне тән иісі бар, дәмсіз, сары ұнтақ зат.

КСЕРОФТАЛМИЯ зат. Азықта «А» витаминінің аздығынан болатын, көбінесе құста кездесетін көз ауруы.

КСИЛЕН зат. геол. Көмірдің гальденген топтағы микроқұрамбөлігі.

КСИЛЕН-ФЮЗЕН зат. геол. Тін қуыстары тіндік қабырғалардың қалыңдығынан аз, қара түсті, ал шағылған жарықта ақ түсті болатын фюзенделген топтағы көмірлердің микроқұрамбөлігі.

КСИЛИТ [$HOCH_2(CH_2OH)_3CH_2OH$] зат. хим. Бес атомды алифаттық спирт [Диабет және семізуге бейім ауруларға арналған кондитерлік тағамдар өндіруге қолданылады].

КСИЛО... Мағынасы ағашқа тән күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

КСИЛОВИТРЕН зат. геол. Жасушалық құрылысы айқын емес, өтетін жарықта қызыл

немесе сары, ал шағылған жарықта сұр түсті болып келетін гальденген көмірлер тобындағы микроқұрамбөлік.

КСИЛОГРАФИЯ [грек. xylon – ағаш, grapho – жазамын] зат. өнер. Алмұрт, самшит, құрма сияқты қатты да серпімді ағаш кесінділеріне ойып салынған гравюра.

КСИЛОЗА зат. хим. Өсімдік шикізатында болатын полисахаридтердің құрылым фрагменті болып келетін моносахарид; ксилит синтезінде қолданылады.

КСИЛОЛ [грек. xylon – кесілген ағаш, lat. ol – май] хим. Ароматты қатардағы көмірсутегі, түссіз сұйықты, органикалық қосылыс.

КСИЛОЛДАР зат. хим. $C_6H_4(CH_3)_2$ – Диметилбензол изомерлері [Бензин қоспасы ретінде, ЛБМ еріткіштері сияқты ароматтық туындылар алуға, т.б. қолданылады].

КСИЛОЛИТ [грек. xylon – кесілген ағаш, lithos – тас] зат. құр. Ағаш ұнтақтары, магнезиялы цемент, ташықтас т.б. қоспаларынан тұратын жасанды құрылыс материалы.

КУӘ [ір. کوه] зат. 1. Болған істің ақиқатын растаушы, шындығына айғақ болушы. 2. заң. Азаматтық немесе қылмыстық іс бойынша анықталуға тиіс қайсыбір мән-жайлардан хабарар адам. 3. ауыс. Айғақ, дәлел.

Куә болды. Өз көзімен көрді, айғақ болды. **Куәға тартты.** Куә етті, айғақ қылды. **Куә қылды.** Айғақ қылды, куәға тартты.

КУӘГЕР зат. 1. Болған оқиғаны көзбен көрген айғақшы; куәлікке жүретін адам. 2. Ер адам мен әйел адамның некелесуіне куә болушы күйеу жолдас пен қыз жолдас. 3. заң. Қылмыстық ізге түсу органдарының тергеу іс-әрекеттерін жүргізу фактісін, оның барысы мен нәтижелерін куәландыру үшін куәға тартылған адамдар. 4. заң. Азаматтық немесе қылмыстық іс үшін маңызы бар мән-жайлар туралы мәліметтерді иеленуші; айғақкер; растаушы.

КУӘГЕРЛІК зат. Куә болушылық, куә екендік.

КУӘ-КУӘ: куә-куә куәдүрміз, куәлікке жүрәдүрміз. этн. Ескі дәстүр бойынша екі жастың некелесуін растау, айғақ болу.

КУӘЛА= ет. сөйл. **Куәландыр.**

КУӘЛАНДЫР= ет. Растығына кетіп болу, айғақтау.

КУӘЛАНДЫРМА зат. экон. Сатушы сатып алушының атына жазатын және тауардың немесе көрсетілетін қызметтердің нақты жеткізілімін және олардың құнын куәландыратын шот; фактура.

КУӘЛАНДЫРУ Куәландыр етістігінің қимылы атауы. 1. Растау, айғақтау. 2. заң. Қылмыстық іске қатынасы бар кейбір мәселелерді анықтау үшін адамның денесін, киген киімін қарап тексеруді қажет ететін тергеу әрекеті.

КУӘЛАНДЫРЫЛ= ет. Расталу, айғақтау.

КУӘЛІК зат. 1. Заңдық мәні бар әлдебір деректі (туу туралы, неке туралы, оқу орнын бітіргені туралы т.б.) тұрғаның құқық (авторлық, иеленушілік т.б.) немесе дайындалған материалдардың (бұйымдардың, құрылымдардың) стандарттарға не техникалық шарттарға сәйкестігін дәлелдейтін ресми құжат. 2. заң. Заң органдарының тінту іс-әрекеттерін жүргізу фактісін, оның барысы мен нәтижелерін растау үшін куә болушылық. 3. Белгі, айғақ, дәлел.

Куәлікке жүрді. а) Некелесушілердің некесіне айғақ болды, куә болды. ә) құқық. Бір іске куә болды, растады. **Куәлікке жүрмеді.** Куә болуға жарамады, кәдеге аспады. **Куәлікке жүру.** Айғақ болу, растау. **Куәлік қағаз.** Бір нәрсені немесе оның дирустығын растайтын құжат.

КУӘН зат. ескі кіт. Куә, куәгер.

КУӘНІ зат. ескі кіт. **Қуә.**

КҮБ [грек. kybos] зат. 1. геом. **Текше** (алты жағы да квадрат болып келетін түзу бұрышты геометриялық фигура). 2. мат. Санның үйшіні дәрежесі. 3. мат. Көлем өлшеуіші бірлігі.

Куб теңдеу. матем. Үшінші дәрежелі алгебралық теңдеу. **Кубты екі еселеу.** матем. Берілген кубтан көлемі екі есе үлкен болатын кубты салу туралы ежелгі классикалық есеп.

КУБАНКА¹ ор. зат. Айналасы елтіріден тігілген дөңгелек пішінді бөрік; басқим.

КУБАНКА² ор. зат. егіншар. Жаздық ақбидайдың о баста Кубаннан тараған дәні, ірі сұрты.

КУБГЕНДЕР зат. хим. Ароматтық қосылыстар.

КУБИЗМ [франц. kubisme] зат. көркем өнер. XX ғасырдың басындағы бейнелеу өнеріндегі модернистік ағым.

КУБИК¹ зат. Тортбұрышты етіп жасалған әртүрлі түсті кішкентай ойыншық текшелер.

КУБИК² зат. әск. совет. 1943 жылға дейін Кеңес Армиясының кіші командалық құрамының нысанды киімінің жағасына тігілген төртбұрыш пішінді айырым белгісінің атауы.

КУБКІРНЕЛЕР зат. хим. (Кубозоли) Кубты бояғыштар лейкоқосылыстарының қышқыл, күкірт-қышқыл эфирлерінің суда ерімтал тұздарының атауы.

КУБОК зат. 1. Сәндеп жасалған ыдыс. 2. спорт. Жеңімпаз спортшыға, озған командаға жеңілде берілетін әшекейлі ваза, сыйлықтың қоралысы (атрибути). 3. спорт. Белгілі бір спорт түрі бойынша бәйге, спорт жарысы.

КУБОМЕТР зат. Текше көлемін анықтайтын өлшеуіш бірлік, текшеметр.

КУБРИК [гол. koebrug] зат. кәс. Кеме командасына арналған тұрғын жай, демалатын орын.

КУБШЫЛДЫҚ <франц. cubisme> зат. өнер. XX ғасырдың басында пайда болған бейнелеу өнеріндегі модернистік ағымның бір түрі.

КУЗИКА зат. Көгөністің бір түрі.

КУЗОВ ор. зат. Жүк мәшинесінің қорабы, шамағы.

КУКУМОВИРУСТАР зат. биол. Өсімдік вирустары.

КУЛАЖ [франц. culage] зат. экон. 1. Сұйық заттар тауарының ағып, ысырап болуындағы салмағына жасалатын жеңілдік. 2. Материалдардың, еңбектің, уақыттың өнімсіз шығындары.

КУЛАК зат. тар. совет. Құлақ (мүлдіктік жіктелу нәтижесінде шаруалар ортасынан туындайтын деревня буржуазиясының өкілі).

КУЛИНАР зат. **Аспаз** (асты жақсы, дәлді пісіре білетін шебер).

КУЛИНАРИЯ [лат. culinarius] зат. **Аспаздық өнері.**

КУЛИНАРЛЫҚ сын. Аспаздық өнерге тән, соған қатысты.

КУЛИСА¹ [франц. coulisse] зат. 1. Театр декорациясының рамнаға қатарлас немесе қиғаш сахнаның екі жақ қапталына орналасқан бөлігі. 2. ауыс. Шымылдықтың сыртындағы театрдың бір бөлігі.

КУЛИСА² зат. экон. Ресми биржа маклерлерінің делдалдығысыз бағалы қағаздармен мәміле жасалатын бейресми биржа.

КУЛИСЬЕ зат. экон. Ресми маклерлердің қатысуынсыз биржалық мәміле жасасатын бейресми биржа делдалы, маклері.

КУЛЛИЯТ зат. әдеб. Бір жазушының не ақынның толық қолжазба шығармаларының жинағы, кейде бір шығарманың еңкей деген мәнді білдіретін классикалық түркі тілдес әдебиетінің термині.

КУЛОН [франц. coulomb] зат. физ. 1. Халықаралық бірліктер жүйесіндегі электр мөлшерінің (электр зарядының) бірлігі. 2. Электрлік ығысу ағынының (электр индукциясы ағынының) халықаралық жүйедегі бірлігі.

Кулон заңы. физ. Тыншытықта тұрған нүктелік екі электр зарядының арасындағы әсерлесу күшін анықтайтын электр статикалық негізгі заңы.

КУЛОНОМЕТРИЯ зат. физ. Электр мөлшерін өлшеуге негізделген талдаудың электро

химиялық әдістер жиынтығы.

КУЛЬМИНАЦИЯ [лат. culmen] зат. 1. астр. Жарық көзінің меридианды бойлап өтуі. 2. муз. **Шарықтау шегі** (дамудың, орбудың, оқиға желісінің ең биік кезеңі, шиеленісудің ақтық нүктесі).

КУЛЬТ [лат. cultus] зат. кіт. **Табыну.** **КУЛЬТИВАТОР** [франц. cultivateur] зат. тех. Топырақты қосыту, арам шөпті отау, отамалы дақылдардың қатар аралықтарын тегістеу, түптеу, минерал тыңайтқыштарын шашу, егістік қатар аралықтарын сирету үшін қолданылатын құрал.

КУЛЬТИВАЦИЯ [лат. cultus] зат. егіншар. Егістік жерді жұмсартып өңдеу, қосыту, арам шөпті отау, минерал тыңайтқыштарын шашу, түптеу жұмыстары.

КУЛЬТИВАЦИЯЛА = ет. егіншар. Егіндік жерді өңдеу, қосыту; арам шөптерді отау; түптеу; минерал тыңайтқыштарын шашу; егістік қатар аралықтарын сирету.

КУЛЬТИВАЦИЯЛАУ = ет. егіншар. Өңделу, қосытылу, түптелу.

КУЛЬТИВАЦИЯЛАУ егіншар. Культивацияла етістігінің құмыл атауы; егіндік жерді қосыту; арам шөптерді отау; жерді өңдеу, минерал тыңайтқыштарын шашу.

КУМАРИН [франц. coumarine] зат. бот. Кейбір өсімдіктердің құрамында кездесетін хош иісті зат.

КУМОЛ зат. хим. Фенол, ацетон өндірісінде, еріткіш ретінде, т.б. қолданылатын бензолдың алкилді туындысы, $C_6H_5CH(CH_3)_2$.

КУМУЛАТ зат. геол. Минерал кристалдарының мағма есебінен қалыптасу процесі ретінде жүзеге асуынан туындайтын, қат-қабатты интрузияларға тән құрылымды өрнектеуге қолданылатын термин.

КУМУЛЕНДЕР х а т х им. Құрамында екіден артық кумулирленген $C=C$ қос байланыс бар қосылыстар.

КУМУЛЯТИВТІК [лат. cumulatio] сын. 1. терм. Жыныстық, шоғырланбалы; жиналған, топталған. 2. лингв. Тіл бірліктерінің ақпаратты жинақтаушы, сақтаушы қызметіне тән.

Кумулятивтік акция. экон. Бірнеше жыл бойы алынбаған дивиденттердің жинақталған акциясы. **Кумулятивтік әдіс.** экон. Есеп айырысу коэффициентін (кумулятивтік санын) анықтайтын әдіс. **Кумулятивтік снаряд.** әск. Нысананы жою үшін кумулятивтік қозалыстың заряды қолданылатын негізгі бағыттағы артиллериялық снаряд.

КУМУЛЯЦИЯ [лат. cumulatio] зат. 1. мед. Дәрі-дәрмектер мен улы заттардың тірі жан ағзасында жиналуынан олардың тигізетін зиянды әсерінің күшеюі құбылысы. 2. физ. Жарылғыш заттың қрайы нысандағы оқталымының жарылыс нәтижесін күшейтетін әсері. 3. қаржы. Сақтандырылған нысандардың белгілі бір шектеулі кеңістікте (бір кемеде, бір айлақта, бір қоймада) жиналып қалуы. 4. лингв. Тіл бірліктерінің ақпаратты жинақтаушы, сақтаушы қызметі.

КУНА зат. көне. тар. Моңғол шапқыншылығына дейінгі кезде көрініс тапқан ескі орыс ақшасының (соғылған, металдан жасалған ақша, құнды аң терілері) жинақтама атауы.

КУНИАЛЬ зат. хим. Мыс негізіндегі жемірлуге тұрақты құймалар тобының жалты атауы.

КУНСТКАМЕРА [нем. Kunstskammer] зат. Түрлі тарихи, көркем, ғылыми-жаратылыс т.б. сирек қиырғасын коллекциялар және оларды сақтайтын орын.

КУНГ-ФУ, КУН-ФУ спорт. Қарсыластың ауыратын нүктелеріне қол және аяқпен қатты соққылар беру, сондай-ақ қарсыласқа өзінің энергиясын қарсы бағыттауға негізделген өзін-өзі қарусыз қорғаудың қытайлық жүйесі.

КУПЕ [франц. coupe] зат. Жолаушы пойызының вагондарындағы жеке бөлмелер.

КУПЕЛЕС сын. Бір күпдедегі, күпесі ортақ.

КУПЕЛІ сын. Күпесі бар.

КУПЕЛЯЦИЯ [франц. coupelle] зат. кен.

Тотықтыра балқтыр арқылы қорғасыннан асыл металдарды асыратын алу әрекеті.

КУПЕЦ ор. зат. **Көпес.**

КУПОН [франц. coupon] зат. экон. 1. Бағалы қағаздың (облигацияның, акцияның) пайыз немесе дивиденд алу кезінде жыртып алынатын, қолхатпен бірге табысталамын бөлігі. 2. Күзлік болып табылатын негізгі бағалы қағаз бойынша табыс алу құқығын беретін көмекші бағалы қағаз. 3. Бірқатар ТМД мемлекеттерінде рубль орнына жүретін құн белгісі.

КУПОНДЫҚ сын. Купонға тән, купонға қатысты.

Купондық облигация. экон. Облигацияларды шығару шарттарына сәйкес акционерлік қоғам төлейтін сыйақыны алуға облигацияны ұстаушының құқығын күзәлдандіратын қағаз.

КУПОРОСТАР зат. хим. Кейбір ауыр металдар сульфаттарының кристалгидраттары; олардың практикалық ең маңыздылары: мыс купоросы (топтайын), темір купоросы (көкжар).

КУПРИТ [лат. cuprum] зат. геол. Оксидтер классына жататын минерал.

КУПФЕРОН зат. хим. $C_6H_9O_2N_3$ – аммоний тұзы.

КУПЮРА [франц. coupure] зат. экон. Қағаз ақшада, банкноттарда, облигациялар мен басқа да бағалы қағаздарда көрсетілетін белгіленген құн, сондай-ақ осы ақшаның, банкноттардың, бағалы қағаздардың немесе облигациялардың өзі.

КУРАНТ [франц. courant] зат. Сағат сайын музыкалық қонғрау созатын мұнаралы немесе қабырғалы сағат.

КУРАНТА [франц. courante] зат. Француз сарайларында биленіп, кейін Еуропаға таралған баяу би.

КУРАТОР [лат. curator] зат. 1. Жоғары оқу орындарындағы әр курсты жеке өз қамқорлығына, бақылауға алатын жетекші ұстаз. 2. Берілген жұмысты бақылайтын адам. 3. мед. Аурухананда жатқан аурудың денсаулығын қадағалайтын медик-студент.

КУРВИМЕТР [лат. curvus, грек. metron – өлшейтін қисықтар] зат. геол. Топографиялық карталар мен жоспарлардағы қисық сызықтардың ұзындығын анықтайтын құрал.

КУРДТЕР зат. Таяу Шығыстың иран тілдес ежелгі халықтарының бірі.

КУРОК ор. зат. **Шүрпіме.**

КУРОРТ [нем. Kurort] зат. **Дауажай.** Ауа райы қолайлы, минералды суы, емдік бальмшы және табиғи шималы қасиеттері бар жерлерге салынған емдеу-профилактикалық мекемелер кешені.

КУРОРТОЛОГИЯ [нем. Kurort – емдеу орны, грек. logos – ілім] зат. терм. Емдік қасиеті бар табиғи факторларды зерттеп, оларды пайдалану жолдарын қарастыратын медицинаның бір саласы.

КУРОРТТЫҚ сын. Курортқа тән, курортқа қатысты.

КУРОРТШЫ зат. Курортта демалуы жатқан адам, демалушы.

КУРС [лат. cursus] зат. 1. Беталыс, бағыт, бағдар. 2. Арнаулы және жоғары оқу орындарында білім беру жүйесінің жекедеген жылдық оқу сатысы. 3. Қысқа мерзім ішінде белгілі бір мамандық беретін немесе білімін жетілдіретін орын, мекеме. 4. Белгілі бір ғылымның немесе оның жеке бөлімінің баяндалған жүйесі. 5. мед. Емдеу жүргізудің толық мөлшері; емдеудің толық циклі, процедурасы. 6. әск. Әскери қызметкерлердің дайындығының тәртібі мен мәнін анықтайтын басшылық құжат (күрал). 7. экон. Құнды қағаздардың сатып алу және сату құны.

КУРСАНТ зат. 1. Қысқа мерзімде мамандық беретін курс тыңдаушысы. 2. Әскери училище оқушысы.

КУРСИВ [лат. cursiva] зат. б а с п а. Әріптердің негізгі штрихтары оңға қарай көлбеген және қолжазба қаріптеріндегі қаріп.

КУРСОГРАФ [лат. cursus] зат. әск. Кеме немесе ұшақ бағытын қағаз таспаға автоматты түрде жазуға арналған навигациялық құрал.

КУРСОР [лат. cursor] зат. инф. Эcran дисплейіндегі жылжымалы белгі.

КУРСТАС сын. Бір курста оқитын.

КУРТАЖ [франц. surtage] зат. экон. Биржа мәмілесін жасасу кезіндегі делдалдығы үшін тауарларды немесе бағалы қағаздарды сатудан делдал алатын сыйақы.

КУРТАН зат. экон. Биржа мәмілесін жасасу кезіндегі делдалдығы үшін тауарларды немесе құнды қағаздарды сатудан делдал алатын сыйақы.

КУРТКА [лат. curtus] о р з а т. **Курте** (жүріп-түруга ыңғайлы, кеудеге киетін шолжақ сырт киім).

КУТЮР зат. Жоғары сән, киім, аяқ киім және парфюмерияның эксклюзивті үлгілері.

КУТЮРБЕЗ зат. Сәнді киім үлгілерін жасайтын суретші-модельдер.

КУРЬЕР [франц. courrier] зат. 1. Мекеменің іскери ісқағаздарын таситын адам. 2. ресми. Асығыс, маңызды тапсырмамен (дипломатиялық, құпиялы) жіберілетін адам.

КУТИКУЛА [лат. cuticula] зат. 1. биол. Жәндіктердің денесін жауып тұратын сыртқы қатты қабаты; жануарлар ағзасының эпителий тінін қаптап тұратын тығыз қабық. 2. бот. Өсімдікте жапырақ пен жас сабақ эпидермисінің сыртын қаптап жатқан мөлдір, құрылымсыз жұқа қабық.

КУТИКУЛАЛАН = ет. бот. **Суректену**. **КУТИКУЛАЛАНУ** бот. Кутукулалану етістігінің қимыл атауы.

КУТИКУЛАЛЫ сын. бот. Кутукулалы бар, суректенген.

КУТИКУЛДЫ сын. биол. **Кутукулалы**. **КУТИН** [лат. cutis] зат. бот. Кутукулда қабатты құрайтын балауыз тәрізді зат.

КУТТЕР [ағыл. cutter] зат. т е х. Шұжық өндірісінде етті, етті шикізаттарды біртекті етіп майдалап, оны басқа құрауыштармен араластыратын машина.

КУХНЯ [лат. согуна] зат. 1. **Асүй** (ас әзірлейтін бөлме). 2. Ас дайындайтын жер. 3. Аспаздық тағамдар жиынтығы.

КУЧЕР [нем. Kutscher] зат. **Көшір**. **КУШЕТКА** [франц. couchette] зат. Бас жағы көтеріңкі, арқалығы жоқ, кішігірім диван.

КУЭСТА [исп. cuesta] зат. геол. Екі жақ бөктері бір-біріне мүлдем ұқсасмайтын, яғни бір жақ бөктері тау жыныс қабаттарын тілкемдеп тік құлайтын, ал екінші жағы тау жыныс қабаттарының еңістену бұрышына сәйкес біріндеп ылдиданатын қыраттар тізбегі.

КҮБЕЖЕКТЕ = ет. **Күбжеңдеу**, жасқаншақтау.

КҮБЖЕҢДЕ = ет. 1. **Күйбеңдеу**, күйбіжіктеу. 2. Түсініксіз бірдеңе айту, күбіжіктеу, күмілжу.

КҮБЖІҢДЕ = ет. сөйл. **Күбжеңде**. **КҮБШЕК** зат. ескікіт. Ішіне сұйықтық құйылатын ыдыс.

КҮБІ зат. 1. этн. Айран, іркіт, қымыз пісуге, қаймақтан май түсіруге арналған түбі кеңдеу, ауыз жағы тарлау, пісегі бар ағаштан жасалған ыдыс. 2. Сұйық зат құюға, бал сақтауға, балық, көкөніс т. б. заттарды тұздауға лайықталған ағаш кеспек, бошке. 3. кәс. Балық, су шаянын ұстау үшін тордан жасалған дорба, үлкен торкөз сүзгі.

Күбі бел [кеуде]. **Жүп-жуан**, добалдай бел. **Күбі шелек**. Май пісетін, айран, шұбат ашытатын темір белдеуі бар ағаш шелек.

КҮБІДЕЙ сын. 1. **Күбі сияқты**, күбі тәрізді. 2. **Үлкен, жуан, семіз**.

КҮБІЖІК зат. өс. **Жау жапырақ сабағы** өскеннен кейінгі аталуы.

КҮБІЖІКТЕ = ет. 1. **Қорғаншақтап қипақтау**, имену, қысылып-қымтырылу. 2. Кібір-тіктеп сөйлей алмау, күмілжу.

КҮБІЛЖІ = ет. сөйл. **Күмілжі**.

КҮБІЛЖІҢКІРЕ = ет. сөйл. **Күмілжіңкіре**.

КҮБІЛСІЗ үст. сөйл. **Күбіжіктемей**, күмілжімей.

КҮБІЛ сын. **Күбі толы**.

КҮБІН = ет. 1. **Мақтану**, көкірек керу, өзін мықтымын деп санау, масаттану. 2. **Ыза кернеп ісініп-кебіну**, ашулану. 3. жерг. Бір жаққа баруға дайындалып жүру.

КҮБІНУ **Күбір етістігінің қимыл атауы**; ыза кернеу, ашулану.

КҮБІҢ зат. **Кірбін, реніш**.

КҮБІР¹ зат. 1. Өзара сыбырласқанда еміс-еміс естілетін сөз. 2. **Дыбыс**. 3. ауыс. **Сыр, құпия, астыртын әңгіме, іс-қимыл**.

КҮБІР² зат. жерг. 1. **Мал астында тапталған шоп-шар, қалдық**. 2. **Көңің майдаланған ұсағы, қорда**.

КҮБІР-ЖЫБЫР зат. **Өсек сөз, гайбат әңгіме**. // **Астыртын, құпия**.

КҮБІР-КҮБІР елік. **Қайта-қайта сыбырлап, еміс-еміс естілетін сөзді, тынымсыз күбірлеген үнді, дыбысты білдіретін сөз**. // **Түсініксіз; естілер-естімес, күбірлеген**. // **Күбірлеп, дауысын естіртпей**.

КҮБІРЛЕ = ет. 1. **Төмен дауыспен ақырын сөйлеу, дауысты естілер-естілмес етіп бәсеңдетіп айту**. 2. **Бұрқылдау, күңкілдеу**. 3. ауыс. **Желдің жаймен созуы**.

КҮБІРЛЕҢКІРЕ = ет. **Дауысты бәсеңдету, күмілжу, сөзінің аяғын жұту**.

КҮБІРЛЕС = ет. **Өзгеге естіртпей, өзара сыбырласып сөйлесу**.

КҮБІРЛЕТ = ет. **Дауысты естілер-естілмес етіп бәсеңдетіп айтқызу, төмен дауыспен ақырын сөйлету**.

КҮБІРЛЕУ **Күбірле етістігінің қимыл атауы**. 1. **Төмен дауыспен ақырын сөйлеу**. 2. **Күңкілдеу, бұрқылдау**.

КҮБІРЛЕУ-КҮҢІРСІ = ет. **Тым көңілсіз болу, күңкі тірлік ету**.

КҮБІРТКЕ зат. мед. <лат. panaricium> **Аяқ-қолдың тырнақтарының астына түсетін іріңді жара**.

КҮБІТ = ет. жерг. 1. **Үйін тастау, толтырып тастау**. 2. ауыс. **Өндіріп тастау, тындыру**. 3. ауыс. **Көпіріп, лепіріп сөйлеу**.

КҮБІТТЕР зат. этн. **Ойрат руларының күбі**.

КҮБІШЕ үст. **Күбі сияқты, күбіге ұқсап**.

КҮБІШЕК зат. көне. **Ішіне жанармай құйып, созыққа пайдаланылған құрал**.

КҮБІШЕКТЕЙ сын. **Күбішек сияқты, күбішек тәрізді**.

КҮДЕ¹ зат. **Шошайта жиналған шоп, ұйме**. **КҮДЕ²** зат. этн. 1. **Тебеген биені сауғанда бір ұшын артқы аяғына, бір ұшын мойнына байлап қоятын арқан**. 2. жерг. **Қоржын аузының ілегі**.

КҮДЕЙ = ет. ескікіт. **Талмай еңбектену, күшену**.

КҮДЕК: **ала күдек**. **Аумалы-төкпелі, алақұйып мінезді (адам)**.

КҮДЕЛЕ¹ = ет. **Шопті шошайта жинап, бір жерге үю**.

КҮДЕЛЕ² = ет. **Сауын малын, тебеген биені сауғанда, артқы аяғын жіптен тартып байлап қою**.

КҮДЕЛЕУ¹ **Күделе¹ етістігінің қимыл атауы**; **піншенді, астық бауларын бір жерге қою**.

КҮДЕЛЕУ² **Күделе² етістігінің қимыл атауы**.

КҮДЕЛЕУШ зат. т е х. **Шопті және қи, сүрлемді машинаға, арбаға тиетін механизм (машина)**.

КҮДЕР зат. **Үміт, сенім**.

Күдер үзді [күдері үзілді]. **Орындауға болмасына көзі жетті, үмітін үзді, түңілді**. **Күдер үздірді**. **Сенімін жоғалтты, үмітін кесті**. **Күдер үздірті**. **Сенімін жоғалтты, үмітін кесті**. **Күдер үзісті**. **Үміттерін үзу, түңілу**.

КҮДЕР¹ зат. **Әбден іш қанып жұмсартылған тері**.

Күдері белбеу. **Жұмсақтап иленген бұлан не бұғы терісінен жасалған белдік**.

КҮДЕР²: **күдері бел**. **Біріне-бірі сілемденіп, ұласып, жалғасып жатқан ұзыннан-ұзақ қайқаң қырқа, асу**. // жерг. **Белі мықты, қарымды (жылқы жайында)**. **Күдері су**. жерг. **Ағзыл-тегіл, мол су**.

КҮДІК зат. **Сезік, сенімсіздік, секем, күмән, шүбә, шек**.

Күдігін қоюлатты. **Одан әрі күмәндана түсті; сенімсіздігі өсті**. **Күдігі тыншытпады**. **Күдіктене берді, күмәндана берді**. **Күдіктен арылды**. **Сенімге ие болды, күдіктенбейтін болды**. **Күдіктің бұлты айықты**. **Шүбәсіз болды, сенімсіздік сейілді**. **Күдікті серпілтті**. **Күдіктен арылтты, күдігін кетірді**.

КҮДІКСІЗ сын. **Еш нәрседен секем алмай, қаперсіз, алаңсыз**.

КҮДІКТЕН = ет. **Сезіктену, секем алу, күмәндану**.

КҮДІКТЕНГІШ сын. **Секем алғыш, күмәнданғыш**.

КҮДІКТЕНДІР = ет. **Сезіктендіру, шек келтіру, секем алдыру**.

КҮДІКТЕНУ **Күдіктен етістігінің қимыл атауы**.

КҮДІКТЕНУШ зат. **Күмәнданушы, шүбәланушы**.

КҮДІКТЕНІҢКІРЕ = ет. **Күмән білдіріңкіреу, шүбә келтіріңкіреу**.

КҮДІКТІ сын. **Сезікті, шүбәлі, күмәнді**.

КҮДІКТІЛЕУ сын. **Күмәнділеу, сенімсіздеу**.

КҮДІКТІЛІК зат. **Күмәнділік, шүбәллік, сенімсіздік**.

КҮДІКШІЛ сын. **Сезікшіл, күмәншіл, шүбә келтіргіш**.

КҮДІКШІЛДІК зат. **Күмәншілдік, сезікшілдік**.

Күдікшілдігіне басты. **Күмәнданды, шүбәланды**. **Күдікшілдікке бой алдырды**. **Күдіктенді, күмәнданды**.

КҮДІР¹ зат. зоол. **Бұғы тұқындас мүйізсіз Сібір жануары**.

КҮДІР² зат. 1. **Тегіс емес, ылди, ор болып келген шоқы, жота**. 2. ауыс. **Кебергі, тосқауыл, қиындық**.

Күдір желке. **Шығыңқы, күржірейген желке**.

КҮДІР³ елік. **Күтір** (қатты заттарды шайнағанда немесе оларды бір-біріне соқтырғанда шығатын күтірлеген, қытырлаған дыбыстарды білдіретін сөз.)

КҮДІРБАЛЫҚ зат. балықшар. **Тұқы тұқындасына жататын, Ханка көлінде, Амур өзендерінде таралған еті дәмді балық**.

КҮДІРЕ сын. 1. **Төзімді, мықты, шыдамды**. 2. **Белі шығыңқы**.

Күдіре жал [күдері жал]. **Қалың өскен, қайратты жал**.

КҮДІРЕЙ = ет. 1. **Күжірею, дөңкію**.

2. ауыс. **Сес көрсету, айбат шегу**.

КҮДІРЕЙТ = ет. **Күжірейту, дөңкіту**.

КҮДІРЕЙТУ **Күдірейт етістігінің қимыл атауы**.

КҮДІРЕЙІҢКІРЕ = ет. **Күжірейіңкіре, дөңкііңкіре**.

КҮДІРЕЙІҢКІРЕУ **Күдірейіңкіре етістігінің қимыл атауы**.

КҮДІРЕҢ сөйл. **Қодыраң**.

КҮДІРЕНКІ сын. **Шығыңқы, күжірейіңкі**.

КҮДІР-КҮДІР¹ сын. **Бұжыр-бұдыр, қожыр-қожыр, кедір-бұдыр**.

КҮДІР-КҮДІР² елік. **Күтір-күтір** (қатты заттарды шайнағанда немесе олар бір-бірімен

соқтығысқанда шығатын қайта-қайта күтір-леген, қытырлаған дыбыстарды білдіретін сөз.)

КУДІРЛЕН = ет. Жоталанып, жондану.

КУДІРЛЕНУ Күдірлен етістігінің қимыл атауы.

КУДІРЛІ сын. Тезіс емес, кедір-бұдырлы, дөңкіген.

КУДІС сын. 1. Кемістігі бар, бүкір, құрыс.

2. Дөңес, шығыңқы.

КУДІСТЕН = ет. Сәл күдірею, шығыңқылану.

КУДІСТЕУ сын. Жауырыны шығыңқылау, күдірейінкілеу.

КУДІСТІ сын. Күдірейінкі, шығыңқы.

КУЖ елік. Қатты, жуан, құлаққа дөрекі естілетін қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Күж етті. Құлаққа жағымсыз, дөрекі естілетін дыбыс шығарды.

КУЖБАН сын. сөйл. **Құжбан.**

КУЖБАНДАЙ сын. Еңгезердей, үлкен, денелі.

КУЖБЕНДЕ = ет. Құйбөндеу, күбіжіктеу.

КУЖДЕЙ сын. Жуан, толық.

КУЖДИ = ет. сөйл. Күжірею, дүрдію.

КУЖ-КУЖ елік. Қайталанып шыққан қатты, жуан, құлаққа дөрекі естілетін дыбысты білдіретін сөз. // Бірді-бірге қайрап салу, егестіру үшін айтылатын сөз. // Блғы-жығы, быжынаған, құжынаған. // Қатпар-қатпар, құртысы мол. // Қатты тасыған, тасқыны құшті су, ағын.

Күж-күж етті. а) Жуан дауыспен қатты сөйледі, күжідеді. ә) Мәшине, трактор т.б. нәрселер күрдідеген дыбыс шығарды, салдыр-үлдір етті, тартылды.

КУЖҚАРА сын. Толық денелі, еңгезердей.

КУЖІ зат. қолөнер. Көріктің аузы.

КУЖІЛ зат. 1. Күж-күж еткен тұрпайы дыбыс. 2. ауыс. Балағат.

КУЖІЛДЕ = ет. 1. Күж-күж еткен дыбыс шығару, жуан дауыспен дабырлап қатты сөйлеу, өлең айту. 2. Гүрлідеген, дүрлідеген дыбыс шығару. 3. ауыс. Құш көрсету, қожандау, қоқан-лоқы жасау.

КУЖІЛДЕК сын. Күж-күж етіп, дабырлап сөйлейтін.

КУЖІЛДЕС = ет. Дабырлап сөйлесу.

КУЖІЛДЕТ = ет. 1. Гүрлідету, дүр-дүр, күж-күж еткен дыбыс шығарту. 2. Қатты, жуан дауыс шығарту.

КУЖІЛДЕУ Күжілде етістігінің қимыл атауы; қожандау, қоқан-лоқы.

КУЖІЛДЕУК сын. сөйл. **Күжілдек.**

КУЖІР сын. Күдірейген, шодыр.

КУЖІРГЕЙ зат. зоол. <лат. philomachus rupeus> Тұрқы кептерден кішілеу, аяғы ұзын, арқасы сарғылт, қара қоңыр, төсі сарғылт сир, бауыры ақ, тұнрадан дала өңіріне дейінгі аймақты мекендейтін балықшылар отрядына жататын құс.

КУЖІРЕЙ = ет. 1. Дөңкію, күдірею. 2. ауыс. Айбаттану, сес көрсету.

КУЖІРЕЙТ = ет. Күдірейту, дөңкіту.

КУЖІРЕЙІҢКІРЕ = ет. Дөңкііңкіреу, күдірейінкіреу.

КУЖІРЕЙІҢКІРЕУ Күжірейінкіреу етістігінің қимыл атауы.

КУЖІРЕЙІС = ет. 1. Күдірейісу, дөңкіісу.

2. ауыс. Айбаттанысу, сес көрсетісу.

КУЖІРЛЕС = ет. Шүйірлесіп сөйлесу.

Күз зат. 1. Дала мен ағаш жатырақтары сарғайып, жемістер мен көкөністер пісетін уақыт, жаздан кейін келетін жылдың төрт мезгілінің бірі. 2. Дала қоңырқай тартып, күн суытып, жер қатып, мал жайлаудан күзеуге түскен кез. 3. терм. Жер шары өз орбитасының күн мен түннің күзгі теңелу нүктесінен Күннің қысқы тоқырау нүктесіне дейінгі аралығында болатын жыл мезгілінің бірі. 4. ауыс. Егде тартушылық, кәрілік.

Күз [күн] жылады. Жаңбыр жауды, күзді жаңбыр жылдеді. **Күз түсті.** Күз болды, күз келді.

Күзгі сын. 1. Күз айындағы, күз мезгіліндегі. 2. Күзге арналған, лайықталған.

Күзгі сын. пед. Бір-екі пәннен нашар баға алған оқушының сол сабақты күзде қайта тапсыруы. **Күзгі шуақ.** Күзді күндері түсетін күн сәулесі.

КүзгЕСАЛЫМ зат. Күз түсер шақта, күзге қарай.

Күзгі зат. көне. Айна.

Күзгі сөз. көне. Айнадай.

Күздей сын. Күз сияқты, күз тәрізді.

Күздей үст. Күз бойы.

Күзде = ет. этн. Күз айында қыстауға бармай, уақытша күздеуде қоныстану.

Күздеу зат. этн. Жаз жайлаудан қайтқан елдің күзде отыратын жері, қонысы.

Күздігүні үст. Күз айларында, күзде, күз кезінде.

Күздік зат. 1. этн. **Күздеу.** 2. этн. Күзде сойылатын сойыс. 3. Күзде жыртылатын жер, егістік.

Күздік бидай. егіншар. Күзде егілетін, қар астында қыстап, жазда ерте пісетін бидай. **Күздік** дақылдар. егіншар. Күзде егіліп, өнімі келесі жылды орылатын біржылдық астық тұқымдас өсімдіктер (күздік бидай, күздік қара бидай, күздік арпа, күздік сұлы т.б.). **Күздік қымыз.** Сирге мөлдiретеге дейін күздік бiржылқы жайылған бие сүтінен дайындалатын құнарлы қымыз. **Күздік пәрте.** Күзде киетін сырт киім.

Күздік тері. Жүрі әбден жетіліп, қалыңдаған кезде сойылған мал терісі.

Күздікте = ет. Күздік қоныста отыру.

Күзе = ет. 1. этн. Жылқы малының жал-құйрығын қырқып, шағындау, қысқарту. 2. Сақал-мұртты қысқарту, қыю. 3. Мүлде кесіп тастау, қыру. 4. Сәндік үшін өсірілетін кейбір өсімдік, бұталарды әдемілен кесу, шырту. 5. ауыс. Талқыға салып сынау.

Күзен жіберді. Көктемде жылқы малының құйрық-жалын қысқартып, кесіп қоя берді.

Күзе = ет. этн. Күздеуде отыру, күздеуді қоныстау.

Күзепер сын. жерг. **Күзелген.**

Күзек зат. 1. сөйл. **Күзеу.** 2. Күзем алатын мезгіл, уақыт.

Күзек оты. Күздіктің айналасындағы шоп. **Күзекте** = ет. Күздікте отыру, мекендеу.

Күзектік сын. Күздікке арналған.

Күзекі зат. сөйл. **Күзеу.**

Күзел = ет. 1. Қысқартылу, қырқылу. 2. Тып-тыпыл болу, жойылу.

Күзелу Күзел етістігінің қимыл атауы.

Күзем зат. этн. 1. Күздің қой қырқатын мезгіл. 2. Күздеуге түскен соң қырқылатын, жаз бойы өскен жүн.

Күзем алды. этн. Күздеуге түскен соң қойларды қырқып. **Күзем алу.** этн. Қойдың жаз бойы өскен жүнін қырқу. **Күзем алу думаны.** этн. Күзем алу маусымында өткізілетін мереке, қазақтың ұлттық ойын-сауығы. **Күзем жүн.** Күзде қырққан жүн.

Күземде = ет. Қырқу, күзем алу.

Күземдет = ет. Күзем алдырту.

Күземе сын. Күзеп тасталған, күзелген, қырқылған; қысқа, қатты.

Күземшай зат. Күзем алынып болғаннан кейін берілетін қонақасы.

Күзен зат. зоол. <лат. mustela>

1. Суыр тұқымдас терісі бағалы жыртықшы аң. 2. Күзен терісі.

Күзен бел. а) Белі ұзынша келген жылқы. ә) Нәзік, ашаң бел. **Күзен ішік.** этн. Күзен терісінен тігілген сырт киім.

Күзендей сын. Күзен сияқты, күзен тәрізді.

Күзендей бүгілді. Бұғып торуылдады.

Күзенше үст. Күзен сияқты, күзенге ұқсас.

Күзер зат. Мүз үстінен түскен жол.

Күзер салды [жасады]. Мүздің үстіне шоп-шалам төсеп, адам, көлік өтетін жол, өткел жасады.

Күзерлі сын. Байлаыстыратын, жаластыратын.

Күзет зат. Қарауыл, сақшы.

Күзет бекеті. әск. Бөлімшелер мен бөлімдерді тұрақты орналасқан орындарындағы күзетші қорғау органы. **Күзет жасағы.** әск. Карсыласты уақытында байқауға, ол туралы күзет әскерлеріне ескертуге, олардың ұрысқа дайындалуы мен кірісуін қамтамасыз етуге арналған, бір орына орналасқан күзет әскерлерінің бөлімі. **Күзет иті.** әск. Мемлекет шеғарасын, жеке нысан, мүліктерді (жасіпорын, қойма, мал қорасы т.б.) күзетуге әдейі үйретілген ит. **Күзет кемесі.** әск. Ұрыс кемелері мен көліктерді теңіздегі суңғуір қайықтардың шабуылынан теңізде және аялдау сәтінде қорғау міндетін атқаруға арналған шағын әскери кеме. **Күзет қарауылы.** әск. Бөлімдер мен құрамалардың зат және азық-түлік қоймаларын, казармалық жиһаз, отын, көмір, көкөніс сақтайтын, тұрмыстық сауда кәсіпорындары қоймаларын қорғауға арналған күзет қызметі органы. **Күзет қойды.** Кезекші қарауылды тағайындады. **Күзет қызметі.** әск. Әскери-шаруашылық объектілерді сенімді күзетуге арналған әскердің ерекше қызметі. **Күзет посты.** әск. Жергілікті жерде орналасқан бөлімшені тікелей қорғауға арналған, бөлімшеден тұратын күзетпен қорғау органы.

Күзет = ет. 1. Қарауылдау, сақшылық ету. 2. Ауыр халде жатқан науқасты қарау, басында отыру. 3. Аңду, із бағу, тору.

Күзеткіз = ет. Қарауылдатқызу, қаратқызу.

Күзетсіз сын. 1. Күзет қойылмаған, күзетші жоқ. 2. ауыс. Бос, еркін.

Күзеттір = ет. Қараттыру, сақшылық еттіру, бақылаттыру.

Күзеттір = ет. Жылқының жал-құйрығын қырқу.

Күзету Күзет етістігінің қимыл атауы.

1. Малды я затты аман сақтау үшін қарауылдау, байқау, бағу. 2. әск. Жерүсті қарсыласының басты күштерге тұтқындан тап беруіне, оның барлауының кіріп кетуіне жол бермеу, басты күштердің ұрысқа ұйымдасып алып кіруіне қолайлы жағдай жасау мақсатында ұрыстың барлық түрлерінде, ілгерілеу не бір жерге жайғасу кезінде жүргізілетін шаралар кешені.

Күзетуші зат. сөйл. **Күзетші.**

Күзетші зат. 1. Бір нәрсені күзететін адам, сақшы, қарауылшы. 2. ауыс. Қорған, қамқоршы, пана.

Күзетшідей сын. Күзетші сияқты, күзетші тәрізді.

Күзетшілік сын. Күзетшісі бар.

Күзетшілік зат. Күзетші болып жұмыс істеушілік; қарауылшылық.

Күзетшісіз сын. Қараусыз, бағусыз, күтпүсіз.

Күзетшіл = ет. Бір нәрсе аман сақталу, қорғалу.

Күзетшіл = ет. Бақыласу, қарауылдасу, бағысу, сақшылық етісу.

Күзетшісу Күзетіс етістігінің қимыл атауы; қарауылдасу, бағысу.

Күзеу зат. сөйл. **Күздеу.**

Күзеу Күзе етістігінің қимыл атауы.

Күзеулі сын. этн. Жал-құйрығы қырқылған.

Күзеулі қарыз. экон. Қамсыздандырылудың толық құнынан аз сомда берілетін қарыз.

Күзеулісіз сын. Қырқылмаған, қиылмаған, қырылмаған.

Күзеуші зат. Күзеу кезінде жылқының жал-құйрығын күзетіп адам.

Күзу зат. 1. қолөнер. Өрмек тоқылған да үстіңгі жіптерді көтеріп тіру үшін пайдаланылатын кергіш ағаш. 2. қолөнер. Өрмектің өре жіптерін тізетін ағаш жіп. 3. жерг. Жылқы шоқтығының алдыңғы жағы.

КҮЗУАҒАШ зат. қолөнер. Өрмектің желі жіптерінің шатыс түсуі үшін ерсісін (ұрғашы жіп) көтеріп байлайтын ағаш.

КҮЗЛІ: күзулі жіп. зат. қолөнер. Кілем тоқуға қолданылатын еркек жіп.

КҮЗУСІЗ: күзусіз жіп. зат. қолөнер. Кілемшілікте қолданылатын ұрғашы жіп.

КҮЗУШЫБЫҚ зат. қолөнер. Өрмектің ерсісін (ұрғашы жіп) тізіп, шалып қою үшін қабатталған шиден, тобылғыдан жасалған шыбық.

КҮЗІР зат. сөйл. **Көзір.**

КҮЗІРЛІ сын. Тұрмысы жақсы, күйлі. // Дәулетті, күйлі адам.

КҮЙ' зат. муз. этн. Негізінен, домбыра, қобыз, сыбызғы сияқты халық аспаптарында ойнауға арналып жазылатын музыкалық ығгарманың бір түрі.

Күй ақты. экспр. Күй төгілді, күй тартылды. **Күй аңыз.** әдеб. Қазақ фольклорында өзгеше бітімді жанрлық түр. **Күй аспабы.** муз. Күй орындалатын домбыра, қобыз, сыбызғы т.б. сияқты аспап. **Күйге бөледі.** Тебірентті, толқытты. **Күй кешті.** Бір күйге түсті, өзгеше сезімде болды. **Күй қайырды.** жерг. Күй тартты, домбырамен күй орындады. **Күй тартты [шертті].** Күй орындады. **Күй төкті.** Күйді үсті-үстіне шертті, төгілді тартты. **Күй [ән] шалқыды.** поэт. Әннің, күйдің тербелген даусы шықты; ән айтылып, күй тартылды. **Күй шертті.** а) Күй тартты, күй ойнады. ә) Сырын тарақтаты, жеткізді. **Күйі тасыды.** Шабыттанды, шабыт алды.

КҮЙ² зат. 1. Адамның өмірді сезінуінің тұтас қалты, күн көрісі, жай-жағдайы, тұрмысы. 2. Малдың күтімі, жай-жапсары. 3. Іс-әрекеттің белгілі бір сәттегі қалты, түрі, кескіні. 4. физ. Заттың, энергияның т.б. орналасқан орны, жағдайы, күйі. 5. ауыс. Мұң, шер, қайғы, зар.

Күйге енді. Белгілі бір қалыпқа түсті, жаңарды, көңіл-күйінде жағымды өзгеріс болды. **Күй енді.** Шабыт келді. **Күй кетті [ғайды].** Халі төмендеді, жағдайы болмады, бабы келмеді; сөні кетті. **Күй параметрі.** физ. Термодинамикалық жүйенің кез келген өлшемді макрокопиялық сипаттамалары (көлем, ықпалы, температура, тығыздық, ішкі энергия, энтропия, энтропия, Гиббо және Гельмгольц энергиялары т.б.). **Күй таңдады.** Бап іздеді, күтім қажет етті. **Күй тендеуі.** физ. Термодинамикалық тепе-теңдік күйдегі физикалық біртекті жүйенің қысымын, көлемін және температурасын байланыстыратын теңдеу. **Күй бірдің күні бір.** Тұрмысы, жағдайы шамалас адамдардың көретіні де бірдей; мұңдас. **Күйіне келді.** Бабына келді. **Күйін қашырды [кетірді].** Берекесін кетірді, мазасын алды.

КҮЙ= ет. 1. Оттың, ыстықтың т.б. нәрселердің әсерінен қарылу, күлдіреу. 2. Жану, өртену. 3. Ыстықтың, қуаңшылықтың әсерінен өсімдіктің, дақылдың қурап қалуы. 4. Аурудың ыстығы көтерілу, дененің қатты қызуы. 5. Күннің қатты ыстып кетуі, шақыраю. // Ауасы тар, қапырық, шыжыған. 6. ауыс. Қатты ашулану, терісіне сыймау, ыза кернеу, ашуға бұлығы, қаны қайнау. 7. ауыс. Жаны ашу, күйіну. 8. ауыс. Пайдаға аспай қалу, зая болу. 9. ауыс. Біреу үшін залал шегу, басы пәлеге қалу. 10. ауыс. Махаббат сезіміне қатты берілу. 11. ауыс. Қиналу, қапа болу, азап шегу.

Күйін кеткір! қарғ. Жанып, құрып кеткір. **Күйін кетті.** а) Ұтылды, ұнайы босқа күйді; зая кетті. ә) Ызаланды, қатты ашуланды.

КҮЙБЕКТЕ= ет. Қыбыжықтау, қинақтау, кібіртіктеу.

КҮЙБЕЖЕНДЕ= ет. Қыпықтау, қыбыжықтау.

КҮЙБЕКТЕ= ет. Күйбіндеу, сипақтау. **КҮЙБЕЛЕН** сын. Тынымсыз, ұсақ тіршілікті. // Күңделікті ұсақ-түйек тірлік.

КҮЙБЕЛЕНДЕ= ет. Ұсақ-түйекпен айналысып, мардымды ештеңе бітірмеу.

КҮЙБЕЛЕНДІ сын. Неше түрлі күйбелеңі бар, күйбеңі мол.

КҮЙБЕҢ зат. 1. Ұсақ-түйек, күйкі тірлік. // Тынымсыз, ұсақ-түйекті. 2. Әуре, әлек.

Күйбең қақты. Күйбеңдеді. **Күйбең тартты.** Бүгезектеп артқа тартты. **Күйбең тіршілік.** Мардымсыз, тынымсыз тірлік, күйкі өмір.

КҮЙБЕНДЕ= ет. 1. Ұсақ, күйкі тіршілікпен жүру. 2. Бүгіжіктеу, кібіртіктеу. **КҮЙБЕНДЕНКІРЕ=** ет. Кібіртіктеңкіреу, қинақтаңқырау.

КҮЙБЕНДЕС= ет. У-шу болып, не істерін білмеу, абыржысу.

КҮЙБЕНДЕТ= ет. Ұсақ-түйек шаруамен айналыстыру.

КҮЙБЕНДЕУ Күйбеңде етістігінің қимыл атауы; 1. Мардымсыз тірлікпен жүру, уақытын ұсақ-түйекпен өткізу. 2. Бүгіжіктеу, кібіртіктеу.

КҮЙБЕҢ-КҮЙБЕҢ елік. Тынымсыз, мардымсыз, ұсақ-түйек нәрсемен айналысатын әрекетті бейнелейтін сөз.

Күйбең-күйбең етті. Мардымсыз, ұсақ-түйек бірденмен айналысты.

КҮЙБІЖЕНДЕ= ет. Бүгіжіктеп, асты-үстіне түсу.

КҮЙБІЖИКТЕ= ет. Қаймығып қинақтау, сипақтау.

КҮЙБІҢ зат. сөйл. **Күйбең.**

КҮЙБІҢДЕ= ет. сөйл. **Күйбеңде.**

КҮЙГЕЛЕК сын. Қызуқанды, күйіп-пісуге дайын тұратын ұстамсыз, сабырсыз, тағатсыз.

КҮЙГЕЛЕКТЕ= ет. Жоқтан өзгеге ашу шақыру, сабырсыздану, мазасыдану.

КҮЙГЕЛЕКТЕН= ет. Сабырсыздану, мазасыдану.

КҮЙГЕЛЕКТЕУ сын. Сабырсыздау, шыдамсыздау, тағатсыздау.

КҮЙГЕЛЕКТІК зат. Белгілі бір істің, оқиғаның, құбылыстың байыбына бармай, келеңсіз салдарын үлкейте көрсетіп, оған қатысты өзінің жасауға тиісті әрекетін жасай алмай, негізсіз абдырауы; сабырсыздық, тағатсыздық.

КҮЙГЕНБАС зат. бот. Доңызсырттың бір түрі; сабағы жіңішке болады.

КҮЙДЕЙ сын. Күй сияқты, күй тәрізді.

КҮЙДІМ-ПШТІМ сын. сөйл. Жоқ нәрсеге күйіп-пісетін, мазасыз.

КҮЙДІР= ет. 1. Жағу, жандыру, ортеу. 2. Бір нәрсені шамадан тыс жандырып жіберу, отқа көп ұстау. 3. тех. Түрлі материалдарға қажетті қасиеттер (мыс., қаттылық, беріктік) берілуі үшін немесе оларды зиянды қоспалардан арылту үшін жоғары температурада қыздырып, шынықтыру; арнайы пештерде белгілі бір нәрселерді өңдеуден өткізу, бабына жеткізу. 4. Денені қарып, зақым ету. 5. Қару; қыздыру. 6. ауыс. Нақақ кінәлау, жазғыру, айып тағу. 7. ауыс. Бір нәрсені өз бағасынан төмен бағамен сату, зиян шегу. 8. ауыс. Жанына тиіп ыза қылу, шымбайына батыру, ашындыру. 9. ауыс. Қызықтырып, қызғанғыш тудыру. 10. ауыс. Өңменінен өткізе қарау; қадала қарау. 11. ауыс. Жан-дүниені алаулау, ортеу.

КҮЙДІРГІ зат. 1. мед. Денені қатты күйдіріп-жандырып шығатын, адама ауру малдан жұғатын іріңді жара. 2. ауыс. Жанды жегідей жейтін ауыр қайғы, өкініш.

Күйдіргі мінез. Аяқ астынан ашуланып, мазаны алатын мінез. **Күйдіргі ой.** Жанға батаар ауыр ой. **Күйдіргі сөз.** Жанға ауыр тиетін ащы сөз.

КҮЙДІРГІДЕЙ сын. Күйдіргі сияқты, ауыр.

КҮЙДІРГІШ сын. 1. Тизен жеріне зақым келтіріп, күйдіретін. 2. Сәл қарып, залалсыздандыратын. // х и м. Құрамында металл алмас алатын сутектің бір немесе бірнеше атомы бар химиялық қосылыс, қышқыл. 3. ауыс. Ащы, улы тілді (адам).

КҮЙДІРТ= ет. Кінәлау, жазғырту.

КҮЙДІРУ Күйдір етістігінің қимыл атауы.

1. Күңнің көзіне тотығу, күңіқтақты қылу. 2. Денені қарып, зақым ету. 3. мед. Жараның бетін иодпен сүртін, сәл қарып алу; залалсыздандыру.

4. кен. Кенді немесе байыту өнімдерін әртүрлі газды ортада жоғары температурада өңдеу.

5. ауыс. Құрту, жою.

Күйдіру пеші. тех. Әртүрлі материалдарды күйдіруге арналған пеш.

КҮЙДІРУШІ зат. Негізгі кәсібі белгілі бір нәрсені күйдірмеу, ортеумен, бақытумен байланысты адам.

КҮЙДІРІЛ= ет. Жоғары температурада қыздырылып, шынықтырылу; өңдеуден өткізді.

Күйдірілген сүйек. Жануарлар сүйегін ортегенде алынатын қара түсті зат.

КҮЙДІРІС= ет. Жойысу, құртысу.

КҮЙЕ зат. 1. Жанған оттың маңайындағы заттарға жұқтыратын қарацұрық дақ, 2. х и м. Органикалық заттар толық жанбағанда немесе термиялық айырылуға ұшырағанда түзілетін ұнтақ тәрізді, негізінен, көміртектен (94,5-99,8%) тұратын өнім. 3. з о л. Көбелектер отрядындағы ұсақ, реңі тартымсыз, адам мекендейтін жерлердің бәрінде кездесіп, жүнінен, теріден жасалған бұйымдарды бұйдіретін зиянды жәндік.

Күйе жағу. Жазғыру, жазықсыз қаралау.

Күйе жақты. а) Кір келтірді, былғады. ә) Кінәсіз айып тақты. **Күйе жұқтырды.** Жаманатқа қалдырды, жала жапты. **Күйе саңырауқұлақтары** биол. <лат. ustulagineae> Екпе және жабайы өсімдіктерді қара күйе ауруына шалдықтыратын базидиялы саңырауқұлақтардың бір тобы.

КҮЙДЕЙ сын. Күйе сияқты, күйе тәрізді.

Күйдей жабылды. Қапталды, опыр-топыр басып кетті. **Күйдей жалады.** Тып-тыпыл етті, түк қалдырмады. **Күйдей жұқты [жұғысты].** Жұғымды, сіңімді болды. **Күйдей соқты.** Түгін қалдырмай жеді, көзіне көрінгенді жеді.

КҮЙЕЗ зат. 1. мед. Бұлшық ет қабынуынан болатын, мойынды бұрғызбай ауыртатын ауру. 2. ауыс. Кербез, сәнқой.

КҮЙЕЗДЕ= ет. Қойдың, құлынның ыстық күн көзінен бой тасалап, көлеңкелеуі.

КҮЙЕЗДЕН= ет. Мойынды бұрғызбай ұстап қалу.

КҮЙЕК зат. этн. 1. Қойдың қашу мерзімі.

2. Қойды мезгілінен бұрын қашырмау үшін қошқардың беліне байлайтын арнаулы қойлар.

Күйек алды. мал шар. Саулық қойларға қошқар салды. **Күйек байлады.** мал шар. Қойды мезгілсіз қашырмас үшін қошқардың беліне арнаулы киіз байлап таңды. **Күйек байлау.** мал шар. Уақ малдың төлдеуін реттеп отыру үшін еркек малдың беліне киіз байлап қою. **Күйек кенже.** этн. Мезгілінен кеш туған қозы. **Күйекке түсті.** Қой қашты. **Күйекке түсірді.** Қашырды, шағылыстырды. **Күйек майы.** этн. Қошқарды күйекке салғаны үшін иесіне берілетін азын-аулақ ақы. **Күйек сақал.** Сақалы күйек тәрізді, қауқиған, қалың. // Қалың сақалды, сақалы күйек тәрізді адам.

КҮЙЕКАСТЫ сын. 1. Білдірмей, сездірмей (текесты). 2. Жасырын, астыртын.

Күйекасты болды. а) Мезгілсіз қашты. ә) Астыртын, жасырын, байланысты.

КҮЙЕКТЕЙ сын. 1. Қауқиған, қалың.

2. Ебедейсіз үлкен.

КҮЙЕКТЕНДІР= ет. Қойды қашыру, ұрықтандыру.

КҮЙЕКТЕНДІРТ= ет. Қойды қашырту, ұрықтандырту.

КҮЙЕКТЕНДІРУ Күйектендір етістігінің қимыл атауы; саулықты ұрықтандыру.

КҮЙЕ-КҮЙЕ: күйе-күйе болды. Әбден күйе басты, күйелештенді.

КҮЙЕ-КОЖАЛАҚ сын. Кір, лас, қап-қара. **КҮЙЕЛЕ=** ет. 1. Күйе жағу. 2. Ластау, қап-қара қылу. 3. ауыс. Біреуге жала жабу, пәле салу.

КҮЙЕЛЕН= ет. 1. Күйе жағғылу. 2. Ластау; қап-қара болу.

КҮЙЕЛЕУ Күйеле етістігінің қимыл атауы. **КҮЙЕЛЕШ** сын. 1. Шамадан тыс жанған, күйген. 2. Күйе-күйе, қап-қара; кір.

КҮЙЕЛЕШ-КҮЙЕЛЕШ сын. Әбден күйе болған.

КҮЙЕЛЕНШТІК зат. Күйе-күйе болушылық, күйеленушілік.

КҮЙЕЛІ сын. 1. Күйе басқан, күйеленген. 2. ауыс. Кінәлі, қятты.

КҮЙЕНТЕ зат. 1. жерг. Екі жағында шелек ілетін ілгезі бар, шығқа салып су таситын құрал, инағаш. 2. тех. Центрілік біліктен теңселетін қос иінді тетік, теңгергіш.

КҮЙЕНТЕЛІ сын. Күйентесі бар.

Күйентелі гаразы. тех. Қымбат бағалы металдарды, асыл тастарды, химиялық реактивтерді өлшейтін таразы.

КҮЙЕУ зат. 1. Әйелдің ері, жұбайы. 2. этн. Қызды айттырған және алған жігіттің қыз еліне туыстық қатысы.

Күйеуге тиді [шықты]. Тұрмыс құрды, ерге шықты. **Күйеуге қашты.** этн. Қыздың ата-анасынан рұқсат алмай, өз еркімен күйеуге шығып кетуі. **Күйеуге шыққыш.** Күйеуге тез тиетін, тұрмыс құруға бейім. **Күйеудің атқосшысы.** сөйл. Күйеу жолдас. **Күйеу жолы.** этн. Қайындап барған күйеудің киім кию ілгісі, қалыңдық аулында ұстанар ізет. **Күйеу жүз жылдық, құда мың жылдық.** этн. Бұл жерде күйеу көп болғанда жүз жасайды, ал сүйек шатыс жекжаттық ұрпақтан-ұрпаққа кетеді деген мағынада. **Күйеу келтіру.** этн. Той жасап, қызды ұзату. **Күйеу түсті.** этн. Күйеу жол-жосығын жасап, қыздың үйіне келді.

КҮЙЕУАТТАНДЫРАП зат. этн. 1. Қайындап барған жігіт аттанар кезде қолтығынан демеп, атқа отырғызғаны үшін берілетін сый, кәде. 2. Қызды ұзатар алдында жастардың жиналып, ойын-сауық құруы.

КҮЙЕУБАЛА зат. 1. **Күйеужігіт** (болашақ күйеу, қалыңдығы бар жігіт). 2. этн. Бір елдің қызын алған жігіттің қайын жұртындағы әйелінен жасы үлкендерге қатысы.

КҮЙЕУБАЛАЛЫҚ сын. Күйеубалаға тән, күйеубалаға қатысты.

КҮЙЕУЖОЛДАС зат. этн. Қалыңдықты алып келуге барғанда күйеу жігіттің қасына еріп баратын серігі.

КҮЙЕУЖІГІТ зат. Болашақ күйеу, қалыңдығы бар жігіт.

КҮЙЕУКӨРІМДІК зат. этн. Неке кию рәсімі кезінде қалыңдықтың ата-анасының күйеуді көрсеткені үшін шатан түрінде беретін сый кәдесі.

КҮЙЕУҚОСШЫ этн. Қалыңдыққа ұрын келген күйеудің қасындағы жақын жолдасы, серігі.

КҮЙЕУҚАЗЫҚ зат. этн. Қатты жел, дауыл тұрғанда киіз үйдің сыртынан айналдыра бастырып арқан байлайтын қызық.

КҮЙЕУКҮРКЕ зат. этн. Күйеу жігітке арналып тігілетін үй, күрке.

КҮЙЕУЛЕТ= ет. Күйеу ету, күйеу ретінде қабылдау.

КҮЙЕУЛІ сын. Күйеуі бар. Күйеу отырған // Күйеуі бар әйел.

КҮЙЕУЛІК зат. Күйеу болушылық.

КҮЙЕУСЫМАҚ зат. экспр. Күйеуді қорашсыну, кемсіну мағынасында.

КҮЙЕУСІЗ сын. Күйеуі жоқ.

КҮЙЕУСІН= ет. 1. Өзін күйеу деп санау, күйеу болғансу. 2. ауыс. Кісімсіну, бәлдену, өзінше болу, қожасыну.

КҮЙЕУСІРЕ= ет. Күйеу іздеу.

КҮЙЕУТАБАҚ зат. этн. Тос, асықты жілік, омыртқа тәрізді кәделі сүйектер мен қазы-қарта салынып, күйеуге арнайы тартылатын табақ.

КҮЙЕУШЕ үст. Күйеу сияқты, күйеуге ұқсап.

КҮЙЕУШІЛЕ= ет. Қыздың аулына күйеу болып аттану, бару.

КҮЙЕУШІЛЕУ Күйеушіле етістігінің қимыл атауы; күйеу болып бару.

КҮЙ-ЖАЙ зат. Хал-ахуал, жай-жапсар, жағдай.

КҮЙЗЕЛ= ет. 1. Қиналу, қайғыру, қажу. 2. Азап шегу, жүдеп-жадау.

КҮЙЗЕЛДІР= ет. Қиналдыру, қайғырту, азап шектіру.

КҮЙЗЕЛТ= ет. Қиналту, қажыту.

КҮЙЗЕЛТКІШ сын. Жанды қиналтатын, қайғыртатын.

КҮЙЗЕЛТУ Күйзел етістігінің қимыл атауы; қажыту, азап шектіру.

КҮЙЗЕЛУ Күйзел етістігінің қимыл атауы. 1. Қажу, жадап-жүдеу. 2. Налу, қамығу, қайғыру.

3. Дағдарысқа түсу.

КҮЙЗЕЛУШІЛІК зат. 1. Қиналушылық, назаланушылық. 2. Азап; дағдарыс.

КҮЙЗЕЛІК сын. Миңайыңқы, жабырқаңқы.

КҮЙЗЕЛІКІРЕ= ет. Азып-тозыңқырау, жабырқаңқырау.

КҮЙЗЕЛІК зат. психол. 1. Дағдарыс, қатты қиналыс, жан азабы. 2. Қиналып қайғырушылық, қажығандық.

Күйзеліс шекті. Қиналды, қажыды.

КҮЙЗЕУ сын. Жабырқау, шерлі.

Күйзеу тартты. Миңды, шерлі болып күйзелді, жабырқады.

КҮЙЗЕУЛІК зат. Залал, ниқсан.

КҮЙЗЕУШІЛІК зат. Жабырқаңқылық; шерлі болушылық.

Күйзеушілікке ұшыратты. Күйзелтті, құлдыратты.

КҮЙКЕНТАЙ зат. зоол. <лат. falco vespertinus>. Тұрқы 290-330 мм, салмағы 140-190 гр шамасындағы жыртқыш құс, ағашы аз орманды алқаптарды мекендейтін құс; сұңқар тұқымдасының бір түрі. 2. ауыс. Күйі жоқ, әлсіз адам. // Әлсіз, күші жоқ.

КҮЙКЕНТАЙДАЙ сын. Күйкентай сияқты, өте кішкентай.

КҮЙКІ= ет. Бір уыс болып шөгу.

КҮЙКІ сын. 1. Көзге қораш, тартымсыз. 2. жерг. Кішкентай. 3. ауыс. Тапшы, кем.

Күйкі тіршілік [өмір]. Мардымсыз, тынымсыз, өнбес, қораш тірлік. **Күйкі шөп.** Жұғымдылығы аз шөп.

КҮЙКІ-КҮЙБЕҢ зат. Қиғалықты тынымсыз тіршілік, ұсақ күйбің.

КҮЙКІЛЕН= ет. Жоқтан өзгені көңілге алу, мазасыздану.

КҮЙКІЛЕУ сын. Көзге қораштау.

КҮЙКІЛЖІН сын. экспр. Сиренсіз, күйкі тірлігі бітпейтін.

КҮЙКІЛІ сын. Ұсақ-түйекті, сиренсіз.

КҮЙКІЛК зат. Күйкі тірлігі, ұсақ қаракеті бітпейтін, ілдалдаланаң тіршілік.

КҮЙ-ҚОҢ зат. 1. Күй-жай; тұрмыс жағдайы. 2. Күйлік, қоңдылық.

КҮЙ-ҚУАТ зат. Қуш-қайрат, өл.

КҮЙЛЕ¹= ет. 1. биол. Аналық жасушаның жетіліп, ұрашы малдың жыныстық шабы-тының келу кезеңі. 2. ауыс. Бозбалашылыққа салыну, қызықтау. 3. ауыс. Ойлау, көксеу. 4. ауыс. Қыздану, көріне міну.

КҮЙЛЕ²= ет. 1. Домбыраның құлағын бұрап, күйге келтіру. 2. ауыс. Шаттық кернеу, күйге толу. 3. ауыс. Желігу, есіру.

КҮЙЛЕ³= ет. 1. Жағдайын табу, бабына келтіру. 2. жерг. Жөнге келтіру, реттеу.

КҮЙЛЕН¹= ет. Күйдің ойналуы.

КҮЙЛЕН²= ет. Әлдену, ауқаттану, оңалу.

КҮЙЛЕНДІР¹= ет. Домбыраның құлағын бұрап, күйге келтіру.

КҮЙЛЕНДІР²= ет. Оңалту, жағдайын жақсарту, әлдендіру.

КҮЙЛЕНУ Күйлен етістігінің қимыл атауы; оңалу, әлдену.

КҮЙЛЕМЕ сын. Қызық қуған, бозбалашылыққа салынған.

КҮЙЛЕС= ет. Қызықтасу, әуейлікке салынысу.

КҮЙЛЕТ= ет. 1. Домбыраны күйге келтіру. 2. ауыс. Қозғау, ояту, тұрткілеу.

КҮЙЛЕУ биол. <лат. libido sexualis> Күйле етістігінің қимыл атауы. Аналық жасушаның

жетіліп, ұрашы малдың жыныстық шабытының келуі.

КҮЙЛІ¹ сын. 1. Жағдайы жақсы, бақуатты, ауқатты. 2. Семіз, қоңды. 3. ауыс. Орынды, жөнді, келісті.

КҮЙЛІ² сын. Күйге толы, әуезді.

КҮЙЛІ-ЖАЙЛЫ сын. Ауқатты, жай-күйі жақсы.

КҮЙЛІ-ҚУАТТЫ сын. Денсаулығы жақсы, әлді, мықты.

КҮЙЛІЛЕУ сын. Тұрмысы жақсылау, қуаттылау.

КҮЙЛІЛІК зат. 1. Тұрмысы жақсы болушылық, ауқаттылық. 2. Семіздік, қоңдылық.

КҮЙЛІРЕК сын. Хал-жағдайы жақсырақ.

КҮЙМЕ зат. этн. Үстін, жан-жағын былғарымен, жібекпен қаптап қоршаған, сәнді жеңіл арба.

КҮЙМЕ-БЕСІК зат. окказион. **Бесік-арба.**

КҮЙМЕДЕЙ сын. Күйме сияқты, күйме тәрізді.

КҮЙМЕЛЕ= ет. 1. Күйме орнату. 2. Күйме тәрізді етіп, жан-жағын көмкеріп қыптау.

КҮЙМЕЛЕН= ет. Көмкерілу, қыптау.

КҮЙМЕЛІ сын. Күйме орнатқан, күймесі бар.

КҮЙМЕНДЕ= ет. жерг. Бүгежектеу, күйбендеу.

КҮЙМЕСГҮЛ зат. өс. <лат. dictamnus>. Гүлі күлгін қызғылт, қосжынысты, бес тостағаншасы, бес күлтесі, он аталығы, бес ұялы аналығы болатын рұтқа тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

КҮЙМЕСТАС зат. геол. Ганистер терминінің синонимі.

КҮЙМЕШ зат. Күйме жасайтын шебер.

КҮЙОЙНАҚ зат. Көбею мерзіміндегі аталықтар мен аналықтар мінез-қылығындағы ерекше құбылыс.

КҮЙПАЗ зат. Күйді сүйетін, күйқұмар.

КҮЙРЕ= ет. 1. Құлдырау, дағдарысқа ұшырап, құру, құлау. 2. Бұзылу, қирау, сыну. 3. ауыс. Іштей таусылып жер болу, жасу. 4. ауыс. Әлсіздік, осалдық көрсету, имену.

КҮЙРЕК¹ сын. Жігерсіз, осал, боркемік. // Жігерсіз адам.

КҮЙРЕК² сын. Қытырлақ, құрғақ.

Күйрек тары. Биылғы жылғы тарының дәні, сапалы, қытырлақ түрі.

КҮЙРЕКСІП= ет. Жасыту, босаңсыту.

КҮЙРЕКТЕН= ет. Босаңсу, жасу, боркеміктену.

КҮЙРЕКТЕУ сын. Жасықтау, боркеміктеу.

КҮЙРЕКТІК зат. Босаңдық, жасықтық.

КҮЙРЕЛ= ет. 1. Жеңіл, бас көтере алмау. 2. Қаймығу, шегіну, жеңілісін мойындау.

КҮЙРЕНДЕ= ет. Күйректік, жасықтық көрсету.

КҮЙРЕТ= ет. 1. Қирату, сындыру, шағу, бұзу. 2. ауыс. Сағын сындыру, жасыту.

КҮЙРЕТКІШ сын. Бұзып-жойғыш, зиян келтіргіш.

КҮЙРЕТУ Күйрет етістігінің қимыл атауы. 1. Талқандау, жою. 2. Бұзу, шағу, қирату. 3. ауыс. Қаймықтыру, жасыту.

КҮЙРЕТУШІ зат. Бұзып-жоюшы, талқандаушы.

КҮЙРЕТІЛЕ= ет. Талқандалу, қиратылу.

КҮЙРЕТІЛУ Күйретіл етістігінің қимыл атауы.

КҮЙРЕУ Күйре етістігінің қимыл атауы; қирау.

КҮЙРЕУК¹ зат. өс. <лат. salsola rigida> Алабұталар тұқымдасына жататын, шөлі аймақтарда өсетін көпжылдық бұташық өсімдік; көктемде ерте шығып, ерте құрайтын, малға өте жағымды, көбіне қой жейтін малазықтық шөп.

КҮЙРЕУК² сын. Уайымға берілгіш, күйінгіш.

КҮЙСАНДЫҚ зат. муз. Музыкалық шығарма орындалатын клавишті аспап, рояль.

КҮЙСЕ= ет. 1. Жылқыдан басқа төрт түлік малдың және ақбөкен сияқты басқа да жануарлардың жеген жем-шөбін қайта лоқсып шығарып, шайнап бойына сіңіруі, күйіс қайтару. 2. ауыс. Аузы тыным таппай шайнағандау, жей беру, күрсідетіні соғу. 3. ауыс. Орынсыз сөз сөйлеу, жағымсыз бірдеңе деу.

КҮЙСЕТ= ет. Шөпке жаю, оттату. **КҮЙСЕУ** Күйсе етістігінің қимыл атауы.

1. Күйіс қайтару. 2. Шайнау. **КҮЙСЕУІК** зат. Бунақденелілер аузындағы төменгі жақ.

КҮЙСІ= ет. Ауқатты болу, әлді, күйлі болу.

КҮЙСІЗ сын. 1. Хал-ахуалы төмен, жүдеу.

2. Қолайсыз, жайсыз.

Күйсіз күлік. Бабы келмеген жүзірік. **Күйсіз шықты.** Малдың жайы болмады, арық болды.

КҮЙСІЗДЕН= ет. Күйі кету, жадап-жүдеу, жағдайы болмау.

КҮЙСІЗДЕНУ Күйсізден етістігінің қимыл атауы.

КҮЙСІЗДЕУ сын. Жағдайы нашарлау, жүдеулеу.

КҮЙСІЗДІК зат. Жағдайы жоқтық, жүдеулік.

КҮЙТ¹ зат. Жан-жануарлардың шағылысуға дайын болған кездегі жайы.

Күйті келді. Жан-жануарлардың шағылысу кезеңі келді, күйледі.

КҮЙТ² зат. Жағдай, күй-жай.

КҮЙТАБАҚ зат. муз. Радиоқабылдағыш құрылғысында ойналатын дыбыс жазылған дөңгелек табақша.

КҮЙТАБАҚША зат. муз. Шағын күй-табақ.

КҮЙТЕҢДЕТ= ет. сөйл. Ойын жасыру, бүкпелеу.

КҮЙТЕҢДЕТУ Күйтеңдет етістігінің қимыл атауы.

КҮЙТ-КҮЙТЕ= ет. Біреуді біреуге қарсы қою, айдап салу.

КҮЙТКІ зат. сөйл. **Күйт.**

КҮЙТОЙНАҚ зат. муз. Дуадақ, жек, қырғауыл, құр т.с.с. құстардың қоразы мен мекендерінің жұптасар алдындағы ойнағы.

КҮЙТСІЗ сын. Жайсыз, жағдайсыз.

КҮЙТТӘЙ сын. жерг. 1. Кішкентай, титтей, құрттай. 2. Аз-маз, сәл гана.

КҮЙТТЕ¹= ет. 1. Күйі кету, күйлеу. 2. ауыс. Қамын ойлап әрекет ету. 3. ауыс. Аялап күту, қадірлеу.

КҮЙТТЕ²= ет. Музыкалық аспапты күйге келтіру.

КҮЙТТЕЛ= ет. Күйге келтірілу.

КҮЙТТЕН= ет. Күйі кету, жарату.

КҮЙТТЕС= ет. Қаракеттесу, қамдасу.

КҮЙТТЕУ Күйтте етістігінің қимыл атауы; жанын күту, жағдайын, қамын ойлау.

КҮЙТІҢ сын. Күйбен.

КҮЙІШ зат. 1. Күйі авторы; домбыра, қобыз бен сыбызғыда күй орындаушы-музыкант.

2. ауыс. Шығармашылық өнердің майталманы, шебері.

КҮЙІШДЕЙ сын. Күйші тәрізді, күйші сияқты.

КҮЙІШЛ¹ сын. 1. Күйге құмар, күйге жаны тебіренгіш. 2. Үні тамаша, сазды.

КҮЙІШЛ² сын. Ерекше күтім іздейтін, башыыл.

Күйшіл бүркіт. жерг. Бүркіттің күй таңдайтын түрі.

КҮЙШІЛІК зат. Күйге жаны тебіренгіштік, күйге сезімталдық. // Күйі тарту.

КҮЙІК зат. 1. Өрт шалған, өртенген жер.

2. биол. <лат.combustio> Жозары температурааны, химиялық заттардың, электр тогы мен радиоактивті т.б. сәулелені әсерінен ағзаның зақымдануы. 3. ауыс. Қайғы-қасірет, күйіні.

Күйік жамылды. Қасірет шекті, уайым-қайғы арқалады. **Күйікке шалдықты.** Күйікке тап болды, күйінді. **Күйік тартты.** Қайғырды, қасірет шекті. **Күйік тағды.** Күйік дәмі шықты. **Күйік**

түсті. Күйзелді, қайғылы болды. **Күйік үстіне күйік [күйік-жалқын] салды.** Қайғыға қайғы жамады, уайымын қишейтті.

КҮЙІК= ет. 1. Ысып кету, қызу. 2. ауыс. Ашу шақыру, ызаланып, күйіну.

КҮЙІКБАС зат. зоол. Дәнді дақылдарды зақымдайтын ұсақ жәндік, күйе.

КҮЙІКСАРЫ зат. саят. Бүркіттің нашар тұқымдарының бірі.

КҮЙІКТЕН= ет. Жалын шалып, қошқылдана кыру.

КҮЙІКТІ сын. Қайғылы, шерлі, мұңды.

Күйікті етті. Қатты қызықтырып, қызғандырды.

КҮЙІКШЛ сын. Уайымшыл, қайғышылы, қамыққыш.

КҮЙІН= ет. 1. Әділетсіз іске, жауыздыққа т.б. қарсылықпен ашу-ызаса булығы, кею, реңжу.

2. Қыжылды, қиналу. 3. Іші кыру, қатты қызығу, қызғану.

КҮЙІНДІ зат. Күйген, өрт шалған жер.

КҮЙІНДІР= ет. Қынжылту, қиналту, өкідіру.

КҮЙІНУ Күйін етістігінің қимыл атауы (адамның өз ісіне немесе өзге адамға көңілі толмай мазасыздануы, бойын қайғы, мұңға алдырып, уайымға салынуы).

КҮЙІНУЛ сын. Ашынуды, реңжуді, ашулы.

КҮЙІНШЕ үст. Сол бойынша, сол қалпынша.

КҮЙІНІС= ет. Қайғырысу, қамығысу.

КҮЙІНІШ зат. Қайғы-қасірет, мұң-шер.

КҮЙІНІШ-СҮЙІНІШ зат. Қайғы мен қуаныш, бейнет пен зейнет.

КҮЙІНІШСІЗ сын. Ренісіз, ашу-ызасыз, қынжылғыссыз.

КҮЙІНІШТІ сын. Қайғылы, қасіретті.

КҮЙІНҚІРЕ= ет. Азырақ күйіп кету.

КҮЙІП-ЖАН= ет. 1. Әбден жанып кету, күл болу. 2. Денесі қызып, ыстығы көтерілу.

3. ауыс. Ынтызары ауып, құштар болу.

4. ауыс. Күйіп-тісіп ашулану.

Күйіп-жанып бара жатқан. Өте асығыс, шұғыл, қауырт.

КҮЙІП-ЖАНУ Күйіп-жан етістігінің қимыл атауы; ынтызары ауып, құштар болу.

КҮЙІП-ПІС= ет. Қана болып күйгелектену, берекесі кетіп реңжу.

КҮЙІП-ПІСУ Күйіп-піс етістігінің қимыл атауы.

КҮЙІРКЕ зат. жерг. Сырластық, мұңдастық.

КҮЙІРКЕЛЕС= ет. Шүйіркелесін әңгімелесу, сырласу.

КҮЙІРКЕЛЕСУ Күйіркелес етістігінің қимыл атауы; сырласу сөйлесу, шүйіркелесу.

КҮЙІС= ет. Бірге кыру, бірге реңжису, кейісу.

КҮЙІС зат. 1. Жылқыдан басқа малдың жеген шөбін шығарып, қайталап шайнауы. 2. ауыс. Мән-жай, жағдай.

Күйіс қайырды. Мал жеген шөбін қайта күйседі. **Күйіс қайыру.** зоол. Күйіс қайыратын малдарға (мүйізді ірі қара, қой, ешкі, түйе т. б. жұптықтар) тән физиологиялық, күрделі рефлекторлық процесс. **Күйіс малы.** Жылқыдан басқа, күйіс қайыратын мал. **Күйіс таппады.** Тыным таппады, тыныштық көрмеді. **Күйістен жаңылу.** в ет. Күйіс қайыратын малдардың жұмыршақ, жалбыршақ және таз қарындарының бүлшеқ еттері жиырлыуы әлсіреуінен болатын ауру. **Күйістен жаңылуы [жаңылды].** Қателесті, бұрынғы әдетінен айырылып қалды.

КҮЙІСКАЙЫРАТЫНДАР зат. зоол. <лат. ruminantia> Ұзын сирақты, төрт, өте сирек екі саусақты тұяғы бар сүтқоректілер, жұптықтар отрядының тармағы. **Күйісқайығыш** сын. Күйіс қайыратын (жылқыдан басқа мал).

КҮЙІСКАЙЫРМАЙТЫНДАР зат. зоол. Жұптықтар отрядының тармағы, терісі қалың, аяқтары қысқа сүтқоректілер.

КҮЙІСТЕ= ет. Күйіс қайыру, жем-шөбін бойына сіңіру.

КҮЙІСТІ сын. Ыңғайлы, жайлы, қолайлы. **КҮЙІСТІК:** күйістігін алды. Мал жеген шөбін күйіс қайырып, бойына сіңірді.

КҮЙІСТІЛЕР зат. зоол. **Күйіс қайыратындар.**

КҮКІРТ зат. хим. <лат. sulfur> Иіссіз, сарғыш түсті, тұтанғын химиялық зат, элементтер периодтық жүйесінің алтыншы тобындағы химиялық элемент.

Күкірт айналымы. хим. Табиғатта күкірттің үздіксіз айналу құбылысы. **Күкірт ангидрид.** хим. Күкірттің оттектен қосылысы; түссіз, өткір істі газ. **Күкірт бактериялары.** биол. Күкірт қосылыстарын белсенді түрде тотықтыратын тион бактериялары. **Күкірт кентастары.** геол. Құрамынан күкірт ажыратып алынатын минералдық шикізаттар. **Күкірт қосылыстары.** хим. Күкірт элементі түзетін химиялық қосылыстар. **Күкірт қышқылы.** хим. Екі негізді күшті қышқыл, май тәрізді, түссіз минералды ауыр сұйық зат. **Күкірт рудалары.** хим. Құрамында сап күкірт, түрлі металдардың күкіртті қосылыстары бар минералдық шикізаттар тобы.

КҮКІРТКӨМІРТЕК зат. хим. Көміртекті сульфиді.

КҮКІРТОРГАНИКАЛЫҚ: күкірторганикалық қосылыстар. хим. Молекуласында C-S байланысы бар органикалық қосылыстар.

КҮКІРТСҮТЕК зат. хим. Жағымсыз істі (шіріген жұмыртқа істес), суда аз еритін, түссіз, жанғыш улы газ.

КҮКІРТСҮТЕКТІ сын. хим. Құрамында күкіртсутегі бар, күкіртсутектен тұратын.

КҮКІРТСІЗ сын. хим. Күкірті жоқ, күкірт қоспасынсыз.

КҮКІРТСІЗДЕНДІР= ет. хим. Балқыан металл құрамынан күкіртті шығару.

КҮКІРТСІЗДЕНДІРГІШ зат. хим. Күкіртсіздendirу процесін жүзеге асырушы.

КҮКІРТСІЗДЕНДІРУ хим. <лат. de – жоқ, болмау, sulphur – күкірт> Күкіртсіздendirу етістігінің қимыл атауы.

КҮКІРТСІЗДЕНУ зат. хим. Заттың құрамынан күкіртті бөліп шығару процесі.

КҮКІРТТЕЙ сын. хим. Күкірт тәрізді тұтанғын, от алғыш.

КҮКІРТТІ сын. хим. Күкірт қосылған, күкірті бар.

Күкіртті ангидрид. хим. Күкіртті газ, күкірттің қостотығы, күкірттің оттектен қосылысы. **Күкіртті көміртеқ.** хим. Күкірттің көміртектен қосылысы; түссіз, қопапылғыш, тұтанғын, улы сұйық. **Күкіртті қышқыл.** хим. Екі негізді, әлсіз қышқыл. **Күкіртті сутек.** хим. Күкірттің сутектен қосылысы; сасық істі түссіз газ.

КҮЛ¹ зат. 1. Отын жанып біткеннен кейінгі пештегі т.б. қалдық. 2. хим. Отындардың толық жануы кезінде отардың құрамындағы минералдық қоспалардан түзілетін жанбайтын қалдық.

Күл болды. а) Быт-шыты шықты, күл-талқан болды. ә) Ештеңесі қалмай бүлінді, істен шықты. **Күл болмаса, бүл [бұл] болсын.** Не болса, о болсын, білгені істесін. **Күлге айналды.** Күл-талқан болды, быт-шыты шықты. **Күлге аунаған тауықтай.** Әлем-желем, кір-қожалақ. **Күлге аунаған [шөккен] түйедей [түйеше].** Үсті-басы шаң-шаң, ұйпалақ-ұйпалақ. **Күлге шөккен түйедей болды.** Омадай боп отырды. **Күлге шөккен көрі бура.** Қаруы қайтқан, қуаты тайған адам. **Күл күндес.** Бәсекелес, бірін-бірі көре алмайтын көршілестер. **Күл қылды [етті].** а) Ештеңесін қалдырмай өртеді, жағып жіберді. ә) Жоқ қылды, жоқалтты. **Күлмен ұшықтады.** этн. миф. Ауырған жеріне күлді жағып, ауруы күлмен ұшып кетсін деп ем-дом жасады. **Күл септі.** а) Қанды тоқтату үшін аққан жеріне күл сатды. ә) этн. Соғысма жылқы сойғанда соғым күлін болсын деген ырыммен күл себіледі. **Күл тозаңдары.** геол. Өте

ұсақ жанартау атындылары – жанартау шынылары мен кристалдарының сынықшалары, лава түйіршіктері және т. б. **Күл топырақ болды.** Талқаны шықты, ештенесі қалмады. **Күл тұғу.** тех. Түтін газдарын ұша күлден тазарту процесі. **Күл шығару.** тех. Бу қазандарының шаңақтарын қатты отынның (көмір, шымтезек, жанғыш тақта тас) жануынан бөлінетін күл мен шлактан тазарту. **Күлі аспанға ұшты.** Күл-талқаны шықты, аяғы көкпен келді, жоқ болды. **Күлі көкке ұшты.** Тас-талқан болды, құрыды, жойылды. **Күлін аспанға ұшырды.** Тас-талқаны шығарды быт-шыт құлды, көзін құртты. **Күлін желге ұшырды.** Күлін көкке шығарды, қырып-жойды. **Күлін көкке шығарды.** Тас-талқаны шығарды, қиратты, жойды. **Күлін сабады.** Үйінде отырып қарғап-сіледі, тілдеді. **Күлінді суырармын!** Отынның басына ойран салармын. **Күлің шашылмасын, түндің ашылмасын [төңірегің жаншылмасын].** қарғ. Балаң болмасын, малың болмасын деген мағынада. **Күлі сөнді.** Бәрі де су сенкейі басылды, қызық қалмады, көңілі құлазыды.

КҮЛ² зат. <лат. dipterion> **1.** мед. Балаларда кездесетін өте қауіпті, жұқпалы ауру, дифтерия. **2.** вет. Малда болатын аурудың түрі, малдың денесіне бөртпін шығатын жара.

Күл шыққан кісідей. Жападан жалғыз, елден бөлек, оңаша, жырақ.

КҮЛ³: қара күл. этн. Өте ұлкен, піспезі күмістелген, өшекпелі саба.

КҮЛ = ет. **1.** Адамның дауыс шығару немесе езу тартып жымыю арқылы көңіл күйінің көтеріңкі болуын, қуануын, шаттануын білдіруі. **2.** Әзіл-сықаққа айналдыру, мысқылдап әжуалау. **3.** ауыс. Өмірді қамсыз-қаракетсіз, бақытта, шаттықта, сауықта өткізу. **4.** ауыс. Сәуле шашып жарқырау, жарық түсу.

Күле кірпін, күңірене шықты. Өтірік көлгірсіді, екіжүзділік көрсетті, опасыздық етті, өтірік күлді. **Күле қарады.** а) Езу тартты, жымыды. ә) Мазақ етті, мысқылдады. **Күлмей күмірем қап.** қарғ. Біреудің орынсыз күлкісіне т. б. қатты ашуланғанда, күлкің тосылсын, күлкің көмір болсын, күлкің құрысын деген мағынадағы қарғыс сөз.

КҮЛӘ [ир. کله] зат. көне. Жаңбыр, құн, желден қорғану үшін килетін жамылғы тәрізді баскүй.

КҮЛӘБІ [ир. گلجی] зат. кәс. Қабығы қатты, еті қалың, суық күзге жақын пісетін хош иісті, көк ала, қара ала түсті тәтті қауын.

КҮЛӘБІДЕЙ сын. Күләбі тәрізді, күләбі сияқты.

КҮЛӘЙЛӘН зат. Құнбағар.

КҮЛӘҢКЕР зат. жерг. Киімлігіштегі киімдерді жауып тұратын ақ мата.

КҮЛӘҢКӨР зат. сөйл. **Күләңкер.**

КҮЛӘПАРА [ир. کلاه پارانی] зат. **1.** этн. Су өтпес үшін тымақтың сыртынан киетін баскүй. **2.** Сырт киімнің жағасына қосып тігілген баскүй, жамылғы.

КҮЛӘПАРАЛЫ сын. этн. Күләпара киген, күләпарасы бар.

КҮЛӘСАН зат. жерг. Патсайы.

КҮЛӘСІН зат. жерг. кәс. Сары ала түсті, қабығы тор-тор қауын.

КҮЛБАДАМ сын. Күрең, қызыл қоңыр.

КҮЛБЕТТЕН = ет. **1.** Сұп-сұр болу, бетінен қаны қашу. **2.** ауыс. Қарабет болу, жүзі төмен болу.

КҮЛБЕТТЕНУ Күлбеттен етістігінің қимыл атауы.

КҮЛБЕТПІ сын. Қарабет.

Күлбетті болу. Масқара болу.

КҮЛБІЛТЕ зат. Жасырын іс-әрекет. // Көмескі, бүркемелі, бүкпелі.

КҮЛБІЛТЕЛЕ = ет. Жасырып-жабу, бүркеу, күмілжу.

КҮЛБІЛТЕЛЕТ = ет. Бүркемелету, бүкпелету.

КҮЛБІЛТЕЛЕТУ Күлбілтелет етістігінің қимыл атауы.

КҮЛБІЛТЕСІЗ сын. Бүкпесіз, құпиясыз.

КҮЛБІРЕ = ет. **1.** мед. Дененің күйген жеріне су жиналып күлдіреу, қолдырау. **2.** Күлтіден ісу, көлкілдеу.

КҮЛБІРЕТ = ет. Дененің күйген жерін суландыру; теріні қажан күлдірету, қолдырату.

КҮЛБІРЕУ Күлбіре етістігінің қимыл атауы.

КҮЛБІРЕУІК зат. вет. Ми құрты, паразит.

КҮЛГЕНСУ Күлгенсі етістігінің қимыл атауы.

КҮЛГЕНСІ = ет. Күлген болу, өтірік құлу.

КҮЛГЕШӨГЕР зат. түйешар. Біртума мен аруанаға айналған бұдандардың ұрғашысы мен қоспақа шатыс айыр бұралардың не ақта етілмеген жөнбай, көйін сияқты т.б. бұдан нар бұралардың бірінен туылған ең азғын түйе.

Күлгешөгер бұра. түйешар. Азғындаған нарлардың 7–8 бұдан ұрпағының ақта етілмеген еркегі.

КҮЛПІЗ = ет. Көңілдендіріп, езу тартқызу, күлдіру.

КҮЛПІН¹ зат. өс. Қауынның бір сорты.

КҮЛПІН² [ир. گلگون] сын. **1.** Ашық емес, солғын түсті. **2.** Буалдыр, бұлыңғыр.

Күлгін жіп. поэт. Құн күркіреп, жауын жауып басылған соң, аспан адамды пайда болатын әдемі, түрлі-түсті кемпірқосақ бейнесі. **Күлгін тартты.** а) Бұлыңғырланды, күңгірт тартты. ә) Түсі бұзылды, өңі қашты.

КҮЛГІНБАС зат. өс. Шұбаршөптің бір түрі (сырты қожалақ-қожалақ болады).

КҮЛГІНДЕН = ет. **1.** Солғын тартып бозару. **2.** Қошқылданып қарауыту, күңгірттену. **3.** ауыс. Түсі бұзылып, өңі қашу.

КҮЛГІНДЕНУ Күлгінден етістігінің қимыл атауы; күлгін тарту.

КҮЛГІНДЕУ сын. Бозғылдау, түссіздеу.

Күлгіндеу тартты. Солғындады, күңгірттенді.

КҮЛГІНТАС зат. геол. <грек. amethystos> Күлгін немесе көкшіл күлгін түсті кварц кристалы.

КҮЛГІНТОПЫРАҚ зат. геогр. Қылқан-ды және қыяң жапырақты ормандар астында, қоңыржай-салқын климат жағдайында, шайыл-малы жерасты ағысы қамтамасыз етілген аймақтарда кездесетін топырақ түрі.

КҮЛГІР¹ сын. сөйл. **Күлгір.**

КҮЛГІР² сын. сөйл. **Көлгір.**

КҮЛГІРЛЕН = ет. сөйл. Күле сөйлен, көлгірсу.

КҮЛГІРСУ Күлгірсі етістігінің қимыл атауы.

КҮЛГІРСІ = ет. сөйл. жағымсыз.

Көлгірсі.

КҮЛГІРСІН = ет. жағымсыз. Өтірік жағына сөйлеу, жағымпаздану.

КҮЛГІШ сын. Әжуалағыш, мысқылшыл.

КҮЛГІШТІК зат. Күле бергіштік, күлегіштік.

КҮЛДӘРІ¹ зат. өс. Қиярдың бір сорты.

КҮЛДӘРІ² зат. этн. Үлбіреген, жұмсақ жібек мата.

Күлдәрі белбеу. этн. Үлбіреген, жұмсақ, жібек матадан жасалған өйелдер белбеуі.

КҮЛДЕ = ет. Күлмен ысып тазарту, жуу.

КҮЛДЕЙ сын. **1.** Мап-майда, өте ұсақ. **2.** Боп-боз, құп-қу.

КҮЛДЕМЕШ зат. сөйл. жерг. **Көмеш.**

КҮЛДЕН = ет. Заттың түңгел жанып кетуі, күлге айналуы.

КҮЛДЕНУ Күлден етістігінің қимыл атауы.

КҮЛДЕУШІ зат. сөйл. Темекі күлін түсіретін, қалдығын салатын ыдыс.

КҮЛДІ¹ сын. Күлі бар, күл салынған.

КҮЛДІ² ес. сөйл. Күллі, бүкіл.

КҮЛДІБАДАМ сын. **1.** Анық, ашық емес, күлгін, көмескі. **2.** ауыс. Арзанқол, шала-шарты, нашар.

КҮЛДІБАДАМДА = ет. Бұлыңғырлану, бозғыл тарту.

КҮЛДІБАДАМДАН = ет. Бұлыңғырлану, бозғылдану.

КҮЛДІБАДАМДАУ сын. Түсі келіспеген, ажары нашарлау, көмескілеу.

КҮЛДІК зат. хим. Заттың белгілі бір мөлшері жанғанда пайда болатын күлдің мөлшерімен өлшенетін жанғыш заттардың сипаттамасы.

КҮЛДІ-КӨМЕШ зат. **1.** Отқа, күлге пісіретін көмбе нан. **2.** Асығып-үсігін пісірген жеңіл-желпі тағам. **3.** ауыс. Олты-солты, оңсіз, түссіз. **4.** ауыс. Арзанқол, құнсыз.

КҮЛДІ-КҮЙЕЛЕШ сын. Кір-кір, күйе-күйе.

КҮЛДІЛІК зат. хим. Күлдік, отынның жанғаннан кейін қалатын қалдық мөлшерін сипаттайтын шама.

КҮЛДІР = ет. Күлкі тудыру.

КҮЛДІР елік. Күңгірлеген, салдырлаған дыбысты бейнелейтін сөз.

Күлдір етті. Салдыр еткен немесе салдырға ұқсас дыбыс шығарды.

КҮЛДІРА зат. этн. Шаңырақтың шеңберіне, уықтың қарына шашақтап, түйіндеп, сән үшін байлайтын, қолдан термелеп тоқыған жалтақ бау.

КҮЛДІРГІ сын. **1.** Қу тілді, әзілқой, қуақы. // Күлдіргі, әзілқой, қуақы кісі, адам. **2.** Күлкілі, әзілді.

КҮЛДІРГІЛЕУ сын. Күтілділеу, қуақылау.

КҮЛДІРГІЛІ сын. Күлкілі, қуақы.

КҮЛДІРГІШ зат. өнер. Әртүрлі трюк, көріністер арқылы жұртшылықты күлдіретін цирк әртісі, сайқымазақ. // Күлдіргі, қуақы, әзілқой.

КҮЛДІРЕ = ет. **1.** Жарақат түскен жері суланып қолдырау, ойылу. **2.** Ісініп күтілдеу, күлт-күлт ету. **3.** Тозығы жету, үлбіреу.

КҮЛДІРЕ² = ет. Салдыр-күлдір ету.

КҮЛДІРЕК зат. сөйл. **Күлдіреуік.**

КҮЛДІРЕТ = ет. Жарақат түскен жерін суландыру, қолдырату, ойыту, күйдіру.

КҮЛДІРЕТУ Күлдірет етістігінің қимыл атауы.

КҮЛДІРЕУІК зат. мед. Күйіктен, тері ауруларынан т.б. салдырынан пайда болатын теріге шығатын суды бөрткен.

КҮЛДІРЕУШІ зат. этн. Шаңырақ тоғының үстінен түндікті көтеріп тұру үшін және киіз үйдің төбесіне жауын-шашын іркілмеу үшін айкастыра бекітілген күмбез тәрізді ағаш.

КҮЛДІРЕУШТЕЙ сын. Күлдіреуіш тәрізді, бүгілген, ішлен.

Күлдіреуіштей бүгілді. Иілді, бүкшиді, күжірейді.

КҮЛДІР-КҮЛДІР: күлдір-күлдір кісінеді. поэт. Бабына келген, жараулы ат ұзақ-ұзақ ащы дауыспен кісінеді.

КҮЛДІРЛЕ = ет. Күлдірлеген дыбыс шығару, қаңғыр-күңгір ету.

КҮЛДІРЛЕТ = ет. Салдырлату, сыңғырлату.

КҮЛДІРМАМАЙ зат. көне. Аузынан оқталып, білте арқылы от алатын білтелі мылтықтың бір түрі.

КҮЛДІРТ = ет. Күлкі тудырту.

КҮЛДІРТУ Күлдірт етістігінің қимыл атауы.

КҮЛЕГЕЙЛЕ = ет. сөйл. **Көлегейлеу.**

КҮЛЕГЕН сын. сөйл. **Күлегей.**

КҮЛЕГЕШ сын. Көп күлетін, күлкішіл.

КҮЛЕГЕШТЕ = ет. Орынсыз күле беру, маз болу, ыржасақтау.

КҮЛЕГЕШТЕУ сын. Көп күлетін, күлкішілдеу.

Күлегештеу мінез. Күле беретін әдет, күлкішіл мінез.

КҮЛЕГЕШТІК зат. Күлкішілдік, күлкішмарлық.

КҮЛЕКЕШ сын. сөйл. **Күлегеш.**

КҮЛЕМ¹ зат. көне. Қас-дұшпан, жау.

КҮЛЕМ² зат. көне. Көп, халық, жасамағат.

КҮЛЕНКІР [ор. клеенка] зат. жерг. Жылтыр, су өткізбейтін материалдан жасалған дастарқан.

КҮЛЕШЕК сын. *Күлегеш, күлкішіл.*
КҮЛ-КҮБІР зат. 1. *Шаң-тозаң, қоқыр-соқыр.* 2. ауыс. *Ұсақ-түйек, өсек-аян, былық.*

КҮЛ-КҮЛІ: күл-күл болды. а) *Өртеніп күлге айналды.* ә) *Быт-шыты шықты, күл-талқан етілді.* б) *Жарақаттанды, жараланды.*

Күл-күлі шықты. *Быт-шыт болды, күл-паршасы шықты.*

КҮЛКІ зат. 1. психол. *Адамның шаттық, қуаныш күйіне байланысты шығатын үн, дыбыс; эмоциялық сезімін көрсететін қимыл (жымыю, езу тарту, дыбыс шығару және т. б.).* 2. *Әжуа, мазақ, келеке.*

Күлкі бақты [күйледі]. *Тамашаға салынды, сауық-сайран құрды, қызық құды, ойын-күлкінің соңына түсті. Күлкі болды. Масқара болды, ұятқа қалды. Күлкіге айналдырды. Мазақ қылды, келеке етті. Күлкіге айналдыру. Қиын жағдайда еңсесін түсірмей, өз-өзін, жұртты жігерлендіру үшін қиналса да, күлкі тудыратындай әзіл-қалжың айтып т.б. көңілді күй таныту. Күлкіге батырды. Жұртты, қасындағыларды ду күлдірді, күлкіге қарық қылдырды. Күлкіге [қыран күлкіге] батысты. Әбден маз болысты, шек-сілесі қатқаныша күлді. Күлкіге кенелтті. а) Әбден күлдірді, көңілдендірді. ә) жағымсыз. Әбден мазақ қылды, масқаралады. Күлкіге көмілді. Күлкіге батты, қарық болды, қыран-топан күлкі болды. Күлкіге қалды. Мазақ болды, келекеге айналды. Күлкіге қалдырды. Ұятқа қалдырды, мазақ етті. Күлкіге салынды. Қызық құды, ойын-күлкінің соңына түсті. Күлкіге шаптырды. Келекеге айналдырды, мазақ қылды. Күлкіге шығарды. Мазақ қылды, келеке етті. Күлкі етті [қылды]. а) Ойынға, қалжың мен әзілге айналдырды. ә) Мазақтады, келеке етті. Күлкі кеуделі. Күлкіге толды, күлкі көбейді. Күлкі қысты. Күлкі кернеді, күлкіге булықты. Күлкімен табылады. Ел алдында келекелеп, мазақ қылды, масқарасын шығарды. Күлкінің ізін жойды. Күліп отырған жерінен бірден түсін бұзды. Күлкі сияқты. Ыңғайсыз, біртүрлі тәрізді. Күлкісі көмір болды. Ойы іске аспады, жоққа шықты. Күлкісі қанды. Мәз-мәйрам болды, шаттанды. Күлкісін жимады. Күлге берді, күлкісін тоқтама алмады.*

КҮЛКІ-ДУМАН зат. *Ойын-күлкі, қызық, КҮЛКІЛ зат. экспр. *Кібіртіктеген, ойын ашық айта алмай күбірлеген күй.**

КҮЛКІЛӘПШІН зат. өс. *Таулы жерде өсетін дәрілік өсімдік.*

КҮЛКІЛДЕ= ет. *Күл-күл ету, көлкілден қатты ісіну.*

КҮЛКІЛДЕ= ет. *Көлкілдеу, әрлі-берлі толқындана қозғалу, желбіреу.*

КҮЛКІЛ сын. 1. *Жайоры, шат көңілді.* 2. *Күлдіргі, қызықты, тартымды.* 3. *Ыңғайсыз, қолайсыз.*

КҮЛКІ-МАЗАҚ зат. *Әжуа-сықақ, келемеж.*

КҮЛКІ-ОЙЫН зат. *Сауық-сайран, қызық.*

КҮЛКІРНЕ зат. *Ұсақ шыбын.*

КҮЛКІРПШІ зат. күр. *Қиырлыс материалы, құрамында күл қоспасы бар кірпіштің түрі.*

КҮЛКІ-СЫҚАҚ зат. *Әжуа, әзіл-оспақ, мысқыл.*

КҮЛКІСІЗ сын. 1. *Көңілсіз, жабырқаңқы.*

2. Қуанышсыз, шаттықсыз. 3. *Әзіл-қалжыңсыз, салқыңанды, салмақты.*

КҮЛКІШЕК сын. *Әзілқой, қылжақбас.*

КҮЛКІШІ сын. *Күлдіргіші, ойын-сауықшы.*

КҮЛКІШІЛ сын. *Күлкіге әуес, күлкіқұмар.*

КҮЛКІШІЛДІК зат. *Күлкіқұмарлық, күлгеештік.*

КҮЛ-ҚОБЫР зат. сөйл. *Күл-қоқыр.*

КҮЛ-ҚОҚЫР зат. *Күл-қоқыс, қоқыс.*

КҮЛ-ҚОҒЫС зат. *Қоқыр-соқыр, шаң-тозаң.*

КҮЛЛЕРІ зат. ескікіт. *Бас киім, қалпақ.*

КҮЛЛИЯТ зат. ескікіт. *Көшілік, жұрт, қауым; күллі, барлық.*

КҮЛЛІ [ар. ل] есім. 1. *Барлық, бүкіл, тұтас, бүтін.* 2. *Неше түрлі, алдан түрлі.*

КҮЛМАН: *күлманын ашты. Қылмысын, айыбын әшкереледі, айгіледі, жария етті.*

КҮЛМЕНЕК зат. жерг. *Құлтынай.*
КҮЛМЕН: *күлмең қақты. а) Күлім қақты, күлімдеді. ә) жағымсыз. Біржия кетіп, өзіне-өзі маз болды, масаттанды.*

КҮЛМЕТ: *күлметі ашылды. Қылмысты ісі, айыбы әшкереленді, білініп қалды.*

КҮЛПАРА¹ зат. жерг. *Тері бояу үшін шөптен алынатын бояудың бір түрі.*

КҮЛПАРА²: *күлпарасын шығарды, сөйл. Құлпаршасын шығарды.*

Күлпара қылды. сөйл. *Құлпарша қылды.*

КҮЛПАРАН зат. жерг. *Иісу.*

КҮЛПАРАША: *күлпарша болды. Быт-шыты шығып сынды, қирады.*

Күлпарша қылды. *Быт-шытын шығарды, қиратты. Күлпаршасын шығарды. а) Быт-шыт қылды, күл-талқанын шығарды, қиратты. ә) Пәре-пәресін шығарды, дал-дұл етті. Күлпаршасы шықты. Быт-шыт болды, күл-талқаны шықты, парша-парша болды.*

КҮЛПАТ зат. ескікіт. *Қиындық, қысым.*

КҮЛСАУЫТ зат. *Күл салатын ыдыс.*

КҮЛ-ТАЛҚАН: *күл-талқан болды. а) Быт-шыты шықты, сынып қирады. ә) Быт-шыты шығып талқандалды, жеңілді. б) Ойы іске аспады, орындалмады. в) Шала бүлінді, бұлқан-талқан болып ашуланды.*

Күл-талқан етті [қылды]. *Быт-шытын шығарып талқандады, құртты. Күл-талқан қып ұшырды. Быт-шыт қылды, күйреге соқты. Күл-талқанын шығарды. Бүлдірді, быт-шытын шығарды. Күл-талқаны шықты. а) Быт-шыт болып қирады, ештеңесі қалмады. ә) Тас-талқан болып жеңілді.*

КҮЛТАРТҚЫШ зат. жерг. *Көсеу.*

КҮЛТЕ¹ зат. 1. *Шоқталып түйілген бір буда жіп, қыл т.б.* 2. бот. [лат. corolla] *Гүлтостаған-шасының ішіне орналасқан, саны бірден бірнешеге дейін жететін түрлі түсті ашық реңді гүлсерік.*

Күлте белбеу. этн. *Шоқталып түйілген белбеу. Күлте жалды. Жалы күлте, күлте жалы бар. Күлте құйрық. Қыл түбінен бастап қалың өскен құйрық (жал); жылықның т.б. сәндікпен тарамдалған қалың, тығыз қыл будасы.*

КҮЛТЕК зат. жерг. *Бұталақ, бұлғалақ.*

КҮЛТЕКТЕ= ет. 1. *Бүркемелеп, бүкпелеу.*

2. ауыс. Жағымпазданып жарбақтау.

КҮЛТЕКТЕТ= ет. *Бүркемелету, бүкпелету.*

КҮЛТЕКТЕУ *Күлтекте етістігінің қимыл атауы; бүркемелеу, бүкпелеу.*

КҮЛТЕҚҰЙРЫҚ зат. өс. *Бойы биік, көпжылдық өсімдік.*

КҮЛТЕЛЕ= ет. 1. *Жібек пен қыл тәрізді заттарды тегістеп шоқтау, біркелкі етіп кесу.*

2. ауыс. Киіндіру, жасандыру. 3. *ауыс. Бұл-тартып бүкпелеу, кібіртіктеп бөгелу.*

КҮЛТЕЛЕН¹= ет. 1. *Біркелкі шоқтану.*

2. Шашақтану, бүршік жару.

Күлтеленген жібектей. *Сүйкімді, толқын шашақтай.*

КҮЛТЕЛЕН²= ет. *Күлт-күлт ету, ісіну, қолдырау.*

КҮЛТЕЛЕНДІР= ет. 1. *Тегістеліп шоқталу, біркелкі етіп кесілу.* 2. *ауыс. Түрлену, сәндену.*

КҮЛТЕЛІ сын. 1. *Күтеленген, күлтесі бар. // Күтеленген түр.* 2. *Біркелкі етіп кесілген, желбіреген.*

Күлтелі көйлек. этн. *Желбіретіп салған құс етектегі көйлек.*

КҮЛТЕМЕ-СҮЛТЕМЕСІЗ сын. сөйл. *жерг. Салған жерден, бірден.*

КҮЛТЕНДЕ= ет. *Кібіртіктеп кідіру, бөгелу.*

КҮЛТЕСІЗДЕР зат. бот. *Желмен анемофильді тозаңданатын, сүлдерінде күлте жапырақшалары болмайтын өсімдіктер.*

КҮЛТЕШЕК зат. сөйл. *жерг. Күлте.*

КҮЛТ-КҮЛТ елік. *Көлкілден ісінген тұрпатты бейнелейтін сөз.*

Күлт-күлт етті. *Күлтілдеп істі, көлкілдеді.*

КҮЛТӨБЕ зат. этн. *Ортағасырлық бекініс орындары.*

Күлтөбенің басында күнде кеңес. *Жіу-жіу болған жыын туралы айтылады [Қазақ аңыз-әңгімесінде: «Тәуке хан қазақтың басын жып, Күлтөбенің басында кеңес құрып, атақты «Жеті жарығын» тізген екен деген аңыз бар. Бұл фраза бертіп келе жалтылық мәнге ие болды].*

КҮЛТПАЙ зат. жерг. *Тышқан ідерінің аузына шығарылып тасталған бос топырақ.*

КҮЛТҮТҚЫШ зат. тех. *Түтін газдарын ұшпа күлден тазартқыш құрылғы.*

КҮЛТІ= ет. жерг. *Колдың терісі суланып қолдырау, күлдіреу.*

КҮЛТІЛІ зат. жерг. *Табансыздық, бұл-талақтық.*

КҮЛТІЛДЕ= ет. *Күлт-күлт етіп ісіну.*

КҮЛТІЛДЕК сын. *Күлт-күлт еткен, күлтілдеген.*

КҮЛТІЛДЕНКІРЕ= ет. *Күлтілдей күсу, ісініңкіреу.*

КҮЛТІЛДЕТ= ет. *Бүкпелету, жасыру.*

КҮЛЛІ *Күл етістігінің қимыл атауы.*

КҮЛШАШАР зат. этн. *Перзент, бала.*

КҮЛШЕ¹ зат. 1. этн. *Қоламтаға көміп пісіретін, дөңгелекше нан.* 2. жерг. *Шелтек.*

Күлше нан. *Күлше. Күлшесіне күл тартты. Өзі жақын көретін нәрсеге бүйрегі бұрды.*

КҮЛШЕ² зат. кәс. *қолөнер. Мәсінің артына салатын өкше сірісі ретіндегі өрнекті былғары.*

КҮЛШЕДЕЙ сын. *Көтеріліп ісіп, қабарған, күлше тәрізді.*

КҮЛШЕЛЕП үст. *Бөліп-бөліп, бөлшектеп.*

КҮЛШЕЛІС сын. *Күлшесі бар.*

КҮЛШЕЛІС сын. *Бір күлшеге жетерлік.*

КҮЛШЕТАЙ зат. этн. *Кішкене күлше, тоқаш.*

КҮЛШЕШЕК зат. малшар. *Малда болатын жұқпалы кесел.*

КҮЛ-ШЫПЫР сын. жерг. *Едел-жедел, үйелмелі-сүйелмелі.*

КҮЛШІК зат. *Темекінің күлін салатын ыдыс.*

КҮЛШІН зат. *қолөнер. Өкше сірісінің орнына салынған жылтыр былғары.*

КҮЛШ зат. 1. *Сөйзүлік, саңлақ, жұйрік ат.*

2. ауыс. Әйгілі, атақты. // Сән, салтанат.

КҮЛШІМ: *күлім бел, бейн. Сағым ойнаған асу, бел.*

Күлім көз. *Күлкі табы білініп тұратын сүйкімді, сұлу көз. Күлім қақты. а) Жайдарылана жымьыңдады, күлімсіреді. ә) Құлтырып жайнай түсті, жарқырады.*

КҮЛШІМДЕ= ет. 1. *Жымия қарап күлімсіреу, жымьыңдау.* 2. *Жайнап-жарқырау, құлтыру.*

Күлімден кіріп, сырынды алды. *Өзіне сендіріп алып, құпияларын біліп алып, алдап кетті.*

КҮЛШІМДЕС= ет. *Бір-бірімен жылы шыраймен әлздесу.*

КҮЛШІМДЕТ= ет. *Жымия қарату, жымьыңдату.*

КҮЛШІМДЕУ *Күлімде етістігінің қимыл атауы; жылы шыраймен жымьию.*

КҮЛШІМ-КҮЛШІМ: *күлім-күлім етті. Күлім қақты, жымьыңдады, қуанды.*

КҮЛШІМПАЗ сын. *Күлегеш, күлкішіл.*

КҮЛШІМСІ сын. *Жағымсыз сасық иіс.*

Күлімсі иіс. *Қолқаға ұрар қолаңса, жағымсыз иіс.*

КҮЛШІМСІЛЕУ сын. *Сасықтау, күлімсі тартқандау.*

КҮЛШІМСІРЕ= ет. *Езу тартып сәл күлімдеу, ақырын күлім қағу.*

КҮЛШІМСІРЕТ: *көзін күлімсіретті. Сәл езу тартып, күлім қақты.*

КҮЛШІМСІРЕУ *Күлімсіре етістігінің қимыл атауы.*

КҮЛШ-КҮЛШ елік. *Күлім қаққан, қайта-қайта күлімдеген қимылды бейнелейтін сөз.*

Күлің-күлің етті. *Күлім қақты, күлімдеді.*

КҮЛШКІРЕ= ет. *Аздап күлу, езу тарту.*

КҮЛШ-ОЙНА= ет. *Әзіл-қалжың айту, күлісу; сауық-сайран кешу.*

КҮЛІС зат. *Үш карталы карта ойыны.*

КҮЛІС= ет. Бірігіп қуду, біреу немесе бір-біріне қарап қуду.

КҮЛІСТІК зат. жерг. Құлкі, әжуа, келеке.

Күлістік ату жерг. Кемсіну, қуду, мазақтау.

КҮЛІСУ Құлкі етістігінің қимыл атауы.

КҮЛІСП-СЫҢҚЫЛДАС= ет. Күліп-ойна-су, әзіл-қалжың айтысу.

КҮЛІШ: күліш етек. Етегі кең, төмен жағы жалпақ етек.

КҮМӨЖНІК [ор. бумажник] зат. сөйл. Ұсақ-түйек қағаздар мен ақша салып жүретін, былғарыдан істелген қалта, бұйым.

КҮМӨН [ир. كمن] зат. Сенбеуден туған сезікті ой, шүбә, күдік.

Күмөн болды. Сезік тудырды, дұрыс-бұрыстығы шүбәлі, неабыл деген ой тудырды. **Күмөңға салды**. Күмөн тудырды, сенімсіз деп пікір қалыптастырды. **Күмөн жоқ**. Күмәнсіз, анық, айқын. **Күмөн келтірді**. Сезіктенді, күдіктенді. **Күмөн келтіру**. Сенбеу, иланбау, нанбау. **Күмөн кесті**. Күмөн келтірді. **Күмөнмен қарады**. Сенбестікпен қарады, күдіктенді, шүбәланды.

Күмөні жоқ. а) Даусыз, сөзсіз, еш шүбәсіз. ә) Сөз жоқ, дау жоқ, талас жоқ. б) Күдік, секем, шүбә жоқ. **Күмөні қалмады**. Күдігі сейілді, секемі тарқады.

КҮМӨНДАН= ет. 1. Шүбә келтіру, күдіктену. 2. Сенімсіздік білдіру, өзіне сенімді болмау.

КҮМӨНДАНУ Күмөндан етістігінің қимыл атауы. 1. Күдіктену, сенбеу. 2. псих. Әлдебір қағидаларға немесе пікірлер жүзесіне сезіктене қарап, сенімсіздік білдіру, күдіктену.

КҮМӨНДАУ сын. Екішұтылау, күдіктілеу. **КҮМӨНДІ** сын. 1. Дерекі, дәлелі аз, сенімсіз. 2. Даулы, біржақты емес, толық, дұрыс емес. 3. Күдікті, шүбәлі.

Күмөнді борыштар экон. Кәсіпорындардың шарттарында белгіленген мерзімде өтелмеген және тиісті кепілдіктермен қамтамасыз етілмеген дебиторлық берешегі. **Күмөнді күндер атқарды**. Аман қалу, қалмауы екіталай қыын-қыстау кезеңдерді басынан өткерді. **Күмөнді несие** экон. Мерзімінің өту қазақтығы 60 күннен 90 күнге дейін жеткен несие. **Күмөнді талаптар** экон. Өнімді өткізу, жұмыстарды орындау, қызметтерді көрсету нәтижесінде туындаған және табыс алынған сәттен бастап, екі жыл бойына қанағаттандырылмаған (салық салу мақсатында) талаптар немесе үмітсіз борыштар.

КҮМӨНДІ² сын. жерг. Аяғы ауыр, екіқабат.

КҮМӨНДІЛЕУ сын. Күдіктілеу, шүбәлілеу, сезіктілеу.

КҮМӨН-КҮДІК зат. Екішұты ой тудыратын күй, сенімсіздік.

КҮМӨН-КҮДІКСІЗ сын. Шүбәсіз, сеніммен, таза көңілмен.

КҮМӨНСІЗ сын. Даусыз, шүбәсіз, айдан анық.

КҮМӨНШІЛ сын. Күдіктене қарайтын, секемшіл.

КҮМӨНШІЛДІК зат. Күмөн келтіргіштік, сенімсіздік.

КҮМБЕЗ [ир. كمنب] зат. 1. Meshit, сарай т.б. құрылыстардың сәнді өрнектермен әшекейленген шаңырақ тәрізді төбесі. 2. құр. Жалпы жобасы шеңберленіп келген (кейде көп қырлы, эллипске ұқсас т.б.) ғимараттар мен құрылыстардың төбесін жабуға қолданылатын құрылымдық бөліктің бір түрі. 3. ауыс. Басқимның төбесі.

Күмбез тәрізді жанартау геол. Экструзиялық жаралым, биіктігі 700-800 м, беткейлері қия жанартау түрі.

КҮМБЕЗДЕ= ет. Күмбез тәрізді етіп салу, төбесін шеңберлеп сәндеу.

КҮМБЕЗДЕЙ сын. Күмбез сияқты, күмбез тәрізді.

КҮМБЕЗДЕЛ= ет. Төбесі күмбезбен жабылу, шеңберленіп, дөңгелектеніп тұру.

КҮМБЕЗДЕН= ет. 1. Төбесі дөңгелектеніп жасалу. 2. Күмбез алыстан ерекшеленіп көріну.

КҮМБЕЗДЕТ= ет. Айналыра дөңгелектеу, шеңберлеп төбесін шығару.

КҮМБЕЗДЕУ Күмбезде етістігінің қимыл атауы.

КҮМБЕЗДІ сын. Күмбезі бар, күмбезбен өрнектелген.

Күмбезді найза этн. Ұшы мен ұңғысының арасында дөңгеленіп, дөңестеніп келген бөлшегі бар найза түрі.

КҮМБЕЗҚАЛЫП зат. қолөнер. Күмбез тәрізді әшекей жасайтын зергерлік қалып.

КҮМБЕЗШЕ үст. Күмбез тәрізді, күмбезге ұқсас.

КҮМБЕЛ: күмбел сарышатыр. өс. <лат. hieracium kumbelicum> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік, сарышатырдың Қазақстанда өсетін, сирек кездесетін түрі.

КҮМБІР сын. Домбыра үніне ұқсас қоңыр дыбысты білдіретін сөз. // Домбыра үніне ұқсас дауыс.

КҮМБІР-ДҮМБІР елік. Кейде бәсең, кейде көтеріңкі, күрделі қоңыр дауысты білдіретін сөз.

Күмбір-дүмбір етті. Күмбірлеп үн шығарды.

КҮМБІРЕ= ет. сөйл. **Күмбірле**.

КҮМБІРЕТ= ет. сөйл. **Күмбірлет**.

КҮМБІР-КҮМБІР елік. Бірқалыпты күңгір-күңгір еткен, шерткен домбыраның қоңыр үнін білдіретін сөз.

Күмбір-күмбір еткен дала. поэт. Шексіз, шетсіз, жазық сағым ойнаған дала, қоңыр белдер.

КҮМБІРЛЕ= ет. 1. Домбыраның жай қоңыр үн шығаруы, күмбір-күмбір етуі. 2. ауыс. Шабыттану, әсерлену.

КҮМБІРЛЕК сын. Күмбір-күмбір еткіш, күмбірлегіш.

КҮМБІРЛЕН= ет. Күмбірлеген дыбыс шығару.

КҮМБІРЛЕП-САМБЫРЛА= ет. Даурығу, дабырлау.

КҮМБІРЛЕТ= ет. Домбыра тартқанда әсем, қоңыр үн шығарту.

КҮМБІРЛЕТУ Күмбірлет етістігінің қимыл атауы.

КҮМБІРЛЕУ Күмбірле етістігінің қимыл атауы.

КҮМБІРЛІ сын. Күмбір-күмбір еткен, күмбірлеген.

КҮМБІР-САМБЫР елік. Салдыр-гүлдір етіп күмбірлеген дыбысты білдіретін сөз.

КҮМП елік. Ауыр зат, дене суга сүңгіп түскенде шығатын қысқа дыбысты білдіретін сөз.

КҮМП елік. Терен суга бірден, тез батып кеткен қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз

Күмп берді. а) Теренге батып, көрінбей кетті, қойып кетті. ә) Ойланбай тәуекел етті. б) Қарық болып кенелді, байлыққа батты.

КҮМПЕЙ: күмпей шапан. зат. қолөнер. Түйе жүнін қалыңдап етіп салып сырпы тіккен, сыру аралықтары күмпіп тұратын шапан.

КҮМПЕН елік. Қоңпаңаған, құржыңдаған қозғалысты бейнелейтін сөз.

Күмпен қақты. Құржыңдады, қолпаңдады.

КҮМПИ= ет. 1. Дурдип ісіну, қабыну. 2. ауыс. Өз-өзінен ісіп-кебу, кісімсу.

КҮМПИТ= ет. Күржиту, қолпиту, қожырайт.

КҮМПИО Күмпи етістігінің қимыл атауы.

КҮМПИИҢКІРЕ сын. Көзге үлкенірек көрініп, күмпие түсу, күржінкіреу.

КҮМПИ-КҮМПИ елік. Ірікт, қымыз сияқты сұйық заттарды піскенде шығатын дыбысқа ұқсас бірнеше рет қайталанған дыбысты білдіретін сөз.

Күмп-күмп берді. Бірден суга қойып-қойып кетті. **Күмп-күмп етті**. Өреки сойледі, бості. **Күмп-күмп түсті**. Қардан жүре алмай малтықты, омбылап батып кетті.

КҮМПІЛ зат. Күмп етіп естілген қатты дыбыс; гүрсіл.

Күмпіл қақтырды. Күмп-күмп етті, күмпілдетті.

КҮМПІЛДЕ= ет. 1. Күмп-күмп еткен дыбыс шығару, күмп-күмп ету. 2. ауыс. Мақтанып бөсу, масаттану.

КҮМПІЛДЕК сын. Алықшапа мақтаншақ, бөспе.

КҮМПІЛДЕС= ет. Күмпілдеп сөйлесу, күбірлесу.

КҮМПІЛДЕТ= ет. Күмп-күмп еткізу.

КҮМПІЛЖІ= ет. Нақтылы ойын анық айтпай құптақтау, кібіртіктеп сөйлеу.

КҮМПІЛЖІМ сын. сөйл. **Күмпілжіңкі**.

КҮМПІЛЖІНДЕУ сын. Көмескілеу.

КҮМПІЛЖІНКІ сын. Көмескі, кібіртік.

КҮМПІЛЖІНКІРЕ= ет. Іркіліңкіреу, бөгеліңкіреу.

КҮМПІЛЖІТ= ет. Кібіртіктету, бөгеліңкірету.

КҮМПРЕМ зат. жерг. Уайым, қайғы.

КҮМІС зат. хим. <лат. argentum> Сапа жағынан құнды ақ түсті қымбат металл, химиялық элемент. // Құмістен жасалған. // бейн. Мөлдір, тұнық, жарқыраған, көзге шағылысқан жалтыр. // бейн. Ақ шалған, агарған.

Күміс ақша [теңге]. Күмістен жасалған ұсақ, майда тиын. **Күміс алқа**. Күмістен сіркелеп, көз орнатып, әртүрлі салтынашақ (қоза, түймешік) тағын, көбінесе екі қатар етіп соққан алқа, өңіржіек. **Күміс бромиді**. хим. Бромды күміс, күмістің броммен қосылысы; сары түсті кристалды зат. **Күміс бұлақ**. поэт. Мөлдір, таза, ағынды бұлақ. **Күміс білезік**. қолөнер. Күмістен жасалған білезік. **Күміс жалату**. зерг. тех. Бұйымдарының бетін тот баспаудан, сәуле шағылысатын етіп және электрлік өткізгіштігін арттыру, оларға әсемдік беру мақсатында жұқа күміс қабатпен қаптауға негізделген технологиялық процесс. **Күміс жүген**. қолөнер. Күміс шытыралармен әшекейленген жүген. **Күміс жүздегер**. спорт. Спорт жарыстарынан екінші орын алған спортышы.

Күміс жүзік. зерг. Бетіне қондырылған асыл тастан басқа жері тұмас күмістен соғылған жүзік. **Күміс жіп**. Күміс талшығы; күміс сым; зер. **Күміс нодиді**. хим. Иодты күміс, күмістің иодпен қосылысы, ақшыл сары түсті кристалл. **Күміс кемер белбеу**. этн. Күміс белдік, күмістен соғылған не өңкей күміс шытыралармен әшекейленген белбеу. **Күміс көмей**. Асқан шебер әнші. **Күміс көмей**, жез таңдай. бейн. Әнші, таңдай қақтыратын табиғи дауысы бар. **Күміс көмейлі**. Сыңғырлаған дауысты. **Күміс күлкі**. Құлаққа жағымды, ақжарқын сыңғырлаған күлкі. **Күміс қанатты**. Қанаты тегіс, жылтыр, ақ. **Күміс медаль**. а) совет. пед. Кеңестік білім беруде онжылдық мектепті екі «4» бағасымен үздік бітіргені үшін берілетін күміс қосып жасалған медаль. ә) Күміс металдан жасалған төске тағатын марапат, төсбелгі. б) спорт. Екінші орын алған спортышыға берілетін марапат.

Күміс нитраты. хим. Айпаны күмістеуде, фотоэмульсия өндірісінде, бактерицидтік зат және талдаулық химияда реагент ретінде қолданылатын зат. **Күміспен күптеді**. этн. Қақталған жұқа күмістен қаптады, күмісті түгел жатты. **Күміс теңге**. Күмістен жасалған ақша. **Күміс той**. Ерлі-зайыптылардың үйленгендеріне 25 жыл толуына арналып өткізілетін той. **Күміс хлориді**. хим. Хлорлы күміс, күмістің хлормен қосылысы, ақ түсті кристалды зат. **Күміс шабу**. зерг. Темірге күміс қақтау, ааш, мүйіз, сүйекті күмістеу.

КҮМІСАЛУ зат. ойын. этн. Орамалға түйілген күмісті шауып келе жатып аттың үстінен жерден іліп әкетіп ойнайтын ұлттық спорт түрі.

КҮМІСТЕ= ет. Күміспен әшекейлеу, әсемдеу.

КҮМІСТЕЙ¹ сын. 1. Күміс сияқты; келісті.

2. Сыңғырлаған, сыңғыр-сыңғыр еткен. 3. Алпақ, жылтыр.

Күмістей жарқырайды. Күмнен шағылысады, көз құлтады.

КҮМІСТЕЙ² үст. Күміс ақшалай.
КҮМІСТЕЛ= ет. Күміспен әшекейлену, күміспен күптелу.

КҮМІСТЕЛУ Күмістел етістігінің қимыл атауы.

КҮМІСТЕН¹ = ет. Күміспен безендірілу, әшекейлену.

КҮМІСТЕН²= ет. 1. Күміс сияқтану, жалтырау. 2. Ағару.

КҮМІСТЕНДІРІЛ= ет. Күміспен қапталу, күміспен өрнектелу.

КҮМІСТЕТ= ет. Күміспен күптелу; күміспен зерлету, күмістендірілу.

КҮМІСТЕТУ Күмістет етістігінің қимыл атауы.

КҮМІСТЕУ Күмісте етістігінің қимыл атауы.

КҮМІСТІ сын. Күміспен қапталған, күмістелген.

КҮМІСШЕ үст. Күміс тәрізді, күміске ұқсас.

КҮН¹ зат. 1. астр <грек. helios> Әлемге жарық, қызу беретін, күн жүйесінің орталық денесі, Жерге ең жақын жұлдыз. 2. Жаз кездерінде шақырайын, көз қарықтырып қаратпайтын күн табағы. 3. ауыс. Күн сәулесі тіке түсетін ашық жер; күншауақ.

Күн активтілігі. астр. Күн бетіндегі тұрақсыз (стационар емес) құбылыстардың жиынтығы: күн дақтары, оталу, жалын шудалары, талшықтар мен протуберанцилер, тәждің ұйытқу орындары т.б. **Күн арқан бойы көтерілді.** этн. Күннің сәскеде жақындаған сәтін, шағын білдіретін халықтық өлшем. **Күн асты.** Күн жақ, көкжиек. **Күн байыды.** э в ф е м. Күн қысына кірді, күн батты. **Күн баға.** Күн батып бара жатқан кезде. **Күн батареясы.** физ. Күн сәулесінің энергиясын электр энергиясына айналдыратын шала өткізгішті фотозлектрлік түрлендіргіштен (ФЭТ) тұратын ток көзі. **Күн баққанша.** Кешке дейін, күні бойы. **Күн батты.** Күн қысына кірді, күн байыды. **Күнге күйіп-пісті.** Асып-тасты, дандайсыды. **Күнге күю.** Күн сәулесінің әсерінен меланин пигментті көбеюінен терінің қоңыр түске боялуы. **Күнге қақтау.** Күннің көзіне ұзақ уақыт қойып, кептіру. **Күн дақтары.** астр. Жерден телескоппен қарағандағы күн табағының бетіндегі әртүрлі дақтар. **Күн дауылы.** астр. Күн бетіндегі дақтар, т.б. сияқты тұрақсыз құбылыстар. **Күнді етегімен жапты.** Шыңдықты жасырды, бүркемеледі. **Күн екіңдіге таяды.** Кеш боп қалды, күн батуға жақындады. **Күн елі.** Шығыс елдері. **Күн еңкейді.** Күн кеш болуға айналды, ымырт үйірлі. **Күн жалады.** Ыстыққа, аптап ұрды, күйді. **Күн жеді.** Күн күйдіріп, киімнің т.б. түсі оңды. **Күн желі.** астр. Күннен үздіксіз шығатын квазиейттар плазма ағыны. **Күн жоқта.** Түнде, қараңғыда. **Күн жүйесі.** астр. Күннен, оны айнала қозғалатын үлкен ғаламшарлардан, ғаламшар серіктерінен, мыңдаған кіші ғаламшардан (астероидтардан), шамамен 10¹¹ кометадан және толып жатқан метеорлық денелерден құралған жарыштық денелер жүйесі. **Күн жылт етті.** Күннің көзі көрініп, нұр шашты. **Күн зауал ауды.** жерг. Күн жартысынан ауды. **Күн кетті.** жерг. Күн қысына батты, кеш түсті. **Күн кешкірді.** Күн батуға таянды, кеш болды. **Күн көк өгізден түсіп, көк жорғаға мінді.** Жазғы уақыт тез өте шықты. **Күн көтерілді.** Күн қысынан шықты. **Күн күйді.** а) Күн барышша ысыды, шыжыды. ә) сөйл. **Күн тұтылды.** **Күн күңгірт.** Күн бұлтты. **Күн қақтады.** Күн күйдірді, күннің табы өтті. **Күн қақты.** Күн өтті, күнге күйді, тотықты. **Күн қарыды.** Аптап ыстық күйдірді. **Күн қиямға барды.** Кеш болуға айналды, күн қысына қонды. **Күн қия.** жерг. Кешке жақын, күн батарда, кеш түсе. **Күн құлады.** Тұс қайтты, кеш болды. **Күн құлақтанды.** Күннің айналасы отауланды, қызыл құрең түске бөлініп, мұнарланып тұрды. **Күн қыза.** Күн арқан бойы көтеріле, сәскеде, күн ысыған кезде. **Күн қызметі.** Күнді жүйелі

бақылау қызметі. **Күн магниттілігі.** физ. Күн плазмасының қозғалысын реттейтін, күндегі жарқылдың, протуберанцилардың т.б. тууына себепші болатын Күн бетіндегі магниттік өріс. **Күнмен бірге тұрды.** Ерте оялды. **Күн мен түннің теңделуі.** астр. Күннің көзге көрінерлік жылдық қозғалысында эклиптика бойымен жылжып келе жатқан Күн табағы центрінің аспан экваторынан өтетін кезі. **Күн мен түн тарабы тең күн.** поэт. Төрт құбыласы түгел, қуанышты, бақытты шақ. **Күн найза бойы көтерілді.** этн. Күннің маңдай тұстан жоғарғы көтерілген шағын білдіретін халықтық өлшем. **Күн нұрына шомылды.** поэт. Күн көзіне тұрды, күн сәулесінен рақаттанды. **Күннен қыз тудырды [айдан ұл тудырды].** миф. Аңыз бойынша күннен қызды жаратты деген мағынада. **Күннің көзі.** Күннің сәулесі, нұры. **Күннің көзіне жайды.** Күн сәулесі тіке түсіп тұрған, қолға емес жерге қойып кептірді. **Күннің табы.** Күннің қызуы. **Күннің хромосферасы.** астр. Күн атмосферасының қызғылт-сары түсті бір қабаты. **Күн өтті.** а) Күннің қызуы өтті, күн аптабы күйдірді. ә) Басынан күн қызуы өткеннен, ыстығы көтеріліп, лоқсиды, басы айналып, құсып, әлсіреді. б) Қартайды, жасы жетті. в) Уақыт босқа өтті. **Күн өту.** мед. Ашық күннің ыстығында ұзақ жүргендіктен немесе ұйықтап қалғандықтан, адамның басы айналып, қызуы көтеріліп, лоқсып құсуы, әлі кетуі. **Күн пеші.** т.е.х. Күн энергиясы арқылы алынатын жылытқы пеш, құрал. **Күн радиациясы.** физ. Күннің электрмагниттік және корпускулалық сәуле шығаруы. **Күн сағаты.** т.е.х. Көлеңке түсіретін сырықтан және циферблаттан тұратын Күн арқылы уақытты анықтайтын құрал. **Күн сақинасы.** т.е.х. Өзіне сәйкес келетін биіктіктер меноды бойынша Күнді бақылау арқылы сағатқа түзету енгізетін қарапайым құрылғы. **Күн сала қарады.** жерг. Көзді қолмен көлеңгейлеп қарады. **Күн сәулесі.** физ. Күннен бөлінген жарық, қызу толқыны. **Күн системасы.** Күн жүйесі. **Күн сүйіп, жел үрді.** бейн. Ыстыққа күйді, аңызға қақ тотықты. **Күн табағы.** астр. Телескоппен қараған жердегі бақылаушыға көрінетін Күннің шары, аумағы. **Күн тәжі.** астр. Күн толық тұтылған кезде Күнді айнала құлақтанып қоршаған біркелкі сәуле, жарық. **Күн термоэлектр генераторы.** т.е.х. Күн сәулесінің әсерінен қызатын және жылуды электр энергиясына түрлендіретін термоэлементтер жинағы түріндегі құрылғы. **Күн тиді.** Ашық күн сәулесінің астында көп жүріп қалғандықтан, басы ауырып, жүрегі айнып, қызуы көтерілді, күн өтті. **Күн тимеген, жел тимеген.** Нәзік, аяулы, ардақты. **Күн тоқырау.** астр. Күннің көзге көрінерлік жылдық қозғалысында Күн табағы центрінің эклиптиканың дәл солтүстік нүктесінен немесе дәл оңтүстік нүктесінен өтетін кезі. **Күн толық тұтылды.** Ай Күннің көзін тұтас көлеңгейледі. **Күн төбеден ауды [кетті].** Тұс ауды, күннің райы қайтты. **Күн тұрақтысы.** физ. Күн атмосферасынан тыс, Күн сәулесіне перпендикуляр бірлік ауданнан бірлік уақыт ішінде өтетін Күннің сәуле шығару ағыны. **Күн тұсау бойы көтерілді.** этн. Күннің қысынан жаңадан көтерілген шағын білдіретін халықтық өлшем. **Күн тұтылды.** Ай Күннің көзін көлеңгейледі, күн қарауытты. **Күн тұтылу.** астр. Айдың Күн мен Жердің аралығына кез болып, Күннің көзін көлеңгейлеу. **Күн ұясына кірді.** бейн. Күн табағы көзге көрінбейтін кезінде кетті, күн батты. **Күн фотосферасы.** астр. Күннің көрінерлік жарық бетін құрайтын Күн атмосферасының төменгі қабаты. **Күн шақты.** жерг. Күннің қызуы өтті. **Күн шалды.** Күнге күйіп, тотықты. **Күн шуағымен емделді.** Күн сәулесінің көмегімен ауруын емдеді. **Күн шуағымен емделу.** мед. <грек. helios – күн, therapeia – емдеу> Күн сәулесін аурудың алдын алу, азааны шынықтыру және емдеу үшін пайдалану. **Күн шұғыласы.** Күннің сәулесі, қызуы. **Күн шыға.** Күн қысына

көтерілгенде, айнала жарық болған кезде. **Күн шыжыды.** Күн қатты ысыды. **Күн шыққаннан батқанша.** Ертеден кешке дейін, күні бойы. **Күн шықпайын десе де, таң қоймайды.** Болуға тиіс нәрсе еріксіз болады. **Күн шықты.** Күн қысынан көтерілді. **Күн электр стансысы.** физ. Гелиозлектрлік стансы – электр энергиясын өндіру үшін Күн радиациясын пайдаланатын электр стансысы.

КҮН² зат. 1. Таңның атуы мен күннің батуы аралығындағы уақыт; күндіз. 2. терм. Күннің жоғарғы жиегінің шығуы мен батуы аралығындағы күн тәулігінің жарық болатын бөлігі. 3. 24 сағатқа тең уақыт, тәулік. 4. Белгілі бір оқиға атап өтілетін күнтізбелік уақыт. 5. сөйл. Күн райы, бір күндегі табиғат құбылысы. 6. сөйл. Аптаның жеті күнінің бірі. 7. ауыс. Уақыт, мезгіл, кез, дәуір. 8. ауыс. Өмір, тіршілік. 9. ауыс. Жай, қалып, күй, хал.

Күн айықты. Күн райы жақсарды, күн ашылды. **Күн алды.** Жұмыстан, әкімшіліктен рұқсат сұрап, демалыс алды. **Күн аралатып.** Араа бір күн салып, құрға. **Күн артынан күн жылжыды.** Уақыт білдірмей өте берді. **Күн артынан күн өтті.** Көп уақыт, талай мезгіл өтті. **Күн асқан сайын.** Күн өткен сайын, уақыт өте келе. **Күн аттары.** Аптадағы күндердің тарихи қалыптасқан атаулары (дүйсенбі, сейсенбі, сәрсенбі, бейсенбі, жұма, сенбі, жексенбі). **Күн ашық.** Күн райы жақсы, жауын-шашын жоқ. **Күн ашылды.** Жауын-шашын толастан, бұлт сейілді, аспан тазарды. **Күн баласы.** Күн, күні бойы. **Күн бар ма? Күні жоқ, күні болмады.** Күн батқызды. а) Бір күнді өткізді, кешті батырды. ә) Қажыды, үміті сөнді, сәтсіздікке ұшырады. **Күн батырды.** Күн өткізді. **Күн бермеді [берер емес].** Қысым жасады, күн көрсетмеді. **Күн болса.** Ондай мезгіл мада қалса. **Күн бүгінгі, жыл биылғы емес.** Өмір, заман тұрақсыз, айнымалы, өзгергіш, ауыспалы. **Күн бойы.** Кешке дейін, ұзақ күн. **Күн болды.** Бір кездер, бір уақыттар болды деген мағынада. **Күн бұзылды.** Күн райы бұзылып, жауын-шашын болды. **Күн бір жауса, терек екі жауды.** Соры қалыңдады, қайысы артты. **Күн демей, түн демей.** Күні-түні, да-мылсыз, тоқтаусыз. **Күн де өтер, айлар өтер, жыл өтер.** Уақыт, мезгіл, жастық – бәрі де мәңгі емес деген мағынада. **Күндерде бір күн.** ф о л ь к. Бір кезде, бір күні. **Күндердің күні болғанда.** ф о л ь к. Бір күні, бір кезде. **Күндердің күнінде.** Түбінде, сын сағатта, толағай жеткенде. **Күндердің күні үшін.** Болашақ үшін, керегі болар алдағы күндер үшін. **Күндер күндерді артқа итерді.** поэт. Күндер білінбей жылжып өтіп жатты, өмір өтті. **Күндер [өмір] жылжыды.** Уақыт зырады, өткен күндер белгі қалдырмады. **Күндер ұзады.** Уақыт өтті, артта қалды. **Күндері күндікте өтті.** Біреудің басыбайлы күңі болды. **Күнді кеш батырды.** Жұмысты бөрінен де көп істеді. **Күн еңкейіңкіреді.** Күн кешкіре бастады, батуға жақындады. **Күн ескірді.** Мезгіл өтті. **Күн еңістен ауды.** Күн бесіннен ауды, тұс қайтты. **Күн жадырады.** Күн райы ашылып, жылы болды. **Күн жазды.** Еңбеккүн есептеді. **Күн жайланды.** Жаңбыр, жел басылып, күн ашылды. **Күн жайлатты.** этн. миф. а) Жай тасы, жада тасын дұға оқып, күн жаудырды. ә) Тасаттық берді. **Күн жайлату.** миф. Тасаттық беру. **Күн жарқылдады.** Найзағай ойнады. **Күн жауды.** а) Жаңбыр жауды. ә) Қиындыққа тап болды, қиын-құстау кез болды. **Күн жаумай су болған.** Жасық, бұлжыр, бейшара; көңілсіз. **Күн жебеледі.** Әрең күн көрді, тарықты. **Күн жетті.** Мезгіл болды, уақыты келді. **Күн [күні] жоқ.** А. Тыныштық, маза жоқ. ә) Тәуелді, өмір сүре алмайды. **Күн желмаядай желді.** Уақыт зырпап өтті, тез өтті. **Күн жылжытты.** Күн өткізді. **Күн жылы.** Даладағы күннің температурасы адам денесінің қалыпты температурасына сәйкес, тондырмайды да, ыстықтатпайды да деген мағынада. **Күн жылынды.** Күн райы жылы қалыпқа ауысты.

Күн кеспеді. Алдын ала дәл уақытын, нақты мерзімін анық етіп айтпады. **Күн кешті.** Өмір сүрді, тіршілік етті, уақыт өткізді. **Күн кешу.** Тіршілік ету, өмір сүру. **Күн көргені.** Тіршілігі, күнкөрісі. **Күн көргіш.** Тіршілік етуге арналған (мал, дүние-мүлік). **Күн көргіштік.** Өмір сүруге, тіршілікке бейімділік, икемділік, пысықтық. **Күн көрді.** Тіршілік етті, өмір сүрді. **Күн көрсетпеді.** Тыныштық бермеді, мазасын алды, зорлық, қорлық көрсетті. **Күн көру.** Күнелту, тіршілік ету. **Күн көрушілік.** Күнелтушілік, тіршілік етушілік. **Күн күркіреді.** Найзағай жарқылдады, аса күшті дыбыс, жаңғырық естілді, шартылдады. **Күн күркіреу.** физ. Найзағай жүріп өткен жолдағы қысымның кенет жоғарылауы нәтижесінде ауада тербелістердің таралу процесі. **Күн қабағы.** Күн райы. **Күн қабағын бақты.** Күн райын байқады, бақылады. **Күн қайда?** Сондай кез, уақыт, мезгіл қашан болады, көзден бұл-бұл қыты зой деген мағынада. **Күн [түс] қайтты.** Күн ортасынан ауды. **Күн қақты.** Антап өтті, күнге құйды. **Күн қақты бота.** Көп жегіліп-мінгіген інгеннің шілде-тамыз айында туған ботасы. **Күн құйды.** сөйл. Жаңбыр қатты жауды. **Күн құрмағады.** Күнде, күн сайын, күнбе-күн. **Күн құрғапай.** Араға күн салмай, күн сайын, жәй. **Күн май тонғысыз жылы.** Ауа райы жылы, жанға жайлы. **Күннің қабағы бір жадырамады.** Күн ашылмады, бұлттанып тұрып алды. **Күннің қалай өткенін білмеді.** Уақыты тез өтіп кетті. **Күн озды.** Уақыт өтті. **Күн өткізді.** а) Уақыт озды, өмір өтті, күндер жылжыды. ә) Тіршілік етті, өмір сүрді, күн көрді. б) Уақытты босқа жіберді, ишілеп өмір сүрді. **Күн райы.** Атмосфераның бір күндік құбылысы (аспанның ашықтығы, бұлтты, тұманды, бұтыңғыр болуы, жел тұру, жаңбыр, қар жауу, ыстық, суық, аяз болуы, температура мөлшері). **Күн райын бақты.** Ауа райының ыңғайына қарады. **Күн режімі.** пед. Әр күні істелетін жұмыстың реті, тәртібі. **Күн сайын.** Әр күні, күнде, күніне. **Күн санады.** Асықты, күткен нәресінің тез болуын қалады. **Күн санап.** Күннен-күнге, уақыт өткен сайын. **Күн сүйіп, жел үрген.** Ыстыққа күйген, аңызыққа тотыққан. **Күн сурендігі.** Күн райы. Күн сыналды, күдері бел шыдайды. Қиындық ең шыдамды адамның ғана басына түседі. **Күн сынды.** Күн жылының, суықтың беті қайтты. **Күн табылды.** Мезгілі жетті. **Күн төртбі.** а) Жиналыс, мәжілістерде қаралатын мәселелердің түрлері мен өткізу реті. ә) өск. Әскери бөлімде (кемеде) жеке құрамның күнделікті қызметін, оқуы мен тұрмысын регламенттеу мақсатында тәуліктік уақытты бөлу. б) Ендігі кезек, жақын ара. **Күн төртбіне қойды.** Белгілі бір мәселені уақыт күттірмей, тез арада шешу үшін тапқылауға ұсынды. **Күн төртбінен түспейді.** Басты, маңызды мәселе деген мағынада. **Күн тәулігі.** Тәулік. **Күн туды.** Кезі келді, мезгілі жетті. **Күн тыншу.** жерг. Бұтыңғыр, бұлдыр, тымырсық. **Күн ұзағына болатын топ.** пед. **Ұзартылған күн тобы** (бастауыш сынып оқушыларының сабақтан кейін педагогтардың бақылауымен түстеніп, ойнап, үй тапсырмаларын орындайтын, жұмыс уақыты біткенше болатын тобы). **Күн ұзарды.** Күннің шығуы мен батуы аралығындағы уақыт алшақтады. **Күн ұзатты.** Уақыт өткізді. **Күн ұясына кірді.** Күн батты, кеш болды. **Күн үшін.** Тіршілікке, күнкөріске бола. **Күн шайдай ашық.** Аспанда бұлт жоқ. **Күн шартыл болды.** жерг. Күн шатырлады, күн күркіреді, найзағай жарқылдады. **Күн шықты.** Күндіз болды, таң атты, жарық түсті. **Күн шілдігір.** Шілденің аптабы. **Күні батты.** Заманы, дәуірі өтті, күні қараң болды. **Күні бойы [бойына].** Таң атқаннан кешке дейін, күнұзақ. **Күні бүгін.** Осы кезге дейін, қазіргі уақытта; дәл бүгін. **Күні бүгінге дейін [шейін].** Осы уақытқа дейін, дәл бүгінге дейін. **Күні бір уыс болды.** Жағдайы қиындады, берекесі кетті, күні қараң болды. **Күні бітті.** Ажалы жетті, ризығы таусылды. **Күні ертең.**

а) Таяу уақытта, көп ұзамай. ә) Түбінде бір, келешекте. **Күні ертеңгі.** **Күні жақын [жуық, таяу].** Әйелдің босанатын мезгілі болған. **Күні жақындады.** **Күні жетті.** а) Мерзімді уақыты, мезгілі жетті. ә) Босанатын мезгілі болды. **Күні жоқ.** Көргені азап, қиыншылық. **Күні кеше.** Таяуда, жақында, осыдан аз уақыт бұрын. **Күні кешегідей.** Жақында ғана болғандай; өткендегідей. **Күні кеткен.** Дәурені өткен, қартайған. **Күні көкте жүзсін.** алғыс. Бағы жансын, жолы болсын, дегеніне жетсін; бақыты ашылсын, күні тусын. **Күні күн емес.** Тіршілігінің сәні жоқ, рақат, қызығы жоқ. **Күні қараң.** Көргені азап, тұрмыс-тіршілігі ауыр, жағдайы қиын, халі мүшкіл. **Күні құрылды.** Жағдайы төмендеді, амал-айласы таусылды, дәрменсіз болды. **Күні құрысын [күнін итке берсін].** Ауыр тұрмыс, қиын жағдайға байланысты басқа салмасын, беті аулақ деген мағынада. **Күніне жарарды.** Қиын кезде қол ұшын берді, қарасты, жәрдемдесті. **Күнін жоқтады.** Өткенін көкседі, аңсады. **Күнін көп қылды.** Осы күнге зар қылды. **Күнін салды [қаратты].** Біреуге ісі түсті, тәуелді болды. **Күнін тар қылды [тарылтты].** Қиындық көрсетті, екі аяғын бір етікке тықты. **Күні өтті.** а) Уақыты босқа өтті, зая кетті. ә) Мезгілі, дәуірі өтті, қартайды. б) Өмірі таусылды, өлді. **Күні өтіп, айы асты.** Ақынды, уақытынан асып кетті, мезгілінен кешікті. **Күні өтті.** а) Жасы жетіп қартайды. ә) Мәні кетті, ұмытылды, заманы тайды. **Күні солды.** бейн. Бағы тайды, дәурені өтті. **Күні толды.** Іштегі бала жетіліп, әйелдің босанатын уақыты жақындады. **Күні туды.** а) Заманы келді, дәуірі жүрді. ә) Ісінің сәті түсті, жолы болды. **Күні түсті [қарады].** Біреуге ісі түсті, кіріптар болды.

КҮНАЙЫМ зат. көне. **Бала.** **КҮНАЛДЫ** ұст. жерг. Алдын ала, күнілгері. **КҮНАЛҚЫ** зат. көне. Ұрыс, шайқас кезіндегі сәл дамыл, кідіріс.

КҮНАРА ұст. Араға күн салып. **КҮНӨ** [ир. 𐎢𐎠𐎡] зат. 1. діни. Сөзі, ісі, ойы, ниеті арқығы діне, шариғатқа қайшы жасалған іс, теріс әрекет. 2. діни. Ислам дінінде – рұқсат етілмеген, тыйым салынған, харам іс-әрекет. 3. Мін, кемшілік, қателік.

Күн артығы [тақты]. Күнәлады, айып тақты, жазғырды. **Күнә болды.** діни. Дін қағидасына сай келмеді, арам іс болды. **Күнәға [белшесінен] батты.** а) діни. Дін, шариғатқа қайшы іс қылды, күнәлі болды. ә) Қылмыс жасады, жазықты болды. **Күнәдан арылды.** Күнәсі кешірілді. **Күнәдан аузын сақтады.** Ғайбат, өсек, отірік, былайат сөзді айтпады. **Күнәдан пәк.** Жас баладай күнәсіз, жаны таза. **Күнәдан тазарды.** діни. Күнәсінен арылды, күнәсін жуып-шайды. **Күнә жасады.** Шариғатқа қайшы келетін, рұқсат етілмейтін нәрсеге барды, күнәға қалды. **Күнәнің күнәсі.** Ең ауыр күнә, қылмыс. **Күнәні сатып алды.** Өзіне-өзі қылмыс тілеп алды, нәпсісін жеңе алмады. **Күнәсін ақтады.** Айыбын жуып-шайды, күнәдан арылды. **Күнәсін кешті.** діни. Алла тағала пендесінің біліп-білмей істеген, шариғатқа қайшы келетін істерін кешірді, кешірім жасады. **Күнәсін [мойнына] көтерді.** Біреудің жасаған айыбын, жазығын өз мойнына алды. **Күнәсін мойнына алды.** Мойындады, өздігінен күнәсін айтты. **Күнәсіне кірді.** Біреудің кінәсіне, айыбына ортақ болды. **Күнәсін тартты.** діни. Күнәсін көтерді, күнәға қалды.

КҮНӨГЕР сын. сөйл. **Күнөкер.** **КҮНӨЙ** зат. көне. Күнә, мін. **Күнөйі бастан асты.** Күнәға белшесінен батты, көп күнә жасады. **Күнөйі көп болды.** Күнәға батты, күнәсі көбейді.

КҮНӨЙМІДІ сын. эвфем. көне. Екі-қабат, жұқты.

КҮНӨКАР [ир. 𐎢𐎠𐎡] сын. 1. діни. Құран қадистеріне, шариғатқа қайшы іс-әрекет жасаған (адам). // Күнәлі адам. 2. Айыпты, кінәлі, жазықты.

КҮНӨКАРДАЙ сын. Күнөкар сияқты, күнөкар тәрізді.

КҮНӨКАРЛА = ет. Күнөкар ету, айыптау, жазығу.

КҮНӨКАРЛЫҚ зат. діни. Күнәға батушылық, шариғатқа қайшы істермен айналысушылық.

КҮНӨКАРША ұст. Күнөкарға ұқсап, күнөкар сияқты.

КҮНӨКІТ зат. биол. Жабайы өсімдіктердің бір түрі.

КҮНӨЛІ сын. 1. діни. Күнәға батқан, шариғатқа қайшы істермен шұғылданған.

2. Жазықты, айыпты. // Құдай алдында күнәлі, күнөкар адам. 3. ауыс. Жымысқы, арам, астыртын әрекет жасайтын.

КҮНӨМШІЛ сын. **Кінәмшіл.**

КҮНӨПА [ар. 𐎢𐎠𐎡] зат. көне. Шаймен ішетін, бал араластырып жасалатын тағам түрі.

КҮНӨ-САУАП зат. Істеген жақсылықтары мен жасаған қиянат, күнәлары.

КҮНӨ-СҮМДЫҚ зат. Теріс әрекет, жамаң қылық.

КҮНӨСІЗ сын. Күнәсі жоқ, айыпсыз, жазықсыз.

КҮНӨСІЗДАН-КҮНӨСІЗ ұст. Нақақтан-нақақ, текке, бостан-босқа, еш кінәсіз, жазықсыз.

КҮНӨСІЗДІК зат. Күнәсі жоқтық, айыпсыздық, жазықсыздық; пәктік.

КҮНӨ зат. ескікіт. Күнә, айып.

КҮНӨҒАР сын. ескікіт. **Күнөкар.**

КҮНӨҒЫ зат. ескікіт. **Күнә.**

КҮНӨҒАР зат. өс. **Күнбағыс.**

КҮНӨҒАРДАЙ сын. Күнбағар сияқты, күнбағар тәрізді.

Күнбағардай құбылды. Тұрақты болмады, неше түрлі өзгерді.

КҮНӨҒАҒЫС зат. өс. <лат. helianthus>

1. Өсіп жетілген кезде биіктігі бір жарым-екі метрден асатын, ірі жапырақты, сары гүлді, дәні майлы, күрбелізділер тұқымдасына жататын бір жылдық мәдени өсімдік. 2. Осы өсімдіктің дәні; пісте, шекіздеуік.

Күнбағыс майы. Күнбағыс дәнінен сығып алынған өсімдік майы, пісте май.

КҮНӨҒАҒЫСТАЙ сын. Күнбағыс сияқты, күнбағыс тәрізді.

Күнбағыстай құбылды. Тұрақсыз болды, неше түрлі теріс қылыққа, қиқалақтық, көрсекзарлыққа салынды.

КҮНӨҒАҒЫСША ұст. Күнбағыс сияқты, күнбағысқа ұқсап.

КҮНӨБАТЫС зат. 1. Батыс, жердің төрт тарабының Шығысқа қарама-қарсы жағы, күн бататын жақ. 2. Батыс, Батыс Еуропа елдері, жұрты. 3. жерг. Батыс жақтан соғатын теңіз желі.

Күнбатыс Еуропа. Батыс Еуропа елдері, жұрты.

КҮНБЕ-КҮН ұст. Күн сайын, күнде, күнге.

КҮНБЕ-КҮНГІ сын. Күн сайынғы, күндегі, әр күнгі, күнделікті.

КҮНБЕ-КҮНДІК сын. Әр күндік, күнделікті.

КҮНБЕҒАР зат. өс. жерг. **Күнбағыс.**

КҮНГЕЙ зат. 1. Күннің шуағы мол түсетін жер. // Күннің сәулесі мол түсіп тұратын, шуақты. 2. Таудың үнемі күн сәулесі түсіп тұратын бір жағы, етегі, баурайы. 3. ауыс. Күн сәулесі, қызуы.

КҮНГЕЙЛЕ = ет. Күн сәулесін қолымен қалқалау, колегейлеу.

КҮНГЕЙЛЕТ = ет. Күнгейге шығару, шуақтату.

КҮНГЕЙЛЕУ ұст. Күнгейге, оңтүстікке таман.

КҮНГЕЙЛІ сын. Күн сәулесі мол түсетін, шуақты.

КҮНГЕЙЛІК зат. жерг. **Күндік.**

КҮНГЕЙЛІК² сын. Күнгей жақты мекендейтін, оңтүстікте. // Оңтүстікте, күнгей жақта тұратын адам.

КҮНГЕЙТАС зат. геол. Минерал, гематит не слюда қабықшалары бар, жартылай молдир плаггиоклаз; гематиттің өте ұсақ малшықтарын кіркістіретін алтын тұстес құлтырмалығы бар әшекей тас.

КҮНГЕЙШЕ зат. Құл түсіп тұрған жер, күнгей.

КҮНГЕЛЕ= ет. жерг. Аудың шетін арқанға бекіту.

КҮНГЕШЕ: бұл [осы] күнгеше. сөйл. Бұл [осы] күнге дейін.

КҮНГІ сын. Күндік, белгілі бір күнге, кезге, уақытқа тән.

КҮНГІДЕЙ: бір күнгідей. Тез, шапшаң. Бір күнгідей болмады. Тез өте шықты.

КҮНГІСІН-КҮНГЕ үст. сөйл. жерг. Құлбе-құл, күндегісін күнде.

КҮНҒАЛАҚ зат. жерг. Тесік ожау, кепсер.

КҮНДАҚ зат. Жақсылық, жетістік.

КҮНДЕ¹ зат. этн. **Күде**.

КҮНДЕ² зат. жерг. Ағаш соқа.

КҮНДЕ³ үст. 1. Құл сайын, араға құл салмай, күнге. 2. Жүй, үнемі. 3. Етістіктермен тіркесіп, "жағдайда", "өзінде" деген мағынада жұмсалады.

КҮНДЕ= ет. 1. Байырғы кезде бәйбіше, тоқал, абысындардың бірін-бірі көре алмай, іштарлық жасауы. 2. Бәсекелес, бақталас адамдардың бірін-бірі көре алмауы. 3. Қызғану, бергісі келмеу.

КҮНДЕБАУ зат. этн. 1. Жылқыны күнде-леу үшін қолданылатын жіп, күде. 2. ауыс. Байырғы қазақ қоғамында жер дауы, жесір дауынан туған ұрыс-қақтығыстарда екі жақты бітістіру үшін құн төлеуден басқа айыпты жақтың қалыңсыз беретін қызы.

КҮНДЕГІ үст. Құл сайынғы, әдеттегі, күнделікті, қалыпты.

Күндегісін күнде. Құл сайын, араға құл салмай.

КҮНДЕГІДЕЙ сын. Әр күнгідей, әдеттегідей.

Бала күндегідей. Жас шағындағы сияқты.

КҮНДЕГІДЕН үст. Әдеттегі қалыптан, дағдыдағыдан.

КҮНДЕГІШ сын. Өзгенің жақсылығын көре алмайтын, қызғанақ, күншіл.

КҮНДЕГІШЕ үст. Күндегі әдетінше, әдеттегідей, дағдысы бойынша.

КҮНДЕЙ¹ сын. Құл сияқты (қуатты, жарық).

Күндей балқып, майдай еріді. Ұнамды қылық, жақсы мінез танытты. **Күндей балқып, судай тасыды**. Дегені болып, көңілі өсті. **Күндей жанды**. Құлдырды, ажарланды. **Күндей күркіретті**. Дүркіретіп, дабырлатты, у-шу қылды.

КҮНДЕЙ² үст. 1. Есептік сан есімдерден кейін тұрып, «күнге жуық, күнге тарт» деген мағына білдіреді. 2. Мезгіл, уақыт секілді.

КҮНДЕЙІН үст. фольк. **Күндей**.

КҮНДЕЛЕ= ет. сөйл. **Күделе**².

КҮНДЕЛЕУ Күделе етістігінің қимыл атауы.

КҮНДЕЛІК¹ зат. 1. Жеке адамның өз басынан өткен-кеткенін немесе әр күнгі оқиғаны, жай-жағдайды тізіп жазып отыратын дәптері. 2. әдеб. Жазушының, ғалым не саяхатшының өз көзімен көріп-білген жайларын есте сақтау үшін жазатын публицистикалық шығарманың бір түрі. 3. Мекемеде орындалған жұмыстардың тізімін, нәтижесін белгілейтін журнал. 4. пед. Оқушының үй тапсырмаларын жазатын, алған бағаларын қоятын дәптері.

Күнделік тексеру, пед. Сынып жетекшісінің оқушының үлгерімін, сабаққа қатысын, ата-аналармен байланысын орнату үшін қол қойып, ескертулерін күнделікке жазуы.

КҮНДЕЛІК² үст. Күнделікті, құл сайынғы, әр күнгі.

Күнделік газет. Құл сайын шығатын газет.

Күнделік дәптер. а) **Қойындәптер** (басынан өткен оқиғаларын (күнін, айын, жылын көрсетіп),

күнделікті өмірін жазып отыратын жеке дәптер). ә) **Мектеп күнделігі**. **Күнделік жазба**. Жазушы, ғалым не саяхатшының өз көзімен көріп-білгендерін белгілеп жазып отыратын өңгіме, очерк түріндегі жазбалары. **Күнделік жоспар**. а) тар. совет. Жұмысының бір күнге жоспарлаған міндеті. ә) Әр күнгі сабақ барысы көрсетілетін мұғалім жоспары. **Күнделік норма**. тар. совет. Жұмысының бір күнде орындалуға тиісті нормасы. **Күнделік режим**. Құл режимі. **Күнделік тіл**. сөйл. Қарапайым, ауызекі сөйлеу тілі. **Күнделік тіршілік**. сөйл. **Күнделікті тірлік**.

КҮНДЕЛІКТІ сын. 1. Құл сайынғы, күнбе-күнгі. 2. Қалыпты, дағдылы, әдеттегі, үйренішті. 3. Үнемі, әрдайым, құл сайын.

Күнделікті су өтімі. су шар. Табиғи жағдайдағы ашық су ағынының қалыптасуы. **Күнделікті сұранымға не тауарлар**. экон. Тұтынушы жүйе сатып алатын, күнделікті пайдалануға қажет тауарлар. **Күнделікті тірлік**. Құл сайын қайталанып отыратын үйдің шаруасы, үйренішті тірлік.

КҮНДЕМЕЛЕП үст. Бір-бір күнден, құл сайын.

КҮНДЕП үст. Бір не бірнеше құл бойына.

КҮНДЕС зат. 1. этн. көне. Екі немесе одан да көп әйел алған еркектің бір-біріне қызғанышпен қарайтын әйелдері. 2. Бақталастық, көре алмаушылық. // Бірін-бірі көре алмайтын, бақталас, күншіл, қызғанақ.

Күндес қатын. көне. Бір еркектің бірін-бірі көре алмайтын бақталас әйелдері. **Күндестің күлі де күндес**. Күндес әйелдердің бір-біріне өшпенділігі, арақатынасы туралы. **Күндес шеше**. көне. Анасының күндесі, өгей шеше.

КҮНДЕС= ет. 1. Көре алмау, бақталасу, қызғаныштан бірін-бірі күндеу, алға шыққанды қаламау. 2. ауыс. Таласу, өзінен жоғары затқа, қолынан келмейтін нәрсеге ұмтылу.

КҮНДЕСТЕЙ сын. Күндес сияқты, күндес тәрізді. // Күндес адамдардай.

КҮНДЕСТІК зат. 1. этн. Байырғы кездегі ер адамның екі немесе бірнеше әйелдерінің бірін-бірі қызғандықтан туған көре алмаушылық. 2. Бәсекелес адамдардың бірін-бірі көре алмаушылығы, бақталастығы.

КҮНДЕСТІР= ет. Бірін-біріне күндес ету, алақыз етіп қою.

КҮНДЕСУ Күндес етістігінің қимыл атауы.

КҮНДЕТ= ет. Күндес ету, бақталастыру.

КҮНДЕУ Күнде етістігінің қимыл атауы; бәсекелес, бақталас адамдардың бірін-бірі көре алмауы.

КҮНДЕУШ зат. Күндейтін адам, күншіл.

КҮНДЕУШЛІК зат. Көре алмаушылық, күншілдік, бақталастық, қызғанақтық.

КҮНДЕШІК зат. өс. <лат. elatine> Су астындағы топыраққа төселсе өсетін, сабағының ұзындығы 8-10 см-дей, ұсақ өсімдік.

Күндешік тұқымдасы, бот. Қос жарнақты, бір, екі және көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

КҮНДЕШІКТЕР зат. өс. <лат. elatinaceae> Жатырақтары қарама-қарсы немесе шоғырлана орналасқан, тыңыр немесе түкті үлдері қос жынысты, сағақсыз немесе ұсақсақты, шоғыр, шатыршаға топтанған, жемісі көп тұқымды қорашпа болып келетін бір, екі және көпжылдық шөптесін өсімдіктер тұқымдасы, су және сұжағалық өсімдіктер тұқымдасы.

КҮНДІЗ үст. Тәуліктің құн шыққаннан батқанға дейінгі аралығы, күні бойы.

Күндіз баласы [баласында]. Күні бойы, күндізгі уақытта. **Күндіз күлкіден, түнде ұйқыдан айырылды**. Қапаланды, қайырды, уайымдады. **Күндіз күлкі, түнде ұйқы жоқ [көрмеді]**. Әбден мазасызданды, тыныштықтан айырылды. **Күндіз күлкі, түнде ұйқысы бұзылды**. Тыныштықтан айырылды, мазасы кетті. **Күндіз оқығатын бөлім**. Оқу процесіне студенттің жыл бойы қатысуын талап ететін білім беру ісі.

КҮНДІЗГҮЛ зат. өс. Тастақты, құмды жерлерде өсетін, біржылдық өсімдік.

КҮНДІЗГІ сын. 1. Ертеден кешке дейінгі аралықтағы, күні бойғы, күнұзақтағы. 2. Күндізгі уақыттағы.

Күндізгі жарық шам. ф и з. Электр энергиясын ультракүлгін сәулеге, соңынан бұл сәулені көзге көрінетін жарыққа түрлендіретін жасанды жарық көзі. **Күндізгі кезек**. Күндіз жұмыс істейтін ауысым.

КҮНДІЗГІДЕЙ сын. 1. Күндізгі сияқты.

2. Жап-жарық, ап-айқын, жарық.

КҮНДІЗДЕЙ сын. сөйл. Күндіз тәрізді, күндіз сияқты.

КҮНДІЗДЕТІП үст. Күндіз, жарық барда; күндіз жүріп.

КҮНДІЗ-ТҮНІ үст. 1. Күндіз де, түнде де, тәулік бойы. 2. Үнемі, дамылдатпай, тынымсыз, қайта-қайта.

Күндіз-түні дамыл жоқ. Тыным таппады, жанын аямады. **Күндіз-түні ойлайды**. Жатса, тұрса үнемі жадында, есінде болды, ұмытпады.

КҮНДІК¹ зат. 1. этн. Кимешектің үстінен жалпақ етіп орайтын ақ мата, әйелдің баскимі.

2. ауыс. Таудың басы, жоғарғы жағы.

Күндік қарқарадай. бейн. Биік, әдемі көрінетін күндік.

КҮНДІК² сын. 1. Бір күнге жетерлік; бір күнге созылған. 2. Күнделікті, күнбе-күнгі.

Күндік жалақы. қаржы. Бір күнгі істеген жұмыстың ақысы. **Күндік жер**. этн. Шамамен атпен жүргендегі 50-60 шақырым қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Күндік жерде**. этн. а) Алыста, жырақта. ә) Маңайда, жақын жерде.

Күндік жерден. Алыстан, қашықтан; бір күн бойы жүретін жерден. **Күндік [күнделік] жоспар**. Бір күнде болатын жұмыстың, шараның жоспары. **Күндік норма**. Бір күнде істелетін жұмыс мөлшері, күнделікті норма. **Күндік істеді**. Жеке адамның шаруасын, жұмысын істеп, күнделікті төлемін алып отыры.

КҮНДІККЕ үст. Күні бойы, таңертеңнен кешке дейін, ұзақ уақыт.

КҮНДІКПЕН үст. сөйл. Күні бойы.

КҮНДІКТЕ үст. жерг. Құл шамасында, құл аралығында.

КҮНДІКТЕП үст. Әр күнгі істейтін жұмысына жеке, өзара келісіп, көтерме жұмыс қылып.

КҮНДІКШ зат. Тұрақты кәсібі жоқ, құл сайын әртүрлі жұмысқа жалданатын адам.

КҮНДІКШЛІК зат. жерг. Күндікпен істейтін жұмыс.

КҮНЕЛТ= ет. 1. Өмір сүру, тіршілік ету, құл көру. 2. Қоректену, талғажау ету.

КҮНЕЛТТІР= ет. Құлкөріс қамына салу, өмірін өткізу.

КҮНЕЛТУ Күнелт етістігінің қимыл атауы.

1. Құл көру. 2. Өмір сүру, тіршілік ету. // Құлкөріс, күнелтіс.

КҮНЕЛТІС зат. **Құлкөріс**.

КҮНЕЛТІС= ет. Бәрі бірге құл көру, тіршілік қамын жеу.

КҮНЕС сын. Құл сәулесі, қызуы мол түсетін. // Құлшуақ, күнгей; құл сәулесі қызуы мол түсетін жер.

КҮНЕСКЕЙ сын. жерг. Шуақты, күнгей.

КҮНЕСТЕ= ет. Шуақтау, жылыну, құл көзіне қыздырылу.

КҮНЕСТЕУ сын. Шуақтау, күнгейлеу.

КҮНЕСТЕУ= ет. 1. Жылыту, шуақтау. 2. ауыс. Бөлендіру, шаттандыру.

КҮНЕСТЕТУ Күнестет етістігінің қимыл атауы.

КҮНЕСІН зат. сөйл. **Күнес**.

КҮНЖАРА [ир. «کنجار»] зат. 1. Құлбағыс тәрізді майлы өсімдіктердің майы сығып алынған қалдығы. 2. мал шар. Мал азығы.

КҮНЖАРАҰНТАҒЫШ зат. тех. Мағала берер алдында құлжараны ұнтақтайтын мәшине.

КҮНЖІТ [ир. كنج] зат. бот. <лат. sesamum> **1.** Сезам тұқымдасына жататын, дәнінен май алынатын, ыстық жақта өсетін біржылдық не көпжылдық өсімдік туысы. **2.** сөйл. **Күнжара.**

Күнжіт майы. Күнжіттен алынатын өсімдік майы. **Күнжіт тұқымдасы.** өс. <лат. pedaliaceae>. Шөп, кейде бұта түрінде кездесетін қосжарнақты өсімдіктер.

КҮНЗЕ зат. өс. Әфир майын өндіру үшін қолдан егілетін, біржылдық өсімдік.

КҮНКӨРІС зат. **1.** Адамның тіршілік етуіне қажетті материалдық (тамақ, киім) жағдай. **2.** Тіршілік, тірлік.

Күнкөріс минимумы. экон. Бір адамның тұрмыс мұқтажын өтеуге қажет қаржының ең аз мөлшері. **Күнкөріс тіршілігі.** Күнделікті тірлік, шаруа. **Күнкөрісінен айырылды.** Азық-түліксіз, малсыз қалды.

КҮНКЕЛДІ өс. <лат. trollius> зат. **Отгүл** (биіктігі 5-80 см, түбінде өткен жылғы жапырақтары болатын, тамыры көптармақты, жарық гүл туғысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік).

КҮНКЕСТЕ зат. спорт. Командалардың бір-бірімен қай күні сайысқа түсетіні көрсетілетін кесте.

КҮНҚАБАҚ зат. жерг. **Күнбағыс.** **КҮНҚАҒАР** зат. Адамның маңдай тұсын күннен қалқалап тұратын баскиімнің алғы жағындағы қалқан.

КҮНҚАҚТЫ сын. Күнге күйген, тотыққан, қарайған.

Күнқақты бота. жерг. Күнде көп жатқандықтан, күн өтіп, іші кеткен, аза бастаған бота. **КҮНҚАЛҚА** зат. Жеке үйлердің алдында, саяжайларда жаңбырдан, күннен қорғануға арнап салынған төбесі жабық орын.

КҮННЕН-КҮНГЕ үст. Күн өткен сайын, уақыт өте келе.

КҮНПАРАҚ зат. **1.** Бір жылдық барлық мезгілі, айы мен аптасы белгілі бір жұйымен көрсетілген, белгіленген уақытта орындалатын істер көрсетілетін анықтама кітапша. **2.** Күнтізбе.

КҮНСА=ет. Күнге қыздырыну, күншуақтау. **КҮНСОҚТЫ:** күнсоқты болды. Күн өтті, күннің қызуы денесіне дарыды.

КҮНСУ Күнсі етістігінің қымыл атауы. **КҮНСІ**=ет. **1.** Күнге күю, күн түсу. **2.** Күн өту, шөлдеу. **3.** Күнге оңалу, түсін жоғалту.

КҮНСІЗ сын. Күн жоқ, қараңғы. // Белгілі бір күн өтпей. // Күнкөрісі қиын, тұрмысы ауыр, панаһсыз кісі.

КҮНСІРЕ=ет. Күнсү, күн астында жүру.

КҮНСІТ=ет. Күннің астында қалдыру, шөлдету, күн өткізу.

КҮНСІТУ Күнсіт етістігінің қымыл атауы. **КҮНТАЙЫМ** зат. экспр. Кішкентай баланы еркелеткенде, еміренгенде жаным деген мағынада айтылатын атауыш.

КҮНТАҚА зат. сөйл. **Көнтақа.** **КҮНТАРТҚЫШ** зат. <франц. loure> Күн сәулесін шоғырландыратын ойыс шыны.

КҮНТИМЕС зат. сөйл. Мал құйрығының асты.

КҮН-ТҮН зат. ойын. жерг. Бір жағы «күн», екінші жағы «түн» болып, екі топқа бөлініп ойнайтын ер балалар ойыны.

КҮН-ТҮН зат. Күндіз-түні, күні-түні.

Күн-түн демей. Ерте демей, кеш демей, үнемі уақытпен санаспай, тыным көрмей, дамылсыз. **Күн-түн қатты.** Дамыл таппады, тыным көрмеді.

КҮНТІЗБЕ зат. <лат. calendarium> Ұзақ уақыт мезгілін есептеудің аспан денелерінің көрінерлік қозғалысының ауық-ауық қайталану ерекшелігіне негізделген жүйесі.

КҮНТІЗБЕЛІК сын. Күнтізбеге сай, күнтізбе бойынша.

Күнтізбелік жоспар. а) пед. Мұғалімнің тоқсан, жыл көлемінде өткізетін сабақтарының

тақырыбы, мерзімі көрсетілетін жоспары. ә) экон. Жалпы кәсіпорын және оның жеке құрылымдық бөлімшелері (цехтар, телімдер, бригадалар, жұмыс орындары) үшін қысқа мерзімге (айға, тәулікке, маусымға, саатқа) арналған нақты өндірістік тапсырмаларды әзірлеуді қоса оралымды-өндірістік жоспарлаудың бір бөлігі. **Күнтізбелік жыл.** экон. Күнтізбе бойынша дәл есептелетін біржылдық уақыт кезеңі, сондай-ақ онымен сәйкес келетін есептік және есеп берілетін жыл. **Күнтізбелік суару жоспары.** су шар. Суару маусымының әр он күні сайын суарылатын жердің ауданы, қажетті суару мөлшері көрсетіліп жасалған күнтізбелік жоспар. **Күнтізбелік суару кестесі.** су шар. Шаруашылықта ауыспалы егістікті суару тәртібі.

КҮНҮДАЙ үст. Ертеден қара кешке дейін, күні бойы.

КҮНҮЗАҚ үст. Күні бойы.

КҮНҮЗАҚҚА үст. Ертеден қара кешке дейін.

КҮНҮЗАҚТЫ үст. сөйл. **Күңзақ.**

КҮНҮЗЫН үст. Күні бойы.

КҮНҮЗЫНҒА үст. Күңзын, күні бойы.

КҮНШЕ үст. **1.** Күнге ұқсап, күн сияқты.

2. Тәулік шамасы, күндей.

Күнше күркіреді. Күндей күркіреді.

КҮНШУАҚ зат. **1.** Күннің сәулесі, қызуы.

2. Күн қызуы мол түсетін ықпалын, шуақ жер, күңгей жақ. **3.** сөйл. **Күншығыс.**

КҮНШУАҚТА=ет. Күн көзіне жылыну.

КҮНШЫҒАР зат. колонер. Күннің шығу сәтін бейнелейтін өрнек, үлгі.

КҮНШЫҒЫС зат. **1.** Шығыс, жердің төрт тарабының күн шығатын жағы. **2.** Шығыс ел, мемлекет. **3.** жерг. Шығыс бағыттан соғатын теңіз желі.

Күншығыс елі. Жапония, жапон елі.

КҮНШІ сын. сөйл. **Күншіл.**

КҮНШІ=ет. Көре алмау, күндей.

КҮНШІЛ сын. Иштар, қызаншақ, көре алмайтын, күндегіш.

Күншіл дүние. поэт. Опасыз өмір, бүл жалған.

КҮНШІЛДІК зат. **1.** Иштарлық, көре алмаушылық, бақастық. **2.** Бәсекелестік, бақталастық.

Күншілдік етті. Көре алмады, иштарлық етті.

КҮНШІЛДІКТІК зат. сөйл. **Күншілдік** (бәсекелестік).

КҮНШІЛІК зат. сөйл. **Күншілдік.**

Күншілдік қылды [етті, жасады]. Қызғанды, көре алмады, иштарлық көрсетті.

КҮНШІЛІК зат. этн. 50-60 шақырымдай қашықтықты білдіретін халықтық өлшем.

Күншілік жер [жол]. этн. Аппен жеріндегі 50-60 шақырымдай қашықтықты білдіретін халықтық өлшем.

КҮНШІЛІКСІЗ сын. Бақассыз, талассыз, күншілдіктен аулақ.

КҮНШІЛІКТЕН үст. Алыстан, сондайдаң.

КҮНШІЛІКТЕЙ: бір күншіліктей болмады.

Бір күндегі болмады, тез, лезде өте шықты, тез ұмытылды.

КҮНІБҰРЫН үст. Ертерек, алдын ала, мерзімінен бұрын.

КҮНІГЕ үст. Күнде, күн сайын.

КҮНІЛГЕРІ үст. Алдын ала, мезгілінен бұрын, ертерек.

КҮНІМ зат. экспр. **1.** Баланы жақсы көріп еркелеткенде, еміренгенде «жаным» деген мағынада айтылатын атауыш. **2.** Сүйген адамның жақсы көретіндігін, еркелеткенін білдіргенде айтылатын атауыш.

КҮНІМЕН үст. **1.** Күні бойы, күнзақ.

2. Ұзақ уақыт.

КҮНІНДЕ үст. **1.** Күнде, күн сайын, кезінде.

2. Бір кездерде, өз заманында.

КҮНІНЕ үст. Күн сайын, күнде.

КҮНІС=ет. сөйл. **Күңсі.**

КҮНІ-ТҮН үст. сөйл. **Күні-түні.**

КҮНІ-ТҮНІ үст. **1.** Күндіз де, түнде де, күндіз-түні, тәулік бойы. **2.** Күні бойы. **3.** Үнемі, әрдайым, ылғи, әрқашан.

Күні-түні дем алмады. Дамыл көрмеді, тыным таппады.

КҮН зат. көне. Олжаға түскен не сатып алған, бас бостандығы, құқығы жоқ, төменгі әлеуметтік жікке жататын әйел адам.

Күн болды. Күндікте жүрді, қорлық, зорлық көрді. **Күн құрлы жоқ.** Ең төмен, қорлықта жүрген адамның да бір айтары болады деген мағынада. **Күн қылды.** Күндікте ұстады. **Күңің болайын.** Айтқаныңды екі етпейін, айтқаныңнан шықпайын.

КҮҢГІР зат. **1.** Алыстан не іші құйс нәрсеңнің түбінен жаңғырығы шығып, күңгірлеп, дүңгірлеп, түсініксіз естілетін дыбыс. **2.** Ақырын, күмбірлеп шығатын жағымды дауыс, қоңыр үн.

Күңгір дауыс. Қоңыр үн, жағымды баяу дауыс. **Күңгір етті.** а) Күңгірледі, жаңғырықты. ә) Күбірледі.

КҮҢГІРДЕЙ сын. Күңгір сияқты, күңгір тәрізді.

КҮҢГІР-ДҮҢГІР елік. Күмбір-күмбір, дүмбір-дүмбір еткен дыбысты білдіретін сөз.

КҮҢГІРЕ=ет. сөйл. **Күңгірле.**

КҮҢГІРЕНТ=ет. Күңгірлету, даңғырату, дүркірету.

КҮҢГІР-КҮБІР үст. Естілер-естілмес күбірлесіп.

КҮҢГІР-КҮҢГІР елік. Қайта-қайта күңгірлеген үлкен қоңыраулардан шығатын дыбысты және соған ұқсаған жаңғырықты білдіретін сөз. // Сөзі түсініксіздеу, көмескі үн.

Күңгір-күңгір етті. Күңгірлен кетті. **Күңгір-күңгір кісінеген.** Бабына келген, жарау (қазанат туралы).

КҮҢГІРЛЕ=ет. **1.** Бір нәрсеңнің түбінен шыққан дыбыстың кеңістікке жаңғырып барып естілуі, күңгір-күңгір етуі. **2.** Дауыстың алыстан көмескі естілуі, түсініксіз болуы. **3.** ауыс. Даңғырау.

КҮҢГІРЛЕК сын. Күңгірлеп тұратын (іші бос, құйс, жан-жағы жабық, ааштан жасалған затты ұрғанда шығатын дыбыстың сипаты).

КҮҢГІРЛЕН=ет. Даңғырлау.

КҮҢГІРЛЕС=ет. **1.** Күбірлесу, естілер-естілмес етіп сөйлесу. **2.** Күмбірлеу, жағымды қоңыр үн естілу.

КҮҢГІРЛЕУ=ет. Дүңгірлету, даңғырату.

КҮҢГІРТ сын. **1.** Жарығы аз, қарауытқан.

2. Қара қошқыр, қара сұр. **3.** Әлсіз, көмескі, анық емес, бұлғын емес. **4.** Түсініксіз, белгісіз, жұмбақ, айқын емес. **5.** ауыс. Көңілсіз, жабырқақты, сұрықсыз, тұнжыраулы. **6.** ауыс. Арам, теріс пияғлы.

Күңгірт жасыл. Ашық емес, қара сұр жасыл түс. **Күңгірт көзілдірік.** Көзді күн сәулесінен қорғайтын көзілдірік. **Күңгірт көк.** Ашық емес, қара көк түс. **Күңгірт қоңыр.** Ашық емес, қара қоңыр түс. **Күңгірт сары.** Ашық емес, қоңырқай сары түс. **Күңгірт тартты.** а) Күңгірттенді, қарауытты, қара қошқылданып, бұлғынғанды. ә) Мұңайды, тұнжырады. б) Естен шықты, ұмытылды. в) Бәсеңдеді, әлсіреді.

КҮҢГІРТСІЗ сын. Бүкпесіз, анық, шын мәнінде.

КҮҢГІРТТЕ=ет. **1.** Күңгірт ету, қараңғылау. **2.** Әрін алу, көмескілеу. **3.** ауыс. Түсініксіз етіп жұмбақтау.

КҮҢГІРТТЕЛ=ет. Күңгірт тарту, қарауытты, көмескілену.

КҮҢГІРТТЕН=ет. **1.** Күңгірт тарту, қарауытты, көмескілену, қара қошқылдану. **2.** ауыс. Қабақ ышту, сирлану.

КҮҢГІРТТЕУ сын. Анық емес, көмескілеу, бұлғынғыр, әлсіз.

КҮҢГІРТТЕУ Күңгіртте етістігінің қымыл атауы, күңгірт ету, қараңғылау.

КҮҢГІРТТІ сын. Күңгірт тартқан, сұрықсыз, жабырқақ, қара қошқыл.

КҮҢГІРТТІК зат. Жарық еместік, көмескілік, қараңғылық.

КҮҢДІК зат. көне. Әйелдердің бас бостандығы жоқтық, еріксіздік.

Күндікте жүрді. Біреудің күңі болды, өмірі біреудің босағасында өтті.

КҮҢК елік. Қысқа айтылған түсініксіздеу көмескі дыбысты бейнелейтін сөз.

Күңк демеді. Дыбыс шығармады, үндемеді. **Күңк етті.** Келіспейтінін, қарсы екенін, наразылығын бөсен дауыспен көмескілеу, түсініксіздеу етіп, қысқа айтты, мыңқ ете қалды.

КҮҢ-КЕБЕШ зат. көне. Жарлы-жалшы, жоқ-жітік.

КҮҢКЕШТІЛІК зат. Қыыншылығы мол, жоқшылықпен күн көру, азатты өмір сүру.

КҮҢКІГЕН сын. Елеусіз, бар-жоғы белгісіз, көптің бірі ретінде тіршілік ететін, топ жарып ортаға шықпаған қарапайым.

КҮҢК-КҮҢК елік. Келіспеушілік, қарсылық білдірген жағдайда немесе бір жаңалықты өзара талқылай бастағанда туындайтын адамның ренжу, наразылану, таңғалу күйін жеткізетін түсініксіз дыбысты бейнелейтін сөз; пыш-пыш.

Күңк-күңк етті. Түсініксіз, баяу үн қатты, пыш-пыш етті.

КҮҢКІЛ зат. 1. Ақырын ғана, естілер-естілмес етіп айтылған сөз. 2. Өсек-аяң, қаңқу сөз. 3. Наразылық, реніш.

Күңкіл қылды. Бетіне айтпай, сыртынан реніш білдірді, сөз етті. **Күңкіл сөз.** Наразылық, реніш, даурықпа әңгіме. **Күңкіл шығарды.** Ұрыс шығарды, наразылық білдірді.

КҮҢКІЛДЕ = ет. 1. Ақырын сөйлеу, түсініксіздеу, естілер-естілмес етіп айту. 2. Реніш білдіру, мыңқылдап мұрнының астынан сөйлеу, жақтырмазан күй таныту. 3. Кеңкілдеп жылау, жоқтау айту.

КҮҢКІЛДЕГІШ сын. Не болса соны сөз етіп жүретін, ренжігіш, пәлеқор. // Әр нәрсені сөз ететін, пәлеқор адам.

КҮҢКІЛДЕК сын. Ұсақ сөзді, пәлеқор.

КҮҢКІЛДЕС = ет. 1. Ақырын сөйлесу, өзара сыбырласу. 2. Өкпе-наздарын әңгіме етісу, өзара сөз қылысу.

КҮҢКІЛДЕСУ Күңкілдес етістігінің қимыл атауы; сөйлесу, кеңесу, өзара сырласу, талқыға салу.

КҮҢКІЛДЕУ Күңкілде етістігінің қимыл атауы. 1. Ақырын, естілер-естілмес етіп сөйлеу. 2. Жақтырмай наразылық білдіру, ренжіп, сөз қылу.

КҮҢКІЛ-СҮҢКІЛ зат. сөйл. Өсек-аяң, күңкіл-шүңкіл, пыш-пыш әңгіме.

КҮҢКІЛСІЗ сын. Күбір-сыбырсыз, өсек-аяңсыз.

КҮҢКІЛ-ШҮҢКІЛ зат. сөйл. Күбір-сыбыр, ұсақ әңгіме, күңкіл-сүңкіл.

КҮҢКІЛШІЛ сын. Өсекқұмар, өсек-аяң-шыл, сөз тасығыш.

КҮҢСІ = ет. Жағымсыз иіс шығу, көңірсу. **Күңсіп жүре берді.** Жайылды, тарады, етек алды.

КҮҢШАШ¹ зат. өс. Жалбыраған шаш сияқты дударланып өсетін қияқты ұзын шөп.

КҮҢШАШ² зат. экспр. **Күң.**

КҮҢШІЛДІК зат. сөйл. **Күңшілік.**

КҮҢШІЛІК зат. Күңдік, еріксіздік, қорлық, бас бостандығы жоқтық.

Күңшілік көрді. Күңдікте жүрді, бас бостандығы болмады, біреудің басыбайы күңі болды.

КҮҢІРЕН = ет. 1. Қайғылы, мұңды үн шығару, сай-сүйегін сырқыратып зарлы күй тарту. 2. Күйініп зарлану, азалану, қапалану. 3. ауыс. Күшті үн шығу, жаңғырыту, төңіректен даңғырлаған, дүңгірлеген дауыс естілу. 4. ауыс. Азан-қазан, у-шу болу. 5. ауыс. Қалың бұлт торлау, түнеру.

КҮҢІРЕНДІР = ет. Қайғылы, зарлы үнге толтыру, азаландыру, жаңғырту.

КҮҢІРЕНТ = ет. 1. Қайғылы, мұңды үнге бөлеу (күй тарту). 2. Зар қақтыру, зарлату. 3. ауыс. Күшті үн шығарту, жаңғыртыру; даусы дүр сілкілту.

КҮҢІРЕНУ Күңірен етістігінің қимыл атауы; күйініп зарлану, азалану, қапалану.

КҮҢІРЕНІС зат. Қайғы, шер. **КҮҢІРЕНІС** = ет. 1. Қайғы-мұңдарын шағысу. 2. ауыс. Сай-сүйегін сырқыратып зарлы күй тарту.

КҮҢІРЕТ = ет. сөйл. **Күңіретт.** 1. Қайғы-мұңға толы зарлы күй тарту. 2. ауыс. Күшті үн шығару, жаңғыртыру, даңғыра қағу.

КҮҢІРЕУ зат. сөйл. **Күңіре.**

КҮҢІРСІ = ет. сөйл. **Көңірсі.**

КҮҢІРСІК сын. сөйл. **Көңірсік.**

КҮҢІРСІТ = ет. сөйл. **Көңірсіт.**

КҮП¹ зат. Қауіп, күдік, күмән.

КҮП² зат. жерг. Көктемгі қар суы сақталатын жер.

КҮП³ елік. Суға сүңгігенде, шұңқырға, топыраққа т.б. секіріп не қиған түскенде шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

Күп берді. Тереңге іркілмей секіріп кетті, сүңгіп кетті. **Күп дегізді.** Күмп еткізді, тез салып жіберді; шұғыл, жедел. **Күп еге түсті [күп еге қалды].** а) Суға құлдады, күмп етіп түсіп кетті. ә) Кенеттен тап болды, үстінен түсті, дәл төбесінен түсті.

КҮП⁴: күп болды [болып кетті]. Барынша ісінді, быртиды, торсиды, күпшектей болды. **Күп боп істі [семірді].** Торсыт істі, быртиды; бойына ет, май жинады.

КҮПӨЙКЕ [ор. фуфайка] зат. сөйл. Сырылған қысқа сырт киім.

КҮПӨНЕ ор. зат. сөйл. **Шомеле.**

КҮПЕК зат. 1. аанат. <лат. preruptum>

Ер адамның жыныс мүшесінің басын жауып тұратын тері. 2. Еркек малдың жыныс мүшесін қаптап тұратын тері.

Күпек аурулары. мед. Ер балалардың жыныс мүшелеріндегі үрті аузының қабынып, зәр шығаруды қиындататын ауру.

КҮПЕ-КҮҢДІЗ үст. Күндіздің өзінде, нақ күндіз, тал түсте.

КҮПЕКШЕ зат. зерг. Іші қуыс, сырты төңкерілген қазан, күмбез тәрізді күміс әшекей.

КҮПЕН зат. көне. Күрке, лашық.

КҮПЖІКТЕ = ет. сөйл. **Күбіжікте.**

КҮПИ = ет. Өзіне ісіп-кебу, мардымсу, күмпию, әлдеқандай болу.

КҮПИТ = ет. Әлдеқандай ету, дардиту, күмпиту, лепірту.

КҮПКЕ [ор. купка] зат. Қышыма, қотыр сияқты ауруларды болдырмау мақсатымен қойды дәрілеген суға тоғытатын жер, шұңқыр.

КҮП-КҮҢГІРТ сын. Тым күңгірт, түңірің -кі, қою қараңғы.

КҮП-КҮП елік. Күбі піскенде естілетін дыбысты бейнелейтін сөз.

Күп-күп етті. Мақтанды, ісіп-кепті, өзіне-өзі сыймады.

КҮП-КҮРЕН сын. 1. Барынша күрен, қызыл күрен, қою күрен. 2. Тотыққан, қарауытқан, тұтыққан.

КҮПКІ зат. жерг. **Күпке.**

КҮПСЕ¹ сын. сөйл. **Күпсек.**

КҮПСЕ² = ет. сөйл. **Күпте.**

КҮПСЕК¹ зат. этн. Қалың, өсік жүнді теріден жасалған төсеніш.

КҮПСЕК² сын. Үлгілдек, жұмсақ, бос, мамық.

Күпсек қар. Қалың жауған ұлап қар.

КҮПСЕКТЕЙ сын. Күп боп іскен, быртиган.

КҮПСЕКТЕ = ет. Босату, қопсыту.

КҮПСЕР¹ зат. көне. Судан өткенде пайдаланылатын үрленген тері торсық.

КҮПСЕР² зат. этн. жерг. 1. Ұзындығы тізеден түсіп тұратын сырмалы сырт киім. 2. Әйелдер киетін мақталы шапанның түрі.

КҮПСЕРДҮЙ сын. Қалың, күмпиен.

КҮПСУ Күпсі етістігінің қимыл атауы; ісіп-кебу, күптіну.

КҮПСІ сын. сөйл. **Күпсек.**

КҮПСІ = ет. 1. Ісіп-кебу, күптіну, әлдеқандай болып дардио, дандайсу. 2. Жетісу, болып-толу, асып-тасу. 3. Коку, бөсу, лепіру. 4. Қызбалана даурығу, желік біту, елігу. 5. Маңғаздану, тәкаппарлану, асқақтау.

Күңдей күпсіді. фольк. Асып-тасты, болып-толды.

КҮПСІК сын. 1. сөйл. **Күпсек.** 2. ауыс. Мылжың, көпірме. // Күлкі тудыратын сөз.

КҮПСІН = ет. Өз-өзінен ісініп-кебіну, күптіну, әлдеқандай болып дардио.

КҮПСІНУ Күпсін етістігінің қимыл атауы; паңдану.

КҮПСІТ = ет. Өсіре айту, көпсіту, барынша әсірелеп айту.

КҮПТЕ = ет. көне. этн. 1. Кебеже, сандық, киіз үйдің сүйегін т.б. сыртын жез қаңылтырмен, мыспен айналдыра қаптау. 2. Киіз үйдің сүйегін, ер-тұрманды және т.б. күміспен қаптап әшекейлеу.

КҮПТЕЙ сын. 1. Күптіен, қалың. 2. Үлкен, семіз, күпшектей, етжеңді. 3. Быртыып ісіп кеткен, күлтілдеген.

Күптей болды. Быртыып істі, қампиды, торсиды.

КҮПТЕЛ = ет. Сырты айналдыра қапталу, күміс т.б. бағалы заттармен әшекейлену.

КҮПТЕН = ет. Күдіктену, іштей қобалжу, уайымдау.

КҮПТЕН² = ет. Мақтану, ісініп-кебіну, күпсіну.

КҮПТІ сын. 1. Шектен тыс, мейлінше тойған. 2. ауыс. Күдікті, дұдамал; көңіл күйіне әсер етіп мазалайтын, қобалжытатын.

Күпті болды. а) Майлы, күшті тамақты жегеннен кекірігі азып, ас қорыту жүйесі бұзылды. ә) Қобалжыды, уайымдады, алаң болды. **Күпті болу.** Майлы, күшті тамақты шамадан артық жегеннен асты сіңіре алмау, іші, қарны тырсыну.

Күпті етті [қылды]. а) Майлы, күшті асты аямай, мол беріп, денсаулығын бұзды, қарнын қампайтты, тойдырды. ә) Мазалады, бейжай етті, тынышын алды, қобалжытты. **Күпті көңіл.** Күмәнді, күдікті көңіл.

КҮПТГЕЙ сын. 1. Қамығыңқы, жабыр-қаңқы, күпті, мазасызданған. 2. Күдікті, дұдамал, жұмбақ, екішұты.

КҮПТГЕУ сын. Күмәнділеу, күдіктілеу.

КҮПТІЛ сын. Күпті, күдікті болан.

КҮПТІЛІК зат. Күдіктілік, екішұтылық, күмәнділік, толқушылық.

КҮПШЕК зат. 1. Арба дөңгелегінің білік кигізілетін, шабақтар қондырылатын тесіктері бар ортан бөлігі. 2. тех. Механизмдер мен аспаптардың білік немесе басқа бір деталь сұғылатындай өзектік тесігі бар, цилиндр не конус пішінді бөлшегі.

Күпшек сан. Саны жуан, жұмыр. **Күпшек санды бие.** Жұмыр саны бар бие.

КҮПШЕКТЕ = ет. Күпшектің жерге тиіп қалуы, көліктің бір батып, бір шығып, ақырындап жүруі.

КҮПШЕКТЕЙ сын. Өте үлкен, жуан, күптей.

Күпшектей болып істі. Быртыып істі, күптей болды.

КҮПШЕКТЕН = ет. Жуандау, жұмырлану, толу.

КҮП¹ зат. 1. этн. Матамен тысталған тері тон. 2. этн. Ішіне жабағы, жүң салып тігілген сырт киім, шапан. 3. этн. Жеңі сырт киім, жағасы бар, етегі ұзын жұқа шапан, плащ. 4. этн. Ішіне түйенің жүні салынған көрпе, жамылғы. 5. ауыс. Жүн. 6. ауыс. Ұла қар.

Күпі көрпе. этн. жерг. Ішіне түйе жүні салынған көрпе. **Күпіне сыймады.** Терісіне сыймады, асып-тасты, шірденді, болып-толды.

КҮПІ²: апы кіріп, күпі шықты. Асып-састы, абыржыды, сақсалақтады.

КҮПІ = ет. Лепіру, бөсу, мақтану.

КҮПІЛ зат. Бөспе сөз, мақтаншақтық.

КҮПІЛДЕ = ет. 1. сөйл. Дыбыстың қатты шығуы, самылдап анық естілу. 2. ауыс. Лепіру, бөсу, мақтану, ісіп-кебу. 3. ауыс. Қобалжу, дүгілдеу.

КҮПІЛДЕК¹ зат. сөйл. Піспектің басына бекітілген тесік-тесік тақтайша.

КҮПІЛДЕК² сын. Мақтаншақ, лепірме, боспе. // Лепірме, боспе адам.

КҮПІЛДЕС = ет. Екпіндеу, күшею, қоқилану, ісініп-кебінісу.

КҮПІЛДЕТ = ет. Күбідегі айранды піспекпен жоғары-төмен сапырып қозғап пісу.

КҮПІЛДЕУ Күпілде етістігінің қимыл атауы; лепіру, босу, мақтану.

КҮПІЛДІК зат. Бос сөз, мақтан, күпілдек.

КҮПІЛІ сын. 1. Күпі киген, күпісі бар.

2. Жүні қалың.

КҮПІН = ет. Мақтану, күпілдеу, ісініп-кебіну, лепіру.

КҮПІНІҚІРЕ = ет. Мақтаныңқырау, босіңкіреу.

КҮПІП [ар. كفر] зат. 1. діни. Құдайға илан-баушылық, иманы жоқтық. 2. діни. Исламды мойындамау немесе оның талаптарын бұзу, көпірлік. 3. ауыс. Теріс, қате.

Күпір болды. а) діни. Діннен шықты, дін жолынан адасты, күңәға батты. ә) Күңәлі, жазықты болды. **Күпір мінез.** Шәлкес, теріс қылық.

КҮПІРЕ зат. жерг. Кебек.

КҮПІРЛЕН = ет. Күпірлік жасау.

КҮПІРЛЕНУ Күпірлен етістігінің қимыл атауы. Менменсіп, тәкәттану.

КҮПІРЛІ сын. діни. Құдайға, дінге қарсы, күңәлі. // Жазықты, айыпты адам.

КҮПІРЛІК зат. Құдайға, дін жолына қарсы іс, күңә; астамшылық.

Күпірлік етті [келтірді]. Ислам талаптарын бұзды, күңә жасады.

КҮПІР-СҮПІР зат. сөйл. Дін жолына теріс әртүрлі іс, қылмыс.

КҮПІРСІ = ет. сөйл. Күпірлену, күпір болу.

КҮПІРШІЛІК зат. Күңәға батушылық, күпірлік.

КҮПІС = ет. Мақтану, лепірісу, ісініп-кебу.

КҮР зат. кәсіп. Теңіз жағасында пайда болатын мұз шоғыры.

КҮРБЕК зат. өс. Қабығы қалың, еті жұмсақ, дәмі тәтті қауын.

КҮРБЕЛДЕУ сын. жерг. Жастау, жасырақ, жасы кіші.

КҮРБЕЛЕКТЕ = ет. Қүйбежектеу, тартыншақтау, сасқалақтау.

КҮРБИ = ет. Күржию, күжірею, қорбию.

КҮРБІК зат. кәс. Қабығы қалың, еті жұмсақ тәтті қауын.

КҮРБІН = ет. Қүйбежектеу, тартыншақтау, қорыңу.

КҮРГЕЙЛЕ = ет. 1. Көлегейлеу, тасалау, бүркеу. 2. Қамалау, қоршау, жан-жақты қоршалу.

КҮРГЕЛЕ = ет. Бүркемелеу, жасыру.

КҮРД зат. Еуропалық нәсілдің алдыңғы азиялық тобына жататын халық.

Күрд тілі. Үндіеуропа тілдері шоғыры иран тілдері бұтағының солтүстік-батыс тобына жататын тіл.

КҮРДЕ зат. этн. Асау биені сауарда мойын жітке артқы аяғының бірін тірсегінен іліп қоятын арқан.

КҮРДЕЖІП зат. Асау биені сауғанда тептеу үшін алдыңғы бір аяғын мойнынан асып байлайтын жіп.

КҮРДЕК¹ зат. жерг. Жас төл мен арық малға арналған қора.

КҮРДЕК² сын. Қауққан, аумақты.

КҮРДЕК-КҮРДЕК сын. Топ-топ, шоқ-шоқ.

КҮРДЕКШЕ зат. сөйл. **Күртеше** (дене жылыды сақтап тұратын және қимылдауға қолайлы жеңсіз кеудеше).

КҮРДЕЛЕ = ет. этн. Жылқының мойнына арқан байлап, арқанның екінші шын шоқтығынан асырыл немесе қолтығының астынан, яғни бақайынан тұйықтап өткізіп, күштеп тартып, артық аяғын көтеруіне мәжбүр ету.

Күрделеп жығу. этн. Жылқыны жығудың тәсілі.

КҮРДЕЛЕН = ет. 1. Арту, көбею, күшею, молаю. 2. Ауырлау, қиындау, ірілеу. 3. Өсіп-жетілу, даму, өркендеу.

КҮРДЕЛЕНДІР = ет. 1. Қиындату, ауырлату. 2. Жетілдіру, дамыту.

КҮРДЕЛЕНДІРУ Күрделендір етістігінің қимыл атауы; жетілдіру, дамыту.

КҮРДЕЛЕНТ = ет. Әр құрамды; жан-жақты ету, жетілдіру.

КҮРДЕЛЕНУ Күрделен етістігінің қимыл атауы; өсіп-жетілу, даму, өркендеу.

КҮРДЕЛЕНУШІЛІК зат. Дамушылық, қиындаушылық.

КҮРДЕЛЕНІЛ = ет. Іріленілу, әр құрамды, жан-жақты етілу, дамытылу.

КҮРДЕЛЕУ Күрделе етістігінің қимыл атауы.

КҮРДЕЛІ сын. 1. Неше түрлі бөлікпен тұратын, көп құрамды. 2. Негізгі, басты, көрнекті, ірі, қомақты. 3. Елеулі, маңызды, қиын, өзекті. 4. Оқиғаса толы, ауырталығы мен қиыншылығы көп, шым-шытырық. 5. жерг. Қалың, мол. 6. ауыс. Оңай емес, қиын. 7. ауыс. Ауыр, қауіпті. 8. ауыс. Кең, іргелі.

Күрделі еңбек. Еңбеккерлердің мамандануын, арнайы дайындыққа қажет ететін еңбек. **Күрделі егістік.** лингв. Сөз тіркесімен берілген егістік. **Күрделі жанартау.** геол. Бірнеше шошағы мен кратері бар жанартау құрылысы. **Күрделі жыныды командалары бар компьютер.** инф. <ағыл. complex instruction set computer> **Күрделі мәшинелік командаларды жүзеге асыратын процессор.** Күрделі жөндеу. Толық, түгелдей қайта жөндеу. **Күрделі жұмсалым.** экон. Негізгі және айналым қорларының көлемін ұлғайтуға және құрылымын жақсартуға жұмсалатын бір жолғы шығынның сомасы. **Күрделі жұмсалымды қорғау.** экон. Мемлекетаралық деңгейде ресімделетін шетелдік инвесторлардың мүдделерін қорғау жөніндегі экономикалық, құқықтық және ұйымдық шаралар жүйесі. **Күрделі жұмсалымның ұдайы өндірістік құрылымы.** экон. Күрделі жұмсалымның негізгі қорлардың ұдайы өндірісіне жұмсалатын шығындардың сипатына тәуелді құрамы. **Күрделі жұмсалымның экономикалық тиімділігі.** экон. Негізгі құрал-жабдықтарды құруға немесе дамытуға арналған күрделі жұмсалымдардың шамасы мен алынған нәтижелердің арасалмағы. **Күрделі жүйе.** инф. <ағыл. informalized system> Дәл сипаттамасы ғылыми мәселені білдіретін жүйе. **Күрделі зат.** хим. Молекулалары әртүрлі элементтердің атомдарынан құралған заттар. **Күрделі зерттеу.** Жан-жақты, толық түрде терең, байсалды зерттеу. **Күрделі интервал.** муз. Октавадан жоғары тондардың арақатынасы. **Күрделі кен жұмыстары.** кен. Ашық өдіспен қазу кезінде ашатын (күрделі орлар) және жарма (жарма орлар немесе қазаныңқырлар) кен қазбаларын жүргізу, пайдалы қазылым шоғырын жауып жатқан және жанартау жыныстарды әкету және алғашқы үйінді тұрғызу жөніндегі бүкіл жұмыс кешені. **Күрделі қазба.** кен. Жер астында қазылған кенді сыртқа шығару, жұмыс орындарын жер үстімен және шахта оқпанымен байланыстыру, жұмысшылардың және кен қазғыш, тасығыш мәшине-механизмдердің қатынасы үшін жүргізілетін қазбалар. **Күрделі қаражат салымы.** с у шар. Суармалы жерге жұмсалатын ақша қаражаты, жаңа суармалы жерді пайдалану кезінде су құрылыстарын қалпына келтіруге арналған қаржы. **Күрделі қаржы.** а) экон. Ірі құрылыстарға бөлінген ақша. ә) экон. Негізгі капиталға (негізгі құрал-жабдыққа) жұмсалатын инвестиция, экономика салаларында негізгі қорларды жасауға, ұдайы қалпына келтіруге жұмсалатын материалдық, экономикалық және қаржы қорларының (құндық, ақшалай баамен) жиынтығы. **Күрделі құрылыс.** а) құр. Өндірістік және бейөндірістік негізгі қорлардың қайта жаңғыртылуы

қамтамасыз ететін әзірлік жүйесі, өзінің барлық нышандарында мемлекет тарапынан барынша қатаң тәртіпке бағындырылған құрылыс түрі. ә) экон. Экономиканың өндірістік және өндірістік емес мақсаттағы негізгі қорлардың ұдайылығы ұдайы өндірісін қамтамасыз ететін саласы. **Күрделі минералдық тыңайтқыштар.** хим. Қатты немесе сұйық кешенді минералдық тыңайтқыштар. **Күрделі нәруыздар.** биол. Нәруыздардың нәруыз емес заттармен биологиялық белсенді кешендері. **Күрделі сөз.** лингв. Сөзжасамның аналитикалық тәсілі арқылы жасалатын екі немесе одан да көп түбірден құралған сөз. **Күрделі тас.** спорт. Шахматтағы фрез бен ладыя фигураларының жиынтық аты. **Күрделі әзірлік конденсация.** хим. Сілтілік ортада құрамдарында активтелген метилден немесе метил топтары бар карбон қышқылдары эфирлерінің екі молекуласының арасында жүретін химиялық реакция.

КҮРДЕЛІГҮЛДІЛЕР зат. бот. <лат. compositae> Қос жарнақты өсімдіктердің бір тұқымдасы.

КҮРДЕЛІ-КҮРДЕЛІ сын. Өте күрделі, мәнді, маңызды.

КҮРДЕЛІЛЕН = ет. Ірілену, жетілу, қиындау.

КҮРДЕЛІЛЕНУ Күрделілен етістігінің қимыл атауы; ірілену, жетілдірілу, даму, өркендеу.

КҮРДЕЛІЛЕУ сын. Қиындау, күрделірек, ауырлау.

КҮРДЕЛІЛІК зат. 1. Қиындық, шым-шытырықтық. 2. Маңыздылық, мәнділік, жауаптылық. 3. инф. <ағыл. complexity> Өңделетін мәліметтердің көлеміне байланысты осы алгоритм сипаттайтын бағдарламаның орындалу уақытына тәуелділікті анықтайтын алгоритм сипаттамасы.

КҮРДЕЛІРЕК сын. 1. Көп құрамды, әр жақты, сан қырлы. 2. ауыс. Қиынрақ, ауырлау. 3. ауыс. Жетілген, дамытылған.

КҮРЕ¹ сын. Негізгі, басты, өзекті, маңызды.

Күре жол. Үлкен жол, даңғыл жол. **Күре із.** Қар бетіне түскен айқын, анық із.

КҮРЕ² зат. ескікіт. Meshit.

КҮРЕ³ зат. көне. Будда дініндегілердің құлшылық жасаушылардың габдатханасы.

КҮРЕ = ет. Күрекпен жинау, ысыру.

Күреп алды. Мол алды, шап етекпен, белшеден басты, молшылыққа тап болды.

КҮРЕГЕЙЛЕ = ет. сөйл. **Күргейле.**

КҮРЕК зат. 1. Үш жағы жұқа, жалтақ темірден не ағаштан жасалған, қазуға, күреуге арналған шаруашылық құралы. 2. Ескек.

Күрек алу. Қар күреу, қар тазалау. **Күрек аршысты.** Қар тазаласты. **Күрекке бөк табылады.** Қайратың болса далада қалмайсың, екі қолға бір жұмыс табылады деген мағынада.

Күрек сақал. Үш жағы сүйір қауға сақал. **Күрек тіс.** анат. <лат. dentes incisivi> а) Ауызды ашқанда алдымен көзге түсетін үстіңгі екі тіс. ә) Малдың алдыңғы тістері. **Күрек тісін көрсетті.** Күлді, ыржиды.

КҮРЕКАЯҚТЫ: күрекаяқты ұлу. зоол. <лат. scaphopoda> Моллюскілер типінің бір класы.

КҮРЕКТЕ = ет. Күрекпен қазу, күрекпен жинау, лақтыру.

Күрекпен алды [тапты]. сөйл. **Күреп алды.** Күрекпен шашты. Беталды жұмсады, ысырап етті.

КҮРЕКТЕЙ сын. Күрек сияқты, күрек тәрізді, күрек пішіндес, сүйір.

КҮРЕКШЕ зат. Кішкене күрек.

Күрекшелі конвейер. тех. Науадағы немесе құбырадағы жүктерді қалақшалармен жылжытатын қондырғы.

КҮРЕКШІ зат. Күрекпен жұмыс істейтін адам, күрекпен тиеуші, қазушы.

КҮРЕЛ = ет. Күрекпен жиналу, ысырылу, тазалану.

КҮРЕН зат. ескікіт. Қол, әскер, жасақ.
КҮРЕН сын. 1. Қызыл қоңыр, қошқылтым.
 / Қызыл қоңыр, қошқылтым түс. 2. Түзінде қызғылт-қоңыр қылшығы басым (жылқы).
 3. ауыс. Жабығыңқы, қуаң, түнжыр.

Күрең бие. Қызыл қоңыр, қошқылтым түсті бие. **Күрең жол.** Кең, даңғыл жол. **Күрең жон.** Күрең тартып жатқан жон, қырат. **Күрең күз.** поэт. Жабығыңқы, қуаң, түнжыр күзгі уақыт. **Күрең қабак.** Көңілсіз, ренішті, түнжыр, түнерген жүз. **Күрең қабак [қабактау]** болды. Ұрысты, ренжісті. **Күрең қабактанды.** Түнжырады, ренжіді, налыды. **Күрең қошқыл.** Қошқылданған қою қызыл (түс). **Күрең қызыл.** Күреңденген қызыл түс. **Күрең мұн.** Реніш, жабырқаңқы көңіл күй. **Күрең сары.** Күрең тартқан қою сары түс. **Күрең тартты.** Күреңденді, күреңтті. **Күрең тау.** Қызғылтым түсті, қоңырқай тартқан тау. **Күрең төбел.** Маңдайында төбелі бар күрең жылқы. **Күрең төбелденді.** Күрең тартып өзгерді, құбылды. **Күрең [қозы күрең] шай.** Қаймақ, сүт қатқан (құйған) қою шай.

КҮРЕҢДЕ = ет. Күрең түске ену, күреңіту.
КҮРЕҢДЕН = ет. Күрең тарту, күрең түске ену.

КҮРЕҢДЕНДІР = ет. Күрең тарттыру, күрең түске енгізу.

КҮРЕҢДЕТ = ет. Түсін күрең ету.
КҮРЕҢДЕУ сын. Күрең тартқан, солғын күрең түсті.

КҮРЕҢКЕЙ зат. өс. Олеңшоптің бір түрі.
КҮРЕҢКЕЙ сын. **Күреңдеу.**

КҮРЕНОТ зат. өс. <лат. epilobium> Күреңот тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптесін өсімдік немесе шала бұта.

Күреңот тұқымдасы. бот. <лат. onagraceae> Қос жарнақты, бір не көпжылдық шөптесін, бұташық өсімдіктер.

КҮРЕНОТТАР зат. бот. <лат. onagraceae> **Күреңот тұқымдасы.**

КҮРЕҢСЕ зат. өс. <лат. beckmannia> Астық тұқымдасы, бекмания туысына жататын саздау жерге шығатын шабындық шөптесін өсімдік.

КҮРЕҢСЕ сын. Күреңдеу, күреңіткен.
Күреңсе тартты. Күреңітті, күреңденді.

КҮРЕҢСЕЛІ сын. Күреңсе өскен.
КҮРЕҢШЕ зат. сөйл. **Күреңсе**.

КҮРЕҢІТ = ет. Күрең тарту, күреңдену.
КҮРЕС зат. 1. Екі адамның белдесіп, бірін-

бірі жығуды, жауырынын жерге тигізуді мақсат етіп күш сынасуы. 2. саяси. Бас бостандығы, ұлт азаттығы үшін қарама-қарсы көзқарастағы топтар арасында болатын тартыс, қақтығыс, шайқас, соғыс. 3. филос. Алуан түрлі қарама-қайшылықтардың арасындағы талас, тартыс, дау, бірін-бірі жеңу жолындағы қимыл, әрекет. 4. Адамдардың табиғатты қорғау, азық-түлік молшылығын жасау, бақытты өмір сүру жолындағы қимыл-әрекеті, еңбегі, шара қолдануы, алдын алуы.

Күрес ашты. Шара қолданды. **Күрес ашу.** Қарсыласу, күрес жариялау. **Күрес жүргізу.** Шара қолдану, қарсы амалдар жасау. **Күреске салды.** Ұрыс-соғыста пайдаланды. **Күреске түсірді.** Күрестірді, күш сынастырды.

КҮРЕС = ет. Бірге күреу, ысырысу.
КҮРЕСКЕР зат. 1. сөйл. Күреске түсетін адам, палуан. 2. Халық мүддесі үшін күресуші адам, қайраткер.

КҮРЕСКЕРЛІК зат. Аянбай күресушілік, қайраткерлік.

КҮРЕСКЕРЛІК сын. Күрескерге тән, күрескерге қатысты.

КҮРЕССІЗ үст. Күреспей, тартыссыз.

КҮРЕСТЕС сын. Қиын-қыстауда бірге болған, бірге күрескен, мүдделері бір, майдандас.

КҮРЕСТІР = ет. Бірін-бірі жығуды мақсат етіп күш сынастыру.

КҮРЕСТІРУ Күрестір етістігінің қимыл атауы; күш сынастыру, алыстыру.

КҮРЕСТІРІЛ = ет. Күш сынастырылу, күреске түсірілу.

КҮРЕСУ Күрес етістігінің қимыл атауы. 1. Шайқасу, алысу, қарсы әрекет ету, қарсыласу.

2. Шара қолдану, қарсы амалдар жүргізу.
КҮРЕСУШ зат. **Күрескер.**

КҮРЕСУШ сын. **Күрескер,** халық мүддесін қорғау мақсатымен тынымсыз еңбектеніп, әрекет жасаушы қайраткер, күрес жүргізуші.

КҮРЕСШДЕЙ сын. Күресші сияқты, күресші тәрізді, палуандай.

КҮРЕСШЛ сын. Күресті сүйетін, күрес-құмар.

КҮРЕСШЛДІК зат. Күреске берілгендік, күресқұмарлық.

КҮРЕСІН зат. 1. Күрелген қардың үйіндісі, күртік үйінді. 2. Қары күрелген жер. 3. Құл, қоқшыс үйлен жер.

КҮРЕТАМЫР зат. 1. анат. <лат. vena және jugularis – мойындырық> Қан жүретін үлкен тамырлар, негізгі қан жолы. 2. ауыс. Негізгі тетік, өзек.

Күретамырын адырайтты. Қызараңдады, қызбалық көрсетті.

КҮРЕТУ Күре етістігінің қимыл атауы; күректі пайдаланып қарды, малдың қиын т.б. нәрселерді ысырып тазалау.

КҮРЕУКЕ зат. сөйл. **Кіреуке.**

КҮРЕУЛІ сын. Күреп, тазалан қойған.
КҮРЕШ ор. зат. жерг. Ақша, теңге.

КҮРЕШКЕ [ор. кружка] зат. Тұтқалы, қалайы қаңылтырдан жасалған су (шай) ішуе арналған шағын ыдыс.

КҮРЕЖЕНДЕ = ет. Қалбалақтау, бірсеңдеу, бүкірейіп, күжірейіп жүру.

КҮРЖИ = ет. 1. Желке, жауырын тұсының күжіреуі, томпағы. 2. Қорбио, оралымсыз, үлкен болып көріну.

КҮРЖИТ = ет. Желке, жауырын тұсын күжірейту.

КҮРЖІНКІРЕ = ет. Күржие түсу.

КҮРЖІ зат. сөйл. **Күрзі.**

КҮРЖІР зат. жерг. Қоржынның аузындағы ілгек.

КҮРЖІК сын. Бүкір, құныс, жауырыны томпайған.

Күржік жауырын. Томпақ жауырын.
КҮРЖІКТЕУ сын. Бүкірейген, еңкіш тартқан, жауырыны томпақтау.

КҮРЖІКТІК зат. Жауырыны томпақтық, еңкіштік.

КҮРЖІЛЕ = ет. жерг. Қоржынның аузын бекітіп байлау, ілгектеу.

КҮРЖІНДЕ = ет. Күржің-күржің ету, мықшындау, құржындау.

КҮРЖІНДЕТ = ет. Күржің-күржің еткізу, мықшындату, құржындату.

КҮРЗІ [ир. كرز] зат. көне. Салмақты болу үшін бір басына қорғасын құйып жасалған шоқпар тәрізді қару.

КҮРЗІ зат. сөйл. **Күрсі.**
КҮРЗІДЕЙ сын. Күрзі сияқты, күрзі тәрізді.

КҮРЗІКЕШ зат. Күрзі жұмсаудың шебері.
КҮРЗІЛЕС = ет. Күрзі сілтесу, күрзі жұмсап шайқасу.

КҮРЗІЛІ сын. Күрзісі бар, күрзімен қаруланған.

КҮРЗІ-МҮРЗІ зат. сөйл. Күрзі және т. б. қару-жарақ.

КҮРК елік. Тамақты құрнай жетелгенде шығатын қысқа дыбысты бейнелейтін сөз.

Күрк етті. Қысқа, келте үн (жетел т. б.) шықты.

КҮРКЕ зат. 1. Кошуге өте қолайлы, икемді, шағын баспана, лашық, шайла, тарқа. 2. Малға, құсқа жасалған қора, ықтасын. 3. сөйл. Дүкен.

Күркек құлады. Түптің ошты, үйі иесіз қалды.
КҮРКЕДЕЙ сын. Күрке сияқты, күрке тәрізді.

КҮРКЕ-КҮРКЕ сын. Топ-топ, шоқ-шоқ.
КҮРКЕЛЕ = ет. 1. Күрке сияқты ету.

2. ауыс. Қорғаштау, бүркемелеу, жан-жағынан қымтап бастырмалау. 3. ауыс. Жасыру, байқатпау, көресптеу.

КҮРКЕЛЕН = ет. Күрке тәріздену, күрке сияқтану.

КҮРКЕЛІ сын. Күркесі бар, күрке тіккен.
КҮРКЕЛІК сын. Күрке жасауға жететін, күрке боларлық.

КҮРКЕТАУЫҚ зат. зоол. Тауық тәрізділер отряды, күркетауық тұқымдасына жататын тауықтан гөрі мойын, сирағы ұзындау, ірілеу үй құсы.

КҮРКЕШЕ зат. Күркенің кішірек, шағын түрі, күркейік.

КҮРКЕШК зат. Кішкене күрке, күркеше, пана боларлық шағын ықтасын.

КҮР-КҮР елік. Күрілдеген, күркіреген дыбысты бейнелейтін сөз.

Күр-күр еткізді. Күрілдеген, күр-күр еткен дыбыс шығарды. **Күр-күр етті.** а) Күр-күр еткен дыбыс шығарды, гүрілдеді, бүрк-сарқ етті. ә) Гүж-гүж етті, артылдады.

КҮРК-КҮРК елік. Күркілдеген дыбыстың дүркін-дүркін қайталануын бейнелейтін сөз.

Күрк-күрк етті. Күркілдеген дыбыс шығарды. **Күрк-күрк жөтелді.** а) Өкпе, тыныс жолдары қабынған адам, мал дүркін-дүркін жөтелді. ә) бейн. Зеңбірек т.б. дүркін-дүркін атылды.

КҮРКІЛ зат. Жөтелгенде шығатын жағымсыз, ащы дыбыс.

КҮРКІЛДЕ = ет. 1. Өкпе, тыныс жолдары ауырған адамның, малдың дүркін-дүркін, күрк-күрк етіп жөтелуі. 2. Бураның шабынуы, жарару.

3. Тауықтың шөжелеріне үн қатуы, дыбыс білдіруі. 4. Судан гүрілдеген шу шығу. 5. Мотор үнінің толқынданып естілуі.

КҮРКІЛДЕК сын. Күркілдей беретін, көп жөтелетін.

КҮРКІЛДЕС = ет. Күбірлесу, күбір-күбір етісу, өзара сыбырласу.

КҮРКІЛДЕТ = ет. 1. Күрк-күрк еткізін жөтелдіру. 2. ауыс. Зеңбіректі гүрсілдетіп ату.

КҮРКІЛДЕУ Күркілде етістігінің қимыл атауы. 1. Күрк-күрк жөтелу, адамның не малдың қолқасын, тамағын қырып шыққан жағымсыз дауыстың естілуі. 2. Тауық, кептер т.б. құстардың күрк-күрк еткен дыбыс шығаруы.

КҮРКІН зат. кәс. Қолдің, өзеннің жағаларында жүретін ұсақ балық.

КҮРКІР зат. 1. Бұлтты күндері найзағай жарқылдағанда пайда болатын жаңғырыққан дыбыс. 2. Тасқындап аққан өзен суының шуылы.

3. Мотор үні, техникалық құрылғылардың гүрілі. 4. Оқ атылғанда пайда болатын жаңғырық.

КҮРКІРЕ = ет. 1. Найзағай жарқылдаған кезде жаңғырыққан күшті дыбыстың естілуі. 2. Бұрқыран-сарқырау, күрілдеу, сарылдау.

3. Күржілдеу, барқырау, қолқа тамақты қырып, кернап шыққан жуан дауыстың естілуі. 4. Оқ атылып, гүрсілдеу, жаңғыру. 5. Мотордың жұмыс істеуі, гүрілдеу. 6. ауыс. Асып-тасу, болып-толу, дәуірлеу.

КҮРКІРЕК зат. Күркіреп тұратын, тынымсыз күркілдейтін дыбыс.

КҮРКІРЕП-САРҚЫРА = ет. Неше түрлі үнмен күркіреу, ерсілі-қарсылы сапырылысып сарқырау.

КҮРКІРЕС = ет. 1. Жаңғырыққан күшті дыбыс шығарысу, күркілдесу. 2. Өзен суының тасқындап алуы, сарылдап, сарқырасу.

КҮРКІРЕТ = ет. Жаңғырыққан күшті дыбыс шығарту, гүрілдетіп жаңғырықтыру.

КҮРКІРЕУ Күркіре етістігінің қимыл атауы; күшті дыбыс шығару.

КҮРКІРЕУІК сын. 1. Күр-күр еткен, гүрілдек. 2. Күрілдеген, ағымы күшті. // Сарқырама, құлама.

Күркіреуік газ. хим. Екі көлем сүтек, бір көлем оттектен тұратын газ. **Күркіреуік сынап.** ф.и.з. Жылудан немесе механикалық әсерден жарылатын және өз денауациясы арқылы басқа жарғыш заттардың жарылысын туғызатын бастамайы жарғыш зат.

КҮРЛЕ= ет. жерг. 1. жерг. *Күрлдеу*, күркүреу. 2. ауыс. *Дәуірлеу*, дүрлдеу, қолы жүру.

КҮРЛЕН= ет. жерг. *Жұқа қабыршақтану*, қаймақшу.

КҮРМЕ зат. жерг. 1. *Кеудеге киетін, матадан арасына мақта немесе жүн салынып, қалыңдатылып тігілген жеңсіз киім*. 2. *Костом ішінен киетін жеңсіз киім, көкірекше*.

КҮРМЕ= ет. 1. *Арқан, жіпті, бауды ілгектеп байлау*. 2. ауыс. *Қарым-қатынасы ажырамастай етіп байланыстыру*. 3. ауыс. *Тежеу, кедергі жасау, еркіне жібермеу*.

Күрмен байлау. этн. *Арқан, жіпті қолдың басына орап барып әрі берік, әрі тез шешілетін етіп, ілмектеп байлау*.

КҮРМЕК зат. өс. <лат. *echinocloa mastocarpa*> 1. *Астық тұқымдасы, қонақ тұысына жататын бір жылдық шөптесін өсімдік; күріш арасында өсетін арам шөп*. 2. *Күріштің арасында араласып жүретін дәні*.

КҮРМЕКСІЗ сын. *Күрмегі жоқ, күрмек араласпаған*.

КҮРМЕКТЕ= ет. *Шандып байлау, күрмеу*. **КҮРМЕЛ**= ет. 1. *Ілмектеп байлау, шиедену, түйінделу*. 2. ауыс. *Бөгелу, іркілу, тосылу, кедергіге кезігу*. 3. ауыс. *Тұтығу, күмілжу, ашық айта алмау, сақсақлақтан булығы*. 4. ауыс. *Бүркелу, көмілу, тұншығу, бастырылу*.

КҮРМЕЛДІР= ет. *Нәшіне келтіру, ой ерекшелеу*.

КҮРМЕЛЕ= ет. *Күрмен байлау, шанду*. **КҮРМЕЛУ** *Күрмел етістігінің қимыл атауы; тұтығу, күмілжу, шатасу*.

КҮРМЕЛУЛ сын. *Күрмеліп байланған*. **КҮРМЕЛІҢКІРЕ**= ет. *Тұтығыңқырау, кекештеніңкіреу, күмілжіңкіреу*.

КҮРМЕТІЛ= ет. сөйл. **Күрмел**. **КҮРМЕУ**¹ зат. 1. этн. *Арқан, жіп байлау тәсілі, қазақша жіп байлаудың бір түрі*. 2. ауыс. *Кедергі, тосқауыл, қол-аяққа оратылған қиындық*. 3. ауыс. *Тұйткіл, түйін, еңсені көтертпейтін кедергі*.

КҮРМЕУ² *Күрме етістігінің қимыл атауы; байлау; бөгелу, тежеу, еркіне жібермеу*.

Күрмеуге келмеді. *Келте, шолақ, қысқа болды*. **Күрмеуге келмейтін қысқа жіптей көреді**. *Өмірді өте қысқа деп ойлайды*. **Күрмеу салды**. а) *Бұғалық, тұзақ салды, күрмен байлады*. ә) *Кедергі болды*.

КҮРМЕУЛІ сын. 1. *Күрмен байланған, байлаулы, шырмаулы, шандулы*. 2. ауыс. *Жағдайы, шамасы жоқ, әлі кеткен*.

КҮРМЕУСІЗ сын. *Күрмелмеген, күрмен байланбаған*.

КҮРП елік. *Бие, сиыр сауғанда азаранның шұңғыл ыдысқа құйылуынан шығатын дыбысты және қалың қарды салмақпен басқанда естілетін дыбысты бейнелейтін сөз*.

Күрп етті. а) *Күрп еткен дыбыс шықты*. ә) *Олжаға белшеден батты, даярға тап болды*.

КҮРП-КҮРП елік. 1. *Ыдыс толы көпіршіген сүттің үстіне онан әрі мал сауғанда, айранды, қымызды піскенде, су шайқалғанда естілетін дыбысты бейнелейтін сөз*. 2. *Ішіне су кірген аяққылмен, кең етікпен жүргенде естілетін дыбысты бейнелейтін сөз*. 3. *Омбы қарды, топырақты, құмды салмақ сала басқанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз*.

Күрп-күрп етті. *Күрпілдеді, күрпілдеген дыбыс шығарды*.

КҮРПҚ сын. *Етженді, мыртық, быртиган*. **КҮРПІЛДЕ**= ет. 1. *Мал сауғанда сүттің ыдысқа күрп-күрп етіп құйылуды, ыдыстағы сүттің шайқалуы*. 2. *Сабадағы қымыз, күбідегі айранды піскен кездегі күрп-күрп ету*. 3. *Қортылау, қолп-қолп, күрп-күрп ету*. 4. *Борпылдау, борау*.

КҮРПІЛДЕТ= ет. 1. *Күрп-күрп еткізіп мал сауу*. 2. *Сабадағы қымызды, күбідегі айранды пісу*. 3. *Күрп-күрп еткізіп суды шайқау, малту*. 4. *Қалың қарды, топтырақты, құмды күрп-күрп басып жүру, борпылдау*. 4. *Мыжылып,*

тапталып қалған жастықты, көпшікті т.б. қағып, ішіндегі жүнін кептіру, көпсіту.

КҮРС елік. *Салмақты нәрсе т. б. құлағанда шығатын гүрс еткен дыбысты бейнелейтін сөз*.

Күрс берді. *Күп берді, қойып кетті*. **Күрс етті**. а) *Гүрс етіп құлады*. ә) *Тарс етті, атылды*.

КҮРСИ зат. ескікіт. **Күрсі**.

КҮРС-КҮРС елік. 1. *Салмақты зат бірінен соң бірі жалп-жалп құлағанда естілетін дыбысты бейнелейтін сөз*. 2. *Оқ атылғанда шығатын тарс-түрс еткен дыбысты бейнелейтін сөз*. 3. *Ауыр затпен (кетпен, балға т.б.) күш сала ұрғанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз*.

Күрс-күрс етті. а) *Күрсілдеді, гүрсілдеген дыбыс шықты*. ә) *Ырс-ырс етті, ентігіп дем алды*.

КҮРСІ [ар. كرسى] зат. көне. 1. *Орындық, жайғасып отыруға арналған жиһаз*. 2. *Тақ, мінбе*. 3. *Құран т. б. діни кітаптарды қоятын қойғыш*.

КҮРСІЛ зат. *Күрс-күрс еткен дыбыс, кенеттен жаңғырған күшті дыбыс, гүрсіл*.

КҮРСІЛДЕ= ет. 1. *Күрс-күрс ету, гүрсілдеу, тарсылдау*. 2. *Ауру адамның қиналып дем алуы, ыңқылдау, ентігу*. 3. *Ырсылдау, ырылдау, арсылдау*.

КҮРСІЛДЕК сын. *Күтілдек, мақтаншақ*. **КҮРСІЛДЕТ**= ет. 1. *Қатты күшпен ұрып, күрс-күрс еткізу, жер-дүниені жаңғырттып гүрсілдету, тарсылдату*. 2. *Сабадағы қымызды пісу, сағыру*. 3. *Қытыр-қытыр еткізіп, күтірлетіп жеу*.

Күрсілдете соқты. сөйл. *Күтірлетіп, сүйсініп жеді*.

КҮРСІН= ет. *Адамның өз қайғы-қасіретін, өкініш-ренішін, сағынышын т. б. дем алысы арқылы білдіруі, аһылап-үңілеу, көкірегі қарс айырылу*.

КҮРСІНДІР= ет. *Қайғы-қасіретке батыру, тұнжырату, аһылап-үңілету, көңілді күтті ету*.

КҮРСІНТ= ет. 1. *Әр нәрсені ойлап күрсінуге мәжбүр ету, көңіліне қаяу салу*. 2. ауыс. *Қапы қалдыру, сан соқтыру, сағын сындыру, өкіндірту*.

КҮРСІНУ *Күрсін етістігінің қимыл атауы; қайғыру, мұңаю, аһылап-үңілеу, қамығу*.

КҮРСІНС зат. *Қайғы-қасіретке, өкініш, ренішке, сағынышқа толы дем алыс, аһ-үң*.

КҮРСІНС= ет. 1. *Ауыр дем алып, аһылап-үңілеп қамығысу, мұңайысу*. 2. ауыс. *Мән-жайды түсінбеу, аң-таң болу*.

КҮРТ¹ зат. мақшар. *Жоң мен үлектен туған түбі*.

КҮРТ² үст. 1. *Бірден, тез, кенет, лезде*. 2. *Шұғыл, жедел*. 3. *Ерекше, тосын*. 4. *Күтпеген жерден, төтенше, аяқ астынан, оқыс*. 5. ауыс. *Морт, оғаш, тоң*.

Күрт кетті. а) *Тез, жылдам кетті*. ә) *Бірден ашуланды, дорекі мінез көрсетті*. **Күрт мінез**. *Тосын, шалт мінез*. **Күрт сынды**. а) *Морт кетті, бірден сынды*. ә) *Бірден мойыды, қатты жасыды, жүні жығылды*. **Күрт түсті**. *Бірден мойыды, жүні жығылды, жасыды*. **Күрт түсу**. *Бірден жасу, жүні жығылу, мою, көкірегі түсу*.

КҮРТ³ елік. *Қатты нәрсе морт сығанда, бірден, тез үзілгенде шығатын дыбысты бейнелейтін сөз*.

Күрт етті. *Күрт еткен, тырс еткен дыбыс шығарды*. **Күрт сынды**. *Жүнжіп кетті, басылып қалды*.

КҮРТЕ зат. *Былғарыдан не сырттық матадан астар салып тігілген қысқа сырт киім*.

Күрте көйлек. *Қалың, жылы көйлек, гимнастерка*.

КҮРТЕ: күрте қар. сөйл. **Күртік қар**.

КҮРТЕҢ: күртең қақты. жерг. *Жедел қимылдады*.

КҮРТЕШЕ зат. *Қысқалау, кішірек күрте*.

КҮРТЕК [лат. *curtus*] зат. сөйл. **Күрте**. **КҮРТ-КҮРТ** елік. 1. *Қатты нәрсені, шөпті шайнағанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз*. 2. *Беті қатайыңқырап, нығыздалып қалған қармен жүргенде естілетін дыбысты бейнелейтін*

сөз. 3. *Құраған заттың, бұтаның сынған, үзілген кезінде естілетін дыбысты бейнелейтін сөз*.

Күрт-күрт етті. *Қайта-қайта күртілдеген дыбыс шықты*.

КҮРТКІ зат. сөйл. **Күрте**.

КҮРТПАҢ зат. жерг. *Тортбақ, жүндес келген бұдан түйенің азындаған түрі*.

КҮРТТІК зат. *Дорекілік, тоңмойындық, бірбеткейлік*.

КҮРТІК¹ зат. *Нығыздалған, соқталанған қар; қар үйіндісі*.

Күртік [омбы] қар. *Қалың омбы қар; нығыздалған, қалың түскен қар*.

КҮРТІК² зат. жерг. *Етке салатын нан, жайма*.

КҮРТІКТЕН= ет. *Нығыздану, соқталану, тығыз қабатталу*.

КҮРТІКТІ сын. *Күртік қар басқан*.

КҮРТІЛ зат. *Күрт-күрт еткен дыбыс*.

Күртіл қақты. *Күртілдеді*.

КҮРТІЛДЕ= ет. *Күрт-күрт ету, мұз ойылғанда тырс-тырс етіп дыбыс шығу*.

КҮРТІЛДЕК сын. *Кіртілдек, күрт-күрт сынаттын, морт сыныш*.

КҮРТІЛДЕТ= ет. *Күрт-күрт еткізу, күтірлету*.

Күртілетіп жеді. *Күртілдетіп, құшырланып, бұралақтатып жеді*.

КҮРТІЛДЕТУ *Күртілдет етістігінің қимыл атауы; күтірлету, күрт-күрт еткізу, шайнау, жеу*.

КҮРТІНЕН үст. сөйл. **Күрт**.

КҮРТІС үст. сөйл. *Күрт, тез, жедел*.

КҮРШЕК¹ [ор. *крючок*] зат. сөйл. *Ілгішек, ілгек*.

КҮРШЕК² [ор. *горшок*] зат. сөйл. *Құмыра, қыштан жасалған, тұрмыста пайдаланылатын ыдыс*.

КҮРШЕКТЕ= ет. *Күршегін салу, ілгешектеу*.

КҮРІК: күрік болды. *Тауықтың, күрке-тауықтың жұмыртқа басатын уақыты жетті*.

КҮРІЛ зат. *Күр-күр еткен дыбыс, гүріл*.

КҮРІЛДЕ= ет. 1. *Найзағай ойнаған кезде аспан жаңғырған күшті дыбыс шығу, күркіреу*.

2. *Мотордың гүрілдеуі, оталу*. 3. *Сарқырау, күркіреу*. 4. *Жуан дауыспен үн қату, гүржілеу*.

5. *Ырылдау, айбат шегу, ақыру, қырқырау*.

6. сөйл. *Күркілдеп жөтелу, күрк-күрк ету*.

7. ауыс. *Шалқу, екпіндеу, тасу, дәуірлеу*.

КҮРІЛДЕК сын. *Күр-күр еткен, жуан дауысты, барылдақ*.

КҮРІЛДЕС= ет. *Гүржілдесу, даурығысу*.

КҮРІЛДЕТ= ет. *Күркірету, сарқырату, сарылдату*.

КҮРІЛДЕУІК сын. *Күрілдеп шығатын, барқыраған*.

КҮРІЛШАЙ зат. *Қуриль аралдарында өсетін, шай орнына пайдаланылатын шөп*.

КҮРІҢ-КҮРІҢ үст. жерг. *Күбір-күбір*.

КҮРІШ зат. бот. <лат. *oryza*> *Жылылықты сүйетін, суда өсетін, ас-тағам ретінде қолданылатын дәнді дақыл және соның сопақша келген дәні*.

Күріш даласы. *Күріш егілген алқап*. **Күріш жүйесі**. егіншар. *Күріш дақылды өсіру үшін арнайы салынатын суару жүйесі*.

КҮРІШБАС зат. өс. <лат. *riptatherum*> *Астық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік*. *Басы күріш дақылынан аумамай қалған өсімдік түрі*.

КҮРІШКЕ [ор. *кружка*] зат. сөйл. **Күрешке**.

КҮРІШТЕЙ сын. *Күріш сияқты, күріш тәрізді*.

КҮРІШТІ сын. *Күрішке бай; күріш егетін*.

КҮРІШТІК зат. *Күріш егілген немесе егілетін алқап, танап*.

КҮРІШШ зат. *Күріш өсіруші, күріш өсірудің маманы*.

КҮС¹ зат. 1. *Ыстық-суықтан, күтімсіздіктен теріде пайда болатын қатпар-қатпар, сатпақ кір*. // *Кір, лас, жуылмаған*. 2. *Қажалу,*

ойылудан көбіне алақан, табан терілерінің қалыңдауы; қасаң, мүйізгек.

Күс басты. Күс пайда болды, күстенді. **Күс [күсі] білек.** бейн. Қыпшылықты көп көрген, өмірдің азабын тартқан адам.

КҮС¹ зат. **Кіс.**

КҮС²= ет. Күймің арасына, астарына жүні тарту.

КҮС²= ет. 1. Безу, түңілу, тану. 2. Мезі болу, жеру. 3. жерг. Сыру, қабу. 4. жерг. Ұру, соғу, сабау. 5. жерг. Ұрсу, соғу.

Күсіп алды. жерг. Сытырып-сыырды, жиып алды. **Күсіп жүрді.** жерг. Толып жүрді, қаптап жүрді. **Күсіп қалды.** жерг. Соқты, ұрды.

КҮСӨМЕТ зат. ескікіт. Араздық.

КҮСЕ= ет. Жүйкелеу, қартаю.

КҮСЕТ сын. жерг. Жақсы, тәуір.

КҮСКЕНТАЙ сын. жерг. Мығым, шымыр, шаққал.

КҮС-КҮС зат. Қаптаған, қалың (күс), қабақталған, кір-кір.

Күс-күс болды. Кемнің күс қаптады.

КҮСПЕН зат. Кемнің желкен орнататын діңгегі.

КҮСТАНА[ир. *كستانو*]: күстана болды. а) Кінәлі, жазықты болды. ә) Ренжіді, қапаланды, құсаланды.

Күстана қылды. Жала жапты, кінә тақты, жазықты етті.

КҮСТАНАЛА= ет. Кінәлау, айыптау, жазғыру, жала жабу, қаралау.

КҮСТАНАЛАН= ет. Айыпталу, кінәлану, жазғырылу, кінәлі саналу.

КҮСТАНАЛАУ Күстанала етістігінің қимыл атауы; кінәлау, жазғыру.

КҮСТӘНА сын. сөйл. **Күстана.**

Күстәна қылды. сөйл. Жазғырды, айыпталды, кінәлі деп табылды. **Күстәна қылу.** сөйл. Кінәлау, жазғыру, кінәлі деп табу, айыптау.

КҮСТӘНАЛА= ет. сөйл. **Күстанала.**

КҮСТӘНАЛАУ сөйл. Күстәнала етістігінің қимыл атауы.

КҮСТЕ= ет. Күс басу, күстену.

КҮСТЕМЕ зат. Тұрып қалған судың бетінде болатын өңез.

КҮСТЕН= ет. 1. Күс басу, мүйізгектену. 2. ауыс. Қалыңдау, қасаңдану.

КҮСТЕНУ Күстен етістігінің қимыл атауы; мүйізгектену, күс басу.

КҮСТ сын. Күсі бар, күс басқан, мүйізгектенген.

КҮСУ жерг. Күс етістігінің қимыл атауы; сыру, қабу.

КҮТ= ет. 1. Біреумен кездесуді, бір нәрсенің (хабардың, күннің, істің, оқиғаның, әңгіменің т. б.) келуін, басталуын не аяқталуын тосу, қарайлау. 2. ауыс. Жағдайын жасау, қошеметтеу, құрметтеу. 3. ауыс. Күтімдеу, баптау. 4. ауыс. Бағып-қағу, қарау. 5. Әлештеп өсіру, мәпелеп бағу. 6. ауыс. Бабында ұстау, күтімдеу.

Күткен жерден шықты. Ойлаған жерден шықты, ойдағыдай болды. **Күтпеген жерден.** Кенеттен, ойламаған жерден, аяқ астынан.

Күтпін алды. а) Қарсы алды, тосып алды. ә) Асты-үстіне түсті, бөйек болды. **Күтпін ұстады.** а) Бабында ұстады. ә) Ұқыпты, таза ұстады.

КҮТЕ-КҮТЕ үст. Сарыла, ұзақ (күту).

КҮТКІЗ= ет. 1. Бір нәрсенің (істің, оқиғаның, әңгіменің, күннің т. б.) басталуын, келуін, біреумен кездесуді кешіктіру, тостыру, қарайлатқызу. 2. ауыс. Жағдайын жасап, баптау.

КҮТКІЗУ Күткіз етістігінің қимыл атауы; тостыру, қарайлатқызу.

КҮТКІШ сын. 1. Үміт артқыш, тосқыш. 2. ауыс. Жақсы күтетін, баптағыш, қамқор.

КҮТШЕЛЕ= ет. сөйл. Күту, тосу.

КҮТТІР= ет. 1. Тостыру, қарайлату. 2. ауыс. Баптау, бақтыру.

Кезек күттірейтін мәселе [іс, жұмыс, міндет]. Шұғыл шешуді, жедел қолға алуды қажет ететін (мәселе, іс, жұмыс, міндет).

КҮТТІРҮ Күттір етістігінің қимыл атауы; қарайлату, тостыру.

КҮТҮ Күт етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсенің басталуын не аяқталуын тосу, біреуге қарайлау. 2. Қонаққа жағдай жасау, баптау.

Күту ауданы. өск. Бөлімшелердің, мотоатқыштар мен танк бөлімдерінің шабуылға шығар алдында алып жатқан жергілікті жер аумағы. **Күту бекінісі.** өск. Ұрыс техникасы мен бөлімшелердің жеке құрамдарының, ракета бөлімдері мен реактивтік артиллерияның атыс бекінісіне шығу алдындағы аз уақыт жасырынуға арналған жергілікті жер учаскесі. **Күту уақыты.** инф. <ағыл. waittime, latency> Орталық процессор немесе сыртқы құрылғы цезекті тапсырманың, сұранымының түсуін тосатын уақыт аралығы.

КҮТҮЛІ сын. 1. Күту үстінде, тосулы. 2. ауыс. Таза, мұнтаздай, сайлы. 3. ауыс. Баптауды, күтімді.

КҮТҮСІЗ сын. Күтімсіз, қараусыз. // **Күтпей, тоспай, қарайламай.**

КҮТҮСІЗДЕУ сын. Күтімсіздеу, қараусыздау, жұтынылау.

КҮТҮШІ зат. 1. Қызмет етуші, күтетін адам. 2. Күшкентай баланы немесе ауру адамды қарайтын адам. 3. Қызметші. 4. сөйл. Қарауыл, күзетші.

КҮТҮШІДЕЙ сын. Күтуші сияқты, күтуші тәрізді.

КҮТҮШІЛІК зат. 1. сөйл. **Күзетшілік.**

2. Малайлық, даяшылық.

КҮТҮШСІЗ сын. Күтушісі жоқ.

КҮТІЛ= ет. 1. Бапталу, жақсы жағдай жасалу. 2. Қаралу, күтім жасалу (суарылу, тыңайтылу, түптелу т. б.).

КҮТІЛУ Күтіл етістігінің қимыл атауы.

1. Қарайлау, тосу. 2. ауыс. Бағылу.

КҮТІЛ¹ зат. зool. <лат. rutilus frisia kutum> Негізінен теңіздің тереңдігі 20 метрге дейінгі жерлерінде тіршілік ететін, өзендерге уылдырық шашу үшін шығатын, дене пішіні мен түсі тарта мен қаракөзге ұқсас, тұқы тұңғыздаасына жататын ойықтіс балығының тұр-тармағы.

КҮТІМ² зат. Жан-жануар, өсімдік т. б. жақсы өсіп-өнуі, дұрыс сақталуы үшін жасалатын жағдай, бап.

Күтімге алды. Баптады, жақсы күтті.

Күтімде болды. Ерекше күтілді, қаралды, бабы жасалды. **Күтім жасады [көрсетті].** Жақсы күтті, бақты, қарады. ә) Баптады, асты-үстіне түсті. **Күтім көрді.** Бабы жасалды, ерекше күтілді.

КҮТІМДЕ = ет. 1. Баптау, күтімін жасау. 2. Асты-үстіне түсу, бөйек болу.

КҮТІМДІ сын. Күттімі жақсы, бапты, күйлі.

КҮТІМДІЛІК зат. Ұқыптылық, бапшылық, қамқоршылық.

КҮТІМДІРЕК сын. Жағдайы жақсылау, баптылау, күйілеу.

КҮТІМСІЗ сын. 1. Күттімі жоқ, бапсыз, күйсіз. 2. Бейқам, қамсыз.

Күтімсіз қалды. Қараусыз, назардан қағажу қалды.

КҮТІМСІЗДІК зат. Бапсыздық, күйсіздік, қараусыздық.

КҮТІМШЕҢ үст. Ұқыпты, мұқият.

КҮТІМШЛ сын. Жақсы күтетін, қамқор, бапшыл.

КҮТІН= ет. 1. Өз-өзіне қарап, жағдай жасау. 2. Тосу, қарайлау. 3. Қамдану, өзирлену, дайындалу, сайлану.

КҮТІНДІР= ет. Қонақ күтуге жағдай жасаттыру, қамдандыру, өзирлеттіру.

КҮТІНУ Күтін етістігінің қимыл атауы; өз-өзіне қарау.

КҮТІНУЛІ сын. Дайын, сай, қамданулы.

КҮТІНІС зат. Үміт, дәме, талап.

КҮТІНКІРЕ= ет. Тосыңқырау, қарайлаңқырау.

КҮТІП-БАҚ= ет. Жан-жануардың, малдың, өсімдіктің т. б. өсіп-өнуіне қамқорлық жасау, баптау.

КҮТІП-БАҒУ Күтін-бақ етістігінің қимыл атауы.

КҮТІП-БАПТА= ет. 1. Қарау, жақсы күйге келтіру, өсіп-өнуіне жағдай жасау. 2. Ұқыпты, мұқият ұстау.

КҮТІП-БАПТАЛ= ет. Өсіп-өнуіне қамқорлық, күтім жасалу.

КҮТІП-БАПТАУ Күтін-бапта етістігінің қимыл атауы; қарау, баптау, өсіп-өнуіне жағдай жасау.

КҮТІР¹ зат. жерг. Аумағы алты-жеті үйден тұратын шаруалар мекені, қыстақ.

КҮТІР² елік. Бұтақты, бидайды, мұзды, қарды т. б. құрап қалған немесе қатты, морт нәрсені сындырғанда, шайнағанда, соқтырғанда, басқанда т. б. шығатын қытыр, сықыр, сатыр еткен дыбысты бейнелейтін сөз. // Қураған шөптің сынағандағы сытыр еткен дыбысы.

Күтір етті. Қытыр, сықыр еткен дыбыс шығарды.

КҮТІРЛЕ= ет. 1. Күтір етіп жарылу. 2. Сықыр еткен дыбыс шығару.

КҮТІРЛЕК сын. Күтір-күтір еткіш, қатырлақ.

КҮТІРЛЕТ= ет. Сықырлату; қытырлату, сытырлату.

КҮТІРЛЕУІК сын. сөйл. **Күтірлек.**

КҮТІС= ет. 1. Тосысу, қарайласу. 2. ауыс. Қарасу, күтім жасау.

КҮТІСУ Күтіс етістігінің қимыл атауы.

1. Жақсы қарсы алып, жағдай, күтім жасау, бабын табысу. 2. Қарасу, бағысу, өсіп-өнуіне жағдай жасау.

КҮШ зат. 1. Әл, дәрмен, қуат, қайрат. 2. физ. Бір заттың не бір нәрсенің өзгеге етер физикалық т. б. әсері, ықпалы. 3. физ. Энергия, сол энергияның қуаты. 4. физ. Бір дененің екінші денеге еткен әсерін сипаттайтын шама. // Қиын, ауыр. 5. ауыс. Армия, әскер, қол. 6. ауыс. Өзгелердің көзқарасына, сеніміне, идеологиясына ықпал ете алатын, өзіндік ерекшеліктерімен жақындасқан, біріккен қоғамдық топ; жалпы адамдардың тобы. 7. ауыс. Ауыр салмақ. 8. ауыс. Алып, зор күш іесі. 9. ауыс. Зорлық, өктемдік. 10. ауыс. Шама-шарық, мүмкіндік. 11. ауыс. Шама, күй, бап. 12. ауыс. Күдірет.

Күш айтты. Мықтылық білдірді, өктемдік етті. **Күш алды.** а) Жетілді, әлденді, күшейді. ә) Нәрленді, қуаттанды. б) этн. Күресте жыққан адам жығылған адамның басынан аттап кетті. **Күш алу.** Әлдену, қуаттану. **Күш асырды.** Күш-қайратын көрсетті, күші басым болды. **Күш берді.** Қолдау көрсетті. **Күш бермеді.** Бой бермеді, ырыққа қонбеді. **Күш болды.** Қиыншылыққа түсті, қиын болды. **Күш біріктірді.** Бір нәрсеге, біреуге қарсы тұру үшін өзара қосылды, жұмырланды, күшейді. **Күш енді.** Қуат пайда болды. **Күш енді.** Қуаттанды, әлденді, қайраттанды. **Күш жиды.** Әлденді, қуаттанды, күшейді, қайраттанды. **Күш жұмсады [көрсетті].** Мықтылық жасады, тізе батырды, өктемдік етті. **Күш импульсі.** физ. Күштің денеге қайсыбір уақыт аралығында еткен әсерін сипаттайтын шама. **Күшке басты.** Мықтылық көрсетті, зорлық етті. **Күшке мінді.** Қайраттанды, күшейді, қайраттанды. **Күш кернеді.** Күші артты, жігерленді. **Күшке салды.** Қара күш жұмсады. **Күшке тиді [түсті].** Қиындыққа түсті, ауыр болды, қинады. **Күш көрді.** Қиналды, азап көрді. **Күш көрсетті.** Мықтылық танытты, қайрат-жігерін білдірді, сес көрсетті. **Күш көрсету.** а) Айбат көрсету, зорлық қылу. ә) саяси. Бір мемлекеттің (мемлекеттер тобының) екінші мемлекетке қарсы саяси, экономикалық, әскери қысым көрсету мақсатында қауіп төндіру. **Күш кірді.** Әлденді, қуат пайда болды, қайраттанды. **Күш қолданбау принципі.** құқық. Мемлекеттер арасындағы қатынастарда күш қолдануға немесе күш қолданамын деген қоқан-лоққыға тыйым салу ұстанымын қамтитын қазіргі заманғы халықаралық құқықтың іргелі принциптерінің

бірі. **Күш қосты.** Демеді, көмектесті, жәрдемдесті. **Күш қылды.** а) Қайрат қылды, айбат жасады. ә) Қиынсынды, қиналды. **Күш моменті.** физ. **Күштің айналдырғыш өсерін сипаттайтын шама.** **Күш пен құралдарды топтастыру.** әск. Қарсыластан шешуші басымдылықты қамтамасыз ету үшін, оны талқандап, операцияның (ұрыстың) мақсатына жету үшін күш пен құралдарды (негізгі күш-жігерді) басты, шешуші бағыттарға (іс-қимыл аудандарында) шоғырландыру. **Күш салды.** Күш-қуатын жұмсады, аянбай еңбек етті. **Күш салу.** Барынша тырысу, ықпал ету, аянбай еңбек қылу. **Күш сызықтары.** физ. Қандай да бір күш өрістерін (электрлік, гравитациялық, магниттік) кескіндеу үшін ойша жүргізілетін сызықтар. **Күш сынасты.** а) Шама-шарқын, күш-қуатын байқасты. ә) Бақ, атақ-дәреже салғастырды, бәсекелесті, таласты. **Күш таластырды.** Әктемдікті, мықтылықты салыстырды, бәсекелесті. **Күш танытты.** Күш-қайратын көрсетті. **Күштер мен құралдар.** әск. Белгілі бір әскер бөлімшесіндегі (бөлімдегі, құрамадағы) жеке құрам саны мен бөлімшенің (бөлімнің, құраманың) қару-жарақтары мен әскери техникасы. **Күштер мен құралдардың арасалмағы.** әск. Екі жақтың бірінің күштері мен құралдарының артықшылығын (үстемдігін) анықтауға мүмкіндік беретін, өз әскерлері мен қарсыластың әскерлерін сипаттайтын сандық және сапалық мәліметтердің жиынтығы. **Күштер мен құралдардың шоғырлану тығыздығы.** әск. Күштер мен құралдардың 1 км майдан шебіне орта есеппен келудімен саналатын ұрыс әрекетіндегі ауданның (бағыттың, учаскенің) әскермен және әскери техникамен толықтырылу дәрежесі. **Күш топтастыру.** Жаңа күш, әскер жинау, оларды қажетті қару-жарақпен қамтамасыз ету. **Күш түсті.** Салмақ, ауырлық түсті. **Күші жетті.** Қолынан келді, ерік-жігері жетті, жеңді. **Күші келмеді.** Әлі жетпеді, шамасы келмеді. **Күші қайнады.** Қуаты асып-тасты. **Күшін байқады.** Шамасын білді, күшін мөлшерледі. **Күшіне енді.** а) Қатуланды, жігерленді. ә) ресми. Жарамды болды, заңды айналысқа кірді. **Күшін жойды.** а) Заңсыз, жарамсыз деп табылды. ә) Өз мәнінен айырылды. **Күшін сатты.** Қызметін бұлдады. **Күші тасыды.** Бір нәрсеге күш-жігерін жұмсағысы келді, күш-қайраты асты.

КҮШАЛА¹ зат. 1. өс. <лат. eminium> Шаянот тұқымдасына жататын улы түйнекті көпжылдық шөптесін өсімдік.

Ит күшаласы. бот. Біктігі 15-40 см, жапырақ тақтасы үшбұрышты, қандауыр пішінді, ұзын сағақты болып келетін түйнекті өсімдік.

КҮШАЛА² зат. хим. <лат. arsenicum> **Күшән.**

Күшала кентастары. хим. Құрамында бөліп алуға тұрарлықтай күшән және оның қосылыстары шоғырланған табиғи минералдық шикізат. **Күшала қосылыстары.** хим. Күшән элементі түзетін химиялық қосылыстар.

КҮШАЛАЛЫ сын. Құрамында күшән бар, күшән қосылған.

КҮШАМ сын. ескікіт. Ынталы, тырысушы, ұмтылушы, ықыласты, ыждағатты, ұқыпты.

КҮШӘЛА зат. өс. **Күшала.**

Күшәла жеді. жерг. Ашуланды, ызаланды. **КҮШӘН** зат. хим. Қалыпты жағдайда гексагональ торлы сұр кристалдар түрінде келетін улы зат, химиялық элементтерінің периодтық жүйесінің V тобындағы элемент (мышьяк).

КҮШЕ зат. жерг. кәс. Қазылып алынған ақ тастан тілініп дайындалған бірінші сұрыпты кірпіш.

КҮШЕЙ = ет. 1. Бастапқы қалтына қарағанда нығаю, жақсару, түзелу. 2. Асқыну (ауру туралы).

КҮШЕЙТ = ет. 1. Арттыру, нығайту. 2. Үдемелеу, үстемелеу.

КҮШЕЙТКІШ¹ зат. тех. 1. Дыбыстың, қысымның, электр кернеуінің, тоқтың т.б. күшін арттыратын құрылғы.

КҮШЕЙТКІШ² сын. Арттырушы, үдемелешуші, үстемелешуші.

Күшейткіш буын. лингв. Заттың белгі-сапасын, сынын асыра көрсетіп тұратын үстеме буын. **Күшейткіш үстеу.** лингв. Заттың сындық қасиетін және қимыл, іс-әрекеттің белгі-сапасын, мөлшер-көлемін күшейтіп не солғындатып көрсететін сөз. **Күшейткіш толтырғыштар.** хим. Белсенді толтырғыштар. **КҮШЕЙТПЕЛІ** сын. Үдемелі, асырмалы, үстемелі.

Күшейтпелі буын. лингв. **Күшейткіш буын.** Күшейтпелі үстеу. лингв. **Күшейткіш үстеу.** Күшейтпелі шырай. лингв. Заттың бастапқы сынын, белгісін күшейтіп, асыра түсетін сапалық сын есімнің шырай түрі.

КҮШЕЙТУ *Күшейт* етістігінің қимыл атауы; нығайту.

КҮШЕЙТІЛ = ет. Нығайтылу, арттырылу. **Күшейтілген радиациялық оқтұмсық.** әск. Дадылы атом бомбасына қарағанда өз энергиясын көп мөлшерде нейтронды радиация түрінде босатуға арналған атомдық оқтұмсық.

КҮШЕЙТІЛУ *Күшейтіл* етістігінің қимыл атауы.

КҮШЕЙТІҢКІРЕ = ет. Үдетіңкіреу, көтеріңкіреу.

КҮШЕЙІҢКІРЕ = ет. Арта түсіңкіреу, үдеңкіреу.

КҮШЕН зат. жерг. этн. Күізден, теріден жасалған қамыт.

КҮШЕН = ет. 1. Бойға қатты күш салу. 2. Өзін-өзі зорлап ышқыну.

КҮШЕНУ *Күшен* етістігінің қимыл атауы; ышқыну.

КҮШЕНШЕК сын. Қолдан келмеске әлек, тыраш.

КҮШЕНШКТЕ = ет. с. өйл. Күшеніңкіреу, бойға күш салыңқырау.

КҮШЕНІҢКІРЕ = ет. Бойға күш салыңқырау.

КҮШЕЮ *Күшей* етістігінің қимыл атауы; арту, нығаю.

КҮШ-ЖІГЕР зат. Бойдағы әл, қайрат, қуат.

КҮШ-КӨЛІК зат. 1. Күнделікті шаруашылықта ауыр жұмыстарға пайдаланылатын мал. 2. тех. Күнделікті шаруашылықта ауыр жұмысты орындау үшін қолданылатын құралдар.

КҮШ-КӨЛІКТІК сын. Күнделікті шаруашылықта ауыр жұмыстарды орындау үшін пайдаланылатын.

КҮШ-ҚАЙРАТ зат. *Күш-қайрат.*

Күш-қайраты тасыды. *Күш артты, қайраты тасыды.*

КҮШ-ҚҰАТ зат. 1. Шама-шарық, қайрат-жігер. 2. физ. Энергия.

Күш-қуатын қожыратпады. Тұғырынан таймады, қайраты бойында болды.

КҮШСІЗ сын. Күші аз, әлсіз, әлеуетсіз, жігерсіз. // Әлсіз, дәрменсіз адам.

КҮШТЕ = ет. Күш жұмсап, дегеніне көндіру; зорлау, қыстау, мәжбүрлеу.

Күштен өкелу. заң. Заң органдарының айыпталушыны, сотталушыны, сезіктіні, куәгерді және басқа кейбір адамдарды шақыру бойынша дәлелсіз себептермен келмеген жағдайда сотқа, алдын ала анықтау органына, прокурорға немесе тергеушіге мәжбүрлен өкелуі (жеткізуі).

КҮШТЕН = ет. 1. Өз-өзін мәжбүр ету. 2. Бойға қатты күш салу.

КҮШТЕУ *Күште* етістігінің қимыл атауы; қыстау, мәжбүр ету.

КҮШТІ сын. 1. Бойында күші мол, әлді, қуатты, қайратты. 2. Қатты, екпінді, пәрменді, мықты, зор. // Әлді, өктем, дәулетті адам. 3. Берік, нық. 4. ауыс. Артықшылығы ерекше,

ұлгілі, үздік, озық. 5. ауыс. Айрықша мол, басым, көп. 6. ауыс. Әдемі, әсем шыққан, қатты (үні). 7. ауыс. Жедел, тез, күрт, шұғыл. 8. ауыс. Сақ, сайлы. 9. ауыс. Әсері ерекше, қатты. 10. ауыс. Ауыр, қиын, азапты. 11. ауыс. Тамаша, керемет.

Күшті негіздер. хим. Ерітіндіде жоғары диссоциациялану дәрежесін көрсететін негіздер. **Күштінің арты тиірмен тартады.** *Күшті дегенін қылады, қолынан келгенін істейді деген мағынада.* **Күшті өзара әсер.** физ. Элементар бөлшектердің төрт іргелі өзара әсерлерінің бірі. **Күшті электролиттер.** физ. Ерітінділердегі электролиттік диссоциациялану дәрежесі бірге тең немесе соған жақын болатын электролиттер.

КҮШТІК зат. сөйл. **Күш.**

КҮШТІЛІК зат. Қуат, мықтылық.

КҮШТІСІН = ет. экспр. *Күшті болып көріну, мықтысыну.*

КҮШТІСІНУ *Күштісін* етістігінің қимыл атауы.

КҮШІГЕН зат. зоол. <лат. algypius monachus> 1. Мойнының жоғарғы жағы қауырсынсыз, төменгі жағында ұриген, жаға тәрізді қауырсындары бар, салмағы 2-2,5 кг шамасындағы қаршыға тұқымдастарының бір түрі. 2. ауыс. Обыр, парақор. 3. ауыс. Қаныпезер, озбыршы. 4. ауыс. Қолайлы сәтті күтіп, осал жерінен соғатын, әлсіздікті, қорғаныссыздықты пайдаланып, тән мен жанды жаралайтын адам.

Күшіген жүнді оқ. көне. Қанатына жыртқыш құстың 2-4 қауырсыны бекітілген садақ оғы; күшіген жүні бар оқ.

КҮШІГЕНДЕЙ сын. Күшіген сияқты, күшіген тәрізді.

КҮШІГЕНШЕ ұст. Күшіген сияқты, күшігенге ұқсас.

КҮШІК зат. 1. Иттің және ит тұқымдас жыртқыш аңдардың баласы. 2. ауыс. эв-фем. Көз өтпес, тіл тимес үшін кішкентай баланы еркелете атайтын сөз. 3. қарап. экспр. Адамды кемсітіп, қорлау мақсатында қолданылатын жағымсыз мәнді сөз.

Күшігін аузымен тасығандай. жерг. Мейіран, мінезі жұмсақ, елжірегіш, аққөңіл. **Күшік асырап ит еттім, ол балтырымды қанағтты.** *Жастайынан бағып-қаққан, үміт артқан адамды опасыздық жасады.* **Күшік ата.** этн. *Күйеу баласының үйінде не аулында тұратын қайын ата.* **Күшік ит бөрі ала ма жабылса да.** бейн. Әлі келмейтін, шамасы жетпейтін адамдар бірігіп, қосылып кіріссе де қолдарынан келмейді деген мағынада. **Күшік иттей үрді.** Әлі келмейтінін білсе де ретін тауып кесірін тигізудің қамында жүрді. **Күшік күйеу.** этн. Қалыңдығының ата-анасының қолына келіп кірген жігіт.

КҮШКЕЙ сын. Әлсіз, болар-болмас.

КҮШКЕШ сын. 1. сөйл. **Қушықеш.** 2. ауыс. Қу, алдамшы, сұқит.

КҮШКТЕ = ет. *Күшік туу, балалау.*

КҮШКТЕЙ¹ сын. *Күшік сияқты, күшік тәрізді.*

КҮШКТЕЙ² ұст. *Күшігінен, жастай.*

КҮШКТЕУ *Күшікте* етістігінің қимыл атауы; күшік туу, балалау.

КҮШКТІ сын. *Күшігі бар, күшік тапқан.*

КҮШКШЕ ұст. *Күшік сияқты, күшікке ұқсас.*

КҮШІМ зат. экспр. сөйл. **Күшігім.**

КҮШІМ-КҮШІМ од. *Итті еркелеткенде, шақырғанда айтылатын сөз.*

КҮШІРЛЕ = ет. жерг. *Күшею, дәуірлеу.*

КҮЮ *Күй* етістігінің қимыл атауы. 1. Өртену, жану. 2. Күннің қатты ысып кетуі.

3. ауыс. *Қатты ашулану, терісіне сыймау, ыза кернеу, ашуға булығы, қаны қайнау.* 4. ауыс. *Махаббат сезіміне қатты берілу.*

КҮЮЛІ сын. *Тотыққан, күйген.*

КІБІР зат. сөйл. **Қыбыр.**

КІБІРТ = ет. *Күйбеңдеу, кібіртіктеу, қыбы-жықтау.*

КІБІРТІК зат. 1. Баяу қимыл, сылбыр жүріс. // Баяу, жай, шабан. 2. ауыс. Кемістік, сенімсіздік. 3. ауыс. Кірбін, қаяу.

Кібіртік қақты. Кібіртіктеді, баяулады.

КІБІРТІКСІЗ сын. Мүдірмей, еркін.

КІБІРТІКТЕ= ет. 1. Еркін қимыл, қозғалыс жасай алмай, баяу жүру. 2. Кідіру. 3. Мүдіру, күмілжу.

КІБІРТІКТЕН= ет. Мүдіру, күйбежектеу.

КІБІРТІКТЕҢКІРЕ= ет. Қипақтаңқырау, мүдіріңкіреу.

КІБІРТІКТЕТ= ет. Еркін қимыл жасаттырмау, бөгеу, бәсеңдеттіру.

КІБІРТІКТЕТУ Кібіртіктеу етістігінің қимыл атауы.

КІБІРТІКТЕУ Кібіртікте етістігінің қимыл атауы; еркін қозғала алмай, баяу жүру.

КІБІРТІКШЛ сын. Кібіртік қаққыш, кібіртіктегіш.

КІБІРТІҢДЕ= ет. сөйл. **Кібіртікте.**

КІБІСЕ: кібісе жыл. Әр төрт жыл сайын келетін, ақпан 29 күннен аяқталатын, жыл 366 күннен тұратын жыл.

КІБИТ зат. 1. көне. Үй, баспана. 2. жерг. Қойма, қамба.

КІДІ сын. 1. Сәл нәрседен секем алғыш, қылат етпе, қыңыр. // Секемшіл, шамданғыш адам. 2. ауыс. Өкпек; оқыс, күтпеген. // Кілт, шорт, шұғыл.

Кіді мінез. Шырт етпе, кінәшіл, қасарыспа мінез.

КІДІК зат. сөйл. **Күдік.**

КІДІКШЛ сын. Кілт етпе мінезді, өкпелегіш.

КІДІЛЕН= ет. Кею, ренжу, өкпелеу, наразылық білдіру.

КІДІЛЕУ сын. Кейігіштеу, өкпешілдеу, тіктеу.

КІДІЛІК зат. Кіртяздық, тікмінездік.

КІДІН елік. Кірт, үздік-создық қимылды бейнелейтін сөз. // Кірбін, кәкілжін.

Кідің алды. Көңіліне алды, жараттады. **Кідің мінез.** Қыңыр, кілтетпе.

КІДІҢДЕ= ет. Қожаңдау, едіреңдеу, зіркілдеу.

КІДІҢ-КІДІҢ елік. Бірнеше дүркін қайталанған кірт, үздік-создық қимылды бейнелейтін сөз.

Кідің-кідің етті. Кідіңдеді, қоқиланды, кіжіңдеді.

КІДІР зат. жерг. Кідіріс, іркіліс, мүдіріс.

Кідір тартты. Сарғайды.

КІДІР= ет. 1. Аялдау, бөгелу, мүдіру, сәл тоқтау. 2. Қуту, тосу.

КІДІРЕЙ= ет. сөйл. **Күдірей.**

КІДІРТ= ет. Бөгелту, тоқтату.

КІДІРТУ Кідірт етістігінің қимыл атауы.

Кідірту пернесі. и н ф. <ағыл. raise key>. Кеңейтілген пернетақтаны басқаратын перне.

КІДІРТІЛ= ет. Бөгелтілу, тоқтатылу.

КІДІРТІЛУ Кідіртіл етістігінің қимыл атауы.

КІДІРУ Кідірт етістігінің қимыл атауы; кешігу, бөгелу, сәл тоқтау.

КІДІРУСІЗ сын. Тоқтаусыз, дамылсыз, мүдірмей.

КІДІРІҢКІРЕ= ет. Бөгеле түсіңкіреу, тоқтаңқырау.

КІДІРІС зат. <лат. pausa>. 1. Іс-әрекет, қимыл-қозғалыстағы уақытша дамыл, бөгеліс. 2. Сөз арасындағы үзіліс. 3. л и н г в. <лат. pausa> Аяқталған сөйлемдерден соң, құрмалас сөйлемдер құрамындағы жай сөйлемдер аралығында, кейде сөйлем мүшелерін айырып, дәлме-дәл айту үшін немесе сөз ыргағын келістіріп, мәнерлеп айту үшін жасалатын дауыс үзілісі. 4. с ө й л. **Аялдама.**

5. и н ф. <ағыл. delay> Сұрату жасалғаннан бастап оның орындалуына дейінгі өткен уақыт; процестің тоқтап тұру уақыты.

КІДІРІС= ет. Бөгелісу, мүдірісу.

КІДІРІС-МҮДІРІССІЗ сын. Үзіліссіз, тоқтаусыз.

КІДІРІССІЗ сын. Бөгетсіз, мүдіріссіз.

КІДІРІСТЕ= ет. Аялдау, бөгелу, сәл тоқтау, мүдіру.

КІДІРІСТЕТ= ет. Бөгеу, тоқтату.

КІЖІКТЕ= ет. Кіжіңдеу, орынсыз тиісу.

КІЖІН= ет. Бзалаң, тістену, ашулану.

КІЖІНДІР= ет. Зығырданы қайнату, ызаландыру.

КІЖІНУ Кіжін етістігінің қимыл атауы.

КІЖІНУШЛІК зат. Ашу-ыза.

КІЖІНІС зат. Реніш, ашу, ыза.

КІЖІНІС= ет. Зығырданы қайнау, сес көрсету, ыза болысу.

КІЖІНІСУ Кіжініс етістігінің қимыл атауы; сес көрсетісу.

КІЖІҢ зат. Ашу, ыза, кіжініс.

КІЖІҢДЕ= ет. Қожаңдау, қоқаңдау, күш көрсету.

КІЖІҢДЕУ Кіжіңде етістігінің қимыл атауы.

КІЖІҢДЕУК сын. Қожаңдағыш, қоқаңдағыш.

КІЖІРЕЙ= ет. сөйл. Қыжырау, қыржию, кіржию.

КІЖІРЕЙТ= ет. сөйл. **Күржірейт.**

КІЗНЕ= ет. көне. Тығу, жасыру.

КІЛ зат. кәс. Желді күндері толқында ауып кетпес үшін қайық ортасынан шығарылатын қуыс.

КІЛ үст. Үнемі, ылғи, әрқашан, кілен, бірыңғай.

КІЛӘБІР зат. жерг. Қайықтың алдыңғы жағында болатын кішкене желкен.

КІЛӘМКЕР зат. жерг. Киімлігіштегі киімдерді жауып қоятын ақ мата.

КІЛӘТ зат. жерг. Үй төбесіне көлденең салынатын арқалық.

КІЛӘШ зат. кәс. Жылымның қалтқы мен су түбінде жатқан тастар арасын қосып тұратын жібі.

КІЛБИ= ет. Ілмио, шілмио.

Көзі кілбиді. Жанары әлсіреп, көзі жұмылды.

КІЛБИТ= ет. Кілмиту, кіртиту.

КІЛБИЮ Кілби етістігінің қимыл атауы.

КІЛПР= ет. сөйл. **Кілби.**

Көзі кілпрді. сөйл. **Көзі кірмиді.**

КІЛПРТ= ет. Көзді жұму.

КІЛПТ= ет. Айыту.

КІЛДІ сын. Ортасында қуысы бар.

КІЛЕГЕЙ зат. 1. тамақ. Шикі сүттің бетінде пайда болатын майлы қабат; сүттің маңызы. // Қоймалжың, қабыршақ. 2. Сұйық, қатыңқы нәрсенің бетінде пайда болатын жұқа қабат. // Жұқалаң, кірбік. // Селдір, сирек, жұқа, әлсіз. 3. анат. Өсімдік, адам және жануар ағзасында болатын жабысқақ сұйық зат, сілекей, сөл. 4. ауыс. Кірбін, кілтпан.

Кілегей қабық. **Кілегейлі қабық.** Кілегей тартты. Қатыңқырады, қабыршақтанды.

КІЛЕГЕЙЛЕ= ет. Жұқа қабат басу.

КІЛЕГЕЙЛЕН= ет. 1. Жұқа қабат пайда болу, қабыршақтану. 2. Қоймалжыңдану, іркілдеу. 3. ауыс. Дымқылдану, сулану.

КІЛЕГЕЙЛЕНДІР= ет. Тұмандандыру, бұлдырату.

КІЛЕГЕЙЛЕНДІРУ Кілегейлендір етістігінің қимыл атауы.

КІЛЕГЕЙЛІ сын. Сулы, ылғалды, шырышты.

Кілегейлі жасуша. анат. <mucocytus, лат. mucosa – кілегей, грек kytos – жасуша> **Кілегейлі секрет** бөлетін безді жасуша. **Кілегейлі қабық.** анат. <лат. tunika mucosae, tunica – қабық, mucosa – кілегей>. Адам мен омыртқалы жануарлар ағзасындағы түтікше ішкі мүшелерінің ішкі қабығы.

КІЛЕГЕЙСІЗ сын. Таза, мөлдір.

КІЛЕМ= ет. Еденге төсеу, қабыраға тұту т.б. үшін түрлі-түсті жіптерден өрнек сала тоқылған үй мүлкі.

Кілем жапты. а) Кілеммен бастырды. ә) Кілем сыйлады. **Кілем қоржын.** этн. Кілемнен

жасалған аспалы қоржын. **Кілем тоқу.** Қолмен немесе машинамен кілем өндіру процесі.

КІЛЕМДЕЙ сын. Кілем тәрізді: құлтырған, әдемі, әсел.

Кілемдей жайнады. Түрлі-түсті болып құлтырды, түрленді.

КІЛЕМДІ сын. Кілемі бар, кілем жайылған.

КІЛЕМДІК сын. Кілем тоқуға қажетті, кілем тоқитын.

КІЛЕМ-КІЛШЕ зат. Кілем және сол сияқты мүліктер.

КІЛЕМШЕ¹ зат. Шағын, кішкене кілем.

КІЛЕМШЕ² үст. Кілем сияқты, кілемге ұқсап.

КІЛЕМШІ зат. Кілем тоқитын адам.

КІЛЕҢ үст. Блғы, кіл, өңшең.

КІЛЕТ о р. зат. 1. Сойылған малдың (соғымның) етін, басқа да азық-түлік түрлерін сақтайтын салқын бөлме. 2. Қойма, қамба.

3. Сым темірден, шыбықтан торлап жасалған үйшік, орын. 4. кәс. Шахтаға түсіп-шығуға арналған қоран.

КІЛЕТШІ зат. жерг. Қамбашы, қоймашы.

КІЛЕШ зат. кәс. Аудың екі басына байлайтын кішкене келте ағаш.

КІЛЖІҢ: кілжің етті. сөйл. Кіржің етті, кіржиді.

КІЛК елік. Сұйық немесе қоймалжың заттың шылпылдаған, тербелген, шайқалған, былқылдаған үздік-создық қозғалысын бейнелейтін сөз.

КІЛК-КІЛК елік. Сұйық немесе қоймалжың заттың қайта-қайта шылпылдаған, тербелген, шайқалған, былқылдаған үздік-создық қозғалысын бейнелейтін сөз.

Кілк-кілк етті. а) Шылпылдады, шылп-шылп етті. ә) Қалың, бітік өсіп, жел лебіне жайқалады.

КІЛКУ= ет. Сорпа т.б. тағамның бетінде қалың май қабатының жүзіп жүруі, шылқу.

КІЛКІ зат. жерг. Майшабақ.

КІЛКІ= ет. 1. Сорпа, көже сияқты т.б. сұйық тағамдардың бетінде қалың май қабатының қалқуы, майдың шылқуы. 2. Іркілдеу, толу, жайылу. 3. Қалқу, қаптап, тұнып тұру.

КІЛКІЛДЕ= ет. 1. Шүңілдеу. 2. Қалқу. 3. Кілегей, қою сүт майының іркілдеуі. 4. Іркілдеу.

5. Быршию, білеулену. 6. ауыс. Бітік өсу, тұнып тұру.

КІЛКІЛДЕК сын. Кілкіп тұратын, кілкілдеген.

КІЛКІЛДЕТ= ет. Лық толтыру.

КІЛКІЛДЕУ Кілкілдеу етістігінің қимыл атауы.

КІЛКІМЕ зат. металл. Түсті металдарды мазарту кезінде пайда болып, балқыма бетіне қалқып шығатын және механикалық жолмен бөлінген алынатын түсті металдардың қатты қосылысы.

КІЛКІН: кілкін кескен. Жайнаған, балғын.

КІЛКІНДЕЙ сын. Өрілдей, жайнаған, жайсаң.

КІЛКІНДЕЙ-КІЛКІНДЕЙ сын. Келісті, әдемі.

КІЛКІТ= ет. 1. Қалқып алу. 2. ауыс. Шашырау.

КІЛМИ= ет. Жүдеу, әлсіреу, кіршию, әл-жуаздану.

КІЛМИТ= ет. Кіртиту, кілбиту.

КІЛМІК сын. Кілмиген, күлімсіреген.

КІЛТ зат. 1. Құлыпты ашып-жабуға арналған темір құрал. 2. Белгілі бір нәрсені бұрап бекіту не босату үшін жұмсалатын құрал.

3. с ө й л. **Құлып.** 4. муз. **Нота** жолының бірінде тұрып, оның аты мен биіктігін анықтайтын, нотаға түскен дыбыстың мәнін білдіретін нота жазуындағы белгі. 5. и н ф. <ағыл. key>. Бағдарламаларға, жаптың берілген блоктарына немесе басқа да объектілерге ұқсастыру және тез қатынас құру, сондай-ақ оларды қорғау үшін пайдаланылатын символдардың немесе кодтарының жиынтығы. 6. ауыс. Бір нәрсені түсіну, білудің, орындау, іске асырудың тиімді жолы, тәтіі.

Кілттерді қорғау жадының блогы. и.н.ф. Тикелей қатынас құра алатын, аса тез әрекет жасайтын сыйымдылығы шағын арнайы сақталушы құрылғының процессорына жататын блок.

Кілттер менюі. и.н.ф. <ағыл. key menu>. Дербес компьютердің дисплей экранының бөліктерінің бірінде көрсетілетін жұіе мүмкіндіктерінің жинағы.

КІЛТ² үст. Кенет, шұғыл, тез, шапшаң.

КІЛТ³ елік. Оқыс қозғалғанда дене буындарының шытыр, сықыр еткен қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Кілт еткендей. Буыны тайғандай. **Кілт етпе.** Көбіне оқыс, ыңғайсыз қимылдағанда білінетін буын ауруы. // Жоққа өкпелегіш, тез ренжігіш. **Кілт етті.** а) Буыны сынды. ә) Жоққа өкпеледі, босқа ренжіді.

КІЛТЕН зат. Биралаң, қалтарыс.

КІЛТЕН зат. 1. Қалау, кірбін, шер, күйініш. 2. жерг. **Кілтпан.** 3. ауыс. Рет, сәт.

КІЛТИ = ет. Өкпелеу, бұртиу, тымырау.

КІЛТИМЕ сын. Өкпешіл, ренжігіш, кілт етпе.

КІЛТИПАН зат. 1. Кемістік, ақау, мін, шалағайлық, шикілік. 2. Гәп, сөм.

КІЛТИПАНСЫЗ сын. Кемістіксіз, мінсіз.

КІЛТСІЗ сын. Кілтсіз, жоқ.

КІЛТТЕ = ет. 1. Құлыпты кілтпен бұрап жабу, құлыптау. 2. ауыс. Білдірмеу, құпиялау, жасыру.

КІЛТТЕГІШТЕ = ет. Қайта-қайта кілттеу.

КІЛТТЕН = ет. Құлыптау.

Кілттеніп қалды. Құлыптанды, кілтсіз ашылмастай жабылды.

КІЛТТЕУ Кілтте етістігінің қимыл атауы; құлыптау.

КІЛТТЕУЛІ сын. Құлыптаулы, кілттелген, бекітулі.

КІЛТТЕУСІЗ сын. Құлыпсыз, кілттелмеген, бекітілмеген.

КІЛТІ сын. Кілтсіз, құлыпты.

КІЛТТІК зат. жерг. Есіктің құлып салатын шынжыры.

КІЛТШІ зат. сөйл. 1. Күзетші. 2. Қоймашы, қамбашы.

КІЛТШІЛІК зат. сөйл. Кілтші болушылық, қоймашылық.

КІЛТІЛДЕ = ет. Кілт-кілт ету, шыншыл ауыру.

КІЛТІН¹ зат. Асу, кезең.

КІЛТІН² зат. Кірбін, реніш, дық.

КІЛШЕЙТ = ет. Сап түзеу.

КІМ есім. Адамға байланысты қолданылатын сұрау есімдігі.

Кім бар, кім жоқ. Алдағы күннің қандай болары беймәлім, кімнің тағдыры қалай болары белгісіз. **Кім біледі.** а) Белгісіз, беймәлім. ә) Сірә, бәлкі, әлде, шамасы. б) Ама! не, қайтерміз, әйтеуір. **Кім білсін.** Белгісіз, түсініксіз. **Кімге сән [сән бе]?** Кімге жарасар, ешкімге де ұнамас, мүлде дұрыс болмас. **Кім де болса.** Қандай адам болмасын, әркім-ақ. **Кім де болса.** а) Әркім-ақ. ә) Кім болса, ол болсын. **Кім кепіл.** Кім үәде береді, кім дәлел, айғақ болады, сенім бар ма деген мәндегі күмәндандуды білдіретін сөзқолданыс. **Кім көрінген.** Кез келген адам, әркім. **Кімнен әулие.** сөйл. экспр. жақтырмау. Қай жері артық, қадірлі еді деген мағынада. **Кімнің аузы барады.** Ешкім айта алмайды. **Кімнің дәті шыдайды? [шыдасын?].** а) Ешкімнің төзімі жетпейді. ә) Батылы жетпейді, көңілі дауламайды. **Кім тиді?** Жылап қалған балаға: «Кім зорлық қылды», «кім ұрды» деген мағынада айтылатын жұбату сөз. **Кім ұрды?** ойын. Көзін бір қолымен қалқалап, екінші қолын қолтығының астынан өткізіп, теріс қарап тұрған ойыншы алақаннан ұрған адамды табуды қажет ететін жасөспірімдер ойыны.

КІМДЕ-КІМ есім. 1. Кез келген адам, біреу. 2. Әркім, барлық адам.

КІМДІК сын. Кімдікі болса да.

КІМ-КІМ есім. жерг. Әркім, барлығы.

КІНӘ [ир. كنه] зат. Айып, жазық, ағаттық.

Кінә айтысты. Кінәласты, өкпе-наз білдірді.

Кінә артты. Кінә қойды, кінәлады, айыптады.

Кінә аударды [қойды, тақты]. Жазғырды, айыптады, жазықты етті. **Кінә жапты.**

Кінәлады, мін тақты. **Кінәларын салауат қылды.**

Кінәларын кешірді. **Кінәсін жуды.** Қатесін, кемшілігін мойындады, айыбын тазартты.

Кінәсін жуып-шайды. Айыбын жеңілдетті, жұмсартты. **Кінәсін кешті [салауат қылды].**

Айыбын кешірді. **Кінәсін мойындап келу.** заң. Қылмыскердің анықтау, тергеу органдарына, прокуратураға, сотқа ерікті түрде келіп, өзін сот төрелігіне жығу ниетімен істеген қылмысы туралы мәлімдеме жасауы.

КІНӘДАЙ сын. **Кінә сияқты, кінә тәрізді.**

КІНӘЗ¹ ор. зат. тар. Князь, қолбасшы, билеуші.

КІНӘЗ² сын. Бұлаз, кербез, сәнқой.

КІНӘЛА = ет. Біреудің кемшілік-мінін айтып мінеу, айыптау, жазғыру.

КІНӘЛАҒЫШ сын. Кінә таққыш, айыптағыш, міншіл.

КІНӘЛАН = ет. Айыпталу, жазғырылу.

КІНӘЛАС = ет. Бір-бірін жазықты етісу, айыптасу, жазғырысу.

КІНӘЛАСТЫР = ет. сөйл. Жазықты етістіру, бір-бірін айыптау.

КІНӘЛАСТЫРУ Кінәластыр етістігінің қимыл атауы.

КІНӘЛАСУ Кінәлас етістігінің қимыл атауы.

КІНӘЛАУ Кінәла етістігінің қимыл атауы.

КІНӘЛАУШЫ зат. Кінә тағушы адам, айыптаушы.

КІНӘЛЫ сын. сөйл. **Кінәлі.**

КІНӘЛЫДАЙ сын. сөйл. **Кінәлөдей.**

КІНӘЛІ сын. Кінәсі бар, айыпты, жазықты.

КІНӘЛІДЕЙ сын. Кінәлі, айыпты адамдай.

КІНӘМПАЗ сын. сөйл. **Кінәмшіл.**

КІНӘМШЫЛ сын. сөйл. **Кінәмшіл.**

КІНӘМШЫЛДЫҚ зат. сөйл. **Кінәмшілдік.**

КІНӘМШІЛ сын. Кінә таққыш, кірпияз, қыңыр.

КІНӘМШІЛДАН = ет. Кінә тағу, өзгені айыптау.

КІНӘМШІЛДІК зат. Адамның бойындағы басқаға айып тағуға бейім тұратын жағымсыз қасиеті.

КІНӘРАТ зат. 1. Кемістік, мін, ақау. 2. Сын, кінәлаушылық, мінеушілік. 3. ауыс. Ауру, сырқат.

Кінәрат тағылды. Айыпталды, жоққа шығарылды, қате табылды.

КІНӘРАТ-ҚЫЛМЫС зат. Соңы қылмысқа апаруы мүмкін кінәрат.

КІНӘРАТСЫЗ сын. Кемшіліксіз, мінсіз, ақаусыз.

Кінәратсыз өмір салты. Қоғамның адамгершілік, моральдық нормаларын берік дәстүрге айналдыру.

КІНӘРАТТА = ет. Біреуді кінәлау, сөгу, айыптау, жазғыру.

КІНӘРАТ-ТАЛАП зат. экон. <лат. praetensio> Шарт міндеттемелерінің бұзылуына байланысты дауды ерікті түрде, сотқа жеткізбей шешу мақсатында несиелердің борышқорға қоятын талабы.

КІНӘРАТТАН = ет. Ауыру, сырқатқа шалдығу.

КІНӘРАТТАУ Кінәратта етістігінің қимыл атауы.

КІНӘРАТТЫ сын. 1. Кемшілік-міні бар, ақауы бар. 2. ауыс. Айыпты, кінәлі. 3. ауыс. Нашар, әлсіз, аурулы.

КІНӘРАТТЫҚ зат. Кемшілік, ақаулық.

КІНӘРАТШЫЛ сын. Ауруға тез шалдыққыш; әлсіз, нәзік.

КІНӘРАТШЫЛДАУ сын. Әлсіздеу, нәзіктеу, көп күтімді қажет ететін.

КІНӘСІЗ сын. Кінәсі жоқ, айытсыз, жазықсыз. // Қараптан-қарап, бостан-босқа.

КІНӘСІЗДІК зат. 1. Кінәсі жоқтық, жазықсыздық. 2. заң. Айыбы жоқтық, қылмысқа қатысы жоқтық.

КІНӘШІЛ сын. Кінә таққыш, кінәмшіл, міншіл.

КІНӘШІЛДІК зат. Кінә таққыштық, кінәмшілдік, шамшылық.

КІНДІК зат. 1. анат. Адамның жануарлардың іште жатқан баласы қоректенуге және дем алуға әрекет жасайтын түтік тәрізді мүше.

2. анат. <лат. umbilicus> Қарынның орта тұсындағы шұқыр жер, кесілген кіндіктің орны.

3. Арбаның төстігі мен бел темірдің, сондай-ақ сағат, диірмен тастарының ортасындағы өзектік темір. 4. ауыс. Әлдененің ортасы, басы, байлауы, желісі. 5. ауыс. Мекен, жайлы жер.

6. ауыс. Ұйытқы, шоғыр. // Негізгі, басты.

7. ауыс. Орта тұсы, бел ортасы. 8. ауыс. Орталық үкімет ұйымдары. // Орталық.

Кіндігі бір. а) Бір анадан туған, туысы бір. ә) Пікірлес, бірігіп тізе қосқан. **Кіндігінен жарады.** Бауырын тартып жарады, бабына келді. **Кіндігінен жаратты.** Бабына келтірді, бабын жасады. **Кіндік ата [өке].** а) Жаңа туған нәрестенің кіндігін кескен ер адам. ә) Белгілі бір істің бастаушысы, негізін қалаушы, негізгі бас ие. **Кіндік аурулары.** мед. Жаңа туылған нәрестенің кіндігінің түрлі жарақаттардың не жұқпалы аурулардың салдарынан болатын кеселдері. **Кіндік бала.** Туған кезде кіндік шешесі кіндігін кескен ұл я қыз бала. **Кіндік бау.** анат. <лат. funiculus umbilicalis> Адам мен барлық плаценталы жануарлардағы ұрық пен плацентаны байланыстыратын анатомиялық құрылым. **Кіндік бойы.** Белуарға дейінгі деген ұғымды білдіретін халықтық өлім. **Кіндік буган жер.** Кіндік кескен, туып-өскен жер. **Кіндік ене.** **Кіндік шеше.** Кіндік жарығы. мед. Нәресте кіндігінің айналасындағы тіндер тығыздығының әлсіреуінен, кіндік сақинасының толық жабылмай және құрсақ бұлшық еттері арасының ажырауынан болатын кіндік ауруы. **Кіндік жұрт.** Атамекен, ата қоныс, туған жер. **Кіндік кесіп, кір жуған жер.** Өсіп-өнген, туған ел, атамекен. **Кіндік қазық.** Ортадағы нағыз мықты, бел қазық. **Кіндік қаны тамған жер.** Туған жер, өскен ел. **Кіндік темір.** Арбаның, диірменнің т.б. құралдардың тетігін қосып, жалғастырып тұратын өзек темір, оқ темір. **Кіндіктен жалғыз.** Атадан бір өзі ғана, өзінен басқа туысы жоқ, жалқы. **Кіндіктен төмен ұру.** Қалыптасқан қарым-қатынас ережесіне (салтына) жат, жігіттікке жатпайтын әрекетке бару, әдепке кірмейтін тәсілді қолдану. **Кіндік тұстан.** Тура, дәл, орта тұсынан. **Кіндіктің түсі.** Белуарға дейінгі, белге дейінгі жер. **Кіндік үзін кетті.** Арақатысты жоғалтты, ат ізін салмай, қол үзді. **Кіндік шеше.** а) Жаңа туған нәрестенің кіндігін кескен әйел адам. ә) Жаңа туған нәрестені перзентханадан алып шығып, салт-жоралғысын орындайтын әйел адам. **Қос кіндік.** Малда, көбінесе бұзауда болатын ауру.

КІНДІКБАУ зат. этн. Киіз есік сыртының ортасынан жоғарырақ тағылатын, бір жарым құлаштай термебау [Бұл баумен есікті боран, жел соққанда бастырып, төменгі белбеуден байлап қояды. Ал күн ашыққа есікті түріп байлауға, адамдар сыртқа кеткенде есікті екі жағынан бастырып байлауға қолданылады].

КІНДІККЕСЕР зат. этн. Жас нәрестенің кіндігін кескенде берілетін кәде, сыйлық.

КІНДІКСІЗ сын. Ұрпақсыз, ұрықсыз, тұқымсыз.

КІНДІКТАМЫР зат. бот. Жуан боп өскен негізгі білеу тамыр.

КІНДІКТЕС сын. 1. Бір анадан туған, туыстас. 2. ауыс. Төркіндес, ұштас, жалас. // Пікірлес адам.

КІНДІКТЕСТІК зат. Белгілі бір нәрсемен байланыстылық, ортақтастық, ұштасқан бірлестік.

КІНДІКТІ сын. 1. Ұрпақты, тұқымды, нәсілді. 2. ауыс. Өзекті, өзегі бар.

КІНДІКТІК сын. 1. Кіндікке қатысты, соған тән. 2. ауыс. Орталықтық, астаналық. **КІНДІКШӨП** зат. өс. Бүршікбасы адамның кіндігіне ұқсас топ.

КІНДІКШІ зат. Босану кезінде медициналық жәрдем көрсететін әйел адам.

КІНЕГЕ [ор. китага] зат. сөйл. **Кітан.**

КІНЕК зат. кәс. Желкеннің арқанын байлайтын ағаи.

КІПАРАТ [ар. كفارة] зат. көне. Кемшілік, мін, ақау.

КІП-КІШКЕНЕ сын. Тым кішкене, титімдей.

КІП-КІШКЕНТАЙ сын. 1. Өте кішкене, ишікөдей, жұдырықтай. 2. Азғантай, шап-шағын, шамалы. 3. Тіптен жас, бүлдіршіндей.

КІПІ: кіпі алды. жерг. Бір нәрседен сезіктенді, көңіліне күдік алды, секелденді.

КІР¹ [ор. гиря] зат. 1. Белгілі бір заттың ауырлық я жеңілдік салмағын өлшейтін түрлі нұсқада жасалған таразы. 2. Таразыға салынған зат салмағы белгілейтін әртүрлі салмақтағы темір тасы. 3. спорт. Ауыр атлетика жаттығуларына пайдаланатын түрлі салмақтағы темір тас.

Кірге тартты. а) Салмағын өлшеді, таразылады. ә) Ойланды, ақылға салды. **Кір көтеру.** спорт. Халық арасында кең тараған, шойыннан құйылған кірді бір қолмен көтеріп жарысатын спорт түрі.

КІР² зат. этн. Мінске, жұмысқа пайдаланатын мал құшінің ақлысы, тер майы.

КІР³ сын. 1. Таза емес, былғаныш, лас. // Түрлі кір-қоң, кірлеген киім-кешек. // Жуылған киім. 2. ауыс. Жаман ой, көңілдің ала-құлалығы, сенімсіздік, күдікшілдік. 3. ауыс. Жаманат.

Кір айналдырмады. жерг. Шаң жуытпады, еш нәрсе жұқтырмады, таза жүрді. **Кір басты.** а) Әбден кірледі. ә) Қайғы меңдеді, уайым көбейді. **Кір боқша.** жерг. Кір салатын қатпа. **Кірді ашады.** Кір қалдырмайды, тазартады, тазалайды. **Кір етек етті.** Екі қабат етті, жұкті қыды, бала көтергіш етті. **Кір жайды.** Жуылған киімдер, заттарды кепсін деп жаймалап ілді.

Кір жақты. Қаралады, даттап, жала жапты. **Кір жуып, кіндік кескен жер.** Өсіп-өнген жер, атамекен, туған ел. **Кір [шан] жуытпады.** а) Шаң жұқтырмады, кір жұқтырмады, таза сақтады. ә) Ақтап алды, сөз келтірмеді. **Кір жұққызабады.** Шаң жуытпады, жаманат келтірмеді, ұятқа қалғызбайды. **Кір жұққызды.** Ұятқа қалдырды, жаманат келтірді. **Кір жұқтыру.** Жаманат келтіру. **Кір келтірді.** Ұят жасады, жаманатқа қалдырды, басын қорлады. **Кір көңіл.** Арам, насық, топас, надан. **Кір көтергіш.** Кірлегені білінбейтін. **Кір сабын.** Кірсабын (тұрмыста пайдалану үшін 65, 70 және 72%-дық қышқылар қосылып дайындалатын қатты, келтірілген, кір жууға арналған сабын). **Кір тарқады.** Көңілдегі ыза-кек, ашу басылды, уайым-қайғы жоғалды, қаяу кетті. **Кір шалды.** Кірленді, ластанды. **Кір шалмаған.** Пәк, таза. **Кір шалмас.** Пәк, адал. **Кірі бес елі [батпан].** Баттасқан кір, өте былғаныш. **Кірін кетірді.** Жуды, тазалады. **Кірі сиңді.** Жерсінді.

КІР= ет. 1. Ену, келу. 2. Жолығу, кездесу. 3. Сұғылу, бату. 4. Суға түсу, бойлау. 5. ауыс. Пайда келу, олжа түсу. 6. ауыс. Белгілі бір ұйымға мише болып өту, қабылдану. 7. ауыс. Жоғары оқу орнына, мектепке түсу, орналасу. 8. ауыс. Араласу, қатысу. 9. ауыс. Басталу, түсу, келу. 10. ауыс. Белгілі бір нәрсеге тән болу, соның қатарына жату.

Кірге көр [жер, қуыс, тесік] таппады [қалмады]. Барар жер, басар тауы болмай қысылды; қатты қиналды, ұялды, жұрттың бетіне қарай алмады. **Кірге шыққысыз.** Жайнап тұрған, келіскен, әшекейлі. **Кіріп шықты.** Жолығып кетті, келді.

КІРАЗА [ир. گراز] зат. ескі кіт. Қабан, азбан, шошқа.

КІРАНДАС [ор. граница] сын. сөйл. Шекаралас, шектес.

КІРАУАТ [ор. кровать] зат. сөйл. **Ке-реует.**

КІРӨ зат. **Кіре.**

КІРӨЖІ= ет. Кейін сөйлеу.

КІРӨНЖІЛІК [ор. кренделік] зат. жерг. тамақ. Наубайханада пісірілетін ширатпа тоқша.

КІРӨП сын. ескі кіт. Кіріптар, тұтқындалған.

КІРБЕЛЕН¹ зат. сөйл. Реніш, кейіс, кірбін. **КІРБЕЛЕН²** сын. 1. Күңгірт, көмескі, алақұла. 2. ауыс. Жайсыз, көңілсіз, орынсыз.

КІРБЕЛЕНДЕ= ет. Кірбіндеу, қытыңдау, күмілжу.

КІРБЕЛЕНСІЗ үст. Ойланбастан, бірден, сол бойдан.

КІРБЕН зат. 1. Реніш, кейіс, қаяу. 2. Күдік, сенімсіздік, үмітсіздік.

КІРБЕНДЕ= ет. 1. Жақтырмай тыржыю, кіржіңдеу. 2. Кібіртіктеу, күмілжу. 3. Ербеңдеу, шоқандау. 4. ауыс. Көлеңке тарту, көмескілену, қоюлану.

КІРБЕНДЕТ= ет. Көмескілендіру, реңін бұзу.

КІРБЕНДЕТУ Кірбеңдет етістігінің қимыл атауы.

КІРБЕНДЕУ Кірбеңде етістігінің қимыл атауы; кібіртіктеу, күмілжу.

КІРБЕНДІ сын. Ренішті, кейісті.

КІРБЕНДІК зат. 1. Реніш, кейістік, көңіл толмаушылық. 2. Күдік, сенімсіздік.

КІРБЕН-КҮЙБЕН сын. Сықсыз, сұрқай, мәнсіз, ұсақ-түйек, қыбыр-жыбыр.

КІРБЕНСІЗ сын. 1. Ренішсіз, ешбір кейістігі жоқ, көңілі қаяусыз. 2. Кіршіксіз, таза, ашық.

КІРБИ= ет. Кіртію, ештеңені жақтырмау, тыржыю.

КІРБИҢКІРЕ= ет. сөйл. **Кіртініңкіреу.**

КІРБИТ= ет. Кіржіту, тыржіту.

КІРБИТУ Кірбит етістігінің қимыл атауы.

КІРБИЮ Кірби етістігінің қимыл атауы.

КІРБЫК сын. Жұқа ғана түскен қырбық (қар).

Кірбік басқызабады. Тапжылтпады, сол қалпында көрсетті.

КІРБІКТЕН= ет. Кірбік түсін, қату.

КІРБІКТЕНУ Кірбіктен етістігінің қимыл атауы.

КІРБІЛЖІН зат. Кікілжің, реніш.

КІРБІН зат. 1. Бір нәрсеге разы болмау, көңіл толмау я көңіл қалумен байланысты туатын реніш, кейіс, қаяу, кікілжің. 2. Күдік, көңілге түскен дақ. 3. Қайғы, уайым, мұң. 4. ауыс. Жай ғана ілбін қимылдаған кібіртік, баяу қимыл. 5. ауыс. Бұлыңғыр, мұнартан жай, күңгірт көрініс.

Кірбін басты. Ақырын, жай ғана ілбін жүрді. **Кірбін қабақ.** Реніш, түсінбестік. **Кірбін қабақпен қарсы алды.** Жақтырмады, жаратпады. **Кірбін қақты.** Қабақ түйді, қабақ шытты, жабырқады, көңіліне алды. **Кірбін тартқызды.** Шаршатты, діңкелетті. **Кірбін шалды.** Ренжіді, налыды, кейіді, көңіліне қаяу түсті.

КІРБІНДЕ= ет. 1. Тыржыю, кіржіңдеу. 2. Өз ойын айқып, анық айта алмай күмілжу, кібіртіктеу, мінгірлеу.

КІРБІНДЕТ= ет. 1. Күмілжіту, кібіртіктету. 2. ауыс. Бұлыңғыр тартқызу, күңгірттендіру.

КІРБІНДЕУ¹ сын. Жабырқаңқы, қабағы қатыңқылау, жүдеулеу.

КІРБІНДЕУ² Кірбінде етістігінің қимыл атауы; жақтырмай тыржыю, кіржіңдеу.

КІРБІНДІК зат. Кейістік, реніш, налушылық, кікілжіңдік.

КІРБІНДІ сын. Қайғылы, мұңлы.

КІРБІН-КІРЕУКЕ зат. Уайым-қайғы, мұң.

КІРБІНСІЗ сын. 1. Кейістігі жоқ, қаяусыз, ренішсіз. 2. Кіршіксіз, бүкпесіз, адал, таза.

КІРБІНШЛ сын. Ешбір зіл я әзілді көтермейтін ашушан, не болса соған кейігіш.

КІРГІЗ= ет. 1. Әлдененің ішіне өткізу, ендіру. 2. Әлденені тықпалау, тыққыштау. 3. Әлдененің құрамына енгізу, қосу. 4. ауыс. Жөн-жоралғысын жасамай-ақ, әйелдікке әкеліп алу, үйлену, келін әкелу.

КІРГІЗУ Кіргіз етістігінің қимыл атауы.

1. Бір нәрсенің ішіне енгізу, өткізу. 2. Әлдененің құрамына енгізу, қосу.

КІРГІЗУЛІ сын. Кіргізілген, кіргізіп қойылған.

КІРГІЗІЛ= ет. Енгізілу, өткізілу.

КІРГІЗІЛУ Кіргізіл етістігінің қимыл атауы; құрамына қосылу, енгізілу.

КІРГІЗІС= ет. 1. Енгізісу, ішке өткізісу.

2. Тасысу, көмектесу.

КІРГІЗІСУ Кіргізіл етістігінің қимыл атауы.

КІРГІЛЖІН зат. сөйл. **Кікілжің.**

КІРГІН зат. ескі кіт. **Кірме.**

КІРГІЛІК зат. Қиянат, қиямтұрыстық, қысастық, зальымдық, зымыяндық.

КІРДЕЛІ сын. Кір сияқты, кір тәрізді.

КІРДІЛІ-ШЫҚТЫЛЫ сын. сөйл.

Кіресіл-шығасылы.

КІРДІН зат. жерг. Көңілге түскен қаяу, кірбін, реніш.

КІРДІР= ет. **Кіргіз.**

КІРЕ¹ [ар. كراهه] зат. көне. 1. Жалдамалы құи көлігі, лау. 2. Бір қала мен екінші қала арасына түрлі тауар, жүк таситын керуен. 3. **Кіреңді.**

Кіре айдады. Кіре тартты, жүк тасыды. **Кіреге салды.** Кіреге пайдаланды, құи көлігі ретінде жекті. **Кіреге шықты.** Жүк тасуға аттанды. **Кіре көтермейді.** Құи көлік шығынын өтемейді. **Кіре салды.** Жалға жүк тасыды, құи көлік жалдады. **Кіре тартты.** Жалға жүк тасыды, керуен айдады.

КІРЕ² зат. көне. Жебені садақтың айыр-насына салып тартқанда кіргізетін адыр.

КІРЕ³ зат. Шабылған шөптің әрбір жолы, жал-жал боп үйілген дестесі.

КІРЕ⁴: кіресі бос. Көңілі бос.

КІРЕБЕРІС зат. 1. Үй, ғимарат т.б. жайлардың есік алды, кіретін жері. 2. Дәл алды, кірген бойда көзге түсетін жер.

Кіреберіс бөлме. Үйлер мен пәтерлердегі есіктен кіргеннен кейінгі сырт киім мен аяқкиім шешетін бөлме. **Кіреберіс дәліз.** Көп қабатты тұрғын үйлердің кіруге арналған алдыңғы бөлігі, подвезд.

КІРЕЙ зат. жерг. Құи көлігін жалдап табатын пайда.

Кірей салды. Кіре салды, жалға жүк тасыды.

КІРЕКЕЙ зат. зool. Аудың ұрғашысы.

КІРЕКЕСТЕН = ет. Бәлсіну, кейкію, кекірею.

КІРЕКЕСТЕНУ Кірекестен етістігінің қимыл атауы.

КІРЕКЕСУ зат. машинажасау. Кескішті берілген кесу тереңдігіне қою процесі.

КІРЕКЕШ [ар.+ир. كراکش] зат. Кіре тартушы, жүк тасушы.

КІРЕКЕШТІК зат. Кірекеш қызметін істеушілік, кірекеш кәсібімен шұғылданушылық.

КІРЕЛЕ = ет. 1. Кіремен жүк тасу, тасымалдау. 2. ауыс. Топтап айдап алу, жинап әкету.

КІРЕЛЕУ Кіреле етістігінің қимыл атауы; кіремен жүк тасу.

КІРЕЛІ сын. Кіресі бар, кіресі мықты.

КІРЕЛІ-ШЫҒАЛЫ сын. сөйл. **Кіресілі-шығасылы.**

Есі кіресілі-шығалы. а) Ақыл-ойы толып жетпеген, әлі жас. ә) Есеңгіреген, аурудан не ауыр соққыдан есің жия алмаған.

КІРЕҢКЕ зат. Сұт құю үшін жасалған ұзынша келген қыш құмыра.

КІРЕПҮЛ зат. көлік. <нем. Fracht> Әртүрлі көлікпен жолаушыларды немесе жүктерді тасымалдау қызметін көрсеткен үшін көлік құралдарының иесіне төленетін төлемақы.

КІРЕР-КІРЕМЕСТЕН үст. Кірмей жатып, келер-келместен.

КІРЕРЛІ-ШЫҒАРЛЫ сын. сөйл. *Кіре-сілі-шығасылы.*

КІРЕР-ШЫҒАР сын. *Кіріп-шығатын, кіреберістей.*

КІРЕС¹ зат. сөйл. *Кіріс.*

КІРЕС² [ор. крест] зат. *Айқын.*

КІРЕСІ зат. *Пайда, олжа, кіріс.*

КІРЕСІЛІ-ШЫҒАСЫЛЫ сын. 1. *Кір-мелі-шықпалы.* 2. ауыс. *Турақсыз, өзгермелі, құбылмалы, екіжүзді.* 3. ауыс. *Аумалы-төкпелі, аласатыран.*

КІРЕУ¹ сын. *Қалың, көп. // Қабат, қатпар. Көзін кіреу басты. Көзінің нұры тайды, бұлыңғыр тартты.*

КІРЕУ² зат. көне. *Сенімдік белгісін білдіретін кепіл.*

КІРЕУЕТ [ор. кровать] зат. сөйл. *Ке-реует.*

КІРЕУКЕ зат. 1. көне. *Жаугершілікте жорыққа киемін, жейде түрінде дөңгелек шығыршықтардан өрілген торлы темір сауыт.* 2. көне. *Алтын жіптен тігілген, жібектен жасалған қымбат шапан.* 3. ауыс. *Буалдырланған, бұлыңғыр күңгірттік.* 4. ауыс. *Көмескі көлеңке, шіркеу.* 5. ауыс. *Көңілдегі қаяу, уайым, мұң.*

Кіреуке басты. *Күңгірт шалды, бұлыңғыр тартты, буалдырланды. Кіреуке етті. Медеу қылды, сүйеніш етті. Кіреуке кезім. көне. Ежелгі дүние мен орта ғасырларда ауыр қаруланған әскердің жорыққа мінетін аттарына жабылған, болат шығыршықтардан өріліп жасалған торлы сауыт. Кіреуке салды. Тосқауыл, бөгет жасады. Кіреуке сауыт. этн. Торлы сауыт. Кіреуке тартты. Бұлыңғырланды, күңгірт шалды, қарауытты. Кіреуке тон. этн. Әсемден, сәндеп тігілген бағалы сырт киім, құнды тон. Кіреуке тонның жағасы. Қадірлі, құрметті деген мағынада. Кіреуке түсірді. Қылау салды, реніш тудырды, қаяу түсірді.*

КІРЕУКЕДЕЙ сын. *Кіреуке сияқты, кіреуке тәрізді.*

КІРЕУКЕЛЕ=ет. 1. *Біркемелеу, көлегейлеу, торлау.* 2. ауыс. *Күңгірттеу, бұлыңғыр тарту, бұдырлау.*

КІРЕУКЕЛЕН=ет. *Күңгірттену, бұлдырлану.*

КІРЕУКЕЛЕНДІР: *қабағын кіреукелендірді. Қабағын түйді, қабақ шытты.*

КІРЕУКЕЛЕНДІРУ *Кіреукелендір етістігінің қимыл атауы.*

КІРЕУКЕЛЕНУ *Кіреукелен етістігінің қимыл атауы.*

КІРЕУКЕСІ сын. 1. *Кіреукесі бар, сауыт киген.* 2. ауыс. *Қиындығы бар, тосқауылды күшті.* 3. ауыс. *Көңілде реніші бар, кейісті, мұңды.*

КІРЕУКЕСІЗ сын. 1. *Кіреукесі жоқ.* 2. ауыс. *Кірішкісіз, таза.* 3. ауыс. *Ашық, тұнқы.*

КІРЕУЛЕН=ет. *Жұқа боп қатып, кеуіп қалу.*

КІРЕШЕК зат. сөйл. *Кіреші.*

КІРЕШІ зат. *Кіре тартушы, кірекеш.*

КІРЖАҒАЛ сын. *Кірлеген, саталданған, кір-қожалақ.*

КІРЖАМБАЗ сын. *Кіржағал, кір шалған, кірлеген.*

КІРЖИ=ет. 1. *Біреудің айтқан сөзін я істеген ісін жаратпай ренжіген түр көрсету, жақтырмай тыржию.* 2. *Кіртию, кіржіңдеу, салбырау.* 3. ауыс. *Тіржырау, бұттану.*

КІРЖИТ=ет. *Жақтырмаған түр көрсету, тыржию.*

КІРЖИТУ *Кіржит етістігінің қимыл атауы. КІРЖИҢКІ* сын. *Еш нәрсені жаратпаған ренішті, тыржиыңқы.*

КІРЖИІС зат. *Ренжіс, кейістік, қытымырлық.*

КІРЖУҒЫШ зат. тех. *Автоматты және механикалық тәсілмен кірлеген бұйымдарды, киім-кешек т.б. заттарды жуып-шайқайтын машина, тұрмыстық техника.*

Кіржуғыш машина. тех. *Кіржуғыш. Кіржуғыш ұнтақтар. Кір жууда қолданылатын синтетикалық ұнтақтар.*

КІРЖІК сын. *Қыржиган, кіржиген, тыржиган.*

КІРЖІКТЕ=ет. *Кібіртіктеу, күржіктеу. КІРЖІЖІ зат. 1. *Жақтырмаған, жаратпаған нышан, белгі.* 2. *Күйбең, кібіртік қимыл.**

Кіржің етті. *Жақтырмаған пішін білдірді, жаратпады.*

КІРЖІҢДЕ=ет. *Жақтырмау, тыржиындау, тыржиыну.*

КІРЖІҢДЕС=ет. *Тыржиындасу, кіржіңдесу. КІРЖІҢДЕСУ* *Кіржіңдес етістігінің қимыл атауы.*

КІРЖІҢДЕТ=ет. *Жақтыртпау, түрін тыржиындау.*

КІРЖІҢДЕТУ *Кіржіңдет етістігінің қимыл атауы.*

КІРЖІҢДЕУ *Кіржіңде етістігінің қимыл атауы.*

КІРЖІҢ-КІРЖІҢ елік. *Жақтырмай, ұнатпай, қайта-қайта тыржиган, кіржіңдеген қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.*

Кіржің-кіржің етті. *Жақтырмай, тыржиың-тыржиың етті.*

КІР-КҮЙЕЛЕШ сын. *Кір-қожалақ. КІРКІЛДЕ=ет. сөйл. *Күркілде.**

КІРКІЛЖІҢ зат. сөйл. *Күкілжің. КІР-КІР сын. *Әбден кірлеген, өте лас, сатал.**

КІР-КІРБЕҢ зат. *Көңілдегі кіржің, кейіс, реніш.*

КІРКІРЕ=ет. *Қыр-қыр ету, қырылдау. КІР-КІРЕУКЕ зат. 1. *Жиенішті кір-қоқыр;* 2. ауыс. *Жат пікір, теріс ой.**

КІР-ҚОЖАЛАҚ сын. *Әбден кірлеген, сатал-сатал, кір-кір.*

КІР-ҚОЖАЛАҚТАН=ет. *Кір-кір, сатал-сатал болу, әбден кірлеу.*

КІР-ҚОҚЫР зат. *Әртүрлі кір, лас, қоқыс заттар.*

КІР-ҚОҚЫС зат. 1. *Кір-қоқыр, кір-қолаң.* 2. ауыс. *Жаман әдет, бықсық қылық, ұсақ-түйек сөз.*

КІР-ҚОЛАҢ зат. 1. *Кір-қоң, қоқыр-соқыр, лас нәрселер.* 2. ауыс. *Жаман қылық, теріс пікір.*

Кір-қолаң шалмады. *Былғанбады, лас-танбады, бүлінбеді.*

КІР-ҚОҢ зат. *Кірлеген киім-кешек, кір-қолаң, анау-мынау зат.*

КІР-ЛАС сын. *Кір-қожалақ, сатпақ-салтақ.*

КІРЛЕ=ет. 1. *Лас болу, әбден кір басу.* 2. ауыс. *Даттау, жамандау, былғау, дақ түсіру.* 3. ауыс. *Бөтен ой, теріс ниғыл келу, құлық-сұмдық ойлау.*

КІРЛЕ=ет. этн. *Пісіріліп болған киізді орап, буып тастап, үстіне су құю.*

КІРЛЕГЕН зат. жерг. *Леген.*

КІРЛЕН зат. жерг. *Мыстан не темірден істелген, ыңғайлы, жеңіл шылапшың, леген.*

КІРЛЕН=ет. 1. *Әбден кір болу, ластану.* 2. ауыс. *Былғану, жаман болу, күнәсі көбею.* 3. ауыс. *Бекерге ауре болу, сөзге қалу.*

КІРЛЕНКІ сын. *Кір шалған, кірленген, кір түскен.*

КІРЛЕНКІРЕ=ет. *Кір басыңқырау, кір шалыңқырау.*

КІРЛЕТ=ет. 1. *Кір қылдыру, ластату.* 2. ауыс. *Көмескілендіру, ескірту.*

КІРЛЕТУ *Кірлет етістігінің қимыл атауы.*

1. *Кір қылдыру, ластату.* 2. ауыс. *Жамандау, айыптау.*

КІРЛЕУ¹ сын. *Кір шалған, кірлей бастаған.*

КІРЛЕУ² *Кірле етістігінің қимыл атауы; даттау, жамандау, былғау, дақ түсіру.*

КІРЛЕУ³ этн. *Кірле етістігінің қимыл атауы.* 1. *Пісіріліп болған киізді орап, буып тастап, үстіне су құю.* 2. *Пісірілген киіз, текеметті бүктеп, су құйып, жылылап жауып булау.*

КІРЛІ сын. 1. *Лас, былғаншы, таза емес.* 2. ауыс. *Айыпты, кінәлі, жазықты, адал емес.*

Кірлі көңіл. *Мұңды, шерлі жүрек, уайым, қайғы басқан көңіл күйі.*

КІРЛІК зат. *Кірлеушілік, кір болушылық. КІРМЕ² зат. *Атамекенін тастап, басқа бір руға, елге, ортаға ауып келген, келімсек адам, топ, отбасы немесе ру.**

Кірме жол. *көлік. а) Теміржол стансыларындағы жол тарамдары. ә) Өнеркәсіп орындарына жүк көлігі кіретін жолдар. Кірме сөз. лингв. Басқа тілден енген бұғде сөз.*

КІРМЕ² зат. геогр. *Мұхиттар мен теңіздерде және көлдердің кіреберісіндегі шығанақтар.*

КІРМЕДЕЙ сын. *Кірме адамдай, келімсектей.*

КІРМЕЛЕУ сын. *Кірмедей, келімсек сияқты, келімсекке ұқсас.*

КІРМЕЛІК зат. *Басқа елден, бөтен жерден келгендік, келімсектік.*

КІРМЕМБАС сын. *Ну, қалың (қорыс), самсаған.*

КІРНЕ зат. мед. *Құрсақ қуысындағы ішек, соқыр ішек, тік ішек, кілегей қабық, бауыр, бүйрек т.б. мүшелердің кенеттен қатты асқынуынан болатын ауру.*

КІРНЕДЕЙ сын. *Кірне сияқты, кірне тәрізді.*

КІРНЕЛЕ=ет. *Кірне ауруына шалдығу, құрсақ қуысындағы мүшелердің ауруы.*

КІРПИ=ет. сөйл. *Кірбио, кіртию.*

КІРПИАЗ сын. *жағымсыз. 1. Менменшіл, асқақ, өзін-өзі жоғары ұстайтын тәкаппар, керден.* 2. *Талғампаз, қербез.*

КІРПИАЗДАН=ет. *Асқақтау, тәкаппарланып кердеңдеу, паңдану.*

КІРПИЯЗДАҢУ *Кірпияздан етістігінің қимыл атауы.*

КІРПИЯЗДАУ сын. *Кінәшілдеу, кердеңдеу.*

КІРПИЯЗДЫҚ зат. 1. *жағымсыз. Әсіркінәшілдік, кердеңдік.* 2. *Талғампаздық, кербездік.* 3. ауыс. *Күтімді қажет ететін.*

КІРПІ зат. 1. *Терісін тікенек тәрізді иелер басқан кишігірім жәндік.* 2. зоол. <лат. eginaseinae> *Сүтқоректілер класы жәндік қоректілер отрядының бір тұқымдасы.*

Кірпі көрді. *Шошыды, жиренді. Кірпі қабақ. Түксиген, ашулы кейіп, түр. Кірпі шаш. а) Инедей қадалып тік тұратын, қайратты шаш. ә) Қайратты, қалың шашты машинамен тұқыл етіп қиып, тікіретініп «кірпі» етіп қою тәсілі, сәні. Кірпі шыбындар. зоол. <лат. tachinidae> Қосқанаттылар отрядына жататын қысқа мұртты шыбындар тұқымдасы.*

КІРПІБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. diodontidae> *Пішіні кірпіге ұқсас домалақтау келген, терісінде 5 см-ге жететін көптеген тікені болатын, суы жылы мұхитта тіршілік ететін балықтың түрі.*

КІРПІБАЛЫҚ зат. балықшар. *Суы жылы мұхиттарда тіршілік ететін кәсіптік маңызы шамалы, пішіні кірпіге ұқсайтын балық.*

КІРПІБАС зат. өс. <лат. sparganium> *Шабындық, жайылымдыққа жататын шөптесін өсімдік түрлері.*

Кірпібас тұқымдасы. өс. <лат. sparganiaceae> *Негізінен субарктикалық, қоңыржай және субтропиктік аймақтарда таралған, суда және батпақта өсетін көпжылдық өсімдіктер.*

КІРПІДЕЙ сын. *Кірті сияқты, кірті тәрізді. Кірпідей жырылды. а) Бұқ түсіп, бүрісіп жатып алды. ә) Жаратпады, ұнатпады, тыжжырынды, тыржиды. Кірпідей көрінді. Жеккөрінішті болды, сүйелдей батты. Кірпідей қадалды. Жанғына қатты батты, көңіліне алды. Кірпідей тыжжырынды. Еш нәрсені ұнатпады, жаратпады. Кірпідей тікірейді. Кірпінің тікеніндей едірейін тұрды.*

КІРПІК¹ зат. анат. <лат. cilium> 1. *Көз қабының жиегіндегі тұқ, қылшық.* 2. ауыс. *Қылтанақ, шы. 3. ауыс. Жарық сәулесі, шапақ.*

Кірпігі айқаспады. Түні бойы ұйқы көрмеді, көз ілмеді. **Кірпігі қатты.** Ұйқыдан қалып, мазасы кетті. **Кірпігі [өрең, зорға] қимылдады.** Шала-жансар, әл үстінде, өлім алдында жатты.

Кірпігі қимылдайды. Кірпігін бақты. Қас-қабағына қарады. **Кірпігіне мұз [қырау] қатты.** э.кспр. Ашуланды, қаһарланды, қатуланды.

а) Үскірік аязда сапар шекті, қиындыққа төзді. ә) **Кірпігін жерге тікті.** Төмен қарады. **Кірпігі суланды.** Көңілі босады, жылады. **Кірпігін шылады.**

Жылап алды, көзіне жас алды. **Кірпік астынан көз тастады [қарады].** Ұрлана, көз астымен қарады. **Кірпік жүлді.** этн. Боталайтын түйелерге мүйізкөк ауруымен ауырмас үшін ем, шара қолдану.

Кірпікке ұйқы қонды. Ұйқы келді, ұйқы қысты. **Кірпік қадады.** Көз тікті, назар аударды. **Кірпік қаққандай [ашып-қаққандай].** а) Тез, лезде, көзді ашып-жұмғаныша. ә) Азағантай, азғана. **Кірпік қаққанша.** Тез, лезде, демде, көзді ашып-жұмғаныша. **Кірпік қақпады.** а) Ұйықтамады, көз ілмеді.

ә) **Көз айырмай қарады, түйілді.** б) Тапжылмады, міз бақпады. в) Тыным таппады, тынышмады. **Кірпік қақпай қалды.** Қадала қарап тұрып қалды, бір сәт есінен адасты қалды. **Кірпік қақты.** а) Көзін жытылықтатты. ә) Белгі берді, мақұлдады. **Кірпік қақтырмады.** Қозғалтпады, тапжылтпады, қимылдатпады. **Кірпік санайды.** м.ф. Ескі ұғым бойынша, Айда кемпір бар, ол сиқырлайды, жадылап өлтіреді деген наным. **Кірпіктері найзадай қадады.** **Кірпіктері тіктейді,** тесіле жақтырмай қарады. **Кірпік ілмеді [ілген жоқ].** Ұйықтамады, түні бойы сарылып, көз жұмбады. ә) Тыным таппады, мізір көрмеді.

б) Таусыла күтті, сарылды, тағатсызданды. **Кірпік қақпады.** Көз ілмеді, ұйықтамады. **Кірпік қақтырмады.** Маза бермеді, тыным таптырмады, жайбарақат отырғызбады, дамыл бермеді.

КІРПІКСІЗ сын. Кірпігі түскен, кірпігі жоқ. **КІРПІКТЕ** сын. Кірпігі өсік, кірпігі бар. **КІРПІКШЕ** зат. биол. <лат. cilia> Бір жасушалы ағзалар – инфузорияда және көп жасушалы жануарлардың кейбір жасушаларында қозғалыс органоидтарының қызметін атқаратын талшықтар.

КІРПІКШЕЛІ сын. Кірпікшесі бар, талшықты. // Кірпікшесі бар жәндіктер.

Кірпікшелі құрттар. з.о.л. <лат. turbellaria> Денесі созылыңқы, жапырақ тәрізді келген теңіз, тұщы су, кейде ылғалы мол топырақты мекендейтін жалпақ құрттар типінің бір класы.

КІРПІКШЕШЕН зат. сөйл. з.о.л. **Кірпі.** **КІРПІКШЕШЕНДЕЙ** сын. сөйл. **Кірпікшешен сияқты, кірпікшешен тәрізді.**

Кірпікшешендей жиырылды. Тыжырынды, жақтырмады.

КІРПІЛЕН ет. Тікенектену, түктену. **КІРПІЛЕНУ** Кірпілен етістігінің қимыл атауы.

КІРПІШ зат. 1. Күйдірілген я балшықтан қалытқа салып құйған, тік бұрышты параллелепед пішінді, төзімді әрі берік жасанды құрылыс материалы. 2. а.у.с. Адамның қоғамдағы орны, қоғамға тән мүше.

Кірпіш зауыты. Кірпіш құятын өндіріс орны. **Кірпіш күйдірді.** Шикі балшықтан құйылған кірпішті отқа салып пісірді. **Кірпіш қалау.** қ.ұр. Кірпішті бірінші үстіне бірін қойып, құрылыстың еркіндімен байланыстыра тұтастыра өру. **Кірпіш қалаушы.** Құрылыста кірпіш қалайтын шебер, маман. **Кірпіш құйды.** Балшықтан қалытқа салып кірпіш дайындады. **Кірпіш үй [там, қора].** Күйдірілген яки шикі кірпіштен қалан салынған үй, баспана. **Кірпіш шай.** тамақ. Тақта шай. **Кірпішін қалады.** Алаш рет ұйымдастырды, негізін салды. **Кірпіш ірге.** Тікенектен қаланған негіз.

КІРПІШЕ¹ зат. Тікен сияқты ұсақ түктер. **КІРПІШЕ**² үст. Кірі тәрізді, кіртіге ұқсап. **Кірпіше жиырылды.** Жақтырмады, жараптады.

КІРПІШӨП зат. өс. <лат. echinaria> Астық тұқымдасына жататын шөптесін өсімдік. **КІРПІШТЕЙ** сын. Кірпіш сияқты, кірпіш тәрізді.

КІРПІШТЕН ет. Төрт бұрыштану, керт-пештену, қатпарлану.

КІРПІШТІ сын. Кірпіштен салынған, кірпіші бар.

КІРПІШШІ зат. Кірпіш құюшы, кірпіш даярлаушы.

КІРПІШ сын. 1. Кірлемеген, кір емес, таза. 2. Дақ түспеген, мінсіз, кіршіксіз. 3. а.у.с. Пәк, бөтен ойы жоқ.

КІРСІН ет. Бір нәрсені кір санау, лас деп жүрену.

КІРТ¹ зат. ескікіт. Белгілі бір дінге кірген, ұйыған адам немесе жұрт.

КІРТ² елік. Кенеттен быры ете түскен, кірі еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

Кірт етті. Кірі ете түсті, кірт етті. **КІРТАС** зат. Тастан қашалып жасалған салмақ өлшеуіш құрал.

КІРТИ ет. Көзі кірбию, жүзі солғын тарту. **КІРТИТ** ет. Көзін кірбиту, жүзін солғын тартқызу.

КІРТИТҮ Кіртит етістігінің қимыл атауы. **КІРТИҢКІ** сын. Қабағы түсіңкі, жүзі жабыңқы, қатыңқы.

КІРТИҢКІРЕ ет. Кірбиіңкіреу, қабағы солғындап жүдеу тарту.

КІРТИҢКІРЕУ Кіртмиіңкіре етістігінің қимыл атауы.

КІРТИНС ет. 1. Бет-жүзі, көздері кірбию, солғын тарту. 2. а.у.с. Ренжісу, келіспеу, ашулану.

КІРТИО Кірти етістігінің қимыл атауы. **КІРТ-КІРТ** елік. Қайта-қайта кірт-кірт, кірт-кірт етіп естілген, қыртылдаған дыбысты білдіретін сөз.

КІРТКІ¹ сын. Ірімтік, іртік-іртік. **КІРТКІ**² сын. Бітік, жімісік, қысыңқы, кішкене.

КІРТІЛЕУ ет. Кірт-кірт ету, қыртылау, күртілдеу.

КІРТІЛЕК сын. Кірт-кірт ететін, қыртылақ.

КІРТІЛЕДІ ет. 1. Кірт-кірт еткізу, қыртырлату, қатырлату. 2. Қыршылдату, қыр-ш-қыр еткізу.

КІРТИН-БҮРТЫҢ сын. Бұрың-жырың, қылтың-сылтың.

КІРТИҢДЕУ ет. Кірбіңдеу, кіржіңдеу. **КІРУ** Кір етістігінің қимыл атауы; ену, өту.

КІРУШІ: кіруші снаряд. әск. Ядролық оқтұжымсыз бар және траекторияның соңғы бөлігінде атмосфераның тығыз қабатына кіруге арналған баллистикалық ракетаның бөлігі.

КІРХАНА зат. Кір-қоң жуатын орын. **КІРШ** елік. Өткір, үлкір нәрсе тез кірген кезде шығатын дыбысты білдіретін сөз.

Кірш етті. Бырш етіп кіріп кетті. **КІР-ШАҢ** зат. Кір-тозаң, шаң-тозаң, **КІРШЕҢ** сын. 1. Кір, былғаныш, лас. 2. Кірлегіш, кір көтермейтін. 3. а.у.с. Ренжігіш, кінәшіл, босаң.

Кіршен тартты. Кірленді, былғанды. **КІРШЕҢДЕУ** сын. Кірлеу, кір басыңқыраған.

КІРШЕҢДІК зат. Кір жұққыштық, тез кірлегіштік.

КІРШЕҢСІЗ сын. Кір жұқпайтын, кір көтеретін.

КІРШ-КІРШ елік. Қайта-қайта қарш-қарш, қашыр-қашыр, кірт-кірт етіп естілетін дыбысты білдіретін сөз.

КІРШІ ор. зат. сөйл. Астық, мал салмақтарын өлшейтін таразышы, таразы ұстайтын адам.

КІРШІК зат. 1. Ақау, мін, кемшілік. 2. Кірбің, қаяу.

Кіршік жоқ. а) Кірі жоқ таза, мұнтаздай. ә) Мінсіз, кемшіліксіз. **Кіршік жұқпады.** Кірлемеді, кір шалмады. **Кіршік жұқтырмады [жуытпады, жолатпады].** Дақ түсірмеді, жаманат келтірмеді. **Кіршік шалды.** Кірледі, былғанды.

КІРШІК-КІРБІҢ зат. Жаман зат, былғаныш, лас, көкір-шүкір.

КІРШІКСІЗ сын. 1. Кірлемеген, кір жұқпаған, қылаусыз, таза. 2. Мұнтаздай, мұлткісіз. 3. Дақ түспеген, мінсіз. 4. Саф, мөлдір, былғанбаған. 5. а.у.с. Адал, пәк, ешбір күдіксіз, бүкпесіз.

КІРШІКСІЗДІК зат. Тазалық, пәктік, адалдық.

КІРШІКТЕЙ сын. 1. Тап-таза, мұнтаздай. 2. а.у.с. Адал, ақ. 3. а.у.с. Зәредей, титтей.

КІРШІЛ¹ зат. Өткір пышақ, біз, найза тәрізді заттардың белгілі бір затқа, денеге кіргенде шығатын дыбысы.

Кіршіл қақты. Кірі-кірі етіп кесіп түсті. **КІРШІЛ**² сын. 1. Кірлегіш, былғанғыш. 2. а.у.с. Кінәшіл, дікшіл.

КІРШІЛДЕ ет. Кірі-кірі ету, қаршылдау. **КІРШІЛДЕК** сын. Кірілдеген, қыршылдақ, жұмсақ.

КІРШІЛДЕТ ет. Кірі-кірі еткізу, қаршылдау.

КІРШІЛДЕУ сын. Кірлеу, ластау. **КІРШІМЕ** [ор. корчемо] зат. сөйл. Тарыдан ашытқан бал сыра.

КІРІГҮ Кірік етістігінің қимыл атауы. 1. Шырау, тартылу. 2. лингв. Екі яки үш сөздің өзгеріске түсіп жымдасуы, бірігуі.

КІРІК ет. 1. Бірігу, тұтасып кету. 2. Шырау, тартылу, отыру. 3. Қатты боп байланысу, нығайту, бітісу. 4. лингв. Екі не үш сөзден құралған сөздердің фонетикалық өзгеріске түсу арқылы жымдасып, бірігіп кетуі. 5. а.у.с. Сіңу, кіру, жақындау.

Кіріккен адаптер. и.н.ф. <ағыл. integrated adapter> Жеке контроллерді пайдаланбастан, процессорды нақты құрылғымен қосатын процессордың құрамды бөлігі. **Кіріккен десте.** и.н.ф. <ағыл. integrated package> Өзара байланысты мәселелерді шешуге (есептерді шығаруға) бейімделген қолданбалы бағдарламалар дестесі.

КІРІККІШ сын. Біріккіш, жымдасқыш, тұтасқыш.

КІРІКПЕ сын. Байланысқан, біріккен. **КІРІКІР** ет. 1. Біріктіру, жымдастыру. 2. Тұтастыру, ұластыру. 3. а.у.с. Байланыстыру, бітістіру.

КІРІКІРҮ Кіріктір етістігінің қимыл атауы. 1. Жымдастыру, біріктіру. 2. Тұтастыру, сыйыстыру.

КІРІКІРҮШІ зат. 1. Байланыстырушы, бітістіруші, жарастырушы. 2. Темір я бетонды дәнекерлеуші маман.

КІРІКІРІЛ ет. Біріктірілу, тұтастырылу.

КІРІКІРІЛҮ Кіріктіріл етістігінің қимыл атауы.

КІРІЛ ет. 1. Кіргізілу, енгізілу. 2. Сұғылу, бойлау.

КІРІЛДЕ ет. Қырылдаған дыбыс шығару, күркілдеу.

КІРІЛДЕУ Кірілде етістігінің қимыл атауы. **КІРІМДЕН** ет. Кіріңкіреу, сұғыныңқырау. **КІРІМДІ** сын. Іуі-бауыра кіріп кететін, көпшіл, жұғымды, тіл тапқыш.

КІРІҢКІ сын. Ішке қарай кіре түскен, батыңқы.

КІРІҢКІРЕ ет. Еніңкіреу, сұғыныңқырау. **КІРІҢКІРЕУ** Кіріңкіре етістігінің қимыл атауы.

КІРІПТАР [ир. گرفتار] сын. 1. Тәуелді, бағынышты, мәжбүр, басыбайлы. 2. а.у.с. Қиын халге ұшыраған, шатысқан. // Тәуелді, бағынышты адам.

Кіріптар адамдар. тар. 15-17 ғасырлардағы Ресейде феодалдық тәуелдіктегі адамдар тобы. **Кіріптар болды.** Тәуелді, міндетті болды, басына күн түрді. **Кіріптар қылды.** а) Қолға түсірді, тұтқың қылды. ә) Тәуелді етті, міндетті етті.

КІРІПТАРЛЫҚ зат. 1. Тәуелділік, бағыныштылық, мәжбүрлік, басыбайлық. 2. Қиыншылық, мұқтаждық.

Кіріптарлық көрді. Біреуге телміріп, бағынышты болды. **Кіріптарлық шекті.** Бағынышты болды.

КІРІПТАРСЫЗ с.ын. Тәуелсіз, бағынышсыз. **КІРІП-ШЫҚ** = ет. 1. Бір кіріп, бір шығу. 2. Келін-кету, барып-қайту.

КІРІС¹ зат. көне. 1. Садақтың керме бауы. 2. Жақ, садақ.

Кіріс жұмсап егілді. Жүйесі босады. **КІРІС**² зат. Ердің қастарының қиысқан тұсы.

КІРІС³ зат. экон. 1. Табыс, пайда. 2. экон. Белгілі бір зат өнімінен не сауда жолымен түсетін ақшалай-заттай түсім. 3. и.н.ф. <ағыл. entry, input> Өңдеуге арналған мәліметтерді қабылдау орны.

Кіріс арнасы. и.н.ф. <ағыл. input channel> Компьютерлік жүйеге енгізілген (кіретін) хабарлар келіп түсетін арна. **Кіріс буфері.** и.н.ф. <ағыл. input buffer> Сыртқы құрылғылардан енгізілетін мәліметтерді уақытша сақтауға арналған буфер. **Кіріс келтірді [кіргізді].** Пайда түсірді, табыс кіргізді. **Кіріс кірді.** Пайда келді, табыс болды. **Кіріс құжаты.** и.н.ф. <ағыл. input document> Белгілі бір үлгі бойынша даярланған және компьютерге енгізуге арналған мәліметтері бар құжат. **Кіріс мәліметтері.** и.н.ф. <ағыл. input date> Өңдеу немесе сақтау үшін жүйеге енгізілетін мәліметтер тобы. **Кіріс нүктесінің атауы.** и.н.ф. <ағыл. entry name> Бағдарламаға, ішкі бағдарламаға немесе оның үзіндісіне кіріс нүктесін анықтайтын атау. **Кіріс пен шығыс балансы.** экон. Белгілі бір кезең ішіндегі кіріс пен шығыс көздері, шамасы көрсетілетін қаржы балансы. **Кіріс салығы.** экон. **Табыс салығы.**

Кіріс тілі. и.н.ф. <ағыл. source language> Автоматтандырылған жобалау жүйелерінде жобалық процедуралар мен жобалау бағдарларын компьютерде орындауға қажетті бастапқы ақпаратты енгізу үшін пайдаланатын тіл.

КІРІС⁴ зат. физ. Басқарушы тізбек не эмиттер – база тізбегі.

КІРІС⁵ көм. есімі. Басы, қарсаңы.

КІРІС = ет. Белгілі бір істі, шаруаны орындауға дереу араласу, тікелей жұмылу, соны орындауға қатысу, қолға алу.

Кіріспеске кірісті. Араласпа іске араласты. **КІРІСКІШТІК** зат. Бір нәрсеге кірісу, орындау қасиеті.

КІРІСПЕ зат. 1. Бастама, беташар. 2. Кітапқа не белгілі бір жинаққа жазылған алғы сөз, сөз басы. 3. ғыл. Белгілі бір ғылым туралы мәлімет не негізгі түсініктерді беретін тарау немесе оқу курсы. 4. и.н.ф. <ағыл. preamble> Мәліметтер дестесін жеткізуде уақыт үйлесімділігі үшін арналған өріс.

Кіріспе өңіме. Белгілі бір ұзақ шығарманы, оққаны айту алдындағы қысқаша сөз. **Кіріспе сабақ.** пед. Жоспарлы сабақты өткізер алдындағы бастама сөз. **Кіріспе сөз.** Сабақ өткізу, лекция оқу яки белгілі бір тақырыпта өңіме айту алдындағы, бастама ретіндегі қысқаша мәлімет.

КІРІСПЕСІЗ с.ын. Кіріспесіз жоқ, кіріспе айтпай.

КІРІССӨЗ зат. сөйл. Кіріспе, алғы сөз.

КІРІСІЗ с.ын. сөйлі. **Кіріспесіз.**

КІРІСТІ: кірісті қоспақ. к.өс. Түйенің әлсіз, суыққа шыдамсыз, я тоңақ, қысық төс, <күлге шөгер> деп аталатын түрі.

КІРІСТІК: кірістік блок. и.н.ф. <ағыл. input block> Мәліметтердің сыртқы көзінен немесе тасушынан жедел жадқа мәліметтерді жеткізу кезінде біртұтас бүтін ретінде қарастырылатын және адрестелетін мәшинелік сөздер жиынтығы. **Кірістік буфер.** и.н.ф. <ағыл. input buffer> Сыртқы құрылғылардан енгізілетін мәліметтерді сақтауға арналған буфер. **Кірістік параметр.** и.н.ф. <ағыл. input parameter> Сырттан алынатын бағынышты бағдарламаның формальды параметр, бұл параметр мәні қабылдаушы бағдарламадан беріледі. **Кірістік сигнал.** и.н.ф. <ағыл. entrance signal> Жүйенің кірісіне

берілген сыртқы өсер. **Кірістік файл.** и.н.ф. <ағыл. input (source) file> Қолданбалы бағдарлама үшін алғашқы мәліметтері бар болатын файл. **Кірістік хабар.** и.н.ф. <ағыл. the entrance message> Терминалдан немесе абонент бөлімінен компьютердің кірісіне келетін хабар.

КІРІСТІР = ет. Бір іске араластыру, қатыстыру.

КІРІСТІРУ Кірістір етістігінің қимыл атауы. 1. Араластыру, қатыстыру. 2. Енгізу, кіргізу, қосу.

КІРІСТІРІЛ = ет. Енгізілу, кіргізілу, қатыстырылу.

КІРІСУ Кіріс етістігінің қимыл атауы; **КІРІС-ШЫҒЫС** зат. экон. Пайда мен шығын; табыс пен жұмсалған қаражат.

Кіріс-шығыс журналы [кітабы]. Пайда мен шығынды, кіріс пен зиянды тіркеп, жазып отыратын кітап.

КІРІСІЛ = ет. Қолға алыну, жұмылу.

КІРІП ор. с.ын. Жасырын, жұмбақ, **КІРІШ** зат. Ақ бор, атақ балшық, **Кіріш тұтты.** Бөгет болды, тосқауыл жасады.

КІРІШТЕЙ с.ын. Кіріш сияқты атақ, **КІС** зат. зоол. Орман-тоғайларда тіршілік ететін терісі бағалы аң, бұлғын.

КІСӘПІР зат. 1. Қалтаға түсетін ұры. 2. ауыс. Өз құлқыны көздейтін арам ниетті қу, сұм, зальым адам. // Арам, теріс.

КІСӘПІРДЕЙ с.ын. Қалтаға түсетін ұры адамдай; сұм, зальымдай.

КІСӘПІРЛІК зат. 1. Қалтаға түсушілік. 2. ауыс. Арамдық, зальымдық, астамшылық.

КІСЕ [ир. كسه] зат. этн. 1. Белбеуге шытыра қадап бекіткен былғары қалта. 2. Адамның әлеуметтік дәрежесін танытатын, ұсақ-түйек зат салып жүруге арналған күміспен, алтынмен, жезбен әшекейленген қалтасы бар жалтақ былғары белбеу.

Кісе белбеу. этн. а) Байырғы кезде адамның тектілігін, дәрежесін көрсететін, былғары қалтасы бар, күміспен, асыл тастармен әшекейленген белбеу. ә) Қалталары бар, қару ілінетін белбеу. **Кісе белдік.** этн. Кісе, қалтасы бар белдік, кіселі белдік. **Кісе кемер.** а) этн. көне. Оқ-дәрі, қару-жараққа қажетті басқа да ұсақ-түйекке арналған қалтасыз, күміспен кемерленген, әшекейлі күміс белбеу. ә) өск. Әскери адамдардың портунейі. **Кісе қоспақ.** к.өс. Екі өркешінің арасы өте жақын қоспақ түйе. **Кісе қуырдақ.** тамақ. Негізін жаңа сойылған малдың өкпе, бауыр, бүйрек, ішек қарынына сарымсақ, бек деп аталатын шөп турап араластырып, құйрылатын тағам. **Кісе салды.** Бұзау, тұзақ келді. **Кісесінен басты.** Белінен басты, белін үзді. **Кісесінен белгілі.** Тумысынан, жетесінен өйгілі, анық.

КІСЕГЕ зат. көне. Жылқы қарнының майлы бөлегі.

КІСЕЛЕУ жерг. Қауынды жалпақ етіп тіліп, етін пышақпен торлап кертіп кесу.

КІСЕЛІ с.ын. Кісесі, қалтасы бар.

Кіселі белдік. этн. Қалтасы бар белдік, кісе белдік. **Кіселі түйе.** малшар. Бураға шөгерілгендіктен, бота тастап немесе бойына біткен төлін ағызып жібермес үшін мойнына кісе салынаын түйе.

КІСЕН зат. көне. 1. Темірден келістіріп иіп, жылыңның сирағына күйлетіп, жылыңының тұсау, матау өзбелі. 2. Темірден соғылған, адамның аяқ-қолына салынатын, кілті бар тұсау, темір бұзау. 3. ауыс. Бөзег, оралғы.

Кісенге түсті. Шынжырланды, байланды. **Кісенде шіріді.** Қаманда, абақтыда өлді.

КІСЕНАН зат. тамақ. Ішіне ет, картоп, капуста салып пісіретін нан тағамы.

КІСЕНДЕ = ет. 1. Тұсау, шынжырлау. 2. Кісен салу, бұзаулау. 3. Матау, байлау, тұтқындау. 4. ауыс. Тоқтау салу, тоқтау.

Кісендесен де тұрмайды. Байлап, матасаң да тұрақтамайды, көнбейді, шыдамайды.

КІСЕНДЕЙ с.ын. Кісен сияқты, кісен тәрізді.

КІСЕНДЕЛ = ет. Кісен салыну, бұзаулану. **КІСЕНДЕТ** = ет. Біреуге кісен салғызу, бұзаулау.

КІСЕНДЕУ Кісенде етістігінің қимыл атауы. **КІСЕНДЕУЛІ** с.ын. 1. Аяғына кісен салынған, тұсалған, шынжырланған. 2. Аяқ-қолы кісенделген, бұзауланған.

КІСЕНДІ с.ын. Кісендеулі, шынжырлы.

КІСЕУ зат. жерг. Суық тию салдарынан пайда болатын жөтел.

КІСІ зат. 1. Адам, пенде, жан. 2. Барлық адам баласы, адам атаулы. 3. Адамдық қасиеттердің нақты бір тұтада жүзеге асу деңгейін көрсететін шама. 4. Филос. Дүниенен тікелей немесе жанама қатынаста болып, іс-тәжірибелік және рухани мәселелерді шешу барысында өз болмысын өзгерте алатын адам, субъект. 5. Бөтен біреу, бөде адам. 6. ауыс. Қонақ, мейман. 7. ауыс. Қол, әскер.

Кісі ақысын жемеді. Біреудің еңбегінің төлемін берді, еңбегін жеп, қианат қылмады. **Кісі ақысына қианат қылмады.** Еңбегінің төлемін берді. **Кісі алады.** Адамға шабады, шайнап тастайды. **Кісі алатын бұрадай.** Құтырынаған, қаһарлы, көзі ештеме көрмей кеткен деген мағынада. **Кісі алатын бұрадай бүркылдады.** Қатты ашуланды. **Кісі алатын төбет.** Мықты, қабаған ит. **Кісі алдары бар.** Адамның көңілін табатын қасиеті бар. **Кісі алдына барды.** Ісі түсіп біреуге жүзінді, тәуелді болды. **Кісі алдында.** Біреудің көзіңше, бөтен адам тұрғанда. **Кісі аты.** Адам есімі. **Кісі аяғы басылды.** а) Адамдардың жүріс-тұрысы азайып тынышталды, тоқталды. ә) Беймезгіл уақыт болды, кешкірді. **Кісі аяғы саябыр.** Тыныштық кез. **Кісі аяғы сирексіді.** Жүріп-тұрушылар азайды, келім-кетім саябырсыды. **Кісі басы.** Әрбір адам; адам сайын, әр адамға. **Кісі бетіне күлші қарап көрмеген.** а) Әдепті, ибалы, жеңілтек емес, мінезі байсалды, салмақты. ә) Үнемі қабағы ашылмайтын, мінезі түйық, ешкімге тура қарамайтын. **Кісі бетіне қарамады.** Ұялды, қысылып-қымтырылды. **Кісі бойы.** Кісінің бойымен бірдей биіктік, тереңдік сияқты ұзындықты білдіретін халықтық өлшем. **Кісі болады.** Келешегі бар, жөні түзу, адам болады. **Кісі болар бала.** Келешегінен үміт күттірер жеткінішек. **Кісі болды.** ә.к.с.п. Кісімісін қалды, маңғазданды. **Кісі болып қалыпты.** Көзінің еті өсітті, өзі туралы пікірі жоғары болып, кісімісіді. **Кісі босағасы.** Біреудің есігі, жат адамның үйі. **Кісіге жұғымды.** Үйірсек, көпшіл, сүйкімді. **Кісі ғұрым [құрлы, орнына] көрмеді.** Адамға санамады, адам деп есептемеді, еңсінбеді. **Кісі елі.** Бөтен жер, бөде жұрт. **Кісі елінде сұлтан болғанша, өз елінде ұлтан бол.** Өзінің туған қаңда бол, соған қызмет ет деген мағынада. **Кісі еңбегін қанады.** Біреудің ақысын жемді, қианат істеді. **Кісі есігін ашып көрмеген.** Біреудің үйіне бармаған, бас сұқпаған, қатыспаған. **Кісі есігінде.** Біреуге жалданып қызмет істеумен өмірін өткізу. **Кісі есігінде жүрді [өтті].** Біреудің үйінде жалшылықта болды, басқа біреуге жалданып еңбек етті, біреу үшін жұмыс істеді. **Кісі жұтып қойғандай.** Сұп-сүйкімді, өте әдемі, келісті, өрлі. **Кісі қолына қарады.** Өз бетімен күн көре алмай, басқаның жәрдеміне сүйенді, тіленді, сұрамсақтанды. **Кісі қызығарлық [қызығатын].** Адам қызықтайтындай, назар аударарлық. **Кісімен шағыстырды.** Араға от салып, басқа біреумен ұрыстырды. **Кісіні өлтіріп жіберді.** Адамды қатты ұялтты, жер қылды. **Кісі өлтірді.** Адам өмірін қиды, о дүниелік етті. **Кісі өлтірді.** з.н. Адамның өміріне қарсы жасалған қылмыстың ең ауыр түрі. **Кісі өлтірті.** Адам өлтірген қылмыскер. **Кісі салғызды.** Адам жібертті, араға адам жүргізді. **Кісі салды.** Араға адам жүргізді, басқа біреуді жұмсады. **Кісі санағына кірді.** Адам қатарына қосылды. **Кісі соттау.** Адамды жазалау, жаза кесу, айыптау. **Кісі сыртынан тон пішу.** Біреудің үстінен өзіңше сөйлеу, мінеу. **Кісі тонаушы.** Қарақшы. **Кісі тіліне ерді.** Басқа біреудің сөзіне сенді, жетесінде кетті, айтқанына

көнді. **Кісі үйі.** Біреудің үйі, бөтен үйі. **Кісі шақырды.** а) Адам әкелді, басқа жерден кісі келтірді. ә) Үйіне қонақ шақырды. **Кісі шаптырды.** Тез шабар беру үшін адам жөнеlettі, хабаршы жұмсады.

КІСІДЕЙ сын. Кісі сияқты, кісі тәрізді. **КІСІКІНҚ** зат. 1. м.ф. Тұлғасы адам тектес, бүкіл денесін жүріс басқан мақұлық тәріздес тіршілік иесі. 2. Кісіге араласпай, өзімен-өзі, жұрттан қашып, саяқ жүретін, қияли адам. // Тағы, жабайы.

КІСІКІНҚТЕЙ сын. Кісікінік сияқты, кісікінік тәрізді.

КІСІКІНҚТЕН= ет. Кісіге араласпай өзімен-өзі, жұрттан қашқақтап, саяқ жүру.

КІСІКІНҚТЕУ сын. Өзімен-өзі боп жұрттан саяқ жүретін, қиялау.

КІСІ-ҚАРА зат. Кісі-қолаң, қараңдаған әртүрлі адам.

КІСІ-ҚОЛАҢ зат. Адамдар, қалың көпшілік.

КІСІЛЕ= ет. Кісілік істеу, кісілік жасау.

КІСІЛІ сын. Адамдары, кісілері бар.

КІСІЛІК зат. 1. Имандылық, ізгілік қайырымдылық, рахымдылық, ақылдылық, әділдік, жауапкершілік т.с.с. адамиылық қасиеттердің жиынтығы. 2. Адамдық игі қасиет. 3. Кісіміген, дандайсып, өзін жоғары ұстаған мінез.

Кісілігі жоқ. Менменсіген тәкаппар, адамгершіліктен жұрдай. **Кісілігі ұстады.** Тәкаппарлығы келді, менменсіді. **Кісілік дәуір.** Есейіп, кемелденген кез. **Кісілік жасады.** а) Адамгершілік істеді, адамдық көрсетті. ә) Кісімін мінез көрсетті, әлдеқандай болды. **Кісілікке ілінді.** Адам болды, есейді. **Кісілік құру.** Басшылық ету, басшы, ақылшы болу. **Кісілік қылды.** Жақсылық істеді, шарапат жасады. **Кісілік танытты [білдірді].** Адамиылық істеді, адамдық көрсетті.

КІСІЛІК² сын. 1. Кісіге тән, кісіге қатысты. 2. Кісіге татытын, жететін. 3. Кісіге арналған, лайық.

КІСІЛІКТЕН= ет. Кісімін, көкірегің көтер, менменсіну.

КІСІЛІКТІ сын. Адамгершілігі мол, адамдық қасиеті бар.

КІСІМӘШІН зат. Адамның сұмпаысы, қоры.

КІСІМСУ Кісіміс етістігінің қимыл атауы. **КІСІМСІ**= ет. Өзін-өзі жоғары, асқақ ұстап дандайсып, паңсыну, адамсу.

КІСІМСІН= ет. Өзін-өзі жоғары, асқақ ұстап дандайсыну, паңсыну, менменсіну.

КІСІМСІНУ Кісімін етістігінің қимыл атауы.

КІСІМСІП= ет. Кісі болғаным, кісі санату.

КІСІМШІК зат. Кішкентай адам, кісісымақ.

КІСІМШІЛІК зат. Кісіміген, дандайсыған мінез, паңданушылық.

КІСІ-МІСІ зат. Біреу-міреу, әлдекім, кездейсоқ адамдар.

КІСІНЕ= ет. 1. Жылқы малының оқыранның үні, дыбыс шығаруы, шұрқырауы. 2. ауыс. Сылқылдап, қатты үн шығару.

КІСІНЕС= ет. Жылқылардың үні шығарысып, шұрқырасуы.

КІСІНЕСУ Кісінес етістігінің қимыл атауы. **КІСІНЕТ**= ет. Шұрқырату, үн шығарту.

КІСІНЕУ Кісіне етістігінің қимыл атауы; жылқының қатты дыбыс шығаруы, шұрқырауы.

КІСІСІЗ сын. Адамсыз, қонақсыз.

КІСІШЕ үст. Кісі сияқты, кісіге ұқсап.

КІСІШӨП зат. Женьшень.

КІТАБИ [ар. كتاب] сын. 1. Кітапқа тән, кітаптық. 2. Ауызша тілге емес, жазбаша тілге гана қатысты.

Кітаби ақын. әдеб. Шығыс әдебиетінің араб, парсы, түркі тілдес халықтар поэзиясының озық үлгілерін өзіне жырлап, қазақ арасына таратып отыраан, шығыс тілінде шыққан кітаптар сюжетін қайта өңдеп, қисса-дастандар шығарған ақын-жырығы. **Кітаби білім.** Нағыз өмірден қол үзген, кітапқа гана сүйенген білім. **Кітаби лексика.** лингв. а) Жазба әдеби тілге

тән, әдеби тілдік сипаты бар лексика. ә) Өткен дәуірдегі жазба әдеби тіл дәстүрінде қолданылған сөздер. **Кітаби тіл.** лингв. а) Жазба әдебиетте өзіне тән тілдік дәстүрі қалыптасқан әдеби тіл үлгісі. ә) Ертедегі жазба мұраларға тән стиль. б) лингв. Жырымасыншы гасыр басындағы төңкерістен бырыны жазу дәстүрі бар Орта Азия халықтарының жазба әдеби тілі.

КІТАБИЛЫҚ сын. Жазбалық, кітаптық. **КІТАП** [ар. كتاب] зат. 1. Мерзімсіз баспасөз басылымы көркем-әдеби, қоғамдық саяси, ғылыми-практикалық мазмұндағы туынды. 2. Есеп-қисап, мәлімет т. б. мағлұматтарды тіркеп, жазып отыратын түптелген таза ақ қағаз, қалың дәптер. 3. Мектеп оқушыларына арнап, белгілі оқу бағдарламасына негізделіп жазылған оқулық. 4. ауыс. **Құран.**

Кітап айлығы. Көпшілік оқырмандарға кітаптарды насихаттап, тарату ісінің бір түрі. **Кітап ашты.** м.ф. Біреудің тағдырын біліп беру үшін кітапқа қарап сәуегейлік жасады. **Кітап аштырды.** м.ф. Қасиетті кітаптарға қарау арқылы сәуегейлік жасатты, болашағын болжапты. **Кітап ашушылар.** м.ф. Кітапқа қарап адамның тағдырын біліп, болжайтын сәуегейлер. **Кітап базары.** Кітаптар сатылатын жер; арнайы кітап саудасы. **Кітап бастырды.** п.о.л.г.р. Кітап басып шығарыпты. **Кітап басу.** б.а.с.п.а. Қолжазбаны дайын кітап етіп шығаратын полиграфиялық өндіріс процестерінің жиынтығы. **Кітап белгісі.** Кітаптың қажетті бетін белгілеп қою үшін қатты қағаздан ақпараттық жарнама мәліметтері немесе әртүрлі бейнелері бар жіңішке ұзын етіп қиып алынған қыяқша. **Кітап дүкендері.** Баспа өнімдерін сату, тарату ісімен шұғылданатын сауда орындары. **Кітап кемірді.** Кітапты көп оқыды, бас алмады. **Кітап көрмесі.** Жұртшылыққа баспа өнімдерін ұсынатын, таныстыратын мәдени шара. **Кітапқа қарады.** м.ф. Құран кітабын алып, дұға, суре оқып, емдеді. **Кітап қоймасы.** Кітапхана, кітап дүкені жағныдағы кітап сақтайтын ғимарат, бөлме. **Кітап қоры.** Мемлекет меншігіндегі кітапханалардағы кітаптар мен баспасөз шығармаларының жиынтығы. **Кітап саудасы.** а) Жұртшылыққа кітаптар мен кітапшалар, энциклопедиялық басылымдар, плакат, ноталар, портреттер мен бейнелеу өнері т.б. мерзімсіз баспа өнімдерін сатумен шұғылданатын сауда түрі. ә) Баспа өнімін тұтынушыларға жеткізу қызметін атқаратын кітаптардың қоғамдық өндірістегі айналым аясын ұйымдастыратын сала. **Кітап сөзі.** Кітапта жазылған нақыл, ақыл сөз. **Кітап сөресі.** Жылыған кітап пен басқа да құржаттар тұратын, оларды қатар-қатар тізіп сақтауға арнайы жасалған сөре. **Кітаптан бас алмады.** Кітаптан басып көтерместен, құныға көп оқыды. **Кітаптарға иман келтіру.** діни. Пайғамбарларға түсірілген қасиетті кітаптарға сенуді білдіретін мұсылмандықтың, иманның негізгі шарттарының бірі. **Кітаптың бетін ашпады.** Түк оқымады, дайындалмады. **Кітап ұстады.** діни. а) Құран оқыды. ә) Қолына Құран алып ант берді, шынын айтты. **Кітап шифры.** Кітапхана каталогінде қолданылатын кітаптарға қойылатын шартты белгі.

КІТАП-АЛБОМ зат. Мазмұны әртүрлі фото, көркем суреттермен безендірілген кітап түрі.

КІТАП-ЖУРНАЛ зат. Кітап, журналдардың жиынтық атауы; кітаптар мен журналдар.

КІТАПҚАП зат. сөйл. Кітап салатын боқша, сөмке.

КІТАПҚҰМАР сын. Кітапты көп оқитын, кітапты бар жаныммен сүйетін, әуес. // Кітапты көп оқитын, кітапқа әуес адам.

КІТАПҚҰМАРЛЫҚ зат. Кітапты көп оқушылық, кітапқа әуестік.

КІТАП-МІТАП зат. Әртүрлі кітаптар, тағы басқалар.

КІТАПСЫЗ сын. 1. Кітабы жоқ. 2. Кітаптың қатысысыз.

КІТАПСЫМАҚ сын. Кітап сиқы жоқ, кітапқа татымайтын.

КІТАПТАЙ сын. Кітап сияқты, кітап тәрізді.

КІТАПТАНУ зат. ғыл. Жазба және баспасөз туындыларының туылу, таралу және пайдалану процесін зерттейтін кітап және кітап ісі жөніндегі ғылым.

КІТАПТЫҚ сын. Кітапқа тән, кітаппен байланысты.

КІТАПХАНА [ар.+ир. کتابخانه] зат. 1. Баспа өнімдерін пайдалану ісін ұйымдастырып, оқырмандарға мәдени-ағарту және ғылыми бағытта көмек көрсететін мекеме. 2. Жеке адамның үйіндегі кітаптар жинағы. 3. и.н.ф. <ағыл. library> Атаулары бойынша тікелей қатынас құруға сәйкестендірілген тараулар мен бөлімдерден тұратын мәліметтер жинағы.

Кітапхананы қайта ұйымдастыру. и.н.ф. <ағыл. library reorganization> Мәліметтердің кітапханалық жинағының физикалық ұйымдастырылуын өзгерту.

КІТАПХАНАЛЫҚ сын. Кітапханаға тән, кітапханаға қатысты.

Кітапханалық қызмет. и.н.ф. <ағыл. library function> Стандартты бағдарлама (ішкі бағдарламамен) орындалатын қызмет. **Кітапханалық таспа.** и.н.ф. <ағыл. library tape> Есептеуіш жүйенің бір немесе бірнеше бағдарламалық құраушыларының кітапханалық мәліметтер жинағы бар ақпараттың дистрибутивтік тасушысы. **Кітапханалық іздегіру.** и.н.ф. <ағыл. library search> Кітапхананың тақырыптарын қарап шығу және бөлімнің адресін анықтау арқылы атауы бойынша қажетті кітапхана бөлімін іздегіру. **Кітапханалық элемент.** и.н.ф. <ағыл. library item> Атауы мен тарау басының адресі бар мәліметтердің кітапханалық жинағы тақырыбының элементі.

КІТАПХАНАТАНУ зат. ғыл. Кітапхана ісінің теориясын, тарихын, әдістемесі мен технологиясын зерттейтін ғылым.

КІТАПХАНАШЫ зат. 1. Кітапхана қызметкері. 2. и.н.ф. <ағыл. librarian> Кітапхананы құру мен қайта ұйымдастыруға, кітапхана модульдерін қосуға, алып тастауға, табуға, алмастыруға және анықтамалық ақпарат беруге арналған бағдарлама.

КІТАПША зат. 1. Көлемі шағын, жұқа кітап; брошюра. 2. Арнайы жазба үшін жасалған дәптерше.

КІТАПШЫЛА= ет. сөйл. Жай адам түсіне қоймайтын кітаби тілмен сөйлеу.

КІТАПШЫЛДЫҚ зат. Жазба тілді халық тілінен жоғары қоюшылық.

КІТӘБИ сын. сөйл. **Кітаби.**

КІТІР е.л. Қытыр, күтір еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

КІТІРЛЕ= ет. Кітір-кітір ету, қытырлау.

КІТІРЛЕК¹ зат. тамақ. Майға пісірілген тәтті қытырлақ нан.

КІТІРЛЕК² сын. Кітір-кітір еткен, қытырлақ.

КІТІРЛЕТ= ет. Кітір-кітір еткізі, қытырлату.

КІШКЕНЕ сын. 1. Үлкен емес, кішкентай, титімдей. 2. Азантай, аздап, сәл. 3. Биік емес, аласа, қысқа. 4. Шағын гана, шамалы. 5. Ұсақ, майда. 6. Жасы кіші, жас. // Нәресте, сәби, бөпе.

Кішкене бөбек. эт.н. Балағардың құырмаш ойындағы бесінші саусақтың атауы, шынашақ.

Кішкенеден кейін. Сәлден кейін, аздап соң.

Кішкене кез [күн]. Жас, балаң уақыт. **Кішкене сарышұнақ.** з.о.л. <лат. gitellus rugtaeus Pall> Сарышұнақтың дене түрі кішілеу, зиянсыз түрі.

Кішкене-кішкене сын. Шағын-шағын, майда-майда.

Кішкенелеу сын. Кішіректеу, кішілеу.

Кішкенелі сын. Жас нәрестелі, бөпелі.

Кішкенелік зат. Аласалық, қысқалық, мықырлық.

КІШКЕНТАЙ сын. 1. Титімдей, титтей, шүйкімдей, құрттай. 2. Шағын, шамалы. 3. Азғантай, қысқа. 4. Аласа, мықыр. 5. Тіптен жас, бүлдіршіндей.

Кішкентай адам. Қызмет дәрежесі кіші кісі. **Кішкентай күнінде.** Жас кезінде, балалық шағында. **Кішкентай саршұнақ.** зоол. Егін-жайға зиян келтіретін басқа саршұнақтардан дене бітімі жағынан кішірек аң.

КІШКЕНТАЙЛАУ сын. Кішіректеу, шағындау.

КІШКЕНТАЙЛЫ сын. Сәбилі, бөпелі. **КІШКЕНТАЙЛЫҚ** зат. Кішкенелік, шағындық, майдалық.

КІШКЕНТАЙСЫ = ет. Кішкене санау. **КІШКЕНТАЙСЫН** = ет. 1. Кішкентай санап, мән бермегену. 2. ауыс. Олқысыну, кемсіну.

КІШКЕНТАЙСЫНУ Кішкентайсын етістігінің қимыл атауы.

КІШКЕНТАЙШАН ұст. Кішкене уақытынан, бала кезінен, титтейнен.

КІШ-КІШТЕ = ет. 1. Ұсақ малды айдау я қайыру үшін дауыс шығару. 2. ауыс. Біреуді біреуге өшіктіру, айдап салу.

КІШ-КІШТЕУ Кіш-кіште етістігінің қимыл атауы; ұсақ мал қайыру үшін кіш-кіш деп дыбыс шығару.

КІШМІШ [ир. كشمش] зат. 1. Сүйексіз майда жұзімнің бір сорты. 2. Кептірілген сүйексіз майда жұзім.

КІШМІШТЕЙ сын. Кішміш сияқты, кішміш тәрізді.

КІШ сын. 1. Үлкен емес, кішкене. 2. Азғантай, шағын. 3. Жолы яки қызмет бабы, лауазымы жағынан төмен, кішірек. 4. Жасы кіші, кенже, жас. // Жасы кіші, жас адам.

Кіші айналу шеңбері. анат. Қанның оң жақ қарыншадан өкпе арқылы жүректің сол жақ жүрекшесіне баратын жолы. **Кіші аққу.** зоол. <лат. sigrus bewickii> Қаз тәрізділер отрядының үйрек тұқымдасына жататын, кішілеу, салмағы 6,2 кг болатын құс. **Кіші ата.** Әрқайсысының ұрпағы өсіп, бір-бір елге айналған ағайынды екі немесе одан да көп балалардың кішісі және одан тараған ұрпақ. **Кіші әйел [қатын].** Бәйбішеден кейінгі кенже әйел, тоқал. **Кіші әріп.** <ағыл. lowercase letter, small letter> лингв. Орфография мен пунктуация жүйесі жазба әріпті талап етпейтін жағдайдағы барлық сөздерді жазу үшін пайдаланылатын әдеттегі әріп. **Кіші бесін.** Құн төбеден ауған кезі. **Кіші болды.** Кішіпейіл, кешірімшіл болды. **Кіші ғаламшарлар [планеталар].** астрон. Диаметрі 1-ден 1000 шақырымға дейінгі Құн жүйесінің денелері. **Кіші ғылыми қызметкер.** Ғылыми-зерттеу жұмысына лайықты мамандығы барларға берілетін ғылыми атақ. **Кіші дәрет.** Зәр, несеп. **Кіші елші.** дипл. Тұрақты кіші елші, Сыртқы істер министрі басқа елдің Сыртқы істер министрі жағында аккредиттеген, кіші шендегі дипломатиялық уәкіл. **Кіші жап.** жерг. Егін ішімен су жүргізетін үлкен арықтың тарауы, кішкене арық. **Кіші жүз.** этн. Қазақты үш жүзге бөлгендегі кішісі, негізінен Батыс Қазақстандағы ру-тайпалар бірлестігі. **Кіші инженер.** Атақ, дәрежесі, лауазымы төмен инженер. **Кіші калибрлі артиллерия.** әск. Көбінесе әуедегі нысаналар мен шағын кемелерге қарсы күрес жүргізу үшін қолданылатын, калибрі әдетте 76 мм дейін болатын қару. **Кіші калибрлі винтовка.** әск. Атысқа үйрену, бұқаралық спортта және атуда жоғары көрсеткішке жету үшін қолданылатын 5,6 мм-лік калибрлі винтовка. **Кіші калибрлі зеңбірек.** әск. Калибрі 75 мм-ге дейін болатын зеңбірек түрі. **Кіші командир.** әск. Шені, дәрежесі жағынан төмен командир. **Кіші қабыршап.** өс. <лат. vinca minor> Сабағы жайыла өсетін, жапырақтары эллипс тәрізді қарама-қарсы орналасып, сопақтау келген, үнемі көгеріп тұратын, биіктігі 60 см-ге жететін, аласа, бүталы өсімдік. **Кіші қосаяқ.** зоол. Қосаяқтардың ең кіші түрі. **Кіші қулық**

бие. Тайында айғырдан шығып, құнажымында құрындаған бие. **Кіші лейтенант.** әск. Әскери училищені бітірген соң берілетін кіші командирлік әскери атақ. **Кіші офицерлер.** әск. Қарулы күштердің барлық түрлерінің кіші лейтенанттары, аға лейтенанттары, капитандары. **Кіші сарытүңғық.** өс. <лат. Nuphar pumilum> Көпжылдық, етті, жерасты сабақты өсімдік. **Кіші сарытүңгік.** өс. <лат. horaninovia minor> Алабұталар тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік, сарытүңгіктің бір түрі. **Кіші сержант.** әск. Атағы төмен әскери лауазым. **Кіші сұлтан.** тар. Ертеде болысты басқарған феодалдардың әкімшілік лауазымы, атағы. **Кіші үй.** этн. Деңгей, мәртебесі кішілеу отау иелері. **Кіші шеше.** Әкесінің бәйбішеден кейінгі алған әйелі немесе әкесінің інісінің әйелі. **Кіші шілде.** жерг. Жаз кезіндегі ең ыстық күндердің, шілденің алдашы кезі.

КІШПІРІМ сын. 1. Ұсақ-түйек, анау-мынау. 2. Шағын, орташа, кішкентай.

Кішігірім компьютерлер. инф. <ағыл. notebook> Көлемі 210x297 мм (А4 пішімі) және одан да кем болатын, қоректендіру элементтерімен жұмыс істейтін шағын есептеу мәшинелері. **Кішігірім өзендер.** су шар. Ұзындығы 200 км-ге дейінгі өзендер.

КІШПІРІМДЕУ сын. Кішірек, шағындау, шамалылау.

КІШПЖАР зат. жаңа. сөйл. Кіші әйел, тоқал.

КІШПҚ сын. 1. Кіші. // Мәртебесі, дәрежесі кіші адамдар. 2. ауыс. Кішіпейіл, қарапайым. // Кішіпейіл, қарапайым адам.

Кішік болды. Өзін-өзі қарапайым, кішіпейіл ұстады.

КІШІКТЕН = ет. Кішірею. **КІШІКТІК** зат. 1. Кішілік. 2. ауыс. Кішіпейілдік, қарапайымдылық.

Кішіктік қылды [жасады]. а) Кішілік, кішкентайлық істеді. ә) Кішіпейілдік көрсетті, ізеттілік танытты.

КІШІЛЕУ сын. 1. Кішірек, кішкентайлау. 2. Шағындау, шамалылау. 3. Қысқалау, аласалау. // Жасы кішірек адам.

КІШІЛІК¹ зат. 1. Кішкентайлық, жасы кіші болушылық. 2. Шағындық. 3. ауыс. Кішіпейілдік, ізеттілік, адамгершілік.

КІШІЛІК² зат. көне. Көп әйелі бар адамның ең кіші тоқалы.

Кішілікке алды. Кіші әйелі, тоқалы етті. **Кішілікке берді [қалдырды].** Кіші әйелдікке берді. **Кішілік қылды [етті].** Ілтипат, ізеттілік көрсетті.

КІШІМСІН = ет. Кіші болғансу, кішірейгенсу.

КІШІМТАЙЛЫ сын. Шағын, болмашы. **Кішімтайлы болды.** Кінәлі болып, кішірейіп, қорғанып, жасқанып қалды.

КІШІМІШ зат. сөйл. **Кішімі.** **КІШІПЕЙІЛ** сын. 1. Инабатты, сыпайы. 2. Өзін өзгенде жоғары ұстамайтын, кішік, қарапайым.

КІШІПЕЙІЛДІК зат. Әдептілік, инабаттылық, сыпайылық.

КІШІПЕЙІЛДІЛІК зат. сөйл. **Кішіпейілдік.**

КІШПР елік. сөйл. **Қышыр.** **КІШПР** = ет. 1. Кішірею, кішкентай болып қалу. 2. ауыс. Біреуден кем болу, төмен ұстау. 3. ауыс. Беделі, абырой-атағы, дәрежесі кему, төмендеу.

КІШПРЕЙ = ет. 1. Кішіру, кішкентай болу, құрғақандай болып қалу. 2. Әдеттегі қалыптан, шамадан азаю, кему. 3. Белгілі бір заттың көлемінің күнделік, кеңдік жағынан тарылуы, жиырылу, сему, сығыраю. 4. Қысқару, аласару, шөгу. 5. ауыс. Өзін біреуден төмен ұстау, кіші санап ибадат қылу, кішіпейілдік етіп ілу. 6. ауыс. Қызмет дәрежесі, лауазымы жағынан төмендеу.

КІШПРЕЙЕ-КІШПРЕЙЕ ұст. Кішірейте түсіп, бір уыс болып.

КІШПРЕЙТ = ет. 1. Кіші ету, кішкентай қылу. 2. Әдеттегі қалыптан тарылыту, кеміту, сығырайту. 3. ауыс. Төмен етіп көрсету, кіші санау. 4. ауыс. Қызмет дәрежесін, лауазымын төмендету.

КІШПРЕЙТУ¹ зат. инф. <ағыл. minimization> Сапасын немесе пайдалану тиімділігін арттыру мақсатында жүйені сипаттайтын белгілі бір көрсеткіштің мәнін азайту процесі.

КІШПРЕЙТУ² Кішірейт етістігінің қимыл атауы. 1. Кіші ету. 2. Әдеттегі қалыптан тарылыту, көлемін кеміту. 3. Жасын кіші қып көрсету.

КІШПРЕЙТІЛ = ет. Көлемін кіші қылдыру. **КІШПРЕК** сын. 1. Үлкен емес, кішкенеу. 2. Азырақ, шамалырақ, кішкентайлау. 3. Шағын-ырақ, орташарақ. 4. Бойы қысқалау, аласалау. 5. ауыс. Жасы кішілеу.

КІШПРЕКТЕУ сын. 1. Кішкентайлау, кішкенеу. 2. Шағындау, шамалылау, орташалау. 3. Қысқалау, аласалау.

КІШПРЕЮ Кішірей етістігінің қимыл атауы. 1. Тарылу, сығылу. 2. ауыс. Кішіпейілдік етіп ілу, өзін төмен ұстау.

КІШПРТ = ет. жерг. Кішірейту, сығылдану. **КІШПРТУ** сөйл. Кішірт етістігінің қимыл атауы.

КІШПСІН = ет. Кіші көру, кіші санау. **КІШПСІНУ** Кішісін етістігінің қимыл атауы. **КӘШ** [ағыл. cache] зат. экон. Нақтылы ақша формасындағы заңды төлеу құралы, банкнот және монета.

КӘШ-ЖАДЫ зат. инф. Аралық нәтижелерді және жсі қолданылатын мәліметтерді уақытша сақтайтын компьютердің жедел жадысы.

КЮВЕТ [франц. cuvette] зат. Теміржол, автомобиль жолының екі жағынан қазып жүргізілетін ұзыннан-ұзақ ор.

КЮВЕТА зат. хим. Сұйықтықтарды немесе газдарды оптикалық әдістермен зерттеуге арналған түтік.

КЮДО зат. спорт. Жапондардың көнеден келе жатқан садақтан ату сайысы.

КЮРИ [лат. curium] зат. хим. Француз физиктері П.Кюри мен М.Склодовская-Кюри есімімен аталған, радиоактивті химиялық элемент.

КЮРИТЕРАПИЯ [франц. curie, грек. therapeia] зат. мед. Кюридің емдік мақсатта қолдану.

Қ

Қ зат. 1. Қазақ әліпбиінің он бесінші әрпі. 2. лингв. Тіл артының тілшікке тоғысуы арқылы жасалатын қатаң дауыссыз дыбыс және оны таңбалайтын әріп.

ҚАБА¹ зат. өс. Пияздың бір сорты. **ҚАБА**² сын. Қалың, тығыз, қою (сақал, жал).

Қаба жал. Қалың жал. **Қаба жалды.** Қалың жалды, қалың жалы бар. **Қаба сақал.** Жақты тұтас қаттап шыққан қою, қалың сақал. **Қаба тұяқ.** Жуан, дөңзелек тұяқ.

ҚАБАҒАН сын. Кісі талайтын, қапқыш.

Қабаған иттей құтырды. Беттен алып, төске шарты, кісіге қарай шабалана жөнелді.

ҚАБАҒАТ ұст. 1. Орасан, өте керемет. 2. ескікіт. Шұғыл, зәру, тығыз.

ҚАБАДА зат. кәс. сөйл. **Қабадан.**

ҚАБАДАЙ сын. Үлкен, қауғадай.

ҚАБАДАН зат. кәс. Талдан тоқып жасалған балық аулайтын құрал.

Қабадан ау. кәс. Талдан иіп, шеңберлеп жасалған ау. **Қабадан қайық.** жерг. кәс. Қабадан ау сұға салып, балық аулауға арналған қайық.

ҚАБАДАНШЫ зат. кәс. Қабаданмен балық аулаушы.

КАБАЖАҚ зат. жерг. Даладан терілген жұқа тезек.

КАБАЖАҚТАЙ сын. *Қабажық тәрізді, жұқа.*

КАБАЖАУЛА = ет. *Қоршау, қамалау.*

КАБАЖАУЛАУ *Қабажық етістігінің қимыл атауы.*

КАБАҚ¹ зат. 1. анат. <лат. palpebrae> *Қас пен көздің арасындағы шығыңқы сүйек.* 2. ауыс. *Жар мен сайдың не жыраның үстіңгі жиегіне жақын жері.* 3. ауыс. *Адамның бір нәрсеге байланысты байқалатын көңіл-күйі, мінез-құлқы.*

Қабағы ашық. *Ақжарқын, жайдары. Қабағы ашылды [жазылды].* *Көңілі көтеріліп жадырады, көңілденді. Қабағы биік.* *Қабағы қалың, қатал.* *Қабағы жабылды.* *Реңі түнжырады, түнерді. Қабағы жабыңқы.* *Еңсесі түсіп, түнжырап-түнерген. Қабағы жадырады. Қас-қабағы ашылтып, көңіл-хошы көтерілді. Қабағы жылынды.* *Ықыласы, мейірімі түсті. Қабағы келіспеді.* *Көзқарасы, ниет-ниегі жақсы болмады, жақтырмады, ұнатпады. Қабағы кірбің тартты.* *Көңілденді, реңіш пайда болды. Қабағы кіржиді.* *Ұнатпады, жақтырмады. Қабағы кірғиді.* *Қабағы түйілді, ашуланды. Қабағы қалыңдады. Қабағы түйілді, түнжырады. Қабағы қарс жабылды [түйілді].* *Ызаланды, ызалы ашуға мінді; ашумен тас түйін болып алды. Қабағы қатты.* а) *Қабағы түйілді.* ә) *Көндікті, бейімделді. Қабағы қату.* *Қабағы қатыңқы, реңішті. Қабағы қатулы.* а) *Кейісті, реңжілді.* ә) *Сұсты, қаһарлы.*

б) *Түнерген, бұлтты құн, ауа райы суық. Қабағы қатыңқы [қату, түйіліңкі, салыңқы].* *Көңілі жабырқаңқы, қаталы, ұнжырғасы түскен. Қабағымен ұқтырды. Айппай, көзқарастан түсінді. Қабағына кірбің түсірмеді.* *Көңілін қалдырмады, реңжітпеді, жабырқатпады. Қабағына кірбің ілінді. Реңжіді, түнжырады. Қабағына қарады. Жай-жағдайына қарады реңжітпеді, көңілін аулады. Қабағына қар қатты. Қабағы түйілді, қатуланды. Қабағына қар қатты, кірпігіне мұз қатты. Ұзақ сапарда жол азабын тартты, қатты қиналды. Қабағына қырау [мұз, қар] қатты. Ашуланды, кәріленді, түнжырады, түнерді. Қабағынан қар жауды. Қатты ашуланды, түнерді, сұстанды. Қабағынан қар жаудырды. Қаһарланды, қатты ашуланды. Қабағынан қара бұлт кетпеді. Түнеріп алды, көңілі бір көтерілмеді, қайғырды. Қабағын аузына түсірді. Ашуланды, қатты реңжіді. Қабағын ашпады [ашты].*

а) *Түнжырады, мұңайды.* ә) *Көңілін көтерді, жадырады. Қабағын бақты. Ыңғайына қарады, ретін байқады. Қабағында кірбің бар. Көңілсіз, реңішті. Қабағында сұрақ тұрды. Сұрап білгісі келген ой болды. Қабағын жазды. Көңілденді, жадырады. Қабағын [қарс] жапты. Суық рай білдірді, қабақ шымты. Қабағын көтерді. Ашуын басты, көңілі жайланды. Қабағын кірбің шалды. Түнжырады, көңілсізденді. Қабағын қалыңдатты. Қабағын түйді, түксиді. Қабағын қарс жапты. Қатты ашуланды, түнерді, түксиді. Қабағын қырыстырды. Қабағын түйді, түксиді. Қабағын мұң жапты. бейн. *Қана болды, уайым-қайғыға түсті, түнжырады. Қабағын тастай [тарс] түйді. Қатты ашуланды, ашуға бұлықты. Қабағын төмен түсірді. Төмен қарады, көзін төмен салды. Қабағын түйді. Ашуланды, жақтырмады, түнерді. Қабағын түйілдірді. Қатты қайғыртып, көңілін, еңсесін түсірді, реңжітті. Қабағын [қас-қабағын] түйілтті. Қамығу, реңжу. Қабағын тырыстырды. Реңжігенді, жақтырмағанды т.б. жағымсыз кейіпті білдіру үшін қабағын шығу қимыл ишаратын жасады. Қабағы салбыр болды. Түнжырады, көңілсіз жайтпа болды. Қабағы салыңқы. Көңілі жабырқаңқы, реңішті. Қабағы сынды. Түнжырады, еңсесі түсті. Қабағы тастай түйілді. Түнжырады, түнерді. Қабағы түйілді. Реңжу, қатулану. Қабағы түсті. Түнжырады, түнерді. Қабағы тырысты. Жақтырмады, ұнатпады. Қабақ ашпады. Түнжыратты, мұңайтты. Қабақ білдірді [берді]. Сыр берді, сездірді. Қабақ жазды. Реңішті, кейісті түрін өзгертті, көңіл-**

денді. Қабақ керу. паралингв. *Ойланғанды, сөзге, бір нәрсеге мән бергенін, шешім қабылдауға даяр екенін, ой түйгенін, қабағын көтеріп білдіретін қимыл ишарат. Қабақ көрсетті. Жақтырмады, жаратпады. Қабақ қағысты. Ылмен түсіністі. Қабақ қаққанша [қаққандай]. Тез, жылдам, көз ілеспейтін жылдамдықпен. Қабақ қақпады. Сескенбеді, тайсалмады, миз бақпады. Қабақ қақты. Ылдады, белгі берді. Қабақпен имендірді. Бетін қайырды, тайсалдырды. Қабақта қырау еріді. бейн. *Көңілі жібіді, жайдарыланды, қабағы ашылды. Қабақ танығыш. Білгіш, түсініш, аңғарғыш. Қабақ танытты. Сыңай білдірді, ыңғай көрсетті. Қабақ түйісті. Бірігіп қатуланды, реңжігендерін білдірді. Қабақтары жарқылдады. Жүздері бал-бұл жанды, жүзінен қуаныш көрінді. Қабақ шытты. Ашуланды, кейіді. Қабақ шытысты. Реңжісті, келіспеді.**

КАБАҚ² зат. 1. өс. <лат. lagenaria> *Асқабақ тұқымдасына жататын, жемісі қатты, су өткізбейтін, пішіні құмыра, алмұрт т.б. тәрізді біржылдық шөптесін өсімдік. 2. Жеуге жарамтайтын, асқабақ тәрізді өсімдіктен жасалған ыдыс.*

КАБАҚАТ үст. ескікіт. *Қатты, бек, өте. КАБАҚТАЙ сын. *Үлкен, дәу, семіз.**

КАБАҚТАУ сын. *Қабақтылау келген.*

КАБАҚТЫ сын. *Қабағы қалың, қою. // Сұсты, қаһарлы, сесті кісі.*

КАБАҚТЫҚ зат. *Қабырғаның, терезенің үстінен шығып тұратын орнекті тұсы.*

КАБАҚША зат. *Кішігірім жарқабақ.*

КАБАЛА зат. діни. *Мемлекетке қатысты қаржылық міндеттеме.*

КАБАЛАҚТА = ет. 1. *Қалбақтау, қалбалақтау, асып-сасу.* 2. сөйл. *Жапалақтап қар жауау.*

КАБАЛАҚТАУ *Қабалақта етістігінің қимыл атауы.*

КАБАЛАН = ет. *Тығыз өсу, қалың болып біту.*

КАБАЛАНУ *Қабалан етістігінің қимыл атауы.*

КАБАЛАУ сын. *Қалыңдау, тығыздау.*

КАБАН¹ зат. зоол. <лат. sus scrofa> *Сүтқоректілер классының жұрттықтарлар отрядына жататын жабайы шошқаның еркегі.*

Қабан ақыртқан. Мықты, күшті, дегені болып тұраң. Қабан қанжар. этн. Қанжардың үлкен түрі. Қабан құлақ. Тік құлақ. Қабаннан жаман Қарынбай. Ішетін асын, құлқынын, қарының тоқтығын ғана ойлайтын мешкей адамдар жайлы. Қабан тісті. Қабантың тісіндегі ақи жағынан ырсып шығып тұраң; аюдай ірі, салалы.

КАБАН² зат. жерг. *Төрт-бес арба шығатын шөп үйіндісі.*

КАБАНДАЙ сын. *Қабан тәрізді семіз, ірі.*

КАБАНДЫ сын. *Қабаны көп.*

КАБАНДЫҚ зат. *Зұлымдық, жауыздық.*

КАБАНЖОН сын. *Дөңдеу, бүйірлі, мая жон.*

КАБАНША¹ зат. *Әлі өсіп жетілмеген, кішкентай қабан.*

КАБАНША² үст. *Қабан тәрізді, қабанға ұқсап.*

КАБАР = ет. 1. *Көтерілу, ісіну, дүрдію.* 2. *Үсік шалу, домбығу.* 3. *Ашытқымен иленген қамырдың ашуы, көтеріліп, бет жағы жұқаруы.* 4. ауыс. *Түтігу, ашуға бұлықу.*

КАБАРДА зат. *Қабарда-Балқар Республикасының негізгі халқы.*

Қабарда тілі. лингв. *Иберий-Кавказ тілдері шоғырының абхаз-адыгей бұтағының адыгей тобына кіретін қабарда халқының тілі.*

КАБАРЖУ *Қабаржы етістігінің қимыл атауы.* 1. *Реңжу, налу, қынжылу.* 2. жерг. *Қобалжу, толқу, мазасыздану.*

КАБАРЖЫ = ет. 1. *Қобалжу, толқу, мазасыздану.* 2. *Реңжу, налу, қынжылу.*

КАБАРЖЫП = ет. *Реңжіту, қынжыту.*

КАБАРЖЫТУ *Қабаржып етістігінің қимыл атауы; реңжіту, қынжыту.*

КАБАРТ = ет. 1. *Ісіну, домбығу.* 2. ауыс. *Түсі бұзылу, түтігу, түнеру.*

КАБАРТУ *Қабарт етістігінің қимыл атауы.*

КАБАРУ *Қабар етістігінің қимыл атауы.*

КАБАРУШЫЛЫҚ зат. кен. *Температураны, ылғалды және басқадай жағдайлардың әсерінен таужыныстар көлемінің ұлаюы.*

КАБАРЫҢҚЫ сын. *Дүрдизен, көнтіген, ісініп қалындаған, домбыққан.*

КАБАТ¹ зат. 1. *Қат-қат болған заттың бір қатары, бір қаты.* 2. *Бөлік, бөлім.* 3. *Дүркін, рет.* 4. *Үй, ғимараттардың бірінің үстіне бірі салынған бір бөлігі.* 5. ннф. <ағыл. layer> *Нейрондық желілерде – араларында жаластыру жоқ, бірақ оған «кіріс-шығыс»-тың жалпы әдісін қолдануға болатын жасанды нейрондар тобы.* 6. биол. <лат. strata> *Бірлестікті сабақ, жапырақ, тамыр, бадана, жуашық сияқты өнім-өсу мүшелері орналасқан құрылым сатылары.* 7. биол. *Фитоценоздың бір-бірінен бөлектенген құрылым бөлігі.* 8. геол. *Біртекті таужыныстарынан құралған жалпақ геологиялық дене.* 9. кен. *Кен орындарын жерасты өзісімен игеру кезінде қазуға арналған, параллель екі жазықтықпен шектелген кен шоғырының бөлігі.* 10. археол. *Археологиялық қазба жұмыстары кезінде жер бетінен төмен табылған ескерткіштердің орналасқан реті, қаты.* 11. *Қабатталған, сыртынан жабылған зат т.б.* 12. ауыс. *Жік, топ.*

КАБАТ² үст. 1. *Бірге, қатар, қоса.* 2. *Жаны, қасы.*

КАБАТ³ од. жерг. *Асық ойнағанда айтылатын сөз.*

КАБАТАРАЛЫҚ: *қабатаралық су.* геогр. *Жоғарыдан және төменнен су өткізбейтін немесе суды нашар өткізетін қабаттар арасында орналасқан таужыныстардың кеуек қуыстарындағы арынсыз жерасты қабатты аралық сулары.*

КАБАТ-КАБАТ сын. 1. *Бірнеше қабат, қалың.* 2. *Көп қабатты, биік.*

КАБАТТА = ет. 1. *Бірінің үстіне бірін салып қалыңдату.* 2. *Қабат-қабат етіп қалың кйіну.* 3. *Қаттау, біктеу.*

КАБАТТАЛ = ет. *Қатталу, қалыңдатылу.*

КАБАТТАЛУ *Қабаттал етістігінің қимыл атауы.* геол. *Шөгінді таужыныстарының қимасындағы бір қабаттың екінші қабатпен алмасу құбылысы.*

КАБАТТАН = ет. 1. *Қабатталу, қабат-қабат болу.* 2. *Үйілу.*

КАБАТТАС зат. кен. *Қабатты құрылымды алюминаттық минералы; электр тоғын және жылу өткізбейтін материал.*

КАБАТТАС = ет. 1. *Қатарласу, қатар келу.* 2. *Бірнеше оқиға, іс қат-қабат келіп тоқайласу.*

3. *Қосамжарласу, қалыспау.*

КАБАТТАСТЫҚ зат. геол. *Шөгінді таужыныстарының колденең қимасында байқалатын бір қабаттың басқа қабатпен алмасуы.*

КАБАТТАСТЫП = ет. 1. *Бірінің үстіне бірін қою.* 2. *Үстемелету, қосу.* 3. *Қосарлау, араластыру, тықпалау.*

КАБАТТАСТЫРУ *Қабаттастыр етістігінің қимыл атауы; қосарлау.*

КАБАТТАСТЫРЫЛ = ет. *Қатарластырылу, иін тірестірілу.*

КАБАТТАСТЫРЫЛУ *Қабаттастырыл етістігінің қимыл атауы.*

КАБАТТАСУ *Қабаттас етістігінің қимыл атауы.* 1. *Қосамжарласу, кимелету.* 2. *Араласу, бірге жүру.* 3. ннф. <ағыл. interleaving> *Ақпараттық тізбектерді кадрлардың кезектесетін сериялары түрінде сақтау және осы тізбектерді лезде өзара ауыстырып қосу арқылы қарап шығу әдісі.*

КАБАТТАСУШЫЛЫҚ зат. *Кимелен, ретсіз араласушылық.*

КАБАТТАУ *Қабатта етістігінің қимыл атауы.*

КАБАТТЫ сын. *Қабатты бар, қабаттан тұратын, биік (үй).*

ҚАБАТТЫЛЫҚ зат. бот. Өсімдік бір-лестігіндегі (фитоценоз) өсімдіктердің тік бағытта өсу биіктігіне қарай жерүсті және жерасты мүшелерінің орналасу қабаты.

ҚАБАТША зат. геол. Қат-қабат тау-жұмыстардың басты-басты қабаттары мен қойнауқаттары аралықтарынан өзіндік бояу немесе құрам өзгешеліктерімен дараланып көрінетін жұқа қабат.

ҚАБАТЫНАН үст. Қоса қабат, үсті-үстінен.

ҚАБДЫЛ зат. ескікіт. Дәрмен.

ҚАБИ: каби етті. көне. Табыс етті.

ҚАБИЛА¹ [ар. قبيلة] зат. Тайпа, ру.

ҚАБИЛА² зат. ескікіт. Жақ, тұс, бета-лыс, бағыт.

ҚАБИРА [ар. قبر] зат. діни. Үлкен, ауыр күнә.

ҚАБУ¹ этн. Қабы етістігінің қимыл атауы; ішіне жүн, мақта салынған көрпе, көрпешені қалың жіппен әр жерден бір іліп жапсыра тігу, көктеу.

ҚАБУ² Қап етістігінің қимыл атауы; иттің шабаланып цруі, адамға ұмтылып, тістеп алуы.

ҚАБУ³ Тіліп тегу.

ҚАБЫ = ет. этн. Ішіне салынған мақта, жүн жәылжып кеттес үшін көрпенің тысы мен астарын жапсырып тігу.

ҚАБЫ: қабы қанды. жерг. Айызы қанды.

ҚАБЫЗ¹ зат. жерг. 1. Ерік, ықтияр.

2. Қарауы, қарамағы.

ҚАБЫЗ² зат. Тұқым, ру.

ҚАБЫЗ³ сын. жерг. Қатырық, ыстық.

ҚАБЫЗДА¹ = ет. жерг. Қоршап оран алу, қатпау.

ҚАБЫЗДА² = ет. Пысынау, ыстықтау.

ҚАБЫЗДАН = ет. жерг. Пысынау, ыстықтау.

ҚАБЫЗДАТ = ет. Ыстықтату, пысынату.

ҚАБЫҚ зат. 1. Белгілі бір заттың сыдыруға келетін жұқа қабат. 2. анат. <лат. cuticula> Жүрек, өкпе сияқты ағзалардың сыртқы қабы, қапшығы. 3. бот. <лат. cortex> Өсімдіктің сыртқы қабаты, қабыршағы.

Қабық қоңызы. зоол. <лат. ipidae> Ағаш сүрегің зақымдайтын, дене тұрқы 0,8-12 мм, пішіні цилиндр тәрізді, түсі күрең қоңыр не қара ағаш зиянкесі; қатты қанаттылардың бір тұқымдасы.

ҚАБЫҚТА = ет. Ағашты қабығынан аршып тазарту, сыдыру.

ҚАБЫҚТАЙ сын. 1. Қабық сияқты, қабық тәрізді. 2. ауыс. Қаймыжықтай, өте жұқа. 3. ауыс. Нәзік, әлжуаз.

ҚАБЫҚТАН = ет. Жұқа қабат, қабыршақ пайда болу.

ҚАБЫҚТАНУ Қабықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚАБЫҚТЫ сын. Қабығы бар, қабықтан тұратын.

Қабықты жалынғүл. өс. <лат. coropatia coriacea> Ылғалы аз, құрғақ жерлерде өсетін, биіктігі 40-60 см өсімдік.

ҚАБЫҚТЫЛАР зат. биол. <лат. tunicata> Теңіздерде тіршілік ететін хордалылар типінің бір тип тармағы.

ҚАБЫҚША зат. 1. Белгілі бір затты оран тұрған жұқа қабат, қабыршақ. 2. Арақашықтығы басқа өлшемдерімен салыстырғанда айтарлықтай аз болатын екі қысқак бетпен шектелген кеңістікті құралаы.

ҚАБЫҚШАЛЫ сын. Қабықшасы бар, қабықшадан тұратын.

Қабықшалы сасықшоп. өс. <лат. leopitrus rangetioides> Еріндігүлділер тұқымдасына жататын екі не көпжылдық шөптесін өсімдіктердің түрі.

ҚАБЫЛ: беті қабыл. Бағыты дұрыс, орынды.

Қабыл алды. а) Мақұл көрді, қош көрді. ә) Қабылдады, құлақ асты. б) Құрметпен қарсы алды. **Қабыл алғандық.** Қош көрендік, мойындағандық, келіскендік. **Қабыл болды.** Қабылданды, тілегі,

сұрағаны орындалды. **Қабыл болсын.** діни. т ілек. Шалынған құрбандық не берілген садақа немесе габдат Алла таалаға жетіп, ризалығын алсын деген мағынада айтылатын сөз. **Қабылға алынбады.** Тыңдалмады, құпталмады. **Қабыл етті.** Қош көрді, жаратты, ұнатты. **Қабыл көрді.** Мақұл көрді, келісті, ұнатты.

ҚАБЫЛАН зат. 1. зоол. <лат. asinopus jubatus> Мысық тұқымдас, түсі теңге шұбар, сүтқоректі жыртқыш аң. 2. ауыс. Ержүрек, қайтпас қайсар, батыр адам. // Жүрек жұтқан, батыр.

Қабылан қабақ [желбетті]. Сұсты, айбатты, түсі суық.

ҚАБЫЛАНДАЙ сын. Айбатты, қаһарлы, қайратты.

ҚАБЫЛАНДЫҚ зат. Батырлық, ерлік.

ҚАБЫЛДА = ет. 1. Бір нәрсені өзінің қарамағына, қол астына өткізіп алу. 2. ресми. Мекеме басшысының қызмет бабында келушілердің мәселелерін, сұрақтарын тыңдап, жүздесуі. 3. Белгілі бір мәселе бойынша айтылған, ұйғарылған ұсыныс, пікір, қаулы, қарар, заңдарды көпшілік дауыспен қабыл алу. 4. Алу, қолдану, пайдалану. 5. Қойылған, берілген сұрақтар бойынша жауабын тыңдау.

ҚАБЫЛДАҒЫШ¹ зат. 1. тех. Арнаулы стансылардағы қашықтықтан электромагнит толқындары арқылы дыбыстар мен белгілерді қабылдайтын және сымысз хабар беретін аспап. 2. тех. **Радиоқабылдағыш.** 3. биол. Сыртқы әсерді қабылдап, оны құатын жүйке жүйесіне ауыстыруға жоғары дәрежеде маманданған сенсорлық жүйені құрылуы.

ҚАБЫЛДАҒЫШ² сын. 1. Алғыр, зейінді, қабілетті. 2. Құптағыш, қостағыш.

ҚАБЫЛДАМПАЗ сын. сөйл. **Қабылдағыш.**

ҚАБЫЛДАН = ет. 1. ресми. Жиын, мәжіліс, жиналыстарда ұсынылған пікір, шешім, заң, ұйғарылған қаулы, қарар қаралатын мәселе ретіндегі өтініші, арыздың т.б. көпшілік дауыспен қабыл алынуы, құпталуы, қолданысқа енуі. 2. Мектеп, бала-бақша сияқты мекеменің құрамына алыну. 3. Түсінілу, жету.

ҚАБЫЛДАНУ Қабылдан етістігінің қимыл атауы; жиын, мәжіліс, жиналыстарда көтерілген ұсыныс, шешім, ұйғарылған қаулы, қарар, заңдардың көпшілік дауыспен қабыл алынуы, құпталуы, қолданысқа түсірілуіне ұйғарылуы.

ҚАБЫЛДАНЫЛ = ет. 1. Түсінілу, ұғынылу. 2. Өткізілу, алыну.

ҚАБЫЛДАНЫЛУ Қабылдану етістігінің қимыл атауы.

ҚАБЫЛДАС = ет. Қабыл алысу; құп көрісу, мақұлдасу.

ҚАБЫЛДАСУ Қабылдас етістігінің қимыл атауы.

ҚАБЫЛДАТ = ет. 1. Қабыл алғызу, белгілі бір ұсыныс, пікірге құлақ астыру, мойындау, келісімін алу. 2. Мектеп, балабақша сияқты мекеменің құрамына алдырту.

ҚАБЫЛДАТҚЫЗ = ет. Қабыл алғызу, қабылдану, алдырту.

ҚАБЫЛДАТҚЫЗУ Қабылдатқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚАБЫЛДАТТЫР = ет. Қабыл алдырту, қабылдатқызу, тілек, өтініштеріне құлақ астырту; өткізу.

ҚАБЫЛДАТТЫРУ Қабылдаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАБЫЛДАТУ Қабылдат етістігінің қимыл атауы. 1. Өтініш, тілектеріне құлақ астырту, өткізу. 2. Ұғындыру, таныту, түсіндіру.

ҚАБЫЛДАУ¹ зат. 1. Адамдарды бір нәрсенің немесе әлдекінің құрметіне орай шақыру, жиналыс, кездесу өткізуі. 2. ресми. Үкімет басшыларының, ресми тұлғалардың, Президенттің бір нәрсенің не біреудің құрметіне немесе белгілі бір айтулы күнге байланысты қонақтарды қабылдауы, шақырылғандармен жиналыс, кездесу жасауы. 3. псих. Сөзім орандарының рецептор-

лық беттеріне физикалық тітіркендіргіштердің тікелей әсері кезінде пайда болатын заттардың, жағдаяттар мен оқиғалардың тұтас бейнесі. 4. псих. Заттар мен құбылыстардың мида тұтас бейнелену процесі.

Қабылдау әктісі. Белгілі бір жұмыс түрін немесе ғымаратты сарпашылардың қабылдап алу құжаты. **Қабылдау бөлмесі.** ресми. Белгілі бір мекеменің келушілерді қабылдайтын, мекеме т. б. басшысының, өкімшіліктің орналасқан бөлмесі. **Қабылдау емтиханы.** пед. Жоғары оқу орнына түсушілерден алынатын сынақ. **Қабылдау комиссиясы.** пед. Жоғары оқу орнына құжат тапсырған талапкерлерден емтихан алып, конкурс қорытындысын шығаратын оқытушылар тобы. **Қабылдау күні.** а) Белгілі бір мекеме басшысының, лауазым иесінің қоғамдық немесе жеке мәселелер бойынша сұрауларды тыңдап, өтініштерін қарайтын белгіленген уақыт. ә) Тәрбие, білім беру мекемелеріне т. б. құжаттарды қабылдау үшін белгіленген уақыт. **Қабылдау пункті.** Белгілі бір тапсырылатын, өткізілетін затты алатын орын.

ҚАБЫЛДАУ² Қабылда етістігінің қимыл атауы. 1. Белгілі бір мәселе бойынша айтылған, ұйғарылған ұсыныс, пікір, қаулы, заңдарды көпшілік дауыспен қабыл алу, келісу, құп көру. 2. Бір нәрсені өзінің қарамағына өткізу.

ҚАБЫЛДАУШЫ зат. 1. Қабылдап алатын адам. // Қабылдайтын. 2. инф. <ағыл. target> Мәліметтерді қабылдап алатын бағдарлама немесе құрылғы.

ҚАБЫЛДАУЫШ зат. 1. сөйл. **Радио-қабылдағыш.** 2. инф. <ағыл. receiver> Арна арқылы таратқыштан мәліметтер қабылдайтын түйін.

ҚАБЫЛДЫҚ зат. Шапапат, рақым. **ҚАБЫЛ-ҚҰБЫЛ** үст. сөйл. Апыл-құпыл, тез, асығып-үсігіп, асып-сасып.

ҚАБЫЛХАНА [ар.+ир. قبولخانه] зат. сөйл. **Қабылдау бөлмесі.**

ҚАБЫМА зат. жерг. Мақталы шапан. **ҚАБЫН** = ет. 1. мед. Адам денесінің бір жерінің жараланып не зақымданып ісінуі, ағзаның ауру туғызатын факторларға қарсы жауап ретінде қорғауы. 2. Ентізіл демалу, тынысы тарылу; сырыдау. 3. ауыс. Түйеріп, ісініп-кебіну, ашу қысу. 4. ауыс. Іші ашу, өкіну.

ҚАБЫНА-СҮРІНЕ үст. Сүріне-қабына, асып-сасып.

ҚАБЫНДА = ет. Қаптап кету, қаулау; күшею, өршу, асқындау.

ҚАБЫНДАН = ет. Күшею, үдеу.

ҚАБЫНДАНУ Қабынған етістігінің қимыл атауы.

ҚАБЫНДАТ = ет. Күшейту, үдету.

ҚАБЫНДАТУ Қабынған етістігінің қимыл атауы.

ҚАБЫНДАУ Қабында етістігінің қимыл атауы.

ҚАБЫНДЫР = ет. 1. Қабынтып ауырту, ісіндіру. 2. ауыс. Ушықтыру, қабынту, күшейту.

ҚАБЫНДЫРУ Қабындыр етістігінің қимыл атауы; қабынтып ауырту.

ҚАБЫНТ = ет. 1. мед. Өкпе ауруына шалдықтыру. 2. ауыс. Ушықтыру, қағынту, күшейту.

ҚАБЫНТУ Қабынт етістігінің қимыл атауы.

ҚАБЫНУ¹ зат. мед. Ағзаның ауру туғызатын факторларға қарсы жауап ретінде көрсететін қорғаныс әрекеті.

ҚАБЫНУ² Қабын етістігінің қимыл атауы.

ҚАБЫР зат. сөйл. **Қабір.**

ҚАБЫРҒА¹ зат. 1. анат. <лат. costa> Омыртқа мен төс сүйегінің ұштастырып тұратын имектеу келген жіңішке сүйек. 2. Арқа, адам кеудесінің арты.

Қабырғасы қайысты. Қатты қайғырды, уайымдады, жаны қиналды. **Қабырғасы [қабырғасынан] қақырады.** Берекесі кетті,

быт-шыт болды. **Қабырғасы** қатпаған [қатқан жоқ, қатаймаған]. *Жас, буыны қатпаған. Қабырғасы қатып, бұғанасы бекіді. Өсіп-жетіп, кемеліне келді. Қабырғасымен [қабырғасына] кеңесті [ақылдасты]. Әбден ойланп, ақылға салды. Қабырғасына [қатты] батты. Ауыр соқты, қиын тиді. Қабырғасына қолы батпады. а) Семіз, күйлі. ә) Ешкімнің тісі батпады. Қабырғасынан күн көрінді. Арыған, жүдеген, инеге шанышым еті жоқ мал туралы айтылады. Қабырғасынан қойды. Күтпеген жерден, турасын айтты, көлденеңнен тартты. Қабырғасын жапты. Жылқы семірді, майланды. Қабырғасын қауасатты [күйретті]. Сай-сүйекті сырқыратып, жанға қатты батты, ауыр тиді. Қабырғасы сөгілді. а) Жаны ашыды, қайғырды, қабырғасы қайысты. ә) Жарысқа түсті, бар өнерін салды.*

ҚАБЫРҒА² зат. 1. *Үй, ғимарат сияқтылардың еденнен төбеге барып тірелетін тік бөлігі, қанаты. 2. мат.* Бұрышты фигуралардың бұрыштарын қосатын кесінді. 3. а у ы с. Бір заттың қапталы, жаны, тұсы. 4. а у ы с. Тірек, сүйеніш.

Қабырға ағайын. *Жанама туыс. Қабырға газеті. Белгілі бір мекеменің, ұйымның қабырғаға, не арнайы стейдге тінетін мерзімі қолжазба басылымы. Қабырғадағы қанат. бейн. Қолдаушысы, сүйеніші. Қабырғадан қан аққан, толарсаққа мұз қатқан. п о з т.* Қырғын ұрыс, қиын-қыстау кезіндегі қиыншылықтар туралы айтылады. **Қабырғадан қан кешті.** Қырғын соғысқа тап болды, басына қиыншылық күн туды. **Қабырға жол.** Жалғызаяқ, зыястау жол. **Қабырғамен кеңесу.** Әбден ойланп-толғану. **Қабырға өрнек.** с ә у л е т. Қабырғаға немесе күмбезге салынып, бедерленетін сурет және оларды безендіретін ою-өрнек. **Қабырғасы бүтін.** Өзгермеген түп-тамырын сақтаған, негізі дұрыс. **Қабырғасы жабық.** *Жұртқа жариялана бермейтін, оңаша. Қабырғасы қақырады. Берекесі кетті, быт-шыты шықты. Қабырға тігіс. к ә с.* Екі сызықтың арасымен біркелкі көлденең шанышым отыру арқылы тігілетін, материал шеттерінің біріккен жігін бастыруда, киімнің бойын, балағын, жеңін әшекейлеуде қолданылатын тігіс түрі. **Қабырға үй.** ж е р г. Моланың бір жағынан жанай қазылған, өлікті қоятын жер, лақат. **Қабырғасы жабық.** Семіз, жақты берік.

ҚАБЫРҒААРАЛЫҚ сын. Қабырғалар арасындағы.

ҚАБЫРҒАЛА= ет. 1. *Жаалап жүру, қапталдау. 2. Бір жағына қисаю, жантаю. 3. Үйдің белдеуіне жанасып, көлденеңден тұру.*

ҚАБЫРҒАЛАС сын. Іргелес, қапталдас, қатарлас.

ҚАБЫРҒАЛАС= ет. Қапталдасу, жанасу. **ҚАБЫРҒАЛАСТЫР**= ет. *Жанастыру, қапталдастыру.*

ҚАБЫРҒАЛАСТЫРУ *Қабырғаластыру етістігінің қимыл атауы.*

ҚАБЫРҒАЛАТ= ет. сөйл. *Қабырға тұсынан қуру.*

ҚАБЫРҒАЛАТУ *Қабырғалат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАБЫРҒАЛЫ сын. 1. *Қабырғасы кең, жазыңқы (аттың сыны). 2. а у ы с.* Мықты, күшті, қарулы.

Қабырғалы би. *Беделді, ықпалы күшті, атышулы би. Қабырғалы ел [халық]. Қүшті, ауызбірлігі мықты, көп халық.*

ҚАБЫРҒАЛЫҚ зат. 1. *Қабырға тұсы. 2. Кіріпшіті қабырғасының сыртқы бетіне орнектел қалау әдісі.*

Қабырғалық материалдар. *к ұ р.* Үй, ғимарат тұрғызуға қолданылатын құрылыс материалдары.

ҚАБЫРҒАТІПІС зат. *қолөнер. Қол инемен көркемдеп тігу әдісінің бір түрі.*

ҚАБЫРҒАЖУ *Қабырғасы етістігінің қимыл атауы.*

ҚАБЫРҒАЖЫ= ет. сөйл. *Абыржу, қобал-жу.*

ҚАБЫРҒАЖЫҚ зат. өс. *Сәндік үшін өсірілетін, бойы аласа мәңгі жасыл бұта.*

ҚАБЫРҒАЖЫТ= ет. *Абыржыту, қобалжыту.*

ҚАБЫРҒАЖЫТУ *Қабырғажыт етістігінің қимыл атауы.*

ҚАБЫРҒАЖЫС сын. *Дос, туыс, бауыр деген мағынада.*

ҚАБЫРҒАЖЫС зат. сөйл. *Өлген адамдар жерленетін орын, қорым.*

ҚАБЫРҒАЖЫС *Қабырғасы етістігінің қимыл атауы.*

ҚАБЫРҒАЖЫС= ет. *Қабару, ісіну.*

ҚАБЫРҒАЖЫС зат. сөйл. **Қабырға.**

ҚАБЫРҒАЖЫС сын. сөйл. **Қабырғалы.**

ҚАБЫРҒАЖЫС зат. 1. *анат. <лат. squama> Балықтардың, бауырымен жорғалаушылардың, құстардың, кейбір сүтқоректілердің бірінің шетін бірі басып, денесін жауып тұратын бөлек-бөлек жұқа қатты қабықша. 2. Ұлудың сыртындағы қорабы. 3. Бір нәрсенің бетіне қатқан жұқа қабаты. 4. Жаңадан қата бастаған, суланатын, ери бастаған мұз, қардың бетінде пайда болатын жұқа мұз қатпары. 5. мед. Мүйізденген органикалық заттан құралаан, жараның бетіне қататын жұқа қабықша.*

Қабыршақ мұз. а) *Өзендер қата бастаған уақытта пайда болатын жұқа мұз. ә) Қардың үстіңгі жұқа қабатының күндіз еріп, еріген судың түнде қайта қатуынан болатын қар жамылғысының бетіндегі жұқа мұз қабыршағы. Қабыршақ түзгіш. Сұйық-газ бөлу шекарасында беттік активті заттардан (спирт, қышқыл) немесе қатты дененің бетіне жағылатын заттардан (бою) тұратын қабаты.*

ҚАБЫРШАҚҚАНАТТЫЛАР зат. зоол. *<лат. lepidoptera> Екі жұп қанаттары болатын, олардың беттерін ұпта қабыршақ басып жататын көбелектер, жәндіктер класының бір отряды.*

ҚАБЫРШАҚСЫЗ сын. *Қабыршағы жоқ, қабыршақтанбай.*

ҚАБЫРШАҚТА= ет. *Қабығын, қабыршағын аршып тазалау.*

ҚАБЫРШАҚТАЙ сын. *Қабыршақ сияқты, жұп-жұқа.*

ҚАБЫРШАҚТАЛ= ет. *Қабығы алыну, қабыршаққа айналу.*

ҚАБЫРШАҚТАЛУ *Қабыршақтал етістігінің қимыл атауы.*

ҚАБЫРШАҚТАН= ет. *Қардың үстіңгі жұқа қабатының күндіз еріп, еріген судың түнде қайта қатуы, қар жамылғысының бетінде жұқа мұз қабыршағының пайда болуы.*

ҚАБЫРШАҚТАНУ *Қабыршақтан етістігінің қимыл атауы.*

ҚАБЫРШАҚТАС зат. *Ұлутас, теңіз жәндіктерінің бүтін және үзілген қабыршақтарынан түзілген органикалық шөгінді жыныс.*

ҚАБЫРШАҚТЫ сын. *Қабыршағы бар.*

Қабыршақты теміреткі. мед. *<лат. psoriasis> Орталық жүйке жүйесінің, зат алмасудың т.б. бұзылуынан, алашқыда аяқ-қолдың терісінде, шаштың түбінде қызғылт түсті бөртпе ретінде пайда болатын, кейін олар үлкейіп, бетін қабыршақтар бастатын, кейде бүкіл денеге жайылатын созылмалы, жұқпайтын тері ауруы.*

ҚАБЫРШАҚТЫҚ *қабыршақтық құрылым. геол. Жатырақ және қабыршақ пішінді минералдардан тұратын сазды жыныстарға тән құрылым.*

ҚАБЫРШАҚТЫЛАР зат. зоол. *<лат. squamata> Дене пішіні мүйізді қабыршақтармен жабылған бауырмен жорғалаушылар класының бір отряды.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. сөйл. **Қабыршақ.**

Қабыршық мұз. сөйл. **Қабыршақ мұз** *(жылы ауа райынан кейін немесе жаңбырдан соң күн суыған кезде түзілетін қардағы мұз қыртысы).*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТЫ зат. жерг. *Бадайдың қауызы.*

ҚАБЫРШАҚТАНУ *Қабыршақтану етістігінің қимыл атауы.*

ҚАБЫС¹= ет. 1. *Ішке қарай майысу, ойық тұсу. 2. Екі бүйірі жабысу, ішке тартылу. 3. Екі түрлі нәрсенің бір-бірімен жымдасып бірігуі.*

4. а у ы с. *Бір жерден шығу; сәйкес келу; пікірлес болу.*

Қабыса байланысқан сөз тіркесі. лингв. *Сыңарлары бір-бірімен іргелес тұрып, жалаусаусыз, орын тәртібі арқылы байланысатын сөз тіркесі.*

ҚАБЫС²= ет. *Көрне көктесу, қабуға көмектесу.*

ҚАБЫСТЫР¹= ет. 1. *Жанастыру, қосу. 2. а у ы с. Қиоластыру, байланыстыру, түйістіру.*

ҚАБЫСТЫР²= ет. жерг. *Отырғызып кету, жер соқтыру.*

ҚАБЫСТЫРУ *Қабыстыру етістігінің қимыл атауы. 1. Түйістіру, біріктіру. 2. а у ы с. Үй-лестіру, келістіру.*

ҚАБЫС¹ зат. лингв. *Сөз тіркесінің бағынықы сыңарының басыңқы сөзбен жалғаусыз, қатар тұру арқылы байланысуы.*

ҚАБЫС² *Қабыс етістігінің қимыл атауы, сәйкес келу, үндесу.*

ҚАБЫСУШЫЛЫҚ зат. *Сәйкес келушілік.*

ҚАБЫСЫҢҚЫ сын. *Бір-біріне жақын, жабысыңқы.*

ҚАБІЛЕТ [ар. قلیبة] зат. 1. *Адамның бір нәрсеге икемділігі, бейімділік қасиеті. 2. Адамның белгілі бір іске деген дағдылану деңгейі, дарыны. 3. п с и х. Қандай да бір іс-әрекетті орындаудағы тұлғаның өзіндік ерекше икемділік, бейімділік қасиеті.*

Қабілеті жетті. *Бейімді болып шықты, икемділік көрсетті.*

ҚАБІЛЕТСІЗ сын. *Қабілеті жоқ, икемсіз.*

ҚАБІЛЕТСІЗДЕУ сын. *Қабілеті аздау, икемсіздеу.*

ҚАБІЛЕТСІЗДІК зат. *Қабілеті жоқтық, икемсіздік, бейімсіздік.*

Қабілетсіздік көрсетті. *Икемі келмеді, бейімделе алмады, меңгермеді.*

ҚАБІЛЕТТЕН= ет. *Қабілеті молаю, қабілеті арту.*

ҚАБІЛЕТТЕНДІР= ет. *Қабілетін арттыру, бейімдендіру.*

ҚАБІЛЕТТЕНУ *Қабілеттен етістігінің қимыл атауы.*

ҚАБІЛЕТТІ сын. *Қабілеті бар, икемді, қолынан іс келетін.*

ҚАБІЛЕТТІЛІК зат. сөйл. **Қабілеттілік.**

ҚАБІЛЕТТІЛІК зат. 1. *Икемділік, бейімділік, іскерлік. 2. п с и х. Адамның белгілі бір іс-әрекетке бейімділігі, осы іс-әрекетті оңай әрі тез орындау мүмкіндігін танытатын, оның басқалардан өзгеше, жеке-дара психикалық ерекшелігі. 3. и н ф. <ағыл. ability> Берілген уақыт аралығында есептеуіш жүйе орындайтын жұмыс көлемінің мөлшері, уақыт бірізділігі есептеуіш жүйемен өңделетін тапсырманың мөлшері.*

Қабілеттілік тестілері. п е д. *Жалпы алғанда қайсыбір мақсатқа жетудің әлеуеттік мүмкіндігін өлшеу үшін құрастырылған кез келген тест.*

ҚАБІР [ар. قبر] зат. 1. *Өлген адамды жерлеу үшін қазылған жер, көр. 2. Зират, мола, өлең адамның басына қойылған тас. 3. а у ы с. Өлім. 4. Қабірхана.*

Қабірден өрті өтті. *Жантәсілім етті, о дүниелік болды. Қабірдің басы. Өлген адамның жерленген орны, зират, мола. Қабір күшті. а) Өлді, дүние салды. ә) Моласын құшақтап, зар жылады, жоқтады. Қабірі нұрға толсын! діни. Қайтыс болған адамның көрі жарық, ақырзаманға өзінің көр азабы жоқ болсын деген мағынадағы тілек сөзі.*

ҚАБІРДЕЙ сын. *Қабір тәрізді, қабір сияқты.*

ҚАБІРКІРІШ зат. миф. *Қабірде жүретін мақұлдық.*

ҚАБІРЛЕ= ет. *Өлген адамды жерлеу.*

ҚАБІРЛЕУ *Қабірле етістігінің қимыл атауы.*

ҚАБІРСТАН зат. *Зират, мола.*
ҚАБІРСІЗ сын. *Қабірі жоқ, моласыз.*
ҚАБІРХАНА [ар.+нр. قبرخانه] зат. с әу л ет. *Әдетте ғымарат ішіне орнатылған, өлген адамның мәйіті қойылған жабық бөлме немесе текше тас.*

ҚАБІРШІ зат. *Қабір қазушы адам.*
ҚАҒАБЕРІС зат. 1. *Қалтарыс, таса.*
 2. *Шеттеу, бұрылыс, тасалау жер.*
Қағаберіс естіді. *Шала, дұрыс емес, қазақ естіді.*

ҚАҒАБЕРІСТЕ үст. *Сәті түскенде, реті келгенде.*

ҚАҒАЖАҚ сын. *Кішкентай, жұқа.*
ҚАҒАЖАҚТАЙ сын. *Жұқа, әлжуаз.*
ҚАҒАЖУ үст. *Тысқары, сыртына, шетте.*

Қағажу болды. *Шеттетілді, сырт қалды.*
Қағажу көрді [тартты]. а) *Тепкі жеді, қынышылық көрді.* ә) *Шеттетілді, сырт қалдырылды.*

б) *Бетінен қақты, еркіне жібермеді.*
ҚАҒАЖУЛА¹ = ет. *Шеттету, шетқақпайлау.*

ҚАҒАЖУЛА² = ет. *Қажалап талшық ету, талғажулау.*

ҚАҒАЖУЛАН = ет. *Шеттетілу, бөлектену, шетқақпайлану.*

ҚАҒАЖУЛАУ¹ сын. *Сырттау, оңашалау, бөлектену.*

Қағажулау ұстады. *Қинаңқырады, қақпайлады.*

ҚАҒАЖУЛАУ² *Қағажула етістігінің қимыл атауы.*

ҚАҒАЖУСЫЗ сын. 1. *Еркін, кедергісіз.*
 2. а у ы с. *Артық сөз, осек-аянсыз.*

ҚАҒАЖЫТ = ет. *Шеткерілету, бөлектету, шеттету.*

ҚАҒАЖЫТУ *Қағажыт етістігінің қимыл атауы.*

ҚАҒАЗ зат. 1. тех. <итал. bambagia> *Өсімдік талшықтарын белгілі бір тәсілмен өңдеу, бір-бірімен ұйыстыра байланыстыру арқылы жұқа парақ түрінде жасалатын материал.*
 2. *Әдетте ақ түсті парақ, дәптер, кітапша т.б. түрінде болатын, жазу жазуға, өрнек, сурет т.б. салуға арналған жұқа зат.*
 3. а у ы с. *Арыз, шағым.*
 4. а у ы с. *Белгілі бір мекеменің мөр басқан анықтамасы т.б. құжат.*
 5. а у ы с. *Жазу, жазба мұра, тарихта қалған дүние.*

Қағаз ақша. а) *Қағаздан жасалған ақша.* ә) *экон. Атаулы құны бар ақша белгілері, яғни айналыста толымды ақшаны алмастыратын құн белгілері.*
Қағаз алды. жерг. *Хат алды.*
Қағаз беретін құрылғы. тех. <ағыл. paper feeder> *Баспа құрылғысына кезек-кезеңімен немесе үздіксіз қағаз беріп отыратын басу мәшинесінің негізгі бөліктерінің бірі.*
Қағаз бетіне түсіру. *Жазу, тарихта сақталатын қалатындай жазып тіркеп қою.*
Қағаз бетіне түсірілу. *Жинақталып жариялану, кітап болып басылып шығу.*
Қағаз білді. с ө й л. *Сауатты болды.*
Қағаз жоқ. ин ф. <ағыл. paper end> *Принтерде қағаздың таусылғандығын хабарлайтын белгі.*
Қағаз жүзінде. *Қағазға жазып түсірілген түрде, жазбаша.*
Қағаз шай. *Ұнтақталып қағаз қорапқа салынған шай.*

Қағазға көміді. *Қағазбасты болды.*

ҚАҒАЗБАСТЫ сын. *Қағазбен жұмыс істейтін, қолы босамайтын.*

ҚАҒАЗБАСТЫЛЫҚ зат. 1. *Әртүрлі қатынас қағаздары мен қаулы-қарарлардың көптігі.*
 2. жа ғ ы м с ы з. *Іске нақты іскерлік турғыдан басшылық жасаудың орнына нұсқаулармен, қағаз жүзіндегі бос әурешілікті көбейтумен жұмыс істеу стилі.*

ҚАҒАЗДА = ет. 1. *Белгілі бір азаматтық іс-әрекетті заңды түрде жүзеге асыру үшін қағаз жүзінде бекітіп хаттау.*
 2. *Біреудің жасаған қылмысты ісін ақтілеу.*

ҚАҒАЗДАЙ сын. 1. *Қағаз тәрізді аппақ.*
 2. *Қағаз тәрізді жұқа.*

ҚАҒАЗДАС = ет. 1. *Өштескен адамымен жоғарғы орындарға арыз жазу арқылы айтысу.*
 2. *Істеген істерді не алған заттарды құжаттастыру, заңдастыру.*

ҚАҒАЗДАСУ *Қағаздас етістігінің қимыл атауы.*

ҚАҒАЗДАТ = ет. *Қағазға түсірту, заңдастыру, күәландыру.*

ҚАҒАЗДАТУ *Қағаздат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАҒАЗДАУ *Қағазда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАҒАЗКЕСКІШ зат. тех. *Қағаз және полиграфия өнеркәсібінде қағаз кесу үшін қолданылатын мәшине.*

Қағазкескіш мәшине. зат. тех. *Қағазкескіш.*

ҚАҒАЗ-ҚАЛАМ зат. *Қағаз бен қалам сияқты жазу құралдары.*

ҚАҒАЗ-ҚАРЫНДАШ зат. *Қағаз бен қарындаш сияқты жазу-сызу құралдары.*

ҚАҒАЗҚҰМАР сын. *Жазуға әуес.*
ҚАҒАЗҚҰМАРЛЫҚ зат. *Әртүрлі қатынас қағаздары мен қаулы-қарар жазумен, бюрократияшылдықпен әуестенушілік.*

ҚАҒАЗ-МАҒАЗ зат. с ө й л. *жақтырмау.*
Қағаз және сол тәрізді жазу-сызу құралдары.

ҚАҒАЗМӘШИНЕ зат. тех. *Қағаз және қағаз массасынан картондар алуға арналған үздіксіз әрекетті, көп секциялы агрегат.*

ҚАҒАЗПАЗ сын. *Қағазға әуес, қағазқұмар, қағазбасты.*

ҚАҒАЗСЫЗ сын. 1. *Жазатын қағазы жоқ, // Қағазға жазып алмай, ауызша.*
 2. а у ы с. *Құжатсыз, күәліксіз.*

Қағазсыз кеңсе. ин ф. <ағыл. paperless office> *Мәліметтер тек қағаз дискілерде немесе жадта сақталатын кеңсе.*
Қағазсыз бағдарламалау. ин ф. <ағыл. paperless programming> *Интерактивті режимде, пернетақта мен дисплей экранын пайдаланып жүзеге асырылатын бағдарламалау.*

Қағазсыз технология. ин ф. <ағыл. paperless technology> *Компьютерде мәселелерді шешудің бағдарламаларды стандартты бланкілерге жазуды талап етпейтін технологиялық процесс.*

ҚАҒАЗТЕСКІШ зат. тех. *Қағаз тесетін құрал.*

ҚАҒАЗШЫЛ сын. *Не болса соны дәлелдеуге қағаз талап ететін, қағазқұмар.*

ҚАҒАЗША үст. *Қағаз тәрізді, қағазға ұқсас.*

ҚАҒАН¹ зат. тар. *Ертедегі түркі тайпалық одақтары, мемлекеттері басшысының тишүлкі, хан.*

ҚАҒАНА зат. с ө й л. *Қағанақ.*

ҚАҒАНАҚ зат. 1. *Малдың іштегі төлін орап тұратын, жұқа ша қабық.*
 2. <грек. amnion> *Эмбриональдық даму кезеңінде ұрықты қаптап жататын сұлы қабық.*
 3. жерг. *Қолшамның шынысы.*
 4. а у ы с. *Аушпан, бұрқ етпе, шырты етпе.*

Қағанағы қарқ болды. *Кенелді, мошшылыққа батты.*
Қағанағы қарқ, сағанағы сарқ. *Мәзмейрам, уайым-қайғысы жоқ.*
Қағанағынан қағынған. *Тумай жатып бұзылған.*
Қағанағын жуды. *Босандырды, тудырып алды.*
Қағанағын қак жарып шыққан. *Іштен шыққан, өзі туған.*

Қағанағы тарс [қак] айырды [жарылды]. *Қатты ашуланды, туданды, жарылып кете жаздады.*
Қағанақ жарды. *Туды, жарыққа шықты.*
Қағанақ көйлегін сыпырды. *Толдетті, қоздатты, тудырды.*
Қағанақ суы. *анат. Қағанақ ішінде ұрықты қоршап жататын сұйық.*

ҚАҒАНАҚСЫЗДАР зат. зоол. <лат. anapnia> *Ұрығында қағанағы болмайтын төменгі сатыдағы омыртқалы жануарлар.*

ҚАҒАНАҚТАЙ сын. *Қағанақ сияқты, қағанақ тәрізді.*

ҚАҒАНАҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. amniota> *Дамуының алғашқы кезінде ұрық қабықшасы – қағанағы болатын ең жоғарғы даму сатысында тұрған омыртқалы жануарлар.*

ҚАҒАНАТ зат. тар. көне. *Ертедегі түркі тайпалық одақтарының басқарушысы, билеушісі қаған болып табылатын мемлекеті.*

ҚАҒАС¹ үст. *Шет, аулақ, тыс.*
Қағас етті [қылды]. а) *Шет қалдырды, аулақтатты, құтқарды.* ә) *Қабылдамады, қабыл етпеді.*

ҚАҒАС² үст. жерг. *Жаңылыс, қағыс.*
ҚАҒА-СОҒА үст. *Еш нәрсеге қарамай, баса-көктеп, ептелі.*

ҚАҒАСТАУ сын. *Көзге онша түсе бермейтін шеттеу, оңашалау, тасалау.*

ҚАҒБА [ар. الكعبة] зат. діни. *Алла тағаланың құдіреттілігінің белгісі ретіндегі адамдарға жіберілген қара тас қондырылған мұсылмандардың Меккедегі қасиетті орны [әл-Қағба – Меккенің бас мешіті әл-Маджид әл-Харамның ортасында орналасқан, биіктігі 15 м, табан ауданы 12x10 м тастан салынған ғымарат. Қағба бүкіл мұсылмандар намазын қаратып оқитын құбыла әрі жыл сайын қажылық жасаудың қасиетті зиярат орны].*

ҚАҒИДА [ар. قاعده] зат. 1. *Қалыптасқан заңдылық, белгілі ұстаным, ереже.*
 2. діни. *Діни ережелер, заңнамалар, әдеп бекіткен, соларда белгіленген ұстанымдар, тәртіп.*
 3. ғыл. <лат. principium> *Дүниені тану мен өзгерту процесінде немесе өнер мен ғылымның белгілі бағытын бірізге салуға қызмет ететін, олардың жиынтығының түр негізі ретінде көрінетін ғылым танымының ерекшелік нысаны.*
 4. а у ы с. *Әдет-ғұрып, ахлақ әдебі т.б.*

ҚАҒИДАЛА = ет. *Түйіндеу, қорытындылау, белгілі бір ережелер, ұстанымдар шығару.*

ҚАҒИДАЛАУ *Қағидала етістігінің қимыл атауы.*

ҚАҒИДАЛЫҚ сын. 1. *Белгілі ұстаным, заңдылыққа сүйенген.*
 2. а у ы с. *Әдет-ғұрып, әдеби белгілі.*

ҚАҒИДАЛЫҚ сын. 1. *Қағидаға тән, қағидаға қатысты.*
 2. *Қағидаға, ережеге айналған.*

ҚАҒИДАТ зат. 1. діни. *Діни ереже, қалыптасқан тәртіп, заң.*
 2. *Қағида, ұстаным, принцип.*

ҚАҒУ¹ зат. мн ф. *Бір нәрсенің кесірінен болған аурудан айықтыру үшін қолданылған наным-сенімдік қимыл ишараты.*

ҚАҒУ² зат. жерг. *Қақпатас ойыны.*

ҚАҒУ³ сын. *Салқын, желді.*

ҚАҒУ⁴ *Қақ етістігінің қимыл атауы.*
 1. *Енгізу, кіргізу.*
 2. а н ш. *Аулау, алу.*

Қағу көрмеді. *Беті қайтпады, еркін өсті.*

ҚАҒУЛАУ сын. *Салқындау.*

ҚАҒУСЫЗ сын. 1. *Шектеусіз, ағылып-төгілген, ен, мол.*
 2. *Емін-еркін, тез жеуші, ерке, қайтару көрмей.*
 3. *Бетімен кеткен, есірген, артық кеткен, шектен шыққан.*

ҚАҒУШЫ зат. а н ш. *Ауды үркітіп, қақпалап аңшының ұстауына оңай болуы үшін айдап шығушы.*

Қағушы қауырсындар. зоол. *Құстардың екі қанатының артқы жиектеріне орналасқан ұзын қауырсындар.*

ҚАҒУЫЛДА = ет. 1. а н ш. *Қақпайлап, қуып айдау.*
 2. *Туруға мәжбүр ету, зорлап түрегелту.*

ҚАҒУЫЛДАУ *Қағуылда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАҒЫЛ = ет. 1. *Ұрылу, дыбыс берілу.*
 2. *Ұстатылу, тіңіу.*
 3. жерг. *Тігілу.*
 4. а у ы с. *Құр қалу.*
 5. а у ы с. *Шеттетілу, аулақтатылу.*

ҚАҒЫЛҒА зат. 1. жерг. *Кііз үйдің есігі.*
 2. *Қақпа бекітілетін жақтау.*

ҚАҒЫЛЕЗДЕН = ет. с ө й л. *Қагілезден.*

ҚАҒЫЛЕЗДЕНУ *Қағылезден етістігінің қимыл атауы.*

ҚАҒЫЛЕЗДЕУ сын. с ө й л. *Қагілездеу.*

ҚАҒЫЛЕЗДІК зат. с ө й л. *Қагілездік.*

ҚАҒЫЛЖУ *Қағылжы етістігінің қимыл атауы.*

ҚАҒЫЛЖЫ = ет. *Шет, қағыс қалу, шеттеу.*

ҚАҒЫЛЖЫН сын. жерг. *Басқаға қосылмай шеттеп, бөлектеніп, жеке жайылатын (түйе).*

Қағылжын бие. *Көбірек мініліп, тойынбай жүрген бие.*

КАҒЫЛ-КАҒЫЛ з.т. Құрғақ, кеткен жер.
КАҒЫЛУ Қағыл етістігінің қимыл атауы.
1. **Ұрылу, соғылу.** 2. **Тартылу, керілу.**

КАҒЫЛШАҒ з.т. Қары жоқ немесе жұқа-лау жер.
КАҒЫЛЫС = е.т. 1. Соқтығысу, қақтығысу. 2. Сығылысты, ығыстып орнынан қозғалу.

КАҒЫЛЫСУ Қағылыс етістігінің қимыл атауы.

КАҒЫМ: қас қағымда. Көзді ашып-жұмғанша, лезде.

КАҒЫМДАЙ: қас қағымдай. Сәл ғана, аз уақыт, азана.

КАҒЫМДЫҚ: қас қағымдық. Лезде бітетін, аз уақыттық.

КАҒЫН з.т. көне. **Қаған.**

КАҒЫН = е.т. 1. Үстінің шаң-тозаңын кетіру, тазалау. 2. ауыс. Өздігінен біреуге тиісу, ұрыну, соқтығу. 3. ауыс. Әдеттегіден басым түсіп, күшею. 4. ауыс. Бүліну, бұзылу, желігу.

Қағынып өлді. Есі ауып кетті, алжып кетіп дүние салды. **Қағынып өлсін.** қарғ. Қатты ашуланғанда теңіреп алжып өлсін деген мағынадағы қарғыс сөз.

КАҒЫНҒЫР = е.т. 1. Жасы үлкеннің мазасыз бала-шағаға айтатын зілсіз қарғыс. 2. Қатар-құрбылар немесе қайын мен жеңгейлердің арасында айтылатын зілсіз сөз. 3. Бас бермей, асаулық жасаған малға қаратыла айтылатын қарғыс сөз.

КАҒЫНДЫ з.т. 1. Өкпені талауратып қабындыратын ауру. 2. Қағынғыр деген мағынадағы зілсіз атауыш сөз. 3. ауыс. Құдай атқан, оңбаған адам.

Қағынды келгір [тигір]. қарғ. Жетпезір, жаның шыққыр деген мағынадағы қарғыс сөз [қағынды – өкпені талауратып кететін ауру]. **Қағынды келгірледі.** Жетпезірдің астына алды, қарады.

КАҒЫНДЫР = е.т. 1. Удету, асыра сілтеу. 2. Желіктіру, бұзу.

КАҒЫНДЫРУ Қағындыр етістігінің қимыл атауы; бұзу, қоздыру.

КАҒЫНТ = е.т. 1. Құн райын бұздыру. 2. Желіктіру, құтырту.

КАҒЫНТУ Қағынт етістігінің қимыл атауы.

КАҒЫНУ Қағын етістігінің қимыл атауы; қағып-сілкіу.

КАҒЫП-СОҒУ Қағып-соқ етістігінің қимыл атауы.

КАҒЫП-СОҒ = е.т. 1. Бір-бірімен қағысып, соқтығысып қалу. 2. Тазартып, сілкіп жинастыру. 3. ауыс. Етпен-септеу, қағыстыру.

КАҒЫП-СІЛКІ = е.т. Қағып тазарту, реттеу.

КАҒЫП-СІЛКІУ Қағып-сілкі етістігінің қимыл атауы.

КАҒЫР сын. 1. Су тиіп қатып қалған, қаудырлаған. 2. ауыс. Көп жұмсалып әбден арықтаған.

КАҒЫРДАН үст. Аяқ астынан, кенеттен. **КАҒЫРЛА** = е.т. Шаршап-шалдығу, әбден титығына жету.

КАҒЫРЛАН = е.т. Шаршап-шалдығу.

КАҒЫРЛАНУ Қағырлан етістігінің қимыл атауы.

КАҒЫРЛАУ¹ сын. Қоңы жоқ, арықтау.

КАҒЫРЛАУ² Қағырла етістігінің қимыл атауы.

КАҒЫС¹ з.т. муз. Ішекті музыкалық аспаптарды тарту кезіндегі белгілі бір төрттіппен жоғарылы-төмен қағу әдісі.

КАҒЫС² з.т. Өтірік, жалған.

Қағыс естіді. Анық емес, жаңылыс, басқаша естіді. **Қағыс сөз.** Ыңғайсыз, қолайсыз өңгіме.

КАҒЫС³ з.т. Көзден таса, қабагеріс.

Қағыс жібермеді [жіберген жоқ]. Мұлт жібермеді, шашау шығармады. **Қағыс қалды.** Шетте, бос, назардан тыс қалды.

КАҒЫС = е.т. аңш. 1. Аң ауласу. 2. Орнынан қозғалып ығысу, сырғу. 3. ауыс. Бір нәрсеге

таласып сөзге келісу, айтысу. 4. ауыс. Соғысу, жекпе-жекке шығу. 5. ауыс. Қан майданға шығып белдесу, қырқысу. 6. ауыс. Ұстасу, төбелесу, таласу.

КАҒЫСТА = е.т. Қағып тазалау.

КАҒЫСТАУ¹ сын. Көзден тасалау, қабагерістеу, шеткергі.

КАҒЫСТАУ² Қағыста етістігінің қимыл атауы.

КАҒЫСТЫР = е.т. 1. Ары-бері қозғау. 2. Соғыстыру, түйістіру. 3. Қаққылап, соққылау, тінту. 4. ауыс. Есебін табу, ретін келтіру.

КАҒЫСТЫРУ Қағыстыр етістігінің қимыл атауы. 1. Ары-бері қозғау. 2. ауыс. Есебін табу, ретін келтіру.

КАҒЫСТЫРЫП-СОҒЫСТЫР = е.т. 1. Қағып-соғу, түйістіріп-тоғыстыру. 2. ауыс. Үзін-жүдіу, ебін табу, реттеу.

КАҒЫСЫП-ЫҒЫС = е.т. Орнынан қозғалып жылжу.

КАҒЫСУ Қағыс етістігінің қимыл атауы; сөз таластыру, айтысу.

КАҒЫТ = е.т. Сөзбен шалып кекету, тиісу.

КАҒЫТҚЫШ сын. Қағыттың сөйлейтін.

КАҒЫТПА з.т. 1. Сықақ пен өзлігі аралас айтылатын қалжың, 2. әдеб. Қарсы пікір айту, сөз қайыру, шығармадағы кейіпкерлердің сұхбаты кезіндегі орнын тауып қарсы айтылатын өткір жауап сөз.

КАҒЫТПАЛА = е.т. Қайырып жөнге салып жіберу, реттеу.

КАҒЫТПАЛАУ Қағытпала етістігінің қимыл атауы.

КАҒЫТПАЛЫ сын. Қытығына тиетін, кекесінді.

КАҒЫТУ Қағыт етістігінің қимыл атауы; сөзбен шалып кекету, тиісу.

КАҒЫТЫЛ = е.т. Шалыну, қағылып-соғылу.

КАҒЫТЫЛУ Қағытыл етістігінің қимыл атауы.

КАҒЫТЫҢҚЫРА = е.т. Қағыта түсіңкіреу, кекетіңкіреу.

КАҒЫТЫС = е.т. Сөзбен шалыстып, айтысу.

КАҒЫТЫСУ Қағытыс етістігінің қимыл атауы.

КАҒИЛЕЗ сын. Ұғымтал, ширақ қозғалатын, әр нәрсеге икемді.

КАҒИЛЕЗДЕУ сын. Ширақтау, икемділеу.

КАҒИЛЕЗДІК сын. Ұғымталдық, ширақтық, икемділік.

КАДА¹ з.т. 1. Бірдемені байлау а ілу, тіреу үшін жерді қазып орнататын діншек. 2. құр. Ғимараттардың жүктемесін грунтты іргеге беру үшін түгел немесе жартылай жерге қағылған өзекті элемент (борене, брус). 3. сущар. Табиғи су көздерінде (көл, бөген, өзен, канал) су деңгейін өлшеуге арналған жабдық. 4. жерг. Арбаның төрт бұрышындағы қазығы.

Қада [қазақ] қақтыру. Салынбақшы үйдің, құрылыстың орны ретінде белгі салғызу.

КАДА² [ар. قضاء] з.т. діни. Мұсылман әдебиетінде әлемде болып жатқан құбылыстардың, оның ішінде адамдардың іс-әрекетін түсіндіретін сөз.

КАДА = е.т. 1. Бір нәрсені жерге кіргізу, орнату, енгізу. 2. Бір нәрсені ілу, тағу. 3. ауыс. Қажырлы еңбегі, көрсеткен ерлігі үшін медаль, орден беріп марапаттау.

Қадап айтты. Қайта-қайта қадағалап, нығарлап, дәлдеп түсіндірді.

КАДАБЕЛП з.т. кен. Жер топырағында, негізгі тау жыныстарда, құрылыстарда немесе кен қазбаларында олардың жылжуын бақылау үшін қойылатын белгіленген нүктелі белгі.

КАДАҒАЛА = е.т. Белгілі бір істің орындалу барысын мұқият бақылау, тәптіштеп тексеру.

Қадағалайтын жүйе. инфр. <ағыл. watching system> Шығыстық сигнал кері байланыстың көмегімен белгілі бір дәлдікпен алдын ала белгісіз заң мен еркін өзгеретін кірістік басқару әсерін жаңғыртатын автоматтық басқару жүйесі.

КАДАҒАЛАН = е.т. Істің барысының бақыланып тексерілуі.

КАДАҒАЛАНУ Қадағалан етістігінің қимыл атауы; бақылану, тексерілу.

КАДАҒАЛАС = е.т. Істің барысын бақыласу, тексерісу.

КАДАҒАЛАСУ Қадағалас етістігінің қимыл атауы.

КАДАҒАЛАТ = е.т. Істің орындалу барысын бақылату, тексерту.

КАДАҒАЛАТУ Қадағалат етістігінің қимыл атауы; бақылату, тексерту.

КАДАҒАЛАТТЫР = е.т. Бақылаттыру, тексерттіру.

КАДАҒАЛАТТЫРУ Қадағалаттыр етістігінің қимыл атауы.

КАДАҒАЛАУ Қадағала етістігінің қимыл атауы. 1. Белгілі бір істің орындалу барысын бақылау, тексеру. 2. заң. Мемлекеттік органдардың заңдылықты қамтамасыз ету және жоғары тұран орталық атқарушы органдар шығарған актілерді орындау жөніндегі қызмет нысанының бірі.

Қадағалау жүйесі. тех. Шығу шамасы, кері байланыс арқылы өзгеру сипаты алдын ала белгісіз болатын кіру шамасын белгілі бір дәлдікпен қайталап отыратын автоматты басқару жүйесі. **Қадағалау инстанцияның соты.** заң. Заңдық күшіне енген шешімдерге, үкімдерге, ұйғарымдарға, қағалықарға жасалған қарсылық бойынша іс қараушы сот.

КАДАҒАЛАУШЫ з.т. Істің барысын тексеріп отыратын бақылаушы.

КАДАҒАНДАП үст. Бірлі-жарымдан, жекелеп-даралап.

КАДАҒАНДАЙ үст. Бірлі-жарымдай, жекелей, даралай.

КАДАҒАШЫ з.т. сөйл. Қадағалаушы, бақылаушы.

КАДАҒЫШТА = е.т. Қадап-қадап алу.

КАДАҒЫШТАУ Қадағашта етістігінің қимыл атауы.

КАДАДАЙ сын. Қада сияқты, ірі, үлкен.

КАДАҚ¹ з.т. 1. этн. Екі жүз грамма тең болатындай халықтық салмақ өлшемі. 2. ауыс. Салмақ, ауырлық.

Қадақ тас. жерг. Таразының тасы.

КАДАҚ² з.т. жерг. Арба дөңгелегінің шабағы.

КАДАҚ³ з.т. Қатты салқын тигендіктен өкпенің қабылып ауруы.

КАДАҚ-ҚАДАҚ сын. Жеке-дара, бөлек-бөлек, сирек.

КАДАҚ-КҮДАҚ сын. Аз-аз, сирек-селдір.

КАДАҚТА = е.т. Қадақпен өлшеу, мөлшерлеу.

КАДАҚТАЙ сын. Қадақ сияқты кішкентай, аз.

КАДАҚТАП үст. Аз-аздап, шамалап.

КАДАҚТАУ Қадақта етістігінің қимыл атауы.

КАДАҚТЫҚ сын. Қадақ боларлық, қадаққа тең.

КАДАЛ¹ = е.т. 1. Кіру, шанышылу, сұғылу.

2. ауыс. Көзін алмай тесіле қарау, телміру, сұқтану. 3. ауыс. Тамсану, қызығу.

Қадалған жерден [қадалғаннан] қан алды. Істемем дегенін, айтқан нәрсесін, орындатам дегенін кенеше жабыстып, істемей қоймады, қалай да орындалты. **Қадалып қарады.** Сұқтана қарады, көзін алмай тік қарады. **Қадалып сұрады.** Өтініп, қыыла сұрады.

КАДАЛА = е.т. Қада қағу.

КАДАЛҒЫЗ = е.т. Көз алмай, тесіле қарап-қызу, телмірту.

КАДАЛҒЫЗУ Қадалғыз етістігінің қимыл атауы.

КАДАЛДЫР = е.т. Тірету, мұрын тық-қызу.

КАДАЛДЫРУ Қадалдыр етістігінің қимыл атауы.

КАДАЛТ = е.т. 1. Кіргізу, шанышылу.

2. ауыс. Тесіле қарату, телмірту.

КАДАЛТУ Қадалт етістігінің қимыл атауы.

КАДАЛУ Қадал етістігінің қимыл атауы; көз алмай тесіле қарау, телміру.

ҚАДАЛЫҚ зат. машинажасау. Құрама-лардың қосақталатын (әдетте, жазықтық бойынша) ажырама бөліктерін центрлеу, бағыттау үшін қолданылатын, ұшы қоңус бітімдес цилиндр тәрізді тегіс өзек.

ҚАДАЛЫҢҚЫРА = ет. Көз алмай тесіле қарай тұсу.

ҚАДАЛЫС = ет. Бір-біріне тесіле қарасу, бір-бірінен көз айырмау.

ҚАДАЛЫСУ Қадалыс етістігінің қимыл атауы.

ҚАДАМ [ар. قدم] зат. 1. Адамның жүру кезіндегі екі аяқтың ара қашықтығы, адым. 2. ауыс. Ис-әрекет, шешім. 3. ауыс. Әлдененің дамуы, қозғалысы (ігері қарай), алға жылжу, жетілу; даму баспалдағы, сатысы.

Қадам басады. Бас сүкпады, кірмеді, мүлде келмей қойды, ат ізін суытты. Қадам басты. а) Адымдап жүрді, аттады. ә) Іске кірісті, қолға алды. б) Талаптанды, ниет қылды. Қадам бастырмады. Аяқ аттауға мүмкіндік бермеді. Қадамды қайта бастау. инф. <ағыл. step restart> Автоматты түрде немесе кідіріспен орындالاتын тапсырма қадамын қайтадан орындау. Қадамды қайталау. инф. <ағыл. step restart> Тапсырма қадамын қайталап орындау.

Қадамы ашпшған. Араны ашылған беген мағынада. Қадамы қабыл болды. Жолы болып, тілегі орындалды. Қадамы құтты болды. Жолы болды, келісі қуаныш әкелді, мақсат-муратына жетті.

Қадамын қатарына қарай созды. Шамасына қарай тірлік істеді; өзгелерге қарап (бой) ой түзеді; көрпесіне қарай көсілді. Қадамын санап басты. Бәлсінді, әдәкәндай болды. Қадамыңа гүл бітсін [нұр жаусын]. алғыс. Ісің сәтті болсын, бақытқа жет. Қадамың қайырлы болсын. Біреу бір жақтан келгенде, не бір жаққа аттанғанда, не бір істі бастағанда айтылатын ізгі тілек. Қадамың құтты болсын. тілек. Ісің сәтті басталсын, келуің бақыт әкелсін деген мағынада. Қадамы тайды. Мерт болды, өлді; сәтсіздікке ұшырады.

Қадамы түзелді. Шаруасы оңға басып, ісі оңарыды. Қадамы ұлғайды. Өрісі кеңейді, өресі өсті.

ҚАДАМДА = ет. Аяқты кере басу, адымдау.

ҚАДАМДАЙ сын. Қадам сияқты, адым шамасындай.

ҚАДАМДАУ Қадамда етістігінің қимыл атауы; аяқты кере басып жүру, адымдау.

ҚАДАМДЫ сын. Ісі өрге басқан, талапты. // Талапты адам.

ҚАДАМДАЙ сын. Қадам сияқты, адым шамасындай.

ҚАДАМДАУ Қадамда етістігінің қимыл атауы; аяқты кере басып жүру, адымдау.

ҚАДАМДЫ сын. Ісі өрге басқан, талапты. // Талапты адам.

ҚАДАҢДА = ет. Қаздаң қағу, қаздаң-қаздаң етіп жүру.

ҚАДАҢДАТ = ет. Қадаң-қадаң еткізу, қаздаң қақтыру.

ҚАДАҢДАТУ Қадаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚАДАҢДАУ Қадаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚАДАР [ар. قدر] зат. 1. Адамның қолынан келетін мүмкіндік. 2. Белгілі бір мөлшер, шама.

ҚАДАР сын. ескікіт. Кішкентай ғана.

ҚАДАРИ зат. ескікіт. Сан, мөлшер; шама, долбар.

ҚАДАРИҚОЛ үст. жерг. Әдейі, арнайы.

ҚАДАРИХАЛ үст. ескікіт. Қолдан келгенше, мүмкіндігіңше, шамасынша.

ҚАДАРИ-ХАЛІНШЕ үст. Шамасы келгенше, мүмкіншілігіне қарай.

ҚАДАРЛЫ сын. Сол мөлшерде, соған жете қабат, сондай.

ҚАДАРЫНША үст. Бар мүмкіндігіңше, шамасынша.

ҚАДАС = ет. Бір-бірінен көз айырмай қарау, қадалысу.

ҚАДАСУ Қадас етістігінің қимыл атауы.

ҚАДАТ = ет. 1. Тақтыру, ілгізу. 2. ауыс. Марапаттау, мадақтау; еңбегі не ерлігі үшін құрмет белгісін беру.

ҚАДАТУ Қадат етістігінің қимыл атауы; тақтыру, ілдіру; жерге қақтыру.

ҚАДАУ¹ зат. 1. Темір не ағаш тесетін үшкір құрал. 2. Тіреуіш.

ҚАДАУ² сын. Сирек, селдір.

ҚАДАУ³ Қада етістігінің қимыл атауы.

1. Қаданы жерге қағу. 2. Тағу, ілу. 3. Сүзу, шаншу, ату. 4. ауыс. Марапатталу, құрмет белгісін (орден, медаль) алу.

ҚАДАУБАС зат. кәс. 1. Шеберлердің темір тесетін құралы. 2. қолөнер. Темірдің бетіне түрлі өрнек салуға арналған құрал.

ҚАДАУДАЙ сын. Қадау сияқты, ұзын, салалы.

ҚАДАУ-ҚАДАУ сын. 1. Қалын, жиі емес, әр жерде біреу, сирек. 2. Үлкен, ірі, зор. 3. ауыс. Күрделі, маңызды.

ҚАДАУША зат. Көп қабатты тұрғын үйлерде болатын жуыну бөлмесіндегі ұзын труба.

ҚАДАУШАБЫР сын. Жұтан.

ҚАДАХ зат. ескікіт. Стакан, бокал, рюмка.

ҚАДӘРЛІ сын. ескікіт. Шамалас, дәрежелі.

ҚАДЕ зат. сөйл. Кәде.

Қадеге жарайды [асты]. Іске асты, пайдалануға жарайды.

ҚАДЕ-ҚАУМЕТ зат. сөйл. Кәде-қаумет.

ҚАДЕЛЕ = ет. сөйл. Кәделе.

ҚАДЕЛІ сын. сөйл. Кәделі (қымбат, бағалы).

ҚАДЕТ зат. ескікіт. Әдет.

ҚАДЕТТЕН = ет. ескікіт. Әдеттен.

ҚАДЖАРИ үст. Қажарлар әдісімен, қажарлар стилін қолданып.

ҚАДИ зат. діни. Әкімнің билігімен тағайындалатын, шариғат қағидаларының негізінде үкім шығаратын мұсылман қауымының діни төрешісі, әділ қазысы.

ҚАДИМ [ар. قديم] сын. ескікіт. Ежелгі, ескі.

Қадим мектеп. діни. Ислам насихатшыларын ғана даярлауға бағытталған, оқу араб, парсы тілдерінде жүретін мектептер мен медреселер.

ҚАДИМИ [ир. قديمي] қадим [қадим] мектеп. діни. Қадим мектеп.

ҚАДИМШЛДІК зат. тар. XIX ғасырдың соңы мен XX ғасырдың бас кезінде мұсылмандар арасындағы ескі білім беру жүйесін қолдаушылар бағыты.

ҚАДИС [ар. حديث] зат. діни. Хадис (Мұхаммед пайғамбардың сөзі).

ҚАДИСА зат. ескікіт. 1. Сыр. 2. Кездей-соқ болған оқиға.

ҚАДИС-АЯТ зат. діни. Хадис-аят (Мұхаммед пайғамбар мен Құранның сөзі).

ҚАДИТ зат. ескікіт. Әдет.

ҚАДЫМ зат. сөйл. Қадам.

ҚАДЫМ² сын. сөйл. Қадім.

Қадым заман. Баяғы, ертедегі уақыт, өткен дәуір.

ҚАДЫМИ сын. Қадімге негізделген.

ҚАДЫМША үст. сөйл. Қадімше.

ҚАДЫМШЫ зат. Моншада су таситын және моншаға тұсушілерге қызмет көрсететін адам.

ҚАДЫМШЫЛ сын. сөйл. Қадімді жақтаушы, сол бағытты ұстанушы.

ҚАДЫР зат. сөйл. Қадір.

Қадырын білді. Бағалады, құрметтеді.

ҚАДЫРДАН сын. ескікіт. Қадірдан.

ҚАДЫРМАНДЫ сын. ескікіт. Қадірменді.

ҚАДІ [ар. حد] зат. жерг. Әлі, халі.

ҚАДІМ [ар. قديم] сын. Ежелгі, арғы, бұрынғы, өткен, ертедегі, көне.

Қадім жазуы. Көне араб жазуы. Қадім оқуы. Көне араб тілінде білім беру.

ҚАДІМШЕ үст. Ескіше, көне арабша.

ҚАДІР [ар. قدر] зат. 1. Сый, құрмет, бедел, баға; қасиет. 2. Құдіретті; қиғи; Алла Тағаланың 99 есімінің бірі.

Қадір Алла. Алла Тағаланың эпитеті. Қадір білмес қарындас. Туыс адамдардың бір-бірінен

бағаламауы, сыйластықтан кетіп ұрыс-таласқа жол беруі (қушылдықты ұрысуы). Қадір Жаппар. діни. Алла тағаланың 99 есімінің бірі. Қадірдің жүзі шашылды. Беделі түсті, абыройсыздыққа ұшырады. Қадір тұтты. Қадірледі, қастерледі, құрметтеді. Қадір түні. діни. Рамазан айының 27-де Мұхаммед пайғамбарға көктем Құран Кәрім аяттары түскен қасиетті түні [Бұл түнде Алла тағала адамдардың біржылдық тағдырын белгілейді деп есептеген, Құран бойынша мың айдан да қымбат бұл түнді мұсылмандар Алла тағалаға ғибадат етумен көз ілмей өткізеді].

Қадір түніндей күтті. Бір нәрсені (біреуді) асыға күтті, зарығатосты. Қадір түні күтті [күзетті]. Қадір түнін ұйықтамай, көз ілмей өткізді. Қадірі артты [асты]. Абырой-атағы өрледі, беделі өсті.

Қадірі бар. Қадірлі, сыйлы, беделді. Қадірі жоқ. Сыйсыз, беделі жоқ. Қадірі кетті. Абыройдан айырылды, беделі түсті; құны қалмады. Қадірі [не қадір қалмақ] қалмады. Қадірі кетті, қасиетінен айырылды. Қадірі қашты. Қадірі кетті, сый-құрметінен айырылды. Қадірін арттырды. Сый-құрметі өсті, молайды; бедел-мерейі өсті.

Қадірін білді [түсінді]. Қадір-қасиетін түсінді, бағалай алды. Қадіріне жетті. Қастерледі, құдірледі; құрметтеді, сыйлады; бағалай білді. Қадірін жойды. Қадір-қасиетінен айырылды, қадірін кетірді, қадірсізденді. Қадірін кетірді [түсірді].

сын. ескікіт. Абыройынан айырылды, беделі қалмады. Қадірін сауында білді. Тіршілігінде бағалады, көзі тірісінде сыйласты. Қадірі өтті. Әбден зарықтырды, орны бөлек болып, жоқтығы білініп тұрды. Қадірі түсті. Қадір-қасиетінен айырылды, беделі қалмады; бағасы түсті.

ҚАДІРДАН [ар. +ир. قدران] сын. ескікіт. Қадірлі, құрметті, сыйлы; қадірменді.

ҚАДІРДЕН сын. сөйл. Қадірдан.

ҚАДІР-ҚАСИЕТ зат. Сый-құрмет, абырой-атақ; бедел, баға.

ҚАДІР-ҚҰРМЕТ зат. Ықылас-ынша, сый-сияпат.

Қадір-құрметке бөленді [не болды]. Елдің, халықтың сый-құрметіне кенелді, сүйіктісі болды. Қадір-құрмет көрсетті. Ардақтап күтті, сыйлады, құрметтеді. Қадір-құрмет тұтты. Қадірледі, қастерледі, құрметтеді.

ҚАДІРЛЕ = ет. Қастерлеу, сыйлау, құрметтеу; қадір тұту.

ҚАДІРЛЕН = ет. Құрметтелу, қадір тұтылу, сый-құрметке ие болу.

ҚАДІРЛЕНУ Қадірлен етістігінің қимыл атауы.

ҚАДІРЛЕНУШІ зат. Құрметтелуші, қастерленуші адам.

ҚАДІРЛЕП-ҚАСТЕРЛЕУ = ет. Сыйлау, құрметтеу, қасиеттеу.

ҚАДІРЛЕП-ҚАСТЕРЛЕУ Қадірлен-қастерле етістігінің қимыл атауы.

ҚАДІРЛЕС сын. Бірін-бірі қадірлейтін, сыйлас. // Дос-жаран, жора-жолдас, қатар-құрбы.

ҚАДІРЛЕС = ет. Сыйласу, қадір тұтысу, сіз-біздесу.

ҚАДІРЛЕСУ Қадірлес етістігінің қимыл атауы; сыйласу.

ҚАДІРЛЕТ = ет. Сыйлау, қадір тұтқызу, құрметтеу.

ҚАДІРЛЕТУ Қадірлет етістігінің қимыл атауы.

ҚАДІРЛЕУ Қадірле етістігінің қимыл атауы; қастерлеу, бағалау.

ҚАДІРЛЕУШІ зат. Қадірлейтін, құрметтейтін адам.

ҚАДІРЛЕУШІЛІК зат. Құрметтеушілік, сыйлаушылық.

ҚАДІРЛІ сын. 1. Құрметті, сыйлы; беделді, ардақты (адам). 2. Қадірі бар, қиғи, қасиетті, бағалы (зат).

ҚАДІРЛІК зат. сөйл. Қадірлік.

ҚАДІРЛІЛІК зат. Сыйлылық, құрметтілік, беделділік, бағалылық.

ҚАДІРЛІПРЕК сын. Қадірі молдау; сыйлы-рақ, құрметтірек; қиғиырақ, қымбаттырақ.

ҚАДІРМЕН [ар. + ир. قدر مند] сын. Қадірлі, құрметті, сыйлы; қадірден.

ҚАДІРМЕНДІ сын. Құрметті, сыйлы, ардақты.

ҚАДІРМЕНДІК зат. сөйл. **Қадірменділік**.

ҚАДІРМЕНДІЛІК зат. Құрметтілік, сыйлылық, ардақтылық.

ҚАДІРСІЗ сын. Қадірі жоқ; сыйсыз, құрметсіз.

ҚАДІРСІЗДЕН = ет. Қадір-қасиетінен айырылу, сыйы кету.

ҚАДІРСІЗДЕНУ Қадірсізден етістігінің қимыл атауы.

ҚАДІРСІЗДІК зат. Қадірі жоқтық.

ҚАДІС ар. зат. діни. ескі кіт. **Хадис**.

ҚАЖ зат. діни. **Қажылық** (Меккеге барып, Құдайға құлшылық ету).

ҚАЖА = ет. 1. Қатты заттың сүйкеліп, үйкеліп, теріні сыдырып кетуі, тәнді жарақаттауы. 2. Бір нәрсені кеміру, мүжу, қабығын сыдыру. 3. ауыс. Біреудің жанына тие сойлеу, мазалау; тынышын алу.

ҚАЖА зат. сөйл. **Қожа** (малай байланысты айтылады).

ҚАЖАҒЫШ сын. Қажай беретін, мыжыма.

ҚАЖАЙ-ҚАЖАЙ үст. Әбден қажап, көп қажап.

ҚАЖАҚ зат. геол. Металдардан, тастардан, шынылардан, ағаштардан және т. б. қатты материалдардан жасалған бұйымдарды өңдеу мақсатында пайдаланылатын өте қатты минералдар мен тау жыныстардың немесе жасанды заттар жиынтығының жалтылама атауы.

ҚАЖАҚ-ҚҰЖАҚ зат. Азын-аулақ тіске басар ас-су, мардымсыз азық.

Қажак-құжак қылды [етті]. а) Талғажаяу етті, місе тұтты. ә) Керегіне жаратты, пайдаға асырды.

ҚАЖАҚТА = ет. 1. Бір нәрсені қажалау, кеміру; талғажаяу ету. 2. ауыс. Көп сөйлеп біреуді мазалау, мыжу.

ҚАЖАҚТАС = ет. 1. Бір нәрсені қажаласу, талғажаяу етісу. 2. Қажақтап әр нәрсені бір айтып сөйлесу.

ҚАЖАҚТАСУ Қажактас етістігінің қимыл атауы; қажактап, әр нәрсені бір айтып сөйлесу.

ҚАЖАҚТАУ = ет. Бір нәрсені қажалатын, кемірту, талғажаяу етісу.

ҚАЖАҚТАТУ Қажактат етістігінің қимыл атауы.

ҚАЖАҚТАУ Қажакта етістігінің қимыл атауы; талғажаяу ету.

ҚАЖАЛ = ет. Үйкеліп сыдырылу.

ҚАЖАЛА = ет. Көп қажасу; кеміру, мүжу.

ҚАЖАЛАТҚЫЗ = ет. Кемірту, мүжіттіру.

ҚАЖАЛАУ Қажала етістігінің қимыл атауы; кеміру, мүжу.

ҚАЖАЛУ Қажал етістігінің қимыл атауы.

ҚАЖАЛЫС зат. Үйкеліс.

ҚАЖАҢ-ҚҰЖАҢ зат. сөйл. **Қажак-құжак**.

ҚАЖАҢҚЫРА = ет. Қажай тұсу; мазасын алу.

ҚАЖАҢҚЫРАУ Қажанқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАЖАР зат. Иран Ислам Республикасында тұратын түркі тілдес халық.

ҚАЖАР² зат. көне. ескікіт. Құш-қуат, қайрат-жігер; қажыр.

Қажары қайтты. Беті қайтты, қарқыны қайтты. Қажарын мұқатты. Қорлады, меселін қайырды.

ҚАЖАРЛЫ сын. жерг. **Қажырлы**.

ҚАЖАРЛЫҚ сын. Қажарға тән, қажарға қатысты.

ҚАЖАРЫ зат. қолөнер. Кілемнің көліне салынатын самаруыңау тәрізді өрнек.

ҚАЖАС = ет. 1. Үйкелісу, соқтығысу. 2. ауыс. Айтысу, сөз таластыру.

ҚАЖАСТЫР = ет. Үйкелістіру, соқтығыстыру.

ҚАЖАСТЫРУ Қажастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАЖАСУ Қажас етістігінің қимыл атауы; айтысу, сөз таластыру.

ҚАЖАТ мод. жерг. **Қажет**.

ҚАЖАТ = ет. Үйкелдіру, сүйкенту.

Тақымын қажатты. Шаршап-шалдықты, бейнет көрді.

ҚАЖАТСЫЗ сын. сөйл. **Қажетсіз**.

ҚАЖАТТЫР = ет. Жаралату, терісің сыдырту.

ҚАЖАТТЫРУ Қажаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАЖАТУ Қажат етістігінің қимыл атауы; мазалау, шаршату, жүйкесін тоздыру.

ҚАЖАУ Қажа етістігінің қимыл атауы. 1. Мүжу, кеміру. 2. ауыс. Тынышын алу, мазалау.

ҚАЖАУЛА = ет. 1. Азын-аулақ азық ету, қорек жасау; қажактау. 2. ауыс. Мазасын алып мыжу, көп сөйлеу.

ҚАЖАУЛАУ Қажаула етістігінің қимыл атауы.

ҚАЖЕКЕ зат. этн. Қажыны құрметтеу, сыйлау нышанымен айтылатын атауы.

ҚАЖЕТ¹ зат. жерг. **Қарыз**.

Қажет өнерді. Зәрулігін өтеді, қарызға қаражат тауып берді. **Қажет берді**. жерг. Қарыз берді.

ҚАЖЕТ² [ар. حاجة] мод. 1. Зәрулік, ділгірлік, мұқтаждық.

Қажет деп тапты [санады]. Керек деп білді.

Қажет етті. Керексінді, мұқтажсынды. **Қажетке [қажетіне] жарады [асты]**. Керекке жұмсалды, пайдаға асты. **Қажет көрмеді**. Керексінбеді, қажет деп таппады. **Қажеті жоқ**. Керек емес. **Қажеті қанша [не]**. Керегі шамалы, қажеті жоқ. **Қажетін ашты**. Мұқтажын өтеді, керегіне жарады. **Қажетіне асты [жарады]**. Пайдаға асты, керегіне жарады; мұқтажына жаратты, кәдесіне асырды. **Қажетіне жұмсады [жаратты, пайдаланды]**. Керегіне жаратты, мұқтажына жұмсады. **Қажетінен шықты**. Мұқтажын өтеді, керегіне жарады. **Қажетін [қажетті] өтеді**. а) Керек-жарағаның орнын толтырды, мұқтаждығын қанағаттандырды, қажетіне жарады. ә) сөйл. э в ф. Дәретханаға барды, дәретке отырды. **Қажетін өтеу**. Мұқтаждығын қамтамасыз ету. **Қажеті өтеулі**. Мұқтажықтары орындалуы, керек-жарағаның бәрі бар. **Қажеті шамалы**. Зәрулігі жоқ, керек емес.

ҚАЖЕТСІЗ сын. Керегі жоқ, керексіз; қажет емес.

ҚАЖЕТСІЗДЕУ сын. Оңша керек емес, қажеті шамалылау.

ҚАЖЕТСІЗДІК зат. Керек еместік, қажеті жоқтық.

ҚАЖЕТСІН = ет. Қажет ету, керексіну.

ҚАЖЕТСІНУ Қажетсін етістігінің қимыл атауы; жан-жануарлардың, жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның өмірлік қарекеті мен дамуын қолдау үшін объективтік тұрғыдан қажет дүние-лерді керексінуді.

ҚАЖЕТСІНУШІЛІК зат. Қажет етушілік, керексінушілік.

ҚАЖЕТП сын. Қажеті бар; керекті.

Қажетгі қорғану заң. Қылмыстық құқықта: қорғалатын құқықтық мүдделерге қатер төндіріп, қастандық, озбырлық жасаушыға қарсы күш көрсету, оның озбырлығын тыюға әрекет жасау.

ҚАЖЕТТІК зат. Керектік, мұқтаждық, зәрулік.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІЛІК зат. 1. Керектілік, қажеті болушылық, мұқтаждылық. 2. әлеум. Жеке адамның, әлеуметтік топтың, қоғамның тіршілік әрекетін қамтамасыз ету үшін объективтік түрде керек нәрсеге мұқтаждық; белсенді әрекеттің ішкі қозғаушысы. 3. филос. Құбылыстардың ішкі мәнінен тұатын байланысу тұрпаты.

ҚАЖЕТТІРЕК сын. Қажеті молдау, зәруірек.

ҚАЖЕТІНШЕ үст. Қанша қажет болса сонша, керегіңше.

ҚАЖУ¹ зат. Шаршағандық, қалжырағандық.

Қажу [дегенді] білмеді. Шаршамады, шалдықпады, тыным таппады. **Қажу көрді**. Қалжырады, қажыды, шаршады. **Қажып мүжілу**, т е х. Металдың байланыс күшінің қажуы салдарынан болатын жағдай.

ҚАЖУ² Қажы етістігінің қимыл атауы; шаршау, болдыру, діңкелеу, әл-дәрмені кету, қалжырау.

ҚАЖУШЫЛЫҚ зат. Қажығандық, шаршағандық, шаршап-шалдыққандық.

ҚАЖЫ¹ [ар. حاج] зат. діни. 1. Меккеге барып, Құдайға құлшылық етіп, қажы атағын алып қайтқан кісі (мұсылман); әжі. 2. **Қажылық** (Құдайға құлшылық ету үшін, қажы атану үшін Меккеге бару ісі).

ҚАЖЫ² зат. жерг. Есік.

ҚАЖЫ = ет. Шаршау, діңкелеу, қалжырау.

ҚАЖЫҒЫШ сын. Қажы беретін, шаршап-шалдыққын.

ҚАЖЫҒЫШТЫҚ зат. Қажы беріштік, шаршап-шалдыққындық.

ҚАЖЫЛЫҚ зат. діни. 1. Қажы болушылық, қажы атаңшылық. 2. Ислам ай күнтізбесі бойынша, Зухриджа айында Аллаға құлшылық ету үшін Мекке-Мәдинеге барып орындалатын мұсылмандардың бес парыздың бірі.

Қажылық құрды. Қажылық етті, қажы болды.

ҚАЖЫМАЙ-ТАЛМАЙ үст. Шаршамай, шалдықпай.

ҚАЖЫМАС сын. Қайтпас, қайсар; талмас.

ҚАЖЫҢҚЫРА = ет. Аздап шаршау, қалжыраңқырау.

ҚАЖЫҢҚЫРАУ Қажыңқыра етістігінің қимыл атауы; шаршап-шалдыққырау, қалжыраңқырау.

ҚАЖЫП-ҚАЛЖЫРА = ет. Арып-ашу, болдыру, шаршау.

ҚАЖЫП-ҚАЛЖЫРАУ Қажып-қалжыра етістігінің қимыл атауы; арып-ашу, болдыру, шаршау.

ҚАЖЫП-МҰҚАЛ = ет. Титығы біту, шаршау; беті қайту.

ҚАЖЫП-МҰҚАЛУ Қажып-мұқал етістігінің қимыл атауы.

ҚАЖЫП-ТАЛ = ет. Қажу, шаршау, титықтау, болдыру.

ҚАЖЫП-ТАЛУ Қажып-тал етістігінің қимыл атауы.

ҚАЖЫР¹ зат. Қайрат, күш, қуат, жігер.

ҚАЖЫР² зат. жерг. **Қашар**.

ҚАЖЫРАЙ = ет. Қажыраю, тыншу.

ҚАЖЫРАУ Қажыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАЖЫР-ҚАЙРАТ зат. Күш-қуат, жігер.

ҚАЖЫР-ҚУАТ зат. Қажыр-қайрат; күш-жігер.

ҚАЖЫРЛАН = ет. Қайраттану, жігерлену, күш алу.

ҚАЖЫРЛАНУ Қажырлан етістігінің қимыл атауы; қайраттану, жігерлену.

ҚАЖЫРЛЫ сын. 1. Күш-қуаты мол, қайратты, мықты. 2. Қажымас, қайтпас; танды, жігерлі.

ҚАЖЫРЛЫҚ зат. сөйл. **Қажырлылық**.

ҚАЖЫРЛЫЛЫҚ зат. Жігерлік, қайраттылық, күш-қуаты молдық.

ҚАЖЫРЛЫРАҚ сын. Күш-қуаты молдау, қайраттырақ.

ҚАЖЫРСЫЗ сын. Қайратсыз, қуатсыз; жігерсіз.

ҚАЖЫРСЫЗДЫҚ зат. Қажыр-қайраты жоқтық, жігерсіздік.

ҚАЖЫТ = ет. Шаршату, діңкелету, қалжырату.

ҚАЖЫТУ Қажыт етістігінің қимыл атауы; шаришату, діңкелету.

ҚАЗА¹ з а т . Суда жақсы жүзетін, мойны ұзын, жабайы және үй құсы.

Қаз дауысты. Даусы саңқылдап шығатын деген мағынадағы қазақ халқының атақты үш бийінің біреуі Қазыбек би есімінің алдынан қайталанып отыратын тұрақты эпитет. **Қаз кеуде [омырау].** Шығыңқы, көтеріңкі кеуде (омырау). **Қаз [аққу] мойын.** а) бейн. Иіліп келген әдемі, ұзын мойын. ә) Ұзындау, сопақша келген. **Қаз мойынды.** Иілген, әдемі, ұзын мойынды келген.

ҚАЗА²: қаз басты. а) Жас сәби қаз тұрып, аяғын атып-тапып басты, жаңадан жүре бастады. ә) Жаңадан қатарға қосылды, енді ғана қалыптаса бастады. **Қаз тұрды.** а) Сәби алғаш рет аяғынан тұрды. ә) Жаңа пайда болды, қалыптаса бастады; өзіне-өзі енді ғана келді.

ҚАЗ = е т . 1. Жерді бір нәрсемен ою, қопару; шұқырлау. **2.** Түлкі, суыр, қоян, тышқан тәрізді аңдардың ін жасау үшін жерді алдығы аяғымен тырмайлап үңгуі, қуыстауы. **3.** Жерасты байлығын алу, өндіру. **4.** ауыс. Арғы-бергіні, өткен-кеткенді тәптіштеп айту, қазбалау.

ҚАЗА¹ [ар. قضاء] з а т . 1. Өлім-жітім, ажал. **2.** діни. Күрделілікті оқылатын бес намаздың уақытымен өтелмей қалуы. **3.** ауыс. Құрып кету, жоқ болу.

Қаза болды. Қайтыс болды, дүниеден қайтты; Өз өлімінен емес, кездейсоқ келген аурудан, оқыс оқиғадан, апаттан жазым болды, өлді. **Қазаға душар [тап] болды.** Кісісі өлді, қазалы болды. **Қазаға ұрынды.** Өлді, дүниеден қайтты. **Қазаға ұшырады.** Қайтыс болды, о дүниеге аттанды. **Қаза жетті.** Ажал жетті, өлер шағы келді. **Қаза жібермеді.** Бір нәрсеге ылғи уақытсымен қатысып отырды; құр тастамады. **Қаза қылды.** а) Бір нәрсені ылғи орындап отырды, қалт жібермеді. ә) Жойды, құлатты. б) жерг. Өлтірді. **Қаза намаз.** діни. Себеппен кешіктіріліп сол күні оқылған намаз. **Қазаның арты қайырлы болсын.** этн. Артының қайырын берсін, соңынан жақсылық болсын деген мағынадағы көңіл айту. **Қаза тапты.** а) Қайтыс болды, көз жұмды. ә) Мерт болды, біреудің қолынан қазаға ұшырады.

ҚАЗА² з а т . 1. кәс. Балық ұстау үшін нар қамыстан қошқар мүйізденіре кең ұяс тоқыған қоршау; шыпта. **2.** жерг. Алқа.

ҚАЗАБАТ з а т . сөйл. Ауыр, қиын, азап. **ҚАЗАБАТТАЙ** сын. Қиын, ауыр, азаптапай. **ҚАЗАҒУАР** сын. сөйл. **Қазақуар.**

ҚАЗАҚ¹ з а т . 1. Қазақстан Республикасының ежелден келе жатқан түркітілдес негізгі халқы, сол халықтың, елдің өкілі, ұлт. // Қазаққа тән, қазаққа қатысты. **2.** тар. көне. Әміршісіне (ханға, бекке т. б.) ренжіп не кінәлі болып, одан алшақтап шетке (өзге хандыққа, өзге жерге) шығып кеткен адам не адамдар тобы (ауыл, туыс, рулы ел).

Қазақ арба. Жайдақ, үлкен арба. **Қазақ азуы.** көне. Қазақ тілі мағынасында. **Қазақ ауыз әдебиеті.** ә д е б . Қазақ тіліндегі ауызша шығарылып, ауызша тараған көркем-әдеби туындылардың жиынтық атауы. **Қазақ ауылын кеңестендіру.** тар. совет. Қазан төңкерісінен кейін қазақ ауылдарында жүргізілген саяси-әлеуметтік шара. **Қазақ әдебиеттану ғылымы.** ә д е б . Қазақтың ұлттық көркем әдебиетін зерттейтін ғылым. **Қазақ әдебиеті.** Қазақ халқының ықылым замандар бойы жасаған сөз өнері, әдеби қазынасы. **Қазақ әдеби тілі.** лингв. Көркем әдебиет пен бұқаралық ақпарат құралдарында, ғылым салалары мен ісқағаздарында қолданылатын жалтхалықтық тілдің нормаға түскен нұсқасы. **Қазақ әліпбиі [алфавиті].** лингв. Жазуда қазақ тіліне тән дыбыстарды таңбалауға арналған әріптердің рет-ретімен тізілген жиынтығы. **Қазақ балалар фольклоры.** ә д е б . Халықтың дәстүрлі бала тәрбиесінің негізінде туып қалыптасқан, мазмұны гиратты, тілі

көркем, жеңіл жатталатын, халық фольклорының арналы салаларының бірі. **Қазақ баласы.** Қазақ атауы, барлық атауы. **Қазақ баспасөзі.** Қазақ тілінде жазылып таратылатын мерзімді және мерзімсіз басылымдардың жиынтық атауы. **Қазақ би.** ө н е р . Бишінің қозғалысы мен дене қимылы арқылы көркем образды бейнелейтін ұлттық сахна өнері. **Қазақ [қазақшылық] гүрпы.** Қазақ халқының, салт-дәстүрі, әдет-ғұрпы. **Қазақ даласы.** а) поэт. Қазақтардың атамекені, киелі саналатын ата-бабасынан қалған жері. ә) Қазақ халқы, жұрты. **Қазақ даласында.** Қазақ елінде, жерінде. **Қазақ [қазақтың] даласындай.** бейн. а) Жазық, кең, жалпақ, тегіс деген мағынада. ә) Ұшы-қиырсыз, байтақ, шетсіз-шексіз деген мағынада. **Қазақ диаспорасы.** Қазақстан Республикасынан шет аймақтарда тұратын қазақтар. **Қазақ елі.** Қазақ ұлты, қазақ жері, қазақ мемлекеті. **Қазақ ертегілері.** ә д е б . Қазақ халқының ауыз әдебиетінің көне жаңры, қазақ халқының ертегілері. **Қазақ ері.** Қазақы ер. **Қазақ ешкісі.** м а л ш а р . Ет, сүт өнімдерін, түбітті мол беретін, ыстық пен суыққа төзімді, дене бітімі ірі ешкі тұқымдарының бірі. **Қазақ жазуы.** лингв. Қазақ халқының мәдени өмірінде басқа да түркі халықтарымен бірге пайдаланып келген әртүрлі әріп таңбаларынан тұратын дыбыстық жазу жүйесі. **Қазақ жері.** Қазақ халқының тұрғылықты мекені, қонысы. **Қазақ жолын бұзды.** Қазақ халқының тұрмысында қалыптасқан ата дәстүрден ауытқуы. **Қазақ жылқысы.** этн. Салт міну, жүк тасу, ет пен қымыз өндіру үшін өсірілетін жергілікті тұқым. **Қазақ күнтізбесі.** этн. Табиғат құбылыстарын бақылаудан туған, халықтың көпжылдық тәжірибелері қорытылған жылдызды аспан туралы астрономиялық түсініктер мен білімдер жинағы. **Қазақ кілемі.** этн. Қойдың жүнін түрлі-түсті етіп, бояп, иіріп ою-өрнек салып, төрт бұрышты етіп тоқылған қырғыз үй жиһазы. **Қазақ қайын сауғанда, қырғыз Фиссар ауғанда.** тар. Ақтабан шұбырынды, алқакөл сұламада, ерте замандағы ел басына күн туған қиын-қыстауда [XVII—XVIII ғасырлардағы жоңғар шапқыншылығы кезінде елінен, жерінен ауып, құғын көріп ашыққан «Ақтабан шұбырынды, алқакөл сұлама» деген қасіретті атпен енген нәубетте, қазақтар қайын қабығын сорған, қырғыздар төжік тауларын паналап, Фиссар қаласына қарай ауған]. **Қазақ көлері.** этн. Қолданбалы-безендіру өнерінің дәстүрлі ұлттық саласы. **Қазақ лақсасы.** ө с . <лат. echinops kasakorum> Күрделіүлділер тұқымдасы, лақса туысына жататын көпжылдық өсімдік. **Қазақ мектебі.** Білім беру жүйесін қазақ тілінде оқытатын мектеп. **Қазақ назары.** Қазақ ұғымы, салты. **Қазақ оюы.** этн. көлөнер. Үй жиһаздарын, сәндік, тұрмыстық бұйымдар мен киімдерді нақыштан безендіруге қолданылатын өрнектер. **Қазақ сахарасы.** бейн. Қазақ даласы, қазақтың кең байтақ жатқан жері. **Қазақ түйесі.** түйе шар. Қосөркемді түйе ішінде қалмақ түйесінен кем түспейтін ірі тұқымы. **Қазақтың ақбас сныры.** м а л ш а р . Сивірдың етті тұқымы. **Қазақтың арқар-мериносы.** ауыл шар. Биязы жүнді қой тұқымы. **Қазақтың дәстүрлі қару-жарақтары.** этн. Қазақ халқы қираған ру-тайпалардың соғыс құралдары мен киім-кешегі. **Қазақтың қара домалақ баласы [жігіті, ұлы, ері].** экспр. жағымды. Қарапайым қатардағы қазақтың бірі деген мағынадағы жақын тарту, жаңы ашу, масаттану мәніндегі сөзқолданыс. **Қазақтың қара шобыр ақыны.** поэт. Өзін өзгеден биік көрсетпейтін қарапайым ақын. **Қазақ тілі.** лингв. Түркі тілдерінің қыпшақ тобына жататын, қазақ халқының құрамына енген ру-тайпалар тілдерінің негізінде XIV—XV ғасырларда қалыптасып, біртұтас халықтық тілге айналған, бүгінде туыстас түркі тілдерінің ішінде ең бай әрі дамыған ұлт тілдерінің бірі; өзінің кейбір жергілікті ерекшеліктеріне қарамастан тұтастығын толық сақтап қалаан

жалтхалықтық тіл, қазақ ұлтының жан-жақты дамыған ұлттық тілі; белгілі нормаға түскен, жазу дәстүріне ие, стилдік жүйесі қалыптасқан әдеби тіл; Қазақстан Республикасының мемлекеттік тілі. **Қазақ халқының ұлттық киімдері.** этн. Шапан, қамзол, бешпет, тақия, күрі, қимешек, жсаулық, кебіс, мәсі, көйлек, ішік сияқты т.б. жүн, ішпек матадан, киізден, аң терісінен тігілген қазақ халқының ою-өрнегі, нақышы салынған киімдері. **Қазақ ұлты.** Тілі, діні ортақ қалыптасқан мәдениеті, мемлекеттілігі бар қазақ халқының әлеуметтік бірлестігі. **Қазақ үй.** жерг. **Киіз үй.** Қазақ халқы. Қазақстан жерінде ежелгі заманнан өмір сүріп келе жатқан тарихи халық. **Қазақ шежіресі.** тар. Тарих ғылымында халқымыздың шығу тегін, таралуын баяндайтын тармағы. **Қазақ шықты.** көне. а) Іргелі ұлыстан бөлініп кетті, көбінесе сюзереніне (әміршісіне) өкпелі, наразы болып бағынбай кетіп қалды, кінәлі болып, бас еркіндігін ойлап қашып кетті. ә) Мал ізден (айдап кету, саяқ жүрген малды иемдену, шабуыл жасап олжалау сияқты) шетке шығып кетті.

ҚАЗАҚБАЙ з а т . сөйл. экспр. Қазақы, қазаққа тәндік.

ҚАЗАҚБАЙЛАУ сын. Қарапайымдау, жұртынылау.

ҚАЗАҚБАЙШАЛА = е т . Ескі әдетке салу, қазақы мінез көрсету (ұлттың өзіне-өзі сын көзбен қарап айтқандағысы).

ҚАЗАҚБАЙШАЛАУ Қазақбайшала етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗАҚБАЙШЫЛЫҚ з а т . экспр. сөйл. Қазаққа тән қасиет, ерекшелік.

ҚАЗАҚСЫН. сөйл. **Қазақы.**

ҚАЗАҚНАМАЙ¹ сын. экспр. сөйл. Замана игіліктерінен тысқары қалған, жадағай.

ҚАЗАҚСТАН з а т . 1. Қазақ Республикасы; қазақ жері, қазақ елі. **2.** геогр. Еуразия құрлығының ортаңғы бөлігіне орналасқан, батыстан шығысқа қарай 3000 шақырымға, солтүстіктен оңтүстікке қарай 1600 шақырымға созылатын, қоңыржай белдеудің негізінен ортаңғы және оңтүстік ендіктерін, қиыр оңтүстігінде субтропик белдеуді қамтитын мемлекет.

Қазақстан арқары. зоол. <лат. ovis ammoncollium Severtzov>. Сарыарқада, Қалбы Алтайында, Тарбағатайда, Маңғырақ пен Суырда таудың жазықтау бөліктерінде мекендейтін жабайы тау қойының бір түрі.

ҚАЗАҚСТАНДЫҚ з а т . Қазақстан тұрғыны, Қазақстан азаматы. // Қазақстанда тұратын, Қазақстанға тән.

Қазақстандық тарихнама. Қазақ елінің тарихы, өткен өмірі.

ҚАЗАҚСЫН = е т . Қазақ деп білу, қазақ деп санау.

ҚАЗАҚСЫНУ Қазақсын етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗАҚТАС з а т . геол. Қайта түзілген немесе туынды кварциттердің атауы.

ҚАЗАҚТЫҚ¹ з а т . көне. Ержүрек батыр жігіт.

ҚАЗАҚТЫҚ² сын. Қазаққа тән, қазаққа қатысты. // Қазақ болушылық, қазаққа тән қасиет.

ҚАЗАҚТІЛДІ сын. Қазақ тілінде сойлейтін.

ҚАЗАҚУАР сын. Қазақ өмірінен жақсы таныс, оның тілін білетін, әдет-ғұрпына, салтына қанық (басқа ұлт адамы).

ҚАЗАҚША ү с т . 1. этн. Қазаққа ұқсас, қазақ тәрізді. **2.** қазақ тілінде.

Қазақшаға [қазақша тілге] судай. Қазақ тілін жақсы білетін, қазақша ағып тұрған. **Қазақша ет.** тамақ. Асылған еттен дайындалатын қазақтың ұлттық тамағы. **Қазақша күрес.** с п о р т . Белден ғана ұстасып, аяқты пайдалана, түрлі айла-тәсіл қолданып белдесетін күрестің бір түрі.

ҚАЗАҚШАЛА = ет. 1. Қазақша айту, қазақ тілінде сөйлеу. 2. Қазақ тіліне аудару, тәржімалау.

ҚАЗАҚШАЛАН = ет. Қазақ тіліне аударылу.

ҚАЗАҚШАЛАНДЫР = ет. Қазақ тіліне ыңғайлау, қоюру.

ҚАЗАҚШАЛАНДЫРУ Қазақшаландыру етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗАҚШАЛАНУ Қазақшалан етістігінің қимыл атауы; қазақшаға аударылу.

ҚАЗАҚШАЛАП үст. Қазақ тәрізді, қазақ сияқты; қазақ дәстүрімен.

ҚАЗАҚШАЛАТ = ет. Қазақшаға аударту. **ҚАЗАҚШАЛАТУ** Қазақшалат етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗАҚШАЛАУ Қазақшала етістігінің қимыл атауы; қазақ тіліне аудару.

ҚАЗАҚШЫЛ сын. этн. Қазақ ғырпын сақтағыш, қазақтық қасиеті мол.

ҚАЗАҚШЫЛА = ет. сөйл. **Қазақшала**.

ҚАЗАҚШЫЛАП үст. сөйл. Қазақ дәстүрімен, қазақ салты бойынша.

ҚАЗАҚШЫЛАУ Қазақшыла етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗАҚШЫЛЫҚ зат. 1. Қазаққа тән әдет-ғұрып, қалыптасқан дәстүр. 2. ауыс. Қараңғылық, артпа қалаңдық.

ҚАЗАҚЫ сын. 1. этн. Қазақ үлгісі бойынша істелген, қазақ халқына тән. 2. ауыс. Қазақтық қасиеттері мол, қарапайым (кісі).

Қазақы арба. этн. Дөңгелегі аса үлкен емес, екі қанаты, аласалау түйеге, өгізге, атқа жегілетін құш-көліктің түрі. **Қазақы бесік**. этн. Қазақ тұрмысына лайықпалып жасалған, сүйегі, түбегі, шүмегі бар, нәрестені бөлеуге арналған, көшіп-қонуға ыңғайлы ағаш төсек. **Қазақы бөрік**.

этно. Іші сырылған, сырты қамқа, пілші тәрізді қыбат маталармен тысталған, құндыз, қамқа, қалтар, сусар тәрізді бағалы аң терілерінен жасалған, 6-8 сай етіп тігілген бөріктің түрі. **Қазақы ер**. этн. а) Сүйегі жұқа, ықшам, жеңіл (ер адамдарға арналған) ер; б) Сүйегі ауыр, алтын, күміс, асыл тас, сүйек, мүйізбен әшекейленіп, былғары, шұға барқытпен қапталған (әйелдерге арналған) ер. **Қазақы етік**. этн. Қонышы ұзын былғары етік, саптама етік. **Қазақы жылқы**. Жылқының қазақ жеріне бейімделген түрі; жабы, қарабайыр. **Қазақы керуеге**. этн. Екі басы көтеріңкі, сүйек шауып әшекейлен жасаған төрт не алты аяқты ағаш төсек. **Қазақы қауын**. жерг. кәс. Түсі сары, кейде көкішіл келетін қауын түрі. **Қазақы қой**. Қылыш жүрді, үлкен құйрықты қой тұрқымы. **Қазақы мінез**. Кеңпейілдік, бауырмалдық, қонақжайлық сияқты т.б. қазақ халқының ерекшелігін көрсететін іс-әрекет, мінез-құлық. **Қазақы үй**. этн. Төбесі қалыңда-тылып сыланған жайпақ (шатырсыз), аласа үй.

ҚАЗАҚЫЛАН = ет. 1. Қазақ арасында өсіп, оның әдет-ғұрып, салтын, дәстүрін иеру; қазаққа сіңіп кету. 2. Қазақ түрге ену, қазақы қасиетке ие болу. 3. сөйл. Қазақ тіліне аударылу.

ҚАЗАҚЫЛАНДЫР = ет. Қазақшаға айналдыру, қазақ тіліне аудару, қазақ тіліне бейімдеу.

ҚАЗАҚЫЛАНДЫРУ Қазақыландыру етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗАҚЫЛАНДЫРЫЛ = ет. Қазақы түрге енгізілу, қазақшаға айналдырылу, бейімделу.

ҚАЗАҚЫЛАНДЫРЫЛУ Қазақыландырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗАҚЫЛАНУ Қазақылан етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗАҚЫЛАУ сын. Қазақлық қасиеті молдау.

ҚАЗАҚЫЛЫҚ зат. Қазаққа тән мінез; қарапайымдылық, кеңдік.

ҚАЗАҚЫНАМАЙ сын. сөйл. **Қазақнамай**.

ҚАЗАҚЫРАҚ сын. Қазаққа жақын, қазақшылау.

ҚАЗАЛАН = ет. сөйл. Қаза болу, өлу.

ҚАЗАЛАНУ Қазалан етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗАЛЫ сын. Өлім-жітімді, қаралы (ауыл, үй).

Қазалы болды. а) Өлімге душар болды, қазаға кездесті. б) сөйл. Қайтыс болды, мерт болды. **Қазалы күні жетті**. Ажалы келді, тіршілігі таусылды.

ҚАЗАН¹ зат. 1. этн. Тамақ пісіруге арналып, шойыннан я мыстан жасалған ыдыс. 2. тех. Металл қорытатын үлкен шойын ыдыс; бағанка. 3. кәс. Судың қыста қатпайтын, балық көп жүретін терең жері. 4. тех. Отынды жағу, электр энергиясын, ыстық газ, басқа да технологиялық процестер жылуын қолдану нәтижесінде өндірілетін үлкен қысымды бу немесе ыстық су алуға арналған қондырғы. 5. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында отбасының ырыс-несібесінің берекесінің символы ретінде ерекше қастерленіп, қасиетті саналатын үй мүлкі, ас пісіретін ыдыс. 6. ауыс. Дәм, тағам.

Қазан асқызды. Тамақ жасатып, ет салдыртты. **Қазан асты**. Тамақ жасады, ет салды. **Қазан аузы жоғары**. Бір ыңғайы болар, жаратқанның берер несібесі, жеткізер ризығы бар шығар деген мағынада. **Қазан аузынан бөліп ішті**. Көрші-қолаңымен т.б. тату-тәтті тұрып, бар тамақты бөлісті. **Қазан аумағындай ғана көрінді**. Қазан көлеміндегі, шағын болып көрінді. **Қазан бас**. Басы қазандай үлкен (кісі). **Қазан бұзар**, үй тентек. Көптің ішіндегі бір тентек. **Қазан көтергізді**. Ет астырды, тамақ істетті. **Қазан көтерді**. Тамақ жасауға кірісті, ет асты. **Қазан қансымасын**. Қазан бос болмасын, береке сақталсын. **Қазан күйірық қой**. Күйірығы қазандай, үлкен қой. **Қазан құлағын [тұтқасын] ұстады**. Белгілі бір қызметке ие болды, билікке қолы жетті. **Қазанның көбігіндегі үйірлі**. Бір жерге үймеледі, иін тіресті. **Қазанның қақпағындай**. Үлкен, дөңгелек. **Қазанның түп күйесіндегі**. Қап-қара, тіпті қара. **Қазан пеш**. Қазан орнатып, тамақ пісіретін пеш. **Қазан суыту**. Мінсі атты кешкі (түнгі) тамаққа дейін тонықтыру; қаңтарып қою. **Қазан ұрған дақылдай**. бейн. Суықтан тырысқандай, суық шалғандай. **Қазан үстінен күн көру**. Біреудің даяр асын ішу; даярға әзір болу. **Қазан үстінен тамаққа шақырды**. Қазан шұңқыр. Қазаншұңқыр (көлемі үлкен, терең емес шұңқыр, сай). **Қазаны басқа**. Өз алдын жеке үй, бөлек отау. **Қазаны бауырыңа төгілгір**. қарғ. Оңбағыр, қарғыс атқыр. **Қазаны майланды**. Қазанына майлы ас пісірді. **Қазанына қаспақ қатқан**. Салақ, тазалыққа мән бермейтін, жалқау (өйел). **Қазаны оттан түспеді**. Қазаны ылғи (үнемі) асулы тұрды; көп тамақ жасады. **Қазаныңды асып, отынныңды жағып отырғанда**. Айтқанынан шықпай, айтқанын екі етпей.

Қазаны оттан түспейді. Қонақжай, аққоңіл, кен.

ҚАЗАН² зат. Қырқүйектен кейін, қарашадан бұрын келетін ай.

Қазан айы. Күздің екінші айы, октябрь. **Қазан болды**. Бақшадары қауын-қарбыз т.б. жеміс-жидек таусылды. **Қазан етті [қылды]**. Көктей солдырды, құратты; құртты, жойды. **Қазанның қара дауылы**. Қазан айында өтетін 5-7 күндік амал, жел тұрып, күн суытатын кез. **Қазан соқты**. Аяз ұрды, суық шалды. **Қазан төңкерісі**. тар. 1917 жылы 25 қазанда Петроградта болған әлеуметтік-саяси, тарихи ірі оқиға. **Қазан ұрды**. Қазанның қара суығы ұрып, көк біткенді үсітті; көктей солдырды.

ҚАЗАН³ Азан-қазан қос сөзінің екінші сыңары.

ҚАЗАНАҚ зат. өс. <лат. ledum> Сабағының ұзындығы 1-1,5 метрдей, сарғылт түсті ірі гүлі бар ұлы өсімдік.

ҚАЗАНАЛМАН зат. көне. Салық түрі.

ҚАЗАНАМА зат. 1. Әскери адамның өлгендігі туралы хабар; қарақазғаз. 2. Дүниедең қайтқан адамның өмірі мен қызметі туралы айтылған мақала, мұнақып.

ҚАЗАНАС зат. этн. Күзде соғымнан бұрын сойылатын мал.

ҚАЗАНАСАР: қазанасар салығы. көне. Біреудің қора-жайына мал-жаньмен қонғанда берілетін алымның түрі.

ҚАЗАНАСПА зат. Қазан асатын ошақ, қазандық.

ҚАЗАНАТ зат. этн. Дене бітімі ірі (кеудесі кең, шоқтығы биік), ұзақ жолға шыдамды, мықты ат.

Қазанат дене. Денесі келісті, мүсінді; шымыр. **ҚАЗАН-АЯҚ** зат. 1. Аяқ-табақ; барлық ыдыс. 2. Үйдің тірлігі, ұсақ-түйек, әйелдің шаруасы. // Ыдыс-аяқ тұратын, от жағатын (жақ, тұс, орын).

Қазан-аяғы бір. Бір үйден тамақ ішетін, тату-тәтті, ынтымдақты (бірнеше отбасы).

ҚАЗАНБҰЗАР сын. Бұзық, бұзақы, сот-қар, содыр.

Қазанбұзар үй тентек. Содыр, сотқар, тентек, үйінде ғана батыр.

ҚАЗАНБҰЗАРЛЫҚ зат. Бұзақылық, тентектік, содыр-сотқарлық.

ҚАЗАНДАЙ сын. 1. Қазан сияқты домалақ, төңкерілген. 2. Қазан сияқты ойық, шұңқыр. 3. ауыс. Үлкен, дәу.

Қазандай қайнады. а) Бірі кіріп, бірі шықты, сапырылысты. б) Қатты шыңқты, ашуланды.

ҚАЗАНДАЙЫН сын. фольк. поэт. **Қазандай**.

ҚАЗАНДАП үст. Қазан-қазан етіп; көптеп, молдап.

ҚАЗАНДАТҚЫР: қазандатқыр қызыл пәле. Қазанға түскір, сойылғыр, ет болғыр деген мағынадағы сұыр малына айтылатын сөз.

ҚАЗАНДОП зат. ойын. Жерден шұңқыр қазып, оның үстінен доп домалатып ойнайтын балалар ойыны.

ҚАЗАНДЫҚ¹ зат. 1. Қазан орнатуға арналып жасалған ошақ; қазанаспа. 2. сөйл. **Асуй**.

3. Жылыту қазандығы орнатылған бөлме.

ҚАЗАНДЫҚ² зат. тех. Бушығаруға, жылу беруге немесе ыстық су дайындауға арналған құрылғылар кешені.

ҚАЗАНДЫҚ³ сын. жерг. Тамақтық, бір үйлі жан тоятын, күнделікті жейтін (балық).

ҚАЗАНДЫҚ⁴ зат. сушар. Құдықтың түбіндегі су алатын, ыдыс бататын ойық.

ҚАЗАНЖАҚ зат. жерг. сөйл. Ауызүй.

ҚАЗАНЖАП зат. сөйл. **Қазанжапта**.

ҚАЗАНЖАППА зат. этн. тамақ. Қазанға қарылып, шоққа көміп пісіретін нан; ұлттық тағам, төңкерме.

ҚАЗАНЖАППАДАЙ сын. Қазанжаппа нандай.

ҚАЗАНЖАППАЙ зат. сөйл. **Қазанжапта**.

ҚАЗАН-ҚАЗАН сын. Бірнеше қазан толған; көп, мол.

ҚАЗАНДАЙ-ҚАЗАНДАЙ сын. Абажадай, тым үлкен.

ҚАЗАНҚАЙНАМ: қазанқайнам уақыт. Қазанның қайнау уақытына сәйкес уақыт ұзақтығын білдіретін халықтық өлшем.

ҚАЗАНҚАП зат. этн. Кошкенде төңірегін күйелемес үшін қазанға кигізілетін қап. // Үлкен, шарадай.

ҚАЗАНҚАРА¹ зат. өс. Қарбыздың бір түрі.

ҚАЗАНҚАРА² зат. жерг. Қыстай жиіланған малдың қиын көктемде үстін су құйып алған тезек.

ҚАЗАНОЙПАТ зат. геол. Дөңгелек ойыстар [жерүсті және суасты Қазаноипаттары болып екі түрге бөлінеді].

ҚАЗАН-ОШАҚ зат. Тамақ пісіруге қажетті қазан, ошақ, ыдыс т.б. керек-жарақтың жалпы атауы.

ҚАЗАНПЕШ зат. От жағып, үй жылытатын, қазан асып, тамақ пісіретін пеш.

ҚАЗАНПЫШАҚ зат. жерг. Қазанның түбін қыруға арналған жұқа, кішкентай пышақ.

ҚАЗАНПЫШАҚТАЙ сын. жерг. Қазанпышақ сияқты жұқа, кішкентай.

ҚАЗАНСЫЗ сын. Қазаны жоқ, қазаны болмайтын, қазан ұстамайтын, қазан көтермейтін.

ҚАЗАНТОЙ зат. этн. жерг. Әйелдер босанар алдында беретін ырым тамақ.

ҚАЗАНТОЛМАС зат. Көкірек (кеуде) пен қарының түйіскен жері, жүрек тұсы.

ҚАЗАНҮРУ зат. жерг. Суық, үсікпек, үсік.

ҚАЗАНҮШЫҚ зат. этн. сөйл. Босанатын әйелдің толғағы басталғанда жасалатын ырым.

ҚАЗАНҮЙ зат. жерг. Асүй, қазан тұрған үй.

ҚАЗАНША¹ зат. Қазана ұқсас кішірек ыдыс; кішкене қазан.

ҚАЗАНША² зат. тех. Руда балқытатын ыдыс.

ҚАЗАНШҰҢҚЫР зат. 1. Жер бетінің ойыс келген жері, ойдым. 2. геогр. Құрлық бетіндегі, мұхит-теңіз түбіндегі пішіні дөңгелек не аздап созылғыңқы келген ойыс. 3. Фимараттардың және басқа да инженерлік құрылыстардың негізі мен іргетасын салуға арналып қазылған шұңқыр.

ҚАЗАНШҰҢҚЫРЛА=ет. Терен, кең етіп шұңқыр қазу.

ҚАЗАНШЫ зат. 1. Қазан жасайтын шебер. 2. Қоста қалып, тамақ пісіретін адам; аспазшы.

Қазаншы бала. к.с. Балықшыларға қолғабыс тигізетін, жағада қалып тамақ пісіретін бала.

ҚАЗАНШЫҚ¹ зат. жерг. Құмыра.

ҚАЗАНШЫҚ² зат. Шұңқыр.

ҚАЗАҢ зат. сөйл. «Қазақ» сөзінің құрметпен айтылуы.

ҚАЗАРМА [итал. caserma] зат. сөйл. өск. Әскери бөлімдердің жеке құрамаларының тұруына, оқып-жаттығуына және қызмет етуіне арналған үйі (ғимараты).

ҚАЗАСЫЗ сын. Өлім-жітімсіз.

ҚАЗАТ [ар. غزوة] зат. көне. 1. діни. Мұсылманнан өзгелерге қарсы діни соғыс; газату. 2. Әділдік (шындық) үшін күрес; әділ соғыс, азаттық ұрыс. 3. ауыс. Қиямет-қайым, ауыр азап; қиын.

ҚАЗАТТАС сын. Қазат жорығы кезіндегі серіктес (адам); майдандас.

ҚАЗАТТЫҚ зат. сөйл. **Қазат.**

ҚАЗАУАТ зат. жерг. **Ғазауат.**

ҚАЗАУЫЗ зат. техн. Шөп мәшинесінің шалғысы ары-бері жүзіріп тұру үшін жасалған, арасы қуыс тістері бар құрылғы.

ҚАЗАУЫТ сын. жерг. Ойыс, қайқаң; аласа.

ҚАЗАУЫТТАУ сын. Ойыстау, қайқаңдау; аласалау.

ҚАЗАХАЖАТ зат. ескі кіт. Сапарда жүріп намаз оқу.

ҚАЗАҚ зат. өс. Ылғалды жерлерде өсетін, биіктігі 30 см-дей, ащы дәмді шөп.

ҚАЗӘП зат. сөйл. **Көзәп.**

ҚАЗБА¹ зат. геол. 1. Әртүрлі мақсатта (археологиялық, кен өндіру, т.б.) жер қыртысын қазу, тексеру жұмыстары. 2. Жер қазу арқылы табылған ескі заманның көне бұйымдары, әртүрлі заттар, олардың қалдықтары.

Қазба байлық. кен. Жерден алынатын көмір, мұнай, бағалы металдар сияқты адам өмірі үшін қажетті табиғи түзілімдер. **Қазба жанар жыныстар.** геол. Құрамында минералды қоспасы көп болатын каустобиолиттер тобындағы пайдалы қазбалар. **Қазба жұмыс.** кен. Археологиялық мақсаттағы жер қазу, зерттеу ісі.

ҚАЗБА² сын. Қазып көп сөйлейтін, мазасыз, жайсыз; мыжыма (адам), қазымыр.

ҚАЗБАЙ зат. жерг. 1. Жер қазатын кішкене күрекше. 2. жерг. Күлшығарғыш. 3. Көріктің көмейіне көмір салуға, ыстық шоқты көсіп алуға, құл шығаруға арналып малдың жауырын сүйегінен жасалған, қож немесе қожы, қазбай деп те аталатын ұста, зергерлер құралы.

ҚАЗБАЙЛА=ет. сөйл. **Қазбала.**

ҚАЗБАЙЛАУ Қазбайла етістігінің қимыл атауы; қазбалап сұрай беру.

ҚАЗБАҚТА=ет. сөйл. **Қазбала.**

ҚАЗБАЛА=ет. Бір нәрсені қазып, қайта-қайта сұрау; қазымырлану. // Бір нәрсеге жан-жақты тоқталу, тәптіштеу; ұсақ-түйектің бәрін теру.

ҚАЗБАЛАҒЫШ сын. Бір нәрсені қазбалай бергіш; қазымыр.

ҚАЗБАЛАН=ет. Қазбалай берілу, қайта-қайта сұралу, тексерілу.

ҚАЗБАЛАНҚЫРА=ет. Қазбалай тұсу, шұқшылықтырау.

ҚАЗБАЛАНҚЫРАУ Қазбалаңқыра етістігінің қимыл атауы; қазбалай тұсу.

ҚАЗБАЛАС=ет. Өткен-кеткен ұсақ-түйектің бәрін теріп, айтысу.

ҚАЗБАЛАСУ Қазбалас етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗБАЛАУ Қазбала етістігінің қимыл атауы; біреуден бір нәрсені қайталап сұрай беру, мазалау.

ҚАЗБАЛЫ: қазбалы байлық сөйл. **Қазба байлық.**

ҚАЗБАУЫР¹ зат. өс. Далалы жерлерде өсетін гүлі ірі шөп.

ҚАЗБАУЫР²: қазбауыр бұлт. а) Қаздың бауыры сияқты жерге жақын ақ бұлттар. ә) Ондаған шақырым биіктікте ұсақ мұз түйірінен пайда болатын бұлт.

ҚАЗБАУЫРЛА=ет. Қаз сияқты қалықтау. **ҚАЗБАУЫРЛАН**=ет. Қаздың бауырына ұқсас ақ бұлттардай қалықтау.

ҚАЗГЕЛДЕКТЕЙ сын. Қатар-қатар, тізілген.

ҚАЗҒАНУ зат. Ұтып алу, жеңіп алу, табысқа жету.

ҚАЗҒЫЗ=ет. Қаздыру.

ҚАЗҒЫЗУ Қазғыз етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗҒЫЛА=ет. 1. Әр жерді бір қазу, қайта-қайта қазу. 2. ауыс. Қазбалап сұрау; шұйыту, қадалу.

ҚАЗҒЫЛАУ Қазғыла етістігінің қимыл атауы; қазбалап сұрай беру.

ҚАЗҒЫШ зат. тех. Жерді қазатын мәшине.

ҚАЗДАЙ сын. Қаз сияқты, қаз тәрізді.

Қаздай байпаңдады. Қаздың жүрісіндегі байпаң-байпаң басып жүрді. **Қаздай [қазша] қалқыды.** а) Еркін қимылдады, сап түзеді, бозет көрмеді. ә) Сайрандады, қадірлі болды. **Қаздай тізілді.** Қаз-қатар тұрды; сап түзеді. **Қаздай шұбырды.** Бірінің артынан бірі жүрді.

ҚАЗДАЙЫН сын. фольк. поэт. **Қаздай.**

ҚАЗДАҢ: қаздаң басты. Бойын, аяғын тік ұстап тездеп басты, ылдым-жылдым жүрді. **Қаздаң қақты.** Бойын тік ұстап, тез-тез жүрді; қақаң қақты.

ҚАЗДАҢДА=ет. 1. Бойын, аяғын тік ұстап, ылдым-жылдым басу, тез-тез жүру. 2. Қақаң қағу, қақаңдау.

Қаздаңдай басты. Қаздаң-қаздаң етті, тез-тез жүрді.

ҚАЗДАҢДАТ=ет. Бойын, аяғын тік ұстап ылдым-жылдым басқызу.

ҚАЗДАҢДАТУ Қаздаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗДАҢДАУ Қаздаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗДАҢ-ҚАЗДАҢ: қаздаң-қаздаң басты. Аяғын тез-тез алды, ылдым-жылдым жүрді.

Қаздаң-қаздаң етті. Аяғын тез-тез басты, ылдым-жылдым жүрді.

ҚАЗДИ=ет. 1. Қаққан қазықтай тікесінен тік тұру (отыру). 2. Бір орнынан тапжылмау; қақшо, қақшию.

Қазықтай [қаққан қазықтай] қазиды. Бойын тіп-тік ұстады.

ҚАЗДИҒАН-ҚАЗДИҒАН сын. Ұзын-ұзын, тіп-тік.

ҚАЗДИТ=ет. Бір орнынан қозғалтпай, тіп-тік тұрғызып қою, қақшиту, қақшуту.

ҚАЗДИТУ Қаздит етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗДИЮ Қазди етістігінің қимыл атауы;

бір орнынан тапжылмай серейіп тұрып қалу, қақшию.

ҚАЗДЫ сын. Қазы бар, қаздар қиатын.

ҚАЗДЫР=ет. Қазғыз.

ҚАЗДЫРТ=ет. Қазғыздыру.

ҚАЗДЫРТУ Қаздырт етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗДЫРУ Қаздыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗЕКЕ зат. сөйл. Қазақ сөзінің әрі іш тартып, өзінсініп, әрі сырт көз болғансын, көңілі толмағанда батырмай сынау үшін айтылатын атауы.

ҚАЗЖУА зат. өс. <лат. gagea> Жапырағы жіңішке таспа тәрізді, сары түсті гүлі бар көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚАЗИ [ар. قاضي] зат. діни. Шарият заңдылығының сақталуын қадағалайтын дін адамы; дінбасы; дин сот.

ҚАЗИЕК¹ зат. қолөнер. Пышқы, темір ара.

ҚАЗИЕК² зат. жерг. Бір нәрсенің кенересі, жиегі.

ҚАЗИНА [ар. خزينة] зат. ескікіт. 1. Қазына, байлық, алтын-күміс. 2. Несібе.

ҚАЗИНАЛЫ сын. ескікіт. **Қазыналы.**

ҚАЗИНЕ¹ зат. жерг. **Қүдірет.**

ҚАЗИНЕ² зат. Қамзол, бешент сияқты сырт киім тигуге арналған қалыңдау келген қымбат мата.

ҚАЗИНЕ³ зат. көне. Қазына, байлық.

ҚАЗИНЕК зат. к.с. Шығардың кегейіне айнала бекітілген икек тал.

ҚАЗИНЕЛІ сын. **Қазыналы.**

ҚАЗИЯ [ар. قضية] зат. көне. Қарар, қаулы.

ҚАЗКЕГЕР зат. зоол. Төбесінде екіге жарылып селтіп тұратын тұлымшасы бар, өзен-көлдерде тіршілік ететін жүзгіш құс.

ҚАЗКӨЗ зат. сөйл. Ірі бытыра; қартеш.

ҚАЗ-ҚАЗ од. этн. Жаңадан жүре бастаған, қаз тұрған сәбеге айтылатын сөз.

Қаз-қаз басты. а) Жаңадан тәй-тәй басып жүре бастады, аяғын апыл-тапыл басты. ә) ауыс. Жаңа ұйымдасты, жұмысын ендіғана бастады. **Қаз-қаз тұрды.** а) Аяғын басты, енді-енді жүре бастады. ә) Жаңа құралды; өзіне-өзі ендіғана келді.

ҚАЗ-ҚАЗДА=ет. Енді-енді жүре бастау.

ҚАЗ-ҚАЗДАҒАН сын. Енді-енді жүре бастаған.

ҚАЗ-ҚАЛПЫ үст. Ешбір өзгеріссіз, сол күйі.

ҚАЗ-ҚАЛПЫНДА үст. Ешбір өзгеріссіз, сол күйінде, бұрынғыша.

ҚАЗ-ҚАЛПЫНША үст. Ешбір өзгеріссіз, сол күйіне.

ҚАЗ-ҚАТАР¹ үст. Бірінен кейін бірі, қатар-қатар.

ҚАЗ-ҚАТАРЛАН=ет. Қатар-қатар тұру, тізілу.

ҚАЗ-ҚАТАРЛАНУ Қаз-қатарлан етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗҚОҢЫР сын. Жуан, саңқылдап тұратын (дауыс).

ҚАЗМОЙЫН¹ зат. зоол. Қазанат пен арғымақты будандастыру арқылы алынған тұқым.

ҚАЗМОЙЫН² зат. Мойны ұзын келген торсықтың халықтық атауы.

ҚАЗНА зат. **Қазына** (байлық, қымбат заттар, дүние-мүлік).

ҚАЗНОЗ зат. сөйл. Ірі бытыра.

ҚАЗОТЫ зат. өс. <лат. grypsis> Ылғалды жерлерде (өзен бойында, арық жағаларында, мөгайда, т. б.) ұйыса тығыз өсетін, майда әрі аласа шөп.

ҚАЗОТЫДАЙ сын. Қазоты сияқты.

ҚАЗОТЫЛЫ сын. Қазоты өскен.

ҚАЗРЕТ зат. діни. **Қазірет** (имамнан кейінгі жоғары дінбасы).

ҚАЗСЫЗ сын. Қазы жоқ, қаз болмаған.

ҚАЗТАБАН¹ зат. өс. <лат. potentilla> Сабағының биіктігі 15-20 см, жатырақтарының шеті араның ісісі тәрізді, гүлдері сары, көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚАЗТАБАН² зат. қолөнер. Қаздың табанына ұқсас үш тағанды ою-өрнек.

ҚАЗТАБАН³ зат. тех. Егістік жерді құлтивациялауға арналған үш тарапты қайырмасыз соқа.

ҚАЗТАБАНДЫ¹ сын. Қазтабан өсімдігі өскен, қазтабаны мол.

ҚАЗТАБАНДЫ² сын. Қазтабан соқасы тіркелген, қазтабан соқасы бар.

ҚАЗТАМАҚ зат. өс. <лат. germanium> Сабағы тік, жапырағы тілім-тілім, салалы болып келген, гүлі күлгін түсті шөптесін өсімдік.

ҚАЗТАҢДАЙ¹ зат. өс. **Мыңжапырақ** (жапырақтары қаздың таңдайына ұқсас, шалғынды жерде өсетін шөп).

ҚАЗТАҢДАЙ² зат. тех. Шөп мәшинесінің шалғысы астындағы таңдайша; қазауызға бекітілген жаңқа темір.

ҚАЗТАҢДАЙЛА= ет. қолөнер. Қаз таңдайын ұқсастып тоқу, тоқып өрнектеу.

ҚАЗТАҢДАЙЛАН= ет. Қаздың таңдайына ұқсас, толқындау.

ҚАЗТАҢДАЙЛАНУ Қазтаңдайлан етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗУ Қаз етістігінің қимыл атауы.

1. Жерді құралмен, қолмен шұқу, топырағын алу, шұңқырлау. 2. ауыс. Жоқты табу, шығару.

ҚАЗУАР зат. зоол. Австралияда тіршілік ететін, аяғы жуан, ципайтын күрке-тауық тәрізді ірі құс.

ҚАЗУЛЫ сын. Қазылып қойылған, даяр тұрған.

ҚАЗУСЫЗ сын. Қазылмаған (жер).

ҚАЗУШЫ зат. Бір нәрсені (жер, ор, құдық, арық, т.б.) қазатын немесе қазан адам.

ҚАЗУЯЛЫ: қазуялы қамшы. Өрімі жуан қамшы.

ҚАЗ-ҮЙРЕК зат. Қаз және үйрек аралас құстар тобы.

ҚАЗША үст. Қаз тәрізді, қаз сияқты.

Қазша тараңды. Әдеміленді, сұдланды.

Қазша тізілді. Бірінің артынан бірі жүрді, тізбектелді.

ҚАЗЫ¹ зат. этн. тамақ. **1. Жылқының майлы қабырғасын етегімен қосып тұздап, ішекке тығып жасаған ұлттық тағам.** 2. Жылқының төстіктен төменгі майлы еті.

Қазы айналдырды. Жуан ішекке жылқының қабырға майын салып қазы жасады. **Қазы байлады.** Май бітті, семірді, жұптай болды. **Қазы мен карта.** этн. **Қазы-қарта.** Қазыны бұзбай салды. Қазыны тұтастай, бүтіндей, бөлшектемей пісірді. **Қазысы қарыс бие.** Семіз, әбден жараған бие. **Қазысы үш елі.** а) Қазысы майлы, қазының майы үш елідей. ә) Бар, бай, әулетті адам, отбасы туралы.

ҚАЗЫ² зат. 1. көне. Жүгініске келгендерге шарият жолы бойынша үкім айтатын, әдет-ғұрыптардың дәйекті түрде орындалуын бақылайтын өкім; мұсылмандық сот. 2. ауыс. Бір нәрсеге билік айтушы, төреші; қара қылды қақ жарған, әділ адам. 3. ауыс. жаңа. Спорт ойындарының төрешісі; судья, арбитр.

Қазыға жүгінді. Қазы алдына барып, арыз-өтінішін айтты. **Қазыға салды.** Төрелікке, малқыға түсірді. **Қазылар алқасы.** <франц. jury> Жарыс, көрме, конкурстарда сыйлықтар мен марапаттауларды белгілеу үшін арнайы шешім шығаруға тағайындалған мамандар тобы; Өнер сайысына, ақындар айтысына, жарысқа төрелік етушілер.

ҚАЗЫ³ зат. жерг. Қауынның тәтті жері, ішкі жағы.

ҚАЗЫ⁴ зат. діни. **1. Жаулап алушы.** 2. Ескі ғазуатшы (ислам діні үшін күресуші, соғысушы), соғыстан өздерінің ерлігін көрсете алғандарға берілетін құрметті атақ. 3. ауыс. Әділетті соғыс қаһарманы, жауынгер.

ҚАЗЫҚ зат. 1. Жерге қағып, жіп, арқан т.б. байлауға арналған ұшы үшкір, кішірек келген ағаш я темір. 2. этн. Қазақ дүниетанымындағы әлемдік ағаш, әлемдік тау бейнелерімен мазмұндас

ғарыштық байланыстың символы. 3. ауыс. Отбасы негізі, сүйеніш. 4. ауыс. Тоқтау, тірек.

Қазығына айналған аттай. Айналшықтап бір жерге бірнеше рет қайта соғу туралы. **Қазығына қара айналдырды.** Мал бітірді. **Қазық аяқ.** а) Тіп-тік, түп-түзу аяқ; сүйеніш. ә) сөйл. Сұлу көріну үшін аяғына биік өкше туфли киген бикеш. **Қазық аяқ қара кемпір.** Пәле-жаланың бәрін білетін алаяқ қу кемпір деген мағынада.

Қазық бас. Желке тұсы жоқ, шығыңқы емес, басы қақпаған (адам). **Қазық болды.** а) Елге сүйеніш, таяныш болды. ә) Бір нәрсеге негіз болды, тірек болды. **Қазық болу.** Сүйеніш, таяныш болу.

Қазық жұтқандай болды. Илікпеді, тік тұрды. **Қазық қағып, көленкесіне бұзау байлады.** Күн көрсетпеді, аяқ-қолын жұмыспен байлап, еркіне жібермеді деген мағынада айтылады. **Қазық қаққандай.** Қазық қағып жатқандағыдай дыбыс шығару. **Қазық қақты.** Болашақ қаланың, не селоның, үйдің орнына ең алғаш рет белгі салды. **Қазық қақтырды.** Белгі салдырды. **Қазыққа сүрінгендей болып.** Жолындағы көзге көрінбейтін, бірақ үлкен кедергілерді байқамай.

ҚАЗЫ-ҚАРТА зат. этн. тамақ. Жылқының қадірлі саналатын қазысы мен қартасы.

ҚАЗЫҚБАС: қазықбас ер. Алдыңғы қасы (басы) қақпаған, қазмотын ер.

ҚАЗЫҚБАУ зат. этн. Жінті бір нәрсеге екі рет орап барып, ұштарын бекітетін байлау әдісі.

Қазықбау шалып байлады. Жінті, шыбырды т.б. қазықбау әдісімен (орап, шалып) байлады.

ҚАЗЫҚБАУЛА= ет. Қазықбау шалып байлау.

ҚАЗЫҚБАУЛАН= ет. Қазықбау шалынып байлау.

ҚАЗЫҚБАУЛАНУ Қазықбаулан етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗЫҚБАУЛАУ Қазықбаулау етістігінің қимыл атауы; қазықбау шалып байлау.

ҚАЗЫҚБАУШАЛА= ет. сөйл. Қазықбау шалып байлау.

ҚАЗЫҚБАУШАЛАУ Қазықбаушала етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗЫҚСЫЗ сын. Қазық қақпай-ақ, қазықтың қатысысыз.

ҚАЗЫҚСЫЗДЫҚ зат. Қазықтың жоқтығы, қазық болмағандық.

ҚАЗЫҚТА= ет. сөйл. **1. Қазық қағу,** малды арқандап, жерге қазық қағып байлау. **2. Ұшып кетпес үшін қазықтың көмегімен арлы-берлі арқан жүргізіп бастыру, қымтау.**

ҚАЗЫҚТАЙ сын. Түп-түзу, тіп-тік, қақпаған.

Қазықтай қалалды. Тікесінен-тік түсті, шаншылды. **Қазықтай қатты.** Тікесінен-тік тұрды; қыбыр етпеді, қозғалмады.

ҚАЗЫҚТАУ Қазықта етістігінің қимыл атауы; қазық қағу.

ҚАЗЫҚТАУЛЫ сын. Қазыққа байланған, мықтап бекітілген.

ҚАЗЫҚТЫҚ сын. Қазық боларлық, қазыққа жарарлық.

ҚАЗЫҚҰРТ зат. өс. <лат. filago> Биіктігі 45–50 см, сабағы тік, ақшыл не сұр түсті, бір жылдық шөптесін өсімдік.

ҚАЗЫҚША¹ зат. Кішкене қазық.

ҚАЗЫҚША² үст. Қазық тәрізді, қазық сияқты.

Қазықша қазитты. Аяғын түп-түзу, тіп-тіке етіп ұстады.

ҚАЗЫЛ= ет. 1. Шұңқыр жасалу, ойылу, топырағы алынп, қопарылу. 2. Канал жасалу. 3. Қазба байлықтар табылу. 4. ауыс. Сарылу, таусылу, шарасы таусылу.

ҚАЗЫЛАП¹ үст. сөйл. Қазы жасап, қазы істеп.

ҚАЗЫЛАП² үст. Өшеп, мөлшерлеп, шамалап.

ҚАЗЫЛУ Қазыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗЫЛЫ сын. Семіз, қоңды, қазысы қалың.

ҚАЗЫЛЫҚ¹ зат. 1. Қазы болушылық, қазы міндетін атқарушылық. 2. Билік, төрелік.

Қазылық етті [жасады]. Төрелік жасады. **ҚАЗЫЛЫҚ**² зат. этн. Жылқының қабырғасы мен қабырға майы; қазы боларлық жері.

ҚАЗЫМЫР¹ зат. жерг. Темір көсеудің ұшы үшкірлеу болып істелген түрі.

ҚАЗЫМЫР² сын. жағымсыз. Не болса соны айтып, жөнсіз қазбалайтын, көп сөйлейтін, мазасыз (адам).

ҚАЗЫМЫРЛА= ет. Мазалап көп сөйлеу, не болса соны айтып қазбалау.

ҚАЗЫМЫРЛАН= ет. Мазаны алу, не болса соны айту, сұрау, ескерту.

ҚАЗЫМЫРЛАНУ Қазымырлан етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗЫМЫРЛАУ¹ сын. Аздап қазымыр, мазасыз.

ҚАЗЫМЫРЛАУ² Қазымырла етістігінің қимыл атауы.

ҚАЗЫМЫРЛЫҚ зат. Қазымыр болушылық, қазып, қазбалап көп сөйлеушілік; мазасыздық.

ҚАЗЫМЫРША үст. Қазымыр адам тәрізді, қазымыр сияқты.

ҚАЗЫН= ет. Іздену.

ҚАЗЫНА¹ [ар. خزينة] зат. **1. Дүние-мүлік, жиһаз; бағалы заттар** (алтын, күміс, т.б.); материалдық байлық. **2. Жер қойнауындағы қазба байлық; кен, руда.** **3. Мәдениет, әдебиет ескерткіштері, асыл мұра; рухани байлық.** 4. ауыс. Ешқандай нәрсеге айырбасталмайтын, қимас зат, сезім. **5. ауыс. Іштей сезім, талант, өнер.**

Қазына ашты. Мол байлықты тапты.

ҚАЗЫНА² зат. сөйл. Өкімет, мемлекет, қоғам.

Қазынаға түсірді. Мемлекет мүлкіне айналдырды, өкіметке өткізді. **Қазына жері.** сөйл. Мемлекет жері.

ҚАЗЫНА³ зат. діни. Құдірет.

ҚАЗЫНАДАЙ сын. Қадірлі, қымбат заттай, байлықтай.

ҚАЗЫНАҚ зат. жерг. Ойма, қобы.

ҚАЗЫНАЛЫ сын. Қазынасы мол; дәулетті.

ҚАЗЫНАЛЫҚ сын. Мемлекет қарамағындағы, өкіметке қарасты; қоғамдық.

Қазыналық саясат. экон. Үкіметтің салық салу және бюджет шығыстары саласындағы саясаты.

ҚАЗЫНА-МҰРА зат. Тарихи, мәдени маңызы бар мұралар.

ҚАЗЫНА-МҮЛІК зат. Асыл зат, жиһаз.

ҚАЗЫНАСЫЗ сын. Қымбат бұйымдары, асыл заттары жоқ; қазба байлық кездеспейтін.

ҚАЗЫНАУЫР зат. жерг. Оймауыр (қазынақ шығарғыш сайман).

ҚАЗЫНАШЫ зат. Қазына байлығын сақтайтын адам; қазына ұстаушы.

ҚАЗЫНАШЫЛЫҚ зат. Мемлекеттің материалдық байлығын басқаратын мекеме.

ҚАЗЫНДЫ зат. Қазылған жер.

ҚАЗЫНДЫ² сын. Қазылған, қазылып тасталған.

ҚАЗЫНУ Қазын етістігінің қимыл атауы.

1. Қазуды әрі қарай жалғастыру, тәптіштеп сұрау. 2. ауыс. Іздену, көп оқу.

ҚАЗЫС= ет. Қазы жұмысын бірлесе атқару.

ҚАЗЫСУ Қазы етістігінің қимыл атауы; қазуға көмектесу.

ҚАЗЫШАНА зат. көне. Қазының билік ісін жүргізетін үйі.

ҚАЗІР¹ [ар. حاضر] үст. **1. Осы кез, осы шақ.**

2. Дәл осы уақыт; міне. **3. Тездеп, тез, дереу.**

ҚАЗІР² [ар. حاضر] үст. сөйл. **Әзір, дайын.**

ҚАЗІРГІ сын. Осы күнгі, ендігі.

Қазіргі таңда. Осы кезде, бүгінде. **Қазіргі шақ.** Дәл осы мезгіл, осы кез.

ҚАЗІРГІДЕЙ сын. **1. Осы күнгідей, ендігідей.** **2. Дәл осы сәттегідей.**

ҚАЗІРГІЛІК зат. Бүгінгілік, осы күнгілік.

ҚАЗІРГІШЕ үст. **1. Дәл осылайша.** **2. Осы кездегіше, бүгінгіше.**

ҚАЗІРДЕ үст. **1. Осы кезде, бүгінде.** **2. Дәл осы сәтте.**

ҚАЗІРЕТ зат. *Хазірет* (имамнан кейінгі жоғары дінбасы; белгілі бір аймақтағы дінбасы).

Қазірет күзыр келеді. діни. Қыдыр дариды. **ҚАЗІРЕШЕ** үст. Уақытша, біразға дейін, әзірше.

ҚАЗІРІНШЕ үст. сөйл. *Қазіріше*.

ҚАЙ¹ зат. жерг. *Теңіздегі үлкен толқын.*

ҚАЙ² есім. 1. Бірыңғай нысандардың ішінде нақ қайсысы екенін айқындау үшін берілетін, «қайсы» деген мағынадағы сұрау есімдігі. 2. Қандай, қай. 3. Қане, айтшы біреуін, көрсетші деген мағынада қолданылады.

Қай атаңда көріп едің? Туган-тумысыңда, өткен ата-бабаңда ұшырасқаны бар ма? **Қай бетімен көреді [көрінеді, қарайды, барады].** Қалай, қайтіп көреді, бетіне қалай қарайды тәрізді ұялу, қымсынну мәніндегі сөз. **Қай білгені.** Не қылғаны, не басынғаны. **Қай бір жетіскендіктен.** Бір қарық болғаннан, төрт құбыланың түгелдігінен, бір кереметтіктен бұлай істеп отырған жоқтың деген мағынадағы сөзқолданыс.

Қай жарасына тартады. Қай керегіне жаратады, не қажетін отейді деген міс тұтпау мағынасында айтылатын қолданыс. **Қай жеңгенің менікі.** Ерегісте басым түскенінді, үстем болғаныңды жақтаймын деген мағынада. **Қай заман.** Қай уақыттан бері, қашаннан бері. **Қай күні,** сөйл. Осыдан біраз құн бұрын. **Қай теңі.** Сенің неңді алған деген мағынада, қорашынып, менсіңкіремей тұрғанда айтылатын сөз. **Қай шырағына көлеңке болып еді.** Қандай зияны болып еді, кімге кесірі тиді деген мағынада.

ҚАЙБАНА сын. жерг. Қатардағы, қарапайым, жай.

ҚАЙБАРТ зат. жерг. Өтірік, өсек.

ҚАЙБАРТ= ет. жерг. Дәті шыдамау, имену, сескену.

ҚАЙБАТУ Қайбарт етістігінің қимыл атауы; дәті шыдамау, имену.

ҚАЙБАТ зат. *Ғайбат* (сырттан айтылған өсек-аяң, балағат сөз).

ҚАЙБАТТА= ет. *Ғайбатта* (балағаттау, өсек-аяңға қосу, сөз қылу).

ҚАЙБАТТАУ Қайбатта етістігінің қимыл атауы; балағаттау, өсек-аяңға қосу.

ҚАЙБЫРТ= ет. Жирексің, сескену.

ҚАЙБЫР¹ есім. 1. Нендей бір, қаншалықты.

2. Не артықтығы бар, асып бара жатқан ештеңесі жоқ деген мағынада қолданылады.

ҚАЙБЫР² сын. жерг. Ыңғайлы, икемді.

ҚАЙБЫРДЕ үст. Оқта-текте, кейде, біраз уақыт бұрын.

ҚАЙБІРЕН-ҚЫРЫҚШЛТЕН зат. діни. сөйл. *Ғайыперен-Қырықшлтен* (көзге көрінбейтін, үнелі демең, жебеп жүретін күші).

ҚАЙБІРЕУ есім. сөйл. Кей, кейбіреу, қайсыбіреу.

ҚАЙҒЫ зат. 1. Күйік, қасірет, мұң-шер. 2. ауыс. Бір нәрсенің қамын жасаудағы машақатты әрекет.

Қайғы алды. Мұңайды, қайғырды. **Қайғы** алқымдады. **Қайғы** басты, уайымдады. **Қайғы** арқалады. **Уайым** тартты. **Қайғы** арылмады. **Басынан** уайым, қайғы кетпеді. **Қайғы** басты. **Қайғырды, қайғы** меңдеді. **Қайғы** бұлты, поэт. Жабырқаушылық, мұң-шер, күйік. **Қайғыға** көмді. Ауыр қасіретке батты, басына уайым-қайғы түсті. **Қайғыға** ортақтасты. **Басына** түскен қасіретті болісті, демеу көрсетті. **Қайғы** жамылды. **Қаралы** болды, қайғырды. **Қайғы** жеді. **Мұңда** батып, уайымдады. **Қайғы** жеңді. **Қайғыға** батты, қажыды. **Қайғы** жеу. **Қайғы-қасірет** шегу, қамығу. **Қайғы** жоқ. Ешқандай уайым жоқ. **Қайғы** жұтты. **Уайымға, мұңға** салынды. **Қайғы** жұтып, қан құсты. **Іші** шерге толды, құсаланды. **Қайғы** кеуледі. **Қайғы** басты. **Қайғы** қамалады. **Уайым, мұң** меңбеді, басты. **Қайғы** қашқан. бейн. **Уайымнан** арылған, көңілді, қуанышты. **Қайғыменен** қан жұтты. **Қайғы** азабын көп көрді, қатты қайғыға душар болды. **Қайғыменен** қан ішті. **Қайғы** азабын тартты, қатты қайғыға душар болды. **Қайғымен** қан жұтты. **Қатты**

қапаланды, уайымға түсті, қайғы азабын көп тартты. **Қайғының** бұлтын ығыстырды. бейн. окказ. Көңілдендірді, көңілін ашты, қуантты. **Қайғының** зілі басты. **Қайғыға** бой алдырды, қайғыдан еңсесін көтере алмады. **Қайғы** ойлады. **Қайғырды, уайымдады.** **Қайғы** оты, бейн. **Қасірет, күйік.** **Қайғы** суы, поэт. **Жылау, көз** жасы. **Қайғы** сызы, поэт. **Қайғы, мұң-шер.** **Қайғы** тартты. **Күйік-шерге** батты, қамықты. **Қайғы тырнағы,** поэт. **Қиямет, мұң-шер, қайғы.** **Қайғы** шекті. **Қасірет** тартты. **Қайғысы** батты. **Уайым, зары** қабырғаны қайыстырды.

ҚАЙҒЫ-АЗАП зат. **Қасірет, қиыншылық.**

ҚАЙҒЫ-АРМАН зат. **Қайғысы** мен арманы, арманда кеткен үміті, қасіреті мен үміті.

ҚАЙҒЫ-ҒАМ зат. көне. **Қайғы-қам** (мұң-зар).

ҚАЙҒЫДАЙ сын. **Қайғы** секілді, мұң-шердей.

ҚАЙҒЫ-ДЕРТ зат. **Жан** күйзелткен мұң-шер, қасірет.

ҚАЙҒЫ-ЖАРА зат. **Қасірет, мұң, шер.**

ҚАЙҒЫ-ЗАР зат. **Шерлі** күйік, уайым.

ҚАЙҒЫ-ЗІЛ зат. **Қасірет, ауыртпалық, мұң.**

ҚАЙҒЫ-ҚАЗА зат. **Қасірет** пен өлім, ауыртпалық.

ҚАЙҒЫ-ҚАМ зат. **Мұң-зар.**

ҚАЙҒЫ-ҚАПА зат. **Уайым, мұң.**

ҚАЙҒЫ-ҚАСІРЕТ зат. **Басқа** түскен шерлі, мұңды ауыр жай.

Қайғы-қасіретке ұшыратты. **Қайғы-қасірет** шектірді, мұңға батырды. **Қайғы-қасірет** орнады. **Қайғылы** жағдай, уақиғалар көбейді, басты.

ҚАЙҒЫ-ҚҰАНЫШ зат. **Қайғысы** мен қуанышы, қасіреті мен жақсылығы.

ҚАЙҒЫЛА= ет. көне. **Қамығып** күйзелу, қайғыру, жабығу.

ҚАЙҒЫЛАН= ет. **Қамығып** күйзелу, қайғыру, қасірет тарту, уайым жеу.

ҚАЙҒЫЛАНУ Қайғылан етістігінің қимыл атауы; қайғыға бату, мұңау.

ҚАЙҒЫЛАС сын. **Күйік-шері, мұңы** бір.

ҚАЙҒЫЛЫ сын. **Жан** ашырлықтай аянышты, қасіретті, мұңлы.

Қайғылы жас, поэт. **Қайғыдан** төгілген көздің жасы. **Қайғылы** көңіл. **Шерлі, мұңды** көкірек, қайғылы кісі. **Қайғылы** хабар. кіт. **Қаралы** хабар, кісі қайтыс болғаны туралы хабар.

ҚАЙҒЫ-МҰҢ зат. **Қасіретті** күйік-шер, уайым.

ҚАЙҒЫ-МҰҢЛЫ сын. **Қайғылы, мұңды.**

ҚАЙҒЫ-МҰҢСЫЗ сын. **Қайғысыз, уайымсыз, қасіретсіз.**

ҚАЙҒЫ-НАЗ зат. **Қасірет, күйік, өкпе, реніш.**

ҚАЙҒЫ-НАЛА зат. **Қасірет** пен ашу-ыза.

ҚАЙҒЫР= ет. **Мұңды, шерлі** болу, күйзелу, қамығу.

ҚАЙҒЫРАРЛЫҚ сын. **Аза** тұтарлық, аянышты.

ҚАЙҒЫРҒЫШ сын. **Қайғыра** беретін, көңілішек, уайым жегіш.

ҚАЙҒЫРТ= ет. **Біреуді** қайғыға салу, уайым жегізу, қамықтыру.

ҚАЙҒЫРТУ Қайғырт етістігінің қимыл атауы; біреуді қайғыға салу, уайым жегізу.

ҚАЙҒЫРУ Қайғыр етістігінің қимыл атауы; қамығу, мұңау.

ҚАЙҒЫРУШЫ зат. **Қайғыға** салынушы.

ҚАЙҒЫРУШЫ сын. сөйл. **Қайғыра** беретін, уайымшы.

ҚАЙҒЫРЫМПАЗ сын. **Қайғыра** беретін.

ҚАЙҒЫРЫН= ет. **Уайымдау, қайғыға** салыну, жабырқану.

ҚАЙҒЫРЫҢҚЫ сын. **Көңіл-күйі** қамығынқы, жабырқаңқы.

ҚАЙҒЫРЫС зат. **Шерлі, мұңды** күйзеліс, қамығыс.

ҚАЙҒЫРЫС= ет. **Біреудің** қайғысына ортақтасу, қайғы жесу.

ҚАЙҒЫРЫСУ Қайғырыс етістігінің қимыл атауы; біреумен бірге қоса қайғыру; біреудің қайғысына ортақтасу.

ҚАЙҒЫСЫЗ сын. **Қамсыз, мұңсыз, уайымсыз.**

ҚАЙҒЫСЫЗДЫҚ зат. **Тақсіреті** жоқтық, уайымсыздық, қамсыздық.

ҚАЙҒЫ-УАЙЫМ зат. **Жан** күйзелткен күйік, мұң.

ҚАЙҒЫ-ХАСІРЕТ зат. сөйл. **Қайғы-қасірет** (күйік, мұң, шер).

ҚАЙҒЫ-ШЕМЕН зат. **Күйік, мұң.**

ҚАЙҒЫ-ШЕР зат. **Қасіретті** көңіл күйігі, мұң, зар.

ҚАЙҒЫШЫЛ сын. **Мұңайып** қамыққшы, уайымшыл.

ҚАЙДА есім. 1. **Біреудің** я бір нәрсенің орнын, бет алыс бағытын білу, анықтау үшін қойылатын сұрау есімдігі. 2. **Қалай** қолдан келсін, мүмкін емес, бірдеме шығушы ма еді деген сияқты мағынада айтылады.

Қайда барады. а) **Барар** жер жоқ, тығырыққа тірелді деген мағынада. ә) **Осы** жетеді, тоқтатсын, дозарсын деген мағынада. **Қайда** барса да, **Қорқыттың** көрі. **Қайда** барса да, құтылмас бір бәле (сары уайымға түсіп, қиыншылық төндірген кісі туралы айтылады) [Қорқыт – ел аузына таралған аңыздар бойынша өлмейтін, мәңгі жасайтын өмір іздеуші. Аңызда Қорқыт желмағая мініп алып, өлмейтін жер іздеу үшін дүниенің төрт бұрышын түгел аралайды. Ол қайда барса да көр қазып жатқандарға кездеседі. Қорқыт өлімге қарсы ем іздеуге әрекеттенеді, бірақ ол еңбегінен де ештеңе шықпайды. Соңында «Өлмейтін нәрсе жоқ екен» деген қорытынды жасап, өмірінің кейінгі кезін қобыз үшін іздейді].

Қайда барсаң бытылдақ. **Айдала** теңізің, **безек** қағу, **зар** илеп жүру мағынасында. **Қайда** жоқ. **Барлық** жерде бар, дәл осындай күйде деген мағынадағы қолданыс. **Қайда** кеттін. **Қайдасын, қайда** қалдың, **қайда** жоғалдың, **неге** тастап кеттің деген мағынада. **Қайда** қашар дейсін. **Ешқайда** кетпейді, қолдағы нәрсе деген мағынада. **Қайдан** білейін [білемін, білсін]. **Белгісіз, түсініксіз.**

ҚАЙДАҒЫ есім. 1. **Түкке** тұрмайтын, әйтеуір бірдеме. 2. **Не** қылған, **неткен.** 3. **Өтіп** кеткен; бір кездеді.

Қайдағы бір. **Бағде, еибір** қатысы жоқ, **ботен.**

Қайдағы жоқты айтты. **Қай-қайдағыны,** адам ойына келмейтінді, жаманишылықты айтты.

Қайдағыны айтпа. **Жоқ** нәрсені, қайдағы жоқты, жаманишылықты аузыңа алма деген мағынада.

Қайдағыны қоқытты. **Қайдағы** жоқты, ертеде өтіп кеткен, ұмыт болған, келеңсіз жайды қайта шығарды, еске салды; көп сойледі.

ҚАЙДАҒЫ-ЖАЙДАҒЫ сын. 1. **Қай-қайдағы, өткен-кеткен.** 2. **Түкке** тұрмайтын бірдеңе, қай-қайдағы.

ҚАЙДАҚ зат. **Салт** басты, сабау қамшылы бойдақ, үй-күйсіз жалғыз басты.

ҚАЙДАЛА= ет. сөйл. 1. «Қайда-қайда» деп қайталап сұрау. 2. **Іздену, іздеу.**

ҚАЙДАЛАУ Қайдала етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙДАМ мод. **Анық-қанығы** күмәнді, белгісіздікті білдіретін сөз.

ҚАЙДАН есім. 1. **Қай** жақпан, **қай** жерден. 2. **Қайтіп, қалай.**

Қайдан білейін. **Кім** білсін, **қайдам.** **Қайдан** білсін. **Қалай** боларын білмеу, алдын болжай алмау. **Қайдан** шықса, **онан** шықсын. **Не** болса, **сол** болсын, **тәуекел.**

ҚАЙДАУЫЛ зат. **Беймағлұм** біреу.

ҚАЙЗА= ет. **Тіс** арасына не қызыл иекке салып қажалау, шайнау.

ҚАЙЗАЛА= ет. 1. **Қайта-қайта** қажалау, шайнау, талмау. 2. **ауыс.** **Жаншу, езгілеу.**

ҚАЙЗАЛАУ Қайзала етістігінің қимыл атауы; қажалау.

ҚАЙЗАҢ: қайзаң-қайзаң етті [еткізді].

Әрлі-берлі талмады, қажалады.

ҚАЙЗАНДА= ет. **Ауызға** алып әрлі-берлі жүгірту, талмау, қажалау.

ҚАЙЗАҢДАУ Қайзаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙҚАЙ = ет. 1. Кейін қарай шалқаяу. 2. Ағаш, темір т.б. заттардың майысып, бір басының көтеріліп қалуы. 3. ауыс. Менменсіп әлдеқандай болу, кекірею. 4. ауыс. Тайып тұру, тартып отыру, кете беру. 5. ауыс. Үзілуге шақ тұру, әрең қалу.

Қайқайып шықты. Аспанға тез самған көтерілді.

ҚАЙ-ҚАЙ = есім. Қандай.

ҚАЙ-ҚАЙДАҒЫ сын. 1. Не болса сол, мәңсіз бірдеңе, неше түрлі бір ұнамсыз, қайдағы-жайдағы. 2. Ойда жоқ, ескеруіс.

ҚАЙҚАЙМА¹ зат. Әкімсі аласа, тұмсығы қайқызан етік.

ҚАЙҚАЙМА² сын. Ертеуінен асып толған, үйме.

ҚАЙ-ҚАЙСЫ есім. Кез келгені, көрінгені; бәрі.

ҚАЙ-ҚАЙСЫСЫ есім. Кез келгені, бәрі де, түгел.

ҚАЙҚАЙТ = ет. Шалқайту, құйрығын, қанатының ұшын жоғары көтеру.

ҚАЙҚАЙТУ Қайқайт етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙҚАЙЫҢҚЫ сын. Кейін қарай иіліңкі, аздап шалқайыңқы, қайқы.

ҚАЙҚАЙЫҢҚЫРА = ет. Шалқая түсу, белі майысу.

ҚАЙҚАҚ сын. 1. Қайқаңдағыш, бұл-талақтағыш, қашқалақтағыш. 2. ауыс. Кердеңдеген, шалқак, менмен.

ҚАЙҚАҚТА = ет. 1. Басты шалқайтып кекірею, шалқактау. 2. Белі майысу, қайқаңдау, қиналу. 3. ауыс. Сылтауратып тайсақтау, бұтлақтау.

ҚАЙҚАҚТАУ Қайқақтау етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙҚАҚТЫҚ зат. 1. Қайқайып қалғандық, қайқаңдаушылық. 2. ауыс. Кердеңдеген қылық, кекіреюшілік, шалқактық.

ҚАЙҚАЛА¹ = ет. Ертеуінен аса шүтілден толу.

ҚАЙҚАЛА² = ет. Жүгі ауырлап, белі қайқайып, қайқаңдап зорға жүру.

ҚАЙҚАЛАҚ зат. 1. Қайқаң-қайқаң еткендік. 2. ауыс. Сылтауратып былқ-сылқ еткен солқылдақтық, бұталақтық.

ҚАЙҚАЛАҚТА = ет. 1. Әрлі-берлі теңселу, тәлітректеу, қайқаң-қайқаң ету, бұталақтау. 2. ауыс. Қарсылық ету, көнбей қою, қашқалақтау.

ҚАЙҚАЛАҚТАТ = ет. Әрлі-берлі теңселту.

ҚАЙҚАЛАҚТАТУ Қайқалақтау етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙҚАЛАҚТАУ Қайқалақтау етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙҚАЛАҢ зат. сөйл. **Қайқалақ.**

ҚАЙҚАЛАҢДА = ет. **Қайқалақта.**

ҚАЙҚАЛАҢДАТ = ет. Теңселту, тәлітректету.

ҚАЙҚАЛАҢДАТУ Қайқалаңдау етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙҚАЛАҢДАУ Қайқалаңдау етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙҚАЛАТ = ет. Ертеуінен асыра, шүтілдету.

ҚАЙҚАЛАТУ Қайқалат етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙҚАЛАУ Қайқала етістігінің қимыл атауы; белі майысу.

ҚАЙҚАН¹ зат. 1. Тау, жотаның биіктеу жері, кішігірім белең. 2. Биіктеп, көтеріле түсетін ор.

ҚАЙҚАН² елік. Қайқайған, шалқайған қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Қайқаң етті. а) Бұлт етті, қайқайған шалт қимыл жасады. ә) Тайқып шыға келді. **Қайқаң қақты.** а) Қайқаң-қайқаң етті, зыр қақты. ә) Белі майысып, қайқақтап қиналды. б) Шалқалап барып, тік көтерілді.

ҚАЙҚАН³ сын. 1. Ойыстау келген, қайқы, иіліңкі.

ҚАЙҚАНДА = ет. 1. Қайқаю, қайқалақтау.

2. Қайқақтау; маймаң қағу. 3. Ауыр жүктеу белдің ойысуы, теңселе басу. 4. ауыс. Паңданып кергу, кердеңдеу.

ҚАЙҚАНДАТ = ет. Белін, арқасын, құйрығын қайқайтып алу.

ҚАЙҚАНДАТУ Қайқаңдау етістігінің қимыл атауы; қайқитып алу.

ҚАЙҚАНДАУ¹ сын. 1. Биіктей түскен, орлеу. 2. Қайқылау. 3. Шалқактау.

ҚАЙҚАНДАУ² Қайқаңдау етістігінің қимыл атауы; кекірейіп, шалқактап жүру.

ҚАЙҚАҢ-ҚАЙҚАҢ елік. Қайқаң-қайқаң етіп, теңселе басқан жүрісті бейнелейтін сөз.

Қайқаң-қайқаң етті. Қайқаңдап жүрді, қайқаңдады; бұлғаңдады.

ҚАЙҚАЮ Қайқай етістігінің қимыл атауы; кекірейіп, шалқактап жүру.

ҚАЙҚИ = ет. 1. Кейін қарай иіле, шалқая түсу. 2. Кезжию, кейкию.

ҚАЙҚИТ = ет. Кейін қарай иілдіру, шалқайту; қайқайту.

ҚАЙҚИТУ Қайқит етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙҚИЫҢҚЫ сын. Кейін қарай қайырыла түскен, қайырылыңқы, қайқайған.

ҚАЙҚИЫҢҚЫЛАУ сын. Кейін қарай иіліңкілеу, қайырылыңқылау, түріңкі.

ҚАЙҚИО Қайқи етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙҚЫ¹ зат. 1. Таудың тік беті, ор, қайқаң. 2. Топтақ, дөңес.

Қайқы бел. Беларқасы қайқылау жылқы. **Қайқы мұрын.** Үш жағы қайқыып келген мұрын. **Қайқы мүйіз.** Ұшы қайқыып біткен мүйіз.

ҚАЙҚЫ² сын. Қайырыла түскен, имек. **ҚАЙҚЫҚАНАТ** зат. өс. Көпжылдық, шөп тектес өсімдік. Сабағы тік. Жатырақтары майда.

ҚАЙҚЫҚАРА зат. өс. Малға жұғымды шөптердің бірі. Кекірленіп, шөптің де майлы, жұғымдысын талғай-таңдап жұлады.

ҚАЙҚЫЛА = ет. Имектеп қайыра түсу, қайқитту.

ҚАЙҚЫЛАН = ет. Имектеліп қайырыла түсу.

ҚАЙҚЫЛАУ¹ Қайқылау етістігінің қимыл атауы; имектеп қайыру.

ҚАЙҚЫЛАУ² сын. Сәл кейін қарай иіле түскен, имектеу.

ҚАЙҚЫЛЫҚ зат. Кері қарай иілгендік, имектік.

ҚАЙЛА¹ зат. Бір не екі жағы бірдей сүйір, кейде бір жағы еңсіз қалақ сияқты, жер қазу жұмыстарында пайдаланылатын ағаш сапты темір құрал, балта-шот.

ҚАЙЛА² зат. ескікіт. **Айла.**

ҚАЙЛАЛА = ет. Қайламен соғу, цру, жер қазу.

ҚАЙЛАЛАС сын. Жер қазу, кен қазу жұмысында бірге істеген (адам).

ҚАЙЛАСЫЗ сын. ескікіт. Айласыз, амалсыз.

ҚАЙЛА-ШАРҒЫ зат. ескікіт. Амал, айла-әрекет.

ҚАЙЛАШЫ зат. Қайламен жер, кен қазатын жұмысы.

ҚАЙЛЫҚ зат. Қодас пен сиврды шағылыстыру нәтижесінде алынған мал.

ҚАЙМАҚ зат. 1. Сүттің бетіне жиналған майлы қабаты. 2. ауыс. Көптің ішіндегі бетке ұстары, таңдаулысы. // Қаймақы, жұп-жұқа.

Қаймағы бұзылмады. а) Тұтасып тұрды, сөйлемді, ыдырамады. ә) Шашау шықпады, шашылмады. б) Бүлінбеді, тиіспеді, ешкім биледі. в) Битымағы жарасты, ауызбірлігі берік болды.

Қаймағын бұзбай сақтады. Сол күйі қалдырды, ешбір өзгертпей, тиіспей сол күйі сақтады.

Қаймағын бұзды. Бүлік салды, тыныштығын алды, ауызбірлігіне зиян келтірді. **Қаймақ ауыз.** Сүйкімді, ерні қаймыжықтай жұқа ауыз. **Қаймақ қатты.** Майға т.б. қаймақ қосты.

ҚАЙМАҚТА = ет. 1. Қаймақ қосу, қаймақ қату. 2. Қағырлану, қаймақшу.

ҚАЙМАҚТАЙ сын. Қаймыжықтай, жұп-жұқа.

ҚАЙМАҚТАЛ = ет. сөйл. **Қаймақтан.**

ҚАЙМАҚТАЛУ Қаймақтал етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙМАҚТАН = ет. Сұйықтың бетіне кілегейленіп жұқа қабат тұру.

ҚАЙМАҚТАНАУ сын. Адам мұрнының пішіні, жұқа танау.

ҚАЙМАҚТАТ = ет. Шайға қаймақ қосу; қаймақ қату.

ҚАЙМАҚТЫ сын. 1. Қаймағы бар. 2. ауыс. Қою, қоймалжың.

ҚАЙМАҚШЫ = ет. 1. Жайлап қата бастау. 2. Шымырлап, дір-дір етіп жату. 3. ауыс. Жым-жырт тыныштық орнау, мүлгу.

ҚАЙМАҚШЫТ = ет. 1. Судың бетінде жұқа қабықша сияқты қабат жасап шымырлату. 2. Қардың бетін толқындандыру, жалдандыру.

ҚАЙМАҚШЫТУ Қаймақшыт етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙМАҚШУ Қаймақшы етістігінің қимыл атауы; жайлап қата бастау.

ҚАЙМАҚЫ сын. Қаймыжықтай, жұп-жұқа.

ҚАЙМАЛ сын. Қайымал, қайып кеткен (інген).

ҚАЙМАЛША зат. түйешар. 1. Үш-төрт жас аралығындағы боталамаған ұрғашы түйелердің барлық тұрыңқы атауы. 2. Құнасын жасына жетпей-ақ күйі келіп, бурадан өз бетімен қайып кеткен тайлақ.

ҚАЙМАЛЫ сын. Қайыған, қайымал (күйіті келген түйе).

ҚАЙМАЛЫС = ет. Әр нәрсені ермек қылысу.

ҚАЙМАНА сын. Еш қатысы жоқ, көлденең, бөтен, бөгде.

ҚАЙМАҢДА = ет. 1. Ернін, жағын әрлі-берлі қозғау, қайзаңдау. 2. Жасқану, тайсалу.

ҚАЙМАҢДАУ Қаймаңдау етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙМЕНЕ сын. сөйл. **Қаймана.**

ҚАЙМИ = ет. Ерні жұп-жұқа болып түрілу.

ҚАЙМИО Қайми етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙМЫҒУ Қаймығ етістігінің қимыл атауы; қорқу, жүрексіну, жасқану.

ҚАЙМЫҒЫҢҚЫРА = ет. Қаймыға түсу, тайсалып жасқанғықырау, именіңкіреу.

ҚАЙМЫҒЫҢҚЫРАУ Қаймығыңқыра етістігінің қимыл атауы; жасқанғықырау, қорқыңқырау.

ҚАЙМЫЖЫҚ сын. Қабыршақтай жұқа, қаймақтай.

ҚАЙМЫЖЫҚТА = ет. Кібіртіктеу.

ҚАЙМЫЖЫҚТАЙ сын. Үлбіреген жұп-жұқа, қаймақтай.

ҚАЙМЫЖЫҚТАН = ет. Қабыршақтану, жұқару.

ҚАЙМЫЖЫҚТАУ Қаймыжықтау етістігінің қимыл атауы; жұқару.

ҚАЙМЫҒ = ет. Бата алмау, жүрегі дауаламау; сескену, имену, жасқану.

ҚАЙМЫҚЫШ зат. Жасқаншақ, сескеніш.

ҚАЙМЫҚТЫР = ет. Сескендіру, ықтыру, жасқандыру.

ҚАЙМЫҚТЫРУ Қаймықтыр етістігінің қимыл атауы; сескендіру, жасқандыру.

ҚАЙМЫҚШЫТ = ет. Судың бетін дірілдету, қимылдату.

ҚАЙМЫЛЖЫ = ет. Үлбіреу.

ҚАЙНА = ет. 1. Қатты қызудың әсерінен бұрқылау, сарқындау. 2. ауыс. Ыстық соғу, шыжу. 3. ауыс. Екпіні үдеп, күшейе, қыза түсу. 4. ауыс. Қаптап кету, құжынап жату. 5. ауыс. Ыза кернеу, қатты ашулану. 6. ауыс. Оттай жайнау, жалын ату.

Қайнаған қазан бауырына төгілгір. қарғыс. Күйіп қалғыр, күйіп өлгір. **Қайнаған қазандай.** Қазан сияқты болып; екпіні артып,

қушейін. **Қайнаған орта.** Көптің арасында, нағыз көп шоғырланған жерде. **Қайнап біткен болаттай.** Балқып шыныққан болаттай; құйған құрыштай. **Қайнап өсті.** Еңбек етіп, жұмыспен шынықты. **Қайнап шықты.** а) Шынығып, шыңдалып, пісіп жетілді. ә) Біза кернеп, бұрқ етті. **Қайнауы жетті.** Пісіп жетілді.

ҚАЙНАҒА зат. этн. Қайын жұрт жағының жасы үлкен ер адамы.

ҚАЙНАҒАЛА = ет. сөйл. Қайнаға деп атау.

ҚАЙНАҚ сын. 1. Қайнап тұрған, қайнаған. 2. Өте ыстық, күйіп тұрған.

ҚАЙНАҚАЙ сын. жерг. Келісті, жайнақ қаққан.

ҚАЙНАҚТА = ет. Тыншып тұра алмай қозғалақтау, ойнақшу.

ҚАЙНАМ: қазан қайнам. Қазанның қайнау уақытына сәйкес уақыт ұзақтығын білдіретін халықтық өлшем.

ҚАЙНАҢ: қайнақ қақты. Қайнақтап ойнақшу, жайнақ қағу.

ҚАЙНАҢДА = ет. 1. Бабын таба алмай қинақтау, жалтақтау. 2. Жалақтап жалмаңдау; жайнаңдау.

ҚАЙНАНДАТ = ет. Жалақтап жалмаңдау, көзің аударып-тоңкеру.

ҚАЙНАНДАУ Қайнаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙНАП-ПІС = ет. 1. Тағам дайын болып, ішіп-жеу күйіне жету. 2. ауыс. Шыңдалып шынығу.

ҚАЙНАП-ПІСУ Қайнап-піс етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙНАР зат. 1. Судың шымырлап шығып жататын жері, бұлақтың басы, бастау. 2. ауыс. Молишылық қоры, береке көзі.

Қайнар бұлақ [көз]. а) Жерден, тастың түбінен шымырлап шығатын су; бастау, қайнар. ә) Сарқылмас байлық, таусылмас қор; нәр алар жер, көз.

ҚАЙНАРДАЙ сын. 1. Қайнар сияқты; мөлдір, тұнық. 2. ауыс. Түпсіз терең.

ҚАЙНАРЛЫ сын. Сулы, қайнар бұлағы бар.

ҚАЙНАС = ет. Бірігіп тұтасу, сіресіп қатып қалу.

ҚАЙНАТ = ет. Суды бұрқылдағанға дейін қатты ысыту, шайға су дайындау.

Қайнатқан құрт. Жинаған іркітті қайнатып, сорғытып, келтірген құрт.

ҚАЙНАТҚЫЗ = ет. Суды қайнаттыру.

ҚАЙНАТҚЫШ зат. Су қайнататын аспап.

ҚАЙНАТПА¹ зат. Жемдік, дәрілік заттың қайнатқаннан кейінгі нәрі, маңызы.

Қайнатпа құрт. Сүзбені қайнатып істеген құрт.

ҚАЙНАТПА² зат. Жеміс-жидектен қайнатып жасалған тәтті тағам; тосап.

ҚАЙНАТТЫР = ет. Сұйық затты (су, сүт т.б.) бұрқылдап қайнағанша отқа қойып ысыттыру, шай қойдыру.

ҚАЙНАТТЫРУ Қайнаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙНАТУ Қайнат етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙНАТУШЫ зат. Бауқататын, қайнататын адам.

ҚАЙНАТЫЛ = ет. 1. Шай қойылу. 2. Отқа қойылып, сүтке не суға т.б. пісірілу.

ҚАЙНАТЫЛУ Қайнатыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙНАТЫМДАЙ сын. Шайдың бір салымдай мөлшері.

ҚАЙНАТЫНДЫ зат. 1. Қайнатқан нәрсінің маңызы, шыққан сұйықтық. 2. Бір қайнатып тұндырып қойған сұйықтық.

ҚАЙНАУ Қайна етістігінің қимыл атауы. 1. Отқа қойылаан судың немесе басқа да сұйық заттардың бұрқылдап-сарқылдауы. 2. Балқу, еру, қорытылу. 3. ауыс. Шырғу, ширау.

ҚАЙНАУЛЫ сын. Қайнаған, даяр тұрған. **ҚАЙНЫ** зат. этн. Қайын жұрт жағының

ерлі-зайыптылардан жасы кіші ер адамдарының жездесі мен жеңдесіне туыстық қатысы.

ҚАЙНЫЛЫҚ зат. этн. Қайының жеңе мен жездеге жасайтын өзіл-оспақ ойыны.

ҚАЙПАҚ сын. жерг. Қаймығып именгіш, жалтақ.

ҚАЙПАҚТА = ет. Тайсалып жасқану, жалтақтау, қинақтау.

ҚАЙПАҢ сын. сөйл. **Қайпақ.**

ҚАЙПАҢДА = ет. **Қайпақта.**

ҚАЙПАҢДАУ Қайпаңда етістігінің қимыл атауы; жасқану, қайпақтау.

ҚАЙРА зат. зool. Солтүстік теңіз аралдарындағы жағалауларда мекендейтін теңіз қуысы.

ҚАЙРА = ет. 1. Кескіш заттың жүзін еген, өткір ету. 2. ауыс. Қуат беру, жігерлендіру.

3. ауыс. Қолтыққа дым бұрку, айдап салу, өшіктіру.

Қайрап салды. Біреуді-біреуге айдап салды, шағыстырды. **Қайрауы жеткен.** а) Бабына келіп өткірілген. ә) Шыңдалып бабына келген.

ҚАЙРАҒЫШТА = ет. 1. Өткірлеу үшін қайта-қайта еееі түсу. 2. ауыс. Қайта-қайта жігерлендіріп, құш-қуат беру.

ҚАЙРАҒЫШТАУ Қайрағышта етістігінің қимыл атауы; егелеу.

ҚАЙРАҚ зат. 1. Құрал-сайманның жүзін өткірлеу үшін арнайы дайындалған сопақша тас, білеу. 2. ауыс. Намысын оятушы, жігерлендіруші.

Қайрақ болды. зат. Намысына тиді, қайрады.

ҚАЙРАҚТАЙ сын. 1. Жұп-жұқа келген, жұқалтым. 2. Қатқыл, мығым, шымыр.

ҚАЙРАҚТАН = ет. Қатпар-қатпар болып қатталу.

ҚАЙРАҚТАС зат. Жұқалау кеген, кішігірім жалтақ тас.

ҚАЙРАҚТЫҚ сын. Қайрақ боларлық, қайраққа жарарлық.

ҚАЙРАҚША зат. Төрт қырлы, үш қырлы немесе доңгелек қималы ажарлағыш немесе жонғыш сопақтау тас.

ҚАЙРАҚШЫ зат. Кескіш құралды өткірлеп, қайраушы адам.

ҚАЙРАҚШЫЛЫҚ зат. Қайраушы болып жұмыс істеушілік.

ҚАЙРАЛ = ет. 1. Өткірлену, егелу, пісіп-жетілу, бабына келу, шыңдалу. 2. ауыс. Жігерлену.

ҚАЙРАЛУ Қайрал етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙРАН¹ зат. 1. Сеп, көмек, жәрдем. 2. Әл-дәрмен, қауқар.

ҚАЙРАН² [ар. حیران] од. 1. Бір нәрсеге өкінгенде, күйінгенде айтылатын әттен, шіркін, есіл деген мағынадағы көңіл-күйді білдіретін сөз.

2. Сағыну, аңсау мәніндегі көңіл-күйді білдіретін сөз.

ҚАЙРАН³ ұст. Дал, аң-таң.

Қайран болды. Қатты таңданып, таңғалды.

Қайран заман-ай! эхспр. Қандай кез, дәуір еді мағынасында өкіну, қымау сезімін білдіреді.

Қайран қалды. Дал болды, таңырқады, таңғалды, таң-тамаша болды, сүйсінді.

ҚАЙРАНСЫЗДЫҚ зат. Әлсіздік, дәрменсіздік.

ҚАЙРАН зат. Өзеннің, көлдің және теңіздің жайнауыт таяз жері.

Қайраңға отырды. Қиын-қыстау жағдайға душар болды.

ҚАЙРАНДА = ет. 1. Судың тайыз жеріне кезігіп, жүзе алмай қалу. 2. ауыс. Қиындыққа душар болып, ошарылу. 3. ауыс. Шыға алмай қалу, шектелу, тосылу.

ҚАЙРАНДАТ = ет. Қиындыққа душар ету, малтықтыру, тосылдыру.

ҚАЙРАНДАТУ Қайраңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙРАНДАУ¹ Қайраңда етістігінің қимыл атауы. 1. Судың тайыз жеріне кезігіп, жүзе алмай қалу. 2. Тосылу, кедейгіге қиырау.

ҚАЙРАНДАУ² сын. Жайдақ келген, тайыздау.

ҚАЙРАНДЫ сын. Қайраңы бар, қайраңы көп.

ҚАЙРАС = ет. Кескіш заттардың (тышақ, балта т.б.) жүзін бірлесіп егу, өткірлесу.

ҚАЙРАСУ Қайрас етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙРАТ = ет. Өткірлету, жүзін егету.

ҚАЙРАТ зат. Құш-қуат, қажыр, жігер.

Қайрат берді. Құш-қуат қосты, жігерлендірді, дем берді. **Қайрат жинады [шақырды].** Әлденді, бойына құш-қуат жинады. **Қайрат кернеді.** Күшейді, құш-қуаты артты. **Қайрат көрсетті.** Құш-жігерін салды, қажырлылық істеді, құш көрсетті, қарсылық білдірді. **Қайратқа мінді.** Қаһарланды, құш-жігер жинап, айбар көрсетуге бекінді. **Қайрат қылды.** а) Қажырлы еңбек етті. ә) Еңсесін көтерді. б) Құш-қуат, қажыр, жігер.

Қайрат шақырды. Жігерленді, қайраттанды. **Қайраты асты.** а) Қуат жинады, бойына құш бітті. ә) Құш-қуаты тасыды, артты. **Қайраты кернеді.** Құш-қуаты тасыды. **Қайраты қажыды.** Құш-қуаты келіді, шаршады, қартайды. **Қайраты қайтты [қашты].** Құш-қуаты кетті, әлсіреді. **Қайраты қара тастай.** Құшті, орасан, жойқын. **Қайраты қаулады.** Құш-қуаты артты. **Қайратына мас болды.** Құшіне сенді. **Қайратын бойына жиды.** Белін бекем буынды, қайраттанды. **Қайратын жаныды.** Ерлікке шақырды, жігерлендірді. **Қайратын қайрады.** Қайраттанды, өзіне-өзі құш берді. **Қайраты селге кетті.** Босқа өңре болды.

ҚАЙРАТ-ЖІГЕР зат. Бойдағы ынтасы, құш-қуат.

ҚАЙРАТКЕР зат. Қоғамдық қызметке, қоғамның қандай да бір саласына белсене қатысып, үлкен беделге ие болған тұлға.

ҚАЙРАТКЕРЛІК зат. Қоғам мүддесіне аянбай еңбек, қызмет етушілік.

ҚАЙРАТ-КҮШ зат. Қуат, құш-жігер.

ҚАЙРАТСЫЗ сын. Құш-қуаты нашар, әлсіз, қауқарсыз.

ҚАЙРАТСЫЗДЫҚ сын. Құш-қуатсыздық, әлсіздік, қауқарсыздық, бостық.

ҚАЙРАТТАН = ет. Құш жыып, қуаттану, жігерлену.

ҚАЙРАТТАНДЫР = ет. Құш, қуат беру, дем беру, жігерлендіру.

ҚАЙРАТТАНДЫРУ Қайраттандыр етістігінің қимыл атауы; құш, қуат беру.

ҚАЙРАТТАНУ Қайраттан етістігінің қимыл атауы; құш-қуатқа ие болу, жігерлену.

ҚАЙРАТТЫ сын. 1. Құш-қуаты мол, мықты, қажырлы, әлеуетті. 2. ауыс. Жұмсақ емес, қатқыл, қатты. 3. ауыс. Еркінен айыратын, өз ықпалына бағындыратын әсерлі, құшті.

ҚАЙРАТТЫЛЫҚ зат. Құш-қуаты молдық, мығымдылық, қажырлылық, мықтылық.

ҚАЙРАТТЫР = ет. 1. Біреуге қайратын, өткірлетіп алу. 2. ауыс. Жігерлендіру, құш беру.

ҚАЙРАТТЫСУ = ет. Мықтысыну, құшті болып көрінуге тырысу.

ҚАЙРАТУ Қайрат етістігінің қимыл атауы; өткірлету, егету.

ҚАЙРАУ Қайра етістігінің қимыл атауы. 1. Өткірлеу, жүзін егу. 2. ауыс. жағымды. Қуат беру, жігерлендіру, демей. 3. жағымсыз. Айдап салу, қолтыққа дым бұрку.

Қайрауы жеткен. Бабына келген, шың-далған.

ҚАЙРАУЛЫ сын. Қайралын даяр тұрған, қайралған.

ҚАЙРАУСЫЗ сын. Қайралмаған, өткірленбеген.

ҚАЙРАУШЫ зат. Қайрақ, егеумен құралдың жүзін өткірлейтін кісі.

ҚАЙРАУЫҚ зат. Әуез аспабы.

ҚАЙРЕТ-ҚАЙРЕТ од. этн. Шағылыстыру кезінде бураны інгенге шөгеру үшін айтылатын сөз.

ҚАЙРИЯТ [ар. حیریات] зат. көне. Жақсылық, жәрдем берушілік, қолдаушылық.

ҚАЙРЫЛ = ет. 1. Бұрылу. 2. Қайта айналып келу, соғу.

ҚАЙРЫМСЫЗ сын. сөйл. **Қайырымсыз** (мейірімсіз, қатал, қайырымсыз жоқ).

ҚАЙСАҚТА = ет. жерг. *Именіп бата алмау, тайсақтау.*

ҚАЙСАҚТАУ *Қайсақта етістігінің қимыл атауы; именіп бата алмау, тайсақтау.*

ҚАЙСАҢ е.л. *Қайқаң, бұлт еткен қимылды бейнелейтін сөз.*

ҚАЙСАҢ: *қайсаң қақты. Шыдамады, бұлт етіп айнып шықты.*

ҚАЙСАНДА = ет. *Қисаңдау.*

ҚАЙСАНДАТ = ет. *Қайсаң-қайсаң еткізу, қайқандату.*

ҚАЙСАНДАУ *Қайсаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙСАР¹ [ар. *قيصر*] сын. 1. Алған бетінен қайтпайтын өжет, батыл. 2. Тайсалмайтын бірбет, табанды.

Қайсар мінез. *Алған бетінен қайтпайтын, бірбет мінез.*

ҚАЙСАР² зат. ескі кіт. *Патша, император, цезарь.*

ҚАЙСАРЛАН = ет. *Тайсалмай батылдану, өжеттену.*

ҚАЙСАРЛАНДЫР = ет. 1. *Өжеттендіру.*

2. а.у.ыс. *Асқақтату, шарықтату.*

ҚАЙСАРЛАНДЫРУ *Қайсарландыр етістігінің қимыл атауы; өжеттендіру.*

ҚАЙСАРЛАНУ *Қайсарлан етістігінің қимыл атауы; өжеттену, табандылық көрсету.*

ҚАЙСАРЛАУ сын. *Тайынбайтын, батылдау, өжеттеу.*

ҚАЙСАРЛЫ сын. сөйл. **Қайсар.**

ҚАЙСАРЛЫҚ зат. *Қайтпас батылдык, табандылық, өжеттік.*

ҚАЙСАРЫС = ет. *Алған бетінен қайтпау, қасарысу.*

ҚАЙСЫ есім. *Саралап білу мақсатымен айтылатын сұрау сөз.*

ҚАЙСЫБІР есім. 1. *Бәрі емес, кейбір.*

2. *Қайсысы, кейбірі.* 3. *Қандай да бір, қандай.*

Қайсыбірін айтайын. сөйл. *Бәрін айтып жататындай емес; несің айта берейін.*

ҚАЙСЫБІРДЕ үст. *Оқта-текте, кейде.*

ҚАЙСЫБІРЕУ есім. *Кей, кейбіреу, қайбіреу.*

ҚАЙТ¹ = ет. 1. *Шыққан орнына оралу, қайыра келу.*

2. *Өткір заттың өтпей қалуы, жүзіннің мұқалуы.* 3. а.у.ыс. *Әуелі пікірінен өзгеру, таюу.*

4. *Бұрынғы қалыптан төмендеу, бәсеңдеу, кему.*

5. а.у.ыс. *Дүние салу, өлу.*

Қайтар жолы кесілді. *Қайрылмастай болып бір-бірімен қатынасын мүлдем үзді. Қайт болмады жерг. Айтылған сөзді екі етпеді, айтқаны орындалды. Қайтқан [қалған] көңіл – шыққан жан. Қатты реңжу, біреуден көңілі қалу. Қайтқан күстай. Қайтқан құстар сияқты. Қайтқан малдың қайыры бар. Біреуге берген, кеткен нәрсенің қандай да бір себеппен өзіне қайтып келгенінде айтылатын сөз. Қайтқан судай. Азғын судың азайып, деңгейінің төмендегені сияқты. Қайтқан тырнадай. Қайтқан тырналар сияқты бірінің артынан бірі шұбалып, тізіліп. Қайт қылмады [болмады]. Айтқанын екі етпей орындады.*

ҚАЙТ² = ет. *Қалай ету, не істеу, не қылу.*

Қайткен күнде. *Қалай еткенде де, не қылғанда да. Қайткен күнде де. Қайтсе де, қалай да, сөзсіз.*

ҚАЙТА үст. 1. *Тағы да, қайтадан, қайыра.*

2. *Әуелгі істен басқаша, соған керісінше.*

Қайта айдау. *Сұйықтықты (судың, мұнайдың т.б.) қыздыру арқылы құрамын ажыратып тазарту, сізуді. Қайта айналтты. Кері оралтты, қайтарды. Қайта қарау. кіт. Белгілі бір заң, жоба т.с.с. жетілдіру, нақтылау, жөндеу мақсатында құзырлы органдардың осы құжаттармен қайта айналысуы. Қайта оралмайды. Қайырылмайды, қайталанбайды. Қайта өрлеу дәуірі. Еуропа елдерінің мәдениет тарихында антикалық дәуірдің гуманистік көзқарастары менсiлудық идеяларын қайта оралуымен сипатталатын мәдени кезең (14 ғ. ортасы мен 16 ғасырдың аяғы). Қайта келді. Кері оралды. Қайта құру. а) саяси. Қоғамдық, экономикалық*

жүйені басқаша құймадастыру. ә) саяси. тар. 20 ғ-дың 80 жылдарында КСРО-дағы әміршілдік жүйені саяси-экономикалық жүйедегі тоқырауды реформалау үшін пайда болған саяси экономикалық атау. Қайта күйсеу. а.у.ыс. Айнып қалу.

ҚАЙТАДАН үст. *Екінші рет, қайыра; жаңадан.*

ҚАЙТАКРИСТАЛДАНУ зат. машина жасау. 1. *Бастапқы деформацияланған фазалар түйіршіктерінен жетілген құрылымы бар үлкен бұрышты шекарамен қоршалған түйіршіктердің пайда болуы және өсуі.* 2. *Деформацияланған металлда немесе қорытпада жаңа түйіршіктердің пайда болуы және өсуі немесе тек сол фазаның басқа түйіршіктерінің өсуі арқылы құрылымдық жетілудің артуы және деформацияға дейінгі қасиеттердің қалпына келу процесі.*

ҚАЙТА-ҚАЙТА үст. *Әлсін-әлсін, жиі, дамыл-дамыл.*

ҚАЙТАЛА = ет. 1. *Тағы да, қайтадан айту.* 2. *Белгілі бір әрекетті екінші рет жасау.* 3. *Еске түсіру, пысықтау.* 4. *Әуелгі сырқатпен қайта ауырып қалу.*

ҚАЙТАЛАҒЫШ сын. *Бірнеше рет қайталайтын.*

ҚАЙТАЛАҚТА = ет. *Тағы да қайталану.*

ҚАЙТАЛАҚТАУ *Қайталақта етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙТАЛАМА¹ сын. 1. *Екінші рет, қайта болатын.* 2. *Бұрын пайдаланылған, қайта өңдеуге жататын.*

Қайталама сүзек. мед. <лат. typhus recurrens> *Ауру қоздырғышы ирек пішінді спирохета бактериялары болып табылатын, жедел басталатын жұқпалы ауру.*

ҚАЙТАЛАМА² зат. жаңа. *Балама, альтернатива.*

ҚАЙТАЛАМАЛЫ сын. *Бірнеше рет қайталанатын.*

ҚАЙТАЛАН = ет. 1. *Қайта оралу, қайта соғу.*

2. *Қайта айтылу.*

Қайталанып тұру. *Белгілі бір әрекеттің тұрақты түрде қайталануы.*

ҚАЙТАЛАНБАС сын. *Қайталанбайтын, сирек шырасатын.*

ҚАЙТАЛАНҒЫШТЫҚ зат. хим. *Белгілі бір әдістеме бойынша бірдей жағдайда қойылған эксперимент қорытындыларының жуық дәрежесін сипаттайтын түсінік.*

ҚАЙТАЛАҢАУ *Қайталан етістігінің қимыл атауы.* 1. *Қайта оралу, қайта соғу.* 2. *Тағы да қолданылу.*

ҚАЙТАЛАНЫЛ = ет. **Қайталан.**

ҚАЙТАЛАТ = ет. *Іс-әрекетті қайта орындату; қайта айтқызу.*

ҚАЙТАЛАТҚЫЗ = ет. *Істі, әрекетті қайта жасатқызу.*

ҚАЙТАЛАТҚЫЗУ *Қайтала т қыз етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙТАЛАТТЫР = ет. **Қайтала т қызу.**

ҚАЙТАЛАТТЫРУ *Қайтала т тыр етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙТАЛАТУ *Қайтала т етістігінің қимыл атауы.* 1. *Белгілі бір әрекетті екінші рет жасау.*

2. *Қайта айту.*

ҚАЙТАЛАУШЫЛЫҚ зат. *Екінші рет істеушілік, сол күйінде қайыра іске асырушылық.*

ҚАЙТАЛАУЫШ зат. инф. *Мәліметтерді жеткізу желісінде сигналды әлсіреп өшуін болдырмау үшін оны үстемелеп қайта күшейтіп әрі қарай жеткізетін құрылғы.*

ҚАЙТАӨНДІРГІШ зат. физ. *Байланыс жолындағы сандық сигнал тізбегінің пішінін, амплитудасын, уақыттық сипаттамаларын қалпына келтіруге арналған құрылғы.*

ҚАЙТАР = ет. 1. *Кейін, кері қайыру.* 2. *Бір істі қайталап істеу.* 3. *Айтылған сөзді бірнеше рет айту.*

Қайтар жолды кесу. *Бір шешімге келмей қайтпайтындай болып бекіну.*

ҚАЙТАРА үст. *Қайта, қайыра.*

ҚАЙТАР-ҚАЙТПАС үст. *Қайтпай жатып, қайту-қайтпауы белгісіз.*

ҚАЙТАРМА сын. 1. *Қайта соғатын, қайталанатын.* 2. *Қайтарып қоюға болатын, қайтарылатын.* 3. *Қайталап айтылатын өлең шумағы; қайырымсыз.*

ҚАЙТАРТ = ет. *Қайтарып бергізу.*

ҚАЙТАРТҚЫЗ = ет. *Қайтаруға мәжбүрлеу, қайтартып бергізу.*

ҚАЙТАРТҚЫЗУ *Қайтартқыз етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙТАРУ *Қайтар етістігінің қимыл атауы.*

1. *Қарсы сөз айту.* 2. *Кері қайыру, тоқтату, бөгеу.*

ҚАЙТАРУЛЫ сын. *Қайтарылған.*

ҚАЙТАРУСЫЗ сын. *Қайтарылмаған.*

ҚАЙТАРУШЫ зат. *Қайтаратын адам.*

ҚАЙТАРУЛЫ = ет. 1. *Іесіне қайтып берілу.*

2. *Еліне жіберілу.* 3. а.у.ыс. *Орны толтырылу, ақысы өтеу.*

ҚАЙТАРЫЛУ *Қайтарыл етістігінің қимыл атауы; қайтып берілу.*

ҚАЙТАРЫМ зат. *Қайта алынған өнім. // Қайта алынатын, қайтару жасалатын.*

ҚАЙТАРЫМДАУ зат. хим. *Процесті өткізуге қажет, бірақ әлі жұмыс салмаған материалдарды немесе энергияны қайтадан сол процесте қолдану үшін қайтару.*

ҚАЙТАРЫМДЫЛЫҚ зат. экон. *Қайтарым болу мүмкіндігі.*

ҚАЙТАРЫМСЫЗ сын. *Қайтпайтын, қайтымы жоқ.*

ҚАЙТАРЫҢҚЫРА = ет. *Кері қайтара түсу, бұрыңқырау, бөзеңкіреу.*

ҚАЙТАРЫС = ет. *Бірге қайтару, қайтарып берісу.*

ҚАЙТАРЫСУ *Қайтарыс етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙТАШАҚ сын. *көне. Қайтатын.*

ҚАЙТЕЙІН есім. *Не істейін, не амал қыламын.*

ҚАЙТКЕНДЕ үст. *Қалай еткенмен де.*

ҚАЙТКЕНМЕН үст. *Қалай еткенмен де, қалай да.*

ҚАЙТ-ҚАЙТТА = ет. *Қайт-қайт деп қатты дауыстау, тепсеж жасқау.*

ҚАЙТ-ҚАЙТТАУ *Қайт-қайтта етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙТҚЫЗ = ет. *Қайтуға мәжбүрлеу, қайтару.*

ҚАЙТҚЫШ сын. *Қайта беретін; қайтып кеткіш.*

ҚАЙТҚЫШТА = ет. *Қайталап келе беру, қайта-қайта оралу.*

ҚАЙТҚЫШТАУ¹ *Қайтқышта етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙТҚЫШТАУ² сын. *Қайта бергіштеу, оралғыштау.*

ҚАЙТПАС¹ сын. 1. *Қайта оралмайтын, келмейтін.* 2. а.у.ыс. *Өте қауіпті, қатерлі.*

Қайтпас сапар. *Өлім, қаза.*

ҚАЙТПАС² сын. 1. *Алған беттен қайтпайтын, қайсар.* 2. *Өткір.*

ҚАЙТПАСТЫҚ зат. *Алған бетінен қайтпаушылық.*

ҚАЙТТА = ет. жерг. *Құйттеу, өз-өзімен әуре болу.*

ҚАЙТУ¹ *Қайт етістігінің қимыл атауы.*

1. *Кері оралу.* 2. *Өтпей қалу, мұқалу.* 3. *Кему, азаю.*

ҚАЙТУ² есім. *«Қалай ету» деген күрделі сөздің қысқарған түрі.*

ҚАЙТУСЫЗ сын. *Қайтуы жоқ, бірбеткей.*

ҚАЙТУШЫ зат. *Қайтып кетуші, қайта оралушы.*

ҚАЙТЫЛ = ет. *Кері қайту, қайтарылу.*

ҚАЙТЫМ зат. 1. *Ашуланғанда сабасына түсуге, райынан қайтуға байланысты мінез ерекшелігі.* 2. *Қайтарым, өтем.*

ҚАЙТЫМДЫ сын. *Тез қайтатын; басылуды оңай.*

ҚАЙТЫМДЫЛЫҚ зат. *Қайтымы тездік, кек сақтамаушылық.*

ҚАЙТЫМСЫЗ сын. *Қайтымы жоқ, қайтарымысыз.*

Қайтымысыз индикаторлар. хим. *Зерттелетін ортаның әсерінен қайтымысыз химиялық өзгеріске ұшырайтын индикаторлар.*

ҚАЙТЫП үст. *Қайта, қайтадан, тағы.*

ҚАЙТЫС: қайтыс болды. *Дүние салды, көз жұмды (адамға қатысты), өлді.*

ҚАЙТЫС= ет. 1. Кері оралысу. 2. Алған бетінен қайтысу, сабасына түсісу.

ҚАЙТП есім. *Қалай етіп, қалайша.*

ҚАЙУАН зат. 1. зоол. *Айуан. Жан-жануарлар.* 2. ауыс. *Жыртқыш, сүм, зұлтым.*

ҚАЙУАНА сын. сөйл. *Қайдағы біреу, бөгде, жат.*

ҚАЙУАНАТ зат. *Айуанат.*

ҚАЙУАНША үст. *Айуанша, малша.*

ҚАЙШЫ¹ зат. *Әртүрлі нәрселерді кесу, қию үшін жүздерін қарама-қарсы бекіткен металл құрал.*

Қайшы құлақ. *Қиықша келіп, тік біткен құлақ.*

ҚАЙШЫ² сын. *Бір-біріне қарама-қарсы, керегезар, үйлеспейтін.*

Қайшы келді. *Бір-біріне қарама-қарсы болды; сәйкес болмады. Қайшы құлақ жылқы. Жүргенде сүйрік біткен екі құлағын қайшылап жүретін жылқы. Қайшы пікір. Дәлелдері қарама-қарсы ой, тұжырым.*

ҚАЙШЫДАЙ сын. *Қайшы сияқты өткір.*

ҚАЙШЫЛА= ет. 1. Қайшымен кескілеу.

2. *Айқаса түсу, тілгілеу.* 3. *Саусақтарын кіріктіру, айқастыру.* 4. *Қасын керу, қозғау.* 5. *Жарықтың жоғары-төмен, оңды-солды құбылып түсуі.*

ҚАЙШЫЛАН= ет. 1. *Құлағы айқасу.*

2. *Қиылысу, айқасу.*

ҚАЙШЫЛАНДЫР= ет. *Қайшы сияқты айқастыру.*

ҚАЙШЫЛАНТ= ет. *Қайшы сияқты айқастыру.*

ҚАЙШЫЛАП-ҚАЙШЫЛАП= ет. *Ерсіл-қарсылы, қозап-қозап.*

ҚАЙШЫЛАС сын. *Қарама-қарсы; қайшы.*

ҚАЙШЫЛАС= ет. 1. *Арлы-берлі, ерсілі-қарсылы қозғалу.* 2. *ауыс. Қарама-қарсы келу, керісінше айту.*

ҚАЙШЫЛАСТЫР= ет. *Қайшы сияқты айқастыру.*

ҚАЙШЫЛАТ= ет. *Арлы-берлі, ерсілі-қарсылы қозғалту.*

ҚАЙШЫЛАУ¹ сын. *Қарама-қарсылау, керегезарлау.*

ҚАЙШЫЛАУ² *Қайшыла етістігінің қимыл атауы; арлы-берлі қозғалу.*

ҚАЙШЫЛЫҚ зат. 1. *Қарама-қарсылық, бітімспеушілік, шиеленіс.* 2. *филос. Қарама-қарсы екі жақтың, бір зат не құбылыстың екі қарама-қарсы сипатының күресі мен тұтастығынан тұратын дамудың қайнар көзі ретіндегі объективті құбылыс.*

ҚАЙШЫЛЫҚСЫЗ сын. *Қайшылығы жоқ.*

ҚАЙШЫЛЫҚСЫЗДЫҚ сын. *филос. Қайшылығы жоқтық.*

ҚАЙШЫЛЫҚТЫ сын. *Қайшылығы бар, қайшылығы жетерлік, қайшы келетін.*

Қайшылықты норма. заң. *Екі құқықтық тәртіп арасындағы қайшылықты шешетін норма.*

ҚАЙЫ¹= ет. *Астыңғы жіптің ілмегінен үстіңгі жіпті өткізіп тігу.*

Қайы тігу. колонер. *Әрі беріктік, әрі әдемілік үшін қолданылатын, астыңғы жіптің ілмегінен үстіңгі жіпті өткізіп тігу әдісі [Тігістің бет жағы тігін машинасының тігісі тәрізді тізіліп түседі].*

ҚАЙЫ²= ет. *Келеге түсу, ұрықтау.*

ҚАЙЫ³= ет. *Мойындау, сөзін тыңдау, қо.*

ҚАЙЫБЕРГЕН зат. сөйл. *Дін ұғымына шағыйп болған, жасырын жүрген достар, гашиқтар, жәрдемшілер.*

ҚАЙЫЗ¹ зат. *Теңіз бен көлдердің сулары шайып, құмды батпаққа айналған жаға, жиек.*

ҚАЙЫЗ² зат. *Жамандық, қиыншылық.*

ҚАЙЫЗҒАҚ зат. *Шап түбінде, малдың терілерінде болатын жұқа қабыршақ, ақтаңдақ.*

Қайызғақ бас. *Басынан қайызғақ кетпейтін, қайызғағы арғымайтын (адам).*

ҚАЙЫЗҒАҚТА= ет. *жерг. Сірнелеу, ұстау.*

ҚАЙЫЗҒАҚТАН= ет. 1. *Қайызғақ түсу, қайызғақ басу.* 2. *Қабыршақтанып жарылу, ақтаңдақтау.*

ҚАЙЫЗҒАҚТАНУ *Қайызғақтан етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙЫЗҒАҚШӨП зат. өс. <лат. stachys> *Шалабұта (ерінгүлділер тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптесін өсімдік).*

ҚАЙЫЗДА= ет. *Қайық не кемеңіз таяз жерге тап болып жүре алмауы, қайырлау.*

ҚАЙЫЗДАУ *Қайызда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙЫЗДАН= ет. *Қайызғақтан (жарылу).*

ҚАЙЫҚ зат. *Суда жүзу үшін жасалған, қос ескекті, сүйір тұмсықты астауша, су көлігі.*

Қайығы желге өрледі. *Бағы жанды, дегені болды. Қайық салу. Қайықпен жүзу.*

ҚАЙЫҚ-ПАЙЫҚ зат. сөйл. *экспр. Менсінбеу, азынша мағынасындағы қайық сияқты бірдеме дер дегенді білдіретін сөз.*

ҚАЙЫҚСЫЗ сын. *Қайығы жоқ күйде.*

ҚАЙЫҚТАЙ сын. *Қайық сияқты, қайыққа ұқсас.*

Қайықтай жүзді. *Емін-еркін көсілді, есілді деген мағынада. Қайықтай қалқыды. Қозғалысы білінбей жүрді, сырғып жөылжыды, қимылы қайықтың қозғалысына ұқсады.*

ҚАЙЫҚША¹ зат. *Шағын қайық.*

ҚАЙЫҚША² үст. *Қайық тәрізді, қайыққа ұқсас.*

ҚАЙЫҚША³ зат. бот. *Бұршақ тұқымдасына жататын өсімдіктердің бес күлтесінің төменгі жағында орналасқан екеуі бір-бірімен жиегінен кірісе тұтасып, пішіні қайыққа ұқсаған нүктесі.*

Қайықша томағаншөп. өс. <лат. scutellaria pavicularis> *Ерінгүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шалабұта.*

ҚАЙЫҚШЫ зат. *Қайық есуші, қайық есуші кәсіп етуші.*

Қайықшыдай сын. *Қайықшыға ұқсас, қайықшы сияқты.*

ҚАЙЫЛ сын. *Риза, дайын, көндіккен. // Үгіт, насихат.*

Қайыл болды. *Риза болды, тәнті болды.*

ҚАЙЫМ¹ зат. әдеб. **Қайым өлең.**

Қайым айтыс. *Той-жылында екі не одан да көп адамның алма-көзек айтысуы, өлеңмен қақтығысуы.*

Қайым өлең. әдеб. *Бірден ойдан шығарып айтылатын ұйқасты өлең, қара өлеңнің бір түрі; ә)* *Айтысушыларға төрт жол өлеңі алғашқы екі жолы ортақ болып келетін өлең түрі.*

ҚАЙЫМ²: *қайым заман орнатты. Азап шектіді, қорлық көрсетті, қара түңке күн кешірді.*

ҚАЙЫМ³ зат. *Кесек, қима.*

ҚАЙЫМ⁴ сын. *жерг. Лайықты, сай. // Рет, ыңғай.*

Қайым болу. *Бейім болу мағынасында.*

ҚАЙЫМ⁵ [ар. قائم] сын. *Мықты.*

ҚАЙЫМ⁶: *қайымынан келтірді. Орайын, ретін, ыңғайын келтірді.*

ҚАЙЫМАЛ сын. *түйе шар. Қайып кеткен (інген), бұраға қосылған (ешат түйе).*

ҚАЙЫМАЛША зат. *Тұмса түйе, қайымал тұмса.*

ҚАЙЫМАЛЫ зат. *Боталай алатын інгеннің жалты атауы.*

ҚАЙЫМДА= ет. *жерг. Кезену, ыңғайлау, қамдау.*

ҚАЙЫМДАЛ= ет. *Жарысу, қарсы шығу, тайталасу.*

ҚАЙЫМДАЛУ *Қайымдал етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙЫМДАН= ет. *Кезену, бір іске дайындау, сайлау, ыңғайлау.*

ҚАЙЫМДАС= ет. 1. *Қайшыласу, қарама-қарсы қозғалысу.* 2. *Шекісу, айтысу, сөз таластыру, тайталасу.* 3. *Шиеленісу, бір-біріне қарама-қарсы келісу.*

ҚАЙЫМДАСҚЫШ сын. *Қақтығып-соқтығып жүретін, тұртпекшіл.*

ҚАЙЫМДАСУ *Қайымдас етістігінің қимыл атауы; айтысу, сөз таластыру, тайталасу.*

ҚАЙЫМДАУ *Қайымда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЙЫМДЫ сын. *жерг. Лайықты, сай.*

ҚАЙЫМ-ҚАЛЖЫҢ зат. *Қызықты сөзталас, әзілді айтыс, әзіл-оспақ.*

ҚАЙЫМ-КАТЕ зат. *Қайшылық, мін.*

ҚАЙЫМНАН үст. *Кенеттен, күтпеген жерден.*

ҚАЙЫН зат. этн. *Қыз алып, қыз берген екі елдің күйеу мен келіне қатысты туыстығын білдіретін сөз.*

Қайын аға. сөйл. *Қайнаға. Қайын ата. а) Күйеуінің әкесі (қалыңдыққа қатысты). ә) Әйелінің әкесі (күйеуге қатысты). Қайын бике.*

этно. *Ер адамның әйелінің және келіншектің күйеуінің әкесі. Қайын ене.* этн. *Күйеуіне қатысты әйелдің және әйелге қатысты күйеудің шешесі. Қайын жұрт.* этн. *Күйеу үшін қалыңдықтың туған елі, қалыңдық үшін күйеудің туған елі. Қайын жұрты бар ма?* сөйл. эвф.

Үйленген бе немесе тұрмыс құрған ба деген мағынадағы сұрақ. Қайын сіңлі. этн. *Күйеудің қарындастарының әйеліне туыстық қатынасы. Қайын іні. Ерлі-зайыптылардың бір-біріне қатысты өздерінен кіші ұл бауырлары.*

ҚАЙЫНДА= ет. *Қайын жұртына бару, аралау.*

ҚАЙЫНДАЛЫ сын. сөйл. *Қайынды.*

ҚАЙЫНДАТ= ет. *Қайындау, қайын жұртты аралату.*

ҚАЙЫНДАТУ *Қайында етістігінің қимыл атауы; қайын жұртты аралату.*

ҚАЙЫНДЫ сын. *Қайыны бар.*

ҚАЙЫНДЫҚ зат. *Қайын болғандық; қайын інілік.*

ҚАЙЫНҚАПТАЛ сын. *Жұмыр жонды, тығыршықтай.*

ҚАЙЫНСАҚ сын. сөйл. *Қайыншыл.*

ҚАЙЫНШЫЛ сын. *Қайын жұртына бүйрегі бұрып тұрғыш, қайын жұртқа бара бергіш.*

ҚАЙЫНШЫЛА= ет. сөйл. *Қайында.*

ҚАЙЫҢ зат. өс. 1. *Ақ (қызы) қабықты, жүрекше жапырақты, бойлап өсетін ағаш.*

2. <лат. betula> *Қайың тұқымдасына жататын, жапырақ тастайтын бірікпелі ағаш және бұта.*

Қайың құрық. *Мал (жылқы) ұстау үшін қиына ілмек жетіп байланған, ұзын қайыңдан жасалған сырық.*

Қайың найза. этн. *Қайың сапты найза.*

Қайыңның безіндей. *Мығым, берік. Қайыңның безіндей. Мығым, берік. Қайыңның қабығындай.*

Қайыңның қабығы сияқты жұқа, жеңіл. Қайыңның тозындай. Мықты, қайыңның өсіп-жетілген қатты, төзімді, тұрмыста кәделік маңызы бар қабығы сияқты [Қайың тозымен беріктік әрі жеңілдік үшін ер қаптаған, ыдыс жасап, үй жапқан]. Қайың саңырауқұлағы. өс. Қайың немесе қайың аралас селдір ормандарда өсетін, басы жайпақ бұдыр, үстіңгі жағы ашық сүр, сарғыш немесе қара қоңыр, төменгі жағы ақ, өскен сайын сұрғылттана түсіп, сабағы сұрғылт-ақ түсті, қара қабыршақты келген саңырауқұлақтың түрі.

Қайың сауған ақ тышқан жылы. тар. *Ақтабан шұбырынды, Алқакөл сұлама, жұт болған жыл [Халық аштан қырылмас үшін қайыңның қабығын сорып, безін немесе діңізін шауып, шырынды ағыздып, жинап ішіп жан сақтаған]. Қайың сауған жұт. Ауырлығы мен ауыртыпашылығының қатты болғаны соншалық, елдің есінде талай гасыр ұмытылмай сақталып қалған жұт. [Малынан айырғылаң халық аштан қырылмас үшін қайың сауып, қайыңның қабығын сорып, безін немесе діңізін шауып, шырынды ағыздып, жинап*

ішін жан сақтаған]. **Қайың сауу.** Қайыңды кесіп, шырынын алу [Көктемде қайыңның бүрленген шағында қабыршық сызаттары арасынан шым-шымдап шығып тұратын шырынын алу үшін өткір пышақ, тескіш қуысқұлақ және шүмек тәрізді екі жағы тесік жілік қажет; қайыңның адам бойы жететін тұсын бала алақаньдай көлемде тереңдігі 3-4 елі тесіп оған шүмек жілікті қолбеу орналастырады, сол шүмек арқылы ыдысқа жиналады]. **Қайың таяқ.** Сүйеніп жүруге не мал айдауға арнап қайыңнан жасалған берік шағын таяқ. **Қайың тұқымдасы.** бот. <лат. betulaceae> Қосжарнақты ағаш немесе бұта түріндегі біріңгілі өсімдіктер тұқымдасы. **Қайың шырыны.** тамақ. Ежелгі сақтар заманынан бері белгілі қайыңнан алынатын сусын.

ҚАЙЫҢДАЙ сын. 1. Қайың сияқты берік, мықты. 2. Бұралған нәзік, тік денелі, сымбатты, ақ жүзді.

ҚАЙЫҢДЫ сын. Қайың аралас өскен, қайыңы бар.

ҚАЙЫҢҚҰЛАҚ зат. өс. Саңырауқұлақтың қайың арасында өсетін түрі.

ҚАЙЫҢ-ТЕРЕК зат. Қайың, терек аралас өскен.

ҚАЙЫҢТОЗ зат. биол. Қайың өркенінің беткі жұқа қабаты, жабыны.

ҚАЙЫҢШЫ зат. Қайың шабатын, қайыңнан шауып, бұйым жасайтын адам.

ҚАЙЫП¹ зат. сөйл. **Кәйіп.**

ҚАЙЫП² зат. сөйл. **Ғайып** (өмірде жоқ, қиял).

Қайып болды. сөйл. **Ғайып болды.**

ҚАЙЫП³ сын. Сүйсінушілік, рақат сезім, көңіл көтеру, көңілді күй.

ҚАЙЫПТАН үст. сөйл. **Ғайыптан** (жоқ жерден, күтпеген жерден, кенеттен).

ҚАЙЫР¹ зат. Өзен-көлдердің, теңіздердің таяз жері, батпақты, құмды жасалауы.

ҚАЙЫР² [ар. خیر] зат. Жақсылық, мейірім, ізгі іс-әрекет.

Қайыр берді. Садақа берді. Қайыр дұға. Жақсы дұға. **Қайыр кетті.** Мейірімі жоғалды; ізгі амал етеді, шапағаты тиеді деген үміт өшті. **Қайыр күтті.** Жақсылық тіледі, үміт етті. **Қайыр қылды.** Жақсылық істеді, шапағатын тиізді, ізгі амал жасады. **Қайыр сұрады.** Садақа жинады, біреуге алақан жайып, тиын-тебен берудің тіледі. **Қайыр тіледі.** Садақа жинады, сұрамсақтыққа салынды. **Қайыры бірге болсын.** тілек. Біреу қайыры болсын деп тілек айтқанда қуанышы, жақсылығы бөрімізде де ортақ болсын, ұзағынан сүйіндірсін деген мағынадағы қарсы тілек. **Қайыры жоқ.** Мейірін-шапағаты жоқ, рақымсыз. **Қайыры мол.** Қайырымды, жұртқа жанашыр. **Қайыры тиді.** Пайдасы, көмегі тиді.

ҚАЙЫР¹= ет. 1. Малдың бағытын бұру, қайтару. 2. Ұзын сырты килді не шалбардың балағын т.б. жоғары қарай көтеріп тұру. 3. Өткір не үшкір затты мұқатты, майыру. 4. Шашты кері қайырып тарау, жатқызу. 5. Мылтықты, тапаншаны т.б. атуға дайындау, сайлап қою. 6. Иесіне, алған адамына, жеріне, орнына тапсыру, қайтару. 7. Бір сөзді бірнеше рет айту, қайталау, қайталап айту. 8. Жауап қайтару, есесін жібермеу. 9. Догару, қысқарту, тоқтатып айту. 10. Кері қайтару. 11. Келген жағына қайтару. 12. Кітап, газет-журнал т.б. заттардың қажетті бетін қайта қарау не тез табу үшін шетін бүктеп белгі салу. 13. Істі тындыру, тез бітіру, уақытылы орындау. 14. Ысыру, ашу. 15. Шегіндіру, тойтару. 16. ауыс. Азайту, сөйлету, тарқату.

Қайырып тастады. Тығып тастады, бетін қайтарып тастады.

ҚАЙЫР²= ет. саят. Саят құсын аң аулауға үйрету, баптау, күту.

Қайырган қаршығадай. Баптауы келіскен, бабындағы, епті, шираған. **Қайырып салды.** Саятшылыққа арнап қыран құсты баптады, қыран құсты аң ұстауға баулыды.

ҚАЙЫР³ од. Қайта көріскенше деген мағынада, қоштасқанда айтатын сөз.

ҚАЙЫР⁴ од. Құп, жақсы, жарайды. **ҚАЙЫРА** үст. Екінші рет, қайта, қайтадан; қайтадан.

ҚАЙЫРАДАН үст. сөйл. **Қайтадан.** **ҚАЙЫРҒЫ** зат. сөйл. Садақа-қайыр. **ҚАЙЫРҒЫШ** сын. Қайыра білетін, қайыра алғыш.

ҚАЙЫРҒЫШТА= ет. Қайыра бергіштеу, қайта-қайта қайыру.

ҚАЙЫРҒЫШТЫҚ сын. Қайырып тастағышылық.

ҚАЙЫР-ДУА зат. сөйл. **Қайыр дұға** (Алла тағалаға мінәжат етіп тілеген тілек).

ҚАЙЫР-ЗЕКЕТ зат. көне. 1. діни. Мұсылман адамдар үшін сүннет болып табылатын, мал санына қарай әр үй, әр ауылдан алынатын міндетті садақа түріндегі алым. 2. Жетім-жесірге, жағдайы нашарларға Алланың ризашылығы үшін берілетін тиын-тебен, садақа.

ҚАЙЫР-ИХСАН зат. көне. Адамшылық, қайыры.

ҚАЙЫРЛА= ет. 1. Қайырма тап болу, саяз жерге кезігу. 2. ауыс. Бөгеліп қалу, шырмалу.

Қайырлаған кемедей. Саяз жерге тұрып қалған кеме сияқты.

ҚАЙЫРЛАҒЫШ сын. Қайырма бата бергіш, қайырлап қалғыш.

ҚАЙЫРЛАС= ет. Қош айтысу, қоштасу.

ҚАЙЫРЛАТ= ет. Саяз жерге кезіктіру, қайырма тап құлдыру.

ҚАЙЫРЛЫ¹ сын. 1. Қайырымды, жанға жайлы. 2. Қайыры бар, мейірімді, ізгі амалды.

Қайырлы болды. Қайыры, пайдасы, көмегі тиді, мейірілі болды. **Қайырлы болсын.** Құтты болсын, сәтті болсын. **Қайырлы бұра.** Келе ішіндегі құтты, тұқымы ірі аталық түіе. **Қайырлы кеш.** кіт. **Кеш жарық** (өдетте радио, телевизияда кешкілік бағдарламада тыңдарман не көрерменге, кейде ресми жағдайда кешкілік алғаш көрген адамына қарата айтылатын сәлем). **Қайырлы күн.** кіт. Радио, телевизия хабарларында күндізгі уақытта айтылатын сәлемдесу түрі. **Қайырлы сапар [болсын].** тілек. Жол жеңіл болсын деп сәт-сапар тілеу сөзі. **Қайырлы таң.** кіт. **Сәлеметсіз бе?** (ертеңділік бірінші көріскен адамдардың бір-бірілеріне айтатын тілегі; сәлемі). **Қайырлы түн.** кіт. Жайлы жатып, жақсы тұрыңыз (жатар алдында айтылатын тілек сөз).

ҚАЙЫРЛЫ² сын. Тайыз жері бар, қайыр кездесетін (жер).

ҚАЙЫРМА¹ зат. Кімнің кері қайырылған не қайтарылып тігілген жері.

Қайырма жаға. Иықты жаға, кері қайтарып тастайтын жаға.

ҚАЙЫРМА² зат. муз. Әннің әр шумағынан кейін қайталанатын отыратын бөлігі.

ҚАЙЫРМА³ зат. Мылтықтың шаптасы орналасқан, жылжымалы бөлігі.

ҚАЙЫРМА⁴ зат. сөйл. Қарымта, есе.

ҚАЙЫРМА⁵ зат. көс. Соқаңың топырақты аударып тастайтын қайқы жүзі, темірі.

ҚАЙЫРМАҚТА= ет. жерг. Қайыргыштау, қайырыңқырау, бұрыңқырау.

ҚАЙЫРМАҚТАУ Қайырмақта етістігінің қимыл атауы; бұрылыңқырау, ықпалсындыу.

ҚАЙЫРМАЛА= ет. 1. Қайыргыштау, қайтармалау (мал туралы). 2. ауыс. Баяулату, ірқу, тежеу.

ҚАЙЫРМАЛАУ Қайырма етістігінің қимыл атауы; қайтарғыштау.

ҚАЙЫРМАЛЫ сын. 1. Қайырылатын, бүгілетін. 2. кәс. Топырақты аударып тастайтын қайқы жүзі бар.

ҚАЙЫРМАСЫЗ сын. кәс. Қайырма темір, жүз орнатылмаған, қайырмасы жоқ.

ҚАЙЫР-САДАҚА зат. діни. Алланың ризашылығы үшін жоқ-жітік, жетім-жесірлерге берілетін саят, тиын-тебен.

Қайыр-садақа сұрады [тіледі]. а) Адамдардан тіленді, тіршілігіне көмек болатын тиын-тебен дәметіп алақан жайды. ә) Тіленіп өмір кешті, қайырылып алған тиын-тебеніне қиылетті.

ҚАЙЫРСЫЗ сын. Қайыры жоқ, ізгі амалы жоқ, жаны ашымайтын.

ҚАЙЫРСЫЗДЫҚ зат. Қайыры жоқтық, рақымсыздық, жанашымастық.

ҚАЙЫРТ= ет. 1. Малды кері қайтару. 2. Бүгілту, бүктету.

ҚАЙЫРТАЛ зат. өс. Талдың Сыр бойында өсетін жергілікті түрі.

ҚАЙЫРУ Қайыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙЫРУЛЫ¹ сын. 1. Қайырылып тұрған, артқа жинаулы, тараулы. 2. Жоғары тұрулы, жинаулы. 3. Атуға дайын, артқа тұрулы (мылтықтың шүріппесі туралы). 4. Ашылған күйде, ашық.

ҚАЙЫРУЛЫ² сын. саят. Бабына келген, батталған.

ҚАЙЫРУСЫЗ сын. 1. Қайырушысы жоқ; иесіз. 2. ауыс. Тәлім-тәрбиесіз, тәрбиеге көнбеген.

ҚАЙЫРУШЫ зат. Мал қайтарушы, малыш.

ҚАЙЫРШАҚ зат. Ірілі-уақты құм, шағыл, қиыршық, // Ұсақ, шағыл.

ҚАЙЫРШАҚСЫЗ сын. Қайыршағы жоқ, қиыршықсыз.

ҚАЙЫРШАҚТАЙ сын. Қиыршық сияқты ұсақталған, майдаланған.

ҚАЙЫРШАҚТЫ сын. Қайыршағы бар, құмды, шағылды.

ҚАЙЫР-ШАПАҒАТТЫ сын. Рақымды, жақсылық жасайтын, мейірімді.

ҚАЙЫРШЫ зат. көне. 1. Еңбекке жарамсыздығынан не асыраушысы жоқтықтан қайыр сұрап күнелететін адам. 2. ауыс. Сұраншақ, тіленшек. // Қайыр тілеуші, садақа сұраушы.

ҚАЙЫРШЫДАЙ сын. Қайыршы сияқты, қайыршы тәрізді.

Қайыршыдай жауандады. Біреуге телмірді.

ҚАЙЫРШЫЛА= ет. Қайыр сұрау, тілеу.

ҚАЙЫРШЫЛАН= ет. Қайыршыға айналу.

ҚАЙЫРШЫЛАНДЫР= ет. Қайыршыға айналдыру.

ҚАЙЫРШЫЛАНДЫРУ Қайыршыландыру етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙЫРШЫЛАНУ Қайыршылан етістігінің қимыл атауы.

ҚАЙЫРШЫЛЫҚ зат. 1. Қайыр сұрап күн көрушілік, тіленшектік. 2. Жоқшылық, қу тақыр кедейлік.

Қайыршылыққа түсті. Қайыршы болды, жоқшылыққа ұшырады.

ҚАЙЫРШЫЛА= ет. 1. Қайту, қайта оралу. 2. Бұрылу, ден қою.

Қайыршылай кетті. Қарайламады, артындағыларды қып кете барды. **Қайыршылай өтпеді.** Зет қылып сәлем бермей, амандығын білмей кетпеді, жолықпай кетпеді.

ҚАЙЫРШЫЛУ Қайырлы етістігінің қимыл атауы; оралу, қайту.

ҚАЙЫРШЫЛУЛЫ сын. Қайырылып тұрған, түрліген.

ҚАЙЫРШЫЛЫС зат. Қайырылатын жер, бұрылыс.

ҚАЙЫРШЫЛЫС= ет. 1. Қарайласу. 2. Қайта оралысу, кері қайтысу.

ҚАЙЫРЫМ¹ зат. Мейірім, рақым, шапағат, жанашырлық.

Қайырымы жоқ. Жақсылығы тимейтін, пайдасы жоқ. **Қайырымы саяздау.** Мейірімді аздау, қайырымсыздау.

ҚАЙЫРЫМ² зат. сөйл. Қайыру, қайтару.

Қайырымға келмеді. Анау-мынауға болмады, ештеңеге көнбеді, бірден кетті.

ҚАЙЫРЫМДЫ сын. Қайырымы мол, мейірімді; қамқоршыл.

ҚАЙЫРЫМДЫЛЫҚ зат. Мейірімділік, жақсылық жасайтыншылық, жанашырлық.

Қайырымдылық акциясы. коғ.-әлеум. Қандай да бір ахуалы төмен әлеуметтік топқа немесе қиын-қыстауға тап болған адамдарға көмек, жәрдем ретінде жасалатын нақты іс-шара.

ҚАЙЫРЫМСЫЗ сын. Қайырымы жоқ, мейірімсіз; қатыгез.

ҚАЙЫРЫМСЫЗДЫҚ зат. Қайырымы жоқтық, мейірімсіздік, қатыгездік.

ҚАЙЫРЫМШЫЛ сын. Жанашыр, қамқор-шыл.

ҚАЙЫРЫМШЫЛЫҚ зат. Рақымшылық, кешірімділік, кеңшілік.

ҚАЙЫРЫС = ет. Қайыруға көмектесу, мал қайтарысу.

ҚАЙЫС зат. 1. Ер-тұрман әбзелдері мен әртүрлі тұрмысқа қажетті заттар жасау үшін арнайы өңдеген, берік болатын мал терісі. 2. ауыс. Берік, мықты, қайыстай төзімді (адам).

Қайыс арқан. Түйенің, сиырдың кейде жылқының илеген терісінен тілінген таспадан өріп немесе жұмырлап жасалған, көбінесе шалма тастау үшін пайдаланылатын жуан жіп. **Қайыс аяқ.**

а) Жүрмейтін жері жоқ, шымыр, желаяқ, ә) Асау үйретуге, бөйге атында шабуға машықтанған жас жігіт, жасөспірім. **Қайыс бау.** Қайыстан жасалған бау-шу. **Қайыс жүген.** қолөнер. Күңделікті шаруаға арналған, қайыс таспасынан әшекейсіз етіп жасалған жүген. **Қайыс қара.** Жымыр қара, қатқан қара түсті. **Қайыс тақым, қамшы бел.** Атқа көп мініп, ысылған; көнбіс. **Қайыс тую.** қолөнер. Қайыстан әртүрлі заттар құрау, байлау. **Қайыс тілді.** Қайысты таспадан кесті, оруге не түруге әзірледі.

ҚАЙЫС = ет. 1. Ауырлықтан майысу, иілу. 2. Мою, титықтау, шаршау, қалжырау. 3. ауыс. Мойынсіну, жасқану, сескену, қорқу.

ҚАЙЫСПАС сын. Қайтпас, қайсар.

Қайыспас қара нар. поэт. Қайтпас қайсар, өр мінез, ауырлыққа төзімді, мықты азамат.

ҚАЙЫСТАЙ сын. Қайыс сияқты.

Қайыстай қатты. а) Барлық артық майынан арылып арықтады, қатып-семді. ә) Шынықты, қиындыққа төзіп үйренді. **Қайыстай созылды.** Бауырын ежасып, еркін шашты, созылды. **Қайыстай тілді.** Қайысша тілімге бөледі; киіп-жарды.

ҚАЙЫСТАН = ет. Қатқылдану, кеуіп қалу, қатаю.

ҚАЙЫСТЫР = ет. Майыстыру, еңкейту.

ҚАЙЫСША үст. Қайыс тәрізді.

ҚАЙЫСШЫ зат. Мал терісінен былғары илейтін шебер.

ҚАЙЫТУ Қайыт етістігінің қимыл атауы; күйлеген ұрғашы және жараған еркек түйелерді түйе шесінің не түйешінің көмегімен шағылыстыру.

ҚАҚ зат. Жауын-шашыннан соң тақыр жерге іркілген су.

Қағынан жеріді. а) Өз Отаны, туған жерінен безінді, қол үзді. ә) Өз отандастарын, қандастарын менсінбеді, тілінен, бйінен безінді, мәңгіртенді; жақын адамдарынан безінді. **Қаққа жабылған құландай.** Топырлап, жапа-тармағай. **Қақ тұрды.** а) Су іркіліп, шалшық пайда болды. ә) Суы тартылып, көлшікке, шалшыққа айналды.

ҚАҚ зат. тамақ. Кептірілген әртүрлі жемістер.

ҚАҚ зат. Қайнау кезінде ыдыс түбінде пайда болатын қатты қабыршық.

ҚАҚ зат. 1. Малдың тастаған қалдығы, қитезек. 2. ауыс. Тұқым, ұрпақ.

ҚАҚ [ар. الحق] зат. діни. **Хақ** (Құдай, Тәңір).

ҚАҚ сын. Дәл, нақ, түп-тура.

Қақ айырды [бөлді, жарды, тілді]. Ортасынан тең бөлі, түп-тура екі жарды. **Қақ басқа таяқпен бір салғандай болды.** Қақ бастан қамшымен ұрғандай. **Қақ бастан қамшымен ұрғандай болды.** Айтшыған сөз жанаа ауыр тиді, ауыр соққы болды. **Қақ басынан.** Тура, дәл бастан. **Қақ [тең] бөлі.** Дәл ортасынан екіге жарды, теңдей етіп бөлі. **Қақ бөлінді.** а) Сынды, екіге айырылды. ә) поэт. Қажыды, шаршады, болдырды. б) Ашуланды, ыза болды. **Қақ жарты.** Тура жартысы. **Қақ жарылды.** Тура ортасынан, қақ ортасынан екіге бөлінді.

ҚАҚ сын. Кепкен, қу; қатып-семген.

Қақ сойыл. Әбден кеуіп қатқан сойыл.

ҚАҚ сын. сөйл. **Хақ, анық.**

ҚАҚ = ет. 1. Белгілі бір затты тазарту үшін сілкіу, соғу. 2. Есік, терезені жайлап ұру, тоқылатау. 3. Үшкір, қатты заттарды бір нәрсеге кірізу, қадау, бекіту. 4. Қолдауды, ризашылығын білдіруді, қолпаштауды білдіретін қимыл ишаратын жасап, алақанымен арқадан не иықтан ұрғыштау, қаққылау. 5. Жемісін түсіру үшін ағашты сілкіу. 6. Соғып кету, басып кету. 7. Тойтарыс беру, күшпен итеріп тастау, құлатып жіберу. 8. Түбінен ұру, қозғау. 9. Ұра тарту, шерту (домбыра т.б.). 10. Ұрып түсіру, сындыру. 11. Іліп алу, қолын жеткізу, ие болу, алу. 12. Іліп түсу, қақшып алу. 13. экспр. Қалтасына салу, жымқырып кету. 14. Түісу, соқтығу; қаралау, соққы беру. 15. Аралау, қарау. 16. Құр алақан қалдыру, қолға тигізбеу. 17. Жауырды асқындыру, ұшықтыру. 18. Арылу, қолға түсіру, қысымға алу.

Қағып алды [салды]. сөйл. а) қарап. Іліп жіберді, алып қойды. ә) Тез үйреніп алды, есінде сақтады. б) Іліп әкетті, күтпеген жерден иемденіп әкетті. **Қағып әкетті.** Іліп кетті, иемденді. **Қаққан қазық,** бейн. Өзгермейтін, тұрақты. **Қаққан қазықтай.** Тіп-тік, түп-түзу. **Қаққан қазықша.** Тіп-тік, түп-түзу. **Қаққанда қанып, соққанда солін алды.** Екі аяғын бір етікке тықты, қатты қысып қуырды, жанын көзіне көрсетті. **қаққан шегедей.** Мығым, табжылмас.

ҚАҚ = ет. Жамандықтан, бәле-жаладан сақтау.

ҚАҚ сын. сөйл. **Қақ** (нақ, тура).

ҚАҚА: қақа етпеді. Көз жазбады, қағыс жібермеді.

ҚАҚА = ет. Қатты суыну, үскірік ату.

Қақаған аяз. Бызғары қатты, бет қаратпайтын қатты аяз, үскірік.

ҚА-ҚА елік. Қарқылдап күлгенде үзіліп-үзіліп шығатын дыбысты, қарқылды бейнелейтін сөз.

ҚАҚАЙ сын. Бейімсіз, икемсіз.

ҚАҚАЙ = ет. 1. Бойын тіп-тік ұстау, қақшу. 2. ауыс. Өз дегенінен қайтпау, жөнге келмеу, көнбеу.

Қақай бас. Қақшып қалған, өзінкінен басқаға көнбейтін адам.

ҚАҚАЙТ = ет. Тіп-тік ұстау.

ҚАҚАЙТУ Қақайт етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚАЙЫҢҚЫРА = ет. Сіресіңкіреу, қатыпқырау.

ҚАҚАҚТА = ет. Қақылдап мазасын алу, тынышын кетіру, тақақтау.

ҚАҚАҚТАУ Қаққақта етістігінің қимыл атауы; қақылдап мазасын алу.

ҚАҚАЛ = ет. 1. Тамағына бірдеңе тұрып қалу, өтпеу. 2. ауыс. Бұзылып қалу, істемей тұрып қалу. 3. ауыс. Бітік осу, қаулау. 4. ауыс. Булығып шашалу, тұншығу.

ҚАҚАЛАҚ зат. малшар. Ешкі.

ҚАҚАЛАҚТА = ет. сөйл. **Қаққақта** (бір сөзді қайталап, пысықтай беру).

ҚАҚАЛАҚТАУ Қақалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚАЛАУ сын. Қателеу, қағыстау, жаңғылыстау.

ҚАҚАЛА-ШАШАЛА үст. Тамағынан өтпей, булығып, қақалып.

ҚАҚАЛДЫР = ет. Тамағына бірдеңе тұрып қалып, қақалтып-шашалдыру.

ҚАҚАЛДЫРУ Қақалдыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚАЛТ = ет. Қақалдыру, тұншықтыру.

ҚАҚАЛТУ Қақалт етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚАЛУ Қақал етістігінің қимыл атауы. 1. Тамағына бірдеңе тұрып қалу, шашалу.

2. ауыс. Тұрып қалу, бізғылу.

ҚАҚАЛЫҢҚЫРА = ет. Қақала жаздаңқырау.

ҚАҚАЛЫП-ШАШАЛ = ет. Бірдеңеге булығып жөтелеу.

ҚАҚАЛЫП-ШАШАЛУ Қақалып-шашал етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚАН: қақаң қақты [еткізді, етті]. Қақаң-қақаң етті, қақшаңдады.

Қақаң қақты. Қақшаңдады, жалмаңдады.

ҚАҚАНДА = ет. Тыным таптау, қақшаңдау.

ҚАҚАНДАТ = ет. Тыным таптырмау, қақшаңдау.

ҚАҚАНДАТУ Қақанда етістігінің қимыл атауы; тыным таптырмау.

ҚАҚАНДАУ Қақаңда етістігінің қимыл атауы; тыным таппай, қақаң-қақаң ету.

ҚАҚАН-ҚАҚАН: қақаң-қақаң етті. Қақшаңдап тыным таптады.

ҚАҚАН-СОҚАН зат. сөйл. **Қақаң-сұқаң.**

ҚАҚАН-СҰҚАН зат. Алып-қашпа сөз, өсек-ая; жат мінез, ерсі қылық.

Қақаң-сұқаңмен ісі жоқ. Өсек-аяға әуес емес, момына.

ҚАҚАРАДАЙ сын. сөйл. Үлкен.

ҚАҚАРАТ зат. Біреуді сөгушілік, жәбірлеушілік, кемсітушілік.

ҚАҚАРАТТА = ет. Біреуді сөгу, жамандау, жәбірлеу, кемсіту, қорлау.

ҚАҚАРАТТАУ Қақаратта етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚАС сын. Шала-шарпы, жаңғылыс, қағыс.

Қақас естіді. Құлағына басқаша жаңғылыс тиді, қағыс тиді.

ҚАҚАС = ет. 1. Тысқары, аулақ. 2. Оқыс, жазатайым.

Қақас қалды. Шет қалды, үлес тимеді.

ҚАҚАСТА = ет. Аулақ ұстау, тасалау, жасыру.

ҚАҚАТҮЯҚ сын. Қу, сұм, сұмырай.

ҚАҚАУ зат. Мін, мүкіс.

ҚАҚАЮ Қақай етістігінің қимыл атауы; бойын тіп-тік ұстау.

ҚАҚБАҚЫЛ зат. сөйл. **Қақпақыл.**

ҚАҚБАҚЫЛДА = ет. **Қақпақылда.**

ҚАҚБАЛЫҚ зат. Күнге кептіріліп, қақталған балық.

ҚАҚБАС сын. 1. Баласыз, жалғыз, соқа басты адам. 2. экспр. жақтырмау. Қартайып, жасы келсе де тыным таппай айналасына маза бермейтін, тынымсыз көрі кісіге қаратыла айтылады. 3. ауыс. Жексұрын, сұмырай, оңбаған.

ҚАҚБАСТЫҚ зат. Сұмырайлық, оңбағандық, мейірімсіздік.

ҚАҚБАУ зат. зергер. Әшекей, әйелдердің әсемдік бұйымдары.

ҚАҚЖАРЛЫ сын. Екі топ, жақ-жақ, екіұдай.

ҚАҚЖІЛК зат. Ортан жілік.

ҚАҚИ = ет. 1. Қақаю, қалшыю. 2. ауыс. Бір нәрсеге көнбеу, иікпеу.

ҚАҚИҒАН сын. Қатып қалған.

ҚАҚИҚАТ зат. сөйл. **Ақиқат.**

ҚАҚИТ = ет. Тікесінен тік тұрғызып қою.

ҚАҚ-ҚАҚ сын. сөйл. Қаспақ-қаспақ; кір-кір.

ҚАҚ-ҚАҚ үст. Қарс-қарс, шыт-шыт, тілім-тілім.

ҚАҚҚЫ зат. сөйл. **Қақнай.**

Қаққы көрді [жеді]. сөйл. **Қақнай көрді** (біреуден зәбір шекті, қорлық көрді).

ҚАҚҚЫЗ = ет. Қақтыру.

ҚАҚҚЫЗУ Қаққыз етістігінің қимыл атауы; қақтыру, кірізу.

ҚАҚҚЫЛА = ет. Қағып-қағып жіберу, қаға түсу.

ҚАҚҚЫЛАУ Қаққыла етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚҚЫ-СОҚҚЫ зат. Зәбір-жапа, зорлық-зомбылық.

ҚАҚҚЫШ сын. 1. Қағып түскіш, алғыр. 2. ауыс. Тінтігіш, ұры.

ҚАҚҚЫШТА = ет. Қайта-қайта қаққылау, қаға бергіштеу.

ҚАҚҚЫШТАН = ет. Қаққыштай беру.

ҚАҚҚЫШТАУ Қаққышта етістігінің қимыл атауы; қайта-қайта қаға беру.

ҚАҚПА¹ зат. 1. Адам, көлік т.б. ғимаратқа немесе оның ауласына енетіндей етіп жасалған үлкен есік, дарбаза. // Қорғандар мен бекініс, қалалардың сыртына орнатылған тосқауыл, ауыр, берік есік. 2. спорт. Футболшылар доп түсіру үшін арнайы жасалған торлы тосқауыл. 3. ауыс. Бір ел мен екінші бір ел, бір континент пен екінші континент аралығындағы қатынаста маңызды орын алатын қала не тарихи орын. 4. поэт. Басқа бір әлемнің есігі, басқа кеңістікке, дүниеге апаратын аралық жол.

ҚАҚПА² сын. муз. Қағып тартылатын, қағып ойналатын.

ҚАҚПА³: қақпа сөз. Тиісе, қағыта сөйлеген сөз.

ҚАҚПА⁴: қақпа шекпен. Жібін тартып, қаттырақ етіп тоқыған шекпен.

ҚАҚПА⁵: қақпа алаша. Түрлі-түсті өрнексіз тоқылан жай алаша.

ҚАҚПАДАЙ сын. Қақпа сияқты үлкен, абажадай.

ҚАҚПАЙ¹ зат. 1. Қағып-соғу, қақпалау, шеттету. 2. Іліп қақпа сөз.

Қақпай көрді. Зәбір көрді, азап шекті.

ҚАҚПАЙ² зат. Шабылған шопне астықтың шашылмауы үшін шалғының мойын жағына бекітілетін қосалқы иілген ағаш.

ҚАҚПАЙ³: қақпай тас. сөйл. **Қақпатас.** **ҚАҚПАЙЛА**=ет. 1. Қайыру, биру. 2. Аяғымен қақпақыдау. 3. ауыс. Еркіне жібермеу, тыйым салу, тежеу.

ҚАҚПАЙЛАЙ-ҚАҚПАЙЛАЙ үст. Қайыра-қайыра.

ҚАҚПАЙЛАП-ҚАУМАЛА=ет. Еркіне жібермеу, өз ырқына көндіру.

ҚАҚПАЙЛАС=ет. Сөз жарыстыру, айтысу, таяталасу.

ҚАҚПАЙЛАСУ Қақпайлас етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚПАЙЛАУ Қақпайла етістігінің қимыл атауы. 1. Малды, көлікті өз еркіне жібермей тура жолмен жүргізу. 2. ауыс. Еркіне жіберу.

ҚАҚПАЙ-СОҚПАЙ зат. 1. Түйіп-қашып, іліп-шалып істелген іс-әрекет. 2. Қақпайлаған, соқтыққан қылық.

ҚАҚПАЙ-СОҚПАЙСЫЗ сын. Қақпай-соқпайы жоқ, іліп-шалып кетпей.

ҚАҚПАҚ зат. 1. Әртүрлі ыдыстардың ауыз жапқышы. 2. Терезелердің сыртынан жабылатын ағаш жапқы. 3. Рояль, фортепьяно сияқты аспаптардың клавиштерін (тілдерін) үстінен жауып тұратын жиналмалы беті, жапқышы. 4. Жертөлелер мен құдықтарға түсу үшін арнайы жасалған есік, ашылатын бет. 5. мед. Жүректен денеге таралатын қанды бір шығарып, бір тежеп тұратын клапандар.

Қақпағы ашылды. поэт. Ойы, сыры сыртқа шықты, белгілі болды. **Қақпақ жауырынды.** Жауырыны кең, тұтас біткен. **Қақпақ құйрықты.** Үлкен, жалпақ біткен құйрықты (қазақы қойдың құйрығы туралы). **Қақпақ мұрт.** Ауызды жаба өскен қалың мұрт. **Қақпақ тас.** жерг. Құлпытас, бейіт басына қойылған белгі тас.

ҚАҚПАҚТА=ет. Қақпақпен жабу, үстін бекіту.

ҚАҚПАҚТАЙ сын. Қақпақ сияқты үлкен, зор.

ҚАҚПАҚТАЛ=ет. Қақпақ салыну, қақпақпен жабылу.

ҚАҚПАҚТАЛУ Қақпақтал етістігінің қимыл атауы; қақпақпен жабылу.

ҚАҚПАҚТАН=ет. Жауырыны жазылу, жетіле түсу, өсу.

ҚАҚПАҚТАНУ Қақпақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚПАҚТАТ=ет. Қақпақ жасату, қақпақпен жапқызу.

ҚАҚПАҚТАТУ Қақпақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚПАҚТАУЛЫ сын. Қақпағы жабылған, қақпақ салынған.

ҚАҚПАҚТЫ сын. Қақпағы бар, қақпақ салынған.

ҚАҚПАҚША¹ зат. 1. Кішкене қақпақ. 2. анат. <лат. valvula> Қанның бір бағытта ағуын қамтамасыз ететін эжрек бөлімі.

ҚАҚПАҚША² үст. Қақпақ сияқты, қақпақ тәрізденіп, қақпаққа ұқсас.

ҚАҚПАҚШАЛЫ сын. Қақпақшасы бар, қақпақша салынған.

ҚАҚПАҚЫЛ зат. 1. ойын. *Бес не жеті асықты [тасты] қол сыртымен қағып ойнайтын балалар ойыны.* 2. ауыс. Біреулерден көрген түртпек, қақпай.

Қақпақыла салды. а) Қағытып тиісті, сөзбен ілігіштеді. ә) Ойнатты, әлек қылды.

Қақпақыла түсті. а) Әркімге бір ауысты, қолдан-қолға өтті. ә) Қиыншылық көрді, әр нәрсені көрді. **Қақпақыл етті [қылды].** Ойыншық көрді, қағытты; біреуді қақпаққа шыратты, зәбір-жапа шектірді. **Қақпақыл [етіп, қылып, ғып] ойнады.** а) Білгенін істеді, әлек қылды. ә) Допты қақпақылдап, емін-еркін тепті.

ҚАҚПАҚЫЛА=ет. 1. Қаққыштау, допты жерге түсірмей ойнау. 2. Алақанмен арқадан қағып жүргізу. 3. ауыс. Сөзін кесу, сөйлеткізбеу.

ҚАҚПАҚЫЛДА=ет. 1. Қақпақыл етіп ойнау, допты жерге түсірмей қақпалай тебу. 2. Қағып-соғу, киіп-жару. 3. Аударып-төңкеру, ары-бері қозғау.

ҚАҚПАҚЫЛДАЙ сын. Қақпақыл сияқты, қақпақыл тәрізді.

ҚАҚПАҚЫЛДАУ Қақпақылда етістігінің қимыл атауы. 1. Қақпақыл етіп ойнау. 2. Ары-бері лақтыру. 3. ауыс. Қолқалау, қақпақыл болу, кеу-кеулеу.

ҚАҚПАҚЫЛША үст. 1. Қақпақыл тәрізді; тез, ылдым-жылдым. 2. Әрлі-берлі, ерсілі-қарсылы.

ҚАҚПАЛА=ет. 1. Қайыру, қайта-қайта қағу, қаққыштау. 2. ауыс. Тыйым салу, тежеу. 3. ауыс. Ерік-ықтиярына қарамау, еркіне жібермеу, санаспау, зорлық қылу. 4. ауыс. Бөгет болу, кедергі жасау. 5. ауыс. Сөз бермеу, сөз жарыстыру.

ҚАҚПАЛАУ Қақпала етістігінің қимыл атауы; еркіне жібермеу, тыйым салу, зорлық қылу.

ҚАҚПАЛАЛЫ сын. Қақпа орнатылған, қақпасы бар.

ҚАҚПАЛЫҚ сын. Қақпа боларлық, қақпа жасауға жарарлық.

Қақпалық вена. анат. <лат. vena portae> Ас қорыту мүшелерінен және көкбауырдан қанды жинайтын көктамыр.

ҚАҚПАНА зат. 1. Аң аулау үшін темірден жасалған, шапталы құрал. 2. ауыс. Кедергі, тосқауыл.

Қақпанға арандады. Қақпанға түсті, ұсталды. **Қақпанға итерді.** Жамандық істеді. **Қақпанға түскен андай.** Ұсталып қалғандай, құттыла алмайтындай. **Қақпанға түсті [ілікті].** Торға түсті, ұсталды, кедергіге тап болды. **Қақпанға түсірді.** Отырғызып кетті, айласын асырды, алдады. **Қақпан құрды.** а) Ауды ұстайтын құралды орнатты. ә) Біреуді айлаға түсіргісі келді, алдамақ болды. б) Кедергі келтірді, тосқауыл жасады. **Қақпан миналар.** өск. Түйіп кеткенде, орнынан жылыжатқанда, қолға алғанда немесе минажарғышқа жасырын қосылған миналанған алдамшы затты қолдану кезінде жарылатын стандартқа сай емес инженерлік миналар. **Қақпанның қанды аузын басты.** Қолға мықтап түсті. **Қақпан салды.** Ауды қолға түсіру үшін қақпан құрды. **Қақпанына ілінді.** Құрған торына шырмалды, алдауға түсті, ұсталды. **Қақпанға түсірді.** а) Алдауға түсірді, қолға түсірді. ә) Басын айналдырды, өзіне қаратты. **Қақпанға түсті.** а) Аңның аяғы құрылған қақпанның аузына қысылды. ә) Басына іс түсті, тығырыққа тірелді.

ҚАҚПАНАБЕЛ сын. Бел арқасы жалтақтау.

ҚАҚПАНАДА=ет. 1. Еркіне жібермеу, қамап ұстау. 2. Тырт еткізбей дегенін істету, уысында ұстау.

ҚАҚПАНАДАЙ сын. 1. Қақпан сияқты, қақпан тәрізді. 2. ауыс. Қатты, мығым. 3. ауыс. Ауыр, зілдей (қаз, қайы, уайым, шер).

ҚАҚПАНЫ сын. Аяғында қақпаны бар, қақпанға түскен.

ҚАҚПАНЫШЫ зат. Қақпан құрып, аң аулайтын адам, аңшы.

ҚАҚПАНЫШЫЛ сын. Қақпан құрғыш, айлакер, қу.

ҚАҚПАС сын. сөйл. **Қақпас.** 1. жағымсыз. Егде, кәрі адамды жақтырмау нышанымен айтылады. 2. Айлакер, қу, өккі. // Қу, өккі адам.

ҚАҚПАСЫЗ сын. Қақпасы жоқ, қақпа салынбаған.

ҚАҚПАТАС зат. ойын. Қақпаға тас лақтырып ойнайтын ойын.

ҚАҚПАТАС үст. Қақпа тәрізді, ашпалы-жапталы.

ҚАҚПАШЫ зат. көне. 1. Қалалар мен бекініс сарайлар сияқты үлкен орындардың қақпасын күзетуші; қарауыл. 2. спорт. Футбол ойынында қақпаны қорғайтын ойыншы.

ҚАҚПАШЫДАЙ сын. Қақпашы сияқты, қақпашы тәрізді.

ҚАҚПАШЫҚ¹ зат. Кішкене қақпа, қақпаша.

ҚАҚПАШЫҚ² зат. анат. Қан тамырларындағы қан айналымын қалпына келтіріп тұратын кедергілер.

ҚАҚПАШЫЛЫҚ зат. Қақпа қорғаушылық, қақпашы болып ойнаушылық.

ҚАҚПЫШ¹ зат. 1. тамақ. Боршаланып тұздалған майлы ет, кепкен сир, қақталған ет. 2. ауыс. Қатып-семген, арық; қатпа.

ҚАҚПЫШ² зат. жерг. Ортасы тесіліп, қыл өткізілген бес тийндық қара бақыр және осы нәрсені балалардың сыңар аяқпен теуіп ойнайтын ойыны.

ҚАҚПЫШТАЙ сын. Қақпым сияқты қатып-семген, арық.

ҚАҚПЫШТАЛ=ет. сөйл. **Қақпымштан.** **ҚАҚПЫШТАЛУ** Қақпымштал етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚПЫШТАН=ет. Сірілену, қасаңдану, қатып-сему, кебу.

ҚАҚСА¹=ет. 1. Ауыз жаптай сарнау, құлақ етін жеу. 2. Қайта-қайта айту, қайталау. 3. ауыс. Зар илеу, зар қағу.

ҚАҚСА²=ет. Сай-сүйегі сырқырау, сыздау. **ҚАҚСА**³ сын. сөйл. **Қақсал.**

ҚАҚСАЛ¹ сын. Кексе тартқан, қартая бастаған.

ҚАҚСАЛ²: қақсал ағаш. Әбден бабына келіп кеткен ағаш.

ҚАҚСАТ¹=ет. 1. Зар илету, зар жылату. 2. Көп сөйлету, сарнату, зарлату.

ҚАҚСАТ²=ет. Сүйекті сырқырату. **ҚАҚСАТ**: қақсаға ұрды. Бар пәрменімен қойып қалды, бар күшін салып ұрды.

ҚАҚСАТТЫР=ет. Зар илеттіру. **ҚАҚСАТУ** Қақсат етістігінің қимыл атауы; зарлату, жылату.

ҚАҚСАТУШЫЛЫҚ зат. Қақсатып қоюшылық, зарлатушылық; қиянат, зорлық.

ҚАҚСАУ¹ Қақса етістігінің қимыл атауы. 1. Қайта-қайта айту, зарлау. 2. Зар илеу, ауыз жаппау.

ҚАҚСАУ² Қақса етістігінің қимыл атауы; сай-сүйегі сырқырап ауыру.

ҚАҚСАУЫҚ¹ сын. 1. Қақсай беретін, заржақ. 2. Қайталанан беретін, құлаққа түртпедей тиетін, жағымсыз.

ҚАҚСАУЫҚ² сын. Қатты қақсап ауыратын, қақсай беретін (ауру).

ҚАҚ-СОҚ зат. Қулық-сұмдық, теріс ой. // Ұсақ-түйек, майда (тірлік).

Қақ-соғы жоқ. Қулық-сұмдықпен ісі жоқ. **Қақ-соқпен ісі [жұмысы] жоқ.** Қулық-сұмдықты, алдауды білмейтін.

ҚАҚ-СОҚСЫЗ сын. Қақ-соғы жоқ, қулық-сұмдықты білмейтін.

ҚАҚ-СОҚСЫЗДЫҚ зат. Қақ-соғы жоқтық, турашылық, бүкпесіздік.

ҚАҚ-СҰҚ зат. сөйл. **Қақ-соқ,**

ҚАҚСУ Қақсы етістігінің қимыл атауы; сусыз қалу, қаңсу.

ҚАҚСЫ= ет. сөйл. **Қаңсы**. 1. Сусыз қалу, суы біту. 2. Кебу, құрғау. 3. Құнғақты болу.

ҚАҚСЫМАҚ зат. Қақ боп тұрған су, болар-болмас көлшік.

ҚАҚСЫТ= ет. 1. Сусыз, сусынсыз қалдыру, қаңсыту. 2. Күнге кептіру, қақтау, дегдіту.

ҚАҚСЫТУ Қақсыт етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚТА¹= ет. 1. Аңның, малдың, құстың етін істік ағашқа, сымға қадап, отқа ұстап пісіру. 2. Қыздырыну, жылыну. 3. Күйдіру.

ҚАҚТА²= ет. 1. қолөнер. Әртүрлі өзбел бұйымға алтын, күміспен өрнек салу, әшекейлеу. 2. ауыс. Батпау, жарату.

ҚАҚТА³= ет. Түк қалдырмау, сарқу, тауысу. Қақтап білу, жерг. Көп білу, терең, жан-жақты білу. Қақтап сауды. Түк қалдырмай, жебеп сауып алды.

ҚАҚТАЙ сын. Қақ суындай, қақ сияқты.

ҚАҚТАЛ¹= ет. 1. Құнғақты болу, құю. 2. Балықтың отқа, түтінге ысталып, кептірілуі.

ҚАҚТАЛ²= ет. қолөнер. Алтын, күміспен өрнек салыну, әшекейлену.

ҚАҚТАЛУ Қақтал етістігінің қимыл атауы. Қақталу құрышы. геол. Негізінен шөлдер мен шөлейттердегі жартастар мен тау жыныс ашылымдарының беткі жазықтығында пайда болатын қоңыр қошқыл немесе қара түсті жалтырауық жұқа (0,5–5 мм) қабықша.

ҚАҚТАМА¹ зат. тамақ. 1. Табаға не қазанға қақтап пісірілген нан; қазантоңкерме. 2. Жұқа шелек тәрізді жайылып, қызған қазанға қарыған қамыр; нан. 3. Шоққа пісірілген таам, ет.

ҚАҚТАМА² сын. жерг. Күйіп тұрған, өртеніп тұрған.

ҚАҚТАН¹= ет. 1. Отқа қыздырыну, жылыну. 2. Күнге қыздырыну, күн шуағына болу.

ҚАҚТАН²= ет. Қақ тиру, қақ басу.

ҚАҚТАНУ¹ Қақтан етістігінің қимыл атауы. Отқа қыздырылу, жылыну.

ҚАҚТАНУ² Қақтан² етістігінің қимыл атауы; терм. кен. Қорыту пештері қабырғаларында, ішкі табандарында және болат құятын шөміштерде металл немесе қож қақтарының (қабыршақтарының) пайда болу процесі.

ҚАҚТАТ¹= ет. 1. Отқа не түтінге ұстап кептіру, ыстау. 2. Күнге күйдіру.

ҚАҚТАТ²= ет. Түк қалдырмай емізу.

ҚАҚТАУ¹ Қақта етістігінің қимыл атауы; отқа не түтінге ұстап кептіру, ыстау.

ҚАҚТАУ² Қақта етістігінің қимыл атауы; әртүрлі өзбел бұйымға алтынмен, күміспен өрнек салу.

ҚАҚТАУЛЫ сын. Қақталған, кептірілген.

ҚАҚТАҒА-СОҚТАҒА ұст. Қағып-соғып, әр нәрсеге бір тиіп.

ҚАҚТЫҒУ Қақтық етістігінің қимыл атауы; соқтығу, соғылу. // Қақтығыс, ұрыс-керіс.

ҚАҚТЫҒЫС зат. 1. Бетпе-бет соғыс, шайқас. 2. Кікілжің, жанжал. 3. Ұрыс-керіс.

ҚАҚТЫҒЫС= ет. 1. Қағылып-соғылу, соқтығысу. 2. Ұрысып-керісу, сөзге келу, айтысу. 3. Қырғи-қабақ болу, араздасу.

ҚАҚТЫҒЫСТЫР= ет. 1. Қақтығысып-соғыстырту. 2. Ұрыстырып-керістіру. 3. ауыс. Астан-кестен ету, бей-жай қылу.

ҚАҚТЫҒЫСТЫР= ет. Қақтығысып-соғыстырту, ұрыстырып-керістіру.

ҚАҚТЫҒЫСТЫРУ Қақтығыстыр етістігінің қимыл атауы. 1. Жанжалдастыру, егестіру. 2. Қарсы келтіру, шиеленістіру.

ҚАҚТЫҒЫСУ Қақтығыс етістігінің қимыл атауы. 1. Соғысу, шайқасу. 2. Ұрысып-керісу.

ҚАҚТЫҚ¹= ет. 1. Соқтығу, соғылу. 2. Бәле іздеп тиісу. 3. Абыр-сабыр болу. 4. ауыс. Ұшырау, тап болу, кез болу.

ҚАҚТЫҚ²= ет. Бет-аузы жарылу, кебірсу.

ҚАҚТЫР= ет. 1. Ағаш, шеге, қазақ т.б. ұзынша, істік заттарды жерге қадату. 2. Сілкіп не ұрып шағып кептіру. 3. Соқтығу.

ҚАҚТЫРМАЛА= ет. Бастырмалау, қол-қалау.

ҚАҚТЫРУ Қақтыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚТЫРУ-СОҚТЫРУ Қақтырып-соқтыр етістігінің қимыл атауы; ем-дом жасау.

ҚАҚТЫРЫШ-СОҚТЫР= ет. 1. Қағып-сілкіп тазарту, жинастыру, жиып-тергізу.

2. ауыс. Әртүрлі ем жасау, емдеп-домдау.

ҚАҚШАЙ= ет. сөйл. **Қақши**.

ҚАҚШАЙТ= ет. сөйл. **Қақшият**.

ҚАҚШАҚТА= ет. сөйл. **Қақшианда**.

ҚАҚШАҢ елік. Басын бірден, тез қақши-тып көтеріп алған қимыл-әрекетті бейнелейтін сөз.

Қақшаң қаққан. Қақшаңдаған, тысық. **Қақшаң қақты**. Қақшаң-қақшаң етті, қақшаңдап тұрып алды.

ҚАҚШАҢДА= ет. Қақшаң-қақшаң ету, қақшаңдау.

ҚАҚШАҢДАТ= ет. Қақшаң-қақшаң еткізу, қақшаңдату.

ҚАҚШАҢДАУ Қақшаңда етістігінің қимыл атауы; қақшаң-қақшаң ету, қақшаңдау.

ҚАҚШАҢ-ҚАҚШАҢ елік. Бастарын қайта-қайта көтеріп қақшаңдатқан қимыл-әрекетті бейнелейтін сөз.

Қақшаң-қақшаң етті. Тыным таппады, қақшаңдады.

ҚАҚШИ= ет. 1. Тікеден-тік тұру, қақшио.

2. Жан-жағына қарамай тік жүру.

ҚАҚШИТ= ет. Басын қақайтып көтеріп алу.

ҚАҚШУ Қақы етістігінің қимыл атауы.

1. Стырып-сыйыру, жинау. 2. Қалтаға түсу, ұрлау.

ҚАҚШЫ= ет. 1. Жерге түсірмей қағып алу, іліп түсу. 2. Жып еткізу, лып еткізіп ала қою, ұрлау, қалтаға түсу. 3. ауыс. Біреудің аузынан шыққан сөзді қағып алу.

Қақшып кетті [түсті], а) Іліп кетті, ұрлады. ә) стиль. О дүниеге аттандырды, о дүниелік қылды.

ҚАҚШЫТ= ет. Қақтыру, қағып жегізу, бір-бірлеп, аз-аздан беру.

ҚАҚЫ¹ зат. Ерік, құқ.

Қақы бар. Ерікті, қақылы, правосы бар. **Қақы жоқ**. Еріксіз, құқы жоқ. **Қақысы жоқ**, сөйл. **Қақы жоқ**.

ҚАҚЫ² зат. ескікіт. **Ақы**.

ҚАҚЫ³ зат. жерг. **Зығыс**.

ҚАҚЫ⁴ зат. өс. жерг. Бақбақ гүлі.

ҚАҚЫ⁵ зат. көне. Айлық, жалақы, өтем ақы.

ҚАҚЫЛДА¹= ет. 1. Қақақтаған дыбыс шығару. 2. Қайталай беру, қақсау. 3. ауыс. Заржақтану, көп сойлеу. 4. сөйл. Күркілдеп жөтелу, көксаулдану.

ҚАҚЫЛДА²= ет. Қатты суыну, қақап кету.

ҚАҚЫЛДАҚ сын. Қақылдай беріш, қақылдап қалған; заржақ. // Көп сойлейтін, заржақ адам.

ҚАҚЫЛДАТ= ет. 1. Қақ-қақ еткізіп, қақақтаған дыбыс шығару. 2. ауыс. Сөзге, тілге келтіру, жан бітіру. 3. ауыс. Көп сойлету, мылжындату, сарнату.

ҚАҚЫЛДАУ Қақылда етістігінің қимыл атауы; көп сойлеу, заржақтау, қақсау.

ҚАҚЫЛДАУЫҚ сын. Қақылдағыш; қақсауық.

ҚАҚЫЛЫ сын. Қақысы бар, ерікті, құқықты.

ҚАҚЫЛЫҚ зат. Құстың қақылдап дыбыс шығаруы; қықу.

ҚАҚЫЛЫҚТА= ет. 1. Қақылық ату, қақылдау. 2. ауыс. Арқа-жарқа, мәз-мәйрам болу.

ҚАҚЫЛЫҚТАУ Қақылықта етістігінің қимыл атауы; қақылық ату.

ҚАҚЫНДА шыл. кіт. Туралы, жөнінде.

ҚАҚЫР= ет. 1. Тамағын қырнай түкіріну, қақырық шығарып, кеуде тазарту. 2. Жөткіріну, тамағын қырнау.

Қақырғаны қайма алтын, түкіргені түйме алтын. фольк. Мөп-мөлдір, тап-таза; кіршіксіз. **Қақырғаны қайым алтын**, түкіргені түйме алтын болды. жерг. Беделі артты, айтқаны болды, дәуірі жүрді.

ҚАҚЫРА зат. Қамыстан, балшықтан қаланған уақытша баспана, құрға.

ҚАҚЫРА¹= ет. 1. Етік, бәтеңке т. б. заттардың ұлтаны соғилу, айырыла жыртмылу.

2. ауыс. Бет-бетімен кету, тоз-тоз болу.

3. ауыс. Қарс айырылу, жарылу.

ҚАҚЫРА²= ет. сөйл. **Қақау**.

ҚАҚЫРА³= ет. сөйл. Қаңырау, бос қалу.

ҚАҚЫРАДАЙ сын. 1. Дағарадай үккен, биік. 2. Мол, кеу.

ҚАҚЫРАЙ= ет. сөйл. 1. Қоқаю, қоқыраю, қақшио. 2. ауыс. Көкірек көтеру, кісімсү.

ҚАҚЫРАЙТ= ет. 1. Қоқырайту, қоқиты. 2. Көзге түсіру, ерекше көрсету.

ҚАҚЫРАЛЫ сын. Қақырасы көп, қақырасы бар, қақыра салынған.

ҚАҚЫРАМ сын. жерг. Сылқым.

ҚАҚЫРАТ= ет. 1. Дүрсілдету, жаңғырқырту. 2. Аямай қатты ұру. 3. Төтелеу, тура тарту.

ҚАҚЫРАУ Қақыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАҚЫРАШ сын. Киімі жырттық, тозған, жасау-жасақу.

ҚАҚЫРҒЫШ зат. Науқас не қарт адамдар түкіру үшін пайдаланатын ыдыс.

ҚАҚЫРУ Қақыр етістігінің қимыл атауы; қақырық тастау.

ҚАҚЫРЫҚ зат. <лат. pituita> Ішкі органдардан қақырғанда түсетін көк жалқық; жалқаяқ.

Қақырығы қан татыды, түкірігі жып татыды. фольк. Сусады, аузы аңызып, қатты шөлдеді.

ҚАҚЫРЫҚТЫ сын. Қақырық аралас, қақырық тастайтын.

ҚАҚЫРЫН= ет. 1. Қақырық тастау. 2. Жөткіріну, жөткіру. 3. ауыс. Тамағын қыр-нап, дыбыс беру.

ҚАҚЫРЫНДЫР= ет. Тамақты жыбырлату, қақырық тастату.

ҚАҚЫРЫНУ Қақырын етістігінің қимыл атауы; қақырық тастау, жөткіріну.

ҚАҚЫРЫНЫП-ЖӨТКІРІН= ет. Тамағын қыр-нап, жөтеліп-жөткіріну.

ҚАЛ¹ [ир. 𐎧𐎡𐎴] зат. 1. Теріде болатын әртүрлі дақ. 2. мед. Тері дамуының ақауы.

ҚАЛ² зат. жерг. сөйл. Хал, жағдай.

ҚАЛ³= ет. 1. Еш жаққа кетпей, бұрынғы орнында, сол жерде болу. 2. Бар болу, сақталу.

3. Мезгілді уақытқа үлгере алмай кешігу. 4. Керексіз болу, көдеге аспау, қымтылу. 5. лннгв. сөйл. Қолданылмау, архаизмге айналу, көнеру.

6. Мирас болу. 7. ауыс. Алдыңғы қатарда болмау, кейіндеу. 8. Болымсыз формада келіп бірге, қатар жүру деген мағынаны білдіреді. 9. ауыс. Дағдылыс-әрекеттен тыйылу. 10. ауыс. Құру, кету, жойылу.

Қала берді [берсе]. Тіпті, былайша айтқан-да.

ҚАЛА [ир. 𐎧𐎡𐎴] зат. 1. Халқының саны белгілі бір мөлшерге жеткен, тұрғындары негізінен өнеркәсіп пен құрылыста, қызмет көрсету мен сауда орындарында, зылыми, мәдени мекемелер мен басқару аппараттарында т.б. салаларда қызмет ететін ірі елді мекен. 2. көне. Отырықшы мекен; кент. 3. ауыс. Қоран, сүйеніш, тірек.

Қала өкімшілігі. саяси. Қалалық басқару органы. **Қала өкімі**. қоғ.-саяси. Қалалық мемлекеттік атқару органдарының басшысы.

Қала дабыры. Қаланың у-шыу. **Қала көлігі**. Қала аумағында және қала маңындағы аймақта жолашушы және жүк тасымалы, сондай-ақ қаланы көркейтуден байланысты жұмыстарды атқаратын көлік түрлерінің кешені. **Қала құрылысы**. Қала салудың жоспарлы теориясы мен оның іске асуы; қоғам өмірінің материалдық ортасын құймадастыруға арналған архитектурту-

ралық қызметтің ғылыми-тәжірибелік түрі. **Қала тұрғындары.** Қалалар мен кенттерде тұратын халық.

ҚАЛА¹= ет. 1. Қабырғасын кірпішпен, таспен орау, көтеру. 2. Біртектес заттарды тәртіптен қиоластырып, текшелен бірінің үстіне біріні қою.

ҚАЛА²= ет. 1. Қолқа салу, сұрау. 2. Мақұл көру, ұнату, тілеу.

Қалап алды. Ұнатып, сүйіп жар етті, өзі таңдады.

ҚАЛААРАЛЫҚ сын. Екі не бірнеше қалаға қатысты.

ҚАЛАӘКІМДІК зат. жаңа. Қалалық әкімшілік.

ҚАЛАБА зат. Ұрыс-керіс, жанжал.

ҚАЛАБАСЫ зат. Қала өкімі.

ҚАЛАДАЙ сын. 1. Қала сияқты, қала тұрмысындай, қала мәдениетіндей. 2. ауыс. Үлкен, іргелі.

ҚАЛА-ДАЛА зат. Ойдағы-қырдағы барлық жер, бүкіл ел.

ҚАЛАЙ есім. Белгілі бір зат не іс-әрекеттің мән-жайын білу үшін қойылатын сұрау сөз.

Қалай айтсаң, олай айт. Не десең о де, өзің біл. **Қалай болса, солай.** Ұқыпсыз, тәртіпсіз, бейберекет; немқұрайды, селсіз, немкетті. **Қалай да болмасын.** Қайткен күнде. **Қалай дегенмен.** Не десе де, қалайда; қанша айтқанмен, қалай десең олай де.

ҚАЛАЙДА есім. Белгілі іс-әрекеттің болу мүмкіндігін білдіретін сөз.

ҚАЛАЙ-ҚАЛАЙ есім. Қимыл-сын мағыналы сұрау сөз.

Қалай-қалай десек те. Қалай дегенмен, қалай болған күнде де.

ҚАЛАЙМАҚАН зат. Тартыс-талас.

ҚАЛАЙСАН¹ зат. өс. Қауынның жемістері ірі (8-12 кг тартатын), ұзақ сақталатын, дәмді сортты.

ҚАЛАЙСАН² зат. кәс. Қауынның ірі, дәмді сорттарының бір түрі.

ҚАЛАЙША есім. Қайтпін, қандай себеппен, не себепті.

ҚАЛАЙЫ зат. 1. <лат. stannum> Күмісше жымтырайтын ақ түсті, оңай балқитын жеңіл металл. // Қалайыдан жасалған. 2. ауыс. Нарқы төмен арзанқол нәрсе.

Қалайы жалату. кен. Металдан, негізінен болаттан және мыстан жасалған бұйымдарға немесе жартылай фабрикаларға тотығудан сақтау үшін немесе дәнекерлеу процесін оңайлату үшін қалайы жағу, қосу. **Қалайы кенгестары.** кен. Қалайы металы шоғырланған минералдық шикізат. **Қалайы қабат.** Қалайылау кезінде бұйымдардың бетінде пайда болатын металл қабаты. **Қалайы қосылыстары.** Қалайы элементі түзетін химиялық қосылыстар.

ҚАЛАЙЫҚ [ар. خلانق] зат. **Халайық.** 1. Көпшілік, халық. 2. Халқым, ел-жұртым деген мағынада. 3. Көпшіліктің, жиналған топтың назарын аудару үшін айтылатын қаратпа атауыш.

ҚАЛАЙЫЛА= ет. Қалайы арқылы ұстату, қалайымен дәнекерлеу.

ҚАЛАЙЫЛАН= ет. Қалайымен ұстатылу. **ҚАЛАЙЫЛАУ** Қалайыла етістігінің қимыл атауы; металдарға қалайы жалату.

ҚАЛАЙЫНША есім. сөйл. **Қалайша.** **ҚАЛАЙЫШЫ** зат. Қалайы қорытушы, қалайымен жұмыс істеуші.

ҚАЛАҚ¹ зат. 1. Ағаштан, темірден жасалған кішкене құрекше. 2. Ескектің суды есетін бөлігі. // Қалаққа ұқсас, бір жағы жалтақтау (зат).

Қалақ домбыра. Қалаққа ұқсатып тайпақ, жұқа етіп жасалған домбыра. **Қалақ өркеш.** түйе шар. Жұмыр, жуан өркешті болып екі жақтан шықпай, тек қолденең шыға біткен жұқа өркеш.

ҚАЛАҚ² зат. кәс. Диірмен айналып тұру үшін ортасына салынатын ағаштан жасалған тетік.

ҚАЛАҚАЙ зат. өс. 1. Тиген жерін дуылдаттып ашытатын, емдік қасиеті бар өсімдік. 2. терм. <лат. urticae> Қалақай тұқымдасына жататын бір не көпжылдық өсімдік.

Қалақай көбелегі. зоол. <лат. aglais urticae> Нимфалитер тұқымдасына жататын, көбінесе, Еуропа мен Азияның қоңыржай аймақтарында мекендейтін қанаты қара жолақты, ашық қызыл сары түсті көбелек. **Қалақай тұқымдасы.** бот. <лат. urticaceae> Қос жарнақты өсімдіктер.

ҚАЛАҚАЙДАЙ сын. Қалақай сияқты ұдай ащы.

Қалақайдай қарыды. Ұдай ашытты.

ҚАЛАҚАЙЛА= ет. көне. Қалақтардың жауға шапқанда ұрандауы.

ҚАЛАҚБАСТАН= ет. Заттың бас жағының қалақ сияқты жалтақтау болып келуі.

ҚАЛАҚСЫЗ сын. Қалағы жоқ, қалақ салынбаған.

ҚАЛАҚТА= ет. Қалақпен жұмыс істеу.

ҚАЛАҚТАЙ сын. 1. Қалақ сияқты, қалақ тәрізді. 2. Қаймыжықпай, жұқалаң.

ҚАЛАҚТАН= ет. Қалақ сияқтану, жұқару.

ҚАЛАҚТЫ сын. Қалақ салынған.

Қалақты мәшине. тех. Сұйық (су, май) не газдың (будын) ағу қуатын біліктің айналу қуатына түрлендіретін (мыс., гидравликалық турбина) немесе, керісінше, біліктің айналу қуатын сұйық газдың ағу арқына айналдыратын құрылғы. **Қалақты сорғылар.** тех. Жылдам айналатын, ортадан тепкіш, пропеллерлі және диагоналды сұйық сорғыш түрлері.

ҚАЛА-АҚУАЛ зат. сөйл. **Хал-ахуал.**

ҚАЛАҚША¹ зат. 1. Кішкене қалақ. 2. Механикалық құрал-сайманның тетігі.

ҚАЛАҚША² үст. Қалақ тәрізді, қалақ секілді.

ҚАЛАҚШАДАЙ сын. Қалақша сияқты кішкентай.

ҚАЛАҚШАЛЫ сын. Қалақшасы бар.

Қалақшалы сорғы. тех. Сұйықтыққа механикалық энергия айналып тұрған жұмыс доңғалағының қалақтары арқылы берілетін сорғы.

ҚАЛАЛ [ар. حلال] сын. сөйл. **Халал.** **ҚАЛАЛАН**= ет. Қалаға ұқсау, көркею, даму, қалаға айналу.

ҚАЛАЛЫ сын. 1. Қаласы бар, қала салынған. 2. сөйл. Қалалық.

ҚАЛАЛЫҚ сын. 1. Қалаға тән, қалаға қатысты. 2. Қалаға қарайтын.

Қалалық газет. Таралымы тек бір қаланы қамтитын мерзімді басылым түрі. **Қалалық телефон желісі.** байланыс. Қала ішіндегі абоненттер, кәсіпорындар мен мекемелер араларында немесе басқа қалалармен телефондық байланыс орнатуға арналған стансалық және желілік құрылғылар жүйесі.

ҚАЛАМ¹ [ар. قلم] зат. Қаламшұ орнатып, сиямен жазатын құрал.

Қалам алды. кіт. Жазды, хат жолдады. **Қалам қабақ.** поэт. Көрікті қабақ, **Қалам қайраткері.** Жазушылық ісімен айналысушы, ақын-жазушы, журналист, аудармашы. **Қалам [қиғаш] қас.** а) Жіңішке, қиғаш қас. ә) Сұлу қыз мағынасында. **Қалам мата.** Арзан мата. **Қалам тартғы.** Жазушылықпен айналысты, шығарма (өлең, әңгіме, повесть, роман т.б.) жазды. **Қалам тербеді.** Қағаз бетіне түсірді, жазды. **Қаламы бас білді.** Жаза білді, сауатты, шығарма жазды. **Қаламы бас білегін.** Жаза білетін, жазуға төселген, сауатты. **Қаламы желді.** Жазуға ебі бар, жазғыш. **Қаламы жүйрік.** Жазуға төселген, жазғыш. **Қаламының желі бар.** Қаламы төселген, қаламы қарымды, жазғыш. **Қаламы өткір.** Тілі өткір, тілі дәл, мынышыл. **Қаламы өткірленді.** Шығармашылығы шырғанда түсіп, еңбектері, туындылары жақсара түсті. **Қаламы төселді.** Жазу ісіне шеберленді, шебер жазатын болды.

ҚАЛАМ² зат. этн. Шаңырақ тесіктеріне кіргізіп қоятын уықтың төрт қырлы сүйір ұшы.

ҚАЛАМА зат. Қаттылау, қатипа сияқты қаттылау кездеме.

ҚАЛАМАҚЫ зат. <лат. honorarium> Басылып шыққан еңбегі үшін авторға төленетін ақша, гонорар.

ҚАЛАМАҢЫНДЫҚ сын. көлік. Қала маңына қатынайтын.

ҚАЛАМҒЕР зат. Шығармашылық жұмыспен айналысушы адам, жазушы.

ҚАЛАМҒЕРЛІК сын. **Жазушылық.**

ҚАЛАМДА= ет. 1. Уықтың шаңыраққа шанишатын басын төрт қырлау, қалам шығару. 2. ауыс. Найзамен шанишу.

ҚАЛАМДАЙ сын. Қалам сияқты, қалам тәрізді.

ҚАЛАМДАЙЫН сын. фольк. **Қаламдай.**

ҚАЛАМДАЛ= ет. Уықтың шаңыраққа шанишатын басының төрт қырланып қалам шығарылуы.

ҚАЛАМДАН= ет. Қалам шығаруы.

ҚАЛАМДАС сын. Қызметтес, бірге істейтін, шығармашылықпен айналысушы. // Қызметтес адам, өріптес.

ҚАЛАМДОЗ зат. оккоз. **Қаламгер.**

ҚАЛАМДЫҚ зат. Уықтың шаңырақ көзіне лайықтап, төрт қырлы етіп жонған басы.

ҚАЛАМ-ҚАҒАЗ зат. Жазу-сызуға қажетті құрал-сайман.

ҚАЛАМШЫР [ир. قرقفل] зат. өс. 1. Алуан түсті гүл бар өсімдік үшін өсірілетін хош иісті өсімдік. 2. терм. <лат. dianthus> Қаламшыр тұқымдасына жататын бір және көпжылдық өсімдік. 3. бот. Дәрі жасауға, тағам, иіссу өнеркәсібінде пайдаланылатын қаламшыр тұқымдасына жататын хош иісті өсімдіктің дәні.

Қаламшыр тұқымдасы. бот. <лат. Caryophyllaceae> Қос жарнақты өсімдіктердің бір тобы.

ҚАЛАМШЫРДАЙ сын. Иісі аңқыған, хош иісті.

ҚАЛАМШЫРЛА= ет. Қаламшыр қосу.

ҚАЛАМШЫРЛЫ сын. Қаламшыр қосқан, қаламшыр бар.

ҚАЛАМСАП зат. **Қалам.**

ҚАЛАМГАРАШ зат. Қалам жонғыш, бөкі, шата.

ҚАЛАМТЕМІР зат. қолөнер. Шаңыраққа уықтың ұшы кіріп тұратын тесік тесузе пайдаланылатын аспап.

ҚАЛАМУШ зат. Қаламның сияға малып жазатын бөлігі, ұшы.

ҚАЛАМША¹ зат. бот. Мәдени өсімдіктерді вегетативтік жолмен көбейту үшін аналық өсімдіктен кесіп алынған, өздігінен өсе алатын жапырақ, сабақ, тамыр.

ҚАЛАМША² зат. Кішкене қалам.

ҚАЛАМШАЛА= ет. Қаламша етіп өсіру.

ҚАЛАМШАЛАУ Қаламша етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛАМШЫ зат. Қаламгер, шығарма-шылықпен айналысушы.

ҚАЛАН= ет. 1. Кірпіштен не тастан өрілу. 2. Тезек қаластырылып, от жағылду. 3. ауыс. Орнын табу. 4. ауыс. Жасалу, пайда болу.

ҚАЛАНДАР зат. көне. **Кәлендар.**

ҚАЛАНДЫ зат. 1. Текшелен жиылған зат. 2. Үшбұрышты, тікбұрышты және шаршы тор тәрізді, ағаштан, металдан қаланған шеген құрылымы.

ҚАЛАНУ Қалан етістігінің қимыл атауы.

1. Кірпіштен не тастан өрілді. 2. ауыс. Орнын табу.

ҚАЛАНҚА зат. Қалқа, ықтырма, таса.

ҚАЛАНҚОЙ зат. өс. Жатырқары қалың, жұмыртқа пішіндес үйі өсімдігі.

ҚАЛАС¹ [ар. خلاص] сын. 1. Қақас, жаңғылыс.

2. Таза, адал.

ҚАЛАС²: қалас болды. а) Құтылды, босанды. ә) Бітті, талам болды.

Қалас қалды. Шетқақпай болды, құр қалды. **Қалас қылды [етті].** Құр қалдырды, босатты, қалыс қалдырды.

ҚАЛАС = ет. *Кірпіш не тас қалауға көмектесу; үй салысу, қабырғасын өрісу.*

ҚАЛАСТЫР = ет. **1.** Үстін-үстін қойып қиоластыру. **2.** *От ұзақ, бірқалыпты жану үшін отынды (тезекті) бірінші үстіне бірін қою.*

ҚАЛАСУ Қалас етістігінің қимыл атауы; қалауға көмектесу, қабырғасын өрісу.

ҚАЛАСЫЗ сын. Қала орнамаған, қала салынбаған.

ҚАЛАТ зат. Қалтарысты жер.

ҚАЛАТ = ет. Қабырғасын өргізу.

ҚАЛАТТЫР = ет. **1.** Қабырғасын өргіздіру.

2. Бірінші үстіне бірін қойып қиоластыру, жинау.

ҚАЛАТЫҢҚЫРА = ет. Қалата тұсу, бірінші үстіне бірін қойып қиоластырыңқырау.

ҚАЛАУ¹ зат. **1.** этн. Бұйымтай сурап, қалап алмақшы болған нәрсе, қолқа. **2.** Тілек-талап, ниет. **3.** филос. Адамның өмір-тіршілігінде өзінің ішкі дүниесінің «мені» бойынша өмір сүру салтын саналы түрде қалауы.

Қалау рай. лингв. Сөйлеуші жақтың қимыл, іс-әрекетті қалауын, оған ынтықсың, тілек, ниетін білдіретін етістік түрі. **Қалауын тапса, қар жанар [қар үстіне от жанар].** Рет-ыңғайын, жел-жөнін келтірсе, орнына келмейтін, қалауындай болмайтын іс жоқ деген мағынада. **Қалауың білсін.** Ұнатқаның болсын, өзің біл; еркің білсін.

ҚАЛАУ² Қала етістігінің қимыл атауы; кірпіштің, тастың т.б. заттардың өрілуі, қиоластырылуы, жиналуы.

ҚАЛАУЛАТ = ет. Ақсату, мертіктуру.

ҚАЛАУАТСЫЗ сын. көне. Қалтықсыз, бүкпесіз.

ҚАЛАУЛЫ сын. Таңдаулы, қадірлі, сүйікті. // Қалаған, сүйген адамы.

Қалаулы жігіт. Көптің ықыласына бөленген, елге сүйкімді жігіт. **Қалаулы сұраным.** э к о н . Кәсіпорындар тұрғысынан алғанда, сатудың жоспарланған деңгейін және пайдалылық пен сауданың қажетті деңгейін қамтамасыз ететін сұраным.

ҚАЛАУШЫ¹ зат. Құрылыс жұмысында үйдің ірзесін т.б. қалайтын маман.

ҚАЛАУШЫ² зат. Бұйымтай сурап, қалап алғысы келген адам.

ҚАЛАУШЫЛЫҚ зат. Қалау ісімен айналысушылық.

ҚАЛАУЫНША үст. Ұнатуыңша, еркінше.

ҚАЛАУЫШ¹ зат. жерг. Көлікке артқан жүк т. б. заттар қалап кетпес үшін жасалған қоршау, қорап.

ҚАЛАУЫШ² зат. қолөнер. Матамен оюлаған текеметтің бір түрі.

ҚАЛАШ¹ зат. Дөңгелектей пісірілген шағын нан.

ҚАЛАШ² Қатын-қалаш қос сөзінің екінші сыңары.

ҚАЛАШ³ зат. жерг. Балықтың қанаты.

ҚАЛАША¹ зат. Шағын қала.

ҚАЛАША² үст. Қаланың үлгісіне.

ҚАЛАШАЛАУ сын. Қала үлгісіне ұқсастау.

ҚАЛАШТАЙ сын. Қалаш сияқты, қалаш тәрізді.

ҚАЛАШЫ зат. Қалаға әдейілеп барып, керек-жарағын алып, сауда-саттық жұмысын атқарып қайтатын базаршы.

ҚАЛАШЫДАЙ сын. Қалашы сияқты, қалашы тәрізді.

ҚАЛАШЫҚ зат. Шағын қала; белгілі бір жобамен салынған мекемелер мен тұрғын үй мекені.

ҚАЛАШЫЛ сын. Қалаға әуес, қалақұмар.

ҚАЛАШЫЛА = ет. **1.** Қалаға бару, қалада болу. **2.** көне. **Базаршылау.**

ҚАЛБА¹ зат. Желдің бағытын және жылдамдығын анықтайтын аспап.

ҚАЛБА² зат. Ұрыс, шатақ.

ҚАЛБАҒАЙ¹ зат. Қашаған, асау ұстайтын құрықсыз бұғалық, шалма.

Қалбағай ойнатты. Оп-оңай, жеп-жеңіл тартып кетті; жүк көрмеді.

ҚАЛБАҒАЙ² зат. **1.** Желкесінде сарғыштау тұлқымы, жалпақ қара тұмсығы бар ұзын сирақты, аққұтанға ұқсас құс. **2.** зоол. <лат. *platalea leucorodia*> Дегелек тәрізділер отрядының тырна-құтандар тұқымдасына жататын ірі құс.

ҚАЛБАҒАЙ³ [ор. мотовило] зат. тех. Шөп, дән сабақтарын отағыш аппараттың кесуіне бейімдейтін және тасуышқа салып тұратын комбайндағы арнаулы бөлшек.

ҚАЛБАҒАЙ⁴ зат. зоол. Тұмсығы қарақоңыр, желке шудасы тұлқым сияқты салбыраңқы, күш-қуаты жоқ, біртума маяның ұрғашы ұрпақтарына (қылағайға) таза цлекті сіңіре будандастыру тәсілімен алынған нардың алтыншы буданы.

ҚАЛБАҒАЙ⁵ сын. Қалқиган, делдиген.

Қалбағай омыртқа. жерг. Жамбастың үстіңгі жағымдағы омыртқа, ұша.

ҚАЛБАҒАЙЛА = ет. Қалбалақтау, қалбақтау.

ҚАЛБАҒАЙЛЫ¹ сын. Кең жаялы (жылқы малы туралы).

ҚАЛБАҒАЙЛЫ² сын. Қалбағайы бар (құсқа қатысты).

ҚАЛБАЙ зат. сөйл. **Қалбағай**².

ҚАЛБАЙ = ет. Қалқию, жарбию.

ҚАЛБАҚ елік. Қалбақтаған, қалбақтаған қимылды бейнелейтін сөз.

Қалбақ қақты. а) Қалбақтады, далтылдады. ә) Құрақ ұшып, бөйек болды.

ҚАЛБАҚТА = ет. **1.** Қалбалақтау, далтылдау. **2.** ауыс. Жаны қалмай, бөйек болу.

ҚАЛБАЛАҚ елік. Далтылдап ұшқан қимылды бейнелейтін сөз.

Қалбалақ қақты. а) Қалбақтап ұшты. ә) Дегбірсізденіп, асып-састы; бөйек болып, жалпылдады. **Қалбалақ ұшты.** Жаны қалмай, құрдай жоралады.

ҚАЛБАЛАҚТА = ет. **1.** Қалбақ-қалбақ, жалп-жалп ету, далтылдау. **2.** ауыс. Асып-сасу, сасқалақтап дегбірсіздену. **3.** ауыс. Құрақ ұшып, бөйек болу, асты-үстіне түсіп күту.

ҚАЛБАЛАҚТАТ = ет. Жалтылдату, қалбалақ ұштыру.

ҚАЛБАЛАҚТАУ Қалбалақта етістігінің қимыл атауы. **1.** Қалбақ-қалбақ, жалп-жалп ету. **2.** ауыс. Асып-сасу. **3.** ауыс. Асты-үстіне түсіп, бөйек болу.

ҚАЛБАЛАҢ елік. Далтылдап, қалбалақ қаққан қимылды бейнелейтін сөз.

Қалбалаң қақты. Қалбалаңдап, дегбірі кетті. **ҚАЛБАЛАҢДА** = ет. **1.** Қалбақ-қалбақ, далп-далп ету. **2.** ауыс. Құрақ ұшу, бөйек болу.

ҚАЛБАЛАҢ-ҚҰЛБАЛАҢ елік. Қалбақ-құрбақ, далп-далп еткен қимылды бейнелейтін сөз.

Қалбалаң-құлбалаң етті. Асып-сасып құрақ ұшты, бөйек болды.

ҚАЛБАҢ етік. Құстың қанатын далп-далп еткізіп сабаласаң, ұшқан қимылды бейнелейтін сөз. // Бөйек болу, қалбаланап құрақ ұшу.

Қалбаң етті. а) Далтылдады, қанатын саба-лап ұшты. ә) Жалп етті, далбаң етті. **Қалбаң қақты.** а) Далтылдап далбаңдады, жалп-жалп етті. ә) Бөйек болып, құрақ ұшты. **Қалбаң ойнады [ұшты].** Қалбаңдады, қалбаң қақты.

ҚАЛБАҢДА = ет. **1.** Құстың қанатын саба-лап, далтылдап ұшуы. **2.** Жатырақ т.б. жеңіл заттардың қалбалақтап ұшып түсуі. **3.** ауыс. Құрақ ұшып, асты-үстіне түсу, бөйек болу.

ҚАЛБАҢДАУ Қалбаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛБАҢДАС = ет. Қалбақ-қалбақ етісу.

ҚАЛБАҢДАТ = ет. Қалбақ-қалбақ еткізу, жалпылдату.

ҚАЛБАҢДАТУ Қалбаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛБИ = ет. Қалқию, жарбию.

ҚАЛБИТ = ет. **1.** Қалқиту, жарбиту. **2.** Жалпиту, жалтасынан түсіру.

ҚАЛБИЫС = ет. Қалқысын, жарбысыу.

ҚАЛБЫР¹ зат. **1.** Консервінің қабы; қаңыл-тырдан жасалған шағындау ыдыс. **2.** жерг. Шылашын, кір жұтатын ыдыс. **3.** жерг. *Бидай елеуге арналған ірі көзді елеуші.*

Қалбырға күйған сынап сықылды. Қолда тұрмайтын, ұстауға көнбейтін нәрсе я адам туралы.

ҚАЛБЫР² зат. Ердің бір бөлшегі.

ҚАЛБЫРАЙ = ет. Көлбеңдеу.

ҚАЛБЫРАҚТА = ет. **1.** Қалтырақтау, тәлтіректеу. **2.** ауыс. Бөйек болу, жаны қалмай өбектеу.

ҚАЛБЫРАҚТАС = ет. Бөйек болысу, сасқалақтау.

ҚАЛБЫРЛАУ = ет. жерг. Бидайды елеу, тазарту. .

ҚАЛҒА¹ зат. тар. Орта ғасырлардағы кейбір түрік ұлыстарында (қырым, қазақ ордасы) ханнан соңғы үшінші дәрежедегі ұлық, кіші үезір.

ҚАЛҒА² зат. тар. Қорған, бекініс, порт (соғыс кезінде әскер кіріп тұратын орын).

ҚАЛҒАН-ҚҰТҚАН зат. Оны-мұны қалдық, сарқынақ, сарқыт. // Біреулердің ішін-эегендерінен қалған, ескі-құсқы, бірлі-жарым.

ҚАЛҒУ Қалғы етістігінің қимыл атауы; көзі іліну.

ҚАЛҒЫ = ет. **1.** Көзі ілініп кету, мүлгу. **2.** ауыс. Әлі құру, діңкелеу. **3.** ауыс. Маужырау, манаурау. **4.** ауыс. Жасырын жату. **5.** ауыс. Қыял құшағына ену. **6.** ауыс. Бір орнында тұру, тынышталу, қозғалмау.

ҚАЛҒЫ = ет. сөйл. **Қалқы.**

ҚАЛҒЫЗ = ет. сөйл. Қалдыру.

ҚАЛҒЫҢҚЫРА = ет. Аздап қалғып, мүлгіп кету.

ҚАЛҒЫМПАЗ сын. Ұйқышыл, ұйқықұмар.

ҚАЛҒЫП-МҮЛГІ = ет. Ұйқысы келіп маужырау.

ҚАЛҒЫП-ШҮЛҒЫ = ет. Қалғып-мүлгу, маужырау.

ҚАЛҒЫС = ет. Қалғып-мүлгісу, маужырасу.

ҚАЛҒЫТ = ет. Қалғып-мүлгіту, маужырату.

ҚАЛҒЫТУ Қалғыт етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛҒЫШТА = ет. Қайта-қайта артта қала беру, ермеу.

ҚАЛДА зат. Диірменінің диірменге бидай тартып бергені үшін алатын үй түріндегі ақысы.

ҚАЛДАЙ¹ зат. Арба мен шанығын жүк құлап кетпес үшін жасалған шарбақты қоршауы.

ҚАЛДАЙ² зат. тар. Шығыс Түркістандағы әкімшілік лауазым, ұлық.

ҚАЛДАЙША зат. Кішігірім қалдай, кішірек қалдай.

ҚАЛДЫ сын. Қалы бар.

ҚАЛДЫҒАЙ зат. өс. Дәрілік өсімдіктердің бір түрі.

ҚАЛДЫҚ зат. **1.** Бір нәрсенің қалған бөлшегі, сарқынаағы. **2.** мат. Бөлінгіштің толымсыз бөлінді мен бөлінші көбейтіндісінен айырмасы.

Қалдық қоймасы. кен. Байытудан қалған қалдықты қабылдайтын және сақтайтын гидротехникалық имараттар кешені. **Қалдық магниттелушілік.** физ. Магнит өрісінің кернеулігі нөлге тең болатын кездегі ферромагниттік материалдың магниттелушілігі. **Қалдық радиациялар.** өск. Ядролық жарылыс болған аудандағы ыдырау мен белгісіз радиоактивті өнімдердің түсуі салдарынан болатын радиация.

ҚАЛДЫҚСАҚТАҒЫШ зат. экол. Сұйық қалдықтарды сақтауға арналған тұйық бассейні немесе жартылай тұйық хауыз.

ҚАЛДЫҚСЫЗ сын. Қалдық қалмайтын, қалдығы жоқ.

Қалдықсыз технология. экол. Минералды шикізаттарды өңдеудің технологиялық әдістерінің кешені.

ҚАЛДЫҚТАР зат. экол. Табиғи шикізатты өңдеу нәтижесінде пайда болатын заттар (қатты, сұйық және газ тәрізді) мен пайдаға асыруға келмейтін өндірістік жарамсыз шыға-

рылымдар (тұрмыстық, ауылшаруашылық және құрылыс қалдықтары).

ҚАЛДЫҚТАСЫМАЛДАҒЫШ зат. экол. Байыту фабрикасынан шығатын қалдықты қойыртпақ қалдық қоймасына жеткізетін құбырлар жиіесі.

ҚАЛДЫР= ет. 1. Заттарын белгілі бір орынға қойып кету, тастау. 2. Ертпеу, бірге алып жүрмеу. 3. Артта қалдыру, тастап, жүріп кету. 4. Кейінгі ұрпаққа мұра ету.

ҚАЛДЫРТ= ет. Алып қалғызу.

ҚАЛДЫРТУ Қалдырт етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛДЫРУ Қалдыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛДЫРЫЛ= ет. Сақталу.

ҚАЛЕМШЕ зат. бот. Бау-бақша ағаштарының (алма, өрік, алмұрт) жерге отырғызуға арналған жас шыбық күйіндегі түрі.

ҚАЛЕНДЕР зат. ескікіт. Ел кезуші, дәруші, кезбе адам.

ҚАЛЕТ сын. жерг. Өтірік, жалған. // Қателік.

ҚАЛЕТ: қалет қылмады. Мезгілінен кешіктірді, кідіртті.

ҚАЛЖА зат. этн. Жас босанған әйелге арналып сойылған малдың еті.

Қалжа жеді. Әйел босанғаннан кейін жас сорта-су ішіп әлденді.

ҚАЛЖАҚ зат. Қылжақ, қылжаң, тәлек, сайқы-мазақ, әзіл-оспақ.

ҚАЛЖАҚБАС сын. экспр. Қылжыңбас, тәлекешіл.

Қалжақбас мінез. Әзілкеш, ашық, батыл мінез.

ҚАЛЖАҚБАСТЫҚ зат. Қылжақбастық, тәлекештік.

ҚАЛЖАҚТА= ет. Біреуді қағытып сөйлеп тәлек ету, қалжыңға айналдыру, қылжақтау.

ҚАЛЖАҚТАС= ет. Қалжыңдасу, қылжақ-тасу, әзілдесу, әзіл-қалжың айтысу.

ҚАЛЖАҚТАСУ Қалжақтас етістігінің қимыл атауы; қалжыңдасу, қылжақтасу.

ҚАЛЖАҚТАУ Қалжақта етістігінің қимыл атауы; қалжыңдау, қылжақтау.

ҚАЛЖАЛА= ет. Қалжа жегізіп күту.

ҚАЛЖАЛАН= ет. Қалжа жеп күтіну.

ҚАЛЖАЛАНУ Қалжақта етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛЖАЛЫҚ сын. Қалжаға жарарлық, қалжа боларлық.

ҚАЛЖАУ зат. Тағажан, лекер.

ҚАЛЖАУРА= ет. Шаршап-шалдығып қалжырау, діңкесі құрып әлсіреу.

ҚАЛЖАУЫР зат. көне. Садақ оғының бір түрі.

ҚАЛЖАУЫРДАЙ сын. көне. Қалжауыр сияқты, қалжауыр тәрізді.

ҚАЛЖУАР зат. жерг. Есікті іш жағынан бекітетін ілгіш.

ҚАЛЖУЫР зат. көне. 1. Қақпанның шынжырына байланатын зат. 2. Үй жануарлары өріске ұзап кетпеу үшін арқан жынына байланатын зат.

ҚАЛЖЫ-БҮЛЖЫСЫЗ сын. жерг. Өте тыңғылықты.

Қалжы-бұлжы дегізбеді. Оны-мұны дегізбей састырды.

ҚАЛЖЫҢ зат. Тапқырлыққа құрылған ойнақы, әзіл сөз.

Қалжыңға айналдырды [сүйеді, шаптырды, басты]. Сөзін әзілмен бітірді, әзілге айналдырды. Қалжыңға ұста. Күлдіргіш, қалжыңбас. Қалжыңды көтере алмады. Әзіл-қалжың сөзге ренжіп қалды. Қалжыңнан қалды. Қалжыңдаса беруін қойды, байсалданды. Қалжың сөз. Қалжың түрінде айтылатын сөз; әзіл. Қалжыны жарасты. Орынды, жарасымды әзілдесті. Қалжың қылды. Әжуалады, мазақтады.

ҚАЛЖЫҢБАС сын. Әзілқой, күлдіргіш. // Әзілқой, күлдіргіш адам.

ҚАЛЖЫҢБАССЫ= ет. Әзілқойсыну.

ҚАЛЖЫҢБАСТАН= ет. Қалжың айту, әзілдеу.

ҚАЛЖЫҢБАСТАУ сын. Әзілкештеу, қалжыңшыдау.

ҚАЛЖЫҢБАСТЫҚ зат. Әзілқойлық, қалжыңқойлық.

ҚАЛЖЫҢДА= ет. Қалжың айту, әзілдеу, ойлап айту.

ҚАЛЖЫҢДАС= ет. Қалжың айтысу, әзілдесу.

ҚАЛЖЫҢДАСУ Қалжыңдас етістігінің қимыл атауы; әзілдеу.

ҚАЛЖЫҢДАУ Қалжыңда етістігінің қимыл атауы; әзілдеу.

ҚАЛЖЫҢДЫ сын. Қалжың аралас.

ҚАЛЖЫҢҚОЙ сын. Қалжыңбас, әзілқой.

ҚАЛЖЫҢҚОЙЛЫҚ зат. Қалжыңбастық, әзілқойлық.

ҚАЛЖЫҢҚҰМАР сын. Қалжыңқой, әзілкеш.

ҚАЛЖЫҢСЫЗ сын. Әзіл-оспақсыз, ойынсыз.

ҚАЛЖЫҢШЫ сын. Қалжыңшыл, әзілқой.

ҚАЛЖЫҢШЫЛ сын. Қалжыңбас, әзілқой.

ҚАЛЖЫҢШЫЛДЫҚ сын. Әзілқойлық, қалжыңбастық.

ҚАЛЖЫҢШЫЛСЫ= ет. Қалжыңшыл болғансу.

ҚАЛЖЫР зат. зоол. Дала құстарының бірі.

ҚАЛЖЫРА= ет. Титықтап шаршау, діңкесі құрып әлсіреу.

ҚАЛЖЫРАҢҚЫРА= ет. Титығы құрып шаршауырау.

ҚАЛЖЫРАТ= ет. Титықтатып шаршату, діңкелету.

ҚАЛЖЫРАТУ Қалжырат етістігінің қимыл атауы; шаршату, діңкелету.

ҚАЛЖЫРАУ Қалжыра етістігінің қимыл атауы; титықтап шаршау, діңкелету.

ҚАЛҚА¹ зат. 1. Пана, таса, ықтырма. 2. ауыс. Сүйеніш, тірек.

ҚАЛҚА² зат. поэт. Сұлу қыз, ару.

ҚАЛҚАБАС зат. экспр. Қалқатай, қалқажан.

ҚАЛҚАЖАН зат. экспр. Сұлу қызды қадір тұту, қастерлеу нышанымен айтылатын атауыш.

ҚАЛҚАЙ= ет. 1. Қалқып, ербиіп тұру. 2. ауыс. Ел қатарлы аман-есен жүру.

ҚАЛҚАЙЫЛ зат. сөйл. Қолдан қалқайтып тұрғызылған нәрсе.

ҚАЛҚАЙТ= ет. Қалқытып тұрғызу, болар-болмас, барды-жоқты шағын баспана салу.

ҚАЛҚАЙТУ Қалқайт етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛҚАҚ зат. жерг. Суды байлауға керекті қалтқы ағаштар.

ҚАЛҚАҚТА= ет. 1. Қалт-құлт етіп, әрең-әрең жүру. 2. Теңселу, ырғалу, шайқалу. 3. ауыс. Ел қатарлы етпеп өмір сүру.

ҚАЛҚАҚТАТ= ет. Қалт-құлт еткізіп әрең-әрең жүрізу.

ҚАЛҚАҚТАТУ Қалқақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛҚАҚТАУ Қалқақта етістігінің қимыл атауы; қалтыдап-құтылдап әрең жүру.

ҚАЛҚАЛА¹= ет. 1. Бір нәрсенің қалқасына тығылу, жасырыну. 2. Колегейлеп, тасалау. 3. Қалқа ету, тосу. 4. ауыс. Тірі қалу, жан сақтау.

ҚАЛҚАЛА²= ет. сөйл. 1. Әке-үке деп еркелету, әлтештеу. 2. Тілін табу, сөз жарастыру.

ҚАЛҚАЛАН= ет. Тасалану, жасырыну, қалқа етілу.

Қалқаланған мұнай [газ] шоғырлары. кен. Беткі жазықтығы саздармен немесе соларға ұқсас басқа да ышмыр тауысыстармен қалқаланған мұнай (газ) шоғырлары.

ҚАЛҚАЛАНУ Қалқалан етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛҚАЛАУ Қалқала етістігінің қимыл атауы. 1. Желден, жауын-шашыннан сақтау.

2. Көлеңкелеу, қалқа жасау. 3. Көзден тасалау, жасыру.

Қалқалау шебі. өск. Басты тиштердің ұрыстан шығуы және шегінің қалқалау үшін бөлінген бөлімшелер орналасатын және ұрыс жүргізетін жергілікті жердегі шартты желі.

ҚАЛҚАЛЫ сын. Қалқасы бар, қалқа жасалған.

ҚАЛҚАМ зат. экспр. Өзінен кіші адамға еркелету, кішірейту нышанымен айтылатын атауыш.

ҚАЛҚАМА зат. сөйл. Қалқалап қоятын нәрсе, ықтырма, ықтасын.

ҚАЛҚАН¹ зат. 1. көне. Батырлардың соққы, оқ дарытпау үшін қолына ұстайтын қорғаныс құралы. 2. көне. Соққы тиімеу үшін басқа киетін темір құрсау. 3. өск. Ұрыста есептоптар мен механизмдерді оқ пен снаряд жарықшақтарынан қорғауға арналған зеңбіректер мен пулеметтен көздейтін ойықтары бар сауыттан жасалған қондырғы. 4. Бөгет, тосқауыл. 5. ауыс. Құлақтың қалққан жері.

Қалқан болды. Демеу болды, күш-жігер берді.

Қалқан етті [қылды]. а) Тасаланды, жасырынды. ә) Бетке ұстайды. Қалқан жыпартақ батпақтұл.

өс. <лат. nymphoides peltatum>. Өзен-көл жағалаулары мен ағысында, тынық суларда өсетін, субеделер тұрғындасына жататын, көпжылдық су өсімдігі. Қалқан құлақ. Қалқан үлкен құлақ. Қалқан төрізді жанартау. геолог. Сүйік лаваның бірнеше дүркін тоғілуі нәтижесінде жаралған орталық жанартау.

ҚАЛҚАН² зат. астр. <лат. scutum> Эваторлық шағын шоқжұлдыз.

ҚАЛҚАН³ зат. геол. Аса қатпарлықтар мен күшті метаморфизм процестеріне ша-лынған тектоникалық құрылым.

ҚАЛҚАНДА= ет. Қорған ету, қалқалау.

ҚАЛҚАНДАЙ сын. 1. Қалқан сияқты, қалқиған, үлкен. 2. ауыс. Қалқан тәрізді, (жылтыр). 3. ауыс. Блқ, пана сияқты.

ҚАЛҚАНДЫ сын. Қалқаны бар. // Қалқан ұстағандар.

Қалқанды асаймұса. өс. <лат. abeliacorymbosa>. Биіктігі 2-3 кейде 4 метрге жететін, бұтақтары ақшыл, қоңырқай түсті, жас сөркендері қысқа, жіңішке, сырты қалың түсті болып келетін асаймұса тұқымдасының бір түрі.

ҚАЛҚАНҚҰЛАҚ зат. зоол. **Атжаслан.**

ҚАЛҚАНСЫЗ сын. Қалқаны жоқ, қалқан ұстамаған.

ҚАЛҚАНТҮМСЫҚ: қалқантүмсық жылан. зоол. <лат. agkistrodon> Шұңқыр басты жылан тұқымдасына жататын, адамға, мала, әсіресе, жылқыға қауіпті ұлы жылан.

ҚАЛҚАНША¹ зат. бот. Жанама гүлдердің гүлсағақтары ұзарып, барлық гүлдердің деңгейі негізгі гүлсағағына теңеліп, бірдей болып өсетін қалқан тәрізді гүлшоғыр.

ҚАЛҚАНША² ұст. Қалқан тәрізді, қалқанға ұқсас.

ҚАЛҚАНША³: қалқанша без. анат. <лат. glandula thyroidea> Омыртқалы жануарлар мен адамның ішкі секреция безі. [Кеңірдектің қалқанша шеміршегі мен 5-7 кеңірдек сақиналары аралығында орналасқан, ағзаның өсуін, дамуын, ондағы зат алмасуды реттейтін, құрамында йоды бар гормон түзіп, оны өзіне жинайтын орган].

ҚАЛҚАНШАЛЫЛАР зат. биол. <лат. pentatomidae> Жәндіктер класы, жартылай қатты қанаттылар отрядының бір тұқымдасы.

ҚАЛҚАНШАМАҢЫ: қалқаншаманы безі. анат. <лат. glandula parathyroidea> Қалқанша безінің маңында немесе оның ішінде орналасқан кішкене денсешік.

ҚАЛҚАН елік. Әрі-бері қозғалып қалқа қаққан қимылды белгілейтін сөз.

Қалқан қакты. Әрі-бері қозғалып, қалқа қақты, қалқадады.

ҚАЛҚАНДА= ет. Қалқан-қалқаң ету, қалқию.

ҚАЛҚАНДАТ= ет. *Қалқақ-қалқақ* еткізу.
ҚАЛҚАТАЙ зат. экспр. *Сұлу қызды қадір тұту, қастерлеу нышанымен айтылатын атауыш.*

ҚАЛҚАТАС зат. геол. *Жер қойнауындағы пайдалы қазба бетін көмкеріп жататын тау жыныстарының жиынтығы деген ұғымды білдіретін атау.*

ҚАЛҚАШ зат. экспр. 1. *Сұлу қызды қадір тұту, қастерлеу нышанымен айтылатын атауыш.* 2. *Жасы кіші адамды, баланы еркелету нышанымен айтылатын атауыш.*

ҚАЛҚИ= ет. 1. *Ербиін, селтиін оқшау көріну.* 2. *Қалқа болу, жарбию (үй, баспана туралы).*

ҚАЛҚИМА зат. экспр. *Қалқа, ұйсымақ.*
ҚАЛҚИТ= ет. 1. *Қалқайту, қорбиту.* 2. *Баспана жасап алу, үй тұрғызу.*

ҚАЛҚИТУ *Қалқит етістігінің қимыл атауы.*
ҚАЛҚИО *Қалқи етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЛҚУ *Қалқы етістігінің қимыл атауы.*
1. *Сұйық бетіндегі заттың түбіне батып кетпей, бетіне шығуы.* 2. *Қайнаған еттің, сұйық заттардың бетіне шыққан көбікті, қаймақты сүзу.* 3. *Құстың қалықтап қышуы.* 4. *Тербелу.*

ҚАЛҚЫ= ет. 1. *Бір нәрсенің сұйықтың түбіне батып кетпей, бетінде баяу жүзіп жүруі.* 2. *Құстың қалықтап қышуы.* 3. *Сұйықтың бетіне шыққан затты сүзіп алу.* 4. *Баяу қалықтау, тербелу.* 5. *ауыс. Тамыжжу, шарықтау, шырқалу (өңге байланысты айтылады).*

ҚАЛҚЫМА сын. *Қалқитын, қалқып жүретін.*

Қалқыма көрсеткіш. с.ушар. *Су бетіндегі навигациялық қауіпті білдіретін қалқымалы белгі.*
Қалқыма су. *Жер бетіне жақын жататын грунт сулары горизонттынан жоғары, тегіс жайылмаған жерасты сулары. Қалқыма түйірлер.* геол. *Су немесе ауа ағындарына араласа жылыжытын тау жынысы немесе минерал түйірлері. Қалқыма ұшақ.* <франц. planeur> *Қалықтап қышуға арналған ауадан ауыр, моторсыз қышу аппараты, планер.*

ҚАЛҚЫМАЛАУ зат. хим. *Шөгіндінің үстіндегі тұнған суды лайламай бөліп алу процесі. Ол үшін ыдыс ішіндегі суға резеңкелі түтік түсіріледі.*

ҚАЛҚЫМАЛЫ сын. *Қалқыма, қалқитын.*
Қалқымалы бұрғылау қондырғысы. тех. *Суда, теңізде жүзіп жүретін бұрғылау қондырғысы. Қалқымыл көпір.* *Жайпақ түпті темір қайықтардың үстіне темірден ышттпн жасалған уақытша көпір.*

ҚАЛҚЫҢҚЫ сын. *Болар-болмас қана айырмасы бар.*

ҚАЛҚЫҢҚЫЛАУ сын. *Сөл қалқыңқы.*
ҚАЛҚЫҢҚЫРА= ет. *Бетке шығыңқырау, көрініксіреу.*

ҚАЛҚЫҢҚЫРАҚ сын. *Қалқыңқылау, сөл қалқыңқы.*

ҚАЛҚЫС= ет. *Қалқы тербелісу.*
ҚАЛҚЫТ= ет. 1. *Батырмай, су бетіне шығару.* 2. *ауыс. Тамыжжата ән салу, шырқау.* 3. *ауыс. Аялау, әлпештеу.*

ҚАЛҚЫТУ *Қалқит етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЛМАҚ зат. *Қалмақ Республикасының негізгі тұрғын халқы.*

Қалмақ басқыр. көне. карг. *Қалмақ жасаулап алысн, күнің қалмаққа қарап қалсын деген мағынада. Қалмақ жүріс.* *Еш жерге тоқтамайтын, аялдамайтын жортуыл жүріс.* **Қалмақ сныр.** *Ірі қараның етті тұқымы, негізінен, қалмақ жерінен тараған сиыр тұқымы. Қалмақ түйесі.* *түйешар. Қосоркешті түіе ішіндегі ең ірі тұқымы. Қалмақ тілі.* *Алтай тілдері шоғырының моңғол тілдері бұтағының батыс тобына жататын қалмақ халқының тілі. Қалмақ үй.* *Қалмақтардың шаңырағы шағын, уықтары түзу келген киіз үйі.*

ҚАЛМАҚҚОРҒАН зат. көне. *Жоңғар шапқыншылығы кезіндегі қалмақтар жерленген қорым.*

ҚАЛМАҚША үст. *Қалмақ тілінде.*

Қалмақша байлады [байластырды]. *Аттарды қосақтап байлағанда бірінші тізгінің екіншісінің құйысқанына байлады. Қалмақша байлау.* *малшар. Аттарды бірінші тізгінің екіншісінің құйысқанына қосақтап бекітетін байлаудың түрі.*

ҚАЛМАҚШЫЛА= ет. *Қалмақ тілінде сөйлеу.*

Қалмақшылап байлады. *Қалмақша байлады.*
ҚАЛМАҚЫ сын. *Қалмақ үлгісімен жасалған.*

Қалмақы ер. *Қалмақ халқынан тән ер үлгісі [Алды-арты тұтас, жалпақ келген, отыруға орнықты, қозғалысқа шыдамды, алыс жолға, жорыққа арналған ердің түрі].*

ҚАЛМАРЖЫН зат. этн. *Бағалы аң терісінен жасалған бөрік.*

ҚАЛМЫСЫ үст. жерг. *Қала берді, ар жағы.*

ҚАЛП сын. жерг. *Жалған, өтірік, бос, бекер т.б.*

Қалп айтты. *Өтірік айтты, жалған айтты.*
ҚАЛПАҚ¹ зат. 1. *Қиынды төрт сайдан құралып күмбез пішінді, етегі қайырылып келетін киізден тізілген, ерлер киетін ұлттық басқимнің түрі.* 2. *Еркектердің жеңіл басқимі.* 3. *ауыс. Шамның қалақайы.*

Қалпағы аспанға атты. *Қатты қуанды.*
Қалпақ құрлы көрмеді. *Қайырылып та қарамады, менсінбеді.* **Қалпақпен ұрып алды [қағып түсірді].** *Оңай олжа қылды; ойына, дегеніне тез жетті.*

ҚАЛПАҚБАС зат. сөйл. *Қалпақ түрінде келетін басы жағлақ шөгелер.*

ҚАЛПАҚТАЙ сын. 1. *Қалпақ сияқты, жеп-жеңіл.* 2. *Үп-үлкен.*

Қалпақтай ұшы [түсті]. а) *Жалп етіп құлап түсті, мұрттай ұшты.* ә) *Кенеттен қатты ауырып қалды. Қалпақтай ұшырды [түсірді].* *Құлатты, мұрттай ұшырды.*

ҚАЛПАҚТЫ сын. 1. *Қалпақ киген, қалпағы бар.* // *Қалпақ киген адам.*

ҚАЛПАҚТАН= ет. *Қалмақ сияқтау.*

ҚАЛПАҚТАНДЫР= ет. *оқказ. Қалмақ кигізу.*

ҚАЛПАҚША¹ зат. *Кішкене қалпақ.*
ҚАЛПАҚША² үст. *Қалпаққа ұқсап, қалмақ тәрізденіп.*

Қалмақша түсті. *Жалп етіп құлады.*
ҚАЛПАҚШАҢ үст. *Басында қалпағы бар, қалпақ киген.*

ҚАЛПЕ¹ [ар. خليفة] зат. діни. *Ислам дінінің Имам Азам Әбу Ханифа мазабындағы атақтардың бірі, қазіреттен кейінгі діни атақ.*
ҚАЛПЕ² зат. жерг. *Аңшы, ит жүгіртіп, құс салатын аңшы адам.*

ҚАЛПЕТІМЕН үст. *Тұтастай, бүтіндей.*
ҚАЛПЫ [ар. قالب] зат. Күйі.

Қалпына [қалыбына] келді [түсті, барды, көшті]. *Бұрынғы күйіне түсті, жөнделді, түзелді.* **Қалпына келтірді.** *Бастапқы, бұрынғы күйіне түсірді.* **Қалпына келтіру.** <лат. restauratio> *Ескірген, тозған, бастапқы сынын жоғалтқан архитектуралық ескерткіштерді, материалдық мәдениет мұраларын алғашқы өңіне келтіру, жаңартып жөндеу.*

ҚАЛПЫЛЫСТАН үст. *Кенеттен, оқыс.*

ҚАЛПЫМЕН үст. 1. *Әдетімен, дағдысынша.* 2. *Күйімен, күйінше.* 3. *Бүтіндей, түгелдей.*

ҚАЛПЫНДА үст. *Ешбір өзгерісі жоқ, бұрынғы күйінде.*

ҚАЛПЫНША үст. 1. *Ешбір өзгеріссіз, баяғысына.* 2. *Бастан-аяқ, бүтіндей, түгелдей.*
ҚАЛТ үст. *Кенет, кілт, аяқ астынан.* **Қалт еткізбеді [жібермеді].** *Мұлт жібермеді, мұқият қадағалады. Қалт еткізбеді орындалды. Берілген тапсырманы айна-қатесіз іске асырды, уақыттылы бітірді. Қалт етпеді [қалт еткен жоқ].* а) *Тырт етпеді, селт етпеді; қаққан қазықтай тура қалды.* б) *Шімірікпеді, елең қылмады.* б) *Тапсырманы мұлткіз орындады. Қалт етсе*

[еткен шақта, еткенде]. Қолы сәл босай қалса. Қалт етті. Қақшиды, кілт тоқтады. Қалт [қапы] жібермеді. Мұлт кетпеді, болмашы мүмкіндікті пайдаланды.

ҚАЛТА¹ зат. 1. *Киімнің омырауына т.б. жеріне қоса тізіліп, ұсақ-түйек зат салуға арналған бөлігі.* 2. *жерг. Кішкене дорба.* 3. *анат. <лат. bursa> Кейбір сүтқоректілердің (кенгуру, т.б.) күйігін салып өсіретін мүшесі.* 4. *анат. Кейбір дене мүшелерінің сырты қыбы.* 5. *анат. Қалталы саңырауқұлақтардың жыныстық көбеюінің нәтижесінде ішінде аскоспоралар жетілетін мүшесі; аска.* 6. *ауыс. Ақша, қаржы, байлық.* 7. *ауыс. Қалтарасы.*

Қалта ақтарар. *көне. этн. Күйеу алғаш келгенде, балдыздары мен қыз жеңгелерінің алатын ырымы. Қалтаға ақша түсті. Қалтасы қампиды, ақшалы болды. Қалтаға түсті. Біреудің қалтасынан зат ұрлады. Қалта орамал. сөйл. Беторамал. Қалта сағат. Қалтаға салып жүруге ыңғайлы жасалған, ашталы-жапталы, дөңгелекше келген баусыз сағат. Қалта споралары. бот.*

Қалталы саңырау-құлақтардың жыныстық көбеюінің нәтижесінде түзілген мүшесі қалтасының (аск) ішінде жетілетін споралар. Қалтасы жұқа. Ақшасы аз, қаржысы, қаражаты мардымсыз. Қалтасы жұқарды. Қаражаты азайды, ақшасы бітуге жақылдады. Қалтасы көтереді. Ақшасы жетті, мүмкіндігі болды, жағдайы көтерді. Қалтасы көтермеді. Қаражаты жетпеді, жағдайы келмеді. Қалтасы қағылды. Ақшасыз қалды, ақшасы таусылды. Қалтасы қалың [тоқ]. Ақшасы көп, дүние-мүлкі көп кісі туралы айтылады. Қалтасы қалыңдады. Ақшасы көбейді, байыды. Қалтасы құрғамды. Жаньнан ақша үзілмеді. Қалтасына басты. Қалтасына салып, алып кетті. Қалтасына сенді. Байлығына, ақшасына сүйенді. Қалтасында көк [соқыр, бір] тиын жоқ. Түкт те, дөңіңе, ештеңе, жоқ (ақшамен байланысты). Қалтасын қақты. Соңғы ақшасына дейін сытырды, дым қалдырмады. Қалтасы қалың. Ақшасы көп, дүние-мүлкі көп кісі туралы айтылады. Қалтасын қампиды. Ақша жинады. Қалтасы таяз. Қаражаты аз, ақшасы көп емес. Қалтасы тесік. Ақшаның бетіне қарамайтын, ақша құтаймайтын адам. Қалтасы тоқ. Ақшасы көп, бай. Қалта томпайту. Пайда табу, баю, ақшаны көп табу. Қалтаға [үйге] түсті. Ұрлық жасады, ұрлады.

ҚАЛТА²: *қалта қарады.* сөйл. *Тырт етпеді, дыбыс шығармады.*

ҚАЛТАГҮЛ зат. өс. <лат. caltha> *Гүлі сары не ақ түсті, мамыр, маусым айында гүлдейтін саралдақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ҚАЛТАҚ¹ сын. 1. *Қалт-қалт еткіш, қалтылдақ, қалтылдауық.* 2. *ауыс. Әр нәрсеге ұрығышы, қақтығысы-соқтығысып жүретін.*

ҚАЛТАҚ² елік. *Қалт-құлт етіп діріл қаққан, қалтылдаған қимылды бейнелейтін сөз. // Қалт-құлт еткен қимыл.*

Қалтақ қақты. *Қалтақтап қозғалды, тыным таппады.*

ҚАЛТАҚ-ҚАЛТАҚ елік. *Бір орында тұрмай, қалтақтап қозғалған қимылды бейнелейтін сөз.*

Қалтақ-қалтақ етті. *Қалтақтап қозғалды, тыным таппады.*

ҚАЛТА-ҚАЛТА үст. *Көп қалта, мол.*

ҚАЛТАҚ-ҚҮЛТАҚ елік. *Қалт-құлт етіп, тәлтіректен зорға жүркен қимылды бейнелейтін сөз. // Қалт-құлт еткен, тәлтіректееген.*

Қалтақ-құлтақ етті. *Қалт-құлт етіп зорға жүрді.*

ҚАЛТА-ҚҮЛТА зат. *Көр-жер, қатмаланған заттар.*

ҚАЛТАҚТА= ет. 1. *Қалт-құлт етіп, тәлтіректееу, қалтырау, селкілдеу.* 2. *ауыс. Біреуден ілгері, біреуден кейін, етпен-сетпен құн көру.*

ҚАЛТАҚТАТ= ет. *Қалт-қалт еткізу, басын қалтылдауып үзеу.*

ҚАЛТАҚТАУ *Қалтақта етістігінің қимыл атауы.*

КАЛТАЛАК сын. Босан, қалтылдаған.
КАЛТАЛАҚТА= ет. 1. Тәлтіректеу, аяғын нық баса алмау, зорға жүру. 2. Басы қалтылдау, қалтақтау.

КАЛТАЛАҚТАУ Қалталақта етістігінің қимыл атауы.

КАЛТАЛАН= ет. 1. Киімнің, не басқа бір заттың созылып, олты-солты болып қатпарлануы. 2. Терінің күтілдеп, көлкілдеуі, ісу.

КАЛТАЛАНУ Қалталан етістігінің қимыл атауы; көлкілдеу.

КАЛТАЛАҢДА= ет. Қалталақтау, қалтақ басып, зорға жүру.

КАЛТАЛАҢДАУ Қалталаңда етістігінің қимыл атауы.

КАЛТАЛАС сын. Олжалас, бірге олжалас болған.

КАЛТАЛЫ сын. 1. Қалтасы бар, қалта салған. 2. ауыс. Ақшалы, бай. // Ақшасы көп, дәулетті, бай адам.

Қалталы жануарлар. зоол. <лат. metatheria> Сүтқоректілердің бір класс тармағы. Қалталы кісі. Ақшасы көп, дүние-мүлкі мол кісі туралы айтылады. **Қалталы саңырауқұлақтар.** бот. Көп клеткалы жіпшумағы, жынысты көбеюдің нәтижесінде спора түзетін қалтасы (аск) бар жоғары сатыдағы саңырауқұлақтар болімі.

КАЛТАЛЫЛАР зоол. <лат. metatheria> Күшігін салып өсіретін мүшесі бар сүтқоректі жануарлар; тірі туып көбейетін сүтқоректілердің инфраклассы.

КАЛТАЛЫЛАУ сын. Ақшасы көптеу, табысы молдау.

КАЛТАЛЫҚ сын. Қалта боларлық; қалта-ға саларлық.

КАЛТАМАН зат. жерг. Қалтаға түсетін ұры.

КАЛТАҢ елік. Қалт-құлт еткен, қалтаңдаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз. // Қалт-құлт, қалтақ.

Қалтаң қақты. Қалт-құлт етті, қалта-лақтады.

КАЛТАҢДА= ет. 1. Қалт-құлт ету, қалталақтау. 2. Аяғын нық баса алмау, тәлтіректеу.

КАЛТАҢ-ҚАЛТАҢ елік. Қалт-қалт етіп қалталақ қаққан қимылды бейнелейтін сөз.

Қалтаң-қалтаң етті. Қалтаңдады, қалта-лақтады.

КАЛТАҢ-ҚҰЛТАҢ елік. Қалт-құлт етіп қалтырақпаған қимылды бейнелейтін сөз.

Қалтаң-құлтаң етті. Қалтылдады, қалт-құлт етті.

КАЛТАҢ-ҚҰЛТАҢ сын. Болар-болмас. // Өйтіп-бүйтіп, етпен-септеп.

КАЛТАҢДАТ= ет. Қалтақ-қалтақ еткізу.

КАЛТАҢДАТУ Қалтаңдат етістігінің қимыл атауы.

КАЛТАР зат. Терісі бағалы, күміс қылшықты, қара-қоңыр түлкі.

КАЛТАР= ет. 1. Аңырап, қалшып тұру. 2. ауыс. Сыр бұзу, жасыру.

КАЛТАРУ Қалтар етістігінің қимыл атауы; сыр бұзу, жасыру.

КАЛТАРЫС зат. 1. Жұрт көзінен қағаберіс, бұқпа жер. 2. Таса жер, қуыс. 3. ауыс. Бүкпе ой, ішкі сыр; көңілдің түкпірі. 4. ауыс. Көп мән беріле бермейтін нәзік тұс. 5. ауыс. Арағидік уақыт.

Қалтарыс жер. Жұрт көзінен таса, қаға беріс, бұқпа жер.

КАЛТАРЫС-БҰЛТАРЫС зат. 1. Таса, қағаберіс жер. 2. Кедергі, тосқауыл, бөгет.

КАЛТАРЫССЫЗ сын. 1. Бұлтарысы жоқ, ашық. 2. ауыс. Бүкпесіз, шың.

КАЛТАРЫСТАУ сын. Тасалау, бұлта-рыстау.

КАЛТАСЫЗ сын. 1. Қалта салынбаған, қалтасы жоқ (киім). 2. ауыс. Ақшасы жоқ.

КАЛТАШЫҚ зат. Кішкене қалта.

КАЛТАШЫЛ сын. Қалта аңдығыш, қалташа түскіші.

КАЛТИ= ет. 1. Ербию, состию. 2. Бір орнын да селтіп тұру.

КАЛТИТ= ет. Соститу, ербиту.

КАЛТИЮ Қалти етістігінің қимыл атауы.

КАЛТ-ҚАЛТ елік. Қалтыдап дірілдеген, қалтаң-құлтаң еткен қимылды бейнелейтін сөз.

Қалт-қалт етті. Қалтылдады, дірілдеді, селкілдеді.

КАЛТ-ҚҰЛТ елік. Тәлтірек қағып, қалтырақпаған қимылды бейнелейтін сөз. // Өрең-өрең, зорға.

Қалт-құлт етті. а) Тәлтірек қақты, қалтырақтады; өрең қозғалды. ә) Өрең-өрең күн көрді.

КАЛТҚЫ зат. сущар. Суағысының жылдамдығын өлшеуге арналған қарапайым құрал.

КАЛТҚЫ зат. тех. Автомобиль карбюраторының қалтқылы камерасындағы сұйық отынның деңгейін реттеп тұратын тетік.

КАЛТҚЫ зат. кәс. 1. Теренде батып кетпеу үшін аудын, қармақтың бауына байланатын (суға батпайтын жеңіл) зат. 2. ауыс. Күмән, шүбә, күдік. 3. ауыс. Арам ой, құлық-сұмдық.

КАЛТҚЫДАЙ сын. Қалтқы сияқты, қалтқы тәрізді.

КАЛТҚЫЛЫ сын. Қалтқысы бар.

КАЛТҚЫСЫЗ сын. 1. Қалтқысы жоқ, қалтқы жасалмаған. 2. ауыс. Күмәнсіз, кәміл, сезіксіз, шүбәсіз; бүктелсіз, адал. 3. ауыс. Мүлтіксіз, мінсіз. // Мүлт жібермей.

Қалтқысыз дос. Арасынан қыл өтпейтін дос, шың, сынақтан өткен дос.

КАЛТЫҚСЫЗ сын. сөйл. **Қалтқысыз.**

КАЛТЫЛДА= ет. 1. Дірілдеу, селкілдеу, қалт-қалт ету. 2. ауыс. Тоңу, жаурау. 3. ауыс. Өрең-өрең күн көру. 4. ауыс. Аптығып асып-сасу, қорқу.

КАЛТЫЛДАК сын. 1. Қалт-құлт еткен, қалтыраған, дірілдеген. 2. Қалтырақ, қалтырауық. 3. ауыс. Қорқақ, үркек.

КАЛТЫЛДАТ= ет. 1. Қалт-қалт еткізу, қалтырату. 2. ауыс. Әнді түрлі әуенге салуда дауысты дірілдетіп, қалтыратып шығару. 3. ауыс. Босаңсыту, бос жіберу.

КАЛТЫЛДАУ Қалтылда етістігінің қимыл атауы. 1. Дірілдеу, селкілдеу. 2. ауыс. Қорқып, асып-сасу.

КАЛТЫР зат. Діріл, қалтыл.

КАЛТЫРА= ет. 1. Қалт-қалт етіп дірілдеу, селкілдеу. 2. ауыс. Тоңу, мұздау. 3. ауыс. Қорқу, зәресі шыу. 4. ауыс. Сараңдық жасау, қолы тар болу. 5. ауыс. Қайғыру, еңсесі түсу.

КАЛТЫРАҚ сын. Қалтырауық, дірілдек. Қалтырақ бітті. Қалтырады, қалт-құлт етті.

КАЛТЫРАҚТА= ет. 1. Тәлтіректеу. 2. ауыс. Асып-сасу, сасып-сабдырау.

КАЛТЫРАҚТАТ= ет. Қалт-құлт еткізу.

КАЛТЫРАҚТАУ сын. Мықты емес, бостау.

КАЛТЫРАҚТАУ Қалтырақта етістігінің қимыл атауы.

КАЛТЫРАН= ет. 1. Қалшылдау. 2. Тоңу, мұздау, дірдектеу.

КАЛТЫРАНҚЫСЫН Қалтыратқан, суық.

КАЛТЫРАНҚЫРА= ет. Қалтырай түсу, дірілдеңкіреу.

ҚАЛТЫРАП-ДІРІЛДЕ= ет. 1. Мұздау, тоңу, тісі-тісіне тимей, дірдектеу. 2. ауыс. Қорқу, зәресі шыу.

КАЛТЫРАП-ДІРІЛДЕУ Қалтырап-дірілде етістігінің қимыл атауы; қалшылдау.

КАЛТЫРАС= ет. 1. Сыбдырласу, сыбдыр қағысу. 2. ауыс. Зәре-құты қалмау, қорқу.

КАЛТЫРАТ= ет. 1. Қалт-құлт еткізу, дірілдету. 2. Тоңдыру, мұздату. 3. ауыс. Зәресін шығару, қорқыту.

КАЛТЫРАТУ Қалтырат етістігінің қимыл атауы; дірілдету.

КАЛТЫРАТЫҢҚЫРА= ет. Қалтырата түсу, дірілдетіңкіреу.

ҚАЛТЫРАТЫП-ДІРІЛДЕТ= ет. 1. Тоң-дыру, дірдектеу. 2. ауыс. Қорқыту, зәресін шығару.

ҚАЛТЫРАУ Қалтыра етістігінің қимыл атауы. 1. Тұла-бойдың селкілдеп ауруы. 2. ауыс. Сараңдық жасау. 3. ауыс. Қорқу, зәресі шыу.

ҚАЛТЫРАУЫҚ сын. 1. Қалтылдақ.

2. Тоңғақ, дірілдеуік, жаурағыш. 3. ауыс. Қорқақ, жалтақ. 4. ауыс. Сараң, қолы тар, қатты.

ҚАЛУ Қал етістігінің қимыл атауы. 1. Белгілі бір жерде болу, бармау. 2. Глесе алмау.

3. ауыс. Бар болу, сақталу.

ҚАЛУАТСЫЗ сын. **Қалтқысыз.**

ҚАЛУЕН зат. бот. <лат. sonchus> Өркен жайып қаулап өсетін, күрделігүлділер тұқымдасына жататын бір, екі және көп жылдық шөптесін өсімдіктер.

ҚАЛУЕТПІ сын. Қүтті, қатты.

ҚАЛШ үст. Бірден, кенет.

ҚАЛША сын. Қасарып, айтқанға көнбейтін; қырсық. // Қасарыспа, қырсық мінез. // Жас адам, бала.

ҚАЛША зат. этн. Атжарыста бәйге атына мініп шабатын бала.

ҚАЛША зат. калша қарады. Тырп етпей қалшып қатып қалды.

ҚАЛША зат. ескікіт. Қоқан хандығының зекетші жасауылы.

ҚАЛШАДАЙ: қалшадай қатты. Қақиып, сілейіп қатып қалды.

ҚАЛШАДАН= ет. Қасарысып сіресу.

ҚАЛШАҢ сын. Өскелең, өсіңкіреп кеткен.

ҚАЛШЕКЕ зат. жерг. Алды, арты жалпақ ер.

ҚАЛШИ= ет. 1. Бір орыннан қозғалмай, қақшып, сілейіп тұрып қалу. 2. Қалқаю.

ҚАЛШИЮ Қалши етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛШИТ= ет. Қақшиту, сілейіту, қозғалтпай тұрғызу.

ҚАЛШИТУ Қалшит етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛШИЫС= ет. Бір орнында қозғалмай тұрысу, сілейіп қалу.

ҚАЛШ-ҚАЛШ елік. Қалшылдап, дірілдеген қимылды бейнелейтін сөз.

Қалш-қалш етті. а) Қалтырап қалшылдады, дір-дір етті. ә) Әбден тоңды, мұздады, суық өңменінен өтті. б) Қатты ашуланды.

ҚАЛШЫ сын. жерг. Нашар, жарамсыз (асық туралы).

ҚАЛШЫЛ зат. Қатты діріл, селкіл.

Қалшыл қақты. Қалш-қалш етті, қалшылдады, қалтырап дірілдеді.

ҚАЛШЫЛДА= ет. 1. Қалш-қалш етіп, қатты қалтырау, дірілдеу. 2. Суыққа тоңу, мұздау. 3. ауыс. Ашулану, ыза кернеу. 4. ауыс. Қорқу, зәре-құты қалмау.

ҚАЛШЫЛДАТ= ет. Қалтыратып-дірілдету, қалш-қалш еткізу.

ҚАЛШЫЛДАУ зат. Қалшылда етістігінің қимыл атауы; қалш-қалш ету, дірілдеу.

ҚАЛЫ сын. Қымбат бағалы, түкті (кілем, шәлі).

Қалы кілем. этн. Жүннен тоқылған қалың түкті, бағалы кілем.

Қалы кілем, қара нар. этн. Байлық-салтанаттың көрсетер сый-құрметтің, берілер айып-таралығын бас белгі-заты.

ҚАЛЫБЫНДА үст. Алғашқы қалпында, бастапқы бейнесінде.

ҚАЛЫҚ зат. жерг. Жазының ішіне салынатын топан, сабан т. б. сияқты жұмсақ зат.

ҚАЛЫҚ сын. Озық емес, кейіндеп артта қалыңқы.

ҚАЛЫҚПАН зат. зоол. Тазқара, сақалтай, құмай деп те аталатын бүркіт тұқымдас құс.

ҚАЛЫҚПАНДАЙ сын. Қалықпан сияқты, қалықпан тәрізді.

ҚАЛЫҚТА= ет. 1. Құстың қанатын қақпай, бірқалыпты ұшыу. 2. ауыс. Ән-күй әуенінің тамылжыта орындалуы. 3. ауыс. Өрлеу, биіктеу, қанат жаю.

ҚАЛЫҚТАТ= ет. 1. Ұшыру, самғату. 2. ауыс. Ән-күйді тамылжыта орындау.

ҚАЛЫҚТАУ¹ с.ын. Қалыңқылау, кейіншектеу. // Қалыңқылау қимыл қозғалысы.

ҚАЛЫҚТАУ² Қалықта етістігінің қимыл атауы. 1. Құстың самғап ұшуы. 2. Бұдақ-бұдақ болып аспанға көтерілу. 3. ауыс. Әнің талмылжуы.

ҚАЛЫН= ет. көне. **Қалу**.

ҚАЛЫНДЫ зат. мат. Сандар теориясы мен аналитикалық функциялар теориясында қолданылатын ұғым.

ҚАЛЫҢ зат. **Қалыңмал**. Айттырылған қалыңдыққа төленетін мал-мүлік.

Қалың берді. этн. Күйеу жағы қалыңдықтың туыстарына төлем берді. **Қалың беру**. этн. Қалыңдықтың туысқандарына күйеу жағының беретін төлемі.

ҚАЛЫҢ² с.ын. 1. Жұқа емес, қабат-қабат. 2. Қою, жиі, тығыз. 3. Ну (орман, тоғай) жайқалған, бітік (шоп, егін). 4. ауыс. Көп, мол. // Ну орман, тоғай. 5. ауыс. Тұңбық, шексіз. 6. ауыс. Қүшті, жойқың.

Қалың ауыл. Адам көп ауыл. **Қалың бұқара**. Көшілік, халық. **Қалың ел** [жұрт, бұқара, көшілік, топ]. Дүйім жұрт, барша халық, халық. **Қалың жыныс**. Ну орман. **Қалың қабақ**. Түскіген, түсіңкі қабақ. **Қалың қазақ елі**. Бүкіл [көп] қазақ. **Қалың қалмақ**. Бүкіл [көп] қалмақ. **Қалың қол [әскер]**. Мол сарбаз, көп әскер. **Қалың қосын**. Қаптаған әскер, қалың қол. **Қалыңнан соққан қарсақтай**. Олжалаяу, жауын жеңу деген мағынада. **Қалың орман**. Қалың өскен ағаш, тоғай; ну орман. **Қалың сор**. Ауыр азап, қорлық. **Қалың шер**. Ауыр қайғы.

ҚАЛЫҢДА= ет. 1. Қалың ету, қабаттау. 2. Бір нәрсенің қалыңдығының биіктей беруі. 3. Кобею, молаю. 4. ауыс. Күшею, үдеу.

ҚАЛЫҢДАТ= ет. 1. Қалың етіп салу, төсеу. 2. ауыс. Көбейту, күшейту.

ҚАЛЫҢДАТУ Қалыңдат етістігінің қимыл атауы; қалың ету, қабаттау.

ҚАЛЫҢДАУ¹ с.ын. **Қалыңырақ**. // Қалыңырақ, үлкендеу нәрсе.

ҚАЛЫҢДАУ² Қалыңда етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛЫҢДЫ-ЖҰҚАЛЫ с.ын. Қалың-жұқасы аралас.

ҚАЛЫҢДЫҚ¹ зат. 1. этн. Біреуге атастырылған, айттырылған қыз. 2. Тұрмысқа шығатын бойжеткен.

Қалыңдығының қолын ұстатты. этн. Қызды жігіттің қолына берді [Салт-дәстүр бойынша, жеңгелері қалыңдық пен күйеу жігітті кездестіріп, «қолұстатар» ырыммен жасайды, қайтарымына күйеу жігіттен көзде сый-сияпат алады]. **Қалыңдық айттырды**. этн. Құда түсті. **Қалыңдық берді**. этн. Қалыңмал берді, айттырды. **Қалыңдық ойнау**. этн. Күйеу жігіттің ұрын бару дәстүрінен кейін қалыңдығымен жасырын кездесіп, ойнап-күліп жүруі. **Қалыңдықтың қолын ұстатты**. этн. Ұрын келген күйеуге қыздың жеңгелері қалыңдығын көрсетіп, көдесін алды.

ҚАЛЫҢДЫҚ² зат. 1. Затты қырынан алып қарағандағы қабаты, көлемі. 2. Жілік, тығыздық. 3. Ну орман, жыныс.

ҚАЛЫҢДЫҚТАЙ с.ын. Қалыңдық сияқты, өсем, сәнді, көз тартарлықтай көрікті.

ҚАЛЫҢ-ҚАЛЫҢ с.ын. Өте қалың, көлемді. **ҚАЛЫҢҚАНАТ** зат. өс. Бір түптен бірнеше сабақ шығатын көлжылыдық шөп.

ҚАЛЫҢҚЫ с.ын. Сәл артта, кейінірек, төменірек. // Артта қалған.

ҚАЛЫҢҚЫРА= ет. Кешігіңкіреу, кейіншектеу.

ҚАЛЫҢМАЛ зат. этн. Күйеу жағының қалыңдық үшін беретін малы [Қалыңмал негізінен қалыңдықтың жасауына, сәукелесіне, той малына, көделі алыс-берістеріне жұмсалыды].

Қалыңмал айдату. көне. этн. Қалыңдыққа беретін малды жөнелту, жіберу.

ҚАЛЫҢСЫЗ с.ын. Қалыңмалсыз.

ҚАЛЫҢШАЛАУ с.ын. Қалыңдау келген.

ҚАЛЫҢЫРАҚ с.ын. Қалыңдау, сәл қалың.

ҚАЛЫҢЫТ= ет. Қалыңдай түсу.

ҚАЛЫП [ар. قالب] зат. 1. кәс. Аяққимнің формасын келтіріп тізуге керекті құрал. 2. Кіріпшіт, балқытылған заттарды (шойын, болат т.б.) қатыруға арналған зат. 3. құрыл. Құрылыс алаңында тұрғызылатын монолит бетонды немесе темір бетонды құралымдар мен ымараттар пішіндерін жасауға арналған бөлшектер мен элементтер жиынтығы. 4. Бейне, кескін, келбет. 5. Пішіні, формасы. <лат. forma> 6. Белгілі бір сәттегі адамның, не басқа бір заттың хал-жайы, күйі. 7. Түр, кейін. 8. Тұрпат, пішін. 9. Болмыс, жаратылыс. 10. Жағдай, тұрмыс. 11. Шақ, кез.

Қалып алды. Дағдыланды, төселді. **Қалыпқа күйю**. Балқыған металды қалыпқа еркін құю тәсілі; құю өндірісіндегі ең маңызды технологиялық процестердің бірі. **Қалыптан тыс**. Тым, асыра, шектен асыра.

ҚАЛЫП-КҮЙ: қалып-күй жолы. инф. Экранның төменгі жағына орналасқан және ағымдағы программаның қалыты көрсеткіштерін ашылған файл атын, менжер тұрған орынды, бет нөмірін т.с.с. мәліметтерді көрсетіп тұратын басқару жолы.

ҚАЛЫПТА= ет. 1. Затты қалыпқа салып, белгілі бір формаға келтіру. 2. ауыс. Бірқатарға, бірқалыпқа келу.

ҚАЛЫПТАЛ= ет. 1. Қалыпқа келтірілу, қалыпқа салыну. 2. ауыс. Үйрену, әдет алу.

ҚАЛЫПТАН= ет. 1. Белгілі бір формаға келіп, қалып алу. 2. лингв. Белгілі бір жүйеге түсіп тұрақталу, нормалану. 3. ауыс. Дағдылану, әдет алу, үйрену.

ҚАЛЫПТАНДЫР= ет. Белгілі бір жүйеге түсіру, қалып алдыру.

ҚАЛЫПТАС с.ын. Ұқсас, біртектес.

ҚАЛЫПТАС= ет. 1. Белгілі бір формаға келіп, қалып алу. 2. Пайда болу, іргесі қалану. 3. Бір ізге түсіп орнығу, тұрақтану. 4. ауыс. Үйренішті болып әдетке сіңу, дағдыға айналуды. 5. Белгілі бір кәсіпті иеру, мамандану.

ҚАЛЫПТАСТЫР= ет. Тұрақтандыру, орнықтыру, қалып алдыру.

ҚАЛЫПТАСТЫРУ Қалыптастыр етістігінің қимыл атауы. 1. Орнықтыру, тұрақтандыру, жасау. 2. пед. Баланың қоғамда өздігінен өмір сүруге қабілеттілігін, өзінің тағдырына өзі үкім ете білуін және өз мінез-құлқын жөнге сала білуін, сондай-ақ дүниемен өзінің қарым-қатынасын түсінуін меңгерту.

ҚАЛЫПТАСТЫРУШЫ зат. Жасаушы, іргесін қалаушы, негізін салушы (адам).

Қалыптастырушы сұрыптау. биол. Популяцияда орта мәнді, ертеде пайда болған белгілердің дамуын, төзімділігін арттыруға және тұрақтандыруға бағытталған табиғи сұрыптаудың бір түрі. **Қалыптастырушы эксперимент**. пед. Жас тұрғысындағы және педагогикалық психологияда қолданылатын зерттеушінің сыналудыға белсенді ықпал-әрекеті процесінде баласының психикасындағы өзгерістерді қадағалау әдісі.

ҚАЛЫПТАСТЫРЫЛ= ет. Тұрақтан-дырылу, дағдыландырылу, әдетке айналдырылу.

ҚАЛЫПТАСТЫРЫЛУ Қалыптастырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАЛЫПТАСУ Қалыптас етістігінің қимыл атауы. 1. Бір ізге түсу, орнығу, тұрақтану. 2. Белгілі бір кәсіпті иеру, мамандану. 3. Пайда болу; іргесі қалану.

ҚАЛЫПТАУ Қалыпта етістігінің қимыл атауы; қалыпқа салу.

ҚАЛЫПТЕС шыл. Сияқты, тәрізді, секілді.

ҚАЛЫПТЫ с.ын. 1. Қалыпқа салынған. 2. ауыс. Тұрақты, орнықты, өзгермей емес. 3. ауыс. Әдетке сіңген, үйренішті, дағдылы.

Қалыпты ағынды. су шар. Гидротехникалық ымарат, бөген, су жүйелерін жобалау барысында міндетті түрде анықталатын өте маңызды гидрологиялық сипаттама; көпжылыдық жауын-шашын мен буланудың орнықтылығымен айқындалатын қалыпты, тұрақты ағынды. **Қа-**

лыпты рынок. экон. Таяудағы және негүрлым алыстағы мерзімде жеткізілетін тауар бағасындағы айырма оның сақталуына байланысты шығындарды өтейтін жағдай.

ҚАЛЫПТЫҚ с.ын. Қалып боларлық.

Қалыптық болат. кен. Ыстықтай және суықтай қалыптау қалыптарына, сондай-ақ баспақалыпқа арналған, көміртекті және легіренген (негізінен хроммен) аспаптық болат. **Қалыптық күм**. геол. Қалыптар мен құю өндірісінің өзектерін (шойын, болат және түсті металдар құйғанда) даярлауға жарамды күм.

ҚАЛЫПТЫЛЫҚ зат. Бірқалыпты болушылық, ауытқымаушылық.

ҚАЛЫПША¹ зат. Кішкене қалып.

ҚАЛЫПША² ұст. Әдеттегіше, дағдысына.

ҚАЛЫПШЫ зат. Қалыпқа бір затты құюшы.

ҚАЛЫС¹ с.ын. 1. Тікелей қатысы жоқ, бейтарап (адам). // Тікелей қатысы жоқ, бейтарап жақ. 2. Өкіл, сенімді (адам).

Қалыс ағайын. Ара ағайын, жамағайын. **Қалыс би**. Тікелей басқаратын, билік айтамын би. **Қалыс қалды**. а) Шет, шеткері қалды, немқұрайды қарады. ә) Жақтап не қарсы дауыс бермеді.

ҚАЛЫС² с.ын. Кейінірек, артта қалыңдық.

ҚАЛЫС= ет. 1. Болымсыздық мән беретін сөздермен, болымсыздық жұрнағымен тіркесіп, кем түспеу, қатарласу дегенді білдіреді. 2. Көмекші етістік қызметінде келіп, іс-әрекеттің бірнеше адамға ортақтығын білдіреді. 3. Кейін қалу, кейіншектеу.

ҚАЛЫСТАУ с.ын. Қалысырақ, бейтараптау.

ҚАЛЫСТЫҚ зат. Қалыс болушылық, немқұрайдылық.

ҚАЛЫСЫРАҚ с.ын. Қалыстау, шеттеу, оқшаулау.

ҚАЛЫТ зат. Арамдық, қараулық.

ҚАЛЫТҚЫЛЫ с.ын. 1. ауыс. Қалытқысы бар. 2. Астарлық.

ҚАЛЫТҚЫ зат. колөнер. Шалма әдісімен кілемге тоқып түсірілген өрнек.

ҚАМ¹ зат. 1. Жай, жағдай, хал-күй. 2. Әрекет, айла, амал.

Қамға кірісті. Өз тіршілігін, шаруасын істеуге қам жасады, кірісіп кетті. **Қам етті**. Әрекет етті, жағдай жасады. **Қам жасады**. Әзірлік қылды, қамданды, әрекет жасады. **Қам жеді**. а) Біреуге жағдай туғызды, жайын ойлады, қамқорлық жасады. ә) Уайымдады, қауіптенді. **Қам қылды** [қылдысты]. Әрекет жасады, айла істеді, амалдады. **Қамын жеді**. Бір нәрсенің жайын ойлады, қамқор болды. **Қамын ойлады**. а) Қамқорлық етті, қамын жеді, хал-жайын ескерді. ә) Жағдай жасады, әрекет етті. **Қам істеді**. Әрекет етті, қамданды.

ҚАМ² [ар. خَم] с.ын. 1. Шикі, піспеген, өңделмеген. 2. ауыс. Шала, ысылмаған. 3. ауыс. Болбыраған, осал, бос.

Қам сүт емген. Адал емес.

ҚАМ³ зат. Көңілдегі шер, уайым-қайғы, қапа-миң.

Қам болды. Қайғылы, шерлі жағдайға кездесті, тап болды.

ҚАМ⁴: қам қалды. Шет, қағаресті болды, араласпады.

Қам қалдырмады. Шет қалдырмады, бәріні қамтыды.

ҚАМА¹ зат. зоол. Терісі қымбат ан, құндыз.

Қама бөрік. Құндыз терісінен істеген басқим.

ҚАМА² зат. кәс. Қалыстан буып я тоқып жасаған, балық ұстайтын ау, құрал.

ҚАМА= ет. 1. Жап-жақтап қоршау, қауымалау. 2. Абақтыға жабу, тұрмеге салу, отырғызу, тығу. 3. Ұстау, тұту, бөгеу, қармау. 4. Сыртқынан бекітіп, шығармай қояу. 5. ауыс. Қаптау, басып кету.

ҚАМАДАЙ с.ын. Қама сияқты, қап-қара.

КАМАЖАУ зат. Қоршау, айнала төңірек қаумалаған, қақпалаған көрініс.

КАМАЖАУЛА= ет. 1. Айнала төңірек, алқа-қотан қоршауға алу, алқымдау, ентелеу, иектеу. 2. Қақпалау, шауыжайлап әжуалау.

КАМАҚ зат. ескікіт. Тұтқындаланған, қамауға алынған адамдарды бостандықта ұстау, еркін қамау түрі.

КАМАЛ¹ [ар. حمل] зат. ескікіт. Хамал (Наурыз айы).

КАМАЛ² [ар. عمل] зат. 1. Әск. Жаудан қорғану мақсатымен жасалған, қабырғасының қалыңдығы 1,5-метрден 3 метрге дейін болатын қалың қорған, берік бекініс. 2. Белгілі бір іс-әрекетке қарсы кедергі, тосқауыл, боғет, қоршау. 3. ауыс. Пана, тірек, сүйеніш. 4. ауыс. Қол жетпеген тылсым өңше.

Камал артиллериясы. Әск. тар. Камалдарды қорғайтын және олардың қару-жарағында тұрақты тұратын артиллерия. **Камал бұзар.** Ер жүрек, батыл, ер. **Камал бұзды.** а) Қорғанды, бекіністі тас-талқан етті, жауды жеңді. б) Қиындықты жеңді. **Камалды алды.** Бекіністі, қорғанды жеңді, жасап алды.

КАМАЛ³: **камал жас.** сөйл. **Кемел жас.**

КАМАЛ⁴ зат. ескікіт. Амал, айла.

КАМАЛ= ет. 1. Абақтыға жабылу, түрмеге түсу. 2. Тығылу, бой тасалау, ешқайда шықпау. 3. Шыға алмай қалу, торға түсу. 4. ауыс. Ән-күйді, өңімені ұйып тыңдау. 5. ауыс. Қымсыну, ұялу, сөзден тосылу. 6. ауыс. Топтану, жиналу, қаумалау. 7. ауыс. Өзімен-өзі болу, оқшаулану.

КАМАЛА= ет. 1. Жан-жақтан қоршау, қаумалау. 2. Қоршауға алу.

КАМАЛАС= ет. Жан-жақтан қоршасу, қаумаласу.

КАМАЛАУ¹ зат. Әск. Камалды (қала бекінісін) немесе камал пункттерін алуға ұрыс қимылын жүргізу тәсілі.

КАМАЛАУ² Камала етістігінің қимыл атауы; басу, қаптау.

КАМАЛДА= ет. Қорған жасап бекіту, биік, зәулім етіп қоршау.

КАМАЛДАЙ сын. Камал сияқты, камал тәрізді. // Камал сияқты, берік адам.

КАМАЛҚА зат. жерг. 1. Кам, жай, жағдай. 2. Айла, тәсіл.

КАМАЛСЫЗ сын. Қорғансыз, қамалы жоқ.

КАМАЛТ= ет. Камалату, қаумалау.

КАМАЛУ Камал етістігінің қимыл атауы.

1. Ұсталу, түрмеге жабылу. 2. Тығылу, шыға алмау.

КАМАР¹ зат. Қаракөл елтірісінің жалт-жидіт етіп құлтырып тұратын қымбат базалы түрі.

Камар белбеу. колөнер. Зерлі, әшекейлі белдік.

КАМАР² зат. ескікіт. Ескіше ай аты.

КАМАРҒЫ зат. саят. Орта ғасырларда қолданған аңшылық әдісінің өрескел бір түрі. [Аңы көп бір аудан жерді қалың қол тізбегімен айнала қоршап алып, оның ішіндегі аңды сыртқа жібермей, ортаға қарай тықсырып соғатын болған. Қоршаудың ішінде қалған аңдар ешқайда қашып құтылуға шамасы болмай, еріксіз қолға түскен].

КАМАРТ= ет. Көздің қатты жарықтан шағылысып, көре алмауы.

КАМАС: көз қамастады. Көз сүрінді.

КАМАСАР ескікіт. Көңілі тасу, шаттану.

КАМАСТЫР= ет. Кірпікті бір-біріне айқастыру, төмен қарау.

КАМАТ сын. ескікіт. Намаздың шарттары; тік тұру.

КАМАТ= ет. 1. Түрмеге отырғызу, абақтыға жапқызу. 2. Шығармай, сыртынан бекіттіріп қоту, жібермей ұстау.

КАМАТТЫР= ет. 1. Түрмеге отырғызу, абақтыға жапқызыдыру. 2. Шығармай ұстату.

КАМАТУ Камат етістігінің қимыл атауы; түрмеге отырғызу.

КАМАУ¹ зат. 1. Жауапталған қылмысты адамдарды қамайтын абақты, түрме. 2. Әск. Қоршау. 3. Тарқатас. 4. заң. Сотталған адамды бір айдап алты ай мерзімге қоғамнан қатаң оқшаулау түріндегі жазаның негізгі түрі.

Қамауға алды. Ұстады, түрмеге жапты. **Қамауға алу.** заң. Қылмысты адамға қолданылатын шара, қамауда ұстау. **Қамау үй.** стиль. Абақты, түрме.

КАМАУ² Кама етістігінің қимыл атауы. 1. Қапаста ұстау, түрмеге жабу. 2. Қорада ұстау. 3. Қоршау, қаумалау. 4. ауыс. Шырмау.

КАМАУ³: **қамау тер.** этн. Бәйгеге қосатын жүйрікті баптап, суытқанда шығатын соңғы тер.

КАМАУЛЫ сын. 1. Тұтқындаулы, түрмеге жабулы. 2. Тығулы, бекітулі. 3. ауыс. Шырмаулы, ғылым-білімсіз, сауат ашпаған.

КАМАШАЛА= ет. Қаумалау, қоршалау.

КАМАШАУ¹ зат. Қабілет, ой-өріс.

КАМАШАУ² зат. 1. Қоршау, қамажасу, ықтасын жер. 2. Тар, қапырық жер.

КАМБА¹ зат. 1. Астық, түрлі шикізат сақтайтын орын, үй. 2. жерг. Балшық илейтін, лай айдайтын шұңқыр. 3. аңш. Қасқыр ұстау үшін омбы қардан ойып жасалатын ор [Қасқырдың жым бойындағы қары қалың шұңқырларда қамба қазылып, қабырғаларына мұз тұрғызу үшін ішіне қу шөп жайылады да жемтік ретінде қоянды байлап қояды. Қоянды жеймін деп қасқыр қамбадан тайғанақтап шыға алмай қалады]. 4. ауыс. Қор, байлық.

Қамба егеуқұйрығы. зоол. Денетұрқы 15–25, құйрығы 10–12 сантиметрдей, салмағы 570 грамма дейін жететін, өсімдік дәнімен қоректенетін жәндік. **Қамба зорат.** жерг. Ортасынан жел кіріп кетіру үшін, үлкенірек етіп үйден тары үйіндісі. **Қамба кенесі.** зоол. <лат. tyrogluphoidea> Жабайы және дәнді өсімдіктерді жейтін зиянды жәндік. **Қамба қанқобелегі.** зоол. Көдімгі күйе көбелектер тұқымдасына жататын ұсақ көбелек. **Қамба менгерушісі.** Бірнеше қамбаны, қамба қызметкерлерін басқаратын басшы. **Қамба тезек.** Киіз үйдің үлкендігіндей немесе одан кіші етіп, төбесін күмбездеп үйген тезек.

КАМБАДАЙ сын. Қамба сияқты, қамба тәрізді.

КАМБАЗ зат. зоол. Жәндіктің түрі, қарақұртты жоятын жәндік.

КАМБАЗДА= ет. Өзін көтермелеу, дәріптеу.

КАМБАЛА= ет. Қамбаға құю, қамбаға толтыру, салу.

КАМБАЛАП үст. Бір жерге үйіп, жинап.

КАМБАР¹ зат. этн. **Қамбарата.**

КАМБАР² зат. Реңі әртүрлі қоңырқай түсті қаракөл елтірісі.

КАМБАРАТА зат. миф. Қазақтың наным-сенімінде жылқы малының пірі, иесі.

КАМБАС зат. Соның бір түрі.

КАМБАШЫ зат. Астық қойған қамбаны яки қойманы ұстаушы адам.

КАМ-ФАСА зат. ескікіт. Қайғы-қасірет.

КАМДА= ет. Қам жасау, әзірлік істеу, дайындық жасау.

КАМДАЛ= ет. Қам жасалу, дайындау.

КАМДАН= ет. 1. Әрекет жасау, қам қылу. 2. Жолға шығуға дайындық жасау, жолға жиналу. 3. Оқталу.

КАМДАНУ Қамдан етістігінің қимыл атауы; қам қылу, қам жасау, әрекет ету.

КАМДАНУЛЫ сын. Әрекеттенулі, дайын, әзір.

КАМДАНЫС= ет. Қам жасасу, қам қылысу.

КАМДАС= ет. Дайындық жасасу, әзірленісу.

КАМДАСТЫР= ет. Қам қылу, дайындық жасау.

КАМДАСТЫРУ Қамдастыру етістігінің қимыл атауы.

КАМДАТ= ет. Қам жасату, әзірлету, дайындық жасату.

КАМДАТТЫР= ет. Қам жасаттыру, әзірлету.

КАМДАТТЫРУ Қамдастыру етістігінің қимыл атауы.

КАМДАТУ Қамдат етістігінің қимыл атауы; дайындық жасату, әзірлету.

КАМДАУ Қамда етістігінің қимыл атауы; дайындық жасау, әзірлеу.

КАМДАУЛЫ сын. Әзірлеулі, дайындап қойған.

КАМДАУШЫ зат. Әзірлеуші, дайындаушы.

КАМДЕСТІК зат. Қам жасаушылық, әрекет етушілік; қамқоршылық.

КАМДЫ сын. Жайлы, жағдайлы.

КАМ-ЖАЙ зат. Жай-жағдай, жай-жапсар.

КАМЗА зат. көне. Жанар, көз жанары.

КАМЗАУ зат. 1. Суықтан қорғану үшін іштен киетін жеңіл жылы киім. 2. ауыс. Сеп, демеу.

Қамзау болды. Қорғаныш, сеп болды.

ҚАМЗАУЛЫҚ зат. Қорғандық, септілік.

Қамзаулық жасады. Қорғаныш болды, септігін тигізді.

ҚАМЗОЛ зат. Көйлек сыртынан киетін жеңсіз бешенті, шолқажең.

ҚАМЗОЛДАЙ сын. Қамзол сияқты келте; қысқа.

ҚАМЗОЛДЫ сын. Қамзол киген, үстінде қамзолы бар. // Қамзол киген адам.

ҚАМЗОЛДЫҚ сын. Қамзол тігетін, қамзол тігуге лайықты.

ҚАМЗОЛША зат. Етегі тізеден жоғары келетін жеңсіз киім.

ҚАМЗОЛШАҢ сын. Қамзолмен ғана, үстіне қамзол зана киген.

КАМИЛАН зат. ескікіт. Аудармашы, тәржімашы.

КАМЕК зат. жерг. 1. Жас бұтақтар.

2. ауыс. Піспеген, жетілмеген көк түйіншек.

КАМКЕН зат. ескікіт. Қайы, шер.

КАМКЕСЕК зат. Шикі балшықтан құйылған кірпіш.

КАМКӨНІЛ сын. Қайғылы, жабырқау.

// Уайымы, қайғы-шері мол пияғал, қамықты ой.

КАМКӨНІЛДІ сын. Қайғылы, жабырқау.

КАМҚА¹ [ир. كَمَاخَا] зат. Зерлі жіптен тоқылған жібек мата, қытай жібегі.

Қамқа қылды. Жайнатты, жадыратты, шаттандырды.

Қамқа тон. этн. көне. а) Иіп қандырып, бабына келтіре жұмсартып, қынаға бояған қой терісіне аңдардың асыл терілерінен жаға салып тіккен, сыртынан күміс белбеу буынатын, сәнді, асыл тон. б) Зерлі жібек матадан тігілген киім. **Қамқа шаншыды.** Жібектен мата тоқыды.

ҚАМҚА² зат. зоол. Қара түсті терісі қымбат, көбіне суда өмір сүретін аң; қам.

Қамқа бөрік. Қамқа терісімен жүрындалға бөрік.

ҚАМҚАДАЙ¹ сын. 1. Қамқа сияқты.

2. ауыс. Шымқай қара.

ҚАМ-ҚАЙҒЫ зат. Уайым-шер, қайғы-қасірет.

ҚАМ-ҚАЙҒЫСЫЗ сын. Қайғы-қасіретсіз, уайым-шері жоқ.

ҚАМҚАМ зат. діни. Көктен түскен төрт қылыштың бірі.

ҚАМҚАП¹ зат. көне. Алтындатқан жібек мата.

ҚАМҚАП² зат. көне. Қамқа терісінен істелген қымбат базалы киім, ішкі.

ҚАМ-ҚАПА зат. Өкініш, қайғы.

ҚАМ-ҚАРЕКЕТ зат. 1. Жай-жағдай. 2. Амал-әрекет, айла-шарғы.

ҚАМҚОР [ир. مغم خوار] зат. 1. Қорған, қорғаныш, пана, мейірбан. 2. Сүйенер сүйеніш, сенімді тірек, қолдаушы. 3. Біреудің қарауындағы, қол астындағы бағынышты нәрсе.

Қамқор болды. Қамқоршылық етті, пана, сая, қорғаныш болды. **Қамқорға алды.** Пана болды, өз қарауына алды. **Қамқор көңіл білдірісті.** кіт. Жанапшырлық көрсетті, жасады.

ҚАМҚОРЛА= ет. Қамқорлық жасау, пана, қорғаныш болу.

ҚАМҚОРЛАН= ет. Қамқор болу, қамқор-сыну.

ҚАМҚОРЛАС сын. Мақсаттас, тілектес, қарайлас.

ҚАМҚОРЛЫҚ зат. 1. Жан ашушылық, қорғаушылық; мейірбандық. 2. Әртүрлі ұйымдарға, мекемелерге, жеке лей адамдарға материалдық және рухани тұрғыда қамқорлық жасайтын дәстүрлі іс-әрекет жүйесі.

Қамқорлық жасады [істеді, көрсетті, қылды]. Жақсылық көрсетті, қорғаныш болды, мейірбандық жасады. **Қамқорлыққа алды.** Тәлім-тәрбие беру үшін немесе жәрдемдесу мақсатымен қарауына алды, қам жасады, назар болды.

ҚАМҚОРСУ Қамқорсы етістігінің қимыл атауы.

ҚАМҚОРСЫ= ет. Қамқоршы болғансу, жаны ашығансу, қорғағансу; мейірбансу.

ҚАМҚОРСЫҒАНДЫҚ зат. Қамқор болғансығандық.

Қамқорсығандық білдірді. Қамқор болғансынды, жаны ашығансынды.

ҚАМҚОРСЫЗ сын. Қамсыз, қаперсіз, байқаусыз.

Қамқорсыз қалды. Тірегі, сүйеніші болмады, қараусыз қалды.

ҚАМҚОРСЫЗДЫҚ зат. Қамсыздық, қаннен-қаперсіздік.

ҚАМҚОРСЫН= ет. Қамқорсу, қамқор болғансу.

ҚАМҚОРШЫ зат. 1. Біреудің қамын ойлаушы, қамқорлық жасаушы, жақсылық, мейірбандық етуші, қорғаушы. 2. діни. Демеуші, қолдаушы ие. 3. заң. Жақтаушы, қорғаушы адам.

ҚАМҚОРШЫЛ сын. Біреудің мұң-мұқтажын ойлағыш, қамын жегіш, қамқорлық ететін, мейірімді.

ҚАМҚОРШЫЛЫҚ зат. 1. Жанашырлық, мейірімділік, қорғаушылық. 2. сөйл. **Қамқорлық** (әртүрлі ұйымдарға, мекемелерге, жеке лей адамдарға материалдық және рухани тұрғыда қамқорлық жасайтын дәстүрлі іс-әрекет жүйесі).

ҚАМҚОРШЫСЫ= ет. Қамқор болғансу, мейірімділік көрсеткенсу.

ҚАМПАЙ= ет. 1. Тырсып үлкею, қамшию; томпаю, торсию. 2. ауыс. Өз-өзінен ісініп-кебіну, паңдану, бөсіп мақтану.

ҚАМПАЙТ= ет. 1. Қампиту, томпиту, тырситу. 2. Үлкен қылу, зорайту.

ҚАМПИ= ет. 1. Қомпию, торсию. 2. Қап-қалың болу, үлкей болып көріну. 3. ауыс. Әлдеқандай боп дардию, ісіп-кебу.

Қампиш кетті. Тым үлкейді, шамадан тыс ұлайды.

ҚАМПИТ [ор]. зат. сөйл. **Кәмпит.**

ҚАМПИТ= ет. 1. Компиту, торситу. 2. ауыс. Әлдеқандай етіп көрсету.

ҚАМРЫ зат. ескікіт. Садақтың тартпасы.

ҚАМСАҚ зат. жерг. Қамыс өскен жер.

ҚАМСАҚТЫЛЫ сын. жерг. Қамысы қалың өскен, қамысы мол.

ҚАМСАУ зат. 1. Баспана, қалқа. 2. Жылуы бар лыпа. 3. ауыс. Қорған, пана.

ҚАМСАУЛА= ет. Баспана жасау, қалқан, қорғаныш істеу.

ҚАМСАУЛЫҚ сын. Қорғаныш боларлық, лыпалық. // Қорғаныш, лыпа болушылық.

ҚАМСЫЗ сын. 1. Еш нәрседен қауіп, қатері жоқ, жайбарақат. 2. Дайындығыз, әзірліксіз. // Дайындығы жоқ, әзірліксіз ел.

Қамсыз жатты. Жайбарақат болды, сақтанбады, қам жасамады. **Қамсыз қылды.** Жеткілікті етті.

ҚАМСЫЗДА= ет. Қамсыз ету, қауіп-қатер жолатпау.

ҚАМСЫЗДАУ Қамсызда етістігінің қимыл атауы.

ҚАМСЫЗДАНДЫР= ет. 1. Қамтамасыз ету, қамсыз ету. 2. коғ. -әлеум. Өмірді, мал-мүлік, дүниені әлеуметтік тұрғыдан қорғау.

ҚАМСЫЗДАНДЫРУ Қамсыздандыру етістігінің қимыл атауы. 1. Қамтамасыз ету. 2. Өмірді, мал-мүлік, дүниені әлеуметтік тұрғыдан қорғау.

Қамсыздандыру бөлімі. Қамсыздандыру мекемесінің аудандағы, яки облыстағы мекемелерінің ішіндегі жеке саласы. **Қамсыздандыру мекемесі.** Жеке азаматтарды, кәсіпорындар мен шаруашылықтарды қамсыздандырумен шұғылданатын арнаулы орын.

ҚАМСЫЗДАНДЫРЫЛ= ет. Қамтамасыз етптірлі.

ҚАМСЫЗДАНДЫРЫЛУ Қамсыздандырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАМСЫЗДАУ сын. Ешбір қауіп-қатер ойламайтын, еркін, жайбарақатпау.

ҚАМСЫЗДЫҚ зат. Жайбарақаттық, ешбір қам жасамаушылық; әрекетсіздік.

ҚАМСЫЗ-МҰҢСЫЗ сын. Қаннен-қаперсіз, уайымсыз.

ҚАМТАМА зат. Керек-жарақ, жабдық.

Қамтама етті. Қамтамасыз қылды, қамтыды, қарық қылды. **Қамтама қалмады.** Жайбарақат, әрекетсіз болмады.

ҚАМТАМАСЫЗ сын. Толық, жеткілікті; түгел берілмей.

Қамтамасыз ету. Керек-жарақпен жабдықтау, қамсыздандыру. **Қамтамасыз етілді.** Керек-жарақ затпен, нәрсенен жабдықталды, қамсыздандырылды.

ҚАМТЕМЕ зат. Мұқтаж, қажет, қам.

ҚАМТУ Қамты етістігінің қимыл атауы.

ҚАМТЫ= ет. 1. Бір нәрсені қолмен қармау, тұту. 2. Қоршау, аумағына алу, шарту. 3. Түгелдей, тұтастай; айнала төңірек қолға алу, орау. 4. ауыс. Иемдену, меншіктеу. 5. ауыс. Қамдау, қамтамасыз ету.

Қамти келді. Дайындады, әзірледі. **Қамтып қалды.** Ұстады, қармады.

ҚАМТЫЛ= ет. 1. Түгел не белгілі бір мөлшерде алыну. 2. Қарастырылу, зерттелу.

ҚАМТЫЛУ Қамтыл етістігінің қимыл атауы; қамтамасыз етілу.

ҚАМТЫЛЫМ зат. жаңа. Қамту, қамтылу.

ҚАМТЫТ= ет. Түгелдей, тұтастай алдырту.

ҚАМШАТ зат. сөйл. **Кәмшат** (сусар тұқымыдасына жататын жыртықшы сүтқоректі аң). // Кәмшат терісінен жасалған.

Қамшат бөрік. сөйл. **Кәмшат бөрік.**

ҚАМШАУ зат. 1. сөйл. **Қамсау.** 2. ауыс. Демеу, сеп.

ҚАМШАУСЫЗ сын. сөйл. **Қамсаусыз** (ықтасынсыз, жылусыз).

ҚАМШАУЛЫҚ зат. Қалқа болушылық, қамсаулық, қорғандық.

ҚАМ-ШЕР зат. Уайым-қайғы.

ҚАМШЫ зат. 1. этн. Атты айдап жүргізу үшін қолданылатын, таспадан әртүрлі нұсқада өріп, тобылғы немесе басқа затқа саптан жасаған құрал; ер-тұрманның бір құрамы. 2. ауыс. Таяқ, соққы.

Қамшы басты. Атқа үсті-үстіне қамшы салды. **Қамшы бойы.** этн. Қамшының сабы мен өрімінің ұзындығындай қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Қамшы болды.** Себеп болды, уәж болды. **Қамшы боп тиді.** Жанына қатты батты. **Қамшы білемеді.** а) Қамшының сабымен өрімін қосып, екі бүктеп ұстады, салмақтады. ә) Қыр көрсетті, жүсдірық көрсетті, қоқаңдады, кіжіңдеді. **Қамшыға қамшы қайтарды.** Қарым-таға қарымта қайырды. **Қамшы жеді** [көрді]. Соққы көрді, таяққа жығылды. **Қамшы жұмсады.** Сабады, соқты. **Қамшы жұмсақты.** Соқтырды, сабатты. **Қамшы көсті.** Қамшымен үсті-үстіне төпеледі, соққыға алды. **Қамшы қағысты.** Көкпар тартысуға қатысып, бірге болды; бірге жүріп, бірге тұрды деген мағынада. **Қамшы құрлы көрмеді.** Еш ауырсынбады. **Қамшының астына алды.** Қатты сабады, соқты, ұрды. **Қамшының ұшын жалғады.** Ат ізін суытпады, хабарласып

тұрды. **Қамшы салдырды.** Болдырды, шаршады. **Қамшы салдырмады.** а) Иесінің ойын қамшы баспай-ақ түсінді, зулады. ә) Бір істі орындауға келгенде сөз айтқызбай, өз бетімен істеді, ынта-жігерімен орындады. **Қамшы салмады.** Қамшы тигізбей жүріп отырды. **Қамшы салым жер.** этн. Өте жақын қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Қамшысын алып келуге** [беруге] жарамады. **Шірік, былжыр, қолынан дәнеңе келмейтін кісі** мағынасында. **Қамшысынан қан сорғалаған** [тамған]. Қатыгез, қатаң, қаһары күшті. **Қамшысының ұшын бермеді.** Болыспады, жәрдем етпеді, қарайласпады; жамандық жасады, опасыздық істеді. **Қамшысы тиді.** Бала әлсін-әлсін ояна берді. **Қамшы сілтесіп келді.** Егесіп келді, кіжіністі. **Қамшы тастады** [тастасты]. этн. Дауласқан, таласқан екі жақтың сөзбен айттысар, кінәласар алдында жерге қамшыларын тастап, кезек алу дәстүрі. **Қамшы тигізбеді.** а) Астындағы атына қамшы салмады, ұрмады. ә) Қамшы салдырмады, зулады, заулады. **Қамшы тимеген.** Асау ат тұрады. **Қамшы түгеді.** Таяқ жауып кетті, соққылаған қамшы жауды. **Қамшы ұрғызды.** Таяқтады, ұрды, соқты; дүре соқты. **Қамшы ұрды.** Күш салды. **Қамшы үйірді** [ойнатты]. а) Сабауға ыңғайланып, қамшыны шыр айналдыра есіп қорқытты, үрейлендірді. ә) Жан алқымға алды, қауіп төндірді. **Қамшы үйреді де отырады.** көне. Ақырып, бір шыбықпен айдайтын, зорлықшыл, озыр кісі туралы айтылады. **Қамшы үйіртті.** Қоқан-лоққы жасапты, қорқытты. **Қамшы үйіру.** а) Қоқан-лоққы жасау, қорқыту. ә) Кінә арту, надл.

ҚАМШЫ² зат. Ерек малдың жыныс мүшесі, шыбығы.

ҚАМШЫ= ет. Қалшию, селшию.

ҚАМШЫГЕР зат. Қамшы ұрысына мықты, қанық адам, сойыл соққыш, сойылға шебер.

ҚАМШЫГЕРЛІК зат. Қамшы ұрысына мықтылық, сойыл соққыштық; қамшы сайысына тән шеберлік.

ҚАМШЫДАЙ сын. 1. Қамшы сияқты, қамшы тәрізді. 2. Ұзын, жіңішке етіп өрілген.

Қамшыдай қатқан. а) Әбден бапталып, жараған. ә) Арып-ашқан, әбден жұдеген. **Қамшыдай тиді** [батты]. Қатты өтті, батты.

ҚАМШЫКЕСТІ сын. Айғырдың үйіріне қарай алмаған кез; міністе болып арыған шағы.

ҚАМШЫ-ҚАМҚОР сын. Сүйеніш, тірек, пана.

ҚАМШЫЛ сын. Өзгенің мүддесін, хал-жайын, қамын ойлайтын қамқор.

ҚАМШЫЛА= ет. 1. Қамшымен мініс атты, көлікті сипай сабаулау, созу. 2. ауыс. Бастыр-малау, үстемелеу, күштеу, біреуді сөзбен қайрау.

3. ауыс. Жігерлендіру, рұхтандыру.

Қамшылар жақ. Мініс көліктің оң жағы деген мағынада.

ҚАМШЫЛАН= ет. Атты сипай сабаланау.

ҚАМШЫЛАНУ Қамшылан етістігінің қимыл атауы.

ҚАМШЫЛАС= ет. 1. Қамшы сілтесу.

2. Қарсы келу, қарсыласу.

ҚАМШЫЛАТ= ет. Қамшы салдыру, қамшы үйіру.

ҚАМШЫЛАУ Қамшыла етістігінің қимыл атауы. 1. Қамшымен сабу. 2. ауыс. Ерікпен тасы күштеу, ырыққа көндіру.

ҚАМШЫЛЫ сын. Қолында қамшысы бар, қамшы ұстаған.

ҚАМШЫЛЫҚ сын. Қамшы боларлық, қамшыға жарарлық.

ҚАМШЫСАП зат. этн. Тобылғы, жыңғыл, темір, елік сирағынан жасалған қамшының сабы.

ҚАМШЫСЫЗ сын. Қамшысы жоқ.

ҚАМЫҒУ Қамық етістігінің қимыл атауы; қайғыру, қапа болу.

ҚАМЫҒУЛЫ сын. Қамыққан, қайғылы, абыржулы.

ҚАМЫҒУШЫ зат. Қамығып-қайғырушы, торығушы.

ҚАМЫҒУШЫЛЫҚ зат. Қайғырушылық, торығушылық.

КАМЫҒЫҢҒЫ сын. Аздап қамыққан, жабырқаңқы.

КАМЫҒЫҢҒЫРА = ет. Уайымдаңқырау, торығыңқырау, қапаланыңқырау.

КАМЫҒЫС = ет. Қапа болысу, қайғырысу.

КАМЫҒ = ет. Бір нәрсеге қатты налып ренжу, қайғырып-қапалану, жабырқау.

Қамыққан көңіл. Қайғы, дерт.

КАМЫҚҚАНСЫ = ет. Ренжігену, уайымдаған сыңай таныту.

КАМЫҚТЫР = ет. Қапаландыру, қайғыға батыру, жабырқату.

КАМЫҚТЫРҒЫШ сын. Қапаландырығыш, ренжіткіш, жабырқатқыш.

КАМЫР [ар. خمير] зат. 1. Суға, сүтке илеген ұн, шікі нан. 2. Асылған етің сортағына пісірілген нан. 3. а уы с. Шікі, пісіп жетілмеген. 4. а уы с. Ақы тоқтатпаған, ысылмаған, бос, болбыр.

Қамырдан қыл суырандай [тартқандай]. Тартымды, шешен, шебер. **Қамырдан тартқан қылдай болды.** Жұп-жұмсақ болды. **Қамыры ашыды.** а) Ашытқы қосылып иленген қамыр көтерілді. ә) жерг. Жаны ашыды.

КАМЫРДАЙ сын. Илеген шікі нандай, қамырша.

Қамырдай иледі. Быт-шытын шығарды, тас-талқан етті.

КАМЫРЛАН = ет. 1. Егіннің бас тартып, дәні толысып, масақтың сүттенуі. 2. Қамыр болу.

КАМЫРЛАНУ Қамырлан етістігінің қимыл атауы; егіннің бас тартып, пісіп-жетілген кезі.

КАМЫРЛЫҚ сын. Қамыр боларлық, қамыра жарарлық.

КАМЫРЛЫЛЫҚ зат. Бидайдың қамырлану қасиетімен байланысты сапа көрсеткіші.

КАМЫРСЫЗ сын. Қамыр салмаған, нан-сыз.

КАМЫРША үст. Қамыр тәрізді, қамыр секілді.

Қамырша иледі. а) Балқытты. ә) Ұрып-соқты, таптады, басып-жаншыды. **Қамырша иленді.** Быт-шыты шықты, балқыды.

КАМЫРЫҚ зат. Көңілдегі қайғы-шер, уайым, азапты мүң.

КАМЫРЫҚ = ет. Қайғы-қасіретті, шерлі болу, уайымға кезіту, қамығу.

КАМЫРЫҚ-ҚАЙҒЫ зат. Уайым-қайғы.

КАМЫРЫҚ-МҰҢ зат. Қайғы-шер.

КАМЫРЫҚТЫ сын. Уайым-қасіреті мол, шері мен мүңі көп.

КАМЫС зат. 1. Өзен, көл жағаларында, сондай-ақ сазды, батпақты, ылғалды жерлерде өсетін өсімдік. 2. терм. бот. <лат. phragmites> Астық тұқымдасына жататын қияқ жапырақты көпжылдық шөптесін өсімдік.

Қамыс айқабағы. з о о л. <лат. acrocephalus scirpaceus> Торғай отряды сандуғаш тұқымдасына жататын құс. **Қамыс қалпақ.** Қамыстан тоқылған баскиім. **Қамыс құлақ.** Қамыстай сүйір құлақ (ат.). **Қамыс мысығы.** з о о л. <лат. felis chaus> Құлағының ұшында шашақталған қылышы бар, жабайы дала мысығынан гөрі ірі, жүні бір түсті жабайы мысық. **Қамыс орақ.** Тек қамыс шабатын орақ. **Қамыс тегене.** Қамыстан жасалған шұңғыл ыдыс.

КАМЫСАҚТЫ сын. Қамысы ну, қалың өскен.

КАМЫС-ҚҰРАҚ зат. Ну, қалың өскен қамыс пен құрақ.

КАМЫССЫЗ сын. Қамыс өспеген, қамысы жоқ.

КАМЫССЫРНАЙ зат. муз. Қамыстан жасалған сырнай; қазақтың үрмелі музыкалық аспабы.

КАМЫСТАЙ сын. 1. Биік, қалың. 2. Тіптік, сүйір (құлақ). 3. а уы с. Қалжыраған, қиш-қуаты таусылған, әлсіз деген мағынада.

Қамыстай жапырылды. Жапты қирады, құлады. **Қамыстай самсыды.** Жер қайысқан қалың қол туралы айтылады.

КАМЫСТЫ сын. Қамысы мол, қалың.

КАМЫСШЫ зат. Қамыс дайындаушы.

КАМЫТ зат. 1. Шана, арба т. б. жегілген аттың мойнына кигізетін, құлақбауы арқылы тәрте мен дозаны ұстап, дәнекер болып тұратын сайман, әбзел. 2. а уы с. Ауыр азап, қиянат, бұау.

Қамыт аяқ. Сирағы доға сияқты имиген, қисық аяқ. **Қамыт киді.** Лажсыз бір іске көнді, мойынсынды. **Қамыт күпі.** Мақтасы қалың салынған шапан. **Қамытқа басын сұқты** [мойынсынды]. Бас иді, берілді, көнді. **Қамыттан шықты.** Іске жармай қалды, қатардан қалды.

КАМЫТБАСТЫ сын. Айдағанға көнетін, қамытқа бас иетін; көлікке көп жегілген.

КАМЫТБАУ зат. Жалпақтығы екі елідей боп істелген, қамыттың екі басын біріктіріп байлайтын қайыс.

КАМЫТБАУЛЫҚ сын. Қамытқа бау жасайтындай, қамытбауға жарарлық.

КАМЫТ-ДОҒА зат. Арбаға яки шанаға жегілетін аттың әбзел-саймандары.

КАМЫТҚАҚТЫ сын. Әл-қуаты кеткен, қамыттан шыққан.

КАМЫТҚИДЫ сын. Беті қайтып, әккі болған.

КАМЫТ-САЙМАН зат. Арбаға яки шанаға жегілетін аттың әбзелдері; доға, ершік, божы.

КАМЫТСЫЗ сын. Қамыты жоқ, мойнына қамыт салынбаған.

КАМЫТТА = ет. Аттың мойнына қамыт салу, кигізу.

КАМЫТТЫҚ зат. Қамыттың күйзден жасалған шұжығы.

КАМЫТШАЛА = ет. Қамыттың шұжығынша бүктеу, орау.

КАМЫТШЫЛЫҚ зат. Күйзелушілік, қиыншылық.

КАН зат. 1. Тамырларды қуалап ағатын қызыл сұйық зат. 2. анат. <лат. sanguis> Дененің барлық жасушаларына қорек беріп тұратын, ағзада химиялық заттарды тасымайлау арқылы жасуша және аралық кеңістіктерде өтетін биохимиялық процестерді біртұтас жасуша жүйеге біріктіріп тұратын сұйық тіні. 3. а уы с. Тегі бір тұрғын, туыс. 4. а уы с. Өлім, ажал. 5. а уы с. Ашуды кек, ыз, намыс.

Қан азайғандық. Қаназды. Қан айдады. Ажал куды, өлім келді. **Қан айналысы** [айналымы]. биол. Жүрек-қан тамырлар жүйесінің бүкіл денені қанмен қамтамасыз ету жолы. **Қан алу.** а) в е т. Делбе, бөген, құтқуақ т. б. дертке шалдыққан малды қан алу арқылы емдеу; малдың тамырын тіліп қан ағызсу. ә) Адам бойындағы науқастың түріні, себебін анықтау үшін қанды анализге алу. **Қан берді.** Бойға күш, қуат берді; жандандырды; жаңа өмір орнатты. **Қанға батты** [боялды]. Қып-қызыл қанға бөкті, опат болды. **Қанға батырды.** Көзін жойды, өлтірді, қан-жоса етті. **Қанға батысты.** Қанға боялды. **Қанға бөкті.** Қырғынға ұшырады, опат болды. **Қанға біткен.** Қанында бар, туа біткен. **Қанға жерік.** Қанқұмар, қанқұйлы, қараниет. **Қанға қан.** зат. тар. этн. Әлемнің бірқатар халықтарында болған, өлген кісінің құрына айыптыны немесе айыпты жақтан кісі өлтіруге негізделген құрыптық әдет заңы. **Қанға малды.** а) Қандады, қан жақты, қанға батырды. ә) Апат келді, соғыс басталды. б) Апат берді, апат ішті. **Қанға малынды.** Опат болды, қаза тапты. **Қанға сусады.** Қырғын салғысы келді, кісі өлімін аңсады. **Қанға сіңген әдет.** Үйреніштік, өз бойына тән іс. **Қанға сіңісті.** Бойына дарыған, әдет болған. **Қанға тояттады** [тойды]. Қанын ішіп, құмардан шықты. **Қандағы қастық.** Адам бойындағы өшпенділік, қанқұмарлық. **Қанды қанмен жуды.** Ашу-кекті, бойдағы өшпендікті қанмен, өліммен қайтарды; өлген кісісі үшін кісі өлтіріп, кек алды. **Қан жалады.** а) Таяқ жеді, аузы-басы жосадай қан болды. ә) Қан сорды, зорлық-зомбылық көрсетті. **Қан жаласты.** Апат ішіп, серттесті. **Қан жалатты.** Қызыл жоса қан етіп сабады, шиедей қан етті. **Қан жамылды.** **Қан жауғыр.** қарғ. Қанға бат, қан болғыр,

өлім келгір. **Қан жаудырды.** а) Зар илетті, азап шек-тірді, қорлық көрсетті. ә) Түйіле қарады. **Қан жауса да.** Қанша қауіп-қатер болса да, қиыншылық болса да. **Қан жирен.** Шымқай, қызыл жирен жылқы түсі. **Қан жоса болды.** Қызыл ала қан болды, қанға бөкті. **Қан жосытты.** Қанын селдей ағызды, қырып-жойды. **Қан жұтқыр.** қарғ. Қарғыс атқыр, оңбағыр; жамандық көргір. **Қан жұтты.** а) Қайғырды, уайым жеп құса болды. ә) Өлді, жер жасанды, о дүниеге аттанды. **Қан жүрегі қақ жарылды.** Көңілі қам болды, қайғырып, құса болды, уайым жеді. **Қан жүрек.** Ыстық, қызба жүрек; қамыққан, жабырқақ көңіл. **Қан жылату.** **Қан жылатты.** Зар қақсатты, зар илетті. **Қан жілік.** Бойыге қосуға жаратылмаған, майға бөккен, семіз. **Қан кетті.** мед. Тамырлардың жарақаттануынан немесе түрлі ауру салдарынан қан тоқтамай ақты. **Қан кешті.** Қан майданда кескілесіп соғысты, жаумен арпалысты. **Қан көбік.** Ақ сабын болған ашы тер. **Қан көйлек дос.** Жан беретін ең сенімді дос, жора. **Қан көтерді.** а) Іліп ала жөнелді, ауыздан-ауызға тез таратып жсірді. ә) Дәріптеді, қоллаштады. **Қан күрен.** а) Қызаран, қызыл қошқыл тартқан түс. б) Қара қоңыр. **Қан қаза көтерді.** Жақын туысы, жанашыры өлді, аза тұтты. **Қан қақсады.** а) Жана бата қатты солқылдап ауырды, жан таптырмай сырқырады. ә) Зар қақты, зарлады. **Қан қақсақты.** а) Солқылдап ауыртты, зар қақсатты. ә) Зар қақтырды, зар илетті, зар жылатты. **Қан қақырды.** **Қан күйды.** Қансыраған адамға дәрігерлік тұрғыдан қан берді, қан жаңартты. **Қан күйылды.** **Қан құса болды.** Қаралы қайғыда болды, уайым жеп күйінді. **Қан құсты.** а) Ауыр дертке шалдықты. ә) Азап тартты, опық жеді. **Қан құстырды.** Азап тартқызды; ішкен-жегенін желкестінен шығарды, сығып алды. **Қан құстыру.** **Қан қызыл.** Қып-қызыл болған, қызарған. **Қан қылды.** а) Қандады, қан етті. ә) Қырып-жойды, қиратты, талқандады. б) Жаралады, езді. **Қан қырғын.** Қантөгіс, жойқын соғыс. **Қан қысымы.** мед. Жүрек қызметі және қан тамырлары қабырғасының кедергісі әсерінен болатын қан тамырлары ішіндегі қысым. **Қан майдан.** Соғыстың нағыз қайнаған жері, қиян-кескі ұрыс, қызу айқас, тартыс. **Қан майданнан қағыс болды.** Қанмен ақтады. Жанын сала еңбек етті, жанын тида етті. **Қан ойнады.** Қан қысымы көтеріліп ауырды. **Қан сасыды.** Қырғынға ұшырады, қырылып қалды. **Қан сасытты.** Қырды, қырғынға ұшыратты. **Қан сінгізді.** Зыр қаққызды, зар қақтырды. **Қан сіді.** Қатты қысылтып, қиыншылық көрді, зар қақты. **Қан сорпа болды.** Әбден қиналды, терге малынды. **Қан сорпа қылды.** Әбден терлетіп, қызыл май қылды. **Қан сорпасы шықты.** Әбден терледі, қаратер болды. **Қан тамырлар жүнесі.** анат. Денедегі қан түзу мүшелері, қан қуыстары, қан тамырлары мен қанды тасуға қатысатын мүшелер жинағы. **Қан тамырлары.** сөйл. Қанның денеге тарап, әрі-бері жүріп тұратын жолдары. **Қан тартты.** Ажал айдады, өлім шақырды. **Қан тасыды.** Қан әдеттегі мөлшерден көтерілді, қан қысымы артты. **Қан топтары.** мед. Бір адамның қанын екінші кісіге құйғанда ескеретін эритроциттердің антигендік құрылымдары мен оларға қарсы антиденелерді сипаттайтын қасиеттер жинағы. **Қан төкті.** Қырып-жойды, қырғынға ұшыратты; жанын құрбан етті, өлді. **Қан түкірді.** Жаны қиналып, қан құсты. **Қан түрткен.** Ажал айдаған, өлім қуған. **Қан тырақ.** Қара ниет, қан құйлы жауыз. **Қан ұртады.** Өлтірді, қырып-жойды. **Қан шайқас.** Арпалыс, қанды соғыс. **Қан шелек.** Қанды балақ, бауқесте ұры, әккі қарақшы, жауыз. **Қан шенгелді салды.** Ажал құрсауына алды, жан алқымға алды. **Қан шығару.** діни. Алланың ризашылығы үшін аруақтарға бағыштап құран оқып, мал (қой) сою. **Қан азау.** Қан құрамындағы гемоглобиннің төмендеуінен болатын әлсіздік. **Қаны басына тепті.** Қаны басына шапшыды. **Қаны бұзық.** Арам ниет, арам ойлы, қаны қара. **Қаны бір.** Бір кісіден, бір елден

тараған туыс, қандас. Қаны жерге тамбайды. Қаны кепті. Қаталады, тамағы қаңсып шөлдеді. Қаны қайнады. а) Ашу-ыза қысты, ызаланғып күйінді, тарынды. ә) Жігерленді, ынталанды. Қаны қара. а) Арам, қара ниет. ә) Қатты, қатал. б) Бізаль, өмірге ренішті, күйіншімі. Қаны [қанына] қарайды. а) Ашу-ызаға булықты, қатты ызалы болды; қабынып ашуланды. ә) Жек көрді, жақтырмады, қаны бұзылды. Қаны қас [қарсы]. Өш, қарсы; бақас; жау. Қаны қатты. Ашуланды, өшікті, ызаға булықты. Қаны қашты. а) Өңі боп-боз боп қуарды, бозарды. ә) Түсі өзгеріп үрейленді, зәре-құты кетіп, қорықты, шошыды. Қаны құрыды. Әлсіреп, басы айналды. Қаны қызды. Екіленді, делебесі қозды. Қанымен шайды. Өлтіріп, кек алды, қанға қан қайтарды. Қаны мойнында кетті. Айыпты, күнәкар болды, біреуді жазықсыз өлтірді. Қанына сіңді. Дағдыға, әдетке айналды, үйренішті болды. Қанына тартты. Шыққан тегіне, жақынына бұрды. Қанына ұрық екті. Үрім-бұтаққа жақсылық, ізгілік тіледі, өсиет қалдырды. Қаны жүктеді. Біреуді жазықсыз өлтіріп, күнәкар болды, обальна қалды. Қаны қас қылды. Сүліктей сорды, әбден езді. Қанын қиды [құрбан етті]. а) Басын өлмеге тікті, жанын пида етті. ә) Өлімнен құтқарды, ажалдан босатты. Қанын қыздырды. Еліктірді, намысын қоздырды. Қанын сорды. Қанап, езді. Қанын судай ағызды [төкті, шашты]. Қырып-жойды, өлтірді. Қанын сүліктей сорды. а) Біреудің еңбегін қанады, зорлық-зомбылық істеді. ә) Қан-сөлсіз етіп әлсіретті, жұдетті. Қанын сұрады. Басын талап етті, өлтірмек болды. Қанын торсыққа байлады [құйды]. Ештеңеден қайтпады, тайсалмады, қорқып, үрейленбеді, сескенбеді. Қанын ұрттады. Басын жұтты, жалмады, өлтірді. Қанын ішті. а) Өлтірді, басын жеді. ә) Қинады, азаптады, сүліктей сорды. Қанын ішіне тартты. а) Қатты ашуланды, ыза буып сызданды, жарылып кете жаздады. ә) Ішінен тынды, түсі қашып сұрланды. Қаны селдей құйылды. Қырылды, қырғынға ұшырады. Қаны судай ақты. Қаны төгілді, қырылып қалды. Қаны суық. Қаныгезер, бұзғы. Қаны тамған жер. Қаза болған, мерт болған жер. Қаны тасыды. а) Ыза бұды, кек қайнады. ә) Жігерленді, рұхсатты, шабыттанды. Қаны тоқтады. Өлді, о дүниеге аттанды. Қаны төгілді. Қырылды, қырғынға ұшырады. Қаны ұйыды. Сенді, иланды. Қан ішкен сайын құныққан. Елді қырып-жойып талаған сайын, адам өлтірен сайын сүйінген. Қан ішті. Ел шапты, кісі өлтірді.

ҚАН² зат. сөйл. Хан. Қан артынан жудырық жаудырды. Сырттай сес, күш көрсетті, айбат шекті. Қан талауға салды. Талапай етті, түс-тұстан талап әкетті. ҚАН³ сын. көне. Үлкен, зор, нағыз. Қан базар. а) көне. Жексенбі күні базар; нағыз қызған базар. ә) У-шу, адамның ығы-жығы толған жері. Қан жайлау. Жайлаудың қызған шағы. Қан сәске. Ұлы, үлкен сәске, құн түске таяу кез.

ҚАН= ет. 1. Шөлі басылу, қайту, сусындау. 2. ауыс. Қанағаттану, разы болу, құмардан шығу. 3. ауыс. Мән-жай, жай-жапсарды толық сұрап білу, анық-қанығына жетіп қығу; сену, илану.

Қанып ішті. Құмардан шыға ішті, шөлін қандырды.

ҚАНА¹ зат. 1. Өсімдіктің дәні немесе ұрығы орналасқан сыртқы қабығы, қауызы. 2. Бір нәрсеңің жалты көлемі, аумағы.

Қанасы бұзылмады. Өзгермеді, сол күйі сақталды. Қанасынан асты [шықты]. а) Сыймады, асып-төгілді. ә) Шектен шықты, дандайсыды, асып-тасы. Қанасына сыймады. а) Асып-тасып дандайсыды, ісініп-кебінді. ә) Ашуға булықты, доғданды. б) Мазасы кетті, тыным таппады. Қанасын жарып шыққан. Іштен шыққан (перзент).

ҚАНА² зат. саят. Жеті жасар бүркіт. ҚАНА³ шыл. Өзі қатысты толық мағыналы сөздерден кейін тұрып, олардың мағынасына

шек қою, тежеу реңкін қосу үшін жұмсалатын демеулік; зана.

ҚАНА¹= ет. Қан ағу, қан шығу. ҚАНА²= ет. Тегін пайда табу, біреудің еңбегін жеу.

ҚАНАҒАТ [ар. قناعت] зат. 1. Тойымдық, нысап, барға ризалық. 2. діни. Алла тағаланың бергеніне шүкіршілік етушілік, нәпсіге ермеу. 3. Жетеді, жеткілікті деген мағынада.

Қанағат алды. Ләззаттанды, рақаттанды, мейірленді. Қанағат емес. Бұйым емес, жұмырына жұқ болмайды. Қанағат етті [жасады, қылды]. Барға риза болды, қанағаттанды, місе тұтты. Қанағат көрмеді. Місе тұтпады, олықсынды, қолсынды. Қанағатқа қамшы ұрды. Құш берді, рұхтандырды, сілкіндірді. Қанағат тапты. Ләззат алды, көңілі көншіді, тояттады. Қанағат тұтты. Қанағат етті, місе тұтты. Қанағат тұту. Қанағат ету, місе ету.

ҚАНАҒАТСЫЗ сын. 1. Тойымсыз, нысапсыз. 2. Ашқарақ, қомазай.

ҚАНАҒАТСЫЗДЫҚ зат. Тойымсыздық, нысапсыздық, болған үстіне бола берсін деушілік.

ҚАНАҒАТТА= ет. сөйл. Қанағаттан.

ҚАНАҒАТТАН= ет. 1. Қанағат алу, тояттау. 2. Місе тұту, риза болу. 3. Шектеу, тоқталу.

ҚАНАҒАТТАНАРЛЫҚ сын. 1. Жарамды, іске татырлық, көңіл тоярлық. 2. пед. Жақсыдан төмен, жаманнан жоғары; орташа үштік (баға).

ҚАНАҒАТТАНАРЛЫҚСЫЗ сын. 1. Жарамсыз, іске алғысыз, көңіл тоярлықтай емес. 2. пед. Нашар, жаман (баға), екілік.

ҚАНАҒАТТАНАРЛЫҚТАЙ сын. Көңіл тоярлықтай.

ҚАНАҒАТТАНАҒАНДЫҚ сын. Көңіл той-гандық, жарамды деп таныған оық.

ҚАНАҒАТТАНАҒЫСЫЗ сын. 1. Көңіл тоярлықтай емес, жарамсыз. 2. пед. Нашар, жаман, екілік (баға).

ҚАНАҒАТТАНДЫР= ет. 1. Риза ету, көңілден шығу, өтеу, орындау. 2. Жету, жеткілікті болу.

ҚАНАҒАТТАНДЫРУ Қанағаттандыру етістігінің қимыл атауы.

ҚАНАҒАТТАНДЫРЫЛУ= ет. Риза етілу, орындалу.

ҚАНАҒАТТАНДЫРЫЛУ Қанағаттандырылу етістігінің қимыл атауы.

ҚАНАҒАТТАНУ Қанағаттану етістігінің қимыл атауы; місе тұту, қанағат ету.

ҚАНАҒАТТАНУШЫЛЫҚ зат. Риза болушылық, көңіл тоюшылық.

ҚАНАҒАТТЫ сын. Қанағат боларлық, қанағаттанарлық.

ҚАНАҒАТШЫЛ сын. Қанағат еткіш, місе тұтқыш, барға риза болғыш.

ҚАНАҒАТШЫЛЫҚ зат. Адамның барға риза болуын, місе тұтуын, нысаптан шықпауын, нәпсіге ермеуін білдіретін ұғым.

ҚАНАҒАТШЫЛДЫҚ зат. Місе тұту-шылық, барға риза болушылық.

ҚАНАҒЫШ сын. Біреудің еңбегін пайдаланғыш, тегін пайда тапқыш.

ҚАНАҒЫШТЫҚ зат. Біреудің еңбегін сорушылық; тегін пайда тапқыштық, пайда күнемдік.

ҚАНАДИЛ зат. ескі кіт. Шам, шырадан, шырақ, аспашам.

ҚАНАЗА зат. ескі кіт. Жатыр.

ҚАНАЗДЫҚ зат. мел. <грек. ап – сыз, сіз емес, haima – қан> Қанның жалты мөлшері мен қызыл түйіршіктерінің және олардағы ерекше заттың – гемоглобиннің кемуі, азаюы.

ҚАНАЛ= ет. Қанауға түсу, біреуге жем болу.

ҚАНАЛА= ет. Өсімдік дәнінің қауызынан ажырап-бөлінуі.

ҚАНАЛА= ет. Қаныштың қылығы.

ҚАНАЛУ Қанал етістігінің қимыл атауы.

ҚАНАЛУШЫ зат. Біреуге жем болушы, езілуші.

ҚАНАП: көңілдің қанабы. Көңілдің, жүректің түкпірі.

ҚАНАР зат. Астық, мақта, жүн салуға арналған, кенептен тігілген үлкен қап.

ҚАНАРДАЙ сын. Қанар сияқты; үлкен, кең.

ҚАНАР-ҚАНАР зат. Көп қанар, қап-қап; көп, мол.

ҚАНАРЛА= ет. Қанар-қанар етіп толтыру.

ҚАНАТ зат. 1. Құстардың, жәндіктердің қушу қызметін атқаратын мүшесі. 2. а нат. терм. <лат. alae> Құс және шыбын-шіркей сияқты жәндіктердің қушу қызметін атқаратын дене мүшесі, жауңарлардың қушу органы. 3. а нат. Балықтың жүзу қызметін атқаратын дене мүшесі. 4. Ұшақтың көтеріліп, қиып-қонуына қажетті құс қанаты тәріздісег негізгі бөлігі. 5. өск. Әскер шебінің екі жақ (оң мен сол) шеттері; қаптал, фланг. 6. Арба-шананың немесе басқа бір заттың үстің кеңейту үшін бекіткен ағаш. 7. этн. Киіз үйдің әрбір керегесі мен іші. 8. Белгілі бір нәрсеңің орналасқан шебі, екі жағы. 9. ауыс. Сенімді серік, арқа сүйер таяныш, тірек. 10. ауыс. Қолы, құшағы.

Қанат берді. Дем берді, жігерлендірді. Қанат болды. Серік, сүйеу болды. Қанат бүкті. Қонды. Қанат бітті. а) Көңіл алды қишты, көкке көтерілгендей болды. ә) Қарқын алды, шабыттанды. Қанат бітпіді. Шабыттандыды, рұхтандырды, демеу, шабыт берді. Қанат жазды. а) Еркінсіді, бой жазды. ә) Белгілі болды, танылды, ауызға ілінді. Қанат жаю. Даму, өркендеу. Қанат қақты. а) Үшуге талтынды; қишты. ә) Жарыққа шықты, әйгілі болды, жұртқа тарады. б) Танымал болды, диттегеніне жеті. Қанат салу, саят. Бүркіттің қыасары мен шәулісінің бірі-бірі құлап, жоғары шарықтап, төмен құрдилап ойнайтын күйтөйнағы. Қанат сермеді. а) Үшты. ә) Шарықтады, қарыштады. Қанаттыға қақтырмай, түмсықтыға шоқыттырмай өсірді. Ешкімге тигізбеді, жан-тәнімнен бағып-қақты, қорғады. Қанаты бекіді [қатайды]. Ер жетті, бойы өсіп, бұғанасы қатты. Қанаты бүтін сұңқар жоқ, тұяғы бүтін тұлпар жоқ. Мінсіз, кемістіксіз еш нәрсе болмайды деген мағынада. Қанаты қайырылды. Тауы шағылды, мысы құрыды. Қанаты қатқан. Балапанның көк қауырсын-нан кейінгі қушға талтынған кезі. Қанаты қатпаған. Әлі есейіп жетпеген, балғын. Қанаты қырқылды. Тауы шағылды, беті қайтты. Қанатымен су септі. Аздап болса да шапартып тигізді. Қанатымен ұшып, құйрығымен қонды. Сүйемелдейтін жақындыры, аға-іні, баласы бар кісіні айтады. Қанатына [қанатының астына] алды. Қамқорлық жасады, пана болды. Қанатын делдітті. Қанатын жайды. Қанатын жайды. а) Екі қолды созып жіберді. ә) Кеңейді, көбейді. б) Өрістеді, өркендеді. в) Кеңінен таралды, көпке жайылды. г) Қаптады, қоршап алды. Қанатын қиды [кесті, қырықты]. Сорлап- ты, сорын қайнатты, қадамын, өрісін қысқартты. Қанатын қомдады. а) Үшуге ыңғайланды, қанатын көтерді. ә) Талаптанды, ілгері ұмтылды. б) Дайындалды, әзірленді, сайланды. Қанатын қомдандырды. Ынталандырды, күш-жігер берді, демеу болды. Қанатының астына тықты. Қорғаштады, қорғады. Қанаты тағды. а) Құс болдырып ұша алмай қалды. ә) Шаршап-шалдықты, қажыды.

ҚАНАТ= ет. 1. Жарақат алу, денеге зақым келтіру. 2. Қан ағызу. 3. Қан шығару.

ҚАНАТЖАПЫРАҚ зат. бот. Қырық-құлақтың жапырақтан гөрі бұтаққа көбірек ұқсайтын, тақтасы бірнеше қайтара салаланып күрделіленген, қиынан шексіз өсе беретін өте ірі жапырағы.

ҚАНАТЖЕМІС зат. өс. <лат. thlaspi> Орамжапырақ тұқымдасына жататын бір және көпжылдық өсімдік.

ҚАНАТ-ҚҰЙРЫҚ зат. 1. Құстың қанаты мен құйрығы. 2. Сүйеніш, тірек.

Қанат-құйрық болды. Бір-бірін сүйеніш етті, тірек қылды.

ҚАНАТСЫЗ сын. 1. Қанаты жоқ, қанаты болмаған. 2. ауыс. Сүйенері, сенері жоқ, үмітсіз.

ҚАНАТСЫЗДАР зат. зоол. <лат. arteriugota> Жәндіктер классының класс тармағы.

ҚАНАТТА= ет. қолөнер. Қанат-қанат етіп тігу.

ҚАНАТТАЙ сын. Қанат сияқты, қанат тәрізді.

ҚАНАТТАН= ет. 1. Қанат біту, қанат өсіп шығу. 2. ауыс. Өсіп жетілу. 3. ауыс. Шабыттану, рухтану, жігерлену.

ҚАНАТТАНДЫР= ет. Қанат бітіру, рухтандыру, жігерлендіру.

ҚАНАТТАНДЫРУ Қанаттандыр етістігінің қимыл атауы. 1. Жетілдіру, дамыту. 2. Тәрбиелеу, жетекшілік жасау. 3. Жеткізу, аяғынан тұрғызу.

ҚАНАТТАНУ Қанаттан етістігінің қимыл атауы. 1. Қанат біту. 2. ауыс. Өсіп-жетілу.

ҚАНАТТАС сын. 1. Іргелес, көршілес, жалғас. 2. Қатарлас, тұтас, замандас.

ҚАНАТТАС= ет. 1. Шектесу, жалғасу, іргелесу. 2. Қатарласу, жарысу.

ҚАНАТТАСТЫҚ зат. Іргелестік, шектестік, көршілестік.

ҚАНАТТАСТЫР= ет. Қанаттас, іргелес, қатар орналастыру, жайластыру.

ҚАНАТТАСТЫРУ Қанаттастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАНАТТАСТЫРЫЛ= ет. Қабаттастыра, қапталдастыра орналастырылу.

ҚАНАТТАСТЫРЫЛУ Қанаттастырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАНАТТАСУ Қанаттас етістігінің қимыл атауы.

ҚАНАТТЫ сын. 1. Қанаты бар, қанат жалсаң; қоршауы бар. 2. ауыс. Талапты, жігерлі.

Қанаттыға қақтырмай, тұмсықтыға шоқытпаймай. Ешбір жәбір-жапа көрсетпемей, қиянат жасатпай, қорғашпай; аялап бағып-қағып.

Қанатты жәндіктер. зоол. <лат. pterygota> Жәндіктер табының бір тап тармағы. Қанатты зымыран. әск. Бір рет қолданылатын, ұшықшысыз қанатты ұшу аппараты.

Қанатты ит. м. и. ф. Жүйрік тазыда көрінбейтін қанат болады деген нанымнан шыққан мифтік хайуан.

Қанатты сөз. әдеб. Нысаналы ойға дәл тиетін, жалты қолданысқа енген бейнелі сөз, тұрғырымды ой, әуезді ұйқасқа құрылған өрнекті сөз тіркестері.

ҚАНАТТЫҚ сын. Қанат боларлық, қанатқа жарарлық.

ҚАНАТУ Қанат етістігінің қимыл атауы; қанып шығару, жаралау, қанып ағызу.

ҚАНАТША¹ зат. 1. тех. Кішірек қанат сияқты мәшиненің бөлшегі. 2. бот. Кішкене қанатқа ұқсас өсімдік тұқымның бір бөлігі.

ҚАНАТША² үст. Қанат сияқтанып, қанатқа ұқсас.

ҚАНАУ Қана етістігінің қимыл атауы; біреудің еңбегін оның еркінен тыс пайдалану.

ҚАНАУСЫЗ сын. Біреудің еңбегін пайдаланбайтын, қанау жоқ.

ҚАНАУШЫ зат. Біреудің еңбегін қанау арқылы пайда табушы өндіріс орны, жеке тұлға.

ҚАНАУШЫЛЫҚ зат. 1. Біреудің еңбегін қанау арқылы пайда табушылық. 2. экон. Өндіріс орындары иелерінің басқа біреудің еңбегіне қиянат жасауы, оның өнімін зорлықпен иемденуі.

ҚАНҒЫЗ= ет. Шөлін қандыру; құмардан шыққызу.

ҚАНҒЫЗУ Қанғыз етістігінің қимыл атауы. ҚАНДА= ет. Қанға бояу, қанға батыру.

ҚАНДАЙ есім. 1. Бір нәрсенің түр-түсін, сапасын, түрлі белгілерін білу үшін қойылатын сұрау сөз. 2. Ерекше таңданып-таңырқаушылықты білдіретін керемет, өте, тым деген мағынадағы сөзқолданыс. 3. Кез келген. 4. Белгілі бір істің нақ болғандығын, дұрыстығын, растығын күшейту үшін айтылады.

Қандай да болсын. Кез келген, әрбір. **Қандай заман күн болды.** Бақпа түскен қиын-қыстау тірлік мағынасында. **Қандай кесел келгенін.**

Не қара басқанын, не болғанын деген мағынада. **Қандай керемет.** Қандай ганибет. **Қандай шараң бар?** Амаң жоқ, амалсыз.

ҚАНДАЙ-ҚАНДАЙ есім. 1. Бір нәрсенің түр-түстерін, сапаларын, белгілерін білдіру үшін қойылатын сұрау. 2. ауыс. Түрлі-түрлі, сан қилы, әрқилы деген мағынада.

ҚАНДАЙЛЫҚ зат. 1. Қалай болушылық, қандай екендік. 2. сөйл. **Қандай.**

ҚАНДАЙЛЫҚТЫҚ сын. сөйл. **Қанша-лықты.**

ҚАНДАЙША есім. сөйл. Қандай, қалай.

ҚАНДАЙЫН есім. поэт. **Қандай.**

ҚАНДАҚ зат. көне. Қазылған ор, апан.

ҚАНДАЛ= ет. Қанға боялу, қан болу.

ҚАНДАЛА зат. 1. Адам қанын сорып тіршілік ететін паразит. 2. терм. зоол. <лат. hemiptera> Өсімдік қабығында, жапырағында болатын, денесі сопақша, жартылай қатты қанатты жәндік.

ҚАНДАЛАША үст. Қандалаға ұқсап, қандала сияқтанып.

ҚАНДАЛАШӨП зат. өс. <лат. cimicifuga> Саралдақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

ҚАНДАЛМА зат. көне. Қандас, бауыр.

ҚАНДАЛУ Қанда етістігінің қимыл атауы; қан болу, қанға бату.

ҚАНДАН= ет. Қан болу, қанға боялу.

ҚАНДАНДЫР= ет. Қанға батыру, қанға малу.

ҚАНДАНДЫРУ Қандандыр етістігінің қимыл атауы; қанға батыру, қанға малу, қан ету.

ҚАНДАНУ Қандан етістігінің қимыл атауы; қанға боялу.

ҚАНДАС сын. 1. Шығу тегі бір, бауырлас. // Бауырлас, туыс адам. // Қандастық, туыстық, бауырластық. 2. Қанды көйлек, майданас. // Қанды көйлек дос, майданас жолдас. // Бірге соғысқан майданас болған жауынгер досына (достарына) қарата айтылған жақын тарту мәніндегі атаушы сөз.

Қандас құдалық. этн. Туыстас, түбі, тегі бір отбасылардың қыз алысып, қыз берісуі.

ҚАНДАС= ет. Кескілесе шайқасу, жанталаса күресу.

ҚАНДАСТЫҚ зат. Қандас болушылық.

ҚАНДАСТЫР= ет. Туыстастыру, серт арқылы, қан арқылы жақындастырып, туыстастыру.

ҚАНДАСТЫРУ Қандастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАНДАСУ Қандас етістігінің қимыл атауы; айқасу, кескілесе шайқасу.

ҚАНДАТ= ет. Қырғын салу, өлтіру, қанға бөктіру.

ҚАНДАТТЫР= ет. Қырып-жойғызу, өлтірту.

ҚАНДАТТЫРУ Қандаттыр етістігінің қимыл атауы; қырып-жойғызу, қырғын салғызу.

ҚАНДАТУ Қанда етістігінің қимыл атауы; қырып-жюю, қырғын салу.

ҚАНДАУ Қанда етістігінің қимыл атауы; қан жағу, қанға бояу, қан ету.

ҚАНДАУЫР¹ зат. этн. Денеден қан алуға арналған үшкір кішкене тырнақ.

ҚАНДАУЫР² зат. өс. <лат. odontites> Ауылшаруашылық дақылдарына үлкен зиян келтіретін жартылай паразит өсімдік, сабынқөк тұқымдасының бір туысы.

Қандауыр айрауық. өс. <лат. calamagrostis lanceolata> Астық тұқымдасы, айрауық туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚАНДАУЫРША зат. зоол. Басүйексіздер тіті тармағына жататын басжелілер табының туысы.

Қандауырша тәрізділер. зоол. <лат. amphioxiformes> Хордалы жануарлардың басүйексіздер тіті тармағының жалғыз отряды.

ҚАНДЕЛ¹ [франц. candelabre] зат. Бірнеше балауызшамға арналған аспалы шамдал.

ҚАНДЕЛ² зат. Балауыз шамын орнататын арнаулы қондырғы; шырадан.

ҚАНДЕК¹ зат. көне. 1. Қолдан қазылған шұқыр ор. 2. Ор, жыра.

ҚАНДЕК²: қандек ит. Қанден, бойы аласа, кішкене ит.

ҚАНДЕН зат. 1. Бойы аласа, кішкене ит. 2. ауыс. Аяқтан шалып, етектеп тартушы (адам).

ҚАНДЫ сын. 1. Қаны көп, қаны сорғалаған, қан араласқан. 2. Қан төгілген.

Қанды ажал [өлім]. Қан кешкен, қан төгілген.

Қанды айқас [соғыс]. Кескілескен ұрыс, шайқас.

Қанды арқан. әкспр. Дар ағашына байланған немесе кісі өлтіруге арналған жіп.

Қанды асу [соқпақ]. Қасіретті қайғыға шыратқан жол.

Қанды балақ. а) Аң ұстағыш (қыран). ә) Жырынды, әккі, зорлықшыл, озбыр (адам туралы).

Қанды балақ қарақшы [қорқау, ұры]. Қан төгіп, ұрлық қылатын адам. **Қанды балақ ұры.** Сойыл, білек күшіне мықты, көнігі тисқаққан ұры.

Қанды басың бері тарт! этн. Қолыма ілін, «қармағыма тұс» деген мағынада айтылады (бұл фразаны, көбіне, жол тосқан жортуылшы, аңшы, мерген т. б. айтады).

Қанды ет. Аңның еті, ишкі ет; қансоқпа. **Қанды жас.** Зәбір-жападан, қайғы-қасіреттен шыққан ағыл-тегіл көз жасы.

Қанды жорық. Жойқын соғыс, қырып-жойған шабуыл. **Қанды жосық.** Қиын-қыстау, қиямет кырғын. **Қанды кек.** Патриархалды-ұрлық қозғамда қалыптасқан кісі өлімін тек айыптыны өлтірумен өтейтін әдет; қанды қанмен қайтару.

Қанды көбік. Қан араласқан көбік. **Қанды көбік жұтқызды.** Ойран салды, қырып-жойды, сазайын тартқызды, таубесіне келтірді. **Қанды көбік жұтқызу.** Қанға бөктіру, қан қақсатуы.

Қанды көз. а) Қан жылаған сұсты көз. ә) Алғыр қыран құс туралы айтылады. б) Қара ниет, қанқұйлы. **Қанды көзді.** Қанды көзі (алғыр қыран құс туралы). **Қанды көйлек.** Ең жақын, жанқияр. **Қанды көйлек жолдас [дос].** Жорықта бірге болған, майдандас. **Қанды көйлек жау [қарақшы].** Жақын адамын өлтірген дұшпан.

Қанды көйлек киісті. Майдандас жолдас болды, бірге соғысты. **Қанды күн.** Қасіретті күн, заман.

Қанды қақпан. Алдап, арбайтын, айла-шарғы; тор, тұзақ. **Қанды қалпақ киді.** Көрместейі боп арадасты (бұл жерде бірінің басын бірі жарып, қан төгісуге дейін барған дау-жанжал, ұрыс-керіс туралы). **Қанды қанмен жуды.** Ауш-кекті қанмен қайтарды. **Қанды қиян.** Қасіретті аймақ, су жағасы деген мағынада. **Қанды қол.** а) Жауыз, қанішер. ә) Қарақшы. **Қанды майдан.** Қырын соғыс. **Қанды мойын.** Жазалы, қылмыскер, қырыкер. **Қанды тырнақ [шенгел].** Ескі жау, қанқұйлы дұшпан. **Қанды ұрыс.** Қан майдан, қиян-кескі шайқас, төбелес. **Қанды шелек.** сөйл. Қанды балақ ұры, әйгілі «баукеспе», «сары тоқым» ұры, қанды балақ қарақшы.

ҚАНДЫАҒАШ зат. өс. <лат. alnus> Биіктігі 20–30 м-дей, қабығы қара қоңыр, сүрегі жеңіл, қызыл түсті, жалпақ жапырақты ағаш.

ҚАНДЫАУЫЗ сын. 1. Ұстаған аңын жібермейтін; жәбір. // Қора аңдыған жәбір қасқыр. // Ұстаған аңын жібермейтін мықты қақпан. 2. ауыс. Ел жегіш, парақор, жемқор. // Жемқор, ел жегіш адам. б) Мылтық, қару.

ҚАНДЫҒҮЛ зат. өс. <лат. pedicularis> Қансигек (сабынқөк тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік).

ҚАНДЫҒ зат. өс. <лат. eruthronium> «Иттіс» аталатын өсімдік.

ҚАНДЫҚ зат. өс. Сібірдің қылқан жапырақты орман алқаптары мен Шығыс Қазақстанның тау шалғындарында өсетін, биіктігі 10–20 см-дей, көпжылдық жусушықты (пиязшықты) өсімдік.

ҚАНДЫҚОЛ сын. Кісі өлтірген, құныкер. // Кісі өлтірген адам.

ҚАНДЫМ зат. Шөл далада өсетін бұта тектес ағаш.

ҚАНДЫР= ет. 1. Құмарынан шығару. 2. Батыру.

ҚАНДЫРТ= ет. Құмарынан шығартқызу, бір нәрсеге таятатқызу.

ҚАНДЫРТУ Қандырт етістігінің қимыл атауы; құмарынан шығартқызу, тояттатқызу.

ҚАНДЫРУ Қандыр етістігінің қимыл атауы. 1. Сусындау, шөлін басу. 2. Құмарынан шығу, тояттау.

ҚАНДЫРЫС = ет. Құмарынан шығысу.

ҚАНДЫРЫСУ Қандырыс етістігінің қимыл атауы.

ҚАНДЫШӨП зат. өс. <лат. sanguisorba> Сиврсілекей, шабындықта өсетін көпжылдық шөп.

ҚАНДІЛ зат. ескікіт. Шырақ, шам.

ҚАНЕ есім. Біреуден бір нәрсе жайында пікір білгісі келгенде немесе тілек етіп сұрағанда қойылатын сұрау сөз.

ҚАНЕКИ есім. Қане деген мағынада айтылатын сұрау сөз.

ҚАНЖАПЫРАҚ зат. Дала шөбінің бір түрі.

ҚАНЖАР зат. Белге байлап жүретін екі жүзі бар, кесу-түйреу арқылы жарақат салатын ұшы үшкір өткір қару.

Қанжардың жүзін сүйді. Серттескендігін, уәделескендігін бекіту үшін қанжардың жүзін сүйіп, қимыл ишаратын жасады.

ҚАНЖАРДАЙ сын. Қанжар сияқты; өткір, үшкір.

Қанжардай қадалды. Қатты әсер етті; шашылды.

ҚАНЖАРДАЙЫН сын. поэт. Қанжар-дай.

ҚАНЖАРЛА = ет. Қанжар салу, сұғу.

ҚАНЖАРЛАС = ет. Қанжармен түйресу, шайқасу, айқасқа түсу.

ҚАНЖАРЛАСУ Қанжарлас етістігінің қимыл атауы; қанжармен түйресу, шайқасу, айқасқа түсу.

ҚАНЖАРЛАУ Қанжарла етістігінің қимыл атауы; қанжармен түйреу, жаралау, қанжар салу.

ҚАНЖАРЛЫ сын. Қанжары бар, қанжар ұстаған.

ҚАНЖАРША үст. Қанжарға ұқсап, қанжар сияқтанып.

ҚАН-ЖОСА сын. Қып-қызыл қанға боялған, қан-қан.

ҚАНЖУАР зат. этн. көне. Қылмыскердің марқұм болған адамға берген құны.

ҚАНЖЫҒА зат. этн. Ер қапталының артқы жағынан өткізілген, бөктерген заттарды байлайтын ұзынша таспа қайыс бау.

Қанжығаға байлады [бөктерді]. а) Қанжығаға бекітіп алды. ә) бейн. Билен алды, бауран алды. б) Сыйға тартты, сыйлады. в) Олжаллады, жеңді. **Қанжығаға байланды [қанжығада кетті]** а) Қанжығасына бекітілді [Көне саит бойынша аңшы немесе жауын шатқан батыр қолға түсірген олжасын өз жеңісінің көрінісі ретінде қанжығаға байлап әкелген]. ә) Ықпалында кетті; шылауында кетті; жаудың олжасына айналды. **Қанжығаға қанды басты байлады.** Жауды жеңді, жауыздан кек алды. **Қанжығада жүрді.** а) Жанында бірге болды, қасында жүрді. ә) Тәуелді болды, ықпалында болды. **Қанжығада көрісті [кездесті].** Қысылтаян, егесті жерде жолықты. **Қанжығада қан кешті.** Аянбай жауласты, кескілесіп соғысты. **Қанжыға қағысты.** Соғысты, ұрысты. **Қанжығалас болды.** Бірге болды, алыс-берістігі бар үзеңгілес болды. **Қанжыға майланды [қанданды].** Олжалы болды (аңшының сәтті сапары туралы айтылады). **Қанжыға қан болсын.** тілек. алғыс. Жауға өктем болу, дұшпанды жеңіп шығу мағынасында. **Қанжыға құтты болсын.** а л ф. Жаудан олжалы оралайсың деген мағынадағы сөз. **Қанжыға майлана берсін [майлансын].** тілек. Табысқа кенел, олжалы бол деген мағынадағы тілек сөз. **Қанжыға майланасы [қандансын].** тілек. Аң көп ілінсін, олжалы бол. **Қанжығасы құрғамды.** Аңғаң үнемді олжалы қайтты, бос келген күні болмады; аң-құс алып, олжалы болды. **Қанжығасы майланды.** а) Аңға шыққан адамға

олжа ілікті. ә) Олжаға кенелді, табыс түсті. **Қанжығасына қыстырылды.** Біреуге олжа болды; иелігінде кетті. **Қанжығасынан қан аққан ұры.** Қандықол көңігі жылың ұрысы. **Қанжығасында кетті [жүрді].** а) Біреуге жем болды, олжаланды. ә) Ықпалында, шылауында болды. **Қанжығасын қандады.** Жауды ойсырата жеңді, қырды.

ҚАНЖЫҒАЛА = ет. Жағаласу, қапталдасу, қатарласу.

ҚАНЖЫҒАЛАС сын. 1. Жорықтас; майдандас. 2. Қатарлас, тұстас, теңдес.

Қанжығалас болды. Бірге жүріп, үзеңгілес, жорықтас болды.

ҚАНЖЫҒАЛАС = ет. 1. Қатарласып қалмау, үзеңгілесіп жүру. 2. Теңесу, жарысу.

ҚАНЖЫҒАЛАСУ Қанжығалас етістігінің қимыл атауы; үзеңгілес болу, теңесу, жарысу.

ҚАНЖЫҒАЛЫ сын. Қанжығасы бар, қанжыға тағылған.

ҚАНЖЫҒАЛЫҚ зат. 1. Қанжыға таспасын өткізетін ердің екі қапталындағы тесік. 2. Қанжыға тағылған тұс, қанжыға жақ.

ҚАНЖЫЛЫМ сын. Ыстық емес, жылы, жылымышы (су).

ҚАН-ЖЫН зат. Сойылған малдың ішінен шыққан артық заттар.

Қан-жыны араласқан. а) Бірін-бірі жақсы білетін, сыр мінез, танымал; сүйек шатыс, қарым-қатынасы, алыс-берісі бар. ә) Арам ишетес. **Қан-жынын төкті.** Аузына келгенін айтты, аузынан ақ ит кіріп, қара ит шықты.

ҚАНЗҮТ сын. көне. Қанқұйлы, жауыз.

ҚАНКӨБЕЛЕК зат. зоол. <лат. ruyaloidae> Жануарлар таксономиялық категориясында қанкөбелек тұқымдас тобына жататын көбелектердің ортақ атауы.

ҚАН-ҚАН сын. Қан басқан, қан жуған, қанға боялған.

ҚАНҚОР сын. Қанішер, қан төгіссіз жүре алмайтын адам.

ҚАНҚОРЛЫҚ зат. Қанішерлік, қаныпе-зерлік.

ҚАНҚҰЙЛЫ сын. Қаныпезер, жауыз.

ҚАНҚҰМАР сын. Қанқұйлы, қаныпезер, жауыз.

ҚАНҚҰРТ зат. мед. Қызыл иек қарақошқылданып ісін кететін тіс ауруы.

ҚАНҚЫЗ зат. зоол. <лат. coccinellidae> Жәндіктер тобы, қаттықанақтылар отрядына жататын жыртықшатар тұқымдасының аралас қоректі қоңыздарының бір түрі.

ҚАНЛҰМ зат. ескікіт. Өшігіп жүрген адам.

ҚАННЕН-ҚАПЕРСІЗ сын. Ешбір алаңсыз, қамсыз, бейқам.

ҚАНОЙНАҚ зат. Үйірдегі күйлеген байталдың ойнақ салуы.

ҚАН-СЕЛ: қан-сел болды. Қаны судай ақты, көл-көсір болды.

Қан-сел етті. Қанын судай ағызды, көл-көсір етті.

ҚАНСИГЕК зат. сөйл. **Қандығұл** (таулы аймақтың ығалды жерлерінде өсетін, гүл шоғы масақ тәрізді шөп).

ҚАНСОҚТА¹ зат. этн. тамақ. Жаңа сойылған малдың таза қанына ішмай, аздаған ет, дән қосып, тұздықтап, бүйенге салып пісірген шыршық.

Қансоқта жол. Жауын-шашыннан езіліп, женіктеліп, мұы шығып жатқан жол, сұрлеу; машақатты, ауыр жол. **Қансоқта болды.** Қызылға (етке) кенелді.

ҚАНСОҚТА² зат. этн. саят. Қыран құсты дәнкітіру үшін өзі алған аңының етінен жылыдай жезіген жем.

ҚАНСОҢАР зат. Жаңадан қар түскеннен кейінгі аң іздерін кесуге мүмкіндік беретін кезі.

ҚАНСОРҒЫШ зат. 1. зоол. Адамның, малдың, құстың қанымен қоректенетін қос қанатты насекомдар. 2. Қанаушы, кісі еңбегімен күн көруші.

ҚАН-СӨЛ: бетінде қан-сөл жоқ [қашқан]. Сұп-сұр, жүдеу.

Қан-сөлден айырылды. Әбден жүдеді, түсі бұзылды. **Қан-сөлін сорды.** Елді тоздырды, әл-а ұқатынан айырды.

ҚАН-СӨЛСІЗ сын. Құп-қу, жүдеу, арық.

ҚАНСҮРЕК сын. Қанқұйлы, қанішер.

ҚАНСЫ = ет. сөйл. Қан көп кетіп әлсіздену, қансырау, әлсіреу.

ҚАНСЫЗ сын. 1. Қаны жоқ. 2. ауыс. Сұп-сұр, жүдеу.

Қансыз бет. Бозаран, сұп-сұр болып көгерген тир.

ҚАНСЫЗДАН = ет. 1. Қаны азаю, қаны таусылу. 2. ауыс. Сұрлану, қаны қашу, құқыл тарту.

ҚАНСЫЗДАНУ Қансыздан етістігінің қимыл атауы.

ҚАНСЫЗДАУ сын. Сұрғылттау, құқыл.

ҚАНСЫЗДЫҚ зат. Қаны азайып кемушілік, қаны жоқтық.

ҚАНСЫРА = ет. 1. Қан көп кетіп талықсу, әлсіреу. 2. ауыс. Қайғы-қасіретке бату, күйзелу.

ҚАНСЫРАТ = ет. Қанын ағызду, әлсірету.

ҚАНСЫРАТУ Қансырат етістігінің қимыл атауы.

ҚАНСЫРАУ Қансыра етістігінің қимыл атауы; қан кету, қаны азаю.

ҚАНСІМІР зат. миф. Қазақ халқының наным-сенімі мен ауыз әдебиетінде сақталған, қан соратын жағымсыз кейіпкер.

ҚАНСІМІРГІШТІК зат. миф. Көптеген халықтар мифологиясындағы қансімірдің (обырлардың) қансорғыштық қасиеті.

ҚАНСІНДІ сын. Жастайынан қанға сіңген, әдетке айналған.

ҚАНТ зат. <грек. sakchar> Қант қызылшасы мен борық қамыстан жасалатын ақ тұсті, кристалды тәтті зат.

Қант диабеті. мед. <грек. diabetes> **Сусамыр** (азадағы зат алмасуының бұзылуынан болатын ауру). **Қант қызылшасы.** өс. <лат. beta vulgaris> Қызылша туысына жататын екіжылдық бағалы техникалық дақыл. **Қант өнеркәсібі.** Қант өндіру ісімен айналысатын тамақ өнеркәсібінің саласы. **Қант шаққыш.** Қант, науат сияқты қатты заттарды шағатын тістеуік.

ҚАНТАЛА = ет. 1. Қан тамырларының зақымдануынан, жарылудың көз бен дененің қатты қызаруы, қан жиналуы. 2. ауыс. Көзін сату, құмарту, есі кету.

ҚАНТАЛАТ = ет. Қан тамырларын зақымдау, көз бен дененің соққы мен қысымнан қызарып кетуі.

ҚАНТАЛАТУ Қанталат етістігінің қимыл атауы.

ҚАНТАЛАУ Қантала етістігінің қимыл атауы. // Қан тамырларының зақымдалуынан болған көз бен дененің қатты қызару үдерісі.

ҚАНТАМЫР зат. анат. <лат. vasa sanguinea> Жүрек-тамыр жүйесіне жататын түтікше мүше.

ҚАНТИЯР зат. өс. Бозшағыл өсімдігінің бір түрі.

ҚАНТӨГІС зат. Соғыс, қырғын.

Қантөгіс барғызды. Соғысты, кісі өліміне әкелгізді.

ҚАНТӨГІС сын. Қанты жоқ; қант салынбаған.

ҚАНТТАЙ¹ үст. Қант сияқты.

ҚАНТТАЙ² сын. сөйл. Тап-таза, жып-жынақтай.

ҚАНТТАН = ет. Қантқа айналу, қант тату.

ҚАНТТАНУ Қанттан етістігінің қимыл атауы.

ҚАНТТАР зат. хим. Барлық өсімдіктер ұлпаларында (құрғақ салмағының 80 пайызына дейін) жэне аздап жануарлар ағзасында болатын органикалық қосылыстар.

ҚАНТТЫ сын. Қанты бар, қанты көп.

ҚАНТТЫЛЫҚ зат. терм. Құрамында қанты көптік.

КАНТУБІТ зат. саят. *Екі жасар бүркіт.*
КАНТУЗУ зат. мед. *Қан жасушаларының түзілу үдерісі, реті.*

Кантүзу мүшелері. анат. <лат. organa haemoroetica> *Қан жасушалары түзілетін мүшелер.*

КАНТ-ШАЙ зат. *Шай жабдығына қажетті заттар.*

КАНТ-ШАЙЛЫҚ сын. *Қант және шайға жарарлық.*

КАНТЫШҚАҚ зат. вет. *Кейбір аурулардың әсерінен малдың нәжісіне қан араласып келуі.*

КАНУ Қан етістігінің қимыл атауы.
1. Шөлін басу, сусындау. **2.** Қандай да бір істен жан-жақты хабардар болу, жетік білу. **3.** Қанағаттану, мотаятану.

КАНУН зат. көне. *Ереже, заң.*

КАНША есім. **1.** Бір нәрсенің сан мөлшерін білу үшін қойылатын сұрау сөз. **2.** Қаншама, қаншалықты. **3.** Бірдеңені жоққа шығару үшін қолданылатын сөз. **4.** Толып жатқан, сансыз көп.

Қанша дегенмен. *Не дегенмен, қалай дегенмен.* **Қанша** рет. *Әлденеше, бірнеше.*

ҚАНШАЛЫҚ есім. *Қаншама, соншалық.*
ҚАНШАЛЫҚТЫ есім. *Қаншама, сонша.*
Қаншалықты [не] қиындығы бар. *Оп-оңай, ауырлығы жоқ.*

ҚАНШАМА есім. **1.** Қаншалықты, қанша-лық. **2.** Өте көп, сансыз; қиан-теңіз. **2.** Қанша, неше.

КАНШИЕ зат. өс. <лат. cegasus eugthrosagra> *Таулы жерде жабайы түрде өсетін, биіктігі 70–200 см-дей бұта.*

КАНШЫҚ зат. **1.** Ит тұқымдас хайуандардың ұрғашысы. **2.** ауыс. бейпіл. *Әйел адамға айтылатын тілдеу, балағат сөз.*

КАНШЫҚТАП: ала қаншықтап. *Боран (күң) бір ашылып, бір қойып.*

КАНШЫЛ сын. экспр. *Рушыл, жікшіл.*

КАНШЫЛДЫҚ зат. экспр. *Қаңға тар-тушылық, рушылдық.*

КАНШЫМАҚ зат. *Қан араласқан су.*

КАНШЫР¹ зат. *Далалы жерде, қырда жүретін еті адал, кішірек келген сүр құс.*

КАНШЫР² зат. *Арыстанның ұрғашысы.*

КАНШЫРДАЙ сын. *Қаншыр сияқты жіп-жіңішке, сидам, арық.*

Қаншырдай қатқан. *Артық еті жоқ, сидиган, сүңгәк; бабы күшті жылық. Қаншырдай қатты.*

Жіп-жіңішке болып жарады.

КАНЫҒУ Қанығ етістігінің қимыл атауы.

1. Әбден бабына жету, бойына сіңіру. **2.** Мән-жайын жете білу, түсіну.

КАНЫҚ сын. **1.** Жақсы таныс, белгілі. **2.** Мән-жайға әбден жетік, емің-еркін білетін. **3.** Кемеліне келген, бабына жеткен.

Қанық бу. х.им. *Сумен тепе-теңдікке келген бу.* **Қанық ертінді.** *Белгілі температурада заттың одан әрі ери алмайтын күйі.*

КАНЫҚ= ет. **1.** Мән-жайды әбден түсініп білу, егжей-тегжейіне көз жеткізу. **2.** Игеру, төселу. **3.** Әбден бабына жету, кемеліне келу, бойына сіңіру.

Қаныққан ауа. х.им. *Бір нәрсені бойына әбден сіңірген ауа.* **Қаныққан бу.** х.им. *Өз сұйығымен (немесе сондай химиялық құрамдағы қатты денемен) термодинамикалық тепе-теңдікте болатын бу.* **Қаныққан көмірсутектер.** х.им. *Молекулалық құрамы жағынан ең қарапайым, сутек пен көміртектен тұратын қосылыстар.*

Қанықпаған көмірсутектер. х.им. *Құрамындағы көміртек атомдары өзара қос немесе үш байланыстар арқылы қосылған, органикалық қосылыстар.*

Қаныққан қосылыстар. х.им. *Құрамында еселі байланыстар болатын қанықпаған көмір-сутектер және олардың туындылары.*

КАНЫҚТА= ет. *Істің мән-жайын түсініп білу, анықтау, айқындау.*

КАНЫҚТАН= ет. *Істің мән-жайын түсіну, анықтау.*

КАНЫҚТАНУ *Қанықтану етістігінің қимыл атауы.*

КАНЫҚТАУ сын. *Қанығырақ, таныстау.*

КАНЫҚТЫ сын. *Танымал, таныс.*

КАНЫҚТЫҚ зат. **1.** Мән-жайды жете білгендік, жақсы таныстық. **2.** Кемеліне келгендік, бабына жеткендік.

КАНЫҚТЫР= ет. **1.** Әбден бабына жеткізу. **2.** Жете таныстыру.

КАНЫҚТЫРҒЫШ зат. хим. *Сатурация өткізуге арналған қондырғы.*

КАНЫҚТЫРУ *Қанықтыр етістігінің қимыл атауы; әбден бабына жеткізу.*

КАНЫҚТЫРЫЛ= ет. *Әбден бабына жеткізілу.*

КАНЫҚТЫРЫЛУ *Қанықтырыл етістігінің қимыл атауы.*

КАНЫПЕЗ сын. сөйл. **Қаныпезер.**

КАНЫПЕЗЕР сын. *Бейбіт елге бүлік салушы қанқұйлы, қанішер, жауыз.*

КАНЫПЕЗЕРЛЕН= ет. *Арсыздыққа салыну, қаны қарау, бетпақтану.*

КАНЫПЕЗЕРЛЕНУ *Қаныпезерлен етістігінің қимыл атауы.*

КАНЫПЕЗЕРЛІК зат. *Жауыздық, зұлымдық.*

КАНЫС= ет. **1.** Шөл басысу. **2.** ауыс. *Көңіл тоқ болысу, қанағаттанғысу.*

КАНЫСУ *Қаныс етістігінің қимыл атауы.*

КАНКЕЙ есім. сөйл. *Қанеки, қане.*

КАНШЕР зат. *Жауыз, аяусыз қаныпезер, қанқұйлы.*

КАНШЕРЛІК зат. *Жауыздық, қаныпезерлік, қанқұйлылық.*

КАН зат. көне. **Арба.**

КАҢБАҚ зат. өс. **1.** Шөлді, далалы, сортаң жерлерде өсетін, кеуіп, тамырынан үзілген соң желдің айдауымен жер бауырлан дөңгелек жүретін шөп. **2.** т е р. <лат. salsola paulsenii>

Алабұта тұқымдасы, сораң туысына жататын біржылдық шөптесін өсімдік. 3. ауыс. *Жеп-жеңіл, салмақсыз, мәңсіз.*

Қаңбақ құрлы көрмеді. *Жеп-жеңіл үйіріп әкетті.* **Қаңбақ соран.** өс. <лат. salsola collina>

Алабұта тұқымдасы, сораң туысына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

КАҢБАҚТАЙ сын. *Қаңбақ сияқты, жеп-жеңіл.*

Қаңбақтай ойнатты. *Біреуді, бірнәрсені, оп-оңай, күш салмай меңгерді, игерді.* **Қаңбақтай ұшырды.** *Оп-оңай, көп күш салмай-ақ сұлатты, лақтырды, алып ұрды.*

КАҢБАҚША ұст. *Қаңбақ сияқты, қаңбаққа ұқсас, жеп-жеңіл.*

КАҢҒАЛА= ет. сөйл. **Қаңғалақта.**

КАҢҒАЛАҚ зат. **1.** тех. *Мәшине моторының алдындағы айналатын қапағы. 2.* *Ұрыштың дөңгелек басы. 3.* ауыс. *Жеңілтек, жеңіл, жаңғалақ.*

Қаңғалақ қақты [ойнады]. *Ұшып-қонды, алып ұшты, жеңілтектенді, дегбірсізденді.*

КАҢҒАЛАҚТА= ет. *Ұшып-қону, дегбір-сіздену.*

КАҢҒАЛАҚТАУ¹ сын. *Жеңілтектеу, қиықалақтау.*

КАҢҒАЛАҚТАУ² *Қаңғалақта етістігінің қимыл атауы.*

КАҢҒАЛАС= ет. *Қаңғалақ қағысу, қақтығысып соқтығысу.*

КАҢҒАРУЛЫ сын. *Қаңтарулы, қаңтарып бос қойған.*

КАҢҒУ *Қаңғы етістігінің қимыл атауы; босқа күң өткізу, тентіреу, сандалу.*

КАҢҒЫ сын. сөйл. **Қаңғыбас.**

КАҢҒЫ= ет. **1.** Мақсатсыз бос тентіреу, сенделу, кезу. **2.** Бетімен лағып кету. **3.** Барар жер, басар тауы қалмау. **4.** ауыс. *Үміті үзілу.*

КАҢҒЫБАС сын. *Қайда болса, сонда жүре беретін қыдырымпаз; кезбе. // Қыдырымпаз, қыдырып жүре беретін адам.*

КАҢҒЫБАСТАН= ет. *Бос тентіреу, сенделу, кезу.*

КАҢҒЫБАСТАНУ *Қаңғыбастан етістігінің қимыл атауы.*

КАҢҒЫБАСТАУ сын. *Кезбелеу, аздан қыдырымпаз.*

КАҢҒЫБАСТЫҚ зат. *Ел кезіп тентіреушілік, кезбелік.*

КАҢҒЫЛ сын. жерг. **Қаңғыбас.**

КАҢҒЫМА сын. **1.** *Кезбе, қаңғыбас. 2.* *Беталды ұшқан, жөн-жосықсыз атылған, қаңғыған.*

КАҢҒЫМАЛА= ет. сөйл. **1.** *Қаңғыбастану, кезбелену. 2.* *Ауытқу, лагу, негізгі бағытынан жаңғылу.*

КАҢҒЫР елік. *Қаңғырлап шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.*

Қаңғыр етті [еткізді]. *Қаңғырлаған дыбыс шықты (шығарды).*

КАҢҒЫР= ет. *Қаңғу, тентіреу, кезу, беталды бос жүру, сенделу.*

КАҢҒЫРА= ет. *Қандай да бір мекенжай, баспана, ғимараттың дүние-мүліксіз, адамсыз бос қалуы.*

КАҢҒЫРАҚТА= ет. *Қаңғыру, бос сенделу.*

КАҢҒЫРАҚТАУ *Қаңғырақта етістігінің қимыл атауы.*

КАҢҒЫРАТ= ет. *Мекенжай, баспана, ғимаратты дүние-мүліксіз, адамсыз бос қалдыру.*

КАҢҒЫРАТУ *Қаңғырат етістігінің қимыл атауы.*

КАҢҒЫР-КҮҢГІР елік. *Даңғыр-дүңғыр, салдыр-құлдір еткен дыбысты бейнелейтін сөз. // Дабыр-дүбыр, дыбыр-дыбыр дыбыстар, сөздер.*

Қаңғыр-күңгір еткізді. *Қаңғырлаған, күңгірлеген дыбыс шығарды.*

Қаңғыр-күңгір етті. *Даңғыр-дүңғыр, салдыр-құлдір еткен дыбыс шықты.*

КАҢҒЫР-КҮҢГІРЛЕТ= ет. *Қаңғыр-күңгір дыбыс шығару, даңғырлату, салдырлату.*

КАҢҒЫР-КҮҢГІРЛЕТУ *Қаңғыр-күңгірлет етістігінің қимыл атауы.*

КАҢҒЫРЛА= ет. *Қаңғыр-күңгір еткен дыбыс шығару, салдырлау.*

КАҢҒЫРЛАТ= ет. *Қаңғыр-күңгір еткен, даңғырлаған дыбыс шығарту.*

КАҢҒЫРЛАТУ *Қаңғырлат етістігінің қимыл атауы.*

КАҢҒЫРЛАУ *Қаңғырла етістігінің қимыл атауы.*

КАҢҒЫРМА сын. сөйл. **Қаңғыма.**

КАҢҒЫРТ= ет. *Тентіретіп жіберу, сенделту.*

Қаңғырттып жіберді. *Қуып, сандалтып жіберді; тентіретті.*

КАҢҒЫРТУ *Қаңғырт етістігінің қимыл атауы.*

КАҢҒЫРУ *Қаңғыр етістігінің қимыл атауы.*

КАҢҒЫРЫҚ; *қаңғырығы түтеді [қаңғырығын түтетті].* *Қаңғырығып қатты шөлдеді, қаны кетті; азып-тозды.*

КАҢҒЫРЫНДЫ сын. *Қаңғыбас, кезбе.*

КАҢҒЫРЫС зат. *Қаңғыбастық, кезбелік.*

КАҢҒЫТ= ет. *Сенделуге, тентіреуге мәжбүр ету, қаңғырту.*

КАҢҒЫТУ *Қаңғыт етістігінің қимыл атауы.*

КАҢҒЫШ сын. ескікіт. *Қаңғыған, қаңғырып жүрген.*

КАҢҚ елік. *Қаңқ еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

Қаңқ етті. *Қаңқылдады, ащы дауыс шығарды.*

КАҢҚА зат. **1.** *Сүйек, құр сүйек, сұлде. 2.* анат. <грек. sceleton> *Адам мен жануарлар денесіне тірек және оны сыртқы зақымнан қорғайтын қатты және оны сыртқы зақымнан қорғайтын қатты тінендерден құралған сүйек жүйіні.*

3. *Бір нәрсенің сыртқы жалпы бітмі, құрылысы.*

КАҢҚАЙ= ет. *Қалқию, ербию, селтишо, сұлбасы қалу.*

КАҢҚАЙМА зат. экспр. *Бау-бақшаға құстарды үркіту үшін орнатылған жасанды қарақшы.*

КАҢҚАЙТ= ет. *Қалқитып, селтитіп қою.*

КАҢҚАЙТУ *Қаңқайт етістігінің қимыл атауы.*

ҚАҢҚАҚ сын. 1. Қаңқайған, қалқып қалған. 2. ауыс. Осал.

ҚАҢҚАНДА = ет. экспр. Қадаңдау, қаздаңдау.

ҚАҢҚАЮ Қаңқай етістігінің қимыл атауы.
ҚАҢҚ-ҚАҢҚ: қаңқ-қаңқ етті. Қаңқылдаған дыбыс шығарды.

ҚАҢҚИ = ет. 1. Қаңқаю, қалқаю, ербию. 2. Қаңқайып бос тұру, іске аспау.

ҚАҢҚИТ = ет. Қалқытып, ербитіп қою, орналастыру.

ҚАҢҚИТУ Қаңқит етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢҚИЮ Қаңқи етістігінің қимыл атауы.
ҚАҢҚУ зат. Өсек-аяңға негізделген алып-қашпа сөз; шақпа сөз.

Қаңқу сөз. а) Өсек-аяң, алып-қашпа сөз. ә) Орынсыз айтылған пікір, жансақ сөз, өсек.

ҚАҢҚУЛА = ет. Улап-шулау, даңғазалану, әулекілену.

ҚАҢҚУ-САҢҚУ зат. Алып-қашпа сөз, өсек-аяң.

ҚАҢҚЫЛ зат. Қаңқ-қаңқ еткен дауыс.

ҚАҢҚЫЛДА = ет. Құс пен иттің қаңқыл-даған дауыс шығаруы.

ҚАҢҚЫЛДАС = ет. Қаңқ-қаңқ етісу, қаңқылдаған дауыс шығарысу.

ҚАҢҚЫЛДАСУ Қаңқылдас етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢҚЫЛДАТ = ет. Қаңқылдаған дауыс шығарту.

ҚАҢҚЫЛДАТУ Қаңқылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢҚЫЛДАУ Қаңқылда етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢСУ Қаңсы етістігінің қимыл атауы; кебу, құрғау.

ҚАҢСЫ = ет. 1. Кебу, құрғау. 2. Тілі аузына сыймай шөлдеу, ерің кеберсу. 3. ауыс. Қаңтарылу, құр тұру. 4. ауыс. Көңілсіз болу, жайдау тарту.

ҚАҢСЫҚ сын. 1. Кепкен, құрғаған заттан шығатын күдімсі, қолаңса, сасық. // Күдімсіген, борсыған жағымсыз иіс. 2. Іске аспай қалған зат, тозығы жеткен бұйым.

ҚАҢСЫҚТАУ сын. Құрақтау; ащылау, өткірлеу.

ҚАҢСЫЛА = ет. Иттің қатты соққыдан ащы дауыс шығарып қыңсылауы.

ҚАҢСЫЛАТ = ет. Итті қыңсылату.

ҚАҢСЫЛАТУ Қаңсылат етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢСЫЛАУ Қаңсыла етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢСЫТ = ет. 1. Құрғатып кептіріп тастау. 2. Жағымсыз иістің кеңсірікке дейін кіріп, мұрынды жаруы.

ҚАҢСЫТУ Қаңсыт етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢТАР зат. 1. Қазіргі (азаматтық) жыл санау күнтізбесі бойынша (Григориан күнтізбесі), жылдың бірінші айы, 31 тәулікпен келетін қыстың екінші айы. 2. ауыс. Қиыншылық, таршылық.

Қаңтардағы бурадай. Ашулы, қаһарлы деген мағынада. **Қаңтарда қатқан мұздай.** Сірскен, өте суық көңіл мағынасында. **Қаңтардың аязындай.** Адуынды, қаһарлы, ызғарлы, айбынды. **Қаңтардың қатты аязы.** Шыңылтыр аяз, ерекше суық.

ҚАҢТАР = ет. 1. Шөп жезгізбес үшін аттың басын көтере кекжитіп байлау. 2. ауыс. Құр қалдыру, еш нәрсе бермеу. 3. ауыс. Жұмыссыз бос қою; доғару. 4. ауыс. Жол бермеу, жолына түспеу.

ҚАҢТАРУ Қаңтар етістігінің қимыл атауы; жұмысқа жегілетін, не салт мінілетін жылқыны байлап қою.

ҚАҢТАРУЛЫ сын. Қаңтарып қойған, қаңтарылған.

ҚАҢТАРЫЛ = ет. 1. Малдың басын көтере қаңтарып байлап қою. 2. ауыс. Жұмыссыз, әрекетсіз бос қалу; тоқталу, доғарылу.

ҚАҢТАРЫЛУ Қаңтарыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢТАРЫС = ет. Аттарды қатар, бірге қаңтару, байлау.

ҚАҢТАРЫСУ Қаңтарыс етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢЫЛЖЫ = ет. жерг. **Қаңсы.**

ҚАҢЫЛТАҚ сын. 1. Жұп-жұққа; қалың емес. 2. ауыс. Өңі жұқа, арықша келген.

3. ауыс. Бірде аш, бірде тоқ, қоңторғай.

ҚАҢЫЛТЫР зат. 1. колөнер. Қақталған жұп-жұққа, жалпақ темір. 2. тех. Жасытылған болаттан (негізінен аз көміртекті) салқындай қақталып (прокатталып) жұқартылған (әдетте қалыңдығы 0,08–0,32 мм) металл таспа, тілім, табақ.

ҚАҢЫЛТЫРЛА = ет. Қаңылтыр қағу, қаңылтырмен қаптау.

ҚАҢЫЛТЫРЛАТ = ет. Қаңылтырмен қаптату.

ҚАҢЫЛТЫРЛАТУ Қаңылтырлат етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢЫЛТЫРЛАУ Қаңылтырла етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢЫЛТЫРЛЫ сын. Қаңылтырмен жабылған, қаңылтырмен қапталған.

ҚАҢЫЛТЫРСАЛҒЫШ зат. тех. Қаңылтырды теңдеп жинауға және теңден түсіруге арналған мәшине.

ҚАҢЫЛТЫРША үст. Қаңылтыр сияқты, қаңылтыр тәрізденіп.

ҚАҢЫЛТЫРШЫ зат. Қаңылтырдан әртүрлі бұйым жасайтын шебер.

ҚАҢЫР = ет. Қаңырау, бос қалу, иесіз қалу.

ҚАҢЫРА = ет. 1. Бос қалу, бос тұру. 2. Елсіз, иесіз қалу.

Қаңырап қалды. Бос қалды, тірі жан қалмады.

ҚАҢЫРАЙ = ет. Қаңырап бос тұру.

ҚАҢЫРАТ = ет. 1. Иесіз қалдыру, бос тастау. 2. ауыс. Тіршілік атаулыдан жырдай ету.

ҚАҢЫРАТУ Қаңырат етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢЫРАУ Қаңыра етістігінің қимыл атауы.

Қаңырауы жеткен. Иесіз, бос қалған.

ҚАҢЫРАЮ Қаңырай етістігінің қимыл атауы.

ҚАҢЫРСЫ = ет. сөйл. **Қаңсы.**

ҚАҢЫРСЫҚ сын. сөйл. **Қаңсық.**

ҚАҢЫРЫҚ: қаңырығы түтеді. Қатты шаршап, аңғасы кепті, шөлдеді.

ҚАП зат. 1. Жүннен, кенептен немесе мақтадан тоқылған, төрт бұрыш етіп тігілген азық-түлік, заттар салуға арналған ыдыс. 2. Қапқа салынған, қапталған зат. 3. Бір нәрсени қаптап қоятын, қорғаныш болатын зат. 4. Белгілі бір заттың сырты, сыртқы жамылғышы. 5. ауыс. Қорғаныш, қақпа.

Қап салу. Қайыршылану, босып кету, садақа сұрау.

ҚАП зат. Ұшы-қиыры жоқ, бүкіл әлемді орап алатындай тау.

Қап тауы. миф. Қойқаптың тауы, көне, алыстық, тылсым күш өлшемі, биіктік өлшем-жесі болған мекенжай. **Қап тауындай.** бейн. Молдық, үлкендік өлшемі.

ҚАП о.д. экспр. 1. Өкініп, опық жегенде айтылатын шират сөз. 2. «Әттеген-ай», «ой» деген мағынадағы жеңіл өкінішті білдіреді.

Қап, әттеген-ай! экспр. Бір нәрсениң болмай қалғанына өкіну, сағын соғып қалу нышанымен айтылатын сөзқолданыс. **Қап, бәлем.** экспр. Сені ме, қолыма бір түсерсің, оңдырмаймын деген мағынада.

ҚАП = ет. 1. Иттің, жыртықшы аңның ауызбен тістеуі. 2. ауыс. Осып тұсу, шабу. 3. ауыс. Жамандық жасау; арпылдау, беттен алу. 4. ауыс. Ащы иістің алып кетуі, демалдырмауы.

ҚАП: қап еткенде жерг. Алғаш, алдында.

ҚАПА [нр. خفة] зат. Уайым, қайғы, шер, мұң, ішқұса. // Қатырық, тыммырсық.

Қапа болды. а) Қайғырып қан жұтты, ішқұса болды, уайымдады, қамықты. ә) Ауа қапырықтанды, ауа ауырлап, дем алуға мүмкіндік болмады, тынысты тарылтты. **Қапа қылды.** Уайым шектірді, қапаландырды, ренжітті, кейітті. **Қапа шекті [таргты].** Құса болды, қамықты, қайғырды.

ҚАПАДА сын. ескі кіт. Ызалы, қапалы.

ҚАПАДАР сын. Қам көңіл, қайғылы, ренішті.

ҚАПАҚ зат. этн. Ыдыс.

ҚАПАЛА = ет. сөйл. Ыстыққа шыдай алмау, күйіп-жану.

ҚАПАЛАҚТА = ет. 1. Қардың жапалақтан жаууы. 2. ауыс. Қалбалақтау, елбелектеу, елтідеу.

ҚАПАЛАҚТАУ Қапалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚАПАЛАН = ет. Қамығу, кею, ренжу.

ҚАПАЛАНДЫР = ет. Ренжіту, кейіту, қамықтыру.

ҚАПАЛАНДЫРУ Қапаландыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАПАЛАНУ Қапалан етістігінің қимыл атауы.

ҚАПАЛАТ = ет. Ренжіту, қайғыландыру.

ҚАПАЛАТУ Қапалат етістігінің қимыл атауы.

ҚАПАЛАУ Қапала етістігінің қимыл атауы.

ҚАПАЛЫ сын. Мұңды, қайғылы, ренішті.

ҚАПАЛЫҚ зат. Қайғы, мұң, уайым.

Қапалық басты. Көңілді реніш, кейіс басты, қатты, өкпелі болды.

ҚАПАҢ зат. тех. Мәшине, трактор т.б. көліктерді жүгімен қоса өлшеітін үлкен таразы.

ҚАПАС зат. 1. Қоршау, қамату. 2. Түрме, абақты.

ҚАПАС [ар. قفص] сын. 1. ауыс. Қапырық, ыстық. // Тар, ауа жоқ жер. 2. ауыс. Қараңғы, түк көрінбейтін. 3. ауыс. Надан, түк түссінбейтін.

Қапас болды. Абақты, түрме болды. **Қапастағы тоты күс.** бейн. Қадірі бағаланбаған өнер иесі.

ҚАПАСТАУ сын. Қапырықтау, ыстықтау.

ҚАПАСТЫ сын. сөйл. **Қапас.**

ҚАПАСТЫҚ зат. Ауыр азап, қиыншылық.

ҚАПАСЫЗ сын. Қайғысыз, мұңсыз.

ҚАПАШ-ҚУПАШ үст. сөйл. Асығыс-үзгіс, қабың-құбың.

ҚАПАШЫЛЫҚ зат. Қайғы, күйініш, уайым.

ҚАПЕЛІМ үст. сөйл. **Қапелімде.**

ҚАПЕЛІМДЕ үст. 1. Кенет, тосыннан, жөпелдемеде. 2. Негізінде, жалты.

ҚАПЕР зат. Ес, ой.

Қаперінде жоқ. Ойсыз, алаңсыз. **Қаперіне алмады [ілмеді].** Есептеспеді, санаспады. **Қаперіне келмеді.** Ойына кіріп те шықпады, ескермеді, елемеді. **Қаперіне кіріп те шықпады [шығатын емес, кірмеді].** Ойына да келмейді, мән бермеді, қаннен-қаперсіз, еш ойсыз.

ҚАПЕРСІЗ сын. Бейқам, қамсыз, жайбарақат.

ҚАПЕРСІЗДІК зат. Жайбарақаттық, бейқамдық.

ҚАПИЯ сын. Өкінішті, өкікті, жабырқаңғы.

Қапия жерде сөз тапты. Табан астында, қысылған жерде сөз тауып кетті. **Қапия кетті.** Қапыда қалды, өкінді.

ҚАПИЯДА үст. Қапелімде, қатылыста.

ҚАП-ҚАЛЫҢ сын. сөйл. Біршама, әжептәуір қалың.

ҚАП-ҚАП сын. 1. Бірнеше қап. 2. ауыс. Көп, мол, есепсіз.

ҚАП-ҚАРА сын. 1. Қараның қарасы, тым қара (түс). 2. Көзге тұрткісіз, ештеңе көрінбейтін (түс). 3. Күйе-күйе. 4. ауыс. Түңгерен, түксиген (бұлт, тау т.б.). 5. ауыс. Жаман, арам. 6. ауыс. Сұрықсыз, түңжыр // Ауырталық, қиыншылық. // 7. ауыс. Қатты, мұздай.

ҚАП-ҚАРАҢҒЫ сын. 1. Көзге түртсе көргісіз, ештеңе көрінбейтін. 2. ауыс. Сұрықсыз, жабырыңқы.

ҚАП-ҚАТТЫ сын. 1. Кәдімгідей қатты, әжептәуір қатты. 2. ауыс. Қатты тиетін, ауырсынаатындай.

ҚАПҚАУСЫН сын. ескі кіт. Өте жақын, таяу.

ҚАПҚЫЗ= ет. Қаптыру, итке талату, тістету.

ҚАПҚЫЗУ Қапқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚАПҚЫШ сын. Аузымен қауып жеуге шебер, икемді.

ҚАПЛАУ зат. ескі кіт. 1. Бөгет, кедергі.

2. Пана, қорған.

ҚАПСАҒАЙ¹ зат. Шатқал, сай.

ҚАПСАҒАЙ² сын. Зор денелі, еңсегей бойлы, толық.

Қапсағай дене. Ірі тұлғалы, жауырынды бітім, тұлға. **Қапсағай денелі.** Үлкен, екі иығына екі кісі мінгендей, ірі тұлғалы.

ҚАПСАҒАЙЛАН= ет. Зорайып ірілене тұсу.

ҚАПСАҒАЙЛАНУ Қапсағайлан етістігінің қимыл атауы.

ҚАПСАҒАЙЛАУ сын. Денелірек, ірілеу, иықтылау.

ҚАПСАҒАЙЛЫ сын. Ұзын бойлы, денелі, еңсезердей.

ҚАПСАҒАЙЛЫҚ зат. сөйл. Зор денелілік, ірлік.

ҚАПСИҒАН сын. Арбиган, сапсиган, сыықсыз.

ҚАПСЫР= ет. 1. Айқара ұстау, білегімен айналыра ұстау. 2. Батыра тістеу, азулау. 3. Бір нәрсені (есікті т.б.) қатты жаптай іліндіру, қиоластыру. 4. ауыс. Құшаққа алу, төске басу. 5. ауыс. Қоршау, айнала төну, қаптау (бұлт, түтін, тұман т.б.).

ҚАПСЫРМА¹ зат. этн. Әйелдердің сырты қиымның екі өңірін бір-біріне қауыстырып, іліп тұратын, әшекейлі күміс т.б. ілгек.

ҚАПСЫРМА зат. спорт. Иштің төменгі жағын ауыр салмақ (зілтемір, тир) көтергенде, күрес спортының басқа да түрлерінен жыныс мүшелерін қысып ұстап тұру үшін белі резеңкеленіп созылмалы мақта жіптен жасалған ішкіім.

ҚАПСЫРМА: қапсырма есік. этн. Екі жаққа жарыла ашылатын жарма есік.

ҚАПСЫРМАЛА= ет. Қапсыра тұсу.

ҚАПСЫРМАЛАН= ет. Қапсырылу, жымдасу, бірігу.

ҚАПСЫРМАЛАНУ Қапсырмалан етістігінің қимыл атауы.

ҚАПСЫРМАЛАУ Қапсырмала етістігінің қимыл атауы.

ҚАПСЫРМАЛЫ сын. Қапсырмасы бар, қапсырма тағылған.

ҚАПСЫРУ Қапсыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАПСЫРУЛЫ сын. Сәл жабулы, қапсырылған.

ҚАПСЫРЫЛ= ет. Жымдастырылу, қапсырма жасалу, қиоластырылу.

ҚАПСЫРЫЛУ Қапсыры етістігінің қимыл атауы.

ҚАПСЫРЫҢҚЫ сын. Ишіне тартылған, тартыңқы.

ҚАПСЫРЫҢҚЫРА= ет. Қапсыра тұсу.

ҚАПСЫРЫҢҚЫРАУ Қапсырыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАПТА¹= ет. 1. Қапқа астық, жүн т.б. сусымалы заттарды салып, толтыру. 2. Тозбас үшін бір заттың сыртынан қап жасау. 3. Есіктің т.б. сыртын берік, мықты, жылы болу үшін темірмен, қарақағаз т.б. заттармен жапсыра бекіту, қабаттау.

ҚАПТА²= ет. 1. Толып кету, басу. 2. Атойлау, жсау шабу. 3. Көп болып өсу, жытырлау. 4. Торлау, жайлау (бұлт т.б.). 5. Лаулап, дүрілдей жану. 6. Тұтаса өсу (сақал, шаш т.б.). 7. Тапталу, жапырлау.

Қаптаған қара бұлтша түнерді. Тас тұйын болып, үлдемей ашуланды. **Қаптап білу.** жерг. Көп білу, терең, жан-жақты білу.

ҚАПТАҒАЙ зат. көне. Жабайы тұіе.

ҚАПТАҒАЙЛА= ет. Жан-жақтан анталау, андыздау, қаптау.

ҚАПТАҒАЙЛАУ Қаптағайла етістігінің қимыл атауы.

ҚАПТАЙ сын. Бәрі сиятын, үлкен, зор.

ҚАПТАЙЛА= ет. сөйл. Андыздау, қаптау.

ҚАПТАЙЛАУ Қаптайла етістігінің қимыл атауы.

ҚАПТАЛ¹ зат. 1. этн. Ердің екі жағындағы желдік тұратын көлденең етек ағашы. 2. Кәліктің ер салатын тұсы, қаптал тұратын екі жағы. 3. Таудың екі жақ қия беті. 4. әск. <франц. flanc> Әскер шебінің екі жақ (оң мен сол) бөліктері. 5. Бір нәрсенің (арық, көше, жол т.б.) екі жаны, екі тұсы.

Қапталда қалды. Жолда қалды. **Қапталдан ату.** әск. Нысананың қапталына (қарсыластың ұрыстық ретіне) артиллериялық зеңбіректерден, танкілерден, атыс қаруынан жүргізілетін атыс.

Қапталдан маневр жасау. әск. Қарсыластың оперативтік шебінің (ұрыс шебі) бір жақ қапталына соққы беріп, сол арқылы оның негізгі күшінің тылына шығу. **Қапталдан соғу.** а) әск. Қарсыластың ұрыстық немесе жорықтық реттерінің қапталына бағытталған соққы. ө) спорт. Діттеген жерге қапталдан тиетін боксшының соққысы. **Қаптал көпшілік.** Бұлайғы жұртшылық, қалыс, қалың жұрт. **Қапталына алу.** жерг. Қарауына, қол астына алу. **Қапталына ермейді [келмейді].** Соңына ілесе алмайды.

ҚАПТАЛ² сын. этн. Сырттан киетін үлкен, кең (киім). // Сыртқым.

Қаптал сызық, спорт. Ойын өтетін алаңның қапталдағы тұсын шектейтін сызық. **Қаптал шапан.** этн. Қазақ шеберлері шапан тіккенде көбінесе жүн тартып, бидайылап тыстаған ұлттық киім.

ҚАПТАЛ³ үст. Емін-еркін, әбден, толығымен.

Қаптал білді. жерг. Жақсы білді, терең білді. **ҚАПТАЛ**⁴= ет. Қапқа салыну.

ҚАПТАЛ⁵= ет. этн. қолөнер. Көмкерілу, жабылу, әшекейлену.

ҚАПТАЛҒЫ сын. Қатар, іргелес.

ҚАПТАЛДА= ет. 1. Тау беткейінен қиялай жүру. 2. әск. Атыс кезінде шабу; жсау шебінің қапталын ала, бір бүйірлеп ату. 3. ауыс. Қосамжарласу, қатарласу, жарысу.

Қапталдай шауып сойледі. Қосамжарласып, кийікті, өңгімеге араласты.

ҚАПТАЛДАП сүлт. 1. Бүйірлей, жарыса.

2. Жағалай, жапсарлай.

ҚАПТАЛДАС= ет. Қатарласу, жарысу.

ҚАПТАЛДАСТЫР= ет. Қатарластыру, жарыстыру.

ҚАПТАЛДАСТЫРУ Қапталдастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАПТАЛДАСУ Қапталдас етістігінің қимыл атауы.

ҚАПТАЛДАТ= ет. Сай табанымен, таудың қия бетімен жүру.

ҚАПТАЛДАТУ Қапталдат етістігінің қимыл атауы.

ҚАПТАЛДАУ Қапталда етістігінің қимыл атауы.

ҚАПТАЛДЫ сын. Қапталы бар, қапталмен жасалған.

ҚАПТАЛДЫҚ зат. этн. Ердің қапталы орналасатын тұсы.

ҚАПТАЛУ¹ Қаптал³ етістігінің қимыл атауы.

ҚАПТАЛУ² Қаптал⁴ етістігінің қимыл атауы; көмкерілу, жабылу, әшекейлену.

ҚАПТАМА зат. 1. Суықта киетін сырты тысталаан қалың киім, тон, шекпен. 2. спорт. Жаттығу сабақтары мен жарыс кезінде сайысу құралдарымен шашудан, шайбамен, таяқпен,

жұдырықпен ырудан, аяқпен тебұден қорғайтын киім. 3. Жамылғыш, қаптайтын зат. 4. спорт. Спорт құралдарын бір нәрсеге тиіп бүлінуден, шаңмен судан сақтауға арналған жабыдықтардың жалты атауы.

Қаптама сандық. этн. Сырты түгелінен қапталған сандық.

ҚАПТАС= ет. Қаптауға көмектесу, қапқа салысу.

ҚАПТАСУ Қаптас етістігінің қимыл атауы.

ҚАПТАТ¹= ет. Қапқа салғызу.

ҚАПТАТ²= ет. қолөнер. Заттың сырты бетін екінші бір затпен көмкеріп жапқызу, әшекейлету.

ҚАПТАТ³= ет. 1. Толтырып жіберу, жан-жақтан басып кетуге тосқауыл қоймау. 2. ауыс. Жайлау, торлау. 3. ауыс. Өршіту, күшейту.

ҚАПТАТҚЫЗ¹= ет. Қапқа салғызу, қапқа салдырту.

ҚАПТАТҚЫЗ²= ет. этн. қолөнер. Заттың сырты бетін басқа бір затпен көмкертіру, әшекейлеттіру.

ҚАПТАТҚЫЗ³= ет. Жытырлаттыру, қап-таттыру, толтыру

ҚАПТАТҚЫЗУ¹ Қаптатқыз¹ етістігінің қимыл атауы; қапқа салғызу.

ҚАПТАТҚЫЗУ² Қаптатқыз² етістігінің қимыл атауы; әшекейлеттіру, заттың сырты бетін басқа затпен көмкертісу.

ҚАПТАТТЫР¹= ет. Қапқа салдырту, қапқа салғызу.

ҚАПТАТТЫР²= ет. Бір заттың бетін екінші бір затпен көмкертісу, әшекейлеттіру.

ҚАПТАТТЫР³= ет. Жытырлаттыру, қап-татқызу.

ҚАПТАТТЫРУ¹ Қаптаттыр¹ етістігінің қимыл атауы; қапқа салдырту.

ҚАПТАТТЫРУ² Қаптаттыр² етістігінің қимыл атауы; заттың бетін басқа бір нәрсемен көмкертісу, әшекейлендірту.

ҚАПТАТТЫРУ³ Қаптаттыр етістігінің қимыл атауы; жытырлаттыру.

ҚАПТАТУ¹ Қаптал¹ етістігінің қимыл атауы; қапқа салғызу.

ҚАПТАТУ² Қаптал² етістігінің қимыл атауы; заттың бетін басқа бір нәрсемен көмкерту, әшекейлету.

ҚАПТАТУ³ Қаптал³ етістігінің қимыл атауы; жытырлау, толтыру.

ҚАПТАУ¹ Қаптал¹ етістігінің қимыл атауы; қапқа салдыру, қапқа салғызу

ҚАПТАУ² Қаптал² етістігінің қимыл атауы.

1. Ағаш бұйымдары мен бөліктерінің сырты қиымның екі өңірін бір-біріне қауыстырып, іліп тұратын, әшекейлі күміс т.б. ілгек.

2. кұр. Плиткамен қаптау; үйлердің (асқидің, жуынатын бөлменің, әжетхананың) ішкі қабырғалары мен едендеріне әсемдік беру мақсатында керамика, жылтыр тақташа плиткалар жапсыру.

3. Өте берік, қышқылыға төзімді құрал-сайманның кескіш бөлігіне металл балқыма қабатты енгізу.

4. Бір нәрсенің сыртына қап кигізу.

Қаптау материалдары. кұр. Ғимараттардың т.б. құрылыстардың ішкі-сыртын қаптауға арналған табиғи не жасанды құрылыстық материалдар.

ҚАПТАУ³ Қаптал³ етістігінің қимыл атауы; жытырлау, толтыру.

ҚАПТАУЛЫ сын. Қапталған, қаптал қойылған.

ҚАПТАУШЫ зат. Қапталатын, жапсырылатын, сыртынан киілетін зат.

Қаптаушы эмальдар. хим. Астарланған қабат бетіне қондырылатын эмальдар.

ҚАПТЕСЕР зат. зоол. <лат. mus musculus> Тышқан тәрізділер тұқымдасының бір түрі.

ҚАПТЫ сын. Қабы бар, қапталған.

ҚАПТЫҒУ Қаптық етістігінің қимыл атауы.

ҚАПТЫҚ= ет. Беталды ұрыну, соқтығу.

ҚАПТЫР¹= ет. Қиоластыру, жымыдастыру.
ҚАПТЫР²= ет. Итке тістету, талату.
ҚАПТЫРМА зат. этн. Әйелдер киімінің екі өңірін қаусырып, іліп тұратын күміс ілгек, қапсырма.

ҚАПТЫРУ¹ Қаптыр¹ етістігінің қимыл атауы; қиоластыру.

ҚАПТЫРУ² Қаптыр² етістігінің қимыл атауы; итке талату.

ҚАПУ зат. ескі кіт. Есік, қақпа.

ҚАПУС зат. ескі кіт. Қақпа, дарбаза.

ҚАПША үст. Қап тәріздендіріп, қапқа ұқсатып.

ҚАПШЫҚ зат. 1. Азық-түлік немесе басқадай заттарды салуға арналған ыдыс, кішірек қап. 2. сөйл. **Жолдорба**. 3. Ұн, бидай, күріш т.б. сияқты сусымалы азық-түлік салынған қап.

Қапшық түбін қағып. Түк қалдырмай, ең соңғысына дейін алып.

ҚАПШЫҚТАП үст. Қапшық-қапшық етіп, аямай, молдап.

ҚАПЫ¹ үст. 1. Босқа, құр. 2. Асығыс, қалай болса солай. // Тар, қыын-қыстау. 3. Аңдаусыз, қамсыз, ойламаған жерден.

Қапы болды [кетті, өтті]. Аңдаусызда, қамсызда, білмей жіберіп алды. **Қапы жібермеді**. Көз жазбады, мүлт жібермеді, аңдыды. **Қапы қалды**. а) Өкінді, опық жеді. ә) Күтпеген, ойламаған жерде, абайсызда ұрынды. **Қапы соқтырды [ұрғызды]**. Сан соқтырды, өкіндірді, опық жегізді.

ҚАПЫ² зат. Ыңғай, рет, сәт, кезек.

Қапысын тапты. Кезін келтірді, сәтін түсірді.

ҚАПЫДА үст. Абайсызда, аңдаусызда; қапылыста.

Қапыда басты [бас салды]. Аңдаусызда, тұтқиылда ұстады. **Қапыда кетті**. Арманда қалды, қыршын кетті, өлді. **Қапыда қалды**. Аңдамай өткізіп алды, жіберіп алды. **Қапыда өлді**. Ойламаған жерден мерт болды. **Қапыда өтті**. Білінбей аңдаусызда, бейқам кезде өтіп кетті деген мағынада.

ҚАПЫДАН үст. Күтпеген жерден, кенеттен, тұтқиылдан, тосыннан.

ҚАПЫЛ [ар. عقال] үст. 1. Әбгерленіп, абың-күбің шығып; жанталасып. 2. Аяқ астынан, кенет, оқыс.

Қапыл қалды [болды]. Опық жеді, өкінді.

ҚАПЫЛ= ет. жерг. Әбгерге тұсу, асып-сасу.

ҚАПЫЛАН= ет. Қапта, қапқа сал.

ҚАПЫЛАТ зат. ескі кіт. Өкініш, қапылық.

ҚАПЫЛДЫҚ зат. Қапы қалушылық, опық жеушілік.

ҚАПЫЛ-ҚҰШЫЛ үст. Асығыс-үсігіс, асып-сасып.

ҚАПЫЛТ= ет. Әбгерге салу, әуре-сарсаңға түсіру.

ҚАПЫЛТУ Қапылт етістігінің қимыл атауы.

ҚАПЫЛУ Қапы етістігінің қимыл атауы.

ҚАПЫЛЫҚ зат. Қапы қалушылық, өкініш.

ҚАПЫЛЫС үст. 1. Асығыс-үсігіс, асып-сасып. 2. Ойламаған жерде, аңдаусызда.

ҚАПЫЛЫСТА үст. Абайсызда, аңдаусызда, тосыннан, кенеттен.

ҚАПЫРЫҚ сын. 1. Тымырсық, ыстық; қапас. 2. ауыс. Ауыр, іділ, қайғылы. // Ауыр, еңсені бастатын ой.

Қапырық атты [ғартты]. Қапырықтанды, ыстыды.

ҚАПЫРЫҚТАН= ет. 1. Қатты ысу, тымырсықтану. 2. ауыс. Қайғы, уайым күшею.

ҚАПЫРЫҚТАНУ Қапырықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚАПЫРЫҚТАУ сын. Тымырсықтау, ыстықтау, қапастау.

ҚАПЫРЫҚТЫҚ зат. Тымырсықтық, ыстықтық.

ҚАПЫС¹ зат. ескі кіт. Амад, әдіс.

ҚАПЫС²: қапыс болды. қарап. Қапы кетті.

ҚАПЫСТА үст. Қапияда, кенеттен, күтпеген жерден, байқаусызда.

ҚАПЫСЫЗ үст. 1. Мүлтіксіз, қалт жібермей. 2. Қалтқысыз, риясыз, адал, шынымен.

3. Тиянақтап, мұқияттап, әбден. 4. Алаңсыз, қамсыз, бейқам; қаннен-қаперсіз.

Қапысыз болды. Өкінібестей, қапы қалмайтындай болды. **Қапысыз қалды**. Арманда кетті, қапы қалды.

ҚАПЫСЫЗДА үст. Абайсызда, аңдаусызда, кенеттен.

ҚАПЫСЫЗДЫҚ зат. Мүлт жібермеушілік, қапы қалмаушылық.

ҚАР¹ зат. 1. Қыста жауатын мақтаға ұқсас, ұпаланған, ақ түсті жауын. 2. терм. Атмосферадан түсетін әртүрлі пішінді ұлта мұз кристалдары түріндегі жауын-шашын.

Қар басты. Қар үздіксіз жауып, жерді көмкеріп тастады, көп жауып. **Қар бекіді**. Қар қатайды. **Қар бұзар**. поэт. Тұяғы берік мініс ат. **Қарды қапты**. Омақаса құлады, мерт болды. **Қар жамылды**. а) Күн суытып қар түсті. ә) бейн. Шапша ақ түсті, ағарды. **Қар жамылып, мұз жастанды [қар жастанып, мұз төсенді, қар құшақтап, мұз сүйді]**. Ауыр азап шекті, қиыншылық көрді. **Қар жауды**. Аспаннан жерге қар ұшындап, жаналақтап түсе бастады. **Қар жаумай, жоқан ұрмай**. Ел аман, жұрт тынышта, еш қауіп қазақта, қапелімде. **Қар кетпес**. Үнемі қарлы болып тұрады, биік шың деген мағынада.

Қар құшақтап, мұз сүйді. Қыс көзі қырауда түзе болды, ауыр қиыншылық, азап көрді. **Қар лақтырды**. Қарды қолмен домалақтап алып атты. **Қар оранды**. бейн. Қар қалың жауды.

Қар тебу. Қыста жайылымға шығатын малдың тұяғымен қарды арышып, шөп тауып жеуі. **Қар тепті**. Мал қардың астынан шөпті арышып жеуді. **Қар тоқтағты**. егін шар. Топырақтағы ылғал қорын арттыру және ондағы өсімдіктерге (күздік дақылдар, көпжылдық шөптер) жылы жағдай туғызу үшін егістікке қар жинады. **Қар [мұз] төсеніп, мұз [қар] жастанды**. Үнемі бейнет шекті, қиыншылыққа төзді. **Қар түсті**. Қар жауды. **Қар үлгегі**. Әртүрлі, көбінесе алтыбыршыты пластинка және алты сәулелі жұлдызша пішінді болып келетін, мұз кристалдары түріндегі қатты атмосфералық жауын-шашын.

ҚАР² зат. 1. сөйл. **Қары** (қолдың білек пен иық аралығы). 2. этн. 30-40 см-дей, адам қарындай болатын халықтық өлшем. 3. ауыс. Қол.

Қарына тартты. Туған-туысқанына, тамыр-танысына бұрды, әділдіктен тайды.

Қары талды [салдырады, үзілді]. Қолы талды, шаршады.

ҚАР³ зат. этн. Уықтың керегеге бекітілетін жуандау жағы.

ҚАР⁴ сын. Жеңілтек мінезді, жеңіл жүрісті (әйел). // Сорлы, бейшара, жезөкше деген мағынада әйел баласына қаратыла айтылады.

ҚАРА¹ зат. 1. Дөл не екені айқын емес, қарайып көрінген нәрсе; қарайған. 2. Аумақ, көлем, сан, мөлшер, шама. 3. Жобасы, нобайы, пошымы, түрі. 4. Жеке басы, өз басы. 5. Қарапайым, халық арасынан шыққан адам, қараша, халық, бұқара. 6. Ірі мал: жылқы, түйе, сиыр. 7. Ес, серік, тірек, сүйеу. 8. ауыс. миф. Жын, әбілет.

Қара албасты. а) Нағыз албасты; албастының мықтысы. ә) дисфем. Зор, күшті, дүлей. б) миф. Жындардың ішіндегі адамға зияны өте көп, ең зияндысы. в) миф. Қараңғылық, қара ниет, қара күштің символы. **Қара аруақ**. миф. Киелі, қасиетті аруақ, ата-бабаның еріден келе жатқан киелі рухы. **Қара базар**. сөйл. Жайма базар, қан базар, құмбыл базар. **Қара басқыр!** қарғыс. Ісің оңбасын, жолың болмасын деген мағынадағы қарғыс сөз. **Қара бассын!** қарғ. Жолың болмасын, қырсық шалсын деген мағынада. **Қара басты**. а) Адасты, жаңдыды. ә) Жолы, болмады, ісі оңбады. **Қара бастың қамы**. Жеке басының жайы. **Қара бастың қамын жеді [ойлады]**. Өзінің ғана пайдасын көздейді, өзінен өңгені қамын ойламады. **Қара басы**. а) Өзі, жеке болмысы.

ә) Жай бұқара, қарапайым халық мағынасында. б) Соқа, жеке басы, тек өзі. **Қара басын күйттеді**. Өз жағдайын ғана ойлады. **Қара басын қайтғанды [күйттеді, көкседі]**. Басын алып қашты, өз амандығын ойлады. **Қара [қарақан қара] басыңа көрінгір!** қарғыс. Жаманшылықты тек өзің ғана көр деген мағынада. **Қара басы үшін қам жеді**. Өзінің ғана пайдасын көздейді, өзінен өңгені қамын ойламады. **Қара болды**. Сүйеніш, медеу, алданыш болды. **Қара бұқара**. Қалың ел, қарапайым халық, еңбекші халық. **Қара [адал қара] бітпеген**. Тақыр кедей, адалға қарасы жоқ. **Қара [қарасына] ерді**. Топқа, дүрмекке қосылды, соғына ерді. **Қарадан туды**. этн. көне. Қара бұқара ішінен шықты, тумысында ақсүйек емес. **Қара көбейтті**. Санын арттырды; қолынан келері болмаса да, көпшілікке қосылып жүрді. **Қара көрді**. Ес санады, пана тұтты. **Қара көрмегір!** қарғ. Тұлдырсыз қалғыр, түк көрмегір! **Қара көрсетті**. а) Жырақтан көзге түсті. ә) Бой көрсетті, көрінді, көзге түсті. **Қара көрінді**. а) Бірөңненің қарасы байқалды, қараңдап көзге түсті. ә) Қара басты, жаманшылыққа душар болды. б) Әйтеуір серік болды. **Қара қазақ**. а) Хан, төре тұқымынан емес, қарапайым қазақ. ә) Кедей, бұқара қазақ. **Қара қалмады**. Тұқым-тұқиян қалмады. **Қара мал [ірі қара мал]**. Аша тұяқты ірі мал, сиыр. **Қараң батсын [батқыр]**. қарғ. Жоғал, құры деген мағынадағы қарғыс сөз. **Қараңды өшір [батыр, көрсетпе]**. Көзіме көрінбе, жоғал деген мағынада. **Қараң өшкір [өшсін]**. қарғ. Жоғалғыр, жоқ болғыр, жойылғыр! **Қарасы батты [қарасын батырды]**. Жоғалды, зым-зия болды, құрыды. **Қарасы жоғалды [қарасын жоғалтты]**. Көрінбей кетті, көзден таса болды, құрыды. **Қарасынан үрікті**. Жоқтан сескенді, босқа қорықты; алыстан көрінгеннен, көзге шалынғаннан қорықты. **Қарасын көрді [қарасы көрінді]**. а) Төбесін көрді, нобайы көзге шалынды. ә) Алыстан көзі шалды, нобайын таныды. **Қарасын көрмеді**. Маңайына журымады, жоламады; жуықтамады. **Қарасын көрсетпеді**. а) Төбесін көрсетпеді, зым-зия жоқ болды, жоғалды; жоламады. ә) Елестірмей кетті, жеткізбеді. **Қарасын өшір**. Көзін жой, жоғалт, құрт. **Қарасын өшірді**. а) Құртты, жойды, жоқ қылды. ә) Жоғалды, құрыды, жоқ болды. **Қарасын үзбеді**. Қарасынан көз жазбады, көзден таса болмады. **Қарасын үзді [қарасы үзілді]**. Ұзады, көрінбей кетті, ғайып болды. **Қарасы өшсін**. Құрысын, көзі жоғалсын. **Қарасы өшті**. Жоқ болды, жойылды, зайып болды. **Қарасын батырды**. Ғайып болды, жоғалды, тайып тұрды. **Қарасы суалды**. Үміті өшті, зар жылады. **Қара таласты**. Қабаттасты, қатарласты; тайталасты. **Қара таныды**. Әріп таныды, оқыды, сауаты ашылды. **Қара тартты**. а) Еск көрді, аққа тұтты. ә) Назарға алып, алаңдады. **Қара тұтты**. а) Ес қылды, пана көрді, сүйеніш етті. ә) Аза тұтты, қайғырды. **Қара ұлы**. Жарлы-жақыбай, кедей топтан шыққан адам. **Қара үзді**. а) Көзден таса болды, ұзап кетті. ә) Ұмыт болды, алыстады. **Қара үздірді**. Көзден таса қылды, жым-жылас етті. **Қара үзін қалды**. Көз жазып қалды, жоғалтты, ізінен адасты. **Қара үзін шықты**. Озды, топтың алдына түсті, жеке шықты. **Қара халық**. а) Кедей-кепшік, жарлы-жақыбай. ә) Бұқара, қалың ел, жұртшылық. б) Қараңғы, оқымаған, сауатсыз бұқара.

ҚАРА² сын. 1. Күйенің, көмірдің түсіндеі (тұс, бояу). // этн. Өлікті аза тұтудың белгісі ретінде киетін киім. 2. ауыс. Арам, қараниет, зұлм. 3. ауыс. Теріс, қысқ.

Қара ағаштай қатқан. бейн. Жіңішке, шидей. **Қара ажырық**. бот. Астық тұқымдас көпжылдық шөптесін өсімдік; қара шағыр. **Қара азық**. Ет-майдан басқа тамақ. **Қара айғыр [арғымақ]**. қарап. бейн. Паровоз. **Қара ақсақ**. вет. Жылқы аяғына зақым келіп, ісіп ауруы. **Қара ала қарбыз**. сөйл. Қарбыздың ала түрі. **Қара алтын**. экспр. а) Тас көмір. ә) Мұнай. **Қара аспан айналп түскір!** қарғыс. Басыңа қара күн тұсын! **Қара аспандай түнерді**. Түңдіді,

қуңіреді. **Қара аспанды жауға [суға] алдырды.** Ақырзаманды төндірді, қауіп-қатерді өсіріп айтты; асқындыра айтты, түңілді. **Қара аспанды жаудырды [түсірді].** а) Күдер үзіп, түңіле сойледі. ә) Қай-қайдағы пәлені айтты, жоқ бәлені төндірді. **Қара аспанды [бұлтты] төндірді.** а) Күш көрсетті, қорқытты. ә) Пәле-жаланы молайтты, жаманға жорыды, үрейлендірді. **Қара ауыз.** табу. **Қасқыр. Қара аю.** зоол. Таулы, орманды жерлерді мекендейтін, сүтқоректілер тобына жататын, қара түсті жыртықшы аң. **Қара байлады [тіккі].** к өне. а) Кісісі өлген үйдің (ауылдың) қайғы-қасірет белгісі (қара мата, қара киім т.б.) туралы айтылады. ә) Қара шүберек байлан, аза тұтты. **Қара байланғыр!** қарғ. Біреуің өліп, аза тұтқыр; иесіз қалғыр деген мағынада. **Қара байрақ.** этн. Қазалы үйге тігілетін жалау. **Қара бақыр.** Жай металдан, жазылып, мыстан жасалған ұсақ тиып-тебен. **Қара бақырлық.** Түкке тұрмайтын, салмағы, құны жоқ. **Қара бала.** этн. Ауыл баласы; қазақтың баласы. **Қара барқыт.** поэт. Жібектеп, жұмсақ, жайлы. **Қара батпақ.** Ми батпақ, **Қара бетіне түкірді.** этн. Еліне, айналасына опасыздық жасаған адамды жек көруді, елден аластатуды білдіретін қона ырым; жексерінішін, жсіркенішін білдірді. **Қара болат.** эксп. Жай, өңделмеген болат. **Қара боран.** Түтеген шаңды аспанға көтеретін боран. **Қара борандатты.** Ашуланды, бұлқан-талқан болды, сөзбен бастырмалатты. **Қара борбай.** а) Жалаң аяқ, жалаң бұт, борбайын күн қақтаған. ә) Тақыр кедей, қара табан. **Қара бурыл.** Ақшыл тарта бастаған қара тұс, қарасы басым бурыл. **Қара бұжыр.** Беті тезіс емес, шешек дағы бар, өңкізен, түсі қара (кісі). **Қара бұйра.** а) Қара түсті бұйра (елтірі). ә) Есілген, құнарлы (топырақ). б) Бұдақтаған қою, қара қошық (түтін). в) Қалын, толқындыған. **Қара [көк] бұйра насыбай.** Жіңішке түтік қалыптан шыққан бортте насыбай. **Қара бұлт.** Күн райы бұзылар алдында аспанда пайда болатын түйідек-түйідек қою бұлт. **Қара бұлт қанат қақты.** бейн. Аспанда қалың қара түсті бұлт қаптады, бұлт қоюлана түсті. **Қара бұлт қасын керді.** бейн. Қалың қара түсті бұлт түнеріп, жаңбыр жауып кетті. **Қара бұлттай қайғы.** Өте үлкен, ауыр қайғы. **Қара бұлттай қаптады.** Қарақұрым болды, сансыз көп келді. **Қара бұлтты тұтты.** бейн. окказ. Бұлттың күшін, суың күшін пайдаланды, тұтынды. **Қара бұлтты түрді.** бейн. Түнерген қою қара бұлттың арасынан көрінді, бұлтты сейілтпн жіберді. **Қара бұлт үйірілді.** а) Аспан түнерді, бұлт қоюланды, жаңбыр жаууға аз қалды. ә) Қынышылық келді, қыын-қыстау кезеңге тап болды. **Қара бұрыш.** а) өс. <лат. *pipera nigrum*> Жылы жақта өсіп-өнетін бұрыш тұқымдасына жататын көпжылдық шырмауық тәрізді өсімдік. ә) тамақ. Қара бұрыш өсімдігі жемісінен кептіріп алынатын дәмдеуіш ретіндегі дән және дәннің ұнтағы. **Қара білек.** Қара күштің иесі. **Қара дақ.** Жағымсыз, ұнамсыз іс, қылық, жағдай, сезімнің т.б. қалдырған теріс әсері, көңілге келтірілген, түскен қаяу. **Қара дауыл.** а) Жолында бәрін қырып, шаңды, қарды бұрқыратып әкететін екпінді қатты жел. ә) бейн. Қынышылық, тауқымет. б) Ашу, ыза екпіні. **Қара дауылдай.** а) Қара дауыл сияқты. ә) Қанарлы, сұсты. **Қара дауылдатып.** Екпінді, ызарлы желдің соғуы. **Қара дауына басты [қара дауын қозғайды].** Ескі әдетіне басты, қона сарына салды. **Қара домалақ.** Алдаса бойлы, қара өңді, томпаған. **Қара домалақ бала.** этн. Іш тарту, жақын көру, жақсы көру мағынасында «қазақтың баласы» деген мағынада айтылатын сөз. **Қара домбыра.** этн. муз. Көне шанаған жалтақ қалақша етіп ағаштан ойып жасаған, 8-9 перне қадалан, мойныны қысқа, ақын-жырау, салсерілер ұстаған шағын, қарапайым домбыра. **Қара есекке теріс мінгізді.** Әсекке таңды, атына кір келтірді. **Қара ет.** а) Майсыз ет. ә) Құр ет, қамыр қосылмаған таза ет. **Қара етті.** Қара еті мол; семіз емес. **Қара еті жыртылды.** Денесі

ауырды, бұлшықеті сыздап көтертпей қалды. **Қара жақты.** Нақақ айыптады, жала жапты. **Қара жамалдатсын.** қарғ. Есекке немесе жылқыға айтылатын, «жамалдат ауруы келсін» деген мағынадағы қарғыс сөз. **Қара жамбы.** зерг. Көптен келе жатқан күміс құймағы. **Қара жамылғандай.** Түнеру, қайғы жұту, азалы болу. **Қара жамылды.** этн. а) Ері, жанашыры өлген әйел басына, үстіне қара түсті киім киіп, аза тұтты. ә) поэт. Қазаның артын жоқтады, қайғыға батты. б) Кісісі өлді, жақын адамынан айырылды. ә) бейн. Қараңғылық басты, түн-жырап түнерді. **Қара жамылдырды.** Қайғы-қасіретке қырып, шерменде қылды. **Қара жанбыр [жауын].** Күздіңдегі нөсер, суық жаңбыр. **Қара жапалақмұрын жарқанат.** зоол. <лат. *hipposideros fuligihorus*> Қолқанаттылар отрядына жататын жануардың бір түрі. **Қара жапты.** Жала жапты, жамандық таңды. **Қара жарғақ.** этн. Құлын терісінен жасалған киім, тайжасақ. **Қара жарыс.** а) этн. Жай жарыс, бәйгесіз жарыс; атжарыстың бәйге, жүлде тілім-мейтін түрі. ә) Байқау, барлау ретіндегі шағын сынақ. **Қара жау.** Қас оқшан. **Қара жауыр.** Мезі қылған, ығыр еткен (сөз, әңгіме). **Қара жаяу.** а) Аяқ арттары жоқ, көліксіз. ә) Түзі жоқ, тақыр кедей. б) Жай ғана қарапайым. **Қара жаяу емес.** Мақұрым, құралақан емес; өзіндігі бар. **Қара жаяу болып шықпады.** Құралақан емес, құралақан болмады. **Қара жаяу қалмады.** Құр қалмады, құралақан қалмады, олжалы болды. **Қара жел.** Әдетте күздіңкі болатын құрғақ, суық жел. **Қара желек жамылды.** этн. Ері өлген әйел басына қара ормал жамылтып, жылап жоқтау айтты, ерін аза тұтты. **Қара желін.** Тасбауыр, мейірімсіз, итмінез әйел туралы. **Қара жемсаулы тырқылдақ.** зоол. Жемсауы қара түсті торайдың түрі, жылы құсы. **Қара жер.** а) Қарсыз жер. ә) бейн. Қойны суық жер, қабір. б) бейн. Өлім, қаза. в) поэт. Тіршілік көзі, нәрі, өмір арқауы. г) Соқа тимеген, иезілмеген, тың жатқан жер. ғ) бейн. Жер, жер беті. **Қара жер айырды.** Өлді, қаза болды. **Қара жер алды.** Өлді, көз жұмды. **Қара жер болды.** а) Тапталды, тып-типыл болды. ә) Қатты қылды. **Қара жерге кіргізді.** Көзін құртты, жоқ қылды. **Қара жерге қан қатты.** Үлкен соғыс болды, қан судай ақты. **Қара жерге отырты [қаратты].** Ұятқа қалдырды, масқара етті. **Қара жерге тықты.** Масқара етті, ұятқа қалдырды. **Қара жердей болды.** а) Қана болды, тауы шағылды. ә) Қатты қылды, бетінен оты шықты. **Қара жердей асылын ішке бүккен.** окказ. бейн. а) Бар кен байлығын, құнды кенішін тереңде сақтаған жер сияқты. ә) Басқадан қорғаштап аялаған сырын ішінде құпия ұстаған адамдай. **Қара жердің қойнына кірді.** Қайтыс болды, өлді, марқам боп кетті. **Қара жердің қойнында.** Өлген, қайтыс болған. **Қара жердің қыртысын қақ айырды.** Құш-қайрат көрсетті, аянбай еңбек етті. **Қара жердің талысы.** Жер қойны. **Қара жермен тең болды.** Қадірсіз, елеусіз, сыйсыз болды. **Қара жер төсек қалды.** а) Басына қынышылық түсті, зәбір-жапа шекті, жаны күйзелді. ә) О дүниеге кетті, молаза түсті. **Қара жетім.** Әкесі жоқ жетім. **Қара жол.** а) Ауыл ішіндегі көше-көше, үй-үйдің арасына түскен жол. ә) Ауыл сыртындағы мал тұяғы салған ұзақ, сұрлеу жол. б) Жүргіші көп жеретін қаланың негізгі жолы, даңғыл, бас жол. **Қара жолақ.** Қара сызықтары (жолдары) бар. **Қара жон.** а) Дәл жон, арқа жон. ә) Қайратты, мығым, қажырлы. **Қара жорға.** этн. Әдетте жорыққа, алыс жолға мінетін шымдалды, жүрісті, күшті ат. **Қара жорға атты шемелтті.** Қара жорға мінді, сөн-салтанат құрып жүрді. **Қара жорға [ат] бос келді.** поэт. Алыс жолға кеткен адам ормалдады, жорыққа аттанған жауынгер қаза болды. **Қара жорға [ат] мінді.** этн. а) Қыз ұзатылып, күйеуінің жұртына аттанды, алыс жолға шықты. ә) поэт. Жорыққа аттанды, соғысқа, майданға кетті. б) Ерекше сөн-салтанат құрып, жұрт алдында

өзінің дәулетін, мәртебесін көрсетіп өзгешеленіп жүрді. **Қара жорғуыл.** Ұзақ, тоқтаусыз жүріс, тынымсыз жортуыл. **Қара жұдырық.** а) Қара күш, білек күші. ә) Ойсыз, ақылсыз, өншейін қара күш, дөрекі, оғар басынушылық. **Қара жұмыс.** а) Қол күшімен істелетін ауыр еңбек. ә) Азабы көп, бейнетті, адамды тытықтатып тодыратын ауыр жұмыс. **Қара жұмысшы.** Дене еңбегімен күн көретін, ауыр жұмыста істейтін адам. **Қара жүрт.** этн. а) Қалың бұқара, қарапайым халық, қара халық. ә) Атамекен, өсіп-өнген байырғы мекен, ескі қоныс. **Қара жүз.** Ел алдында барлық сенімнен айырылған, елдің қарғысына қалған жауыз, ұятсыз, арсыз адам. **Қара жүз-байдың үйіне қонғанша, сары жүзбайдың жұртына қон.** Кейлі тардың балын ішкенше, пейілі кеңнің қара суын іш деген мағынада. **Қара жүзген.** өс. <лат. *aculeatum*> Қирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі. **Қара жүнді қарға.** бейн. Түкке тұрғысыз бейшара деген мағынада. **Қара жүрек.** бейн. Опасыз, қаныпезер, қатал. **Қара жылан.** бейн. Сұм, сұрқия адам. **Қара зығыр бүргесі.** зоол. <лат. *longilarsusparvulus Payk*> Ұзынбөгі 1,2–1,5 мм болатын қара түсті бүрге. **Қара ит те пайғамбарға абалады.** Надан адам надандығын көрсетпей тұрмады [Ежелгі аңыз бойынша, Мұхаммед пайғамбарға абапал ұрған итке: «Бұл – пайғамбар емес пе?» дегенде, ит: «Өзім де білем, бірақ ит атым ұмытылмас үшін үрпін тұрмын», – деп жауап берген екен]. **Қара итті аламанға қосам ба?** сөйл. қарап. Бәйге атым жоқ, жарысқа шабан-шарғақты қоспаймын деген мағынада (кейінде айтылады). **Қара көмшат.** а) зоол. Жүні қара, терісі аса бағалы аң. ә) Кәмшаттың жүні қара түсті аса бағалы терісі немесе содан жасалған басқым, киім. **Қара келдей.** Түзі жоқ кедей, жарлы. **Қара көзқұйрық.** зоол. <лат. *milvus korschun*> Қаршыға тұқымдастарына жататын ірі жыртықшы құстың бір түрі. **Қара келсін.** жерг. қарғ. Мандайыңа қара тігілісін деген қарғыс. **Қара кер.** а) Түзінде қара қылышы басым құла мен күреңнің арасындағы тұс (жылқыға қатысты). // Қара кер жылқы, ат. ә) Күрең түсті. **Қара кесек [ет].** а) Майы жоқ сұрпы ет. ә) Жай, орта шаруа, орта тұрмысты. **Қара кешке.** Кешке дейін. **Қара киген арудай.** бейн. Мұңлы, қайғылы әйелдей. **Қара киді.** Аза тұтты, дүние салған кісіні жоқтап, қайғырды. **Қара көбен.** Іңір қараңғысы, ала көбен. **Қара көбен тартты.** Бұлдырды, күңгірттенді. **Қара көже.** Құнарлы төмен, кедей-келішкің асы; қатықсыз көже. **Қара көз.** сөйл. а) Ұлы қазак, ауыл қазасы. ә) поэт. Ағынан қарасы мол, әдемі көз. **Қара көзді.** Көздері қаз-қара, ағынан қарасы мол, әдемі көзді. **Қара көз қарындас.** Қандас қасақ, бір ұлт өкілдері, нәсілдік, ұлттық белгісіне қарай қазақтарға қатысты қолданыс. **Қара көк.** а) Қара мен көктің аралығындағы тұс. ә) Қоңырау ұқсас жылқының түсі. // Түсі қоңырау ұқсас жылқы. б) этн. Байырғы кезде текті әдеттен шыққандар мінетін жылқы. в) этн. Текті, тегі асыл, текті әдеттің ұрпағы. **Қара көктің тұқымы.** этн. Асыл тұқымды, текті. **Қара көкірек.** Пиғылы жаман, арам ишет. **Қара көл.** Өзен, жылға құймайтын, суы жер астынан шығып жататын көл. **Қара көмбе.** к өне. Тұрақты мекен, жай. **Қара көңіл.** а) Қайғылы, шерлі, қам көңіл. ә) Ойсыз, надан, насық. б) Көңілсіз, мұңлы, алаңдаулы. в) Надан, топас, насық. г) Арам, зұлым, қараншет. **Қара көрдей.** Тастай суық әрі қараңғы. **Қара күз.** Күздің ортасынан асқан ішіндегі суық мезгіл, нағыз күз, суық күз. **Қара күйе жақты.** Масқаралады, абыройын кетірді. **Қара күйе жансырылды.** Жала жабылды, қараланды, кінә тағылды. **Қара күн.** Қынышылық кез, ауыр кезең. **Қара күн [күнді] басқа салды.** Ауыр сынаққа түсті, қынышылықты көрсетті. **Қара күнді жамылып, қара күнді басынан кешті.** поэт. Үлкен зобалаң көрді, зорлыққа шырады, қыын-қыстау кезеңді басынан өткерді, басына қауіп-қатер төнді. **Қара күн туды.** Ауыр азапқа шығара-

ды; қиыншылыққа, қиын-қыстау кезеңге тап болды. **Қара күн** тудырды. Қиындық көрсетті, азапқа салды. **Қара күн.** Ауыр, қара жұмыста жүретін басыбайлы күн. **Қара күнгірт.** а) Қара қошқыл. ә) Қарауытқан, қараңғы. **Қара күрең.** Қоңырқай, қарауытқан, қошқылданған түс. **Қара күрөңденді.** Қарауытты, қара қошқылданды. **Қара күрең тартты.** Қарауытты, қошқылданды, қарайды. **Қара күш.** а) Бойдағы мол қуат, зор, дүлей күш. ә) Ожарлық, зорлық, дөрекілік. б) Ойсыздық, құр күшке салушылық, ақылсыздық. в) Қаумалаған қара нөпір топ, сауаты төмен, білгек күшіне сенген, басығы жоқ қараңғы топ. г) миф. Дүлей күш (албасты, пері, жын-шайтан). **Қара күшке салды.** а) Ешбір әдіс-айла-сыз, жай күшке, дене қайратына сүйенді. ә) Зорлық жасады, белден басты. **Қара қабақ.** Түнеріңкі, түңжыраан; көңіліз күй. // Сұрқай, түнерген, түңжыр. **Қара қабырға.** Кой-ешкінің 2-5 қабырғалары. **Қара қазан.** а) Кәдімгі күнде ошаққа асылып жүрген қазан. ә) Сараң, шығайбай. **Қара қазан бай.** Кедейден байыған сараң бай; қатардағы кісілерден шыққан шықбермес шығайбай. **Қара қазан бұрын пісе ме, қара қатын бұрын таба ма?** көне. Толғатқан әйелге айтылған ырым сөз. **Қара қазандай.** Улкен. **Қара қазандай сәлде.** бейн. Қоқиған үлкен сәлде. **Қара қазанның қайғысы [қамы].** Отбасының ішін-жәмі, күн көріс жайы. **Қара қазан, сары бала.** Бала-шаға, отбасы, жақын-туыс. **Қара қазан, сары [сар] баланың қамы.** этн. а) Тіршілік, күнкөріс, отбасы қамы. ә) Бала-шаға өмірі өксімеуін, отбасы адамдығын қорғаштау мағынасында. б) Ел-жұрттың амандығы, игілігі, тыныштығы [Қара қазан шаңырақтың құты, ризығының, молшылық, тоқшылықтың; сары бала ұрпақ жалғастығының, артта қалған тұяқтың амандығының символы ретіндегі қазақ халқының құндылықтары ел қамын ойлағанда жоғары бааланғанын білдіреді]. **Қара қазан, сар[ы] баланың қамын ойлады.** Бала-шаға амандығын, отбасының өксімеуін ойлады. **Қара қазан, сары баланың қамы үшін.** Үй ішінде жайы, тіршіліктің қамы үшін. **Қара қайғы.** Қасірет, тауқымет. **Қара қайыс.** а) Күнге күйген, тырайған, арық. ә) Үнемі жұмысқа салынғандықтан, жүңі түсіп қалатын түіе. **Қара қайыс болды.** Тарамысша қатты, қарайды, қаңсыған сірдей сіресті. **Қара қайыс боп қатты.** Қаңсыған сірдей сіресті, қарысып айырылмады. **Қара қалмады.** Тұқым-тұқият қалмады, құрып кетті. **Қара қамшы.** Қара күш иесі, қаһарлы, өктем адам. **Қара қан.** Қою, күш күңгірт қан. **Қара қан боп қатты.** Жүрегіне тек боп байланды. **Қара қанға батысты.** бейн. Қан-жоса болғанына соғысты, кескілескен ұрысқа түсті. **Қара қаптал.** Жылқының желдік астына келетін қабырға тұсы. **Қара қарақат.** өс. <лат. gibes nigrum> Тасжарғандар тұқымдасы қарақат тұсына жататын жемісі тәтті, аспаздық әрі дәрілік мақсатта қолданылатын бұта. **Қара қарғадай.** жағымсыз. Усқынысыз, сұрықсыз, дөрекі. **Қара қарғадай қаптады.** Көп болып келді, құжынады. **Қара қарғадай шулады.** Бей-берекет шулады, жамырады. **Қара қарғаның адастырмасы.** Қазан айының аяғында қара қарғалардың көк жүзін қатпай топтанып, у-шу болып ұшатын кезі [Қарға балапандарын өсіріп, қанаттарын қатпайтқан соң, қазан айының аяғында топтанып жүрген өзге қарғалардың арасында балапандарын адастырып кетеді, ал балапандары ары қарай өз бетімен күн көреді]. **Қара қарын.** а) Жылқының іш ауруы. ә) Шие-тей бала-шаға. **Қара қасқа.** а) Денесі тұтас қара, маңдайы гана ақ (мал). ә) сөйл. Кейдегі немесе сүйсігенде «байғұс, сабаз» деген мағынада айтылатын сөз. **Қара қасқа кедей [жарлы].** Тақыр кедей, дымы жоқ жарлы. **Қара қасқа қылды.** бейн. Дулығасын қанға бояды, кескілескен қан-жоса ұрысқа түсті. **Қара қатқақ.** а) Жер беті тобарсыған, тоңазыған кез. ә) Жауын-шашын тоқтап, жер тоңазып қатып қалған суық күн райы. **Қара қатқақ болды.** Жер өбден

құрғап, кеуіп кетпей, тоңазып жатты. **Қара қатқақты.** Тоңазыған, қатқан (қар жер). **Қара қи.** этн. Малдың отын ретінде келтіріп пайдаланылатын көп жатқан қиы. **Қара құл.** Бас еркі жоқ, қара жұмысқа салынған құлақ кесті құл. **Қара құмақ.** Жылқының қар астында қалған, көктемде тез кететін тезегі. **Қара күн.** этн. Кісі өлтірген айыпты жақтың марқұмды жерлеудің қаралы рәсімін өткізу үшін беретін күн сыртындағы айыбы. **Қара күрлық.** газети. Қара нәсілділердің атамекені болған Африка құрлығы деген мағынада. **Қара күрт.** этн. тамақ. Қатты ашыған іркіттен қайнатылған қатты, түсі қаралау құрт. **Қара қыз.** этн. Қазақтың қаралайым қызы, ауылдың төрбесін көрген қазақ қызы. **Қара қылды қақ жарған [тілген].** Өте әділ, адал, турашыл. **Қара қылды қақ жарды.** Істің әділдігін айтты, тұрасын айтты. **Қара қылды қырыққа болды.** Әділ төрелік айтты, әділ болды. **Қара қылшыл күзен.** аңш. Аң терілерінің ішіндегі ерекше әдемісі, аса бағалысы. **Қара қыр.** Ұзаққа созылған аласа таулар мен үстірттер қатары. **Қара қырғыз.** Қырғыз. **Қара қытай.** сөйл. **Қарақидан** (моңғол тілді қидандардың орта газырағы Шығыс жазбаларындағы атауы). **Қара лашық.** а) Ескі-құсқы, құрым күзден ілділдалап жасасаған кішкентай баспана. ә) Туған үй, босаға. **Қара лашын.** этн. саят. Аңды теуіп алатын мықты қыран құс, лашынның құштісі. **Қара мақпал.** поэт. Қара мақпал сияқты бүйра, жұмсақ, жайлы. **Қара мал.** а) Сыыр. ә) Қыс түскенде де тұяғымен қар астындағы шөпті қазып, жайыла беретіндіктен, ақ мал атанған жылқыдан басқа қалған төрт түлік мал. **Қара маңдай.** Дәл қақа маңдай, қақ маңдай. **Қара мен төре.** көне. Қарасүйек, ақсүйек қауымдары. **Қара металл.** а) Темір, шойын, болат. ә) кен. Темір және оның қорытпаларының өндірістік атауы. **Қара металлургия.** кен. Қара металды өндіру, өңдеу саласы. **Қара металлургия өнеркәсібі.** кен. Кенді және кені жоқ шикізаттарды қазып алатын және байытатын, отқа төзімді материалдарды, кокс-химия өнеркәсібі т.б. өнімдерін өндіретін ауыр өнеркәсіп саласы. **Қара мойыл.** Мойылдың бір түрі, кәдімгі мойыл. **Қара мұлғын.** Қою, қалың, көз тұмшалаған (тұман, бұлт туралы). **Қара мұң.** Шерлі, қайғылы мұң. **Қара мұрт.** Мұртты қап-қара. **Қара мылтық.** этн. Бітелілі мылтық, ишті мылтық. **Қара найза.** этн. Үлкен, ауыр, мықты найза. **Қара найза жазасы.** этн. Соғыста опасыздық жасағандарға, жаудан қашып, жауынгерлерді дүрліктіргендерге қолданылған қазақ елінің құрпанында ежелден бар жазасы тур. **Қара нан.** тамақ. а) Қара бидай ұрынан жасалған, дәруменге бай цн тағамдарының бірі. ә) Спаныс ұннан жасалған нан. б) экспр. Адамның ең негізгі қасиетті де қайірілі азығы, бейнетті еңбегінің зейнетіне берілген ризығы. **Қара нар.** а) этн. Түйенің ең құштісі, мықтысы. ә) этн. Ескі уақытта дәулет, салтанаттың, әртүрлі салт-дәстүр бойынша көрсетілетін сый-құрметтің бас белгі-заты ретіндегі құшті, мықты түіе. б) Қалың малға берілетін сый-құрметтің, тоғыз ішіндегі бас белгі-заты. в) этн. Айыбын өтеу үшін берілетін құнның, айып-таралғының ішіндегі бас белгі-зат. г) этн. Пұл, өтемақы немесе пара үшін берілетін құнның ішіндегі бааалысы, бас белгі-зат. ғ) бейн. Ел үмітін абыртып арқалаған, ауыр міндетті қайыспай атқарған атпал азамат. **Қара нардай.** бейн. а) Мықты, күшті түідедей қатпай, қайсарланып. ә) Құшті, мықты түідедей түнеріп, қатуланып. **Қара нардың қомында.** Көшпелі жасдайда. **Қара нардың сүмесі.** бейн. Құшті, мықты түіенің сүті деген мағынада. **Қара нарды шөктірді.** бейн. Мықтыны бағындырды, құштіні әлсіретті. **Қара нар жүк көтермесе бел кеткен соң.** поэт. Зақым көріп, залал тисе, қанша мықты болса да, күш-қайратынан айырылады деген мағынада. **Қара нар, қалы кілем.** көне. этн. Ескі уақыттағы байлық салтанаттың, көрсетер сый-құрметтің, берілер

айып-таралғының бас белгі-заты. **Қара нарым.** экспр. Қайсар, қайраттым, арқасүйер ардақты азаматтың деген мағынадағы өзінше жасы үлкен ел қамқоршысы ер адамға қарата айтылатын атауыш. **Қара нәсіл.** геогр. Экваторлық нәсілдің африкалық тармағы. **Қара нор.** а) Қалың шоғыр, қара нөпір. **Қара нөпір.** Қалың, көп. **Қара нөпір болды.** Қатпады, құжынады. **Қара нөпір қол көне.** Көп қол, қатпаған, қалың әскер. **Қара нөсер.** Қатты жауған, шелектей құйған жаңбыр. **Қарана жайылысын.** қарғ. Қаралы киімнің болсын деген мағынадағы дұшпанына өлім тілегенде айтылатын қарғыс сөз. **Қара оба.** этн. Моланың басына қойылған үлкен тас немесе қабірхана. **Қара орамал байлану.** этн. Қаралы болған үйдің қасына найзаға қара түсті орамал байлап 1 жылға дейін сүйеп қою рәсімі. **Қара орамал тартты.** этн. Қаралы болған үйдің әйелі мен қызы басына қара түсті орамал салды. **Қара орнынан айырылған.** Туған жерін, атақонысын қолдан шығарып алаған. **Қара орын.** этн. Атақоныс, көне мекен, ескі жұрт. **Қара ошақ.** этн. Көп ұсталынған, ежелден келе жатқан ошақ. **Қара өзен.** Таудың басындағы қардың еруінен пайда болған, ағынды, долы өзен. **Қара өкпек.** Қара суық жел. **Қара өлең.** а) өде б. Үшінші жолы ұйықасты қа-жет етпейтін, он бір буынды төрт жолды өлең түрі. ә) Өлең шөптің түсі қара қоңырлау бір түрі. **Қара өрттей қаптады.** Жер бетін жатты, басты. **Қара пар.** ауыл шар. Тыңайту үшін жыртылған жер. **Қара пөле.** Жаманылық, сор, ылан. **Қара пөле басты.** Жын ұрды, албасты басты деген мағынада. **Қара пнар.** газети. Жеке тұлғалардың, топтардың мүдделері үшін бұйраға қарсы тұлда не құбылысты қаралау, беделін түсіру мақсатында дәйексіз, дәлелсіз болжам мәліметтерді тарататын бұқаралық ақпарат құралдарының әрекеті. **Қара пұл.** а) Тын, қара бақыр. ә) Алдау, арбау, тонау арқылы табылған ақша, харам ақша. **Қара саба.** этн. А) Жұн қырып, ысқа салып, жылық терісінен жасалған қымыз ашытатын ыдыстың көлемдісі, үлкені. б) бейн. Үлкен, дөңкіген нәрсе. **Қара саба болмады.** бейн. Аузы аққа жарымады; ақ беретін анасы болмады. **Қара сабын.** этн. Алабота т.б. шөптердің құлн майға қайнату арқылы алынатын қодан жасалған сабын. **Қара сақал кермиық.** Сақал қойған, дене бітімі келісті ер адам. **Қара салды.** этн. Жанашыры, азаматы, ері қайтыс болған әйел қара киім киіп, аза тұтты. **Қара сан.** Санның жуандаған жері, орта тұсы, жуан сан. **Қара санай.** этн. көне. Садақтың түрі, башқұрт садағы. **Қара сан қылды.** Әбден шаршапты, қажытты. **Қара саны талды.** экспр. Әбден шаршады, сілелді, аяғы қатты талды. **Қара сарт.** көне. Байырғы кезде саудамен айналысқан, отырықшы, түркітілдес, шейіттік мұсылмандық ағымға жақын болған халық атауы. **Қара сирақ.** а) **Қара сирақ бала.** ә) Кедей, жоқ-жітік. **Қара сирақ [борбай] бала.** Әлі ұлғайып жетпеген жас жеткіншек. **Қара сирақ кедей.** Түгі жоқ, сіңірі шыққан кедей. **Қара сойыл.** Үлкен, ауыр сойыл. **Қара сорпа болды.** а) Тектен-текке әлектенді, бостан-босқа шаршады, бекерге тер төкті. ә) Тер төкті, еңбектенді, бейнет шекті. **Қара сорпасын ұрттады.** Қанын ішті, есесін алды, өлігін көрмей қоймады, қазасына асылған тағамын жемей кетпеді. **Қара сорпасын ұртта!** қарғ. Өлігін көрсет, қазасына асылған тағамды жегіз деген мағынадағы қатты ашығанада біреуге өлім тілеуді білдіретін қарғыс сөз. **Қара су.** а) Жай, қарпайым су, қайнамаған су. ә) Басқа ас-тағамсыз құр су. б) Өзеннің суы. в) Өзеннен бөлініп қалған, ақпайтын су. г) Әр жерге жиналып қалған жаңбырдан кейінгі лашық су. **Қара суға түсті.** Қатты терледі, терге малынды. **Қара судан май түспес сапырғаннан.** Қанша құнын арттырғанмен, қарпайым, жай нәрсенің заты асыл болмайды деген мағынада. **Қара су да ұрттамады.** Нәр татпады, дым сызбады, татып алмады. **Қара судан қаймақ алады.** Әбжгі, жылтос, қу кісі туралы айтылады. **Қара**

суды теріс ағызды. Айтқанын істетті, дегенін болдырды, үкімін жүргізді. **Қара су жүргізу**, этн. зерг. *Күміс бетіне қара ала түсті өрнек жүргізу. Қара су, қара нан. Қарапайым тіршілік, орташа тұрмысқа жетерлік ризық, арқау болатын несібе. Қара сусар бөрік*. этн. *Сусардың қара түсті терісінен тілген бағалы баскіім. Қара суық*, а) *Күзгі, көктемгі аласапыран кез, қара қатқақ*, ә) *Жер қара кездегі жаңбырсыз ызарлы, суық жел. Қара суық қатайды. Қарсыз, жаңбырсыз, ызарлы жел үдей түсті, одан бетер суық бола түсті. Қара суық хабары естілді*. бейн. *Күздің алғашқы суық ызар желі соқты. Қара суы май болды. Хал-ахуалы оңалды, ризығы артты, аққатты болды. Қара сұр*, а) *Сұрқай тартқан қара өңді (адам)*. ә) *Қара аралас сұр (тұс). Қара сүмек болды. Терге шомды, малынды. Қара сіңір. Қайратты, күшті. Қара табыт*. бейн. *Өлім, қаза, көр. Қара таған*, а) *Қара қарға*. ә) бейн. *Әсекші, ғайбат сөйлеген адам. Қара тақтай*, тар. *Сауат ашып, оқу-жазуды үйретуге арналған тақтай, тақта. Қара тақым. Қара жаяқ, мінере аты жоқ кедей. Қара тал. Қаптап, қаумалап өскен қалың тал. Қара талдай. Қаптаған, қаумалаған, сансыз, көп. Қара талқан*, этн. *Жай, құр талқан. Қара таңдыр. Суалған, қатып қалған. Қара тартыс. Топ, шоғыр күйлер. Қара тас*, а) *Суық, бұзуға келмейтін берік кереге (қамал)*. ә) *Жай өңішін тастық өз, құр тас*. б) *Дәу, бір орынды қоззалмай жатқан тас*. в) бейн. *Қатығыз, қатты, мейірімсіз. Қара тастай*, а) *Өзгермейтін, жібімейтін*. ә) *Зілде, батпандай, тым ауыр. Қара тастай [қатып] жібімеді. Көңілі қатты суып, іші жылымады, мейірімі (еш) түспеді, қатайып, қатаңданды. Қара тасты балқытты. Тас көңілді ерітті, елжіретті. Қара тас үй*, бейн. *Тас тұрме, абақты. Қара таяқ. Қара таштың, оқыған. Қара тер. Біршақтаған, сел-сел тер. Қара тер болды*, а) *Тері сел бол ақты, қатты терледі*. ә) *Терлеп-пенішеңіше жұмыс істеді, титықпанды, шаршады, шалдықты*. б) *Босқа зорықты, арам тер болды, құр әуре болды. Қара терге малынысты. Тері сел болып ақты. Қара терге сабылтты. Әбден терлетті, тері судай аққанша шаршатты. Қара терге түсті [боаялды]. Қатты терледі, қиналды, шаршады. Қара терен. Түпсіз терен, тұңғыш. Қара тер судай ақты. Сел-сел болып терледі, малынып терледі. Қара тобыр*, саяси.ескі кіт. а) *Қараңғы, сауаты жоқ, саясаттан аулақ, топбасы не айтса соның жетегінде жүретін адамдар шоғыры*. ә) *Қарапайым халықтан, шаруа, жалшыдан тұратын топ. Қара тоқпақ*, сөйл. *Сауаты төмендік, қараңғылық, қара күшке еана сүйенгендік. // Қара күшіне ғана сеніп, терең ойланбайтын, сауаты төмендеу адам. Қара топырақ*, а) *Жерден қатты желмен көкке ұшқан шаң топырақ*. ә) этн. *Атамекеннің, байырғы қоныстың, туған жердің топырағы. Қара торы. Бидай өңдіден гөрі қоңырқайлау тұс. Қара торының сұлуы [әдемсі]. Оңі ашық қоңыр, қоңырқайлардың ішіндегі келісті, реңді, шырайлысы. Қара төбел. Маңдайында кішкене ағы бар қара түсті жылқы малы. Қара түлпар*, этн. *Алыс жолға, жорыққа мінетін мықты, төзімді қазанат (мұндай ат көбіне қара түсті болып келеді). Қара тұман*, а) *Түнерген, түк көрінбейтін қою, қалың тұман. // Қалың, қою бу, түтін*. ә) *Өксіген өмір, қызығы жоқ тіршілік*. б) бейн. *Жаңға бататын ауыр, азабы мол, ұнжырғаны түсіретін, еңсен басатын. Қара тұман басты [орнады]*, а) *Жер бетіне түк көрінбейтіндей қалың, қою тұман түсті*. ә) *Жер бетіне түнек орнады, халықтың басына қын-қыстау заман түсті, халық күйзелді*. б) *Қаптаған қалың қол (әскер) қаумалап, жаулап алды. Қара тұман орнатты*, сөйл. *Күйзеліске түсірді, басына қын-қыстау заман түдірді. Қара тұяқ*, саят. *Қыран құстың тұрнағы. Қара тұн*, а) *Қараңғы, көзге түртсе, көргісіз тұн*. ә) *Азан, қорлық, мехнат*. б) *Үнжырғаны түсіретін, еңсені басатын ауыр хал, ахуал. Қара түнді басынан*

кешірді. Қыңдық қорді, азан шекті. **Қара түнді жамылды**. Түнге қалды, түнде жолға шықты. **Қара түнді жамылпн отырмын**, этн. сөйл. *Шын айтып отырмын, оллахи-буллахи, өтірік айтпаймын деген мағынадағы қарғану сөз. Қара түнді жолдас қалды. Тұн қараңғылығы пайдаланып, көзден тасаланды, қараңғы түнде жасырылды. Қара түнді қақ жарды. Түңгі ашы дауыс, күшті жарық туралы айтылады. Қара түнек*, а) *Қап-қараңғы, көзге түртсе көргісіз тұн*. ә) *Қап-қара қою, түнерген (бұлт)*. б) *Тұңғыш, түнжыр, түпсіз (ой)*. в) *Ауыртыпталы, қайғы-қасіретке толы шақ. Қара түнек басты. Тұн жамылды, қараңғы тұн түсті. Қара түнек заман [дәуір, өмір]. Надандық, қараңғылық, ауыр тұрмыс жайлаған әділетсіз заман. Қара түн жасырды*. бейн. *Түннің қараңғысында көрінбей қалды. Қара түтін. Қою түтін. Қара түтін қапқызды. Басына қара түнек орнатты, нәубет төндірді. Қара тізім. Айыптылар тізімі; кінәлі болғандар тізімі. Қара тікті*, этн. *Кісісі өлген қаралы үйдің оң жақ белдеуіне найзаға марқұмын тегі мен жасына қарай ақ, көк, қара қызыл, ала ту байлады [Марқұм төреден шыққан болса, ақ, көк, ала т.б. өзді-өзі тұқымның туын тігеді, ал қарадан шықса, жасына қарай жас кісіге – қызыл, көрсіне – ақ, орта жастағы кісіге – бір жағы ақ, бір жағы қызыл ту тіккен]. Қара тіл. Сөзге жүйрік, шешен, ділмар. Қара тірсек. Арық, қатпа деген мағынада. Қара уайым [уайымға] басты [түсті]. Қайғырды, қайғы шалды. Қара уылдырық. Қортпа, бекіре, шоқыр сияқты бекіре тұқымдас балықтардан алынатын бағалы уылдырықтың түрі. Қара үзенгі. Ескі, бұрыннан келе жатқан үзенгі. Қара хабар. Жайсыз, суыт, қайғылы хабар. Қара шай*, а) *Сүт қатпаған қызыл шай*. ә) *Басқа тамақ жоқ, құры шайдың өзі*. б) *Шығымы қызыл күрең түсті болатын шай сұрты жапырағынан дайындалған қара түсті шай. Қара шайда кеспе жоқ. Құр шай ғана болды, дастарқан мәзірі қарапайым болды деген мағынада. Қара шал. Қартайған, арық, құнқақты болған қарт адам. Қара шаңырақ*, этн. а) *Бір үйдің ағайынды балалары ата-анасынан енші алысқанда кенже ұлына қалатын киелі саналатын үй, үлкен үй, бүкіл әулеттің атауларынан мәртебесі биіктеу отау*. ә) *Атадан мирас болып қалған үй, тұрғын-жай*. б) *Атадан балаға мұра болып беріліп келе жатқан қасиетті шаңырақ – киіз үй сүйегі уықтарын тұтастырып тұратын құмбөз тәрізді ең жоғарғы бөлігі. [Қара шаңырақ – арғы ата үйінің ұрпақтан-ұрпаққа тапсырылып келе жатқан, берік ағаштан жасалған, салмағы ауыр, қоненің көзіндеі болатын әулеттің киелі мүлкі]*. в) *Туған өлке, кіндік қаны тамған туған жер*. г) *Атадан мирас болып қалған жер, Отан, атажұрт, атамекен*. г) *Киелі мекен, көнеден бергі тарихы бар ел, жер, қала т.б.* д) *Туған ел, өз халқы*. е) *Ел алғашқы болып құрылып, өз саласында заманға қарай жетілдіріліп отыратын өзіндік дәстүр қалыптастырған бұрыннан келе жатқан әйгілі мекеме, орын, орталық т.б. Қара шаңырақ иесі*, этн. а) *Еңісіне атадан мирас болып келе жатқан киелі мүлік – шаңырақ, ата-ана отау үйі тиген үйдің кенжесі немесе бәйбішесінің жалғыз ұлы сияқты мұрагер*. ә) бейн. *Ата-баба дәстүрін жалғастырушы, ата жолын құшуы мұрагер ұрпақ. Қара шаңырақ көтерді*, а) *Өз алдына үй тікті, ел болды*. ә) *Ата-баба мұрасын қайта жаңғыртты, ұрпақ сабақтастығын жалғады. Қара шаңырақ өшті. Үлкен әулет құрыды, отбасымен жойылды, арғы атадан тараған ұрпақтан тұяқ қалмады. Қара шаңырақта қалды. Үлкен үйдің түтінін түтетті, ата-ананың үйіне ие болды. Қара шаңырақтан қан жаудырды. Әлегін аспаннан шығарды, екі аяғын бір етікке тықты. Қара шаңырақты қалдырды*, а) *Үлкен үйдің мирас қылды, мұрагер етті*. ә) *Атадан мирас болып тапсырылған үлкен үйден кетті. Қара шаңырақтың түтінін түтетті. Үйлі-баранды болды, отбасын құрып, ұрпақ сүйді. Қара [шекпен] шаруа*, тар. *Диқан, малыш, жалшы сияқты қара жұмыспен күн көретін қа-*

рапайым жұрт. **Қара шат. Терең шатқал; тау шатқалының екіге айырылған тұсы. Қара шаш [бұрым]**, поэт. *Әдемі бұрым, арудың төзіген шашы. Қара шашы жайылысы!* қарғ. *Қазалы болсын деген мағынада (әйелге арнап айтылған). Қара шобыр. Қарабайыр, орта қол. Қара шоқпар*, экспр. *Жуан жұдырғы, ұрда-жаық; бүлік, сойқан. Қара шолақ. Қарапайым, қысқа, ықшам. Қара шығын*, тар. *Отарлаушы Ресейдің патшалық өкіметінің елден жинаған қосымша салығы, жергілікті әкімдердің «уақтүйек шығынға» деп жиналатын салығы. Қара шіркей. Қаптаған, қалың шіркей. Қара іңген. Қара түсті іңген.*

ҚАРА...³ *Өсімдік, жануар, жәндік, т.б. атаулардың құрамында кездесетін, олардың азғасы не құрылымындағы бір бөлігінің қара түсті болып келетін түрлерін атайтын күрделі сөздердің құрамдас бөлігі.*

ҚАРА= ет. 1. *Көз жіберу, қору, назар аудару*. 2. ауыс. *Бағу, жаю (мал, құс)*. 3. ауыс. *Іздеу, іздестіру*. 4. ауыс. *Тексеру, бақылау, ауруын байқап білу*. 5. ауыс. *Тыңдау, құлақ асу*. 6. ауыс. *Баалау, елеу, ескеру, мән беру*. 7. ауыс. *Бағыну, мойындау*. 8. ауыс. *Аңғару, байқау, аңдап бағу*. 9. ауыс. *Күту, тосы, бөгелу*. 10. ауыс. *Бағып-қағу, күту, мөпелеу, баптау*. 11. ауыс. *Бағыну, қарауына, қол астану өту, тәуелді болу*. 12. ауыс. *Есептеу, санау, ойлау*. 13. ауыс. *Ауу, беттеу, ойысу, қадам басу*. 14. ауыс. *Арнайы сөзету, талқылау*. 15. ауыс. *Қарастыру, зерттеу*. 16. ауыс. *Дәл бағымдау, тура келу*. 17. ауыс. *Оқу, оқып шығу.*

Қарадан қарап жүріп [отырып], а) *Тектен-текке, құр босқа*. ә) *Өз-өзінен, өшейін-ақ. Қарай да қарай*, поэт. *Қайта-қайта талмай қарап. Қарайтын бет қалған жоқ. Әбден ұятты, кінәлі болып қайта көруге өтті бармады. Қарасан басындағы бөркің түседі. Тіп-тік, өте биік.*

ҚАРААҒАШ зат. ө. с. 1. *Қуаңшылыққа төзімді, қабығы қара сұр, жапырағы ұзын, діңі қатты ағаш*. 2. терм. <лат. ulmus carpiniifolia> *Шегірін туысына жататын, қабығы қара сұр, жапырағы сағалты, қарама-қарсы орналасқан, биіктігі 30 метрдей, диаметрі 1,5 метрдей болатын ағаш.*

Қараағаш тұқымдасы, б.от. <лат. ulmaceae> *Негізінен ағаш, сирек бұталар түрінде кездесетін қосжарнақты үлді өсімдіктер.*

ҚАРААҒАШТЫ сын. б.от. *Қараағаш өскен, қараағаш бар.*

ҚАРААЖЫРЫҚ зат. ө. с. <лат. synodon dactylon> *Астық тұқымдасы ажырық туысына жататын көлжылдықты шөптесін өсімдік.*

ҚАРААЛА¹ сын. *Ақ немесе басқа түстермен қара араласқан түстің түрі.*

Қараала шығық, этн. тамақ. *Қойдың өбден шығжырғылан ішмайы мен құйрық майына ет қосып құйрығы жасалатын ұлттық тағам түрі.*

ҚАРААЛА² зат. этн. зерг. *Күміс, мыс, қорғасын, күкірт қосып, балқытып, қорыту арқылы алынған қоспа (бола).*

Қараала жүргізу, көлөнер. *Зергерлік бұйымның бетіне өрнек салу әдісі.*

ҚАРААЛА...³ *Түсі ақшыл және қара аралас болып келетін жан-жануарлар мен өсімдіктердің күрделі атауының бірінші сыңары.*

Қараала сиыр, зоол. *Голланд тұқымы мен одан тараған остфриз тұқымдарының бұқаларын жергілікті сиырмен ұзақ уақыт бойы өндіре будандастыру арқылы шығарылған сүтті сиыр тұқымы. Қараала үйрек*, зоол. <лат. tadorna> *Үйректер тұқымдасына жататын құстар тұсы.*

ҚАРААЛҚА зат. ө. с. *Жемісі қара түсті бір я көпжылдық шөптесін өсімдік, аққа өсімдігінің түрі.*

ҚАРААЛМА зат. ө. с. <лат. malus kirghisorum> *Қабығы сұр түсті, өркендері ұзын, жіңішке тікенексіз болатын алманың бір түрі.*

ҚАРААНДЫЗ зат. ө. с. <лат. inula grandis> *Күрделіүлділер тұқымындағы андыз туысына жа-*

татын ірі жатырақты, гүлдері сары түсті, биіктігі 2,5 метрге жететін көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚАРААЯҚ: қарааяқ ішік. этн. Тұлкінің бауыр аяқ терісінен істелген ішік.

ҚАРАБАЙ¹ зат. зоол. <лат. plegalis falcinellus> Дегелек тәрізділер отрядының тырнақұлтандар тұқымдасына жататын, сыртқы тұрқы шалшықшыларға ұқсас, дене тұрқы орташа жылытыр қара түсті құс.

ҚАРАБАЙ² зат. Саран, қайырымсыз, дүниеқор адам.

ҚАРАБАЙДАЙ сын. Саран, қайырымсыз, қатты.

Қарабайдай қаныпезер [саран]. Мейірімі жоқ, саран адам туралы айтылады.

ҚАРАБАЙЛЫҚ зат. Қайырымсыздық, сараңдық, тасбауырлық.

ҚАРАБАЙЫР¹ сын. 1. Қарапайым, орташа, ортақолды. 2. Үйренішті, машықты.

ҚАРАБАЙЫР²: қарабайыр жылқы. мал-шар. Орта Азия арғымағын, қазақы жылқыны моңғол, түркімен, араб жылқыларымен, арғымақпен будандастыру арқылы алынған салт мінуге, жүк тасуға көнбіс жылқы.

ҚАРАБАЙЫРЛАН= ет. Қарапайымдану, тұрпайылану.

ҚАРАБАЙЫРЛАНДЫР= ет. Қарапайымдандыру, тұрпайыландыру.

ҚАРАБАЙЫРЛАНДЫРУ Қарабайырландыру етістігінің қымыл атауы.

ҚАРАБАЙЫРЛАНУ Қарабайырлану етістігінің қымыл атауы.

ҚАРАБАЙЫРЛАУ сын. Орташа, ортақол; қарапайымдау.

ҚАРАБАЙЫРЛЫҚ зат. Тұрпайылық, дөрекілік.

ҚАРАБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. schizothorax ardentatus> Тұқылар тұқымдасына жататын аналь тесігі мен аналь қабаты қабыршақтармен қоршалған балық.

ҚАРАБАРАҚ зат. өс. <лат. helostachys> 1. Жасақ кезінде малдың жеуіне жарамсыз, тек күздегі алғашқы суық ұрғаннан кейін түйе, қой ащылайтын бұтасын өсімдік. 2. терм. Алабұта тұқымдасына жататын түрлі химиялық мақсаттарда пайдаланылатын сексеуіл тәрізді бұта немесе ағаш.

ҚАРАБАРАҚТЫ сын. Қарабарақ өскен, қарабарағы бар.

ҚАРАБАРҚЫН¹ зат. өс. Сор, ащы жерге өсетін, биіктігі жарты метрдей қатты бұта.

ҚАРАБАРҚЫН² сын. 1. Қалың ну, жынысты. 2. Кескіндер мүлде көрінбей тұтасып кететіндей қараңғы, қою қараңғы. 3. Қараңдаған, қараңдап-бұлдыраған, қоңшық қара түсті.

Қарабарқын тартты. а) Қараңғыланды, қараңғы қоюланды. б) Қара қоңыр түске енді, кескіні көрінбей кетті, мұнарттты.

ҚАРАБАРҚЫНДАН= ет. Қарабарқын түске айналу; қарауыту, қоңырқайлану, күңгірттену.

ҚАРАБАРҚЫНДАНУ Қарабарқындану етістігінің қымыл атауы.

ҚАРАБАС¹ зат. өс. Шалғын атқонағы (астық тұқымдасы атқонақ туысына жататын өсімдік, аралшош).

Қарабас шалғын. өс. **Қарабас¹.**

ҚАРАБАС²: қарабас огізшағала. зоол. <лат. garus ichthyaetus> Тарпаң тәрізділер отрядының шағалалар тұқымдасына жататын басы қара, салмағы 1,2-1,9 кг-дай болатын ірі құс.

ҚАРАБАСШӨП зат. өс. <лат. poterium> Раушангүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚАРАБАУЫР¹ зат. зоол. **Қарабауыр бұлдырық** (аяқтары қысқа, денесі тығыз, кептер шамалас, бұлдырықтар отрядына жататын құс).

Қарабауыр бұлдырық. зоол. <лат. pterocles orientalis> Кептер тәрізділер отряды, бұлдырық тұқымдасына жататын, басы, мойнының артқы жағы мен кеудесі қызыл-сир түсті құс.

ҚАРАБАУЫР² сын. Тасбауыр, безбүйрек, қайырымсыз, қатыгез (адам).

ҚАРАБАЯЛЫШ зат. өс. Сораң туысына жататын далалы, шөлді жерлерде өсетін, түйе азығына жататын өсімдік.

ҚАРАБЕЗ зат. вет. Қоздырғышы тақша тәрізді микроб (*Bacillus anthracis*) болып табылатын түйенің жедел өтетін аса қауіпті жұқпалы ауруы.

ҚАРАБЕТ сын. Ел алдында барлық сенімнен айырылған, елдің қарғысына қалған арсыз, ұятсыз, жексұрын. // Ел алдында барлық сенімнен айырылған, елдің қарғысына қалған арсыз, ұятсыз, жексұрын адам.

ҚАРАБИДАЙ зат. 1. өс. <лат. secale> Сабағы тік, биіктігі 1,5-2 м, жатырағы таспа тәрізді, сырты түкті, шашақ тамырлы астық тұқымдас дақылды өсімдік. 2. Қарабидай дақылдың дәні; астық.

ҚАРАБИЕ зат. этн. ойын. Қазақ ұлттық балалар ойынының бір түрі.

ҚАРАБОЗТОРҒАЙ зат. зоол. <лат. melanocorypha yeltoniensis> Жазда қара, қыста бозғылт түсті торғайлар отряды бозторғай тұқымдасына жататын құс.

ҚАРАБОДЫН зат. тар. Ежелгі түркі тайпаларына кіретін бағынышты әлеуметтік топ.

ҚАРАБОТА зат. өс. сөйл. Алабота тұқымдасына жататын өсімдік түрі.

ҚАРАБУРА зат. 1. кәс. Ағаш, шырыш, қамыс сияқтылардан су жолына қойылатын тосқауыл, қоршау, бөгет. 2. геол. Су тасқынына бөгет болу үшін шымын, қамыстан төселетін бөгет.

ҚАРАБУРАЛА= ет. Бөгеу, тосқауыл жасау.

ҚАРАБУРАЛАУ Қарабурала етістігінің қымыл атауы.

ҚАРАБҰҒА зат. зоол. Қара қоңыр түсті алабұта тектес балық.

ҚАРАБҰЙЫМ зат. жерг. Мазмұны керітартпа нәрселер, адамның санасын ұлайтын материалдар.

ҚАРАБҰТА зат. өс. жерг. Түрі тобылығы тәрізді таулы жерге шығатын өсімдік.

ҚАРАБҰР зат. өс. жерг. **Қара сексеуіл.**

ҚАРАБҮЛДІРГЕН зат. өс. сөйл. 1. **Қожақат** (Ұсақ, шырынды, қара немесе қызыл қара түсті жемісі бар, бұталары тікенекті өсімдік немесе оның жемісі). 2. **Қожақат** (раушангүлдер тұқымдасы, қожақат туысына жататын жемісі қара түсті өсімдік).

ҚАРАГЕР сын. **Қара кер.**

Қарагер бие. Қарасы басым кер түсті бие.

ҚАРАҒАЙ зат. өс. Тұзу, биік болып өсетін, қысы-жазы көгеріп тұратын қылқан жапырақты, шаруашылыққа маңызы зор базалы ағаш. 2. терм. <лат. pinus> Қарағай тұқымдасының бір туысы, биіктігі 20-50 метрдей болатын біріңгіл мәңгі жасыл ағаш немесе ағаш тәрізді бұта.

Қарағай басын шортан шалды. Заман өзгерді; заман азды деген мағынада. Қарағай бойы қар жауса, Жұтамайды сауысқан. бейн. Ағайын арасы суыса, жасулары талайды деген мағынада. Қарағайға қарсы біткен бұтақ, бейн. Қайсар, қайратты, өрмінез, өжет адам. Қарағайдан садақ бұдырды. фольк. Садағын берік қылып қарағайдан жасатты. Қарағай домбыра. этн. муз. Қарағай ағашынан жасалған багалы домбыра. Қарағайдың қарсы біткен бұтағындай. Қайсар да қайратты, өжет мінезді. Қарағайдың қоңыр аласы. саят. Саусақтары салалы, жуан, тұмсығы ұзын жебелі, шалпақ кең иықты, денелі, боз шуда, ақ балақ, көкшіл, шегір көз біркүмтердің бір тегі. Қарағайды талға жалғады. Етпен-сеппен күн көрді. Қарағай майы. бот. Қарағай жас шыбықтарынан және қылапынан алынатын эфир майы. Қарағай мүйіз. Мүйізі қатты, үлкен. Қарағай табақ. этн. Қарағайдан ойып жасалған табақ, Қарағай тұқымы. бот. <лат. pinaceae> Ағаш, сирек те болса бұта түрінде

өсетін қылқан жапырақты өсімдіктердің ең үлкен тұқымдасы. Қарағай мүйізді ешкі. Мүйіз бітісі тұзу, жуан әрі ұзын болып өскен ешкі. Қарағай найза. этн. Сабы қарағайдан жасалған найза. Қарағай орманы. Құмды және тасты жерлердегі негізінен қарағай ағашынан тұратын орман, кейде қайың ағашы аралас өскен орман.

ҚАРАҒАЙДАЙ сын. 1. Қарағай тәрізді, қарағай сияқты. 2. ауыс. Үлкен, зор, биік.

ҚАРАҒАЙЛЫ сын. Қарағай өскен, қарағайы бар.

Қарағайлы дум. Қарағайлы жердің арғы тұқнірі. Қарағайлы орман. геогр. Көбіне құрғақ құмды жерде өсетін қалың тоғай [Тек қарағай өссе – қараорман, қайың; шырыша, жоке, арша, шетен аралас өссе – аралас орман деп аталады].

ҚАРАҒАЙСЫЗ сын. Қарағай өспеген, қарағайы жоқ.

ҚАРАҒАЙШЫ зат. Қарағай кесіп, дайындаушылар.

ҚАРАҒАЛДАҚ зат. өс. сөйл. Қара қызғалдақ (қызғалдақ тұсының бір түрі).

ҚАРАҒАН зат. өс. 1. Топырақталмамайтын, құрғақшылыққа, суыққа төзімді, ұсақ гүлді, жемісі бұршақ тәрізді бұта немесе ағаш өсімдік. 2. терм. <лат. saragana> Бұршақ тұқымына, қараған туысына жататын жемісі көптүқымды бұршақ түріндегі бұта (ағаш).

ҚАРАҒАНДЫ сын. Қараған өскен, қарағаны бар.

ҚАРАҒАНСУ Қарағаны етістігінің қымыл атауы.

ҚАРАҒАНСЫ= ет. Қарағандық кейіп таныту, қараған болу.

ҚАРАҒАНШЫ зат. Қараған дайындайтын адам.

ҚАРАҒҰС зат. 1. Бас сүйектің желке жақтың шығыңқы тұсы; иңіде. 2. анат. <лат. os occipitale> Шүйде сүйек, омыртқалықтардың бас сүйегінің ми сауыты бөлігіндегі сүйек.

ҚАРАҒЫМ од. экспр. 1. Жасы үлкен адамның күіше еркелете айтатын «айналайын», «шырағым» мағынасындағы қаратпа атауы. 2. Баласына, немересіне немесе сол жастағы жақын туыс балаға жақсы көру, еркелету нышанымен айттылатын «қарашығым», «жалғызым» деген мағынадағы атауы сөзі. 3. Біреуге жалын, жалбарыну, сұрану мақсатында айттылатын жұмсақтықтың, өтініңді нышаны ретіндегі қаратпа атауы. // Жақсы көрен, еркелеткен адам. 4. Сүйген адамына жақсы көру нышанымен айттылатын атауы. 5. сөйл. келеке. Біреудің ісіне, өзіне көңілі толмағанда оның атын атамай айтатын, астарында жақтырмау немесе келекелеу мағынасы бар сөз.

ҚАРАҒЫМДА= ет. экспр. Қарағым деу, қайта-қайта еркелету.

ҚАРАҒЫМДАУ Қарағымда етістігінің қымыл атауы.

ҚАРАҒЫМ-ШЫРАҒЫМ зат. экспр. Айналып-толғананда айттылатын қаратпа атауы мәнді жылы сөздер.

ҚАРАҒЫМ-ШЫРАҒЫМДА= ет. сөйл. Айналып-толғану, еркелету, емірену.

ҚАРАҒЫМ-ШЫРАҒЫМДАУ Қарағым-шырағымда етістігінің қымыл атауы.

ҚАРАҒЫШ сын. Қарай беретін, жиі қарайтын.

ҚАРАҒЫШТА= ет. Жиі қарау, қайта-қайта қарай беру.

ҚАРАҒЫШТАУ Қарағымшта етістігінің қымыл атауы.

ҚАРАДА үст. жерг. Жалғанда, дүниеде.

ҚАРАДАЙ үст. Тектен-текке, бостан-босқа; қарадан-қарап.

Қарадай қорықты. Өз-өзінен зәресі қиып, бостан-босқа, себепсіз қорықты; қатты қорықты.

ҚАРАДАН-ҚАРАП үст. 1. Бостан-босқа, тектен-текке, жайдан-жай. 2. Адақстынан, күтпеген жерден, тосыннан, өздігінен. 3. Өз-өзінен, себепсізден-себепсіз.

ҚАРАДАУЫЛ зат. геогр. 1. *Талқандау, күші сұрапыл әрі ұзақ соғатын жел.* 2. Тропиктік циклонның бір түрі.

ҚАРАДӘН зат. өс. жерг. **Мысыққұйрық** (Астық тұқымдасы итқонақ туысына жататын егін арасында шығатын арамшөп).

ҚАРАДӘНДІ сын. жерг. **Мысыққұйрықты** (Қарадән арамшөбі аралас шыққан астық).

ҚАРАДЕГЕЛЕК зат. зоол. <лат. ciconia nigra> Дегелек тәрізділер отрядының дегелектер тұқымдасына жататын басының, мойнының және жон арқасының қауырсындары шыққай қара түсті құс.

ҚАРАДҮМБІ зат. өс. Сабағы ұзын, іші қуыс болып келетін, ерте шығып, ерте құрайтын шөп.

ҚАРАДҮРСІН сын. 1. *Жұтаң, қасан, біржақты, үстірт, терең емес.* 2. *Дөрекі, тұрпайы, анайы, олақ, қарақұшке ғана сеніп қалған.* 3. *Ойсыз, қара күшті ғана қажет ететін.* 4. *Қарабайыр, бедерсіз, көркем емес.*

Қарадүрсінге басты [салды]. Тұрпайылық танытты, дөрекілік көрсетті.

ҚАРАДҮРСІНДЕУ сын. Қарапайымдау, жұтаңдау, тұрпайылау.

ҚАРАДҮРСІНДІК зат. Қарабайырлық, қасандық, біржақтылық, бедерсіздік, тұрпайылық.

ҚАРАДҮРСІНДІЛІК зат. сөйл. **Қарадүрсіндік.**

ҚАРАЖАТ зат. 1. Құнделікті күнкоріске, қажетке жұмсалатын ақша. 2. Белгілі бір істі жүзеге асыруға жұмсалатын қаржы, финанс. 3. экон. <лат. франц. finance> Барлық бірлестіктер, кәсіпорындар, ұйымдар, мекемелер және жекелеген қызметкерлер үшін міндетті түрдегі ақшалай құралдарды пайдаланумен байланысты іс-әрекет тәртібі. 4. ауыс. сөйл. **Ақша.**

Қаражат көзі. Бір істі орындауға қажетті қаржының алынатын жері. **Қаражатқа алды.** Құнделікті күнкоріске, қажетіне жұмсады, соған арнады.

ҚАРАЖАТАҚ зат. сөйл. *Қой жата беріп, қиы тапталып қалған жер.*

ҚАРАЖАТ-НЕСИЕ зат. экон. *Қаржы және несие.*

ҚАРАЖАТСЫЗ сын. *Қаражаты жоқ, ақшасыз.*

ҚАРАЖАТСЫЗДЫҚ зат. *Қаражатсыз болушылық.*

ҚАРАЖАТТАНДЫРМА зат. экон. Незіңде мемлекеттік және жергілікті бюджеттің бағамдық атқарылуымен айналысатын мекемелерге бюджетте көзделген шығысқа арналған ақшалай қаражат берілетін қатаң белгіленген нысандағы құжат.

ҚАРАЖАТТАНДЫР= ет. экон. Белгілі бір мұқтажға, мақсатқа немесе белгілі бір ұйымдарға, тұлғаларға мемлекеттік және басқа көздерден бөлінген ақшалай қаражат бөлу үдерісі.

ҚАРАЖАТТАНДЫРУ *Қаражаттандыр етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАЖАТТЫ сын. *Қаражаты бар, ауқатты.*

ҚАРАЖАТТЫҚ сын. *Қаражат етуге болатын, қажетке жұмсайтын.*

ҚАРАЖАТТЫЛЫҚ зат. *Қаражаты барлық, ақшасы молдық.*

ҚАРАЖЕЛІН зат. 1. в. ет. *Малдың сүті шықпай, емшегі ісіп ауруы.* 2. ауыс. *Тасбауыр әйел, мейірімсіз, қатыгез әйел адам туралы.*

ҚАРАЖЕМСАУЛЫ: қаражемсаулы тырқылдақ, зоол. *Торғайдың түрі.*

ҚАРАЖЕМИС¹ зат. 1. өс. **Тидәрі қаражемісі.** 2. бот. **Қаражеміс туысы.**

Қаражеміс туысы. бот. <лат. ghamnaseae ghamnus> Қаражеміс тұқымдасына жататын өсімдіктер.

ҚАРАЖЕМИС²: қаражеміс ырғай. өс. <лат. cotoneaster melanocarpa Lood> Раушангүлдер тұқымдасына, ырғай туысына жататын бұта-сыңым өсімдік.

ҚАРАЖИДЕК зат. өс. <лат. vaccinium> Бикіткі 30 см-ге жететін, ірі сабақты, жасыл бұтақты, қара домалақ жемісті, көпжылдық бұташық түріндегі қаражемістер тұқымдасына жататын жидек туысы.

Қаражидек тұқымдасы. өс. <лат. vacciniaceae> Тік өсетін бұталар немесе жерге көлбей өсетін жартылай бұталар түріндегі жапырақтары сабаққа кезектесіп орналасқан, жемісі көпдәнді жидек болып келетін өсімдіктер.

ҚАРАЖУСАН зат. өс. 1. <лат. artemisia fragans> Күрделігүлділер тұқымдасы жусан туысына жататын далалы жерде өсетін малазықтық шөптесін өсімдік. 2. *Қазақтың даласында кеңінен таралған, кермек иісті, малазықтық ащы шөп.*

ҚАРАЖУЗДІ сын. *Ел сенімінен айырылған, елдің қарғысына қалан, зұлым, арсыз.*

ҚАРАЖҮРЕК сын. 1. *Мейірімсіз, қайырымсыз, жауыз, қатыгез.* 2. *Зұлым, арсыз, қараншет.*

ҚАРАЖҮРІС зат. *Шаптап жүріп отырған аяңды, ұзақ жүріс.*

ҚАРАЗ зат. сөйл. **Көріз.**

ҚАРАЙ= ет. 1. *Түсі қара тарту, күңгірттену, қараға айналу.* 2. *Түр-бейнесі анық болмай, нобайы ғана бұлдырап көріну, қараңдау.* 3. ауыс. *Оқығанын ұмыту, білгенінен айырылу.*

Қарайып жүрді. экспр. *Қатарда жүрді, қалқайып жүрді. Қарайып қалды.* а) *Ұмытты, шорқақтанды, білгенінен айырылды.* ә) *Тосаңсып, тосырқап қалды; үйреншікті дағдыдан айырылып қалды. Қарайып отыр.* экспр. *Тыңдырған еш нәрсесі болмаса да, әйтеуір қатарда отыр.*

ҚАРАЙ шыл. 1. *Барыс жалғаулы есімдерді меңгеріп, оларды басқа сөздермен тіркестіру үшін жұмсалатын бағыт, беталысты білдіретін септеулік мәнді көмекші сөз.* 2. *Барыс жалғаулы есімдерді меңгеріп, орай, ыңғайды, қатыстылықты білдіретін септеулік мәнді көмекші сөз.* 3. *Үстеулермен тіркесіп, қимылдың бағытын білдіруге қатысып тұратын көмекші сөз.*

ҚАРАЙҒАН зат. сөйл. *Нобайы қарауытып көрінгенмен, нақты не екені белгісіз нәрсе (зат).*

ҚАРАЙҒАН-ҚҰРАЙҒАН зат. сөйл. *Қараң-құраң еткен зат.*

ҚАРАЙҒЫ: әрмен қарайғы. сөйл. а) *Осы тұстан кейінгі (мекенге қатысты).* ә) *Бұдан кейінгі, келесі кезектегі.*

ҚАРАЙЛА= ет. 1. *Қарағыштау, қайта-қайта қарай беру, көз салу.* 2. ауыс. *Байқау, аңғару, зер салу.* 3. ауыс. *Тосу, бөзету.* 4. ауыс. *Бағу, құту, бағыт-қсағу.*

ҚАРАЙЛАС¹ сын. *Мөлшерлес, шамалас, жуық.*

ҚАРАЙЛАС²= ет. *Жәрдемдесу, қарасу, қол қиын берісу.*

ҚАРАЙЛАСҚЫШ сын. сөйл. *Көмектескіш, қарасқыш.*

ҚАРАЙЛАСТЫҚ зат. *Шамаластық, жуықтастық.*

ҚАРАЙЛАСТЫР= ет. 1. *Жәрдем бергізу, қарастыру.* 2. *Іздестіру.*

ҚАРАЙЛАСТЫРУ *Қарайластыр етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАЙЛАСУ *Қарайлас етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАЙЛАТ= ет. 1. *Алаңдату, үміттендіру.* 2. ауыс. *Еске түсірту, жалтақтату, назарына іліктіру.*

ҚАРАЙЛАТУ *Қарайлат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАЙЛАУ *Қарайла етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАЙТ= ет. 1. *Түсін қара ету, қара түске енгізу.* 2. ауыс. *Мал қарасын көбейту.* 3. ауыс. *Сауатсыздандыру, білгенін ұмыттыру.*

ҚАРАЙТҚЫШ сын. *Қарайтып жібергіш, қап-қара еткіш.*

ҚАРАЙТУ *Қарайт етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАЙТЫЛ= ет. *Қара түске боялу.*

ҚАРАЙТЫЛУ *Қарайтыл етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАЙТЫҢҚЫРА= ет. *Қарайта түсу.*

ҚАРАЙТЫҢҚЫРАУ *Қарайтыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАЙЫМ зат. *Түркі тілдер табының қытшақ тобына жататын халық және сол халықтың ұлттық тілі.*

ҚАРАЙЫҢҚЫРА= ет. 1. *Қарая түсу, түсі қараңғы тартыңқырау.* 2. ауыс. *Білгенін ұмыттыңқырау, ғылым-білімнен шеттенкіреп қалу.*

ҚАРАЙЫҢҚЫРАУ *Қарайыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАКЕДІ зат. өс. к. өс. *Қарбыз сияқты асқабақ түрі.*

ҚАРАКЕМІК: қаракемік бота. к. өс. мал шар. *Туағына бес-алты ай болған, өздігінен жайыла бастаған, отыққан бота.*

Қаракемік бие. к. өс. *Енесі сауылып, құлын күнінен бастап жүдеу бас болып өскен бие.*

ҚАРАКЕМІКТЕН= ет. *Арықтау, жүдеу.*

ҚАРАКЕМІКТЕНУ *Қаракеміктен етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАКЕТ зат. ескікіт. **Әрекет.**

ҚАРАКЕТШ зат. ескікіт. *Әрекет етуші,*

қызметші.

ҚАРАКЕУГІМ сын. сөйл. **Қаракеуім.**

ҚАРАКЕУІМ сын. *Күңгірт, қара көлеңке; іңір қараңғысы.*

Қаракеуім тартты. *Күңгірттенді, қарауытты.*

ҚАРАКЕУІМДЕН= ет. *Күңгірттену, алақолеңке тарту.*

ҚАРАКЕУІМДЕНУ *Қаракеуімден етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАКЕШ сын. сөйл. *Бір нәрсенің (үй, қора, мал т. б.) қасынан шыққысы келмейтін қарашыл (мініс көлігі жайлы).*

ҚАРАКӨЗ зат. зоол. <лат. abramis saba> *Үйірімен жүретін шабақ сияқты тұқы тұқымдасына жататын ұсақ балық.*

ҚАРАКӨЗ: қарақоз ақша. жерг. *Құміс ақша.*

ҚАРАКӨК: қарақөк барлау. *Жылқының тіл астындағы көк тамыр.*

ҚАРАКӨКТЕН= ет. *Қара көк түске айналу, сырлану.*

ҚАРАКӨКТЕНУ *Қарақөктен етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАКӨЛ зат. 1. мал шар. **Қарақөл қой.** 2. этн. *Осы қой төлінің қымбат бағалы елтірісі.*

Қарақөл елтірісі. этн. *Туғаннан кейін 1-3 тәуліктен соң қарақөл тұқымдастарының төлінен сытырылып алынатын бұйра елтірі. Қарақөл қой.* мал шар. *Жаңа туған төлінің жүні тықыр, қара, қара көк бұйра болып келетін елтірісі өте бағалы қойдың түрі. Қарақөл шаруашылығы.* мал шар. *Қойшаруашылығының қарақөл қойын өсіретін саласы.*

ҚАРАКӨЛЕНКЕ зат. *Қараңғылық түсіп, айнала көмескі тартқан кез, анақ-сапақ мезгіл.*

Қарақөлеңке тартты. *Күңгірттенді, қарауытты, көмескіленді.*

ҚАРАКӨЛЕНКЕЛЕН= ет. *Қарақөлеңке тарту.*

ҚАРАКӨЛЕНКЕЛЕНУ *Қарақөлеңкелен етістігінің қимыл атауы.*

ҚАРАКӨЛЕНКЕЛЕУ сын. *Аздап қарауытқан, күңгірттеу.*

ҚАРАКӨЛШЕ зат. мал шар. 1. *Орташа сапалы қарақөл елтірісі.* 2. *Қарақөл қойының іштастауынан немесе саулықтың жатырынан жарып алынған қозының елтірісі.*

ҚАРАКӨРІМ: қарақөрім жер. этн. *Көз қиы жетпейтіндей бұлдырап, қарайып көрінетіндей қашықтық мөлшерін білдіретін халықтық өлшем.*

ҚАРАКӨРІНІМ зат. сөйл. **Қарақөрім жер.**

ҚАРАКҮЗЕН зат. зоол. <лат. lutrola> Сулы жерде өмір сүретін, дене тұрқы 42 см, құйрығы 20 см, жүні қалың, жылытыр, терісі бағалы, күзен туысына жататын жыртықшы аң.

ҚАРАКҮЙЕ¹ зат. бот. Күйе саңырау-құлақтары тарататын өсімдік ауруы.

Қарақүйе саңырауқұлақтары. бот. Өсімдіктерде қарақүйе ауруын қоздыратын базидиомицота табының бірқатары.

ҚАРАКҮЙЕ² зат. сөйл. **Күйе** (астық дәндерін, өсімдіктер мен жүннен жасалған бұйымдарды бүлдіретін зиянкес көбелек).

ҚАРАКҮЙЕШЕ үст. 1. Қарақүйе сияқты, қарақүйеге ұқсас. 2. ауыс. Топтануы, үймелеу.

ҚАРАКҮЛ зат. сөйл. **Қаракөл**. **Қаракүл бөрік**. этн. Қаракүл елтіріден істелген бөрік.

ҚАРАКІС зат. 1. зоол. Түсі қара, терісі бағалы, былғарысы қаттылау сусар тұқымдасына жататын кішкене жыртықшы аң. 2. этн. Осы аң терісінен жасалған зат (жамылғы, киім, төсеніш т.б.).

Қаракісі қатты деп, бала кіске бөлегі. этн. Қаракістің терісі батады деп, оның баласының нәзік, жұмсақ терісімен нәрестені бесікке бөледі.

ҚАРАҚ¹ зат. Көздің қарасы, қарашығы.

Қарақ су. Көз жасы.

ҚАРАҚ² зат. экспр. Қалқа, шырақ деген мағынадағы еркелету, жақсы көру мәнінде, әдетте жасы үлкен кісінің өзінен кіші адамға айтылатын қаратпа атауы.

ҚАРАҚ³ сын. көне. Ашкөз, тойымсыз, мешкей.

ҚАРАҚАБАТ зат. Қойдың жұмыршағы, қырыққабат қарны.

ҚАРАҚАҒАЗ¹ зат. 1. полигр. Мәтінің кошірмесін түсіріп көбейту үшін ақ қағаздың астына қабатталып салынатын қағаздың қара түрі, көшіргі. 2. құр. Ылғал өткізбеу үшін төсеніш ретінде пайдаланылатын битум немесе т. б. қабығы бар құрылыс материалы.

ҚАРАҚАҒАЗ² зат. тар. совет. 1941–1945 жылдардағы Ұлы Отан соғысы кезінде майданда қайтыс болған жауынгердің отбасына жіберілген қаралы хабар жазылған хаттың ел ішіндегі аты.

Қарақағаз алды. Жақын кісі майданда өлді деген қаралы хабар алды. **Қарақағаз есік қаға бастады**. бейн. Майданда өлген жауынгерлер туралы қаралы хабар елге жете бастады деген мағынада.

ҚАРАҚАЗ зат. зоол. <лат. phalacroscopidae> Бальқұн зоректенетін, түсі қара, суда жақсы жүзетін ескек сияқтылар отряды сүңгуір тұқымдасына жататын құс.

ҚАРАҚАЗАН сын. Үйлі-жайлы (адам). **ҚАРАҚАЙЫС** зат. түйе шар. Әбден арықтаған, жүні түсіп қалған түйе.

ҚАРАҚАЛ зат. зоол. <лат. felis caracal> **Қарақұлақ** (Сілеусінге ұқсас, құлағының сырты қара, ұшы жүндес, мысық тұқымдасына жататын жыртықшы аң).

ҚАРАҚАЛПАҚ зат. Қарақалпақ АССР-інің жергілікті халқы.

Қарақалпақ тілі. Түркі тілдерінің қытшақ тобына жататын тіл, қарақалпақ халқының тілі.

ҚАРАҚАН. қарақан бастың қамы. жағымсыз. Жеке бас мүддесін бәрінен, басқадан, ортақ мүддеден жоғары қоюшылық. **Қарақан басы**. Жеке басы, соқа басы.

ҚАРАҚАНАТ зат. зоол. Құстың балапандық шағының ақүртек және көкқауырсын аралығындағы кезеңі.

Қарақанат болды. Өздігінен жетілді, толысты.

ҚАРАҚАПТАЛ зат. 1. Жылқының желінінің астына келетін қабырға тұсы. 2. вет. Жылқының айғырында болатын жыныстық ауру.

ҚАРА-ҚАРСЫ үст. сөйл. **Қарма-қарсы**.

ҚАРАҚАРЫН¹ зат. сөйл. Келімсек, ел ішіне басқа жерден келіп сіңген адам.

ҚАРАҚАРЫН² зат. вет. Жылқының іш ауруы.

ҚАРАҚАС¹ зат. кәс. 1. Езінге түсетін құрт, қарақүйе. 2. Езін арасына шығатын арамишоп.

ҚАРАҚАС² зат. зоол. Сұтқоректілер отрядының қарақас тұқымдасына жататын түн жануары, кеміргіш.

Қарақас тұқымдасы. зоол. <лат. gliridae> Сұтқоректілер табына жататын кең тараған сырт пішіні тышқанға ұқсас кеміргіштер.

ҚАРАҚАСҚА¹ зат. жерг. 1. Шұғаның жолағы бар түрі. 2. Асыл мата.

ҚАРАҚАСҚА² зат. жерг. Жексұрын, оңбаған, сорлы деген мағынадағы кейігенде айтылатын сөз.

Қарақасқа болды. сөйл. Соры қайнады.

ҚАРАҚАТ зат. өс. 1. Жапырағы жалпақ, бұтаға тікенекті, мөлдір қара түсті, домалақ жемісті жидек. 2. <лат. rives> Тасжарғандар тұқымдасына жататын бұта.

Қарақат көз. поэт. Қарашығы қап-қара, мөлдіреген қара көз. **Қарақат құмырсқа шыбыны**. зоол. <лат. raphunematus pumilio> Құмырсқа шыбын тұқымдасына жататын жарғаққанатты жәндік.

ҚАРАҚАТҚАҚ зат. Көктемгі шөп, азық аз, ауа райы қолайсыз шақ, кезең.

ҚАРАҚАТТА= эт. жерг. Даттау, жамандау, кінәлау, қаралау.

ҚАРАҚАТТАЙ сын. 1. Қарақат сияқты, қарақат тәрізді. 2. ауыс. Кіп-кішкентай. 3. ауыс. Мөлдір, тұп-тұнық. 4. ауыс. Жылтыр, қап-қара.

ҚАРАҚАТТАУ Қарақатта етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҚАТТЫ сын. Қарақат өскен, қарақаты бар, қарақаты көп.

ҚАРАҚАТША үст. Қарақат тәрізді, қарақатқа ұқсас.

ҚАРАҚАТҚАҚ зат. өс. Таулы жерде өсетін, жіңішке, ұзын жапырақты малазықтық шөп.

ҚАРАҚОҒА зат. өс. бот. Көлікті, қара сулы жерлерде балақтан өсетін, мал азығына да, отынға да жарамсыз, жапырақ сабақты ірі қоға.

ҚАРАҚОҒЫР зат. өс. <лат. agulegia karelini> Сарғалдақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚАРАҚОЖАЛАҚ сын. 1. Қара және өзге түстер ретсіз араласқан; қожалақ-қожалақ. 2. Күйзеліш-күйеліш, күйе жұққан, қап-қара. 3. Кір, сатпақ, айғыз-айғыз.

ҚАРАҚОЖАЛАҚТАН= эт. Кір-кір болу, ластану.

ҚАРАҚОҢЫЗ зоол. <лат. tenebrionidae> 1. Көбіне боқтың арасында, дымқыл жерде, қараңғы лас жерде тіршілік ететін қоңыздың бір түрі. 2. бейн. Дуңқор, насық, дуңқоңық.

ҚАРАҚОҢЫР сын. 1. Қара мен қоңыр түс араласқан. 2. Ортақол, әбден үйренішті болып кеткен, бір арнаға түскен, жайлы. 3. Майда, жанға жайлы, құлаққа жағымды.

Қарақоңыр тартты. Түсі қарая бастады, күңгірт тартты, қара қошқылданды. **Қарақоңыр топырақ**. геогр. Құрғақ және шөлдідала белдемнің топырағы.

ҚАРАҚОРА зат. Қораныш, пана.

ҚАРАҚОРЫМ сын. Еспесіз көп, қаптаған; қарақұрым.

ҚАРАҚОТЫР зат. м. е. д. Жарасының беті қатты қабыршақтанып, жазыла бастаған қотыр.

Қарақотыр болды. Жараның беті қатты, қабыршақтанды, жазыла бастады.

ҚАРАҚОТЫРЛАН= эт. Жараның беті қатты қабыршақтану.

ҚАРАҚОТЫРЛАҢУ Қарақотырлан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҚОШҚЫЛ сын. Шымқай қара емес, қоңырқай, қоңыр түс араласқан, қара мен қоңыр түстің екеуі де байқалатын, қарасы басым түс. **Қарақошқыл тартты**. Қара қошқылданды.

ҚАРАҚОШҚЫЛДАН= эт. Қарақошқыл түске айналу.

ҚАРАҚОШҚЫЛДАҢУ Қарақошқылдан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҚАТА¹= эт. 1. Қайта-қайта қарау, жалтақтау. 2. ауыс. Сұқтана қарау, қызықтау.

ҚАРАҚАТА²= эт. Ұрлау, тонау, сұғанақтау, қарақшылық жасау.

ҚАРАҚАТА³= эт. Жарқырау, жалтылдау.

ҚАРАҚАТАЛ= эт. Тоналу, түксіз қалу, барынан айырылу.

ҚАРАҚАТАЛУ Қарақтал етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҚТАРЫМ зат. экспр. 1. Өзінен жасы кішілерге еркелету, жақсы көру мәнінде топқа қарата айтылатын қаратпа атауы. 2. Біреулерге кейігенде ренішін жұмсақтап жеткізу үшін айтылатын «айналайындар, шырақтар» деген мағынадағы көпшілікке арналған қаратпа атауы.

ҚАРАҚТАС= эт. Жалтақтасу, қарай берісу.

ҚАРАҚТАСУ Қарақтас етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҚТАТ= эт. Ұрлату, тонату.

ҚАРАҚТАТУ Қарақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҚТАУ Қарақта етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҚТЫ сын. Түйгені мол, көзі ашық, білімдар.

ҚАРАҚТЫЛЫҚ зат. Көрегендік, көзі ашықтық.

ҚАРАҚУ зат. зоол. Батпақты жерлерді мекендейтін қара түсті құ.

ҚАРАҚҮЙРЫҚ зат. 1. Жазық далада, тау бөктерінде, елсіз жерлерде таралған терісі, еті үшін ауланатын бағалы аң. 2. зоол. <лат. gazella subgutturosa> Қуысмүйізділер тұқымдасына жататын, ашатқыяқты, сұтқоректі аң.

ҚАРАҚҮЙЫН зат. 1. геогр. <исп. tornado> Жоғары беті мен табаны конус тәрізді ұлғая түсетін бағана пішінді, найзағайлы бұлтта пайда болып, жер бетіне дейін созылатын атмосфералық құйын. 2. ауыс. Ауырталық, қиыншылық.

ҚАРАҚҮЛАҚ¹ зат. 1. зоол. <лат. felis caracal> Қалың жынысты, шөлді жерде мекендейтін сілеусінге ұқсас, дене тұрқы 65–82 см-дей, құлағының сырты қара, іші жүндес мысық тұқымдас жыртықшы аң. 2. сөйл. э в ф е м. Қасқыр, бөрі, серекқұлақ [Қарақұлақ ертедегі аңыз бойынша, атын естігенде қасқырдың шамы келіп, қорқатын болған мифтік аң]. 3. этн. Қасқыр терісінен істелген ішік. 4. ауыс. Душпан, жау. 5. ауыс. Қорқынышты, үрей тудыратын нәрсе. 6. ауыс. Тыңшы, жансыз (адам).

ҚАРАҚҮЛАҚ² зат. ойын. Қыздар «қойға», жігіттер «қарақұлаққа» (қасқырға, бір топ жастар мен келіншектер «күзетшілікке» немесе «итке») бөлініп ойындайтын ұлттық ойын, серекқұлақ.

ҚАРАҚҮЛАҚ³ зат. этн. Жылқы төлінің құлдындық кезеңге жеткені, желіге байланатын, марқайған кезеңі.

Қарақұлақ болды [тартты]. а) Төл есейді, марқайды, үлкейді. ә) Есейді, ер жетті.

ҚАРАҚҮЛАҚ⁴ зат. зоол. <лат. canis aureus> **Шибөрі** (ит тұқымдасына жататын, өлексені қорек ететін жыртықшы аң).

ҚАРАҚҮЛАҚТАҢ= эт. Төлдің есеюі, марқайып, үлкеюі.

ҚАРАҚҮЛАҚТАҢУ Қарақұлақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҚҰМАН зат. этн. 1. Қолға су құятын құлақты ыдыс. 2. Су қайнататын үлкеңдеу ыдыс, шауғым.

ҚАРАҚҰМАҚ зат. өс. Құмды жерде өсетін қараоттың түрі.

ҚАРАҚҰМЫҚ зат. өс. 1. Ұсақ қара дәні бар жабайы өсімдік. 2. Астық тұқымдас мәдени дақыл.

ҚАРАҚҰР зат. зоол. <лат. fetrao urogallus> Құрдың қауырсынының түсі қара, денесі ірі сирек кездесетін түрі.

ҚАРА-ҚҰРА зат. 1. Айқын танылмай, көмескі көрінетін жанды-жансыз қарайған нәрселер. 2. Адам, мал шоғыры, тобы.

ҚАРА-ҚҰРА зат. сөйл. **Қара-құра.** **ҚАРАҚҰРДЫМ** зат. астрон. Ғалымдардың жора-малдауында, күн жүйесіндегі ғаламшарларды «жұтатын» түпсіз тұңғыш, қауіпті аймақ.

ҚАРАҚҰРСАҚ саят. Саят құстарының тұрған жері дымқыл, түтін, шаң болуынан пайда болатын ауру.

ҚАРАҚҰРТ зат. 1. Көбіне қара түсті, шаққанда адам үшін улы болса, қой мен шошқаға еш әсері болмайтын өрмекші. 2. зоол. <лат. lathrodestes fredecimguttatus> Дене тұрқы 2 сантиметрдей түсі қара, құрсағында ақ немесе қызыл дақтары бар өрмекші туысының бірі түрі. 3. ауыс. Жалмауыз, тонаушы, қан сорғыш.

ҚАРАҚҰРТ зат. астр. Аспанның солтүстік жартышарындағы шоқжұлдыз, Кассиопея.

ҚАРАҚҰРТТАЙ сын. 1. Қарақұрт сияқты, қарақұрт тәрізді. 2. ауыс. Еспесіз көп, мол, қаптаған.

Қарақұрттай қаптаған. Құжынаған, көп, бьжынаған. **Қарақұрттай қыбырлады.** Бьжынай түсті, топтала ұлттылды.

ҚАРАҚҰРТША үст. 1. Қарақұртқа ұқсап, қарақұрт сияқты. 2. ауыс. Қаптап, бьжынап, үймелеп.

Қарақұртша қайнады. Бьжынады, қаптады. **ҚАРАҚҰРЫҚ** сын. 1. Қаракеуім, қараңғы. 2. сөйл. **Қарақұрым.** 3. Күңгірт, көмескі, бұлтығыр. 4. ауыс. Түсініксіз, белгісіз.

Қарақұрық жасау. Алдау, арбау, жалғанды шындық деп тану.

ҚАРАҚҰРЫМ сын. этн. Киізінің тозығы жеткен; ескі, шоқтық.

ҚАРАҚҰРЫМ сын. Еспесіз көп, қаптаған, қарақорым.

ҚАРАҚҰС зат. 1. анат. **Қарақұс** (шүйде). 2. Түйе табанының басы, ұрышы.

ҚАРАҚҰС зат. 1. Түсі көбіне қара қоңыр, өлексеге, жемтікке үйір ірі жыртықш құс. 2. зоол. <лат. aquila heliaca> Қаршыға тұқымдасына жататын дене тұрқы 80 см, солтүстік аймақта қылайтындары жыл құсы болып табылатын көбіне қара қоңыр түсті кемірушілермен және өлексемен қоректенетін жыртықш құс. 3. Жыртықш құстардың өлексе жейтіндерінің жалты атауы (аңшылыққа баулынатын қыран құстарға қарама-қарсы қойылады). 4. миф. Ел ауызындағы аңыз бойынша, жетінші не тоғызыншы буынында алғыр қыран құс шығатын құс. 5. ауыс. Пасық, жеке басының мақсатына қи-тұрқы, арам жолмен жетуден тайынбайтын қараниет адам, жемқор.

Қарақұсы кемірді. Басы қатты ауырды.

ҚАРАҚҰС зат. кәс. Қайықтың тұмсығы. **ҚАРАҚҰСТАЙ** сын. 1. Қарақұс сияқты, қарақұс тәрізді. 2. ауыс. жағымсыз. Сүйкісіз, қараниет, қаттыгез.

ҚАРАҚҰСША үст. Қарақұс тәрізденіп, қарақұсқа ұқсап.

ҚАРАҚШЫ зат. 1. этн. Ат жарысының аяқталу шегін (мәрені) айғақтап тұратын (ашық түсті шүберек байланған ұзын сырғауыл т.б.) белгі; мәре. 2. Ит-құсты, ұры-қарыны шошыту үшін мал қотанының шетіне, бақшаның басына қойылатын адам пошымдас бейне. 3. Ааштан, тастан қойылған белгі, нысана. 4. ауыс. Бір нәрсенің жетер жері, шығар кезеңі.

Қарақшы көтерді. этн. Шүберек байлаған сыртыңты ары-бері көтеріп, қозап белгі берді, шақырды. **Қарақшы тү байлады.** этн. Ат бәй-

гесінің басталатын және аяқталатын жеріндегі көмбеге белгі ретінде шүберек байланған сыртық орнатты. **Қарақшы тігінді.** этн. Ат бәйгесінің басталатын және аяқталатын жеріне көмбеге белгі ретінде шүберек байланған сыртық орнатты.

ҚАРАҚШЫ зат. көне. 1. әск. Жаугершілік кезде биік төбе, оба үстіне шығып, айнала төңіректі бақылап отыратын жауынгер, қарауыл. 2. әск. Жаяу әскерлердің алдыңғы шебіндегі барлаушы жауынгерлер қолданылатын әдісі ретінде өзі жасасынып тұрып көтерген басқым. 3. ауыс. Қарауыл, күзетші.

ҚАРАҚШЫДАЙ сын. 1. Жол торып, ел тонаушы. 2. Ұры, сұанақ, суыққол. 3. Елді ойрандаушы, талаушы, қанытөзер, жауыз.

ҚАРАҚШЫДАЙ сын. 1. Қарақы тәрізді, қарақы сияқты. 2. ауыс. Қымылсыз, үн-түріс. **ҚАРАҚШЫЛЫ** сын. Белгісі бар, нысаналы. **Қарақшылы төбе.** этн. а) Әкімшілік, билік жүргізетін адамдардың отыратын төбесі. ә) Көпті көрген, көп білетін, бір ауылдың бетке ұстар қариясы. **Қарақшылы түйеді.** Белгі салып, ерекшелен қойғандай, бірден көзге түсетін, елден ерек, оқшау.

ҚАРАҚШЫЛЫҚ зат. 1. Тонаушылық, жауыздық, қанытөзерлік. 2. заң. <итал. randitio> Ұйымдара не жекелеген адамдарға шабуыл жасау мақсатында тұрақты қарулы топ құру, оған кіру, оны басқару сияқты т.б. қоғамдық қауіпсіздікке қарсы қылмыс. 3. сөйл. **Әткешілік** (Кеденнен тауарды жасырын, заңсыз жолмен алып өтушілік).

ҚАРАЛ = ет. 1. Көріну, көзге түсу. 2. ауыс. Сөз болу, сөзталқыға салыну, айтылу. 3. ауыс. Талдау, талқылану, шешілу. 4. ауыс. Денсаулығын тексерту, емделу. 5. ауыс. Сабақ оқу, тапсырманың орындалуы. 6. ауыс. Зерттелу, қарастырылу, зерттеу нысанына алыну.

ҚАРАЛА = ет. 1. Қара түске бояу, қара ету. 2. ауыс. Дақ түсіру, қір келтіру, былғау, ниқсан келтіру. 3. ауыс. Айыптау, кінәлау, жала жабу.

ҚАРАЛАЙ сын. Қара күйінде; сүтсіз. **ҚАРАЛАЙ** үст. сөйл. **Қарадай.**

ҚАРАЛАҚ зат. этн. ойын. Үй арасында ойналатын балалар ойыны.

ҚАРАЛАН = ет. Жала жабылу, жазықсыз кінә тағылу.

ҚАРАЛАН = ет. Дәнің сыртындағы қауызынан тазартылуы.

ҚАРАЛАНУ қаралан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАЛАС сын. сөйл. **Қарайлас** (қатарлас).

ҚАРАЛА-ТЕГЕНЕК зат. өс. Қар астында көпсіп жатқан қыр шөбі.

ҚАРАЛАУ сын. Таза қара емес, қараға жуық.

ҚАРАЛАУ² қарала етістігінің қимыл атауы. **ҚАРАЛАУШЫ** зат. Жазықсыз айыптаушы, нақақтан нақақ кінәлаушы, жала жабушы.

ҚАРАЛАУШЫЛЫҚ Жала жабушылық, жазықсыз кінәлаушылық.

ҚАРАЛАШЫЖЫҚ зат. этн. тамақ. Қойдың ішмайы мен құйрық майына етті қосып қуырып жасалған ұлттық тағам түрі.

ҚАРАЛӘЙЛЕК зат. зоол. **Қарабай.**

ҚАРАЛДЫ зат. 1. Жалты қарасы; денесі, порымы, пошымы. 2. ауыс. Тірек, сүйеніш.

ҚАРАЛДЫМ зат. сөйл. експр. Қарағым, қалқам, қарайып көз алдымда жүрген жалғызым деген жақсы көру, еркелету мағынасында айтылатын атауыш.

ҚАРАЛТЫМ сын. Қаралау, шамалы қара; қара қошқыл, күңгірт.

Қаралтым тартты. Қарайды, қара қошқылданды.

ҚАРАЛТЫМДАУ сын. Қара қошқылдау, қара күңгірттеу.

ҚАРАЛ қарал етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАЛЫ сын. 1. Кісісі өлген, азалы, қайғылы, шерлі, мұңды (адам). 2. этн. Кісісі өлген адамның аза тұтуын білдіретін қара түсті (лента, маата, шүберек). 3. Азалы, мұңды, қайғылы (жай, сарын т.б.). 4. ауыс. Азатты, қайғы-қасіреті көп, ауыр, мехнатты, тауқыметті.

Қаралы ару. этн. Әкесі қайтыс болып, артын күтіп, аза тұтып отырған қыз. **Қаралы ат.** этн. Аза тұту салты бойынша жал-құйрығын күзеп, үстіне қара жабу жауып, марқұмның асында сойылатын мініс аты. **Қаралы әйел.** этн. Күйеуі немесе жақын туысының қайтыс болғанда аза тұтып жүрген әйел. **Қаралы ел.** этн. Қадірлі адамы, жұртына беделді кісісі өлген ру, тайпа, жұрт. **Қаралы ер-тұрман.** этн. Аза тұту салты бойынша жал-құйрығы кесіліп түлданған қаралы атқа ерттелетін марқұмның ер-тұрманы. **Қаралы жалау.** этн. Қара немесе жиегі қармен көмкерілген азалы жалау. **Қаралы желек.** этн. Ер азаматы, жақын адамы өлген әйелдің марқұмды аза тұтқанда киетін қара түсті ормалы, азалы киім. **Қаралы жиен [қатин].** Өлген адамы еске алуға арналған жиын. **Қаралы көбелек.** зоол. Жәндіктер класының көбелектер отрядының нимфалидалар тұқымдасының түрі. **Қаралы күн.** а) Марқұмды немесе қандай да бір қоғамдық залал, апаттың құрбандарын еске алу үшін көңіл көтеру шаралары тоқтатылатын арнайы аза тұту күні. ә) бейн. Қазалы, қасіретті ауыр кез. б) этн. Марқұмды жоқтау мезеті. **Қаралы қағаз [хат, хабар].** тар. сөв. т. **Қарақағаз** (1941-1945 жылдардағы Ұлы Отан соғысында майдандағы жауынгердің қаза тапқаны туралы жазылған қағаз). **Қаралы қасірет.** Адам қазасының ауырт-палығы, кісі өлімінен болған қайғылы күй. **Қаралы қатын.** этн. Күйеуі өліп, қаралы болуымен байланысты бір жылға дейін қара жамылған, көшкенде күйеуінің күйін, ер-тоқымның атына теріс жабатын, аза тұтқан түл әйел. **Қаралы қыз.** Әкесі қайтыс болып, аза тұтып отырған қыз. **Қаралы салт.** этн. Марқұмды аза тұтуға қатысты қалыптасқан дәстүрлі жән-жоралғы, рәсімдер. **Қаралы тең.** этн. Өлген кісінің түл мүлкін салған, түл жұртыс салған тең. **Қаралы тү.** этн. Кісісі өлген қаралы үйдің оң жақ белдеуіне найзаға марқұмның тегі мен жасына қарай ақ, көк, қара, қызыл, ала түсті болып байланатын ту [Марқұм төреден шыққан болса, ақ, көк, ала, т.б. өзді-өзі тұқымның туын тігеді, ал қарадан шықса, жасына қарай жас кісіге – қызыл, көрісіне – ақ, орта жастағы кісіге – бір жағы ақ, бір жағы қызыл ту тіккен]. **Қаралы үй.** этн. Марқұмды аза тұтып отырған үйелмен, кісісі өлген шаңырақ. **Қаралы шапан киді.** этн. Қаза болған адамын аза тұтты.

ҚАРАЛЫ² сын. Ірі қара малы бар.

ҚАРАЛЫ³ шыл. Шақты, шамалы, жуық.

ҚАРАЛЫҚ зат. 1. Қара түстілік, қара болып көрінушілік, күңгірттік. 2. ауыс. Арамдық, зұлмдық, зымияндық, жаман пияғылдық.

ҚАРАЛЫҚ² сын. Ірі қараға (мал) татырлық, ірі қара боларлық.

ҚАРАЛЫЛЫҚ зат. Азалылық, қайғы-шерлілік.

ҚАРАМ сын. ескі кіт. 1. діни. Арам, мұсылмандық құқықта Алла тағала атынан пенделердің ішпін-жесуіне және істегіне тыйым салынған адамға қарама-қарсы нәрселер. 2. Қараниетті, жаман пияғылды, адал емес.

ҚАРАМАҒЫ зат. Иелігі, меншігі, қол асты, құзыры.

ҚАРАМАЙ¹ зат. 1. Ағаш, шымтезек, тас көмір сияқты қатты отынның өңделген сұйық қара өнімі. 2. тех. <лат. solidus – қою, deum – май> Майлау үшін қолданылатын қою заттек. 3. ауыс. Қап-қара, тасқараңғы түңек.

ҚАРАМАЙ² шыл. Барыс септігіндегі сөздермен тіркесіп, қарсылықты мәнді білдіретін көмекші сөз.

ҚАРАМАЙЫНША үст. Қарағанға дейін, көргенше.

ҚАРАМА-ҚАЙСЫ сын. сөйл. **Қарама-қайшы**.

ҚАРАМА-ҚАЙШЫ сын. Біріне-бірі қарсы, бірі екіншіні терістейтін; қарама-қарсы.

ҚАРАМА-ҚАЙШЫЛЫҚ зат. Бір-біріне сәйкессіздік, ашақтық, бірін-бірі терістеушілік.

ҚАРАМА-ҚАРСЫ үст. 1. Бір-біріне қарсы; ерсілі-қарсылы. 2. Бетпе-бет, жүзбе-жүз. 3. Бір нәрсенің қарсы беті, алды. 4. Бір-біріне жат, мүлдем бір-біріне қайшы; қарсы, керегар, мүлдем үйлеспейтін. 5. Керісінше, кері, сәйкес емес. 6. лингв. Қарсылықты мағынаны білдіретін.

Қарама-қарсыдан дәлелдеу. филос. <лат. reductio ad absurdum> Белгілі пікірді дәлелдеу үшін оған қайшы пікір – антитезисті бекерге шығару арқылы орындалатын дәлелдеу тәсілі. **Қарама-қарсы сауда.** экон. Ыңғайласа сауда, тауарлар, қызметтер көрсетілетін импорты экспортшылардың қарама-қарсы (ыңғайласпа) сатып алу жөнінде

ҚАРАМА-ҚАРСЫЛЫҚ зат. Қайшылық, керегарлық.

ҚАРАН=ет. Жан-жағына қарау, барлау.

ҚАРАНУ Қаран етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАНШЫҚ зат. Жай адам, қара бұқара өкілі.

ҚАРАҢ сын. 1. Қараңғы, түнек. 2. ауыс. Ауыр, қиын, азапты. 3. ауыс. Мәнсіз, мағынасыз, бос; тұл, зая.

Қараң берді. Бой көрсетті, білінді, байқала бастады. **Қараң болды.** а) Жоғалды, құрыды, жоқ болды, қарасы батты. б) Адыра қалды, жоққа шықты. **Қараң етті.** Кенеттен қарайып көрінді де, жоқ болды. **Қараң қалғыр [қал!]** қарғ. Адыра қал, иесіз қал, қаңырап қал деген мағынадағы қарғыс сөз. **Қараң қалды.** а) Адыра қалды, иесіз қалды; қаңырап бос қалды. б) Ұмытылды, қажетсіз болды, қағажу қалды. **Қараң құрғыр!** қарғ. Көзің жоғалғыр, жоқ болғыр! **Қараң қылды.** Жойды, құртты, қарасын батырды.

ҚАРАҢҒЫ сын. 1. Жарық сәулесі жоқ, еш нәрсе көрінбейтін, түңгі кездегі қара түнек. // Тәуліктің күн батқаннан таң атқанға дейінгі кезеңі. 2. Қарауытқан, күн сәулесі түспейтіндей қымталған, тұмшаланған, қапталған. // Зындан, абақты, түрме. 3. ауыс. Сауатсыз, білімсіз, оқымаған. 4. ауыс. Беймәлім, белгісіз, күмәнді. 5. ауыс. Қараниетті, арам.

Қараңғыда қалды. Дамымады, қатарына ілес алды. **Қараңғыда қарсақтың ізінен жаңылмайды.** Барлағыш, ізшіл. **Қараңғы дүние.** бейн. Түңгі уақыт. **Қараңғы жер.** Кейбір заттарды бұзылып кетпеу үшін сақтауға қолайлы, күн сәулесі түспейтін салқын жер. **Қараңғы көрге құлатты.** поэт. Өлтірді, о дүниеге аттандырды. **Қараңғы кабірі нұр болсын!** тілек. Жатқан жері жаннат болсын деген мағынада кісісі өлген адамға көңіл айтуда қолданылатын сөзқолданыс. **Қараңғыны қақ айырды.** Түнекті жарды, қара түнектің дәл ортасынан сәулелі шайты, надандықтан халықтың көзін ашты. **Қараңғыны қармалады.** Бағытсыз, бағдарсыз іс істеді. **Қараңғы тартты.** Күңгірттенді, қараңғылық қоюланды, ымырт үйірлді. **Қараңғы түсті [туды].** Кеш болды, қараңғы болды, күн батып, түн келді.

ҚАРАҢҒЫЛА=ет. Жарықтың жолын бекіту, қараңғы ету.

ҚАРАҢҒЫЛАН=ет. 1. Қараңғы етілу, жарық түсірілмеу. 2. Түн болу, қараңғы түсу, қараңғы болу.

ҚАРАҢҒЫЛАНУ Қараңғылан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҢҒЫЛАТ=ет. Қараңғы еткізу, қымтап жапқызу.

ҚАРАҢҒЫЛАТУ Қараңғылат етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҢҒЫЛАУ¹ сын. 1. Жарығы аз, күңгірт. 2. ауыс. Білімсіздеу, сауатсыздау. 3. ауыс. Белгісіздеу, беймәлімдеу.

ҚАРАҢҒЫЛАУ² Қараңғыла етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҢҒЫЛЫҚ зат. 1. Қараңғы түсушілік, түнектік. 2. ауыс. Надандық, білімсіздік, сауатсыздық.

Қараңғылық басты. а) Түн болды, түнек басты. б) Надандық жайлады. **Қараңғылыққа батырды.** Тас қараңғы қылды, қараңғы етті. **Қараңғылық қапасы.** поэт. Қиыншылық, азапты өмір. **Қараңғылық құшағына кірді.** бейн. Қараңғыланды, қою қараңғылық түсті. **Қараңғылық пердесі.** Түн белгісі, түн қараңғысы.

ҚАРАҢҒЫШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Қараңғылық.**

ҚАРАНДА=ет. Қарауытып, бұлдырлап көріну; қараң-құраң ету.

ҚАРАНДАУ Қараңда етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАН-ҚАРАН қараң-қараң етті. Қараң-дап, қарауытып көрінді.

ҚАРАНҚОЙ зат. өс. <лат. bolboschoenus> Әрмелеші тамыр сабағында түінек тәрізді буылытқары бар қияқ тұқымдасының бір туысы.

ҚАРАН-ҚУРАҢ үст. 1. Әрең-әрең, әр жерден бір. 2. Жиналған, топтанған. // Адам қарасы. **Қараң-құраң етті.** Анық көрінбеді, көмескіленді.

ҚАРАНҚЫРА=ет. Қайта-қайта қарау, қарай түсу.

ҚАРАОРМАН зат. геогр. Қарағайлы орманның тек қарағай ғана өсетін түрі, көбіне құрғақ құмды жердегі қалың тоғай. // Қаптаған қалың, еспсіз.

ҚАРАОТ зат. өс. <лат. portulaca> Дара желекті, қосжарнақтыларға жататын бір не көпжылдық шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.

Қараот тұқымдасы. өс. <лат. portulacaceae> Бір немесе көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

ҚАРАОТТЫ сын. Қараотқа бай, қараотты мол.

ҚАРАӨЗЕК: қараөзек шақ. Қысқы соғым таусылып, аққа ауыз жарымай жатқан көктемнің бас кезі.

ҚАРАӨКПЕ зат. вет. Өкпесі қарайып кететін суықтан, ылғалдан болатын жылқы, тиіе ауруы.

ҚАРАӨЛЕҢ зат. өс. <лат. sparganium> Сулы, батпақты жерлерде өсетін, бір үйлі қараөлең тұқымдасына жататын, көпжылдық шөптесін өсімдіктер туысы.

ҚАРАӨРІК зат. бот. <лат. grunus> Бау-бақшаларда өсірілетін, раушангүлділер тұқымдасына жататын жеміс ағашы және осы ағаштың қара көк түсті, ірі сүйекті жемісі.

Қараөрік жемірі. зool. Қараөріктің жемісін зақымдайтын жапырақ ширатқыш көбелек.

ҚАРАП: қарап болды. сөйл. Құрыды, жоқ болды, ысырап болды.

Қарап қылды. сөйл. Ысырап қылды, қадірін білмеді.

ҚАРАПАЙЫМ сын. 1. Тұрмысы, табысы орта, қатардағы. 2. Тәкаппар, менмен емес. 3. Оңай, қолжетімді. 4. Құрылысы оңай. 5. Жай, әншейін.

Қарапайым бұдандастыру. мал шар. Екі түрді бір-бірімен шағылтыру. **Қарапайым лексика.** лингв. Әдеби тілдің нормасына жатпайтын сөздер, сөзтіркестері, грамматикалық тұлғалар. **Қарапайым саты.** хим. Бір, екі не одан да көп өзара жанасатын бөлшектердің (молекулалар, радикалдар, иондар) аралық қосылыстарға немесе реакция өніміне химиялық айналуы. **Қарапайым сөйлеу тілі.** лингв. Белгілі бір стильдік мақсатпен сөздерді дөрекі, тұрпайы етіп қолдану тәсілдерін құрайтын сөйлеу тілінің бір түрі. **Қарапайым тамақ.** Табиғи, құрамы күрделі емес, бойға сіңімді, жағымды, қолжетімді ас. **Қарапайым ұстады.** Көптің ішінен ерекшеленбеді, тәкаппарланбады. **Қарапайым халық**

[жұрт]. а) Копшілік, жалты халық. б) Қоғ. өл е у. Шыншыл әділет іздеген, көбіне дінтегені болмай қалатын, құқығы қорғалмай жататын әлеуметтік жағдайы төмен деңгейдегі көпшілік. **Қарапайым шатыр.** өск. Сарбаздар мен сержанттардың жабдық-тұрмандарының керек-жаратқары болып келетін бірнеше плащ-шатырлардан құрастырылған шатыр түрі.

ҚАРАПАЙЫМДАЛ=ет. сөйл. Қарапайымдану, қарапайым күйге түсірілу.

ҚАРАПАЙЫМДАЛУ Қарапайымдал етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАПАЙЫМДАН=ет. Қарапайым болу; жай қалытқа түсірілу, қарапайымдалу.

ҚАРАПАЙЫМДАНДЫР=ет. Қарапайым ету, қарабайырландыру.

ҚАРАПАЙЫМДАНДЫРУ Қарапайымдандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАПАЙЫМДАНУ Қарапайымдан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАПАЙЫМДАР зат. зool. <лат. protozoa> Бір жасушалы эукариотты ағзалар.

ҚАРАПАЙЫМДАТ=ет. Қарапайым ету, жай қалытқа түсіру.

ҚАРАПАЙЫМДАТУ Қарапайымдат етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАПАЙЫМДАУ сын. 1. Жұпынлау. 2. Оңайлау, оңша қиын емес, жеңілдірек. 3. Қарабайырлау, добалдау, төмендеу.

ҚАРАПАЙЫМДЫҚ зат. сөйл. **Қарапайымдылық.**

ҚАРАПАЙЫМДЫЛЫҚ зат. Қатарда болушылық, тәкаппар еместік.

ҚАРАПАР зат. егін шар. Күздік немесе жаздық астық дақылдарын егу үшін көктем, жаз бойы даярланатын егістік жер.

ҚАРАПТАН-ҚАРАП үст. 1. Бостан-босқа, еш себепсіз, жайдан-жай. 2. Өз-өзінен, жын-данандай.

ҚАРАПЕЙІЛ сын. Қараниет, арам.

ҚАРАП¹ [ар. قراپ] зат. заң. 1. Бұйрық, жарлық. 2. Конституциялық құқықта парламент палаталарының бірі қабылдайтын құжаттардың атауы. 3. Ақалы орган мәжілісінде немесе қоғамдық бірлестіктер мүшелерінің жиналысында қайсыбір мәселені талқылау нәтижесінде қабылданған шешім.

Қарар қабылдады. Бір мәселе туралы шешім шығарды.

ҚАРАП² зат. көне. 1. Сабыр, тағат, тыным, қанағат. 2. Келісім, тыныштық, мойынсұну.

Қарар қылмады [таппады]. ескі кіт. а) Тағат таппады, сабырсызданды. б) Қанағат қылмады, місе тұтпады.

ҚАРАП³ зат. Мекені, тұрған жері, тұрағы, үйі.

ҚАРАРСЫЗ сын. Еш нәрсеге қанағат қылмайтын, тойымсыз, обыр, мешкей. // Тойымсыз, қанағатсыз адам.

ҚАРАС зат. Назар аударғандық, көзқарас, тесіле қарағандық.

ҚАРАС=ет. 1. Бір-біріне қарау, көз тастасу. 2. Сырттан бақыласу, сүйсінісу. 3. ауыс. Біреуге қарайласу, қол ұшын беру.

ҚАРАСАҒАН зат. өс. <лат. girensohnia> Жапырағы қатты, қарама-қарсы орналасқан алабұта тұқымдасына жататын біржылдық өсімдік туысы.

ҚАРАСАҚАЛ зат. этн. Орта жастан асқан, еде тарта бастаған адам, ер азамат.

ҚАРАСАН зат. вет. <лат. gangreana emphysematosa> Малдың дене қызуы жоғарылайтын, тері асты бүлшықеттері қабынып, қанды су жиналып, қараятын, ірі қара малда болатын жұқпалы ауру.

Қарасан келгір! қарғыс. Сырға айтылатын «қарасанмен ауыр» деген мағынадағы қарғыс.

ҚАРАСЕКСЕУЛІ зат. өс. <лат. haloxydon arphyllum> Қисық бұтақты, салмағы ауыр, жапы-

рағы нашар жетілген сексеуіл туысына жататын ағаш, не бұта.

ҚАРАСОНАР зат. этн. Қар жаумаған, жер қарайып жатқан шақтағы аңға шығу.

ҚАРАСОРА зат. өс. <лат. cannabis> Суы ташы, сораң жерде өсетін, сабағының сыртыны иісті бездер мен түк басқан, жемісі бозсепкіл, жапырақтары кезектесіп орналасқан, құрамында есірткі заттар бар, малазықтық, тағамдық, дәрілік, жипталшықты өсімдік.

ҚАРАСОРАҢ зат. өс. <лат. suaeda phusoroga> Жапырағы таспа тәрізді, ұзынша, тұқымды жылтыр алабота тұқымдасына жататын біржылдық бұта, не шала бұта.

ҚАРАСӨЗ зат. 1. Жай сөз, қарапайым сөз. 2. Әдеб. Проза-әңгіме, повесті, роман сияқты сөз ырағы еркін, баяндау тәсілі көлемді көркем әдебиеттің үлкен саласы. 3. Әдеб. Абай қалыптастырған ойтолғау, афоризм түріндегі қоғамдық, саяси мәселелер жайындағы шағын нақыл әңгіме. 4. ауыс. Шешендік, тапқырлық.

Қарасөзді қамшы қылды. поэт. Тапқыр сөйледі, қарапайым сөзден келістіріп өрік өрді, шешен сөйледі.

ҚАРАСТЫ үст. Біреуге не белгілі бір ауыл, облыс, мекеме т. б. қарайтын, соның иелігіндегі.

ҚАРАСТЫР= ет. 1. Бір нәрсені іздеу, табуға тырысу, қарау. 2. ауыс. Бір нәрсені ойластыру, қам жасау. 3. ауыс. Анықтау, мән-жайға үңілу. 4. ауыс. Зерттеу, мәселе көтеру, тексеру.

ҚАРАСТЫРУ Қарастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАСТЫРУШЫ зат. Бір нәрсені іздеуші, тексеріп ойластырушы.

ҚАРАСТЫРЫЛ= ет. 1. Іздестірілу, қаралу. 2. ауыс. Ойластырылу, қам жасалу. 3. ауыс. Анықталу, мән-жайына үңілу. 4. ауыс. Зерттелу, тексерілу.

ҚАРАСТЫРЫЛУ Қарастырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАСУ зат. геог. Таулы өлкелер етегі, сай, жылыға, өзен аңғарлары және қырат беткейлеріндегі кең алқапта көп жерден шығып жататын жерасты суының көзі.

ҚАРАСУ² Қарас етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАСҰЛЫ зат. өс. <лат. abena fatua> Жапырағы ұзын, ұшы сүйір, сырты түкті астық тұқымдасына жататын біржылдық арам шөп.

ҚАРАСҮЙЕКТЕН= ет. Балқарағай дәнінің толысын қатары.

ҚАРАСҮЙЕКТЕНУ Қарасүйектен етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАСҮЙЕЛ зат. в.ет. Қозы, лақ, тоқты, серкеуштердің әуелі ауыз, ерін, сирағына шығып, артынан қопарылып түсетін бөрткен түрінде жіқпалы мал ауруы.

ҚАРАСЫЗ сын. Ешбір мал-жанан жоқ, түксіз, дымсыз. // Кедей, жарлы-жақпай.

ҚАРАСЫН¹ зат. 1. Бір нәрсенің алдынан көрінген қарасы, бейнесі; қара-құрасы. 2. Құрамы, саны. 3. Біреуге көмекші, серік.

ҚАРАСЫН² сын. Қары кетіп, ойдым-ойдым қарайып жатқан (жер).

ҚАРАСЫНДА= ет. Қары кетіп, қара қоңыр тарту.

ҚАРАСЫНДАУ Қарасында етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАСЫРА= ет. Елегізу, жалғызсырау.

ҚАРАСЫРАУ Қарасыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАТ= ет. 1. Бетін бір жаққа қарай бұрғызу. 2. ауыс. Қарауылдану, күзеттіру, аңдыту. 3. ауыс. Арнайы себеттермен бір мәселені кейінге қалдыру, тоқсызу. 4. ауыс. Біреуге әдейі айту, тікелей арнау, бағыттау. 5. ауыс. Құшпен жаулап алу, тәуелді ету, бағындыру. 6. ауыс. Еркіне көндіру, баурап алу; өзіне жақ ету. 7. ауыс. Табыс табу, пайда түсіру.

Қаратып алды. а) Бері қаратты, өзіне бұрды. ә) Қыз бар өнерін салып өзі қнатқан жігітті өзінікі етті.

ҚАРАТА зат. Лезгин тайпаның бірлестігі. **ҚАРАТАБАН** зат. Сіңірі шыққан кедей, жалшы, жалаңбақ.

ҚАРАТАБАН: қаратабан болды. Малдың төлі өсті, аяқтанды, марқайды.

ҚАРАТАЛАҚ зат. в.ет. <лат. anthrax> Ишектік жейінің қатуынан болатын жылқы ауруы.

Қараталақ келгір. қарғ. Сивыр малына айтылады.

ҚАРАТАМАҚ зат. өс. Наурызек.

Қаратамақ шымшықтар. зоол. Тамағының жұңға қара кішкене құс.

ҚАРАТАМЫР зат. 1. өс. <лат. synoglossum> Жапырағы қандауыр не жұмыртқа пішінді, гүлі ақ, көк, көгілдір, қызыл қоңыр, 60-90 см келетін айлық тұқымдасының бір туысы. 2. фарм. Қақырық түсіретін, қанды ұйытатын дәрілік препарат.

ҚАРАТАРЛАН зат. зоол. Басы жалпақ, тарғыл түсті, денесі кішкене болып келетін қаршығаның бір түрі.

ҚАРАТАУ: Қаратау арқары. зоол. <лат. ovis ammon nigromontana>. Сырдария Қаратауының жазықпау жоталарын мекендейтін, өте сирек кездесетін, Қазақстанда таралған жабайы тау қойының бір түрі. **Қаратау итбабаны.** өс. <лат. frankeniaceae transkaratavica butsch>. Итбабандар тұқымдасы итбабан туысына жататын Қазақстанда таралған өсімдік. **Қаратау қауы.** өс. <лат. stipa karataviensis> Жапырақтары жіңішке қылша сияқты бұралған, астық тұқымдасы қау туысына жататын көп жылдық шөптесін өсімдік. **Қаратау сасыққурайы** өс. <лат. dorema karataeviense> Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын, сирек кездесетін көпжылдық шөптесін эфемероидті өсімдік.

ҚАРАТАЯҚ зат. сөйл. Ертеректе қалада оқығандарға қойылған кекесін ат.

ҚАРАТЕНБІЛ: қаратенбіл бақа. зоол. Бақаның Қазақстанда кездесетін түрі.

ҚАРАТЕРЕК зат. өс. <лат. populus nigra> Гүлі қос үйлі, гүл шоғы сырға тәрізді тал тұқымдасының бір түрі.

ҚАРАТОПЫРАҚ зат. геогр. Орманды дала және дала аймағында көпжылдық шөптесін өсімдіктер өскен жерде түзілетін қарашірігі көп құнарлы топырақ.

ҚАРАТОПЫРАҚТЫ сын. геогр. Шірінді заттарға бай, қара түсті құнарлы топырағы бар, содан тұратын (жер, аудан т.б.).

ҚАРАТОРҒАЙ зат. зоол. <лат. sturnidae> Тропиктік, субтропиктік аймақтарда кездесетін торғай тәрізділер отрядына жататын сай-рауық құс.

ҚАРАТІПА: қаратпа сөз. лингв. Тыңдаушының не оқырманның назарын өзіне аудару үшін белгілі бір ой қаратыла айтылатын оқшау сөз.

ҚАРАТУ Қарат етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАТҮРПАН зат. зоол. <лат. white-win-ged stoter> Қаз тәрізділер отряды – үйрек тұқымдасына жататын қара түсті сирек кездесетін құс.

ҚАРАТҮЯҚ зат. в.ет. Малдың тұяғы қарайып, ақсап қалатын жіқпалы ауруы.

ҚАРАТҮЯҚ зат. саят. Қыран құстың тырнағы.

Қаратүяқ болды. а) Мал төлі-нің буыны бекіп, бұғанасы қатты. ә) Ер жетті, ес білді.

ҚАРАТҮЙНЕК зат. в.ет. Адамда, малда болатын ішек түйіліп қалатын ауру.

ҚАРАТЫШҚАҚ зат. в.ет. Ыстық кездері ой жерлердегі, өлі су ішуден болатын, іштен қара түсті сұйық ағатын ауру.

ҚАРАТІЛ зат. Сивырдың жұңғиі.

ҚАРАТІЛ: қаратіл кез. к.өс. малшар. Жылқы малының жазғытырым көкке тойына бастаған кезі.

ҚАРАТІКЕН: қаратікен түз. хим. Өзен, көлдерден алынып, өңделмеген күйінде қаланылатын, әдетте малға жалататын, мұз сияқты қара көк түсті кесек-кесек түз.

ҚАРАУ¹ Қара етістігінің қимыл атауы.

1. Көз салу, байқақтау. 2. ауыс. Іздеу, стіру, қарастыру. 3. ауыс. Бағыт, күту. 4. ауыс. Бағыну, мойынсыну, қарамағында болу. 5. ауыс. Байқау, бағамдау, бағдарлау. 6. ауыс. Белгілі бір қырынан таңу. 7. ауыс. Зерттеу, қарастыру. 8. ауыс. Тосу, бөзету. 9. ауыс. Бағып-қағу, мәпелеу, баптау. 10. ауыс. Арнайы сөз ету, талқылау. 11. ауыс. Оқу, оқып шығу. 12. ауыс. Ескеру, мән беру. 13. ауыс. Бағыну, мойындау.

Қарауға дәті шыдамады. Қарай алмады, қатты ыңғайсызданды. **Қараумен болды.** Ұзақ қарады.

ҚАРАУ² сын. 1. Әділетсіз, қиянатшыл, зорлықшыл, қараншет, араң. 2. Ешкімге еш нәрсе бермейтін қолы тар, сараң.

ҚАРАУ³ сын. жерг. 1. Өте көп, бітік. 2. ауыс. Жер қайысқан, қалың, нөпір.

ҚАРАУДАР зат. ескікіт. 1. Пана, қорған. 2. Күзет, қарауыл.

ҚАРАУЛЫҚ зат. Әділетсіздік, қиянатшылдық, көрінеу зорлық көрсету, қисынсыз айыптау сияқты адам бойындағы жағымсыз қылық.

ҚАРАУСЫЗ сын. 1. Ешкім қарамаған, күтімсіз, бағусыз. 2. ауыс. Талқыланбайтын, қаралмай, сөз етілмей.

Қараусыз қалды. а) Күтімі болмады, үй-күйсіз босып кетті, далада қалды. ә) Қажетке жарамады, құнынан айырылды, керексіз болып қалды.

ҚАРАУСЫЗДЫҚ зат. Бағусыздық, күтімсіздік.

ҚАРАУШЫ зат. 1. Бір нәрсені бақылап, қарап тұрған кісі. 2. ауыс. Тексеруші, байқаушы адам, инспектор.

ҚАРАУШЫЛЫҚ зат. Қарағандық, білгендік.

ҚАРАУЫЗ зат. к.өс. түйешар. Боталаған түйенің желінен жиналған алғашқы сүті.

ҚАРАУЫНДА үст. Қол астында, қарамағында, иелігінде, меншігінде.

ҚАРАУЫЛ¹ зат. 1. Бір нәрсені қорғаушы, сақтаушы; күзет. 2. өск. Қару-жарақ пен ұрыс техникасы қоймаларын қорғауға және күзетуге арналған әскери қызмет. 3. өск. Мылтық оқпанының ұшына нысананы көздеу үшін орналастырылған тетік.

ҚАРАУЫЛ² зат. 1. Көздей апаратын нысана. 2. Мылтық ұшындағы көзделетін нысанға қарай бағытталатын, көздеу бөлігі.

Қарауылға алды. Нысана етті, көздеді. **Қарауыл мұнарасы.** Өте биік етіп тұрғызылған минарет. **Қарауылына ілікті.** Көзіне түсті, назарына шалынды.

ҚАРАУЫЛДА= ет. 1. Бір нәрсені қору, бақылау. 2. Күзету, аңду.

ҚАРАУЫЛДАТ= ет. Бақылату, күзеттіру. **ҚАРАУЫЛДАТУ** Қарауылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАУЫЛДАУ Қарауылда етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАУЫЛДАУШЫ зат. Қарауыл қараушы, күзетші.

ҚАРАУЫЛДЫҚ зат. Қарауыл болушылық, күзетші міндетін атқарушылық.

ҚАРАУЫЛСЫЗ сын. 1. Қарауылы, күзеті жоқ. 2. Қараусыз, қауіп-қатерсіз, бейқам.

ҚАРАУЫЛТӨБЕ зат. Жан-жағы түгелдей көрінетін биік жер.

ҚАРАУЫЛХАНА зат. Қарауыл тұратын үй, бөлме.

ҚАРАУЫЛШЫ зат. Қарауыл адам, күзетші.

ҚАРАУЫЛШЫЛЫҚ зат. Қарауыл болушылық, күзетшілік.

ҚАРАУЫТ= ет. Қарайып көріну, күңгірттену, өрең көріну.

ҚАРАУЫТУ Қарауыт етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАУЫТЫҢҚЫРА= ет. Сәл қарауыту, күңгірттену.

ҚАРАУЫТЫҢҚЫРАУ Қарауытыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАҮЙІ зат. этн. 1. Қараша үйі, ақ үйдің өзімен қатар тігілетін асхана ретінде пайдаланылған қосалқы киіз үйі. 2. Күй-тұрмысы нашар, малы аз, шаруаның, жалшының т.б. қоңыр киізбен жабылатын киіз үйі. 3. Киіз үйі.

ҚАРАҮЙЛІ сын. Күй-тұрмысы нашар, шаруа жайы кем мағынасында.

ҚАРАША¹ зат. Күз мезгілінің қазаннан кейін келетін үшінші айы.

ҚАРАША² зат. көне. Хан, сұлтанда бағынышты халық.

ҚАРАША³ сын. Нағыз қара емес, қараға таяу, қара қоңыр (түс).

Қараша қаз. Күздің үш жылы жаққа қайтамын, қара қоңыр түсті қаз. **Қараша үйі.** этн. а) Көлемі шағын, көтерме туырлықты, көбіне күз айларында тігілетін, ыс сінгендіктен қоңырқай тартқан, көбіне ауқаттылар үйі шаруашылығына қажетті үйі ретінде пайдаланытын киіз үйлердің бір түрі. ә) Дәулеті шағын немесе үлкен үйге қызмет істейтін кедей-кешік, көрші-қолаң үйі.

ҚАРАШАҒАЛА зат. зоол. <лат. chlidonias nigra> Татрөзділер отряды, шаала тұқымдасына жататын, түсі қара, қанаты, құйрығы және арқасы көк, құйрығының асты ақ, тұмсығы қара, аяғы қызыл қоңыр, ал қыста маңдайы, көз айналасы, бауыр жаңағы ақ, арқасы қарақоқ болып құбылатын құс тұясы.

ҚАРАШАЙ зат. Ресей Федерациясының құрамына енетін Қарашай-Черкес Республикасындағы түркі тілдес жергілікті халық.

Қарашай тілі. лингв. Түркі тілдерінің батыс қышпақ тобына кіретін кейде «қарашай-балқар тілі» деп те, «тау түркілерінің тілі» деп те аталатын, қарашайлар сөйлейтін тілі.

ҚАРАШАЙ-БАЛҚАР: қарашай-балқар тілі. Қарашайлар мен балқарлардың тілі.

ҚАРАШАЙЫР зат. өс. <лат. cynodon doctylon> Жапырағы ұзына, түсі қара, пішіні, тұқымы ұсақ, астық тұқымдасына жататын көпжылдық арам шөп.

ҚАРАШАҚАЗ зат. зоол. <лат. branta bernicla> Қаз тәрізділер отрядының үйректер тұқымдасына жататын құстың түрі.

ҚАРАШЕГІРТКЕ зат. зоол. <лат. calliptamus> Дене тұрқы 14,5–48 мм, қара қоңыр, үстіңгі қанаты қатты, қара дақтары бар, астыңғы қанаты жұмсақ, қызғылт болып келетін шегіртке.

ҚАРАШЕКПЕН зат. тар. саяси-әлеум. Қазақстанда қоныстанған орыс шаруалары; егіншаруашылығымен айналысқан шаруа.

ҚАРАШЕШЕК мед. Шешектің аса қауіпті түрі.

ҚАРАШЕШЕКТЕЙ сын. Қарашешек сияқты, қарашешек тәрізді.

Қарашешектей жайлады. а) Барынша бойды билеп алған деген ұғымда. ә) Бүкіл елге таралды.

ҚАРАШОҒЫРЛАН = ет. Топ-топ болу, көбею, басы бірігу, құралу.

ҚАРАШОҒЫРЛАНУ Қарашоғырлан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАШУЛАН сын. Қарасы басымырақ, мольрақ түс.

ҚАРАШҮБАР сын. Ақ пен қара түстер араласып келген.

Қарашұбар жылан. зоол. <лат. coluber> Тропик аймақтарда кең тараған қабыршақтылар отряды, сұржыландар тұқымдасының бір туысы.

ҚАРАШЫ зат. тар. 1. Бай ауылдардың, әлділердің төңірегіндегі қара халық; кедей-кешік, жарлы-жақсыбай, қызметші. 2. Хан ордасындағы ақылшы, кеңесші.

ҚАРАШЫБЫН зоол. 1. Дене тұрқы қара түсті шыбын. 2. Қатпаған, қалың шыбын.

ҚАРАШЫҒЫМ зат. экспр. 1. «Қарағым, қалқам, күнім» деген мағынада айналып-толғану, жақсы көру нышанымен айтылатын атауыш сөз. 2. Ата-ананың не жасы үлкен адамның қайтыс болған баласын жоқтап айтатын «жалғызым»,

«құлтым» деген мағынадағы жоқтау мәнді атауыш. 3. ауыс. Бала, сәби, перзент.

ҚАРАШЫҒЫН зат. тар. Патшалық Ресей тұсында соғысқа жәрдем ретінде қазақ халқынан жиналатын қосымша салық.

ҚАРАШЫҚ зат. <лат. pupilla> 1. Көз алмасының ортасындағы қара түсті кішкене ноқат. 2. анат. Торлы қабыққа өтетін жарық мөлшерін реттейтін, көздің түсті қабығының ортасындағы дөңгелек тесік, көздің негізгі көру қызметін атқаратын бөлігі. 3. ауыс. Әлештеген баласы, жанына балаған сәбиі.

Қарашығын батырды. Жойып жіберді, жоқ қылды, көзін құртты.

ҚАРАШЫҚСЫЗ сын. Қарашығы жоқ, жанарсыз (көз).

ҚАРАШЫҚТАЙ сын. 1. Қарашық сияқты, қарашық тәрізді. 2. ауыс. Кішкентай, болар-болмас.

ҚАРАШЫЛ сын. 1. Кездескен малдың, үйдің төңірегінен шықпайтын, қараға үйір (жылы). 2. ауыс. Жалғыз жүре алмайтын; көпшіл, қауымшыл.

ҚАРАШЫЛДЫҚ зат. Қарашылға тән қасиет; қараға үйірлік.

ҚАРАШЫЛЫҚ зат. Қара халықты жақтаушылық.

ҚАРАШЫМШЫҚ зат. зоол. <лат. turdus merula> Қоразының қауырсыны, аяғы қара, мекіені қара қоңыр, балапандары қара қоңыр болып келетін шымылқу туысына жататын кішкене құс.

ҚАРАШЫН зат. көне. Біреудің кегін жоқтаушы, қорғаушы.

ҚАРАШЫРІК¹ зат. биол. <лат. humus> Топырақ ішіндегі қарақоңыр түсті органикалық зат; гумус.

ҚАРАШЫРІК² зат. бот. <лат. cotoneaster> Кейбір бақша дақылдарында кездесетін ауру.

ҚАРАЫРҒАЙ зат. өс. Раушангүлділер тұқымдасына жататын, биіктігі 3 метрге жететін бұта.

ҚАРАЮ Қарай етістігінің қимыл атауы.

ҚАРАЯҚ: қараяқ ішік. этн. Тұлкінің қылшықты келген жон, бауыр, аяқ терілерінен жасалған ішіктің түрі.

ҚАРБАЛАҢ үст. сөйл. **Қарбалас.**

ҚАРБАЛАС үст. Тығыз-таяң, асығыс, қауырт. // Асығыс-үсігіс қимыл, жанталасқан мезгіл, кез, уақыт.

ҚАРБАЛАС = ет. Жанталасу, жанқиыру.

ҚАРБАЛАСТАУ сын. Тығыздау, қысыл-таяңдау.

ҚАРБАЛАСТЫҚ зат. Асығыстық, қауырттық, тығыз-таяңдық.

ҚАРБАЛАСУ Қарбалас етістігінің қимыл атауы.

ҚАРБАН = ет. Оны-мұны әрекет жасау, талпыну, тырысу, тырбану.

ҚАРБАНУ Қарбан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРБАНДА = ет. Ебедейсіз қимылдау, қалбалақтау.

ҚАРБАҢДАУ Қарбаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚАРБАҢ-ҚҰРБАҢ үст. 1. Қарбаң-қарбаң, қорбаң-қорбаң, ебедейсіз. 2. Етілдеп, қалбалақтап.

Қарбаң-құрбаң етті. Қарбаңдап ебедейсіз қимылдады, қалбалақтады, ілініп-салынды.

ҚАРБЫ = ет. Бір нәрсені молынан асау, жеу. 2. ауыс. Бір нәрсені молынан алып қалу, мүмкіндігіне көбірек қамту.

ҚАРБЫҒУ Қарбы етістігінің қимыл атауы.

ҚАРБЫЗ зат. бот. <лат. citrullus> Асқабақ тұқымдасына жататын бір немесе көпжылдық, сырты домалақ жасыл, не жасыл ала, іші қызыл шырғыны мол, сусындық бақша өсімдігі және осы өсімдіктің тәтті жемісі.

ҚАРБЫҚ = ет. жерг. Шаршау, болдыру, титықтау.

ҚАРБЫН = ет. Асап жеу, тою.

ҚАРБЫНУ Қарбын етістігінің қимыл атауы.

ҚАРБЫТ = ет. 1. Молынан асау, жеу. 2. Сылқия тою, құмарынан шығу, тояттау. 3. ауыс. Молынан қамту. 4. ауыс. Өндіріп істеу.

ҚАРБЫТТЫР = ет. Жегізу, тойдыру, ішіп-жем беру.

ҚАРБЫТТЫРУ Қарбыттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАРБЫТУ Қарбыт етістігінің қимыл атауы.

ҚАРБЫТЫҢҚЫРА = ет. Мольрақ асау, көбірек жеу.

ҚАРБЫТЫҢҚЫРАУ Қарбытыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒА¹ зат. 1. Тамақ талғамы, көбіне өлексемен күнелтетін түсі қара, еті арам құс.

2. ауыс. экспр. Бала, перзент, бауыр еті.

Қарға бойлы. Кішкентай, бойы аласа, тапал.

Қарға [жаты] бұтты қараазбен [қара кемпір]. миф. көне. Дене тұрқының үстіңгі жағы мен астыңғы жағы екі түрлі кейінде болатын жамандықтың, қара күштің иесі ретіндегі мифологиялық кейіпкер.

Қарға саусақ. Қарға саусақ. <лат. os coracoideum> биол. а) Құстардың иық белдеуіндегі ең ірі сүйек. ә) Құрлықта тіршілік ететін омыртқалы жануарлардың иық белдеуін құрауға қатыса-тын элемент.

Қарға тамырлы. Ілік-шатысы мол, өте жақын.

Қарға тамырлы ел [қзақ]. Бір-бірімен ілік-шатысы, тамыр-танысы көп жұрт.

Қарға тұқымдасы. зоол. <лат. corvidae> Дене бітімі тығыз, басы үлкей торайлар отрядының ішіндегі ең ірі құс.

Қарға түмсық. Ұшы үшкір, үсті дөңес, шығыңқы, сүйкісіз тұмсық.

Қарға түяк. Қатып-семген, ұсқынсыз; қытымыр (адам).

Қарға тырнақ. этн. қолөнер. Қарғаның тырнағына ұқсаған ою түрі.

ҚАРҒА² зат. Ойын картасының қара түсті жирекше салынған түсі.

ҚАРҒА³ = ет. Біреуге жамандық тілеу, қарғыс жаудыру, нәлет айту.

ҚАРҒААДЫМ: қарғаадым жер. этн. Өте жақын қашықтықты білдіретін халықтық өлшем.

Қарғаадым жер бастырмады. Аттаппады, жүргізбеді, тыпыр еткізбеді.

Қарғаадым жер мұң болды. Қарыс жер жүру қиынға соқты, күш-қуат кетті.

ҚАРҒАДАЙ сын. 1. Қарға сияқты, қарға тәрізді. 2. ауыс. Кіп-кішкентай, жас.

Қарғадай бала. экспр. Кәметке толмаған жасөспірім.

Қарғадай шулады. У-шу болды. Қарғадай шуылдады. Бір-біріне дес бермей, у-шу қылды.

ҚАРҒАДАЙЫНАН үст. Кішкентай кезінен бастап, жастайынан.

ҚАРҒАКӨЗ зат. өс. <лат. paris> Ылғалды жерлерде өсетін, қара домалақ жемістері бар өсімдік.

ҚАРҒА-ҚҰЗҒЫН зат. Қарға және құзғын, екеуі де.

ҚАРҒАЛ = ет. Қарғыс айтылу (есімше формасында келіп, қарғыс атқан, қарғалы-сіленіп, лагнет айтылған өмір, заман деген мағынаны білдіреді).

ҚАРҒАЛУ Қарғал етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒАЛЫҚ сын. 1. Қарғаға тән, қарғаға қатысты. 2. ауыс. Боқтыққа, өлексеге үйір болушылық. 3. ауыс. Жаман нәрсеге, көкір-шікірге үйірсектік.

ҚАРҒАМ зат. экспр. «Қарғым, қалқам» деген мағынадағы баланы, өзінен кішіні еркелетіп, жақсы көру нышанымен айтатын қаратпа атауыш.

ҚАРҒАМПАЗ сын. Қарғысты көп айтатын, қарғыс айтуға бейім.

ҚАРҒАН = ет. Ашу-ызадан, шарасыздықтан, күйіншістен қарғыс айту, лагнет жаудыру.

ҚАРҒАНУ Қарған етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒАП-СІЛЕ = ет. Қарғау, сілеу, лагнет айту, қарғыс жаудыру.

ҚАРҒАП-СІЛЕУ Қарғап-сіле етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒАТ= ет. Қарғап-сілету, лагнет айтықсыз.

ҚАРҒАТАБАН зат. өс. Басындағы бүрі қарғаның табанына ұқсас біржыр-біржыр өсімдік.

ҚАРҒАТАЙ зат. экспр. Бала, сүйікті, перзент, қарашық деген мағынадағы атауыш.

ҚАРҒАТОЙ зат. этн. Ұзақ, қарғалар ұшып келгенде, көктемде жасалатын қуаныш-той.

ҚАРҒАТУ Қарғат етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒАТУМСЫҚ зат. зool. Дене тұрқы 10-12 мм, құмға көмілмейтін мөлдір денелі дернәсіл.

ҚАРҒАТУҢҒА зат. өс. <лат. falcaria sioides> Бүйіктігі жұбаты метрден асатын, шатыр-гүлділер тобына жататын көпжылдық өсімдік.

ҚАРҒАУ Қарға етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒАШ зат. экспр. «Қарғатай, сәулетай» деген мағынада айтылатын қаратпа атауыш.

ҚАРҒАША¹ зат. 1. Бір нәрсені біріктіріп ұстап тұратын екі басы иілген темір. 2. Шытынап кеткен, сынған ыдысқа салынатын құрсау.

ҚАРҒАША² зат. Өртті тоқтату үшін өрт келе жатқан жақтың шөбін жіңішкелеп өртегенде қалдырылатын ашық жер.

ҚАРҒАША³ үст. 1. Қарға тәрізді, қарғаға ұқсас. 2. ауыс. Қатпап, үймелеп.

Қарғаша шуылдады. Улап-шулады, у-шу қылды.

ҚАРҒАШАЛА= ет. Қарғаша салу.

ҚАРҒАШАЛАУ Қарғашала етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒИ-ҚАРҒИ үст. Қайта-қайта қарғып, секіре-секіре.

ҚАРҒУ Қарғы етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒУШЫ зат. Қарғытын адам.

ҚАРҒЫ зат. 1. этн. Иттің мойнына тағатын былғарыдан, металдан не күйден жасалған жабық; қарғыбау. 2. көне. Ертеде лауазымды кісілердің мойнына тағатын медальон тәрізді алқасы; лауазым белгісі.

ҚАРҒЫ= ет. 1. Секіру, ыру. 2. ауыс. Өмірден керегін қарбытып алу, қызметтен жоғарылау.

Қарғып тұрды. Тез, шапшаң, ұшып тұрды, ырышып тұрды.

ҚАРҒЫБАУ зат. 1. этн. Иттің мойнына тағатын былғарыдан, металдан не күйден жасалған жабық. 2. көне. **Қарғы** (би, болыстар тағатын қызмет дәрежесін көрсететін алқа, белгі). 3. этн. Құдаласқан адамның қалыңмалдың сыртында беретін ырымы.

ҚАРҒЫЛА¹= ет. 1. Қарғы тағу, қарғы байлау. 2. ауыс. Тыйым салу, рұқсат етпеу.

ҚАРҒЫЛА²= ет. Қайта-қайта қарғу, секіре беру.

ҚАРҒЫЛАН= ет. Қарғы тағуы.

ҚАРҒЫЛАНУ Қарғылан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒЫЛАТ= ет. Қарғыту, секірте беру.

ҚАРҒЫЛАТУ Қарғылат етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒЫЛАУ Қарғыла етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒЫЛЫ сын. 1. Қарғысы бар, қарғы байланған. 2. ауыс. экспр. мысқыл. Туралықтан тайған, күші басым жоғарыдағы біреудің айдауымен, дегенімен жүретін (қызмет иесі).

ҚАРҒЫМПАЗ сын. Қарғуға бейім, қарғығыш.

ҚАРҒЫН зат. Сай-сайдан, жылгадан аққан қым-тасы аралас жауын суы; тасқын.

ҚАРҒЫП-ҚАРҒЫП үст. Қайта-қайта қарғып, секіріп.

ҚАРҒЫС зат. 1. Зәбір-жапа шегіп, қорлық көрген, азап көрген адамның жәбірлеушісіне ашынын айтатын; жек көрген адамға айтылатын жаман тілек, балағат сөз, лагнет, нәлет. // Қарғысқа қалушылық, наласы тиюшілік. 2. ауыс. Теріс ниет, кері көзқарас.

Қарғыс айтты. Нағылет айтты. **Қарғыс алды.** Біреуден нағылет алды, наласына қалды. **Қарғыс арқалады.** Қарғысқа шалдықты, қарғалды, қарғыстан басқа ештеңе естимеді.

Қарғыс атқан. Антұрған, оңбаған. **Қарғыс атсын [атқыр]**! қарғыс. Айттылан қарғыс дөп келсін, қарғыс үрсын деген мағынадағы шарасыздықтың ең соңғы шегінде айтылған сөз. **Қарғыс дарыды.** Жамандыққа ұшырады. **Қарғыс естіді.** Көптің көңілінен шықпады, көптің наласына қалды.

Қарғыс жібермеді. Жолы болмады, оңбады. **Қарғысқа ұшырады.** Қарғысқа қалды, нәлет естіді, Біреудің наласына қалды. **Қарғысы қара басына көрінсін!** қарғыс. Тілеген жамандығы өзіне келсін деген мағынада. **Қарғысы қара тасқа!** қарғыс. Қара тілге далаға көтсін деген мағынада. **Қарғысы тиді [атты].** Біреудің нағылеті тиді, жаман тілегіне ұшырады.

ҚАРҒЫСТА= ет. Қарғыс айту, жаманшылық тілеу, нағылет айту.

ҚАРҒЫСТАУ Қарғыста етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҒЫСШЫЛ сын. Қарғысты көп айтатын, қарғыс айтуға бейім.

ҚАРҒЫТ= ет. 1. Секірту, ыргыту. 2. Көзді ашып-жұмығаныша тез жету.

ҚАРҒЫТУ Қарғыт етістігінің қимыл атауы.

ҚАРДАЙ сын. 1. Қар сияқты, қар тәрізді. 2. ауыс. Алтақ, кіршіксіз.

Қардай боралды. Үсті-үстіне төпеледі, жауып кетті, көбейді. **Қардай боратты.** Үсті-үстіне бұрқыратты, жаудырды. **Қардай тоздырды.** Быт-шытын шығарды, тас-талқан етті.

ҚАРДАР¹ [ир. خریدان] зат. көне. Бір нәрсені кепілдік беріп сатып алушы адам.

ҚАРДАР² сын. ескі кіт. Құрметті, қадірлі.

ҚАРДАШ зат. ескі кіт. Қандас туыс, бауыр.

ҚАРЕКЕТ [ар. حركة] зат. 1. ескі кіт. Әрекет, іс. 2. Тірлік, шаруа, тіршілік.

ҚАРЕКЕТСІЗ сын. ескі кіт. 1. Әрекетсіз, іссіз, бос. 2. Алаңсыз.

ҚАРЕКЕТШІЛ сын. ескі кіт. Тыныш отырмайтын, шаруақор, тынымсыз.

ҚАРЖАЛ= ет. көне. 1. Қатты шаршау, болдыру, титықтау (ат). 2. ауыс. Күш-қуаты азаю, қажу (адам).

ҚАРЖАЛТ= ет. Шаршату, болдырту, титықтау.

ҚАРЖАЛТУ Қаржалт етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЖАЛУ Қаржал етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЖАС= ет. 1. Еесу, тартысу, таймаласу. 2. Алысу, жұлысу. 3. Сөз жарыстыру, айтысу, таласу.

ҚАРЖАСУ Қаржас етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЖЫ [ар. خريج] зат. <франц. finance> 1. Ақша, қаражат, пұл. 2. экон. Мемлекеттің, аймақтардың, шаруашылық жүргізуші субъектілердің, заңи және жеке тұлғалардың ақшалай қаражатының құралу, бөліну, қайта бөліну, пайдаланылу үдерісін сипаттайтын іргелі, қорытындылаушы экономикалық санат, осы үдеріс барысында туындайтын ақша қатынасы.

Қаржы активтері. экон. Жеке несиенің заңи тұлғалардың ақшалай қаражаты; келешекте пайда алынбақшы нысандар. **Қаржы аппараты.** экон. Қаржыны басқарумен айналысатын барлық ұйымдық құрылымдардың жиынтығы.

Қаржы бақылауы. экон. Мемлекеттік қаржыны басқару атқарғышы, мемлекеттің және жергілікті өзін-өзі басқарудың ақша қорларын құраудың, бөлудің және пайдаланудың заңдылығын, тиімділігін және нәтижелділігін тексеру әдістерінің, органдарының және іс-шараларының жиынтығы. **Қаржы бизнесі.** экон. Қаржы нарығындағы қаржы активтерін сатып алу-сатудан тұратын қызмет. **Қаржы брокері.** экон. Бағалы қазандарды сатып алу-сату кезінде

комиссия немесе тапсырма шарты негізінде тапсырыскерлердің есебінен және солардың тапсыруымен делдалдық (агенттік) міндеттерді орындаушы тұлға. **Қаржы дағдарысы.** экон. Төтенше жағдайлардың (экономикалық, саяси, әскери жағдайлардың) әсерінен болатын мемлекеттік қаржының барынша қозжырауы (әдетте экономикалық дағдарыспен байланысты болып келеді). **Қаржы делдалдары.** экон. Жеке және заңи тұлғалардың ақшалай қаражатын шоғырландыру және кейіннен осы қаражатты шаруашылық жүргізуші субъектілер мен басқа да қарызгерлерге несиені түрінде беру міндетін атқаратын қаржы институттарының (ұйымдардың, мекемелердің) жиынтығы; елдің қаржы жүйесінің ақшалай қаражатты несиелерден қарызгерлерге беретін, яғни шаруашылық жүргізуші субъектілерді жанама түрде қаржыландыратын бөлігі. **Қаржы делдалдығы.** экон. Жеке және заңи тұлғалардың ақшалай қаражатын шоғырландыру, осы қаражатты еселей түсу, оларды шаруашылық жүргізуші субъектілер мен басқа да қарызгерге несиені түрінде беру мақсатын көздейтін қаржы қызметі. **Қаржы есебі.** экон. Кәсіпорындардың, ұйымдардың, фирмалардың шаруашылық операцияларын көрсетуге және қорытындылауға, оның сыртқы пайдаланушы үшін қаржы есептемесін дайындауға арналған бухгалтерлік есеп жүйесі. **Қаржы есең-қисабы.** экон. Кәсіпорынның, ұйымның қаржы жағдайы, оның өзгерістері туралы арнаулы қарастырылған ережелер бойынша есептеме нысандары түріндегі ақпарат. **Қаржы есептемесі.** экон. Есеп-қисаптың заңда көзделген міндетті нысаны. **Қаржы жалгерлігі.** экон. Жалгерлік туралы шарт.

Қаржы жұмсалымы. экон. Ұйымның басқа ұйымдардың мемлекеттің бағалы қазандарына, облигациялары және өзге де бағалы қазандарына, жарғылық капиталына салынған инвестициялары болып табылатын активтердің бір бөлігі, сондай-ақ басқа ұйымдарға берген қаржы.

Қаржы жүйесі. экон. Белгілі бір қоғамдық-экономикалық формация шеңберінде өмір сүретін қаржы мекемелерінің жиынтығы. **Қаржы инвестициясы.** экон. Табыс (пайыз, роялти, дивиденд, жалгерлік төлемақы, қаштал) өсімін немесе өзгедей пайда алу мақсаты мен субъекті иеленетін активтер. **Қаржы капиталы.** экон. Ақшалай қаражат нысанындағы капитал; өнеркәсіптің немесе экономиканың басқа да салаларының капиталымен шоғырландырылған банк капиталы және қаржы-несиенің институттарының капиталы. **Қаржы компаниялары.** экон. Жеке салаларды несиелендіруге немесе несиенің белгілі бір түрлерін (тұтынушылық, инвестициялық т.б.), қаржы операциялары жүргізуге мамандандырылған қаржы-несиенің мекемелері. **Қаржы қатынастары.** экон. Шаруашылық жүргізуші субъектілер мен мемлекетте ақшалай табыс пен қорланымның қалыптасуына, нысаналы мақсаттағы ақшалай қорлардың құралуына және пайдалануына байланысты қоғамдық өнімнің құны мен ұлттық байлықтың бір бөлігін бөлу және қайта бөлу үдерісінде туындайтын ақша қатынастары. **Қаржы қауіпсіздігі.** экон. Мемлекеттің макродеңгейде экономикалық мүдделерді, корпоративтік құрылымдарды, шаруашылық жүргізуші субъектілердің қаржы құрылымдарын қорғау жөніндегі шаралары, әдістері мен құралдары кешенін қамтитын ұғым. **Қаржы құқығы.** экон. Мемлекеттік қаржы қызметіне байланысты қатынастары реттейтін құқық саласы. **Қаржы құралдары.** экон. Нарықта сатуға және сатып алуға болатын қаржы активтері мен пассивтері. **Қаржы қызметін көрсету.** экон. Банкілер мен ұлттық банкінің лицензиясы бар банкіге жатпайтын қаржы мекемелері көрсететін қызметтер. **Қаржы нарығы.** экон. Ақша операцияларының арнайы саласы болып табылатын нарықтық қатынастар жүйесі. **Қаржы нормалары мен нормативтері.** экон. Қаржыны жоспарлауда

қаржы ресурстарының құралуын, бөлінуін, қайта бөлінуін реттейтін ең аз, орташа немесе ең көп шекті шамаларды көрсететін көрсеткіш.

Қаржыны жоспарлау. экон. Ақша ресурстарын жасау, бөлу, қайта бөлу және пайдалану үдерістерін жоспарлы түрде басқару. **Қаржы ресурстары.** экон. Экономикалық және қаржы қызметі нәтижесінде, жалпыұлттық өнімді жасау мен бөлу үдерісінде құралатын ақшалай қаражат. **Қаржы саясаты.** экон. Экономикалық саясаттың құрамдас бөлігі; мемлекеттің өз атқарымдары мен міндеттерін жүзеге асыру үшін қаржыны ұйымдастыру, пайдалану шараларының жиынтығы. **Қаржы статистикасы.** экон. Қаржы-ақша қатынастарының сандық жағын қаржы ресурстарының ұдайы көбейтпелі және ауыспалы айналымды үдерісінің сапалық ерекшеліктерімен тығыз байланыста қарастыра отырып зерделейтін статистика саласы. **Қаржы стратегиясы.** экон. Болашақтағы қаржы мақсаттарына қол жеткізуге бағытталған шаралар кешені. **Қаржы тәуекелі.** экон. Ақша қорын жинақтау, пайдалану барысында тәуекелге бел байлаған экономикалық қатынас.

ҚАРЖЫ= ет. Қарып алу, ұстау, тұту. **ҚАРЖЫБЕР** зат. экон. Қаржы қатынастарын жүргізуші, жүзеге асырушы маман.

ҚАРЖЫЛА= ет. Қаржы беру, қаржымен қамтамасыз ету.

ҚАРЖЫЛАЙ үст. Пұлдай, ақшалай. **Қаржылай ынталандырма.** экон. Мемлекеттің кәсіпорындарға қатысты ұлттық басым бағыттарға қол жеткізу мақсатымен олардың белгілі бір аумақ шегінде орналасуына жәрдемдесуі.

ҚАРЖЫЛАН= ет. Қаржымен қамтамасыз етілу.

ҚАРЖЫЛАНДЫР= ет. экон. Кәсіпорындарды, салаларды, жалты экономиканы, әлеуметтік аяны, аймақтарды дамытуға, елдің қорғанысын қамтамасыз етуге және қоғамдық өмірдің басқа аяларын дамытуға жұмсалатын шығынды қажетті қаржы ресурстарымен қамтамасыз ету.

ҚАРЖЫЛАНДЫРУ Қаржыландыру етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЖЫЛАНДЫРЫЛ= ет. Қаржымен қамтамасыз етілу.

ҚАРЖЫЛАНДЫРЫЛУ Қаржыландырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЖЫЛАНУ Қаржылан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЖЫЛЫҚ сын. Қаржымен байланысты, қаржыға қатысты.

Қаржылық бағдарламалау. экон. Мемлекеттік бюджетті және қаржы жүйесінің басқа буындарының кірiсі мен шығысы сметаларын жасау кезінде бағдарламалық-мақсаттық әдісті қолдану. **Қаржылық бақылау.** экон. Қаржы бақылауы. **Қаржылық болжау.** экон. Қаржының дамуы, оның көлемі мен пайдалану бағыттары туралы ғылыми негізделген есептерге, болжалдарға сүйене отырып болжау. **Қаржылық капитал.** экон. Ақшалай қаражат нысанындағы капитал. **Қаржылық сақтық қорлар.** экон. Мемлекеттік және муниципалдық басқару органдары мен шаруашылық жүргізуші субъектілер кездейсоқ, ойда жоқта пайда болған оқиғалардың зардаптарын жою қажеттігінен туындаған болжанбаған шығынға және айрықша қажеттіліктерден туындаған жағдайға арнап оқшаулайтын қаржы ресурстарының ерекше нысаны. **Қаржылық ықпалшаралар.** экон. Ақшалай нысанда мәжбүрлеп ықпал ету шаралары.

ҚАРЖЫМЫС зат. сөйл. **Қарымта.**

ҚАРЖЫ-НЕСИЕ зат. экон. Қаржы және несие беру.

ҚАРЖЫСЫЗ сын. экон. Қаражаты жоқ, ақшасыз, тицсыз.

ҚАРЖЫСЫЗДЫҚ зат. экон. Қаражаты жоқтық, тицсыздық.

ҚАРИ¹ [ар. قارى] зат. діни. 1. «Құранды» жатқа білетін адамға берілетін діни атақ.

2. «Құран қатым» түсіретін адам, молда, имам.

ҚАРИ² сын. жерг. Соқыр.

ҚАРИБ зат. ескі кіт. Жақын адам, дос.

ҚАРИДАР сын. ескі кіт. Мұқтаж, зәру.

ҚАРИЯ зат. Көрген-білгені мол, көп жасаған қарт.

ҚАРИЯЛАУ сын. сөйл. Кәрілеу, қарттау.

ҚАРИЯЛЫҚ зат. 1. Көп жасағандық, қарттық. 2. ауыс. Көргенділік, кісілік.

ҚАРИЯША үст. Қария тәрізді, қарияға ұқсап, қартша.

ҚАРКЕСТЕ сын. ескі кіт. Қу, айлакер.

ҚАРКЕЛ елік. Тосыннан ұққас қарғаның дауысын, қарғаның дауысына өте жақын дауысты бейнелейтін сөз.

Қарк етті. Қарқылдады, қарқ еткен дыбыс шығарды.

ҚАРҚ: қарқ алтын. көне. Қоспасыз, таза алтын.

ҚАРҚАРА¹ зат. 1. зоол. Қауырсының әсемдік үшін пайдаланатын құстың бір түрі.

2. Басқимге тағылатын қауырсын. 3. этн. Төбесі биік, шошақтау келген, қауырсын қадаған, әйелдердің, қыздардың сәнді басқимі. 4. ауыс. Мәртебе, мерей.

Қарқарасын далайтты. бейн. Көзге түсті, назарға ілікті (көркікті бойжеткен, қыз туралы).

Қарқарасын көтерді. Мәртебесін арттырды, мерейін үстем қылды.

ҚАРҚАРАДАЙ сын. 1. Қарқара сияқты, қарқара тәрізді. 2. ауыс. Қоқиған, биік. 3. ауыс. Еңселі, көркем.

ҚАРҚАРАЛЫ сын. Қарқарасы бар, қарқара киген.

Қарқаралы бөріқарақат. <лат. berberis karkaralensis> бот. Қиыршық тасты Қарқаралы тау бөктерлерінде, қарағайлы орман жиектерінде өсетін, бөріқарақаттар тұқымына жататын өсімдік. **Қарқаралы қыз.** этн. Атастырылған, басы бос емес қыз.

ҚАРҚА-ҚАРҚ елік. Қарқылдаған дауысты бейнелейтін сөз.

Қарқ-қарқ етті. а) Бірнеше рет қарқылдады (қарае). ә) Қатты жүргендіктен тоқ жылқының қарнынан құрқ-қурқ деген дыбыс шығуы. **Қарқ-қарқ күлді.** Қатты дауыстап күлді, қарқылдады.

ҚАРҚУАР зат. зоол. Қар кеткен соң, наурыздың аяғына таман келетін жыл құсы.

ҚАРҚЫЛ зат. 1. Қарғаның қарқылдаған дыбысы. 2. Қатты шыққан күлкі.

ҚАРҚЫЛДА= ет. 1. Қарғаның қарқ-қарқ етіп үн шығаруы. 2. Қатты дауыстап күлу.

ҚАРҚЫЛДАҚ сын. сөйл. Қарқылдап күлетін (адам).

ҚАРҚЫЛДАС= ет. 1. Қарқ-қарқ етісу. 2. Қатты дауыстап күлісу.

ҚАРҚЫЛДАСУ Қарқылдас етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҚЫЛДАТ= ет. Қарқ-қарқ еткізу, мәз қылу, күлдіру.

ҚАРҚЫЛДАТУ Қарқылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҚЫЛДАУ Қарқылда етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҚЫН зат. 1. Екпін, жылдамдық, шапшаңдық. 2. Құш-жігер, қайрат, қуат. 3. жерг. Су тасқыны.

Қарқыны басылды [қайтты]. Лепірген көңілі басылды, екпіні бәсеңдеді, саябырлады, беті қайтты. **Қарқынын басу.** Екпінін қайтару, бағындыру, тезеу.

ҚАРҚЫНДА= ет. 1. Екпіндеу, үдеу; жылдамдату, тездету. 2. ауыс. Өсу, даму. 3. ауыс. Құш-жігер алу, шабыттану.

Қарқындап секіру. спорт. Сермелетін аяқтың екпінмен жылжи секіру.

ҚАРҚЫНДАТ= ет. 1. Екпіндету, үдету. 2. ауыс. Өсіру, дамыту. 3. ауыс. Жігерлендіру, шабыттандыру.

ҚАРҚЫНДАТУ Қарқында етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҚЫНДАУ Қарқында етістігінің қимыл атауы.

ҚАРҚЫНДЫ зат. спорт. Орта және көбірек жақын арақашықтықтарда жиірек қарқыммен қарқсыласына өте жақын дауа ұмтылатын қатты қимылдайтын боксшы.

ҚАРҚЫНДЫ сын. 1. Екпінді, тез, шапшаң, жылдам. 2. ауыс. Өнімді, мол.

ҚАРҚЫНДЫҚ зат. сөйл. **Қарқындылық.**

ҚАРҚЫНДЫЛЫҚ зат. Екпінділік, тездік, жылдамдық.

ҚАРҚЫНДЫРАҚ сын. 1. Екпіндірек, тезірек, шапшаңырақ, жылдамырақ. 2. ауыс. Өнімдірек, молырақ.

ҚАРЛА= ет. Қар жеп, шөлін қандыру.

ҚАРЛАН= ет. ескі кіт. 1. Қаһарын тігу, көрлену. 2. Аярлану, жәдігөйлену.

ҚАРЛАТ= ет. 1. Қар жегізу. 2. Малды қарлы далаға жайып алу, тебіндету. 3. Қар жауу, қар түсу.

ҚАРЛАТУ Қарлат етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЛАУ Қарла етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЛЕН= ет. сөйл. **Қаһарлан.**

ҚАРЛҮК зат. Түрік және Түркеш қағанаттарының құлауынан кейін билікке келген, Орта Азиядан Қытайға барар керуен жолының бойында Талас пен Тарих өзендері арасында, Ыстықкөлдің оңтүстігіне қарай орналасқан тайпа.

ҚАРЛЫ сын. Қар жауған, қар, көп.

Қарлы боран. Қар ұйтқыған боран; үскірік қардың ұйтқытып соғуы. **Қарлы дауыл.** Қар аралас дауыл. **Қарлы жаңбыр.** Қар аралас жаңбыр. **Қарлы жаңбырлатты.** Қар аралас жаңбыр жауды.

ҚАРЛЫҒАН зат. бот. <лат. grossularia>

1. Жемісінің қышқылытмы дәмді бар, бұта тәріздес өсімдік. 2. Осы өсімдіктің жемісі.

ҚАРЛЫҒАШ зат. 1. зоол. <лат. hirundinidae> Айыр құйрықты, қанаттары ұзын қарышкір келетін, кішкене қара ала құс. 2. ауыс. экспр. Баласы, бауыр еті, перзенті. 3. ауыс. Бір жаңалықты, істі алғашқы бастаушы.

Қарлығаш дана. Кітаптың бастаған шыққан ең алғашқы данасы. **Қарлығаш достық.** Болмашы жәрдем, жақсылық. **Қарлығаш қанатындай.** бейн. Ұшы сүйірленіп, қиыла біткен (қас туралы). **Қарлығаш қас.** Қарлығаштың қанатындай иілген, әдемі қас.

ҚАРЛЫҒАШТАЙ сын. Қарлығаш тәрізді, қарлығаш сияқты.

Қарлығаштай қамқорлық. Мәпелеп күту, бағып-қағу деген мағынада. **Қарлығаштай тізіліп.** Қатар-қатар, бірнен кейін бірі, тізбектеліп.

ҚАРЛЫҒАШША үст. Қарлығаш тәрізді, қарлығашқа ұқсап.

ҚАРЛЫҒУ Қарлық етістігінің қимыл атауы; тамақтың бітіп, дауыстың қырылдап шығуы.

ҚАРЛЫҒЫҢҚЫ сын. Ашық емес, қырылдаңқы (дауыс).

ҚАРЛЫҒЫҢҚЫРА= ет. Дауысы сәл қарлығып шығу.

ҚАРЛЫҒУ зат. жағымсыз. 1. Қарақшылық. 2. Жүргіштік, зинақорлық. 3. Бұзықтық, оңбағандық.

ҚАРЛЫҒУ¹= ет. Суық тиізгенде немесе ұзақ сойлегенде дауыстың бұзылып қырылдаңқырап шығуы.

ҚАРЛЫҒУ²= ет. Көзді еркін аша алмай қалу, көзді ашқанда ауырсыну.

ҚАРЛЫҚ: қарлық мору. геол. Қар жабынының күшейген аяздық мору арқылы таужыныстарды қиратуы.

ҚАРМА= ет. 1. Ұстау, тұту, жармасу. 2. тех. Дәл тауып ұстау, жабыстыру, жымдастыру. 3. ауыс. Үйрену, білім алу.

ҚАРМА¹ зат. этн. Қуырып, қол дүйрменге тартқан жүгері талқаны.

ҚАРМА² зат. сөйл. **Қарыма.**

ҚАРМА³ зат. жерг. Қазанға қарып пісір-ген нан.

ҚАРМАҚ зат. к.өс. Қатты металл сымнан бір жақ басын ілмек тәрізді етіп иіп, ұшы үшкірленген, балық аулауға арналған қарапайым құрал.

Қармағына [қармаққа] ілінді [гүсті]. Біреудің алдауына түсті, уысына түсті. **Қармақ белбеу.** этн. Ілмекті топсамен қапсырылатын белбеу. **Қармақ ию.** Темірден иіп қармақ жасау. **Қармаққа шаншар ет қалмады.** Әбден арыды, жүдеді. **Қармаққа шаншар [шаншым] еті жоқ [қалмаған].** Өте жүдеу, арық. **Қармақ құрды.** Біреуге тосқауыл жасады, кесе-қолденең тұрды. **Қармақ сабының тіреуіші.** Жағдада тұрып қармақпен балық аулаған кезде қармақтың сабын қолденең қалтында ұстайтын тіреуіш. **Қармақ салды.** а) Балық аулау үшін көле, өзеге құрал салды. ә) Алдап соқты, қолға түсірді. **Қармақ темір.** к.өс. Ауды жазатын құрал. **Қармақты тереңге тастады.** Алыстан қармады, іздеді, барын сала қамтыды.

ҚАРМАҚБАУ зат. к.өс. Қармаққа тағылған, қармақ ілінген бау.

ҚАРМАҚСАП зат. к.өс. Қармақбау байла-натын ұзын шыбық.

ҚАРМАҚСЫЗ сын. Қармағы жоқ, қармақ болмай.

ҚАРМАҚТА=ет. 1. Қармақ салу. 2. ауыс. Айла-шарғы жасау, алдап түсіру.

ҚАРМАҚТАЙ сын. Қармақ сияқты, қар-мақ тәрізді.

ҚАРМАҚТАС зат. Қармақбау өтетін кіш-кене төсігі бар, қармақтағы жемді суға батыруға арналған кішкентай қорғасын.

ҚАРМАҚТЫ сын. Қармағы бар, қармақ ілінген.

Қармақты біз. к.өс. Ілмек біз.

ҚАРМАҚША үст. Қармақ сияқты, қармақ тәрізді етіп.

ҚАРМАҚШЫ зат. к.өс. Қармақ салып балық аулаушы.

ҚАРМАЛ=ет. Қараңғыда ештеңе көрмей, сипаланып қалу.

ҚАРМАЛА=ет. Екі қолымен жан-жақтағы заттарды сипалау, түртінектеу.

ҚАРМАЛАҒЫШ зат. зоол. Ұлу денесін-дегі өсінді.

ҚАРМАЛАН=ет. Бір нәрсе іздеп сипалану.

ҚАРМАЛАНУ Қармалан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРМАЛАТ=ет. Ұстату, қармату.

ҚАРМАЛАТУ Қармалат етістігінің қимыл атауы.

ҚАРМАЛАУ Қармала етістігінің қимыл атауы.

ҚАРМАЛАУЫШ зат. зоол. Ішек қуы-стылардың, моллюскалардың, иық аяқтылардың қозғалу, тыныс алу, қорегін ұстау органының қызыметін атқаратын дене өсіндісі.

ҚАРМАЛАУЫШТЫЛАР зат. зоол. <лат. tentaculata> Омыртқасыздардың бір типі.

ҚАРМАЛЖЫҚ зат. зоол. Мойны шымқай қара емес, аздаған көк қылшығы бар қара түлкі.

ҚАРМАЛУ Қармал етістігінің қимыл атауы.

ҚАРМАН [ор.] зат. 1. Қалта, жанқалта.

2. ауыс. Әмиян.

ҚАРМАН=ет. 1. Сипалану, түртінектеу.

2. ауыс. Әрекеттену, амал жасау.

ҚАРМАНДЫҚ зат. к.өс. Қайықтың артқы қуысы, зат қоятын кейінгі жағы.

ҚАРМАНУ Қарман етістігінің қимыл атауы.

ҚАРМАНЫС=ет. Түйісу, ұстасу.

ҚАРМАНЫСУ Қарманыс етістігінің қимыл атауы.

ҚАРМАС=ет. 1. Айқасу, ұстасу. 2. ауыс. Қараңғыға тап болу.

ҚАРМАСУ Қармас етістігінің қимыл атауы.

ҚАРМАТ=ет. 1. Ұстату, байлату, түсіру.

2. ауыс. Бой айдырту.

ҚАРМАТТАР зат. Мұсылмандық шейіт-тердің исмаилиттер ағымының ең радикалды бағытының жақтастары.

ҚАРМАТУ Қармат етістігінің қимыл атауы.

ҚАРМАУ зат. Тұзақ, тор, айла-шарғы.

ҚАРМАУ Қарма етістігінің қимыл атауы.

1. Ұстау, тұту, жармасу. 2. тех. Жымдасты-ру, жабыстыру. 3. Әрекеттену, іздеу. 4. ауыс. Үйрену, білім алу.

ҚАРМАУЛЫ сын. Қомақты, мол.

Қармаулы қабыл жебе. этн. Мықты, өткір жебе.

ҚАРМАУЫШ зат. сөйл. **Қармалауыш.**

ҚАРМЫЖЫ зат. сөйл. **Қарымта** (жасалған жақсылыққа, қиянатқа жасалатын қайтарымы, есе).

Қармыжын қайтарды. а) Жақсылыққа жақсылық жасады. ә) Есесін, кегін қайтарды, өшін алды.

ҚАРМЫШ зат. сөйл. **Қарымта.**

Қарымшын қайтарды. сөйл. **Қарымтасын қайтарды.**

ҚАРНА=ет. жерг. 1. Сойған малдың қарнын ақтарып тастау. 2. Ішін жарып өлтіру.

ҚАРНАҚЫ зат. к.өс. жерг. Қаланың кесектердің арасына ұстастыратын болат шыбық.

ҚАРНАУ¹ зат. 1. этн. Уықтың иіліп келген жері, қары. 2. жерг. Өзеннің иілі.

ҚАРНАУ² Қарна етістігінің қимыл атауы.

ҚАРНАУЛА=ет. Мүйіз жасау, айналау.

ҚАРНАУЛАУ Қарнаула етістігінің қимыл атауы.

ҚАРПУ¹ Қарпы¹ етістігінің қимыл атауы; киізді ширату.

ҚАРПУ² Қарпы² етістігінің қимыл атауы; мольнан қамту.

ҚАРПЫ¹=ет. 1. Киізді созылап, жиырып ширату. 2. жерг. Киіздің шығып тұрған қыл-шықтарын қыйдіру. 3. ауыс. Бір нәрсені, біреуді қағу, ұру, соғу.

ҚАРПЫ²=ет. 1. Ауызды толтыра шайнау, мольнан асау. 2. ауыс. Мольнан қамту, көбірек алып қалу.

Қарпы асады [жеді]. Ауыз толтырып, қомағайлана асап жеді.

ҚАРПЫЛ=ет. Пісірілу, ширатылу.

ҚАРПЫЛУ Қарпыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАРПЫМ сын. сөйл. **Қарпымды.**

ҚАРПЫМДЫ сын. Жан-жақты кең қам-тылған; алымды, шалымды.

ҚАРПЫС=ет. Ауыздарын толтыра шай-насу, мольнан асау.

ҚАРПЫСУ Қарпыс етістігінің қимыл атауы.

ҚАРПЫТ=ет. 1. Мольнан асау, ауыз тол-тыра шайнау, ішу. 2. ауыс. Өндіре қимылдау, мольнан қамту.

ҚАРПЫТУ Қарпыт етістігінің қимыл атауы.

ҚАРС: қарс айырылды. Екі жаққа қақ бөлінді. Қарс ұрды. Аң ұрды, қайғы басты. **Қарс ұрып қайғырды.** Қайырағына батып қатты қайғырды.

ҚАРСАҚ зат. зоол. <лат. vulpes corsac> Терісі жақсы бағаланатын, түлкі тұқымдас кішкене аң.

Қарсақ дәрі. жерг. Жерден қазып алынған өсімдік тамыры. **Қарсақ жон сорпа.** этн. та-мақ. Ащы құрт, сүзбе қатылған ыстық сорпа.

Қарсақ жортпас қалың [қара адыр, қара жон]. Аң жүрмес мекен. **Қарсақ тон.** этн. Қарсақтың терісін беттестіріп тіккен тон.

ҚАРСАҚТЫ сын. Қарсағы мол, қарсағы көп.

ҚАРСАҚША үст. Қарсақ тәрізді, қарсаққа ұқсап.

ҚАРСАН¹ зат. Қарсы жақ беткей.

ҚАРСАН² үст. Белгілі бір уақиғаның алдын-дағы мезгіл, кезең.

ҚАРСАҢ: көрі қарсаң. Көпті көрген, тәжіри-белі, кәнігі, айлакер.

ҚАРСАҢЫНДА үст. Белгілі бір уақиғаның алдында.

ҚАРС-ҚАРС: қарс-қарс айырды. Қар-сыл-датып қақ бөлді.

ҚАРСЫ үст. 1. Қарама-қарсы жақ. 2. Жүз-бе-жүз, бетпе-бет, тура. 3. Белгілі бір іс-әрекетке наразылық білдіру, қарсылық ету; қайшы келу.

4. Барыс жалаулы сөздермен тіркесіп келіп, іс-әрекеттің, қимылдың бір нәрсеге қарай бағыт-талғанын білдіреді. 5. Барыс жалаулы сөздермен тіркесіп келіп, «қарай», «қарсаң» сөздерінің мағынасын береді.

Қарсы айдап салды. Біреумен біреуді егестірді, қастастырды. **Қарсы алды.** а) Тура алды, маңдай алды. ә) Біреуді тосып алды, күтін алды. б) Қабыл алды, құптады, мақұлдады. в) Құрмет көрсетті, бар мәзірін жасап күтті. **Қарсы алдынан ату.** ә с к. Бетпе-бет атыс; зәңбірекпен немесе атыс қаруынан қарсы бағыттағы нысанаға тура ату. **Қарсы алдында.** Дәл алдында; есік көзінде. **Қарсы амал.** спорт. Қарсыласы жасаған әдіске жауап қайтаратын амал. **Қарсы әрекеттің күш.** ә с к. Қарсыластың әскери күшіне, командалық постыларына және басқа да әскери нысаналарына қарсы бағыт-талған әскери стратегия, шабуыл немесе қару.

Қарсы беттегі сызық. Спорт алаңындағы, қарама-қарсы жақтағы сызық бөлігі. **Қарсы бұтақ.** этн. Жат ру, бір атадан тарамалан ұрпақ. **Қарсы дайындық.** ә с к. Қарсыластың ша-буылға дайындалған басты қиштерін қорғанушы жақ ракета әскерлерінің, артиллериясының, авиациясының жатпай атуы, жаппай соққысы.

Қарсы дау. Қарсы айтылатын дау, талас. **Қар-сы дәлел.** Қарсы жаққа айтылатын айғақты сөз.

Қарсы доға. спорт. Әр бағыттағы доғамен жүрудің екі қосылымы. **Қарсы жауап.** спорт. Қарсыласының шабуылынан қорғананнан кейін оған қарсы шабуылмен жауап қайтару. **Қарсы жүрді.** а) Жүрген бағытқа қарсы қозғалды. ә) Қарсы алдынан шықты, қарсы алды. **Қарсы кедергі.** Тау беткейінде анық байқалмайтын тік қабыра. **Қарсы келді.** а) Қарсыласты, таласты. ә) Талас тудырды, қарсыласты.

Қарсы қойды. Егестірді, қастастырды, өште-стірді, жауластырды. **Қарсы құда.** этн. Екі жағы қарама-қарсы қыз берісіп, қыз алысқан құдалар. **Қарсы құтырғушылар.** сөйл. Қарсы қоюшылар. **Қарсы партия.** спорт. Ұтқан партияларының саны бірдей болған жағдайда қарсыластардың арасында өтетін шешуші кездесу. **Қарсы соққы.** а) ә с к. Әскерлердің қорғаныс ұрыстарының барысында қорғаныс шебіне баса-көктеп енген немесе шетті бұзып өткен қарсылас тобына тұтқыылдан беретін соққысы. ә) спорт. Қарсыласы шабуыл жасаған сәтте не оның шабуылынан кейін іле-шала жасалатын жауап соққы. **Қарсы соққы беру.** спорт. Қарсылас шабуылының алдын алатын соққы. **Қарсы тұрды.** Қарсылық көрсетті, бой бермеді, беттесті. **Қарсы шабуыл.** а) ә с к. Қорғаныстағы әскерлердің шетті бұза киліккен қарсыласты талқандау және бұрынғы тактика-лық жағдайын қалпына келтіру мақсатын көздеп, қарсылас әскерлеріне қарсы жүргізген шабуылы. ә) спорт. Қарсыластың шабуылына сол бойда кідірмей жауап қайтару. **Қарсы шабуылдаушы боксшы.** спорт. Қарсыласының қателіктерін шебер пайдаланып, оның шабуылдарын алдап өтіп, қарсы, жауап соққылар жасайтын өте шапшаң, әдісқой спортшы. **Қарсы шабуыл жасау.** спорт. Қарсыластың шабуылына тойтарыс бергеннен кейін тез жасалатын, қарсы жақ күтпеген жағдайда қорғаныстан қарымта шабуылға қошу. **Қарсы шығысты.** Кездесті, бет-пе-бет келді. **Қарсы шықты.** а) Алдынан шығып күтін алды. ә) Қайшы келді, қолдамады. б) Қарсы тұрды, қарсыласты.

ҚАРСЫЗ сын. Қары жоқ, қар жаумаған.

ҚАРСЫЛА¹=ет. Қарсы алу, құту, тосу.

ҚАРСЫЛА²= ет. *Отқа қақтау, ұстау.*
ҚАРСЫЛАН= ет. *Отқа қақтану, қыздырыну, жылыну.*

ҚАРСЫЛАНУ Қарсылан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРСЫЛАС зат. 1. Бір-біріне қарсы адам, қарсы жақ. 2. Жау, дұшпан.

Қарсыласты басу. әск. Қарсыласты шығынға ұшырату және соғысу қабілетінен уақытша айыру. **Қарсыласты жабу.** спорт. Ойыншы әрекетіндегі тәсілдің өзіне тән жеке әдісі. **Қарсыласына асылып қалу.** спорт. Қатты шаршаған не дайындығы нашар спортшының жеке-жеке кезінде қарсыласының жақын арақашықтықтағы белсенді шабуылына төтеп бере алмай, соққы жұқсамай денесінің барлық салмағымен қарсыласына сүйенуі.

ҚАРСЫЛАС= ет. Қарсы әрекет істеу, қарсы тұру; алысу, жұлдысу.

ҚАРСЫЛАСУ Қарсылас етістігінің қимыл атауы.

ҚАРСЫЛАСУШЫ зат. Қарсы болушы, қарсы тұрушы, наразылық білдіруші.

ҚАРСЫЛАУ¹ сын. Аздап қарсы, керезар.

ҚАРСЫЛАУ² Қарсыла етістігінің қимыл атауы; қарсы алу.

ҚАРСЫЛЫҚ зат. Қарсыласушылық, қарсы тұрушылық.

Қарсылық қылды [етті, көрсетті]. Қарсы шықты, айтқанға көнбеді, таймаласты. **Қарсылық қылық.** Қарсыласу әрекеті. **Қарсылық танытушы.** Қарсылық көрсетуші, қарсы күресуші.

ҚАРСЫЛЫҚСЫЗ үст. Ешқандай қарсылық көрсетпей, қарсыласпай.

ҚАРСЫЛЫҚТЫ: қарсылықты салалас сөйлем. лингв. Мағыналары бір-біріне қарсылас болып құрмаласқан салалас құрмалас (сөйлем).

ҚАРСЫМА-ҚАРСЫ үст. сөйл. **Қарама-қарсы.**

ҚАРТ зат. Жасы ұлғайған, қартайған адам. **Қарт бұра.** Кәрі аталық түіе. **Қарт бурадай.** Тәжірибелі, қаһарлы бурадай. **Қарт бурадай шабынды [алысты].** Аласырды, бірсанды, құтырынды. **Қарт бураша.** Көңгі, көпті көрген, әбден төселген, жараулы. **Қарт наурыз.** көне. этн. Қазақтардың көне шығыс Камбар жұлдызының тоғысы бойынша жыл қайыруына сәйкес кейде ақпанның аяғына, ортасына, кейде наурыздың басына тұра келетін айдың жаңасында тойланатын жаңа жылдың кейініректе қалыптасқан атауы.

ҚАРТА¹ зат. 1. анат. Жылқының тоқ ішегінің көк ет (диафрагма) пен құрсақ арасына доғаланып орналасқан екі қатардың астыңғы қатпарланған жуан бөлігі, қатпар-қатпар майлы ішегі. 2. этн. тамақ. Жылқының қартасынан жасалған тағам.

ҚАРТА² зат. сөйл. **Карта.**

ҚАРТАЙ= ет. 1. Жасы келу, ұлғаю. 2. Кәрілік меңдеу.

ҚАРТАЙТ= ет. 1. Ұлғайту, жас қосу, көртейту, моқсқалдандыру. 2. Кәрілікке жеңдіру.

ҚАРТАЙТУ Қартайт етістігінің қимыл атауы.

ҚАРТАЙЫҢҚЫРА= ет. Жасы ұлғая түсу, еделдену.

ҚАРТАЙЫҢҚЫРАУ Қартайыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАРТАКЕШ сын. сөйл. Карташыл, карта ойнауға құмар.

ҚАРТАЛАН= ет. 1. Карта пайда болу; семіру, толу. 2. ауыс. Карта тәрізденіп қатпарлану, бүж-бүж болу.

ҚАРТАЛАНУ Қарталан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРТАЛЫ сын. 1. Қартасы бар; семіз, майлы. 2. Кебеже қарын, кең құрсақ.

ҚАРТАМЫС сын. 1. Моқсқал тартқан, кәрі. 2. Тәжірибелі, көпті көрген.

Қартамьс тартты. Моқсқалданды, қартайды. **ҚАРТАМЫСТАУ** сын. Моқсқалдау, еделену.

ҚАРТАМЫСТЫҚ зат. Езде тартушылық, қартаңдық.

ҚАРТАМЫШ сын. сөйл. **Қартамьс.**
ҚАРТАМЫШТАУ сын. сөйл. **Қартамьстау.**

ҚАРТАҢ сын. Жасы ұлғайып, моқсқал тартқан (адам).

Қартаң тартты. Жасы ұлғайды, қартая бастады, моқсқалданды.

ҚАРТАҢДАУ сын. Жасы келіп қалған, қартая бастаған.

ҚАРТАҢДЫҚ зат. Қартаң тартқандық, моқсқалдық.

ҚАРТАҢҚҰЛАҚ зат. өс. **Іле қызғалдағы** (түбін қазып жеуге болатын пиязшықты өсімдік).

ҚАРТАШЫ зат. 1. Карта ойнаушы. 2. Қартақұмар, карта ойынының шебері.

ҚАРТАШЫЛ сын. Карта ойнауға құмар.

ҚАРТАШЫЛДЫҚ зат. Карта ойынына сальңшылық.

ҚАРТАЮ Қартай етістігінің қимыл атауы.

ҚАРТСЫН= ет. Қарт деп санау, қомсыну.

ҚАРТСЫНУ Қартсын етістігінің қимыл атауы.

ҚАРТТАУ сын. Аздап қартаң тартқан, еделену.

ҚАРТТЫҚ зат. Жасы жетіп қартайғандық, егде тартқандық.

ҚАРТША үст. Қарт адам сияқты, қартқа ұқсас.

ҚАРУ¹ зат. 1. әск. Ұрыста қолданылатын шабуыл және қорғаныс құралдары. 2. Бір нәрседен қорғану үшін пайдаланылатын тас, таяқ, пышақ т. б. заттар. 3. Белгілі бір еңбек өнімін өндіретін құрал, сайман, аспап. 4. ауыс. Құш, жігер, қажыр, қайрат.

Қару белдеуі. әск. Қару ұңғысының каналынан оқтың шығу нүктесі арқылы өтетін көлденең жазықтық. **Қаруға әрекет жасау.** спорт. Өзе жақтың қорғанысын ашып, оны шаңшу не соққы беру мақсатында жасалатын, көбінесе шабуыл қимылдарынан тұратын әдістер. **Қару даярлау.** әск. Соғысуға, қорғануға қажет қару әзірлеу, қарулану. **Қаруды біріздендіру.** әск. Қару-жарақ, ұрыс техникасы мен оқ-дәрілерді бірыңғай үлгіге келтіру. **Қаруды қайта оқтау.** әск. Қаруды кезекті атысқа дайындау процесі. **Қаруды кастерлеу.** миф. көне. Орта асырларда жауынгерлердің қаруды қасиетті санап, оған сиынғу, әр қаруға жеке ат қойып, оны қадірсіз іске жұқсамай қадірлеу [қаруда батырдың жаны болады деген сеніммен байланысты батырлық этикасының үлгісі]. **Қарудың ату жылдамдығы.** әск. Уақыт бірлігіндегі (әдетте 1 минут) нақты қарудан атылуы мүмкін атыстың саны; қарудың қуаттылығын және атыстың нақтылығын анықтайтын негізгі тактика-техникалық сипатының бірі. **Қарудың оқталатын бөлігі.** әск. Артилле-риялық қару-жарақ ұңғысының артқы бөлігі. **Қаруды ұстау.** спорт. Нысана көздеу негізінде пистолет пен револьвердің құндағынан ұстау әдістері. **Қару қолдану.** әск. Түйсті жарлықтармен, ережелермен, нұсқаулармен санкцияланған, сондай-ақ командирлердің әмірімен әскери қызметкерлердің, әскери болымшелер мен бөлімдердің қару мен ұрыстық техниканы ұрыста қолдануы. **Қару қылды.** Қарсы тұрып күш көрсетті. **Қару малы өзінде.** Қайырған, қаруына қайтарған малы өз қолында деген мағынада. **Қарумен ойнау.** спорт. Сайыс кезінде тұрағы қалты мен қимыл бірлігін өзгертіп, пәрменді шабуыл жасау сәтін не сирек болса да қарсыласының шабуылынан тойтару үшін қарумен жасалатын қимылдар. **Қаруы қайтапаған.** Күші кемімеген, қайратты. **Қаруы қайтты.** Жауабы қайтты, есесі берілді. **Қаруы қайтты.** Есесі оралды. **Қаруы қолынан түспеді.** Үнемі жауагершілік заман кешті, ұрыста болды. **Қаруын қандады.** этн. Жауын өлтірді, қаруын жауына жұқсады.

ҚАРУ² Қары етістігінің қимыл атауы.

ҚАРУ зат. сын. **Қарымта.**

Қаруын қайтарды. сөйл. **Қарымтасын қайтарды.**

ҚАРУ-ЖАРАҚ зат. 1. әск. Ұрысқа қарсы қолданылатын соғыс құралдары. 2. Құрал-сайман.

ҚАРУ-ЖАРАҚСЫЗ сын. әск. Қару-жарағы жоқ.

ҚАРУ-ЖАРАҚТАН= ет. әск. Қару-жараққа ие болу, қарулану.

ҚАРУ-ЖАРАҚТАНУ Қару-жарақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРУЛАН= ет. 1. әск. Қолына қару алу, қаруға ие болу, соғыс құралымен жабдықтану, қару асыну. 2. ауыс. Бір нәрседен күш алу, жігерлену, рухтану.

ҚАРУЛАНДЫР= ет. 1. әск. Қарумен қамтамасыз ету, қару беру. 2. ауыс. Жігерлендіру, рухтандыру.

ҚАРУЛАНДЫРУ Қаруландыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАРУЛАНУ Қарулан етістігінің қимыл атауы.

Қарулану жарысы. саяси. Жапатармағай жанталасып, қару және әскери техника қорын молайту, ықтимал қарсыластан озу мақсатында олардың сапасын жетілдіру арқылы мемлекеттің әскери-техникалық күш-қуатын арттыру процесі.

ҚАРУЛАС сын. Қару ұстап бірге соғысқан. **ҚАРУЛАС**= ет. сөйл. Қарумен қарсы шығу, соғысу.

ҚАРУЛАСТЫР = ет. Қарсыластыру, алысуға шамасын келтірмеу.

ҚАРУЛАСТЫРУ Қаруластыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАРУЛАСУ Қарулас етістігінің қимыл атауы.

ҚАРУЛЫ¹ зат. этн. Сыйға сый, достыққа достық көрсететін қазақ халқының меймандостық салты, дәстүрлі жоралғысы, қарымдық.

ҚАРУЛЫ² сын. 1. әск. Қару асыған, қаруы бар. 2. ауыс. Қайратты, мықты, күшті.

Қарулы арандату. <лат. provocatio> әск. Басқыншы елдің шектеулі күрөсетін жағдайды шиеленістіруге тырысуы, қарулы қақтығыс немесе соғысты бастау, басқа мемлекеттің ішкі істеріне араласуды ақтау мақсатында алдын ала жоспарланған және ұйымдастырылған іс-қимылдар. **Қарулы білек.** Күшті, қайратты адам. **Қарулы жанжал.** әск. а) Әскери жанжал. ә) Әлеуметтік-саяси, ұлттық, діни, аймақтық және басқа негіздерде әскери күшті қолданумен бір мемлекет ішіндегі саяси күштердің әлеуметтік топтар, ұлттар арасындағы қайшылықтарды шешу тәрі; қақтығыс, қарсы күрес. **Қарулы көтеріліс.** Үстемдік жасаушылар мен мемлекеттік басқару жүйесіне қарсы наразылық білдірудің жоғары шегі. **Қарулы күрес.** әск. Соғыстағы күрестің негізгі түрі, белгілі бір саяси, экономикалық, әскери және басқа мақсаттарға қол жеткізу үшін қарулы күштерді ұйымдасқан түрде қолдану. **Қарулы күрестің құрлықаралық құралдары.** әск. Басқа құрлықта орналасқан қарсыластардың маңызды объектілеріне күшті ракеталық - ядролық соққы беру арнаған құралдардың жиынтығы. **Қарулы Күштер.** әск. Мемлекеттің қорғаныс қызметін атқаратын әскер. **Қарулы Күштер құрылысы.** әск. Мемлекеттің Қарулы Күштерін құру, дайындау және нығайту жөніндегі өзара байланысты шаралар жүйесі. **Қарулы Күштер түрі.** әск. Мемлекеттің Қарулы Күшінің құрылықта, теңізде, әуе кеңістігінде әскери қимылдар жүргізуге арналған бөлігі. **Қарулы Күштер тылы.** әск. Әскерді тылмен және техникамен қамтамасыз етуге арналған күштер мен құралдар жүйесі. **Қарулы қақтығыс.** әск. Қаруланған топтар арасында болатын кішігірім соғыс; қару қолданылатын ұрыс қимылдары. **Қарулы қол.** а) Күшті, қайратты қол. ә) Қарулы топ, жасақ, әскер. б) Ер-азамат, күш-қуат иесі. **Қарулы тырнақ.** Қыран құс тұралы.

ҚАРУЛЫҚ зат. этн. **Қарулы**.
ҚАРУЛЫЛЫҚ зат. Мықтылық, қайраттылық, күштілік.

ҚАРУЛЫРАҚ сын. Мықтырақ, күштірек, әдірек.

ҚАРУ-САЙМАН зат. 1. Қару-жарақ. 2. Құрал-жабдық.

ҚАРУСЫЗ сын. 1. Қаруы жоқ, қаруланбаған. 2. ауыс. Әлсіз, қайраты шамалы.

ҚАРУСЫЗДАН= ет. Қарулы күштерді қысқарту, шек қою.

ҚАРУСЫЗДАНДЫР= ет. 1. Қолындағы қаруын тартып алу, залалсыздандыру. 2. әск. Мемлекеттің немесе оның белгілі бір аумағының қару-жарағын толық немесе белгілі мөлшерде шектеу. 3. спорт. Қарсыласын қаруын түсіріп алуға мәжбүрлейтін сайыскердің қимылы.

ҚАРУСЫЗДАНДЫРУ < франц. demi-litaiser > Қарусыздандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАРУСЫЗДАНДЫРЫЛ= ет. 1. Қаруын айыру; қаруынан айырылу. 2. саяси. Бір мемлекеттің немесе адамның екінші тараптан талап етуі, бойынша қаруын тастауы, шектеуі.

ҚАРУСЫЗДАНДЫРЫЛУ Қарусыздандырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАРУСЫЗДАНУ Қарусыздан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРШ: қарш етті. Қарш еткен дыбыс шықты.

ҚАРША¹ зат. зоол. Судың тереңінде тіршілік ететін балық түрі, шабақ балық.

ҚАРША² үст. Қар сияқты, қар секілді.

Қарша борады. Үсті-үстіне оқ жауды.

Қарша боратты. Үсті-үстіне төпеледі, бастырмалатты, оқ жаудырды. **Қарша жаудырды.**

а) Үсті-үстіне төпелетті, оқтың астына алды. ә) Үйіп-төкті.

ҚАРША³ сын. көне. Кішкентай, аласа, жас.

ҚАРШАБАЙ зат. этн. Көкпар тартқанда, жаугершілікте мінетін түрік ері.

ҚАРШАДАЙ сын. Кішкентай, жас; буыны қатпаған.

Қаршадай басынан. Тым жастайынан, кішкентайынан. **Қаршадай кез.** Балалық шақ, бозбала кез.

ҚАРШАҚЫЗ зат. миф. Жаңа жылда Аяз атаның қасына ілесіп жүретін қыз.

ҚАРШ-ҚАРШ елік. Қарш-қарш еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

ҚАРШ-ҚҰРШ елік. Қаршылдаған дыбысты бейнелейтін сөз.

ҚАРШЫ¹ зат. этн. Киізден өрнектен жасаған кебезе.

ҚАРШЫ² зат. Қартазалаушы, қарқуеуші.

ҚАРШЫҒА зат. зоол. <лат. accipiter gentilis> 1. Имек тұмсығы мен тұяқтары қара, саусақтары салалы, денесі шағын келген жыртқыш құс. 2. ауыс. Теңдессіз, тамаша.

Қаршыға жұмыстыру. жерг. Айыстыру, егестіру, айдап салу, біріне-бірі шағыстыру. **Қаршыға көзді.** Өткір жанарлы, өжет. **Қаршығаны қайырды.** Қаршығаны баптады, күйіне келтірді. **Қаршыға салды.** Құс ұстауы қаршығаны пайдаланды. **Қаршыға төс.** Төсі шығыңқы, томпақ. **Қаршыға түмсық.** Мұрнының қиы ішке қарай иіліңкі.

ҚАРШЫҒАДАЙ сын. Қаршыға сияқты, қаршыға тәрізді.

Қаршығадай алғыр кескінді. Өжет, сұлу жүзді, жанары отты. **Қаршығадай лып етті.** Жылдам, шатшап, тез қимылдады. **Қаршығадай шағын [ғана] бой.** Орташа бойлы, ұзын емес.

ҚАРШЫҒАША үст. Қаршыға секілді, қаршығаға ұқсап.

ҚАРШЫҒАШЫ зат. саят. Қаршығамен аң-құс аулайтын саятшы.

ҚАРШЫҚ [тат.] зат. Кемпір, жасамыс әйел.

ҚАРШЫЛ зат. Қарш-қарш еткен дыбыс.

ҚАРШЫЛДА= ет. Қарш-қарш еткен дыбыс шығату.

ҚАРШЫЛДАТ= ет. Екі қатты затты бір-біріне соғу, қаршылдаған дыбыс шығарту; қарш-қарш еткізу.

ҚАРШЫЛДАТУ Қаршылда етістігінің қимыл атауы.

ҚАРШЫЛДАУ Қаршылда етістігінің қимыл атауы.

ҚАРШЫН зат. этн. Ақ киізден немесе бір түсті матадан ішіне мақта салып сырылған, өрнектелген, көрпе-жастық салуға арналған жүкқан.

ҚАРЫ¹ зат. 1. аналт. <лат. brachium> Колдың шынғақ қосындысынан шыққа дейінгі бөлігі. 2. этн. халықтықөлшем. Иық пен білек аралығы.

Қары жыртылды. Қолы талды, бұлшықеті сөгілді. **Қары қарысты [қарысып қалды].**

а) Қары, қолы шаршады, әлсіреді. ә) Бір нәрсені қатты қысып ұстағандықтан, қолдың ашылмай тырысып қалуы, әлсіреуі. **Қарына сойыл [сүңгі] ілді [алды].** Қолына қару алды. **Қары сынсын.** қарғыс. Жолы болмасын, қиындыққа душар болсын деген мағынада. **Қары талды.** Қолынан күш кетті, шаршады.

ҚАРЫ² зат. Қарақшы, кісі тонаушы, жол торшы.

ҚАРЫ³ зат. жерг. 1. этн. Уықтың астыңғы беті, иілген жері. 2. Үйдің төбесіне салатын жуан ағаш; белағаш.

ҚАРЫ⁴ зат. көне. Туысқан, ру, тек.

ҚАРЫ⁵ сын. жерг. Еде, көрі.

Қары әңгіме. сөйл. Ескі сөз, әңгіме; бұрынғыдан қалған сөз. **Қары жілік.** сөйл. **Кәрі жілік.**

Қары қабырға. жерг. Қаршығадан жоғарғы қабырғалар. **Қары үй.** этн. Қара шаңырақ, баланың ең кішісінің, кенжесінің үйі; ең кіші баланың ата-анасы отырған үйі.

ҚАРЫ⁶= ет. 1. Қыздырылған темірмен күйдіру. 2. ауыс. Қатты аяздың кенет цруы; тоңдыру.

ҚАРЫ⁷= ет. көне. Қартаю, моқсал тарту.

ҚАРЫҒУ Қарық етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЫЗ¹ зат. 1. Біреуге берілген немесе біреуден алған несие, борыш. 2. экон. Екі тараптың – қарыз беруші мен қарыз алушының арасында жасалатын келісімшарт түрлерінің бірі. 3. ауыс. Азаматтық борыш, адамгершілік парыз.

Қарыз алысу. экон. Қарыз қаражатын тарту қажеттігі туралы шешім қабылдау, қарызды тарту, пайдалану, өтеу және оған қызмет көрсету тәртібі мен шарттарын белгілеу рәсімдерін қамтитын процесс. **Қарызға багты.** Көп қарыз алды, борышты болды, несиең көп алды. **Қарызға қызмет көрсету.** экон. Үкілетті органның немесе банктің қарызгер шоттарындағы қарыз қаражатының пайдалануын есепке алу және қарызгердің негізгі борышты, сыйақыны (мүддені), комиссиялық ақыны және басқа төлемақыларды қарыз шарттарына сәйкес өтеу үшін төлеу жөніндегі қызметі. **Қарызды қайтару мерзімі.** экон. Қарызгердің немесе алынған соманы өсімімен қоса өтеу қажеттігі белгіленген уақыт. **Қарызды ұластыру.** экон. Қысқа мерзімді мемлекеттік заемдарды ұзақ мерзімді немесе мерзімсіз заемдарға айналдыру жөніндегі операция. **Қарыз капиталы.** экон. Облигациялар т.б. бағалы қағаздар шығарудан түскен қаражат есебінен, сондай-ақ, қысқа мерзімді және ұзақ мерзімді банк несие есебінен құралатын капитал. **Қарыз конверсия.** экон. Бұрынғырақ шығарылған қарызды оның мерзімі мен қарыз пайызының мөлшерінің өзгеру мақсатымен байланысты жаңа қарызбен алмастыру. **Қарыз қабырғасына багты.** Уайымдады, мазасызданды. **Қарыз қаражаты.** экон. Кәсіпорынның банктің қысқа мерзімді несиесі тәртібімен алған айналым қаражатының бөлігі. **Қарыз қылды.** Міндет қылды, міндетсінді. **Қарыз міндеттемесі.** экон. Қарыз беруші мен қарызгер арасындағы қарыз шарттары белгіленген құжат. **Қарыз сұрады [алды].** Біреуден уақыт-

ша пайдалану үшін ақша немесе басқа зат алды. **Қарызы бар.** Өтелмеген парызы бар, борышы орындалмаған. **Қарызы кетті.** Ақысы кетті, қарызы қайт-пай қалды. **Қарызы қайтты.** а) Біреуге берген ақшасы қайта қолына тиді, берген несие-елері қайтарылды. ә) Жасаған жақсылығының өтемін көрді, жақсылығы алдынан шықты. **Қарызы қалды.** Мойнында өтелмеген борышы қалды. **Қарызын ақтады.** Борышын өтеді, сенімін ақтады. **Қарызын атқарды.** Борышын орындады, парызын өтеді. **Қарызынан құтылды.** а) этн. Өлген адамға бағыштап ас беріп, Құран оқытты. ә) Адамдық, азаматтық қарызын, борышын өтеді. **Қарызын қайтарды.** а) Біреуден алған несие-есіні өте берді, борышын өтеді. ә) Біреудің жасаған жақсылығын өтеді, жақсылық жасады. **Қарызын өтеді.** Міндетін атқарды, борышын қайтарды. **Қарызыңды кеш.** діни. Өлер адаммен ақтық арыздасуда айтылатын тілек.

ҚАРЫЗГЕР зат. экон. Мемлекеттік немесе жеке коммерциялық банктерден несие алған адам немесе заңды тұлға; несие алушы.

ҚАРЫЗДАН= ет. Қарыз алу, борышты болу.

ҚАРЫЗДАНДЫР= ет. Біреуді несиеге ақша алуға мәжбүр ету, қарызға батыру.

ҚАРЫЗДАНДЫРУ Қарыздандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЫЗДАНУ Қарыздан етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЫЗДАНЫП-ҚАУҒАЛАНЫП үст. Қарыз алып, өйтіп-бүйтіп, жиыстырып.

ҚАРЫЗДАР сын. Қарыз, борышты.

Қарыздар болып қалды. Біреудің жақсылығына жауап қайыра алмады, міндетін өтемеді.

ҚАРЫЗДЫКЕР сын. сөйл. **Қарыздар.**

ҚАРЫЗ-ҚҰРЫЗ зат. сөйл. Ұсақ-түйек қарыз.

ҚАРЫЗСЫЗ сын. Қарызы жоқ, қарыз алмай.

ҚАРЫҚ¹ зат. 1. кәс. Бау-бақша, егін арасындағы арықтан тартылған қысқа арық, жүйек. 2. кәс. Жиналған шопке мал тұспеу үшін және өртенбеу үшін айналасынан қазылған ор. 3. ирриг. Трапеция пішінде қазылған, жерасты суы деңгейін төмендету және жер беті суларын тосып алу үшін, сондай-ақ басқа жаққа бұрып өкетеуге арналған құрылыс. 4. кен. Қимасы шағын трапеция тәрізесі (пішіні тікбұрышты болып келетіндері сирек кездеседі) ашық кен қазбасы.

ҚАРЫҚ² зат. Ектің, алқын, желік.

Қарығы басылды. Желігі басылды; алқынның тыйылып, жайланды.

ҚАРЫҚ³: қарық болды. Бір нәрсеге жарыды, молшылыққа кенелді, жетісті.

Қарық етті. Молшылыққа белшесінен батырды, кенелтті, жарылқады. **Қарық қылды.** Молшылыққа белшесінен батырды, жарылқады, кенелтті. **Қарық қылмады.** Еш нәтиже шығара алмады, жетістірмеді.

ҚАРЫҚ⁴= ет. Құшты сәуленің, аптақ қарлы даланың, шаңғын, желдің әсерінен көзді аша алмай қалу, көзі жасаруау.

ҚАРЫҚСЫЗ сын. Қарығы жоқ, қарық қолданбай.

Қарықсыз көріз. тех. Жерді тіліп, жер астына пластмасса құбыр төсейтін арнайы мәшине.

ҚАРЫҚТА= ет. Егін арасына кішкене арық қазу.

ҚАРЫҚТАУ Қарықта етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЫҚТЫҚ¹ зат. м. е. Қаны көтеріліп, басы жиі ауыратын адамдардың басынан қан алу үшін қолданылатын құрал.

Қарықтық алу. м. е. Арал қанды сорғызып алу.

ҚАРЫҚТЫҚ²: қарықтық үн. жерг. Қамыр астына себетін майда, ұнтақ.

ҚАРЫҚТЫР = ет. Құи сәулесінің, оттың немесе ақ түсті заттың күнге шағылысып көз қаратауы.

ҚАРЫҚТЫРУ Қарықтыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЫҚЫЗ зат. к.өс. Түсі қара көк, қабығы қалың, сырты қатпарлы, қысқа сақпайтын тәтті қауын.

ҚАРЫЛ = ет. 1. Көзі қарығу, қарай алмау. 2. Қуло, ортену, шығарылу. 3. Суықтан үсіп-тону.

ҚАРЫЛУ Қарыл етістігінің қимыл атауы. **ҚАРЫЛЫҚ** зат. сөйл. Қарттық, мосқал тартушылық.

ҚАРЫМ¹ зат. сөйл. **Қарымта.**

ҚАРЫМ² зат. 1. Құш, қуат, әл. 2. ауыс. Ауқым, ая, өріс; құлаш.

Қарымға келмеді. Шамасы жетпеді. Қарымын қайтарды. Улесің, есерің берді.

ҚАРЫМ³ зат. есегі. 1. Ру, тек, тұқым.

2. Басқа рудан келген адам, қонақ.

ҚАРЫМА¹ зат. к.өс. тамақ. Нан қосып пісірілген балық; қарма.

ҚАРЫМА² зат. көне. Табаға, қазанаға, тасқа жауып пісірілген нан.

ҚАРЫМДА = ет. Кеңінен алу, құлаштау.

ҚАРЫМДАЙ сын. Кең құлашты; күш-қуаты мол.

ҚАРЫМДАУ Қарымда етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЫМДЫ сын. 1. Қарулы, күшті. 2. ауыс. Құлашы кең, ауқымды.

ҚАРЫМДЫҚ зат. сөйл. **Қарулық.**

ҚАРЫМДЫЛАУ сын. Қарулылау, әлділеу, күштілеу.

ҚАРЫМДЫЛЫҚ зат. 1. Күштілік, қарулылық, әлділік. 2. ауыс. Құлашы кеңдік, ауқымдылық.

ҚАРЫМЖЫ¹ зат. сөйл. **Қарымта.**

ҚАРЫМЖЫ² зат. экон. Тауар құнының келісімшарт жасасқанға дейін сатып алушының сатушыға алдын ала төлейтін бөлігі.

ҚАРЫМ-ҚАРЫМ сын. жерг. Үйілім-үйілім, бел-бел.

ҚАРЫМ-ҚАТЫНАС зат. 1. Байланыс, барыс-келіс. 2. коғ. Адамдар арасында бірлескен іс-әрекет қажеттілігін туғызатын, байланыс орнататын күрделі процесс.

Қарым-қатынас ережелері. этика. Қарым-қатынас жасау нормалары. Қарым-қатынас мәдениеті. этика. Адамдар арасында жақсы қарым-қатынас орнатуға қажетті ережелер жиынтығы және оны меңгеру; этикет.

ҚАРЫМ-ҚАТЫНАССЫЗ сын. Қарым-қатынасы, байланысы жоқ.

ҚАРЫМ-ҚАТЫНАСТЫҚ сын. Қарым-қатынасқа қажетті.

Қарым-қатынастық желі. инф. <ағыл. communication network> Өзара байланысқан қарым-қатынастық модульдер – байланыс тораптары мен абонент бөлімдерінің жиынтығынан құралатын мәліметтерді тарату желісі; байланыс жасау үшін пайдаланатын желі. Қарым-қатынастық кедергі. инф. <ағыл. communication barrier> Автоматтандырылған жүйені өзірлеу мен өндіріске ендіру кезінде жүзіе сараптаушылары мен кәсіпорынды басқару қызметкерінің арасында өзара әрекеттесу процесінде туындайтын кедергі.

ҚАРЫМ-ҚАТЫС зат. сөйл. **Қарым-қатынас.**

ҚАРЫМСА зат. сөйл. Қарымта, есе, жауап әрекет.

ҚАРЫМТА зат. 1. Еткен еңбек, жасаған жақсылық, қылған қиянаты үшін қайтарылатын есе; қарым, қармыжы. 2. тар. Қазақтың дәстүрлі құқықтық қағидаларында ерте заманда қалыптасқан ұғым.

Қарымта қайтарысты. Бірігіп есесін жібермеді, кезін бірге қайтарды. Қарымта матч спорт. Екі спортышының немесе командалардың арасында екінші рет өтетін сайыс, жауап қайы-

ру ойыны. Қарымтасын қайырды [қайтарды]. Есесін қайырды, көмегін өтеді.

ҚАРЫМТАШЫЛ сын. Бір нәрсенің қарымтасын қайтарышы.

ҚАРЫН зат. <лат. gaster> 1. анат. Адамның, жан-жануарлардағы ас қорыту жолының өңеш пен аш ішек арасында орналасқан кеңейген бөлігі. 2. ауыс. Құлқың, жеке бастың қамы.

Қарны ашты. а) Тамақ ішкісі келді, жүрегі сазды. ә) Көңілі толмады, разы болмады. Қарны жерге тиді. Іші тым үлкейіп кетті (мал туралы).

Қарны жер сызды. а) Буаз малдың төлдейтін кезі жақындады деген мағынада. ә) Тойынды. Қарны қабақтай. Қарны үлкен, шермген. Қарны қабықты. Ашықты, өзегі талды. Қарны қампайды. а) Бүйірі шықты, тойынды. ә) Іші кетті. Қарны қаминған, бұты тыртыған. Тым арық, жүдеу.

Қарны қампиды. а) Іші кетті. ә) Бүйірі шықты, тойынды. б) Ісіп-кетті, мақтанды. Қарнына жүк болмады. Жұмырына жүк болмады, тоймады. Қарнынан қақталды. стиль. Отқа ұсталды.

Қарнының жыртығын жамады. Аз да болса, жүрегін жалады, шала-пұша қоректенді. Қарныңа қара пышақ кіргірі [қадалғыр]. қарғыс. Көбіне артық тамақ ішіп қойғанда я бала «қарным ашты» деп қыңқырлап мазалай бергенде айтылады. Қарны сыздады [шенбірек атты]. Тамақты шамадан тыс көп ішті. Қарны тойды. Молшылыққа кенелді. Қарны тоқ [болды]. Турмысы жақсы, дастарқаны берекелі. Қарны тоқ, көйлегі көк. Аман-есен, баршылықта тыныш өмір сүріп жатыр. Қарны шықты. а) Тамаққа жарыды, тойынды. ә) Семірді, майланды. Қарын безі. биол. <лат. glandula ventriculus> Безді қарынның кілегей қабығы өзіндік тақташасында орналасқан қарапайым түтікше без. Қарын бөле. этн. Бір анадан туған қыздардың балаларының бір-біріне туыстық қатысы. Қарын бөртпе. этн. тамақ. Қарынға салып пісіретін ұлттық тағам түрі. Қарын дуре. тар. Ертеде айыпты адамды асқа тойғызып алып, іштен таяқпен, қамшымен ұрып жазалау тәсілі. Қарын көмбе. этн. Жіліктеп бұзылған етке дәмдеуіштер қосып, түгі сыртына қараған қарына тығып, көміп пісіретін тағам. Қарын қабығы. анат. Қарынның сыртың шырышты қабаты. Қарын қампиды. Бүйірі шықты, тойынды. Қарын құда. этн. Бел құда. Қарын құрышы. а) этн. Мал қарынның дәмі бөлігі. ә) Маңыздысы, шұрайлы жері. Қарын қышқылы. биол. Қарында бөлініп шығатын қышқыл. Қарыннан басқа қамы жоқ. жағымсыз. Жеке басының мүддесін ғана ойлайтын тоғашар (адам). Қарын сөлі. биол. Қарынның кілегей қабатынан бөлінетін түссіз, мөлдір, шырышты сұйық [ол қышқылдық реакция көрсетеді (рН0,8 – 1,2)]. Қарын сөлі қышқылы. мед. Адамның ішкен асын қорытуға себі тиегін дәрі. Қарын сузек. мед. Жұқпалы іш ауруы. Қарын терезе. көне. Әйнектің орнына қарын керілген терезе. Қарын тойса қарта боқ сасиды. сөйл. Қарны тоққа қарта да бәтсіз көрінеді. Қарын ұйқысын ұйықтады. Жас сәбидің алғашқы дүниеге келген кездегі ұйқысы. Қарын шаш. этн. а) Баланың іштен туғандағы шашы. ә) Жас баланың қырқынан шыққанға дейінгі шашы. Қарын шашы алынбаған. а) Ешкім тимеген; тыныш, алаңсыз. ә) Тезге түспеген, тегеурін көрмеген.

ҚАРЫНАЯҚ зат. этн. Аяқтың, тостағанның ең үлкені, шұңғылы.

ҚАРЫНБАЙ зат. экспр. Шектен тыс сараң, қытымыр, дүниеқор.

ҚАРЫНБАЙДАЙ: Қарынбайдай сараң. Асқан сараң.

ҚАРЫНБАЙЛЫҚ зат. Дүниеқорлық, сараңдық, қытымырлық.

ҚАРЫНБАЙША үст. Қарынбай тәрізді, қарынбайға ұқсас.

ҚАРЫНБҮРМЕ зат. этн. тамақ. Қарынның ішіне ұсақталған ет, май, пияз т.б. қосып пісіретін тағам.

ҚАРЫНДА = ет. этн. Етті жас қалтында сақтау үшін қарынға салу.

ҚАРЫНДАҒАН сын. этн. Қарын-қарынға салынған.

ҚАРЫНДАЙ сын. Қарын сияқты, қарын тәрізді.

ҚАРЫНДАС¹ зат. көне. Туысқан, ағайын, бауыр.

Қарындасқа қамқор болу. Ағайын-туғана жанаршылық көрсетіп, жақсылық жасау. Қарындастан залал көрді. Ағайыннан зәбір көрді, жапа шекті. Қарындасы қас болды. Өз туысқандарының ішінен дұшпан шықты, ағайындар жауласты.

ҚАРЫНДАС² зат. этн. 1. Бірге туған жасы кіші қыздың ағасына туыстық қатынасы жағынан атаулы. 2. Жасы үлкен ер адамның әйел балаға айтатын қаратпа сөзі.

ҚАРЫНДАСТАЙ сын. Қарындасы сияқты, қарындасы тәрізді.

ҚАРЫНДАСТАУ сын. Туыстығы бар, жақын.

ҚАРЫНДАСТЫҚ¹ зат. 1. Қарындас болушылық. 2. Бауырлық, ағайындық, туыстық.

ҚАРЫНДАСТЫҚ² сын// Қарындасқа тән, қарындасқа қатысты.

ҚАРЫНДАШ¹ зат. Сырты ағаштан, өзегі графиттен жасалған жазу, сызу құралы.

ҚАРЫНДАШ²: қарындаш арба. жерг. Төрт дөңгелекті жеңіл арба.

ҚАРЫНДЫ сын. Қарны жуан, семіз.

ҚАРЫНДЫЛАУ сын. Қарны жуандау келген, үлкеген.

ҚАРЫН-ҚАЖАҚ зат. жерг. Ішек-қарын; оны-муры, ұсақ-түйек ет.

ҚАРЫН-ҚАРЫН зат. Бірнеше қарын; көп, мол.

ҚАРЫНСА зат. этн. Аттың бауырын маса, сона шақтау үшін ау торынан жасалатын қап.

ҚАРЫНСАЛДЫ сын. Тойынған, тоқ.

Қарынсалды болды. Тамаққа тойынды, қарны шықты.

ҚАРЫНСАУ сын. Қарны қабақтай, жуан.

ҚАРЫНША¹ зат. анат. <лат. ventriculus> Жүректің қолқа арқылы екіге бөлінген, қанды қан тамырларына айдайтын төменгі бөлігі.

ҚАРЫНША² үст. Қарын сияқты, қарын тәрізді.

ҚАРЫП¹ зат. кітаб. Әріп.

ҚАРЫП² сын. кітаб. Көріп.

ҚАРЫП-ҚАСАР зат. сөйл. Көріп-қасер.

ҚАРЫС¹ зат. 1. этн. Бас бармақ пен ортаң қолдың арасығымен өлшенетін ұзындық өлшемі.

2. ауыс. Ұзын, жалбыраған деген мағынада.

3. ауыс. Қысқа, келте.

Қарыс баспады [шықпады]. Ешқайда бармады. Қарыс жауған қардай. Қалың, биік.

Қарыс жер [бір қарыс жер]. этн. Болар-болмас қашықтық, өте жақын жер. Қарыс жер мұң болды. Жақын жер жеткізбес алысқа айналды.

Қарыс қазы. этн. Жуандығы бір қарысқа жуық, үлкен, жуан қазы. Қарыс сүйем. а) Бармақ пен ортаң қол аралығымен өлшейтін халықтық өлшем.

ә) Алақандай, кішкентай (жер). Қарыстан сүйем жақын. Жақынырақ, жуығырақ, таяуырақ.

ҚАРЫС² зат. жерг. Ертеде пайдаланылған түйе, қой жүнінен жасалған киім.

ҚАРЫС³: қарыс айырды. Қақ бөлді.

Қарыс ұрды. Аһ ұрды, күрсінді.

ҚАРЫС = ет. 1. Аиқасып ашырмай, қозғалмай қалу. 2. Тіресу, ерегісу, тайталасу; тырысу.

3. Шаршау, талу; әлсіреу. 4. ауыс. Шыдау, тозу, сыр бермеу.

ҚАРЫСҚАҚ сын. Тайталасқыш, ерегіскіш.

ҚАРЫСПА сын. Қарысып қалған, ерегіспе, бірбет.

ҚАРЫСПАЛЫҚ зат. Қасарыспалық, бірбеткейлік.

ҚАРЫСТА = ет. Қарыспен өлшеу.

ҚАРЫСТАЙ сын. Ұзындығы қарыс шамасындай, қарыс мөлшеріндегі.

ҚАРЫСТАУ Қарыста етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЫСТЫР = ет. Қатты күш түсіру, қатыру, қозғалтмай қою, сірестіру.

ҚАРЫСТЫРУ Қарыстыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЫСУ¹ Қарыс етістігінің қимыл атауы.
ҚАРЫСУШЫ зат. Қарсылық білдіруші, қасарысушы.

ҚАРЫСУШЫЛЫҚ зат. Қарсылық білдірушілік, қасарысушылық.

ҚАРЫТ = ет. Жібіту, араластыру.

ҚАРЫТУ Қарыт етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЫШ¹ зат. ескі кіт. Мұрсат, мұмкіндік.

ҚАРЫШ² зат. зool. Балық түрі.

ҚАРЫШТА = ет. 1. Адыдау, жылдам басу, жеделдетіп жүру. 2. ауыс. Өрлеу, өркендеу, қарқындау. 3. ауыс. Шалқу, асқақтау.

Қарыштап даму. Қарқынды түрде алға басу, тез өрлеу.

ҚАРЫШТАТ = ет. Қарқындалу, жеделдету, екпіндету.

ҚАРЫШТАТУ Қарыштап етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЫШТАУ Қарыштап етістігінің қимыл атауы.

ҚАРЫШТЫ сын. Қарқынды, екпінді.

ҚАРШ зат. 1. ескі кіт. **Әріп**. 2. и н ф. <ағыл. font> Символдарды көрнекті түрде бейнелеуге пайдаланылатын сызылымдар жиыны.

Қаршты тығыздау. и н ф. <ағыл. condensed font> Қалыпты аралықпен салыстырғанда әріптердің арасындағы аралықты азайту.

ҚАРШ-ҚАСЕР зат. сөйл. **Кәріп-қасер**. **ҚАС**¹ зат. а н а т. <лат. supercilium> Қабақтың үстіне шығатын түк.

Қас қағым арасында [сәтте, уақытта]. Лезде, тез, жылдам. **Қас қағымда.** Көзді ашып-жұмғанша, тез, өп-сәтте. **Қас қағымның арасында.** Әп-сәтте, лезде. **Қас қағым сәт [уақыт].** Өте аз уақыт, секунд молиері. **Қас қағымсы.** Ылмады, белгі берді, мезелп құсқайды. **Қас қадалды [тікті].** жерг. Көз жіберді, көз тікті. **Қас қаққандай.** Бір сәт қана, сәл-пәл уақыт. **Қас қаққанша.** Лезде, көзді ашып-жұмғанша. **Қас қақпады.**

а) Алған бетінен қайтпады, қайсарлық жасады, қасарысты. ә) Қалт жібермеді. **Қас қақпастан қарады.** а) Бедірейді, тесірейді; көз алмады. ә) Бар назарын аударды, құлақ салды, ықылас қойды. **Қас қақты.** Ылмады, белгі берді, мезеді. **Қас пен көздің арасында [арасынша].** Лезде, жылдам, тез. **Қас пен қабақ арасында.** Жылдам, тез, лезде. **Қасы нөй.** ескі кіт. Араб әліпбиіндегі ией әрпіне ұқсайтын ирек қас.

Қасы қаламай. Қасы қылған, жіп-жіңішке, тартқан сымдай. **Қасы мен қабағын аңдыды.** Көңілін аулады, бәйек болды. **Қасын ісмайлады.** Сыланп-сипанды, сідуданды, ісмай жақты. **Қасын керді.** а) Қасын, қабағын жоғары көтеріп, бет-әлтетін жөндеді, әдеміленді. ә) п а р а л и н г в. Біреуді іздегенде, мән бергенде, көргенде, танығанда қасын жоғары көтеріп білдіретін қимыл ишарат. б) Кербезденді, панданды, маңғазданды. **Қасын керіңкіреді.** Қасын көтеріңкіреді. **Қасын көтерді.** Кербезденді, керілді; бір нәрсеге таңғалды, қайран қалды. **Қасын түйді.** а) Ренжіді, қапаланды; ашуланды. ә) бейн. Әуені бұлт басып, күн ашылмай қойды. **Қасын тікті.** Қастықпен қарады, жаусырады, қаһарын тоғе ызғарланды.

ҚАС² сын. 1. Қастық, өштік, дұшпандық, біреуге жамандық ойлаушы, өш. 2. Дұшпан, жау.

Қас болды. Жауласты, өштесті, дұшпандық етті. **Қас жау [дұшпан, дұшпан].** Ымыраға келмейтін бітіспес, ата жау, ежелгі дұшпан. **Қас жиналды.** Адамдармен достасудан зорі, қастасуға бейім, жауласқын. **Қас көрді.** Дұшпан санады, жауым деп білді. **Қас қылғандай [қас қылғанда].** Әдейі, жорта, қасақана істегендей. **Қас қылды.** Дұшпандық істеді, қастық жасады. **Қас ойлаушы.** Жамандық істеуші, қаскүнем. **Қас тағдыр.** Әуел бастан жолына, тілегіне қарсы келген жазмыш. **Қас тұтты.** Жауым деп санады, дұшпан көрді. **Қасы бар.** Дұшпаны бар, өштескен жауы

бар. **Қасы досқа айналды.** Татуласты, бейбітшілік орнады.

ҚАС³ [ар. خاص] үст. Нағыз, тым, өте, аса; қаса.

Қас әділет. Нағыз шындық, шүбәсіз дұрыстық. **Қас батыр.** Нағыз жауқирек, өжет батыр. **Қас батырдай.** Қас батыр сияқты. **Қас бедеу.** Асқан жүйрік, асыл тұқымды тұлпар. **Қас жақсы.** Жаңы ізгі, жақсылыққа құмар, кісілігі жоғары адам. **Қас жау.** а) Нағыз жау, барып тұрған дұшпан, ата жау. ә) Абырой әпермейтін, зиянды. **Қас кедей.** Сіңірі шыққан жарлы, тақыр кедей. **Қас қыран.** Таза тұқымды аңға салатын құс, қыран. **Қас маңғаз.** Нағыз кербез, паң. **Қас надан.** Тым топас, көкіреккөзі ашып-маған, қараңғы. **Қас сұлу [ару].** Міңсіз сұлу, асқан сұлу. **Қас шебер [ұста].** Он саусағынан өнері тамған, нағыз өнерпаз.

ҚАС⁴ зат. Ағаш, сүйек ердің күміспен күптелетін алдыңғы және артқы басы, таянышы.

ҚАС⁵ зат. жерг. Шым, шымды жер.

ҚАС⁶ зат. этн. қолөнер. 1. Зергерлік бұйымдарға салынатын түрлі-түсті асыл тас.

ҚАС⁷ зат. этн. Туырлықтың жиегі, қасы. **Қас жүргізу.** этн. а) Зергерлік өшекей бетіне шыны яки асыл тас орнату. ә) Арнаулы қалыппен соғу арқылы қасты күмістің өзінен шығару; күмбездеу. **Қас нәқта қалып.** этн. қолөнер. Нәқта, жүзгенге күмістен ою-өрнегі бар шытыра соғатын құрал. **Қас сақина.** этн. Үстіне қас қойылған сақина.

ҚАС⁸ зат. жерг. Тіреу ағаш.

ҚАС⁹ сын. Тән, лайық.

ҚАС¹⁰ үст. жерг. Әдейі, жорта, тұқ білмегенсіп.

Қас айту. жерг. Әдейі, қасақана айту.

ҚАС: қас қарайды. Көз байланды, қараңғы түсті, ымырт жабылды.

Қас қарайып, күн батты [түн болды]. Қою қараңғылық басты, қараңғы түң болды. **Қас қарайып, ымырт жабылды [болды].** Кеш батты, қараңғы түсті.

ҚАСА¹ зат. Жануардың еркектік жыныс мүшесі.

ҚАСА² үст. сөйл. Нағыз, тым, өте, қас.

Қас ақымақ [жаман]. Есуас, нағыз нақұрыс. **Қаса батыр.** Нағыз жауқирек ер. **Қаса кедей.** жерг. Сіңірі шыққан кедей, жарлы. **Қаса көрім.** жерг. Өте әдемі, асқан сұлу. **Қаса надан.** Ойлануды білмейтін нағыз топас. **Қаса сорлы.** Әбден сорлаған, нағыз бейшара, сормаңдай. **Қаса сұлу.** Ерекше көрікті, аса сұлу.

ҚАСАБА¹ зат. көне. этн. 1. Бір шоқ қауырсын қадап, маңдай тұсын түгелдей асыл тас, алтын, күміс өшекейлермен безеп, оң жақ тамай тұсына 5-6 қатардан төгілмейі моншақ, күміс қоңыраушалар байлап, ұзын салпыншақты етіп жасаған қыз тақиясының бір түрі. 2. Ердің шошақ басы. 3. Үш аяқты ошаққа орнатылған, қазан тұратын қайығы бас темір.

ҚАСАБА² зат. а н а т. Жамбастағы шат сүйегі.

ҚАСАБА³ сын. Жасы талайға келген, мама (бие).

Қасаба бие. Құлындап жүрген жеті-сегіз жастағы бие.

ҚАСАБАЛЫ сын. Жасамыс, тіс қаққан.

Қасабалы бие. Жеті-сегіздегі құлындап жүрген бие.

ҚАСАБДАР зат. Матаның бір түрі, қасатпар.

ҚАСАД зат. ескі кіт. 1. Қастық, дұшпандық. 2. Арам ой, қара ниет.

Қасад қылды. ескі кіт. Көре алмады, күндеді, күншілдік етті.

ҚАСАД² зат. ескі кіт. Мақсат, мүдде; жоспар.

ҚАСАҚАНА үст. Біле тұра, әдейі.

ҚАСАҚАНАЛЫҚ зат. Әдейі істеушілік, қасақылық.

ҚАСАҚЫ сын. Ерегіскен, қасарысқан; қас.

Қасақы жау. Өштескен дұшпан. **Қасақы сөйлеу.** Қасақана кері сөйлеу.

ҚАСАҚЫЛАН = ет. Қырсығу, қасарысу, кертартпалаңу.

ҚАСАҚЫЛАНУ Қасақылан етістігінің қимыл атауы.

ҚАСАҚЫЛЫҚ¹ зат. Ерегісушілік, қасарыспалық, қастық.

ҚАСАҚЫЛЫҚ² зат. з а н. Қаскөйлік, браконьерлік (жан-жануарларды қорғау туралы заңдар мен ережелерді қасақана бұзып, аң құс, балық аулау немесе қырып-жою, сондай-ақ, тиісті рұқсатсыз, тыйым салынған жерлерде, мерзімде немесе қарумен және басқа тәсілдермен заңсыз аңшылық құру).

ҚАСАЛАС = ет. ескі кіт. Қарсыласу, ерегісу.

ҚАСАЛАҚ: қасалақ оқ. Жасырын, ту сыртынан атылған оқ.

ҚАСАЛЫҚТЫ сын. Көрген-білгені мол, байсалды, парасатты.

ҚАСАМ¹ [ар. قسم] зат. ескі кіт. этн. **Ант.**

Қасам атқан. жерг. Құдай атқан, антұрған. **Қасам қылды.** ескі кіт. этн. Сертместі, уағдаласты, анттасты. **Қасам ішті.** этн. Ант ішті, қаранды.

ҚАСАМ² сын. жерг. Жаман.

ҚАСАМА = ет. ескі кіт. 1. Бөлу, бөлшектеу. 2. Тарту, үлестіру.

ҚАСАМДА = ет. Ысқылау, езу.

ҚАСАҢ сын. 1. Қатып қалған, қатты.

2. ауыс. Қатал, қатаң, қатыгез; мейірімсіз.

Қасаң байтал. Бедеу байтал. **Қасаңға айналған төл.** Жатырда қатып қалған ұрық, жансыз дене. **Қасаң ет.** а) Қатып қалған, кеткен ет. ә) Сірі, көн. **Қасаң қабық.** а н а т. <лат. connea> Көз алмасының сыртқы – фиброзды қабығының алдыңғы мөлдір бөлігі. **Қасаң қағидашылық.** с а я с и. Теориялық немесе саяси мәселелерді зерттеп шешуде нақтылы жағдайларды ескермейтін бір-жақты ойлау әдісі. **Қасаң ми.** Ақылға келмейтін, ешбір уәжге көнбейтін топас (адам).

ҚАСАНДА = ет. 1. Кебу, құрғау, қатаю.

2. ауыс. Жадау тарту, жүдеу.

ҚАСАНДАН = ет. Кеуіп қатаю, қатпарлану.

ҚАСАНДАНУ Қасандан етістігінің қимыл атауы.

ҚАСАНДАТ = ет. Қатқылдандыру, қатуландыру.

ҚАСАНДАТУ Қасандат етістігінің қимыл атауы.

ҚАСАНДАУ¹ сын. 1. Қаттылау, мықтылау. 2. ауыс. Сиренсіздеу, жұтаңдау. 3. ауыс. Қаталдау, қатаңдау.

ҚАСАНДАУ² Қасаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚАСАНДЫ сын. сөйл. Илікпейтін, қатал.

ҚАСАНДЫҚ зат. Қатып, сіресіп қалғандық.

ҚАСАҢСУ Қасаңсы етістігінің қимыл атауы.

ҚАСАНСЫ = ет. Кебу, құрғау; қатып-сему.

ҚАСАП [ар. قصب] зат. 1. Малды сойып, сату ісі. 2. Сойып сатылатын мал. 3. ауыс. Бір нәрсеге епті, шебер деген мағынада.

ҚАСАПТА = ет. Қасап жасау.

ҚАСАПТАР зат. көне. Таза жібек.

ҚАСАПТАУ Қасапта етістігінің қимыл атауы.

ҚАСАПХАНА [ар.+ир. قصابخانه] зат. Аудан орталықтарында, ірі кенттер мен ауылдарда ұйымдастырылатын, мал соятын кәсіпорын.

ҚАСАПШЫ зат. Мал соятын маман.

Қасапшының итіндей жалаңдады [жалақтады]. Сұғанақтыққа салынды, өңмендеді. **Қасапшының пышағындай жалаңдады.** Сұғанақтанды, өңмендеді; шаш ал десе, бас алды.

ҚАСАПШЫЛЫҚ зат. Мал сойып са-тушылық.

ҚАСАР зат. *Кедей, жарлы.*

ҚАСАР= ет. 1. Алған бетінен қайтпау, айтқанға көнбеу, қарысу, қасарысу. 2. Төзімділік таныту, шыдас беру, мықтылық көрсету. 3. Өйтесу, жауласу, кектену. 4. ауыс. Қартаю, ұлаю. 5. ауыс. Кінің қатты суытуы, аяздың күшеюі, дауылдың соғуы.

ҚАСАРҒЫШ сын. Қасарып отырып алатын, илікпейтін, бірбеткей; бетпақ.

ҚАСАРЛЫҚ= ет. Қасарысқандық, айтқанға көнбей, қарысқандық.

ҚАСАРМА сын. Қасарып қалған, қыңыр, ерегіскіш.

ҚАСАРМАЛЫҚ зат. Қасарушылық, қарысу қалшылық.

ҚАСАРТ= ет. Қатайту, қатуландыру, ширату, ширықтыру.

ҚАСАРТУ Қасарт етістігінің қимыл атауы.

ҚАСАРУ Қасар етістігінің қимыл атауы.

ҚАСАРЫС= ет. 1. Айтқанға көнбеу, тіл алмау; қасару. 2. Ерегісу, қарысу, тырысу. 3. ауыс. Өрши түсу, бірте-бірте күшею (табиғат құбылысы).

ҚАСАРЫСПА сын. Өз айтқанынан қайтпайтын, бірбеткей, қайсар, қыңыр.

ҚАСАРЫСТЫР= ет. Ерегістіру, өште-стіру, қырсықтыру.

ҚАСАРЫСТЫРУ Қасарыстыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАСАРЫСУ Қасарыс етістігінің қимыл атауы.

ҚАСАС сын. жерг. Қас, өш.

ҚАСАС болды. Өштесті, қастасты.

ҚАСАСТАЙ: қасастай шыққан. Әбден кек-тепін, өштескен жасадай.

ҚАСАСТЫҚ зат. Қастық, зиянкестік.

Қастық жасады. Душпандық қылды, жамандық істеді, зиянын тигізді.

ҚАСАТ¹: қасат болды. а) Сауда табысты болды, күсет болды. ә) Зардап шекті, банкрот болды.

ҚАСАТ²: қасат қар. Ұзақ жатқан, қатып қалған қалың қар.

ҚАСБЕТ зат. сәулет. <франц. facade> Ғимараттың алдыңғы беті, фасад.

ҚАСД зат. ескі кіт. 1. Мақсат, ниет, ой. 2. Қастық, жаулық, душпандық.

ҚАСЕР [ар. حاسر] зат. Қаріп-қасер қос сөзінің екінші сыңары; кембағал, заеип.

ҚАСЕР-ҒАРЫП зат. ескі кіт. Кемтар, қаріп, қаріп-қасер.

ҚАС-ЖҮЗ зат. Кескін-келбет, бет-әлпет.

Қас-жүзі қара. Нағыз беті жоқ сойқан; ұрысқақ, бетпақ.

ҚАСИДА [ар. قصيدة] зат. ескі кіт. Түркі тілдес халықтар мен араб, парсы классикалық поэзиясында кеңінен тараған, өте көтеріңкі пафоспен жазылған діни мазмұндағы мақтау өлең, ода.

ҚАСИЕК зат. құрыл. Үйдің сыртындағы жоғарғы жиегіне қатарлап өрген күйген кірпіш.

ҚАСИЕТ¹ [ар. خاصية] зат. 1. Әрбір затқа, нәрсеге тән айырмашылық белгі, сапалық ерекшелік. 2. Адам бойына Жаратушы өзі дарытқан айрықша қабілет, тылсым күш, кие, әулиелік, құпия сыр, құдірет.

Қасиет қонды. Бақыты асты, аруақ қонды.

Қасиет қылды. Ардақ тұтты, қастерледі. **Қасиеттерін ардақтады.** Бағалады, қадірледі, сыйлады.

Қасиет тұтты. Ардақтады, қадірлеп-қастерледі.

Қасиеті жойылды [кетті, алыстады]. Қадірі кетті, азығнады, азы, нашарлады. **Қасиетін білді [ұғынды, сезді, түсінді].** Құдіретін сезінді, қадірін түсінді. **Қасиетін тоғу.** Қадірін кетіру, ар-ұяттан айыру, беделін түсіру. **Қасиеті танылды.** Сыры ашылды, құпиясы мәлім болды.

ҚАСИЕТСІЗ сын. 1. Сүйкімсіз, жексұрып.

ҚАСИЕТСІЗДІК зат. жағымсыз. Оңбағандық, жексұрындық.

ҚАСИЕТТЕ= ет. Құрметтеу, ардақтау; қастерлеу.

ҚАСИЕТТЕЛ= ет. Ардақталу, құрметтелу, бағалану.

ҚАСИЕТТЕЛУ Қасиеттел етістігінің қимыл атауы.

ҚАСИЕТТЕУ Қасиетте етістігінің қимыл атауы.

ҚАСИЕТПІ¹ сын. 1. Қастерлі, ардақты, аса құнды. 2. Әулиелі, киелі, аруақты. 3. Құдіретті, киелі. 4. Құтты, айрықша қадірлі. // Тылсым, құпия, жұмбақ. 5. Беделді, абыройлы, кісілігі мықты, адамгершілігі зор. 6. Берекелі, ырысты.

Қасиетті жер. а) Жер шары, күллі тіршілік иесінің құтты мекені, ғаламшар. ә) діни. Әулиелер мен ғұлама діндарлар мекен еткен өңір.

Қасиетті қара шаңырақ. этн. Бірнеше ұрпақ өсіп-өнген, қуаныш пен шаттыққа толы, береке дарыған үй, отбасы. **Қасиетті мекен [өлке, өңір]** Туған өлке, кіндік кескен жер.

ҚАСИЕТПІЛІК зат. Өзіне тән ерекшелігі, қасиеті барлық.

ҚАСИС сын. ескі кіт. 1. Арамза, арамшиетті, пизғылы жаман. 2. жағымсыз. Оңбаған, жауыс.

ҚАСКЕР зат. экол. <франц. brasconnier> Заңсыз жолмен, тыйым салынған жерлерде, мезгілсіз мерзімде, қолдануға рұқсат жоқ әдістермен аң мен балық аулаған және орман-тоғайларда ағаш қыркүмен айналысқан адам.

ҚАСКЕРЛІК зат. экол. Аң аулау, балық аулау ережесін және жануарлар әлемін қорғау туралы заңның талаптарын бұзып, жабайы жануарларды аулау немесе жою.

ҚАСКӨЙ сын. Қасқарем, зиянкес.

ҚАСКӨЙЛЕН= ет. Жамандыққа бой ұру, біреуге зиянын тигізуге тырысу, қастық ойлау.

ҚАСКӨЙЛЕНУ Қасқойлен етістігінің қимыл атауы.

ҚАСКӨЙЛІК зат. Зиянкестік, қасқүнемдік.

ҚАСКҮНЕМ сын. Қараниетті душпан, зиянкес.

ҚАСКҮНЕМДЕН= ет. Жамандық жасауға құштарлану, кісіге залалын тигізуге бейім болу.

ҚАСКҮНЕМДЕНУ Қасқүнемден етістігінің қимыл атауы.

ҚАСКҮНЕМДІК зат. Адам бойындағы жағымсыз қылық, теріс іс-әрекет, зұлымдық, жауындық, зиянкестік.

ҚАСҚА сын. 1. Малдың негізгі түсінен басқа маңдайында болатын дақ, жолақ. 2. ауыс. Сорлы, бейшара, байғұс. 3. жерг. Мықты, алғыр, өткір.

Қасқа айғырдың баласы. Текті, көргенді, сүйегі асыл. **Қасқа айғырдың баласы қасқа тумаса да, төбел туады.** Жақсыдан дәл өзіндей жақсы болмаса да, соған жақын, жетеге абыл асыл туады деген мағынада. **Қасқа бас.** а) Маңдайында қасқасы бар, асыл тұңғымды жылқы, тұлпар. ә) Төбе шашы жоқ, жалтыр бас. **Қасқа батыр.** Елдің арқа сүйер азаматы, батыры. **Қасқа бие.** Маңдайында ұзынша келген ақ түсті жолағы бар бие. **Қасқа жол.** а) Тауды, белді тік асатын жол. ә) Алға қойған айқын мақсат, ұстаған бағыт.

Қасқа Күдай. Қатты құйзелгенде, ашу-ыза кернегенде айтылатын кейіс сөз. **Қасқа мандай.** бейн. Ақылды, дауышпан, кеменгер. **Қасқа мен жайсаң.** Мырза мен төрелер, атақты дөкейлер, ығай мен сығай. **Қасқа тан.** бейн. Жаңа атып келе жатқан таң; таң бозы. **Қасқа тіс.** а) Ана. Адамның, малдың алдыңғы төрт тісі; күрек тіс.

ҚАСҚА² зат. б. н. о. л. Түйенің бес жасқа келгенде шығатын тісі.

ҚАСҚА³ зат. к. с. ж. ж. Ұшырған бидайдың жел жағындағы тазасы.

ҚАС-ҚАБАҚ зат. 1. Қас пен қабақ. 2. ауыс. Көңіл күйі, ішкі сезім.

Қас-қабағы ашылмады. Көңілі жадырамады, қуанбады, үнемі уайымдаумен жүрді. **Қас-қабағы кынды [керілді].** Кербездене қарады. **Қас-қабағымен жетеледі.** Ойын көзқарасы арқылы білдірді, ыммен жеткізді. **Қас-қабағына қарады.** Райын бақты, көңілін аулады, ыңғайына көшті.

Қас-қабағын аңдыды. Көңілін аулады, көңілін табуға тырысты. **Қас-қабағынан таныды.** Жүзінен ұқты; көз тастауынан сезе қойды, сөзсіз түсінді. **Қас-қабағын бақты.** Көңіліне қарады, ойындағысын табуға тырысты. **Қас-қабағын қайтарды.** Меселін қайтарды, бетінен қақты, көңілін жықты. **Қас-қабағы түйілді.** Ренжіді, ашуланды, қапаланды.

ҚАСҚАЙ= ет. Қаймықпай тура қарау, тайсалмау, қорықпау.

Қасқайып қарады. Тайсалмай, тік қарады. **Қасқайып тұрды [жүрді].** Денесін тік ұстап, батыл қадамдады, нық тұрды.

ҚАСҚАЙТ= ет. Тура көздеу, дәлдеу.

ҚАСҚАЙТУ Қасқайт етістігінің қимыл атауы.

ҚАСҚАЛАҚ зат. этн. жерг. Қаптың кішкентай түрі.

ҚАСҚАЛАУ сын. Қасқа келген, қасқалана бастаған.

ҚАСҚАЛДАҚ¹ зат. 1. зоол. <лат. fulica atra> Тырна тәрізділер отрядының сұтартарлар тұқымдасына жататын маңдайы ақ, көгілдір қара түсті құс. 2. ауыс. Қамқоршы, жанашыр, қорұшы.

Қасқалдақтың қанындай. Бағалы, жымбат; тапшы.

ҚАСҚАЛДАҚ² зат. жерг. Койдың төсі мен сыртқы терісінің арасындағы ет араласқан майы.

ҚАСҚАЛДАҚТЫ сын. Жағасында қасқалдағы көп, қасқалдағы бар.

ҚАСҚАН зат. жерг. Манты пісіретін арнаулы ыдыс.

ҚАСҚАР¹ зат. этн. жерг. Үлкен құман.

ҚАСҚАР²= ет. Алған бағытынан қайтпау, қасарысу.

ҚАСҚАРУ Қасқар етістігінің қимыл атауы.

ҚАСҚАРША зат. этн. жерг. Мойны ұзын жез құман.

ҚАСҚАТІС зат. жерг. Бес жастағы түйе, бесті түйе.

ҚАСҚАЮ Қасқай етістігінің қимыл атауы.

ҚАСҚИ= ет. 1. Қаймықпай қарсы келу, тайсалмай қасқаю. 2. жағымсыз. Біржақты болу, қыңырлану. 3. ауыс. Анық, айқын көріну; сайрап жату.

Қасқийп қарады. Тайсалмай тік қарады, кіртік қақпай, сенімді кейін танытты. **Қасқийп [қасқия] тұрды [отырды].** а) Қаймықпағандығын, тайсалмағандығын немесе рұқсатын, қанаттанғандығын көрсету үшін денесін тік ұстап, басын көтеріп тұрды. ә) Безеріп, қасарысты, еш тайынбады. б) бейн. Тік жартап пен тау алыстан көзге түсті, биік болып көрініп тұрды. **Қасқийп ұшты.** Тік ұшты, көкке өрледі.

ҚАСҚИТ= ет. Қаймықпау, ықпау, тікесінен салу.

ҚАСҚИТУ Қасқит етістігінің қимыл атауы.

ҚАСҚИЮ Қасқи етістігінің қимыл атауы.

ҚАСҚОЙ сын. Душпандық ойлаушы, өш, теріс пизғылды.

ҚАСҚОЙЛЫҚ зат. Біреуге жамандық ойлаушылық, қасқүнемдік, қасақылық.

ҚАСҚҰЛАҚ зат. этн. Қазақтың ұлттық ойыны.

ҚАСҚҰР зат. 1. Итке ұқсас, далалы, орманды жерлерді мекендейтін, малға түссе, алқымынан алып қырып кететін, бағалы терісі үшін ауланатын жыртықш аң. 2. зоол. <лат. canis lupus> Ит тұқымдас сүтқоректілер отрядына жататын жыртықш аң. 3. бейн. Жалмауыз, озбыр, ашқоз адам. 4. бейн. Қатыгез қанішер қанаушы адам, тап, топ, т.б. 5. ауыс. жағымды. Өжет, батыл, пысық адам. 6. ауыс. Озбыр, ашқоз, қанішер.

Қасқыр алды. Қыран бүркіт немесе тазы қасқырды аулады. **Қасқыр беттік.** Қаталдық, қатыгездік. **Қасқыр бөрік.** этн. Қасқырдың терісінен істелген басқим. **Қасқырдың артқы сирағындай жек көрді.** жерг. Суқанды сүймеді, ұнатпады, жақпымрады. **Қасқырдың жүрегі берді.** Қаймықпайтын батыл, қайтпас қайсар, өрмінез етіп жаратты. **Қасқыр жүрек.** Батыл,

қаймықпайтын жау жүрек. **Қасқыр көрпе**. этн. Қасқырдың терісінен жасалған төсеніш көрпе. **Қасқыр қабақ**. Түксизен, қалың қабақ. **Қасқыр қамаған қойдай**. бейн. Қатты үрейленіп, иманы ұшып, үркіп-шошып, дүрлігіп. **Қасқыр қапты**. Қасқыр тістеп алды, жұлды. **Қасқыр қырды**. Қасқыр малға шауып, бауыздап, шетінен өлтірді. **Қасқыр соқты**. Қасқыр, түлкі ұрып алды. **Қасқыр сырттық**. к.эс.егіншар. Қытанағы қою бидай. **Қасқыр тартқан қойдай**. *Үсті-басы қан-жоса*. **Қасқыр тартты**. Қасқыр талап кетті, тістеп жералады. **Қасқыр тиген [тартқан, шапқан] қойдай болды**. а) Қырып салды, жайпады. ә) Тоз-тозын шығарып, быт-шыт қылды. б) Үркіп, қашып-пысты, үрейленді. **Қасқыр тиді**. Қасқыр малға маза бермей, қайта-қайта шартты. **Қасқыр тон**. этн. Қасқыр терісінің тері жағын беттестіріп тіккен, өте жылы болатын тон. **Қасқыр тұқымдасы**. зоол. <лат. canidae> *Ит тұқымдасы сүтқоректі жануарлардың жыртқыштар отрядының бір тұқымдасы*. **Қасқыр тымақ**. этн. Қасқыр терісінен тігілген басқым. **Қасқыр шапты**. Қойға (малға) қасқыр шабуыл жасады. **Қасқыр ішік**. этн. Қасқыр терісінен тігілген, жылы сыртқим.

ҚАСҚЫРАУЫЗ зат. жерг. Үлкен, мықты қысқаш.

ҚАСҚЫРДАЙ сын. Қасқыр сияқты, қасқыр тәрізді.

Қасқырдай анталады. *Жана тармаай, ашқарақтана ұмтылды. Қасқырдай талады. Ешбір аяушылық көрсетпеді; талап-таражға салды.*

ҚАСҚЫРЖЕМ зат. өс. <лат. asparagus> Лалагүлдер тұқымдасына жататын қосіңілі, көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚАСҚЫРЖИДЕК зат. өс. <лат. daphne> Жапырақтары ұзынша, қандауыр тәрізді, кезектесіп орналасқан көкөндер тұқымдасына жататын бұта.

ҚАСҚЫРЖОРТАҚ зат. этн. Қанша жүріске салса да, бағыт алған жеріне жетіп болмайтын ит жүріс.

ҚАСҚЫРЖҮРЕКТІ сын. Батыл, өрминеңді, жау жүректі.

ҚАСҚЫРИТ зат. зоол. *Ит тұқымдасына жататын қолға үйретілген жануардың қасқырға ұқсас құлағы тікелейіп тұратын түрі.*

ҚАСҚЫРИТТЕЙ сын. Қасқырит сияқты, қасқырит тәрізді.

ҚАСҚЫРЛЫҚ зат. 1. Қасқырға тән әрекет, жыртқыштық. 2. ауыс. Жауыздық, арамшештілік. 3. ауыс. жағымды. Әжеттік, батылдық, өткірлік.

ҚАСҚЫРТАҢДАЙ зат. м. е. д. *Иште жатқан ұрықтың даму кезеңінде жоғарғы жақ сүйектері мен таңдай сүйегінің бірікпеуінен пайда болатын кемістік.*

ҚАСҚЫРША үст. 1. Қасқыр тәрізденіп, қасқырға ұқсап. 2. ауыс. Ашқөзденіп, қанағат етпестен.

Қасқырша бас салды [ұмтылды]. *Қомағайлана лап қойды. Қасқырша талады. Талан-таражға салды, жабайы түрде тонады.*

ҚАСҚЫРШОҚАҚ зат. этн. Өнбейтін, шоқпақтаған, шорқақ жүріс.

ҚАСПАҚ зат. 1. этн. Сүт пісіргенде ыдыс түбіне жабысып қалатын сүттің қағы. 2. ауыс. Кір-кір, салтақ-салтақ.

ҚАСПАҚТАН = ет. Сатпақтанып, қақпанып айғыздану.

ҚАСПАҚТАНУ Қаспақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚАСПЫРАН зат. ескі кіт. миф. Дуа, дұға.

ҚАССАҚ зат. этн. тар. көне. Қазақтың арғы тегінің атауы.

ҚАССЫЗ сын. Қасы жоқ, қас шықпаған.

ҚАСТ ир. зат. ескі кіт. 1. Мақсат, ниет, ой. 2. Қастық, өштік, дұшпандық.

ҚАСТА зат. жерг. Ауру, сырқат.

ҚАСТА зат. көне. 1. Қастық, қастандық; залад, зиян. 2. Қасқой, жауыз, тойымсыз адам.

ҚАСТА³ = ет. жерг. Тікелей арнау, бағыт-тау.

ҚАСТА⁴ = ет. Қарсыласу, жауласу, соғысу.

ҚАСТАЛЫ сын. Дертті, сырқатты.

ҚАСТАН зат. Қас-дұшпан, жау, өш.

Қастан қылды. Зиянкестік жасады, қас-күнәмдік қылды. **Қастан шықпағыр!** қарғ. Жолың болмағыр, қарғыс тигір!

ҚАСТАН² = ет. Қас болу, жауласу.

ҚАСТАНДЫ сын. Қасқуем, арам, зиянкес.

ҚАСТАНДЫҚ зат. Зиянкестік, қас-күнәмдік, жауыздық әрекет.

Қастандық жасады. а) Зиянкестік істеді, қасқуемдік қылды. ә) Өміріне қауіп төндірді.

ҚАСТАНУ Қастан етістігінің қимыл атауы.

ҚАСТАУ = ет. Қас болу, өштесу, өшіту.

ҚАСТАСТЫР = ет. Жауластыру, өшіктіру, екі жақты бір-біріне айдап салу.

ҚАСТАСТЫРУ Қастастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАСТАСУ Қастас етістігінің қимыл атауы.

ҚАСТАУ Қастан етістігінің қимыл атауы.

ҚАСТАУЫШ зат. бот. Түрлі өсімдіктерді, астық тұқымдарын зияндайтын саңырауқұлақ.

Қастауыш саңырауқұлақтар. зоол. <лат. clavicera purpurea> *Күздік бидайдың және көптеген жабайы дәнді өсімдіктердің паразиті, асмамикота бөлімінің тұрғысы.*

ҚАСТАУЫШ² зат. 1. өс. Тары немесе басқа да егін арасында сирек кездесетін арамшөп. 2. п. а. р. ф. ю. м. Сол өсімдіктен жасалатын әйелдің бет сәні үшін қолданылатын зат.

ҚАСТАУЫШ³ зат. к.эс. жерг. Егіннің шіріген дәні.

ҚАСТАУЫШТА = ет. к.эс. Егін дәнінің қарайып кетуі.

ҚАСТАУЫШТАН = ет. к.эс. жерг. Егін дәнінің қарайып кетуі.

ҚАСТАУЫШТАНУ Қастауыштан етістігінің қимыл атауы.

ҚАСТАУЫШТАУ Қастауышта етістігінің қимыл атауы.

ҚАСТЕ сын. жерг. **Қаста** (қисық, қыңыр).

ҚАСТЕР¹ зат. к. і. т. а. б. Қадір-қасиет, құрмет.

Қастер тұтты. Ардақтап, құрметтеді, қадірледі.

ҚАСТЕР²: қастерін тікті. а) Қаһарын тікті, ашуланды. ә) Өшікті, қастық ойлады.

ҚАСТЕРЛЕ = ет. 1. Құрмет тұту, қадірлеу, ардақтау. 2. Ерекше сый-құрмет көрсету, ықылас таныту. 3. Табыну, тір тұту, бас иру, мойынсыну. 4. Аялдау, күтін ұстау.

ҚАСТЕРЛЕН = ет. Құрметтелу, ардақталу, айрықша насихатталу.

ҚАСТЕРЛЕН² = ет. жерг. Қаһарлану, ашулану.

ҚАСТЕРЛЕНУ Қастерлен етістігінің қимыл атауы.

ҚАСТЕРЛЕУ Қастерле етістігінің қимыл атауы.

ҚАСТЕРЛЕУШІ зат. Қадірлеп, құрмет тұтушы, бағалаушы.

ҚАСТЕРЛІ сын. Ардақты, қадірлі, қасиетті.

ҚАСТЫ¹ сын. Қалың қасы бар.

ҚАСТЫ² сын. этн. з. ерг. Асыл тас орнатылған (әшекей, зергерлік бұйым).

Қасты білезік. з. ерг. а) Бірнеше жерден түсті тастан салынған көзі бар білезік. ә) Асыл тастан көзі жоқ, бірақ күмбездеп, сіркелеп соққан күміс білезік. **Қасты жүзік**. з. ерг. Көзді жүзік, асыл тастары бар қомақты жүзік.

ҚАСТЫ сын. сөйл. **Қас**.

Қасты болды. сөйл. Қас болды, өштесті.

ҚАСТЫҚ зат. 1. Өштік, дұшпандық, жаулық. 2. Қатыгездік, тасжүректік. 3. Жауласушылық, қарсыласушылық.

Қастығы бар ма? Жамандық ойлайтындай себеп те, қисын да жоқ. **Қастығы жоқ**. Зиянсыз,

жамандығы жоқ. **Қастық әкелді**. Зиян келтірді, шығынға ұшыратты. **Қастық етті**. а) Дұшпандық жасады, жамандық істеді. ә) Зиян келтірді, залад тигізді. **Қастық келтірді**. Зақым келтірді, залад тигізді. **Қастыққа ұрынды**. Бәлеге жолықты, қиындыққа душар болды; басы пәлеге қалды, дауға кезікті. **Қастық қашты**. Өштенділік жойылды. **Қастық қылды [жасады]**. Дұшпандық етті, зиянкестік жасады. **Қастық ойлады**. Зиянкестік жасады, қасқуемдік қылды, біреуді орта жықты. **Қастықты білмеді**. Жамандық ойламады. **Қастық уын шашты**. б. е. й. н. Қастық жасады, оңдырмады, дұшпандық қылды, аямады.

ҚАСУ Қасы етістігінің қимыл атауы; тырнау, осықпау.

ҚАСҰР сын. ескі кіт. Кемеліне жетпеген, орынсыз, ұнамсыз.

ҚАСПА үст. Қас адамша, қас адамға ұқсап.

ҚАСЫ¹ зат. сөйл. этн. **Қас** (ердің қап-тала бекітілген алды мен артқы жағы).

ҚАСЫ² зат. этн. з. ерг. Бұйымдарды әшекейлеу үшін қолданылатын түрлі түсті тастар.

ҚАСЫ³ к.ө.м. есі. м. Жаны, маңы, тұсы.

Қасына барды [отырды, келді]. *Жақындады, жуықтады. Қасына ерді. Бірге кетті, ілесті.*

Қасына келмеді. *Ұмытты, еске алмады, ескеріп іздемеді. Қасынан кетті. Соңынан ермей, тастап, тарап кетті. Қасынан көрік қашты. Қартайды, бет-аузын әжім басты. Қасынан қалмады [гастамады, кетпеді].*

Үнемі бірге жүрді, жұбын жазбады, ажырамады. Қасынан өтті. Тоқтамады, жанына келіп кідірмеді. Қасына оқ жауғандай [болды]. Катты шошынды; зәресі ұшты. Қасында жүрді.

а) *Жанынан кетпеді, жазғыз қалдырмады.*

ә) *Қолдау көрсетті, құатпады, желеп-жебеді.*

ҚАСЫ⁴ = ет. Дененің қышыған жеріне тырнағын батыра тырналау.

ҚАСЫ-КӨЗІ зат. Бет-әлеті, жүз-келбеті.

Қасы-көзі қиылған. Бет-пішіні келіскен, әдемі (қызу туралы).

Қасы-көзін төңкерді. Бет-әлетін құбылтты, қылымдық қасты.

ҚАСЫҚ зат. Тамақ ішуге арналып алтын, күміс, қалайы сияқты металдар мен ағаштан жасалған, ішіншеке сапты бұйым.

Қасық дүре. көне. Қасықпен соғып жазалау.

Қасық қан мен шыбын қан. Соңғы күші, ақырғы демі, әл-дәрмені сарқылдаған күй. **Қасық қаны қалғанша**. Ақырғы демі біткенше, кеудеден жан шыққанша, көз жұмғанша. **Қасық қаны қалғанша шайқасты**. Бар күшін салып соғысты, жанын пидә етті, аянады. **Қасық қанын қиды**. Жанын алып қалуды сұрады, бассауға сұрады, өлімнен құтқарып қалуын өтінді.

ҚАСЫҚТАЙ сын. 1. Қасық сияқты, қасық тәрізді. 2. Бір қасық шамасында, азана. 3. ауыс. Жып-жинақы, тап-тұйнақтай, ұқытты.

Қасықтай қанын қиды. Өлтірмеді, тірі қалдырды, жанын қиды. **Қасықтай қар, тобықтай тоң**. Көктем келіп, күннің жылынуы, мамыражай күй; қара күзде алғашқы қар түсіп, тоңның қатуы, алғашқы күн суытқан шақ. **Қасықтай қар, тобықтай тоң қалмады [түсті]**. Қыс белгісінен дәнеңе қалмады деген мағынада.

ҚАСЫҚТАП үст. Қасықпен алып аз-аздан; шамалап, мөлшерлеп.

Қасықтап жиганын шөміштен төкті [шашты]. Көп еңбектеніп тырбаңдап жиганды көл-көсір етіп бір сәтте, тез құртты. **Қасықтап жиды**. Аз-аздан тырбанып жиды.

ҚАСЫҚҰСТАТАР зат. этн. жерг. **Майқуяр**.

ҚАСЫҚША зат. техн. Қасық тәрізді тетік.

ҚАСЫЛ¹ [ар. عاصی] зат. ескі кіт. Астамдық, күпірлік, кесірлік.

ҚАСЫЛ² = ет. Қышыған жердің тырнауы.

ҚАСЫЛАН = ет. этн. з. ерг. Зергерлік бұйымдарды әшекейлеуге керекті түрлі түсті тастардың салынуы.

Қасыланған білезік. этн. з. ерг. Асыл тастармен апталған білезік. **Қасыланған сақина**. этн. з. ерг. Асыл тас орнатылған сақина.

ҚАСЫЛУ Қасыл етістігінің қимыл атауы.
ҚАСЫЛЫҚ зат. ескі кіт. Астамшылық, күршілік, кесапаттық, кесірлік.

ҚАСЫМ: Қасым жомарт. этн. Байырғы қисса- дастанда айтылатын қолы ашық, асқан мырза адам [Қасым қолындағы байлығын сираған жанға іркілмей, молынан беретін, дүниенің бетіне қарамайтын мырза адам болған. Қазақ халқында Атымтайдың жомарттығын ниет жомарттық десе, Қасым жомарттығы мырзалығын дүние жомарт деп бағалаған, бөліп айтқан]. **Қасым ханның қасқа жолы.** тар. көне. Қазақ тарихында болған елді әділ билеу, халық тұрмысын, тіршілігін жақсартып, жоғары деңгейге көтерілуіне жағдай жасаған, халықтың іргесін мықтап, ел арасындағы тәртіп пен заңды күшейткен, өте беделді хан болған Қасым ханның бекіткен заңдары мен қауіпдері, жөн-жорғаға айналған ережелер.

ҚАСЫН= ет. 1. Тырнағымен осылау, тырнау. 2. ауыс. Тыныш жүрмей, бәлеге ұрыну, соқтығу.

ҚАСЫНДА үст. Салыстырғанда, қатар қойып қарағанда.

ҚАСЫНДАҒЫ сын. Бірге жүрген; жанындағы.

ҚАСЫНДЫҚ: отбасы, ошақ қасындық. Күнбе-күнгі, күнделікті тіршілікпен шектеліп қалғандық.

ҚАСЫНДЫРУ= ет. 1. Қасынту, тырнату, тырнағымен осылау. 2. ауыс. Тыныш жүргізбеу, соқтықтыру.

ҚАСЫНДЫРУ Қасындыру етістігінің қимыл атауы.

ҚАСЫНТ= ет. Қасындыру, тырнату, тырнағымен осылау. 2. ауыс. Тиістіру, тыныш жүргізбеу.

ҚАСЫНТУ Қасынт етістігінің қимыл атауы.

ҚАСЫНУ Қасын етістігінің қимыл атауы.

ҚАСЫНЫС= ет. Бірін-бірі тырнау, қасысу.

ҚАСЫНЫСУ Қасыныс етістігінің қимыл атауы.

ҚАСЫП зат. сөйл. **Кәсіп.**
ҚАСЫРЫНДЫ сын. жерг. Кесірлі, қырсықты.

ҚАСЫТ= ет. Осылау, тырнату, тырнағымен батыра осылауға мәжбүрлеу.

ҚАСЫТҚЫЗ= ет. 1. Тырнатқызу, тырнағымен осылатқызу. 2. ауыс. Айтқатқызу, тиістіру.

ҚАСЫТҚЫЗУ Қасытқызу етістігінің қимыл атауы.

ҚАСЫТУ Қасыт етістігінің қимыл атауы.

ҚАСІРЕТ [ар. حصر] зат. 1. Басқа түскен уайым, қайғы, ішкі жан күйзелісі. 2. Бақытсыздық, сәтсіздік. 3. филос. Басқалар үшін болған жан азабы, жақынның күнәсі үшін көрген ішкі күйзеліс, өзенің ауыртпашылығын өзінікіндей сезінуден туған қайғы.

Қасірет белдеуі. тар. саяси. XVIII ғасырдың 50-жылдары Тобыл мен Ертіс өзендерінің аралығында салынған Ресейдің әскери бекіністері. **Қасірет екен.** Қайғының ауыр салмағын сезіну, о дүниелік болған адамды жоқтау, аңсау мағынасында ішкі күйзеліс, ауыр халді сипаттайтын сөзқолданыс. **Қасірет етті.** Қайғыланды, азап тартты, уайымға түсті. **Қасірет жанына багты.** Жірегің қайғы торлап, азаптады. **Қасірет жастанды.** Қатты күйінді, уайымға салынды. **Қасірет жоқ, қайғы жоқ.** поэт. Еш нәрсемен уайым жоқ, бас қатырып, азаптың жанын салатын маңызды-мәнді іс жоқ, қиын-қыстаулы жолмен жететін асқақ мақсат жоқ. **Қасірет жұтып, қайғы қақырды.** Қайғы-қасірет шекті, ауыр қайғыға душар болды. **Қасіретке кезікті.** Уайымға түсті, қайғылы жағдайға тап болды, бақытсыздыққа ұшырады. **Қасірет келді.** Басына қайғы түсті, ауыртпалыққа кез болды. **Қасірет қысты.** Азап жанын жеді, қиналды. **Қасірет от [оты],** поэт. Жан азабы, жанға қатты батқан қайғы, күйінші. **Қасірет пен күйік жастанды.** Қайғырды, міңға батты. **Қасіретпен қан құсты**

[жұтты]. Ауыр қайғыдан езіліп, дүниеден баз кешті, өмірден түңілді. **Қасірет тартты.** Қатты қайғыланды, азап көрді. **Қасіреттен арылды.** Уайымы сейіліп, жаны жадырады. **Қасірет уын татты.** Азап шекті, қиындық көрді, қатты уайымдады. **Қасірет үстіне қасірет жамалды.** Қайғысы ұлғайып, азабы көбейді, уайымы арта түсті. **Қасірет шекті.** Қайғырып қан жұтты, ой ойлап жүдеп-жадады. **Қасірет шерін төкті.** Қайғырды, қасірет тартты, қайғы шекті. **Қасірет шықты.** Шері тарқады, іштегі уайым, күйзелісі жеңілдеді. **Қасіретіне ем тапты.** Дертінде дауа тапты, айықты, күйзеліс-қайғыдан айырды. **Қасіретіне ортақ болды.** Қайғысына ортақтасты, қолдау көрсетті, демеу болды, ауыртпалығын бөлісті. **Қасіретін жеткізді.** Қайғы-құсасын ақтарды, мұңын шақты. **Қасіретін көтеру.** Қиындығына тозу, азабын шегу, ауыртпалығына, бейнетіне көндігу. **Қасіретін шығара алмады.** а) Мұң-шерден арылмады, қайғысы азаймады. ә) Қасірет-қайғысы туралы ешкімге айта алмады, іштен тынды, қиналғанын көрсете алмады.

ҚАСІРЕТ-ҚАЙҒЫ зат. Уайым, ауыртпалық, тағдыр тәлкегі.

Қасірет-қайғы түсті. Басына іс түсті, уайымдады, азап шекті.

ҚАСІРЕТ-ҚАУІП зат. Қатер-залал, қайғы, кесір-кесапат.

ҚАСІРЕТ-МҮҢ зат. Уайым-қайғы, ішкі күйзеліс, азап.

ҚАСІРЕТСІЗ сын. Қайғысыз, мұңсыз.

ҚАСІРЕТТЕН= ет. Қатты қапалану, қайғыру, құсалану, азаптану, ішқұсалану.

ҚАСІРЕТТЕНУ Қасіреттен етістігінің қимыл атауы.

ҚАСІРЕТТІ сын. Қайғылы, мұңды, азапты. **Қасіретті сөт соқты.** Өлім сағаты келіп жетті, ажалды жетті.

ҚАТ зат. 1. Қабат, қатпар. 2. жерг. Бөлме, бөлек.

ҚАТ сын. Мұқтаж, зәру, тапшы.

Қат болды. а) Жетіспеді, тапшы болды. ә) Мұқтаж болды, зәру болды. **Қатқылды.** Зәру етті, тапшы болды, мұқтаж қылды.

ҚАТ= ет. 1. Температураның төмендеуінен сұйық заттың тоңазып мұзға айналуы. 2. Қатты суықтан тоңу, мұздау.

ҚАТ= ет. 1. Кебірсү, кебу, құрғап қалу. 2. Қатаю, қатты күйге түсу. 3. ауыс. Бірқалыптан шықпау, өзгермеу, қозғалмау.

Қата қалғыр! қарғ. Сеслей қатқыр, өлім келгір! **Қатқан қара.** Арық, жұқа, тарамыс. **Қатқан тұяқ.** Төлдің жем-шөпке өбден үйренген кезі. **Қатып кетті.** а) Өсін-жетілу мерзімінен асты, уақыты озды. ә) сөйл. экспр. Дұрыс болды, жақсы болды. б) сөйл. экспр. Жараса кетті, қиып қойғандай дәл болды. **Қатып қалған.** а) Қатал, қатыгез, мейірімсіз. ә) Жансызданған, өлген. **Қатып қалды.** а) Сіресіп қимылсыз қалды; икемге келмеді. ә) Аштықтан, аурудан жүдеп-жадады, ет алмады, толмады. б) Таңғалғаннан, қорыққаннан, шошығаннан т.б. сезімдердің әсерінен қимылсыз тұрып қалды, мелишиді. **Қатып қалу.** с порт. 3 секундтан кем емес уақыт ішінде жатығу жасаушы гимнастық тоқтап, денесін бір қалыпта ұстап тұруы.

ҚАТ= ет. 1. Сұйық тағамға сүт, айран, май қосып араластыру. 2. Ұсақ, ұнтақ немесе сұйық затты қосып араластыру.

ҚАТ= ет. Жарау, бабына келу.

ҚАТ= жауап қатты. Тіл қатты, жауап берді.

ҚАТ= тұн қатты. Тұнмен жүрді, түңделетті.

КАТА зат. в ет. <лат. abturgacio intestinum> Жемге, шөпке топырақ араласқаннан болатын малдың ішек ауруы.

КАТАзат. сөйл. **Қате.**

Қата қылу. сөйл. **Қате қылу** (қате істеу, қалыптасқан жөнінен басқаша істеу). **Қатасын мойнына алды.** сөйл. **Қатесін мойындады** (қатесін түсінді). **Қата тиді.** сөйл. Таяқтың, соққының жанды жерге тиіп, өмірге қауіп төндірді.

КАТАЙ= ет. 1. Жұмсақ күйден қатты қалыпқа көшу. 2. ауыс. Өсін жетілу, ширау. 3. ауыс. Үдей түсу, күшею. 4. ауыс. Ызғарланып беки түсу, түсін суытып қайраттану. 5. ауыс. Қаһарлана түсу, қатаңдалу. 6. ауыс. Көбею, асқына түсу.

КАТАЙЛАН= ет. сөйл. Қатқылану, зораю.

КАТАЙЛАНУ= ет. сөйл. жерг. **Қатулану.**

КАТАЙТ= ет. 1. Босаған тетіктерді бұрап, арқан-жіпті қаттырақ қысып бекіту. 2. ауыс. Қатты қыла түсу, қаталдандыру.

КАТАЙТҚЫШ зат. х. м. Қатайтатын, қатты қалыпқа түсіретін агенттер.

КАТАЙТУ Қатайт етістігінің қимыл атауы.

КАТАЙТЫЛ= ет. 1. Босаған нәрселері бекітіліп, ширатығылу. 2. ауыс. Қатал тәртіпке келтіріліп, қатаңдатылу.

КАТАЙТЫЛУ Қатайтыл етістігінің қимыл атауы.

КАТАЙТЫҢҚЫРА= ет. Қатайта түсу, күшейтіңкіреу.

КАТАЙТЫҢҚЫРАУ Қатайтыңқыра етістігінің қимыл атауы.

КАТАЙЫҢҚЫРА= ет. 1. Босаған тетіктердің бекітілуі түсуі, қатаю түсуі. 2. ауыс. Адамның ширай түсуі, қаталдана түсуі.

КАТАЙЫҢҚЫРАУ Қатайыңқыра етістігінің қимыл атауы.

КАТАЛ сын. 1. Талап қойғыш, талабының орындалуын қатты қадағалағыш, ешбір ағартық, шалыс басушылыққа жол бермейтін талапшы. 2. Өр мінез, бірбеткей, алған бетінен қайтпайтын. 3. Қатыгез, рақымсыз. 4. Өзгертуге ешкімнің құдіреті жетпейтін, мызғымас, біржымыс (заң, салт). 5. Қатты, жайсыз, қолайсыз (табиғат). // Мүлтіксіз, біржымыс. 6. Аса жауапты, тым қиын да күрделі.

Қатал болды. Аяушылық жасамады; қаһары қатты болды. **Қатал заман** [күндер, уақыт, жылдар]. Аумалы-төкпелі, сұрапыл, тұрақсыз, қиындығы, азабы көп кез, заман. **Қатал қол.** Кәрі қатты, тәртібі қатаң (адам) басшы, билеуші. **Қатал қолмен.** Қатаңдықпен, өктемдікпен. **Қатал тағдыр.** Мехнаты мен бейнеті, қиындығы көп қатыгез өмір.

КАТАЛА= ет. 1. Таңдайы кеуіп, қатты шөлдеу, аузы кебірсін сусаяу. 2. Жауын-шашынның болмауынан, өзен-көлден алыс жатқан жердің қуаңдануы.

Қаталап қалды. Қатты шөлдеді, сусады.

КАТАЛА= ет. 1. в ет. Мал ішегінде жың қатты, азықпен араласқан құм-топырақтың шөгіп, жүрмей қалуы. 2. м. е. Діек қызметінің бұзылуы салдарынан үлкен өреттің жүрмей қалуы.

КАТАЛАН= ет. сөйл. жерг. **Қателес** (шатасу, азаттық жіберу).

КАТАЛАНУ Қаталан етістігінің қимыл атауы.

КАТАЛАС= ет. сөйл. **Қателесу.**

КАТАЛАСУ Қаталас етістігінің қимыл атауы.

КАТАЛАТ= ет. Шөлдету, сусату, таңдайын кептіру.

КАТАЛАТУ Қаталат етістігінің қимыл атауы.

КАТАЛАУ зат. в ет. Ішектегі жыңның қатуынан болатын мал ауруы.

КАТАЛАУ Каталау етістігінің қимыл атауы; қатты шөлдеу, аңқасы кебу.

КАТАЛАУ Каталау етістігінің қимыл атауы; ішекте жыңның қатып қалуы.

КАТАЛДАН= ет. Қатаю түсу, ширау.

КАТАЛДАНУ Қаталдан етістігінің қимыл атауы.

КАТАЛДАУ сын. 1. Қаталырақ, ызғарлырақ. 2. ауыс. Жайсыздау, қолайсыздау (табиғат).

КАТАЛДЫҚ зат. 1. Талапшылық, талап қойғыштық. 2. Қатыгездік, рақымсыздық.

КАТАЛ-ҚАЙСАР сын. Өр, бірбеткей, қайтпас.

КАТАЛ-ҚИҚАР сын. Бірбеткей, қыңыр, икемге көнбейтін, адамның шамасы жетпейтін.

КАТАЛЫҚ зат. сөйл. **Қателік**.

КАТАЛЫРАҚ сын. 1. *Каталдау, рақымсыздау*. 2. ауыс. *Жайсыздау, қолайсыздау (табиат)*.

КАТАН зат. сөйл. *Мал түнейтін орын, қотан, қора*.

КАТАҢ сын. 1. *Катал, қатты, қатыгез (адам)*. // *Берік, мызғымай, бұлжымай*. 2. ауыс. *Қатқыл, нық, зор талаппен*. 3. *Қыста қатты суық, жазда қатты ыстық, жайсыз, қолайсыз (ауа райы)*.

Қатаң дыбыс. лингв. *Ешбір дауыс қатысынсыз, дірілсіз, дауыс жаңғырықсыз жасалатын салдырдан гана тұратын дауыссыз дыбыс*.

Қатаң сөгіс. коғ. *Әкімшілік құқық бұзу ісі үшін қолданылатын шара, айып, жаза*. **Қатаң тағдыр [тіршілік]**. Мейірімсіз, ауыр, қиындыққа толы өмір, жазмыш. **Қатаң тиді**. *Қатты батты, ауыр болды*. **Қатаң төзім етті**. *Барынша шыдап бақты*.

КАТАҢДАУ сын. *Каталдау, қаттырақ*.

КАТАҢДЫҚ¹ зат. физ. *Дененің әсер ететін күшке икемделу қабілеті*.

КАТАҢДЫҚ² зат. *Қатаң мінез көрсетушілік, қаталдық*.

КАТАҢСЫН=ет. *Қатты деп көру, қатты санау*.

КАТАҢСЫНУ *Қатаңсын етістігінің қимыл атауы*.

КАТАҢЫРАҚ сын. *Каталырақ, қаттырақ*.

КАТАР¹ зат. 1. *Заттың тәртіппен тізілген реті, тізмісі орыны*. 2. *Белгілі бір топтың құрамы, саны*. 3. этн. *Керуендегі немесе көштегі т.б. түйелердің белгілі бір тәртіппен, қатынаспен тізілген реті*. 4. *Маңы, қасы, жаны*. 5. матем. *Ақырсыз қосынды – бір сызықтық топологиялық кеңістік элементтерінің (қатар мүшелерінің) тізбегі және олардың шек ұғымы анықталған шекті қосындыларының (қатардың дербес қосындыларының) шекті жиыны*. 6. өск. *Белгіленген бір сызық бойына орналасқан әскери қызметшілердің саны*. 7. биол. <лат. series> *Ботаникалық номенклатурадағы таксономиялық категория; секция мен түрдің ортасындағы аралық таксон*.

Қатарға алды. *Тең көрді, кем тұтпады*. **Қатарға келді**. *Өзі сияқтыларға, белгілі бір топқа қосылды*. **Қатарға қосылды**. а) *Басқа жұртпен теңелді, адам болды, қолы аузына жетті*. ә) *Ауруынан айықты, аяғынан тік тұрды, жолдастарына қосылды*. **Қатарға тұрды**. *Ел қатарына қосылды, мықтыларға ілесті*. **Қатардан қалды**. *Кейін қалды, кешейілдеді, дамымады, өспеді*. **Қатардың ені**. *Қаталдағы қанаттардың өзара қашиқтығы*. **Қатар түзеді [тұрды]**. *Сап құрып, қатарласты*.

КАТАР² зат. *Құрбы-құрдас, жасы шамалас адамдар*.

Қатары артты [көбейді]. *Серіктестері, тілектестері көбейді*. **Қатарынан артық [асып, оза, озық] тұған**. *Білімі, өнері, алғырлығы т.б. қабілеттері жағынан өз құрбыларынан едәуір жоғары тұрған, жан-жақты дамыған, шебер (адам, тұлға)*. **Қатарынан қалмады**. *Ешкімнен кем болмады, жұрттың істегенін істеді, ел қатарлы өсті*. **Қатарынан қалмау**. *Көшпен қалмау, ел қатарлы болу*. **Қатарының алды**. *Құрбы-құрдастарынан едәуір озық, артық жетістіктерге жеткен*. **Қатары сиреді [азайды, бітті]**. *Құрдастары біртіндеп о дүниеге кете бастады*.

КАТАР³ үст. *Теңбе-тең, қоса-қабат, бірге*.

Қатар аққан. *Жұртасын өмір кешкен, жарасымды тату отбасын құрған*. **Қатар ақты**. *Өзен сулары бір жерде жақын орналасты*. **Қатар қонды [тігілді]**. а) этн. *Ауыл-үй бір жерге көршілес қоныстанды*. ә) *Құстар тобы бір мезгілде жатырлай келіп бір жерге қонды*. **Қатар мінгесті [мінді]**. *Екі қасиетке бірдей ие болды, екі жұмысты, өнерді т.б. тең дәрежеде меңгеріп, алып жүрді*. **Қатар өсті [жүрді]**. а) *Бірге жүрді, жұбын*

жазбады. ә) *Жақсылық пен жамандық іргелес болды, бірге келді*. **Қатар тұра алады**. *Теңесуге қауқары жетеді, шамалас, теңдес бола алады*. **Қатар ұстады**. *Екі қызметті бірдей атқарды, қас өнерді бірдей игерді, меңгерді*.

КАТАР=ет. *Матаны жиырып тізу, буру*.

КАТАРА зат. ескікіт. *Тамшы*.

КАТАРДАҒЫ сын. 1. *Көптің бірі, қарапайым*. 2. *Шамалас, қарайлас, деңгейлес*.

Қатардағы жаттығулар. спорт. *Бір не басқа қатардағы спортшылардың бірігіп қимыл жасауы*. **Қатардағы жауынгер**. өск. *Шені жоқ (солдат) әскери қызметші*.

КАТАР-КАТАР үст. 1. *Рет-ретімен, тәртіппен*. 2. *Белгілі бір тәртіппен тізілген, бірнеше реттік*.

Қатар-қатар тұрысты. *Бірінің артына бірі тұрып, бірнеше тізбекті сап құрысты*. **Қатар-қатар тізілді [тігілді]**. *Тізбектеле орналасты, бірінің жанына бірі тұрып, реттелді*.

КАТАР-ҚҰРБЫ зат. *Жас жағынан теңдес адам, құрбы-құрдас*.

КАТАР-ҚҰРБЫДАЙ сын. *Жас жағынан теңдес адамдай, құрдастай, бірге өскендей*.

КАТАРЛА=ет. *Бірінен соң бірін рет-ретімен қою, тізбектеу*.

КАТАРЛАҒАН сын. көне. *Қаптаған, қалың, сансыз, көп*.

КАТАРЛАН=ет. 1. *Тізілу, тізбектелу, бірінен кейін бірі көріну*. 2. этн. *Керуендегі, көштегі т.б. түйелердің бірінен соң бірін ретпен тізілуі*.

КАТАРЛАНУ *Қатарлан етістігінің қимыл атауы*.

КАТАРЛАП үст. 1. *Керуен-керуен болатындай, бірнеше түйенің тізбегіне артатындай, сансыз, көптен*. 2. *Қатар-қатар етіп, тізбектен*.

Қатарлап ату. спорт. *Нысана көздеу спортында бір мезетте жіберілген екі оқпен екі нысананы қатарынан ату*.

КАТАРЛАС¹ зат. *Теңдес құрбы, құрдас*.

КАТАРЛАС²=ет. 1. *Бір-бірінің жанына, артына тұрысу, бір түзудің бойына тізбектелісу, бірлесу*. 2. *Қатарда бірге жүру, қатарға қосылу*.

КАТАРЛАСТЫР=ет. *Қатарына қостыру, жуықтату, жақындату*.

КАТАРЛАСТЫРУ *Қатарластыр етістігінің қимыл атауы*.

КАТАРЛАСТЫРЫЛ=ет. *Тізбектеле орналастырылу, топтастырылып тізілу*.

КАТАРЛАСТЫРЫЛУ *Қатарластыр етістігінің қимыл атауы*.

КАТАРЛАСУ *Қатарлас етістігінің қимыл атауы*.

КАТАРЛАТ=ет. *Тізбектеу, бірінің жанына бірін орналастыру*.

КАТАРЛАТҚЫЗ=ет. *Тізбектеткізу, рет-ретімен қойғызу*.

КАТАРЛАТҚЫЗУ *Қатарлатқыз етістігінің қимыл атауы*.

КАТАРЛАТТЫР=ет. *Рет-ретімен, қатар-қатар еткізіп қойдыру, тізбектеттіру*.

КАТАРЛАТТЫРУ *Қатарлаттыр етістігінің қимыл атауы*.

КАТАРЛАТУ *Қатарлат етістігінің қимыл атауы*.

КАТАРЛАУ *Қатарла етістігінің қимыл атауы*.

КАТАРЛЫ¹ сын. *Қатары бар, қабатты*.

КАТАРЛЫ² сын. *Жас жағынан шамалас, жасты*.

КАТАРМА¹ зат. этн. *колонер*. *Қатарып тізілген, бүрмеленген тігіс*.

КАТАРМА² зат. *Жад, тұйсік, назар*.

КАТАРУ *Қатар етістігінің қимыл атауы*.

КАТАРЫ зат. *жерг. Жаны, маңы, маңайы*.

КАТАРЫНАН үст. 1. *Бірінен кейін бірін*.

2. *Бір мезгілде, бірден*.

КАТАС үст. *жерг. Жаңылысып, қателесіп*.

КАТАСЫЗ сын. сөйл. **Қатесіз**.

Қатасыз тиді [атты]. *Мұлт кетпеді, дәл (дәп) тиді*.

КАТАЮ=ет. 1. *физ. Заттың қатты, серіпнелі күйге өтуі*. 2. *ауыс. Күшею, күшіне міну*. 3. *ауыс. Мінездің, көңіл-күйдің ұстамдылыққа, салмақтылыққа бейімделуі*.

КАТҒИ сын. ескікіт. *Жасырын, астырын*.

КАТЕ¹ [ар. خطا] зат. 1. *Жаңылыс, теріс іс, ағат қылық, бұрыс әрекет*. 2. *Жаңылысушылық, дұрыс емес, теріс сенім, бұрыс ой, жаңсақ түсінік*. 3. *Шалыс басушылық, байқаусызда, ойламаған жерден болған ағаттық*. 4. *Жалғандық, ауытқушылық, бұрыстық, өтірік*. 5. *философияда бір мезетте күйге асқан істің, құбылыстың уақыт өткен соң теріс болғанын аңғартатын ұғым*. 6. *пед. Ережеден, дұрыс үлгіден ауытқу*. 7. *саясат. Нелізінен үкіметтің ауысуына немесе экономикалық бағыт-бағдардың өзгеруіне, заңнамадағы қолайсыз өзгерістерге, әскери жанжалдарға, шектеулер енгізілуіне, эмбаргоға, мүлкті ұлт меншігіне айналдыруға байланысты, т.б. жағдайларда тұйнайтын ауытқу*. 8. *эколог. Қолданыстағы табиғи нысандар мен факторлардың антропогендік өзгерістер ықпалымен, адам әрекетінің салдарынан тұйнайтын ауытқу*.

Қате жіберді. а) *Қателесті, жаңылысты*. ә) *пед. Жазба жұмыстарынан орфографиялық, грамматикалық қате жіберді*. б) *Азаттыққа жол берді, жазды-жаңылды*. **Қате кетті**. а) *Қателесті, қателік жіберді*. ә) *Дәл болмады, дәп тимеді, тийісті межеден ауытқырды*. б) *Жаңылды, бұрыс, теріс болды*. **Қателер теориясы**. матем. *Жуық түрде өлшенген шамалардың мәнін табуға арналған және өлшеу қателері туралы тәсілдерді зерттейтін математикалық статистиканың саласы*. **Қатемен жұмыс**. пед. *Мектеп оқушыларының жазба жұмыстары орындауда жіберген қателіктерін түсіндірумен, қате жіберуіне себеп болған білім, біліктілік, дағдыларды үйретіп қалыптастырумен байланысты қолданылатын оқыту тәсілі*.

Қатесі бар. *Дұрыс емес, бұрыс*. **Қатесі жоқ**. *Дұрыс, қатесіз, тура*. **Қатесін кешірді**. *Айыбын кешті, жазғырмады, кінә тақпады, айыптамады*. **Қатесін мін қылды**. *Айыбын бетіне басты, жазғырды, сынап-мінеді*. **Қатесін санады**. *Кемшілігін терді, сынап-мінеді, өзін кінәлі сезінді*. **Қатесін түзетті**. *Қатесін тауып, жөндеді, ескерту жасады*. **Қатесін ұғынды [түсінді, байқады]**. *Жаңылғанын білді*.

КАТЕ² сын. *Бұрыс, теріс, ағат, жалған*. **Қате болды**. *Дұрыс болмады, жаңылыс болды*. **Қате ойланды**. *Дұрыс түсінбеді, жаңылды*.

КАТЕ-КЕМІСТІК зат. *Белгілі бір істе кеткен кемшілік*.

КАТЕЛЕС=ет. 1. *Қалт жіберу, қате жіберу, дұрыс ішеумен, тиімді әрекеттен ауытқу*. 2. *Ағаттық жасау, бұрыс жолға түсу, адасу*. 3. *Дәп түспеу, дәл тимеу*. 4. *Шатасу, жаңылысу*. 5. *Тұрасын айтпау, шындығын, ақиқатын көрсетпеу*.

КАТЕЛЕСКІШ сын. *Жиі қателесетін, көп қате жіберетін*.

КАТЕЛЕСТІР=ет. *Жаңылыстыру, шатастыру*.

КАТЕЛЕСТІРУ *Қателестір етістігінің қимыл атауы*.

КАТЕЛЕСУ *Қателес етістігінің қимыл атауы*.

КАТЕЛЕСУШІЛІК зат. *Адасушылық, жаза басушылық*.

КАТЕЛІК зат. 1. *Бұрыс әрекет, теріс қылық, нұқсанды іс, ағаттық*. 2. *Жаңылысушылық, адасушылық*. 3. *Бұрыстық, жалғандық, теріс ойлаудан болған шатасушылық*.

Қателігі жетіп жатыр. *Өмірінде көп жаңылысты, айыбы көп*. **Қателігін кеш ұқты**. *Айыбын кейін түсінді, білді, өкінді*. **Қателігін басын ашты**. *Өзін ақтап алды; айыбын жуды*. **Қателігі түзелді**. *Жіберген ағаттығы жөнделеді, бәрі қалпына келді*. **Қателік жасау**. *Қателесу, жаңылысу*.

Қателік жіберді. *Азаттыққа жол берді, кінәлі*

болды. **Қателікке төзбеді.** Ағаттықты көтере алмады, тез арада түзетті, жол бермеді. **Қателік кетті.** Жаңылысты, қателікке ұрынды, ағат кетті. **Қателік тарады.** Нұқсанды іске жол берілді, бұрыс әрекетке әкеп соқтыратын жаңылысу болды. **Қателіктен шошма!** Ағат істен қашта, оны түзетуге тырыс деген мағынада.

КАТЕП зат. көне. этн. Жүк арту үшін нардың үстіне салынатын ағаш [Қатеп нардың оркеші арасында тұрады да, оны жүк баспайды].

КАТЕПТИ сын. Аса мықты, шыдамды, төзімді; көнтерілі.

Қатепті қара нар. этн. Жүк арту үшін оркешіне ұзыннан салынған ағашы бар берік, мықты, күшті түйе. **Қатепті қара нардай.** поэт. Ауыртпалықты сездірмейтін ауыр жүгін бөлісетін, сүйеніші бар, тірегі бар адамдай.

КАТЕР¹ [ар. خطر] зат. 1. Қауіп, сырттан төніп тұрған залал, нұқсан, зиян. 2. Тосыннан кездесетін қиындық, кедергі. 3. экон. Тәуекелдік күтпеген шығасыға, залала құшырау, жоспарланатын нұқсандан салыстырғанда табыстың, пайданың кем алыну қауіп.

Қатерге аяқ басты. Тәуекелге барды, бір іске бел шешіп кірісті. **Қатерге бел буды.** Тәуекелге барды, қауіпке басын тікті. **Қатерге [бір елі] жуықтау.** Өмірлері қауіпке толы, айнала қоршаған жау. **Қатерге толқын туратты.** поэт. о. к. к. а. 3. Басын қатерге, бір іске қауіптілігіне қарамастан бел шешті, тәуекел етті. **Қатерге төзді.** Қиындыққа шыдады, ауыртпалықты көтерді.

Қатерден аман кетті [қалды]. Қауіптен аман-есен қалды, бәледен құтылды. **Қатерден қорғады.** Бәле-жаладан сақтады, қорғаштады, қамқорлық жасады. **Қатер күтпеді.** Қауіптенбеді, сезіктенбеді, қамсыз болды. **Қатер өткелін кешті.** поэт. Талай ауыртпалықты бастан кешті, қиындық көрді, азап шекті. **Қатер таянды [жуыды].** Қауіп төнді, бәле кез болды, басына қиындық түсті. **Қатер төнді.** Қиын-қыстау қауіпті жағдай түрды, басына күн түрды. **Қатерін қанге ойламады.** Төніп тұрған қауіпті дұрыс сезініп, аңғара білді.

КАТЕР² зат. 1. ескікіт. Ой, түсінік, ұғыныс, ойлау. 2. жерг. Хабар.

Қатерде болды. Ойда болды, есте жүрді. **Қатер сұрады.** жерг. Науқас адамның көңілін сұрады.

КАТЕРЖАМ сын. ескікіт. Ұқыпты, еш нәрсені ұмытпайтын, сенімді, тыңғылықты. **КАТЕР-ҚАУАҢ** зат. Қауіпті, қатерлі жағдай.

КАТЕРЛЕ= ет. Хабарлау, есіне салу. **КАТЕРЛЕН¹**= ет. Қауіптену, күмәндану.

КАТЕРЛЕН²= жерг. Хабар алу, хабардар болу.

КАТЕРЛЕНДІР= ет. Үрейлендіру, сақтандыру.

КАТЕРЛЕНДІРУ Қатерлендір етістігінің қимыл атауы.

КАТЕРЛЕНУ¹ Қатерлен¹ етістігінің қимыл атауы; үрейлену, сақтану.

КАТЕРЛЕНУ² Қатерлен етістігінің қимыл атауы; хабардар болу.

КАТЕРЛЕУ Қатерле етістігінің қимыл атауы.

КАТЕРЛІ сын. Қатері бар, қауіпті, қорқынышты.

Қатерлі аймақ. қоғ.-саяси. Саяси жағдайы шиеленіскен, тұрақсыз, адам өмірінің қорғалуын қамтамасыз ету мүмкін емес, сырттан келгендер үшін қауіпті ел, аудан, елді мекен. **Қатерлі бизнестің.** экон. Тәуекелді бизнестің – ойдағыдай орындалуы тұрғысынан елеулі қатерге ұшырауы мүмкін жобаны іске асыру (жаңа өнім әзірлеу, жаңа аймақтық рынокты иеру) жөніндегі кәсіпкерлік қызмет. **Қатерлі дерт.** мед. Жұқпалы ауру. **Қатерлі өткел.** Қауіпті асу, белес; қорқынышты кезең. **Қатерлі шақ.** Қауіпке толы кезең, аумалы-төкпелі заман. **Қатерлі ісік.** мед. <лат. sarcinoma> Тіндердің айналасында өсіп, олардың қызметін бұзатын ісіктер; осы ісіктердің жайылуынан ағзада метастаз үдерісінің басталуы.

КАТЕРЛІЛІК зат. Қатері барлық, қауіптілік.

КАТЕРСІЗ сын. 1. Қатері жоқ, қауіпсіз, зиянсыз. 2. Алаңсыз, қамсыз.

Қатерсіз ісік. мед. Қан-лимфа тамырлары арқылы денеге таралмайтын, өзіне жақын жатқан тіндердің тіршілігін бұзбайтын және метастаз бермейтін ісіктер.

КАТЕРСІЗДІК зат. Қатері жоқтық, қауіпсіздік.

КАТЕРШЕҢ сын. жерг. **Қатержам** (зере, естігенін ұмытпайтын, жады мықты (адам)).

КАТЕСІЗ сын. 1. Қатесі жоқ, нұқсансыз, мұлт кетпейтін, дөп түсетін. 2. Айнымай, айқын, дөп түсетін.

КАТИБ зат. ескікіт. Хатишы, тіркеуші.

КАТИҒ: қатиг сауил ар. ескікіт. Ащы шырын. **Қатиг тариқ** ар. ескікіт. Қарақшы, тонаушы.

КАТИЛ сын. ескікіт. Өлтірілген, өлген, өлік, құрбан.

КАТИПА [ар. قטיפه] зат. этн. Барқыт сияқты жатық түрті тығыз тоқылған мата.

КАТИР зат. ескікіт. **Қашыр.**

КАТИРА¹ [ар. خاطر] зат. жерг. **Құрмет.**

КАТИРА² ар. зат. Бірыңғай заттардың тәртіптен тізілген тізбегі, қатар. // Қоса, қабат, мәрте.

КАТИФА зат. ескікіт. **Қатина.**

КАТКЕР сын. ескікіт. Сауатты, хаттанушы.

КАТ-ҚАБАТ сын. 1. Қатар-қатар, тізбек-тізбек. 2. Бірінің үстіне бірі, қабат-қабат. 3. Үсті-үстіне қабаттасқан, бірінен кейін бірі келген, көп.

Қат-қабат шөлпек. этн. тамақ. Пісіріп алған шөлпектің арасына қарақаттың қағын орап жасалатын шөлпектің түрі.

КАТ-ҚАБАТТА= ет. Түрлі жағдайдың қабаттасып, қатарласып келуі, қосарлануы.

КАТҚАҚ зат. 1. Суықтан мұздап қатқан, тоңазыған жер. 2. геогр. Жер бетінің суықтан мұздап, қататын, тоңазытып күннің немесе жылы мезгілінің суытатын шағы.

КАТҚАҚСУ¹ Катқақсы етістігінің қимыл атауы; мұздау, қатыңқырау.

КАТҚАҚСУ² Катқақсы етістігінің қимыл атауы; шөлдеу, аузы кеберсу.

КАТҚАҚСЫ¹= ет. Суықтан тоңазып қатыңқырау, мұздау.

КАТҚАҚСЫ²= ет. Аузы кеберсу, шөлдеу

КАТҚАҚТА= ет. сөйл. Құрғау, тобарсу, дегду.

КАТҚАҚТАН= ет. Қату, тоңазу.

КАТҚАҚТАНУ Катқақтан етістігінің қимыл атауы.

КАТҚАҚТАУ Катқақта етістігінің қимыл атауы.

КАТҚАЛАҚ сын. Мұздақ, қатқақ.

КАТҚАМ: қатқам салат. діни. Намаз.

КАТҚАН сын. сөйл. Керемет, мінсіз.

КАТҚАН-КЕПКЕН сын. Keyin қалған, құрғап кеткен.

КАТҚАН-КҰТҚАН сын. сөйл. Қалған-құтқан, қатып қалған.

КАТ-ҚАТ үст. 1. Қабат-қабат. 2. Қатпар-қатпар.

КАТ-КАТТАП үст. Рет-ретімен, біртіндеп.

КАТ-КАТТАС= ет. Қабаттасу, қосарлану.

КАТ-КАТТАСУ Кат-қаттас етістігінің қимыл атауы.

КАТҚҰЫР зат. жерг. Шошала, шанишар үй (киіз), уақытша тігілетін баспана түрі.

КАТҚЫЗ= ет. Қаттайту, қаттыру.

КАТҚЫЗУ Катқыз етістігінің қимыл атауы.

КАТҚЫЛ сын. 1. Қатыңқыраған, қатқақ.

2. ауыс. Ашулық, зілді, қатаң, қатал. 3. ауыс. Қайратты, қаттырақ.

КАТҚЫЛДАН= ет. 1. Тобарсу, қату.

2. ауыс. Қатандану, қаталдану.

КАТҚЫЛДАНУ Катқылдан етістігінің қимыл атауы.

КАТҚЫЛДАУ сын. 1. Қаттылау, қаттырақ. 2. ауыс. Қаталдау, қатаңдау.

КАТҚЫЛДЫҚ зат. Қатаңдық, қаталдық.

КАТҚЫЛТЫМ сын. сөйл. **Қатқылдау.**

КАТПА¹ зат. 1. мед. Ішек қызметінің бұзылуынан үлкен дәрет жүрмей қалатын, созылмалы түрде өтетін ауру. 2. в. ет. <лат. paratuberculosis> Ішек қызметінің бұзылуынан үлкен дәреті жүрмей қалатын түйе малындағы кесел.

Қатпа келгір! қарғ. Түйеге айтылатын қарғыс.

КАТПА² сын. 1. Арықша келген жұқа, ілмген (адам). 2. жерг. Арық, көтерем (мал).

Қатпа бота. к ө с. Енесін емін-еркін емсе де, шыр жұқпайтын бота. **Қатпа қара.** Жіңішке, арық қара (кісі). **Қатпа тезек.** жерг. Қаңғылақ, қабажасқ тезек.

КАТПАР зат. 1. Қабат, қыртыс. 2. Киімнің (матаның) қабатталған жері; бүктесін. 3. Бет, маңдай, мойын терісіндегі жиырылған жер.

4. ауыс. Қалтарыс, жұмбақ, бұлттарыс.

Қатпарыс жазды. Сырын ашты, құпиясын жария етті.

КАТПАР-ҚАТПАР сын. 1. Қабат-қабат, бірнеше қабат. 2. Қыртыс-қыртыс, мыж-мыж.

КАТПАРЛА= ет. Қыртыстандыру, жиыру.

КАТПАРЛАН= ет. Қыртыстану, қаталану, қатпар-қатпар болу.

КАТПАРЛАНДЫР= ет. Қыртыстандыру, тыржиту.

КАТПАРЛАНДЫРУ Катпарландыр етістігінің қимыл атауы.

КАТПАРЛАНУ Катпарлан етістігінің қимыл атауы.

КАТПАРЛАУ Катпарла етістігінің қимыл атауы.

КАТПАРЛЫ сын. 1. Қатпары бар, қыртыс-қыртыс. 2. Жиырып бүрмелеген, қатарланған. 3. ауыс. Сырға берік, салмақты, терең ойлы, байсалды.

КАТПАРЛЫҚ зат. геол. Таужыныс қабаттарының бір-бірімен астасу пішіндерін өзгертетін ауқымды процесс.

КАТПАРШАҚ зат. Малдың қатпарланған қарны, жалбыршағы.

КАТРА ар. зат. ескікіт. 1. Тамшы. 2. ауыс. Көз жасы.

КАТРАН ар. зат. ескікіт. Қарамай, шайыр.

КАТРАТ ар. зат. ескікіт. 1. Тамшы. 2. ауыс. Көз жасы.

КАТТА¹ сын. Үлкен, аумақты.

КАТТА² үст. жерг. 1. Қайткенде де, қалайда. 2. Тегінде, шынында.

КАТТА³= ет. 1. Жүйелен реттеу, бірінің үстіне бірін қою, қабаттау. 2. ауыс. Үстің-үстіне жинай беру, дүниеқұмарлыққа салыну.

КАТТА⁴= ет. кіт. **Хамта.**

КАТТАЛ= ет. Бірнеше қабат етіп бүктелу, қатпарлану.

КАТТАЛУ Каттал етістігінің қимыл атауы.

КАТТАМ зат. физ. Құйылған, қалыпталанған немесе механикалық өңдеуден өткен дайындамалар мен тетіктердің жиналу түрі.

КАТТАМА¹ зат. жерг. тамақ. Қамыр мен етпен жасалатын ұлттық тағам түрі.

Қаттама шөлпек. этн. тамақ. Үнға май қосып, иін қандыра илеп пісірілетін тағам.

КАТТАМА² зат. этн. Астарына мақта немесе жүн, қыл, металл үзіктерін салып, жібек матадан бірнеше қабаттап сырғылып тігілген жұмсақ сауыт.

Қаттама кезім. этн. Жібек матадан бірнеше қабаттап сырғылып тігілген жұмсақ ат сауыты.

Қаттама сауыт. этн. Матадан бірнеше қабаттап тігіліп жасалатын, астарының ішіне қорғанысын арттыру үшін жүн, темір т.б. салынатын батырлардың жеңіл сауытының түрі, торауыт.

КАТТАН= ет. Ашулану, қаһарлану, ызалану.

КАТТАНУ Каттан етістігінің қимыл атауы.

ҚАТТАТ¹= ет. *Қабаттату, бұқтету.*
ҚАТТАТ²= ет кіт. *Хаттат* (хатқа түсіру, заңдастыру, ресми тіркету, рәсімдеу; есепке алу).
ҚАТТАТУ¹ *Қаттат*¹ етістігінің қимыл атауы; қабаттату, бұқтету.

ҚАТТАТУ² сөй л. *Қаттат*² етістігінің қимыл атауы; тіркету, рәсімдеу.

ҚАТТАУ¹ зат. этн. көне. 1. *Сауыт* ішінен киюге арналған, бірнеше қабат жібектен сырылған киім. 2. с а я т. *Бүркіттің* бармағын аңың тісінен сақтау үшін жарғақтан, жібектен сырып тігілетін бармаққап.

ҚАТТАУ² *Қатта* етістігінің қимыл атауы.

ҚАТТАУ³ сөй л. *Қатта* етістігінің қимыл атауы; хаттау.

ҚАТТАУЛЫ сын. *Қаттап* қойылған, реттелулі тұрған.

ҚАТТЕ үст. ескі кіт. *Мүмкін, әлде.*

ҚАТТЫ¹ сын. 1. *Жұмсақ емес, берік, мықты.* 2. а у ы с. *Қатыгез, қатыбар.*

Қатты дәрілік қалыңар. мед. *Фармакология* өндірісі шығаратын, пайдалануға дайын дәрі-дәрмек түрлері. **Қатты дене.** ф и з. *Атомдары, молекулалары немесе иондары тьғыз орналасатын заттар.* **Қатты ерітінділер.** ф и з. *Концентрациялары берілген температураның, қысымның кейбір шеңберінде өзгертін, біртектілігі бізылмайтын, бірнеше құраушылардан тұратын қатты заттар.* **Қатты заттар.** ф и з. *Қатты денелер.*

ҚАТТЫ² ү с т. 1. *Ерекше, өте, аса.* 2. *Көтеріңкі, күшті, ащы.* 3. *Жер-жебіріне жеткізе, жанға батыра, көңілге аларықтай етіп.* 4. *Өктем, қатқыл.* 5. *Еш нәрсені сезбей, тырт етпей, (ұйықтау).* 6. *Тығыздап, барынша нығыздап.* 7. *Қуштірек, қаттырақ, үдете, жанға батыра (әрекет ету).* 8. *Қуатты, өте зор.*

Қатты айтты. *Бетін бар, жүзің бар демей тура сөйледі.* **Қатты батты.** *Жанына күшті әсер етті.* **Қатты бол.** *Аушылықты білмейтін қатал, қатыгез бол, дұшпанды аяма деген мағынада.*

Қатты денелер химиясы. х и м. *Қатты денелердің химиялық қасиеттерін және оларда жүретін химиялық реакциялардың ерекшеліктерін зерттейтін химия саласы.* **Қатты ерітіндіге шынықтыру.** м ө ш. *Тұрақты қатты ерітінді алу үшін белгілі температураға дейін қыздырудан, содан кейін біркелкі шыныққан қатты ерітіндінің құрылымын бөлме температурасында сақтауға жеткілікті жылдамдықпен суытудан тұратын қорытталарды термиялық өңдеу.* **Қатты келді.** *Ашуланды, ұрысты.* **Қатты кетті.** *Дүрсе қоя берді, бас-көзге қарамады.* **Қатты көңіл болды.** *Баса мән берді.* **Қатты қайырым.** *Ауыр дене жұмысы, қиын еңбек.* **Қатты қайырымға келмеді.** *Ауыр жұмыс істеуге жарамды.* **Қатты қарақүйе.** б о т. <лат. tilletia caries> *Күздік бидай мен қарабидайда кездесетін күіе саңырауқұлақ тарататын ауру.*

Қатты қуанды. *Мәз болды, шат-шадыман болды.* **Қатты қысылды.** *Ұялды, сөз таппай дағдарды.* **Қатты ракеталық отын заряды.** ө с к. *Белгілі бір пішінде бір немесе бірнеше блок етіп жасалып, ракеталық қозғалтқыштың камерасына салынған қатты отын.*

Қатты соққан дауылдай. *Екпін күшті, жойқын, алапат.* **Қатты сөз.** *Көңілге тиер ауыр сөз, соғу, ұрсу.* **Қатты сөйлеу.** *Адамның көңіліне тиетін ауыр сөз айту, тіліне сақ болмау.* **Қатты сөкті.** *Жерден алып, жерге салды, ұрысты.* **Қатты сыйлады.** *Ерекше құрметтеді, бар пейілімен, ынты-шынтасымен қызмет етті, қадірледі.* **Қатты тиді.** а) *Қушті әсер етті, көңіліне ауыр тиді.* ә) *Тас-талқанын шығарды.*

Қатты толғанды. *Бір оқиганың, сөздің әсерінен адамның үлкен ойға қалуы, толқып-тебіренуі.* **Қатты түкті итпабан.** ө с. *Сайақшоп итпабан.* **Қатты ұйқыда қатып қалды.** *Есі кетіп ұйықтады.* **Қатты электрліттер.** ф и з. *Жоғары иондық электр өткізгіштігі бар кристалдық заттар.*

ҚАТТЫҚАНАТТЫЛАР зат. зоол. <лат. coleoptera> *Жәндіктер класының ең ірі отряды; қоңыздар.*

ҚАТТЫҚАРА зат. өс. жерг. *Түпкі бұтағы баялышқа ұқсас, ұзындығы 30-35 см., басында қатты биригі бар, түйе жейтін шөп.*

ҚАТТЫ-ҚАТТЫ ү с т. 1. *Қаттырақ, мықтап.* 2. а у ы с. *Зілді, ауыр.*

ҚАТТЫҚОЛДЫЛЫҚ зат. *Қолына алған ісіне берік болушылық.*

ҚАТТЫ-ҚУТТЫ зат. сөй л. *Кейінге сақталған зат, қалған-құтқан.*

ҚАТТЫЛАН= ет. ф и з. *Құрамындағы судың булануы қиуынан немесе кейбір құрамбөліктердің реакцияға түсу нәтижесінде заттың тұтасып қатты күйге айналуы.*

ҚАТТЫЛАНУ *Қаттылан етістігінің қимыл атауы.*

ҚАТТЫЛАУ сын. 1. *Қаттырақ, жайсыздау.* 2. а у ы с. *Қатаңырақ, қаталырақ.*

ҚАТТЫЛЫ-ЖҰМСАҚТЫ сын. *Қаттысы мен жұмсағы аралас, қаттысы да, жұмсағы да бар.*

ҚАТТЫЛЫҚ зат. 1. ф и з. *Дененің немесе құрылымының деформацияның пайда болуына қарсылық көрсету қабілеті.* 2. ф и з. *Белгілі бір заттың беріктік қасиеті, мықтылығы.* 3. ф и з. *Бір нәрсенің күштілігі, қарқындылығы.* 4. а у ы с. *Жаны ашымаушылық, қатыгездік, қаталдық.*

Қаттылық көру. ж е р г. *Қиындық көру, таршылық көру, қиналу.*

ҚАТТЫР: жауап қаттырды. *Жауап бергізді, жауабын айтқызды.*

ҚАТТЫРАҚ сын. *Қаттылау, мықтырақ.* **Қаттырақ айтты.** *Көңілге қарамай, батыра айтты.*

ҚАТТЫСӨЙЛЕГІШ зат. ф и з. т е х. *Дыбыс жиілігіндегі электр сигналы акустикалық тербеліске өзгертетін құрылғы.*

КАТУ¹ зат. жерг. *Мүз.*

КАТУ² сын. *Жарап тұрған, қатқан.*

КАТУ сын. сөй л. *Қоңіл қалдыратын, ауыр.*

Қату айтты. *Жанына батырып, шамына тие сөйледі.* **Қату қабақ.** *Қиналған, қажыған тұр.*

КАТУ³ сын. сөй л. жерг. *Қатты, өте мұқтаж.*

КАТУ⁴ *Қат*¹ етістігінің қимыл атауы; температураның төмендеуінен сұйық заттың тоңазып, мұзға айналуы.

КАТУ⁵ *Қат*² етістігінің қимыл атауы; керберсу, құрғау.

Қату температурасы. ф и з. *Белгілі бір заттың сұйық күйден қатты күйге түсуі үшін қажет болатын температура.*

КАТУ⁶ *Қат*³ етістігінің қимыл атауы; сұйық тағамға сүт, айран, май т.б. қосып араластыру.

КАТУ⁷ *Қат*⁴ етістігінің қимыл атауы; жарау, бабына келу.

КАТУ-КАТУ ү с т. сөй л. *Қатты-қатты.*

КАТУЛАН= ет. *Жүзін суыту, қаһарлану, ызғарлану, ашулану.*

Қатуланып көр қылды. *Қатты ашуланып, ызғарын төкті, қаһарын тікті.*

КАТУЛАНДЫР= ет. *Қатайту, қатаңдату.*

КАТУЛАНДЫРУ *Қатуландыр етістігінің қимыл атауы.*

КАТУЛАНТ= ет. *Қатайту, ызғарландыру.*

КАТУЛАНТУ *Қатулант етістігінің қимыл атауы.*

КАТУЛАНЫҚЫРАУ= ет. *Қатулана түсу, қаһарланыңқырау.*

КАТУЛАНЫҚЫРАУ *Қатуланыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

КАТУЛЫ сын. *Қатан, ренжюлі.*

КАТУЛЫҚ зат. *Бізбар, реніш, кейіс.*

КАТУСЫЗ сын. жерг. *Қатықсыз.*

КАТШАП зат. діни. *Кітап оқығанда қолға ұстайтын таяқша.*

КАТ-ШОТ зат. сөй л. *Есеп, санақ.*

КАТШЫҚ ү с т. жерг. *Аралас.*

КАТШЫЛЫҚ зат. *Талшылық, жеткіліксіздік.*

КАТШЫБАС сын. *Қатыгез, мейірімсіз, тасжүрек.*

ҚАТЫБАСТАН= ет. *Қатыгездену, қаталдану, мейірімсіздену.*

ҚАТЫБАСТАНУ *Қатыбастан етістігінің қимыл атауы.*

ҚАТЫБАСТЫҚ зат. *Қатыгездік, қаталдық.*

ҚАТЫБЕЗЕР сын. жерг. *Қатыгез.*

ҚАТЫГЕЗ сын. 1. *Қатыбас, қатал, тасжүрек.* 2. *Аяусыз, ауыр, қиындыққа толы (өмір, тағдыр).* 3. *Безбүйрек, жаны ашымайтын.*

ҚАТЫГЕЗДЕН= ет. *Мейірімсіздену, қатыбастану.*

ҚАТЫГЕЗДЕНУ *Қатыгезден етістігінің қимыл атауы.*

ҚАТЫГЕЗДЕУ сын. *Қаталдау, мейірімсіздеу, қатыбастау.*

ҚАТЫГЕЗДІК зат. *Адамның мінез-құлқындағы жағымсыз іс-әрекет; қаталдық, мейірімсіздік, тасжүректік.*

Қатыгездік биледі. *Ашу, ызғаға ерік берді, ашуланды.*

ҚАТЫҚ¹ зат. тамақ. этн. 1. *Қаймағы алынбаған қой сүтінен ұйытылған, көлкілдеп тұратын қою айран.* 2. *Сүзген айран, сүзбе.*

Қатығымен туған. *Ұл-қызы аралас.* **Қатық қаймақ.** этн. тамақ. *Ұйыған айран, қатықтың бетіне тұрған қаймақ.*

ҚАТЫҚ² зат. *Тамақ дәмді, қуатты болу үшін қосатын ет, май, сүт сияқты тағамдар.*

ҚАТЫҚСЫЗ сын. *Сүт қосылмаған, қаймағы жоқ.*

ҚАТЫҚСЫЗДАУ сын. *Қатығы жоқ, нәрсіздеу, дәмсіздеу.*

ҚАТЫҚТА= ет. *Сүт қосу, қаймақ салып дәмдеу.*

ҚАТЫҚТАЙ сын. *Қатық сияқты, қатық тәрізді.*

ҚАТЫҚТАУ *Қатықта етістігінің қимыл атауы.*

ҚАТЫҚТЫ сын. *Қатығы бар, нәрлі.*

ҚАТЫҚТЫҚ зат. *Қатық боларлық, қатыққа жарарлық.*

ҚАТЫҚҰЛАҚ сын. жерг. *Естігенін ұмытпайтын (адам).*

ҚАТЫҚЫЗ зат. жерг. *Тікенді, сабағы қатты арашшоп.*

КАТЫЛ¹ [ар.] сын. ескі кіт. *Қайтыс болған, қаза тапқан, өлген.*

Қатыл болды. *Қаза тапты, қайтыс болды, өлді.* **Қатыл қылды [етті].** көне. *Шауып тастады, өлтірді.*

КАТЫЛ² зат. ескі кіт. *Өлтіруші.*

КАТЫЛ³= ет. ескі кіт. *Өлтіру.*

Қатыл етті. *Өлтірді, түбіне жемтті.*

КАТЫЛ= ет. *Қосылу, араластырылу, қатықталу.*

ҚАТЫЛУ *Қатыл етістігінің қимыл атауы.*

КАТЫМ [ар. خاتم] зат. діни. *Өлген адамға бағышталып, Құран түгел оқылатын, жұрт шақырылып, ас берілетін жиын.*

Қатым көрда молда. діни. *Марқұмның аруағына арнап «Құранды» бастан-аяқ оқып шығуды міндетіне алған молда.* **Қатым қылды.** а) *Аяқтады, бітірді.* ә) діни. «Құранды» бастан-аяқ оқып шықты. **«Қатым Құран» шығарды.** діни. «Құран Кәрімді» толығымен оқып шықты.

Қатым сауапты болсын. діни. *Қатым түсірген үйге келіп, дәм-ауыз тиген жұрттың үй иесіне айтатын жақсылық болсын, сауабы өздеріңе тисін деген мағынадағы тілек сөзі.*

ҚАТЫМДА= ет. діни. «Құран Кәрімді» басынан аяғына дейін оқып шығу.

ҚАТЫМДАУ *Қатымда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАТЫН зат. 1. *Жалпы әйел атаулы, ерге тиген әйел. // экспр. жағымсыз. Төменетек, қоғамда орны жоқ, үйде дауысы жоқ, сөзі өтпейтін әйел.* 2. *Зайып, жар, жұбай. // Қорқақ, сужүрек, еркек емес.*

Қатын алды. сөй л. қарап. *Үйленді, отқасын құрды.* **Қатын алма, қайын ал.** *Болашақ жарыңның шығқан жері, төркіні дұрыс болсын,*

маңыздысы сол деген мағынада. **Қатын алу.** Үйлену, отбасын құру. **Қатын алып берді.** Қалыңмалын төлеп, үйлендірді. **Қатын ашу.** Экспр. Болар-болмас нәрсеге шап ете қалатын мінез көрінісі. **Қатын басымен.** Әйел басымен, әйел бола тұра. **Қатын бесін [бесіндік].** этн. Бесін мезгілінен сәл-пәл өткен кез. **Қатын болды.** а) Ерге шықты, күйеуге тиді. ә) жағымсыз. Салпыетек әйел болды, кексе тартты, есейді. **Қатын болып шықты.** карап. Тұрмысқа шықпаған қыздың абыройы таза болмады. **Қатын да болсаң, қаралы бол.** Әйел болсаң да, әйелдік жағында бол, сөзінде тұр деген мағынада. **Қатындары қан жұтты.** Ел басына күн туды, ер-азамат майданға аттанды. **Қатын дауыс.** Экспр. Еректеңі әйелге ұқсаған жағымсыз дауысы. **Қатын – дұшпан.** этн. Ерінің іс-әрекеттеріне сын айтқан әйелін жаратпағанда айтылатын сөз; әйелдің ойында тек жамандық болады деген мағынадағы кейіптік қолданыс. **Қатын етті.** Әйел қылды, әйелдікке алды. **Қатын жүрек.** Экспр. Қорқақ, батыл емес. **Қатын жіберді.** сөйл. Әйелінен айырылды. **Қатын қар!** карап. Әйелдердің ұрыс-керісі кезінде айтылатын сөз. **Қатын қылды.** Өз ықтиярынсыз, зорлықпен әйел етті. **Қатын менен бала [қансы] үшін.** Бала-шағасын асырау, сақтау мақсатымен. **Қатын менен баланы тоңдырмады.** Қамқорлық жасады, отбасының қамын жеді. **Қатыннан басқа.** сөйл. стил. Ер-азамат, қолына қару алуға жарамды адамдар деген мағынада. **Қатынның қырық жаны бар.** Әйел ер адамға қарағанда көп нәрсеге шыдайды, ер адам төзбейтін нәрселердің бәрін көтереді деген мағынада. **Қатын өлді – қамшының сабы сынды.** этн. Ескі салт бойынша, әйелдің өлгені ұстаған қамшының сабы сынғанындай-ақ реніш-салмақ туғызады, көп қайғырма деген ұғымдағы көңіл айту. **Қатын өсек.** жағымсыз. Өсек-аян, бос сөз, ұсақ әңгіме. **Қатын тастады.** сөйл. Әйелінен ажырасып кетті. **Қатын үсті алды.** Әйелі бар адамның тоқал алуы. **Қатын үсті [үстіне] барды [тиді].** Әйелі бар адамға тоқал болып күйеуге шықты. **Қатын шығарды.** көне. Әйелін малақ етті, тастады. **Қатыны күмәнді.** көне. Әйелі екіқабат, аяғы ауыр. **Қатыны мінезді.** Мінезі жақсы жар, жұбай, ақылды әйел. **Қатынын күң қылды.** Жауершілік заман туып, жау қолына түсті, әйелдерін қорлады. **Қатыныңның қойнынан шықтым ба? Құнәмің үстінен түстің бе деген мағынада.** **Қатыны ұл [бал] тапқандай сүйінді [қуанды].** Өте қатты қуанды, маз болды.

ҚАТЫН-БАЛА зат. Әйелі мен балалары, үй іші, отбасы.

Қатын-бала баршасы. Отбасы мүшелері түгел, бәрі. **Қатын-бала бәрі қалды.** Өлген кезде, о дүниелік болғанында ештеме керек болмайды деген мағынада. **Қатын-баланы шулатты.** Азан-қазан қылды, бала-шағаны зар еңіретті. **Қатын-баласы басын көтере алмады.** Отбасында береке болмады, отбасы мазасыз болып, әйел-баласына тыныштық бермеді. **Қатын-баласы жау болды.** Қартайған отағасын әйелі мен балалары дұрыс түсінбеді, лайықты дәрежеде сыйламады, жағдайы ойдағыдай болмады. **Қатын-баласы зарлады.** Бала-шағасы, үрім-бұтақ, зәузаты жылап қалды, қайғыға батты. **Қатын-баласы зарлап [шулап, артында] қалды.** а) Ел басына күн туды, ер-азамат жорыққа, соғысқа кетті. ә) О дүниелік болған ер адамды отбасы жоқтап, жылады. б) Азан-қазан, шулады. **Қатын-баласын асырады [қорғайды].** Отбасының өмір сүруіне барынша қолайлы жағдай жасады, қамқор болды.

ҚАТЫНА = ет. 1. Барып-келу. 2. Араласу, тығыз қарым-қатынас жасау, қатысу.

ҚАТЫНАС зат. 1. Қарым-қатынас, араласу. 2. философия. Заттар мен құбылыстардың өзара тәуелділігін, байланысының белгілі бір сәтін білдіретін философиялық категория. 3. Ел, мемлекеттер арасындағы өзара әрекеттестік. 4. Қатыс, әрекет. 5. матем. Математикалық шамалардың бөліндісі. 6. Байланыс, қатыс. 7. Аражік. 8. экон. Шағу, бөлу. 9. сөйл. Көлік,

мәшине. 10. Ис, өзара, бірлескен әрекет, нәтиже. 11. Қатыс, әсер.

Қатынас деңгейін көтеру. экон-әлеум. Өзара белсенді әрекет жасаудың мәдениетін үйрену. **Қатынас қағаз.** Мекемелер арасындағы бір-біріне жазатын арнаулы ресми құжат. **Қатынастар логикасы.** философия. Логиканың әртүрлі нысандар арасындағы қатынастарды зерттейтін саласы. **Қатынасын табу.** матем. Белгілі бір шамалардың бір-біріне бөлінуін есептеу.

ҚАТЫНАС = ет. 1. Барып-келісу, қатысу, жүріп-түру. 2. Тілдесу, сөйлесу. 3. Араласу, атсалысу. 4. Жиналыс, мәжілістің, ойын т.с.с. ішінде болу.

ҚАТЫНАССЫЗ сын. 1. Байланыссыз, араласу. 2. философия. Заттар мен құбылыстардың өзара байланысының.

ҚАТЫНАСТЫҚ сын. Қатынасқа сай, қатысты.

ҚАТЫНАСТЫЛЫҚ зат. философия. Өзара байланыстылық, тәуелділік.

ҚАТЫНАСТЫР = ет. 1. Араластыру, қатыстыру. 2. көне. Корсету, жүздестіру, көрсітіру.

ҚАТЫНАСТЫРУ Қатынастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫНАСТЫРЫЛ = ет. Қатыстырылу.

ҚАТЫНАСТЫРЫЛУ Қатынастырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫНАСУ Қатынас етістігінің қимыл атауы. 1. Жиын, той т.с.с. ішінде болу. 2. Араласу, аралас-құралас болу. 3. Қатысу, бірге атсалысу. 4. Тілдесу, сөйлесу.

ҚАТЫНАСУШЫ зат. Жиын, мәжіліс, тойға қатысушы адам.

ҚАТЫНАТ = ет. 1. Жеткізу, тасу. 2. Жөнелту, жіберту.

ҚАТЫНАТҚЫЗ = ет. 1. Қатынастыру, араластыру.

ҚАТЫНАТҚЫЗУ Қатынастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫНАТТЫР = ет. Барып-келіс жасау, араластыру; қатынастыру.

ҚАТЫНАТТЫРУ Қатынастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫНАТУ Қатынат етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫНАУ Қатына етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫНАУШЫ зат. Қатынасушы, хабарласушы адам.

ҚАТЫН-БАЛА зат. Үй-іші, бір отбасындағы қатын-қалаш, бала-шаға.

ҚАТЫНБАСША зат. Экспр. Қатын-қалаштың ісіне араластып еркек.

ҚАТЫНБАСШАЛЫҚ зат. Ер адамның әйелдердің шаруасына, үй шаруасына жөнсіз араласушылығы.

ҚАТЫНБАСШЫ зат. сөйл. **Қатынбасша.**

ҚАТЫНДАЙ сын. Қатын сияқты, қатын тәрізді.

ҚАТЫНДАН = ет. Әйел ету; зорлау.

ҚАТЫНДАНУ Қатындан етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫНДЫ сын. Қатыны бар. Қатынды болды. Үйленді, әйел алды.

ҚАТЫНДЫҚ зат. 1. Әйелдік, әйел болушылық. 2. Әйелге тән қасиет; осалдық. 3. ауыс. Қорқақтық, ер адамға тән емес мінез.

ҚАТЫНЖАНДЫ сын. Әйелінің сөзін сөйлегіш, әйелжанды.

ҚАТЫН-ҚАЛАШ зат. Үлкенді-кішілі, жақсылы-жаманды әйел атаулы, кілең әйелдер.

ҚАТЫН-ҚЫЗ зат. Әйелдер мен қыздардың жиынтық атауы.

ҚАТЫНСЫЗ сын. Әйелсіз, қатыны жоқ, бойдақ.

ҚАТЫНША үст. Қатын секілді, қатынға ұқсап.

Қатынша жыбырлағаннан басқа. Сумаңдап, әйел құсап өсек айту мағынасында.

ҚАТЫНҚЫ сын. Қатайған, жұмыс емес.

ҚАТЫҢҚЫЛАУ сын. Жүзі сынықтау, өңі жүздеулеу.

ҚАТЫҢҚЫЛЫҚ зат. Қабағына кірбін қылағандық, реніштілік, көңіліздік.

ҚАТЫҢҚЫРА = ет. Қатай түсу, беку.

ҚАТЫҢҚЫРАУ Қатыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫП-ПІСКЕН сын. Әбден қатқан, қалыптасқан, өзгермейтін.

ҚАТЫП-СЕМШ үст. Ілмий, іліпін-салынып; арықтап, әрең-әрең.

ҚАТЫР зат. этн. саят. Бүркіттің түскен аңының (қасқыр, түлкі т.б.) құлақ тесігіне күшпен батырып жіберу үшін ақбөкен, қара-құйрықтың үшкір мүйізінен жасалған аңшы құралы.

ҚАТЫР¹ = ет. 1. Мұздату; қатайту, тоңазыту. 2. ауыс. Жерге отырғызып кету, алдау.

Қатырған шекер. жерг. Құмшекере су қосып қайнату арқылы жасалатын қант түрі.

ҚАТЫР елік. Қатырлап, қатты шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.

Қатыр етті. Қатырлаған қатты дыбыс шықты.

ҚАТЫР² = ет. Жарыту, ойдағыдай ету.

ҚАТЫРА зат. ескікіт. 1. Бір тамшы су. 2. ауыс. Көз жасы.

ҚАТЫРҒЫ сын. 1. Қалыңдау, сірі, қатты картон (қағаз). 2. сөйл. Кімнің шығына, омырауына сырын немесе крахмалдап салған қатты зат.

ҚАТЫРҒЫШ¹ зат. хим. Затты қатты күйге түсіретін белсенді қоспалар.

ҚАТЫРҒЫШ² сын. Қатыратын, қатыра алатын.

ҚАТЫР-ҚҰТЫР елік. Қатырмалы, қатты затты басқанда, ұатқанда, шайнағанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

ҚАТЫРЛА = ет. Қатырлаған дыбыс шығару; қатыр-құтыр ету.

ҚАТЫРЛАҚ сын. Қатырлағыш, қатырлай беретін.

ҚАТЫРЛАТ = ет. Қатыр-құтыр еткізу, қытырлату.

ҚАТЫРЛАТУ Қатырлат етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫРЛАУ Қатырла етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫРМА¹ зат. жерг. Жұқа етіп жайып, қазанға не табаға пісірген нан.

ҚАТЫРМА² зат. саят. Мамырдың басынан шілденің аяғына дейін созылатын қыран құстың түлеу мерзімі.

ҚАТЫРМА³ сын. 1. Қатырылған, қақылп қатып қалған. 2. Қатырылған, қатырлып жасалған (нәрсе, зат).

Қатырма бөрік. этн. жерг. Жұқа сырыған бөрік, тақияға ұқсас басқым.

ҚАТЫРМАҚ сын. Қатырылған, қатырма.

ҚАТЫРМАЛЫ сын. Қатырылған, қатырмалаған.

ҚАТЫРМАШ зат. Қатырлақ етіп пісірілген жұқа нан.

ҚАТЫРТ = ет. 1. Мұз қатырту, тоңазыту, кептіру. 2. ауыс. Бәрін сақадай сай етіп, даярлап қою.

ҚАТЫРТУ Қатырт етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫРУ Қатыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫРУШЫ зат. көс. Химиялық операциялардағы реакцияға түсуге бейім олигомерлерді ерімейтін не балқымайтын полимерлерге айналдырып тұрушы орындарда жұмыс істейтін адам.

ҚАТЫРЫЛ = ет. 1. Кептірілу. 2. Қатты күйге келтірілу. 3. хим. Реакцияға түсуге бейім олигомерлерді ерімейтін және балқымайтын (тігілген) полимерлерге қайтымсыз ету.

ҚАТЫРЫЛУ Қатырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚАТЫРЫС = ет. Бір нәрсені қатыруға көмектесу; кептірісу.

КАТЫРЫСУ Қатырыс етістігінің қимыл атауы.

КАТЫС= ет. 1. *Ішінде болу, өз көзімен көру.* 2. *Қатынасу, араласу, өткізю.* 3. *Араласу, байланыста болу.* 4. *Спортшының белгілі бір жарысқа түсуі, өз күшін сынауы.* 5. п е д. *Оқушының, студенттің т.б. тыңдаушының дәрісханадағы сабаққа араласуы, жауап беруі.* 6. *Оқушының, студенттің т.б. спорт, музыка т.б. үйірмелерге баруы.* 5. *Атсалысу, қатынасу.*

КАТЫСҚАНДЫҚ зат. *Қатынасқандық, араласқандық.*

КАТЫССЫЗ сын. 1. *Қатынассыз, байланыссыз.* 2. *Байланысы жоқ, аралас-құраластығы жоқ, мүлде бейхабар.*

КАТЫСТЫ сын. 1. *Байланысты, арналған.* 2. *Қатысты бар.*

КАТЫСТЫҚ сын. 1. *Қатынастық, аралас-құраластық.* 2. ғыл. *Байланыстылық.*

Қатыстық сын есім. лингв. *Заттың белгісін басқа бір заттың, іс-әрекеттің, мезгіл-мекеннің қатысы арқылы білдіретін сын есімнің мағыналық түрі.*

КАТЫСТЫР= ет. 1. *Араластыру, арасында болдыру.* 2. *Спортшының белгілі бір спорт жарысына түсуі.* 3. *Қатысы, байланысын көрсету, байланыстыру.* 4. *Атсалыстыру, қосу, қозғау салу.* 5. *Белгілі бір үйірме, спорт түріне барғызу.*

КАТЫСТЫРУ Қатыстыр етістігінің қимыл атауы.

КАТЫСТЫРЫЛ= ет. *Бір оқиғаға араластырылу, тартылу.*

КАТЫСТЫРЫЛУ Қатыстырыл етістігінің қимыл атауы.

КАТЫСУ Қатыс етістігінің қимыл атауы.

КАТЫСУШЫ зат. 1. *Жиын, конференция т.с.с. қатынасушы адам.* 2. *Процеске араласушы.* 3. *Одақ, мүше, құрылтайшы.* 4. *Спорт, үйірме т.с.с. жарысқа түсуші адам.*

КАТЫСЫНСЫЗ сын. *Қатынасынсыз, болмайына.*

КАТІГЕЗ сын. сөйл. **Қатыгез.**

Қатгез жау. *Аяушылықты білмейтін, кектескен жау, қас оқишпан.* **Қатгез ойлар.** бейн. *Қорқынышты, үрейлі ойлар.*

КАУ зат. ө с. <лат. stipra> 1. *Астық тұқымдасына жататын көпжылдық малазықтық шөптесін өсімдік.* 2. *Тығыз өскен қалың қау, кү шоп. // Қалың, ұйысқан, тығыз. // Көп, қалың, сансыз, шектен тыс көп.* 3. жерг. *Үйілген шөптің немесе бау-бақшаның айналасына орнатылған қоршау. // Зор, мықты, күшті, таудай.* 4. жерг. *Құраған бетеге.*

Қау басқан. *Қау, шоп қалың өскен (жер).* **Қау болды.** а) жерг. *Қауым болды.* б) *Қамау, көкпар алып қашқан кісіні екінші жақ адамдарының қажасаулауы.* б) *Ұлайды, үлкен болып көрінді.* **Қау бөрік.** *Даңғой, даурықпа, өркөкірек.* **Қауға тиген өрттей.** *Тым екпінді, қайсар, алғыр (адам).* **Қаудан шыққан өрт.** *Аяқ астынан болған бөле.* **Қау көкірек.** *Қолынан еш нәрсе келмейтін, бос кеуде, даурықпа, өркөкірек.* **Қау көрік.** *Даңғой, даурықпа.* **Қау құрақ.** *Қалың шоп, көк шалғын.* **Қау шенгелдей.** *Қалың өскен шенгел сияқты тікенекті шөптердей.* **Қау шөп.** *Қара суық ұрып, қыс түскен кездегі изен, жуасан тәрізді қыр шөптері.*

ҚАУА зат. жерг. **Асқабақ.**

ҚАУАБ ескікіт. зат. *Шұңқыр.*

ҚАУАҚ¹ зат. 1. *Ішін үзгіп, дәнін, оңезін алып тастап, ыдыс үшін пайдаланатын асқабақ тәрізді өсімдік.* 2. этн. *Қауақтан жасалған ыдыс.* 3. экспр. *мысқыл. Бас, ми, сана.*

Қауақ домбыра. этн. *Ортасынан бөлінген асқабақ сияқты етіп, жасалған домбыра.*

ҚАУАҚ² зат. сөйл. **Қауашақ.**

ҚАУАҚША¹ зат. *Асқабақ тұқымдас өсімдік.*

ҚАУАҚША² зат. *Кішкене қауақ.*

ҚАУАП зат. жерг. **Қауап** (*қой, сивр, тауық етінен отқа қақтап пісірілетін тағам түрі, шашлық*).

ҚАУАР зат. этн. жерг. *Жеңіл арба.*

ҚАУАС зат. ескікіт. *Ақыл, ой, ес.*

ҚАУАША¹ зат. 1. жерг. *Мақта.* 2. *Мақтаның сыртқы қабығы.*

ҚАУАША² зат. этн. жерг. *Қабақтан істелген ыдыс.*

ҚАУАШАДАЙ сын. жерг. *Кішкентай, шағын.*

ҚАУАШАҚ¹ зат. бот. 1. <лат. capsula> *Бір, екі және көп ұялы, көп тұқымды, қақырайтын, біріккен құрғақ жеміс.* 2. *Өсімдік тұқымы (жемісі) орналасқан сауыт.* 3. *Гүлдің, мақтаның басы, қауашық.*

Қауашағы ашылған гүлдей. *Ерекше, құлпырып. Қауашағы ашылмады. Жетілмеді, толыспады. Қауашақ ашты. Есейді, жетілді, өсті.* **Қауашақтан қарағандай.** бейн. *Қылтып, ерекше сүйкімді кейінте.*

ҚАУАШАҚ² зат. *Қорытылған металл құйып суытатын, жұқа қақытырдан немесе саз балшықтан жасалған науа тәрізді ыдыс.*

ҚАУАШАҚ³ зат. сөйл. **Сүзгі.**

ҚАУАШАҚ⁴ зат. *Әртүрлі заттарды салып қоюға арналған қораша.*

ҚАУАШАҚ⁵ зат. 1. сөйл. **Қауақ**¹. 2. ауыс. *Бас, ми.*

ҚАУАШАҚТАЙ сын. 1. *Қауашақ сияқты, қауашақ тәрізді.* 2. ауыс. *Кішкентай, тар.*

ҚАУАШАҚТЫ сын. биол. *Қауашағы бар, қауашақ болып келетін.*

ҚАУГЕРІК сын. жерг. *Аңғал, аңғау, әңгүдік.*

ҚАУГЕРІКТІК зат. жерг. *Аңғаулық, әңгүдіктік, аңғалдық.*

ҚАУТӨРІК зат. жерг. *Керосин шамының шынысы (лампасы).*

ҚАУҒА¹ зат. 1. этн. *Малдың терісінен не, басқа заттардан жасалған, құдықтан су тартып алуға арналған шелек. // Үлкен, ірі, қауқиған.* 2. кен. *Оқпан мен шұрғтарды үңге, оқпанды тереңдету кезінде, қопарылған тау жыныстарды шығару, материалдарды, адамдарды түсіріп, көтеру үшін қолданылатын ыдыс.*

Қауға бас. *Қауқиған, үлкен бас.* **Қауға сақал.** *Қалың сақал.* **Қауға сүтті болсын.** этн. *тілек. Құдықтан су алып, малды суарып тұрған кісіге айтылатын тілек.* **Қауға тартты.** *Құдықтан қауғамен су алды.*

ҚАУҒА² зат. жерг. *Есекке ерттейтін ер.*

ҚАУҒАДАЙ сын. 1. *Қауға сияқты, қауға тәрізді.* 2. ауыс. *Қауқиған, үлкен, көлемді, зор.*

ҚАУҒАЛА= ет. 1. *Қауғамен су алу, қауға салу.* 2. ауыс. *Аз-аздан, шым-шымдап, там-түмдап.*

ҚАУҒАЛАН= ет. 1. *Қауқию, үлкею.* 2. *Жиналу, бас құрау.*

ҚАУҒАЛАНУ Қауғалан етістігінің қимыл атауы.

ҚАУҒАЛАУ Қауғала етістігінің қимыл атауы.

ҚАУҒАША үст. *Қауғаға ұқсап, қауға тәрізді.*

ҚАУҒАШЫ зат. *Қауға тартушы, қауғамен құдықтан су алушы.*

ҚАУҒЫР сын. жерг. *Әлсіз, нәзік.*

ҚАУҒЫРАС зат. *Қара қытай.*

ҚАУДАЙ сын. 1. *Қау сияқты, қау тәрізді.* 2. ауыс. *Көп, қаптаған.*

ҚАУДАН зат. өс. 1. *Қау туысына жататын далалы жерде өсетін ұзын ақ шөп.* 2. жерг. *Өткен жылғы ескі шөп.*

Қауданға тиген өрттей. бейн. *Лапылдаған, жалындаған, қып-қызыл боп от шашқан.*

ҚАУДАНДЫ сын. *Қауданы қалың, қаудан өскен.*

ҚАУДАНШЫЛЫҚ зат. жерг. *Кек, дүшпандық.*

ҚАУДАСЫН зат. 1. сөйл. **Қаудан.** 2. жерг. *Шабылмаған қалың боз шөп.*

ҚАУДИ= ет. сөйл. **Қауқи.**

ҚАУДИТ= ет. *Қауқиты, қауқайты.*

ҚАУДИТУ Қаудит етістігінің қимыл атауы.

ҚАУДИЮ Қауди етістігінің қимыл атауы.

ҚАУДЫР¹ елік. *Кепкен тері, мата, қағаз т.б. сияқтыларды ұстағанда, умаждағанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.*

Қаудыр етті. *Қаудырлады, қаудыр-қаудыр еткен дыбыс шығарды.* **Қаудыр қақты.** *Қаудырлады, қаудыр-қаудыр етті.*

ҚАУДЫР² сын. *Кепкен, құраған, қатқан.*

2. ауыс. *Қаусаған, қартайған.*

ҚАУДЫРА= ет. 1. *Кебу, құрғау; қаудырлау.*

2. ауыс. *Қаусу, құр сүлдесі қалу.*

ҚАУДЫРАҚ сын. *Кеуіп қалған, қаудырлақ.*

ҚАУДЫРАТ= ет. *Қақиты, кептіру, қаудиты.*

ҚАУДЫРАТУ Қаудырат етістігінің қимыл атауы.

ҚАУДЫРАТЫС= ет. *Бір мезгілде қаудыраған дыбыс шығаруы.*

ҚАУДЫРАТЫСУ Қаудыратыс етістігінің қимыл атауы.

ҚАУДЫРАУ Қаудыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАУДЫР-ҚАУДЫР: *қаудыр-қаудыр етті.* *Қайта-қайта қаудырлады.*

ҚАУДЫРЛА= ет. *Қаудыр-қаудыр ету; қаудырау.*

ҚАУДЫРЛАҚ сын. *Қаудыр-қаудыр еткен, қаудырлаған.*

ҚАУДЫРЛАТ= ет. *Қаудырлаған дыбыс шығарту, қаудыр-қаудыр еткізу.*

ҚАУДЫРЛАТУ Қаудырлат етістігінің қимыл атауы.

ҚАУДЫРЛАУ Қаудырла етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЕНДІР зат. жерг. *Қамқор, жанашыр.*

ҚАУЕСЕТ [ар. حياطة] зат. 1. *Алыпқашпа сөз, өсек-аяң, өтірік.* 2. п е д. *Қоғамдық пікір мен көңіл-күйді, аудиторияның неғұрлым жалты әлеуметтік стереотиптері мен ұстанымдарын және аймақтағы ақпараттық жағдаятты бейнелейтін сюжеті кең, көлемі диффузиялық тұлғаралық мәтін.*

Қауесет қылды. *Өсек-аяңға таңды, сырттынан сөйледі.* **Қауесет хабар.** *Суық сөз, алып қашпа әңгіме.*

ҚАУЕСЕТ-ӨСЕК зат. *Негізсіз әңгіме, өсек-аяң; дақпырт.*

ҚАУЕСЕТШІ зат. *Қауесет таратушы, қаңқу сөз айтушы.*

ҚАУЖА= ет. 1. *Бірдеме жеп, жүрек жалған алу.* 2. ауыс. *Қажаяу, мазасын алу.* 3. ауыс. жерг. *Олжа қылу; пайда түсіру.*

ҚАУЖАЙЛА= ет. 1. *Қорек ету, талшық ету, жеу.* 2. ауыс. *Тіісу, соқтығу, мазасын алу.*

ҚАУЖАЙЛАУ Қаужайла етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЖАҚТА= ет. *Жеу, жүрек жалғау, талшық ету.*

ҚАУЖАҚТАУ Қаужақта етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЖАЛ= ет. *Жүрек жалғау, аздап тамақтану алу.*

ҚАУЖАЛА= ет. *Апыл-ғұрыл жеп тояттау, қаужсау.*

ҚАУЖАЛАН= ет. *Жеу, оттау.*

ҚАУЖАЛАНУ Қаужалан етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЖАЛАУ Қаужала етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЖАЛУ Қаужал етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЖАН= ет. *Жүрек жалғау, әлдену; тамақтану.*

ҚАУЖАНДЫР= ет. *Тамақтандыру; әлдендіру.*

ҚАУЖАНДЫРУ Қаужандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЖАНУ Қаужан етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЖАҢ зат. *Ішін-жем, тамақ, азық.*

ҚАУЖАҢДА= ет. 1. *Жеу, тамақ ішу.* 2. *Оттау, малдың шөпті өрең тауып жеуі.*

ҚАУЖАҢДАС= ет. *Бірге тамақтану; әл жинасу.*

ҚАУЖАҢДАСУ *Қаужаңдас етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЖАҢДАУ *Қаужаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЖАТ= ет. *Азық беру, тамақтандыру.*
ҚАУЖАТУ *Қаужат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЖАУ *Қаужа етістігінің қимыл атауы.*
ҚАУЖАУЛА= ет. *Корек ету, жеу.*

ҚАУЖАУЛАУ *Қаужаула етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЖИ= ет. сөй л. **Қаужи.**
ҚАУЖИО *Қаужи етістігінің қимыл атауы.*
ҚАУЕНШЕ үст. ескі кіт. *Шама-шарқынаша, хал-қадерінше, өз әлініше.*

ҚАУЗА¹= ет. 1. сөй л. **Қаужа.** 2. жерг. *Көсеу, отты көсеу, қағыстыру.* 3. ауыс. *Қуту, баптау, жайлау.*

ҚАУЗА²= ет. 1. *Арпа, бидай дәнін тазалау; қауыздау.* 2. ауыс. *Қазбалау, егжей-тегжейлі сұрастыру, бүге-шігесіне дейін білу.*

ҚАУЗА= ет. *Тездету, шапшаңдату, тез тындыру.*

ҚАУЗАЛ= ет. 1. *Тазартылу, сұрыпталу.* 2. ауыс. *Қозғалу, көтерілу (мәселе).*

ҚАУЗАЛА= ет. *Қаужалау, мыжғылау.*
ҚАУЗАЛАУ *Қаузала етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЗАЛУ *Қаузал етістігінің қимыл атауы.*
ҚАУЗАН= ет. *Қамдану, азірлену.*

ҚАУЗАНУ *Қаузан етістігінің қимыл атауы.*
ҚАУЗАҢҚЫРА= ет. *Қаузай тұсу, қаузай беру.*

ҚАУЗАҢҚЫРАУ *Қаузаңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЗАТ= ет. *Даярлату, дайындату.*
ҚАУЗАТТЫР= ет. *Дайындатқызу, қам жасатқызу.*

ҚАУЗАТТЫРУ *Қаузаттыр етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЗАТУ *Қаузат етістігінің қимыл атауы.*
ҚАУЗАУ *Қауза етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЗЫ [ар. حوض] зат. көне. *Қауыз, бұлақ көзі.*

ҚАУКЕЛЕК зат. *Әлсіз, босаң.*
ҚАУКЕРІК¹ сын. *Қауқары, күші қайтқан.*

ҚАУКЕРІК² сын. *Аңқау, аңғал, әңгіздік.*
ҚАУКӨРІК сын. *Көпірме, дабыра.*

ҚАУКАЙ= ет. сөй л. **Қауқи.**
ҚАУКАЙТ= ет. 1. *Қауқиту, дөңқиту.* 2. ауыс. *Дабырайту, қоллашату.*

ҚАУКАЙТҚЫЗ= ет. 1. *Дөңқиткізу, қауқитқызу.* 2. ауыс. *Қоллаштату, дабырайтқызу.*

ҚАУКАЙТҚЫЗУ *Қауқайтқыз етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУКАЙТУ *Қауқайт етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАҚТА= ет. *Сасқалақтау, асып-сасып абырау.*

ҚАУҚАҚТАУ *Қауқақта етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАЛАҚ; **қауқалақ қақты.** *Қауқалақ-тады, елбелектеді.*

ҚАУҚАЛАҚТА= ет. *Елбелектеу, қауқандау.*
ҚАУҚАЛАҚТАС= ет. *Қалбалақтасу, жік-жапар болысу.*

ҚАУҚАЛАҚТАТ= ет. *Қалбалақтату, елбелектету.*

ҚАУҚАЛАҚТАТУ *Қауқалақтат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАЛАҚТАСУ *Қауқалақтас етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАЛАҚТАУ *Қауқалақта етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАЛАҢДА= ет. сөй л. **Қауқалақта.**
ҚАУҚАЛАҢДАТ= ет. *Жалбақтату, елбелектету.*

ҚАУҚАЛАҢДАТУ *Қауқалаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАЛАҢДАУ *Қауқалаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАЛАҢДАТУ *Қауқалаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАЛАҢДАУ *Қауқалаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАЛДАҚ зат. жерг. *Керосин шамының шынысы, әйнегі тұратын жер.*

ҚАУҚАНДА= ет. *Қалбалақтау, жалбақтау; қауқалақтау.*

ҚАУҚАНДАС= ет. *Жалбақтасу, қалбалақтау.*

ҚАУҚАНДАСУ *Қауқандас етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАНДАТ= ет. *Жалбақтату, қалбалақтау.*

ҚАУҚАНДАТУ *Қауқандат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАНДАУ *Қауқанда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАР¹ зат. *Әл, күш, қуат.*
Қауқары жоқ. *Қиш-қуаты кеміген, әлсіз; болдырған, шаршаған.* **Қауқары кетті** [кеміді, қайтты]. *Әлсіреді, қартайды, күші болмады.*

Қауқарынан айырылды. *Әлсіреді, қиш-қуаты кеміді.*

ҚАУҚАР²: **қауқар тымақ.** этн. *Сеңсең бөріктің тұрті.*

ҚАУҚАРЛЫ сын. 1. *Қауқары, күші бар, қуаты мықты.* 2. ауыс. *Қуатты, нәрлі, жұғымды.*

ҚАУҚАРЛЫҚ зат. *Қиштілік, әлділік.*

ҚАУҚАРСЫЗ сын. *Күшсіз, әлсіз, дәрменсіз.*
ҚАУҚАРСЫЗДЫҚ зат. *Дәрменсіздік, әлсіздік.*

ҚАУ-ҚАУ зат. *Дуылдан қаумалағандық.*
Қау-қауға алды. *Ортаға алды, қаумалады, қоллаштады.*

ҚАУ-ҚАУЛА= ет. *Ортаға алу, қамалау, қоршау; көтермелеу.*

ҚАУ-ҚАУЛАС= ет. *Қауқылдасу, қоллаш-тап, мәре-сәре болысу.*

ҚАУ-ҚАУЛАСУ *Қау-қаулас етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУ-ҚАУЛАТ= ет. *Қауқылдату, шулату, даурықтыру.*

ҚАУ-ҚАУЛАТУ *Қау-қаулат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУ-ҚАУЛАУ *Қау-қаула етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚАЮ *Қауқай етістігінің қимыл атауы.*
ҚАУҚИ= ет. *Қолтию, дөңқию; қауқаю.*

ҚАУҚИТ= ет. 1. **Қалпиту.** 2. *Дабырайту, қоллашату, төбеге көтеру.*

ҚАУҚИТУ *Қауқит етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚИО *Қауқи етістігінің қимыл атауы.*
ҚАУҚЫЛ зат. жерг. *Дауыс, дыбыс, дабыр.*

ҚАУҚЫЛДА= ет. 1. *Ашық-жарқын салдырлап сөйлеу, аңқылдау.* 2. *Қалбалақтау, далбалақтау, жаны қалмау.*

ҚАУҚЫЛДАҚ сын. *Жалпылдақ, ақкөңіл, аңғалақтаған.*

ҚАУҚЫЛДАС= ет. *Абыр-сабыр болысу, мәре-сәре болу, дабырласу.*

ҚАУҚЫЛДАСУ *Қауқылдас етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚЫЛДАТ= ет. *Қау-қаулату, дабырлату, даурықтыру.*

ҚАУҚЫЛДАТУ *Қауқылдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚЫЛДАУ *Қауқылда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУҚЫЛ-ҚАУҚЫЛ үст. жерг. *Ауық-ауық.*

ҚАУЛ зат. ескі кіт. *Сөз, тіл // Айту, сөйлеу, деу.*

ҚАУЛА= ет. 1. *Жапнай өсу, тез көктеу (өсімдік).* 2. ауыс. *Тез жану, лаулау, лапылдау (от).* 3. ауыс. *Барған сайын қишайе тұсу, өршу, үдеу (өсек, сөз т.б.).* 4. ауыс. *Сан жағынан жаптай өсу, қауырт көбею; қаптау.* 5. ауыс. *Биіктеу, молаю.*

Қаулап шықты. *Шамадан тыс, ерекше көбейді, қаптап кетті.*

ҚАУЛАС= ет. *Жапа-тармағай, жан-жақпан келіп кірісу, жабылу.*

ҚАУЛАСУ *Қаулас етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЛАТ= ет. *Өршіту, орбіту, қушейту, тарату.*

ҚАУЛАТУ *Қаулат етістігінің қимыл атауы.*
ҚАУЛАУ *Қаула етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЛЕН зат. жерг. өс. *Қалың боз шөп.*
ҚАУЛЫ¹ [ар. قَوْل] зат. 1. *Жиналыста, мәжілісте қабылданған шешім, қарар.* 2. ресми. *Жоғары алқалы басқару органдары өздерінің алдында тұрған неғұрлым маңызды және принципті міндеттерді шешу мақсатымен қабылдайтын құқықтық құжат (акт).* 3. заң. *Соттың үкімнен басқа жеке-дара қабылдаған әртүрлі шешімдері; анықтаушының, тергеушінің, прокурордың құлмыстық іс бойынша сотқа дейінгі іс жүргізу барысында қабылдаған шешімдері.*

Қаулы алды. кіт. *Шешім қабылдады.* **Қаулы жазды.** көне. *Қаулы қабылдады, шешті.* **Қаулы қабылдады.** ресми. *Белгілі бір мәселе жайында қорытынды ұйғарымға келді.* **Қаулы қылды.** ресми. *Жиналыс қорытындысында қабылданған шешімді дауысқа сала отырып бекітті.* **Қаулы шығару.** ресми. *Жиналыстағы қиш тәртібінде болған мәселе бойынша дауысқа сала отырып, шешім қабылдау.*

ҚАУЛЫ² сын. *Қау қалың өскен, қауы көп.*

ҚАУЛЫ-ҚАРАР зат. заң. *Жоғары заң шығарушы орган қабылдаған шешім.*

ҚАУЛЫСЫЗ сын. *Көпшіліктің шешімінсіз, келісімінсіз.*

ҚАУМА¹ зат. көне. *Жыын, мәжіліс.*
ҚАУМА² зат. жерг. *Ат тырмамен жиналған шөп үйіндісі.*

ҚАУМАЖАУЛА= ет. сөй л. **Қаумала.**
ҚАУМАЖАУЛАУ *Қаумажаула етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУМАЙЛА= ет. жерг. *Қаумалау, қоршау.*
ҚАУМАЙЛАУ *Қаумайла етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУМАЛ зат. экол. *Сирек кездесетін өсімдіктер, жануарлар мен жәндіктер түрлерін өсіріп, сақтау үшін арнайы бөлінген, мемлекет қамқорлығына алынған жер.*

ҚАУМАЛА= ет. 1. *Қоршау, ортаға алу.* 2. *Жабылу, бірге атқарысу.* 3. *Қаптау, толу.* 4. жерг. *Шәмелелеу.*

ҚАУМАЛА= ет. *Қоршау, қауқылдасу, ортаға алу, мәре-сәре болу.*

ҚАУМАЛАСУ *Қаумалас етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУМАЛАТ= ет. *Қоршау, жан-жақпан қаптату.*

ҚАУМАЛАТУ *Қаумалат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУМАЛАУ *Қаумала етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУМАЛАУШЫ зат. *Ортаға алушы, қамалаушы.*

ҚАУМЕТ¹ [ар. قومة] зат. жерг. *Қауқар, күш, әл, шама.*

ҚАУМЕТ² зат. жерг. *Ас, тамақ, тағам.*

ҚАУМЕТ³ зат. көне. *Адам, кісі, жан, тіршілік иесі.*

ҚАУМЕТ⁴ зат. жерг. *Шықытқа біткен сақал.*

ҚАУПАЙЛА= ет. сөй л. *Қауіп ойлау; қауіптену.*

ҚАУПАЙЛАУ *Қаунайла етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАЛАҚ; **қаупалақ қағу.** *Елпектеді, қалбалақтады.*

ҚАУПАЛАҚТА= ет. *Қалбалақтау, елпең қағу.*

ҚАУПАЛАҚТАУ *Қаупалақта етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДА= ет. *Қалбалақтау, елпең қағу.*
ҚАУПАҢДАТ= ет. *Қалбалақтату, елбелектету.*

ҚАУПАҢДАТУ *Қаупаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДАУ *Қаупаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДАТУ *Қаупаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДАУ *Қаупаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДАТУ *Қаупаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДАУ *Қаупаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДАТУ *Қаупаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДАУ *Қаупаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДАТУ *Қаупаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДАУ *Қаупаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДАТУ *Қаупаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУПАҢДАУ *Қаупаңда етістігінің қимыл атауы.*

КАУПАНДАТҚЫЗУ *Қаупандатқыз етістігінің қимыл атауы.*

КАУПӘЛЕК зат. жерг. Шамадан тыс көп шыққан қауын сабағы.

КАУПЕЙЛЕ= ет. жерг. *Қауітену.*

КАУПЕЙЛЕУ *Қауейіле етістігінің қимыл атауы.*

КАУПИ= ет. *Қомшо, қамшо.*

КАУПИТ= ет. *Дардай ету, қомақты етіп көрсету, кәукейту.*

КАУПИТУ *Қаупит етістігінің қимыл атауы.*

КАУПИЮ *Қаупи етістігінің қимыл атауы.*

КАУПІДЕ= ет. *Абыр-сабыр болып, қалба-лақтау, елтілеу.*

КАУПІДЕУ *Қауіде етістігінің қимыл атауы.*

КАУПІЛЕ= ет. сөйл. *Қауітену, қауіп қылу.*

КАУПІЛЕУ *Қауіле етістігінің қимыл атауы.*

КАУРА= ет. *Үзітілу, қирау.*

КАУРАУ *Қаура етістігінің қимыл атауы.*

КАУСА= ет. 1. *Тозығы жету, ескіру.* 2. *Босау, ыдырау; түсу.* 3. а у ы с. *Кіші-қуаттан айырылу, әбден қартаю.* 4. а у ы с. *Айбыны кету, әлсіреу.*

Қаусаған шалдай. *Әбден қалжыраған, болдырған, қартайған.*

КАУСАП-ҚИРА= ет. *Адам қолымен жасалған заттардың (ғимарат, үй-жай, қорған, көпір т.б.) жойқын күштің, қрып-созу салдарынан быт-шыты шығып, қирауы.*

КАУСАП-ҚИРАУ *Қаусап-қира етістігінің қимыл атауы.*

КАУСАР зат. ескікіт. *Ымырт, бейуақ, күн батар кез.*

КАУСАР¹ зат. сөйл. **Кәусар.**

КАУСАР² зат. этн. *Адамға шабуыл жасайтын бураның аузына кигізілетін темір құрсау.*

КАУСАРДАЙ сын. жерг. 1. *Қаусар сияқты, қаусар тәрізді.* 2. а у ы с. *Үлкен, зор.*

КАУСАТ= ет. 1. *Босату, ыдырату, соғу.* 2. *Бұзу, күйрету.* 3. а у ы с. *Кіші-қуаттан айыру, іштей таусылып желіну; әлсірету.*

КАУСАТУ *Қаусат етістігінің қимыл атауы.*

КАУСАУ *Қауса етістігінің қимыл атауы.*

КАУСЫР= ет. 1. *Киген киімнің екі бойын, екі жағын тартып, түйіменің үстінен асырып бір-біріне айқастыру, қыптау.* 2. а у ы с. *Қысу, ығыстыру; қусыру.* 3. а у ы с. *Белгілі бір жасты дендеу, жасы ұлкею, еңсеру.* 4. а у ы с. *Меңгеру, игеру, үйрену.* 5. а у ы с. *Тапсыру, беру, қайтару.* 6. а у ы с. *Жабу.* 7. а у ы с. *Қишақтау, қойнына алу.* 8. а у ы с. *Қамту, басу.*

Қаусырып алу. *Әск. Құрамалардың (бөлімдердің, бөлімшелердің) қарсыластың орналасқан жеріне шығу үшін және оның тобына қапталдан соққы беру мақсатында жүргізетін маневр.*

КАУСЫРМА¹ зат. этн. 1. *Әйелдердің қамзол, қынама бел шапан т.б. сырт киімдерінің алдыңғы екі бойын қаусырып ұстап тұратын, белдіктің басы сияқты әшекейлі ілгек; қаусырма.* 2. жерг. *Сыртқим.*

КАУСЫРМА² зат. геол. *Тектоникалық қозғалыстардан жер қыртысын құраушы қабатының жарылып бұзылуы және олардың қалыпты жатасының өзгеріп, шалыс жатысқа келуі.*

КАУСЫРМА³ зат. тамақ. *Ашыған қамырдан әртүрлі салма салып әзірленген, шеті қаусырыла бүктелген тәтті тағам.*

Қаусырма нан. *жерг. тамақ. Етке салу үшін жайған нанның қабатынан қаусырылған түрі.*

КАУСЫРМА⁴ сын. 1. *Айқасып келген, қаусырылған.* 2. *Екі жағына ашылатын жарма (есік).* 3. а у ы с. *Адамның жағы.*

Қаусырма өркеш. *к. е. т. у. й. е. ш. а. р. Айыр өркешті түйінің екі өркеші бір жағына қарай қисаймай, екі жағына қайшыланып, қисайып кеткен өркеші.*

КАУСЫРМАЛА= ет. 1. *Бір нәрсені айқастыру, бүктеу.* 2. а у ы с. *Қоршалу, ортаға алу, тықсыру, ығыстыру.* 3. а у ы с. *Қыспаққа алу, тақымдан қуу, соңына түсу.*

КАУСЫРМАЛАН= ет. *Біріктірілу, бір-біріне ұласу; жалғасу.*

КАУСЫРМАЛАНУ *Қаусырмалан етістігінің қимыл атауы.*

КАУСЫРМАЛАТ= ет. *Бірнеше рет ашып-жауып, жсыру.*

КАУСЫРМАЛАТУ *Қаусырмалат етістігінің қимыл атауы.*

КАУСЫРМАЛАУ= ет. *Қаусырмала етістігінің қимыл атауы.*

КАУСЫРМАЛЫ сын. 1. *Қаусырылған, екі жағы бір-бірімен айқасқан.* 2. *Екі жағына ашылатын, жарма.* 3. этн. *Қаусырма ілгеі бар, қаусырма тартылған (қамзол).*

Қаусырмалы белбеу. *э. т. н. Екі ұшын айқастырып ұстатқан топсалы белдік. Қаусырмалы үлек.* *к. ө. с. Өркештері бірі оңға, екіншісі солға қарай айқасқан түйе. Қаусырмалы ілгек.* *жерг. Топсалы, қаусырма ілгек.*

КАУСЫРТ= ет. *Жанын жегідей жеу, іштен тыну, ішқұсалану.*

КАУСЫРТУ *Қаусырт етістігінің қимыл атауы.*

КАУСЫРУ *Қаусыр етістігінің қимыл атауы.*

КАУСЫРУЛЫ сын. *Қаусырылған, айқастырылған.*

КАУСЫРЫЛ= ет. *Айқастырылу, бір-біріне қабаттастырылу.*

КАУСЫРЫЛУ *Қаусырыл етістігінің қимыл атауы.*

КАУСЫРЫМ зат. *Аумақ, көлем.*

КАУСЫРЫН= ет. *Киімнің алдын қолмен айқастыра жабу, орану.*

КАУСЫРЫНУ *Қаусырын етістігінің қимыл атауы.*

КАУСЫРЫҢҚЫРА= ет. *Қаусыру түсу, қымтана түсу.*

КАУСЫРЫҢҚЫРАУ *Қаусырыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУТАҢДА= ет. *Қалбандау, қалбақтау.*

ҚАУТАҢДАТ= ет. *Қалбаңдату, қалба-лақтау.*

ҚАУТАҢДАТУ *Қаутаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУТАҢДАУ *Қаутаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЫЗ зат. биол. 1. *Астық дәнінің қабығы.* 2. *Гүл басының жұқа қабы, гүл жапырақшасы.* 3. *Аналық жатының ішіндегі тұқым бүршігінің жабындысынан пайда болған тұқымның сыртындағы тығыз қабық.* 4. *Жұмыртқа қабығы.* 5. а у ы с. *Іші бос, даңғырлақ, мәңсіз, мағынасыз нәрсе.*

Қауыз ашты. а) *Гүл жарды, гүлдеді.* ә) *бейн. Бақыт көрді, бақытты болды.* **Қауыз жарды.** а) *Ашылды, құлтырды.* ә) *Ашылтып, әңгіме айтты, сырласты; ішіндегісін шығарды.*

ҚАУЫЗ ир. зат. ескікіт. **Әуез.**

ҚАУЫЗ² зат. сөйл. **Хауыз.**

ҚАУЫЗДАЙ сын. 1. *Қауыз сияқты, қауыз тәрізді.* 2. а у ы с. *Шағын, кішкене.*

ҚАУЫЗДАН= ет. *Қабық пайда болу.*

ҚАУЫЗДАНУ *Қауыздан етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЫЗДАУ: *қауыздау кніз.* этн. жерг. *Бесік тақтайының үстіне салатын киіз.*

ҚАУЫЗДЫ сын. *Қауызы бар, қабықты.*

ҚАУЫЗСЫЗ сын. *Қабығы жоқ, қабықсыз.*

ҚАУЫҚ зат. сөйл. жерг. **Қабық.**

ҚАУЫЛ зат. сөйл. **Қаулы, келісім.**

ҚАУЫЛДЫРЫҚ зат. 1. *Қамыстың жапырағы.* 2. жерг. *Қамыстың үлгілдек басы.*

ҚАУЫЛДЫРЫҚТАЙ сын. *Қауылдырық сияқты, қауылдырық тәрізді.*

ҚАУЫМ¹ [ар. قَوْم] зат. 1. *Әлеум. Рулық-туыстық байланыстар негізінде пайда болған әлеуметтік ұйымдастық.* 2. *Адамдардың тобы, жыны, халық.* 3. *Ағайын-туыс, дос-жаран.* 4. *Жануарлар, жәндіктер тобы (үйірі).* 5. жерг. *Көп шоғырланған бейіт, зират, қорым. // Көп, бірсыпыра.*

Қауым болды. *Бірікті, бас қосып, тірлік етті. Қауымға кірді. Көпшілікке қосылды. Қауымды қорғады [құрметтеді]. Көпшілікке ізет көрсетті, шың ықылдасымен қызмет етті. Қауым жұрт. Дүйім жұрт, бір ауыл-аймақтың адамы. Қауымның қамын ойлады. Көптің қамын жедеі, қамқорлық көрсетті. Қауымына қайтпады. б е й н. Өскен ортаға оралмады.*

ҚАУЫМ²: *қауым қылды.* жерг. *Үйғарым жасады, бөтуаға келді.*

ҚАУЫМА зат. этн. жерг. *Мақталы шапан.*

ҚАУЫМДАН= ет. *Бас қосып, бірігу, топ құру.*

ҚАУЫМДАНУ *Қауымдан етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЫМДАС= ет. 1. *Бірлесу, ынтымақта-су, ұйымдасу.* 2. *Белгілі бір мүддені көздеген, іс-әрекеті, қызметі мен құқығы заңдастырылған, арнайы құрылған қоғамдық, халықаралық ұйым.*

ҚАУЫМДАСТЫҚ зат. 1. <лат. associatio> *Бірлестік, одақ; ортақ шаруашылық мақсатқа жету үшін (мысалы, пайдадан үлес, салынған капиталдан дивиденд алу үшін), сондай-ақ, саяси, ғылыми, мәдени т.б. мақсаттарға жету үшін ұйымдардың немесе жеке тұлғалардың шарт негізінде бірігуі.* 2. *Ұйым, топ.*

ҚАУЫМДАСТЫР= ет. *Біріктіру, қосу.*

ҚАУЫМДАСТЫРУ *Қауымдастыр етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЫМДАСУ *Қауымдас етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЫМДЫҚ сын. *Бірлескен, қоғамда-сқан, қоғамдық.*

ҚАУЫМ-ҚАУЫМ ү с т. *Топ-топ, жиын-жиын.*

ҚАУЫМ-ҚОҒАМ зат. *Адам баласының қауымдаса, бірлесе өмір сүретін ортасы, әлеуметтік топ.*

ҚАУЫМШЫЛ сын. *Көпшіл, жұртшыл.*

ҚАУЫМШЫЛЫҚ зат. жерг. *Ру-ру, ата-ата бойынша қойылған зират; ата-бабалардың қойылған жері.*

ҚАУЫН зат. ө. с. <лат. cucumis melo> 1. *Асқабақ тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.* 2. *Осы өсімдіктің сары, ашық сары, домалақ не сопақ, тәтті жемісі.*

Қауын арық. *к. ө. с. Егіс даласындағы ең кішкене арықшалар. Қауын бас. к. ө. с. Сопақ бас, басы қауын секілді. Қауынға жанышқан сөк. т а м а к. Сары не күлбөі қауынға қақ жұрт, дәнінен тазартып, қабығын әр жерінен тіліп, сөк салып дайындайтын тәтті тағам.*

ҚАУЫНДА= ет. жерг. **Қаула.**

ҚАУЫНДАУ *Қауында етістігінің қимыл атауы.*

ҚАУЫНДЫ сын. *Қауыны көп, қауын жақсы өсетін.*

ҚАУЫНДЫҚ зат. 1. *Қауын егілген, егетін жер.* 2. сәулет. *Бағаналарды, колонналарды, есік пен терезе жақтауларын қауынға ұқсас форма бойынша бейнелейтін әшекейлер.*

ҚАУЫНҚАҚ зат. этн. тамақ. *Тығыз, құрамында қанты көп, әдбен піскен қауынды жіңішкеден тіліп, күннің көзіне келтіріп дайындаған тағам.*

Қауынқаққа жанышқан сөк. *э. т. н. тамақ. Әлі келіп үлгермеген қауынқақты ұсақтап турап, сөк қосып, езілеп, жаныштып дайындайтын тағам (түрі).*

ҚАУЫН-ҚАРБЫЗ зат. *Қауын және қарбыздың жиынтық атауы.*

ҚАУЫНҚҰРТ зат. этн. тамақ. *Әдбен піскен қауынды кесектеп турап суга қайнатып жасаған тағам.*

ҚАУЫНШАҚ зат. этн. муз. *Домбыра тетігі, тілше, шанақша.*

ҚАУЫНШАҚТАЙ сын. *Қауыншақ сияқты, қауыншақ тәрізді.*

Қауыншақтай пісу. *Бойжету, толысу.*

ҚАУЫНШЕК зат. этн. тамақ. 1. *Қауынды жіңішкеден тіліп, ішек сияқты етіп өріп,*

көптіріп жасалған тағам. 2. жерг. Қауынның кішірегі.

ҚАУЫНШЫ зат. кәс. Қауын салушы, қауын егуші.

ҚАУЫР үст. ескікіт. *Ию-қиу*, қарбалас, абыр-сабыр.

ҚАУЫР-ДАУЫР үст. жерг. *Ию-қиу*, қарбалас, абыр-сабыр.

ҚАУЫРСАҚ зат. зоол. жерг. Қараторғайдан кішірек тау баурайын мекендейтін құс.

ҚАУЫРСЫН зат. 1. Құстың қанаты мен құйрығының ұзын талшығы. 2. зоол. <лат. *репнае*> Құстардың денесінің көпшілік бөлігін жасауып, қауырсындандуды қалыптастыруға қатысатын теріде пайда болған мүйіз текті түзіліс. 3. ауыс. Қымбат, ардақты адам; бар жауапкершілікті, қиындықты өзі көтерген кісі.

Қауырсын жебе. этн. Қауырсынан жасалған немесе қауырсын байлаған оқ, жебе. **Қауырсын қалам**. Құстың қауырсынынан жасалған қалам. **Қауырсын қанат**. бейн. Түрлі түске боялған әсем көрініс. **Қауырсын қашығы**. Қауырсын бөлігі. **Қауырсыны қатпаған**. Жетілмеген, өспеген, жас. **Қауырсыны қатты**. Жетілді, өсті, қатайды. **Қауырсыны сөгілді**. бейн. Жарақаттанды, қиналды.

ҚАУЫРСЫНДАЙ сын. 1. Қауырсын сияқты, қауырсын тәрізді. 2. ауыс. Жеп-жеңіл, салмақсыз.

ҚАУЫРСЫНДАН=ет. Қауырсын өсіп шығу, қанаты қатаю.

ҚАУЫРСЫНДАНУ Қауырсындан етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫРСЫНДЫ сын. Қауырсыны бар, қауырсын шыққан.

ҚАУЫРСЫНСЫЗ сын. Қауырсыны жоқ, қауырсын өспеген.

ҚАУЫРСЫНША үст. Қауырсын сияқты, қауырсынга ұқсас.

ҚАУЫРТ үст. 1. Жаппай. 2. Кенет, тез. 3. Асығыс, тез арада.

Қауырт соғыс. әск. Қысқа мерзім ішінде қарсыластарын толық жеңу мақсатын көздейтін соғыс.

ҚАУЫРТТА=ет. жерг. Қанағаттану, тояттау.

ҚАУЫРТТАН=ет. Қарқын алу, үдеу, өршу.

ҚАУЫРТТАНДЫР=ет. Қарқындалу, үдету, өршіту.

ҚАУЫРТТАНДЫРУ Қауырттандыру етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫРТТАНУ Қауырттан етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫРТТАУ Қауыртта етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫРТТЫҚ зат. Шұғылдық, асығыстық, тығыздық.

ҚАУЫС¹ [ар. قوس] зат. көне. Құздің соңғы айы; қараша.

ҚАУЫС² зат. жерг. Су бетіне қатқан жұқа мұз.

Қауыс тұрды. жерг. Жұқа мұз қатты.

ҚАУЫС¹=ет. 1. сөйл. **Қауысу** (қиырасу, кездесу, табысу, жолығу). 2. Айқасу.

ҚАУЫС²=ет. жерг. Күнің батуы.

ҚАУЫС-ҚАУЫС о.д. жерг. Түйенің інгенін ботасына шақыру сөзі.

ҚАУЫСТЫР=ет. 1. Айқастыру, қабыстыру. 2. Құшақтасу. 3. ауыс. Табыстыру, жақындастыру, қауыштыру.

ҚАУЫСТЫРУ Қауыстыру етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫСУ¹ Қауыс¹ етістігінің қимыл атауы; қауышу.

ҚАУЫСУ² Қауыс² етістігінің қимыл атауы; күнің батуы.

ҚАУЫШ=ет. Ұшырасу, бетпе-бет келу.

2. Кездесу, табысу, жүздесу.

Қауышқан күн. Жақын адаммен кездескен сәт, уақыт; адамның бақытты сәті. **Қа-**

уышпаған арман. поэт. Орындалмаған тілек, жете алмаған арман.

ҚАУЫШ¹ зат. этн. жерг. Тұсқиз, тұсқа ұстайтын оюлаған киіз.

ҚАУЫШ² зат. кәс. жерг. Бой жүгерінің жастай орылған кезі.

ҚАУЫШПА зат. кен. Кен ішіндегі бағалы минералды түйіршіктердің өзара және бос таужыныс материалдарымен байланысып (қауышып) құраған шоғырлары.

ҚАУЫШТЫР=ет. Кездестіру, табыстыру.

ҚАУЫШТЫРУ Қауыштар етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫШ [ар. خوف] зат. 1. Қорқыныш, үрей; сақтық. 2. инф. Мәліметтерді абайсызда немесе әдейі бізу, жария қылу және рұқсатсыз өзгерту, ақпаратты ұрлау және тағы осы сияқты әрекеттерден төніп тұрған қауіп.

Қауып үзді. Ойынан қайтты, күмәннен арылды. **Қауіп белгісі**. Қатерлі жағдай, аймақ жөнінде ескерту жасайтын шартты белгі. **Қауіп етті**. Қауіп қылды, қорықты, үрейленді. **Қауіп келді**. Қатер төнді, зиянын тигізетін қауіп-қатер жақындады. **Қауіп кірді**. Қауіптенді, қорықты, үрей пайда болды. **Қауіп қылды**. Қауіптенді, қорықты. **Қауіп ойлады** [күтті]. Қорықты, қауіптенді. **Қауіптен ойды** бұлтарғты. поэт. Қатерден арылды, күмәннен сейілді. **Қауіп төнді**. а) Қауіп-қатер жақындады. ә) Адам өміріне қауіпті жағдай болды. **Қауіп туды**. Қауіп пайда болды, қатер туды. **Қауіптің басы қайтты**. Төнген қатер сейілді; қауіпсіздік шарасы қолданылды. **Қауіпті серпіді**. Қатер азайтты, қауіптен құтқарды.

ҚАУЫП-КҮДІК зат. Қауіп-қатер, үрей.

ҚАУЫП-ҚАТЕР¹ зат. 1. Адам өміріне зиянын, залалын тигізетін жағдай, нәрсе, оқиға. // Қорқынышты, қатерлі. 2. инф. <лат. threat> Рұқсат етілмеген қатынас құру кезінде қандай да бір тәсілмен ақпаратты өңдеуге тыйым салатын немесе ақпараттың бұлдінуінен сақтайтын қызмет құралдарының істен шығуы.

Қауіп-қатерден сақтады. Қауіпсіз жағдайға жетті, қорқыныш, үрей сейілді.

ҚАУЫП-ҚАТЕРЛІ сын. Қорқынышты, үрейлі; қауіпті.

ҚАУЫП-ҚАТЕРСІЗ сын. Қорқынышсыз, үрейсіз; емін-еркін, алаңсыз.

ҚАУЫПСІЗ сын. 1. Ешқандай қауіп жоқ, қатерсіз, қорқынышсыз. 2. Залалсыз, зияны жоқ.

Қауіпсіз кету шебі. әск. Басылығ белгіленген ядролық жарылыс орталығынан (эпицентрден) өз бөлімшелері мен бөлімдерін ұрыс техникасымен бірге қауіпсіздік жағдайында алып кетуін анықтайтын шартты сызық.

ҚАУЫПСІЗДЕН=ет. Қауіп ойлау, күдіктену, сақтану.

ҚАУЫПСІЗДЕНДІР=ет. Залалсыздандыру, қатерсіздendirу.

ҚАУЫПСІЗДЕНДІРУ Қауіпсіздendirу етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫПСІЗДЕНДІРІЛ=ет. Қатердің алды алыну.

ҚАУЫПСІЗДЕНДІРІЛУ Қауіпсіздendirу етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫПСІЗДЕНУ Қауіпсізден етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫПСІЗДЕУ сын. Қауіпті аздау, қатерсіздеу.

ҚАУЫПСІЗДІК зат. 1. Қауіп жоқтық, қатерсіздік. 2. кұқық. Жеке адамның, қоғамның, мемлекеттің өмірлік маңызды мүдделерінің ішкі және сыртқы қатерден қорғалуы. 3. ауыс. Қорғаушы, күзетуші.

Қауіпсіздік ережелері. Ауыр, техникалық жұмыстарды қауіпсіз жүргізудің заң күші бар негізгі қағидалары. **Қауіпсіздік кеңесі**. Жеке адамның, қоғамның өмірлік маңызды мүдделерінің ішкі және сыртқы қатерден қорғаудың қиымдастырылған кеңесі. **Қауіпсіздік коэффициенті**. кен. Кен денесінің объект астындағы жер қойнауында орналасу тереңдігінің сол кен қабатының қа-

лдыңдығына қатынасын анықтайтын көрсеткіш. **Қауіпсіздік құрылғылары**. тех. Түрлі электрлік аппараттарды жермен қосу (электр тогының қауіпті әсерінен қорғану мақсатында), қауіпсіздік белдіктер (биікте жұмыс істегенде) т.б. **Қауіпсіздік нысандары**. кұқық. Жеке адам, оның құқықтары мен бостандықтары, қоғамның жадығаттық және рухани құндылықтары; мемлекеттің конституциялық құрылымы, егемендігі, аумақтық тұтастығы. **Қауіпсіздік техникасы**. т.е.х. Еңбек қауіпсіздігін қамтамасыз етуге бағытталған техникалық шаралар мен құралдар жиіесі. **Қауіпсіздікті қамтамасыз ету**. а) Еңбек ету барысында сақталуға тиіс міндетті талаптар, шаралар жүзесі. ә) спорт. Шыңда ормелегенде не саяхатқа шыққанда мүмкін болатын кездейсоқ жағдайлардың алдын алу шаралары.

ҚАУЫПСІН=ет. Қауіптену, қауіп ойлау, үрейлену, сақсылу, қорқу.

ҚАУЫПСІНУ Қауіпсін етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫПТЕН=ет. Қауіп ойлау, үрейлену, мазасыздану, қатерден күдіктену, сескену.

ҚАУЫПТЕНДІР=ет. Үрейлендіру, қауіп ойлау, сөкем тудыру.

ҚАУЫПТЕНДІРУ Қауіптендіру етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫПТЕНУ Қауіптен етістігінің қимыл атауы; үрейлену, қорқыныш билеу.

ҚАУЫПТЕНІКІРЕ=ет. Қауіп ойлау, үрейлендіру, үрейлендіру, күдіктендіру.

ҚАУЫПТЕНІКІРЕУ Қауіптендіру етістігінің қимыл атауы.

ҚАУЫПТІ сын. 1. Қорқынышты, күдікті, үрейлі, шошымдай. 2. Қатерлі, қатер төндіретіндей. 3. Зиянды, залалды.

Қауіпті аймақ. кен. Кен қазу жұмыстарын жүргізуге немесе адамдардың жүріп, тұруына қауіп төндіретін апатты аймақ. **Қауіпті белдем**. экол. Өндірістің зиянды факторының әсері болуы мүмкін кеңістік. **Қауіпті жағдайда қалдыру**. зан. Қарт, науқас адамды, кішкентай баланы, өзін-өзі сақтап қалу шараларын қолдану мүмкіндігінен айырылған адамды көрінеу көмексіз қалдырған жеке адамға қарсы қылмыс түрі. **Қауіпті кезен**. әск. Жағдайдың біртіндеп немесе күрт шиеленісу кезеңі, соғыстың басталуының алды. **Қауіпті қалдықтар**. экол. Адамның технологиялық әрекеттерінің, сондай-ақ қауіпті қасиеттері немесе жұқпалы аурулардың қоздырғыштары бар немесе өздігінен басқа заттермен қосылғанда адамның денсаулығына және қоршаған ортаға зиянды, қатерлі қалдықтар. **Қауіпті түсік**. ме д. Әйел денсаулығына зиянын тигізетін, ауру тудыратын жасанды түсік.

ҚАУЫПТІЛЕУ сын. Қауіптірек, қатерлірек, залалдылау.

ҚАУЫПТІЛІК зат. Қатерлік, қорқыныштылық, жаман салдарға бастайтын жағдай, үрейлік.

Қауіптілік қласы. экол. Ластағыш заттар.

ҚАУЫПТІЛІК сын. Қатерлік, қорқыныштырақ, зияны мен зарары басым.

ҚАУЫПШІЛ сын. көне. Қауіп ойлағыш, үрейленгіш, секемшіл.

ҚАФИЛ¹ ар. зат. ескікіт. Ілгек, ілмек.

ҚАФИЛ² ар. зат. ескікіт. Топ, керуен.

ҚАХАТШЫЛЫҚ т. зат. ескікіт. Құрғақшылық.

ҚАХТАЛЫҚ ир. зат. ескікіт.

1. Құрғақтық, құрғақшылық. 2. Жүт, зобалану.

ҚАБ о.д. Итті шақырғанда айтылатын дыбыс, кә-кә!

ҚАБА зат. көне. Бізар, суық, сүркей.

ҚАБАН зат. көне. **Қаған** (хан, билеуші, әмірші).

ҚАҒАР [ар. قهار] зат. 1. Көр, ашу, ыза, айбар, сұс, суық жүз. 2. Бізар, суық, сүркей. 3. ауыс. Жойқын құи, қайрат, әл. 4. ауыс. Құдіретті, бағындырушы; Алла тағаланың 99 есімінің бірі.

Қаһар биледі. Ашуланды, ашуга мінді. **Қаһарға мінді.** Кәріне мінді, ашу мен ызаға бұлдырды. **Қаһар жалыны.** б е й н. Ашудың сұсы, кәрі. **Қаһар қылды.** Қатты ашуланды, кәріні төкті, терісіне сыймады. **Қаһар төкті.** а) Ашуланды, сұстанды, кәрленді. ә) б е й н. Жаңбыр аямай құйды. **Қаһар төндірді.** Сұс пен көрге, ашу-ызаға тап болды. **Қаһары атсын.** қ а р ғ. Қарғыс пен көрге жолықсын. **Қаһарына [қаһарға] мінді.** Қаһарланды, қатты ашуланды. **Қаһарынан сескенді.** Біреудің мысы басты, қорықты. **Қаһарына ұшырады.** Ашу кернеген ызаға душар болды. **Қаһарын қайырды.** Ашу-ызасын басты, сабасына түсірді, жұбатты. **Қаһарын шақырды.** Ашуын шақырды, сұстанды.

ҚАҒАРАНУ Қаһаран етістігінің қимыл атауы.

ҚАҒАРАТ зат. көне. 1. Балағат, ұрыс, соғыс, қатты ашуланудан шыққан бейпіл сөз. 2. Ашу, айбын.

ҚАҒАРАТТА= е т. Балағаттау, ұрыс, соғу, ақырып, зекіру.

ҚАҒАРАТТАУ Қаһаратта етістігінің қимыл атауы.

ҚАҒАРЛАН= е т. 1. Кәрлену, сұстану, терісіне сыймай шектен тыс ашулану, ызаға бұлығу. 2. ауыс. Қишеіле түсу, өршу.

ҚАҒАРЛАНУ Қаһарлан етістігінің қимыл атауы.

ҚАҒАРЛЫ сын. 1. Айбатты, зәрлі, айбаты зор. 2. Ашулы, жауын аямайтын қатулы. 3. Қияметті, ауыр, тайғақ, қиын кезең. 4. Сұсты, қайратты, жігерлі. 5. Ызбарлы, ашудан шыққан, шерлі. 6. ауыс. Қатал, қатты (мезгіл). 7. ауыс. Атышулы, даңқты, айбарлы.

Қаһарлы күндер поэт. Ауыр, қиын кезең. **ҚАҒАРЛЫЛЫҚ** зат. Қаһарлы болғандық, қаһарланғандық, айбаттылық, кәрілік.

ҚАҒАРЛЫРАҚ сын. Қаһарлылау, айбаттырақ, сұстырақ.

ҚАҒАРМАН зат. 1. Ер, батыр, ержүрек, қайратты, көптен бағасын алған адам. 2. әдеб. Жағымды кейіпкер.

ҚАҒАРМАН² [ар.+түр. قهارمان] сын. кіт. Ер, батыр, батыл, ержүрек, табанды, қайратты, жігерлігімен көзге түскен, айбынды, айбарлы.

ҚАҒАРМАНДАЙ сын. Қаһарман сияқты, қаһарман тәрізді.

ҚАҒАРМАНДЫҚ зат. кіт. 1. Батырлық, ерлік, қайраттылық. // Батырлық, ержүректікті дәріптейтін, жырлаған. 2. Ештеңеден қорықпайтын, ержүрек.

ҚАҒАРМАНША үст. Қаһарман сияқты, қаһарманға ұқсап.

ҚАҒАТ зат. ескі кіт. 1. Зәрулік, мұқтаждық, тапшылық, жоқшылық. 2. Аштық, жоқтық.

ҚАҒ-ҚАҒ елік ескікіт. Жуан дауыспен, қарқылдап қатты күлгенде шығатын дыбыс.

Қаһқаһа айлады. ескікіт. Қарқылдап қатты күлді, ішек-сілесі қата күлді. **Қаһқаһа күлді.** ескікіт. Қарқылдап күлді, маз болды.

ҚАҒРІ зат. ескікіт. **Қаһар.**

ҚАҒУА зат. ескікіт. **Кофе.**

ҚАҒУАХАНА зат. ескікіт. Кофе ішетін, сатылатын жер.

ҚАШ¹ зат. ескікіт. Асыл тас.

ҚАШ²= е т. 1. Бір нәрседен қорқып безу, зыту. 2. Жанын қорғау үшін қауіпсіз жерге бас сауғалау, жылыстау. 3. Алыстау, ұстатпау, жоқ болып кету. 4. Безіну, алшақтау. 5. ауыс. Жалтару, құтылу. 6. ауыс. Бас тарту, істегісі келмеу. 7. ауыс. Қыздың ата-анасының рұқсатынсыз тұрмысқа шығуы. 8. ауыс. Қарсы болу.

Қаша жөнелді. Тұра қашты. **Қашқан жауға қатын ер.** Босбелбеу, арты қуыс, бірақ өзініше қодыраңдаған, қоқақтаған кісі туралы айтылады. **Қашып құтыла ма?** Бұнысыз ешқайда бармайды, не көрседі бірге көреді деген мағынада. **Қашып құтылды.** Безіп кетті, бағын сауғалады.

ҚАШ³= е т. Қой, ешкі, сиыр сияқты малдардың шағылысуы, ұрықтануы, аталық пен аналық малдың қосылуы.

Қашпаған қара сиырдың уызы. Құрғақ уәде, болмашы үміт. **Қашпаған қара сиырдың уызына қарады [уызын күтті].** Болмайтын, еш нәрсе шықпайтын істен дәмеленді, босқа емексіді. **Қашпаған сиырдың уызынан дәмемтті [қаратты].** Қолдан келмейтін іске дәмелендірді; бос сөзбен емексітті.

ҚАША зат. Қабырғасы қашалап жиналған мал қамайтын қоршау, төбесі ашық мал қора, малдың жатар орны.

ҚАША= е т. 1. Қазу, тесу, ою, төңірегін жыру. 2. Тасты шапқымен тесу, тасты ою. 3. Жармас, тауды үңгірлеу, тесу. 4. Жону, жасау, тұрғызу. 5. ауыс. Сөз жұмсау, жыр жазу, көркемдеу.

Қашай сөйледі. Түйсе, шымши сөйледі, ілік іздеді.

ҚАШАБА [ор. кошева] зат. жерг. Ішіне 3-4 кісі сиятын, көйп-қонуга ыңғайлы жеңіл шана.

ҚАШАҒА зат. 1. Кітаптың, табақтың, шымдықтың шеті, жиегі, ернеуі. 2. жерг. Есік, терезінің пердесі.

ҚАШАҒАЙ сын. жерг. Қашық, алыс, ұзақ, көш жер.

ҚАШАҒАЙЛАУ сын. жерг. Қашықтау, алыстау.

ҚАШАҒАН¹ сын. 1. Ұстатпайтын саяқ, тағы, жүген-құрық салдырмайтын, безіп қашып кететін. 2. Бас сауғалап, қашып жүрген. 3. ауыс. Далабазер, жеңілтек; күйеуден кетіп қалғшы. 4. ауыс. Қол жеткізбейтін, ұстатпайтын, армандаған. 4. ауыс. Жөңкілген.

Қашаған қуған жүйріктей. Өз бабындағы жүйрік, қуаның құтқармайтын аттай. **Қашағанның қырсығы жусағанға тиеді.** Біреудің бүлдіргені басқаға тиеді деген мағынада.

ҚАШАҒАН² зат. жерг. Балық атауы.

ҚАШАҒАНДЫҚ сын. Ұстатпайтындық, асаулық.

ҚАШАҒАНШЫЛ сын. 1. Қашып үйренген жылқы малы, саяқ, кезе, тағы, есеке-дара оқшау жүруді қалайтын (мал). 2. Аттың қиық жүрісті сипаты.

ҚАШАЙ-ҚАШАЙ= е т. Қайта-қайта жону, шабу.

ҚАШАЙЛА= е т. Жонғыштау. **ҚАШАЙЛАУ** Қашайла етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАҚ¹ зат. Қашып, тасаланып күн көріп жүрген, қашқын адам.

ҚАШАҚ² зат. 1. вет. Мал ауруы, бедеулік, малдың орталық жүйке жүйесінің қызметі бұзылуының бір белгісі. 2. Күйіті қайтпайтын ұрғашы мал.

Қашақ сиыр. көс. Бірнеше рет қашқан сиыр; тоқтамай қайта-қайта қаша беретін мал.

ҚАША-ҚАША үст. Тоқтамай, үздіксіз қашу.

ҚАШАҚТА= е т. 1. Алыстау. 2. Қашу, қашқалақтау. 3. ауыс. Жоламау, басын алып қашу.

ҚАШАҚТАҢҚЫРА= е т. Қаша түсу, қашқалақтау, кері тартыңқырау, қашыңқырау.

ҚАШАҚТАҢҚЫРАУ Қашақтаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАҚТАТ= е т. 1. Қашқызу, бездіру. 2. ауыс. Бұлтарту, желтарту.

ҚАШАҚТАТУ Қашақтау етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАҚТАТЫҢҚЫРА= е т. Қашақтау түсу, бұрынғыдан бетер бездірту, алыстата беру.

ҚАШАҚТАТЫҢҚЫРАУ Қашақтауыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАҚТАУ Қашақта етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАҚТЫҚ зат. сөй л. Бедеу ауруына шалдыққандық, күйіті қайтпаушылық.

ҚАШАЛ= е т. 1. Шаныылу. 2. Үңгілу, тесілу. 3. Таста ойылу, кертілу. 4. Жасалу, іргесі мықтап қалану. 5. Жаралу, сомдалу. 6. Орнатылу, тұрғы-

зылу, салыну.

Қашалған тас. Шаршы түрінде ұқсатылған қасбет тұрғызылатын табиғи тас.

ҚАШАЛА= е т. Қаша орнату, қашамен қоршау, бекіту.

ҚАШАЛАН= е т. 1. Салыну, тұрғызылу. 2. Кертілу, ойымшталу.

ҚАШАЛАНУ Қашалан етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАЛАУ Қашала етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАЛУ Қашал етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАЛЫ сын. Қашасы бар, қашаланған. **ҚАШАМА** зат. 1. сөй л. Қашалып тесілген ойық, көзделген тесік. 2. этн. қол өнер. Сықыраулықтың топсасының орнына маңдайша мен табалдырықтан есіктің ашылып-жабылуын қамтамасыз ететін ойық, қя.

ҚАШАМАЛЫ сын. Қашалған, қашалып, кертіліп, жырғылып салынған.

ҚАШАН есім. 1. Бір нәрсенің уақытын, мезгілін білу үшін қойылатын сұрау сөз. 2. Қай уақытта деген мағынадағы ұзаққа созылған үдерістің тездетіп аяқталғанын қалайтын қолданыс. // Оған дейін, соған шейін, уақыты болғанша, мезгілі жеткенше деген үстеулік мағынада жұмсалады. 3. -Ғайы/-елі қосымшалы сөздерден кейін келіп, талай уақыт өтті, көп уақыт болды деген мағынаға береді.

Қашан болсын [қашан болса да]. Әр уақытта, әр кез; қай уақыт болсын. **Қашанға дейін.** Қай уақытқа шейін, қай мезгілге дейін. **Қашан келеді.** Қай кезде орындалар екен деген мағынада.

ҚАШАНҒЫ¹ сын. Баяғы, бір кездегі, ежелгі, бұрыннан, ежелден, баяғыдан бергі.

ҚАШАНҒЫ² ес. Үнемі, әрдайым. // Қашанға дейін (уақыты болды деген мағынада).

Қашанғы жарамзан [жарапанан] айтамыз да жүреміз! Қашанғы жалын-жалбарын, тілек тілеп жүре береміз. **Қашанғы шыдайды.** Бір күні төзімі таусылады, үзіледі деген мағынада.

ҚАШАНҒЫСЫНША үст. Баяғысынша, бұрынғысынша, қайсыбір бұрынғы әдетімен.

ҚАШАНҒЫША үст. Қашанға шейін, қай уақытқа дейін, ескішінінше.

ҚАШАНДА есім. Әр кез, әр уақыт; қашан болса да, қай уақытта болса да.

ҚАШАННАН¹ үст. 1. Ежелден. 2. Көптен, бұрыннан. 3. Ертеден, бұрыннан. // Үнемі.

Қашаннан бері. Қашаннан бері, қай кезден бері деген мағынада.

ҚАШАҢ сын. Алыс, қашық, жырақ, шалғай, ұзақ.

Қашаң тартты. Алыстады, жырақтады.

ҚАШАҢДА¹= е т. 1. Алыстау, жырақтау; қашу. 2. Кеудесі жазылып, керіле түсу.

ҚАШАҢДА²= е т. Өң кету, бозару.

ҚАШАҢДАТ= е т. Алыстату, жырақтау, қашақтау.

ҚАШАҢДАТУ Қашаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАҢДАУ сын. Алыстау, қашықтау, жырақтау, ұзақтау.

ҚАШАҢДАУ Қашаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚАША-ПҰСА үст. сөй л. Қашып-пысып, тығылып, бас сауғалап.

ҚАШАР¹ зат. Сиырдың, бұғының бір жастағы ұрғашысы, аналық төл.

ҚАШАР² зат. Мал қамайтын қора, мал қора. **ҚАШАРДАЙ** сын. Қашар сияқты, қашар тәрізді.

ҚАШАР-ТАЙӨГІЗ зат. Сиыр малының қашар, тайөгіз араласқан төлі.

ҚАШАР³ зат. жерг. Қарала алаша, алашаның түрі.

ҚАШАТ= е т. Шапқызу, тесірту, ойдыру, үңгіту.

ҚАШАТТЫР= е т. Шаптырту, тесірту, үңгіту.

ҚАШАТТЫРУ Қашаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАТУ Қашат етістігінің қимыл атауы.
ҚАШАУ¹ зат. 1. Ағаш, тас, темір сияқты қатты заттарды жонататын, ағашты бұрыштап тесетін, оюлап шабатын, құрал өңдейтін, ою-өрнек түсіретін құрал. 2. Шапқы, бәкі. 3. кен. Ұңғу бетіндегі тау жыныстарды бұзатын бұрғылау құралының негізгі элементі.

Қашау тәрізденді. Үшкірленді. **Қашау темір.** Кесуге арналған жүзі бар құрал.

ҚАШАУ² зат. вет. жерг. Сивр малының індеті, көк еті ісін ауыратын ауру.

ҚАШАУ³ Қаша етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАУА зат. сөй. л. жерг. **Қашаба** (ішіне 3-4 кісі сиятын көшіп-қонуга ыңғайлы жеңіл шана).

ҚАШАУБҰРҒЫ зат. кен. Ұңғыманы бұрғылау барысында тау жыныстарын механикалық тәсілмен бұзға арналған бұрғылау саймандарының негізгі элементі.

ҚАШАУДАЙ сын. 1. Қашау сияқты, қашау тәрізді. 2. ауыс. Тасқа ойылған оюдай.

ҚАШАУЛА= ет. Қашаумен тескілеу, ою, өрнек салу, қашау.

ҚАШАУЛАТ= ет. Қашаумен тескілету, ойғызу, өрнек салдыру.

ҚАШАУЛАТУ Қашаулат етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАУЛАУ Қашаула етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАУТАС зат. құрыл. Беті тегіс емес, бұржыр-бұржыр қаланатын тас.

ҚАШАУТІС зат. к. өс. Малдың қашауға ұқсас үшкір тісі.

ҚАШАУШЫ зат. к. өс. Бір нәрсені, тасты т.б. қашаумен тесуші ұста, оюшы, мүсіндеуші.

ҚАШАУЫЛДА= ет. сөй. л. Қашыңқырау, қашқалақтау, жоламай безіңкіреу, алыстау.

ҚАШАУЫЛДАУ Қашауылда етістігінің қимыл атауы.

ҚАШАУЫШ сын. Қашайтын, қашаушы.

ҚАШИЯ зат. діни. **Хашия** (кітап оқып отырғандағы шетіне жазып қоятын белгі).

ҚАШҚАҚ сын. Қаша беретін, қашқыш, бас тартқыш.

ҚАШҚАҚТА= ет. Жуымай жүру, іргесін аулақ салу, алыс жүру.

ҚАШҚАҚТАТ= ет. Іргесін аулақ салғызу, алыстату.

ҚАШҚАҚТАТҚЫЗ= ет. Қашқактауға мәжбүр ету, жақындықсызбау, жолатқызбау.

ҚАШҚАҚТАТҚЫЗУ Қашқактаатқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚАШҚАҚТАТУ Қашқактат етістігінің қимыл атауы.

ҚАШҚАҚТАУ Қашқакта етістігінің қимыл атауы.

ҚАШҚАЛАҚ сын. 1. Қаша беретін, қашқыш, қашқак. 2. ауыс. Әр жерде бір, сирек.

ҚАШҚАЛАҚТА= ет. 1. Қашу, қашқактау, аулақтау, жоламау. 2. ауыс. Істегісі келмеу, бас тарту. 3. ауыс. Шым-шытырық болып шашырау, бірқалыпқа түспеу.

ҚАШҚАЛАҚТАТ= ет. Қашқактату, аулақтату, жолатпау, басын алып қашқызу.

ҚАШҚАЛАҚТАТУ Қашқалақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚАШҚАЛАҚТАУ Қашқалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚАШҚАН-БОСҚАН зат. Белгілі бір әрекеттері үшін жасырынып, тығылып, көрінбей жүрген адамдар.

ҚАШҚАНДАЙ үст. Қашқактагандай, бас тартқандай, жоламай алыстау.

ҚАШҚАН-ПЫСҚАН зат. сөй. л. Қашып, тығылып, жасырынып жүрген адамдар.

ҚАШҚАР зат. этн. жерг. **Қашқар құман.**

Қашқар құман. этн. Мойны ұзын құман, мыс құман.

ҚАШҚАРҒҮЛ зат. өс. <лат. aster> Күр-делігүлділер тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚАШҚУЫСТЫ зат. Ағаштан қашалып істелген қайық.

ҚАШҚЫЗ= ет. Қашуға, зытуға тұрткі болуы, алыстату.

ҚАШҚЫЗУ Қашқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚАШҚЫЛЫҚ-ҚУҒЫЛЫҚ зат. сөй. л. Қуғын-сургін, қудалау.

ҚАШҚЫЛЫҚТЫ-ҚУҒЫЛЫҚТЫ сын. сөй. л. Қашып-қуып жатқан, аласапыран. // Қуғын-сургін кезең.

ҚАШҚЫН зат. 1. Қашып жүрген, қуғын-сургінде жүрген адам. 2. Қылмысты болып, үй бетін көрмей, тау-тасты сағалап кеткен, елден безген адам. 3. Соғыс кезінде майданнан қашқан, жасырынан адам. 4. ауыс. Өз заманына қоңілі толмаған, пікірі үйлеспейтін адам туралы.

ҚАШҚЫН-БОСҚЫН зат. Қашып, тығылып жүрген немесе өз еліндегі соғыстан қашқан, жер аударылған бөтен елдің адамдары.

ҚАШҚЫН-БОСҚЫНДЫҚ зат. Қашып-тысу, бас сауғалауға ұшыраушылық.

ҚАШҚЫН-БҰЗЫҚ сын. Белгілі бір жағымсыз әрекет жасаған бұзық, есер.

ҚАШҚЫНДАЙ сын. Қашқын сияқты, қашқын тәрізді.

ҚАШҚЫНДЫҚ зат. 1. Қашып жүрушілік, қашып кетушілік. 2. өск. Әскери адамның тұрған орнын өз еркімен тастап кетуі.

ҚАШҚЫН-ПЫСҚЫН зат. сөй. л. Қашып-тысып жүрген, қарақшы адам; қаңғыған адам.

ҚАШҚЫНШЫ зат. сөй. л. Біреуден немесе бірденден қорқып жүрген адам, қашқын.

ҚАШҚЫШ сын. Қаша беретін, қашып кеткіш, жүрдек.

ҚАШПАДОП зат. ойын. Допты алып қашқан ойыншыны қуып, допты алуға тырысатын балалар ойыны.

ҚАШТАН зат. өс. Қызыл қоңыр түсті жаңғақ дәні.

ҚАШТАУЫШ зат. этн. Майсия, жылқысыя; көк, ақ жылқыда ғана болатын шажырқай тәрізді тері астынан шығатын домалақтау қара май.

ҚАШТЫР= ет. Қашуға тұрткі болу, алыстату, қашыру.

ҚАШТЫРУ Қаштыр етістігінің қимыл атауы.

ҚАШУ Қаш етістігінің қимыл атауы; қой, ешкі, сивр түліктерінің ұрықтану барысы, ата малға қосылу.

ҚАШУ-ПЫСУ= ет. Бас тарту, қашқактау, кейіндеу, бой тасалау, бой қорғау.

ҚАШТЫРТ¹= ет. Малды ұрықтандыру.

ҚАШТЫРТ²= ет. Қаштырып жіберуіне көмектесу.

ҚАШТЫРТУ¹ Қаштырт¹ етістігінің қимыл атауы; малды ұрықтандыру.

ҚАШТЫРТУ² Қаштырт² етістігінің қимыл атауы; қашырып жіберуіне көмектесу, қол қиын беру.

ҚАШУЛЫ сын. 1. Өңі бұзылған, үрейлі, мазасызданған, қорыққан. 2. Қашқан, безген.

ҚАШУШЫ зат. 1. Ұсталмау үшін бой тасалаушы, қашқын. 2. Затты рұқсатсыз алып кетуші, ұры.

ҚАШУШЫЛЫҚ зат. Қашып кетушілік, қашқандық.

ҚАШШЫ зат. жерг. Тас қашаушы.

ҚАШЫ зат. 1. Ойнап жерлерді су басып кетуден сақтау үшін, су қоймаларын жасау үшін топырақтан істелген ұзын үйінді; дамба, мор. 2. жерг. Су шығып кетпес үшін істелген бөгет.

ҚАШЫҒЫРАҚ сын. Алысырақ, жырағырақ.

ҚАШЫҚ¹ зат. Көктемде пайда болатын қансорғыш жәндік, қандаланың бір түрі.

ҚАШЫҚ² сын. 1. Алыс, жырақ, шалғай, аулақ. 2. Арасы ашық, алашқ.

Қашық болды. Аулақ болды, алыс жүрді.

Қашыққа жүзу. спорт. Ашық су айдынында алыс және өте алыс қашықтықтарға жүзу.

Қашықтан ағытқыш. т. е. х. Электр қуатын, жарықты алыстан, белгілі бір қашықтықтан сөндіретін, ажырататын тетік.

Қашықтан басқару. а) и н ф. <ағыл. remote control> Байланыс желісі бойынша басқарушы құрылғысында немесе компьютерден берілетін сигналдар немесе хабарламалар арқылы алыста орналасқан объектілерді басқару. ә) өск. Басқару пункттерінен белгілі бір қашықтықта орналасқан әртүрлі құрылғылар мен механизмдерді басқару.

Қашықтан бергіш. т. е. х. Электр қуатын белгілі бір арақашықтықтан қалтамасыз ететін қосқыш тетік.

Қашықтан жарғыш. т. е. х. Қопарылғыш заттарды алыстан жаруға мүмкіндік беретін тетік.

Қашықтан қатынас құру. и н ф. <ағыл. remote access> Едәуір алыс қашықтыққа орналасқан және байланыс желісінің есептеуіші жүйесімен жалғастырылған терминал арқылы жүзеге асатын программалар мен мәліметтерге қатынас құру.

ҚАШЫҚ-ҚАШЫҚ үст. Бір-бірінен алыс-алыс (жерлер).

ҚАШЫҚСЫН= ет. Алыссыну, қашық санау.

ҚАШЫҚСЫНУ Қашықсын етістігінің қимыл атауы.

ҚАШЫҚТА¹= ет. Алыстау, ұзау.

ҚАШЫҚТА²= ет. вет. Қашық жұққан малдың мазаланып, тынышы кетуі.

ҚАШЫҚТАЛ= ет. Арасы алыстау.

ҚАШЫҚТАЛУ Қашықтал етістігінің қимыл атауы.

ҚАШЫҚТАҢҚЫРА= ет. Қашықтай түсу, алашқтау, алыстау.

ҚАШЫҚТАҢҚЫРАУ Қашықтаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАШЫҚТАТ= ет. Жырақтату, алыстату, алашқатту.

ҚАШЫҚТАТУ Қашқактат етістігінің қимыл атауы.

ҚАШЫҚТАУ¹ сын. Алыстау, шалғайлау, алашқтау, ұзақтау.

ҚАШЫҚТАУ² Қашықта етістігінің қимыл атауы.

ҚАШЫҚТЫҚ зат. Алыстық, арақашықтық.

Қашықтықты өлшеуіш радио. өск. Радио-толқындардың көмегімен қашықтықты өлшеуге арналған арнайы радиотехникалық қондырғы.

ҚАШЫҚТЫҚӨЛШЕУІШ зат. 1. Жергілікті жердегі қашықтықты тікелей өлшеулерсіз анықтауға арналған аспап. 2. спорт. Шаңғы жарыстарында қашықтықты өлшеуге арналған аспап.

ҚАШЫЛА= ет. 1. Қазбалау, ор жасау. 2. жерг. Бөгөу, байлау, жібермей тоқтату.

ҚАШЫҢҚЫ: қаны қашыңқы. Жүдеу, жүзі солғын.

ҚАШЫҢҚЫРА= ет. Алыстанқырау, жырақтанқырау, кейіндеңкіреу.

ҚАШЫҢҚЫРАУ Қашыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚАШЫП-БОС= ет. Қашу, ұрку, босу, кету, қаңғу.

ҚАШЫП-БОСУ Қашып-бос етістігінің қимыл атауы.

ҚАШЫП-БҒҮ Қашып-бұқ етістігінің қимыл атауы.

ҚАШЫП-БҰҚ= ет. Қашу, жасырыну, бұзу, тығылу.

ҚАШЫП-ПЫС= ет. Қашу, жасырыну, тасалау, бой тасалау, көрінбеу.

ҚАШЫП-ПЫСУ Қашып-пыс етістігінің қимыл атауы.

ҚАШЫР зат. Бие мен есек айғырының шағылысуынан туған мал.

ҚАШЫР¹= ет. 1. Қашуға тұрткі болу, мәжбүр ету, қуу, аулақ салу. 2. Кетіру, аластау, алыстату.

ҚАШЫР²= ет. Малдарды шағылыстыру.

КАШЫРДАЙ сын. *Қашыр сияқты, қашыр тәрізді.*

КАШЫР-ҚҰШЫР елік. **1.** *Тарс-тұрс еткен дыбысты бейнелейтін сөз. 2. Шақыр-шұқыр еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

КАШЫРЛАТ= ет. *Шақырлату, шақыр-шұқыр еткізу.*

КАШЫРЛАТУ *Қашырлат етістігінің қимыл атауы.*

КАШЫРЛЫ сын. *Қашыры бар, қашыр мінген.*

КАШЫРТ= ет. *Қашуға түрткі болу. КАШЫРТ=* ет. *Малдарды шағылыстыру, ұрықтандыру, ата малына қосу.*

КАШЫРТҚЫ зат. с у ш а р. *Суармалы жерлердегі артық суды басқа жаққа біратын, қашыратын, не бір жерге жинайтын желі, шұңқыр; су жүретін кішкене арық.*

Қашыртқы арна [канал]. с у ш а р. *Артық суды мелиорациялау аумағынан тысқа ағызу үшін салынатын, қашыртқы желінің құрамындағы арна. Қашыртқы желі [жүйе].* с у ш а р. *Канал, атыз, арық, құдық жүйесіндегі артық суды желілер арқылы жинау, басқа жаққа бұрып алып кететін желілер кешені.*

КАШЫРТҚЫЛА= ет. *Қашу, қашырту, аластату.*

КАШЫРТҚЫЛАУ *Қашыртқыла етістігінің қимыл атауы.*

КАШЫРТУ *Қашырт етістігінің қимыл атауы.*

КАШЫРУ¹ *Қашыр¹ етістігінің қимыл атауы; қашуға итермелеу, түрткі болу.*

КАШЫРУ² *Қашыр² етістігінің қимыл атауы; малды ұрықтандыру.*

КАШЫРЫМ зат. жерг.кәс. *Қойды қолдан ұрықтандыру, малды шағылыстыру кезі.*

КАШЫРЫС зат. *Аулаққа, жыраққа қашырып жіберу, ұзаққа алыстатып жіберу.*

Қашырыс салды. *Қашақтады, тайсалақтады.*

КАШЫРЫС= ет. *Қашуға, аулаққа кетуге, бой тасалауға бәрі бірігіп түрткі болысу, көмектесу.*

КАШЫРЫСУ *Қашырыс етістігінің қимыл атауы.*

ҚАШЫ зат. *Тас қашаушы, тас қашаудың шебері.*

ҚАЮ¹ зат. қолөнер. *Қол тігісінің бір түрі, мадан тігілетін заттың астарынан иені өңіне шанышты шығарған соң, оны алдындағы ізбен қайтадан астына түсіреді де тағы ілгері шанышты, үстіне шығаратын тәсіл.*

ҚАЮ зат. ескікіт. *Хайуан, аң.*

ҚАЮ¹ ар.сын. *Қишті, зор.*

ҚАЮ² есім.көне. *Кейбір, кей.*

ҚАЮ³ зат. жерг.кәс. *Біздің жіңішке түрі.*

ҚАЮ⁴ *Қайы етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЮБІЗ зат. кәс. *Іс тігетін шебердің құралы; біздің жіңішке түрі.*

ҚАЯЗ зат. зоол. <лат. barbus> *Теңізде өсетін, арқасы қоңырлау, ұзындығы жарты құлаш, еті тәтті, тұқы тұқымдас балық.*

ҚАЯЗДАН= ет. *Кеберсу, құрғау, қазылану.*

ҚАЯЗДАНУ *Қаяздан етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЯЗУ *Қаязы етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЯЗЫ= ет. жерг. **1.** *Кебу, құрғау, кеберсу; кезеру. 2. Шөлдеу, таңдайы құрғау.*

ҚАЯЛ зат. ескікіт. *Қиял.*

ҚАЯЛЫ зат. көне. *Хал, амал.*

ҚАЯН зат. кәс. балықтар. *Сырты аң терісімен қапталған бір кісілік жеңіл қайық.*

ҚАЯР [ар. جاز] сын. *Қу, сұм, сұмырай, алдамшы, өтірікші.*

ҚАЯРЛАН= ет. *Қулану, айлакерлену.*

ҚАЯРЛАНУ *Қаярлан етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЯРЛЫҚ зат. *Қулық, айлакерлік.*

ҚАЯРЛЫҚСЫЗ үст. *Қулықсыз, алдаусыз.*

ҚАЯРСУ *Қаярсы етістігінің қимыл атауы, қулану, мүсәпірсу.*

ҚАЯРСЫ= ет. *Алдамсырату, жәдігөйсу, мүсәпірсу.*

ҚАЯТ үст. *Мұқият, қалт, мұлткісіз.*

ҚАЯТТЫ сын. *Нұрлы, ерекше, сиқырлы, аңыздағыдай.*

ҚАЯУ зат. **1.** *Көңілге түскен кір, мұң, кірбің. 2. Уайым, қапа.*

Қаяу көңіл. *Қайғы-қасіреті мол, сынық көңіл.*

Қаяу салды. *Көңілді қалдырды, ренжітті. Қаяуы жок. Таза, кіршіксіз.*

ҚАЯУДАЙ сын. **1.** *Титтей, кіршіксіз. 2. Асылдың сынығындай, бағалы.*

ҚАЯУ-ҚАЙҒЫ зат. *Уайым, мұң.*

ҚАЯУЛА= ет. *Ренжіту, көңіліне кірбің салу.*

ҚАЯУЛАН= ет. *Уайымдау, мазасыздану, көңіліне кірбің келу, көңілі тұсу.*

ҚАЯУЛАНУ *Қаяулан етістігінің қимыл атауы.*

ҚАЯУЛАУ сын. *Ренжіткі, жабығыңқы, мұңды, көңісіздеу.*

ҚАЯУЛЫ сын. *Ренішті, мұңды, шерлі.*

Қаяулы арқа. *Мал шар. Табиғи бүтіндігі жоқ ақаулы арқа. Қаяулы сүйек.* мал шар. *Сынып қайта біткен, келістігі бар сүйек, табиғи бүтіндігінен айырылған сүйек. Қаяулы тұяқ.* мал шар. *Тұрасына шеге тиген, ыстық-суықтан ақауы, жарығы бар тұяқ; кетілген, сынған тұяқ.*

ҚАЯУЛЫҚ зат. *Мұңғылық, шерлілік.*

ҚАЯУСЫЗ сын. **1.** *Мұңсыз, уайымсыз. 2. Кіршіксіз, дақсыз, таза. 3. Мінсіз, кілтпаны жоқ. 4. Таза, адал, бейкіңө, пәк. // Кірбіңсіз, адал, пәк күйде.*

Қаяусыз зар. бейн. *Кіршіксіз, пәк, таза дауыс.*

ҚАЯУСЫЗДЫҚ зат. *Уайымсыздық, мұңсыздық, қайғысыздық, кіршіксіздік.*

ҚАЯУШЫ зат. жерг. *Сұраушы, қуушы, іздеуші.*

ҚАЯУШЫЛ сын. жерг. *Дықшыл, ашуланыш.*

КӨД зат. ескікіт. *Шек, шегара.*

ҚИ зат. **1.** *Малдың, аңның, құстың саңғырығы, нәжісі; жапа, тезек. 2.* мал шар. *Қойдың қыстық қой қорада немесе төбесі ашық қорада ұзақ уақыт қамалуынан оның құмалақ, нәжіс, жапасынан пайда болатын тығыз жабынды. 3.* *Малдың астынан пайда болған жабындыны ойып, кептіріп, отқа жағатын қызуы мол отын.*

Қидың шоғы. *Бірінші үстіне бірі текшелене қаланып жанып біткен қидың қызуы басылмаған қалдығы. Қи түйнек.* в е т. *Мал ауруы; ішектің түйілді. Қи шығарды. Пайда болған қиы ойып, күннің көзіне жайды.*

ҚИ¹ = ет. **1.** *Кесу, қырқу. 2. Шабу, жару. 3. Қысқарту. 4. Ою, осу. 5. Қажаяу.*

Қиып алу. и н ф. <ағыл. cut> *Құжаттың мәліметтерін бір орыннан басқа орынға, бір құжаттан басқа құжатқа немесе құжаттағы сөйлемді бір орыннан екінші орынға буфер арқылы ауыстыру әдісі. Қиып кестелеу.* қолөнер. *Көрпенің, жастықтың тыстарын, көйлек, блузкаларды кестелейтін кестелеу мәнері. Қиып түсірді. Шолт кесті.*

ҚИ² = ет. **1.** *Беру, аямау. 2. Мойынсыну, шарасыздық көрсету. 3. Жібергісі келмеу. 4. Құрбан ету. 5. Тастау, қол ұзу, біржөла айырылу, кету.*

Қия баспады. *Аттап ешқайда шықпады, ешқайда бармады. Қия бастырмады. Ұзатпады, бұлтартпады, біра аттатпады.*

ҚИ³ = ет. *Салыну, қалану.*

ҚИАМ¹ ар.зат. **1.** *Тік түреген тұрған қалып. 2.* діни. *Намаздағы негізгі парыздардың бірі, әр рәкатта «Құранның» бір сүре оқылатындай уақыт түру.*

ҚИАМ² зат. *Өмір, тіршілік.*

ҚИАМ³ сын. **1.** *Тура, түзу. 2.* а у ы с. *Адал, шынайы.*

ҚИАМ⁴ = ет. *Шегіну, кейін кету.*

ҚИАМ⁵ = ет. **1.** *Намаздың әр рәкатында «Құранның» бір сүре оқылатындай уақыт түру. 2.* а у ы с. *Орындау, іске асыру.*

ҚИАШ зат. ескікіт. *Күн.*

ҚИБАДАТ зат. сөйл. *Ғибадат.*

Қибадат қылды. *Сивынды, құлшылық етті.*

ҚИБАСПАҚ зат. в е т. *Қойдың тыяқ ауруы.*

ҚИБАТШЫ сын. *Ұятсыз, жалақор.*

ҚИБЛА зат. ескікіт. *Құбыла.*

ҚИБЛАҒАБ зат. ескікіт. *Демеу, тірек, сүйеніш.*

ҚИБЫЖЫҚ зат. сөйл. *Кібіртіктеген қозғалыс; қыбыжық.*

Қыбыжықтады. *Қыбыжықтады, шыдамсызданды, қылтылдады.*

ҚИБЫЖЫҚТА= ет. *Қозғалақтау, қипаңдау, қуыстанып мазасыздану.*

ҚИБЫЖЫҚТАУ *Қыбыжықта етістігінің қимыл атауы.*

ҚИФАК¹ зат. саят. *Құстың тұмсығында болатын өткір, пышақ тәрізді өсінді.*

ҚИФАК² зат. *Қолға, сауаққа түскен жара.*

ҚИФАК³ зат. б.от. <лат. elymus> *Қияқ (қи-яқөлеңдер тұқырдысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік).*

ҚИҒАШ үст. **1.** *Қысық, көлденең. 2. Түзу емес. 3. Жөн емес. // Қытар, қылы (көз). 4.* а у ы с. *Теріс, бұрыс, қыңыр.*

Қиғаш келді. *Теріс келді, сәйкеспеді, қарсы түрді. Қиғаш қабақ көрсетті. Қырын қарады, жақтырмады. Қиғаш қас.* а) *Іілген, қылын қас, сұл қыз. ә) Қыз, бойжеткен. Қиғаш қасты.* поэт. *Илек келген, жіңішке қасы бар (сұл қызға қатысты). Қиғаш сөз. Қарсы, қыңыр айтылған пікір. Қиғаш тартты. Теріс бақты, қысық кетті.*

Қиғаш тігіс. кәс. *Матаның көлденеңнен екі жібін, тігінен төрт жібін бастыра қиғаш бағытта тігілген тігіс түрі.*

ҚИҒАШ-ҚИҒАШ сын. **1.** *Үшкірленіп, қиғаштанып біткен, қалың (қас). 2.* *Оңды-солды, бейберекет.*

ҚИҒАШТА= ет. **1.** *Көлденеңдеу. 2. Көлегейлеу, басу. 3. Созу, жоғары тарту. 4.* *Бір бұрыштау, қиғаш ету.*

ҚИҒАШТАЙ үст. **1.** *Көзінің қиғымен, төңкере қарап. 2. Көлденеңдей. 3. Қиялай, шетінен. 4.* а у ы с. *Қысық, қыңырлана, қырсығып.*

Қиғаштай ату. өск. *Нысананың маңдай шебіне атыс қаруы мен зеңбіректерді 45 градус бұрыштан бағыттаптып жүргізілетін атыс түрі.*

Қиғаштай салды. *Көлденеңдей, бұрыла жүрді.*

Қиғаштай тартты. *Бұрыла шатты, көлденеңдей жүрді.*

ҚИҒАШТАЛ= ет. *Қиғаш етілу, көлбеулену.*

ҚИҒАШТАЛУ *Қиғаштал етістігінің қимыл атауы.*

ҚИҒАШТАМА зат. *Мекеме бастығының, директор орынбасарының өтініш, арыз т.б. құжаттардың сол жақ жоғары бұрышына құжат мәтініне байланысты қысқаша нұсқауы; бұрыштама.*

ҚИҒАШТАН= ет. **1.** *Көзі жымсыю, қисаю, бұра тартқысы келіп, сығыраю. 2. Қиғаш болу, көлбеулену. 3.* и н ф. <ағыл. skew> *Стандартты қалыппен салыстырғанда символдың немесе мәліметтер тасуыштың бұрыштық ығысуы.*

ҚИҒАШТАНУ *Қиғаштан етістігінің қимыл атауы.*

ҚИҒАШТАМА зат. *Мекеме бастығының, директор орынбасарының өтініш, арыз т.б. құжаттардың сол жақ жоғары бұрышына құжат мәтініне байланысты қысқаша нұсқауы; бұрыштама.*

ҚИҒАШТАН= ет. **1.** *Көзі жымсыю, қисаю, бұра тартқысы келіп, сығыраю. 2. Қиғаш болу, көлбеулену. 3.* и н ф. <ағыл. skew> *Стандартты қалыппен салыстырғанда символдың немесе мәліметтер тасуыштың бұрыштық ығысуы.*

ҚИҒАШТАНУ *Қиғаштан етістігінің қимыл атауы.*

ҚИҒАШТАҢҚЫРА= ет. *Үйлеспеу, қайшы келу.*

ҚИҒАШТАСУ *Қиғаштас етістігінің қимыл атауы.*

ҚИҒАШТАҢҚЫРАУ *Қиғаштаңқырау етістігінің қимыл атауы.*

ҚИҒАШТАС = ет. *Үйлеспеу, қайшы келу.*

ҚИҒАШТАСУ *Қиғаштас етістігінің қимыл атауы.*

ҚИҒАШТАТ= ет. **1.** *Қисайту, көлденеңдету. 2.* *Басу, түсіру, қылтиту.*

ҚИҒАШТАТУ *Қиғаштат етістігінің қимыл атауы.*

ҚИҒАШТАУ¹ сын. **1.** *Қысықтау. 2. Тура емес, қиғаш орналасқан, көлбеулеу. // Қиғаштаңқырап. 3.* а у ы с. *Қайшы, үйлеспейтін.*

ҚИҒАШТАУ² *Қиғашта етістігінің қимыл атауы.*

ҚИҒАШТЫҚ зат. **1.** *Қысықтық, көлбеулік. 2.* *Кемшілік, мұлт кетушілік, жаза басушылық.*

3. Теріс, бұрыс жол. 4. ауыс. Қайшылық, 5. ауыс. Терістік, қателік. 6. ауыс. Қыңырлық, қырсықтық.

ҚИҒАШЫРАҚ сын. 1. Қысыңқы, қызы көп, жымсығырақ. 2. Бұрысырақ, терісірек.

ҚИҒЫ зат. зоол. Жараққанаттылар отрядына жататын жұмыртқасы бір орныға жинақталған жәндік.

ҚИҒЫЗ= ет. 1. Кескізу, қырыққыз. 2. Шаптыру, құрту.

ҚИҒЫЗДЫР= ет. Кескіздіру, қырыққыздыру.

ҚИҒЫЗДЫРУ Қиғыздыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИҒЫЗУ Қиғыз етістігінің қимыл атауы.

ҚИҒЫЛА= ет. Кескілеу, қию.

ҚИҒЫЛАС= ет. Кесісу, қырқысу.

ҚИҒЫЛАСУ Қиғылас етістігінің қимыл атауы.

ҚИҒЫЛАТ= ет. Кескілету, әр жерінен бір қиғыз.

ҚИҒЫЛАТҚЫЗ= ет. Кескілеткізу, әр жерінен бір қиғыз.

ҚИҒЫЛАТҚЫЗУ Қиғылатқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚИҒЫЛАТУ Қиғылат етістігінің қимыл атауы.

ҚИҒЫЛАУ Қиғыла етістігінің қимыл атауы.

ҚИҒЫЛЫҚ зат. Шатақ, кесір, қырсықтық, кесірлік.

Қиғылық салды. Дау-жанжал шығарды, бүлік салды. **Қиғылық шығарды.** Әлек салды, шатақ шығарды.

ҚИҒЫЛЫҚСЫЗ сын. Ұрыс-керіссіз, жанжалсыз, бейбіт.

ҚИҒЫР сын. 1. Қиғыш, кескіш. 2. ауыс. Тайсалмайтын, сойып түсетін, шатақ. 3. ауыс. Тлі өткір, уытты.

Қиғыр қылыш. этн. Өте өткір, ұстараның жүзіңдей қылыш туралы айтылады.

ҚИҒЫСЫЗ сын. Қиып кетуге болмайтын, қымбат.

ҚИДА зат. Кесетін кездік, кішкене өткір пышақ.

Қиданы шалды. Тілмен түіреді, шешендігін көрсетті.

ҚИДАЙ сын. Қи сияқты, қи тәрізді.

Қидай сыпырды. а) Түк қоймады, ештеңе қалдырмады. ә) Мұнтаздай етіп істеді. б) Өзіне алды, жеді, қалдырмады. **Қидай шашылды.** Быт-шыты шықты.

ҚИДАКЕЗДІК сын. Қырсық, қыңыр.

ҚИДА-ҚИДА сын. Мылжа-мылжа, жылым-жылым.

Қида-қидасын шығарды. Быт-шытын шығарды.

ҚИДАЛА= ет. 1. Кескілеу, әр жерінен бір кесу. 2. Ұсақтап кесу, қиқалау, майдалау. 3. ауыс. Арпалысу, қырқысу.

ҚИДАЛАС= ет. 1. Қырқысу, шабысу. 2. Арпалысу, жылдысу. 3. Шайнасу, азуға салысу. 4. жерг. Жанжалдасу, шатақ шығарысу.

ҚИДАЛАСТЫР= ет. Ұрыстыру, жанжалдастыру.

ҚИДАЛАСТЫРУ Қидаластыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИДАЛАСУ Қидалас етістігінің қимыл атауы.

ҚИДАЛАТ= ет. Кескілету, қиғылату, әр жерінен бір қиғыз.

ҚИДАЛАТУ Қидалат етістігінің қимыл атауы.

ҚИДАЛАУ Қидала етістігінің қимыл атауы.

ҚИДАН зат. тар. Ерте замандарда Қытайдың солтүстігін, Маньчжурия мен Усури өлкесінің аумағын мекендеген, қарақытай аталатын көшпенді тайпа.

ҚИДАС зат. Сусар мен бұлғынның буданы.

ҚИДАСЫН сын. 1. Әбден беріккен, қатқан. 2. Бабына келген, шыныққан.

ҚИДИ= ет. Қырына алу, ізіне түсу, пәле-кемшілік іздеу, қия басқан ізін аңду.

ҚИДИЮ Қиди етістігінің қимыл атауы.

ҚИДУЛА= ет. Лепіру, бір нәрсенің жетегінде кету.

ҚИДУЛАУ Қидула етістігінің қимыл атауы.

ҚИДУ-ҚИДУ елік. Арқасы қозып, есіріп, едіріп, қозғалақтап, тытырышып кеткенді бейнелейтін сөз.

ҚИДЫР= ет. 1. Кескізу, қырыққыз. 2. Қанату, ауырту, жаралау. 3. Шапқызу. 4. Жегізу, керттіру. 5. Қарды арышп, жол салу. 6. жерг. Қанын алу. 7. ауыс. Жолын болдырту, тұсауын кесу.

ҚИДЫРТ= ет. 1. Кескізу, қырыққыз. 2. Шапқыздыру, күзету. 3. Қарды арыштыу, жол салдыру. 4. Қанатқызу, жаралату. 5. Қанын алдыру.

ҚИДЫРТУ Қидырт етістігінің қимыл атауы.

ҚИДЫРУ Қидыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИЖАП¹ зат. ескікіт. 1. Кедергі, тосқауыл. 2. ауыс. Қайғы, өкініш.

ҚИЖАП² зат. 1. Саты, баспалдақ. 2. ауыс. Байланыс, қатынас.

ҚИҚ елік. Блшығып шығқан қысқа жіңішке дыбысты бейнелейтін дыбыс.

Қиқ етті. Блшыңған қысқа дыбыс шығарды.

ҚИҚА зат. 1. Бірнеше бөлшекке бөлінген жылма-жылма зат. 2. ауыс. Шікілік, көмішілік.

ҚИҚА-ЖИҚА сын. Жұлым-жұлым, мылжа-мылжа, қысық-қысық.

ҚИҚАЙ= ет. 1. Қисаю, қиғаштану. 2. Қыжырайып, бүліну, қирау. 3. ауыс. Брыққа көнбеу, қыңырлану.

ҚИҚАЙТ= ет. Қисайту, қиғаштату.

ҚИҚАЙТУ Қиқайт етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАЙЫП-СИҚАЙ= ет. Қисайып, қиғаштану, бүлініп қирау.

ҚИҚАЙЫС= ет. Бір-біріне қығи қабақ таныту, қысық, қыңыр мінез көрсетісу.

ҚИҚАЙЫСУ Қиқайыс етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАҚ елік. 1. Әрі-бері теңселіп қисалаңдаған қысық қимылды, жүрісті бейнелейтін сөз. 2. ауыс. Қылжаң, қисаң (бос қылжақ, ерке шолжаңдық). 3. ауыс. Қысықтық, қыңырлық, қырсық.

Қиқак басты. Назарға ілізу үшін қисалаңдап теңселе жүрді.

ҚИҚ-ҚИҚ елік. Қиқылдаған (күлген) дауысты білдіретін сөз.

ҚИҚА-СИҚА сын. Қысық-қысық, ойқыш-үйқыш, қиқы-жиқы.

ҚИҚАҚ-СИҚАҚ елік. 1. Қиқаң-сиқаң еткен, бірқалыпты емес жүрісті, қимылды білдіретін сөз. 2. ауыс. Бір нәрсені істегісі келмеу, қиқақтағандық, бұлтартушылық.

ҚИҚАҚТА= ет. Қиқаңдау, қисақтау; бір нәрсені істегісі келмеу.

ҚИҚАҚТАТ= ет. Қиқаңдату, теңселту. 2. ауыс. Шолжаңдату, еркелету.

ҚИҚАҚТАТУ Қиқақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАҚТАУ= Қиқақта етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАҚТЫҚ зат. Қиқалаңдағандық, бұлтақ қаққандық, бір нәрсені істегісі келмегендік.

ҚИҚАЛА= ет. Жөнсіз кесу, ретсіз қиқа-қиқа етіп турау.

ҚИҚАЛАҚ зат. 1. ел. Бірқалыпты емес, қысық жүрісті бейнелейтін сөз. 2. Қиқақтағандық, қылжақтағандық. 3. ауыс. Қалтарыс, бұлтарыс.

Қиқалаққа салды. Жалтарды, бұлтарды, жауапкершіліктен құтылып кетпек болды.

ҚИҚАЛАҚТА= ет. 1. Қиқаң-қиқаң ету, қиқаңдау, әрі-бері ебедейсіз теңселеу, қиқалаңдау. 2. ауыс. Бұлтарту, жалтару.

ҚИҚАЛАҚТАТ= ет. 1. Қиқаң-қиқаң еткізу, қисаңдату, қиқаңдату. 2. Қисайтып, айбақ-сайбақ етіп жазу, сызу; шимайлау. 3. ауыс. Еркелету, шолжаңдату.

ҚИҚАЛАҚТАТУ Қиқалақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАЛАҚТАУ Қиқалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАЛАН= ет. 1. Қиқа-қиқа етілу, майдалану. 2. ауыс. Қыңырлану; қырсық мінез көрсету.

ҚИҚАЛАНУ Қиқалан етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАЛАҢ елік. 1. Қысық, қиқы-жиқы, бірқалыпты емес жүрісті, қимылды бейнелейтін сөз. 2. ауыс. Қисалаң, бұлталаң.

Қиқалаң қақтырды. Әрі-бері ебедейсіз теңселтті, қисалаңдатты. **Қиқалаң салды.** Қиқаң-қиқаң етті; бұлттарды, жалтарды, істегісі келмеді.

ҚИҚАЛАҢДА= ет. Қиқалақтау, бұраңдау, қисаңдау.

ҚИҚАЛАҢДАТ= ет. 1. Қиқалақтау, қиқаңдату, қиқаң-қиқаң еткізу. 2. ауыс. Шоржақтау, қысынын келістіре алмау. 3. Шолжаңдату, еркелету.

ҚИҚАЛАҢДАТУ Қиқалаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАЛАҢДАУ Қиқалаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАЛАҢ-ҚИҚАЛАҢ елік. Қайта-қайта қайталанған қысық, бірқалыпты емес жүрісті, қимылды бейнелейтін сөз.

ҚИҚАЛАҢ-ЖИҚАЛАҢ елік. сөйл. **Қиқалаң-қиқалаң.**

ҚИҚАЛАС= ет. Ұрысу, арпалысу.

ҚИҚАЛАСУ Қиқалас етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАЛАУ Қиқала етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАҢ елік. 1. Қисаң еткен, қысық, қысқа қимылды бейнелейтін сөз. 2. ауыс. Бір нәрсені істегісі келмегендік, қылжақтағандық; қырсықтық.

Қиқаң шығарды. Қырсық мінез көрсетті, қыңырланды.

ҚИҚАҢДА= ет. 1. Қиқаң-қиқаң ету. 2. Бұраңдау, кербездену, кербеңдеу. 3. ауыс. Жөнге, икемге келмеу, көнбеу; кесірлену.

ҚИҚАҢДАП-ҚИҚАҢДАП үст. Қиқаң-қиқаң етіп, бұлтартып.

ҚИҚАҢДАС= ет. 1. Қиқаң-қиқаң етісу. 2. ауыс. Жалтарысу, бұлтартысу, ұзақ келісу.

ҚИҚАҢДАСУ Қиқаңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАҢДАТУ Қиқаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАҢДАУ Қиқаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАҢДЫҚ зат. Қиқаңдағандық, істегісі келмей бұлтарту, жалтару, бұлтаққа салушылық.

ҚИҚАҢ-ҚИҚАҢ елік. Әрлі-берлі теңселеген, қиқаңдаған, қайталанған қимылды бейнелейтін сөз.

Қиқаң-қиқаң еткізді. Әрлі-берлі, қайта-қайта қиқаңдатты. **Қиқаң-қиқаң етті.** Қисаңдады, қозғалақтады.

ҚИҚАҢ-СИҚАҢ елік. 1. Қиқайып, қисаңдаған бірқалыпты емес, қайталанба қимылды бейнелейтін сөз. 2. ауыс. Қылжақтық, бос қиқаңға салынушылық.

ҚИҚАҢСЫЗ сын. Қылжақсыз, артық ауыз сөзсіз.

ҚИҚАҢ-ШИҚАҢ елік. сөйл. **Қиқаң-сиқаң.**

ҚИҚАР сын. Қысық, қыңыр, бірбет. **Қиқар қабақ.** Қыңыр қабақ, тоң-торыс, қатулы. **Қиқар мінез.** Қыңыр, бірбет мінез; қырсық мінез.

ҚИҚАРБАС сын. Қырсық, бірбеткей. // Қырсық, бірбеткей қыңыр адам.

ҚИҚАР-ҚЫРЫС сын. Қырсық, кеж, қиянар, бірбеткей.

ҚИҚАРЛАН= ет. Қырсығу, қыңырлану.

ҚИҚАРЛАНУ Қиқарлан етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАРЛАУ с.ын. Қыңырлау, қисықтау, бірбеттеу.

ҚИҚАРЛЫҚ зат. жағымсыз. Қыңырлық, қисықтық, жөн сілтеп ақыл айтқанға орынсыз қарсылық көрсету. 2. Малдың, құстың баулыт, бауға көнбей қыңырлануы.

Қиқарлығына бақты. Қиқарлық көрсетті. Қиқарлыққа салды. Қыңырлыққа, қисықтыққа басты.

ҚИҚАРСУ Қиқарсы етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАРСЫ= е.т. Қиқарлану, қыңырлану, қыңыр мінез көрсету.

ҚИҚА-СИҚА с.ын. Қиқып-сиқып қалған, майда-шүйде, небір.

ҚИҚАТА с.ын. в.ет. Жылқы малында болатын, ішек өзегінде кездестіні ауру.

ҚИҚАЮ Қиқай етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚАЯ зат. сөйл. **Хикая.**

ҚИҚИ= е.т. 1. Қисаю (бір жағына қарай қиғаштану). 2. а.у.ы.с. Қыңырлану, қырсығу, біржақты болу.

ҚИҚИЫП-ЖИҚИ ү.ст. экспр. Қисаю, мықшию, мыжыраю, тырбию.

ҚИҚИЫП-ЖИҚИЮ Қиқып-жиқи етістігінің қимыл атауы.

ҚИ-ҚОҚЫС зат. Қоқым, қи тезек аралас қоқыс.

ҚИҚОҢЫЗ зат. 1. Қоңыздың қида жасырын тіршілік ететін, ұша алмайтын түрі. 2. з.о.л. <лат. scarabeus> Тақтамұрттылар тұқымдасына жататын қоңыздардың жалты атауы.

ҚИҚОЯ зат. в.ет. Малдың ас өзегінде кездестіні ауру.

ҚИҚИЮ Қиқи етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚУ зат. 1. Қаз, аққу сияқты құстардың қиқулап шығаратын дыбысы. 2. Жылқы айдағанда қиқулап шығаратын дыбыс. 3. Жауға шапқанда, ұрысқа түскенде әскердің атой салып, рухтану үшін қиқулап шығаратын айқайы.

Қиқуға басты. Дабыл қағып, шулап жауға шапты, аттанға басты. **Қиқу салды.** а) Қиқулады, шулады, жабыла дауыстады (құс). ә) Атой салып, жабыла шапты, қиқулап жауға шапты. б) Қиқулаған дауыс шығарып жылқы айдады. в) Аңға, құс аулауға шыққанда үркіту үшін қиқулаған дауыс шығарды.

Қиқуы қыр астынан естілді. Мен мұнда лаған даусы жер жарды, алаңдататын үні қатты шықты.

ҚИҚУ-АЙҒАЙ зат. Қиқуланған, қиқу салып қатты шығарған дыбыс, қиқу аралас айғай.

ҚИҚУ-ДУМАН зат. Айғай-шуы мол, мерекелі жыын, қызғықты дүрмек.

ҚИҚУКҰМАР зат. Айғай-шуы мол, думанды дүрмекті, қиқуды жаны сүйетін.

ҚИҚУЛА= е.т. Аққу, қаз, тырна сияқты құстардың қиқу салуы, шулап дауыс шығаруы. 2. Қатты дауыс шығарып, қиқу салып жылқы айдау. 3. Айқай-сүренге басып, атой салу.

ҚИҚУЛАС= е.т. 1. Құстардың қиқу салысуы. 2. Айқай-сүренге басысу, атойласу.

ҚИҚУЛАСУ Қиқулас етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚУЛАТ= 1. Қиқу салдыртып жылқы айдау. 2. Қиқулаған дыбыс шығарту, шулату.

ҚИҚУЛАТУ Қиқулат етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚУЛАУ Қиқула етістігінің қимыл атауы. 1. Аққу, қаз сияқты құстардың қиқулаған дыбыс шығаруы. 2. Атой салып, дауыстап жылқы айдау. 3. Айқай-сүренге басу, атойлау.

ҚИҚУЛЫ с.ын. 1. Айғай-қйғайлы, шулы, атойлы. 2. а.у.ы.с. Қызығы мол, дүрмекті, дүбірлі. **ҚИҚУ-СИҚУ** с.ын. сөйл. Әрқалай, алба-жұлба, сан алуан.

ҚИҚУСЫЗ с.ын. 1. Қиқулап айғайлаусыз. 2. У-шусыз, тып-тыныш.

ҚИҚУ-ШУ зат. Атой, айғай-сүрен.

ҚИҚУШЫ зат. 1. Аңға, құс аулауға шыққан-да аң-құсты үркітіп, қиқу салушы, айғайлаушы адам. 2. Айғайға басушы, атой салушы.

ҚИҚУШЫЛ с.ын. Қиқу салғыш, қиқулағыш, айқайшылы.

ҚИҚУ-ЫЗЫН зат. Қиқулаған алыстан естілген дауыс, айғай-шу.

ҚИҚУЫЛДАС= е.т. Қиқу салысу, айғайласу. **ҚИҚУЫЛДАСУ** Қиқуылдас етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚУЛАҚ зат. ө.с. <лат. corpinus> Ертеде сия жасауға қолданған, көктеген кезінде ақ түсті, онан қарақошықылға айналатын қиға, жапаға өсетін саңырауқұлақ тәрізді өсімдік.

ҚИ-ҚУМАЛАҚ зат. Тезек, құмалақ бопай аралас қи, көң.

ҚИҚУРТ зат. з.о.л. Қидың құрты, қида болатын құрт.

ҚИҚ-ШИҚ е.л.к. Ышқынғанда, екі қатты зат үйкелгенде т.б. шығатын жағымсыз қысқа дыбыстар.

Қиқ-шиқ етті. Қиқылдады, қақалып, шашалды.

ҚИ-ҚЫБЫР зат. Тезек, жапа.

ҚИҚЫ-ЖИҚЫ с.ын. 1. Қиқан, қисайған, қисық. 2. а.у.ы.с. Мыжырайып-қыжырайған, ұсқыны кеткен. 3. а.у.ы.с. Абыр-сабыр, аласатыран. 4. а.у.ы.с. Соқтықпалы, иреңі көп.

ҚИҚЫЗЫЛ зат. ж.ер.г. Насыбай, ащы темекі.

ҚИҚЫЛ зат. 1. Құстардың қиқылдаған дыбысы, үні. 2. а.у.ы.с. Қызу қарбалас кез, аумалы-төкелі шақтың кикілжің салды.

Қиқылды салды. Қиғылық, бүлік шығарды.

ҚИҚЫЛДА= е.т. 1. Құстардың қиқу салған дыбыс шығаруы; соған ұқсас дыбыстың шығуы. 2. Ышқынған жіңішке дыбыстар шығару, қиқ-қиқ ету.

ҚИҚЫЛ-ШИҚЫЛ зат. ж.ер.г. Ышқына шыққан жіңішке дауыстар, дыбыстар.

ҚИҚЫЛДАП-ШИҚЫЛДА= е.т. Қиқылдаған, шықылдаған дыбыс шығару.

ҚИҚЫЛДАП-ШИҚЫЛДАУ Қиқылдап-шиқылда етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚЫЛДАС= е.т. Қиғылық салысу, ұрсысып-керісу, жанжалдасу.

ҚИҚЫЛДАСУ Қиқылдас етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚЫЛДАТ= е.т. 1. Қиғылықтаған дыбыс шығару. 2. Қылықандырғанда немесе жіңішке түтікке үрленгендегі дыбыстарға ұқсас шықынған дыбыстар шығарту. 3. а.у.ы.с. Тоқтаусыз, көп сойлету.

ҚИҚЫЛДАТУ Қиқылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚЫЛДАУ Қиқылда етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚЫЛЖЫҢ зат. сөйл. **Кикілжің** (келіспеушілік, қырсықтық).

ҚИҚЫЛЖЫҢСЫЗ с.ын. сөйл. **Кикілжіңсіз** (қарсылықсыз, қырсықсыз).

ҚИҚЫЛЫҚ зат. Қиқуланған дыбыс.

Қиқылық салды. Тиісті, сөзбен шанынды.

ҚИҚЫМ зат. 1. Бір нәрсенің ұсақ бөлшегі, қоқым. // Түкке тұрғысыз, не болса сол, майда-шүйде, бос. // Өнбейтін, көзге көрінбейтін, титықтататын, ұсақ, майда. 2. Қиынды, матаның қиылған ұсақ бөліктері. 3. Қалдық, қалған құтқан, артылған, ұсақ-түйек зат. 4. Малдың тезегінің ұсақ қалдығы. 5. а.у.ы.с. Ұсақшылы, алаауызылы, нашар адам.

Қиқым өсек. Ұсақ сөз, гайбат. **Қиқым іздеді.** Ұсақтыққа барды, ұсақшылы болды.

ҚИҚЫМБАЙ зат. Шұрқыраған ұсақ балалар.

ҚИҚЫМБАҚАЙ с.ын. 1. Өнбейтін, құр босқа титықтататын. 2. Түкке тұрғысыз, ұсақ, бос.

Қиқымбақай тобыршық. Өте ұсақ, осал топ, құр бос жүрген нөпір.

ҚИҚЫМДА= е.т. Ұсақпау, майдапау.

ҚИҚЫМДАЙ с.ын. Қиқым, қоқыстай көп, жыпырлаған.

ҚИҚЫМДАЛ= е.т. 1. Майдалану, қиындылану. 2. а.у.ы.с. Ұсақталу, мәртебесі, мәні төмендеу.

ҚИҚЫМДАЛУ Қиқымдал етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚЫМДАН= е.т. Қиқым-қиқым болу, майдалану, ұсақталу.

ҚИҚЫМДАНУ Қиқымдан етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚЫМДАС= е.т. Қиқым-қиқым болысу. **ҚИҚЫМДАСУ** Қиқымдас етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚЫМДАТ= е.т. Қиқалату, ұсақтату. **ҚИҚЫМДАТУ** Қиқымдат етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚЫМДАУ Қиқымда етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚЫМ-ҚИЫҚ зат. 1. Шұберектің ұсақ қиындылары, тастанды. 2. а.у.ы.с. Ұсақ өсек-аяң, әңгіме.

ҚИҚЫМ-ҚОҚЫС зат. Жарамсыз қалдық, қоқым-соқым.

ҚИҚЫМ-СИҚЫМ зат. 1. Ұсақ қоқым, қиынды, қоқыс. 2. Ұсақ-түйек, майда-шүйде зат. 3. Жарамсыз ұсақ-түйек, түкке тұрғысыз майда-шүйде бос нәрсе. 4. а.у.ы.с. жағымсыз. 5. Беделсіз, тексіз аннан-мыннан жиналған адамдар. 5. а.у.ы.с. Ұсақшылы, бос, түкке тұрғысыз сөз, өсек, т.б.

ҚИҚЫН= е.т. Болдыру, шаршау.

ҚИҚЫНУ Қиқын етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚЫС= е.т. Тайталасу, арпалысу.

ҚИҚЫСУ Қиқыс етістігінің қимыл атауы.

ҚИҚЫТШЫЛЫҚ зат. сөйл. ж.ер.г.

Қиыншылық.

ҚИҚЫ-ШИҚЫ с.ын. экспр. Ескірген, көнетоз, бүлініп, қираған, қисайған.

ҚИҚЫ-ШОЙҚЫ с.ын. Қисық, айқұш-құйқыш.

ҚИЛА= е.т. Қи ету, қи жағым былғау (саңғыру).

ҚИЛАН зат. Төлеуші, есеп айырысушы.

ҚИЛАН= е.т. ж.ер.г. Қүйлену, қоңдану, әлдену.

ҚИЛАНУ Қилан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЛАП ар. зат. Қарама-қайшылық, келіспеушілік // Бүзу, бүлдіру, құрту.

ҚИЛАУ Қила етістігінің қимыл атауы.

ҚИЛАП қилап етті. ж.ер.г. Бос сөз айтты, сөзде тұрмды.

ҚИЛАСТЫР= е.т. Түзету, ебін табу, орнына келтіру.

ҚИЛАСТЫРУ Қиластыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИЛАРАҚЛАР зат. ескікіт. діни. Шайтандар тобы.

ҚИЛЫ с.ын. 1. Әртүрлі, алуан түрлі, сан түрлі. 2. жағымсыз. Астарындағы мәні белгісіз сан түрлі, құбылған. 3. Құрама, бірнеше түрлі. 4. Асу-асу, көп-көп. 5. Қиын қыстаулы, азабы көп. 6. Күрделі, кеңері, асулары көп, жеңісі мен жеңілісі аралас. 7. Секілді, тәрізді, сияқты. 8. ж.ер.г. Анаұрлым, әлдеқайда.

Қилы заман. Қиын-қыстау кезең, дүрбелеңге толы уақыт. **Қилы кезең.** Дүрбелеңі көп, қиын заман, тарихтағы аласапыран кез. **Қилы саққа жүгіртті.** Неше түрлі жаққа тарамдалды, сан құбылтты.

ҚИЛЫ-ҚИЛЫ с.ын. Түрлі-түрлі, сан алуан, талай, небір, әртүрлі.

Қилы-қилы заман. Дүрбелеңі мен дүрмегі, жеңісі мен жеңілісі аралас сан түрлі оқиғаға мол тарихи кезең. **Қилы-қилы заман болды, қарағай басын шортан шалды.** поэт. Ел басына туған қиыншылық кез туралы айтылады.

ҚИЛЫ-ҚИЯН с.ын. Сан алуан, әртүрлі.

ҚИЛЫ-ҚЫЗЫҚ с.ын. Қызық, әр алуан, неше түрлі қызығы мол.

ҚИЛЫ-ҚЫРЛЫ с.ын. Неше түрлі, әртүрлі, сан алуан, түрлі-түрлі.

ҚИЛЫЛЫҚ зат. Әртүрлілік, сан түрлілік, әралуандық.

ҚИЛЫМ зат. 1. сөйл. **Ықылым**. 2. ауыс. *Іс, нәрсе.*

Қилым заман. сөйл. **Ықылым заман** (есте жоқ, ескі заман).

ҚИМА¹ зат. *Түйе, сиыр тәрізді ірі қараның бүйенге жалғас ішегі.*

Қимасы қышыды. а) *Жаны ашыды; іш тартты, қоштамақ болды.* ә) *Басы қатып, балтыры сыздады, әлек болды.*

ҚИМА² зат. 1. *Екі нәрсең қиылысқан, қосылған жері, жапарсы.* 2. *Дөңгелектің шен темірі ішіндегі имек ағашы.* 3. *матем. Әр алуан геометриялық денелердің қиылу нүктелері.* 4. *геом. Цилиндр денені көлденеңінен қиғандағы кескіні, көрінісі, ені.*

Қима алтын. этн. *Сом алтынның қақталғаннан кейінгі қиындысы. Қима жаға*. этн. *Қиып қондырған тік жаға. Қима құдық*. этн. *Іші шезенделген шыңырау құдық. Қима құлақ*. *Үшкір, қиық құлақ мал, аң туралы. Қималар теоремасы*. геом. *Менелей теоремасының бір аты. Қима өрнек*. қолөнер. *Пішіліп кесілген өрнек. Қима шапан*. этн. *Қынама бел шапан. Қима шаш. Шашын қиған, бірымы жоқ.*

ҚИМА³ зат. жерг. **Шұбат**.

ҚИМА⁴ зат. *Бас ауруы.*

ҚИМА⁵= ет. *Айырылғысы келмеу, қия алмау.*

ҚИМАҒАНСУ Қимағансы етістігінің қимыл атауы.

ҚИМАҒАНСЫ= ет. *Қимағандай болу, жалған, өтірік қимастық көрсету.*

ҚИМАЖАУЛЫҚ зат. этн. жерг. *Жаулықтан кішірек қиырғышты орамал.*

ҚИМАЙ-ҚИМАЙ үст. *Қия алмай, қиналып, қоштасқысы келмей, әрең-әрең.*

ҚИМАЙ¹ зат. этн. тамақ. 1. *Сойылған малдың бауыздау қанынан жасалған шұжық түрі, ұлттық тағам.* 2. *Сыырдың тоқ ішегін тұздап айналдырып, оған кесек туралған май мен сарымсақ араластырып дайындаған, қазыға ұқсас тағам.*

ҚИМАЙ² зат. *Малдың қынын жасалып, емдік, техникалық мақсатта қолданылатын май.*

ҚИМАҚЫ сын. *Қимақ үлгісіндегі, қимаққа тән.*

ҚИМАЛЫ сын. *Қиоласқан, қиоластырылған, қиып келтірілген.*

Қималы найза. этн. *Сындырмалы, құрастырмалы найза. Қималы құдық*. кәс. *Шегенді құдық. Қималы шапан* [бешпет, тон, елтірі ішік]. этн. *Бірнеше қималардан қиоластырып тізілген қынама шапан* [бешпет, тиджак, тон, елтірі ішік].

ҚИМАС¹ сын. 1. *Қимайтын, қиыспайтын, қия алмайтын.* 2. *Асыл, қымбат.*

ҚИМАС-ҚИМБАТ сын. *Қия алмайтын, аса қымбаттай.*

ҚИМАСТАЙ сын. *Қия алмайтындай, көз қиғысыз.*

ҚИМАСТЫҚ зат. *Жақсы көрушілік, көңіл-жақындық, қимаушылық.*

ҚИМАСЫ зат. *Қимайтыны, қымбаттысы, ардақтысы, асылы.*

Қимасына көз салма [қол сұқпа]. *Көрсөңзар болма, басқаның тәуіріне қызықпа.*

ҚИМАТ сын. ескікіт. **Қымбат**.

ҚИМАТТЫ сын. ескікіт. **Қымбатты**.

ҚИМАУ Қима етістігінің қимыл атауы; қия алмау.

ҚИМАУШЫЛЫҚ зат. *Қимастық, қия алмаушылық.*

ҚИМАУЛП зат. *тех. Қиоластырылған белгілі бір затты жасауда қолданылатын ортақ қалып.*

ҚИМАШ сын. *Қиылып, сырылған (киім). Қимаш бөрік*. этн. *Төбесі шошақтау келген қазық бөріктің түрі.*

ҚИММАТ ир. сын. ескікіт. **Қымбат**.

ҚИМЫЖЫҚ зат. сөйл. **Қыбыжық**.

ҚИМЫЖЫҚТА= ет. *Қымың-қимың ету,*

мардымсыз қимылдау; қыбыжықтау.

ҚИМЫЖЫҚТАУ *Қымыжықта етістігінің қимыл атауы.*

ҚИМЫЛ зат. 1. *Қозғалыс, қысқа әрекет, әрекеттің бір бөлігі, үзгі.* 2. *Іс-әрекет, үздіксіз қозғалыс.* 3. *Күрес, шабуыл.*

Қимылдың автоматтануы. биол. *Адамның үлкенді-кішілі бұлшықет қимылдарының санадан тыс қозғалысқа келу тәртібі. Қимылдың шегі*. спорт. *Жеке дене мүшелерінің бір-біріне немесе түгел дененің спорт құрамына қатынасын білдіретін қимылдың шарықтау шегі. Қимыл екпіні*. спорт. *Жүрген, жүгірген кездегі қадамдардың, гимнастика құрамындағы теңселістерді не жеке қимылдарды қайталау жиілігі. Қимыл қима*. су шар. *Көлденең су қимасының ағыс жылмадығын өлшеуге болатын бөлігі немесе су ағынының белгілі бір межеде, белгіленген уақыт өлшемінде су көлемін есептеу тәсілі. Қимылмен емдеу*. м е д. *Науқас адамдардың арнаулы құралдарда орындайтын қимыл-қозғалыстар арқылы емделу әдісі. Қимыл салды. Ұрысқа аттанды. Қимыл сипаттамасы*. спорт. *Жұмсаған қиштің әсерінен қимыл-қозғалыстың уақыт пен кеңістіктің әсеріне байланысты өзгеруін анықтау. Қимылын аңдыды. Біреудің іс-әрекетін бақты, бақылады.*

ҚИМЫЛ-ӘРЕКЕТ зат. *Үздіксіз қимыл, мақсатты қозғалыс.*

ҚИМЫЛ-БЕЙНЕ зат. *Қандай да біреудің қозғалысы мен келбеті.*

ҚИМЫЛДА= ет. 1. *Қозғалу, қыбырлау.* 2. *Іс-әрекетпен айналысу, жұмыс істеу, еңбек ету.* 3. *Қарсы әрекет жасау, қарсыласу.*

Қимылдаған қыр асар. *Қарап отырмағанның ісі бітеді деген мағынада. Қимылдан қалу*. *Қолынан келгенін істеп бағу, әрекет ету.*

ҚИМЫЛДАҒЫШ сын. *Тез қимылдайтын, қозғалыс-қимылы жылдам.*

ҚИМЫЛДАС= ет. *Қимыл жасасу, қозғалысу, әрекет етісу.*

ҚИМЫЛДАСУ *Қимылдас етістігінің қимыл атауы.*

ҚИМЫЛДАТ= ет. *Қимыл жасату, қозғалту.*

ҚИМЫЛДАТҚЫЗ= ет. *Қозғалтқызу, қимыл жасатқызу.*

ҚИМЫЛДАТҚЫЗУ *Қимылдатқыз етістігінің қимыл атауы.*

ҚИМЫЛДАТҚЫШ сын. *Қозғалтатын, қимылдататын.*

ҚИМЫЛДАТПА= ет. *Тырт еткізбеу, қозғалтпау.*

ҚИМЫЛДАТПАУ *Қимылдатпа етістігінің қимыл атауы.*

ҚИМЫЛДАТТЫР= ет. *Қозғалттыру, әрекет еткізу, қимылдатқызу.*

ҚИМЫЛДАТТЫРУ *Қимылдаттыру етістігінің қимыл атауы.*

ҚИМЫЛДАТУ *Қимылдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚИМЫЛДАТУШЫ сын. *Қимылдатып тұратын, қимылға келтіретін.*

ҚИМЫЛДАУ *Қимылда етістігінің қимыл атауы.* 1. *Қозғалу, қыбырлау, әрекет жасау.* 2. *Іс-әрекетпен айналысу, жұмыс істеу, еңбек ету.* 3. *Қарсыласу, қарсы әрекет жасау.*

ҚИМЫЛДЫ сын. *Қозғалысты, қозғалғыш.*

ҚИМЫЛ-ҚОЗҒАЛЫС зат. *Әрекет, үдеріс.*

ҚИМЫЛ-ҚҰБЫЛЫС зат. *Қозғалыс пен өзгеріс.*

ҚИМЫЛ-ҚЫБЫР зат. *Әрекет-амал, ұсақ қозғалыс.*

ҚИМЫЛСЫЗ сын. *Тыныш, бірқалыпты, өзгеріссіз. // Қыбыр етпей, қозғалмай.*

ҚИМЫЛСЫЗДАНДЫР= ет. м е д.

1. *Уақытша қимылын шектеу.* 2. *терм. Зерттеуді және тасымалдауды жеңілдету үшін немесе ветеринарлық көмек көрсету үшін химиялық заттектердің көмегімен жануарларды уақытша қимылдау әрекетінен айыру.*

ҚИМЫЛСЫЗДАНДЫРУ *Қимылсыздандыру етістігінің қимыл атауы.*

ҚИМЫЛСЫЗДЫҚ зат. *Қыбыр етпеушілік, қозғалмаушылық.*

ҚИМЫЛ-ТЫСЫР зат. *Қысқа қозғалыс, қыбыр еткен қимыл.*

ҚИМЫЛШЫЛ сын. *Қозғалысы көп, тынышсыз, қозғалғыш.*

ҚИМЫЛ-ЫРҒАҚ зат. *Белгілі бір уақыт аралығында ретті түрде қайталанып отыратын қозғалыс.*

ҚИНА= ет. 1. *Қиыншылық көрсету, азаптау.* 2. *Ауыртпалық салу, қиш жұмсау.* 3. *Тынышын алдыру, берекесін кетіру, қынжылту.* 4. *Шаршату, болдырту.*

ҚИНАБАТТЫ сын. ескікіт. *Қинабатты, мәдениетті.*

ҚИНАЛ= ет. 1. *Жаңа ауыр тию, қиындыққа душар болу.* 2. *Зорға-зорға қозғалу, бар күшін салып әрең қимылдау.* 3. *Азаптанып еңбек ету, тер төгіп мехнаттану.* 4. *Шаршау, әуре-сарсаңға түсу, босқа сабылу.* 5. *Қынжылу, қысылу, қымсынып-қымтырылу.*

ҚИНАЛА-ҚИНАЛА үст. *Қысыла-қымтырыла, зорға-зорға; жаны ауырып.*

ҚИНАЛА-ҚЫСЫЛА үст. *Қынжыла-азаптау.*

ҚИНАЛҒАНСУ *Қиналғансы етістігінің қимыл атауы.*

ҚИНАЛҒАНСЫ= ет. *Қиналған, қысылған, қиындыққа душар болған адамның кейіпіне кіру, соның кейіпін көрсету.*

ҚИНАЛДЫР= ет. *Қинау, жанды ауырту, азаптау салу, қиындыққа душар ету, қиындық келтіру.*

ҚИНАЛДЫРУ *Қиналдыру етістігінің қимыл атауы.*

ҚИНАЛТ= ет. *Қиындық келтірту, азап келтіру.*

ҚИНАЛТУ *Қиналт етістігінің қимыл атауы.*

ҚИНАЛУ *Қинал етістігінің қимыл атауы.*

ҚИНАЛУЛЫ сын. *Қиындыққа душар болған, қысылған.*

ҚИНАЛЫҢҚЫРА= ет. *Аздап қинала түсу, қысылыңқырау.*

ҚИНАЛЫҢҚЫРАУ *Қиналыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ҚИНАЛЫС¹ зат. *Қиындыққа душар болғандық, қиналғандық. // Қиындық кездегі, қиналғандағы.*

ҚИНАЛЫС²= ет. *Қиындыққа тап болысу, жандарын азаптау салу.*

ҚИНАЛЫССЫЗ үст. *Қиналмай, ешқандай кедергі, бөгетке душар болмай.*

ҚИНАЛЫСУ *Қиналыс етістігінің қимыл атауы.*

ҚИНАС= ет. *Бірге азаптау.*

ҚИНАСУ *Қинас етістігінің қимыл атауы.*

ҚИНАТ= ет. *Жанын ауырту, қиыншылық келтіру.*

ҚИНАТУ *Қинат етістігінің қимыл атауы.*

ҚИНАУ *Қина етістігінің қимыл атауы.*

ҚИНАУШЫ зат. *Қиындық көрсеткен адам, қинайтын жағдай т. б.*

ҚИНАУШЫЛЫҚ зат. *Қинау, қиындық көрсетушілік.*

ҚИНАЯ зат. ескікіт. *Назар, ілтипат, зейін, зер.*

ҚИПАҚ зат. *Батылсыз қимыл, бұлталақ, бұлттар.*

ҚИПАҚ-СИПАҚ зат. *Жағымсыз қылық, бұлтақ-сылтақ.*

ҚИПАҚСЫЗ үст. *Қипаңдамай, қипақ-сипақты білмей.*

ҚИПАҚТА= ет. 1. *Тынышы кету, мазасыздану; қозғалтау.* 2. *Батылы бармау, кібіртіктеу, именіштеу, іркілу.* 3. *Істелісі келмеу, қиқандау, қиқактау.* 4. *Ыңғайсыздану, жайсыз күйге түсу.* 5. *Қысылып-қымтырылу, қымсыну, сөзін, ойын анық жеткізе алмау.*

ҚИПАҚТАҢҚЫРА= ет. *Қысылыңқырау, ыңғайсыздаңқырау.*

ҚИПАҚТАҢҚЫРАУ *Қипақтанқыра етістігінің қимыл атауы.*

ҚИПАҚТАС = е т. 1. Қипақ-қипақ етісу, мазалары кету. 2. Кібіртіктесу, именшектесу. 3. Ыңғайсыздану, жайсыздану. 4. Қысылып-қымтырысу, күйбектесу.

ҚИПАҚТАСУ Қипақтас етістігінің қимыл атауы.

ҚИПАҚТАСЫП-СИПАҚТАСЫП үст. Қысылысып, именшектесіп, бұғынып-тартынысып.

ҚИПАҚТАТ = е т. Қипақ-қипақ еткізу, сипақтату.

ҚИПАҚТАТУ Қипақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚИПАҚТАУ Қипақта етістігінің қимыл атауы.

ҚИПАҚТЫҚ зат. 1. Қипалақтағындық, қипақ-қипақ еткендік. 2. Ыңғайсыздану, қолайсыз жағдайдың алдында өзін ерсі сезінушілік.

ҚИПАЛАҚ: қипалақ қақты. Ыңғайсыздықтан, тосылғандықтан, ебедейсіз қозғалды.

ҚИПАЛАҚТА = е т. 1. Ебедейсіз қозғалу, әлсіз қимылдау. 2. Қипақ-қипақ ету, қипалақ қағу, тынышы кетіп, мазасыздану.

ҚИПАЛАҚТАС = е т. Қипақ-қипақ етісу, ебедейсіз қозғалу.

ҚИПАЛАҚТАСУ Қипалақтас етістігінің қимыл атауы.

ҚИПАЛАҚТАУ Қипалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚИПАҢ е л і к. Бұлтаң еткен ебедейсіз қысқа қозғалысты бейнелейтін сөз. // Бұлтарыс, қалтарыс.

ҚИПАҢДА = е т. Тынышы кету, қипақтау. **ҚИПАҢДАТ** = е т. Қипаң-қипаң еткізу, қипақтату.

ҚИПАҢДАТУ Қипаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚИПАҢДАУ Қипаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚИПАҢ-ҚИПАҢ е л і к. Қайта-қайта бұлталаңдаған ебедейсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Қипаң-қипаң етті. Қипақтады, қипаңдады.

ҚИПЫҚТА е т. сөй л. **Қипақта.**

ҚИПЫҚТАУ Қипықта етістігінің қимыл атауы.

ҚИПЫҢ е л і к. Ебедейсіз болған қысқа қозғалысты бейнелейтін сөз.

Қипың қақты. Тынышысызданып, не істерін білмей ояра қозғалды.

ҚИПЫҢДА = е т. Қипың-қипың ету, қипаңдау.

ҚИПЫҢДАТ = е т. Ыңғайсыздандыру, қипақтату.

ҚИПЫҢДАТУ Қипыңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚИПЫҢДАУ Қипыңда етістігінің қимыл атауы.

ҚИРА¹ зат. жерг. Қамыстан істелген астыға төсейтін зат, бойра.

ҚИРА² сын. ескікіт. Тентек, сотқар.

ҚИРА³ сын. жерг. Түгі жақпарланып шалыс біткен.

ҚИРА = е т. 1. Шытынау, сыну. 2. Құл-талқан болу, бұзылу, күйреу. 3. Үгіліп-мүжілу.

5. ауыс. Қырылу, өлу. 4. ауыс. Құру, жойылу, заманы өту. 6. ауыс. Құлау, шетінен құлай бастау, қисаю. 7. ауыс. Еңсесі түсу, тауы шағылу.

Қирап түсті. Құрып кетті, жеңілді.

ҚИРАӨТ зат. діни. ескікіт. **Қирағат.**

ҚИРААТ = е т. ескікіт. **Қирағат.**

ҚИРАҒА зат. діни. ескікіт. **Қирағат.**

ҚИРАҒАТ [ар. قراءه] зат. 1. діни. Құранды түгелдей немесе оның жеке-жеке бөлімдерін белгілі бір рәсімге орай жатқа айту. 2. діни. «Құранды» мәнерлеп, әуенімен оқу. 3. Дауыстан оқу.

Қирағат кітабы. діни. Құран оқу ережесін баяндайтын кітап. **Қирағат оқытты.** діни. Ең қысқасы үш немесе осы үш аяттың көлеміндегі бір яки екі аяттан тұратын намаздағы «Фатиха» сүресінен кейін оқылатын «Құран» аяттарын айтқызды.

ҚИРАҒАТТА = е т. «Құранды» оқу ережесіне салып мақамдау, нәшіне келтіру.

ҚИРАҒАТТАЙ сын. Қирағат сияқты, қирағат тәрізді.

ҚИРАҒАТТАУ Қирағатта етістігінің қимыл атауы.

ҚИРАҒАТХАНА зат. діни. ескікіт. Құран оқылатын жер.

ҚИРАЙ үст. Шетінен, бәрі, түгел; қырқай.

ҚИРАЙСОҚ үст. 1. Тындырып, шетінен түгендеп. 2. Тіредіп, әбден аузы-мұрнынан шыққанда, лықа толы.

ҚИРАКЕЗДЕУ үст. Қырсықтау, қысықтау.

ҚИРАКЕЗІК сын. жерг. 1. Қысық-қысық, айқыш-ұйқыш, соқтықпалы. 2. ауыс. Қыңыр, қысық, қырсыз.

ҚИРАКЕЗІКПІ сын. сөй л. жерг. **Қиракөз.**

ҚИРАКӨЗ сын. Қырсық, қыңыр, қысық.

ҚИРАЛАҢ е л і к. Буралаң ете қалған, қисайғандағы қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Қиралаң етті. Қисаң етті, қисайып көзге көрінді.

ҚИРАЛАНДА = е т. Қисаңдау, қиралаң-қиралаң ету, аяғын зорға-зорға қысық басу.

ҚИРАЛАНДАТ = е т. Қисаңдату, қиралаң-қиралаң еткізу.

ҚИРАЛАНДАТУ Қиралаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚИРАЛАНДАУ Қиралаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚИРАҢ е л і к. Қираңдап, қисаңдағандағы қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Қираң етті. Ауырлықты көтермей, әлі келмей қисайып қалды.

ҚИРАҢДА = е т. Қираң-қираң ету, қиралаңдау, қиқалаңдау.

ҚИРАҢДАУ Қираңда етістігінің қимыл атауы.

ҚИРАТ = е т. 1. Шағу, сымдыру, бүлдіру, құлату. 2. Быт-шыт қылу, ойрандау; құл-талқан ету.

3. ауыс. Тындыру, қопарып істеу.

ҚИРАТА үст. Быт-шытын шығарып, бұзып-жойып.

ҚИРАТА-МИРАТА үст. сөй л. Қирата-жапыра, құл-талқан қыла.

ҚИРАТҚАНСУ Қиратқансы етістігінің қимыл атауы.

ҚИРАТҚАНСЫ = е т. Тындырғандай, қиратып, жойғандай кейін білдіру.

ҚИРАТҚЫЗ = е т. Быт-шытын шығарту, құл-талқан еткізу, бұзғызу.

ҚИРАТҚЫЗУ Қиратқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚИРАТҚЫШ сын. Қирата алатын, бұзғыш.

ҚИРАТҚЫШТЫҚ: қиратқыштық қабілет. Әск. Зымырандық шахталар сияқты нығайтылған нысаналарды қиратуға жеткілікті протилді эквивалент пен дәлдікке тәуелді қуатты жүйе.

ҚИРАТТЫР = е т. Быт-шыт қылдыру, құл-талқанын шығарту, бұздыру.

ҚИРАТТЫРУ Қираттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИРАТУ Қират етістігінің қимыл атауы.

1. Құл-талқанын шығару, құлату, бұзу. 2. Құлату, сұлату, атып түсіру. 3. ауыс. Қырып-жою, қопарып істеу, тындыру.

Қиратуды шектеу. Әск. Ядролық шабуыл кезіндегі қиратылысты азайту мүмкіндігі.

ҚИРАТУШЫ зат. Құртып жоюшы, бұзып бүлдіруші.

ҚИРАТЫЛ = е т. Бұзылу, бүліну, шағылу, сымдырылу.

ҚИРАТЫЛУ Қиратыл етістігінің қимыл атауы.

ҚИРАТЫС = е т. Құл-талқан етісу, бұзысу.

ҚИРАТЫСУ Қиратыс етістігінің қимыл атауы.

ҚИРАТХАНА зат. ескікіт. **Қирағат-хана.**

ҚИРАУ Қира етістігінің қимыл атауы. **ҚИРАУЫҚ** сын. Тез бұзылатын, оңай қирайтын.

ҚИСА зат. сөй л. **Қисса** (ауыз әдебиетіне тән эпикалық жанр; жыр, дастан).

ҚИСАЙ зат. ескікіт. **Есен.**

ҚИСАЙ = е т. 1. Бір жағғына қарай ауып, қысық тиру. 2. Жамбастап жату, жантаю. 3. тер м. Қатты заттың майысып өз формасын өзгертуі.

4. Ұйықтау, жатып дем алу, тынығу. 5. ауыс. Қырсығу, қыңырлық істеу, қиқарлану. 6. ауыс. Өлу, дүние салу. 7. Солу, салбырау, босау.

Қисайып қалды. а) Қыңырланды, қырсық мінез көрсетті. ә) Көз жұмды, қайтыс болды.

ҚИСАЙТ = е т. Бір жағғына қарай бұру, ауыт-қу. 2. ауыс. Тура, дұрыс жолдан ауытқу.

3. ауыс. Арнау, бір іске, біреуге (назарын, сөзін т.б.) бұру, бағыттау.

ҚИСАЙТУ Қисайт етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАЙТЫҢҚЫРА = е т. Қисайта түсу, аздап қисайту.

ҚИСАЙТЫҢҚЫРАУ Қисайтыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАЙЫҢҚЫРА = е т. Қисая түсу, қисайып, бір жаққа ауыңқырау.

ҚИСАЙЫҢҚЫРАУ Қисайыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАЙЫП-ҚИСАЙЫП үст. Қатарынан бір жағғына ауа, жамбастап.

ҚИСАЙЫП-ҚЫҢЫРАЙ = е т. Қыңырлану, қырсығу.

ҚИСАЙЫП-ҚЫҢЫРАЮ Қисайып-қыңырай етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАЙЫС зат. Қисайып қалғандық, қисайғандық.

ҚИСАЙЫС = е т. 1. Бір жағғына қарай ауысу, қисайып отырысу. 2. Ойысу, қысық кету. 3. ауыс. Алған беттерінен қайтмай, қырсығысу.

ҚИСАЙЫСУ Қисайыс етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАҚ зат. Қиқалаңдаушылық, қисаңға салушылық.

ҚИСАҚТА = е т. Қисаңдау, қиқалаңдау, қисалаңдау; қиқалаңдау. 2. ауыс. Қылытыңдау, қылмыңдау. 3. ауыс. Жалтарып-бұлтару, айну.

ҚИСАҚТАУ Қисақта етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАЛАҚТА = е т. 1. Қисалаңдау, қиқалаң-қиқалану ету. 2. ауыс. Қылмыңдау, қылтың-сылтың ету.

ҚИСАЛАҚТАУ Қисалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАЛАН е л і к. Бір жағғына ауып кеткендегі қайталанба қысқа қимылды бейнелейтін сөз. // Қысық, түзу емес.

Қисалаң етті. Қиқаң етті, қисаң етті, бір жаққа қарай ауып кетті.

ҚИСАЛАНДА = е т. Қисалақтау, қисалаң-қисалаң ету.

ҚИСАЛАНДАС = е т. Қисалаң-қисалаң етісу.

ҚИСАЛАНДАСУ Қисалаңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАЛАНДАТ = е т. Қисалаң-қисалаң еткізу.

ҚИСАЛАНДАТУ Қисалаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАЛАНДАУ Қисалаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАҢ е л і к. Бір жағғына қарай ауып қалғандағы қысқа қимылды бейнелейтін қимыл.

Қисаң етті. Қиқаң етті, қисаң кетті.

ҚИСАҢДА = е т. 1. Бір жағғына қарай ауып қозғалу, қисаң-қисаң ету, қираңдау. 2. ауыс. Қиқалаңдау, қиқалақтау; бұлтару, жалтару, тайсау.

ҚИСАҢДАТ = е т. Қисаң-қисаң еткізу.

ҚИСАҢДАТҚЫЗ = е т. Қисаң-қисаң еткізу, қиқалақтау.

ҚИСАҢДАТҚЫЗУ Қисаңдатқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАҢДАТУ Қисаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАНДАТЫС = ет. Қисаң-қисаң етісу.
ҚИСАНДАТЫСУ Қисаңдатыс етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАНДАУ Қисаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАҢ-ҚИСАҢ е л і к. Бір жағына ауғандағы қайталанаң, бұлаңдаған қимылды бейнелейтін сөз.

Қисаң-қисаң етті. Қайта-қайта қисаңдады, қисайып қозғалды.

ҚИСАП¹ [ар. حساب] зат. ескі кіт. **1. Есеп.**

2. Тең болушылық.

Қисабына көз жетпейді. Ұшан-теңіз, көп, өте мол, есепсіз. **Қисап етті.** ескі кіт. Теңестірді, тең көрді, санапқа қосты. **Қисап жоқ.** Өте көп, есепсіз. **Қисап қылды.** ескі кіт. Іздеу салды, сұрастырды.

ҚИСАПАТ сын. ескі кіт. Пәле іздеген, кердең.

ҚИСАПСЫЗ сын. ескі кіт. Есепсіз, өте көп. **2. Теңдесі жоқ.**

ҚИСАПСЫЗДЫҚ зат. ескі кіт. Есепсіз көптік, молдық.

ҚИСАПТА = ет. сөйлескі кіт. Есептеу, есебін шығару.

ҚИСАПТАУ Қисапта етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАЮ Қисай етістігінің қимыл атауы.

ҚИСАЯ ү с т. Тұзу емес, бір жағына ауа.

ҚИСАЯ-ҚИСАЯ: қисая-қисая кетті. Қатарынан жантайып ұйықтады, қалғиды.

ҚИСАЯ-МИСАЯ ү с т. сөйл. Бір жағына ауа, құлай-жантая.

ҚИСМ зат. ескі кіт. Қысым.

ҚИССА [ар. قصة] зат. әдеб. **1. Ауыз әдебиеті-не тән эпикалық жанр;** сюжетті жыр, дастан, кітаби эпос. **2. Кітаби ақшандардың Шығыс әдебиетінің сюжетіне шығарған дастандары, өлеңмен жазылған ертегі-хикая.**

Қисса қылды. Жырға айналдырды, жырлады.
ҚИССАДАЙ сын. Қисса сияқты, қисса тәрізді.

ҚИССАШЫ зат. Қиссаны жатқа айтушы, жырлау.

ҚИССАШЫЛ сын. Қиссаны жақсы көретін, қиссақұмар.

ҚИСУА [ар. كسوة] зат. діни. Меккедегі қасиетті Кағбаның жапқышы.

ҚИСЫҚ сын. **1. Бір жағына қисайып кеткен, түзу емес. 2. Әбден ескіріп, тұрпаты өзгеріп, майысып кеткен. // Тік емес, көлбеу, қиғаш. 3. м а т е м.** Кеңістіктің геометриялық нүктелерінің орны ретінде қарастырылатын геометриялық ұғым. **4. а у ы с.** Ойысқан, өзгерген, адасқан. **5. Теріс, бұрыс, қате. 6. а у ы с.** Әділетсіз, жалған. **7. а у ы с.** Қырсық, қиңыр, кесір. // Қыңыр, қырсық мінезді адам.

Қисығы түзелді. Мінезі жөнделді, бойындағы жаман қасиеті жойылды. **Қисық [қисық ағаш теуден, ағаш түзелер тезге салса] ағашты тез түзетер.** Кез келген теріс кеткен іс, бұрыс жолға түскен адам, т.с.с. қолға алып тырысып бақса, тәртіпке салып, реттесе орнына келер, жөнде-лер, оңалар деген мағынада. **Қисық айна.** б е й н. Дұрысты бұрыс, оңды теріс, жақсыны көмескі т.б. қылып бұрмалап көрсететін нәрсе. **Қисық аяқ.** Талтақ, бұты қисық. **Қисық билік.** Дұрыс емес, қате билік, теріс төрелік. **Қисық бітті.** Қисая өсті. **Қисық жолдағы.** Теріс бағыттағы. **Қисық жорыды.** Теріс болжам жасады. **Қисық мұрт.** Айтқанынан қайтпайтын, қисық, қиңыр. **Қисық мінез.** Айтқанға көнбейтін, қиңыр. **Қисық сызық.** м а т е м. Координаттары белгілі бір айнымалы шаманың функциясы түрінде берілген кеңістіктегі нүктелердің геометриялық орны. **Қисық сызықты интеграл.** м а т е м. Жазықтықтағы немесе кеңістіктегі кез келген қисық сызықтың бойымен алынған интеграл. **Қисық табан.** э т н. Оң аяқ пен сол аяққа киетін сыңары бір-бірінен ажырамайтын, бірдей болып келген (етік). **Қисық табанды.** Қисық табан етік киген. **Қисық табан етік.** э т н. Дәстүрлі төсіммен

пішілген аяқкіімнің бір түрі, яғни оң аяқ пен сол аяққа киетін сыңары бір-бірінен ажырамайтын, бірдей болып келген аяқкіім. **Қисық төс.** т ү й е ш а р. Нар түйе мен інгеннің будандасуынан туған.

ҚИСЫҚАУЫЗ зат. жерг. **Майшабақ.**

ҚИСЫҚАНАТ зат. ө с . <лат. campuloptera>Қуанышылыққа төзімді, жалаңаш, тостаған жапырақшалары тік өскен, күлгіндеу келген күлтелері бар тау бөктерінде өсетін бір-жылдық шөптесін өсімдік.

ҚИСЫҚ-ҚЫЛИ сын. Тұзу емес, ретсіз, қиқы-жиқы.

ҚИСЫҚ-ҚЫҢЫР сын. **1. Қисайып-майысып қатып қалған. 2. а у ы с.** Қырсығып-бұлтарып қалған.

ҚИСЫҚТАН = е т. **1. Қисық болу, қисаю. 2. а у ы с.** Қыңырлану, қырсықтану.

ҚИСЫҚТАНУ Қисықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚИСЫҚТАУ сын. Аздап қисық өскен, қисайыпқыраған.

ҚИСЫҚТӨС зат. кәс. түйешар. Қоспақ пен айыр түйенің арасынан шыққан, суыққа шыдамсыз, өзі әлсіз түйе тұрқымы.

ҚИСЫҚТЫҚ зат. **1. Бір жағына қисайып кеткендік. 2. м а т е м.** Қисық сызықтың (беттің) тік сызықтан (жазықтықтан) ауытқу дәрежесін сипаттайтын шама. **3. а у ы с.** Кесірлік, қырсықтық, қиңырлық.

ҚИСЫҚ-ШОЙТЫҚ сын. сөйл. Үйлесімсіз, ұйқассыз.

ҚИСЫМ зат. ескі кіт. Бөлік, бөлшек; бөлім.

ҚИСЫН зат. **1. Бір нәрсеңнің ыңғайы, реті, жүйесі, нобайы, орайы. 2. Жорамал, болжам. 3. п е д.** Логика, логикалық сарптау.

Қисыны келді. Реті табылды, жөні түсті. **Қисыны кетті.** Рет-жөні болмай, қиоы қашты, берекесі қалмады. **Қисыны қашқан.** Берекесі кеткен, бей-берекет. **Қисынын келтірді.** Орайын, ыңғайын тапты. **Қисынын тапты.** Ретін, орайын келтірді.

ҚИСЫН = е т. Үйлесу, ұйқасу, реті келу, қисыны келу.

ҚИСЫНДА = е т. **1. Қисынын келтіру, жүйелеу. 2. Жорамалдау, болжау, шешу.**

ҚИСЫНДАМА зат. Қағидат, ұстаным.

ҚИСЫНДАС = е т. Қисыны келу, үйлесу.

Қисындасқан соққы. спорт. Шабуыл соққылары мен қорғану амалдарының бір-бірімен ретті байланысуы, белгілі бір мақсатты көздеп, белгілі бір екпінде орындалуы.

ҚИСЫНДАСТЫҚ зат. Үйлесімділік, сәйкестік.

ҚИСЫНДАСТЫР = е т. Жүйелеу, орайластыру, қисынын келтіру.

ҚИСЫНДАСТЫРУ Қисындастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИСЫНДАСУ зат. геол. Биоценозды және оның тоттарының бірнеше немесе көптеген бірігу жиынтығына жататын, бір-бірімен кезектесетін ценоэкожүйелердің жиынтығы.

ҚИСЫНДАСУ Қисындас етістігінің қимыл атауы.

ҚИСЫНДАТ = е т. Қисынын табу, ретін келтіру.

ҚИСЫНДАТУ Қисындат етістігінің қимыл атауы.

ҚИСЫНДАУ Қисында етістігінің қимыл атауы.

ҚИСЫНДЫ сын. Орынды, жүйелі; жөні бар.

ҚИСЫНДЫЛАУ сын. Орындырақ, дұрысырақ, жөнірек.

ҚИСЫНДЫЛЫҚ зат. Дұрыстық, орындылық.

ҚИСЫНДЫР = е т. Қисынына келтіру, қисыстыру; жүйелеу.

ҚИСЫНДЫРУ Қисындыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИСЫНСЫЗ сын. Орынсыз, ретсіз; жүйесіз, негізсіз.

Қисынсыз әзіл. Орынсыз, жөн-жосықсыз, жөнсіз айтылған қалжың сөз, күлдіргі қылық. **Қисынсыз жерге пышақ ұрды.** Орынсыз жерге жабысты, кісінің қимас нәресін сұрап, әлек болды; босқа әуреленді.

ҚИСЫНСЫЗДАУ сын. Орынсыздау, ретсіздеу, ыңғайсыздау.

ҚИСЫНСЫЗДЫҚ зат. Үйлеспейшілік, орынсыздық, ұйқаспаушылық.

ҚИСЫНУ Қисын етістігінің қимыл атауы.

ҚИСЫНШЫ зат. Ұйқастырушы, үйлестіруші, ұйымдастырушы.

ҚИСЫПЫР сын. Жапырлаған, шаңдағы шыққан.

ҚИТ. қит етсе. Бірдеңе десе, сәл нәрсе жасаса.

ҚИТАБАН сын. жерг. Мызғымайтын, мыңқ етпейтін, қасарма, қиңыр.

ҚИТАБАНДА = е т. Табандап қатып қалу, қасарысу, міз бақтау.

ҚИТАБАНДАН = е т. Қасарысу, қырсығу.

ҚИТАБАНДАНУ Қитабандан етістігінің қимыл атауы.

ҚИТАБАНДАУ Қитабанда етістігінің қимыл атауы.

ҚИТАҚ зат. кәс. Суармалы егістік жүйесіндегі шағын атыс, тақта; атыздың іші, бір бөлігі.

ҚИТАЛАС = е т. жерг. Таласып-тартысу, қырқысу, тайталасу.

ҚИТАЛАСУ Қиталас етістігінің қимыл атауы.

ҚИТАР¹ зат. Түйелер тізбегі.

ҚИТАР² сын. **1. Көзі қисық, екі көзінің жанары біріне-бірі қиғаштала біткен. 2. а у ы с.** Жөнге көнбейтін қиқар, қырсық, қианқы.

ҚИТАРЛА = е т. Көзін қитарландыру, қылиландыру.

ҚИТАРЛАН = е т. Көзі қылилану, қисайып кету. **2. а у ы с.** Қиқарлану, қырсығу, кесірлену.

ҚИТАРЛАНУ Қитарлан етістігінің қимыл атауы.

ҚИТАРЛАУ сын. Көзі қисықтау, қылилау.

ҚИТАРЛАУ Қитарла етістігінің қимыл атауы.

ҚИТАРЛЫҚ зат. **1. Көзі қисықтық, қылилық. 2. а у ы с.** Қиқарлық, қырсықтық.

ҚИТҒА зат. ескі кіт. Бөлік, бөлім.

ҚИТИ = е т. жерг. Қырсығу, қитығу.

ҚИТИО Қити етістігінің қимыл атауы.

ҚИТ-ҚИТ: қит-қит салды. Қит-қит деп атты демеді, жел беріп желіктірді.

ҚИТ-ҚИТТА = е т. Қоздыру, жел беру, көпшік қою.

ҚИТ-ҚИТТАУ Қит-қитта етістігінің қимыл атауы.

ҚИТТА = е т. Қит деген дыбыс шығару.

ҚИТТАЙ сын. сөйл. Қирттай, кішкентай, ұсақ, майда.

ҚИТТАУ Қитта етістігінің қимыл атауы.

ҚИТҰРҚЫ зат. Қулық-сұмдық, айла-тәсіл, амал.

ҚИТҰРҚЫЛАН = е т. Қулық істеу, айлакерлену, сұрқиялану.

ҚИТҰРҚЫЛАНУ Қитұрқылан етістігінің қимыл атауы.

ҚИТҰРҚЫЛЫҚ зат. Қулық істегендік, айлакерлік, сұмырайлық.

ҚИТЫҒУ Қитық етістігінің қимыл атауы.

ҚИТЫҒЫ зат. **1. Қиындық, қиыншылық, ауыртпалық. 2. Қырсық, қиқарлық. 3. Ашу, шам, реніш, көңіл.**

Қитығына тиді. Бізасын келтірді, ашудандырды. **Қитықтан ситық [сылтық] тапты.** Сынықтан сылтау іздеді.

ҚИТЫҒЫ = е т. **1. Ерегісу, оршелену, қасарысу. 2. Қырсығу, қиңырлану.**

ҚИТЫҒЫСЫЗ сын. **1. Қиындықсыз, оңай. 2. Қырсықсыз, қиқарлығы жоқ.**

ҚИТЫҚТАН = е т. **1. Қиғаштану, қиықшалану. 2. а у ы с.** Қырсығу, қиңырлану.

ҚИТЫҚТАНУ Қитықтан етістігінің қимыл атауы.

КИТЫҚТЫ сын. Қиындығы мол, ауыр, машақатты.

КИТЫҚТЫР= е т. Ашуландыру, ренжіту, ызаландыру.

КИТЫҚТЫРУ Қитықтыр етістігінің қимыл атауы.

КИТЫҢ е л і к. Қисаң-қисаң еткен жүрісті бейнелейтін сөз.

КИТЫҢ сын. Қырсық, қыңыр, қисық.

КИТЫҢДА= е т. Қитың-қиытың ету.

КИТЫҢДАУ Қиыңда етістігінің қимыл атауы.

КИТЫРҚЫ сын. с ө й л. Қитырқы.

КИТЫРЛАН= е т. Қырсығу, қасарысу.

КИТЫРЛАНУ Қитырлан етістігінің қимыл атауы.

КИУ зат. ескі кіт. 1. Қойма. 2. Зындан, қапас, абақты. 3. Құдық, апан.

КИУА зат. 1. Ұрымтал жер. 2. Қиян, алыс, шалғай жер.

Қиуасын тапты. Ретін келтірді, қисынын тапты.

КИУАДА ү с т. Жырақта, оңашада.

КИУАЗ: қиуазын қайтарды. ж е р г. Қарымын, есесін қайтарды.

КИУАСЫЗ сын. 1. Негізсіз, бостан-бос, жазықсыз. 2. Қиын, қолайсыз.

ҚИЫҚ¹ зат. 1. Белгілі бір затты (мата, қаңылтыр т.б.) кескеннен қалған қалдық. 2. Бір нәрсенің қиындығы; шеттүшпааы.

ҚИЫҚ² сын. Қиғашталып қиылған, қиғаш.

Қиық ен. этн. Құлаққа тіліп салынған қиғаш, қисық ен. Қиық көз. Сығырайған қысық көз.

Қиық қасты. Қасы қиылған, әдемі. **Қиық құлак.** а) Құлағы сүйірлене біткен, үшкір. ә) Сотқар, заң бұзған адам. **Қиық мұртты.** Шалғысының ұшы сүйірлеп қойған жіңішке мұртты.

ҚИЫҚ³ зат. 1. Қисын, рет, жөн. 2. ауыс. Қыңыр, қисық.

ҚИЫҚ-ҚИЫҚ сын. Бөлшек-бөлшек, ұсақ, майда.

ҚИЫҚ-ҚИЯҚ зат. Қиқым, ұсақ, майда қалдық.

ҚИЫҚСӘСКЕ зат. Түске жақындаған мерзім.

ҚИЫҚСЫЗ сын. Ешбір міні жоқ; жат емес.

ҚИЫҚТА= е т. Қиғаштау, қиғаштай қию.

2. Айналсоқтау, тору, келгіштеу. 3. Көз қырын тастау. 4. Қию, қиоластыру.

ҚИЫҚТАЙ сын. Қиқымдай, бір жапырақ.

ҚИЫҚТАЛ= е т. Қиғашталу.

ҚИЫҚТАЛУ Қиықтал етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫҚТАН= е т. 1. Қиықшалану, сығырау. 2. ауыс. Қырсығу, қыңырау.

ҚИЫҚТАНУ Қиықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫҚТАТ= е т. Қиғаштату, сығырайту, жымсыту.

ҚИЫҚТАТУ Қиықтат етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫҚТАУ сын. Қиғаштау, қисықтау.

ҚИЫҚТАУ Қиықта етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫҚТЫ сын. 1. Қиып салынған. 2. Қиғаш.

3. ауыс. Мінсіз, орынды.

ҚИЫҚША¹ зат. Қиықшалан, үшкілден жасалған зат, әшекейлік ою-өрнек.

ҚИЫҚША² сын. Қиғаш кесілген, бұрышталып келген.

Қиықша ен. этн. Малдың құлағына салынатын ен-таңбаның бір түрі. **Қиықша көз.** Қысықты көз. **Қиықша мұрт.** Қиықшаланып келген мұрт. **Қиықша орамал.** этн. Үш бұрышты жаулық, орамал.

ҚИЫҚШАЛА= е т. Қиықша ету, қиғаш етіп кесу.

ҚИЫҚШАЛАН= е т. Қиықша етілу, қиғашталу.

ҚИЫҚШАЛАНУ Қиықшалан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫҚШАЛАУ¹ сын. Қиықшалана түскен.

ҚИЫҚШАЛАУ² Қиықшала етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫЛ= е т. 1. Кесілу, үзілу. 2. Шаншылу, оқшаулану. 3. Жырылу, тілініп кету, үзілу. 4. ауыс. Қиып қойғандай сірлу көріну. 5. ауыс. Наздану, қылымыс. 6. ауыс. Өтіну, сұрау, жалыну, жалбарыну.

Қиыла қарады. Тілек ете, наздана көз тастады. **Қиылып сұрады.** Қатты өтінді.

ҚИЫЛДЫР= е т. Қиғаштату, қиоластыру.

ҚИЫЛДЫРУ Қиылдыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫЛУ Қиыл етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫЛЫС зат. 1. Екі көшенің немесе жолдың бірін-бірі қиып өткен жері. 2. Екі заттың, бөлшектің жасарласқан, қиғаштан, түйісетін жері.

ҚИЫЛЫС= е т. 1. Түйісу, қосылу, қиғасу. 2. ауыс. Қылымо, наздана қарасу.

ҚИЫЛЫСТЫР= е т. 1. Жымдастыру. 2. Үйлестіру, ұйғастыру, қиоластыру.

Қиылыстыра телу. би ол. Қатар өсіп тұрған телітуші мен телдішінің 2-3 жыдық бұтақтарының сырты қабатын кесіп алып, бір-біріне камбий қабатын сәйкестеп қиылдыстырып телу.

ҚИЫЛЫСТЫРУ Қиылыстыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫЛЫСУ Қиылыс етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫН¹ зат. с ө й л. Бұйымның, нәрсенің қиолаسقан жері, қиындастырылған тұсы, жігі.

Қиыны қашты. с ө й л. Берекесі қашты, қисыны кетті.

ҚИЫН² зат. с ө й л. Таудың, шың-құздың, қия-жартастың адам аяғы сирек басатын жері; қиян.

Қиын биік қия. Жолы қиын, шалғай, алыс жер.

ҚИЫН³ сын. 1. Бейнеті, машақаты көп, михнатқа толы; жеңіл емес. 2. Күрделі, ауыр, қыр-сыры мол. 3. Оңайшылықпен бола қоймайтын, оңай емес. 4. ж е р г. Жайсыз, жағымсыз, жаман, нашар.

Қиын бала [жеткіншек]. п е д. Тәлім-тәрбиеге оңай көне бермейтін бала. **Қиын балқитын қорытпалар.** к е н. Темірдің балқу температурасынан (153⁰ градус цельсий) жоғары температурада балқитын қорытпалар. **Қиын балқитын металдар.** к е н. Балқу температуралары темірдің балқу температурасынан жоғары металдар.

Қиынға айналды [түсті]. Қиындады, ауырлады.

Қиынға құлаш ұрды [сермеді]. Ұлы мақсатқа талпынды, биік нысана көздеді. **Қиынға салды [жүмсады].** Жауапты тапсырма берді, қиындығы көп істі тапсырды. **Қиынға соқты.** Оңайға түспеді, қиын тиді, қиналды. **Қиын жағдай кешті.** Блңғайсыз жағдайға қалды. **Қиын кезең.** Қысыл-таяң уақыт, қиын-қыстау кез. **Қиын кезеңдерді белден басты.** Қиындыққа мойынсұнбады, ауыртпалықты жеңді, төтеп берді. **Қиын кешу жол кешті.** Қиындыққа, ауыртпалыққа тап болды. **Қиын көрді.** Қиын санады, қиынсынды. **Қиын мінез.** Ауыр, томырық, оңар, мінез. **Қиыннан қиыстырды [қисындырды].** Қисынның, қалауын тапты, үйлесімін келтірді, қиын істің тегіні білді. **Қиын нәрсе.** Орындалуы ауыр, қолдан келмейтін жұмыс, әрекет. **Қиынның қиыны.** Өте қиын, тым ауыр, одан асқан қиыншылық жоқ. **Қиын өткел.** Өмірдің сыналар сәті, сынағы. **Қиын тәрбиеленуші.** п е д. Баланың тәлімдік әсерге ұянықты немесе ұянықсыз түрдегі қарсылығы. **Қиын тиді [соқты].** а) Оңайға түскен жоқ, ауыртпалығы күшті болды. ә) Жеңіл болмады, ауыр соқты.

ҚИЫНДА= е т. Қиынны келтіру, қиын-дастыру.

ҚИЫНДА= е т. 1. Қиындық молая түсу, бөгет, кедергі көбею. 2. Күрделену, ауырлау, оңайлықтан істелмеу. 3. Нашарлау, әлсіреу, марфымсыздану.

ҚИЫНДАС= е т. 1. Қиюы келу, қиоласу, жымдасу. 2. ж е р г. Жақындасу.

ҚИЫНДАСТЫР= е т. Қиюын келтіру; жақындастыру.

ҚИЫНДАСТЫРУ Қиындастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫНДАСУ Қиындас етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫНДАТ= е т. Ауырлату, қиындық келтіру.

ҚИЫНДАТТЫР= е т. Ауырлаттыру, күрделендіру.

ҚИЫНДАТТЫРУ Қиындаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫНДАТУ Қиындат етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫНДАТЫЛ= е т. Күрделендірілу, ауырлату.

ҚИЫНДАТЫЛУ Қиындаатыл етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫНДАУ¹ сын. 1. Қиынрақ, күрделірек, ауырлау. 2. ауыс. Мінезі шатақтау, шәлкем-шалыстау.

Қиындау болды [соқты, тиді]. Оңай болмады, ауырлау соқты, қиына түсті.

ҚИЫНДАУ² Қиында етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫНДЫ зат. 1. Мата, былғары, қиынды қағаз т.б. нәрселерді кесіп-пішкеннен түсетін қалдық. 2. Әртүрлі өнеркәсіп, құрылыс материалдарының өндіріске жарамсыз қалдығы. 3. Әртүрлі мақсат үшін қиып алынған нәрсе, зат. 4. Ұзағырақ сақтау үшін қиып алынған баспасөз бетінде жарияланған материал.

ҚИЫНДЫ-ЖИЫНДЫ сын. с ө й л. Қиранды, одан-будан құралған.

ҚИЫНДЫҚ зат. 1. Азап, бейнет, қиыншылық, ауыртпалық. 2. Жоқшылық, мұқтаждық, тапшылық. 3. ауыс. Кедергі, бөгет.

Қиындық әкелді [келтірді]. Қиындапты, белгілі бір істің орындалуына кесірін тигізді.

Қиындық көрді. Бейнет, азап шекті. **Қиындыққа [парып] соқты.** Қиындық туғызды, ауыр болды. **Қиындыққа түсті.** Ауыр тиді, оңайлықпен келмеді. **Қиындыққа ұшырады.** Жеңіл болмады, ауыр тиді; оңайға түспеді. **Қиындықтан қашты.** Жанын қинамады, жазтарды. **Қиындық туғызды.** Басына бейнет әкелді, ауыртпалық түсірді. **Қиындықты белден басты.** б е й н. Қиындыққа мойынсұнбады, ауыртпалықты жеңе білді. **Қиындықты жеңді.** Төзімділік білдірді, дегеніне жетті. **Қиындықтың көктасын кесті.** Кедергі, тосқауылдарға қарамай ала жүрді.

ҚИЫНДЫҚСЫЗ сын. Бейнетсіз, азапсыз, кедергісіз, бөгетсіз, оңай.

ҚИЫН-КЕСКІ сын. Күрделі, қиыншылықты көп.

ҚИЫН-ҚАПАС сын. Ауыртпалығы көп, қиын жағдай.

ҚИЫН-ҚИЛЫ сын. Қиындыққа толы.

ҚИЫН-ҚЫСПАҚ сын. Қысылтаяң, аласапыран, үргін-сүргін, дүрбелең.

ҚИЫН-ҚЫСТАЛАҢ сын. Азапты, қиын, ауыр.

ҚИЫН-ҚЫСТАУ сын. Қиыншылықты, ауыр азапты.

Қиын-қыстау заман. Аласапыран уақыт. **Қиын-қыстау кезең.** Ауыр жағдай, сәт. **Қиын-қыстау күн кешті.** Басынан көп қиыншылықтар өткізді. **Қиын-қыстау күн туды.** Тағына қиыншылық түсті.

ҚИЫНСЫН= е т. Қиын көру, ауырсыну.

ҚИЫНСЫНУ Қиынсын етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫНШЫЛ сын. Қиынсынғыш, қиын көргіш.

ҚИЫНШЫЛЫҚ зат. 1. Бейнет, азап, михнат. 2. Ауыртпалық, қиындық, қиын-қыстау.

Қиыншылық жыл [заман]. Ел басына ауыртпалық түскен мезгіл, уақыт. **Қиыншылықты жеңді.** Қандай жағдай болса да шыдады, қажымдады, қайыспады.

ҚИЫНШЫЛЫҚСЫЗ сын. Бейнеті аз, қиындығы жоқ, оңай.

ҚИЫНШЫРАҚ сын. Қиындау, аса оңай емес, ауырырақ.

ҚИЫҢҚЫРА = е т. 1. Әлде де қия тұсу, көбірек қию. 2. а у ы с. Бергісі, тастағысы келіңкіреу. 3. а у ы с. Аяңқырау, жаны ашыңқырау.

ҚИЫҢҚЫРАУ Қиыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫП-ПШ = е т. Долбарлау, шамалау.

ҚИЫПСАЛ с ы н. Өткір тілді, кесіп айтамын.

ҚИЫР с ы н. 1. Алыс, жырақ, қиян, шалғай. 2. Шет, түкпір, бұрыш. 3. Шексіз, шетсіз, кең. 4. а у ы с. Асу, бел.

Қиырға құлаш ұрды [жайды]. Алысқа талпынды. **Қиырға шанта [шырқады].** Алысқа самғады, қиянға құлаш ұрды. **Қиырдың қиыры.** Алыстың алысы, шеттің шеті. **Қиырдың қылаңдай тап болды.** жерг. Ойда жоқта, көкпен түскендей тап болды. **Қиыр жайлады.** Елден оңаша, бөлек, жырақта болды. **Қиыр жайлап, шет қонып.** Ел-жұрттан бөлек, оқшау. **Қиыр шалғай.** Алыс жер, шет. **Қиыр шет [түкпір].** Қиян шет, алыс.

ҚИЫР-ҚИЫР с ы н. Алыс, шалғай, жырақ. // Жер-жаһан, жан-жақ, барлық жер.

ҚИЫРЛА = е т. сөйл. **Қияла.**

ҚИЫРЛАУ Қиырла етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫРМАН: қиырман да шырман. Әбiгер, сатырлыс, пұшайман.

ҚИЫРСЫЗ с ы н. Қиыры жоқ, шетсіз, шексіз.

ҚИЫРСЫЗ-ШЕКСІЗ с ы н. Алыс, шеті жоқ, шалғай.

ҚИЫРСЫН = е т. Алыссыну, қашықсыну, шетсіну.

ҚИЫРСЫНУ Қиырсын етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫРШАҚ с ы н. сөйл. **Қиыршық.**

ҚИЫР-ШИЫР с ы н. 1. Шым-шытырық, бейберекет. 2. Ирек-ирек. 3. Иір-иір.

ҚИЫР-ШИЫРЛЫ с ы н. Қиыр-шыыры, бұралаңы көп, мол.

ҚИЫРШЫҚ з а т. Құмның, т.б. ұсақ, майда қатты түйіршіктері.

Қиыршық қар. Ақ түйіршік күйінде жауатын, құрамында ылғалы мол будақ бұлттан түсетін қар түрі. **Қиыршық шақпақтасты құрылым.** г е о л. Қырлы және ірілігі 2-100 мм аралығындағы, құрамында шақпа материалдар басым келетін ірі сынықты құрылым түрі.

ҚИЫРШЫҚТА = е т. Түйіршіктеу, жентектелмей, түйір-түйір етіп ұсату, майдалау.

ҚИЫРШЫҚТАЛ = е т. Түйіршіктелу, ұсақталу, майдалану.

ҚИЫРШЫҚТАЛУ Қиыршықтал етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫРШЫҚТАН = е т. Түйіршіктену, майдалану.

ҚИЫРШЫҚТАНУ Қиыршықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫРШЫҚТАС з а т. <франц. gravier>

1. к е н. Ірі түйірлі жұмыр шөгінді тау жынысы. 2. құрыл. Ірі тастардан қиыршықталған құрылым материалы.

ҚИЫРШЫҚТАСТЫ с ы н. Қиыршықтасы көп, қиыршықтас салынған.

Қиыршықтас бетон. құрыл. Қиыршықтас араластырып күйған бетон. **Қиыршықтасы қабат.** құрыл. Қиыршықтасы мол жыныс, қабат.

ҚИЫРШЫҚТАУ¹ с ы н. Қиыршық тәрізділеу, ұсақтау.

ҚИЫРШЫҚТАУ² Қиыршықта етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫРШЫҚТЫ с ы н. 1. Түйірлі, қиыршығы бар. 2. Сіркелі, түйіршік салып әшекейленген.

Қиыршықты қапсырма. Беті сіркеленген қапсырма. **Қиыршықты шөгінділер.** г е о л. Гравий өлшемді (1-10 мм) жұмырланбаған сынықтардан тұратын шөгінділер.

ҚИЫС¹ = е т. Бір-біріне қымбат зат сыйлау, беру.

ҚИЫС² = е т. 1. Қиоласу, қиындасу. 2. Үйлесу, сәйкесу, байланысу. 3. Үндесу, ұқсасу.

ҚИЫС³ = е т. 1. Аяспан, көңілін қалдырысу, безісу. 2. Коштасу, айырылысу.

ҚИЫС с ы н. 1. Қиғаш, қисық. 2. Қырын, қиялай; тіктеп емес. 3. Жанап, бір бүйір, бұрыс. 4. а у ы с. Қыңыр, қырсық; жөнсіз.

Қиыс қабақ. Қырын қабақ, жаратпаған сыңай. **Қиыс қарады.** Теріс қабақ көрсетті, жақтырмады. **Қиыс тартты.** Қыңырайды, қырсықты.

ҚИЫСПАС с ы н. Бір-бірінен жанын аямайтын, қимас.

ҚИЫСПАСТЫҚ з а т. Қимастық, қимаушылық.

ҚИЫСТА = е т. 1. Қиғаштай, қиялай жүру. 2. а у ы с. Бұра тарту, ауытқу, қисық кету; лагу.

Қиыстай жөнелді. Тік емес, қиғаш бағытта қозғалды. **Қиыстай тартты.** Қиғаштай жүрді. **Қиыстап келді.** Сөзді тұра бастамай, әріден қозғады. **Қиыстап өтті.** Қиғаштап бір бүйірден, жанасалап өтті.

ҚИЫСТАН = е т. 1. Қиғаштап жүру, қиялай жүру. 2. а у ы с. Қырсықтану, қырсығу.

ҚИЫСТАНУ Қиыстан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫСТАТ = е т. Ауытқыту, жанасалату.

ҚИЫСТАТУ Қиыстат етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫСТАУ¹ с ы н. 1. Бұрыстау, қиғаштау. 2. Бір бүйірлеу, шеткерірек.

Қиыстау тиді. Қолайсыз болды.

ҚИЫСТАУ² Қиыста етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫСТЫҚ з а т. 1. Қисықтық, қиғаштық. 2. а у ы с. Қырсықтық, қиқарлық.

ҚИЫСТЫР = е т. 1. Қисынын келтіру, үйлестіріп ретін табу, құрастыру. 2. спорт. Гимнастикада, акробатикада, көркем гимнастикада, мөнерлеп сырғанауда т.б. қимылдардың тұтасын, үйлесім табуы, өзара қиысып, бір көрініске бірігуі.

Қиынан қиыстырды. Шебер үйлестірді, жымын бйдірмеді.

ҚИЫСТЫРМА з а т. өнер. Көркем шығарманың мазмұнына, сипатына, бағытталу ерекшелігіне, оның түйсінілу жүйесіне байланысты құрылымы.

ҚИЫСТЫРМАЛЫ с ы н. Құрастырмалы, қиыстыратын.

ҚИЫСТЫРУ Қиыстыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫСТЫРЫЛ = е т. Қиоластырылу, құрастырылу.

Қиыстырылған суармалау. с у ш а р. Егістікті суару үшін табиғи жағдайға байланысты жартылай жабық құбыр желісімен, жартылай ашық түрде канал желілерімен салынатын жүйе. **Қиыстырылып құралған көпір.** әск. Жалпақсуға салынатын, жүзбел не қатты, берік тіреулер қолданылатын көпір.

ҚИЫСТЫРЫЛУ Қиыстырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚИЫСУ¹ з а т. лингв. Сөз бен сөзді байланыстырушы синтаксистік амалдардың бірі; сөз бен сөздің жітік жалғаулар арқылы байланысқан түрі.

ҚИЫСУ² Қиыс¹ етістігінің қимыл атауы; бір-біріне қымбат зат берісу.

ҚИЫСУ³ Қиыс² етістігінің қимыл атауы; қиоласу, жымдасу, үйлесу.

ҚИЫС⁴ Қиыс⁴ етістігінің қимыл атауы; қоштасу, айырылысу.

ҚИЫСЫРАҚ с ы н. Сәл қиыс, қиғаш, қыстау; тұра емес.

ҚИЮ¹ з а т. Қиысқан нәрсеңің, заттың жігі, ұштасқан жері.

Қио бұрышы. м а т е м. Екі түзудің қиылысу нүктесіндегі бұрыш. **Қиодан қосылды.** Екі тараптан, бұрыштан, жан-жақтан келіп қосылды, қиырғасты. **Қионо жоқ.** Қисыны қашқан, берекесі жоқ. **Қионо келді.** Сәті түсті, орайы келді. **Қионо қашқан.** Ештеңеге жарамай қалған (бұйым). **Қионо қашты [кетті].** а) Кенуі кетті, алқа-салқа болды. ә) Жігі асырап, жет-жөні бұзылды; ын-

тымақ, бірлік болмады; берекесі кірмеді. **Қиоына қыл батпады.** Жігі білінбеді, жүйесін бұзбады, берік жымдасты. **Қиоына [қайта] түсті.** Табиғи қалыбына келді, жымдасты. **Қионо тапты.** Қиоластырды, орайын тапты; шебер ұштастырды.

ҚИЮ² Қи етістігінің қимыл атауы. 1. Қоштасу, айырылысу. 2. Өзгеге беру, аямау.

3. Жол беру, солай деп ойлау. 4. Қажаяу. 5. инф. <ағыл. truncate> Бағдарламалауда кіші разрядтарды алып тастау арқылы дөңделектеу, жолдың басын немесе соңын жою. 6. а у ы с. Ою, осу.

ҚИЮАЗ¹ з а т. сөйл. 1. **Қиуаз** (төлем, құн, қарымта). 2. ж е р г. Қолқа, қалау.

ҚИЮЛА = е т. 1. Қиоын келтіру, қиып құрастыру, қиоластыру. 2. Үйлестіру, мөнерлеп тігу, көмкеру. 3. а у ы с. Мөнерлеп сөйлеу, сөздің қиоын келтіріп айту.

ҚИЮЛАН = е т. Қиоы келтірілу, қиоластырылу.

ҚИЮЛАНУ Қиюлан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЮЛАС = е т. Қиоы келу, сәйкесу, үйлесу. **Қайта қиоласты.** Қалтына келді.

ҚИЮЛАСТЫР = е т. Қиоын келтіру, қиып құрастыру, үйлестірілу.

ҚИЮЛАСТЫРУ Қиоластыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИЮЛАСТЫРЫЛ = е т. Қиоы келтірілу, үйлестірілу.

ҚИЮЛАСТЫРЫЛУ Қиоластырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚИЮЛАСУ Қиюлас етістігінің қимыл атауы.

ҚИЮЛАТУ = е т. Қиоын келтірту.

ҚИЮЛАТУ Қиюлат етістігінің қимыл атауы.

ҚИЮЛАУ Қиола етістігінің қимыл атауы.

ҚИЮЛЫ¹ с ы н. Қисынды, үйлесімді, орынды.

ҚИЮЛЫ² с ы н. 1. Кесілген, қиылып дайындалған. 2. Ұшталған, қиы сүйір, жіңішке.

ҚИЮСЫЗ с ы н. Қиоы, байланысы жоқ; қисынсыз.

ҚИЮСЫЗДЫҚ з а т. Сәйкеспеушілік, үйлеспеушілік, ретсіздік, жөнсіздік.

ҚИЮ-ШИЮ з а т. Ырду-дырду.

ҚИЮШЫ з а т. 1. Өндіріс орындарында металл, ағаш, тас материалдарын, мата, қағаз рулондарын тиісті көлемде, керекті формат бойынша қиятын адам. 2. матем. Шеңберді немесе параллель түзулерді қиып өтуші.

ҚИЯ¹ з а т. 1. Таудың, төбенің т. б. тік құлама беті. 2. Тау мен төбенің беткейі. 3. а у ы с. Аспан, көк, жарыш. 4. а у ы с. Алыс жер, шалғай өлке; қиын жер, қиян. 5. а у ы с. Жат жер, бөтен ел, шет жұрт.

Қияға қанат қақты [сермеді]. Алыс армандаға талпынды. **Қияға құлаш сермеді [ұрды].** Бүйкке қол сазды, талпынды. **Қияға салды.** Қиянға жіғсады; ауыр жұқ артты. **Қияға самғады [сілтеді].** Шарықтады, шарлады. **Қиядан көрді [шалды].** Алыстан таныды, жырақтан көзі шалды. **Қия жазбас.** Алыр. **Қия жарғас.** Тік жарғас.

ҚИЯ² с ы н. 1. Қиғаш, қисық, тұзу емес. 2. а у ы с. Қыңыр, қырсық.

Қия бастырмады. Ешқайда жібермеді, тырт еткізбеді. **Қия бұрылмады [кетпеді].** Нысанадан ауамады, жолдан шықпады. **Қия жібермеді.** Адастырмады, бағыттан тайдырмады. **Қия салды.** Қиыр, ешкім жетпейтін қиянды мекендеді. **Қия тартты.** Қиыс кетті, жөнге келмеді.

ҚИЯБЕТ з а т. к е н. Қиябеткей, құлама беткей.

ҚИЯГЕЛДІ з а т. ж е р г. Көлденең кісі, келімсек.

ҚИЯДАЙ: қиядан сыпырды. Түк қалдырмады.

ҚИЯ-ЖАР з а т. Құлама жар.

ҚИЯ-ЖОН з а т. Құлама жон.

ҚИЯ-КЕРІС з а т. Дау-жанжал, ұрыс-керіс.

ҚИЯҚ¹ з а т. өс. <лат. elymus> 1. Батпақты шабындықта, өзен-көл жағасында сортаң топы-

рақты жерлерге өсетін, сабағы түзу қи қырлы, төсемелі ұзын тамырсабағы, жапырағы таспа пішінді көлжылдық шоптестін өсімдік. 2. Өсімдік жапырақтарының таспа пішінді ұзын, қи жағы сүйір түрі. 3. Қияқпен араласа өскен, қияқ тектес биік өсетін шоптiң жалғызлама атауы.

ҚИЯК² зат. 1. Құстың қанат қауырсыны. 2. ауыс. Мұрттың сүйір қиы, шалғысы.

Қияқ қас. Сүйірленіп біткен жіңішке қас. **Қияқ мұрт.** Жіңішке сүйір, әдемі мұрт. **Қияқ мұртты.** Ұшы қияқтай жіңішке, сүйір мұртты.

ҚИЯК³ зат. 1. этн. Қобыздың жақ тәріздендіріп иіп жасаған ысқышы. 2. көне. этн. Ыспалы сөз аспабы. 3. т. е. х. Шоп шабатын мәшиненің жүзінің астына салатын пластинка.

ҚИЯ-ҚИЯ: қия-қияға көз жіберді. Жан-жаққа, алысқа, қияға қарады. **Қия-қия жоғары.** Әлдеқайда, біршама жоғары деңгейде.

ҚИЯҚ-ҚИЯК елік. Қыран құстың шақыруы, шаңқылы.

ҚИЯҚӨЛЕҢ зат. өс. <лат. saex> Ылғалды, сортаң шалғындықта биік, тамыр сабағы төселе жайылып өсетін, бір үйді, құм көшуді тоқтататын, дәрілік қасиеті де бар көпжылдық шоптестін өсімдік.

ҚИЯҚСЫЗ² сын. Қияғы жоқ, қияқ өспеген. **ҚИЯҚТА=** ет. 1. Құлақтап жапырақ шығара бастау. 2. Қияқ тәрізді ету, қияқшалап қию, сүйірлеу.

ҚИЯҚТАЙ сын. 1. Қияқ сияқты, қияқ тәрізді. 2. ауыс. Жіңішке, үшкір.

ҚИЯҚТАЛ= ет. Құлақтанып жапырақ шығару.

ҚИЯҚ-ТАЛ зат. Қияқ пен тал. **ҚИЯҚТАЛУ** Қияқтал етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯҚТАН= ет. Қияқ тәрізденіп сүйірлену. **ҚИЯҚТАНУ** Қияқтан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯҚТАТ= ет. сөйл. Құлақтандыру. **ҚИЯҚТАТУ** Қияқтат етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯҚТАУ Қияқта етістігінің қимыл атауы. **ҚИЯҚТЫ¹** зат. Найза.

ҚИЯҚТЫ² сын. Ұшы сүйір, жіңішке. //Қанатты құс.

Қияқты найза. этн. Үшкір, екі жүзді, өткір найза.

ҚИЯҚТЫ³ сын. Қияғы бар, қияқ біткен. **ҚИЯ-ҚҰЗ** зат. Шың-құз, қия жармас.

ҚИЯҚША¹ зат. өс. <лат. acorellus>Жа-та-ған, жуантық келең тамырсабағынан ертеде эфир шығарып алған, семсер тірізді жапырақшалары бар, гүлдері собыққа жиналған өсімдік. **ҚИЯҚША²** сын. Қылыған, жіңішке, сүйір.

ҚИЯҚШЫ зат. Қызға қырындаушы, көз салушы.

ҚИЯ-ҚЫР зат. Дала, қыр. **ҚИЯ-ҚЫРҚА** зат. Өр, шың, белес.

ҚИЯЛ [ар. حيا] зат. 1. психол. Өмірде әлі болмаған құбылыстың сезімдік бейнесін, сыртқы дүние құбылыстарының субъективті бейнелерін жаңғыртып, өңдеп бейнелеуден көрінетін, адамға гана тән психикалық үрдіс. 2. өнер. Өзіндік жаңа образдар, жаңа туындылар жасаудағы тереңнен тотылайтын ой көзі, шығармашылық көрегендік; фантазия. 3. ауыс. Ой, пікір, ұғым, түсінік. 4. ауыс. Арман, тілек, мақсат. 5. ауыс. Қиялданудан туған ой жемісі, елес; жалған, өтірік. //Тентек, алаңғасар, оспадар.

Қиялға батты [шомды, кірді]. Қиялдады, армандады. **Қиялға сүңгіді.** Терең ойға кетті. **Қиялға түсті.** Ойға ерік берді. **Қиялға шомдырды.** Қиядатты, қиялға жетеледі. **Қиял ермегі.** с т и л ь.Шығармашылық фантазия. **Қиял жетпес арман.** Биік мақсат, асақ арман. **Қиял жібір ирді.** б е й н. Армандады, қиялдап кетті. **Қиял құсы.** поэт. Арман, ой, мақсат. **Қиял қылды.** Қиялдады, армандады. **Қиялмен қол ұстасты.** б е й н. Өбден қиялдады, қиялға берілді. **Қиял мінез.** Өзімен-өзі тыратын, өзгемен араласпайтын,

тұйық, қияли мінез. **Қиял түсті.** Өр нәрсені ойла-ды, қиялдады. **Қиял [көңіл] шарықтады.** Арман етті, қиялдады. **Қиялы адасты.** Ойы сан-саққа бөлінді, әуреленді. **Қиялы алыстады.** Ойы басқа жаққа кетті, ойы бөлінді. **Қиялы қиянда.** Ойы басқа жақта. **Қиялы қозғалды.** с т и л ь. Қиялға батты, өр нәрсені ойлады, ой, қиял жетегінде кетті. **Қиялына сыймады.** Алыста, қол жетпейтіндей, үлкен арман болып көрінді. **Қиялын тербелді.** Қиялдады, армандады, ойға кетті.

ҚИЯЛА= ет. 1. Қиямен жүру, қапталдау. 2. ауыс. Ойын төтесінен айтпай, астарлап еппен жеткізу, меңзеу.

Қиялай соқты. Бір қырынан сүріп өтті, ұшқары тиді. **Қиялай тартты.** Бір қырынан, төтесінен кезенді.

ҚИЯЛАҒЫШ сын. Қиялап, қапталдап жүруді жақсы көретін.

ҚИЯЛ-АРМАН зат. Мүдде, аңсаған мұрат. **ҚИЯЛАТ=** ет. 1. Қапталдау, қиялап жүру.

2. Бір жағына қисайту, қолбету. 3. Тұспалдау, меңзеу.

ҚИЯЛАТУ Қиялат етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯЛАУ¹ сын. Аздап қия, қиярақ. **ҚИЯЛАУ²** Қияла етістігінің қимыл атауы; қапталдау.

ҚИЯЛ-ҒАЖАЙЫП: қиял-ғажайып ертегілер. фольк. Қазақ ауыз әдебиетіндегі ең көне жанрлардың бірі, ертегінің ғажайып оқиғаларға толы түрі.

ҚИЯЛА= ет. 1. Қиялға берілу, ой жіберу, сапамен шолу. 2. Бір нәрсені армандау, көксеу.

ҚИЯЛДАҒЫШ сын. Арманшыл, көп қиялдайтын (адам).

ҚИЯЛДАЙ сын. Қиял тәрізді, қиял сияқты. **ҚИЯЛДАН=** ет. Армандау, қиялға кету.

ҚИЯЛДАНДЫР= ет. Қиялға батыру, ойға шолдырту.

ҚИЯЛДАНДЫРУ Қиялдандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯЛДАНУ Қиялдан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯЛДАС сын. Қиялы бір, армандас, пікірлес адам.

ҚИЯЛДАТ= ет. Армандау, қиялға түсіру. **ҚИЯЛДАТУ** Қиялдат етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯЛДАУ Қиялда етістігінің қимыл атауы. **ҚИЯЛДАУШЫ** зат. Армандаушы, қиялдайтын адам.

ҚИЯЛДЫ сын. Қиялға бай, ойлы. **ҚИЯЛДЫҚ** сын. Қиялға тән, қияли.

ҚИЯЛИ сын. 1. Қиялға тән, фантасти-калық. 2. ауыс. Ақылдан алжасқан, есі дұрыс емес.

Қияли ауру. м е д. Қиялға бой құраға итерме-лейтін жүйке ауруы, ақыл-есінен жаңыла бастау. **Қияли болды.** Есі ауысты, мый шатасты. **Қияли дүние.** Жалған, опасыз өмір.

ҚИЯЛИЛАН= ет. Қиялға әбден берілу, есінен шатасу.

ҚИЯЛИЛАНУ Қияллан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯЛИЛАУ сын. Қиялға беріліңкіреген, түпсіз ойға батып жүретін.

ҚИЯЛИЛЫҚ зат. Қиялиға тән қасиет, қиялыштық.

ҚИЯЛ-ОЙ зат. Түрлі ой, арман-қиял. **ҚИЯЛСЫЗ** сын. Ой, армансыз, уайымсыз.

ҚИЯЛШАҢ сын. сөйл. **Қиялшыл.** **ҚИЯЛШЫЛ** сын. Қиялдағыш, қиялға берілгін.

ҚИЯЛШЫЛДЫҚ зат. Қиялға берілгіштік, қиялданғыштық.

ҚИЯЛШЫРАҚ сын. Қиялға көбірек берілетін, арманшылдау.

ҚИЯЛЫ сын. Қиясы бар, қия-қия. **ҚИЯМ** ар. зат. 1. Тік түреген тұран қалып.

2. діни. Намаздағы негізгі парыздардың бірі, өр рәкаттан «Құраннан» бір суре оқылатындай уақыт тиру. 3. ауыс. Орындау, іске асыру.

ҚИЯМЕТ [ар. قیامة] зат. 1. діни. Ислам дініндегі о дүние туралы ұғым. 2. ауыс. Ауыр азап, бейнет, қиыншылық. // Шектен тыс, керемет.

Қиямет күні. а) діни. Ақырет күні, ақырза-ман. ә) Қиындық, пәле, азап. **Қияметтің қияметі.** Азап, қиыншылықтың шегі, ауыртпалық, суреті, азап. **Қияметтің қыл көпірі.** Қиыншылық, азап, жолдағы кедергілер.

ҚИЯМЕТ-ҚАЙЫМ зат. діни. 1. Дүниенің, өмір-тіршіліктің құл-талқан болып күйреуі; ақырзаман. 2. ауыс. Басқа түскен қиыншылық, ауыртпашылық.

ҚИЯМЕТТЕЙ сын. 1. Қиямет сияқты, қиямет тәрізді. 2. ауыс. Өте қиын, ауыр. // Ерекше, тым, өте.

ҚИЯМЕТТІК сын. Мәңгілік, бақилық; қияметке дейінгі.

ҚИЯМЕТШІЛ сын. Қияметке сенетін, қиямет күні болады деп білетін.

ҚИЯМПОС сын. сөйл. **Қиямпырыс.** **ҚИЯМПОСТЫҚ** зат. сөйл. **Қиямпырыс-стық.**

ҚИЯМПҰРЫС сын. Қырсық, қыңыр, кесірлі, сыңарезу.

ҚИЯМПҰРЫСТАН= ет. Қырсығу, кесірле-ну, қыңырлану.

ҚИЯМПҰРЫСТАНУ Қиямпырыстан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯМПҰРЫС зат. Қиямпырыс адамға тән қылық, қырсықтық, кесірлік, қыңыр-лық.

ҚИЯМПҰРЫШТЫҚ зат. жерг. сөйл. **Қиямпырыстық.**

ҚИЯМПЫРЫС зат. сөйл. жерг. **Қи-ямпырыс.**

ҚИЯН зат. Алыс, шалғай жер; жер түбі. // Алыс, шалғай, қиыр, жырақ.

Қиянның қиынында. Алыста, қол жетпес жерде.

ҚИЯНАТ [ар. حینة] зат. Адамға жасалған зорлық-зомбылық, озбырлық, әділетсіздік, өк-темдік.

Қиянат жасады. Зорлық-зомбылық көрсет-ті, обалына қалды. **Қиянат келтірді.** Зиянын тигізді, зақым етті. **Қиянат көздеді.** Озбырлық, әділетсіздік ойлады. **Қиянат көрді.** Зөбір-жапа шекті, әділетсіз-дік кешті. **Қиянатқа бармады.** Ешкімді зөбірлемейді, зорлық, опасыздық жаса-майды. **Қиянат қылды.** Озбырлық, әділетсіздік жасады, зорлық-зомбылық көрсетті. **Қиянаттан тыйылды.** Зорлық-зомбылық жасамайтын болды, озбырлығын тоқтатты.

ҚИЯНАТ-ЗҰЛЫМДЫҚ зат. Зорлық-зом-былық, озбырлық.

ҚИЯНАТКЕР зат. Қиянат жасаушы, қиянатшыл адам.

ҚИЯНАТКЕРЛІК зат. Зорлық-зомбылық, қиянатшылық.

ҚИЯНАТҚОР сын. Қиянатшыл, зор-лық-шыл; озбыр.

ҚИЯНАТ-ҚОРЛЫҚ зат. Зорлықшылдық, озбырлық, қиянатшылық.

ҚИЯНАТ-ҚЫЛЫҚ зат. Зардап, залал келтіруші әрекет, мінез.

ҚИЯНАТСЫЗ сын. Зорлық-зомбылықсыз, зиянсыз; ақ, адал.

ҚИЯНАТТА= ет. Нақақтан кінәлау, айыптау, тіл тигізу.

ҚИЯНАТТАЙ сын. Қиянат сияқты, қи-янат тәрізді.

ҚИЯНАТТАУ Қиянатта етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯНАТТЫ сын. Қиянатқа толы; әділет-сіз, бейқұн.

ҚИЯНАТТЫҚ зат. Зорлық-зомбылық, қиянатшылық.

ҚИЯНАТШЫ зат. Қиянат иесі, қиянаткер, қиянат жасаушы.

ҚИЯНАТШЫ-ҒАЙБАТШЫ зат. Біреуге кесіріп, бөлесін тигізуші.

ҚИЯНАТШЫЛ сын. Қиянат жасауға бейім, қиянатқор; зорлықшыл, опасыз.

Қиянатшыл жан. Зорлық иесі, өктем қишке сенген, әділетсіздікке еті үйренген адам. **Қиянатшыл [қара] күш.** Зорлық, зомбылық.

ҚИЯНАТШЫЛДЫҚ зат. Қиянатшылыға тән қылық; зорлықшылық.

ҚИЯНАТШЫЛЫҚ зат. Әділетсіздік, опасыздық.

ҚИЯНДА= ет. Алыстау, қашық тарту, шығандау. 2. Шарықтау, самғау.

ҚИЯНДАТ= ет. 1. Алыстау, шығандату. 2. Шарықтау, самғату.

ҚИЯНДАТУ Қияндат етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯНДАУ Қиянда етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯНКЕС сын. Қияңқы, қияпар, бұзық, кесір. // Қияңқы, кесір адам.

ҚИЯН-КЕСКІ сын. 1. Кескілескен, қырқысқан, жатталасқан. 2. ауыс. Талас-тартысқа толы, қым-қиғаш, шым-шытырық.

ҚИЯН-КЕСТІ сын. сөйл. **Қиян-кескі.**

ҚИЯНКЕСТІК зат. Қияңқылық, қиқарлық, қырсықтық.

ҚИЯН-ҚИЛЫ сын. Сан алуан, көп түрлі.

ҚИЯН-ҚИЫР сын. Алуан қиыр, әртүрлі өлке.

ҚИЯН-ҚИЯ зат. Шалғай, ауыр, қиын жер.

ҚИЯНПҰРЫС сын. сөйл. **Қиямпұрыс.**

ҚИЯНПҰРЫСТЫҚ зат. сөйл. **Қиямпұрыстық.**

ҚИЯН-ТАЙҒАҚ зат. Басқа түскен қиыншылық, ауыртпалық, күрделі кезең.

ҚИЯН-ТҰРАҚ зат. Мекен, тұрақтаған өлке.

ҚИЯН-ШАЛҒАЙ зат. Алыс, шалғай жер, жер түбі.

ҚИЯҢ зат. сөйл. **Қиян.**

ҚИЯҢҚЫ сын. 1. Мінезі қыңыр, бұзақы, сотқар (адам). 2. Сыңарезу, ұрышпақ (мал).

Қияңқы мінез. Кесірлі, қасарысқа қылық, қыңырлық. **Қияңқыны салды.** Әлек салды, шатақ шығарды. **Қияңқы сөз.** Қисық, шақпа, шаңышпа сөз (тіл).

ҚИЯҢҚЫЛАН= ет. Қырсығу, қитығу, жөнге келмеу.

ҚИЯҢҚЫЛАНУ Қияңқылан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯҢҚЫЛАУ сын. Қырсықтау, қиқырлау (адамға қатысты).

ҚИЯҢҚЫЛЫҚ зат. 1. Қисықтық, қыңырлық, мінезсіздік. 2. Басасулық, сыңарезулік (мал).

Қияңқылыққа басты. Қияңқы мінез көрсетті, қырсықты. **Қияңқылық салды.** Қырсықты, қыңырланды.

ҚИЯПА зат. жерг. Желініс.

ҚИЯПАЗ сын. жерг. Марғау.

ҚИЯПАЗДАН= ет. жерг. Марғаулану, керіліп-созылу.

ҚИЯПАЗДАНУ Қияпаздан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯПАР сын. Кеж, бірбеткей, қыңыр, қырсық.

ҚИЯПАРЛЫҚ зат. сөйл. **Қиястық.**

ҚИЯПАС сын. сөйл. Қыңыр, сүргінді, бұралан.

ҚИЯПАСТЫҚ зат. сөйл. **Қиястық.**

ҚИЯПАТ [ар. قیافة] зат. 1. Кейін, кескін, сырт пішін. 2. ауыс. Көркемөнердегі, әдебиеттегі бейне, образ.

Қияпат білдірді [көрсетті]. Сыңай танытты, түр көрсетті. **Қияпаты бөлек.** Кескін-кейпі айрықша. **Қияпатына түсті [кірді, көшті, енді].** Басқа біреудің, не бірдеңенің кейтіне ауысты, өңін өзгертті, құбылды. **Қияпатын сақтады.** Өңін бермеді, ажары таймады, сыңын кетірмеді.

ҚИЯПАТ² зат. 1. Қиянат, зәбір-жапа; қысастық, опасыздық. 2. Қиындық, ауыртпалық, // Алапат, сұрапыл, галамат

ҚИЯПАТ-ҚИЫНШЫЛЫҚ зат. Ауыртпалық, қиын жағдай, ауыр хал.

ҚИЯПАТСЫЗ сын. 1. Ажарсыз, ұсқынсыз, кескінсіз. 2. ауыс. Қисынсыз, жүйсіз, орынсыз; шым-шытырық. 3. ауыс. Жауансыз, ескерусіз.

4. ауыс. Ұрейлі, қорқынышты. 5. ауыс. Қиянатсыз, зәбірсіз.

ҚИЯПАТСЫЗДАН= ет. Ұсқыны кету, тұр-тұрпаты қашу.

ҚИЯПАТСЫЗДАНУ Қияпатсыздан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯПАТТА= ет. Кінәләу, жазғыру.

ҚИЯПАТТАН= ет. Кескіндену, түрге ену, мүсінденуі.

ҚИЯПАТТАНУ Қияпаттан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯПАТТЫ сын. 1. Кескінді, келісті, келбетті, сұлу. 2. ауыс. Қармаулы, мінезі қиын, бірбеткей. 3. ауыс. Ұрейлі, қорқынышты.

ҚИЯПАТТЫҚ зат. Арамдық, қысастық, опасыздық.

ҚИЯР зат. өс. <лат. cuscumis> 1. Асқабақ тұқымдас, жатаған сабақты, біржылдық бақша дақыл. 2. Осы дақылдың жасыл түсті, сопақша жемісі.

ҚИЯР² зат. жерг. Жалдама жұмыс.

ҚИЯРДАЙ сын. Қияр тәрізді, қияр сияқты.

ҚИЯРСЫН= ет. Қиярды керек ету, қияр жегісі келу.

ҚИЯРШЫ зат. өск. Майдандағы зеңбірекшілер мен нысанашылар.

ҚИЯС¹ зат. діни. «Қиран», сүннет және ижмаатан кейін басты орын алатын, ислам фиқһында кең таралған ұқсастық негізінде үкім шығару әдісі.

ҚИЯС² [ар. قیاس] зат. діни. Шариятты бастау көздерінің бірі, дау-дамайды шешу тәсілі.

ҚИЯС³ сын. 1. Қиғаш, тұзу емес. 2. Қисық, бұрыс; шет, тысқары, қыс. 3. ауыс. Қыңыр, қырсық, қиқар. // Қырсық, қыңыр адам. 4. ауыс. Оғаш, біртүрлі.

Қияс басты. Теріс, бұрыс кетті. **Қияс кетті.** Қырсықты, қыңырайды. **Қиясқа мінді.** Қырсықты, қасарысты, қыңырайды.

ҚИЯС-ҚИЯ зат. Алыс, аулақ, шалғай жер.

ҚИЯС-ҚИЯС сын. Қиыр, алыс, шалғай.

ҚИЯСТА=ет. 1. Қиғаштау, қиялау. 2. Қашу, қашқалақтау; орағыту, ажырақтау. 3. жерг. Жақындау, төңіректеу, айналыштықтау. 4. ауыс. Қыңырлану, қиярлану, қырсығу.

Қиястай тартты. Төтелеп жолға шықты.

ҚИЯСТАН= ет. 1. Қырсығу, қыңырлану (адамға қатысты). 2. Қасарысу, кеждену (малға қатысты).

ҚИЯСТАНДЫР=ет. Қисайту, қиғаштау.

ҚИЯСТАНДЫРУ Қиястандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯСТАНУ Қиястан етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯСТАУ¹ сын. 1. Қиғаштау, қисығырақ.

2. Шалғайлау, бұрыстау; қиыстау. 3. ауыс. Қыңырлау, қырсықтау, шәлкем-шалыстау.

ҚИЯСТАУ² Қияста етістігінің қимыл атауы.

ҚИЯ-ТАУЛЫ сын. Қия-құзы мол, қиялы.

ҚИЯСТЫҚ зат. Қыңырлық, қырсықтық, қиқарлық.

ҚИЯУ зат. Қыстау, тұрақ, мекен.

ҚИЯФАТ зат. ескі кіт. **Қиянат.**

ҚИЯШ зат. өс. <лат. andrachne> Шырғын, сөлі жоқ, ұсақ, доғалша келген бөбешік жапырақшалары бар, дәні құрғақ, жартылай бұталы көпжылдық өсімдік.

ҚИЯШЫЛ сын. Қияны жақсы көретін, биікке ұмтылатын.

ҚИЯ-ШЫҢ зат. Таудың биік қиясы мен шыңдары.

ҚОБА сын. Тар, жіңішке, өзекті.

ҚОБАҒАН сын. жерг. Дөңес, қоңқған.

ҚОБАҚ кірме. о. р. з. т. **Кабак** (ішімдік сатылатын орны).

ҚОБАҚАН сын. Сүйірше, жіңішке.

ҚОБАЛ зат. діни. Қайтыс болған адамға арнап тігілетін киім.

ҚОБАЛА= ет. Жіңішке қатармен жағалай қатпау, қаулау.

ҚОБАЛАҚ сын. Қолапайсыз, икемсіз, қолбаңдаған.

ҚОБАЛАУ Қобала етістігінің қимыл атауы.

ҚОБАЛЖУ Қобалжы етістігінің қимыл атауы.

ҚОБАЛЖУЛЫ сын. Қобалжыған, абыр-жыңқы.

ҚОБАЛЖУСЫЗ сын. Алаңсыз, іркіліссіз; сенімді түрде.

ҚОБАЛЖУШЫ зат. Сенімсіз, толқпай жүрген адам.

ҚОБАЛЖУШЫЛЫҚ зат. 1. Қобалжығандық, толқушылық. 2. психол. Белгілі ереже оқша, іс-әрекет алдындағы адам көңіл күйінің бір сәті, өзіне-өзі сенімсіздігі жағдайында пайда болатын көңіл күйі.

ҚОБАЛЖЫ= ет. 1. Көңілі бұзылу, қатты толқу, іші әлем-әлем болу. 2. Алаң болу, дегбірі, тынышы қашу, көңілі жай таппау. 3. Қорқу, зәресі қалмау, үрейлену. 4. Толқу, құбылу; айну.

ҚОБАЛЖЫҒАНДЫҚ зат. Қобалжушылық, толқушылық.

ҚОБАЛЖЫҢҚЫ сын. Қобалжыған, алаңдаулы, мазасыз.

ҚОБАЛЖЫҢҚЫРА=ет. Сәл-пәл қобалжу, алаңдаңқырау.

ҚОБАЛЖЫҢҚЫРАУ Қобалжыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОБАЛЖЫС зат. Қобалжығандық, толқушылық.

ҚОБАЛЖЫС=ет. Қобалжуға түсу, алаңдасу.

ҚОБАЛЖЫСУ Қобалжыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОБАЛЖЫТ= ет. Көңілі бұзу, тынышын қашыру, алаң қылу.

ҚОБАЛЖЫТУ Қобалжыт етістігінің қимыл атауы.

ҚОБАН: қобан бидай. егін шар. Жаздық ақ бидайдың о баста Кубаннан тараған дәні ірі сұрпы; кубанка.

ҚОБАР зат. этн. жерг. Ойынның атауы.

ҚОБДИ зат. 1. этн. Ұсақ-түйек салатын кішкене жәшік, сабықша. 2. Әр алуан құрал-сайман, дәрі-дәрмек салып алып жүруге арналған сабықша.

Қобди арба. этн. Қоратпы арба.

ҚОБДИДАЙ сын. Қобди сияқты, қобди тәрізді.

ҚОБДИДАЙЫН сын. фольк. **Қобдидай.**

ҚОБДИЛАН= ет. Қобди пішініне келу, қырлану.

ҚОБДИЛАНУ Қобдилан етістігінің қимыл атауы.

ҚОБДИША¹ зат. Кішкене қобди, шағын қоран.

ҚОБДИША² үст. Қобди тәрізді, қобдига ұқсас.

ҚОБДИШАДАЙ сын. Қобдиша сияқты, қобдиша тәрізді.

ҚОБДИШАЛА=ет. Қобдиша тәрізді ету.

ҚОБДИШАЛАУ Қобдишала етістігінің қимыл атауы.

ҚОБДЫРА=ет. сөйл. **Қобыра.**

ҚОБДЫРАТ=ет. сөйл. **Қобырат.**

ҚОБДЫРАТУ Қобырат етістігінің қимыл атауы.

ҚОБДЫРАУ Қобыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОБИ=ет. сөйл. **Қорбию.**

ҚОБСЫТ=ет. сөйл. **Қопсыт.**

ҚОБСЫТУ Қобсыт етістігінің қимыл атауы.

ҚОБУ Қобы етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫ¹ зат. Іші кең, табаны жайпақ астау тәрізді ойпаң жер; аңғар.

Қобы жол. Құмның ортасынан төтелеп шығатын жол.

ҚОБЫ² зат. этн. Ағаштың, темірдің т.б. бетін опалап, қазып өрнек салуға арналған аспап. 2. қол өнер. Шаңырақ күлдіреуішіне ою-өрнек салу үшін қолданылатын аспап.

ҚОБЫ³ зат. 1. Ағаш ыдыстың айналасына жұртізілген белдеу, өзек. 2. жерг. Есік, терезенің шеңберінде есік, терезе қияласып тұратын текішек, өзек.

ҚОБЫ= ет. Дандайсу, босу.

ҚОБЫЗ зат. м.у.з. Түркі халықтарының ысқышымен ысып тартатын екі, үш, төрт ішекті көне саз аспабы.

Қобыз кеуде. Кеудесі қобыздың шанағындай иір. **Қобыз қиқулатты.** Қобыз ойнады, ән-күйге басты. **Қобыз ойнады [тартты].** Қобызбен күй күйледі. **Қобыз шалды.** Қобыз тартты, ойнады. **Қобыз шертті.** Қобызда ойнады, қобыз тартты.

ҚОБЫЗДА= ет. Қобыз пішініне ұқсас ету.

ҚОБЫЗДАЙ сын. 1. Қобыз сияқты, қобыз тәрізді. 2. а.у.ы.с. Қобыздың пішініндей, жіп-жіңішке, қылдай. 3. а.у.ы.с. Мұңлы, зарлы.

Қобыздай күңірөңді. Мұңлы әуенге басты.

ҚОБЫЗДАП үст. Итарқалап, шатырлап.

Қобыздап жасады. Ағаш ыдысты өрнектен жасады.

ҚОБЫЗША үст. Қобыз тәрізді, қобызға ұқсас.

ҚОБЫЗШЫ зат. этн. м.у.з. Қобыз аспабын тартушы, қобызда ойнаушы адам.

ҚОБЫЗШЫЛЫҚ зат. этн. м.у.з. Қобыз тартушылық, қобызда ойнаушылық.

ҚОБЫ-ҚОБЫ зат. Іші кең, табаны жайпақ тәрізді ойпаң жерлер, аңғарлар.

ҚОБЫ-ҚОЛАТ зат. сөй.л. Сай-сала, жыра-жықтық.

ҚОБЫЛА= ет. Қобы салу, оя қуыстау, оя шабу.

ҚОБЫЛАН= ет. Доғалдану, жұмырлану.

ҚОБЫЛАНУ Қобылан етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫЛАУ¹ сын. Аздап қобы, қобысы барлау.

ҚОБЫЛАУ² Қобыла етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫЛЫ сын. Қобысы бар, қобы салған.

ҚОБЫР зат. жерг. Қобыраған нәрсе.

ҚОБЫР моңғ.сын. Тапшы, сирек.

ҚОБЫРА= ет. 1. Урпиді, ербиің-сербию; көпсу, көтерілу. 2. Қалай болса солай, ретсіз жату; көпірсу. 3. Қоқырсу, қоқсу, шашылу; былығыу. 4. а.у.ы.с. Өре көтерілу, дүрлігу, даурыгу.

ҚОБЫРАЙ= ет. Қомақты көріну, қорбию.

ҚОБЫРАҢҚЫРА= ет. Сәл-кем қобырау, қобырай түсу.

ҚОБЫРАҢҚЫРАУ Қобыраңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫРАС= ет. Дүрлігісу, даурығысу.

ҚОБЫРАСУ Қобырас етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫРАТ= ет. 1. Көпірсіту, қоқсыту.

2. Урпиді, былықтыру. 3. а.у.ы.с. Дүрліктіру, даурықтыру.

ҚОБЫРАТУ Қобырат етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫРАТЫҢҚЫРА= ет. Урпидіңкіреу, қоқырсытыңқырау.

ҚОБЫРАТЫҢҚЫРАУ Қобыратыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫРАТЫС= ет. Ербиісіу, ұрпидісіу.

ҚОБЫРАТЫСУ Қобыратыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫРАУ Қобыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫРАЮ Қобыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫР-ҚОБЫР е.л.к. Қүбірлеп, дүрліккен дыбысты бейнелейтін сөз.

ҚОБЫРЛА= ет. Дабырласу, дүрлігу.

ҚОБЫРЛАУ Қобырла етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫРСУ Қобырсы етістігінің қимыл атауы.

ҚОБЫРСЫ= ет. Қоқырсу, қоқсу, бей-берекет шашылу.

ҚОБЫРЫҢДЫ зат. Қоқсық, қоқырсық,

ҚОБЫС жерг. Екі жағы биіктеу келген, ортасы қуыс өзекті жер.

ҚОҒА зат. б.о.т. <лат. turpa> 1. Су жиегінде өсетін томаршаланып біткен тамыры бар, жапырақ сабақты бойшаң өсімдік. 2. Дара жапырақты, көпжылдық шоптесін өсімдік.

Қоға сүйектенді. Босады, боркеміктенді, жасыды. **Қоға тартты.** Судағы қоғаны түп-тамырымен суырып алып, түбіндегі ақ сүйірік тамырын алды. **Қоға тұқымдасы.** б.о.т. <лат. turpaseae> Дара жарнақты көпжылдық өсімдіктер.

ҚОҒАДАЙ сын. Қоға сияқты, қоға тәрізді.

Қоғадай жапырылды. а) Бірін-бірі баса-көктеп кейін ықты; жапырыла құлады. ә) Бәрі бірдей ізет етті, ілтінат білдірді, құрақ қыты, құрмет көрсетті. **Қоғадай ілді.** Жатын жастық, іліп төсек болды, асты-үстіне түсті.

ҚОҒА-ҚОҒА зат. Қалың қоға, жиі өскен қоға.

ҚОҒАЖАЙ¹ зат. ө.с. Су жиегінде, қоғалы жерлерде өсетін, қамыс пен қоғадан аласа, өлеңшоптен, балауса құрақтан гөрі ірілеу, бойшаңырақ, сүйекті өсімдік.

Қоғажай қалпақ. Күңіне сақтану үшін қоғажайдың сабағынан тоқып киетін баскиім, ши (шетен) қалпақ. **Қоғажай төсек.** Қоғажайдың үлгінен, жапырағынан жасалған төсеніш.

ҚОҒАЖАЙ² зат. ө.с. <лат. viola> Орман ішінде, тоғайлықта өсетін, гүл жаратын шишалы өсімдік.

ҚОҒАЖАЙДАЙ сын. Қоғажай сияқты, қоғажай тәрізді.

ҚОҒА-ЖЫНЫС зат. Қоға қалың өскен жер, тоғай.

ҚОҒА-ҚАМЫС зат. Қоға, қамыс сияқты өсімдіктер.

ҚОҒА-ҚҰРАҚ зат. Қоға, құрақ тәрізді өсімдіктер.

ҚОҒАЛЫ сын. Қоғасы бар, қоға қалың өскен.

Қоғалы көлдің құрағы. поэт. Жайдары, ашық, биязы мінезді.

ҚОҒАМ зат. коғ.саяси. 1. Тарихи дамудың белгілі бір кезеңіндегі адамдардың материалдық игіліктерді өндіру тәсілі мен өндірістік қатынастарына негізделген қарым-қатынасының жалпы жиыны, тарихи қалыптасқан саяси-әлеуметтік байланыстар мен қатынастардың тұрақты жүйесі. 2. коғ.саяси. Өндірістік қатынастар негізінде қауымдасқан адамдардың бірлігі, жиынтығы. 3. Бынтымақтас, ниеттес адамдардың ортақтасқан қауымы. 4. Әлеуметтік топ, орта, бір ағымдағы жұртшылық, 5. Шығармашылық одақ, ерікті бірлестік, ұйым.

Қоғамға жат. Қоғамдағы құндылықтарға тән емес. **Қоғамға пайдалы еңбек.** Қоғамдық қажет-тіліктер мен мүдделерді қанағаттандыру бағытындағы қоғамдық еңбек әрекеті. **Қоғам дамуының қозғаушы күштері.** тар. Қоғамның өмір сүруі мен әрекет етуін қамтамасыз ететін мәнді, қажетті, ұзақ уақыт ықпал ететін себептері. **Қоғамды ақпараттандыру.** и.н.ф. Қоғамдық өмірдің барлық салаларын қамтитын ақпараттық процесс жүзегі есептеу техникасымен ақпараттық жүйелерді қолдану кезіндегі әлеуметтік мәнді іс-әрекеттерді жүйелік түрде қайта ұйымдастыру мен жетілдіру және тиімділігін арттыру. **Қоғамды демократияландыру.** Қоғамды саяси, экономикалық, мемлекеттік басқару, жеке меншікті дамыту, еркін нарықты дамыту құндылықтарын дамыту. **Қоғамның материалдық-техникалық базасы.** Белгілі бір қоғамдық-экономикалық формацияның пайда болуы мен дамуы үшін қажетті өндірістің материалдық, заттық жағдайларының жиынтығы. **Қоғамның таза табысы.** э.к.о.н. Ұлттық табыстың бір бөлігін құрайтын қосымша өнім құны. **Қоғамның экономикалық жіктелуі.** э.к.о.н. Халықтың кейбір топтары арасында табыстар

мен тұрмыс дәрежесіндегі айырмашылықтардың күшеюі.

ҚОҒАМДА= ет. 1. Қаумалау, қоршау. 2. Топтау, жыыстыру, басын біріктіру, айналасына жинау. 3. Жинақтап жұмбаздау, көмпиту. 4. Тарқатылған шашты, жіпті т.б. жұмырлап жинау, байлау.

ҚОҒАМДАЙ: қоғамдай қайырды. Орап, жинақтап қайырды. **Қоғамдай қоршады.** Жан-жақтан, айнала қоршады.

ҚОҒАМДАЛ= ет. Топталу, басы бірігу, жиналу.

ҚОҒАМДАЛУ= Қоғамдал етістігінің қимыл атауы.

ҚОҒАМДАН= ет. Қабірді жабатын топтың жан-жағы жинақталып, үйіліп көтерілуі.

ҚОҒАМДАНУ Қоғамдан етістігінің қимыл атауы.

ҚОҒАМДАС= ет. 1. Бірігу, ұйымдасу. 2. Жануарлардың күнделікті мақсатында топталып тіршілік етуі. 3. а.у.ы.с. Бұлт үйірілу, бұлт торлау.

ҚОҒАМДАСТЫҚ зат. Ортақ мүдделі халықтардың, мемлекеттердің, ұйымдардың т.б. топтардың ұйымдасқан бірлестігі, қауымдастық.

ҚОҒАМДАСТЫР= ет. 1. Топтастыру, жинақтау, басын біріктіру. 2. Қоғамға біріктіру, қауымдастыру.

ҚОҒАМДАСТЫРУ Қоғамдастыр етістігінің қимыл атауы; қоғамдық меншікке айналдыру, қоғамға біріктіру.

ҚОҒАМДАСТЫРЫЛ= ет. Қоғамға біріктірілу, қоғамдық меншікке айналдырылу.

ҚОҒАМДАСТЫРЫЛУ Қоғамдастырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚОҒАМДАСУ Қоғамдас етістігінің қимыл атауы.

ҚОҒАМДАУ Қоғамда етістігінің қимыл атауы.

ҚОҒАМДЫ¹ сын. Қоғамы қлкен, ауқымды, көлемді.

ҚОҒАМДЫ² сын. Бауырмал, үйірімді; ұйымшыл.

ҚОҒАМДЫҚ сын. Қоғамға тән, қоғамда болып жататын іс-әрекет, құрылыстармен тығыз байланысты, қоғамға қатысты.

Қоғамдық айыптаушы. за.н. Сот мәжілісінде қылмыскерді жұртшылық атынан кінәлаушы бұқаралық ұйым өкілі. **Қоғамдық байлық [дәулет, игілік].** Халық табысы, көпке ортақ қазына. **Қоғамдық бақылаушы.** Сауда орындарының, транспорттың т.б. халыққа қызмет етуші мекемелердің жұмысын тексеруші жұртшылық өкілдері. **Қоғамдық болмыс.** ф.и.л.о.с. Қоғамға тән тұрмыс-тіршілік, өмір, табиғат. **Қоғамдық бірлестік.** Қолданыстағы заңдарға қайшы келмейтін жарылық мақсаттарға қол жеткізу үшін ерікті негізде құрылған саяси партиялар, кәсіптік одақтар; мемлекеттік емес, қоғамдық негізде құрылған ұйым. **Қоғамдық ғылымдар.** тер.м. Қоғам тарихын және оның даму заңдылықтарын зерттейтін ғылымдар (тарих, философия, филология т.б.). **Қоғамдық еңбек.** Адамдардың қоғамның экономикалық қажеттерін қанағаттандыруға бағытталған қызметі; қоғам мүддесі үшін істелген еңбек. **Қоғамдық еңбек бөлінісі.** Қоғамдық еңбектің оқшауландырылған, бірақ өзара байланысты ерекше түрі, еңбек экономикасының және оның өнімділігін өсірудің маңызды факторы. **Қоғамдық еңбекті ұйымдастыру.** Өндірістің техникалық құрамдарын және материалдық-энергетикалық ресурстарын, жұмыс уақытын, қызметкерлердің кәсіби машықтығын және білімін неғұрлым тиімді пайдалану үшін қажетті жағдайларды қамтамасыз ететін шаралар жүйесі. **Қоғамдық жиынтық өнім.** Белгілі бір уақыт аралығында материалдық өндіріс салаларында жасалған материалдық игіліктердің жиынтығы. **Қоғамдық жұмыс [іс].** Жергілікті атқарушы органдардың ұйымдастыруымен кәсіби даярлықты талап етпейтін, әлеуметтік

пайдалы бағыттағы, халықты жұмыспен қамтамасыз ету уәкілетті органының жалдауымен азаматтарды уақытша жұмыспен қамтамасыз ету мақсатында ұйымдастыратын еңбектің түрі. **Қоғамдық көлік.** Жолаушылар мен жүк тасымалдайтын көліктің (автобус, трамвай, троллейбус, ұшақ т.б.) түрі. **Қоғамдық қатынас [қарым-қатынас].** а) Адамдардың бірлескен практикалық және рухани қызметі үрдісінде олардың арасында қалыптасатын қатынастар. ә) Қоғам мүшелерінің арасында болатын өзара әрекет. **Қоғамдық қауіпсіздік.** Ел азаматтарының өмірін, денсаулығы мен материалдық игіліктерін, қоғамдық құндылықтарды қауіп-қатерден, қоқан-лоқидан, саяси-құқықтық, рухани-адамгершілік, әлеуметтік тұрыдан қорғау. **Қоғамдық қауіптілік.** заң. Қылмыстық құқықта – қылмыстың немесе өзге құқық бұзушылықтың объективті белгісі. **Қоғамдық қозғалыс.** Қандай да бір қоғамдық мақсатты көздеуші азаматтардың ортақ әрекеті. **Қоғамдық қор.** Әлеуметтік, қайырымдылық, мәдени және басқа да қоғамдық пайдалы мақсаттарды көздейтін коммерциялық емес ұйым. **Қоғамдық құрылыс.** Белгілі бір мемлекетке тән басқару жүйесі. **Қоғамдық меншік.** экон. Қоғам мүшелерінің барлығына ортақ материалдық игіліктер. **Қоғамдық мүдде.** Қоғамдағы әлеуметтік, мәдени, табиғи қажеттіліктер негізінде пайда болатын қоғамдық өмірдің барлық саласындағы қажеттіліктердің жүйелі түрдегі көрінісі. **Қоғамдық ой.** Қоғамдағы моральдық, саяси-идеологиялық, экономикалық қарым-қатынастан туған қауымдық көзқарас. **Қоғамдық орын.** Балабақша, мектеп, мекеме, мәдени ошақтары сияқты көпшілік жиналатын орындар. **Қоғамдық психология.** Әрбір қоғамдық құрылыста өмір сүрген халықтардың барлығына ортақ психикалық іс-әрекеттер жиынтығы. **Қоғамдық пікір.** Адамдардың белгілі бір мәселелерге, әлеуметтік өмірдің әртүрлі құбылыстарына, әлеуметтік топтар мен жеке тұлғаларға көзқарасын білдіретін қоғамдық сананың ерекше түрі. **Қоғамдық сана.** фило. Қоғамның рухани өмірінің адам ойында шындықтың бейнелеуінің барлық түрлерін қамтитын философиялық категория. **Қоғамдық сұраныс.** Халықтың, қоғамдық ұйымдардың материалдық және рухани қажеттіліктері. **Қоғамдық тамақтандыру өнімі.** экон. Меірамаханалардың, дәмханалардың, өндірістік қуаты бар басқа да кәсіпорындардың (асүйлердің) өндірістік қызметінің нәтижесі. **Қоғамдық таптар.** тар. Ортақ мүдделері және құндылықтары бар әлеуметтік тұрақты (салыстырмалы) топтар (мысалы, шаруалар, жұмысшы табы, буржуазия, орта тап және т.б.). **Қоғамдық таратушы.** совет. Еңбек құжымдарында баспасөзге жазылу ісін қоғамдық негізде жүргізетін адам. **Қоғамдық тәртіп.** Адамның мінез-құлқы мен іс-қилығының қоғамда қалыптасқан құқық пен мораль нормаларына немесе қандай да болсын ұйымның талаптарына сай келетін нұсқасы. **Қоғамдық тұтыну қоры.** Директивалық жоспарлы экономика көрсеткіштерінің ақша және материалдық қорларды мемлекет, аймақ, кәсіпорын деңгейінде бөлу нысандарының бірі. **Қоғамдық-әлеуметтік** сын. Қоғамның әлеуметтік саласына қатысты, соған тән. **Қоғамдық-саяси** сын. Әлеуметтік-саяси өмірге қатысы бар. **Қоғамдық-экономикалық** сын. Қоғамның экономикалық саласына қатысты, соған тән. **Қоғамдық-экономикалық жүйе.** Меншік және оны басқару нысандарына сәйкес шаруашылық жүргізу тұлғалық. **Қоғамдық-экономикалық формация.** Белгілі бір өндіріс әдісіне негізделетін және адамзаттың дүниежүзілік тарихының алғашқы қауымдық құрылыстан бастап, құл иеленушілік құрылыс, феодализм және капитализм құрылыс формациясына қарай даму сатысы болып табылатын қоғамның тарихи типі. **Қоғамдық-этникалық** сын. Қоғам-

ның ұлттық, этникалық, халықтық мәселелеріне тән.

ҚОҒАМИ сын. Қоғамдық, қоғамға тиеселі, соған тән.

Қоғамні пікір. Көпшіліктің, қауымның түйгені.

ҚОҒАМСЫЗ сын. Қоғам болмай, қоғамның қатысынсыз.

ҚОҒАМТАНУ зат. ғылым. Қоғамның өзгеру, даму заңдылықтарын зерттейтін пән.

ҚОҒАМШЫ сын. Қоғамдық қауымдас-тыққа мүше.

ҚОҒАМШЫЛ сын. Қоғам мүддесін көздейтін, қоғамды сүйетін, өз қоғамына жаны шындап аштын.

ҚОҒАМШЫЛДЫҚ зат. Қоғамды сүюшілік қасиет, көпшілдік.

ҚОҒАША үст. Қоға тәрізді, қоғаға ұқсас.

ҚОҒАШЫҚ зат. өс. <лат. рускус> Қияқөлеңдер тұқымдасына жататын өзен-көл жағасында өсетін шөптесін өсімдік.

ҚОҒЫР зат. өс. <лат. aguilgia> Қызыл күрең немесе көк жасыл түсті әсімдік үшін өсірілетін, қиы қырлы күрделі жапырағы бар, зүлі ірі, жалқы, тирлі-түсті зүлі бар шөптесін өсімдік.

ҚОДА¹ зат. Ірі малдың төлін байлау үшін керілген желі арқаның жерге қағылған қазығы, ірі қазық, қада.

ҚОДА² зат. кәс. Тал шыбықтан тоқылған жасалатын балық аулауына құрал.

ҚОДАҒАЙ зат. жерг. Адам бейнесіне ұқсатып жасалған ағаш.

ҚОДАЙТ=ет.сөйл. Қодырайту, әлдеқандай етіп көрсету, дардату.

ҚОДАЙТУ Қодайт етістігінің қимыл атауы.

ҚОДАҢ елік. Біреуге қоқаңдап сес көрсетушілік, едіреңдегендік; қодыраң.

ҚОДАҢДА=ет. Қоқаңдау, сес көрсету, қодаң-қодаң ету.

ҚОДАҢДАТ=ет. Қоқаңдату, қодаң-қодаң еткізу.

ҚОДАҢДАТУ Қодаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОДАҢДАУ Қодаңда етістігінің қимыл атауы; қоқаңдау, сес көрсету.

ҚОДАҢ-ҚОДАҢ елік. Қайта-қайта қодаңдаған қимылды бейнелейтін сөз.

Қодаң-қодаң етті. Қоқаңдады, қодыраңдады.

ҚОДАР сын. жерг. Топас, тұйық.

ҚОДАРЛАУ=сын. Оғаш, одыр мінезді.

ҚОДАС зат. зоол. <лат. bos mutus> Орта Азияның таулы аймақтарында, Тибетте, Кавказда, Моңғолияда, Алтай, Памир, Гималай, Тянь-Шань т.б. биік таулы жерлерде өсетін сиыр тұқымдас үй хайуаны.

ҚОДАСТАЙ сын. Қодас тәрізді, қодас сияқты.

ҚОДАСТА=ет. жерг. Кербездену, обыр мінезімен үркіту.

ҚОДИ=ет. 1. Қодыраю, қоқыраю. 2. Жайластып отыру, қонжию. 3. ауыс. Паңдану, қыр көрсету.

ҚОДИЛАН=ет.сөйл. Қоқилан.

ҚОДИЛАНУ Қодилан етістігінің қимыл атауы.

ҚОДИТ=ет. 1. Қоқитру, қодырайту. 2. жерг. Үдету, көбейту. 3. ауыс. Көпірту, өсіру.

ҚОДИТУ Қодит етістігінің қимыл атауы.

ҚОДИЫҚЫРА сын. Қодидан сыңай таныту, қоқиланған сыңай білдіріп отыру.

ҚОДИЫҚЫРАУ Қодидықыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОДИЮ Қоди етістігінің қимыл атауы.

ҚОД-ҚОД оид. Қошқарды саулыққа қосу, ызаландыру үшін айтылатын сөзқолданыс.

ҚОДЫ зат. жерг. Қодыға.

ҚОДЫҒА зат. Маралдың, бұланьның төлі, бұзауы.

ҚОДЫҚ¹ зат. зоол. 1. Құланның, бөкеннің төлі, құлыны. 2. жерг. Есектің құлыны. 3. Малдың кішкенеі.

ҚОДЫҚ² зат. Дөңгелектің үстіндегі жа-

стық ағаш пен осы темірді ұстататын жоғарыдан төмен қарай өткізілген кіндік темір.

ҚОДЫҚТА=ет. Есектің төлдеуі.

ҚОДЫҚТАУ Қодықта етістігінің қимыл атауы.

ҚОДЫРА зат. Бидайдың қалдығынан шыққан өнім, қодырең.

ҚОДЫРАЙ=ет. 1. Қоқию, күдірею, күжірею. 2. ауыс. Сұстану, сес көрсету, едірею, қоқилану.

ҚОДЫРАЙТ=ет. Қоқитру, күдірейту, едірейту.

ҚОДЫРАЙТУ Қодырайт етістігінің қимыл атауы.

ҚОДЫРАЙЫҢҚЫРА=ет. Қодырайған сыңай таныту.

ҚОДЫРАЙЫҢҚЫРАС=ет. Қодыраю, күдірейісу.

ҚОДЫРАЙЫҢҚЫРАСУ Қодырайыңқырас етістігінің қимыл атауы.

ҚОДЫРАЙЫС=ет. Күдірейісу, күжірейісу, қоқилану.

ҚОДЫРАЙЫСУ Қодырайыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОДЫРА-ҚОДЫРА сын. Арнайы егілмеген, төгілген, шайылған ұрықтан шыққан (бидай).

ҚОДЫРАН¹ зат. сөйл. Қодырең (бұрынғы егінің орнына өз бетімен жабайылап шыққан біржылдық бидай түрі, малалауы қиынға түсетін астық түрі).

ҚОДЫРАН² зат. Біреуге қоқаңдаған, едіреңдеген қылық.

Қодыраң қақты. Емпеңдеді, қодыраңдады, едіреңдеді.

ҚОДЫРАН³ зат. жерг. Желкенмен жүретін кішкене қайық, // Желкенді, желкенмен жүретін.

ҚОДЫРАНДА=ет. 1. Қоқаңдау, қожаңдау, қодыраң-қодыраң ету. 2. ауыс. Үйірге түсу, үйірге иелік жасау, үйірін қайыру, басқа малды жолатпау.

ҚОДЫРАНДАЙ сын. Қодыраң сияқты, қодыраң тәрізді.

Қодыраңдай қурады. Шөл далада өскен қодыраң (жабайылап шыққан бидай) сияқты сусыз, сусынсыз қалды, құрғақшылыққа, шөлге ұшырады.

ҚОДЫРАНДАС=ет. Қоқаңдасу, қожаңдасу, қодыраң-қодыраң етісу.

ҚОДЫРАНДАСУ Қодыраңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚОДЫРАНДАТ=ет. Қоқаңдату, қожаңдату, қодыраң-қодыраң еткізу.

ҚОДЫРАНДАТУ Қодыраңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОДЫРАНДАУ Қодыраңда етістігінің қимыл атауы. 1. Қоқаңдау, қожаңдау. 2. ауыс. Үйірге түсу, үйірге иелік жасау, үйірін қайыру, басқа малды жолатпау.

ҚОДЫРАН-ҚОДЫРАН елік. Қайта-қайта қодыраңдаған, едіреңдеген қимылды бейнелейтін сөз.

Қодыраң-қодыраң етті. Қодыраңдады, едіреңдеді, қырып кете жаздады.

ҚОДЫРАЮ Қодырай етістігінің қимыл атауы.

ҚОДЫРЕҢ¹ зат. Бұрынғы егінің орнына өз бетімен жабайылап шыққан бидай. // Жабайылап шыққан.

ҚОДЫРЕҢ² зат. 1. Кенжелеп жазғысалым күйектен кейін туган төлдің атауы. 2. сөйл. Әкесіз, заңсыз туған бала.

ҚОДІРЕҢДЕЙ сын. Қодірең сияқты, қодірең тәрізді.

ҚОЖ¹ зат. кен. Әртүрлі рудаларды ажыратудан қалған қатты қалдық, көмірдің жанғаннан кейінгі күйекті қалдығы.

ҚОЖ² зат. этн. Үлкен малдың жалтақ сүйегінен жасалған ұстаның шоқ-қоза араластыратын құл алатын күрек тәрізді аспабы.

ҚОЖА¹ зат. діни. Ислам дінін таратушы, уағыздаушы, дінбасы.

ҚОЖА² зат. 1. Отагасы (өке, күйеу), үй иесі. 2. Белгілі бір кәсіпорының, шаруашылықтың

бастығы. 3. Біреудің, бір нәрсенің иесі, егесі. 4. Билеуші, бағындырушы. 5. Өз ісі мен сөзіне ие. 6. Иемденуші, ие. 7. сөйл. Ел басқарушы, басшы. Қожа болды. Иелік етті, билеп-төстеді, иемденді, бағындырды.

ҚОЖАБАС сын. Ірі, кесек.

Қожабас бидай. кәс. егін шар. Ірі дәнді бидай түрі.

ҚОЖАБИДАЙ зат. жерг. Қара бидай.

ҚОЖАБЕСІН зат. к. өне. Күрнің маңдай тұсқа келген шағы.

ҚОЖАДАЙ сын. Қожа тәрізді, қожа сияқты.

ҚОЖАҒАЙ зат. 1. кен. Қайнатқан, әлі еруі жетпеген металл. 2. Таңба басу үшін қып-қызыл етіп отқа балқытылған темір.

ҚОЖАЙЫН зат. 1. Үй иесі, отағасы. 2. Белгілі бір заттың, нәрсенің иесі, егесі. 3. Қарамағында малын бағып, қызмет жасайтын жалшы-қызметшілері бар бақуатты, бай адамдар. 4. Белгілі бір жерді қоныстанып, сол жерге иелік ететін адамдар. 5. Белгілі бір шаруашылықтың, мекеменің (зауыт, фабрика т.б.) бастығы, иесі.

ҚОЖАЙЫНДАЙ сын. Қожайын тәрізді, қожайын сияқты.

ҚОЖАЙЫНДЫҚ зат. Иелік, басшылық; бірдемеге ие болушылық, қожалық.

ҚОЖАЙЫНСУ Қожайынсы етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАЙЫНСЫ= ет. Қожайын болғансу, бастықсыну.

ҚОЖАЙЫНСЫЗ сын. Иесіз, басшысыз.

ҚОЖАКҮРШІ зат. өс. Ақ өңді, сүйегі ірі, өнімді күрші.

ҚОЖЕКЕ зат. этн. Қожаны құрметтеу нышанымен айтылатын атауыш.

ҚОЖАКЕНДІР зат. өс. <лат. dipsacus> Сабағы ұзын әрі бұтақты болып келетін, екі не көпжылдық, сабақтары тікенекті техникалық өсімдік.

ҚОЖАҚ зат. сөйл. Қоқаңдағандық, қожаң-дағандық, қоқан, қодаң, қоқаң-қоқаң еткендік.

ҚОЖАҚ-ҚОЖАҚ елік. Қайта-қайта қожаңдаған қимылды бейнелейтін сөз.

Қожақ-қожақ етті. Қожақтады, қожақ-дады.

ҚОЖАҚАТ зат. **Қарабүлдірген** (екі жылыда көктейтін майда тікенді, ақшыл түсті шашақты гүлшоғырға топтасқан қурай тектес өсімдік және сол өсімдіктің жеуге жарайтын қаракөк түсті жидегі).

ҚОЖАҚТА= ет. Қоқаңдау, қожақ-қожақ ету.

ҚОЖАҚТАЛАН= ет. жерг. Қожалақтану, кірлену, ластану.

ҚОЖАҚТАЛАНУ Қожалақтану етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАҚТАТ= ет. Қоқаңдату, қожақ-қожақ еткізу.

ҚОЖАҚТАТУ Қожақтату етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАҚТАУ Қожақта етістігінің қимыл атауы; қоқаңдау, қожақ-қожақ ету.

ҚОЖАЛАҚ сын. Айғыз-айғыз, кір-кір, сатпақ-сатпақ.

ҚОЖАЛАҚ-ҚОЖАЛАҚ сын. Өне бойы қожалақ, сатпақ-сатпақ, лас, кір.

ҚОЖАЛАҚТА= ет. Қожалақ-қожалақ ету, сатпақтау.

ҚОЖАЛАҚТАН= ет. 1. Қожалақ-қожалақ болу, сатпақтау. 2. ауыс. Бұлт торлау, алабыттау, түнеру.

ҚОЖАЛАҚТАНУ Қожалақтану етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАЛАҚТАУ Қожалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАЛАН= ет. Иелік ету, иелену, қожа болу.

ҚОЖАЛАНУ Қожалану етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАЛАНУШЫ зат. Иелік етуші, меншік иесі.

ҚОЖАЛ-ҚОБАЛАҚ сын. Икемсіз, ожар. **ҚОЖАЛЫ** сын. Қожасы бар.

ҚОЖАЛЫҚ¹ зат. Қожа деген атаққа ие болғандық; дінбасы болушылық.

ҚОЖАЛЫҚ² зат. 1. Иелік, басшылық, билік. 2. Шаруашылық, 3. жерг. Үй іші, отбасы.

Қожалық етті [қылды, жасады]. Егелік қылды, билік жасады, бағындырды.

ҚОЖА-МОЛДА зат. діни. Дінді уағыздаушылар, дін иелері.

Қожа-молдадан емдену. этн. Үшкіріп ұшықтау, оқу, аластау, дем салу т.б. жолмен қазақы ем қабылдау.

ҚОЖА-МОЛДАЛЫҚ зат. Діни қағидаларды ұстаушылық, діндарлық.

ҚОЖА-МОЛЛА зат. сөйл. **Қожа-молда**.

ҚОЖАМСЫН= ет. Өзін қожа, ие сияқты сезіну, иемдену.

ҚОЖАМСЫНУ Қожамсын етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАНАСЫР зат. этн. 1. Түркі халықтары арасына кең тараған күлдіргі әңгімелер кейіпкері. 2. ауыс. Аңқау, аңғал, ақпейіл, аққоңіл (адам). 3. ауыс. Істеген ісі, қылығы таңғаларлық, түсініксіз, қызық (адам).

ҚОЖАНАСЫРЛАУ сын. Аңқаулау, аңғалдау, құлдығы жоқ.

ҚОЖАНАСЫРЛЫҚ зат. Аңғырттық, аңқаулық.

ҚОЖАНАСЫРША үс т. Қожанасыр тәрізді, қожанасыр сияқты.

ҚОЖАНАСЫРШЫЛАП үс т. Қожанасыр адам сияқты, қожанасырша; еш нәрсені жасырмай, аңқырлап.

ҚОЖАНТЫ зат. жерг. **Қожанты пышақ**.

Қожанты пышақ, этн. жерг. Үлкен пышақ.

ҚОЖАҢ зат. Қоқаңдаушылық, қожаң-қожаң етушілік, қожаңдаушылық.

ҚОЖАҢДА= ет. 1. Қожаң-қожаң ету, қодыраңдау, қыр көрсету. 2. ауыс. Қиш көрсету, зорлық қылу. 3. Қодаңдау, тікендеу, қыр көрсету, әкіреңдеу.

ҚОЖАҢДАС= ет. Қожаң-қожаң етісу, қодыраңдасу.

ҚОЖАҢДАСУ Қожаңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАҢДАТ= ет. Қожаң-қожаң еткізу; қодыраңдату.

ҚОЖАҢДАТУ Қожаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАҢДАУ Қожаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАҢ-ҚОЖАҢ; **қожаң-қожаң** етті. Қожаңдады, қодыраңдады.

ҚОЖАСУ Қожасы етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАСЫ= ет. Қожа болғансу, мардымсу, қожайынсыну.

ҚОЖАСЫЗ сын. Билеушісіз, иесіз.

ҚОЖАСЫЗДЫҚ зат. Қожасы жоқтық, иесіздік.

ҚОЖАСЫН= ет. Қожа болғансу, иесіну, қожайынсыну.

ҚОЖАСЫНДАЙ сын. Қожасы тәрізді, иесіндей.

ҚОЖАСЫНУ Қожасын етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖАШӨП зат. өс. жерг. Басы жұдырықтай жұмыр болып өсетін, сырты түк-түк ұзын құрай түрі.

ҚОЖБАЛЫҚ зат. з. о. л. Қауырсыны тығыз, түсі торғын сары, дуадақтар тобына жататын ірі құс.

ҚОЖБАН сын. Аса ірі, дәу, күржірейген.

Қожбан қара. Еңгезердей, дәу қара (кісі).

ҚОЖАНТОПАЙ сын. жерг. Жуас, жігерсіз, жасық.

ҚОЖДА= ет. ф. и. з. Ототімді материалдардың жоғары температурада шикіқұраммен өзара әрекеттесіп, қожданған қабаттың пайда болуы.

ҚОЖДАМА зат. металл. Әртүрлі қож қоспаларынан тұратын металлургиялық реакция нәтижесінде пайда болған өнім.

ҚОЖДАМАЛА= ет. кен. Сұйық металл мен құймалар құрам бөліктерін қожбен байланыстырып, химиялық қосылыстар жасау.

ҚОЖДАМАЛАУ Қождамала етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖДАУ Қожда етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖДИ= ет. сөйл. **Қонжси**.

ҚОЖДИЮ Қожди етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖДЫҚ сын. Қожға арналған, қожға тән.

Қождық бітім. кен. Домна пештерінің шлактарына ұқсас лавалардың көпіршікті бітімі.

ҚОЖ-ҚОЖ¹ сын. Бұжыр-бұжыр, бұдыр-бұдыр (тас).

ҚОЖ-ҚОЖ² елік. Қожылдаған дыбысты бейнелейтін сөз.

Қож-қож етті. Қожылдады, қожылдаған дыбыс шығарды.

ҚОЖЫҚ сын. жерг. Дәу, ұлкен, зор.

ҚОЖЫЛДА= ет. сөйл. 1. **Божылда** (божылдап қайнау). 2. Қож-қож еткен дыбыс шығару, қырылдап аласу.

ҚОЖЫЛДАУ Қожылда етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖЫМЕК сын. жерг. Тапал, ергежейлі.

ҚОЖЫР сын. 1. Бұдыр, бұжыр. 2. Сүйкімсіз, жағымсыз. 3. ауыс. Сұрқай түнеріңкі.

4. ауыс. Дөрекі, әдепсіз.

Қожыр бет. Тегіз емес, безеу, әжім басқан.

ҚОЖЫРА= ет. 1. Малдың сүті кеміп, суала бастауы. Малдың үйірден қалып, күйі кетуі. 2. ауыс. Берекесі кету, ыдырау, тарау, сивырқұйымшықтану, нәтижесіз бола бастау.

3. ауыс. Жалқаулану, сылбыр тарту, босансу.

4. ауыс. Тауы шағылу. 5. ауыс. Әннің, сөздің қадір-қасиеті, мәнісі кету, шашырау.

ҚОЖЫРАЙ= ет. 1. Күжірейту, қоржыно.

2. Жайласып отыру, қонжыно.

ҚОЖЫРАЙТ= ет. Күжірейту, қоржиту.

ҚОЖЫРАЙТУ Қожырайт етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖЫРАҚ сын. сөйл. **Қожыр**.

ҚОЖЫРАНДА= ет. сөйл. **Қодыраңдау**.

ҚОЖЫРАНДАУ Қожыранда етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖЫРАНҚЫ сын. Берекесі жоқ, қожыраған; ебедейсіз, икемсіз.

ҚОЖЫРАНҚЫРА= ет. Берекесі қуш, сәні кету.

ҚОЖЫРАНҚЫРАУ Қожыраңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖЫРАС= ет. 1. Берекесі кету, ыдырау.

2. Айырылысу, ажырасу.

ҚОЖЫРАСУ Қожырас етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖЫРАТ= ет. 1. Берекесін кетіру, сәнін кетіру. 2. Әннің, сөздің, күйдің т.б. қадір-қасиетін, нақшыын кетіріп бұзу, шашырату.

ҚОЖЫРАТУ Қожырат етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖЫРАУ Қожыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖЫРАУШЫЛЫҚ зат. Сылбырлық, босандық, бойкүйездік.

ҚОЖЫРАЮ Қожырай етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖЫРҚАЙ сын. Қожырлау, кедір-бұдыр.

ҚОЖЫР-ҚОЖАЛАҚ сын. Кір-қожалақ, лас.

ҚОЖЫР-ҚОЖЫР сын. Тегіз емес; бұжыр-бұжыр.

ҚОЖЫРЛА= ет. Қожыр-қожыр ету.

ҚОЖЫРЛАН= ет. Қожыр-қожыр болу, бұжырлану.

ҚОЖЫРЛАНУ Қожырлану етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖЫРЛАУ¹ сын. Аздап қожыр басқан, бұжырлау.

ҚОЖЫРЛАУ² Қожырла етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖЫРМАҚ зат. Беті тегіз емес, бұжыр-бұжыр, бұдыр-бұдыр.

ҚОЖЫРМАҚТАН= ет. Қожырлану, біржырлану, қожырмақ болу.

ҚОЖЫРМАҚТАНУ Қожырмақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚОЖЫРМАҚТЫ сын. Қожырмақ қабығы бар, қожыр-қожыр.

ҚОЖЫРСЫЗ сын. Қожыры жоқ; бұдырсыз.

ҚОЖЫРТ= ет. Жөн-жосықсыз сөйлеу, былжырау.

ҚОЖЫРТУ Қожырт етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗ зат. Шоғы сөнбеген ыстық құл, қолламта.

Қозға көмілген шоқтай. бейн. Ұмытылмаған, жүрек түкірінде жатқан, жалыны ишпеген (сезім, махаббат туралы). **Қоздың табындай.** Күйін қаларлықтай, ысы, ыстық. **Қоз салу.** этн. қолөнер. Шоғы сөнбеген ыстық күлге үй ааштарын жібітіп, морлаудың қарапайым тәсілі. **Қоз тастады.** Өшіктірді, өршелендірді.

ҚОЗ= ет. 1. Бір әрекет-істің я уақиғаның өрші түсі, асқынуы. 2. Елгу, желгу.

ҚОЗА¹ зат. көне. этн. Аттын-күмістен жасалып, ортасына тас орнатылған сырт және баскүйге қадайтын әшекей бұйым түрі.

Қоза сырға. этн. Қозалы сырға.

ҚОЗА² зат. кәс. Мақта өсімдігінің сабағы; қозапая.

Қоза аралығы. Мақта өсімдігінің әрбір түбінің арасы. **Қоза бантау.** Мақта өсімдігін күту. **Қоза жапырағын түсіру.** Мақта өнімін мәшинемен жинау үшін химикат арқылы қоза жапырағын қуратып, жапырақсыздандыру.

Қоза көшеті. кәс. Мақта өсімдігінің түбі. **Қоза қалыңдығы.** Мақта өсімдігінің түп санының жиілігі, тығыздығы. **Қозаның жаппай көрінуі.** кәс. Мақта өсімдігінің жер бетіне біртегіс шығуы.

ҚОЗА³ зат. жерг. **Қоз** (ыстық табы азаймаған ыстық құл).

ҚОЗАДАЙ сын. Қоза тәрізді, қоза сияқты.

ҚОЗАҚ зат. этн. жерг. Боз тоқитын өрмек.

ҚОЗАҚ-ҚОЗАҚ сын. Өзек-өзек.

ҚОЗАЛЫ сын. Қозасы бар, қоза тағылған.

Қозалы алқа. этн. этн. Шар тәрізді сылдырмақтармен әшекейленген алқа түрі. **Қозалы бидай.** бейн. Қызыл күреңденіп толысып, пісіп-жетілген астық (бидай). **Қозалы сырға.** зерг. этн. Қымбат, бағалы сырға. **Қозалы үкі.** этн. Бөрікке қадайтын үкі қауырсынын орган әшекей. **Қозалы шолпы.** зерг. этн. Сәндікке қоза орнатып жасалған шолпы.

ҚОЗАЛЫҚ зат. кәс. Мақта егілген егістік жер.

ҚОЗАНА қозана тіледі. Тіршілікке, жарық дүниеге шығуға талпынды.

ҚОЗАПАЯ зат. **Қоза**².

ҚОЗБА зат. мед. Есіріп кететін ауру, ұстама.

Қозбасы ұстады. Есіріп кететін ауруы қайталады, көтеріліп ауырды.

ҚОЗБАЛЫҚ зат. мед. Қозып кеткіштік, тез қозып көтеріліп кететін ауру, ұстамалы дерт.

ҚОЗҒА= ет. 1. Бір нәрсені қимылдату, қыбырлату. 2. Орнынан тұру, қыбырлап, әрекет жасау. 3. Затты, нәрсені бір жерден екінші жерге жылжытып, орнын ауыстыру. 4. Ұстау, қолға алу, тию. 5. ауыс. Әңгіме айту, сөз бастау. 6. ауыс. Қайта қарау, жаңғырту. 7. ауыс. Өркендету, дамыту.

ҚОЗҒАҒЫШ сын. Қозғайтын, қозғай беретін.

ҚОЗҒАҒЫШТЫҚ зат. Қозғай бергіштік. **ҚОЗҒАҚ** қозғақ қақты. сөйл. **Қозғалақ қақты.**

ҚОЗҒАЛ= ет. 1. Қимылдау, қозғалыс жасау. 2. Қоныс, мекен, тұрақты ауыстыру, екінші бір жерге көшіру. 3. Жер сілкіну.

Қозғалатын мүлік. э.к.о.н. Мүліктік игіліктер мен құқықтар қатарына жататын азаматтық

құ-қық объектілерінің бірі. **Қозғалмайтын мүлік.** э.к.о.н. **Жылжымайтын мүлік.**

ҚОЗҒАЛАҚ сын. сөйл. Дамылсыз, маза-сыз, қозғалғыш.

Қозғалақ қақты. Қозғалақтады, мазасызданды, тытыршыды.

ҚОЗҒАЛА-ҚОЗҒАЛА үст. Жылжып, ілбip, баспалап.

ҚОЗҒАЛАҚТА= ет. 1. Қимылдау, қозғалу. 2. ауыс. Шыдамсыздық таныту, тынышсыздану.

Қозғалақтап кетті. Бір орнында отыра алмай, тытыршыды, тынышы кетті.

ҚОЗҒАЛАҚТАС= ет. Абыр-сабыр болысу, дағдарысу.

ҚОЗҒАЛАҚТАСУ Қозғалақтас етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАЛАҚТАТ= ет. Қозғалту, қимылдату.

ҚОЗҒАЛАҚТАТУ Қозғалақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАЛАҚТАУ Қозғалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАЛАҚТА зат. жерг. Қозғалыс, қимыл күрес әрекеті.

Қозғалаң болды. Көтеріліс болды, дүрбелең туды.

ҚОЗҒАЛҒЫШ сын. 1. Қозғала беретін, қимылдағыш, бір орнында тұрмайтын. 2. Жер сілкіну апатына қызырағыш. 3. ауыс. Жеңіл қимылдайтын, ширақ. 4. ауыс. Ашулانشақ, жүйкесі шаршаған.

ҚОЗҒАЛҒЫШТА= ет. сөйл. **Қозғалақта.**

ҚОЗҒАЛҒЫШТАУ сын. Жиі қозғалатын, қимылдай беретін, тыныссыз.

ҚОЗҒАЛҒЫШТАУ Қозғалғышта етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАЛҒЫШТЫҚ зат. Қозғала бергіштік, қимылдағыштық.

ҚОЗҒАЛДЫР= ет. 1. Қозғалысқа түсіру. 2. ауыс. Қайта жандандыру, жаңғырту, қозғау салу.

ҚОЗҒАЛДЫРУ Қозғалдыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАЛМАЛЫ сын. Әрі-бері қозғалып тұратын.

Қозғалмалы белдеу. геол. Мұхиттарды жиектеп құрылықтар өңірінде көрініс беретін немесе сол мұхиттардың ішкі өңірлерінде сағаланатын бүкіл тектоносфераға тән ең ірі құрылымдық элементтердің жалпылама атауы.

ҚОЗҒАЛТ= ет. 1. Орнын ауыстыру, жыл-жыту. 2. Қозғалысқа түсіру, қимылдату. 3. Болымсыздық формада келіп, қимылдауға, қозғалуға мүмкіндігі болмады, шамасы келмеді деген мағынаны білдіреді. 4. Болымсыздық формада келіп, тырп еткізбеді, ұстап алды, қолға түсірді деген мағынаны білдіреді. 5. Болымсыз формада келіп, орнынан тұрызбады, тұрғуға, қозғалуға мүршасын келтірмеді деген мағынаны білдіреді.

ҚОЗҒАЛТҚЫШ¹ зат. т.е.х. 1. Механика тетігі. 2. <лат. motor> Қандай бір энергия түрін механикалық жұмысқа тиірлендіретін қиш-қуат мәшинесі.

ҚОЗҒАЛТҚЫШ² сын. Бір нәрсені қозғалтып тұратын, қимылдатқыш.

ҚОЗҒАЛТҚЫШ-ГЕНЕРАТОР зат. т.е.х. Реттелетін электр жетегі.

ҚОЗҒАЛТТЫР= ет. Қозғалысқа түсірту, қимылдаттыру.

ҚОЗҒАЛТТЫРУ Қозғалттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАЛТУ Қозғалт етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАЛТУШЫ сын. Қозғалысқа келтіруші, қозғататын.

ҚОЗҒАЛУ Қозғал етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАЛУШЫ сын. Қозғалатын, орын ауыстыратын.

ҚОЗҒАЛЫҢҚЫРА= ет. Аздап қозғалу, қыбырлау.

ҚОЗҒАЛЫҢҚЫРАУ Қозғалыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАЛЫС зат. 1. Қимыл, әрекет, жүріс-тұрыс. 2. фило.с. Материя болмысының аса маңызды атрибуты, оның өмір сүру тәсілі; заттар мен құбылыстардың жалпы өзгерісін, бір-біріне әсер етуін білдіретін ұғым. 3. саяс. и. Қоғам мен саяси өмірге әсер етуші, ықпалын тигізуші күш, белгілі бір мақсатты көздеуін іс-әрекет, қадам. 4. саяс. и. Халықтық жаппай наразылық, көтеріліс, ереуіл, толқу, күрес.

Қозғалыс жасады. а) Қимыл-қозғалысқа, қимыл-әрекетке түсті. ә) Ереуіл, көтеріліске шықты, наразылық білдірді. **Қозғалыс күші.** ф и з. Қозғалыстағы дененің не мүшесінің басқа бір затқа қүшпен әсер ету өлшемі. **Қозғалыс қарқыны.** ф и з. Қимыл-қозғалыстың біртекті қайталану жиілігі. **Қозғалыс ұзақтығы.** спорт. Жаттығуларды орындауға кететін уақыт. **Қозғалыс шапшаңдығы.** ф и з. Дененің не дене мүшесінің қашықтықты өту жолына оған кеткен уақыттың арақатынасы.

ҚОЗҒАЛЫССЫЗ сын. Қимылсыз, әрекетсіз.

ҚОЗҒАҢ қозғаң еткізді. Қиқаң еткізді, қимылдатты.

ҚОЗҒАҢҚЫРА= ет. 1. Қозғалысқа түсіріңкіреу, аздап қозғалту, қимылдатыңқырау. 2. ауыс. Сөз ету, сөз қылу.

ҚОЗҒАҢҚЫРАУ Қозғаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАҢ-ҚОЗҒАҢ үст. 1. Қимыл-әрекет жасап, қимыл-қозғалысқа түсіріп. 2. Ишарат жасап, белгі беріп.

ҚОЗҒАС= ет. Қозғауға көмектесу, қозғалысқа түсірісу, жылжытысу.

ҚОЗҒАСУ Қозғас етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАСТЫР= ет. Ары-бері аудастыру, жылжыту.

ҚОЗҒАСТЫРУ Қозғастыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАТ= ет. 1. Қимыл-қозғалысқа түсіру, орнын ауыстырту, жылжыту, қимылдату. 2. Мекенжайын алмастыру, көшіру, ысыру. 3. ауыс. Сөз еткізу, айтқызу, әңгімелеткізу.

ҚОЗҒАТУ Қозғат етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАТТЫР= ет. Орнын ауыстырту, жылжытырту.

ҚОЗҒАТТЫРУ Қозғаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАТЫС= ет. Бірлесе қозғау, бірге қозғау.

ҚОЗҒАТЫСУ Қозғатыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАУ зат. Қозғалыс, өзгеріс.

Қозғау салды. Түрткі, мырдың болды.

ҚОЗҒАУ Қозға етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗҒАУСЫЗ сын. Ешқандай қозғауға түсірілмеген, қимыл-қозғалыссыз, әрекетсіз.

2. Тығулы, биркеулі. 3. ауыс. Беті жабулы, қаралмай қалған, елеу-сіз.

ҚОЗҒАУШЫ зат. Бір нәрсені қозғалысқа келтіруші, түрткі болушы, қозғау салушы.

Қозғаушы күш. қ.о.ғ. Бір нәрсенің негізі; қйытқы, мырдың болатын нәрсе.

ҚОЗҒАУШЫЛЫҚ зат. Қимыл-әрекетке келтірушілік; түрткі болушылық.

ҚОЗҒАУШЫ зат. сөйл. **Қозғаушы.**

ҚОЗҒЫШ сын. 1. Тез қозып кететін, ашулانشақ. 2. мед. Аурушан, тез ауырып қалатын; ауруды тез қабылдайтын.

ҚОЗҒЫШТЫҚ зат. Тез қозып кеткіштік, әсерленгіштік.

ҚОЗДА¹= ет. Қойдың қозы табуы, төлдеуі. Қоздаған қойдай маңырады. Зарлады, зарржақтанды.

ҚОЗДА²= ет. 1. Қып-қызыл боп шоқтану, қоз пайда болу, қоз көбею. 2. ауыс. Тұтану, туындау; өршу.

ҚОЗДАН= ет. 1. Жану, жана бастау, қып-қызыл боп шоқтану. 2. ауыс. Тұтану, туындау, өршу.

ҚОЗДАНДЫР= ет. 1. Шоққа айналдыру, жандыру. 2. Бұландыру. 3. ауыс. Өршіту, тұндандыру. 4. ауыс. Қозғау, ояту.

ҚОЗДАНДЫРУ Қоздандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗДАНУ Қоздан етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗДАТ¹ = ет. Төлдету.

ҚОЗДАТ² = ет. 1. Шоқтандыру, жандыру. 2. ауыс. Өршіту, ұлайту, көбейту. 3. ауыс. Бұқыту, бүлік салу. 4. ауыс. Сөзді, әңгімені көбейту, артық-ауыс, орынсыз әңгімеге айналдыру.

ҚОЗДАТУ¹ Қоздат етістігінің қимыл атауы; қойды төлдету.

ҚОЗДАТУ² Қоздат етістігінің қимыл атауы; шоқтандыру, жандыру.

ҚОЗДАТУШЫ зат. Қоздату ісін атқарушы.

ҚОЗДАТУШЫЛЫҚ зат. Қойды төлдетушілік.

ҚОЗДАТЫЛ¹ = ет. Төлдетілу.

ҚОЗДАТЫЛУ Қоздатыл етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗДАУ¹ Қозда етістігінің қимыл атауы; төлдеу.

ҚОЗДАУ² Қозда етістігінің қимыл атауы; қып-қызыл боп шоқтану.

ҚОЗДЫР = ет. 1. Асқындыру, өршіту, үдету. 2. физиол. Қозуға мүмкіндік жасау, тітіркендіру.

ҚОЗДЫРҒЫШ¹ зат. 1. биол. Ауру тудыратын микроб, зиянкестер. 2. хим. Төнге сіңірген жағдайда тез өрі азғана уақытта есірік күйге түсіріп, дене мен жүйкеңіз белсенділігін күшейтетін фармакологиялық не басқа да химиялық заттар.

ҚОЗДЫРҒЫШ² сын. 1. Бір нәрсені қоздырып жіберетін, өршіткіш, үдеткіш. 2. мед. Ауру туғызатын. 3. ауыс. Елкітіргіш, желіктіргіш.

ҚОЗДЫРҒЫШТЫҚ зат. Қоздырып жібергіштік, әсерлендіргіштік.

ҚОЗДЫРТ = ет. Өршіту, үдету.

ҚОЗДЫРТУ Қоздырт етістігінің қимыл атауы; өршіту, үдету.

ҚОЗДЫРУ Қоздыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗДЫРУШЫ зат. 1. Үдетуші, желіктіруші. 2. мед. Түрлі ауруларды туғызушы, өршітуші (бактериялар, микробтар).

ҚОЗДЫРЫЛ = ет. Үдетілу, өршітілу.

ҚОЗДЫРЫЛУ Қоздырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗЕМЕР: коземеер шак, этн. Жаңадан туған қой төлінің отыққанға дейінгі кезі.

ҚОЗУ¹ зат. физиол. Тірі жасушалардың тітіркендіргіштерге қайтаратын жауабы, жасушаның мембраналық әлеуетінен әрекет әлеуетіне айналу процесі.

Қозудың жайылу заңы. физиол. Афферентті жүйке импульстерінің таралуы. **Қозудың мембраналық-нондық теориясы**. физ. биол. Тітіркенген ұлпаларда иондар концентрациясының айырымы нәтижесінде қозудың пайда болуын дәлелдейтін ығым. **Қозудың өткізу заңдары**. физиол. Қозудың жүйке бойымен таралу заңдылықтары. **Қозудың шоғырлану заңы**. физиол. Мидың тар шектелген жерлерінде жүйке процесінің жинақталуы. **Қозу энергиясы**. хим. Электронды атом ядросына жақын орbitадан алыс орbitаға көшіруге жұмсалатын энергия.

ҚОЗУ² Қоз етістігінің қимыл атауы. 1. Өршу, үдеу. 2. Елізу, желізу.

ҚОЗША үст. Қоз тәрiзiдi, қозға ұқсап.

ҚОЗЫ зат. 1. зоол. 6 айға толмаған қойдың төлі. 2. ауыс. экспр. Жас балаға еркелету мәнінде айтылатын сөз.

Қозы айырды. мал шар. Күзде қозыны енесінен ажыратты. **Қозы алды**. мал шар. а) Кешкі сауымнан кейін енесімен бірге жіберілген қозылақты түнге қарай бөліп көзендеді. ә) Төлдетті, төл алды. **Қозы ауыл**, қой ауыл болып отыру. этн. Ауылда ағайын жекжаттар бір-бірінен сәл ашақтау қоныстанып, сауым маусымында қозы мен саулық қойды ежеке-ежеке қоралат түнетіп, күндіз ежеке жайылту. **Қозы бағу**.

Қойдың жайылымға жарап қалған төлін ересек малдан бөлек жаю, құту (көбінесе жас балалар атқарады). **Қозы бөлді**. а) Еміп қоймас үшін сауын қойлардың қозыларын енелерінен уақытша ажыратты. ә) Кепе болған қозыларды күзде енелерінен айырып, бөлек қора жасады. **Қозы бүт**. Қозы басы, саны деген мағынада. **Қозы елтірісі**. Екі-үш айлық қозы терісі. **Қозы еті**. Жасы 6 айға толмаған қой төлінің еті. **Қозы жүнді киіз**. этн. Қозының күзем жүнінен басылған киіз. **Қозы жүні**. 5-6 айлық қозының жұмсақ жүні. **Қозы көген жер**. этн. Азғана қашықтық; жақын ара. **Қозы көрпе**. этн. Жас, жұмсақ көк шөп.

Қозы қайырым [жер]. этн. Өте жақын жер. **Қозы қарын**. Қарны сәл шығыңқы, бүлтілген. **Қозыны аяқтандыру**. Қозыны жетілдіру, өсіру. **Қозыны жағызу**. мал шар. Жетім төлдерді сүтті жануарларға егізден емізу немесе төлі жоқ жануарларға жанастырып алу. **Қозыны қағуылдап аяқтандыру**. мал шар. Алғашқы кезде мойнын қайырып жата беретін төлді сергіп кету үшін қайта-қайта қозғап, орнынан тұрғызу.

Қозының аузын үрлеу. мал шар. Жаңа туған төлдің бет-аузын шаранадан тазартып, төлдің аузын ашып, үрлеу. **Қозыны тарту**. мал шар. Пішу, буу, ақтау жасау. **Қозыны телу**. мал шар. Жеріген қойдың қозысын таныстыру, бауырына салу, өз төлін өзіне таныту. **Қозыны уызға бөктіру**. мал шар. Төл күнінде ауру-сырқаудан сақтау мақсатымен қозыны уызға тойғызу.

ҚОЗЫБАЛАҚ зат. зool. Қауырсыны тығыз, түсі тарғыл сары, жылыдам жүзіретін, салмақты дуадақтар отрядына жататын ірі құс.

ҚОЗЫГҮЛ зат. өс. <лат. primula> Кішірек шатырша келген гүлшоғырға орналасқан әдемі гүлі бар, қақыртатын дәрілік шөп ретінде де қолданылатын шөптесін өсімдік.

ҚОЗЫДАЙ¹ сын. Қозы тәрiзiдi, қозы сияқты.

Қозыдай жамырасты. Улап-шулады, жарыса сойлесті. **Қозыдай көгендеді**. Шөптен тізді, қаз-қатар байлап тастады. **Қозыдай маңырап табысты**. Шұрқырасып жолықты. **Қозыдай шулады**. Даң-дүң, у-шу болды.

ҚОЗЫДАЙ² сын. жерг. Қоламта тәрiзiдi, қоламта сияқты, қоздай.

ҚОЗЫЖАРЫС зат. этн. ойын. Балалардың жарысып ойнайтын ойыны.

ҚОЗЫЖАУЫРЫН зат. өск. көне. Екі қырлы, қиы жалпақ, пішіні қозы жауырынына ұқсас садақтың оғы.

Қозыжауырын жай. өск. көне. Екі жарты шеңберді түйістіріп, түйенің жас қайысымен ораған, екі жақ серперін егіздің жон терісінен бұрап ескен адырнамен тартып бекіткен садақ.

Қозыжауырын жебе [оқ]. өск. көне. Пішіні қозы жауырынына ұқсас, қиы болат, жалпақ жебе, оқ. **Қозыжауырын [қу] жебе**. көне. этн. Қозыжауырын (жалпақ болат оқ).

ҚОЗЫЖЕГІШ сын. Қозыны көтеріп алып кететін (бүркіт туралы).

ҚОЗЫКЕШ зат. этн. өск. көне. Ертедегі оқпаны үлкен, атқан оғы алысқа жететін пітелі мылтықтың бір түрі.

ҚОЗЫКӨШ: қозыкөш жер. этн. халықтық өлшем. Тым шалғай емес, тез көшіп жететіндей жер.

ҚОЗЫКҮРЕН сын. Күрең қозы түстес.

ҚОЗЫҚА зат. зоол. Бұғының төлі.

ҚОЗЫҚАНА зат. зоол. Арқардың төлі, қозысы.

ҚОЗЫҚАРЫН¹ зат. өс. <лат. lactarius gesimus> Шатыршасы сарғылт, қайыңды ормалда көп өсетін, іісі ұнамды, сәлі ақ, дәні қатқылдау келген, тұздап тамаққа қосатын саңырауқұлақ түрі.

ҚОЗЫҚАРЫН² сын. 1. Қарны үлкен емес, бүлтілген (адам). 2. Көлемі кішкене, шөкене. 3. ауыс. Жас, балауаз.

ҚОЗЫ-ҚОПСЫ зат. Қозы-лақ аралас ұсақ мал.

ҚОЗЫҚҰЙРЫҚ зат. өс. <лат. agaricus> Агарикалар қатарына жататын қалпақшалы діңгекті саңырауқұлақ туысы.

Қозықұйрық домбыра. этн. Шанағы қозының құйрығындай домаланып келген домбыра.

Қозықұйрық ер. этн. Артқы қасы жалпақ, аттығы жайпақ келген, पोшымы саңырау-құлаққа ұқсас, өзі жеңіл, асыл тастармен, күміспен әшекейленген ер. **Қозықұйрық қылды**. Діңкесін құртты, сілелетті.

ҚОЗЫҚҰЙРЫҚТАЙ сын. 1. Қозықұйрық тәрiзiдi, қозықұйрық сияқты. 2. ауыс. Көп, мол.

ҚОЗЫҚҰЛАҚ зат. өс. <лат. trichochiton> Жапырақтары ұшбұрышты, сопақша келген, гүлшоғы сытыртқыға топтанған, ерінгүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

ҚОЗЫҚҰЛАҚТАН = ет. Жапырақ шығару, жапырақтану.

ҚОЗЫҚҰЛАҚТАНУ Қозықұлақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗЫҚҰМАЙ зат. зоол. <лат. gypaetus barbatus> Басы мен бауыры боз, сарғылт, арқасы қара, қанатының жайғандағы ұзындығы 2,7 м-дей, салмағы 5,5-6,5 кг шамасындағы тау құздарын мекендейтін ірі жыртықшы құс.

ҚОЗЫЛА = ет. сөйл. Қой төлдеу, қоздау.

ҚОЗЫ-ЛАҚТАЙ сын. Қозы-лақ тәрiзiдi, қозы-лақ сияқты.

Қозы-лақтай ойнақтады. Алаңсыз, бейқам күн кешті.

ҚОЗЫЛАТ = ет. Қойды төлдету.

ҚОЗЫЛАТУ Қозылат етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗЫЛАУ Қозыла етістігінің қимыл атауы.

ҚОЗЫЛЫ сын. Соңына қозы ілескен, қозысы бар (қой).

ҚОЗЫЛЫҚ сын. Бір қозыға татырлық, шағын, азғана.

ҚОЗЫ-МОЗЫ зат. сөйл. Қозы-лақ аралас ұсақ мал.

ҚОЗЫР қыт. зат. Қылмыскердің қолына салынатын кісен.

ҚОЗЫТАҢ зат. Қысқа таң, жаздығүңгі қысқа таң.

ҚОЗЫТҮС зат. Жастық, балдәурен шақ.

ҚОЗЫШАҒАН зат. өс. **Гүлкекіре** (егін арасында өсетін көк гүлді, қырықтыңың айдаршалары бар, тікенді арамшөп, малдың үстіне жабысатын көпжылдық өсімдік).

ҚОЗЫХАНА зат. этн. көс. Қозыларды ұстайтын, күтетін орын, жай.

ҚОЗЫШЫ зат. Сақпаныш, қозы бағушы.

ҚОЗЫШЫЛЫҚ зат. Қозы бағушылық, сақпаныштық.

ҚОЙ¹ зат. зоол. <лат. ammon ovis aries> 1. Күйіс қайыратын ашатұяқты төрт түлік мал. 2. Арқар тәрiзiдес, тығыз жүнiдi, қуысмүйiздiлер тұқымдасына жататын жануар.

Қой асығындай. Кішкентай, қаршадай. **Қой аузынан шөп алмайтын**. Момын, жуас, үндемейтін. **Қой ауру**. жерг. Қарны үлкейіп, шерміп, ішкені бойына жұқпай, шеке тамыры көгеріп тұратын балалар ауруы. **Қой ауыл**. этн. Бір-екі үйлі адамдардың қой шөбі мол тауды жердегі қыстауы. **Қой баққан қасқыр**. поэт. Аңқау елдің арамза, озбыр билеушісі. **Қой бас жамбы**. этн. Қойдың басына ұқсас етіп күйілген жамбы. **Қой басындай ділда**. этн. фольк. Қой басы көлеміндей алтын ақша. **Қой басындай күміс**. этн. фольк. Құймасы әуелде қой басының түрінде құйылған, үлкен, кесек күміс. **Қой боғындай қорғасын**. Мылтықтың оғы туралы. **Қой бір уақ келу**. этн. Күзге жуық қойдың күніне бір-ақ рет сауылуы. **Қойға келген ешкідей**. жерг. Жатырқау, жат көру. **Қойға шапқан [тиген] бөрідей [аш бөрідей]**. Екі көзі қанталап, алақтап, жаақтап. **Қойға шапқан қасқырдай**. Қырып-жойып, тас-талқан қылу

туралы айтылады. Қойдан қоңыр [жылқыдан торы]. Өте момын, жуас. Қойдың құйрығын қарға шанышп кетті. Қойға қасқыр шатты. Қойды үйту. этн. Қойды соған кезде терісін сыпырмастан отқа үйтіп, ас-мәзірге еттің сыртын терісімен қоса құйқа етіп дайындау. Қой жаю. Қой бағу. Қой жорға. Аса жай, майда жорға жүріс. Қой жылы. а стр. Жылқы жылынан кейін, мешін жылынан бұрын келетін мүшел есебінің сегізінші жылы. Қой көз. Қоңыр түсті әдемі көз. Қой көзді. Қоңыр түсті әдемі көзі бар. Қой көз [көзді] жамбы. этн. Үлкендігі қой көзіндей жамбы. Қой көмбе. этн. Етті ешқандай су құймай, сойылған теріге салып, жер ошаққа көміп пісірген тағам. Қой қанаған қасқырдай. Ашқоздене, ашқарақтана, апалап. Қой қоздату. к ө с. мал шар. Көктемгі төл алу науқанды кезеңі, шаруашылық қарекеті. Қой қоздату науқаны. Қойдың жаппай төлеу уақыты. Қой қора. Қой жататын қора. Қой қотан. Қой түнейтін ашық қора. Қой қырку. мал шар. Қойдың жүнін қырықтықпен қырып алу. Қоймен көзі шықты. Ұзақ уақыт қойшы болды, қой бақты. Қой мойын [мойынды]. Қойдың мойнындай қысқа, жуан мойын. Қой мінезді. Қойдай жуас, моп-момақан. Қой өрісіндей жер. этн. Оша алыс емес (жер). Қой өсіру [қой өсіру шаруашылығы]. Қой шаруашылық (мал шаруашылығының қой өсірумен айналысатын бір саласы). Қой терісін жамбылу. Бет пердесін бүркеу, жаландыққа бару. Қой тоғыту. к ө с. Қойға қотыр түсірмеу және қотырдан емдеу үшін қолданылатын арнаулы шара. Қой толғақ. Жеңіл толғақ, жеңілнен келген, тез өткен толғақ. Қой торы. Қойға көп мінілген, өте жуас өрі шабан (ат). Қой тұзақ жамбы. этн. Үлкендігі қой тұяғындай жамбы. Қой тісті. Уақ тісті. Қой үстіне бозторғай жұмыртқалады. Тыншытық, бейбіт заман орнады. Қой тауға жайылып жатты. ж е р г. Шаруасы сай, тұрмысы жақсы болды. Қой шіндегі марка. Өте жарамды, ерекше, артық деген мағынада.

Қой² мод. «Болмайды екен» деген мағынадағы қыстырма сөз.

Қой болды. Басын бастап, істен нәтиже шықпады, аяқсыз қалды.

Қой³ шы л. Бір нәрсенің, істің анық-айқындылығын, растығын күшейте көрсететін демелік шығу.

Қой= е т. 1. Қолындағы затты бір жерге орналастыру, тұрғызу. 2. Бір нәрсені тастау, істемеу. 3. Тоқтату, доғару, тыйылу. 4. Қалдыру, сақтау. 5. Өсіріп жіберу. 6. Бағалау, баға беру. 7. Жерлеу, көму.

Қой өрі. с ө й л. Жә, тыныш, тек. Қой дейтін қожа, әй дейтін әже жоқ. Бетімен кеткен, жүгенсіз, тыйымы жоқ. Қойып жіберді [қалды]. Періт қалды, ұрып жіберді, соқты. Қойып кетті. а) Басымен кірді, сүңгіді. ә) Кіріп барды, енді. Қойып кетті. Басымен кірді, сүңгіп кетті. Қоя берді. Жібере салды, босатып жіберді. Қоя қойды. Кілт тоқпалтты, тына қалды. Қояр да қоймай. Жанын қоймай, тыным таттырмай, жан алқымға алып. Қояр емес. Тынар емес, тоқтар емес. Қоя тұрды. Тоқпалтты, кідірте тұрды.

Қойауыз зат. ж е р г. Тістемей, шеге суырығыш.

Қойбалдырған зат. ө с. Балдырғанның жіңішкеуеу, уақ түрі.

Қойбас зат. этн. қол өнер. Ою-өрнек атауы.

Қойбатпақтан= е т. Саз, лай болып батпақтану, езілген, ылжыраған батпақ басу.

Қойбалық зат. зоол. Карп тұқымдасына жататын жыртықш балықтың уақтау келген бағалы бір түрі.

Қойбастар зат. этн. қол өнер. Киіз басуда шиге оралған киізді домалата теуіп отыратындарға қарама-қарсы тұрып киізді өзіне қарай сүйрейтін адам.

Қойбасты зат. этн. Киіз басқанда істелетін салт, ырым.

Қойбасы зат. ж е р г. Тақыр жер.

ҚОЙБҰРШАҚ зат. ө с. <лат. cicer argetinum> Биіктігі 25-75 см-дей, маусым-шілде айларында күлдейтін, тұқымы ақшыл сары, қара не қара қоңыр, бұриша тұқымдасына жататын біржылдық еке өсімдік.

ҚОЙБҮЛДІРГЕН зат. ө с. <лат. saxatilis> 1. Биіктігі 20 см-дей, бұтасы жоқ, көк майса жерге өсетін жемісі қызыл, қышқылтым өсімдік. 2. Осы өсімдіктің топталып бітетін маржандай уақ, қызыл түсті жемісі.

ҚОЙҒАҚ зат. с ө й л. Қойғақ.

ҚОЙҒЫЗ= е т. 1. Бір затты орналастыру, қойдыру. 2. Тоқтатқызу, тыйғызу.

ҚОЙҒЫЗУ Қойғыз етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙҒЫЛА= е т. 1. Бірнеше рет қойып-қойып жіберу, соққылау, төпелеу. 2. Атқылау, лақтыру.

ҚОЙҒЫЛАС= е т. Бір-бірін қойып-қойып жіберу, соққыласу.

ҚОЙҒЫЛАСУ Қойғылас етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙҒЫЛАУ Қойғыла етістігінің қимыл атауы. 1. Соққылау, төпелеу. 2. Үсті-үстіне атқылау, лақтыру.

ҚОЙҒЫШТА= е т. Қойып-қойып жіберу, соққылау; қойғылау, жұдырықтау.

ҚОЙҒЫШТАУ Қойғышта етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙДАЙ с ын. Қой сияқты, қой тәрізді.

Қойдай бауыздады [қырды]. Қан-жуаса етті, жайратып салды. Қойдай бөріктірді. Үрей келтіріп, дирлік-тірді, у-шу, азан-қазан қылды.

Қойдай жосыды. Қызыл қанға батты, қойша қырылды, жусады. Қойдай жуас [момын]. Қой аузынан шоп алмайтын, аса момақан. Қойдай жусатты. Дегенінше жатқызып-тұрғызып биледі.

Қойдай нірді. Еркіне жібермеді, тырп етуге шамасын келтірмеді. Қойдай қоздалы. Балалы болды, туды. Қойдай манырады. Улап-шулады, абыр-сабыр болды, дирлікті. Қойдай өңертті.

Жеңді, дегенін істемді, диттегеніне жетті. Қойдай өрді. Толып кетті, қаптады; шұбатыла, лек-легімен жөнелді. Қойдай тоғытты. Суга батырды, үйіріп айдап салды. Қойдай шулады.

а) Азан-қазан, зар жылады, улап-шулады. ә) Жапа-тармағай жамырап сөйледі, даң-дүң етті.

ҚОЙДЫР= е т. 1. Бір нәрсені орналастыру, қойғызу. 2. Доғартқызу, тыйдыру. 3. а у ы с. Тағайындау, белгілеу.

ҚОЙДЫРТ= е т. 1. Орналастырту, қойғыздырту. 2. Доғарту, тыйдырту.

ҚОЙДЫРТУ Қойдырт етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙДЫРУ Қойдыр етістігінің қимыл атауы. 1. Қойғызу, орналастыру. 2. Доғартқызу, тыйдыру. 3. а у ы с. Тағайындау, белгілеу.

ҚОЙЕЛТІРІ зат. этн. Жүні қырқылып, боялан қой терісі.

ҚОЙ-ЕШКІ зат. Күйіс қайыратын уақ малдың жалты атауы, қой мен ешкі.

ҚОЙЖЕЛЕК зат. ө с. Алабұталар тұқымдасына жататын қосжынысты, бір қарыстай биік өсетін, гүлжапырақтарында бес жапырақшалары өскен, қою шөптесін өсімдік.

ҚОЙЖЕЛКЕК зат. ө с. <лат. tragopogon> Жапырағы қандауыр пішінді, бүтін жиекті, гүлі сары, ал қызыл, қос жынысты, себет гүлшоғына топтанған, күрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚОЙЖУА зат. ө с. <лат. allium rubens> 1. Қой аса сүйіп жейтін тау бөктерінде өсетін жабайы жуа. 2. Биіктігі 10-25 см-дей, жапырағы таспа пішінді, бүтін жиекті, гүлі ал қызыл не қоңыр қызыл, далагүл тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚОЙЖУСАН зат. ө с. ж е р г. Ақжусаннан аласа, мыңжусаннан биік жусанның түрі.

ҚОЙКЕЗЕК зат. этн. Қойды кезектесіп бағу реті.

ҚОЙКЕМІРГЕН зат. ө с. <лат. artemisia> Құмжусан (қоңырқай сарғыш сабақтары бар, жапырақтары екіге бөлінген құмды жерде өсетін жусанның түрі).

ҚОЙКЕНЕ зат. зоол. Қой денесіне жабысып, қанын соратын қан сорғыш кененің бір түрі.

ҚОЙКӨДЕ зат. ө с. Көденің қой ұнатып жейтін майда түрі.

ҚОЙКӨЗДЕН= с ын. Қойдың көзіне ұқсау, қоңыр көзді болу.

ҚОЙКӨЗДЕНУ Қойкөзден етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙҚАЗАН зат. ж е р г. Қой еті сыйып кететіндей көлемді қазан.

ҚОЙҚАҚ е л і к. Қойқаң, одыраң.

ҚОЙҚАҚ-ҚОЙҚАҚ: қойқақ-қойқақ етті. Қойқаң-қойқаң етті, қойқаңдады.

ҚОЙҚАҚТА= е т. 1. Қойқаң-қойқаң ету, одыраңдау. 2. а у ы с. Еркін басып жүру, кердеңдеу.

ҚОЙҚАҚТАТ= е т. 1. Қойқаң-қойқаң еткізу, одыраңдату. 2. Дандайсыту, еркінсіту.

ҚОЙҚАҚТАТУ Қойқақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙҚАҚТАУ Қойқақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙҚАЛАК е л і к. с ө й л. Қойқаң.

ҚОЙҚАЛАҚТА= е т. Қойқалаң-қойқалаң ету, қойқалаңдау.

ҚОЙҚАЛАҚТАУ Қойқалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙҚАЛАҢ е л і к. Қойқалаң-қойқалаң еткен қозғалысты бейнелейтін сөз.

ҚОЙҚАЛАҢДА= е т. Қойқалаң-қойқалаң ету, қисалаңдау.

ҚОЙҚАЛАҢДАУ Қойқалаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙҚАЛАҢ-ҚОЙҚАЛАҢ: қойқалаң-қойқалаң басты. Қойқаң-қойқаң жүрді, қисалаңдады.

ҚОЙҚАҢ е л і к. Қоланайсыз, одыраңдаған қозғалысты бейнелейтін сөз.

ҚОЙҚАҢДА= е т. 1. Екі жағына теңселе басу, қойқаң-қойқаң ету. 2. а у ы с. Еркін жүру, кердеңдеу.

ҚОЙҚАҢДАТ= е т. 1. Қойқаң-қойқаң еткізу. 2. а у ы с. Еркінсіту, кердеңдету.

ҚОЙҚАҢДАТУ Қойқаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙҚАҢДАУ Қойқаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙҚАҢ-ҚОЙҚАҢ е л і к. Қойқақ-қойқақ, одыраң-одыраң еткен қимылды бейнелейтін сөз.

Қойқаң-қойқаң етті. Қойқаңдады, қойқақтады.

ҚОЙҚАП зат. м и ф. Бақсылардың жыны жайлайтын мекен.

ҚОЙҚАПАТА= е т. Жынын шақыру.

ҚОЙҚАПАТАУ Қойқатта етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙҚАРАҚАТ зат. ө с. 1. Блғалды тау орманында өсетін, жапырақтары кезектесіп орналасқан, тікенекті, күлдері шоқталып келген бұталы өсімдік; қарақаттың бір түрі, аюқарақат. 2. Осы бұтада өсетін, домалақ келген, уақ, мойылдай қара түсті жеміс.

ҚОЙҚАРАНЖЫ зат. ө с. Далалы жерде өсетін дәрі шөп.

ҚОЙ-ҚОЗЫ зат. Қой және оның төлі, қой мен қозы.

ҚОЙ-ҚОЗЫДАЙ с ын. Қой-қозы тәрізді.

ҚОЙ-ҚОЙЛА= е т. с ө й л. Қой-қой деу, тыныштандыру; сабыра, тоқтамға шақыру.

ҚОЙ-ҚОЙЛАУ Қой-қойла етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙ-ҚОЙЛАС= е т. Сабыра шақырысу, тоқтам айтысу.

ҚОЙ-ҚОЙЛАСУ Қой-қойлас етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙ-ҚОЛАН зат. Қоймен аралас, ұсақ мал.

ҚОЙҚОСАҚ зат. 1. этн. Қой қосақтау үшін керілетін арқан. 2. ж е р г. Кемтірқосақ.

ҚОЙҚУЛАК зат. ө с. <planta minuta> Қазақстанның барлық жерінде кездесетін биіктігі жарты метрден асатын, сабағының ұшар басында шатыршагүл тәрізді келген қою масағы бар бұталы өсімдік.

ҚОЙҚҰРТ зат. этн. Шуалыын (құрт) бейнелі қалып, зергердің қасиетті құралы.

ҚОЙҚЫЗҒАЛДАҚ зат. өс. Түрі қара, қызыл тау қызғалдағы.

ҚОЙҚЫН зат. Жуан жіптен тоқылған қалың мата.

ҚОЙҚЫНДАЙ сын. Қойқын сияқты, қойқын тәрізді.

ҚОЙҚЫНКӨК зат. Екі жағына теңселе басатын, кердең жүрісті қаракөк немесе көк бурыл ат.

ҚОЙҚЫРҚЫМ зат. этн. Қой жүнін қырқатын науқан, қырықтық.

ҚОЙЛАҚ зат. этн. Қойдың асығы.

ҚОЙЛАН= ет. Қойы көп болу, қойлы болу.

ҚОЙЛАНУ Қойлан етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙЛЫ сын. Қойы бар, қойы көп.

ҚОЙЛЫҒ сын. 1. Қойдың құнына тұрарлық. 2. Қой сиырлық, қойға арналған. 3. Қойға тән, белгі, сипат, ерекшелік. 4. Қойға татитын.

ҚОЙМА зат. 1. Өндірістік тауарлар мен материалдарды, ауылшаруашылық өнімдерін т.б. сақтауға арналған орын. 2. ауыс. Бір нәрсенің өте көп, мол сақталған жері, қор. 3. ауыс. Жиналған қымбат дүние, қазына байлық. 4. ауыс. Құтша, бүкпе, жасырын сыр.

Қойма алаңы. Қойма орналасқан жер. **Қойма зиянкестері.** ауыл шар. Астық және астық өнімдерін зақымдайтын омыртқасыз жәндіктер, құстар, кеміргіштер т.б.

ҚОЙМАДАЙ сын. Қойма сияқты, қойма тәрізді.

ҚОЙМАЙ-ҚОЙМАЙ үст. Үздіксіз, тоқтамай.

ҚОЙМА-ҚОЙМАЛА= ет. Қойма-қойма деп айқайлау.

ҚОЙМА-ҚОЙМАЛАУ Қойма-қоймала етістігінің қимыл атауы

ҚОЙМАЛАН= ет. Бір нәрсенің жиналып, көп сақталынуы.

Қоймаланған кен. геол. Тазартып қазып алу барысында қазба кеңістігіне жиналған кен.

ҚОЙМАЛАНУ Қоймалан етістігінің қимыл атауы

ҚОЙМАЛЖУ Қоймалжы етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙМАЛЖЫ= ет. Қоймалжың тарту, қойылу.

ҚОЙМАЛЖЫН сын. Қойыртпақтанған, қоюлау.

ҚОЙМАЛЖЫНДА= ет. Қоймалжың ету, қою қылу.

ҚОЙМАЛЖЫНДАН= ет. Қоймалжың тарту, қойыртпақтану, қоюлану.

ҚОЙМАЛЖЫНДАНУ Қоймалжыңдан етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙМАЛЖЫНДАУ сын. Қойыртпақтау, қоюлау.

ҚОЙМАЛЖЫНДЫ сын. сөйл. **Қой-малжың.**

ҚОЙМАЛЫ сын. Қоймасы бар, қоймаға толы.

ҚОЙМАЛЫҚ сын. Қоймаға арналған, қойма болуға тұрарлық.

ҚОЙМАҢДАЙ зат. Құлама құз тастар.

ҚОЙМАҢДАЙТАС зат. геол. Мұздық әсерінен әбден тегістелген, тұтас жатқан тау жыныстарының жартасты кемері.

ҚОЙМА-САРАЙ зат. Қазына-мүлік, қымбат дүние сақтау үшін әдейі жасалған кең үй, сарай.

ҚОЙМАШЫ зат. Қойма ұстаушы, қойма жұмысшысы.

ҚОЙМАШЫЛЫҚ сын. Қойма үшін жауап беретін. // Қоймашы.

ҚОЙМҮРЕТ сын. жерг. Момын, қой аузынан шөп алмас.

ҚОЙМЫРЕТ сын. сөйл. **Қоймүрет.**

ҚОЙ-МОЙ зат. сөйл. Қой және сол сияқты ұсақ мал.

ҚОЙНАУ зат. 1. Жан-жағы биік тау немесе қырат, жоталармен қоршалған жазық алқап.

2. Теңіз, көл қоймасының құрлыққа ілгерілей еніп жатқан, дауыл мен толқын болмайтын шағын бөлігі. 3. ауыс. Бір нәрсенің іші, ортасы.

4. ауыс. Бір нәрсенің қойны, құшағы.

Қойнаулар таужынысы. геол. Жер қыртысының қойнауларында қалыптасқан таужыныс.

ҚОЙНАУДАЙ сын. Қойнау тәрізді, қойнау сияқты.

ҚОЙНАУ-ЖҮРЕКШЕ: қойнау-жүрекше түйіні. а н а т. <лат. nodus sinoatrialis> Жүректің оң құлақшасы мен алдыңғы (адамдарда – жоғарғы) қуыс көк тамыр аралығындағы шекаралық сай тұсында орналасқан, жүректің өткізгіш жүйесін қорғауға қатысатын бөлік.

ҚОЙНАУ-ЖЫҚПЫЛ зат. Аңғар, ұңғыл-шұңғыл, құпиясы мол, ірім қойнау.

ҚОЙНАУҚАТ зат. геол. Шөгінді және метаморфтық таужыныстар мен кендер қабаттары.

ҚОЙНАУ-ҚАТПАР зат. Таулы өңірде көп кездесетін қуыс қасаттар мен қатпар-қатпар болып жататын тастар, тас үңгірлер.

ҚОЙНАУ-ҚОБЫ зат. Қойнау, қырат, ірімді жер.

ҚОЙНАУ-ҚОЙМА зат. Таулы аймақтың қойнау-қастықтары мен су тоқтат қалған не кен байлығы шоғырланған қоймалары.

ҚОЙНАУ-ҚОЛАТ зат. Ойлы-қырлы, сай-салалы жер, шөптесінді, шөбі өсіңкі жер, шүйгінді, құнарлы алқап.

ҚОЙНАУ-ҚОЛТЫҚ зат. Таулы өлкеде жиі кездесетін қойнаулы, ойпаңды, сайлы жерлер.

ҚОЙНАУЛАЙ үст. Кіріге, сұғына, бойлай.

ҚОЙНАУЛАП үст. Қойнау бойын қуалап, сұғынып.

ҚОЙНАУЛАС= ет. Бірлесу, шендесу, бір-бірімен байланысу.

ҚОЙНАУЛАСУ Қойнаулас етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙНАУЛЫ сын. Қойнауы мол; сай-салалы.

ҚОЙНАУЛЫҚ сын. геол. Бастапқы, эндогендік.

ҚОЙНАУША үст. Кішігірім аңғар, алқапша.

ҚОЙНАУЫТТАУ сын. Қойнау тәрізді, соған сәл ұқсас.

ҚОЙНАУ-ҚОНЫШЫ зат. 1. Адам бойындағы бір нәрсе салуға болатын қуыстар мен қалталар. 2. ауыс. Жер бетіндегі тау-тас, жыра-жыла, ой-шұңқыр, үңгір-ұра т.б. қат-қабат қойнаулар.

ҚОЙОТЫ зат. өс. <лат. poterium> **Қарабасшөп** (Сабалақ жемісті қою гүлшоғы-рына жасылдау ұсақ гүлдері топтасып өскен, қысқа жапырағы мен ұрығы бар жалаңаштау келген өсімдік).

Қойоты қарабасшөбі. өс. <лат. poterium polygamum> Қарабасшөп туысына жататын өсімдіктің бір түрі.

ҚОЙПАЛАҚ сын. жерг. Бос, болбыр.

ҚОЙПАЛАНДА= ет. Атүсті, асығыс-үсігіс қимылдау.

ҚОЙПАЛАНДАУ Қойпалаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙ-ПОЙ зат. сөйл. **Қой-мой.**

ҚОЙСЫЗ сын. Қойы жоқ, ұсақ малсыз.

ҚОЙТАН зат. зool. Балықтың түрі.

ҚОЙТАНДА= ет. Қойқаң-қойқаң етіп, арбаңдау.

ҚОЙТАНДАУ Қойтаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙТАҢ-ҚОЙТАҢ: қойтаң-қойтаң етті. Селтеңдеу, арбаңдау.

ҚОЙТАС зат. 1. Қойдың үлкендігіндей ірі кесек тас. 2. этн. жерг. Қабірдің басына қойылатын белгі тас.

ҚОЙТЕБІН зат. этн. Қой, ешкінің қыста қар жауған соң тебіндеп жайылатын өрісі.

ҚОЙТЕНТЕК зат. вет. **Айналма²** (малдың кеселі).

ҚОЙТ-ҚОЙТ елік. Екі қошқарды не текені бір-бірімен сүзсітіру үшін айтылатын ишарат сөз.

ҚОЙТ-ҚОЙТТА= ет. 1. Қойт-қойт деу, сүзсітіру. 2. ауыс. Біреуді біреуге айдап салу, ерегестіру, өшіктіру.

ҚОЙТ-ҚОЙТТАУ Қойт-қойтта етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙТОРЫ сын. Жуас, момын, бейуаз.

ҚОЙТҮТҚЫ зат. кәс. малшар. Қойды артқы аяғына іліп ұстауға арналған шопан құралы.

ҚОЙТҮЯҚ зат. этн. 1. Көлемі мен пішіні қойдың тұяғына ұқсатылып құйылған алтын немесе күміс. 2. зерг. Қой тұяғын тұспалдайтын өрнек.

ҚОЙ-ТҮЯҚ зат. Төрт түлік малдың ішіндегі қойлар мен тұяқты саналатын уақ малдан – ешкі, ірі малдан – сиыр малдары.

ҚОЙША үст. Қой сияқты, қой тәрізді.

Қойша бауыздады [қырды]. Қырып-жойды, өлтірді. **Қойша жамырады [маңырады].** Жан-жақтан шулады, у-ду болды. **Қойша жуап тыңдады.** Илеңіп, жасқана құлақ түрді. **Қойша нірді.** Дегеніне көндірді, айтқанын істетті.

Қойша қосақтады [айдады]. Дегеніне көндірді, биледі. **Қойша үймеледі [үйлықты].** Топырлады, шоғырланды.

ҚОЙШАҒЫР зат. этн. көне. Бітелі мылтықтың оқпаны үлкен, жөбінесе қамал қабырғаларын бұзуға қолданылған ауыр түрі.

ҚОЙШАРУАШЫЛЫҒЫ зат. малшар. Тамақ өнеркәсібі мен жеңіл өнеркәсіп үшін ет, май, сүт, жүн, тері, елтірі сияқты аса бағалы өнімдермен қамтамасыз ететін малшаруашылығының негізгі саласы.

ҚОЙШЫ зат. Қой бағатын кісі, шопан.

Қойшы игі. Қой бағуға арнайы үйретілген ит. **Қойшы таяғын ұстады.** Қойшылық жолын құды, кәсіп етті.

ҚОЙШЫДАЙ сын. Қойшы сияқты, қойшы тәрізді.

ҚОЙШЫКЕШ сын. Қойшыға ұқсас, қылығы мен мінезі қойшы іспетті жас.

ҚОЙШЫ-ҚОЙМАЖ зат. сөйл. **Қойшы-малшы.**

ҚОЙШЫ-ҚОЙМАНШЫ зат. жерг. Қойшы-малшы.

ҚОЙШЫ-ҚОЙМАШЫ зат. Қой бағатын адамдардың және қойма ұстайтын адамдардың жалтылама атауы.

ҚОЙШЫ-ҚОЛАҢ зат. Малшы-жалшы.

ҚОЙШЫЛА= ет. сөйл. Қойшы-қойшы деп айту.

ҚОЙШЫЛАУ Қойшыла етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙШЫЛЫҚ зат. Шопандық, қой бағушылық.

ҚОЙШЫ-МАЛШЫ зат. Бақташы, малшы, мал бағатын, соның құрамындағы жандар.

ҚОЙШЫСЫЗ сын. Қойшы ермеген, қойшысы жоқ.

ҚОЙЫЛ= ет. 1. Қоюлану, қоймалжың тарту. 2. Қараңғылана түсу, күшею.

ҚОЙЫЛ= ет. 1. Затты бір жерге қалдыру, орналастыру. 2. Қалдыру, сақтау. 3. ауыс. Жерлену, көмілу.

ҚОЙЫЛТ= ет. 1. Қоюландыру, қою ету. 2. Қараңғылату, қараңғылықты үдету.

Қойылтқан сүт. тамақ. Қайнату арқылы құрамындағы сүддің біраз бөлігінен арылтылған сүттен дайындалатын тағам.

ҚОЙЫЛТҚЫШ зат. тех. Қатты бөлшектерді тұндырып, сұйықтықтан ажырататын цилиндр бітімді сұйыққойма.

ҚОЙЫЛТПА зат. хим. Қойытылған будың сұйыққа айналуы.

ҚОЙЫЛТУ Қойылт етістігінің қимыл атауы.

ҚОЙЫЛТЫЛ= ет. сөйл. **Қойылт.**

ҚОЙЫЛТЫЛУ Қойылтыл етістігінің қимыл атауы

ҚОЙЫЛУ¹ Қойыл¹ етістігінің қимыл атауы; қоюлану, қоймалжың тарту.

ҚОЙЫЛУ² Қойыл² етістігінің қимыл атауы; затты бір жерге қалдыру.

ҚОЙЫЛЫМ зат. өнер. 1. *Театр, теледидарларда көрсетілетін спектакль, ойын-сауық т.б. көріністер.* 2. *Көрмеде қойылатын заттарды реттеп орналастыру.*

ҚОЙЫЛЫС зат. *Жолға қою, тәртіпке түсіру мәселесі.*

ҚОЙЫМШЫЛЫҚ зат. этн. жерг. *Моласы көп жер, қорым.*

ҚОЙЫН зат. 1. *Үстіндегі киімнің кеуде тұстағы ішкі жағы.* 2. *Кең құшақ.* 3. а у с. *Жер бедеріндегі қалтарыс, қойнау.* 4. а у с. *Бір нәрсенің іші, ортасы.*

Қойнына алды. а) *Қасына алып жатты, жанына жатқызды.* ә) *Көңілде болды, ашына барды, жақындасып қойды.* **Қойнына жылан салып жібергендей ыршыды.** *Шоршыл түсті, қатты тіксінді.* **Қойнын бөзі, аузынан сөзі түскен.** *Болбыр, бос, жусас.* **Қойнына салды.** *Біредің баласын бауырына басты, бақты.* **Қойнын ашты.** *Құшақ жайып қарсы алды, жылы қабылдады.* **Қойнында ойнақ салу.** *Еркелеу, еркінсу.* **Қойнын құтты қылысын. *тілек. Отбасын құрған жастарға айтылатын тілек.* **Қойның құр жатпасуен. *тілек. Көп балалы бол деген мағынадағы тілек.* **Қойныңа шайтан кірді.** *Алдамыңға ерді, өзәзілдің жетегінде кетті.* **Қойнына тас тықты.** *Өшпесті, арамдық, қастық ойлады.* **Қойын кітапша.** с ө й л. *Қойын дәптер.*****

ҚОЙЫНДАС= е т. 1. *Құшақтасып бірге жату, бір төсекте жату.* 2. а у с. *Қатты араласу, ауыс-түйісі бір болу.* 3. а у с. *Ұласу, астасу.* 4. а у с. *Бірігу, араласу, байланысу.*

ҚОЙЫНДАСТЫР= е т. *Етене байланыстыру, астастыру, біріктіру.*

ҚОЙЫНДАСТЫРУ *Қойындастыр етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЙЫНДАСУ *Қойындас етістігінің қимыл атауы; тұтасу.*

ҚОЙЫНДӘПТЕР зат. *Қойын қалтаға салып жүретін шағын кітапша дәптер.*

ҚОЙЫНДЫ (ағыл. Tab.) зат. и н ф. *Жазу кітаптасындағы бетбелгіге ұқсастып және тілқатысу терезесінің әртүрлі параметрлер жиындырының арасында жылжуды қамтамасыз ететін бөлік.*

ҚОЙЫНҚАЛТА зат. *Тосқалта; сырт-кіімдердің омырау тұсына, ішінен салынған қалта.*

ҚОЙЫН-ҚОЙНАУ зат. *Таулы, адырлы, бедерлі жер бетінің ара-арасы, сай-саласы.*

ҚОЙЫН-ҚОЛТЫҚ¹ зат. 1. *Адамның қолы қусырғылатын ішкі жағы мен қолдың төспен ұштасқан ішкі жағы.* 2. *Киімнің кеудешесі мен екі қолтығының арасы, өне бойы.* 3. а у с. *Таудың ішкі бөліктері.*

Қойын-қолтығына кірді. *Іші-бауырына енді, етене жақын болды.*

ҚОЙЫН-ҚОЛТЫҚ² үст. сөйл. **Қоян-қолтық.**

ҚОЙЫН-ҚОНЫШ зат. 1. *Үстіге киген киімнің іші, қойын.* 2. а у с. *Қойнауы, іші (таудың, жердің т.б.).*

Қойын-қонышына кірді. а) *Желдің, қарлы боранның соғып, киген киімнің ішін кеудеуі.* ә) *Жалпақтап, асты-үстіне түсті, жағымпазданды.* **Қойын-қонышына қол жүгіртті.** *Өне бойын қолымен тінтті.* **Қойын-қонышына тықты.** *Барлық қалта-құлтасын лық толтырды.* **Қойын-қонышы толды.** *Әбден толды, өте көп.*

ҚОЙЫН-ҚҰЛАШ зат. сөйл. **Қойын-қолтық.**

ҚОЙЫП-ҚОЙЫП: *қойып-қойып жіберді [қалды]. Ұрып-ұрып жіберді, періп-періп қалды. Қойып-қойып кетті. Тез, шапшаң қимылдады, суға құлт-құлт берді.*

ҚОЙЫРТПАҚ зат. этн. тамақ. 1. *Қатыққа, айранға, қымызға, ішетін іркітке*

сүт немесе су қосып, торсыққа құйып, қанжығаға байлап, далада ішетін ақ, сұйық айран. 2. *Сұйық заттың түбіндегі қоюы, шөгіндісі.* 3. *Енді қата бастаған су беті.* 4. с у ш а р. *Ағынның гидравликалық заңдылықтарын грунтты тасымалдау мақсатында пайдаланатын, жасанды түрдегі грунт бөлшектерінен түзілген су қоспасы.* 5. а у с. *Бір нәрсемен екінші бір нәрсенің жөнсіз араласуы; қоспа, былық.*

Қойыртпақ тіл. *Бөде тілдің элементтері жөнсіз араластырылған сөйлеу тілі.*

ҚОЙЫРТПАҚТА= е т. 1. *Әр нәрсені араластыру, шатпақтау.* 2. *Бүлдіру, былқырту.*

ҚОЙЫРТПАҚТАЛ= е т. *Араласу, батмасу.*

ҚОЙЫРТПАҚТАЛУ *Қойыртпақтал етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЙЫРТПАҚТАН= е т. 1. *Қойыртпақ күйге айналу.* 2. *Қоюлану, қапыңдау.* 3. *Су бетінің тоңазуы, мұзға айнала бастауы.*

ҚОЙЫРТПАҚТАНУ *Қойыртпақтан етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЙЫРТПАҚТАУ¹ с ын. *Шатпақтау, былқырт араластырып кеткен.*

ҚОЙЫРТПАҚТАУ² *Қойыртпақта етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЙЫС= е т. 1. *Бір нәрсені, біреуді жабыла көтеріп, бірге жерге түсірісу, орнықтырысу.* 2. *Негізгі етістікке тіркесіп, бірлескен іс-әрекеттің нәтижесін көрсетеді.* 3. *Жерлеу, көмісу.*

ҚОЙЫСУ *Қойыс етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЙЫГЫЛ= е т. *Қоюландыру, қою күйге түсірілу.*

ҚОЙЫГЫЛУ *Қойыгыл етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚ¹ зат. *Қопалы жерде болатын қоғалы, қамысты, шөптесін, ну.*

ҚОҚ²: *қоқ етпейді.* с ө й л. а) *Абыржымайды, саспайды.* ә) *Түк білмейді, сауатсыз, ілім-білімнен хабары жоқ.*

ҚОҚАЙ зат. сөйл. **Құқай.**

Қоқай көрсетті. *Дікеңдеп, шатпығып, қорқытып, үркітті.*

ҚОҚАЙ= е т. 1. *Аяздан серейіп қатып қалу, қақшо.* 2. *Сораю, сойыю.* 3. *Тұп-тұзу, тіп-тік қалыпта журу немесе отыру.* 4. *Қоқыраю, қодыраю.*

ҚОҚАЙЛАН= е т. *Қодыраңдау, едіреңдеу; қыр көрсету.*

ҚОҚАЙЛАНУ *Қоқайлан етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚАЙМА с ын. 1. *Қоқайған, қодырайған, қоқима.* 2. *Қоқпаған, сорайған.*

ҚОҚАЙМАЛЫ с ын. *Қоқайғаны бар, қоқималы.*

ҚОҚАЙ-НОҚАЙ с ын. *Ештеңеге икемі жоқ, еш нәрсенің мән-жайын түсіне қоймайтын ессіз адам.*

ҚОҚАЙТ= е т. *Қоқыту, ебедейсіз, шошайту.*

ҚОҚАЙТУ *Қоқайт етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚАҚ зат. экспр. *Қодыраң, қоқаң.*

ҚОҚАҚТА= е т. 1. *Шоқалаңдау, теңселу, әрлі-берлі қозғалу.* 2. а у с. *Едіреңдеу, қоқаңдау.*

ҚОҚАҚТАТ= е т. *Қоқаңдату, едіреңдету.*

ҚОҚАҚТАТУ *Қоқаңдау етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚАЛАҚ зат. *Дурбелең, қозғалыс, наразылық.*

ҚОҚАЛАҚТА= е т. 1. *Тыныш отыра (тұра) алмау, қозғалу.* 2. *Қоқаң-қоқаң ету, шоқандау.*

ҚОҚАЛАҚТАТ= е т. 1. *Селкідету, теңселту.* 2. а у с. *Мазалай беру, мазасын алу; шошандату.*

ҚОҚАЛАҚТАТУ *Қоқалақтау етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚАЛАҚТАУ *Қоқалақта етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚАЛАҚТАУ *Қоқалақта етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚАЛ: *қоқан ақша. көне тар. Ертедегі Қоқан хандығында шығарылған ақша.*

Қоқан арба. *көне. О баста Қоқан шаһарында шыққан үлкен қос доңғалақты жеңіл арба.*

Қоқан бөрік. этн. *Бирыңғы Қоқан шаһары*

тұрғындары киген бөрік. **Қоқан ер.** этн. *Ердің қасы шошақ болып келетін түрі.*

ҚОҚАН¹ зат. жерг. *Үлкен балықтарды тізіп қоятын арқан.*

ҚОҚАНЖҮЛЫС зат. жерг. *Дода, топ.*

ҚОҚАН-ЛОҚЫ зат. *Қыр қоқаң; қорқыт-қандық, үркіткендік.*

Қоқан-лоқы жасады [қылды]. *Зәресін кетірді, сырттай шошйтты, үркітті, сес көрсетті.*

Қоқан-лоқы көрсетті. *Қоқаңдады, күш көрсетті.*

ҚОҚАН-ЛОҚЫЛЫҚ зат. *Қорқытушылық, құр үркітушілік; бос қыр көрсетушілік.*

ҚОҚАН зат. *Қодыраң, едірең.*

Қоқан қақты. *Едіреңдеді, қодыраңдады.*

ҚОҚАҢДА= е т. 1. *Қоқаң-қоқаң ету, қопаңдау.* 2. а у с. *Сес көрсету, едіреңдеу; күш көрсету.*

ҚОҚАҢДАС= е т. *Кіжінісу, сес, айбат көрсету.*

ҚОҚАҢДАСУ *Қоқаңдас етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚАҢДАТ= е т. *Едіреңдету, қодыраңдату.*

ҚОҚАҢДАТУ *Қоқаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚАҢДАУ *Қоқаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚАҢДАУШЫЛЫҚ зат. *жағымсыз. Сес көрсету, үрейлендіру, қорқыту.*

ҚОҚАҢ-ҚОҚАҢ елік. *Қопаң-қопаң, шоқаң-шоқаң еткен қимылды бейнелейтін сөз.*

Қоқаң-қоқаң етті. а) *Қопаң-қопаң етті, шоқаңдады.* ә) *Қодыраңдап, сес көрсетті.*

ҚОҚАҢ-СОҚАҢ зат. *Жаман қылық, құлық, арамдық.*

ҚОҚАЮ *Қоқай етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚИ: *қоқиды көрді. Көресіні көрді, қиянат шекті.*

ҚОҚИ= е т. 1. *Қоқало, дөңқию.* 2. а у с. *Қодыраю, едірею; қораздану.*

ҚОҚИҚАЗ зат. зоол. <лат. phoenicopterus gosseus> *Қырлы тості құстар тармағына, қоқиқаздар тобына кіретін, мойны мен сирағы ұзын, икем тұмсықты, қауырсыны ашық қызғылтым сурғылт қоңыр болып келетін жыл құсы.*

ҚОҚИЛАН= е т. *Қыр көрсету, қодыраңдау, едіреңдеу; қораздану.*

ҚОҚИЛАНУ *Қоқилан етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚИМА с ын. *Қоқайған, қодырайған (басқим).*

Қоқима бөрік. этн. *Төбесі үшкір, үш бұрыштап тігілген бөрік.*

ҚОҚИТ= е т. 1. *Қоқайту, дөңқию.* 2. а у с. *Үлкейту, зорайту, әлдеқандай ету.*

ҚОҚИТУ *Қоқит етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚИЮ *Қоқи етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚСУ *Қоқсы етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚСЫ= е т. 1. *Ыбырсу, шашылу.* 2. *Шіру, не жоқтының бәрі табылу, былғу.* 3. а у с. *Былдығы ашылу, абыройы төгілу.* 4. а у с. *Бықсу, көбею, өсек еру.*

ҚОҚСЫҚ зат. 1. *Ескі-құсқы заттар, қыл-қыбыр, қоқыр-соқыр нәрселер.* 2. а у с. *Мәңсіз, керексіз ой, пікір.*

ҚОҚСЫҚ-БЫҚСЫҚ зат. *Өмір-тіршілікке қажеті жоқ, жарамсыз, тозығы жетпейтін қоқтық-соқтық, бір жерге үйілпін бықсып, іріп-шіріп жатқан заттар.*

ҚОҚСЫП-БЫҚСЫ= е т. *Тозығы жетіп, жарамсыз болған, әр жерде шашылып, бас-аяғы араласып, бықсып жату.*

ҚОҚСЫП-БЫҚСУ *Қоқсып-бықсы етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚСЫТ= е т. 1. *Ыбырсыту, былқырту.* 2. а у с. *Бір нәрсені бықсытып айту, өтіп кеткен әңгіменің ұшығын қайта шығару.*

ҚОҚСЫТУ *Қоқсыт етістігінің қимыл атауы.*

ҚОҚТА зат. *Қоқыр-соқыр, қоқырсық, қоқсық.*

ҚОҚТАЛАН= е т. *Қоқыр-соқырға толу, бітелу, былдану.*

ҚОҚТАЛАНУ Қоқталан етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚТАЛЫ сын. с өй л. Қоқтасы бар, қоқтасы көп.

ҚОҚТЫ зат. Өзен, көл бойларындағы бұта, қамыс, құрақ қалың өскен жынысты, пана боларлық жер.

ҚОҚТЫҚ зат. Сытырынды зат, ескі-құсқы үйінді, қоқсық.

ҚОҚТЫҚ-СОҚТЫҚ зат. Қоқыр-соқыр, ескі-құсқы, қоқыс.

ҚОҚТЫЛЫ сын. Қоқтысы бар, қоқтысы көп.

ҚОҚУ Қоқы етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚШИ= е т. Қақшо, қақшишо, қаздишо.

ҚОҚШИТ= е т. Қақшито, қаздито.

ҚОҚШИТУ Қоқшит етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚШИЮ Қоқши етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫ= е т. жер г. **1. Қоқсы.** 2. ауыс. Асып-сасу, қашып-тысу, қорқу.

ҚОҚЫЛ зат. Құстардың қоқ-қоқ еткен, қоқылдаған дыбысы.

ҚОҚЫЛДА= е т. **1.** Әтеш пен тауықтың қоқ-қоқ еткен дыбыс шығаруы, қоқ-қоқ ету. **2.** ауыс. Жөн-жосықсыз мазаны алу, қақылдап сөйлей беру.

ҚОҚЫЛДАУ Қоқылда етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫЛЫҚТА= е т. Қоқ-қоқ ету, қоқылдау.

ҚОҚЫЛЫҚТАУ Қоқылықта етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫМ зат. **1.** Нан, қант сияқты үгітімелі заттардың түсіп қалған үйіндісі, қиқымы. **2.** Шөп т.б. үгітіндісі, қалдығы, түбі. **3.** ауыс. Зиянды нәрсе, керексіз, мәнсіз, залалы бар нәрсе.

Қоқымына дейін қағып. Түк қалдырмай, қалған-құтқанына дейін алып. **Қоқымын тазартты.** Санаға, дұрыс білім алуға кесірін тигізетін ой-тікірлерді, сөздерді алып тастады.

ҚОҚЫМДА= е т. Қоқымын түсіру, шашу.

ҚОҚЫМДАН= е т. Үгітілу, майдалану.

ҚОҚЫМДАНУ Қоқымдан етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫМДАУ Қоқымда етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫМ-СОҚЫМ зат. **1.** Қоқыс, ұсақ-түйек қалдық, қиқым-сиқым. **2.** ауыс. Мәні аз, ұсақ-түйек нәрсе.

ҚОҚЫН зат. з о о л. Ұзындығы 50 см-дей, салмағы 2-8 кг-дай үлкен балық.

ҚОҚЫР¹ зат. Қоқытық, ұсақ-түйек қалдық.

Қоқыр қылды. Ойрандады, түске алғысыз етті. **Қоқыр шытырмақ.** ө с. <лат. lepidium ruderale> Бүйткігі 12–30 см, жағымсыз иіс шығаратын өсімдік.

ҚОҚЫР² зат. кө н е. Хан-сұлтандардың зерлеп киетін, оқалы басқийі.

ҚОҚЫРА= е т. Былығы, бейберекеттену, қоқыстану.

ҚОҚЫРАЙ= е т. **1.** Қоқаю, қоқшо, ебедейсіз, доңкііп көріну. **2.** ауыс. Қоқірек керу, менменсу, пандану, әлдеқандай болу.

ҚОҚЫРАЙМА сын. Қоқайған, қодырайған; қоқайма.

ҚОҚЫРАЙТ= е т. Қодырайту, қаздиту.

ҚОҚЫРАЙТУ Қоқырайт етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫРАЙЫС= е т. Қодырайысу, едірейісу.

ҚОҚЫРАЙЫСУ Қоқырайыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫРАҚ зат. Қоқырақтағандық, қоқаңдағандық.

ҚОҚЫРАҚТА= е т. **1.** Қоқыраңдап, қоқаңдап шабу, қоқаң-қоқаң ету. **2.** ауыс. Қоқаңдау, қодыраңдау, күш көрсету.

ҚОҚЫРАҚТАС= е т. **1.** Қодыраңдасу, қоқаңдасу. **2.** ауыс. Сес көрсету, қоқаңдасу.

ҚОҚЫРАҚТАСУ Қоқырақтас етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫРАҚТАУ Қоқырақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫРАН; қоқыраң етті. Ебедейсіз, қолапайсыз қимылдады.

ҚОҚЫРАНДА= е т. **1.** Қоқаң-қоқаң ету, қодыраңдау. **2.** ауыс. Қодаңдау, қоқаңдау, сес көрсету.

ҚОҚЫРАНДАС= е т. Қоқаңдасу, қодаңдасу.

ҚОҚЫРАНДАСУ Қоқыраңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫРАНДАТ= е т. Қодыраңдату, қоқаңдату.

ҚОҚЫРАНДАТУ Қоқыраңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫРАНДАУ Қоқыраңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫРАҢ-ҚОҚЫРАН; қоқыраң-қоқыраң етті. Қоқаң-қоқаң етті.

ҚОҚЫРАТ= е т. Шашу, бұзу.

ҚОҚЫРАТУ Қоқырат етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫРАУ Қоқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫРАЮ Қоқырай етістігінің қимыл атауы; едірею, менменсу, әлдеқандай болу.

ҚОҚЫР-ҚОҚСЫҚ зат. Ұсақ-түйек, ескі-құсқы зат, қалдық.

ҚОҚЫРЛЫ сын. **1.** Қоқыр-соқыры көп, қоқысты. **2.** ауыс. Заты, жиһаз, мүлкі көп.

ҚОҚЫРСАУЫТ зат. Қоқыр-соқыр салатын ыдыс.

ҚОҚЫР-СОҚЫР зат. **1.** Ескі-құсқы, тастанбы, сыпырынды зат. **2.** Үйдегі майда-шүйде, ұсақ-түйек зат. **3.** Қалдық, сарқынишақ.

ҚОҚЫРСУ Қоқырсу етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫРСЫ= е т. Заттың орынсыз, ретсіз, қалай болса солай шашылуы; қоқысып жату.

ҚОҚЫРСЫҚ зат. Ескі-құсқы қоқыр-соқыр тастанды зат.

ҚОҚЫРСЫТ= е т. Қоқысыту, қалай болса, солай тастау.

ҚОҚЫРСЫТУ Қоқырсыт етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫР-ШҰҚЫР зат. жер г. Қоқыр-соқыр, ескі-құсқы.

ҚОҚЫРШЫ зат. Елден ескі-құсқы зат қабылдайтын адам.

ҚОҚЫС зат. **1.** Қоқып жатқан, ретсіз шашылған заттар. **2.** Қора, ауладан шыққан қыс бойы жиналған малдың көң, құ т.с.с. **3.** Тұрмыстық қалдық, тамақ, зат т.б. қалдығы. **4.** Ұзақ уақыт бығып жатқан, тазалауды қажет ететін жер. **5.** ге о л. Кенді қорытқаннан я көмірді жаққаннан кейінгі қалған қалдық. **6.** ауыс. Былық, бөлекет.

Қоқыста өсетін ағзалар. б и о л. Құрылыс қоқыстарының үйіндісінде тіршілік ететін ағзалар (адамүйірсек өсімдіктер мен адамүйірсек жануарлар).

ҚОҚЫСТА= е т. **1.** Кір қылу, ластау, былғау. **2.** э к о л. Жер бетінің немесе суқойма түбінен шығарылған заттектер және олардың бөлшектерімен, тамақ және тұрмыс қоқыстарымен, өндіріс қалдықтарымен ластануы.

ҚОҚЫСТАНУ Қоқыстан етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫСТАР зат. **1.** Жеуге жарамсыз немесе басқа себептерге байланысты қолдануға болмайтын, қоқыстар үйіндісіне тасталатын тамақ өнімдері мен тұрмыстық заттар. **2.** Пайдаланылмайтын тұрмыстық және ауылшаруашылықтық құрауыштар.

Қоқыстар үйіндісі. э к о л. Қатты тұрмыстық және өнеркәсіптік қалдықтар жиналатын немесе көмілетін аумақ.

ҚОҚЫСТАУ Қоқыста етістігінің қимыл атауы.

ҚОҚЫСШЫ зат. Қоқыстарды жинастырумен, тазартумен айналысатын жұмысшы.

ҚОҚЫТ= е т. **1.** Қоқырсыту, қоқысыту, ыбырсыту. **2.** ауыс. Былықтыру, бүлдіру, бықсыту.

ҚОҚЫТУ Қоқыт етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛ зат. **1.** Адамның бір нәрсені ұстайтын, жұмыс істейтін бес саусақ, алақаннан тұратын қолдың басы. **2.** Адамның ыңқтан қар, білек, қолдың басын қамтыған дене мүшесі. **3.** а н а т. <лат. membrum superius> Адамның ыңқтан басталып, саусақтарының шына дейін бөлігін қамтитын жоғарғы дене мүшесі. **4.** ауыс. Жұмыс күші, адам. **5.** ауыс. Билік, иелік. **6.** ауыс. Қолтаңба, жазу.

Қол алды. а) Адамдардың көбінесе ер кісілердің амандасарда, қоштасарда, сөз берісерде, танысарда цынылған қолмен өз қолын қолдастыратын қимыл ишараты. ә) Серт байласты, келісті, ант етті. б) Әскер ертті, сарбаздарын жинады. **Қол алысты.** а) Амандасу мен қоштасуда, танысуда, сөз берісерде көбіне ер адамдардың қол берісіп жасайтын қимыл ишараты. ә) Татуласты, мәмілеге келісті. б) Серттесті, серт байласты; бәстесті. **Қол алысу.** спорт. Боксшылардың бір-бірін жек көрмей, жекпе-жекте жарыс ережесіне сәйкес өткізуге өзін екеңдіктерін білдіретін достық рәсімінің белгісі. **Қол алысып, төс соғысты.** Қол алысып, қишақтасып уәделесті, серттесті. **Қол артты.** а) Қолын мойнына салып, еркеледі, назданды. ә) Бір нәрсеге қолды тіреп, сүйеніп тұрды. б) Біреуге сенді, арқаланды. **Қол асты.** Біреуді өңірге, қандай да бір құзырлы орынға, аймаққа т.б. қатысты, соның қарамағындағы; соған бағынышты, қарасты, тәуелді өңір, ел, халық, төңірек т.б. **Қол астына кірді.** с а я с и. Бір елдің өктем саясатының нәтижесінде екінші ел бағынышты, тәуелді болды. **Қол астына қарады.** Тәуелді болды, басыбайлы болды. **Қол астына қаратты [алды].** Тәуелді етті, бағындырды. **Қол астында.** а) Қарауында, тәрбиесінде. ә) Иелігінде, билігінде, қарамағында. **Қол астындағылар.** Билігіндегілер, бағыныштылар, құзырына қарастылар. **Қол байлады.** Кедегі жасады, кесір болды. **Қол басты.** кө н е. Ертеде қара халық өкілінің өзінің куә екенін растайтындығын білдіру үшін бас бармағын күйеге батырып, керек қағазға басуы. **Қол басындай.** Жұдырықтай, кішкентай; зәредей. **Қол батпайды.** Тығыз, қатты, тығырықтай. **Қол батырды.** а) Қиын көрсетіңкіреді, қаттырақ ұстап қысты. ә) Қорлық көрсетті, жәбірледі. **Қол бәрбі.** т е х. Бұрғылау аспабын қолмен айналдыратын бәрбінің тиірі. **Қол берді.** а) Ер адамдардың амандасқанда және де әйел-ер адамдардың танысайық деңгейінде қолдарын берісіп, алақан-дарын беттестіріп білдіретін ым-ишараты. ә) Серт етіп, уәде қылып, қол алысты уәделесті. **Қол берім жер.** Таяу, жақын, қол созым жер. **Қол болды.** а) Қол астына кірді, тәуелді, бағынышты болды. ә) Қиш болды. **Қол босады.** Жұмыстарын бітірді, бос уақыты болды. **Қол бостық.** Жұмысы жоқтық, уақыты көптік. **Қол бөгеді.** а) Қол байлады, уақыт алды. ә) Кедегі болды. **Қол бөгеу.** Кесірін тигізетін, бөгеу болатын (іс). **Қол бұлғады.** а) Қолын бұлғақтатып, сау бол деп қоштасқанды білдіретін қимыл ишарат. ә) «Бері кел» деп белгі беретін, шақыратын қимыл ишарат. б) п о з т. Алыстан елес берді, мен мұңдалады. **Қол бұлғалады.** с ө й л. **Қол бұлғады.** **Қолға алды.** а) Қолына ұстады, көтерді. ә) Ебі бар, қолынан келетін іспен айналысуды бастады. б) Билікке, мансаққа т.с.с. жетті. в) Дұрыстады, ретке келтірді. г) Әзілдеді, қырына алды. ғ) Орындады, жүзеге асырды. д) Басып алды, қолға түсірді, тұтқындады. **Қолға алынды.** Іс, шаруа басталды. **Қолға жетпеді.** Жоқ, ала алмады, қолына тимеді. **Қолға кетті.** Тұтқына түсті, тұтқын болды. **Қолға үйренді.** Қолда ұстап күтуге көндікті. **Қолға [қолына] қарады.** а) Бір нәрсе өкелер, берер деп дәмметті. ә) о й ы н. Қолдағы картаға қарады. б) Кіріптар, тәуелді болды (адам). в) Мал қордада болды, жайылымыға шықпады. **Қолға қондырды.** Қолына түсірді, өзіне қаратты. **Қолға тигізбеді.** Қолға түсірмеді, жеткізбеді. **Қолға тоқ болсын.** т і л е к. Берекелі, қорлы-қоғанды болсын. **Қолға түсе бермеді [түспеді].** Табылмады, кездеспеді. **Қолға түспес.**

Таптырмайтын, тапшы, кездесе бермейтін. Қолға түсті. Ұсталды, тұтқын болды. Қолға түсірді. а) Қашқындарды ұстады. ә) Айналдыртып алды, өзіне қаратты. б) Тапты, не болды **Қолға [қолына] ұстағандай**. Анық, айқын етіп. Қолға үйретті. Қолда ұстауға көндірді. Қолға үйретілген жануар. Қолдан сұрыптау кезінде тұрпаты мен мінез-қылығы өзгермеген (немесе сөл ғана өзгерген), сондықтан адам қамқорлық жасамаған жағдайда табиғи мекендеу ортасында тіршілік ете алатын асыранды (үйірсек) жануар. Қолда бақты. Жайылымға жібермей, қорала ұстады. Қолда бар. Қолында бар мүлік, мал т.б. дүние. Қолда билік жоқтық. Еркінен айырылған, шарасыз. Қолдағы мал. а) Барлық мал-жайы, жыған-терген малы. ә) Малшыларға, жайлауға қосып қойған малынан бөтен қолында ұстауға қалған, ауылдың ішіндегі малы. Қолда қалған. Әлі бар, жоғалмаған. Қолдан алды э т н. Қызға құда түсіп, төркі-ніне ұзату тойын жасатып, үйленді. Қолдан берді. э т н. а) Қызды ұзату тойын жасап, өз еркінен тұрмысқа шығарды. ә) Көріп тұрып айырылып қалды. б) Өз ықтиярымен берді. Қолдан жасау. Қолмен, қарапайым әдіспен даярлау. Қолдан жіберіп алды. Айырылып қалды, мерзімін өткізіп алды. Қолдан келді. а) Шамасы келді, мүмкіндігі, күші жетті. ә) Істей алды, іске асырды, жүзеге асыра алды. Қолдан келер шара жоқ. Дәрменсіз, лажсыз, амал жоқ. Қолдан келместі келтірді. Қиын іске ұмтылды. Қолдан қара саба, ас кетті. э т н. Ас әзірлеуден, үй шаруасына араласудан қалып қартайды деген мағынадағы жасы келген әйел туралы айтылатын сөзқолданғыс. Қолдан өтті. Әбден қолданыста болды, тәптіштеп қаралды, жақсы таныс, бұрыннан біледі деген мағынада. Қолдан ұшқан. а) Қаза тапқан, қайтыс болған. ә) Өзі төрбілеген, өзі өсірген. Қолдан шығармады. Уысынан босатпады, еркіне жібермеді. Қолдан шығып кетті. Ұстай алмады, айырылып қалды. Қол добы. спорт. Қолдоп (спортшылар бір-біріне допты қолдарымен ғана әуелетіп тастап, оны қарсыластарының қақпасына соғуға тырысатын командалық спорт ойыны). Қол дорба. Қолдорба. Қолды жаттықтыру. спорт. Боксшының оң және сол қолдарымен қарсыласының басы мен денесіне екінің өзара байланысқан соққылар жұмысауы және қорғаныс амалдарын қолдануы. Қолды жіпсіз байлады. Ерікке жібермеді, шырмау болды. Қолды қақты. Бір нәрседен құр қалдырды. Қолдың жұмыртқасы. с өй л. Инкубатордікі емес, үйдің тауығы басып шығарған, құнарлылығы жоғары, дүкенде сатылатын жұмыртқадан бағасы қымбаттау тауық жұмыртқасы. Қолдың қаймағы. с өй л. Қолдағы сауын сиыр сүтінің сүттартық мөшине арқылы қолдан тартып жасайтын, майлылығы, құнарлылығы зауыттан шығарылған қаймақтан әлдеқайда жоғары, сату бағасы қымбаттау қаймақ. Қолдың наны. с өй л. Үйде, жеке адамның өзі шақтап илеп, пешіне пісірген нан, көмешанан. Қолдың саласындай. Біркелкі, әп-әдемі. Қолдың сүті. с өй л. Жеке шаруашылықта, үйде бағылатын сауын малдан сауылып, көбіне қала тұрғындарына сатылатын, құнарлылығы, майлылығы жоғары сиыр сүті. Қолдың [бес қолдың] саласындай. а) Біркелкі, өрімдей; теп-тегіс. ә) Тарамыстанған, бадыршаған. б) Анық, өте айқын. Қол еңбегі. а) Мәшинен, арнайы құрал-жабдықтармен емес, қолмен жасалған жұмыс, қолөңбек. ә) Қол күші. Қол ет. Сойылған қой, ешкі т.с.с. аңың алдыңғы аяғы. Қол қол. а) паралингв. Екі алақанын жайып, бір-біріне түйістіре өзіне қаратып, бата сұрағанды білдіретін құмыл ишарат. ә) Қолын көтеріп, бата жасады. б) Тіленді, сұрамсақтанды. Қол жалғап жіберші. Керек заттың қасына жақын тұрған кісіге нәрсені алып беріп, не көмектесіп жіберші деген өтінішті сытайып, жеңіл етіп жеткізудің түрі. Қол жаттықтырды. Бір нәрсені істеуге қолын тоселдірді. Қол жетерлік. а) Жақын, алыс емес. ә) э к о н. Тауар бағасының тұтынушылар

сұранысын қанағаттандыруы, тауардың тым қымбат болмауы. Қол жеткізгісіз. Әркімнің қолынан келмейтін. Қол жеткізді. Ойлаған мұратына, мақсатына жетті. Қол жеткізді. Қол жетпейтін, қолға түспейтін, алыстағы, қиядағы. Қол жетпеді. Дегеніне, диттегеніне жете алмады, арманы орындалмады. Қол жетпейтін. Алыс, мұнартақан, қол жеткізгісіз. Қол жетпес. Орындалуы қиын, қолға түспейтін. Қол [қолы] жетті. Бір нәрсеге не болды, арманы орындалды, дегеніне жетті. Қол жуды болды. Бар нәрседен жүрдай болды, дәнеңе қалмады. Қол жұмсады. Ұрды, соқты, күш көрсетті. Қол жүгіртіп. Қолын сұмаңсұмаң еткізді, әр жерін бір ұстады. Қол жүрді. а) Сәті түсті, орайы келді. ә) с өй л. Карта ойыны т.с.с. ойыншының ұтуы, жеңіске жетуі. Қол жіліктер. Малдың алдыңғы екі аяғына тиесілі жіліктер. Қол ине. э т н. Қолмен ұстап жіп өткізіп алып киім тігуге арналған, болаттан жасалған, ұшы үшкір жіңішке құрал. Қол кезеді. Қолды жан-жаққа созып ербедетті. Қол көтерді. а) паралингв. Мойнысыңғанды, бағынғанды, тізе бүккенді, берілгенді екі қолын төбесінен жоғары көтеріп білдіретін құмыл ишарат. ә) р е с м и. паралингв. Жуналыс, мәжіліс т.с.с. қабылданған ұсыныс, қаулыны мақұлдағанды, келіскенді бір қолын жоғары көтеріп білдіретін құмыл ишарат. б) Ұрды, соқты, қол жұмсады. в) с өй л. Тақси тоқтату үшін қолын шошайтты. Қол қағысты. Ант етісті, серттесті, уәделесті. Қол қатты. Қол жұмсады, ұрды, соқты. Қол қауға. э т н. Қолмен тартып шығаратын кішкене қауға. Қол қимылы. спорт. Бір не екі қолдың бір қалыптан екінші қалыпқа ауысуы. Қол қимылын істен жіберді. Ұрды, соқты. Қол қойғызды. Қағазға жазылғанды растау үшін біреудің қолтаңбасын қойдырты. Қол қойды. а) Қағазға жазылғандарды растау үшін соңына қолтаңбасын қалдырды. ә) Бір жұмысқа кірісті, іспен тастауға бел байлады. в) Мойынады, көзі жетті, сенді. Қол қойылды. р е с м и. Бекітілді, расталды. Қол қою. р е с м и. Белгілі бір құжат мәтініне жауапты, қатысы бар құзырлы адамның қолтаңбасын жазуы. Қол қуаты болсын! а л ғ ы с. Шөп шабу, орақ ору тәрізді жұмыс үстінде айтылатын ізгі тілек. Қол қусырды. а) Екі қолын кеудесіне қойып, тәжім етті; құрмет қылды. ә) Бас иді, құлдық ұрды, аяғына жығылды. б) паралингв. Қолын бір-біріне айқастырып, еш нәрсеге істемей бос тұрғанды, істемей келмегенді білдіретін қимыл-ишарат. Қол қусырғыш отырғызады. Босқа жүрізбеді, текке отырғызады. Қол қусырғыш отырды. Еш нәрсеге істемей босқа, текке отырды. Қол қусырысты. Қолдарын кеудесіне қойып, тәжім етісті. Қол құрал-саймандар. э с к. Әскерлер ұрыста өзіне оқоп қазап және бекіністер жабдыққауға байланысты инженерлік жұмыстар жүрізетін құрал-саймандар. Қол қысты. а) Амандасты, сәлем берді. ә) Қоштасу ишаратын жасады. б) Құттықтап, құтты болсын айтып, ишарат етті. Қолмен айналдырылатын кофеұсатқыш. Ағаш немесе металл корпусы, тұтқаммен қозғалысқа түсетін дүірмені, ұнталған дәннің майдалану дәрежесін реттеп отыратын тетігі, майдаланған кофе түсетін шағын жәшігі бар кофеұсатқыш. Қолмен жазылған. с өй л. Мәшинке не компьютер арқылы емес, қаламмен, қарындашпен, өз қолынан жазылған. Қолмен кестелеу. қ о л ө н е р. Кестені қолмен салу. Қолмен қойғандай. Дәл, нақтылы. Қолмен өткерісті. Тікелей араласты, өз болып атқарысты. Қолмен тікті. Киімді т.с.с. іс-мәшinesімен емес, қол инеге жіп сабақтап алып тікті. Қолмен істегенді мойныңмен көтер. Жасаған қылмыстың, жамандықтың жазасын тарту керек деген мағынада. Қол мергендеу. Қолы етті, атқаны нысанға дөп тиіші. Қол пулеметі. э с к. Мотоатқыштар бөлімінің қарсыластың жақын не орташа қашықтықтағы (800 м-ге дейін) адам үшін немесе атыс құралдарын дәл көздеп атуға арналған қаруы. Қол салды. а) Зорлық-зомбылық етті, күш көрсетті,

азатпады. ә) Бір істі бастады, қолға алды. б) Ұрлады, жұмықарды, сұғанақтық етті. в) Төсекте жатқан әйелдің қойнына барды. Қол сауда. Азын-аулақ пайданы көздеген ұсақ заттардың үстінен баға қосып сату арқылы болатын сауда. Қол сауыт. э т н. Батырлардың сауытының ымықтық, жеңсенде тұратын қолды қорғауға арналған бөлігі. Қол сермеді. Бір нәрсеге ұмтылды, қол созды. Қол соғу. а) Қол шапалақтау, алақан ұру. ә) Құптау, разы болу, көтермелеу. Қол соғысты. Бір нәрсеге уәделесті, келісті; серттесті. Қол созарлық. Көмек қолын сұрайтындай. Қол созды. а) Талпынды, ұмтылды, дәмеленді. ә) Жәрдем сұрады, тіленді. Қол соқты. а) Қол шапалақтады, алақан ұрды. ә) Құптады, құлады, қостады. Қол сұғу. Біреудің ісіне араласу, сұғанақтау. Қол сұқпаушылық. с өй л. Талан-таражға салмаушылық. Қол сұқты. а) Талан-таражға салды, сұғанақтық етті, ұрлады. ә) Біреудің ішкі ісіне араласты, билік айтты. Қол тапсырды. а) көне. Жақпады; дауыс беріп сайлады. ә) Бас иді, тәуіп етті. б) Бір нәрсені бұлжытпай орындауға серт берді, уәделесті. Қол тартпады. Қашпады, істей берді. Қол терісі сойылды. Бейнет шекті, азаптанды. Қол тигізбеді. а) Еш нәрсесіне тиemedі, орнынан қозғалмады. ә) Ұрмады, соқпады, реңжітмеді. б) Зар қақсап ауырды. Қол тигізді. Ұрды, соқты. Қол тимеген. Ешкім әлі кірісе қоймаған, істелмеген. Қол тоқпақ. э т н. Астық дәнді қолмен ұру арқылы майдалауға, ұнтақтауға арналған құрал. Қол тұсау болды. Бөгет жасады, кедергі болды. Қол тігіс. к ө с. Қол инемен, қолмен тігу арқылы орындалатын тігіс түрі. Қол ұрды. Қол шапалақтады, қошемет көрсетті. Қол ұстасты. а) Қатар келе жатқан не тұрған екі және одан көп адам бірінші алақанын бірінге қапсырып, саусақтарымен қысып, басты. ә) Бірікті, тізе қосты. б) Өмірлік жар болды, үйленді. в) Қыз бен жігіттің бірін-бірі жақсы көруін, қимауын көрсетеді. г) Айырылмады, біте қайнасты. ғ) Айырмыстай болды, бірге кетті. Қол ұстастырды. Өмірлік серік қылдырды, үйлендірді, бірге жүрізді. Қол ұстау. э т н. Құйеу жігіттің қалыңдығының ұзатқалар тойынан бұрын, қыз ауылына ұрын барып, жастар бас қосқан жыын-тойдан кейін қалыңдығымен кездесуінде қыз жеңгелеріне беретін көдесі. Қол ұшын берді [ұсынды]. Қолғабыс етті, көмек көрсетті, жәрдемдесті. Қол ұшын тигізбеді. Ешбір істі істемеді, жәрдем етпеді. Қол үзді. а) Тастанды, ұмтытты. ә) Алыстады, араласы үзді. б) Байланыстан айырылды, қатынаспады. в) Ұмытты, қайта сөз қылмады. Қол шалғы. Қолшалғы. Қол шапалақтады. паралингв. Алақанарын бір-біріне ұрып разы болғанды, әсерленгенді; қарсы болғанды білдіретін қимыл ишарат. Қол шығыр. э т н. Тереңнен су т.б. сұйықтарды тартып шығаратын айналма білек ағаш. Қолы алдына сыймады. Не істерін білмеді, жалықты. Қолы алтын. Шебер, қолынан келмейтіні жоқ, ісмер адам туралы. Қолы аузына жетті. Өз күшін өзі көретін күнге жетті, қатарға қосылды. Қолы ауыр. Жұдырығы қатты, ұрса оңдырмайды деген мағынада. Қолы ашық. Жомарт, берген, мырза, еш нәрсесін аямайтын (адам). Қолы ашылды. Ештеңесін аямай жұмсады. Қолы бармады. Батылы жетпеді, дәті шыдамады. Қолы батты. Қолы тиді, ұрды. Қолы берекелі. Не жасаса да, бәріне жетімді, тойымды етіп жасайды деген мағынада. Қолы бос [бостық]. а) Бір нәрсені істеуге бос уақыты болды, қолы тиді. ә) Істейтін іс жоқ, тек жүрген, еріккен. Қолы босады [тиді, қалт етті]. Бос уақыты болды. Қолы біледі. Қолының шеберлігі бар. Қолы епті [енсек]. Іске шығыр, ікемді. Қолы жеңіл. а) Істеген ісі оңша басатын, сәті түсетін. ә) Саудасы тез жүріп кететін, жеңіл қолды (адам). Қолы жетті. а) Іе болды. ә) Арманда қалмады, дегеніне ие болды. Қолы жүйрік. Епті, ікемді шебер. Қолы келте. Дүниеге тапшы, кедей, қолы қысқа. Қолы кесілді. Еш нәрсеге істей алмады, мысы құрыды. Қолы қайратты. Қуш қоп, мығын, ұстаанын тығыр

еткізбейтін. Қолы қалт етсе. Қолы сәл босай қалса. Қолы қалтырады. Батылы бармады, жүрексінді. Қолы қанға батты. Кісі өлтіріп, қанын мойнына жүктеді. Қолы қанды. Қолы бір нәрсені істеуге үйренді, машықтанды. Қолы қанды болу. Атқанын түсіру, олжалы болу. Қолы қарайды. Көп уақыт айна-лыспағандықтан еттілігінен айырылды. Қолы қарақты. Іске шебер, қолынан бір нәрсе келетін, қолы етті. Қолы қарап отырмады. Тынымсыз жұмыс істеді. Қолы қатты. а) Еш нәрсесін бермейтін, сараң, ә) Мейірімсіз, қатал, қатаң, б) Қуатты, күші көп. Қолы қатып кетті [қалды]. Икемге келмеді, иілмеді. Қолы қолына жұқпады [тимеді]. Жұмысты, істі жылдам, шапшаң істеді. Қолы құтаймады. а) Берекесі болмады, байымады; байлық жиналмады. ә) Қолына баласы тұрмады. Қолы [қол] қысқа [қысқалық]. а) Кедей, жарлы. ә) Тапшы, жетімсіз, қатпасы жұқа. б) Тамыр-танысы аз, жоқ. Қолы қышыды. Бір нәрсе істегісі келді, ерікті. Қолымен күл көседі. Отымен кіріп, күлімен шықты, бар бейнетін тартты. Қолымен жазды. Мәшинке емес, қағаз, қалам арқылы тіке өзі жазды. Қолымен жазылды. Қағаз, қалам арқылы жазылды. Қолымен жамандық істеді. Әдейі, қасақана, өзі тіке, мақсатты түрде кесірін тигізді. Қолымен жасалды. Біреуді арқылы, біреудің тіке көмегімен іске, жүзеге асырылды. Қолымен от көседі. Біреу арқылы араздық тудырды. Қолымен істегенді [еткенді] мойнымен көтерді. Өз қиңсын өзі тартты; жұртқа ауыртпалық салмады. Қолымен істеді. Біреу арқылы әдейі ұйымдастырылды. Қолымен істеп, аузымен бұйырады. Біреу арқылы істеді, сойылсоғарын, айтқанын екі етпейтін адамды жұмсады деген мағынада. Қолына алды. а) Бағып-қағу үшін өз үйіне алды, күтімге алды. ә) Ие болды, билік етті. Қолына жүзік салды. а) Саусағына сақина киді. ә) Некеlestі, некеге тұрды. Қолына көшті. Қарауына өтті, билігіне берілді. Қолына қун қондырғандай арайлады. б) е й н. Нұрын, шапағатын төкті. Қолына кіргізіп алды. Өз үйінде тұрғызды, күшік күйеу етті. Қолына кірді. Біреудің үйіне келіп тұрды; күшік күйеу болды. Қолына қалам [қағаз] алды. а) Шығармашылық жұмыспен айналысты, өлең жазды. ә) Хат жазды. Қолына [күс] қондырды. а) Жігіт үйленді, отау құрды. ә) Қоңілін тапты, айтқанына қонетіні етті. Қолына қылыш [найза] ұстады. Қолбасшы болды, қол бастады, соғысты. Қолына қылыш [найза, мылтық т.б.] ұстатты. Қолына қару берді, жарарқтады. Қолынан бар келері. Шамасы келетін жері. Қолынан боқ та келмейді. Ештеңе істей алмайды, қолынан түк келмейді, іске ебі жоқ. Қолынан бізі түсті. Істерге шарасы қалмады, жамандық жасай алмады. Қолынан екі келсе, бірін қылыш! Қолынан келгенін аямасын, шамасы жеткенін істеп қалсын. Қолынан келген қонышынан басады. Жалғанды жатпаған басады, ойлағанын істейді. Қолынан [қолдан] келгенше. Мүмкіндігінше, шамасынша, өз әлініше. Қолынан келеді. Істей алады, орындайды. Қолынан не келеді. Қарсы еш нәрсе істей алмайды, еш шамасы жоқ. Қолынан [түк] келмейді [келері жоқ]. Ештеңе істей алмайды, шамасы жетпейді. Қолынан кетпен түспеді. Бау-бақша жұмыстарынан қолы босамады. Қолынан қой жарысы келмеді. Ешбір іске қыры жоқ, ебі жоқ, сыбыр мағынасында айтылады. Қолынан мөрі тамған [төгілген]. Өнерлі, шебер, ісмер, іскер. Қолынан намыс бермеді. Жеңілмеді; нағыз қайсарлық көрсетті. Қолынан орақ түспеді. Тыным татпай шаруа істеді, шөп шашты. Қолынан өткерілді. Қолында болды, иесі болды. Қолынан өтті. Тексерді, қарады. Қолынан сарқыт жемеді. Қолынан төм татпады, араласпады. Қолынан сойлы түспейтін кісі. Көздегені ұрыс-төбелес, жүрген жері жанжал болатын кісі туралы айтылады. Қолынан шығармады. Ажырап қалғысы келмей қолда ұстады; көзден таса етпеді. Қолынан іс келетін. Ширақ, пысық, еті

тірі; не болса да істей алатын. Қолына оймақ ілмес. Олақ, қолына ине ұстай алмайтын. Қолына өтті. а) Мұрагерлік жолмен берілді. ә) Тапсырылды, сеніммен берілді. Қолына тиді. а) Бір нәрсені алды. ә) Иелік етті. Қолына түкіріп отыраған. Сақдай сай, дайын отыраған. Қолына ұстату. Тапсыру; көзін жеткізу. Қолын бұлғақтады. Қолын бірнеше қайтара бұлғады. Қолын бұлғады. Жаман іске араласты. Қолын бір [бір-ақ] сермеді [сілтеді]. «Мейлі», «қойшы», «жоқ!» сияқты сөздердің (лажсыз келісім немесе қарсылық білдірудің) қимылмен берілуі. Қолында билігі бар. Басқарушы, қызметі бар, мансапта ие. Қолында болды [өсті]. Біреудің тәрбиесінде болды, қарамағында өсті. Қолында бұлы бар. Ақшалай, дәулетті, бай. Қолында жүрді. Біреудің қол астында болды, ықпалында жүрді. Қолында өлейін. Бір нәрсеге келіскенше арпалысты өтейін, басымды өлімге тігейін деген мағынада. Қолында ұстады. Қарамағына, иелігіне, жұмсауына алды. Қолын емін-еркін батырды. Өзін еш нәрседен шектемеді, қолы қзын болды, хал-ахуалы зор мүмкіндік берді. Қолын жылы суға малғызды [малдырды]. Бар жағдайын жасады, асырап күтті. Қолын жылы суға малды. а) Тұрмыстың рақат-қызығын көрді, қалмсыз-қайғысыз өмір сүрді. ә) Келінді болып, келін жұмсап, қолы ұзарды. Қолын кеш [мезгілінен кеш] сермеді. Мезеті өтті, кешеуілдеді, кешікті. Қолын күйдірді. а) Қолын қарып алды. ә) Тосқауылға кездесіп, зиян шекті. Қолын қайда қоярын білмеді. Жұмыссыздықтан не істерін білмеді. Қолын қақпады. Бетін қайтармады, жолына тосқауыл болмады, қарсы тұрмады. Қолын қақты. а) Алғысы келген нәрсесін бермеді, тілегін орындамады. ә) Бетін қайтарды, ренжітті алды. Қолын қанға батырды. а) Қан төкті, қанын жүктеді, қылмысты болды. ә) этн. Ант айтып, серт берісті. Қолын қанға былғау. Өлтіру, өлімге себеті болу. Қолын қанға малды. Кісі қанын мойнына жүктеді. Қолын қанға малдырды. Біреудің қаншәрілік жасауына түрткі болды. Қолын кате сермеді. Шалт кетті, шалыс басты, жаңғылысты, адасты. Қолын сілтеді. паралингв. Қойшы, доғар дегенді қолын сермеп білдірді. Қолын таныды. Жазуын, біреудің қолтаң-басын білді. Қолын ұзартты. а) Келін жұмсады, өзі істейтін шаруаны келіп атқарды. ә) Көмек берді, жәрдемдесті. Қолыңық етті. Қолын шығарды. паралингв. жағымсыз. Бір нәрсеге мүлде қарсы екендігін білдіру үшін, суқ саусағы мен ортан қолдың арасынан бас бармағын шығарып көрсететін қимыл ишарат. Қолының жұмысқысы [сұғанақтығы, жиендігі] бар. Ұрлыққа бейім, жұмықарғыш (адам). Қолының көзі бар. Саусағынан бал тамған шебер. Қолының құрышын қандырды. Әбден ұрып-соқты, жазалады. Қолының қышуы қанғанша сабады. Әбден айызы қанғанша, өшін алғанша ұрды. Қолыңа дерт бермесін. алғыс. Қолбағыс етіп, жәрдемін тигізген адамға ризашылығын білдіргенде айтылатын сөз. Қолымен бергенді аяғыңмен жүріп ала алмайсың. Берген қарыз ақшаны қайтарып алу қиын деген мағынада. Қолыңнан келсе, қонышыңнан бас. Шамаң, ебің болса, қылардыңды қылып қал, қамты, ойыңа келгенді істе деген мағынада. Қолы сақп. көне. Қолы ашық, жомарт, мырза. Қолы сараң. Қолы тар, жомарттығы жоқ. Қолы талды. Қары шаршады, әлсіреді. Қолы тар. Саран, қатты, берері жоқ кісі. Қолы тарлық. Жоқшылық, тапшылық, жетіспеушілік. Қолы тиді. Ұрды, соқты, сабады. Қолы тимеді [босамады]. Уақыт болмады; қолы босамады, мұршасы келмеді. Қолы түсу. в е т. Мінсіз жылқысы мен өзiгe ауыр жүк арту, алыс жолда ұзақ қинаудан алдыңғы аяғының бүлшегі еті салдану кінәраты. Қолы түсінді. ж е р г. Қолы үйренді. Қолы [қысқа қолы] ұзарды. а) Барлыққа, молдыққа қолы жетіп, етек-жеңі кетпейді. ә) Қомекшіге, қолқанатқа жарыды. б) этн. Келін түсірді. Қолы ұзын. а) Қуатты, әлді, малды, дәулетті. ә) Не істеймін десе де, қолынан

келетін, мүмкіндігі мол. Қолы ұсынықты. Өнерлі, шебер. Қолы шығыңқырады. с ө й л. Қолы жүрді, жолы болды. Қолы шыққыш. Қолына жақсы қарталар келіп, қайта-қайта ұта беретін. Қолы шықты. Ойында қолы жүрді, ұтты. Қолы ілінді. Шап берді, ұстады. Қолы ісмер. Қолынан бәрі келетін, шебер.

ҚОЛ² з а т. көне. Қоштелілер арасында жа-сақ, қосын, лек, әскер ұғымында қолданылған дәстүрлі әскери атау.

Қол бастады. Қолбасшы, әскербасы болды, жорыққа басылық етті, әскер бастады. Қол болды. Сарбаз, топ болды, әскерге кірді. Қол жиды. Әскер топтады, нөкер жасақтады. Қол қаулады. Қалың әскер қаулап қаптады.

ҚОЛ³ з а т. көне. Жоң, ыңғай.

Қол емес. Жөнсіз, ыңғайсыз, қолайсыз. Қол көрді. Дұрыс деп есептеді, мақұл көрді, құптады.

ҚОЛА з а т. к е н. 1. <франц. bronze> х и м. Мыс пен басқа элементтердің (қалайы, алюминий, никель, бериллий, қорғасын, манний, кадмий, марганец т.б.) қосылған қорытпасынан алынған металл. // Қоладан жасалған. 2. Бағалы саналатын әртүрлі бұйымдар, тұрмысқа қажетті жасауда қолданылатын қорықтық зат, шикізат. 3. Халықтың түсінігінде сапасы, бағасы жағынан алтын мен күмістен кейін тұратын металл. // Беделі төмен, асылдарға жете алмайтын. 4. с п о р т. Жарыста үшінші орын иеленген спортшыға берілетін медаль.

Қола векселі. э к о н. Несиеге қабілетсіз тұлғалар берген вексель. Қола дәуірі. т а р. Адамзат қоғамының дамуындағы мыс дәуірінен кейінгі қола металлургиясы кең дамыған тарихи-мәдени кезең. Қола жүзік. этн. зерг. Қоладан соққан жүзік. Қола жүздегер. с п о р т. Қола медальмен марапатталған спортшы. Қола медаль. Спорт, еңбек жарыстарында үшінші орын алғандарға берілетін қоладан жасалған медаль.

ҚОЛАБА¹ з а т. 1. этн. Бір құрғанда жығатын я қирататын орасан үлкен қолтоқпақ, қару. 2. а у ы с. Еңезердей ебедейсіз, денесі үлкен адам. 3. а у ы с. Қолшоқпар болған, дойыр, шаш ал десе бас алатын адам.

ҚОЛАБА² з а т. этн. Сибирге өзе бұзауды телу үшін қолданылатын таақ.

ҚОЛАБАДАЙ с ы н. 1. Қолаба сияқты, қолаба тәрізді. 2. а у ы с. Үлкен, зор.

ҚОЛАГРАФИТ з а т. к е н. Қоладан және қола кристалдары арасында біркелкі бөлінген графит бөлшектерінен тұратын кеуекті материал.

ҚОЛАҒА з а т. этн. көне. Шағын әскери жасақтың басышы.

ҚОЛАҒАЛЫҚ з а т. этн. көне. Қолағасы қызметін атқарушылық, әскери жасақты басқарушылық.

ҚОЛАҒАШ з а т. этн. Қазық, қада қағуға арналып, бір басы жуан ағаштан жасалынған құрал; тоқпақ.

Қолағаш мұрын. Дөңкиен, қоңқыған мұрын; қошқар тұрмыс.

ҚОЛАҒАШТАЙ с ы н. 1. Қолағаш сияқты, қолағаш тәрізді. 2. а у ы с. Үлкен, ебедейсіз, жуан.

ҚОЛАЗЫ з а т. этн. қолөнер. Басқимге тағылатын үкі қауырсынын ораған шешкей.

ҚОЛАЙ¹ з а т. Жоң, ыңғай.

Қолай көрді. Қораш көрді, оғаш санады.

ҚОЛАЙ² з а т. ө с. <лат. myriophyllum spicatum> Колде, баяу ағатын өзінде кең таралған, оттегін мол шығаратын су өсімдігі.

ҚОЛАЙЛА= е т. Ыңғайлау, әзірлеу.

ҚОЛАЙЛАН= е т. Ыңғайлану, әзірлену.

ҚОЛАЙЛАНДЫР= Сөйкестендіру, ыңғайландыру.

ҚОЛАЙЛАНДЫРУ Қолайландыру етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛАЙЛАНУ Қолайлану етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛАЙЛАСТЫР= е т. Ыңғайластыру, әзірлеу, жөнге келтіру.

ҚОЛАЙЛАСТЫРУ Қолайластыру етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛАЙЛАУ Қолайла етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛАЙЛЫ сын. 1. *Ыңғайлы, жөнді, тиімді.*

2. *Бейімді, икемделген.* 3. *Жайлы, қоңыржай.*
ҚОЛАЙЛЫЛЫҚ зат. 1. *Ыңғайлылық, тиімділік.* 2. *Қоңыржайлық, жайлылық.* 3. *Икемділік, бейімділік.*

ҚОЛАЙЛЫРАҚ сын. *Ыңғайлырақ, тиімдірек.*

ҚОЛАЙНА зат. *Өзімен бірге алып жүруге арналған шағын айна.*

ҚОЛАЙСЫЗ сын. 1. *Ыңғайсыз, жөнсіз.*

2. *Жайсыз, жағымсыз.*
ҚОЛАЙСЫЗДАН = ет. *Ыңғайсыздану, қысылу, қымтырылу.*

ҚОЛАЙСЫЗДАНУ Қолайсыздан етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛАЙСЫЗДАУ сын. 1. *Ыңғайсыздау, жөнсіздеу.* 2. *Жайсыз, жайлы емес.* 3. *Епісіз, ебедейсіз, икемсіз.*

ҚОЛАЙСЫЗДЫҚ зат. 1. *Жайсыздық, жарамсыздық.* 2. *Икемсіздік, ыңғайлы еместік.* 3. *Ыңғайсыздық, қысылушылық.*

ҚОЛАҚАШ: қолақаш жілік. жерг. *Кемік жілік.*

ҚОЛАҚАНДАЙ сын. *Қолағаштай, үлкен, дәу, ірі.*

Қолақандай үлкен. Еңгезердей, сойдауып-тай.

ҚОЛАМТА зат. 1. *Жанып біткен оттың ыстық күлі.* 2. *ауыс. Бұрын болған бір нәрсенің, құбылыстың, әлі де бой көрсетіп отырған әсері, өткеннің ізі, белгісі.*

Қоламта басқан тауықтай. жерг. *Тытырлап қалу, арлы-берлі жүгіру деген мағынадағы сөзқолданыс.* **Қоламта мінез.** *Ашық-жарқындығы жоқ түйік мінез.* **Қоламта нан.** этн. *Шоққа көміп пісірген нан.* **Қоламтасын бықсытты [қоздатты].** *Бір нәрсенің шетін шығарып, сөз тұртпек жасады.*

ҚОЛАМТАЛАН = ет. *Оттың, шоқтың сөніп, ыстық күлге айналуы.*

ҚОЛАМТАЛАНУ *Қоламталан етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЛАМТАЛЫ сын. 1. *Қоламтасы бар; күйіп тұрған, ыстық.* 2. *ауыс. Астарлы, күрделі.*

Қоламталы мәселе. жерг. *Шешімі қиын, ешкім батылдық ете алмайтын шытырман мәселе.* **ҚОЛАН** зат. этн. жерг. 1. *Бесікбау.* 2. *Тосайыл.*

ҚОЛАН¹ зат. этн. көне. *Аттың қалың қылынан немесе басқа да қылдан қалың етіп жасалған шашағы, әшекейленіп ағаш, сүйек сияқты т.б. қатты заттан жасалған сабы бар маса, шыбын-шіркейден қорықуға арналған желпеуіш құрал.*

ҚОЛАН² сын. *Қалың, жуан, ұзын (шаш).* **Қолаң шаш.** а) *Қою қара шаш.* ә) *Сілү қыз, ару. Қолаң шашты. Шашы қара қалың, сұлду (қыз).*

ҚОЛАН³ зат. *Байырғы қазақ қоғамындағы әртүрлі төмен әлеуметтік топтардың өкілдері.*

ҚОЛАНСА зат. 1. *Жіліншікке жанаса өскен жіңішке ұзынша сүйектің ұшына ала орналасқан, майшершеуден тұратын тері қыртысы.* 2. *жерг. Малдың қолтығы.* 3. *Қолтықтан терлегенде шығатын жағымсыз сасық иіс.* 4. *ауыс. Сасық ой, қараниет, арам пәзіл.*

ҚОЛАНСАЛЫ сын. *Қолаңсасы бар; сасық иісті.*

ҚОЛАНСЫ сын. сөйл. **Қолаңса.**

ҚОЛАНШЫ зат. этн. *Төмен таптың өкілі, жалданған жоқ-жітік.*

ҚОЛАПАЙ сын. *Икемсіз, ебедейсіз, орашолақ.*

ҚОЛАПАЙЛАУ сын. *Ебедейсіздеу, икемсіздеу, орашолақтау.*

ҚОЛАПАЙСЫЗ сын. *Икемсіз, ебедейсіз, дөңкіген. // Ыңғайсыз, жайсыз.*

ҚОЛАПАЙСЫЗДАН = ет. *Ыңғайсыздану; қысылу, қымтырылу.*

ҚОЛАПАЙСЫЗДАНУ *Қолапайсыздан етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЛАПАЙСЫЗДАУ сын. *Ыңғайсыздау, икемсіздеу; дәрекілеу.*

ҚОЛАПАЙСЫЗДЫҚ зат. *Икемсіздік, ебедейсіздік, ыңғайсыздық.*

ҚОЛАРА зат. *Бір ғана адам кесе алатын кішкене ара.*

ҚОЛАРАСАН зат. этн. *Қолдан жасалған ыстыққа булау.*

ҚОЛАРБА зат. *Қолмен итеріп жүруге болатын шағын арбашық.*

ҚОЛАРЫҚ зат. *Сала-саланың арасында су жүргізу үшін тартылған кішкене арық.*

ҚОЛАС зат. жерг. *Желкенсіз жүретін кішкене қайық.*

ҚОЛАТ зат. 1. *Таулы жерлердегі ұзынша келген, бір жағы еңіс, жайпақ қойнаулы ойпаң сайдың қолтығы.* 2. *Таудың ойпаң жеріндегі жайылым.* 3. *жерг. Шымды, қара топырақты жер.* 4. *геол. Жер бедерінің аса терең емес, жайпақ болып келетін, түп жағы мен суайрығы кеңістігіне қарай біртіндеп ұласатын жұмсақ беткейлі созылыңқы еңістіктердің жалты атауы.*

ҚОЛАТ-ҚОЛАТ сын. *Қойнау-қойнау, ойдым-ойдым.*

ҚОЛАТТА = ет. *Қолат-қолат ету, ойдым-ойдым қылу.*

Қолаттан жырту. *ауылшар. Жер танабын аэромелиорациялық мақсатпен жолақтап жырту.*

ҚОЛАТТАЙ сын. 1. *Қолат сияқты, қолат тәрізді.* 2. *ауыс. Иықты, еңгезердей, денелі.*

ҚОЛАТТАУ *Қолатта етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЛАТТЫҚ: *қолаттық көлдер.* *с.у.ш.ар. Мұз құрсауының шеткі белдемдеріндегі еріген мұздақ сулардың ежелгі ағын арналарының ойыстарына орналасқан көлдер.*

ҚОЛАУ зат. *Жылқы (тай, құнан т.б.) аяғынан ақсап қалатын ауру.*

ҚОЛАУЛА = ет. *Ақсау, ақсаңдау.*

ҚОЛАУЛАТ = ет. *Ақсаңдату, аяғын сылттып басқызу.*

ҚОЛАУЛАТУ *Қолаулат етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЛАУЛАУ *Қолаула етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЛ-АЯҚ зат. *Қол мен аяқтың жалты атауы.*

Қол-аяғы балғадай. а) *Жүп-жұмыр, толық.*

ә) *Күшті, мықты, мығым.* **Қол-аяғы бекілді.** бейн. *Біреуге немесе бір нәрсеге байлаулы болып қалды, еркінен айырылды.* **Қол-аяғы бүтін.** *Төрт мүшесі түгел, аман-сау.* **Қол-аяғы жерге тимей [тиместен].** *Жүгіріп жүріп, елпең қағып.* **Қол-аяғына күрмеу түсті.** *Еркінен айырылды, бұзауға түсті.* **Қол-аяғын баурына алды [жиды].** *Аман-есен босанды; өз-өзіне келді.* **Қол-аяғы ұзарды.** *Анаған-мынаған жұмсап, жетісіп қалды.*

ҚОЛБАҒАЙЛЫ: *қолбағайлы түйе.* малшар. *Жүк артқанға, ұзақ жүріске жарамайтын нашар түйе.*

ҚОЛБАЙЛАУ зат. *Кедергі, бөгет, тежеу.* **Қолбайлау болды.** *Бөгет жасады, кедергі келтірді, тежеді.*

ҚОЛБАҚЫР зат. 1. *Бақыраш, ожау.* 2. *құр. Құрылыста, сылақ жұмыстарында пайдаланылатын сауыт сияқты құрал.* 3. *жерг. Су таситын шелек.* 4. *жерг. Сүт пісіретін тұтқалы ыдыс.*

ҚОЛБАЛА зат. 1. *көне. Кісі үйінде тұрып, барып кел, алып келге жұмсалатын бала; көмекші.* 2. *саят. Қолдан баулыған, әбден үйретілген саят құсы. // Қолға үйретілген, әбден баулыған.*

Қолбала қымыз. этн. *Таза, жақсы қымыз.*

ҚОЛБАЛАДАЙ сын. *Қайда жұмсаса, сонда жүгірген, елбектеген.*

ҚОЛБАЛТА зат. *Жеңіл, кішкене балта.*

ҚОЛБАН елік. *Олпы-солпы, қолапайсыз, қысқа қимылды бейнелейтін сөз. // Кең, қолтылдаған, олпы-солпы.*

Қолбаң етті. *Қолапайсыз, қысқа қимыл-қозғалыс жасады.*

ҚОЛБАНДА = ет. *Қолбаң-қолбаң ету, далбаңдау, далақтау.*

ҚОЛБАНДАУ *Қолбаңда етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЛБАСШЫ зат. *әск. Мемлекеттің қарулы күштерін, ірі әскери құрылымдарды басқаратын әскери басшы.*

ҚОЛБАСШЫЛЫҚ зат. *Әскерді басқарушылық, бастаушылық.*

ҚОЛБАСШЫСЫЗ сын. *Қолбасшы жоқ, басқарушысыз.*

ҚОЛБАСЫ зат. *Әскербасы, қол бастаған батыр, сардар.*

ҚОЛБАСЫДАЙ сын. *Қолбасы сияқты, қолбасы тәрізді.*

ҚОЛБАСЫЛЫҚ зат. сөйл. **Қолбасшылық.**

ҚОЛБАСЫСЫЗ сын. сөйл. **Қолбасшысыз.**

ҚОЛБАТША зат. *түйешар. Кісі көмегімен шағылыстырылған, таза қанды, текті нар түйенің бұрасының (лөк) қос өркешті түйенің інгеніне шөгерілуінен пайда болған түйе тұқымы.*

ҚОЛБАУ зат. этн. *Бесікте жатқан баланың қолын бастырып байлап қотатын жалпақ бау.*

ҚОЛБОҚША зат. этн. *Қыздардың әшекей, бетмай, бетбоая, айна, тарағын т.б. ұсақ-түйек заттарын салып жүретін шағын сөмкесі, боқшасы.*

ҚОЛБҰРАН зат. *кәсіп. көне. Қолмен бұрау арқылы шахта үстіне көмір шығаратын қарапайым құрал.*

ҚОЛБЫРА = ет. 1. *Олпы-солпы кең болу; қолтию, солтию.* 2. *ауыс. Ісіну, кебіну.* 3. *ауыс. Ұнжырғасы түсу, босау, солбырау.*

ҚОЛБЫРАТ = ет. 1. *Қолпиту, солпиту.* 2. *Ісіну, кебіну, солдыру.*

ҚОЛБЫРАТУ *Қолбырат етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЛБЫРАУ *Қолбыра етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЛҒАБЫС зат. *Көмек, жәрдем.*

Қолғабыс берді [етті]. *Көмек көрсетті, жәрдемдесті. Қолғабыс көрсетті [жасады, тигізді].* *Жәрдем берді, көмектесті. Қолғабыс тигізді. Жәрдем берді, көмектесті.*

ҚОЛҒАБЫСШЫ зат. *Көмекші, жәрдем етуші.*

ҚОЛҒАНАТ зат. 1. *Көмекші, жәрдемші, бір нәрсеге болысушы.* 2. *ауыс. Тірек, сүйеніш; серік.*

ҚОЛҒАНАТТЫҚ зат. *Жәрдемшілік, көмекшілік.*

ҚОЛҒАП зат. *Қолды суықтан я түрлі жарақаттан сақтау үшін, матадан, былғарыдан, резеңкеден жасалған, не жүсінген тоқылған қолға киетін киім; биалай.*

Қолғаптарды тексеру. *спорт. Жарыс ережесіне сәйкес боқшы рингке көтерілгенге дейін жекпе-жекке киілетін қолаптарды ресми екі маманның талаптар бойынша байқап тексеруі.*

ҚОЛҒАПСЫЗ сын. *Қолында қолағы жоқ, жалаң қол.*

ҚОЛҒАПТЫҚ сын. *Қолғап боларлық, қолғап тоқуға жарарлық (мата, былғары, жүн).*

ҚОЛДА = ет. 1. *Біреуді, бір нәрсені жақтау, құптау, қостау, мақұлдау.* 2. *Рухтандыру, дем беру, жолын сәтті қылуға сеп болу.* 3. *Демеу, демеушілік жасау, сенері, арқа сүйері болу.*

Қолдай гөр! *миф. тілек. Қуатта, жақта, ісіне сәттілік бер деген киелі күштерден жалынып-жалбарынып сұрауды білдіретін тілек сөз.*

ҚОЛДАЙ¹ зат. *көне. Қолбасшы.*

ҚОЛДАЙ² сын. *Қол сияқты, қол тәрізді.*

Ортан қолдай. *Әжестәуір, мықты, дүрдей.*

ҚОЛДАЙ³ ұст. *Қол бойдан, қол күйінде.*

ҚОЛДАМПАЗ сын. *Кім болса соны, не болса соны қолдай беретін, мақұлдай беретін.*

ҚОЛДАМПАЗДЫҚ зат. *саяси. <лат. protectio> 1. Мемлекеттің меншікті тауар өндірушілерін көтермелеу, олардың мүдделерін*

ішкі және сыртқы рыноктардағы шетелдік бәсекеден қорғауға бағытталған саясаты.

2. Мемлекеттік лауазымды қызметкердің өз қызмет өкілеттілігін асыра пайдаланып, қандай да бір заңды тұлғаға, кәсіпорынға экономикалық қолдау көрсетуі.

КОЛДАН' ү с т. **1. Жасанды түрде, табиғи жолмен емес, өз қолымен, өзінің қатысуымен.** **2. а у ы с.** *Өз шаңырағынан.*

Қолдан жасағандай. Әдейі, қасақана істегендей. **Қолдан жасады.** а) *Ештеңенің көмегісіз тікке, өзі қолымен дайындады.* ә) *Жасанды, табиғи емес.* б) *Ойдан құрастырды.* в) *Оңай істеді, көп қиындық келтірмеді.* г) *Біреуді өз ықтиярсыз, күштеп, зорлықпен қажетті жайға келтірді.*

Қолдан көтерді. Қызмет бабында өз қолынан өсірді, өзі баулып жосарылатты. **Қолдан қиғандай.** б е й н. *Сүйкімді, қызығарлықтай.* **Қолдан қоректендіру.** Жасанды жолмен, тәсілмен қоректендіру. **Қолдан отырғызды [екті].** Жеміс ағаштары, көшет т.с.с.-ларды бір-бірілеп өзі жерге қадады. **Қолдан өсірді.** Ағаш, бұта, сүт т.с.с. өскінін арнайы әкеліп, өз қолымен егіп, суарып, қарады. **Қолдан сұрыптау.** б и о л. *Ерекше баазы жануарлар мен өсімдіктердің түрлерін, тұқымдарын, сорттарын белгілі бір өнеркәсіптік, шаруашылық мақсатта жасанды жолмен сұрыптау.* **Қолдан сүт берді.** *Енесі оліп қалған не емізбеген жас төлдерге емізкіпен ботелкеге сүт дайындап қоректендірді.* **Қолдан төккен.** Өзінде жоқ, басқа жерден арнайы әкеліп төгілген деген мағынада. **Қолдан туғызды.** Әдейі, алдын ала ұйымдастырылды. **Қолдан тыныс алдыру.** спорт. Жапа шеккендердің бұзылған тыныс алу жүйесін қалпына келтіру, өкпені қолдан желдету сияқты әдістер жүйнатығы. **Қолдан тігілген.** с ө й л. *Киім тігу фабрикасы не цехында емес, сол адамның өзіне ғана арнайы өлшеніп, тігін машинасымен тігілген (киім).* **Қолдан істеді.** Мәшине, автоматтың қатысуынсыз жеке өз қолымен, қарапайым тәсілмен жасады. **Қолдан істелген [жасалған].** с ө й л. а) *Адамның жеке өзінің қол еңбегімен, қол өнерімен дайындалған; мәшиненің, автоматтың құрылғылардың қатысуынсыз.* ә) *Әдейі, қасақана ұйымдастырылған; жасанды қылық көрсеткен; алдын ала дайындалған.* в) *Адам ойлап тапқан, табиғат, болмыста жоқ.*

КОЛДАН= е т. Бір нәрсені пайдалану, жұмсау.

КОЛДАНБАЛЫ с ы н. *Практикалық мәні бар міндеттерді шешуге арналған.*

Қолданбалы әлеуметтану. т е р м. Өртүрлі тарихи жағдайлардағы әлеуметтік заңдардың өмір сүру түрлері мен тетіктерін зерттейтін әлеуметтану ғылымының саласы. **Қолданбалы саясаттану.** т е р м. Саяси мәселелердің даму үрдістерін, тетіктерін зерттеумен, саяси жағдайларды талдаумен, оларды болжаудың ұстанымдық негіздерін жасаумен т.б. айналыстын саясаттану саласы. **Қолданбалы сән өнері.** Сәндік-қолданбалы өнер. **Қолданбалы тіл білімі.** л и н г в. Жалпы тіл білімінің тілтаным теориясын заман талабына сай машиналық аударма, автоматты түрде ақпарат іздеу т.б. практикалық міндеттерді шешуге бағыттайтын саласы.

Қолданғыш с ы н. *Іске асырғыш, пайдаланғыш.*

Қолдандыр= е т. Пайдаландыру, іске асырғызу.

Қолдандыру *Қолдандыр етістігінің қимыл атауы.*

Қолдан-қолға ү с т. Біреуден екінші біреуге, бір қолдан екінші қолға.

Қолдан-қолға тигізбеді [түсірмеді]. Бірінен кейін бірі іліп әкетті; қастерледі, құрметтеді.

Қолдану *Қолдан етістігінің қимыл атауы.*

Қолданушы з а т. Пайдаланушы, іске асырушы, жұмсаушы.

Қолданушылық з а т. Пайдаланушылық, жұмсаушылық.

КОЛДАНЫЛ= е т. Пайдаланылу, іске асырылу.

КОЛДАНЫЛУ *Қолданыл етістігінің қимыл атауы.*

КОЛДАНЫС з а т. Пайдалану ісі, әдісі; пайдаға асу үдерісі.

Қолданыстан алынды. Пайдаланбайтын болды.

КОЛДАП= екі [қос] қолдап. Бір нәрсені екі қолымен ұстап, тартып.

КОЛДАП-ҚОШТАП ү с т. *Қуаттап, жақтап, мақұлдап.*

КОЛДАП-ҚУАТТА= е т. Біреуге моральдық тұрғыдан күш-жігер беріп көмектесуі, қол қиыны беру.

КОЛДАП-ҚУАТТАУ *Қолдап-қуатта етістігінің қимыл атауы.*

КОЛДАС' з а т. Жақпас, тілектес, иеттес адам; сүйеніш, тірек.

КОЛДАС'²= е т. 1. Бір-біріне қол беру, қол алысу, амандасу, қоштасу. 2. Екі кісінің қолдарын айқастырып, бірінің қолынан бірі ұстап, бір нәрсені көтеріуі. 3. а у ы с. Бірігу, бірлесу, күш қосысу.

КОЛДАСТЫР= е т. Қол алыстыру, бітімдестіру.

КОЛДАСТЫРУ *Қолдастыр етістігінің қимыл атауы.*

КОЛДАСУ *Қолдас етістігінің қимыл атауы.* **КОЛДАУ'** з а т. 1. Малдың алдыңғы аяғының қара етті жерінің қолтықпен түйіскен тұсы. 2. Өкпе тұс, қолтық, кеуде, төс.

Қолдау тартпа. эт н. Төсайы.

КОЛДАУ'² *Қолда етістігінің қимыл атауы.* // *Қуаттаушылық, жақтаушылық.*

Қолдау жасады. Жақтады, қолдады. **Қолдау көрсету.** Көмек көрсету, демеу. **Қолдау тапты.** Жақталды, қолданды.

ҚОЛДАУЛЫҚ з а т. Қолдау тұс.

ҚОЛДАУСЫЗ с ы н. *Қуаттаусыз, жақтау-сыз.*

ҚОЛДАУШЫ з а т. 1. *Қуаттаушы, жақтаушы.* 2. *Дем беруші, рухтандырушы.*

ҚОЛДАУШЫЛЫҚ з а т. 1. *Қуаттаушылық, жақтаушылық.* 2. э к о н. Мемлекеттің ұлттық экономиканы шетелдік бәсекеден қорғау жолымен оның дамуына жәрдемдесетін экономикалық саясаты.

ҚОЛДИРМЕН з а т. Қолмен айналдырып, дән тартып, үн жасайтын аспап.

ҚОЛДОП з а т. спорт. <ағыл. hand-қол, ball-доп> Қарсы жақтың қақпасына допты қолмен лақтыру арқылы кіртізуге негізделген топтық спорт ойыны; гандбол.

ҚОЛДОРБА з а т. 1. эт н. Әдетте әйелдердің қолға ұстап жүруге арналған әшекейлі кішкене дорбасы. 2. ж е р г. Сырты түрлі-түсті шүберекпен үлденген, іші киіз болып келетін айна, тарақ, т.б. салатын ыдыс.

ҚОЛДУЫШ з а т. ж е р г. Кішкене құман.

Қолды с ы н. 1. *Тез өтіп кететін, өтімді.* 2. а у ы с. Жайлы, қолайлы, оңды.

Қолды болды. Ұрланды, жоғалды. **Қолды етті.** Ұрлатты, жоғалтты. **Қолды қылды.** Ұрлатты, алғызды.

Қолды-аяқ: қолды-аяққа тигізбеді. *Қағып ала жөнелді, іліп ала жөнелді.*

Қолды-аяққа тұрғызады. Асықтырды, дегбірін алды **Қолды-аяққа тұрмады.** Тытыршыды, шыдамсызданды, тыным таппады.

Қолды-аяқтай с ы н. Оңтайлы, ыңғайлы; тіл алғыш.

Қолды-аяқтай бала. Тіл алғыш бала.

Қолды-аяқты с ы н. Ыңғайлы, тіл алғыш.

Қолдыбақыр з а т. ж е р г. Шелек.

Қолдық' з а т. Тұтқа, балдақ.

Қолдық'² с ы н. Қолға, әскерге татитын, әскер боларлық.

Қолдық: ала қолдық. Бәрін бірдей көрмеушілік, алалаушылық.

Қолдылау: жеңіл қолдылау. Кішірек, шағын.

Қолдылық: ала қолдылық. Алалаушылық, тең көрмеушілік.

Қолдыра= е т. Терісі күлдіреу, ісіну.

Қолдырақ з а т. Қолдырап ісіп кеткен тері; күлдірек.

Қолдырат= е т. Кілдірету, ісіну.

Қолдырату *Қолдырат етістігінің қимыл атауы.*

Қолдырау *Қолдыра етістігінің қимыл атауы.*

Қоленбек з а т. Қолмен орындалатын жұмыстар.

Қолеткі о р з а т. с ө й л. Бұғау.

Қолжазба з а т. 1. Автордың қолымен жазылған жазбаша шығарма. 2. Баспаға ұсынылған немесе теруге жіберілген жазба материалдың тұтқиұқасы.

Қолжазба қоры. Қолжазба кітаптардан, мұрағаттардан, қолтаңба жиындарынан және бұлардан да басқа қолмен жазылған материалдардан тұратын кітапхана қорының бір бөлігі.

Қолжақ з а т. көне. Қолсадақ.

Қолжаулық з а т. с ө й л. Қолорамал. **Қолжаулық болды.** Әркімнің ішелеінде, жетегінде бір кетті, қадірінен айырылды. **Қолжаулық етті [кылды].** Қорлады, басынды, мазақтады.

Қолжаулықтан= е т. Қолжаулық болу, жетегінде кету.

Қолжаулықтану *Қолжаулықтан етістігінің қимыл атауы.*

Қолжем з а т. ж е р г. Малдың қысқы азығы үшін арнайы әзірленген жем-шөп.

Қолжетімді с ы н. Ортақол тұтыну-шының сатып алу мүмкіндігіне лайықты.

Қолжуғыш з а т. Беті-қол жуу үшін арнайы жасалған суағызғыш түтігі бар бұйым.

Қолжұмыс з а т. Қол еңбегі жұмсалатын іс, қара жұмыс.

Қолжүк з а т. Жолаушыны тасымалдау үшін көлік ұйымының жауапкершілігіне тапсыратын заттар.

Қолкереует з а т. эт н. Сәбилерге арналған керует-арбаша.

Қолкесер з а т. эт н. ж е р г. Мал сойысқан адамға берілетін бір асым ет.

Қолкізін з а т. ж е р г. Тұтқыш.

Қолкөмек з а т. с ө й л. Қолғанат.

Қолкөрік з а т. эт н. Алып жүруге, тасымалдауға ыңғайлы қылып жасалған көрік түрі.

Қолкүйме з а т. эт н. Бесік-арбаша.

Қолкүрек з а т. Бір қолмен жұмыс істеу үшін жасалған кішкене күрек.

Қолкүш з а т. 1. Қолдың күші. 2. Қолмен жұмыс істеуші адамдар тобы.

Қолкүлем з а т. эт н. Қолдан тоқылған күлем.

Қолқ е л і к. Кең нәрсенің күп еткен қысқа қозғалысын бейнелейтін сөз.

Қолқ е тті. а) Кең кимді кигенде қолайсыз күйге түсті, күп етті. ә) Бірден құлай кетті, көне кетті.

Қолқа' з а т. <лат. aorta> 1. а н а т. Жүректің сол жақ қарыншасынан басталып, дененің әртүрлі мүшелеріне қан тарататын басты және ең ірі артерия. 2. а н а т. Өкпе мен кеңірдектің түйіскен жері; тыныс органдарының негізгі бөлігі.

3. в е т. Малдың өкпе мен кеңірдектері түйіскен жерінде болатын ауруы.

Қолқа атты. Ісі мирын жарды, сасыды, қолқасынан өтті. **Қолқа білезік.** эт н. з е р г. Шұжық тәрізді жұмыр, бірақ іші қуыс білезік. **Қолқа доғасы.** а н а т. Қолқаның доғаша іліп келген жері. **Қолқа күрт.** Қолқа туберкулезі. **Қолқаны алды [атты].** Дем алуын қиындатты, тишіштырды. **Қолқаны қапты.** Тишіштырды, дем алғызады. **Қолқанды күрт жесін.** к а р г. Қолқа құртына қышра деген мағынадағы қарғыс сөз! **Қолқасын суырды.** Жанын шығарды, екі аяғын бір етікке тықты. **Қолқасын суырып әкеткендей.** Жанына қатты бату туралы айтылады. **Қолқасын ұзды.** Жанын көзіне көрсетті,

мойнын үзді. Қолқасы үзілді. Бндыны құрыды, жүрегі елжіреді, өлердей обектеп кетті.

ҚОЛҚА² зат. жерг. Өзек.

ҚОЛҚА³ зат. этн. жерг. Түйеге жүк артқан кезде арқанның дәл төске келетін жеріне киізлетін киіз.

ҚОЛҚА⁴ зат. этн. Шалбардың ышқырының шетін кері қайырып тіккен, ортасына жіп өткізетіндей келген тұйығы.

ҚОЛҚА⁵ зат. 1. этн. Дос, туыс, жолдас адамдардың бір-бірінен бір нәрсені қалауы, сұрауы. 2. ауыс. Өтініш, тілек.

Қолқа артты. Өтініш етті, тілек білдірді. **Қолқа қылды [етті].** Тілек білдірді, өтінді. **Қолқанды ал!** Қалағаныңды, көңіліңдегіні ал. **Қолқа салды.** а) Бір нәрсені қалады, қолқалады, сұрады. ә) Өтінді, жалбарынды. б) Тілегін айтты, талап етті.

ҚОЛҚАБЫС зат. сөйл. **Қолғабыс.**

ҚОЛҚАБЫЛІЗІК зат. этн. зерг. Шіржік тәрізді жұмыр, бірақ іші қуыс болып келетін білезік түрі.

ҚОЛҚАЙЫР зат. Мүсәпірлерге берілетін көлек, жәрдем; садақа.

ҚОЛҚАЛА= ет. этн. Бірдемені сұрау, қалау, өтініш ету.

ҚОЛҚАЛАН= ет. этн. Қолқа салу, өтіну. **ҚОЛҚАЛАНУ** Қолқалан етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛҚАЛАС= ет. этн. Бір-біріне қолқа салысу.

ҚОЛҚАЛАСУ Қолқалас етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛҚАЛАУ Қолқала етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛҚАЛАУШЫ зат. этн. Өтініш етуші, қалаушы.

ҚОЛҚАЛЫҚ¹ зат. сөйл. **Қолқа.**

ҚОЛҚАЛЫҚ² сын. этн. Өтініш етерлік, қаларлық.

Қолқалық қылды. Өтініш сұрады, тіледі.

ҚОЛҚАН зат. жерг. кәс. Көп боталаған кәрі іген.

ҚОЛҚА-НАЗ зат. Назды өтініш, тілек.

ҚОЛҚАНАТ зат. сөйл. **Қолғанат.**

Қолғанат болды. Қолды-аяқтай, арқасүйер, көмекші болды.

ҚОЛҚАНАТТЫҚ сын. Қолғанат боларлық.

ҚОЛҚАНАТТЫЛАР зат. зоол. <лат. chigoraga> Алдыңғы аяқтары қызу қанатына айналған сүтқоректілер класының бір тобы.

ҚОЛҚАНДАЙ сын. сөйл. **Қолақандай.**

ҚОЛҚАРАСЫҚ зат. этн. Арқардың (құлжаның) асығы.

ҚОЛҚАСЫЗ сын. Сұраусыз, өтінішсіз.

ҚОЛҚАУАША зат. кәсегіншар. Қолдан егілген мақта.

ҚОЛҚАУҒА зат. кәс. балықшар. Жазықтырым судың иірімді жеріне ұстап балық аулайтын құрал.

ҚОЛҚАШЫ зат. этн. Қолқа салушы, қолқалаушы.

ҚОЛҚАШЫЛ сын. Қолқалағыш, өтінгіш.

ҚОЛҚ-ҚОЛҚ елік. 1. Кең нәрсенің өте жайсыз, қоланасыз қайталанған қимылын бейнелейтін сөз. 2. Кең нәрсенің қуысынан ауаның ышқындағы қайталанған дыбысты білдіретін сөз.

Қолқ-қолқ етті. Қолқылдады, қолтылдады.

ҚОЛҚЫЛДА= ет. Қолқ-қолқ ету, қолтылдау.

ҚОЛҚЫЛДАК сын. Тым кең, боп-бос.

ҚОЛҚЫЛДАТ= ет. Қолқ-қолқ еткізу, қолтылдау.

ҚОЛҚЫЛДАТУ Қолқылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛҚЫЛДАУ Қолқылда етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛҚЫРЫҚТЫҚ зат. Малдың жүнін қыркуға арналып жасалған механикалық қайшы.

ҚОЛМА-ҚОЛ ұст. Дерев, бірден, іле-шала, бөгелместен, кідіріссіз.

Қолма-қол есеп айырысу. экон. Сатылған тауарлардың, орындалған жұмыстардың, көрсетілген қызметтердің ақысын сатып алушылардың бірден қолма-қол ақшамен төлеуі немесе оларды алуға арналған құжаттарды беруі.

ҚОЛМА-ҚОЛТЫҚ ұст. Қолдарымен бір-бірінің қолтығынан ұстап.

ҚОЛОҚ зат. этн. Үлкен әрі мықты жебе. **ҚОЛОРАҚ** зат. Астық, шөп т.б. қолмен ору үшін қолданылатын құрал.

ҚОЛОРМАЛ зат. жерг. Бет пен қолды сұртуге арналған шағын сүгі.

ҚОЛОТҚИ ор. зат. Кен.

ҚОЛӨНЕР зат. 1. Қарнайым еңбек құралдарының көмегімен қажетті әртүрлі бұйымдар жасайтын қол өндірісі. 2. Әдетте әйел адамның айналысатын тігін тігу, кесте салу, сырмақ сыру, т.б. сияқты қолөңбегі. 3. Қандай да бір бұйым, зат жасап шығаруға баулиатын кәсіп.

Қолөнер училищесі. пед. Түрлі шеберлікке үйрететін, арнаулы білім беретін орта дәрежелі оқу орны.

ҚОЛӨНЕРЛІК сын. Қолөнеріне үйрететін.

ҚОЛӨНЕРШІ зат. Қолөнерімен айналысушы шебер.

ҚОЛӨНЕРШІЛІК зат. Қолөнермен айналысушылық.

ҚОЛП елік. Кең заттың басқа затпен қысқа, босаң жанасуын бейнелейтін сөз.

Қолп етті. а) Қолқ етті. ә) Бірден келісе кетті, көне салды.

ҚОЛПАНДАЙ сын. сөйл. **Қолақандай.**

ҚОЛПАРА зат. Заттай, ақшалай т.б. түрде бір қолдан екінші қолға тікелей берілетін пара.

ҚОЛПАШ зат. Біреуге көрсетілген қоша-мет, мадақ, қолдау. // Қолдауды, қошамен, құрметті, мадақты білдіретін.

ҚОЛПАШСЫЗ сын. Дәріптеусіз, мадақсыз.

ҚОЛПАШТА= ет. 1. Көтермеулеу, мадақтау, дәріптеу. 2. жағымсыз. Біреуге жағынғу үшін өтірік көтермеулеу, қолтығына су бурқу.

ҚОЛПАШТАЛ= ет. Мадақталу, дәріптелу.

ҚОЛПАШТАЛУ Қолпаштал етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛПАШТАТ= ет. Мадақтату, дәріптеу.

ҚОЛПАШТАТУ Қолпаштат етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛПАШТАУ Қолпашта етістігінің қимыл атауы. 1. Мадақтау, дәріптеу. 2. жағымсыз. Жағынғу, өтірік мақтау, жоқ // Көтермелегендік, мадақ, дәріп. // Көтермеулеу, дәріптеу мәнді, қошеметті білдіретін.

ҚОЛПАШТАУШЫ зат. Көтермеулеуші, мадақтаушы, дәріптеуші.

ҚОЛПАШТАУШЫЛЫҚ зат. Мадақтаушылық, көтермеушілік, дәріптеушілік.

ҚОЛПАШШЫЛ сын. Қолпашты, дәріптеуді сүйетін (адам); мадақшы.

ҚОЛП-ҚОЛП елік. Кең заттың басқа затпен қайта-қайта босаң жанасуын бейнелейтін сөз.

Қолп-қолп етті. Қолқылдады, қолтылдады.

ҚОЛПЫЛДА= ет. Кең болғандықтан, қолп-қолп ету, қолтылдау.

ҚОЛПЫЛДАТ= ет. Қолп-қолп еткізу, қолтылдау.

ҚОЛПЫЛДАТУ Қолпылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛПЫЛДАУ Қолпылда етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛСАФАТ зат. Қолға тағатын, бауы бар саят.

ҚОЛСАМАР зат. кәс. Ағаштан ойып жасалған астау, науа.

ҚОЛСАНДЫҚ зат. этн. Жол жүргенде қажетті заттар салынатын, төрт бұрышты, аузы құлыптанатын сандықша.

ҚОЛСАУДА зат. Жекелеген заттарды, майда-шүйді сататын жаяу-жітімнің ұсақ саудасы.

ҚОЛСОЗЫМ зат. этн. Бір қолды керіп созғандағы қашықтық мөлшерін білдіретін халықтық өлшем.

Қолсозым жер. халықтық өлшем. Қол жетер қашықтық, тым жақын жер.

ҚОЛСЫЗ сын. Қолы жоқ.

ҚОЛТАҢБА зат. 1. <грек. autos-өзі, grapho-жазамын> Автордың кітап, қағаз бетіне өз қолымен жазған жазуы, қойған қолы. 2. Құрылыс, өнер, мәдениет істеріндегі өзіндік ерекшелігі, стильдік өрнегі. 3. ауыс. Бір нәрсенің белгісі, ізі.

ҚОЛТАҢБАЛЫҚ сын. Өзіне тән, шығармашылық.

ҚОЛТАРТПА зат. жерг. **Шалғы.**

ҚОЛТАУЛА= ет. жерг. Аздап ақсау, сылту.

ҚОЛТАУЛАУ Қолтаула етістігінің қимыл атауы.

ҚОЛТОҚПАҚ зат. этн. Бір нәрсені (қазық, қада т.б.) қауға, ұруға арналған, басы жұмыр әрі салмақты, қолға ұстайтын сабы бар кетек ағаш.

ҚОЛТОҚПАҚТАЙ сын. 1. Қолтоқпақ сияқты, қолтоқпақ тәрізді. 2. ауыс. Кін-кішкентай, шағын.

ҚОЛТУМА¹ зат. Авторлық шығарма.

ҚОЛТУМА² сын. 1. Қолда туып-өскен, тәрбиеленген (адам). 2. Қолда өсірілген (жануар). 3. Табиғи емес, жасанды. 4. ауыс. Өзіне тән, өзіндік.

Қолтума бие. этн. Үйірге қосылмай, жасынан бір адамның (шаруаның) қолында бағылып өскен бие.

ҚОЛТУЫНДЫ зат. сөйл. **Қолжазба.**

ҚОЛТҰЗАҚ¹ зат. көне. Үлкен, мықты тұзақ.

ҚОЛТҰЗАҚ² зат. ойын. Екі қызы тұйықталған жіңішке жіпті екі қолының саусақтарына тең іліп алып, жіпті әрқилы ілмектеп «астау», «кебеже», «қап», «кереге» сияқты әртүрлі тең фигуралар жасап, екі ойыншы бір-бірінен саусақтарымен қолдарына көшіріп алып шалып ойнайтын ойын.

ҚОЛТЫҚ¹ зат. 1. анат. <лат. axilla> Адамның, жануарлардың иық інінің ішкі жағы, қолдың төспен ұштасқан тұсы. 2. Кім жеңінің боймен астасқан жері. 3. ауыс. Белгілі бір мекен-жайдың я орман-тоғай, сай-саланың тасалау, ықпасындау, ойнаудау жері. 4. ауыс. Қол асты, қарамағы.

Қолтығына демесін болу. Сүйеу болу, көмектесу. **Қолтығына дым бүрікті.** а) Біреуді біреуге айдап салды, қарсы қойды, шағыстырды. ә) Қолпастан, желіктірді. **Қолтығына ел сыйды.** Тату-тәтті, бірлікте тіршілік етті. **Қолтығына кірді.** Біреуді арқа тұтты, паналады; жақындасып, сеніміне кіріп алды, оң қолы болды. **Қолтығына қысты.** Панасына алды, қамқорлық етті. **Қолтығынан алды.** Сүйеді, демеді. **Қолтығынан демеді [сүйеді].** а) Жүріп- тұруы ауырлаған қарт кісіні қолтығынан сүйемелдеді, жәрдем берді. ә) Қамқоршы болды, демейші болды. **Қолтығынан жебеді.** Демей берді, сүйеді, қолдады. **Қолтығына паналады.** Біреуді сүйеніш етті, қамқорында болды. **Қолтығына су бүрікті.** а) Желіктірді, жел берді; айдап салды. ә) Айдап салды, желіктірді, қайрады, шағыстырды. **Қолтығына түсті.** Ықралына түсті, бағынышты болды. **Қолтығына тығылды.** Паналады, қорғаныш етті. **Қолтығында жүрді.** Панасында, аясында, қамқорында болды. **Қолтығында кетті [кете барды].** жағымсыз. Қыз, әйел, адамның жеңіл жүрісі туралы айтылады. **Қолтығын сөгу.** этн. Жүйрік аттың қолтық тұсындағы тамырынан арам қан ағызу тәсілі. **Қолтығы сөгілді [жұртылды].** Бәйге аты бауырын жазып, көсіле шартты. **Қолтыққа өту.** спорт. Бедесу кезінде қолтықтың астынан өтіп қарсыласының қапталынан не сырт жағынан шығып кететін балуанның әрекет-амалы.

ҚОЛТЫҚ² зат. геогр. 1. Мұхит, теңіз, көлдің құрлыққа ішкерлей жіңішке кірген бөлігі; қойнау. 2. Өзен аңғарының кілт бұрылатын тұстарында пайда болатын, ағын баяулайтын не

теріс ағатын шағын шығанақ. **3.** Құрлық жердің жіңішкеленіп теңізге сұғынған бөлігі. **4.** Кең сай, шабындық.

КОЛТЫҚҮЛ з. а. т. өс. <лат. middendorfia> Тергүл тұқымдасына жататын мамыр-тамыз айларында үлдеп, қыркүйекте жеміс салатын біржылдық өсімдік.

КОЛТЫҚСАБАҚ з. а. т. өс. <лат. talassia> Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

КОЛТЫҚСҮЙЕР з. а. т. этн. Беташар рәсімін өткізгенде жаңа түскен келіннің екі жағында қолтығынан ұстап, бірге сәлем салып тұрған екі жеңгесіне берілетін кәде (мата, орамал т.б.).

КОЛТЫҚТА = е. т. 1. Қолының ішкі жағынан ұстау, қолтығынан алу. 2. этн. Кетуге жиналған үлкен кісіні не сыйлық қонағын қолтығынан демеп, құрметтеп шығарып салу. **3.** Бір затты қолтық астына қыстырып ұстау. **4.** ауыс. Демеу, жәрдемдесу, көмектесу.

КОЛТЫҚТАС = е. т. Бір-бірін қолтықтап жүру; қолдың қар тұсынан білекті орай ұстасу.

КОЛТЫҚТАСУ Қолтықтап етістігінің қимыл атауы.

КОЛТЫҚТАУ Қолтықта етістігінің қимыл атауы.

КОЛТЫҚТҰМАР з. а. т. этн. Тіл-көзден, бәле-жааладан, жын-шайтаннан қорайды деген сеніммен көбінесе жас балалар киімінің қолтық тұсына тағылатын қиыршықты не төрт-бұрышты келген қораныш зат.

КОЛТЫҚТАУШЫ з. а. т. Жәрдемші, сүйеніш. **КОЛТЫҚША**¹ з. а. т. этн. қол өнер. Үш-кіл өрнегінің ішкі ойыс жағы.

КОЛТЫҚША² ұст. Қолтық тәрізді, қолтық секілді.

КОЛТЫРАУ з. а. т. сөйл. Қолтырауын. **КОЛТЫРАУДАЙ** сын. сөйл. Қолтырау сияқты, қолтырау тәрізді.

КОЛТЫРАУЫН з. а. т. зоол. <лат. crotodilia> Бауырымен жорғалаушылар класының архозаврлар тармағына жататын денесі кесірткеге ұқсас, тропикалық аймақтарда мекендейтін ірі су жануары.

КОЛТЫРМА з. а. т. Қолмен жұмыс жасауға арналған шағын тырма, тырмауыш.

КОЛТЫРМАШ¹ з. а. т. Арқаға көтерген жүк (отын, құрай т.б.) бұлтақтап қозғалмас үшін, оны көлденеінен бастырып қоятын жіп.

КОЛТЫРМАШ² з. а. т. этн. Бала ерінің (ашмай) екі қасының арасына жүргізілген сырық ағаш.

КОЛТЫРМАШ³ з. а. т. этн. қол өнер. Кестенің айқын-үйкеш өрнегінің атауы.

КОЛТЫРМАШТА = е. т. Арқадағы жүкті бұлтақтамас үшін көлденеінен бастырып таңып қою.

КОЛТЫРМАШТАУ Қолтырмашта етістігінің қимыл атауы.

КОЛТІС з. а. т. жерг. Ағаш соқа.

КОЛҰСТАТАР з. а. т. этн. Қыз жеңгелерінің қалыңдықтың қолын ұстатқаны үшін күйеу жігіттен алатын кәдесі.

КОЛҰЗБЕК з. а. т. жерг. ойын. Айгөлек. **КОЛҰЗДІК** з. а. т. этн. Іске көмектескені үшін берілетін заттай сый; соғым сойғанда мал иесінің қаспашыға беретін омыртқа, ауызомыртқа сияқты кәдеге жүре бермейтін еттер.

КОЛФОНАРЬ Батареймен жанатын, қолға ұстайтын шам, фонарик.

КОЛХАТ з. а. т. 1. Бір нәрсені алғандығын жазбаша түрде растап, қол қойған қағаз. 2. заң. Заңды немесе жеке тұлғаның қолымен қуатталған және бұл тұлғаның басқа тұлғадан ақша, тауар, материалдық құндылықтар, заттар т.б. алғанын және оны қайтаруға міндеттенетінін куәландыратын құжат.

КОЛША ұст. жерг. Қолма-қол.

КОЛШАЛҒЫ з. а. т. кәс. Адам бойындай тік ағаштаптың басына имектеу келген жүзі өткір темір орнатылған шоп шабуға арналған құрал.

КОЛШАНА з. а. т. Балалардың қыс кезінде сырғанап ойнайтын шанасы; шағын шана.

КОЛШАРШЫ з. а. т. жерг. Қолорамал.

КОЛШАТЫР з. а. т. Адамдардың жауын-шашыннан, аптап ыстықтан қорғану үшін ұстайтын, қолға ұстауға арналған сабы бар, шағын келген жиналмалы шатыры.

КОЛШАТЫРДАЙ сын. Қолшатыр сияқты, қолшатыр тәрізді.

КОЛШОҚПАР з. а. т. 1. Ерте кездегі жорықшылардың, батырлардың қаруы (бір құлашақ таяу шоқпар ағаш). 2. ауыс. Біреудің сойылын соғуы, сөзін сойлеуші.

Колшоқпар болды. Біреудің сойылын соқты, сөзін сойледі, жоғын жоқтады.

КОЛШЫҒЫР з. а. т. этн. жерг. Құдықтан су тартып шығару үшін, құдық аузына орнатылып, қолмен бұралатын, қарапайым жүк көтергіш ағаш құрал.

КОЛШЫҒЫРЛЫ сын. этн. Қолшығыры бар, қолшығыр отанылған.

КОЛШЫЛ сын. жерг. Құшті, мықты.

КОЛШЫЛДЫҚ з. а. т. жерг. Құштілік, мықтылық.

КОЛЫ-БАСЫ з. а. т. Қолы да, басы да.

КОЛЫҚ з. а. т. Тибет елін мекен ететін ұлт.

КОЛЫ-КОЛЫНА: қолы-қолына жұкпай [тймеі]. Тез, көз ілеспей, ылдым-жыдым.

Қолы-қолына жұкпайды. Жылдам, ширақ қимылдайды, тез-тез істейді.

КОЛЫНДА ұст. 1. Қарауында, қамқорында. 2. Иелігінде, билігінде.

Қолында кетті. Біреу алып кетті, кім көрінген пайдаланды.

КОЛЛПЕК з. а. т. этн. жерг. Сырткіімнің әшекейі.

КОМ з. а. т. 1. Түйе өркештерінің түп жағындағы тұтаса біткен жота майы; өркештің қабырғаға қарай төмен түскен етегі. 2. Түйеге жүк арту үшін, оның қос өркеші мен жотасын (қомын) орай салынатын қабат-қабат киіз; өрелі киізден немесе туырлықтан жасалған уақытша жазы. 3. Өркешті айналдыра киізбен орап теңдеген жүк.

Қом арқан. этн. Түйеге жүк таңу үшін қомға бекітілетін байлау жіп. **Қом байланды [басты].** а) Май жинады, семірді. ә) Мал жиды, байыды, дәулеті артты. **Қом ер.** этн. Жүк аттың арқасына батпай, екі жаққа тең орналасып, жақсы жайғасу үшін қолданылатын ер. **Қом жиды [жасалды].** Семірді, қонды. **Қом көтеру.** Ет алу, семіру. **Қом су.** Қомақты иірім су. **Қомы астаудай.** б е й н. Таудай болып семірген немесе үлкен түйеге қатысты теңеу сөз.

КОМАҒАЙ сын. 1. Тамақсау, ашқарақ. 2. ауыс. Тойымсыз, ынаспсыз, қанағатсыз. 3. ауыс. Ішін-жеп, тінте қараған, ашкөз.

КОМАҒАЙЛАН = е. т. 1. Бірдеңені апыл-ғыптыл жеу, ашқарақтау. 2. ауыс. Бірдемеге шектен тыс әуестену, құмарлану. 3. ауыс. Тінте қарау. 4. ауыс. Жалмау, жайпау.

КОМАҒАЙЛАНУ Қомағайлану етістігінің қимыл атауы.

КОМАҒАЙЛАУ сын. Тамақсаулау, ашқарақтау.

КОМАҒАЙЛЫҚ з. а. т. 1. Ашқарақтық, тамақсаулық. 2. ауыс. Бірдеңеге шектен тыс әуестенушілік, құмарлық.

КОМАҚ з. а. т. Бір нәрсенің мөлшері, саны. **КОМАҚТА** = е. т. 1. Көлемін арттыру, үлкейту, аумақты ету. 2. Бір жерге жинау, шоғырлау. 3. жерг. Бау-бақиадағы жеміс-жидек ағаштары мен көкөністің топырағын қопсыту, жинақтау. 4. Көлемін байқау, мөлшерлеу. 5. ауыс. Қосып айту, өсіру. 6. ауыс. Дайындау, сайлау.

КОМАҚТАЛ = е. т. 1. Үлкейтілу, аумақты етілу, ұлғайтылу. 2. Жинақталу, топтастырылу, шоғырлану. 3. Көбею, саны арту, өсу.

КОМАҚТАЛУ Қомақтал етістігінің қимыл атауы.

КОМАҚТАНУ = е. т. 1. Үлкею, ұлғаю, ауқымдану. 2. Көбею, саны арту, топтану.

КОМАҚТАНДЫР = е. т. 1. Ұлғайттыру, ауқымдандыру. 2. Көбейту, санын арттыру. 3. ауыс. Қосып айту, өсіру. 4. ауыс. Аузын толтырып мақтану.

КОМАҚТАНДЫРУ Қомақтандыр етістігінің қимыл атауы.

КОМАҚТАНУ Қомақтан етістігінің қимыл атауы.

КОМАҚТАУ Қомақта етістігінің қимыл атауы.

КОМАҚТЫ сын. 1. Үлкен, аумақты, көлемді. 2. Көп, мол, күрделі.

КОМАҚТЫЛАУ сын. 1. Үлкендеу, аумақтылау, көлемдірек. 2. Көптеу, молдау.

КОМАҚТЫЛЫҚ з. а. т. 1. Көлемділік; аумақтылық. 2. Ірілік, үлкендік.

КОМАРҚАН з. а. т. этн. кәс. мал шар. 1. Түйеге жүк таңу үшін екі ұшы қомға бекітілген арқан. 2. Түйеге кереге артқанда екі қапталдағы керегенің басын қосып байлайтын арқан.

КОМДА = е. т. кәс. Түйенің үстіне қом салу, қом байлау.

КОМДА² = е. т. Қолын, ығын, қанатын т.б. көтеру, қимыл-қозғалысқа ыңғайлау.

КОМДАЛ¹ = е. т. Қом салыну, қом байлану.

КОМДАЛ² = е. т. 1. Қимыл-қозғалыс жасауға ыңғайлану, сайлану.

КОМДАЛУ¹ Қомдал¹ етістігінің қимыл атауы; қом салыну.

КОМДАЛУ² Қомдал² етістігінің қимыл атауы; қолын, ығын көтеру.

КОМДАН¹ = е. т. 1. Түйенің семіруі, қондана түсуі. 2. ауыс. Қомақталу, көлемі арту.

КОМДАН² = е. т. 1. Ұшуға ыңғайлану, қанатын көтеру, қимыл-қозғалыс жасауға ыңғайлану, сайлану. 2. ауыс. Әзірлену, дайындық жасау, сайлану.

КОМДАНДЫР = е. т. 1. Ынталандыру, жігерлендіру. 2. ауыс. Биіктеу, шарықтау.

КОМДАНДЫРУ Қомдандыр етістігінің қимыл атауы.

КОМДАНУ Қомдан етістігінің қимыл атауы.

КОМДАНЫС = е. т. Даярлық жасасу, әзірленісу.

КОМДАНЫСУ Қомданыс етістігінің қимыл атауы.

КОМДАС = е. т. Түйеге қом жасау, қом артысу.

КОМДАСУ Қомдас етістігінің қимыл атауы.

КОМДАТ = е. т. 1. Қанатын көтертіп жигызді. 2. ауыс. Батпау, қатарға қосу.

КОМДАТУ Қомдат етістігінің қимыл атауы.

КОМДАУ¹ Қомда етістігінің қимыл атауы; түйенің үстіне қом салу.

КОМДАУ² Қомда етістігінің қимыл атауы; қолын, ығын, қанатын т.б. көтеру, қимыл-қозғалысқа ыңғайлау.

КОМДАУЛЫ сын. Қом салынған, қомданған.

КОМДЫ сын. 1. Қом салынған, қомданған. 2. Күйіл, семіз, қонды. // Күйіл, семіз, қонды мал (түйе).

КОМДЫҚ з. а. т. 1. Түйенің қомы, жота майы. 2. Түйенің арқасы, қом тұратын жер.

КОМП Қиуқ ете қалған қысқа дыбысты бейнелейтін сөзқолданыс.

Қомп етті. Қысқа сөйледі, қиуқ ете қалды.

КОМПАЙ = е. т. 1. Бір нәрсенің көлемі өсіп, үлкею, қампаю. 2. Аузы томпаю, ұрты бүлшию. 3. ауыс. Өлдеқандай болу, болып-толу, дардио.

КОМПАЙТ = е. т. 1. Бір нәрсенің көлемін үлкейту, қамтайту. 2. Аузын томпайту, ұртын бүлтиту. 3. ауыс. Өсіру, өсірелеу, асыра айту.

КОМПАЙТУ Қомпайт етістігінің қимыл атауы.

КОМПАҢ е. т. к. Қозғалақтаған, ебедейсіз қимыл-әрекетті бейнелейтін сөз.

КОМПАҢДА = е. т. 1. Қомпаң-қомпаң етіп ебедейсіз қимылдау, қорбандау. 2. Қозғалақтап отыра алау. 3. Аузын томпайтып сөйлеу.

4. ауыс. *Өкпелеу, ренжу*. 5. ауыс. *Мерейі үстем болу, қуану*.

КОМПАНАДАС = ет. 1. *Қомпаң-қомпаң етісу*.

2. ауыс. *Мерейлері өсіп, қуанысу, масаттану*. **КОМПАҢДАСУ** *Қомпаңдас етістігінің қимыл атауы*.

КОМПАҢДАТ = ет. *Ауыз бен ырты дөңгелете, томпайта қимылдату*.

КОМПАҢДАТУ *Қомпаңдат етістігінің қимыл атауы*.

КОМПАҢДАУ *Қомпаңда етістігінің қимыл атауы*.

КОМПАҢ-КОМПАҢ елік. *Қайта-қайта қозалақтап, томпаң-томпаң еткен арсын-гүрсін қимыл-әрекетті бейнелейтін сөз*.

Қомпаң-қомпаң етті. а) *Қомпаңдады, арсын-гүрсін, ебедейсіз қимыл жасады*. ә) *Мәз-мәйрам болды*.

КОМПАЮ *Қомпай етістігінің қимыл атауы*.

КОМПИ = ет. 1. *Қомпайып ісіну, торсию*.

2. *Аузын томпиту, бұлтиту*. 3. ауыс. *Дардио, әлдеқандай болу*.

КОМПИТ = ет. 1. *Қомпайту, бұлтиту, толтыру, торситу*. 2. *Аузын не ыртын дөңгелете томпита қимылдату*. 3. ауыс. *Өсіру, әсірелеу, үлкейту*.

КОМПИТУ *Қомпит етістігінің қимыл атауы*.

КОМПИЫС = ет. *Ірісіну, кісімсінү*.

КОМПИЫСУ *Қомпиыс етістігінің қимыл атауы*.

КОМПИЮ *Қомпи етістігінің қимыл атауы*. **КОМП-КОМП** елік. *Қайта-қайта қумп етіп қысқа шыққан дыбысты бейнелейтін сөзқолданыс*.

Қомп-қомп етті. а) *Аузын толтырып, ыртын бұлтитып сөйледі*. ә) *Қомпылдады, қумп-қумп етті*.

КОМПЫЛ зат. *Қомпаңдап сөйлегендік, қомпылдағандық, қомп еткен дыбыс*.

КОМПЫЛДА = ет. 1. *Аузын толтырып, ыртын бұлтитып сөйлеу*. 2. *Қомп-қомп етіп бұрқыдау, ұрсу*. 3. *Есімше формасында тұрып, ірі, дәу, семіз деген мағынаны білдіреді*.

КОМПЫЛДАТ = ет. *Масаттандырту, қомпайту*.

КОМПЫЛДАТУ *Қомпылдат етістігінің қимыл атауы*.

КОМПЫЛДАУ *Қомпылда етістігінің қимыл атауы*.

КОМСЫЗ сын. *Қомы жоқ, қом салынбаған*.

КОМСЫН = ет. 1. *Азыну, аз деп табу*. 2. ауыс. *Көңілі толмау, менсінбеу, олқысыну*.

КОМСЫНТ = ет. *Көңілді толмастай ету*.

КОМСЫНТУ *Қомсынт етістігінің қимыл атауы*.

КОМСЫНУ *Қомсын етістігінің қимыл атауы*. 1. *Азыну, аз деп табу*. 2. ауыс. *Менсінбеу, көңілі толмау*.

КОМСЫНЫҢҚЫРА = ет. 1. *Азырқану*. 2. *Аздап қомсыну, көңілі толыққырамау*.

КОМСЫНЫҢҚЫРАУ *Қомсыныңқыра етістігінің қимыл атауы*.

КОМША¹ зат. 1. *Түйенің қомы; кішірек қом*. 2. *Тозығы жеткен, ескі-құсқы киіз, төсеніш*. 3. *жерг. қолөнер. Сырмақ*.

Қомша жабу. этн. *Жауын-шашында арық-тұрақ, әлсіз түйелерге, тайлақ, боталарға жауып қоятын жабу*.

КОМША²: *қолын қомшаға малды. жерг. Қолын жылды суга малды*.

КОМША-КОМША үст. *Алба-жұлба, өрім-өрім*.

КОМШАЛАН = ет. *Ескіру, тозу, өрім-өрімі шығу*.

КОМШАЛАНУ *Қомшалан етістігінің қимыл атауы*.

КОМШАЛЫҚ зат. этн. *Түйеге қомдалған жүк*.

КОМШАЛЫ сын. этн. *Қомына жүк артылаған (түйе)*.

КОМШЫ: *қолын қомшыға малды. сөйл. Қолын қомшаға малды*.

КОМЫЗ зат. этн. муз. *Қырғыз халқының ағаштан шауып жасаған үш ішектегі, пернесіз, шертіп ойналатын ұлттық музыкалық аспабы*.

КОМЫЗШЫ зат. этн. муз. *Қомызда ойнаушы, қомыз тартушы адам*.

КОМЫТ зат. 1. *Ескі-құсқы, тозған, кірлеген киім-кешек*. 2. *Жүн-жүрқа*.

КОМЫТСЫН = ет. сөйл. **Қомсынү**.

КОМЫТСЫНУ *Қомытсын етістігінің қимыл атауы*.

ҚОН = ет. 1. *Ұшып келе жатқан құс не қанатты жәндіктің қанаттарын жинап, қушып доғарып жерге, талға т.б. табан тіреп отыруы*.

2. *Әудегі ұшақтың белгіленген жерге келіп түсуі, қушып тоқтатуы*. 3. *Көшкен ел-жұрттың үй тігіп, уақытша мекендеуі, белгілі бір жерге тұрақтауы*. 4. *Түнеп шығу*. 5. *Бір жерге жайғасу, отыру*. 7. ауыс. *Киімнің шақ келуі, құйып қойғандай, жарасып кетуі*.

Қона жатты. *Бірнеше күн қатарынан қонды, жата-жастанды. Қона кетті [қалды]. Киім құйып қойғандай болды, тура келді; жарасты. Қонарын сай, көшерін [ұшарын] жел біледі. Қайда барары, не істері белгісіз, өзінде ерік жоқ адам туралы айтылады*.

ҚОНАҒА үст. *Кешке қарай, кешқұрым; қонатын мезгіл*.

ҚОНАҒАЛЫ: *қонағалы уақыт. Күн кешкірді, қараңғы болды*.

ҚОНАҒАСЫ зат. **Қонақасы**.

ҚОНАҒУАР зат. **Қонақуар**.

ҚОНАҚ¹ зат. 1. этн. *Жолаушылап келе жатып, үйге түскен бейтаныс адам, құдайы қонақ*. 2. *Бір үйге я бір елге сый-сияпат көрсетіліп, арнайы шақырылған мейман*. 3. *Келім-кетім адам*. 4. сөйл. *Уақытша бірге тұратын адам*. 5. діни. *Өткініші, тұрақты емес; жалған*.

Қонағым өз үйіңді де ойлай отыр. *Өзіңнің әл-шаманды байқа, өзінді ескер; өз халіңді, шама-шарқынды еске ала отыр деген мағынада*.

Қонақ арылмады. *Қонақсыз отырмады, келім-кетім үзілмеді. Қонақ аттандырды. Мейманды сый-сияпатпен шығарып салды. Қонақ бала, қонды. Қонақ етті. Қонақ қылды; сыйлады, құрметтеді. Қонақ жабдығы. Қонаққа ас-тағам әзірлеу ісі, қонақ қамы. Қонақ күту. Мейманды сыйлау, құрметтеу салты. Қонаққа барғыш. Біредің үйіне қонақ болғанды жақсы көретін, дәмге шақырған жерден құлмайтын. Қонаққа барғыштады. Қайта-қайта қонақ болды, дәмге шақырған жерге бара берді. Қонаққа барды. Мейман болды. Қонаққа қол шайғызды. этн. Қазақ дәстүрі бойынша үйге келген қонақты сыйлау, үлкен кісіге құрмет нысаны ретінде үй иесі немесе қонақ күтіп жатқан үйдің балалары арнайы су құйып, оларға қол жуғызды. Қонаққа шақырды. Мейман етті, босағасын көрсетті. Қонақ қылды. Қонақ етті, сыйлады, құрметтеді. Қонақ хақы. этн. Қонақтың өзі келген үйін сыйлап, әдеп сақтауы*.

ҚОНАҚ² зат. өс. <лат. echinochloa> *Астық тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік*.

ҚОНАҚ³ зат. этн. жылқы шар. *Ердің алдыңғы және артқы қасы бекітілетін ортаңғы ағашы*.

ҚОНАҚАСЫ зат. этн. 1. *Қонаққа арнайы сойылған малдың етінен асылған тамақ*. 2. *Алыстан келген қонақтарға берілетін ас [Әдетте қонақасы о дүниелік болған адамның үй ішіне көңіл айту үшін алыстан келген қонақтарға беріледі. Марқұмның жерленетін, жетісін, қырқын, жүзін, құдайысын беретін күннен бір күн бұрын ірі қара, уақ мал сойылып, жайғастырылады. Сол күні кешке сойылған ірі қара мен қойдың етінің бір бөлігі асылып, кешкі ас дайындалады. Бұл кешкі асты алыстан келген қонақтар, қызмет қып жүрген адамдар жейді]. 3. Алыстан келген қонақтарға берілетін асқа сойылған мал*.

Қонақасы берді. *Қонағын мал сойып, күтті. Қонақасына зарлы. Берері жоқ, жарлы-жақыбай. Қонақасын берді. этн. а) Қонақ етіп, ас берді. ә) діни. Қайтыс болған адамның жетісін, қырқын, жылын берерден бір күн бұрын алыстан келгендерге кешкі ас берді. Қонақасын беру. этн. діни. Қайтыс болған адамның жетісін, қырқын берерден бір күн алыстан келгендерге арнайы мал сойып, кешкі ас беру рәсімі*.

ҚОНАҚАЯҚ зат. этн. *Мейманға еселеп құйылатын шай*.

ҚОНАҚБАСЫ сын. *Қонақжай, келім-кетім адам көп*.

Қонақбасты болды. *Қонақ көп келді, үзілмеді*.

ҚОНАҚБӨЛМЕ зат. этн. *Үй ішіндегі қонақ қабылдауға арналған кең бөлме*.

ҚОНАҚЖАЙ¹ зат. 1. *Түпкі үй, төр үй, қонақтар отыратын бөлме*. 2. сөйл. *Қонақүй, мейманхана*.

ҚОНАҚЖАЙ² сын. этн. *Қазақ халқының бар дәмдісі мен жақсысын қонағына сақтайтын, үйіне келген жолаушыны қабақ шытпай қарсы алатын, қонағын асты-үстіне түсіп күтетін, үйінен келім-кетім кісі үзілмейтін, ырыс, береке, құт қонақтың аяғынан деп тұратын қонақуар, ақжарқын қасиеті*.

ҚОНАҚЖАЙЛЫ сын. *Ашық-жарқын, қонақуар*.

ҚОНАҚЖАЙЛЫҚ зат. сөйл. **Қонақжайлылық**.

ҚОНАҚЖАЙЛЫЛЫҚ зат. 1. *Қонақуарлық, меймандостық*. 2. этн. *Қазақ халқының қонақжай қасиеті*.

ҚОНАҚЖҮТЕРІ зат. өс. <лат. sorghum> *Астық тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік*.

ҚОНАҚКӘДЕ зат. этн. 1. *Қонағасынан кейін үй ішінің қалауы бойынша өлең-жыр немесе әңгіме айту, домбыра тарту салты*. 2. *Үй иелері төсек-орын қамына кіріскен шақта қонақтың үйді босату мақсатында сыртқа шығып, ізет көрсетуі*.

ҚОНАҚКӨЖЕ зат. этн. тамақ. 1. *Ақталған қонақ дөнін суға, сорпаға, сүтке қайнату арқылы дайындалатын сұйық тамақ*. 2. *Дайын тарының соғін сорпаға, сүтке қайнатып, біраз бұқтыру арқылы дайындалатын көженің түрі*.

ҚОНАҚКІТАП зат. ин ф. жаңа. <ағыл. guestbook> *Сайтқа кірушілердің сайт туралы ой-пікірлерін білдіретін бөлімі*.

ҚОНАҚ-ҚОПСЫ зат. *Келімді-кетімді кісі, мейман*.

ҚОНАҚҚҰМАР сын. *Қонақ келгенді жақсы көретін, қонақжай, қонаққа барғыш*.

ҚОНАҚОТ зат. өс. <лат. roa spicata drob> **Масақты қоңырбас** (астық тұқымдасы қоңырбас тұқымдасына жататын өсімдік түрі).

ҚОНАҚОТТЫ сын. *Қонақот өскен, қонақоты мол*.

ҚОНАҚПАЗ сын. сөйл. *Қонақжай, қонақуар*.

ҚОНАҚСЫЗ сын. *Қонағы жоқ, қонақ келмей*.

ҚОНАҚТА¹ = ет. 1. *Құстың белгілі бір жерге қонып отыруы, түнеуі*. 2. *Жүріп келе жатып қолайлы жер тауып орналасу, түнеу*. 3. ауыс. *Бір нәрсенің үстіге қонуы, жабысуы*. 4. ауыс. *Әр жерге бір бару, жер-жерді аралау*. 5. ауыс. *Асқар тау, биік шың басынан көрінген бұлт*. 6. ауыс. *Күнің ұясына кіруі, батуы*.

ҚОНАҚТА² = ет. *Қонақ болу, мейман болып жату*.

ҚОНАҚТАЙ сын. *Қонақ сияқты, қонақ тәрізді*.

ҚОНАҚТАРЫ зат. өс. <лат. setaria italika> *Тары іспеттес ұсақ дәнді астық тұқымдасына жататын өсімдік*.

ҚОНАҚТАТ¹ = ет. 1. *Құсты белгілі бір жерге (көрілген ағаш не арқан т.б.) табан тіретіп отырғызу, түнету*. 2. ауыс. *Қолға түсіру, ие болу, ұстау*.

ҚОНАҚТАТ²= е.т. Қонақ, мейман ету, түнету.

ҚОНАҚТАТУ¹ Қонақтату¹ етістігінің қимыл атауы; құсты отырғызу.

ҚОНАҚТАТУ² Қонақтату² етістігінің қимыл атауы; қонақ ету, түнету.

ҚОНАҚТАУ Қонақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОНАҚТЫҚ¹ зат. этн. Қонақ құту, қонақты сыйлау құрты.

ҚОНАҚТЫҚ² сын. Қонаққа арналған (үй, бөлме).

ҚОНАҚУАР сын. Қонақжай, меймандос.
ҚОНАҚУАРЛЫҚ зат. Қонақжайлық, меймандостық.

ҚОНАҚҮЙ зат. 1. Жолашушылардың уақытша түнеуіне, тұруына арналған мекенжай; мейманхана. 2. ауыс. Қоныс, мекен, тұрақ.

ҚОНАҚШЫЛ сын. 1. Қонақуар, қонақжай. 2. сөйл. Қонаққа барғыш.

ҚОНАҚШЫЛДЫҚ зат. Қонақжайлық, меймандостық.

ҚОНАҚШЫЛЫҚ зат. Қонақжайлық, меймандостық.

ҚОНАЛҚА¹ зат. Қонып шығатын жер, түнейтін орын.

ҚОНАЛҚА² үст. Кеш бата, қараңғы түсе; қонаға.

ҚОНАЛҚАЛА= ет. Қону, түнеп шығу.

ҚОНАЛҚАЛАУ Қоналқала етістігінің қимыл атауы.

ҚОНАЛҚАЛЫ сын. Қонатын, қонып шығатын, түнейтін.

ҚОНАЛҚАЛЫҚ сын. Қоналқаға жарайтын, қоналқа боларлық (жер).

ҚОНАЛҚЫ зат. сөйл. Қоналқа (қонып шығатын орын).

ҚОНАЛҚЫ² зат. сөйл. Қоналқа (кеш бата, қараңғы түсе; қонаға).

ҚОНАР-ҚОНБАСТАН үст. Әлі қонып болмай-ақ.

ҚОНАША зат. ескікіт. Қоналқа, түнейтін орын.

ҚОНҒЫЗ= ет. Қондыру, орналастыру.

ҚОНҒЫЗУ Қонғыз етістігінің қимыл атауы.

ҚОНДАС зат. Елсіз жолда істеген ұрлығы үшін ат-көлігінен айырылған адам.

ҚОНДЫР¹= е.т. 1. Құсты қонақтату, отырғызу, қолда ұстау. 2. Орналастыру, жайластыру. 3. Орнату, салдыру, қойғызу. 4. м.е.д. Адам ағзасындағы мишелерді бір адамнан екінші адамның денесіне ауыстыру не қайта орнына салу.

ҚОНДЫР²= е.т. Түнету, түнетіп шығару.

ҚОНДЫРҒЫ зат. тех. Арнайы орнатылған техникалық механизм, құрал-жабдық, прибор.

ҚОНДЫРҒЫЛЫ сын. Қондырғысы бар, қондырғыдан тұратын.

ҚОНДЫРМА¹ зат. Бір нәрсенің үстіне қондырылатын бөлек зат.

ҚОНДЫРМА² зат. саяси. Көзқарас және соларға сәйкес теориялық қағида.

ҚОНДЫРМАЛЫ сын. Қондырылған, алып-салпаға ыңғайлы.

ҚОНДЫРМАЛЫҚ сын. Қондырмаға тән, қондырмаға жататын.

ҚОНДЫРТ= е.т. 1. Құсты қонақтату. 2. Орналастыру, жайластыру. 3. Есік, терезе сияқты заттарды орнату, салдырту.

ҚОНДЫРТУ Қондырт етістігінің қимыл атауы.

ҚОНДЫРУ¹ Қондыру¹ етістігінің қимыл атауы; құсты қонақтату.

ҚОНДЫРУ² Қондыру² етістігінің қимыл атауы; түнету.

ҚОНДЫРЫЛ= е.т. 1. Орнатылу, қойылу, салыну. 2. Іске қосылу. 3. Ұшатын заттарды (ұшақ, тікұшақ) жер бетіне түсіріп, қиуын тоқтаттыру.

ҚОНДЫРЫЛУ Қондырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚОНДЫРЫС= е.т. Орнатысу, салысу.

ҚОНДЫРЫСУ Қондырыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОНЖИ= е.т. 1. Біреудің, бір нәрсенің үстінен басып, қона түсу. 2. Атқа т.б. көлікке мініп алу, отыру. 3. экспр. Жапырайып, күзгірейтін жайғасу.

ҚОНЖИТ= е.т. 1. Қою, орналастыру. 2. Мінгізу, отырғызу. 3. Оңдырмай ұру, салып қалу.

ҚОНЖИТУ Қонжит етістігінің қимыл атауы.

ҚОНЖИЮ Қонжи етістігінің қимыл атауы.

ҚОНЖЫҚ зат. зоол. Аюдың баласы.

ҚОНЖЫҚТА= е.т. Балаалу, күшіктеу.

ҚОНЖЫҚТАУ Қонжықта етістігінің қимыл атауы.

ҚОНЖЫР зат. зоол. Суда жүретін балшықшы сияқты, бірақ одан кішілеу, еті адал құс.

ҚОНТАЙШЫ зат. тар. Жоңғар хандығындағы биліктің ең жоғарғы бас-қышындағы адам.

ҚОНУ Қон етістігінің қимыл атауы.

Қону алаңы. а.в.и.ц. Ұшақтар мен тікұшақтардың қиу мен қону кезіндегі жүрісін қысқартуды авиация бөлімдері мен бөлімшелерінің орналасуын қамтамасыз ету мақсатында жабдықталған жер аумағы.

Қону арақашықтығы. ф.и.з. Авиациялық қиу аппаратының қону кезінде қалықтау биіктігі, оны жолағына қауіпсіз жақындау шарттарын анықтайтын тұрақты бөгеттер биіктігіне тең жерден бастап, жерге қонғаннан кейін толық тоқтағанға дейінгі жер бетімен салыстырмалы түрде жүріп өткен жолы. **Қону жылдамдығы.** а.в.и.ц. Ұшу аппаратының қону кезінде жермен түйісу сәтіндегі жылдамдығы.

ҚОНЫМ зат. Кімнің құйып қойғандай тура келуі, жарасуы.

ҚОНЫМДЫ сын. 1. Үстіне қона кететін, жарасымды. 2. ауыс. Орынды, жонді, ұғымды.

ҚОНЫМДЫЛЫҚ зат. Жарасымдылық, ұғынықтылық.

ҚОНЫМСЫЗ сын. Жарасымсыз, ұнамсыз.

ҚОНЫМСЫЗДАУ сын. Сәйкес емес, ұнамсыздау.

ҚОНЫМСЫЗДЫҚ зат. Жарасымсыздық, ұнамсыздық.

ҚОНЫС зат. 1. Малды ауылдың жылда қонып жүрген жері; жайлау, қыстау, күзеу жайлы орын. 2. Елді мекен. 3. Тіршілік еткен жер, мекен еткен аймақ.

Қоныс аударды. Бір жерден екінші жерге көшіп, тұрағын өзгертті. **Қоныс аудару.** <лат. migratio> а) демогр. Халықтың тұрғылықты мекенін, қонысын ауыстыруына байланысты көшіп-қонуы. б) биол. Тіршілік ету ортасының өзгеруі немесе даму кезеңінің өзгерістеріне байланысты жануарлардың бір жерден екінші жерге орын ауыстыруы. **Қоныс аударушылар.** <лат. migrans> а) Түрлі саяси, экономикалық жағдайларға байланысты бір өлкеден екінші өлкеге келіп, қоныс тебуші адамдар тобы. б) биол. Биосфераның әртүрлі құрамдас бөліктерінде суда, ауада, жерде жыл мезгілдерінде орын ауыстырып тұратын заттектер мен жануарлар. **Қоныс жаңартты.** а) Басқа жаққа көшіп, мекенжайын ауыстырды, қонысын өзгертті. б) Жыл мезгілінің ауысуына байланысты жыл құстары мекендерін ауыстырды. **Қоныс қалмады.** Қонысынан айырылды, тұрақтайтын мекені қалмады. **Қоныс қылды.** Мекен етті, қоныстанды. **Қонысқа таласты.** Жайлы қоныс үшін соғысты, қырғишабақ болды. **Қоныс құтты [жайлы] болсын!** этн. тілек. Жаңа мекен-жайға көшіп келген адамға айтылатын тілек.

Қоныс етті [қылды] мекендеді, жайлады. **Қоныс тапты.** Орналасты, жайғасты, орнықты. **Қоныс тепті.** Келіп орналасты, орнықты. **Қонысы аударылды.** Тұрақтамады, орнықтады. **Қонысы күт болды.** Жаңа көшіп келген жері жайлы, құтты, берекелі болды. **Қонысынан ауды.** Басқа жерге көшіп, мекенін өзгертті. **Қонысы тарылды.** Мекен ететін жері азайды, тіршілікке қажетті жерінің көлемі кішірейді. **Қоныс іздеді.** Малға жайлы, тіршілікке ыңғайлы орын іздеді. **ҚОНЫС**= е.т. 1. Мінсіз, отырғысу. 2. Жайғасу, орналасу, тұрақтау. **ҚОНЫСЖАЙ** зат. Мекенжай, орын. **ҚОНЫСЖҰРТ** зат. Атақоныс, атамекен. **ҚОНЫСҚҰТТЫ:** қонысқұтты айтысты. этн. тілек. Жаңа мекенің құтты болсын деген тілек айтысты, қоныстың құтты-берекелі болуын тіледі. **ҚОНЫСМАЙЛАР** зат. этн. Жаңа қонысқа көшіп келгенде, көрші-қалаңға жасайтын ырым. **ҚОНЫССЫЗ** сын. Қонысы жоқ; мекенсіз, жайсыз. **ҚОНЫСТА**= е.т. Мекендеу, орналасу, тұрақтау. **ҚОНЫСТАН**= е.т. Қоныс ету, қоныс тебу, орналасу. **ҚОНЫСТАНДЫР**= е.т. Орналастыру, орнықтыру. **ҚОНЫСТАНДЫРУ** Қоныстандыру етістігінің қимыл атауы. **ҚОНЫСТАНУ** Қоныстану етістігінің қимыл атауы. **Қоныстану тығыздығы.** а) демогр. Халықтың белгілі бір аумақта қоныстану деңгейі, аумақ өлшеміне шаққандағы тұрғылықты халық саны. б) биол. Құстардың, жануарлардың белгілі бір аумақтағы орналасу шамасы. **ҚОНЫСТАНУШЫ** зат. Мекендеуші, тұрақтанушы, орнығушы. **ҚОНЫСТАС** сын. Көрініс, іргелес; қонысы бір. // Көрінілес, іргелес отырған адам. **ҚОНЫСТАСТЫҚ** зат. Қонысы бірлік, мекендістік, көрінілестік. **ҚОНЫСТАТ**= е.т. Қоныстандыру, орналастыру. **ҚОНЫСТАТУ** Қоныстату етістігінің қимыл атауы. **ҚОНЫСТАУ** Қоныста етістігінің қимыл атауы. **ҚОНЫСТАУШЫ** зат. Қоныс аударушы, орналасушы. **ҚОНЫСТОЙ** зат. этн. Жаңа үйге кіру қуанышына арналған той-думан. **ҚОНЫСТЫҚ** сын. Қоныс боларлық, мекендік. // Қоныс боларлық мекен. **ҚОНЫСШЫ** зат. жерг. Көріш, қоныс. **ҚОНЫШ** зат. Етік, мәсі, тима, тағы басқа аяқкіімдердің батырды жаяуып тұратын бөлігі. **Қонышын басты.** а) Етікті дұрыс кімей, сіресінен басты. б) Еркін жүріп-тұрды, ойына келгенін істеді, шалқыды. **Қонышын кешті.** Белшесінен батты. **ҚОНЫШБАУ** зат. этн. Етіктің, шұлдықтың қонышын жоғары тартып кигенде ұстайтын бау. **ҚОНЫШБАУЛЫ** сын. этн. Етіктің, шұлдықтың қонышын жоғары ұстап тұратын бауы бар. **ҚОНЫШҚАЛЫП** зат. к.әс. Аяқкіімнің қонышын тігуде пайдаланылатын қалып түрі. **ҚОНЫШТЫ** сын. Қонышы бар; қонышы ұзын. **ҚОҢ** зат. 1. Малдың сауыры; сауыр еті. 2. Адамның жамбас сүйегі маңындағы еті. 3. ауыс. Күйі, семіздігі. 4. ауыс. Құнар, шұрай. **Қоң алды.** Ет алды, семірді. **Қоң бітті.** а) Семірді, оңалды, шыр бітті. б) Тұрмысы оңалды, әлденді. **Қоң бігірді.** Әлдендірді, жағдайын жасады. **Қоң ет.** Сауырдың, саның қалың еті. **Қоң еті қисайды.** Еті қашты, арықтады. **Қоң етін кесіп [ойып] берді.** Шынайы таза достық істеді, жанын аямды. **Қоң жинады [жиды].** а) Ет алды, семірді. б) Әлденді, жағдайы жақсарды, күйленді. **Қоны жығылмады.** Арықтамады, жүдемеді. **Қонын бермеді [бере ме].** Арықтамады, жүдемеді. **Қонынан ет кесіп алса да.** Шыдамды, төзімді адам тұрады айтылады. **Қоны таймады [түспеді].** Арықтамады, жүдемеді, күйін төмендетпеді. **Қоны тұзу.** Күйлі, семіз.

ҚОНАЙ = ет. 1. *Ет алу, семіру.* 2. ауыс. *Оңалу, тыңаю, өлдену.*

ҚОНАЙТ = ет. *Семірту, еттендіру.*
ҚОНАЙТУ *Қонайт етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНАШ зат. сөйл. *Тұрткі, мүшек.*
ҚОНАШТА = ет. *Жан-жақтан тиісу, мүшектеу.*

ҚОНАШТАУ¹ сын. *Аздау, шағын.*
ҚОНАШТАУ² *Қонашта етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНАУ *Қонай етістігінің қимыл атауы.*
ҚОНДАН = ет. 1. *Семіру, ет алу.* 2. ауыс. *Қор жию, өлдену.*

ҚОНДАНДЫР = ет. *Семірту, ет алдыру.*
ҚОНДАНДЫРУ *Қондандыр етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНДАНУ *Қондан етістігінің қимыл атауы.*
ҚОНДЫ сын. 1. *Семіз, етті; арық емес.* 2. ауыс. *Ауқатты, күйлі. // Ауқатты, күйлі адам.*

Қонды көмір. кен. *Көмірленудің нақтылы дәрежесіне сәйкес келетін, яғни метаморфизмнің III сатысы жағдайында қалыптасқан таскөмір түрі.*

ҚОНДЫҚ зат. *Жамбас тұсындағы еті қалың жер, сауыр.*

ҚОНДЫЛАУ сын. 1. *Семіздеу, еттілеу, күйілдеу.* 2. ауыс. *Ауқаттылау, өлділеу.*

ҚОНДЫЛЫҚ зат. 1. *Семіздік, күйілік.* 2. ауыс. *Құнарлылық, шұрайлылық.*

ҚОНДЫРАҚ сын. 1. *Әлдірек, күйлірек.* 2. ауыс. *Ауқаттырақ, байырақ.*

ҚОНҚ елік. *Келіспей, наразы болғанды дүңк етіп сөйлеп білдіретін сөз.*

Қонқ етті. *Келіспеушілігін, наразылығын, күдігін дүңк етіп сөйлеп білдірді.*

ҚОНҚА: *қонқа мұрын.* сөйл. **Қонқақ мұрын.**

ҚОНҚАБАЙ сын. сөйл. *қарап. Кеудемсоқ, қоқандай беретін (адам).*

ҚОНҚАЙ зат. этн. *Асықтың тұмсығынан шанышылтып тұрған жағсы, омп.*

ҚОНҚАЙ = ет. *Үлкен көріну, сораю.*
ҚОНҚАЙМА сын. сөйл. *Қоңқайған, қоңқыған.*

ҚОНҚАЙТ = ет. *Сорайту, қоңқыту.*
ҚОНҚАЙТУ *Қоңқайт етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНҚАҚ сын. *Дөңкіген, көтеріңкі, үлкен. Қоңқақ мұрын. Ортасы дөңес, көтеріңкі, сорайған мұрын.*

ҚОНҚАҚТАУ сын. *Мұрны дөңестеу, сорайған.*

ҚОНҚАЛА¹ = ет. *Қаумалау, дүрлігу.*
ҚОНҚАЛА² = ет. *Күні үшін отірік қолпаштау, жағымпаздану.*

ҚОНҚАЛАТ = ет. *Қаумалату, дүрліктіру.*
ҚОНҚАЛАТУ *Қоңқалат етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНҚАШ сын. сөйл. *Қоңқақ, дөңес.*
ҚОНҚАЮ *Қоңқай етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНҚИ = ет. *Мұрны сораю, дөңестену.*
ҚОНҚИЮ *Қоңқи етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНҚЫЛДА = ет. 1. *Қорс-қорс етіп, мұрнын тарту, жыламсырау.* 2. ауыс. *Қоңқ-қоңқ ету, ренжу.* 3. ауыс. *Күңкілдеу, көңілі толмау.*

ҚОНҚЫЛДАТ = ет. *Ренжіту, күңкілдету, қоңқ-қоңқ еткізу.*

ҚОНҚЫЛДАТУ *Қоңқылдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНҚЫЛДАУ *Қоңқылда етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНҚЫШ сын. *Қоңқақ, қоңқаш.*
ҚОНҚЫ зат. 1. *Күңкөрісі нашарлау, әл-ауқаты аз адамдар, кірме.* 2. *Бір-бірімен іргелес, қатар отырған көрші.* 3. *Ауылдас адам, көрші-қолан.*

Қонқы болды. *Бірге көшіп-қонып жүрді; көрші болды. Қонсы қонды. Қонсы болды, көрші отырды.*

ҚОНСЫЗ сын. *Қоңы жоқ; күйсіз, арық.*
ҚОНСЫЗДЫҚ зат. *Қоңы жоқтық, күйсіздік.*

ҚОНСЫҚ сын. *Сасық, қоңырсыған. // Сасық, қоңырсыған иіс.*

ҚОНСЫ-ҚОЛАНШЫ зат. сөйл. **Қонсы-қолан.**

ҚОНСЫ-ҚОЛАҢ зат. *Малды ауылдың малын бағысып күн көретін кедей ауыл.*

ҚОНСЫЛАС сын. 1. *Бірге көшіп-қонатын, көршілес.* 2. *Қатар, бірге, іргелес.*

ҚОНСЫЛЫҚ зат. *Көршілестік, қонысы жақындық.*

Қонсылық қайырым. этн. *Көршілік өтеу, көршілік қайырым.*

ҚОНСЫ-СЫБАЙ зат. *Көрші-көлем, ауылдас адамдар.*

ҚОНТАЖЫ зат. тар. *Қалмақ хандығындағы биліктің ең жоғарғы басқарылымындағы адам, хан.*

ҚОНТАЙШЫ зат. тар. сөйл. **Қонтайшы** (жоңғар билеушісі).

ҚОНТАРЫС сын. *Құлазыған, жүдеулі.*
ҚОНТОРАЗ сын. жерг. *Күйі нашар, арықтау, жүдеулеу.*

ҚОНТОРАЗДАУ сын. *Жүдеулеу, нашарлау; онша емес.*

ҚОНТОРҒАЙ сын. 1. *Жүдеу, жұпыны.* 2. ауыс. *Көңілсіз, ренішті.* 3. ауыс. *Ашкөз, тойымсыз.*

Қонторғай мал. *Өмірі бойына ет алып, тойынбайтын. Қонторғай тұрмыс.* Төмен тұрмыс, ептеп-септеп қиелтетін тұрмыс. **Қонторғай түіе.** *Жайылым мен күтімге жарымай жүрген түіе.*

ҚОНТОРҒАЙЛАУ сын. *Жұпынылау, жұтаңдау.*

ҚОНТОРҒАЙЛЫҚ зат. 1. *Жүдеулік, жұпынылық.* 2. ауыс. *Көңілсіздік.*

ҚОНҒЫЗ зат. зоол. <лат. coleoptera> *Сыртқы пішіні тіршілік жағдайына байланысты әртүрлі болып келетін, қатты қанатты жәндік.*

Қонғыз мұрт. экспр. *Мұрнының суазарына қойған бармақтай мұрт. Қонғыз тергізді. Қайыр сұратты, қаңғыртты, тентіретін жіберді.*

Қонғыз терді. *Тентіреді, босты. Қонғыз теріп кетті. Басымен әлек болды, сарсаңға түсті.*

ҚОНҒЫЗДАЙ сын. *Қоңыз сияқты, қоңыз тәрізді.*

ҚОНҒЫЗША үст. *Қоңызға ұқсап, қоңыз секілді.*

ҚОНҒЫЛСЫҚ сын. сөйл. **Қоңырсық.**
ҚОНҒЫЛТАҚ сын. 1. *Сырт киімнің ішінен басқа ештеңе кимеген, жалаңқабат.* 2. *Ішінде ештеңе жоқ, жабдай.* 3. ауыс. *Бос, қаңыраған.* 4. ауыс. *Бойына ет алып, дұрыс тойына алмайтын (мал).* 5. ауыс. *Жабырқақшы, жүдеу.*

ҚОНҒЫЛТАҚТАЙ сын. *Қоңылтақ сияқты, қоңылтақ тәрізді.*

ҚОНҒЫЛТАҚСУ *Қоңылтақсы етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНҒЫЛТАҚСЫ = ет. 1. *Киімі жұқа болу, тоңа бастау.* 2. ауыс. *Босау, қаңырап қалу.* 3. ауыс. *Қарны ашу, ашығу.* 4. ауыс. *Көңілі құлазу, жабырқақу.*

ҚОНҒЫЛТАҚСЫТ = ет. *Жабырқақту, көңілді құлазыту.*

ҚОНҒЫЛТАҚСЫТУ *Қоңылтақсыт етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНҒЫЛТАҚТАН = ет. 1. *Киімі жұқа болып, тоңа бастау.* 2. *Іші босау, қоңылтақсу.* 3. ауыс. *Жабырқақу, көңілі құлазу.*

ҚОНҒЫЛТАҚТАНУ *Қоңылтақтан етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНҒЫЛТАҚТАУ сын. 1. *Жұқалау, жалаңқабаттау.* 2. *Жұпынылау, жұтаңдау.*

ҚОНҒЫЛТАҚТЫҚ зат. *Жүдеулік, жұтаңдық.*

ҚОНҒЫЛТАЯҚ үст. *Аяқкиімнің жалаң өзін гана (шұлықсыз), жабдайғай.*

ҚОНҒЫР сын. 1. *Қара мен қызылдың аралығындағы қою күрең түс.* 2. ауыс. *Ониша*

мәз емес, жұтаң (тұрмыс-тіршілік). 3. ауыс. *Жанға жайлы, жағымды.* 4. ауыс. *Ықпалсыз, көңілсіз, салқын (пейіл, мінез).*

Қоңыр ала. *Қоңыр және ақ түстердің араласып келуі. Қоңыр аң.* а) миф. *Халық ұяғымында арқар, бұғы, тау ешкі, елік сияқты киелі саналатын аң [Қоңыр аңды, өсіресе, бастаушысын сол мекеннің киесі атады, мергеннің мылтығы қырсығады немесе жазатайым мертігеді деп атпайтын болған].* ә) *Арқар, бұғы, елік, құлжа, тау ешкі сияқты шөп жейтін жыртықшы емес аңдар. Қоңыр аю.* зоол. <лат. ursus arctos>

Көбіне қалың орманды жерді мекендейтін сүтқоректі жыртықшы; аюдың бір түрі. Қоңыр ән [әуен]. *Баяу, қоңыр дауыспен салынатын ән, әуен. Қоңыр өңгіме. Жайлы, тарымды өңгіме. Қоңыр бұйра шай. Дәмді, қою шай. Қоңыр дала.*

Қаратопырақты, қоңыртопырақты құнарлы жазық жер. Қоңыр дауыс [үн]. Бірқалыпты ырақпен айтылған, жайлы үн, дауыс. **Қоңыр дауысты.** Бір қалыпты ырақпен айтылатын жайлы үн. **Қоңыр домбыра.** этн. *Бұрыннан келе жатқан, үйренішті болған домбыра. Қоңыр жел.* *Жанға жайлы салқын жел. Қоңыр зығыр бүргесі.* зоол. <лат. aphthona slaviceps payk>

Қоңыр түсті бұрге түрі. Қоңыр итмұрын. өс. <лат. rosa cinnamomea>. *Раушанқұл тұқымдасына жататын, қалың болып өсетін, майда жемісі бар, тікенді өсімдік. Қоңыр кеш. Жанға жайлы, салқын кеш. Қоңыр көмір.* геол. *Қазба көмірлердің дәрежесі тұрғысынан жүйеленген ең бастапқы, яғни шымтезек пен тас көмір аралығындағы мүшесі. Қоңыр көрді. Ұнатпады, жақтырмады, кем тұтты. Қоңыр күз. Күздің ауа райы жылы және құрғақ кезі. Қоңыр күй. Қарапайым, орташа тіршілік. Қоңыр күрен. Қоңыр мен күрен араласқан түс атауы. Қоңыр қабақ. Салқын қабақ; кейіс.*

Өзен-суларда жүретін қоңыр түсті жабайы қаз. Қоңыр қаздай. Жайлы, бірқалыпты, мамырлан. Қоңыр қозы. этн. а) *Жуас, бейуаз, момын.* ә) *экспр. Бейуаз бала. Қоңыр қозым.* экспр. *еркеле т у.* *Көбіне әжелердің немерелерін еркелеткенде, атағанда айтатын қаратпа атауышы. Қоңыр қошқыл. Күңгірттеу, қарасы басым қоңыр түс. Қоңыр раушан.* өс. <лат. rosa cinnamomea>

Бойы өте биік өсетін бұтаның бір түрі; ит-мұрын. Қоңыр саз. Бірқалыпты естілетін әуен; үн. Қоңыр самал. Бірқалыптен соққан жайлы леп. Қоңыр тартты. Қарайды, күңгірттенді. Қоңыр топырақты. Шөл жерлердің топырағы. Қоңыр тірлік. Бірқалыпты, қарапайым тіршілік (тұрмыс). Қоңыр ұйық. кен. Қоңыр түсті, тотыққан терригендік ұйық. Қоңыр шаң. кен. Сұйық шойынды конвертер пешінде ауа немесе әттектпен үрлегенде пайда болатын, негізінен темір оксидінен тұратын шаң.

ҚОНҒЫРАЙ = ет. 1. *Қоңыр түске ену, қоңыр тарту.* 2. *Күнге күйіп, тотығу.* 3. ауыс. *Жабырқақу, жүдеу.*

ҚОНҒЫРАЙҒАН-ҚОНҒЫРАЙҒАН сын. *Қоп-қоңыр болған, қоңыр түске енген.*

ҚОНҒЫРАЙТ = ет. *Қоңыр түсті ету, айналдыру.*

ҚОНҒЫРАЙТУ *Қоңырайт етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНҒЫРАЙЫС = ет. *Жабырқасу, өкпелесу.*
ҚОНҒЫРАЙЫСУ *Қоңырайыс етістігінің қимыл атауы.*

ҚОНҒЫРАУ¹ зат. 1. *Металдан (мыстан) конус тәрізді етіп жасалған, ішінде тербеліп тұратын тілі бар, сол арқылы дыбыс шығарып белгі беретін, хабарлайтын құрал.* 2. *Телефон, сағат т.с.с. құралдардағы арнайы дыбыс беретін құрылғы және сол заттың дауысы.*

Қоңырау білезік. этн. зерг. *Екі ұшы бір-біріне айқастырылып жасалатын, қабысалды білезік түрі. Қоңырау қалып. кәс. Қоңырау құятын қалып. Қоңырау соқты.* а) *Мектепте сабақ арасында үзіліс болғанын не сабақ басталғанын білдіріп, қоңырау шырылдайты.* ә) *Телефон шалды, хабарласты. Қоңырау соғылды. Қоңы-*

рау шылдырлады, қоңырау қағылды. **Қоңырау сырга.** этн. зерг. Қоңыраулы, салтынашақтарына қоңыраушалар бекітілген сырга. **Қоңырау таққан құба нардай болды.** Елден ерекшеленді, өзгешеленді. **Қоңырау үнді [көмей].** Сыңғырлаған ашық дауысты. **Қоңырау шашақ.** этн. қолөн ер. Сырт түрі қоңырау тәрізді төгілмелі шашақ.

ҚОҢЫРАУ² зат. жерг. 1. Қолдан соққан қысқа сабақты, сылдырмақты түйме. 2. Құмістен құмбезделіп жасалған түйме.

ҚОҢЫРАУБАС зат. өс. **Қоңырауғұл.** **ҚОҢЫРАУГҮЛ** зат. өс. <лат. campanula> Гүлінің құлае жапырақшалары қоңырау тәрізді бес қалақты, бір немесе көпжылдық шөптесін өсімдік.

Қоңырауғұл тұқымдасы. б о т. **Қоңырауғұлділер.**

ҚОҢЫРАУГУЛДІЛЕР зат. б о т. <лат. campanulaceae> Қоңыржай аймақта кең таралған қосжарнақты, гүлдерінің пішіні қоңырау тәрізді бір немесе көпжылдық шөптесін, бұта, бұташық өсімдіктер тұқымдасы.

ҚОҢЫРАУДАЙ сын. Қоңырау сияқты, қоңырау тәрізді.

ҚОҢЫРАУЛА= ет. Қоңырау тағу, қоңырау салу.

ҚОҢЫРАУЛАТ= ет. 1. Қоңырау соғу, шылдырлату. 2. ауыс. Құл күркіреу.

ҚОҢЫРАУЛАТУ Қоңыраулат етістігінің қимыл атауы.

ҚОҢЫРАУЛАУ Қоңыраула етістігінің қимыл атауы.

ҚОҢЫРАУЛЫ сын. 1. Қоңырау тағылған, қоңырауы бар. 2. ауыс. Соңынан сөз, өсек ерген; аты шыққан.

Қоңыраулы бұйра [құба] нардай болды. Елден ерекшеленді, өзгешеленді. **Қоңыраулы дауыс.** Сыңғырлаған дауыс. **Қоңыраулы етік.** көне. этн. Сал-серілердің күміс, жез қоңыраушалармен безелген сәнді етік. **Қоңыраулы жүген.** қолөн ер. Сыңғырлаған өсем үш шығаратын күміс қоңырауша байланған сәнді жүген. **Қоңыраулы найза.** көне. этн. Әскери белгі ретінде басына қоңырауша тағылған найза. **Қоңыраулы шашбау.** этн. Екі қоңырауы бар шашбау. **Қоңыраулы шолпы.** зерг. Қоңыраулары бар, шашқа тасатын шолпының бір түрі.

ҚОҢЫРАУХАНА зат. Шіркеулердегі әртүрлі үнді қоңыраулар ілінген арнаулы орын.

ҚОҢЫРАУША¹ зат. Кішкентай қоңырау.

ҚОҢЫРАУША² үст. Қоңырау тәрізді, қоңырауға ұқсап.

ҚОҢЫРАУШЫ зат. Қоңырау соғушы, қазушы адам.

ҚОҢЫРАЮ Қоңырай етістігінің қимыл атауы.

ҚОҢЫРБАС зат. өс. <лат. roa bulbosa> Басында ұсақ дәні бар, далада құмдақ жерлерде өсетін көпжылдық шөп.

ҚОҢЫРДАҚ зат. жерг. Жаңбырдан кейін көгерген көгал жер.

ҚОҢЫРЖАЙ сын. 1. Ыстық та емес, суық та емес, біркелкі қоңыр салқын. 2. ауыс. Жағымды, жайлы (дауыс, әуез, саз).

Қоңыржай белдік. геогр. Ауа райы, табиғат жағдайлары қолайлы, аса ыстық немесе суық болмайтын белдеу. **Қоңыржай белдеу.** геогр. Жердің 40 және 650 солтүстік ендігі мен 42 және 58° оңтүстік ендігі аралығында орналасқан табиғат белдеулері. **Қоңыржай ендік.** геогр. Континенталды емес, жұмсақ ауа райлық географиялық қаиықтық. **Қоңыржай климат.** геогр. Қоңыржай белдеуде болатын ауа райы.

ҚОҢЫРЖАЙЛАН= ет. Қоңыр салқын тарту.

ҚОҢЫРЖАЙЛАНУ Қоңыржайлан етістігінің қимыл атауы.

ҚОҢЫРЗАҚ зат. жерг. Сайдың ойпаң жерлерінде шірілген су.

ҚОҢЫРҚАЙ сын. 1. Қоңыр күрең, қошқылдау (тұс). 2. ауыс. Қоңыр салқын, қоңыржай. 3. ауыс. Жағымды, жайлы (дауыс, әуез, саз).

4. ауыс. Қарапайым, жұптыны. 5. ауыс. Жақсы да, жаман да емес, орташа.

Қоңырқай күрең. Солғын, күңгірт күрең. **Қоңырқай тартты.** Қоңыр күреңденді, қошқылданды.

ҚОҢЫРҚАЙЛАН= ет. 1. Қоңыр күрең тарту, қарауыту. 2. ауыс. Бірқалыпты жағымды, жайлы сарына түсу. 3. ауыс. Жабырқану, мұрдану.

ҚОҢЫРҚАЙЛАНУ Қоңырқайлан етістігінің қимыл атауы.

ҚОҢЫРҚАЙЛАУ сын. 1. Қоңырқай тартқан, қоңырлау. 2. ауыс. Сәл жуандау, бәсеңдеу, жайлы (дауыс, үн). 3. ауыс. Көңілсіздеу, ықылассыз. 4. ауыс. Қарапайымдау, орташа.

ҚОҢЫРЛА= ет. 1. Қоңыр түске ену, қоңыр тарту, күреңдену. 2. ауыс. Қоңырсалқындану, қоңыржайлану. 3. ауыс. Бірқалыпты, жағымды, жанға жайлы әуелмен айту, жай сарына түсу.

ҚОҢЫРЛАН= ет. 1. Қоңыр түске айналу. 2. ауыс. Дауыстың жайлы, жағымды сазға түсуі.

ҚОҢЫРЛАНДЫР= ет. 1. Қоңыр түске айналдыру. 2. ауыс. Дауыстың, үннің жайлы сарына түсуі.

ҚОҢЫРЛАНДЫРУ Қоңырландыру етістігінің қимыл атауы.

ҚОҢЫРЛАНУ Қоңырлан етістігінің қимыл атауы.

ҚОҢЫРЛАТ= ет. Қоңыр сарына салу.

ҚОҢЫРЛАТУ Қоңырлат етістігінің қимыл атауы.

ҚОҢЫРЛАУ¹ сын. 1. Қоңыр тартқан, қоңырқай. 2. ауыс. Баяу дауыспен жайбарақат айтылған. 3. ауыс. Бұйығылау, байқала бермейтін.

ҚОҢЫРЛАУ² Қоңырла етістігінің қимыл атауы.

ҚОҢЫРЛЫҚ зат. 1. Құмның шетіндегі шөбі нашарлау өсетін қоңырқай түсті құрғақ жер. 2. жерг. Қара отты жер.

ҚОҢЫРСАЛҚЫН сын. Аса суық та, жылы да емес; жанға жайлы.

ҚОҢЫРСУ Қоңырсы етістігінің қимыл атауы.

ҚОҢЫРСЫ сын. сөйл. **Қоңырсық.**

ҚОҢЫРСЫ= ет. Күйген заттан мұрын жарар иіс шығу; көңірсу.

ҚОҢЫРСЫҚ сын. Қоңырсыған, жағымсыз (иіс).

ҚОҢЫРСЫТ= ет. 1. Пісіру, шыжғыру кезінде май иісін шығару. 2. ауыс. Бір нәрсені көку, бықсыту.

ҚОҢЫРСЫТУ Қоңырсыт етістігінің қимыл атауы.

ҚОҢЫРТӨБЕЛ сын. 1. Маңдайында теңбілі бар қоңыр түсті (мал). 2. ауыс. Жұптыны, жұтаң.

ҚОҢЫРҮЙ зат. 1. этн. Дәулетті кісілердің күзге қарай тігіп отыратын үйі. 2. Ас-су әзірлейтін, қызметшілер, күтушілер тұратын үй.

ҚОҢЫРША сын. 1. Қоңырқай, солғын күрең. 2. ауыс. Қарапайым, жұтаң. 3. ауыс. Қоңырсалқын. 4. ауыс. Момақан мінезді, орташа күйлі, орташа. // Орта шаруалы адам.

ҚОПА зат. Қураған шөптер шіріндісіне аралас қоға, қамыс, құрақ өскен қорысты жер.

ҚОПАЙ= ет. Күдірею, күжірею, қодыраю.

ҚОПАҚ¹ зат. жерг. Қоғалы, қамысты батпақты жер; қопа.

ҚОПАҚ² зат. жерг. Қамыстың түбіндегі көкілді жұмсағы.

ҚОПАҚАРДАЙ сын. Әлдеқандай, дардай.

ҚОПАҚ-ҚОПАҚ елік. Қопаң-қопаң еткен, ебедейсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Қопақ-қопақ етті. Қопақтады, қопаң-қопаң етті.

ҚОПАҚТА= ет. 1. Орнында отыра алмай, қопаң-қопаң ету. 2. ауыс. Тынышсыздану, мазасы кету.

ҚОПАҚТАУ Қопақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОПАҚТЫ сын. жерг. **Қопалы.**

ҚОПАЛ сын. жерг. Ебедейсіз, бос. // Ебедейсіз, икемсіз адам.

ҚОПАЛАҚ сын. Иі жұмсақ, бос.

ҚОПАЛАҚТА= ет. 1. Қопақтау, қопаң-қопаң ету. 2. ауыс. Еллектеу, елпең қазу.

ҚОПАЛАҚТАТ= ет. 1. Қобырату, қопақтау. 2. ауыс. Еллектеу, елпең қақтыру.

ҚОПАЛАҚТАТУ Қопақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОПАЛАҚТАУ Қопақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОПАЛАМ сын. Қобырақ, қопалақ.

ҚОПАЛЫ сын. Қопа басқан, қопасы бар.

ҚОПАҢ елік. Қалбалақтаған ебедейсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз. // Қопаңдаған, ебедейсіз қимыл.

Қопаң еткізді. Қопаңдатты, қозғалтты.

Қопаң етті. Орнынан оқыс көтерілді.

ҚОПАҢДА= ет. Бір орында отыра алмай, қопаң-қопаң ету. 2. ауыс. Кеудесін керу, дандайсу.

ҚОПАҢДАС= ет. Қопаң-қопаң етісу.

ҚОПАҢДАСУ Қопаңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚОПАҢДАТ= ет. 1. Қопаң-қопаң еткізу. 2. ауыс. Дандайыту, елірту.

ҚОПАҢДАТУ Қопаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОПАҢДАУ Қопаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОПАР= ет. 1. Жер аудару, жырту. 2. Қазу, қазба жұмысын жүргізу. 3. Жару, жарылыс жасау. 4. ауыс. Үлкен іс тындыру, жетістікке жету.

ҚОПАРҒЫШ¹ зат. Қопару, жару жұмыстарын жүргізетін маман.

ҚОПАРҒЫШ² сын. Бір нәрсені қопарып тастайтын (зат).

Қопағғыш заряд. өск. Әскерлердің қозғалысына тосқауыл келтіретін құрылыстарды жою үшін пайдаланылатын заряд. **Қопағғыш заттар.** геол. Сыртқы өсерден (соққы, жылу т.б.) газ тәрізді өнімдер мен жылу шығаратын химиялық реакцияларды өздігінен таратуға қабілетті, дербес химиялық қосылыстар мен қоспалар. **Қопағғыш құты.** өск. Жарылғыш заттармен (тротил, мелнит, пироксилин т.б.) сығымдалған, жарылыс жұмыстары жүргізілген кезде қолданылатын жарылғышы.

ҚОПАРҒЫШТЫҚ зат. Бір нәрсені қопара алушылық.

ҚОПАРМАЛЫ сын. Қопаратын, қопарғыш.

Қопармалы тілдер. лингв. Түбірге жұрнақ жалғанғанда не мағынасын өзгерткенде түбір түлғасының өз өзгеріп отыратын тілдер.

ҚОПАРТ= ет. Аударыстырту, аударттыру, қаздырту.

ҚОПАРТУ Қопарт етістігінің қимыл атауы.

ҚОПАРУ Қопарт етістігінің қимыл атауы.

Қопару жұмыстары. геол. Қопағғыш заттардың көмегімен жүргізілетін канал, қазан-шұңқыр қазу, тау-тасты, жерді жару жұмыстары. **Қопару құралдары.** өск. Жару жұмыстарын жүргізу үшін қолданылатын жарылғыш заттардың, жару құралдарының, ток көздерінің, өшіеліш және тексеріш аспаптардың құрамы. **Қопару ұңғымасы.** кен. Ішіне жарылғыш заттар орналастыру үшін қолданылатын ұңғыма. **Қопару ісі.** Қопару құралдарымен орындалатын жұмыс.

ҚОПАРУШЫ зат. Қопару ісін істеуші, қопарғыш.

ҚОПАРЫЛ= ет. 1. Аударылып-тоңкерілу, астан-кестені шығу. 2. Жер жырттылу, аударылу.

3. Жарылыс жасалу. 4. Түбірінен жұдыру, үзділу. 5. ауыс. Бәрі бірдей, дүркірей көтерілу. 6. ауыс. Түбегейлі өзгеру.

ҚОПАРЫЛҒЫШ сын. Қопарылу әрекетіне бейім, қопарылу қасиеті жоғары.

Қопарылғыш газдар. кен. Белгілі бір пропорцияда ауамен араласқан кезде қопарылыс туғызатын газдар (метан, жоғары көмірсутектер, сутек пен көміртек оксиді т.б.).

ҚОПАРЫЛУ Қопарыл етістігінің қимыл атауы.

ҚОПАРЫЛЫС з а т. 1. Бір нәрсенің қопарылуы; жарылыс. 2. Адам санасындағы, қоғамдағы өзгеріс.

Қопарылыс толқыны. геол. Қопарылыс кезінде таралып, қоршаған ортаның тепе-теңдік күйін аз уақыт бұзатын соққы толқын.

ҚОПАРЫНДЫ з а т. Қопарылыс, жарылыс кезінде сыртқа шығып қалған әртүрлі заттар.

ҚОПАРЫС= е т. Аударып-төңкерісу, астын үстіне шығарысу, ақтарысу.

ҚОПАРЫСТЫР= е т. Қопарып ақтара қарау, аударып-төңкеру.

ҚОПАРЫСТЫРУ Қопарыстыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОПАРЫСУ Қопарыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОПАСЫЗ с ы н. Қопасы жоқ.

ҚОПАСЫҚ з а т. Көлемі шағын қопалы жер.

ҚОПАЮ Қопай етістігінің қимыл атауы.

ҚОПИ= е т. сөйл. **Қолпи**.

ҚОПИТ= е т. сөйл. Қолпиту, қолпайту.

ҚОПИТУ Қолпит етістігінің қимыл атауы.

ҚОПИУ Қопи етістігінің қимыл атауы.

ҚОП-ҚОҢЫР с ы н. Өте, тым қоңыр.

ҚОП-ҚОЮ с ы н. Тым қою, өте қою.

ҚОПСЫ= е т. 1. Тығыз нәрсенің (топырақ, жүн т. б.) босап көтерілуі. 2. Жиналмау, қобырау, ыбырсу. 3. Опырылу, мұржылу, үзітілу.

ҚОПСЫҒЫШТЫҚ з а т. Қопсуға бейімділік, борпылдақтық.

ҚОПСЫҚ с ы н. Борпылдақ, жұмсақ, бос.

ҚОПСЫНҚЫ с ы н. Қопсыған, бос; жұмсақ, борпылдақ.

ҚОПСЫНҚЫРА= е т. Қопси түсу, көтерілу.

ҚОПСЫҢҚЫРАУ Қопсыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОПСЫТ= е т. 1. Топырақты босату, жұмсарту. 2. ауыс жағымсыз. Өткен істі, әңгімені қайта қоңырсыту, қазбалау.

ҚОПСЫТҚЫШ с ы н. 1. Топырақты босатып қопсытуға арналған. // Қопсытуға арналған құрал. 2. кен. Тау жыныстарын механикалық қопсытуға арналған (тиренді жабдық).

ҚОПСЫТУ Қопсыт етістігінің қимыл атауы. 1. Топырақты босату, жұмсарту. 2. ауыс жағымсыз. Өткен жағымсыз іс, әңгімені қайта қазбалау.

ҚОПСЫТЫЛ= е т. Босатылу, жұмсартылу.

ҚОПСЫТЫЛУ Қопсытыл етістігінің қимыл атауы.

ҚОПЫ з а т. сөйл. жерг. **Қорық**.

ҚОПЫН з а т. жерг. 1. Егін басына уақытша салынған, ағаш бұталарынан құрастырылып, үсті шөп-шаламмен жабылған баспана үйшік. 2. Жер үйі.

ҚОПЫРА= е т. сөйл. Қобырау, үйме-жүйме болу.

ҚОР¹ з а т. 1. Мол болып жиналған қазына, дәулет. 2. Әлі игеріле қоймаған табиғи байлық. 3. қаржы. Мемлекеттің, кәсіпорынның белгілі бір мақсатқа арналған ақша қаражаты немесе материалдық құндылықтары. 4. қоғ. Жеке азаматтар және заңды тұлғалар ерікті мүлділік жарналар негізінде құрған әлеуметтік, қайырымдылық, мәдени, білім беру және өзге де қоғамдық пайдалы мақсаттарды көздейтін, мүшелігі жоқ, коммерциялық ұйым.

Қор арбитражы. экон. Бағамдық айырма алу мақсатымен бағалы қағаздарды (акцияларды, облигацияларды) сатып алу-сату операциялары. **Қор биржасы**. экон. Негізгі қызметі бағалы қағаздармен сауда жасауды ұйымдастыру болып табылатын, өз жұмысын қолданымдағы заңдарға сәйкес және биржа белгілеген қағаздарға сай жүзеге асыратын заңды тұлға. **Қор дүкені**. экон. Халықтың қатысуымен болатын, бағалы қағаздармен байланысты ұсақ операцияларға мамандандырылған қор нарығының институты. **Қордың пайдалану индексі**. кен. Пайдалы кендер қорының сарқылу және

пайдалану көрсеткіші. **Қор жинады**. а) Қажетті материал жинады. ә) Азық-түлік, қаражат жинады. **Қор нарығы**. экон. Инвестицияларды, әсіресе ұзақ мерзімді инвестицияларды негізгі капиталға жанамалайтын капитал нарығының бөлігі. **Қор операциялары**. экон. Банкілердің баалы қағаздармен (акциялар, облигациялар) жасайтын операциялары.

ҚОР² з а т. тамақ. Қымыздың ашытқысы.

ҚОР³ з а т. жерг. Қолмта, ыстық құл.

ҚОР⁴ [ир. خور] с ы н. Сорлы, бишара, байғұс.

Қор болды. а) Сорлады, соры қайнады. ә) Қадірі кетті, бағасы түсті. **Қор етті**. Сорын қайнатты, сорлатты. **Қор кісі**. Адам қатарына қосылмаған, бишара адам. **Қор қылды**. Бағасын түсірді, қадірін кетірді. **Қор санады**. Кем көрді, менсінбеді. **Қор тұтты**. Кемітті, төмен санады.

ҚОР⁵ е л і к. Ыңғайсыз жатқан немесе тыныс жүйесін май басқан яки ауырғып жүрген адамның ұйықтаған кезде ауыз құрысынан қырылдап шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

Қор ете қалды [гүсті]. Тез ұйықтап кетті. **Қор етті**. Қорылдады, ұйықтап кетті.

ҚОР⁶ [ар. حورية] қ о р д ың қ ы з ы. Діни сенім бойынша жұмақтағы ең сұлу қыз.

ҚОРА¹ з а т. 1. Қабырғалары ағаш, қамыс не саманнан қаланып, төбесі жабылған, мал қамауға арналған орын, жай. 2. Есік алдындағы төңірегі қоршалған ашық жер, аула. 3. Ауылдағы қой жататын ашық жер, қотан.

Қора баспақ. жерг. Астындағы қидың мезгілінде алынбауынан болатын қойдың өкпе ауруы. **Қораға түсті**. Ұрлық қылды деген мағынада. **Қорасы қойға толды**. Мал бітті.

ҚОРА² з а т. жерг. Шеңбер.

ҚОРАБА¹ з а т. Жинаған дәулет, байлық; қор.

ҚОРАБА² з а т. этн. тамақ. Саба түбінде қалдырылған ашытқы қымыз.

ҚОРАБА³ з а т. Сыр, құпия.

ҚОРАБАЛАН= е т. Қорлану, баю; көбею, молығу.

ҚОРАБАЛАНУ Қорабалан етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАБАЛЫ¹ с ы н. Қоры мол, дәулетті, бай.

Қорабалы қымыз. этн. Мол қордың үстіне күн сайын сүт құя отырып, бірнеше күн жинаған қымыз. **Қорабалы кісі**. көне. Қоры ата-бабасынан үзілмеген деген мағынада.

ҚОРАБАЛЫ² с ы н. Қорабасы мол, жеткілікті.

ҚОРАҒАШ з а т. сөйл. **Қолағаш** (қазық, қада қауға, құраға арналған, басы жұған, жұмыр ағаштан жасалатын құрал, тоқпақ).

ҚОРАҒЫТ= е т. жерг. Қорғашақтау.

ҚОРАҒЫТУ Қорағаш етістігінің қимыл атауы.

ҚОРА-ЖАЙ з а т. Мал қамауға, отын, шөп үюге арналған жайлар.

ҚОРА-ЖАЙЛЫ с ы н. Қора-жайы бар.

ҚОРАЗ [ир. خوروس] з а т. 1. Тауықтың еркегі, әтеш. 2. ауыс. Ер, батыр.

ҚОРАЗДАН= е т. 1. Көкірек керу, менменсу, паңсыу. 2. Мақтану, масаттану.

ҚОРАЗДАНДЫР= е т. Айбаттандыру, көкірек кертізу.

ҚОРАЗДАНДЫРУ Қораздандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАЗДАНУ Қораздан етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАЗСЫН= е т. Мардамсу, менменсу.

ҚОРАЗСЫНУ Қоразсын етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАЗША ү с т. Қоразға ұқсап, қораз секілді.

ҚОРА-ҚОПСЫ з а т. Мал қамауға, отын, шөп үюге арналған орын, қора-жай.

ҚОРА-ҚОРА с ы н. Қора толы, өте көп, мол.

ҚОРАЛА= е т. 1. Малды қораға иіру, енгізу, қамау. 2. Белгілі бір жерді қоршап тастау, айналасын бекіту.

Қоралаған қойдай қылды. Бөліп тастады, топтастырды.

ҚОРАЛАН¹= е т. 1. Қора-қораға қамалу.

2. Айналасы бекітілу, қоршалу. 3. ауыс. Ошарылу, әлдебір себептен топтасып, жиналып қалу.

ҚОРАЛАНУ Қоралан етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАЛАП ү с т. Қора-қорасымен, топ-тобымен.

ҚОРАЛАС с ы н. Мекенжайы ұласып, жалғасып, қатар жатқан.

ҚОРАЛАС= е т. Малды қораға қамасу.

ҚОРАЛАСУ Қоралас етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАЛАТ= е т. Малды қораға қамау, мал жайлау.

ҚОРАЛАТУ Қоралат етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАЛАУ Қорала етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАЛЫ с ы н. 1. Бір қора, бір қорадай; қыруар, көп; қора-қора. 2. ауыс. Бір топ, бірнеше.

Қоралы бала. Шиемтей жан. **Қоралы қой**. Бір қора қой.

ҚОРАЛЫҚ с ы н. Қора боларлық, қораға жарарлық.

ҚОРАМ з а т. Көлем, шама, мөлшер, аумақ; қарасы.

ҚОРАМА з а т. көне. Ертеде оқ құюға арналған қалып.

ҚОРАМДАС с ы н. Көлемдес, мөлшерлес, шамалас; қарайлас.

ҚОРАМДЫ с ы н. Көлемді, аумақты, үлкен.

ҚОРАМЖЫ з а т. жерг. Сыбаға, ениш, үлес.

ҚОРАМСА з а т. сөйл. **Қорамсақ**.

ҚОРАМСАҚ з а т. этн. көне. Садақ, жай оқтарын (жебесін) салып жүруге арналған, оқ салатын қалта, оқшантай.

Қорамсаққа қол салды. көне. Жау жарағын кезенді.

ҚОРАП з а т. 1. Бір нәрсенің қатты заттан жасалған қабы. 2. Арба, шана, мәшине т.б. үстіне адам отыру және жүк арту үшін орнатылған қоршау, қалқан. 3. спорт. Витювка не тапаншаның оқтары салынатын осы қарулардың бір бөлігі болып табылатын жабдық.

ҚОРАПСЫЗ с ы н. Қорабы жоқ, ашық, жайдақ.

ҚОРАПТА= е т. Сыртын қаптау.

ҚОРАПТАУ Қоралта етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАПТЫ с ы н. Қорабы бар, қорап орнатылған.

ҚОРАПША¹ з а т. Шағын, кішірек қорап.

ҚОРАПША² з а т. өс. Қауашақ сияқты құрғақ жеміс түрі.

ҚОРАСАН з а т. мед. Шешектің асқынған түрі.

Қорасанға қой айтты. көне. Жалынтып-жалбарынды, қайыр-садақа атады.

ҚОРАСЫЗ с ы н. Қорасы жоқ; қораға қамалмаған.

ҚОРАШ с ы н. 1. Көз тойғызып, көңіл толтырмайтын; жұртыны. 2. Төмен, аласа. 3. Кішкентай, шәукиен.

Қораш көрінді. Көңілге олқы, көзге шағын, кіші көрінді.

ҚОРАША з а т. Шағын қора; қоршау, қоршаулы аула.

ҚОРАШАЛА= е т. сөйл. **Қорша**.

ҚОРАШАЛАУ Қорашала етістігінің қимыл атауы.

ҚОРА-ШАРБАҚ з а т. Үй айналасындағы қоршау, шарбақ.

ҚОРАШСЫН= е т. Қораш санау; олқысыну, көңілі толмау, менсінбеу.

ҚОРАШСЫНУ Қорашсын етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАШТАН= е т. 1. Ұсқыны кету, жұтау.

2. ауыс. Тартынышақтау.

ҚОРАШТАНДЫР= е т. Ұсқынын кетіру, жұтаңдату.

ҚОРАШТАНДЫРУ Қораштандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАШТАНУ Қораштан етістігінің қимыл атауы.

ҚОРАШТАРПАҢ зат. зоол. Жылқының орманда кездесетін жабайылданған, тағы түрі.

ҚОРАШТАУ сын. 1. Көңіл толмайтындай, көзге олықлау. 2. Кішілеу, шәукиген.

Қораштау денелі. Тапалдау, мыртық.

ҚОРАШТЫҚ сын. 1. Көңіл толмастық; шағындық, майдалық. 2. Жұпынылық, қарапайымдық.

ҚОРАШЫ зат. Қора-жай соғушы, қора салушы.

ҚОРАШЫҚ зат. Шағын қора.

ҚОРАШЫЛ сын. Қорадан шықпайтын, қораға жайлы (ит).

Қорашыл иг. жағымсыз. Үй маңайынан шықпайтын, үйге тығыла беретін, үй қорығыш ит.

ҚОРБАЛАҢДА= ет. сөйл. **Қорбаңда.**

ҚОРБАЛАҢДАС= ет. сөйл. **Қорбаң-қорбаң** етісу, қорбаңдасу.

ҚОРБАЛАҢДАСУ Қорбаңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚОРБАЛАҢДАУ Қорбалаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРБАҢ елік. Ебедейсіз, келіссіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз. // Қорбиган, көзге қораш.

Қорбаң етті. Ебедейсіз қимылдады. **Қорбаң** қақты. Қорбаң-қорбаң етті, ебедейсіз қимылдады.

ҚОРБАҢДА= ет. Қорбаң-қорбаң ету, ебедейсіз қозғалу.

ҚОРБАҢДАС= ет. Қорбаң-қорбаң етісу.

ҚОРБАҢДАСУ Қорбаңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚОРБАҢДАТ= ет. 1. Қорбаң-қорбаң еткізу. 2. ауыс. Елірту, даңдайыту.

ҚОРБАҢДАТУ Қорбаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОРБАҢДАУ Қорбаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРБАҢ-ҚОРБАҢ елік. Қорбаңдаған, икемсіз жүрісті бейнелейтін сөз.

Қорбаң-қорбаң етті. Қорбаңдады, икемсіз қозғалды.

ҚОРБАШЫ зат. көнетар. Әскербасы, қолбасы.

ҚОРБИ= ет. Кең киім кигендіктен қолтығы көріну.

ҚОРБИТ= ет. Қолпиту, ұрпиту.

ҚОРБИТУ Қорбит етістігінің қимыл атауы.

ҚОРБИЮ Қорби етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒА= ет. 1. Бір нәрсені қауіп-қатерден аман алып қалу, құтқару, сақтау. 2. Біреуге болысу, қамқорлық жасау, жақтау. 3. ғылым. Магистрлік, кандидаттық не докторлық дәреже алу үшін ғылыми кеңесте өз еңбегінде жазылған пікірлерін, тұжырымдарын дәлелдеп шығу. 4. пед. Жоғары оқу орнын бітіруші студенттің жазған диплом жұмысын комиссия алдында баяндап, тұжырымдарын дәлелдеп беру.

ҚОРҒАҒАНСУ Қорғағансы етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАҒАНСЫ= ет. Қорғаған болғансы.

ҚОРҒАҒЫШ зат. тех. 1. Тым көп электр кернеуінен желінің зақымдануын болдырмау үшін электр есепшісіне салынатын тығын. 2. Соққы беретін дүмтіні тежеп ұстайтын тетік.

ҚОРҒАҒЫШ² сын. Үнемі қорғап, сақтап жүретін.

ҚОРҒАҚТА= ет. сөйл. Имені, бата алмау, қорғалақтау.

ҚОРҒАҚТАУ Қорғақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАЛ= ет. 1. Сақталу, қорғашталу, қамқорлыққа алыну. 2. Қоршалу, қорған жасалу.

Қорғалған режим. и н ф. <ағыл. protected mode> Есептеу мәшинесінің қосымша жадына төте бағыттауға мүмкіндік беретін жұмыс

режимі. **Қорғалған файл.** и н ф. <ағыл. protected file> Жазбаларға кіру үшін пароль енгізуді қажет ететін файл.

ҚОРҒАЛА¹= ет. 1. Қорғаштап сақтау, қорғап қалу. 2. Пана тұту, паналау, саялау, қорғаншы іздеу.

ҚОРҒАЛА²= ет. Батылы бармау, жасқану, именшектену.

ҚОРҒАЛАҚ сын. Жасқанишақ, именшек, қорғанишақ.

ҚОРҒАЛАҚТА= ет. Жасқанишақтау, тайсақтау, бұқпантайлау.

ҚОРҒАЛАҚТАУ Қорғалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАЛАҢ= ет. Тасалану, сақтану, айбыну.

ҚОРҒАЛАҢУ Қорғалан етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАЛАҢ сын. Жасқанишақ, именшек, қылашақ.

ҚОРҒАЛАҢДА= ет. сөйл. **Қорғалақта.**

ҚОРҒАЛАҢДАУ Қорғалаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАЛАҢСЫЗ сын. Жасқанбайтын, тайсақтамайтын.

ҚОРҒАЛАТ= ет. 1. Қорғаштату, қызғыштай қору. 2. Айбындыру, сескендіру. 3. Паналату, пана беру.

ҚОРҒАЛАТУ Қорғалат етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАЛАУ Қорғала етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАЛАУЫҚ сын. Жалтақ мінезді, жасық.

ҚОРҒАЛАУЫҚТЫҚ сын. Жалтақтық, жасықтық.

ҚОРҒАЛУ Қорғал етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАМПАЗ сын. Қорғаншақ, бас сауғалаушы.

ҚОРҒАМПАЗДЫҚ зат. Қорғаншақтық, бас сауғалаушылық.

ҚОРҒАН зат. 1. Бір нәрсені айнала соққан қоршау, дуал, биік қабырға. 2. Айнала қорғаныс және қоршау жағдайында ұзақ уақыт ұрыс жүргізуге арналған, айтарлықтай қарулы жасағы бар, әскери жағынан күшейтілген маңызды бекініс, қамал. 3. ауыс. Арқа сүйеп, күш тұтар тірек, таяныш, пана.

Қорған бекші. тар. Қорған бастығы.

ҚОРҒАН¹= ет. Өзін қорғау, сақтау.

ҚОРҒАН²= ет. Жасқанишақтану, имену, тайсақтау.

ҚОРҒАНДА= ет. Белгілі бір жерді қоршау, қорған салу, бекіту.

ҚОРҒАНДАЙ сын. 1. Қорған тәрізді, қорған сияқты. 2. ауыс. Мықты, берік қамалдай.

ҚОРҒАНДАЛ= ет. Қоршалу, дуалмен бекітілу.

ҚОРҒАНДАЛУ Қорғандал етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАНДАУ Қорғанда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАНДЫ сын. Қоршауы бар, айнала қоршалған.

ҚОРҒАНСЫЗ сын. 1. Қорған-қамалы жоқ, қоршаусыз. 2. ауыс. Панасыз, қорғаушысы, сүйенері жоқ.

ҚОРҒАНСЫЗДЫҚ зат. Панасыздық, жан ашыры, сүйенері жоқтық.

ҚОРҒАНУ Қорған етістігінің қимыл атауы.

Қорғану қабілеті. психол. Жеке адамдардың, адамдар топтарының және мемлекеттің сыртқы агрессиядан қорғауға дайындығының дәрежесі. **Қорғану қалқаншалары.** спорт. Футбол, хоккей және т.б. ойындарда аяқты соққылардан қорғау үшін қолданылатын жабдық.

ҚОРҒАНУШЫ зат. 1. Жау шабуылынан қорғану үшін қарсы соғысушы. 2. Өзін қорғаушы, өзін-өзі сақтаушы.

ҚОРҒАНУШЫЛЫҚ зат. Қорғану, сақтау қасиеті.

ҚОРҒАНША үст. Қорған секілді, қорғанға ұқсап.

ҚОРҒАНШАҚ сын. Жасқанишақ, именшек.

ҚОРҒАНШАҚТА¹= ет. Жасқанишақтау, қорқу, имену.

ҚОРҒАНШАҚТА²= ет. Қорғаштау, қору.

ҚОРҒАНШАҚТАҢ¹= ет. Жасқанишақтану, именшектену.

ҚОРҒАНШАҚТАҢ²= ет. Қорғаштану, қорыну.

ҚОРҒАНШАҚТАНУ Қорғанишақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАНШАҚТАУ¹ Қорғаншақта етістігінің қимыл атауы; имену, жасқанишақтау.

ҚОРҒАНШАҚТАУ² Қорғаншақта етістігінің қимыл атауы; қорғаштау, қору.

ҚОРҒАНШАҚТЫҚ зат. Жасқанишақтық, именшектік, батылсыздық.

ҚОРҒАНШЫ зат. сөйл. **Қорғаушы.**

ҚОРҒАНЫС зат. 1. Қорғану ісі, қорғану бағытында жүргізілетін жұмыс. 2. әск. Жау күшіне тойтарыс беріп, қарсы шабуылға шығу мақсатында жүргізілетін ұрыс. 3. Қорғантын жер, бекініс. 4. спорт. Спортының не команданың қарсыласының шабуылын тойтарып, басымдық бермеуі. 5. спорт. Қарсы команданы өз қақпасына (шығыршығына) жақындатпау мақсатындағы әрекет.

Қорғаныс аймағы. әск. Қорғаныс мақсатында инженерлік құрылыстармен жабдықталған жергілікті жер ауданы. **Қорғаныс қалтасы.** спорт. Жыныс мишелерін зақымданудан сақтайтын қатты қалқан. **Қорғаныс мәнеріндегі боксшы.** спорт. Қарсыласының шабуылын тежеп, сол арқылы оны шаршату тәсілімен жеке-жеке жүргізетін боксшы. **Қорғаныс шебі.** әск. Әскердің қорғаныс әрекетін жүргізу үшін инженерлік тұрғыда дайындалған алқан.

ҚОРҒАНЫССЫЗ сын. Қорғанысы жоқ, қорғалмаған.

ҚОРҒАНЫСТЫҚ зат. Қорай алатындық, қорғанысқа қажетті.

Қорғаныстық тежеу тетігі. әск. Әртүрлі қауіп-қатерден сақтану үшін жасалған шектеу тетігі.

ҚОРҒАНЫСШЫ зат. спорт. сөйл. Қорғанысқа қатысушы, қорғаушы.

ҚОРҒАНЫШ зат. 1. Қорғап, сақтап қалатын нәрсе. 2. Қамын ойлаушы, қамқоршы; таяныш, сүйеніш.

Қорғаныш бажы. экон. Отандық өндірушілерге елеулі зиян келтіруі мүмкін мөлшерде жеткізілген тауарларға кеден бажынан тыс алынатын баждар. **Қорғаныш жамылғы.** әск. Ұшақтардан және химиялық снарядтардан (миналардан) түсетін сұйық тамшылы улағыш заттардан, сондай-ақ радиоактивті заттар мен бактериялық заттар залалдарынан сақтану үшін қолданылатын жеке-жеке қорғаныс құралы. **Қорғаныш қаптама.** құрыл. Құрылыс материалдарын (имараттар т.б.), металдан жасалған бұйымдарды жемірілуден қорғау үшін олардың сыртқы бетін қаптайтын заттар құрамы. **Қорғаныш рең [түс].** биол. <ағыл. tinticru> Жануарлар мен өсімдік түрлерінің реңі мен пішінінің басқа жануарға, өсімдікке немесе затқа ұқсауы.

ҚОРҒАНЫШТЫҚ сын. Қорғаныш боларлық, қорғап сақтарлық.

ҚОРҒАП-ҚОРША= ет. 1. Бағып-қағып өсіру, пана болу; қамқорлық жасау. 2. м и ф. Қайтыс болған адамның аруағы тірі адамды желеп-жебеп жүруі туралы.

ҚОРҒАП-ҚОРШАУ Қорғап-қорша етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАС= ет. Бірлесіп қорғау, қорған болу.

ҚОРҒАСУ Қорғас етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАСЫН зат. 1. хим. Сұрғылт түсті, жұмсақ, майысқыш және ауыр салмақты, созылғыш металл. 2. әск. Қорғасыннан жасалған оқ.

Қорғасын ваннасында шындық. м ә ш. Балқытылған қорғасынның ішінде сүтуі арқылы

шынықтыру. **Қорғасын қосылыстары.** х и м. Қорғасын элементі түзетін химиялық қосылыстар. **Қорғасын күйғандай.** Естілмейтіндей, ұқпайтындай.

ҚОРҒАСЫНДА = е т. 1. Қорғасын қосу, қорғасын салу. 2. к е н. Металл бұйымдардың сыртына тоттанбау үшін және рентген сәулелері әсерінен сақтау үшін қорғасын жалату.

ҚОРҒАСЫНДАЙ с ы н. 1. Қорғасын сияқты, қорғасын тәрізді. 2. ауыс. Салмақты, ауыр.

Қорғасындай балқытты. Ерітті, елжіретті. **Қорғасындай еріді.** Жан-жүйесі босап егілді, елжіреді.

ҚОРҒАСЫНДАТ = е т. Қорғасын қоспасын қостыру, қорғасын жалату.

ҚОРҒАСЫНДАТУ Қорғасында етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАСЫНДАУ Қорғасында етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАСЫНДЫ с ы н. 1. Қорғасын мол. 2. Қорғасын құйылған, араласқан.

Қорғасынды қорытпау. к е н. Қорғасынның негізінде қалайы, сирме, мыс және т.б. элементтер қосылған қорытпау.

ҚОРҒАСЫНСЫЗ с ы н. Қорғасын жоқ, қорғасын құйылмаған.

ҚОРҒАСЫНША ү с т. Қорғасын секілді, қорғасынға ұқсап.

ҚОРҒАСЫНШӨПТЕР з а т. б о т. <лат. plumbaginaceae> Бір және көпжылдық шөптесін, бұта, бұташық, лиана өсімдіктері тұқымдасы.

ҚОРҒАСЫНШЫ з а т. Қорғасын өндірісінде жұмыс істеуші адам, қорғасын құюшы маман.

ҚОРҒАТ = е т. 1. Сақтау, тигіздірмеу. 2. ғ ы л ы м. Зерттеушіге өз еңбегінде жазылған пікірлерін, тұжырымдарын ғылыми кеңесте дәлелден шығып, қорғауға жетекшілік ету, кеңес беру.

ҚОРҒАТУ Қорғат етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАУ з а т. 1. з а н. Қылмыс жасады деп сезік келтірілген адамдардың құқықтары мен мүдделерін қамтамасыз ету, айыптауды жоққа шығару, жеңілдету, заңсыз қылмысты ізге түсуге қысыраған адамдарды ақтау мақсатында қорғау тарабы жүзеге асыратын іс жүргізу құжымының тұжырымдарын қорғайтын ғылыми кеңес отырысы.

ҚОРҒАУ Қорға етістігінің қимыл атауы.

ҚОРҒАУСЫЗ с ы н. Қорғайтын адамы, сүйеушісі жоқ.

ҚОРҒАУШЫ з а т. 1. Қауіп-қатерден сақтаушы, ел қорғаны. 2. Қамқоршы, бәле-жаладан сақтаушы. 3. Белгілі бір мүддені, мақсатты жақтаушы. 4. з а н. <лат. advocatus> Заңда белгіленген тәртіппен сезіктілер мен айыпталушылардың құқықтары мен мүдделерін қорғауды жүзеге асыратын және оларға заң көмегін көрсететін адам. 5. с п о р т. Қарсыластар шабуылшыларына тойтарыс беретін ойыншы.

ҚОРҒАУШЫЛЫҚ з а т. Қорғаушы болушылық, қорғағандық.

ҚОРҒАУШЫ з а т. Сыртқы әсерлерден сақтайтын жамылғы, киім т. б. заттар.

ҚОРҒАШБАЙ: қорғашбай сақа. эт н. ой ы н. Табан жағын молырақ ойып, қорғасын құйған сақа.

ҚОРҒАШТА¹ = е т. Бір нәрсені қорғау, қору; жақтау, шыр-пыр болу.

ҚОРҒАШТА² = е т. Жасқану, имену.

ҚОРҒАШТАУ¹ Қорғашта¹ етістігінің қимыл атауы; қорғау, қору.

ҚОРҒАШТАУ² Қорғашта² етістігінің қимыл атауы; жасқану, имену.

ҚОРҒЫШТА = е т. сөй л. **Қорғашта.**

ҚОРҒЫШТАУ сөй л. Қорғашта етістігінің қимыл атауы.

ҚОРДА з а т. 1. Қоң, қи т. б. заттардың бірнеше жыл бойы жатқан үйіндісі. 2. х и м. Түрлі органикалық заттар мен өсімдік қалдықтарының шірту арқылы алынатын өте құнарлы тыңайтқышы. 3. к е н. Қазба байлық қоры, көзі.

4. ауыс. *Көп жыл жинақталған қор, қазына иесі.* 5. ауыс. *Ескі тарих, өткен-кеткен уақыға.* 6. ауыс. *Құпия, жұмбақ.* 7. ауыс. *Қалың қасірет.*

ҚОРДАЛА = е т. Жиналу, сақтау, жинастыру.

ҚОРДАЛАН = е т. 1. Жиналу, үйілу. 2. ауыс. Ішінде сақталу, көптен жиналып қалу.

ҚОРДАЛАНДЫР = е т. Жинақтау, жинастыру, сақтау.

ҚОРДАЛАНДЫРУ Қордаландыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОРДАЛАНУ Қордалан етістігінің қимыл атауы.

ҚОРДАЛАУ Қордала етістігінің қимыл атауы.

ҚОРДАЛЫ с ы н. Қоры көп, бай; мол қазыналы.

Қордалы ауыл [ел, үй]. Малға бай, дәулетті жұрт.

ҚОРДАҢ е л і к. Ебедейсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

ҚОРДАНДА = е т. 1. Қалың киініп, қорбаң-қорбан ету. 2. Өкірең-өкірең ету, өкіреңдеу.

ҚОРДАҢДАУ Қордаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРДАП з а т. х и м. Зертханада құрақ бактериядан әзірлеген ашытқы, ұйытқы.

ҚОРЕК [ир. قوراك] з а т. 1. биол. Табиғаттағы тіршілік иелерінің өмір сүріп, өсіп-өнуіне қажетті нәр, азық, тамақ. 2. ауыс. Рухани азық, жан дауасы. 3. ауыс. Өндіріске керекті шикізат.

Қорек етті. Нәр татты, талшық етті. **Қорек қылды.** Талғажасу етті, тамақ етті.

ҚОРЕКСІЗ с ы н. 1. Азықсыз, тамақсыз. 2. Құнарсыз, нәрсіз. 3. Сусыз.

ҚОРЕКЕН = е т. 1. биол. Құс, жан-жануар, жәндіктердің тамақ тауып жеуі. 2. б о т а н. Өсімдіктердің бойына қажетті қуат қорын беретін заттарды алуы. 3. биол. Жануарлар мен құстардың жеген тамақты сіңіруі, қорытуы, қоректік заттарды бойына алуы. 4. Тамақ жеу, тамақтану (адам). 5. т е х. Қуат алу.

ҚОРЕКЕНГІШ с ы н. Қорек ететін, қоректенетін.

ҚОРЕКЕНДІР = е т. биол. 1. Құс, жан-жануар, жәндіктердің балапан, төлдеріне азық тауып беріп тамақтандыруы. 2. Жүйке жүйесінің ұлтадағы және жануар ағзасы мицелеріндегі зат алмасуға тікелей әсер етуі. 3. Қолдан үстеме қуат көзін беру, қажетті қоректік заттарды толықтыру.

ҚОРЕКЕНДІРГІШ с ы н. Қорек беретін, қоректендіретін.

ҚОРЕКЕНДІРУ Қоректендір етістігінің қимыл атауы.

Қоректендіру блогі. и н ф. <ағыл. power supply unit> Кернеуі, жиілігі, қуаты белгілі электр энергиясымен компьютерді немесе басқадай аппаратураны жасақтайтын құрылғы. **Қоректендіру көзі.** и н ф. <ағыл. power supply> Компьютер үшін тұрақты электрлік кернеуді қалыптастыратын 12 және 5 вольт кернеуге түрлендіру болып табылатын құрылғы.

ҚОРЕКЕНДІРУШІ з а т. Қуат, күш беруші.

Қоректендіруші жүйке. биол. Ұлалардың зат алмасуы мен қоректенуін реттейтін жүйке.

ҚОРЕКЕНДІРІЛ = е т. Тыңайтқыш қосылу, нәрдendirілу.

ҚОРЕКЕНДІРІЛУ Қоректендіріл етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЕКЕНУ Қоректен етістігінің қимыл атауы.

Қоректену атырабы. с у ш а р. Сулы қабатқа атмосфералық жауын-шашынның, жерасты және жерүсті суларының түсу атырабы. **Қоректену ауданы.** с у ш а р. Жерасты суларының қалыптасуына тікелей әсері бар аудан. **Қоректену модулі.** с у ш а р. Жерасты су сақтағыш қабатының сүмен толықтырылуы.

Қоректену ошақтары. Берілген сулы қабатқа жауын-шашынның, жерүсті және жерасты суларының қарқынды түрде келіп қосылатын орындары (жерлер). **Қоректену тізбегі.** Ағзалар арасындағы өзара қатынас.

ҚОРЕКТІ с ы н. биол. Құнарлы, кенеулі, сіңімді.

ҚОРЕКТІК с ы н. биол. 1. Қорек боларлық, азықтық, құнарлылық. 2. Ағзаның дурыс жетілуіне қажетті.

Қоректік аумақ. е г і н ш а р. Әр өсімдіктің тамырын қоректендіретін жер аумағы. **Қоректік денгей.** биол. <грек. trophe> Қоректену типімен біріктірілген ағзалар жиынтығы. **Қоректік ерітінді.** биол. Өсімдіктерді минералды заттармен қоректенуі мен тамыр жүйесі қызметтерін зерттеу үшін өсіруге арналған жасанды ерітінді. **Қоректік заттектер қоры.** биол. Топырақтың белгілі бір қабатындағы қоректік заттектер қоры. **Қоректік орта.** биол. а) Микробиологиялық практикада әртүрлі микроорганизмдерді өсіруге арналған орталар. ә) Микробиологияда бактерия, саңырауқұлақ (ашытқы және зең саңырауқұлақтар) және балдырлар өсіру үшін қолданылатын қоректік заттар.

ҚОРЕКТІЛЕУ с ы н. биол. Қоректік қасиеті молдау, құнарлылау, жұғымдылау.

ҚОРЕКТІЛІК з а т. биол. Жұғымдылық, құнарлылық, нәрлілік.

ҚОРЕКТІК-ТІРЕКТІК: қоректік-тіректік ұлпа. биол. Көпжасушалы жануарлар ағзасында ұрықтық дамудың алғашқы сатыларында-ақ эпителий ұлпаларымен қатар жетілетін ұлпа.

ҚОРЕН с ы н. ж е р г. Мешкей, жемқор, тамақ талғамайтын.

ҚОРЕНДЕУ с ы н. Жемқорлау, мешкейлеу.

ҚОРЕНДІ с ы н. сөй л. **Қорен.**

ҚОРЖА з а т. ж е р г. Егіншілікпен шұғылданатын 20-30 түтінінен тұратын отырықша ауыл, қыстақ.

ҚОРЖАҢ с ы н. 1. Қимылы ебедейсіз, қоржыған (адам). 2. Дорекі, тұрпайы, қолайсыз.

ҚОРЖАҢДА = е т. Қоржаң-қоржаң ету, ебедейсіз қимылдау.

ҚОРЖАҢДАУ Қоржаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЖИ = е т. Қорбино, күржіреу.

ҚОРЖИНО Қоржи етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЖЫН¹ [ир. قورچين] з а т. 1. эт н. Әртүрлі нәрсе салғу арналып, ірілген жүннен, мақпандан тоқылған екі басты қапшық, теңдеме. 2. экон. Жекелеген фирма, сала және микроэкономика деңгейіндегі белгілі бір күнжі тауарлар тапсырысының жиынтығы. 3. экон. Сұранымды және дайындаушылардың мүмкіндіктерін ескере отырып жасалатын, өнімді жеткізу шарттарын жасау үшін негіз болып табылатын тауарлардың тұр-түрі бойынша сұрыпталымдық жоспар. 4. экон. Заңды не жеке тұлға иеленетін түрлі бағалы қазадар; пакеттерінің жиынтығы. 5. экон. Субъектінің байлығын құрайтын активтер жиынтығы. 6. экон. Тапсырыстар жиынтығы (орындалатын жұмыстардың, көрсетілетін қызметтердің көлемі) немесе фирма иелігіндегі бағалы қаза пакеттерінің жиынтығы. 7. и н ф. <ағыл. recycle> Windows ортасының жүзеге қызмет ету бағдарламасы немесе жүйелік бұмасы. 8. к е с. Аудың бір бөлігі.

Қоржын апару. эт н. Қалыңдықтың жасау жабдығын үлкен тойдан бұрын, тіпті бір жыл бұрын апарып, күйеуді қалыңдық еліне көрсетіп, көп ырым-салттардан өтіп қайтатын күйеу жағынның барысы. **Қоржын ау.** к е с. балықшар. Балық аулайтын екі бөлімді ау. **Қоржынды әртарапандыру.** экон. Инвестицияларды бірнеше тәуекелдік активтер арасында бөлу жолымен қатерді бәсеңдетуге бағытталған әдіс. **Қоржын қора.** Кірең аузы бір, өзара қарама-қарсы салынған қора. **Қоржын майланды.** ж е р г. Балық ауға көп түсті. **Қоржын мойнынан түспеді.** Қайыр тілеу-мен өмірі өтті.

Қоржын мұздық. с у ш а р. *Тау жотасының асу белінде орналасқан ортақ мұздық қар алабынан басталып, салалары жотаның қарсы екі беткейімен ылдига жылжытын қосарланған тау мұздығы. Қоржын түбі қағылды. Азықтың қоры таусылды, сарқылды. Қоржын шалбар.* этн. *Тізеден жоғарғы жағы делдіген тар балақты шалбар. Қоржынына қоқым тоқтамайтын. Құтсыз, берекесіз, ырысы жоқ, жолы ауыр (адам). Қоржыны тоқ.* а) *Алып келе жатқан дүние-мүлкі мол.* ә) *Олжалы, табысы мол. Қоржын үй.* к ұ р ы л. *Итарқасы өзімен бірге жабылатын, әдетте құрылыстың өн бойына теріскей жағынан берілетін, астықтың тұр-түрін бөлек құятын қамбалары, қақ, қауыңқұрт, кептірілген жеміс, ірімшік, құрт, диірменге тартылған ұн қоятын орындары, уақытша ет ілетін адалбақаны болатын, арасында асхананың да міндетін атқаратын, ауызүйден оң жақ, сол жаққа қарай тарайтын, бірінде өздері тұрып, екіншісінде қонақ күтетін екі бөлмелі тұрғын үй.*

ҚОРЖЫН² зат. этн. ойын. *Балалардың екі топқа бөлініп, әр топтан бір-бір бала шығып, екінші топтан өз тобына екі баланы сүрінбей-жығылмай көтеріп апарғанда, балалар сонда қалатын, жасыылса қарсы жақ тобында қалатын балалар ойыны.*

ҚОРЖЫНДАЙ сын. *Қоржын сияқты, қоржын тәрізді.*

ҚОРЖЫНДАН= е т. *Қоржын сияқтанып, екі бөлікке бөліну.*

ҚОРЖЫНДАНУ *Қоржындан етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРЖЫНДАП ү с т. 1. *Қоржын сияқты етіп, екі бөлікке бөліп.* 2. *Қоржын-қоржын етіп.* 3. *ауыс. Көп қылып, толтырып.*

ҚОРЖЫНДАТ= е т. *Қоржын ету, бірнеше қоржынды болу, артынып-тартыну.*

ҚОРЖЫНДАТУ *Қоржындат етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРЖЫНДАУ *Қоржында етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРЖЫНДЫ сын. *Қоржыны бар.*

ҚОРЖЫНДЫҚ: *қоржындық инвестиция.* экон. *Ұзақ мерзімді борышқорлық міндеттемелер мен бағалы қағаздарға салынған қаражат.*

ҚОРЖЫН-КЕШЕК зат. *Қоржын және түрлі киім-кешек салынған түйіншектер.*

ҚОРЖЫН-ҚОЛАНЫ зат. *Қоржын және қоржын тәрізді әртүрлі бұйым салатын қап-қалталар, буган-түйген заттар.*

ҚОРЖЫН-ҚОСҚАЛАҚ зат. *Қоржын және ішіне неше түрлі зат салатын ыдыстар.*

ҚОРЖЫН-ҚОСҚАЛАҚ зат. сөйл. **Қоржын-қосқалақ.**

ҚОРЖЫНСӨГЕР зат. этн. *Құда құту тойындағы қыздың ет жаққындарына жігіт жағының өкелден сый-сияпатын, яғни қоржынның аузын – осы рәсімге жиналған әйелдердің бірінің сөгу кәдесі.*

ҚОРЖЫНТОЙ этн. *Күйеу есік аша келгенде қайын жұрт жағы жасайтын той.*

ҚОРЖЫНША ү с т. *Қоржын тәрізді, қоржынға ұқсас.*

ҚОРЖЫНШЫ зат. көне. *Біреудің қызметіндегі адам.*

ҚОРҚ е л і к. *Мирнын тартқанда қорс етіп шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.*

Қорқ еткізді. *Қорс еткізді.*

ҚОРҚАҚ сын. 1. *Өжет те өткір емес, жүрексіз, жасқанишақ, үрейшіл. // Жүрексіз, жасқанишақ, батылық жоқ адам.* 2. *Өз-өзіне сенімсіз, табансыз, күйрек.* 3. *Үйді айналып шықпайтын, қорқау (ит).* 4. *Дызақтап, өз-өзінен байыз таппай жүретін, қорқашоқпау.*

Қорқақ ой. *Жасқанишақ, дәрменсіз, күмәнді ой.*

ҚОРҚАҚТА= е т. *Жүрексіздену, үрейлену, қорқу, жасқанишақтау.*

ҚОРҚАҚТАУ¹ сын. *Жүрексіздеу, сужүректеу, жасқанишақтау.*

ҚОРҚАҚТАУ² *Қорқақта етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРҚАҚТЫҚ зат. *Жүрексіздік, батылсыздық, қоянжүректік.*

ҚОРҚАУ зат. 1. *Малға шабатын ит тұқымдас жыртықшы аң.* 2. *ауыс. Жауыз, залым, озбыр.*

Қорқау қасқыр. зоол. <лат. *hyaenidae*> а) *Сырт пішіні қасқырға ұқсас, артқы аяқтары қысқарақ, алдыңғы аяқтары ұзын, сондықтан денесінің алдыңғы жағы биік келетін сүтқоректілер класы, жыртықшытар отрядының бір тұқымдасы.* ә) *Озбыр, залым.* б) бейн. *Күштіге жағымпазданып, әлсізге әлімжеттік жасап күн көретін ашкөз, зиянкес (адам). Қорқау қасқырдай. Жыртықшы аң құсап озбырлық, жауыздық танытты. Қорқау қасқыр қулықты. Қорқау қасқырдай, озбыр.*

ҚОРҚАУЛАН= е т. *Аранын аша тұсу, ашкөздену.*

ҚОРҚАУЛАНУ *Қорқаулан етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРҚАУЛЫҚ зат. *Жауыздық, залымдық, озбырлық; жыртықшылық, қастық.*

ҚОРҚОР¹ зат. *Ішінде суы бар, екі жағы тесілген, бір жағында түтігі бар, төбе жағында темекі салатын орны бар, бөтелкеден немесе темірден жасалған ышым тартатын ыдыс.*

ҚОРҚОР² зат. жерг. этн. **Қорқыттық¹.**

ҚОР-ҚОР е л і к. *Қызан оттың ішінен алған тасты не шоқты сүйікқа салған кезде шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.*

Қор-қор етті. *Шоқ не қызған тасты суға, сүйікқа салды, қорылдаған дыбыс шықты.*

ҚОРҚ-ҚОРҚ е л і к. *Қорқылдаған, қорқыраған дыбысты бейнелейтін сөз.*

Қорқ-қорқ етті. *Қорқылдады, қорқырады.*

ҚОРҚУ *Қорық етістігінің қимыл атауы.*

Қорқу білмейді. *Батыл, ештемемен қаймықпайды. Қорқу түсті. Қорқыныш, үрей келді.*

ҚОРҚУШЫЛЫҚ зат. *Қорқақтай берушілік.*

ҚОРҚЫЛ зат. *Қорқ етіп шыққан дыбыс.*

ҚОРҚЫЛДА= е т. *Ішінде су, лай, батпақ бар шағын кеңістікке сұғылып, шыққан кезде қорқ-қорқ еткізген дыбыс шығару.*

ҚОРҚЫЛДАҚ сын. *Қорқ-қорқ ете беретін, қорқылдай бергіш.*

ҚОРҚЫЛДАТ= е т. *Батпақ, лай жерді қорқ-қорқ еткізіп басу.*

ҚОРҚЫЛДАТУ *Қорқылдат етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРҚЫЛДАУ *Қорқылда етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРҚЫНЫШ зат. 1. *Бір нәрседен жүрексініп сескенгенде, шошынғанда пайда болатын сезім; қауіп-қатер, үрей.* 2. психол. *Индивидтің биологиялық не әлеуметтік тіршілігіне қатерлі жағдаяттарда туындайтын эмоция.*

Қорқыныш қыргізді. *Қорқытты, үрейлендірді.*

Қорқыныш қысты. бейн. *Қатты қорықты, зар қақты. Қорқыныштан арыла алмады. Ұзақ уақыт үрейленіп жүрді, өз-өзіне келе алмады.*

Қорқыныш ұялады. бейн. *Үрейленді, сескенді.*

ҚОРҚЫНЫШСЫЗ сын. 1. *Қамсыз, үрейсіз. // Қорықпай, қаймықпай.* 2. *Қауіп-қатері жоқ; бейқам.*

ҚОРҚЫНЫШТЫ сын. 1. *Кісі шошынарлық, үрейлі, қауіп-қатерлі. // Адамның зәреқтың араларық.* 2. *Адам шошырлық (бет-әлпет, дауыс, қимыл).*

Қорқынышты жағдай [оқиға]. *Үрей туғызатын нәрсе.*

ҚОРҚЫНЫШТЫЛЫҚ зат. *Үрейін, зәреқтың кетіргендік.*

ҚОРҚЫНЫШТЫРАҚ сын. *Үрейлік, қауіптірек.*

ҚОРҚЫҢҚЫРА= е т. *Сәл қорқу, аздап үрейлену.*

ҚОРҚЫҢҚЫРАУ *Қорқыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРҚЫРА= е т. *Бауыздалған малдың, жануардың жан шығар алдында қорылдата дыбыс шығаруы.*

ҚОРҚЫРАТ= е т. *Малды, жануарды қор-қор еткізіп сою, қанын ағызу.*

ҚОРҚЫРАТУ *Қорқырат етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРҚЫРАУ *Қорқыра етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРҚЫС= е т. *Бойды күдік билеп, үрейленісу, қаймығысу, именісу.*

ҚОРҚЫСУ *Қорқыс етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРҚЫТ: *Қорқыт атам [Қорқыттың] қобызындай. Зар илеу, сарнау мағынасында айтылады.*

Қорқыттың зары. м и ф. *Киелі қобыздың үні (немесе Қорқыт әулиенің өз зары, мұңы). Қорқыттың қазулы [қайда барса да Қорқыттың] көрі. м и ф. а) Қайда барса да өлімнен құтыла алмайсың [Қорқыт – түркі халықтарына ортақ аңыздардағы өлімнен күресіп, ажалдан қашып құтылу жолын іздеуші, дүниенің төрт бұрышы кезетін ұлы ойшыл, қобызшы жырау]. ә) Қайда барса да кезітетіні ауыр азап, зор бейнет (сары уайымға түсіп, қиындықты төндіретін кісі туралы айтылады).*

ҚОРҚЫТ= е т. 1. психол. *Жеке адамға қарсы психикалық күштеудің бір түрі.* 2. *Сескендіру, зәресін алу, үрейлендіру.* 3. ә с к. *Әлеуетті қарсыласты шабуылға шықпастай немесе жауап соққы арқылы қақтығысқа кіріспестей ету.*

Қорқыт дегенде, осылтай қорқыт деп не едім. *Айтатын сөзі, істейтін ісі өз шамасынан асып бара жатқанда айтылатын әзіл-шыны аралас сөз. Қорқытын алушылық, з а н. Күш қолдану, мүлкіті жою не бүлдіру т.с.с. қоқан-лоқылық көрсетіп, үрейлендіру арқылы мүлкіті не мүлкіттік құқықты иеленуі, мүлкіттік сипаттағы іс-әрекеттерді талап ету.*

ҚОРҚЫТҚА зат. *Үрей тудыру үшін жасалатын қоқан-лоқы.*

ҚОРҚЫТУ *Қорқыт етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРҚЫТП-ҮРКІТ= е т. *Қоқан-лоқы көрсетіп сескендіру, үрейлендіру.*

ҚОРҚЫТП-ҮРКІТУ *Қорқытп-үркіт етістігінің қимыл атауы.*

ҚОРЛА= е т. 1. *Басыну, кемсіту.* 2. *Аяқасты ету, қадірін түсіру.* 3. *Біреудің ар-намысын аяққа басу.* 4. *Жәбірлеу, азаптау; абыройынан айыру, қорлық көрсету.*

ҚОРЛАН¹= е т. 1. *Ашу, ыза кернеу, ызаға булығы, күйзелу.* 2. *Абыройы төгілу, біреудің басынғанына күйіну.* 3. *Ұятқа қалу, ұятын тарту.* 4. *Ар көру, намыстану, біреудің мүсіркегеніне ашыну.* 5. *Намысы аяққа тапталу, намыстану.*

ҚОРЛАН²= е т. 1. *Мол етіп қор жинау, баю.* 2. экон. *Ұлттық табыстың бір бөлігін өндірісті кеңейту қажеттеріне пайдалану.* 3. *ауыс. Көбею, молаю.*

Қорланған пайыз. экон. *Облигация бойынша соңғы төлем төленген күннен бастап құралған пайыз жиыны.*

ҚОРЛАНДЫР¹= е т. *Ызаландыру, намыстандыру, күйзелдіру.*

ҚОРЛАНДЫР²= е т. 1. *Мол етіп қор жидыру.* 2. *ауыс. Байыту, көбейту.*

ҚОРЛАНДЫРУ¹ *Қорландыр¹ етістігінің қимыл атауы; ызаландыру, намыстандыру.*

ҚОРЛАНДЫРУ² *Қорландыр² етістігінің қимыл атауы; қор жинату, байыту.*

ҚОРЛАНУ¹ *Қорлан етістігінің қимыл атауы; ызалану, ызаға булығы.*

ҚОРЛАНУ² *Қорлан етістігінің қимыл атауы; қор жинау, баю.*

Қорлану мөлшері. экон. *Қосымша құнның жинақталатын мөлшерінің жұмыс істеп тұрған капиталға немесе қосымша құнның бүкіл мөлшеріне қатынасы. Қорлану нормасы.* экон. *Қорланатын қосымша өнімнің (қорланым қорынның) ұлттық табысқа пайыз түрінде көрсетілген қатынасы. Қорлану шоты.* экон. *Акциялар шығаратын коммерциялық банкке арналып Орталық (Ұлттық) банк мекемелерінде ашылатын шот.*

ҚОРЛАНЫМ зат. сөйл. **Қор.**

Қорланым қоры. экон. Өндірістік және бейөндірістік негізгі қорларды молайту үшін, сондай-ақ босалқы сақтандыру қорлары мен сақтық қорларын жасау үшін пайдаланылатын қлттық табыс бөлігі.

ҚОРЛАНЫС = е. т. Күйзелісу, ашу-ызаға булығысу.

ҚОРЛАНЫСУ Қорланыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЛАТ = е. т. 1. Басынту, кемсіту, жәбірлету. 2. Ар-намысын аяққа таптатау.

ҚОРЛАТУ Қорлат етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЛАУ Қорла етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЛАУШЫ зат. Қорлық көрсетуші, зорлық-зомбылық етуші.

ҚОРЛАУШЫЛЫҚ зат. Ар-намысты аяққа басушылық, зәбірлеушілік, азаптаушылық.

ҚОРЛЫ сын. 1. Дәулетті, бай. 2. Қоры мол. **ҚОРЛЫҚ** зат. 1. Әлсізге қиштінің көрсеткен озбырлығы, үстемдігі; зәбір, жапа. 2. ауыс. Ұят, намыс, ара тиетін нәрсе.

Қорлығына төзбеді [шыдамады, көнбеді]. Істеген зорлығына көнбеді. **Қорлығын [бейнетін, азабын] тартты.** Азаптанды, қиналды, қорлық көрді. **Қорлығы өтті.** Әбден намысына тиді, қорлады; ызасы өтті; тізесі батты. **Қорлық көрді [тартты].** а) Қорланды, біреудің ызасы өтті. ә) Азабын шекті, азаптанды. **Қорлықпен өлді.** Өмірі азаппен өтті, рақат көрмеді. **Қорлықпен өтті.** Өмірі азатпен, таршылықпен, біреуден көрген зәбір-жапамен өтті. **Қорлық сөз.** Намысқа тиетін, адам арын аяққа таптайтын, ауыр сөз. **Қорлықта жүрді.** Азап өмір, қыншылық көп көрді. **Қорлықта өлді.** Ит өліммен өлді, азап, қыншылықпен өмірден өтті. **Қорлықты көтерді.** Шыдады, төзді.

ҚОРЛЫҚ-ЗОРЛЫҚ зат. Зорлық-зомбылық, адамның ар-намысын аяқасты етушілік; басынушылық, ауыр азап.

ҚОРМА зат. Қайықты бағыттап отыратын жақ.

ҚОРМАЛ зат. 1. Бір нәрсені қорып жүретін адам. 2. жерг. Жанашыр, қамқор адам.

ҚОРМАЛЫ сын. Мейірімді, қайырымды, жанашыр.

ҚОРПЫ зат. жерг. Ұнның кебегі.

ҚОРПЫЛА = е. т. жерг. Қайта көктеу.

ҚОРПЫЛАУ Қорпыла етістігінің қимыл атауы.

ҚОРПЫЛДА = е. т. Тарп-тарп еткізіп, кең аяққилмен жүру, қорп-қорп ету.

ҚОРПЫЛДАТ = е. т. Қорп-қорп еткізу.

ҚОРПЫЛДАТУ Қорпылда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРПЫЛДАУ Қорпылда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРС елік. Қанжар, пышақ, қылыш, найза сияқты үшкір нәрсені сұғып алғанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

Қорс еткізді. Үшкір нәрсені сұғып алды. **Қорс етті.** а) Әзіл-оспақты, қалжыңды көтере алмай ашулауып, дүңк ете түсті. ә) Жануар қорс етті, қорсылдады.

ҚОРСАҢ: қорсаң етті. Ашу білдірді, торсаңдады.

ҚОРСАҢДА = е. т. Өкпелеу, ашу білдіру, ренжу, торсаңдау.

ҚОРС-ҚОРС елік. 1. Шошқаның қорсылдаған үшін бейнелейтін сөз. 2. ауыс. Жылағанда, мұрнын үздік-үздік тартқанда шығатын дыбыс, үн.

Қорс-қорс етті. Қорсылдап жылады.

ҚОРСЫЛ зат. Шошқаның қорс-қорс еткен үні.

ҚОРСЫЛДА = е. т. 1. Шошқа, қабанның қорс-қорс етуі. 2. Батпақты, лай, саздауып жерге ағаш, таяқ, қирек т.с.с. кіргізу. 3. ауыс. Көңілі босау, мұрнын үздік-үздік тартып жылау.

ҚОРСЫЛДАҚ зат. әкспр. Шошқа, доңыз. **ҚОРСЫЛДАТ** = е. т. 1. Қорс-қорс еткізу.

2. Балшықты, лайлы жерді солқылдататын, дүрсілдетіп қазу.

ҚОРСЫЛДАТУ Қорсылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОРСЫЛДАУ Қорсылда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРСЫН = е. т. 1. Біреуді кем түту, кемсіту, қор санау. 2. Місе тұтпау, қомсыну, олқысыну.

ҚОРСЫНУ Қорсын етістігінің қимыл атауы.

ҚОРСЫТ = е. т. сөйл. жерг. **Қорар.**

ҚОРСЫТУ Қорсыт етістігінің қимыл атауы.

ҚОРТАҢ: қортаң етті. елік. Өкпелеген, ренжіген кейін көрсетті, бұртаңдады.

ҚОРТАҢДА = е. т. Өкпелі болып бұртаңдау; мінез көрсету.

ҚОРТАҢДАТ = е. т. Өкпелетіп бұртаң-дату.

ҚОРТАҢДАТУ Қортаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОРТАҢДАУ Қортаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРТИ = е. т. Бойы қысқа болу, мыршию.

ҚОРТИЮ Қорти етістігінің қимыл атауы.

ҚОРТПА зат. зоол. <лат. huso huso> Бекіре тұқымдас, тікенсіз, көкшіл түсті, көсіптік маңызы зор, бағалы, ірі балық.

Қортна тор. кәс. балықшар. Қортна аулайтын, көзінің кеңдігі 40 см-дей үлкен ау.

ҚОРТЫҚ сын. Аласа бойлы, тапалтақ, мыртық. // Тапал адам.

Қортық боция. зоол. Тайландта кездесетін, дене тұрқы 4 см, момақан балық. **Қортық қарақүйе.** <лат. tilletia confroversa> ботан. Теңіз деңгейінен 800–1000 метрден биік орналасқан егіс алқаптарында көбінесе күздік бидайда кездесетін күйе саңырауқұлақ тарататын өсімдік ауруы.

Қортық қошқар. кәс. Бір ені тартылмай кетіп, қошқарлық құратын еркек қой.

ҚОРТЫҚТАУ сын. Аласалау, тапалау, қысқалау.

ҚОРУ Қоры етістігінің қимыл атауы.

1. Қүзету, қарауылдау. 2. физ. Металдың ыстық температурада еріп балқуы.

ҚОРУШЫ зат. 1. Белгілі бір затты, шаруашылықты, табиғатты, мүлікті сақтап, күзетуші адам. 2. Біреуге пана, қоран болушы адам.

ҚОРУЫЛДА = е. т. Қүзету, қору.

ҚОРУЫЛДАУ Қоруылда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРУЫШ зат. Қамқоршы, қорған сақтаушы.

ҚОРУЫШТА = е. т. Қоршапта, қамқор болу.

ҚОРУЫШТАУ Қоруышта етістігінің қимыл атауы.

ҚОРША = е. т. 1. Бір нәрсені айналдыра бекіту, қоршау жасау, шарбақтау. 2. Айнала қоршаулап тұру. 3. Қарсылас жақты, жауды қамап алу, қамауға түсіру. 4. Айнала ортаға алу, қаумалау. 5. Қаптау, сыртын көмкеру. 6. ауыс. Түгел қамтып тұру. 7. ауыс. Көмкеру. 8. ауыс. Меңдеу, мазалау.

Қоршаған орта [дүние]. геогр. а) Айнала, табиғат. ә) Адамның тіршілік етуін, қалыптасуын, іс-әрекетін анықтайтын барлық табиғи, қоғамдық, материалдық және рухани жағдайлар. **Қоршаған ортаға әсер.** экол. Қоршаған ортада өздігінен немесе антропогендік іс-әрекеттер нәтижесінде пайда болып, қоршаған ортаға кері әсерін тигізетін заттектер, энергиялар мен ақпарат ағыстарының кез келген түрі. **Қоршаған ортаға әсер ету индексі.** хим. Экологиялық жүйеге бүліндіре әсер етудің сипаттамасы. **Қоршаған ортаны қорғау.** экол. Жанды табиғат (өсімдік пен жануарлар дүниесі) пен жансыз табиғатты (топырақ, су, ауа, т.б.) қорғау, ұтымды (сарықпай) пайдалану және қалпына келтіру жөніндегі шаралар кешені. **Қоршаған ортаның ластануы.** экол. Адамға және табиғи экожүйеге зиянды әсер ететін физика-химиялық және биологиялық заттардың қоршаған ортаға ниқсан келтіруі. **Қоршаған орта сапасы.** экол.

а) Өмір сүру қақтығымен, денсаулық өлшемімен және белгіленген тұрғындар тобы үшін қалыптаты аурулардың деңгейімен сипатталатын адам өмірінің қажеттілігіне сәйкес орта дәрежесі. ә) Азғаның қажеттілігіне сай табиғи жағдайлар дәрежесі.

ҚОРШАЛ = е. т. 1. Бір нәрсенің айналдыра бекітілуі, шарбақтау. 2. Айналдырылу, сызылу. 3. Айнала, жан-жақтан қаумалау. 4. ауыс. Түгел қамтылу.

ҚОРШАЛА = е. т. сөйл. 1. Айнала қоршалан тұру. 2. Ортаға алу, қаумалау.

ҚОРШАЛАН = е. т. 1. Қоршаулану. 2. Ортаға алыну.

ҚОРШАЛАНУ Қоршалан етістігінің қимыл атауы.

ҚОРШАЛАС = е. т. Қаумаласу, ортаға алысу. **ҚОРШАЛАСУ** Қоршалас етістігінің қимыл атауы.

ҚОРШАЛАТ = е. т. Жан-жақтан қоршап, ортаға алдырту.

ҚОРШАЛАТУ Қоршалат етістігінің қимыл атауы.

ҚОРШАЛАУ Қоршала етістігінің қимыл атауы.

ҚОРШАЛУ Қоршал етістігінің қимыл атауы.

ҚОРШАМ зат. инф. <ағыл. shell> Жұмысты атқарушының операциялық жүйемен өзара әрекетін қамтамасыз ететін, көбінесе тәуелсіз түрде жұмыс істейтін бағдарламалық жасақтамалар; пайдаланушының файлдармен, каталогтармен, дискілермен жұмысын жеңілдетуге (автоматтандыруға) арналған бағдарламалар дестесі.

ҚОРШАМА зат. Айналасы қоршалған жер, қоршау.

ҚОРШАМАЛА = е. т. сөйл. Қоршама жасау, айнала қоршау.

ҚОРШАМАЛАН = е. т. сөйл. **Қоршалу.**

ҚОРШАМАЛАНУ Қоршамалан етістігінің қимыл атауы.

ҚОРШАМАЛАУ Қоршамала етістігінің қимыл атауы.

ҚОРШАТ = е. т. 1. Айналдыра ортаға алдыру, жан-жақтан қаумалату. 2. Ағаш, сым т.б. заттармен айналдыра қоршау жасату, қоралату.

ҚОРШАТТЫР = е. т. 1. Қаумалаттыру, ортаға алдырту. 2. Қоршау жасаттыру, қоралаттыру.

ҚОРШАТТЫРУ Қоршаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОРШАТУ Қоршат етістігінің қимыл атауы.

ҚОРШАУ¹ зат. 1. Ағаш, кірпіш, темір, қамыс т.б. заттардан айнала қоршап жасалған бөгет, қорған. 2. Түс-түстан қаумалағандық, ортаға алғандық. 3. ауыс. Төңіректі түгел басқандық, шырмағандық. 4. ауыс. Түрме, абақты.

Қоршау желісі. сушар. а) Құрату жүйесіне еріген қар, жаңбыр, қашқан қашыртқы суларын сырттан келтірмей ұстап, өзенге апару үшін салынатын мелиорациялық желі. ә) Жер құрату және суландыру жүйелерінің жинағы. **Қоршау конструкциясы.** құрылыс. Ғимараттардың сыртқы қабырғалары немесе оларды жеке-жеке бөлмелерге оқшаулайтын құрылыстық бөлік.

Қоршау қалтқылары. Өзен-көлдерде шомылушы көпшіліктің жүзуін шектейтін жабықтар. **Қоршау құралымы.** құрылыс. Ғимараттардың сыртқы қабырғалары болатын немесе оларды жеке-жеке бөлмелерге оқшаулайтын құралды элементтері. **Қоршау торы.** спорт. Балға лақтыру кезінде лақтыру алаңын қоршайтын темір тор.

ҚОРШАУ² зат. этн. Ертеде көшкенде түіе қомының үстіне қаттап бүктеліп, дөңгелене қоршалған текемте, балалы әйелдер мен жас балалар отыруға арналған орын.

ҚОРШАУ³ зат. әск. Жою немесе тұтқындау мақсатында қарсыластың белгілі бір бөлігін басқа әскерлерінен оқшаулау; жаудың екі қана-

тын орап, белгілі бір тобын жедел шабуыл жасап отырып айналып өтіп, тылына шығу әрекеті.

Қоршауға алды. Ә. с. к. Тактикалық ауқымда ұрыс қимылдарын жүргізу кезінде кейіннен жою немесе басып алу мақсатында кейбір объектілерді оқшаулады. **Қоршаудағы ұрыс.** Ә. с. к. Қарсылас әскер айналасына қоршау майданын жасаған жағдайда жүргізілетін ұрыс түрі. **Қоршауда қалу.** Ә. с. к. Қарсылас әскерінің арнайы әскери тактика бойынша жасаған мақсатындағы ұрыс майданының ортасында қалу. **Қоршаудан шығу.** Ә. с. к. Соғыс тәсілінің бір түрі; бөлімдердің, бөлімшелердің батыл және белсенді қимылдармен жасаудың майданын бұзып өтіп, қоршаудан тыс ұрыс жүргізіп жатқан бөлімдермен қосылуы. **Қоршау жағдайы.** Ә. с. к. Әдетте соғыс уақытында майдан алқабындағы стратегиялық маңызды аудандарды (қалаларды) қарсыластың жаулап алу қаупі туған кезде енгізілетін әскери жағдайдың ерекше түрі.

ҚОРШАУ³ Қорша етістігінің қимыл атауы. **ҚОРШАУ:** қоршау түйе. к. Ә. с. Сырмінез, бақырмайтын, тұлмайтын, жуас, еш нәрседен үрікпейтін, тоқтасқан және барынша әдемі, келісті, әрқашан қоршауға үйренген мыңқ етпес түйе.

ҚОРШАУЛА = е. т. Қоршау жасау, қоршау тұрғызу.

ҚОРШАУЛАУ Қоршаула етістігінің қимыл атауы.

ҚОРШАУЛЫ¹ сын. Қоршалған, қоршауы бар, қоршау жасалған.

Қоршаулы балықшаруашылығы. к. Ә. с. Тауарлық сапаға дейінгі балықтарды арнаулы қоршауда қолдан өсіру формасы.

ҚОРШАУЛЫ² сын. Қоршау орнатылған, қоршау бекітілген.

ҚОРШАУСЫЗ сын. Қоршалмаған, қоршауы жоқ.

ҚОРШЫЛЫҚ зат. Қорлық өмір, ауыр азап, қиыншылық, бейшаралық, сорлық.

ҚОРЫ¹ = е. т. Бір нәрсені қорғаштау, қарауылдау; қызғану. 2. Күзету, бағу, басқадан қорғау.

ҚОРЫ² = е. т. Кен рудасының ыстық температурада балқуы.

ҚОРЫҒЫШ зат. 1. Қорушы, күзетуші. 2. Біреуден қызғанып, аяғын қия бастырмай, аңдып, бағып отырушы.

ҚОРЫҒЫШТА = е. т. Қорғап жүру, күзету, қарауылдау.

ҚОРЫҒЫШТАУ Қорығышта етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫҚ¹ зат. Малдың жайылуына уақытша тыйым салынған шалғынды шүйгін шөпті жер; шабыс.

ҚОРЫҚ² [ир. قرق] зат. Экол. Сирек кездесетін аңдар мен жануарларды, әр алуан құнды өсімдіктерді қорғап өсіретін аймақ.

Қорық сүтоғандары. с. ушар. Ерекше ғылыми және мәдени құндылығы бар сүтоғандар.

ҚОРЫҚ³ зат. ж. ерг. Мақтаның не басқа егістің арықшасы, сайы.

ҚОРЫҚ⁴ зат. сөйл. Дуал.

ҚОРЫҚ⁵ зат. сөйл. Күзет.

ҚОРЫҚ⁶ зат. кен. 1. Қорытылған кен, металл. 2. Әртүрлі металл қорытқанда шығатын қоқыс, шлак.

ҚОРЫҚ = е. т. 1. Сескену, тайсалу. 2. Бір нәрседен қатты шошу, зәресі қалмау, үрейлену. 3. Батылы бармау, жүрексіну.

ҚОРЫҚБАС зат. ж. ерг. Қарақұйрықтың серке текесі (былтырғы лағы).

ҚОРЫҚҚЫШ сын. Жоқтан өзгеден қорқа беретін, үрейленгіш (адам).

ҚОРЫҚПАЙ-ҮРІКПЕЙ ү с. т. Жүрексінеу, үрейленбей, сескенбей.

ҚОРЫҚТА = е. т. Белгілі бір жерді малдан қорығыштау, қорыққа айналдыру.

ҚОРЫҚТАУ Қорықта етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫҚ-ТЕШПЕ зат. этн. Мал, жан-жануар тебіндеп жайылатын қорық.

ҚОРЫҚТЫҚ¹ зат. этн. тамақ. 1. Отқа қыздырылған тасты сүт құйылған ыдысқа салып пісірген сүт. 2. Малдың етін аузы берік ыдысқа кесектеп салып, үстіне қыздырған тас салып, аузын берік жауып пісірген тағам, ас.

ҚОРЫҚТЫҚ²: қорықтық құю. этн. Шошынған адамның, баланың төбесіне су толтырған ыдыс қойып, соған ерітілген қорғасын, май т. б. сұйық затты шығ еткізіп құю ырымы.

ҚОРЫҚТЫҚ³ сын. Қорық боларлық, қорыққа жарарлық.

ҚОРЫҚША зат. Экол. Жергілікті жердегі табиғат көрінісін, өсімдіктер мен жануарлар түрін, қазбалы байлықтарды және т. б. табиғи қажеттілікті қорғауға болғын шағын аумақ.

ҚОРЫҚШЫ зат. 1. Қорық қорушы. 2. ауыс. Қорғаушы, қамқоршы.

ҚОРЫҚШЫЛЫҚ зат. Қорық қорушылық, күзетшілік, қарауылдық.

ҚОРЫЛ¹ зат. биол. Ыңғайсыз жатқан немесе тыныс әлсізін май басқан адамның ұйықтаған кезде қор-қор етіп шығаратын тынысы.

Қорыла басты. Шырт ұйқыға кетті, қорылдап ұйықтады.

ҚОРЫЛҒАЙЫН зат. діни. поэт. Жұмақтағы (пейіштегі) сұлу қыз, хор қызы.

ҚОРЫЛДА = е. т. Ұйықтап жатқан кезде қор-қор еткен дыбыс шығару.

ҚОРЫЛДАҚ сын. Үнемі қорылдап ұйықтайтын.

ҚОРЫЛДАС = е. т. Жатпай қорылға басу.

ҚОРЫЛДАСУ Қорылдас етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫЛДАТ = е. т. Қорылдаған, қор-қор еткен дыбыс шығару, мұрынмен, ауызбен сұйық затты т. б. қор-қор еткізіп ішке қарай тарту, сору.

ҚОРЫЛДАТУ Қорылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫЛДАУ Қорылда етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫМ¹ зат. геол. 1. Ыстық пен суықтың, желдің әсерінен ұсақталған қиыршық малта тас, сыңан жарғышақ тас үйінділері. 2. Үгілу нәтижесінде пайда болған қатты жыныстардың ірі кесектерінің беткейлер етегіндегі шоғырлары.

ҚОРЫМ² зат. Тас, топырақ немесе қиыршық тастан үйіліп жасалған ертедегі тұрғындық жерлеу орны; өлгендердің сүйегі қойылған қалың бейіт.

ҚОРЫМАЛ зат. сөйл. Қормал (жанашыр, қамқор адам).

ҚОРЫМАЛДАН = е. т. ж. ерг. Жаны ашу, қамқорсыну.

ҚОРЫМАЛДАНУ Қорымалдан етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫМДАН = е. т. геол. Шөгінділердің, тұнбалардың, жәндік және өсімдік қалдықтарының шөгінді (тұнба) материалдардың келесі қабаттымен жаппай көмкерілуі нәтижесінде олардың түзілім қалыптасуы ортасынан (су немесе ауа кеңістігінен) бірте-бірте шеттелуі.

ҚОРЫМДАНУ Қорымдан етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫН = е. т. 1. Қорғану, басын қорғаштау. 2. Бір нәрседен тайсалу, жасқану, тайсақтау. 3. Жұрт көзіне түспеу, ыңғайсыздану, қысылу.

ҚОРЫНУ Қорын етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫНШАҚ сын. Әжет емес, жүрексіз, қорғанақ, именшек, жасқанақ.

ҚОРЫНШАҚТА = е. т. Жасқанақтау, беттемей тайсақтау, имену.

ҚОРЫНШАҚТАУ¹ сын. Қорғанақтау, жасқанақтау.

ҚОРЫНШАҚТАУ² Қорыншақта етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫС¹ зат. Бірнеше жыл бойы мал, адам аяғы баспаған қалың қопалы, қамысты жер; жыныс.

ҚОРЫС² зат. геол. 1. Су сіңген құмдақ борпас таужыныстардың жиналмасы; үстіндегі қалың қабаттың қысымымен және өзге де күштердің әсерінен жайылып, орнынан сырғып кетуге бейім, суға қаныққан борпылдақ шөгінділер. 2. Ірі өзендердің су басқан жайылмалары мен атырауларындағы қамыс құрағы, қияқ нуы өскен батпақты саға.

ҚОРЫС: қорыс қылды. сөйл. ж. ерг. Бейберекет шашты, астан-кестенін шығарды.

ҚОРЫС = е. т. 1. Күзетісу, бірге қарауылдау. 2. ауыс. Қамқор болысу, қамқорлық жасасу.

ҚОРЫСҚЫ зат. көне. Доңыз.

ҚОРЫСТЫҚ: қорыстық қозғалыстар. геол. Мору өнімдері сияқты қопсық (жер бетілік) таужыныстар мен шөгінділердің біршама қалың қат-қабаты массаларының қозғалысы.

ҚОРЫСУ Қорыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫТ¹ = е. т. кен. 1. Металдарды ыстық температурада балқыту. 2. Қоспасынан ажырату немесе балқыған металлға әртүрлі қоспалар қосу арқылы қорыпта алу.

ҚОРЫТ² = е. т. 1. Атқарылған жұмыстардың барысын талдап, тұжырымға келу. 2. Айыру, ажырату. 3. Жалпы есебін шығару, санын анықтау. 4. п. е. д. Тоқсандық бағаны шығару.

ҚОРЫТ³ = е. т. биол. Асқазандағы астың түрлі сөлдердің әсерінен еріп, бойға сіңуі.

ҚОРЫТҚЫШ¹ зат. кен. Металл балқытатын шойын ожау.

ҚОРЫТҚЫШ² сын. геол. Кен қорытатын.

ҚОРЫТҚЫШ³ сын. Асты бойына сіңіргіш.

ҚОРЫТПА зат. кен. Екі немесе одан көп элементтерді балқыту тәсілімен қорытылып алынатын металлдық қасиеттері бар материал; қорытылған металл.

ҚОРЫТУ¹ Қорыт¹ етістігінің қимыл атауы; металлдарды балқыту

Қорыту неші. кен. Әртүрлі металлдарды (материалдарды) балқу температурасынан жоғарырақ қыздыру арқылы балқытатын өндірістік неш. **Қорыту цехы.** кен. Металдарды ыстық температурада балқыту процесі жүретін арнаулы өндіріс орны.

ҚОРЫТУ² Қорыт² етістігінің қимыл атауы; қорыту; талдау, тұжырымдау.

ҚОРЫТЫЛ¹ = е. т. 1. Металдың балқытылуы. 2. Қыздырып ерітілу, қайта өңделу.

ҚОРЫТЫЛ² = е. т. 1. Ойдың, пікірдің тұжырымдалуы. 2. п. е. д. Тоқсандық бағаның шығарылуы. 3. Жалпы есебін шығару, соңын анықтау.

ҚОРЫТЫЛ³ = е. т. Тамақтың дегенге сіңірілуі.

ҚОРЫТЫЛУ¹ Қорытыл етістігінің қимыл атауы; металлдың балқытылуы.

ҚОРЫТЫЛУ² Қорытыл² етістігінің қимыл атауы; ойдың тұжырымдалуы.

ҚОРЫТЫЛУ³ Қорытыл³ етістігінің қимыл атауы; тамақтың дегенге сіңірілуі.

ҚОРЫТЫМПАЗ сын. Қорытқыш, тез қорытатын.

ҚОРЫТЫНДЫ¹ зат. 1. Белгілі бір іс-әрекеттен, тәжірибеден туындайтын шешім, байлам, тұжырым, тоқтам. 2. Бір істен шыққан нәтиже, салдар. 3. логика. Тұжырым процесінде алғышарт есебінде берілген пікірден логикалық ой түю арқылы алынатын жаңа пікір.

Қорытынды акт. с. ая. с. и. Халықаралық конференцияның, келіссөздердің немесе халықаралық кеңестердің қорытынды құжаты. **Қорытынды ақпарат.** и. н. ф. <ағыл. summary information> Мәліметтерді өңдеу нәтижесі ретінде қалыптасқан ақпарат. **Қорытынды баға.** Сандық немесе сапалық белгі түрінде берлетін ақырғы нәтиже. **Қорытынды баланс.** қ. аржы. Жылдың аяғында жасалатын актив мен пассивінің мәліметтері мейлінше дәлме-дәл болатын, мүлкіті толық түгіндеу (инвентаризация) негізінде жасалатын баланс. **Қорытындыға келді.** Тұжырым, шешім, байлам жасады. **Қорытынды**

жазба. и н ф. <ағыл. total summary> Қорытынды ақпараттан тұратын соңында немесе белгілі бір бөлігінде орналасқан жазба. **Қорытынды жасады.** а) Атқарылған істің нәтижесін түйіндеді. ә) Белгілі бір тұжырымға, пікірге келді, қорытты. **Қорытынды сөз.** Ғылыми, публицистикалық көркем сөздің соңында қорытындылай, түйін айтатын пікір. **Қорытынды тест.** п е д. Оқушылардың белгілі бір пән бойынша білім, білік, іскерлік дағдыларын анықтауға арналған тест. **Қорытынды шешім.** з а н. Қылмыстық процесті жүргізуші органның іс бойынша іс жүргізудің басталуын немесе жаластырылуын болдырмайтын, сондай-ақ, түпкілікті болмаса да, істі мәні бойынша шешетін әртүрлі шешімдері.

ҚОРЫТЫНДЫЛА= е т. 1. Нақтылы бір тоқтамға келу, нәтижесін шығару, жинақтау. 2. Тұжырым жасау, түйіндеу. 3. Аяқтау, өндіріске қосу.

Қорытындылай келе. Сөз соңында, сайын келгенде.

ҚОРЫТЫНДЫЛАН= е т. 1. Қорытынды жасалу, қорытынды шығарылу. 2. Белгілі бір іс-әрекеттен, тәжірибеден туындайтын шешімнің, байламның нақтылы бір тоқтамға келуі, нәтижесінің жинақталуы.

ҚОРЫТЫНДЫЛАНУ Қорытындылану етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫТЫНДЫЛАУ= е т. 1. Нәтижесін шығарту, қорытынды жасату. 2. Тұжырым жасату, түйіндеу.

ҚОРЫТЫНДЫЛАТУ Қорытындылану етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫТЫНДЫЛАУ Қорытындылану етістігінің қимыл атауы.

ҚОРЫТЫНДЫЛАУШЫ зат. Қорытынды жасаушы, нәтижесін шығарушы.

Қорытындылаушы жыл. Белгіленген мерзімнің (бесжылдық т.б.) соңғы, ақырғы жылы.

ҚОРЫТЫС= е т. Ой-пікірді тұжырымдасу, бір тоқтамға келісу.

ҚОРЫТЫСУ Қорытыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОС¹ зат. жерг. **Соқа.**

Қос айдады. Жер жыртып, егін екті. **Қос жегу.** Ат, өгіз сияқты құш қоліктерін арбаға қосу.

ҚОС² зат. 1. Белгілі бір жұмыста істеуге, жолға, жорыққа шыққан адамдар тобы. 2. этн. Шоп шабу, егін салу, егін жинау, жылыңғын қысқы отарда бағу кезінде қойып-қонуға ыңғайлы, тігуі, жығуы оңай шағын уақытша бастана.

Қос бала. этн. Көмекші, қосыш бала. **Қос жиды.** Елді, жұртты бір идеяға, бір ойға біріктірді. **Қос тікті.** Кішігірім үй, күрке орнатты.

ҚОС³ сын. 1. Екі, жұп, пар, өгіз. 2. Тең, теңдес, сәйкес.

Қос ақиқат. филол. Философиялық және теологиялық білімдерді ажыратуға қолданылатын термин. **Қос ат.** Ұзақ жолға шыққанда кезек-кезек міну үшін іріктеп алынған екі ат. **Қос аяқтап.** Екі аяғымен тұру, тебу, екі аяғын қатар алу. **Қос балтыр.** поэт. Екі балтыр, аяқ. **Қос бармақ.** Бармағы егіз біткен, алты саусақты. **Қос басшы.** Бір қос елдің басшысы. **Қос белгі кісі.** Аты бар, заты жоқ, құр селтип жүрген адам туралы айтылады. **Қос белдеулі көріз.** с у ш а р. Көлдөненің орналастырылған суы жүргізгіш құбырлар жүйесі. **Қос бұрым.** этн. Екі тарамдалып жұмырлана өріген ұзын қолаң шаш, екі бұрым қазақ қыздарының әдемілігінің бір сипаты. **Қос ғалық.** Бір-біріне ынтызар екі жан. **Қос дүркін салық салу.** экон. Табыстың (капиталдың) бір көзінен салықтардың алуан түрлерін алу немесе бір мезгілде салық салудың екі ұлттық жүйесін қолдану. **Қос жанар.** Екі көз, екі қарашық. **Қос жүре түзеледі.** Уақыт өте келе реттеліп кетеді, жонға түседі деген мағынада. **Қос жынысты.** биол. Аталық та, аналық та жынысы бар. **Қос кемпірқосақ.** Негізгі кемпірқосақтан басқа онымен қабаттас байқалатын екінші кемпірқосақ. **Қос қазы.** этн. т а м а қ. Жылыңғын екі қабырғасынан жасалған

ұлкен бір қазы. **Қос қайындай.** б е й н. Егіз, тел өскендей. **Қос қанат.** поэт. а) Құстың екі қанаты. ә) Екі бірдей тірегі, таянышы. **Қос қолдап.** Екі қолмен. **Қос құн.** т а р. Бұрынғы төре, бай, бектер үшін төленетін құн түрі; жай адамның екі есе құны. **Қос қырғатыны мінез.** Ішінде бүкпесі бар, құлық-сұмдығына құрық бойламайтын адам туралы. **Қос нүкте.** лингв. Негізінен бірнәрсенің мүшелердің алдынан келген жаттылауы сөзден кейін қойылатын тыныс белгі. **Қос орда.** этн. Біріктіріп тіккен, үлкен, еңселі киіз үй. **Қос өкпе.** Нақ өкпе тұс. **Қос өкімет.** т а р. Ресейде Ақпан буржуазиялық-демократиялық революциясынан кейін 1917 ж. март-июльде елді қатар басқарған екі өкімет: буржуазия өкіметі – Уақытша өкімет және пролетарият пен шаруалардың революция-демократия диктатурасы – жұмысшы, солдат және шаруа депутаттарының Советтері. **Қос өркеш.** т ү й е ш а р. Екі өркешінің аралығына екі адам еркін сыйып отыратындай, таза тұқырды қазақты түйелер мен қалмақ және моңғол түйелерінің өркеш атауы. **Қос сөз.** лингв. Екі сөздің қосарланып немесе қайталануы айтылуынан жасалған күрделі сөз. **Қос суперфосфат.** х и м. Табиғи фосфаттарға фосфор қышқылын қосу арқылы алынатын фосфорлы тыңайтқыштардың байытылған түрі. **Қос тармақты өлең.** ә д е б. Тармақтың ең қарапайым түрі: ырағаттық құрылысы бірдей (арабтық бәйіті сияқты) немесе әрқелкі (элегиялық қос жолды өлең сияқты) екі тармақты өлең. **Қос тепен.** Қосарлап жеккен атты тепекете айдау. **Қос тепкіні салса да.** Қанша зорласа да, қыстаса да, күштесе де. **Қос уыс.** Екі қолдың аясы толған деген мағынадағы өлшем. **Қос шырақ.** поэт. Екі көздің жанары. **Қос электрлік қабат.** ф и з. Кеңістікте қарама-қарсы таңбалы электр зарядтарымен бөлінп тұрған екі фазааралық бөлу шекарасында түзілетін өте жұқа беттік қабат.

ҚОС⁴ сын. с ө й л. **Қош.**

Қос көрді. Дұрыс деп тапты, ұнатты.

ҚОС= е т. 1. Бір нәрсені екінші бір нәрсемен біріктіру. 2. м а т е м. Бір санға бір санды үстеу, қосындысын шығару. 3. с ө й л. Электр құралдарын энергия тарататын көзге жалғау. 4. Үсте-мелеу, заттың үстіне зат қосып толықтыру, молықтыру. 5. Бір нәрсеге екінші нәрсені араластыру, үстеу. 6. Бірге жіберу, ілестіріп жіберу. 7. Ақшалай не малдай, мүліктей жәрдем беру. 8. Мал басы азайғанда не мал ұстауға мүмкіндігі болмай қалған жағдайда малын жақынының не туысының қарамағына уақытша беру. 9. ж е р г. Атты арбаға жегу. 10. Енгізу, кіргізу. 11. Салу, араластыру, қату; құю. 12. а у ы с. Үлкендіру не күйеуге беру. 13. а у ы с. Жақындастыру, көңіл жақын ету. 14. а у ы с. Дем беру, демеу болу, күші-қуат беру. 15. а у ы с. Екі жасты табыстыру, бастарын біріктіру. 16. а у ы с. Қолдану, пайдалану, ендіру. 17. а у ы с. Қатарға кіргізу, санатқа тіркеу.

ҚОСА ү с т. Қатар, бірлесе, қабаттаса, қабат, үстіне.

Қоса берілген артиллерия. ә с к. Жауынгерлік міндетті орындау кезінде оларды күшейту үшін жалпы әскери құрамалар мен бөлімдер командирлерінің қол астына уақытша келген артиллериялық бөлімшелер, бөлімдер, құрамалар. **Қоса қабат.** Қабаттасып, бірге. **Қоса шөктіру.** х и м. Негізгі құрамбөлікті тұнбаға түсіруде қоспалардың ілесуі.

ҚОСАҒА зат. этн. Шымылдықтың жоғары өшегейі, сәнді бөлегі.

ҚОСАҒАСЫ зат. Қосқа басшылық етуші адам.

ҚОСАЗАМАТТЫҚ зат. з а н. Бір адамның екі немесе одан да көп мемлекеттің азаматтығында болуы.

ҚОСАЙКЕБІС зат. этн. Өкшелі мәсі, өкшесі шұңқыр келген кебіс.

ҚОСАҚ зат. 1. Ұзын арқанмен мойындарынан тіркеп байлаған қой-ешкілер тобы. 2. Бірге қатар жүрген екі нәрсе; жұп, пар. 3. а у ы с.

Ерлі-зайыпты кісілердің бірі, жары; жұбайы, өмірлік жолдас.

Қосағымен қоса ағарды. Жарымен бірге тату-тәтті болып, бақытты да ұзақ өмір сүрді. **Қосағынан айырды.** Серігінен ажыратты, жұбайынан айырды. **Қосағынан айырылды [жырылды].** Серігінен ажырады, зайыбын жоғалтты, жұбайы қайтыс болды. **Қосағын жазбады.** Үнемі бірге болды, бірге жүрді. **Қосағын жазылмасын.** ті л е к. Қартайғанша жұбайымен тату-тәтті өмір сүр (жаңа үйленген жастарға айтылады). **Қосағымен қоса ағар.** ті л е к. Жұбайымен тату-тәтті өмір сүріп, бірге қартай. **Қосақ арасында.** Босқа, әшейін. **Қосақ арасында [бос, босқа] кетті.** Бекерден-бекер күйді; күнәсіз жазықты болды. **Қосақ арқан.** этн. Қойды қосақтан сауғанда мойындарынан тіркеп байланатын жіп-шұлардың ішіндегі ең берігі, ең ұзыны, ең жуаны. **Қосақ қылды.** Қосақтады, жұптады. **Қосаққа қосылмайтын.** Бірыққа қонбейтін, өзмішіл. **Қосақ түртіңген.** Тіміскіленген, ашкөзденген.

ҚОСАҚБАСЫ зат. этн. Мал ұрлап қолға түскен ұрыға жеза ретінде қолданылатын айып.

ҚОСАҚИҚАТТЫЛЫҚ зат. филол. Теориялық дәлелге негізделген философиялық ақиқат пен діни сенімге байланысты ақиқаттың қатынасын білдіретін ұғым.

ҚОСАҚСЫЗ сын. Жұбайсыз, жесір; бойдақ.

ҚОСАҚТА= е т. 1. Қойды қосаққа байлау. 2. Бір-біріне қосып байлау, матау. 3. Жұптау, парлау, екі нәрсені бірге қатар жүргізу. 4. а у ы с. Біреуге жұбай етіп қосу.

ҚОСАҚТАЛ= е т. 1. Бір-біріне қосылып байлану, маталу. 2. Қатар жүру, бірге болу. 3. Жұпталу, бірге аталу, бір айтылу. 4. с п о р т. Бір-бірін қауіпсіздендіру үшін бір арқанға байланып, белгіленген бағыт бойынша жүрген спортшылар тобы. 5. а у ы с. Біреуге жұбай болу, қосылу.

Қосақталған мәшинне. и н ф. <ағыл. coupled computer> Қос мәшинелі есептеу кешенінің бір компьютері.

ҚОСАҚТАЛУ Қосақталу етістігінің қимыл атауы.

Қосақталу заңы. г е о л. Қосақталған бітестегі индивидтердің қатынасын анықтаушы кристаллографиялық заңдылық.

ҚОСАҚТАН= е т. Жылыу, бірігу, жұптану.

ҚОСАҚТАНУ Қосақтану етістігінің қимыл атауы.

ҚОСАҚТАС= е т. 1. Қойды қосаққа байлау. 2. Жұптасу, бірлесу.

ҚОСАҚТАСТЫР= е т. Қатар қолдану, қатарластыру, бірге пайдалану.

ҚОСАҚТАСТЫРУ Қосақтастыру етістігінің қимыл атауы.

ҚОСАҚТАСУ Қосақтасу етістігінің қимыл атауы.

ҚОСАҚТАСТЫРЫЛ= е т. Қатарластырылу, бірге қамту, қатар қолдану.

ҚОСАҚТАСТЫРЫЛУ Қосақтастырылу етістігінің қимыл атауы.

ҚОСАҚТАУ Қосақтау етістігінің қимыл атауы.

ҚОСАҚТЫ сын. Қосағы бар, қосақтаулы, қосақталған.

ҚОСАҚТАҚ зат. Бірге, қатар жүрушілік. **ҚОСАЛЫҚ** зат. м е д. Денені екі алақан-ның арасына салып, жоғары-төмен, оң-сол, ілгері-кейін уқалау.

ҚОСАЛҚА зат. этн. қолөнер. 1. Кейде алқа, сырға, жүзіктің көзі сияқты заттарда қосарлана келіп, жүрек бейнесіндегі алқаны бейнелейтін қазақ оюларының ішінде көп тарағандарының бірі. 2. зерг. Мойынға екі қатар тағылатын алқаның түрі.

ҚОСАЛҚЫ зат. к ө с. Қыста сүзектің жеңіл болуы үшін оның жоғарғы жиек арқанына екі-екіден байланған қалтқы.

ҚОСАЛҚЫ сын. 1. Қосымша, жанама. 2. спорт. Қажет кезінде негізгі ойыншыларды ауыстыратын.

Қосалқы айқындауыш. лингв. Зат есімді анықтайтын және өзі де зат есімнен кейін тұрып, бір септікте болатын сөйлем мүшесі. **Қосалқы айнымалы.** и н ф. <ағыл. target variable> Аралық мәліметтерді сақтау үшін бағдарлама пайдаланылатын айнымалы; кірістік немесе шығыстық мәліметтерге жатпайтын айнымалы. **Қосалқы ақпарат.** и н ф. <ағыл. house keeping information> Жүйеде сақталатын, міндетті емес мәліметтер. **Қосалқы аудан.** ә с к. Орналасу орнын өзгерту қажеттілігі туған жағдайда әскери объектілер мен бөлімшелердің (бөлім, құрамалардың) сабақ жүргізуіне арналған немесе дайындалған жергілікті жер аумағы. **Қосалқы аэродром.** ә с к. Негізгі аэродромды пайдалануға мүмкіндік жоқ кезінде авиациялық бөлімдердің (бөлімшелердің) қажетін өтейтін аэродром. **Қосалқы әскерлер.** ә с к. Майдандағы армия мен флотты толықтыру үшін соғыстың алдында және оның барысында қалыптастырылатын бөлімдер және құрамалар. **Қосалқы бөлшек.** т е х. Қажет болған кезде қолданылатын деталь. **Қосалқыға әйел алды.** с ө й л. Бір әйелдің үстінен тағы біреуімен некелесті, тоқал алды. **Қосалқы жад.** и н ф. <ағыл. auxiliary storage> Сыртқы және қосалқы жедел жады қамтитын компьютер жадының бөлігі. **Қосалқы жалгерлік.** ә к о н. Жалға алынған мүлктің бір бөлігін үшінші бір адамға немесе адамдар тобына жала беру. **Қосалқы жедел жад.** и н ф. Белгілі бір уақытқа мәшинелік командалармен мәліметтерді тікелей өңдеуге жедел түрде қолайлы болатын шапшаң әрекетті сақтаушы құрылғы. **Қосалқы жол.** с п о р т. Трек жолындағы бақылау-өлшеу сызығының сол қапталындағы ашық алаң. **Қосалқы жұмыстар.** Кен орындарды ашық қазу әдісінде – пайдалы қазылым мен қазып алу, тасуға тікелей байланыссыз, бірақ қарверде орындалатын негізгі жұмыс процесстерінің қалыптасуы үшін қамтамасыз етуге ықпал ететін жұмыстар. **Қосалқы кемелер.** ә с к. Әскери-теңіз флотының тұтастай алғанда күнделікті және жауынгерлік іс-әрекеттерін материалдық, техникалық қамтамасыз етуге арналған кемелер. **Қосалқы командалық пункт.** ә с к. Командалық пункт істен шыққанда немесе ол арқылы әскерді басқару мүмкін болмаған жағдайда дайындалған басқару пункті. **Қосалқы комитент.** ә к о н. Банк комитенттің комиссиягерге тауар алу немесе комитенттің кімнің тауарын сататынын анықтау жөніндегі тапсырмасы, өздеріне арналған кәсіпорны немесе тұлға. **Қосалқы құрал-жабдық.** т е х. а) Негізгі емес, қосалқы қызметті орындайтын құрал-жабдық. ә) и н ф. <ағыл. ancillary (support) equipment> Орталық процессордың тікелей басқаруында болмайтын құрал-жабдық. **Қосалқы құрам.** Негізгі құрамнан басқа қосымша топтар мен командалар. **Қосалқы құрылғы.** и н ф. <ағыл. auxiliary device> Dos жүйесіндегі резервтегі енгізу-шығару құрылғысы. **Қосалқы лицензия.** ә к о н. Банк лицензиятақ лицензияны үшінші біреулерге сату құқығының берілуі. **Қосалқы материалдар.** к ә с. Кен қазу кәсіпорындары тұтынатын, бірақ өндіретін өнімді құрамайтын қажетті еңбек заттары. **Қосалқы мердігер.** ә к о н. Бас мердігер нысанның құрылысын салуға тартқан фирма, ұйым. **Қосалқы мүшелер.** б и о л. Негізгі мүшелерге көмекші қызмет атқаратын мүшелер. **Қосалқы өнім.** ә к о н. Мақсатты өнімді алудағы нақтылы технологиялық үдерістің салдарынан шығатын өнім. **Қосалқы процессор.** и н ф. Негізгі процессордың қызмет мүмкіндігін толықтыратын маманданған процессор. **Қосалқы регистр.** и н ф. <ағыл. standby register> Есептеулер барысының қарапайымдылығы бұзылған жағдайда операцияларды қайталау үшін пайдаланылатын мәліметтерді сақтауға арналған регистр. **Қосалқы ресурстар.** и н ф. <ағыл. secondary resources> Тапсырманы орын-

дауға міндетті емес, бірақ есептеу процесінің тиімділігін арттыру мақсатымен оған бөлінетін ресурстар. **Қосалқы символ.** и н ф. <ағыл. auxiliary symbol> а) Рекурсивті саналатын жиынды беру кезіндегі негізгі алфавитке жалғастырылған символ. ә) Туындаушы грамматиканы анықтау кезіндегі қосалқы алфавиттің элементі. **Қосалқы сорғы агрегаттары.** с у ш а р. Құрылыс нормалары мен қағидаларының шарттарына сәйкес, қажетті жағдайда негізгі сорғы агрегаттарын алмастыруды және қосымша су беруді қамтамасыз ететін қондырғылар. **Қосалқы сөз.** лингв. Негізгі сөзге жалғану, түрлі грамматикалық мағына үстейтін, жеке қолданылмайтын сөздер. **Қосалқы сүзекі.** к ә с. Екі жақ қанатын екі кемемен тартатын, теңізде балық аулауға арналған құрал. **Қосалқы тамыр.** б о т. Өркеннің, сабақтың ылғал тотыраққа жанасатын жерінде пайда болатын тамырлар. **Қосалқы шаруашылық.** Мекеме не жеке меншіктің қарауындағы шаруашылық. **Қосалқы шоттар.** ә к о н. Бухгалтерлік есептің негізгі ірі және ортақ талдамалы шоттары. **Қосалқы элементтер.** г е о л. Кен құрамында өте аз мөлшерде болғанмен, сол кеннің өндірістік құндылығын анықтауда үлкен рөл атқаратын элементтер.

ҚОСАЛҚЫЛАН= е т. Қабаттасу, қосылу. **ҚОСАЛҚЫЛАНУ** Қосалқылану етістігінің қимыл атауы. **ҚОСАЛЫҚТА**= е т. Киіз үйді қос-қостан, қосарлап тігу. **ҚОСАЛЫҚТАУ** Қосалықта етістігінің қимыл атауы. **ҚОСАМЖАРЛА**= е т. с ө й л. Қабаттасу, қатарласу, қасынан қалмау. **ҚОСАМЖАРЛАН**= е т. Қабаттасу, қосарлану. **ҚОСАМЖАРЛАНУ** Қосамжарлану етістігінің қимыл атауы. **ҚОСАМЖАРЛАС**= е т. Қабаттасу, қалыспау. **ҚОСАМЖАРЛАСТЫР**= е т. Қабаттастыру, қосарлау. **ҚОСАМЖАРЛАСТЫРУ** Қосамжарластыру етістігінің қимыл атауы. **ҚОСАМЖАРЛАСУ** Қосамжарласу етістігінің қимыл атауы. **ҚОСАН:** қосаң ерінкер. з о о л. Тайландтағы ағын суларда тіршілік ететін балық. **ҚОСАПОЛИКОНДЕНСАЦИЯЛАНУ** з а т. х и м. Реакцияға қажетті мономерлерден басқа кен дегенде тағы да бір мономер қатысатын поликонденсация.

ҚОСАР з а т. 1. Атты адамның жаны, қатары. 2. Атты адамның жетекке алған аты. **Қосарға алды.** Атты жетекке алды, қосарлап ұстады. **Қосар төраға.** к о ф.-с а я с и. Ұйымның сайланбалы, тең құқыққа ие жетекшісінің бірі. **ҚОСАР** сын. Қос, жұп. **ҚОСАРЛА**= е т. 1. Қосақтау, жұптау; қосағына алу. **ҚОСАРЛАН**= е т. 1. Қабаттасу, жағаласу. 2. лингв. Қосақталу, қос сөз құрау. 3. и н ф. Әртүрлі құрылғылар мен процессорларда әртүрлі үдерістердің бір уақытта орындалуы. **Қосарланған валюта рыногы.** қ а р ж ы. Валюта рыногының ұйымдастыру формасы. **Қосарланған жанартау.** г е о л. Ірілеу көне жанартаудың қираған тұрқына жалғасқан жас жанартау конусынан тұратын күрделі жанартау құрылысы. **ҚОСАРЛАНДЫР**= е т. Қоса қабаттастыру, қосамжарластыру. **ҚОСАРЛАНДЫРУ** Қосарландыру етістігінің қимыл атауы. **ҚОСАРЛАНУ** Қосарлану етістігінің қимыл атауы. **ҚОСАРЛАНУШЫЛЫҚ** з а т. 1. Бірдей нәрселерді, ұқсас заттарды жарыса жасау, бірін-бірі қайталау. 2. ә с к. Бір мақсатқа жетуге бағытталған біркелі қимылдарды екі немесе

одан да көп мәрте орындау; екі данада орындау, қайталау, екі есеу.

ҚОСАРЛАП ү с т. Қатарынан, қосамжарластыра.

Қосарлап стимулдау әдістемесі. п с и - х о л. Орыс психологі Л.С.Выготскийдің (1896–1934) жосары психикалық функциялардың жанама сипаты туралы тұжырымдамасы негізінде жасалған психологиялық әдістеме.

ҚОСАРЛАС= е т. Қабаттасу, жарысу, қатарласу.

Қосарласа аударма. Бір тілден екінші тілге қолма-қол тәржімалау.

ҚОСАРЛАСТЫРУ= е т. Қатарластыру, қабаттастыру.

ҚОСАРЛАСТЫРУ Қосарластыру етістігінің қимыл атауы.

ҚОСАРЛАСУ Қосарласу етістігінің қимыл атауы.

ҚОСАРЛАТ= е т. Қосақтау, жұптау.

ҚОСАРЛАТУ Қосарлату етістігінің қимыл атауы.

ҚОСАРЛАУ Қосарлау етістігінің қимыл атауы; қосақтау, жұптау.

ҚОСАРЛЫ сын. Жарыспалы, қосақтаулы.

Қосарлы баға. ә к о н. Ұқсас тауарды түрлі рыноктарда түрлі бағамен сату. **Қосарлы бағам.** қ а р ж ы. Мемлекеттің валютаны реттеу әдісі.

Қосарлы валюта нарқы [рыногы]. қ а р ж ы. Валюта нарқының ұйымдастырудың коммерциялық (саудалық) және қаржылық операциялар бойынша валютаның қос нарқын белгілеуді көздейтін түрі. **Қосарлы жазба.** қ а р ж ы. Бухгалтерлік есеп әдісі. **Қосарлы кеден тарифі.** ә к о н. Кеден бажы мөлшерлемелерінің (көп мөлшерлемесі мен аз мөлшерлемесінің) екі қатарынан тұратын тарифі. **Қосарлы қарыз.** қ а р ж ы. Екі валюталы несие. **Қосарлы меншік.** ә к о н. Меншіктің түрлі нысандарын (мыс., мемлекеттік меншікті, кооперативтік меншікті т.б.) ұштастыру негізінде құрылған меншік. **Қосарлы сақтандыру.** ә к о н. Белгілі бір нысанның қандай да бір қатерден бірнеше сақтандырылуында сақтандырылуы. **Қосарлы салық салу.** ә к о н. Бірлескен кәсіпорнына шетелдік қатысушының пайдасына оны шетелге аудару кезінде салық салу және осы пайдаға шетелдік қатысушының елінде салық салу. **Қосарлы тыныс алу.** б и о л. Құстардың қышу кезінде ауа қатшықтарында жиналған ауамен өкпеде қанның екі қайтара оттегімен тотығу процесі.

ҚОСАУЫЗ з а т. Екі ұяғылы мылтық.

Қосауыз мылтық. Сұмбесінде қос ұяғысы бар мылтық. **Қосауыз сорғы.** с у ш а р. Жұмыс атқару принципі және жұмыс органдарының құрылымына қарай – динамикалық, бөлмейтін процесіне байланысты – қалақшалы, жұмыс доңғалағы қалақтарының ағынды сұйықтыққа тигізер өсеріне байланысты – ортапекіш түріне жататын сорғы түрі.

ҚОСАШӨКТРҮ з а т. х и м. Негізгі құрауышты тұнбаға түсіргенде қоспалардың ілесі түсу үдерісі.

ҚОСАЯҚ з а т. з о о л. <лат. dipodidae> Алдыңғы аяғы өте қысқа, артқы аяғы мен құйрығы ұзын, секіріп жүруге бейімделген, майда не орташа денелі, дала тышқаны.

ҚОСАЯҚТАЙ сын. Қосаяқ сияқты, қосаяқ тәрізді.

ҚОСАЯҚША ү с т. Қосаяқ тәрізді, қосаяққа ұқсас.

ҚОСБАҒЫТТЫ сын. Екі бағытты, екі жаққа бағытталған.

Қосбағытты реакция. х и м. Бір мезгілде қарама-қарсы бағытта жүре беретін химиялық реакция.

ҚОСБАҒЫТТЫҚ: қосбағыттық ағын. и н ф. Бірғана жалғастырушы желі бойынша екі бағытта жөнелтілетін хабар ағыны.

ҚОСБАЛДАҚ: қосбалдақ жүзік. қ о л о н е р. з е р г. Екі саусаққа салатын екі балдағы (сақинасы) бар, үсті тұтас жүзік.

ҚОСБАС зат. өс. <лат. digraphis> Астық тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

ҚОСБАСҚАН зат. ж е р г. Түсі қара, қылышты, бақайы қызыл, аяғы қысқа, жіңішке құйрық, қасқа маңдай тышқан.

ҚОСБАСЫМДЫЛЫҚ зат. б о т. <лат. cop – бірге, dominantis – басым, үстем болу> Биоценозда өте басым болатын өсімдік түрлері.

ҚОСБАУЫР зат. көне ж е р г. Жүзі өткір, пышақ тәрізді имек темірдің екі ұшы екі ағаш сапқа орнатқан аспап.

ҚОСБАУЫРДАҚ зат. қол өнер зерг. Екі сақиналы, үсті тұтас жүзік; қосбалдақ жүзік.

ҚОСБУДАН зат. биол. Бір-бірінен бір емес, қос (екі) белгісі бойынша айырмашылығы бар дарақтарды жұптастыру нәтижесінде алынған будан.

ҚОСБУЫНДЫ сын. 1. Екі буыннан құралған, екі буыннан тұратын. 2. Екі бөлікті, екі бөліктен құралған.

ҚОСБҰРЫМ зат. этн. қол өнер. Зергерлік бұйымдарға салынатын өрнек.

ҚОСЫЛЕЗІК зат. этн. зерг. Әшекей, бұйым, жалпақ бауырлы тұтас келген, үстіңгі бетіне екі қатар етіп, жіңішке жұмырылған күміс жүргізілген білезік түрі.

ҚОСДӨНГЕЛЕК зат. этн. қол өнер. Төрт түлік малдың ендері мен таңбаларынан шыққан, қазақ аулында осы соңғы уақытқа дейін кездесетін өрнек.

ҚОСЕТЕК зат. этн. Етек-жеңіне бірме, желбір жүргізген, сәнді көйлек.

Қосетегі кең, Кеңпейіл, жан-жақты, ақкөңіл, жомарт.

ҚОСЖАҚТАУЛЫЛАР зат. зоол. <лат. bivalvia> Бақалшағы екі жақтаудан құралатын омыртқасыздар, былқылдақ денелілер класының өкілдері.

Қосжақтаулы моллюскілер. з о о л. **Қосжақтаулылар**.

ҚОСЖАПЫРАҚТЫ: қосжапырақты жұпаршөп. өс. <лат. platanthera bifolia> Сүйінділер тұқымдасына жататын, биіктігі 25–60 см көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚОСЖАРНАҚТЫ: қосжарнақты өсімдік. б о т. <лат. magnoliopsida> Ұрықта екі тұқым жарнағы болатын жабық тұқымды гүлді өсімдіктердің екі класының бірі.

ҚОСЖАУЫРЫН зат. этн. көне. Шеңбері екі бунақ иілген садақ.

ҚОСЖЕЛБЕЗЕКТІЛЕР зат. биол. Басаяқты ұдулар (моллюскілер) класының тармағы.

ҚОСЖОЛАҚ: қосжолоқ лирақұйрық. зоол. Батыс Африкадағы сұқоймаларда, әсіресе Камерун, Нигерияда мекендейтін, дене тұрқы 6 см балық.

ҚОСЖҮЛДЫЗ зат. астрон. Кеңістікте бір-біріне жақын орналасқан және құраушылары өзара тартылыс күштерімен байланысқан физикалық жүйе құрайтын екі жұлдыз.

ҚОСЖҰПАЯҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. diplopoda> Дене тұрқы цилиндр пішінді, дөңес-шығығың немесе шар тәрізді қалың хитинді кутикуламен қапталған, аяғы 12 жұптан (шыбыққұйрықтыларда) 375 жұпқа дейін (тропиктік кишескілерде) жететін копаяқтылар класының тармағы.

ҚОСЖҮЗІК зат. этн. қол өнер зерг. Екі саусақты қатар сұғатын екі сақиналы, бірақ үсті тұтас жүзік түрі.

ҚОС-КҮРКЕ зат. Қос, лашық, күрке сияқты баспаналар.

ҚОСКІНДІК зат. вет. Жас төлдің кіндігіне микроб түсуінен пайда болатын ауру; кіндік, зәр түтігінің бітеліп қалуы.

ҚОСҚАБАТ сын. Екі қабатты, екі қабаттан тұратын, қосарланған.

Қосқабат гүлсерік. ботан. Гүлде тостағана және күлте екеуінің болуы. **Қосқабат суперфосфог**. хим. Құрамындағы өсімдік қабылдайтын затты (P_2O_5) мөлшері 45–48% шамасына баратын тыңайтқыш. **Қосқабат ұрықтану**. б о т. Өсімдік аналығына енетін екі

шәуеттің біреуінің жұмыртқа жасушамен, екіншісінің ұрық қабының орталық жасушасымен қосылуы.

ҚОСҚАБАТТЫ сын. Екі қабаттан тұратын, екі қабатты.

ҚОСҚАЛҚАН зат. к ө с. балық шар. Екі жақ бүйіріне тақтай қағып биіктелген шағын кеме.

ҚОСҚАНАТТЫЛАР зат. зоол. <лат. diptera> Жәндіктер класының үлкен бір отряды.

ҚОС-ҚОЛАҢ зат. Көші-қон кезінде көлікке тиен, адамдардың артынын-тартынын, көтеріп алған жүгі, дүние-мүлкі.

ҚОС-ҚОС сын. Екеу-екеу, жұп-жұп, екі-екіден.

ҚОС-ҚОСТАП ү с т. Қосарлап, жұптап, қатарынан.

ҚОСҚҰЙРЫҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. diptera> Жәндіктер класының алғашқы қанатсыз класс тармағының бір отряды.

ҚОСҚҰЛАҚ зат. этноойын. Ел жайлауға шыққанда қой күзетінде, жаздың айлы түнінде ашық далада жігіттер мен қыздар немесе балалар ойнайтын қазақтың ұлттық ойыны.

ҚОСҚҰЛАҚ зат. этн. қол өнер. Ою-өрнек түрі.

ҚОСҚЫЗ= е т. Бір нәрсені екінші бір нәрселермен біріктіргізу, қосыру.

ҚОСҚЫЗУ Қосқыз етістігінің қимыл атауы. **ҚОСҚЫРТЫС**: қосқыртис қоспақ, к ө с. т ү й е ш а р. Таза айыр інгенге қоспақ нар бұра шөгеру жолымен алынған будан түйе ұрпағы. **Қосқыртис өркеш**. т ү й е ш а р. Будан түйелер өркенінің үстіне екінші қабат өркеш түскендей болып көрінетін қомақты да ірі өркеш.

ҚОСҚЫШ зат. 1. т е х. Екі нәрсені бір-бірімен жаластырып, қосып тұратын нәрсе. 2. и н ф. <ағыл. jumper> Компьютердің аппараттық құралдарының пішім үйлестіруіне арналған айырып-қосқыш немесе алмалы-салмалы құрылғы.

Қосқыш тетік. т е х. Агрегаттарды, механизмдерді, жабдықтарды іске қосатын арнаулы тетік.

ҚОСМӘНДІЛІК: қосмәнділік принципі. филос. Ақиқаттылық тек екі ғана мәнде болады («ақиқат» немесе «жалған») деген ережеге сүйенетін логикалық жүйелердің негізгі қағидалары.

ҚОСМӨШИНЕЛІ сын. т е х. Екі мәшинеден құралған, екі мәшинеден тұратын.

ҚОСМЕКЕНДІ зат. зоол. <лат. amphibia> Құрғақта да, суда да өмір сүре беретін жан-жануарлар.

Қосмекенді сарыбас. өс. <лат. goipra amphibia> Орамжапырақ тұқымдасына жататын бір, екі немесе көпжылдық жіі кездесетін шөптесін өсімдік.

ҚОСМҮРТ: қосмүрт бәсір. зоол. Индонезия мен Тайланд суларында мекендейтін, дене тұрқы 10 см, жайытұлғалылар отряд-тармағына жататын балықтың бір өкілі.

ҚОСМҮЙІЗ зат. этн. қол өнер. Қошқар, арқардың мүйізіне ұқсатып салынатын ою, өрнек.

ҚОСНҮСҚАЛЫҚ сын. Екі нүсқасы бар, екі нүсқадан тұратын.

ҚОСӨКПЕЛІЛЕР зат. зоол. <лат. dipneumones> Клытыны балықтар класы, қосөкпелілер отрядына жататын сүйекті балықтар тобы.

ҚОС ӨРКЕШТІ сын. Екі өркеші бар (түйе).

Қос өркешті қызыл нар. ф о л ь к. Ауыз әдебиетінде кездесетін әсірелеу тәсілімен жасалған нар түінің ең тәуірінің бірі. **Қос өркешті түйе**. зоол. Арқасында екі үлкен шошайған өскіні болатын, күйіс қайтаратын жұрттықты ірі мал түрі.

ҚОСӨРІС зат. физ. Бір-бірінен біршама алшақ тұрған, абсолюттік мөлшері тең әр атмас екі нүктелі зарядтың жынытығы.

ҚОСӨРІСТІ сын. физ. Екі өрістен құралған, екі өрістен тұратын.

Қосөрісті жасушалар. биол. Жасушалары-

ның қарама-қарсы екі өрісінен екі өсінді шығатын торшалар. **Қосөрісті сигнал**. т е х. <ағыл. bipolar signal> Элементтері оң және теріс кернеу болатын сигнал.

ҚОСПА¹ зат. 1. Қасиеттері әртүрлі бір не бірнеше заттың қосындысы. 2. Бір нәрсенің құрамына қосылған зат. 3. геол. Монокристалдағы кристалдық құрылым бағытының белгілі заңдылықпен өзгеруінен пайда болатын түзілім. 4. ауыс. Өтірік, жалған.

Қоспа минералдар. геол. Тау жыныс құрамында қосалқы қызмет атқаратын минералдар. **Қоспа салмақ**. Белгілі кезеңде малдың тірілей ауырлығына қосылған салмақ. **Қоспа элементтер**. геол. Басқа элементтер минералдарында изоморфтық қоспалар түрінде не жұқа металл кірмелер түрінде болатын химиялық элементтер.

ҚОСПА² зат. Екі заттың, болшектең қосылсақ, түйіскен жері.

ҚОСПА³ зат. этн. тамақ. Үгілген ірімшік не жармаға бал, тары, май мен қант қосып жасалған ұлттық тағам; жент.

ҚОСПА⁴ зат. ж е р г. **Тонса**.

ҚОСПА⁵ зат. этн. Қазақ салтында байдың қора-қора қойына өзінің азын-аулақ қойын бағуға мүмкіншілігі жоқ етжақын ағайындары қосып жіберетін мал.

ҚОСПАЖЕМ зат. ауыл шар. Ғылыми негізделген рецепт бойынша құрамында пайдалы заттары, дәрумендері бар жемнің бірнеше түрі араластырылып жасалған, малға берілетін азық.

ҚОСПАҚ¹ зат. т ү й е ш а р. Түйе тұқымын асылдандырудың қазақы тәсілімен шығарылған, біртұманың нар маясы мен таза тұқымды бураны шағылыстыру жолымен алынған буданның екінші ұрпағы.

Қоспақ бота. к ө с. т ү й е ш а р. Нар мая мен таза нәсілді буранның шағылысуынан тұсан бота.

Қоспақ тайлақ. к ө с. т ү й е ш а р. Қоспақ болып туған будан тайлақтың жалты атауы. **Қоспақ шөгеру**. ж е р г. Ерегіске бел байлау. **Қоспақ інген**. т ү й е ш а р. Біртұма нар мая мен асыл тұқымды бурадан туған қоспақты және қоспақтардың, яғни бесінші-алтыншы ұрпағы, ұрғашыларының ортақ атауы.

ҚОСПАҚ² зат. Екі нәрсенің қосылған, түйіскен жері, қоспа.

ҚОСПАҚ³ сын. Қосарланған, қатар тұрған.

ҚОСПАҚТА= е т. Қосақтау, қосарлау.

ҚОСПАҚТАЛ= е т. Қосақталу, қатар тұру.

ҚОСПАҚТАЛУ Қоспақтал етістігінің қимыл атауы.

ҚОСПАҚТАН= е т. Қатпарлану, қосақталу.

ҚОСПАҚТАНУ Қоспақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚОСПАҚҮЙРЕК зат. зоол. <лат. anas acuta> Үйрек туысының бір түрі.

ҚОСПАЛАҒЫШ зат. с у ш а р. Өңделмеген су массасын реагенттен тез өрі толық араластыратын құрылғы.

ҚОСПАЛАТАЛЫ сын. қ оғ-с а я с и. Екі (жоғары және төменгі) палатадан тұратын.

Қоспалаталы парламент. қ оғ. Екі палатадан тұратын жоғарғы мемлекеттік заң орны.

ҚОСПАЛАТАЛЫЛЫҚ зат. Екі палатадан құраландық.

ҚОСПАЛЫ сын. Қоспасы бар, қоспа қосылған.

ҚОСПАРТИЯЛЫҚ зат. қ оғ-с а я с и. Екі партиядан тұратын саяси жүйе.

ҚОСПАСЫЗ сын. 1. Еш нәрсе қосылмаған, қоспасы жоқ. 2. ауыс. Өтіріксіз, жалғансыз.

ҚОСРЕЙ сын. ж е р г. Есапақ, жыңды (адам).

ҚОССАЗ зат. этн. м у з. Шерттер мен домбыраны біріктіріп жасалған бес ішекті шертпелі аспап.

ҚОССАЙЫС зат. с п о р т. Шаңғымен жарысып әрі нысана ауды бірге жүргізетін сайыс түрі.

ҚОССАЙЫСШЫ зат. с п о р т. Қос-сайыспен айналысатын спортшы.

ҚОССЫРНАЙ зат. этн. муз. Даусын күшейту үшін екі (ауызды) кернейлі етіп жезден жасалған, мойны ұзынша келген үрмелі музыкалы аспап.

ҚОССЫРЫҚ зат. спорт. Асылып тұрып, тіреліп ұстап ерлер және әйелдер гимнастикасында жаттығулар жасауға арналған негізгі жабдық.

ҚОСТА¹= е т. Біреудің істеген ісіне қолдау жасау, растау, дұрыс деп табу, мақұлдау.

ҚОСТА²= е т. Әрбір қосқа лайықтап жылқы бөлу, жылқыны қос-қос етіп топтау.

ҚОСТАБАН зат. в. ет. Екі тұяқтың арасы іріңге толып кететін қой ауруы.

ҚОСТАЙ сын. Қос сияқты, қос тәрізді.

ҚОСТАҚТА: қостақта алқа. этн. қолөнер. Екі күміс пластинадан (алақан) құрастырылып, шынжырмен үзбелестіріп әртүрлі салтынақтар қадаған өңіржиек.

ҚОСТАЛ¹= е т. Қос-қос етіп, қосқа лайықтап, топталу.

ҚОСТАЛУ Қостал етістігінің қимыл атауы.

ҚОСТАН¹= е т. этн. Қос тігу.

ҚОСТАН²= е т. Қару-жарағын, азық-түлігін, тигер қосын сайлап, артынын-тартынын, сайлаын, алыс жорыққа аттану.

ҚОСТАС¹ зат. этн. көне. муз. Табиғаттағы сыңғырлап шығатын асыл тастардан өңделіп, үні ән-күйді сүйемелдеуге пайдаланылған көне музыкалық аспап.

ҚОСТАС² сын. Қосы бірге, бір қостағы (адам). // Бір қостағы адам.

ҚОСТАТ= е т. Мақұлдату, растату, құптау.

ҚОСТАТУ Қостат етістігінің қимыл атауы.

ҚОСТАУ Қоста етістігінің қимыл атауы.

ҚОСТАУШЫ зат. Қолдаушы, мақұлдаушы.

ҚОСТОТЫҚ зат. х. и. м. Екі тотықтың қосындысы.

ҚОСТҰЗДАР зат. х. и. м. Кешенді иондар құрамында кешен түзгіш металл атомдары мен тек қышқыл аниондары ғана болатын қосылыс.

ҚОСТҰМАРША зат. этн. қолөнер. Түйістірілген екі тұмарша тәрізді геометриялық қиыршықтар бейнесіндегі өрнек.

ҚОСТЫНЫСТЫ сын. зоол. Екі мүшесімен тыныс алатын.

Қостынысты балықтар. зоол. <лат. dipneustomorpha> Торсылдағы орнына өңештен жаласқан өкпесі болатын, өкпесінен де, желбезгімен де тыныс ала алатын балықтар.

ҚОСТЫР= е т. 1. Бір нәрсеге екінші нәрсені араластыру. 2. Бір нәрсені екінші бір нәрсемен біріктіру.

ҚОСТЫРТ= е т. Көбейту, үстемелету.

ҚОСТЫРТУ Қостырт етістігінің қимыл атауы.

ҚОСТЫРУ Қостыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОСТІДІЛІК зат. лингв. <лат. bilinguis> Белгілі бір мемлекет, республика көлемінде екі тілдің тең дәрежеде болуы; индивидтің не қоғамның екі тілді қатар қолдануы.

ҚОСУ¹ зат. матем. <ағыл. addition> Сандарды бір-біріне қосатын арифметикалық амал.

ҚОСУ² Қос етістігінің қимыл атауы.

ҚОСУШЫ: іске қосушы. Жүзеге асырушы, бір істің орындалуына мұрындық болушы.

ҚОСУЫТ сын. жерг. Қоспасы бар, таза емес, аралас.

ҚОСУЗБЕЛІ: қосүзбелі шолпы. этн. зерг. Күміс теңгелерден қос қатарлап, күміс сымдармен үзбелестіріп жасаған бұрым әшекейі.

ҚОСҮЙЕК зат. физ. Бір-бірінен белгілі қашықтықта орналасқан шамалары бірдей, таңбалары қарама-қарсы екі нүктелік электр зарядтарының жиынығы.

ҚОСҮЙЕКТІ: қосүйекті сәт. физ. а) Қосүйектік қасиетті сипаттайтын физикалық шама. ә) Молекуланың электрлік қасиетін зарядталған бөлшек жүйелері ретінде сипаттайтын векторлық шама.

ҚОСҮЙЛ сын. бот. Аналық және аталық гүлі жеке орналасқан (өсімдік).

Қосүйлі қалақай. ө. с. <лат. urtica dioica> Биіктігі бір метрге жететін, көпжылдық, шөптөктес сабағы төрт қырлы, тұзу, жоғары жағында бұтақтары көп өсімдік. **Қосүйлі мысықтабан.** ө. с. <лат. antennaria dioica> Қыр-делігүлділер тұқымдасына жататын, биіктігі 5–30 см, мамыр-шілде айлары арасында гүлдеп, жемісі шілде-тамызда пісетін көпжылдық шөптесін өсімдік. **Қосүйлі өсімдіктер.** ө. с. <лат. dioica> Аналық және аталық гүлі жеке орналасқан өсімдіктер.

ҚОСҮЙТАС зат. көне. Сыртқы түрі киіз үйге ұқсасан VI–VIII ғасырларда тастан салынған құрылыстың бір түрі.

ҚОСШАҒЫЛУ зат. геол. Тау жынысты, яки минералды ажыратқыш микроскоп арқылы зерттеуде ескерілетін шамалардың бірі.

ҚОСШАҚПАҚ зат. жерг. Шөп таситын арбаның қанаты.

ҚОСШОЛПЫ зат. этн. зерг. Үлкен қос үзбелі шолпы.

ҚОСШЫ зат. 1. тар. Ертеректегі қазақ қоғамында ауқатты, дәулетті тап өкілдеріне жалғанып, жеке құтушісі болып жұмыс істеген әлеуметтік топ өкілі, қызметші. 2. Батырдың қасына ерген сенімді сарбазы, көмекшісі. 3. тар. Әскербасы. 4. ауыс. Сенімді серік, қасындағы бірге жүрген жолдасы.

Қосшы бала. Біреуге қызмет етуші, біреуді құтуші, көмекші жасөспірім, қолбала. **Қосшы би.** заң. Мекемелердің белгілі бір ісіне қатысу үшін сайланған халық өкілі. **Қосшы билік.** Қосшы бидің міндетін атқарушылық. **Қосшы одақ.** тар. Түркістан АКСР-інде, кейін Орта Азия республикалары мен Қазақстанның ауыл, қыстақ кедей шаруаларынан құрылған бұқаралық ұйым. **Қосшы союз.** сөйл. **Қосшы одақ.** **Қосшы ұйымы.** тар. совет. Кеңес өкіметі орнағаннан кейін ауылды жерде алғаш ұйымдасқан кедей шаруалар ұйымы.

ҚОСШЫ-ҚОЛАҢ зат. 1. Мал-дәулеті мол, ауқатты, бай адамның қызметін істеп, ат-көлігін бағып-күтіп, шашбауын көтеру үшін жанынан тастамай ертіп жүретін атқосшы, қызметшілері. 2. этн. Күйеу жігіттің қалыңдыққа ұрып келгенде қайып жұртына ерте келетін шашбауын көтеруші жолдас-жора, қызметшілері.

ҚОСШЫЛЫҚ зат. 1. Біреуге қызмет етушілік, қосшы болушылық. 2. Батырдың сенімді сарбазы болушылық, атқосшылық. 3. тар. Әскербасылық етушілік.

ҚОСЫҚ зат. сөйл. **Қошық.**

ҚОСЫ-ҚОЛАҢ зат. тар. Әскердің, қолдың соңында ілесіп, керек-жарағын, азық-түлігін алып жүретін қызметші топ.

ҚОСЫ-ҚОЛАҢДЫ сын. Соңында қосы-қолаңы келе жатқан, қосы-қолаңы бар.

ҚОСЫЛ= е т. 1. Бірігу, топтасу, ұйымдасу. 2. Араласу, салыну, қатылу. 3. Кіру, қатарға алыну. 4. Басқосу, жұмылу, үсті-үстіне келу, бірлесу. 5. Бір санатта болу, теңелу, тең тұсу, бірдей болу. 6. Бірге жүру, серіктес, жолдас болу. 7. Қол астына ену, бағынышты болу. 8. Қабаттасу, қатарласу, жалғасу. 9. ауыс. Біреуге үйлену не күйеуге шығу. 10. ауыс. Айтқанына көну, айтқанын істеу, қолдан-қостау, соғынан еру.

Қосылған күн. қаржы. Өндіруші (кәсіпорын, фирма, т.б.) сатқан өнімнің оны өндіру үшін сатып алынған және пайдаланылған бұйымдарға (материалдарға) жұмсалған шығынды шегеріп тастағандағы құны. **Қосылған күн салығы.** қаржы. Жаңама салық түрі, қосылған күнның мемлекеттік бюджетке аударылатын бөлігі, бюджеттің маңызды көздерінің бірі.

ҚОСЫЛҒЫШ зат. матем. Қосылатын сандар.

ҚОСЫЛДЫР= е т. Біріктіру, бірлестіру.

ҚОСЫЛДЫРУ Қосылдыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОСЫЛМАЛЫ сын. Қосыла беретін, жалғана беретін созылмалы.

ҚОСЫЛУ Қосыу етістігінің қимыл атауы.

ҚОСЫЛЫМДЫ: қосылымды оқыту. пед. Практикалық нәтиже алуға бағытталған, арнайы ұйымдастырылып, жоспарланған оқу іс-әрекеті.

ҚОСЫЛЫҢҚЫ сын. Аздап қосылған, қосыла түскен.

ҚОСЫЛЫС зат. х. и. м. Молекулалары бірнеше элементтердің атомдарынан тұратын зат.

ҚОСЫЛЫС= е т. 1. Бірлесу, бірге жүру. 2. ауыс. Үйлену, күйеуге шығу.

ҚОСЫЛЫСТАР зат. х. и. м. Өзара байланысты элементтерден тұратын біртұтас материал; бірнеше нәрседен біріккен қоспа, қосынды.

ҚОСЫЛЫСУ Қосылыс етістігінің қимыл атауы. 1. Бірлесу, бірігу. 2. заң. Заңды тұлғаның қайта құрылуы.

ҚОСЫМША¹ сын. 1. Бір нәрсені толықтыра түсетін, толымды ететін; қосалқы, жанама. 2. Негізіден бөлек, соған қосалқы. 3. Бас ұйымға, мекемеге т.б. қарасты (бөлмше). 4. Негізгіге, табиғиға қарама-қарсы ұғым, жасанды, құранды. 5. Үстеме.

Қосымша ақы. Нормадан артық істелген жұмыс үшін төленетін ақша. **Қосымша әдебиет.** пед. Мектеп және оқу орындары оқушылары мен тәлімгерлеріне пән бойынша берілетін негізгі әдебиетті толықтыратын әдебиет.

Қосымша бағдарламаны бөлшектеу. и. н. ф. <ағыл. application segmentation> Клиент-сервер жүйесінде – қосымша бағдарламадан оның үш негізгі бөлімін: мәліметтерді басқару, қосымша бағдарлама алгоритмі мен жариялау алгоритмін бөліп алу және оларды есептеу желісінің әртүрлі тұғырлары мен тораптарына тиімді жолмен құрылуы. **Қосымша бет.** Құжаттарды толтырғанда, жазғанда орын болмағанда жапсырылатын қосымша парақ. **Қосымша бит.** и. н. ф. <ағыл. addition bit> Белгілі бір мақсатпен мәліметтер сөзіне үстемеленетін бит (мысалы, кодтау үшін, жұптығын бақылау үшін жем. т.б.).

Қосымша бөлшек. сөйл. Қосалқы бөлшек. **Қосымша білім беру.** пед. Азаматтардың, қоғам мен мемлекеттің білімге деген қажеттерін жан-жақты қанағаттандыру мақсатымен барлық деңгейдегі қосымша білім беру бағдарламаларының негізінде жүзеге асырылатын тәрбиелу мен оқыту процесі. **Қосымша дақылдар.** ауыл шар.

Негізгі дақылдардың үстіне қосымша егіліп, негізгі дақылдар орылған соң жаздың екінші жартысында түсімі жиналатын бүркелме дақылдар. **Қосымша дамыту бағдарламасы.** пед. Оқушылардың жеке басының дамуына, кәсіптік бағдарын айқындауына, шығармашылық еңбегіне, қоғамдық өмірге бейімделуіне; азаматтық сана-сезімінің, жалпы мәдениетінің, саламатты өмір салтының қалыптасуына, бос уақытты мәнді ұйымдастыруға бағытталған бағдарлама.

Қосымша еңбек. Қажетті жұмыс уақытынан тыс орындалған жұмыс. **Қосымша жад.** и. н. ф. <ағыл. expanded memory> а) Компьютердің жедел жадының көлемін арттыру үшін оған қосымша жаланатын құрылғы. ә) Адрестік кешіктікте 1 мегабайттан жоғары орналасқан физикалық жад аймағы. **Қосымша жалдау.** экон. Жала алуды өзі жала алған мүлкті басқа тұлғаға (қосымша жалдаушыға) жалға беруді көздейтін шарт. **Қосымша жем [қорек].** ауыл шар. а) Жануарларға үстем берілетін жем. ә) Өсімдіктерге түсімін арттыру үшін үстеме берілетін тыңайтқыш түрі. **Қосымша жеңілдіктер.** экон. Жалақтың тыс өтемақы түрлері. **Қосымша жергілікті қоғам.** ко.ғ.-әлеум. Шаруашылық қызметті жүзеге асыру мақсатында заңи тұлғалармен немесе азаматтармен (жеке тұлғалармен) жасалған келісім бойынша олардың мүлкін біріктіру жолымен құрылған бірлестік. **Қосымша жүйке.** биол. <ағыл. peryvus accessorius> Мидың он бірінші жұбы – қозғалтқыш жүйкесі. **Қосымша жыныс бездері.** <лат.

glandulae genitales accessoria> Шығару өзектері зәр-жыныс өзегінің құрысына ашылатын көпіршікті-түтікшелі бездер. **Қосымша код**, инф. Сан-ның кері (қарама-қарсы) шарт-таңбасының кіші разрядына «бір» санын қосу арқылы алынатын шарттаңба. **Қосымша күн**, экон. Жұмысшының қосымша еңбегінің нәтижесінде жасалған күн. **Қосымша [міндетті емес] құрал-жабдық**, к ө с. Негізгі кешенге кірмейтін құрал-жабдық. **Қосымша өнім [табыс]**, экон. Жоспардан артық алынатын түсім, табыс. **Қосымша сабақ**, п е д. Оқушының үлгермеушілігін жойып, білім сапасын арттырып, оқу шеберлігі мен дағдысын жетілдіріп, тиісті бағдарлама деңгейінде білім меңгеруін қамтамасыз ету үшін сабақтан тыс ұйымдастырылған сабақ. **Қосымша сандар**, м а т. Логарифмнің сәйкес сандар қатынасын өлшеуге арналған қосалқы сандар. **Қосымша сметалар**, к а р ж ы. Жергілікті бюджеттер бойынша бекітілген бюджетке кірмей қалған, бірақ та қалайда жұмсалуды тиісті қаржыларға немесе шаруашылықтың бір саласын көтеруге бағытталған қаржыға жасалатын есептеу. **Қосымша тіркеме**, ө с к. Әскер қатарына шақырылуды жарамды адамдарға берілетін күәлік. **Қосымша шешім**, з а ц. Сот шешімі жеткіліксіз, толық емес болған жағдайларда шығарылатын шешім. **Қосымша шығын**, экон. Бекітілген бюджеттен тыс тиісті жоғары органдардың ұйғаруы (шешімі) бойынша босатылған қаржы.

ҚОСЫМША² зат. лингв. <лат. affixus> Өз алдына дербес жұмсаламайтын, тек түбірге қосылғанда ғана оған жаңа мағына үстейтін, түбірдің (негіздің) лексикалық не грамматикалық мағынасын түбегейлі өзгертетін не сөз тіркестері мен сөйлемдердегі сөздер арасындағы қатынасты айқындайтын қызметтік морфема, жұрнақ және жалғау.

Қосымша морфема, лингв. Дербес лексикалық мағынасы жоқ, грамматикалық мағынасы бар қосымшалар: жұрнақ, жалғау.

ҚОСЫМША³ үст. Барыс және көмектес септігіндегі сөздермен тіркесіп, бұған қоса сонымен бірге, мүңымен қатар деген мағынаны білдіреді.

ҚОСЫМШАЛЫ сын. лингв. Қосымшасы бар; жалғау, жұрнақ жалғанған.

ҚОСЫМШАЛЫҚ сын. лингв. Қосымшалардың түбір мен негіздерге жалғануы негізіндегі.

Қосымшалық сөзжасам, лингв. Қосымшалар арқылы жаңа сөз тудыру.

ҚОСЫМШАСЫЗ сын. 1. лингв. Жалғаусыз, жұрнақсыз. 2. ауыс. Ешбір бүкпесіз, шынайы.

ҚОСЫН зат. 1. көне. Жауынгерлер тобы, әскер, қол. 2. Әскердің, қолдың тұрағы, жауынгерлер тобы тұратын жер. 3. ө с к. Белгілі бір мемлекеттің аумағында бөгде әскердің орналасқан жері, әскери тұрағы. 4. Белгілі бір іс, шаруамен айналысатын адамдардың тұратын жері, орналасқан тұрағы.

Қосын жекті. Бұл жерде біреудің қызметін істеді, соның қызметіндегі адамға айналды деген мағынада. **Қосыннан түсіп қалды**, ж е р г. Қатардан қалып қойды, кері шегінді, елге ілесе алмады. **Қосын тартты**, ж е р г. Жұмысын істеді, қызмет атқарды.

ҚОСЫНДЫ зат. 1. Қасиеттері әртүрлі заттардың қосылған түрі; әртүрлі нәрседен құралған қоспа. 2. м а т. <лат. summa> Бірнеше қосылғыштарды қосқаннан шыққан нәтиже. 3. ауыс. Оң, терісі аралас, жақсылығы мен жамандығы да бар нәрсе, құбылыс т.б. 4. Екі түрлі үдерістің, көзқарастың, әдіснаманың т.б. өзара бірліктегі қолданысы.

ҚОСЫНДЫЛАУЫШ зат. инф. <ағыл. adder> 1. Компьютердің кірісіне берілетін және санауды кейбір жағдайда кодтармен ұсынылған сандардың қосындысын табуға арналған компьютердің торабы. 2. Екі санның цифрлық кодтарын қосуға арналған қызметтік бөлік.

ҚОСЫНДЫСЫЗ сын. Қосындысы жоқ, қоспасыз, табиғи күйдегі.

ҚОСЫҢҚЫ сын. Аздап қосыла түскен. **ҚОСЫҢҚЫРА**= е т. Аздап қосу, қоса түсу. **ҚОСЫҢҚЫРАУ** Қосыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚОСЫС= е т. Біріктірісу, бірге қосу. **ҚОСЫСУ** Қосыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОТАН зат. 1. Мал түнейтін орын, ашық қора [Арбаларды ауылды айналдыра қойып, қоршау жасайды да, ауылдың ортасындағы орын – қотанда малды түнетеді, қотанға бақан тігілсе, ауылда црлық болғанын, црының алғанын қайтармаса, тәңірдің қаһарына ұшырайтынын білдіреді]. 2. Қойды жайылымда баққан кезде түнде түнететін, күндіз жусататын орын. 3. Ел жайлауда шыққанда ауыл іргесіндегі мал жусайтын шағын алаң. 4. Төбесі ашық мал қора. 5. ж е р г. Бір бөлек ауыл.

Қотаннан саулық өргізді, б е й н. Рыздық есі-бесін молайтты, малға, аққа кенелтті.

ҚОТАНДА= е т. Малды қотанға иіру, қамау, қотанға жайастыру.

ҚОТАНДАС сын. Қотаны жақын, аралас-құралас.

ҚОТАНДАС= е т. Малды қотанға қамасу, қотанға жайастырысу.

ҚОТАНДАСУ Қотандас етістігінің қимыл атауы.

ҚОТАНДАУ Қотанда етістігінің қимыл атауы; малды жайғау.

ҚОТАНДЫ сын. Қотан толы; қоралы.

ҚОТАН-ҚОТАН сын. Қой мен ешкі малының жиыны, бірнеше қотан, қора-қора.

ҚОТАНТАС зат. тар. этн. Қола дәуіріндегі түркілерге тән тас құрылыстардың бір түрі. **ҚОТАНШЫЛ** сын. Қотанды жақсы күзететін, қотан қорығыш (ит).

ҚОТАР= е т. 1. Сұйық затты бір ыдыстан екінші ыдысқа бірден аудара құю. 2. ауыс. Белгілі бір мәтінді бір тілден екінші тілге аудару.

Қотара салды. Қылық еткізіп ішіп жіберді, бірақ жұта салды, қылығыта салды.

ҚОТАРТ= е т. 1. Сұйық затты бір ыдыстан екінші ыдысқа бірден аудартып құю. 2. ауыс. Белгілі бір мәтінді бір тілден екінші тілге аударту.

ҚОТАРТУ Қотарт етістігінің қимыл атауы.

ҚОТАРУ Қотар етістігінің қимыл атауы.

ҚОТАРЫЛ= е т. 1. Сұйық заттың күшті қарқынмен атылып бір ыдыстан екіншісіне құйылу. 2. ауыс. Жұмыла тап қою.

Қотарыла көшті. Жатпай түгел көшті.

ҚОТАРЫЛУ Қотарыл етістігінің қимыл атауы.

ҚОТАРЫС= е т. Бір ыдыстан екінші ыдысқа аудара құйысу.

ҚОТАРЫСТЫР= е т. Сұйықтықты бір-біріне аударыстырып құю.

ҚОТАРЫСТЫРУ Қотарыстыр етістігінің қимыл атауы.

ҚОТАРЫСУ Қотарыс етістігінің қимыл атауы.

ҚОТИЫН зат. жерг. Тентек, содыр-сотқар, қиямтырыс.

ҚОТИЫНСЫ= е т. жерг. Қоқилану, кісісу.

ҚОТТАН= е т. сөйл. Жағдайы жақсару; қуаттану, әлдену.

ҚОТТЫ сын. көне. Ішін-жемі мол, мал-мүлік жеткілікті.

ҚОТЫН сын. көне. Қотты, нәсіпті, ризығы мол.

ҚОТЫР зат. 1. Адам мен хайуандардың терісіне шығатын жұқпалы қышыма ауру. // Денесіне, терісіне қотыр шыққан, қотыр басқан. // Лас, біркежі емес, быланығы. // Ауру, арық-тырық, ақсақ-тоқсақ, барлық мүшесі сау емес (мал).

Қотыр бидай, егіншар. Жабайы бидай. **Қотыр ешкі секілді**, сөйл. Қағының, црынарға қара таптай. **Қотыр қаңың**, ө с. <лат. betula pendula> Қазақстанда ең көп таралған, сыртқы қабығында қара қоңшық түсті биік ағаштары

бар, қаңың тұқымдасына жататын біріңгілі ағаш немесе бұта түрі. **Қотыр майы**. Карбол қышқылынан жасалған қотырға жағатын майдың халық арасындағы атауы. **Қотыр раушан**, ө с. <лат. goza laxa> Раушангүлдер тұқымдасына жататын бұтасын өсімдік. **Қотыр сөз [тіл]**. а) Жалғаны көп, өтірік сөз. ә) Жаңа түзізе айтылатын, біреуге тиісе, біреуді қағыта айтылған қыршаңқы сөз. **Қотыр тай да бермеді**. Сараңданды, іштарлық жасады. **Қотыр там**. Қолдан құйған, балшықтан, кірпіштен салынған шатырсыз аласа тоқал үй. **Қотыр теке серке болып кетті**, б е й н. о к к а з. Түкке тұрмайтынды жалған сөзбен мақтауын асырды, жоқ нәрсені бар қылып өтірік сөзбен жағынды. **Қотыр түйе**. Қотыр ауруына шалдыққан түйе. **Қотырын қасыды**. Жанды жеріне тиді; тигізіп айтты.

ҚОТЫРАШ сын. Кедір-бұдыр, қотыр-қотыр; алапес-алапес, алабажақ-алабажақ.

ҚОТЫР-ҚОЖАЛАҚ сын. Кедір-бұдыр; кір-қожалақ, қотыр-қотыр.

ҚОТЫР-ҚОТЫР сын. Кедір-бұдыр, қотыраш.

ҚОТЫРЛА= е т. 1. Кедір-бұдыр, қарабажақ із түсіру. 2. Қасыну, қотырын үйкеп-сүйкеп қотыр ету, қасу.

ҚОТЫРЛАН= е т. Тегіс емес болу, біржырлану.

ҚОТЫРЛАНУ Қотырлан етістігінің қимыл атауы.

ҚОТЫРЛАУ Қотырла етістігінің қимыл атауы.

ҚОТЫРОТ зат. ө с. Сабағы ұзын, сырты тегіс, іші құрыс, қожақендірлер тұқымдасына жататын көлжыдық шөп.

ҚОТЫСТЫР= е т. жерг. Араластыру, былықтыру.

ҚОШ¹ [ир. خوش] од. 1. Бір-бірімен айырылысар, ұзаққа қоштасар кезде айтылатын лебіз сөз. 2. ауыс. Әдікші, әңгімені осыдан өзі жалғастырайын деген мағынадағы қыстырма сөз.

Қош айтты. Қоштасты, айырылысты.

Қош айттысы. а) Алыс сапарға аттанарда бір-біріне ізгі тілек тілесті; аман-саулық тілеп қоштасты. ә) Бір істен, бір нәрседен қол үзді, бір жастан, шақтан ашақтады. б) Дүниеөтен өтейін деп жатқан адаммен кешу айттысы; ақтық рет арыздасты. в) Бір нәрседен айырылды, жоғалтты. **Қош, аман бол**, тілек. Аман-есен бол деген мағынадағы қоштасқанда, ұзаққа айырылысқанда айтылатын лебіз сөз. **Қош бол [болың]!** Қоштасарда, алыс сапарға аттанарда көріскенше сау-саламат бол деген мағынада айтылатын сөз. **Қош боп түр!** Көріскенше аман-есен бол, амандығыңды тілеймін деген мағынада қоштасқанда айтылатын тілек.

ҚОШ² [ир. خوش] сын. 1. Ұнамды, жағымды, құптаған, жылы, тартымды. 2. Жарқын, игі, жақсы.

Қош алды. а) Дұрыс деп тапты, құптады, мақұлдады. ә) Құтті, қарсы алды. **Қош алушы**. Қошеметпен құтім көруші. **Қош болды**. Риза болды, көңілі толды. **Қош келдің!** тілек. Дер кезінде, дәл уақытында келдің; зауі түсіп келдің, сәтті келдің (көбінесе сырттан келген кісіге, қонаққа т.б. жылы лебіз білдіру үшін айтылады). **Қош келді**. Жөн болды, ұнады. **Қош көрді**. Ұнатты, жаратты, мақұлдады, құптады. **Қош рай**. Қошауқ көңіл. **Қош тұтты**. Құрметтеді, сый-құрмет жасады, қошемет көрсетті. **Қош уақыт болды**. Бір мезетке жаны жайланды, бір сәтке болса да көңілі жабырайды, қуанышқа бөленді.

ҚОШАҚ: қошақ зекет. діни. Астықтан алынатын зекет түрі.

ҚОШАҚАН зат. 1. Экспр. Қойдың төлін, қозысын жақсы көріп айтатын сөз. 2. ауыс. Кішкене баланы еркелеткенде айтатын сөз.

ҚОШАҚАНША үст. Қошақан тәрізді, қошақанға ұқсап.

ҚОШ-АМАН: қош-аман бол! Қош-есендік, аманылық, тыныштық тілеймін (айырылысқанда айтатын қоштасу сөз).

ҚОШЕМЕТ [ир. خوش آمد] зат. 1. *Адамға жасалатын сый, құрмет, ізет, қолтаптау.* // *Мадақтаған, дәріптеген, қолтаптаған.* 2. *Қолтаптап, көтермелеген сөз.* 3. ауыс. жағымсыз. *Жағымпаздық, жарамсақтық.*

Қошеметке мас болды. Қадір-құрметке бөленді, марапатталды. **Қошемет көрсетті [қылды, етті].** Шашбауын көтерді; сый-құрмет жасады, құрметтеді.

ҚОШЕМЕТ-ҚОЛПАШ зат. Адамға көрсетілген құрмет, қолдау, сый-сияпат.

ҚОШЕМЕТ-ҚҰРМЕТ зат. Сый-құрмет, қолдау мен қолтаптау.

ҚОШЕМЕТТЕ= ет. 1. *Құрметтеу, сый-құрмет көрсету, ізет білдіру.* 2. *Мақтау, мадақтау, қолдау, дәріптеу.*

ҚОШЕМЕТТЕС= ет. *Сый-құрмет көрсетісу, ізет білдірісу, құрметтесу.*

ҚОШЕМЕТТЕСУ *Қошеметтес етістігінің қимыл атауы.*

ҚОШЕМЕТТЕТ= ет. *Қошеметтеу, сый-құрмет көрсеттіру, ізет білдірту.*

ҚОШЕМЕТТЕТУ *Қошеметте етістігінің қимыл атауы.*

ҚОШЕМЕТТЕУ *Қошеметте етістігінің қимыл атауы; қолдау, мадақтау.*

ҚОШЕМЕТТЕУШІ зат. *Қошемет етуші, құрметтеуші.*

ҚОШЕМЕТШІ зат. 1. *Қызмет етіп құрметтеуші, сыйлаушы.* 2. *Мадақтаушы, көтермелеуші, дәріптеуші.* 3. ауыс. жағымсыз. *Жарамсақтаушы, жағымпазданушы.*

ҚОШЕМЕТШІЛ сын. 1. *Қошемет ете білетін, қошемет қылатын, қолдаушы, дәріптеуші.* 2. ауыс. жағымсыз. *Жарамсақтанғыш, жағымпаз.*

ҚОШЕМЕТШІЛДІК зат. *Асыра мақтаушылық, дәріптеушілік.*

ҚОШ-ЕСЕН: кош-есен бол. *Қош-сау бол, аман-есен бол.*

ҚОШЕТЕР зат. *Зергер, қош етуші (жұрттың бәрін қуантатын шебер).*

ҚОШҚАР зат. 1. *Жыныстық қуаты 4–5 айлығында жетілген, күйекке түсетін еркек қой.* 2. ауыс. жағымсыз. *Әйтеуір еркек аты бар адам.*

Қошқар мұрын [тұмсық]. *Қошқардың тұмсығындай дөңес мұрын, қоңқақ мұрын.* **Қошқар мұрындау,** сөйл. *Мұрны қошқардың тұмсығындай дөңес келген.* **Қошқар туған қозыдай,** бейн. *Келісті, ер мүсінді, денелі, келбетті.* **Қошқар тұмсықты.** *Дөң мұрынды, қоңқақ мұрны бар.*

ҚОШҚАРАТ зат. қолөнер. *Шырыш-ық-талып келген қошқардың мүйізіне ұқсас бір-біріне жаласқан желі түріндегі қазақтың көбіне басқұрға салатын өрнегінің түрі.*

ҚОШҚАРДАЙ сын. *Ірі, үлкен.*

ҚОШҚАРЛЫ сын. *Қошқары бар, қошқар ұстайтын.*

ҚОШҚАРЛЫҚ зат. *Қошқар болғандық, күйекке түскендік.*

ҚОШҚАРМАҢДАЙ сын. геол. *Мұздықтар қозғалысы әсерінен тегістелген және жалтырай өңделген, дөң-дөңес.*

ҚОШҚАРМҮЙІЗ¹ зат. этн. қолөнер. *Қошқардың мүйізі тәрізді қазақтың ұлттық дәстүрлі өрнегі, оюы.* // *Қошқардың мүйізіне ұқсас шірліген.*

ҚОШҚАРМҮЙІЗ² зат. зоол. <лат. unio> *Қос бақалшақты моллюскілер туысы.*

ҚОШҚАРША үст. *Қошқар тәрізді, қошқарға ұқсас.*

ҚОШҚАРШЫ зат. малшар. *Үлкен мал шаруашылықтарында қошқарға жеке қарай-тын малшы.*

ҚОШ-ҚОШ¹ од. *Қойды қайыру, тыныштандыру немесе ішту үшін айтылатын шарат сөз.*

ҚОШ-ҚОШ²: кош-қош айтты. *Қайта-қайта қостасты.*

ҚОШҚЫЛ сын. *Қара қоңыр, күреңдеу (түс).*

Қошқыл бактериялар. биол. *Құрамында түрлі түсті (қызыл, күлгін, қоңыр, қошқыл) бояулары бар бактерихлорофилді және қаратеноидті пигменттері бар бактериялар.* **Қошқыл қызыл.** *Қошқылы басым қызыл (түс).* **Қошқыл теміртас.** геол. *Бірқатар минералдардың қоспаларынан, негізінен темір гидроксидтерінен (зетит, гидрогетит, гидрогематит), балшықты минералдардан тұратын темір рудалары.* **Қошқыл теңгіш.** зоол. *Австралия сұқоймаларында тіршілік ететін, табиғатта дене тұрқы 20 см-ге дейін жететін зеңгібас тұңқырдас балықтардың бірі.*

ҚОШҚЫЛДАН= ет. *Қошқыл тарту, күреңдену, қарауыту.*

ҚОШҚЫЛДАНДЫР= ет. *Күреңдендіру, қара қоңырландыру.*

ҚОШҚЫЛДАНДЫРУ *Қошқылдандыр етістігінің қимыл атауы.*

ҚОШҚЫЛДАНУ *Қошқылдан етістігінің қимыл атауы.*

ҚОШҚЫЛДАУ сын. *Қара қоңырлау, күреңдеу.*

ҚОШҚЫЛТ сын. *Қошқылданған, қошқылдау.*

ҚОШНА сын. жерг. *Жақын араласатын, аралас дос адам.*

ҚОШНОТ сын. көне. ескікіт. *Риза, көңілді, қуанышты.*

ҚОШРОЙ сын. ескікіт. *Сұлу, сымбатты, әдемі, шырайлы.*

ҚОШ-САУ: кош-сау бол. *Аман-есен бол деген мағынадағы қоштасқанда айтылатын лебіз сөз.*

ҚОШТА= ет. *Біреудің іс-әрекетін, тікірін қолдау, құптау, мақұлдау.*

ҚОШТАН= ет. *Көңілі жай табу, көңілдену.*

ҚОШТАС= ет. 1. *Қош айтысу, «қош бол» деу.* 2. *Қол ұзу, айырылысу.*

ҚОШТАСТЫР= ет. 1. *Қош айтыстыру.* 2. *Қол үздіру.*

ҚОШТАСТЫРУ *Қоштастыр етістігінің қимыл атауы.*

ҚОШТАСУ¹ зат. әдеб. *Елді, жерді тастап, алысқа сапар шеккенде, жақын-туыстарынан айырылғанда өнге қосып айтылатын мұңды-шерлі сарына толы, мұң-шер өлеңдер тобына жататын, қазақтың дәстүрлі салт жыры.*

ҚОШТАСУ² *Қоштас етістігінің қимыл атауы; қош айтысу.*

ҚОШТАТ= ет. *Мақұдату, құптану.*

ҚОШТАТУ *Қоштат етістігінің қимыл атауы; мақұдату.*

ҚОШТАУ *Қошта етістігінің қимыл атауы; қолдау.*

Қоштау артиллериясы. әск. *Батальондық полктік және қоса берілген өздігінен жүретін артиллерияның бөлімшесі.*

ҚОШТЫҚ: көңіл қоштығы. *Көңілдің жай тапқандығы.*

ҚОШУАҚ сын. *Жайдары, жарқын, шатшадыман, көңілді, қуанышты, бақытты.*

Қошуақ алу. *Қошеметтеу, көңілді қарсы алу.*

ҚОШЫҚ¹ зат. көне. *Өлең-жыр, ән-күй.*

Қошығын қостады. *Біреудің сөзін сөйледі, қошеметтеді.*

ҚОШЫҚ² зат. жерг. *Музыкалық аспап.*

ҚОШЫҚ³ сын. жерг. *Дұрыс, орынды, жөн.*

ҚОШЫН зат. көне. әск. **Қосын.**

ҚОШЫНА зат. көне. *Бөтен елден, жерден келіп, бір үйді сағалап, көрші қонған үй.*

ҚОЮ¹ сын. 1. *Сұйық емес.* 2. *Қалың, тығыз, жиі.* 3. *Ештеңе көрінбейтін, қап-қаранғы.*

Қою қараңғылық. *Түк көрінбейтін, көзге тұрткісіз қараңғылық.* **Қою қымыз.** этн. *Жақсы ашып, бабына жеткен, жас соңындағы немесе ерте күздегі әбден піскен шүйгінді шөпке жайылған бие сүтінен жасалған қымыз.* **Қою сүт.** жерг. *Іінді сүт, сыйрдың екінші сауған сүті.*

ҚОЮ² *Қой етістігінің қимыл атауы.* 1. *Орналастыру, жайластыру.* 2. *Қалдыру, сақтау.* 3. ауыс. *Тоқтау, доғару, тию.* 4. *Жерлеу, көму.*

ҚОЮЛА= ет. *Қою ету, қойыту, қою жасау.*

ҚОЮЛАН= ет. 1. *Қою тарту, қойылу.* 2. *Жиілену, қалыңдау, тығыздалу.* 3. *Қараю, қараңғылану.*

ҚОЮЛАНДЫР= ет. *Қойылу, қою тарттыру.*

ҚОЮЛАНДЫРҒЫШ зат. *Еріткенде немесе ісінгенде желім тәрізді қою әрі тұтқыр масса түзеті зат.*

ҚОЮЛАНДЫРУ *Қоюландыр етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЮЛАНУ *Қоюлан етістігінің қимыл атауы; қою тарту, қойылу.*

ҚОЮЛАТ= ет. 1. *Қою тарттыру, қойылу.*

2. *Қалыңдату.* 3. *Қарайту, қараңғылату.*

ҚОЮЛАТҚЫШ зат. хим. *Түндөрьғиш.*

ҚОЮЛАТУ *Қоюлат етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЮЛАУ сын. 1. *Қоюланыңқырап кеткен, қоюырақ.* 2. *Қараңғылау.*

ҚОЮЛЫҚ зат. 1. *Сұйық еместік, үй-ірімділік.* 2. *Жиілік, қалыңдық, тығыздық.*

ҚОЮШЫ зат. *Бір нәрсені қойған (қоятын) адам.*

ҚОЮЫРАҚ сын. *Қоюы мол, қоюлау.*

ҚОЯ¹ зат. 1. *Құстың бөтегесі мен иттің асқазанында қорытылмай, жеген асынан қалып қойған жарамсыз зат (жүн-жұрқа, қоқсық т.б.).* 2. *с а я т. Қоя тастату үшін құстың аузына тығындап салынған не берілген зат.* 3. ауыс. *Жасырын пікір, ашылмаған сыр, бұлық.*

Қоясын ашты [ақтарды]. *Қылмысын әшкереледі, сырын ашты. Қоясы теріс келді. Жақтырмады, ұнатпады, жыны ұстады. Қоя түсіру.* *Құсты аңа саларда киіз не қыл жұтқызып, бірер тәуліктен кейін қайта құстырып, қояны сыртқа шығару.*

ҚОЯБА зат. сөйл. *Құстың қоясы.*

Қоябасын шығарды. *Масқара қылды, әшкереледі.*

ҚОЯЛА= ет. *Қоя жыналып қалу.*

ҚОЯЛАТ= ет. *Қоясын түсірту, құстырту.*

ҚОЯЛАТУ *Қоялат етістігінің қимыл атауы.*

ҚОЯЛАУ *Қояла етістігінің қимыл атауы; қоясын түсіру.*

ҚОЯН¹ зат. зоол. 1. *Құйрығы қысқа, артқы аяқтары ұзындау келген, ұзын құлақ кішілеу аң.* 2. зоол. <лат. leporidae> *Кеміргіштер тобына жататын ұзын құлақ сүтқоректі жабайы аң (не үй жануары).*

Қоян бөрік. *Қоян терісінен тізілген бөрік.* **Қоян бні.** *Қазақтың халық бні.* **Қоян бүркіт.** *Қазақтың халық бні.* **Қоян жақ.** *Қоянның жағы сияқты шығыңқы, сүйір. Қоян жалтаққа салды. Жалт берді, бұлталақтады, жалтарды.*

Қоян жон. *Қоянның жоны тәрізді дөңес келген, үсті тегіс, жұп-жұмыр қыр. Қоян жондады. Топмайтты, жұмырлады. Қоян жонды. Жоны қоянның жонындай. Қоян жүзген. ө с. <лат. calligonum humile> Қирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі.* **Қоян жүрек қорқақ.** *Сужүрек, табансыз, үрейшіл.*

Қоян жылы. *Барыс жылынан соң, қыу жылынан бұрын келетін, 12 жылда бір рет қайталанып отыратын мұшел есебінің 4-жылы.* **Қоян жымындай жол.** *Ірек, жықпылды, бұрылығы көп сұрлеу.*

Қоян қашты. жерг. *Егінді орып бітер кезде сұрап келгендерге беретін ұлес.* **Қоян қашты, бел басар.** жерг. *Егін орылып жатқанда, аяқталатын кезде тездетіп ору.* **Қоян қаштылады.** *Іске, жұмысқа өте қызығып, ынталанып кірісті.*

Қоян қора. *Үй қояны ұсталатын тор, торлы батарея, жатпа. Қоянның жымындай жол. Ірек, жықпылға тартуы көп сұрлеу. Қоян терісі құрлы болмады. а) Заттың сапасы түкке жарамды. ә) Шыдамсыздық, төзімсіздік көрсетті. Қоян фермасы.* ауылшар. *Қоян өсіруді қоймдастыратын ауылшаруашылығы кәсіпорнының бөлімшесі. Қоян шоқырақ. Жай шабыс. Қоян ішік.* этн. *Қоян терісінен тізілген ішік.*

ҚОЯН² зат. астр. <лат. Ierup> *Аспанның оңтүстік жарты шарындағы шоқжұлдыз [Оның екі жарық жұлдызы 2,6- және 2,8 – жұлдыздық*

шамда жалтырап көрінеді. Эридан, Таразы, Сыңар мүйіз, Үлкен Арлан, Көгершін, Кескіш шоқжұлдыздарының аралығында орналасқан. Қазақстан аумағында қараша – желтоқсан айларында көрінеді].

ҚОЯНАРПА зат. өс. <лат. hordeum teroipium> Беткейлерде, арық бойларында өсетін, биіктігі 15-40 см-дей, біржылдық, көгілдір түсті өсімдік.

ҚОЯНАЯҚ зат. өс. Тарының сарғыштау түрі.

ҚОЯНБЕДЕ зат. өс. Күлгін түсті ақшыл гүлі болатын көпжылдық өсімдік.

ҚОЯНБҰРШАҚ зат. өс. <лат. orobus> Бұршақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚОЯНДАЙ сын. Қоян сияқты, қоян тәрізді.

ҚОЯНДЫ сын. Қояны көп (жер).

ҚОЯНЕРІН¹ зат. сөйл. **Қоянжырық.**

ҚОЯНЕРІН² зат. өс. Дәрілік шөп.

ҚОЯНЖҮТ: қоянжүт шөре. өс. <лат. climacoptera kasakarum> Биіктігі 15-50 см, түп жағы бұтақты, көкішіл, сұрғылт, төменгі жағында ұзын, қиысқан түктері бар, алабота тұқымдасына жататын біржылдық шөп.

ҚОЯНЖҮЗГІН зат. өс. <лат. calligonum humile> Жүзгін туысына жататын, биіктігі 0,3-0,7 м бұта.

ҚОЯНЖҮН зат. өс. **Қоянжын.**

ҚОЯНЖЫН зат. өс. <лат. halocharis> Биіктігі 5-30 (50) см, көкішіл, сұрғылт, түгі қысқа, алабота тұқымдасына жататын жүйсмақ, ұсақ шөп.

ҚОЯНЖЫРЫҚ¹ зат. мед. Адамның үстіңгі ерні жырық болып біткен, іштен туа пайда болатын келістік.

ҚОЯНЖЫРЫҚ² зат. өс. <лат. lagochilus bge> Жапырақтары сопақша, үш-беске тармақталған, гүлдері жиналып, масақ тәрізденіп сабақ басына орналасқан, биіктігі 25-45 см кішілеу келген тікенді бұта.

ҚОЯНҚАРТА зат. өс. жерг. Қой малы сүйіп жейтін ұзындығы 15-20 см, түп-түп болып құмда өсетін өсімдік.

ҚОЯН-ҚОЛТЫҚ үст. 1. Тым жақын, бетпе-бет. 2. Тізе қосып, аралас-құралас, бірге.

Қоян-қолтық араласты. Өте тығыз байланыста болды; мидай араласты. **Қоян-қолтық соғыс қарулары.** көне. әск. Қазақтардың шабуыл құралдарының негізгі түрлері **Қоян-қолтық ұрыс [айқас].** әск. Соғысушы жаяу әскердің бөлімшелері бір-біріне қысқа қашықтықта жақындап, негізінен суық қарулар (найза, қанжар және т. б.) қолданылатын таяудағы ұрыс түрі. **ҚОЯН-ҚОЛТЫҚТАС**=ет. Тығыз араласу, бірлесу.

ҚОЯН-ҚОЛТЫҚТАСУ Қоян-қолтықтас етістігінің қимыл атауы.

ҚОЯНҚҮЙРЫҚ зат. өс. <лат. alopecurus> Астық тұқымдасына жататын өсімдік туысы.

ҚОЯНҚҰЛАҚ зат. өс. <лат. lindelofia> Айлаулықтар тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚОЯНҚҰЛАҚШАМ зат. жерг. Шынысыз шам.

ҚОЯНОТЫ зат. өс. <лат. sedum telephium> Жасақшоп тұқымдасы бозкілем туысына жататын өсімдік.

ҚОЯНСҮЙЕК зат. өс. <лат. ammodendron> Құмды жерде өсетін биіктігі 2-4 метрлік бұта, кішігірім ағаш; құмқараған.

ҚОЯНТАМАҚ зат. өс. <лат. pegovskia garel> Биіктігі 1 метр, сабағы сұдаң бұтақты, түкті, кейде тұқсыз, еріндігүлділер тұқымдасына жататын жартылай бұта.

ҚОЯНТӘРІЗДІЛЕР зат. биол. <лат. lagonorha> Сүтқоректілер класының бір отряды.

ҚОЯНТОБЫҚ зат. өс. <лат. scorzonera sericeo-lanata> 1. Құмға шығатын, түбі картоп тәрізді, жапырағы қарбыз жапырағындай өсімдік. 2. жерг. Ұзындығы 10–20 см-дей өсімдік.

ҚОЯНХАНА зат. жерг. Қоян үшін тастан салынған үй.

ҚОЯНША үст. Қоян тәрізді, қоянға ұқсас. **ҚОЯНШӨП** зат. бот. <лат. asparagus polyphyllus> Лалагүл тұқымдасына, қасқыржем туысына жататын, көген тамырлы көпжылдық өсімдік туысы.

ҚОЯНШЫҚ зат. мед. <грек. epilepsy> 1. Кенеттен естен танырып құлататын ұстамалы, талма ауру. 2. ауыс. Жыңды, есуас, есалаң.

Қояншығы басына жиналу. жерг. Жыны ұстау, ашудан жарыла жаздау. **Қояншығы ұстады.** Қырысып қалды, жынданды.

ҚОЯРДА-ҚОЙМА: қоярда-қоймады. Жалынып-жалмайды, өзгереді.

ҚОЯРДА-ҚОЙМАЙ үст. Жалынып-жалбарынып, қыр соңынан қалмай.

ҚОЯР-ҚОЙМАС үст. Тез, жылдам, асығып-үсігіп.

ҚУ¹ зат. зоол. Иілген ұзын мойынды, суда жүзін жүретін үлкен құс, аққу.

Қу дауыс с. ты. Даус саңқылдаған, әдемі. Қуды мініп, құланды құрықтады. Өте епті, әбжіл адам туралы айтылады. **Қу мойын.** Ұзын, иілген мойын.

ҚУ² зат. этн. Темір, тас шақпақпен от тұтату үшін арнайы мақпадан әлде сыырқұйрық сияқты шөптің бірінен әзірлеп қойған зат; от тұтатқышы.

ҚУ³ сын. Кедей, жоқ-жітік адам.

Қу кедей. экспр. Тақыр кедей, сіңірі шыққан кедей дегенді налып айту мағынасында. **Қу сирақ.** а) Жарымаған, дәнеңесі жоқ, кедей. ә) Қыбырғымпаз, кезбе. **Қу [қызыл] сирақ кедей.** Мал-мүліктен жүрдай, сіңірі шыққан, жарлы. **Қу тіресек.** Жарымаған, жарлы.

ҚУ⁴ сын. 1. Дымқыл емес, құрғап кепкен, құраған; құрғақ. 2. ауыс. Құрып кеткір, құрығыр деген мағынада.

Қу бас. Бала көрмеген не баласынан айырылып, жалғыз қалған, жалғыз басты кісі, адам (көбіне, көрі шал-кемпір туралы айтылады). **Қу бас жақтанды.** жерг. Көрілік келді, қартайды. **Қу бастан қуырдақ ет алды.** Өте сараң, жоқтан барды жасайтын адам туралы да, арамшешті адам туралы да айтылады. **Қу басы.** Бір өзі, қарақан басы. **Қу бауыр.** сөйл. эксп. Бүйрегі бұрып, бөрінен артық көріп тұрған туыс, жақын адамы. **Қу борбай.** эксп. а) Сидиған, арық, сымтқан, келісімсіз (адам). ә) Оңбаған, құтындаған. **Қу бұта.** Жапырақсыз, кеуіп қалған немесе тарамдалған өркендері жоқ бұта. **Қу бүйен.** вет. Бүйені қатып қалып ауыратын қой ауруының түрі. **Қу дала [медіен, құлан жортпас қу дала].** құба [құла] мекен [дүз]. Елсіз, сусыз құла дүз, құлазыған мекен; ұшы-қыры жоқ қары дала. **Қу жақтылау.** Сольніқы жақ, етісіндеу, арық жақ. **Қу жаны қуырдақ болды.** Жаны қалмады, күйіп-тісті, бәйек болды. **Қу жауырын.** этн. Бір нәрсені болжап, жорамал айтатын, бал ашатын өбден кептірілген, қақталған сүйек. **Қу жебе.** Садақтың қақ болып өбден қатып қалған оғы. **Қу жетім.** тар. Панасыз (туыс, жақыннан жүрдай) бала, нағыз жетім. **Қу жетімдік.** экспр. Панасыздықтың, қу жетімнің күйін көп тартқан кезде, шарасыз қалғанда айтылатын сөз. **Қу заман.** Бұзылған, кері кеткен дәуір. **Қу көкірек.** Бос дәме, құр кеуде. **Қу қабақ.** Тапқыр, амал-айлашыл. **Қу қазан.** Үйінен ас-су татырмайтын сараң. **Қу қанжыға.** Сор жолды, жолы болмайтын, қырсыққа шалдыққаныш. **Қу қанжыға жүйрік.** Жолы болмайтын, қырсыққа шалдыққаныш, бәйге аты. **Қу қаптап.** Қағынған, бұзық, сұм кісі. **Қу қара жер төсек болды.** п.эт. экспр. кею. Қатігез ажал алып кетті; қаза болды. **Қу қоныс.** тар. Құтсыз, бақтымыз жанбаған, ырысы бұйырмаған мекен. **Қу Құдай.** сөйл. кейіс. Қатты күйзеленде, ашу-ыза кернегенде қайырымсыз, мейірімсіз, әділетсіз Құдай деген мағынада айтылатын сөз. **Қу мазар.** Бейіт, мола тәрізді, ың-шыңсыз. **Қу мал.** сөйл.

Опасы жоқ, дүние-мал. **Қу маңдай [шұнақ].** кейіс. Жазған сорлы, азабы арылмаған, сорлы деген мағынадағы кейіс сөз. **Қу мүрт.** Селдір мүрт. **Қу нәпсі.** Пенделілік, пайдакүнемдік. **Қу өңес.** Тамақ, құлқын. **Қу сөзден қуырдақ қуырды.** Аузымен орақ орды; істің бәрін сөзбен ғана тындырды. **Қу сүйек.** Еті қашқан, қауспаған, дәрменсіз адам. **Қу тақыр.** Ешқандай өсімдік өспеген, тап-тақыр. **Қу тамақ.** Ішер ас, аш өзек, нәпсі. **Қу толағай бастанды.** Басына күн туып, зорлық-зомбылық көрді, тарықты. **Қу тізесін құшақтады.** Әйелсіз, бала-шағасы өмір сүрді; қосағынан айырылды, жалғыз қалды.

ҚУ⁵ сын. 1. Айлакер, амал тапқыш, етіл. 2. ауыс. Алаяқ, сұм, сұмырай. 3. ауыс. Опасыз, жалған, баянсыз.

Қу ауыз. а) Сараң, қытымыр, қатты. ә) Аузы жаман, өсекші, жылпос адам. б) Аузының салымы жоқ адам. **Қу аяқ ат.** Өте жүрдек жылқы деген мағынада. **Қу аяқ.** Ала аяқ, залым, зымиян, арамза. **Қу жақ.** а) Сөз кезегін бермейтін, не болса соны айтып мазаны алатын. ә) Әзілқой, қалжыңбас, сөзуар. **Қу құлқынның қамы үшін [қамымен].** Күнделікті, күйбең тірлікпен, тірлік үшін. **Қу мүйіз.** Көп көріп, тіс қаққан, ысылған. **Қу мүйіз кісі.** а) Көпті білетін, жадайдағы қанық, көңілі, пысық. ә) Әкімқұмар, мансақор. **Қу таңдай.** Таңдайы тақылдап қалған, сөзуар. **Қу тілденді.** Қуақыланды, құланды. **Қу тілділеу.** Қалжыңшыл, күлдіргіш, тілі қыршаңқылау. **Қу шықты.** Пысықсынды.

ҚУ⁶ зат. Ажуа, мысқыл, шымыша сияқты неше алуан қызықты әңгімелерді жанынан шығарып өрі оны бар бояуымен құлтыртып орындайтын күлдіргі халық өнерпаздары.

ҚУ= ет. 1. Қашқан нәрсеге жету үшін соғына түсу, жүгіру. 2. Бір жерден кетіру, бездіру, аластау. 3. ауыс. Бір нәрсеге ынта қою, соғына түсіп іздену.

Қуып жіберді. Адамды, аң мен құсты малды белгілі бір жерден аулақтатып, жолатпай қуып тастады.

ҚУАҒАШ зат. бот. Қураған ағаштардың құламаған құрғақ сұлбасы.

ҚУАЙ-ҚУАЙ о.д. Түіені тұзға шақыр-ғанда айтылатын ишарат сөз.

ҚУАҚЫ сын. Әзілқой, күлдіргі, қал-жыңбас. **Қуақы тілді.** Қу тілді, әзілқой.

ҚУАҚЫЛАНУ= ет. Қутың қағып, қулыққа салыну, ойнақылдану.

ҚУАҚЫЛАНДЫРУ= ет. Қуландыру, қутың қақтыру, қутыңдаттыру.

ҚУАҚЫЛАНДЫРУ Қуақыландыр етістігінің қимыл атауы; қағытыну, қалжыңдаттыру.

ҚУАҚЫЛАНУ Қуақылан етістігінің қимыл атауы; қалжың-өзіл айтуға жаны құмарлану.

ҚУАҚЫЛАУ сын. Қу тілділеу, қалжыңба-стау, әзілқойлау.

ҚУАҚЫЛЫҚ зат. Әзілқойлық, ойын-күл-кіге, әзіл әңгімеге құштарлық.

ҚУАЛА= ет. 1. Үстеп алу үшін қашқанның артынан қуу, соңынан жүгіру. 2. Малды алдыға салып жеселдетпе қуу, тез айдау. 3. Бір нәрсенің артынан іле-шала іздеп бару, тездетіп жесел жету; ізіне түсу, оқиелеу. 4. Бір жаққа қарай қуып жіберу, айдап тастау; үркіту, қорқыту. 5. Тұрған жерінен, тұрақты мекенінен зорлықпен қуу, күшпен айдап шығу; аластау. 6. Бір жаққа күшпен жіберу, еріксіз баруға мәжбүр ету. // Дедектетіп жұмсау. 7. ауыс. Қызметтен қуу, жұмыстан шығару; құдалау. 8. Біріннен кейін бірінге қошу, ауыс. у; сатылап бірлесу. 9. Бір нәрсенің бойын бойлау, бойымен жылжу, жағасын жағалау. 10. ауыс. Бір нәрсенің соңына түсу, соны діттеу, іздену, түртінішектеу. 11. ауыс. Бір нәрсеге зана баса көңіл бөлу; басқаны елемеу, ескермеу. 12. ауыс. Аңсау, іздеу.

Қуалаған ит көрмеу. жерг. Адам баласы басын сұқпау, ешкім кірмеу.

ҚУАЛАҒЫШ: тұқым қуалағыш. биол. Тұқымнан тұқымға ауыс. атын, тегіне (негізіне) тартатын.

ҚУАЛАҒЫШТЫҚ: тұқым қуалағыштық. Тұқымнан тұқымға ауыс. қыштық, тегіне тартқыштық.

ҚУАЛАНДЫ сын. Тыным таппаған, көп жүрген, айдалған.

ҚУАЛАС= ет. Бірінің соңынан бірі жүгірісу, қуысу.

ҚУАЛАСПАҚ зат. ойын. Балалардың бірін-бірі қуалап ойнайтын ойыны.

ҚУАЛАС Қуалас етістігінің қимыл атауы.

ҚУАЛАТ= ет. Қуғызу, құдырту.

ҚУАЛАТУ Қуалат етістігінің қимыл атауы.

ҚУАЛАУ Қуала етістігінің қимыл атауы.

1. Біреудің соңынан қуу, жүгіру. 2. Бір нәрсенің артынан тездетіп жедел жету; ізіне түсу, өкшелеу. 3. ауыс. Бір нәрсенің соңына түсу, тұртпіншектеу.

ҚУАЛАУШЫЛЫҚ: дыбыс қуалаушылық. Дыбыс, сөз ұйғасына мән берушілік.

ҚУАН= ет. Бірдеңге маз болу, қуанышқа бөлену, шаттану; көңілі өсіп жайдарылану.

ҚУАНА-ҚУАНА үст. Қуанған үстіне қуана; қайта-қайта қуанып.

ҚУАНАРЛЫҚ сын. Маз боларлық, шаттанарлық, масаттанатындай.

ҚУАНҒАННАН үст. Шаттанғандықтан, маз болғандықтан.

ҚУАНДЫР= ет. Шаттыққа бөлендіру, мейірлендіру, көңілін өсірту.

ҚУАНДЫРУ Қуандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚУАНТ= ет. Көңілді риза ету, шаттандыру, масаттандыру.

ҚУАНТУ Қуант етістігінің қимыл атауы.

ҚУАНУ Қуан етістігінің қимыл атауы; риза болып шаттану, көңілдену.

ҚУАНУЛЫ сын. Қуанышты, маз-майрам, шаттанған.

ҚУАНЫС= ет. Шат-шадьман болысу, қуанышқа бірге бөлену.

ҚУАНЫСУ Қуаныс етістігінің қимыл атауы.

ҚУАНЫШ зат. 1. Бір нәрсеге қуану, масаттану, риза болу сезімі; шаттық, көңілділік. 2. ауыс. Біреудің көңілге медеу тұтарлық жасуанышы, қызығы, арқа сүйері.

Қуаныш әкелді. Қуантты, қуанышқа келнетті, маз етті. Қуаныш білдірді. Бірге қуанды, қосыла қуанды. Қуаныш етті [қылды]. Қуанды, маз болды. Қуаныш кернеді. Қатты қуанды. Қуаныш көрді. Бірге қуанды, маз болды. Қуанышқа батты. Қуанды, маз-майрам болды, шаттанды. Қуанышқа бөледі. Қуантты, шаттандырды. Қуанышқа бөленді [кенелді]. Қуанды, шаттанды, маз болды. Қуанышқа толды. Қуанып қалды, шат-шадьман болды. Қуаныш құндағына бөленді. Маз болды, шаттанды. Қуаныш құтты [қайырлы] болсын! тілек. Қуанышты жаздайға байланысты адамға (отбасына) айтылатын тілек. Қуаныш оты жарқ етті [жарқырады, көрінді]. Қуанғандықтың белгісі байқалды. Қуаныш сыйлады. Қуантты, қуанышқа бөледі. Қуаныш пен қайғы емді. Зейнеті мен азабын бірге көрді. Қуаныштан жүрегі жарылып кете жаздады. Қатты қуанды, шаттанды. Қуаныштан жүрек жарылып кетердей. Қатты қуанған, ерекше шаттанған. Қуанышты күн. Қуанышты хабар алған, қуанған, ерекше күн. Қуаныштың гүлін екті. Көңілін көтерді, қуанышқа, шаттыққа бөледі. Қуанышы қойнына толды [сыймады]. Қуанғаннан жүрегі жарылып кете жаздады, қатты маз болып, шаттыққа бөленді. Қуанышында шек жоқ [шек болмады]. Қатты қуанды, шаттыққа бөленді. Қуанышын жасыра алмады [ішіне сыйғыза алмады]. Маз болды, шаттанды. Қуанышыңды жер көргір! қарғ. «Жастай солғыр, өліп қалғыр, мүрдем кеткір» деген мағынадағы қарғыс.

ҚУАНЫШ-КҮЙІНІШ зат. Қуанышы мен күйініші екеуі де, шаттық пен күйі.

ҚУАНЫШ-ҚАЙҒЫ зат. Қуанышы мен қайғысы екеуі де, шаттық пен қасірет.

ҚУАНЫШ-МҰҢ зат. Қуанышы да, мұңы да бар, жақсылығы мен жамандығы аралас.

ҚУАНЫШ-РЕНІШ зат. Қуанышы мен реніші екеуі де, шаттық пен қаяу.

ҚУАНЫШ-СҮЙІНІШ зат. Қуанышы мен сүйініші екеуі де, шаттық.

ҚУАНЫШСЫЗ сын. 1. Қуанышы жоқ; қайғысы көп. 2. ауыс. Қуаныш сезімін бастан кешпей, қуанбай-ақ.

ҚУАНЫШТА= ет. Қуаныш ету, қуану, маз-майрам болу.

ҚУАНЫШТАУ Қуанышта етістігінің қимыл атауы.

ҚУАНЫШТЫ сын. Қуанышы мол; ризашылық сезіме бөленген, көңілі көтеріңкі.

ҚУАНЫШТЫЛЫҚ зат. Қуанғандық, шаттыққа бөленгендік.

ҚУАНЫШ-ШАТТЫҚ зат. Қуаныш пен шаттық, көңілділік, шат-шадьман сезім.

ҚУАҢ сын. 1. Шөл-шөлейтті, ылғалы тапшы (жер, дала). // Қу медиен, құла дүз, еи дала. 2. Жауын-шашынсыз, құрғақ (жыл, мезгіл). 3. ауыс. Өңі қашқан, бозарған, құқыл тартқан (жүз, өң).

Қуаң жер өсімдіктері. өс. <грек. xeros – құрғақ, rhuton – өсімдік> Нақтылы бір өңірде топырақ пен ауаның ұзақ уақыт құрғақшылығында өніп-өсуге бейімделген өсімдіктер. Қуаң тартты. а) Жауын-шашын болмай, жер беті сарғайып кетті; ылғал жетіспеді. ә) Өңі құқылданды, түсі қашты.

ҚУАНДА= ет. сөйл. 1. Ылғалсыздықтан сарғайып, қурау. 2. ауыс. Өңі қашу, бозару.

ҚУАНДАН= ет. 1. Жауын-шашын болмай құрғау, қурау; сарғаю. 2. ауыс. Өңі құқыл тарту, бозару.

ҚУАНДАНДЫР= ет. Өңін құқыл тарттыру, бозарттыру.

ҚУАНДАНДЫРУ Қуандандыр етістігінің қимыл атауы; қурау, құрғау.

ҚУАНДАНУ Қуандан етістігінің қимыл атауы; қурау, құрғау.

ҚУАНДАУ сын. 1. Жауын-шашын аздау, құрғақтау. 2. ауыс. Өңі құқылдау, бозарыңқы.

ҚУАНДӨРІ зат. өс. <лат. ononis> Бұршақ тұқымдасына жататын көпжылдық кейде бір жылдық бұталы өсімдік.

ҚУАНДЫҚ зат. 1. Жауын-шашынсыздық, құрғақшылық. 2. ауыс. Қуқыл тартқандық, өңі қашқандық.

ҚУАНҚЫ сын. Қуқы тартқан, қуаң. Қуаңқы тартты. Қуаң тартты, құқылданды.

ҚУАНШЫЛЫҚ зат. 1. Жауын-шашынсыздық, құрғақшылық. 2. Жауын-шашынсыз, жоғары ауа температурасының ұзақ уақыт болмауына, жерасты суының тым тереңде жатуына және күннің өте ыстық болуына байланысты топырақтағы ылғалдың кеуіп, өсімдіктердің қурап кететін кезең. Қуаңшылыққа төзімділік. Өсімдік мүшелері, ұлпалары және жасушаларының судың кемуіне, өте ыстыққа төзімділік қабілеті.

Қуаңшылық аймақ. с у шар. Жауын-шашын мөлшері топырақтан буланып қиатын ылғал мөлшерінен әлдеқайда аз аймақ. Қуаңшылық индексі. Климаттың қуаңшылық дәрежесін сипаттайтын көрсеткіш. Қуаңшылық кезеңі. Жауын-шашынның ұзақ уақыт болмауына, жерасты суының тым тереңде жатуына және күннің өте ыстық болуына байланысты топырақтағы ылғалдың кеуіп, өсімдіктердің қурап кететін кезең. Қуаңшылыққа төзімділік. Өсімдік мүшелері, ұлпалары және жасушаларының судың кемуіне, өте ыстыққа төзімділік қабілеті. Қуаңшылыққа ұшырады [ұрынды]. Құрғақшылыққа тап келді.

ҚУАР= ет. 1. Қурау, сарғаю, солу. 2. Күнге күю, құрғау. 3. ауыс. Өңі қашу, түсі бұзылу, бозару, құқылданду. 4. ауыс. Бала-шаасынан айырылып, жалғыз басы қалу. 5. ауыс. Иесіз, бос қалу, қайырау.

ҚУАРҒАН сын. 1. Қурап қалған, солғын. 2. ауыс. Өңі қашқан, құқылданданған, бозарған. 3. жерг. Құрыған, сорлаған.

ҚУАРҒЫР= ет. қарғ. Қуарып қалғыр, құрығыр!

ҚУАРЛА= ет. Бір нәрсені қазу, қазбалау; тақырдау.

ҚУАРЛАУ Қуарла етістігінің қимыл атауы.

ҚУАРТ= ет. 1. Құрғату, қурау, сарғайту. 2. ауыс. Сорлату, сорын қайнату. 3. Құрту, жоқ қылу.

ҚУАРТУ Қуарт етістігінің қимыл атауы; құрғату, қурау.

ҚУАРУ Қуар етістігінің қимыл атауы; қурау, құрғау, сарғаю.

ҚУАРЫҢҚЫ сын. 1. Аздап қурай бастаған, қуаң тартқан. 2. ауыс. Қуқыл тартқан, бозарған, сұрланаң.

ҚУАРЫҢҚЫРА= ет. 1. Аздап қуару, қуара түсу, қуаң тарту. 2. ауыс. Қуқыл тартыңқырау, бозарыңқырау.

ҚУАРЫҢҚЫРАУ Қуарыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚУАРЫС= ет. Өңі қашысу, түсі бозарысу.

ҚУАРЫС Қуарыс етістігінің қимыл атауы.

ҚУАТ [ар. قوت] зат. 1. Қүш, қайрат, әл, дәрмен. 2. Күнделікті ішетін тамақтан алынатын, адам мен жан-жануарлардың тіршілігіне қажетті нәр; калория. 3. физ. Нақты уақыт бірлігі ішінде істелінен жұмыстың сол уақытқа қатынасымен өлшенетін физикалық шама, энергия. 4. өск. Өндірілген энергия эквивалентімен сипатталатын ядролық жарылыстың күші. 5. экон. Өндіргіш күш, пәрмен, қарқын. 6. ауыс. Медеу, тірек, сүйеніш. 7. ауыс. Ықпал, әсер.

Қуат алды. а) Қоректенді, нәрленді. ә) Қуаттанды, рухтанды. б) Қуаттанды, әл жиды, күші қалтына келді. Қуат берді. а) Әлдендірді, күш қосты. ә) Қайраттандырды, жігерлендірді. Қуат берді. Демеу көрсетті. Қуат биледі. Шабьттанды, қуаттанды. Қуат болды. Медеу тұтты, сүйеніш етті; күш берді, жігерлендірді. Қуат дарыды. Қүш пайда болды. Қуат енді. Қуаттанды, әл жиды. Қуат етті [қылды]. Көңіліне демеу тұтты, дәтке қуат етті. Қуат кетті. Әлсіреді, күші кеміді. Қуат көрді [тұтты]. Сүйеніш санады, медет тұтты, демеу көрді. Қуаты артты. Шама-шарқы өсті, күшейді. Қуаты қайтты. Әлі кетті, күші азайды. Қуаты қашты. Қүші қайтты, әлсіреді. Қуатын көбейту. Күшейту, әлдендіру. Қуаты отғай бүркырады. бейн. Қуаты тасыды, жігері қайнады.

ҚУАТ-БІТІМ зат. Адамның қайратты тұлғасы, қүшті дене бітімі.

ҚУАТ-ЖІГЕР зат. Қажыр-қайрат, күш-қуат.

ҚУАТ-КҮШ зат. 1. Әл-қуат, күш-қайрат. 2. физ. Физикалық күш, энергия. 3. ауыс. Мүмкіндік, шама.

ҚУАТКҮШЕЙТКІШ зат. физ. Тұтынушы тізбекке алдын ала белгіленген шамада қуат беретін күшейткіш.

ҚУАТ-ҚҮДІРЕТ зат. Керемет күш, гажайып қасиет.

ҚУАТСЫЗ сын. 1. Қүш-қайраты аз, әлсіз. // Әлсіз, күшсіз, жәрдемсіз адам. 2. Қауқары жоқ, нәрі аз.

ҚУАТСЫЗДЫҚ зат. 1. Күшсіздік, әлсіздік. 2. Қауқарсыздық, нәрсіздік.

ҚУАТТА= ет. Біреудің сөзін растау, пікірін қолдау, ойын мақұлдау.

ҚУАТТАЛ= ет. Бір ауыздан мақұлданду, қоштау; расталу.

ҚУАТТАЛУ Қуаттал етістігінің қимыл атауы.

ҚУАТТАН= ет. 1. Әлдену, қуат алу, күш жию; дилану. 2. Жігерлену, қайраттану.

ҚУАТТАНДЫР= ет. 1. Қүш беру, әлдендіру. 2. ауыс. Жігерлендіру, қажырландыру, қайраттандыру.

ҚУАТТАНДЫРУ Қуаттандыр етістігінің қимыл атауы; жігерлендіру.

ҚУАТТАНУ Қуаттан етістігінің қимыл атауы; күшею, бекіну, әлдену.

ҚУАТТАС= ет. Пікірін қолдау, мақұлдасу.
ҚУАТТАСУ Қуаттас етістігінің қимыл атауы.

ҚУАТТАУ Қуатта етістігінің қимыл атауы; біреудің айтқан сөзін, ұсынысын қолдау.

ҚУАТТАУАШЫ зат. Бір нәрсені қолдаған, мақұлдаған адам; қостаушы, жақтаушы.

ҚУАТТЫ сын. 1. Қарулы, қауқарлы, әлді, қайратты (адам). 2. Қүшті, мықты, қуаты мол. 3. Калориясы мол; майлы, жұғымды. 4. физ. Энергиясы жоғары, әлеуетті. 5. экон. Экономикалық жағынан күшті дамыған, өндіргіш күші мол, мықты (ел). 6. Ауыр жұмыс атқаратын, күшті, мүмкіндігі мол (техника, аспап, жабдық т.б.). 7. Қарқынды, пәрменді. 8. Ауқатты, дәулетті, бай (адам).

Қуатты ма? Аман-есен бе, сау-саламат жүр ме?

ҚУАТТЫЛАУ сын. Қүштірек, әлдірек.
ҚУАТТЫЛЫҚ зат. 1. Қайраттылық, әлділік, қауқарлылық. 2. Қүштілік, мықтылық. 3. Калориясының көптігі, нәрлілік, майлылық. 4. физ. Энергиясының молдығы. 5. экон. Экономикалық жағынан күшті дамығандық, өндіргіш күші молдығы. 6. Қарқындылық, пәрменділік.

ҚУАТТЫРАҚ сын. 1. Қауқарлырақ, әлдірек. 2. Қүштірек, мықтырақ. 3. Калориясы молдау, нәрлірек.

ҚУАШТА= ет. жерг. Апшысын қуыру, мазасын кетіру.

ҚУАШТАУ Қуашта етістігінің қимыл атауы.

ҚУБҰЙЫРҒЫН зат. өс. <лат. anabasis turgaica> Итсигек туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚУҒЫЗ= ет. 1. Қашқан нәрсенің соңынан жүгірту. 2. ауыс. Бір жерден кетіру, қудыру.

ҚУҒЫЗУ Қуғыз етістігінің қимыл атауы; кетіру, қудыру.

ҚУҒЫЛЫҚ зат. Қуғын, қудалаушылық.
ҚУҒЫН зат. 1. Қуып келе жатқан адам (топ). 2. Қушылық, қуу әрекеті; біреуді қуғандық. 3. ауыс. Біреудің соңына түсушілік, қудалаушылық.

Қуғынға салды. Қудалады, соңына түсті. Қуғынға түсті [ұшырады]. Қудаланды, қуғын көрді. Қуғынға ұшыратты. Қудалады, соңына түсті. Қуғында болды. Қуғында жүрді, қуғын көрді. Қуғында жүрді. Қудаланды, қашып-пысып күн көрді. Қуғын көрді. Қудаланды, қуғынға түсті, қуғындалды. Қуғын салды. а) Соңынан қуғын жіберді, қуды. ә) Қудалады, соңына түсті.

ҚУҒЫНДА= ет. 1. Қуғын салу, қуу. 2. ауыс. Саясатқа көз-қарасы, ісі қарсы деп тапқан тұлғаларды мемлекет тарапынан басқа жаққа кетуіне мәжбүр ету; соңына түсу, қудалау.

ҚУҒЫНДАЛ= ет. Саясатқа көзқарасы, ісі қарсы деп тапқан тұлғалардың мемлекет тарапынан басқа жаққа қудалануы, қуылуы.

ҚУҒЫНДАЛУ Қуғындал етістігінің қимыл атауы.

ҚУҒЫНДАТ= ет. Қудалату, соңына түсірту.

ҚУҒЫНДАТУ Қуғындат етістігінің қимыл атауы.

ҚУҒЫНДАУ Қуғында етістігінің қимыл атауы.

ҚУҒЫНДАУШЫЛЫҚ зат. Қудалау-шылық, соңына түсушілік.

ҚУҒЫН-СҮРГІН зат. 1. Қудалау, қуғындаушылық, қыспағы көп сергелдең. 2. саяси коғ. <лат. regressio> Мемлекеттік органдар тарапынан жүргізілетін жазалау шаралары (түрмеге жабу, жер аудару, ату жазасы т.б.).

Қуғын-сүргінге салды. Қудалады, қуды; ашысын қуырды. Қуғын-сүргінге түсті [ұшырады]. Қуғын көрді, қудаланды. Қуғын-сүргінде жүрді. Айдауда болды, қуғындалды. Қуғын-сүргін көрді. Қуғындалды, қудалауға түсті.

ҚУҒЫНШЫ зат. 1. Қуып келе жатқан адам; ізге түсуші, қушы. 2. этн. Қызды алып

қашқанын хабаршылардан білгеннен кейін қыз жағынан жіберілетін адам.

ҚУҒЫНШЫЛЫҚ зат. Біреуді қуушылық; соңына түсушілік, қудалаушылық.

ҚУҒЫШ сын. Қуатын, қууға бейім.

ҚУҒЫШТА= ет. 1. Қайта-қайта қуу, қуа беру. 2. ауыс. Бір нәрсеге ынта қою, соңына түсу.

ҚУҒЫШТАУ сын. Бір нәрсенің соңына түскіші, бейімдеу.

ҚУДАЙ сын. 1. Қу сияқты, қу тәрізді. 2. Қу құсындай әдемі, көркем, сымбатты.

Қудай нілген. Аққудың нілген ұзын мойнындай, сұрғақ.

ҚУДАЙ сын. Ақ, аппақ.

ҚУДАЛА= ет. 1. Біреудің артына түсу, қыр соңынан қалмау, қуғындау. 2. Бір жаққа қарай қуу, қуалау. 3. ауыс. Қазу, қазбалау, егжей-тегжейін қалдырмай сұрау, қыспаққа алу.

ҚУДАЛАН= ет. Қуғындау, қуылу.
ҚУДАЛАНУ Қудалан етістігінің қимыл атауы.

ҚУДАЛАС= ет. Қуғындасу, қуысу.
ҚУДАЛАСУ Қудалас етістігінің қимыл атауы.

ҚУДАЛАТ= ет. Біреудің соңынан түсірту, қуғындау.

ҚУДАЛАТУ Қудалат етістігінің қимыл атауы.

ҚУДАЛАУ зат. Қуғын, қуғындаушылық.
ҚУДАЛАУ зат. Қудала етістігінің қимыл атауы.
Қудалауға ұшырады. Қуғынға түсті, қудаланды.

ҚУДАЛАУШЫ зат. 1. Біреудің қыр соңынан қалмаушы, ізге түсуші адам. 2. Қолға түсіру үшін соңынан ілесіп қушы.

ҚУДАЛАУШЫЛЫҚ зат. Соңына түсушілік, ізін аңдушылық.

ҚУДЫР= ет. 1. Қашқан нәрсеге жету үшін соңынан жүргіткізу. 2. ауыс. Бір жерден кеткізу, аластатқызу, бездіру.

ҚУДЫРА= ет. Әбден қурау, күйіп кету.

ҚУДЫРАҢДА= ет. Құлдыраңдау, қутыңдау.

ҚУДЫРЛА= ет. Қудыр-қудыр ету, қаудырлау.

ҚУДЫРЛАҚ сын. Қаудырлаған, қураған.

ҚУДЫРЛАУ Қудырла етістігінің қимыл атауы.

ҚУДЫРТ= ет. Аластаттыру, бездірту.

ҚУДЫРТУ Қудырт етістігінің қимыл атауы.

ҚУДЫРУ Қудыр етістігінің қимыл атауы; бір жерден аластатқызу, бездіру.

ҚУЖАҚ сын. Қутың қаққан, жыламдаған.

ҚУЖАНДА= ет. сөйл. Қужында.

ҚУЖАУЛА= ет. сөйл. Қузаула.

ҚУЖАУЛАУ Қужаула етістігінің қимыл атауы.

ҚУЖАУЫРЫН зат. Жылқыда жөнсіз міністен болатын аурудың түрі.

ҚУЖЫНДА= ет. Қутың қағу, қунақылану; құжандау.

ҚУЖЫНДАС= ет. Құжандасу, қутыңдасу.

ҚУЖЫНДАСУ Қужыңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚУЖЫНДАУ Қужыңда етістігінің қимыл атауы.

ҚУЖЫҢ-ҚУЖЫҢ кужың-қужың етті. Қужыңдады, қутың қақты.

ҚУЗА= ет. 1. Бір нәрсені, отты қозғау, ысыру. 2. ауыс. Бір нәрсені қаузау, мәселе көтеру. 3. Малды жеделдете бастыру, көлікті ылдым-жылдым жүргізу; тездету. 4. ауыс. Тынышын алу, мазасын кетіру. 5. ауыс. Көріне (қырына) алу, өшігу, өштесу.

ҚУЗАЛ= ет. Сөз болу, қозалу.

ҚУЗАЛА= ет. Қазбалап айту, мазасын кетіру.

ҚУЗАЛАУ Қузала етістігінің қимыл атауы.
ҚУЗАЛУ Қузал етістігінің қимыл атауы.
ҚУЗАҢҚЫРА= ет. Аздап қузау, қузай түсу.

ҚУЗАҢҚЫРАУ Қузаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚУЗАУ Қуза етістігінің қимыл атауы.

1. Бір нәрсені қозғау, қаузау. 2. ауыс. Мәселе көтеру, қозғау салу.

ҚУЗАУЛА= ет. сөйл. Қуза.

ҚУЗАУЛАУ Қузаула етістігінің қимыл атауы.

ҚУ-ҚУАЛЛА зат. діни. сөйл. Құлқу-алла.

ҚУҚМАЛАҚ зат. Уақ малда болатын аурудың бір түрі.

ҚУҚЫЛ сын. 1. Қан-сөл жоқ, бозарған. 2. Боз, бозғылт.

Қуқы жүзді [өңді]. Жүзі құқыл тартқан.

ҚУҚЫЛДАН= ет. Өңі бозару, түсі бұзылу, сұрлану.

ҚУҚЫЛДАНУ Қуқылдан етістігінің қимыл атауы.

ҚУҚЫЛДАУ сын. Аздап бозарған, сұрқай.

ҚУҚЫЛДЫҚ зат. 1. Бозарғандық, сұрланушылық. 2. Бозғылттық, сұрқайлық.

ҚУЛА= ет. сөйл. 1. Бір нәрсенің бойын бойлау, жағалау; қуалау. 2. Кеулеу, үңгу.

ҚУЛАН= ет. Қуақылану, айлакерлену.

ҚУЛАНҒЫШ сын. Қулана беретін, қулануды ұнататын.

ҚУЛАНДЫР= ет. Қуақыландыру, ойнақы қылдыру.

ҚУЛАНДЫРУ Қуландыр етістігінің қимыл атауы.

ҚУЛАНУ Қулан етістігінің қимыл атауы.

ҚУЛАУ сын. Аздаған қулығы бар, айлакерлеу.

ҚУЛАУ зат. Қула етістігінің қимыл атауы; бір нәрсені бойлау, қуалау.

ҚУЛЛА ар. зат. ескі кіт. Қазіргі есетпен шамамен 204 кг-ға тең орта газырлардағы су сақтайтын үлкен құмыра.

ҚУЛЫҚ зат. 1. Алдамшы іс-әрекет.

2. Аман, айла, тәсіл. 3. жағымсыз. Залымдық, зұлмдық, айлакерлік; арамдық.

Қулығы көген басынан асады. Қулығы алысқа бармады; тез әшкере болды. Қулығына құрық [найза] бойламас [бойламайды]. Нағыз ала аяқ, қу, сұм. Қулығына қылап болды. Әдеттенді, қулапып алды. Қулығын [қулық] асырды [жалғады, өткізді]. Айласын асырды, алдады, айлакерлік істеді. Қулық жасады. Амандады, алдады. Қулық жинады. Арамдық ойлады. Қулыққа барды [салды]. Қулық істеді, амандады. Қулыққа басты. Айлакерлік істегеуе көшті, алдады, қулық ойлады. Қулыққа көшті. Қулық жасады, айла істегеуе кірісті. Қулыққа түсті. Алдау-арбауға ілікті, алданып қалды. Қулық қуалады. Қулықпен айналысты, айламен күн көрді. Қулық қылды [істеді]. Алдамшы әрекет жасады, айласын асырды. Қулық сақтады. Арамдық ойлады, айла жасады. Қулық сауды. Үнемі арамдықпен күн көрді, біреуді алдап-арбады.

ҚУЛЫҚ зат. Алғаш құлынған байтал.

Қулық бие. Бірінші рет құлынған байтал; жас бие. Қулық құлындады. Бірінші рет құлындады. Қулықтың құлындай. Сүйкімді, тартымды.

ҚУЛЫҚ-СҮМДЫҚ зат. 1. Аман-айла, айла-шарғы. 2. Алдау-арбау, айлакерлік. 3. Залымдық, арамдық, қаныткерлік.

Қулық-сұмдығы жоқ [қулық-сұмдықты білмейтін]. Ақпейіл, адал; жаңы таза.

ҚУЛЫҚ-СҮМДЫҚСЫЗ сын. Аман-айласыз; қулығы жоқ.

ҚУЛЫҚСЫЗ сын. Аман-айласыз; ешқандай қулығы жоқ.

ҚУЛЫҚТЫ сын. Қулығы бар.

ҚУЛЫҚШЫ зат. сөйл. Қу, айлакер, алдамшы, қулықшыл адам.

ҚУЛЫҚШЫЛ сын. Қу, айлакер, тәсілқой, алдамшы.

ҚУЛЫҚШЫЛДАУ сын. Аздап қулықшыл, қулау, айлакерлеу.

ҚУМА¹ зат. кен. *Кен түсіруге арналған тік немесе еңіс орналасқан қысқа қазба.*

ҚУМА² сын. 1. Бірден-бірге ауыс атын, бір-біріне жалғас. 2. Бірінен кейін біріне кіретін, бір-біріне жалғас салынған.

Қума жел. Кенеттен болатын алай-дүлей жел; құалай соғатын жел, құйын. **Қума құдалық.** Үш-төрт адамның бір-біріне бір кезде қыз беріп, қыз алатын құдалығы.

ҚУМАДАН зат. Қам кірпішті өртеп, қыш жасайтын пеш.

ҚУМАЛА=ет. 1. Қуа беру, қуалау. 2. ауыс. Қазбалау, қаузау.

ҚУМАЛАУ Қумала етістігінің қимыл атауы.

ҚУМАТОЛҚЫН зат. физ. 1. Бірінің артынан бірі келетін, бағыты бірдей толқын. 2. физ. Желі бойымен жүктемеге қарай энергия тасымалдайтын толқыны.

ҚУМУЙІЗ сын. 1. Көп нәрсені бастан кешірген, ысылған, төселген, өккі болған (адам). 2. Өкімшіл, мансапқор, қу.

ҚУНА=ет. 1. Демалу, тынығу. 2. Тыңаю, ширау, қуаттану, бойы сергу; жеңілдену. 3. ауыс. Құлпыру, жайнау, жабырау, өңі кіру.

ҚУНАҚ сын. Қунақы, тын, ширақ.

ҚУНАҚТЫ сын. сөйл. **Қунақы.**

ҚУНАҚТЫҚ зат. Ширақтық, тыңайғандық.

ҚУНАҚТЫЛАУ сын. сөйл. **Қунақылау.**

ҚУНАҚЫ сын. Ширақ, тын, тысық; сергек.

ҚУНАҚЫЛАН=ет. Ширау, нысу, қатаю.

ҚУНАҚЫЛАНУ Қунақылан етістігінің қимыл атауы.

ҚУНАҚЫЛАУ сын. Ширақтау, тындау, тысықтау.

ҚУНАҚЫЛЫҚ зат. Ширақтық, сергектік; тысықтық.

ҚУНАҢ қунаң қақты. Секең қақты, ойнақ салды.

ҚУНАҢДА=ет. Ойнақ салу, секеңдеу.

ҚУНАҢДАУ Қунаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚУНАҢ-ҚУНАҢ елік. Ойнақшыған, секеңдеген қимылды бейнелейтін сөз.

ҚУНАС=ет. Тыңайысу, бірге сергу, ширау.

ҚУНАСУ Қуна етістігінің қимыл атауы.

ҚУНАТ=ет. 1. Демалдырту, тынықтыру. 2. Бой сергіту, тыңайту.

ҚУНАТУ Қунат етістігінің қимыл атауы.

ҚУНАУ Қуна етістігінің қимыл атауы; тыңаю, ширау, қуаттану.

ҚУРА=ет. 1. Ылғал мен күн сәулесі жетіспеу салдарынан өсімдіктердің өспей қалуы, тіршілігін тоқтатуы; солу, сарғаю. 2. Бір нәрсенің күнге (отқа) қақталып, қатты келіп кетуі; құрғау, қаудырлау. 3. ауыс. Қуру, жоқ болу; солу.

Қурап қалсын [кетсін]! қарғ. Қараң қалсын, құрысын! **Қурап отыр.** Түгі жоқ, жетіспейді.

ҚУРАҒАН сын. 1. Қурап қалған. 2. ауыс. Соры қайнаған, сорлаған.

ҚУРАЙ¹ зат. бот. Биік болып өсетін шөп тектес ірірек өсімдіктердің жалты атауы және олардың мал жемейтін қатты сабағы.

Қурай басын сындырмады [сындырған емес]. Түк істемеді, еңбек етпеді. **Қурай кеуде.** Бос, қуыс кеуде.

ҚУРАЙ² зат. муз. Көне үрмелі музыкалық аспап.

ҚУРАЙДАЙ сын. Жіп-жіңішке, ұп-ұзын.

ҚУРАЙЖУСАН зат. өс. <лат. artemisia scorogia> Жусан туысына жататын биіктігі 30–70 см, тамыры жіңішке, тік келген бір не екі жылдық шала бұта.

ҚУРАЙЛАН=ет. Шөп тектес өсімдіктер сабағының іріленіп, қатайып кетуі.

ҚУРАЙЛАНУ Қурайлан етістігінің қимыл атауы.

ҚУРАЙЛЫ сын. Қурай өскен, қурайы бар.

ҚУРАЙЛЫҚ сын. Қурай боларлық, қурайға тұрарлық.

ҚУРАЙ-СҰРАЙ зат. Қурай және тағы басқа сол сияқты шөптер.

ҚУРАЙША үст. Қурай тәрізді, қурай құсап.

ҚУРАЙШЫ зат. Қурай аталынатын мұзыкалық аспапта ойнаушы адам.

ҚУРАЙЫШ зат. Түрікмен халқының ұлттық бас киімі, қой терісінен істелген сеңсең бөрік.

ҚУРАҚ сын. Келіп кеткен, қураған; құрғақ.

ҚУРАҢҚЫРА=ет. Аздап қурау, қурай түсу.

ҚУРАҢҚЫРАУ Қураңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚУРАТ=ет. 1. Құрғату, солдыру, қатты келтіру. 2. ауыс. Сорлату, сорын қайнату; құрту.

ҚУРАТУ Қурат етістігінің қимыл атауы.

ҚУРАУ Қура етістігінің қимыл атауы; солу, кебу.

ҚУСА: қусаған түйе. жерг. Бақырауық түйе.

ҚУСАҚ¹ зат. Тұмса бұзаулаған сиыр.

ҚУСАҚ² зат. жерг. Шөптің бір түрі.

ҚУСАҚТАЙ сын. Қусақ сияқты.

ҚУСАҢ сын. жерг. Әккі, қу.

ҚУСЫН=ет. Қу болғансы, өзін-өзі қу санау.

ҚУСЫНУ Қусын етістігінің қимыл атауы.

ҚУСЫР=ет. 1. Екі нәрсені айқастыра қосу, біріктіру; бір-біріне қаусыру. 2. Екі қолды қаусырып, біріне-біріне білекпен орау, айқастыру. 3 ауыс. Белгілі бір қашықтықтың түгесу, қысқарту, қатту. 4. Жан-жақтан қысу, ығыстыру, тықсыру. 5. ауыс. Белгілі бір жас мөлшеріне таяну, жақындау; алқындау. 6. ауыс. Зәресін алу, қорқыту; ап шысып қуыру.

ҚУСЫРМА сын. Қусырылған, қусырылып келген.

ҚУСЫРМАЛА=ет. Екі жақтан қысу, құрсаулау.

ҚУСЫРМАЛАТ=ет. Қысқылап құрсаулау.

ҚУСЫРМАЛАТУ Қусырмалат етістігінің қимыл атауы.

ҚУСЫРМАЛАУ Қусырмала етістігінің қимыл атауы.

ҚУСЫРТ=ет. Айқастырту, қаусырту.

ҚУСЫРТУ Қусырт етістігінің қимыл атауы.

ҚУСЫРУ Қусыр етістігінің қимыл атауы; айқастыра қосу, біріктіру.

ҚУСЫРЫЛ=ет. Ығыстырылу, тықсырылу, қысылу.

ҚУСЫРЫЛУ Қусырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚУСЫРЫН=ет. Айқастыра қосу, қаусыру.

ҚУСЫРЫНДЫ зат. Бғығары мата сияқты бұйымның қусырылған шеті.

ҚУСЫРЫНУ Қусырын етістігінің қимыл атауы.

ҚУСЫРЫҢҚЫ сын. Аздап қусырылған, қысыңқы.

ҚУСЫРЫҢҚЫРА=ет. Аздап қусыру, қусыра түсу.

ҚУСЫРЫҢҚЫРАУ Қусырыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚУСЫРЫС=ет. Қысысу, біріктірісу.

ҚУСЫРЫСУ Қусырыс етістігінің қимыл атауы.

ҚУТАБАН сын. Ел кезгіш, көп жүретін, қыдырғымаз (адам).

ҚУТАҚЫМ сын. 1. Мінер атқа жарымайтын (адам). 2. ауыс. Әркіммен тартысып-таласып жүретін сұм. 3. ауыс. Әйелге жарымайтын (еркек).

ҚУТАҢ сын. сөйл. **Қутың.**

ҚУТОЛАҒАЙ үст. жерг. Мұде, тым.

ҚУТҰМЫҒАҚ зат. зоол. <лат. cygnopsis cygnoides> Арқасы мен бүйірі ақшыл көлденең желоқты, қоңыр-сұр, бауыры ақшыл, мойны ұзын әрі жіңішке қаз тәрізділер отрядының үйректер тұқымдасына жататын қаз.

ҚУТҰЯҚ¹ зат. Тұяқтың сырты қабыршықтанып, жарылып, айналасы білеуленіп ісін кететін жылқы ауруы.

ҚУТҰЯҚ² сын. 1. Қайырымсыз, рақымсыз, сұмырай. 2. Қу, сұм, сұмпайы.

ҚУТҰЛЕК зат. саят. Кейде жана деп те аталатын сегіз жасар бүркіт.

ҚУТЫҢ елік. Қуланған адамның қимылындағы, сырт пішініндегі өзгерісті бейнелейтін сөз.

Қутын қақты. Қулана күлімдеді, қу нәсімен телмендей жымыды, қуланды.

ҚУТЫҢДА=ет. 1. Қутың қағу, қулану; ойнақылдану. 2. Құлдыраңдау, бұлтаңдау; жор-тақтау, секектеу.

ҚУТЫҢДАС=ет. Қуланып, қутың қағысу.

ҚУТЫҢДАСУ Қутыңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚУТЫҢДАТ=ет. Қутың-қутың ету, бұл-таңдату.

ҚУТЫҢДАТУ Қутыңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚУТЫҢДАУ Қутыңда етістігінің қимыл атауы; қутың қағу, қулану.

ҚУТЫҢ-ҚУТЫҢ елік. Қайта-қайта қутындаған кейіпті, бүккен қаққан, жор-тақтаған қимылды білдіретін сөз.

Қутын-қутын етті. Қутыңдады, қуланды.

ҚУТІЛДІ сын. Құлдіргі, сөзге жүзірік, сықақшыл, әзілқой.

ҚУУ Қу етістігінің қимыл атауы. 1. Жету үшін соғына түсу, жүгіру. 2. ауыс. Бір жерден кетіру, бездіру, аластау. 3. ауыс. Бір нәрсеге ынта қою, соғына түсіп іздену.

ҚУУШЫ зат. 1. Бір нәрсені қуған адам, қуғыншы. 2. ауыс. Қуынұшы, соғына түскен адам.

ҚУШИ=ет. 1. Ішке қарай тартылыңқы болу; бүрісу, бүгілу. 2. Азаю, кішірею, тарылу. 3. ауыс. Жарымау, қытмырлану.

ҚУШИТ=ет. Бүрістіру, бүктіру.

ҚУШИТУ Қушит етістігінің қимыл атауы.

ҚУШИЫҢҚЫ сын. Қушиған, бүріскен.

ҚУШИЮ Қуши етістігінің қимыл атауы.

ҚУШЫКЕШ сын. Қу, айлакер, күдіргі.

ҚУШЫКЕШТЕН=ет. Қулану, әзіл айту.

ҚУШЫКЕШТЕНУ Қушыкештен етістігінің қимыл атауы.

ҚУШЫКЕШТЕУ сын. Аздап сайқы-ма-зақтау, күлдіргі.

ҚУШЫКЕШТІК зат. Қуланғандық, қулық, айлакерлік.

ҚУШЫҚ сын. Қушиған, тар; бүрісіңкі.

Қушық бет. Беті қушиған, жағы сорайған.

Қушық шеке [мандай]. Шекесі қушиған, тар мандай.

ҚУШЫҚТАЛ=ет. Қусырылу, тарылу.

ҚУШЫҚТАЛУ Қушықтал етістігінің қимыл атауы.

ҚУШЫҚТАУ сын. Аздап қушиғандау, тарлау.

ҚУШЫҚТЫҚ зат. Қушиғандық, тарлық, бүрісіңкілік.

ҚУЫҚ зат. 1. анат. <лат. vesica> Жануарлар мен адамның несп (зәр) жиналатын ішкі мүшесі. 2. ауыс. Қабы жұқа, іші торсиган (желге толған) зат.

Қуығы тұтылды. Зәрі жұрмей қалды. **Қуық байлау.** Қуыққа жиналған несптің бөлініп, сыртқа шыға алмау кеселі. **Қуық бас.** Басы үрген қуықтай, торсиган. **Қуық босатты.** Зәр шығарды, кіші дәретін алды. **Қуық майы кету.** Ауру түрі.

ҚУЫҚАСТЫ: қуықасты безі. анат. Ішкі аталық жыныс мүшелеріне жататын аталық бездердің бірі.

ҚУЫҚТАЙ сын. Аядай, тар, қушиған.

ҚУЫҚТАС зат. Босір тас (мал ауруы).

ҚУЫҚША үст. Қуық тәрізді, қуық құсап.

ҚУЫЛ=ет. Қуғындалу, аластатылу.

ҚУЫЛУ Қуыл етістігінің қимыл атауы; қуғындалу, аластатылу.

ҚУЫМПАЗ сын. Бір нәрсені қуа беретін, қуанды жақсы көретін.

ҚУЫМПАЗДЫҚ зат. Қуа бергіштік, қуғанды ұнатушылық.

ҚҰЫН= ет. Соғына жету, бір нәрсенің анық-қанығына жету.

ҚҰЫНДЫ сын. Ары-бері қуылған, тыным көрмеген.

ҚҰЫНУ Қуын етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЫНЫМ: қуыным жасау. Қайтадан іс қозғау, шағымданып тергеуге бару.

ҚҰЫНҚЫРА= ет. Қуа түсу.

ҚҰЫНҚЫРАУ Қуыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЫР= ет. 1. Ет, көкөніс т.с.с. маймен қыздырылған ыдысқа салып, араластыра отырып су қоспай пісіру. 2. Қышқыл немесе ашқылтым заттың ауызды, тілді, асқазанды тызылдатып ашытуы; жайсыз әсер етуі. 3. ауыс. Күннің қатты қыздыруы; күйдіру. 4. ауыс. Суық ұрып, аяз қару. 5. ауыс. Екі аяғын бір етікке тығу, жанын шығару.

Қуырып жеді. Жанын шығарды; қыспаққа алды.

ҚҰЫРҒЫШ зат. Қазан ішіндегі пісіп жатқан тағамды араластырғыш.

ҚҰЫРДАҚ зат. тамақ. 1. Етті кейде картоп қосып, майға қуырып пісіретін тағам. 2. Өкпе-бауыр, ішек-қарынды турап, майға қуырып пісіретін тағам.

Қуырдақтың көкесін түйе сойғанда [сойған соң] көрерсің. Бұл, бұл ма, мұның зоры алда деген мағынада.

ҚҰЫРДАҚ² зат. Арам шөптің бір түрі.

Қуырдақ жапырақ, өс. жерг. Қарақошқыл дөңгелек жапырақты өсімдік.

ҚҰЫРДАҚТАЙ сын. Қуырдақ сияқты, қуырдақ тәрізді.

Қуырдақтай қуырды. а) Қатты шыжырды, күйдірді. ә) Екі аяғын бір етікке тықты, жанын көзіне көрсетті.

ҚҰЫРДАҚТАТ= ет. Мольнан қуырдақ қуыру.

ҚҰЫРДАҚТАТУ Қуырдақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЫРДАҚТЫ сын. Қуырдақ пісірілген, қуырдағы бар.

ҚҰЫРДАҚТЫҚ сын. Қуырдаққа жарарлық; қуырдақ боларлық.

ҚҰЫРДАҚША үст. Қуырдақ тәрізді, қуырдақ секілді.

Қуырдақша қуырды. Ұрсып, зекін, берекесін алды, есін шығарды; қатты қысты.

ҚҰЫРДАҚШЫЛ сын. Қуырдақты жақсы көретін, қуырдақты ұнататын.

ҚҰЫР-ҚҰЫР: қуыр-қуыр қуырмаш. Балалардың қуырмаш ойынын ойнау кезінде айтылатын сөз.

ҚҰЫРМА зат. Етті қуырып жасаған тамақ түрі.

ҚҰЫРМАШ¹ зат. этн. Жас балалардың саусақтарын атымен атап бүгін, қайтадан ашып, қытықтап ойнататын ұлттық ойын.

ҚҰЫРМАШ² зат. тамақ. Қуырған бидай мен жүгеріден жасалған тамақ.

ҚҰЫРТ= ет. Тамақты майға пісірту.

ҚҰЫРТТЫР= ет. Біреуге тамақ қуырғызу.

ҚҰЫРТТЫРУ Қуырттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЫРТУ Қуырт етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЫРУ Қуыр етістігінің қимыл атауы; тамақты қыздырылған ыдысқа салып, араластырып, су қоспай пісіру.

ҚҰЫРША зат. Түйенің үстіндегі жүкті жауып, екі қызын алдына әкеліп түйген кілем.

ҚҰЫРШАҚ¹ зат. 1. Қыз, бойжеткен, кішкентай бала бейнесіндегі қыз балалар ойыншығы. 2. Осы ойыншықпен ойнайтын ойын. // Ойыншық сияқты, кіп-кішкентай. 3. ауыс. Әркімнің еркінде кететін, біреудің айтқанын істейтін адам. // с а я и. <франц. marionnette> Басқа біреудің, күштектің ырықпен жүріп, еркіне бағынатын адам, ұйым, мемлекет т.б. 4. Адам бейнесіндегі мүсін.

Қуыршақ театры. театр. Қуыршақтар арқылы ойын көрсететін балалар театры.

ҚҰЫРШАҚ² зат. зоол. Толық түрленіп дамидың насекомдардың ересек насекомға айналар аралығындағы қоректенбейтін, қозғалмайтын, тыныштық қалты.

ҚҰЫРШАҚПАЗ зат. Қуыршақ театрының әртісі, қуыршақ театрында ойнаушы адам.

ҚҰЫРШАҚТАЙ сын. 1. Кіп-кішкентай, әдемі, сүйкімді. 2. Ойыншық сияқты, кіп-кішкентай, тап-түйінді.

ҚҰЫРШАҚТАН=ет. Насеком личинкаларының қуыршаққа айналу сатысына өтуі; қоректенбейтін, қозғалмайтын күйге ауысу.

ҚҰЫРШАҚТАНУ Қуыршақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЫРШАҚША үст. 1. Қуыршақ тәрізді, қуыршақ секілді. 2. Қуыршақ құсатты.

ҚҰЫРШАҚШЫ зат. 1. Қуыршақ жасаушы шебер. 2. Қуыршақ театрындағы қуыршақ ойнаушы әртіс.

ҚҰЫРЫЛ= ет. 1. Қыздырылған ыдысқа салып, не майға шыланып пісірілу. 2. ауыс. Күннің ыстығына қыздырылу, күйдірілу. 3. Қаудырлау, солу.

Қуырылған мәңгі. тамақ. Дайын шикі мәңгі май қыздырылған шұңғыл табаға жақсылып қуырып әзірленетін мәңгі тағамның түрі.

ҚҰЫРЫЛУ Қуырыл етістігінің қимыл атауы; пісірілу.

ҚҰЫРЫМ: бір қуырым. Бір рет қуыруға жарарлық.

ҚҰЫС зат. 1. Бір нәрсенің ішіндегі бос, ашық жер; кеуек. // Іші бос, еш нәрсемен толтырылмаған. 2. Ішіне бір нәрсе қою үшін арнайы жасалған бір жағы ашық ойық. 3. Жауын-шашыннан паналауға, жасырынуға болатын іші кең, жан-жағы берік, төбесі жабық жер; үңгір. 4. әск. Оқоп түбінде, орда немесе байланыс жолында орнатылатын, 1–2 адам демалуға, қару, оқ-дәрілер, азық-түлік, су қоюға арналған ойық. 5. ауыс. Бір нәрсенің көзден таса, қалтарыс жері; бұрыш, түңкір. 6. ауыс. әкспр. Баспана, үй. // Мақсатсыз, мәңсіз, бос.

Қуыс бас. Ақылсыз, мисыз, топас. **Қуыс білезік.** зерг. Қуыс етіп құйылып жасалған білезік. **Қуыс ине.** мед. Укол салу үшін немесе қан алу үшін қолданылатын медициналық құралдың бір бөлшегі; шприцтің қысы. **Қуыс курай.** Еш нәрсеге шамасы келмейтін, қауқарсыз; бос, бейшара. **Қуыс үй.** Үй аты бар жай; үй атаулы. **Қуыс үйден құр шықпа.** этн. Қазақтың дәстүрлі бойынша табалдырығын аттаған кез келген үйдің несібесі тарылмасын деген сеніммен дастарханынан ауыз тиіп, есігінен кәделі болып шық деген мағынада. **Қуыс ыдыс.** Ішіне бір нәрсе салуға боларлық ыдыс.

ҚҰЫС= ет. 1. Бір-бірін қуу, соңынан жүгірісу. 2. ауыс. Бір-бірімен арадасу, бір-бірінің соңына түсу, қуғындау.

ҚҰЫСКЕУДЕ сын. 1. Қолынан еш нәрсе келмейтін, бос; дәрменсіз, жігерсіз. 2. Су жүрек, қорқақ.

ҚҰЫС-ҚОЙНАУ зат. Ой-шұқыры, бұлттарысы, қалтарысы көп жер.

ҚҰЫС-ҚҰЫС сын. Қуысы көп, бірнеше қуыс.

ҚҰЫСҚҰЛАҚ¹ зат. кәс. Ағашты үңгіп шабу үшін, екі шетін ішіне қарай иілдіре жасаған шот.

ҚҰЫСҚҰЛАҚ² зат. Ұшы қуыс, жуан біз.

ҚҰЫСҚҰЛАҚ³ зат. жерг. Екі шеті ішке қарай иіліп келген үлкен күрек.

ҚҰЫСМҮЙІЗДІЛЕР зат. зоол. <лат. bovidae> Жүп тұяқтылар отрядына жататын сүтқоректілер тұқымдасының бір тобы.

ҚҰЫСПАҚ зат. ойын. Бірін-бірі қуып ойнайтын балалар ойыны.

ҚҰЫСЫМАҚ зат. Қуыс тәрізді, қуысқа ұқсас жер.

ҚҰЫСТА= ет. 1. Қуыс жасау, қуыс ету. 2. Шұқырлау, үңгу, үңгірлеу.

Қуыстап тоқу. колонер. Тоқыманың оң және теріс жағын бірдей етіп тоқу.

ҚҰЫСТАЛ= ет. Қуыс жасалу, қуыс етілу. **ҚҰЫСТАЛУ** Қуыстал етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЫСТАН= ет. 1. Қуыс тарту, қуыс болу. 2. ауыс. Бір нәрседен сезіктену, күдіктену, секем алу. 3. ауыс. Ыңғайсыздану, жайсыздану.

ҚҰЫСТАНУ Қуыстан етістігінің қимыл атауы; ыңғайсыздану, жайсыздану.

ҚҰЫСТАТ= ет. Қуыс еткізу, қуыс жасату.

ҚҰЫСТАТУ Қуыстат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЫСТАУ¹ сын. Аздап қуыс.

ҚҰЫСТАУ² Қуыста етістігінің қимыл атауы; қуыс жасау, қуыс күлді.

ҚҰЫСТҮМСЫҚ зат. Тұмсығы ойыс, қуыс келген қысқаш түрі.

ҚҰЫСТЫ сын. 1. Қуысы бар, қуыс кездесетін. 2. ауыс. Күдікті, сезікті; секемшіл.

ҚҰЫСТЫҚ зат. Қуыс болғандық; сезіктілік, күдіктілік.

ҚҰЫСТЫЛЫҚ зат. кен. Тау жыныстағы кеуектер мен жарықшақтарды қоса алғандағы барлық қуыстардың жиынтық көлемі.

ҚҰЫСТЫР= ет. Жан-жақтан қуғындыру, соңына түсіру.

ҚҰЫСТЫРУ Қуыстыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЫСУ Қуыс етістігінің қимыл атауы; бірін-бірі қуу, соңынан жүгірісу.

ҚҰЫСШЫЛ сын. Секемшіл, күдікшіл.

ҚҰБА сын. Ақшыл сары, бозғылдау, сұрқай (түс).

Құба бел. Біркелкі, орташа, ұзын-ырга дөңес, қырқа, жал. **Құба дала.** Қуқыл тартып, бос жатқан, қуарған кең де жазық жер. **Құба жон [бел, қыр].** Сұрқай тартқан, елсіз-күсіс дөңес; үстірт. **Құба жондатты.** Ұзын сонарлатты, тап басып айтпай, орағытып сөйледі. **Құба қалмақ.** тар. Жоңғарлардың (ойраттардың) ерте кездегі қазақтар арасындағы атауы. **Құба қалмақ заманы.** тар. Қалмақ пен қазақ шабысқан кезең. **Құба тал.** өс. Өзен бойларында өсетін, бийіктігі 5-6 м-дей, шибөгіе жіңішке, нәзік әрі майысқақ боз түсті тал. **Құба тон.** Койлек, кимешек. **Құба төбел.** а) Жұпыны, қарапайым. ә) Орман қол, орташа. **Құба түз [дүз].** Қу медшен, шөл дала.

ҚҰБАДҮМБЫЛ сын. Орташа, жетер-жетпес.

ҚҰБАҚАЙ сын. сөйл. **Құбақан.**

ҚҰБАҚАН сын. 1. Ақ пен қоңырдың аралығындағы түс. 2. Қылаң, боз, сұр, сұрғылт. 3. ауыс. Қарапайым, жұптың; орташа.

ҚҰБАҚАНДАУ сын. Сұр, сұрғылт, сұрқай. **ҚҰБАҚАТ** үст. көне. **Қатты.**

ҚҰБА-ҚҰП үст. Жақсы, өте дұрыс, мақұл. **ҚҰБА-ҚҰРҒАҚ** сын. сөйл. **Құп-құрғақ.**

ҚҰБАЛАН= ет. Сұрқай тарту, сұрғылттану, бозару.

ҚҰБАЛАНУ Құбалан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰБАЛАҢ: құбалаң тартты. Бозғылттанды, сұрланды, сұрғылт тартты.

ҚҰБАЛАУ сын. Құбаға жақын; қоңыр сұрлау.

ҚҰБАҢ сын. 1. Сұр, сұрғылт. 2. Ақшыл, бозғылт; ақ құба.

Құбаң тартты. Ағарды, бозарды; ақшыл тартты.

ҚҰБАР= ет. сөйл. **Қуар.**

ҚҰБАРЛАН зат. көне. Құмай тазы. **ҚҰБАСҮР** сын. Сұрқай, сұрғылт.

ҚҰБАТ [ар. قبة] зат. 1. Күмбез. 2. Шатыр. 3. Ат үстіндегі әшекей.

ҚҰБАША сын. Ақ құба, ақшыл.

ҚҰБАШАП сын. Тез шабатын, шапса қуып жететін, атишабар.

ҚҰБЫЖЫҚ зат. 1. миф. Табиғатта бар жан-жануарлардың ешқайсысына ұқсамайтын қорқынышты бейнелі (бірнеше басты, жалғыз көзді т.б.) мақұлық. 2. ауыс. Қорқынышты зат, шошынарлық нәрсе.

Құбыжық болды [болып көрінді]. Қорқынышты әсер етті; шошытты. **Құбыжық көргендей**. Қатты үркіп, шошынып. **Құбыжық көрді**. а) Қорықты, шошынды. ә) Ерсі көрді, ұнатпады. **Құбыжық көрінді**. Қорқынышты болды, үрейлендірді. **Құбыжық қылды** [етті]. Қорқынышты етіп көрсетті. **Құбыжық қып** [етіп] көрсетті. Қорқынышты етті, жағымсыздандырды.

Құбыжықтан= ет. Қорқынышты болу, үрей туғызу.

Құбыжықтандыр= ет. Құбыжық қып көрсету.

Құбыжықтандыру Құбыжықтан-дыр етістігінің қимыл атауы.

Құбыжықтану Құбыжықтан етістігінің қимыл атауы.

Құбыжықтық зат. Қорқыныштылық, үрейлілік.

Құбыл= ет. 1. Әденеше түске ену, сан түрлі бояумен түрлену. 2. ауыс. Жалт-жұлт ету, құлтыру, жайнау. 3. ауыс. Бір қызарып, бір бозару; оңи бұзылу, түсі өзгеру. 4. ауыс. Бірде олай, бірде бұлай болып өзгеріп тұру, тұрақсыз күй таныту. 5. Айып қалу, толқу; аяқ астынан өзгеру (мінездің тұрақсыздығы). 6. Әртүрлі ыраққа түсу, толқыдану, құйқылжу. 7. ауыс. Икемделу, қалыптасу.

Құбыла [ар. قِبْلَة] зат. 1. діни. Намаз оққан кезде бет қарататын жақ, Мекке жақ. 2. Оңтүстік-батыс, күнбатыс; батыс жақ. 3. ауыс. Бет бұрған (идеялық) бағыт, бағдар.

Құбылаға бас берді. діни. Құдайға жалбарыну үшін құбылаға бетін қаратты. **Құбылаға бас қойды**. Басын құбыла жаққа қаратты, намаз оқыды. **Құбылаға бет алды** [қойды]. а) Күннің батысына қарай жол жүрді. ә) Құбылаға бет түзеп, намаз оқыды. **Құбылаға қарап, күн өткізді**. Жұмыссыз, бекер уақыт өткізді.

Құбылағат сын. Бес уақыт намазын қаза қылмайтын, Меккешіл.

Құбылағой сын. діни. **Құбылағат**. **Құбыланама** [ар.ир. قِبْلَانَمَة] зат. 1. Жердің төрт құбыласын көрсететін аспап; компас. 2. ауыс. Бағыт сілтер, жол көрсетер белгі.

Құбылғақ зат. зоол. сөйл. 1. Тіршілік ететін ортасына қарай түсін тез құбылтып, өзгеретін, ыстық жақты мекендейтін кесірткенің түрі, хамелеон. 2. ауыс. . . Өз пікірін, көзқарасын өзгерте қоятын, тұрақсыз, құбылғыш адам.

Құбылғыш сын. 1. Тез құбылатын, жәй-жәйі түрлене беретін; өзгергіш. 2. ауыс. Айынғыш, тұрақсыз (мінез т.б.).

Құбылғыштық сын. Құбыла бергіштік, айынғыштық, тұрақсыздық (қасиет, мінез т.б.).

Құбылдыр= ет. Құбылжыту, тамылжыту, төгілдіру.

Құбылдыру Құбылдыр етістігінің қимыл атауы.

Құбылжу Құбылжы етістігінің қимыл атауы.

Құбылжы= ет. 1. Құбылу, түрлену, өзгеру. 2. Дауыс. тың түрліше толқуы; әртүрлі сазбен айтылу, тамылжу.

Құбылжыт= ет. Құйқылжыту, тамылжыту.

Құбылжыту Құбылжыт етістігінің қимыл атауы.

Құбылма сын. 1. Түрленіп, құбылып тұратын. 2. Бірде олай, бірде бұлай болып өзгеріп тұратын (күн райы т.б.). 3. ауыс. Айнымалы, қылат етпе, құбылмалы. 4. Түрліше ырақпен, сазбен айтылған, құйқылжыған (дауыс. , әуен).

Құбылмақ зат. зоол. Аквариумда өсірілетін кішкене балық.

Құбылмалы сын. 1. Түрлі түске еніп, құлтырып тұратын (түс). 2. Бірде олай, бірде бұлай, суық, жылы, ыстық т.б. болып өзгеріп тұратын, өзгергіш (күн райы, табиғат т.б.). 3. Айнымалы, толқымалы; қылат етпе (мінез).

4. Түрліше ырақпен, сазбен айтылған, құйқылжыған (үн, дауыс.).

Құбылмалық зат. 1. Құбылып тұратындық, өзгергіштік. 2. Түрленгіштік, құйқылжығандық.

Құбылмалылық зат. сөйл. Жиі өзгеріп тұратындық, құбылғыштық.

Құбылмарен: құбылмарен кергек. зоол. Топырағы шымтезекті канал, бөген және батпақ суларында тіршілік ететін балықтың түрі.

Құбылнаме зат. ескікіт. **Құбыланама**.

Құбылт= ет. 1. Түрлендіру, өзгерту. 2. ауыс. Құйқылжыту, тамылжыту.

Құбылтас зат. зерг. <ор.alexandrnt> Зергерлік ісінде көп қолданылатын жарықтың түсіне қарай әртүрлі түспен құлтырып тұратын асыл тас.

Құбылтқыш: құбылтқыш заттар. Жарық түсінің және шашырауының әсерінен әртүрлі түске боялып көрінетін заттар.

Құбылту Құбылт етістігінің қимыл атауы. 1. Түрлендіру, өзгерту. 2. Құйқылжыту, тамылжыту.

Құбылту Құбыл етістігінің қимыл атауы. 1. Бір қызарып, бір бозару; түрі өзгеру. 2. Тұрақсыз күй таныту.

Құбылымпаз сын. Құбыла беретін; өзгерімпаз.

Құбылыңқы сын. Жиі-жәй өзгеріп тұрған; құбылмалы.

Құбылыңқыра= ет. Аздап құбылу, бет-әлпеті өзгеріңкіреу.

Құбылыңқырау Құбылыңқыра етістігінің қимыл атауы.

Құбылыс зат. 1. Бізді қоршаған дүниеде, айналада болып тұратын әртүрлі (физикалық, биологиялық, қоғамдық т.б.) өзгеріс. 2. Белгілі бір оқиға, жағдай. 3. Адамның бет-бейнесіндегі өзгеріс. 4. Адамның ішкі дүниесіндегі өзгеріс.

Құбыр [ир. قور] зат. Су, мұнай, газ т.б. сұйық заттарды тасымалдауға (ағызға) арналған металлдан, керамикадан, асбест-цементтен т.б. жасалған көлденең қимасы, көбінесе, сақина тәріздес іші қуыс зат.

Құбыр желісі. көлік. Әртүрлі диаметрлі, жекелеген құбырлар құрамынан тұратын сұйық, сусымалы жұктерді, мұнайды, газды құбырмен тасымалдауға арналған құралдар жиынтығы.

Құбыр² зат. жерг. Қол жууға арналған жер.

Құбырлы сын. Құбыр түріндегі.

Құбырлық: құбырлық шұра. Сұйық затты, газды, буды сыртқа шығармауға арналған, ашылып-жабылатын реттеу құрылғы.

Құбыртасымал зат. көлік. Сұйық немесе газ ағындарын, сонымен қатар түйіршікті және кейбір басқа материалдарды жылжытуға арналған құбырлар жүйесі.

Құбыртөсегіш зат. көлік. Құбыр салу, төсеу үшін қолданылатын арнайы мәшине құрамындағы көтергіш қран.

Құда¹ зат. 1. Күйеу мен қалыңдықтың (ерлі-зайыпты адамдардың) аталары, әкелері. 2. Ерлі-зайыпты адамдардың ересек туған-туыстары мен ағайындары, ағалары, аталас, рулас ер адамдар.

Құда бала. этн. а) Құдасының баласы (ұлы), т.б. жасы кіші туысы. ә) Құда болған екі жақтан аталас, рулас жасы кіші жігіттер, бозбалалар. **Құда болды**. этн. Біреудің қызын баласына алып берді немесе қызын біреудің баласына күйеуге берді; жекжат болды. **Құда болып, құйрық-бауыр жесті**. этн. Құда болу рәсімін істеп, құдаласты. **Құда да** [тыныш], **құдағи да тыныш**. Ешкім еш нәрсе демеіді; бәрі де орнында. **Құда жортақ**. жерг. **Құда түсуде** істелетін ырым. **Құдай қосқан құда**. Өздері танысып, өз қалауымен қосылған күйеу мен қалыңдықты ата-аналары. **Құда сүйреу**. этн. Құдалыққа келген кісілерден алынатын ырым.

Құда табақ. этн. Жылқы, сиыр, қой еттерінен мүшелі еттерді топтап жілік, жамбас, омыртқа салынып, құдаларға ұсынылатын сыйтабақ. **Құда тарту**. этн. Құда түсе келгенде қыз ұзату тойында жігіт жағынан келген құдалардың біріне ән салдырып, екіншісіне күй тартқызып, үшіншісіне басқа да талаптар қою арқылы істелетін ойын-сауық. **Құда түсті**. этн. а) Біреудің қызын баласына айттыра барды (келді). ә) Бір нәрсеге қолқа салды, қалады, сұрады. **Құда тігер**. этн. Құдалыққа келген кісілерден алынатын ырым. **Құда шақыру**. этн. Құдалық жасап, құдаларды құту салты.

Құда² зат. сөйл. Құдай сөзінің қысқарған түрі.

Құда қаласа. Құдай қаласа. **Құданың бұйырғаны**. діни. Құдайдың жазғаны, нәсіп еткені. **Құданың күдіреті**. сөйл. **Құдайдың күдіреті**.

ҚұДА-АНДА зат. сөйл. **Құданда**. **ҚұДАҒАЙ** зат. жерг. **Құдағи**.

ҚұДАҒИ зат. этн. 1. Күйеу мен қалыңдықтың шешелері немесе әжелері (құданда-лы адамдардың әйелдері). 2. Күйеу мен қалыңдықтың немесе ерлі-зайыпты адамдардың ересек әйел туыстары мен жеңгелері.

Құдағи жүзік. зерг. Қазақ салты бойынша қыз шешесінің құдағиына сыйлайтын қос дөңгелекті, үсті тұтас, қомақты, асыл тастардан көз қорбырылып сірке салынған, алтынмен апталған аса қымбат жүзігі [Бұл кәдімгі қос балдақ жүзікке ұқсас, бірақ одан көркемделуі жағынан ерекше болып келеді, әрі мұны қыздың шешесі зергерге арнайы жасағанда да, екі жастың қатар тұрған қос балдақтай қартайғанша бірге өмір сүруін тілейтіндігінің белгісі ретінде құдағиына сыйға тартады].

Құдағи табақ. этн. Сыбағасы ретінде жылқы, сиыр, қой еттерінен жақ, қазы-қарта, қарын, тоқ ішек, асықты жілік салынып, құдағиларға ұсынылатын табақ.

ҚұДАҒИЖАН зат. экспр. Құдағиына құрметтеу мәнінде айтылатын қаратпа атауыш.

ҚұДАФИЛЫҚ зат. этн. Құдағи болғандық, жекжаттық.

ҚұДАЕКЕ зат. сөйл. Құдасына немесе құда жақтағы ересек ер адамдарды сыйлау, құрметтеу нышанымен айтылатын қаратпа атауыш.

ҚұДАЖАН зат. Құдасын құрметтеу, жақын тарту мәнінде сыйлайлап айтылатын атауыш сөз.

ҚұДА-ЖЕКЖАТ зат. этн. Ілік-шатыс, құда адамдар.

ҚұДАЖОЛ зат. діни. Құдай жолына бағышталған тамақ; құдайы ас.

ҚұДАЙ [ир. خدا] зат. 1. Бүкіл ғаламды, дүниені жаратушы, оның әміршісі, табиғаттан тыс бір ғана күдіретті күш ретінде бейнеленетін діни ұғым; Алла тағала, Тәңір, Жаратушы. 2. ауыс. Айтқанын екі еткізбей істететін адам; ең мықтысы, бастығы; пірі.

Құдай абырой берді. Ині келді, сәтін түсірді. **Құдай адамы**. Құдай жолын ұстаушы діндар адам; қожа, молда т. б. **Құдай айдап**. Төңірдің жазуымен, Аланың әмірімен, дәм бұйырып, тұз айдап. **Құдай ақы** [ақын]. Ешқандай өтірігі жоқ, шын айтатын деген мағынадағы ант етуді білдіретін сөз. **Құдай алар ма?** [алмайды]. сөйл. Ешқайда кетпейді, жоғалмайды, не болады зой дейсің. **Құдай алды**. Өлді, о дүниелік болды. **Құдай алдында сұраусыз**. Ешбір сұрауы жоқ. **Құдай алдындағы борыш**. діни. Алла алдындағы міндет, діни парыз. **Құдай алмады**. Өлмеді, қырылмады, көзі жоғалмады. **Құдай артының жақсылығын берсін**. тілек. Кісісі қайтыс болған үйдің адамдарына көңіл айтудың түрі. **Құдай атқан**. экспр. Қураған, оңбаған, Құдай ұрған. **Құдай атқыр** [атсын]. қарғ. Құдай атсын, Құдайдың жазасы тисін деген мағынада. **Құдай атты**. Қырысқ шалды, ісі оңбай, сәтсіздікке ұшырады; Құдай ұрды. **Құдай атымен ант ішті**.

Қарғанып, барын айтып серт берді. Құдай-ау, [тәңірге] не жазды. э к с п р. Бір нәрсеге қатты кейгенде, қиындық көркенде айтылатын айыбым қандай деп Құдайдан сұрау, жалбарыну мағынасындағы сөз. Құдай бар-ды. Өтірік емес, шын айтам деген мағынада. Құдай басқа бермесін [салмасын]. Құдай көрсетпесін, ешкімнің басына кезіктірмесін, тәңірі өзі жар болсын, душар етпесін деген мағынада (басқа түскен қиыншылық, ауыртпалық туралы). Құдай басқа салды. Тағдырдың ісіне, амалсыз шараға мойынсұнды. Құдай берген. «Жасаған ие» жарылқаса, тәңір берген. Құдай берді. діни. а) Күні туды, жарылқанды. ә) Жолы, дегені, ойлағаны болды. Құдай бетін көрсетпесін [көруге жазбасын]. тілек. Беті әрмен, жолата көрмесін, бетін аулақ қылсын. Құдай бұйырса [бұйыртса]. Сәті түссе, орайы келсе; Алла ретін келтірсе, тәңір жазса. Құдай бұйырғасын. қарғ. Жақсылық көрмесін, Тәңір жарылқамасын деген мағынада. Құдай бұйыртса. діни. Сәтін салса, Алла ретін келтірсе. Құдай біледі. Анығын қайдам, бірақ менің ойымша... деген мағынада. Құдай білсін [бір Құдайдың өзі білсін]. Негайбұл, белгісіз, күңгірт. Құдай бір, пайғамбар хақ, Құраны шын. діни. Мұсылман адамның иманын, ақидасын құрайтын Алла тағала жалғыз барлық адамзатқа ортақ, пайғамбар оның ақиқи елісі, ал оған түскен Құран Алланың адама да дұрыс жол көрсететін жолдаған рас сөзі дегенді білдіретін Ислам дінінің негізгі ұстанымдары. Құдайға ақ сары басын айтты [атады]. Тәңірді атап, мал садақ берді (ауырған кісінің айығуына, не сапар шегіп кеткен адамның есен-аман оралуына, т.б. құрбандыққа мал атау ұғымын білдіреді). Құдайға аманат. Аман-сау болуды бір Құдайға тапсырдым деген мағынада. Құдайға аян. Ақиқат, шын. Құдайға жазған. қарғ. Айытқа батқан, күнәһар. Құдайға жазды. Күнәлі, жазықты болды, айыпты болды. Құдайға жалбарынды [жалынды]. Аллаға жалбарынтып, рақымын тіледі. Құдайға құлдық айтты. Құдайға сиынды. Құдай құлқын алды. Араны ашыды, қанағаттан айырылды. Құдайға құлшылық ет [кыл]. Таубаңа кел, шүкіршілік ет, намазға жығыл деген мағынада. Құдайға құлшылық қылды [етті]. Аллаға жалбарынды, Құдірет иесіне құлшылық етті. Құдайға нала қылды. Бір жаратушыға жалбарынып ішқұсасын, қайғысын айтып, мұңын шақты. Құдайға налыс қылды. Жаратушыға жалбарынып, ішкі күйзелісін, мұң-назын айтты. Құдайға не жазды. сөйл. Алланың алдында қандай күнә үшін жазға тартылды, азапқа түсті дегенді білдіретін, қатты кейгенде, азаптанғанда айтылатын сөз. Құдайға [бір Құдайға] сиынды. Құлшылық етті, табынды. Жаратқан иенің қолдап-қорғауын тіледі. Құдайға [бір Құдайға] тапсырды. Біреудің аман-есен болуын Құдайдан тіледі. Құдайға тәубе [тауба, тоба, шүкір]. Бір нәрсеге риза болған, қанағат тұтқан жағдайда айтылатын Аллаға риза болуды білдіретін ибадат сөз, Аллаға шүкір, иншалла. Құдайға [бір Құдайға] шет болма. Құдай алдында айыпты, күнәһар болма. Құдайдан артын тіледі. Кейінгі жақсылықты тіледі, сабыр етті. Құдайдан безен. қарғ. Имансыз, қадір-қасиеттен жүрді, оңбаған. Құдайдан бұйрық болды. діни. Алла тағаланың әмірі жетті, Алланың қалауымен орындалды. Құдайдан қайтсын. тілек. Жақсылығының есесін Құдай қайырсын деген мағынадағы ризалық тілек. Құдайдан қорықпады. Беті бүлк етпеді; ұялмады, қызармады. Құдайдан медет тіледі. Жасаған иеге жалбарынып, көмек сұрады, тілек етті. Құдайдан сұрап алған жалғыз. Әлештеген сүйіктісі. Құдайдан сұрады. Тәңірге сиынтып, тілек тіледі. Құдайдан [мойнына бұршақ салып сұрап] тілен алды. Құдайға мал, жан атап жүріп тапты, тілеу тіледі. Құдай деген. Құдайдың жазғаны осы деп, бәріне де көніп жүре беретін; көнбіс. Құдай деп. Халін сұраған үлкен кісінің Жаратушыға сиынтып, Құдайға аманат етіп деген мағынадағы жауабы. Құдай дескен. Уәделескен,

келіскен, ант ішкен. Құдай дескен көрші. Тау-тәтті көрші. Құдайды құлағынан ұстады. Астамсыды, тәкаппарланды. Құдайдың еркесі. а) діни. Мұса пайғамбардың ел арасындағы бір сипаты [Құран Кәрімдегі аңыз бойынша, бағынбай кеткен үмметін Алла жолына салу үшін Мұса пайғамбар бірнеше рет Алладан өз үмметінің сұрауымен оның бар екеніне сендіретін амалдар көрсетуді өтініп, соңында тіпті Құдіретті Құдайдың көрінуін де жалбарынып сұраған, пайғамбардың бар талап-сұрауын Алла орындаған, сондай-ақ оның бала кезіндегі абайсыз кісі өлтіретінін де кешірген. Осымен байланысты ел арасында Мұсаны Құдайдың еркесі деп атаған]. ә) э к с п р. Өз еркімен жүрген, ешкімге бағынбайтын (адам). Құдайдың жазғаны. Алланың бұйырғаны, нәсіп еткені. Құдайдың зарын қылды. сөйл. Бір нәрсені қайта-қайта айтты; безек қақты, қақсады, зар иледі, қақсады. Құдайдың кенже ұлындай. Құдайдың өзі міра еткендей. Құдайдың құдіреті. сөйл. э к с п р. Бір нәрсеге таңданғанда, таңырқанда айтылатын қыстырма сөз (Алла тағаланың кереметі деген мағынада). Құдайдың құлағы сүйсінісін. Істеген ісі ұнасын, қылығы жақсын, жұмысы көңілге қонсын, риза болсын. Құдайдың құлы. діни. Алланың жаратқаны, дүниенің, байлықтың немесе басқа да осы дүние қызығының емес, Алланың бағыншақтығы, соның құзырындағы адам. Құдайдың құтты күні. Күнде, әр күні, күн сайын. Құдайдың пендесі. Ақыл мен нәсіпден тұратын Алланың жаратқаны (ақыдаң кенде емес, нәк емес адам). Құдайдың салғанын көрді. Басқа түскенге көнді, пешенесіне жазылғанда төзді. Құдайдың сүйген құлы. діни. Құдайдың жарылқаса, рақым түскен пендесі, мейіріміне, кешіріміне бөленген жаратқаны. Құдайдың тезіне жолықты. Құдайдың қаһарына шырады. Құдайдың шеберлігі. Жаратушының кереметі, теңдесіз құдіреті жағап ісі. Құдай жазанды бергір. қарғ. Көресіні Құдайдан көргір, Құдайдан тартқыр. Құдай [пешенесіне] жазбаған. діни. Алла тағала бұйырмаған, тағдырында болмайтын. Құдай жазбасын. тілек. Басқа салмасын, бастан өткізбесін, аулақ болсын, айналып өтсін, көрсетпесін мағынасындағы жаманшылықтан сақтасын деген тілек. Құдай жар болды. Құдай қолдады, демеу болды. Құдай жарылқағар. алғыс. Жолың болғыр, Алланың ризалығына бөленгір деген мағынадағы ризалықты білдіретін алғыс сөз. Құдай жарылқады. Ісі оңға басты, сәті түсті; Құдай оңдады, тілегін қабыл етті. Құдай [алдыңнан] жарылқасын. тілек. Құдай оңдасын, сәтін берсін. Құдай жарықал [Құдай жарылқағанда]. Құдай оңдап, сәтін салып. Құдай жолы. Хақ жолы; түзу, дұрыс, ақиқат сара жол, бағыт. Құдай иді [көз жасын иді]. діни. Алла тағала тілегін қабыл қылды, Алланың мейірі түсін, ісі оңалды, ісі оңға басты. Құдай [өзі] кешірсін [кешсін]. Аллам жазырмаасын, тәңірім кешірсін. Құдай көз жасын иді. Тілегі орындалды; арманына жетті. Құдай көрді. Пір тұтты, табынды. Құдай көрсетті. діни. Алла басқа салды. Құдай қабыл етті [қылды]. Шаригат жолымен жасалған іс, әрекет, тіршілік дұрыс, ақ болады, қабылданатын деген мағынада. Құдай қаласа [қойса]. Сәті түссе, орайы келсе; Алла хош көрсе. Құдай қарғады. Құдайдың қарғысына шырады, тәңір аптты. Құдай қосқан. Шаригат жолымен қосылған, бұйрықты (жар, қосақ, жесір, т.б.). Құдай қосқан құла. Өздері таңысын, өз қалауымен қосылған күйеу мен қалыңдықтың ата-аналары. Құдай қосса. Сәті түссе, орайы келсе, Құдай бұйыртса. Құдай қуат [күш-қуат] берсін. тілек. Жаратқан ием демеу, қайрат-жігер берсін. Құдай құлқын алды. Пейілін тартыпты, аранын ашты, ашқоз етті. Құдай құлым десе, пайғамбар үмбетім демеске к... і бар ма! сөйл. Мықты, күштінің өзі қолдаса, басқалар ізет етпеске лажды жоқ деген мағынада. Құдай [Құдай тағала] мүсіркелді [есіркелді]. Жаны ашыды, аяды, жар

болды. Құдай оңдады. Ісі оңға басты, сәті түсті; Құдай жарылқады. Құдай рақым қылды. Алланың мейірімі түсті. Құдай сақтасын [сақтай көр]. а) Жаманшылықтың бетін аулақ қылысын, көрсетпесін. ә) Айтма көрмеңіз, қайтып көрсетпесін деген мағынада. Құдай салды, мен көндім. Басқа туған күн болса, өз мойнымен көтерем; тәңірім жазса, өз пешенем деп білем деген мағынада. Құдай сүйер қылығы жоқ. Оңып тұрған жоқ; жексұрын, сүйкімсіз. Құдай табады. Тәңір жазғырады, Құдай сазайын береді. Құдай тағала. діни. Құдай, тәңір, жаратқан, жасаған; Алла тағала. Құдай тапсын [тапқыр]. қарғ. Жасаған ием жазанды берсін! Құдай тілегің берді. Жарылқады, ойындағысын орындады. Құдай тілеуінді берсін! тілек. Тілегің орындалсын, арманыңа жет; Құдай жарылқасын! Құдай тілеуінді бермесін! қарғ. Үмітің ақталмасын деген мағынада. Құдай ұрған. кейіс. Құдай атқан, аруақ соққан; оңбаған. Құдай [төбеңнен, тас төбеңнен] ұрғыр! қарғ. Құдай жазанды бергір, тәңір атқыр деген мағынада. Құдай ұрды. Ісі оңға бастады, сәтсіздікке шырады; Құдай атады, сорлады. Құдай [төбеңнен, тас төбеңнен] ұрсын! [ұрғыр]. қарғ. Құдайдың қаһарына шыра; оңба, көгерме! Құдай үйі. Құдайға гибадат ететін орын; мешіт, шіркеу, т.б. Құдай үшін. Өтіну, жалыну, жалбарыну мәнінде айтылады. Құдайы жасады [жасап қалды]. Ойындағысы орындалып, тілегі болды. Құдайына қарады. Адамдықтан аттай алмады; ибалық етті. Құдайын танымады. Жасаған жақсылықты ұмытты, адамшылықтан безді. Құдайын ұмытты. Көзінің еті ості; асқақтады, кекірейді. Құдай ісі. Құдайдың дегені, маңдайға жазғаны.

ҚҰДАЙДАЙ сын. 1. Құдай тәрізді, Құдай секілді. 2. ауыс. Мықты; тоң ми; тып ете қалғы.

Құдайдай көрді. Мықты деп білді; бас иді, құрметтеді. Құдайдай сенді. Шын ниетімен сенді, нанды, иланды. Құдайдай сөзім. Шын сөзім, расым.

ҚҰДАЙЕКЕ зат. сөйл. Құдайды құрметтеу мағынасында, ауызекі сөйлеуде қолданылатын атауыш сөз.

ҚҰДАЙЖАСАМПАЗДЫҚ зат. филос. XX ғасырдың алашқы он жылдығында Ресейде пайда болған адам баласының жасампаз қызметін діни жолмен түсіндірген этикалық ағым.

ҚҰДАЙЛА= ет. Құдай деу, құдайды ауызға алу.

ҚҰДАЙЛАНДЫР= ет. Құдаймен байланыстыру.

ҚҰДАЙЛАНДЫРУ Құдайландыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰДАЙЛАП: а [нә, я], құдайлап. Тәңіріге сиынтып, тілеу тілеп.

ҚҰДАЙЛАС= ет. Құдай десу.

ҚҰДАЙЛЫҚ зат. Құдай болушылық, құдайға тәндік.

ҚҰДАЙСУ Құдайсы етістігінің қимыл атауы.

ҚҰДАЙСЫ= ет. Өзін-өзі жоғары санау, мықтысыну.

ҚҰДАЙСЫЗ сын. 1. Құдайға қарсы, Құдайдың барлығын мойындамайтын; дінісіз. 2. ұст. Құдай болмайынша, Құдайдың қатысысыз.

ҚҰДАЙСЫЗДЫҚ зат. Құдайдың барлығына шек келтірушілік, Құдайға сенбеушілік.

ҚҰДАЙСЫН= ет. жағымсыз. Мықтысыну, бәлсіну.

ҚҰДАЙСЫНУ Құдайсын етістігінің қимыл атауы.

ҚҰДАЙСЫТ= ет. Өздерінен мықты санау, бәлсіну.

ҚҰДАЙСЫТУ Құдайсыт етістігінің қимыл атауы.

ҚҰДАЙТАНУ зат. <грек. theologia> Теология.

ҚҰДАЙША ұст. Құдай тәрізді, Құдайға ұқсас.

КҰДАЙШЫЛ с ын. Құдайға сенуші, Аллаға сыйынғыш, діниші.

КҰДАЙШЫЛДАУ с ын. Құдайға сенгіштеу, дінишідей.

КҰДАЙШЫЛДЫҚ зат. Құдайға сенушілік, Аллаға табынушылық; дінишідік.

КҰДАЙШЫЛЫҚ зат. сөйл. Құдайшылық.

Құдайшылығын айтты. Дурысын, шындығын айтты.

КҰДАЙЫ зат. діни. Ескі наным бойынша, қауіп-қатерден, қатты аурудан аман қалған кезде Құдай жолына деп берілетін қайыр-садақа (ас, тағам, киім, ақша т.б.).

Құдайы айтты [тағды], діни. Құрбандыққа мал шалатын болды. Құдайы берді. діни. Құдайы деп атап, садақа берді; құдайы ас таратты. Құдайыға ақ сар басын шалды. Жаратқанға атап мал садаға берді. Құдайы қылды. діни. Құрбандыққа мал шалды, садақа мал, дүние атады. Құдайы тамақ [садақа]. этн. Құдайы. Құдайы шалды. діни. Бір малды атап сойып, құдайы берді.

КҰДАЙЫ?: құдайы көрші. этн. Құдай қосқан көрші; жазмыштың бұйрығымен болған көрші. Құдайы қонақ. этн. Жолаушылап келе жатып, кез келген үйге түскен, күтпеген, кез-дейсоқ жолаушы. Құдайы құда. этн. Құдай қосқан құда.

КҰДАЙЫМ зат. Жаратушым, жаратқан ием, тәңірім деген мағынадағы Алла тағалаға жалбарынғанда, одан тілек тілегенде, оған жалынғанда айтылатын атаушы сөз.

КҰДАЙІЗДЕМПАЗДЫҚ зат. филос. Азаматтық тәртіп пен өмір сүру жағдайларын христиан дінін жаңарту арқылы өзгертуді уағыздаған орыс либерал интеллигенциясы арасындағы діни философиялық ағым.

КҰДА-КҮЙЕУ зат. Құда мен күйеу жігіт жақ.

КҰДА-КҰДАҒИ зат. Құда мен құдағи, екеуі де.

КҰДА-ҚҰРМАЛАС зат. сөйл. Құда-жежжат.

КҰДАЛА= ет. «Құда», «құда» деп қайта-қайта айту.

КҰДАЛАС= ет. Ұл мен қызын атастыру, құда болысу.

КҰДАЛАСУ Құдалас етістігінің қимыл атауы.

КҰДАЛАУ Құдала етістігінің қимыл атауы.

КҰДАЛЫҚ зат. этн. Құда тұсушілік, құда болушылық.

Құдалыққа барды. этн. Біреудің қызына құда түсе барды. **Құдалыққа жүрді.** этн. Бір-біріне құда болуда келістіру үшін, екі отбасының (үйдің) арасында дәнекерлікке жүрді. **Құдалық сойлегі.** этн. Құда түсе барды, құда болғысы келетіндігін айтты.

КҰДАНДА зат. этн. Құда, жежжат.

КҰДАНДАЛ с ын. сөйл. Құдандалы.

КҰДАНДАЛЫ с ын. Қыз алысып, қыз беріскен, сүйек шатысы бар (адамдар).

Құдандалы бауыр. Қыз алысып, қыз беріскен, құдандал адамдар сияқты сыйлас, тату.

КҰДАНДАЛЫ-ЖЕКЖАТ зат. Құда, ағайын, туыстас.

КҰДАНДАЛЫҚ зат. Құда болушылық, жежжаттық.

КҰДАНДАЛЫЛЫҚ зат. сөйл. Құдандалық.

КҰДАСЫН= ет. Құда болғансу.

КҰДАСЫНУ Құдасын етістігінің қимыл атауы.

КҰДАТАРТАР зат. этн. Қыз алуға келген құдалар тарапынан берілетін көделердің бірі.

КҰДАТАРТЫС зат. этн. Қыз алуға келген құдалар жағғы айтыс, өлең айта алмаса, жұмбақ шеше алмаса, оларды ортаға салып, әжуалаған қыз-келіншектерден құтылу үшін құдалар жағғына берілетін рәсім, көде.

КҰДАТҮСЕР зат. этн. Қалыңдықтың ауылына құдалардың келу салты.

КҰДАҒАНДА мод. Құдай тәуба, Құдай тағала; о, Құдай.

КҰДАУАНДКЕР [ир. خداوندگار] зат. Құдай, жаратқан, әмірші, билеуші.

КҰДАША зат. этн. 1. Ерлі-зайыпты адамдардың жасы кіші әйел туыстары; құдандалы адамдардың құздары. 2. Жасы кіші бойжеткен қызға немесе әйел адамға құрмет, ізет ретінде айтылады (сөйлеушіге қатысты).

КҰДАШАЛАП үст. Құдаша, құдаша деп қайта-қайта айтып.

КҰДАШАЛЫҚ зат. Құдаша болғандық.

КҰДАШАСЫЗ с ын. Құдаша болмайынша, құдашаның қатысысыз.

КҰДАЯ мод. сөйл. Құдай, о, Құдай.

Құдая тоба [тәуба]. сөйл. Тәубесі еске түскенде айтылатын құстырма сөз.

КҰДДЫ [ир. خودی] зат. Дәл, нақ, тура, тап, нағыз, бейне бір.

КҰДДЫС [ар. قديس] зат. діни. Әулиелі, қасиетті жер (Иерусалим).

КҰДЕКЕ зат. эмоц. Құдайеке.

КҰДИ= ет. 1. Бір нәрсенің жоғарыдан төмен қарай шаныыла қарауы, төне түсуі. 2. Қырап құстың жоғарыдан төмен қарай сорғалай ағуы, шүйілуі. 3. Жолдың биіктен еңіске қарай тіке құлауы, еңкейе, тік түсуі.

КҰДИТ= ет. Төндірту, шүйілту.

КҰДИТУ Қудит етістігінің қимыл атауы.

КҰДИЫС= ет. Шаныылып қарасу.

КҰДИЫСУ Қудиыс етістігінің қимыл атауы.

КҰДИО Қуди етістігінің қимыл атауы.

КҰДУ с ын. жерг. Жүп-жұмыр.

Құду бел. Жіңішке, жұмыр бел.

КҰДЫҚ зат. 1. Адамды, малды тұңғыс сумен қамтамасыз ету және жер суландыру үшін жердің су шығатын қабатына дейін арнайы қазылған тік шұңқыр. 2. т.ех. Мұнай т.б. сұйықтықтарды өндіру, жер бетінен атмосфераның және беткей суларды аластау, жерасты суларының режимін зерттеу мақсатымен қазылатын гидротехникалық құрылыс.

Құдығына бар асылын тыққан шөл даладай. поэт. оқказиналды. Шөлдеген, шөліркеген адамның іздегені сирек жатқан құдығынан табылып, мейірін өбден қандыратын суысы кең жазық жер сияқты. **Құдығына қарай қауғасы.** Ер нәрсе өзінің ретімен, сәйкестігімен, теңімен. **Құдыққа салған қауғадай.** Терең орға, апанаға түсіп кету, құлдырау. **Құдық суы.** Сапасы жағынан жоғары, құдықпен ашылған жерасты суы.

КҰДЫҚ² зат. 1. Пештің мойнының түбі. 2. Пештің ішкі айналасы, жылу аралайтын жері.

КҰДЫҚПЕШ зат. 1. Тура шығатын тік пеш. 2. метал. Қуо цехтарындағы шойын балқытатын шахта типтес тік пеш.

Құдықпеш газы. Құдықпештен шойын балқытқанша шығатын ыстық, улы газ.

КҰДЫҚСЫЗ¹ с ын. Құдығы жоқ, құдық қазылмаған.

КҰДЫҚСЫЗ² с ын. Құдығы қаланбаған, құдығы жоқ (пеш).

КҰДЫҚТЫ с ын. Құдығы бар.

КҰДЫҚШЫ зат. Құдық қазуды кәсіп еткен адам, құдық қазушы.

КҰДЫҚШЫЛЫҚ зат. Құдық қазу кәсібімен шұғылданушылық, құдық қазушылық.

КҰДЫР зат. зоол. <лат. moschus moschiferus> Биіктігі бір метрге жетпейтін, денесінің алдыңғы бөлігі артынан аласалау, бұғы тектес (аша тұяқты, сүт қоректі) күйіс қайыратын кішірек аң.

КҰДЫРА: құдыра бота. түйе шар. Мерзімінен бұрын туған күзге салым тайлақтан кіші, басқа түйе төлінен үлкен бота.

КҰДІРЕТ [ар. قدرة] зат. 1. Құдай, Алла, тәңір, жасаған, жаратушы. 2. ауыс. Керемет күш, ғажаптық қасиет. 3. ауыс. Күш, қайрат, қуат, шама, әл.

Құдіреті жетті [келді]. Билігі жүрді, қолынан келді.

КҰДІРЕТСІЗ с ын. Құдіреті жоқ; күшсіз, дәрменсіз.

КҰДІРЕТСІЗДІК зат. Күшсіздік, әлсіздік, дәрменсіздік.

КҰДІРЕТЕН= ет. 1. Айбындану, шабыттану; күшею. 2. ауыс. Өзін-өзі күшті санау, мықтысың, төкаппарлану, паңсыңу.

КҰДІРЕТЕНДІР= ет. Күшейттіру, қуаттандыру; айбындандыру.

КҰДІРЕТЕНДІРУ Құдіреттендір етістігінің қимыл атауы.

КҰДІРЕТЕНУ Құдіреттен етістігінің қимыл атауы.

КҰДІРЕТТІ с ын. 1. Құдіреті күшті, кереметі мол. 2. Айбынды, сұсты, қаһарлы. 3. Қасиетті, қастерлі.

Құдіретті күш. Зор, алып күш мағынасында.

КҰДІРЕТТІЛІК зат. 1. Құдіреті күштілік, кереметтілік; ұлылық. 2. Айбындылық, қаттылық, мықтылық.

КҰДІРЕТТІПРЕК с ын. Құдіреті күштірек, кереметтірек.

КҰДІРЕТШІ зат. Құдіретті күшті адам; әмірші.

КҰЖ¹ зат. миф. Бәрін керісінше жасайтын, аңыздық алып, дәу.

КҰЖ² с ын. Бұжыр, кедір-бұдыр.

Күж денелі. Қорбаған, еңгезердей. **Күж қара.** Үлкен қара бұжыр (кісі).

КҰЖАНТУ зат. жерг. Үлкен пышақ.

КҰЖАТ [ар. حجة] зат. <лат. documentum>

1. Қандай да бір фактіні немесе әлдебір нәрсе жөніндегі құқықты қаттайтын ісқағаз. 2. Заңдық құқы бар жеке басты куәландыра-тын жазбаша төлқұжат. 3. Белгілі бір тарихи оқиғаны растайтын жазбаша куәлік. 4. Белгілі бір деректерді ақпарат сақтаушы (қағазда, фотожарғақта, магниттік дискіде) көрсететін, ресми сипатта пайдаланылуға немесе кейіннен өңделуге және жолданушысына берілуге тиіс жазбаша куәлік.

Құжат деректемелері. Қолданыстағы ережелерде немесе заңда көзделген құжаттар үшін міндетті, құжатты жарамды деп тану үшін онда берілуге тиіс мәліметтер.

КҰЖАТНАМА зат. сөйл. Құжаттама.

КҰЖАТТА= ет. Кез келген мекеменің қызметін, әрекетін көрсететін құжаттарды жасау, толтыру.

КҰЖАТТАЛ= ет. Құжат жасалу, толтырылу.

КҰЖАТТАЛУ Құжаттал етістігінің қимыл атауы.

КҰЖАТТАМА зат. Бірыңғай ереже бойынша даярланған құжаттар жиыны.

КҰЖАТТАМАЛЫҚ с ын. Құжаттамаға қатысты.

КҰЖАТТАМАСЫЗ с ын. Құжаттамасы жасалмаған, құжаттамасы жоқ.

КҰЖАТТАНДЫР= ет. сөйл. Құжаттармен бекіттіру.

КҰЖАТТАНДЫРУ Құжаттандыр етістігінің қимыл атауы.

КҰЖАТТАУ Құжатта етістігінің қимыл атауы.

КҰЖАТТЫҚ с ын. Құжатқа қатысты, құжатпен байланысты.

КҰЖАТХАНА зат. Құжаттар сақталатын орын.

КҰЖБАН с ын. Бұжыр-бұжыр, қатпар-қатпар; үлкен, дәу.

Құжбан бұқа. Сыйрға шағылысар сәтте тағатсызданбайтын, аталығы жағынан өбден жетілген, жеті жасар үлкен бұқа. **Құжбан қара.** Дәу, қара бұжыр.

КҰЖ-КҰЖ¹ с ын. Бұжыр-бұжыр, қатпар-қатпар.

КҰЖ-КҰЖ² е л і к. Ұсақ жәндіктердің (құрт-құмырсқа, ара, шыбын-шіркей т.б.) бір

жерге шоғырланып, быжынаған, құжынаған, сапырылысқан қимылын бейнелейтін сөз.

Күж-күж етті. Бірі кіріп, бірі шықты; құжындады. **Күж-күж қайнады.** Араның қысындай құжынады, ары-бері сапырылысты.

КҰЖТЕКЕ з а т. ойын. Отырып ойнайтын асық ойынының бір түрі.

КҰЖУ Құжы етістігінің қимыл атауы.

КҰЖЫ = е т. сөйл. Құжынау, құж-құж ету.

КҰЖЫЛДА = е т. Гулеу, ызындау.

КҰЖЫЛДАС = е т. Құж-құж етісу, гулесу.

КҰЖЫЛДАСУ Құжылдас етістігінің қимыл атауы.

КҰЖЫЛДАУ Құжылда етістігінің қимыл атауы.

КҰЖЫМ з а т. өс. Бұжыр-бұжыр болып өсетін өсімдік.

КҰЖЫНА = е т. 1. Құж-құж қайнау, жсыпырлау, қаптау, бықу. 2. ауыс. Араның қысындай сапырылысу, шоғырлану, топталу.

КҰЖЫНАЖАЙ з а т. Адамның көп жиналған жері.

КҰЖЫНАС = е т. Құж-құж қайнасу, жсыпырласу.

КҰЖЫНАСУ Құжынас етістігінің қимыл атауы.

КҰЖЫНАТ = е т. Құж-құж қаптату, жсыпырлату.

КҰЖЫНАТУ Құжынат етістігінің қимыл атауы.

КҰЖЫНАУ Құжына етістігінің қимыл атауы.

КҰЖЫҢ-КҰЖЫҢ елік. сөйл. Құн-жың-құнжың.

КҰЖЫР: құжыры қанды. сөйл. Құшыры қанды.

КҰЖЫРА [ар. حجره] з а т. 1. Meshit, медресе жанындағы шәкірттер тұратын кішірек бөлме. 2. Тастан, шымнан немесе саманнан соғылған іші тар, кішкене айна аласа үй; баспана.

КҰЖЫРАЙ = е т. Тұқыраю, тұқшию, тұқшию.

КҰЖЫРАЛЫ с ы н. Құжырасы бар, құжырасы көп.

КҰЖЫРАНДА = е т. 1. Құжыраю, тұқшию.

2. Құнақылдану, құтыңдау.

КҰЖЫРАНДАТ = е т. Құжырайт, тұқши-ту.

КҰЖЫРАНДАТУ Құжыраңдат етістігінің қимыл атауы.

КҰЖЫРАНДАУ Құжыраңда етістігінің қимыл атауы.

КҰЖЫРАЮ Құжырай етістігінің қимыл атауы.

КҰЖЫРЛАН = е т. сөйл. Бір нәрсеге іштей ызалану, тістену, құшырлану.

КҰЖЫРЛАНУ Құжырлан етістігінің қимыл атауы.

КҰЗ з а т. 1. Таудың адам аяғы қия баса алмайтын шыңы; тік шатқал, биік жартаc.

2. Терең, тұңғыық шыңырау.

КҰЗА = е т. сөйл. Қуза.

КҰЗАР с ы н. Асу бермес биік, заңғар.

КҰЗАРЛА = е т. Зәулім биікке көтерілу, аспандау.

КҰЗАРЛАТ = е т. Биікке көтерту, аспандату.

КҰЗАРЛАТУ Құзарлат етістігінің қимыл атауы.

КҰЗАРЛАУ Құзарла етістігінің қимыл атауы.

КҰЗАРТ с ы н. сөйл. 1. Құзар. 2. Терең, тұңғыық шыңырау.

КҰЗҒАНА з а т. Қайып-қатер.

КҰЗҒЫН¹ з а т. зоол. <лат. corvus corax>

1. Қорек талғаймайтын, көбіне өлексені жемтік ететін қара тұқымдас құс. 2. ауыс. Жауыз, озбыр, қанішер.

Күзғын құлқын. Тойымсыз, қанағатсыз, жалмаңдаған.

КҰЗҒЫН² з а т. астр. Аспанның оңтүстік жарты шарындағы шоқжұлдыз.

Күзғын сәрі. сөйл. **Құлқын сәрі.**

КҰЗҒЫНДАЙ с ы н. Күзғын сияқты, күзғын тәрізді.

КҰЗҒЫНДЫҚ з а т. Күзғынға тән қасиет; тойымсыздық, ашкөздік.

КҰЗҒЫНША ү с т. Күзғын секілді, күзғын тәрізді.

КҰЗДАН = е т. Қуза айналу, құз болу.

КҰЗДАНУ Құздан етістігінің қимыл атауы.

КҰЗДЫ с ы н. Құз болып біткен, құзы бар.

КҰЗ-ЖАР з а т. Терең құз, шыңырау.

КҰЗ-ЖАРТАС з а т. Таудың басы, шыңы; тік шатқал, биік жартаc.

КҰЗ-КИЯ з а т. Таудың тік қиялы биік шыңдары.

КҰЗЫР¹ [ар. حضر] з а т. 1. Әмір, билік. 2. заң. Нақты органға немесе тұлғаға заң арқылы берілетін өкілеттік, құқық, міндет.

Күзыр қылды. Тілек етті, көксей өтінді.

Күзырына ұшырады. Тақсыретін тартты, опық жеді. **Күзырына құлды.** Айтқаның бұлжытпай орындалады, әмірің екі болмайды. **Күзыры түсті.** Рахымы, ниеті түсті.

КҰЗЫР² з а т. жерг. Сырқат, ауру, дерт.

КҰЗЫРЕТ [ар. حضرة] з а т. заң. <лат. competere> Нақты мемлекеттік органға немесе лауазымды тұлғаға заң арқылы берілетін өкілеттіктің, құқықтың және міндеттердің жиынтығы.

КҰЗЫРЕТТІЛІК з а т. Күзыры болушылық.

КҰЗЫРЛЫ¹ с ы н. Өкілеттік берілген, құқыққа ие.

КҰЗЫРЛЫ² с ы н. жерг. Науқасты, сырқатты, дертті.

КҰЗЫРЛЫҚ з а т. Жетекшілік, басшылық.

КҰЗЫРХАТ з а т. сөйл. <лат. petitio> Жоғары тұрған органға, үкіметке, үкімет басшысына хат түрінде ұжым болып жазылатын ресми өтініш.

КҰЙ¹ з а т. Жан-жағынан тармаылған арықтар арқылы жаңбыр, қар сулары құйылып, көбіне мал суаруға пайдаланылатын құдық, шұңқыр.

Күй бұзылды. Көңілсізденді, ұнжырғасы түсті.

КҰЙ² ш ы л. Мейлі, не.

КҰЙ = е т. 1. Сұйықтықты бір нәрсеге төгу, бір заттың ішіне қотару. 2. Сұйық тағамдарды (шай, сүт, қымыз т.б.) ыдысқа бөліп жайғастыру, ішуге әзірлеу. 3. Ағынды сулардың (өзен, бұлақ) бір-біріне немесе көл, теңіз, мұхитқа келіп қосылды. 4. Жауын-шашынның нөсерлетіп қатты жауын кетуі. 5. Балқытқан металдан бір заттың бейнесін, мүсінін қалыпқа түсіріп жасау.

Күйіп қойғандай. Шап-шақ, артық-кемі жоқ, дөп-дәл мағынасында.

КҰЙҒАН з а т. Өзен-судың құя берісі, құяр жері.

КҰЙҒУ Құйғы етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҒЫ = е т. Жүрісіне көз ілеспеу, зымырау, заулау.

КҰЙҒЫЗ = е т. Сұйықтықты бір нәрсеге төккізу.

КҰЙҒЫЗУ Құйғыз етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҒЫН с ы н. Жылдам, жүрдек.

КҰЙҒЫНДАТ = е т. Құйғыту, заулату.

КҰЙҒЫНДАТУ Құйғындат етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҒЫТ = е т. Құйындату, қатты шаба жөнелу.

КҰЙҒЫТУ Құйғыт етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҒЫШ з а т. Сұйықтықты құюға арналған ауыз жағы кең, сұйық ағып шығатын жері тарлау зат.

КҰЙҒЫШТА = е т. 1. Қайта-қайта құя беру. 2. ауыс. Есінде қалу үшін қайта-қайта айта беру.

КҰЙҒЫШТАУ Құйғышта етістігінің қимыл атауы.

КҰЙДЫР = е т. 1. Сұйықтықты құйғызу, басқа ыдысқа төктіру. 2. Балқытып, сұйық күйінде қалыпқа түсірту.

КҰЙДЫРУ Құйдыр етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҚА з а т. 1. Сойылған малдың үйітілген терісі. 2. Адам басының терісінің шаш өсетін бөлігі. 3. ауыс. Жердің шым болып жатқан үстіңгі қабаты.

Күйқасы құрысты. Бір нәрсеге ренжіді, қабақ шытты. **Күйқа тамыры [терісі] құрысты.** Жақтырмады, сұқаны сүймеді. **Күйқа тамыры [төбе күйқасы] шымырлады.** Төбе шашы тік тұрды, сай-сүйегі сырқырады.

КҰЙҚАЛА = е т. Ұсақтан кесу.

КҰЙҚАЛАҚ з а т. тамақ. Мал сойғанда төстің үстіңгі жағындағы етті терісімен қоса кесіп алып, отқа қақтап пісіретін тағам.

КҰЙҚАЛАҚТА = е т. Отқа қақтап құйқалақ жасау.

КҰЙҚАЛАҚТАН = е т. Құйқасы көріну.

КҰЙҚАЛАҚТАНУ Құйқалақтан етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҚАЛАҚТАУ Құйқалақта етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҚАЛАН = е т. 1. Құйқа болу, құйқаға айналу. 2. Шымдану, құнарлану.

КҰЙҚАЛАНДЫР = е т. Құйқасы көрінгенше тықырлау.

КҰЙҚАЛАНДЫРУ Құйқаландыр етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҚАЛАН = е т. 1. Құйқа болу, құйқаға айналу. 2. Шымдану, құнарлану.

КҰЙҚАЛАНДЫ = е т. Құйқасы көрінгенше тықырлау.

КҰЙҚАЛАНДЫРУ Құйқаландыр етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҚАЛАУ Құйқала етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҚАЛЫ с ы н. 1. Құйқасы бар. 2. Бас терісі үйітілген. 3. ауыс. Оты мол, малға жайлы, егінге лайық, құнарлы.

КҰЙҚАСЫЗ с ы н. Құйқасы жоқ, құнарсыз.

КҰЙҚЫЛЖУ Құйқылжы етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҚЫЛЖЫ = е т. 1. Бір нәрсенің тез өзгеріп, құбылып тұруы. 2. Бір орында тұрмай ойнақшү, ширғыу (ат туралы). 3. Біктен құйылып сорғалау (құс туралы). 4. ауыс. Ән-күйдің тамылжып төгілуі. 5. Шарықтап ұйтқу, құбылу.

КҰЙҚЫЛЖЫМА с ы н. Құбылмалы, өзгермелі.

КҰЙҚЫЛЖЫС = е т. Бірге өзгеріп, бірдей құбылу.

КҰЙҚЫЛЖЫСУ Құйқылжыс етістігінің қимыл атауы.

КҰЙҚЫЛЖЫТ = е т. 1. Өзгерту, құбылту.

2. Ойнақшыту, тыпыршыту. 3. ауыс. Тамылжыту, төгілту.

КҰЙҚЫЛЖЫТУ Құйқылжыт етістігінің қимыл атауы; тамылжыту, төгілту.

КҰЙҚЫЛП = е т. сөйл. Құйылту, құйғыту, құйындату.

КҰЙҚЫЛТУ Құйқылт етістігінің қимыл атауы.

КҰЙМА з а т. 1. тех. Металл, металл қорытпалары, пластмассалар, шынылар т.б. заттарды балқытып, қалыпқа құйып қатайту нәтижесінде алынатын зат, дайындама. 2. Қолдан құйған кірпіш немесе құйма кірпіштен жасалған дуал. 3. Өзен-судың құйылысы; құйған. 4. зерг. Қорытылған, қоспасынан айырап алтын, күміс кесегі. 5. Қыстай жиналған мал қызын көктемде көлікпен бастырып, қалыпқа немесе т. б. құйып жасаған тезек.

Күйма алтын [күміс]. зерг. Белгілі бір қалыпқа келтіріліп құйылған, басқа қоспадан тазартылған, қоспасыз таза кесек алтын (күміс).

Күйма болат. кен. Өндіріс барысында сұйық күйден өткен қатты болат. **Күйма білезік.** зерг. Алтын яки күміс, қола, жез, мельхиорды балқытып, арнаулы қалыпқа құю арқылы жасалған сом білезік. **Күйма жүзік.** зерг. Арнаулы қалыпқа құйып дайындалған жүзік; құйма қалыптан жасалатын жүзік. **Күйма қант.** т а м а қ.

Үлкен, тұтас, шағылып бөлінбеген қант. **Күйма**

тұяқ. Тұяғы құйып қойғандай, жұмыр. **Құйма тұяқты бие.** Жүргенде табаны көп тасырламайтын, тұяғы мықты бие, қысырақтардың атауы. **Құйма үй.** Құр. Арнайы сырғымалы қалыппен құйылып салынатын үй. **Құйма үлгісі.** этн. Қалыптың құйма пішініне сәйкес келетін қуысын жасауға арналған қалып, үлгі.

ҚҮЙМАҚ зат. тамақ. Айранға не сүтке қиды қоймалжың етіп езіп, майға пісіретін жұмсақ нан.

Құймақ мұз. геогр. Диаметрі 0,5-2 метр болып келетін дөңгелек мұз.

ҚҮЙМАКЕСЕК зат. Қорытылған, қоспасынан айырған алтын, күміс т.б. металдардың кесеі.

ҚҮЙМАҚАЛЫП зат. тех. Балқыған металды белгілі бір пішінге келтіру үшін құйылатын қалып, құрал.

ҚҮЙМАҚТЫҚ сын. Құймақ пісіруге арналған.

ҚҮЙМАҚҰЛАҚ сын. Тез ұққыш, зерек, зерделі.

ҚҮЙМАҚХАНА зат. Құймақ пісіріп сатамын дәмхана.

ҚҮЙМАҚША зат. тамақ. Ішіне ұсақталған ірімшік, ет салып майға пісірген жұқа нан.

ҚҮЙМАЛА= ет. 1. Сұйық затпен қайтақайта құю. 2. Балқытқан металдан құйып әшекейлеу.

ҚҮЙМАЛАН= ет. сөйл. Сұйықтықпен құйыну.

ҚҮЙМАЛАНУ Құймалан етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙМАЛАС сын. Іргелес, қанаттас.

ҚҮЙМАЛАУ Құймала етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙМАЛЫ сын. Құйып жасалған.

ҚҮЙМАТАС зат. кен. Құм, цемент пен су араластырып, құйып біріктірілген тас; жасанды құрылыс материалы.

ҚҮЙМЫР сын. Ойнақшыған, жайнаң, ойнақы.

ҚҮЙРЫҚ зат. 1. Жан-жануарлар денесінің арт жағында орналасқан, үстіне жұр, қыл, қауырсын шыққан мүшесі немесе дененің сүйірленген бір бөлігі. 2. аналт. <лат. cauda> Адам денесінің арқадан төменгі, жұмсақ бөлігі, бөксе. 3. Май қоры жиналатын мүше. 4. ауыс. Заттың үшкірленіп, сүйірленіп келген шет жағы, қиы. 5. кәс. Кемелің, қайықтың кейінгі жағында бағытын өзгертіп, бұрып отыруға арналған құрылғы.

Құйрығы жерге тимеді [жер іскемеді]. Зыр жүзіріп, дамып таппады, отырмады, шаруадан қолы босамады. **Құйрығы қоныс таппады.** Тұрақтап отыра алмады. **Құйрығына қоңырау байлады [ілді].** Біреуге жала жапты, артынан сөз ілестірді. **Құйрығына қыл батпады.** Қатты алаңдап, мазасы кетті, тыпырши берді. **Құйрығына қыстырмады [ілмеді].** Менсінбеді, елемеді, бит шаққандай көрмеді. **Құйрығын басты.** Жас баланың өз бетімен отыра бастауы. **Құйрығын бұлаңдатты [бұлаңдатты].** а) Еркеледі, арсалаңдады. ә) Қулыққа басты, алдады, алдан-арбады. **Құйрығын былғаңдатты.** Құйрығын әрлі-берлі үрелеңдетіп иесіне еркеледі (итке қатысты). **Құйрығын жалады.** қарап. Жалпақтады, жағынды. **Құйрығын қарға шаншыты.** Жерге қаратып, отырғызып кетті. **Құйрығын қысты.** қарап. Қорықты, жым болды, үнін өшірді, тыныш жірді. **Құйрығын майлады.** а) Жаңа ие болған атын ырым ретінде жолдастарына көрсетті. ә) этн. Жолы болды, бақыт әкелді деп ырым қылды. **Құйрығын сүзді [тарады].** Бәйге атындай жараттып, батпады. **Құйрығын сыртқа салды.** Тайқып шыға келді, жонын көрсетті. **Құйрығын тікті.** Құйрығын қоқайтып көтерді, тікейтті. **Құйрығын ұстатпады [шалдырмады].** Құлғын асырып, қолға түспеді; түпкі бұлтаққа салды. **Құйрығын шаншып [тігіш].** Асыр салып, ойнақтат. **Құйрығы шаян, беті адам.** Арам, қара ниет. **Құйрық атты.**

Құйрығын көкке көтерді. Құйрық ботқа. этн. Бала бес-алты айға толып, отыруға айналған кезде жасалатын ғырып [Баланы құйрығын басып отыра бастаған кезде үстіне таза ақ шүберек жауып табаққа салынған ботқаға отырғызған болып ырымын жасайды]. **Құйрық жеу [соғысы].** көне. Кетіп бара жатқан жсаудың ең кейінгі қосының артынан, екі бүйірінен тиіп, шабуылдау. **Құйрық пен бауыр жеді.** этн. сөйл. Құйрық-бауыр жеді. **Құйрық түйді.** Бекінді, бел байлады. **Құйрық тігесіп келді.** Қатар жарыса, бірінің-бірі ізін баса жетті.

ҚҮЙРЫҚ-БАУЫР зат. тамақ. этн. Қойдың піскен құйрық майы мен бауырынан туралып жасалған, негізінен құдаларға тартылатын дәмді тағам.

Құйрық-бауыр асатты. этн. Құда тұсу дәстүріне байланысты құдаларға құйрық-бауыр жегізу ырымын жасады.

ҚҮЙРЫҚ-ЖАЛ зат. 1. Жылқының құйрығы мен жалы. 2. ауыс. Сүйеніш, арқа сүйер тірек.

Құйрық-жалын сүзді [тарады]. Бәйге атындай жаратып, батпады. **Құйрық-жалын [шарт] түйді.** Ат-көлігін сайлап, батпады, әзірледі. **Құйрық-жалы төгілген.** Көз сүрінгендей сұлу (жылықы).

ҚҮЙРЫҚ-ЖАЛСЫЗ сын. Құйрық-жалы жоқ.

ҚҮЙРЫҚСЫЗ сын. Құйрығы жоқ, құйрығы салтимаған; шығыңқы емес.

ҚҮЙРЫҚТАН= ет. Құйрығы осу, құйрық пайда болу.

ҚҮЙРЫҚТАНУ Құйрықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙРЫҚТАС= ет. Құйрық тістесу, бірінің ізін бірі басу.

ҚҮЙРЫҚТАСУ Құйрықтас етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙРЫҚТАТ: бөдене құйрықтатты. Бөдененің құйрығындай етіп кесті.

ҚҮЙРЫҚТЫ сын. 1. Құйрығы бар, құйрығы өскен. 2. Құйрығы үлкен, семіз (қой).

Құйрықты жұлдыз. астр. <грек. kometes> Аспанда оқпа-тектен тұманданған нысан түрінде байқалып, жұлдыздарға қатысты орын ауыс. тыратын, орта тұсында ядросы бар аспан денесі. **Құйрықты жұлдыз секілді.** Жарқ етіп көзге түскен, ел назарына іліккен дарынды адам туралы айтылады. **Құйрықты жұлдыздай ағып өтті.** бейн. Жалт етті де жоқ болды. **Құйрықты қой.** мал шар. Құйрығы үлкен болып келетін қылышқы жүнді қой тұқымы, қазақы қой.

ҚҮЙТАҚАНДАЙ сын. экспр. Құйтмай, титтей, кіп-кішкентай.

ҚҮЙТИ= ет. сөйл. Қортию, мыршию.

ҚҮЙТИО Құйти етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙТТАЙ сын. 1. Көлемі шап-шағын, титтей. 2. Бойы ап-аласа, кіттей. 3. Кіп-кішкентай, титтей.

ҚҮЙТҮРҚЫ зат. сөйл. Қитұрқы.

ҚҮЙТЫ сын. сөйл. Қитұрқы.

ҚҮЙТЫМАНДАЙ сын. сөйл. Құйтмай.

ҚҮЙТЫМДАЙ сын. сөйл. Құйтмай.

ҚҮЙТЫҢ: құйтын етті [қақты]. Құйттыңдады, қитың-қитың жірді.

ҚҮЙТЫҢДА= ет. Құйттың қағу, қитыңдау.

ҚҮЙТЫҢДАУ Құйттыңда етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙТЫРҚЫ сын. сөйл. Қитұрқы. // Құлғы бар, айдалы.

ҚҮЙТЫРҚЫЛЫ сын. сөйл. Қитұрқы.

ҚҮЙТЫ зат. көне. Шұңқыр әсер, құдық.

ҚҮЙЫҚ зат. жерг. Судың шірімі.

ҚҮЙЫҚТЫР= ет. сөйл. Атқа қамшы басып, қатты шаптыру.

ҚҮЙЫҚТЫРУ Құйықтыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙЫЛ= ет. 1. Сұйықтықтың төгілуі, ағылу. 2. Балқытылып қалыққа түсірілу. 3. Үйілу, топталу, үсті-үстіне қосылу. 4. Қатпап келу, ағылу, жиналу. 5. Әбден пісіп, төгілу. 6. ауыс. Құстың сорғалап төмен қарай зымырауы.

Құйылған тіл. тамақ. Сорпа құйылып құйылған, пісірілген тіл.

ҚҮЙЫЛДЫР= ет. Ән-күйді құйықылжыту, тамылжыту, төгілдіру.

ҚҮЙЫЛДЫРУ Құйылдыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙЫЛМА¹ зат. Құйылыс.

ҚҮЙЫЛМА² сын. Құйылғыш, құйылатын.

ҚҮЙЫЛМАЛЫ сын. Құйылма, құйылатын.

ҚҮЙЫЛТ= ет. 1. Үсті-үстіне үйе тұсу, қосқызу. 2. Қатты екпінмен құйындама шабу.

3. ауыс. Ән-күйді төгілте шырқау, орындау, құйықылжыту.

ҚҮЙЫЛТУ Құйылт етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙЫЛУ Құйыл етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙЫЛЫС зат. Өзен-судың бір-біріне қиятын жері; құйған.

ҚҮЙЫЛЫСУ Құйылыс етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙЫМШАҚ зат. 1. а нот. <лат. cossux> Омыртқаның жамбаспен жалғасқан жердегі бөлігі. 2. этн. Сый табаққа салынатын отбасындағы қыз балаға, не қонақ қызға ұсынылатын кәделі мүше.

Құйымшағынан майы шыққан. Өте семіз, майдан жүре алмайтын. **Құйымшағы тесілді [ойылды].** Коп отырды, еңбектенді.

ҚҮЙЫН зат. 1. Ауаның жер бетінен топырақты, қарды, суды үйіре көтеріп, айналмалы қозғалып, ұйтқи соғатын екпінді қатты жел.

2. тех. Техникада ауаны тазарту мақсатымен шаңды ұстау үшін немесе сулы ортада түрлі диаметрлі түйіршіктерді ірілік фракцияларға бөлуде қолданылатын құбылыс.

Құйын боп [болып]. Көз ілеспей, жылдам, тез. **Құйын соққандай.** Ұйқы-тұйқы, астан-кестен, алай-түлей.

ҚҮЙЫН= ет. 1. Өзіне құю, шашу. 2. Суға тұсу, шомылу.

ҚҮЙЫНДА= ет. 1. Желдің ұйтқи соғып, құйынға айналуы. 2. ауыс. Заулау, зымырау.

ҚҮЙЫНДАЙ сын. 1. Құйын секілді алай-дүлей, ұйтқыған. 2. Тез, шапшаң, жүрік.

Құйындай ақты [жүйікті]. Желдей есті, жүрісіне көз ілеспеді, заулады. **Құйындай заулаты.** Жылдамдығына көз ілеспеді. **Құйындай қаптады.** Кенеттен, тұтқиылдан бас салды. **Құйындай ұйтқыды.** а) Жүрісіне көз ілеспеді, заулап зымырады. ә) Ой, сезім дүршесі ойран-асыр болды, арпалысып мазаны алды. **Құйындай ұшты [ұшырды].** Зымырады, заулады.

ҚҮЙЫНДАЙЫН сын. поэт. **Құйындай.**

ҚҮЙЫНДАТ= ет. 1. Желдің құйынға айналып, ұйтқықта соғуы. 2. Екпіндете шабу, заулау.

ҚҮЙЫНДАТҚЫШ зат. металл. Сульфидті шикізатты балқытып өңдейтін металлургия пеші.

Құйындатқыш оттық. метал. Отын мен қож тозаңдары араласқан газ-ауа ағынын спиральді қозғалысқа түсіретін оттық.

ҚҮЙЫНДАТУ Құйында етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙЫНДАУ Құйында етістігінің қимыл атауы.

ҚҮЙЫН-ДАУЫЛ зат. Топырақты, қарды көтеріп, айналдырып соққан екпінді жел, алай-дүлей дауыл.

ҚҮЙЫНДЫ¹ зат. Екі немесе одан да көп металл түрлерін қосып балқыту арқылы алынған құйма.

ҚҮЙЫНДЫ² сын. Құйын түрінде қозғалатын.

Құйынды қозғалыс. физ. Ұсақ бөлшектері ілгерілей орын ауыс. тыра отырып, белгілі бір лездік остің маңында айналыс жасайтын сұйықтықтың не газдың қозғалысы. **Құйынды токтар.** физ. Тұтас өткізгіштерді қиып өтетін

магнит ағымының өзгеруі нәтижесінде пайда болатын тұйықталған электр тоғы.

ҚҰЙЫНДЫР = ет. сөйл. **Құйыну.**

ҚҰЙЫНДЫРУ Құйындыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЙЫН-ПЕРЕН үст. Жын соққандай, ала құйын болып, алды-артына қарамай, ешкімді тыңдамай.

ҚҰЙЫНУ Құйын етістігінің қимыл атауы; өзіне су құйып жуыну, шайыну.

ҚҰЙЫНША үст. 1. Құйын құсап. 2. Өте тез, жылдам, лезде.

Құйынша ақты. Өте тез жүрді, жүйткіді.

ҚҰЙЫҢҚЫРА = ет. Құя түсу.

ҚҰЙЫҢҚЫРАУ Құйыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЙЫРШЫҚ зат. 1. Құйымшақтың сүйірленіп келген үш жағы. 2. ауыс. Біреудің қолиқпары, сойылын созушысы; жағымпаз.

ҚҰЙЫРШЫҚТАН = ет. Жарамсақтану, жағымпаздану.

ҚҰЙЫРШЫҚТАНУ Құйыршықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЙЫРШЫҚТЫҚ зат. Құйыршық болушылық; жағымпаздық.

ҚҰЙЫС = ет. Бірге құо, құроға көмектесу.

ҚҰЙЫСҚАН зат. Ғтн. Ер-тоқым аттың мойнына кетпеу үшін тағылатын былдарыдан қайыспен астарлап қайып жасалатын ер-тұрман өзбелі.

Құйысқанға қыстырылған боқтай [бокка ұсап]. Жонсіз, ретсіз килікті деген мағынада. Құйысқанға қыстырылды. а) Өзіне қатысы жоқ іске, араласпайтын жерге араласты. ә) Қосақ арасында бос кетті, нақақ күйді. **Құйысқан өрімі.** Өрім өнерінің басты түрі (мұнымен бүкіл құйысқанды тұтас мәнерлеп өріп шығады). **Құйысқан тігесті.** Бірінің соғынан бірі қалмай келді, қалыспады. **Құйысқаны берік.** а) Өзіне-өзі сенімді, тұрақты. ә) Құмалақ ашқанда балгерлердің мал-жан аман деген мағынада айтатын сөзі. **Құйысқаны көтерілді.** Сапарға аттанбақшы болды, жолға шығуға бекінді.

ҚҰЙЫСҚАНДА = ет. Құйысқан тақты, құйысқан салды.

ҚҰЙЫСҚАНДАС = ет. Құйрық тістесу, қалыспау.

ҚҰЙЫСҚАНДАСУ Құйысқандас етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЙЫСҚАНДАТ = ет. Құйысқан тақтыру, құйысқан салдыру.

ҚҰЙЫСҚАНДАТУ Құйысқандат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЙЫСҚАНДАУ Құйысқандау етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЙЫСҚАНДЫ сын. Құйысқаны бар.

ҚҰЙЫСҚАНДЫҚ¹ зат. 1. Құйысқанды ермен жалғастыратын ердің артқы қапталындағы шығыршық; ілмекті қайыс бау. 2. Аттың құйысқан салатын жері.

ҚҰЙЫСҚАНДЫҚ² сын. Құйысқан боларлық, құйысқанға жарарлық.

ҚҰЙЫСҚАНСЫЗ сын. Құйысқаны жоқ, құйысқаны тағылмаған.

ҚҰЙЫСУ Құйыс етістігінің қимыл атауы.

ҚҰҚ¹ [пр. خوک] зат. Шошқа, доңыз.

ҚҰҚ² = о. Жас баланы қорқытқанда айтылатын сөз.

ҚҰҚ³ құқ қылды. тар. Еркін жойды; іс-әрекетіне шек қойды, тыйым салды.

ҚҰҚАЙ зат. 1. Адамды шошымтатын, қорқытатын тосын көрініс, құбыжық. 2. ауыс. Азап, бейнет, қиындық.

ҚҰҚЫ [ар. حق] зат. сөйл. **Қақы.**

ҚҰҚЫҚ [ар. حقوق] зат. сөйл. 1. Бір нәрсені жүзеге асырудың, әрекет етудің мүмкіндігі. 2. Негіз, себеп. 3. Мемлекет тарапынан, болмаса тиісті қаулы, заңмен әрбір адамға берілген ерік, бостандық, құқық. 4. құқық. Қоғамдағы адамдардың қарым-қатынасын реттейтін, мемлекет тарапынан белгіленетін және қорала-

тын ережелер мен заңдар жиынтығы және соны зерттейтін ғылым саласы.

Құқығын иеленді. э.кон. Рұқсат етілді, құқығы бар болды. **Құқық алды.** Заң жүзінде рұқсат, мүмкіндік алды. **Құқық бұзылды.** ресми. Қоғам мүшелері арасындағы қатынасты реттейтін, мемлекет тарапынан қорғалатын ахлақ нормаларынан ауытқу болды, оған қарсы әрекет жасалды. **Құқық қорғау органы.** құқық. Заңдылықты, құқық тәртібін, адам құқықтары мен бостандықтарын қорғау және қылмысқа қарсы күрес міндеттерін атқаратын мемлекеттік органдар. **Құқық нормасы.** құқық. Құқықтық қатынастарға қатысушылардың мінез-құлқына анықтайтын жалтыға міндетті ереже. **Құқық социологиясы.** Құқықтың әлеуметтік институттар жүйесінде қызмет етуін, құқықтық нормалардың динамикасын мен құрылымын, қоғамдағы ролін зерттейтін социология ғылымының саласы. **Құқық субъектісі.** құқық. Заң бойынша тікелей немесе өкілі арқылы құқықтар мен заңи міндеттерді (яғни, құқық субъектілігін) иеленуге және жүзеге асыруға қабілеті бар (жеке немесе заңи) тұлға.

ҚҰҚЫҚБҰЗУШЫЛЫҚ зат. заң. Қоғамға, мемлекетке, тұлғаға зиян келтіретін және заңмен жазаланатын, қоғамға зият іс-әрекет.

ҚҰҚЫҚҚОРҒАУ сын. құқық. Заңды, құқық тәртібін, адам құқықтары мен бостандықтарын қорғаумен байланысты.

ҚҰҚЫҚҚОРҒАУШЫ зат. құқық. Заңды, құқық тәртібін, адам құқықтары мен бостандықтарын қорғаумен айналысатын маман.

ҚҰҚЫҚСЫЗ сын. Құқығы жоқ.

ҚҰҚЫҚСЫЗДЫҚ зат. сөйл. **Құқықбұзушылық.**

ҚҰҚЫҚТАНУ зат. заң. Заңдар, құқық жүйесі туралы білімдердің жиынтығы.

ҚҰҚЫҚТАНУШЫ зат. Құқықтану саласының маманы, заңгер.

ҚҰҚЫҚТЫҚ сын. Құқыққа қатысты, құқықпен байланысты.

Құқықтық жаза. заң. Құқыққа қайшы іс-әрекеттерді заңды түрде қиналаудың түрі және қолданылған шара. **Құқықтық жүйе.** заң. Құқықтар жиынтығы. **Құқықтық қатынастар.** Құқық нормаларымен реттелетін қоғамдық қатынастар. **Құқықтық мемлекет.** заң. Конституциялық басқару тәртібі, дамыған құқықтық жүйе мен тиімді сот билігі бар мемлекет нысаны. **Құқықтық сана.** Адамдардың, әлеуметтік топтардың құқыққа, заңдылыққа, сот әділігіне байланысты қалыптасқан көзқарасының, ойларының, сезімдерінің жиынтығы. **Құқықтық саясат.** саяси. Құқықтық әрекет аясында жүзеге асырылатын идеялар, шаралар, міндеттер мен мақсаттар, бағдарламалар, принциптер кешені, құқықтық кеңістіктегі қатынастар мен байланыстар, мүдделерді қамтитын қатынас саласы. **Құқықтық шектеу.** Заңға қайшы келетін әрекетті құқық арқылы тәжеу.

ҚҰҚЫҚТЫЛЫҚ зат. Құқыққа ие болушылық.

ҚҰҚЫЛЫ сын. Құқығы бар, құқыққа ие.

ҚҰҚЫЛЫҚ сын. сөйл. **Құқықтық.**

ҚҰЛ зат. 1. Құлдық, феодалдық дәуірде басында еркі жоқ, иесіне толық тәуелді шаруа адамы, жарлы-жалшы. 2. көне. Соғыста қолға түскен тұтқын. 3. ауыс. Пенде, қақыр. 4. ауыс. Бір нәрсеге табынып, соған бағыныштылық.

Құл бөлуіші. сөйл. Құлшеленуші. Құл ғып ұстады. Зорлық-зомбылық көрсетті, құлындай жұмсады. **Құл қамытын киді.** поэт. Құл болды, бодан болды. **Құл қылды [етті].** Еркінен айырып, тәуелді етті.

ҚҰЛА сын. Сары мен жиреннің арасындағы жылқының түсі.

Құла ауыз. Өткір тілді, шешен, ділмар. **Құла бие.** Сары мен жиреннің арасындағы түсі бар бие. **Құла дала [түз, жапан, медиен, мекен].** Елсіз, шен дала. **Құла [құба, қу медиен] дүз.** Ен

дала, елсіз-сусыз сары дала. **Құла жирен.** Құла мен жирен аралас жылқының түсі. **Құла жылқы.** Басы мен денесі жылтыр сары немесе құрмы сары реңді, аяқтары мен жақ құйрықтары қара, арқасынан құйрығына дейін созылған жіңішке қара жолағы бар жылқы. **Құла кер.** Құла мен кер аралас түс. **Құла қасқа.** Қасқасы бар құла түс. **Құла төбел.** Төбелі бар құла түс. **Құла түз.** Жан аяғы басапан, елсіз дала.

ҚҰЛА = ет. 1. Жығылу, таю, сүрініп етпетінен түсу. 2. Опырылу, қирау, бұзылып қалу. 3. Жата кету, сұлау. 4. Бүйктен төмен қарай құлдырау. 5. ауыс. Тақтан айырылу, орнынан түсу, құйреу. 6. ауыс. Емтиханнан, не басқа бір сыннан сүрің, өте алмай қалу. 7. ауыс. Көңілі кету, ынтасы ауу.

Құлай бермеді. Қайраттанды, берік болды. **Құлай сүйді.** Өлердей гашиқ болды, жан-тәнімен жақсы көрді.

ҚҰЛАБА сын. Көнерген, еде тартқан, қақсал.

ҚҰЛАҒДАР сын. Істің, оқиғаның мән-жайынан мағлұматы бар, хабардар, қылақпас.

ҚҰЛАҒЫШ сын. Жығылғыш, жығыла бергіш.

ҚҰЛАДЫН зат. зоол. <лат. circus>

1. Қаршыға тұқымдасына жататын кішкене құс. 2. Дене тұрқы 43,5–52,5 см, салмағы 310–550 г-дай болатын, арқасы көкішіл сұр, құйрық қауырсыны ақ сұр, көденең жолақты, бауыры ақ, жемсауы көкішіл сұр, тұрмысы қара жыртықшыл құс.

ҚҰЛАДЫНДАЙ: құладындай ұшты. Ынталанды, берілді.

ҚҰЛАЗУ Құлазы етістігінің қимыл атауы; көңілсіздік басу, жабырқау.

ҚҰЛАЗЫ = ет. 1. Иесіз қаңырап бос тұру (үй, мекен, жай). 2. Изерілмей, пайдаға аспай жату (жер). 3. ауыс. Көңілсіздік басу, жабырқау.

Құлазыған [қу] дала [құлдан дала]. Елсіз айдала, құба дала.

ҚҰЛАЗЫТ = ет. Көңілсіздік орнату, жабырқату.

ҚҰЛАЗЫТУ Құлазыт етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАЙБЕРІС зат. Құлама, ылди.

ҚҰЛАҚ¹ зат. 1. анат. <лат. auris> Адам мен омыртқалы жануарлардың есту мүшесі. 2. ауыс. Баскіімнің құлақты жауып тұратын бөлігі. 3. ауыс. Тұрмыстық заттардың ұстауға арналған жері, тұтқасы. 4. ауыс. Мұзыкалық аспаптың ишегі қатайтатын немесе босататын тетігі. 5. к.өс. Бірнеше ауды жалғауы ұстап тұратын дөңгелек шығыршық. 6. тар. Түбіртек мағынасында.

Құлағы ауырлау. Естуі нашар, жөнді ести алмайды. **Құлағы бітеу.** Керен, естімейтін, естігісі келмейтін. **Құлағы дүңгірледі.** Әлдеқандай физикалық әсерлерден немесе құлақ мүкістене бастағанда, естілген дауыс тың құңгірлен, дұрыс ұғынылмауы. **Құлағы елең етті [елендеді].** Көңілі бөлініп, ынта қойып тыңдай қалды, құлақ тіге қойды. **Құлағы жаттықты.** Ести-есті еті үйренді, айтқанға көндігіп кетті. **Құлағы жұлынды.** Құлағы жарақаттанды. **Құлағы керендей.** Құлағы естімейтін адамша. **Құлағы қалқайды.** Арықтады, азып, қатты жүдеп кетті. **Құлағы қанды.** а) Әбден естіп мейіренді, айызы қанды, тыңдап құмардан шықты. ә) Құлағына сінді, көп естіп құлағы үйренді. **Құлағы қылғиды.** Нобайы, жобасы көрініп қалды. **Құлағы мақтамен тығулы.** Керен, ештенге естімейді. **Құлағым бітелді.** Естілмеді, марс бітті. **Құлағымды кесіп берейін.** Бір нәрсеге, бір істің шешіміне сенімді болғанда, өскенде немесе кепілдік беру мәнінде айтылатын сөз. **Құлағым [естісем] керен [тас керен] болсын.** сөйл. л. экспр. Бұрынсоңды естіген емеспін деп ант-су ішуді білдіреді.

Құлағым сенде, айта бер. Тыңдап тұрмын, естіп отырмын деген мағынадағы сөз. **Құлағы мүкіс [мүкістеу, мүкіс тартты].** Құлағының естуі нашарлады, шала еститін болды. **Құлағына алды.**

жерг. Тыңдады, ескерді, ден қойды. Құлағына алтын сырға. а) Естімей-ақ қой, мән берме деген мағынада. ә) Ескерсін, зейініне түйіп алын деген мағынада. Құлағына енді. а) Естіді, құлаққа жетті. ә) Көңіл қойып тыңдады, ұқты, байыбына барды. б) Мән берді. Құлағына жақты [қонды]. Айтқаны ұнады, көңілінен шықты. Құлағына жылы тиді. Жағымды естілді. Құлағына кірмеді [бітпей кірмеді, кірген жоқ]. а) Тыңдамады, елең қылмады. ә) Мән бермеді, керек қылмады. Құлағына қонады. Айтқанды ұқпады, мысына кірмеді, түсінбеді. Құлағына құйды. Есіңде қалсын, ұқсын деп қайта-қайта айтты, ұмытпайтындай етіп түсіндірді. Құлағына құйып алды. Әбден ұғып алды, жадына сақтады. Құлағына қыстырмады. Тыңдамады, мән бермеді, елемеді. Құлағына мақта тықты. Естімеді, тыңдамады. Құлағынан ағып кетті. Айтқан сөзді ұмытып кетті. Құлағынан кетпеді [құлағында қалды]. Да уы с ы, айтқан сөзі есте қалды, ұмытылмады. Құлағынан кетірді. Ұмытты, құлағы тынды. Құлағынан күн көрінеді. Өте жүдеу, арық; қармаққа шанышыр еті жоқ. Құлағынан кикү кетпеді. Уәзім сөз, ұрыс естуге болды. Құлағына салды. Ескертті, айтты, аңартты. Құлағына сіңдірді. Уәзім айттып жүрді. Құлағына тиді [жетті]. Естіді, хабарланды, хабардар болды. Құлағына шалынды. Естілді, құлаққа жетті. Құлағына [құлағының ұшына] шейін қызарды. Қатты ұялды, қысылды. Құлағын ашу. Балаға ат қойып, үш-төрт рет айқайлап, азан шақырып естірту. Құлағына ілемді. а) Тыңдамады, естігісі келмеді. ә) Көңіл қоймады, ескермеді, өз дегенін істеді. Құлағын басты. Естігісі келмеді. Құлағын бұрады. а) Үгіттеп, айтқанына көндірді, мақұл дегізді. ә) Ұмытпасын дегендей қайта-қайта еске салды. Құлағын едірең-едірең еткізді. Құлағын тіктейтті. Құлағын елендетті. Құлағын қайшылады, құлағын түрді, тыңдады. Құлағын жымырды. Мал (ат, есек т.б.) құлағын артақа қарай жымқырып сес көрсетті. Құлағын қайшылады. Құлағын кезек-кезек қозғады, алма-кезек қимылдатты. Құлағын қатырды. Мазасын алып, қыңқылдай сөйлей берді, құлаққа маза бермеді. Құлағын сарсытты [сарсытты]. Айтпа-айта мезі қылды, ығыр қылды. Құлағын сатты. Тыңдағаны үшін ақы сұрады. Құлағын тарс бітеді. Назарына ілемді, естігісі келмеді. Құлағын түрді [салды, тосты, төседі, тікті, бұрды]. Елегізіп хабар құтті; сөзге көңіл ауарды, ден қоя тыңдады, зейін салды. Құлағын шулатты. Біреуді әңгіме қылды, өсектеді. Құлағының елеңдеуі. Сабырсыздану, тағатсыздану. Құлағының етін [құрышын, құртын, құрт етін] жеді. Мазасын алды, мезі қылды, сөзбен ығыр қылды. Құлағының мүкісі бар. Құлағы нашар естиді. Құлағының шері тарқады. Әбден естіп, айызы қанды. Құлағы сарсыды. Бір нәрсені көп естіп, әбден жалқытып, мазасы кетті, мезі болды. Құлағы тарс [тас] бітті. Түк естімей қалды. Құлағы терең. стиль. Бұл жерде естігіш, саққұлақ деген мағынада қолданылған. Құлағы теріс біткен. Тыңдамайтын, елең қылмайтын кісі туралы айтылады. Құлағы тосансыды. Құлағына жат естілді. Құлағы тұнды. Қатты да уы с. не у-шудан құлағы естімей қалды. Құлағы түрік [түріңкі, тесік]. а) Әр нәрседен хабары бар, көңілі ояу, білімқұмар. ә) Саққұлақ, естігіш, тыңшы. Құлағы тыныш. Ешкім мазасын алмайды. Құлағы шалды [құлағына шалынды]. Естіді, хабардар болды. Құлағы шулады. а) Біреу сен туралы, бірдеңе бөдіге жортыпты ырым. ә) Басы ауырып, құлағы шыңылдады, есінен танды, есеңгіреді. б) Құлаққа үңі, дыбысы, да уы с. у келді. Құлағы шыңылдады. Есі ауып, көзі қарауытты. Құлағы үйренді. Ести-ести еті үйренді, айтқанға көндігіп кетті. Құлақ [сөзге құлақ] аспады [асқан жоқ, қоймады]. Біреудің сөзіне назар аудармады, айтқанды тыңдамады. Құлақ асты [қойды]. Ден қойып тыңдады, айтқанымен санасты, есептесті. Құлақ аурулары. м.ед. Құлақтың сыртқы, ортаңғы және ішкі бөліктерінде кездесетін

дерттер. Құлақ [тарс] бекіді. Тас керең боп, түк естімеді. Құлақ елендетер. Елең еткізер, бейжай қалдырмайтын (хабар, сөз т.б.). Құлақ естімес, көз көрмес [құлақ естіп, көз көрмеген]. Бұрынды-соңды болып көрмеген, болмаған, кездестірмеген. Құлақ жарды [тұндырды]. Даусы қатты шықты, құлақтан өтті. Құлақ кесері бар. Түртідей тиетін, жақпайтыны болады деген мағынада. Құлақ кесті [кескендей]. Құлаққа ұран танадай, жым-жырт, тым-тырыс. Құлақ күйін келтірді [баптады]. Музыкалық аспаптың құлағын бұрап, әуеніне, нәшіне келтірді. Құлаққа дамыл жоқ. Сөз тыңдаудан жалықпады, біреу сөйлеп мазасын алды. Құлаққа жағымды. Естуге үйлесімді, ұнамды. Құлаққа жат. Жағымсыз, тосын, жайсыз (дыбыс, үн туралы). Құлаққа жетті. Естілді, белгілі болды. Құлаққа жылы тиді. Жағымды естілді, көңіліне қонды. Құлақ қақпады. Аузын аштады, ешбір сөз сөйлемеді, тып-тыныш отырды Құлақ қақпай. Қыңқ етпей, қарсылық білдірмей. Құлаққа құлақ, тұяққа тұяқ. Жоқ малдың орны толу мағынасында [Ескі заманда барымта, т.б. түрде қолды болған мал орнына мал алу, санын түгелдей алу салтынан келіп шыққан]. Құлаққа сіңген сөз. Үйренішті, баяғыдан айтылып келе жатқан дағдылы, машықты сөз. Құлаққа сіңді. Құлағына құйылды, жеткізе айтылды. Құлаққа тақты [ілді]. Тыңдады, зейін қойды, ескерді. Құлаққа талып жетті. Алыстағы да уы с. , үн әрең жетті, үзліп барып естілді. Құлаққа түрпідей тиді. Сөзі өрескел, жағымсыз естілді. Құлаққа ұрған танадай. Тып-тыныш, жым-жырт, еш нәрседен хабарсыз. Құлаққа шалыну. Естілу, құлаққа жету. Құлақ қашты қылды. Мазаны алды, тыныштық бермеді. Құлақ қойды. Ығылас қойып, тыңдады. Құлақ құрышы қанды [қандырды]. Жақсы сөз, ән әбден тыңдап, айызы қанды; құмардан шықты, рақаттанды, жетесіне жеткізді. Құлақ нан. жерг. Еттің наны. Құлақ салды. а) Тыңдады, естіді. ә) Тың тыңдады. б) Тіл алып, айтқанды істеді. Құлақ сарсылты. сөйл. Құлақ сарсытты. Құлақ сүйінші [шүйінші]. этн. Құлаңытты хабарға берілетін сый. Құлақтан азы. Құлағы ауырлады, мүкістенді. Құлақтан өтті. Қатты, оқсы шыққан дыбыс туралы айтылады. Құлақ түрісті. Тың тыңдады, тыңдай қалысты. Құлақты бітірді. Бітеді, бекітті. Құлақтың тынышын алды. Мазаны алды. Құлақ шеке. Адамның бір жақ құлағы мен шекесінің тұсы.

ҚҰЛАҚ² зат. кәс. Арықтағы суды жырып бөліп жіберу үшін әр жерден қойылған кішкене тоспа, бірма.

Құлақ ашты. Суды бөгеп тұрған жерін ашып, арық-арыққа су жіберді. Құлақ байлау [қайыру]. Суды бөгеу, арық-арыққа жіберетін жерді бекіту.

ҚҰЛАҚ³ зат. кәс. Қырмандағы астықты қызылдағанда сұраушыларға берілетін үлес.

ҚҰЛАҚ⁴ [ор. кулак] зат. сөйл. Батырақтардың еңбегін пайдаланатын ауқатты, бай жекеменшік шаруа.

ҚҰЛАҚАҒАШ зат. кәс. Қайықтың екі жақ қапталындағы кемеріне орнатылған ағаш. ҚҰЛАҚАРҚАН зат. кәс. Сүзекіні мұз астынан тартып жылыздытып отыруға қажетті кендір жіп.

ҚҰЛАҚАРЫҚ зат. 1. Жаңбырлатқыш машинаға сұару желілері мен су жеткізетін гидротехникалық құрылыс. 2. Суармалы егістіктегі тұрақсыз арық.

ҚҰЛАҚБАУ зат. 1. Бас киімнің құлақты жауып тұратын жеріне тағылатын бау. 2. Доға мен төртені бекітіп, байластыратын қайыс.

ҚҰЛАҚКЕСТІ с ын. Еріксіз, тәуелді. Құлақкесті күл [күн]. көне. Басыбайы құл, меншіктегі малай.

ҚҰЛАҚКЕСТІЛІК зат. Еріксіздік, тәуелділік, бағыншытылық.

ҚҰЛАҚКІШІШ зат. сөйл. Құлаққап. ҚҰЛАҚҚАҒЫС зат. Шет пұшақтан айтты, есіне салу, ескертпе.

Құлаққағыс қылды [етті]. а) Есіне түсірді, ойына салды. ә) Айттар ойдың ұшын шығарды, ойын шет пұшақтанан ескертті.

ҚҰЛАҚҚАЛЖАН зат. сөйл. Құлаққап. ҚҰЛАҚҚАП зат. Теле және радиобайланыс жүйелеріне қажетті дыбыстар тыңдау үшін қолданылатын құрал, аспап.

ҚҰЛАҚҚАТОСАР зат. сөйл. Телефон тұтқасы.

ҚҰЛАҚМОНШАҚ зат. Құлаққа тағатын моншақтың

ҚҰЛАҚ-МҰРЫН зат. Құлақ және мұрын. Құлақ-мұрын кесті. Күл қылды, адам ғырлы санамады.

ҚҰЛАҚСЫЗ с ын. 1. Құлағы жоқ. 2. Тетіксіз, бұрандасыз. 3. Шошайған ұшсыз, тұтқасыз.

ҚҰЛАҚТА= е т. Құлағынан ұстау, жармасу. ҚҰЛАҚТАН¹= е т. Хабардар болу, есту.

ҚҰЛАҚТАН²= е т. Қылықты көріну.

ҚҰЛАҚТАНДЫР= е т. Естірту, хабардар ету.

ҚҰЛАҚТАНДЫРУ Құлақтандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАҚТАНДЫРЫЛ= е т. Хабардар етілу.

ҚҰЛАҚТАНДЫРЫЛУ Құлақтандырылу етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАҚТАНУ¹ Құлақтан¹ етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАҚТАНУ² Құлақтан² етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАҚТАС с ын. Жай-жапсарынан құлағдар, хабардар.

ҚҰЛАҚТАУ Құлақта етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАҚТЫ с ын. 1. Құлағы үлкен. 2. Шығып тұрған ұшы, ұстайтын құлағы бар. 3. ауы с. Ұғымтал, зерек, естігіш.

Құлақты жарқанат. зоол. <лат. plecotus auritus> Дене тұрқы 4–5 см, құлағының ұзындығы дене тұрқымен бірдейге жуық қолқанаттылар отрядына жататын үлкен сүтқоректі жануар.

ҚҰЛАҚТЫҚ зат. Бас киімнің құлақша тұсы, құлақты жауып тұратын жері.

ҚҰЛАҚША¹ зат. 1. Бір заттың ұстайтын кішкене тұтқасы. 2. Құлақша қағаз.

Құлақша қағаз. <франц. etiquette> Тауарлардың бағасы және т. б. мәліметтер көрсетілетін анықтама.

ҚҰЛАҚША² зат. анат. <лат. atrium> Жүректің қан айдайтын жоғарғы бөлігі.

ҚҰЛАҚШЫН зат. Құлақты жауып тұратын жылды бас киім, малақай.

ҚҰЛАҚШЫНДЫ с ын. Құлақшын киген.

ҚҰЛАЛА= е т. Алаула, бөлектеу.

ҚҰЛАЛАН= е т. сөйл. Құла түсті болу, құла түске ену; лайлану.

ҚҰЛАЛАНУ Құладан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАЛЫ с ын. Құла түсті (жылқы).

ҚҰЛАМА зат. 1. Таудың, жардың тік қабағы. 2. Жолдың төмен түсетін жері, құлай берісі. 3. Биік жартастан құатты екпінмен төмен құлаған су; сарқырама.

Құлама бесін. Күн еңкейген, бесіннің аяққы кезі. Құлама жаға. Сырт кийме салатын жағаның түрі. Құлама өркеш. түйешар. Түйе өркештерінің бітісіне қарай аталатын, бір жағын ала құлай қисайып жатқан өркеш атауы.

ҚҰЛАМАЛЫ с ын. 1. Тім-тік, жарлы, құлама болып келген. 2. Еңіс, ылди.

ҚҰЛАН зат. 1. Үйір-үйір болып жүретін жабайы жылқы. 2. зоол. <лат. equus hemionus> Тақ тұяқтылар отряды, жылқы тұқымдасына жататын түсі сарғыштау, жотасында қара қошқыл жолағы бар, құйрығының ұшы қара жабайы жылқы.

Құлан аяқ. Өте жіңірек, жылдам жүретін құлан бұлкек [бүлкіл]. Құланның желісінедей майда жүріс. Құлан дала [елсіз]. Иен дала; елсіз, суыс жер. Құлан жал [құйрық]. Әдемі, тоғіліп тұрған жал (құйрық). Құлан жүрмес [жортнас, құладан ұшнас] құла түз [ку мекен, дала, шөл].

Ешкім аяқ баспайтын елсіз, сусыз, шөл дала, айдала. Құлан құрықтап мінеді. Өте тын, ширақ. Құлан өтпес қырлар. бейн. Биік-биік асулар, таулар. Құлан таза айықты. Әбден сауығып, жазылып кетті. Құланның айғырындай. Құланның қасуына, мылтықтың [мергеннің] басуы. Істің орайы келгенде; сәті түскенде деген мағынада. Құлан түз. Елсіз, сусыз жер, айдала. Құланның құлынндай. Сымбатты, сұлу.

ҚҰЛАНДАЙ сын. 1. Құлан сияқты кезбе. 2. Жүйрік, қиқыр.

Құландай ащы дауысты. фольк. Айбарлы, айбыны күшті.

ҚҰЛАНДАЙЫН сын. поэт. **Құландай. ҚҰЛАНДЫ** зат. Елді мекеннің бирыңғыдан қалған орны, жері.

ҚҰЛАНДЫ сын. Құлан мекен ететін жер. **ҚҰЛАННИЕК** үст. Таң жаңа сыз беріп ата бастаған кез.

Құланиек, құлқын сөрі. Таң еркін аттаған, өте ерте кез.

ҚҰЛАНИЕКТЕ= ет. Таң жаңа біліне бастау.

ҚҰЛАНИЕКТЕН= ет. Рауандап таң ату. **ҚҰЛАНИЕКТЕНУ** Құланиектен етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАНИЕКТЕУ Құланиекте етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАН-КИІК зат. Құлан мен киік атаулы.

ҚҰЛАН-КИІКТЕЙ сын. Құлан-киік сияқты.

ҚҰЛАН-КИІКШЕ үст. Құлан-киіктер құсап бөлініп, жан-жаққа шашырап.

ҚҰЛАНҚҰЙРЫҚ зат. өс. 1. Сабағы түп жағынан бұтақтанып өсетін, мал жемейтін улы өсімдік. 2. <лат. eremosparton songaricum> Биіктігі 40–80 см, жапырағы жарағ қабыршақ тәрізді, үл сабағы қысқа, тостағанышы түкті біршақ тұқымдасына жататын бұта.

ҚҰЛАНТАЗА сын. Кіршісіз, адал. **Құлантаза арылды [жазылды, айықты].** Әбден айықты, ауру-сырқаудан мүлде жазылып кетті.

ҚҰЛАНША үст. Құлан тәрізді, құлан құсап. **ҚҰЛАПАРАДАЙ** сын. сөйл. **Құлөпарадай.**

ҚҰЛАС= ет. Бірге құлау, омақасу.

ҚҰЛАСУ Құлас етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАТ= ет. 1. Жығылту, омақастыру. 2. Қирату, құл-талқан ету. 3. ауыс. Орнынан тайдырту, кетірту. 4. ауыс. Емтиханнан не басқа бір сыннан сүріндіру, өткізбеу.

ҚҰЛАТҚЫЗ= ет. Қиратқызу, шайқалту.

ҚҰЛАТҚЫЗУ Құлатқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАТТЫ= ет. Жығылдыру, тұрған күйінен жерге түсірту, тастату.

ҚҰЛАТТЫРУ Құлаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАТТЫРТ= ет. Жығылттырту, тұрған күйінен жерге тастаттырту.

ҚҰЛАТТЫРТУ Құлаттырт етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАТУ Құлат етістігінің қимыл атауы; жығылту, жерге түсірту.

ҚҰЛАТЫ сын. Соны, тын, бирыңғының қолы жетпеген.

ҚҰЛАТЫЛ= ет. Биіктен төмен түсірілу, құлдылатылу.

ҚҰЛАТЫЛУ Құлатыл етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАТЫС= ет. Бір-бірін құлату.

ҚҰЛАТЫСУ Құлатыс етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАУ¹ зат. спорт. Суга секірумен жаттыққан кезде суга дұрыс енуді үйрену үшін орындالاتын жаттығу.

ҚҰЛАУ² Құла етістігінің қимыл атауы.

1. Жығылу, мұрттай ұшу. 2. ауыс. Орнынан түсу, күйреу. 3. геол. Тау жыныстарының өз салмағы әсерінен орын ауыс. тырып көшуі.

ҚҰЛАУЫҚ сын. Құлғашы, құлайы беретін.

ҚҰЛАШ зат. 1. Иық деңгейінде кере созылған екі қол ұшының арасы. 2. этн. Екі қол ұшының арасындағы ұзындыққа тең өлшем.

Құлаш бойы. Бір құлаштай, құлаш созым.

Құлаш жазды [жайды]. а) Еркін көсіліп әрекет етті. ә) Жан-жақты өсті, дамыды, өркендеді.

Құлаш жайып қарсы алды. Шын көңілмен қуанып қабылдады. **Құлаш сапты.** Ұзын сапты. **Құлаш сермеді [созды, ұрды].** Талтынды, ұмтылды, талаптанды. **Құлаш созым [созба].** Жап-жақын, қол жететіндей. **Құлаш ұрдырды.** Жетеледі, талтынты. **Құлашын кең [алысқа] тасталды [сілтеді].** а) Арындады, қарқын үдетті. ә) Шешіліп, көсіліп сөйледі; тереңнен толғады.

б) Өркендеді, дамыды, қарыштады.

ҚҰЛАША зат. Жас құла жылықы.

ҚҰЛАШ-ҚҰЛАШ сын. 1. Ұзындығы бірнеше құлаш. 2. Көп, ұзыннан-ұзақ.

ҚҰЛАШТА= ет. 1. Құлашын керіп кең жазу. 2. ауыс. Арындау, еркін көсілу.

Құлаштап жүзу, спорт. Екі қолды кезек-кезек ілгері созып жүзу әдісінің бір түрі.

ҚҰЛАШТАЙ сын. Ұзындығы құлаш созым.

ҚҰЛАШТАС= ет. Құлаштарын жазысу.

ҚҰЛАШТАСУ Құлаштар етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛАШТАУ Құлашта етістігінің қимыл атауы; еркін көсілу.

ҚҰЛАШТЫ сын. Көлемді, үлкен.

ҚҰЛАШТЫҚ зат. Құлаш боларлық.

ҚҰЛБАЗАР сөйл. қарап. Жалдамалы жұмысшылардың жұмысқа жалдану үшін тұратын орын.

ҚҰЛБЕТБЕН= ет. Қуарып, қаны қашу, өлеусіреу.

ҚҰЛБЫ= ет. көне. Құлтыру, жайнау, түрлену.

ҚҰЛҒАНА зат. Жұқпалы ауру, қауіпті жара.

Құлғана болғыр, қарғ. Құлғана ауруымен ауырғыр.

ҚҰЛҒАНАДАЙ сын. Құлғана сияқты, тәрізді.

ҚҰЛҒАНА-МЕРЕЗ зат. Құлғана, мерез сияқты жұқпалы аурулар.

ҚҰЛДА= ет. сөйл. Еңіске, ылдига қарай жүру, қозалу, құдшалу.

ҚҰЛДАЙ сын. Құл сияқты.

Құлдай істен, бидей ішті. Жұмысты аянбай істен, зейнетін көрді, ерінбей еңбек етіп, тіленбей ас ішти.

ҚҰЛДАН= ет. 1. Біреудің еңбегін қанау, құл ету. 2. ауыс. Малдану, пайдасын көру.

ҚҰЛДАНУ Құлдан етістігінің қимыл атауы; еңбегін қанау, құл ету.

ҚҰЛДАНУШЫ зат. Біреудің еңбегін қанап, өзүші үстем тап өкілі.

ҚҰЛДАНҚЫРА= ет. Құлдылай түсу.

ҚҰЛДАТ¹= ет. Ылдилап жүру, құлдылату.

ҚҰЛДАТ²= ет. Құл ету.

ҚҰЛДАТУ Құлдат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛДАУ Құлда етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛДИ зат. Тау, жота, дөңес, төбе сияқты биік жерлердің құлай беріс төменгі жағы, еңіс.

Құлди қақты. Зырқырады, зыр жүргірді.

ҚҰЛДИЛА= ет. 1. Ылдига, еңіске, етекке қарай түсу. 2. Аспаннан төмен қарай зымырау, сорғалау. 3. ауыс. Кері кету, құлдырау, төмендеу.

ҚҰЛДИЛАТ= ет. Ылдига, еңіске түсіру, құлату.

ҚҰЛДИЛАТУ Құлдилат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛДИЛАУ Құлдила етістігінің қимыл атауы; аспаннан төменге зымырап ұшу, сорғалау.

ҚҰЛДУ-СҰЛДУ зат. Бос сөз, шатпақ, мылжың өңіме.

ҚҰЛДЫҚ зат. 1. қоғ. Адамзат тарихында өндіріс құралдары ретінде иесінің құлдарды жеке меншігіне айналдырып, еңбегін пайдаланып қанаудың алғашқы дәрежесі. 2. қоғ.-саяси. Құл болшылық, қаналушы-

лық, тәуелділік. 3. ауыс. экспр. Бас иіп қостаушылық, ризалық.

Құлдығың болайын [кетейін]. Садаған кетейін, құрбаның болайын. **Құлдыққа салды [түсірді].** Тәуелді етті, қанады. **Құлдық қылды [айтты].** Жалынып-жалбарынды, бас иді, табынды. **Құлдық психология.** саяси.-қоғ.

Отаршылдықтың, тәуелсіздіктің салдарынан қалыптасқан мінез-құлық, намыссыздық. **Құлдық сана.** Ұлттық сананың болмауынан субъектінің өзін ұлт ретінде сезінбеушілігі. **Құлдық ұрды.** Бағынды, тізе бүкті; алдында құрдай жорғалады.

ҚҰЛДЫҚТАП үст. Құлдық ұрып, бас иіп.

ҚҰЛДЫҚҰРУШЫЛЫҚ зат. Жағым-паздық, мәймөңкелік, жарамсақтық.

ҚҰЛДЫРА= ет. 1. Төмен қарай екпінмен құлау. 2. Көз ілеспей зымырау, заулау. 3. ауыс. Құрт төмендеу; кейін кету.

ҚҰЛДЫРАҚ сын. Құлдыраған, құлдырауық.

ҚҰЛДЫР-ҚҰЛДЫР үст. Кішкентай баланың қалт-құлт етіп, құлдырапдан жүргіргені.

ҚҰЛДЫРАҢ құлдыраң қақты. а) Тез жүрді, ширақ басты. ә) Құтың қақты, қуақыланды.

ҚҰЛДЫРАҢДА= ет. 1. Құлдыраң қағып жүргіру, шапқылау. 2. ауыс. Құтыңдау, қуақылану.

ҚҰЛДЫРАҢДАС= ет. Құтыңдасып, қуақылану.

ҚҰЛДЫРАҢДАСУ Құлдыраңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛДЫРАҢДАТ= ет. Зырылдану, зуылдану.

ҚҰЛДЫРАҢДАТУ Құлдыраңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛДЫРАҢДАУ Құлдыраңда етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛДЫРАС= ет. Зыр қағысу, зуылдасу.

ҚҰЛДЫРАТ= ет. 1. Төмен қарай домалату, ағызу. 2. ауыс. Қажыту, еңсені басу. 3. Істің нәтижесін төмендету. 4. ауыс. Түкке алғысыз етіп тастау.

ҚҰЛДЫРАТУ Құлдырат етістігінің қимыл атауы; істің нәтижесін төмендету, кері қарту.

ҚҰЛДЫРАУ Құлдыра етістігінің қимыл атауы; жағдай нашарлау, төмендеу.

ҚҰЛДЫРАУЫШ зат. жерг. 1. Дөдеге. 2. Үзіктің етегінен бастырыла жүргізілетін құр, аяқбау. 3. Ұзын әрі жіңішке сырғаулы тәріздес зат.

ҚҰЛДЫРЛА= ет. **Құлдыра.**

ҚҰЛДЫРЫҚТАЙ үст. Құлдыр-құлдыр етіп, құлдырапдан.

ҚҰЛДЫРШАҚ зат. экспр. **Құлыншақ.**

ҚҰЛДЫРШЕК зат. жерг. Тұтқасы бар, сұт құятын кішкене ыдыс.

ҚҰЛЖА зат. 1. Арқардың еркегі, қошқары. 2. Құлжаның асығы, сақа. 3. ауыс. Мәйек, таңдаулы нәрсе.

Құлжа мойын, Семіз, бұқа мойын.

ҚҰЛЖАДАЙ сын. 1. Құлжа сияқты. 2. Денелі, ірі, үлкен.

ҚҰЛЖАЗ зат. Құлжаның асығы, сақа.

ҚҰЛЖАЛЫ сын. Құлжасы көп (жер).

ҚҰЛЖАША үст. Құлжа тәрізді, құлжаға ұқсап.

ҚҰЛЖЫҢ құлжың қақты. Біреудің алдында әбгерленіп, асты-үстіне түсті, зуре-сарсаңға түсті.

ҚҰЛЖІЛІК зат. анат. Кәріжілікпен қатарлас шынтақ пен шынашақ жақтағы көземе.

ҚҰЛИЕЛЕНУ зат. сөйл. **Құлиеленушілік.**

ҚҰЛИЕЛЕНУШ зат. тар. Құлиеленушілік құрылыстағы құлдың еңбегін қанаушы үстем тап өкілі, құл иесі.

ҚҰЛИЕЛЕНУШЛІК зат. Құлдың еңбегін қанаушылық.

Құлиеленушілік құрылыс. қоғ.-саяси. Құл еңбегін қайтарусыз, тегін, жеке меншікте пайдалануға негізделген алғашқы таптық қоғамдық-экономикалық құрылыс.

ҚҰЛҚ елік. *Сұйық затты жұтқанда адам жұтқынышағының қозғалысынан шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.*

ҚҰЛҚАЙЫР зат. өс. <лат. malva> Жапырақтары кезектесіп орналасқан, саусақ салалы тілінген, бөбе жапырақшалы, гүлдері дара немесе қос жынысты, жемісі бір тұқымды, бөлшектенген жемішшелер немесе қоратша болып келетін малазықтық, дәрілік, әсемдік, техникалық талшықтық бұта, ағаш, өсімдіктер тұқымдасы.

Құлқайыр көбелегі. зоол. Құлқайырда болатын желіқанатты тұқымдасқа жататын, құрт тышатын көбелек. **Құлқайырлар тұқымдасы.** бот. <лат. malvaceae> Жапырағы шоқтанып орналасқан, гүлі ақ, ал қызыл, қоңыр қызыл, сары түсті, көпжылдық шөптесін өсімдік тұқымдас.

ҚҰЛҚАЙЫРЛЫ сын. Құлқайыры мол өскен.

ҚҰЛҚАНАДАЙ сын. *Кишігірім, кішкентай.*

ҚҰЛҚИ= ет. *Қыжыо, сопайып тұру.*

ҚҰЛҚУАЛДА зат. діни. сөйл. *Құл-қу-алла.*

ҚҰЛҚУАЛЛА [ар. الله هو قل] зат. діни. Құрандағы «Ықылас» сүресінің бастапқы сөзі.

ҚҰЛҚҰЛ: құлқұл салды. *Айғай-сүрен, у-шу қылды.*

ҚҰЛҚҰС зат. зоол. жерг. Бақа-шаян, құрт-құмырсқамен қоректенетіндіктен еті дәмсіз, жеуге келмейтін су құстары.

ҚҰЛ-ҚҰТАН зат. *Малшы-жалшы, кедей-кешік.*

ҚҰЛҚЫЛДАТ= ет. *Сұйық затты құлқ-құлқ еткізіп, дыбыс шығарып ішу.*

ҚҰЛҚЫН' [ар. حلقوم] зат. *Қара бастың қамы, пайдасы.*

Құлқын алды. *Араны ашылды, ниеті бұзылды.* **Құлқынға құл болу.** *Жеке басының пайдасын ғана ойлау.* **Құлқын мінез.** *Тойымсыздық, ашкөздік.* **Құлқынның кірі көрінді.** *Ұятсыздығы, тойымсыздығы байқалды.* **Құлқынның құлы.** *Қара бастың қамын ойлаушы; тойымсыз, пайдақұнем, ұятты ойламайтын.* **Құлқын саусақ.** *Ашкөздік, паракорлық.* **Құлқын таныды.** *Ынтасын, дит-тезегін, аранын байқады.* **Құлқын тар етпеді.** *Дүние жинамады, пейілі кең болды.* **Құлқыны аңсады.** *Армандады, ашкөзденіп, қомағайланyp, көп нәрсені қамтығысы келді.* **Құлқыны ашылды.** *Ашкөзденді, араны ашылды.* **Құлқыны бүлк-бүлк етті.** *Бірдеме дәмемті, қамтып қалғысы келді.* **Құлқыны жаман.** а) *Ындыны бұзық, нысапсыз, қанағатсыз.* ә) *Ашқарақ, қомағай.* **Құлқыны құрғыр.** *Нәпәсі «бар болғыр» деген мағынада.* **Құлқыны құрыды.** *Дәмемті, бір нәрсе алып қалғысы келді, ындыны ауды.* **Құлқынын құртты.** *Құлқынын тесіті, есін кетірді.* **Құлқынынан өткізіп жіберді.** *Жеп қойды, арам жолмен өзіне пайда қылды.* **Құлқынына тықты.** *Пара берді, үйін өшірді, аузын алды деген мағынада.* **Құлқынын ашты.** *Аранын ашты, тойымсызданды.* **Құлқынын құрт тесіті.** *Бір нәрсенің құмары қысты.* **Құлқынын құртты.** *Көкейін тесіті, аңсары ауды.* **Құлқынын ойлады.** *Өз пайдасын есептеді, қара бастының қамын жеді.* **Құлқынын сезді.** *Арам ойын, ашкөздігін байқады.* **Құлқынына құм күй-ылсын** [құлқынын құрғыр] қарғ. *Ындының құрысын, тамағына тас тығылсын.* **Құлқыны үшін арын сатты.** *Қара бастының пайдасы үшін адамдықты ұмытты.*

ҚҰЛҚЫН² зат. *Құтанның мойыны.*

ҚҰЛҚЫН³: құлқын сәрі. *Таң жаңа сыз беріп атып келе жатқан кез.*

ҚҰЛҚЫНДАЙ сын. *Ашкөз, қомағай.*

ҚҰЛҚЫНДАС сын. *Жең ұшынан жалғасқан, жемтіктес.*

ҚҰЛҚЫНДЫ сын. *Құлқыны бар, бір нәрсеге дәмесі бар.*

ҚҰЛҚЫН-КЕҢІРДЕК зат. *Дауыс., дауыс. желбезегі.*

ҚҰЛҚЫНҚҰМАР сын. *Қара бастының қамын, пайдасын ойлаушы, жемқор, қомағай. // Жемқор, паракор адам.*

ҚҰЛҚЫНҚҰМАРЛЫҚ зат. *Қара бастының қамын ойлаушылық, жемқорлық, нысапсыздық.*

ҚҰЛҚЫН-ТАМАҚ зат. *Жемқор, паракор.*

ҚҰЛҚЫНШЫЛ сын. *Жемқор, пайдақор, паракор, құлқынқұмар.*

ҚҰЛЛИ [ар. لى] зат. сөйл. *Құллі, бүкіл, барлық.*

ҚҰЛМАҚ зат. өс. <лат. humulus> **Сыыр-бүлдірген** (тау бөктерінде, өзен бойында, сай жырларда, бұта арасында шырмалып өсетін ұзын сабақты, жемісі сыра ашытуға, дәрі дайындауға пайдаланылатын көпжылдық өсімдік).

ҚҰЛМАҚАНДЫ сын. *Өсімдігі мол.*

ҚҰЛМАҚША үст. *Құлмаққа ұқсап.*

ҚҰЛМАН: құлманы ашылды. *Арты ашылып, ұятты, масқара болды.*

ҚҰЛМАНБЕС зат. өс. жерг. *Құмда өсетін басы ақ, жұмсақ өсімдік.*

ҚҰЛМАНКӨДЕ зат. өс. жерг. *Құмды жерде тырбықтау болып өсетін өсімдік.*

ҚҰЛМЕНЕК зат. өс. *Жапырағы үш тармақты, гүлі ақ, хош иісті, тәтті жидегі бар көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ҚҰЛМІНЕЗ сын. сөйл. *Бұқанталаған, жасық, өзіндік пікірі жоқ (адам).*

ҚҰЛМАЙЫС зат. жерг. *Аңшылардың ыдысы.*

ҚҰЛПЕРЕН үст. жерг. *Жапа-тармағай.*

ҚҰЛШЫ' зат. 1. *Өңі құлтырып тұратын жібек мата. // Құлтыдан тігілген киім.* 2. *Сырттан киетін жібектен істелген шапан.* 3. *ауыс.* *Құлш, құтия, сыр.*

ҚҰЛШЫ зат. сөйл. *Құлштық.*

ҚҰЛШЫЛАН= ет. *Жылтырау.*

ҚҰЛШЫЛЫ сын. *Құлты бар.*

ҚҰЛШЫНАЙ зат. өс. <лат. fragaria moschata> 1. *Жапырағы үш тармақты, гүлі ақ, хош иісті, көпжылдық шөптесін өсімдік.* 2. *Осы өсімдіктің қызыл, тәтті, бүртік-бүртік жидегі.* **Құлшнай тосабы.** *тамақ. Құлшнай жидегінен қант қосып қайнатқан, аса тәтті, хош иісті, құрамында қышқылы аз болатын тосап.*

ҚҰЛШЫНАЙДАЙ сын. *Құлшнай сияқты.*

ҚҰЛШЫР= ет. 1. *Неше түрлі тұспен құбылу, жайнау, түрлену.* 2. *Жайқалу, табиғаттың өзін түрге еңгі.* 3. *ауыс.* *Әдемілігімен, көркемінен көз тарту, сұлулану, сымбаты келу.* 4. *ауыс.* *Гүл-гүл жайнау, жүзі бал-бұл жану.* 5. *Жалт-жұлт ету, жалтылдау.* 6. *Желкідеу, өсу, өркендеу (жастар туралы).* 7. *ауыс.* *Дегеніне жетіп, масаттану.*

ҚҰЛШЫРҒЫШ сын. 1. *Неше түрлі болып құбылғыш, түрленгіш.* 2. *ауыс.* *Айнығыш, өзгергіш.*

ҚҰЛШЫРМА сын. *Жалт-жұлт еткен, жалтылдаған.*

ҚҰЛШЫРМАЛАР зат. геол. *Белгілі бір бағалы қасиетімен (жоғары дәрежелі қаттылық, мөлдірлік, әдемі тұс немесе түрлі тұстердің құлшыра асасуы, жылытырлық, жарықты шашырату қабілеті, қырлауға не оңдеуге төзімділік т.б.) сипатталатын мейлінше мөлдір тұсті және тұссіз асыл яки әшекей минералдар мен тау жыныстардың жалтылама атауы.*

Құлшырма тас. *Жарқ-жұрқ етіп тұратын асыл тас.*

ҚҰЛШЫРМАЛЫ сын. 1. *Жарқыраған, жарқ-жұрқ еткен.* 2. *ауыс.* *Құбылмалы, өзгермелі.*

ҚҰЛШЫРТ= ет. 1. *Желкідету, сусылдату (шаш).* 2. *Жайнату, құбылту, әсемдеу, көркейтту.* 3. *Жақсарту, әдемілеу.* 4. *Шашу, тигізу.*

Құлшырта суреттеді. *Оқиганы, біреудің сыр-сипатын көркем тілмен ерекше етіп баяндап берді.* **Құлшыртып жіберді.** *Жайнатты, жалтыратты.*

ҚҰЛШЫРТҚЫЗ= ет. *Неше түрлі етіп өзгерту.*

ҚҰЛШЫРТҚЫЗУ *Құлшыртқыз етісті-гінің қимыл атауы.*

ҚҰЛШЫРТУ *Құлшырт етістігінің қимыл атауы; жайнату, көркейтту.*

ҚҰЛШЫРТУШЫ сын. *Өзгертуші, жайна-тушы.*

ҚҰЛШЫРУ *Құлшырт етістігінің қимыл атауы; жайнау, жақсару.*

ҚҰЛШЫРУЛЫ сын. *Құлшырмалы, құбылмалы.*

ҚҰЛШЫРЫН= ет. *Құлшыру, гүлдену.*

ҚҰЛШЫРЫНУ *Құлшырын етістігінің қимыл атауы.*

ҚҰЛШЫРЫС зат. *Ажарлану, жақсарушылық.*

ҚҰЛШЫТАС зат. этн. *Қабір басына орнатылатын ескерткіш тас.*

Құлштық орнатты. *Белгілі қоғам, ұлт қайраткерлерінің моласына құлштық қойды.*

ҚҰЛШЫТАСТАЙ сын. 1. *Құлштық сияқты.* 2. *Тастай, мықты, берік.*

ҚҰЛТА зат. *Ішіне сақтаған сыр, құпия.*

ҚҰЛТАБАН зат. зоол. *Балықтың түрі.*

ҚҰЛТАНАҚ зат. *Тістің шіріп кеткен қалдығы.*

ҚҰЛТАНСЫЗ сын. *Еш нәрсесіз, тұқсіз, құр қол.*

ҚҰЛТЕМІР зат. сөйл. *Бірыңғай және адам өміріне қауіпті жұмыстарды адам орнына атқара беретін темірден жасалған, автоматтандырылған құрылғы.*

ҚҰЛТИ= ет. *Қылтю, өзіне шап-шақ қылып таза киіну.*

ҚҰЛТҒЫР зат. жерг. *Шабан, жуас ат.*

ҚҰЛТЫЛДА= ет. *Ойнақ қағу, ойнақшу.*

ҚҰЛТЫЛДАУ *Құлтылда етістігінің қимыл атауы.*

ҚҰЛТЫМ: құлым балық жерг. *Кішкене балық, шабақ балық.*

ҚҰЛТЫРАНДА= ет. жерг. *Қулық ету.*

ҚҰЛТЫШ зат. жерг. *Табан балықтың кішкенесі.*

ҚҰЛФЫНДАЙ сын. *ескікіт.* **Құлтыдай.**

ҚҰЛША үст. *Құл секілді, құл ұқсап.*

ҚҰЛШАР зат. көне. *Құлдың баласы.*

ҚҰЛШОҚЫН зат. *жағымсыз. Шоқынған құл.*

ҚҰЛШЫ зат. көне. *Құлдарды сатушы, сатып алшы адам.*

ҚҰЛШЫЛЫҚ зат. 1. *Құлдық, өмірін құлдыққа өткізушілік, тәуелділік.* 2. *діни.* *Құдайға сиынды, діни парызын өтеушілік.* 3. *ауыс.* *Рақым, рақымшылық.* **Құлшылық ету.** *Алла таалаға жалбарыну, сиыну.* **Құлшылық көрді.** *Бейнет, азап, құлдықпен өмір сүрді.* **Құлшылық қылды [етті, ұрды]. *діни.* а) *Құдайға сиынды, Алла таалаға жалбарынды.* ә) *экспр.* *жақтырмау. Біреуге бас ұрды, табынды, көзсіз бас іді.***

ҚҰЛШЫЛЫҚСЫЗ үст. *Құлшылық етпей, сиыну.*

ҚҰЛШЫН= ет. 1. *Бір нәрсеге ынтамен, ықыласпен жігерлене кірісу; жанын сала ұмтылу.*

2. *Екі білегін түрініп, дайын екенін білдіру. // Асығып, атыл-ұтыл.* 3. *Бар ниетін, ынта-шынтасын салу. // Бар пәрменімен, жақсылап тұрып.*

Құлшына кірісті. *Белсене, ынта-шынтасымен атсалысты.*

ҚҰЛШЫНДЫР= ет. *Бір нәрсеге жігерлендіру. // Жандырып, төпелетіп.*

ҚҰЛШЫНДЫРТ= ет. *Бір іске жігерлендіру.*

ҚҰЛШЫНДЫРТУ *Құлшындырт етістігінің қимыл атауы.*

ҚҰЛШЫНДЫРУ *Құлшындырт етістігінің қимыл атауы.*

ҚҰЛШЫНТ= ет. 1. *Бір нәрсеге жігерлендіре кірістіру.* 2. *Ынтықтыру, ынталандыру.*

ҚҰЛШЫНТТЫР= ет. *Бір іске ынта-жігермен кірістіру.*

ҚҰЛШЫНТТЫРУ *Құлшынттырт етістігінің қимыл атауы.*

ҚҰЛШЫНТУ *Құлшынт етістігінің қимыл атауы.*

ҚҰЛШЫНУ *Құлшынт етістігінің қимыл атауы; ынталану, жігерлену.*

ҚҰЛШЫНУШЫ зат. 1. Құмар адам, құмартушы. 2. Бір іске белсене қатысушылар.

ҚҰЛШЫНЫС зат. Ұмтылыс, талпыныс, талап.

Құлшыныс білдіру. Талаптану, қызығу, ынтасы ауу. Құлшыныс танытты. Ынта-жігері ауды, неге болса да дайын екенін білдірді.

ҚҰЛШЫНЫС= ет. Ұмтылысу, ынта білдірісу.

ҚҰЛШЫНЫССЫЗ сын. 1. Талпыныссыз, ұмтылыссыз, талапсыз. 2. Біқылассыз, пейілісіз.

ҚҰЛ-ШЫПЫР сын. Бірінен соң бірі ілескен, тір-шүпір.

ҚҰЛЫБАС зат. Шабындықта кездесетін қыр шөбі, көпжыдық осімдік.

ҚҰЛЫҚ' [ар. خلق] зат. 1. Адамның мінез-құлқын, ойын, пікірін білдіретін психологиялық және рухани қасиеттердің жиынтығы; мінез. 2. Өз қара басының қамы, өз пайдасы.

Құлқы бұзық. Ойы, тәртібі ахлақ нормасына қайшы, сотанақ. **Құлқы қатқан.** бейн. Мінезі қатты; қанытпаз, аяусыз. **Құлқы сүймеді [соқпады].** Ұнатпады, көңілі қаламады. **Құлқы таза.** Көңілі ақ, ниеті дұрыс. **Құлқы шаппады.** Ниетіне жете алмады. **Құлқы танытты.** Сыңай көрсетті, мінезін білдірді.

ҚҰЛЫҚ² зат. Құлдақтың шеміршекті бөлігіндегі май бездерінен бөлінетін сарғыш тұсті секрет, уақытында тазаламаса, қатып қалатын зат.

ҚҰЛЫҚ³ зат. вет. Қойдың бақай безінің ісінуінен пайда болатын кесел.

ҚҰЛЫҚ-МІНЕЗ зат. сөйл. Ділі, ойы, санасы, мінез-құлқы.

ҚҰЛЫҚСЫЗ сын. 1. Ынтасыз, ықылассыз. 2. Немқұрайды, селқос.

ҚҰЛЫҚСЫЗДАУ сын. Ынтасыздау, ықылассыздау.

ҚҰЛЫҚСЫЗДЫҚ зат. Ынтасыздық, селесектік; қалай болса, солай қараушылық.

ҚҰЛЫҚТАН= ет. Ынталану, ниеті ауу.

ҚҰЛЫҚТАНУ Құлдықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛЫҚТАС сын. Құлқы бір, мінездес.

ҚҰЛЫҚТЫ сын. 1. Ынталы, ынтық. 2. Мінезді, сипатты.

ҚҰЛЫҚТЫЛЫҚ зат. Ынталылық, ниеті барлық.

ҚҰЛЫҚ-САНА зат. Сана-сезімі, ойы.

ҚҰЛЫН зат. 1. Жылқының алты айға дейінгі төлі. 2. ауыс. Кішкентай ұрпақ, жас жеткіншек. 3. ауыс. Адам баласының жас кезі, жасөспірім, жеткіншек. 4. экспр. Баланы жақсы көріп еркелету мәнінде айтылатын қаратпа атауы.

Құлын дауыс. Шырылдаған, шыр-шыр еткен, жан айқай. Құлындағы даусы күраққа шықты [барды, құлаққа келді]. Шыңғырған даусы жер жарды, қатты айғайлады, қатты шыңғырды, жан даусымен айқайлады. Құлындағы сақау, құнадағы тісеуін айтты. Денеңе қалдырмай, өткен-кеткен ескі дауларын түк қалдырмай тізді, түп-тұғынымен айтты, бар кінәні артын, терін, үйін-төкті. Жан даусы ығығы, айқайлады. Құлын еміздігі. Құлын туған соң таңдайының астынан түсіп қалатын жұмсақ без. Құлын жақы. Құлын терісінен, түгін сыртына қаратып тігілген сырт ким. Құлын жарғақ. а) Жүнін сыртына қаратып, жұқалау етіп иленген құлын терісінен тігілген тон, сырт ким. ө) Құлыныңың көктемгі терісі. Құлын жас. Өрімдей, ұыздай жас. Құлын жүрек. бейн. Жас, жеткішіек, бозбала. Құлын құйрықтанды. Сирек шашақты. Құлын қымыз. этн. Ашығанына бір түллік асқан жана қымыз. Құлын мүше. а) Бабына келген жорғаның сыны. ө) Дене бітімі сымбатты, балғын дене (жас қыз туралы).

Құлын мүшесі бұзылмаған [мүшелі]. Ұыздай жап-жас, балғын. Құлын салды. а) мал шар. Биені сауар алдында идіру үшін құлынын емізді. ө) Құлын туды. Құлын тастады. Бей іш тастады,

құлыны өлі туды. Құлын тұяқ жамбы. Үлкендігі құлын тұяғындай жамбы.

ҚҰЛЫНДА¹= ет. Биенің құлын тууы.

Құлындаған биеден құдықтағы су артылмайды. Жаңа босанған әйелдің сүйік асқа (сорпа, су, шай т.б.) құмар болатындығы жайында.

ҚҰЛЫНДА²= ет. сөйл. **Құлынымда.**

ҚҰЛЫНДАЙ сын. 1. Сүйкімді, тартымды, жақын. 2. Құлын сияқты, құлындыкі тәртізді. // Кішкентай күнінен.

Құлындай ойнады [ойнақтады]. Құтың-дап құлдыраң қақты; ойнақтады. **Құлындай ойнап шыға келді.** Құлантаза айығып, серіп кетті; жайраң қағып, құлтырып, қоң жинап алды.

Құлындай тебісін өсті. Кішкентайынан бірге жүріп, қатар өсті. **Құлындай шұрқырасты.** Қуана қауышты. Құлындай шыңғыртты. Жан даусын шығарды, жанына батырды. **Құлындай шырқырады [шыңғырды].** Қатты айқайлады, жан даусы шықты.

ҚҰЛЫНДА-ҚҰЛЫНЫ: құлында-құлыны шықты. Жан даусы шықты, жанына қатты батты, айқайлады.

ҚҰЛЫНДАТ= ет. Биені құлын туғыздырт.

ҚҰЛЫНДАТУ Құлында етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛЫНДАУ Құлында етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛЫНДЫ сын. Құлыны бар, құлын ерткен (бие). // Құлынды бие.

Құлынды шыныаяқ. жерг. Төрелкелі, кружалы, шыныаяқ атауы.

ҚҰЛЫНСЫЗ сын. Құлыны жоқ.

ҚҰЛЫНТАЙ зат. экспр. Құлын атауының еркелеткенде, жақсы көргенде айтылатын кішірейткіш түрі, жылқының жас төлі.

ҚҰЛЫН-ТАЙ зат. Құлын мен тайдың топ атауы.

ҚҰЛЫН-ТАЙДАЙ сын. Тату-тәтті, бірге жүріп, бірге өскен.

Құлын-тайдай айқасты [алысты, тебісті]. Жұбын жазбай, жастық шақтың қызығын бірге көрді, асыр салып ойнап-күлді. **Құлын-тайдай шапқылап.** бейн. Білқынтып, қайда барарын білмей. **Құлын-тайдай шұрқырасты.** Қуана қауышты.

ҚҰЛЫНТАЙЫНАН үст. Кішкентай кезінен, бала күнінен.

ҚҰЛЫНША үст. Құлын секілді, құлын құсап.

ҚҰЛЫНШАҚ зат. 1. Жылқы төлінің туғаннан бастап желіге байланғанына дейінгі атауы. 2. экспр. Құлының сүйкімділігіне, әдемілігіне қарай еркелетіп, жақсы көріп, еміреніп айтылған атау. 3. ауыс. Жас балаға еркелетіп айтылатын сөз.

ҚҰЛЫНШАҚТАЙ сын. Құлыншақ сияқты сүйкімді; жап-жас, балғын, құмас.

ҚҰЛЫНЫМДА= ет. эмоц. 1. Жақсы көріп емірену, елжіреу. 2. Өлген баласын жоқтап жылау.

ҚҰЛЫП¹ зат. 1. Есікті, т.б. бекітіп қоюға арналған, кілтпен жабылып-ашылатын құрал. 2. инф. <ағыл. lock> Белгілі бір объектіге, мәліметтерге қатынас құруды басқару үшін пайдаланылатын программа немесе код.

Құлып берік қақпасы еді. Сенімді адам. Құлып астында ұстады. Жасырын, елдің көзінен таса қойылды. **Құлып салды.** Құлыптен есіктің аузын кілттеді. **Құлыпты алып тастау.** инф. <ағыл. removal of the lock> Программаның қалын-күй сөзіндегі жадты қорғау кілтінен беттердені алып тастау.

ҚҰЛЫП² зат. Түрме, абақты, қамал.

ҚҰЛЫП³ зат. сөйл. **Клуб** (ауылдық жерлерде концерт, қойылым т.с.б. көрсететін, мәдени-ағарту мекемесі).

ҚҰЛЫПЕРЕН үст. **Құныперен** (әбігерленген, бей-берекет іс, қимыл).

ҚҰЛЫПСЫЗ сын. Құлты жоқ.

ҚҰЛЫПТА= ет. 1. Құлып салу, бекіту. 2. ауыс. Ешкіме сездірмей, құны сақтау.

3. инф. Бірнеше тұтыншысы бар жүйелерде белгілі бір объектіні басқаларға бермеу, оны пайдалануға рұқсат етпеу; тосқауыл қою, тежеу, мыс., (тернелерден) келетін барлық сигналдарды қабылдамау.

ҚҰЛЫПТАЙ сын. Құлып сияқты, құлып тәртізді.

ҚҰЛЫПТАЛ= ет. Құлып салыну, бекітілу; қамалу.

ҚҰЛЫПТАЛУ Құлыптал етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛЫПТАН= ет. Құлып салыну.

ҚҰЛЫПТАНУ Құлыптан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛЫПТАТ= ет. Бекіту, құлыпқа жаптыру.

ҚҰЛЫПТАТТЫР= ет. Жаптырту, құлып салдырту.

ҚҰЛЫПТАТТЫРУ Құлыптаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛЫПТАТУ Құлыптат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛЫПТАУ Құлыпта етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЛЫПТАУЛЫ сын. Құлып салынған, бекітулі.

ҚҰЛЫПТЫ сын. Есігінде құлып бар, құлыптаулы.

ҚҰМ зат. 1. Түрлі минералдар мен таужыныстардан тұратын өте майда түйіршікті борпылдақ, шөгінді жыныс. 2. Құмайт, шөл жер. 3. Түйіршікті, борпылдақ, шөгінді жыныс басқан жер, топырақ.

Құм барқыны. Бұтасы мен жантағы, алуан түрлі шөбі аралас өскен құм жағалауындағы шүйгінді жер. **Құм боран.** Құмды, топырақты суырып, ұйтқи соғатын боран. **Құм бұлау.** көне. Шапталы, ыстық балшыққа, құмға оранып жату немесе қыздырылған балшықты жалауаш денеге жағып, күн сәулесіне қыздырылып терлеу. **Құм бұлауға салды.** Ыстық құмға салып емдеді. **Құмға сіңген жылғадай.** Еңбегі бағаланбай, елеусіз қалу жайлы. **Құмға шыққан құрақтай.** Қоқырайған, қолтмған. **Құм дақыл.** ауыл шар. Құмда өсетін мәдени дақылдар. **Құмды судай сапырды.** Аянап күш жұмсады, еңбектенді. **Құм дінгеректер.** геол. Борпылдақ таужыныстардың желден жемірілуінен қалыптасатын жербеер ұнсадары. **Құм еркекшөбі.** ө. с. <лат. fragile> Сібір бидайығы бидайық туысына жататын осімдік түрі. **Құм жілік болды.** Арыды, жүдеді. **Құм керуендеді.** поэт. Құм қошті. **Құм жуасы.** ө. с. Құмда өсетін пияз. **Құм кесек.** Кішкене, тас сияқты қатқан құмнан тұратын кесектер. **Құм кешті.** Құммен жалаңаяқ жүрді. **Құм қапты.** Түгі қалмады, құр қол қалды. **Құм қараған.** ө. с. Құмды жерлерде өсетін қараған түрі. **Құм қиыршық.** Майда құм, тастар. **Құм қорған.** көне. Құмнан жасалған қорған. **Құм мінез.** Айнымалы, тұрақсыз. **Құм өтел.** Өзеннің құмды, таяз, арғы бетке өтуге ыңғайлы жері. **Құм салаубасы.** ө. с. <лат. helichrysum argenarium> Күрделігүлділер тұқымдасы салаубас туысына жататын көпжылдық дәрі шөп. **Құм төбе.** Қалың құм үйілген төбе. **Құм төсі.** бейн. Құм, далалық жер.

ҚҰМА зат. көне. 1. Құн; шапқышылықта қолға түскен әйел. 2. Ханьци соғыста жеңіп, жаулап алған жақтан (ұлыстың) әмірші әулетінен әйел ретінде некесіз алған қатын-қыздары.

Құмадан құл. Қуңғи баласы.

ҚҰМАЙ¹ зат. 1. Тазының, иттің ең жұйірік, шалымды түрі. 2. Жүйірік ат.

Құмай ала [ат, торы]. Мінсіке төзімді, жұйірік ат. **Құмай итгей.** а) Жүйірік, алғыр тазы, ит сияқты. ө) Аңқос, жабайылаңып кеткен ит тәртізді. **Құмай көз.** Құмайдың көзі сияқты әдемі көз. **Құмай көңіл.** поэт. **Жүйірік көңіл, ұшқыр қиял деген мағынада.** **Құмай тазы.** Тазының ең жұйірік, алғыр түрі.

ҚҰМАЙ² зат. зоол. <лат. Gyps himalayensis> 1. Білік, таулы жерлерді мекендей-

тіні ірі жыртықшы құс. 2. Басы мен мойны ұлтідек, сирек мамықты, құйрығының үстінде жағы аппақ, бауыры ақшылдау, қанатының асты ақ, жемсау үстіндегі дағы реңсіз, көзі қоңыр, аяқтары сұр-сұр, тырнақтары қара болып келетін, өлекселермен қоректенетін құс.

ҚҰМАЙ³ з. а. т. ө. с. <лат. sorghum pers> Тары тәріздес көпжылдық арамшөп.

Құмай құрай. ө. с. Төрт түлік түгел жейтін, қадау өсетін, теңінде сырт беті ошағанға ұқсап кететін өсімдік.

ҚҰМАЙДАЙ сын. Құмай сияқты. **ҚҰМАЙЛА**= е. т. «Құмай-құмай» деп айқайлап шақыру.

ҚҰМАЙЛЫҚ з. а. т. Құмай іттің алғырлығы, желге жеткізсіз жылдамдығы.

ҚҰМАЙРЫҒЫ з. а. т. Құмдауыттың басталатын жері; құмай.

ҚҰМАЙТ з. а. т. Құмды жер, құмдауыт.

Құмайт пелит [лай]. геол. Құрамында 50-70% пелит (лай) фракциясы бар шөгінді.

ҚҰМАЙТТАН= е. т. Құмдауыттану, құмды жерге айналу.

ҚҰМАЙТТАНУ Құмайттан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰМАЙТТАС з. а. т. геол. Құрамының 50 %-дан артығы ірілігі 0,01-0,1 мм сынық түйірлерінен тұратын, керіштелген шөгінді таужыныс.

ҚҰМАЙТТЫ сын. Құмдауытты, құмды (жер).

Құмайтты шөгінділер. Құрамында өлшемі 0, 01-0, 1 мм бөлшектер басым шөгінділер.

ҚҰМАЙЫҚ з. а. т. көне. Құмай (ірі жыртықшы құс).

ҚҰМАҚ¹ з. а. т. сөйл. Құмдауыт, құмдақ. **ҚҰМАҚ²** з. а. т. ө. с. Құмды жерге өсетін бұта.

ҚҰМАҚ³ з. а. т. Ескі шөптің басын немесе құрғақ шөпті жеп, суды аз ішкен жылқының құмалақ сияқты шашылып түскен тезегі.

Құмақ тезек. ж. е. р. г. Жылқының құнге кепкен тезегі.

ҚҰМАҚҚАТА з. а. т. Құрғақ шөп жеп, суды аз ішкеннен іші жүрмей қалатын жылқы ауруы. **ҚҰМАҚТАТ**= е. т. Құмақты жермен жүру.

ҚҰМАҚТАТУ Құмақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰМАҚТАУ сын. Құмдауыттау, құмайттау.

ҚҰМАҚТЫ сын. Құмағы көп.

ҚҰМАЛАҚ¹ з. а. т. 1. Қой, ешкі, түйе, қоян сияқты жануарлардың үзік-үзік, домалақтанған қиы, тезегі. 2. этн. Бал ашып, болашағын болжауда қолданылатын қой-ешкінің кепкен 41 құмалағы.

Құмалақ ашқызу. этн. Құмалақпен сәуегейлік жасату, бал аштыру. **Құмалақ ашты [салды, тартты].** этн. 41 құмалақпен сәуегейлік жасады, болашағын болжады. **Құмалақ ашу.** этн. Құмалақ салып бал ашу, сәуегейлік айту. **Құмалақ дорба.** Құмалақ ашуға арналған 41 тас салына-тын кішкентай қалта. **Құмалақ төртбі.** Құмалақ тартудың 2 қайтара салу заңы, ережесі. **Құмалақ тізбесі.** Құмалақ тартуда үш қатарға үш ретпен орналастырылған қалдық тас.

ҚҰМАЛАҚ² з. а. т. спорт. Тоғыз құмалақ ойынының тастары.

ҚҰМАЛАҚҚАТА з. а. т. в. е. т. Малдың жеген жем-шөбінің тоқ ішекте кідіріп, тұрып қалуынан болатын ауру түрі.

ҚҰМАЛАҚ-ҚҰМАЛАҚ сын. Үлкендігі құмалақтай.

ҚҰМАЛАҚТА= е. т. Құмалақ тастау.

ҚҰМАЛАҚТАЙ сын. 1. Құмалақ сияқты, құмалақ түрінде. 2. Кішкентай, ұсақ, майда.

Құмалақтай шашылды. Басы бірікпей, бытырап кетті.

ҚҰМАЛАҚТАУ Құмалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚҰМАЛАҚША ү. с. т. Құмалақ секілді.

ҚҰМАЛАҚШЫ з. а. т. Құмалақ тартып, болжаушы адам.

ҚҰМАЛАҚШЫЛ сын. Құмалақ ашуға, аштыруға әуес.

ҚҰМАН з. а. т. этн. Қолға су құюға арналып шойыннан, мыстан істелген, тұтқасы бар, шүмекті, сопақша ыдыс.

ҚҰМАНДАЙ сын. Құман сияқты; құман тәрізді.

ҚҰМАНША з. а. т. Кішірек шай шығаратын, демдейтін ыдыс.

ҚҰМАР¹ [ар. قمار] сын. 1. Ынтық, ынтызар; асық. 2. Әуес, үйір, құштар, қызықтағыш.

Құмар болды. а) жағымды. Ынтықты, құмартты, құштарланды. ә) жағымсыз. Еті үйреніп кетті, әдетке айналдырды; ессіз әуестенді. **Құмардан шықты [құмары тарқады, қанды, басылды].** Көңілі жай тауып, ләззат алды, әбден риза болды; мауқы басылды, рахаттанды. **Құмар қылды.** Жанына от салды, ынтықтырды. **Құмары қанды.** Қарап көріп, құмардан шықты; шері тарқады, рахатқа батты. **Құмары тарқады.** Көңілі жай тапты, рахаттанды.

ҚҰМАР² з. а. т. Ақша, мал-мүлік салып ойнайтын карта, асық ойындары.

ҚҰМАР³ з. а. т. Ниеті, ойы, нысаны.

ҚҰМАРДАЙ ү. с. т. Қызығатын сияқты.

ҚҰМАРЛАН= е. т. 1. Құмарту, қызығу.

2. Ұмтылу, ынталану. 3. Үздiгу, аптығу, асығу. **ҚҰМАРЛАНДЫР**= е. т. Өзіне тарту, көз тарту.

ҚҰМАРЛАНДЫРУ Құмарландыру етістігінің қимыл атауы.

ҚҰМАРЛАНУ Құмарлан етістігінің қимыл атауы; ұмтылу, ынталану.

ҚҰМАРЛАС= е. т. Біреу құмар болу.

ҚҰМАРЛАСУ Құмарлас етістігінің қимыл атауы.

ҚҰМАРЛАУ сын. Әуестеу, үйірлеу.

ҚҰМАРЛЫ сын. Ынтық, ынтызар.

ҚҰМАРЛЫҚ з. а. т. 1. Ынтықарлық, құмартушылық. 2. Бір нәрсеге қызығып, сонымен әуестенушілік.

ҚҰМАРОЙЫН з. а. т. Құмарланып, құмартып ойналатын ойындар: карта, казино ойындары.

ҚҰМАРОЙЫНХАНА з. а. т. Құмар ойындар ойналатын жер.

ҚҰМАРОЙЫНШЫ з. а. т. Құмар ойындар ойнайтын адам.

ҚҰМАРПАЗ з. а. т. 1. Бір нәрсеге ынтық, қызыққыш, әуесқой адам. 2. Құмар ойынына берілген адам.

ҚҰМАРПАЗДАЙ сын. Құмарпаз сияқты. **ҚҰМАРПАЗДЫҚ** з. а. т. 1. Қызығушылық, әуесқойлық, әуестенушілік. 2. Ақша, мал-мүлік тігіп ойнайтын құмаройынға салынушылық.

ҚҰМАРСЫЗ сын. Құмары жоқ.

ҚҰМАРТ= е. т. 1. Ынтығу болып көңілі кету, ынтықсы, ықыласы ауу. 2. Арман ету, көксеу, қызығу. 3. Сағынту, аңсату.

ҚҰМАРТҚЫЗ= е. т. Еліткізу, еліктіру, көз тарту.

ҚҰМАРТҚЫЗУ Құмартқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚҰМАРТҚЫШ сын. Қызыққыш, әуесқой.

ҚҰМАРТТЫР= е. т. Еліттір, көз тарту, қызықтыру.

ҚҰМАРТТЫРУ Құмарттыру етістігінің қимыл атауы.

ҚҰМАРТУ Құмарт етістігінің қимыл атауы; ықыласы ауу, көңілі кету.

ҚҰМАРТУШЫ з. а. т. Қызығушы, ынтығушы.

ҚҰМАРТУШЫЛЫҚ з. а. т. Қызығушылық, әуестік.

ҚҰМАРТЫС= е. т. Ниет білдірісу, қызығысу.

ҚҰМАРТЫСУ Құмартыс етістігінің қимыл атауы.

ҚҰМАРХАНА з. а. т. Құмар ойындары ойналатын орын.

ҚҰМАРХАНАШЫ з. а. т. Құмар ойындар ойналатын орынның қожайыны.

ҚҰМАРШЫДАЙ сын. Құмар ойынын ойнайтын адамдай.

ҚҰМАРШЫҚ з. а. т. ө. с. <лат. agriophyllum> Құмды жерде өсетін тары тектес жабайы өсімдік.

ҚҰМАРШЫҚТЫ сын. Құмаршық өскен, құмаршығы бар.

ҚҰМАРШЫЛЫҚ з. а. т. Бір нәрсеге құмар болу сезімі.

ҚҰМАТҚЫШ з. а. т. тех. Орташа және ірілеу қоспаны құю қалыбында дайындауға арналған жылыжымалы немесе тұрақты құрылғы.

ҚҰМАШ з. а. т. Матаның түрі.

ҚҰМБАСТАУ з. а. т. Құмдағы бұлақ, су, арық.

ҚҰМБАСУ з. а. т. геогр. Шөл далалардағы ұйытқи соққан құм бораннан даланы, жолды құмның басып қалуы.

ҚҰМ-БЕЛ з. а. т. Құмнан үйілген белдер.

ҚҰМБЕЛЕК з. а. т. ө. с. <лат. arenaria> Қаламтыр тұқымдасына жататын бір, екі не көпжылдық шөп.

ҚҰМБЕРІШ з. а. т. ө. с. <лат. iris songarica> Тасты жерде, тау беткейлерінде өсетін, жапырағы жіңішке таспа пішінді көпжылдық өсімдік.

ҚҰМБЕТЕГЕ з. а. т. ө. с. <лат. festuca beckeri> Құмды жерде өсетін, бетеге туысына жататын бағалы шөп.

ҚҰМБИДАЙЫҚ з. а. т. ө. с. <лат. agropyron fragile> Құмды жерде өсетін, бидайық туысына жататын өсімдік.

ҚҰМБОЗ сын. Топырақтың сарғыш, құмды болуы.

ҚҰМБӨРТПЕ з. а. т. геогр. Негізінен жәндік індерінен шығарылған тау жыныстарының ұсақ бөлшектері мен түйіршіктерінен тұратын шағын үйімелер.

ҚҰМБҮРГЕ з. а. т. зоол. Бүргенің түрі.

ҚҰМБЫЗ з. а. т. Құм кесекті күйдіру, кірпіш жасау үшін салынған үй, кірпіш зауыты.

ҚҰМБЫЛ сын. Жинақы, нәзік.

ҚҰМҒАН з. а. т. сөйл. Құман.

ҚҰМҒАНДАЙ сын. Құман сияқты.

ҚҰМҒЫТ з. а. т. Құмдауыт.

ҚҰМДАЙ сын. 1. Құм сияқты ұсақ, майда.

2. Еспсіз көп. 3. Құмның түсіндей болып бозару, құр-қу болу.

Құмдай батты. Келмеске кетті, қайтып оралмады.

ҚҰМДАҚ сын. Құмдауыт, құмай.

ҚҰМДАҚТАУ сын. Құмайттау, құмдауыттау.

ҚҰМДАҚТЫ сын. Құмдауытты, құмайтты.

ҚҰМДАҚШӨП з. а. т. ө. с. <лат. arenaria> Қаламтыр тұқымдасына жататын бір, екі не көпжылдық шөптесін өсімдік [Оның бірнеше түрі бар: азия құмдақшөбі, ұзын жапырақты құмдақшөп, әсем құмдақшөп, таспа жапырақты құмдақшөп].

ҚҰМДАЛА з. а. т. Құмды, бос жатқан дала.

ҚҰМДАС сын. Құмды, құман тұратын (жел, құйы).

ҚҰМДАСЫН сын. Құмайтты, құмдауытты, құмдақ.

ҚҰМДАУ сын. Құмайттау, құмдақтау.

ҚҰМДАУЫҚ сын. Құм тектес, құм аралас. Құмдауық торғай. зоол. Балықшы отрядына жататын кішкентай құс.

ҚҰМДАУЫЛ з. а. т. Құмды, қатты жел, құмды боран.

ҚҰМДАУЫТ сын. Құмайтты, құмдақты (жер).

ҚҰМДАУЫТТАУ сын. Құмайттау, құмдақтылау (жер).

ҚҰМДӨҢ з. а. т. геогр. Теңіз жағасындағы құмды дөңдер.

ҚҰМДЫ сын. Құмы көп, құмы қалың; құм араласқан.

Құмды дауыл. Шаңды дауыл, өсімдіксіз, тақыр жер бетінен құм мен шаңды көп мөлшерде

көтере қшырып, тасымалдайтын дауыл. **Құмды күйын.** Құм мен шаңды үйіре көтеріп, ілестіре тасымалдайтын ауа массасының ұйтқыласы. **Құмды қыркалар.** геогр. Басым желдердің бағытына қарай көлденең дерлік немесе олардың бағытына сай созыла параллель орналасқан құмды қырқалар. **Құмды мелиорациялау.** Құмның жылжуын тоқтату, оны құнарлы мал жайылымына айналдыру үшін жүргізілетін мелиорациялау шаралары. **Құмды толқындардың пайда болу теориясы.** Ағынның жылдамдық түпкілінің құм-түйірлерге әсерін қарастыруға негізделген ағын түбіндегі құмды толқындардың пайда болу схемасы. **Құмды топырақ мелиорациясы.** Құмды топырақтың физикалық қасиеті мен қоректену режимін жақсартумен қатар оның құнарлылығын арттыру және аутоморфты құмды топырақтың су ұстағыштығы мен сіңіргіштік қасиетін құм тоқтату шаралары арқылы жақсарту мақсатындағы мелиорация. **Құмды төбешіктер.** Жартылай көшпелі құмды жерлердегі бұталардың айналасына жұмыр пішінде, ретсіз орналасқан жоталар. **Құмды ұйық.** Динамикалық жіктеме бойынша құрамында 10-30% < 0,01 мм фракциялары бар шөгінді. **Құмды шөл.** геогр. Бетін құм басып, бір орыннан екінші орынға көшіп тұратын шөл.

ҚҰМДЫҚ¹ зат. Құмдауыт келен, құмайт жер.

ҚҰМДЫҚ² сын. Құмды жерде өсетін, құмға төн.

Құмдық сасыққурай. өс. <лат. dogema sabulosum> Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын, құмды жерлерде өсетін көпжылдық шөптесін эфемероидті өсімдік.

ҚҰМДЫҚБӨЗ зат. өс. <лат. stipa joannis> Тау бөктерлерінде, ылғалды жерлерде өсетін биіктігі 30–100 см-дей, майда тамырлы, жаспырағы жіңішке таспа тәрізді шөптесін өсімдік.

ҚҰМЕБЕЛЕК зат. өс. <ceratocarpus arenarius> Алабұталар тұқымдасы ебелек туысына жататын шөл-шөлейтті, құмды жерлерде өсетін, биіктігі 5-10 см-дей, гүлді ақ, қос жынысты, екі не көпжылдық өсімдік.

ҚҰМЕРКЕ зат. өс. Көпжылдық шөл.

ҚҰМ-ЖАЛ зат. Құмды жота, белес.

ҚҰМЖЕБІЛ сын. Еш нәрсенің байыбына бармайтын.

ҚҰМЖЕМІЛ зат. өс. <лат. allium sabulosum> Тамырынан дәрілік тұқба салаттың қызығыт гүлді шөптесін өсімдік.

ҚҰМЖЫЛАН зат. зоол. <лат. egux miliaris> Құмды, құмды жерді мекендейтін жыланың түрі.

ҚҰМ-ЖІГЕР зат. Адамның шыдамы, жірекжарды көңілі.

ҚҰМЖІЛІК сын. жерг. Арықтау, әлсіздеу.

Құмжілік болды. Әбден арып жүдеді.

ҚҰМҚАЗАР зат. зоол. <лат. arenicola marina> Буылтық құрттар типінің көпқылтандылар класының отырыштар тармағына жататын, ұзындығы – 30 см, құмда ін қазып тіршілік ететін теңіз құрттары.

ҚҰМҚАЙРАҚ зат. 1. Ұстара, бәкі, тышақ т. б. құрал-жабдықтарды қайрауға арналған жұмсақ қайрақ. 2. Қырлары өткір тастар.

ҚҰМ-ҚАЙРАҢ зат. Өзен-көлдің құмды, таяз жері.

ҚҰМ-ҚАЙРАНДАН = ет. Су астында майда құм тастардың мөлдіреп жатуы.

ҚҰМ-ҚАЙЫР зат. Құмды, қайраңды жер.

ҚҰМҚАНТ зат. жерг. Құмшекер.

ҚҰМҚАРАҒАН зат. өс. <лат. ammodendron fitch> Бұршақтар тұқымдасы, құмқараған туысына жататын қарағанның құмды жерде өсетін түрі, қоянсүйек.

ҚҰМҚАТА зат. вет. Малдың шөппен араластырып құм жеп қоюынан болатын кесел (жыққы, қой, ешкіде кездеседі).

ҚҰМҚИЯҚ зат. өс. Құмды жерде өсетін қияқ түрі.

ҚҰМ-ҚОҚЫР зат. Қоқыс, ыбырсып жататын майда заттар.

ҚҰМҚОЯН зат. зоол. <лат. lepus tolai> Шөлді аймақта өсетін арқасы мен бүйірі қоңыр, сұр, бауыры ақ түсті қоянның денесі шағын түрі.

ҚҰМ-ҚҰМ сын. Құм құйылған, құм жабдыққан.

ҚҰМ-ҚҰЫТ сын. сөйл. Қым-қуыт. Құм-қуыт болды. сөйл. Қым-қуыт болды (қарбаласқа айналып, быж-тыж болды).

ҚҰМҚҰРТ зат. зоол. Теңіз жағалауындағы лайлы құмда тіршілік ететін бунақ денелі құрт.

ҚҰМҚЫРҚА зат. геогр. Қатарласа жатқан қырқалы құмды алқап.

ҚҰММӘ зат. көне. Біреудің әйелі, қатыны.

ҚҰМОТ зат. өс. Шөл далада өсетін, бас жағы үлгілдеген селдіреуік ақ шөп.

ҚҰМСА = ет. көне. 1. Бізаға булығып ашулану, қатулану. 2. Толысу.

ҚҰМСАФАТ зат. Екі буылтық болып, шыны әйнекке салынған құмның үстінде астына құйылуы негізінде уақыт мөлшері есептелетін сағат.

ҚҰМСАФАТ-МЕНЗЕР зат. инф. <ағыл. hourglass cursor> Бағдарлама тапсырманы ұзақ орындаған кезде және оны адам күтуге тура келетін жағдайда экранда пайда болатын құмсағат түріндегі белгі-мензер.

ҚҰМСАФАТТАЙ сын. Құмсағат сияқты.

ҚҰМСАҒЫЗ зат. өс. <лат. chondrillas> Күрделі гүлділер тұқымдасына жататын, көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚҰМСАҒЫЗДАЙ сын. Құмсағыз сияқты, құмсағыз тәрізді.

ҚҰМСАҚ сын. Көтеріңкі, томтайған.

ҚҰМСАР = ет. Томсару, ызалану, булығыу.

ҚҰМСАРУ Құмсар етістігінің қимыл атауы.

ҚҰМСАТ = ет. Бізаға булықтырып, ашуландыру.

ҚҰМСАТУ Құмсағат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰМСӘЛБЕН зат. өс. <лат. chamaesphacos> Ерінгүлділер тұқымдасы құршаалфей туысына жататын шөптесін өсімдік [Оның белгілі бір түрін медицинада дәрілік тұрба жасау үшін пайдаланады].

ҚҰМСОРҒЫ зат. тех. Бірсатылы, орта-тепкіш, консольді тектес, жұмыс доңғалағына су тек бір жағынан енетін сорғы.

ҚҰМСОРҒЫШ зат. Жерді, құмды қазатын құрал.

ҚҰМСЫЛАҚ зат. Құммен ылға жұмысы [Құмсылақ саманнан салынған сүйде екінің сылақ, ал кірпіштен салынған үй қабырғасын сылауда бірінші сылақ жұмысы болып есептеледі].

ҚҰМСІРКЕ зат. 1. Адам басында болатын ұсақ жара, қотыр. 2. Жылқыда болатын қотыр, жара.

ҚҰМСЫЗ сын. Құмы жоқ.

ҚҰМТАРЫ зат. өс. <лат. digitaria> Астық тұқымдасына жататын, көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚҰМТАС зат. Құм яки қиыршық түйірлерден қатқан шөгінді тау жынысы.

ҚҰМТАСТАЙ сын. Құмтас сияқты.

ҚҰМТОПЫРАҚ зат. Құмы аралас топырақ.

ҚҰМ-ТОТ зат. Темірдің тоттануы, құм, шаң-тозаң басуы.

ҚҰМТЫШҚАН зат. зоол. <лат. meriones> Сыртқы түрі егеуқұйрыққа ұқсас, құмды жерді мекендейтін тышқанның түрі.

ҚҰМТІЛ зат. Теңіз толқындарының әсерінен пайда болатын, теңіздің жағалық бөлігіндегі жіңішке құрғақ алқап.

ҚҰМША үст. Құм сияқты.

ҚҰМШАҒЫЛ зат. Топырақ түрі; құм мен майда тас араласқан жер.

ҚҰМШАҒЫЛДЫ сын. Құмшағылы көп.

ҚҰМШАЙҒЫШ зат. тех. Құмды сумен жуу арқылы бөзде заттардан айыратын мәшине.

ҚҰМШАУЫТ зат. 1. жерг. Ұсақ құм араласқан, құмдауыт, борпаң жер. 2. Топырақ түрі, құм аралас топырақ.

ҚҰМШАУЫТТЫ сын. Құмды (жер).

ҚҰМШАШҚЫШ зат. тех. Құм шашатын мәшине.

Құмшашқыш мәшине. тех. Тайғақ жолдарға құм, түз себуге арналған жол құрылыс мәшinesі.

ҚҰМШӘЙ зат. өс. жерг. Басында бүршігі бар, ақ тікенді келетін, құмды жерге шығатын өсімдік.

ҚҰМШЕКЕР зат. жерг. Ұсақ қант, қанттың ұнтақталған түрі.

ҚҰМШЕКЕРДЕЙ сын. Құмшекер сияқты.

ҚҰМШЕКПЕН зат. Қабірдің бетіне жабылған топырақ.

ҚҰМШЕЛЕК зат. жерг. Құмыраға жіптен бау тағып жасаған шелек.

ҚҰМШИЕ зат. <лат. cerasus besse> Құмда өсетін шие.

ҚҰМ-ШӨЛ зат. Құмды, бос жатқан шөл дала.

ҚҰМ-ШӨЛЕЙТ зат. Құмды, шөлейтті жер.

ҚҰМШӨП зат. өс. <лат. psammogeton> Құмды жерде өсетін өсімдік.

ҚҰМШЫҚ¹ зат. Шағын, кішігірім құмды төбе, құмайт төмешік.

ҚҰМШЫҚ² зат. Қайнатқан құртқа қойдың қатығын қосып, сықпаламай кептірген ұсақ тұщы құрт.

ҚҰМЫҒУ Құмық етістігінің қимыл атауы; да у ы с. тың булығып шығуы.

ҚҰМЫҚ¹ зат. Құмдардың үйіндісінен пайда болған құм төбе.

ҚҰМЫҚ² зат. өс. <лат. fagopyrum> Құмды жерлерде өсетін, дәні тарыға ұқсас қара домалақ келген шөптесін өсімдік [түрлері: екпе құмық, егістік құмық].

ҚҰМЫҚ³ зат. Негізгі бөлігі Ресей Федерациясы Дағыстан Республикасында, қалғандары Ичкерия, Солтүстік Осетия мен Ставрополь өлкесінде қоныстанған түркі тілдес халық және оның өкілі.

Құмық тілі. лингв. Түркі тілдері қыпшақ бұтағының батыс қыпшақ немесе құман тобына жататын тіл.

ҚҰМЫҚ = ет. 1. Да у ы с. тың, үннің еркін, ашық шықпай, тұшығып, тығылып шығуы, булығыу. 2. Өнердің, белгілі бір қасиеттің бұйығын, ашықмай тұшығып қалуы.

ҚҰМЫҚТЫР = ет. Тұнышқытырып булықтыру, үстемелеп басып тастау.

ҚҰМЫҚТЫРУ Құмықтыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰМЫЛ зат. өс. <лат. cryptodiscus> Шатыршагүлдер тұқымдасы құмыл туысына жататын құрайдың бір түрі; ешкісасыр.

ҚҰМЫР¹ зат. зоол. Бұлбұлша сайрайтын, торғайдай ана кішкене құс.

Құмыр бұлбұл. зоол. Дене-тұрқы бармақтай ана құйқылжыма сайрайтын өңші құс. Құмыр бұлбұлдай сайрады. Құмыр бұлбұл сияқты, әдемі, әсем өн салды.

ҚҰМЫР² зат. Бөгелектің жұмыртқасынан өнетін балапан құрттан болатын, танаудан бастап кеңірікті қуалайтын мал (қой, ешкі, түйе) ауруы.

ҚҰМЫР³ сын. Кішкентай, әдемі, көз жауын алатын.

Құмыр кеуде. Кішкене қуыс кеуде.

ҚҰМЫРА [ар. خرمة] зат. Көлемін түрліше етіп саз балшықтан күйдіріп не қыштан, шыныдан жасаған, ауыз жағы ықшам келен ыдыс.

Құмыра жасағыш. Көкөніс немесе гүлдерді өсіру үшін шым құмыра жасауға арналған стационарлы құрал.

ҚҰМЫРАДАЙ сын. Құмыра сияқты.

ҚҰМЫРАЙ: құмырай қапты. жерг. Жер соқты.

ҚҰМЫРАША¹ зат. Кішірек құмыра.

ҚҰМЫРАША² үст. Құмыра сияқты.
ҚҰМЫРАШЫ зат. Құмыра жасайтын шебер.

ҚҰМЫРАШЫЛЫҚ зат. Құмыра жасауды кәсіп етушілік.

ҚҰМЫРСҚА зат. <лат. formicidae> 1. Топтанып тіршілік ететін бунақденелі жәндік. 2. зоол. Жер шарына кең таралған денесі бас, көкірек және құрсақтан тұратын, басы үлкен, жақтары жақсы жетілген жарағқанаттылар отрядының бір тұқымдасы.

Құмырсқа альдегиді. хим. Тұншықтырғыш өткір иісті, күшті улы зат. **Құмырсқа аян**. Ілбіген жай жүріс, баяу қимыл. **Құмырсқа бел**. а) Жіп-жіңішке, нәзік, қышша бел. ә) этн. Қынама етіп сәндеп тіккен киім (көйлек, қамзол, кебіс т. б.). **Құмырсқа бел шытыра**. этн. зерг. Екі шеті жалпақ, ортасы жіп-жіңішке бастырма, киімге қадайтын шеттік. **Құмырсқа ен**. Қойдың екі құлағының ұштарына немесе құлақтың алдынан және артынан кесілген белгі. **Құмырсқа жегіш**. зоол. Тропикалық Америкада өмір сүретін, тісі жоқ, тек құмырсқа жеп күн көретін жануар. **Құмырсқа көш**. Баяу, ақырын жүріс, өзгін аян. **Құмырсқа қышқылы**. хим. *Суда, спиртте, эфирде* кез келген мөлшерде араласа алатын, қалақай өсімдігінде, құмырсқада болатын, өткір иісті тұссіз зат, қарапайым органикалық қышқыл. **Құмырсқаның [құмырсқа] илеуі**. Құмырсқаның ұясы; төмелік келген үйінді. **Құмырсқаның илеуіндей**. бейн. Құж-құж қайнаған, қалың нөпір, қаптаған, құжынаған.

ҚҰМЫРСҚАДАЙ сын. 1. Құмырсқа сияқты, құмырсқа тәрізді. 2. Қаптаған, құжынаған; мол. 3. ауыс. Нәзік, жіңішке.

Құмырсқадай қаптады [құжынады, қайнады, быжынады, күйілді, қыбырлады]. Қаптап кетті, ығы-жығы болды, қалың нөпір болды. **Құмырсқадай құжынады**. Қаптап кетті, өріп жүрді. **Құмырсқадай қыбырлады**. Толып кетті, қаптап кетті.

ҚҰМЫРСҚАША үст. Құмырсқа тәрізді, құмырсқа құсап.

ҚҰМЫРША зат. Кішкентай құмыра ыдыс. **ҚҰМЫТЫ** зат. зоол. <лат. geratorogonidae> Дене тұрқы 1–4 мм, денесінің арқа жағы көтеріңкі, тұмсығы ұзын, қабыршақ жапқан қанаттарында дақтары болатын қосқанаттылар отрядының ұзымұрттылар тұқымдасына жататын қансорғыш жәндік.

ҚҰН¹ [ир. خون] зат. 1. тар. Кісі өлтірген үшін айыпкер немесе оның руы тарапынан мал басымен төленетін төлем, алым. 2. Белгілі бір затқа тән баға, нарық; тұр, ақы. 3. ауыс. Белгілі бір іске, әрекетке, адам басына тән баға, қадір, қасиет.

Құн алды. көне. Біреудің қолынан өлген адам үшін малға, қымбат затқа шағып төлем өтелді. **Құн даулады [сұрады]**. тар. Өлген адам үшін билік кесімі белгілеген төлем, алым беруді талап етті. **Құн дауы**. тар. Өлтірілген адамның құнын бырғының жолымен би алдында даулап, талап етуі. **Құн жетпес**. Бағасыз, баға жетпейтін, теңдесі жоқ. **Құн [құнын] кесті**. тар. а) Билік жолымен құнын белгіледі. ә) Бағасын белгіледі, бағалады, кесімін айтты. **Құн қалмады**. Қадірі кетті, бағасы түсті. **Құн тартты**. тар. Өлген адам үшін құн төледі, айыбын өтеді. **Құны ақтап болу**. жерг. Нақақтан өлу. **Құны бір сарқұлақ**. Түкке тұрғысыз, соншалық қымбат емес. **Құны бір тыш**. Бағасыз, қадір-қасиеті жоқ, түкке тұрмайтын. **Құны бітті**. Жетпеді, құрды, өлді. **Құны жоқ**. Бағасы жоқ, теңдесі жоқ; аса қадірі. **Құны кетті [түсті]**. Қадір-қасиеті кетті, бөбелі түсті, төмендеді. **Құнына қалды**. Пәле-жаласына жолықты, төлеуіне қалды. **Құнын алды**. а) тар. Өлтіргені үшін құнын төлетіп алды; кезін қайтарды [Құн алудың бірнеше түрі болған: бүтін құн – 1000 қой, жарты құн – 500 қой болған. Ол – қанның төлеуі]. ә) Ақшын өтетті. **Құнын даулады [сұрады]**. этн. Өлген адам үшін кінәлі жақтан белгілеген айыпты төледі,

беруді талап етті. **Құнын жоқтады**. Өлген кісінің құнын сұрады. **Құнын тартқызды**. тар. Өлген адам үшін белгілі мөлшерде малдай төлем төлетті. **Құны сұраусыз кетті**. Өлген адамның кегін құмаған соң, құны із-түссіз жоғалды, сұраусыз қалды.

ҚҰН² зат. экон. 1. Тауарлы өндірісте тауарға сіңген қоғамдық еңбекті көрсететін экономикалық категория. 2. экон. Тауардың бағасы немесе тауарларды, негізгі құрал-жабдықтарды, игіліктерді сатып алуға, жұмыстарды орындауға және қызмет көрсетуге жұмсалған ақшалай шығын.

Құн заңы. экон. Тауар өндірісі мен тауар айналымының нәтижесінде шаруашылықта әрекет ететін, өндіріске жұмсалған шығын мен өнімнің сәйкестігін анықтайтын заң. **Құн өлшемі**. экон. Өндірістік қатынастар жүйесі негізінде пайда болған ақшаның қоғамдық қызметі.

ҚҰНАЖЫН зат. 1. Екі немесе үш жас аралығындағы жылқы ұрғашысы. 2. Екі не үш жас аралығындағы сиырдың ұрғашысы.

Құнажын байтал. Екі мен үш жас арасындағы ұрғашы жылқы. **Құнажын бие**. Екі жастан асқан, әлі үшке толмаған ұрғашы жылқы. **Құнажын [бүлдіршің] көзін сүзбесе, бұқа [буыршың] бұйдасын [жібін] үзбейді**. Әйелі өзі ыңғай бермесе, ер адам әйелге бекерден бекер тәіспейді, орынсыз өздігінен ұрындайды деген мағынада. **Құнажын сиыр**. Екі жастан асқан, үш жасқа әлі толмаған ұрғашы ірі қара.

ҚҰНАЖЫНДАЙ сын. Құнажын сияқты, құнажын секілді.

ҚҰНАЙ зат. зоол. Құндыздың баласы, күшігі.

ҚҰНАҚТЫ сын. Қызығырақ, маңыздырақ. **ҚҰНАН** зат. Екі жасқа толып, үшке аяқ басқан еркек жылқы малы.

Құнан атан. Түйе түлігінің екі жастан асқан, үшке таяған пішірілген еркегі. **Құнан байтал**. Үш жасар ұрғашы жылқы. **Құнан бәйге [жарыс]**. этн. спорт. Қысқа қашықтыққа шабатын тек қана құнандарға арналған, үш жасар жылқы жарысы. **Құнан бұқа**. Екі жасқа толып, үш жасқа аяқ басқан бұқа. **Құнан жас**. Екі жасқа толып, үшке аяқ басқан кез. **Құнан кой**. Қойдың екі жастан асып, үшке аяқ басқан пішірілген еркегі. **Құнан қымыз**. этн. Ашығаннан кейінгі үйінші тәулікке а уы с. қан күшті қымыз. **Құнан өгіз**. Ірі қараның екі жастан асқан пішірілген еркегі. **Құнан өгіздей**. Кетпектей болып. **Құнан теректей**. Үлкен терек сияқты, биік, ұзын. **Құнан шаптырым**. Шама мөлшері 3-4 шақырымдай жер. **Құнан шаптырым жер**. этн. Шамамен 10–15 шақырым қашықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Құнан шығар**. Үш жасқа аяқ басқан жылқының пішірілген еркегі. **Құнан шықты**. Құлын үшке толды. **Құнаның Құдайындай, тайын Төңірісіндей көреді**. Түйедейді түйедей деп есептейтін сараң адам туралы айтылады.

ҚҰНАНДАЙ сын. Құнан сияқты, құнан тәрізді.

ҚҰНАН-ДӨНЕН зат. Құнан-дөнені аралас жылқы.

ҚҰНАН-ТАЙ зат. ауыс. Жас, толыспаған (адам).

ҚҰНАНША¹ зат. Екі жас пен үш жас аралығындағы түйенің еркегі.

ҚҰНАНША² үст. Құнандай етіп, құнанға ұқсатып.

ҚҰНАР зат. 1. Жердің нәрі, өсімдік үшін қоректік қуат. 2. Тамақтық, астық, қоректік қуаты, нәрі. 3. ауыс. Сөздің мән-мағынасы, мүмкіншілігі. 4. ауыс. Құш-қуат, әл-ауқат (адамға қатысты).

Құнар қалта. саят. Қыран құсқа арнайы жемін беру үшін алып жүретін теріден жасалған дорбаша.

ҚҰНАРЛАН= ет. 1. Нәрлену, тыңаю, шұрайлана түсу (жер туралы). 2. ауыс. Қушею, нығаю, мәні арту.

ҚҰНАРЛАНДЫР= ет. 1. Топырақты, жем-шөпті нәрлендіріп, тыңайту, шұрайландыра түсу. 2. ауыс. Жетілдіру, мәнін күшейтеу.

ҚҰНАРЛАНДЫРУ Құнарландыр етістігінің қимыл атауы; нәрлендіру, тыңайттыру. **ҚҰНАРЛАНУ** Құнарлан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНАРЛЫ сын. 1. Өсімдік жақсы өсетін, топырағы нәрлі, шұрайлы, қаратопырақты. 2. Аса қуатты, жұғымды (азық, шөп). 3. Семіз, күйлі. 4. ауыс. Өнімді, құтымды. 5. ауыс. Мазмұнды, мәнді.

ҚҰНАРЛЫҚ зат. сөйл. 1. **Құнарлылық**. Нәрділік, шұрайлылық. 2. Құнарлылық, жұғымдылық.

ҚҰНАРЛЫЛЫҚ зат. 1. Жерге, топыраққа тән нәрділік қасиет, шұрайлылық. 2. Тағамның мал азығының қуатының күштілігі; жұғымдылық. **ҚҰНАРСЫЗ** сын. 1. Өсімдік жақсы өспейтін, нәрі жоқ (жер, топырақ). 2. Ешбір қуат-күші жоқ, жұғымы төмен (тамақ, азық, жемішөп). 3. ауыс. Әсерсіз, мәнісіз (сөз). 4. ауыс. Адамның ой-ниетінің, ісінің мәнісіз болуы.

ҚҰНАРСЫЗДАН= ет. 1. Жердің, топырақтың ескіруі, көнеленуі, жақсы, мол өнім беруге жарамай қалуы. 2. ауыс. Әлсіздену, нашарлану.

ҚҰНАРСЫЗДАНУ Құнарсыздан етістігінің қимыл атауы; нәрсіздену.

ҚҰНАРСЫЗДАУ сын. 1. Құнары кемдеу, нәрсіздеу. 2. Дәмсіздеу, жұғымсыздау; қуат-күші кем, аз.

ҚҰНАРСЫЗДЫҚ зат. 1. Жердің, топырақтың бойында құнар жоқтық; нәрсіздік. 2. Тағамның, мал азығының ешбір дәм-татуы жоқтық, жұғымы болмау. 3. ауыс. Әлсіздік, қуатсыздық; өнісіздік.

ҚҰНАРТ= ет. 1. Құнарлылығын арттыру, нәрділікті көбейту. 2. ауыс. Құлтыру, жайнау, жандану.

ҚҰНАРТУ Құнарт етістігінің қимыл атауы. **ҚҰНДА**= ет. 1. Бір нәрсенің құнын, қадірін арттыру, ерекше бағалау, құрметтеу. 2. көне. Өлген адамның құнын даулау.

ҚҰНДАЙ сын. Құн түрінде, құн есебінде. **ҚҰНДАҚ** зат. 1. Баланы бесікке салғанға дейінгі ораған бөлеуі, жорғекке оралған қалты. 2. Өлгеннен кейін оралатын мата, кебің, көрге салу. 3. Зат сынбау, бүлінбеу үшін жасалған қажетті қорғау, қап, сауыт. 4. Мылтықтың дүмі мен цығылы, темірін бекітіп тұратын ағаш бөлік. 5. Қанжар сияқты қарудың жүзі салынатын бөлігі. 6. саят. Салбурғанда, боранды-желді күндерде, ұзақ жол, суыт қоштерде асау құсты, жараланған, қиыншы қалаң қыран құсты бөлеп алуға арналған бесік. 7. инф. <ағыл. cartridge, cassette – кассета> Әртүрлі ақпарат сақтау құрылғыларының магниттік таспаларды, магниттік және оптикалық дискілерді орналастыруға және сақтауға арналған қорпа.

Құндағында қағынған. Кішкентай құ нінен құтырған.

ҚҰНДАҚТА= ет. 1. Жас сәбиді жорғекке бөлеу. 2. ауыс. Аялау, әлпештеу, еркелету.

ҚҰНДАҚТАЛ= ет. 1. Жорғекке орау, бөлену. 2. Құндақ тәрізді етіп орау.

ҚҰНДАҚТАЛУ Құндақтал етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНДАҚТАСШЫЛ сын. Бірге оранған, жорғектелген.

ҚҰНДАҚТАТ= ет. Бөлету, орату.

ҚҰНДАҚТАТТЫР= ет. Ораттыру.

ҚҰНДАҚТАТТЫРУ Құндақтаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНДАҚТАТУ Құндақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНДАҚТАУ Құндақта етістігінің қимыл атауы; сәбиді жорғекке орау, бөлеу.

ҚҰНДАҚТАУЛЫ сын. 1. Құндақталған, бөленген. 2. Қоратқа салынған, оранған.

ҚҰНДАҚТЫ сын. Құндағы бар, құндаққа салынған.

Құндақты таспа. и н ф. <ағыл. cassette tape> Компьютердің сыртқы сақтаушы құрылғысы.

ҚҰНДАҚТЫҚ з а т. Құндаққа қатысты, құндаққа тән.

Құндақтық жад. и н ф. <ағыл. cassette memory> Тұрмыстық магнитофонның магниттік таспалық құндағын пайдалануға мүмкіндік беретін микрокомпьютердің сақтаушы құрылғысы.

ҚҰНДАС= е т. Қадірін, құнын арттырысу, құрметтесу.

ҚҰНДАСУ Құндас етістігінің қимыл атауы. **ҚҰНДАУ** Құнда етістігінің қимыл атауы; бағалау, қадірлеу.

ҚҰНДАУШЫ с ы н. 1. Өлген кісінің құнын даулаушы. 2. Бір нәрсенің бағасын, қадір-қасиетін білуші, қастерлеуші.

ҚҰНДЫ¹ с ы н. 1. Бағалы, қымбат. // Бағалы, қымбат зат. 2. Аса маңызды, мәнді, қажетті.

Құнды бие. Тұқымы суыққа төзімді, мініске берік, құлыны жақсы тұтатын, сүті мол бие. **Құнды қағаз.** экон. Ақша, облигация, акция, аккредитивтер т.с.с.

ҚҰНДЫ² с ы н. Құныкер, құнын төлеуші.

ҚҰНДЫЗ з а т. 1. зоол. Құйрығымен қосқанда тұрқы 120 см, салмағы 7-10 кг-дай, өзген-көзде тіршілік ететін терісі бағалы аң. 2. Осы аңның жүні жылтылдап тұратын бағалы әрі сәнді терісі. 3. ауыс. Қымбаттың, асыл деген мағынада. // Жалт-жұлт еткен, жылтыраған әдемі, сұлу.

Құндыз бөрік. этн. Құндыз терісінен айнала жиектеп я тұтастай тігілген бөрік. **Құндыз қайыр.** Құндыздың құрсақ қуысының төменгі жағында ерекше хош иіс шығаратын екі безінен бөлінетін сұйықтық. **Құндыз қара.** Құндыздай қап-қара құлпырған жылқы. **Құндыз тон.** этн. Құндыздың терісінен тігілген асыл тон түрлерінің бірі. **Құндыз ішік.** этн. Сап құндыз терісінен тігілген жылы да сәнді сырт киім.

ҚҰНДЫЗДА¹= е т. Құндыз терісін салу, құндыз терісімен әдіптеу, жиектеу.

ҚҰНДЫЗДА²= е т. жерг. Өзен, су бойымен жағалап жүру, болмаса қарағай арасымен өрлеп жүру.

ҚҰНДЫЗДАЙ с ы н. 1. Құндыз сияқты, құндыз тәрізді. 2. ауыс. Жалт-жұлт етіп құлтырған, әдемі, сұлу.

Құндыздай жалт-жұлт етті [жылтылдады]. Жылтырады, жайнады, құлтырды, жылт-жылт етті. **Құндыздай құлпырды.** Жалтылдады, жайнады, жалт-жұлт етті.

ҚҰНДЫЗДАЙЫН с ы н. поэт. **Құндыздай.**

ҚҰНДЫЗДАЛ= е т. Құндыздан тігілу, әдіптелу, жасалу.

ҚҰНДЫЗДАЛУ Құндыздал етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНДЫЗДАН= е т. Ерекше нұр бітіп сәндену, құлтыру.

ҚҰНДЫЗДАНУ Құндыздан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНДЫЗДАУ Құндызда етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНДЫЗДЫ с ы н. 1. Құндызы көп, қалың. 2. Құндыз терісімен жиектелген, құндыз терісі салынған. 3. ауыс. Құлтырған, жайнаған.

ҚҰНДЫЗДЫҚ¹ з а т. Малдың (жылықның, қойдың т. б.) аяғындағы шаша мен тұяқтың екі ортасындағы жіңішке жері.

ҚҰНДЫЗДЫҚ² з а т. Қыр желкеден жоғары, бастың шүйке тұсы.

ҚҰНДЫЗША с ы н. Құндыз сияқты, құндыздай ұқсап.

ҚҰНДЫЗШӨП з а т. өс. <лат. pulsatilla> Сарғалдақ тұқымдасына жататын шөптесін өсімдік.

ҚҰНДЫКЕР з а т. Өліміне айыпты, ол үшін құн төлеуші (адам, ел, жұрт).

ҚҰНДЫЛАУ с ы н. Бағалырақ, қымбаттау.

ҚҰНДЫЛЫҚ з а т. 1. Бәсі қымбаттық, бағалылық. 2. Сапасы жоғарылық, сапалылық.

3. Пайдалылық, қажеттілік, керектік. 4. филос. Танымның, белгілі бір объектінің адам үшін, топ үшін, қоғам үшін қасиетті деп танылуы. 5. ауыс. Маңыздылық, мәнділік.

ҚҰНДЫ-ПҮЛДЫ с ы н. Бай, қадірлі.

ҚҰНДЫРАҚ с ы н. 1. Бағалырақ, қымбаттырақ, құны жоғары. 2. Маңыздырақ, мәндірек.

ҚҰНЕЗЕР с ы н. Неден болса да қайтпайтын даукес, дауқұмар.

ҚҰНЕРЕС с ы н. Құн талап еткіш, құн даулағыш, даугер.

ҚҰНЕРЕЗДІК з а т. Даукестік, даугерлік.

ҚҰНЖАҢДА= е т. Тез-тез қимылдау, құн-жаң-құнжаң ету.

ҚҰНЖАҢ-ҚҰНЖАҢ: құнжаң-құнжаң етті. Тыныш отыра алмай, шыдамсыздана қозғалды, құнжыңдады.

ҚҰНЖАУ: құнжауын кетірді [алды]. жерг. Берекесін алды, құтын қашырды.

ҚҰНЖИ= е т. Мойны ішіне кіре иілу, күжірею, бүкшию.

ҚҰНЖИТ= е т. Иықтарын жоғары көтеріп, бүкірейту.

ҚҰНЖИТУ Құнжит етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНЖИЮ Құнжи етістігінің қимыл атауы.

ҚҰН-ЖЫН: құн-жын болды. Азып-тозды, жадап-жүдеді.

ҚҰНЖЫҢ: құнжың қақты. Құтың-құтың етті, қуанды, мәз болды.

ҚҰНЖЫҢДА= е т. 1. Екі иықты қомдап, тұрған орнынан қозғалақтау, бүгжеңдеу. 2. ауыс. Қулану, құтыңдау.

ҚҰНЖЫҢДАС= е т. Тұрған орындарында бүгжеңдесу.

ҚҰНЖЫҢДАСУ Құнжыңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНЖЫҢДАУ Құнжыңда етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНЖЫҢ-ҚҰНЖЫҢ: құнжың-құнжың етті. Күйбің-күйбің етіп қозғалақтады, бүгжектелді.

ҚҰНЖЫТ з а т. бот. <лат. pedaliaceae> Бір және көпжылдық шөптесін, бұташық өсімдіктер тұқымдасы.

ҚҰНЖЫТ з а т. Болбыр, босбелбеу адам.

ҚҰНМЕЗГІЛ үст. жерг. Мезгіл сайын, ауық-ауық.

ҚҰННАР з а т. жерг. Жалмауыз, қомағай, жемқор.

ҚҰНСЫЗ с ы н. тар. 1. Өліп кетсе құн, төлем сұрамайтын; іздеусіз, сұраусыз, жоқтаусыз. 2. Құны, қадір-қасиеті жоқ, бағасыз. 3. ауыс. Мәңсіз, мағынасыз. 4. ауыс. Бағасы, теңдесі жоқ, қымбат.

Құнсыз кен. кен. Құрамында бағалы заттың пайыздық үлесі өте аз, байыту технологиясының қазіргі даму сатысында өңделуі тиімсіз кен. **Құнсыз кетті.** жерг. Ерге өзі шығып кетті.

ҚҰНСЫЗ-БҮЛСІЗ с ы н. Қадір-қасиеті, ешбір бедел-бағасы жоқ.

ҚҰНСЫЗДАН= е т. Бағасы, құны кему, төмендеу.

ҚҰНСЫЗДАНДЫР= е т. Қадір-қасиетінен айырылу.

ҚҰНСЫЗДАНДЫРУ Құнсыздандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНСЫЗДАНУ Құнсыздан етістігінің қимыл атауы. 1. Құнының кетуі, қадірінің түсуі. 2. экон. **Инфляция.**

ҚҰНСЫЗДЫҚ з а т. 1. Құны жоқтық, бағасы төмендік. 2. ауыс. Мағынасыздық, мәңсіздік; қасиетсіздік.

Құнсыздыққа апарды. Құнсыздандырды, мәңсіз етті.

ҚҰНТ¹ з а т. Адамдағы ұқыптылық, жинақылық қасиет; ынта, ықылас, көңіл, ниет.

Құнт [құнты] жоқ. Ебі, икемі болмады, ықыласы түспеді. **Құнт қойды.** Ықылас салды, зер қойды. **Құнт қылмады.** Көңіл бөлмеді, мән бермеді.

Құнты жетпеді. Икемі келмеді, ебі болмады. **Құнты кетті.** Берекесі қашты, икемі кетті.

ҚҰНТ² з а т. Ұзын қамшы, арба қамшы.

ҚҰНТАҚТЫ с ы н. Ұқыпты, етті, икемді; құнтты.

ҚҰНТАҢ: құнтаң қақтырды. Ойнақтатты, асыр салдырды.

ҚҰНТАНДА= е т. Бір істі атқаруға ықыласпен кірісу, бар жігер-қайратын сала істеу.

ҚҰНТИ з а т. этн. Жастар ойнайтын ұлттық ойынның бір түрі.

ҚҰНТИ= е т. 1. Мейлінше қысқару, шолтию, ширитио. 2. Қушию, кішірею. 3. Әп-әдемі, жып-жынақы болу.

ҚҰНТИМАЙ-ЖҰНТИМАЙ үст. Сабырсызданбай, жынақыланып.

ҚҰНТИТ= е т. Мейлінше қысқарту, шолтию.

ҚҰНТИТУ Құнтит етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНТИЫҢҚЫ с ы н. Жинақы, дайындығы бар.

ҚҰНТИЫС= е т. Қушысу, кішірейісу.

ҚҰНТИЫСУ Құнтыис етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНТИЮ Құнти етістігінің қимыл атауы. **ҚҰНТСЫЗ** с ы н. Ұқыпсыз, құнты жоқ; салақ.

ҚҰНТСЫЗДЫҚ з а т. Ұқыпсыздық, салақтық; бір нәрсені орындауға пәлендей мән бермеушілік.

ҚҰНТТА= е т. 1. Ынта, ықылас қойып мақұлдау, құптау, қолдау. 2. Көңіл қою, ұқыптау, қадағалау.

ҚҰНТТАЛ= е т. 1. Ынта, ықылас қойылып, мақұлданы. 2. Ұқыпталу, қадағалану.

ҚҰНТТАЛУ Құнттал етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНТТАУ Құнтта етістігінің қимыл атауы; ынта, ықылас қою, қолдау.

ҚҰНТТЫ с ы н. Ұқыпты, жинақы, тиянақты.

ҚҰНТТЫЛЫҚ з а т. Ұқыптылық, жинақылық, тиянақтылық.

ҚҰНТЫҢДА= е т. Құнтың қағу, жеңіл, тез-тез қимылдау.

ҚҰНТЫҢДАУ Құнтыңда етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНУ з а т. зоол. Оңтүстік Алтайда кездесетін терісі қара бурыл немесе қызыл қоңыр түсті, тұр-тұлғасы жағынан сусарға ұқсас аң.

ҚҰНЫ з а т. сөйл. **Құну.**

Құны бұйра. Қара бурыл немесе қызыл қоңыр түсті бұйра (елтірі).

ҚҰНЫҒУ Құнығ етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНЫКЕР з а т. Кісі өлтірген айыпкер, жазалы адам.

Құныкер би. тар. Құн сұраушы би, жәбірленуші тарап.

ҚҰНЫҚ= е т. 1. жағымсыз. Бір нәрсеге мейлінше құмарту, құмарлану, қызығу, дәнiгу.

2. Қолға алған істі, тиісті шаруаны орындауға әбден берілу, соның жолына түсу, барынша ынталану.

ҚҰНЫҚТЫР= е т. Барынша бір нәрсеге құмарттыру, қызықтыру.

ҚҰНЫҚТЫРУ Құнықтыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНЫС з а т. Әлдебір аурудың себебінен омыртқаның иіліп қалуы немесе сынуы салдарынан, жауырыны, белі сыртқа шыға толмайып біткен бүкір.

ҚҰНЫСТАЙ: құныстай құрысқан. Қатқан, арық, жүдеу.

ҚҰНЫС= е т. Денені тік ұстамай бүкшию, бүкірею, иілу.

ҚҰНЫСБАЛЫҚ з а т. зоол. Қиыршығыс албырттары туысына жататын кәсіптік маңызы зор балық.

ҚҰНЫСТАН= е т. Белі, жауырыны бүкірею, бүкшию, күжірею.

ҚҰНЫСТАНДЫР= е т. Бүкірею, бүкшию, күжірею.

ҚҰНЫСТАНДЫРУ Құныстандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНЫСТАНУ Құныстан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНЫСТАУ сын. Аздап құныс, бүкірлеу.

ҚҰНЫСТЫҚ зат. Бүкірлік, кемдік.

ҚҰНЫСТЫР= ет. Денені тік ұстамай бүкірейту, иілдіру, бүкшиту.

ҚҰНЫСТЫРУ Құныстыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНЫСУ Құныс етістігінің қимыл атауы.

ҚҰНЫСЫҢҚЫ сын. Бүкірейген, қолайсыз пішімге енген, бүкшілкі.

ҚҰНЫСЫҢҚЫЛАУ сын. Екі иығы түсіңкілеу, кейті қолайсыздау.

ҚҰНЫСЫҢҚЫРА= ет. Бүкшілкіреу, бүкірейіңкіреу.

ҚҰҢ зат. мед. Беломыртқа, сегізкөзін жазу алмайтын аурудың түрі.

ҚҰП [ир. خوب] мод. 1. Мақұл, жарайды, жақсы. 2. Дұрыс, жөн, дөп.

Құп алды. Мақұлдады, дұрыс деп тапты; жөн көрді, құптады. **Құп болды.** а) Жарайды, жақсы, мақұл. **Құп болсын.** Мақұлдау, келісімді білдіру мәнінде, сөздің екі етпеймін деген мағынадағы қолданыс. **Құп жарасты.** Келісті болды, сай келді.

Құп көрді. Мақұлдады, көстеді, құптады. **Құп тұтты.** Мақұл көрді, тыңдады, құлақ асты.

Құпия [ар. حفيّة] зат. 1. Еш жанға айтылмаған, жария болмаған жасырын сыр. // Жасырын, байқатпай, білдірмей. // Жасырын, көпке жария қылмайтын, астыртын.

Құпия ақпарат. ин ф. <ағыл. sensitive information> Құқықтық режимін меншік иесі коммерциялық, кәсіптік (өнеркәсіптік) құпия, мемлекеттік қызмет жайындағы және басқа заңнамалық кесімдер негізінде тағайындайтын қызметтік, кәсіптік, өнеркәсіптік, коммерциялық және т. б. ақпарат қорғауды талап ететін ақпарат. **Құпия ақпаратты қорғау жүйесі.** ин ф. <ағыл. secret information security system> Авто-маттандырылған жүйелердегі ақпараттың қауіпсіздігін қамтамасыздандыруға арналған ұйымдастырушылық шаралар мен бағдарлама-техникалық құралдар кешені. **Құпия дауыс** с. беру. Жасырын, жария емес сайлау.

Құпия жауап. әск. Құзетте, барлауда, қарауылда тұрғанда өз адамдарын танып білу үшін жақындап келгенде айтылатын жауап. **Құпия карта.** әск. Әскерлерге құпия басшылық жасау үшін қолданылатын карта. **Құпия кетті.** Ешкім білмеді, сыры ашылмады. **Құпия сауда-саттық.** экон. Сауда-саттықты жүргізу кезінде теңдер қолметтері сауда-саттыққа қатысушылардың көз алдында ұсыныстарды ашпайтын және қандай фирманың немесе консорциумның тапсырыс алғаны туралы мәліметтерді жарияламайтын халықаралық сауда-саттық. **Құпиясын ашу.** Сырын табу, мәлім ету. **Құпия тілдер.** лингв. Әлеуметтік топтар, саудагерлердің, кәсіпкерлердің, қайыршылардың арасында тараған жаргондардың шартты атауы.

Құпияла= ет. Құпия сыр қылып, жария етпеу, жасыру.

Құпиялан= ет. Сыр қылып жария етпеу, жасыру.

Құпияланған байланыс. ин ф. Телеграф, фототелеграф, телефон арқылы берілетін хабар құпияландыру аппаратурасы арқылы берілу процесінде шифрланатын байланыс.

Құпияландыр= ет. Жасыру, құпия еттіру.

Құпияландыру Құпияландыр етістігінің қимыл атауы.

Құпиялану Құпиялан етістігінің қимыл атауы.

Құпиялас сын. Жасырын іс-әрекеті бір. // Сырлас, мұңдас адам.

Құпиялас= ет. Бірігіп жасыру.

Құпияласу Құпиялас етістігінің қимыл атауы.

ҚҰПИЯЛАУ¹ сын. Ешкім білмейтін жасырындау, жұмбақтау.

ҚҰПИЯЛАУ² Құпияла етістігінің қимыл атауы.

ҚҰПИЯЛЫ сын. Жасырын, астыртын, жұмбақ сырға толы.

ҚҰПИЯЛЫҚ зат. сөйл. **Құпиялылық.** **Құпиялық белгісі.** ин ф. Беру көзінің өзінде және (немесе) оған ілеспе құжаттамада көрсетілетін, беру көздерінде қамтылған мәліметтердің құпиялылық дәрежесін куәландыратын деректемелер.

ҚҰПИЯЛЫЛЫҚ¹ зат. 1. Жасырын сыр, ешкім білмейтін астыртын, жұмбақ іс. 2. заң. <ағыл. privacy> Мәліметтерді авторландырылмаған қатынас құрудан қорғаушылық.

Құпиялылық грифі. ин ф. Мәліметтер тағушыдағы ақпараттың құпиялық дәрежесін растайтын рехвизиттер. **Құпиялылықты қорғау.** заң. Мәліметтерге қатысы бар кез келген адамға қауіп төндіретін, қиындық, ыңғайсыздық тудыратын немесе шығын әкелетін қандай болса да қол сұғудан (араласудан) немесе кездейсоқ оқиғадан мәліметтерді берік қорғау, сақтау және мәліметтің құпиялығын жасақтау үшін әкімшілік, техникалық және физикалық шаралар жиынтығын заң күшіне енгізу.

ҚҰПИЯСӨЗ зат. ин ф. Бағдарламалар мен мәліметтерді рұқсатсыз пайдаланудан қорғау ретінде желімен байланысу үшін немесе мәліметтерді, файлды оқу мақсатында енгізілетін жасырын код.

ҚҰПИЯСЫЗ сын. Ешқандай құпиясы, жасырын сыры жоқ.

ҚҰПИЯСЫЗДА= ет. Құпиясын ашу, сырын ашу.

ҚҰПИЯСЫЗДАУ Құпиясызда етістігінің қимыл атауы; құпиясын жариялау, жария ету.

ҚҰПИЯШЫЛ сын. Сыр түйгіш, жасырғыш.

ҚҰП-ҚУ сын. 1. Құрғақ, кебу, кепкен. 2. Қураған, тап-тақыр. 3. ауыс. Өңі қашып бозарған, боп-боз.

Құп-қу болды. Өңі қашты, сирланды.

ҚҰП-ҚУНАҚ сын. Шып-шырақ, сергек.

ҚҰП-ҚҰЙТТАЙ сын. Кіп-кішкентай, титімдей.

ҚҰП-ҚҰП мод. сөйл. Мақұл, өте жақсы, құба-құп.

ҚҰП-ҚҰПТА= ет. сөйл. Мақұлдау, қоштау.

ҚҰП-ҚҰРҒАҚ сын. 1. Су, ылғал емес, тым құрғақ, кепкен. 2. Шөлден аузы кеуіп қалған, көбірсіген.

ҚҰПТА= ет. 1. Бір нәрсені қуаттау, мақұлдау, қоштау, растау. 2. Жақсы, оң баға беру, дұрыс көру. 3. Ұнату, жақсы көру. 4. ауыс. Көңілінен шығу, жанға жайлы тию.

ҚҰПТАЛ= ет. Мақұлдану, қошталу, расталу.

ҚҰПТАЛУ Құптал етістігінің қимыл атауы.

ҚҰПТАН үст. 1. Ел жататын мезгіл. 2. діни. **Құптан.** Бес уақыт намаздың жылдық жамырағанда, түнгі сағат 10-11 аралығында оқылатын соңғысы.

Құптан мезгіл. діни Құптан намазы оқылатын шақ. **Құптан намаз.** діни. Ымырт үйірілгеннен таң бозара бастағанға дейінгі аралықта оқылатын мұсылманның бес уақыт парыз намаздың соңғысы.

ҚҰПТАРЛЫҚ сын. Құптауға тұрарлық.

ҚҰПТАС= ет. Бір-бірін қоштау, қуаттау, мақұлдасу.

ҚҰПТАСУ Құптас етістігінің қимыл атауы.

ҚҰПТАТ= ет. Біреуге өзін мақұлдату, қоштату, келісімін алу.

ҚҰПТАТУ Құптат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰПТАУ Құпта етістігінің қимыл атауы; құп көру, қоштау; мақұлдау.

Құптау айтты. Қош көрді, қостады, дұрыс деп тапты. **Құптау сөз.** Мақұлданған қорытынды пікір, қоштау сөз.

ҚҰПТАУЛЫ сын. Мақұлданған, қошталған.

ҚҰПТАУШЫ зат. Біреудің айтқанын мақұлдаушы, жақтаушы, қоштаушы.

ҚҰПТАУШЫЛЫҚ зат. Бір істі қуаттаушылық, мақұлдау қостаушылық.

ҚҰПТЫЛЫҚ зат. Кабылдап, мақұл көрушілік, қоштаушылық.

ҚҰПЫРА: құпырасы қашты. Зәресі ұшты, қорықты, зәр-иманы қалмады.

ҚҰР¹ зат. этн. Күіз үйдің кережелері мен уықтарын және үзіктің ішкі жағын т. б. байлайтын ені 2-3 елідей, тоқып немесе есіп жасалған жалпақтау бау.

Құр айыл. Құрдан жасаған айыл, жалпақ тартпа. **Құр алақан емес.** Түгі жоқ, құр емес; бірдеңелері бар. **Құр аулақтан үрген иттей.** Бостан-босқа шулап. **Құр белбеу.** Құр тәрізді етіп жіптен тоқыған жұмсақ сәнді белбеу. **Құр бекер.** Бостан-бос, тектен-тек. **Құр даурықпа.** Бос, негізсіз айғай-шу, көпірме бос сөз. **Құр желбау.** Құрдан жасалған желбау. **Құр жібермеді.** Босатпады, құр қалдырмады. **Құр нокта.** Құлынның басына жұмсақ болу үшін құрдан жасалған нокта.

ҚҰР² зат. зоол. <лат. Iugurus tetrix> Таулы және орманды жерлерде жүріп, тіршілік ететін тауық тұқымдас жабайы құс.

ҚҰР³ зат. физ. Бірнеше көздердің кез келгенінен бірнеше орындардың кез келгеніне жалты қосылыс бойынша ақпарат тарату үшін пайдаланатын көпталшықты электр жолы.

ҚҰР⁴ сын. 1. Мінілмеген, семіз, қоңды (мал). 2. Еркін, бос жүрген, құрық тимеген.

Құр айғыр. Ұсталмай жылқы арасында жүрген, мініске үйретілмеген семіз, қоңды, асау айғыр.

Құр ат. Ұзақ уақыт мінілмеген семіз, тың ат. **Құр атқа мінгендей болды [құр аттай болды].** Тынықты, тыңайды, сергіді. **Құр аттай.** Ұзақ уақыт мінілмеген, тың ат сияқты.

ҚҰР⁵ од. Жылқыны ұстарда шақыратын немесе тоқтатарда айтатын шират сөз.

ҚҰР⁶ үст. 1. Бекер, босқа, текке. 2. Жай, әшейін. 3. Жалаң, бос. 4. Тек қана, бір ғана.

Құр айқай. а) Әуенсіз, мақамсыз ән, саз. ә) Мәнсіз бос сөз. **Құр айласыз.** Бос, ақылсыз, ойсыз. **Құр атақ.** Өзі лайықты емес, бос атақ, дәреже. **Құр аттанды.** Дәм таппай кетті, құр ауыз қайтты. **Құр ауыз жіберді.** Дәм тапқызады, ас берместен аттандырды. **Құр ауыз кетті [қайтты, шықты].** а) Дәм таппады, ештеңе жемей құр аттанды. ә) Ішімдік іше алмады. **Құр аяқ.** Бос ыдыс. **Құр аяққа баға қылды.** Бос сөз болды, бос әурешелік. **Құр әншейін.** Жай ғана, текке, бекер, босқа. **Құр әңгіме.** Бос сөз. **Құр әурешілік.** Текке, құр босқа зая кеткен еңбек, бос тірлік. **Құр басы.** Еш дүние-мүлкіңіз, құр қол. **Құр бекер [босқа].** Бостан-босқа, тек, әншейін. **Құр беталды.** Бостан-басқа, мәнсіз, нәтижесіз. **Құр дала.** Меңіреу жатқан шөлді, құмды жазық жер. **Құр далаға кетті.** Бостан-босқа еңбек етті, істеген ісі зая кетті. **Құр далбаса.** Бос даурықпа, жай, әншейін әуре-сарсаң. **Құр даңғазы.** Бос айқай, байбалам. **Құр даурықпа.** Жай босы, бос далбаса. **Құр долбар.** Жай сөз, әншейін болжал. **Құр дорба.** Құрдан жасалған қалта, кішкентай қашық. **Құр жаю емес.** Жай, тейін адам емес. **Құр жібермеді.** Бос өткізбеді, міндетті түрде барды, қатысты. **Құр кетті.** Құр қол, еш нәрсесіз, құралақан келді. **Құр кетті.** а) Дәм таппай шықты, ештеңе жемей, құр аттанды. ә) Бос болды, зая кетті. **Құр көкірекке [кеудеге] салды.** Бостан-босқа даурықты, күш көрсетпек болды. **Құр күйді.** Жазықсыз жапа шекті, тектен-текке азапқа түсті. **Құр қалбақтап ұшу.** Ештеңе бітirmeу, бос жүру, уақытын босқа өткізу. **Құр қалды.** Еш нәрседен үлес ала алмады, бос қалды, пайда көрмеді. **Құр қалта.** Ақшасы жоқ, қаражатсыз. **Құр қанжыға.** Құралақан, құрқол, олжасыз. **Құр қиял.** Тек арман ғана. **Құр қол.** а) Еш нәрсесіз, бос. ә) Қарусыз, саймансыз. **Құр қол барды [келді].** Қолында сыйлығы жоқ, құр алақан келді. **Құр қуыс.** Іші бос, заты жоқ. **Құр рәсуа.** Құрдан-босқа шығын

шығарушылық, ысырап. **Құр сөз.** Бос әңгіме, былшыл. **Құр сүлдері** [сүйегі] қалды [шықты]. **Әбден азып-тозды, арықтады, жүдеді.** **Құр сүлдерін сүйретті.** Азып-тозды, титықтады. **Құр сілікпе.** Қажыған, шаршаған, азып-тозған. **Құр тастамады.** Бос, бекерге қалдырмады. **Құр текке.** Бекер, босқа. **Құр тұлыпқа мөңіреген сиырдай болды.** Өтірік, жалған нәрсеге сенді, жоққа иланды. **Құр уайым.** Босқа қапаланушылық, қара аспанды төндіру. **Құр шыбыны [жаны] ғана бар.** Әбден жүдеп-жадаған, азып. **Құр шықпа.** этн. а) Дәстүрлі қазақ қоғамындағы үйге келген қонақтың алдына ас-су қою, қазан көтерін, дәм татыру салты. ә) Қазақ салт-дәстүріндегі үйге бірінші рет келін тұрған адамға жолы деп, ер адамға – жейде, әйел адамға көйлек-орамал т.б. киізу салты.

ҚҰР= ет. 1. Қоғамдық, әлеуметтік күштер негізінде бір істі ұйымдастыру, бір нәрсенің негізін салу, жасау, орнату. 2. Жинау, басын құрау. 3. Бір нәрсені жайғастырып, орнықтырып қою. // Ілу, тұту, керу. 4. Ашылмастай етіп бекіту.

ҚҰРА= ет. 1. Матаның, терінің қалған қиындысынан, бөлшектенген құрағынан құрастырып іс тігу. 2. Бір нәрсенің басын қосып топтастыру, жинау, біріктіру, қосу. 3. Өлең жолдарын немесе айтпақ ой-пікірді нақышына келтіре ұйқастыру, жақсы, жатық етіп құрастыру. 4. ауыс. Ұйымдастыру, ұйыстыру, құру. **ҚҰРАҒЫТ=** ет. 1. көне. Бір істі орындауға ынтық болу, құмарту; талтыну. 2. Құстың ұша алмай жер бауырлап қалуы.

ҚҰРАҒЫТУ Құрағыт етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРАЙ о.д. Жылқыны айдағанда немесе қайырадағы айқай.

ҚҰРАЙ-ҚҰРАЙ о.д. Қой малын шақырғанда айтылатын сөз, пұшай-пұшай.

ҚҰРАЙЛА= ет. Жылқыны, қой малын құрай-құрай деп қайыру, айғайлау.

ҚҰРАЙЛАУ Құрайла етістігінің қимыл атауы; жылқыны қайыру.

ҚҰРАЙТ: құрайт салды. Құрайлап айқайлады.

ҚҰРАЙТ-ҚҰРАЙТ о.д. Жылқының күйін келтіру үшін еліктеп айтылатын сөз.

ҚҰРАЙТТА= ет. Жылқыға құрайт-құрайт деп дауыс тау, айқайлау.

ҚҰРАЙТТАУ Құрайтта етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРАЙЫШ¹ зат. Жалбыр жүнді қозы терісінен немесе сеңсеңнен тігілген түрікмен халқының ұлттық бас киімі; сеңсең бөрік.

Құрайыш бөрік. Жиексіз, төртбұрыштау, тіктеу келген, елтіріден жасалған, көбіне әскери адамдар киетін бас киім.

ҚҰРАЙЫШ² зат. Көне Меккені билеген, Мұхаммед пайғамбар шыққан араб тайпаларының бірі.

ҚҰРАҚ¹ зат. 1. Тігілген киімнен, теріден қалған түрлі қиынды. 2. Құрақ көрпе (төрге төсетін көрпеше). 3. этн. Қазақ дүниетанымындағы «тіл-көзден» сақтайды деген наным-сенімнен арнайы ырымдап тігілетін көрпе-көрпеше, жабу сияқты қолөнер бұйымдары.

Құрақ көрпе. этн. Мата қиындыларын қиоластырып, тұмарша, сегіз жапырақ, ромб тәрізді өрнектерден құралған жеңіл көрпе, көрпеше. **Құрақ құрады.** а) Бүтін заттың кесінділері мен қиындыларынан қиоластырып, өрнекті бұйым жасады. ә) Мата қиындыларын тұр-түсіне, пішініне (ромб, қиық т.б.) құрай қиоластырып іс тікті, көрпе-жастық жасады.

ҚҰРАҚ² зат. өс. 1. Көл яки су жиегіне жайқалып өсетін балғын да балауса шөп; қамыстың жас, балауса кезі. 2. ауыс. Жасөспірім, балдырған.

ҚҰРАҚ³ зат. Күзгі суықтан кейін өсімдікте қалған мақпанның ашылмай қалған қозасы.

Құрақ жинағыш мәшине. тех. Қалған мақпаны жинауға арналған жартылай жабық ауылшаруашылық мәшинесі.

ҚҰРАҚ⁴: құрақ ұрды. Құрдай жорғалады, зыр қақты. **Құрақ ұшты.** Жік-жапар болды, жаны қалмай қызмет етті, құрдай жорғалады, бөйек болды.

ҚҰРАҚ-ҚҰРАҚ¹ сын. Жамау-жамау, шоқпыт-шоқпыт.

ҚҰРАҚ-ҚҰРАҚ² сын. Құрағы көп, құрақ өскен.

ҚҰРАҚ-СҰРАҚ зат. сөйл. Құрақ және сол сияқтылар, қалаң-құтқан мата қиындылары.

ҚҰРАҚСЫЗ сын. Құрақ өспеген, құрағы жоқ.

ҚҰРАҚТАЙ сын. Жас, балғын, балауса. **Құрақтай жапырылды.** Құрақ ұшты, жік-жапар болды, бөйек қақты. **Құрақтай құлады.** Айтқанда көнді, не айтса да орындады.

ҚҰРАҚТЫ¹ сын. Құрақтан жасалған, құрақтан құрап тігілген.

ҚҰРАҚТЫ² сын. Құрағы мол өскен, құрағы қалтың.

ҚҰРАҚША үст. Құрақ тәрізді, құраққа ұқсас.

ҚҰРАЛ зат. 1. Белгілі бір іс, шаруашылық үшін қажетті аспап, сайман. 2. Соғыста пайдаланылатын қару. 3. инф. <ағыл. facility, tools> Қандай да бір процессті автоматтандырылған түрде орындайтын аппараттық немесе бағдарламалық құралдар. 4. Әдіс-тәсіл.

ҚҰРАЛ= ет. Жинақталу, топтастырылу, басы бірігу.

ҚҰРАЛАЙ¹ зат. 1. Жабайы, тағы аң; киік, бөкен. 2. Киіктің жас лағы. 3. ауыс. Сүйкімді, көрікті, тым әдемі, сұлу қыз.

Құралайды көзге атқан. Атқан оғы дөп тиетін, қас мерген. **Құралайдың көзіне дәл қадайтын.** Қадаған жеріне дәл тигізетін; қас мерген. **Құралайдың көзінен өтетін.** Дәл, тура, дөп тиетін (мылтық). **Құралай көз.** Құралайдың көзі сияқты, мөлдіреген, әдемі, мойып көз.

ҚҰРАЛАЙ² зат. этн. Май айының екінші жартысында болатын 8–10 күндей жауынды-шашынды мезгіл; амал.

Құралайдың салқыны [суығы]. этн. Мамыр айының орта шенінде басталып, бес-жеті күнге созылатын қара суық; халық күнтізбесіндегі жеті амалдың бірі [Осы кезде көктемі салқын түсіп, қар жауады. Күйтер төлден, құралайдың кіндігі мұзға жабысып түсіп қалады, қазақтың есепшілері текебұрқылдақ амалы - текелердің шағылысатын кезіне қарап, құралайдың салқыны амалының уақытын дәл анықтап отыраң].

ҚҰРАЛАЙГҮЛ зат. өс. <лат. myosotis> **Ботазөз** (айлауық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік).

ҚҰРАЛАЙДАЙ сын. 1. Құралай сияқты. 2. Әдемі, аса көрікті, келбетті. 3. ауыс. Көзі жайнаған, нұрлы. 4. ауыс. Ойнақы, ерке.

ҚҰРАЛАҚАН сын. 1. Еш нәрсе алмаған, қолында еш нәрсесі жоқ, құр қол. 2. Жоқ, ада.

Құралақан қалды. а) Қолына еш нәрсе тиemedі, сыбаға алмады, құрқол қалды. ә) Бос, қара жаяу қалды.

ҚҰРАЛАС= ет. Қарым-қатынаста болу, араласу.

ҚҰРАЛ-АСПАП зат. 1. Белгілі бір істі орындау үшін пайдаланылатын сайман, жабдық. 2. Соғыс ісіне қажетті қару-жарақ.

ҚҰРАЛҒЫЛЫҚ: құралғылық эмальдар. хим. Химиялық аспаптардың беттерін жемірліктен қорғауға арналған эмальдар.

ҚҰРАЛДА= ет. жерг. Дайындау, әзірлеу, жабдықтау.

ҚҰРАЛДА= ет. 1. Құрал-аспаптан қамтамасыз етілу, керек-жарағын алу, жабдықтау. 2. Соғыс қару-жарағымен қарулану. 3. ауыс. Оймен, қиялмен, сөзбен қарулану.

ҚҰРАЛДАНДЫР= ет. Құралмен қамсыздандыру, қамтамасыз ету, жабдықтау.

ҚҰРАЛДАНДЫРУ Құралдандыр етістігінің қимыл атауы; жабдықтау.

ҚҰРАЛДАНУ Құралдан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРАЛДАС сын. Қарулас, майдандас.

ҚҰРАЛДАУ жерг. Құралда етістігінің қимыл атауы; жабдықтау, дайындау.

ҚҰРАЛДЫ сын. Қару-жарақпен, құрал-сайманмен жабдықталған, қарулы.

Құралды көтеріліс. тар. **Қарулы көтеріліс** (қолға қару алып, қарсы шыққан ереуіл).

ҚҰРАЛ-ЖАБДЫҚ зат. 1. Шаруашылық мекемелерге, өндіріс орындарына, оқу орындары мен зертханаларға қажетті саймандар мен жабдықтар. 2. Соғысқа қажетті қару-жарақ. 3. спорт. Спортшыларды үйретуге арналған залда немесе жаттығу алаңдарында болатын арнайы құралдар.

ҚҰРАЛПАС сын. жерг. Жас жағынан шамалас, құрдас, қатарлас.

ҚҰРАЛПЫ сын. 1. Жас шамасы, мөлшері тең, тұтас, қатар. 2. Тәрізді, сияқты.

ҚҰРАЛШЫЛАС сын. сөйл. **Құралты.**

ҚҰРАЛ-САЙМАН зат. 1. Түрлі шаруашылық салалары мен өндіріс орындарына қажетті, соған пайдаланылатын жабдықтар мен аспаптар. 2. әск. Соғыс ісіне қажетті әскери қару-жарақтар. 3. әск. Әскерлердің ұрыс кезінде жеке құрамның ор қазуға, фортификациялық құрылыстар, маневр жолдарын жасауға, көпір құрылысына және бөгеттер жасауға қажетті құралдар.

Құрал-сайман цехы. тех. Қалып, соққыш, әртүрлі құрал жасайтын цех. **Құрал-сайман шеберханасы.** Құрал-сайман сақталатын орын. **ҚҰРАЛ-САЙМАНСЫЗ** сын. Ешбір аспапсыз, түксіз, қарусыз.

ҚҰРАЛСЫЗ сын. 1. Қолында тиісті аспабы, сайманы жоқ. 2. Қару -жарағы жоқ, қарусыз. 3. ауыс. Қауқарсыз, нәрсіз, қуатсыз.

ҚҰРАЛСЫЗДАН= ет. Аспап-сайман, қару-жарақтан ада болу, қарусыздану.

ҚҰРАЛСЫЗДАНДЫР= ет. Қарусыздан-дыру.

ҚҰРАЛСЫЗДАНДЫРУ Құралсыздандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРАЛСЫЗДАНУ Құралсыздан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРАЛСЫЗДЫҚ зат. Құралы жоқтық, қарусыздық.

ҚҰРАЛУ Құрал етістігінің қимыл атауы; жинақталу, басы бірігу.

ҚҰРАЛЫМДАР зат. тех. <лат. constructio> Мәшине мен ғимараттардың немесе тораптар құрылысы мен жұмысының сұлбасы және сол мәшине, ғимарат, тораптың өзі мен бөлшектері.

ҚҰРАЛЫМДЫҚ сын. Құрылымға қажетті, құралым жасауға арналған.

Құралымдық материалдар. тех. Құралымдарды жасауға арналған материалдар.

ҚҰРАЛЫПТАС сын. 1. Жас жағынан шамалас, құралтас. 2. Бір нәрсеге ұқсас, тәріздіес, сияқты.

ҚҰРАЛЫПТЫ сын. Құралыптас, құралпылас.

ҚҰРАМ зат. 1. Бір бүтін нәрсенің барлық бөлшектері, жиынтығы. 2. ресми. Жалты жиналыс президиумының, болмаса арнайы бір комиссияның, ұйымның құрылымына енетін адамдардың жиынтығы, сан құрамының, мөлшері. 3. Белгілі бір әлеуметтік топты құрайтын адамдар (жиынтығы). 4. Бірнеше нәрсенің қосындысынан тұратын зат. 5. Өзара тіркесу құрылыстармен бекітілген бірнеше вагоншалар (вагондар).

ҚҰРАМА¹ зат. 1. тар. Әр тараптан басы қосылған, бір жерге жиналып біріккен ел, жұрт. 2. әск. Әртүрлі әскери бөлімдерден немесе тұтас бір қол боп құралған жоғары басшылығы мен штабы бар әскери бірлестік, топ. 3. жерг.

Көпшілік бас қосқан жалты жиналыс. 4. спорт. сөйл. Құрама команда.

Құрама десант. әск. *Танк, атқыштар, жаяу әскер, мотоатқыштар т.б. әскерден құралып, жауынгерлік тапсырманы орындауға дайындалатын әскери бөлім. Құрама команда.* спорт. *Түрлі спорт жарыстарына қатынасатын таңдаулы спортшылар құрамы. Құрама отряд. Түрлі маман иелерінен құралған топ.*

ҚҰРАМА² с.ын. 1. Жеке, бөлек нәрселерден құралған, қосылған қосынды, құранды.

Құрама азық. Әртүрлі жемнің басын қосып жасалған қуаты мол мал жемі. **Құрама баяндаушы.** лингв. Есім мен көмекші етістіктен құралған күрделі баяндаушы. **Құрама домбыра.** Шанағы бөлек-бөлек жасалған бөлшектерден құралып жасалатын домбыра. **Құрама [болат] дулыға.** этн. Әр бөлігі металдан жеке жасалынып, бір-біріне бекітілген жауынгерлік бас киім. **Құрама желі.** инф. <ағыл. composite network> *Тораптар мен байланыстардың берілген жиынтығы бойынша құрастырылған гипермедиалық желі. Құрама жем.* мал шар. *Зауыт жағдайларында үш немесе одан да көп азық қосындыларынан жасалатын азық; арнайы рецепт бойынша жасалған азықтың майдаланған дайын қоспасы. Құрама жем агрегаты.* Үш немесе одан да көп азық қосындыларынан жасалатын азықты майдалауға арналған агрегат. **Құрама жем цехы.** Үш немесе одан да көп азық қосындыларынан жасалатын азықты жасауға арналған цех. **Құрама объект.** инф. <ағыл. composite object> *Екі және одан да көп өзара байланысты объектіден тұратын объект. Құрама садақ.* Садақтың салмағын жеңілдетіп, беріктігі мен серпінділігін арттыру үшін *ағаш, сүйек, мүйіз сияқты материалдардан құралып, біріктіріліп жасалған садақ түрі. Құрама сандар.* мат. *Кем дегенде үш не бірнеше бөлгіштер бар сандар.*

Құрама сұтартқыш құдық. с у шар. *Тік қығымалы құрылым жүйесіне горизонтальды кәріз көмегімен жалғанып тұрған құдық суын тұтынушыларға жеткізіп тарататын құрылымы. Құрама сүрлем.* Өсімдік, астық, тамыр жемістерден дайындалған маңызды толыққанды азық. **Құрама тыңайтқыш.** Құрамында негізгі екі немесе үш элемент (азот, фосфор, калий) болатын кешенді тыңайтқыш.

ҚҰРАМА= ет. көне. *Санатқа қоспау, есепке алмау.*

ҚҰРАМАЙ: құрамай қапты. Құралақан қалды, жер соқты, қара жаяу қалды; дәмеленген нәрседен құр қалды.

ҚҰРАМАЛЫ с.ын. 1. Әр тараптан құралған, әр жақтан жиналған. 2. Жиналмалы, алмалы-салмалы; құрастырмалы.

ҚҰРАМАЛЫҚ зат. Бірнеше құрамдас бөліктен тұрушылық.

ҚҰРАМБӨЛІК зат. кен. *Кен және одан алынатын өнімдердегі бағалы заттар.*

Құрамбөліктердің жылжымалылық қатары. *Метасоматоздық процестегі химиялық элементтердің жылжымалылық реті. Құрамбөліктердің орналасу біркелкілігі.* кен. *Бағалы минерал түйіршіктерінің кен кесектерінде орналасуының біркелкі болу-болмауының көрсеткіші.*

ҚҰРАМДАН = ет. *Толығу, қауымдасу.*

ҚҰРАМДАС с.ын. Өзара тығыз байланысты, сабақтас.

Құрамдас бөліктер. Қандай да бір қоспаның немесе қауымдастықтың құрамды бөлігі.

ҚҰРАМДАУЫШ зат. тех. Құрайтын, құрамында болатын (зат).

ҚҰРАМДЫ с.ын. Бір нәрсенің құрамына енетін, соның бөлігі саналатын.

Құрамды индекс. инф. <ағыл. concatenated index> *Аргументі атрибуттар мәндерінің комбинациясы болатын индекс. Құрамды оператор.* инф. <ағыл. compound statement> *Қарапайым операторлар тізбегінен тұратын оператор. Құрамды ұқсастырығыш.* инф. <ағыл. qualified identifier> *Бір-біріне қабаттасқан*

және сол объектіні ұстайтын топтамалар ұқсастырығыштарын қосатын объект ұқсастырығышы.

ҚҰРАМДЫҚ с.ын. Құрамаға қатысты, соған тән.

ҚҰРАМСАҚ с.ын. жерг. Тұрақсыз, айнығыш.

ҚҰРАМЫЛТҚАН с.ын. Талықсыған, ұйыған.

ҚҰРАМЫС с.ын. Құрақтан құралған, құрақ-құрақ. 2. Құранды, жамау-жасқаулы.

ҚҰРАН [ар. قرآن] зат. діни. 1. Ислам дінінің негізгі қағидалары көрсетілген, Мұхаммед пайғамбардың 610-632 жылдар аралығында Мекке мен Мединеде пайғамбарлық аяндар түрінде айтылған уағыздарының жазба жинағы ретіндегі мәтіні, 114 сүреден тұратын мұсылмандардың ең басты қасиетті кітабы, адамзат баласына Алла тағаладан көкпен түскен қасиетті төрт кітаптың бірі. 2. Құран кәрім аяттары толық жазылған кітап. // Құранның дауыстап оқылған аяттары.

Құран аударды. діни. *Қайтыс болған кісіге сауабы түсін деп, Құранның аят, дұғаларын оқыды. Құран аударғу.* діни. *Қайтыс болған адамға сауабы түсін деп, Құранның аят, дұғаларын оқыту. Құран аяты.* діни. *Құран сүрелерінің белгілі бір шумағы. Құран бағыштау.* діни. *Марқұмға иман тілеп, Құран сүре, аяттарын оқу. Құран дөметті.* этн. *Алладан рақым тілеп, аруағына бағыттап құран оқуын күтті; Құран бағыштауын тіледі. Құран кәрім.* діни. *Қасиетті Құран. Құран көтерді.* діни. *Діндарлық, тақуалық жолға түсті, Құранды уағыздады. Құран қайтарды.* діни. *Аллаға гибадат қылып Құран оқыды. Құран қайырды.* Құранды бірнеше мәрте аударды, оқыды. **Құран оқыды.** діни. *Өлген адамға арнап немесе Аллаға гибадат етіп Құран сүрелері мен аяттарын оқыды, дұға қылды. Құран сөзі.* а) *Қасиетті Құран кәрім аяттары мен сүрелері.* ә) *Қасиетті Құран кәрім кітабы. Құран сөзіндей. Құдай тағаланың қасиетті сөзіндей. Құран түсірді.* діни. *Өлген адамға иман сұрап, соған бағыттап аят оқыды, дұға қылды. Құран ұстады.* а) *Дін жолына түсті.* ә) *Жалынып, жалбарынды.* б) *Құранды ұстап тұрып ант берді, ант-су ішти. Құран хатым.* діни. *Толықтай оқылған Құран. Құран хатым қылды.* діни. *Құран қатым шығарды (Құран кәрімді толығымен оқып шықты, Құран түсірді). Құран шығарды.* Өлген адамның аруағына бағыттап Құранды бастан-аяқ оқып шықты, Құран аударды. **Құран шығартты.** Құран оқытты. **Құран шықты.** діни. *Құран бағыштады, оқыды.*

ҚҰРАНДАЙ с.ын. 1. Құран сөзіндей, қасиетті, ең қадірлі сөздей, Алланың сөзіндей. 2. ауыс. *Имандай, Құдайдай, көміл.*

ҚҰРАНДАЛЫ с.ын. жерг. Әртүрлі заттардан жасалған, құрамалы.

ҚҰРАНДАС= ет. *Бәтуаласу, серттесу.*

ҚҰРАНДАСУ Құрандас етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРАНДАТ= ет. *Құран аударту.*

ҚҰРАНДЫ с.ын. 1. Әртүрлі нәрседен құралған, біріккен; біртекті емес, құрама. 2. Құрастырмалы, қоспалы, қиыспалы.

Құранды азық. мал шар. *Құрама жем; түрлі концентраттың қосындысынан жасалған мал жемі. Құранды әдіс.* тех. *Әртүрлі үдерістердің таймділігін арттыру үшін екі немесе бірнеше әдісті мәшинелер түрлерін ұстастыра қолдану. Құранды бөлік.* Бір нәрсенің құрамдас бөлігі. **Құранды ер.** этн. *Құрап жасалған, қасы қошқар тұмсық келген, отырар жері жалтақтау жасалған үлгісіне, сыртқы түріне қарай ердің бір түрі. Құранды кен жұмыстары.* кен. *Пайдалы қазылымдарды қазып алуда жерасты және ашық қазу әдістерін белгілі бір технологиялық байланыста бір мезгілде немесе кезектестіре қолдану. Құранды қазу жүйелері.* кен. *Камералар мен кентіректерге бөліп, бір сызбамен дайындалған*

блоктарды әртүрлі қазу жүйелерін қолданып қазу.

ҚҰРАНСЫЗ с.ын. Құранның қатысынсыз. **ҚҰРАНШЫ** зат. діни. *Құран жолын ұстанатын, әрбір істейтін амалының орындау барысын құранның іздеуші, дәріптеуші діни ағым және сол ағымдағы адамдар.*

ҚҰРАҢҒАРЛАР зат. геогр. *Маусымдық нөсерлер ағыны есебінен шөлді аймақтарда өте тез пайда болатын тік жағалы өзеншелер немесе жыралар аңғары.*

ҚҰРАПА зат. жерг. Мәжіліс, кеңес.

ҚҰРАПАТ зат. *Адамдар тобы, жамағат.*

ҚҰРАРЫ зат. *Бастамашы, ақылышы.*

ҚҰРАС= ет. 1. *Бірігу, топтасу, топталу.* 2. *Құралу, құрастырылу.*

ҚҰРАСТЫР= ет. 1. *Біріктіріп топтастыру, жинастыру.* 2. *Құрау, үйлестіріп жалған жасау.*

ҚҰРАСТЫРМА зат. *Әр нәрседен алынған, әр үзіндіден қосылған; жиынтық.*

ҚҰРАСТЫРМАЛЫ с.ын. 1. *Жиналмалы, құралмалы, алмалы-салмалы.* 2. *Әр түрден қосылған, құрамалы.*

Құрастырмалы темір-бетон. құр. *Өндірістік мәні зор ірі құрылыстар мен әртүрлі ғимараттарға арнап алуан түрлі конструкциялар мен детальдар өндіретін материалдың өндіріс саласы.*

ҚҰРАСТЫРУ¹ зат. 1. пед. <лат. construo> *Балабақшада балаларды құрастырмалы ойыншықтармен әрекетке баулу ойыны мен сабағы.* 2. инф. <ағыл. collection> *Аударғыш-түрлендіргіш (компилятор) бағдарламада объектілік модульдер мен сыртқы сіттемелер нұсқауларын біріктіру жолымен жеке түрлендірілген модульдер.*

ҚҰРАСТЫРУ² *Құрастыр етістігінің қимыл атауы.* 1. *Біріктіру, жинастыру.* 2. *Құрау, үйлестіру.*

ҚҰРАСТЫРУШЫ зат. 1. *Бір нәрсенің қиюын келтіріп істеуші, қиюластырушы, құрап жасасушы.* 2. *Белгілі бір ғылыми еңбекте яки халық ауыз әдебиеті нұсқаларын бір жүйеге келтіріп жинаушы, соны кітап етіп шығарушы.*

Құрастырушы жабдық. тех. *Стансы ішіндегі коммуникацияларды құрастыру және бөлшектеу үшін қолданылатын жабдық.*

ҚҰРАСТЫРЫЛ= ет. 1. *Біріктіріліп, жинастырылу.* 2. *Үйлестіру, жинақтап жасау.*

Құрастырылған бүркемелер. әск. *Оптикалық, бүркеніштердің немесе бүркеніш-экрандардың бүркеніш-бөгеттермен бірігуі. Құрастырылған тікұшақ.* тех. *Тікұшақ пен ұшақ жиынтығынан тұратын ұшу аппараты.*

ҚҰРАСТЫРЫЛУ *Құрастырылу етістігінің қимыл атауы.* 1. *Біріктіріліп жинастырылу, құралу.* 2. *Үйлестірілу, жинақтап жасалу.*

ҚҰРАСТЫРЫС= ет. *Бірлесіп жинақтасу.*

ҚҰРАСТЫРЫСУ *Құрастырыс етістігінің қимыл атауы.*

ҚҰРАСУ *Құрас етістігінің қимыл атауы.*

ҚҰРАТ= ет. *Өздігінен бір нәрсені құрастырту.*

Басын құратты. *Басқарды, біріктірді.*

ҚҰРАТУ *Құрат етістігінің қимыл атауы.*

ҚҰРАТЫЛ= ет. *Өздігінен бір нәрсенің құрастырылуы.*

ҚҰРАТЫЛУ *Құратыл етістігінің қимыл атауы.*

ҚҰРАУ¹ с.ын. *Бүтін (сау) емес; құрақ, жамау, құрсауланған.*

Құрау кеткен керегедей. поэт. *Қатты қайғылаңу, қасірет шегу деген мағынада.*

ҚҰРАУ² *Құра етістігінің қимыл атауы; құрастыру, түрғызу.*

ҚҰРАУ-ҚҰРАУ¹ о.д. *Жылқыны шақырғанда айтылатын шаарат сөз.*

ҚҰРАУ-ҚҰРАУ² с.ын. *Жамап-жасқап қойған, құрсау салынған; жамау-жамау.*

ҚҰРАУЛА= ет. 1. *Жылқыны қайырғанда немесе жемсе, суға шақырғанда айайлап құрау-*

құрау деу. 2. Тырнаның ұшып бара жатқанда құрау-құрау деп дауыс шығаруы, қиқулау.

ҚҰРАУЛАС= ет. Құрауласты айғайлау.

ҚҰРАУЛАСУ Құраулас етістігінің қимылы атауы.

ҚҰРАУЛАТ= ет. Құраулап жылқы қайырту.

ҚҰРАУЛАУ Құраула етістігінің қимылы атауы; құрау-құрау деп жылқы малын шақыру.

ҚҰРАУЛЫ сын. Жамауы көп, құралған.

ҚҰРАУСЫЗ сын. 1. Әр жерге шашылған, жинаусыз. 2. Жамауы жоқ, жамау салынбаған.

ҚҰРАУСЫЗ-ЖАМАУСЫЗ сын. Еш қоспасыз, таза.

ҚҰРАУЫШ зат. тех. Құрылғының, бағдарламаның, жүйенің, мәліметтердің құрамды бөлігі.

ҚҰРБАҚА зат. зоол. <лат. bufonidae> 1. Суда да, құрлықта да өмір сүретін, қосмекенділер тобына жататын жәндік. 2. Далалы жерлердің сулы мекендерінде көп кездесетін бақа түрі.

ҚҰРБАҚАДАЙ сын. Құрбақа сияқты.

ҚҰРБАҚАЛЫ сын. Құрбақасы көп, қалың.

ҚҰРБАҚАША сын. Құрбақа тәрізді, құрбақаға ұқсас.

ҚҰРБАН [ар. قربان] зат. діни. 1. Құдайға құлшылық етудің бір амалы ретінде Аллаға арнап садақаға соятын мал, құдайы. 2. ауыс. Асқақ, биік, асыл мақсатты орындау жолында жанын қып, қаза болған адам. 3. ауыс. Бір нәрсенің кесіріне қалған, жазықсыз жазым болған адам. 4. ауыс. Жемтік. 5. ауыс. Бір нәрсенің жолына арналған садақа; пидә. 6. ауыс. Шығын, зиян.

Құрбан ай. діни. Құрбандық шалатын ораза айттан кейінгі құрбан айты болатын ай. **Құрбан айт.** діни. Зұлхиджа айының 10 күні басталып, 3-4 күнге созылатын, Меккеге қажыға бару аяқталар күні қажылық етушілердің Мина алқабында құрбандық шалу рәсімімен ерекшеленетін мұсылмандардың Аллаға құлшылық етіп, мал соятын басты мейрамының бірі [Бұл күні әрбір мұсылман құрбандық шалып, Алладан құбылаға қарап құрбандықты қабыл алуды өтінеді. Діни ант бойынша шалынған құрбандықтың барлық еті кембағалдарға, пақырларға үлестіріледі, көп жағдайда еттің үштен бірі асылады, Құрбан айт мейрамында арнаулы мерекелік намаз оқылады]. **Құрбан айт мүбәрак [мерек] болсын!** тілек. Құрбан айт мерекесімен құттықтағанда айтылатын тілек сөз. **Құрбан болды [етті, қылды].** а) Алға қойған белгілі бір асқақ, биік мақсатты орындау жолында жанын қиды, тидә етті. ә) Бір істің орындалуы, мақсатқа жету жолы үшін барын аямады. **Құрбан терісі.** Құрбандыққа сойылған малдың терісі. **Құрбан [құрбанға] шалды.** діни. Алға құлшылық етіп, соған арнап мақсатының орындалуын сұрап, мал сойды.

ҚҰРБАНГЕРШІЛІК зат. Ортақ іс, игілік үшін өзін аямаушылық.

ҚҰРБАНДЫҚ зат. діни. 1. Құдайға құлшылық етіп мал сойып бағыштаушылық. 2. Бір нәрсенің жолына бағышталған садақа, пидә. 3. Белгілі бір мақсат, арман-тілек үшін жан қиошылық, пидә болушылық.

Құрбандығың [құрбандығыңа өзімді шалайын] болайын. Садаған кетейін, жолыңда өлейін. **Құрбандық берді.** Құдай жолына, бір себептерге байланысты садақа арнады, құдайы берді. **Құрбандық етті [болды].** Өзін өлімге қиды, құрбан болды. **Құрбандыққа барды.** Мақсат-мүдде үшін өзін құрбан етті. **Құрбандыққа қиды.** Біреуді өлімге, азап жолына берді. **Құрбандыққа шалды.** діни. а) Құдайы, садақа ретінде мал сойды, құдайы берді. ә) Басын өлімге қиды, жанын пидә етті. б) Біреудің жолына текке қүйді, жаны пидә болды. в) Жазықсыз жазым етті.

ҚҰРБАНДЫҚСЫЗ сын. Шығынсыз, өлім-жітімсіз.

ҚҰРБАНСЫЗ сын. Шығынсыз, өлім-жітімсіз.

ҚҰРБАСЫ зат. сөйл. **Құрбашы.**

ҚҰРБАУ зат. этн. Куиз үйдің есіп жасалған, құр байлайтын баулары.

ҚҰРБАШЫ зат. тар. совет. Совет өкіметіне қарсы (1917–26) Орта Азияда қарулы көтеріліс ұйымдастырған бандылар тобының басшысы.

ҚҰРБӘТ зат. ескікіт. Құрбы, замандас. **ҚҰРБЫ** зат. 1. Жасы қатар, шамалас, құрдас адам. 2. Терезесі тең замандас адам. 3. Бір-бірімен сырлас, сыйлас, жасы шамалас қыз бала, әйел адам.

Құрбы қыз. Бозбалаға қатарлас, замандас, жасы шамалас бойжеткен.

ҚҰРБЫ зат. жерг. Қауынның бір түрі. **ҚҰРБЫДАЙ** сын. 1. Жасы тең адамдай, құрдасай. 2. Замандас, сыйлас адамдай.

ҚҰРБЫ-ДОС зат. Тең құрбы, замандас, жолдас.

ҚҰРБЫЖАН зат. Қатарлас, жасы шамалас немесе замандас адамына еркелете, жақсы көріп айтатын қаратпа атауыш.

ҚҰРБЫ-ЗАМАНДАС зат. Құрдас, жасы бір, заманы бір адамдар.

ҚҰРБЫ-ҚҰРДАС зат. Заманы бір, жасы қатар, замандас; дос-жар, жолдас-жора.

ҚҰРБЫ-ҚҰРДАСТАЙ сын. Замандастай, қатарластай.

ҚҰРБЫЛАС сын. Жас жағынан шамалас, тұстас, замандас. // Жас жағынан шамалас адам, құрбас.

ҚҰРБЫЛАСТАЙ сын. Құрдасай, құрбыдай.

ҚҰРБЫЛАУ сын. Жасы шамаластау, жақындау, қатарластау.

ҚҰРБЫЛЫҚ сын. Құрдастық, замандастық. // Құрбыға тән қасиет.

ҚҰРБЫМ зат. Қатарлас, жасы шамалас адамға қарата айтылатын атауыш сөз.

ҚҰРҒА зат. Бал ашуга, құмалақ салуға арналған ақ тұсті мата.

Құрға салды. Бал ашты, құмалақ ашты.

ҚҰРҒА= ет. 1. Кеуіп кету, кебу. 2. Кеберсу, кезеру. 3. Тартылып қалу.

Құрған қалатын өзен. сушар. Жауын-шашынсыз кезеңде, жерасты қат-қабаттық су толық сарқылғанда, арнадағы судың қарқынды түрде соруға және булануға шығындалуынан өзен арнасындағы ағыстың тоқтауы.

ҚҰРҒАҚ зат. 1. Құрлық, құрғақ жер. 2. Жаалау, судың жағасы, сусыз жер.

ҚҰРҒАҚ² сын. 1. Сулы емес, дымқыл емес; кебу. 2. Қурап қалған, қу. 3. геогр. Жауын-шашынсыз, ылғалы аз. 4. Суы тартылып қалған (арна, аңғар т.б.). 5. Кеберсіген, кеуіп кеткен, суспаған. 6. Қақырықсыз, түгіріксіз (жөтел). 7. ауыс. Бос, құр бекер, жай, нәтижесіз.

Құрғақ азық. а) Сапар кезінде ыстық тамақ жасауға мүмкіндік жоқ жағдайда пайдаланылатын нан, сыр, май т.б. тамақ, ә) Малға, құсқа берілетін, құрамында ылғалы аз жем-шөп. **Құрғақ арман.** Құр қиял. **Құрғақ аяз.** Ылғалсыз, шытынаған, суық аяз. **Құрғақ бағдар.** этн. зерг. Бағдарлаудың бір зергерлік әдісі. **Құрғақ бұйрық.** Еш күші жоқ бұйрық. **Құрғақ бұлау.** көне. Қақталғы. **Құрғақ білім.** Жаттанды, санаға қонбаған білім. **Құрғақ газ.** хим. Газдың ылғалсыз түрі. **Құрғақ гангрена.** мед. Дененің құлақ мұрын ұшы, тері сияқты ашық, жерлерінің өлі еттенуі. **Құрғақ дала.** геогр. Жауын-шашын мөлшері аз жауатын, ауа райы континентті жазық өңір. **Құрғақ далалық аймақ.** геогр. Ауа райы қыста суық, жазда ыстық болатын далалық белдеуге тән климат түрі. **Құрғақ дәрілеу.** хим. Ұрықты зиянкестерден, ылғалдан сақтау үшін улы химикаттармен өңдеу арқылы дәрілеу. **Құрғақ жарыс.** Мардымсыз, пайдасы жоқ жарыс. **Құрғақ жаттау.** пед. Қысқа мерзімді жадта гана жаттау, мазмұнын түсінбей жаттау. **Құрғақ жел.** Күн ыстықта тұратын қапырық

жел. **Құрғақ жөтел.** Дауыс ты қарлықтыратын, ауру қайталағанда болатын, тамақты жыбырлатып, қырылматып, қатты қысатын қақырықсыз жөтел. **Құрғақ климат.** геогр. Атмосфералық ылғал жеткіліксіз мөлшерде түсетін ауа температурасы жоғары ауа райының түрі. **Құрғақ қалдық.** физ. Табиғи суды қайнатып буландырғаннан кейін оның құрамындағы еріген заттардан ыдыс түбінде пайда болатын қалдық.

Құрғақ қиял. Қиялдың адамды іс-әрекетке ұмтылдыратын түріне қарама-қарсы түрі, арманға қарама-қарсы келетін енжар қиял. **Құрғақ қол.** Карусыз, құрқол. **Құрғақ мақтан.** Негізсіз, жалған мақтаныш. **Құрғақ мұз.** хим. СО² қатты күйіндегі көміртек диоксиді. **Құрғақ партия.** спорт. Жеңілген ойыншы қарсыласынан бір де бір ұпай ала алмай немесе шар түсіре алмай ұтылған партия. **Құрғақ рақмет.** Сөз жүзіндегі алған алғыс. **Құрғақ сөз.** Сенімсіз, дәлелсіз бөсте әңгіме. **Құрғақ тұман.** геогр. Құрғақ ауада ұсақ қатты бөлшектерден тұзілетін тұман. **Құрғақ тілек.** Ауызбен гана айтылып, әрекетпен бекітілмеген тілек. **Құрғақ үледен қуырдақ қуырды.** бейн. Құр сөзбен бәрін жарыққады, өтіріктің үйін-төкті. **Құрғақ шай.** Нансыз, майсыз, қантсыз ішкен жалан шай. **Құрғақ шежіре.** Дәлелсіз, сенімсіз жасалған шежіре. **Құрғақ шөппен ауыз сүртті.** Бос, тұкке тұрғысыз нәрсеге қанағаттандырды. **Құрғақ шірік.** биол. Әртүрлі зиянкестер туғызатын өсімдік ауруы.

ҚҰРҒАҚСУ Құрғақсы етістігінің қимылы атауы; кеберсу, қаңсу.

ҚҰРҒАҚСЫ= ет. 1. Құрғақ тарту, кебіңкіреу. 2. Кеберсу, қаңсу.

ҚҰРҒАҚТА= ет. Құрғақ ету, кептіру; тазалау.

ҚҰРҒАҚТАЙ ұст. 1. Құрғақ, кебу күйіне. 2. Еш нәрсе араластырмай, қоспай, жалан. 3. ауыс. Таза есетпен, еш мүмкіндік бермей.

ҚҰРҒАҚТАН= ет. 1. Кебіну, кептірілу. 2. ауыс. Солғыдану, бөсеңдеу.

ҚҰРҒАҚТАНУ Құрғақтан етістігінің қимылы атауы.

ҚҰРҒАҚТАУ¹ сын. 1. Құрғағырақ, кебіңкіреген. 2. Жауын-шашыны азырақ, ылғалы аздау. 3. ауыс. Осалдау, бостау.

ҚҰРҒАҚТАУ² Құрғақта етістігінің қимылы атауы.

ҚҰРҒАҚТЫҚ сын. 1. Дымқыл еместік, кебулік. 2. ауыс. Нашарлық.

ҚҰРҒАҚШЫЛЫҚ зат. Жауыншашын аз болушылық, қуаңшылық.

Құрғақшылық көрсеткіші. геогр. Буланумен жыл ішінде түскен жауын-шашын мөлшері теңдестігінің көрсеткіші.

ҚҰРҒАМА= ет. Құр қалмау, босамау, бос болмау.

ҚҰРҒАНАТ зат. жерг. Маса сияқты шыбын.

ҚҰРҒАТ= ет. 1. Сусыздандыру, кептіру. 2. Нәрестенің жаялығын, су, дымқыл киімін құрғақ кийме ауыс тыру.

ҚҰРҒАТҚЫШ зат. тех. Элеваторларда астық құрғататын аспап, аппарат.

Құрғатқыш каналдар. сушар. Өте ылғалды, сазды жердің артық суын басқа жаққа бірып әкетіп, жерді құрғатуға арналған каналдар, жер құрғату жүйесінің бір бөлігі. **Құрғатқыш қарқындылығы.** Құрғату қарқындылығын бағдайтын өлшем.

ҚҰРҒАТПА зат. жерг. Түйе ауруының бір түрі.

ҚҰРҒАТПА= ет. Құр қоймау, еш босатпау.

ҚҰРҒАТУ Құрғат етістігінің қимылы атауы; кептіру, ылғалсыздандыру.

Құрғату желілері. сушар. а) Тұрақты және уақытша каналдар мен коллекторлар және жер құрғатуға арналған кәріз желілері. ә) Құрғатылатын аумақтан артық суды қабылдау және оны су қабылдағышқа жеткізуге арналған тұрақты және уақытша каналдар. **Құрғату жүйесі.** Шахтаға (кейінше, карьерге) ағып келе

жатқан жерасты суларын тоқтату үшін қолданылатын құрғатым құрылғыларының кешені. **Құрғату процесі**, тех. Кетпіру, сусыздандыру, ылғалсыздандыру үдерісі.

ҚҰРФАТУШЫ зат. Ылғалды кетпіретін, құрғататын адам.

ҚҰРФАТУ-ЫЛҒАЛДАНДЫРУ: құрғату-ылғалдандыру жүйесі. егін шар. Жерді алдымен құрғатып, содан соң ол жерді ылғалдандыру шаралары қолданылатын мелиорациялық жүйе. **Құрғату-ылғалдандыру мелиорациясы**. егін шар. Пайдаланылмай жатқан жерді құрғату, жерасты суының деңгейін төмендету және сол егістік жерді өңдеу арқылы оны ауылшаруашылық дақылдарын егу үшін ылғалдандыру, ауамен байланысын, сонымен қатар қоректенуі мен жылылық режимін (топырақтағы) кешенді шаралары іске асырылатын мелиорация жүйесі. **Құрғатыл=** ет. Кетпірілу, ылғалсыздану, сусыздану.

Құрғатылған алаң, су шар. Табиғи жолмен гидрографиялық желі немесе жасанды құрылыстар арқылы жер үсті немесе грунт суларының ағыны қамтамасыз етілетін аудан.

Құрғатылу Құрғатыл етістігінің қимыл атауы.

Құрғатым зат. кен. Жер астындағы су деңгейін немесе пайдалы қазылымдар кен орындарындағы су деңгейлерін төмендетуді қамтамасыз ететін әртүрлі қазбалар жүргізу арқылы құрғату әдісі.

Құрғатым қазбалардың өнімділігі. Уақыт бірлігі ішінде ұңғыма немесе құдық арқылы берілетін сұйықтықтың не газдың көлемі. **Құрғатым сулары**. кен. Тартып шыға-рылған немесе құрғатым жүйесі жабдықтарынан өздігінен құйылатын сулар.

Құрғау Құрға етістігінің қимыл атауы; кебу, кеберсу, ылғалсыздану.

Құрғыз= ет. 1. Бір нәрсені жасат-қызу, қиюластыру, түзгізу. 2. ауыс. Әзірлеу, дайындау. 3. ауыс. Өткіздіру, ұйымдастыру.

Құрғыз Құрғыз етістігінің қимыл атауы.

Құрғыр= ет. әкспр. 1. Құрып кеткір, жоғалғыр деген мағынадағы жақтырмау, ұнатпау мағынасын білдіретін сөз. 2. Әдетте жағымды нәрсе, зат, құбылыс немесе адамға қарасты айтылып, налуды, өкінішті, күйінішті білдіретін сөз. // Құдай соққыр, оңбағыр деген мағынадағы біреуді қарағанда айтылатын сөз. // әкспр. жағымды. Біреуе таңғалғанда, ісіне күштеген жерден риза болғанда «қарай гөр өзін» деген мағынадағы бір жағы еркелете айтылатын сөз. // әкспр. жағымсыз. Бір істі немесе біреуді жақтырмағанда «құрып кеткір» деген мағынадағы соны атау үшін қолданылатын сөз.

Құрдай сын. 1. Құр сияқты, құр тәрізді. 2. Құр құсап, құрша.

Құрдай жорғалады. Аяғынан тік тұрып, жаны қалмай қызмет етті, бәйек болды. **Құрдай шұбырды**. Қаптады, толастамады.

Құрдам: құрдам болу. Қуанышты, шат көңілді, шадыман болу.

Құрдан-құр үст. Бостан-бос, бекерден-бекер, тектен-тек.

Құрдас зат. 1. Жас жағынан жасты, бір жылы туған құрбы адамдар. 2. Замандас, құрбылас дос-қаран. // Бір уақытта туған, жасты. // Тұстас, қатарлас. 3. ауыс. Сырлас, мұңдас, тілегі бір адам.

Құрдас-құрбы зат. Заманы бір, жасы қатар адамдар.

Құрдассын= ет. Өзін қатар, тең құрбы санап, құрдас болғансу.

Құрдассыну Құрдассын етістігінің қимыл атауы.

Құрдастай сын. Құрдастар сияқты.

Құрдастар зат. Қатарлас, жас шамасы бір замандас адамдарға қарата айтылатын атауыш сөз.

Құрдастық зат. 1. Жас жағынан шама-

ластық, бір жылы туғандық, құрбылық. 2. Дәуірі, заманы бір болушылық.

Құрдастық заман. Қатарластық, теңдік заман.

Құрдасша үст. Құрдасы құсап, құрбысына, замандасына.

Құрдым зат. 1. Өзеннің құмға сіңіп, жоқ боп кететін аяқ жағы, соңы. 2. Теңіз, мұхиттағы түтке үйіріп тартып кететін тұңғыық. 3. Өзен, көл түбіндегі түпсіз терең жер, оқпан. 4. ауыс. Тұңғыық, шыңырау.

Құрдым болды. Жым болды, жоғалды. **Құрдымға айналды**. Жоқ болды, жоғалды, гайып болды. **Құрдымға итерді**. Тұңғыыққа тастады, тереңге батырды. **Құрдымға кеткен іс**. Болмайтын, орындалмайтын сәтсіз шаруа. **Құрдым жұтты**. Тұңғыыққа батқандай жоқ болды. **Құрдым шақ**. Халі біткен кез, күш-қуаттан айырылған уақыт. **Құрдым шөкті**. Жоқ боп кетті, жоғалды.

Құрдым² сын. Құрыған, оңбаған, ант ұран.

Құрдымдай сын. Теңіздің тұңғыығындай.

Құрдымдалу зат. биол. Жәндіктер мен өсімдіктер әлеміне қатысты кейбір түрлер мен тектердің геологиялық тарих барысының кейбір кезеңдерінде жаппай қырылуы.

Құрдыр= ет. Құрғызу, жасату, орнату.

Құрдыру Құрдыр етістігінің қимыл атауы.

Құржалық зат. Қыын-қыстаудан шығып, өз-өзіне келгендік.

Құржан: құржан жүрді. жерг. Жанқалтасына пышақ, бәкі тәрізді құрал салмай, сақтанбай жүрді.

Құржан: құржан қақты. Қалбалақтады, қалбандады, асты-үстіне түсті.

Құржан-құржан: құржан-құржан етті. Асты-үстіне түсті, қалбалақтады.

Құржаңда= ет. сөйл. **Құржыңда**.

Құржаңдау Құржаңда етістігінің қимыл атауы.

Құржи= ет. Құржыю, бүрісу.

Құржит= ет. Бүрістіру, құржыту.

Құржиту Құржит етістігінің қимыл атауы.

Құржию Құржи етістігінің қимыл атауы.

Құржың-құржың елік. Құржың-құржың, бүкшең-бүкшең еткен қимылды бейнелейтін сөз.

Құржың-құржың етті. Құржыңдады, бүкшең-бүкшең етті.

Құржыңда= ет. Құржыңдау, бүкшеңдеу.

Құржыңдас= ет. Құржыңдасу, бүкшеңдеу.

Құржыңдасу Құржыңдас етістігінің қимыл атауы.

Құржыңдау Құржыңда етістігінің қимыл атауы.

Құркеуде сын. Даурықпа, бос адам.

Құрқол сын. 1. Қолында еш нәрсесі жоқ; ақшасыз, затсыз. 2. Бос, бекер; саймансыз, қарусыз. 3. ауыс. Босқа, бекер, өнерсіз.

Құрқұлақ зат. мед. <нем. Skorbut> Ағзада С дәрумені жетіспегендіктен болатын ауру.

Құр-құр од. Жылқыны ұстайтын кезде тоқтату үшін айтылатын сөз.

Құр-құрла= ет. 1. Жылқыны құраулап тоқтату, тыныштандыру, шақыру. 2. Бақаның т.б. жәндіктердің құрдыдан дауыс шығаруы.

Құр-құрлат= ет. Жылқыны құраулап тоқтату, шақыру.

Құр-құрлату Құр-құрлат етістігінің қимыл атауы.

Құр-құрлау Құр-құрла етістігінің қимыл атауы.

Құрқылда= ет. Құстың құрқ-құрқ етіп дыбыс шығаруы.

Құрқылдас= ет. Құрқ-құрқ етісіп қосылып дыбыс шығару.

ҚҰРҚЫЛДАСУ Құрқылдас етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРҚЫЛДАТ= ет. Қылқылдатып, қылқылқ еткізіп су ішу немесе суды құю.

ҚҰРҚЫЛДАТУ Құрқылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРҚЫЛДАУ Құрқылда етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРҚЫЛТАЙ зат. зоол. <лат. remiz pendulinus> Денесінің тұрқы 7,3–10 мм, салмағы 9 грамдай ғана торғай отрядының бір туысы.

Құрқытайдың ұясындай. Өте тар, кішкентай, шағын.

ҚҰРЛА= ет. Дүрліктіру, улаған-шулаған болу.

ҚҰРЛАН¹= ет. Суы тартылып, құрлыққа айналу.

ҚҰРЛАН²= ет. көне. Жерлену, көмілу.

ҚҰРЛАТ= ет. көне. Жұртшылықтың басын қосу, жинау.

ҚҰРЛЫ шы л. Құны, дәрежесі, шамасы сөз болып отырған объектіден төмен затпен салыстырып, сол шамаға да сәйкеспей ме деген мағынада жұмсалатын қорашыну шылауы.

ҚҰРЛЫҚ зат. 1. геогр. <лат. continens> Жер қабығының дүниежүзілік мұхит деңгейінен көтеріңкі ірі бөлігі. 2. Белгілі бір құрлықта орналасқан ел, мемлекет. 3. Суы жоқ, құрғақ жер.

Құрлық әскерлері. әск. Құрлықта ұрыс қимылдарын жүргізуге арналған Қарулы Құштердің түрі. **Құрлық гидрологиясы**. су шар. Құрлықтар шегінде өтетін гидрологиялық процестерді су оралымның (цикл) құрлықтық фазасы негізінде зерттейтін гидрология ғылымының бір саласы. **Құрлық өсімдігі**. бот. Құрлықта өсіп-өнетін өсімдік. **Құрлық суы**. Өзендерде, көлдерде, бөгендерде, батпақтарда, мұздықтарда, сондай-ақ жер астында жинақталған (негізінен тұщы) сулар. **Құрлықтың орташа биіктігі**. Теңіз деңгейінен есептегендегі 875 м биіктікке сәйкес келетін көрсеткіш. **Құрлықтың төмендеуі**. геол. Континенттер немесе олардың жекелеген аймақтары деңгейінің тектоникалық қозғалыстар әсерінен төмендеуі. **Құрлықтың ылғалдануы**. Аумаққа жауған жауын-шашын мөлшері мен осы аумақтың булануы шамасы (немесе температура) аралығындағы қатынас.

Құрлыққаралық сын. Құрлықтар, әрбір құрлықтағы мемлекеттер арасындағы.

Құрлықаралық баллистикалық зымыран. әск. 5-7 мың шақырым және одан да ұзақ қашықтықтарға ұша алатын баллистикалық зымыран.

Құрлықтық сын. Жеке құрлыққа қатысты, соған тән.

Құрлықтық бекініс. әск. Топырақ үйіндісі, тас, ағаш, т.б. қазіргі заманғы материалдармен қоршалған елді мекен түріндегі әскери-стратегиялық тұрғыдан маңызды қорғаныс әрі қарсыласу мүмкіндігі мол тұрақ. **Құрлықтық беткей**. Құрлық етегі мен қайраң арасындағы құрлықтың суасты бөлігі. **Құрлықтық суайрық**. геогр. Құрлықтың басты суайрығы, құрлықтағы өзен алаптары түрлі мұхиттарға бөлетін сызық немесе суайрық кеңістігі.

Құрлықішілік: құрлықішілік көлдер. Әлемдік мұхитпен ағынды арқылы байланыспайтын сұқоймалар.

Құрлықішілік теңіз. геогр. Жеке құрлық шегінде, құрлыққа тереңдей, сұғына еніп жатқан құрлықтың шөгуінен және оны мұхит суы басуы нәтижесінде қалыптасқан таяз теңіз (мысалы, Азов теңізі, Ақ теңіз, Балтық теңізі).

Құрлым шы л. сөйл. **Құрлат**.

Құрма¹ [ар. خرما] зат. өс. <лат. diospyros>

1. Аса ыстық Аравия, т.б. жерлерде өсетін, әбен тұрқындағына жататын, пальма туыс ағашы.

2. Осы ағаштың тәтті жемісі.

Құрма² зат. көне. жерг. Бас қосқан жыын, топ.

Құрма³ зат. Дада, дуал.

ҚҰРМА: құрма ау.к.әс. Теңіздерде қолданылатын, ұзындығы 500-800 м-дей үлкен ау. Құрма кілем. Бірнеше кілемнен құралған төсеніш (кілем).

ҚҰРМАЛ зат. діни. **Құрмалдық.**

ҚҰРМАЛА= ет. Арқан құру, керу.

ҚҰРМАЛАС сын. Септес, жалғас, сабақтас, қатарлас.

Құрмалас сөйлем. лингв. Екі немесе одан да көп сөйлемнен құралып, грамматикалық тәсілдермен байланысып, құрмаласып, күрделі ойды білдіретін бірнеше жай сөйлемдердің тобы.

ҚҰРМАЛАС= ет. 1. Бір-бірімен байланысу, сабақтасу. 2. лингв. Күрделі ойды білдіру үшін екі немесе одан да көп сөйлемдердің өзара салаласып, сабақтасып байланыстыру.

Құрмаласқан құда, құшақтасқан дос. Бір құда болудың үстіне қарсы құда болу арқылы қатты, жақын араласу туралы.

ҚҰРМАЛАСТЫР= ет. лингв. Сөйлемдерді өзара, бір-бірімен іліктестіріп, сабақтастырып байланыстыру.

ҚҰРМАЛАСТЫРУШЫ: құрмаластырушы жалғаулықтар. лингв. Құрмалас сөйлемдер құрамындағы сөйлемдерді бірмен-бірін байланыстырушы жалғаулық шылаулар.

ҚҰРМАЛАСУ¹ зат. саяси. <лат. integratio> Өзара ықпалдасу, әсерлесу.

ҚҰРМАЛАСУ² құрмалас етістігінің қимыл атауы. 1. Байланысу, сабақтасу. 2. лингв. Сөйлемдердің өзара сабақтасып, салаласып байланысуы.

ҚҰРМАЛАУ Құрмала етістігінің қимыл атауы; ұзын арқанды кермелеп тұрып жылқыны ұстау.

ҚҰРМАЛДЫҚ зат. діни. Қазақ халқының діни мәдениетінде қатты науқастанып, ауыр халде жатқан адамның сауығып кетуін тілеу жолында мал сойып, құрбандық шалу рәсімі.

Құрмалдық берді. этн. Мал сойып, құрбандық шалды.

ҚҰРМАЛЫ сын. Өзеннің терең жеріне құрып, салып қойған (ау, қармақ).

ҚҰРМАН¹ зат. көне. Садақ, оқ салатын қалта.

ҚҰРМАН² зат. сөйл. **Құрман.**

ҚҰРМАНДЫҚ зат. сөйл. **Құрбандық.** **ҚҰРМАША** зат. Құрма ағашынан жасалған ыдыс.

ҚҰРМЕТ [ар. حرمة] зат. 1. Рухани құндылықтарды қастерлеу, елге, жерге, тілге, адамзатқа, ұлтқа қатысты мәдени-тарихи құндылықтарды жоғары бағалайтын эстетикалық және этикеттік көзқарастар жиынтығы. 2. Жеке адамға өзге адамдар тарапынан көрсетілетін қошемет, көрсеткен сый-сияпат.

Құрмет алды. Құрмет қылды, құрмет көрсетті. **Құрмет белгісі.** тар. совет. Кеңес Одағы кезеңіндегі белгілі саладағы жемісті еңбегі үшін үкімет тарапынан берілетін атақ, орден. **Құрмет белгісі ордені.** а) тар. совет. Бейбіт өмірдегі ерекше еңбегі үшін жеке адамдар мен ұжымдарға берілетін орден. ә) Қазақстан Республикасының жоғары наградаларының бірі. **Құрмет грамотасы.** тар. сов. Кеңес Одағы кезеңіндегі республиканың ғылым-білім, өндіріс, мәдениет, ауылшаруашылығы салаларына сіңірген ерекше еңбегі үшін берілетін ресми мақнау қағазы. **Құрмет дөмету.** Құрмет құту, құрметтегенін тілеу. **Құрмет етті.** Сый көрсетті, сыйлады, құрметтеді. **Құрмет етісті.** Бірін-бірі сыйлады, қадірлерін білісті. **Құрметке бөледі.** Қадірледі, қастерледі, үнемі естерінде ұстады, сыйлады. **Құрметке бөлгенді [көнеді, не болды].** Сый-сияпатқа, біреудің сыйлауына ие болды. **Құрмет көрсетті [білдірді].** Қадірлеп-қастерледі, сыйлады, сыйтайыгершілік білдірді. **Құрмет кітабы.** Еңбектегі озат адамдарды жазатын кітап. **Құрмет қылды [тұтты].** Сый көрсетті, құрметтеді, қадірледі, бағалады. **Құрмет сақтады.** Әдеп сақтады, ізет көрсетті. **Құрмет санады.** Абырой-атақ санады, бедел көрді. **Құрмет тақтасы.** тар. совет.

Еңбек озаттарының, еңбек ардагерлерінің аты жазылып, суреті ілінетін арнаулы орын. **Құрметтің эффектісі.** п. е. д. <франц. aureole> Адам туралы ақпарат тапшы болған жағдайларда ол жайындағы жалты бағамдаушылық әсердің оның қылықтары мен тұлғалық сапаларын қабылдауға тарауы.

ҚҰРМЕТ-ҚОШЕМЕТ зат. Сый-сияпат; тарту-таралғы.

ҚҰРМЕТЛҮ сын. ескікіт. **Құрметті.** **ҚҰРМЕТПЕН** ұст. Қадірлеп, сыйлап, қадір тұта.

ҚҰРМЕТ-СЫЙ зат. сөйл. **Сый-құрмет.** **ҚҰРМЕТСІЗ** сын. Қадірсіз, сыйсыз.

ҚҰРМЕТТЕ= ет. 1. Құрмет тұту, сыйлау; қадірлеу, бағалау. 2. ауыс. Аялау, баптау, құту. 3. Бағасын білу. 4. Қошеметтеу, сый-сияпат көрсету.

Құрметпен қойды. Арулап көмді, жерледі.

ҚҰРМЕТПЕШ сын. Құрмет көрсеткіш, сыйлағыш; кішіпейіл.

ҚҰРМЕТТЕЛ= ет. Құрмет көрсетілу, бағалану.

ҚҰРМЕТТЕЛУ Құрметтел етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРМЕТТЕЛУШІ сын. Құрмет көруші, құрметке ие болушы.

ҚҰРМЕТТЕЛУШІЛІК зат. Құрметке бөленушілік, сый-сияпат көрушілік.

ҚҰРМЕТТЕС= ет. Құрмет тұтып сыйласу.

ҚҰРМЕТТЕСУ Құрметтес етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРМЕТТЕУ Құрметте етістігінің қимыл атауы; жеке тұлғаға сый-құрмет көрсету, ардақтау.

ҚҰРМЕТТЕУШІ зат. Құрмет тұтушы, сыйлаушы, қадірлеуші.

ҚҰРМЕТТІ сын. 1. Аса қадірлі, ардақты, қадірлі деген мағынадағы ресми қолданыстағы қаратпа атауыш сөз. 2. Қадірлі, сыйлы. // э к с п р. м ы с қ ы л. Өзін аса қадірменді санаушы.

Құрметті ағақ. а) тар. совет. Кеңес Одағы дәуірі кезеңіндегі Совет Одағының Батыры, Социалистік Еңбек Ері сияқты ең жоғарғы ресми атақ. ә) Қазақстан Республикасының құрметті атақтары – қоғамдық айрықша қызметі, еңбектегі үздік жетістіктері мен жауынгерлік ерліктері үшін ел азаматтарына, сондай-ақ шетел азаматтарына да берілетін атақтар. **Құрметті әскери күзет.** әск. Әскери қызметшілерді жерлеу кезінде әскери құрмет көрсету үшін жасақталған әскер. **Құрметті демалыс.** кіт. Көп жылғы еңбектен соң жасы жетіп, зейнетке шыққан адамдардың демалысы, зейнеткер болу. **Құрметті қарауыл.** әск. а) Гарнизон бастығының, құрама немесе жеке бөлім командирлерінің бұйрығын әскери құрмет көрсету үшін тағайындалатын әскер (взводтан ротаға дейін). ә) Арнайы адамдардан құралған, табыт қасындағы күзет.

ҚҰРМЕТТІЛЕУ сын. Қадірлілеу, сыйлылау. **ҚҰРМЕТТІЛІК** зат. Қадір-қасиеті барлық, сыйлылық.

ҚҰРМЕТІНЕ ұст. Қызметі, атақ-даңқына орай.

ҚҰРӨЗЕК зат. мед. Тамаққа тәбеті шаптай, ашөзек болып жүретін ауру түрі.

ҚҰРСА= ет. 1. Тұтасу, басу, сіресу. 2. сөйл. Құрсаулау, қысу.

Құрсай садақ. Мүйіз бен ағаштан құюластырып жасалған таңдаулы садақ.

ҚҰРСАЙ зат. 1. Гидрографиялық желі беткейлерінің асимметриялығымен және ирек арналы уақытша ағын сумен сипатталатын төменгі аңзар алды буыны. 2. Мелиорация мен батпақтануды – батпақ ортасындағы құрақ телімдер.

ҚҰРСАҚ зат. анат. <лат. abdomen> 1. Жан-жануарлардың асқазаны; қарыны. 2. биол. Буынақтылардың көкірек бөлімінен кейінгі орналасқан бөлігі. 3. Бала не төлі орна-

ласқан іш қуысы; жатыр. 4. ауыс. Перзент, бала. 5. ауыс. Қойнау, іші.

Құрсақ ана. жаңа. Генетикалық ата-анасының тәрбиесіне берілетін өзіне бөтен биологиялық сәбиді өз еркімен аяғы ауыр болып, босануға келісімін берген әйел адам. **Құрсақ бітті.** Бала көтерді, екіқабат болды. **Құрсақ жүзбеканаттар.** биол. Балықтардың кеудесіне қарай, бауыр жағында екі-екіден орналасқан жүзбеканаты. **Құрсақ жібітті.** Азын-аулақ тамақ жеді, жүрек жалғады. **Құрсақ көтерді.** Перзент көрді, бала туды. **Құрсақ қақты.** жерг. Сүт кенже; сарқыт. **Құрсақ қуысы.** анат. <лат. cavum abdominus> Омыртқалыларда бүйрек пен бауыр, сүтқоректілерде өкпеден басқа ішкі органдар орналасқан целомның бір бөлімі. **Құрсақ педагогикасы.** п. е. д. Құрсақ ішіндегі ұрық психикасының дамуына әсер ететін әртүрлі факторларды зерттейтін педагогика.

ҚҰРСАҚТАН= ет. **Құрсақ біту;** буаз болу. **ҚҰРСАҚТАНУ** Құрсақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРСАҚТОЙ зат. этн. Қазақ халқының дәстүрлі мәдениетінде жас келіннің жерік болып, алаш құрсақ көтерген кезінде енесінің, абысын-ажындыларының жасайтын рәсімі, той, құрсақшашу.

ҚҰРСАҚТЫ сын. Құрсағы үлкен, қарынды; бала көтергіш.

ҚҰРСАҚШАШУ зат. этн. Көптен бала көтермеген әйел не жас түскен келін екіқабат болғанда жасалатын ырм.

ҚҰРСАН= ет. Қару-жарағын асыну, сайлану.

ҚҰРСАНДЫР= ет. Қоршау, толтыру.

ҚҰРСАНДЫРУ Құрсандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРСАНТ [ир. خرساند] сын. ескікіт. Шат-шадыман, қош (көңіл).

ҚҰРСАНТ= ет. Асындыру, қару-жарағымен жарандыру.

ҚҰРСАНТТАН= ет. ескікіт. Шат-шадымандану, риза болу, қатты қуану.

ҚҰРСАНТУ Құрсант етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРСАНУ Құрсан етістігінің қимыл атауы; қару-жарағын асыну, ұрысқа сайлану.

ҚҰРСАНУЛЫ сын. Ашулы, қабағы түсіңкі.

ҚҰРСАТ= сын. сөйл. **Құрсант.**

ҚҰРСАУ зат. 1. Доңгелек немесе жұмыр заттардың сыртынан айналдыра, қыса ұстатқан темір шеңбер. 2. сөйл. Тұтқын адамның қолына салатын бұау. 3. ауыс. Қыспақ, тор; шырмау. 4. Қоршау, қамтау.

Құрсауда өтті. Қыспақта, қыыншылықта өмір сүрді. **Құрсау мұз.** **Мұз құрсау.** Құрсауы кетті. Берекесі кетті, босаңсыды. **Құрсауын бүтіндеу.** Жетілдіру, көркейтту.

ҚҰРСАУДАЙ сын. Құрсау сияқты, мықты.

Құрсаудай қусырды. Тықсырды, қыспаққа алды, бір ұыс етті. **Құрсаудай қысты.** а) Қозғалтпады, тапжылтпады. ә) Қатты қақады, суыды.

ҚҰРСАУЛА= ет. 1. Сыртынан темір шеңбермен қысып бекіту, берік ұстату. 2. сөйл. Тұтқынның қолына құрсау салу, бұғаулау. 3. ауыс. Қыспаққа алу, қысу. 4. ауыс. Басу, тұрмшалау, қаптау.

ҚҰРСАУЛАН= ет. Құрсау салыну, шеңгелдену.

ҚҰРСАУЛАНУ Құрсаулан етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРСАУЛАУ Құрсаула етістігінің қимыл атауы.

ҚҰРСАУЛЫ сын. 1. Құрсау салынған, мықтап бекітілген. 2. Қолдары кісендеулі, кісен салынған. 3. ауыс. Оңашаланған, оқшаулы. 4. Тор салыну, бекітілу.

ҚҰРСАУСЫЗ сын. Құрсау салынбаған, құрсауы жоқ.

КҰРСЫН= ет. қарап. Одан да бас аман болсын, қажеті жоқ деген мағынадағы, бір нәрсені садаққа қылармын деген, бер жасынан, уақытша, эмоциямен айтылатын қыстырма сөз.

КҰРТ¹зат. этн. тамақ. Ашыған айранды пісіп, пісілген іркітті майы алынғаннан кейін, қазанға құйып қайнатып, қойланғаннан кейін, дорба, қапшыққа құйып, 5-6 күн сорғытылған соң, ұсақтап бөліп, әртүрлі формада жасап, өреге кептірілетін ұлттық тағам.

Кұрт езбе. тамақ. Езілген, жібітілген құрт. **Кұрт езді.** Сорпаға, көжеге қосу үшін құрттарды суға жібітіп сұйылтты. **Кұрт жайды.** Құртты жасап, кептіруге өреге қойды. **Кұрт көже.** тамақ. Езілген құрт қосқан кеспе көже. **Кұрт қайнатты.** Жиналған айранды қайнатып, құрт жасады. **Кұрт қатық.** тағам. Сүзбедеп жасалған қатық түрі.

КҰРТ²зат. зоол. <лат. vermes> Денесі ұзынша, жұмыр, ирелеңдеп жүретін, омыртқасыз жәндік.

Кұрт жеген тіс. Тісжегі түскен, қарайған тіс. **Кұрт құжынады.** Құрт басты, көбейіп кетті.

КҰРТ³зат. сөйл. Өкпе ауруы.

Кұрт ауру. мед. <лат. tuberculum> Өкпе ауруы, туберкулез.

КҰРТ= ет. 1. Азайту, жоголту, жоқ қылу. 2. Көзін жою, қыру. 3. Жазасын беру, сазайын тартқызу. 4. ауыс. Иеленіп кету, жұмсап жіберу; қымқыру.

КҰРТАҚАНДАЙ сын. Кіп-кішкентай, титімдей, құрттай.

КҰРТАҢ зат. Құрт ауруына шалдыққан мал (қой).

Кұртаң орман. Ағаштарының өсуі тоқтап, дамуы тежелген шаққа жеткен және орман өнеркәсібіне жарамсыз бола бастаған, ескірген орман.

КҰРТҚА¹зат. зоол. Терең сулардан ауланатын багалы балықтың бір түрі.

КҰРТҚА²: құртқа дүние. бейн. Қу дүние. **КҰРТҚАШАШ** зат. өс. <лат. iris> Жапырағы таспа тәрізді, гүлдері қосжынысты көпжылдық шөптесін өсімдік.

Кұртқаштар тұқымдасы. өс. <лат. iridaceae> Дара жапырақтылар класына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

КҰРТ-ҚҰМЫРСҚАзат. Құрттар, құмырсқалар сияқты әртүрлі ұсақ жәндіктер.

КҰРТҚЫЗ= ет. Жойдыру, жоқ қылдыру.

КҰРТҚЫЗУ Құртқыз етістігінің қимыл атауы.

КҰРТ-МАЙзат. Құрт және май, бәрі.

КҰРТПАзат. зоол. <лат. huso huso> **Қортпа** (бекіре тұқымдас баалы, ірі балық).

КҰРТСЫЗсын. Құрты жоқ, құрт салынбаған.

КҰРТТА= ет. 1. Хайуандар денесіне құрт түсу, құрттап кету. 2. Құрттаған малдың құрттын алу, құрттан тазалау.

КҰРТТАЙ¹сын. Құрт сияқты, құрт тәрізді.

Кұрттай [қара құрттай] қаптады. Құжынап кетті, көбейді.

КҰРТТАЙ²сын. экспр. Өте кішкентай, құртақандай.

КҰРТТАЛ= ет. Малдың құрты алыну, құрттан тазартылу.

КҰРТТАЛУ Құрттал етістігінің қимыл атауы.

КҰРТТАП-БИТТЕП үст. Үсті-басын кір басып, азып-тозып.

КҰРТТАТ= ет. Құрт қапталу, шіріту.

КҰРТТАТУ Құрттат етістігінің қимыл атауы.

КҰРТТАУ Құртта етістігінің қимыл атауы. 1. Қой, ешкі сияқты ұсақ малға құрт түсу. 2. Қолдағы құрттаған малдың құрттын алу, тазалау.

КҰРТТАУЫШзат. Мал құрттау үшін ағаштан жонып жасалған, қи жағы сүйір қалақша.

КҰРТТЫР= ет. Жойдыру, жоқ қылдыру, құртқызу.

КҰРТТЫРУ Құрттыр етістігінің қимыл атауы.

КҰРТУ Құрт етістігінің қимыл атауы; көзін жою, қыру.

КҰРТУШЫзат. Бүлдіріп-қиратушы, жоюшы.

КҰРТША үст. Құрт тәрізді, құртқа ұқсап. **Кұртша жыбырлап.** Жайбасарланып, іл-далдалап. **Кұртша қайнап.** Быжынап, қаптап, жытырлап.

КҰРТШАБАҚзат. зоол. 1. Кішкентай шабақ балық. 2. экспр. қорашыну. Ұсақ бала-шаға, жасы да, ойы да кіші балалар.

КҰРТЫҚ: құртық бие. Құлдың биелердің ішіндегі ең кішісі, сүт өнімділігі жоқ, құлығы әлсіз туатын, тұқымы нашар бие.

КҰРТЫЛ= ет. Жойылу, жоқ қылдырылу.

КҰРТЫЛУ Құртыл етістігінің қимыл атауы.

КҰРТЫМДАЙсын. сөйл. Құртақандай.

КҰРТЫС= ет. Көзін жойысу, түбіне жетісу.

КҰРТЫСУ Құртыс етістігінің қимыл атауы.

КҰРУ¹ Құры етістігінің қимыл атауы; біту, жоголу.

КҰРУ² Құр етістігінің қимыл атауы; жасау, қиымдастыру, біріктіру; одақтастыру.

Құру сызығы. Бейнені геометриялық құруға арналған сызбаның бірыңғай жұқа сызықтары.

КҰРУ-ҚҰРУ од. Жылқы малын шақыру үшін айтылатын шiarат сөз.

КҰРУЛА= ет. Құру-құру деп шақыру.

КҰРУЛАУ Құрула етістігінің қимыл атауы.

КҰРУЛЫсын. 1. Ұсталған, ілінген, құрылып қойылған. 2. Орнатып қойған, дайын тұрған. 3. Оқтаулы.

Құрулы қақпан [тор, тұзақ]. Айла-шарғы, құлық.

КҰРУШЫзат. Қолымен орнатушы; жасашушы.

КҰРША: алдында құрша жорғалады. Жағымпазданды, жарамсақтанды, құрақ шиты.

КҰРШАЯНзат. зоол. <лат. scorpius> Өрмекшітәрізділер класының бір отряды; шаян тұқымдас ұлы жәндік.

КҰРЫ¹зат. Теңі, құрдасы, құрбысы.

КҰРЫ²сын. сөйл. Құр, жай. Құры жанбағыс. сөйл. Күнделікті тірлік, күнкөріс. Құры жер. Құрлық; құрғақ жер.

КҰРЫ= ет. 1. Көзге көрінбеу. 2. Жоқ болу, жоголу, жойылу. 3. ауыс. Шаруасы біту. 4. Жағдайы мүшкіл болу, біту. 5. Сиреу, көп көрінбеу, азаю. // Айтатыны жоқ, сұмдық деген мағынада.

Құрып бара жатқан түр. зоол. Жойылу қаупі төнген және сол қауіпті тудырушы факторлардың алдын алмаса бұдан ары қарай тіршілік етуге мүмкіндігі жоқ жан-жануарлардың түрі. **Құрып кет [құрып кеткір!]**, қарғ. Жоқ бол, құры! **Құрып қалғыр!** қарғ. Қараң өшкір, жоголғыр деген мағынада.

КҰРЫҒАНсын. сөйл. Бейшара, жетпейір; оңбаған.

КҰРЫҒАНДАЙсын. Түк табылмағандай, басқа ештеме қалмағандай.

КҰРЫҚзат. 1. Өрістегі жылқыны ұстау үшін, қиы аттың құйрық қылынан жасалатын ілдек жіп бекітілген ұзын сырық. 2. ауыс. Азап, бейнет, қасірет.

Құрығы жеткен жер. этн. Қарамағына алған, қол астындағы жер. **Құрығынан кеткен [құтылған] жоқ.** Құтыла алмады, сытылып кетпеді. **Құрығына түсті [ілінді].** Қолға түсті, айдауына көнді, ұсталды. **Құрығынан [құрықтан] құтылды.** а) Құтылып, сытылып кетті. ә) Бостандық, еркіндік алды. **Құрығы ұзын.** Әмірбилігі күшті, жұмсар қолы көп, айласы мол, қолы ұзын. **Құрық өкегіті.** Басым түсті, үстем болды. **Құрық берді.** а) Бір нәрсеге итермеледі,

себеңкер болды. ә) Тоқтапнады, еркіне жіберді.

Құрық бойламады. Тереңдігі құрықтан асты.

Құрық бойы жер. этн. Құрықтың бойымен бірдей ұзындықты білдіретін халықтық өлшем.

Құрық бойы көтерілді. этн. Күннің жерден шамамен құрықтың бойындай көтерілгенін білдіретін халықтық өлшем. **Құрық бойындай жер.** этн. Шамамен 4-5 метр жердей қашықтықты білдіретін өлшем. **Құрық көрген.** Талай рет құрық түскен, құрыққа үйренген. **Құрық көрмеген.** Қайтпайтын, асау, еркі өзінде. **Құрық мойын.** Ұзын мойын. **Құрық салды [тастады].** а) Асау жылқыны ұстау үшін мойнына ұзын тұзақ салды. ә) Ұстамақ болды, қолға түсіруге әрекет етті. б) Біреуді айналдырды, қолға түсіруге бел байлауы. **Құрық созым жер.** Асауға құрық тастауға болатындай арақашықтықты білдіретін халықтық өлшем. **Құрық түскен асаудай болды.** Еркінен айырылды, біреуге кіріптар болды. **Құрыққа сырық жалғады.** Әсірін айтты, түймедейді түйдедей қылды. **Құрыққа тоқтамады.** Айтқан тілді алмады, ырыққа көнбеді. **Құрыққа [құрығына] түсті.** Айдау-арбауына көнді, мойынсұнды. **Құрықтан шығу.** Біреудің билігінен босану, айтқанымен жүруден қашу. **Құрықтың қарымынан көрді.** Бір нәрсені іске асыра алмағанын өзінен емес, өзге қосалқы нәрселерден көрді, соларды сылтау етті. **Құрық ұстатты.** б е й н. Мал соңына салып қойды, мал бақтырды.

Құрықсызсын. Құрығы жоқ; құр қол.

Құрықсыздықзат. Құрығы жоқтық.

Құрықсілтемзат. этн. 5-6 аттам жер, таяу аралықты білдіретін халықтық өлшем.

Құрықта= ет. 1. Құрық салу, бұғалықтау. 2. ауыс. Еркіне жібермеу, тежеу, тойтару.

Құрықтайсын. 1. Ұзын, сұңғақ. 2. экспр. Сорайған, сидиған, үлкен.

Құрықтассын. Жылқыны бірге бағатын, қатар жылқышы.

Құрықтас= ет. Өрістегі жылқыны құрық тастап, бірге ұстасу.

Құрықтастам: құрықтастам жер. этн. Құрық созым; 4-5 метрдей жақын, таяу аралықты білдіретін халықтық өлшем.

Құрықтасу Құрықтас етістігінің қимыл атауы.

Құрықтау Құрықта етістігінің қимыл атауы; құрық салу, бұғалықтау.

Құрықтысын. Құрығы бар, қолына құрық ұстаған.

Құрықша¹зат. Кішкентай құрық.

Құрықша²үст. Құрық тәрізді, құрыққа ұқсап.

Құрықшызат. Құрық салушы, құрықпен жылқы ұстасушы.

Құрыл= ет. 1. Іліну, жайылу, жасалу. 2. Ұйымдастырылу, жасалу. 3. Жасақталу, сайлану, бекітілу. 4. Одақтасу. 5. Пайда болу, қосылу.

Құрылғызат. 1. тех. Қандай да бір техникалық қызметке арналған жетіктер жүйесі. 2. Белгілі бір материалдан жасалған, белгілі формасы мен өлшемдері бар бөлшектердің өзара орналасуы және құрамы.

Құрылы адаптері. инф. <ағыл. device adapter> Компьютерді оның сыртқы құрылғысымен байланыстыратын арнайы құрылғы.

Құрылы атауы. инф. <ағыл. device name> а) Құрылғының типтік атауы. ә) Өзі орналасқан құрылғының көрсететін файл атауының бөлігі. **Құрылыдағы қете.** инф. <ағыл. unit etto> Жабдықтың жаңылысуы немесе арналық программадағы қате. **Құрылы драйвері.** инф. <ағыл. device driver> Операциялық жүйенің сыртқы құрылғылармен – пернелік тақта, тінтуір, монитор немесе принтерлермен байланысын орнататын төменгі деңгейдегі басқару бағдарламасы. **Құрылы контролері.** инф. <ағыл. device controller> Компьютердің сыртқы құрылғыларды басқаратын әрі программаланатын құрылғысы. **Құрылыларды бөлу.** инф.

<ағыл. device sharing> Әртүрлі абоненттердің бір құрылғыны бірге пайдалануы. **Құрылғыларды үлестіру.** и н ф. <ағыл. device allocation> Тапсырма бөліміне, құрылғылардың қолайлылығын тексеруге, ыңғайлы құрылғыларды бөлуге және тапсырма бөліміне құрылғылар бөлу фактісін дайындауға қажетті том мен құрылғыны анықтауға арналған бағдарлама. **Құрылғы нөмірі.** и н ф. <ағыл. device number> Компьютердің сыртқы құрылғысына телінетін және осы құрылғыға қатынаудың абсолют адресі ретінде пайдаланылатын сан. **Құрылғыны басқару блогі.** и н ф. <ағыл. unit control block> а) Компьютерлердің бірыңғай жүйесінің операциялық жүйесінде – операциялар құрамының, ақпарат түрлерінің, қалып-құй байттарының және басқа да мәліметтерді енгізу-шығару құрылғыларының сипаттамалары бар кесте. ә) Шағын компьютерлер жүйесінде – енгізу-шығару драйверлерін пайдаланатын және құрылғы жайында статикалық, динамикалық мәліметтері бар кесте. **Құрылғының блок-схемасы.** и н ф. <ағыл. block diagram> Құрылғының негізгі блоктарын, олардың құраушыларын нақтыламастан көрсететін схема. **Құрылғының типтік атауы.** и н ф. <ағыл. group device name> Бір типті сыртқы құрылғылардың тобына телінетін және енгізу-шығаруды программада пайдаланылатын жалтыланған шартты атау.

ҚҰРЫЛДА = е т. 1. Бақаның құр-құр еткен дыбыс шығаруы. 2. Құстардың пыр-пыр, құр-құр еткен, бір-біріне қосылған дыбыс шығаруы.

ҚҰРЫЛДАҚ с ы н. Құрылдай беретін. **ҚҰРЫЛДАУ** Құрылда етістігінің қимылы атауы.

ҚҰРЫЛМАЛЫҚ: құрылмалық материалдар. и н ф. <ағыл. construction> Алдын ала қарастырылған қиштік салмақтарды көтере алатын және төзімділігі жеткілікті болатын әртүрлі құрылмаларды (ғимараттар, аспаптар, машиналар, станоктар және т. б.) дайындау үшін қолданылатын материалдар.

ҚҰРЫЛТАЙ зат. 1. тар. Түркі-моңғол ақсүйектерінің ресми кеңесі. 2. XV-XVIII ғасырларда түркі мемлекеттерінде, соның ішінде қазақ хандығында аса маңызды мәселелерді шешу үшін шақырылған жиын. 3. ресми. Түркіменстан, Өзбекстан, Тәжікстан секілді Орта Азия елдерінде мемлекеттік биліктің жоғары органы. 4. а с а я н. <ор. съезд> Партиялардың, қоғамыстардың т. б. өзге де қоғамдық бірлестіктердің аса маңызды мәселелерге байланысты бастапқы басқосу жиылысы.

Құрылтай жиналысы. Құрылтай. Құрылтай шақырылды. Құрылтай жиналысы болатыны хабарланды.

ҚҰРЫЛТАЙШЫ зат. 1. қоғ. Мақсатты іс-әрекетті ұйымдастырушы және қаржы бөлуші. 2. экон. Белгілі бір ұйым, кәсіпорын, фирманың негізін қалаушы, заңды немесе жеке тұлғалар.

Құрылтайшы акциялары. экон. Акционерлік компаниялардың құрылтайшылары арасында бөлінетін және оларға кейбір артықшылықтар беретін акциялар. **Құрылтайшылар шарты.** экон. Кәсіпорынның мүлкін меншіктенуші (ол үәкілеттік берген орган) мен кәсіпорынның органы арқылы осы кәсіпорынның өзінің арасында не кәсіпорын (қоғам) құру үшін өздерінің мүлкітерін біріктіретін бірнеше меншіктенушілер арасында жасалатын шарт.

ҚҰРЫЛТАЙШЫ-БАНК зат. экон. Басқа банк акциялары пакетін иеленуші, оның қызметін бақылаушы банк.

ҚҰРЫЛТАЙШЫЛЫҚ с ы н. Құрылтайшы болуға тән.

Құрылтайшылық пайда. экон. Акционерлік қоғам құрылтайшылар акцияларды сатудан алынған сома мен оның құрылуы кезінде салынған нақты капитал арасындағы айырма түрінде алатын табыс. **Құрылтайшылық шығын.** экон. Кәсіпкердің кәсіпорынды құруға, ұйымдастыруға,

оның жұмыс істеуі үшін негізгі құрал-жабдықты сатып алуға жұмсаған шығыны.

ҚҰРЫЛУ Құрыл етістігінің қимылы атауы; ұйымдастырылу, жасалу.

ҚҰРЫЛЫМ зат. 1. Ұйым; арнайы жасақталған түрлі ұйымдар мен мекемелердің жалпылама атауы. 2. лингв. Тілдік жүйе бірліктерінің құрамы, бөліктері, ұйымдасуы. 3. Бір нәрсенің құрамы, құрылысы. 4. Жүйе, мақсатты құрылған құрам. 5. филос. <лат. structura> Объектінің тұтастығын, тепе-теңдігі мен негізгі қасиеттерінің сақталуын қамтамасыз ететін байланыстар мен қатынастар жиынтығы. 6. әдеб. Өлең шумағының ырақ, ұйқас, жол жағнаның үйлесімі. 7. физ. Элементтердің өзара байланысы.

Құрылым түзгіштер. хим. Полимерлердің молекула үстіндік құрылымын бағытты реттеу мақсатымен енгізілетін агент.

ҚҰРЫЛЫМДАНУ зат. хим. Майдалық жүйелерде және полимерлерде байланысқан кеңістіктік құрылымдардың түзілуі.

ҚҰРЫЛЫМДАС с ы н. Құрылымға жағнаның ұқсас, құрылымдық, сөзжасамдық үлгісі бір.

ҚҰРЫЛЫМДАСТЫҚ зат. Құрылымды бірдейлік, құрылысы ұқсастық.

ҚҰРЫЛЫМДАУ Құрылымда етістігінің қимылы атауы.

ҚҰРЫЛЫМДЫ с ы н. Құрылымды бар, бірнеше бөлікті.

Құрылымды бағдарламалау. и н ф. <ағыл. structured programming> Нақты схемамен құрылатын, нақты конструкциясы болатын және модульдері мен сатылы құрылымдары белгілі бір деңгейге жеткізілген деп есептелетін қазіргі кездегі бағдарламалар сапасына қатысты айтылатын жалты ұғым. **Құрылымды сураныстар.** и н ф. Қажет ететін клиент-компьютер өз суранысын осы тілде жазып, серверге жөнелтеуін, ал сервер соған сәйкес мәліметтерді тауып, сол суранысты орындайтын IBM фирмасының үлкен компьютерлердің мәліметтер базасын пайдалануға арналған тілі.

ҚҰРЫЛЫМДЫҚ с ы н. Құрылымдына сай, соған тән.

Құрылымдық артықтық. и н ф. <ағыл. structure redundancy> Жүйе құрылымын күрделендіру есебінен өндірілген жүйе артықшылығы. **Құрылымдық әдіс.** геол. Таужыныстардың бір-бірімен арасы пішіндерін және олардың құрылым-бітім ерекшеліктерін саралауға негізделген зерттеу әдісі. **Құрылымдық валюта саясаты.** экон. Дүниежүзілік валюта жүйесіндегі ұзақ мерзімді құрылымдық өзгерістерді жүзеге асыруға бағытталған шаралар жиынтығы. **Құрылымдық геология.** геол. Жер құртысына қарасты таужыныстардың арасы және тектоникалық бизульды пішіндерін зерттейтін геотектоникалық ғылым тармағы. **Құрылымдық дағдарыстар.** экон. Циклдік емес сипаттағы ауқымды кең дағдарысты құбылыстар; ұлттық шеңбердегі және халықаралық ауқымдағы ұдайы өндірістің объективті түрде қажетті түйінді үйлесімділіктерінің терең, ұзақ мерзімді сипатта бизульды. **Құрылымдық жұмыссыздық.** экон. Сураныс пен өндіріс технологиясының құрылымдындағы өзгерістерден туындайтын, кәсіпорындарда жаңа кәсіптердің, жұмыс орындарының пайда болуына, ескірінін жойылуына апаратын соқтыратын жұмыссыздық түрі. **Құрылымдық изомерия.** хим. Химиялық қосылыстардың құрылымдық элементтерінің байланыс реті әртүрлі, бірақ құрамдары бірдей болып келетін изомериясы.

Құрылымдық индекс. геол. Корреляция индексі алдымен мұнай фракцияларының көмірсутекті құрамын сипаттау үшін берілген (Smith, 1940) шартты параметр. **Құрылымдық карта.** Тектоникалық пішіндердің тұрқы мен түрін бейнелейтін карта. **Құрылымдық модель.** и н ф. <ағыл. structured data model> Құрылым түрінде берілген мәліметтер моделі – мәліметтер типтері мен олардың арасындағы байланыстар

жиыны түрінде ұсынылған мәліметтер моделі. **Құрылымдық психология.** психол. а) Психологияның пәні сана элементтері және олардың арасындағы арнайы жаттыққан интроспекция арқылы табылатын құрылымдық қатынастар деп санаған бағыт. ә) Ж.Пиажениң зияттың негізінде жатқан ой-түсініктерінің құрылымдарын қарастыратын когнитивті даму теориясы. **Құрылымдық синтездеу.** и н ф. <ағыл. structure synthesis> Дерексіз синтездің нәтижесі бойынша элементарлық автоматтардың қызметтік эквиваленттік желісін, әдеттегідей екілік алфавитте құру. **Құрылымдық схема.** и н ф. <ағыл. the block diagram> Процестерді ұйымдастыру, талдау немесе мәселені шешу тәсілдерін графикалық ұсыну. **Құрылымдық талдау.** а) Металдар мен материалдардың кристалдық құрылымын рентген сәулелері, электрондар мен нейтрондардың дифракциясы арқылы зерттеу. ә) Тілді, әдебиет пен өнер шығармаларын, жалты мәдениетті, этникалық қауымдастықтарды зерттеуде кейіннен қолданылатын парадигмалық, жүйелілік тұрғыдан талдау әдістері. б) хим. Үлгінің құрылымын анықтау мақсатында жүргізілетін талдау әдісі.

Құрылымдық терраса. геол. Қабаттардың жалты моноклин кеңістік аясында көлбеу немесе соған жақын жатқан бөлікшесі. **Құрылымдық фактор.** физ. Кристалдың элементар ұяшығының рентген сәулеленудің, гамма сәулеленудің және нейтрондардың ұяшықтың ішкі құрылымына тәуелді конгенерті шашырау қабілетін сипаттайтын шама.

ҚҰРЫЛЫМДЫҚ-МЕТАЛЛОГЕНДІК: құрылымдық-металлогендік белдем. геол. Металлогендік аймақтар мен белдеулер өңіріндегі жекелеген геосинклиндік немесе платформалық құрылымға тәуелді кенді формация мен кен түрлерін кіркірту мүмкіндіктері тұрғысынан дараланатын атырап.

ҚҰРЫЛЫМДЫҚ-ФОРМАЦИЯЛЫҚ: құрылымдық-формациялық кешен. геол. Геологиялық құрылымдардың арнаулы түрлерінің дамуы барысында нақтылы тектоникалық режим мен физикалық-географиялық жағдайларға орай қалыптасуына байланысты тек өзіне тән құрам және құрылым ерекшеліктерімен сипатталатын шөгінді және жанартау текті таужыныстарды біріктіріп, негізінен қатпарлы аймақтар өңірінде ұшырасатын геологиялық формациялар тобы.

ҚҰРЫЛЫМДЫҚ-ФУНКЦИОНАЛДЫҚ: құрылымдық-функционалдық талдау. XX ғасырдың екінші жартысында батыс Еуропа, АҚШ елдерінде қалыптасқан қоғамдық ғылымдардың әдіснамалық бағыты.

ҚҰРЫЛЫМСЫЗ с ы н. Құрылымды жоқ. **Құрылымсыз топырақ.** геол. Құрылымды жоқ, қунарсыз топырақ.

ҚҰРЫЛЫМТҮЗГІШТЕР зат. физ. Полимерлердің молекула үстіндік құрылымын бағытты реттеу мақсатымен енгізілетін агент.

ҚҰРЫЛЫМТҮЗІЛУ зат. хим. **Құрылымдану.**

ҚҰРЫЛЫС зат. 1. Белгілі жобамен салынатын жатқан әртүрлі тұрғын үй, мекеме т. б. 2. Белгілі бір нәрсенің құрылымы, құрамы. 3. биол. Өсімдіктердің жасушалық құрамы. 4. мед. Адам, жануарлар ағзасының құрамы. // Іш-құрылыс. 5. а у с. Сипат, ұйымдасу, ұжым. 6. әдеб. Өлең жолдарының ұйымдасуы.

Құрылыс акустикасы. құр. Жалты акустика ілімінің ғимараттар мен ғимараттардың қоршау құралымының сыртқы әрі ішкі орталардың шуынан оқшаулау және оны барынша азайту мәселелерімен айналысатын саласы. **Құрылыс алаңы.** Құрылыс жұмыстары жүріп жатқан жер, орын. **Құрылыс банкісі.** тар. Құрылыс үшін күрделі қаржы бөлетін бүкілодақтық банк. **Құрылыс бұйымы.** Үймереттер мен ғимараттардың құрылыс элементтері ретінде қолдануға арналған бұйым; орнату орынан тыс дайындалатын құрылыс құрылымының элементі (бағана, ферма, беларық, аражабын тақтасы, қабырға

панелі, арматура қаңқасы және т. б.). **Құрылыс жұмыстары.** Үйлер мен ғимараттарды тұрғызу, қайта құрылымдау, кеңейту, күрделі жөндеу кезінде орындалатын жұмыстардың кешені. **Құрылыс индустриясы.** кұр. Құрылыс нысандарын жанадан салу, ұлғайту, жаңғырту, күрделі жөндеуден өткізу, құрал-жабдықтар орнату, құрастыру жұмыстарын индустриялық әдіспен жүзеге асыратын құрылыс-құрастыру ұйымдарының жиынтығы. **Құрылыс көтергіш.** кұр. Тік немесе жантайған бағытымен айналатын, жүк құрығының көмегімен алынған жүк түсіру және көтеру үшін арналған құрылыс. **Құрылыс қаржылары.** экон. Құрылыс жұмыстарына бөлінген қаржы. **Құрылыс материалдары.** кұр. Үй, ғимараттар салу мен жөндеуде қолданылатын табиғи және жасанды материалдар мен бұйымдар. **Құрылыс мәшинелері.** Құрылыс жұмыстарына қажетті мәшинелер мен механикаландырылған құрал-жабдықтар. **Құрылыс механикасы.** кұр. Ғимараттардың беріктігін, қатаңдығын, соққы мен дірілге төзімділігін есептеу тәсілдері мен принципті жайындағы ғылым. **Құрылыс нысандары.** кіт. Құрылыс салынып жатқан орын. **Құрылыс объектісі.** кұр. Соғылып, тұрғызылып жатқан үй-жай, құрылыс нысаны. **Құрылыс өндірісі.** Құрылыстың дайындық және негізгі кезеңдеріндегі құрылыс-құрастыру және арнайы жұмыстарды қоса алғанда тікелей құрылыс алаңында орындалатын өндірістік үрдістердің жиынтығы. **Құрылыс өнімі.** экон. Іске қосылған және қайта құрамдастырылған өндірістік мақсаттағы нысандар (кәсіпорындар, ғимараттар: зауыттар, газ құбырлары т.б.); бейөндірістік мақсаттағы нысандар (тұрғын үйлер, мектеп, аурухана үймереттері, т.б.); құрылысқа шаруашылық саласы ретінде кіретін құрылыс, құрастыру, жобалау және іздестіру ұйымдары қызметінің нәтижелері. **Құрылыстағы автомобиль көлігі.** кұр. Құрылыс жұктерін тасымалдауға кең қолданатын негізгі көліктің түрі. **Құрылыс тұтқырғыш заттары.** кұр. Уақыттымен қатайған қатты пласт тәрізді дене, ыңғайлы өңдеуі мен массасы тасқа сумен араласып алынған ұнтақ тәрізді материал. **Құрылысты басқару.** Тұрғызылып жатқан объектілерді ңбек, материалдық және ақша шығындарын неғұрлым азайтып, техникалық прогресс қарқынын арттыру жолымен іске қосу жоспарын орындауды қамтамасыз ету. **Құрылыстың күнтізбелік жоспары.** кұр. Негізгі құрылыс пен қосалқы объектілерді салу мерзімін келісуге арналған жоспар жасау мен құрылыс-монтаж жұмыстарын жүргізу, сонымен қатар материалдық-техникалық жабдықтау қажеттігін белгілеп, жұмысшы кадрларын, құрылысқа керекті қаражат белгілеу. **Құрылыстың мердігерлік әдісі.** кұр. Құрылыс-монтаж жұмыстарын жүргізудің ұйымдық нысаны. **Құрылыстың сметалық құны.** кұр. Кәсіпорынды, жекелеген ғимаратты не олардың кешенін (өндірістік комбинаттарды, тұрғын үй орамдарын, көлік жолдарын) салуға (жаңғыртуға) байланысты жұмсалатын барлық шығындардың мөлшері; құрылыстағы өнімнің базасы. **Құрылыстың іргетасын дайындау.** Гидротехникалық ғимарат салынатын жердің іргетасын нығайту және жер құрғату мен суландыру желілері құрылысының беріктігін арттыру. **Құрылыс экологиясы.** Құрылыста бұзылған жерлерді өңдеу, табиғи қорларды жоғалтудан қажайылау, топыраққа, суаттарға және атмосфераға зиянды заттарды шығарудан сақтау не тазартумен байланысты шаралар жүйесі. **Құрылыс экономикасы.** кұр. Құрылыс дамуының экономикалық заңдылықтарын, оның тиімділігін зерделетін ғылым. **Құрылыс-технологиялық:** құрылыс-технологиялық блок кұр. Құрастырылатын құрылыс құрылымдары мен жабдықтарының өзара байланысқан, алдын ала кәсіпорында немесе құрылыс алаңында бірінші жиынтыстардың қалыпдығының ұрпауы, қабап құруы.

ҚҰРЫЛЫСТЫ с ы н. Құрылысы бар, құрылымды. **ҚҰРЫЛЫСТЫҚ** с ы н. Құрылысқа жарамды, құрылыс үшін қажетті. **Құрылыстық керамика.** Баздан немесе оның басқа минералдармен қосындысынан жасалып, тастай қатқанға дейін күйдірілген бұйым. **Құрылыстық қалдықтар.** Негізнен тұрғын үйлерді, өндіріс орындарын, жол, т.б. құрылыс жұмыстарын жүргізген кездерде пайда болатын қалдықтар. **Құрылыстық лай.** кұр. а) Байланыстырғыш заттардың аралас қоспасы. ә) Құм, тас, цемент және т. б. тәрізді ұсақ толтырғыштармен қоса сумен қанықтырылған және белгілі бір уақыттан берік, байланыстырғыш қасиетке ие болатын құрылыс заты. б) Ағынды су қимасынан белгілі бір уақыт мерзімі ішінде өтетін тұнба. **Құрылыстық шыны.** хим. Жарық түсетін тесіктерді шынылайтын шыны, құрылыстардың сыртын әшекейлеуге қажетті шыны. **ҚҰРЫЛЫСТЫР**=ет. Үйымдастыру, біріктіру, жасау. **ҚҰРЫЛЫСТЫРУ** Құрылыстыр етіс - тігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫЛЫСШЫ** зат. 1. Құрылыста жұмыс істейтін адам, құрылыс маманы. 2. тар. совет. Белгілі бір қоғамға қызмет етуші, соған үлес қосушы. **Құрылысшылар бригадасы.** Құрылысшы мамандардан құрылған бригада. **ҚҰРЫЛЫСШЫЛЫҚ¹** зат. Құрылысты кәсіп етушілік, құрылыс ісімен айналысушылық. **ҚҰРЫЛЫСШЫЛЫҚ²** с ы н. Құрылысшы кәсібімен байланысты. **ҚҰРЫМ¹** Күн қақтап, шаң қонып әбден ескірген, тозығы жеткен киіз. // экспр. Жыртық лашық, жаман үй. **Құрым жұлығы.** Құрымнан тізілген шұлқы. **Құрым киіз.** этн. Күн қақтап, ыс сіңіп, қара қошқыл тартқан киіз. **Құрым үй.** Жыртық лашық, қараша үй, кедейдің үйі. **ҚҰРЫМ²** зат. 1. Қызыл күрең немесе қара түсті, жылтыр бояу. 2. Сивырдың не жылқының тұздалып, кептірілген, жер астынан қазылан шұңқырда 5-7 күн ысталып, жұмсартылған терісі. // Құрым терісінен жасалған. **Құрым етік.** Құрымға боялан, бұларыдан тізілген етік. **Құрым сары.** Күрең қызыл. **Құрым іліп, күл шашу.** Жұрт алдында, масқаралау, жазалау. **ҚҰРЫМ³** зат. Шошаланьң төбесіне жиналған қара күіе, яғни ыс. **ҚҰРЫМДАЙ** с ы н. 1. Қызыл күрең, қара қошқыл; ашы. 2. Құрым сияқты. **ҚҰРЫМДАН**=ет. Күреңітіп, қарайып, тозығы жету. **ҚҰРЫМДАНУ** Құрымдан етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫМСАҚ** зат. Кірме, келімсек. **ҚҰРЫН**=ет. Жоқ дей беру, аузын қу шоппен сүрту. **ҚҰРЫНУ** Құрын етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫС** зат. Бойдың бырыс-тырысы, сірескені. **ҚҰРЫС¹**=ет. 1. Бой жаздырмау, сіресу, дененің қатып қалуы. 2. ауыс. Қабақ шыту, жаратпау. 3. Тырысу, терінің бырысып қалуы. **ҚҰРЫС²**=ет. Бірге жасасу, бірге құру. **ҚҰРЫСҚАҚ¹** зат. Тымақтың бауын байлауға арналған ағаш тиек, тобылғы тиек. **ҚҰРЫСҚАҚ²** с ы н. Құрысып қалғыш, ашуланыш. **ҚҰРЫСҚАҚТАУ** с ы н. Құрысып қала бергіштеу, ашуланыштықтау. **ҚҰРЫСПА** с ы н. Құрысып қалатын, құрысқақ. **ҚҰРЫСТА**=ет. 1. Жаздырмай қою, сірестіру (арқасы, белі т. б.). 2. ауыс. Түнеру, бізбалу, ашылмау (ауа райы). **ҚҰРЫСТАН**=ет. 1. Денесі жаздырмай сіресу. 2. ауыс. Құрыс-тырысы жазылмай, қабағы шымтылып жүру.

ҚҰРЫСТАНДЫР=ет. Денесін жаздырмай сірестіру. **ҚҰРЫСТАНДЫРУ** Құрыстандыр етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫСТАНУ** Құрыстан етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫСТАҢҚЫРА**=ет. Тырысыңқырау, сіресіңкіреу. **ҚҰРЫСТАҢҚЫРАУ** Құрыстанқыра етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫСТАТ**=ет. 1. Денесін жаздыртып, сірестіру. 2. ауыс. Жан-жақтан қысу, қыспаққа алу. **ҚҰРЫСТАТУ** Құрыстат етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫСТАУ** Құрыста етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫСТЫР**=ет. Сірестіру, тырыстыру. **ҚҰРЫСТЫРУ** Құрыстыр етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫСТЫРЫП-БЫРЫСТЫРЫП** үст. Бой жаздырмай, құрыстап. **ҚҰРЫС-ТЫРЫС** зат. 1. Киімнің мыжылып, умаждалып, қыртыстанып қалған жері. 2. ауыс. Ауру-сырқау, жел-құз. 3. ауыс. Ашу-ыза, реніш. **Құрыс-тырысы жазылды.** Қабағы ашылды, көңілденді. **ҚҰРЫСУ¹** Құрыс етістігінің қимыл атауы; сіресу, қатып қалу. **ҚҰРЫСУ²** Құрыс етістігінің қимыл атауы; бірге құру, жасасу. **ҚҰРЫСУШЫ** зат. Бір нәрсені өз қолы - мен құрушылардың бірі, құрысуға атсалысушы. **ҚҰРЫСЫҢҚЫРА**=ет. Аздап құрысу, сіресіңкіреу. **ҚҰРЫСЫҢҚЫРАУ** Құрысыңқыра етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫСЫП-ТЫРЫС**=ет. 1. Сірестіріп ұстап қалу. 2. Бүрісу, аурудан бүктетіліп қалу. **ҚҰРЫСЫП-ТЫРЫСУ** Құрысып-тырыс етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫП**=ет. сөйл. **Құрт.** **ҚҰРЫПҒУ** Құрым етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫШ** зат. Жылтыр сұр түсті, темір мен көміртегі және басқа бекіткіштердің ерітіндісінен тұратын болаттың берік түрі. // Құрыштан жасалған. **Құрыш береннің жүзіндей.** бейн. Өткір, шешен. **Құрыш білек.** Құшты, қажырлы, қайратты. **Құрыш білекті жан.** поэт. Құшты әрі төзімді еңбеккер адам. **Құрыш қолдар.** бейн. Жұмысшы, жұмысшы табы. **ҚҰРЫШТАЙ** с ы н. 1. Шымыр, мықты. 2. Берік, шыңдалған. **ҚҰРЫШТАЛ**=ет. 1. Ет жинау, таралу, шымдалу. 2. ауыс. Шыңдалу, қайратпау. **ҚҰРЫШТАЛУ** Құрыштал етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫШТАН**=ет. Шымырлану, шыңдалу. **ҚҰРЫШТАНУ** Құрыштан етістігінің қимыл атауы. **ҚҰРЫШТЫ** с ы н. Құрышы бар; мықты. **ҚҰРЫШШЫ** зат. Құрыш құрошы; метал-лург. **ҚҰС** зат. зоол. 1. Дене пішіні әртүрлі, қауырсынды, қанатты, екі аяқты, тұмсықты, көбіне үндік жүріп тіршілік ететін жәндік. 2. Сәндік үшін және қауырсынын, етін, жұмыртқасын пайдалану үшін қолда өсірілетін, ауланатын құс. **Құс айыраған Құби жел.** Құс ауға қолайлы мезгіл, уақыт. **Құс ағу.** саят. Құс атып алуға шығу. **Құс аулады.** Тұзақ құртып, басқа да әдіс-тәсілдерді пайдаланып, құсты қола түсірді. **Құс базары.** а) Әртүрлі құстар сатылатын базар. ә) Теңіз, су жағалауына құстардың ұя салып, топталып мекендейтін орны. б) Жиналған құстардың қиқуы, сайраны. **Құс болып ұшты.** Самады, зұлады, зымьрады. **Құс елтірісі.** Құстың жүні алынбаған терісі. **Құс еті.** тамақ. а) Сойылған құстың еті. ә) Сойылған құс етінің

асылған, пісірілген, бұқтырылған, қуырылған түрі. **Құс жастық**. Құс мамығынан жасалған жас-тық. **Құс кебі**. Қолдан жасалған құс тұлыбы. **Құс керуені**. Құстардың қиырғыш болып, болмаса ұзыннан-ұзақ шумақталып қишуы. **Құс қайтты**. Құстар жылы жаққа қишып кетті. **Құс қакты**. саят. Құспен саят құрды. **Құс қалам**. Құстың қауырсынынан жасалған қалам. **Құс қанат**. экспр. Жүйрік ат туралы. **Құс қанаты күйгендей**. Күннің әбден қайнап тұрған кезі, аспан айналып жерге түскендей ыстық. **Құс қонбас**. Тірі жан жұрмес, адам аяғы бастас. **Құс мінезді**. Алып-ұшта, қызқанды. **Құс мұрын [тұмсық]**. Үсті дөңестеу, иіміп келген мұрын. **Құс мылтық**. Көбінесе құс атанып, оғы оны ашыққа ұшпайтын мылтық. **Құс салды**. саят. Бүркіт, қаршыға қыран сияқты құстармен аң аулады, саят құрды. **Құс салып, ит жүгіртті**. Ит жүгірттіп, құс салды. **Құс сүті**. Табылуы қиын нәрсе. **Құстан тұған құмай**. Құстың алғыры, қыраны. **Құстарды есепке алу**. зоол. Құстардың саны мен (абсолютті және салыстырмалы) түрлік құрамын (сайрауы және т. б. белгілері бойынша) анықтау. **Құстарды қорғау**. зоол. Құстардың тіршілік етуін қамтамасыз ететін деңгейде олардың саны мен популяциялық-түрлік құрамын сақтауға бағытталған халықаралық, мемлекеттік және аймақтық әкімшілікті-шаруашылықтық және қоғамдық шаралардың кешені. **Құстар фаунасы**. зоол. а) Белгілі бір аумақта тұрақты, маусым кезінде тіршілік ететін немесе кейде соқ кезде-сетін (басқа жақтан қишып келетін) құс түрлерінің саны. ә) Қандай да бір жердің құстары. **Құс төс**. Алға шығыңқы, бұлтып тұрған төс. **Құс түлетгі**. саят. Қыран құстың балапанын алғаш рет аңға салу үшін баптап, жетілдірді. **Құстың қияғы**. Құстың қалықтап ұшқан қанаты. **Құс тіл**. Кішкене, жіңішке. **Құс тірілету [тірілту]**. саят. Қыран балапанына жанды нәрсе жезгізіп, бауду, ауыздандыру. **Құс ұшпас қу дала**. Елсіз жер, айдала. **Құс фабрикасы [фермасы]**. Құс өсірумен айналысатын арнайы орын. **Құсың құтты [қайырлы] болсын**. тілек. Жаңа үйленген адамға айтылатын «қосағың құтты болсын!» деген мағынадағы игі тілек, ықылас. **Құсы түсті**. жерг. Зығырданы қайнады, ашуы келді. **Құс**= ет. 1. Ишкен асы сіңбей, ауыздан кері шығару. 2. Сапасы бұзылу, айну. 3. Түсі бұзылу. 4. ауыс. Жеп қойған, ұрпаған дүниелерін иесіне тауып беру, қайтару. **Құсқысы келді**. а) Жүрегі айныды, қобалжыды. ә) Жиренді, қарағысы келмеді. **Құс кездік**. Ұшы үшкір кездік. **ҚұСА** зат. Қайғы-қасірет, уайым-шер. **Құса болды**. Сары уайымға салынды, қатты қайғырды. **Құсаға шалдықты**. Құсalandы, сары уайымға салынды. **Құса жеді**. Қайғы-қасіретке душар болды, сары уайым басты. **Құса жұтты**. Қайғы-қасіреттің зардабын шекті. **Құса тартты**. Қатты қапаланды, қайырды. **ҚұСА**= ет. сөйл. Біреуге, бір нәрсеге ұқсау. **ҚұСАҒАН** сын. кәс. Жын шашқыш (бая түйелердің қарсылығы, өзін қорғау үшін жасайтын әдеті). **ҚұСАҒАШ** зат. саят. Саят құстары отыру үшін жасалған құндақ ағаш, тұғыр. **ҚұСАЛАН**= ет. Қайғы жұту, шерлену. **ҚұСАЛАНУ** Құсалан етістігінің қимыл атауы. **ҚұСАЛЫ** сын. Қайғы меңдеген, мұңды, шерлі. **ҚұСАЛЫҚ** зат. Құса болушылық, қасіретке батушылық. **ҚұСА-МҰҢ** зат. Қайғы-қасірет, уайым-шер. **ҚұСАР**: құсар жер. Күйдің аяқталар тұсы. **ҚұСАРИЯ** зат. сөйл. **Құсалық**. **ҚұСАТ**= ет. сөйл. **Ұқсату**. **ҚұСАТУ** Құсат етістігінің қимыл атауы. **ҚұСАУ** Құса етістігінің қимыл атауы. **ҚұСА-ШЕР** зат. Сары уайым, қайғы-қасірет.

ҚҰСБАУ зат. саят. Саят құстарының (бүркіт, қаршыға т.б.) аяғына бекітілетін аяқбау; қайыс.

ҚҰСБАУЛА= ет. Тай-құнанды қосақтап байлап ілестіру.

ҚҰСБАУЛАУ Құсбаула етістігінің қимыл атауы.

ҚҰСБЕГІ зат. 1. Әртүрлі саят құстарын қолға үйретуші, баптаушы және онымен саят құрушы. 2. Тор құрып, қыран құстардың балапанын ұстаушы.

ҚҰСБЕГІ зат. көне. Қоқан хандығының әскербасы.

ҚҰСБЕГІЛІК зат. саят. Бүркіт, ителгі, қаршыға, қырғи сияқты жыртықш құстарды қолға үйретіп, аңға, құсқа салатын саятшылық өнер, құс баптаушылық, бапкерлік.

ҚҰСБЕЛІЗ зат. сөйл. Жасалатын шаруалардың тізіміне орындальғына салынатын белгі.

ҚҰСЕТПЕН= ет. Бозарып тируізу, тітіркену.

ҚҰС ЖОЛЫ зат. астр. <грек. galaktikos> Жыл мезгіліне қарай орын ауыстырып отыратын аспандағы ақ жолақ; алыс жұлдыздар сілемі.

ҚҰСКЕЗДІК зат. Аң-құс союға арналған шағын пышақ.

ҚҰСҚАНАТЫ зат. Жыл құстары келе бастаған кезде жасуатын соңғы қар.

ҚҰСҚАНАТЫ зат. зерг. Білезікке жүргізілетін өрнек (құстарға байланысты туған ою-өрнектер азаттық, еркіндік символы).

ҚҰСҚОДА зат. Құс аулайтын құрал.

ҚҰСҚОНАҚ зат. саят. Құстардың түнейтін, қонақтайтын орны.

ҚҰСҚОНБАС зат. өс. Түйе жейтін, қонақтайтын тікенді өсімдік.

ҚҰСҚОРЕКТИ зат. Құстармен қоректенетін.

ҚҰСМҰРЫН: құсмұрын білезік. Құс тұмсық түріндегі білезік. **Құсмұрын жүзік**. Бір сау-саққа салатын сүйір тұмсық жүзік. **Құсмұрын өрнегі**. Құс тұмсығын бейнелейтін ою. **Құсмұрын сақина**. Үсті дөңестеу келген сақина, баллақ түрі. **Құсмұрын төс**. Шалғы шыңдайтын кішкене төс.

ҚҰСҚЫЗ= ет. Құстыру.

ҚҰСҚЫЗУ Құсқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚҰСНИ [ар. حنين] сын. Өте әдемі, асқан сұлу.

Құсни жазу. <грек. kalligraphia> Көркем және түсінікті етіп айқын жазу өнері.

ҚҰСОЙНАҚ зат. Құстардың күйттеу және шағылысуы кезіндегі түрлі ойыны.

ҚҰСРАС сын. ескі кіт. **Миндетті**.

ҚҰССИРАҚ зат. өс. Өсімдіктің түрі.

ҚҰСТА: іш құста болды. Иініне дерт түсті, қайғы-уайым басты.

ҚҰСТАЙ сын. Құс сияқты, құс секілді.

Құстай ұшты. а) Жүрісіне көз ілеспеді, зым-рады. ә) Атағы, абыройы тез жайылды. **Құстай [ұшатын құстай] командды**. Ілгері ұмтылды, талпына қозғалды.

ҚҰСТАЛЫҚ зат. сөйл. **Құсалық**.

ҚҰСТАНА зат. сөйл. **Құстана**.

ҚҰСТАНАЛА= ет. сөйл. **Құстанала**.

ҚҰСТАНАЛАУ Құстанала етістігінің қимыл атауы.

ҚҰСТАНАУ зат. Құстарды кешенді (оның ішінде экологиялық жағынан) зерттейтін зоология бөлімі.

ҚҰСТАҢБАЛЫ сын. Құс тәрізді, құс бейнесін елестетін.

Құстаңбалы күмбез қалып. Құстың қандай да бір мүшесін салатын қалып түрі.

ҚҰСТАНДАЙ сын. Құстың таңдайындай бұжыр-бұжыр.

ҚҰСТАНДАЙЛА= ет. Таңдай-таңдай ету, бұйралау.

Құстандайлап кесті. Жұқалап, жіңішкелеп турады, тілді.

ҚҰСТӨСЕК зат. Құс мамығынан жасалып, матамен тысталған төсеніш көрпе.

ҚҰСТҰҒЫР зат. саят. Қолға үйретілген бүркіт т.с.с. құс отыратын орын.

ҚҰСТҰМАУ мед. Үй құстарында болатын жұқпалы індет.

ҚҰСТҰМСЫҚ сын. Құс тұмсығындай сүйір.

Құстұмсық жүзік. зерг. Бауырдың үстін құс тұмсығы сияқты етіп сүйірлеп соққан яки қалыпқа құйып жасаған жүзік. **Құстұмсық қалып**. а) Күмісті сүйір, дөңес формаға келтіретін қалып. ә) Білезік дайындауға қажетті басы сүйір де иіліңкі шыбық, қадаубас (соқпа қалып түрі).

Құстұмсық күйма жүзік. зерг. Құстұмсық жүзіктің қалыпқа құйып жасалған қымбат түрі.

ҚҰСТЫ сын. Құс өскен, құсы бар.

ҚҰСТЫҚ сын. Құстарға арналған.

Құстық қаумал. Құстарды қорғау үшін жасалған қоршау, тор.

ҚҰСТЫР= ет. Құсқызу, лоқсыту.

ҚҰСТЫРТ= ет. 1. Құсқызыру, лоқсыт-тыру. 2. ауыс. Қайтарту, төлеттіру.

ҚҰСТЫРТУ Құстырт етістігінің қимыл атауы.

ҚҰСТЫРУ Құстырт етістігінің қимыл атауы.

ҚҰСУ Құс етістігінің қимыл атауы.

ҚҰСУСИ сын. ескі кіт. Басқаша, ерекше, әсіресе.

ҚҰСҰЙҚЫ зат. Өте сергек ұйқы; аз ұйқы.

ҚҰСҰЙҚЫЛЫ сын. Ұйқысы сергек, тез оянатын.

ҚҰСҰР зат. ескі кіт. Қамал, сарай.

ҚҰСХАНА зат. 1. Құстар тұратын құрке; тауық қора. 2. Құс фабрикасы. 3. Жабайы құстарды ұстап күтетін тор, құрке.

ҚҰСША үст. Құс тәрізді, құсқа ұқсап.

ҚҰСШЫ зат. Құс салатын адам; саяткер.

ҚҰСШЫЛ сын. Құсқатар, саятшы.

ҚҰСЫҚ зат. 1. Иштен кері қайтқан, сіңбеген ас, таам. 2. ауыс. Жер қойнынан атылып шыққан ыстық масса, өлкіан, лава.

Құсығын жалады. Біреудің қалған-құтқанын жеп күн көрді, соның арқасында жан бақты. **Құсық таптыру**. зерг. Құсқыру, жүрегің айныту.

ҚҰСЫҚШӨП зат. өс. сөйл. <лат. asarum> **Тайтық**.

ҚҰСЫТҚАҚ зат. жерг. **Қастық**.

ҚҰТ зат. Береке, байлық, мол қазына.

Құт бие. Үнемі ұрашы құлын, құлындап, құлыны өлмей өскен сүтті бие. **Құт бітті [қонды, дарыды]**. Береке-бақ орнады, несібесі артып, баянды болды. **Құт қонақтай**. Құтты мейман тәрізді. **Құт қоныс**. Жайлы, берекесі мол мекен, тұрақ. **Құт күйған кара сабадай**. бейн. Құтты, берекелі, ырыздығы мол әрі кең, пейілі тарылмаған деген мағынада. **Құты кетті**. Жолы болмады, сәтсіздікке ұшырады. **Құты қашты**. Берекесі кетті, ұсқыны қашты, қорықты. **Құты түсті**. а) Мейірі түсті, шапағаты тиді, жарылқанды. ә) жерг. Аңсары ауды, көңілі кетті. **Құты шайқалды**. Берекесі кетті, ынтымақ, бірліктен айырылды.

ҚҰТ зат. ауыс. Тамақ, дәм.

ҚҰТ зат. Қорқыныш, үрей.

Құтын алды [ұшырды]. Берекесін кетірді, үрейін ұшырды.

ҚҰТ: құт қара басы. жерг. Қу қара басы, жалғыз, жеке басы.

ҚҰТАЙ= ет. Тұрақтау, орнығу.

ҚҰТАЙТ= ет. Тұрақтату, орнықтыру.

ҚҰТАЙТУ Құтайт етістігінің қимыл атауы.

ҚҰТАН зат. зоол. <лат. ardeidae> Сазды, сулы жерлерді мекендейтін, сирағы мен тұмсығы ұзын құс.

ҚҰТАН зат. Құл-құтан қос сөзінің екінші сыңары; малшы-жалшы, кедей-кепшік.

ҚҰТАС зат. Шашақ.

ҚҰТАЮ Құтай етістігінің қимыл атауы.

ҚҰТБ [ар. قنطب] зат. діни. Сопылық дәреже сатысындағы ең жоғарғы «әулие», сопылық философияда «кемел адам» деген ұғым.

КҮТБА [ар. خطبة] зат. діни. Намаз; ел билеуші адамды дәріптеп оқитын намаз.

КҮТБАНДЫ сын. сөйл. **Құтпан.**
КҮТ-БЕРЕКЕ зат. Байлық, береке, ырыс, дәулет.

Күт-береке дарыды. Байлық бітті, береке-кесі кірді. **Күт-береке көшті [кетті, қашты].** а) Байлығы, береке-бірлігі кетті. ә) Зәресі қыты, қорықты.

КҮТЕКЕЙ зат. Құт қонған адам (жер).
КҮТҚАР= ет. 1. Аман алып қалу, сақтау. 2. Бір нәрседен айырып алу, арашалау. 3. Босату, азат ету.

КҮТҚАРУ Құтқару етістігінің қимыл атауы. 1. Аман алып қалу, сақтау. 2. Айырып алу, арашалау.

Күтқару боты. Ескекпен не мотормен жүретін, суға түскендерге көмек көрсететін, құтқаратын қайық. **Күтқару күртесі [жилеті].** Су өтпейтін тығыз матадан тігілген екі қабатты жеңіл киім.

КҮТҚАРУШЫ зат. Біреуді аман алып қалушы, қамқоршы.

Күтқарушы жарылыс. әск. Шабуылға шыраған немесе құрау қауіп бар ракетаның денотациясын іске асыратын жарылысшы жүйе.

КҮТҚАРЫЛ= ет. Аман алып қалыну, сақталу; босану.

КҮТҚАРЫЛУ Құтқарыл етістігінің қимыл атауы.

КҮТҚАРЫС= ет. Бірге құтқару, аман алып қалысу.

КҮТҚАРЫСУ Құтқарыс етістігінің қимыл атауы.

КҮТПА [ар. خطبة] зат. діни. Мешітте ел билеуші адамды дәріптеп оқитын намаз.

КҮТПАН¹ [ир. حفتن] зат. діни. 1. Бес уақыт оқылатын намаздың ең соңғысы; бесінші намаз. 2. Құтпан намазы оқылатын мезгіл (түнжі сағат 10–11 аралығы).

КҮТПАН² зат. 1. Күт-береке, ырыс. 2. Бақ; қасиет.

КҮТПАН³ зат. Аталық мал, малдың құты. **Күтпан айғыр.** Құтты, байлық басы есептелетін, үйіріне жайлы, зиянсыз, зәбірсіз айғыр. **Күтпан айғырдай азынады.** Қорғаштап, маңайлатпады деген мағынада.

КҮТПАН⁴ зат. Сыйлы адам.

КҮТСЫЗ сын. 1. Құты жоқ; берекесіз, нашар. 2. ауыс. Жолы ауыр; қырсық.

Күтсыз қоныс. Жайсыз, берекесіз мекен.

КҮТСЫЗДЫҚ зат. Құты жоқтық; сәтсіздік.

КҮТТАБ [ар. كتاب] зат. көне. діни. Әліпте таңытатын және Құран үйрететін бастауыш мектеп.

КҮТТЫ сын. Құт қонған, берекелі.

Күтты болды. Бірыс әкелді, ақжолтай болды, із-жолы жақсы болды, жақсы ырым болды.

Күтты болсын! тілек. Жақсы іске айтылатын жақсылық қайыры болсын деген мағынадағы сөз.

Күтты болсын айтты. Қуанышқа, жақсылыққа тілек білдірді, ықыласын таңытты.

Күтты жеріне [орнына, қонысына] қондырды. а) Қызын ұзатты, күйеуге берді. ә) эвф. Жерледі, жер қойнына берді. **Күтты жерге [орнына] қонды.** Күйеуге шықты, тұрмыс құрды. **Күтты қонақ.** Ақжолтай мейман. **Күтты қонақ болды.** Жолы жақсы болды, ақжолтай болды. **Күтты қоныс етсін.** тілек. Жаңа көшіп келген жері жайлы, ыңғайлы, берекелі болсын. **Күтты мекен [қоныс].** Бақыт орнаған тұрақ, жайлы мекен.

КҮТТЫҚТА= ет. Біреуге құтты болсын айту, жақсы тілегін білдіру.

КҮТТЫҚТАС= ет. Ігі тілек білдірісу, қуанышына ортақ болу.

КҮТТЫҚТАСУ Құттықтас етістігінің қимыл атауы.

КҮТТЫҚТАУ¹ зат. сөйл. Құттықтау-хат. // Құттықтау мәтіні жазылған.

КҮТТЫҚТАУ² Құттықта етістігінің қимыл атауы; ресми құттықтау хат жолдауы.

КҮТТЫҚТАУХАТ зат. Жазбаша түрде жолданған құттықтау, тілек.

КҮТТЫҚТАУШЫ зат. Қуанышқа ортақ болушы, жақсы тілек білдіруші.

КҮТТЫЛЫҚ зат. Құтты болушылық.

КҮТХАНА зат. 1. Өз үйі, мекені, тұрағы. 2. Белгілі бір мамандық иелеріне мәдени-тұрмыстық қызмет көрсететін жеке жай.

КҮТҮ [ир. قوطی] зат. 1. Тар мойынды зертханалық ыдыс. 2. Жауынгерлердің белбеуіне бекітілетін, жарты литрден көбірек сұйықтық сиятын, тығыз матадан қабы бар металл ыдыс; «фляга». 3. Оқ-дәрі, шақпақ тас, т. б. салу үшін өңделген былғарыдан не түйенің табан терісінен, мүйізден, ағаш безінен арнайы жасалатын бүйірлі, әшекейлі зат. 4. сөйл. Бөтелке.

КҮТҮ: құты балық. жерг. Балықтың бір түрі.

КҮТҮДАЙ сын. Құты сияқты, кішкентай.

КҮТҮЛ= ет. 1. Босану, арылу. 2. Ұстатпай кету, сытылу. 3. ауыс. Азат болу, еркіндік алу.

КҮТҮЛА= ет. Құты-құтыға құю, бөліп салу.

КҮТҮЛАН= ет. Құтыға салыну.

КҮТҮЛАНУ Құтылан етістігінің қимыл атауы.

КҮТҮЛАУ Құтыла етістігінің қимыл атауы.

КҮТҮЛТ= ет. 1. Ұстатпау, сытылу. 2. Құтқарту, азат еттірту, босаттыру.

КҮТҮЛТУ Құтылт етістігінің қимыл атауы.

КҮТҮЛУ Құтыл етістігінің қимыл атауы. 1. Арылу. 2. Ұстатпай кету, сытылу.

КҮТҮЛЫ сын. Құтыға салынған, құтысы бар.

КҮТҮМСЫЗ: құтымсыз бие. Сүті аз, суыққа төзімсіз, құлынғы нашар болып тұратын бие. **Күтымсыз бота.** Енесін еміп қойып, тартылып жетекке жүрмейтін бота.

КҮТҮР= ет. 1. Орталық нерв жүйелерінің бұзылуынан қауіпті жүйке ауруына шырау. 2. ауыс. Орынсыз желілеу, еліру. 3. ауыс. Әлінен асу, қағыну.

Күтырған бұрадай зіркілдеді. Қатуланды, қаһарланды, бүркылдап ашуланды. **Күтырған иттей.** Жалаңдап, енделен. **Күтырған иттің құлағын жедің бе?** сөйл. Ерсі, сөлекет мінез көрсеткен кісіге есің дұрыс па деген мағынада айтылады.

Күтырған қан. кәс. Малдың көтерілген қан қысымы, қан тасу. **Күтырған қасқырдай.** Жанын жеді, арпалысты. **Күтырған қасқыр тигендей болды.** Жын тигендей дүрлікті.

КҮТҮРТ= ет. 1. Жүйке ауруына шырату, жындандыру. 2. ауыс. Желіктіру, елірту, есірту.

КҮТҮРТУ Құтырт етістігінің қимыл атауы; жүйке ауруына шырату.

КҮТҮРШЫ Құтырт етістігінің қимыл атауы. 1. мед. <лат. rabies> Жүйке ауруына шырау, жындану. 2. ауыс. Желілеу, елігу.

КҮТҮРҮШЫ зат. Желігуші, қағынушы.

КҮТҮРШАҚ сын. Желіккен, елірген.

КҮТҮРЫҚ сын. 1. Құтырып кеткен; жыңды (адам). 2. ауыс. Ерке, шолжан, теңбек; надан. 3. Жазғымсыз, теріс.

КҮТҮРЫН= ет. Ыршып секіру, қолды-аяққа тұрмау, өршелену.

КҮТҮРЫНУ Құтырын етістігінің қимыл атауы.

КҮТҮША зат. Кішкентай құты.

КҮТҮШАҚ зат. жерг. Қатық, май салатын шұңғыл ыдыс.

КҮТҮШЫҚ зат. Іші бүйірлі, кішкене аузы бар, түрлі дәрі-дәрмектер салынатын кішкене шыны ыдыс.

КҮШ= ет. 1. Құшақ аясына алу, құшақтау. 2. ауыс. Жар ету, сүю, үйлену.

КҮШ: күш көңіл. Көңілді, жайдары.

КҮША зат. Алыс, ризашылық.

КҮШАҚ зат. 1. Екі қолдың ішкі жағын қамтитын адамның алдыңғы иіні, қойын. 2. ауыс.

Мейірім, шапағат. 3. ауыс. Бір нәрсенің ырқы, ықпалы, шырмауы.

Күшағына алды. Аясына алды, сыйғызды. **Күшағына енді.** Құшақтасын, аймаласты, құшаққа алды. **Күшағына кірді.** Бауырына, қойнына енді. **Күшағына сыйғандай.** бейн. Үлкен, кең, ауқымды. **Күшағына тартты.** Өзіне жақын тұтты. **Күшағын ашты [жайып қарсы алды].** Шын ықыласы түсіп, кең пейілмен қарсы алды. **Күшағын жазбады.** Айырылмады; тату-тәтті, бірге болды. **Күшақ зекет.** Әкімдердің мансабын сыйлап берілетін параның түрі. **Күшақ жазды.** Қаусырған екі қолын босатты. **Күшақ [құлаш] жаздырмады.** Алаңсыз ақ көңілмен қабылдауға жібермей тұрды, қырсығы т. б. жағымсыз күйі жылы сезімін тежеді. **Күшақ жазысты.** Шын ықыласы түсіп, кең пейілмен қарсы алды. **Күшақ жайды.** а) Қуана қарсы алды. ә) поэт. Кең ашылды, жатсынбай шақырып, бауыр тартты. в) поэт. Өзіне құмартты, армандатты, аңсатты. **Күшақ жайып, қарсы алды.** Жылы қабылдады, сыйлады, құрметтеді. **Күшаққа алды.** а) Құшақтады, қапсыра қысты. ә) Қамқорлық көрсетті, мейірбандылық таңытты.

КҮШАҚ-КҮШАҚ сын. Бірнеше құшақ; көп. **Күшақ-күшақ гүл.** Көп гүл.

КҮШАҚТА= ет. 1. Құшағына алу, қапсыра қысу. 2. экспр. Қолға алу, өзімен бірге алып жүру; қолынан тастамау.

Күшақтай алды. Қос қолымен қапсыра кетті, құшақтай кетті.

КҮШАҚТАС= ет. 1. Бір-бірін құшақтау, қапсырып қысысу. 2. ауыс. Қолға алу, үйір болу.

Күшақтасып көрісті. Зар болды, зар боп табысты.

КҮШАҚТАСТЫР= ет. Құшақтату, құшағына алдырысу.

КҮШАҚТАСТЫРУ Құшақтастыр етістігінің қимыл атауы.

КҮШАҚТАСУ Құшақтас етістігінің қимыл атауы; бір-бірін құшақтау.

КҮШАҚТАТ= ет. Құшағына алдыру.

КҮШАҚТАТҚЫЗ= ет. Құшақтат-тыру, құшағына қысқызу.

КҮШАҚТАТҚЫЗУ Құшақтатқыз етістігінің қимыл атауы.

КҮШАҚТАТУ Құшақтат етістігінің қимыл атауы.

КҮШАҚТАУ Құшақта етістігінің қимыл атауы.

КҮШАТ: саудаңыз құшат болсын. көне. тілек. Саудаңыз жүріп, пайдаңыз шаш етекпен болсын деген мағынада.

КҮШБЕГІ зат. көне. Белгілі бір аймаққа (қалаға) билік жүргізушінің лауазымы.

КҮШНАШ зат. көне. Ем-дом жасаушы; тәуіп.

КҮШНЫР [ир. خوشنور] зат. жерг. Балшы, құшнаш, бақсы, балгер.

КҮШТАР [ир. خوشتر] сын. Бір нәрсеге құмар, ынтық; әуес.

Күштар болды. Аңсары ауды, құмартты, құмарланды, ынтықты, қызықты.

КҮШТАРЛАН= ет. Құмарту, қызығу, ынтығу.

КҮШТАРЛАНДЫР= ет. Қызықтыру, ынтықтыру.

КҮШТАРЛАНДЫРУ Құштарландыр етістігінің қимыл атауы.

КҮШТАРЛАНУ Құштарлан етістігінің қимыл атауы.

КҮШТАРЛЫ сын. Іңкәр, ынтық, гашық.

КҮШТАРЛЫҚ зат. 1. Құмарлық, ынтықтық, іңкәрлік. 2. Қызығушылық, әуестік.

КҮШТАРЛЫҚСЫЗ сын. Қызығу жоқ; шабытсыз, көңілсіз.

КҮШТЫР= ет. Құшақтату; аймалату.

КҮШТЫРТ= ет. Құшақтаттыру, аймалаттыру.

КҮШТЫРТУ Құштырт етістігінің қимыл атауы.

ҚҰШТЫРУ Құштыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰШУ Құш етістігінің қимыл атауы.

ҚҰШУАҚ; көңілі құшуақ болды. жерг. Көңілі риза болды.

ҚҰШХАНА зат. Мал соятын жер.

ҚҰШЫН= ет. көне. Емделу, қаралу.

ҚҰШЫП-СҮЙ= ет. Құшақтап аймалау.

ҚҰШЫР¹ [ар. عشر] зат. діни. Жан басынан алынатын астық салығы; ұшыр.

ҚҰШЫР²: құшыры қанды [тарқады]. Айызы қанды, құмары басылды. Құшырына жолықты [ұшырады]. Қаһарына шалынды, обалы жібермеді. Құшырын төкті. Ақтарыла, таусыла айтты.

ҚҰШЫР³ зат. көне. Ем, ем-дом.

ҚҰШЫР-ЗЕКЕТ зат. Әртүрлі алым-салық.

ҚҰШЫРЛАН= ет. 1. Құмарлану, айызын қандыру. 2. ауыс. Жігерлену, қайраттану, өршелену.

ҚҰШЫРЛАНДЫР= ет. Жігерлендіру, қайраттандыру.

ҚҰШЫРЛАНДЫРУ Құшырландыр етістігінің қимыл атауы.

ҚҰШЫРЛАНУ Құшырлан етістігінің қимыл атауы; құмарлану.

ҚҰШЫРЛЫ сын. Өршіген, өршеленген; қарқынды.

ҚҰШЫС= ет. 1. Құшақтасысу. 2. Ұтасу.

ҚҰШЫСУ Құшыс етістігінің қимыл атауы.

ҚҰЮ Құй етістігінің қимыл атауы; сүй-ықтықты бір нәрсеге төгу, бір заттың ішіне қотару.

Құю пункт. өск. Әскери техникаға отын (жанармай) және май құюға арналған орын.

ҚҰЮЛЫ сын. Ыдысқа құйылған; құйылулы.

ҚҰЮСЫЗ сын. Құйылмай қалған.

ҚҰЮШЫ зат. Әртүрлі сұйықтықтарды ыдысқа құйып беруші адам.

ҚҰЯ зат. көне. Судың терең жері; ірімді жері.

Құя беріс. Өзеннің басқа бір суға құйылар, қосылар жері.

ҚҰЯҚ зат. Қаптан тігілген сырт киім.

ҚҰЯҢ зат. мед. <лат. radicola> Жұрын, нерв талшықтарының зақымдануынан болатын бел ауруы.

ҚҰЯНДЫ сын. Құяңы бар, құяңмен ауыратын.

ҚҰЯНҚЫ зат. жерг. Сүтсіз мал.

ҚҰЯРЛЫҚ зат. Өзен-сулардың көлге, мұхитқа құятын жері; құйған.

ҚҰЯШ зат. Күн сәулесі; күншуақ, күнес.

ҚЫБЫ: қыбы сөзді. Жөні келді, орайы, реті келді. Қыбы қанды. Жаны жай тауып, риза болды, айызы қанды, рақаттанды. Қыбына кіріп шықпады. Елең қылмады, алаң болмады. Қыбын тапты. Көңілдегісін білді, ойлаған жерінен шықты.

ҚЫБЫҒУ¹ зат. кәс. Тері бояйтын бояу түрі.

ҚЫБЫҒУ² Қыбық етістігінің қимыл атауы.

ҚЫБЫЖЫҚ: қыбыжық қақты. Қыбыжықтады, қитақтады.

ҚЫБЫЖЫҚТА= ет. Бір нәрсені батып айта алмай күйбеңдеу, жасқанақтау.

ҚЫБЫЖЫҚТАҢҚЫРА= ет. Қуыстаныңқырау, қитақтаңқырау.

ҚЫБЫЖЫҚТАУ Қыбыжықта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫБЫЖЫҢДА= ет. сөйл. Қыбыжықта.

ҚЫБЫЖЫҢДАУ Қыбыжықта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫБЫҚ= ет. Өңдеу үшін емен, қарағай, тал, мойыл т.б. ағаштардың жапырағы мен қабығынан алынған қоймалжыңға аң терісінің (қоян, түлкі, бұлғзы т.б.) қайнатылуы, қанығуы.

ҚЫБЫҚТЫР= ет. Аң терісін өңдеу үшін ағаштардың жапырағы мен қабығынан алынған қоймалжыңға салып қайнату, қанықтыру.

ҚЫБЫҚТЫРУ Қыбықтыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫБЫЛА зат. діни. сөйл. Құбыла.

ҚЫБЫЛАГЕР зат. көне. діни. Намазын қаза қылмайтын, хақ жолын ұстанған адам.

ҚЫБЫЛАҒӨЙ зат. Діндар, бес уақыт намазын қаза жібермеуші.

ҚЫБЫЛНАМА зат. Бағдаршы, жөнсіл теуші.

ҚЫБЫЛНАМАДАЙ зат. Қыбылнама сияқты, қыбылнама тәрізді.

ҚЫБЫР зат. Қимыл, әрекет, қозғалыс.

Қыбыр еткен жан жоқ. Ешкім жоқ, тырс еткен пенде жоқ. Қыбыр еткен қимыл. Көзге ілігер қыбыр еткен қозғалыс. Қыбыр етпеді. а) Қозғалмады, тапжылмай қалды. ә) Ешқандай әрекет жасамады. **Қыбыр етті** [еткізді]. Қимылдады, қозғалды.

ҚЫБЫРЖУ Қыбыржу етістігінің қимыл атауы.

ҚЫБЫРЖЫ= ет. Қиыңдау, қыбырлау.

ҚЫБЫР-ЖЫБЫР зат. Қимыл-әрекет, қозғалыс.

ҚЫБЫРЛА= ет. 1. Қимылдау, қозғалу.

2. ауыс. Жұмыс істеу; әрекеттену.

ҚЫБЫРЛАС= ет. Қозғалысу, қимылдасу.

ҚЫБЫРЛАСУ Қыбырлас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫБЫРЛАТ= ет. Қозғалту; жыбырлату.

ҚЫБЫРЛАТУ Қыбырлат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫБЫРЛАУ Қыбырла етістігінің қимыл атауы; қимылдау.

ҚЫБЫР-СЫБЫР зат. Уақ-түйек сөз; өсек-аяң.

ҚЫБЫРСЫЗ сын. Қимылсыз, қозғалыссыз.

ҚЫДИ= ет. эмоц. Қақпо, қаздыю.

ҚЫДИЫП-ҚЫДИЫП үст. Шікірейіп; сәндініп.

ҚЫДИЮ Қыди етістігінің қимыл атауы.

ҚЫДЫҢДА= ет. 1. Қыдың-қыдың ету.

2. Қыр көрсету, қоқаңдау.

ҚЫДЫҢДАТ= ет. 1. Қыдың-қыдың еткізіп жүру, қиың қақтыру.

2. Қыр көрсеттіру, қоқаңдату.

ҚЫДЫҢДАТУ Қыдыңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫДЫҢДАУ Қыдыңда етістігінің қимыл атауы; қыр көрсету.

ҚЫДЫН [ар. خضر] зат. діни. Ел аралап жүретін адам бейнелі әулие, адамға бақыт, дәулет беруші [Түркі халықтары мифологиясында ислам дініне дейін және одан кейінгі кезеңде де болған екі діни-фольклорлық дәстүрді қамтитын мифтік бейне].

Қыдыр баба. миф. Құт, бақыт әкелуші әулие, қолдаушы аруақ, демеуші әулие. Қыдыр дарыды [орнады, қонды]. Ниет, бата қабыл болды, дәулеті судай тасыды, бақ қоны, ырысы артты. Қыдыр қонған. миф. Қыдыр дарыған, бақ қонған, берекелі. Қыдыр шалды. діни. Құдай оңдады, жарылқады, бақытты болды.

ҚЫДЫР= ет. 1. Біреудің үйіне бару, шақырмай-ақ не шақырумен барып қонақ болу. 2. Бір нәрсені аралап көру, қызықтау. 3. Бой жазу, серуендеу. 4. ауыс. Шарлау, шарықтау, кезу.

5. ауыс. Біреумен көңіл қосу, жасырын жүру.

Қыдырған шаңырақ көздену. жерг. Көзі шадырау, ақшию.

ҚЫДЫРА: қыдыра бота. жерг. Жүні күдірейіп тұратын, күтімі нашар, сүйегі жетілмеген, мезгілсіз туған бота. Қыдыра жалды қыл құйрық, экспр. Ат, жылқы деген мағынада.

ҚЫДЫРҒЫШ сын. Үйді-үйге қыдыра бергіш.

ҚЫДЫРҒЫШТА= ет. Қыдыра бергіштеу, көп қыдыру.

ҚЫДЫРҒЫШТАУ¹ сын. Көп қыдыра беретін, әр жерде бір жүретін.

ҚЫДЫРҒЫШТАУ² Қыдырғышта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫДЫРҒЫШТЫҚ зат. Ауыл аралағыштық, кезгіштік.

ҚЫДЫРЛЫ сын. 1. Қыдыры бар, қыдыр дарыған; әулиелі. 2. Бақ қонған, ісі ілгері басқан.

ҚЫДЫРМА сын. 1. Қыдырымпаз, қыдырғыш. // Ауыл-үй арасында шақырусыз қыдырып жүретін адам. 2. ауыс. Жөңкіліп көшіп жүрген; тұрақсыз.

Қыдырма қарас. Көзі тура қарамай ойнақшып тұратын, бір нәрсеге тұрақтап көз тоқтатпайтын.

ҚЫДЫРМАҚ зат. Қыдырымпаз, қыдырмашы.

ҚЫДЫРМАШЫ зат. сөйл. Қыдырымпаз.

ҚЫДЫРТ= ет. 1. Аралату, көрсету.

2. ауыс. Оймен шарлау, кезу.

ҚЫДЫРТҚЫЗ= ет. Аралатқызу, серуендеткізу.

ҚЫДЫРТҚЫЗУ Қыдыртқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚЫДЫРТТЫР= ет. Аралаттыру, серуендеттіру.

ҚЫДЫРТТЫРУ Қыдырттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫДЫРТУ Қыдырт етістігінің қимыл атауы; аралату, серуендету.

ҚЫДЫРУШЫ зат. Барған жерінің жай-жапсарын білмейтін адамдарды аралатушы, ертіп жүруші.

ҚЫДЫРУ Қыдыр етістігінің қимыл атауы.

1. Біреудің үйіне бару, шақырмай-ақ не шақырумен барып қонақ болу. 2. Бір нәрсені аралап көру, қызықтау. 3. ауыс. Біреумен көңіл қосу.

ҚЫДЫРУШЫ зат. Ауыл-үй арасында қыдырып жүретін адам, қыдырмашы.

ҚЫДЫРЫМПАЗ зат. 1. Орынды-орынсыз қыдыра беретін адам, кезбе. 2. ауыс. Жұмыс бабымен көп жүретін, ел аралағыш. 3. ауыс. Қыз-келіншекке көп барғыш, жерімпаз.

ҚЫДЫРЫМПАЗДЫҚ сын. Ауыл-үй аралағыштық, қыдырғыштық, кезгіштік.

ҚЫДЫРЫНДЫ сын. сөйл. Қыдырғыш, қыдырымпаз.

ҚЫДЫРЫС зат. Қыдыруға шыққандық, қыдырғандық.

Қыдырыс жасады. жерг. Қыдырды, аралады.

ҚЫДЫРЫСТА= ет. 1. Бір жерлерге арнайы бару, қыдыру. 2. Бой жазу, серуендеу. 3. ауыс. Шарлау, кезу.

ҚЫДЫРЫСТАУ Қыдырыста етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЖАЛ зат. Өкпе, рениш.

ҚЫЖАЛАТ зат. Мірқтаж, зәру.

Қыжалат болды. жерг. Зәру болды. **Қыжалат тартты** [көрді]. Тапшылық көрді, тарықты.

ҚЫЖАЛДАН= ет. жерг. Ашу кернеу, кіжіну; қаны қайнау.

ҚЫЖАЛДАНУ Қыжалдан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЖ-ҚЫЖ: қыж-қыж қайнады. Өте жылы болды, ысып кетті; қыз-қыз қайнады.

ҚЫЖЫЛ¹ зат. 1. Қыж-қыж еткен дыбыс, үн. 2. мед. Асқазанның тырнап ауруы, қарын қышқылының артуы.

ҚЫЖЫЛ² зат. 1. Көңіл кірі, рениш, кірбің. 2. Ашу, ыза; қыжыр.

Қыжылы бар. Өші, кегі бар. Қыжылы түсті [келді]. Ашуы келді, ызаланды.

ҚЫЖЫЛДА¹= ет. 1. Қыж-қыж еткен дыбыс шығару. 2. Жүрегі, кеудесі тырнап ауыру, аузынан қара су азу.

ҚЫЖЫЛДА²= ет. 1. Кеудеге сыймау, сыздау, кернеу. 2. Ашулану, ызалану; қаны қайнау.

ҚЫЖЫЛДАҚ зат. жерг. Ұңғың майын көбірек қуырып жасалатын тамақ түрі.

ҚЫЖЫЛДАН= ет. Ызалану, ашулану.

ҚЫЖЫЛДАТ= ет. Асқазанды тырнап ауырту.

ҚЫЖЫЛДАТУ Қыжылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЖЫЛДАУ Қыжылда етістігінің қимыл атауы; асқазан ауруы.

ҚЫЖЫЛДЫ сын. Қыжылды бар, кекті.
ҚЫЖЫЛ-КЕК зат. Ашу-ыза, кек.
Қыжыл-кегі бар. Қыжылды бар.
ҚЫЖЫМ зат. 1. Сапалы жұннен тоқылған түкті мата; пүлш. 2. Қатпар.

Қыжым кебіс. Пүлштен тысталған жеңіл аяқкүйім. **Қыжым көрпе.** Қыжымнан сәнден тіккен, жамылатын көрпе. **Қыжым орамал.** жерг. а) Шашақты орамал, бортте орамал. ә) Тоқылған сияқты бұжыр-бұжыр болып келетін ұзын шашақты жібек орамал.

ҚЫЖЫНДА= ет. сөйл. **Кіжіңде.**
ҚЫЖЫНДАУ Қыжында етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЖЫР¹ зат. жерг. 1. **Қыжыл** (кірбін). 2. Ыза, ашу.

Қыжыры қайнады. Ашуы келді, ыза кернеді.
ҚЫЖЫР² зат. Терідегі қатпар-қатпар қыртыс, қышыр.

ҚЫЖЫР= ет. **Кекетін-мұқату.**
ҚЫЖЫРА [ар. **حجرة**] зат. Ескіше жық санау жүйесі.

ҚЫЖЫРАЙ= ет. 1. Қысықтық көрсету, қыңыраю. 2. сөйл. Мыжыраю, мыж-мыж болу.
ҚЫЖЫРАЙТ= ет. Мыжырайту.

ҚЫЖЫРАЙТУ Қыжырайт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЖЫРАЮ Қыжырай етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЖЫРЛАН= ет. сөйл. Ызалану, кектену.

ҚЫЖЫРЛАНУ Қыжырлан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЖЫРЛАТ= ет. Қыжырту, мұқату; ұрсу.

ҚЫЖЫРЛАТУ Қыжырлат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЖЫРТ= ет. жерг. Мұқату, кекету, кеміту.

ҚЫЖЫРТТА= ет. Қыжырту.

ҚЫЖЫРТТАУ Қыжыртта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЖЫРТПА сын. жерг. Қағымпа, кекесін (сөз т.б.).

ҚЫЖЫРТУ Қыжырт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЖЫРЫН= ет. жерг. Ренжу, қиналу; тыжырыну.

ҚЫЖЫРЫНУ Қыжырын етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗ¹ зат. 1. Әйел бала, ұрғашы жынысты сөбі. 2. Күйеуге түмген бойжеткен. 3. экспр. Жігіттің қоңіл қосқан, жүріп жүрген адамы, алғашы жүрген қалыңдығы.

Қыз айттырды. этн. Қызға құда түсті, сөйлесті. **Қыз алары.** этн. Жеке, арнаулы сыбаға [Әдетте, үйленбеген жігітке той-томалақта тартар сый аяқ]. **Қыз алды.** Қызға үйленді, әйелдікке алды. **Қыз алып қашты.** этн. Бойжеткен қызды әке-шешесінің келісімінсіз алып кетті, әйелдікке алды. **Қыз алысып, қыз берісті.** Құда-құдандалы болды, бір-біріне қыз берді. **Қыз аңдыды.** Қызға қоңілі ауды, қызға құмар болды, қыз іздеді. **Қыз асық.** жерг. Тобық. **Қыз аулады.** Қызбен танысып, қоңіл көтерісі келді. **Қыз бақай.** Жылқының артқы аяғы, сирағы. **Қыз бала.** Кішкентай қыз; баланың қыз екенін білдіруде, сыйайылап жеткізуде айтылатын атауыш сөз. **Қыз балтырлы.** Қыздың аяғындай. **Қыз бен жігіт айтысы.** фольк. Жас қыз-келіншектер мен бозбала, жігіттер арасында болатын, әзіл-қалжыңға құрылатын суырытсалма ақындар айтысының түрі. **Қыз берді.** этн. Жол-жоралғысымен қызды құтты орнына қондырды, ұзатты. **Қызға қырық үйден тын.** этн. Қызды жеконсіз ешқайда шығармау туралы айтылады. **Қызда қырық есекке жүк болатын айла бар.** Қыз айғалы, құ, қылығы, назы көп деген мағынада. **Қыз дала.** поэт. Сұлу, әсем, көрікті жер деген мағынада. **Қыздан туғандай [қыздың баласындай].** Өте сүйкімді, бір міні жоқ. **Қыздан туған қынықсыз [қыздан туғанда қыз жоқ].** Жат емес, туыс.

Қыздарын күн, ұлын құл қылды. Жау бейбіт халықты басып-жанышты, ұл-қыздарын құлдыққа ұстады. **Қыздың жиған [жинаған] жүгіндей.** Қыз қолынан шыққандай, өте әдемі, жинақы. **Қыздың жолы жіңішке.** этн. Әйел заты еркектің істегенін істей бермейді, мүмкіндігі шектеулі деген мағынадағы сөзқолданыс.

Қыздың дүнесі [жүгі]. этн. Ұзатылған қыздың жасауы. **Қыздың қарғы бауы.** Қызға берілетін қалыңмалдың түрі. **Қыздың тіккен кестесіндей.** Әдемі, әсем. **Қыз екеш қыздар да.** Қыздардың өзі де, әйел бала болса да. **Қыз емшек.** Шошақ, тіптік, шоқпазан. **Қыз емшектенді.** Сүйірлене көрінді, сүйкімді, көрікті деген мағынада. **Қыз жасауы.** этн. Ұзатылатын қызға арналған дүние-мүлік.

Қыз жыын. жерг. этн. Қыз атпанар кезде аулында құрбыларын жинап жасайтын кеш, той. **Қыз ибасы.** этн. Қызды алуға барғанда күйеу жігіт тарапынан берілетін кәде. **Қыз кестесі шұлға болды.** поэт. Жаугершілік, аласапыран заман туралы. **Қыз көрді [қарады].** этн. Ауыл-ел аралап, қалыңдық іздеді, таңдады.

Қыз көрімдік. жерг. Құданың айттырғалы отырған қызын көргенде беретін көрімдігі. **Қыз көші.** Ұзатылып бара жатқан қыздың жасау-жабдықты, салтанатты көші [Мұндай көш өз аулының шетінен шыққанда осылай аталады. Қыз көші өз аулының шетіне шыққан соң «келіншек көші» деп аталады]. **Қыз күні.** Күйеуге түмген кезі, жас шағы. **Қыз қамшы.** жерг. Сабы жіңішке, ұш тал тобылғыны былғарымен қосақтап өріп, ұстайтын жерін алтын-күміспен өшекейлеген қамшы түрі. **Қыз мүсін.** поэт. Сұлу қыздай нәзік те сымбатты. **Қыз мінезді.** Мінезі жайлы, сыйайы, сызылып тұратын жас бала, жігіт туралы айтылады. **Қыз мінезділік.** Мінезі жайдарылық, бизаялық. **Қыз оятты.** этн. Қызға сөз айтты, сөз салды; түні ішінде қыдырды, жігіттілік істеді. **Қыз саумалдық.** өс. Саумалдықтың бір түрі. **Қыз – сөнбес шырақ.** этн. Қыз бала қашаннан да қажетінде қасынан табылатын тілекші деген мағынада.

Қыз табак. этн. Жылқы, сиыр, қой еттерінен құйымшақ, тоқпан жілік, беломыртқа, құйрық, қабырға салынып, қыздарға арналған сыйтабақ. **Қыз танысу.** этн. Ұзатылатын қыздың тойы қарсаңында ел-жұртымен, туған-туыстарымен қоштасу салты. **Қыз тырқыл.** Ырду-дырду, бос жүріске салынушылық, той мен бос күлкі қуанышылық. **Қыз тілік.** жерг. Жеуге ыңғайлы етіп жұқа тілінген тілік (қауын, қарбыз т.б.). **Қыз ұзатты.** этн. Қызды айттырған жерге той жасап, ұзатып салды, күйеуге берді. **Қыз ұзату.** этн. Құда түсіліп, сырға салынған қызды ұзататын күні ата-анасының үйінде болатын жиын-той, ертеден қалыптасқан салт-дәстүр. **Қыз ұзату тойы.** этн. Бойжеткен қызды күйеуге берерде ата-анасы, төркін жұрты жасайтын шығарып салу құрметіне арналған салтанатты жиын.

Қызы қыяға қонды. Тұрмыс құрды, отбасылы болды. **Қызын сатты.** Қызын ақша, зат, байлық үшін күйеуге берді. **Қызын шығарды.** Қызын күйеуінен ажыратып, айырып алды.

ҚЫЗ= ет. 1. Жылыну, ысу. 2. Адам денесінің ыстығы көтерілу, еті қызып ауыру. 3. Ішімдік ішін масаю. 4. ауыс. Өреқну, өршелену, көтеріліп кету. 5. ауыс. Үдей түсу, қарқындау. 6. ауыс. Жылу әсерінен бүліну, көгеру, иістену.

ҚЫЗА-ҚЫЗА үст. Қыз келіп; өрші-өрші, үдей-үдей.
ҚЫЗАЛАҚ зат. жерг. **Қыз.**
ҚЫЗАМАҚ¹ зат. мед. <лат. rubeola> Денесіне қызарып бөрткен шығып ауыратын, жұқпалы балалар ауруы.

ҚЫЗАМЫҚ² зат. бот. <лат. vitis idaea> Дөңгелек қызыл қоңыр жемісі бар, көпжылдық бұта.

ҚЫЗАМЫҚТАН= ет. 1. Қызарып бөрту, қызарған шығу. 2. ауыс. Қызғылт түске ену, қызару.

ҚЫЗАМЫҚТАНУ Қызамықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗАМЫҚТАУ сын. Қызылдау, қызғылт. **ҚЫЗАН** зат. өс. сөйл. 1. **Қызанақ.**

2. Қызанақ жемісі.

ҚЫЗАНАҚ зат. өс. <лат. lycopersion>

1. Алқа тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптесін өсімдік, бақша өсімдігі. 2. Осы өсімдіктің қызыл түсті жемісі.

ҚЫЗАНАҚСЫ= ет. Қызару, қызғылттану.

ҚЫЗАР= ет. 1. Қызыл түске ену, қызыл тарту. 2. Қаны бетке тебу, жүзінде қан ойнау.

3. ауыс. Қысылу, ұялу, ыңғайсыздану.

Қызара бөртті. Тамаққа тойып, қымыз, ыстық шайға қанып, екі беті албырап, жайдары-жарқын күйге енді, қоңілі хош болды, қаны бетіне шықты; қоңілденді; құлпырды. **Қызара бөрттісі.** Тамаққа тойып, екі беті албырап, көңілдері қош болысты.

ҚЫЗАРАҚТА= ет. 1. Ашулану, шамдану, намыстану. 2. Ұялып қызару.

ҚЫЗАРАҚТАС= ет. Шамданысу, ашуланысу.

ҚЫЗАРАҚТАСУ Қызарақтас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗАРАҚТАТ= ет. Шыр-пыр қылу, қызарту.

ҚЫЗАРАҚТАТУ Қызарақтат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗАРАҚТАУ Қызарақта етістігінің қимыл атауы; ұялу, ыңғайсыздану.

ҚЫЗАРАНДА= ет. Қызарақтау.

ҚЫЗАРАНДАС= ет. Қызарақтасу, шамданысу.

ҚЫЗАРАНДАСУ Қызараңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗАРАНДАТ= ет. Қызарақтату, ұялту.

ҚЫЗАРАНДАТУ Қызараңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗАРАН-ҚЫЗАРАН қызаран-қызаран етті. Қызарақтап ашуланды, булықты.

ҚЫЗАРҒАН сын. Қызыл тартқан, қызылдау.

ҚЫЗАРТ= ет. 1. Қып-қызыл етіп жіберу.

2. ауыс. Қызараңдату, ұялту.

ҚЫЗАРТҚЫЗ= ет. 1. Қызыл түске енгізу.

2. Қызараңдаттыру.

ҚЫЗАРТҚЫЗУ Қызартқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗАРТТЫР= ет. 1. Қызартқызу.

2. ауыс. Қызарақтаттыру, ұялттыру.

ҚЫЗАРТЫРУ Қызарттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗАРТУ Қызарт етістігінің қимыл атауы.

1. Қып-қызыл ету. 2. Ұялту.

ҚЫЗАРТЫҢҚЫРА= ет. Аздап қызарта түсу, қызылдау ету.

ҚЫЗАРТЫҢҚЫРАУ Қызартыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗАРУ Қызарт етістігінің қимыл атауы.

1. Аздап қызыл жүгіру. 2. ауыс. Қызулану, қызыл өңеш болу.

ҚЫЗАРЫҢҚЫ сын. Аздап қызарған.

ҚЫЗАРЫҢҚЫРА= ет. 1. Аздап қызару, қызара түсу, сал қызыру. 2. Ұялыңқырау.

ҚЫЗАРЫҢҚЫРАУ Қызарыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗАРЫС= ет. 1. Бірдей қызару. 2. Қызарақтасу, ашуланысу.

ҚЫЗАРЫСУ Қызарыс етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗАУ зат. Дирмен тасының бетіне шекіген сызаттар.

ҚЫЗБА¹ зат. мед. Қан қысымының артуы не кемуінен болатын ауру.

Қызба ауру. кәс. Малдың құтырып, еліріп, өзін-өзі билей алмайтын күйге ұшырауы.

ҚЫЗБА² сын. Қызу қанды, көтеріліп кететін; ұстамсыз.

Қызба бас. Желюкте, албырт. **Қызба қанды.** Қызып кететін, қызу қанды. **Қызба қандылық.** Қызып кетушілік, көтерілушілік. **Қызба мінезді.** Мінезі ұстамсыз, тез ашуланғыш, қызуқанды, албырт.

ҚЫЗБАЛАН= ет. Қызып кету, өршелену, өректену.

ҚЫЗБАЛАНУ Қызбалан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗБАЛАНЫҢҚЫРА= ет. Қызбалана түсіңкіреу, өршеленуіңкіреу.

ҚЫЗБАЛАУ сын. Қызба қандылау, ұрын-шақтау; ұстамсыздау.

ҚЫЗБАЛЫ сын. Қызба мінезді.

ҚЫЗБАЛЫҚ зат. Қызып кетушілік, ұстамсыздық.

Қызбалық етті [жасады, көрсетті]. Сабырсыздық жасады, ұстамсыздық танытты. **Қызбалыққа** салынды. Ашуға бой ұрды, өректеніп кетті.

ҚЫЗБАЛЫҚТЫ сын. Албырт, қызба.

ҚЫЗБӨРІ зат. ойын. Жаз күндерінде, ел орнына отыра қыз-бозбала жиналып ойнайтын ойын, серек құлақ.

ҚЫЗГАЛДАҚ зат. өс. <лат. tulipa> Жазғытұрым кезінде шешек ататын жіңішке ұзын сабақты, ал қызыл түсті, үлбіреген дала гүлі.

Қызгалдақ атты. Жайқалып желкілдеді, құлпыра гүл шашты. **Қызгалдақ қалып.** Қызгалдақ бейнесін түсіруге арналған қалып. **Қызгалдақ майы.** Қызгалдақтан алынатын май.

ҚЫЗГАЛДАҚТАЙ сын. Желкілдеп құлпырған, гүл-гүл жайнаған, әдемі.

ҚЫЗГАН= ет. 1. Затты, дүние-мүлкті, атақ-дәрежені т.б. өзгеге қимай іштен кюро; күндеітін қызғаныш сезімі билеу. 2. Жақсы көрген адамның өзге біреумен қарым-қатынас жасауын көтере алмау, қызғаныш сезіміне жеңдіру. 3. Төліне, ұрашығына жақындапнау үшін жануарлар тарапынан болатын қорғаштау.

Қызғансаң [қызғанғаның], қызыл итке бұйырын [жем болсын], қарғ. Маған бермегенің, қимағаның өзің де болмасын.

ҚЫЗГАНҒАНДЫҚ зат. сөйл. Көре алмай күндеушілік; қызғаныш білдірушілік.

ҚЫЗГАНДЫҚ зат. 1. Жылды күшейгендік, ысығандық. 2. ауыс. Жұмыс қарқынды артқандық, үдей түскендік. 3. ауыс. Масайып, қызуы көтерілгендік.

ҚЫЗГАНДЫР= ет. Қызғаныш сезімін тудыру.

ҚЫЗГАНДЫРУ Қызғандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗГАНУ Қызған етістігінің қимыл атауы. 1. Қызғаныш білдіру, іші кюро. 2. Жақсы көрген адамды өзгеге қимау, қызғаныш сезімі билеу.

ҚЫЗГАНУШЫЛЫҚ зат. Көре алмаушылық, күндеушілік.

ҚЫЗГАНШАҚ сын. 1. Іштар, күншіл. 2. Жақын, жақсы көретін адамды өзгеге қимайтын, қызғаныш сезімі күшті (адам).

ҚЫЗГАНШАҚТАН= ет. Іштарлану, күншілдік таныту.

ҚЫЗГАНШАҚТАНУ Қызғаншақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗГАНШАҚТАУ сын. 1. Іші тарлау, күндегіштеу. 2. Жақын адамды өзгеден қызғана беретін, соған бейім.

ҚЫЗГАНШАҚТЫҚ зат. Ішіне шынашақ айнамайтындық, іштарлық, күншілдік.

ҚЫЗГАНЫС= ет. Бір-бірінен қызғану, өзгеге қимай іштарлық, күншілдік танытысу.

ҚЫЗГАНЫСУ Қызғаныс етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗГАНЫШ зат. 1. Іштарлықтан, күндеуден тұатын сезім. психол. Адамның басқа біреудің (адамдар тобының) игілік, жетістіктеріне (табыс, танымалдық, байлық, еңбек мерейі, біреудің жақсы көруі не сүйіспеншілігі) жақтырмай, жаулықпен қарау сезімінің күйініш нысаны. 3. Жақын адамды ұнатудан, жақсы көргендіктен немесе күдіктен өзгеге қимай, қызғану түріндегі адамда болатын сезім.

Қызғаныш білдіру. Қызғанған сыңай көрсету. **Қызғаныштан не істерін білмеді.** Қызғаныш сезімі бойын билеп, далбасалады, қолынан келгенше кедергі жасап бақты.

ҚЫЗГАНЫШТЫ сын. 1. Қызғаныш сезіміне толы, күншіл. 2. Жақын адамды өзгеге қимайтын, сол сезімге бой ұрған.

ҚЫЗГАНЫШТЫҚ зат. Іштарлық, күншілдік.

ҚЫЗГЫЛ сын. сөйл. **Қызғылт.**

Қызғыл тартты. сөйл. Қызылданды, алаулап қызарды.

ҚЫЗГЫЛТ сын. Ақшыдау келген, солғын қызыл.

Қызғылт бірқазан. зоол. <лат. pelecanus onocrotalus> Ескекаяқтылар отряды, бірқазандар тұқымдасына жататын қауырсын түсі қызғылт келетін ірі су құсы. **Қызғылт еркекқамыс.** өс. <лат. erianthus purpurascens> Астық тұқымдасы еркекқамыс туысына жататын өсімдік түрі. **Қызғылт күрең.** Қызылдау түсті күрең. **Қызғылт қоңыр тартты.** Қоңырқайланды, қошқыланды. **Қызғылт сары.** Қызғылт аралас сары түс. **Қызғылт семізот.** өс. Көпжылдық, жуан қысқа көген тамырлы, жерасты сабақты өсімдіктер.

ҚЫЗГЫШ зат. зоол. Көл маңы, саз-батпақты, шабындықты жерлерді мекендейтін, желкесінде қара қауырсынды айдары бар кішкентай қоңырапа құс.

Қызғыш болды. Қорғаштады, қамқор болды. **ҚЫЗГЫШТА**= ет. Қызғыштай қору, қамқор болу.

ҚЫЗГЫШТАЙ: қызғыштай қорыды [қорғанды]. Бір нәрсені барлықықпалымен, ынтасымен сақтауға тырысты, қамқорлық ойлап, шаң жуытпады, ара түрді.

ҚЫЗГЫШТАУ Қызғышта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗДАЙ сын. Жібектей сызылған, сыпайы, биязы.

Қыздай алды [қосылды]. Қыз кезінде үйленді. **Қыздай сызылған.** Ұяң мінезді, биязы, момын, сыпайы.

ҚЫЗДЫ сын. Қызы бар, қызы көп.

Қызды ауыл. Оң жақта отырған, тұрмыс құрмаған қыздары бар ауыл, қыздары бар үйлер.

ҚЫЗДЫҚ зат. Жыныстық қатыс жасамаған қыз баланың қынап қуысын жауып тұратын жұсақ перде.

ҚЫЗДЫ-ҚЫЗДЫ зат. У-шу, ду-ду.

ҚЫЗДЫ-ҚЫЗДЫМЕН үст. Қызып кетіп, өзін-өзі тоқтама алмай, сезімін билей алмай.

ҚЫЗДЫР= ет. 1. Тоңғанда, суықтап ауырғанда отқа арқаны, аяқты, қолды тосып жылыну. 2. Адам ағзасына жақпайтын тағамдарды шектен тыс тұтынудан дене ыстығының көтеріліп, ішті күйдіріп кетуі. 3. ауыс. Желкітіру, жел беру, елірту. 4. ауыс. Той-дұманды бұрынғыдан да көңілдендіріп, қызықты ете түсу.

ҚЫЗДЫРМА¹ зат. Бірді-бірге итеріп, айдап салатын ұрындырма, құтыртпа сөз.

ҚЫЗДЫРМА² зат. жерг. Пештің бөлмеге қараған бетінің ішіне кіргізе, қаңылтырдан жасаған қақпақты қуыс.

ҚЫЗДЫРМАЛА= ет. 1. Қыздыру, қызығына түсу. 2. Асыра сілтеу, құтырту. 3. ауыс. Қолтығына су бурку, жел беру.

ҚЫЗДЫРМАЛАТ= ет. Белгілі бір қимыл-әрекетті бұрынғысынан да асырып үдете түсу, үстемелен, жалғастыра беру, қыздырту.

ҚЫЗДЫРМАЛАТУ Қыздырмалат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗДЫРМАЛАУ Қыздырмала етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗДЫРТ= ет. Отқа ұстату, отқа қойғызу, ысыту, қайнату.

ҚЫЗДЫРТУ Қыздырт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗДЫРУ Қыздыр етістігінің қимыл атауы. 1. Отқа ұстау, қою, қақтау, қайнату. 2. ауыс. Бел шеше кірісу, құшыну; бел ортасында болу.

Қыздыру лампасы. тех. Түрлі мақсатта қолданылатын қыздырғыш шам.

ҚЫЗДЫРЫЛ= ет. Отқа ұсталу, қақталу, ысытылу, қайнатылу.

ҚЫЗДЫРЫЛУ Қыздырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗДЫРЫН= ет. Отқа қақтану, жылыну.

ҚЫЗДЫРЫНУ Қыздырын етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗЖАРЫС зат. спорт. Қыздар арасында 1600–2000 м қашықтыққа атпен шауып жарысатын атшабыс, ұлттық спорт түрі.

ҚЫЗ-КЕЛІНШЕК зат. Қыз-қырқынды аралас жас әйелдер.

ҚЫЗҚАРАҒАЙ зат. өс. сөйл. Шыршаның түрі.

ҚЫЗ-ҚАТЫН зат. қарап. Қыз-қырқын, қатын-қалашы аралас, әйел атаулы.

ҚЫЗҚАШАР¹ зат. этн. 1. Көңіл қосқан қызын қашыруға себеп болған кісіге жігіттің беретін сый-сиятаты.

ҚЫЗҚАШАР² зат. этн. Қыз кетерде қыз туысқандарының біреуі не үлкен үйінің жасап беретін тойы.

ҚЫЗҚАШАР³ зат. ойын. Атастырылған күйеу мен қалыңдықты жақындастыру мақсатында ойналатын қазақтың ұлттық ойыны.

ҚЫЗҚУУ зат. этн. Үлкен тойда атқа мінген қыз-жігіттің бірін-бірі кезек қуып, атқа мықтылығы сыналатын ұлттық ойын.

ҚЫЗ-ҚУУМАЙ зат. спорт. Қызды қуып жету түріндегі қырыздың ұлттық ат спорты.

ҚЫЗҚҰШАҚТАР зат. этн. Күйеу жігіттен қалыңдықтың жеңесі алатын кәдесі.

ҚЫЗ-ҚЫЗ: қыз-қыз қайнады. а) Қатты ысып кетті. ә) Қарқынды күшейді, үдей түсті.

ҚЫЗ-ҚЫРҚЫН зат. Қыз балалар тобы.

ҚЫЗ-ҚЫРЫМ зат. Қыз-қырқын.

ҚЫЗМЕТ [ар. خدمة] зат. 1. Еңбек ету аясындағы жұмыс; кәсіп. 2. ауыс. Бір нәрсенің мәні; маңызы, орны.

Қызмет айту. сөйл. Бұйымтай айту. **Қызмет атқару.** Белгілі бір жұмыс түрін орындау, істеу, жүргізу. **Қызмет бабы.** Жұмыс барысы, жағдайы, жұмыс жайы, жай-жапсары. **Қызмет көшірмесі.** сушар. Көленең байланысты, екі фермадан жасалған аса ауқымды жұккөтергіш қран. **Қызмет көрсету.** Адамның және жалты қоғамның қандай да болсын қажеттерін қанағаттандыруға бағытталған, бірақ жаңа тұтыну құнын не жаңа өндіріс құрал-жабдықпен немесе тұтыну заттарын жасамайтын тиймді қызметі. **Қызмет көрсетуші кооператив.** Мелиоративтік, көлік, жөндеу, құрылыс, экологияны қалпына келтіру жұмыстарын жүргізіп, малдәрігерлік қызмет көрсету, кеңес беру т.с.с. қызметтер көрсету үшін құрылған ұйым. **Қызмет қылды [етті, жасады, көрсетті істеді].** а) Жұмыс істеді, еңбек етті. ә) Құрмет жасады, сый көрсетті, құтті. **Қызмет мерзімі.** Зат, нәрсе, құрал-жабдықтың өзінің тиймді жұмыс істеуін қамтамасыз ететін қасиеті мен сапасын сақтайтын кезең. **Қызмет сұрау.** сөйл. Келген қонақтың бұйымтайын сұрау. **Қызметтен босату.** Қызметкердің тапсырылған жұмысты дұрыс орындамағанда немесе басқа да келеңсіз, жайсыз жағдайлармен байланысты орнынан алу, жұмыстан айыру. **Қызмет шекті.** Қызмет көрсетті, қызмет етті. **Қызметі бұзылды.** Атқаратын жұмысы, орындауға тийс міндеті жүзеге аспады, жұмыс істеу тәртібіне нұқсан келді. **Қызметін бұзды.** кіт. Қандай да бір нәрсенің, желінің немесе жүйенің жұмыс істеу тәртібіне, жұмысына ақау келтірді.

ҚЫЗМЕТКЕР [ар. خدماتكار] зат. 1. Мемлекеттік және мемлекеттік емес мекемелерде (жауапты, қатардағы) жұмыс істейтін адам. 2. көне. Біреуге жалға тұрып жұмыс істеуші, қызметші.

Қызметкерлерді басқару. Кәсіпорынның еңбек ресурстарын қалыптастыру және дамыту жөніндегі шаралар кешені.

ҚЫЗМЕТТЕС сын. Жұмыс орны бір, істес.

ҚЫЗМЕТТЕСТІК зат. Жұмыс орны, ісі бір болушылық.

ҚЫЗМЕТТІК сын. Қызмет бабындағы, қызметке қатысты.

Қызметтік құжаттар. Құнделікті, басқару жұмыстарын жүргізуге арналған ісқағаздары. **Қызметтік құпия.** з аң. Мемлекеттік құпияның құрамына кіруі мүмкін, жарияланған немесе жоғалған жағдайда мемлекеттің ұлттық мүдделеріне, мемлекеттік органдар мен ұйымдардың мүдделеріне нұқсан келтіруі мүмкін жекелеген деректер сипаты бар мәліметтер. **Қызметтік тұрғын үй.** к ұ р. Азаматтардың еңбек қатынастарының сипатына байланысты өз міндеттерін орындауы кезеңінде оларды қоныстандыруға арналған айрықша құқықтық режимдегі тұрғын үй.

ҚЫЗМЕТШІ зат. сөйл. **1. Қызметкер.** 2. Біреуге жалданып жұмыс істеуші адам, жалшы, құтуші. **3.** ауыс. Біреудің, я бір нәрсенің тілек-талабын іске асырушы, мүддесін қорғаушы.

ҚЫЗОЙНАҚ зат. этн. Бозбала, бойжеткендердің бас қосып өткізетін ойын-сауық кеші.

Қызойнақ салды. Қызға қырындады, көңіл көтерді.

ҚЫЗСАҚИНА зат. жерг. Бой жетсе де әлі құда түспеген қыздардың сол қолының сау-сағына тағылатын сақина.

ҚЫЗСАУМАЛДЫҚ зат. өс. Өсімдіктің бір түрі.

ҚЫЗТАЛАҚ сын. Оңбаған, жексұрын, бәтшағар.

ҚЫЗТЕКЕ зат. Еркектік те, әйелдік те жыныстық белгісі бар адам, гермофродит.

ҚЫЗУ¹ зат. **1.** Оттың, күннің ыстығы, жылуы. **2.** Дененің ыстығы. **3.** ауыс. Тұла бойды билеген жалын. **4.** ауыс. Бойға нәр беретін күш, қуат. **5.** ауыс. Ішімдіктің әсері, уыты.

Қызу шамы. Үйдің ішіне жарық түсіруге, автомобиль фарларына, тігін мәшинесіне, қалта фонарына, фотосуретке түсіру кезінде пайдаланылатын шам. **Қызуы көтерілу.** Аза жұмысының бұзылуынан кеселге, ауруға шалдығуынан дене ыстығының қалыпты жағдайдан ауытқып, жоғарылауы (38⁰-тан асып кетуі).

ҚЫЗУ² сын. **1.** Қайрат-жігері тасыған, жалынды, албырт. **2.** Тез көтерілетін, қызба. **3.** Ішімдік ішіп, есірген, мас.

Қызу қолдады [қуаттады]. Ұйымшылдықпен, бір ауыздан мақұлдады, толық қосылды. **Қызу майдан.** Соғыстың яки еңбектің қызан шағы. **Қызу орта.** Істің нағыз қайнаған іші, арасы, белортасы.

ҚЫЗУ³ Қыз етістігінің қимыл атауы; ысу, жылу, ыстығы арту, күю.

ҚЫЗУҚАНДЫ сын. Тез көтерілетін, қызба, лап етпе, намысқой.

ҚЫЗУҚАНДЫЛЫҚ зат. Жігерлік, албырттық, қызбалық; қайрат-жігері тасыған өр мінезділік.

ҚЫЗУ-ҚЫЗУ сын. Жалынды, отты. // Үлкен ынтамен, жалынды түрде, көтеріле түсіп.

ҚЫЗУЛА= ет. **1.** Қарқыны үдеу, күшею. **2.** Ыстығы көтеріліп ауыру.

ҚЫЗУЛАН= ет. **1.** Қызбалықпен өршелене түсу, көтерілу. **2.** Жігерлену, қайраттану, рухтану. **3.** ауыс. Сезімнің жетегінде кету, еліру, желігу.

ҚЫЗУЛАНУ Қызулан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗУЛАТ= ет. Өршелендіру, қызбалыққа салғызу.

ҚЫЗУЛАТУ Қызулат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗУЛАУ¹ сын. **1.** Жылуы артқан, ыстықтау. **2.** ауыс. Ішімдік ішкеннен аздап мастау, масаңдау.

ҚЫЗУЛАУ² Қызула етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗУЛЫ сын. **1.** Жылуы күшті, ыстық. **2.** ауыс. Қарқыны күшті, қайнаған. **3.** ауыс. Көңілге ұнамды, қызықты, рақат. **4.** ауыс. Аздап ішкен, масаң. **5.** ауыс. Ыстық сезімге толы, жалынды, отты.

ҚЫЗУЛЫҚ зат. **1.** Үй ішінің, орын-жайдың ыстықтығы. **2.** Тез көтеріле кететін, қызбалық. **3.** Ішімдік ішкендіктен болатын мастық, масаңдық.

ҚЫЗУЛЫРАҚ сын. **1.** Жылуы күштірек, ыстығырақ. **2.** ауыс. Әуелгіден қарқындырақ, жалындырақ. **3.** ауыс. Ептен ішкендеу, масаңдау.

ҚЫЗУСЫЗ сын. Қызуы жоқ, қызу бермейтін.

ҚЫЗША үст. Қыз сияқты, қызға ұқсап.

ҚЫЗШӨП зат. өс. <лат. gonolimon> Қорасыншөптер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚЫЗШЫЛ сын. Қызжанды, қызқұмар.

ҚЫЗЫҒУ Қызық етістігінің қимыл атауы; зейіні кетіп құмартып тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚЫЗЫҒУШЫ зат. Құмартушы, көңілі кетіп, ынтығып, ынтызар болып жүрген адам.

ҚЫЗЫҒУШЫЛЫҚ зат. Дүниедегі заттар мен құбылыстарды танып-білуге бағытталған адамның жеке ерекшеліктерінің бір көрінісі, адамның зейіні ауып, елізуден болатын құмартушылық, ынтығышылық.

Қызығушылық танытты. Маңызды нәрсеге көңіл аударды, ден қойып, зейінді екендіктерін білдірді. **Қызығушылық туғызды [тудырды].** Басқалардың назарын аударды, көңіл бөліп, ден қойып, зейінділік танытуына түрткі болды.

ҚЫЗЫҒЫРАҚ сын. Өзгесінен гөрі қызылықты, тартымдырақ.

ҚЫЗЫҒЫС= ет. Біріне-бірі ынтығы, ынтызар болысу.

ҚЫЗЫҒЫСУ Қызығыс етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗЫҚ¹ сын. **1.** Көңілге қонымды, тамаша, қызықты. **2.** Көз тартарлық, әдемі. **3.** Әдеттен тыс, таңғаларлық.

ҚЫЗЫҚ² зат. **1.** Бастан кешкен, көрген қызықты оқиға. **2.** Ерлек ететін, жұбаныш, алданыш. **3.** ауыс. Жан сүйсінерлік ләззат, рахат. **4.** ауыс. Дырдулы ойын-сауық, той-думан. **5.** ауыс. Күтпеген, кездейсоқ жай.

Қызығы басылмады. Базары тарқамады, қуанышы ұзаққа созылды. **Қызығына батты [түсті].** Тамашалап ләззат алды, рақатына бөленді. **Қызығын көрді [қызықтады].** Игілік, жақсылығын көрді, рақатына батты. **Қызығын көрмеді.** Еш рахатын ала алмады. **Қызығын ұрлады.** Біреуді қуанышынан ажыратты. **Қызығы тарқады.** Қызықты күндер өтті, аяқталды. **Қызық көрді.** а) Қызықтады, тамашалады, таңырқады, әуестенді. ә) Қызық дәурен сүрді, рақатқа батты. **Қызыққа батқызды [батырды].** Рақаттандырды, ләззат алдырды; қуанышқа бөледі, тамашаға кенелтті. **Қызыққа батысты.** Бір нәрсеге қарық болысты, кенелісті. **Қызыққа қанды.** Тамашаға кенелді, батты. **Қызықтан құр қалды.** Тамаша, той-думан, ойын-сауықтан шеттеп, қатыспады, ортасында болмады. **Қызықты қараңыз.** Міне, гажап деген мағынада.

ҚЫЗЫҚ= ет. Назары ауып құмарту, ынтығы; әуестену.

ҚЫЗЫҚ-ДУМАН зат. Дырдулы ойын-сауық, тамаша.

ҚЫЗЫҚАНСУ Қызықансы етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗЫҚАНСЫ= ет. Ықыласы ауғансу, құмартқансу, әуес болғансу.

ҚЫЗЫҚКОЙ сөйл. сын. Қызыққа жаны құмар, әуесқой.

ҚЫЗЫҚ-ҚЫЗЫҚ сын. **1.** Өте қызық, қызғылықты. **2.** Әдеттен тыс, не қилы.

ҚЫЗЫҚҚЫШ сын. Әуестенгіш, құмартқыш.

ҚЫЗЫҚҚЫШТА= ет. сөйл. Әр нәрсеге бір қызыгу.

ҚЫЗЫҚҚЫШТАУ Қызыққышта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗЫҚҚЫШТЫҚ зат. Ынтыққыштық, әуестенгіштік, құмартқыштық.

ҚЫЗЫҚСЫЗ сын. **1.** Ешбір қызығы, әсері жоқ, тартымсыз. **2.** Көңіліз, сұрқай.

ҚЫЗЫҚСЫЗДАУ сын. Ықылас туғызбайтын тартымсыздау, көңілсіздеу.

ҚЫЗЫҚСЫН= ет. Қызық көру, қызыгу.

ҚЫЗЫҚСЫНУ Қызықсын етістігінің қимыл атауы; бірге тамашалау, қызық көрісу.

ҚЫЗЫҚТА= ет. **1.** Қызық көру, тамашалау. **2.** Қызығып, қуанышыны көру.

ҚЫЗЫҚТАНДЫР= ет. Әуелгіден де қызықты ету, тамашаландыру.

ҚЫЗЫҚТАНДЫРУ Қызықтандыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗЫҚТАС= ет. Қызығып бірге көру, бірге тамашалау.

ҚЫЗЫҚТАСУ Қызықтас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗЫҚТАТ= ет. Қызық көргізу, тамашалату.

ҚЫЗЫҚТАТУ Қызықтат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗЫҚТАУ¹ сын. **1.** Тәп-тәуір, әсерлілеу, тартымдылау. **2.** Әдеттегіден өзгешеу, қайран қаларлықтай.

ҚЫЗЫҚТАУ² Қызықта етістігінің қимыл атауы; қызық көру, тамашалау.

ҚЫЗЫҚТАУШЫ зат. Қызық көруші, тамашалаушы.

ҚЫЗЫҚТЫ сын. Көңілді, тартымды, қызғылықты.

ҚЫЗЫҚТЫҚ зат. Ықыласпен көңіл қоятын тартымдылық, тамашалық.

ҚЫЗЫҚТЫ-ҚЫЗЫҚСЫЗ сын. Қызық емесі мен қызықтысы аралас, екеуі де.

ҚЫЗЫҚТЫЛАУ сын. Көңілге әсерлілеу, тартымдылау.

ҚЫЗЫҚТЫЛЫҚ зат. сөйл. **Қызықтық.**

ҚЫЗЫҚТЫР= ет. **1.** Назарын аудару, әуестендіру. **2.** Ынтықтыру, еліктіру. **3.** Құмарттыру, құмарландыру.

ҚЫЗЫҚТЫРАҚ сын. Тартымдырақ, әсерлірек; қызықтылау.

ҚЫЗЫҚТЫРУ Қызықтыр етістігінің қимыл атауы. **1.** Әуестендіру, назарын аудару. **2.** Ынтықтыру, еліктіру. **3.** Құмарттыру, көз тартқызу.

ҚЫЗЫҚШЫ зат. Халықты күлдіріп, түрлі ойын қойып жүретін сахна шебері, сайқымазақ.

ҚЫЗЫҚ-ШЫЖЫҚ зат. Белгілі іс-әрекеттің қуаныш-реніші мен күйініш-сүйініші.

ҚЫЗЫҚШЫЛ сын. Тамаша десе делебесі қоза кететін, ойын-сауықшыл.

ҚЫЗЫҚШЫЛЫҚ зат. Қызғылықты өмір, рахат дүние.

ҚЫЗЫЛ¹ зат. өс. Қырым, Кавказ және еліміздің оңтүстік-батыс бөлігінде өсетін қоңыр қызыл түсті сопақша ірі жемісті өсімдік.

ҚЫЗЫЛ² зат. Қырмандағы қшырылған таза астық.

ҚЫЗЫЛ³ сын. **1.** Қан түсті, қырмызы. // Қызыл түс. **2.** Жылқы малында болатын ақ

аралас көкішіл түс. 3. Сыыр, түйе, қой малында болатын ашық қоңыр түс. 4. а у ы с. Адам жүзіндегі қан күрең рең, қызарған шырай. // Шайдың ал күрең түсті қоюы, шығымы. // Қызыл әскер. // Малдың, аңның, құстың еті. // Жеміс сөлінен дайындалған шарап. // Бүркітті бабына келтіру үшін берілетін қан-сөлі бойында, жуылмаған түйір-түйір қызыл ет. // көне. Әшекей; әшекей бұйымдары (моншақ, алқа сияқты).

Қызыл ағаш. Жиһаз жасайтын бағалы ағаш. **Қызыл айыр.** Ойын картасының жүрек белгілері салынған түсі, түйе табан. **Қызыл ала.** а) Ақ, қара немесе басқа түстермен қызыл араласқан түстің түрі. ә) Жалын түстес (от). **Қызыл ала қан болды.** Қырылды, өлімші болды. **Қызыл ала қанға бөкті** [боялды]. Өлімші болды, қансырады, жараланды. **Қызыл ала қылды** [етті]. Өлімші етті, қана бояды, шауын алды, қырып жойды. **Қызыл алаң.** тар. Әскери шеру отетін Мәскеу қаласының бас алаңы. **Қызыл алма.** ө. с. Алманың қызыл түсті түрі, сиверс алмасы. **Қызыл алмас.** а) Қару-жарақ соғуға арналған асыл болаттың бір түрі. ә) Қызыл алмастан соғылған қару-жарақ. **Қызыл алтын.** а) Саф алтын. ә) бейн. Күннің қызарып батқан шапағы туралы. б) бейн. экспр. Жарқыраған, жалт-жұлт еткен, жайнаған деген мағынада. в) поэт. Байлық деген мағынада. **Қыз алып қашқыш.** Қыздың әке-шешесіне құда түспей, қызды өз еркімен не еркінен тыс алып кетіп, әйел еткіш, не біреуге әйел қылып, алып бергіш. **Қызыл арай.** Шығар күн, батар күн алдындағы шұғылалы шапақ, нарттай күн нұры, күн шапағының қошқылданған түсі, қызғылт түс. **Қызыл арай ойнады.** бейн. Қызарды, нұрланды. **Қызыл Армия.** совет. Кеңес өкіметінің әскери құрылымы. **Қызыл асық.** анат. Адамның тобығы. **Қызыл ауыз** [езу]. Желдіртпін көп сойлейтін езбе, көк мылжың. **Қызыл әскер.** совет. а) Жұмысшы-шаруалар өкіметінің Қарулы Күштері мен оның шағын бөлімшесі. ә) Қызыл Армияның қатардағы жауынгері. **Қызыл балақ.** Алғыр қыран құс. **Қызыл балдырлар.** бот. <лат. rhodophyta> Теңіздерде, су түбінде таралған балдырлардың ең үлкен бөлімі. **Қызыл бет.** Жас, көрікті, шырайлы адам. **Қызыл борбай.** Буыны бекіп, бұғанасы қатпаған, өте жас. **Қызыл бұйра нар.** түйе шар. Жүні қызғылт түсті, иректелген мықты нар түрі. **Қызыл бұрыш.** совет. Мекеме жаында мәдени-ағарту жұмыстарын жүргізуге лайықтап жабдықталған арнайы бөлме. **Қызыл гвардия.** тар. совет. Контрреволюция мен ақ гвардияшыларға қарсы күресу үшін алғаш 1917 жылы ұйымдасып, кейін 1918 жылдың 23 ақпанда құрылған Қызыл Армияның қарулы отряды. **Қызыл долана.** ө. с. Биіктігі 1-4 метрге дейін жететін, сабақтары қызыл қоңыр тікенге толы өсімдік. **Қызыл егес.** Қатты тайталас, қызу бөсеке. **Қызыл езу болды.** Аттың ауыздығын тарта-тарта езуін қандапты. **Қызыл ерін.** поэт. Қыздың алаудалған тартымды ерні. **Қызыл жалау** [ту]. совет. Қан түсті ту (Кеңес өкіметінің мемлекеттік туы). **Қызыл жел.** Аңыз, ыстық жел. **Қызыл жемсау.** зоол. Жемсауы қызғылт су құсы. **Қызыл жон** [жосын] етті [кылды]. Қызыл ала қан қылды, сабады. **Қызыл жон етіп сабады.** Жон терісін сыдыра қрды. **Қызыл жоса.** Қым-қызыл. **Қызыл жосық.** поэт. Құлпырған, түрленген, қырмызы. **Қызыл жосын бүлік шығарды.** Дау, жанжал туғызды, шатақ шығарды. **Қызыл жұмыртқа.** діни. Інжіл кітабының уағыздауы бойынша, Христың қайта тірілді-міс дейтін күнін еске алуға байланысты өткізілетін христиандардың көктемгі діни

мейрамы. **Қызыл жүзген.** ө. с. <лат. aphyllum> Кирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі. **Қызыл жыңғыл.** ө. с. <лат. tamarix ramosissima ledeb> Жыңғылдар тұқымдасына жататын, бұта немесе кишілеу ағаш. **Қызыл зерек.** ө. с. а) Үлгі қызғылт түсті шатыршагүлділер тұқымдасына жататын екі немесе көпжылдық шөптесін өсімдік. ә) Зеректің жемісі, қызыл түрі. **Қызыл империя.** газет. жағымсыз. 1917 жылы Ресейдегі Қазан төңкерісінен кейін құрылған Совет Одағы деп аталған тоталитарлық держава. **Қызыл кеңірдек айтыс.** Дау-жанжал, керіс. **Қызыл кеңірдек болды** [кеңірдекесті]. Әбден айтысты, жанжалдасты, даудасты, керісті. **Қызыл керуен.** тар. а) совет. Көпшілік арасында саяси жұмыс жүргізу үшін арнайы жабдықталған жылжыма-лы күш-көлік; қазақтар арасында жүргізілген саяси науқан. ә) Біріне-бірі тіркесе шұбырған астық таситын көліктер тізбегі. **Қызыл керіш.** Қызыл түсті топырақ араласқан, жоса, қызғыш бояу алынатын жер қыртысы. **Қызыл киік.** поэт. Қолға түспейтін, жеткізбейтін арман. **Қызыл көбейсін!** тілек. «Береке құтайсын, құт дарысын» деген мағынада қырманыштарға айтылатын сөзқолданыс. **Қызыл көбік.** Көпірме, бос сөз. **Қызыл көз** [көзді]. Барып тұрған жалақор, бәле қуғыш. **Қызыл көз дауекс.** Әйгілі дауқор. **Қызыл көз ессіз.** Ештеңеден тайынбайтын, бәле қуғыш, бәлеқор. **Қызыл көз пәле.** Барып тұрған пәлекет, нағыз бәлеқор, шатаққұмар. **Қызыл көз пері.** Барып тұрған пәле, жынды. **Қызыл көздей.** Қырсықты, кесірлі, кесепатты. **Қызыл көзді.** Қырсықты, кесірлі, кесепатты. **Қызыл көк.** Жылқыда болатын көкішіл сұр түс. **Қызыл көмей.** поэт. Құлаққа жағымды, сыңғырлаған ашық, нәзік, табиғи дауыс. **Қызыл көрген күзғындай** [бүркіттей, қарғадай]. Қомағайланып төне түскен, ашқарақ, ашкөз. **Қызыл көрген күзғындай үймеледі.** Ашқозденіп, қомағайлана бас салды, жармасты. **Қызыл көрген қаршығадай.** Тіктелу, жұтыну, құмарту. **Қызыл көрмеді** [тістемеді]. Көп уақыттан бері ет жемеді. **Қызыл көтен болды.** Әбден зорықты, діңкесі құрды. **Қызыл көтеру.** этн. Турмысы нашар, кедей адамның ірі қара малы өлген жағдайда ауылдастары 12 жілікке бөліп, әр жілікті 12 қозы деп атап, жәрдем беруі. **Қызыл күрең.** Тобылғы түсті, қызылы басым күрең түс. **Қызыл күрөненді.** Қызыл қошқылданды, қызарды. **Қызыл кітап.** Сирек кездесетін, тұқымы азайып, таусылып бара жатқан хайуандар мен құстарды тірктейтін кітап. **Қызыл қанға боялды** [батты, бөкті, малынды]. Ұрыс-төбелестен, қырқыстан қан төгілді, шешеді болды. **Қызыл қанға батысты.** Бірін-бірі аямады, өлен-тірілгеніне қарамай төбелесті, аузы-басын даладай қылды. **Қызыл қарын.** Ештеңеге септігі жоқ (жас бала). **Қызыл қарын сар** [жас, шнеттей] бала. Буыны бекіп, бұғанасы қатпаған, сәби, ес біліп, етек жатпаған, буыны қатпаған, ер жетпеген бала. **Қызыл қарын, бұты шығ.** көне. Отбасында елеусіз жүрген, бағып-қағуы кем ойын балалары туралы айтылады. **Қызыл қасқыр.** зоол. <лат. cuon alpinus pallas> Жыртқыштар отряды қасқыр тұқымдасына жататын жүні қызғылт, арқасы қызыл қоңыр, екі бүйірі солғын қызыл түсті, таулы аймақтарда мекендейтін өте сирек кездесетін аң. **Қызыл қозы.** а у ы с. Жас, сүйкімді қозы. **Қызыл қоңыр.** Қызыл мен қоңыр аралас келген, қошқыл, қызылы басым қоңыр түс. **Қызыл қошқыл.** Күреңіткен қою қызғылт. **Қызыл қуырдақ болды.** Дау-жанжал болып, қым-қызыл ұрысқа айналды. **Қызыл құрт.**

тамақ. **Қызыл күрең түсті жұмсақ құрт.** **Қызыл құлақ.** сөйл. Алыпсапар, саудагер. **Қызыл қырғын.** а) Кескілескен қан майдан, қырғын соғыс. ә) тар. Кеңестік қоғам құру мақсатында бұрынғы КСРО елдерін шартыған коммунистер жүргізген террорлық саясат салдарынан болған жаппай қантөгіс, кісі өлімі. **Қызыл қырман.** а) Тазаланған астық, үйілген қырман. ә) Аспана-төке, мол, көп. **Қызыл қырман болды.** а) Асты-үстіне шықты, бейберекеті кетті. ә) Үйіліп-төгілді. **Қызыл қырман қылды** [етті]. Қырып салды, қызыл жоса қан қып кетті. **Қызыл қыршың.** ө. с. Қызыл гүл, дөңді бұтағынан қырқылып сәл оңай түсіп қалатын әдемі дала шөбі. **Қызыл маржан.** Бағалы, әшекейлік тас, моншақтың түрі. **Қызыл моншақ.** Қызыл маржаннан жасалған моншақ. **Қызыл мүіс.** сөйл. совет. Қызыл бұрыш. **Қызыл найза.** Сабы қызыл түске боялған найза. **Қызыл нар бура.** Жүні қып-қызыл бура. **Қызыл оқ.** Ескерту ретінде атылған оқ. **Қызыл отар.** совет. Бұрынғы Кеңес өкіметінің үстемдік саясаты. **Қызыл отау.** совет. Ауылды жерде, мал жайылымында мәдени-ағарту жұмысын жүргізетін орын. **Қызыл өкіне болды.** Жүгіре-жүгіре өкіне өшті, алқынды. **Қызыл Ресей.** Бұрынғы Кеңес өкіметі. **Қызыл сал.** Әйелдердің басына салатын орамалдың түрі. **Қызыл саң.** Көбіне көйлек-көншек тігілетін қызыл түсті жұққалау мата. **Қызыл [қызыл басты] саңырауқұлақ.** ө. с. Жапырақты, көбіне көк теректі, қайыңды орманда, кейде қарағайға таяу жерде өсетін, басының үстіңгі жағы қызылты сарғыш, қара күрең сарғыш, төменгі жағы ақ, кейін сирғылт тартатын, сабағының төменгі жағы жуан, берік, қара қоңыр жолағы бар саңырауқұлақтың түрі. **Қызыл сары.** Қызыл мен сары араласқан түс. **Қызыл саясат.** газеті. Кеңес өкіметі жүргізген бір идеологияға күштеп бағындыру саясаты. **Қызыл сәулелі.** Қызыл арай сәуле шашқан, жалқын тартқан. **Қызыл сөз.** Байлауы жоқ, жылтыр, құр әншейін бос сөз. **Қызыл сөзден бал жақты.** Әсіреледі, асыра мақтады. **Қызыл тақта.** совет. Құрмет тақта-сы. **Қызыл тер болды.** Қалжырады, шаршап-шалдықты, терлеп-тепшіді. **Қызыл тон.** этн. а) Мақпалдан тігілген, әйелдер киетін астарсыз жеңіл киім; жаздық шапан. ә) Жағасы, етек-жеңі түгелдей қиңдызбен жиектелген, екі өңірі мен етегі зермен көмкерілген, ұзатылған қызға кигізетін тон. **Қызыл топырақ.** Білалды субтропиктік климат жағдайында жалпақ жапырақты орман жамылғысы астында, кейде тропиктік саванналарда түзілетін топырақ түрі. **Қызыл тіл.** а) Өткір, орамды, иешен тіл. ә) Шешендік, тауып сөйлеушілік. **Қызыл тілін безеді.** Бар өнерін сала, қадала, тілі мен жағнына сүйене сөйледі. **Қызыл тілін қырық орады.** Көпсөзділікке салынды, тілі мен жағнына сүйенді. **Қызыл тістеді.** т а б у. Ет жеді. **Қызыл уылдырық.** Кета, кеміек сияқты албырт тұқымдас балықтардан алынатын бағалы уылдырықтың түрі. **Қызыл шуақ.** Қызарып түскен күн сәулесі. **Қызыл шұбар.** Араласып шұбарланған түстердің ішінде қызыл түстің көбірек кездесетін түрі. **Қызыл шұнақ** [шұнақ сары] аяз. Қатты құрғақ, бет қаритын, шыңылтыр аяз, қақаған үскірік, сықырлаған суық. **Қызыл шұнақ боран** [үскірік, жел, қыс, қар]. Бет қаратпайтын қатты суық. **Қызыл шұнақ тіл.** Сумандыған қызыл тіл. **Қызыл шырай.** Алма бет, шырайы шыққан (әдемі қыз туралы). **Қызыл шырайлы.** Екі бетінен қан тамған, реңді, өңді. **Қызыл ірімшік.** тамақ. Қызғылт-қоңыр түсті ірімшіктің түрі. **Қызыл іңір.** Блмырт түсіп, қас қарайған кез.

ҚЫЗЫЛ⁴ зат. сөйл. **Қызылша²**.
ҚЫЗЫЛАШ сын. Семіздігі сыртынан
білінбейтін.

ҚЫЗЫЛАЯҚ: қызылаяқ бақа. зоол. Құй-
рықсыз қосмекенділер тұқымдасының бақалар
тобына жататын бір түрі.

ҚЫЗЫЛБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. acipenser gueldenstaedti> *Еті мен уылдырығы багалы, ірі, қортпа, шоқыр, бекіре т. б. бекіре тәрізділер отрядына жататын кәсіптік маңызы зор балықтар.*

ҚЫЗЫЛБАС¹ зат. фольк. тар. 1. Қа-
зақ эпостарында суреттелетін басқыншы, жасу
елдің аты. 2. тар. Шииттің он екі имамының
құрметіне осылай атанып кеткен он екі қызыл
жолақты сәлде киінгендер. 3. Иран, Сирия,
т. б. Кіші Азия елдерінде негізінен шииттерден
тұратын тайпалар бірлестігін құрған елдің және
ұлыстың аты.

ҚЫЗЫЛБАС²: қызылбас беде. өс. Біршақ-
тар тұқымдасына жататын, биіктігі 15-20 см
көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚЫЗЫЛБИТ зат. зоол. Өсімдік жа-
пырақтарының шырынын соратын зиянкес
жәндіктің түрі.

ҚЫЗЫЛБОЯҚ зат. сын. Қызарған, қыз-
ыл түсті.

ҚЫЗЫЛБҰРЫШ зат. өс. <лат. garsicum
apium>. 1. Көптеген елдерде біржылдық,
тропикте көпжылдық ретінде өсіретін алқа
тұқымдас, жемісі ащы өсімдік, бұрыштың
(capsicum) бір түрі. 2. Осы өсімдіктің әртүр-
лі емдік, тағамдық қасиеті бар, ащы жемісі.
3. тамақ. Қызылбұрыш көкөнісінің жемісінің
кептіріліп ұсақталған дәмдеуіш ретіндегі ұн-
тағы.

ҚЫЗЫЛҒЫШ зат. зоол. **Қызылқас**.
ҚЫЗЫЛДА¹= ет. 1. Қызыл түске бояу.
2. ауыс. Жас ет жеуі.

ҚЫЗЫЛДА²= ет. Бастырылған астықты
тазалау.

ҚЫЗЫЛДА-ЖАСЫЛ сын. Түрлі түсті
құлтырған, алуан түрлі.

ҚЫЗЫЛДАЙ: қызылдай құда болды. этн.
Әйелдері жүкті адамдар іштегі балалары тумай
жаттып құдаласты.

ҚЫЗЫЛДАН¹= ет. 1. Алаулау, қызару.
2. ауыс. Ет жинау, өлдене бастау.

ҚЫЗЫЛДАН²= ет. Бастырылған дақылдың
тазалануы.

ҚЫЗЫЛДАНУ Қызылдан етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫЗЫЛДАС зат. Ойнап-күліп бір жүрген,
құрбылас адам.

ҚЫЗЫЛДАС= ет. Бастырылған астықты
тазаласу.

ҚЫЗЫЛДАСУ Қызылдас етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫЗЫЛДАТ= ет. 1. Қызыл түске бояу.
2. ауыс. Жас ет беру.

ҚЫЗЫЛДАТУ Қызылдат етістігінің қимыл
атауы; жас ет беру.

ҚЫЗЫЛДАУ¹ сын. Жұқалаң қызыл аралас,
қызылтыл.

ҚЫЗЫЛДАУ² Қызылда етістігінің қимыл
атауы; жас ет беру.

ҚЫЗЫЛДАУ³ Қызылда етістігінің қимыл
атауы; бидайды тазалау.

ҚЫЗЫЛДӘРІ зат. көне. Түрлі шөптің
қоспасынан жасалған дәрі.

ҚЫЗЫЛДЫ-ЖАСЫЛДЫ сын. сөйл.
Қызыл-жасыл.

ҚЫЗЫЛДЫҚ зат. 1. Қырмызы қызылға
тән қасиет. 2. ауыс. Қызбалық, есерлік.

ҚЫЗЫЛЖАҒАЛЫЛАР зат. сөйл.
жағымсыз. **Большевик**.

ҚЫЗЫЛЖАҚ: қызылжақ сарышұнақ.
зоол. Қазақстанда кең тараған зиянкес
кеміргіш.

ҚЫЗЫЛЖАЛҚЫНДАН= ет. Қып-қызыл
боп арайлану, алаулау.

ҚЫЗЫЛЖАЛҚЫНДАНУ Қызылжалқын-
дан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗЫЛЖАНДЫ сын. Жылтырағанға
жаны құмар, әдеміге әуес.

ҚЫЗЫЛ-ЖАСЫЛ сын. Әртүрлі ашық
түске боялған, құлтырған.

Қызыл-жасыл киінді. Түрлі-түсті киім киді,
сәнденді.

ҚЫЗЫЛ-ЖАСЫЛДАН= ет. Алуан түске
еініп, құлтыру.

ҚЫЗЫЛ-ЖАСЫЛДЫ сын. Алуан түрлі,
ашық түсті.

ҚЫЗЫЛИЕК зат. анат. <лат. gingiva>
Ауыз қуысында тіс өсіп шығатын, оның та-
мырлары ұсталып тұратын қызыл ет. // Тіс
шықпаған, жас.

Қызылиек болды. Тісі түсіп, әбден қартайды.
ҚЫЗЫЛИЕКТЕН= ет. Қызару, қызғылт
тарту.

ҚЫЗЫЛКЕҢІРДЕК сын. Дауласқыш,
көп сөзді.

Қызылкөңірдек болды. Керісіп қалды, жан-
жалдасты.

ҚЫЗЫЛҚАЗ зат. зоол. Қауырсындары
жұқалтым қызғылт келген, өте ұзын мойынды,
аяғы ұзын су құсы.

ҚЫЗЫЛҚАНАТ зат. зоол. <лат. erythrocolter mongolicus> Басы сүйірлеу біткен,
қанаты қызыл, тұщы суларда өсіп-өнетін балық.
ҚЫЗЫЛҚАС зат. зоол. Өзен-көл, бат-
пақты жерлерде мекендейтін құс.

ҚЫЗЫЛҚАТ зат. бот. Тас жарғандар
тұқымдасына жататын, бұтағы тікенекті,
жапырағы жалтақ бұта.

ҚЫЗЫЛҚҰЙРЫҚ: қызылқұйрық құм-
тышқан. зоол. <лат. meriones erythrogurus>
Аламан тұқымдасына жататын кеміруші
сүтқоректі. **Қызылқұйрық торғай**. зоол. <лат. phoenicurus> Торғайлар отрядына жататын
сайрағыш құс. **Қызылқұйрық тұқымдасы**. бот.
<лат. amar anthaceae> Қосжарнақтыларға жа-
татын бір не көпжылдық өсімдіктер.

ҚЫЗЫЛМАЙ: қызылмай болды. а) Са-
былды, арам тер болып зорықты, діңкеледі.
ә) Жүрегі май басып, шектен тыс семіріп кетті.
Қызылмай қылды. Зорықтырды, діңкелетті.

ҚЫЗЫЛМИЯ зат. өс. <лат. glycyrrhiza
glabra> Көпжылдық, биіктігі 30-150 см дейін
жететін тік сабақты, қарапайым бұтақты,
шырынды түк басқан шөп сабақтас өсімдік.

ҚЫЗЫЛӨҢЕШ сын. Желігін сөйлейтін
сөзқұмар, дауқес.

Қызылөңеш болды. а) Керілдесіп дауласты,
айтысып-тартысты. ә) Әбден әуреленді, әбігерге
түсті.

ҚЫЗЫЛСИРАҚ зат. жағымсыз.
Жұлығы шыққан жарлы, қара табан кедей.

ҚЫЗЫЛСОРАҢ зат. өс. <лат. salicornia
europaea> Біржылдық етженді, шөп сабақтас
өсімдік.

ҚЫЗЫЛСУ зат. Өзендегі мұз бетіне, қар
үстіне жайылған су.

Қызылсу мұзы. Жерасты, өзен, көл сулары-
ның қысқы уақытта жер және мұз бетіне шығып
қатуынан болатын мұз.

ҚЫЗЫЛСУДАЙ сын. Қызыл су сияқты.

Қызылсудай жүрді. Баса-көктеп ойлағанын
істеді, әмірін жүргізді.

ҚЫЗЫЛСЫРА= ет. Біраздан бері жемеген-
діктен, етті аңсау.

ҚЫЗЫЛСЫРАУ Қызылсыра етістігінің
қимыл атауы.

ҚЫЗЫЛТАБАН: қызылтабан болды. Сабы-
лып титығы құрыды, қалжырады.

ҚЫЗЫЛТАҚ зат. 1. Құмның арасындағы
тақыр жер. 2. Кішірек құм төбелер.

ҚЫЗЫЛТАЛ зат. өс. сөйл. **Ырғай**.

ҚЫЗЫЛТАМЫР зат. өс. <лат. masto-
toma> Айлаулықтар тұқымдасына жататын
көпжылдық шөптесін өсімдік.

Қызылтамыр қыша. өс. Құмды, далалы
жерлерде, көбінесе таулы аймақтың тегіс және
бұйратты құмды жерлерінде өсетін өсімдік.

ҚЫЗЫЛТАМЫРЛАН= ет. Тамырлардың
білеулене көрінуі.

ҚЫЗЫЛТАНАУ: қызылтанау болды.
Асығып-аптығып, өректі қимылдады, желікті.

ҚЫЗЫЛТАҢДАЙ зат. өс. <лат. roemeria>
Көкнәр тұқымдасына жататын біржылдық
сүт-шырынды шөптесін өсімдік.

ҚЫЗЫЛТАСПА зат. өс. <лат. aviculare>
Біржылдық сабағының ұзындығы 10-40 см, тік
сабақты, шөп сабақтас өсімдік.

ҚЫЗЫЛТЕЛПЕК зат. зоол. Бозша мөң-
кеден селекциялық әдіспен қолдан шығарылған
алтын балықтың түрөзгерісі.

ҚЫЗЫЛТҮМСЫҚ: қызылтүмсық болды.
а) Астық пісе бастады. ә) Олжаға батты, қа-
рық болды.

ҚЫЗЫЛТҮЙІРШІК зат. биол. <грек. erythos – қызыл, kytos – жасуша> Өкпеден (дене-
ге) оттегін таратып тұратын қан құрамындағы
гемоглобинді қызыл талшық, эритроцит.

ҚЫЗЫЛША¹ зат. өс. 1. Тамыр тұйінегі
тамаққа қолданылатын, малға азық ретінде
берілетін және қант дайындауға пайдаланыла-
тын бақша өсімдігі. 2. өс. <лат. beta> Алабота
тұқымдасына жататын өсімдіктер туысы.

Қызылша бізтүмсығы. зоол. <лат. gurgulionidae> Бізтүмсық қоңыздар тұқымдасы-
на жататын қоңыздар; қант қызылшасының аса
қауіпті зиянкестері. **Қызылша жұмыр құрты**.
зоол. <лат. heterodera schachtii> Жұмыр құрт-
тар класына жататын паразит құрт. **Қызылша
қандаласы**. зоол. <лат. polymerus cognatus>
Жартылай қантты қанаттылар отрядының
мирида тұқымдасына жататын жәндік, қауіпті
зиянкес. **Қызылша өсіру**. Ауылшаруашылығының
қант өнеркәсібіне, мал азығына қажетті және
асханалық қызылша өсіретін саласы.

ҚЫЗЫЛША² зат. мед. <лат. morbilli>
Балалардың денесіне қызарып бөртін шығатын
жұқпалы ауру.

Қызылша вирусы. мед. <лат. paramoxo-
viridae> Парамиксовирустар туыстығына
кіретін вирус.

ҚЫЗЫЛША³ зат. Тасты жарып өсетін
кермек дәмді шөп.

Қызылша гүлтәжісі. Биіктігі 20-80 см,
бозғылт жасыл түсті, түкті, сабақты өсімдік.

ҚЫЗЫЛШАҚА сын. 1. Құс баланының
жұмыртқаны жарып шыққаннан кейінгі 15-20
күн аралығындағы кезі. 2. Жұмыртқадан жаңа
шыққан (балапан). 3. Тығыр, жалаңаштанған.
4. Жидіп, түзелеп (тері). 5. Қып-қызыл, әлі
өсіп жетілмеген, жаңа туған. 6. Шиқандай
қып-қызыл.

Қызылшақа бота. Шала туылған бота.
Қызылшақа етті. Тып-тықыр етіп жүріп жылды,
қырқып алды.

ҚЫЗЫЛШАШЫ зат. Қызылша өсірумен айналысушы.

ҚЫЗЫЛШЕКЕ: қызылшекке болды. а) Әбден төбелесті, бет-аузын қан қылды, аяңбай жұдырықтасты. ә) Ұрсысып-таласты, жан-жалдасты.

Қызылшекке етті. Қырқыстырды, айтақтады.
ҚЫЗЫЛШУ зат. вет. Саулық малдың ауруы.

ҚЫЗЫЛШЫ зат. 1. саят. Аңшыға ілесіп жүретін қосшы. 2. ауыс. Жылт еткенге, әдеміге қызығушы, құмартушы.

ҚЫЗЫЛШЫЛ сын. 1. Етқұмар, қызыл жанбы. 2. ауыс. Жылтырағана, әдеміге елік-кіш, құмартқыш.

ҚЫЗЫЛШЫРАЙЛАН= ет. Алаулану, қыяру.

ҚЫЗЫЛШЫРАЙЛЫ сын. Бетінен қаны тамған, алмадай.

ҚЫЗЫЛШІЛЕР зат. совет. Революция мен азамат, Отан соғыстарының ардагерлері туралы мәлімет жинаушылар немесе тұрған жеріне байланысты тарихи мәліметтер іздеп, жинаумен шұғылданатын жастар тобы.

ҚЫЗЫМПАЗ сын. Тез еліге кететін, қызба.
ҚЫЗЫМПАЗДАУ сын. Тез қызатын, қызуқандылау.

ҚЫЗЫН= ет. 1. Жылу табына қақтану, қыздырыну. 2. ауыс. Делебесі қозу, елеуреу, көтерілу.

ҚЫЗЫНДЫР= ет. Еліктіру, қыздыру.

ҚЫЗЫНУ Қызын етістігінің қимыл атауы; қыздырыну.

ҚЫЗЫҢҚЫ сын. Аздап ішімдік ішкен, масаңдау.

ҚЫЗЫҢҚЫРА= ет. 1. Делебесі қозыңқырау, желігіңкіреу. 2. Ішімдік ішіңкіреп, масаңдау, аздап қызу.

ҚЫЗЫҢҚЫРАУ Қызыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЗЫР [ар. *خضر*] зат. миф. Халық аңыздарында көбіне ақ сақалды қария кейіпінде елес беретін әулие; жолаушылар пірі, қыдыр.

Қызыр әліксалам шылауында болсын. Қыдыр жолдасың болсын деген мағынада. **Қызыр дарысын!** тілексөз. Астығың мол болсын деген мағынада. **Қызыр қонды** [шалды, дарыды, жайлады, қолдады]. миф. Киелі пір жебеп, тілегі, жолы болды.

ҚЫЗЫС= ет. Елеуресу, даурығысу.
ҚЫЗЫСУ Қызыс етістігінің қимыл атауы.
ҚЫҚЫҚТА= ет. Үзіп-үзіп қырылдап, көмейінен күлді.

ҚЫҚЫҚТАУ Қыққықта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫҚЫЛЫҚТА= ет. Қық-қық етіп, үзік-үзік дыбыс шығару.

ҚЫҚЫЛЫҚТАУ Қыққылықта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛ зат. 1. Жал-құйрықтың, кекілдің жіңішке талдары. 2. Жалты қылшық, түк, жүн-жүрқа. 3. тех. Арнаулы мақсатта қолданылатын бүгілген, иілген жіңішке сым.

Қыл арқан. а) Жылқының жалы мен құйрығынан есілген, сусып тұратын жуан жіп. ә) «Бұғау», «өлім» деген мағынада. **Қылға тізді.** Түгін қалдырмай жыып-теріп, жіпке тізді. **Қылға ілініп тұр.** Қиын жағдайға тап болды, қауіпті күйге түсті. **Қылдан қылшық айырды.** Ақ-қарасын анықтады. **Қылдан тайды.** Жаңсақ кетіп, жаныңды, қате басты, жаңылды, әділдіктен кетті. **Қыл жаллаулы.** Қыл тағылған жалауы бар. **Қыл желке.**

Мойын түс. **Қыл жуытпады.** Жуып-шайып, кір келтірмеді, қорғаштады. **Қыл жұтты.** Арамдық істеді, сұзанақтық жасады. **Қыл кеңірдектен қысты.** Жан алқымнан алды. **Қыл қабатын қылыш.** Жалманы аса өткір, таңдаулы қылыш. **Қыл қапқан.** Аса өткір, қылтып тұрған. **Қыл қимылдатпады.** Түк істемеді. **Қыл мойын.** а) Мойынның денемен жалғасқан жері. ә) Жіңішке, ұзын мойын. **Қыл мойынға тақайды.** Өлім халіне келді, өлер жеріне жақынғады. **Қыл үстінде** [ұшында]. Мүжіл халде, қиын жағдайда. **Қыл шайнап, дән жұтпады** [жұтқан жоқ]. Жамандық іс жасамады. **Қыл шапан.** Түкті, түгі шыққан шапан. **Қылы қылшығы қисаймады.** Ештеңесі кетмеді, шығын болмады, дәнеңесі кетпеді деген мағынада. **Қылы сынбады.** Қоңын бермеді, арықтамады; шығынға шырмамады.

ҚЫЛ= ет. Қимыл-әрекет жасау, істеу, ету. **Қыласыны қылды.** Көрмегенді көрсетті, істемегені қалмады. **Қылмағанды қылды.** Қорлық көрсетті, істемегенді істеді.

ҚЫЛАҒАЙ¹ зат. мал шар. Қоспақ пен айыр түйеден туған әлсіз, осал тұқым.

ҚЫЛАҒАЙ² зат. кәс. Шортанның қылтанның үлкен, шорағайдан кішісі.

ҚЫЛАҒАЙ³ сын. жерг. Дене бітімі нәзік, әлжуаз.

ҚЫЛАҒАЙЛАУ сын. жерг. Нәзіктеу келген, әлжуаздау.

ҚЫЛАЙ= ет. Бозару, ағарып көріну. **ҚЫЛАМЫҚ** сын. Жұқалаң күйде селдір түсіп тұрған, қылаулаған.

ҚЫЛАМЫҚТА= ет. Ілбіп, қылаулап жауу. **ҚЫЛАМЫҚТАН**= ет. Ілбу, қылаулану.

ҚЫЛАМЫҚТАУ Қыламықта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛАҢ¹ сын. Бозғыл түсі басым, ағараңдаған, ақшыл.

Қылаң берді. Бозғыл тартты, ағараңдады. **Қылаң боз.** Бозғылт, бозғылттым.

ҚЫЛАҢ² сын. Қылт-сылт етіп бұлтақтаған, құбылмалы.

Қылаң берді. Қараңдады, байқалды; қылт етіп көрінді. **Қылаң етті.** Қылт беріп көрінді. **Қылаң қақты.** Жымылдап, қуақыланды; кербезденіп сылаңдады. **Қылаң ұрды.** а) Қылаңдады, бұлтақтады. ә) Құрақ ұшты, бәйек болды.

ҚЫЛАҢДА¹= ет. 1. Айнала бозғыл тартып, жарық түсе бастау. 2. Ақ түске ену, ағару.

ҚЫЛАҢДА²= ет. 1. Сәтке қылт-қылт етіп көріну. 2. ауыс. Сылаң қағып, биқаңдай қозғалу.

ҚЫЛАҢДАН= ет. 1. Бозғылдану, жарық түсе бастау. 2. Ағараңдау.

ҚЫЛАҢДАНУ Қылаңдан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛАҢДАТ= ет. Бозғыл тарту, жарық түсіру.

ҚЫЛАҢДАТУ Қылаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛАҢДАУ¹ сын. Бозғылдау келген, ақшылдау.

ҚЫЛАҢДАУ² Қылаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛАҢ-ҚЫЛАҢ: қылаң-қылаң етті. а) Бұлдырап көрінді, ағараңдады. ә) Әрлі-берлі тез-тез қозғалақтады.

ҚЫЛАҢ-СЫЛАҢ сын. Сылантып-саныпты қылмыңдаған, қылтыңдаған.

ҚЫЛАҢЫП= ет. Ақшыл тарту, бозаңыту. **ҚЫЛАҢЫТУ** Қылаңыт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛАП¹ зат. жерг. 1. **Қылат.** 2. Әділетсіздік, қинарат.

ҚЫЛАП² сын. жерг. Өз ісіне ұқыпты, жинақы, ширақ.

ҚЫЛАПАТ зат. **Жанжал.**

ҚЫЛАПСЫЗ сын. Ешбір қылауы жоқ, кіршіксіз; мінсіз.

ҚЫЛАС: қылас қылды. Құтқарды, аман алып қалды.

ҚЫЛАУ¹ зат. 1. Сілбілеп, қыққындап түсетін жұқалаң ұлта қар. 2. терм. Ауадағы су буынан немесе салқын тұман тамшыларынан түрлі заттар бетіне, ағаш бұтақтарына қататын мұз қабығы. 3. ауыс. **Қылау бұзау.** Тілінің үсті әр жерінен қызара бөртін, іші өтіп, жүдей бастаған бұзау. **Шаш пен сақал-мұртқа түсе бастаған ақ.**

Қылау шалды [түсті]. Шашқа, сақал-мұртқа ақ түсе бастады.

ҚЫЛАУ² зат. 1. Басқа нәрсе, көлденең зат. 2. ауыс. Бөтен, бөгде, жат ой.

Қылау салмады. Нұқсан келтірмеді, дақ түсірмеді. **Қылау түспеді** [түскен емес]. Дақ түспеді, нұқсан келмеді. **Қылау түсті.** Көңілге кірбің араласты. **Қылау түсірмеді** [жұқтырмады, жуытпады, тигізбеді]. Дақ түсірмеді, кір келтірмеді. **Қылауына қыл жуытпады.** Асты-үстіне түсіп күтті, ешкімге тигізбей баттады.

ҚЫЛАУ³ зат. 1. Кескіш бұйымның қайралған жүзінен толық түспей қалған іртік-іртік бүршік. 2. Кішкене жылтыр тас, қабыршақ тас.

Қылауы түспеген. а) Судай жаңа, жап-жаңа. ә) Әлі жаңа, көп уақыт өтпеген.

ҚЫЛАУ⁴ зат. вет. Көбіне мал төлдері және терісі бағалы аңдарда кездесетін жұқпалы ауру; қоздырғышы *Enterovacciniaceae* тұқымдасына жататын сальмонелл таяқшасы.

ҚЫЛАУДАЙ сын. Түптей де, зәредей.

ҚЫЛАУЛА= ет. 1. Себелеп қыққындаған жұқалаң қар түсу. 2. ауыс. Шашқа, қасқа ақ кіре бастау.

ҚЫЛАУЛАН= ет. 1. Жұқалаң қардың себелеуі. 2. ауыс. Шашқа ақ түсу.

ҚЫЛАУЛАНУ Қылаулан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛАУЛАТ= ет. 1. Себелету, қылаулана түсу. 2. ауыс. Ағараңдату, шашқа ақ түсу.

ҚЫЛАУЛАТУ Қылаулат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛАУЛАУ¹ зат. Алтын ерітіндісін түтікпен үрлеп, заттың бетіне жұқалтап етіп ұстату әдісі.

ҚЫЛАУЛАУ² Қылаула етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛАУСЫЗ сын. 1. Кіршіксіз, таза; мінсіз. 2. ауыс. Риясыз, күдіксіз.

ҚЫЛАУЫЗ зат. жағымсыз. Өсекші, сөзуар.

ҚЫЛАУЫҚ зат. Бедері ұсақ, шағын егеу.

ҚЫЛАУЫП= ет. Қылаңытып көріну.

ҚЫЛАУЫТУ Қылауыт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛАУЫШ зат. Қылдан жасалған қалам.

ҚЫЛАҢАҚ шыл жерг. Ең соңы, ақыры.

ҚЫЛБҰЫТ сын. Тар, жіңішке.

ҚЫЛБҰЫТТА= ет. Кішірейту, жіңішертту.

ҚЫЛБҰЫТТАН= ет. Жіңішкеру, тарылу.

ҚЫЛБҰРАУ зат. көне. этн. Ертеде жаза ретінде санды буып, қинау үшін қылдан есілген қысқалау арқан.

Қылбұрау салды. Қылбұраумен буып, қатты қинады.

ҚЫЛҒУ Қылғы етістігінің қимыл атауы; жалмау, жұттып жіберу.

ҚЫЛҒЫ= ет. 1. Бір-ақ жалмап, жұттып жіберу. 2. ауыс. Өз пайдасына асыру, жеп қою. 3. ауыс. Жою, жоқ қылу.

ҚЫЛҒЫЗ= ет. Қылдыру, істету.
ҚЫЛҒЫЗУ Қылғыз етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҒЫН= ет. 1. Тыныс тарылып булығы, буыну. 2. Телміре, дәмелене қарап, түкірігін жұтыну.

ҚЫЛҒЫНДЫР= ет. Тамақтан алу, қысу, буындыру.

ҚЫЛҒЫНДЫРУ Қылғындыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҒЫНТ= ет. Қылғындыру, буындыру.

ҚЫЛҒЫНТУ Қылғынт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҒЫНУ Қылғын етістігінің қимыл атауы; телміре, дәмелене жұтыну.

ҚЫЛҒЫТ= ет. Бір-ақ жалмап жұту.

ҚЫЛҒЫТУ Қылғыт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛДА= ет. Қылын алу, қылдан тазарту.
ҚЫЛДАЙ сын. 1. Қылдырықтай, жіп-жіңішке; нәзік. 2. ауыс Түттей, зәредей.

Қылдай бөлді. Тепе-тең етіп, қақ жарды.

ҚЫЛДУ-СЫЛДУ: қылду-сылду болды. Олай болды, былай болдымен іс нәтижесіз қалды.

ҚЫЛДЫР= ет. Қылғызу, жасату.

ҚЫЛДЫРЫҚ зат. Жіңішке, мықты жіп, сым.

ҚЫЛДЫРЫҚТАЙ сын. 1. Жіп-жіңішке, қылдай. 2. ауыс Нәзік, әлісіз.

ҚЫЛДЫРЫҚТАН= ет. Қушию, жіңішкере түсу.

ҚЫЛДЫРЫҚТАНУ Қылдырықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖАЙ= ет. сөйл. Қылжи.

ҚЫЛЖАЙТ= ет. сөйл. Қылжит.

ҚЫЛЖАЙТУ Қылжайт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖАҚ зат. экспр. 1. Сайқымазақ, орынсыз бұрма, тәлкек сөз. 2. Орынсыз сөйлейтін, дөрекі ауыз.

Қылжағына көнбеді [көне қоймады]. Мазағына көнбеді, қарсы тұрды. Қылжаққа айналдырды. Сайқымазақ қылды, тәлкек етті. Қылжақ қылды. Құлкі қылды, мазақ етті, келемеждеді.

ҚЫЛЖАҚБАС сын. экспр. Былапыт сөйлеп, дөрекілеу әзілдесетін, бейпіл ауыз.

ҚЫЛЖАҚБАСТЫҚ зат. Дөрекілеу әзілдесетіндік, бейпілауыздық.

ҚЫЛЖАҚТА= ет. Әзілдескен болып, аузына келгенін шату, бейпіл сөйлеу.

ҚЫЛЖАҚТАС= ет. Дөрекі әзілдесу, ауыздарына келгенді айту.

ҚЫЛЖАҚТАСУ Қылжақтас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖАҚТАУ Қылжақта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖАҚШЫЛ сын. Әзілдегенсіп жосықсыз сөйлегіш.

ҚЫЛЖАЛАҚТА= ет. экспр. 1. Жөн-жосықсыз сөйлеп, қиқаң-қиқаң ету. 2. ауыс Бір нәрсені істегісі келмеу, айтқанда көнбеу.

ҚЫЛЖАЛАҚТАУ Қылжалақта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖАЛАҢ зат. экспр. Қылжақ сөз аралас қиқақ.

ҚЫЛЖАЛАНДА= ет. Қиқаң-қиқаң етіп, әрлі-берлі қозғалақтау.

ҚЫЛЖАЛАНДАТ= ет. жағымсыз. Аузын қиқаңдату, қиқаң-қиқаң еткізу.

ҚЫЛЖАЛАНДАТУ Қылжалаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖАЛАНДАУ Қылжалаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖАН зат. экспр. Орынсыз қалжың, қылжақ.

ҚЫЛЖАН елік Кенеттен қиқаң, қисаң еткен, қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Қылжан етті. Қиқаң етіп, сылқ құлады.

ҚЫЛЖАНДА= ет. сөйл. Әрлі-берлі шайқалып, әзілдеген болып, аузына келгенін айту, жосықсыз сөйлеу.

ҚЫЛЖАНДАУ Қылжаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖАРА зат. ескі. Байырғы кезде тұтқын қашып кетпес үшін май өкшесін тіліп, аттың ұсақталған қылын сол жерге сеуіп жасалатын жарақат (жоңғар қалмақтарының тұтқыныға түскендерге жасайтын жарақаты).

ҚЫЛЖАЮ Қылжай етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖИ= ет. 1. Сұлдері құрып, қалай болса, солай қисая кету. 2. ауыс Мурдем кету, өліп кету.

ҚЫЛЖИМА сын. Жеңілтек мінез.

ҚЫЛЖИТ= ет. 1. Қисайту, құлату.

2. Мерт қылу, сұлату.

ҚЫЛЖИТУ Қылжит етістігінің қимыл атауы; сұлату.

ҚЫЛЖИЫС зат. Сұлап түскен жатыс, қалай болса, солай қисая кеткен күй.

ҚЫЛЖИЫС= ет. Қисайысу, қатар жату.

ҚЫЛЖИЫСУ Қылжиыс етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖИЮ Қылжи етістігінің қимыл атауы; қисаю.

ҚЫЛЖЫҢ зат. экспр. Орынсыз қалжың, қылжақ.

ҚЫЛЖЫҢБАСТЫҚ зат. сөйл. Қылжақбастық.

ҚЫЛЖЫҢДА= ет. Жосықсыз сөйлеу, қылжақтау.

ҚЫЛЖЫҢДАС= ет. Бірге қылжыңдау, қылжақтау.

ҚЫЛЖЫҢДАСУ Қылжыңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖЫҢДАУ Қылжыңда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЖЫР сын. Қитар, қыли көз.

ҚЫЛЖЫРЛЫҚ зат. Қылжақтық.

ҚЫЛИ сын. Қитар көз, шапыраш.

ҚЫЛИЛАН= ет. Қору бағыты қалыпты күйден ауытқып, қисаю, шапыраштану.

ҚЫЛИЛАНУ Қылилан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛИЛАУ сын. Көзі қисықтау, қитарлау, шапыраштау.

ҚЫЛИЛЫҚ зат. мед. <лат. strabismus>

Көз қалдындағы сәйкессіздік, шапыраштық; екі көздің қору бағытының бір нүктеде түйіспеуі.

ҚЫЛКӨПР зат. 1. Діни наным бойынша, жәннатқа барар жолдағы лаулап жапып тұрған тамық отының үстінен өтетін, қылыштың жүзінен де жіңішке, өткір, азапты, ауыр өткел.

2. Басқа іс түскен қиын-қыстау, тар кезең.

3. Қиын сынақ.

ҚЫЛКӨПРДЕЙ сын. Өте жіңішке, өтуге қиын.

ҚЫЛКҮПЕК зат. мед. <грек. phimosi>

Ер адамның жыныс мүшесінің басын жауып тұратын терінің тарылуы түріндегі кемістік.

ҚЫЛҚ елік. Сұйық затты жұтқанда естілетін қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Қылқ еткізді. Қылғытып жұтып жіберді.

Қылқ етті. Бірден жұтылып кетті.

ҚЫЛҚА зат. көлөнер. Ешкі терісінен тігілген жаға.

ҚЫЛҚА² сын. Қылдырықтай жіңішке. Қылқа мойын. Жіңішке, қылдай (мойын).

ҚЫЛҚАЗАН зат. жерг. Кішкентай қазан.

ҚЫЛҚАЙЫҚ зат. спорт. Бір, екі, үш ескекшіге арналған тесік орындары, қақпағы бар, үсті жабық спорттық еспе қайық.

ҚЫЛҚАЛАМ зат. 1. Кескіндеме, графика т.б. өнерінде кенепке, қағазға бояу жағу үшін қолданылатын құрал. 2. инф. <ағыл. brush>

Сурет салу бағдарламасында (paint program), Windows жүйесіндегі графикалық редакторларда әртүрлі фигуралармен және сызықтармен шектелген түйік аудандарды бояу үшін, таңдап алынған түспен және мәнгермен сурет салуға арналған аспап.

ҚЫЛҚАН зат. 1. бот. Мәңгі жасыл ағаштарда (бұталарда) жапырақ орнына өсетін тікенек. 2. Балық етінің арасындағы ұсақ сүйек, қылтық. 3. Дөңді дақылдардың көбінің масағына біткен жіңішке талшық, қылтанақ.

Қылқан жапырақты. бот. Жіңішке, тікенекті жапырағы бар. Қылқан жапырақтылар. бот. <лат. coniferales> Суректі ағаш және бұта түрінде өсетін ашық тұқымды өсімдіктер класы.

Қылқан кескендей. Уылжыған, өрімдей жас.

Қылқан селеу. өс. <лат. stipa capillata> Астық тұқымдасы, қау туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚЫЛҚАНДАЙ сын. Өрімдей уылжыған, өндірдей жас.

ҚЫЛҚАНДЫ сын. Қылқаны бар, қылқаны көп.

Қылқанды арпа. өс. <лат. hordeum crinitum> Астық тұқымдасы, арпа туысына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

ҚЫЛҚАНКЕСТІ сын. Уылжыған, өрімдей.

ҚЫЛҚАНДА= ет. Бір нәрсенің деңгейінен көрінер-көрінбес боп қалт-құлт ету.

ҚЫЛҚАНДАТ= ет. Қалт-құлт еткізу.

ҚЫЛҚАНДАТУ Қылқаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҚАНДАУ Қылқаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҚАРА зат. Атлас сияқты матаның түрі.

Қылқара ат. Сүліктей қара ат.

ҚЫЛҚИ= ет. 1. Үп-үзын болып сораю, сидио. 2. Көзін тігіп, қадалып тұрып алу.

ҚЫЛҚИҒАҚ зат. муз. Скрипка, қобыз сияқты музыка аспаптарында ойнау үшін қолданылатын, ұзына бойына қыл тартылатын таяқша.

ҚЫЛҚИТ= ет. Сорайып, сошту.

ҚЫЛҚИТУ Қылқит етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҚИЫС зат. Сорайып, қадала тұрып алған күй.

ҚЫЛҚИЮ Қылқи етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҚ-ҚЫЛҚ елік Қылқылдаған дыбысты бейнелеу үшін қолданылатын сөз.

ҚЫЛҚ-ҚЫЛҚ ЖУТТЫ. Үсті-үстіне қылқи берді.

ҚЫЛҚОБЫЗ зат. этн. муз. Көптеген түркі халықтарында кездесетін қос ішекті, ысқымен тартылатын музыка аспабы.

ҚЫЛҚОБЫЗШЫ зат. муз. Қылқобызда ойнайтын, қылқобыз тартатын адам.

ҚЫЛ-ҚОҚЫС зат. Былғаныш көң-қоқыр, көрбай-жербай.

ҚЫЛҚҰЙРЫҚ зат. Жалты жылқы атауы.

Қылқұйрық шығарды [етті]. көне. этн. Атқа мінуге жарамды еркектердің бәрін жаппай майданға шығарды.

ҚЫЛҚҰЙРЫҚ² зат. зоол. <лат. sigrhartes paradoxus> Түсі қара жолақты келген сарғыш қоңыр, құйрық қауырсыны үшкір шіл тектес дала құсы.

Қылқұйрық бұлдырық. зоол. <лат. sigrhartes paradoxus> Кенертәрізділер отряды, бұлдырық тұқымдасына жататын құс.

ҚЫЛҚҰЙРЫҚТЫ зат. сөйл. Қылқұйрық.

ҚЫЛҚҰРТ¹ зат. вет. Құлынның тіліне түсетін жара; малдың ішегінде ұялайтын ұзындығы жарты құлашқа жететін жылқы қылындай басы қара, сарғылт түсті сорғыштар.

ҚЫЛҚҰРТ² зат. өс. Крестгүлділер тұқымдасына жататын біржылдық жабайы өсімдік.

ҚЫЛҚЫ= ет. сөйл. Қылғу.

ҚЫЛ-ҚЫБЫР зат. Жүн-жұрқа, қылшық.

ҚЫЛҚЫЛДА¹= ет. Эрнеуге, жиекке дейін жетіп шүгілдеу.

ҚЫЛҚЫЛДА²= ет. Қайта-қайта қоймай сұрап, әбден мазаны алу.

ҚЫЛҚЫЛДАС= ет. Мазасын алысу, маза бермеу.

ҚЫЛҚЫЛДАСУ Қылқылдас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҚЫЛДАТ= ет. 1. Қылқ-қылқ еткен дыбыс шығара үздіксіз біркелкі жұту. 2. ауыс. Қақсату, қайта-қайта мазалау.

ҚЫЛҚЫЛДАТУ Қылқылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҚЫН= ет. сөйл. Қылғын.

ҚЫЛҚЫНДЫР= ет. сөйл. Қылғындыр.

ҚЫЛҚЫНДЫРУ Қылғындыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҚЫНУ Қылғын етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҚЫН елік Кенеттен қылтың етіп өзін қоралаң қимылды бейнелеу үшін қолданылатын сөз.

Қылқың еткізді. Мойнын созып қалды. Қылқың етті. Қылт ете қалды.

ҚЫЛҚЫНДА= ет. Қылтың-қылтың етіп, сөл гана қозғалтау.

ҚЫЛҚЫНДАС= ет. Мойындарын созысу.

ҚЫЛҚЫНДАСУ Қылқыңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҚЫНДАТ= ет. Қылқың еткізіп, мойнын қайта-қайта созу.

ҚЫЛҚЫНДАТУ Қылқыңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҚЫНДАУ Қылқыңда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛҚЫН-ҚЫЛҚЫН елік Кенеттен қайта-қайта қылқыңдаған қимыл-әрекетті бейнелейтін сөз.

Қылқың-қылқың еткізді. Қайта-қайта мойнын созды, қылтың-қылтың еткізді.

ҚЫЛМАЙҚАН зат. анат. Еркек жыныстылардың жыныс мүшесінің денеге ұласар жері.

ҚЫЛМАҢ сын. Неше құбылған, бөлденіп түрленген.

Қылмаң қақты [етті]. Қылмыңдап күдім деді.

ҚЫЛМАҢДА= ет. сөйл. Қылмыңда.

ҚЫЛМАҢДАТ= ет. Қылмаң-қылмаң еткізі.

ҚЫЛМАҢДАТУ Қылмаңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛМАҢДАУ Қылмаңда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛМАҢ-ҚЫЛМАҢ: қылмаң-қылмаң етті. сөйл. Қылмың-қылмың етті.

ҚЫЛМИ= ет. Қылтың сендену, әсемдену.

ҚЫЛМИТ= ет. Сәндендіру, әсемдеу.

ҚЫЛМИТУ Қылмит етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛМИЮ Қылми етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛМЫҢ сын. Іш-бауырыға кіріп, қылымсыған, жылымың.

Қылмың қақты [етті]. Күлмеңдеп жылымыңдады, күлмең қақты.

ҚЫЛМЫҢДА= ет. Қылмың-қылмың ету, жылымың қағу.

ҚЫЛМЫҢДАС= ет. Қылмың-қылмың етісу, жылымыңдасу.

ҚЫЛМЫҢДАСУ Қылмыңдас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛМЫҢДАТ= ет. Қылмың-қылмың ету, қылымсы.

ҚЫЛМЫҢДАТУ Қылмыңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛМЫҢДАУ Қылмыңда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛМЫҢ-ҚЫЛМЫҢ: қылмың-қылмың етті. Күлмеңдеп, жылымың қақты.

ҚЫЛМЫС зат. 1. Қоғамдық құрылыс пен жеке бастық мүддесіне қарсы бағытталған іс-әрекет. 2. құқық. Қылмыстық кодекстің бойынша жазалау мүмкіндігімен тыйым салынған, қоғамға қауіпті әрекет немесе әрекетсіздік. 3. ауыс. Жалты тәртіпке, жөн-жосыққа жат, жарамсыз қылмық, күнә.

Қылмыс жасады. Қылмыс істеді, заңға қайшы іс істеді. Қылмыс кодексі. құқық. Айыпты іске қолданатын заңдар жинағы. Қылмысқа

дайындалу. құқық. Тікелей шетпен қылмыс құралдарын немесе бейімдеп жасау, қылмысқа қатысушыларды іздестіру, қылмыс жасауға сөз байласу не қылмыс жасау үшін өзге де қасақана жағдайлар жасау. Қылмысқа қатысушы. құқық. Қасақана қылмыс жасауға бірлесіп қатысқан екі немесе одан да көп адам.

Қылмыс құралы. құқық. Қылмыстық құқық пен қылмыстық іс жүргізу құқығында қылмыскер қолданған қандай да бір зат. Қылмыс социологиясы. құқық. Қылмыстың әлеуметтік-психологиялық жақтарын, себептерін және оны алдын алу, болдырмау шараларын зерттейтін социология ғылымының саласы. Қылмыстардың жиынтығы. құқық. Екі не одан да көп қылмыстық әрекеттердің шоғыры. Қылмыстың алдын алу. құқық. Қылмыс жасауға қолайлы жағдайлар мен оның себептерін азайтуға, жоюға, сақтандыруға, құқық бұзушылардың мінез-құлқын түзеуге бағытталған мемлекеттік және қоғамдық шаралар жүйесі. Қылмыстың қайталануы. құқық. Бірнеше қасақана жасаған қылмысы үшін соттылығы бар адамның қасақана қылмыс жасауы. Қылмысты тіркеу. құқық. Қылмыстың алдын алуға, анықтауға, жылдам әрі толық ашуға пайдаға астын нысандарды тіркеу жүйесі. Қылмысты іздестіру. құқық. Құқық қорғау органдары қызметінің бір түрі.

Қылмыскер зат. құқық. Қылмыс жасаушы адам, яғни мемлекеттің қылмыстық заңында қылмыс деп көрсетіліп, жаза белгілеу арқылы тыйым салынған әрекеттің жасалуына кінәлі адам.

Қылмыскерлік зат. Қастандық іспен, айыпты болушылық.

Қылмыстас сын. Істеген қылмысы, айыбы бір.

Қылмысты сын. 1. Қалыпты тәртіпке жат әрекет істеген, қылмысы бар. // Қылмыс жасаған адам. 2. ауыс. Лайықсыз қылмық көрсеткен, жазықты, айыпты, күнәлі.

Қылмысты іс. зан. Қоғам мүддесі мен біреудің жеке басына қастандық жасағаны үшін жүргізілетін іс.

Қылмыстық сын. құқық. Қылмыспен байланысты, қылмысқа қатысты.

Қылмыстық әрекетсіздік. құқық. Қылмыстық заң міндеттеген әрекетті орындамаушылық. Қылмыстық жауапкершілік. құқық. Құқықтық жауапкершіліктің бір түрі; қылмыстық құқықтық салдары – қылмыскерді жазалау түрінде көрініс табатын мемлекеттік мәжбүрлеу шарасы. Қылмыстық заң. құқық. Қылмысқа жататын қарекеттер мен оларды жасаған адамға берілетін жаза және басқа да мәжбүрлеу шаралары көрсетілген қылмыстық заңнама құжаты. Қылмыстық заңнама. құқық. Қылмыстық құқық нормаларын реттейтін құқықтық-нормативтік актілер жиынтығы. Қылмыстық құқық заң. Қылмыстылықты және қоғамдық қатынастар жүйесіне қауіпті іс-әрекет үшін қолданылатын жазаны айқындайтын заң нормаларының жиынтығынан тұратын құқық саласы. Қылмыстық психология. психол. Заң психологиясының бір саласы. Қылмыстық іс. құқық. Қылмыс белгілері анықталған жағдайда заңда белгіленген тәртіппен қозғалатын іс. Қылмыстық іс жүргізу. құқық. Анықтау, алдын ала тергеу, прокуратура, сот органдарының өзге де мемлекеттік, қоғамдық, лауазымды адамдар мен азаматтардың қатысуы арқылы заңмен реттелген және құқықтық қатынастар түрінде белгіленген қызметі. Қылмыстық іс жүргізу заңнамасы. құқық. Қылмыстық сот ісін жүргізу тәртібін реттейтін құқықтық-нормативтік акт. Қылмыстық істерді біріктіру. құқық. Бір қылмысқа не бір айыпталушыға қатысты дербес қылмыстық істерді бір іске айналыдыру.

Қылмысшы сын. Қылмыс жасай беретін, қылмысқа жақын.

ҚЫЛП: қылп ете түсті. Секем алды, сезіктенді.

Қылп ете түсті. Сезіктенді, секем алды. Қылп еткізбеді [еткізер емес]. а) Қыбыр еткізбеді, тап-жылтпады. ә) Бұлжытпай таныды, тап басты. Қылп етті. Қылт етіп көрінді, сөл гана белгі берді.

ҚЫЛП: қылпын шалды [көрді]. Болмашы нәрсені көрді, сезді.

ҚЫЛПУ Қылпы етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛПЫ= ет. Өте өткір болып, лыпып тұру, қылтыдау.

ҚЫЛПЫҚ зат. 1. Қылтып көрінген болмашы нәрсе; қылтық. 2. Жұп-жұқа ұлтық қар.

Қылпық жуытпады. Еш нәрсе жұқтырмады.

ҚЫЛПЫҚСЫЗ сын. Шүбәсіз, күмәнсіз.

ҚЫЛПЫЛДА= ет. 1. ауыс. Өте өткір болу, қылу. 2. ауыс. Секемдену, дәті шыдамау, төзімі жетпеу. 3. ауыс. Зыр қағу, лытылдау.

ҚЫЛПЫЛДАТ= ет. Өткірлеу, лытылдауып қайрау.

ҚЫЛПЫЛДАТУ Қылтылда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛПЫЛДАУ Қылтылда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛПЫН: қылпыны жоқ. Түгі, мамығы, қауырсыны жоқ.

ҚЫЛПЫТ= ет. Өткірлету, қайрау.

ҚЫЛПЫТУ Қылпыт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛСАП зат. Тіс тазалайтын құрал (тіс щеткасы).

ҚЫЛТ елік Табан астында, лезде болатын қимылды білдіретін сөз.

Қылт еткізбеді. Бұлжытпай таныды, тап басты. Қылт еткізбес. Сезімтал, аңдағыш. Қылт етті. а) Қылаң етіп, көрініп қалды. ә) Реніш білдірді, кенеттен бұртты қалды.

ҚЫЛТА¹ зат. Мал аяғының бірнеше буыннан тұратын күрделі тұсы, тізенің астыңғы жағындағы әлсіз сіңір, тіресек.

Қылтасын қиды. Желкесін үзді, көзін құртты.

ҚЫЛТА² зат. 1. Бұрылысты, қалтарысты тар жер, шатқал. 2. Екі құрлықты біріне-біріне немесе түбегті құрлықпен жалғастыратын жердің ені, тар тұсы, мойнақ.

Қылта мойын. Жіңішке, әлсіз мойын.

ҚЫЛТАЛАН= ет. Жіңішке тарту, тарамдалу.

ҚЫЛТАЛАНУ Қылталан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛТАЛАУ сын. Еңсіздеу, тарлау.

ҚЫЛТАМАҚ зат. мед. Өңеште болатын қатерлі ісік; тамақтан ас өтпей қалатын ауру.

ҚЫЛТАМОЙНАҚ зат. 1. геогр. Құрлықтың едәуір мөлшердегі екі бөлігін немесе екі материкті жалғастыратын еңсіз құрлық жолағы. 2. су шар. Салының жатқан эиортехникалық құрылыстарды су басып қалмау үшін топырақпен қоршап жасалатын үйінді жел.

ҚЫЛТАМЫР¹ зат. өс. Батпақты жерлерде өсетін, сабағы жуандау, ал тамырлары өте жіңішке, әрі көп шоптесін өсімдік.

ҚЫЛТАМЫР² зат. биол. <лат. vas, vasis – тамыр, capillus – түк> Өте жіңішке, ұсақ, қабыраасы тым жұқа қан тамыры.

Қылтамыр суы. су шар. <лат. capillarix> Тау жыныстардың құыстарында, бос түтікшелерде беттік тартылыс күші ұстап тұратын жерасты сулары.

ҚЫЛТАН зат. сөйл. 1. Қылтық. 2. Балықтың қылқаны, ұсақ сүйек.

ҚЫЛТАНАҚ¹ зат. өс. <лат. lycopodiaceae> Басында масақшасы болатын, қияғы таспа тәрізді, құмды, тасты жерлерде өсетін тік сабақты шоптесін өсімдік.

ҚЫЛТАНАҚ² зат. 1. Дақылды өсімдіктердің масағы мен селеу басына бітетін жіңішке қылтық. 2. сөйл. Қылқан. 3. сөйл. Қылтық.

ҚЫЛТАНАҚ³ зат. зоол. Омыртқасыз жануарлар сірқабығының қозғалмайтын немесе

қозғалатын, тұтас не іші қуыс, қорғаныш не сезу қызметтерін атқаратын өсімдіктері.

ҚЫЛТАНАҚСЫЗ зат. өс. Күздік бидайдың бір сорты.

ҚЫЛТАНАҚТА¹=ет. 1. Балық етіндегі ұсақ сүйек талшықтарын ажырату, бөліп шығару. 2. Тамаққа балық сүйегі тұрып қалып, қақалу.

ҚЫЛТАНАҚТА²=ет. Әр жерден қылтиып көріне бастау.

ҚЫЛТАНАҚТАЙ сын. 1. Тікірейген қатты. 2. ауыс. Қылдай, құрттай; зәредей.

ҚЫЛТАНАҚТАН=ет. Әр жерден қылтиып көріну.

ҚЫЛТАНАҚТАНУ Қылтанақтан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛТАНАҚТАУ Қылтанақта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛТАНАҚТЫ сын. Қылтанағы бар, қылтанағы көп.

Қылтанақты балықтар. зоол. <лат. teleostei> Сәуле қанатты балықтардың тобы. **Қылтанақты дөлен.** өс. <лат. osmorhiza aristata>. Бийтігі 30–80 см, сабағы жіңішке, жылтыр келген, гүлдері майда көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚЫЛТАНДЫ сын. Қылтаны бар. **ҚЫЛТАНЖАҚТЫЛАР** зат. зоол. <лат. chaetognatha> Омыртқасыз жануарлардың бір түрі.

ҚЫЛТАНҚҰЙРЫҚ зат. өс. Шөптің бір түрі.

ҚЫЛТАНСЫЗ сын. Қылтаны жоқ. **Қылтансыз арпабас.** өс. <лат. bromus inermis>. Мал азығына пайдаланылатын, арпабас тұқымдасына жататын шөптің түрі.

ҚЫЛТАНШӨП зат. өс. Сабағы тұзу, тегіс, әрі жалаңаш, тау беткейлерінде, құмды жерлерде өсетін, бидай сияқты біржылдық қылтанақты шөп.

ҚЫЛТАН¹ зат. сөйл. Қылтық, қылтан. **ҚЫЛТАН²** зат. Қагаберіс тарлау жер, қылта.

ҚЫЛТИ=ет. 1. Біршік көрініп, енді ғана біліне бастау. 2. Сәл ғана білініп, төбесі көріну. 3. Көзге түсу, көріну. 4. ауыс. Өкпелеу, реңжу, кею. 5. ауыс. экспр. Сып-сидам болып, қылмию. 6. ауыс. Қыздың бой жете бастауы.

ҚЫЛТИМА сын. Қылт ете қалғыш, өкпелегіш.

ҚЫЛТИТ=ет. Сәндеу, әдемілеу. **ҚЫЛТИТУ** Қылтит етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛТИЫП-ҚЫЛТИЫП үст. Әр жерден бір көрініп.

ҚЫЛТИЮ Қылти етістігінің қимыл атауы. **ҚЫЛТ-ҚЫЛТ** елік Тез қозғалған қимыл-әрекетті бейелейтін сөз.

Қылт-қылт етті. Төбесі анда-санда бір көрінді. **ҚЫЛТ-СЫЛТ:** қылт-сылт етті. Қылтылдады, қылмаңдады; неше құбылды. **Қылт-сылты** көп. Мазасыз, күйбең, сабырсыз.

ҚЫЛТҰЗАҚ зат. Қылдан жасалған тұзақ. **ҚЫЛТЫҚ¹** зат. өс. Жайылымдық жерлерде, тау беткейлерінде өсетін бийтігі 20–50 см-дей, ұзын қылтанды, дөңді, әфемер.

ҚЫЛТЫҚ² зат. 1. Жіп-жіңішке қылтан, қылтық. 2. сөйл. Қылтанақ. 3. сөйл. Қылқан.

ҚЫЛТЫҚШӨЗ зат. өс. сөйл. Арпашош. **ҚЫЛТЫҚСЫЗ** сын. Қылтығы жоқ. **Қылтықсыз арпабас.** <лат. bromus inermis> Астық тұқымдасы, арпабас туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚЫЛТЫҚШӨП¹ зат. өс. сөйл. Қылтық. **ҚЫЛТЫҚШӨП²** зат. өс. сөйл. Арпашош. **ҚЫЛТЫЛДА**=ет. 1. Бір байқалып, бір жоқ боп, болар-болмас қана көріну. 2. ауыс. Тғынши алмай ойнақшу; тыпыршу.

ҚЫЛТЫЛДАТ=ет. Бір көрініп, бір жасырыну.

ҚЫЛТЫЛДАУ Қылтылда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛТЫН¹ зат. экспр. Құбылып назданғандық; қылаң-сылаң еткендік.

ҚЫЛТЫН² елік Кенеттен, оқыс қозғалған қимыл-әрекетті бейелейтін сөз.

Қылтын етті. Қылт етіп, көрініп қалды. **ҚЫЛТЫНДА**=ет. 1. Болар-болмас қана әзер көріну. 2. ауыс. Сан құбылып, қылмың қағу, қиқалақтану.

ҚЫЛТЫНДАТ=ет. Қайта-қайта басын көтеру.

ҚЫЛТЫНДАТУ Қылтындат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛТЫНДАУ Қылтында етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛТЫҢ-ҚЫЛТЫҢ елік. Қайта-қайта қылт-қылт еткен қимыл-қозғалысты бейелейтін сөз.

Қылтын-қылтын етті. Әлсін-әлсін қылтындап көрініп қалды. **Қылтын-қылтыңы жоқ.** Бірсөзді, бірбеттік.

ҚЫЛТЫҢ-СЫЛТЫҢ зат. экспр. Жеңілеткік көрсетіп, қылтыңдаған мінез-қылық.

ҚЫЛУ Қыл етістігінің қимыл атауы. **ҚЫЛУА** зат. жерг. 1. Машық болған әрекет, қылық. 2. Қылмыс, бұзық іс.

ҚЫЛУАТ зат. сөйл. **Қылует.** **ҚЫЛУЕТ** [ар. خلوة] зат. діни. 1. Мүридтің бүкіл болмысы Аллаға арнап, Алладан басқа барлық нәрседен қол үзуі. 2. Жерасты мінәжат үйі.

ҚЫЛША¹ зат. бот. <лат. erhedra> 1. Қылша тұқымдасына жататын мәңгі жасыл бұтақтар немесе ағаш өсімдіктер тұқымдасы. 2. Жемісі мен қылқанынан дәрі жасайтын (қазақ арасында күлін насыбайға қосатын) бунақ сабақты, мәңгі жасыл бұта.

Қылша мойын. Жіңішке мойын, сағақ. **Қылша мойын талша** [міне]. Не істесең де еркін, бәрине де көңіл деген мағынада.

ҚЫЛША² зат. жерг. Тамырынан қант дайындалатын, тамақ, жем ретінде пайдаланылатын бақша өсімдігі, қызылша. **ҚЫЛШАЛА**=ет. Малды қылша өскен жерге жаю.

ҚЫЛШАЛАУ Қылшала етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛШАН зат. көне. Ертедегі батырлардың жебе салып жүруі үшін жылқының қылынан істелген оқ қабы, қорамсақ.

ҚЫЛШЫҚ зат. 1. Жүнің ірі әрі қатқыл талшығы. 2. Бір нәрсеге ілесе жүрген қыл-қыбыр, жүн-жүрқа, түрк.

Қылшығы жығылмады [қисаймады, сынбады]. Ештеңесі шығып болмады, шеті бұзылмады, мұрты кетілмеді. **Қылшығы құрамады.** Түгі де кетпеді, еш нәрсеге шығып болмады. **Қылшығын алам деп, былшығын шығарды.** Асқындырып алды, артық қылам деп, тыртық қылды. **Қылшығына қылау түсірмеді.** Шығып шығармады, аман ұстады. **Қылшығын шалдырмады.** Қолға түспеді, түгін де алғызбады. **Қылшық жұқтырмады.** Шаң жұтып тады, кір келтірмеді. **Қылшық жүн [-ді].** Талшығы ірі, қатқыл жүн. **Қылшық құйрықтыр.** зоол. <лат. thysanura> Жәндіктердің бір отряды.

ҚЫЛШЫҚСЫЗ сын. Қылшығы жоқ, жұмсақ, биязы жүн.

ҚЫЛШЫҚТА=ет. 1. Жүнді түтіп отырып қыл-қыбырын ажырату, тазалау. 2. Пышақтың сыртымен арлы-берлі өткізіп, майды қыл-қыбырынан тазалау. 3. ауыс. Егжей-тегжейіне жете, шүкішия тексеру, башайлау.

ҚЫЛШЫҚТАЙ сын. Қылшық сияқты, қылшық тәрізді.

ҚЫЛШЫҚТАЛ=ет. Қылшығынан тазартылу.

ҚЫЛШЫҚТАЛУ Қылшықтал етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛШЫҚТАН=ет. Қылшығы, жүні тікірею, түксію.

ҚЫЛШЫҚТАНУ Қылшықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛШЫҚТАТ=ет. Қылшығынан тазартылу.

ҚЫЛШЫҚТАТУ Қылшықтат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛШЫҚТАУ Қылшықта етістігінің қимыл атауы. 1. Жүнді қылшығынан тазартып түту. 2. Майды қылшығынан тазарту.

ҚЫЛШЫҚТЫ сын. Қылшығы бар, қылшығы мол.

ҚЫЛШЫЛДА=ет. 1. Өте өткір болып, қылтып түру. 2. ауыс. Жасы толу, бабына, кемеліне келу, толықсу. 3. ауыс. Қатты суыту, қақау.

Қылшылдаған жас жігіт. Құш-қуаты бойынан тасып тұрған, нағыз еңбек ететін жастағы жігіт.

ҚЫЛШЫЛДАТ=ет. Өте өткір қылу, қылтылдау.

ҚЫЛШЫЛДАТУ Қылшылда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛШЫЛДАУ Қылшылда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛШЫЛЫБ зат. Қылдан есілген шылбыр.

ҚЫЛЫ зат. жерг. Екі алапты қосып тұрған ені тар, қысталған жер; қылта.

ҚЫЛЫҚ [ар. اخق] зат. 1. Кісінің жеке басына тән әрекет-қимылдар түрі. 2. Біреу тарапынан істелген ұнамсыз іс-әрекет. 3. Кісіге тән жағымды мінез. 4. Әдетте жас қызға тән ойнақы әрі назды, тартымды мінез, қимыл-әрекет.

Қылығы наз. Мінезі ерке. **Қылығы өтті.** а) Көресіні көрсетті, қатты қиынады. ә) Блн-тықтырды, әбден құмар қылды. **Қылығы тәтті.** Іс-әрекеті көңілге жағымды, сондай сүйкімді әдетте (жас бала туралы). **Қылық көрсетті.** Майысып-буралып, әдемі қимылдап, көзге түсті (қыз туралы). **Қылық шығарды.** а) Оқыс мінез білдірді. ә) Назданып қылымысыды.

ҚЫЛЫҚСУ Қылықсы етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЫҚСЫ=ет. Қылық көрсеткенсу; мінезді, сүйкімді көріну.

ҚЫЛЫҚСЫЗ сын. Дорекі мінезді, сүйкімсіз.

ҚЫЛЫҚТАН=ет. Қылмындап, қылықты мінезімен сүйкімді көріну.

ҚЫЛЫҚТАНУ Қылықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЫҚТЫ сын. Мінез-құлқы сүйкімді, қимыл-қозғалысы тартымды.

Қылықты қыз. Мінезі, қылығы жақсы, ерке, назды қыз. **Қылықты қыздай.** бейн. Қыздай тартымды да сүйкімді.

ҚЫЛЫҚТЫЛЫҚ зат. Мінез-құлықтағы тартымдылық, сүйкімділік.

ҚЫЛЫМДСЫ сын. Жаман қылықты.

ҚЫЛЫМСУ Қылымсы етістігінің қимыл атауы; наздану, сызылу.

ҚЫЛЫМСЫ=ет. 1. жағымсыз. Қысылған-қымтырылған болып, сызылып бәлсіну. 2. жағымды. Назданып сызылу, қылығымен қызықтыру (қыз туралы).

ҚЫЛЫМСЫТ=ет. Сызыту, назданту.

ҚЫЛЫМСЫТУ Қылымсыт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЫС=ет. Жасасу, бірлесіп атқарысу.

ҚЫЛЫСУ Қылыс етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЫШ зат. 1. Шауын түсуге лайықтан, болаттан істелген өткір жүзді, ұзындау келген, балдақты ішек қару. 2. этн. Жүзін жұқарта жонып, ортасын доңестеу етіп келтіріп, ормек арқауын тығыздай түсуде қолданылатын, ұзындығы 12–15 см, жетесі қалыңдау, жалтақша ағаш құрал. 3. ауыс. Шапқынылық, жаулап алушылық.

Қылыш жүзінде. Қыл үстінде, қыын-қыстау жағдайда. **Қылыш қияқ.** поэт. Бүркіттің өткір қияғы. **Қылыш қындай.** бейн. Қылыштың қыуындай жіп-жіңішке, жіптіктей. **Қылыштан өткізді.** Қырып салды, кескеледі, қырып-жой-

ды. Қылыштың астына алды. Қырғын салды, көресісін көрсетті. Қылыштың жүзі, найзаның ұшымен. Күш көрсету, күшпен бітіру туралы айтылады. Қылыштың жүзідей. Кесіп, ойып түсетіндей өткір, мұқалмайтын, тайсалмайтын. Қылышынан қан тамған. Қаһарына мінген, қатулы. Қылышынан қан тамды [тамызды, сорғалады]. Қатты айбат көрсетті, қырып-жойды; зәріп төкті, қаһарына мінді; қатыгез болды. Қылышын қайрады. Ұрысқа дайындалды. Қылышын қайрап, найзасын өткірледі. Қаһарлығы, үдей түсті. Қылышын өзіне шайнатты. поэт. Жаулық, қара пиялымен келгенге отық жегізді, жауын талқандады. Қылышын сүйретіп қыс келді. бейн. Қазаан, қаһарлы, аязды қыс түсті.

ҚЫЛЫШБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. pulex cultratus> Төменгі жақ сүйегі үстіңгісінен асыңқырап біткен, дене тұрқы ұзын, тұңқы тұқымдасына жататын балық.

ҚЫЛЫШБАУ зат. көне. 1. Қылыш салынған қынапты белге тағуға арналған бау. 2. жерг. Күміс белбеу.

ҚЫЛЫШКЕР зат. көне. Әскери қимылдарда қылышты соғысуға арнайы жасақтанған сарбаз, жауынгер.

ҚЫЛЫШКЕРЛІК зат. көне. әск. Қылыштың шеберлік.

ҚЫЛЫШСЫЗ сын. Қарусыз, кесіп-шабуыс.

ҚЫЛЫШТА= ет. Қылышпен шабу, кескілеу. **ҚЫЛЫШТАЙ** сын. 1. Қылыштың жүзіндей, өткір. 2. Сойдиган, ұп-ұзын. 3. ауыс. Қайсар, батыр, ержірек, айтқанынан қайтпайтын, тайсалмайтын (адам).

ҚЫЛЫШТАЛ= ет. Қылышпен шабылу, кесілу.

ҚЫЛЫШТАЛУ Қылыштал етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЫШТАС= ет. Қылышпен кесісу, шабысу.

ҚЫЛЫШТАСУ¹ зат. спорт. Қылышты қолданудың әдісін жетік меңгеруге арналған әскери сайыс өнері.

ҚЫЛЫШТАСУ² Қылышты етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЫШТАТ= ет. Қылышпен кескізу, шапқызу.

ҚЫЛЫШТАТУ Қылышты етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЫШТАУ Қылышта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫЛЫШТЫ сын. Қылышпен қаруланған.

ҚЫЛЫШТІСТІ: қылыштісті жолбарыс. зоол. <лат. machairodus> Миоцен және плиоцен дәуіріндегі қазбалардан табылған жоғарғы тістері жақсы жетілген мысық тұқымдасының бір түрі, махайрод.

ҚЫМ зат. көне. Найзаның үшкір басы.

ҚЫМБАТ сын. 1. Нарқы, құны артық, бағасы жоғары. 2. Бәрінен артық, маңызды. 3. Асыл, ардақты, жанға жақын, ыстық, құнды. 4. Қымбатты, құрметті, қадірлі. 5. Аса қажет, мұқтаж болғанн құнды. 6. Маңызды, мазмұнды, терең. // Қадірлі зат.

Қымбат жақын [адам, кісісі]. Қадірлісі, аяулысы, құрмет тұтқан жанға жақын адамы. **Қымбат кесті**. Бағасын көтерді, қымбаттатты. **Қымбат көрді**. а) Баға-нарқы көптеу деп есептеді. ә) Қадірледі, артық санады. **Қымбатқа түсті**. а) Баға, нарқы жоғарылау болды. ә) Көп күш жұмсалды, бейнеті көп болды. б) Ауыр тиді, жанғына батты. **Қымбат қолды**. Еңбегі жоғары бааланатын (шебер). **Қымбат тас**. сөйл. **Асыл тас**. Қымбат тасты. Асыл таспен өшекейленген.

ҚЫМБАТСУ Қымбатсы етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМБАТСЫ= ет. 1. Қымбат көру, есептеу. 2. ауыс. Әлдеқандай болу, бөлсіну, тәкаппарлану.

ҚЫМБАТСЫН= ет. Заттың нарқын жоғарылау, көптеу көру.

ҚЫМБАТСЫНУ Қымбатсын етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМБАТТА= ет. 1. Бұйымдардың өзіндік құны жоғарылап, нарқы, бағасы көтерілу. 2. Құны жоғарылау, мәртебесі биіктеу, нарқы арту.

ҚЫМБАТТАН= ет. Бағасы көтерілу.

ҚЫМБАТТАНУ Қымбаттан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМБАТТАТ= ет. 1. Бағасын көтерту, нарқын өсіру. 2. ауыс. Еңбегін ерекше жоғары бағалау, бағасын асыру.

ҚЫМБАТТАТУ Қымбаттат етістігінің қимыл атауы; бағасын көтерту.

ҚЫМБАТТАУ¹ сын. Баға-нарқы белгілі шамадан артықтау, құны жоғарылау.

ҚЫМБАТТАУ² Қымбатта етістігінің қимыл атауы; бағаның жоғарылауы.

ҚЫМБАТТЫ сын. 1. Бағасы жоғары, нарқы көтеріңкі. 2. Асыл бағалы, пайдалы, құнды. 3. ауыс. Аса құрметті, қадірлі, ардақты. 4. ауыс. Аяулы, сүйікті, ынтық. 5. Маңызды, қажетті, жағына жақын.

ҚЫМБАТТЫҚ зат. 1. Бағасы, нарқы жоғарылық. 2. Ерекше бағалылық, маңыздылық. 3. ауыс. Бағасы артықтық, орны бөлектік, қадірлілік. 4. ауыс. Тәттілік, құндылық, асыл болушылық, артық тұрушылық. 5. Парқы артық болушылық.

ҚЫМБАТТЫЛЫҚ зат. сөйл. **Қымбаттық**.

ҚЫМБАТТЫМ зат. 1. Әдетте сүйіктісіне айтылатын асылым, қол жетпесім, арманым деген сияқты мағынадағы жақсы көру нышанын білдіретін атауыш. 2. Көбінесе еуропалықтарда жақсы көретін адамына қарата айтылатын қаратпа атауыш.

ҚЫМБАТТЫРАҚ сын. 1. Бағасы, нарқы артығырақ, құны жоғарырақ. 2. Қадірі артығырақ, орны бөлегірек. 3. Жөні бөлек, орны ерекше, пайдалырақ.

ҚЫМБАТШЫЛЫҚ зат. Заттардың баға-нарқының тым көтеріліп, қымбаттан кетушілігі.

ҚЫМБАТЫРАҚ сын. 1. Баға-нарқы жоғарырақ, артығырақ. 2. ауыс. Өзеге қарағанда орны бөлегірек, артығырақ.

ҚЫМ-ҒУЫТ үст. Бей-берекет, шым-шытырық; қарбала, быж-тыж.

Қым-ғуыт болды. Аласапыран, қарбаласқа айналды, быж-тыж болды.

ҚЫМҚА үст. көне. Сәл гана, әнтек.

ҚЫМҚА= ет. сөйл. **Қымта**.

ҚЫМҚАП зат. этн. Алтынды, күмісті жіп араластырып тоқылған қалың жібек мата.

ҚЫМҚАУ Қымқа етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМ-ҚИҒАШ сын. Бей-берекеті кеткен, шым-шытырық, шытырман.

ҚЫМҚУ Қымқы етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМ-ҚУЫТ үст. сөйл. **Қым-ғуыт**.

ҚЫМҚЫ= ет. сөйл. **Қымқыр**.

ҚЫМҚЫР= ет. 1. Нәрсенің шетін ішке қарай жымқыру, бұзу. 2. ауыс. Бір нәрсені іштей бүгіп қалу, жасыру. 3. ауыс. Бір затты, нәрсені білдірмей шетінен ұрлап пайдалану. 4. ауыс. Көзді ала бере білдірмей қағып кету, жымқыру.

ҚЫМҚЫРМА зат. Ұсақ-түйекті елеусіз іле кететін жымқырлық.

ҚЫМҚЫРУ Қымқыр етістігінің қимыл атауы; жымқыру, қағып кету.

ҚЫМҚЫРЫЛ= ет. 1. Ішке бүгілу. 2. ауыс. Жымқырылу, ұрлану.

ҚЫМҚЫРЫЛУ Қымқырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМС елік. Елеусіз әрі қысқа қозғалысты бейнелейтін сөз.

Қым етсе. Қит етсе, қыбыр етсе болды.

ҚЫМСЫН= ет. 1. Именіп, қылып қалу, қысылып-қымтырылу. 2. жағымсыз. Өтірік қуыстану, ар көргенсу.

ҚЫМСЫНДЫР= ет. Қысылдыру, қылату.

ҚЫМСЫНДЫРУ Қымсындыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМСЫНТ= ет. Ұялту, қысылту.

ҚЫМСЫНТУ Қымсынт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМСЫНУ Қымсын етістігінің қимыл атауы; қысылу, қылату.

ҚЫМСЫНЫҒЫРА= ет. Ұялып қысылыңқырау.

ҚЫМСЫНЫҒЫРАУ Қымсыныңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТА= ет. 1. Жан-жағынан саңлау қалдырмай, айнала бітеу, тұмшалау. 2. ауыс. Түгелдей басып қалу, жабу. 3. ауыс. Бүркемелеу, жасыру. 4. Айналдыра орап берік ұстау.

ҚЫМТАЛ= ет. 1. Жан-жағынан саңылау қалмай бітелу, оралу. 2. ауыс. Тұмшалану, жасырылу.

ҚЫМТАЛА= ет. Саңлау қалдырмай бітегіштеу.

ҚЫМТАЛАУ Қымтала етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТАЛУ Қымтал етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТАЛЫП-ШЫМҚАН= ет. Төңірегінен саңылау қалмастай бүркеліп, тұмшалануы, жан-жағынан ашықмайтынды бітелу.

ҚЫМТАЛЫП-ШЫМҚАНУ Қымталып-шымқан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТАН= ет. 1. Саңлау қалдырмай айнала бітелу, тұмшалану. 2. ауыс. Жасыру, тұйық болу, іштей тыну.

ҚЫМТАНУ Қымтан етістігінің қимыл атауы. 1. Бүркену, тұмшалануы орану. 2. ауыс. Жасырыну, бұғыну.

ҚЫМТАНЫҒЫРА= ет. Жан-жағын бітеңкірей түсу.

ҚЫМТАНЫҒЫРАУ Қымтаныңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТАҒЫРА= ет. Жан-жағын бітеңкіреу, аздап бүркемелеу.

ҚЫМТАҒЫРАУ Қымтаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТАП-ШЫМҚА= ет. 1. Жан-жағын бітегіштеу; айналдыра орағыштау. 2. ауыс. Тұмшалап бүркеу, басып кету. 3. ауыс. Білдірмей жауып жасыру.

ҚЫМТАТ= ет. Бүркету, жан-жағын бекітіп орату.

ҚЫМТАТУ Қымтат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТАУ Қымта етістігінің қимыл атауы.

1. Саңлау қалдырмай бітелу. 2. ауыс. Бүркемелеу, жасыру.

ҚЫМТАУЛЫ сын. Ораулы, бүркеулі, жабық.

ҚЫМТУ Қымты етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТЫ= ет. 1. Жымқыру, қысып ұстау. 2. Ішке қарай бұзу, жинақы ұстау. 3. ауыс. Бір нәрсені бұзу, жасыру. 4. ауыс. Көзді ала беріп, қымқырып кету. 5. ауыс. Ұқыппен үнемдеп жұмсау.

ҚЫМТЫЛ= ет. 1. Жымқырылып, қысылып ұсталу. 2. Қансырмалану, белден тартылу (киім үлгісі туралы). 3. ауыс. Ұялып, қысылып қалу.

ҚЫМТЫЛУ Қымтыл етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТЫҒЫРА= ет. 1. Жымқырыңқырау, қысыңқырап ұстау. 2. ауыс. Ешкімге сездірмей алу, жымқыру.

ҚЫМТЫҒЫРАУ Қымтыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТЫР= ет. 1. Ұрлап алу, жымқыру.

2. Кісіге көрсетпеу, жасыру.

ҚЫМТЫРУ Қымтыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТЫРЫЛ= ет. 1. Жымқырылу, сығылысып, қысылысып қалу. 2. Ұялу, қысылып қалу.

ҚЫМТЫРЫЛУ Қымтырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТЫРЫЛЫҢҚЫРА = ет. Ұялықы-
рау, қысылыңқырау.

ҚЫМТЫРЫЛЫҢҚЫРАУ Қымтырылың-
қыра етістігінің қимыл атауы.

ҚЫМТЫРЫН = ет. Ұялу, қысылу.

ҚЫМТЫРЫНУ Қымтырын етістігінің
қимыл атауы.

ҚЫМЫЗ зат. этн. Бие сүтінен, арнайы
ыдыста (сабада) ашытылып жасалатын қазақ
халқының көне замандардан бергі дәстүрлі таға-
мы, қадірлі асы, емдік қасиеті мол сусын.

Қымыз алды этн. Бие байланып алғашқы
қымыз ашыған күні берілетін қымыз. **Қымыз**
андыды. Ойын-сауық іздеді, есілдерті сауық-
сайран құру болды. **Қымыз байыды**, этн. табу.
Қымыз түгелді, қымыз таусылды [Қымыз –
қадірлі ас, әрі көптің асы болғандықтан, қымызды
бітті деп ашық айтуға болмайтын, сондықтан
қымыз байыды деп кері мағынада тұспалдап
түгелгені туралы хабар беретін]. **Қымыз батасы**.

этн. а) Қымыз ішіліп болғаннан кейін берілетін
бата-тілек. ә) Бие байлағанда, қымыздың
тойында, сондай-ақ бие ағатында, сіргежіяр
дастарқанында айтылатын бата-тілек. **Қы-
мызбен емдеу**. Қымыздың шипалық қасиетін
ем үшін пайдалану. **Қымызбен таңдай жібітті**,
бейн. Қымыз ішіп, құмары қанды. **Қымызға**
бөртті. Қымызға әбден тойып, қызып қалды.

Қымызды кім ішпейді. Қызықты думанды
кім жақсы көрмейді, бәрінің басынан қызықты
жастық шақ өтеді. **Қымыздың қоры**, этн.
Қымыздың алғашқы ашытқысы. **Қымыздың**
түнбасы. Қымыз түбінде тұнып қалған қоюы,
тосап қымыз. **Қымыз жаудың таңдайында кетті**,
бейн. окказ. Ел-жұрты басыбайлы болды,
жау қолына түсті. **Қымыз құймай**, айран берді.
Сараңданды, сараңдығы ұстады. **Қымыз орнына**
қымыран ішкендей, бейн. Қанағаттанбай, ой-
дағы дәмтекені болмай, көңілі көншімей. **Қымыз**
сапырды, этн. а) Ашуы жеткен қымызды қы-
нар алдында ауамен қанықтыру үшін ожаумен
қайта-қайта араластырып, жоғары-төмен қар-
рай ағызып құяды. ә) Қонақ күтуге дайындалды,
ас әзірледі. **Қымызы жоқ сабадай**, бейн. Қаң-
сыған; мән-мазміңы, мәртебесінен айырылған.

ҚЫМЫЗДАЙ сын. Қымыз сияқты.

ҚЫМЫЗДЫҚ¹ зат. өс. 1. Жапырағы
сопақша келген қышқылтым дәмді, жеуге
жарайтын, таран тұқымдасына жататын
көпжылдық шөптесін жабайы өсімдік. 2. тамақ.
Бақшада қолдан өсірілетін көпжылдық көгөніс.
3. бот. <лат. rumex> Таран тұқымдасына
жататын көпжылдық шөптесін өсімдік туысы.

Қымыздық дәрі, өс. <лат. rumex acetosa>
Таран тұқымдасы қымыздық туысына жата-
тын, жапырағы тамаққа қолданылатын көпжыл-
дық шөптесін өсімдік. **Қымыздық қасат**, этн.
көлнер. Шебердің үйінде болатын қылышты
суаруда қолданылатын папирус сияқты ұлпа.
Қымыздық қышқылы, хим. Қарапайым екі
негізді қаныққан қышқыл, түссіз кристалдар.

ҚЫМЫЗДЫҚ зат. өс. сөйл. **Айлан**
шоп.
ҚЫМЫЗДЫҚДӘРІ зат. өс. сөйл. **Қыш-
қыл қымыздық**.
ҚЫМЫЗЕК¹ зат. өс. жерг. **Қымыздық**.
ҚЫМЫЗЕК² зат. өс. сөйл. **Қышқыл**
қымыздық.
ҚЫМЫЗЖЕЛІК зат. этн. Бойды тез
билеп, тез басылатын жеңіл қызбалық.
ҚЫМЫЗҚОР сын. Қымызды көп ішетін,
қымызқұмар.

ҚЫМЫЗМҰРЫН зат. сөйл. **Қымыз-
мұрындық**.
ҚЫМЫЗМҰРЫНДЫҚ зат. этн. Көк-
темде бие байланған алғашқы қымыз ішуге
шақыру салты.
ҚЫМЫЗОЖАУ зат. этн. Қызыл арша-
дан немесе басқа ағаштан жонып, қазы майын
сіндіріп, ыстап жасайтын қымыз құроға, сапыруға
арналған сабы бар ыдыс, шөміш.

ҚЫМЫЗЫСЫЗ сын. Қымызы жоқ, қымызы
байыған.
ҚЫМЫЗСЫРА = ет. Қымыз ішкісі келу,
қымызды ансау.
ҚЫМЫЗСЫРАУ Қымызсыра етістігінің
қимыл атауы.
ҚЫМЫЗХАНА зат. Келушілер қымыз ішіп,
сусындайтын көпшілік сауда орны.
ҚЫМЫЗХАНАШЫ зат. Қымызхана иесі,
қымыз сататын көпшілік сауда орнының иесі.
ҚЫМЫЗШЫ зат. Бие сауып, қымыз ашы-
татын кісі.
ҚЫМЫЗШЫЛ сын. Ізден жүріп қымыз
ішетін, қымызға үйір.
ҚЫМЫЗШЫЛА = ет. Ел қыдырып, аралап
қымыз ішу.
ҚЫМЫЗШЫЛАУ Қымызшыла етістігінің
қимыл атауы.

ҚЫМЫҢ елік Қыл еткен қысқа қимылды
бейнелейтін сөз.
ҚЫМЫҢДА = ет. 1. Қылтылдау, қозға-
лақтау. 2. Жытылықтау, әлсін-әлсін өшіп-жа-
ну. 3. ауыс. Құпалақтау, не істерін білмей
сасқалақтау.
ҚЫМЫҢДАС = ет. Жымыңдасу, қозға-
лақтау.
ҚЫМЫҢДАСУ Қымыңдас етістігінің қимыл
атауы.
ҚЫМЫҢДАТ = ет. Қозғалақтау, қимыл-
дату.
ҚЫМЫҢДАТУ Қымыңдат етістігінің
қимыл атауы.
ҚЫМЫҢДАУ Қымыңда етістігінің қимыл
атауы.
ҚЫМЫҢ-ҚЫМЫҢ елік Қайта-қайта
қылтылдаған қозғалысты бейнелейтін сөз.
ҚЫМЫҢ-ҚЫМЫҢ етті. Қыл-қыл етті, қозға-
лақтады.

ҚЫМЫРА зат. көне. Ашытылып жа-
салған, адамды мас қылатын сусын.
ҚЫМЫРАН зат. этн. 1. Ашыған айранға
піскен сүт қосып сұйытқан сусын. 2. жерг.
Түйе сүтінен ашытылған сусын, шұбат.
ҚЫН зат. этн. 1. Қанжар, пышақ, кездік
сияқты өткір құралдарды салып жүру үшін ағаш-
тан, былғарыдан жасалған қап. 2. Ұстараның
қабы. 3. Қынап, қылыштың қабы.
Қына қол салды. Қаруланды, қолына қару
алды. **Қында жатып қор** болды, бейн. Еш
пайдаға жармай, іске тартылмай уақыты босқа
өтті, құр бос азып-тозды. **Қынан қанжар суыр-
ды**, бейн. Намысын қарумен, күшпен қорғады.
ҚЫНА¹ зат. өс. 1. Топырақ бетіне, ағаш
пен тасқа қабыршақ тәрізденіп жабасыа өсетін,
қабық тәрізді өсімдік. 2. <лат. lichenes> Саңы-
рауқұлақ пен балдырдың бірігіп тіршілік етуінен
құралған төменгі сатыдағы өсімдік.
Қына басын тасжүрек, бейн. Сезімнен
әбден жүрдай, қатыгез, қатал жүрек. **Қына**
басты. Еңсесі, көңілі түсті. **Қына қышқылдары**,
хим. Қына құрамында болатын фекала ұқсас,
азотсыз қосылыстар. **Қына шөп**. Қына (тасқа
ышғатын шөп).
ҚЫНА² [ир. حناء] зат. 1. Египет, Аравия,
Иран, Үндістанда өсетін лавсония бұтасының
жапырақтарынан алынатын сары күрең бояу.
2. ауыс. Түрлі-түсті қанық бояу.
ҚЫНА = ет. 1. Қыса тартып буу. 2. Киімнің
белін жығырып, бүріп тігу.
ҚЫНАГҮЛ зат. өс. Әсемдік мақсатта
өсірілетін бөлме өсімдігі.
Қынагүл тұқымдасы, өс. <лат. balsami-
paseae> Қазақстанда Алтай, Тарбағатай,
Жетісу (Жоңғар), Іле, Күнгей Алатауларында,
Кетпен тауындағы қылқан жапырақты, аралас
ормандардағы бұта арасында, ылғалды жерлерде
өсетін бір немесе көпжылдық өсімдіктер.
ҚЫНАҒАШ зат. өс. Арғы теңіз Оңтүстік
Америкадан келген, қазір сөндік үшін парктер мен
скверлерде, көшелерде қолдан егілетін (өсіретін)
мәдени ағаш немесе бұта.

ҚЫНАДАЙ сын. Қына түстес; қып-қызыл
өрттей.

Қынадай жабысты. Айырылмастай жа-
бысты. **Қынадай қырды**. Шетінен жапырды,
қан-жоса қылып жайпады. **Қынадай тиді**. Ой-
ран-топыр қылды, қырып салды.

ҚЫНАЙ: қынай бел. а) Қыздың жіңішке,
талдырмаш, қыпша белі. ә) Бойы-тұрқы келіскен
бойжеткен. б) Жіңішке, сымбатты бел (жігіт
туралы). **Қынай белді**. Қыпша белді, талдыр-
маш, жіңішке.

ҚЫНАЛ = ет. 1. Белі тартылдып буылу,
қапсырылу. 2. Жіптіктей болу, сымбаттану.
ҚЫНАЛА¹ = ет. Қына өсіп шығу.
ҚЫНАЛА² = ет. Қынамен бояу.
ҚЫНАЛАР зат. биол. **Қына¹** (шартты
түрде өсімдіктерге жатқызылатын ерекше бір
топ құрайтын организмдер).

ҚЫНАЛАУ¹ Қынала етістігінің қимыл
атауы; қына өсу.
ҚЫНАЛАУ² Қынала етістігінің қимыл ата-
уы; қынамен бояу.
ҚЫНАЛАУ Қынал етістігінің қимыл атауы.
ҚЫНАЛЫ¹ сын. Қына өскен, қына жа-
бысқан (тас, топырақ т.б.).
ҚЫНАЛЫБ² сын. Қына жағылып, боялған.

Қыналы бармақ, этн. а) Байырғы қазақ
қоғамындағы ер адамның алған екінші өйелінің ел
аузындағы аты. ә) Он саусағынан өнері тамған
ісмер, тысық, таза, кіршіз. **Қыналы бармақ**, жез
тырнағын қанға бояды. Бетін тіліп, қан ағызып
зар іледі, қан жылады; жоқтап, құса боп, қанды
жаспен бетін жуды.

ҚЫНАМА сын. Белі тартылдып, жиыры-
лып, бүріліп тігілген. // Қын, қынап.
Қынама бел. Бел жағын қынап тігілген киім.
ҚЫНАМАЛА = ет. Белін қапсырмалап,
тартып бүріп тігу.
ҚЫНАМАЛАУ Қынамала етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫНАМАЛАУ сын. 1. Қапсырмалап, тар-
тылған. 2. Жіңішке, қыпша, талдырмаш.
Қынамалы бешпент, этн. Бел тұсы қапсы-
рыла тігілген астарлы сырт киім.
ҚЫНАМЕНДЕ зат. этн. Күйеу жігіттің
қалыңдық атауына немесе қыз жеңесінің үйіне
жолдастарымен алғаш келуін қарсы алу кешіндегі
жастардың ойын-сауығы.

ҚЫНАП¹ зат. Қатты теріден жасалып,
металл құрсаулар салынып жасалатын қылыш
қабы.
ҚЫНАП² зат. биол. 1. Жануарлар мен
өсімдіктердің әртүрлі мүшесін қорған тұратын
бөлігі. 2. анат. <лат. vagina> Сүтқоректілердің
ұрғашыларындағы жыныс жолының алғы қуысы.
3. бот. Түтікке ұқсап ширатылып, сабақты орап
тұратын жапырақтың төменгі бөлімі.
Қынаптағы қылыштай [қылыш], бейн.
Қылшылдаған, күші асқан, өткір, қырағы, жауға
шабуға дайын (адам).

ҚЫНАПТЫҚУРАЙ зат. өс. Далалы,
шалғынды жерлерде өсетін, сабағы биік әрі жу-
андау көпжылдық өсімдік.
ҚЫНАПТАЙ сын. Қынап сияқты.
ҚЫНАТ = ет. Қысып орату, сақиналату,
құрсату.
ҚЫНАТУ Қынат етістігінің қимыл атауы.
ҚЫНАУ Қына етістігінің қимыл атауы;
қыса тартып буу.
ҚЫНАУЛЫ сын. Белі бүрілген, қапсы-
рылған, жиырылған.
ҚЫНБҰРШАҚ зат. өс. сөйл. Бұршақ
өсімдігінің бір түрі.
ҚЫНЖЫГҮЛ зат. өс. **Меруертгүл**.
ҚЫНДАЙ сын. Қылдырықтай, жіп-жіңішке
ке.

Қындай бел. Әйелдің жіңішке, талдырмаш,
нәзік белі.
ҚЫНДЫ сын. Қыны бар, қын бекітілген.

ҚЫНАДАЙ сын. Қына түстес; қып-қызыл
өрттей.
Қынадай жабысты. Айырылмастай жа-
бысты. **Қынадай қырды**. Шетінен жапырды,
қан-жоса қылып жайпады. **Қынадай тиді**. Ой-
ран-топыр қылды, қырып салды.

ҚЫНАЙ: қынай бел. а) Қыздың жіңішке,
талдырмаш, қыпша белі. ә) Бойы-тұрқы келіскен
бойжеткен. б) Жіңішке, сымбатты бел (жігіт
туралы). **Қынай белді**. Қыпша белді, талдыр-
маш, жіңішке.

ҚЫНАЛ = ет. 1. Белі тартылдып буылу,
қапсырылу. 2. Жіптіктей болу, сымбаттану.
ҚЫНАЛА¹ = ет. Қына өсіп шығу.
ҚЫНАЛА² = ет. Қынамен бояу.
ҚЫНАЛАР зат. биол. **Қына¹** (шартты
түрде өсімдіктерге жатқызылатын ерекше бір
топ құрайтын организмдер).

ҚЫНАЛАУ¹ Қынала етістігінің қимыл
атауы; қына өсу.
ҚЫНАЛАУ² Қынала етістігінің қимыл ата-
уы; қынамен бояу.
ҚЫНАЛАУ Қынал етістігінің қимыл атауы.
ҚЫНАЛЫ¹ сын. Қына өскен, қына жа-
бысқан (тас, топырақ т.б.).
ҚЫНАЛЫБ² сын. Қына жағылып, боялған.

Қыналы бармақ, этн. а) Байырғы қазақ
қоғамындағы ер адамның алған екінші өйелінің ел
аузындағы аты. ә) Он саусағынан өнері тамған
ісмер, тысық, таза, кіршіз. **Қыналы бармақ**, жез
тырнағын қанға бояды. Бетін тіліп, қан ағызып
зар іледі, қан жылады; жоқтап, құса боп, қанды
жаспен бетін жуды.

ҚЫНАМА сын. Белі тартылдып, жиыры-
лып, бүріліп тігілген. // Қын, қынап.
Қынама бел. Бел жағын қынап тігілген киім.
ҚЫНАМАЛА = ет. Белін қапсырмалап,
тартып бүріп тігу.
ҚЫНАМАЛАУ Қынамала етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫНАМАЛАУ сын. 1. Қапсырмалап, тар-
тылған. 2. Жіңішке, қыпша, талдырмаш.
Қынамалы бешпент, этн. Бел тұсы қапсы-
рыла тігілген астарлы сырт киім.
ҚЫНАМЕНДЕ зат. этн. Күйеу жігіттің
қалыңдық атауына немесе қыз жеңесінің үйіне
жолдастарымен алғаш келуін қарсы алу кешіндегі
жастардың ойын-сауығы.

ҚЫНАП¹ зат. Қатты теріден жасалып,
металл құрсаулар салынып жасалатын қылыш
қабы.
ҚЫНАП² зат. биол. 1. Жануарлар мен
өсімдіктердің әртүрлі мүшесін қорған тұратын
бөлігі. 2. анат. <лат. vagina> Сүтқоректілердің
ұрғашыларындағы жыныс жолының алғы қуысы.
3. бот. Түтікке ұқсап ширатылып, сабақты орап
тұратын жапырақтың төменгі бөлімі.
Қынаптағы қылыштай [қылыш], бейн.
Қылшылдаған, күші асқан, өткір, қырағы, жауға
шабуға дайын (адам).

ҚЫНАПТЫҚУРАЙ зат. өс. Далалы,
шалғынды жерлерде өсетін, сабағы биік әрі жу-
андау көпжылдық өсімдік.
ҚЫНАПТАЙ сын. Қынап сияқты.
ҚЫНАТ = ет. Қысып орату, сақиналату,
құрсату.
ҚЫНАТУ Қынат етістігінің қимыл атауы.
ҚЫНАУ Қына етістігінің қимыл атауы;
қыса тартып буу.
ҚЫНАУЛЫ сын. Белі бүрілген, қапсы-
рылған, жиырылған.
ҚЫНБҰРШАҚ зат. өс. сөйл. Бұршақ
өсімдігінің бір түрі.
ҚЫНЖЫГҮЛ зат. өс. **Меруертгүл**.
ҚЫНДАЙ сын. Қылдырықтай, жіп-жіңішке
ке.

ҚЫНЖЫҒУЛ зат. өс. сөйл. *Інжуғұл*.
ҚЫНЖЫЛ= ет. Бір нәрсеге іштей ренжу;
кею, қиналу.

ҚЫНЖЫЛСЫЗ сын. Реніссіз, кейіссіз,
қиналмай.

ҚЫНЖЫЛТ= ет. Ренжіту, кейіту.

ҚЫНЖЫЛТУ Қынжылт етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫНЖЫЛУ Қынжыл етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫНЖЫЛЫҢҚЫРА= ет. Іштей рен-
жіңкіреу, қиналынқырау.

ҚЫНЖЫЛЫҢҚЫРАУ Қынжылыңқыра
етістігінің қимыл атауы.

ҚЫНЖЫЛЫС зат. Көңілдегі кейісті реніш,
іштей қиналушылық.

ҚЫНЖЫЛЫС= ет. Іштей қиналысу, кейісу.

ҚЫНЖЫЛЫСУ Қынжылыс етістігінің
қимыл атауы.

ҚЫНУЛЫ сын. Белін қынай буган, ықшам
киінген.

ҚЫҢ елік Қысқа шуылды дыбысты бей-
нелейтін сөз.

Қың бар ма? Ләм-мим деген де қарсылық жоқ
деген мағынадағы қолдауды, келісуді білдіретін
сөзқолданыс. **Қың демеді.** Ләм-мим демеді,
үн-түңсіз қалды, тым-тырыс болды. **Қың етті.**
Тырс етті, сыббыр етті.

Қың= ет. Былқ ету, селт ету, айылын жию.
ҚЫҢБА= ет. Тайсалып-тайынбау, мо-
йымау.

ҚЫҢБАРЛЫ сын. Тайсалмайтын, қас-
қайған.

ҚЫҢБАУ Қыңба етістігінің қимыл атауы.

ҚЫҢҚ елік. Қысқа шуыл дыбысты бей-
нелейтін сөз.

Қыңқ етпеді [демеді]. Тырп етпеді, төзді,
шыдады; үндемеді. **Қыңқ етті.** Күңк еткен дыбыс
ышғарды.

ҚЫҢҚЫЛ зат. Адамның тынышын ала-
тын, қайталана беретін беймаза сөз.

ҚЫҢҚЫЛДА= ет. Қайта-қайта қоймай
айту, мазалау.

ҚЫҢҚЫЛДАТ= ет. Қыңқылдаған дыбыс
ышғарту.

ҚЫҢҚЫЛДАТУ Қыңқылдат етістігінің
қимыл атауы.

ҚЫҢҚЫЛДАУ Қыңқылда етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫҢҚЫЛ-СЫҢҚЫЛ зат. 1. Жеңіл-желпі
ауру. 2. ауыс. Мазаны алатын күңкіл сөз.

ҚЫҢСУ Қыңсы етістігінің қимыл атауы.

ҚЫҢСЫ= ет. сөйл. 1. Иттің жағымсыз
жіңішке дыбыс шығаруы. 2. ауыс. Ызыңдап,
құлағының түбінен қайта-қайта айқыштау,
мазаны алу.

ҚЫҢСЫЛ зат. 1. Иттің, қасқыр тәріздес
аңдардың жіңішке, қысылып шыққан аянышты
үні. 2. ауыс. Беймаза сөз, қыңқыл.

ҚЫҢСЫЛА= ет. 1. Иттің, қасқырдың
көмейінен қысылып шыққан жіңішке аянышты
дыбыс шығу. 2. ауыс. экспр. Бірдемені қайта-
қайта ызыңдап айтып, ығыр ету.

ҚЫҢСЫЛАС= ет. Иттердің, қасқырлар-
дың аянышты жіңішке үн шығарысуы.

ҚЫҢСЫЛАСУ Қыңсылас етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫҢСЫЛАТ= ет. Итке, қасқырға ая-
нышты дыбыс шығарту.

ҚЫҢСЫЛАТУ Қыңсылат етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫҢСЫЛАУ Қыңсыла етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫҢСЫТ= ет. сөйл. **Қыңсылат.**

ҚЫҢЫР сын. 1. Бір жағына қарай қысық.

2. ауыс. Әдейі бұра тартқан, қыршаңқы.

3. ауыс. Жәнісідігіне қарамай, өз дегенінен
қайтпайтын бірбет, қарыспа, қиқар.

4. ауыс. Қатал, қатып қалған, өзгермейтін.

Қыңыр кетті. Бұра тартты; дұрыс істемеді.
Қыңыр көкірек. Көжір, қырсық, кертартпа,

қысық, **Қыңыр қабақ.** Жат мінез, теріс қылық.
Қыңыр қарады. Ұнатпады, жақтырмады.
Қыңыр мойын. Бірбеткей, қарыспа, қиқар.
Қыңыр сөз. Іліп-шалған қырсық сөз. **Қыңыр
сөйледі.** Қиқарланып, қырсығып сөйледі. **Қыңыр
тартты.** Жөнге келмеді, қисайды.

ҚЫҢЫРАЙ= ет. 1. Бір жағына, бір қырына
қарай қисаю, иілу. 2. ауыс. Өз дегенінен басқаға
көңбей қасарысу, қиқарлау.

Қыңырайған жағынан түзелмеді. Қиқарла-
нып, қырсығып алды, бетінен қайтпады, өз дегенін
істемей қоймады.

ҚЫҢЫРАЙТ= ет. 1. Бір жағына қарай
қисайту. 2. ауыс. Қиқарлау, қырсықтыру.

ҚЫҢЫРАЙТУ Қыңырайт етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫҢЫРАЙЫС зат. Қыңырлық, қиқарлық
көрсеткен қасарыс.

ҚЫҢЫРАЙЫС= ет. 1. Бір жағына қар-
рай қисайысу. 2. ауыс. Қиқарласу, бір-біріне
қырсығу.

ҚЫҢЫРАЙЫСУ Қыңырайыс етістігінің
қимыл атауы.

ҚЫҢЫРАҚ зат. Қанжардың түрі.

ҚЫҢЫРАТҚУ Қыңыратқы етістігінің
қимыл атауы; қыңырау, бірбеткейлену.

ҚЫҢЫРАТҚЫ= ет. 1. Бір жағына қарай
қисайыңқырау, ойыса тұсу. 2. ауыс. Бірбет-
кейленіп қасарысу, қыңырау.

ҚЫҢЫРАЮ Қыңырай етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫҢЫРЖАҚТА= ет. Бір алған бетінен
қайтпаймын деп, жолдан тайып, қисайып кету.

ҚЫҢЫРЖАҚТАУ Қыңыржақта етістігінің
қимыл атауы.

ҚЫҢЫРЛАН= ет. Біңғайға көңбей, қиқар-
ланып қасарысу.

ҚЫҢЫРЛАНУ Қыңырлан етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫҢЫРЛАУ сын. 1. Бір жағына қарай
қисықтау. 2. ауыс. Қиқарлау, қиястау.

ҚЫҢЫРЛЫҚ зат. Қиқарланып қаса-
рысқандық, қиястық.

Қыңырлығына басты. Қиқарлық істеді, қыр-
сықтық жасады.

ҚЫҢЫРЫҚТА= ет. Тартыну, қисаңдау.

ҚЫҢЫРЫҚТАУ Қыңырықта етістігінің
қимыл атауы.

ҚЫП елік. Әп-сәтте болған қысқа, лып
еткен дара қозғалысты бейнелейтін сөз.

Қып етті. Бірден лып ете қалды.

ҚЫПАҢДА= ет. Ыңғайсыздана қимылдау,
қозғалу.

ҚЫПАҢДАУ Қыпаңда етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫП-ҚЫЗЫЛ сын. 1. Шиедей, нарттай,
ал қызы арайды. 2. ауыс. Барып тұрған, нағыз.
3. ауыс. Ушы-қырсыз, ұлан-байтақ. 4. ауыс.
Шоқтай, жанып тұрған, өткір (көз). 5. ауыс.
Малмандай, шылқыған.

Қып-қызыл болып кетті. Қатты ұялғаннан
беті қызарып кетті. **Қып-қызыл дау.** Қызу
талас, дау-жанжал. **Қып-қызыл мас.** Ес-түсін
білмейтін. **Қып-қызыл шығын.** сөйл. экспр.
Шығыны көп, мол зиян.

ҚЫП-ҚЫСҚА сын. Тым келте, шолақ.
ҚЫПША сын. Қылдырықтай, талдырмаш
(бел). // Жіңішке, нәзік бел.

Қыпша бел. Талдырмаш, нәзік, жіңішке бел.

Қыпша белі бұралды. бейн. Талдырмаш,
жіңішке бел майысты, сымбатты, сәнді қозғалды
(қыз туралы).

ҚЫПШАҚ зат. көне. Қайшы, қос пышақ.

ҚЫПШАҚТАЙ сын. Қыпшақ сияқты.

ҚЫПЫ қыпы қанды. Айызы қанды, құмары
тартқанды.

ҚЫПЫҚ зат. сөйл. **Қылышқ!**

ҚЫПЫҚТА= ет. сөйл. Қытылдау, қи-
паңдау, ыңғайсызданып кібіртікпеу.

ҚЫПЫҚТАУ Қыпықта етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫПЫЛДА= ет. Тынышы кету, тықыршу.

ҚЫПЫЛДАС= ет. Тынышы кетісу, тықыр-
шысу.

ҚЫПЫЛДАСУ Қыпылдас етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫПЫЛДАТ= ет. 1. Мазасын кетірту,
тықыршиту. 2. Қыпылдау, қылп-қылп еткізу,
қозғалақтату.

ҚЫПЫЛДАТУ Қыпылдат етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫПЫЛДАУ Қыпылда етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫПЫЛЫҚ зат. Жіі-жіі қалбақтаған
дамьысыз қозғалыс.

Қыпылық қақты. Тыныш тұра алмады;
дебірсізденді.

ҚЫПЫЛЫҚТА= ет. Тынышы кету, дег-
бірсіздену.

ҚЫПЫЛЫҚТАТ= ет. Тынышын кетірту,
дебірсіздендіру.

ҚЫПЫЛЫҚТАТУ Қыпылықтат етістігінің
қимыл атауы.

ҚЫПЫЛЫҚТАУ Қыпылықта етістігінің
қимыл атауы.

ҚЫПЫҢ елік. Жылп, бүлк ете қалған, лезде
болған қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Қыпың етті. Бүлк ете қалды.

ҚЫПЫҢДА= ет. Дегбірі қашу, мазасызда-
нып, орын таппау.

ҚЫПЫҢДАУ Қыпыңда етістігінің қимыл
атауы.

ҚЫР зат. 1. геогр. Аласа таулардың,
үстірттің ұзына бойына созылып жатқан биік
жері. 2. Өрістен, жайлаудан, шөлді қыраттардан
бөлініп қалған шұратты дөңес. 3. Елді мекеннен
сырт жер, дала. 4. ауыс. Алынбаған биік,
адамның армандаған биік мақсат-мұраты. 5. Бір
нәрсенің сырт жақ шеті. 6. Күйме үтік басқанда
пайда болатын қатпар. 7. ауыс. Адамның жеке
басының ерекше қасиеті, бойына тән қабілеті.
8. ауыс. Біреуге көрсетілген жағымсыз қылық,
мінез; сес. 9. ауыс. Бір нәрсеге деген ікем, еп.
10. ауыс. Бір нәрсенің, құбылыс, оқиғаның тағы
бір жағы, басқаша мәні. 11. ауыс. Таулы жер
(ой-далалы жазық жер ұлымына қарама-қарсы
ұғым). 12. ауыс. Бір елдің жері, елдің түк-
пір-түкірі.

Қыр асты. а) Қырдан өтті, алыстады, ұзап
кетті. ә) Өмірінің бір кезеңін басынан өткерді,
бір сынақтан өтті, бір жасын еңсерді. б) Ауыл-
дан кетті, жыраққа кетті. в) Даусы сонадайдан
естілді; атағы жер жарды. **Қыр астында.**

Алыс емес, жақын. **Қыр астырды.** Шалқыта,
шарықтата ән салды. **Қыр баласы [қазғағы].**

Қырда, кең жерде өскен адам. **Қыр басы.** Аласа
таулардың, қыраттардың ең жоғарғы биік бөлігі,
ұшары. **Қыр батпағы.** геогр. Ойпаң жерге жи-
налған жаңбыр, қар суының буланбауынан пайда

болатын ылғалды жер телімінің түрі. **Қыр гүлі.**

Даланың үлді, жабайы өскен шалғындық гүлдер.

Қырға шықты. этн. а) Байырғы қазақ қоға-
мында ел ішіндегі ерекше маңызды мәселелерді
жұрт болып шешу үшін немесе бүкіл халық болып

салтанатты шара өткізу үшін биік жерге, төбеге
жиналды. ә) Өмірінің үлкен асырына жетті;
өмірінің біраз жьылын еңсерді, жасы ұлайды.

Қырда асық ойнаған. бейн. Бала күнінен бірге
өскен. **Қырдағы киіктің дүбіріндей.** бейн.

оқказ. Жазық жерден үйір-үйір болып шауып
өткен киік тұяқтарының жерді дүңгірлеткен

дауыс. ындай шуылы. **Қырдан қарауыл қарады.**

Биікке шығып жол торып, жауынан сақтанды.

Қырдан қашқан түлкідей. бейн. Еңістен
ылділап зымырағандай, зулап ұстатпайтын.

Қырдан ойға шапқыласты. Даланың биік, ойыс
жерлеріне көтеріліп-түсіп қуанысып жүгірісті
(балалар туралы). **Қырың асты.** Аласа таулар-
дың, қыраттардың төменгі бөлігі, етегі. **Қырдың**

ерке гүліндей. бейн. Ауылдың еркелеп өскен
қызындай. **Қырдың [қырдағы] қарақозы.** Ауыл-
дағы қазақтың қызы. **Қырың құланы.** бейн.

Еркіндіктің адамы, қырдың, даланың бостандық сүйгіш халқы. Қыр жер ой болды, ой жер қыр болды. бейн. Астаң-кестей шықты, аспан айналып жерге түскендей аласыраң орнады. Қыр көрсетті. Қоқан-лоқы жасады, қорқытты. Қыр қабағы. Қырдың дөңкіп, дөңестеу келген тұсы. Қыр құстары. саят. Қырда жүріп, шалғын шоп, бидайық, бетеге, жусан, тамырдың түбі т.б. өсімдіктерді және құрт-құмырсқа, шегіртке, неше түрлі шыбын-шіркейді қорек етіп, суды сирек ішетін қанаттылар тобы. Қыр мұрын [мұрынды]. Әдетте әдемліктің нышаны болып табылатын үсті қыраның келген мұрын. Қыр тағысы. Даланың жабайы аңы. Қыр түгі. Даланың бетін жатқан шоп, өсімдік. Қыры бар. Қабілетті, епті. Қыры жоқ. Икемсіз, епсіз. Қыры жығылады. Арымады, жүдемеді. Қыры кетті. Ісі оңға басады, қырсыққа шалынды. Қырына алды. Біреудің соңына түсті, ерегісті, қыр көрсетті. Қырын сындырды. Бетін қайтарды, көңілін басты. Қырына жүрмеді. Еркіне көнбеді. Қыры сынды. Беті қайтты, көңілі басылды, жүні жығылды. Тауы шағыды, беті қайтты. Қыры сынбаған. Үтіктелген, мұнтаздай, тап-таза. Қыры тайды. Күйі кетті, нашарлады.

ҚЫР²: қыр соңына түсті [соңынан қалмады]. а) Артынан қалмады, басынан кетпеді. ә) Жабысын айырылмады, қайда барса да қалмады. б) стиль. Жолына түсті, кәсіп қылды.

ҚЫР¹= ет. Жатпай өлтіру, қырғынға ұшырату, құртып жайратты.

Қырып сал – қыран тұқымы. бейн. Аң-құсын жібермейтін, табиғатынан алғыр, қанды балақ құс.

ҚЫР²= ет. 1. Сақал-мұртты, шашты ұстараман немесе қыры бар өткір затпен сығыру. 2. Бір нәрсені өткір құралмен қырғыштау, қырнау; жұқалап алу.

Қыры алар [аларға] қызылы жоқ. Арық, жүдеу.

ҚЫРА зат. сөйл. **Қырқа.** **ҚЫРАҒАТ** [ар. قراة] зат. діни. **Қирағат.** (Қуранды дауыстап оқудың белгіленген нақышы, мәнері, қыраға).

ҚЫРАҒАТТА= ет. діни. 1. Қуранды ырағатына келтіріп, мақалдап нақышына келтіріп оқу. 2. ауыс. Бір нәрсені тәптіштеу, сәндеу; жөніне келтіру.

ҚЫРАҒАТТАУ Қырағатта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРАҒЫ с.ын. 1. Тез байқайтын, көреген, байқағыш. 2. Алғыр, көреген. 3. Аңдап басқыш, абайлағыш.

Қырағы ит. Үй қорығыш, саққұлақ, ұры-қарыға алдырмайтын ит. **Қырағы көз.** а) Көзі өткір, көргіш. ә) Байқағыш, аңғарымпаз. **Қырағы қия жазбас.** Өте сақ, бәрің байқағыш, көзі өткір. **Қырағы сұңқарлар.** бейн. окказ. Алғыр, көреген адамдар, беделді тұлғалар. **Қырағы үкімет.** бейн. окказ. Бәрінің ісіне аңду жүргізгіш, цензурашы, азаматтарының жеке ісіне араласқыш үкімет.

ҚЫРАҒЫЛАН= ет. Көргіш, байқағыш болу, көзі өткірлену.

ҚЫРАҒЫЛАНУ Қырағаттан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРАҒЫЛАУ с.ын. Көргіштеу, көрегендеу. **ҚЫРАҒЫЛЫҚ** зат. 1. Көргіштік, байқағыштық. 2. Сақтық, алғырлық.

ҚЫРАҒЫРАҚ с.ын. Байқағыштау, көрегендеу; сағырақ.

ҚЫР-АДЫР зат. Қыр мен адыр.

ҚЫРАН¹ зат. зоол. <лат. aquila> 1. Жыртқыш құстар отряды, қаршыға тұқымдасының бір туысы. 2. Бүркіт, қаршыға, қырғи, ителгі сияқты алғыр құстардың жалпы атауы; өлексемен қоректенетін қарақұстарға қарсы қойылады. 3. ауыс. Батыл, ержүрек адам, қаһарман жауынгер. 4. ауыс. Тегсе темір үзетін мықты, алғыр жігіт. // Қырағы, қайсар алғыр. // Адуынды, азулы. 5. ауыс. Қазақ

халқында еркіндіктің символын білдіретін алғыр құс. // саят. Алғыр, аң-құсты бірден алатын, епті де күшті (саят құсы). // Еркіндік сүйгіш, бостандық сүйгіш.

Қыран болды. а) Ел мақтайтын өжет болды, алғыр, қайсар мінезді болды. ә) Алыстарға самғады, биіктерге қол жеткізді. **Қыран бүркіт.** а) саят. Аң-құсқа салса, аянып қалмайтын, тегеурінді, алғыр саят құсы, бүркіт. ә) бейн. Алғыр да өжет, қайсар, сымбатты жігіт. **Қыран жапқандай күлді.** Уда шу, қатты күлді, жаптай күлді. **Қыран жапқандай қылды [дүрліктірді].** Әлек-шәлегін шығарды, быт-шыт қылды. **Қыран көз [көзді].** Тез байқайтын, көргіш. **Қыран [қыран жапқандай] күлкі.** Ішек-сілесі қатып жаптай күлген күлкі, уда-ду. **Қыран күлкіге батысты.** Бәрі қосыла қарқылдап күлісті, мәз бола қатты күлісті. **Қыран қабақ.** Қабағы тұқсуен, тұсты. **Қыран қуған шілде болды.** бейн. Тым-тырақай, жан-жаққа қашты. **Қыран қуған шылдай.** жерг. Быт-шыт, тоз-тоз. **Қыран құс.** саят. а) Бүркіт, қаршыға, түйемен т.б. сияқты аңға, құсқа салуға үйретілген алғыр құс. ә) бейн. Алғыр, ел алды болған адам. **Қыран қылық.** бейн. Өрлік, ерлік, асқан қайсарлық, төзімділік. **Қыран мүсін.** бейн. Сом тұлғалы, сымбатты, бет әлпетінде алғырлық, қырағылық нышаны бар. **Қыран тектес жан.** бейн. Өжет, өр мінезді, алғыр адам. **Қыран ұшып жете алмайтын.** Тым биік; қол жетпес.

ҚЫРАН² зат. жерг. Мошақ. **ҚЫРАНДАЙ** с.ын. Қыран сияқты, қыран құс сияқты.

Қырандай қырды. Қырып салды, жауын аман жібермеді.

ҚЫРАНДАЙЫН с.ын. поэт. Қырандай, қыран сияқты.

ҚЫРАНДЫҚ зат. 1. Қыран құсқа тән қасиет; алғырлық. 2. ауыс. Өжеттілік, еркіндік аңсағыштық, қайсарлық.

ҚЫРАНДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Қырандық.** **ҚЫРАНКЕРЕЙ** с.ын. көне. Алғыр, ержүрек.

ҚЫРАН-КЕСКІ с.ын. сөйл. **Қиян-кескі.** **ҚЫРАНҚАРА** зат. зоол. Қаршыға тұқымдасына жататын жыртқыш құс, дала қыраны.

ҚЫРАНӨТ зат. өс. <лат. pteridium> Қауырсын жапырақты, гүлсіз өсімдік; папоротник.

ҚЫРАН-ТОПАН: қыран-топан күлкі. Ішек-сілелері қатып, жаптай күлген күлкі.

ҚЫРАНЫМСЫ= ет. экспр. жағымсыз. Қыран болғансу, өзін алғыр көрсету.

ҚЫРАНША үст. Қыранға ұқсап.

ҚЫРАНЗАТ. Сал биіктеу, дөңес жер.

ҚЫРАҢДАУ с.ын. Биіктеу, дөңестеу.

ҚЫРАҢ-ҚЫРАҢ с.ын. Дөңес-дөңес, асу-асу болған.

ҚЫРАРҚАСЫ зат. Дөңкіген, доғас жер.

ҚЫРАТ зат. 1. Биіктеу, дөңес жер. 2. Биік-биік қырлар, белес-белес белдері бар созылып жатқан ел жайлаған мекен, ауыл қонған жер.

3. ауыс. Биік мақсат, үлкен жетістік, өмірдің бір белесі.

Қыраттың басы. Биік, дөңес жердің ең биік нүктесі.

ҚЫРАТ-ҚЫР зат. Қырат пен қыр, созылып жатқан қырлы, дөңес биік жер.

ҚЫРАТ-ҚЫРАТ зат. Созылып биік жатқан жер.

ҚЫРАТ-ҚЫРҚА зат. Қырат та, қырқа да; қырлы, дөңес созылған биік жер.

ҚЫРАТТАУ с.ын. Биіктеу, дөңестеу (жер).

ҚЫРАТТЫ с.ын. Қыраты бар, биік.

ҚЫРАРТЫ: қыратты ойысы. этн. анат. Жауырын сүйегі қырының артындағы ойыс бөлігі.

ҚЫРАУ зат. 1. Суық күзде немесе қыста тоңазып, дымқыл ауаның заттың бетіне қар тәрізді болып ағарып қатқан мұз жамылғысы. 2. ауыс. Қартайғанда адамның сақалы мен шашына, самынына түсетін ақ.

Қырау басты. Қырау көмкерді, мұз шалды. **Қырау жапты.** Толықтай қыраумен көмкерілді, атпақ болып қырау басты; суық түсті, қыс келді. **Қырау кенгі.** Аязда, суықта жердің, заттың бетіне қатып қалған ылғал ауа еріп, құрғады. **Қырау қабақ.** бейн. Қатулы қабақ, қаһарлы, адуынды, айбынды. **Қырау қатқан [қабағына қырау қатқан].** бейн. Өте суық, ызғарлы (қыс мезгілі). **Қырау сақал.** бейн. а) Ақ сақалды, сақалы ағарған. ә) Суық, қыраулы. **Қырау тұрды.** Суықта, аязда жердің бетіне, затқа ақ, боз түсті болып ауа, мұз қатты. **Қырау түсті.** Жерді қырау басты, қырау жылытырап көрінді.

ҚЫРАУЛА= ет. Қырау тиру, қырау басу.

ҚЫРАУЛАН= ет. Қырау басып қалу.

ҚЫРАУЛАНУ Қыраулан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРАУЛАТ= ет. Қарға айналдыру, қар, қырау қылып қатыру.

ҚЫРАУЛАТУ Қыраулат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРАУЛАУ Қыраула етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРАУЛЫ с.ын. 1. Қырауы бар, қырау қатқан. 2. ауыс. Суық, ызғарлы.

ҚЫРАУСЫЗ с.ын. Қырауы жоқ, қырау қатпаған.

ҚЫРАУЫТ= ет. Қырау қату, қырау тиру, қырау басу.

ҚЫРАУЫТУ Қырауыт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРАШ зат. жерг. Тік бет, жарқабақ.

ҚЫРАШТА= ет. Тік бетпен, жарқабақпен көтерілу.

ҚЫРАШТАУ Қырашта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРБАЙ¹ с.ын. Қырғи қабақ, дүрдараз. **Қырбай болды.** Араздасты, ренжісті. **Қырбай қабақ.** Қырғи қабақ, араз.

ҚЫРБАЙ² с.ын. Жұмысқа икемі жоқ, ебедейсіз, бейімсіз.

ҚЫРБАЙЛЫҚ зат. Араздық, келіспеушілік.

ҚЫРБАҚ с.ын. сөйл. **Қырбық.** **Қырбақ қар.** Жұқа жауған қар.

ҚЫРБАҚТА= ет. сөйл. **Қырбықта.** **ҚЫРБАҚТАУ** Қырбақта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРБАС: қырбастың қызылы. Қар қалың түскеннен кейінгі алашқы аяз.

ҚЫРБАТ¹ с.ын. жерг. Алапат, жойқың.

ҚЫРБАТ² с.ын. Кірпияз, таза.

ҚЫРБЫҚ с.ын. 1. Үшқындап жауған, жұқа (қар). 2. ауыс. Сирек, тықыр. // Үшқындаған жұқа ұлта қар.

ҚЫРБЫҚТА= ет. Үшқындап қар жауу.

ҚЫРБЫҚТАН= ет. Үшқындану.

ҚЫРБЫҚТАНУ Қырбықтану етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРБЫҚТАУ Қырбықта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРГҮЙЕК зат. 1. Құнтізбелік жылдың 30 тәуліктен тұратын тоғызыншы айы, күздің бірінші айы. 2. этн. Қошқар мен текеден күйек алынатын күздің басы.

ҚЫРҒАҚ зат. Судың жағасы, шеті.

ҚЫРҒАУЫЛ зат. <лат. phasianus colchicus> 1. Өзен жағасындағы тоғайлы жерде тіршілік ететін тауық тұқымдас қызғыт, сұр түсті аңшылық құс. 2. зоол. Тауықтәрізділер отряды қырғауылдар тұқымдасының Қазақстанның таулы, далалы аймағында кең тараған түрі.

Қырғауыл байлау. этн. Ертеде қош кезінде байлық салтанатының белгісі ретінде ақ түбек ағаштан жасалған құралмен ерттеу құрпы.

Қырғауылдың мойнындай. бейн. Құбығалы, бір сәтте өзгермей тұрмайтын.

Қырғауыл тұқымдасы. зоол. <лат. phasianidae> Тауықтәрізділер отрядының бір тұқымдасы.

ҚЫРҒАУЫЛДАЙ с.ын. Қырғауыл сияқты; зулаған, жалт беріп жоқ болған.

ҚЫРҒИ зат. <лат. accipiter nesus>
1. Кішігірім құстарды ұстап құнелтетін, имек тұмсық, өткір тырнақты қыран құс.
2. зоол. Денесінің үлкендігі келтердей, қанатын жайғандағы ұзындығы 18-26 см, салмағы 120-280 г-дай, таулы, орман-тоғайлы жерлерді мекендейтін қаршыға тұқымдасына жататын жыртықшы құс. 3. ауыс. Тез, шапшаң қимылдайтын, ұшқыр, алғыр адам.

Қырғи қабақ, бейн. а) Қабағы бар, үстіңгі терісінің қатпары бар әдемі көз. ә) Бір-бірімен араз, ала көз болушылық. **Қырғи қабақ болды.** Араздасты, жауласты. **Қырғи қабақ көрсетті.** Жақтырмады, жаратпады. **Қырғи қабақ соғыс.** с а у с н. Әлемдегі екі саяси жүйеде қалыптасқан мемлекеттер арасындағы алауыздық, бақталастық саясат. **Қырғи қуан шілде [горгадай]**, бейн. Ес-түсі шығып, әбден тытықтап, тоз-тоз болып. **Қырғи мінез.** Араздық, алакөздік. **Қырғи салды.** Қырғимен саятшылық етті, қырғимен аң аулады. **Қырғи тигендей болды.** Дүрлікте, берекесі кетті.

ҚЫРҒИДАЙ сын. Қырғи сияқты.

Қырғидай тиді. Әнтер-тәптерін шығарды, дүрліктерді.

ҚЫРҒИЛЫҚ зат. Ұшқырлық, алғырлық мінез.

ҚЫРҒИША үст. Қырғи тәрізді, қырғиға ұқсап.

Қырғиша тиді. Ойран-топырын шығарды, тас-талқан етті.

ҚЫРҒЫ зат. 1. Ағаш өңдейтін темір құрал; қырғыш. 2. зерг. Құмістің бетін тегістеп жылтырататын құрал. 3. жерг. Пышақ, қайшының жалпы атауы.

ҚЫРҒЫ сын. Қырдан өтетін, қырдағы (жол).

ҚЫРҒЫЗ зат. 1. Антропологиялық жағынан моңғол нәсілінің оңтүстік-сібір тобына жататын, дәстүрлі діні сүнниттік ислам болып табылатын түркітілдес ұлт, гасырлай бойы қазақтармен көршілес отырған бауырлас халық. 2. Осы ұлттың, халықтың өкілі.

Қырғыз орме [өрім] қамшы. этн. Өрмі қырғызша өрілген, орте тығыз етіп, жіңішке таспадан жұмырлап өрілген қамшы. **Қырғыз тілі.** лингв. Түркі тілдерінің бірі болып табылатын қырғыз халқының ана тілі.

ҚЫРҒЫЗ= ет. 1. Қырып-жойғызу, құйрету, жоқ қылу. 2. Тақырлап алғызу.

ҚЫРҒЫЗУ Қырғыз етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҒЫЗША сын. Қырғыз тілінде, қырғызша жазылған.

ҚЫРҒЫЗШАЛА= ет. Қырғыз тілінде сөйлеу; қырғыз тіліне аудару.

ҚЫРҒЫЗШАЛАУ Қырғызшала етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҒЫЗШЫЛ сын. Қырғыз ұлтын жақтаушы, соның мүддесін ойлаушы.

ҚЫРҒЫН сын. 1. Қиян-кескі, қан төгілген (ұрыс). 2. ауыс. Көп адам қатысқан, дау-дамайлы, тартысты. 3. ауыс. Зор індетті, жаппай шартыған. // Қантөгіс, қиян-кескі ұрыс, сұратыл соғыс. // Қиян-кескі ұрыс, қантөгіс болған жер.

Қырғынға ұшырады. Қырылды, апатқа ұшырады. **Қыркын берді.** Қайтыс болған кісіге арнап қырғи құннен кейін ас берді. **Қырғын келгір!** қарғ. Жоқ болғыр, қырылып қалғыр! **Қырғын тапты.** Қырылды, қаза болды, жойылды.

ҚЫРҒЫНДА= ет. Қырғынға қырату; жою, құрту.

ҚЫРҒЫНДАС= ет. Соғысу, қан төгісу.

ҚЫРҒЫНДАСУ Қырғындас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҒЫНДАТ= ет. Соғыстыру, қан төкізу.

ҚЫРҒЫНДАТУ Қырғындат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҒЫНДАУ Қырғында етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҒЫН-СҮРҒІН зат. Ел тыныштығын кетірген шапқыншылық, бүліншілік.

ҚЫРҒЫНСЫЗ сын. Қиян-кескі ұрыссыз, қантөгіссіз, соғыссыз.

ҚЫРҒЫНШЫЛЫҚ зат. Қырып-жоюшылық, шапқыншылық.

ҚЫРҒЫШ зат. Бір нәрсені қыру үшін темірден жасалған құрал.

ҚЫРҒЫШТА= ет. Қырғышпен қайта-қайта қыру.

ҚЫРҒЫШТАЙ сын. Қырғыш сияқты.

ҚЫРҒЫШТАУ Қырғышта етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРДЫР= ет. Қырғыз, алғызу.

ҚЫРДЫРТ= ет. Биреуге қырғыз, алдырту.

ҚЫРДЫРТУ Қырдырт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРДЫРУ Қырдыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЖАПЫРАҚ зат. өс. **Шыбысалы.**

ҚЫРЖИ= ет. 1. Қатпарлану, бүктетілу, жиырылу. 2. ауыс. Қабағын ашау, ұнатпау; тыржию.

ҚЫРЖИТ= ет. 1. Қатпарландыру, жиырылдыру. 2. ауыс. Қисайту, тыржиту.

ҚЫРЖИТУ Қыржит етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЖИЫС= ет. Бірігін ұнатпау, тыржиысу.

ҚЫРЖИЫСУ Қыржиыс етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЖИЮ Қыржи етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЖУА зат. сөйл. Жуа өсімдігінің жабайы түрі.

ҚЫРЖЫҚ сын. 1. Көгер көзге қорап, қысқа, мыртық. 2. ауыс. Өз дегенінен басқаны істемейтін, қырсық, қыңыр.

ҚЫРЖЫҢ елік Жақтырмағанда адам бетінде болатын қысқа жеке қозғалысты бейнелейтін сөз.

Қыржын етті. Қыржындады, жақтырмады.

ҚЫРЖЫНДА= ет. 1. Қыржың-қыржың ету, жақтырмау. 2. Денесімен, бет қозғалысымен жақтырмағанын, ұнатпағанын көрсету; ыңғайсыз қозалу.

ҚЫРЖЫНДАТ= ет. Ыңғайсыз қозғалу.

ҚЫРЖЫНДАТУ Қыржыңдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЖЫНДАУ Қыржыңда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚА зат. 1. Ойлы-қырлы, көп белесті, майда өзекті жер бедері. 2. геогр. Қатарласа созылып жатқан бірнеше қыраттардың жалпы атауы. 3. ауыс. Белгілі бір кезен, адам өміріндегі елеулі шақ, белес.

Қырдан шапты. Сыртынан тиді, сыртынан шалды.

ҚЫРҚАҒЫ зат. Ауылдан сырт, шет жердегі.

ҚЫРҚАЙ үст. Бәрі, түгел; жаппай, шетінен.

ҚЫРҚАЙ²: қырқай шалу. Ту сыртынан, қапсыра екі аяғын қоса шалу.

ҚЫРҚАЛА= ет. Қырмамен жүру.

ҚЫРҚАЛАН= ет. Қырқа-қырқа болу, жоталану.

ҚЫРҚАЛАНУ Қырқалан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚАЛАУ¹ сын. Аздап қырқа, сәл ғана биіктеу.

ҚЫРҚАЛАУ² Қырқала етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚАЛЫ сын. Қырқа-қырқа болып келген, қырқасы бар.

ҚЫРҚАР¹ зат. көне. **Қылыш.**

ҚЫРҚАР² зат. **Қырқыш.**

ҚЫРҚАР³ сын. жерг. Қу, айлакер, айла-лы.

ҚЫРҚАРЛА= ет. көне. Бірінің ізімен бірі жүру, шұбау.

ҚЫРҚАРЛАН= ет. Бірінің ізімен жүру, шұбалы.

ҚЫРҚАРЛАНУ Қырқарлан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚАРЛАУ Қырқарла етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚАРЛЫҚ зат. жерг. Қулық, айлакерлік.

ҚЫРҚАСЫН зат. Кішігірім қырқа; қырқашық.

ҚЫРҚАСЫНДАУ сын. Аздап биіктеу.

ҚЫРҚАШ зат. сөйл. **Қырқашық.**

ҚЫРҚАШЫҚ зат. Кішігірім қырқа; қырқасын.

ҚЫРҚ-ҚЫРҚ елік. Қайта-қайта жөткірінгенде шығатын дыбысқа ұқсас қайталама дыбысты білдіретін сөз.

Қырқ-қырқ етті. Қырқылдаған ұн шығарды.

ҚЫРҚУ Қырқу етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚУШЫ зат. Бір нәрсені қырқатын адам.

ҚЫРҚУЛАҚ¹ зат. сөйл. Дәрумендер жетіспеушіліктен болатын ауру түрі, цинга.

ҚЫРҚУЛАҚ² зат. өс. сөйл. Жайылымдықтар мен шалғындықтарда өсетін өсімдіктердің бір түрі.

ҚЫРҚЫ зат. этн. Марқұмның қайтыс болғанына қырқық күн толуына байланысты берілетін құдайы ас.

Қыркынан шығару. этн. Сәби дүниеге келгеннен кейін қырқық күн өткенде ырымдап суға шомылдыратын ғұрып [Қалыптасқан дәстүр бойынша, нәрестенің қарын шашын ер кісі алған, ұрпағы өсіп-өнген қария әже 40 қасық суды баланың үстіне құйып тұрып 30 омыртқа жылдам бекісіп, 40 қабырға жылдам қатсын деп тілек айтқан]. **Қыркынан шықты.** діни. Жаңа туған нәресте қырқық күнге толды. **Қыркын берді.** этн. Қайтыс болған кісіге арнап қырқық күннен кейін ас берді, қырқық күндігін ас-су беріп, атап өтті.

ҚЫРҚЫЛ= ет. 1. Кесілу, қылу. 2. ауыс. Алыну, шабылу. 3. Қырқын кезіндегі қой жүнінің қиылып алынуы. 4. Тозығы жетіп жыртылу.

ҚЫРҚЫЛҒЫР: жасың қырқылғыр. қарғ. Өрм қап, өліп қал деген мағынада.

ҚЫРҚЫЛДА= ет. Қырқ-қырқ еткен дыбыс шығару.

ҚЫРҚЫЛДАҚ: қырқылдақ торғай. зоол. Шымыш тұқымдасына жататын кішкене құс.

ҚЫРҚЫЛДАС= ет. Керібесу, керісу.

ҚЫРҚЫЛДАСУ Қырқылдас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚЫЛДАТ= ет. Қырқылдаған дыбыс шығарту, қырқ-қырқ еткізу.

ҚЫРҚЫЛДАТУ Қырқылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚЫЛДАУ Қырқыда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚЫЛДАУЫҚ сын. Қырқылдай беретін, қырқылдағыш.

ҚЫРҚЫЛЖЫҢ¹ зат. Келіспеушіліктен келіп шығатын ұрыс-керіс, қырғиқабақтық.

ҚЫРҚЫЛЖЫҢ² сын. Жасы ұлғайып, егде тартқан мылжың, егде (адам).

Қырқылжың тартты. Жасы келіп, күш-қайраты кеміді.

ҚЫРҚЫЛУ Қырқыл етістігінің қимыл атауы; қиылу.

ҚЫРҚЫМ зат. малшар. Қой жүнін қырқатын науқан, қырқытқы.

ҚЫРҚЫМШЫ зат. Қой қырқатын адам.

ҚЫРҚЫН: қыркын мінесе, қыр артылмас. Ұзаққа бармайтын, ештеңеге жарамайтын, төбе аспас.

ҚЫРҚЫНДЫ¹ зат. Өрмек жіптерінің тоқуға келмей қалғандықтан қырқып алынған, ұзындықтары 35-40 см-дей жері.

ҚЫРҚЫНДЫ² зат. жерг. Мал жезгеннен сояуы шығып қалған қалдық шөп, көшек.

ҚЫРҚЫНШЫ сан. Қырық санының реттік түрі.

ҚЫР-ҚЫР елік. Тұршыққанда, жаналқымға келіп қысылғанда т.б. жағдайлардағы дауыстың булығып, қырқылдағанын білдіретін сөз.

Қыр-қыр етті. Дауысы қырылдап шықты, қырылдады.

ҚЫРҚЫРА= ет. Қыр-қыр ету, қырылдау.
ҚЫРҚЫРАТ= ет. 1. Қыр-қыр еткізу, қырылдау. 2. ауыс. О дүниелік қылу, көзін жою, құрту.

ҚЫРҚЫРАТУ Қырқырат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚЫРАУ Қырқыра етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚЫС зат. Қиян-кескі ұрыс, соғыс.
ҚЫРҚЫС= ет. Өзара таласу, тартысу, қырық пышақ болу.

ҚЫРҚЫСТЫР= ет. Ұрыс-жанжалтудыру, айдап салу.

ҚЫРҚЫСТЫРУ Қырқыстыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРҚЫСУ Қырқыс етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЛА= ет. 1. Қыр шығару, қыр түсіру. 2. сөйл. Қырмен жүру, қырқа лау. 3. ауыс. Қысылып келтіру, жүйелеу, ойластыру.

ҚЫРЛАН= ет. 1. Қыр шығарылу, қыр түсірілу, дөңестену. 2. ауыс. Сайлану, жасану, буының-түйіну.

ҚЫРЛАНДЫР= ет. Қыр түсіру, қырлы ету.
ҚЫРЛАНДЫРУ Қырландыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЛАНУ Қырлан етістігінің қимыл атауы. 1. Қыры шығу, қыр салыну. 2. ауыс. Қыр көрсету, мақтану.

ҚЫРЛАТ= ет. 1. Қыр салғызу, қыр түсірткізу. 2. сөйл. Қырмен жүргізу, қырды бойлау.

ҚЫРЛАТУ Қырлат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЛАУ¹ сын. Қыр болып келген, дөңестеу.

ҚЫРЛАУ² Қырла етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЛЫ сын. Бір немесе бірнеше қыры бар.

Қырлы төсті құстар. зоол. <лат. neog-nathae> Желпуіш құйрықты құстардың отряд үсті тобы.

ҚЫРЛЫҚ зат. Сәл дөңестеу жер, қыр, қырат. // Қырга тән, қырда өсетін.

ҚЫРЛЫЛАУ сын. Аздап қыр болып келген, қыры бар.

ҚЫРЛЫЛЫҚ зат. Қырлы болып келушілік.

ҚЫРЛЫСАБАҚ зат. ө. с. сөйл. **Бидайбас.**

ҚЫРЛЫСТЫР= ет. жерг. **Қырылыстыр.**

ҚЫРЛЫШӨП зат. ө. с. <лат. polygonatum> Жалпақ жапырақты ормандар мен бұталардың арасында өсетін, биіктігі 30-100 см-дей лалагүлдер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚЫРМА¹ зат. Мал сойылатын жер; мал базары.

ҚЫРМА² сын. Қырып алғандай, таптақыр, аласа. // Аласа шөп.

Қырма мүрт. Қырылып жүрген, қырылған мүрт.

Қырма сақал. Жігіт ағасы болған, кексе тартқан, қырықтан асып, жасы ұлғая бастаған.

Қырма таз. Әр жерде тықыр ғана шашы бар, шашы түсіп, селдірен, жұқарып қалған таз.

ҚЫРМА³ зат. ө. с. Қыр-қыраттарға, қыраңға өсетін аласырақ шөптердің бірі.

ҚЫРМАЛА= ет. Қайта-қайта қыру, тазарту.

ҚЫРМАЛАУ Қырмала етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРМАН [ир. خرمن] зат. Астық бастыратын, тазалайтын, кептіретін ашық алаң.

Қырман басты. Дәнді қауызынан ажыратты, сабағынан бөлді.

Қырман қандады. Астыққа орақ түскенде ырым етіп, құрбандыққа мал шалды.

Қырман қандау. көне. этн. Егін орылып болып, қырманға саларда мал сойып, тіл-көзден аман болсын деген ниетпен жасалатын ырым.

Қырман салды. Егістіктен жиналған дәнді бастырып, тазалады, қырман қызылға толды.

Қырман толсын [дарысын]. Астық көбейсін деген мағынадағы тілек.

Қырманьына қыдыр дарысын. тілексөз. Астық берекелі болсын, түсім мол болсын деген мағынада айтылатын тілек.

ҚЫРМАНДА= ет. сөйл. Астықты төбелеп үю.

ҚЫРМАНДАП үст. Қырман-қырман етіп, мол ғып.

ҚЫРМАНДАУ Қырманда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРМАНТҮП зат. Қырман аяқталар кезде бөлікте түсетін астық.

ҚЫРМАНШЫ зат. Қырманда жұмыс істейтін адам.

ҚЫРМЫЗЫ [ир. قمرمز] сын. 1. Ашық қызыл (түс). 2. ауыс. Өте сұлу, әдемі (жас). 3. ауыс. Бақытты өмір, қайғы-қасіретсіз, қуаныш пен шаттыққа толы заман.

Қырмызы тон. Қыз-келіншектерге арнап қызыл масатыдан тігілетін қаптал шапан.

ҚЫРМЫЗЫ зат. ө. с. сөйл. **Қырмызығұл.**

ҚЫРМЫЗЫГҮЛ зат. ө. с. <лат. calendula> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын жарғымдай бұта; сабағы бұтақтанып өсетін, гүлі сары, біржылдық шөптесін өсімдік.

ҚЫРМЫЗЫДАЙ сын. Қырмызы сияқты, қырмызы тәрізді.

ҚЫРНА= ет. Бір нәрсені қырып тазарту, артық нәрселерден арылту.

ҚЫРНАҒЫШ зат. Асыл темірден жасалып, сүйек, тас өңдейтін құрал.

ҚЫРНАЛ= ет. 1. Қырылып, артық нәрселерден арылтылу, жонылу, қашалу. 2. ауыс. Жойылу, құртылу.

ҚЫРНАЛУ Қырнал етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРНАП-ЖОН= ет. Өңдеу, жөндеу.

ҚЫРНАП-ЖОНУ Қырнап-жон етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРНАТ= ет. Қырғызу, жонғызу, қашатырызу.

ҚЫРНАТУ Қырат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРНАУ Қырна етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРНАУШЫЛЫҚ зат. Бір нәрсені қырнап жонушылық.

ҚЫРНАУЫШ зат. Қырып тазалайтын, қырнайтын құрал.

ҚЫРНАУЫШТЫ сын. Қырнауышы бар, қырнауыш орнатылған.

ҚЫРӨЗЕК зат. Жұқралы аурудың түрі.

ҚЫРПУ¹ зат. Бір нәрсенің бүктелген жері, жиігі.

ҚЫРПУ² зат. этногр. Дулығаның астынан киетін киіз қалпақ.

ҚЫРПУ³ зат. жерг. Биік жер, дөңес, қырат.

ҚЫРПУ⁴ зат. жерг. Қолайлы кез, ыңғай, сәт.

Қырпуын тауып ұрды [соқты]. Қолайын, ыңғайын келтіріп соққы жасады.

ҚЫРПУ⁵ сын. Тәкаппар, астам.

ҚЫРПУ⁶ Қырты етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРПУЛА¹= ет. Тезістен кесу, қысқарту.

ҚЫРПУЛА²= ет. Жиектеу, жағалау.

ҚЫРПУЛАУ Қырпула етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРПЫ зат. көне. Дулыға ішінен киетін басқым.

ҚЫРПЫ= ет. Бір нәрсенің қырын қырқу, тегістеп кесу.

ҚЫРПЫҚ сын. Қыраң-қыратты.

ҚЫРСАУ¹ зат. сөйл. **Құрсау.**

ҚЫРСАУ² сын. жерг. 1. Жүрісі шабан, қыңыр, кесір мінезді (мал). 2. Қырсық, қыңыр мінезді (адам). 3. Жай, баяу шығатын, әлсіз (дауыс, әуен).

ҚЫРСАУЛАН= ет. Қырсығу, кесірлену.

ҚЫРСАУЛАНУ Қырсаулан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРСАУЛАУ сын. 1. Шабандау, жалқау. 2. ауыс. Жойылу, құртылу; қырыстау, қыңырлау.

ҚЫРСАУЛЫҚ зат. Жалқаулық, қыңырлық, қиқарлық, кесірлік.

ҚЫРСАУСУ Қырсаусу етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРСАУСУ= ет. сөйл. Кесірлену, қырсаулану.

ҚЫРСЫҒУ Қырсық етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРСЫЗ сын. 1. Қыры жоқ, қыры шығарылмаған. 2. ауыс. Еш нәрсеге ебі жоқ, икемсіз.

Қырсыз төсті құстар. зоол. <лат. gradietes> Желпуіш құйрықты құстардың отрядтан жоғары тобы.

ҚЫРСЫЗДАН= ет. Қыры жоқ болу, икемсіздену, ебі кету.

ҚЫРСЫЗДАНУ Қырсыздан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРСЫЗДАУ сын. Икемсіздеу, еңсіздеу.

ҚЫРСЫЗДЫҚ зат. Икемсіздік, еңсіздік.

ҚЫРСЫҚ¹ зат. миф. Адамның желкесіне отырып, игі істер жасауына кедергі болатын, кесір келтіретін, көзге көрінбейтін зиянды күш [Мифологиялық түсінік бойынша, қырсықты тек бүркіт қана көре алады].

ҚЫРСЫҚ² зат. Адамға кездейсоқ кездесетін кесір, кедергі, кесепат, пәле.

Қырсығы тиді. Пәлеге ұшырауға себепкер болды, залалы тиді.

Қырсық айналдырды. Пәлеге ұшырады, қырсық шалды.

Қырсық арылмады. Ісі оңға баспады.

Қырсық қашты. Ырыс, береке кірді.

Қырсық шалды. Пәлеге тап болды, кедергіге ұшырады, қырсық айналдырды; жолы болмады, ісі оңға баспады.

ҚЫРСЫҚ³ сын. Өзінің айтқаны болмаса, басқаға көнбейтін бір бет, қыңыр, қиқар.

Қырсық сөз. Керісінше айтылған қыңыр сөз, кекесін.

ҚЫРСЫҚ= ет. Айтқанға көнбеу, қыңырлану, қиқарлану.

ҚЫРСЫҚ-КЕСЕПАТ зат. сөйл. **Кесір-кесепат.**

ҚЫРСЫҚ-ҚЫҢЫР сын. Жөнге көнбейтін, қисық.

ҚЫРСЫҚСЫЗ сын. Қырсығы жоқ, кесір-кесепатсыз.

ҚЫРСЫҚТАН= ет. Қыңырлану, қырсығу.

ҚЫРСЫҚТАНУ Қырсықтан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРСЫҚТАУ сын. Айтқанға көнбейтін, қыңырлау, аздап қырсық, қиқар мінезділеу.

ҚЫРСЫҚТЫ сын. Қырсығы мол, кесір-кесепатты.

ҚЫРСЫҚТЫҚ зат. Қыңырлық, қисықтық, кесепаттық.

ҚЫРСЫҚТЫР= ет. Қыңырландыру, қисайту, кесепаттандыру.

ҚЫРСЫҚТЫРУ Қырсықтыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРСЫҚШЫЛ сын. Қырсығы мол, кесепатшыл.

ҚЫР-СЫРЫ зат. Бір нәрсенің өзіне тән ерекшелігі, басқаға белгісіз қасиеті, жай-жапсары.

ҚЫРТ¹ сын. Мылжың, езбе, сөзуар (адам).

ҚЫРТ² елік. Бір нәрсені сымдырғанда, үзгенде шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

ҚЫРТ= ет. Орынсыз сөйлеу, мылжыңдау; оттау.

ҚЫРТИ= ет. Бүртію, өкпелеу, қырсығу.

ҚЫРТИМА сын. Қыртылып қалғыш, қыртысқы.

ҚЫРТИО Қырты етістігінің қимыл атауы.
ҚЫРТ-ҚЫРТ елік. Қаттырақ затты тістегенде не шайнағанда шығатын қайталама дыбыс.

ҚЫРТПЫШ сын. Есейген, тіс қаққан (жас бала жайлы).

ҚЫРТТЫҚ зат. Бейшаралық, сорлылық.
ҚЫРТТЫР= ет. Орынсыз, бос сөйлету, мылжындату, оттату.

ҚЫРТТЫРУ Қыртыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРТУ Қырт етістігінің қимыл атауы; мылжындау, әр нәрсені бір айтып оттау.

ҚЫРТЫЛ зат. Қыртылданған көп сөз, түкке тұрғысыз әңгіме, көп сөйлегендік.

ҚЫРТЫНДА= ет. Тыржып жақтырмау, кіржіңдеу.

ҚЫРТЫНДАУ Қыртында етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРТЫС зат. 1. Жердің үстіңгі қабаты, беті. 2. Заттың бүктелуінен пайда болатын қатпар. 3. Адамның маңдайына, бетіне түсетін әжім, сызық. 4. ауыс. Сыр, құпия.

Қыртысы жазылды [ғарады]. Ашуы тарқайды, қабағы ашылды.

ҚЫРТЫС-ҚЫРТЫС сын. Қыртыстанған, қатпар-қатпар.

ҚЫРТЫССЫЗ сын. Қыртысы жоқ, қыртыс түспеген, қыртыстанбаған.

ҚЫРТЫСТА= ет. 1. Бір нәрсенің қыртысын аршу, үстінен жұқалап алу. 2. Бір нәрсені түбіне дейін қырып алу, түк қалдырмау, барынша сытыру.

ҚЫРТЫСТАЛ= ет. Қыртыс салыну, қыртыс тұсу, қатпарлану.

ҚЫРТЫСТАЛУ Қыртыстал етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРТЫСТАН= ет. Қыртыс тұсу, қатпарлану.

ҚЫРТЫСТАНДЫР= ет. Қатпарландыру, қыртыс түсіру.

ҚЫРТЫСТАНДЫРУ Қыртыстандыр етістігінің қимыл атауы; жер қыртысын құнарландыру, егін егуге дайындау.

ҚЫРТЫСТАНУ Қыртыстан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРТЫСТАУ Қыртыста етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРТЫСТЫ сын. Қыртысы бар, қыртысы қалың.

ҚЫРТЫС-ТЫРТЫС зат. 1. Киімнің қатпарланған, тыртысқан жері. 2. ауыс. Ашу, ыза; өкпе, реніш.

ҚЫРУ¹ Қыр етістігінің қимыл атауы.

1. Қырғыштау, қырнау, жұқалап алу, сыдыру. 2. Сақал-мұртты, шашты ұстарамен сытыру.

ҚЫРУ² Қыр етістігінің қимыл атауы.

1. Қырып-жою, құрту, қырғынға ұшырату. 2. Аңды ұстау, ату. 3. Зиянкестерді құрту, өлтіру.

ҚЫРУАР [ир. خروار] сын. Сансыз көп, тола.

ҚЫРУШЫЛЫҚ зат. Өлтірушілік, жоюшылық.

ҚЫРШ елік. Қатты нәрсені кескенде, не тістегенде шыққан қысқа дыбысты бейнелейтін сөз.

Қырш еткізді. Қарш еткізді, ғырт еткізді. ҚЫРША сын. Қырлы келген.

ҚЫРШАҢҚЫ зат. 1. вет. <лат. sarcopetesegui> Жылқы қотырының түрі (қышыма), жұқпалы тері ауруы. 2. ауыс. Қырсық, қыңыр, шақпа тілді (адам).

Қыршаңқы тіл. Кесір, қыңыр сөз, жанды жерге тигізіп, тістеп сөйлеушілік.

ҚЫРШАҢҚЫЛАН= ет. 1. Қыршып, тістелеу. 2. ауыс. Қыңырлану, қырсықтану, кесір сөйлеу.

ҚЫРШАҢҚЫЛАНУ Қыршаңқылан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРШАҢҚЫЛЫҚ зат. Қырсықтық, қыңырлық.

ҚЫРШ-ҚЫРШ елік. Қатты затты тістегенде, шайнағанда шығатын қайталама дыбысты білдіретін сөз.

Қырш-қырш еткізді. Қаршылдатты, қыршылдатып шайнады.

ҚЫРШУ Қыршы етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРШУЫШ зат. техн. Жер өңдейтін тісті құрал (мәшине).

ҚЫРШУЫШТЫ сын. Қыршыушы тістері бар (соқа).

ҚЫРШЫ= ет. 1. Тістеп жұлып алу. 2. жерг. Жердің қыртысын алып, тегістеу, тазалап тастау, аршу.

ҚЫРШЫЛ= ет. 1. Тегістелу, аршылу. 2. Киімнің бүктелген, қайырылған жерлерінің әр нәрсеге тиіп, үйкеліп қырқылуы. 3. ауыс. Жалқаулану, кежесі кері тарту.

ҚЫРШЫЛДА= ет. Қырш-қырш ету, қыртылдау.

ҚЫРШЫЛДАТ= ет. Қырш-қырш еткізу, қыртылдану.

ҚЫРШЫЛДАУ Қыршылда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРШЫН зат. Бұғанасы қатпаған жас-өспірім, боздақ.

Қыршын жас [жастық]. Боздақ, өрімдей жас, жап-жас. Қыршын [өмірден қыршын] кетті. Дүниеден жастай қайтты, мезгілсіз дүние салды. Қыршын күйінде [көзінде]. Жас кезінде, жасөспірім шағында. Қыршыныннан қиылды. Жастай мерт болды, өмірден ерте кетті. Қыршыныңнан қиылғыр! қарғ. Дегеніңе жетпей кеткір, жудадай солғыр, жастайыңнан өлгір деген мағынада.

ҚЫРШЫНДАЙ сын. Өрімдей, жап-жас.

ҚЫРШЫНДЫҚ зат. Жастық, есеймегендік.

ҚЫРШЫС= ет. Тістеп жұлысу.

ҚЫРЫҚ сан. 1. Отыз тоғыз бен қырық бірдің арасындағы есептік сан; 40 санының атауы. // Қырық жас. 2. ауыс. Көп, мол, қыруар.

Қырық бір шөптің басы болсаң, ақ басы қара қойдың құмалағы болсаң, ақ сөйле! көне. Жолаушының сапарын, аман-есендігін, не бір оқиға барысын, я болмаса жоғалған мал-мүлікті болжау үшін құмалақшылар, балгер, бақсылар, тәуіптер құмалақ ашарда айтылатын сөз.

Қырық жамау. а) Шоқпыт-шоқпыт, бірнеше жеріне жамау түскен, тозығы жеткен. ә) бейін. Назалы, қайғылы, ренішті, көп қайғыға, қасіретке ұшыраған. **Қырық жерге қойма қойды. Неше түрлі құлық-сұмдық ойлдады. Қырық жеті көне.** этн. Айттырылған қызға төленетін қалыңмал мөлшері [Қырық жеті мынадай бөлікке бөлініп аталады: бас жақсы – 10 жылқы; құлынды бие – 16 жылқы; құнан; құнажын (3 жасар жылқы мен бие) – 7 бас; тай-құнан – 7 бас; жеке ту бие, жанана жақсы (жылқы немесе түйе); аяқ жақсы – 7 бас; барлығы – 47 бас]. **Қырық жеті мал.** этн. Қызға берілетін қалыңмал. **Қырық жыл [жылдай].** Өте ұзақ уақыт, көп уақыт бойы. **Қырық жылғы.** а) Баяғыдан келе жатқан, бұрыннан бар, тым көне, ескі, оңі тайған. ә) Естен шығып кеткен ертедегі оқиға, жасырып жүретін әңгіме. **Қырық жыл қырғын болса да. Қандай қиямет, қыын-қыстау болса да. Қырық жыл қырғын болса да, ажалды өледі [жетеді].** Көгер жарығы бар, бір өмірден дәм-тұзы әлі таусылмаған адамға ажал алыс деген мағынада.

Қырық жілік болғыр! қарғ. Сойылғыр, өлгір деген мағынада (көбіне, қара малға айтылады).

Қырық кемпірдің қалауынан жыылған жерг. Қырық ру, әртүрлі. Қырық күн қырғын, мың күн сүргін. Қысыптан, қыын-қыстау жағдай, тар кез. Қырық күн [түн] ойын, қырық күн тойын қылды [жасады]. Үлкен қуаныштың құрметіне

(үйлену, сәбилі болу т.б.) балуан күрестіріп, ат шарттырып, көкпар тартыстырып, ұлан-асыр той өткізді. **Қырық күн шілде. Жаздың нағыз ыстық кезі, 22-24 маусымнан 2-4 тамызға дейін 40 күнге созылатын ыстық шақ. Қырық күн шілде түсті. Атап ыстық келді. Қырық күншілік жер. Ұзақ, алыс жер. Қырық кісі. Көп адам. Қырық қабат.** а) Қалып, бірнеше қабат. ә) Бірнеше рет. б) экспр. Өте биік, басты айналдыратын. **Қырық қабырғасы қайысты. Әбден күйзеліп, қайғырды. Қырық қазанның [қырық үйдің қазанының] құлағын тістеді. Қыдырып жүрпін, әр үйден татақ ішті. Қырық қақпан құрды. Түрлі айла, талап-шарғы жасады. Қырық қаншада. жерг. Қырықтың үстінде деген мағынада. Қырық қара нар майына суарды. фольк. Жебе жасайтын қу ағаштың нардың майымен сылап, майсінді етті. Қырық құбылды. Сан рет өзгерді, әртүрлі көрініс берді. Қырық құлаш. Өте ұзын. Қырық құрау [құрақ].** а) Әбден тозығы жеткен, жамау-жасқау. ә) Біркелкі емес, ойдан-қырдан, анан-мұнан құралған, алуан түрлі. **Қырық құраулы. Әбден тозығы жеткен, шұрық тесік; жамауы көп. Қырық қырлы. Алуан түрлі, жан-жақты. Қырық пышақ. Араз, өш, өзара қырқысқан. Қырық пышақ болды. Өзара таласып-тартысты, қырқысты, жанжалдасы, керісті. Қырық ру. Әр рудан құралған, әр жерден жиналған құрама. Қырық саққа жүгіртті. Сан түрлі құбылтты, түрлендірді. Қырық сан қырым жұрты. Түрлі ру-тайпадан құралған ел. Қырық серкеш. этн. Нағашы мен жиен арасындағы әзіл-қалжың, сыйластыққа негізделген туыстық қатынастақ байланысты жұрпін. Қырық сідік. Жасырын жүрістен туған бала. Қырық темірдің қылауы. Әртүрлі, қырқы ру. Қырық тесік. Бүтін жері жоқ, сау-тамтығы жоқ, шұрық тесік. Қырық түрлі. Алуан түрлі, сан алуан. Қырықтың бірі Қыдыр [деген]. Үйге келген адамның бірі болмаса бірі құт, береке әкелуші; әрбір адамнан жақсылық құт, әркімнің өзіне шарапаты болады. Қырық шырақ жақты. этн. Қайтасы болған адамның рухына арнап қырқына дейін қырық шырақ жақты. Қырық ру. Аннан-мұнан құралған, құранды. Қырық үйдің қылауынан. Сүйегі сынған адамға қырық үйден ас әкеліп беру ырымы туралы айтылады.**

ҚЫРЫҚ= ет. Өткір қарумен кесу, қию.
ҚЫРЫҚАЯҚ¹ зат. зоол. <лат. opis-coidea> Көбінесе дымқыл жерде болатын көп аяқты жәндік.

ҚЫРЫҚАЯҚ² зат. тех. Мәшиненің темірден немесе шойыннан жасалған, қырықаяққа ұқсас бөлшегі.

ҚЫРЫҚБУЫН¹ зат. өс. <лат. eguisetum> Ылғалды, дымқыл жерлерде биіктігі 20-40 см-дей, қырықбуындар тұқымдасына жататын мәнжі жасыл, жерге жайылып буын-буын болып өсетін көпжылдық өсімдік.

ҚЫРЫҚБУЫН² зат. өс. Шөл-шөлейтті жерлерде, құмда өсетін, биіктігі 10-30 см-дей, бүйырығының бір түрі.

ҚЫРЫҚ-ЕЛУ сан. Қырық пен елудің төңірегіндегі болжалды сан.

ҚЫРЫҚҚАБАТ зат. өс. <лат. brassica> Тағам үшін қолданылатын айқасгүлділер тұқымдасына жататын бау-бақша өсімдігі.

ҚЫРЫҚҚУЛАҚ зат. бот. <лат. polypodiaceae> Жоғарғы сатыдағы споралы өсімдіктер бөліміне қарайтын көпжылдық шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.

ҚЫРЫҚҚУЛАҚТӨРІЗДІЛЕР зат. бот. <лат. polypodiophyta> Жоғары сатыдағы споралы, дүниежүзіне кең тараған өсімдіктер.

ҚЫРЫҚҚЫЗ= ет. Басқа біреуге қырықтыру, қығызу.

ҚЫРЫҚ-ОТЫЗ сан. Отыз бен қырық аралығы.

ҚЫРЫҚПА сын. Қырқылған, қиылған. // Жүні қырқылған тері, елтірі.

Қырықпа мұртты. Мұрттын қырқып жүретін (ер адам). **Қырықпа сақал.** Сақалын қырқып жүретін, жасы қырық-елу шамасындағы ер адам. **Қырықпа тон.** Жүні қырқылған теріден тігілген тон. **Қырықпа шалбар.** этн. Жүні қырқылған теріден тігілген шалбар.

ҚЫРЫҚТАП үст. Қырық-қырықтан; көптеп, молдан.

ҚЫРЫҚТЫҚ зат. 1. Қой, ешкі малдарының жүнін қырқатын, айқастырылып, серіппелі етіп орнатылған қос пышақты құрал. 2. Қойды жаппай қырқып науқаны.

Қырықтық агрегаты. тех. Қой, ешкі т.б. малдардың жүнін қырқатын құрал.

ҚЫРЫҚТЫҚШЫ зат. Қырықтықпен қой қырқатын адам.

ҚЫРЫҚТЫҚШЫЛЫҚ зат. Қой қырқатын мамандық, кәсіп.

ҚЫРЫҚТЫР ет. 1. Қой, ешкілердің жүнін біреуге алдыру. 2. жерг. Шашын кестіру, қидыру.

ҚЫРЫҚТЫРУ Қырықтық етістігінің қимыл атауы; кестіру, қидыру.

ҚЫРЫЛ зат. Тамақ ауырғанда не тыныс тартылғанда шығатын дыбыс.

ҚЫРЫЛ ет. Жатпай өлу, тегістей мерт болу.

ҚЫРЫЛДА ет. Қыр-қыр етіп дыбыс шығару; тынысы тарылу.

ҚЫРЫЛДАҚ зат. Мұздаған жем, су мен жарақат салдарынан жұтына алмай күйісінен жаңылған мал тырылдап, тынысы тарылатын жеңілсіз ауру түрі.

ҚЫРЫЛДАҚ² сын. Даусы қырылдап шығатын.

Қырылдақ шүрегей. зоол. <лат. anas formosa> Оқта-текте Ертіс жазалауында, Зайсан қазаншұңқырының сулы-батпақты жерлерінде, Келестің Сырдарияға құяр саасында кездесетін, салмағы 500–600 г шамасындағы шүрегей түрі.

ҚЫРЫЛДАҢҚЫ сын. Қырылдап қалған, қарлыққан (да уыс.).

ҚЫРЫЛДАУЫҚ сын. Қырылдаған, қырылдап шығатын (да уыс.).

ҚЫРЫЛ-СЫРЫЛ зат. Қырылдаған, сырылдаған дыбыс.

ҚЫРЫЛУ Қырыл етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЫЛЫС ет. Қырқысу, таласу, соғысу.

ҚЫРЫЛЫСТЫР ет. Өзара қырқыстыру, айтақтау.

ҚЫРЫЛЫСУ Қырылыс етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЫМ¹ зат. Алыс жер, қия шет.

Қырымнан көрді [іздеді]. Алыстан, көз ұшынан байқады, жердің түбінен іздеді.

ҚЫРЫМ²: қырым балақ. Қырқылған балақ. Қырым ет жоқ [етсіз]. Қырым алар еті жоқ, арық.

ҚЫРЫМОШАҒАН зат. өс. <лат. medicago minima> Сорпаң жерлерде өсетін, биіктігі 10-40 см-дей, көп бұтақты шөптесін өсімдік.

ҚЫРЫМПАЗ сын. Жинақы, таза жүретін сылаң, кербез (адам).

ҚЫРЫМПАЗДАН ет. Жинақы, таза жүру, кербездену.

ҚЫРЫМПАЗДАНУ Қырымпаздан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЫМПАЗДЫҚ зат. Кербездік, әсемпаздық.

ҚЫРЫМПОЗ сын. сөйл. **Қырымпаз.**

ҚЫРЫН сын. 1. Оң не сол бүйірі алға қараған; басқа жақ. 2. ауыс. Теріс, қысық, қыңыр.

Қырын алдырмады. Сыр бермеді, шыдады, төзді. **Қырын жүрді.** Бөлектенді, жуымады. **Қырын келді.** Жайсыз тиді, қолайсыз болды; қырсықты, қыңырайды. **Қырын қарады.** Теріс қарады, жақтырмады. **Қырын шауып, қиғаш қашты.** Орынсыз, лайықсыз қылық көрсетті, қиамсыз іс қылды.

ҚЫРЫН ет. Сақал-мұрттын ұстараман алу.

ҚЫРЫНДА ет. 1. Бір қырымен отыру, тұру. 2. ауыс. Қызға ұнау үшін есебін тауып, көзіне түсе беру, кесе-көлденеу, қылжақтау.

ҚЫРЫНДАҢҚЫРА ет. Аздап қырымен отыру, тұру.

ҚЫРЫНДАП-ҚЫРЫНДАП үст. Бір қырын, қайта-қайта бұра тартуы.

ҚЫРЫНДАС ет. Бір-біріне көз қырын салып қылжақтау.

ҚЫРЫНДАТ ет. Бір жағына бұру, қырын жүру.

ҚЫРЫНДАУ¹ сын. Сәлқырын, қырынырақ.

ҚЫРЫНДАУ² Қырында етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЫНДАУШЫ зат. Қырындаған адам; қылжақтаушы, сөз айтушы.

ҚЫРЫНДЫ зат. Ішектің ішкі жағындағы ас қорытуға қажетті кілегей қабығы.

ҚЫРЫНҚАБАҚ зат. Дұрдараз, реніш, кейіс.

ҚЫРЫНУ Қырын етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЫНУШЫ зат. Қырынатын адам.

ҚЫРЫНШЫЛ сын. Бір-біріне бұра тартып үйірсектеп жүретін.

ҚЫРЫҢҚЫРА ет. Тыңырлап алыңқырау, қыра түсу.

ҚЫРЫП-ЖОЙ ет. Жоқ қылу, құрту.

ҚЫРЫП-ЖОЮ Қырып-жой етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЫС сын. 1. Қырысып-тырысқан, қатпарланған. 2. Астан-кестені шыққан, әлем-жәлем. 3. ауыс. Қысық, қыңыр, қырсық, қияңқы, тілазар.

Қырыс қабақ. Кірбің қабақ, реніш, кейіс. **Қырын қарады.** Жақтырмады, шыррай бермеді.

Қырыс сөйледі. Қысық жауап берді. **Қырысы жазылды** [тарады]. Ашуы тарады, көңілі жадырады, қырсығы тарқады.

ҚЫРЫС ет. Біреуге көмектесіп, бірге қыру.

ҚЫРЫСТА ет. Қабағы түсу, түнеру, қырсығу.

ҚЫРЫСТАН ет. Ашулану, тұқсию.

ҚЫРЫСТАНДЫР ет. Қабағын түйіңкіреу.

ҚЫРЫСТАНУ Қырыстан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫРЫСТАУ сын. Қысықтау, қыңырлау.

ҚЫРЫСТЫҚ зат. Қыңырлық, қырсықтық.

ҚЫРЫСТЫР ет. Қатпарландыру, тырыстыру.

ҚЫРЫС-ТЫРЫС зат. Бүктелген, тырысқан, қатпарланған жер.

ҚЫРЫСУ ет. Бірге қыру, талқандау.

ҚЫС зат. Күзден кейін келетін, ең суық жыл мезгілі.

Қыс баласы. Қыс бойы, қыс кезінде. **Қыс бойы.** Ала қыстай. **Қыстан аман алып шықты.** Малды көктемге дейін аман жеткізді. **Қыстың көзі қырауда.** Қыстың суық кезінде, аязда.

Қыс түсті. Қыс болды, қыс келді. **Қыс шілдесі.** Қаңтардың соңғы күндеріндегі аяз [Қыс күшіне еніп, түкірік жерге түспейтін сақылдаған сары аязды қазақтар «қыс шілдесі» деп атайды]. **Қыс ызғар, жаз шаң тимеді.** Қышылық көрмеді, жаны қиналмады. **Қыстың көзі қырауда.** Ақ қар, көк мұзда, қыстығуи аязда, қақаған суықта.

ҚЫС ет. 1. Сығу, жаныу. 2. Бауырына басу, қапсыра құшақтау. 3. ауыс. Қыстау, қинау, жан алқыма алу; қысым көрсету.

Қысатын орта. кен. Кертпейтін, блоктың, панельдің және т. б. қопаратын бөлігінде ұңзубетке таяу жерде ұрын қопарылып, әлі жиналып алынбаған таужыныстар. **Қысып жинастырылған дыбыс.** ин ф. <ағыл. packed sound> Сақталатын дыбыстың ақпарат көлемін ұлғайту мақсатымен бейнедискінің бір кадрындағы дыбыс порциясын цифрлық кодтау тәсілі.

ҚЫСА¹ зат. сөйл. **Құса.**

ҚЫСА² зат. сөйл. Бастан кешкен уақыға, хикая, қисса.

ҚЫСА= ет. сөйл. **Қыста**².

ҚЫСАҒА зат. Ет пен тердің ортасына ірің, сарысу пайда болдыратын, қотырдың жеңіл түріне саналатын ауру.

ҚЫСАЛАҢ үст. сөйл. **Қысталаң.**

ҚЫСАҢ¹ сын. Ені тар, еңсіз (жер). // Еңсіз, тар жер.

Қысаң да уыс тылар. лингв. Ауыздың келте ашылуынан, яғни иек пен тілдің жоғары көтерілуінен пайда болатын дыбыстар.

ҚЫСАҢ² үст. Қысылтаян, қысылшан; қысталаң.

ҚЫСАҢШЫЛЫҚ зат. Қиын-қыстау заман, тар кезең.

ҚЫСАП [ар. حساب]: бір қысап. Тең, бірдей, бір есеп.

ҚЫСАС [ар. قصاص] зат. 1. Қас, өш. 2. Ерегіс, егес, қастық.

Қысақ жазасы. этн. Нақақтан кісі өлтірушіге не оны мертіктірушіге кек қайтару ретінде берілетін жаза. **Қысақ қылды.** Қинады, азапқа салды.

ҚЫСАСТАН ет. Ерегісу, егесу.

ҚЫСАСТЫҚ зат. Қастық, өшіткі.

Қысастық қылды. Қастық қылды, қинады.

ҚЫСҚА сын. 1. Шолақ; ұзын емес. 2. Ұзақ емес, аз уақыт.

Қысқа аяқты. а) жерг. Атақ-даңқы жайылмаған, көпке белгісіз. б) Асырауға қиындық тудыратын (қой, ешкі, ұсақ мал). **Қысқа блок.** ин ф. <ағыл. short block> Стандартты блокқа қарағанда саны аздау логикалық жазбалары бар ұзындығы белгіленген блок. **Қысқа жіп күрмеуге келмейді** [байлауға келсе де күрмеуге келмейді]. **Жоқтық көп нәрсеге ерік бермейді** деген мағынада. **Қысқа жіп күрмеуге келмеді** [қайдан келсін]. Қолы қысқалық, кедейлік, жоқтық ырық бермеді. **Қысқа кертпеш.** кен. Ұзындығы биіктігіне тең немесе сәл ана айырмасы бар кертпеш. **Қысқа күнде қырық жерге қойма қойды.** Құлық сауды, айла-шарғы жасады, үсті-үстіне құлық-сұмдық ойлады. **Қысқа күнде қырық рет қыңжылды.** Қайта-қайта ренжітті, шамдандырды. **Қысқа күнде қырық өлді.** Үсті-үстіне қорлық-зорлыққа тап болды, ұятқа қалды. **Қысқа күнде қырық шапты.** Қайта-қайта қоқандап мазасын алды, тыныштық бермеді. **Қысқа қайырым.** Келте, тез бітетін. **Қысқа қарысу сызығы.** кен. Оқтаманың центрінен таужыныстың ашық бетіне дейінгі ең төте, қысқа қашықтық. **Қысқа қоныш.** Жоқ-жітік, кедей, қолы қысқа. **Қысқа мерзімді ес.** психол. Қалыңданған нәрселерді, құбылыстарды, олардың белгілі қасиеттерін мақсатты түрде тиісті әдіс-тәсілдер арқылы қысқа уақытқа гана еске қалдыратын адамның жүйке жүйесі қызметінің түрі. **Қысқа мерзімді несие.** экон. Аз уақытқа берілетін несие түрлерінің бірі. **Қысқа мерзімді ноталар.** экон. Айналыстағы ақша массасын реттеуге және банк мекемелерінің балансын теңдестіруге арналған монетарлық саясат құралы. **Қысқа мерзімді су бастыру.** Күріш дақылын суаруда пайдаланатын әдіс. **Қысқа мерзімді тратта.** экон. Талап ету бойынша немесе өте қысқа мерзімде төленуі тиіс тратта. **Қысқа метражды фильм.** кино. Көлемі 4-5 бөлімнен аспайтын (1200-1500 м) кинофильм. **Қысқа су ағыны.** Су бетінде бірішің қабыршық мұздың пайда болғанынан бастап немесе ауа температурасының тұрақты қысқы суыққа көшіп, көктемгі су бетінің мұздан арылғанға дейінгі жағдайы. **Қысқа газартылыс үңгубегі.** кен. Ұзындығы 10-15 м-ден аспайтын, кенді газартып алатын жерасты қазбасы. **Қысқа тасқын.** Өзендегі су деңгейінің жылдам көтеріліп қысқа мезгілде өтетін, қысқы жылылық кезінде қар еруінің нәтижесінде байқалатын тасқын. **Қысқа толқын.** а) Ұзындығы суқойма тереңдігінің жартысынан кем теңіз толқынына тең толқын. б) Ұзындығы 10-40 м аралығындағы электр магнитті толқындар. **Қысқа тұйықтау.** физ. Электр тізбегіндегі сындар өткізгіш

тетіктерінің біріне-бірі кездейсоқ түйісуінен, оқшауламасының бүлінудінен басқа себептерден тізбектегі кедергінің кенеттен мүлде азайып кетуі.

ҚЫСҚАБАЯН зат. 1. Құжаттың не оның бөлігінің алғашқы мазмұнын негізгі нақтылы мәліметтермен және қорытындылармен қысқаша айтып беру. 2. Тақырып бойынша әдебиеттердің (кітап, мақала, баяндама) мазмұнын қысқаша түрде жазбаша немесе ауызша мазмұндау.

ҚЫСҚАБАЯНДЫҚ сын. Қысқабаянға тән, қысқабаянға қатысты.

Қысқабаяндық библиографиялық құрал. Барлық немесе библиографиялық құрал жазбаның көпшілігін қамтитын құрал. **Қысқабаяндық журнал.** Қайсыбір саладағы пән, өзекті мәселе бойынша пәндік, авторлық және басқа да құжаттармен жабдықталған қысқабаяндық жарияланым.

ҚЫСҚА-ҚЫСҚА сын. Ұзын (ұзақ) емес; келте, шолақ.

ҚЫСҚАЛАП үст. Қысқартып, шолақ қайырып.

ҚЫСҚАЛАУ сын. Оңша ұзын емес, келтелеу.

ҚЫСҚАЛЫҚ зат. 1. Келтелік., шолақтық. 2. Ұзақ еместік.

ҚЫСҚАР= ет. 1. Қысқа болып қалу, шолтито. 2. Азаю, сиреу.

Қысқарған сөз. линг. Күрделі атау сөздердің қысқартып барып бірігуінен жасалған сөз; аббревиатура.

ҚЫСҚАРАҚ сын. Оңша ұзын емес, қысқалау.

ҚЫСҚАРТ= ет. 1. Шектеу, азайту. 2. Сөздің тоқтат, сөйлеме деген мағынада.

ҚЫСҚАРТҚЫЗ= ет. Қысқарттыру.

ҚЫСҚАРТҚЫЗУ Қысқартқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚЫСҚАРТТЫР= ет. Қысқартқызу, азайттыру.

ҚЫСҚАРТТЫРУ Қысқарттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫСҚАРТУ¹ зат. мат. Шектеу, азайту ұғымы.

ҚЫСҚАРТУ² Қысқарт етістігінің қимыл атауы. 1. Шектеу, азайту. 2. Саным кеміттіру.

ҚЫСҚАРТЫЛ= ет. 1. Азайтылу, саным кемітілу. 2. Біқиамдатылу, қысқа етілу. 3. Алыннып тасталу; есептелмеу.

ҚЫСҚАРТЫЛУ Қысқартыл етістігінің қимыл атауы; азайтылу.

ҚЫСҚАРТЫҢҚЫРА= ет. Аздап қысқарту, қысқарта түсу.

ҚЫСҚАРУ Қысқар етістігінің қимыл атауы; азаю, сиреу.

ҚЫСҚАСЫ мод. Сайып келгенде, тоқ етерін айтқанда.

ҚЫСҚАШ зат. 1. Оттан шоқ алатын қысқыш құрал; шымышур. 2. Ұстаның қызған темірді ұстайтын құралы.

ҚЫСҚАША¹ зат. жерг. Көрпе-төсек салып жатуға арналған жиһаз, төсекағаш.

ҚЫСҚАША² үст. Тұжырымды, қысқа түрде; толық емес.

ҚЫСҚАШАЛАП үст. Қысқартып, төмесінен.

ҚЫСҚАШСЫЗ сын. Қысқашы жоқ.

ҚЫСҚЫ¹ зат. Бір нәрсені қатты қысып ұстап тұратын құрал.

ҚЫСҚЫ² сын. Қысқа арналған. // Қыс кезіндегі.

Қысқы ұйқы. биол. Қолайсыз жағдайлардың әсерінен жануарлардың, өсімдіктердің уақытша зат алмасуын, тіршілік әрекетінің белгісін тоқтатып, уақытша тыныштықта болатын кезі.

ҚЫСҚЫН зат. Қысым, қыспақ, қиындық.

ҚЫСҚЫШ зат. Бір нәрсені қысып қоятын құрал.

Қысқыш аяқ. биол. Кейбір шаян тектестер мен өрмекші тектестер өкілдерінің аяқтарының ұшындағы буында орналасқан жемтігің ұстауға, жауыннан қорғануға және денесін тазартуға арналған қысқаш тәрізді қармағыш мүше.

ҚЫСМЕТ зат. ескікіт. Жазмыш, тағдыр.

ҚЫСПА зат. Жүрегі қысылып қалатын ауру.

ҚЫСПАЙ: көз қыспайы бар. БІлмы-жымы бір.

ҚЫСПАҚ зат. 1. Айналасы тұйықталған қоршау, қамау. // Екі жағы қысылған, тар.

2. ауыс. Қысым, зорлық, көрген қиыншылық.

Қыспаққа алды [салды]. Қысты, қысым көрсетті. **Қыспаққа қысты.** Қиыншылық тудырды, қысымшылық көрсетті. **Қыспаққа түсті [ұшырады].** Қысым көрді, жаны қиналды, қысаға алынды, қиын-қыстауға кезікті.

ҚЫСПАҚТА= ет. 1. Екі жағынан қысу, қамау. 2. ауыс. Қыстау, қинау, қысымшылық көрсету.

ҚЫСПАҚТАЛ= ет. Қысылу, қамалу.

ҚЫСПАҚТАЛУ Қыспақтал етістігінің қимыл атауы.

ҚЫСПАҚТАУ Қыспақта етістігінің қимыл атауы; қысымшылық көрсету.

ҚЫСПАЛА= ет. 1. Қысу, сығылыстыру.

2. ауыс. Қинау, күйзелту; қыстау.

ҚЫСПАЛАУ Қыспала етістігінің қимыл атауы.

ҚЫСРАҚ зат. Қарды күреп тазалайтын құрал.

ҚЫСТА¹= ет. Қыс бойы бір жерге қоныс тебу, қыстап шығу.

ҚЫСТА²= ет. Зорлау, қинау; жан алқымаға алу.

ҚЫСТАЙ үст. Қыс бойы, қыс өткенше.

ҚЫСТАҚ зат. 1. Ауылды жердегі елді мекен. 2. Мал қыстайтын орын, қыстау.

ҚЫСТАЛА= ет. Құштеу, қинау, зорлау.

ҚЫСТАЛАН үст. Қиын-қыстау, азапты, дүрбелең кезең. // Қысылмай, қысылмаң.

ҚЫСТАЛАНДЫҚ зат. Қиыншылық, таршылық, ауыртпалық.

ҚЫСТАЛАУ Қыстала етістігінің қимыл атауы.

ҚЫСТАМА зат. жерг. **Қыстау.**

ҚЫСТАС зат. Мөр, цршық, мүштек жасайтын, пышақпен жонып кесуге ыңғайлы жұмсақ тас.

ҚЫСТАС= ет. Қыстап шығысу.

ҚЫСТАСУ Қыстас етістігінің қимыл атауы.

ҚЫСТАТ= ет. Қыста қоныс тептіру.

ҚЫСТАТУ Қыстат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫСТАТЫЛ= ет. Қыс айларында бағылу.

ҚЫСТАТЫЛУ Қыстатыл етістігінің қимыл атауы.

ҚЫСТАУ¹ зат. 1. Малылардың мал қыстатуға арналған қысқы жайы, қора-қопсысы.

2. Қыста отыратын тұрақты баспана; қыстақ.

ҚЫСТАУ² Қыста етістігінің қимыл атауы; қыстап шығу.

ҚЫСТАУ³ Қыста етістігінің қимыл атауы; қинау, зорлау, құштеу.

ҚЫСТАУДАЙ сын. Қыстау сияқты, қыстау тәрізді.

ҚЫСТАУЛАС сын. Қыстауы бірге, көршілес, қоныстас.

ҚЫСТАУЛЫ сын. Қыстауы бар.

ҚЫСТАУЛЫҚ сын. Қыстау боларлық, мал қыстатуға жарарлық (жер). // Қыстау, қыстақ.

ҚЫСТАУСЫЗ сын. Қыстауы жоқ.

ҚЫСТЫГҮНІ үст. Қыс күндері, қыс кезі.

ҚЫСТЫГУ Қыстық етістігінің қимыл атауы; ашуға булығы, ыза кернеу.

ҚЫСТЫҚ сын. Қысқа арналған, қыста пайдаланатын.

ҚЫСТЫҚ= ет. 1. Ашуға булығы, ыза кернеу; қысылу. 2. Құлкіден булығы, жарыла жаздау.

ҚЫСТЫР= ет. 1. Арасына қысып қою. 2. Бір нәрсені ілу, қысып қою, өткізу. 3. ауыс. Арасына қосып жіберу, қосып айту.

ҚЫСТЫРҒЫ зат. Бір нәрсені қыстырып қоятын зат.

ҚЫСТЫРҒЫШ: киім қыстырғыш. Киім ілетін арнаулы зат; киім ілгіш. **Кір қыстырғыш.** Жіпке жайып ілінген кірді қысып ұстап тұратын зат.

ҚЫСТЫРМА¹ зат. Бас киімге бекітілетін әшекей.

ҚЫСТЫРМА² сын. Бір нәрсенің арасына қосылған, қыстырылған.

Қыстырма дыбыс. лингв. Морфема аралығында дәнекерлік рөл атқаратын дыбыс.

Қыстырма сөз. лингв. Сөйлемдегі ойға, оның айтылу тәсіліне біреудің қалай қарайтынын білдіретін сөз.

ҚЫСТЫРУ Қыстыр етістігінің қимыл атауы; бір нәрсені қысып қою, ілу, өткізу.

ҚЫСТЫРЫЛ= ет. 1. Іліну. 2. Сығылысу, қысылысу. 3. ауыс. Өзіне қатысы жоқ іске орынсыз араласу.

ҚЫСТЫРЫЛУ Қыстырыл етістігінің қимыл атауы; сөзге араласу, килігу.

ҚЫСУ Қыс етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсені екі заттың аралығына не ішіне салып сығу. 2. Баурына басу, қапсыра құшақтау. 3. ауыс. Қысым көрсету, зәрулікке душар ету.

Қысу коэффициенті. и.н.ф. <ағыл. compress ratio> Мәліметтер көлемінің қатынасы; файлдың қысқару деңгейі мен қысқарған кейінгі көлемінің қатынастық өлшемі.

ҚЫСУСАН сын. ескікіт. Жеке, оңаша.

ҚЫСШӨП зат. өс. **Аязшөп.**

ҚЫСШЫЛШӨП зат. өс. Қысқы мезгілде шығып, гүл жаратын өсімдік.

ҚЫСЫ-ЖАЗЫ үст. Бүкіл жыл бойы.

ҚЫСЫҚ сын. Сығырайған, қысыңқы (көз).

ҚЫСЫҚТАУ сын. Сығырайған, қысыңқылау (көз).

ҚЫСЫҚТЫҚ зат. Сығырайғандық, қысыңқылық.

ҚЫСЫҚША сын. Қысықтау келген, сығырайған.

ҚЫСЫЛ= ет. 1. Қыстырылу, сығылу, келтелеу. 2. ауыс. Ұялу, қызару, ыңғайсыздану.

3. ауыс. Сасу, қиналу.

ҚЫСЫЛА-ҚЫМСЫНА үст. сөйл. **Қысыла-қымтырыла.**

ҚЫСЫЛА-ҚЫМТЫРЫЛА үст. 1. Қысылып, қымтырылып; өрең дегенде. 2. ауыс. Ұяла, қызара, қымсына.

ҚЫСЫЛАНДЫҚ зат. Ұяландық, қымсындандық; ыңғайсыздандық.

ҚЫСЫЛДЫР= ет. 1. Састыру, қиналдыру. 2. Ұялту, ыңғайсыздандыру.

ҚЫСЫЛДЫРУ Қысылдыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫСЫЛ= ет. Ұялту, ыңғайсыздандыру, қымсынтту.

ҚЫСЫЛТАҢ үст. сөйл. **Қысылтаяң.**

ҚЫСЫЛТАҢ үст. 1. Аласатыран, қарбалас; қысылған. 2. Ауыр, қиын-қыстау.

Қысылтаяң күн туды. Қауіпті шақ туды, қиын-қыстау кез болды, ауыртпалық түсті.

ҚЫСЫЛТАҢДЫҚ зат. Асығыстық, қарбаластық; қиыншылық.

ҚЫСЫЛТУ Қысылт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫСЫЛУ Қысыл етістігінің қимыл атауы.

1. Имені, жасқанды, ыңғайсызданды. 2. Қиналу, сасу.

ҚЫСЫЛУШЫЛЫҚ зат. Ұялушылық, қысылғандық.

ҚЫСЫЛШАҢ үст. 1. Аласатыран, қарбалас. 2. Қиын-қыстау, ауыр.

ҚЫСЫЛШАҢДЫҚ зат. Ауыртпалық, қиыншылық, таршылық.

ҚЫСЫЛЫҢҚЫ сын. Қысылған, ұялған, именген.

ҚЫСЫЛЫҢҚЫРА= ет. 1. Тарығыңқырау, қиғалыңқырау. 2. Аздап ұялу, именіңкіреу.

ҚЫСЫЛЫҢҚЫРАУ Қысылдыңқыра етістігінің қымал атауы.

ҚЫСЫЛЫП-ҚЫМТЫЛ= ет. сөйл. **Қысылып-қымтырылу**.

ҚЫСЫЛЫП-ҚЫМТЫРЫЛУ= ет. 1. Қысылу, таршылық көру, сыйыспау. 2. а у ы с. Ұялу, қымсыну, қымтырылу.

ҚЫСЫЛЫП-ҚЫМТЫРЫЛУ Қысылып-қымтырыл етістігінің қымал атауы.

ҚЫСЫЛЫС з а т. Қысылғандық, ұялғандық. Қысылыс тапты. Ұялды, қымсынды.

ҚЫСЫЛЫС= ет. Сығылысу, қыстырылысу.

ҚЫСЫЛЫСУ Қысылыс етістігінің қымал атауы.

ҚЫСЫМ з а т. 1. физ. Белгілі бір ауданға түсіп тұрған күш, физикалық шама. 2. Қыспақ, қинау. 3. а у ы с. Біреуге көрсетілген күш, қорлық, зорлық, қиянат.

Қысымға алды. Қысты, қорқытты, зәресін алды. **Қысымға түсті.** Қыспаққа ілінді, қысылды, қиналды. **Қысым жасау.** Қысымға алу, қорқыту, қыныштылық көрсету. **Қысым көрді.** Зорлық көрді, қыныштылық тартты. **Қысым көрсету топтары.** с а я с. Бүлік орталықтарына тұрақты түрде қандай да бір қысым көрсететін ортақ мүддедегі қоғамдық-саяси бірлестіктер. **Қысым шектеуші.** Қысымды азайтатын құрылғы.

ҚЫСЫМДЫ с ы н. Қысымы мол, қысымы бар.

ҚЫСЫМДЫЛЫҚ з а т. Бір нәрсенің қысым күші, қысымы.

ҚЫСЫМСЫЗ с ы н. Қысым жоқ.

ҚЫСЫМШЫЛЫҚ з а т. Біреу тарапынан көрсетілген жәбір-жапа, зорлық.

ҚЫСЫҢҚЫ с ы н. 1. Сығырайған, қысық (көз). 2. Ені тар, қушқан.

ҚЫСЫҢҚЫЛАУ с ы н. Сәл қысық, қысықтау.

ҚЫСЫҢҚЫРА= ет. Аздап қысу, қыса түсу.

ҚЫСЫП-ҚЫСЫП ұ с т. Қайта-қайта қысып, бірнеше рет қысып.

ҚЫСЫР с ы н. Қашпай, төлдемей қалған, бойдақ (мал).

Қысыр әңгіме [кеңес, сөз]. Бос сөз, жай әңгіме. **Қысыр бие.** Буыз емес, құрсағында төлі жоқ бие. **Қысыр бұлт.** Жаумайтын қошпелі ұлт. **Қысырдың қымызы.** этн. Биебайлар жылы құлындамай қалған биенің сүтінен жасалған қою қымыз. **Қысыр емген.** Жұнттай, семіз (тай). **Қысыр жылайдай.** Қатып қалған, жіп-жіңішке. **Қысыр қалды.** Қашпады, тумай қалды (мал туралы). **Қысыр қиял.** Бос, құрғақ қиял.

ҚЫСЫРА= ет. 1. Қысыр қалу, төлдемеу (мал жайында). 2. а у ы с. Жеміс бермеу (өсімдік жайында). 3. а у ы с. Еш нәрсе өспей, тұсырау (жер жайында).

ҚЫСЫРАҚ з а т. Үйірге қосылмағандықтан қысыр қалып құлындамаған жас байтал не бие.

Қысырақ қымыз. Бірінші рет құлындаған құлық биенің сүтінен ашытылатын қымыз. **Қысырақтың матауы.** этн. Ту байтал мен жабайы құланның ойнайтын, күйі келетін мезгілі.

ҚЫСЫРАТ= ет. Қысыр қалдырту.

ҚЫСЫРАТУ Қысырат етістігінің қымал атауы. 1. Қысыр қалдырту. 2. Қысқарту, азайту.

ҚЫСЫРАУ Қысыра етістігінің қымал атауы. 1. Қысыр қалу. 2. а у ы с. Еш нәрсе өспеу.

ҚЫСЫС= ет. Бірігіп қысу, қысуға жәрдем берісу.

ҚЫСЫСУ Қысыс етістігінің қымал атауы.

ҚЫТ= ет. жерг. Қысу, сығу.

ҚЫТА з а т. Әдеб. Екі жолды бөйіттерден тұратын түркі өлеңіне араб, парсы поэзиясынан а у ы с. қан жанар.

ҚЫТАЙ з а т. Қытай Халық Республикасынан мекендейтін негізгі халық, ұлт. 2. Осы ұлттың өкілі.

Қытай поэтикасы. әдеб. Ерте заманғы қытай өлең құрылысының негізінде тармақтың

әртүрлі музыкалық тондармен кездесіп келу дәстүрі сақталып жасалған поэтикасы, олар бір-бірінен жоғарылығымен және дыбысталу сипаты арқылы ажыратылады. **Қытай тілі.** лингв. Қытай-тибет тілдері тобына жататын Қытай мемлекетінің, өзге елдердегі қытай халқының тілі; дүниежүзіне кең тараған тіл.

ҚЫТАЙБҰРШАҚ з а т. өс. <лат. vigna sinensis> Дәнді бұршақты, аса бағалы майлы дақылға жататын, жарық, ылғал, жылылықты көп қажет ететін, біржылдық шөптесін өсімдік.

ҚЫТАЙЖАҢҒАҚ з а т. өс. **Жержаңғақ.** **ҚЫТАЙЛЫҚ** з а т. Қытай жерін мекендеуші, қытай тұрғыны.

ҚЫТАЙПИЯЗ з а т. өс. сөйл. **Сарымсақ.** **ҚЫТАЙТАНУ** з а т. <лат. sina – қытай, logos – сөз, ілім> 1. Қытай экономикасын, саясатын, философиясын, тілін, әдебиетін және мәдениетін зерттейтін ғылымдар жиынтығы. 2. лингв. Қытай тіл білімін, қытай тілі мен жазуын зерттейтін тіл білімінің саласы.

ҚЫТАЙТАНУШЫ з а т. Қытай тілін, мәдениетін, тарихын зерттеуші.

ҚЫТАЙТАРЫ з а т. өс. Қытайда көп өсірілетін, дәнді тары сияқты, майда.

ҚЫТАЙША 1 з а т. Кішілеу келген шөбіннен құтылған зәбіркер.

ҚЫТАЙША 2 ұ с т. Қытай тілінде.

ҚЫТАЙШАҒАН з а т. өс. Жібек құртына азық болатын, жарық сүйгіш, суыққа төзімсіз, тез өсетін, екпе ағаш.

ҚЫТАЙШАЛА= ет. Қытай тілінде сөйлеу; қытай тіліне аудару.

ҚЫТАЙШАЛАУ Қытайшалла етістігінің қымал атауы.

ҚЫТҚА з а т. Жер шарындағы алты құрлық (континент).

ҚЫТҚЫЛДА= ет. Құстың қыт-қыт деген дыбыс шығаруы.

ҚЫТҚЫЛДАУ Қытқылда етістігінің қымал атауы.

ҚЫТ-ҚЫТ елік. Тауық тәрізді құстар шығаратын үн, дыбысты бейнелейтін сөз.

ҚЫТ-ҚЫТТА= ет. 1. Қыт-қыт деген дыбыс шығару. 2. а у ы с. экспр. Қық-шық етіп күлу.

ҚЫТ-ҚЫТТАУ Қыт-қытта етістігінің қымал атауы.

ҚЫТЫҚ з а т. Қолтыққа, табанға не тамақ астына біреудің қолы тиенде болатын жайсыз сезім.

Қытығы басылды. Жуасыды, бастықты; үйренді. **Қытығына тиді.** Жынып қоздырды, намысғана тиді; ызасын келтірді. **Қытығын тапты.** Тілін, көңіл қалауын дұрыс тапты.

ҚЫТЫҚСЫЗ с ы н. 1. Қытығы жоқ. 2. а у ы с. Емін-еркін, қыялмай-қысылмай. 3. а у ы с. Шынайы, таза.

ҚЫТЫҚСЫЗДЫҚ з а т. 1. Қытығы жоқтық. 2. а у ы с. Ұяты жоқтық, қымсынбаушылық.

ҚЫТЫҚСЫН= ет. Қытығы келу.

ҚЫТЫҚСЫНУ Қытықсын етістігінің қымал атауы.

ҚЫТЫҚТА= ет. 1. Қолтығының астын, тамағын қолмен жыбырлату; қытығын келтіру.

2. а у ы с. Желік тіру, үміттендіру.

ҚЫТЫҚТАЛУ= ет. Қытығы келтірілу.

ҚЫТЫҚТАЛУ Қытықтал етістігінің қымал атауы.

ҚЫТЫҚТАН= ет. жерг. Ыза болу, намыстану.

ҚЫТЫҚТАНУ Қытықтан етістігінің қымал атауы.

ҚЫТЫҚТАС= ет. Бір-бірін қытықтау.

ҚЫТЫҚТАСУ Қытықтас етістігінің қымал атауы.

ҚЫТЫҚТАТ= ет. Қытығын келтіру, жыбырлаттыру.

ҚЫТЫҚТАТУ Қытықтат етістігінің қымал атауы.

ҚЫТЫҚТАУ Қытықта етістігінің қымал атауы; қытығын келтіру, жыбырлату.

ҚЫТЫҚТЫ с ы н. 1. Қытығы бар. 2. а у ы с. Намысына тиетін, ыза болатын.

ҚЫТЫҚШЫ з а т. Қытықтаушы адам.

ҚЫТЫҚШЫЛ с ы н. Қытығы тез келетін.

ҚЫТЫҚШЫЛДЫҚ з а т. Қытығы келушілік.

ҚЫТЫМЫР с ы н. 1. Қатыгез, қатты, қатал. 2. а у ы с. Қатты, сараң. 3. а у ы с. Суық, аязды, ызғарлы.

Қытымыр аяз. Қатты, шымышма аяз. **Қытымыр деген қызыл ит.** діни. Мүшіріктердің қудыдалауынан үңгірге тығылып, ұйықтап қалып, жиі жүз жылдан кейін оянган алты мүмнің жанындағы ит [Діни аңыз бойынша, алты мұбарак жан, қастарында бір ит бар Рим әміршісінен қашып үңгірге тығылып, Алла тағаланың құдіретімен 300 жыл ұйықтап оянган. Бұл үңгір Түркияның Тарсус қаласының оңтүстігінде орналасқан].

ҚЫТЫМЫРЛАН= ет. Қатыгездену, қаталдану; бір нәрсеге тарлық ету.

ҚЫТЫМЫРЛАНУ Қытымырлан етістігінің қымал атауы.

ҚЫТЫМЫРЛАУ с ы н. Қаттылау, қаталдау; ызғарлылау.

ҚЫТЫМЫРЛЫҚ з а т. 1. Қатыгездік, қаталдық, қаттылық. 2. а у ы с. Суықтық, ызғарлылық.

ҚЫТЫҢҚЫ с ы н. Тарлау, жіңішке, қысыңқы.

ҚЫТЫҢҚЫРА= ет. Тартыңқырау, тежеңкіреу, қысыңқырау.

ҚЫТЫР елік. Морт сынатын заттарды сындырғанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

ҚЫТЫР-ҚЫТЫР: қытыр-қытыр етті. Қытырлаған дыбыс шықты, үсті-үстіне қытырлады.

ҚЫТЫРЛА= ет. Қытыр-қытыр ету, қытырлаған дыбыс шығару.

ҚЫТЫРЛАҚ с ы н. Қытыр-қытыр ететін, қытырлайтын.

ҚЫТЫРЛАТ= ет. Қытыр еткізу.

ҚЫТЫРЛАТУ Қытырлат етістігінің қымал атауы.

ҚЫТЫРЛАУ Қытырла етістігінің қымал атауы.

ҚЫШ [ир. خشک] з а т. 1. Балшықты отқа күйдіру арқылы алынған қатты зат. 2. жерг. Күйдірілген кірпіш.

Қыш құмыра. Балшықтан жасалып, отқа күйдірілген құмыра.

ҚЫША= ет. сөйл. Қыстау, зорлау.

ҚЫША з а т. бот. <лат. sinapis> 1. Крестгүлділер тұқымдасына жататын біржылдық техникалық дақыл. 2. Осы дақылдың дәнінен жасалатын ұнтақ дәрі.

Қыша қағаз. Бір бетіне қыша жағылған дәрілік қағаз. **Қыша майы.** а) Қыша өсімдігінің тұқымынан алынатын сұйық, сары түсті май. ә) Қыша тұқымынан алынатын тамақ өнімі.

ҚЫШАБАС з а т. өс. <лат. barbarea>

Орамжапырақ тұқымдасына жататын екі не көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҚЫШАУ Қыша етістігінің қымал атауы.

ҚЫШБҰЙЫМДАР з а т. Қышсаз және олардың минералды қоспаларымен араласқан, сондай-ақ тотықтармен және басқа да бейорганикалық қосылыстармен күйдіре жеңілтеп жасалған бұйымдар мен материалдар.

ҚЫШКӨРЛЕН з а т. Керамикалық майда кеуекті, ақ түсті материалдан істелген шыныаяқ.

ҚЫШКЕР з а т. Қыш құюшы.

ҚЫШҚАҚ з а т. Құрамында 30–40% алюминий оксиді және 54–70% кремний диоксиді бар, алюминий оксиді топырақты немесе каолинді отқа төзімді материал.

ҚЫШҚЫЛ 1 с ы н. Ащықтым, кермек (дәм).

ҚЫШҚЫЛ² зат. хим. Құрамында сутезі бар, металдармен қосыла алатын, қышқылтым дәмді органикалық қоспа.

Қышқыл сулар, геол. Реакциясы анық қышқыл болып келетін сулар. **Қышқыл таужыныс**, геол. Құрамындағы кремний қостотығының мөлшері 65%-дан асатын магмалық таужыныстар.

ҚЫШҚЫЛДА = ет. Ащылау, қышқылға құмарлығын қандыру.

ҚЫШҚЫЛДАН = ет. Қышқылы көбею, ащылау, сорлау.

ҚЫШҚЫЛДАНДЫР = ет. Қышқылын көбейтіру.

ҚЫШҚЫЛДАНДЫРУ Қышқылдандыру етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШҚЫЛДАНУ Қышқылдан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШҚЫЛДАТ = ет. 1. Ащылату, қышқылын көбейту. 2. Ішмдік ішу.

ҚЫШҚЫЛДАТУ Қышқылдат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШҚЫЛДАУ¹ сын. Кермектеу, ащылау.

ҚЫШҚЫЛДАУ² Қышқылда етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШҚЫЛДЫ сын. Кермек, ащылтым.

ҚЫШҚЫЛДЫҚ сын. Кермектік, ащылық.

Қышқылдық дәреже. Қышқылдық көрсеткіші. **Қышқылдық сан**, хим. Органикалық препараттар мен материалдарда бос қышқылдар мөлшерінің сипаттамасы; 1 г органикалық үлгінің бейтараптануына керекті калий гидроксидінің мг-мен көрсетілген мөлшері.

ҚЫШҚЫЛТ сын. сөйл. **Қышқылтым**.

ҚЫШҚЫЛТЫМ сын. Кермектеу келген, ащылтым.

ҚЫШҚЫЛТЫМДАУ сын. Ащылтымдау, кермектеу.

ҚЫШҚЫР = ет. сөйл. Қатты дауыс. тау, бақыру, айқайлау.

ҚЫШҚЫРТ = ет. Айқайлату, бақырту.

ҚЫШҚЫРТУ Қышқырт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШҚЫРУ Қышқыр етістігінің қимыл атауы; қатты дауыспен бақыру, айқайлау.

ҚЫШҚЫРЫС = ет. Бақырысу, айқайласу.

ҚЫШҚЫРЫСУ Қышқырыс етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШЛАҚ зат. сөйл. **Қыстақ**¹.

ҚЫШТА = ет. сөйл. **Қыста** (қинау, жан алқымға алу).

ҚЫШТЫҚ: қыштық масса. физ. Қыштық бұйымдарды тиіндейтін материал.

ҚЫШУ Қышы етістігінің қимыл атауы.

Қышуына тиді. Ашуын келтірді, намысына тиді, шабына түртті.

ҚЫШШЫ зат. Күйдірген балшықтан ыдыс т.б. бұйымдар жасайтын адам; қышкер.

ҚЫШЫ = ет. Адам денесіндегі жүйке талшықтарының тітіркенуі.

Қышыған жеріне тиді. Осал (жанды) жерін дөп басты, көңіліне түйіп қалғанды қозғап жіберді. **Қышыған жерін тауып қасыды**. Дөп түсті, диттегенінен шықты.

ҚЫШЫЛ зат. жерг. Өң, түс, бояу.

ҚЫШЫМА¹ зат. <лат. prugio> 1. Жірқалы тері ауруы, қотыр. 2. ауыс. Жөніне жүрмей, өзгелерге тиісіп жүретін адам.

Қышыма келгір, карғ. Түйе малына айтылатын кейіс сөз. **Қышыма сөз**. Біреудің намысына тиетін, қағытпа, мұқатпа сөз.

ҚЫШЫМА² зат. өс. сөйл. **Қалақай**.

ҚЫШМАШӨП зат. өс. сөйл. **Қалақай**.

ҚЫШЫМАЛЫ сын. Қышымасы бар.

ҚЫШЫН = ет. 1. Жайсызданып қасыну, үйкену. 2. ауыс. Пәле іздеу.

ҚЫШЫНТ = ет. Жайсыздандыру, қасындыру, үйкелдіру.

ҚЫШЫНТУ Қышынт етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШЫНУ Қышын етістігінің қимыл атауы. 1. Денесі қышып, жайсыз сезіну. 2. ауыс. Пәле іздеу.

ҚЫШЫР зат. өс. жерг. сөйл. **Қыша**.

ҚЫШЫР елік. Қыри еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

Қышыр етті [еткізді]. Қышырлады, шықырлады.

ҚЫШЫР-ҚЫШЫР елік. Қышырлап шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.

ҚЫШЫРЛА = ет. Қышыр-қышыр ету, қышырлаған дыбыс шығару, шықырлау.

ҚЫШЫРЛАН = ет. Қышыр-қышыр етілу, тістену.

ҚЫШЫРЛАНУ Қышырлан етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШЫРЛАТ = ет. Қышыр-қышыр еткізу, шықырлату.

ҚЫШЫРЛАТҚЫЗ = ет. Қышырлаттыру.

ҚЫШЫРЛАТҚЫЗУ Қышырлатқыз етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШЫРЛАТУ Қышырлат етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШЫРЛАУ Қышырла етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШЫРЛЫ сын. жерг. Құшті, тегеу-рінді, мықты.

ҚЫШЫТ = ет. Қышу сезімін тудыру; жыбырлатып жайсыздандыру.

ҚЫШТЫШҚАН зат. өс. **Қалақай**.

ҚЫШТЫШҚАНШӨП зат. өс. сөйл. **Қалақай**.

ҚЫШЫТҚЫШ зат. өс. Қалақайдың бір түрі.

ҚЫШЫТПА зат. өс. **Қышытқыш**.

ҚЫШЫТТЫР = ет. Қышытқызу.

ҚЫШЫТТЫРУ Қышыттыр етістігінің қимыл атауы.

ҚЫШЫТУ Қышыт етістігінің қимыл атауы.

Л

Л лингв. 1. Тіл шыбының қызыл иекке (альвеола) тиюінен жасалатын үнді дауыссыз дыбыс; фонема. 2. Қазақ әліпбиінің он алтыншы әрпі және сол әрпітің жазылу таңбасы.

ЛАБАЗ зат. сөйл. **Лапас**.

ЛАБАЙ зат. жерг. Тоқылан қап.

ЛАБАЙМЕН үст. жерг. Барлығы, бүтіндей, түгелімен.

ЛАБАҚ зат. сөйл. **Абақты**.

ЛАБАҚТЫ зат. көне. Абақты, түрме.

ЛАБАЗМ зат. жерг. Жел сөз, қауесет, лақап.

ЛАБИАЛДЫ [лат. labium] сын. лингв. Ерін дауыстылардың қатысуымен айтылатын (дыбыс).

ЛАБИАЛИЗАЦИЯ [лат. labialis] зат. лингв. Дыбыстардың ерін қатысуымен жасалу құбылысы.

ЛАБИИТ [лат. labium] зат. вет. Ауыз уылуымен қабаттаса жүретін, ұрылу, соғылу, күйу, ұлану сияқты себептерден, кейбір індеттердің салдарынан туып, ауыздың ішкі беті мен ерін терісінің ауыртпалық шегуі, ісінуі, жарылуды, ойылуы, өлітпенуі сияқты белгілермен сипатталатын дерт.

ЛАБИОДЕНТАЛДЫ [лат. labium – ерін, dens – тіс] сын. лингв. Ерін мен тістің қатысуымен айтылатын (дауыс. с. с. дыбыс).

ЛАБИРИНТ [грек. labyrinthos] зат. 1. Ер-тедегі Грекия мен Египетте кірген адам шыға алмайтындай етіп жасалған шытырман дәлдіз үй. 2. Шытырман, шиленіс. 3. анат. Құлақтың ішкі қуысы.

ЛАБЫЛҚ = ет. жерг. Даурығу, дүркірту.

ЛАБОРАНТ [лат. laborans] зат. **Зертханашы** (ғылыми-техникалық қызметкер; көмекші).

ЛАБОРАНТТЫҚ зат. **Зертханашылық** (зертханашы қызметін атқарушылық).

ЛАБОРАТОРИЯ [лат. laboratorium] зат. **Зертхана** (арнаулы жабдықтары бар, техникалық және ғылыми-зерттеу тәжірибелерін жүргізетін орын).

ЛАБОРАТОРИЯЛЫҚ сын. **Зертханалық** (зертханаға қатысты, зертханаға тән).

Лабораториялық сабақ [жұмыс], пед. Зертханалық сабақ, зертханалық жұмыс [Жалты білім беретін, арнайы және жоғары мектептердегі оқушылардың теориялық білімдерін тереңдету және бекіту, өздігінен тәжірибе жүргізу дағдыларын дамыту мақсатымен жүргізілетін практикалық жұмыстар мен зерттеулер].

Лабораториялық санақ жүйесі. Олигоцен құралдармен байланысты санақ жүйесі.

ЛАБОРАТОРЛЫҚ сын. сөйл. **Зертханалық**.

ЛАБРАДОР зат. геол. Плагиоклаздар тобының таужыныс түзетін минералы, дала шпатының бір түрі.

ЛАБРАДОРИТ зат. Көбінесе ірі түйіршікті, қошқыл сұр не қара түсті болып келетін, түгелге жуық лабрадор минералынан тұратын, кейбір әдемі түрлері қаттама тас ретінде қолданылатын магмалық таужыныс.

ЛАБІН зат. ескі кіт. Құдықтың түбі

ЛАВА¹ [итал. lava] зат. геол. Жанартау атқылаған кезде шығатын табиғи минералдардан құралған сұйық қоспа.

ЛАВА² зат. кен. Шахтадағы көмір қопаратын оры.

ЛАВАЛЫҚ сын. геогр. Лавадан құралған.

Лавалық үстірт, геогр. Лаваның көп мөлшерінің жер бетіне төгіліп, ондағы ой-шұңқырлардың бәрін толтыруы нәтижесінде пайда болған көлемді үстірт.

ЛАВАНДА зат. өс. Гүлі хош иісті, түсі - жасыл, көк, ерінділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік немесе жартылай бұта.

ЛАВАШ зат. тамақ. Ашытылмай пісірілетін жалпақ нан.

ЛАВР [лат. laurus] зат. өс. 1. Суыққа төзімді, хош иісті, жапырақтары үнемі көгеріп тұратын ағаш, бұта. 2. Жеңістің белгісі, сый ретінде берілетін осы осы жапырақтардан жасалған гүлтәж.

Лавр жапырағы. Лавр ағашының тағамға пайдаланатын жапырағы.

ЛАВРА зат. діни. Православиелік еркектер монастырларының атауы.

ЛАВРШИЕ зат. өс. Ылғалды субтропикте өсетін мәңгі жасыл өсімдіктердің бірі.

ЛАВСАН зат. 1. Мұнайды қайта өңдегеннен алынатын ыстыққа төзімді, өңін бермейтін, өте мықты синтетикалық талшық. 2. Осы талшықтан тоқылған мата.

ЛАГ¹ [ағыл. Lag] зат. экон. Уақыт аралығындағы әлдеқандай тиімділіктің бөлінуі, өткендегі дем беруші істің белгісі.

ЛАГ² зат. спорт. 1. Қайықтың өткен жо-лығымен шашаңдықты өлшейтін аспап. 2. Кемеңіз үстіндегі жағы.

ЛАГЕРЬ [нем. Lager] зат. 1. Әскерлердің елді мекеннен тысқары, уақытша орналасқан орыны. 2. Мектеп оқушыларына арналған жазғы арнайы демалыс орыны. 3. спорт. Ашық аспан-ның астына орналасатын шатырлардан құрылған уақытша аялдама. 4. Әск. Соғыста қолға түскендерді, қылмысты деп табылған, айдалған адамдарды ұстап қалайтын жазалау, азаптау орыны; концлагерь. 5. саяс. Белгілі бір мүддені жақтайтын қоғамдық-саяси ұйым, топ.

ЛАҒАЗЫМ мод. сөйл. **Лағым**.

ЛАФАТ зат. өс. <лат. molinia> Гүлінің түсі көкшіл, көпжылдық гүлді өсімдік.

ЛАҒЗЫН зат. көне. Доңыз, шошқа, қара киік.

ЛАҒИ: лағи жорға. Су жорға.

ЛАҒИН¹ зат. ескі кіт. Алла Тағаланың рақымынан мақұрым болған, малғұн.

ЛАҒИН² шыл. сөйл. **Ләкин.**

ЛАҒЛЫ зат. сөйл. **Лағлы.**

ЛАҒМАН зат. тамақ. Жіңішке етіп созылған кеспеге бөлек қуырылған ет қосып әзірленген дүнген халқының ұлттық тағамы.

ЛАҒМАНХАНА зат. Негізінен шығыс тағамдарын дайындайтын, көпшілік тамақтанатын асхана.

ЛАҒНАТ зат. сөйл. **Лағынет.**

ЛАҒНАТНАМА зат. Қарғыс хат.

ЛАҒНЕТ зат. сөйл. **Лағынет.**

ЛАҒОТЫ зат. өс. Далалық және шөлдік аймақтарда, тау бауырларында биіктігі 20-50 см-дей, сабағы тік, берік, жатырағы ұзынша, кезектесіп келетін гүлі - қызғылт немесе сары, бозкілем сияқты ұйысып, тығыз өсетін, көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЛАҒУ Лақ етістігінің қимыл атауы; не болса соны айту, босу, бос сөйлеу, көпіру.

ЛАҒУШЫЛЫҚ зат. Бетімен кетушілік, бос жүрісушілік, уақытты бос өткізушілік.

ЛАҒУЛДА үст. ескі кіт. О баста, әуелде.

ЛАҒЫЛ [ар. اللعل] зат. зерг. <лат. rubeus> 1. Сәнге жұмсалатын қызыл түсті асыл тас. 2. Лағылдан жасалған әшекей. // Алқызыл шапақ. // Жарқыраған жұлдыз.

Лағыл алқа. Лағыл тасы бар алқа, өңіржиік. **Лағыл ерін.** Лағыл түсті қып-қызыл ерін. **Лағыл сырға.** Лағылдан көзі бар сырға. **Лағыл тұмар.** Лағыл таспен әшекейленген алтынды тұмар.

ЛАҒЫЛДАЙ үст. Лағыл секілді қып-қызыл, лағыл сияқты.

ЛАҒЫЛ-ЖАҒҰТ зат. Сәнге жұмсалатын қызыл, көк, жасыл, қызғылт түсті қымбат бағалы асыл тастар.

ЛАҒЫН зат. діни. **Шайтан.**

ЛАҒЫНАТ зат. сөйл. **Лағынет.**

ЛАҒЫНЕТ [ар. الحنة] зат. қарғ. Жек көрген адамға, жауына айтылатын жаман тілек; қарғыс.

Лағынет айтты [жаудырды]. Жамандық тіледі, қарғайды. **Лағынет атсын!** қарғ. Қарғыс атсын, қарғыс ұрсын! **Лағынет қамытын киді [мойынға ілді].** Қарғыстың астында қалды, қарғысқа белішесінен батты, қарғыс арқалады. **Лағынет оқыды.** Қарғыс айтты, қарғайды. **Лағынет соқсын.** Қарғыс атсын!

ЛАҒЫНЕТТЕ=ет. Балағаттау, тіл тигізу; қарғау.

ЛАҒЫНЕТТЕУ Лағынетте етістігінің қимыл атауы.

ЛАҒЫНҚЫРА=ет. Жон-жосықсыз бетімен кетіңкіреп қалу.

ЛАД ор. зат. муз. Музыкалық дыбыстардың, ырғақтың өзара байланысу жүйесі.

ЛАДТЫҚ сын. Ладқа тән.

ЛАДЬЯ зат. спорт. Шахматтың тігінен немесе көлденеңінен жүретін фигурасы, мұнара тәрізді тасы.

ЛАЖ¹ [ар. علاج] зат. Амал боларлық, айла етерлік шара; амал.

Лаж [лажы] бар [ма]. Шарасы қалмады, амал-айласы таусылды, амал нешік, не шара бар. **Лаж [лажы] болса [болмаса].** Бңғайы келсе, мүмкін болса (болмаса). **Лаж жасай алмады.** Амал-айласын таппады, ретін келтіре алмады.

Лаж [лажы] жоқ. Шарасыз, амалсыз. **Лажы бітті.** Амалы таусылды, айласы құрыды. **Лажы қалмады.** Амал-шарасын таппады, ретін, орайын келтіре алмады, амалсыздық танытты. **Лажы құрыды.** Лажы таусылды, амалы құрыды. **Лажын тапты.** Амалын тапты, ретін, орайын келтірді.

ЛАЖ² зат. экон. Елдің ақша белгісімен (ақша өлшемімен) көрсетілген алтынның нарықтық бағасының, алтынның атаулы ресми

бағамынан артуы, соның әсерінен алтынға қатысты қағаз ақшаның құнсыздану үдерісі.

ЛАЖДА=ет. Айдалап бір амалын істемеу, ештеп-септеу.

ЛАЖДАУ Лажда етістігінің қимыл атауы.

ЛАЖСЫЗ сын. Айла-амалы жоқ, шарасыз, амалсыз.

ЛАЖСЫЗДАН үст. Басқа айла-шарасы болмағандықтан, амал жоқ.

ЛАЖСЫЗДАН=ет. Айла-тәсілі құру, амалы таусылды.

ЛАЖСЫЗДАНУ Лажсыздан етістігінің қимыл атауы.

ЛАЖСЫЗДЫҚ зат. Шарасыздық, амалсыздық, айласыздық.

ЛАЖЫ зат. зерг. Зергерлік бұйымдар мен түрлі заттарға өң, түс беру тәсілінде қолданылатын тыныкке, эмаль.

ЛАЖЫЛА=ет. Көгілдір шыны түстес ерітіндімен (тыныкке) бояу.

ЛАЖЫЛАУ Лажыла етістігінің қимыл атауы; тыныкелеу.

ЛАЗАРЕТ [франц. lazaret] зат. мед. Көлемі шағындау, кішігірім әскери аурухана.

ЛАЗӘУӘРД зат. **Лазурит** (түсі көкішіл, күркіртті әдемі минерал).

ЛАЗЕР [ағыл. laser] зат. физ. Атомдар мен молекулалардан шығатын электромагниттік қуатты сәуле көзі; оптикалық кванттық генератор.

Лазер арготехникасы. ауыл шар. Топырақ өңдеуде, тыңайтқыштар шашуда, көшеттерді дайындау, өнімді жинаудағы тәсілдер жүйесі, егіншілік технологиясы. **Лазер жобасы.** Лазерге тән жасалған жаңа ұсқа. **Лазер күші.** Лазердің әсер ету энергиясының құи-қуаты, шамасы.

ЛАЗЕРЛІ сын. Электромагниттік сәуле көзі бар.

ЛАЗЕРЛІК сын. Лазермен байланысты, лазерге қатысты.

Лазерлік жад. инф. Ақпаратты жазу мен оқу лазерлік сәуленің көмегімен жүзеге асатын компьютер жады. **Лазерлік химия.** хим. Лазерлік сәулеленумен қыздырылған химиялық реакцияларды, сонымен қатар химиялық лазерлерде белсенді орта пайда болуына әкелетін химиялық процестерді зерттейтін химия саласы. **Лазерлік шынықтыру.** металлург. Үздіксіз немесе импульстік лазерлік сәулемен металды (бұйымды) қыздырып шынықтыру.

ЛАЗИ зат. діни. Жеті қабат жаһаннамның аттыңшысы.

ЛАЗУРИТ [лат. lazur] зат. мін. **Коктас** (түрлі әшекейге қолданатын, жасындау немесе көкішіл түсті, шыныдай жылтыр асыл тас).

ЛАЗЫ зат. жерг. **Қызылбұрыш.**

ЛАЗЫМ [ар. لازم] мод. Солай болғаны дұрыс, сонысы жөн, солайы қажет; лайық.

ЛАЙ¹ зат. Үй салуға, кірпіш құроға арнап, арасына сабан немесе көң салып атпен, аяқпен иленген балшық.

Лай бастыру. Балшық илеу, лай жасау.

ЛАЙ² сын. 1. Таза емес, тұнық емес. 2. ауыс. Пиғылы жаман, арам ойлы.

Лай су. Таза емес, балшық, топырақ аралас су. **Лай судан балық аулады.** Өнбейтін нәрсеге әуре болды. **Лай төккен жер.** жерг. Балықтардың көбірек топтанған, шоғырланған лайлы жері.

ЛАЙБА зат. Қос діңгекті, желкенді қайық.

ЛАЙКРА зат. Эластанның бір түрі (мата атауы).

ЛАЙҚА зат. Өзен суының тасуы қайтқанында жайылмалық топырақ бетінде қалған лайлы тұнба.

ЛАЙҚАТ сын. ескікіт. **Лайық.**

ЛАЙҚАТТЫ сын. сөйл. **Лайықты.**

ЛАЙЛА=ет. 1. Суды лайлап, былғау. 2. ауыс. Бір нәрсең былғау, бүлдіру, бұзу.

ЛАЙЛАН=ет. 1. Былғану, батпақ болу. 2. Күреңіту, қараю; қоюлану. 3. ауыс. Коңілі бұзылу.

ЛАЙЛАНДЫР=ет. 1. Суды қоюландыру, былғау. 2. Бүлдіру, ластандыру.

ЛАЙЛАНДЫРУ Лайландыр етістігінің қимыл атауы.

ЛАЙЛАНУ Лайлан етістігінің қимыл атауы; былғану, лай көтерілу.

ЛАЙЛАТ=ет. Суды лайландыру, былғау.

ЛАЙЛАТТЫР=ет. Суды лайлатқызу, былғаныш еттіру.

ЛАЙЛАТТЫРУ Лайлаттыр етістігінің қимыл атауы.

ЛАЙЛАТУ Лайлат етістігінің қимыл атауы.

ЛАЙЛАУ¹ сын. Таза емес, тұнық емес; былғаныштау.

ЛАЙЛАУ² Лайла етістігінің қимыл атауы.

ЛАЙЛЫ сын. Лай араласқан, батпақты, былғанышты.

ЛАЙЛЫЛЫҚ зат. Батпақтылық, былғаныштылық.

ЛАЙНЕР зат. тех. Өте биіктікте тез, жылдам ұшатын, көлемі үлкен әуе көлігі; үлкен ұшақ.

ЛАЙНСМЕН зат. спорт. Футбол, теннис ойындарында негізгі төрешіге көмектесетін, алаң сызығының сыртында жүретін екі төрешінің бірі.

ЛАЙСАН зат. 1. Көктемді, күзді маусымда қардан, жауын-шашыннан мыы шығып езіліп жатқан жер, батпақ. 2. ауыс. Жұртты асты-үстіне келтіретін лаң, қырын-сүргін.

ЛАЙСАНДАН=ет. Лайға айналу, былғану.

ЛАЙСАНДАНУ Лайсандан етістігінің қимыл атауы.

ЛАЙСАНДЫ сын. Балшығы бар, лайлы.

ЛАЙСАНДЫҚ зат. 1. Батпақ болғандық, былғаныштық; ластық. 2. ауыс. Ел тыныштығын кетірген дау-жанжал, лаң; бүліншілік.

ЛАЙСЫЗ сын. Мөлдір, тұнық, таза.

ЛАЙСЫЗДАНДЫРУ зат. Ұнтақталған зат ішінен өте ұнтақталып кеткен бөлігін бөліп алу; кең байытуды қолданылатын процесс.

ЛАЙТҮНБА зат. су шар. 1. Суару арнасында, бөгендерде ағыспен әкелінген тасындылардың шөгіндісі. 2. Жайылмаларға су тасындыларының немесе жыра аллювийлерінің шөгіндісі. 3. Құмды жерлерді мелiorациялау әдісі.

ЛАЙТ=ет. сөйл. Лайлату, лайландыру.

ЛАЙХАТ сын. ескікіт. Лайық, жөн, дұрыс.

ЛАЙЫҒЫНША үст. Ойға алғандай, қажетінше.

ЛАЙЫҚ [ар. لائق] сын. Бңғайлы, дұрыс, сай. Лайық емес. Бңғайлы, дұрыс, сай емес.

Лайық көрді. Дұрыс деп санады, ыңғайлы көрді, орынды деп білді. **Лайық па.** Бңғайлы ма, дұрыс па, сай ма.

ЛАЙЫҚАТТЫ сын. көне. **Лайықты.**

ЛАЙЫҚСЫЗ сын. Жөнсіз, ыңғайсыз, қолайсыз.

ЛАЙЫҚСЫЗДАУ сын. Бңғайсыздау, қолайсыздау, жөнсіздеу, өрескелдеу.

ЛАЙЫҚСЫЗДЫҚ зат. Бңғайсыздық, қолайсыздық.

ЛАЙЫҚСЫН=ет. Бңғайлы санау, қолайлы деп табу.

ЛАЙЫҚСЫНУ Лайықсын етістігінің қимыл атауы.

ЛАЙЫҚТА=ет. 1. Бңғайлау, дұрыстау, сай ету. 2. Дұрыс көру, қол көру, лайық деп санау.

ЛАЙЫҚТАЛ=ет. Бңғайлатылу, дұрыстау, сай етілу.

ЛАЙЫҚТАЛУ Лайықтал етістігінің қимыл атауы.

ЛАЙЫҚТАН=ет. Бңғайлы, дұрыс деп табылу, қол көріну.

ЛАЙЫҚТАНДЫР=ет. Лайықты еткізу, сай еттіру.

ЛАЙЫҚТАНДЫРУ Лайықтандыр етістігінің қимыл атауы.

ЛАЙЫҚТАУ¹ сын. Өзінің қолайына ыңғайлырақ.

ЛАЙЫҚТАУ² Лайықта етістігінің қимыл атауы. 1. Бңғайлау, сай ету. 2. Дұрыс көру, лайық деп санау.

ЛАЙЫҚТЫ сын. 1. Сай, тең, паранап. 2. Бңғайлы, оңтайлы. 3. Дұрыс, жөн. 4. Қолайлы, жөнді. // Сай, тең жан, паранап нәрсе.

Лайықты адам. Бір нәрсеге, іс-әрекетке т. б. қолайлы, сай адам. **Лайықты жұмыс.** Бұрынғы жұмысынан айырылған, табысы (еңбекпен табылатын кірісі) жоқ азаматтар үшін олардың кәсіптік даярлығына сай келетін, жас шамасы, еңбек стажы, тәжірибесі, жаңа жұмыс орнына қатынау мүмкіндігі ескеріліп қызығатын жұмыс. **Лайықты келмеді.** Сай болмады, дәл келмеді.

ЛАЙЫҚТЫЛАУ сын. Бңғайлылау, сайлылау.

ЛАЙЫҚТЫЛЫҚ зат. Қолайлылық, ыңғайлылық, жарамдылық.

ЛАЙЫМ [ар. **الایم**] үст. Үнемі, әрдайым, әрқашан.

ЛАЙЫМДА үст. Әрқашанда, әр уақытта. **ЛАЙЫП**= ет. сөйл. Лайлату, лайланып бозғыл тарту (су туралы); суды лайлау.

ЛАК [нем. **Lack**] зат. хим. Металл, ағаш, әйнек, былғары т. б. заттарға әдемі оң беру үшін қолданылатын, даяр күйінде дүкендерде сатылатын түссіз шайыр ерітіндісі.

ЛАКИН шылау. ескікіт. **Лөкин.** **ЛАККОЛИТ** [грек. **lakkos** – шұңқыр, **litos** – тас] зат. 1. геол. Саңырауқұлақтың телпегіне ұқсайтын интрузиялық дене пішіні. 2. геоморф. Жер бетіне ашылып қалған локколит есебінен қалыптасқан қырат.

ЛАКМУС [ғолл. **lakmoes**] зат. хим. Қышқылдың әсерімен қажатды қызыл түске, ал сілтінің әсерімен оны қайтадан көк түске өзгертетін өсімдіктен жасалған көк бояу.

ЛАКОНИЗМ [грек. **lakonismos**] зат. әдеб. Ойды аз сөзбен мейлінше тұржырлымды, анық етіп жеткізу шеберлігі; ықшамдылық, айқындылық.

ЛАКРИМАТОРЛАР [лат. **lacrima**] зат. Көзді жасаурататын дара заттар немесе қоспалар.

ЛАКТАЗА зат. Кейбір бактериялар, саңырауқұлақтар құрамында және сүтқоректі жаңулар ішектерінде болатын, лактозаны ашытушы фермент.

ЛАКТА= ет. Лак жағу, лакпен сырлау. **ЛАКТАЛ**= ет. Лак жағылу, лакпен сырлану, жалт-жұлт ету.

ЛАКТАЛУ Лактал етістігінің қимыл атауы. **ЛАКТАМДАР** зат. Химиялық қосылыстар тобы, циклінде **C(O)-NH** атомдар топтамасы бар аминқышқылдарының циклі туындылары, яғни аминқышқылдарының молекуласынан суды бөліп алғаннан кейін қалған қалдықтар.

ЛАКТАР зат. Дағыстанда тұратын халық. **ЛАКТАС**= ет. Лак жағысу, лакпен сырлау. **ЛАКТАСУ** Лактас етістігінің қимыл атауы. **ЛАКТАТ**= ет. Лак жаққызу, лакпен сырлатқызу.

ЛАКТАТУ Лактат етістігінің қимыл атауы. **ЛАКТАУ** Лакта етістігінің қимыл атауы.

ЛАКТАЦИЯ [лат. **lactare**] зат. **Сүттеңу** (сүт безінде сүттің түзілу, жиналу және оның мезгіл-мезгіл бөліну үрдісі).

ЛАКТАЦИЯЛЫҚ сын. Лактациямен байланысты, лактацияға тән.

ЛАКТО... Мағынасы сүтке байланысты дегенге тән күрделі сөздердің бірінші сыңары.

ЛАКТОДЕНСИМЕТР [лат. **lactis** – сүт, **densus** – қою; грек. өлшеймін] зат. Сүттің тығыздығын өлшеуге арналған ареометрге ұқсас өлшеуіш (құрал).

ЛАКТОЗА зат. Сүт қанты.

ЛАКТОЗУРИЯ зат. Сүт қантының несепке ілесіп сыртқа шығуы.

ЛАКТОМЕТР зат. тех. Сүттің қоюлығын анықтайтын аспап.

ЛАКТОНДАР зат. Химиялық қосылыстар тобы, циклінде – **C(O)-O** атомдар топтамасы бар, оксикалықлардың тұйық күрделі эфирлері; органикалық синтезде, парфюмерияда хош иісті заттар, полимерлердің, т. б. еріткіштері және пластификаторлар ретінде қолданылады.

ЛАКТОСКОП [лат. **lactis** – сүт, грек. **skopeo** – қараймын] зат. тех. Сүттің сұйықтығы бойынша майлылығын анықтайтын аспап.

ЛАҚ¹ зат. Ешкінің алты айға дейінгі төлі.

Лақ құрлы. Лақ сияқты, лақ тәрізді де санамау, бағаланбау. **Лақ сүмбіле.** Тамыз айының бірінші жартысы. **Лақ теке.** Тартылмаған алты айлық еркек лақ. **Лақ текедей бақылдап.** бейн. Әбден есті шығарып. **Лақ текенің көзіндей.** бейн. Шадырайып, оқырайып.

ЛАҚ² елік. Сұйық заттың кенеттен ақпартылғанын бейнелейтін сөз.

Лақ дегізді. Лоқ еткізді, құсты. **Лақ еткізді [етті].** а) Сұйық затты ақтарып төге салды. ә) Барын алдына жайып салды, ойындағысын айтып салды. **Лақ ұру.** Не болса соны айту, босу.

ЛАҚ= ет. 1. Басқа жаққа, айдалаға беталды қашу, бас бермеу. 2. ауыс. Тура жолдан кету, қағидаттарын ауыстыру. 3. Барар бағытын білмей, беталбаты сансырпап жүре беру. 4. Айдалаға, аулаққа қашу, ешкімді көргісі келмей кетіп қалу. 5. ауыс. Босқа қаңғу, сенделу. 6. ауыс. Не болса соны айту, әңгімеден ауытқу, бос сөйлеу, көпіру.

ЛАҚАЗ зат. зоол. <лат. **lota lota**> Мұртты, басы жалпақ, бауыры теңбілдеу қоңыр түсті үлкен балық.

Лақа ауыз. Күлегеш, не болса соған ыржиып күле беретін. **Лақа бас.** Доғалдау келген жалпақ басты. **Лақа мүрт.** Мұртты едірейген, ыңғайсыздау.

ЛАҚАН зат. өс. Сабағының бойы тікен басып жататын, көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЛАҚАП [ар. **لقف**] зат. 1. Алыпқашты сөз, өсек. 2. Қауесет; дақпырт. 3. Ат, атақ. 4. Лақап ат.

Лақабы жер жарған. экспр. мысқыл. Атағы жер жарған, аты шулы. **Лақап ат.** Жасырын, жалған ат, бүркешік есім. **Лақап әңгіме.** көне. әдеб. Аңыз әңгіме. **Лақап сөз.** Ел ішіне жайылған дақпырт сөз, жалған хабар. **Лақап тарады [жайылды].** Әңгіме-өсек өрбіді, сөз болды. **Лақап таратты.** Өсек құлды, сыртынан күйе жағып әңгіме айтты. **Лақап шашты.** Дақпырт, жалған хабар таратты. **Лақап шашылады.** Жалған хабар тарайды.

ЛАҚАПТА= ет. Жалған сөз, хабар, қауесет айту.

ЛАҚАПТАУ Лақапта етістігінің қимыл атауы.

ЛАҚАТ [ар. **لحد**] зат. Қабірдің өлік денесі қойылатын қуысы; ақым.

ЛАҚАТТА= ет. Қабірдің бір жақ қабырғасын кеуектеп, қуыстап қазу.

ЛАҚАТТАУ Лақатта етістігінің қимыл атауы.

ЛАҚАТШЫ зат. Лақат қазушы, жерлеуші адам.

ЛАҚАШ зат. жерг. Жайының кішісі.

ЛАҚҚА зат. көне. Малға дайындалатын қыстық шөп қоры.

ЛАҚҚЫ сын. жерг. Күлдіргіш, масқарамаз.

ЛАҚҚЫШ сын. Не болса, соны айтатын, бөспе.

ЛАҚ-ЛАҚТА: лақ-лақтап жүру. жерг. Жаңбырлы күні құрғақ жермен жүру.

ЛАҚПА сын. Лағып бетімен кететін; бос сөйлейтін. // Бос әңгіме, өсек.

Лақпа мінез. Арсың-құрсын, оғаш мінез.

ЛАҚСА³ зат. өс. <лат. **echinops**> 1. Күрделі гүлділер тұқымдасына жататын, мал жемейтін ұлы өсімдік. 2. Түйе жейтін тікенді шөп.

ЛАҚСАТКЕН зат. өс. сөйл. **Лақса**¹.

ЛАҚСА² сын. Тісі түсіп, әбден қартайған (ат, ит, т. б.).

ЛАҚТА= ет. Ешкі малының, тауешкінің төлдеуі.

ЛАҚТАЙ сын. Лақ сияқты.

Лақтай секірді. Асыр салды, ойнақтады.

ЛАҚТАУ Лақта етістігінің қимыл атауы.

ЛАҚТЫ сын. Лағы бар.

ЛАҚТЫҚ сын. Лаққа тұрарлық, лаққа татырлық.

ЛАҚТЫР= ет. 1. Бір нәрсені қолдың күшімен алысырақ сермен тастау. 2. ауыс. Аластау, қашыру, жолатпау. 3. Алып ұру, күшке салу. 4. ауыс. Тез өту (уақыт, мерзім). 5. Тастау, пайдаланбау. 6. Қажетсіз етіп, алысқа тастау. 7. сөйл. Оқыс, ыршытып жіберу, серілту. 8. Шашу, аспаңға ату. 9. ауыс. Үйіп-төгу, аямау.

ЛАҚТЫРТ= ет. Бір нәрсені қолдың күшімен алысырақ сермен тастатқызу.

ЛАҚТЫРТУ Лақтырт етістігінің қимыл атауы.

ЛАҚТЫРУ Лақтыр етістігінің қимыл атауы; бір нәрсені қолдың күшімен сермен тастау.

Лақтыру алаңы. спорт. Аумағына спорт жабдығының түсуі есепке алынатын лақтыруға арналған алаң.

ЛАҚТЫРЫЛ= ет. Бір нәрсенің қолдың күшімен алысырақ сермен тастатылуы.

ЛАҚТЫРЫЛУ Лақтырыл етістігінің қимыл атауы.

ЛАҚТЫРЫС= ет. Бір нәрсені қолдың күшімен алысырақ сермен тастау.

ЛАҚТЫРЫСУ Лақтырыс етістігінің қимыл атауы.

ЛАҚУА сын. Сөзшен, әзілкеш.

ЛАҚША үст. Лақ тәрізді, лақ құсап.

Лақша бақыртты. Бажылдатып, шырылдатып. **Лақша бауыздады.** Аямады, қан-жоса етті; бауыздар алдындағы лақтай бақыртты.

ЛАҚЫЛДА= ет. 1. Жиегінен, кемерінен асып төгілу. 2. ауыс. Өршелене түсу, лепіру.

ЛАҚЫЛДАҚ сын. 1. Лақ ете қалғыш, лепірме. 2. Көпірме, бос.

ЛАҚЫЛДАС= ет. Өршелене түсісу, лепірісу.

ЛАҚЫЛДАСУ Лақылдас етістігінің қимыл атауы.

ЛАҚЫЛДАТ= ет. 1. Лепірту, тоқтамай сөйлеу. 2. Лоқсыту, лоқыдату.

ЛАҚЫЛДАТУ Лақылдат етістігінің қимыл атауы.

ЛАҚЫЛДАУ Лақылда етістігінің қимыл атауы.

ЛАҚЫ-МҰҚЫ зат. жерг. Ескі-құсқы, көне.

ЛАЛ зат. сөйл. **Лағыл.**

ЛАЛА зат. өс. сөйл. **Лалагүл.**

ЛАҚЫТ зат. жерг. **Лақат.**

ЛАЛАГҮЛ¹ [ир. **لاله**] зат. өс. <лат. **lilium**> Дара жарнақты, бағаналы көпжылдық өсімдік.

Лалагүл тұқымдасы. бот. <лат. **lilaceae**> Дара жарнақтыларға жататын көпжылдық түйнек қауашықты кейде тамырсабақты шөптесін, бұташылық өсімдіктер.

ЛАЛАГҮЛ² зат. өс. **Тұңғыық.**

ЛАЛАДАЙЫН сын. поэт. Лалагүлдей, ит қызғалдақтай көркем де нәзік.

ЛАЛАЗАР зат. Райхан гүл бағы.

ЛАЛАМ зат. ескікіт. Зергерлік асыл тастармен сауда жасаушы.

ЛАМА¹ [лат. **lama**] зат. зоол. Сүтқоректілер тобы, коктабандылар отрядына жататын күйіс қайыратын өркеші жоқ, Оңтүстік Американы мекендейтін кішігірім жануар.

ЛАМА² [тибет. **blama**] зат. діни. Будда дінінің сопысы, дін басы.

ЛАМАИЗМ зат. діни. Тибет пен ішкі Моңғолияға, Моңғолия Республикасына, Непал мен Үндістанның кейбір аудандарына тараған буддизм дінінің бір тармағы.

ЛАМАИСТ зат. діни. *Ламаизмді қолдаушы.*

ЛАМАЙЛА = ет. жерг. *Бытыстыру, сапырыстыру, араластыру.*

ЛАМАЙЛАУ *Ламайла етістігінің қимыл атауы.*

ЛАМАНТИН [франц. lamantin] зат. зоол. *Сүтқоректілер класы сирендер отрядының құйрығы жүзбе қанат болып келетін, денесі қоңырқай, ілгіш ескек аяқтарымен су түбінде сырғып қозғалатын бір тұқымыдасы.*

ЛАМАРКИЗМ зат. *Тірі табиғаттың дамуы жайындағы тұңғыш, біртұтас, эволюциялық ілім [Бұл ілімнің негізгі идеясы француз зерттеушісі, эволюциялық теорияны жасаушы Ж.Б.Ламарктің еңбегінде баяндалған].*

ЛАМБАДА зат. *Орындау табиғаты бойынша белді, жамбасты өзгеше қымлдататын билейтін латын-америкалық жұпты би түрі, самба биінің өзгертілген бір түрі.*

ЛАМБУК зат. *Матаның түрі.*

ЛАМИНАТ [лат. lamina] зат. *Су өткізбеушілік қасиеті бар жұқа ламинар қабаты еден үсті жабындарының бір түрі.*

ЛАМИНАТОР зат. тех. *Қағаз, картонды тығыздау және жылтыратуға арналған механизм.*

ЛАМИНИРЛЕ = ет. тех. *Құжаттардың, жеке куәліктің сыртын мөлдір қорғаушы жабымен қаптау.*

ЛАМИНИРЛЕУ *Ламинирле етістігінің қимыл атауы.*

ЛАМПРОФИРЛЕР зат. *Химиялық, минералдық құрамы, құрылымы және жатыс пішіні бойынша басқа магмалық жыныстардан оқшау тұратын меланократты гипабиссал таужыныстар.*

ЛАМПРОФИЛЛИТ [грек. lampros – жылтыр, phyllon – жапырақ] зат. геол. *Силикаттар класының оқшауланған тетраэдрлі типіне жататын минерал.*

ЛАМПА [франц. lampe] зат. *Шам (жарық түсіруге арналған шам).*

ЛАМПИОН зат. *Шыны я қағаздан істелген түрлі-түсті шам.*

ЛАМПЫ зат. сөйл. *Лампа.*

ЛАМУТТАР зат. *Эвендердің ертедегі атауы.*

ЛАНАЗОЛЬДАР зат. *Швейцарияда шығарылатын жүнді бояуға арналған белсенді бояғыштардың саудадағы атауы.*

ЛАНГЕР зат. *Зәкір.*

ЛАНДАГА зат. *Германияда, Австралияда облыстың не жердің өзін-өзі басқару органы.*

ЛАНАТТА = ет. жерг. *Лагунетте.*

ЛАНГЕТ [франц. languette] зат. тамақ. *Малдың сан етін ағаш балғамен жанышып, жұмсақтап, қазанға қарып пісіретін тағам.*

ЛАНДО зат. *Үсті ашық, төрт орынды күйме.*

ЛАНДСКЕТ зат. гар. *Орта ғасырларда Еуропада болған жалдамалы солдат.*

ЛАНДШАФТ [нем. Landschaft] зат. геогр. **1.** Белгілі бір аймақтың жалпы көрінісі, жер бедері. **2.** Тау жыныстары, ауа, су, топырақ, өсімдік, жануарлар дүниесі бір-біріне тәуелді, өзара тығыз байланыста болып келетін территориялық кешен.

Ландшафтар инверсиясы. геогр. *Ландшафтардың биіктік бойынша таралуының биіктік белдеулік заңдылығына сәйкес келмеушілігі.*

Ландшафт геохимиясы. геогр. *Географиялық ландшафттарда химиялық элементтердің химиялық құрамын және миграциясын (көшуін) зерттейтін геохимия мен физикалық географияның бөлімі.*

Ландшафт құраушылар. геогр. *Географиялық қабық пен кешенді құраушы жеке бөліктер.*

Ландшафт физикасы. геогр. *Ландшафттанудың ландшафт процестерін физикалық жолмен айқын анықтайтын саласы.*

ЛАНДШАФТТАНУ зат. геогр. *Физикалық географияның табиғи аймақтық кешендерін (геожүйелерді) зерттейтін ғылым саласы.*

ЛАНДШАФТТЫҚ сын. *Ландшафтқа қатысты, ландшафтқа тән.*

ЛАНДЫШ [лат. convallaria] зат. өс. *Ұсақ ақ гүлдері бар, хош иісті өсімдік.*

ЛАНОЛИН зат. *Қой жүнінің шайырынан жасалған май тәрізді зат.*

ЛАНСЬЕ зат. *Балда билейтін би.*

ЛАНТАНИДТЕР зат. хим. **Лантаноидтар.**

ЛАНТАНОИДТАР зат. хим. *Церий, празеодим, неодим, прометий, самарий, европий, гадолиний, тербий, диспрозий, гольмий, эрбий, тулий, иттербий және лантеций элементтері кіретін Д.И.Менделеевтің периодтық жүйесіндегі f-элементтер тобы; рет нөмірлері 58–71, химиялық белсенді, көптеген жай заттармен әрекеттесіп, төзімді қосылыстар түзетін, сумен, минералдық қишті қышқылдармен оңай әрекеттесетін.*

ЛАНТАН [грек. lanthano] зат. хим. *Элементтердің периодтық жүйесінің III тобындағы химиялық элемент.*

ЛАНЦЕТ [нем. Lanzette] зат. мед. *Хирургияда қолданылатын шыы сүйір, екі жүзді өткір кезіңкіше.*

ЛАНЦЕТНИКТЕР [лат. branchiostoma] зат. зоол. *Жылы теңізде тіршілік ететін, денесі мөлдір, денесі ланцет тәрізді, хордалы жануарлардың бассүйексіздер тип тармағының бір тұқымыдасы.*

ЛАН' зат. вет. *Малда, адамда кездесетін жұқпалы індет; ұшпа.*

ЛАНҒ зат. **1.** Елді дүрліктіретін, әлекке түсіретін, әбігер қылатын әрекет. **2.** Бүлік, бүліңшілік. **3.** Кесір, кесапат. **4.** Бәле, бәлеміс. **5.** Бүлінушілік, жау-шар.

Лаң салды. *Әлек салды, ойрандады, зардап шектірді. Лаң тигендей.* *Аяқ астынан бірдеме болғандай. Лаң түсті.* *Елдің тыныштығы кетті, бүліншілік болды. Лаң шығару.* *Бәле салу, жоқ жерден бүлік шығару.*

ЛАНҒАДА зат. өс. сөйл. **Лаң.**

ЛАНДА = ет. *Берекені алу, ойрандау, бүлдіру.*

ЛАНДАТ = ет. *Ойрандатқызу, бүлдірту.*

ЛАНДАТУ *Ландат етістігінің қимыл атауы.*

ЛАНДАУ *Ланда етістігінің қимыл атауы.*

ЛАНҚЕ зат. *Сырт киімдік арзанқол мата.*

Лаңке шапан. *Лаңкеден тігілген шапан.*

ЛАНҚЕС зат. қоғ.-саяси. <лат. terror>

Лаңкестік актіге қатысушы, қолдау көрсетуші.

ЛАНҚЕС-КАМИКАДЗЕ зат. жаңа.

Лаңкестік актіге қатысып, өлімге бел байлаушы, өзін-өзі өлімге қиюшы.

ЛАНҚЕСТІК зат. қоғ.-саяси. <лат. terror>

Саяси қарсыластарын күш қолдану тәсілдері арқылы (артынан түсу, өлтіру, т.б.) басып-жаншу, қорқыту, үркіту саясаты қасақана жасалатын қылмыстық іс-әрекет.

Лаңкестік актілер. *Күш қолдану тәсілдері арқылы (артынан түсу, өлтіру т.б.) басып-жаншу іс-әрекеттері.*

Лаңкестік ұйым. *Лаңкестік іс-әрекеттер мен актілерді қолданушы, ұйымдастырушы ұйым.*

Лаңкестік іс-әрекет [әрекет]. *Саяси-әлеуметтік себептерге байланысты жеке адамға, көпшілікке немесе мемлекетке қысым жасау, үрей туғызу мақсатында қасақана жасалатын қылмыстық іс-әрекет.*

ЛАНҚЕСШІ зат. сөйл. **Лаңқес.**

ЛАНҚЕСШІЛ сын. *Лаңкестік әрекетке қйір, қолдаушы.*

ЛАНҚЕСШІЛДІК зат. саяси. <лат. terror>

Саяси мақсатқа жету үшін лаңкестікті (террорды) құрал етіп пайдаланушылық.

ЛАНСА зат. өс. <лат. echinops>

Итсигек тұқымына жататын көпжылдық улы өсімдік.

ЛАНСҮМБІЛЕ зат. *Тамыз айының бірінші жартысы.*

ЛАНШЫ зат. *Лаң салушы, бүлдіруші.*

ЛАҢШЫЛ сын. *Жанжалқұмар, бүлікшіл. ЛАП елік. *Лезде жанған отты бейнелейтін сөз.**

Лап бергіш. *Қызба, желөкпе. Лап берді.* **а)** *Бір нәрсеге жапа-тармағай тобымен ұмтылды, бет қойды.* **ә)** *Бірден отырылып түсті.* **б)** *Оқыстан, ойламаған жерден басталады.* **в)** *От бірден тұтанды, лезде жанды, от лап етті, лаулады.* **Лап етті.** **а)** *Бірден, лезде тұтанды (от, өрт).* **ә)** *Төбеден түскендей болды, ойламаған жерден келді (жамандық).* **б)** *Санаға ой түсті, идея пайда болды.* **в)** *Қызарып, ысып кетті (беті, тұла бойы).* **ғ)** *Бірден басталды, бет қаратпады. Лап қойды.* **а)** *Жапа-тармағай тұра ұмтылды.* **ә)** *Бас салды, қимыл-әрекет құшыныспен, қарқынмен басталды.* **б)** *Бірден денеді, жапа-тармағай жайлады.* **в)** *Бас-көзге қарамай, бірден басып кірді, басып алды. Лап ұрды.* *Жапа тармағай ұмтылды, жүгірді.*

ЛАП³ зат. Финн, карел жұрты.

ЛАПАРИТ зат. хим. *Құрамында 11% Nb₂O₅ бар минерал.*

ЛАПАРСИЯ зат. жерг. *Көк сия.*

ЛАПАС¹ [ар. لپاس] зат. *Үш жақ қабырғасы жабық, төбесі жеңіл-желпі жабылған, үй ауласындағы жай.*

ЛАПАС² зат. *көне. Лыпа, киім.*

ЛАПАСТА = ет. *Лапас секілді етіп, жайдың төбесін жеңіл-желпі жауып қою.*

ЛАПАСТАУ сын. *Лапас секілді төбесі жабылған.*

ЛАПБАЙШЫЛ сын. сөйл. *Ләббайшыл барлық нәрсеге келісетін, құпшыл, мақұлшыл шыл.*

ЛАПИС зат. *көне. Перекис секілді медицина саласында қолданылатын сұйықтық.*

ЛАПКЕ [ор. лавка] зат. сөйл. **Лаңке.**

ЛАПҚАЙ зат. жерг. *Өтірікші, бос сөзді, мылжыш.*

ЛАПҚОЙ сын. сөйл. *Лепірме, даңғой.*

ЛАП-ЛАП елік. *Лаулап, үсті-үстіне жалынпап жанған оттың дыбысын, қимылын бейнелейтін сөз.*

Лап-лап етті. *Лаулап, лапылдап жанды.*

ЛАПСАНА зат. өс. *Күрделігүлділер тұқымына жататын жабайы шөптесін өсімдік.*

ЛАПТА зат. спорт. *Доп ойынының бір түрі.*

ЛАПТОП зат. инф. *Өлшемдері мен жадысы кішкентай, жазық дисплей бар шағын жеке компьютер.*

ЛАПЫ зат. жерг. *Бос, болдырмаз ат.*

ЛАПЫЗ зат. өс. <лат. colchicum>

Лалагүлділер тұқымына жататын сабағы қысқа, күлі ірі, ашық түсті көпжылдық өсімдік.

ЛАПЫЛ зат. **1.** *Лаулап жанған оттың алауы.*

2. *ауыс. Жүрек отының жалыны, сезім қуаты.*

3. *ауыс. Қан соғыс, майдан.*

ЛАПЫЛДА = ет. **1.** *Оттың лаулап жанып, алаулап жоғары көтерілуі.*

2. *ауыс. Жалындау, қызуы басылмау, күйіп-жану; жастықтың қызуы жібермеу.*

3. *ауыс. Дененің қызуы көтеріліп күйіп-жану.*

4. *ауыс. Жүректің алабыртып, алып-қишуы.*

5. *Өршу, күшею, үдеу.*

6. *Желігу, елігу, елеулеу.*

ЛАПЫЛДАҚ сын. *Лаулап жанғыш, алау-лағыш.*

ЛАПЫЛДАС = ет. *Көңіл қосысу, сезімге берілісу, жүректің алабыртып алып-қишуы.*

ЛАПЫЛДАСУ *Лапылда етістігінің қимыл атауы.*

ЛАПЫЛДАТ = ет. **1.** *Отты лаулатып жандыру, жалынның жоғары көтеру.*

2. *ауыс. Жігерлендіру, күшейту, өршіту.*

ЛАПЫЛДАТУ *Лапылда етістігінің қимыл атауы; лаулап жанғызу, алаулату.*

ЛАПЫЛДАУ *Лапылда етістігінің қимыл атауы*

ЛАПЫЛДАУЫҚ зат. жерг. *Қалтқы, аудың қалқыма ағашы.*

ЛАПЫР = ет. көне. *Лепір*.
ЛАПЫТ сын. жерг. *Беталды лағын сөйлетін*.

ЛАР зат. көне. *Астық, ұн сақтайтын жәшік*.

ЛАРВИЦИД [лат. larva – дернәсіл, dегесae – өлтіру] зат. хим. *Шыбын-шіркей, құмырсқалардың құрттарын өлтіретін инсектицидтер*.

ЛАРГО [итал. largo] зат. муз. 1. *Музыкада қолданылатын ең баяу, жай екпін*. 2. *Осындай қарқынды музыкалық шығарма не оның бөлігі*.

ЛАРЕК ор. зат. *Ұсақ-түйек заттар сапатын кішкене дүкен*.

ЛАРЗА зат. *Тербеліс, зілзала*.

ЛАРИ зат. экон. *Грузияның ақша өлшемі*.

ЛАРИНГИТ [грек. larynx] зат. мед. *Көмей кілегей қабығының қабынып ауыруы*.

ЛАРИНГОЛОГ зат. мед. *Ларингология маманы*.

ЛАРИНГОЛОГИЯ зат. мед. *Тамақ аурулары туралы медицина саласы*.

ЛАРИНГОСКОП зат. *Көмекейді зерттеу үшін қолданылатын арнаулы аспап*.

ЛАРИНГОТРАХЕИТ зат. *Көмекей мен кеңірдектің қоса қабынуы*.

ЛАРИНГОФОН [грек. larynx (laryngos) – көмей, phone – дыбыс] зат. мед. *Дыбыс тербелісін тексеретін аппарат*.

ЛАС сын. 1. *Таза емес, былғаныш, кір*. 2. *Тазалықты сақтамайтын, салақ*. 3. *ауыс*. *Бықсық, пасық, арамза*. // *Арам іс, арамзальық*. // *Арамза кісі, арам ойлы адам*.

Лас кеуде. *Арамза кісі, көркеуде*. **Лас кеуде**. стиль. *Көр кеуде, надан, арам*. **Лас сөз**. а) *Қарабайыр, ұятсыз, әдепсіз сөз*. ә) *Бөгде сөз, түсініксіз сөз*.

ЛАСТА = ет. 1. *Лас ету, былғау, кірлету*. 2. *Өзен, көл, су, ауа т.с.с. қоршаған табиғи ортаны зиянды заттектермен бұздыру*. 3. *ауыс*. *Ар-ұятты аяққа басу, ұятқа қалдыру*. 4. *ауыс*. *Кір келтіру, дақ түсіру*. 5. *Бұздыру, бұзу*.

ЛАСТАҒЫШТАР зат. биол. *Қоршаған ортада шектен тыс мөлшерде пайда болған және ортаны ластайтын заттар немесе биологиялық түрлер (микроорганизмдер)*.

ЛАСТАН = ет. 1. *Былану, кірлену*. 2. *экол*. *Адамға табиғи зиянды ортаға әсер ететін заттектерден қоршаған ортаның залал шегуі*.

Ластаған су. *экол*. *Құрамы мен физикалық қасиеті антропогендік әсерден нашарлаған су*.

ЛАСТАНДЫР = ет. *Былату, кірлету*.

ЛАСТАНДЫРУ *Ластандыр етістігінің қимыл атауы*.

ЛАСТАНУ зат. *экол*. *Адамға және табиғи экожүйеге зиянды әсер ететін физикалық-химиялық және биологиялық заттектердің, агенттердің қоршаған ортаға түсуі, залал келтіруі*.

Ластану деңгейі. *экол*. *Ортадағы ластағыш заттектер құрамының абсолютті немесе салыстырмалы көрсеткіші*. **Ластану көрсеткіші**. *тех*. *Қоршаған ортада ластағыштардың бар екенін, олардың жинақталуын, сандық және сапалық құрамының өзгеруін білдіретін көрсеткіш*.

ЛАСТАНУ² *Ластан етістігінің қимыл атауы; былғану, кірлену*.

ЛАСТАТ = ет. 1. *Былату, кірлету*. 2. *ауыс*. *Ар-намысын аяққа тапталу*.

ЛАСТАТУ *Ластат етістігінің қимыл атауы; кір келтіру, дақ түсірту*.

ЛАСТАУ¹ сын. *Былағыштау, кірлеу*.

ЛАСТАУ² *Ласта етістігінің қимыл атауы*.

ЛАСТАУШЫ сын. *экол*. *Зиян келтіруші, бұздыруші*.

ЛАСТЕК зат. сөйл. *Ләстік*.

ЛАСТЫҚ зат. 1. *Таза еместік, былғаныштық; настық*. 2. *Денсаулыққа зиянды заттар*. 3. *ауыс*. *Іші бықсыған пасықтық, арамзальық*.

ЛАСЫ зат. *кәс*. *Қаракөл елтірісінің бұйрасы толық жетілмеген тықыр жүнді жылтыр жері*.

ЛАТ¹ зат. экон. *Латвияның 100 сантиметрге тең бұрынғы (2004 ж. мамырына бейін) ақша өлшемі*.

ЛАТ² зат. 1. *Былғаныш, лас*. 2. *ауыс*. *Кінә, айып*.

ЛАТАНИЯ зат. өс. *Пальма тектес жалпақ жапырақты сәндік өсімдік*.

ЛАТАФАТ зат. ескі кіт. *Қайырымдылық; ілтипат; жұмсақтық*.

Лағафат бахри. *Шексіз ынабаттылық*.

ЛАТАФАТ: *лағафат бахры*. ескі кіт. *Әдемілік, сидүлұқ теңгі*.

ЛАТЕРИТ [лат. later] зат. геол. *Блғал тропиктер мен субтропиктік аймақтарға тән түсі қызыл, темірлі немесе темірлі алюминийлі тығыз саз, тас кейіпті шөгінділер*.

ЛАТИМЕРИЯ [лат. latimeria chalumnae] зат. зоол. *Сүйекті балықтардың қалақанаттылар класы тармағына жататын, денесі жуан, қабыршақтары жалпақ, көкірек және құрсақ жұп жұзбе қанаттары саусаққа ұқсас, сондықтан саусақанатты балық деп аталатын балық*.

ЛАТИНИЗМ [лат. latinus] зат. лингв. *Латын тілінен алынған сөз*.

ЛАТИНИСТ зат. лингв. *Латын тілінің маманы*.

ЛАТИФ [ар. لطيف] сын. ескі кіт. *Қайырымды, ізгі*.

ЛАТИФА [ар. لطيفة] зат. әдеб. *Шығыс әдебиетінің термині, белгілі бір адамның атына байланысты айтылатын қызықты, күлкілі шағын әңгіме, анекдот*.

ЛАТИФУНДИЗМ [лат. latus – байтақ, fundus – поместье] зат. саяси. *Латифундияға негізделген жер иелену жүйесі*.

ЛАТИФУНДИСТ зат. *Ірі жер иеленуші, помещик*.

ЛАТИФУНДИЯ [лат. latifundium] зат. *Помещикке тән жер шаруашылығы, жеке меншікке негізделген ірі жер иелігі*.

ЛАТУНЬ [нем. Latun] зат. мин. *Тат баспайтын жез бен қола араласқан қоспа металл*.

ЛАТЫН: *латын әліпбиі*. лингв. *Б.з.б. 7 ғасырда Римде грек және этрус әліпбиінің тармағы ретінде пайда болған, құрамында 25 әріп бар, таралуы жағынан дүниежүзінде бірінші орын алатын, ашық әліпби*. **Латын әрпі**. лингв. а) *Латын әліпбиі пайдаланатын жазу жүйесі*. ә) *Латын графикасы*. **Латын жазуы**. лингв. *Латын әрпін, графикасын пайдаланатын жазу жүйесі*. **Латын тілі**. лингв. *Үндіеуропа шоғырының италиялық тобына жататын көне тілдердің бірі*.

ЛАТЫНДАНДЫРУ зат. лингв. *Латын тіліне, латын әрпіне, әліпбиіне аудару үрдісі*. **ЛАТЫНША** үст. 1. *Латын тілінде*. 2. *Латын әліпбиінде*. 3. *Латын жазуында*. **ЛАТЫНШАЛА** = ет. 1. *Латын тілінде сөйлеу*. 2. *Латын тіліне аудару*.

ЛАТЫНШАЛАУ *Латыншаала етістігінің қимыл атауы*.

ЛАТЫНШЫЛДАР зат. тар. *XX ғ. басындағы латын әліпбиін, латын жазуын қазақ жазба тіліне енуін қолдаушы топ*.

ЛАТЫШ зат. *Латвия мемлекетінің негізгі халқы*.

Латыш тілі. лингв. *Латыш халқының ана тілі*.

ЛАУ¹ зат. көне. *Қызмет бабымен жүрген лауазымды адамдарды бір ауылдан (бекетінен) екінші ауылға (бекетке) жеткізіп салатын құш-көлік*.

Лау мінді. *Қызмет адамдарын таситын құш-көлікке отырды*. **Лау тартқызды**. *Жолаушы тасытты*.

ЛАУ² елік. *Бірден тұтанған, лауыдан жанған отты бейнелейтін сөз*.

Лау етті. *От бірден жанды; лап етті*.

ЛАУАЗЫМ [ар. لوازيم] зат. 1. *Мемлекеттік органдарда, жергілікті өзін-өзі басқару органдарында, қаруды қүштер жүйесінде арнайы құзіреттілікпен тұрақты немесе уақытша билік өкілі қызметін атқаруды жүктейтін өкілеттілік*. 2. *Жоғары қызмет, атақ-дәреже*. **Лауазым алды**. *Белгілі бір лауазымды қызмет иеленді*. **Лауазым несі**. *Мемлекеттік органдарда істейтін өкім беру, ұйымдастыру т.б. өкілеттілігі бар қызмет несі*. **Лауазымын көкке шақыртты**. *Абырой-атағын, даңқын бір тиын құрлы көрмеді, аяғын аспаннан келтірді*. **Лауазымын пайдаланды**. *Қызмет бабын жеке басының қарекетіне пайдаланды*. **ЛАУАЗЫМДЫ** сын. 1. *Қызметі жоғары, атақты, дәрежелі*. 2. *Құзырлы*. **Лауазымды адам**. а) *заң*. *Ұдайы, уақытша немесе арнайы өкілеттік бойынша өкімет өкілінің міндеттерін жүзеге асыратын не мемлекеттік органдарда ұйымдастырушылық, өкім берушілік немесе әкімшілік-шаруашылық қызметтерді орындайтын адам*. ә) *Қызметтегі басыы адам*. **Лауазымды қызмет**. *Атақ-дәрежелі жоғары, басшылық қызмет*. **Лауазымды орын**. *Құзырлы орын, басшылық*. **Лауазымды өкілеттік**. *заң*. *Заңдарда белгіленген құқықтары мен негізгі міндеттері бар мемлекеттік қызметшілер өз қызметін жүзеге асыратын мемлекеттік органдардың алдында тұраған мақсаттар мен міндеттерге жауап беретін, нақты мемлекеттік лауазыммен көзделген өкілеттік*. **Лауазымды тұлға**. *Жоғары атақты, дәрежелі бар адам*. **ЛАУАЗЫМДЫҚ** сын. *Лауазымға қатысты, лауазымды адамдарға тән*. **Лауазымдық міндеттер**. *заң*. *Лауазымды нұсқаулықта бекітілген орындалуға міндетті әрекеттер мен қызметтер тобы*. **Лауазымдық нұсқаулық**. *Ұйымдағы әртүрлі лауазымдардан дағды мен өкілетті талап ететін негізгі міндеттердің қысқаша мазмұндамасы*. **ЛАУАЗЫМШЫЛ** сын. *Жоғары атаққа жаны құмар; дәрежелі, шеншлі*. **ЛАУ-АЛМАН** зат. *Ұрыс, жанжал, дау-дамай*. **ЛАУҚҰЛМАҚПОЗ** [ар. لوح المحفوظ] зат. діни. *Тағдырдың жазуы жазылатын тақта*. **ЛАУҚЫ** зат. сөйл. *Лауқ*. **ЛАУЛА** = ет. 1. *Қатты маздап жану, латылдау*. 2. *ауыс*. *Пайда болу; қаула, жалындау, өршу*. 3. *Өсек, әңгіменің тез жайылуы, өрбуі*. 4. *ауыс*. *Бал-бұл жану, балбырау*. 5. *ауыс*. *Атағы жайылу, даңқы көтерілу*. 6. *ауыс*. *Үдеу, өршу, бой бермей кету (сезім)*. 7. *ауыс*. *Жастық шақтың жалынымен қызбалану, өршелену; бет қаратпау*. **Лаулап жанды**. а) *От қатты маздап жанды, өртенді*. ә) *Өсті, өрбіді, өрледі*. **Лаулап жану**. *Атағы жайылу, аты қалу*. **ЛАУЛАН** = ет. *Қызару, алаулану*. **ЛАУЛАТ** = ет. 1. *Отты қатты маздатып жазу, латылдану*. 2. *ауыс*. *Жалындату, өршіту, үдету*. 3. *Қызарту, алаулату*. **Лаулата жақты**. *Маздата жақты, латылдатты*. **ЛАУЛАТУ** *Лаулат етістігінің қимыл атауы; отты қатты жағу, латылдану*. **ЛАУЛАУ** *Лаула етістігінің қимыл атауы; жанып кету, өртену*. **ЛАУ-ЛАУ** елік. *Оттың латылдап жанғанын бейнелейтін сөз*. **Лау-лау етті**. *Әңгіме, дау-дамай ду-ду етіп қызда түсті*. **ЛАУМІНЕР** зат. *Қызмет бабымен лау атына, көлікке мінущі*. **ЛАУРЕАТ** [лат. laureatus] зат. *Ғылым-техника, мәдениет т.б. салаларындағы аса үздік жетістіктері мен табыстары үшін берілетін құрметті атақ, арнайы жүлде*. **ЛАУРЕАТТЫҚ** зат. *Лауреат атағына ие болушылық, лауреат болғандық*. **ЛАУХ** [ар. لوح] зат. діни. *Туғанға дейін адамның тағдыры жазылған тақта*. **ЛАУХИЛ** зат. діни. *Тағдыр тақтасы*. **ЛАУШЫ** зат. *Лау айдаушы, лау тартушы*.

ЛАУЫҚ зат. сөйл. *Лауқ*.
ЛАУЫЛДА= ет. сөйл. *Лаула*.
ЛАУЫЛДАТ= ет. *Лаулату, лапылдау*.
ЛАУЫЛДАУ *Лауылда етістігінің қимыл атауы.*

ЛАУЭГРАММА зат. *Рентген сәулелерінің көмегімен алынған қозғалмайтын монокристалдың дифракциялық кескіні.*

ЛАФЕТ [нем. Laffette] зат. *Пулемет, зеңбірек сияқты т. б. құралдар орнатылатын негіз, тірек.*

ЛАУХЫ зат. ескікіт. *Лаух*.

ЛАХАТ зат. сөйл. *Лақат*.

ЛАХАР зат. геол. *Жанартау беткейлерінде сынықты жанартау материалының қратерлік көл суларымен, жауын-шашын не еріген қар суларымен араласуынан түзілетін лай ағын.*

ЛАХД зат. ескікіт. *Лақат*.

ЛАХЫТ зат. ескікіт. *Лақат*.

ЛАШКЕР зат. ескікіт. *Ләшкер*.

ЛАШЫҚ зат. 1. *Кедей-кепшік, қыр, қойшы, қызметші сияқты төменгі тап өкілдерінің тұратын жұртыны, тозығы жеткен үйі.* 2. *Уақытша тұруға арналған төбесі шошайтып жасалған баспана.* 3. ауыс. *Кедей тап, шаруалар табы.* 4. ауыс. *Үй, туған түтін, қауіпсіз жер.*

ЛАШЫН зат. 1. зоол. <лат. falso peregrinus> *Өте шашаң ұшатын, ұшып жүріп торғай, қарға, кептер, шіл, кекілік, бұлдырық алатын, құсбегілер баулып қаз-үйрек, дуадақ, тырна, ұлар аулайтын жыртқыш құс.* 2. *Сұңқар тұқымдасына жататын, қанатының үстіңгі беті сұр, асты ақ, аталығының салмағы 500-800 г, ұябасарыныңкі 540-1090 г-дай болатын жыртқыш құс.* 3. ауыс. *Ержүрек, өзет адам.*

Лашын құстай шүйілді. *Айбаттанды, қаһарланды, кәріп тікті. Лашын салып жырғау. Құс салып саят құру.*

ЛАШЫНДАЙ үст. *Лашын сияқты, лашын секілді.*

ЛАШЫНША үст. *Лашын тәрізді, лашын құсап.*

ЛӘ: лә мәкән [ар. لامكان]. *Жоқ, емес деген тәрізді болымсыз демеулік, жоқ мекен, яғни Алла тағаланың патшалығы, о дүние. Лә журум. Әрине, әлбетте, сөзсіз.*

ЛӘБ [ир. لب] зат. ескікіт. *Сөйлеген сөз, лебіз.*

ЛӘББАЙ [ар. لبي] од. *Құл, мақұл, жақсы.*

Ләббай, тақсыр. а) *Құл болады, айтқаның орындалады дегенде қолданылатын, тез келіскенде айтылатын сөз.* ә) этн. *Қазақ жастарының ұлттық ойындарының бірі.*

ЛӘБЛЕМЕ [ир. لبلبو] зат. өс. жерг. *Қызылша.*

ЛӘБИ зат. *Ернеуі, жиегі, шеті.*

ЛӘФАНАТ зат. сөйл. *Лағынет.*

ЛӘҒЛІ зат. ескікіт. *Лағыл.*

ЛӘЗЗАТ [ар. لذّة] зат. 1. *Жан рақаты; рухани қанағат.* 2. *Ләззаттанушылық, тәнін қанағаттандырушылық.* 3. *Жақсылық, тәтті сөз, қылық.* 4. *Сезім, алып-ұшқан көңіл.* 5. *Ықылас, ниет, көңіл.*

Ләззат алды [тапты]. а) *Рақаттанды, тән сезімін қанағаттандырды, құмары қанды.* ә) *Дезегіне жетті, риза болды.* б) *Сүйсінді, әсерленді.* в) *Жан рақатына бөленді, рухани байды. Ләззат татты. Тән рақатына батты; жан рақатына батты. Ләззаты кетті. Қызығы азайды, сәні кетті.*

ЛӘЗЗАТҚҰМАР сын. *Бір нәрседен ләззат алуға ынттық, құмарпаз адам.*

ЛӘЗЗАТТАН= ет. *Рақат табу, сүйсінуге.*

ЛӘЗЗАТТАНДЫР= ет. *Рақаттандыру, сүйсіндіру.*

ЛӘЗЗАТТАНДЫРУ *Ләззаттандыр етістігінің қимыл атауы.*

ЛӘЗЗАТТАНУ *Ләззаттан етістігінің қимыл атауы.*

ЛӘЗЗАТТЫ сын. *Ләззат аларлық, сүйсінерліктей.*

ЛӘЗЗӘТ зат. көне. *Ләззат.*

Ләззәт алды [тапты]. *Рақаттанды, сүйсінді.*

ЛӘЗЗӘТТІ сын. көне. *Ләззатты.*

ЛӘЗИМ мод. сөйл. *Лазым.*

ЛӘЙКЕ зат. жерг. *Қайықтың ішіне жиналған суды төгетін ыдыс.*

ЛӘЙЛӨГҮЛ зат. өс. сөйл. *Сабағы тұкті, жапырақтары түрлі түсті, өте әдемі, гүлі майда түсі – қызыл, қызғылт хош иісті.*

ЛӘЙЛЕК¹ зат. зоол. *Құтан (сидам сирақты құстар отрядына жататын жыл құсы).*

ЛӘЙЛЕК² зат. өс. сөйл. *Ләйлексиоп.*

ЛӘЙЛЕКШӨП зат. өс. сөйл. *Сабағы тал-тал болып біткен, таулы жерде өсетін, майда жапырақты, әдемі шөп.*

ЛӘЙЛҮ *Ләйлі етістігінің қимыл атауы.*

ЛӘЙЛҮ зат. өс. сөйл. *Құлқайырдың бір түрі (көрік беру үшін отырғызылатын гүлдері әртүрлі құлқайыр тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік).*

ЛӘЙЛІ= ет. 1. *Басы ауған жаққа лағып, бос жүру.* 2. ауыс. *Басы айналду, өзге шаруаны қуып кету.* 3. ауыс. *Арақ ішіп, мас болу, теңселу.*

Ләйліп отыр. экспр. *мысқыл. Жағасы жайлауда кетіп, мас болып отыр.*

ЛӘЙЛІК: **ләйлік нар.** *Жалғыз өркеші артына таман біткен, жіңішке денелі, шудасыз, суық пен ыстыққа шыдамсыз, бұрасы кісі алатын (кісіге қарай шабады, жүгіреді, айбат қылады, кейде бауырнына басып өлтіреді, жарақаттайды) нар.*

ЛӘЙЛІТ= ет. 1. *Шаруа істемей кету, не бос жүру, соған себепкер болу.* 2. *Арақ ішкізу, мас қылу.*

ЛӘЙЛІТУ *Ләйліт етістігінің қимыл атауы.*

ЛӘЙІМ үст. сөйл. *Лайым.*

Ләйім, айтқаның келсін! *Біреуге ризалық білдіріп, дегенің болсын деген мағынадағы алғыс (бұл фразаның алдынан, кей уақыт артынан «аузыңа май» тәрізді тіркес те қосылып айтыла береді).*

ЛӘКІН шыл. ескікіт. *Бірақ, бірақ та, дегенмен, алайда.*

ЛӘКІН шыл. ескікіт. *Ләкин.*

ЛӘМ зат. Араб әліпбиіндегі «л» әрпінің айтылуы.

ЛӘМ: **ләм демеді.** *Үндемеді, жұмған аузын ашпады, бір ауыз сөз айтпады. Ләм деп тіл қатыспады [ләм мим демеді]. Үндемеді, жауап қатпады, бір ауыз сөз айтпады.*

ЛӘМБЕК зат. өс. жерг. *Шөптесін өсімдіктердің бір түрі.*

ЛӘМБӨК зат. *Сырткімдік, судыраған жылтыр қара мата.*

ЛӘМБҮК зат. сөйл. *Ләмбөк.*

ЛӘМКЕ [ор. лямка] зат. сөйл. *Иыққа киіп, ау тартатын қайыс, келдір бау.*

ЛӘМ-МИМ: **ләм-мим демеді.** *Тіс жарып сөз қатпады, жұмған аузын ашпады; үндемеді.*

ЛӘНЕТ зат. сөйл. *Лаенет.*

ЛӘҢГІ зат. ойын. *Қорғасынды теріге тігіп немесе жапсырып, аяқпен теуіп ойнайтын балалар ойыны.*

ЛӘҢКЕ [ир. لنگی] зат. *Сырт киімдік қалыңдау матаның бір түрі.*

ЛӘП зат. ескікіт. **Сөз.**

ЛӘПЕС зат. ескікіт. **Лебіз.**

ЛӘПКЕ [ор. лавка] зат. сөйл. *Ұсақ-түйек сауда, күнделік. ті қажет заттар сатылатын шағын дүкен.*

ЛӘП-ЛӘП од. жерг. *Қазды жемге шақырғанда айтылатын сөз.*

ЛӘПЛІК зат. көне. *Жылқы төлінің құлыны.*

ЛӘПСІ зат. сөйл. **Нәпсі.**

Ләпсінді тый. Нәпсінді тый.

ЛӘСКЕР зат. сөйл. **Әскер.**

ЛӘСТІК [ағыл. lasting] зат. *Әдетте сырт киімнің астары, көрпелік ретінде көп қолданылатын, жылтыр мақта матаның бір сорты.*

ЛӘТ зат. *Айып боларлық кінә, қылмыс.*

ЛӘТ-МАНАТ зат. жерг. **Тып-тебен.**

ЛӘТТЕ зат. *Сәуле, нұр.*

ЛӘУҚИ сын. *Есалаң, нақұрыс.*

ЛӘУЛІК зат. *Асыл тастың түрі.*

Ләулік тәж. *Асыл тастармен өрнектелген тәж.*

ЛӘУТЕ¹ зат. көне. *Мүйізден жасалған шаштарақ.*

ЛӘУТЕ² зат. ескікіт. *муз. Көне музыка аспабы.*

ЛӘХІТ зат. сөйл. **Лақат.**

ЛӘШКЕР [ир. لشکر] зат. көне. *Сарбаз, қол, әскер.*

ЛЕБЕДКА зат. тех. *Ауыр жүк көтеретін тетік.*

ЛЕБЕДКАШЫ зат. *Лебедка тетігін іске қосушы адам.*

ЛЕБІЗ зат. 1. *Сөйленген сөз, лепес.* 2. *Үн, дауыс.* 3. лингв. *Айтылым, сөйлеу мағынасында.* 4. ауыс. *Ант, серт, уәде.* 5. ауыс. *Махабат, сезім.* 6. ауыс. *Жанға жайлы жаймашуақ ауа райы туралы.*

Ләбіз ашты. *Сөйледі, тілге келді. Лебіз білдірді. Пікір айтты, ойын ортаға салды, сөйледі. Лебізіне бекем. Сөзінде тұратын, айтқан сөзін, берген уәдесін орындайтын (адам). Лебізін естіді. Сөзін тыңдады. Лебізін шашты. Жақсы сөзін таратты.*

ЛЕБІЗДЕС= ет. *Өзара пікірлесу, сөйлесу.*

ЛЕБІЗДЕСУ *Лебіздес етістігінің қимыл атауы.*

ЛЕБІЗХАТ зат. сөйл. *Ашықхат.*

ЛЕБІЗДІ сын. *Лебізбен, қарқынды айтылған.*

ЛЕВ зат. экон. *100 стотинкке тең Болгарияның ақша бірлігі.*

ЛЕВАНТИН зат. *Қиғаштап тоқылған жібек мата.*

ЛЕВИАФАН зат. 1. *діни. Тәуратта айтылатын теңіз құбыжығы.* 2. *кіт. Алып тұрқымен, күшімен қайран қалдыратын нәрсе.*

ЛЕВКАС зат. *Желімен араластырылған альбастр немесе бор.*

ЛЕВУЛЁЗА зат. хим. *Жемісті, балда, гүл шіркесінде болатын көмірсу.*

ЛЕВОМИЦИТИН зат. *фарм. Дизентерия, паратив т.б. жұқпалы ауруларды емдеуде қолданылатын антибиотиктік препарат.*

ЛЕГАЛИЗАЦИЯ [лат. legalis] зат. экон. *Ұйымның, мекеменің қызметіне рұқсат ету, оны заңдастыру, құжаттардағы қолдың шын екенін растап, бекіту; ресмилендіру.*

ЛЕГАЛИЗМ зат. көғ. *Моральдық нормаларға сырттай ғана үйлесетін, шын мәнінде оған кереғар мінез-құлық.*

ЛЕГАТ зат. 1. *Ежелгі Римде саяси тапсырмаларды орындайтын сенат елшісі.* 2. *дипл. Рим папасының дипломатиялық өкілі.*

ЛЕГАТО [итал. legato] зат. *муз. Музыканы бір дыбыстан екінші дыбысқа үзіліссіз ұласу арқылы өзара байланысын үзбей орындау; нотаға қойылатын белгі.*

ЛЕГГОРН [итал. leghorn] зат. зоол. *Көп жұмыртқалайтуу ақ тауық тұқымы.*

ЛЕГЕН [ир. لگن] зат. 1. *Қол жуатын жеңіл шылапшын.* 2. *жерг. Ет, палау, тағы басқа тағам салатын табақ.*

ЛЕГИОН [лат. legio] зат. әск. 1. *тар. Ежелгі Римде ең үлкен әскери бөлім.* 2. *Кейбір елдердегі ерекше әскери бөлім.*

ЛЕГИОНЕР зат. 1. *әск. Жалдап алынатын арнайы әскери жасақтар.* 2. *спорт. Спорт командаларында басқа команда үшін ойнайтын шетелдік спортшы.*

ЛЕГИРЛЕУ= ет. *Металл құймалардың құрамына балқыған күйінде легирлеуші элементтерді қосу.*

ЛЕГИРЛЕУШІ: *легирлеуші элементтер. Қорытпаға белгілі бір қасиеттер дарыту үшін оның құрамына енгізілетін химиялық элементтер, негізінен металдар.*

ЛЕГИСЛАТУРА [лат. lex – заң, latus – енгізілген] зат. заң. *Заң шығаратын үкіметтің*

немесе сайланбалы қызмет иесінің уәкілдік мерзімі.

ЛЕГИТИМДІЛІК [лат. legitimus] зат. заң. *Қандай да бір құқықтың немесе өкілеттіктің заңдылығын мойындау, қуаттау, заңды деп тану және оның заңдылығын растайтын құжаттар.*

ЛЕГИТИМИЗМ зат. қоғ.-саяси. XIX ғ. мен XX ғ. басындағы Батыс Еуропада мемлекетті мұрагерлік жолмен басқаруды қолдаған саяси бағыт.

ЛЕГИТИМИСТ зат. қоғ.-саяси. *Леги- тимизмді жақтаушы, монархияшыл.*

ЛЕДЕБУРИТ зат. геол. *Теміркөміртекті құймалардың құрылымдық құрастыруысы аустенит пен цементиттің эвтектикалық қоспасы.*

ЛЕДОКОЛ ор.зат. *Мұзжарғыш.*

ЛЕЗ үст. сөйл. *Лезде.*

Лез болмай. Лезде. *Лездің арасында. Сол екі ортада, демде.*

ЛЕЗГІН зат. 1. *Оңтүстік-шығыс Дағыстанда, Әзірбайжан Республикасының Дағыстанмен көршілес аудандарында тұратын еуропалық нәсілдің Балқан-кавказ тобына жататын ұлт.* 2. *Осы ұлттың өкілі.*

ЛЕЗГИНКА зат. *Лезгиндердің халық биі.*

ЛЕЗДЕ үст. 1. *Тез, жылдам, шапшаң.* 2. *Көзді ашып-жұмғаша, өне-міне дегенше, қысқа уақыт ішінде.* 3. *Аяқ астынан, табан астында.* 4. *Бірден, демде.* 5. *Көп күттірмей, ұзаққа созбай.*

ЛЕЗДЕМЕ зат. 1. *Күнбе-күнгі тығыз шаруаларды шешу үшін өткізілетін қысқа жиналыс.* 2. *Әск. Офицерлік құрамды тактика және оперативтік өнер бойынша дайындау түрі.*

ЛЕЗДЕТКІШ зат. *Тамақты тез пісіруге арналған ерекше құрылмалы кәстрөл.*

ЛЕЗДІК зат. *Жылдамдық, шапшаңдық, тездік.*

Лездік жарылыс. *кен. Бірнеше оқтамнан тұратын бір топ оқтамның бір мезгілде лезде қоздырылу үдерісі.*

ЛЕЙ [рум. leu] зат. *100 банға бөлінетін Молдавияның, Румынияның ақша бірлігі.*

ЛЕЙБ-ГВАРДИЯ [нем. Leibgarde] зат. *көне. Бірсытыра монархиялық мемлекеттерде ерекше жағдайларда пайдаланатын әскер.*

ЛЕЙБОРИСТ [ағыл. labourite] зат. саяси. *тар. Саясатта реформашылдық бағытқа қосылатын ағылшын жұмысшы партиясының мүшесі.*

ЛЕЙБОРИСТІК сын. *Лейбористке тән, соған қатысты.*

ЛЕЙКЕМИЯ зат. мед. *Қандағы лейкоциттердің күрт көбеюінен болатын ауру.*

ЛЕЙКОЗ [грек. leukos] зат. мед. *Қан құрамындағы эритроциттердің азаюынан болатын ауру; қанның азаруы.*

ЛЕЙКОКСЕН [грек. leukos – ақ, xenos – бөтен] зат. геол. *Туынды Ti-минералдар мен Fe гидроксидтерінің топырақ тәрізді агрегаттарының ильменит, сфен, титано-магнетит бойынша псевдоморфозасы.*

ЛЕЙКОКОСЫЛЫСТАР зат. хим. *Сілтілік ортада бояғыштарды тотықсыздандырғанда түзілетін, тотықтырғанда бастапқы бояғыштарға айналатын ерітмал өнімдер.*

ЛЕЙКОМА [грек. leukoma] зат. мед. *Көзді шел басып, қору қызметін төмендетуі; ноала, көзсіңей деп аталатын көз ауруының түрі.*

ЛЕЙКОМИЯ зат. мед. *Лейкоз.*

ЛЕЙКОПЕНИЯ [грек. leukos – ақ, penia – кедейлік] зат. мед. *Қан құрамындағы лейкоциттердің, не олардың жеке түрлерінің азаюы; лейкоцит түзілуінің (лейкопоз) бұзылуынан, лейкоциттердің ыдырауынан пайда болатын дерт.*

ЛЕЙКОПЛАСТЫРЬ зат. мед. *Бір бетінде дәрілік қоспасы бар жарақатқа жапсыратын зат.*

ЛЕЙКОПОЭЗ [лат. leucocytopoiesis] зат. мед. *Қан жасау мүшелеріндегі лейкоциттердің түзілу үдерісі.*

ЛЕЙКОСАПФИР зат. геол. *Минерал, түссіз мөддір корунд, асыл тас.*

ЛЕЙКОЦИТ [грек. leucos – ақ, kytos – жасуша] зат. анат. *Қанның ірі ядролы, белсенді қозғалатын түссіз жасушалары, ақтүйіршіктері.*

ЛЕЙСТЕР зат. геол. *Таужыныс құрамындағы кейбір минералдардың таяқшаларға немесе еңсіз тақташаларға ұқсас даралану пішіні.*

ЛЕЙТЕНАНТ [франц. lieutenant] зат. әск. 1. *Әскери адамдар мен өкімет орындарында істейтін кейбір қызметкерлерге берілетін орта дәрежелі офицерлік атақ, шен.* 2. *Осы атаққа ие әскери адам.*

ЛЕЙТМОТИВ [нем. Leitmotiv] зат. 1. *муз. Музыкалық шығармалардың өн бойында қайталанып отыратын шығарманың идеялық арқауын құрайтын негізгі әуен, басты сарын.* 2. *әдеб. Көркем шығармадағы желісін үзбейтін басты пікір, негізгі ой.*

ЛЕЙЦИТ [грек. leukos] зат. кен. *Каркас құрылымды алюмосиликаттарға жататын минерал.*

ЛЕЙШМАНИОЗ зат. *Иттің, сондай-ақ адамның жұқпалы ауруы.*

ЛЕЙШМАНИЯ [лат. leischmania] зат. зоол. *Қарапайымдардың талшықтылар класының кинетопластидальар отрядының бір туысы.*

ЛЕК¹ [ир. لك] зат. 1. *Бірінен соң бірі тізбектелетін топтардың қатары, сап.* 2. *әск. <франц. colonne> Әскер тобы; колонна.*

Лек жолы. *әск. Әскерлердің жолдардан тыс қозғалысы үшін таңдалған және дайындалған жергілікті жердің алқабы.*

ЛЕК² зат. экон. *100 киндаркамнан тұратын 1947 ж. ендірілген Албанияның ақша бірлігі.*

ЛЕК= ет. 1. *Жосу, жүйткү, екпіндеу, арындау.* 2. *Үдей түсу, күшею.* 3. *ауыс. Желтіну, лепіру, есу.*

ЛЕКАЖ [нем. Leckage] зат. *Заттың, нәрсенің, тауардың тасымалдауда төгіліп не кеуіп қалып, салмағын азайтуы.*

ЛЕКАЛО зат. *Белгілі бір бұйымдарды жасаудағы даяр үлгі.*

ЛЕКЕР зат. *Бірдемеге есері тиетін дәнекер, себен.*

ЛЕКЕРЛЕ= ет. *Дәнекерлеу, жымдастыру.*

ЛЕКЕРЛЕП үст. *Ептеп, үнемдеп, ұлалап.*

ЛЕКЕРЛЕУ *Лекерле етістігінің қимыл атауы.*

ЛЕКЕШ зат. ойын. *жерг. Балалар ойынының бір түрі, әйкел.*

ЛЕКІН шыл. сөйл. *Ләкин.*

ЛЕК-ЛЕГІМЕН үст. *Топ-тобымен, тізбек-тізбек болып.*

ЛЕК-ЛЕК үст. *Тізбек-тізбек, топ-топ.*

Лек-лекке бөлді. *Топқа айырды, бірнеше топ етті.*

ЛЕКСЕМА [грек. lexis] зат. лингв. *Тұтас бір ұғымға не мағынаға ие сөз, сөз тізбегі; тілдің құрылымдық элементі.*

ЛЕКСИКА [грек. lexikos] зат. лингв. *Белгілі бір тілдегі барлық сөздердің жалпы жиынтығы, тілдің сөздік құрамы.*

ЛЕКСИКАЛАН= ет. *Өз алдына жеке мағынаға ие болу.*

ЛЕКСИКАЛАНУ¹ [грек. lexikos] зат. лингв. *Сөз құрамындағы кейбір морфемалардың немесе сөз тіркестерінің тұрақты сипат алуы нәтижесінде олардың жеке сөзге парапар қолданылу құбылысы.*

ЛЕКСИКАЛАНУ² *Лексикалан етістігінің қимыл атауы.*

ЛЕКСИКАЛЫҚ сын. лингв. *Белгілі бір тілдің сөз байлығына, лексикасына қатысы барлық, соған тәндік.*

Лексикалық бірлік. *лингв. Негізгі мазмұнының сипаты жеке сөздерден көрінетін тілдік бірлік. Лексикалық мағына. лингв. Зат, құбылыс, іс-әрекеттің санада бейнеленіп тұрақталған ұғымның мазмұны. Лексикалық таспырма. пед. Вербалды ақпарат есте қалай*

сақталатынын бағамдау үшін қолданылатын эксперименттік әдістеме.

ЛЕКСИКОГРАФ зат. лингв. *Сөздік жасауға маманданған адам, лексикография маманы.*

ЛЕКСИКОГРАФИЯ [грек. lexikos – сөзге қатысты, grapho – жазамын] зат. лингв. *Сөздік жасаудың теориясы мен практикасын зерттейтін тіл білімінің саласы.*

ЛЕКСИКОГРАФИЯЛЫҚ зат. лингв. *Лексикографияға тән, лексикографияға байланысты.*

ЛЕКСИКОЛОГ зат. лингв. *Тілдің сөздік құрамын, тілдегі сөз байлығын зерттейтін маман.*

ЛЕКСИКОЛОГИЯ [грек. lexikos – сөз, сөзге қатысты, logos – ілім] зат. лингв. *Тілдің сөздік құрамы мен сөздік қорын зерттейтін тіл білімінің саласы.*

ЛЕКСИКОН [грек. lexikon] зат. 1. *Жеке адам қолданатын сөздер жиынтығы, сөздік қор.* 2. *көне. Сөздік.*

ЛЕКТОР [лат. lector] зат. *Лекция, яғни дәріс оқитын адам.*

ЛЕКТОРИЙ [лат. lectorium] зат. 1. *Көпшілікке лекция оқуды ұйымдастыратын ұйым.* 2. *Көпшілікке арналған дәріс өткізілетін үйі.* 3. *Тақырыбы жағынан біріктіріліп, тыңдаушылардың белгілі бір тобына арналған дәріс.*

ЛЕКТОРЛЫҚ зат. *Лектор болушылық, лекция оқушылық.*

ЛЕКТИР зат. *көне. Ескі қамал бұзғыш құрал, қытайдың «дивархан» атты тас атқыш құралының кішкене түрі.*

ЛЕКЦИЯ [лат. lectio] зат. *Оқу материалы бойынша немесе белгілі бір тақырыпқа жасалған арнаулы баяндама, дәріс.*

ЛЕКЦИАЛЫҚ сын. *Лекцияға тән, лекция оқу арқылы жүзеге асатын.*

ЛЕКІЛДЕ= ет. 1. *Жүйткү, жосу.* 2. *Еркіндеу, қарқындау, үдей түсу; күшею.* 3. *ауыс. Желтіну, лепіру.*

ЛЕКІЛДЕК сын. *Лекілдеген, солқ-солқ еткен.*

ЛЕКІЛДЕТ= ет. *Қарқындату, күшейту, үдету.*

ЛЕКІЛДЕТУ *Лекілдет етістігінің қимыл атауы.*

ЛЕКІЛДЕУ *Лекілде етістігінің қимыл атауы.*

ЛЕКІН шыл. сөйл. *Ләкин.*

ЛЕКІП= ет. 1. *Екпіндеу, жүйткү.* 2. *Үдету, күшейту, қарқындату.* 3. *ауыс. Тоқтаусыз, лекілдете құлу.*

ЛЕКІТІПЕ сын. *Есін, жүйткіп кететін, төкпе (күйі).*

ЛЕКІТУ *Лекіт етістігінің қимыл атауы.*

ЛЕММА [грек. lemma] зат. 1. *Әртүрлі тұжырымдарды дәлелдеу барысында қолданылатын көмекші сөйлем.* 2. *мат. Теореманы дәлелдеу үшін қажетті басқа бір теорема.*

ЛЕММИНГ [норв. lemming] зат. зоол. *Алақоржын (Солтүстікті мекендейтін кемірушілер отрядына жататын аң).*

ЛЕМУР [лат. lemures] зат. зоол. *Төменгі сатыдағы (жартылай) маймылдар отряды тармағының бір тұқымдасы.*

ЛЕНД-ЛИЗ зат. әск. *АҚШ-тың Екінші дүниежүзілік соғыс кезінде одақтастарына қару-жарақ, азық-түлік, т.б. көмек беру жүйесі.*

ЛЕНДЛОРД [ағыл. landlord] зат. *Фермерлерге жерді жала беретін ағылшын ірі жер иеленушісі.*

ЛЕНТА зат. 1. *Таспа (әртүрлі мата, қағаз т.б. материалдан өте жұқа етіп істелген жіңішке таспа тәрізді бұйым).* 2. *Магниттік тәсілмен дыбыс жазуға әрі ол дыбысты қайта шығаруға арналған арнаулы бұйым.* 3. *ауыс. Фильм деген мағынада.*

Лента кино. *ресми. Жаңа оқу жылын бастау немесе жаңа жұмыс орнының ашылу тұсау-кесер салтанатында жасалатын рәсім.*

ЛЕНТАЛЫ сын. *Лента байлаған, лента таққан.*

ЛЕНТАЛЫҚ сын. *Лента боларлық, лентаға жарарлық.*

ЛЕОНЕ зат. экон. *Сьерра-Леоне ақша өлшемі.*

ЛЕП зат. 1. *Леп етіп, ақырын білінген желпу.* 2. *Самал жел.* 3. *Үрлегенде, тыныс алғанда шығатын ауа, дем.* 4. ауыс. *Қызу, жалын, от.* 5. ауыс. *Заман ағымы.* 6. ауыс. *Жақсылық хабар, жағымды хабар.* 7. ауыс. *Бір нәрсенің белгісі, нышаны.* 8. ауыс. *Сертіліс, серпін.*

Леп берді. *Қуаттандырды, әлденірді; желіктірді. Леп белгісі.* лингв. *Лепті сөйлемнің соңынан қойылатын тыныс белгісі.*

ЛЕПЕ зат. жерг. *Жігер, ынта.*

ЛЕПЕС [ар. لَفْظ] зат. *Айтылған сөз, лебіз.*

Лепес қылды. *Лебізін білдірді, игі тілек, жақсы ниет білдірді. Лепесі қабыл болды.* *Дегені, айтқаны ем болды, айтқаны келді.*

ЛЕПИДОЗАВРЛАР [лат. lepidosauria] зат. зоол. *Бауырымен жорғалаушылар класс тармағына жататын қабыршақты кесірткелер.*

ЛЕПИДОЛИТ [грек. lepis] зат. кен. *Түсі ашық күлгін, қызғылт, түссіз болып келетін силикаттар класының слюдалар тобына жататын минерал.*

ЛЕПИДОМЕЛАН [грек. melanos] зат. хим. *Нефелинді сиениттер мен пегматиттерде кездесетін минерал.*

ЛЕП-ЛЕЗДЕ ұст. *Әне-міне дегенше, әп-сәтте, тез.*

ЛЕПМАЙ зат. жерг. *Керосин.*

ЛЕПТОСПИРОЗ [грек. leptos – жіңішке, spreia – ирекше, бурма] зат. мед. *Адамдарда, сүтқоректілерде, құстарда кездесетін тез жұғатын жұқпалы ауру.*

ЛЕПТИ сын. *Қарқынды күшті, екпінді.*

Лепті сөз. *Рухты көтеру, жігерлендіру мақсатында көтеріңкі нақышпен айтылған жалынды лебіз. Лепті сөйлем.* лингв. *Қорқу, қуану, таңдану сияқты ерекше сезімді білдіретін немесе біреуге бір нәрсені бұйыра айтатын сөйлем.*

ЛЕПТІК зат. сөйл. *Бюсгальтер, лифчик.*

ЛЕПТІЛІК зат. *Көтеріңкі үнділік, екпінділік, қарқындылық.*

ЛЕПІЛДЕ = ет. *Алып-ұшып елпідесу.*

ЛЕПІЛДЕК¹ зат. жерг. *Беті ашық, мойынсыз, торсыз, кішкене шам.*

ЛЕПІЛДЕК² сын. 1. *Елпідесен, алып-ұшып.*

2. *Екпінді, көтеріңкі, қарқынды.*

ЛЕПІЛДЕС = ет. *Алып-ұшып елпідесу.*

ЛЕПІЛДЕСУ *Лепілдес етістігінің қимыл атауы.*

ЛЕПІЛДЕТ = ет. *Алып-ұшып елпідету.*

ЛЕПІЛДЕТУ *Лепілдет етістігінің қимыл атауы.*

ЛЕПІЛДЕУ *Лепілде етістігінің қимыл атауы.*

ЛЕПІР = ет. 1. *Күпсініп босіп сөйлеу, есу.* 2. ауыс. *Есерсоқтанып құтыру, еліру.* 3. ауыс. *Қызу, күшею.* 4. ауыс. *Бұлқыну, буырқану.*

5. *Көбік шашу, толқу.* 6. ауыс. *Желгізу, желтіну.*

ЛЕПІРМЕ сын. *Құр күпсінген боспе, еспе.*

ЛЕПІРМЕЛІ сын. *Босқа есіп кететін, көпірмелі.*

ЛЕПІРМЕЛІК зат. *Боспелік, көпірмелік.*

ЛЕПІРТ = ет. 1. *Күпсініп босіп сөйлету, есірту.* 2. ауыс. *Күшейту, жаңадандыру, өрістету.*

3. ауыс. *Жүйткіту, заулату.*

ЛЕПІРТУ *Лепірт етістігінің қимыл атауы.*

ЛЕПІРУ *Лепіру етістігінің қимыл атауы; күпсініп босіп сөйлеу, есу.*

ЛЕПІРСІ зат. *Лепірдендік, көңілі тасыған-дық.*

ЛЕР зат. *Шыны бұйымдарын ортеуге арналған туннельдік муфельді пеш.*

ЛЕРКА зат. сөйл. *Сырттай бұранда жонғылауға арналған құрал.*

ЛЕРЦОЛИТ зат. геол. *Ромбылы және моноклинді пироксендердің өзгермелі мөлшерінен*

және оливиннен тұратын, хром-шпинелидтер мен магнетит қоспаларын кіріктіретін ультранегізді тау жыныс, перидотиттің бір түрі.

ЛЕСКА [ор. леска] зат. сөйл. *Қармақ бауы, қармақ жібі.*

ЛЁСС [нем. Loss] зат. геол. *Ашық сары түсті, жай көзбен байқалатын нәзік түтікшелері бар, қабаттылық жоқ, әкті, нәзік түірлі, бөліктегі баған тәрізді жабын түрінде ұшырайтын, жартылай қуаң климатта аймақтарға тән алеврит.*

ЛЕССИРОВКА зат. көркемөнер. *Төсек қабатпен өңделген кенеп бетіне селдір жұқа бояулармен келтіре отырып қабаттай жазу әдісі.*

ЛЕЦИТИНДЕР зат. биол. *Тірі организмдер жасушаларындағы биологиялық жарғақшалар құрамына кіретін, әсіресе жүйке ұлпаларында көп болатын, медицинада жалты сақайтқыш дәрі ретінде адам әлсірегенде, қан аз болғанда, неврозда, т.б. қолданылатын күрделі липидтер тобы.*

ЛЕТАРГИЯ [грек. lethargia] зат. мед. *Адам ағзасының әлсіреуімен сипатталатын патологиялық күй.*

ЛЕТАРГИЯЛЫҚ сын. *Летаргияға тән, летаргияға қатысты.*

Летаргиялық ұйқы. *Ұзақ қимылсыз жатқан өлік сияқты аурулы күй.*

ЛИАНА [франц. lianes] зат. өс. *Маңындағы ағаш, бұта, басқа заттарға шырмалып, өрмелеп өсетін өсімдік; шырмауықтың бір түрі.*

ЛИБЕРАЛ зат. саяс. *Либерализмді жақтаушы, соның жолын қуушы, либерал партиясының мүшесі.*

ЛИБЕРАЛДЫҚ зат. *Либералға тән қасиет; ымырашылық, келісімпаздық. // Либералға тән, либералға қатысты.*

ЛИБЕРАЛИЗМ [лат. liberalis] зат. саяс. тар. 1. *Буржуазиялық бостандықты көксейтін идеологиялық және қоғамдық-саяси ағым.* 2. ауыс. *Ымырашылық, жұмсақтық, кешірімділік.*

ЛИБЕРАЛШЫЛ сын. *Либерализмді жақтаушы, соның жолын қуушы.*

ЛИБЕРТИ зат. *Жалтылдаған, жартылай жібек мата.*

ЛИБОР зат. экон. *Лондон банктерінің 1,3,6 және 12 айға беретін несиелері бойынша мөлшерлеме.*

ЛИБРЕТТО [итал. libretto] зат. муз. *Музыкалық-драмалық шығармалардың (пьеса, опера, балет) сөз мәтіні немесе қысқаша мазмұны.*

ЛИБРЕТТОШЫ зат. муз. *Музыкалы драмалық шығарманың сөзін жазушы.*

ЛИВЕР зат. *Сұйық затты сорып құятын, ортасы жұын түтік.*

ЛИВР зат. 1. *Орта ғасырлардағы француз ақша өлшемі.* 2. *Шамамен 0,5 кг болатын француздың ежелгі салмақ өлшемі.*

ЛИВРЕЯ зат. *Швейцар, малайлар киетін зерлі киім.*

ЛИГА¹ [лат. ligare] зат. *Одақ, бірлестік.*

ЛИГА² [итал. liga] зат. муз. *Нота жазуында доға тәрізді сызықшамен (П үсті, U асты) қолданылатын шартты белгі.*

ЛИГА³ [ағыл. league] зат. *Ұлыбритания мен АҚШ-тағы ұзындық өлшемі.*

ЛИГАТУРА¹ [лат. ligatura] зат. лингв. *Жазу жүйесіндегі екі графеманың қосылған құрамы немесе транскрипциялық таңба.*

ЛИГАТУРА² зат. тех. *Беріктігін арттыру үшін алтынға, күміске қосқан мыс немесе қалайы қоспасы.*

ЛИГАТУРА³ зат. мед. *Операция кезінде қан тамырларын байлауын жібек не капрон жіп.*

ЛИГНИН [лат. lignum] зат. 1. биол. *Түптік өсімдіктер жасушаларында кездесетін күрделі полимерлі қосылыс.* 2. фарм. *Бұрын жараны байлауға пайдаланылған, ағаштан жасалған мақпа.*

Лигнин конденсациясы. хим. *Қайнатқыш ерітіндіде лигниннің еру қабілетін жойып жіберетін химиялық реакция.*

ЛИГНИТ [лат. lignum] зат. кен. 1. *Құрамында 65-71% көміртек бар, ағаш құрылымы жақсы сақталған, сапасы төмен қоңыр көмірдің бір түрі.* 2. *Бұйрап үлгермеген ағаш қалдықтарын көптеп кіріктіретін қоңыр көмірлер (көбінесе кайнозой эрасында қалыптасқандары).*

ЛИГРОИН зат. кен. *Дизель отымы, сырбозулар өнеркәсіптерінде еріткіш ретінде, т.б. қолданылатын, қайнау температурасы 120-2400 С аралығында болатын мұнайды айдау фракциясы; сұйық көмірсутектерден құралған қоспа, сарғылт түсті сұйықтық.*

ЛИДЕР [ағыл. leader] зат. 1. *Қоғамға, ұйымға немесе топқа ықпал етуге қабілетті тұлға, көшбасшы.* 2. спорт. *Жарыстың бірінші орнында келе жатқан спортшы немесе команда.*

ЛИДЕРЛІК сын. *Көшбасшыға тән, лидерге қатысты.*

ЛИДИТ зат. кен. *Құрамы аздаған саз қосындылары, өте майда шашыранды көміртек-ті заттар мен битумнан тұратын, түсі қара, тығыз кремнилік тау жынысы.*

ЛИЗИМЕТР [грек. kysis] зат. сушар. *Жер бетіндегі грунтотыраққа сіңетін су мөлшерін өлшейтін аспап.*

ЛИЗИН [грек. lysis] зат. хим. *Алмастырылмайтын амин қышқылы.*

ЛИЗИНГ [ағыл. leasing] зат. экон. *Заңды немесе жеке тұлғаның еңбек құралдарын сатып алу орнына басқа біреудің мүлкін пайдалануға, ұзақ пайдалануға тауар түрінде несие беру нысандарының бірі.*

ЛИЗИНГТІК сын. экон. *Лизингпен байланысты, лизингке алынған.*

ЛИМИТ зат. экон. *Сатып алуға, сатуға, кредитке, мәміленің көлеміне, тауарлардан әкелімі мен әкеліміне, пайдалы қазбаларды қазып алуға, табиғи ресурстарды пайдалануға, еңбекақы деңгейіне, валюталық операцияларға, т.б. белгіленетін мөлшерлік шектеу.*

ЛИМИТТЕ = ет. *Бір нәрсеге лимит белгілеу, шектеу.*

ЛИМИТТЕУ *Лимитте етістігінің қимыл атауы.*

ЛИМИТТІ сын. *Шек қойылған, шектелген.*

ЛИМНОЛОГ зат. сушар. *Лимнология маманы.*

ЛИМНОЛОГИЯ [грек. limne – көл, logos – сөз, ілім] зат. сушар. *Су алмасуы баяу жүретін континенттік сұйықтарды (көлдер, бөгендер) және олардағы физикалық, химиялық және биологиялық процестердің бүкіл кешенін зерттейтін гидрологияның бір тармауы.*

ЛИМОН [ир. limun] зат. өс. 1. *Мөңгі жасыл түсті цитрус тектес руталар тұқымдасына жататын жеміс ағашы.* 2. *Осы ағаштың қабығы қалың, дәмі қышқыл, сары түсті, хош иісті жемісі.*

Лимон қышқылы. хим. *Суда жақсы еритін үш негізді органикалық қышқыл.*

ЛИМОНАД [франц. limonade] зат. *Лимон немесе басқа жемістердің шырғынан жасалған салқын сусын.*

ЛИМОНИТ [грек. leimon] зат. геол. *Қоңыр қошқыл, қоңыр, қара түсті, жер бетінде, жер бетіне таяу жағдайларда сульфидті кендердің тотығу аймақтарында түзілетін минерал.*

ЛИМОНШӨП зат. өс. сөйл. *Ақжасалық.*

ЛИМУЗИН [франц. limoasine] зат. көлік. *Шетелде шыққан, тұрқы ұзынша болып келетін, мәртебелі жеңіл автокөлік.*

ЛИМФА [лат. lymph] зат. анат. *Адам мен жануарлар ағзасында болатын түссіз сұйықтық.* **Лимфа қылтамырлары.** анат. *Пішіні саусақ тәрізді тұйық басталатын, тым жұқа қабырғалы лимфа тамырлар жүйесінің басталар бөлігі. Лимфа түйіндері.* анат. *Пішіні дөңгелек немесе сопақша келеен, лимфа тамырларының*

бойында орналасқан, лимфоциттер түзілу процесі жүретін шеткі қаңтқу мүшесі.

ЛИМФАДЕНИТ з.т. мед. Лимфа бездерінің ауруы.

ЛИМФАНГОИТ з.т. мед. Стафилококк, стрептококк сияқты іріңдеткіш микробтардың енуінен болатын сөл тамырларының қабынуы.

ЛИМФОНОДУЛИТ з.т. Сөл бездерінің қабынуы.

ЛИМФОЦИТОЗ з.т. Ақ қан түйіршектерінің бір тобы лимфоциттердің шектен тыс көбеюі.

ЛИМФОЭКСТРАВАЗАТ з.т. Терінің шелден айырылып кетуі салдарынан оның астына сөл жиналу үрдісі.

ЛИНГАФОН [лат. lingua – тіл, грек. phone – дыбыс] з.т. Тіл дыбыстарын жазатын аппарат.

ЛИНГВАФРАНКА [итал. lingua franca] з.т. лингв. Шектеулі әлеуметтік салаларда әртүрлі тілде сөйлеушілер қолданатын тілдердің шартты атауы.

ЛИНГВИСТ з.т. **Тілші** (тіл заңдылықтарын зерттеуші маман).

ЛИНГВИСТИКА [франц. linguistique] з.т. **Тіл білімі** (ғылымның тіл заңдылықтарын қарастыратын саласы).

ЛИНГВИСТИКАЛЫҚ сын. Лингвистикаға қатысты, лингвистикаға тән.

Лингвистикалық әдіс. Тіл ғылымында қолданылатын амал-тәсілдердің жиынтығы, жүйесі. **Лингвистикалық география.** лингв. Тілдік құбылыстардың аумақтық таралуын зерттейтін тіл білімінің саласы. **Лингвистикалық сөздік.** лингв. Әліпбилік тәртіптен белгілі бір тілдің лексикасы мен фразеологиясын түсіндіруді мақсат ететін, мағыналары, шығу тегі, олардың қолданылуы мен жазылу нормаларын көрсететін сөздік. **Лингвистикалық палеонтология.** лингв. Бағзы замандардан жеткен, тарихта сақталған тілдің ең көне бөліктерін анықтайтын тілдік зерттеулердің жиынтығы. **Лингвистикалық статистика.** лингв. **Лингвостатистика.** Лингвистикалық терминдер сөздігі. лингв. **Тіл білімі сөздігі** (тіл білімі терминдерін қамтып, олардың түсінігін беретін сөздік). **Лингвистикалық философия.** филос. Табиғи тілді ғылыми тәсілдердің көмегі арқылы талдауды мақсат тұтатын философияның бір бағыты.

ЛИНГВОАРХЕОЛОГИЯ з.т. лингв. Тіл білімінің археологиямен байланысты зерттеу жүргізетін саласы.

ЛИНГВОАРХЕОЛОГИЯЛЫҚ сын. Лингвоархеологияға қатысты, лингвоархеологиямен байланысты.

ЛИНГВОДИДАКТИКА з.т. пед. Тілді оқытудың жалпы теориясы.

ЛИНГВОКОНЦЕПТОЛОГИЯ з.т. лингв. Тіл білімінде тіл мен адам танымы қатынасын зерттейтін ғылым.

ЛИНГВОМӨДЕНИЕТТАНУ з.т. лингв. Тілдік таңбалардағы мәдени-ұлттық компоненттерді зерттейтін тіл білімінің саласы.

ЛИНГВОМӨДЕНИ сын. Лингвомөдениеттануға қатысты.

ЛИНГВОСТАТИСТИКА з.т. лингв. Тілдегі құбылыстарды математика ғылымының сандық заңдылықтарына сүйене отырып, статистикалық әдістермен қарастыратын тіл білімінің саласы.

ЛИНГВОСТИЛИСТИКА з.т. лингв. Сөздің қолданылу заңдылықтары мен тілдің стильдік тармақтарын тіл білімінде зерттейтін саласы.

ЛИНЗА [нем. Linse] з.т. Екі жағы да жарық сәулесін сындыратын оптикалық өйнек.

ЛИНИМЕНТ з.т. хим. Скинидар сияқты заттарға араластыру арқылы әзірленетін сұйық сұртте май.

ЛИНКОР з.т. өск. Қару-жарақпен жасақталған, үлкен соғыс кемесі.

ЛИНОГРАВЮРА [лат. linum – зығыр, кездеме, oleum – май; грек. grapho – жазамын]

з.т. Линолеум немесе сол тектес материалға салынатын бедерлі өрнек, сурет.

ЛИНОЛ з.т. Медицинада тері ауруларын емдеуге қолданылатын, зығыр майының май қышқылдары метил эфирлерінің қоспасы.

ЛИНОЛЕУМ [лат. linum – зығыр, кездеме oleum – май] з.т. қ ұ р. Су өткізбеу үшін еден үстіне жайылатын қатты қалың төсеніш.

ЛИНОТИП [лат. linea – сызық, грек. typos – таңба із] з.т. тех. Бүтін бір жолды бір-ақ құятын типографиялық әріп теру мәшинесі.

ЛИОФИЛИЗАЦИЯ з.т. хим. Еріткішті вакуумда буландыру жолымен тоңазытылған ерітінділерден ерітілген заттарды концентрациялау немесе бөліп алу әдісі.

ЛИОФИЛЬДІК физ. Физикалық дененің сұйық ортада еріп немесе ісініп, онымен әрекеттесу қабілеттігі.

ЛИОФОБТЫҚ з.т. физ. Физикалық дененің сұйық ортада ылғалдану, еру немесе ісіну қабілеттігінің іс жүзінде жоқтығы.

ЛИПАЗА з.т. Майды глицерин және май қышқылы сатыларына дейін ыдырататын фермент.

ЛИПАРИТ з.т. геол. Қышқыл құрамды эффузивтің магмалық тау жынысы.

ЛИПАРИТ-ДАЦИТ з.т. кен. Таужыныс, деллениттің синонимі.

ЛИПЕМИЯ з.т. Қан құрамында майдың шамадан тыс көп болуы.

ЛИПИДТЕР з.т. хим. Жасушаларда глюкозадан синтезделетін, қоректік зат ретінде медицинада, т.б. салаларда қолданылатын, майлар, майлы қышқылдары немесе стериндері бар табиғи қосылыстар; барлық тірі организмнің жасушаларында болатын биологиялық өте қажетті заттар.

ЛИПОГРАММА [грек. leipo – бас тарту, gramma – әріп] з.т. өдеб. Бір немесе бірнеше дыбысты қолданбай жазылған мәтін.

ЛИПОИДТАР з.т. хим. Май тәрізді, лецитин, кефалин, холестерин секілді заттар.

ЛИПОПРОТЕИНДЕР з.т. хим. Ерекше нәруызды липидтер кешендері.

ЛИПОСТИРОЗ з.т. вет. Шошқа, іріқара, жылқы, түйе, ит, терісі бағалы аң, жабайы сүтқоректі аңдар және адамда цығырайттың жұқпалы ауру.

ЛИПСИ з.т. хореогр. Көпшілік болып билейтін билің бір түрі.

ЛИРА¹ [грек. lyra] з.т. муз. көне. Көне дәуірдегі музыкалық ішекті аспап.

ЛИРА² [итал. lira] з.т. экон. 1. Италияның ақша өлшемі. 2. Түркияның ақша бірлігі.

ЛИРИЗМ з.т. өдеб. Нәзік сезімге толы көңіл күйі.

ЛИРИК з.т. өдеб. Лирикалық жанрда жазатын сыршыл ақын.

ЛИРИКА [грек. lyrikos] з.т. өдеб. Ақынның нәзік сезімін, көңіл күйін суреттейтін поэзия түрі, көркем әдебиет жанрының бірі.

2. ауыс. Сыршылдық, нәзік сезім.

ЛИРИКАЛЫ сын. **Лирикалық.**

ЛИРИКАЛЫҚ сын. Нәзік сезімге толы, сыршыл.

Лирикалық әндер. Адамның ішкі тебіренісі, терең сүйіспеншілік сезіміне құрылған әндер. **Лирикалық проза.** өдеб. Автордың көңіл күйі, сезім әсері негізінде жазылған прозалық шығармалар. **Лирикалық шегініс.** өдеб. Әдеби шығармада (мысалы, поэмада, не романда) уақиға желісін кенет үзіп, өзі жайлы немесе өзінің көңіліндегі басқа бір нәрсені айтып беру; негізгі уақиғадан тікелей қатысы бола қоймайтын әдеби шығармадағы көркемдік тәсіл. **Лирикалық шығарма.** өдеб. Автордың көңіл күйі, сезім әсері негізінде жазылған шығармалар (поэзия, проза, драма т.б.) жиынтығы.

ЛИРО-ЭПИКАЛЫҚ сын. өдеб. Эпостық шығармалардың жиынтығына тән.

ЛИРО-ЭПОС з.т. өдеб. Эпостық және лирикалық суреттеу әдісі астасып келетін, өлеңмен жазылып шығармалар.

ЛИРО-ЭПОСТЫҚ сын. өдеб. Лиро-эпикалық шығармаларға тән.

Лиро-эпостық жырлар. өдеб. Лирикалық әрі эпикалық шығарма; гашықтық жырлар.

ЛИСТИНГ [ағылш. list] з.т. экон. Эмитенттің бағалы қағаздарын қор биржасындағы немесе бағалы қағаздардың басқа да ұйымдас-тырылған рыноктарындағы саудаға жіберу ережелері.

ЛИСТОВКА з.т. саяси. **Үндеу хат.**

ЛИТАВРА [грек. poly – көп, taurea – дабыл] з.т. муз. Оркестр құрамындағы соқпалы музыкалық аспап.

ЛИТВАН з.т. Литва Республикасының негізгі халқы, ұлт.

ЛИТЕР з.т. Теміржолда не басқадай қаттынас жолдарында тегін не жеңілдікпен жұрт құқығын беретін құжат.

ЛИТИЙ [грек. lithos] з.т. хим. Менделеевтің периодтық жүйесінің 1-тобына жататын химиялық элемент, күміс тұсті ақ, жеңіл металл.

Литий кентастары. геол. Литий металын және оның қосылыстарын экономикалық тиімді жолмен бөліп алуға мүмкіндік беретін минералдық шикізат. **Литий қосылыстары.** хим. Литий элементі түзетін химиялық қосылыстар.

ЛИТИЯ [грек. litania] з.т. діни. Қайтыс болған адамға арнап шіркеуде оқылатын дұға.

ЛИТОГЕНЕЗ [грек. lithos – тас, genesis – пайда болу] з.т. геогр. Шөгінді жыныстардың түзілу және одан өзгеру процесстерінің жиынтығы.

ЛИТОГРАФИЯ [грек. lithos – тас, grapho – жазамын] з.т. 1. Жайпақ баспаның көне тәсілі және осы тәсілмен түсірілген таңба. 2. Литография әдісімен басатын орын. 3. Литография жолымен салынған сурет.

ЛИТОГРАФШЫ з.т. полиграф. Литография маманы.

ЛИТОЛОГИЯ [грек. lithos – тас, logos – сөз, ілім] з.т. геол. Шөгінді таужыныстарды, олардың химиялық құрамын, құрылысы мен бітімін, орналасу жағдайын және таралу заңдарын зерттейтін ғылым.

ЛИТОЛОГИЯЛЫҚ сын. Литологияға қатысты, литологияға тән.

ЛИТОСФЕРА [грек. lithos – тас, sphaira – шар] з.т. геол. Жер шарының сыртқы қатты қабаты, қыртысы.

ЛИТОТА [грек. litotes] з.т. өдеб. Белгілі бір затты, құбылысты әдеттегісінен гөрі кішірейте суреттеу тәсілі.

ЛИТОФАГИЯ з.т. экон. Адамдар мен жануарлардың биологиялық белсенді минералды заттектермен азықтануы.

ЛИТОФИТТЕР [грек. lithos – тас, phyton – өсімдік] з.т. өс. Тастың, жартастың бетінде өсіп жетілетін өсімдіктер.

ЛИТР [франц. litre] з.т. 1000 куб см-ге тең сұйықтықтың мөлшері; сыйымдылық өлшеуіші.

ЛИТРАЖ з.т. Қандай да бір ыдыстың т.б. литрмен берілген сыйымдылығы.

ЛИТРАЛІК сын. Литр боларлық, литрге тең.

ЛИТУАНИЗМ [грек. lithuania] з.т. линг. Литва тілінен енген кірме сөз.

ЛИТУРГИЯ [грек. leiturgia] з.т. діни. Христиан шіркеуіндегі көп дауыс. ты діни ән айту салты.

ЛИТУРГИЯЛЫҚ сын. діни. Литургиямен байланысты, литургияға қатысты.

Литургиялық драма. өдеб. Орта ғасырдағы католик дінімен байланысты шіркеулік драма.

ЛИФО [ағылш. last-in-first-out сөздерінің қысқарған түрі] з.т. экон. Тауар-материалдың құрылыстары соңғы түскен немесе дайындалған топтаманың бағасы бойынша құндық тұлаба есептеу әдісі.

ЛИФТ [ағыл. lift] зат. тех. Көп қабатты үйлер мен басқа да орындарда жоғары шығарып, төмен түсіретін жылыжымалы құрылыс.

ЛИФТЕР зат. Лифт жүргізуші адам.

ЛИФТШІ зат. Лифтіде жұмыс істейтін маман.

ЛИХТЕР зат. [гол. lichter] Жүк кемесіне тіркеме.

ЛИЦЕЙ [грек. Lykeion] зат. 1. Революцияға дейінгі Ресейде дворян балаларына (ер балалар) білім беретін орта және жоғары оқу орны. 2. Орта білім беретін оқу орнының түрі.

ЛИЦЕНЗИАР [лат. licentia] зат. экон. Лицензиялық келісімде лицензия сатушы тарап ретінде әрекет етуші жеке немесе заңи тұлға, лицензия сатушы.

ЛИЦЕНЗИАТ [лат. licentia] зат. экон. Лицензиялық келісімде лицензия сатып алушы тарап ретінде әрекет етуші, лицензия алушы.

ЛИЦЕНЗИЯ [лат. licentia] зат. экон. 1. Мемлекет орындарының сыртқы сауда шараларын жүргізу үшін беретін рұқсатты, рұқсатнама. 2. заң. Азаматқа немесе заңды тұлғаға белгілі бір қызмет түрімен айналысуға немесе белгілі бір іс-әрекет жасауға құзырлы мемлекеттік орган беретін рұқсат. 3. заң. Меншік иелеріне патенттермен қорғалатын өнертабыстарды, технологияларды, коммерциялық және басқа да ақпараттарды пайдалану құқығын беру. 4. Атуға тыйым салынған аңдарды аулау сияқты белгілі бір нәрсеге жеңілдетіліп берілетін құқық.

ЛИЦЕНЗИЯЛАН = ет. Лицензия берілу, рұқсат етілу.

ЛИЦЕНЗИЯЛАНУ экон. Лицензиялан етістігінің қимыл атауы.

ЛИЦЕНЗИЯЛАУ зат. экон. Заңды тұлғалардың шаруашылық қызметін әкімшілік реттеу әдісі.

ЛИЦЕНЗИЯЛЫҚ сын. Лицензиясы бар, лицензия алған.

ЛИЦЕНЗИЯСЫЗ сын. Лицензиясы жоқ, лицензия алмаған.

ЛИЧИНКА зат. биол. Дернәсіл (усақ құрт-құмырсқа, шыбын-шіркейлердің жұмыртқадан пайда болған құрты).

ЛОББИ [ағыл. lobby] зат. саяси. Жеке тұлғалардың, саяси субъектілер мен ұйымдардың белгілі бір заң жобаларына, қабылданатын шешімдерге ықпал ету мақсатында жасайтын іс-әрекетін білдіретін ұғым.

ЛОББИСТЕР зат. саяси. Заңшығарушы, заңды орындаушы лауазымды органдардағы қоғамдық күштердің, саяси және әлеуметтік топтардың мүдделерін қорғайтын және осы мүдделердің өкімет органдары арқылы заңдас-тырылуын қамтамасыз ететін адамдар тобы.

ЛОББИСТІК сын. саяси. Лобби немесе лоббига жататын, лоббиге тән.

ЛОБИЯ [лат. vigna] зат. өс. 1. Сабағы ышармауық тәрізді, биірақ тұқындасына жата-тын шөптесін өсімдік; фасоль. 2. Осы өсімдіктің бүйрек пішіндес дәні.

ЛОБЛУ Лоблы етістігінің қимыл атауы; жүрегі айнып, лоқсу.

ЛОБЛЫ = ет. 1. Жүрегі айнып, лоқсу. 2. ауыс. Екі ойлы болып толқу, айну. 3. ауыс. Көңілі бұзылу, тынышы кету. 4. ауыс. Аласа-пыран, астан-кестен болу.

ЛОБЛЫҒУ Лоблығу етістігінің қимыл атауы. **ЛОБЛЫҚ** = ет. сөйл. Лоблы (көңілі бұзы-лу, тынышы кету).

ЛОБЛЫТ = ет. 1. Жүрегі айныту, лоқсату. 2. ауыс. Көңіліне қазу салу, тынышын кетіру. 3. ауыс. Екі ойлы етіп толқыту, айныту.

ЛОБЛЫТУ Лоблыт етістігінің қимыл атауы.

ЛОГАРИФМ [грек. logos – қатынас, arithmos – сан] зат. мат. Сандардың дәреже көрсеткішін есептеп шығару амалы.

Логарифм сызғышы. Сандардың дәреже көрсеткішін есептеп шығаратын құрал.

ЛОГАРИФМДЕ = ет. Белгілі бір санның логарифмін табу.

ЛОГАРИФМДЕУ¹ зат. мат. Сандық, алгебралық және т. б. өрнектердің логарифмін табу амалы.

ЛОГАРИФМДЕУ² Логарифмде етістігінің қимыл атауы.

ЛОГАРИФМДІК сын. Логарифмге қатысты, логарифмге тән.

ЛОГИКА [грек. logike] зат. 1. Ойлаудың салдары мен оның формалары туралы ғылым. 2. Ойлау барысы, ой қорытындысы, қисын.

ЛОГИКАЛЫ сын. Қисынды, ойлы, жүйелі.

ЛОГИКАЛЫҚ сын. Логиқаға қатысты; ойға қонымды, қисынды.

Логикалық екпін. лингв. Ой екпіні. **Логикалық есептеу.** Логиканың танымдық мәселелерді шешу тәсілі. **Логикалық заңдар.** Дұрыс пайымдаудың нормаларын, ережелерін, заңдылықтарын бейнелейтін ұғым. **Логикалық талдау.** Пікірлердің, ой қорытындысының логикалық құрылымын айқындайтын формалды логика тәсілі. **Логикалық шығару.** инф. <ағыл. reasoning, inference> а) Сараптық жүйеде – жаңа білімдер базасында сақталған фактілер мен шығару ережелерінен алынған факт (қорытынды). ә) Логикалық дедукция негізінде жатқан дәлелдеудің формальды әдісі.

ЛОГИКАСЫЗ сын. Қисынсыз, жүйесіз, ойсыз.

ЛОГИСТИКА [ағыл. logistics] зат. 1. мат. Логиканы математикалық әдістер арқылы негіздеумен айналысатын математика саласы, математикалық логика. 2. филос. Математика мен логиканы ұқсас деп түсіндіретін идеалистік көзқарас. 3. Материалдық-техникалық қамтамасыздық; материалдық, еңбек, энергетикалық және ақпарат тасқындарының қозғалысы үдерістерін жоспарлау, басқару және бақылау.

ЛОГОГРАММА [грек. logos – сөз, gamma – әріп, таңба] зат. Бір сөзді не негізді белгілейтін белгі.

ЛОГОГРАФИЯ [грек. logos – сөз, grapho – жазамын] зат. лингв. Сөзді не морфеманы білдіру үшін таңба белгілерді қолдануға негізделген кез келген жазу жүйесі.

ЛОГОГРАФИЯЛЫҚ сын. лингв. Логографияға тән, логографияға қатысты.

ЛОГОМЕТР [грек. logos – қатынас, metron – өлшем] зат. Электр тоғының күшін өлшейтін аспап.

ЛОГОПАТИЯ [грек. logos – қатынас, pathos – ауру] зат. Сөздің кез келген бұзылуының жалты атауы; тұтқылу, кекештену, тілін шайнап сөйлеу, кейбір әріптерді дұрыс айтпау т. б.

ЛОГОПЕД зат. Тіл кемістігін түзеумен ішугылданатын маман.

ЛОГОПЕДИЯ [грек. logos – сөз, ілім; paideia – тәрбиелеу, оқыту] зат. Сөйлеу кемістіктерін зерттейтін, олардың алдын алу мен емдеудің әдіс-амалдарын талдайтын дефектология саласы.

ЛОГОТИП [грек. logos – сөз, ілім; typos – таңба, із] зат. Фирманың немесе ұйымның өз тауарын (өнімін, бұйымын) таңбалау үшін ұдайы пайдаланатын тауар белгісі.

ЛОДЖИЯ [итал. loggia] зат. Ғимарат бөлмесінің бір түрі.

ЛОДИНГ зат. экон. Банк немесе есептеу үйі есептеуге ұсынылған аударма вкальдердің атаулы құнынан пайыздық және акцепттік төлемдерге қосымша ретінде қолер үшін алынатын сыйлық ақы.

ЛОКАТОР [лат. locare] зат. Дыбыстық не электро-магниттік толқындар арқылы нысанның орнын анықтауға арналған қондырғы.

ЛОКАУТ [ағыл. lockout] зат. экон. Жұмысшылардың қойып отырған талаптарынан бас тартуға және нашар еңбек жағдайларына келісуге мәжбүр ету мақсатымен кәсіпорындарды

жабу және жұмысшыларды жаптай жұмыстан шығару.

ЛОКАУТШЫ зат. Локаут жариялаушы. **ЛОКО** зат. экон. 1. Тауардың бағасы тауардың орналасқан жері бойынша айқындалғанын көрсететін термин. 2. Шетел валютасына немесе бағалы қағаздарға байланысты мәміле.

ЛОКАЦИЯ [грек. locatio] зат. Объектінің орнын табу, анықтау ісі.

ЛОКОМОБИЛЬ [франц. locomobile] зат. тех. Түрлі ауылшаруашылық машиналарын бу күшімен қозғалысқа келтіретін қондырғы; бу қозғалтқышының айрықша түрі.

ЛОКОМОТИВ [франц. locomotive] зат. тех. Рельсті жолдармен теміржол вагондарын сүйретінін машина (паровоз, тепловоз, электро-воз).

ЛОКЕТЕК зат. өс. сөйл. Малдың ішін кептіретін ұлы өсімдік.

ЛОҚҚЫ зат. сөйл. Лоқы.

ЛОҚСУ Лоқсы етістігінің қимыл атауы. // Бістүк өткеннен, ас қорыту жүйесі қызметінің бұзылуынан, т. б. себептерден болатын жүйесіз күй.

ЛОҚСЫ = ет. 1. Жүрегі айну, көтерілу; құсқысы кету. 2. стиль. ауыс. Жүрек түкпірінде жатқан ішкі сырғын ақпару.

ЛОҚСЫҚ зат. Жүрегі көтерілгендік, құсқысы келгендік.

ЛОҚСЫТ = ет. Жүрегі айныту, құстыру. **ЛОҚСЫТУ** Лоқсыт етістігінің қимыл атауы.

ЛОҚЫ зат. вет. Мініс көрген жылқы малын ыстықтай отқа қойғандықтан ісіп шығатын қанды ірің, жара.

ЛОҚЫ = ет. Кернеп келіп, кілт тоқтау.

ЛОҚЫЛДА = ет. Ішті солқылда та жайсыз желу.

ЛОҚЫЛДАҚ сын. Лоқ-лоқ етіп, ішті ауыртатын, желсіз жайсыз (ат).

ЛОҚЫЛДАТ = ет. Ішті солқылда та жайсыз желдірту.

ЛОҚЫЛДАТУ Лоқылдат етістігінің қимыл атауы.

ЛОҚЫЛДАУ Лоқылда етістігінің қимыл атауы.

ЛОМ зат. Сүймен (қатты жерді оятын, ұшы сүйір, жуан темір).

ЛОМБАРД зат. Жеке тұлғаларға кепілдікке мүлік алып, қарыз ақша беретін мекеме, несие орны.

ЛОМБАРДТЫҚ сын. Ломбардқа қатысты, ломбардпен байланысты.

Ломбардтық несие. экон. Ломбардтар немесе банктер вексельдерді, бағалы қағаздарды, оңай өткізілетін құндылықтарды, мүлікті, сондай-ақ, тауарлар мен тауар құжаттарын кепілге ала отырып беретін несие.

ЛОМБЕР зат. Үш кісі ойнайтын карта ойыны.

ЛОНГЕТ [франц. longuette] зат. мед. Сынған сүйекті қалпына келтіру үшін кигізілетін гипс таңғыш.

ЛОНЖЕРОН [франц. longeron] зат.

1. Ұшақтың қанатын берік бекітетін ұзын темір. 2. көлік. Автомобильдің он бойын тұтастырып берік ұстап тұратын темір.

ЛОҢҚА зат. Лоқы.

ЛОПАРДАЙ сын. Дәу, ұлкен, зор.

ЛОРД [ағыл. lord] зат. Ағылшын дворяндарына берілетін ең жоғары атақ (титул) және сол атаққа ие адам.

ЛОРНЕТ [франц. lunette] зат. Тұтқалы, бұктемелі көзілдірік.

ЛОСОСЬ зат. зоол. <лат. salmo> Тек қана тұщы суларда гана көбейетін, уылдырығы қызыл, өте бағалы балық.

ЛОСЬОН [франц. lotion] зат. Терісі құрақ бетті сүртін, тазартып, жұмсартуға арналған хош иісті сұйықтық.

ЛОТ¹ [ағыл. lot] зат. экон. Аукционға қойылған тауар.

ЛОТ² [гол. lood] зат. Кемеңің үстінде тұрып, теңіздің, өзеннің, көлдің тереңдігін өлшеуге арналған навигациялық аспап.

ЛОТ³ [нем. Lot] зат. Үш мысқалға немесе 12,8 гр тең салмақ өлшеуіші.

ЛОТЕРЕЯ [франц. loterie] зат. Әртүрлі зат, ақша ұтып алуға болатын ойын және соның сатып алынған билеті.

Лотерея билеті. Ақшалай-заттай ұтыс ойынына қатысуға арналған билет.

ЛОТО [франц. loto] зат. ойын. Нөмірлері бар ағаш құбиқтермен соған орай нөмірленген қағаз дестелерін (жолдарын) жауып ойнайтын ойын.

ЛОТОС [грек. lotos] зат. өс. **Шамгүл** (жұпар иісті, ақ түсті, ірі гүлі бар су өсімдігі).

ЛОЦИЯ [гол. loodsen] зат. 1. Қайықтар, кемелердің суда жүзуімен байланысты теңіздер, су жолдары, жүзу сапорлары мен жағалауларды зерттейтін ғылым саласы. 2. Теңіздің, көлдің немесе өзеннің сипаттамасын беретін навигациялық құрал.

ЛОЦМАН [гол. loodsmann] зат. Кеме жүзе алатын жерлерді жақсы білетін жол көрсетуші, жолбасшы.

ЛОЦМАНДЫҚ сын. Лоцманға тән, лоцманмен байланысты.

Лоцмандық бот. Теңіздегі кемелерді қарсы алып, портқа ертіп кіруге арналған моторлы (не желкенді) ашық катер.

ЛӨК зат. сөйл. **Үлек.**

ЛӨКЕТ¹ зат. Үлкен жалтақ пышақ.

ЛӨКЕТ² зат. жерг. Соқаның жүзі.

ЛӨККЕБАЙ [ор. легковой] зат. сөйл. Жеңіл мәшине.

ЛӨКТИР [ор. доктор] зат. сөйл. **Дәрігер.**

ЛӨКІЛДЕ=ет. сөйл. **Лоқылда.**

ЛУИДОР [франц. louisdor] зат. Көне француз ақшасы.

ЛУНАХОД ор.зат. тех. Ай бетінде зерттеу жұмыстарын жүргізетін, өздігінен жылжитын автоматты станция.

ЛУПА [франц. loupe] зат. Ұсақ нәрсені үлкейтіп көрсететін оптикалық құрал; үлкейткіш ыны.

ЛУҒАТ [ар. لُغَة] зат. ескікіт. 1. Тіл, сөз, сөйлеу мағынасында. 2. көне. **Сөздік.** 3. Кітап, жазба, заң, заңнама мәнінде.

ЛУҒАТТЫ сын. сөйл. **Ұлағатты.**

Лұғатты сөз. Өнегелі, ойлы, парасатты сөз.

ЛҰҚСАТ зат. сөйл. **Рұқсат.**

ЛҰҚСАТСЫЗ сын. сөйл. **Рұқсатсыз.**

ЛҮП: лүп етті. а) Жүрек дір етіп, сезе қойды. ө) Ақырын ғана леп есті, желпіді.

ЛҮП-ЛҮП: жүрегі лүп-лүп соқты [етті]. Алып-ұшып, үсті-үстіне дүрсілдеді.

ЛҮПШ=ет. сөйл. **Лүпілде.**

ЛҮПШЛ зат. Жүрек қағысының бүлкілі.

Лүпіл қақты. Жүрек қағысы жиілеп кетті.

ЛҮПШЛДЕ=ет. **Жүрек соғуы жиілеп, бүлкіл қағу.**

ЛҮПШЛДЕТ=ет. **Жүрек соғуын жиілету, лүпіл қаққызу.**

ЛҮПШЛДЕТУ **Лүпілдет** етістігінің қимыл атауы.

ЛҮПШЛДЕУ **Лүпілде** етістігінің қимыл атауы; **жүрек қағысы жиілеу.**

ЛЫҚ: лық етті. Пәрмендеп келіп, кенет іркіле қалды. **Лық тойды.** Кеңірдегіне келгенше, ыңқия ішіп-жесді. **Лық тойдырды.** Әбден ішкізіп-жесізді. **Лық толды** [толтырды]. Қанасынан асты, мейімдеді. **Лық толы.** Аузы-мұрнынан шыққан, көп.

ЛЫҚА: лықа тойды. сөйл. **Лық тойды.**

Лықа толды [толтырды]. сөйл. **Лық толды.**

ЛЫҚИ=ет. Мейлінше ішіп-жеп ыңқия тою.

ЛЫҚИТ=ет. Тойғызу, толтыру, ыңқияту.

ЛЫҚИТУ **Лықит** етістігінің қимыл атауы.

ЛЫҚИЫС=ет. Жапатармағай мейлінше ішіп-жесу, ыңқиясу.

ЛЫҚИЫСУ **Лықиыс** етістігінің қимыл атауы.

ЛЫҚИЮ **Лықи** етістігінің қимыл атауы; ыңқия тою.

ЛЫҚ-ЛЫҚ: лық-лық етті. Аузы-мұрнынан шықты, сыймай кетті.

ЛЫҚСУ **Лықсы** етістігінің қимыл атауы; кернеп келіп, кедергіден аса алмай, қайта ығысу.

ЛЫҚСЫ=ет. 1. Кернеп келіп, кедергіден аса алмай, қайта ығысу. 2. Кенет сырғып барып, кілт тоқтау. 3. ауыс. Бойды керней, түйдектеле келу (ой, сезім). 4. ауыс. Жүйткү, ығысу, көшу, орын ауысу. тыру.

ЛЫҚСЫТ=ет. 1. Лық еткізу. 2. Кенет бос жіберіп қалу. 3. ауыс. Кернету, толтыру.

ЛЫҚСЫТУ **Лықсыт** етістігінің қимыл атауы.

ЛЫҚУ **Лықи** етістігінің қимыл атауы.

ЛЫҚЫ=ет. сөйл. 1. Лықсу, сырғу. 2. Ернеуіне келу, лық-лық ету.

ЛЫҚЫЛ зат. Бастың солқыдап ауруы.

ЛЫҚЫЛДА=ет. 1. Босап кету, солқыдау.

2. Шүпілден толду, керней түсу.

ЛЫҚЫЛДАТ=ет. Аузы-мұрнынан шығып толтыру.

ЛЫҚЫЛДАТУ **Лықылдат** етістігінің қимыл атауы.

ЛЫҚЫЛДАУ **Лықылда** етістігінің қимыл атауы.

ЛЫҚЫЛЫҚТАП үст. Ақырындап, жайлап. **ЛЫҚЫТ**=ет. Лықсыту, сырғыту.

ЛЫҚЫТУ **Лықыт** етістігінің қимыл атауы.

ЛЫП елік. Тез, жылдам қимылды, қозғалысты бейнелейтін сөз.

Лып етті [берді]. а) Тез қимылдады, көз ілеспей қозғалды. ө) Лезде екпін пайда болды.

ЛЫПА [ар. لپاس] зат. 1. Әбден тозығы жеткен, көнетоз киім-кешек. 2. сөйл. Суға шомылғанда киетін киім.

Лыпа болмады. Қамзау, қымтау, жабын болмады. **Лыпа қылды.** Қамсау етті, лекерледі. **Лыпа таппады.** Лекері қалмады, қорғаныш таппады.

ЛЫП-ЛЫП елік. Бірнеше рет тез, жылдам орындалған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Лып-лып етті. Шапшаң, тез, жылдам, ширақ қимылдады.

ЛЫПЫ=ет. Аяғы-аяғына жіқпай, тез-тез басу, зымырау.

Лыпып тұрды. Нені болса да тез, жылдам істеді; ылдым-жылдым қимылдады.

ЛЫПЫЛ зат. Тез-тез істелген шапшаң қимыл-әрекет.

Лыпыл қақты. Лып-лып етіп қолды-аяққа тұрмады, шапшаң қимылдады.

ЛЫПЫЛДА=ет. 1. Зыр қағып, қолды-аяққа тұрмау. 2. Өткір болып тұру, жасаңдау. 3. Сөніп барып, қайта жанып шалқу.

ЛЫПЫЛДАТ=ет. Зыр қағып, жылдамда-тып қозғалу.

ЛЫПЫЛДАТУ **Лыпылдат** етістігінің қимыл атауы.

ЛЫПЫЛДАУ **Лыпылда** етістігінің қимыл атауы; қолды-аяққа тұрмай тез-тез қозғалу.

ЛЫПЫҢ: лыпың қақты. Шапшаң қимылдады, тез-тез қозғалды.

ЛЫПЫҢДА=ет. Ылдым-жылдым қозғалу, лытып қағу.

ЛЫПЫҢДАТ=ет. Лытың-лытың еткізу, лытың қаққызу.

ЛЫПЫҢДАТУ **Лыпыңдат** етістігінің қимыл атауы.

ЛЫПЫҢДАУ **Лыпыңда** етістігінің қимыл атауы.

ЛЫЕ [франц. lieue] зат. 4,5 км-ге тең көне француз ұзындық өлшемі.

ЛЮК [гол. luik] зат. Кеме, танк, ұшақ ішіне кіріп-шығуға арналған қақпағы бар ашық есік.

ЛЮКС¹ [лат. lux] зат. Жарық өлшемі.

ЛЮКС [франц. luxe] сын. Жақсы жабықталған жоғары деңгейлі қонақүй (бөлме), вагон, салон т.б.

ЛЮМИНЕСЦЕНТТІК: люминесценттік талдау. хим. Зерттелетін затқа ультракүлгін сәулелер әсер еткенде немесе реакцияның барысында пайда болатын люминесценцияланатын жарық шығарудың қарқындылығы анықталатын талдау әдісі.

ЛЮНЕТ [франц. lunette] зат. өск. Дала-лық бекіністің бір түрі.

ЛЮПОЗОРИЙ зат. мед. Тері туберкулезі ауруларына арналған арнаулы емдеу орны.

ЛЮПОС [лат. lupus] зат. мед. Тері туберкулезі ауруларының бір түрі.

ЛЮСТРА [франц. lustre] зат. Бір не бірнеше лампа орнатуға болатын аспалы шам; шамдал.

ЛЮСТРИН [франц. lustrine] зат. Жылтыр өң берілген жүн мата.

ЛЮТЕРАН зат. Лютеран дініндегі адам.

ЛЮТЕРАНДЫҚ сын. Лютеран дініне қатысты.

ЛЮТНЯ [поляк. lutnia] зат. муз. Шертпелі музыка аспабы.

ЛЮМПЕН [нем. Lumpene] зат. Жұмысшы табының ең төменгі қабаты, қайыршы, кедей, қылмыскерлер.

ЛЯВОНИХА зат. Беларус халық бii.

ЛЯКРОСС [франц. lacrosse] зат. спорт. Қалақша таяқпен ойнайтын командалық спорт ойыны.

ЛЯН зат. көне. 1. XIX ғасырдың соңы, XX ғасырдың басында Қытайда қолданған күміс ақша бірлігі. 2. Қытайдағы 31,25 г. тең салмақ өлшемі.

ЛЯПИС [лат. lapis] зат. хим. мед. Жараны күйдіруге қолданылатын түссіз ұнтақ.

М

М¹ лингв. Қазақ әліпбиінің он жетінші әрпі және осы әрпі таңбалатын қос ерін тоғысыңқы үнді дауыссыз дыбыс.

М саны. Физ. Салыстырмалы жылдамдықты, яғни ұшу жылдамдығының дыбыс жылдамдығына қатысын білдіретін шекті сан (340 м/сек. немесе 1224 км/сағ.).

М² зат. сөз. Желкен спортында жарысқа түсетін швертботтар тобындағы қайықтардың бір түрі.

МА есім. 1. Біреуден бір нәрсе жайлы сұрау, сұрақ қою кезінде қолданылатын көмекші сөз.

2. лингв. Баяндауыш қызметінде айтылған сөздерден кейін, кейде күрделі баяндауыштың ортасында тұрып, сұраулық мағына тудыратын демеулік; ба/бе, па/пе, на/не шылауының фонетикалық варианты.

МААР [нем. Maar] зат. геол. Лава атқыланбай, газ қопарылысы мен жанартау әрекетінен ғана болған шұңғылша не цилиндр бітімдес ойыстар.

МАБАДА шыл. көне. **Мұбаде.**

МАВЗОЛЕЙ [лат. mausoleum] зат. сәулет. **Кесене** (қабір үстіне тұрғызылған монументті құрылыс).

МАВР [лат. mauri] зат. 1. көне. Ежелгі римдіктердің Мавритания мен Солтүстік Африканың батысындағы тұрғындарға берген атауы. 2. Мавритания мемлекетінің жергілікті тұрғындары.

МАГАЗИН [франц. magazin] зат. 1. көне. Зат қоюға, сақтауға арналған орын; қойма, қамба. 2. **Дүкен** (тұрмысқа қажетті заттарды сататын сауда үйі, орны). 3. Бір жерге

жинақталған бір түрлі элементтер, бұйымдар жинағы.

МАГИСТР [лат. magister] зат. 1. көне. тар. Ежелгі Римдегі қызмет лауазымы. 2. пед. Жоғары кәсіби білім бағдарламасын меңгерген тұлғаға тағайындалатын біліктілік және академиялық дәреже. 3. Осы ғылыми дәрежеге ие адам.

МАГИСТРАЛЬ [лат. magistralis] зат. Жол қатынастары, электр, су, телеграф, газ құбыры, канализация жүйесіндегі негізгі бас торап. // Қаланың барлық аудандары арқылы өтетін, көлік көп жүретін үлкен қоше.

МАГИСТРАЛЬДЫҚ сын. Ең негізгі, тораптық.

МАГИСТРАНТ [лат. magistrans] зат. пед. Магистр дәрежесінің емтихандарын тапсырған, бірақ диссертация қорғамаған тұлға.

МАГИСТРАТ [лат. magistratus] зат. тар. Ежелгі Римде мемлекеттік лауазымдағы адам, биліктің өкілі.

МАГИСТРАТУРА [лат. magistratura] зат. пед. Жоғары білімді бакалавр дәрежесі бар мамандарды магистрлік диссертация қорғауға дайындайтын оқу жүйесі.

МАГИСТРЛІК сын. пед. Магистратура жүйесіне қатысты.

МАГИЯ [лат. magia] зат. **Сиқыр** (белгілі бір әрекетке және сөздерге кереметтей қасиет беріп дәріптеуші ерекше күш; алғашқы қауымдық дін формаларының бірі).

МАГИЯЛЫҚ сын. **Сиқырлы** (магияға тән).

Магиялық поэзия. әдеб. Әртүрлі құбылыстарға табиғаттан тыс күштер арқылы әсер етуге болады дейтін наным-сенімнен туған сиқырлау, дуалау мақсатымен айтылатын ғырып өлеңдері.

МАГМА [грек. magma] зат. геол. Жердің терең қойнауларында пайда болатын қоймалжың зат; силикат құрамды балқыған масса.

МАГМАЛЫҚ сын. геол. Магмаға тән, магма тәріздес.

Магмалық жапсар. геол. Магмалық денелер (интрузиялар, кірінділер т.б.) есебінен қалыптасқан таужыныстардың кіріктіруші таужыныстармен жапсарласу өңірі. **Магмалық кендер.** геол. Магма әрекетіне байланысты пайда болған кендер. **Магмалық кен орындары.** кен. Интрузиялық массивтердің ішінде олардың алғашқы қалыптасуына бейімді қабат денелер түзген немесе жарықшақтарды толтырып, желілер түрінде қалыптасқан кен шоғыры. **Магмалық таужыныстары.** геол. Магма немесе жанартаулық атқылаулардан жер бетіне төгілген лаваның суынуынан және кристалдануынан пайда болған таужыныстар.

МАГМАТИЗМ зат. геол. Жер қойнауындағы магманың пайда болуын сипаттайтын эндогендік геологиялық үдеріс.

МАГНАЛИЙЛЕР зат. хим. Кеме және машина жасау өнеркәсібінде қолданылатын, құрамында алюминий, магний, марганец, мырыш, никель, бериллий т.б. элементтермен қосылған құймалар.

МАГНАТ [лат. magnatus] зат. **Алпауыт** (мол байлық пен жердің, ірі өндірістің иесі).

МАГНЕЗИТ [лат. magnesita] зат. хим. Карбонаттар класына жататын минерал.

МАГНЕЗИЯ [лат. magnesia] зат. мед. Магнийдің тотығы не тұзынан тұратын ақ ұнтақ.

МАГНЕЗИЯЛЫҚ сын. Магнезия қосылған, магнезия араластырылған.

МАГНЕЗОНДАР зат. хим. Магнитті тауып анықтауға қолданылатын бір топ органикалық реактивтер.

МАГНЕТИЗМ [франц. magnetisme] зат. физ. 1. Электр токтары арасындағы, ток пен магнит арасындағы және магниттер арасындағы өзара әсерлесу түрі. 2. Физиканың денелердегі магниттік құбылыстар мен қасиеттерін қарастыратын бөлімі. 3. Магниттік құбылыстардың жиынтығы.

МАГНЕТИТ [нем. Magnetit] зат. хим. Темір тотықтарының бірі болып саналатын темір өндіретін кенді минералдардың бірі.

МАГНЕТОДИНАМИКА зат. Үздіксіз өзгеріп отыратын өрістеі магниттелу процесстерін қарастыратын магнетизм туралы ілімнің саласы.

МАГНЕТОН зат. физ. Магниттік сәттің атомдық және ядролық физикада қабылданған өлшем бірлігі.

МАГНЕТОХИМИЯ зат. хим. Заттардың магниттік және химиялық қасиеттерінің арасындағы тәуелділік, сондай-ақ магнит өрістерінің химиялық процесстер кинетикасына тигізетін әсері зерттелетін физикалық химияның бір бөлігі.

МАГНЕТРОН зат. Сантиметрлік толқындар диапазонында электромагниттік тербеліс жасайтын электровакуумдық құрал, қуатты генератор.

МАГНИЙ [лат. magnesium] зат. хим. Жеңіл, күміс түсті, жұмсақ ақ металл.

Магний қорытпалар. кен. Магний негізіндегі алюминий, мырыш, марганец, цирконий, литий т.б. да элементтер қосылатын құймалық және деформацияланатын қорытпалар.

МАГНИТ [грек. magnetis] зат. 1. Темір немесе болаттан істелген нәрсені өзіне тартып алатын қасиеті бар темір рудасының бір кесегі. 2. ауыс. Адамды өзіне тартып тұратын қасиет.

Магнит аномалиясы. Магниттік аномалия. Магнит дауылы. **Магниттік дауыл.** Магнит квант саны. хим. Мәні сыртқы электр немесе магнит өрісіндегі электрон орбиталының кеңістіктегі бағдарын анықтайтын квант саны. **Магнит өрісі.** физ. Магнетизмнің атомдық тасымалдаушыларының қозғалысынан туған электр зарядтарының әсерінен пайда болған өріс түрі. **Магнит таспасы.** тех. Магниттік тәсілмен дыбыс жазуға әрі ол дыбысты қайта шығаруға арналған жабдық.

МАГНИТОБИОЛОГИЯ [грек. magnetis – магнит, bios – тіршілік, logos – ілім] зат. физ. Әлсіз төменгі жиіліктегі магнит өрістерінің биологиялық эффектілерін зерттейтін биофизиканың бір саласы.

МАГНИТОГРАФ [грек. magnetis – магнит, grapho – жазу] зат. геол. Жердің магнит өрісінің өзгерісін үздіксіз тіркейтін құрал.

МАГНИТОЛА зат. тех. Құрылымы бойынша радиобабарларын таратушы қабылдағыш пен магнитофонды біріктіретін құрылғы.

МАГНИТОЛОГИЯЛЫҚ сын. терм. Жер магнетизмін зерттейтін, соған қатысты.

МАГНИТОМЕТР [грек. magnetis – магнит, franc. metron – өлшеу] зат. физ. Магнит өрісінің сипаттамаларын және заттың магниттік қасиетін өлшейтін құрал.

МАГНИТОМЕТРИЯ [грек. magnetis – магнит, franc. metron – өлшеймін] зат. Геофизиканың жер магнетизмін, олардың аномалиясын зерттейтін бөлімі.

МАГНИТОМЕТРИЯЛЫҚ сын. Магнитометрияға тән, магнитометрияға негізделген.

МАГНИТОРЕЗИСТОР зат. Сыртқы қолденең магнит өрісі әсерінен электр кедергісі өзгертін шалаөткізгішті айнымалы резистор.

МАГНИОСТРИКЦИЯ зат. Магниттелген дене өлшемдері мен пішінінің өзгеруі.

МАГНИТОСФЕРА [грек. magnetis – магнит, sphaira – шар] зат. Жердің (ғаламшардың) айналасындағы магниттік өріс жатқан кеңістік.

МАГНИТОТЕРАПИЯ зат. мед. Магнит толқындары арқылы емдеу.

МАГНИТОФОН [грек. magnetis – магнит, rone – дыбыс] зат. физ. Магниттік тәсілмен дыбыс жазуға әрі оны қайта тыңдауға арналған құрылғы.

МАГНИТСІЗ сын. Магниті жоқ, магниті болмаған.

МАГНИТСІЗДЕН= е.т. физ. Магниттен ада болу, ажырау.

МАГНИТСІЗДЕНУ Магнитсізден етістігінің қимыл атауы.

МАГНИТТЕ= е.т. физ. Магниттендіру, магнит жіберу.

МАГНИТТЕЙ сын. Магнит сияқты. **МАГНИТТЕЛ=** е.т. физ. Магниттік қасиетке ие болу.

МАГНИТТЕЛГЕНДІК зат. геол. Заттың магниттік моментінің оның көлеміне қатынасы. **МАГНИТТЕЛУ** Магниттел етістігінің қимыл атауы.

МАГНИТТЕЛУШІЛІК зат. физ. Магниттелушілік дененің магниттік күйін сипаттаушылық.

МАГНИТТЕН= е.т. физ. Магниттік қасиетке ие болу.

МАГНИТТЕНДІР= е.т. физ. Магнит жіберу, магниттік қасиетке ие ету, магниттеу.

МАГНИТТЕНДІРУ Магниттендір етістігінің қимыл атауы.

МАГНИТТЕНУ Магниттен етістігінің қимыл атауы.

МАГНИТТЕУ Магнитте етістігінің қимыл атауы.

МАГНИТТҮТҚЫ зат. тех. Сусымалы өнімдердегі (қи, қант, астық т.б.) майда магнитті қоспаларды ажыратуға арналған қондырғы.

МАГНИТТІ сын. физ. Магниті бар, магниттелген.

Магнитті меридиан. физ. Жердің магнитті өрісінің күш беретін белдеуінің проекциясы.

МАГНИТТІК сын. Магниттелген, магнит жүргізілген.

Магниттік алғырлық. физ. Заттың магниттелушілігі мен магнит өрісі арасындағы байланысты сипаттайтын физикалық шама. **Магниттік аномалия.** Жер бетіндегі магнит өрісі мәндерінің өзінің қалыпты мәндерінен ауытқуы. **Магниттік дауыл.** физ. Жердің магнит өрісінің Күннің активті аймағынан бөлінген плазма ағыны салдарынан күшті ұйтқуы. **Магниттік күшейткіш.** тех. Қуаты біршама үлкен айнымалы токты қуаты шағын тұрақты токпен (немесе басқа жиіліктегі айнымалы токпен) басқаруға арналған электромагниттік құрылғы. **Магниттік меридиан.** геогр. Геомагнит өрісінің күш сызығының жер бетіндегі проекциясы. **Магниттік момент.** физ. Заттың магниттік қасиеттерін сипаттайтын негізгі шама. **Магниттік оптика.** Оптиканың магнит өрісі әсерінен заттың оптикалық қасиеттерінің өзгерістерін зерттейтін саласы; магнетооптика. **Магниттік өріс.** физ. **Магнит өрісі.** Магниттік полюс. физ. Жер бетіндегі магниттік еңкеюі 90°-қа тең, бұрылу сызықтары (изогоналар), яғни магниттік меридиандары түй-

ісетін нүктелер. **Магниттік полостер.** геогр. Жер бетінде магнит тілі тік орналасатын, яғни бағдарлау үшін магниттік компас жарамсыз болып шығатын нүктелер. **Магниттік таспа.** тех. Магниттік қасиеті бар ұнтақ жалатылған жұқа әрі иілгіш таспа түріндегі дыбыс тасығыш; магниттік жазу кезінде (мыс. магнитофонда, бейнежазғышта) пайдаланылатын ақпарат таратқыш құрылғы. **Магниттік тізбек.** физ. Магниттік ағын өтетіндей болып жалғанған магнетиктер тізбегі; құрамы ферромагниттік заттардан тұратын құрылғылар жиынтығы. **Магниттік ұстағыш.** физ. Кеңістіктің белгілі бір көлемінде зарядты бөлшектерді ұзақ уақыт ұстап тұратын магнит өрісінің конфигурациясы. **Магниттік химия.** хим. Физикалық химияның заттың электрондық, молекулалық және кристалдық құрылысы мен магниттік қасиеттері арасындағы өзара байланысты зерттейтін саласы; магнетохимия. **Магниттік экватор.** геогр. Жер шарында магниттік еңкеюі нөлге тең нүктелерді өзара қосатын сызық.

МАГНИТТІЛІК зат. физ. Магниттік қасиетке ие болушылық.

МАГНИТШЕ үст. Магнит сияқтанып, магнитке ұқсап.

МАГНИТОЭЛЕКТРОНИКА зат. Заттың магниттік қасиеттерін пайдалануға негізделген қатты денелі электроника саласы.

МАГНОЛИЯ [лат. magnolia] зат. өс. Гүлі хош иісті, ірі, мәңгі жасыл ағаш немесе бұта.

МАГНОН зат. физ. Магниттік реттелген орталардағы спиндердің толқынына сәйкес келетін квазибөлшектер.

МАГАРИФ [ар. مغاريف] зат. ескікіт. Білім, ғылым, өнер.

МАГДАН ар. зат. діни. Алла тааланың жер қойнауында жаратқан қазба байлығы.

МАГДЫР [ар. مقدر] зат. Күш, қуат, әл.

Мағдыры құрыды. жерг. Діңкеледі, дәрмені құрыды.

МАГДЫРСЫЗ сын. Қуатсыз, әлсіз, дәрменсіз.

МАГДЫРСЫЗДАН = ет. жерг. Дәрменсіздену, діңкелу.

МАГЗҰМ [ар. معزوم] зат. діни. 1. Мейман.

2. Молданың баласы.

МАГЗҰР [ар. معزور] сын. көне. Ескерілген, айрықша.

МАҒИШАТ [ар. معيشات] зат. ескікіт. Өмір, тұрмыс, тіршілік, жағдай.

МАҒЛҰМ [ар. معلوم] сын. ескікіт. 1. Анық, аян, белгілі. 2. Аты, атағы елге кең тараған.

Мағлұм болды. а) Танымал болды, әйгіленді. ә) Айқындалды, анықталды. **Мағлұм қылды.** Мәлімдеді, хабарлады.

МАҒЛҰМАТ [ар. معلومات] зат. 1. Бір нәрсе туралы толық хабар, жан-жақты білім. 2. Ақпарат, мәлімет. 3. Көрген-түйені, оқыған-тоқығаны.

Мағлұмат берді. Бір мәселе туралы айтты, түсіндірді, хабардар етті.

МАҒЛҰМАТНАМА [ар.ир. معلومات نامه] зат. **Анықтамалық.**

МАҒЛҰМАТСЫЗ сын. Мағлұматы жоқ, мәліметсіз, хабарсыз.

МАҒЛҰМАТСЫЗДЫҚ зат. Мағлұматы жоқтық, мәліметсіздік, хабарсыздық.

МАҒЛҰМАТТЫ сын. Әр нәрседен хабары бар, білімдар.

МАҒЛҰМАТТЫҚ сын. Әр нәрседен мағлұмат беретін, білім беретін.

МАҒЛҰМДА = ет. Мәлімдеу, хабарлау.

МАҒЛҰМДАМА зат. Мәлімдеме, хабарлама.

МАҒЛҰМДАН = ет. Белгілену, анықталу. **МАҒЛҰМДАУ** Мағлұмда етістігінің қимыл атауы.

МАҒЛҰМСЫЗ сын. Беймәлім, бейхабар, белгісіз.

МАҒМҰР [ар. معمر] зат. 1. Өңделген егістік жер. 2. ауыс. Игерілген, мәденилендірілген, абаттандырған қоныс.

МАҒМҰРЛЫҚ зат. Мәденилендірілгендік, абаттанғандық.

МАҒРИП [ар. مغرب] зат. ескікіт. 1. Құн бататын жақ, батыс. 2. тар. Солтүстік Африка (Ливия, Тунис, Алжир, Марокко) елдері.

МАҒРИФАТ [ар. مغرفة] кіт. зат. 1. Білім толысуымен байланысты сопылық сатының бірі. 2. Білім, ағарту, ғылым, өнер.

МАҒРҰП [ар. مغروف] сын. 1. Белгілі, атағы жалтыға мәлім. 2. Қайырымды.

МАҒРҰР [ар. مغرور] сын. Алданған, көрмейтін.

МАҒРЫБ зат. ескі кіт. **Мағрип.**

МАҒҰР [ар. مغرور] сын. Менменшіл, мақтаншақ, төкәтпәр.

МАҒҰРЛАН = ет. жерг. Асқақтау, мақтану, дандайсу.

МАҒҰРЛАНУ Мағұрлан етістігінің қимыл атауы.

МАҒФУЗ [ар. محفوظ] зат. ескікіт. Лауқы махфуз, яғни ислам діни ұғымдарындағы әр адамның тағдыры күні бүрын жазылып қойылған тақта, тізім кесте.

МАҒШАР [ар. مختار] зат. тар. діни. **Махшар** (адамдардың о дүниедегі күнәсін тексеретін орын).

МАҒШҰҚ [ар. معشوق] сын. ескікіт.

1. Сүйікті, гашық, махаббат. 2. Ынтық, құмар. **МАҒШҰҚТЫҚ** зат. Гашықтық, сүйіспеншілік.

МАҒЫНА [ар. معنى] зат. 1. Белгілі бір сөзге тән ұғым, түсінік. 2. Мән, маңыз. 3. Негіз, себеп. 4. Мазмұн.

Мағынасын жоғалтты. Мәнінен, маңызынан айырылды.

МАҒЫНАЛА = ет. Сөзге мән, мазмұн беру.

МАҒЫНАЛАН = ет. Мәні күшею, маңызы арту.

МАҒЫНАЛАНДЫР = ет. Мән беру, ерекше назар аудару.

МАҒЫНАЛАНДЫРУ Мағыналандыру етістігінің қимыл атауы.

МАҒЫНАЛАНУ Мағыналану етістігінің қимыл атауы.

МАҒЫНАЛАС сын. Мағына жағынан жақын, үйлес, мәндес.

МАҒЫНАЛЫ сын. 1. Мағынасы терең, кең, әсерлі. 2. Мәнді, маңызды, мазмұнды.

МАҒЫНАЛЫҚ сын. Мағынаға тән, мағынаға қатысты.

МАҒЫНАЛЫЛЫҚ зат. Мән-мазмұнды күшті болушылық.

МАҒЫНАЛЫҚ сын. 1. лингв. Лексикалық мағына білдірмейтін, мағынасы жоқ (сөздер). 2. Түсініксіз, ұғымсыз. 3. Жөн-жосықсыз, беталды. 4. Мақсатсыз, мазмұнсыз, мәнсіз.

МАҒЫНАСЫЗДАН = ет. Мәнсіздену, мағынасы, мән-мазмұны кету.

МАҒЫНАСЫЗДАНУ Мағынасыздану етістігінің қимыл атауы.

МАҒЫНАСЫЗДАНУ Мағынасыздану етістігінің қимыл атауы.

МАҒЫНАСЫЗДЫҚ зат. Мағынасы жоқтық, мәнсіздік.

МАДА [ир. ماده] сын. Жолбарыстың құрғашысы.

МАДАҚ [ар. مدح] зат. Істелген іске, қол жеткен табысқа, ізгі қасиетке берілетін жоғары баға, мақтау сөз.

Мадақ етті [айтты]. Мақтан етті, дәріптеді. **Мадақ өлен.** әдеб. Салтанатты оқиғаны жырлауға немесе біреуді қошеметтеуге арналған мақтау өлең. **Мадақ сөз.** Мақтау сөз.

МАДАҚНАМА [ар. یر. مدحنامه] зат. Белгілі бір істегі жетістігі үшін берілетін құжат, грамота, марапат хат.

МАДАҚТА = ет. 1. Біреудің ерлігін, еңбегін, өнерін, игі қылықтарын мақтап, көкке көтеру. 2. Елінің, жерінің т.б. қадір-қасиетін біліп, даңқын шығару, мақтан ету, мәртебесін көтеру. 3. Дәріптеу.

МАДАҚТАЛ = ет. Жоғары бағаға, мақтауға ие болу.

МАДАҚТАЛУ Мадақтау етістігінің қимыл атауы.

МАДАҚТАН = ет. Мақтан ету, мақтаншы көру.

МАДАҚТАНУ Мадақтану етістігінің қимыл атауы.

МАДАҚТАС = ет. Біреудің не қоғамдағы игі істерді айтып, мадақ етісу.

МАДАҚТАСУ Мадақтасу етістігінің қимыл атауы; мадақ етісу.

МАДАҚТАУ Мадақтау етістігінің қимыл атауы; мадақ ету, дәріптеу.

МАДАҚШЫ зат. Мадақ айтушы, дәріптеуші.

МАДАҚШЫЛ сын. Әсіре мақталған, көтермеленген.

МАДАҚЫЛА = ет. Қайта-қайта мадақтау.

МАДҚҰҒА зат. дін. Қабыл болған, Құдай қабыл еткен тілек-дұға.

МАДИАН зат. діни. Шұғайып пайғамбардың қауымы.

МАДИҚТАН = ет. жерг. Мақтану, масаттану.

МАДМАДА зат. діни. Дәрет алған кезде ауызға су алып, ауыздың барлық қуыстарына су жеткізу үшін арлы-берлі шайқап, төгіп тастау.

МАДЫРА = ет. жерг. Жаңылу, абдырау.

МАДЫРЛА = ет. жерг. Бұзылу, құсаю.

МАДЬЯР зат. Тегі түркілік венгр халқының өзіндік атауы.

МАЖАЗИ [ар. مجازی] зат. ескікіт. Түспал, жорамал; аллегория.

МАЖАЛ [ар. مجال] зат. жерг. Мұрша, шама, әл.

МАЖАЛДА = ет. жерг. Шамалау, болжамдау.

МАЖАЛДАУ Мажалдау етістігінің қимыл атауы.

МАЖАЛЫ [ар. مجالی] мод. Шамасы.

МАЖОР [лат. major] зат. муз. Үлкен (мажорлық) үш дыбыстылық аккордқа және осы үш дыбыстылықтың өзіндік мәнеріне негізделген лад.

МАЖУСА [ар. مجوسی] зат. діни. Көп-құдайға табынушы, алдамшы.

МАЖЫРА¹ зат. өс. <лат. comarum> Батпақты, шалғынды жерлерде өсетін, раушангүлділер тұрғымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

МАЖЫРА² зат. жерг. Қалып, жай, жайбарақат күй.

МАЖЫРА = ет. жерг. 1. Құн райы жайма-шуақтанып ашылып, жылы бастау, жарқырау. 2. Қалыпқа түсу, жайбарақат күйге ену. 3. ауыс. Жайырау, көңілдену.

МАЖЫРАЖАЙ сын. Жайма-шуақ, жарқын, жайдары.

МАЖЫРАЛАСУ *Мажыралас етістігінің қимыл атауы.*

МАЖЫРАС= е.т. жерг. *Бір-бірімен қуанып кездесу, жарқын күйде бірге отыру.*

МАЖЫРАСУ *Мажырас етістігінің қимыл атауы.*

МАЖЫРАУ *Мажыра етістігінің қимыл атауы.*

МАЗА [ир. مزه] зат. *Тыныштық, дамыл.*

Маза берген жоқ [бермеді]. *Мазалады, тыным бермеді, дамыл көрсетпеді. Мазаны алды [кетірді]. Тынышын алды, маза бермеді. Мазасы болмады [қашты, кетті]. а) Өзін жайсыз сезінді. ә) Дегбірі қашты, мазасызданды. Мазасы жоқ. Көңісіз, шырқы бұзылған. Мазасы кетіңкіреді. Жайы болмады, дел-сал болды. Маза тапты. Тынышталды, тынышты.*

МАЗАЖ [ар. مزاج] зат. көне. *Мүмкіндік.*

МАЗАҚ [ир. مزاج] зат. 1. *Келеке, келемеж, күлкі.* 2. а.у.с. *Тағдыр тәлкегі, жазмыш.*

Мазақ болды. *Күлкілі халге шырады, келекеге қалды. Мазаққа берді. Қорлыққа көнді. Мазаққа қалды. Күлкілі халге шырады, мазақ болды. Мазаққа қосты. Күлкіге, қалжыңға, мазаққа айналдырды. Мазақ қылды [етті]. Келемеждеді, күлкі етті.*

МАЗАҚТА= е.т. 1. *Біреудің қытығына тиіп келекелеу, келемеждеу.* 2. *Күлкі қылу, әзіл-қалжыңға айналдыру.* 3. а.у.с. *Тағдыр тәлкегіне түсіру.* 4. а.у.с. *оказ. стиль. Берілмеу, жеңілмеу, күші қайтпау.*

МАЗАҚТАҒЫШ с.ын. *Мазақ еткіш, келемеждегіш.*

МАЗАҚТАЙ с.ын. *Мазақ сияқты, әжуадай.*

МАЗАҚТАМА зат. өнер. <ағыл. sketch> **Скетч** (әзіл-оспаққа құрылған қысқаша эстрадалық пьеса).

МАЗАҚТАЛ= е.т. *Мазаққа шырау, мазаққа қалу.*

МАЗАҚТАЛУ *Мазақтал етістігінің қимыл атауы; келемеж, күлкі болу.*

МАЗАҚТАС= е.т. *Біреуге қосылып, мазақ қылу, күлкі қылысу, мазақ етісу.*

МАЗАҚТАСУ *Мазақтас етістігінің қимыл атауы.*

МАЗАҚТАТ= е.т. *Мазақ қылдыру, күлкі, келемеж еткізу.*

МАЗАҚТАТУ *Мазақтат етістігінің қимыл атауы.*

МАЗАҚТАУ *Мазақта етістігінің қимыл атауы; мазақ қылу, күлкі, келемеж ету.*

МАЗАҚШЫЛ с.ын. *Мазақ еткіш, қорлағыш.*

МАЗАЛА= е.т. 1. *Тыным таптырмау, тыныштық бермеу.* 2. *Ойдан шықпау, көкейден кетпеу.* 3. *Ойын бөлу.* 4. *Бзындап, құлақ құртын жеу.* 5. а.у.с. *Айтуды, ескертуді.* 6. *Әр нәрсені бір сұрағыштап не қайта-қайта кіріп-шығып, мазасын алу.* 7. а.у.с. *Айналдырып, басын қатыру.* 8. *Тісіп, түрткіштеу.*

МАЗАЛАН= е.т. *Тынышсыздану, көңілі алаң болу.*

МАЗАЛАНДЫР= е.т. *Тыныштығын бұзу, көңілін алаңдату.*

МАЗАЛАНДЫРУ *Мазаландыр етістігінің қимыл атауы.*

МАЗАЛАНУ *Мазалан етістігінің қимыл атауы.*

МАЗАЛАҢҚЫРА= е.т. *Аздап мазалау, тынышын алу.*

МАЗАЛАУ *Мазала етістігінің қимыл атауы; мазасын алу, тыныштық бермеу, көңілін алаң қылу.*

МАЗАЛИМ [ар. مظالم] зат. діни. *күқык. Көптеген мұсылман мемлекеттеріндегі орын*

алған әділетсіздікке байланысты мемлекет басшысы немесе оның өкілетті өкілі қарайтын шағым соты, құқықтық бақылау.

МАЗАЛЫ с.ын. *Жайлы, тыныш.*

МАЗАН с.ын. *Беймаза, мазасыз.*

МАЗАНДЫҚ зат. *Мазасыздық, бей-мазалық.*

МАЗАР [ар. مزار] зат. 1. *Атақты, әулие адамның қабірі үстіне тұрғызылған сәнді құрылыс нысаны, ескерткіш.* 2. *діни. Зиярат ететін орын.* 3. *Мола, зират.* 4. а.у.с. *Балалардың асыр салып ойнағаны, ұлап-шудалғаны, күлкісі естілмейтін ұй, отбасы туралы айтылады.* 5. а.у.с. *Ақырсыз, ақыл-парасаты кем деген мағынада.*

МАЗАРАТ [ар. مزارات] зат. сөйл. **Мазар** (қабір үстіне тұрғызылған сәнді ескерткіш).

МАЗАСЫЗ с.ын. 1. *Тынышсыз, тыным таппайтын, өзіне де, өзгеге де маза бермейтін.* 2. *Әрлі-берлі сапырылысқан, тынымсыз, қарбалас (шақ).* 3. *Тыныш отыра алмайтын, дамыл таппайтын (бала туралы).* 4. *Жайсыз, ыңғайсыз, жағдайсыз.* 5. а.у.с. *Абыржулы, сұрықсыз (өң, әлпет).* 6. а.у.с. *Ішті жегідей жеген, құйдіріп, жановыран (сезім, махаббат).* 7. *Әр саққа жүзірген (ой, уайым).* 8. а.у.с. *Бойға желік бітіп, алып-шығып тұрған (шақ, кезең).*

МАЗАСЫЗДАН= е.т. *Мазасы кету, тыным таппау, тынышсыздану, алаңдау.*

МАЗАСЫЗДАНДЫР= е.т. *Алаңдатқызу, тынышын кетіру.*

МАЗАСЫЗДАНДЫРУ *Мазасыздандыр етістігінің қимыл атауы.*

МАЗАСЫЗДАНУ *Мазасыздан етістігінің қимыл атауы.*

МАЗАСЫЗДАУ с.ын. *Тынышсыздау, бей-мазалау.*

МАЗАСЫЗДЫҚ зат. *Тынышсыздық, бей-мазалық, әбгершілік.*

МАЗАТСУ *Мазатсы етістігінің қимыл атауы.*

МАЗАТСЫ= е.т. жерг. 1. *Масаттану, шаттану.* 2. *Рахаттану, масайрау.*

МАЗАТТАН= е.т. жерг. *Шат-шадыман болу, масайрау.*

МАЗАТТАНДЫР= е.т. жерг. *Дандайсыту, есірту.*

МАЗАТТАНДЫРУ *Мазаттандыр етістігінің қимыл атауы.*

МАЗАТТАНУ *Мазаттан етістігінің қимыл атауы.*

МАЗДА= е.т. 1. *Жалындалмай, бықсымай бірқалыпты жағу.* 2. а.у.с. *Жайнау, жарқырау.* 3. а.у.с. *Пайда болу, тұтану.* 4. а.у.с. *Түрлі-түсті болып құлпыру; толу, орану.* 5. а.у.с. *Қиял жетегінде кету.* 6. а.у.с. *Құлай сүю, гашық болу.* 7. а.у.с. *Көңілі өсіп, масайрау.* 8. а.у.с. *Жан біту.* 9. а.у.с. *Үміттену, күдерін үзбеу, сенім арту.* 10. а.у.с. *Шабыттану, рухтану, жалындау.* 11. а.у.с. *Өлең-жырға, әнге бөлену.* 12. а.у.с. *Ашық аспан, бейбітшілік заман туралы.*

МАЗДАҚ зат. *Маздап жанған жалынды от.*

МАЗДАН= е.т. *Бірқалыпты, ақырын жану.*

МАЗДАНУ *Маздан етістігінің қимыл атауы.*

МАЗДАТ= е.т. 1. *Отты тұтандырып жағу.*

2. а.у.с. *Жаны жай таппау, тыным көрмеу.* 3. а.у.с. *Қуш-қуат беру, жігерлендіру, рухтандыру.*

МАЗДАТУ *Маздат етістігінің қимыл атауы.*

МАЗДАТЫС= е.т. а.у.с. *Әңгімені қыздыру.*

МАЗДАТЫСУ *Маздаттыс етістігінің қимыл атауы.*

МАЗДАУ *Мазда етістігінің қимыл атауы.*

МАЗЛҮМ [ар. مزارات] зат. ескікіт. *Қиналған, жәбірленген, мүсәпір адам.*

МАЗМҮН [ар. مضمون] зат. 1. *Белгілі бір шығармадағы өмір шындығын, құбылыстарын бейнелі түрде көрсетіп, ой-сезімге әсер беретін мағыналылық.* 2. *Мағына, мән.* 3. а.у.с. *Бір нәрсенің парқы, жөн-жосығы.*

МАЗМҮНДА= е.т. *Шығарманың, мәтіннің мазмұнын баяндап айтып беру.*

МАЗМҮНДАМА зат. пед. *Оқушылардың шығарма мазмұнын жазбааша түрде баяндап, жазып шығатын жазба жұмысы.*

МАЗМҮНДАН= е.т. *Мәнге ие болу, маңызды арту.*

МАЗМҮНДАНДЫР= е.т. *Мазмұнын толықтыру, қосымша мән беру.*

МАЗМҮНДАНДЫРУ *Мазмұндандыр етістігінің қимыл атауы.*

МАЗМҮНДАНУ *Мазмұндан етістігінің қимыл атауы; мәнге ие болу.*

МАЗМҮНДАУ *Мазмұндық етістігінің қимыл атауы; мазмұнын айтып беру.*

МАЗМҮНДЫ с.ын. *Мәнді, маңызды, мағыналы.*

МАЗМҮНДЫҚ с.ын. *Мазмұнға лайық, мазмұнға сай.*

МАЗМҮНДЫЛЫҚ зат. *Мазмұнының жоғары болушылығы, тереңдігі.*

МАЗМҮНДЫРАҚ с.ын. *Мазмұны тереңірек, кеңірек.*

МАЗМҮНСЫЗ с.ын. *Мәнсіз, мағынасыз.*

МАЗМҮНСЫЗДЫҚ зат. *Мазмұны жоқтық, мағынасыздық.*

МАЗУРКА [поляк. mazurek] зат. муз. *Жылдам екінідете биленетін поляқтың халық биі.*

МАЗУТ зат. тех. *Мұнайдан керосинді, бензинді және газолінді айырып алғаннан кейін қалатын қалдық май.*

МАЗЬАБ ар. зат. діни. *Белгілі бір ғылыми пікірлер мен көзқарастар негізінде құрылған діни жол, ағым.*

МАЙ зат. 1. *тамақ. Әртірлі өсімдік түрлерінен (жерсаңғақ, зәйтүн, қалампыр, қарағай, қыша, жәңгіре, үтілмәлік т.б.) алынған жоғары сапалы сұйық май.* 2. *Жан-жануарлардың, құстың денесіне жиналатын етке жабысқан ақ-сары түсті жұмсақ тағамдық зат.* 3. *Малдың сүтінен алынатын сары май.* 4. *Көлік жергізуде, қозғалтқыштарды іске қосу, майлау т.б. жағдайларда қолданылатын сұйық отын (бензин, керосин т.б.).* 5. этн. *Көлік күші.* 6. этн. *Жалға берген жердің құны.* 7. а.у.с. *Құнарлы.*

Май алмасу. биол. *Тамақпен ағзаға енген майлардың ішек-қарында ферменттер әсерінен ыдырауы. Май ана.* этн. *Отқа май құйып, Май (Ұмай) анаға сиынып, тілек тілеу кезінде айтылатын сөз. Май басты. Қатты семірді, майланды. Май батпақ. Қою-сұйығы әбден араласқан, жабысқақ, иі қанған, қиыршық, құм, тасы жоқ, майда, қоймалжысқай. Май безі.* анат. <лат. glandulae sebaceae> *Құрылысы жағынан қарапайым май сөлін бөлетін бездер. Майға бөкті. Денесін әбден май басып, семірді, жұрттай болды. Май жинады. Семірді, ет алды. Майдан [май ішінен] қылшық суырғандай. Жайлап, ақырындап, батпен. Май жасушасы.* биол. <лат. lipocytus> *Ағзадағы қорланған май ұтасын түзетін жасушалар. Май жұтты. Қайғы-қасіретке батты. Май көт болды. Майлы аяқ болды, жолы болды. Май қап!* тіл. е.к. *Түкірігіне немесе тамаққа шашалған кезде адамға айтылатын тілек. Май қуырдақ. Тамақ. Бальқ етін өз*

майына қуырып пісіретін тағам. **Май құйрық.** Құйрықтың майлы, жұмсақ тұсы. **Май мұрын.** Мұрын бітімі етжеңді келген (адам). **Май пісті.** Қаймақты, кілегейді күбіге салып пісіп, шайқап, сарымай алды. **Май табан.** а) Қалың май басқан табан. ә) этн. Түйе табанының артынан алдына қарай соқпақтала алып жатқан өте жақсы жетілген қыртысты бөлігі. **Май төмпеш.** Жанына қатты батырмай ұрып-соғу, түйгіштеу. **Май тоңғысыз.** Жайма-шуақ, жылы күн. **Май түймеш.** тамақ. Майын көбірек қосып түйген ет. **Май ұлпасы.** биол. <лат. textus adiposus> Май жасушалары липоциттерден құралған дәнекер ұлпасының бір түрі. **Май шайқады.** Май алу үшін қаймақты, сүтті, айранды күбіге пісіп әрі-бері араластырып бұлғап, май алды. **Май шелпек.** тамақ. Сары май қосып шеп, онша жұқартпай пісірілген шелпек түрі. **Май шелпекті тапты.** Біреуді алдап-сулап жем қылды. **Май шуақ.** Жаймашуақ, жадыраған күн. **Майын мінді [берді].** Құш-көлікті біреуден уақытша сұрап алып пайдаланды. **Майын тамызды [ағызды].** Сөзді, әңгімені мәнгерлеп, шебер сөйледі. **Майын төске алды.** поэт. Толысты, толықсыды. **Майы шықты.** Қара тер болды.

МАЙ² зат. Құтпәзілік бір жылдың бесінші айы; мамыр.

МАЙБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. chalcaburnus chalcoides> Тұқытәрізділер отрядына жататын балықтың түрі.

МАЙБАЛШЫҚ зат. құр. Цемент және басқа да байланыстырғыш заттар қосылған жабысқақ, қоюлау келген қоспа; сылақ жүргізу үшін арнайы жасалатын лай.

МАЙБҮРШАҚ зат. өс. Дәнді бұршақ дақылдарының бір түрі.

МАЙГҮЛ² зат. өс. сөйл. **Мамырғұл.** **МАЙГҮЛ²** зат. өс. Шабдалының тез пісетін асханалық сорты.

МАЙДА сын. 1. Ұсақ-ұсақ, кішірек. 2. Биязы, жұмсақ (жүн, шаш, мата т.б.). 3. ауыс. Борап, ұйтқып жауған ұсақ (қар). 4. ауыс. Баяу соққан жылы леп, самал жел. 5. ауыс. Сыпайы, әдепті, жайдары мінезді. 6. ауыс. Құлаққа жағымды (үн, дауыс). 7. ауыс. Кішігірім, елеусіз.

Майда жел. Жанға жайлы, баяу жел. **Майда жонды.** Жотасы қатты шыңпаған, толқын-толқын. **Майда қол.** Жақсы мінез, жағымды қылық. **Майда қолмен ұстады.** Жақсы, ықпал-ты, жағымды көңілмен құтті. **Майда қоңыр.** а) Қоңыр салқын (ауа райы, күн). ә) Жанға жайлы (үн, дыбыс). **Майда шынықтыру.** м.ә.ш. Майдың ішінде суыту арқылы шынықтыру.

МАЙДАБАС зат. өс. <лат. microcephala> Далалы жерде, қырда өсетін, сабағы жіңішке, басы үтілдеген, мал жейтін шөп.

МАЙДАБИКЕ: майдабикеге салды. Мәймәңкеледі, жігін жатқызды.

МАЙДАБОЗ зат. өс. сөйл. **Майдабас.** **МАЙДАГЕР** зат. терм. Ұсақ қолөнерімен шұғылданатын адам.

МАЙДАГЕРЛІК зат. терм. Ұсақ қолөнерімен шұғылданушылық.

МАЙДАЖЕЛЕК зат. өс. <лат. erigeron> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын көп (кейде бір) жылдық шөптесін өсімдіктер.

МАЙДАЙ сын. Жағымды, жайлы, сүйкімді. **Майдай еріді [балқыды].** Қоңілденді, шаттанды, қуанышқа бөленді. **Майдай жақты.** Жанға жақты, елітті, сүйсіндірді.

МАЙДАЛА= ет. 1. Ұсақтау, бөлшектеу, ұзу. 2. ауыс. Жайлап, сыпайылап сөйлеу, митаздау. 3. ауыс. Әнді бәсең әуенмен біртіндеп бастау.

МАЙДАЛАН= ет. 1. Ұсақталу, үгілу, уатылу. 2. ауыс. Ұсақталып кету, күйбең тіршілік кешу.

МАЙДАЛАНУ Майдалан етістігінің қимыл атауы; ұсақтау уатылу.

МАЙДАЛАУ Майдала етістігінің қимыл атауы; ұсақтау, уату.

МАЙДАЛЫҚ зат. 1. Ұсақтық, майдагерлік. 2. ауыс. Жұмсақтық, момындық, биязылық. 3. Сыпайылық, әдептілік.

Майдалық талдау. хим. Майдалық ортадағы бөлшектердің мөлшерлерін оның мөлшері мен қуыстарына сай анықтау әдістерінің жиынтығы.

МАЙДАН [ир. میدان] зат. 1. Соғыс; кескілескен ұрыс, шайқас. 2. өск. Қарулы күштердің белгілі бір бағытта соғыс қимылдарын жүргізу үшін бір қолбасшының қарауына оперативті топтастырылуы. 3. өск. Әскер сапының маңдайшеп қатары. 4. өск. Соғыс қимылдары жүріп жатқан аймақ. 5. Кең алаң, айдын жер. 6. жерг. Алаң, елістік жер. 7. жерг. Сырт көше, дала. 8. көне. ауыс. Сән-салтанат, шеру.

Майдан авиациясы. өск. Әскери-әуе күштерінің соғыс операцияларына қатысушы бір бөлігі. **Майдан алаңы.** Соғыс, әскери іс-қимылдар жүріп жатқан жер. **Майданға түсті.** а) Сайысқа, ұрысқа шықты. ә) Сынан өтті, сынга түсті, сыналды. **Майданға шықты.** Майданға, ұрысқа аттанды. **Майдандағы армия.** өск. Ұрыс майданында әрекет етуге белгіленген әскер. **Майдан даласы.** а) Соғыс жүріп жатқан алаң, кескілескен ұрыс алаңы. ә) Соғыс жүріп жатқан жерде, алдыңғы шепте соғысушы әскер. **Майдан ені.** өск. Шабуылшы немесе қорғанушы бөлімнің (бөлімшенің) екі қаптал аралығындағы қашықтығы. **Майдан мүгедегі.** Қан майданда, соғыста жарақат алып қайтқан, әлеуметтік қамқорлықты қажет ететін адам. **Майданның қақ төрінде.** Сұрапыл соғыс ортасында, соғыстың алғы шебінде. **Майданның өгі.** Қан майданның ортасы, нақ өзі. **Майдан соқ жасады.** Жанжал шығарды, ұрыс салды. **Майдан шебі.** өск. Шабуыл кезінде әскердің алдыңғы бөлімі алған немесе қорғаныс кезінде орналасқан шеп.

МАЙДАНГЕР [ир. میدانگر] зат. терм. 1. Жауынгер, кескілескен ұрысқа қатысқан сарбаз. 2. Майданда болған адам.

МАЙДАНДА= ет. Үстем болу; жайлап алу. **МАЙДАНДАС** сын. Майданда бірге болған (әскери дос), бірге соғысқан (жолдас).

МАЙДАНДАС= ет. 1. Соғысу, алысу, айқасу. 2. ауыс. Арпалысу, тартысу.

МАЙДАНДАСТЫР= ет. Соғыстыру. **МАЙДАНДАСТЫРУ** Майдандастыр етістігінің қимыл атауы.

МАЙДАНДАСУ Майдандас етістігінің қимыл атауы; арпалысу, тартысу.

МАЙДАНДЫ сын. Сойқанды, лаңды.

МАЙДАНДЫҚ сын. Майданға тән, майдан шебіндегі.

Майдандық артиллериялық топ. өск. тар. Батарейға қарсы күрес жүргізу, майдан әскерлерін терең топтастыру мүддесі үшін Ұлы Отан соғысы кезінде құрылған бөлім.

МАЙДАНШЫ зат. сөйл. **Майдангер.** **МАЙДАНШЫЛ** сын. Майдан құмар, майдангер болғыш.

МАЙДАСЫН= ет. 1. экспр. менсінбеу. Майда санау, кіші, жас деп білу. 2. Кішкене, аласа, төмен болып көріну.

МАЙДАСЫНУ Майдасын етістігінің қимыл атауы.

МАЙДАШӨП зат. өс. <лат. spergula> Қалампыр тұқымдастарына жататын біржылдық мал азықтық шөп.

МАЙДА-ШУАҚ сын. Жайма-шуақ, жайма-қоңыр.

МАЙДА-ШҮЙДЕ сын. Уақ-түйек, болмашы. // Ұсақ-түйек зат.

МАЙЖАҚПА зат. этн. тамақ. Ашымаған қамырдан жаймалап пісіріп, бетіне май жағып, қабаттап желінетін шелпек.

МАЙЖАПЫРАҚ¹ зат. өс. Батпақты жерлерде өсетін ұсақ жәндіктерді жегіш, жасыл түсті гүлдері бар өсімдік.

МАЙЖАПЫРАҚ² зат. өс. сөйл. Тышқанқұлақ.

МАЙЖЕГПШ сын. Майды көп тұтынатын. // Майды жақсы жейтін адам.

МАЙЖҮРЕК зат. өс. Таулы аймақтарда өсетін, жапырақтары жүрек пішіндес шөптесін өсімдік.

МАЙЗОРЫҚ зат. этн. Семіз жылқының міністен зорыққанынан болатын ауруы.

МАЙКА зат. **Теркойлек** (тоқыма материалдан тігілген жұқа ішкөйлек).

МАЙКАЛЫ сын. **Теркойлекті** (мәйкі киген, мәйкішен).

МАЙКАШЕҢ сын. **Теркойлекшең** (мәйкі киген, мәйкілі).

МАЙКЕНЕ зат. өс. <лат. gicinus> Сүттігендер тұқымдасына жататын көпжылдық ағаш тәрізді өсімдік; майлы дақыл.

Майкене майы. зат. тамақ. Майкене өсімдігінен алынатын бағалы май.

МАЙКӨТ зат. зоол. Дене тұрқы шымшықтан кішірек, ашылы-сарсозанды жерлерде мекендейтін дала торғайы.

МАЙҚАБЫҚ зат. өс. Мала жағымды шөптердің бірі.

МАЙҚАН¹ зат. Қырмандағы әлі тазарып, қызылданбаған астық.

МАЙҚАН² мед. жерг. **Семіздік.**

МАЙҚАН³: майқан балық. зоол. Албырттар тұқымдасына жататын, ұзындығы 46-70 см, салмағы 1-8 кг болатын балықтардың бір түрі.

МАЙҚАНА¹ зат. жерг. Үлгі, өнеге, тәртіп, тәрбие.

МАЙҚАНА² зат. көне. Әңгіме-дүкен, сауық құруға болатын, әртүрлі тағам мәзірі бар көңіл көтеретін көпшілік орыны, мейрамхана.

МАЙҚАНДА= ет. 1. Қырмандағы астықтың бетін сытырып тазалау, желге ұшырып тұрып шөп-шардан ажырату. 2. ауыс. Бір нәрсенің ұйпа-тұйтасын шығару, жаншу, таптау.

МАЙҚАНДАЛ= ет. Қырмандағы астықтың тазалануы.

МАЙҚАНДАЛУ Майқанда етістігінің қимыл атауы.

МАЙҚАНДАУ Майқанда етістігінің қимыл атауы.

МАЙҚАНБАҚ зат. өс. **Балқаңбақ** (Сортанды, тұзды шөл далада өсетін, биіктігі 15-70 см-дей біржылдық ащы малазықтық шөп).

МАЙҚАП зат. зоол. Қара қоңыр жылтырағы бар өзендер мен көлдерді мекендейтін, салмағы 2,5 кг жұртқыш балық.

МАЙҚАРА зат. өс. <лат. artemisia ageraria> Шөл, шөлейтті жерлерде өсетін жусан туысына жататын шала бұта.

МАЙҚАРАҒАЙ зат. өс. <лат. adies> Бойында майы көп, жанғанда маздап жанатын, қарағай тұқымдасына жататын көпжылдық мәңгі жасыл ағаш.

МАЙҚАРАҒАН зат. өс. <лат. calophaca> Сабактары бұтақталып келген, жұмыртқа

пишіндес жапырақтары кезектесіп орналасқан, гүлшоғыры сары не сарғыш, жемісі біршақтәрізді тау етектерінде, далалы жерлерде өсетін, биіктігі 50-100 см-дей көпжылдық бұта.

МАЙҚАРАЛЫ сын. Майқарасы көп, майқара өскен (жер).

МАЙҚОҒА зат. өс. сөйл. **Қоға.**
МАЙҚОР сын. Майды жақсы көретін (адам).

МАЙҚОСПА зат. тамақ. Дәм беру үшін қамыра қосылған сүт, май, жұмыртқа т.б.

Майқоспа қамыр. тамақ. Сүт, май, жұмыртқа қосылып ашытылған қою немесе сұйық қамыр. **Майқоспа нан өнімдері.** тамақ. Қамырына 5-20% май, 10-25% қант және жұмыртқа қосылатын жоғары немесе бірінші сұрыпты ұннан пісірілетін майда нан өнімдері.

МАЙҚУРАЙ зат. өс. Сазды, көгалды жерде өсетін құрай.

МАЙҚҰБЫР зат. тех. Майды жіберуге арналған құбыр, құрылғы.

МАЙҚҰЛАҚ зат. өс. Жеуге жарамды саңырауқұлақтардың бір түрі.

МАЙҚҰМАР¹ зат. жерг. Түйенің тұмау-ратты ауруы.

МАЙҚҰМАР² сын. Майды жақсы көретін, майжегіш.

МАЙҚЫШҚЫЛДЫ: майқышқылды бактериялар. тамақ. Қантты ашытып май және сірке қышқылды, газдар және т.б. өнімдер түзетін бактериялар.

МАЙЛА= ет. 1. Бір затқа май жағу. 2. Үйдің іші-сыртын сылақпен сылау, өкпен өктеу. 3. ауыс. жағымсыз. Ауызбастырық беріп, сөзін қойғызу, паралау.

Майлаған бидайдай. Майға қуырғандай, жып-жылытыр. **Майлайтын майлар.** тех. Механизмдердің үйкелетін бөлшектерін майлауға арналған, мұнайдың өңделген өнімдері немесе әртүрлі синтетикалық материалдар. **Майлайтын майсауыт.** тех. Майлау материалын қысыммен жеткізетін майсауыт.

МАЙЛАҒЫШ сын. Бірнәрсені майлауға арналған.

Майлағыш шприц. тех. Піспезі бар цилиндр іспетті, үйкелістегі денелерді майлауға пайдаланатын құрылғы.

МАЙЛАҚЫЛАН= ет. Құнарлану, көріктену.

МАЙЛАН= ет. 1. Май жағылу, май жиналу.

2. Қоң жию, семіру.
МАЙЛАНДЫР= ет. 1. Майлы еткізу, май жаққызу. 2. ауыс. Азық-түлікпен мол етіп толтыру, қамтамасыз ету.

МАЙЛАНДЫРУ Майландыр етістігінің қимыл атауы.

МАЙЛАНУ Майлан етістігінің қимыл атауы; май жиналу.

МАЙЛАС= ет. Бірге майлау, май жағысу.

МАЙЛАСУ Майлас етістігінің қимыл атауы.

МАЙЛАТ= ет. сөйл. Өктеу, әк жағу.

МАЙЛАТҚЫЗ= ет. Майлаттыру.

МАЙЛАТҚЫЗУ Майлатқыз етістігінің қимыл атауы.

МАЙЛАТТЫР= ет. Май жаққызу.

МАЙЛАТТЫРУ Майлаттыр етістігінің қимыл атауы.

МАЙЛАТУ Майлат етістігінің қимыл атауы; өктету.

МАЙЛАУ Майла етістігінің қимыл атауы.

1. Май жағу. 2. тех. Жанасатын тетіктер арасындағы үйкелісті азайтатын зат жағу.

Майлау жүйесі. тех. Үйкеліс беттерін майлайтын материалдарды өперу, оларды майлау құрылымдарының жынтығы. **Майлау төлке.** тех. Үйкеліс бетке май беру төлкесі.

МАЙЛАУЛЫ сын. Майланған, майлан қойылған.

МАЙЛАУСЫЗ сын. Майланбаған, май жағылмаған.

МАЙЛАУШЫ зат. Бір нәрсені майлайтын адам, майлау ісін істеуші.

МАЙЛАУЫТ сын. Майбатпақтанған, батпағы былқылдап езілген. // Майбатпақтанған, батпағы былқылдап езілген жер.

МАЙЛЫ сын. 1. Майы мол, майы көп. 2. ауыс. Құнарлы, жұғымды, шүйгін. 3. ауыс. Мол, берекелі.

Майлы айран. тамақ. Қаймақпен ұйытылған табиғи сүт. **Майлы боран.** Қойны-қонышқа кеулеп соғатын қарлы боран. **Майлы бояулар.** құр. Әлілмай негізінде дайындалған бояулар. **Майлы дақылдар.** тамақ. Тұрқымында, дәнінде майдың мөлшері көп болатын, кенегі жоғары май алу үшін өсірілетін дақылдар. **Майлы дөңдерді майдалау.** тамақ. Қауыздалған дөңдердің әртүрлі тәсілдермен майдаланып, майынан бөлінуі. **Майлы екпешіп.** тех. Майлауынан, майынан қоспаларды бөліп алу екішегі. **Майлы зығыр.** өс. Біржылдық, жылу сүйгіш, ылғалды аса қажет етпейтін өсімдік. **Майлы көбік.** Май арасқан көбік. **Майлы күнжара.** тамақ. Майлы дақылдарды өңдеу кезінде алынатын өнім; бағалы мал азығы. **Майлы күйедей жұғады [жабысады].** Жабысып қыр соңынан қалмайды, ұстаған жерінен айырылмайды. **Майлы қасықтай.** бейн. Жылтың қаққан пысық; жылытос. **Майлы қасықтай [қасықша] жылпылдады [болды].** жағымсыз. Іші-бауырына кірді; мәймөңкелесті, жалабақтасты. **Майлы күрт.** этн. Майын алмай қою сүттен ашытылып, қайнатылып жасалған құрт. **Майлы қышқылдар.** кен. Тотықтық кендерді флотациялауда жинағыш реагенттер ретінде қолданылатын қышқылдар. **Майлы сүзгіш.** кен. Шаңды ауа майға шыланған әртүрлі заттар (металл не фарфор сақиналар, металл жоңқасы, өйнек ташықтар және т.б.) қабаттынан тұратын, шаң осы заттардың бетіне жабысып қалып қоятындай болып өткізілетін аппарат. **Майлы ішектей [ішектей] айналдырды.** Қыр соңынан қалмай басын айналдырды.

МАЙЛЫАҒАШ зат. өс. **Түнг ағашы.**

МАЙЛЫҚ зат. Майлы нәрсені сүртетін орамал. // Күнделікті қара шаруаға киетін (киім). // Май сүртетін.

Майлығы мен сулығы бір. Үй шаруасына салақ (өйел туралы). **Майлығы мен сулығына бірдей.** Үйге де, түзге де, қалаға да, ауылға да бірдей; бес аспан (адам). **Майлық орамал.** Ет, палу сияқты ас желінген соң қол сүртуге берілетін орамал, сүлгі.

МАЙЛЫЛАУ сын. Майы көптеу, семіздеу.

МАЙЛЫЛЫҚ зат. Майы көп болушылық; майдың мөлшерін білдіретін көрсеткіш.

МАЙЛЫРАҚ сын. Майы көбірек, молдау.

МАЙЛЫШӨП зат. өс. <лат. sagina>

Жерге төселіп өсетін, жапырақтары жабысқақ шырын бөліп шығаратын шөптесін өсімдік.

МАЙЛЫШӨПТЕР зат. геол. Теңіздердің және тұщы сулы алаптардың түбіне жабысып тіршілік ететін жәндіктер.

МАЙ-МАЙ сын. Үсті-басы майға былғанған.

МАЙМАҚ сын. 1. Аяғы қисық, талмақ. 2. Маймаңдаған, маймаң-маймаң еткен. // Аю. 3. мед. Ағзаға дәрумен жетіспеуден болған ауру салдары, қисық аяқ. 4. ауыс. Мінезі жұмсақ, тым кішіпейіл.

Маймақ басты. Қисық басты, қисаңдай жүрді.

Маймақ бота. к. өс. Азяғының білезік буыны ішке не сыртқа қарай айналып біткен бота.

МАЙМАҚТАН= ет. Аяқ сүйегінің қисаюы.

МАЙМАҚТАНУ Маймақтан етістігінің қимыл атауы.

МАЙМАҚТАУ сын. Аздап қисықтау, қисайған.

МАЙМАҚТЫҚ зат. Аяқтың қисайып бітуі, бұралаңдануы.

МАЙМАЛАНДА= ет. 1. Қисалаңдау, қисаңдау. 2. ауыс. Бәйек болу, құрдай жорғалау.

МАЙМАЛАНДАУ Маймалаңда етістігінің қимыл атауы.

МАЙМАН зат. өс. <лат. juncus tenageia> Елекиөптің бір түрі.

МАЙМАҢ¹ зат. өс. <лат. heleoharis oxylepis> Балықөптің бір түрі.

МАЙМАҢ² елік. Қисайып, теңселе, ақсап басқан жүрісті бейнелейтін сөз.

Маймаң қақты. а) Қимылына көз ілеспеді, жорғалады. ә) Бәйек болды, құрдай жорғалады.

МАЙМАҢДА= ет. 1. Маймаң қағу, ыргатылу, теңселу. 2. ауыс. Құрдай жорғалау, бәйек қағу.

МАЙМАҢДАТ= ет. Маймаң қаққызу, құрдай жорғалату.

МАЙМАҢДАТУ Маймаңдат етістігінің қимыл атауы.

МАЙМИ= ет. Қисаю, майысу, бүгілу.

МАЙМИТ= ет. Қисайту, майыстыру.

МАЙМИТУ Маймит етістігінің қимыл атауы.

МАЙМИЮ Майми етістігінің қимыл атауы.

МАЙМӨҢКЕ зат. Жанға тимей, турасын айтпай, жұмсақты, сыпайылдап айтылған сөз.

МАЙМӨҢКЕЛЕ= ет. Турасын айтпай, түспалдау; түлкі бұлаңға салып жағымпаздану.

МАЙМӨҢКЕЛЕТ= ет. Ашық сөзден, істен қашырту.

МАЙМӨҢКЕЛЕТУ Маймөңкелет етістігінің қимыл атауы.

МАЙМӨҢКЕЛЕУ Маймөңкеле етістігінің қимыл атауы.

МАЙ-МҮҮЙ зат. сөйл. Май-пай, оны-мұны.

МАЙМҮН [ир.ميمون] зат. көне. **Маймыл.**

МАЙМЫЛ [ир.ميمون] зат. 1. зоол. <лат. simiae> Приматтар отрядына жататын жылы климатты жерде мекендейтін сүтқоректі жануар.

2. Дене құрылысы адамға ұқсас, денесін түк басқан жануар, мешін. 3. ауыс. Біреуге еліктегіш адам.

МАЙМЫЛДЫҚ зат. жағымсыз. Адамда болатын еліктегіштік сияқты жағымсыз қасиет; маймылға тән қасиет.

МАЙМЫЛЖИДЕ зат. өс. сөйл. **Шырғанақ.**

МАЙМЫЛША ұст. Маймылға ұқсап, маймыл сияқтыны.

МАЙОНЕЗ [франц. mayonnaise] зат. тамақ. 1. Жұмыртқаның сары уызынан, қышқадан, құрбағыс майынан, сірке суынан жасалған қоспа.

2. Пісірілген балық немесе тауық етіне дәмдеуіштер, көкөніс қосып қайнатып, қоюланған сорпа қосып дайындалған тағам.

МАЙОР [лат. major] зат. өск. Капитан мен подполковник дәрежесінің аралығындағы әскери атақ.

МАЙПАЗ сын. Жұмсақ, биязы.

МАЙПАЗДА= ет. сөйл. Мәнерлеу, әдемілеу, бипаздау.

МАЙПАЗДАН= ет. сөйл. **Бипаздану.**

МАЙПАЗДАНУ Майпаздан етістігінің қимыл атауы.

МАЙПАЗДАУ Майпазда етістігінің қимыл атауы.

МАЙПАЛАУ зат. 1. Күріш не тарыдан майын көп қылып жасаған ботқа. 2. ауыс. Олжа, табыс.

МАЙПАҢ елік. 1. Ебедейсіз, толық адамның, жұмсақ заттың қысқа қозғалысын бейнелейтін сөз. 2. ауыс. Биязы, жұмсақ.

Майпаң басты. а) Теңселіп жай қозғалды. ә) Жағымпазданды, көлгірсіді.

МАЙПАҢДА= ет. 1. Бұрғылып теңселу, майпаң қағу, байтаңдау. 2. Жорғалау, зытыдау.

3. ауыс. Біреудің асты-үстіне түсіп жағымпаздану, жағыну, бәйек қағу.

МАЙПАҢДАТ= ет. Жорғалату, байпаңдату.

МАЙПАҢДАТУ Майпаңдат етістігінің қимыл атауы.

МАЙПАҢДАУ Майпаңда етістігінің қимыл атауы.

МАЙРАКЕБІС зат. өс. Крестгүлділер тұқымдасына жататын, гүлінің пішіні кебіске ұқсас жабайы өсімдік.

МАЙРАМПАЗ зат. сөйл. Сайқымазақ, күлдіргіш.

МАЙРАМПАЗДЫҚ зат. сөйл. Сайқы-мазақтық, күлдіргіштік.

МАЙРЫҚ сын. Иілгіш, икемді.

МАЙРЫЛ= ет. сөйл. Майырыл.

МАЙРЫЛУ Майрыл етістігінің қимыл атауы.

МАЙСА зат. Шөбі қаулап өскен, көгалды жер.

МАЙСАҒЫЗ зат. өс. Сағызшош.

МАЙСАҚ зат. зоол. Үңгірде өмір сүретін, дыбыс шағылысының жәрдемімен бағдарлау амалын жасайтын құстардың бір түрі.

МАЙСАҚТАН= ет. жерг. Майлану, шайырлану.

МАЙСАҚТАНУ Майсақтан етістігінің қимыл атауы.

МАЙСАЛМА зат. тамақ. Етсіз пісірілген қамыра күйдірілген сарымай не қуырылған ет пен пияз қосып дайындаған тағам.

МАЙСАЛЫ сын. Майсасы көп, көгалды.

Майсалы жайылым. Көк шош, мал өріс.

МАЙСАНА зат. өс. сөйл. Үтілмәлік.

МАЙСАН¹ сын. жерг. Май сіңген, майлы.

МАЙСАН² сын. 1. Майсалы, көгалды, кілем гүлдер 2. ауыс. Жаңа жайлы, жұмсақ. 3. ауыс. Бірқалыпты, жайлы.

МАЙСАҢДА= ет. жерг. 1. Жүйтімту, екіндету, жорғалату. 2. ауыс. Жалбақтау, жайраңдау.

МАЙСАҢДАТ= ет. Жорғалату, екіндету.

МАЙСАҢДАТУ Майсаңдат етістігінің қимыл атауы.

МАЙСАҢДАУ Майсаңда етістігінің қимыл атауы.

МАЙСАУМАЛДЫҚ зат. өс. <лат. mayanthenum bifolium> сөйл. Қоянжемнің бір түрі.

МАЙСАУЫТ зат. тех. Бөлшектердің үйкелісетін беттеріне майлау майларын жеткізетін құрылғы.

МАЙСУЗГІ зат. тех. Майды шайырдан, әртүрлі механикалық бөлшектерден т.б. қоспа-лардан тазартуға арналған құрылғы.

МАЙСЫЗ сын. 1. Майы жоқ, майы болмаған. 2. Майланбаған, май жағылмаған.

МАЙСЫЗДАН= ет. Майы азаю, майын жоғалту.

МАЙСЫЗДАНДЫР= ет. Майдан арылту.

МАЙСЫЗДАНДЫРУ¹ зат. хим. Желімдеу, сырлау және гальваникалық т.б. процестер жүргізбес бұрын заттың бетін майлардан және басқа да майтекті заттардан тазалауға арналған технологиялық өңдеу.

МАЙСЫЗДАНДЫРУ² хим. Майсыздандыр етістігінің қимыл атауы.

МАЙСЫЗДАҢУ¹ зат. 1. тех. Желімдеу, сырлау және гальваникалық т.б. процестер жүргізбес бұрын заттың бетін майлардан және басқа да май текті заттардан тазалауға арналған технологиялық өңдеу. 2. хим. Металл бетіндегі майларды ыдырататын сілті және электролиздік әдіс арқылы сабындандыру әдісі.

МАЙСЫЗДАҢУ² Майсыздан етістігінің қимыл атауы.

МАЙСЫЗДАУ сын. Майы аздау, майы жоқтау.

МАЙСЫЙЫМДЫЛЫҚ зат. хим. Пигменттер мен толтырғыштарды майлау үшін соларға жұғатын май мөлшерінің минималды қажеттігін жуықтап бағалауға арналған техникалық сипаттама.

МАЙСЫРА= ет. Майды қажетсіну, май жегісі келу.

МАЙСЫРАУ Майсыра етістігінің қимыл атауы.

МАЙТАБАН¹ зат. зоол. <лат. tosus> Тұяқтың артқы жағында орналасқан, пішіні жастық тәрізді серпінді тері туындысы.

МАЙТАБАН² зат. аңш. Қасқырдың семіріп, табаны май басқан кезі; оны аулауға қолайлы қазан, қараша айларына сәйкес мезгіл.

МАЙТАЛМАН сын. 1. Сөзге жүйрік, тілге шебер, сезім қырлы, бір сырлы (өнер иесі, адам). 2. ауыс. Қу, жылыс, алаяқ.

МАЙТАЛМАНДЫҚ зат. Асқан шеберлік, өнерпаздық.

МАЙТАМЫР зат. өс. <лат. symphytum> Блғалды жерлерде, суармалы шалғындарда өсетін, биіктігі 60-90 см-дей, айлауықтар тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

МАЙТАСПА зат. өс. <лат. astragalus opobrychis> Таспа өсімдігінің бір түрі.

МАЙТҮНДҮРҒЫШ зат. тех. Сұйық майды түндыруға арналған мәшиненің қартеріндегі үлкен сұйық қойма.

МАЙТҮРАҚТЫЛЫҚ зат. тех. Май өсеріне төзімді болатын материалдардың қабілеті.

МАЙТҮБІТ зат. саят. Тоғыз жастағы бүркіт.

МАЙУНТАҚ зат. тех. Қою консистенциялы заттардың қоспасы.

МАЙХАНА зат. Мейрамхана.

МАЙША зат. Желкен.

МАЙШАБАҚ зат. зоол. <лат. clupeidae> Майшабақ тәрізділер отрядына жататын сүйекті балықтардың бір тұқымдасы.

Майшабақ тәрізділер. зоол. <лат. clupeiformes> Сүйекті балықтар класының нағыз сүйекті балықтар тобының отряды.

МАЙШАҒЫР зат. жерг. Бұтақсыз, жапырақсыз шөптің түрі.

МАЙШАҒЫРЛЫ сын. Майшағыр өскен.

Майшағырлы бұйрат. Қалың майшағыр өскен бұйрат.

МАЙШАМ зат. Маймен жанатын шам.

МАЙШЕЛПЕК зат. Оңай олжа, арзан дүние.

МАЙШЕТЕН зат. өс. сөйл. Зәйтүн.

МАЙШӨП зат. жерг. Құмды жерлерде өсетін, көкшіл сиртамырлы жусан сияқты бір-шікті шөп.

МАЙШӨРЕ зат. өс. <лат. salsola crassa> Сораңның бір түрі.

МАЙШОҚЫРАҚ зат. Шабыстың жай, бірқалыпты емес баяу түрі.

МАЙШОЛПЫ зат. жерг. Тамақты, етті, бауырсақты сүзіп алатын тесік ожау.

МАЙШҮРҚАН зат. этн. Ұлттық тағамның ет, май, өкпе, бүйрек пен дөңді дақылды қосып пісірген түрі.

МАЙШЫ зат. Май жинайтын, май таситын кісі.

МАЙШЫЛ сын. Май жегіш, майқұмар.

МАЙЫҚ= ет. Майлану, майы жиналу.

МАЙЫП [ар. مایب] майып болды. Мертікті, келтпәр болды, зақым көрді.

Майып болды. Бір жері сынды, зақымданды; мертікті. **Майып қылды** [етті]. Зақымдады, келтпәр жасады, мүгедек етті.

МАЙЫР [ор. майор] зат. сөйл. **Майор**. **МАЙЫР**= ет. 1. Құралдың жүзін бір затқа ұрып майыстыру, жапыру. 2. ауыс. Бетін қайтару, тауын шауу, тежеу.

МАЙЫРУ Майыр етістігінің қимыл атауы.

МАЙЫРЫЛ= ет. Жүзі қайырылып, майыс-сып қалу.

МАЙЫРЫЛУ Майырыл етістігінің қимыл атауы.

МАЙЫРЫЛУ= ет. 1. Жүзін майыстыру. 2. ауыс. Бетін қайтарып тастау.

МАЙЫРЫЛУ Майырылт етістігінің қимыл атауы.

МАЙЫС= ет. 1. Заттың ауыр салмақтан т.б. әсерден қабысып, бір жаққа қисаюы, иілуді я ішке қарай жапырылуы. 2. ауыс. Сыпайылық көрсету, ізеттік жасау, сыздылу.

МАЙЫСҚАҚ сын. Иілгіш, солқылдақ, серпінді.

МАЙЫСҚАҚТЫҚ зат. 1. Майысқыштық, иілгіштік. 2. ауыс. Сыпайылық, сыпайыгершілік.

МАЙЫСҚЫШ сын. 1. Майысқақ, иілгіш. 2. ауыс. Тез бейімделгіш, әсерге тез түскіш.

МАЙЫСТЫР= ет. Өткір нәрсеңнің жүзін қайыру, қатты нәрсеңнің күшпен ию, жапыру.

МАЙЫСТЫРУ Майыстыр етістігінің қимыл атауы.

МАЙЫСТЫРЫЛ= ет. Күшпен иілдіріп, формасының өзгертілуі.

МАЙЫСТЫРЫЛУ Майыстырыл етістігінің қимыл атауы.

МАЙЫСУ Майыс етістігінің қимыл атауы.

МАКАКА [лат. macaca] зат. зоол. Мартышқалар тұқымдасының туысына жататын, дене тұрқы 40-75 см, құйрығы ұзынды-қысқалы болатын тар танауды маймыл түрі.

МАКАРОН [итал. maccheroni] зат. тамақ. Түтік сияқты ішін қуыс етіп жасап кептірген қамыр кеспе.

МАКЕТ [франц. maquette] зат. 1. Бір нәрсеңнің алдын ала кішірейтін істелген үлгісі, жобасы (театрдағы қойылымдарды декорациялауда, полиграфияда, сәулет өнері мен құрылыс ісінде). 2. өск. Нақты қаруды істен шығару немесе оның әрекетін қиындатуға арналған қарудың (мыс., оқтұмсық) құрамдас бөлігі немесе оның жүзесінің кошірмесі.

МАКЕТТЕ= ет. Бір нәрсеңнің макетін жасау.

МАКЕТТЕЛУ Макеттел етістігінің қимыл атауы.

МАКЕТТЕУ Макетте етістігінің қимыл атауы.

МАКЕТШ зат. полигр. Макет жасаушы адам.

МАКИАВЕЛЛИЗМ зат. саяси. «Мемлекет мүддесі» деген жалаң ұранға сүйенетін бір жақты пайдақүнемдікке тойтарыс беретін, саяси іс-қимылдарды адамгершілік принциптіне негіздейтін көзқарас.

МАКИНТОШ зат. Су өтпейтін, резина тектес матадан (осы матаны ойлап тапқан шотланд химигі Макинтоштың атымен аталған) істелген жұқа, жеңіл пальто.

МАКИЯЖ [франц. maquillage] зат. Бет терісінің кемшіліктерін жасыруға, беттің өсімдігін күшейту мақсатында косметиканы бетке жағу.

МАККАРТИЗМ зат. саяси. XX ғасырдың 50-жылдарындағы Америкадағы ілгерішіл қозғалысқа қарсы бағытталған реакцияшыл билік саясаты.

МАКЛЕР [нем. Makler] зат. экон. Делдал (сауда және биржалық келісімдер жасағанда арада жүретін кәсіби тұлға).

МАКЛЕРИАТ зат. экон. Мәміле жасасу кезінде делдалдық және өкілдік міндеттер атқаратын маклерлерден тұратын биржа қызметі.

МАКЛЕРЛІК зат. экон. Маклер кәсібі, биржа мәмілесіндегі делдалдық.

МАКРО... [грек. makros] Шет тілінен енген күрделі сөздердің «үлкен», «ірі» деген ұғымдарды білдіретін алдыңғы құрам бөлігі.

МАКРОАНЫҚТАМАЛАР: макроанықтамалар кітапханасы. инф. <ағыл. macrodefinition library> Макроанықтамалары бар кітапхана.

МАКРОАССЕМБЛЕР [ағыл. macroassembler] зат. инф. 1. Макрокоманданы анықтау және шақыру мүмкіндігі бар ассемблерлік бағдарлама. 2. Макрокомандаларды анықтау мен пайдалану құралдарын қамтитын ассемблер тілінен аударғыш. 3. Базалық тіл ассемблер болып саналатын макропроцессор.

МАКРОБАҒДАРЛАМА зат. инф. <ағыл. macro program> *Макронықтамалар, макрошақырулар немесе шартты макрооперациялар құралдары қолданылатын бағдарлама.*

МАКРОБАҒДАРЛАМАЛАУ зат. инф. <ағыл. macroprogramming> *Макроқұралдарды қолдана отырып бағдарламалау.*

МАКРОБАСҚАРУ зат. инф. <ағыл. macro control> *Модульдік деңгейде, оның жеке құрауыштарын емес, тұтастай күрделі жүйені басқару.*

МАКРОБЕДЕР зат. геогр. **Макрогеология**

МАКРОБӨЛШЕК зат. хим. 1. Тәртібі әлі де классикалық механиканың заңдарымен өрнектелетін ең кіші материалдық нысана. 2. Материялық ағынның элементі.

МАКРОГАМЕТА зат. биол. Үлкен аналық жыныс жасушасы.

МАКРОГЕНИТОСОМИЯ зат. мед. Балалардың ерте дамуына байланысты жыныстық мүшелерінің тым үлкейіп кетуі.

МАКРОГЛОССИЯ зат. мед. Тілдің шамдан тыс үлкеюі.

МАКРОЖҮЙЕ зат. инф. <ағыл. macro system> *Макротіл мен макрогенераторды енгізу есебінен ассемблер тілінде бағдарламалау жүйесін кеңейту.*

МАКРОДЕНЕ зат. хим. Құрамында иондық функционалдық топтары бар макромолекула.

МАКРОИОНДАР зат. хим. Құрамында иондық функционалдық топтары бар макромолекула.

МАКРОКЕНЕЙТУ зат. инф. <ағыл. macro expansion> *Макрокеңейтудің басқаруымен макрокоманданы оңдеу кезінде макрогенератор тудыратын және макрокоманданың орнына бағдарламаға қойылатын сөйлемдердің тізбегі.*

МАКРОКИНЕТИКА зат. хим. Химиялық өзгерістердің тасымалдау процесстерімен өзара байланысын қарастыратын химиялық кинетиканың бөлімі.

МАКРОКОМАНДА зат. инф. <ағыл. macro instruction, macro> 1. Бағдарлама құрамындағы жиі пайдаланылатын командалар, процедуралар блогын ұсынытын команда. 2. Шартты түрдегі бір жаңа команда ролін атқаратын және сақталатын бірнеше пернелер қосындысы.

Макрокоманданы кеңейту. инф. <ағыл. macro instruction extension> *Команданы оның мнемоникалық кодтық жазбасына дейін ассемблермен кеңейту.*

МАКРОКОСМОС [грек. makros – ұзын, үлкен, kosmos – ғарыш] зат. филос. Ежелгі адам және әлем туралы натурфилософиялық тұрғырымдаманың бірі.

МАКРОКРИСТАЛДЫҚ; макрокристалдық құрылым. геол. Түйірлері көзбен көрінетін шөгінді тау жыныстардың құрылымы.

МАКРОҚҰРАЛ зат. инф. <ағыл. macro facility> *Макротіл құралдары және макроөндіруді жасақтайтын кез келген құрал.*

МАКРОМАРКЕТИНГ [грек. makros – ұзын, үлкен, ағыл. marketing – базар] зат. экон. Кәсіпорындар мен ұйымдардың қызметін басқарудың маркетинг қағидаттарына негізделген жүйесі.

МАКРОМОЛЕКУЛА [грек. makros – ұзын, үлкен, лат. molecula – химиялық бөлшек] зат. хим. Өте көп атомдардың не атом топтарының бір-бірімен химиялық байланысуы нәтижесінде түзілген полимердің молекуласы.

МАКРОНУКЛЕУС зат. биол. Кебішелердің ірі ядросы.

МАКРООРТА зат. әлеум. Ұйымның (кәсіпорынның, фирманың, компанияның) қызметіне елеулі ықпал ететін демографиялық, экономикалық, ғылыми-техникалық, мәдени т.б. тұрткі жайттардың жиынтығы.

МАКРОПАРАМЕТР [ағыл. macro parameter]

зат. инф. *Макрокоманданы пайдалану кезінде мәнін бағдарламашы телітін символдық параметр.*

МАКРОПРОЦЕССОР [ағыл. macroprocessor] зат. инф. Тәуелсіз немесе кейбір бағдарламалау жүйесінің құрамына кіретін әрі макротілден белгілі бір базалық тілге аударғыш.

МАКРОПСИЯ [грек. makros – үлкен, orpis – көру] зат. пед. Алыс заттардың көзге үлкен болып көрінуі.

МАКРОСЕМЬЯ зат. лингв. Туыстас тілдердің ірі шоғыры, тобы.

МАКРОСОМИЯ зат. мед. Алыттылық, нәрестенің алыттылығы.

МАКРОСОЦИУМ зат. Қоғам, әлеуметтік топ.

МАКРОСТОМИЯ зат. мед. Ауыздың шамдан тыс үлкеюі.

МАКРОСҰРАНЫМ зат. экон. Ірілендірілген тауар топтамаларына немесе жалпы барлық тауарларға ұсынылатын сураным.

МАКРОТАЛДАУ зат. хим. Заттардың әжептәуір көп мөлшерінде (0,5-1 г) қолданылатын химиялық талдау.

МАКРОТИЯ зат. мед. Құлақ қалқанының шамдан тыс үлкеюі.

МАКРОТІЛ зат. инф. <ағыл. macro language> *Макрокомандаларды анықтау мен пайдалану құралдарын қамтитын тіл.*

МАКРОФАГТАР зат. биол. <ағыл. macrophages – ұзын, үлкен, phagos – жегіш> *Жануарлар ағзасындағы мезенхим туыстас жасушалар.*

МАКРОХИМИЯЛЫҚ; макрохимиялық талдау. хим. Қойылған мақсатқа жету үшін массасы 100 мг-нан немесе көлемі 1 мл-ден көп үлгі қажет ететін талдау әдісі

МАКРОФАЛАНГИЯ зат. мед. Бунақтардың шамдан тыс ұзындығы.

МАКРОФАЦИЯЛАР зат. хим. Бірнеше мезофациядан құралатын, өзара бір-бірімен парагендік байланыста болатын топтары формациялардың құрам бөліктері ролін атқаратын бірінші дәрежелі немесе ең ірі фациялар.

МАКРОЭВОЛЮЦИЯ [ағыл. macro – ұзын, үлкен, лат. evolutio – эволюция, даму] зат. биол. Тарихи тұрғыдан өте ұзақ уақыт аралығында түрлерден де жоғарырақ тұраған систематикалық топтардың (туыс, отряд т.б.) пайда болуындағы эволюциялық процесс.

МАКРОЭКОНОМИКА [ағыл. macro – ұзын, үлкен, грек. oikonomike – экономика] зат. экон. 1. Экономиканы тұтас алып зерттейтін ғылым саласы. 2. Экономиканың аса маңызды құрамдас жиынтығы.

МАКРОЭКОНОМИКАЛЫҚ сын. экон. Макроэкономикаға тән, макроэкономикаға қатысты.

Макроэкономикалық жоспар. экон. Белгілі бір кезеңде елдің экономикалық және әлеуметтік даму жоспарын жасауды, оны жүзеге асыруды ұйымдастыру мен орындалуын бақылауды қамтитын жоспар. **Макроэкономикалық үлгі**. экон. Елдің ұлттық шаруашылығының біртұтас шаруашылық ретінде жұмыс істеуін бейнелейтін экономикалық-математикалық үлгі.

МАКРОЭЛЕМЕНТТЕР зат. хим. Өсімдіктерге, басқа да тіршілік иелеріне өте қажет және едәуір мөлшерде болатын химиялық элементтер немесе олардың тотығы.

МАКРОЭНЕРГИЯЛЫҚ; макроэнергиялық қосылыстар. хим. Энергияға бай, ыдырағанда көп энергия бөліп шығаратын биоорганикалық қосылыстар.

МАКСИМУМ [лат. maximum] зат. 1. Ең көп, ең жоғарғы, барынша мол шама. 2. мат. Функцияның ең үлкен мәні. 3. физ. Атмосфералық қысымның ең жоғары нүктесі.

МАКЮЛАТУРА [лат. maculare] зат. Қағаз фабрикаларында қайта өңделетін шикізат есебінде пайдаланылатын, қолдану мерзімі біткен қағаз, картон бұйымдары және полиграфиялық өндіріс қалдықтары.

МАҚАЛ [ар. مقال] зат. 1. Түйінді ойды білдіретін ықшамды, ырғақты нақыл сөз. 2. Әдеби. Халық поэзиясының жанрлық түрі, түйінді ойды білдіретін, тура мағынасына орай астарлы мағына да бере алатын, үлгі-өнеге ретінде айтылатын ықшамды нақыл сөз.

Мақал болып қалды. Нақыл сөзге, түйінді ойға айналды, ел есінде сөз түрінде қалды.

МАҚАЛА [ар. مقالة] зат. 1. Белгілі бір газетте, журналда жарияланатын ғылыми, публицистикалық, көлемі шағын шығарма. 2. инф. <ағыл. article> Интернет желісінде жаңалықтар тобының хабарламасы. 3. ж. ур. Журналистикадағы негізгі жанрлардың бірі.

МАҚАЛДА = е. т. Сөйлеген сөзде мақал келтіріп сөйлеу, айшықтап, тақпақтап көркем сөйлеу.

МАҚАЛДАТ = е. т. Мақалды орынды қолданып сөйлеу.

МАҚАЛДАТУ *Мақалдат етістігінің қимыл атауы.*

МАҚАЛДАУ *Мақалда етістігінің қимыл атауы.*

МАҚАЛКЕШТІК зат. экспр. Орынды, орынсыз мақал айтып сөйлеуге бейімділік.

МАҚАЛ-МӘТЕЛ зат. Әр ұлт тілінде өмірлік тәжірибеден алынған гасырған-гасырға жетіп отыратын тәрбиелік мәні бар ықшам құрылған нақыл сөздердің жиынтығы; мақалдар мен мәтелдер.

МАҚАЛШЫЛ сын. Мақалға үйір, мақалдағыш.

МАҚАМ [ар. مقام] зат. 1. Мәнеріне, нақышына келген әуезді үн, жағымды дауыс, әуен. 2. ауыс. Көңіл күй, ықылас.

МАҚАМДА = е. т. Мақамына келтіру, ырғағына салу.

МАҚАМДАТ = е. т. Мақамына келтіріп оқу.

МАҚАМДАТУ *Мақамдат етістігінің қимыл атауы.*

МАҚАМДАУ *Мақамда етістігінің қимыл атауы.*

МАҚАМДЫ сын. Нақышына келген, мақамға сай, әуенді.

МАҚАМШЫЛ сын. Мақамдан сөйлей білетін.

МАҚАР сын. сөйл. Тапал бойлы, қортық.

МАҚАРЛАУ сын. Тапалдау, қортықтау.

МАҚАРЛЫҚ зат. Аласа бойлылық, тапалдық.

МАҚАУ сын. 1. Сөйлеу қабілетінен айырылған, тілі жоқ, мылақа. 2. ауыс. Бір нәрседен жөнді хабары жоқ, түйсіксіз (адам). 3. ауыс. Шектеуді, ішкесіз, байлаулы, олақ.

МАҚАУЛАН = е. т. Бірденің бірсе де, білмегенсу, сезсе де, сезбегенді болу.

МАҚАУЛАНУ *Мақаулан етістігінің қимыл атауы*

МАҚАУЛАУ сын. Тілінің аздап мүлкістігі бар.

МАҚАУЛЫҚ зат. Мақау болғандық, тілі анық еместік.

МАҚАУПЕС сын. жерг. 1. Адам денесі шіріп ауыратын науқас, қатерлі ауру. 2. ауыс. Жындысұрей, жындыкөш.

МАҚАУПЕСТЕУ сын. жерг. Жындыкөштеу, мақаулау.

МАҚЛУҚ [ар. مخلوق] зат. 1. Жан-жануар, жәндіктің жекелеген өкілі. 2. ауыс. Ақыл-парасат деңгейі төмен, топас (адам). 3. ауыс. Тірі жан иесі, жаратылған пенде.

МАҚЛУҚАТ [ар. مخلوقات] зат. ескікіт. 1. Бүкіл жан-жануар, жәндік біткен. 2. зоол. <лат. fauna> Белгілі бір аумақта мекендейтін немесе жер тарихының белгілі бір кезеңінде тіршілік еткен барлық жануарлар түрлерінің жиынтығы.

МАҚЛУҚАТЫ зат. қолөнер. Хайуанаттар тақырыбындағы ою-өрнектер.

МАҚЛУҚША үст. Мақлуққа ұқсап, мақлуқ сияқтылық.

МАҚПАЛ [ир. مخلص] сын. 1. Тығыз тоқылған түкті әрі жұмсақ, қалың мата, барқыт. 2. ауыс. Жұмсақ, майда. 3. ауыс. Мақпал секілді.

Мақпал сәукеле. этн. *Мақпал матадан тігілген қалыңдықтың бағалы баскымы.*

МАҚПАЛДАЙ сын. *Жұмсақ, майда.*

МАҚПАЛДАН = е т. *Жұмсару, майдалану, барқыттану.*

МАҚПАЛДАНУ *Мақпалдан етістігінің қимыл атауы.*

МАҚПАЛШӨП зат. өс. *Майда, әрі жұмсақ шөптің бір түрі.*

МАҚРҰМ [ар. محروم] сын. *Құр алақан, жұрдай, бос.*

МАҚСАРЫ зат. өс. тамақ. <лат. carthamnus> *Күрделігүлділер тұқымдас бір-жылдық және көпжылдық шөптесін өсімдіктер туысы; майлы дақыл.*

МАҚСАТ [ар. مقصد] зат. 1. Белгілі бір нысанға жету жолында қойылған міндет, нысана. 2. Тілек, арман, мұрат. 3. пед. Алда орындалатын әрекет нәтижесінің айқын бейнесі. 4. психол. Ойлау процесі нәтижесінде алдын ала болжау арқылы туатын мұрат, ішкі қозғаушы күш.

Мақсат градиенті. пед. *Мақсатқа дейінгі «психологиялық қашықтыққа» байланысты іс-әрекетті түсінуді күшінің өзгеруі. Мақсат етті [қойды]. Алда орындауға тиісті әрекет ретінде көздеді, алдына мақсат қып қойды. Мақсат көрді. Міндет санады. Мақсатқа жетті. Ойлағанын орындады, ойындағысын жүзеге асырды, дегені болды. Мақсатқа талпынушылық, пед. Алға қойған мақсатын қайткен күнде де орындап шығудан, бастаған істі нәтижелі етіп тындырудан көрінетін ұнамды қасиет. Мақсаттар базасы. и н ф. Сараптау жүйесінің ретін анықтайтын, жүйені әрекетке итермелейтін тұрті қасиеттерін іске асыруды жасақтайтын және пәндік саланың мақсаттық сипаты туралы ақпаратты бар сараптау жүйесінің құраушысы. Мақсат тұту. Мақсат қою, мақсат көздеу. Мақсат іздеді. Ізденді, талаптануы.*

МАҚСАТКЕРЛІК зат. 1. Мақсат қойғыштық, арманыштылық. 2. пед. Алға қойған мақсатын қайткен күнде де орындап шығудан көрінетін жақсы қасиет.

МАҚСАТ-МІНДЕТ зат. Алға қойылған мақсат пен орындалуға тиісті міндеттердің жиынтығы.

МАҚСАТСЫЗ сын. Алға қойған мұраты жоқ, мәнісіз, арман-мүддесіз, қалай болса солай.

МАҚСАТСЫЗДЫҚ зат. Мақсаты жоқтық, мақсат қоймағандық.

МАҚСАТТАН = е т. Алға мұрат қою, талаптану, ұмтылу.

МАҚСАТТАНУ *Мақсаттан етістігінің қимыл атауы.*

МАҚСАТТАС сын. Пікірлес, ниеттес, мақсаты бір.

МАҚСАТТЫ сын. Белгіленген, нысанға алған, мақсат еткен.

Мақсатты басқару. экон. Тәуелсіз төрт кезеңнен тұратын процесс, олар: мақсаттардың айқын да қысқа тұжырымдамасын жасау; оларға қол жеткізудің нақты жоспарларын жасау; жұмыстың сапасы мен нәтижелерін ұдайы бақылауға алу; жоспарланған нәтижелерге қол жеткізу үшін түзету шараларын қолдану отыру. **Мақсатты жазба.** и н ф. а) Іздестіру сұранысының шарттарын қанағаттандыратын жазба. ә) Іздестіру жазба. **Мақсатты комитет.** экон. Белгілі бір мақсатқа жету үшін құрылған уақытша топ. **Мақсатты қарыз.** экон. Қаражат қатаң түрде күні бүрғы межелеген арнаулы мақсатқа пайдалану шартымен мемлекет тарапынан берілетін қарыз. **Мақсатты маркетинг.** экон. Кәсіпорынның маркетингтік қызметінің түрі. **Мақсатты өнім.** экон. Берілген технологиялық үдерістің жүруінен шығатын басты өнім. **Мақсатты рынок.** экон. Сатушы маркетингтік күш-жігерді жұмылдырмақ ниетте болған сатып алушылар тобы. **Мақсатты тізім.** и н ф. Қатынастық санауда – жаңа қатынасты бейнелейтін атрибуттар тізімін анықтайтын, алфа-өрнек түрінде ұсынылған сұраныс құрылғысының бірінші бөлігі.

МАҚСАТТЫЛЫҚ зат. 1. *Мақсат қоя білушілік, ниеттестік, тілектестік.* 2. психол. *Адамның өткендегі тәжірибесіне сүйеніп, белгілі бір іс-әрекетті (қабылдау, ойлау, белгілі бір мақсатқа бағытталған қимыл-әрекетті және т.б.) орындауға дайындығы, көңіл күйінің бір нәрсені қабылдауға бейімділігі.*

МАҚСАТШЫЛ сын. *Мақсат қойғыш, талапты.*

МАҚСУРА [ар. مقصوره] зат. діни. *Мешіттегі белгілі адамдарға арналған павильон.*

МАҚСУД [ар. مقصود] зат. ескікіт. **Мақсат.**

МАҚСҮТ [ар. مقصود] зат. ескікіт. 1. **Мақсат.** 2. *Арман, түпкі мүдде.*

Мақсұт қылды. *Армандады, арман етті.*

МАҚСЫМ¹ зат. жерг. 1. тамақ. *Бозаның түрі.* 2. *Бидай, тары т.б. дәнді дақылдан жасалатын ішімдік.*

МАҚСЫМ² зат. жерг. *Суландыру арқылы өнетін дән.*

МАҚСЫМ³ [ар. معصوم] зат. жерг. *Дін оқуындағы шәкірт.*

МАҚСЫР зат. өс. *Күрделігүлділер тұқымдасына жататын, бір, екі және көпжылдық шөптесін өсімдіктер туысы.*

МАҚТА зат. өс. <лат. gossypium> 1. *Басында қауашақты ақ ұлта өсетін техникалық өсімдік.* 2. *Осы өсімдіктің ақ ұлта талшығы.* 3. хим. *Тығыздығы аз болып келетін көлемді талшықты материал.*

Мақта балдағы. кәс. *Мақта сабағы. Мақта мата.* *Мақтадан тоқылған кездеме. Мақтамен бауыздады.* *Сөзбен сазайын берді, жер қылды; қалжыңды, үзгәді сөзбен мысын құрта жер-жебіріне жетті, әбден ұялтты.*

МАҚТА = е т. *Біреуді немесе бір затты ерекше дәріптеп сөйлеу, мадақтау.*

МАҚТАКЕР зат. жерг. кәс. *Мақташы, мақта өсіруші.*

МАҚТАЛ = е т. *Жоғары бағалану, дәріптелу.*

МАҚТАЛУ *Мақтал етістігінің қимыл атауы.*

МАҚТАЛУ *Мақтал етістігінің қимыл атауы.*

МАҚТАЛЫ сын. 1. *Мақта өсетін, мақтасы көп.* 2. *Мақта салған, мақтасы бар.*

Мақталы шалбар. *Күн суықтық киюге арналған, астарының ішіне мақта салып тіккен қалың шалбар. Мақталы шапан. Мақта салып, сырып тілген күздік, қыстық киім.*

МАҚТАЛЫҚ зат. *Мақта егетін егіндік жер.*

МАҚТА-МАТА зат. *Мақта мен мата.*

Мақта-мата комбинаты. *Мақтадан мата тоқитын комбинат. Мақта-мата таңғыш.* өск. *Табельдік қорғау құралдары болмаған жағдайда тыныс органдарын қорғайтын қарапайым қорғаныш құралдары.*

МАҚТАН зат. *Мақтаныш, бетке ұстар нәрсе.*

Мақтанға орналастырды. бейн. *Мақтанды, мақтаныш көрді. Мақтан етті [тұтты].* *Мақтанды, мақтаныш қылды, дәріптеді. Мақтан кеуледі. Мақтанишақтыққа салынды. Мақтан қуды. Дәріптеуді ұнатты, мақтанишақтыққа салынды. Мақтанның құлы. Мақтанишақтыққа берілген, мақтау алу үшін ғана әрекет ететін адам. Мақтан сүйіш. Мақтан құмар, мансақор, өзімшіл. Мақтан сүйді. Дәріптегенді, мадақтағанды ұнатты. Мақтан іздеді. Мақтанишақтыққа салынды, мақтауға құмарланды.*

МАҚТАН = е т. 1. *Өзін-өзі дәріптеу, босу.* 2. *жағымсыз. Босу, лепіру.*

МАҚТАНАРЛЫҚ сын. *Мақтан тұтарлық, бетке ұстарлық.*

МАҚТАНГЕРШІЛІК зат. сөйл. **Мақтанишақтық.**

МАҚТАНГӨЙЛЕ = е т. *Мақтану, мақтан қуу.*

МАҚТАНДЫР = е т. *Мақтаныш сезіміне бөлендіру, масаттандыру.*

МАҚТАНҚҰМАР сын. *Мақтау сүйгіш, мақтаныш.*

МАҚТАНСЫЗ сын. *Мақтау айтуды, мақтануды сүймейтін (адам).*

МАҚТАНТОРФАЙ зат. зоол. <лат. sylvidae> *Торғай терізділер отрядына жататын сайрағаш құстар тұқымдасы.*

МАҚТАНУ *Мақтан етістігінің қимыл атауы.*

МАҚТАНШАҚ сын. *Мақтануды сүйетін, өзін-өзі асыра бағалайтын, бөспе. // психол. Өзін дәріптегенді ұнататын, мақтанып жүретін адам.*

Мақтаншақ мінез. *Желөкпе, көпірме, дарақы, күтілдек мінез.*

МАҚТАНШАҚТАУ сын. *Аздап мақтау сүйгіш, бөспелеу.*

МАҚТАНШАҚТЫҚ зат. 1. *Мақтау сүйгіштік, бөспелік.* 2. психол. *Өзін дәріптеуді сүйетін адам мінезінің нашар жағы.*

МАҚТАНЫШЫЛЫҚ сын. *Мақтанушылық, мақтангөйлік.*

МАҚТАНЫҢҚЫРА = е т. *Мақтана түсіңкіреу; мақтанғаның ұстіне мақтану.*

МАҚТАНЫҢҚЫРАУ *Мақтаныңқыра етістігінің қимыл атауы.*

МАҚТАНЫС = е т. *Бір-біріне мақтану.*

МАҚТАНЫС *Мақтаныс етістігінің қимыл атауы.*

МАҚТАНЫШ зат. 1. *Асқан ризашылықпан туатын көңіл күйі, қуаныш.* 2. пед. *Адамның өзіне не басқалардың (басқа адамның, топтың, елдің және т.б.) жетістіктері мен сіңірген еңбегін жоғары бағалауын білдіретін, олардың биік адамгершілік құндылықтар мен үлгілерге сай келетінін ұғыну сезімі.* 3. психол. *Тұлғаның өзінің қадір-қасиетін, өзін өзі сыйлауы мен құрметтеуін бейнелейтін моральдық сезім. // Мақтанған, масаттанған.*

Мақтаныш биледі. *Мақтанды, шаттанды.*

Мақтаныш көрсетті. *Мақтан тұтты, масаттанушылықпен білдірді, мақтан етті.*

МАҚТАНҚЫРА = е т. *Мақтау түсу, көңілін көтеру.*

МАҚТАНҚЫРАУ *Мақтанқыра етістігінің қимыл атауы.*

МАҚТАП-МАҚТАП үст. *Мақтауын жеткізіп, қайта-қайта мақтап, қоллаштап.*

МАҚТАС = е т. *Бірігіп мақтау.*

МАҚТАСУ *Мақтас етістігінің қимыл атауы.*

МАҚТАТ = е т. *Мақтау сөзін айтқызу, мадақтау, дәріптеу.*

МАҚТАТУ *Мақтат етістігінің қимыл атауы.*

МАҚТАУ¹ зат. *Біреудің зор еңбегіне, істеген ісіне берілген жоғары баға.*

Мақтау грамотасы [қағаз]. *Оқудағы, еңбектегі үздік жетістіктері үшін берілетін марапаттау, алғысхат. Мақтау өлең.* ә д б. *Мадақ жыр.*

Мақтау сөз. *Мақтап, көтермелеп айтқан пікір.*

Мақтау сүйеді. *Мақтанқұмар, мақтанишақ, мақтағанды ұнататын.*

МАҚТАУ² *Мақта етістігінің қимыл атауы; дәріптеу.*

МАҚТАУЛЫ сын. *Беткеуцтар, алдыңғы, озат.*

МАҚТАШӨП зат. өс. <лат. panderia> *Сортанды, түздік жерлерде, шөл далаларда өсетін, биіктігі 10-50 см-дей біржылдық өсімдік.*

МАҚТАШЫ зат. кәс. 1. *Мақта өсіру шаруашылығымен шұғылданатын адам.* 2. *Мақта теруші, терісші.*

МАҚТАШЫЛЫҚ зат. *Мақта шаруашылығын кәсіп етушілік.*

МАҚҰЛ [ар. مقول] зат. мод. 1. *Құп, жақсы, жарайды деп келісім білдіретін модаль сөз.* 2. *ауыс. Дұрыс, жөн.* 3. *ауыс. Жақсы, ақылды.*

Мақұл болды. а) *Бағынды, келісті, мойындады.* ә) *Жөн болды, дұрыс болды. Мақұл көрді.*

Құптады, *дұрыс деп санады, қолдады.*

МАҚҰЛДА = е т. *Қоштау, құптау, жөн көру.*

МАҚҰЛДАН = е т. *Қолдау табу.*

МАҚҰЛДАНУ *Мақұлдан етістігінің қимыл атауы.*

МАҚҰЛДАС= е т. Келісу, құптасу.
МАҚҰЛДАСУ Мақұлдас етістігінің қимыл атауы.

МАҚҰЛДАТ= е т. Қоштату, құптату.
МАҚҰЛДАТТЫР= е т. Қоштаттыру.
МАҚҰЛДАТТЫРУ Мақұлдаттыр етістігінің қимыл атауы.

МАҚҰЛДАТУ Мақұлдат етістігінің қимыл атауы.

МАҚҰЛДАУ¹ зат. 1. пед. Зерттеу барысында болжамның оң не терістігін анықтау мақсатында жүзеге асырылатын тәжірибелік байқау сынағы. 2. заң. <лат. ratificatio> Халықаралық шартты бекітудің соңғы сатысы.

МАҚҰЛДАУ грамотасы. саяси. Мақұлдауды жүзеге асырудың халықаралық құқықтық құжаты. Мақұлдаумен болды. Үнемі мақұлдап отырды, қостады.

МАҚҰЛДАУ² Мақұлда етістігінің қимыл атауы.

МАҚҰЛДАУШЫ зат. Қостаушы, құптаушы.

МАҚҰЛДЫҚ зат. Келісімге келушілік, құптаушылық, ризашылық.

Мақұлды алу. Ризашылық келісін алу.

МАҚҰЛЫҚ [ар. مخلوق] зат. 1. Жан-жануар, жәндік. 2. ауыс. Надан, топас. 3. ауыс. Есерсоқ, әумесер, жынды.

МАҚҰЛЫҚТЫҚ зат. 1. Мақұлыққа тән қасиет, жан-жануар, жәндікке қатысты сипаты болушылық. 2. ауыс. Есерсоқтық, әумесерлік.

МАҚҰРЫМ сын. сөйл. Мақрұм.
Мақұрым тастады. Жұрдай қылды, дымыс тастады, бос қалдырды.

МАҚЫРАП [ар. محراب] зат. діни. Мешіт-тің ішіндегі имам тұратын орын.

МАҚШАР [ар. محشر] зат. діни. Махшар (ақырзаманда қайтадан тірілген адамдардың жиналатын, олардың күнәсін тексеретін орын).

Мақшар күні. діни. Махшар күні.

МАҚШҰҚ [ар. معشوق] зат. ескікіт. Сүйіктісі, гашығы.

МАЛ зат. 1. Төрт түлік үй жануарлары. 2. Жылқы. 3. Сиыр, сауын мал. 4. Бір нәрсеңіз тұты, төлемі; қалың мал. 5. ауыс. Табыс, дүние, мүлік, дәулет. 6. ауыс. Надан, топас; есерсоқ кісі.

Мал азайды. Дәулеті ортайды, бұрынғы жиган малы кеміді. **Мал айдады.** Малды табынымен жайлауға, күзеуге; сатуға, ет комбинатына т.б. өржітін апарды. **Мал айдатты.** Жайлауға, жаңа жайылымға, базарға т.б. малды табын-табынымен жіберді. **Мал айдау.** Малын көбейту, баю, малы көп болу. **Мал айтты [шалды].** этн. Құдай жолына мал сойып, Құдайдан тілек тіледі. **Мал айырды.** Қуғыншылар малды жаудан, ұрыдан аман алып қалды. **Мал аласы сыртында.** Мал кемшілігі, жидеулігі сыртың түрінен, қолынан көрінеді деген мағынада. **Мал алды.** а) Байлығы, дәрежесі жоғары адамдарға атақ-дәрежесіне қарай мал аталды, тартылды деген мағынада. ә) Халықтан мал жинады, малға салық салды. б) Зорлықпен малын тартып алды.

Мал бағу. Малшылықты кәсіп етушілік, күн-көрісін малға қарап көру. **Мал базары.** Үй жануарларын сататын орын. **Мал байлады.** Малды күтіп семіртті, бордақылды. **Мал бақты.** Мал бағуды кәсіп етіп, күн көрді. **Мал балалады.** сөйл. Төлдеді. **Мал басқа бігеді.** Бас аманда байлық құтаты деген мағынада. **Мал басы.** а) Әр мал үшін, әр малға шаққанда. ә) Жалпы қорадағы мал, жиган мал. **Мал басында.** Отбасынан, үйінен жырақта, тау ішінде, жайылымдағы малдың қасында деген мағынада. **Мал берді.** а) этн. Қалың мал төледі. ә) Бақ-дәулет, несібесін үйіп-төкті. **Мал болмайды.** а) Жазылмайды, оңалмайды. ә) Адам болмайды, күнін көре алмайды. **Мал болу.** Жазылып кету. **Мал бітті.** Дәулетке кенелді, байды. **Малға барды.** Қой бақты. **Малға бөкті.** Кенелді, байды, дәулеті асты. **Малға жай.** Малға қолайлы, ыңғайлы, жайлы. **Малға жайлы.** Малдың өрістен, жайылуына ыңғайлы, шөбі шүйіні, суы бар, ық жер туралы. **Малға жұмсады.**

Өз ықтиярынсыз мал бақтырып қойды. **Малға ие болды.** Негізгі малының орнына уақытша малды қарады. **Малға қарады.** а) Дүние-мүлікке қызықты, соғына түсті, дүние қуып кетті. ә) Дүние-мүліктің, байлығының шамасын байқап, байлығымен есептеді. **Малға қылдыр.** Малмен көгерген, бағы жаныған, бақ қонған. **Малға өш.** Есіл-дерті мал. **Малға сайлы.** Малға бай, төрт түліктің бәрі бар. **Малға сатты.** а) Байдың, бардың малы үшін қызын тұрмысқа берді, өз еркінен тыс ұзатты. ә) Малға, ақшаға айырбастады. **Малға шақты.** Мал басына есептеді. **Малға шықты.** Жатарда қорадағы қойды айналып бір қарап шықты, ит-құстан, басқадан амандығын көрді. **Малға шыбыр берді.** Малға сүйенді. **Малдан айырмасы жоқ [болмады].** Қадір, құны болмады, төмендеді. **Малдан келді.** Қой, жылқы бағып, өрістен келді. **Малдан құрық, бастан сырқ [түсірмеді]** кетпеді. Тыныштық бермеді, күн көрсетпеді. **Мал дарыды.** Байлық дүние жиналды, тұрмысы оңалды. **Мал даулау.** этн. құқық. Байыры қазақ қоғамында малы барымталанып, қолды болған жақтың өзіне тиісті малын талап етуі, ізденуі, таласуы. **Мал дауы.** этн. Байыры қазақ қоғамында малы барымталанып, қолды болған жақтың өзіне тиісті малын талап етуі, ізденуі, таласуға байланысты туындаған дау-иар. **Мал дәрігері.** вет. Мал ауруларын емдейтін маман. **Мал десе, жанын сағар.** Дүниеқұмарлық, малқорлық туралы. **Малды аяқтан сатты.** жерг. Малды сойып сатты. **Малдың басы.** этн. Бір үйдің дәулетінің құты, жинаған байлығының негізі. **Малдың жаманын берді.** Соғоға жарамайтын, арық-тұрық малды біреуге жақсатты болып сыйлады. **Малдың жасын айыру.** малшар. Көбіне малдың тісі мен мүйіздерінің жетілу ерекшелігі бойынша жасы анықталатын маңызды зоотехникалық шаралардың бірі. **Малдың кересін тартты.** Сазаын көрді, кепілеті атты. **Малдың кірі.** Мал баққан ақысы. **Малдың қондылығы.** мал шар. Мал денесінде қоректік заттардың (май, ет) жиналу деңгейі. **Малдың соңына түсті.** Дүниеқорланды, дүние-қоңызданды. **Малдың сүттілігі.** мал шар. Төрт түлік малдың белгілі бір мерзім ішінде сүт беру мөлшері. **Малдың сыртыны.** Ең жақсысы, ең ардақтысы, қасиеттісі [«Сырттан» о баста хайуанаттың аты болған. Бұл сөздің мифтік мағынасы: «иттің патшасы», иттің саққұлақ, қабаған, алғыр, құштісі]. **Мал емдеу.** вет. Ауруға шалдыққан малдың ауырсығанын басу үшін оның азына немесе жеке мүшелерін түрлі емдік тәсілдер мен әдістерді қолдану, әсер ету. **Мал емшегін сауған жер.** бейн. Шөбі шүйің, қалың, құнарлы қоныс. **Мал емілгі жерг.** **Мал дәрігері.** Мал жайды [жиды]. Малды өріске шығарды, өргізді. Мал жайын қылды. **Малға жақсы қарады,** малдың жабдайын жасады. **Мал жату.** Өрісі толу, көз қуанту, тұрмыстың оңалуы деген мағынада. **Мал жинады.** Малдың басын көбейтіп, байды, бағды ойланды. **Мал жөткеді.** жерг. Малды басқа жерге айдап апарып, саудаға салды. **Мал зекеті.** тар. Малға салынған салық. **Мал интервері.** вет. Мал түліктері мен тұқымдарының мағалары мен мүшелеріне тән ерекшеліктер. **Мал кетті.** а) Ұрланды, ұры-қарыға алдырды. ә) Дәулеті, ризығы азайды, бағы ортайды. **Мал көкірек.** Надан, топас. **Мал кіндігінде.** Малдың арқасында. **Мал қайырды.** Қой, ешкі сияқты малдарды қайырмалап, ауыла, үй жаққа айдады. **Мал қаптады.** Қараусыз, қайырсыз мал басты; жапа-тармағай жайылды. **Мал қарады.** Жоғалған малын іздеді. **Мал қолда, жан ұяда.** Әзірге төрт құбыласы тең, уайым-қайғысы жоқ. **Мал қора.** Қыста, күздің қара суығында, ерте көктемде малдың жас төлдерінен тұратын төбесі жабық, есік-терезесі бар тұрағы. **Мал қуды.** Пайда табууды, дүние табууды соғына түсті. **Мал құлағы саңырау.** а) Жабулы қазан жабуымен қалсын, ешкім есті көрмесін деген мағынада. ә) жерг. миф. Мал естімесін (малды сою т.б. жағдай өңіме етілгенде, мал естісе, «еті қиандаш, берекесі кетеді» деп ұғым, әуелі осы

фразаны айтып алу салт болған). **Мал құны.** тар. Ұрланған яки біреудің қолынан өлген төрт түлік түріне төленетін төлем. **Мал құрау.** Дүние жинау, баю. **Малмен көзін ашты [көзі шықты].** Мал жабдайын жақсы біліп өсті; кішкентайынан мал көріп өсті. **Мал өргізді.** Малын өріске шығарды, мал бақты. **Мал өрді.** Мал өріске шықты, жайылды. **Мал өрістеді.** Мал өріске шығып, ұзап жайылды. **Мал өсімі.** Төлдеу, малдың көбеюі. **Мал өсірді.** Мал бағып, көбейтті, машаруашылығымен айналысты. **Мал өсіру кооперативі.** Мал өсірумен айналысатын шаруашылыққа өнім өндіру, ұқсату және өткізу жөнінде кешенді қызмет көрсету үшін құрылған ұйым. **Мал сақтады.** жерг. Мал ұстады, бақты. **Мал салды.** этн. жерг. Құда түсті. **Мал семірді.** Жаз жайлауға шығып, мал ет жинады, қонданды. **Мал сойды.** этн. Келген қонаққа құрметтеп, арнайы бата жасап, қой сойды. **Мал соңына салды.** Өз ықтиярынан тыс қой бақтырды. **Мал соңында.** Өмір бойы мал бақты, өмірін малмен өткізді деген мағынада. **Мал сүмесі.** Малдың құнары, нәрі, сүті. **Мал сырына жетік [қанық].** Бұрыннан мал баққан, көңілі. **Мал сілекей алды.** этн. Қолдан шығып бара жатқан малдың аузына орамал салып, малым азаймасын, орны жоғалмасын, үзілмесін деген мағынадағы сілекей алу дәстүрі. **Мал сілекейі қайтты.** Даумен өңіріп алынған не жоғалып табылған малдың басы толық болмай қайтқаны туралы айтылады. **Мал сілекей қалды.** Қолында бұрынғы малдан азын-аулақ қана тұяқ қалды. **Мал тайды.** Дәулеті ортайды, бұрынғы күйінен айырылды. **Мал тапнас ерек болмас, құрағын айт.** Тапнас табысты дүрік ұйымдастырып, жұмсай білу табыс табудан да жоғары біліктілікті көрсетеді деген мағынада. **Мал тапты.** Кіріс кіргізді, пайда көрді, табыс тапты. **Мал тегі.** жерг. Мал-жан, үй іші. **Мал терісін жаю.** жерг. этн. Құдалар келе жатқанда жаңадан сойылған мал терісін жайып қойып, құлатып алатын ырым. **Мал тоқтатты.** жерг. Мал сатып алып, сауда жасады. **Мал тоқты.** Бұл жерде барын шашып, нара берді деген мағынада. **Мал төркініне обалдық жасады.** Ауырған саулық малды емдемей, мал киесіне қыянат жасады деген мағынада. **Мал тұқымы.** вет. Малдардың шығу тегін, дене тұрқы мен бітімін, пайдалы шаруашылық белгілерін қалыптастыратын генеологиялық негізі. **Мал тұқымын асылдандыру.** мал шар. Малдың тұқымдық сапасын жақсартуға, өнімділігін арттыруға бағытталған шаралардың біртұтас жүйесі. **Мал тұрмады.** Малға жайсыз болды, қырыла берді. **Мал шалар от.** Мал жейтін шөп, өріс, жайылым. **Мал шаруашылығының өнімі.** экон. Құсты, малды және басқа ауылшаруашылық жануарларын өсірудің және бордақылдудың нәтижесі, сондай-ақ оларды шаруашылықта пайдалану барысында алынатын өнім (жұмыртқа, сүт, жүн). **Мал шашты.** Малын орынсыз жұмсады, шығынға батты. **Малы аз.** Кедей-кепшік, тұрмысы нашарлар. **Малы дауға кетті.** Шешілуі қиын дауды, өз пайдасына шештіру үшін бие ақ төледі, мал берді. **Малым екеу болсын.** тілек. Дүние-мүлік көбейсін, дәулет айналысын. **Малына меншік қоспады.** Малына ортақ қылмады, басы бүтін берді. **Малын жеді.** Еңбегін жеді, қанады. **Малын құрбан етті.** Бар малын сойды, сый-сияпат көрсетті. **Малын талады.** Малын талан-таража түсірді. **Малын базарлы, ұлын назарлы болсын.** жерг. тілек. Дәулетті, әулетті бол деген мағынада айтылатын тілек. **Малы өрісте.** Шаруасы жайлы, малы бағулы, уайымы аз деген мағынада. **Малы таусылды.** Жиган малы ортайды, азайды. **Мал іздеді.** а) Байлыққа құмартты. ә) Табыс тапты, еңбек қылды. **Мал іздеу.** а) Жоқ іздеу, өрістен үйге қайтпай қалған малды қарауға шығу. ә) Пайда көздеу, табыс көзін іздеу. **Мал іші ғой.** жерг. Пенде ғой.

МАЛ= е т. 1. Затты сұйық заттың ішіне салып батыру. 2. Сүңгу, шомылу. 3. ауыс. Бір нәрсеңіз шамадан тыс көп болып жайылуы, қатпауы.

МАЛА зат. 1. Жыртылган жердің кесек топырағын уатып, майдалау үшін пайдаланылатын тісті темір құрал. 2. Мала салынған жер.

Мала ағаш. Көлікке тіркеп сүйрететін жуан ағаш.

МАЛАГАСИЙЛЕР зат. Мадагаскар аралының негізгі тұрғындары.

МАЛАҒАН [ар. ملاعن] зат. жерг. Пәле-жала, дау-жанжал, қырсық.

МАЛАЙ зат. 1. Байларға жалданып күн көретін, есінде жүретін қызметші, жалшы. 2. ауыс. Түк көрмеген, тектіліктен жүрдай, ойы төмен адам. 3. ауыс. Қадірі жоқ, бағасын ел білмейтін, жұмсауда жүрген жан.

Малай қып жұмсады. Жеке басын төмендетті.

МАЛАЙЛАР зат. Малайзияның негізгі тұрғындары.

МАЛАЙЛЫҚ зат. Кісі есінде жүрушілік, жалшылық.

МАЛАЙША үст. Малай сияқтанып, малайға ұқсас.

МАЛАЙШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Малайлық.** **МАЛАКОЛОГИЯ** [грек. malakion – моллюскі, logos – ілім] зат. зоол. Зоология ғылымының моллюскілерді зерттейтін саласы.

МАЛАҚ зат. 1. экол. Қоршаған ортаға, табиғатқа зиянды лас көңді су қалдық. 2. жерг. Сивыр, жылқы тезегі, қоң-қоқыс.

Малақ қоймасы. экол. Малақ жинайтын, тұратын орын.

МАЛАҚАЙ зат. Іш жағына қатты материал салынып, маңдай терісі сыртына қараған, артқы жағы келте, маңдайына тері бастырылған, қыста киетін баскиім, құлақшын.

МАЛАҚАЙЛЫ сын. Малақай киген, малақайы бар.

МАЛАҚАЙСЫЗ сын. Малақайы жоқ, малақай кимеген.

МАЛАҚАЙШЫ зат. Малақай тігумен айналысатын адам, тігінші.

МАЛАҚЖИНАҒЫШ сын. тех. Малақ жинайтын.

МАЛАЛ зат. көне. Кірбің, қаяу; уайым.

МАЛАЛА= ет. Жыртылған жердің кесек топырағын ұсатып майдалау, тегістеу.

МАЛАЛАН= ет. Жыртылған жердің топырағының уатылып, майдалауы.

МАЛАЛАНУ Малалан етістігінің қимыл атауы.

МАЛАЛАУ Малала етістігінің қимыл атауы.

МАЛАМАТ сын. көне. Жеккөрінішті; мазақ.

МАЛАПРОИЗМ зат. пед. Бір сөзді естілуі ұқсас басқа сөзбен қате ауыстыру.

МАЛАТАС зат. Астық бастыратын жабайы құрал.

МАЛАХИТ [грек. malache] зат. мин. Көмір қышқылды мыс тұзынан құралған ашық жасыл түсті минерал.

МАЛ-БАҚ зат. Дүние, дәулет, байлық.

МАЛ-БАС зат. Үйлі-баранды, ауыл-үй болып қауымдаса бірге отырған адамдардың үй іші, бала-шаға, мал-жаны.

Мал-бас құрбан [садақа]. Ештеңемді аямаймын, бәрін нида етемін деген мағынада.

МАЛ-БАСЫ зат. Үй іші, мал-жан, дәулет-байлық.

Мал-басың аман ба? этн. Дәстүрлі қазақ мәдениетінде көптен көрмеген адаммен амандасу, аман-түгел сұрасудың бір формасы.

МАЛБАУЫЗДАР зат. этн. жерг. Қу-йеудің апаратын ілуі, сыйы.

МАЛҒҰН [ар. ملعون] зат. Адамгершілік қасиеттен жүрдай, опасыз, сатқын адам. // *Опасыз, надан.*

МАЛҒЫЗ= ет. 1. Батырту, матыру, шалындыру.

МАЛҒЫЗУ Малғыз етістігінің қимыл атауы.

МАЛДАЙ¹ сын. Мал сияқты, мал тәрізді.

МАЛДАЙ² үст. Мал күйінде, мал қалпында.

МАЛДАҚ сын. Мал күте алмайтын, мал баққанды әлек көретін.

МАЛДАН= ет. 1. Малға ие болу, мал жинау. 2. Иелену, меншіктену. 3. ауыс. Өзіне санау, іш тарту, арқа сүйеу. 4. ауыс. Місе тұту, көңіліне тоқ санау. 5. ауыс. Пайдалану, пайда көру. 6. ауыс. Атақ-даңқына лепіру, мақтану, басы айналу.

МАЛДАНТ= ет. Мақтанту, лепірту.

МАЛДАНТУ Малдант етістігінің қимыл атауы.

МАЛДАНУ Малдан етістігінің қимыл атауы. Місе тұту, көңіліне тоқ санау.

МАЛДАР зат. жерг. Малмен сауда жасайтын кәсіп иесі.

МАЛДАРШЫЛЫҚ зат. жерг. **Малша-руашылық.**

МАЛДАС зат. Екі аяғын айқастырып, астыға жіберіп, құйрықпен отырған отырыс.

Малдас құрды [құрып отырды]. Екі аяғын айқастыра астына басып отырды. **Малдас құрып отырды.** а) Тізені ашайта бүгіп, аяғын айқастыра, астына ала отырды. ә) Жайбарақат отыр.

МАЛДАСТА= ет. Малдас құрып отыру.

МАЛДАСТАУ Малдаста етістігінің қимыл атауы.

МАЛ-ДҮНИЕ зат. Ырыс-дәулет, байлық.

МАЛДЫ сын. Малы көп, малға бай. // *Малға бай адам.*

Малдың беті жарық. Әл-ауқаты бар кісінің жүзі жарқын, сөзі өтімді, жолы жеңіл деген мағынада.

МАЛДЫ-ЖАНДЫ сын. Малы да бар, үй-іші, бала-шағасы да бар.

МАЛДЫҚ зат. Малға тән қасиет, қылық.

Малдықтан кетті. Ең құрығанда адам деген атқа да жармайтын болыпты, әбден төмендепті деген мағынада.

МАЛДЫЛАУ сын. Малы көптеу, малы барлау.

МАЛДЫЛЫҚ зат. Малы көп болушылық.

МАЛДЫР= ет. Суга, сұйық затқа батырту.

МАЛДЫРАҚ сын. Малы көптеу, байлау.

МАЛДЫРТ= ет. Сұйық затқа салғызу.

МАЛДЫРТУ Малдырт етістігінің қимыл атауы.

МАЛДЫРУ Малдырт етістігінің қимыл атауы.

МАЛ-ЖАЙ зат. Ауылды жерге тән таңертеңгілік мал сауу, өргізу, шығару, шөп салу т.б. шаруалар, қора-қосы.

МАЛ-ЖАН зат. 1. Мал-бас, қора-қосы жиынтығы. 2. Адам, оның шаруашылығы, бәрі деген мағынада. 3. Малы, жинаған дәулеті.

Мал-жан аман ба? этн. Дәстүрлі қазақ мәдениетінде шаруашылық қамымен жүрген жолаушылардың аман-саулық сұрасуының бір формасы. **Мал-жанға ие болу.** Шаруашылығын жүргізу, үй ішіне күнделікті қамқорлық жасау. **Мал-жанын аямады.** Жолына бар нәрсесін салды, аянып қалмады. **Мал-жанын салды.** Бар жиган-тергенін шашты. **Мал-жаны түгел.** Төрт құбыласы түгел, шаруасы сай, жақыны қасында деген мағынада.

МАЛЖАНДЫ сын. 1. Малқұмар, малсақ. 2. ауыс. Дүниеқор, дүниеқоңыз, пайдақүнем.

МАЛЖАНДЫЛАУ сын. Малға жақынырақ, сарандау.

МАЛЖАНДЫЛЫҚ зат. Малқорлық, дүниеқоңыздық.

МАЛЖАНДА= ет. Қатты тағамды ауызға салып, әрлі-берлі қажалап жеу.

МАЛЖАНДАТ= ет. Әрлі-берлі қажалап, шайнау.

МАЛЖАНДАТУ Малжаңдат етістігінің қимыл атауы.

МАЛЖАНДАУ Малжаңда етістігінің қимыл атауы.

МАЛЖАН-МАЛЖАН елік. Жұмсақ затты арлы-берлі ауызда шайнағандағы қайталанба қимылды бейнелейтін сөз.

Малжан-малжаң етті. Тамақты, шөпті әрлі-берлі шайнады.

МАЛЖЕМЕС зат. өс. сөйл. Улы шөп.

МАЛИНА зат. сөйл. **Таңқурай.**

МАЛҚОР сын. 1. Малжанды, малқұмар, малсақ. 2. ауыс. Дүниеқор, пайдақүнем.

МАЛҚОРЛЫҚ зат. Малқұмарлық, малсақтық, пайдақүнемдік.

МАЛҚҰМАР сын. Малқор, малжан, дүниеқор.

МАЛЛЕИН зат. Жылқының көзіне тамызып, оның маңқамен ауырған ауырмағанын білу үшін қолданылатын биопрепарат.

МАЛМА зат. этн. Үлкен ыдысқа құйып, құрттың, іркіттің сарысуына, айран-қатыққа, ұн-кебек пен дәнінен жасалған көжеге тұз салып, ашытып, тері илейтін ашытқы.

Малма аяқ. Икемсіз, салдыр-салақ (әйел). **Малма сапсиды.** Малмаға салған теріні ары-бері аударыстырды.

МАЛ-МАҚҰЛЫҚ зат. Табиғаттағы адам баласынан басқа малы бар, жүргірген аң, ұшқан құс, тірі жан, тісті бақа, қыбырлаған барша мақұлдық (живытығы).

МАЛМАЛ зат. жерг. Жұқа мата, кісия. **МАЛМАНДАЙ** сын. Үсті-басы су-су, бел-шеден суга малынған.

МАЛМАТЫМАҚТАН= ет. Жігерсіздену, босбелбеулік көрсету, ынжықтану.

МАЛ-МҮЛІК зат. Жеке адамның иелігіндегі дүние, байлық, мал.

Мал-мүлік дауы. тар. Мал мен мүлікке таластан, қол сұғушылықтан туатын дау-жанжал. **Мал-мүлкі талауды.** Байлығы, дүние-мүлкі талан-таражға салынған, ұрланған.

МАЛ-ПҮЛ зат. Дүние-мүлік, төлемақы, ақша.

МАЛСАҚ сын. Малжанды, малдың жайын көп ойлайтын.

МАЛСАҚТЫҚ зат. Малжандылық.

МАЛСЫЗ сын. 1. Малы жоқ, малы болмаған. // *Кедей, түгі жоқ адам.* 2. Мал бақпаған, бос. // *Еншісіз.*

МАЛСЫЗДЫҚ зат. Малы жоқтық, кедейлік.

МАЛТА¹ зат. этн. тамақ. Кепкен қатты құртты ыстық суга салып, жібіткеннен кейінгі кішірейген қалдығы; ұттық тағам.

Малтасын езді. Бір айтқанын қайталап мылжындады, сөзінің дәмін кетірді.

МАЛТА² зат. 1. Ағын судың әсерінен мүжіліп, майдаланып қалған жұмыр тастар. 2. Аққан су немесе теңіз, көл толқындарымен мүжіліп, жұмырланған, өлшемі 10-100 мм аралығындағы таужыныс сынықтары.

МАЛТА³ зат. жерг. Апельсин.

МАЛТАБА зат. жерг. этн. тамақ. *Езген құртқа күйдірген сары май құйып жасайтын тағам.*

МАЛТАЛА= ет. сөйл. *Мұжу, қажалау.*

МАЛТАЛАН= ет. *Езілу, ұсатылу.*

МАЛТАЛАНУ *Малталан етістігінің қимыл атауы.*

МАЛТАЛАУ *Малтала етістігінің қимыл атауы.*

МАЛТАҢДА= ет. сөйл. *Қалың қарда зорға жүру.*

МАЛТАҢДАУ *Малтаңда етістігінің қимыл атауы.*

МАЛТАПҚЫШТЫҚ зат. *Табыскерлік, пайда табуға еттілік.*

МАЛТАТАС зат. 1. *Судың тасқынымен мүжіліп, жұмырланып қалған майда тас.* 2. *сұшар. Аралықтарындағы бос кеңістік ұсақ сынықты жыныстармен (құм, шаң-тозаң) толтырылған малталардан тұратын, бос, ірі сынықты шөкпе тау жынысы*

МАЛТАТАСТАР зат. геол. *Бір-бірімен жымдаспаған кесектер (тас малталар) немесе кесекаралық кеңістіктері құмдармен және құмтайтармен жымдасқан түрде кездесетін ірі кесекті шөгінді тау жыныстар.*

МАЛТСШЛДІК зат. филос. *Халықтың өсу заңдылықтары жөніндегі көзқарастардың жалған жүіесін негізге алатын, ғылымға қайшы әлеуметтік доктрина.*

МАЛТУ *Малты етістігінің қимыл атауы.*

МАЛТЫ= ет. 1. *Су ішінде жүзу.* 2. *Малтыгу, бату.* 3. *ауыс. Қалықтау, іліну.*

МАЛТЫҒУ *Малтығу етістігінің қимыл атауы.*

МАЛТЫҒЫҢҚЫРА= ет. *Бір батып, бір шығу.*

МАЛТЫҒЫҢҚЫРАУ *Малтығыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

МАЛТЫҒЫШ сын. *Малтуға шебер, жүзгіш.*

МАЛТЫҒЫШТЫҚ зат. *Малти білетіндік, жақсы малти алатындық.*

МАЛТЫҚ= ет. 1. *Еркін жүріп кете алмай кібіртіктеу, ілгішектену, бөгелу.* 2. *ауыс. Адасу, өмір жолын таба алмау.*

МАЛТЫҚТЫР= ет. 1. *Жүргіздірмеу, қиралаңдату.* 2. *ауыс. Жаман нәрсеге тап келтірту, салып қою.*

МАЛТЫҚТЫРУ *Малтықтыр етістігінің қимыл атауы.*

МАЛТЫМА зат. көне. *Жарыс.*

МАЛТЫМПАЗ сын. сөйл. *Малтығыш.*

МАЛТЫТ= ет. 1. *Салу, ентелету, батырту.* 2. *ауыс. Терең бойға жетелеу.*

МАЛТЫТУ *Малтыт етістігінің қимыл атауы.*

МАЛУ *Мал етістігінің қимыл атауы.*

МАЛУЛЫ сын. *Малынған, малының тұрған.*

МАЛША үст. *Мал сияқтанып, малға ұқсап. Малша айдау. Адам екен, ел екен демеді, зорлық көрсетті.*

МАЛШАЙЫР зат. хим. *Алифатты және ароматты оксидтерден, сондай-ақ олардың лактондары мен лактидтерінен тұратын жануарлар текті табиғи шайыр.*

МАЛШАҢ сын. *Малқұмар.*

МАЛШАРУАШЫЛЫҚ зат. *Ауылшаруашылығының мал өнімдерін өндіру үшін мал өсірумен айналысатын саласы.*

Малшаруашылық кешені. мал шар. *Малшаруашылығымен айналысуға арналып жабдықталған қора-қопсы, үй-жай, су көзі т.с.с.*

кешені. Малшаруашылық қожалықтары. мал шар. Малды қожалық болып, ұйымдасып бағатын топ, кешен.

МАЛШУ *Малшы етістігінің қимыл атауы.*

МАЛШЫ зат. *Мал жаятын, мал басында тұратын, қарайтын бақташы.*

МАЛШЫ= ет. 1. *Суға малынып, шыққылдау, су-су болу.* 2. *Малу, батыру, шылау.*

МАЛШЫ-ЖАЛШЫ зат. көне. *Байдың есігінде жүрген жалдамалы адамдар.*

МАЛШЫЛА= ет. 1. *Бір нәрсені сұйық заттың ішіне қайта-қайта салу, бойына су тартқызу.* 2. *көс. Аптау.* 3. *ауыс. Қара терге түсу, қатты терлеу.*

МАЛШЫЛАН= ет. *Су-су болу.*

МАЛШЫЛАНУ *Малшылан етістігінің қимыл атауы.*

МАЛШЫЛАТ= ет. *Су-су қылу.*

МАЛШЫЛАТУ *Малшылат етістігінің қимыл атауы.*

МАЛШЫЛАУ *Малшыла етістігінің қимыл атауы.*

МАЛШЫЛЫҚ зат. *Малмен кәсіптенушілік, мал бағушылық.*

МАЛШЫН= ет. 1. *Судың астында қалу, жаурау, су-су болу.* 2. *ауыс. Қара терге түсу; әбден шылану.* 3. *ауыс. Басып қалу, көміп тастау.*

МАЛШЫНДЫР= ет. 1. *Су-су қылдыру.* 2. *ауыс. Терлету, терден су болу.* 3. *ауыс. Бөлеу, үйіп-төзу.*

МАЛШЫНДЫРУ *Малшындыр етістігінің қимыл атауы.*

МАЛШЫНТ= ет. *Су-су ету, әбден малшындыру.*

МАЛШЫНТУ *Малшынт етістігінің қимыл атауы.*

МАЛШЫНУ *Малшын етістігінің қимыл атауы.*

МАЛЫН= ет. *Бөлену, толу.*

Малынып киінді. *Барын киінді.*

МАЛЫНДЫР= ет. 1. *Әбден су қылу, су-су болу.* 2. *ауыс. Бөлеу, шомылдыру.*

МАЛЫНДЫРУ *Малындыр етістігінің қимыл атауы.*

МАЛЫНТ= ет. *Нұрға бөлеу, нұрландыру. // Мольнан көмкеріп.*

МАЛЫНТУ *Малынт етістігінің қимыл атауы.*

МАЛЫНУ *Малын етістігінің қимыл атауы.*

МАЛЫНЫС= ет. *Бір нәрсеге кенелісу, қарқ болысу.*

МАЛЫНЫСУ *Малыныс етістігінің қимыл атауы.*

МАЛЬМА зат. зоол. *Албырттар тұқымдасының талма балықтар туысына жататын, ұзындығы – 70 см, массасы – 4,3 кг болатын балықтардың бір түрі.*

МАЛЬТАЗА зат. хим. *Мальтозаның глюкозаның екі молекуласына гидролизденуін жылдамдатытын; сілекей, ішек селінің құрамына кіретін, қанда, бауырда болатын фермент.*

МАЛЬТОЗА [англ. maltose] зат. биол. *Глюкозаның екі қалдығынан тұратын дисахарид.*

МАМА¹ зат. Әйелдің емізүлі баланы қоректендіретін, сүт шығатын мүшесі, емшек.

МАМА² ор. зат. *Баланың туған шешесі, ана.*

Ақ мама. бейн. *Шеше.*

МАМА³ зат. *Ат байлайтын діңгек ағаш.*

Мама ағаш [қазық]. *Ат байлайтын діңгек ағаш. Мама базар. Сенбі күнгі үлкен базар. Мама бие [сиыр]. а) Желіні үлкен, сүтті бие. ә) Көп сауылған, сақайған мал. Мама кісі.* көне. *Үлкен адам. Мама қаз. Үлкен, сақайған, тоқтаған қаз.*

МАМАДАЙ сын. 1. *Мамасы сияқты, мамасы тәрізді.* 2. *Үлкен, қартайған.*

МАМАДАНАЛЫҚ зат. жерг. *Айла, құлық.*

МАМАЛА= ет. *Мама, мама деп үн қату, дауыстау.*

МАМАЛАУ *Мамала етістігінің қимыл атауы.*

МАМАЛЫҒА [рум. mamaliga] зат. тамақ. *Молдавандардың жүгері ұнынан дайындалатын қою ботқа түріндегі ұлттық тағамы.*

МАМАН зат. 1. *Ғылым мен техниканың, мәдениет пен өнердің, шаруашылық саласының бірін кәсіп еткен қызметкер.* 2. *Қайсы бір істі егжей-тегжейлі білетін қызметкер, белгілі бір мамандықтың өкілі.* 3. *экспр. мысқыл. Шебер, алдына жан салмайтын адам.*

Маман әзірлеу. сөйл. *Маман дайындау. Мамандар [қызметкерлер] дайындау. Белгілі бір кәсіп иелерін, мамандарды тәрбиелеп шығару.*

МАМАНДАН= ет. 1. *Белгілі бір істің маманы болып машықтану, қалыптасу, үйрену.* 2. *Мамандық иесі болу.* 3. *Тек бір шаруашылықпен, кәсіппен айналысу, соған арналу.*

МАМАНДАНДЫР= ет. *Біртекті кәсіпке бейімдеу.*

МАМАНДАНДЫРУ *Мамандандыр етістігінің қимыл атауы.*

МАМАНДАНДЫРЫЛ= ет. *Белгілі бір кәсіпке бейімделу, белгілі бір салаға арналу.*

Мамандандырылған бригада. *экон. Біліктілігі бірдей немесе түрліше деңгейдегі бір немесе біртекті кәсіптің (мамандықтың) қызметкерлерін біріктіретін өндірістік бригада. Мамандандырылған еңбек бөлінісі.* *экол. Адамдардың белгілі бір міндетті ерекше жақсы орындауынан ұйымның барлық жұмысына әсерін тигізетін ахуал. Мамандандырылған медициналық көмек.* *әск. Қала сыртындағы аймақта емдеу мекемелерінде көрсетілетін көмек.*

МАМАНДАНДЫРЫЛУ *Мамандандырыл етістігінің қимыл атауы.*

МАМАНДАНУ *Мамандан етістігінің қимыл атауы.*

МАМАНДАС сын. *Мамандығы бір.*

МАМАНДЫҚ зат. терм. <лат. professio>

1. *Жеке бір адамның арнайы жоғары не орта білім алуы негізінде белгілі бір кәсіпті игеріп, сол сала қызметінде шеберлігін қалыптастыраған түрі.* 2. *Қызметкердің кәсіп ішіндегі қызметінің нақты саласы.* 3. *ауыс. Шаруа, айналысатын іс, ермек.*

Мамандық иесі. *Белгілі бір мамандық саласын толық меңгерген, арнаулы дайындығы, білімі бар адам.*

МАМАНША үст. *Маман сияқтанып, маман ретінде, маманға ұқсап.*

МАМАСЫ зат. *Ер адам тарапынан жұбайына қарата айтылатын, баласын да, әйелін де көтермелеу реңкіндегі атауы.*

МАМАТАЙ зат. *экспр. Мамасын құрметтеу, мамасына еркелеу реңкіндегі сөз.*

МАМАТАЙЛА= ет. *Маматай, маматай деп жалыну, жалбарыну.*

МАМАТАЙЛАУ *Маматайла етістігінің қимыл атауы.*

МАМАШЫМ зат. *экспр. Анашым, маматай.*

МАМБО [испан. mambo] зат. *Вуду сиқыршыларының адамды гипноздық күйге түсіретін биінен таралған би.*

МАМЕЛУКО зат. *Африкалық қара нәсілділер мен үндістердің арасында туған бала.*

МАМЛЮК зат. тар. XIII ғ. шамасында Мысыр сұлтандарының түріктік, кавказдық құлдардан құрастырған жеке әскери сақшысы (ғвардиясы).

МАММАЛИОЛОГИЯ [лат. mammalis – сүтқоректілер, logos – ілім] зат. биол. Зоология ғылымының сүтқоректі жануарларды зерттейтін саласы.

МАММОГЕНЕЗ [лат. mammo – әйел төсі, грек. genesis – пайда болуы, дамуы] зат. биол. Сүт безінің өсіп дамуы.

МАММОГРАФИЯ зат. мед. Сүт бездеріндегі қандай да болсын өзгерістерді флюорография және рентгенография әдістерімен анықтау.

МАМОНТ [лат. mammothus primigehius] зат. зоол. Бағзы бір заманда өмір сүрген, кейін жойылған тіл тұқымдас кесек денелі, ұзын жүнді, сүтқоректі хайуан.

МАМУРА зат. өс. Тундрада өсетін өсімдіктің түрі.

МАМЫҚ¹ зат. өс. <лат. astragalus puberulus> Таспашөптің бір түрі.

МАМЫҚ² зат. 1. Құстың жүні. 2. зоол. <лат. pluma> Үлгілдеген, сояуы жоқ, жұмсақ құс жүні. 3. зоол. Сүтқоректілерде қылшық астындағы денені салқындаудан қорғайтын өте майда да жіңішке мамыққа ұқсас түк талшықтар (түбіт). 4. Құстың жастық, көрте жасауда пайдаланылатын жұмсақ, ұпта жүні. 5. ауыс. Жастық, көпшік.

МАМЫҚ³ сын. 1. Мамық жүрнінен жасалған. 2. ауыс. Жайлы. 3. ауыс. Қайталанбас, ерекше. 4. ауыс. Жұмсақ, үлбіреген.

Мамық жастық. Төсек, жайлы төсек-орын. **Мамық төсек.** а) Жайлы, мамыражай тірлік; мүңсіз жайлылық, ә) бейн. Ақ төсек, салулы төсек. **Мамық төсек тастай батты.** Мазасызданды, ұйықтай алмады.

МАМЫҚБАС зат. өс. Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

МАМЫҚЖЕГІ зат. зоол. <лат. mallorhaga> Түрі сары, қоңыр, кейде қара, табиғатта кең таралған жәндіктер класы отрядының бірі.

МАМЫҚТАЙ сын. Жұп-жұмсақ, мақтадай.

Мамықтай мінез. Жайлы, сызылған, жібек мінез.

МАМЫҚТАН= ет. Жұмсару, былтылдау. **МАМЫҚТАНУ** Мамықтан етістігінің қимыл атауы.

МАМЫҚТАП үст. Мамық төсеп, жұмсақтап.

МАМЫҚТЫ сын. Мамығы көп, мамық басқан.

МАМЫҚТЫҚ зат. Мамыққа тән қасиет, жұмсақтық.

МАМЫҚША зат. Ішіне құстың мамығы салынып, жылы етіп тігілген альпинистер киетін сырға бешпеніт.

МАМЫҚШӨП зат. өс. <лат. trichopogon> Аласа өсетін, кіндік тамыры жетілген ұлтқекбас шөп.

МАМЫР¹ зат. <лат. maius> 1. Құттезбелік жылдың бесінші айы, көктемнің үшінші айы. 2. ауыс. Жайма-шуақ күні. // Сазды, әуенді. // Жайлы, жібектей.

МАМЫР² зат. вет. Жылқының аяқ ауруы.

МАМЫР³ зат. Үйрек, қаздың балапаны.

Мамырға жығылды. Үйрек-қаз өбден семіріп, көтеріліп ұша алмай қалды.

МАМЫР⁴: мамыр болды. Мамыражай тұрмыс кешті.

МАМЫР⁵ зат. өс. Биік тау жайылымдарында өсетін, дәрілік қасиеті бар жусан тәріздес шөп.

МАМЫРА сын. Жаймашуақ, жадыраңқы. **МАМЫРАЖАЙ** сын. Жайма-шуақ, жадыраңқы қалып, күй.

МАМЫРА-ЖАЙ зат. 1. Желсіз, тымық, жанға рахат, тамылжып тұрған құншуақты күн. 2. ауыс. Өмір-тіршіліктің жайбарақат емін-еркін, құншуақты, жайдарлы сәттері.

МАМЫРАСЫН сын. сөйл. Мамыражай, жаймашуақ.

МАМЫРГҮЛ зат. өс. <лат. syringa> Оңтүстік аймақтарда өсірілетін, биіктігі 3-5 см-дей, ақ, көк, қызыл гүлді, хош иісті мәдени бұта.

МАМЫРДАЙ сын. Мамыр сияқты, мамыр тәрізді.

МАМЫРҚҰС зат. зоол. <лат. actitis hypoleucos> Татрөңділер отряды балықшылар тобына жататын құс.

МАМЫРЛА= ет. 1. Баяу қозғалып, жай басу; тоянтану. 2. ауыс. Біртіндеп тоқтау, басылу. 3. ауыс. Қоңыр, жағымды дауысқа салу (ән айту).

Мамырлай жылжыды. Жай, баяу қозғалды, ақырын, баппен ілгері жүрді.

МАМЫРЛАН= ет. Салмақтан иілген, ыргатылған.

МАМЫРЛАНУ Мамырлан етістігінің қимыл атауы.

МАМЫРЛАС= ет. Табысу, қауышу, көрісу.

МАМЫРЛАТ= ет. 1. Қумай, өз ауанымен, жайлы етіп жаю (малды). 2. ауыс. Қоңыр, жағымды дауысқа салып, ән айту.

МАМЫРЛАТУ Мамырлат етістігінің қимыл атауы.

МАМЫРЛАУ Мамырла етістігінің қимыл атауы.

МАМЫРЛЫ сын. Жайма-шуақ, мамыражай.

МАМЫРСТАН сын. 1. Жайма-шуақ, мамыражай. 2. ауыс. Бейбіт, тыныш.

МАМЫТ¹ зат. өс. Батпақты жерлерде өсетін, жапырақтарының бетінде көгіршік шығарып тұратын бездері болатын, ылғал сүйгіш өсімдік.

МАМЫТ²: мамыт жайды. көне. Кең қанат жайды.

МАН¹: ие, Ханнан, ие Маннан. көне. Нар тәуекел, қайдан шықса, онан шықсын деп.

МАН² [нем. Man] зат. филос. Экзистенциализмнің негізгі ұғымдарының бірі.

МАНА¹ зат. жерг. 1. Темір тырма. 2. Тобылғы, ыргайдан жасайтын, ортасына, басына ағаш өткізілген, кесек топырақты үгітін, атызды майдалауға арналған құрал.

МАНА² үст. жерг. Сәл бұрын, әлгібір әзірде, базана, әлгінде.

МАНАҒЫ сын. жерг. Әлгі бір әзірдегі, базанағы, әлгіндегі.

МАНАҒЫДАЙ сын. жерг. Базанағыдай.

МАНАҒЫДАН үст. жерг. Манадан, базанадан.

МАНАДАН үст. жерг. Бағанадан, біраздан бері.

Манадан [бағанадан] бері. Біраз уақыт ішінде, бағанадан.

МАНАЙ зат. өс. Айдалған жерлерге шығатын шөптесін өсімдік.

МАНАҚ зат. жерг. Жылқы не сиыр қарны.

МАНАҚА зат. жерг. 1. Машақат, қол байлаптын жұмыс. 2. ауыс. Мөніс, мағына.

МАНАЛЫ: маналы бері [берлі]. Бағанадан, біраздан бері.

МАНАП¹ зат. көне. Қырғыз төрелері.

МАНАП² зат. бот. <лат. citrus paradisi> Тұт тұқымдас цитрус туысына жататын мәңгі жасыл ағаштар және оның диаметрі 15 см-дей ірі жемісі.

МАНАПАС: манапас қылды. Садақа етті. **МАНАПАЛ:** сыбағадан манапалды. Сыбағадан құр қалды.

МАНАР: манар тау. Жайлы қоныс, шексіз кең алқап.

МАНАРДАЙ: аппақ манардай. бейн. Толған айдай толықсып тұрған, сұлу, әдемі.

МАНАРЛЫ сын. Әдемі, сұлу.

МАНАРТ= ет. Қызару, албырау.

МАНАРТУ Манарт етістігінің қимыл атауы.

МАНАРЫС: манарыс шапан. этн. Бағалы, қызыл түсті қымбат шапан.

МАНАСШЫ зат. Қырғыз халқының белгілі эпикалық жыршы «Манасты» айтатын жыршы; халыққа таратушы.

МАНАТ¹ зат. 1. Барқыт тәрізді сырт киімдік бағалы шұға. // Манаттан тігілген.

2. Қалың тоқылған жібектен, бағалы шұғадан тігілген шапан.

МАНАТ² зат. жерг. Теңге, сом.

МАНАТ³ зат. діни. Исламға дейінгі дәуірде Ясриб (Медина қаласының көне атауы) қаласында мүшріктер табынған, Араб жазирасында ғана емес, Шамда құрмет тұтылған, жазмыш пен ажалдың әйел құдайының пұты.

МАНАУРА= ет. 1. Керіліп-созылып жайбарақаттану. 2. Мүлгіп, маужырау.

МАНАУРАН= ет. Маужыраған, мүлгіген күйде болу.

МАНАУРАНУ Манауран етістігінің қимыл атауы.

МАНАУРАҢҚЫ сын. Жайбарақат, керенау.

МАНАУРАС= ет. Керіліп, созылып, жайбарақат күйде болысу.

МАНАУРАСУ Манаура етістігінің қимыл атауы.

МАНАУРАТ= ет. Маужырату, ұйқысын келтіру.

МАНАУРАТУ Манаурат етістігінің қимыл атауы.

МАНАУРАУ Манаура етістігінің қимыл атауы.

МАНГАЛ зат. Көбіне кәуап пісіруде қолданылатын аяғы бар, мұржасыз темір пеш.

МАНГАНАТТАР зат. хим. 1. Құрамына оттек кіретін марганец қышқылдары тұздарының жалты атауы. 2. Құрамында =MnO4 атомды топтамасы бар, марганец қышқылының тұздары; химиялық қосылыстың топтары.

МАНГАНИЙ [грек. manganum] зат. хим. Негізгі мыстан (11,5–13,5%) тұратын, оған марганец пен никель (2,5–3,5%) қосылған немесе негізі марганецпен тұратын, оған никель мен мыс қосылған қорытпалардың жалты атауы.

МАНГАНИТ [грек. manganum] зат. хим. Марганец кені болып келетін MnO(OH) - гидроксидтер тобына жататын минерал.

МАНГО [франц. mango] зат. өс. Сарғыш-жасыл, тәтті жемісі бар хош иісті мәңгі жасыл тропиктік шығышты ағаш.

МАНГР зат. бот. <лат. mangrove> Мәңгі жасыл ағаштар мен бұталар өскен ормандар.

МАНДАЛА зат. жерг. Сырткіімдік мананың бір түрі.

МАНДАМ зат. вет. Жылқы мойнының екі жағын және тамағының астын без басып, ұытты жараға айналатын жұқпалы ауруы.

МАНДАРИН¹ зат. Төңкерістен бұрынғы Қытайдағы мемлекеттік шенеулік.

МАНДАРИН² зат. өс. <лат. citrus reticulata> **1.** өс. Вуталар тұқымдасына жататын мәңгі жасыл аласа ағаш. **2.** тамақ. Мандарин ағашының домалақ, сарғыш түсті өте дәмді, хош иісті, шырынды жемісі.

МАНДАТ [лат. mandatum] зат. **1.** Ұсынған адамның өкілеттілігін немесе құқықтылығын дәлелдейтін құжат. **2.** Талап, міндет. **3.** тар. Рим империясында императордың құқық қолданушылық мәселелері бойынша лауазымы адамдарға нұсқау ретінде шығарылатын қаулысы. **4.** а. уы с. Жолдама.

Мандат комиссиясы. Съезде, конференция, конгрестерде, парламенттерде делегаттардың, депутаттардың өкілеттігін тексеру үшін құрылатын комиссия.

МАНДАТТЫ сын. Өкілетті, құжатты. **МАНДИБУЛАЛАР** [лат. mandibula] зат. зоол. Буынақтылардың бас бөліміндегі ауыз аппаратының жұп жоғарғы жақтыры.

МАНДОЛ зат. муз. Мандолиннің шаңағы жайпақ келген түрі.

МАНДОЛИН [итал. mandolino] зат. муз. Шертпін ойнайтын, көп ішекті, сопақша келген, орыс халқының музыкалық аспабы.

МАНДЫ= ет. Өнімді болу, алға басу, көбею. **МАНДЫБАС** сын. сөйл. **Маубас.** **МАНДЫМ** зат. көне. Өнім, құнар. **МАНДЫМДЫ** сын. Өнімді, мардымды, жарытқан.

МАНДЫМСЫЗ сын. Өнімсіз, жарытымсыз.

МАНДЫР= ет. сөйл. **Манды.** **МАНДЫРТ**= ет. Жарыту, өндірту. **МАНДЫРТУ** Мандырт етістігінің қимыл атауы.

МАНДЫРУ Мандырт етістігінің қимыл атауы.

МАНДЫРЫМДЫ сын. сөйл. **Мандымды.**

МАНДЫТ= ет. Жарыту, мандымды ету. **МАНДЫТУ** Мандыт етістігінің қимыл атауы.

МАНЖАҚЫ зат. вет. Мал бедеулігі, қашақ, қасан, күйті қанбаушылық, қарығы шықпаушылық.

МАНЕВР [франц. manoeuvre] зат. әск. **1.** Ұрыс операциясын әзірлеу және жүргізу кезінде алға қойған мақсаттың өзгеруіне байланысты әскерлерді қайта орналастыру, қару-жарақты қарсыластың аса маңызды нысандарына бағыт-тап, қрымтал тұстан қайта нысанаға алу. **2.** Космостың ұшу аппараттарының орбиталарын әдейілеп өзгертуі.

Маневр аэродромы. әск. Ұрыс қимылдары барысында әскерлерді, ұрыс техникасы мен материалдық құралдарды жайаастырып орналастыруға, торуыла, жанар-жағармайды қайта құроға, тиеуге немесе түсіруге бөлінген авиациялық бөлімдер. **Маневр жасады.** әск. Соққы беретін тұстарды құрт, тез, әдейі ауыстырды. **Маневр жолдары.** әск. Құрамалардың (бөлімдердің) әрекет жасау аумағында екінші эшелондардың маневрлері үшін, материалдық құралдарды жеткізуге, наұқастар мен жаралыларды, қираған техника, қару-жарақ және әскери мүліктерді жеткізуге арналған әскери жолдар.

МАНЕВРЛІ сын. әск. Өзгеруге тез бейімделген.

Маневрлі соғыс. әск. Әскердің ұрыс әрекеттерінің неғұрлым оңтайлы түрлерін қолданатын соғыс түрі. **Маневрлі тактика.** әск. Бірнеше әскер бөлімшелерін қоса отырып, қарсыласқа ойсырата соққы беруді ұйымдастырудың теориясы мен практикасы.

МАНЕВРЛЕР зат. әск. Жергілікті жерде, теңізде, әуеде операцияларды (ұрыс қимылдарын) соғысқа жақын жағдайда дайындау мен жүргізудің маңызды мәселелерін шешу мақсатында өткізілетін әскерлерді (құштердің) оперативті-тактикалық және оперативті-стратегиялық ауқымдағы екі жақты жаттығуы.

МАНЕВРЛІЛІК зат. әск. Қарулы құштер түрлері мен әскер түрлеріндегі олардың қозғалыстағы жылдамдық дәрежесін, қозғалысты тез жүзеге асыра алуын, ұрыстық ретке жайылуын және ұрыс қимылдары кезіндегі маневрлерін сипаттайтын оперативті-тактикалық қабілеті.

МАНЕЖ [франц. manege] зат. **1.** Арнайы жабдықталған алаң, дала (ашық) немесе арнайы (жабық) ғимарат (аттарды үйрету, жарысқа жарату және атты спорт жарыстарына дайындық жүргізілетін, ветеринарлық көмек көрсетілетін). **2.** Спорт алаңы. **3.** өнер. Цирк сахнасы. **4.** Жаңа жүрейін деп жүрген балаларға арналған қоршау.

МАНЕЖДЕ ШАБУ спорт. Атпен өнер көрсетудің бір түрі.

МАНЕКЕН [франц. mannequin] зат. **1.** Киім өлшеу үшін және киім сәнін көрсету үшін жасалған адамның дене тұрқы тәрізді қалып. **2.** Суретшілер пайдаланатын, қол-аяғы қозғалмалы ағаш құыршақ.

МАНЕТ [ор. монета] зат. сөйл. Ақша, алтын теңге.

МАНЖАМ зат. жерг. Астроном, аспан әлемін зерттеуші.

МАНЖАМДЫ сын. жерг. Үлкен, шеңгелдей.

МАНЖАНЫҚ зат. жерг. Тас ататын құрал.

МАНЖЕТ [франц. manchete] зат. **1.** Киім жеңінің астына қойыла тігілген қабаттамасы. **2.** тех. Су ағып кетпеу үшін мәшиненің поршень сорғысын, гидравликалық пресін т.б. бекіткен теріден ия резеңкеден жасалған сақина.

МАНИАКАЛ [грек. maniacal]; **маннакал синдромы.** пед. Адам психикасының патологиялық жағдайға ұшырауынан туындайтын көңіл күйдің шамадан тыс көтерілуі (эйфория).

МАНИКЮР [франц. manicure] зат. Қолдың тырнақтарын арнайы күту шаралары.

МАНИКЮРЛЕН= ет. Қол тырнақтарының егеліп, жөніделуі, бояу жағылуы.

МАНИКЮРЛЕНУ Маникюрлен етістігінің қимыл атауы.

МАНИКЮРШІ зат. Маникюр жасаумен маманданған адам.

МАНИОК [исп. maníoca] зат. өс. Цүттіген тұқымдас тропиктік өсімдіктер туысы; құрамында крахмал болатын тұйіктік өсімдік.

МАНИПУЛЯТОР¹ [франц. manipulateur] зат. тех. **1.** Басқару ісін тәртіптеп отыратын бақылаушы аспап. **2.** Телеграмма жіберетін аппарат. **3.** Кеңістіктегі нысанды (бұйым, дайындама, зат) өңдеуде, орнын өзгертуде т.б. адам қолының қимылына ұқсас қозғалыс функцияларын атқаратын жұмыс органымен жабдықталған механизм.

МАНИПУЛЯТОР² зат. экспр. **1.** Қолмен күрделі қимылдар, іс-әрекеттер жасаумен айналысушылық. **2.** ауыс. Алдап, арбаушы, амал-айла, қулық әрекет жасаушы. **3.** Көз байлаушы, сиқыршы.

МАНИПУЛЯЦИЯ [франц. manipulation] зат. Қандай да бір көздеген айлалық мақсатқа жету үшін фактілерді бұрмалап, қулық, айлакерлік жасау.

МАНИФЕСТ [лат. manifestus] зат. саяси. Жоғары биліктің, саяси партиялардың, қоғамдық ұйымдардың маңызды оқиғаларға байланысты халыққа арналған хат жүзіндегі үндеуі.

МАНИФЕСТАЦИЯ [лат. manifestatio] зат. саяси. Бір іске, оқиғаға тілектестігін не қарсылығын білдіру мақсатындағы адамдардың алаңдардағы, көшелердегі, саябақтардағы топтасуы.

МАНИХЕЙЛІК сын. Еуразиялық көшпенділердің тәңгірге табынушылық дүниетанымы.

МАНКО [итал. manco] зат. экон. Тауардың кем өлшеуі.

МАННА [лат. manna] зат. **1.** тамақ. Кейбір өсімдіктердің сыртқы қабығына қатқан немесе тағам ретінде пайдаланылатын шырыны. **2.** өс. Қынаның диаметрі 4 см болатын түйіршік тәрізді түрі.

МАННАН зат. көне. діни. Алла тағаланың абзал 99 есімінің бірі; Жомарт, Қайырымды.

МАННИТ зат. хим. Көптеген өсімдіктердің құрамында болатын; олиф, синтездік шайыр, лактар алуға және тамақ өнеркәсібінде, парфюмерияда қолданылатын НОСН₂(СНОН)4СН₂ОН - алты атомды алифаттық спирт.

МАННОЗА зат. биол. Гексоза тобына жататын моносахарид, глюкозаның изомері.

МАНОМЕТР [грек. manos – сирек, metron – өлшеу] зат. физ. Сұйық пен газдың қысымын өлшеуге арналған құрал.

МАНИАСИ зат. сөйл. **Мәнпасси.** **МАНСАП** [ар. منصب] зат. **1.** Қол жеткен лауазым, қызмет, атақ-дәреже, шен-шекпен. **2.** терм. <франц. carrier> Белгілі бір қызмет саласындағы орлеу.

Мансабы жоғары. Қызметі биік, атақ-дәрежесі жоғары. **Мансап иесі.** Белгілі бір қызметі, жоғары атағы бар. **Мансапқа қызықты.** Мансаптың соңына түсті. **Мансапқа сатылды.** Биік лауазым, жоғары қызмет үшін өзінің өмірлік ұстанымдарынан бас тартты. **Мансап қонды.** Дәреже, атаққа ие болды. **Мансап құнды.** Билік алудың, жоғары қызмет иеленудің соңына түсті. **Мансап іздеді.** Билік алудың соңына түсті, дәреже, атаққа құмарлық.

МАНСАПҚОР [ар. منصبخور] сын. Шенқұмар, жоғары қызмет үшін барын салатын. // Шенқұмар, билікқұмар адам.

МАНСАПҚҰМАР сын. Мансапқор, өкімшіл.

МАНСАПҚОРЛЫҚ зат. Адам бойындағы шенқұмарлық, өкімшілік қызметке үйір болушылық; мансапқұмарлық, жеңіл қызметке құмарлық сияқты жағымсыз қасиет.

МАНСАПТЫҚ сын. Мансап дәрежесіне сай, соған лайық. // Мансапқа ие болушылық.

МАНСАПШЫ сын. сөйл. **Мансапшыл.** **МАНСАПШЫЛ** сын. Шенқұмар, мансапқор, мансап сүйетін.

МАНСАРДА [франц. mansarde] зат. Шатырдың астында, төбесі көлбеу жабылатын тұрғынжай.

МАНСИЛЕР зат. Ресейдегі Ханты-Мансий автономиялық округтің негізгі тұрғындары.

МАНСҰҚ [ар. منسوخ] сын. Жарамсыз, қолдануға жарамайтын.

Мансұқ болды. Жарамсыз, қажетсіз болды. **Мансұқ етті [қылды].** а) Жоққа шығарды, іске алғысыз етті. ә) Керек қылмады, қажетсізінбеді. **Мансұқ көрді.** Әділдемай қылды, мардымсыды.

МАНСҰҚТА= е т. Жоққа шығару, жаратпау.
МАНСҰҚТАЛ= е т. Мойындамау, жоққа шығару жаратпау.

МАНСҰҚТАУ Мансұқта етістігінің қимыл атауы.

МАНСҰП [ар. منصوب] зат. көне. Біреудің шығармашылығына, ой еңбегіне тән болушылық.

МАНТИКИН зат. ескікіт. Сөз баптау-шылар.

МАНТИЯ¹ [грек. mantion] зат. Кең пішілген, жерге дейін шұбатылған, патшалардың, дінбасылардың, соттар мен академия мүшелерінің салтанатты жасадайларда киетін киімі.

МАНТИЯ² зат. геогр. Жер қыртысы мен ядросының аралығында орналасқан геосфера.

МАНТИЯ³ [грек. mantion] зат. зоол. Омыртқасыз жануарлардың (моллюск, иық-аяқтылар, мұртаяқты шаянтәрізділер) денесін түгелдей не ішінара жауып тұратын тері қатпары.

Мантия қатпары. биол. Ұлдардың (моллюскілердің) бақалшағын астарлай жауып жатқан тері қатпары. **Мантия қуысы.** биол. Ұлдардың (моллюскілердің) денесі мен мантия аралығындағы қуыс.

МАНТО [франц. manteau] зат. Жеңін кең етіп тіккен әйел пәтесі.

МАНТУ мед. зат. Туберкулезді ерте бастан анықтау үшін тері астына егілетін сынама (укол).

МАНТЫҚА зат. аймақ. Қисын, логика.

МАНТЫРА= е т. Шатасу, шату, аузына келгенін сөйлеу.

МАНУАЛДЫ [лат. manualis]: **мануальді терапия.** мед. Азғанын тірек-қимыл аппаратының патологиясын зерттейтін және емдейтін медицинаның жаңа саласы.

МАНУФАКТУРА [лат. manus – қол, factura – жасау] зат. тар. Еңбек бөлінісіне негізделген капиталистік еңбек кооперациясы.

МАНШЫ зат. көне. діни. **Хатшы.**

МАНЬЧЖУР зат. Алтай тілдері шоғырының тұңғыс-маньчжур тобына жататын Қытайдың солтүстігіндегі халық.

Маньчжур тілі. лингв. Маньчжур халқының хэйлуңцзян тұрғындары мен Шыңжаң өлкесінің сибелері (сибиндер) сөйлейтін тіл.

МАҢ¹ зат. 1. Маңай, жаны. 2. Айнала, жан-жақ, төңірек.

Маңына дарыптады. Жақындатпады, жолатпады. **Маңынан жүргізбеді.** Жолатпады, жақындатпады. **Маңына отырғызады.** Жанына жақындатпады, жолатпады.

МАҢ² сын. 1. Жай, ақырын, баяу, тыныш. 2. Паң, маңғаз.

Маң бәйбіше. Салиқалы әйел, кербез бәйбіше. **Маң қоңыр.** көне. Үлкен, дөңкіген төбе. **Маң төбет.** көне. Үлкен денелі, қотан қоритын, мал күзететін ит.

МАҢ³: маң қараңғы. Айсыз түннің қараңғысы.

МАҢ= е т. Жайлап, батпен жүру.

МАҢАЙ зат. 1. Бір нәрсенің төңірегі, маңы. 2. Айнала, жан-жақ, қоршаған орта. 3. Жақын жер, таныс жер, өз іші. 4. Қоршаған қоғамдық орта, айналасындағы адамдар.

Маңайды қакты. жерг. Маңайды түгел шарлады, қарады, іздеді. **Маңайына жуымады.** Жақындамады, аулаққа қашты. **Маңайына жуытпады.** Жолатпады, жақындатпады. **Маңайында ит те жоқ.** Жападан-жалғыз, қара басы ғана қалды.

МАҢАЙДАҒЫ сын. 1. Жақын, айналадағы, аралас. 2. Жанындағы, қасындағы. // Жанындағы, айналасындағы адамдар.

МАҢАЙЛА= е т. 1. Маңайына жақын келу. 2. ауыс. Айналықтау, орағыту. 3. ауыс. Әлі келу, тісі бату, қолынан келу. 4. ауыс. Шама-лау, жуықтау.

МАҢАЙЛАС үст. Іргелес, жуықтас, жақынырақ.

МАҢАЙЛАС= е т. 1. Жақындасу, аралас-құралас болу. 2. ауыс. Теңесу, сай келу.

МАҢАЙЛАСТЫР= е т. Жолату, жуыту. **МАҢАЙЛАСТЫРУ** Маңайластыр етістігінің қимыл атауы.

МАҢАЙЛАСУ Маңайлас етістігінің қимыл атауы.

МАҢАЙЛАТ= е т. Жуыту, жолату.

МАҢАЙЛАТТЫР= е т. Жолатқызу, жуыту.

МАҢАЙЛАТТЫРУ Маңайлаттыр етістігінің қимыл атауы.

МАҢАЙЛАТУ Маңайлат етістігінің қимыл атауы.

МАҢАЙЛАУ Маңайла етістігінің қимыл атауы.

МАҢАЙТ зат. сөйл. жерг. **Маңай.**

МАҢАЙЫНА үст. Қасына, маңына.

МАҢАЙЫНДА үст. Маңында, қасында.

МАҢАР= е т. Еліту, емірену.

МАҢҒАЗ сын. 1. Паң, керенау, кербез, тәкаптар. 2. Байыпты, байсалды, салмақты. 3. ауыс. Асықпайтын, жайбарақат. 4. ауыс. Керілген, жайқалған.

МАҢҒАЗДАН= е т. 1. Паңсыну, тәкаптарлану. 2. Керілу, найқалу.

МАҢҒАЗДАНУ Маңғаздан етістігінің қимыл атауы.

МАҢҒАЗДАУ сын. Байсалдылау, салмақтылау, кербездеу.

МАҢҒАЗДЫҚ зат. Кербездік, салмақтылық, байсалдылық.

МАҢҒАЗДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Маңғаздық.**

МАҢҒАЗДЫРАҚ зат. сөйл. **Маңғаздау.** **МАҢҒАЗСУ** Маңғазсы етістігінің қимыл атауы.

МАҢҒАЗСЫ= е т. Паңсыну, тәкаптарсу, өзін әлдеқандай етіп көрсету.

МАҢҒАЗСЫН= е т. Паңсыну, тәкаптарсыну.

МАҢҒАЗСЫНУ Маңғазсын етістігінің қимыл атауы.

МАҢҒАЛ сын. көне. Шебер, ұста.

МАҢҒЫЛ: маңғыл қасқа. Маңдайы, тұмсығы тұтас ақ болып келген жылқы.

МАҢҒЫСТА¹= е т. Аспай-саспай батпен қимылдау.

МАҢҒЫСТА²= е т. Өндіріп істеу.

МАҢҒЫСТАТ= е т. Өндіріп істеуге бап жасау.

МАҢҒЫСТАТУ Маңғыстат етістігінің қимыл атауы.

МАҢҒЫСТАУ Маңғыста етістігінің қимыл атауы.

МАҢҒЫТ зат. көне. Ит түрі, тұқымы.

МАҢДАЙ зат. 1. Бастың жоғары жағының алдыңғы бөлігі. 2. ауыс. Есіктің жоғары жағы. 3. ауыс. Бір нәрсенің ең жақсысы, таңдаулысы. 4. ауыс. Тағдыр, пешене. 5. ауыс. Қолдағы бары, жиган-тергені.

Маңдай алдында. Тура алдында, қарама-қарсы. **Маңдайға біткен.** Пешенесіне жазылған, бұйырған. **Маңдайға біткен шырақтай.** бейн. Сүйенер, сенер, қамқор адам туралы. **Маңдайға бітті.** Тағдырдан бұйырды, маңдайға жазылды. **Маңдайға жазбады.** Бұйыртпады,

пешенесіне жазбады. **Маңдайға жазған.** Өзіне тән, бұйыртқан. **Маңдайға [маңдайына] жазды.** Тағдыры осылай болды, бақ-талайына осы түсті; тағдырдың дегені. **Маңдайға сыймады.** Бұйыртпады, тұрақтамады, айырылды деген мағынада. **Маңдайға тиді.** Тақсіретін тартты, қиыншылығын көрді. **Маңдайдағы құндызым.** э к с п р. Қуанышым, сүйенішім, тірегім деген мағынада. **Маңдайдағы сызық [қыртыс].** Әжім. Маңдайдан сипады. **Жақсы көріп, іш тартты.** Маңдайларың ашылсын! бата. **Жолдарың болсын.** Маңдай салды. **Алға түсті, қол бастады.** Маңдай тер. **Істеген адал еңбек, жұмсалған қуы.** Маңдай термен күн кешті [күн көрді]. **Адал еңбегімен күн кешті.** Маңдай тері ақталды. **Еңбегінің жемісін көрді, бейнетінің зейнетін көрді.** Маңдай тері ақты [моншақтады, саулады, сорғалады, шұбырды]. **Қара терге түсті, тер басты.** Маңдай терімен тапты [маңдай терін сыпырды, төкті]. **Аянбай еңбектенді, бар күш-жігерін салды, бейнеті сінді.** Маңдай түзеді. **Бағыт алды, бет алды.** Маңдай терін [бес] сыпырды. **Бейнеттенді, еңбек етті, еңбек сіңірді.** Маңдай терін тамшылаға төкті. **Аянбай еңбек етті, еңбектенді.** Маңдай тіреді. **Бір нәрсеге тауу келіп тоқтамады.** Маңдай шашын ағартты. **Шашының маңдай тұсына ақ түсірді.** Маңдайы жарқырады. а) Ұнасымды біткен кең ақ маңдайы көз тартты. ә) Бағы ашылды. **Маңдайы жарылды [жарылып тұрды].** Жолы болып, бағы ашылды, сәтті түсті. **Маңдайы кере қарыс.** Маңдайы кең, ашық. **Маңдайы күнге күйді.** Азап көрді, мұхнат шекті, қиналды. **Маңдайына басқан.** Ардақтаған, аялап сақтаған. **Маңдайына дақ тимеді [салмады].** Бетінен ешкім қақпады. **Маңдайынан ніскеді.** Жақсы көрген жақын адамын бауырына тартып, маңдайына мұрнын тамақ иісін алды, еміреді, мейірленді, аймалады. **Маңдайынан көрді.** Талайыңнан, бағыңнан көрді. **Маңдайынан күн өтті.** Азап, мұхнат шекті, қиналды. **Маңдайынан [басынан, басын] сипады.** Мүсіркеп аялушылық етті, жаны ашып, қамқорына алды. **Маңдайына сор қатты.** Сорлады, қиындық көрді, азап шекті, қатты қиналды. **Маңдайынан шертіп жүріп.** Таңдап-талғап. **Маңдайына сыймады.** Жоқ болды, өлді, жоғалды. **Маңдайына шертпеді.** Қарсы келмеді, айтқанын істеді. **Маңдайында қырсық [сор] бар.** Бақытсыз, соры қалың. **Маңдайын тандырды.** Басын байлапты алды. **Маңдайын тосты.** Қарсы тұрды. **Маңдайының қырсы-тырысы жазылды.** Реніші, кейісі тарқады; көңілденді, жадырады. **Маңдайының соры қалың [бес елі].** Бары тұрған бақытсыз, бағы жанбаған. **Маңдайының сорына.** Бақытсыздығына, сорына қарай. **Маңдайы солқылдады.** Басы шағып ауырды. **Маңдайы тасқа тиді.** а) Бейнет көрді, азап шекті, қиналды. ә) Беті қайтты, тауы шағылды. **Маңдайы терлеп көрмеді.** Шытыуайыт-тап жұмыс істемеді, бейнет көрмеді. **Маңдайы [шып-шып] тершіді.** Қиналғаннан терлеп кетті. **Маңдай із.** Іздің беталысын білдіретін, шыққан бағыты.

МАҢДАЙАЛДЫ зат. 1. Ең үздік, озат, екпінді. 2. Ең басты, ең негізгі.

МАҢДАЙЛА= е т. Бір нәрсені бетке алып жүру, нысана түту.

МАҢДАЙЛАТ= е т. Бір бағытты бетке алдыру.

МАҢДАЙЛАТУ Маңдайлат етістігінің қимыл атауы.

МАҢДАЙЛАУ Маңдайла етістігінің қимыл атауы.

МАҢДАЙЛЫ сын. Үлкен, кең маңдайы бар, маңдайы жазық.

МАҢДАЙЛЫҚ зат. Басқимнің маңдай жағы, қиқағары.

МАҢДАЙСЫЗ сын. ауыс. Бақталайсыз, бақытсыз.

МАҢДАЙША зат. 1. Екі босағаның үстіңгі жағын бекітіп тұратын көлденең ағаш. 2. этн. зерг. Сәукеленің маңдайына тағатын асыл тасты, күміс әшекей.

МАҢДАМ зат. вет. <лат. lymphangitis epizootica> Жылқыда, есекте, қашырда кездесетін, жарақаттанған тері арқылы лимфа бездері мен тамырлары зақымдалатын жұқпалы, созылмалы ауру.

МАҢДАТ= ет. жерг. **Маңайлат.**

МАҢҚ: маңқ етті. Тұршыққан, көмескі дыбыс шығарды.

МАҢҚА¹ зат. Адамның, малдың мұрнынан шығатын қоймалжың зат; мұрынбоқ.

МАҢҚА² зат. вет. [лат. malleus] Жылқыда т.б. болатын жұқпалы ауру, өте қауіпті індет.

МАҢҚА³ зат. өс. сөйл. <**Маңқажанырақ**>.

МАҢҚАЖАПЫРАҚ зат. өс. Жапырақтары үлкен, бетін ақ түсті жіңішке тор басып тұратын түіежапырақтың бір түрі.

МАҢҚАЙ= ет. сөйл. **Маңқи.**

МАҢҚАЙЫС= ет. Маңқып отырысу.

МАҢҚАЙЫСУ Маңқайыс етістігінің қимыл атауы.

МАҢҚАЛАН= ет. Мыңқылдау, міңгірлеу.

МАҢҚАШӨП зат. өс. сөйл. **Маңқажанырақ.**

МАҢҚАЮ Маңқай етістігінің қимыл атауы.

МАҢҚИ= ет. 1. Жайбарақат қалыпта болу. 2. ауыс. Мұнарту.

МАҢҚИЮ Маңқи етістігінің қимыл атауы.

МАҢҚ-МАҢҚ елік. Маңқылдаған, көмескі дыбысты білдіретін сөз.

Маңк-маңк етті. Міңгірлеген, маңқылдаған көмескі дыбыс шығарды.

МАҢҚЫ зат. биол. <лат. gallinago media> Тауқұдірет тұқымдасына жататын құс.

МАҢҚЫЛДА= ет. Маңқ-маңқ еткен дыбыс шығару, ұру.

МАҢҚЫЛДАУ Маңқылда етістігінің қимыл атауы.

МАҢЛЫҚ сын. Алтын, күміс, зер қосып тоқылған қытай жібегі.

МАҢ-МАҢ: маң-маң басты. Аспай-саспай жайлап жүрді.

Маң-маң басты. Аяғын ерең алып жүрді.

МАҢМАҢГЕР зат. 1. Жүрісі жайлы, бірқалыпты мінезді ат. 2. ауыс. Асықпайтын, байсалды, байыпты адам

МАҢМАҢГЕРДЕЙ сын. Маңмаңгер сияқты, маңмаңгер тәрізді.

МАҢУ Маң етістігінің қимыл атауы.

МАҢШӨМШ зат. тех. Металл қорытуда қолданылатын ожау іспеттес үлкен металл ыдыс.

МАҢЫЗ зат. Бір нәрсенің өмірдегі орны, мәні, қадірі.

МАҢЫЗДАН= ет. 1. Өзін әлдеқандай етіп көрсету, маңғаздану. 2. ауыс. Мән-мағынасы арту, күшею.

МАҢЫЗДАНДЫР= ет. Маңызын арттыру.

МАҢЫЗДАНДЫРУ Маңыздандыр етістігінің қимыл атауы.

МАҢЫЗДАНУ Маңыздан етістігінің қимыл атауы маңғаздану.

МАҢЫЗДЫ сын. Аса құнды, мәнді, маңызы зор.

МАҢЫЗДЫЛЫҚ зат. Маңызы зорлық, мәнділік.

МАҢЫЗДЫРАҚ сын. Мәні зорырақ, мәндірек.

МАҢЫЗСУ Маңызсы етістігінің қимыл атауы.

МАҢЫЗСЫ= ет. сөйл. Маңызданып маңғазсу.

МАҢЫЗСЫЗ сын. Мәні жоқ, құнсыз. // Маңызы жоқ дүние.

МАҢЫРА= ет. 1. Қой, ешкі сияқты ұсақ малдың енесін немесе үйірін, төлін іздеп «мә-ә-ә» деп дыбыс шығаруы, таңуы, қуаңуы т.б. 2. ауыс. Адамның зарлауы.

МАҢЫРАМА зат. эвф. Қойдың жанаматауы, қойды «қой» деп тура атамаушылық.

МАҢЫРАС= ет. Қосылып маңырау.

МАҢЫРАСУ Маңырас етістігінің қимыл атауы.

МАҢЫРАТ= ет. 1. Ұсақ малды шулату. 2. ауыс. Зарлату, ойбайлату.

МАҢЫРАТУ Маңырат етістігінің қимыл атауы.

МАҢЫРАУ Маңыра етістігінің қимыл атауы.

МАҢЫРАУЫҚ сын. Қайта-қайта маңырай беретін, маңырағыш.

МАҢЫСТА= ет. сөйл. **Маңыста** (аспай-саспай байсалдылықпен жүру).

МАҢЫСТАУ Маңыста етістігінің қимыл атауы.

МАҢЫТ= ет. Жолату, жақынлату.

МАО зат. қаржы. Қытайдың 1 юаньді құрайтын майда, тиын ақшасы.

МАОРИ зат. Жаңа Зеландиядағы жойылып бара жатқан халық.

МАОТАЙ зат. Қытайдың кеңінен танымал, күштілігі 60 градустық, түсі сарғыштау, күріштен жасалатын арағы.

МАПА сын. Үлбіреген жұмсақ, мамықтай ұлтідек.

МАПАҒАТ: мапағат таппады. Байыз таппады, шыдай алмады, дегбірсізденді.

МАП-МАЙДА сын. 1. Тым ұсақ, уақ. 2. Жұп-жұмсақ нәзік. 3. ауыс. Сыпайы, әдепті.

МАР¹ сын. Жалғаса ұтпасақан, тұтас, ірі.

МАР² зат. миф. Жылан.

МАРА зат. жерг. 1. Бәс. 2. Көкпардың бір түрі.

МАРАБУ [франц. marabout] зат. зоол. Ләйлектер тұясына жататын, қауырсындары ұлтідеген, тропикалық ірі құс.

МАРАЙ= ет. Күшею.

МАРАЙМА сын. Жайдары, жадыраңқы, кеңпейіл.

МАРАЛ зат. зоол. <лат. cervus elaphus> Аша тұяқтылар тобына жататын сүтқоректі, ірі аң; бұғының ұрғашысы.

МАРАЛДАЙ сын. Марал тәрізді, марал сияқты.

МАРАЛДЫ сын. Марал өскен, маралы көп.

МАРАЛҚУРАЙ зат. өс. <лат. veratrum lobelianum> Биіктігі 1,5 метрден асатын, көпжылдық, шөптесін улы өсімдік.

МАРАЛМҮЙІЗ зат. өс. сөйл. **Маралоты.**

МАРАЛОТЫ зат. бот. <лат. thalictrum> Саралдақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

МАРАЛТАМЫР зат. бот. <лат. rhaponticum cartha moides> Күрделіүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер тұясы.

МАРАЛШЕШЕК зат. өс. сөйл. Әлен-шекті бір түрі.

МАРАЛШӨП зат. **Маралоты.**

МАРАЛШЫ зат. Марал өсіретін адам, бақташы.

МАРАПАЗ зат. сөйл. **Маранат.**

МАРАПАТ зат. Қошемет, сый-сияпат, құрмет.

МАРАПАТТА= ет. Мадақтау, дәріптеу.

МАРАПАТТАЛ= ет. Дәріптелу, мадақталу.

МАРАПАТТАМА зат. спорт. Жеке спорт түрлері бойынша жарыстың жеңімпазы және жүлдегері атанған спортшылар мен командаларға берілетін құрметті құжат, диплом.

МАРАПАТТАС= ет. Мақтанысу, көтермелесу.

МАРАПАТТАСУ Маранаттас етістігінің қимыл атауы.

МАРАПАТТАУ Маранатта етістігінің қимыл атауы.

МАРАФОН зат. спорт.

МАРАФОНДЫҚ сын. спорт.

МАРАФОНШЫ зат. спорт. Марафондық жарысқа қатысушы, ұзақ қашықтыққа жүгіретін спортшы.

МАРБЛИТ зат. зат. хим. Боялған, қалыңдатылған күңгірт шыныдан жасалған қаптайтын материал.

МАРГАНЕЦ [нем. Manganerz] зат. хим. Суда жақсы еритін, көк жасыл түсті химиялық элемент.

МАРГАНЕЦТІ сын. хим. Құрамында марганеці бар, марганеці көп.

Марганеці шөгінділер. хим. Құрамында марганеці бар шөгінділер.

МАРГАНЦОВКА зат. хим. Марганецінің судағы ерітіндісі.

МАРГАРИН [франц. margarine] зат. тамақ. Жасанды май, мал, өсімдік майларының, сүттің, дәмдік және хош иістік жөне басқа заттардың қоспасынан жасалған тағамдық өнім.

Маргарин өнімдері. тамақ. Тағамдық қатты майлар.

МАРГИНАЛ [лат. marginalis] зат. филос. Әртүрлі әлеуметтік институттар мен топтар арасында аралық жағдайда тұрған, өз тобына тән белгілерінен айырылған жеке тұлғалар мен топтар.

Маргинал тұлға. қоғ. Ұлттық тіл мен мәдениетті жөндеп меңгере алмай, дүбәра жағдайда жүрген адамдар тобы.

МАРГИНАЛДАН= ет. қоғ. - саяси. Маргиналга айналу.

МАРГИНАЛДАНУ Маргиналдан етістігінің қимыл атауы.

МАРГИНАЛДЫ сын. Жеке тұлғаның немесе әлеуметтік топтың қоғамға қатысты оқшауланған, томаға тұйықталған жағдайы.

МАРГИНАЛДЫЛЫҚ зат. филос. Өз тобынан тыс жалпыға ортақ қабылданған ережелер мен түсініктерден басқа бірегейлік нормаларды табу, өз тобына тән белгілерден айырылып, дүбәра күй кешу

МАРГИНАЛИЯЛАР зат. Қолжазба шетіндегі жазба-сызбалар.

МАРГО [лат. margo] зат. экол. Іс бабындағы құжаттың, коммерциялық хаттың әртүрлі белгілер соғуға арналған межесі.

МАРҒАУ¹ зат. Мысықтың баласы.

МАРҒАУ² сын. 1. Селқос, сұлбыр, самарқау. 2. Көңілсіз, жабыраңқы.

Марғау тартты. Маужырады, манаурады.

МАРҒАУЛА= ет. Ақырын, жайлап қимылдау, асықпау.

МАРҒАУЛАН= ет. Саябырсу, тынбыштау.

МАРҒАУЛАНУ Марғаулан етістігінің қимыл атауы.

МАРФАУЛАУ сын. *Селқостау, самарқау-лау.* // *Селқос, сұлбыр адам.*

МАРФАУЛЫҚ зат. *Жайбарақаттық, сылбырлық, самарқаулық.*

МАРФАУСУ *Марғаусы етістігінің қимыл атауы.*

МАРФАУСЫ = е т. *Жым-жырт болып тынышталу, мүлгу.*

МАРДАМСУ *Мардамсы етістігінің қимыл атауы.*

МАРДАМСЫ = е т. *Төкапарсу, мықтымын деп санау, мығымсу.*

МАРДАН¹ зат. к.э.с. *Тірі балықты сақтау үшін шыбықтан, қамыстан тоқылған су ішіне қоятын ыдыс.*

МАРДАН² зат. ө.с. *Бийіктігі 10–15 м-дей тікенді, жемісі апельсин пішіндес, жеуге жарамсыз, сары бояу алынатын ағаш.*

МАРДАТ сын. жерг. *Өркөкірек, өзімшіл.*

МАРДЫ = е т. *Өну, алға басу.*

МАРДЫМ зат. *Өнім, нәтиже.*

МАРДЫМЫ ҚҰРЫДЫ. *Бәсеңдеді, әлсіреді.*

МАРДЫМДЫ сын. *Өнімді, нәтижелі, жарытымды.*

МАРДЫМДЫЛЫҚ зат. *Өнімділік, нәтижелік.*

МАРДЫМСУ *Мардымсы етістігінің қимыл атауы.*

МАРДЫМСЫ = е т. *Білгішсіп, әлдеқандай болу, бәлсіну.*

Мардымсып кетті. *Шалықтады, атақ-даңқын бұлдады, кеудесін көтерді.*

МАРДЫМСЫЗ сын. *Аз, болмашы, жеткіліксіз.*

МАРДЫМСЫЗДАН = е т. **1.** *Өнімділігі кему, бәсеңдеу, қарқыны төмендеу.* **2.** к.э.с. *Игерілуді барысында мүлдем пайдасыз немесе нашар минералданған таужыныстармен ластануы (араласып кетуі) салдарынан өндірілген кен құрамындағы пайдалы құрамбөліктің орташа мөлшерінің сол кеннің табиғи қалтындағы мөлшерімен салыстырғанда кеміп кетуі.*

МАРДЫМСЫЗДАНУ *Мардымсыздан етістігінің қимыл атауы.*

МАРДЫМСЫЗДАУ сын. *Жеткіліксіздеу, жарытымсыздау, шамалылау.*

МАРДЫМСЫЗДЫҚ зат. *Жеткіліксіздік, жарытымсыздық.*

МАРДЫМСЫН = е т. *Бәлсіну, әлдеқандай болу.*

МАРДЫМСЫНУ *Мардымсын етістігінің қимыл атауы.*

МАРДЫТ = е т. *Өндіру, көбейту.*

МАРДЫТУ *Мардыт етістігінің қимыл атауы.*

МАРЖА [франц. marge] зат. экон. *Биржа тізімдемесінде көрсетілген биржалық тауарды сату мен сатып алу бағасының арасындағы айыршамен айқындалатын делдал табысы; несиенің белгіленген құнына нақты қарызгер төлеген үстеме.*

МАРЖАН [ир. مرجان] зат. **1.** зоол. *Қос жақтаулы және қырықаяқты моллюскілер бақалшығының іші қабаты.* **2.** <грек. korallion> *Теңіз түбінен алынатын інжу.* **3.** зерг. *Коралл қабыршағынан істелген біркелкі, әдемі, ұсақ моншақ.* **4.** ауыс. *Қолға түспейтін, қымбат, асыл зат.*

Маржан алқа. *Маржаннан тізілген мойын әшекейі, маржан моншақ.* **Маржан кедертасы.** к.э.с. *Шомбал биогендік әкті құрылыс.* **Маржан полигтері.** зоол. <лат. anthozoa> *Ишекқуыстылар типінің бір класы, теңіздерде жеке және топ түрінде бекініп тіршілік ететін жануарлар.*

МАРЖАНГҮЛ зат. ө.с. сөйл. *Меруерт-цұл.*

МАРЖАНДА = е т. *Бір нәрсеге маржандарды бастырып тізу.*

Маржандап тігу. к.э.с. *Алтындап тіккен кестеге маржан араластырып тізу түрі.*

МАРЖАНДАЙ сын. **1.** *Маржан сияқты, маржан тәрізді.* **2.** ауыс. *Біркелкі, әдемі тізілген.* **3.** ауыс. *Құнды, бағалы.*

Маржандай [ақ маржандай] тізілген. *Бір-келкі атақ болып қатар орналасқан.*

МАРЖАНДАТ = е т. *Маржан тағу.*

МАРЖАНДАТУ *Маржандат етістігінің қимыл атауы.*

МАРЖАНДАУ *Маржанда етістігінің қимыл атауы.*

МАРЖАНДЫ сын. *Маржаны бар, маржан қосылған.*

Маржанды шөгінділер. к.э.с. *Негізінен арагониттен тұратын маржандар шоғырының қаңқа сынғыстарынан құралмен тасымалдаудың осы заманғы тәсілдерін, тауарлардың тұтынушыға жетуіне белсенді ықпал жасайтын қызмет көрсетудің техникалық түрлері мен басқа да түрлерін қолдануды жан-жақты зерделеу мен болжауға байланысты қызметі.*

МАРЖАНРЕҢ зат. зоол. *Балықтың түрі.*

МАРЖАНТАМЫР зат. ө.с. <лат. corallorhiza> *Алтайдың аралас орманында кездесетін, сабағы түзу, жіңішке, жапырақсыз, күлі ақшыл сары, тамырсабағы ақ жіпке тізген маржан сияқты бийіктігі 10–20 см-дей, сапрофиттік өсімдік.*

МАРЗАН [итал. margine] зат. полигр. *Беттеу кезінде бос орындарға сыналатын қырлы металл кесегі.*

МАРИ¹ зат. *Туа салып өлген немесе өлі туған лақ, қозының жылтыр жүнді жылбысқы терісі.*

МАРИНАД [франц. marinade] зат. тамақ. *Көкөністен, саңырауқұлақтан, жеміс-жидектерден, оған әртүрлі сірке суы, тұз, қант, дәмдеуіштер қосып дайындалған тағамдық өнім.*

МАРИНАДТА = е т. *Өнімдерді консервілеу немесе оларды алдын ала өңдеу, көкөніске маринад құйып, бетін жауып тастау, консервілеу.*

МАРИНАДАЛ = е т. *Маринад құйылу.*

МАРИНАДАЛУ *Маринадал етістігінің қимыл атауы.*

МАРИНАДТАН = е т. сөйл. *Маринадал.*

МАРИНАДТАНУ *Маринадтан етістігінің қимыл атауы.*

МАРИНАДТАУ *Маринадта етістігінің қимыл атауы.*

МАРИНИСТ зат. көркемөнер. *Теңіз көрінісін жазатын суретші.*

МАРИОНЕТКА [франц. marionette] зат. **1.** *Мария қызды бейнелейтін театр қуыршағының бірі.* **2.** ауыс. с.аяси. *Бөтен біреудің қолшоқпарына айналған мемлекет, саяси топ немесе үкімет адамы.*

МАРИТА зат. зоол. *Паразитті тіршілік ететін құрттардың (сорғыштардың) ересек түрі.*

МАРИХУАНА [исп. marijuana] зат. *Үнділік қарасорадан жасалған есірткі түрі.*

МАРКА¹ [нем. Marke] зат. **1.** *Поштада төлемдік қызметте қолданылатын бет жағында түрлі суреттері бар, көлемі шағын гана төрт бұрышты қағаз, таңба, белгі.* **2.** *Шаруашылық орындарының өз өніміне соғатын фирмалық белгісі, тауарларға, бұйымдарға салынатын, олардың дайындалған жерін, сапасын көрсететін таңба.* **3.** *Сыртып, ұлгі, қалып, жаңа ұлгі.*

МАРКА² [нем. Mark] зат. экон. *Батыс Еуропаның кейбір елдеріндегі ақша өлшемі.*

Марканы ұстау. *Қадір, дәрежені түсірмеу.*

Маркасы жоғары. *Дәрежесі биік.*

МАРКАЗИТ зат. геол. *Түсі ашық сары, жылтырлығы металдікіндей, желілі гидротермал түзілімдерде, сондай-ақ шөгінді жыныстарда ұшырасатын, күкірт қышқылын және темір купоросын алуға пайдаланылатын темір колчеданды құрамдағы минерал.*

МАРКАЛА = е т. *Шаруашылық орындарының фирмалық белгісін соғу.*

МАРКАЛАН = е т. *Марка жапсырылған.*

МАРКАЛАНУ *Маркалан етістігінің қимыл атауы.*

МАРКАЛАУ *Маркала етістігінің қимыл атауы.*

МАРКАЛЫ сын. *Шаруашылық аты көрсетілген, маркасы бар.*

МАРКЕР¹ [нем. Marker] зат. тех. *Жер тілгіш құрал.*

МАРКЕР² [франц. marqueur] зат. спорт. *Бильярд ойынында қызмет көрсететін және есептеп тұратын кісі.*

МАРКЕР³ [ағыл. marker] зат. **1.** инф. *Компьютер тақтасында жазу үшін қолданылатын қалам.* **2.** инф. *Биттердің бірегей құсындауы немесе арнайы дайындалған түрлі десте.* **3.** инф. <франц. marqueur> *Дисплей бетіндегі белгілі бір орынды немесе элементтерді көрсетуге арналған арнаулы белгі.*

МАРКЕРЛЕ = е т. тех. *Тұқым отырғызу үшін жерді маркермен тілгілеу.*

МАРКЕРЛІК сын. *Маркерге тән, маркерге қатысты.*

Маркерлік әдіс. инф. *Мәліметтер жеткізу ортасына қатынас құру әдісі.*

МАРКЕРЛЕУ *Маркерле етістігінің қимыл атауы.*

МАРКЕТИНГ [ағыл. marketing] зат. экон. *Кәсіпорынның (фирманың, бірлестіктің т.б.) өндірістік-откізу және сауда қызметін ұйымдас-тыруының мен басқарудың кешенді жүйесі.*

Маркетинг арнасы. экон. *Тауардың тәуелсіз өндірушіден көтере сатып алушы саудагерлерге, ал олардан әрқайсысы дербес сауда бірлігі болып табылатын бөлшек сауда саудагерлеріне барар жолы.* **Маркетинг атқарымы.** экон. *Өзара байланысты іс-қимыл жасайтын ішкі және сыртқы ортаны талдау; рыноктар мен тұтынушыларды талдау; бәсекелестер мен бәсекені, тауарларды зерттеу; жаңа тауар тұжырымдамасын қалыптастыру, маркетингтік зерттеулер негізінде тауар өндірісін жоспарлау т.б.* **Маркетинг бағдарламасы.** экон. *Өндіруші кәсіпорынның, сатушының және экспортшының межелі уақыт кезеңінде маркетингтің барлық салалары бойынша іс-қимылдарын айқындайтын өзара байланысты шаралар жүйесі.* **Маркетинг делдалдары.** экон. *Компанияның өз тауарларының алушыларға жеткізуіне, өткізуіне және олардың арасына таратуына көмектесетін фирмалар.* **Маркетинг жоспарын талдау.** экон. *Қандай шығындардың неғұрлым тиімді екенін, қандай өзгерістер енгізу қажет екенін анықтауға мүмкіндік беретін түрлі маркетинг факторларының (топтың түр-түрі, өткізу әдістері, өткізу аумағы, өткізу арналарына қатысушылар, сауда қызметкерлері, жарнама құралдары және тұтыну түрлері сияқты факторлар) құндық пайдалылығын талдау.* **Маркетинг жөніндегі басқарушы.** экон. *Фирманың маркетингтік жағдайды талдауды және межеленген жоспарларды немесе бақылау міндетін жүзеге асырушы адамы.*

Маркетинг жүйесі. экон. Фирманы өзінің тауарын өткізу рыноктарымен байланыстыратын негізгі элементі нарықтық қатынастардың және ақпарат тасқындарының кешені. **Маркетинг кешені.** экон. Маркетингтің бақылауға болатын өзгермелі факторларының жиыны. **Маркетинг қағидаттары.** экон. Сауда-өндірістік қызметті басқару жүйелері ретіндегі маркетингтің негізгі белгілері. **Маркетинг құрылымы.** экон. Ала қойылған мақсаттарға қол жеткізу және мақсатты рынокты (өнімді немесе қызмет көрсетулерді, бөледі, өткізуді, жылжытуды және бағаны қоса) қанағаттандыру үшін маркетингтің нышандарын нақты ұштастыру. **Маркетинг стратегиясы.** экон. Кәсіпорынның (фирманың) өндірістік-өткізу қызметінің перспективалық мақсатын, бәсеке нысанын, маркетинг тұжырымдамасын таңдау. **Маркетинг тактикасы.** экон. Ағымдағы нарықтық жағдайға орайлас тиісті міндеттерді ала қойып, маркетинг стратегиясында көзделген маркетингтік шараларды жүзеге асыру негізінде қысқа мерзімді уақыт кезеңіне арналған маркетинг мақсаттарын, іске асыру. **Маркетинг тұжырымдамасы.** экон. Нарықтық экономика жағдайында кәсіпорынның, коммерциялық ұйымның өндірістік-өткізу және еңбек қызметін басқару туралы ғылыми негізделген қағидаттар жүйесі. **Маркетинг шығыны.** экон. Кәсіпорынның (фирманың) рыноктық мүмкіндіктерін талдауға, маркетингтің кешенді шараларын әзірлеуге, оларды жүзеге асыруға және маркетинг бақылауын жүргізуге жұмсайтын жиынтық шығындары. **Маркетингті ұйымдастыру.** экон. Маркетингтік қызметтерді басқаратын құрылымдық түзілімі.

МАРКЕТИНГІЛІК сын. экон. Маркетингіге тән, маркетингіге қатысты.

Маркетингтік ақпарат жүйесі. экон. Жоспарлауды жетілдіру, маркетингтік шараларды жүзеге асыру және олардың орындалуын бақылау мақсатымен адамдардың өзара байланысының және маркетинг саласындағы өкімгерлер дер кезінде пайдаланатын көкейтесті, дәл ақпаратты жинауға, сыныптауға, талдауға, бағалауға және таратуға арналған жабық пен әдістемелік тәсілдердің тұрақты қолданыстағы жүйесі. **Маркетингтік бақылау.** экон. Маркетинг жоспарының іске асырылуын тексеру мақсатымен нәтижелерді бақылау, есептеу, талдау. **Маркетингтік жоспар.** экон. Кәсіпорынның (фирманың) маркетингтік қызметінің барлық бағыттар бойынша егжей-тегжейлі жоспарларын әзірлеу. **Маркетингтік зерттеулер.** экон. Маркетинг қызметінің барлық түрлері мен салалары, тауар, рынок, өнімінің түр-түрі, өткізу мен бөлу арналары, іске асыру әдістері, жарнама, өткізуді ынталандыру, т.б. тиісінше зерттелетін маркетингтің аса маңызды қызметі. **Маркетингтік қызмет.** экон. Кәсіпорынның (фирманың, кәсіпорынның, т.б.) сұранымды, бағаны, жарнаманы пайдалануға, өндірісті ынталандыруға, сақтау мен тасымалдауының осы заманғы тәсілдерін, тауарлардың тұтынушыға жетуіне белсенді ықпал жасайтын қызмет көрсетудің техникалық түрлері мен басқа да түрлерін қолдануды жан-жақты зерделеу мен болжауға байланысты қызметі.

МАРКЕТ-МЕЙКЕР зат. экон. Сауданы ұйымдастырушылар нарыққа жіберген саудаға қатысушы.

МАРКЕТОЛОГ зат. экон. Маркетингтің бір немесе бірнеше атқарымын (өткізуді, маркетингтік зерттеулерді, баға белгілеуді

т.б.) орындайтын немесе олардың орындалуын ұйымдастыратын маман.

МАРКИЗЕТ [франц. marquise] зат. Жуқа кездеме.

МАРКИТАНТ [нем. Marketender] зат. өск. XVIII-XIX ғғ. әскермен бірге жүріп, азық-түлік, тамақ сататын саудагер адам.

МАРКСИЗМ зат. саяси. Ғылыми коммунизмнің теориясы мен практикасы туралы маркстік ілім, қоғамдық дамудың жалпы және арнаулы заңдары туралы философиялық-экономикалық теориялардың бірі.

МАРКСИЗМ-ЛЕНИНИЗМ зат. саяси. Маркс, Ленин еңбектері негізіндегі философиялық, экономикалық және саяси-әлеуметтік ілімдердің біртұтас ғылыми жүйесі.

МАРКСИСТ зат. саяси. Марксизм-ленинизм идеяларын жақтаушы, Маркс, Энгельс, Ленин ілімін уағыздаушы.

МАРКСИСТІК сын. Марксизмге тән, марксизмге қатысты.

Марксистік диалектика. тар. Жаратылыстың, қоғамның, ой-сананың даму заңдылығын маркстік тұрғыдан қарайтын ілім. **Марксистік коммунизм.** филос. Таптық езі мен қанаушылықтан тыс өзара көмек негізіндегі қоғамдық меншікке негізделген қоғамдық-экономикалық формация. **Марксистік философия.** филос. Адамзаттың алдыңғы қатарлы философиялық және ғылыми ой-пікірдің; бұдан бұрынғы барлық дамуының заңды нәтижесі.

МАРКСТІК сын. Марксизмге тән, Маркс ілімін уағыздайтын.

МАРКСТІК-ЛЕНИНДІК сын. саяси. Марксизм-ленинизм іліміне тән, қатысты.

МАРКСШЛ зат. саяси. Марксизм ілімін жақтаушы, марксист.

МАРКСШЛДІК зат. саяси. Марксизм идеяларын жақтаушылық, уағыздаушылық.

МАРКШЕЙДЕР [нем. Markscheider] зат. тех. Жер қойнауындағы қазбалары қаздыру бағытын көрсететін және оны жоспарлау отыратын инженер.

МАРКШЕЙДЕРИЯ [нем. Markscheider] зат. кен. Жер бетінде және кен қазбаларында кеңістіктік-геометриялық өлшеулер жүргізудің әдіс-тәсілдерін талдап белгілейтін және бұл өлшеулердің нәтижелерін кенорындарын барлау және пайдалану кезінде, сондай-ақ кен-құрылыс жұмыстары кезінде техникалық міндеттерді шешу үшін пайдаланатын кен ғылымының бір саласы.

МАРКШЕЙДЕРЛІК сын. кен. Маркшейдерге тән, маркшейдерге қатысты.

Маркшейдерлік есепке алу. кен. Жер қойнауындағы пайдалы қазылымды қазып алу барысында оның өнеркәсіптік қорының өзгеруін, жоғалымы мен құнарсыздану жағдайларын есепке алу. **Маркшейдерлік құжаттар.** кен. Жер бетіндегі және жерасты қазбаларындағы бұрыштық және сызық өлшеулердің нәтижелерін білдіретін журналдар, кітаптар, формулалар, сондай-ақ графикалық материалдар. **Маркшейдерлік құрал-саймандар мен аспаптар.** кен. Жерасты кен қазбаларында және жер үстінде маркшейдерлік түсіруді жүргізу үшін қажет құрал-саймандар мен аспаптар. **Маркшейдерлік қызмет.** кен. Пайдалы қазылымдар кен орындарын барлау, жобалау, кен қазу кәсіпорындарын жобалау, салу, пайдалану және белгілі уақытқа жұмысты тоқтату барысында маркшейдерлік қызмет мамандарының кен жұмыстарының дырыс және қауіпсіз жүргізілуін қамтамасыз ету үшін атқаратын жұмыстар кешені. **Маркшейдерлік түсірім.**

кен. Кен иелігі шекарасындағы қазбалардың, имараттар мен табиғи нысандардың, пайдалы қазылымның жатыс нысандары мен жағдайларының кеңістіктегі орналасуын анықтау және кейін маркшейдерлік жоспарларда бейнелеу мақсатында кен қазбаларында және жер үстінде атқарылатын сызықтық және бұрыштық өлшеулердің жиынтығы. **Маркшейдерлік іс.** кен. Негізінде кеңістік-геометриялық өлшеулермен (маркшейдерлік түсірулермен) айналысатын кен ғылымы мен техникасының саласы.

МАРКІЛЕУ [ағыл. labeling] зат. инф. Шартбелгілік таңбаны түсіру, ентаңбаны телу және жазу; белгілеулерді телу.

МАРҚА сын. Ерте туған, алты айлық (қозы).

Марқа бота. Түйенің жаптай боталайтын кезеңнен 3-4 ай бұрын туылған бота. **Марқа бұзау.** Қыс айларында туған бұзау. **Марқа қозы.** Есейген, ересек тартқан, марқайған қозы. **Марқа туған.** этн. Түнің ай көрінген шағы.

МАРҚАДАЙ сын. Марқа сияқты, марқа тәрізді.

МАРҚАЙ= ет. 1. Есею, өсу, үлкею. 2. ауыс. Өсіп-даму, алға басу. 3. ауыс. Көңілі өсу, шабыттанду, мақтау.

МАРҚАЙТ=е т. Шабыттандыру, қуаттандыру.

МАРҚАЙТУ Марқайт етістігінің қимыл атауы.

МАРҚАЛАН= ет. Өсу, үлкею. **МАРҚАЛАНУ** Марқалан етістігінің қимыл атауы.

МАРҚАЛАУ сын. Ересектеу, үлкендеу. **МАРҚАЛЫҚ** зат. Ересектік, үлкендік.

МАРҚАМАТ зат. сөйл. **Мархабат.** **МАРҚАСҚА** сын. 1. Жазық, кең, маңдайлы.

2. ауыс. Мықты, күшті. 3. ауыс. Көрнекті, мақтаулы, тандаулы.

МАРҚАСҚАДАЙ сын. Марқасқа сияқты, марқасқа тәрізді.

МАРҚАУ Марқай етістігінің қимыл атауы. 1. Даму, өсу, өркендеу. 2. Шабыттанду, қуаттанду.

МАРҚОМ зат. сөйл. жерг. **Марқұм.** **МАРҚҰМ** [ар. مرحوم] зат. Дүние салған, қаза болған адам. // Қайтыс болған, дүние сайған.

МАРЛАМҚАШ зат. этн. Балалар ойыны. **МАРЛАТ** зат. Егде, қария адам.

МАРЛАТ сын. Ересек, егде тартқан. **МАРМЕЛАД** [франц. margelade] зат.

тамақ. Картоп ұны мен жеміс шырыннан жасалатын кондитерлік тәтті тағам.

МАРОКЕН [франц. maroquin] зат. 1. Кітап тысын қаптайтын өрнектелген сапаян. 2. Жасанды жібек тектес тығыз мата.

МАРС [лат. mars] зат. астр. Күн жүйесінің Күннен бастап санағанда 4-ғаламиары; Қызыл жұлдыз.

МАРСИ= ет. Көңілі көтерілу, істеген ісіне көңілі толу.

МАРТЕН зат. кен. Болат өндіруге арналған регенаторлы пеш.

Мартен пеші. кен. Шойын мен болат сынықтарын қорытын, түрлі сортты болат алатын регенеративтік балқыту пеші.

МАРТЕНДІК сын. кен. Мартен пешіне қатысты, мартен пешіне тән.

Мартендік процесс. кен. Мартен пешінде өтетін болат қорыту үдерісі.

МАРТЕНСИТ зат. кен. Кейбір шындықтырылған металл қорытпалар мен таза металдарда байқалатын ине тәрізді микроқұрылым.

Мартенситке шынықтыру. м. өш. Болат және қорытпа құрылымында мартенситтің пайда болуына алын келетін шынықтыру.

МАРТЕНСИТТИ сын. кен. Құрамында мартенситі бар.

Мартенситті ескіретін болат. кен. Болаттан жасалған бұйымдардың жоғары конструкциялық беріктігі.

МАРТЕНШІ зат. кен. *Мартен пешінде болат қорытушы.*

МАРТИТ зат. кен. *Гематитке дейін тотыққан магнетит.*

МАРТӨК зат. өс. **Мортқы.**

МАРТУ зат. миф. *Әйелдерге зиян келтіретін жын, албасты.*

Марту басты. миф. *Албасты басты, жын иектеді.*

МАРТЫШКА [лат. sercorithesus] зат. зоол. *Маймылдардың ішіндегі көп түрді қамтитын туыс.*

МАРХАБА [ар. مرحبا] мод. – *Қош келдіңіз!*

МАРХАБАТ [ар. مرحبات] зат. 1. *Ізгі ниет, жақсылық.* 2. *Ілтипат, құрмет.*

Мархабат етті. *Ризашылық білдірді, рұқсат етті. Мархабат қылды. Құрмет көрсетті. Мархабат қылу. Құрмет көрсету, қадірлеу. Мархабаттан макрүм қалдырмады. Ілтипат білдірді, ықыласқа бөледі.*

МАРХАБАТТАН=ет. *Мерейі тасуы, мерейі ұстем болу, көңілі толу.*

МАРХАБАТТЫ сын. *Ізгі ниетті, қайырымды, шапағатты.*

МАРХАМАТ зат. сөйл. **Мархабат.**

Мархабат етті. сөйл. **Мархабат етті.** **Мархабат қылды.** сөйл. **Мархабат қылды.** **Мархабат үстінде отыр.** *Біқыласқа, ілтипатқа бөленіп отыр, құрмет көрсетілген.*

МАРХАМАТСЫЗ сын. сөйл. *Мархабатсыз, қайырымсыз, шапағатсыз.*

МАРХАМАТТЫ сын. сөйл. *Мархабатты (қайырымды, мейірімді, кішіпейіл, шапағатты).*

МАРХҰМА зат. көне. *Ғұлама, әйгілі, атақты.*

МАРЦИПАН [нем. Marzipan] зат. тамақ. *Бадам қамырынан пісірілетін тәтті нан.*

МАРШ [франц. marche] зат. өск. *Әскери ұйымшылдықпен қатар түзеу, сапта жүретін жүріс.*

МАРШ² зат. муз. *Әуені жігерлі, екпінді, ырақты музыкалық шығарма.*

МАРШАЛ [франц. marechal] зат. өск. *Армиядағы генералдан жоғарғы әскери атақ, шен.*

МАРШАЛЛИТ сын. кен. *Ұсақ түйіршікті қопсық не тығыздалуы босаң шөгінді таужыныс.*

МАРШРУТ [нем. Marschrute] зат. 1. *Әскерлердің, теңіз күштерінің, авиацияның, көлік құралдарының күнілгері белгіленген жүріп өту жолы немесе қозғалысының бағыты.* 2. *инф. Графтың екі төбесінің арасындағы жол.* 3. *инф. Жинақтауыштың логикалық атау мен файлды қайдан іздестіру керек екендігін көрсететін өзара бағыныңқылы каталог атауларының тізбекшесінен тұратын белгі.*

МАРШРУТИЗАТОР зат. *Телекоммуникациялық құрылғы.*

МАРШРУТТА= [ағыл. routing] ет. *инф. Желідегі бағдарды таңдау.*

МАРШРУТТАУ *Маршрутта етістігінің қимыл атауы; есептеу желісінде маршрутты таңдау.*

МАРШРУТТАУЫШ [ағыл. router] зат. 1. *инф. Баспа құрылғысы сұрайтын тапсырманы орналастыратын және жұмыс бекетінің*

жоспарлаушынан баспа серверінің жоспарлаушына ақпарат жіберетін баспа үлгісінің сыңары. 2. *инф. Мәліметтер жеткізудің оңтайлы жолын таңдауға арналған құрылғы (компьютер).*

МАРШРУТТЫҚ сын. *Маршрутқа тән, маршрутқа қатысты.*

Маршруттық әуеден суретке түсіру. *Жер белдеуін әуеден суретке түсіру.*

МАРШТЫҚ сын. муз. *Маришқа тән, ырақты.*

Марштық бөлімше. өск. *Соғыс кезінде соғысып жатқан армия бөлімдерін толықтыру үшін тылдан майданға жіберуге бағытталған әскери бөлімше. Марштық қозғалтқыштар.* өск. *Ұшу аппараты (мыс., ракета) траекториясының бүкіл белсенді бөлігінде жұмыс істейтін ракета қозғалтқыштары.*

МАС¹: **Мас палау.** тамақ. *Қазақстанның Оңтүстік өлкесінде маш аталатын бұршақ тұқымдас дәнді дақылдан дайындалатын паллаудың түрі.*

Мас көже. тамақ. *Бұршақ тұқымдас маш аталатын дәнді дақылдан дайындалатын көже. Мас палау, мас көже.* этн. *Ежелден оңтүстік өлкеде өсірілетін екі түрлі тағам әзірленген.*

МАС² сын. 1. *Спиртті ішімдіктерді көп ішудің салдарынан басы айналып, масайған, естен айырылған.* 2. *ауыс. Құштар, ынтық.* 3. *ауыс. Ақылсыз, парқысыз.* 4. *ауыс. Елірген, есірген, дандайсыған.*

Мас болды. а) *Қымыз, арақ, шарап т.б. ішіп, басы айналып, масайды.* ә) *Махаббат, құштарлық сезіміне бөленді, бойы балқыды, рахаттанды.* б) *Дандайсыды, елірді, желік пайда болды, есерленді. Мас қылды [етгі].* а) *Ішімдік беріп, еліртті.* ә) *Ақылынан айырды, дандайсытты.*

МАСА¹ зат. *От тисе лап беріп жанатын дәрі араластыраған майлы біте.*

МАСА² зат. зоол. <лат. culicidae> *Жәндіктер класының қосқанаттылар отрядының қансорғыш масалар тұқымдасы.*

Масаның бұлтты. бейн. *Қаптаған қалың маса. Маса сауып ішердей болды.* бейн. *Қатты шөлдеді, тілі таңдайына жабысты.*

МАСАДАЙ сын. *Маса сияқты, маса тәрізді.*

МАСАИ зат. *Африкадағы Кенияның оңтүстігін, Танзанияның солтүстігін мекен ететін тайпа.*

МАСАЙ=ет. *Ішімдіктен көзі бұлдырау, басы айнала еліту.*

МАСАЙРА=ет. *Мәз болу, шаттану, масаттану.*

МАСАЙРАС=ет. *Бірге қуану, көңіл көтеру іс.*

МАСАЙРАСУ *Масайрас етістігінің қимыл атауы.*

МАСАЙРАТ=ет. *Қуанту, мәз қылу.*

МАСАЙРАТУ *Масайрат етістігінің қимыл атауы.*

МАСАЙРАУ *Масайра етістігінің қимыл атауы.*

МАСАЙРАУШЫЛЫҚ зат. *Қуанушылық, масаттанушылық, тоқмейілушілік.*

МАСАЙТ=ет. *Мас қылу, қуанту.*

МАСАЙ-ТОПЫР зат. *Қалай болса солай, басы жоқ, аяғы жоқ араласп, бей-берекет топырақ айналған тобырдың әрекеті.*

МАСАЙТУ *Масайт етістігінің қимыл атауы.*

МАСАҚ¹ зат. *Дақылдардың аңызда қалған дәнді басы.*

МАСАҚ² зат. көне. *Садақ оғының қысы, үшкір жағы.*

МАСАҚБАС зат. өс. *Көпжылдық шөптесін өсімдік.*

МАСАҚБАСГҮЛ зат. өс. *Көпжылдық гүлді шөптесін өсімдік.*

МАСАҚТА=ет. *Масақ теру, масақ жинау.*

МАСАҚТАЛ=ет. *Масақтың жиналуы.*

МАСАҚТАЛУ *Масақтал етістігінің қимыл атауы.*

МАСАҚТАН=ет. *Егістіктің бас алуы, масақтың пайда болуы.*

МАСАҚТАНУ *Масақтан етістігінің қимыл атауы.*

МАСАҚТАУ *Масақта етістігінің қимыл атауы.*

МАСАҚТЫ сын. *Масағы бар, масақ пайда болған.*

Масақты қарғашөп. өс. <лат. actae spicata> *Биіктігі 40–70 см, жуан тамырлы, жалаңаш сабақты көпжылдық өсімдік.*

МАСАҚҰРТ зат. зоол. *Масалардың кейбір түрлерінің дернәсілі.*

МАСАҚША зат. *Ұзындығы 3 см-дей болатын, тығыз келген масақтың шағын түрі.*

МАСАҚШЫ зат. *Масақ теруші адам.*

МАСАЛА зат. көне. *Шырақ, от.*

МАСАЛА=ет. *Масаға талану, масадан қашу.*

МАСАЛАДАЙ сын. көне. *Масала сияқты, масала тәрізді.*

МАСАЛАҢ сын. сөйл. **Масаң.**

МАСАЛАУ *Масала етістігінің қимыл атауы.*

МАСАҢ сын. *Ішімдіктен масайған, қызу, қызып қалған (адам). // Масайған, қызып алған адам.*

МАСАҢДАН=ет. *Масаю, масаурау, қызу.*

МАСАҢДАУ сын. *Мастау, қызулау.*

МАСАҢДЫҚ зат. *Ішімдікке қызғандық, масайғандық.*

МАСАҢСУ *Масаңсы етістігінің қимыл атауы.*

МАСАҢСЫ=ет. *Мас болғансу, мас адамға ұқсау.*

МАСАТ зат. *Шалқыған көңіл, қуаныш.*

МАСАТТАН=ет. *Көңілі көтеріліп қуану, шаттану.*

МАСАТТАНДЫР=ет. *Көңілін көтеру, шаттандыру.*

МАСАТТАНДЫРУ *Масаттандыру етістігінің қимыл атауы.*

МАСАТТАНУ *Масаттан етістігінің қимыл атауы.*

МАСАТТАНУШЫЛЫҚ зат. *Қуанушылық, масайраушылық.*

МАСАТТЫҚ зат. сөйл. **Масаттанушылық.**

МАСАТЫ зат. *Жұмсақ, түкті барқыт, жібек мата.*

Масаты кілем. *Жұмсақ түкті кілем.*

МАСАТЫДАЙ сын. *Масаты тәрізді түрленген, көрікті.*

Масатыдай құлпырды. *Жайнады, түрленді. Масатыдай құлпыр жердің жүзі [үсті].* п.өзт. *Табиғат өсем күйге еніп, жайнап.*

МАСАУРА=ет. *Масаю, масандану.*

МАСАХАНА зат. *Масадан қорғану үшін дәкеден тігілген бітеу шымылдық.*

МАСАША үст. *Масаға ұқсап, маса сияқты.*

МАСА-ШЫБЫН зат. *Маса, шіркей, шыбын т.с.с.*

МАСАЮ *Масай етістігінің қимыл атауы.*

МАСКА [франц. masque] зат. 1. *Танытпау үшін екі көз қуысы ойылып жасалған адам, жан-жануар пішіндегі басқа киетін беттерде.*

2. *Халық ойындарында, түрлі салтанатты кештерде желгі Рим мен грек актерлерінің коме-*

дияларында, кейбір Азия халықтарының дәстүрлі театрларында түрлі аңдардың келбетін бейнелейтін бетперделер. **3.** Қайтыс болған адамның гипстен жасалатын бетінің қалыбы. **4.** Медицинада қолданылатын дәке. **5.** Косметикада бетке жағылатын түрлі құрамдар. **6.** Спортта (фехтовальщиктердің, хоккеисттердің) қорғаныс үшін киетін бетпердесі. **7.** ауыс. Екіжүзділік.

МАСКАЛЫ с ын. *Маска киген, маскасы бар.*
МАСКАРАД [франц. mascarade] зат. Ерекше костюм мен басқа киім киіп келетін той-думан, бал. **2.** ауыс. Екіжүзділік, алдау.

МАСКУЛИНИЗАЦИЯ [лат. masculinus] зат. мед. Әйелдердің еркек тәрізділігі.

МАСКУЛИНИЗМ зат. мед. Әйелдердің еркек тәріздену синдромының жалты атауы.

МАСКУЛИНОМА зат. мед. Аналық безінің ісігі.

МАСКҮНЕМ с ын. **1.** Араққұмар, арақ ішкіш. **2.** психол. Ерік-жігері босаң, өзінің сана-сезімін, ар-намысын қастерлемейтін, психикасы бұзылған, ішкіліктің соғына түскен араққұмар, ішкіш адам. **3.** ауыс. Алабұртпа, аумалы-төкпелі.

МАСКҮНЕМДІК зат. психол. **1.** Ішкілікке салынушылық, араққұмарлық. **2.** псих. Ерік-жігері босаң, өзінің сана-сезімін, ар-намысын қастерлемейтін адамның жүйелілік қасиеті. **3.** ауыс. Алабұртпалық, желөкпелік.

Маскүнемдік психоз. мед. Маскүнемдік салдарынан пайда болатын психикалық ауру. **Маскүнемдік елес.** мед. Маскүнемдіктің нәтижесінде адам психикасының бұзылуы.

МАСҚАРА [ар. مسخرة] зат. Ар-намысқа тиетін өрескел іс, қыт, сұмдық.

Масқара болды. Ұятқа қалды, күлкі болды, абыройы төгілді. **Масқараға ұрындыру.** Масқара ету, масқаралау, ұятқа қалдыру. **Масқара қылды [етті].** Күлкі қылды, ұятқа қалдырды. **Масқарасын шығарды.** Ұятқа қалдырды, масқара етті.

МАСҚАРАЛА= е т. **1.** Ел алдында күлкі ету, мазақтау, қорлау. **2.** Әйгілеу, кінәсін бетіне айту, өшкерелеу.

МАСҚАРАЛАН= е т. Масқара болу, ұятқа қалу, абыройы төгілу.

МАСҚАРАЛАНУ Масқаралану етістігінің қимыл атауы.

МАСҚАРАЛАТ= е т. Масқара ету, ұятқа қалдыру.

МАСҚАРАЛАТУ Масқаралату етістігінің қимыл атауы.

МАСҚАРАЛАУ Масқаралау етістігінің қимыл атауы.

Масқаралау киіміне орады. этн. Қылмыстың кебенекке орады.

МАСҚАРАЛЫҚ зат. Өрескелдік, ерсілік, қыт іс.

МАСҚАРАПАЗ зат. өнер. **1.** Күлдіргі, қу, сайқымазақ. **2.** Клоун (циркегі комикалық персонаж, цирк әртісі).

МАСҚАРАШЫЛЫҚ зат. Ұятқа қалушылық, сорақылық.

МАСОНДАР [франц. masons] зат. саяси. ХҮІІІ ғ. басында Ұлыбританияда пайда болған, кейін бүкіл Еуропаға, сосын бүкіл әлемге тараған ұйымдастыру принциптері мен салт-жоралғылары ортағасырлық құпия сипатты, билік пен қаржы құрылымдарымен жақындасқан жасырын діни-этикалық қозғалыс.

МАССА [лат. massa] зат. **1.** физ. Материяның инерциялық және гравитациялық қасиетін анықтайтын физикалық шама, көлем. **2.** хим. Иленген балшық тәрізді қоймалжың, зат,

қоспа. **3.** экон. Тауарлардың мөлшері (тауар, ақша массасы, конкурстық масса).

Масса алмасу. физ. Тене-теңдіксіз екі немесе бірнеше құрауышты жүйелерде заттардың бір фазадан екінші бір фазаға өтуі.

МАССАЖ [франц. massage] зат. мед. Денені уқалау, сылау арқылы жүргізілетін емдік-сауықтыру шарасы.

МАССАЖЕР зат. Денеге массаж жасауға арналған құрал.

МАССАЛЫҚ с ын. *Массаға тән, массаға қатысты.*

Массалық концентрация. хим. Компоненттің массасы арқылы өрнектелген концентрация.

Массалық құрам. хим. Құрауыштарының массалық мөлшерімен өрнектелетін құрам.

Массалық сан. хим. Нуклид және нуклидті электрондық жүйелер құрамына кіретін нуклондардың жалты саны. **Массалық үлес.** кен. Қоспа құрамбөлігі концентрациясын сипаттайтын өлшемсіз физикалық шама. **Массалық үлес коэффициенті.** хим. Еріген зат массасының ерітіндінің жалты массасына қатынасы.

МАССИВ [франц. massif] зат. геогр. Географиялық белгілері ұқсас біркелкі аймақ.

Массив индексі. инф. <ағыл. array index>

Массив элементіне осы элементті ұқсастыру үшін қосып жазылатын символ. **Массивтің ұқсастырығышы.** а) Бағдарлама анықтаған массив атауы; ә) Басқа мәліметтер ағыны арасынан қарастырылатын мәліметтер жиымын сипаттайтын код.

МАСС-МЕДИА [ағыл. mass media] зат. Бұқаралық ақпарат құралдары.

МАСС-СПЕКТРОМЕТРЛІК: масс-спектрометрлік талдау. хим. Заттың үлгісі ионданып, түзілген иондар массасының спектрі тіркелетін талдау әдісі.

МАСТАН= е т. **1.** Мас болу, ақыл-есінен айырылғандай болу, ләззатқа бату. **2.** ауыс. Көкірек керу, менменсу, дандайсу.

МАСТАНДЫР= е т. **1.** Мас қылу; ләззатқа батырып, басын айналдыру. **2.** ауыс. Менменсіту, дандайсыту.

МАСТАНДЫРУ Мастандыр етістігінің қимыл атауы.

МАСТАНУ Мастан етістігінің қимыл атауы.

МАСТАНЫҢҚЫРА= е т. Жетістікке басы айналғыңқырау, дандайсыт менменсіңкіреу.

МАСТЕР-КЛАСС зат. Мамандық бойынша тәжірибе алмасу мақсатында, кәсіби маман өткізетін дәріс, шеберлікті шыңдау.

МАСТАНЫҢҚЫРАУ Мастаныңқыра етістігінің қимыл атауы.

МАСТИТ [грек. mastus] зат. мед. Сүт безінің қабынуы.

МАСТИХИЗМ зат. көркемөнер. Майлы бояуды езуге және қинамаған жерін қайта жазу үшін кенеп бетінен артық бояуды қырып алып тастауға арналған темір не сүйектен жасалған шағын қалақша.

МАСТОДОНТАР [грек. mastos – емізік, odus – тіс] зат. зоол. Қазбадан табылған иттүмсізқұтылар отрядының бірі.

МАСТОИДИТ [грек. mastoeides] зат. мед. Ми сауытындағы самай бөлігінің қабынуы.

МАСТОПАТИЯ [грек. mastos – емшек, pathos – жапа шегу, жүдеу] зат. мед. Ішкі секретиция бездері қызметінің бұзылуынан болатын емшек ауруының бірі.

МАСТЫҚ зат. **1.** Арақ-шарап сияқты сусын ішіп мас болушылық, қызулық. **2.** ауыс. Табысқа,

жақсы өмірге, қарны тоқтыққа, қамсыздыққа т.б. бас айналушылық, дандайсушылық.

Мастық кірді. Кеңіл өсіп, мастанды, дандайсыды, есерленді.

МАСҮЕК зат. **1.** діни. **Мисуак** (мұсылман адамдардың сүннет бойынша дәрет кезінде тісін тазалауға пайдаланатын өсімдігі, Араб түбегінде өсетін ағаш). **2.** Тіс тазалағыш, тіс ысқыш.

МАСША ұст. Арақ ішкен адам тәрізді, масқа ұқсас.

МАСШТАБ [нем. Mabstab] зат. **1.** геогр. Картадағы, сызбадағы ықшамдалған кесінді ұзындығының сол кесіндінің нақты ұзындығына қатынасы. **2.** Аумақ, көлем, мөлшер.

МАСШТАБТЫ с ын. геогр. Масштабы бар, масштабы көрсетілген.

МАСШТАБТЫҚ с ын. Масштабқа қатысты, соған тән.

Масштабтық сызғыш. тех. Жиегіне әртүрлі ұзындық өлшемдері межеленген сызу аспабы.

МАСЫҚ зат. діни. **Мәсік** (мұсылмандардың дәретіндегі басты немесе аяқты (кебіс үстінен) жуу, сулау рәсімі, дәрет парыздарының бірі).

Масық тартты. діни. **Мәсік тартты** (дәрет алғанда басын немесе кебіс сыртынан аяғын сулады, жуды).

МАСЫҚ= е т. **1.** Мас болып қалу. **2.** ауыс. Мақтану, дандайсу, желігу.

МАСЫЛ зат. **1.** Біреудің асырауындағы, күтуіндегі, өздігінен күн көруге жағдайы жоқ немесе жасы келмеген адам. **2.** ауыс. Жатыпшеру, араптамақ. **3.** ауыс. Басқаның ауыр жүгі, біреудің орындауға тиіс мойнына таңылар міндеті, ауыртпалық.

Масыл болды. а) Біреудің қолына қарады, асырауында, күтуінде болды. ә) Ауыртпалығын түсірді, араптамақ, жатып ішгерге айналды.

МАСЫЛДЫҚ зат. **1.** Масыл болушылық, араптамақтық. **2.** терм. Әлеуметтік немесе денсаулық жағдайы нашарлығына байланысты біреудің асырауында болушылық, өздігінен күн көре алмаушылық.

МАТ зат. спорт. **1.** Шахмат ойынындағы лажсыз жеңіліс. **2.** ауыс. Жеңіліс, сәтсіздік. // Пәс, төмен, аз.

Мат алды. Жеңілді, ұтылды, сәтсіздікке ұшырады. **Мат болды.** спорт. а) Шахматта қарсыласынан лажсыз ұтылды. ә) Бір істе үміті ақталмады, дегені орындалмады, сәтсіздікке ұшырады. б) Аузын ашапды, қарсылық көрсете алмады. **Мат қойды.** спорт. а) Шахмат ойынында қарсы жақтың короліне шабуыл жасап, ешбір шарасыз етіп жеңді, ұтты. ә) Сөзден ұтты, қатырды.

Мат қылды. а) спорт. Ойыннан лажсыз ұтылды, жеңілді. ә) Сәтсіздікке ұшыратты.

МАТА зат. Мақта мен жүннен тоқылған шүберек, кездеме.

Мата булау. тоқыма. Тоқыма өндірісінде матаны ыстық бумен өңдеу үдерісі. **Мата өңдеу.** тоқыма. Мата бояу, агарту, өрнек басу сияқты т.б. ең соңғы өңдеу үдерістерінің жиынтмасы.

МАТА= е т. **1.** Айқастыра байлау, мықтап бекіту. **2.** Шырғау, бекітін тоқу. **3.** Малды арнайы іске байлау, мал арнау, сыйлау. **4.** ауыс. Тыйым салу, жол бермеу. **5.** ауыс. Бөгеге, доғару, тоқтату, тұншықтыру, тежеу. **6.** ауыс. Байлану, шөгү, жиналу. **7.** ауыс. Өру, араластыру, қосу, үйлестіру.

МАТАЛ= е т. **1.** Бекітіліп, байлану. **2.** ауыс. Торға түсу, шырмалу. **3.** ауыс. Ұсталу, қолға түсу.

МАТАЛУ Матал етістігінің қимыл атауы; ұсталу, қолға түсу.

МАТАЛЫ: маталы шаңтұтқыш. тех. *Сүзі-летін сүзгіш матасы бар шаңтұтқыш.*

МАТАЛЫН = ет. 1. *Байлану.* 2. а у ы с. *Қолы босамау, бос уақыты қалмау, өзін басқаға арнау.*

МАТАЛЫНУ Маталын етістігінің қимыл атауы.

МАТАМ зат. көне. *Қайғы, қасірет.*

МАТАН зат. өс. *Шөптесін өсімдіктердің бір түрі.*

МАТАС = ет. 1. *Шырмалу, торға тұсу.* 2. а у ы с. *Шатасу, килігу, ұрыну.*

МАТАСТЫР = ет. 1. *Байластыру, бекітістіру.* 2. а у ы с. *Еріксіз қондіктіру, байлап ұстау.*

МАТАСТЫРУ Матастыр етістігінің қимыл атауы; *байластыру.*

МАТАСТЫРЫЛ = ет. *Байластырылу, бір-біріне байлау.*

МАТАСТЫРЫЛУ Матастырыл етістігінің қимыл атауы.

МАТАСУ¹ зат. лингв. *Изафеттік тіркестегі анықтауыш пен анықталатын сөз тіркесінің арасындағы байланыс.*

МАТАСУ² Матас етістігінің қимыл атауы.

МАТАСҰРЫПТАУЫШ зат. тех. *Тоқылып, әртүрлі өңдеуден өткен маталарды жазып қыртар, сұрыптауға әрі ұзындығын есепке алуға арналған машина.*

МАТАТ = ет. 1. *Байлау.* 2. а у ы с. *Бостандығынан айыру, қамауға алу.*

МАТАТУ Матат етістігінің қимыл атауы.

МАТА-ТАУАР зат. *Киім-кешек, үй жабдықтарына пайдаланылатын мақта, жүн, жібек, т.б. заттардан тоқылған жасалатын неше түрлі кездеме, бұл т.б. заттар.*

МАТАУ Мата етістігінің қимыл атауы.

1. *Байлау, бекіту.* 2. а у ы с. *Кедергі, бөгет болу.*

3. а у ы с. *Тоқтау, тежеу, бөгеу.*

Кіиктің матауы. этн. *Қырғұйектің аяғы, қазанның басына сөйкес келетін ама.*

МАТАУЛЫ с ы н. *Жіппен айқастыра байлаулы, бекітулі.*

МАТАУСЫЗ с ы н. *Маталмаған, бос.*

МАТБУҒАТ [ар. مطبوعه] зат. *Күнделікті шығатын газет-журнал, баспасөз.*

МАТЕМАТИК зат. 1. *Математика сабағын жүргізуші мұғалім.* 2. *Математика ғылымының маманы.*

МАТЕМАТИКА [грек. mathematike] зат. терм. 1. *Сандық қатынастар мен кеңістік формалары жайлы ғылым.* 2. *Сандық қатынастар мен кеңістік формалары жайлы білім беретін пән.* 3. *Сандық қатынастар мен кеңістік формалары туралы білімдер жүйесі.*

МАТЕМАТИКАЛАНДЫР = ет. терм. *Математикалық әдіске салу, сандық қатынастар мен кеңістік формалары туралы білімдерді пайдалану.*

МАТЕМАТИКАЛАНДЫРУ Математикаландыр етістігінің қимыл атауы.

МАТЕМАТИКАЛЫҚ [лат. mathematica] с ы н. *Математикаға тән, математикаға қатысты.*

Математикалық әдіс. *Сандық есептеулер мен қатынастарды қолдану әдісі.* **Математикалық логика.** *Логикалық қорытындыларды қатаң символикалық тілдің негізіндегі логикалық есептеулер арқылы зерттейтін логиканың тармағы.* **Математикалық тіл білімі** [лингвистика]. лингв. *Тілдік құбылыстарды сандық қатынастар арқылы зерттейтін лингвистиканың қолданбалы саласы.*

МАТЕМАТИКАСЫЗ с ы н. *Математика ғылымынсыз, сандық білімсіз.*

МАТЕРИАЛ зат. 1. *Түрлі құрылыстарға қажетті шикізат, жабдық.* 2. *Баспасөз бетінде жарияланатын мақала, әртүрлі көлемді шығарма түріндегі мәтін.* 3. *Бір нәрсеге, қатысты жайттар, мағлұмат.* 4. кіт. *Мата, кездеме, бұл.* 5. экон. *Заттай мүлік.*

Материалдар кедергісі. к ү р . *Құрылыстар мен машиналар бөлшектерінің беріктігі мен қаттылығын зерттейтін ғылым саласы.*

МАТЕРИАЛДЫ с ы н. терм. *Нақты заттай, белгілі бір материалға қатысты.*

МАТЕРИАЛДЫҚ с ы н. *Күнделікті тұрмысқа қажетті, заттай, мүлдіктік.*

Материалдық база. *Кәсіпорын, ұйым не мекеменің жұмыс істеуі үшін қажетті заттық, мүлдіктік қоры. Материалдық байлық. Материалдық қор, қазына. Материалдық жауапкершілік.* экон. *Қызметкерлердің заңды немесе жеке тұлғалар келтірген мүлдіктік, материалдық зияның орнын толтыруға міндеттілігі.* **Материалдық жүйе.** филос. *Заттық болмысы бар денелердің құрамдас бөліктерінің бір-бірімен байланыстағы күрделі қарым-қатынасының реті, тәртібі. Материалдық игілік. Азық-түлік, киім-кешек, баспана және өндіріс құрал-жабдықтары. Материалдық көтермелеу.* экон. *Адамдардың еңбекке қабілеті мен ынта-жігерін арттыра түсуге бағытталған заттай жеңілдік, қаржылай көмек беру шарасы. Материалдық мәдениет.* *Адамның іс-әрекеті нәтижесінде жасалған заттық байлық.*

МАТЕРИАЛИЗМ [лат. materialisme] зат. филос. *Материя, табиғат, болмыс – алғашқы, ал сана, рух ой туынды (екінші) деп санайтын, идеализмге түбірінен қарама-қарсы ғылыми философиялық бағыт.*

МАТЕРИАЛИСТ зат. фил. *Материяны танып-білуге болады деп санайтын, материализмнің ғылыми философиясын уағыздаушы адам.*

МАТЕРИАЛИСТІК с ы н. филос. *Материализмге тән, қатысты.*

МАТЕРИАЛДЫҚ-ТЕХНИКАЛЫҚ с ы н. *Заттай, мүлдіктік өрі техникаға қатысты.*

Материалдық-техникалық база. *Мекеме, кәсіпорын т. б. қызметін қамтамасыз ететін құрал-жабдықтар мен қажетті заттық құндылықтар құрамы.*

МАТЕРИК зат. геогр. 1. *Құрлықтың мұхиттармен, теңіздермен қоршалған аса ірі бөліктері, құрлық.* 2. а у ы с. *Үлкен құрлық, ұлан-ғайыр жер.*

Материк ашты. геогр. *Географиялық нысан ретіндегі құрлықтың мұхит, теңіздер мен қоршаған ірі бөлігін анықтап тапты, сол жерге өз өркенінің өкілі болып алғашқы рет аяқ басты.*

МАТЕРИКАРАЛЫҚ с ы н. *Материктер аралығындағы.*

Материкаралық теңіз. геогр. *Мұхиттың екі немесе бірнеше материктер арасында орналасқан бөлігі.*

МАТЕРИКТІК с ы н. *Материкке қатысты, тән, құрлықтық.*

МАТЕРИЯ [лат. materia] зат. филос. *Адам санасынан тыс және оған тәуелсіз өмір сүретін объективтік шындық, дүниенің түп негізі.*

МАТЕРИЯЛЫҚ с ы н. *Материяға қатысты, соған тән.*

МАТ-ҚАПЫ зат. *Адамның іс-әрекетінен жаңғылып, қапыда жеңіліп, ұтылып қалу қапы.*

МАТҚАПЫДА ұст. жерг. *Қысыятында, қарбаласта, жөпеледемеде.*

МАТРАЦ [нем. Matratze] зат. *Қалыңдау етіп, мақтадан жасалатын жұмсақ төсеуші.*

МАТРИАРХАТ [лат. mater – ана, грек. arche – үстемдік] зат. тар. *Аналық басымдыққа құрылған қоғам, рулық құрылыс ыдырап, таптық қоғамға өту кезеңіндегі қоғамда әйел жыныстының үстемдігіне негізделген қоғамдық құрылым формаларының бірі.*

МАТРИАРХАТТЫҚ с ы н. *Материархатқа тән, қатысты.*

МАТРИЦА [лат. matrix] зат. 1. полигр. *Типографиялық әріптерді құятын қалып, ця.* 2. мат. *Сандардың тікбұрышты кестесі түрінде жазылатын, өзі және өзі сияқты басқа нысандармен алгебралық операциялар жасала алатын математикалық нысан.*

МАТРОС [гол. matros] әск. зат. *Әскери-теңіз флотындағы ең кіші әскери атақ, теңізші.*

МАТРӨШКЕ зат. өс. сөйл. *Киікомы.*

МАТТАҚАМ с ы н. жерг. *Айлакер, қу.*

МАТЧ [ағыл. match – спорттық ойын, point – ұпай] зат. спорт. *Екі команда болып кездесетін спорт ойыны.*

МАТЧ-ПОЙНТ [ағыл. match] спорт. **Теннис.**

МАТЧТЫҚ с ы н. спорт. *Матчқа қатысты, тән.*

МАТЫР = ет. сөйл. *Бір нәрсені тұтастай суга салып алу, батыру.*

МАТЫРУ Матыр етістігінің қимыл атауы.

МАТЫРЫЛ = ет. сөйл. *Батырылу.*

МАТЫРЫЛУ Матырыл етістігінің қимыл атауы.

МАУ с ы н. сөйл. *Маубас, ынжық.*

Мау тартты. *Қоңілі елегізіп, есіл-дерті үйде емес; түзде болды.*

МАУБАС с ы н. 1. *Ылғи есенсіз адамша жүретін, бос.* 2. *Ұйқысыз, көп ұйықтайтын.*

Маубас қой. *Отар соңында ілініп-салынып әрең жүретін әлсіз қой.*

МАУБАСТАН = ет. 1. *Мәңгіру, селсоқтану.*

2. а у ы с. *Ұйқысы келу, қалғып-мұлғу.*

МАУБАСТАНУ Маубастан етістігінің қимыл атауы.

МАУБАСТАУ с ы н. *Сылбырлау, бостау.*

МАУБАСТЫҚ зат. *Бостық, былжырлық, сылбырлық.*

МАУЖЫР с ы н. *Тып-тыншы, мұлгіген.*

МАУЖЫРА = ет. 1. *Денесі дел-сал болып, ұйқысы келу, тәтті ұйқыға кету, мұлғу.* 2. а у ы с. *Еш қозғалысыз тыныш тұру.* 3. а у ы с. *Лып еткен желсіз, тамылжып жын-жылы болып тұру (құн райы туралы).* 4. а у ы с. *Тұну, қоюлану.*

МАУЖЫРАҢҚЫ с ы н. *Мең-зең, дел-сал.*

МАУЖЫРАС = ет. 1. *Мең-зең болып отырысу, мұлгісу.* 2. а у ы с. *Тамылжып, тыныш тұрып қалуы.*

МАУЖЫРАСУ Маужырас етістігінің қимыл атауы.

МАУЖЫРАТ = ет. *Болдырату, ұйқысын келтіру, денесін жылытып дел-сал қылу.* 2. а у ы с. *Балқыту, ләззатқа батыру.*

МАУЖЫРАТУ Маужырат етістігінің қимыл атауы; *бойын балқыту, ұйқысын келтіру.*

МАУЖЫРАУ Маужыра етістігінің қимыл атауы.

МАУЗЕР зат. әск. *Ойлап тапқаны үшін неміс конструкторлары ағайынды Маузерлердің атына байланысты аталған автоматты пистолеттің бір түрі.*

МАУҚИФ арзат. діни. *Мұсылмандық діни ұғым бойынша Қиямет күні адамдар Аллаһ тағаланың олардың бұл дүниедегі амалдары үшін шығаратын ақтық шешім күтіп тұратын жер.*

МАУСЫМ¹ зат. 1. *Ай санаудағы мамырдан кейінгі жаз айы, жылдың алтыншы айы.* 2. а у ы с. *Жаз, жаздың басы.*

Маусым шақ. поэт. *Жастық шақ, албырт кез.*

МАУСЫМ² з. ат. 1. Жылдың астрономиялық, синоптикалық белгілеріне қарай бірнеше айдан тұратын белгілі бір кезеңі, мезгілі. 2. этн. Қандай да бір жыл мезгілінің табиғат құбылысына, амалға қатысты халықтың шаруашылығында, тұрмысында жүргізілетін жұмыстарға сәйкес кезең. 3. ауыс. Кезең, қайталанатын науқан.

МАУСЫМДА = е. т. Маусым-маусымға бөлу. **МАУСЫМДЫ** сын. Белгілі уақыттағы, мерзімдік.

МАУСЫМДЫҚ сын. Белгілі мерзімдік, кезеңдік.

Маусымдық жұмыс. Жыл бойы емес, белгілі бір кезеңде (маусымда) орындалатын жұмыс.

МАУСЫМДЫЛЫҚ з. ат. Кезеңге бөлінушілік, мерзімділік.

МАУЫҒУ Мауығ етістігінің қимыл атауы.

МАУЫЗДАЙ сын. сөйл. Өте ірі, алпамсадай.

МАУЫЗДАЙ-МАУЫЗДАЙ сын. Ірі-ірі, зор-зор.

МАУЫҚ з. ат. Құмар, көңіл тынышы.

Мауқын басты. а) Құмарын қандырды, қанағаттанды. ә) Көзайым болды, сағынышын басты. б) Шерін шығарды, шер тарқатты. в) Көңілі тынышыды, көңілі орнықты. **Мауқы басылды.** а) Сағынышын басты, құмары қанды, құмары тарқады. ә) Көңілдері орнына түсті.

МАУЫҚ = е. т. Мысық тұқымдастардың шағылысуы.

МАУЫҚҚЫШ сын. Мауыға бергіш, тояттағыш.

МАУЫТ¹ з. ат. Оң жағы майда түкті келген, бағалы саналатын қалың мата, шұға. // Мауыттан тігілген.

Мауыт бешпент. этн. Шұғадан тігілген астарлы сырт киім.

МАУЫТ² з. ат. өс. сөйл. Жылқы сүйіп жейтін шөптердің бір түрі.

МАУЫТЫ з. ат. Мауыт мата. // Мауыт матадан тігілген.

МАФИОЗ [итал. mafiose] з. ат. Мафия өкілі, мүшесі.

МАФИТТЕР з. ат. геол. Минералогияда: магний және темір минералдары, петрологияма жергілікті геологияда негізді тау жыныстар терминінің синонимі ретінде қолданылатын атау.

МАФИЯ [итал. mafia] з. ат. саяси. Көбіне жасырын қылмыспен байланысты және қоғам мүшелеріне, мемлекеттік және қоғам қайраткерлеріне, ұйымдарға, мекемелерге өз мақсаттарына жету үшін заңсыз жолдармен, әдістермен (пара беру, арандату, күш қолдану, бопсалау, адам өлтіру, лаңкестік әрекеттер т.б.) ықпал етуге татынатын жасырын, заңсыз ұйым.

МАХАББАТ [ар. محبة] з. ат. 1. Әйел мен ер адам арасындағы құштарлық сезім, бір-біріне деген сүйіспеншілік. 2. Адам бойындағы айналасына деген мейірімге толы сезім, адамға тән биік, асқақ сүйіспеншілік, игі қасиет, ізгілік. 3. Бар ынтасы, бар ықыласы, ерекше ыстық қатынас айрықша ынтызарлық, сүйіспеншілік. 4. діни. Алла тағаланың оң сөзіз мың ғаламды, бүкіл ғаламды жаратқан ұлы, шексіз сүйіспеншілігі. 5. Жаратылыстағы, табиғат әлеміндегі үйлесімділік, сұлулық, реттілік пен тәртіптіліктің ұйытқысы ретіндегі ұлы күш. // Сүйген адам, сүйікті қыз, жар.

Махаббат бостандығы. Адамның өз сүйіктісін жар етіп таңдау еркі. **Махаббат дариясына қойып кетті.** поэт. Сезімге бөленді, сүйіспеншілік

сезіміне бой алдырды. **Махаббатқа бөледі. Махаббат қайығы.** поэт. Адамның сүйіспеншілік сезіміне бөленгендегі көңіл-күйі. Сүйіспеншілікке толтырды, жылы сезімге елітті. **Махаббат машақаты.** Басқаға деген сүйіспеншіліктің бейнетін көрген жан күйзелісі, азап пен қиыншылықтар.

Махаббат қызық мол [кез] жылдар. поэт. *Ғашық бола білген жастық шақ, қызығы мол жастықтың ғашықтық кезеңі.* **Махаббат оялды.** поэт. Бойын сүйіспеншілік сезімі жаулап алды, біреуге ғашық болып қалды. **Махаббат сәулесі.** поэт. Сүйіспеншілік, ынтықтық, ғашықтық сезім. **Махаббат сыйлады.** поэт. Сүйді, жақсы көрді, сезімін біреуге арнады. **Махаббат тұтанды.** поэт. Ғашықтық сезімге бой алдырды, сүйіспеншілігі оялды. **Махаббат тұтты.** Жақсы көрді, құрметтеді, жақын тартты. **Махаббаттың киесі.** бейн. Сүйген адамның тартқан азабы, жазықсыз көз жасы, опасыздық көрген жан күйзелісі. **Махаббат уы.** поэт. Сүйіспеншілік азабы, біреуге ғашық болған жалынды сезімнің қайғысы мен күйініш-дерті.

МАХАББАТСЫЗ сын. Махаббаты жоқ, сүйіспеншіліксіз.

МАХАББАТТЫ сын. Ынтық, құштарлық, құмар.

Махаббатты болды. Жақсы көрді, ынтымағы жарасты, сыйластық, сүйіспеншілікті болды.

МАХАББАТТЫҚ з. ат. Сүйіспеншілік, ынтықтық.

МАХАББАТШЫЛ сын. 1. Махаббат-құмар, сүреге дайын, ынтызар. 2. Махаббатқа толы, сүйіспеншілікке арналған, махаббат тән болған.

МАХАЛ [ар. محال] з. ат. көне. **Мезгіл.**

МАХАЛЛА [ар. محلة] з. ат. көне. 1. Қаланың бір бөлігі (квартал). 2. жерг. Отырықшы жердегі орам, көше.

МАХАБҒУ з. ат. көне. Сүйікті, аса жақсы көретін адамы.

МАХИЗМ фил. з. ат. Буржуазиялық философиядағы реакцияшыл субъективті-идеалистік бағыт.

МАХИНАЦИЯ з. ат. Құлықпен, арамдықпен мұратқа жетушілердің жасайтын әрекеті.

МАХЛЕ з. ат. көне. **Оқу орны.**

МАХЛҰҚ з. ат. ескі кіт. **Мақлұқ.**

МАХОРКА ор. з. ат. Бұрынғы кезде қолданылған сапасы төмен сортты, сырты қапталмаған, оралмаған темекі.

Махорка тартты. Махорка ұнтағын қағазға орап шекті.

МАХПУЗ [ар. محفوظ] з. ат. діни. ескі кіт. Тагдыр, пешене.

МАХРҰМ сын. ескі кіт. **Мақрұм.**

Махрұм болды. ескі кіт. **Мақрұм болды** (құр қалды). **Махрұм қалды.** ескі кіт. Құр қалды, құралақан қалды.

МАХФУЗ з. ат. діни. ескі кіт. **Махпуз.**

МАХШАР [ар. محشر] діни. з. ат. Мұсылман дініндегі ұғымы бойынша, өлгеннен кейінгі адам баласының күнесі тексерілетін жер [Құран кәрім бойынша, Ысраиль періште сұр қрлегеннен кейін қиямет қайым басталып, бүкіл өлілер тіріліп, қабірлерінен шығып, амал дәптерлері иесіне тапсырылатын, бүкіл жаратылыс Алла тағала алдында есеп беретін алаң].

Махшар күні. діни. Қиямет күні, ақырзаман келіп, бүкіл жаратылыс Алла тағала алдында осы дүниедегі амалдары үшін есеп берілетін күн.

МАХЫРАПҚА [ар. محراب] з. ат. діни. Мешіт ішіндегі Мекке жақ бағытты көрсететін қабырғадағы текше.

МАЧЕТО з. ат. Африка елдерінде қолданылатын қанжардың бір түрі.

МАШ үст. сөйл. **Мәш.**

МАШАЙЫҚ [ар. مشايخ] з. ат. 1. Діни басшы, тәрбиеші, ғұлама қарт адам. 2. Желеп-жебеуші рух, қасиетті күш, пір.

МАШАЙЫҚ-ПІР з. ат. діни. Діни наным-сенім бойынша адамның тілегенін, Алладан сұрағанын періштелерге жеткізуге медет болушы деп саналатын қасиетті күш иелері, желеп-жебеуші рух.

МАШАҚАТ [ар. مشقة] з. ат. 1. Адам басына түсетін бейнет, қиыншылық, ауыртпалық. 2. Бейнеті ауыр еңбек, қиындығы көп жұмыс. 3. Бос әрекет, әурешілік, құр-бекер зая болған еңбек.

Машақатқа қалды. Бейнетке қалды, басына бәле тілеп алды, жұмысы көбейді.

МАШАҚАТСЫЗ сын. Ауыртпалықсыз, қиыншылықсыз, азап-бейнетсіз.

МАШАҚАТСЫЗДЫҚ з. ат. Әурешілігі жоқтық, қиыншылықсыздық.

МАШАҚАТТАН = е. т. Азап тарту, бейнеттену, әурелену.

МАШАҚАТТАНДЫР = е. т. Азаптандыру, бейнеттендіру.

МАШАҚАТТАНДЫРУ Машақаттандыру етістігінің қимыл атауы.

МАШАҚАТТАНУ Машақаттан етістігінің қимыл атауы.

МАШАҚАТТАУ сын. Машақаты молырақ, бейнеті басымдау.

МАШАҚАТТЫ сын. Машақаты мол, бейнеті көп.

МАШИНА [франц. machine] з. ат. тех.

1. **Мәшине** (іштен жану қозғалтқыштары арқылы механикалық қозғалыс жасайтын адам, жүк тасымалдаумен қатар әртүрлі басқа да (шөп шабу, ауылшаруашылық өнімін жинау) сияқты жұмыстарға арналған көліктердің жалты аты; автомобиль). 2. Адам еңбегін алмастыруға арналған әртүрлі өндіріс орындарында қолданылатын күрделі операциялар атқаратын техникалық құрал, механизм. 3. Адам жасаған қандай да бір механизм, күрделі құрылым. 4. Жеңіл мәшине, жеңіл автокөлік. // Бір көлік, бір жүк мәшине көлеміндегі.

Машина айдады. Автокөлікті жүргізді, шопыр болды, көлік жүргізуші болды. **Машина бармайды.** Өркеніет әлі жетпеген, қияндағы жер деген мағынада. **Машинаға түсірілді.** тех. Қандай да бір ақпаратты техникалық құрал, электрондық есептеуіш құралдың, компьютердің т.б. жадына, тіліне аударылды, соған жазылды. **Машиналар шабақтардай шоршыды.** бейн. оқказ. Автокөліктер жол бойымен арлы-берлі жүйткіді, зымырап-зулады.

МАШИНАДАЙ сын. **Мәшинедей** (көлік сияқты, жеңіл көліктей).

МАШИНАЖАСАУ з. ат. Еңбек құралдарын, көліктерді, қолданьстағы заттар мен қорғаньс өнімдерін жасайтын өндіріс салаларының кешені.

МАШИНАЛАН = е. т. Мәшинемен жабдықталу, техникамен қамтамасыз етілу.

МАШИНАЛАНДЫР = е. т. Іс-әрекетті мәшине арқылы атқару.

МАШИНАЛАНДЫРУ Машиналандыру етістігінің қимыл атауы.

МАШИНАЛАНУ Машиналан етістігінің қимыл атауы.

МАШИНАЛАС = е. т. Мәшinelес, автоматтандырылу.

МАШИНАЛЫ сын. Мәшинелі. 1. Көлікті, көлігі бар. 2. Мәшинемен, техникалық құрылғылармен жабдықталған.

МАШИНАЛЫҚ сын. Мәшинелік, мәшинеге қатысты, мәшинеге тән.

Машиналық аударма. и н ф. <ағыл. machine translation> **Мәшинелік аударма** (мәтіннің немесе сөздің бір тілден басқа тілге компьютер көмегімен орындалатын аудармасы). **Машиналық тіл.** и н ф. <ағыл. machine language> Мәшинелік тіл, компьютерлерге, электрондық есептеуіш құрылғыларға ақпараттарды салу үшін жасалған шартты таңбалар жүйесінен тұратын жасанды тіл. **Машиналық уақыт.** и н ф. <ағыл. computer time> Компьютерде жұмыс істеуге бөлінетін, компьютерде белгілі бір тапсырмалар жиынын орындауға жұмсалатын уақыт.

МАШИНАСЫЗ сын. Мәшинеге отырмай, жаяу, көліксіз.

МАШИНАТАНУ зат. ғыл. Мәшинетану; мәшине жасауға қатысты өзекті мәселелерді кешенді түрде зерттейтін ғылым саласы, ғылыми пән.

МАШИНИСТ зат. Паровоз жүргізуші маман.

МАШИНИСТКА зат. сөйл. Әріптерді теруге арналған шағын механикалық құралға қолжазбаны басатын адам, әдетте, әйел адам. **МАШИНКА** зат. Мәтінді баспа әріптерімен қағазға түсіруге арналған қолжазба басатын механикалық құрал.

МАШҚАР зат. сөйл. **Махиар.** **МАШТАБАТ** [ар. مشتهات] зат. діни. Шариғат бойынша тоғызға толған, балиғатқа толған қыз.

МАШУРАТ зат. көне. **Машиурат.** **МАШЪУРАТ** [ар. مشورة] зат. көне. ескі кіт. Кеңес, мәслихат.

МАШШАЛЛАЪ од жаңа. Таңқалған кезде айтылатын діни сөз.

МАШЫҚ [ар. مشق] зат. 1. Дағды, дайындық, қалыптасқан біліктілік. 2. Әдет, үйренішті іс, салт, мінез т.б. // Әдемі үлгілі, өрнекті. 3. психол. Белгілі бір оқыту, үйрету үдерістері әсерінің негізінде тәлім алушыда қалыптасатын білім, біліктілік дағдысы. // Жатық, жетік.

Машығы бар. Әдеттенген, үйренген, бейім. **Машық алды.** Үйренді, дағдыланды, әдеттенді. **Машық етті.** Әдетке айналдырды, үйренішті қылды.

МАШЫҚ= ет. Дағдылану, үйрену, дайындау.

МАШЫҚ-ДАҒДЫ зат. пед. Белгілі бір мақсатты үдеріс нәтижесінде адамда қалыптасатын адекватты іс-әрекет, қимыл-қозғалыс, білім-біліктілік үлгісі, реті.

МАШЫҚТА= ет. Әдет ету, дағдылану, әбден үйрену.

МАШЫҚТАЛ= ет. Әбден үйрену, дағдылану. **МАШЫҚТАЛУ** Машықтал етістігінің қимыл атауы.

МАШЫҚТАН= ет. Дағдылану, үйретілу. **МАШЫҚТАНҒАНДЫҚ** зат. спорт. Тәнің үйрену мен жаттығудың әсерінен функциялық және морфологиялық өзгерістерге бейімделуі.

МАШЫҚТАНДЫР= ет. Дағдыландыру, үйрету.

МАШЫҚТАНДЫРУ Машықтандыру етістігінің қимыл атауы.

МАШЫҚТАНДЫРЫЛ= ет. Үйретілу.

МАШЫҚТАНДЫРЫЛУ Машықтандырылу етістігінің қимыл атауы.

МАШЫҚТАНУ Машықтан етістігінің қимыл атауы.

МАШЫҚТАНУ Машықтан етістігінің қимыл атауы.

МАШЫҚТАС= ет. Үйренісу, әдет етісу. **МАШЫҚТАСУ** Машықтас етістігінің қимыл атауы.

МАШЫҚТАУ Машықта етістігінің қимыл атауы; үйрету.

МАШЫҚТЫ сын. Әбден қалыптасқан, дағдылы, үйренішті.

МАШЫҚТЫҚ зат. Әдетке айналған біліктілік, дайындық.

МАШЫРЫҚ [ар. مشرق] зат. көне. Күншығыс жақ, шығыс.

МАЯ¹ зат. Сопақшалау етіп, биіктеп үйілген шөп.

Мая жон. Дөңкиген, жұмыр, төбе боп үйілген. **Мая шөп.** Сопақшалау етіп биік үйіліп жиналған шөп.

МАЯ² зат. түйе шар. Жалғыз өркешті, жүні тығыр келген таза тұқымды нар түйенің ұрғашысы.

МАЯДАЙ сын. Мая секілді, ұрғашы түйедей.

МАЯК зат. Жағалауды бағдарлауға арналған мұнара шам, шамшырақ.

МАЯЛА= ет. Пішен мен сабан шөмелелерін көлемі жағынан үлкен етіп ұю, жинау.

МАЯЛАН= ет. Мая боп үйілу. **МАЯЛАНУ** Маялан етістігінің қимыл атауы.

МАЯЛАС сын. Мая-мая шөбі бар, көрші отырған.

МАЯЛАС= ет. Мая қып үйісу. **МАЯЛАСУ** Маялас етістігінің қимыл атауы.

МАЯЛАТ= ет. Мая қылып үйдіру. **МАЯЛАТУ** Маялат етістігінің қимыл атауы.

МАЯЛАУ Маяла етістігінің қимыл атауы. **МАЯЛАУЫШ** зат. тех. Пішен мен сабанды маялап жинау үшін арнайы жасалған ауылшаруашылық техникасы, мәшине.

МАЯЛЫ сын. 1. Мая болып үйілген, маяланған. 2. Маясы бар.

МАЯ-МАЯ сын. Бірнеше мая, көп мая. // Үйіліп-үйіліп, төбе-төбе болып.

МАЯНА зат. көне. Еңбекақы, жалақы, төлем.

МАЯТНИК зат. физ. Қозғалмайтын нүктенің не осьтің маңында сыртқы күштің әсерінен тербеліс жасайтын қатты дене.

МАЯТНИКП сын. Маятқи бар, маятқи орнатылған.

МАЯУЗА зат. этн. Киізден жасалған жертеніш немесе жеке адамның астына төсеуге арналған дөңгелек, шаршы пішіндегі шағын киіз тосеніш.

МАЯШЫ зат. Мая салатын адам.

МӘ од. 1. Нұсқай айтылатын «ал» мағынасындағы ишарт сөз. 2. сөйл. Бір нәрсеге қатты таңғаланып, оны күтпегенін білдіру үшін қолданылатын сөз.

Мә, саған. Міне, саған, өзіңе де сол керек, сазайыңды тарт, ал ендеше.

МӘГӘР шылы. ескі кіт. Езер деген шылау мағынасында.

МӘДЕЛІ сын. көне. Құшті.

МӘДЕНИ [ар. مدنى] сын. Мәдениеттілікке, мәдениетке қатысты.

Мәдени ахуал. коғ.-әлеум. Белгілі бір қоғамдағы мәдени өмірдің жай-күйі, жағдайы. **Мәдени байлық.** Қандай да бір қоғам мәдениетінің көрсеткіштері болып табылатын материалдық және рухани құндылықтар. **Мәдени борыққамыс.** ө.с. <лат. saccharum officinarum> Биіктігі алты метрге дейін, сабағының жуандығы бес сантиметрдей болатын астық тұқымдасына

жататын борыққамыс туысының бір түрі. **Мәдени бірегейлік.** саяси. Ортақ тарихи, географиялық, тұрмыстық, рухани т.б. әсерлердің күшімен қалыптасқан белгілі бір ұжымның материалдық және рухани құндылықтарының тұтастығы. **Мәдени генофонд.** филос. Нақты бір этностың немесе өркениеттің адамзаттың жалпы мәдени қазыналар қорына қосқан құндылықтарының жиынтығы, әлемдік мәдениеттердің көптірлігі мен өзіндік ерекшеліктері. **Мәдени дәреже.** Рухани деңгей. **Мәдени жайылым.** су шар. Арнайы шөп тұқымдарын егіп, оны суарып, шалғынны шауып, қалғанына мал жайып, малды семіртуге арналған шұрайлы жер. **Мәдени қарабидай.** ө.с. <лат. secale cereale> Астық тұқымдасына жататын дақыл. **Мәдени мұра.** Елдің, ұлттың заттық және рухани құндылықтарын көрсететін жәдігерлер, туындылар мен заттық мәдениет нысандары. **Мәдени өсімдіктер.** ауыл шар. Шаруашылық, өндірістік, техникалық мақсатта адам баласымен арнайы өсірілетін өсімдіктер. **Мәдени төңкеріс [революция].** Әдебиет пен өнердегі рухани құндылықтарды таңып, бағалаудағы жаңашылдық.

МӘДЕНИ-АҒАРТУ сын. коғ. Халықтың мәдениеті мен білімін, сауатын арттыратын.

МӘДЕНИЕТ [ар. مدنيت] зат. 1. Жетілгендік, дамығандық, өркениеттілік. 2. филос. <лат. cultura> Адамдардың өмірі мен іс-әрекетінен, олардың материалдық және рухани байлықты, жасауынан көрінетін қоғам мен адамның белгілі бір тарихи даму дәрежесі.

Мәдениет ошағы [ордасы]. Қоғамның озық ойлы зиялы, өнерлі топтары шоғырланған білім-ғылым, өнер дамыған орталық, елді мекен. **Мәдениет сарайы.** Үлкен мәдени жиындар өткізу үшін арнайы салынған сәулет-құрылыс нысаны, кең, жарық үй. **Мәдениет саркыншағы.** өнер. Көне мәдениет элементтерінің ізі, сорабы. **Мәдениеттің жаһандануы.** мәд. саяси. Жалпы адамзаттың бүкіләлемдік біртұтас мәдениетті қалыптастыру үдерісі. **Мәдениет үйі.** Әртүрлі мәдени шаралар өткізумен айналысатын арнайы құрылған ұжым немесе сол ұжымның қызмет ететін ғимараты. **Мәдениет философиясы.** филос. Мәдениеттің идеясын, мақсаттарын, принциптерін мен алғышарттарын зерттейтін философиялық пән. **Мәдениетін көтеру.** Мәдени дәрежесін жақсартпа түсу, мәдениетін арттыру.

МӘДЕНИЕТАРАЛЫҚ; мәдениетаралық коммуникация. мәд. Мәдениаралық өзара ықпалдасу негізінде субъектілер (жеке тұлғалар, әлеуметтік топтар, қауымдастықтар, мәдениеттер, өркениеттер) арасындағы байланыстар арқылы пайда болған құндылықтармен, оның ұстанымдарымен өзара алмасу, қарым-қатынас түрі.

МӘДЕНИЕТСІЗ сын. 1. Мәдениеті дамымаған, мәдениеті жоқ, надан. 2. Артта қалған, жетілмеген.

МӘДЕНИЕТСІЗДІК зат. Мәдени дәрежесі төмендік, мәдениеті жоқтық.

МӘДЕНИЕТАНУ зат. ғыл. Адамзаттың немесе қандай да бір қоғамның мәдениетін зерттейтін гуманитарлық ғылым саласы.

МӘДЕНИЕТАНУШЫ зат. Адамзаттың не белгілі бір қоғамның мәдениетін зерттеуші.

МӘДЕНИЕТАНУШЫЛЫҚ зат. Мәдениеттануға қатыстылық.

МӘДЕНИЕТТЕН= ет. 1. Даму, қоғам мүшелерінің игілігіне айналу. 2. Озық үлгідегі білім, дағдыларды игеріп, меңгеру.

МӘДЕНИЕТТЕНДІР = е. т. Мәдениетті игерту, озық үлгідегі иісқаларды меңгерту, ендіру.

МӘДЕНИЕТТЕНДІРУ Мәдениеттендір етістігінің қимыл атауы.

МӘДЕНИЕТТЕНУ Мәдениеттен етістігінің қимыл атауы.

МӘДЕНИЕТТІ с.ын. Мәдени дәрежесі дамыған, жоғары, озық.

МӘДЕНИЕТТІК с.ын. Мәдениетке қатысты, мәдениетке тән.

МӘДЕНИЕТТІЛІК зат. Адамға тән тәрбиелі, үлгілі әдеттің озық үлгілерін меңгергендік.

МӘДЕНИЕТШІЛ с.ын. Мәдениетке әуес, мәдениет құмар.

МӘДЕНИ-КӨПШІЛІК с.ын. Қалың көпшілік арасында жүргізілетін (іс-шара, жиналыс т.б.).

МӘДЕНИЛЕН = е. т. Адам баласының әрекеті нәтижесінде қолдан өсірілудің игерілуі, арнайы өсірілуі.

Мәдениленген өсімдік. ауыл шар. Селекция тұрғысынан өзгермеген, агроценоздан тыс өмір сүретін қабілетін жоғалтпаған жаратылыс қауымдастығынан алынып, қолдан өсірілетін өсімдік.

МӘДЕНИЛЕНДІР = е. т. ауыл шар. 1. Адамның жабайы өсімдіктерді әртүрлі ауыл шаруашылық, техникалық өндіріс мақсатында игеруі, арнайы өсіруі. 2. саяси. Өзге мәдениетті таңу, ендіру.

МӘДЕНИЛЕНДІРУ Мәденилендір етістігінің қимыл атауы. 1. ауыл шар. Арнайы өсіру. **МӘДЕНИЛЕНДІРІЛ** = е. т. Қолдан өсірілуі, арнайы өсірілуі.

МӘДЕНИЛЕНДІРІЛУ Мәденилендіріл етістігінің қимыл атауы;

МӘДЕНИЛЕНУ Мәденилен етістігінің қимыл атауы.

МӘДЕНИ-ТАНЫМДЫҚ с.ын. Жұртшылық мәдениеті мен біліктілігін, таным көзжиегін жақсартуға арналған немесе сондай маңызға ие. **МӘДЕТ** зат. ескікіт. **Медет.**

Мәдет қылды. Тілек қылды.

Мәдет тіледі. Қолдау, көмек, тірек сұрады.

МӘДИЕН зат. ө. с. Ылғалды жерлерде өсетін шөптің бір түрі.

МӘДМӘЛӘТ зат. ескікіт. Мақсат, мұрат деген мағынада.

МӘДІ [ар. مہدی] діни. **Маһди** (ислам аңыздары бойынша, ақыреттің жақындап қалғанын хабарлаушы, Мұхаммед пайғамбардың (с.с.) ең соңғы мұрагері, ақырзаманда көктен түсіп, исламның тазалығын қалпына келтіріп, жер бетінде әділетті заман орнатушы, билеуші [Ол һижраның 250 жылғы шамасында ғайып болған. Шигалардың діни түсінігінше, Мәһди тірі. Ол мұсылмандардың тағдырын өз қолына алған, оларды басқарып тұрады. Мәһди қайтадан бұл дүниеге келіп, ақырзаман алдында тазжал жауызды жеңіп шығады].

МӘЖБҮР [ар. مجبور] с.ын. Истелуге тиіс, мұқтаж, амалсыз, шарасыз.

Мәжбүр болды. Амалсыз көнді, амалы қалмады. **Мәжбүр етті.** Амалсыздан істеуге тиісті болды, еріксіз көндірді, міндеттеді. **Мәжбүр қылды.** Мәжбүрледі, істеуге көндірді.

МӘЖБҮРЛЕ = е. т. Шарасыз ету, мәжбүр қылу.

МӘЖБҮРЛЕН = е. т. Мәжбүр болу.

МӘЖБҮРЛЕНУ Мәжбүрлен етістігінің қимыл атауы.

МӘЖБҮРЛЕТ = е. т. Мәжбүр қылу.

МӘЖБҮРЛЕТУ Мәжбүрлет етістігінің қимыл атауы.

МӘЖБҮРЛЕУ Мәжбүрле етістігінің қимыл атауы.

МӘЖБҮРЛІК зат. Амалсыздық, шарасыздық.

МӘЖЕТ зат. ескі кіт. **Медет, көмек, жәрдем.**

МӘЖНҮН [ар. مجنون] с.ын. Есуас, жынды [Қазақ халық ауыз әдебиетінде аттары белгілі Шығыста өткен Ләйлі-Мәжнүн, Фархад-Шырын, Жүсіп-Зылиха, Бахрам-Күлөнда, Сейіпмәлік-Жамал, Бозжігіт-Қарашах, Зизді-Қорлығайын – жеті ғашықтың ішінде Ләйліге ғашық болған сыңары, ғашықтығының тереңдігі, күштілігі соншалық, сүйіктісіне қосылу жолында көрген азаптарынан есінен адастып қалатындықтан, ғашықтық дертін тартқандарды да Мәжнүн деп атап кеткен].

Мәжнүн қылды. Ғашық етті, махаббаттан қайғы шектіріп, есінен айырды.

МӘЖНҮНДЕУ с.ын. Есерсоқтау, жындылау.

МӘЖНҮНДІК зат. Ғашықтықтан есі ауысқандық, ақылдан танғандық, қиялылық.

МӘЖУСИ ар. зат. діни. Б.з.д. II-I мың жылдықта Парсы мемлекетінде кең тараған, отқа табынушылық ағымдағы адам, отқа табынған адам.

МӘЖУСИЛІК [ар. مجوسی] зат. діни. <авеста magus – сиқыршы> Отқа табынушылық сипаттағы көне сенімдердің ислам әдебиетіндегі жаныптық атауы.

МӘЖІЛІС [ар. مجلس] зат. 1. саяси. Мемлекеттің заң шығару қызметін жүзеге асыратын ең жоғары өкілді органы, Парламенттің тұрақты негізде жұмыс істейтін Сенаттан кейінгі екі палатасының бірі. 2. Белгілі бір мәселені талқылау үшін ұжымның алқалық ұйымының, ұйым мүшелерінің бас қосатын отырысы, кеңесі. 3. Бір мәселені шешу, талқылау үшін бас қосу, бірігіп ақылдасу. 4. тар. Ертеректегі қазақ қоғамында хандар тұсынан құрылған елдік, елішілік мәселелерді талқылау, шешу үшін өткізілетін үлкен алқалық басқосу, жыын, мәслихат. 5. ауыс. Жұрт көп жиналған, жайсаң мен жақсы үйірілген дүрлікте думан, қызықты думанды отырыс, мерекелі жыын.

Мәжіліс залы. Жиналыс, мәжіліс өткізілетін зал. **Мәжіліс құрды.** а) Бас қосып отырысты, жиналып шұрқырасты, әмпей-жампей болысты. ә) Басқаларды айналасына үйірді, топ бастады. **Мәжіліс қылды.** Тойлады, думанды жыынға қатысты. **Мәжіліс тыңдады.** Жыында, басқосуда сөз тыңдады, мәжіліске қатысты.

МӘЖІЛІСҚОР с.ын. Мәжіліске әуес, жыыншыл, отырысшыл, думаншыл.

МӘЖІЛІСМЕН [ар. مجلس مند] зат. саяси. жаңа. **Мәжіліс депутаты.**

МӘЖІЛІСТЕС с.ын. Мәжілісте бірге болған, жыындас. // Бірге бас қосып отырған адам, жыындас серік.

МӘЖІЛІСТЕС = е. т. Мәжіліс құру, бас қосып әңгімелесу.

МӘЖІЛІСТЕСУ Мәжілістес етістігінің қимыл атауы.

МӘЖІЛІСХАНА зат. Мәжіліс өткізетін жер, мәжіліс залы.

МӘЖІЛІС-ШІЛДІХАНА зат. этн. Нәрсетінің туған күнін тойлауға арналған думанды жыын-той.

МӘЖІН с.ын. сөйл. **Мәжнүн.**

МӘЗ с.ын. Қуанышты, шат көңілді.

Мәз болды. а) Ішек-сілесі қатып күлді.

ә) Қуанды, риза болды. б) Місе тұтты, көңілі жайланды. **Мәз емес.** Айтарлықтай емес, нашар. **Мәз етті.** Қуантты, риза қылды. **Мәз қылды.** Ішек-сілесін қатырды, мәз-мейрам етті. **Мәз тапнады.** Қарық қылмады, жетістірмеді.

МӘЗДЕЙ с.ын. сөйл. Қуанышты сияқты, шат көңілдей.

МӘЗДЕН = е. т. Мәз болу, масаттану, масайрау.

МӘЗДЕНУ Мәзден етістігінің қимыл атауы. **МӘЗ-ДУМАН** зат. Қуанышты дүрмек, думанды жыын.

МӘЗКҮР с.ын. көне. Айлакер, қу.

МӘЗ-МЕЙРАМ с.ын. Қуанышты, көңілді. **Мәз-мейрам болды.** а) Күлкіге қарқ болды, қуанды. ә) Қуанды, шаттанды. **Мәз-мейрам етті.** Ішек-сілесін қатырды, күлдірді.

МӘЗСІН = е. т. Мәз болғансу, қуанғансу.

МӘЗІР зат. 1. Дайындалып ұсынылған ас, дастарқанға қойылған тағам. 2. терм. <ағыл. menu> Қоғамдық тамақтану орындарында ұсынылатын дәм-тағамның түрлерінің құрамы, тізімі және бағасы жазып көрсетілген қағаз. 3. Белгілі бір мезгілдің немесе арнайы дастарқанның құрамындағы тағамдар жиыны. 4. ауыс. Несібе, бұйырған ризық.

МӘЗІРЕТ зат. Дайындық; ас мәзірінің әзірленуі.

МӘЙЕК [ир. مایه] зат. этн. 1. Жас төлдің ұлтабарынан алынып, сүттен ірімшік жасауға пайдаланылатын іріткіш зат. 2. ауыс. Белгілі бір нәрсеге арқау боларлық негізгі ұйытқы.

Мәйегі аузынан шығып түр [отыр]. а) Қатты семіріп кеткен, семіз. ә) Екі қабат әйел турады. **Мәйек басты.** Семірді. **Мәйек іріді.** Ұйытқысы бұзылды, іріткіш түсті, берекесі кетті. **Мәйекті бұзау.** Туылған кезінен бастап енесінің сүтіне әбден қандырып, тойғынза еміздірілген бұзау.

МӘЙЕКТЕН = е. т. Құнар жинау.

МӘЙКЕ: мәйке қоңыз. зоол. Көкектің аяғы, мамырдың алғашқы жартысында жусанды жазықтарда пайда болатын, денесі қи бунақты қара қоңыз.

МӘЙКІ [ор. майка] зат. Ер адамдардың кеудеге киетін женсіз ішкімі, теркөйлек.

МӘЙМЕНДЕЙ с.ын. Лықа, денем.

МӘЙМӨҢКЕ зат. этн. 1. Тоқымашылық ісінде шезенің басын бүркенішпей, тойтарып, күмбез түсіріп, әрлейтін ағаш сайман. 2. Кілемнің терменің жіптерін теріп отыратын қайық бас жұқа қалақша. 3. Пышақтың сабын ұстауға арналған шеге.

МӘЙМӨҢКЕ² с.ын. сөйл. Жұмсақ, жағымды (сөз).

МӘЙМӨҢКЕЛЕ = е. т. кәс. Мәймөңкемен өрмек жібінен өрнек теру.

МӘЙМӨҢКЕЛЕУ Мәймөңке етістігінің қимыл атауы; мәймөңкемен өрнек теру.

МӘЙМУНДАЙ с.ын. Мәймун сияқты, жорға жүрісті.

МӘЙІМ с.ын. жерг. Әдепті, сыпайы, жағымды.

МӘЙІТ [ар. میت] зат. Өлген кісінің денесі, өлік.

МӘЙІТАҒАШ зат. этн. Мәйітті ат үстінде отырғызғандай етіп алып жүретін ағаш құралғы.

МӘЙІТХАНА [ар.پر. میت خانه] зат. мед. <франц. morgue> Ауруханалардың, сот-медициналық мекемелердің жанындағы арнайы өлік сақтайтын суық орын; морг.

МӘКӘР с.ын. көне. **Мекер.**

МӘКРҮ зат. діни. **Мәкрүк.**

МӨКҮРК [ар. مکروه] зат. діни. *Шариғат бойынша істегені күнәға жақын саналатын, тыйым салынған амал-әрекеттер.*

МӨКІ¹ зат. кәс. жерг. *Бөз тоқитын бирандалы ағаш.*

МӨКІ² зат. жерг. *Кебістің шарық сияқты жиегі көктелген, тұмсығы қайық түрі.*

МӨКІ³ зат. жерг. *Жаңылыс, қате.*

Мәкі берді. жерг. *Қате жіберді, жаңылысты.*

МӨКІР [ар. مكر] зат. *Арам ой, қулық.*

МӨКІРЛІК сын. *Арамдық, тәсілқойлық.*

МӘЛ [ар. مال] зат. көне. **Махал** (мезгіл, кез).

Мәлден өтті. *Жасы келді, өмірдің бір кезеңінен өтті, қартайды [Мұндағы кез, шақ байырғы әдебиетте алтыс үш жас дегенді аңартады, ертеректегі қазақ салтында мүшел жаста қасиетті деп есептелген].*

МӘЛӘЛ [ар. ملال] зат. ескікіт. *Қайғы, уайым.*

Мәләл болды. *Қайғырды, уайымға батты.*

МӘЛӘМАТ [ар. ملامت] ет. көне. *Ұрсысу, бетіне басу.*

МӘЛӘЛСІЗ сын. *Күдіксіз, күмәнсіз.*

МӘЛКІЛДЕ= ет. сөйл. *Адамның ия малдың арық-тұрақ болып, күйі азаюы.*

МӘЛӘЛ зат. ескікіт. **Мәләл**.

МӘЛӘЛДІК зат. ескікіт. *Қайғы, уайым.*

МӘЛТЕКБАС сын. жерг. *Топас, надан.*

МӘЛТЕКТЕ= ет. *Басы қату, есеңгіреу.*

МӘЛТЕКТЕТ= ет. *Шаршату, есеңгірету.*

МӘЛТЕКТЕТУ *Мәлтектет етістігінің қимыл атауы.*

МӘЛТЕКТЕУ *Мәлтекте етістігінің қимыл атауы.*

МӘЛТЕКТІК зат. *Топастық, надандық.*

МӘЛІ зат. көне. *Кез, уақыт, шама.*

МӘЛІК¹ [ар. ملك] зат. 1. *Әмірші, патша.*

2. *ауыс. Қожа, ие, алпауыт.*

МӘЛІК² [ар. ملك] зат. миф. **Періште** [діни таным-түсінік, сенім бойынша, тек ағылдан жаратылған, Құдайға жақын және өмірін орындаушы жанды зат].

МӘЛІК³ зат. вет. *Ірі қара малда болатын жұқпалы ауру.*

Мәлік келгір. қарғ. *Сығра айтылатын қарғыс.*

МӘЛІК⁴ зат. *Қоянның ізі.*

МӘЛІКЗАДА [ир. ملکزاده] зат. *Ханзада, шайзада.*

МӘЛІМ [ар. معلوم] сын. *Жиртқа аян, белгілі, анық.*

Мәлім болу. *Танымал болу, әйгілену.*

МӘЛІМДЕ= ет. *Болған уақиғаны толық айтып жеткізу, хабарлау, баяндау.*

МӘЛІМДЕМЕ¹ зат. 1. *Белгілі бір оқиға туралы хабарлама.* 2. *ресми. <франц. communication> Халықаралық мәселелер бойынша ресми үкіметтік хабарлама.*

МӘЛІМДЕН= ет. *Хабарлану, хабардар болу.*

МӘЛІМДЕНУ *Мәлімден етістігінің қимыл атауы.*

МӘЛІМДЕТ= ет. *Хабарлату, баяндату.*

МӘЛІМДЕТУ *Мәлімдет етістігінің қимыл атауы.*

МӘЛІМДЕУ *Мәлімде етістігінің қимыл атауы.*

МӘЛІМДЕУШІ зат. *Мәлім етуші, хабарлаушы.*

МӘЛІМДІК зат. *Мәлім болғандық, белгілілік.*

МӘЛІМЕТ [ар. معلومات] зат. кіт. 1. *Белгілі бір істің барысы, жайы туралы хабар; мағлұмат.*

2. *Белгілі бір оқиға не жұмыс жөнінде ауызша немесе жазбаша түрде берілетін ақпарат, дерек.*

Мәлімет көзі. а) *Ақпарат беруші, мәлімет алынған жер, орын, т.б. ә) и н ф. <ағыл. date source> Мәліметтер жинауға арналған барабар немесе сандық құрылғы, мәліметтерді оқу құрылғысы. Мәліметтер базасы [қоры]. <ағыл. database> ә) Өзара байланысты деректер жиыны және оларды бірыңғай басқару жүйесі, сақтау және олардың өзіне тән басқару принциптері бойынша ұйымдастырылған деректер жиыны.*

б) *әск. Екі жақтың мақұлдауымен берілетін әр жақ күштерінің сипаттамасы. Мәліметтер базасын басқару. и н ф. <ағыл. database management> Мәліметтер базасында ақпарат енгізу, реттеу және іздеп-табумен байланысты мәселелерді шешу. Мәліметтер базасын даярлау. и н ф. <лат. creation, creation of a database>. Алғашқы мәліметтерді дайындаудан, мәліметтер базасының құрылымын әзірлеуден, мәліметтер базасын басқару жүйесінің және мәліметтер базасына жазбаларды жүктеуден тұратын операциялар кешені. Мәліметтер базасын жүктеу. и н ф. <ағыл. database load> Мәліметтерді мәліметтер базасына жазу. Мәліметтер базасын қақпалау. и н ф. <ағыл. database replication> Мәліметтер базасын бөледі енгізгенде қолданылатын арнайы операция. Мәліметтер бірлігі. и н ф. <ағыл. date unit> Жүйеде қабылданған мәліметтер құрылымының дербес бөлігі. Мәліметтерді құрылымдау. и н ф. <ағыл. data structuring> Мәліметтерді объектілердің элементарлық түші және олардың арасындағы қатынастар ретінде анықтаудан тұратын мәліметтер құрылымын даярлау. Мәліметтерді қысу. и н ф. <ағыл. date compression> Жадты үнемдеу, мәліметтерді жеткізу тиімділігін арттыру мақсатында мәліметтердің бар ақпаратын жоғалтпай, біршама жинақты формада түрлендіру арқылы ақпараттың физикалық көлемін кішірейту. Мәліметтердің тұтастығы. и н ф. <ағыл. date integrity> Компьютер жадында сақталатын мәліметтердің жүйелілік қателерге тұрақтылығы. Мәліметтер жазбасы. и н ф. <ағыл. data record> Мәліметтер құрылымының бірлігі; мәліметтерді негізгі жадтан сыртқы жадқа ауыстыратын мәшинелік амал.*

МӘЛІМЕТСІЗДІК зат. *Дерек, ақпарат жоқтық, белгісіздік.*

МӘЛІМЕТТАСУЫШ зат. и н ф. *Мәліметтерді жазып сақтауға арналған құрылғы.*

МӘЛІМЕТТІК сын. *Мәліметке қатысты; мәлімет болатындай.*

МӘЛІМСІЗ сын. 1. *Белгісіз, түсініксіз.*

2. *Хабарсыз, беймәлім.*

МӘЛІМСІЗДЕУ сын. *Белгісіздеу, түсініксіздеу.*

МӘЛІМСІЗДІК зат. *Белгісіздік, мәлім еместік.*

МӘЛІМІРЕК сын. *Түсініктірек, белгілірек.*

МӘЛІН зат. 1. *Сырт пішіні үй мысығына ұқсас аң.* 2. *зоол. <лат. felis silvestris> Дене тұрқы 47,5-74 см, салмағы 1,9-6,3 кг, арқа жүзі қара, қоңыр шұбар теңбілі бар сұр түсті, бауыры ақшыл, сүтқоректілер класы жыртқыштар отрядының мысықтар тұқымдасына жататын аң.*

Мәлін тон. этн. *Мәлін терілерін беттестіріп, бидайлап, астарлап тіккен тон.*

МӘЛІСКЕН зат. *Сырткімдік, мақтадан жасалған қалың мата.*

МӘЛІШ¹ зат. жерг. *Қаракөл мен салтаң құйрықты болып келетін саранжа қойдан туған қой тұқымы.*

Мәліш бөрік. *Мәліш қойдың терісінен тігілген баскіім. Мәліш қой. Салтаң құйрықты, құйрығы жіңішке қой тұқымы.*

МӘЛІШ² зат. *Ұсақ-түйек, өнімсіз іс.*

МӘМЕТІНДЕ үст. сөйл. *Сол сәтте, артында, іле-шала.*

МӘМИ: *мәми ауыз. Ашық ауыз, аңқау, ын-жық.*

МӘМПӘСИ зат. сөйл. **Мәнпәси**.

МӘМІЛЕ [ар. معامله] зат. 1. *Бітім, келісім.*

2. *күқык. Жеке немесе заңды тұлғалардың мүлдіктік қатынастарды және осы қатынастармен байланысты азаматтық құқықтар мен міндеттер белгілеуге, өзгертуге немесе тоқтатуға бағытталған әрекеті.*

Мәмілеге келді. *Бітімге келді, келісті.*

МӘМІЛЕГЕР [ар.ير.معاملهگر] зат. *Екі жақты келістіретін, дауласқан екі елді ымыраға келтіретін бітімші.*

МӘМІЛЕГЕРЛІК зат. *Бітімшілік, келісімшілік.*

МӘМІЛЕЛЕС= ет. *Келісу, бітісу.*

МӘМІЛЕЛЕСУ *Мәмілелес етістігінің қимыл атауы.*

МӘМІЛЕЛІ сын. *Бітімге келген, келісілген.*

МӘМІЛЕШЛІ сын. *Бітімшіл, келісімпаз.*

МӘМІЛЕШІЛДІК зат. *Келісімпаздық, ымырашылық.*

МӘН зат. 1. *Сана, ұғым арқылы аңғарылатын ішкі мазмұн, мағына.* 2. *ғыл. Іс-әрекет пен қарым-қатынастың бірлігі арқасында адамның шындықтағы құбылыстарды жалтырай алуының нысаны.* 3. *мат. Белгілі бір математикалық нысанның сандық көрсеткіші.*

Мән бермеді [берген жоқ]. *Көңіл қоймады, назар аудармады, елемеді. Мәні бар. а) Өзіндік ерекшелікке ие, жөні мен реті, мағынасы бар. ә) Маңызды. Мәні болмады. Жайы келіспеді. Мәні келмеді. а) Біңғай, реті болмады, оңалмады. ә) Жағдайы жақсармады, күйі болмады. Мәнін тапты. Ұғынды, бәйімдады.*

МӘНДЕ= ет. *Мән беру, түсіну.*

МӘНДЕС сын. *Мәні, мағынасы жақын; синонимдес.*

МӘНДІ сын. 1. *Мәні бар, мағыналы.* 2. *Мазмұнды, маңызы бар.*

МӘНДІЛІК зат. 1. *Мәні барлық, мағыналық, маңыздылық.* 2. *психол. Адам жанының түрткі, уәждерінен туындайтын қажеттілік.*

МӘНДІР зат. этн. *Жас төлдің ірімшік ұйыту үшін сүтке ашытқан ұлтбар шырыны.*

МӘНДІРЕК сын. *Мәні ерекшере, маңыздырақ.*

МӨНЕР зат. 1. *өнер. Әшекей, ою-өрнек, безек немесе әуен, сарынның өзіндік нақышы.* 2. *ауыс. Өзіндік ерекшелік, даралық.*

МӨНЕРЛЕ= ет. 1. *Әшекейлеу, өрнектеу, әрлеу.* 2. *ауыс. Нақышына, бабына келтіріп сөйлеу, әдемілеп оқу.*

Мөнерлеп сырғанау. спорт. *Мұз айдынында музыка сазына сәйкес әсем қимыл жасап, конькімен сырғанау арқылы орындалатын спорт түрі.*

МӨНЕРЛЕГІШ зат. зерг. *Күміс бетіне шимай салатын құрал.*

МӨНЕРЛЕН= ет. *Өрнектелу, әшекейлену.*

МӨНЕРЛЕНДІР= ет. *Әшекейлендіру, әрлендіру.*

МӨНЕРЛЕНДІРУ *Мөнерлендіру етістігінің қимыл атауы.*

МӨНЕРЛЕНУ *Мөнерлен етістігінің қимыл атауы.*

МӨНЕРЛЕС сын. *Мөнері бір, мәндес.*

МӨНЕРЛЕТ= ет. *Әшекейлету, өрнектету.*

МӘНЕРЛЕТУ Мәнерлет етістігінің қимыл атауы.

МӘНЕРЛЕУ Мәнерле етістігінің қимыл атауы; әшекейлеу, өрнектеу.

МӘНЕРЛІ сын. 1. Сәнді әшекейленген, ою-өрнегі бар. 2. ауыс. Нақышты, көркем.

МӘНЕРЛІЛІК зат. Мәнерлі болғандық, сәнділік.

МӘНЕРСІЗ сын. Ерекиеліксіз, даралығы жоқ.

Мәнерсіз бие. Сүті аз бие.

МӘНЕТ [ор. монета] зат. Алтын, күміс, мыс, кейінгі кезде мыс, никель, алюминий қорытпаларынан шекілген, заңмен белгіленген салмақ құрамы мен пішіні бар, айналы және төлем құралы болып табылатын ақша белгісі.

Мәнет сарайы. Мәнет, ордендер мен медалдар, металдардан жасалатын басқа да алтын, күміс, сыр жалатқан металл бұйымдар жасайтын мемлекеттік кәсіпорын.

МӘНЕТШІЛДІК зат. экон. Айналыстағы ақша массасы нарықтық экономиканы тұрақтандырып, дамытуда белгілі рөл атқарады дейтін экономикалық теория.

МӘН-ЖАЙ зат. Бір нәрсенің қыр-сыры, жағдайы.

МӘНЖУБАС сын. Бос, болбыр, ынжық.

МӘНЗЕЛ зат. жерг. Өзгешілік, ерекиелік, мән.

МӘНЗЕЛДЕС сын. Тәріздес, сияқты.

МӘНЗЕЛДІ сын. сөйл. Тәрізді, сияқты.

МӘНЗҮР: мәнзүр қылмады [қылған жоқ]. Елең қылмады, ескермеді.

МӘНЗІЛ [ар. منزل] зат. Мекен, тұрақ, үй.

МӘНЗІЛ [ар. منزل] зат. Дәреже, атақ.

МӘНИ ар. зат. діни. Шаригатта жыныстық қатынас кезінде, ұйқыда жатқанда, шақуатқа берілгенде сертінмен төгіліп шығатын сұйықтық, шәует.

Мәни суы. Шаһуат.

МӘН-МАҒЫНА зат. Бір нәрсенің мағынасы мен маңызы, мазмұны.

МӘНПАСИ [франц. montrensier] зат. Әр түсті кішірек, қатты мұз көлмип.

МӘНСАП зат. сөйл. **Мансап.**

МӘНСҮП [ар. منصوب] зат. Тән болушылық меншігі, иелігі.

МӘНСІЗ сын. 1. Мәні жоқ, мағынасыз, мазмұнсыз; бос. 2. ауыс. Боскеуде, қуыс кеуде (адам).

МӘНСІЗДЕН= ет. Мәнінен айырылу, мағынасыздану.

МӘНСІЗДЕНДІР= ет. Мәнін жоғалттыру.

МӘНСІЗДЕНДІРУ Мәнсіздендір етістігінің қимыл атауы.

МӘНСІЗДЕНУ Мәнсізден етістігінің қимыл атауы.

МӘНСІЗДІК зат. 1. Мәні жоқтық, маңызсыздық. 2. Мәні жоқ нәрсе, маңызсыз іс, зат, т.б.

МӘНТІ зат. тамақ. Өте ұсақ туралған етке тұз, бұрыш жуа т.б. қосып, көлемі тұщарадан үлкендеу етіп қамырға орап жасалатын, арнаулы қасқанда бұға пісірілетін дәмді тағам.

МӘНФАҒАТ [ар. منفعة] зат. ескі кіт.

МӘНІС зат. 1. Сөздің ішкі мазмұны, маңызы.

2. Бір нәрсенің мәні, жай-жапсары. 3. Бір нәрсенің жөні, күйі, барысы, астары. 4. Бір нәрсенің себебі, уәжі, түрткісі.

Мәнісі бар. сөйл. Мәні бар, жөні, реті бар.

МӘНІСТЕ= ет. Мәнін түсіндіру.

МӘНІСТЕУ Мәністе етістігінің қимыл атауы.

МӘНІССІЗ сын. Мәнісі жоқ, маңызсыз.

МӘНГҮ Мәңгі етістігінің қимыл атауы.

МӘНГҮРТ зат. 1. Ақыл, кем, есуас, жыңды адам. 2. коғ. -саяси. Тарихи жадынан, тілі мен дінінен, ділінен айырылған ұлтсызданған адам.

МӘНГҮРТТЕН= ет. Тілі, діні, ділі сияқты ұлттық қасиетінен айырылып, мәңгүртке айналу.

МӘНГҮРТТЕНДІР= ет. коғ. -саяси. Мәңгүртке айналдыру.

МӘНГҮРТТЕНДІРУ коғ. -саяси. Мәңгүрттендір етістігінің қимыл атауы; ұлтсыздандыру, тілі мен ділінен айыру.

МӘНГҮРТТЕНУ Мәңгүрттен етістігінің қимыл атауы.

МӘНГҮРТТЕС= ет. Жаппай мәңгүрт күйге түсу.

МӘНГҮРТТЕСУ Мәңгүрттес етістігінің қимыл атауы.

МӘНГҮРТТІК зат. саяси. филос. Адам бойында ұлттық мәдениет пен құндылықтардың, адамгершілік қасиеттердің жойылуын білдіретін ұғым.

МӘНГІ зат. Басы ауган жаққа қаңғып жүре беретін адам, нақұрыс; өңгі.

МӘНГІ үст. 1. Өмір бақи, мәңгілік. 2. Мүлдем, біржол. 3. Шетсіз, шексіз, бітпейтін, басы бар, соңы жоқ.

Мәңгі қар. геогр. Көпжылдық қар, полярлық және таулы аймақтардың қар сызығынан жоғары орналасқан аудандардағы ерімейтін қар мен мұздың жиынтығы. **Мәңгі от.** жаңа. **Мәңгілік алау.** Мәңгі өшпес от. совет. Ұлы Отан соғысында қаза тапқан жауынгерлердің құрметіне мәңгі жанып тұратын шырақ. **Мәңгі тоң.** а) геогр. **Мәңгілік тоң.** геол. Бойындағы ығалы тоңға айналып, берік шегенделген таужыныстар.

МӘНГІ= ет. Мәңгіріп дел-сал болу, есеңгіреу. **МӘНГІ-БАҚИ** үст. Өмір бойы, мәңгілік, өле-өлгенше.

МӘНГІЛЕУ сын. Есеңгіреп қалған, нақұрыстау, мәңгірттеу.

МӘНГІЛІК зат. Мәңгі-бақилық, өмірлік. // Мәңгі, өмір-бақи. // Шетсіз, шексіз, соңы, аяғы жоқ.

Мәңгілік ақиқат. филос. Танымның даму барысында ақиқатты жоққа шығаруға болмайтындығын білдіретін термин. **Мәңгілік алау.** Белгілі бір ерлікті еске түсіретін уақиғаға байланысты орнатылған мөзіралда, ескерткіштерде күндіз-түні жанып тұратын от. **Мәңгілік бейнелер.** әд. б. Белгілі бір заманда қоғамдық ортада қалыптасқан мінез ерекиелігі бар, бойынан жалпы адамзатқа тән қасиеттері танылып, типтік тұлға дәрежесіне көтерілген әдеби бейнелер. **Мәңгілік қозғалтқыш.** физ. <лат. perpetuum mobile> Бір қозғалтып жібергеннен кейін сырттан энергия алмай, шексіз уақыт жұмыс істейтін қиялдан туған қозғалтқыш. **Мәңгілік махаббат.** Өшпейтін сүйіспеншілік сезім. **Мәңгілік тоң.** а) геогр. Жер қыртысының жоғарғы бөлігіндегі таужыныстардың 0°C-тан төмен температурада сууымен сипатталатын, бірнеше жылдан мыңдаған жылдарға үздіксіз жалғасатын және физикалық-географиялық ортаның өзгеруімен бірге өзгеретін табиғат құбылысы. б) геол. Жер бетіне жақын орналасқан, температура мөлшерінің теріс мәнімен сипатталатын, құрамында міндетті түрде мұз тұйырықтары шегенделген таужыныстар қабаты.

МӘНГІЛІККЕ үст. Біржолата, мүлдем.

Мәңгілікке жөнелтті. Соңғы сапарға шығарып салды. **Мәңгілікке көз жұмды.** Қайтыс болды, өмірден өтті.

МӘНГІР= ет. 1. Басы зеңіп есеңгіреу, мең-зең болу. 2. Не істерін білмеу, адасу, алжу, ақыл-есінен айырылу.

МӘНГІРТ= ет. Есеңгірету, мең-зең күйге түсірту.

МӘНГІРТУ Мәңгірт етістігінің қимыл атауы; ақылдан адастыру.

МӘНГІРУ Мәңгірт етістігінің қимыл атауы.

МӘНГІТУ Мәңгірт етістігінің қимыл атауы.

МӘНҚҮР-НҮНҚІР [ар. منکر] зат. сөйл. діни. **Мүңкір-нәңкір.**

МӘНҚІЛДЕ= ет. сөйл. Маңқ-маңқ ету, маңқылдау.

МӘНҚІЛДЕУ Мәңкілде етістігінің қимыл атауы.

МӘПЕ зат. Ерекие, айрықша бап, күтім.

МӘПЕЛЕ= ет. 1. Әлпештеп бағып-қағу, аялау. 2. Құту, баптау.

МӘПЕЛЕН= ет. Әлпештелеу, аяланып бағып-қағу.

МӘПЕЛЕНУ Мәпелен етістігінің қимыл атауы.

МӘПЕЛЕС= ет. Бағысу, күтісу.

МӘПЕЛЕСУ Мәпелес етістігінің қимыл атауы.

МӘПЕЛЕТ= ет. Әлпештету, бағып-қақтыру, қараттыру.

МӘПЕЛЕТУ Мәпелет етістігінің қимыл атауы.

МӘПЕЛЕУ Мәпеле етістігінің қимыл атауы.

1. Әлпештеу, бағып-қағу. 2. Құту, баптау.

МӘПЕЛІ сын. 1. Күтіп-бапталған, аялы. 2. Күтіп-баптайтын, ерекие күтім беретін, аялаушы.

МӘПЕСІЗ сын. Бағып-қағусыз, бапсыз.

МӘШИТ үст. жерг. Жайдан-жай, бостан-бос, тектен-тек.

МӘРҒАЗАП [ир.ар. مرغضب] зат. көне. Қолшоқпар, нөкер.

МӘРҒАУ: мерғау кетті. Мүлдем кетті, аулақтады, алыс кетті.

МӘРДҮД [ар. مردود] зат. Мәңгірт, малғұн, қарғыс атқан.

МӘРЕ зат. 1. Жарыста озып келетін жер; сөре, көмбе. 2. Белгілі бір меже.

Мәреге жетті. Озып келді. **Мәре көкпар.** этн. Екі жақ кең жазықтың екі шетімен мәрелі жер белгілен, серкені өр жақ мәресіне апарып салатын көкпар түрі.

МӘРЕ зат. Мәрлі тектес ата.

МӘРЕЛЕ= ет. Белгілеу, көмбелеу, межелеу.

МӘРЕЛІ сын. 1. Мәре қойылған, көмбелі, белгіленен. 2. ауыс. Келісілен, межелі.

МӘРЕ-СӘРЕ үст. Масайраған, шат-шадыман, маз-мейрам.

Мәре-сәре болды. Масайрап қатты қуанды, маз-мейрам болды.

МӘРИДАЛБАЙ зат. көне. Басқим, тымақтың бір түрі.

МӘРМӘР [ир. مرمر] зат. сәулет. <грек. marmaros> 1. Мүсіндеме өнері мен сәулет өнері жұмыстарында қолданылатын жылтыр, қымбат тас. // Мәрмөрдан жасалған. 2. хим. Негізгі химиялық құрамы кальций карбонатынан тұратын, құрамындағы қоспалары оған түрлі рең беретін кристалдық тау жынысы.

Мәрмәр қыркұрсақ. зоол. Амазонка өзенінің орталық және жоғары бөлігіндегі орман бұлақтарында, сондай-ақ Гвиана суларында мекендейтін дене тұрқы 4,5 см, майлы қанаты болмайтын, жүзбеқанаттары бар түссіз балық. **Мәрмәр шүрегей.** зоол. <лат. marmaronetta> Дене салмағы 400–600 г, аналығы мен аталығы-

ның реңдері бірдей, аталығының тұмсығы сұр, аналығынікі қара түсті қаз тәрізділер отрядына жататын өзен үйрегі.

МӘРМӘРЛЕ = е. т. Жылтыр асыл таспен әсемдеу, безендіру.

МӘРМӘРЛЕУ Мәрмәрле етістігінің қимыл атауы.

МӘРМӘРЛІ сын. Мәрмәр тастан жасалған.

МӘРСИЯ [ар. مَرْثِيَة] зат. Мүңді өлең, жоқтау.

МӘРСІЛ [ар. مرسِل] зат. Дін уағыздаушы.

МӘРТ [ир. مرد] сын. Дуниенің бетіне қарамайтын, қолы ашық, жомарт, мырза.

Мәрт жігіт. Қолы ашық, ақсөңіл, жомарт, мырза жігіт. **Мәрт мінез.** Жомарт мінез.

МӘРТЕ [ир. مرته] үст. Рет, қайтара.

МӘРТЕБЕ! [ар. مرتبة] зат. 1. Абырой-атақ, даңқ. 2. Бақ, дәреже, мақтаныш. 3. ресми. <лат. status> Азаматтың немесе заңды тұлғаның құқығы мен міндеттерінің жиынтығы, сондай-ақ қандай да бір нысанның заңды дәрежесі, қоғамдық рөлі, орны мен маңызын белгілейтін құқықтық жағдайы.

Мәртебең өссін [артсын], алғыс. Абырой-беделің, қадірің арта түссін, дәрежең биік болсын. **Мәртебесі артты [асты].** Беделі күшейді, даңқы көтерілді, абыройы артты. **Мәртебесі биік [жоғары].** Дәрежесі, даңқы артық, беделді. **Мәртебесі көтерілді.** а) Беделі артты, абыройы асты, дәрежесі өсті. ә) Масаттанды, мақтанды. **Мәртебесі өсті.** Қуанды, риза болды, көңілденді.

МӘРТЕБЕ' үст. сөйл. **Мәрте.**

МӘРТЕБЕЛЕ = е. т. Мәртебесін көтеру, мәртебесін арттыру.

МӘРТЕБЕЛЕУ Мәртебеле етістігінің қимыл атауы.

МӘРТЕБЕЛІ сын. 1. Мерейі үстем, құрметті, абыройлы. 2. Дәрежесі жоғары, белгілі бір мәртебесі бар. 3. Қадірлі, сыйлы.

МӘРТЕБЕЛІМ зат. Ақир-дәрежесі өзінен жоғары, лауазымды тұлғаға құрметтеу мағынасында қолданылатын қаратпа.

МӘРТЕБЕЛІЛІК зат. 1. Абыройлылық, дәрежелілік. 2. Сыйлылық, қадірлілік.

МӘРТТІК зат. Жомарттық, мырзалық, қолы ашықтық.

МӘРХАМАТ зат. ескі кіт. **Мархабат.**

МӘРХАМАТТЫ сын. ескі кіт. **Мархабатты.**

МӘСЕЛЕ [ар. مسألة] зат. 1. Өз шешімін керек ететін іс, міндет. 2. мат. Математикалық есеп. 3. сөйл. Мысал, өңгіме.

Мәселе көтерді. а) Бір істі қозғады, қолға алды, жүргізді. ә) ұсыныс жасады, талап-тілегін ортаға салды, мәселе қойды. **Мәселе қою.** Бір істі көшіліктің талқысына салу. **Мәселе қылды.** Істі, жұмысты көшіліктің талқысына салды, көтерді. **Мәселені бүйірінен [бүйірден] қойды.** Үздік-кесілді төтесінен қойды. **Мәселені пісіру.** Мәселені келісіп алу, тиянақтау, нақтылау.

МӘСЕЛЕЛІК сын. Мәселе болатын, мәселеге қатысты.

Мәселелік сұрақ, пед. Оқушыны танымдық әрекетке тарту мақсатында қойылатын сұрақ. **Мәселелік тапсырма,** пед. Оқушыны күрделі танымдық-ізденістік іс-әрекетке жұмылдыру мақсатында берілетін тапсырма.

МӘСЕЛЕН [ар. مثلا] мод. Айтылған ойды мысалдар арқылы түсіндіру, дәлелдеу үшін қолданылатын қыстырма сөз; мысалы.

МӘСЕЛЕНКИ мод. сөйл. **Мәселен.**

МӘСЖАД [ар. مسجد] зат. діни. Мешит.

МӘСЖІД [ар. مسجد] зат. діни. *Ғибадат-хана, мешит.*

МӘСЛИҚАТ зат. сөйл. **Мәслихат** (ақыл, кеңес).

Мәслиқат қылды. Ақылдасты, кеңесті.

МӘСЛИХАТ' [ар. مصلحة] зат. 1. Ақыл, кеңес.

2. Белгілі бір мәселені бірлесіп отырып шешетін кеңес, мәжіліс. 3. этн. Өліктің қонағасын өткізу туралы кеңес.

Мәслихат құрды. Кеңесті, бас қосып өңгімелесті. **Мәслихат шертті.** оқказ. Жағымсыз өңгіме құрды, ақылғойсін кеңес бергенсіді.

МӘСЛИХАТ² зат. әкімш. Түісті әкімшілік-аумақтық бөлініс қарамағындағы аймақтың жай-күйіне жауапты жергілікті өкілдік орган.

Мәслихат депутаты. әкімш. Жергілікті мемлекеттік басқару органына сайланған халықтың сайланбалы өкілі.

МӘСЛИХАТТАС сын. Ой-пікірі ұқсас, пікірлес.

МӘСЛИХАТТАС = е. т. Ақылдасып пікірлесу, кеңесу; өңгімелесу.

МӘСЛИХАТТАСУ Мәслихаттас етістігінің қимыл атауы.

МӘСНАУИ [ар. مثنوی] зат. әдеб. Араб, парсы, түркі тілді әдебиеттердегі қос тармақты шұмақ қолданылатын өлең түрі.

МӘССАҒАН о. д. Таңдану мағынасында айтылатын сөз.

Мәссаған, безгедек. сөйл. экспр. Бір нәрсеге қатты таңданғанда міне, енді керек болса, міне, саған деген мағынадағы таңырқап айтылатын сөз.

МӘСТЕК зат. 1. Бой-тұрқы тапалдау, тегі нашар, кішкене жылық. 2. ауыс. Аласа бойлы, кішкене, шағын денелі адам.

МӘСТЕКТЕЙ үст. Мәстек сияқты, мәстек тәрізді.

МӘСТЕКШЕ үст. Мәстекке ұқсап, мәстек тәрізді.

МӘСТЕМІР зат. жерг. Шұқты қыстырып алуға арналған темір көсеу, шымшыуыр.

МӘСТІ сын. сөйл. Мәсілі, мәсі киген.

МӘСУЕК [ар. مسوآك] зат. 1. Хош иісті ағаштан, бұтадан, не сүйектен жонылып жасалатын тісті, тістің етін ысқылайтын құрал, тіс иуқығыш. 2. Шығыс елдерінде тіс ысқығышын жасайтын хош иісті өсімдік.

МӘСУЛИЯТ [ар. مسوولية] зат. көне. Міндет, парыз.

МӘСІ зат. этн. Жұмсақ былғарыдан етік тәрізді етіп тігілген өкшесіз, қонышты, кебіспен киетін аяққийм.

МӘСІЛ сын. Аяғында мәсісі бар, мәсі киген.

МӘСІЛК сын. Мәсі тізуге арналған, мәсіге лайықтаны.

МӘСІСІЗ сын. Мәсі кимеген, мәсісі жоқ.

МӘСІХ [ар. مسح] зат. діни. Дәрет алуға шаштық арасына су салып немесе аяққиймінің үстінен сулы қолмен сипап жасалатын қимыл ишарат.

МӘСІШЕҢ үст. Мәсі киген қалтында.

МӘТ [ар. مت] зат. Араб дауысты дыбыстарының созылып айтылуын көрсететін белгінің аты, мадда.

МӘТБҰҒ [ар. مطبوع] зат. ескі кіт. Біреудің жетегінде болушы, еруші.

МӘТБҰҒАТ [ар. مطبوعه] зат. ескі кіт. Баспахана, баспа.

МӘТЕК зат. Төбеден не шекеден шертіп алатын ұнай, тайтұқыр.

МӘТЕЛ зат. 1. Тұжырымды, бейнелі әрі ықшам нақыл сөз. 2. әдеб. Халық поэзиясының

ықшамды нақыл сөз үлгісіндегі келетін жанрлық түрі, кестелі сөз.

МӘТЕЛДЕ = е. т. Мәтел қосып, мақалдап, мәнерлеп сөйлеу.

МӘТЕЛДЕТ = е. т. Айшықтап, мақалдатып сөйлеу.

МӘТЕЛДЕТУ Мәтелдет етістігінің қимыл атауы.

МӘТЕЛДЕУ Мәтелде етістігінің қимыл атауы.

МӘТКЕ' зат. жерг. Үйдің төбесін жабуға қолданылатын салыпатын арқалық; белағаш.

МӘТКЕ² зат. ойын. Бетінде әйел суреті бейнеленген ойын картасының қағазы.

МӘТКЕЛІК зат. Арқалық боларлық ағаш, бел ағаштық.

МӘТҚАЙЫР зат. жерг. Жүгерінің қатты түрі.

МӘТӨК сын. сөйл. Кербез, сәнқой.

МӘТӨКТІК зат. сөйл. Кербездік, сәнқойлық.

МӘТТАҚАМ сын. жерг. Өзісіне жинақы, қыпты (адам).

МӘТБИ зат. Би, қожса; басым, үстем.

МӘТБИЛЕУ сын. Басымдау, үстемдеу; қожсалау, бірік.

МӘТІН [ар. متن] зат. <лат. textum> 1. Бір тақырып төңірегіндегі біріккен, сабақтастық пен тұтастық тән, ақпаратты жеткізетін мазмұнды сөйлемдердің, сөздердің тізбегі. 2. Баспаға шығаруға арналған, сурет, сызбаларсыз пішімді немесе бастапқы түрдегі бедербелгілік мәліметтер болшегі, ақпарат бөлігі, жазбасы. 3. лингв. Тілдік таңбалардың мағыналық және түлғалық байланысы негізінде түзілген жүйелі тізбесі түріндегі сөйлемнен үлкен лингвистикалық бірлік. 4. Хабардың алмастыру заттамасының ерекшеліктерінен байланысы жоқ ақпарат бөлігі. 5. и н ф. <ағыл. text> Бастапқы бағдарламаның жазбасы, объектілік немесе жүктеменелетін модульдің бөлігі.

Мәтіндерді өңдеу. и н ф. <ағыл. text processing> Дербес компьютердегі мәтіндерге символдық мәліметтер енгізу, редакциялау, желімдеу. **Мәтін лингвистикасы.** <лат. lingua – тіл, textum – мәтін> лингв. Мәтіннің өзіне тән болмысы, ерекшелігі, объективті болмыстың мәтінде бейнеленуі, мәтіннің тілдік түзу ерекшелігі, оны қабылдау сипаты, мәтіндегі автор мәселесі т.б. қарастыратын қазіргі тіл білімінің саласы. **Мәтін теориясы.** <лат. lingua – тіл, грек. teheogia – зерттеу> лингв. XX ғасырдың екінші жартысында мәтіндік ілім, мәтін лингвистикасы, поэтика, риторика, прагматика, семиотика, герменевтиканың түйісуінен пайда болған филологиялық пән. **Мәтін тұтты.** Басшылыққа алды, ұстанды.

МӘТІНДІК сын. Мәтінге қатысты.

Мәтіндік құжат. Құрамында түсініктеме қағаз, есептеулер, сипаттандырма, кестелер т.б. қағаздары бар құрылымдық құжаттардың бөлігі.

Мәтіндік сөз. <ағыл. character literal> Кез келген графикалық немесе кодтық жинақтамағы басқару элементтерінен тұратын сөз.

МӘТІНСӨЗДІК зат. лингв. <лат. glossarium> Мәтіндегі беймәлімдеу, көне сөздерге түсінік беретін сөздік.

МӘТІНТАНУ зат. лингв. Филология ғылымының әдеби мұралар мен тарихи құжаттардың мәтіндерін анықтайтын, оларға түсініктеме беріп зерттейтін саласы.

МӘУ: мәу демеді [деген жоқ]. Үндемеді, жауап бермеді.

МӘУЕ [ир. ميو] зат. 1. *Неше түрлі жеміс-жидек; миуа.* 2. ауыс. *Еңбек нәтижесі, жемісі.*

МӘУЕЛЕ = ет. 1. *Қаулап өсіп, жеміс беру, толысып пісу.* 2. *Жүзімді, алманы жерге түсірмей, арнаулы ағашпен етпей алу; жүзімді жіпке тізіп келтіру.*

МӘУЕЛЕН = ет. *Жан-жақты толысып өсу.*
МӘУЕЛЕНУ *Мәуелен етістігінің қимыл атауы.*

МӘУЕЛЕТ = ет. *Толыстыру, қаулатып өсіру.*
МӘУЕЛЕТУ *Мәуелет етістігінің қимыл атауы.*

МӘУЕЛЕУ *Мәуеле етістігінің қимыл атауы; қаулап өсу, толысып пісу.*

МӘУЕЛІ сын. 1. *Жемісті-жидекті, миуалы (бақ).* 2. ауыс. *Нәтижелі, табысты, жемісті.*
МӘУЕСІЗ сын. *Жидегі жоқ, жеміссіз, өнімсіз.*

МӘУЕТЕК зат. *Бетінен қақпай, еркелетіп өсірген қыз бала, бойжеткен.*

МӘУЛЕН¹ [ар. مولی] зат. діни. 1. *Жарылқағыш, есіркегіш деген мағынаны білдіретін Алла тағаланың қасиетті есімінің бірі.* 2. ауыс. *Ие, қозжа.*

МӘУЛЕН² зат. *Мысықтың баласы, күшігі.*
МӘУЛЕТ [ар. مهلة] зат. *Белгілі бір істі, тапсырманы орындауға берілген тұрпат, мүмкіндік; уақыт, мерзім.*

Мәулет алды. *Мүмкіндік алды, тұрпат берілді. Мәулет берді.* *Уақыт берді, мүмкіндік жасады; мұрша берді.*

МӘУЛЕТІНДЕ үст. *Мерзімінде, тұсында, шамасында.*

МӘУЛИ зат. сөйл. *Мәулен¹.*

МӘУЛИТ [ар. مولد] зат. діни. *Рәббіл әуел айының 12-күніндегі мұсылман қауымы атап өтетін, мереке саналатын Мұхаммед (с.г.с.) пайғамбардың туған күні.*

Мәуліт айы. діни. *Мұхаммед пайғамбардың (с.г.с.) туған күні аталып өтетін ай. Мәуліт күні.* миф. *Мұхаммед пайғамбардың (с.г.с.) туған күні.*

МӘУРЕТ зат. сөйл. *Мәурит.*
МӘУРИТ [ар. مورد] зат. 1. *Белгілі бір уақыт, кезең, мезгіл.* 2. *Дәурен, шақ.*

МӘУТИ зат. сөйл. *Тайтұқыр, мәтек.*

МӘУЛДЕ = ет. сөйл. *Миуаула.*

МӘУП зат. сөйл. *Мауыт.*

МӘФСАД [ар. مقصد] зат. діни. *Ислам дініндегі габдатты бұзатын нәрсе.*

МӘҺІР [ар. مهر] зат. діни. *Мұсылмандық дәстүр бойынша ер адамның қалыңдығын аларда мүліктей, заттай беруге міндетті дүниесі; қалыңмал.*

МӘШ¹ зат. өс. *Арғы тегі Иран мен Орта Азиядан тараған, дәні домалақ, тарыдан үлкен биришақ тұқымдас бір жылдық еке дақыл.*

МӘШ² сын. 1. *Дәл, тура, нақ.* 2. ауыс. *Шебер, епті.*

МӘШИНЕ [лат. machina] зат. тех. 1. *Иштен жану қозғалтқыштары арқылы механикалық қозғалыс жасап, адам, жүк тасымалдаумен қатар әртүрлі басқа да (шоп шабу, ауылшаруашылық өнімін жинау) сияқты жұмыстарға арналған қоліктердің жалпы аты.* 2. *Адам, жүк тасуға арналған автокөлік, қатынас құралы.* 3. тех. *Адам еңбегін алмастыруға арналған әртүрлі өндіріс орындарында қолданылатын күрделі операциялар атқаратын техниканың құрал, механизмі.*

Мәшиненіне. тоқыма. *Іс тігетін мәшинелердің жартылай автоматты және т.б. түрлерінде қолданылатын, қиындағы көзінен жіп өткізілетін бір бөлшегі. Мәшиненен кестелеу.* *Тігін мәшинесі арқылы кесте салу.*

МӘШКҮЛ [ар. مشغول] зат. *Ібелгілі бір іспен шұғылданушы.*

МӘШТІ [гол. mast] зат. жерг. *Кемеді желкенді бекітуге арналған биік бағана, діншек.*

МӘШЬҮР [ар. مشهور] сын. *Аты, даңқы әйгілі, белгілі.*

Мәшһүр болды. *Атағы жайылды, аты әйгілі болды. Мәшһүр етті.* *Атағын шығарды, әйгілі қылды.*

МӘШЬҮРЛЕН = ет. *Әйгілену, белгілі болу.*

МӘШЬҮРЛЕНДІР = ет. *Атағын жайдыру, әйгіледіру.*

Мәшһүрлендіру *Мәшһүрлендір етістігінің қимыл атауы.*

МӘШЬҮРЛЕНУ *Мәшһүрлен етістігінің қимыл атауы.*

МӘШЬҮРЛІК зат. *Көпке белгілілік, танымалдық.*

МӘШЬҮТ сын. ескі кіт. *Бейім, икемді.*

МӘШІ зат. *Есектің ұрғашысы.*

МӘШІРАП [ар. مشرب] зат. *Ішкілік ішетін орын.*

МЕ шыл. *Ма демеулігінің жіңішке түрі.*

МЕБЕЛЬ зат. *Жиһаз.*

МЕБЕЛЬШІ зат. *Жиһазшы (жиһаз жасаушы адам).*

МЕГА ... [грек. megas] 1. терм. *Күрделі сөздердің «үлкен», «ірі» деген мағына үстейтін құрам бөлігі.* 2. м. а т. *Бастапқы бірлікті 10⁶ есе арттыруды көрсететін өлшеу бірліктері атының алғашқы бөлігін білдіретін сөз.*

МЕГАБАЙТ [ағыл. megabyte] зат. инф. *Компьютер жады сыйымдылығының өлшем бірлігі.*

МЕГАЕРЦ зат. физ. *Тербеліс жиілігін көрсететін өлшеу бірлігі.*

МЕГАЖОБА зат. *Белгілі бір мақсатты, істі жүзеге асыру үшін жасаған ауқымды, көлемді жоспар, кең көлемді ұсқа.*

МЕГАКЛАСТАР зат. геол. *Ішінара шөгінді таужыныстар қабаттарында ұшырасатын таужыныстардың әр түрлі мөлшердегі ірі кесектері (малтатастар, жақпартастар және блоктар).*

МЕГАҚОҒАМ зат. қоғ. *Қоғамдық тұрмыстың жаңа сапасы әлеуметтік-саяси ұйымның дәстүрлі түрін ұстанумен бүркеленетін жаһандандуы алғашқы сатысын анықтайтын жаһандық қауымдастықтың түрі.*

МЕГАЛАПОЛИС [грек. megalu – үлкен, polis – қала] зат. *Мегаполис.*

МЕГАЛИТ зат. *көркемөнер. Төменгі бөлігі жерге көмілген зор салмақты қарапайым тас.*

МЕГАНТРОПУС зат. 1930 жылдары Австралияның Басарст қаласының маңайында қазан шұңқырларды қазу барысында табылған алып адамның аяғы.

МЕГАПИР зат. хим. *Темірдің хромаль типті қорытпаларға ұсқас хромлен (20-30%) және алюминиймен ыстыққа берік қорытпасы.*

МЕГАПЛАНКТОН зат. зоол. *Су ағыны алып кете алмайтын, терең суда тіршілік ететін ірі азалар.*

МЕГАПОЛИС [грек. megalupolis] зат. қоғ. *Шаһарстан (көптеген қалалар мен елді мекендердің қосылуы нәтижесінде пайда болатын ірі қоныстану аймағы).*

МЕГАОРАЛЫМ зат. геол. *Жер құрылымындағы дамуының нақтылы бетбұрыстарын көрсететін ірі уақыттық өлшем.*

МЕГАПАРСЕК зат. физ. *Миллион парсекке тең ғарыштық қашықтықты өлшеуде қолданылатын бірлік.*

МЕГАРОН зат. *көркемөнер. Төбесінде түтін шығатын тесігі, алдыңғы фасад портигін көтеріп тұрған бағаналары бар Ежелгі Грекиядағы ғимарат типі.*

МЕГАСКОП [грек. megas – үлкен, skopeo – қараймын, бақылаймын] зат. *Ұсақ бағалы тастарды қарауға арналған оптикалық құрал.*

МЕГАТЕРИАЛАР [грек. megatherium] зат. *Жойғылып кеткен мүкитістер отрядының туысы.*

МЕГАТОННА [грек. megos – үлкен, франц. tonne – тонна] зат. өск. *1000000 тонна тротилге тең ядролық қару құрамының өлшем бірлігі.*

МЕГАФОН [грек. megos – үлкен, франц. phone – дауыс, дыбыс] зат. *Дауысты зорайтып, күшейтіп естірту үшін ауызға тақап сөйлеуге пайдаланылатын конус пішінді түтік, рупор.*

МЕГАФОРМАЦИЯЛАР зат. геол. *Геотектоникалық режим белгілері не уақыт пен кеңістіктегі даму ерекшеліктері ортақ бір ғана ірі геологиялық құрылым өңірінде қалыптасқан, астасу сипаттары ұсқас бірнеше геологиялық формациялардың парагендік бірлестігі.*

МЕГА-ХИТ зат. *Ең көп танымалдылыққа ие хит.*

МЕГДЕ = ет. сөйл. *Меңде.*

МЕГДЕТ = ет. сөйл. *Меңдету, қалжырату.*

МЕГДЕТУ *Меңдет етістігінің қимыл атауы.*

МЕГДЕУ *Меңде етістігінің қимыл атауы.*

МЕГЕЖІН зат. *Шошқаның ұрғашысы.*

МЕГЗЕ = ет. сөйл. *Меңзе (сілтеу, нұсқау, бағыттау).*

МЕГЗЕУ үст. *Сияқты, тәрізді, ұсқас.*

МЕГЗЕТ = ет. сөйл. *Меңзет.*

МЕГЗЕТУ *Меңзет етістігінің қимыл атауы.*

МЕГЗЕУ зат. әдеб. *Тұтас заттың, нысанның орнына оның бөлшегін атаумен ерекшеленетін сөз көркемдеуіш тәсіл.*

МЕГЗЕУ *Меңзе етістігінің қимыл атауы; сілтеу, бағыттау.*

МЕГОММЕТ зат. *Өте үлкен кедергіні, көбінесе электр жетегін тоқтан ажырату, кабель, трансформатор орауы, электр мәшинесінің кернеуі және т.б. өлшеуге арналған құрылғы.*

МЕДАЛИСТ зат. 1. *Мектепті үздік бітіріп, медаль алған оқушы.* 2. спорт. *Белгілі бір спорт түрі бойынша жарыста жеңіске жетіп, медаль иеленген спортшы.*

МЕДАЛЬ [франц. medaille] зат. *Беті түрлі суреттермен, жазулармен бейнеленіп, металдан дөңгелек, ромб түрінде істелетін, әскери немесе мемлекеттік қызметтегі, ғылым мен мәдениеттегі жетістіктерді марапаттау үшін берілетін белгі.*

МЕДАЛЬОН [франц. medaillon] зат. *Салынған адамның портреті не бір нәрсеңіз суреті бар, сопақша я дөңгелек келген, мойнына тағып жүретін асыл бұйымды кішкене қорпа.*

МЕДАЛЬСІЗ сын. *Медалі жоқ.*

МЕДБИБІ зат. сөйл. *Медбике.*

МЕДБИКЕ зат. мед. *Емдеу орталығындағы орта дәрежелі білімі бар кіші медициналық маман.*

МЕДЕТ [ар. مدد] зат. *Көңіл-күйге арқау, сүйеу боларлық күш, қуат; демеу.*

Медет берді. *Рұхсандырды, шабыттандырды, демеді. Медет бере көр!* тілек. *Қуат бер, жәрдемші бол, деме. Медет болды. Көмек болды, сүйеніш болды. Медет етті [қылды]. Арқа тұтты, сүйеніш көрді. Медет көрді [тұтты, санады]. Сүйеніш көрді, тірек, демеу етті. Медет сұрады [күтті, тіледі]. Сүйеніш тіледі, жәрдем сұрады.*

МЕДЕТКЕР [ар.پر.مددگر] зат. *Демеуші, жәрдем беруші.*

МЕДЕУ зат. Үміт етерлік сүйеніш, тірек боларлық таяныш.

Медеу болды. Сүйеніш, тірек болды. **Медеу көрді [гүтты].** Көңілге қуат, демеу санады. **Медеу қылды [етті].** Сүйеніш, тірек қылды, арқа тұтты, көңілге тоқ санады.

МЕДЕУЛІК зат. Сүйеніш етерлік, тірек боларлық, таяныш тұтарлық.

МЕДИА... [ағыл. media] Күрделі сөздердің бұқаралық ақпарат құралдарына қатыстылығын көрсететін құрам бөлігі.

МЕДИА-ИНДУСТРИЯ зат. Бұқаралық ақпарат құралдары өнеркәсібі.

МЕДИАКЕҢІСТІК зат. қоғ.-саяси. Бұқаралық ақпарат құралдарының бүкіл таралу аумағы.

МЕДИАҚҰРЫЛЫМ зат. қоғ.-саяси. Бұқаралық ақпарат құралдарына қатысты бірнеше бағынышты орындардан, мекемелерден, т.б. тұратын жүйе.

МЕДИА-МЕНЕДЖЕР зат. Бұқаралық ақпарат құралдары ұйымдарындағы басқарушы қызметкер.

МЕДИАН вет. зат. Бедеу, тумайтын, төлдеу мүмкіндігі жоқ мал.

МЕДИАНА [лат. mediana] зат. геом. Үш бұрыштың бір бұрышының төбесін оған қарсы жатқан қабырғасының ортасымен қосатын кесінді.

МЕДИАСАРАПШЫ зат. қоғ.-саяси. жаңа. Бұқаралық ақпарат құралдарындағы сарапшы, сараптаушы.

МЕДИАТЕКА зат. Аудио-визуалды құралдарды жинау, оларды сақтау және пайдалануға беру міндеттеріне кіретін қызмет орны.

МЕДИАТОР [лат. mediator] зат. муз. 1. Ішекті аспаптарды ойнағанда пайдаланылатын мүйізден не пластмассадан жасалған құрал.

2. Біреудің немесе бір нәрселердің ортасында аралық қызмет атқарушы.

МЕДИА-ФОРУМ [ағыл. media, лат. forum – алаң] зат. жаңа. Бұқаралық ақпарат құралдарына қатысты ұйым өкілдерінің үлкен басқосуы.

МЕДИЕВИСТ зат. Медиавистика бойынша маман, тарихшы.

МЕДИЕВИСТИКА [лат. medius – орта, aevum – ғасыр, дәуір] зат. Еуропаның орта ғасырлар тарихын зерттейтін ғылым саласы.

МЕДИЕН зат. Ұшы-қырғы жоқ елсіз, құлазыған жапан дала.

МЕДИК зат. сөйл. Медицина маманы, дәрігер.

МЕДИКАМЕНТ [лат. medicamentum] зат. фарм. Дәрі-дәрмек.

МЕДИНАЛ Медицинада ұйықтататын, тыныштандыратын дәрі ретінде қолданылатын $C8H11O3N2Na - 5,5$ -диэтилбарбитур қышқылының натрий тұзы; түссіз кристалдар.

МЕДИО [лат. medius] зат. экон. Биржалық мәмілені орындаудың айдың ортасына тура келетін мерзімі.

МЕДИТАЦИЯ [лат. meditatio] зат. Адамның психикасын тереңге жұмылдыруға, өзінің ішкі әлеміне үңілуге бағытталған ой-әрекет.

МЕДИЦИНА [лат. medicina] зат. Түрлі аурулардың алдын алу, кеселді анықтау, оны емдеуге, адамның денсаулығының нығаюына және оны сақтап қалуына бағытталған практикалық іс-әрекет және ғылым жүйесі.

МЕДИЦИНАЛЫҚ сын. 1. Медицинаға қатысты, медицинамен байланысты. 2. Дәрілік, емдік.

Медициналық барлау. Әскери-медициналық қызметтің әскерлердің ұрыс қимылдары

аудандарында жеке құрамның денсаулығына әсер ететін факторларды, әскерлердің санитариялық жағдайын, медициналық қамтамасыз етілуін анықтау мақсатында жүргізетін шаралары. **Медициналық генетика.** мед. Тұқым қуалайтын аурулар, олардан сақтану, оларды анықтау және емдеу туралы ғылым саласы. **Медициналық география.** мед. Адамның әртүрлі аурулары мен патологиялық жағдайларының географиялық таралуын, олардың себептерін, географиялық ортаның адамның денсаулығына тигізетін әсерін зерттейтін ғылым саласы. **Медициналық қызмет.** әск. Медицина мекемелері мен денсаулық сақтау органдары негізінде жасалатын қызмет түрі. **Медициналық психология.** психол. Гигиенаның, профилактиканың, диагностиканың, ауруларды емдеудің, сараптау мен реабилитацияның психологиялық аспектілерін қамтитын психология саласы. **Медициналық пункт.** әск. Әскери бөлімнің медициналық қызмет бөлімшесі. **Медициналық радиология.** мед. Ионданытын сәуленің медициналық қолданылуын зерттейтін ғылым саласы. **Медициналық эвакуация.** әск. Жаралылар мен ауруларды ұрыс даласынан, ұрыс қимылдары ауданынан не терең тылдан емдеу мекемелеріне ұйымдасқан түрде тасымалдау.

МЕДИУНКТ зат. мед. Дәрігерлік көмек көрсететін кішігірім емхана.

МЕДРЕСЕ [ар. مدرسة] зат. діни. Мұсылман елдеріндегі IX ғасырдан бастап діни қызметкерлер, мұғалімдер, соңдай-ақ Таяу және Орта Шығыс елдерінде мемлекеттік аппарат қызметкерлерін даярлайтын, орта немесе жоғары білім беретін мектеп.

Медресе көрген. Мұсылманша білім алған, оқыған; діни білімі бар, көзі ашық, білімді.

МЕДРЕСЕЛІК сын. Медресеге қатысты, соған тән.

МЕДУЗА [грек. medusa] зат. зоол. Ішекқуыстылар тобына (өкіліне) жататын жұмсақ денелі теңіз жәндігі.

МЕДІН зат. Өте құрған, иленіп қалған саз.

МЕЖЕ зат. Мөлшер, шама; шек.

Меже қылды. Белгілеу, белгі қойды.

МЕЖЕЛЕ= е.т. 1. Мөлшерлеу, шамалау.

2. Шек қою, белгілеу.

МЕЖЕЛЕН= е.т. Мөлшерлеу, шектелу.

МЕЖЕЛЕНУ Межелен етістігінің қимыл атауы.

МЕЖЕЛЕС= е.т. Мөлшерлесіп келісу.

МЕЖЕЛЕСУ Межелес етістігінің қимыл атауы.

МЕЖЕЛЕУ Межелен етістігінің қимыл атауы. 1. Мөлшерлеу, шамалау. 2. Белгі қою.

МЕЖЕЛЕУШІ зат. Шамалаушы, мөлшерлеуші, бағдарлаушы кісі.

МЕЖЕЛІ сын. Алдын ала белгіленген, мөлшерлі, шамалы.

Межелі жер. Нысанаға алынған, алдын ала белгіленген жер.

МЕЖЕЛІК сын. Болжалды болған, мөлшерлік.

МЕЖЕСІЗ сын. Межесі жоқ, шексіз.

МЕЗ: Мез аударды. жерг. Көңіл (назар) аударды.

МЕЗАГЛЕЯ зат. Губка және ішекқуыстылар типінің денесінің сыртқы және ішкі жасушалық қабаттары аралығына орналасқан құралымсыз қоймалжың зат.

МЕЗАСОМА зат. биол. Нуклеидпен байланысты цитоплазмалық мембрананың тұйыңдығы болып саналатын, жартылай қызмет атқаратын бактериялар жасушаларының құрылым бөліктері.

МЕЗГА зат. ауылшар. Крахмал өндірісінің мал азығы ретінде пайдаланылатын қалдығы.

МЕЗГЕ= е.т. сөйл. **Меңзе** (бір нәрсені иңсқап көрсету, бір бағытқа сілтеу).

МЕЗГЕС= е.т. сөйл. **Меңгес.**

МЕЗГЕСУ сөйл. Мезгес етістігінің қимыл атауы.

МЕЗГЕТ= е.т. сөйл. **Меңзет.**

МЕЗГЕТУ сөйл. Мезгет етістігінің қимыл атауы.

МЕЗГЕУ сөйл. Мезге етістігінің қимыл атауы.

МЕЗГІЛ зат. 1. Күннің, айдың, жылдың белгілі бір кезеңіне сай келетін кез, уақыт, мерзім. 2. Құжаттың құрастырылған, қол қойылған, күшіне енген мерзімін көрсететін күні, айы, жылы.

Мезгіл бағыныңқы сабақтас [сөйлем]. лингв. Басыңқыдағы оқиганың я етістіктен болған мүшенің (баяндауыштың) мезгілін білдіретін бағыныңқы құрмалас сөйлем. **Мезгіл жетті [келді].** Уақыты келді, сәті туды. **Мезгіл пысықтауыш.** лингв. Баяндауыш қызметіндегі етістіктің шақтық мағынасын дәлдеп, оның қашан, қай мезгілде болған қимыл процесі екенін білдіретін пысықтауыш. **Мезгіл үстеу.** лингв. Қимылдың жалпы мерзімін я дәл уақытын, мезгілін білдіретін, қашан? қашаннан? сияқты сұрақтарға жауап беретін үстеудің түрі.

МЕЗГІЛ: айт мезгіл. Науқас жан тәсілім етер алдында фәни мен бақи алдында жатып, ес-түсінен айрылатын соңғы демінің аяқталар сәті жеткен шақ.

МЕЗГІЛДЕ= е.т. Мезгілге бөлу, кезеңдестіру.

МЕЗГІЛДЕУ= е.т. Уақытты есептеу, мезгілін шығару.

МЕЗГІЛДЕУ Мезгілде етістігінің қимыл атауы.

МЕЗГІЛДЕУ Мезгілде етістігінің қимыл атауы.

МЕЗГІЛ-МЕЗГІЛ үст. Ауық-ауық, ара-сында.

МЕЗГІЛМЕН үст. Уақытында, дер кезінде.

МЕЗГІЛДЕС е.т. Бір мерзімге тән, бір уақытқа қатысты.

Мезгілдес салалас құрмалас сөйлем. лингв. Құрамындағы жай сөйлемдерде суреттелген оқиға бір мерзімге, бір кезеңге тән болып келетін құрмалас сөйлемнің түрі.

МЕЗГІЛДІ сын. Мерзімді, белгілі мөлшерлі.

МЕЗГІЛДІК сын. Белгілі бір мезгілге тән, уақытқа сай, соған қатысты.

Мезгілдік жер. егіншар. Көлденең 5, ұзыны 50 таяқ жыртылған жер.

МЕЗГІЛ-МЕЗГІЛ үст. Жүй-жүй, ауық-ауық, дембіл-дембіл, бір уақ.

МЕЗГІЛСІЗ сын. 1. Құтпеген кезде, бей-уақыт, мерзімсіз. 2. Уақытынан бұрын, уақытынан ерте.

МЕЗГІЛСІЗ-ДАМЫЛСЫЗ сын. Мезгілі келмей жатып, толассыз, демалысыз.

МЕЗГІЛСІЗДЕУ сын. Мерзімге сай емес-теу, ыңғайсыздау, жағдайсыздау.

МЕЗГІЛСІЗДІК зат. Ыңғайсыздық, қолайсыздық, мерзімсіздік.

МЕЗГІТ= е.т. сөйл. **Меңдет.**

МЕЗЕ= е.т. сөйл. **Меңзе.**

МЕЗЕП зат. көне. Рет, тәртіп.

МЕЗЕР зат. сөйл. **Мезет.**

МЕЗЕРЕТ зат. сөйл. **Мезірет.**

МЕЗЕТ¹ зат. 1. Уақыт аралығындағы бір кез, мезгіл. 2. Қас қағым сәт.

МЕЗЕТ² зат. жерг. Жанданбаған, іштегі бала.

МЕЗЕТКЕ үст. *Бір сәт, бір уақыт.*
МЕЗЕТСІЗ сын. *Мезгілсіз, мерзімсіз.*
МЕЗЕТТЕ үст. **1.** *Кезде, уақытта, мезгілде, әп-сәтте.* **2.** *Леде, тез, жылдам.*
МЕЗЕТПІ сын. *Белгілі мөлшерлі, мезгілді.*
МЕЗЕТПІК сын. *Бір сәттік, әп-сәттік, уақытша.*

МЕЗИДИН Қышқылдық антрахинонды бояғыштар өндірісінде қолданылатын триметиланилин.

МЕЗИЛ зат. хим. *Метансульфоқышқы қалдығының CH₂SO₂O қысқаша атауы.*

МЕЗО... [грек. mesos] кіт. *Күрделі сөздердің «орта», «орташа», «ортаңғы» деген мағына үстейтін алдыңғы құрам бөлігі.* **1.** *Айналу белгісінің іштей компенсация әсерінен оптикалық белсенді емес бірнеше асиметрлік орталықтары бар органикалық қосылыстар атауын құрайтын бөлігі.* **2.** *Орталық тізбегінде орынбасушылары бар тұйық қосылыстар туындыларының атауын құрайтын бөлік.*

МЕЗОАТОМ зат. хим. *Бір электроны теріс зарядталған мезонмен алмасқан атом.*

МЕЗОБЕДЕР зат. *Макро және микробедері арасына орналасқан жер бедері пішінінің жағдайы, мезорельеф.*

МЕЗОБЕЛДЕМ зат. геол. *Метаморфизмнің жоғары дәрежелі температурамен және гидростатикалық қысымымен, бағдарлы қысымның біршама қуатты мөлшерімен сипатталатын ортаңғы белдемі.*

МЕЗОДЕРМА [грек. mesos – аралық, derma – тері] зат. биол. *Көп жасушалы жануарлар мен адамның ортаңғы ұрық қабаты.*

МЕЗОЗАВР [лат. mesosaurus] зат. биол. *Жойылып кеткен тұщы судағы бауырымен жораяушылар отряды.*

МЕЗОЗОЙ [грек. mesos – аралық, зое – өмір] зат. геол. *Жер дамуының тарихындағы палеозой мен кайнозой аралығындағы дәуір.*

Мезозой тобы. геол. *Жер қыртысына тән таужыныстардың кембрийге шейін қалыптасқан бірлестіктерінен жоғары қарай есептегенде екінші топ.*

МЕЗОЗОЙЛЫҚ сын. геол. *Мезозойға тән, мезозойға қатысты.*

МЕЗОЛИТ [грек. mesos – аралық, lithos – тас] зат. геог. *Палеолит пен неолит аралығындағы тас дәуіріне жататын жер дамуының кезеңі.*

МЕЗОМЕРЛЕНУ зат. хим. *Электрондық тығыздықтың нағыз мәні оны классикалық формулалармен өрнектегендегі мәнінің таралуының арасында жататындай үйде болатын молекуланың немесе ионның ішкі поляризациясының әсерінен туатын құбылыс.*

МЕЗОН зат. хим. *Тұрақсыз-элементар бөлшегінің тобы.*

МЕЗОНЕФРОС [грек. mesonephros] зат. биол. *Алғашқы бүйрек, вольф денесі – омыртқалы жануарлардың жүз зәр шығару органы.*

МЕЗОНИН [итал. mezzanino] зат. *Үйдің төбесіне салынған үйшік.*

МЕЗОПАУЗА [мезо... және лат. pausa – тоқталу, үзілу] зат. геогр. *Атмосфераның шамамен 80 км биіктігіндегі қабат аралық бөлігі.*

МЕЗОСФЕРА [грек. mesos – ортаңғы, sphaira – шар] зат. *Атмосфераның 50-80 км биіктіктегі ортаңғы қабаты.*

МЕЗОТЕЛИЙ [mesothelium, грек. mesos – орташа, theli – кеуделік емізікше] зат. биол. *Сірлі қабықтарды сыртынан қаптап жатқан, бір қабатты бір қатарлы жалпақ эпителий.*

МЕЗОТРОФТЫҚ [грек. mesos – орташа, trophē – қорек, қоректену] сын. биол. *Суында*

азғаларға керекті қоректік заттар орташа мөлшерде болатын көлдер.

Мезотрофтық көл. биол. *Планктон жақсы дамыған, түптік фаунасы жетілген көлдер.*

МЕЗОФИЛДЕР зат. *Топырақ пен ауаның орташа ылғалдану жағдайына бейімделіп тіршілік ететін жануарлар түрлері.*

МЕЗОФИТ: **мезофит өсімдіктер.** бот. <грек. mesos – орталық, аралық rhiton – өсімдік> *Топырақ пен ауа ылғалдылығы біршама жеткілікті, бірақ шамадан артық емес ортаға бейімделген өсімдіктер.*

МЕЗОХИМИЯ зат. хим. *Мезоатомның химиялық өзгеруін зерттейтін химия ғылымының бір саласы.*

Мезі: **мезі болды.** *Бірнәрседен, біреуден ығыр болды, ерашты болды.* **Мезі қылды [етті].** *Бір нәрсе, біреу ығыр қылды, жалықтырды, ерашты етті.*

Мезіле= ет. *Мезі ету, ығыр қылу, жалықтыру.*

Мезілен= ет. *Мезі етілу, ығыр қылыну.*

Мезілену *Мезілен етістігінің қимыл атауы.*

Мезілеу¹ сын. *Аздап мезіленген, ығырлау.*

Мезілеу² *Мезіле етістігінің қимыл атауы.*

Мезілет= ет. *Мезі еткізу, ығырын шығару.*

Мезірет зат. *Көңіл білдірудегі ықылас, көңіл аударып, ілтипат көрсету ишараты.*

Мезірет етті [жасады, қылды]. *Ілтипат көрсеткен болды, көңіл білдіріп, ишара етті.*

Мезіретсіз сын. *Көңіл аудармай, ілтипат көрсетпей, ықылассыз.*

Мейер: **мейер шытырмақ.** өс. <лат. lepidium meyeri> *Биіктігі 30–40 см, жапырақтары қалың, таспа тәрізді, тұқымынан және вегетативті жолмен көбейтетін өсімдік.*

Мейлі мод. *Не болса, о болсын, жарайды, өзің біл.*

Мейлінше үст. *Мүмкіндігінше, барынша, сонша, тым, өте.*

Мейлің мод. *Не істеймін десең де өзің біл, жарайды, құп болады.*

Мейлің білсін. *Өзің біл, дегенің болсын.*

Меймала зат. жерг. *Ар, абырой.*

Мейман [ир. مېمان] зат. **1.** *Қонақ бола келген адам, үйге келген қонақ.* **2.** *Өзге мемлекеттен келген мәртебелі және ресми тұрға.*

Мейманды күтті. *Қонақтың жағдайын жасап, сый-сияпат көрсетті.* **Мейман етті [қылды].** *Құрметпен сыйлады, қонақ етіп сый-сияпат көрсетті.* **Мейман түсті.** *Үйге қонақ келді, үйге кірді.*

Меймана: **мейманасы асты [тасыды].** *Көңілі өсіп, масаттанды, асып-тасыды.*

Меймангершілік зат. *Қонақ күте алушылық, сый көрсетушілік, қонақжайлылық.*

Меймангершілік жасады. *Қонақты күтіп, сый-сияпатты көрсетті.*

Мейманда= ет. *Қонақ болу, қонақтау.*

Меймандай сын. *Мейман сияқты, мейман тәрізді.*

Меймандарлық зат. *Меймангершілік, қонақжайлылық.*

Меймандау *Мейманда етістігінің қимыл атауы.*

Меймандос сын. *Қонақты жылы жүзбен, кең пейілмен қарсы алатын, қонақжай.*

Меймандостық зат. *Меймандос болушылық, қонақжайлылық.*

Меймандық зат. **1.** *Қонақ болушылық, қонаққа барушылық.* **2.** *Меймангершілік, мейманшылық.*

Мейманжай зат. *Үй ішіндегі қонақ күтетін бөлме.*

Мейманқор сын. *Қонақжай, меймандос.*
Мейманқос сын. *Қонақжай, меймандос.*
Мейманқостық зат. *Мейманқос болушылық.*

Меймансарай зат. *көне. Сарайлы қонақүй, қонақхана, мейманхана.*

Меймансы= ет. *Қонақ екенін көрсету, қонақ болғансу.*

Меймансын= ет. *Мейман болғансу, қонақсын.*

Мейманшыл сын. *Қонақжай, мейман сыйлағыш, меймандос. // Қонақжайлық, меймандостық мінез.*

Мейманшылдық зат. *Мейманшыл болушылық.*

Мейманхана [ир. مېمانخانه] зат. *Қонақ келіп түсетін үй, қонақүй.*

Меймечит зат. геол. *Ультранегізді эффузивтік таужыныс.*

Меймілде= ет. **1.** *Ернеуіне дейін лық толу, шүтілдеу.* **2.** *Мөлт-мөлт ету, мөлтіндеу, мөлдiреу.*

Меймілдет= ет. *Ернеуіне дейін толтырту, шүтілдету.*

Меймілдету *Меймілдет етістігінің қимыл атауы.*

Меймілдеу *Меймілде етістігінің қимыл атауы.*

Мейнамдай сын. сөйл. **Минамдай.**

Мейоз [грек. meiosis] зат. биол. *Ұрық жасуша ядроларының екі рет бөлінуінің ерекше түрі.*

Мейоздық сын. биол. *Мейозға тән, мейозға қатысты.*

Мейрам зат. *Салтанатты той-думан, мереке.*

Мейрам қылды. *Тойлады, мейрамдады.*

Мейрамгершілік зат. *Тойлауға, мерекелеуге құштарлық.*

Мейрамда= ет. *Мейрамға қатысу, тойлау, мерекелеу.*

Мейрамдал= ет. *Тойлану, мерекелену.*

Мейрамдалу *Мейрамдал етістігінің қимыл атауы.*

Мейрамдат= ет. *Тойлату, мерекелету.*

Мейрамдату *Мейрамдат етістігінің қимыл атауы.*

Мейрамдау *Мейрамда етістігінің қимыл атауы.*

Мейрамдық сын. **1.** *Мерекелік, салтанатты.* **2.** *Мейрамға арналған.*

Мейрамкеш сын. *Той-думаншыл, мейрамшыл.*

Мейрампаздан= ет. *Тойлап, мерекелеуге құмарту.*

Мейрампаздану *Мейрампаздан етістігінің қимыл атауы.*

Мейрамшыл сын. *Той-думаншыл, мерекешіл.*

Мейрамшылдық зат. *Мейрамшыл болушылық, мерекешілдік.*

Мейрамхана зат. *Тамақтанып, уақытты көңілді өткізуге арналған сауық орны, ресторан.*

Мейнерий зат. хим. *Периодтық жүйенің VIII тобындағы химиялық элемент.*

Мейіз [ир. مېيز] зат. *Кептірілген жүзім.*

Мейіздей сын. *Мейіз сияқты тәтті, әбден бабына келіп, кеткен.*

Мейіздей қатқан [қатты жараған]. *Бабына келіп жараған, сүлдіктей (ат).*

Мейіздейін сын. поэт. **Мейіздей.**

Мейізден= ет. *Әбден кеуіп, қатаю.*

Мейіздену *Мейізден етістігінің қимыл атауы.*

МЕЙІЛ [ар. مایل] зат. 1. Ерік, ырық, қалау, ықылас. 2. сөйл. Мейір, бейіл.

Мейілі білсін. Еркі білсін, қалауы білсін, өзі білсін. Мейілі соқты [ғартты]. Көңілі, зауқы келді. Мейілі шаппады. Зауқы соқпады, көңілі болмады.

МЕЙІЛДІ сын. сөйл. Икемді, бейім, үйір. **МЕЙІЛДЕНДІР** = е т. Ықыластандыру, пейілді ету.

МЕЙІЛДЕНДІРУ Мейілдендір етістігінің қимыл атауы.

МЕЙІЛІҢ мод. сөйл. Мейілің.

МЕЙІР [ир. میر] зат. Ақпейіл, ынта, ықылас, шапағат.

Мейір кетті. Пейілі тарылды, қайырым жасамады, жақсылық қылмады. Мейірі ашылды. Мейірленді, еміренді, ықыласы ауды. Мейірі қанды. а) Шөлі басылды. ә) Көңілі толды, құмарынан шықты. Мейірі қатты. Мейірімсіз, қатыгез, рақымсыз. Мейірін қандырды. а) Молынан сугарды. ә) Құмарынан шықты, рахаттанды. Мейірін төкті. Бейілін салды, рақымын аямады, мейірленді. Мейірі түсті. Ниеті түсіп, ықыласы ауды.

МЕЙІРБАН [ир. میربان] сын. Рақым мол, қайырым мен шапағаты зор. // Рақымды, қайырымды адам.

МЕЙІРБАНДЫ сын. Рақымды, қайырымды, шапағатты.

МЕЙІРБАНДЫҚ зат. Мейірбан болушылық, қайырымдылық, қамқорлық.

МЕЙІРБАНДЫЛЫҚ зат. сөйл. Мейірбандық.

МЕЙІРБАНСУ Мейірбансы етістігінің қимыл атауы.

МЕЙІРБАНСЫ = е т. Өзін мейірімді, шапағатты, қайырымды етіп көрсету.

МЕЙІРБАНШЫЛ сын. Рақымшыл, қайырымшыл, қамқоршыл.

МЕЙІРБАНШЫЛЫҚ зат. Рақымшылық, қамқоршылық, қайырымдылық.

МЕЙІРБИКЕ зат. Медбике, медбибі.

МЕЙІРҚАНДЫ сын. сөйл. жерг. Мейірімді.

МЕЙІРЛЕН = е т. 1. Жақсы көріп, емірену. 2. Ықыласы ауып, көңілі түсу. 3. Мейірі түсу, көңілі толу.

МЕЙІРЛЕНДІР = е т. Еміренту, мейірге бөлеу.

МЕЙІРЛЕНДІРУ Мейірлендір етістігінің қимыл атауы.

МЕЙІРЛЕНТ = е т. Еміренту, мейірге бөлеу.

МЕЙІРЛЕНТУ Мейірлент етістігінің қимыл атауы.

МЕЙІРЛЕНУ Мейірлен етістігінің қимыл атауы.

МЕЙІРЛІ сын. Қайырымды, рақымды, шапағатты, мейірімді.

МЕЙІРМАН сын. сөйл. Мейірбан.

МЕЙІРМАНДЫ сын. сөйл. Мейірбанды.

МЕЙІРМАНДЫҚ зат. сөйл. Мейірбандық. Мейірман болушылық.

МЕЙІРМАНШЫЛЫҚ зат. сөйл. Мейірбанышылық.

МЕЙІР-МАХАББАТ зат. Ынта, ықылас, шапағат, сүйіспеншілік.

МЕЙІРМЕНДІЛІК зат. сөйл. Мейірбандылық.

МЕЙІРСІЗ сын. Еш нәрсеге жаны ашымайтын, рақымсыз, қатыгез.

МЕЙІР-ШАПАҒАТ зат. Рақым, қайырым, ықылас-ілттипат.

МЕЙІР-ШАПАҒАТСЫЗ сын. Рақымсыз, қайырымсыз, ықылас-ілттипатсыз.

МЕЙІР-ШАПАҒАТТЫ сын. Рақымды, қайырымды, ықылас-ілттипатты.

МЕЙІРШӨП зат. өс. Таудың жақпар тастарында осетін қасиетті шөп.

МЕЙІРІМ зат. Қайырымды көңіл, мейірі пейіл.

Мейірім алды. Қуаттанды, әлденді, мейірімденді. Мейірім жасады. Ықыласын көрсетті, қайырымды болды. Мейірім танытты. Мейірмен қарсы алды, мейірім шашты. Мейірімін төкті. Көңілі түсті, мейірленді. Мейірімі түсті. Көңілі түсті, ықыласы ауды, жаны ашыды.

МЕЙІРІМЕН = е т. 1. Іші жылу, жақсы көріп, пейілдену, ықыласы түсу. 2. Жаны ашу, есіркеу, аяу.

МЕЙІРІМЕНУ Мейірімден етістігінің қимыл атауы.

МЕЙІРІМДІ сын. Рақымды, қайырымды, мейірілі, мейірбан.

МЕЙІРІМДІК зат. Өзгеге деген қайырымдылық, мейірбандық.

МЕЙІРІМДІЛЕУ сын. Қайырымдылау, рақымдылау, мейірбандылау.

МЕЙІРІМДІЛІК зат. 1. Мейірімді болушылық, мейірбандық, қайырымдылық. 2. психол. Адамның өзге біреуге жылылығын, ізгі ниеті мен лебізін білдіру көрінісі.

МЕЙІРІМ-ҚАЙЫРЫМ зат Рақым, қайырым, мейір-шапағат.

МЕЙІРІМСІЗ сын. Жаны ашымайтын рақымсыз, тасбауыр, қайырымсыз.

МЕЙІРІМСІЗДЕН = е т. Мейірі түспеу, рақымсыз болу, қайырымсыздану, қатыгездену.

МЕЙІРІМСІЗДЕНДІР = е т. Мейірімсіз еткізу, рақымсыз еткізу.

МЕЙІРІМСІЗДЕНДІРУ Мейірімсіздендір етістігінің қимыл атауы.

МЕЙІРІМСІЗДЕНУ Мейірімсізден етістігінің қимыл атауы.

МЕЙІРІМСІЗДЕУ сын. Тасбауырлау, рақымсыздау.

МЕЙІРІМСІЗДІК зат. Мейірімсіз болушылық, рақымсыздық, қаталдық, қатыгездік, қайырымсыздық.

МЕЙІРІМДЕС сын. Мейіріміне ұқсас.

МЕЙІРІМДІРЕК сын. Қайырымдырақ, мейірбандылау.

МЕЙІРІМШІЛ сын. Мейірбан, қайырымшыл, шапағатты, рақымды.

МЕЙІРІМШІЛДІК зат. Мейірімшіл болушылық, мейірбанышылдық, қайырымдылық.

МЕЙІРІМШІЛІК зат. Мейірімшіл болушылық, жаны ашығыштық, қайырымдылық.

МЕЙІТ зат. сөйл. 1. Мәйіт. 2. Бейіт.

МЕКАЙІЛ: мекайіл періште. діни. Адамға ырыздық жеткізуші, несібе таратушы, Алла тағалаға ең жақын төрт періштенің бірі.

МЕКЕ: меке жүгері. егіншар. Жүгерінің сары түсті, кішкентай, қатты сорты.

МЕКЕМ [ар. محکم] сын. сөйл. Бекем, мықты, берік, мүлтіксіз.

МЕКЕМДІК зат. сөйл. Қайсарлық, бекемдік, бірбеткейлік.

МЕКЕМЕ [ар. محكمه] зат. Белгілі бір жұмыс саласын басқаратын, мәдени-ғылыми қызметпен ишугылданатын қызмет орны.

МЕКЕМЕАРАЛЫҚ сын. Мекеме мен мекеме арасында болатын.

МЕКЕМЕЛІС сын. Мекемесі бар; әдет-ғұрты, заңы бар.

МЕКЕМЕЛІК сын. Мекемеге қатысты, мекемеге тән.

МЕКЕН¹ [ар. مکان] зат. 1. Қоныстанып орын тепкен жай, қоныс. 2. Халқы бар қоныс, ауыл.

3. Тұрақ, баспана. 4. Құстардың жан-жануарлардың мекендеп, тұрақтаған жері.

Мекен алды. Мекендеді, жайлады. Мекен болды. Тұрақ болды. Мекен етті [қылды]. Қоныстанды, орын тепті, орнықты. Мекеннен күсті. Мекендеген жерінен кетті. Мекен пысықтауыш. лингв. Қимылдың, іс-әрекетінің болу орнын, беталысын, қайдан екенін білдіретін пысықтауыш. **Мекен ташпады. Тұрақтамады, тұрлау ташпады. Мекен тепті. Орналасты, орнықты, тұрақтады, қоныстады. Мекен үстеу.** лингв. Қимылдың орнын (мекенін), бағытын білдіретін үстеу.

МЕКЕН² зат. жерг. Бидайдың топаны, шөп-шары.

МЕКЕНДЕ = е т. 1. Белгілі бір орынды мекен ету, қоныстану, тұрақтану. 2. Тұрақтау, жайлау.

МЕКЕНДЕЙ сын. Мекен сияқты, мекен тәрізді.

МЕКЕНДЕН = е т. Мекен етілу, қоныстанулы.

МЕКЕНДЕНДІР = е т. Мекен еткізу, қоныстандыру, тұрақтандыру.

МЕКЕНДЕНДІРУ Мекендендір етістігінің қимыл атауы.

МЕКЕНДЕНУ Мекенден етістігінің қимыл атауы.

МЕКЕНДЕС сын. Мекені бір, қоныстас. // Қоныстас адам.

МЕКЕНДЕС = е т. Мекен етісу, қоныстанысу.

МЕКЕНДЕСТІК зат. Тұрағы, мекені бір болушылық, қоныстастық.

МЕКЕНДЕСУ Мекендес етістігінің қимыл атауы.

МЕКЕНДЕТ = е т. Мекен еткізу, қоныстат.

МЕКЕНДЕТУ Мекендет етістігінің қимыл атауы.

МЕКЕНДЕУ Мекенде етістігінің қимыл атауы.

МЕКЕНДЕУШІ зат. Белгілі бір орынды мекен етуші, қоныстанушы, тұрақтаушы.

МЕКЕНДІ сын. 1. Мекен ететін, қоныстанған, тұрақтаған, орын тепкен. 2. Елді мекенді, қонысты (жер). 3. Үй-жайы, баспанасы бар.

МЕКЕНДІК сын. Мекенге тән, мекен боларлық, қоныстық. // Мекен, қоныс.

МЕКЕНЖАЙ зат. 1. Қоныстанған орын, тұрақ, жай. 2. Елді мекен. 3. Салынған ғымарат, құрылыс, үй-жай.

МЕКЕНЖҰРТ зат. сөйл. Мекенжай.

МЕКЕН-ҚОНЫС зат. Тұрақ, мекен.

МЕКЕНСІЗ сын. Тұрақ-жайы, қоныс тепкен жері жоқ; мекенжайсыз.

МЕКЕН-ТҰРАҚ зат. сөйл. Мекенжай.

МЕКЕНШӨП зат. өс. Астық тұқымдасына жататын жабайы шөп.

МЕКЕР¹ зат. жерг. Тоқтысында қоздаған қой.

МЕКЕР² [ар. مكار] сын. Қу, залым, айлакер.

МЕКЕРЛЕН = е т. Неше түрлі амал-айла жасау, қулық-сұмдыққа салыну, қулану.

МЕКЕРЛЕНДІР = е т. Амал-айла жасату, қулық-сұмдыққа салындыру.

МЕКЕРЛЕНДІРУ Мекерлендір етістігінің қимыл атауы.

МЕКЕРЛЕНУ Мекерлен етістігінің қимыл атауы.

МЕКЕРЛІК зат. Қулық, айлакерлік, залымдық.

Мекерлік қылды. Арамдық етті, жәдігөйлік істеді.

МЕКЕРСУ Мекерсі етістігінің қимыл атауы.

МЕКЕРСІ = е т. Қулыққа салынып, амал-айла жасағансу.

МЕКЕРСІН= е.т. Құлық-сұмдыққа салыну, аярысу.

МЕКЕРСІНУ Мекерсін етістігінің қимыл атауы.

МЕКЕТТЕР зат. биол. <ағыл. polygalaceae> Көпжылдық шөптесін, бұта, бұташық, ағаш өсімдіктер тұқымдасы.

МЕКЕТІ зат. өс. **Меке жүгері.**

МЕКЕШ зат. өс. Жап-жасыл болып тұратын, сабағы бар, бірақ жапырақтары жоқ өсімдік түрі.

МЕКИЕН¹ [ир. مكيان] зат. Тауық тұқымдас құстардың жұмыртқалайтын ұрғашысы.

МЕКИЕН² зат. Елсіз дала, жапан тұз.

МЕКИЕНДЕЙ сын. Мекіен сияқты, мекіен тәрізді.

МЕКИЕНШЕ үст. Мекіенге ұқсап, мекіен тәрізденіп.

МЕККЕ¹ [ар. مكة] зат. 1. діни. Мұхаммед пайғамбар туылған, мұсылмандар құрбан айты болар кезде қажылық сапарға барып қайтатын Мекке қаласының атынан қалыптасқан атау. 2. ауыс. Орталық, бас қосатын жер.

МЕКРЕ: мекре қатын. Бедуе әйел.

МЕКСИДЕМА зат. мед. Қалқанша бездің гармоны қанға жеткіліксіз мөлшерде келіп қосылуы салдарынан болатын кілегейлі ісік ауруы.

МЕКСИКАЛЫҚ зат. Мексиканың негізгі тұрғылықты халқы, ұлт және сол ұлттың өкілі.

МЕКСИКАЛЫҚША үст. Мексикалыққа ұқсап, мексикалық тәрізді.

МЕКТЕП [ар. مکتب] зат. 1. Бастауыш, орта білім және орта дәрежелі жалпы білім беретін оқу орны. 2. пед. Жас ұрпаққа білім, тәрбие беретін мекеме; білім беру жүйесінің негізгі буыны. 3. Орта білімнің толық курсы. 4. Бастауыш, орта білім беретін оқу орнының ғымараты. 5. ауыс. Мектеп ұжымы, мұғалімдер. 6. ауыс. Бір нәрсені үйреніп шығатын, үлгі, өнеге, тәжірибе алатын орны.

Мектеп ашты [салды]. Бастауыш, орта білім беретін оқу орнын ашып, бала оқытты. **Мектеп бағдарламасы.** пед. Жалпы білім беретін орындардың ерекшеліктеріне қарай дайындалып, оқушыға берілетін білім көлемімен мазмұнын, оқытылатын пәндердің мақсатымен міндеттерін анықтап көрсететін құжат. **Мектеп бітірді.** Орта дәрежелі жалпы білім беретін оқу орнын тәмамдады. **Мектеп бітіруші.** Орта білім беру орнын оқып, аяқтаушы түлек. **Мектеп гигиенасы.** Мектеп оқушыларына, мектептегі білім беру жүйесіне, құрал-жабдықтарына, т.б. қойылатын тазалық, денсаулық сақтау талаптары. **Мектеп есігін ашты.** Алғаш рет мектепке барды, оқуға барды. **Мектеп инновациясы.** пед. Мектеп басқарудағы маңызды жаңа енгізулер жиынтығы. **Мектепке барды.** Мектеп табалдырығын аттады, мектептен білім алмақ болды. **Мектепке берді.** Оқытты, оқуға берді. **Мектеп көрген.** Жүйелі білім алған, оқыған, көзі ашық. **Мектептен өтті.** Білім алды, тәжірибе жинақтады, тәрбие алды.

МЕКТЕПАЛДЫ: мектепалды ұйым. Мектепке дейінгі тәрбиелеу мен оқытуға негізделген ұйым.

МЕКТЕПАРАЛЫҚ сын. Мектеп пен мектеп арасында болатын.

МЕКТЕП-ИНТЕРНАТ зат. Жанында жатақханасы бар жалпы білім беретін мектеп.

МЕКТЕП-КОММУНА зат. тар. совет. Мектеп-интернат.

МЕКТЕП-МЕДРЕСЕ зат. Жанында жатақханасы бар, жалпы және діни білім беретін оқу орны.

МЕКТЕП-ПАНСИОН зат. Мектеп-интернат.

МЕКТЕПСІЗ сын. Мектептің қатысысыз, мектебі болмай.

МЕКТЕПТАНУ зат. пед. Балаларға жалпы оқу әдісін, тиянақты білім беру жағын зерттеу, мұғалімдерді соған даярлау, баулу жайлы педагогика ғылымының саласы.

МЕКТЕПТЕС сын. Бір мектепте қатар оқыған (оқитын). // Бір мектепте оқитын құрбы-құрдас.

МЕКТЕПТЕСТЕЙ сын. Мектепте тәрізді, мектепте сияқты.

МЕКТЕПТІК сын. Мектепке қатысты, мектепке тән.

МЕКТЕПШІЛІК сын. Мектептің өзінде ғана болатын.

Мектепшілік бақылау. пед. Педагогикалық ұжымды басқарудың бір түрі.

МЕКІРЕ зат. сөйл. **Бекіре.**

МЕКІРЕДЕЙ сын. сөйл. Бекіре сияқты, мекіре тәрізді.

МЕКІРЕН= е.т. 1. Малдың төліне мейірі түскендегі ыңырауы. 2. Көкіргенге, ыңырағанға ұқсатып, тамағынан үн шығару.

МЕКІРЕНТ= е.т. Өз төліне мейірін түсіртіп ыңырату.

МЕКІРЕНТУ Мекірен етістігінің қимыл атауы.

МЕКІРЕНУ Мекірен етістігінің қимыл атауы.

МЕЛАДИНИН зат. мед. Басқа жара шығып, таза айналғанда, тері қотырланып немесе алапестеніп кеткен кезде қолданылатын дәрі.

МЕЛАНЖ¹ [франц. melange] зат. 1. геол. Тау жыныстардың бір-бірімен тектік байланысы жоқ сан түрлі кесектерін біріктіретін брекчиялар алабы. 2. Әр түрден қосқан жіп не мата. 3. хим. Концентрациялы азот пен күкірт қышқылының қоспасы.

МЕЛАНЖ² зат. Жұмыртқаның орнына пайдаланатын қатырған жұмыртқаның қосындысы.

МЕЛАНИН зат. зоол. Құс қауырсынына қошық түс беретін зат.

МЕЛАНОЗ зат. Қара пигмент меланиннің белгілі бір тканьге шоғырлануы.

МЕЛАНОКРАТТЫ [грек. melanokratvoyiy] сын. геол. Магмалық тау жыныстарға қатысты қолданылатын, олардың негізінен түсті минералдардан тұратындығын білдіретін анықтауыш.

МЕЛАНОМА [грек. melas, melanos – кара және oma – пайда болған ісікке жалғанатын жалғау] зат. мед. Денедегі қатерлі ісік.

МЕЛАНОЦИТТЕР [грек. melanocytus] биол. Тері эпидермисінің негіздік (базальды) қабаттында орналасқан өсінділі торшалар.

МЕЛАНХОЛИК [грек. melas (melanos) – кара, choleo – өт] зат. 1. психол. Жүйке жүйесінің әлсіз типіне жататын сезімтал, тиілік адам. 2. мед. Уайымға, мұңға берілетін адам.

МЕЛАНХОЛИКТІК сын. психол. Меланхоликке тән, меланхоликке қатысты.

МЕЛАНХОЛИЯ зат. 1. мед. Себепсіз уайымға берілетін ауру, мұңды күй. 2. Мұңдылық, күйректік, уайымшылық.

МЕЛДЕ зат. Молдалар киетін ұзын ақ шапан.

МЕЛДЕК зат. көне. Кеңірдек, тамақ. **Мелдек атты.** Шамадан тыс тойды, ықылық атты.

МЕЛДЕКТЕ= е.т. 1. Қатты тою, аузы-мирынан шыға ішу. 2. Лықа толу.

МЕЛДЕКТЕТ= е.т. Қатты тойдырту, аузы-мирынан шығарту.

МЕЛДЕКТЕТУ Мелдекте етістігінің қимыл атауы.

МЕЛДЕКТЕУ Мелдекте етістігінің қимыл атауы.

МЕЛДЕЛЕ= е.т. сөйл. **Мелдекте.**

МЕЛДЕЛІ сын. Сопы, молдалардың ақ шапанын киген.

МЕЛДЕС= е.т. жерг. Бәс тігісу.

МЕЛДІК зат. сөйл. **Мелдек.**

МЕЛЖЕМ зат. Қиш, қайрат, қуат.

МЕЛЖЕМДЕ= е.т. Мылжалату, мыжсу, езу.

МЕЛЖЕМДЕТ= е.т. Мылжалату, езгілету. **МЕЛЖЕМДЕТУ** Мелжемдет етістігінің қимыл атауы.

МЕЛЖЕМДЕУ Мелжемде етістігінің қимыл атауы.

МЕЛЖЕМДІ сын. 1. саят. Мықты, қарулы, күшті деген мағынадағы қыран құстың сыны. 2. Қарымды, білекті, күшті (адам шары).

МЕЛИОНДОЗ [грек. melioidosis] зат. мед. Адамға жануарлардан жұғатын аса жұқпалы ауру.

МЕЛИНИТ зат. хим. Күшті жарылғыш заттардың бірі.

МЕЛИОРАТИВТІК сын. сушар. Жерді суландыруға қатысты.

Мелиоративтік гидрогеология. сушар. Гидрогеологияның ауылшаруашылығындағы жерді тиімді меңгеру мен гидрогеологиялық жағдайды жақсартудың әдіс-тәсілдерін зерттейтін саласы.

МЕЛИОРАТОР зат. сушар. Жерді суландыру жұмысының маманы.

МЕЛИОРАТОРЛЫҚ сын. сушар. Мелиоратордың жұмысына қатысты.

МЕЛИОРАЦИЯ [лат. melioratio] зат. сушар. Жерді жақсартуға бағытталған техникалық және шаруашылық-құймдастырушылық шаралар жиынтығы.

Мелиорация ғылымы. Жерді өңдеп жақсарту ғылымы; гидротехниканың, агротехниканың, агрометеорологияның, шаруашылықты құймдастыру және т.б. зерттейтін ғылыми білімдер шоғырланған жинақ. **Мелиорациядағы бүріккіш.** Арна бойындағы арамиштерді химиялық заттар бүркіп құрту үшін қолданылатын құралдар түрі. **Мелиорация қоры.** Жер түбірінен немесе азды-көпті жақсартуды қажет ететін, сол жерлерге гидротехникалық мелиорация, химиялық мелиорацияны, агро мелиорациялық шаралар және мәдени-техникалық жұмыстар жүргізіліп, ауылшаруашылығында тиімді пайдаланылатын жер көлемі. **Мелиорацияны жобалау.** Су шаруашылығы мен мелиорациялық құрылыстар салуға қажетті жобалау-смета құжаттары. **Мелиорация ықпалын болжау.** Ғылыми зерттеу негізінде табиғи процестерге мелиорациялық шаралардың тигізетін ықпалын алдын ала болжап білу.

МЕЛИОРАЦИЯЛА= е.т. Жерді суландыру жолымен жақсарту, құнарландыру.

МЕЛИОРАЦИЯЛАН= е.т. Суарылу, су жіберілу.

Мелиорацияланатын жерді игеру. Мелиорацияланатын жерден жоспарланған өнім алу үшін жүргізілетін инженерлік, агротехникалық және шаруашылық құймдастыру шараларының кешені. **Мелиорацияланатын жерді өңдеу.** Жер өңдеудің арнаулы жүйесі.

МЕЛИОРАЦИЯЛАУ Мелиорацияла етістігінің қимыл атауы.

МЕЛИОРАЦИЯЛЫҚ сын. Жерді суландыру жұмысына тән, мелиорацияға қатысты.

кеттің жүзеге асыруға қаржысы болмай тұрған мақсатты шараларды жүргізуіне арналатын қарыз. **Мемлекеттік құпия**. қоғ. Әскери, саяси сипаттағы жариялауға болмайтын мәліметтер. **Мемлекеттік қызмет**. ресми. Мемлекеттік қызметшілердің мемлекеттік органдар мен оның аппаратындағы кәсіптік қызметі. **Мемлекеттік қызметші**. ресми. Мемлекеттік органда заңдарда белгіленген тәртіппен республикалық, жергілікті бюджеттен ақы төленетін қызметті атқаратын және мемлекеттің міндеттері мен функцияларын іске асыруға лауазымдылық өкілеттілікті жүзеге асыратын республика азаматы. **Мемлекеттік несие**. қаржы. Мемлекет тарапынан берілетін несие. **Мемлекеттік облигация**. экон. Мемлекет меншігіндегі құнды қағаздар. **Мемлекеттік органдар**. Мемлекет құзырындағы ұйымдар. **Мемлекеттік рәміздер**. Мемлекеттің елдігін, тәуелсіздігін танытатын елтаңба, ту, әнұран жиынтығы. **Мемлекеттік рәміздердің қабылдануы**. саяси. Белгілі бір мемлекеттің ұлттық рәміздері болып табылатын ту, әнұран, елтаңбасы жобаларының нақтыланып, көпшілік дауыспен құпталуы, бекітілуі. **Мемлекеттік саясат**. саяси. Мемлекеттің қоғамдық істерді жүзеге асыруға қатысуы, мемлекеттің іс-қимылы мен әрекетінің формасын, міндеттері мен мазмұнын, бағытын анықтайтын идея, ұстанымдар, шаралар кешені. **Мемлекеттік стандарт**. Стандарттау, метрология және сертификаттау жөніндегі уәкілетті мемлекеттік орган бекіткен, міндетті және (немесе) ұсынылатын талаптардан тұратын және тұтынушылардың қалың көпшілігінің қолы жетімді стандарт. **Мемлекеттік су кадастры**. Судың жай-күйі, оны пайдалану және қорғау туралы деректердің жиынтығы. **Мемлекеттік сыйлық**. Өнер мен әдебиетте, ғылым және техникада ашқан жаңалық пен еңбектегі табысы үшін берілетін жүлде. **Мемлекеттік табыс**. экон. Барлық мемлекеттік органдарға түсетін табыс. **Мемлекеттік тапсырма**. қоғ. Кәсіпорынға (мекемеге, ұйымға) мемлекеттің атынан нақты өнімді дайындап, тұтынушыларға жеткізу, өндірістік және бейөндірістік, ғылыми-зерттеу және басқа сипаттағы белгілі бір жұмысты орындау жөнінде берілетін тапсырма. **Мемлекеттік территория**. Белгілі бір мемлекет иелік ететін жер шарының бөлігі. **Мемлекеттік тіл**. қоғ. Мемлекеттің мемлекетқұрушы ұтаның мәртебесі Конституцияда бекітілген, бүкіл мемлекет аумағындағы қоғамдық қатынастардың барлық саласында қолданылатын мемлекеттік басқару, заң шығару, сот ісін және ісқағаздарды жүргізу тілі. **Мемлекеттік хатшы**. саяси. әкімші. Президенттен кейінгі жоғары лауазымды тұлға. **Мемлекеттік шекара**. құқық. Белгілі бір елдің құрлықтағы немесе судағы аумағының шегін көрсететін жеке. **Мемлекеттік шығыстарды бағдарламалау**. экон. Мемлекеттік бюджетті жасау тәсілі. **Мемлекеттік ішкі борыш**. қаржы. Шығарылған, бірақ әлі өтелмеген мемлекеттік қарыздардан алынған ақшалай қаражат сомасы. **МЕМЛЕКЕТТІЛІК** зат. Мемлекеттік дәстүрдің, үрдістің болуы, оның заңдылық деңгейіне жетуі.

МЕМЛЕКЕТШІЛ сын. саяси. Мемлекет мүддесін басқадан жоғары қоятын, құшті мемлекет құру идеясын қолдаушы. // Жалтықттық, елдік деңгейде ойлайтын, әрекет ететін.

МЕМЛЕКЕТШІЛДІК зат. саяси. Мемлекетшіл болушылық, елдікті басым көрушілік.

МЕМОРАНДУМ [лат. memorandum] зат. 1. дипл. Халықаралық қатынаста қол қой-

ылмай, мор басылмай тұрып талқылап алуды қажет ететін мәселені баяндайтын дипломатиялық құжат. 2. Белгілі бір мәселе бойынша баяндау жазбасы, қызмет анықтамасы.

МЕМОРИАЛ¹ [лат. memoria] зат. сәулет. Бір тарихи оқиғаның құрметіне орнатылған жазуы бар ескерткіш.

Мемориал құрылыстар. Белгілі бір халықтың, қалалардың тарихы мен жеке тұлғалардың еңбегін есте қалдыруға арналып салынған архитектуралық-мүсінді ескерткіштер ансамблі.

Мемориал тақта. Бір нәрсенің құрметіне арнап бекітілген, тарихта аты қалған өнер-білім, мемлекет қайраткері туған я тұрған үйге қағылатын жазулы белгі тас.

МЕМОРИАЛ² зат. бухг. Құнбе-құн сауда операциясын жазып отыратын бухгалтерия кітабы.

МЕМОРИАЛДЫ сын. Мемориал етіп орнатқан.

Мемориалды ескерткіш. Тарихта болған өнер-білім қайраткерлері тұрған я туылған үйіне қағылатын жазулы тас. **Мемориалды тақта**. сөйл. **Мемориал тақта**.

МЕМОРИАЛДЫҚ сын. Мемориалға тән, мемориалға қатысты.

МЕМУАР [франц. memories] зат. әдеб. Авторлардың өздері куә болған тарихи оқиғалар мен қоғам қайраткерлерінің өнегелі өмірі жайлы көркем естеліктер жазбасы.

МЕМУАРИСТ зат. сөйл. Мемуар авторы, мемуаршы.

МЕМУАРЛЫҚ сын. әдеб. Мемуарға тән, мемуар боларлық, мемуар сипатты.

МЕМУАРШЫ зат. Мемуар жазушы, мемуар жазумен айналысатын кісі.

МЕМХАТШЫ зат. публ. **Мемлекеттік хатшы**.

МЕН¹ есім. 1. Бірінші жақты білдіруші, өзі-өзі көрсетуші жіктеу есімдігі. 2. филос. Адамның шығармашылық қабілетін тереңнен қозғап, мәнін айқындайтын философиялық категория. 3. ауыс. Паңдық, тәкаппарлық.

Мен деген. Ең керемет, ең мықты. **Мен қалайға салынбады**. Мақтануға бой ұрмады, дандайсымады. **Мен мұңдалап [мұңдалап тұр]**. Анадайдан оқшауланып, ерекше көрінді. **«Мен» тұжырымдамасы**. филос. Адамның өзі жайлы біршама тұрақты, азды-көпті мәні бар тұсініктерінің жиісі. **Мен үшін жоқсың**. Біреуден көңілі қалғанда, біреуді саналы түрде ұмытайын дегенде, қатты ренжігенде айтылатын сөз. **Менің де қолыма қарға тышар**. кекесін. Маған да бірдеме түсер, жақсылық болар, сенің де маған күнің түсер. **Менің үшін**. сөйл. Мен үшін, маған салсаң.

МЕН² шы л. Екі бірыңғай мүшені өзара байланыстыратын бен, пен жалғаулықтарының бір нұсқасы.

МЕНДЕЛИЗМ зат. биол. Азға белгілерінің тұқым қуалау заңдылықтарын зерттейтін ғлым.

МЕНДЕЙ сын. Мен сияқты, өзін тәрізді.

МЕНДЕЛЕВИЙ [лат. mendeleuium] зат. хим. Химиялық элемент, рет нөмірі 101, массалық сандары 250–259 аралығында 10 изотопы белгілі; тотығу дәрежелері: +2, +3; Мд.

МЕНДҮР сын. поэт. көне. Белгілі, аты шыққан, әйгілі.

МЕНДІК зат. 1. Маған тән, тиісті, өзіндік, маған қатысты. 2. Маған жақтас, өзіндік жақтайтын, өз жағымдағы.

Мендік тезек табылар. кекесін. Маған да бір бұйыраны бар шығар.

МЕНЕДЖЕР [ағылш. manager] зат. 1. экон. Өндірісті және тауар айналымы ісін басқару жөніндегі маман. 2. Жалдамалы басқарушы, өндірісті ұйымдастырушы маман. 3. ин ф. Компьютердің жұмыс бабында кездесетін іс-әрекет жиынын орындайтын бағдарлама.

МЕНЕДЖМЕНТ [ағыл. management] зат. Өндірісті басқарудың принциптері, әдістері, құралдары және формаларының жиынтығы.

МЕНЕН шы л. Бенен, пенен жалғаулығының сынғары, бір нұсқасы.

МЕНЖЕМДІ сын. Ірі, денелі.

МЕНЖЕМДІЛЕУ сын. Ірлеу, денелірек. **МЕНЗБИР**: мензбир суыры. <лат. marmota menzbieri> зоол. Сұтқоректілер класы кемірушілер отрядының тиіндер тұқымдасына жататын ең кішкентай суыр.

МЕНЗЕМ зат. Әсем көрініс, панорама.

МЕНЗИЛАН зат. мед. Сақинаны және басқа бас ауруларын, етеккірдің мезгілсіз келуін емдейтін дәрі.

МЕНЗУЛА [лат. mensula] зат. тех. Геодезиялық және топографиялық жұмыста қолданылатын аспап.

МЕНЗУРКА [лат. mensura] зат. Сұйық заттарды өлшеп құю үшін дәріханада, зертханаларда қолданылатын өлшеуіш ыдыс.

МЕНИНГИТ [грек. mening] зат. мед. Менингококк инфекциясының салдарынан ми мен жұлын қабығының қабынып ауруы.

МЕНИНГОЭНЦЕФАЛИТ зат. Адам мен жануар миының және қабығының қабынуы.

МЕНИСК [грек. meniskos] зат. физ. Сұйықтықтың жіңішке түтікше арқылы жоғары көтерілуі кезіндегі бетінің капиллярлы түрде өзгеру құбылысы.

МЕНМЕН сын. Өзін басқалардан жоғары санайтын тәкаппар, өзімшіл, өркөкірек.

Менмен жігіт. Басынан сөз асырмайтын, зор кеуде, өркөкірек жігіт. **Менмен кеуде**. Өркөкірек, өр мінез.

МЕНМЕНДЕУ сын. Өркөкіректен, өзімшілдеу, тәкаппарлау.

МЕНМЕНДІК зат. 1. Менмен болушылық; тәкаппарлық, өркөкіректік. 2. психол. Өзімшілдік өзін басқалардан жоғары қою сияқты, адам бойындағы жағымсыз мінез.

Менмендікпен қарады. Көкірегің керді, менсінбеді. **Менмендіктен [менмендік ауыруынан] емделді**. Өзімшілдігінен айныды, менсінбеуін қойды.

МЕНМЕНСУ Менменсі етістігінің қимыл атауы.

МЕНМЕНСІ= ет. Көкірегің көтеріп, асып-тасу, тәкаппарсу, дандайсу.

МЕНМЕНСІН= ет. Көкірегі көтерілу, тәкаппарсыну, дандайсыну.

МЕНМЕНСІНУ Менменсін етістігінің қимыл атауы.

МЕНМЕНШІЛ сын. Өзінен басқаны менсінбейтін, тәкаппар, өзімшіл.

МЕНМЕНШІЛДІК зат. Менменшіл болушылық, өзімшілдік, менмендік.

МЕНМЕНШІЛІК зат. Менменшілдік, менмендік.

МЕНСТРУАЦИЯ зат. мед. **Етеккір**.

МЕНСІЗ сын. Менің қатысуымсыз.

МЕНСІН= ет. Тәуір көру, ұнату, жақтыру.

МЕНСІНБЕ= ет. Тең көрмеу, қомсыну, жақтырмау.

МЕНСІНБЕСТЕН үст. Менсінбей, жақтырмай.

МЕНСІНБЕУ Менсінбе етістігінің қимыл атауы.

МЕНСІНБЕУШІ зат. Ұнатпаушы, жақтырмаушы, жаратпаушы.

МЕНСІНБЕУШІЛІК зат. Өзгені жаратпай паңданушылық, қомсынушылық, жақтырмаушылық.

МЕНСІНДІР= е т. Тәуір көрсеттіру, жақтырту, ұнаттыру.

МЕНСІНДІРУ Менсіндір етістігінің қимыл атауы.

МЕНСІНТ= е т. Ұнаттыру, жақтырту.

МЕНСІН-ТЕҢСІН= е т. Тең көру, елеп көңіл аудару.

МЕНСІНУ Менсін етістігінің қимыл атауы.

МЕНСІНІҚІРЕ= е т. Аздап менсінү, ұнаттыңқырау, жақтырыңқырау.

МЕНСІНІҚІРЕУ Менсініңкіре етістігінің қимыл атауы.

МЕНТАЛИТЕТ зат. Ұлтқа тән ойлау жүйесі.

МЕНТАЛДЫҚ зат. Әлеуметтік топтың, тұтқаның дүниені нақты бір жағдайға сәйкес көре білуге, ойлауға, сезуге дайындығының жиынтығы.

МЕНТТЕ= е т. жерг. Бұрандап бекіту.

МЕНТОЛ [лат. mentha – жалбыз, oleum – май] зат. хим. Медицинада, парфюмерияда, кондитер ісінде қолданылатын, жалбыз иісі бар, мөдір кристалл зат.

МЕНТОР [грек. mentor] зат. бот. Будан-дастыруға арналған шыбықша.

МЕНУЭТ [франц. menuet] зат. муз. Толқыған көркем би және сол бидің күйі.

МЕНШЕ үст. 1. Мен сияқты, мен тәрізді. 2. Менің ойымша.

МЕНШІК зат. 1. Біреудің иелігіндегі нәрсе, зат, мүлік, жер. 2. экон. Жеке адамдарға немесе ұйымдарға тиесілі өндіріс құрал-жабдығы мен өнімдері, қаражат.

Меншік капиталы. экон. Субъектінің міндеттемелерді шегеріп тастағандағы активтері. **Меншік құқығы.** заң. Мүлікті меншіктенуге қатысты қоғамдық қатынастарды реттейтін құқықтық нормалар жүйесі.

МЕНШІКҚҰМАР сын. Жекеменшігіне айналдырғысы келетін, жекеменшікті қалайтын.

МЕНШІКҚҰМАРЛЫҚ зат. Меншікқұмар болушылық.

МЕНШІКСІЗ сын. Меншігі жоқ.

Меншіксіз интеграл. матем. Шектелмеген функциялар және шексіз аралықта берілген функцияларды интегралдау кезінде классикалық интеграл ұғымын жалтылау. **Меншіксіз элементтер.** геол. Проективтік геометрия мәселелерін оқып үйрену кезінде евклидтік жазықтықты (не кеңістікті) толтыратын элементтер (нүкте, түзу, жазықтық).

МЕНШІКТЕ= е т. Иелік ету, өзіне тән ету, иелену.

МЕНШІКТЕЛ= е т. Иелік етілу, өзіне тән етілу.

МЕНШІКТЕЛУ Меншіктел етістігінің қимыл атауы.

МЕНШІКТЕЛІН= е т. Иелік етілу, иеленілу.

МЕНШІКТЕЛІНУ Меншіктелін етістігінің қимыл атауы.

МЕНШІКТЕН= е т. Иелік етілу, меншігіне алыну.

МЕНШІКТЕНДІР= е т. Меншіктету, иелендіру.

МЕНШІКТЕНДІРУ Меншіктендір етістігінің қимыл атауы.

МЕНШІКТЕНУ Меншіктен етістігінің қимыл атауы.

МЕНШІКТЕНУШІ зат. Өз меншігіне айналдырушы.

МЕНШІКТЕТ= е т. Меншігіне алдырту, иелендіру.

МЕНШІКТЕТУ Меншіктет етістігінің қимыл атауы.

МЕНШІКТЕУ Меншікте етістігінің қимыл атауы.

МЕНШІКТИ сын. Біреуге тән, соның иелігіндегі.

Меншікті басқару. саяси. заң. Жылжитын, жылжымайтын мүліктерді, өндіріс орындарын т.б. маңызды нысандарды мемлекеттің немесе кәсіпорындар мен мекемелердің иелігіне беруді реттеу. **Меншікті булану жылуды.** физ. 1 г суды қалыпты атмосфералық қысым жағдайында және температурасын өзгерту.

Меншікті капитал. экон. Субъектінің міндеттемесін шегеріп тастағаннан кейінгі оның активтері. **Меншікті кедергі.** физ. Әрбір өткізгіштің материалына және оның күйіне (температурасына), мөлшеріне, формасына байланысты шамасы (кедергісі). **Меншікті көлем.** физ. Заттың көлемінің оның массасына қатысты тең шама. **Меншікті салмақ.** физ. а) Дене салмағының оның көлеміне қатынасы. ә) геол. Таужыныстың, минералдың нақтылы кесегіне тән салмақтың сол кесек көлеміне қатынасы. **Меншікті тербеліс.** физ. Сыртқы күштің әсерінен, кез келген тербелмелі жүйеде өтетін еркін тербеліс. **Меншікті тілші.** Газет пен журналдардың белгілі бір жерден хабар жазып тұратын тұрақты қызметкері.

МЕНШІКТІЛІК зат. Меншікті болушылық, біреуге тәнділік, басқаға ортақ еместілік.

МЕНШІКШІ зат. сөйл. **Меншіктенуші.**

МЕНШІКШІЛ сын. Меншікқұмар, жекеменшікші.

МЕНШІКШІЛДІК зат. Меншікшіл болушылық, жеке-дара иелікке құштарлық, жекешілдік.

МЕНШІЛ сын. Өзқара басының қамын ғана көздейтін, өзіміл, менмен.

МЕНШІЛДІК зат. Жеке басының мүддесін ғана көздеушілік, менмендік, өзімілдік.

МЕНИКІ сын. 1. Маған тиесілі, маған тән, өзімдікі. 2. ауыс. Тән, өне.

МЕНИКІЛІК зат. Меникі деп санаушылық.

МЕНИКІНДЕЙ сын. Маған тән нәрсеге ұқсас, меникі сияқты.

МЕНИМШЕ үст. сөйл. **Меніңше.**

МЕНИҢШЕ үст. Менің ойымша, өз шама-лауымша.

МЕНИТ зат. ескі кіт. Пана, ық, қорған.

МЕНЬШЕВИЗМ зат. тар. Ресейдегі жұмысшылар қозғалысында большевизмге қарсы бағытталған оппортунистік деп атап кеткен социал-демократиялық партиясындағы ағым.

МЕНЬШЕВИКТЕР зат. Ресей социал-демократиялық жұмысшы партиясы құрамындағы оңшыл бағыттағы ағым (фракция).

МЕНЬШЕВИКТИК сын. Меньшевикке тән, меньшевикке қатысты.

МЕНЮ [франц. menu] зат. **Мәзір** (көпшілік тамақтанатын орындардағы тағамның түрі, бағасы көрсетілген дастарқан мәзірі).

МЕҢ зат. Адамның сыртқы денесінде кездестініп кешіккен қара дақ, қал.

МЕҢ= е т. сөйл. **Меңзі.**

МЕҢГЕР= е т. 1. Бір істі игеру, оның қыр-сырын жақсы білу. 2. Бір нәрсеге басшылық ету, басқару. 3. Еңсеру, бағындыру.

МЕҢГЕРТ= е т. Бір істі игертіп, оның қыр-сырын білдірту.

МЕҢГЕРТКІЗ= е т. Бір істі игерту, оның жай-жасарын білдірту.

МЕҢГЕРТКІЗУ Меңгертікіз етістігінің қимыл атауы.

МЕҢГЕРТУ Меңгерт етістігінің қимыл атауы.

МЕҢГЕРТІЛ= е т. Істің жөнінің білінуі, игерілуі.

МЕҢГЕРУ¹ зат. лингв. Сөз тіркестеріндегі бағынықты мен басықты сыннардың іліктен басқа септік жалғауларының бірінде тұрып байланысатын синтаксистік байланыс.

МЕҢГЕРУ² зат. спорт. Күресте теңе-теңдік қалыптан шығаратын шапшаң айла.

МЕҢГЕРУ³ Меңгер етістігінің қимыл атауы.

МЕҢГЕРУШІ зат. Белгілі бір мекеме, ұйым басшысы, жетекшісі.

МЕҢГЕРУШІЛІК зат. Мекеме, ұйым ісін басқарушылық, меңгеруші болушылық.

МЕҢГЕРІЛ= е т. Бір істің қыр-сырының білінуі, игерілуі.

МЕҢГЕРІЛУ Меңгеріл етістігінің қимыл атауы.

МЕҢГЕРІЛУШІ: меңгерілуші сөз. лингв. Іліктен басқа септік жалғауларының бірінде тұрып байланысатын сөз.

МЕҢГЕРІС= е т. Бір істің қыр-сырын білісу, игерісу.

МЕҢГЕУ: наукасы меңгеу тартты. Ауруы меңдеді.

МЕҢГІР= е т. сөйл. **Мәңгір.**

МЕҢДЕ= е т. 1. Әлі құру, дәрмені кету, асқыну. 2. ауыс. Басу, өн бойын билеу. // Дендей, тереңдете, бойлай.

МЕҢДЕЙ сын. Мең сияқты, мең тәрізді.

МЕҢДЕҢКІРЕ= е т. Сырқаты асқынып әлсіреңкіреу, қалжыраңқырау.

МЕҢДЕҢКІРЕУ Меңдеңкіре етістігінің қимыл атауы.

МЕҢДЕС сын. жерг. Ұқсас, сәйкес.

МЕҢДЕСТІР= е т. жерг. Ұқсату, теңестіру.

МЕҢДЕТ= е т. Дәрменін кетірту, асқындату.

МЕҢДЕТУ Меңдет етістігінің қимыл атауы.

МЕҢДЕУ Меңде етістігінің қимыл атауы.

МЕҢДУАНА зат. өс. Үлкен жапырақты, күлі сарғыш, ақшыл көк түсті, иісі бас айналдыратын, көбіне дәрі-дәрмек ретінде қолданылатын улы өсімдік.

Меңдуана жегендей. Басы айналып, әңкі-тәңкі болған. Меңдуана жегеннен саумысын. экспр. Жынды болды ба, есің дұрыс па?

МЕҢДУАНАДАЙ сын. Меңдуана сияқты, меңдуана тәрізді.

МЕҢДІ сын. 1. Меңі бар. 2. Дағы, қасқасы бар.

МЕҢДІАРА зат. өс. Түйе малы сүйсініп жейтін өсімдік.

МЕҢДІКЕР зат. көне. Жалданып жұмыс істеуші.

МЕҢДІҚҰЛАҚ зат. өс. Сортаңды, тасты, құмды жерлерде өсетін, жапырақты өсімдіктердің бірі.

МЕҢДЕС= е т. сөйл. **Меңзес.**

МЕҢЗЕ¹= е т. 1. Сілтеп көрсету, бағыттап, түспалдап көрсету, нұсқау. 2. ауыс. Жетелеу, үнемі алға көз салдыру, ұмтылдыру, талпыну.

МЕҢЗЕ²= е т. сөйл. **Меңде.**

МЕҢЗЕЛ= е т. Сілтеп көрсетілу, нұсқалу.

МЕҢЗЕЛДЕС шыл. сөйл. Секілді, сияқты, тәрізді.

МЕҢЗЕЛУ Меңзел етістігінің қимыл атауы.

МЕҢ-ЗЕҢ¹ зат. өс. **Үйқышоп.**

МЕҢ-ЗЕҢ² сын. Манаураған, дел-сал, әрі-сәрі.

Мең-зең болды. Басы мәңгіріп, дел-сал күй кешті, есеңіреді.

МЕҢ-ЗЕҢДЕН = е. т. Әрі-сәрі болу, дел-салдану.

МЕҢ-ЗЕҢДЕНУ Мең-зеңден етістігінің қимыл атауы.

МЕҢ-ЗЕҢДІК з. а. т. Денесін зіл басқандық, әрі-сәрілік, дел-салдық.

МЕҢЗЕҢКІРЕ = е. т. сөйл. Меңденкіре.

МЕҢЗЕР з. а. т. и. н. ф. <ағыл. cutsoг> Экран-да тиісті операция жүргізілетін орынды көрсететін жанып-сөніп тұратын жылжымалы белгі.

МЕҢЗЕРЛІК: меңзерлік перне. и. н. ф. <ағыл. cutsoг key> Пернелер тақтасындағы жебелігі бар перне тобы.

МЕҢЗЕС с. ы. н. Ұқас, тәрізес.

МЕҢЗЕС = е. т. Сілтеп көрсетісу, нұсқасу.

МЕҢЗЕСУ Меңзес етістігінің қимыл атауы.

МЕҢЗЕТУ = е. т. Сілтеп көрсету, нұсқату.

МЕҢЗЕТУ Меңзет етістігінің қимыл атауы.

МЕҢЗЕУ¹ з. а. т. ә. д. б. <грек. synekdoche> Бүтінді бөлшегі немесе бөлшекті бүтінді арқылы немесе көпті бірдің және керісінше бірді көптің атымен беру арқылы жасалатын әдеби бейнелеуіш, көркемдеуіш құралдың бірі, әдеби троп.

МЕҢЗЕУ² Меңзе етістігінің қимыл атауы.

МЕҢЗЕУ³ Меңзе етістігінің қимыл атауы.

МЕҢЗЕУ⁴ с. ы. н. Сілтенген, нұсқалған.

МЕҢЗУ Меңзі етістігінің қимыл атауы.

МЕҢЗЫҒЫР с. ы. н. Тұла бойын мең-зең еткен.

МЕҢЗИ = е. т. Басы зырқылдап, ауырсынып, мең-зең болу.

МЕҢЗИТ = е. т. Мең-зең еткізу, басын зырқылдату.

МЕҢСІЗ с. ы. н. 1. Меңі жоқ. 2. ауыс. Ешқандай дақ жоқ, кіршіксіз.

МЕҢШЕ ү. с. т. Мең тәрізді, меңге ұқсап.

МЕҢРЕЙ = е. т. Есенгіреу, аңыраю, аңқыю.

МЕҢРЕЙІС = е. т. Есенгіресу, аңырайысу.

МЕҢРЕЙІСУ Меңрейіс етістігінің қимыл атауы.

МЕҢРЕУ¹ з. а. т. Әсіптің үлкен және семіз етіп жасалған бір түрі.

МЕҢРЕУ² с. ы. н. 1. Тас керең, мылқау, ештеңе естімейтін, сөйлемейтін. 2. мед. Қалқанша безі қызметінің бұзылуы салдарынан адамның ой-өрісі мен ағза дамуының бөгелуі, туя пайда болатын ауру. 3. ауыс. Тым-тырыс, тым-тыныш, қыбырлаған тірі жанның үні жоқ, жым-жырт, мәңгірген. // Мелшиген, сазарып қатып қалған, мүлген. 4. ауыс. Көп нәрсені ұқпайтын, мәңгірген.

МЕҢРЕУДЕЙ с. ы. н. Меңіреу сияқты, меңіреу тәрізді.

МЕҢРЕУЛЕН = е. т. 1. Керең адамша қозғалу; түк ұқпау. 2. ауыс. Жым-жырт тартып, тым-тырыстану, құлазыған күй кешу. 3. ауыс. Мелшию, қозғалмай қатып қалу.

МЕҢРЕУЛЕНДІР = е. т. Кереңдендіру, мелшиу.

МЕҢРЕУЛЕНУ Меңіреулен етістігінің қимыл атауы.

МЕҢРЕУЛЕТ = е. т. Мелшиу, қатып-сазарту.

МЕҢРЕУЛЕТУ Меңіреулет етістігінің қимыл атауы.

МЕҢРЕУЛЕУ с. ы. н. 1. Жым-жырттау, тым-тырыстау. 2. ауыс. Сәл-пәл мәңгірген, кешелеу.

МЕҢРЕУЛІК з. а. т. 1. Кереңдік, саңыраулық. 2. ауыс. Меңіреу болушылық, жым-жырттық.

МЕҢРЕУ-МЫЛҚАУ з. а. т. Ешнәрсені естімейтін, еш нәрсеге елең етіп қарамайтын,

адамзат сөзін естімейтін, естисе де ұқпайтын, өзі де сөйлемейтін пенденің (табиғат құбылысының) қасіретті қалпы.

МЕҢРЕУСУ Меңіреусі етістігінің қимыл атауы.

МЕҢРЕУСІ = е. т. Меңіреу болғансу, түк білмегенсу.

МЕҢРЕУШЕ ү. с. т. Меңіреуге ұқсап, меңіреу сияқты.

МЕҢРЕЮ Меңрей етістігінің қимыл атауы.

МЕР¹ з. а. т. жерг. Шелектен үлкен өлшеуіш ыдыс.

МЕР² з. а. т. жерг. Балық аулағанда қолданылатын өлшеу ағаш.

МЕРА з. а. т. жерг. Көкпарға салатын ешкі.

МЕРГЕЛЬ [нем. Mergel] з. а. т. геол. Кальциттен немесе даломиттен, сазды минералдан тұратын шөгінді тау жынысы.

МЕРГЕЛЬДІ с. ы. н. геол. Мергель араласқан, құрамында мергель бар.

МЕРГЕН з. а. т. 1. Көздегенін атып түсіретін аңшы, атқыш адам. // Атқан оғы мүлт кетпейтін, дәл тигізетін, атқыш. 2. Атқанынан жаңылмай жауын жегып салатын қас жауынгер.

3. әск. Қазіргі әскери қуштар құрамындағы арнайы жаттықтырылған, нысанасын қалт жібермейтін атқыштар тобының жауынгері.

Мергенге мылтық кезетпе. Жеңілетініңді білетін адаммен күш сынасна.

МЕРГЕНДЕЙ с. ы. н. Мерген сияқты, мерген тәрізді.

МЕРГЕНДЕУ с. ы. н. Сәл-пәл мерген, атқаны кейде тиетін.

МЕРГЕНДІК з. а. т. Мерген болушылық, көздегеніне дәл тигізетін, атқыштық.

Мергендік спорты. спорт. Түрлі мылтық және садақпен нысана көздеу спорт түрі.

МЕРГЕНСЫМАҚ с. ы. н. экспр. Сәл-пәл мергендігі бар, өзін мерген санайтын (адам).

МЕРГЕНСІЗ с. ы. н. Мергені жоқ, мергеннің қатысысыз.

МЕРГЕНСІН = экспр. Мерген болғансу, атқышысынып көріну.

МЕРГЕНСІНУ Мергенсін етістігінің қимыл атауы.

МЕРГЕНШЕ ү. с. т. Мерген тәрізденіп, мергенге ұқсап.

МЕРГЕНШ с. ы. н. сөйл. **Мерген.**

МЕРГЕНШЛІК з. а. т. Мерген болушылық, атқанын дәл тигізушілік, көздегенін жібермеушілік өнері.

МЕРГЕНІРЕК с. ы. н. Мергендігі басымырақ.

МЕРГЕРТ з. а. т. бот. Қолдан өндірілген қауызды бұршақ түрі.

МЕРДІГЕР з. а. т. кіт. Бір жұмысты істеуге, орындауға шарт жасасып, міндеттенуші, көтеріп алушы, міндеткер жеке немесе заңды тұлға.

МЕРДІГЕРЛІК с. ы. н. экон. Көтерме жұмыс ретінде міндетіне алғандық, міндеткерлік.

МЕРДІКЕР з. а. т. сөйл. **Мердігер.**

МЕРЕ з. а. т. сөйл. **Мөре.**

МЕРЕЖА з. а. т. кәс. Балық аулайтын аудың бір түрі.

МЕРЕЖКА з. а. т. жерг. Матаның арқауын тартып алу жолымен жасалған шілтер.

МЕРЕЗ з. а. т. мед. Дене жасушасын іріп-шірітетін жұқпалы аурудың аса қауіпті түрі. // Арам, қараниет, жалмап-жұқтаушы.

МЕРЕЗДЕЙ с. ы. н. Мerez сияқты, ойдым-ойдым.

МЕРЕЗДЕН = е. т. 1. мед. Мerez ауруын жұқтыру, мerez ауруына шалдығу. 2. ауыс. Арамдығын іште сақтау, қара ниеттену.

МЕРЕЗДЕНУ Мerezден етістігінің қимыл атауы.

МЕРЕЗДЕУ с. ы. н. Арам ниеттеу, пестеу.

МЕРЕЗДІ с. ы. н. Мerez ауруы бар.

МЕРЕЗДІК з. а. т. Мerez болушылық, қараниеттілік, арамдық.

МЕРЕЗШӨП з. а. т. өс. Арамсояудың бір түрі; далалық арамсою.

МЕРЕЙ з. а. т. Еңбекке, ел ішіндегі бедел, атаққа т. б. лайық мәртебе, абырой.

Мерей тұтты [көрді]. Абырой санады, мәртебе көрді. **Мерейі артты [асты].** Мәртебесі жоғарылады, абыройы асты, беделі өсті. **Мерейін биіктетті.** Мерейін үстем етті, абыройын асқақтатты. **Мерейін көтерді [тасытты].** Мәртебесін жоғарылатты, беделін арттырды.

Мерейі өссін! тілек. Абыройы асын, беделі өссін, қадірі өссін! **Мерейі өсті.** Абыройы артты, мәртебесі жоғарылады. **Мерейі тасыды.** Бағы көтерілді, беделі артты, қуанышқа бөленді.

Мерейі үстем [болды]. Басқалардың алдында беделі өсті, абыройы асты; бағы артық. **Мерейі үстем болсын!** тілек. Абыройы артсын, беделі көтерілсін, мәртебесі өссін деген мағынадағы риза болғанды білдіретін тілек сөз.

МЕРЕЙГЕР з. а. т. 1. Белгілі бір мұшел жасқа толғанып атап өтуші, мерейтой иесі, юбиляр.

2. Айрықша сыйлыққа ие болған адам, лауреат.

МЕРЕЙЛЕН = е. т. Мерейі осу, көңілі көтерілу, тасу, шаттану.

МЕРЕЙЛЕНДІР = е. т. Мерейін өсіріп, көңілін көтертті, шаттандыру.

МЕРЕЙЛЕНДІРУ Мерейлендір етістігінің қимыл атауы.

МЕРЕЙЛЕНУ Мерейлен етістігінің қимыл атауы.

МЕРЕЙЛЕСТІК з. а. т. Мәртебелі, абыройлы болушылық.

МЕРЕЙЛІ с. ы. н. Мәртебелі, абыройлы.

МЕРЕЙЛІРЕК с. ы. н. Мерейі үстемірек, мәртебелірек.

МЕРЕЙСІЗ с. ы. н. Абыройсыз, мәртебесіз.

МЕРЕЙТОЙ з. а. т. Жеке адамның, мекеменің, қаланың т. б. белгілі бір дөңгелек жасқа толған күнін атап оту салтанаты.

МЕРЕЙТОЙЛЫҚ с. ы. н. Мерейтойға қатысты, соған тән.

МЕРЕК: мерек болсын. тілек. этн. Құтты болсын, мұбәрәк болсын деген мағынадағы діни (мұсылмандық) мерекелерде айтылатын тілек, құттықтау сөз.

МЕРЕКЕ з. а. т. Салтанатты күн, мейрам.

Мереке күн. Белгілі бір мейрамға, айтулы, белгілі күндерге байланысты делалатын, аталып өтетін күн.

МЕРЕКЕДЕЙ с. ы. н. Мереке сияқты, мереке тәрізді.

МЕРЕКЕЛЕ = е. т. Мейрамдау, тойлау.

МЕРЕКЕЛЕН = е. т. Мейрамдалу, тойлану, салтанатты түрде аталу.

МЕРЕКЕЛЕНУ Мерекелен етістігінің қимыл атауы.

МЕРЕКЕЛЕТ = е. т. Мейрамдату, тойлату.

МЕРЕКЕЛЕТУ Мерекелет етістігінің қимыл атауы.

МЕРЕКЕЛЕУ Мерекеле етістігінің қимыл атауы.

МЕРЕКЕЛІ с. ы. н. Қуанышы мол, салтанатты, той-думанды.

МЕРЕКЕЛІК с. ы. н. Мейрамға арналған, салтанатты.

МЕРЕКЕ-МЕЙРАМ з. а. т. Үлкен қуаныштарға жеңіске, табиғат апатынан аман т. б. ерекше жағдайларға) бағытталып, қалың жұрт

болып өткізілетін той-томалақ, қызық-тамашалар.

МЕРЕКЕСІЗ сын. Мерекесі жоқ, мереке өткізбей, тойсыз.

МЕРЕКЕШІ зат. Мейрамдаушы, тойлаушы адам.

МЕРЕЛІ сын. сөйл. Көздеген, дiттеген, белгілеген.

МЕРЗІМ зат. 1. Сәт, кез, уақыт. 2. Уақыттың шамасы мен ұзақ-қысқалығы.

МЕРЗІМДЕ = ет. Мерзімін белгілеу.

МЕРЗІМДЕУ Мерзімде етістігінің қимыл атауы.

МЕРЗІМДІ сын. Мөлшерлі уақыты бар, кесімді мезгіл.

Мерзімді баспасөз [басылым]. Күнделікті не апталпа, айлап шығып тұратын газет, журнал, жинақ, бюллетень, басылымдардың жалты атауы. **Мерзімді ұзарту.** экон. <франц. prolongation> Қандайда болсын шарттың, келісімнің, қарыздың, вексельдің қолданылу мерзімін, несиенің өтелу мерзімін т.б. ұзарту.

МЕРЗІМДІК сын. Мезгілдік, белгілі бір уақыттық.

Мерзімдік депозит. қаржы. Белгілі бір сомада салынатын және уағдаласқан мерзім өткеннен кейін алуға болатын депозит. **Мерзімдік еңбекақы.** экон. Жұмыс істелген уақытқа және қызметкердің біліктілігіне және еңбектің сапасына қарай еңбекке ақы төлеу нысаны.

МЕРЗІМСІЗ сын. Уақыты белгіленбеген, шексіз.

Мерзімсіз қарыз. Күрделі қаржы сомасын белгіленген мерзімде қайтару міндеттемесі қабылданбай шығарылатын ішкі мемлекеттік қарыздар. **Мерзімсіз қарыз міндеттемесі.** Несиегер жалты талап ету мерзімінің ескіруі шегінде кез келген уақытта орындалуын талап ете алатын міндеттеме. **Мерзімсіз міндеттеме.** экон. Вексель берушінің міндеттемесі.

МЕРЗІМТҰРАҚТЫ: мерзімтұрақты күй. геол. Жүйенің біршама орнықты күйі.

МЕРИДИАН [лат. meridianus] зат. геогр. Жер шарының полюстері арқылы экваторды тура көлденең кесіп өтетін сызық.

МЕРИДИАНДЫҚ сын. Меридианға қатысты, меридианға тән.

МЕРИНОС [лат. merinos] зат. қой шар. Биязы жүнді қой тұқымы.

Меринос қой. Биязы жүнді қой.

МЕРИТОКРАТИЯ [лат. meritus – лайықты, грек. kratos – билік] зат. саяси. Бюрократия мен технократияны жоюға септігін тигізетін қоғамды басқарудың жаңа принципі.

МЕРИТОКРАТИЯЛЫҚ сын. саяси. Меритократияға тән, меритократиямен байланысты.

Меритократиялық қоғам. саяси. Әркім өз еңбегіне лайықты қажетін алатын, жеке тұлға өз талпыныстарына, қабілетіне сай жоғары өрлейтін, әлеуметтік теңсіздіктер орнаған, жеке жетістіктер критерийінің негізіндегі қоғам.

МЕРИФИТ зат. мед. Бадамша без бен жұтқынышақтың қабынуы созылмалы түрге айналып, оған операция жасауға тақалғанда қолданатын дәрі.

МЕРКАНТИЛИЗМ [франц. mercantilisme] зат. экон. Сауда капиталының мүддесін жақтаған, тауарды шеттен келтіргеннен гөрі, шетке шығарудың басым болуын көздейтін, қоғам байлығы мен әл-ауқатының көзі материалдық игіліктер өндірісі емес, тауар және ақша

айналысы саласы деп есептейтін экономикалық ілім.

МЕРКАНТИЛИСТ зат. экон. Меркантилизмді жақтаушы.

МЕРКАНТИЛИСТИК сын. 1. Меркантилистке тән, меркантилистке қатысты. 2. ауыс. Пайдақүнемдік, ұсақ есепшілік.

МЕРКАНТИЛЬДІК [франц. mercantile] зат. 1. экон. Сауда капиталының мүддесін жақтаған, тауарды шеттен келтіргеннен гөрі, шетке шығарудың басым болуын көздейтін, қоғам байлығы мен әл-ауқатының көзі материалдық игіліктер өндірісі емес, тауар және ақша айналысы саласы деп есептейтін экономикалық ілім. 2. ауыс. Пайдақүнемдік, дүниеқорлық.

МЕРКАПТАНДАР [лат. mer (curium) captans] экон. хим. Тиоспирттер, теодар сияқты көмірсуектің формалды туындылары.

МЕРКУЗАЛ зат. Бір мөлшерінде ампулага құйып шығарылатын несеп айдағыш дәрі.

МЕРКУРИЙ [лат. mercurius] зат. астр. Күнге ең жақын және Күн жүйесіндегі үлкен ғаламшарлардың ішіндегі ең кішісі.

МЕРКУРМЕТРЛЕУ [лат. mercurius] зат. хим. Hg²⁺ катиондармен аз еритін қосылыстар түзетін аниондардың (негізінде, галоген аниондардың) титриметрлеу талдауларының түрі.

МЕРКІ зат. жерг. Балық қзындығын өлшейтін өлшеуіш ағаш.

МЕРКІТ зат. этн. Моңғол тайпаларының бірі.

МЕРЛЕ = ет. жерг. Нысанға алып дәлдеу, көздеу.

МЕРОЗОИТ [грек. meros – бөлшек, zoin – тіршілік иесі] зат. биол. Бірнеше қайтара жыныссыз көбею жолымен түзілетін қарапайымдардың жас дарақтары.

МЕРОКРИНДІ: [грек. merocrinus] мерокринді секреция. Сыртқы секреция бездерінің сол бөлу түрі.

МЕРСЕРИЗАЦИЯЛА = ет. тоқыма. Жібек жылтырап тұру үшін оны зермен өңдеу.

МЕРСЕРЛЕУ зат. хим. 1. Целлюлозаның ісінуі және томен молекулалы фракцияларының еруі үшін оны натрий гидроксиді ерітіндісімен өңдеу. 2. Мақта-матадан тоқылған материалдарды соған ала талшықтары жазылып тұруы, матаның беті жылтырап тұруы, оңай боялуы үшін ісімі ерітіндісімен өңдеу.

МЕРТ [ар. مردن] зат. Өлім, ажал, қаза.

Мерт болды. Қаза тапты, жазым болды, өлді. **Мерт етті [қылды].** Күтпеген жерде өлтірді, жазым етті.

МЕРТЕЛЬ зат. хим. Отқа төзімді, майда етіп ұсақталған материал.

МЕРТІҒУ Мерттік етістігінің қимыл атауы. **МЕРТІҒУШІ** зат. Бір жері сынған, майып болған адам.

МЕРТТІК зат. сөйл. **Мәрттік.**

МЕРТУ: мерту басқыр. қарғ. **Марту басқыр** (жаман, қара күштердің зардабы тигір, жың соққыр деген мағынада).

МЕРТІК = ет. Бір жері сыну, үзілу, шығу, майып болу.

Мертік ас. этн. Мерттіккен адамға жинайтын ас, тағам.

МЕРТІКТІ сын. Майып болған, бір жері сынған немесе зақым көрген.

МЕРТІКТІР = ет. Бір жерін сындырту, майып еттіру.

МЕРТІКТІРУ Мертікті етістігінің қимыл атауы.

МЕРТІЛ = ет. сөйл. **Мертлік.**

МЕРТІЛДІР = ет. сөйл. **Мерткір.**

МЕРУЕРТ ир. зат. 1. Әсемдікке, сәндікке қолданылатын қымбат бағалы асыл тас. 2. биол. Қосжақтаулы құлдардың (моллюскілердің), негізінен інжу моллюскісінің бақалшағындағы шар тәрізді немесе бұрыс нысанды түзінді.

Меруерт алқа. Меруерттен жасалған алқа. **Меруерт жүзік.** зерг. Көзіне меруерт қойған жүзік. **Меруерт моншақ.** зерг. Меруерттен тізілген асыл моншақ. **Меруерт сырға.** зерг. Меруерттен жарқыраған көзі бар алтын яки күміс сырға. **Меруерт ұлулары.** зоол. Мантыясында меруерт түзілетін қос жақтаулы моллюскілер. **МЕРУЕРТҮҮЛ** зат. өс. Жұпар иісті, ақ түсті, қоңырау пішіндес, шашақтала өсетін көпжылдық гүл.

МЕРУЕРТСІЗ сын. Меруертті жоқ, меруерт тақпаған.

МЕРУЕРТТЕЙ сын. 1. Меруерт сияқты, меруерт тәрізді. 2. ауыс. Бағалы, құнды.

МЕРУЕРТТІ сын. 1. Меруертті бар, меруерт таққан, меруерттелген. 2. ауыс. Әсем, әсерлі.

МЕРУЕРТШЕ үст. Меруерт сияқты, меруертке ұқсап.

МЕРУЕТ [ир. مرواريد] зат. сөйл. **Меруерт.**

МЕРЧАНДАЙЗЕР зат. Мерчандайзинг маманы.

МЕРЧАНДАЙЗИНГ [ағыл. merchandising] зат. экон. Өткізу қызметі үдерісінің кезеңі, сатып алушыны тауарға «жақындатауға» және сатып алу ықтималдығын барынша қамтамасыз ететін қолайлы жағдай жасауға бағытталған шаралар кешені.

МЕС¹ зат. этн. Сұйық тамақ құю үшін бітеу сойылған ешкі терісінен жасалған ыдыс. // Құбидей болып семірген, жуан.

Мес бие. Жуан қарынды, денесі үлкен, күшті, сүтті көп беретін бие. **Мес болды.** жерг. а) Семірді, май басты. ә) Ісініп, былбырау. **Мес көрік.** Ұста көрігі, үлкен көрік. **Мес қарын.** а) Сүтаситын қарын ыдыс. ә) Тамақты көп ішетін, жуан қарын, мешкей.

МЕС² зат. этн. Денесін жаппай ісік кеулеп, домаланған пішінді, буынды айырымсыз былқ-сылқ етіп шала-жансар туылған төл.

МЕСЕ зат. жерг. **Месел.**

Месе қайырды. Көңілін қалдырды, қолын бос қайтарды. **Месесін жықпады.** Көңілін қалдырмады, иетін қолдады.

МЕСЕ: месе тұппады. сөйл. **Місе тұппады** (жаратпады, азсынды).

МЕСЕКЕРЛІ сын. жерг. Қолынан іс келетін, іскер, ісмер.

МЕСЕЛ зат. Көңіл, пейіл, иет, қалау.

Меселі қайт болды [қайтты]. Тауы шағылды, көңілі қалды. **Меселін жықпады.** Бетін қайтармады, айдауына көнді, айтқанына жүрді. **Меселін қайтарды.** Көңілін қалдырды, ренжітті, тауы шағылды. **Меселін қайырды.** Десін қайтарды, сұрағанын бермеді.

МЕСЕЛДЕ зат. сөйл. **Месел.**

Меселдесі қайтты. сөйл. **Меселі қайтты.** Меселдесін қайтарды. сөйл. **Меселін қайтарды.**

МЕСЕЛДІ сын. Іскер, жігерлі, меселі мығым.

МЕСЕЛСІЗ сын. Меселі жоқ.

МЕСЕРЛІК зат. жерг. Ақымақтық, есерлік.

МЕСКАЛЬ зат. Түтіннің иісі шығатын ашыған агава шырғынынан дайындалатын мексикалық спирттік ішімдік.

МЕСКЕЙ [ор. миска] зат. жерг. **Кастрөл.**

МЕСҚАРЫН зат. 1. анат. <лат. gumen> Көп бөлiмдi қарынның алғашқы, ең көлемдi бөлiгi. 2. вет. Күйiс малының таз, тақия, жалбыршақ қарындарын бiрiктiрiп атаған бөлiгiнiң атауы.

Месқарын сағасы анат. <лат. atrium gumenis> Месқарынның оңешпен жалғасқан үстiнi қатшық бөлiгi.

МЕСҚОБЫЗ зат. муз. Қазақтың ұлттық музыкалық үрлемелi аспабы.

МЕСМЕРИЗМ зат. мед. Сырқатты ешқандай дәрi-дәрмексiз, дуамен емдеу тәсiлi.

МЕСНЕВИ [ар. مثنوی] зат. әдеб. Қосарланған өлең.

МЕССИЯ зат. дiни. Христиандық пен иудаизмде ұғымдықтың көзiн құртып, адам баласын одан аман алып қалуға Көкпен жiберiлген таңдаулы құтқарушы.

МЕССИЯЛЫҚ сын. Мессияға қатысты, мессияға тән.

МЕСТЕЙ сын. Жуан, семiз, торсиган.

МЕСТЕУ сын. Семiздеу, жуандау.

МЕСШЕ ұст. Мес тәрiзденiп, меске ұқсап.

МЕТ сын. Iрi, үлкен.

МЕТА¹ [итал. meta] зат. экон. Мәмiле шартын бiлдiретiн коммерциялық ұғым.

МЕТА²... [грек. meta] терм. 1. хим. Қышқыл немесе изомерлер атауларында қолданылатын қосымша. 2. Аралықты, бiр iстен кейiн болатын реттiлiктi немесе басқа бiр нәрсеге, күйге т.б. ауысуды бiлдiретiн күрделi сөздердiң алғашқы құрамбөлiгi.

МЕТАБАЗИТТЕР зат. геол. Азды-көптi метаморфтанған негiздi таужыныстарға қатысты қолданылатын жалтылама атау.

МЕТАБИОЗ зат. биол. Микроағзалардың арасындағы бiр түрлерiнiң тiршiлiгi кезiнде ортаға бөлiп шығарған заттарды екiншi бiр түрлерi үшiн қоректiк зат ретiнде пайдаланатын қарым-қатынас.

МЕТАБЛАС зат. Таужыныс құрамында метабластез процесiнде жаңадан қалыптасқан минерал түрлерi.

МЕТАБЛАСТЕЗ зат. геол. Таужыныстың мигмалануы барысындағы өзгерiстерi.

МЕТАБОЛИЗМ [грек. metabole] зат. биол. Тiрi ағзалардағы энергия және заттардың биохимиялық өзгеру үдерiстерiнiң жиынтығы.

МЕТАБОЛИТ [грек. metabole] зат. биол. Жасушалық метаболизмнің аралық өнiмi.

МЕТАБЛПМ зат. инф. <ағыл. metaknowledge> Бiлiмдер туралы бiлiм.

МЕТАГАЛАКТИКА зат. Миллиардтаған галактикаларды бiрiктiретiн ғаламдық жүйе.

МЕТАГЕНЕЗ [грек. meta – сыртында, genesis – пайда болу] зат. геол. Жер қыртысының бiршама терең қойнауындағы бөлiгiнiң құрылымдық өзгерiске шығуы.

МЕТАГРАММАТИКА [ағыл. metagrammar] зат. лингв. Басқа грамматиканың ережесiн тудыратын грамматика.

МЕТАҒАЛАМ зат. астр. Бақылауларға қол жететiн әлемнiң кеңiстiгi.

МЕТАКОМПИЛЯТОР [ағыл. metacompiler] зат. инф. Метатiлден аударушы.

МЕТАНАУПЛИС зат. зоол. Шаян-тектестердiң екiншi дернәсiлдiк даму сатысы.

МЕТАЗИД [грек. metazide] зат. мед. Туберкулезге қарсы қолданылатын түсi ақшыл, iшуге жеңiл дәрi.

МЕТАИЗОМЕР зат. хим. Орынбасарлары мета жағдайында болатын, екi орын басылған бензолдың изомерi.

МЕТАЛГЕНДІК сын. геол. Рудалы кендер таралуының геологиялық заңдылықтарына қатысты.

Металгендік карта. геол. Нақтылы аймақтың геологиялық ерекшеліктеріне байланысты рудалы пайдалы қазба кен орындарының заңдылықтарын көрсететін карталар. **Металгендік талдау**. геол. Пайдалы қазба кен орындарының орналасу заңдылықтарын анықтау үшін қолданылатын металгендік зерттеулер әдісі.

МЕТАЛГРАФИЯ зат. 1. Металдың ішкі құрылымын зерттейтін ғылым саласы. 2. полигр. Ойған я күйдірілген металл пластинкасынан басып бедер түсіріп алушылық.

МЕТАЛГРАФИЯЛЫҚ сын. Металдар мен балқымалардың құрылымын анықтайтын аспап.

Металграфиялық микроскоп. тех. Металл беттерін шағылдан жарықта қарауға арналған оптикалық аспап.

МЕТАЛДА = ет. 1. Шірімейтіндей ету үшін ағаштың бойына темір немесе мыс тотияйынын сіңіру, металмен суару. 2. Бір нәрсеге металдың жылтылдағыш қалтын беру.

МЕТАЛДАН = ет. Металға айналу.

МЕТАЛДАНДЫР = ет. Металға айналдыру.

МЕТАЛДАНДЫРҒЫШ зат. тех. Металдандырылатын бұйымның физика-химиялық және механикалық қасиеттерін өзгерту үшін оның беткі қабатын металдармен немесе қорытпалармен, жұқа қабатпен қаптау.

МЕТАЛДАНДЫРУ¹ зат. хим. Көміртектен байланысқан сутек атомының метал атомымен тікелей орынбасу арқылы жүретін химиялық реакция.

МЕТАЛДАНДЫРУ² Металдандыр етістігінің қимыл атауы.

МЕТАЛДАУ¹ зат. кен. хим. Материалдарға бұлардың қасиеттеріне ұқсамайтын физика-химиялық және механикалық қасиет беру үшін бұйымдардың бетін металл немесе металқорытпалармен қаптау.

МЕТАЛДАУ² Металда етістігінің қимыл атауы.

МЕТАЛДЫ сын. Металы бар, металы мол. **МЕТАЛДЫҚ** сын. Металға тән, соған қатысты.

МЕТАЛЕПСИЯ зат. хим. Қаныққан көмірсутектердегі сутек атомдарының орнын галоген атомдарымен бірте-бірте орынбасу процесінің жиынтығы.

МЕТАЛКЕСКІШ зат. тех. Металл кесетін аспап.

МЕТАЛКОРД зат. хим. Арнайы қалтауы бар болат сымдардан жасалған корд.

МЕТАЛКІРІКТІРУШІЛІК зат. геол. Нақтылы ауданда немесе нақты таужыныс құрамында рудалы кендер мен кен белгілерінің болуы.

МЕТАЛЛ [лат. metallum] зат. хим. Созымдылық, балқығыштық қасиеті бар, жылтылық пен электр тоғын тез өткізетін химиялық элементтердің жалпы атауы.

Металдар балансы. кен. Белгілі бір уақыт ішінде байытылуға түскен минералды зат ішіндегі, одан алынған өнімдердегі металдардың теңестірілігі. **Металдарды майсыздандыру**. кен. Өңделетін металдың бетін майлы застанудан тазарту. **Металдардың желінуі**. хим. Металл бұйымдар бетінің газ немесе сұйықтық ағынында, сондай-ақ механикалық әсерлердің немесе электр разрядтарының ықпалымен біртіндеп мүжілуі. **Металдар физикасы**. кен. Металдар мен қорытпалардың атомдық-кристалдық, ақаулық

және гетерофазалық құрылымы, физикалық және химиялық қасиеттері зерттелетін физика саласы. **Металл коррозиясы**. физ. Металдардың сыртқы (коррозиялық) ортамен химиялық немесе электрхимиялық реакцияға түсуі салдарынан бұзылу үдерісі.

МЕТАЛЛИДТЕР зат. кен. Екі немесе бірнеше металдардың химиялық қосылыстары.

МЕТАЛЛИСТ зат. Металл өнеркәсібінің жұмысшысы, металшы.

МЕТАЛЛОГЕНДІ сын. кен. Кеңістікте рудалы кендер таралуының геологиялық заңдылығына қатысты.

МЕТАЛЛОГЕНИЯ зат. кен. Кеңістікте рудалы кендер таралуының геологиялық заңдылығын зерттейтін ғылым саласы.

МЕТАЛЛОИД зат. хим. Күкірт, фосфор сияқты металл тегіне жатпайтын химиялық заттардың жалпы атауы.

МЕТАЛЛОФОН зат. муз. Серіптелі музыка аспаптары.

МЕТАЛЛОЦЕНДЕР зат. хим. Сэндвич тәрізді құрылған металл атомы циклопентадиеніл сақинасының екі параллель жазықтығының арасында, барлық көміртект атомдарымен бірдей арақашықтықта орналасқан химиялық қосылыстар тобы.

МЕТАЛЛУРГ зат. Металлургия маманы.

МЕТАЛЛУРГИЯ зат. 1. Металл өндіретін, оларды өңдейтін өнеркәсіп орны. 2. Металдың өнеркәсіптік өндірісі туралы ғылым саласы. 3. терм. Ғылымның, техниканың және өнеркәсіптің кеннен немесе басқа материалдардан металл алу процесінің, сондай-ақ металл қорытпаларға олардың химиялық құрамы мен құрылымын өзгерту арқылы қажетті қасиеттер беру процесінің қамтытын саласы.

МЕТАЛЛУРГИЯЛЫҚ сын. Металлургияға қатысты, металлургияға байланысты.

Металлургиялық өнімдер. Металлургиялық әдістермен алынатын заттардың, металдардың соңғы нәтижесі (өнімдері). **Металлургиялық шаң**. кен. Балқу пештерінің шикізат тиелетін жоғарғы жағынан шығарылған газдағы шаң.

МЕТАЛМЕТРИЯ зат. геол. Литогеохимиялық түсірілім.

МЕТАЛМЕТРИК сын. геол. Пайдалы қазбаларды іздеуге қатысты.

Металметрлік түсіру. геол. Пайдалы қазбаларды іздеудің геохимиялық әдісі.

МЕТАЛОГИКА [грек. meta – кейін, logos – ілім] зат. терм. Әртүрлі логикалық теориялардың құрылымы мен қасиетін зерттейтін логика саласы.

МЕТАЛОРГАНИКАЛЫҚ сын. хим. Металл атомы көміртект атомдарымен тікелей байланысқан.

Металорганикалық қосылыстар. хим. Молекуласында металл атомы көміртект атомдарымен тікелей байланысқан органикалық қосылыстар.

МЕТАЛПЛАСТАР зат. хим. Автомобиль жасауда, тұрмыстық техникалық өндірістерде, құрылыста және т.б. жерлерде қолданылатын полимер қабықшасымен қапталған металл беттерден құралған композициялық материалдар.

МЕТАЛПОЛИМЕРЛЕР зат. хим. Жылу және электрөткізгіш пластмасса бұйымдарды, статикалық электрді қайтаруға арналған құралдары жасауға қолданылатын, құрамында ұнтақ немесе талшықты толтырғыштары бар пластмассалар.

МЕТАЛПРОТЕИНДЕР зат. хим. Құрамында байланысқан металл ионы бар күрделі нәруыздар.

МЕТАЛТАНУ зат. хим. ғыл. Металдың құрамы, құрылымы мен қасиеттері арасындағы байланысты, сондай-ақ әртүрлі сыртқы әсер кезінде олардың өзгерістерін зерттейтін ғылым саласы.

МЕТАЛТАНУШЫ зат. хим. ғыл. Металтану ғылымымен айналысатын зерттеуші маман.

МЕТАЛТЕРМДЕУ зат. хим. ғыл. Металл оксидтерін және басқа да қосылыстарды белсендірек металдармен тотықсыздандырып, металдарды алу тәсілі.

МЕТАЛУСТАҒЫШ зат. тех. Кенішіндегі кездейсоқ металды затты ұсақтқыша түсірмеу үшін қолданылатын қондырғы.

МЕТАЛХИМИЯ зат. Металдың химиялық қасиеттерін зерттейтін ғылым саласы, заттарға қатысты атау.

МЕТАЛШЫ зат. Металлургия өнеркәсібінің жұмысшысы.

МЕТАЛЬДЕГИД зат. хим. Қатты жарнамай ретінде қолданылатын ацетальдегидтің полимері.

МЕТАМАТЕМАТИКА зат. мат. Формалдық жүйелер мен есептеулердің әртүрлі қасиеттерін зерттейтін теория.

МЕТАМӘЛІМЕТТЕР зат. инф. <ағыл. metadata> Мәліметтер банкіне сақталатын мәліметтер туралы ақпарат, мәліметтер туралы мәлімет.

МЕТАМОДЕЛЬ [ағыл. metamodel] зат. инф. Метатілде анықталған тұжырымдамаға негізделген мәліметтер моделі.

МЕТАМОРФИЗМ [грек. metamorphoomal] зат. геол. Тау жыныстарының температура және флюид кезіндегі қысымның әсерінен қатты фазалық минералдық және құрылымдық өзгеріс үдерісі.

Метаморфизм дәрежесі. геол. Метаморфизм сатысына не метаморфизм фациясына орайлас ұғым. **Метаморфизм сатысы.** Аймақтық метаморфизмнің қарқындылығын сипаттайтын ұғым.

МЕТАМОРФОЗА [грек. metamorphosis] зат. биол. Бір түрдің екінші түрге ауысуы, басқа нәрсеге ауысып кету әрекеті.

МЕТАМОРФОЗДАН = е.т. Өзгеріске ұшырау, басқа түрге ауысу әрекеті.

МЕТАМОРФОЗДАНУ Метаморфоздан етістігінің қимыл атауы.

МЕТАМОРФТЫҚ сын. геол. Метаморфизм тән болған.

Метаморфтық кен орындары. кен. Тау жыныстарының өзгеріске ұшырауы негізінде пайда болған кен шоғыры. **Метаморфтық тау жыныстар.** геол. Минералдық құрамы, құрылымы мен бітімі түгелдей не түгелдей дерлік өзгерген шөгінді не магмалық тау жыныстардың метаморфизмі (өзгеруі) нәтижесінде түзілген тау жыныстар.

МЕТАН [франц. methane] зат. хим. Сазды жердің түссіз, иіссіз газы, көміртегі мен сутегінің қосылуынан пайда болған химиялық қоспа.

МЕТАНАЛЫМДЫЛЫҚ зат. кен. Көмір қатпарын газсыздандыру және газ қаптажы кезінде одан алынуы мүмкін газ мөлшері.

МЕТАНАЛЬ зат. хим. Оңай полимерленетін қарапайым альдегид.

МЕТАНЕФРИДИЯ зат. Құрттар, былқылдақ денелілер және кейбір буынаяқтылардың түтікше пішінді зәр шығару мүшесі.

МЕТАНОЛ зат. хим. Қарапайым алифаттық спирт.

МЕТАНТЕНК зат. хим. Органикалық қалдықтарды биогазға айналдыруға арналған реактор.

МЕТАОРЫН зат. хим. Бензол сақинасында көміртектің бір атомы арқылы екі орын-басушылардың орналасуы.

МЕТАСИМВОЛ [ағыл. metacharacter] зат. Синтаксистік қызметті, нұсқауды және қосалқы мақсатты орындауға пайдаланылатын символ.

МЕТАСКОП [ағыл. metascope] зат. Инфрақызыл сәулелену көзін анықтауға арналған құрал.

МЕТАСОМАТИТ зат. геол. Метасоматоздық өзгеріс нәтижесінде қалыптасатын тау жынысының жиынтық атауы.

МЕТАСОМАТОЗ зат. геол. Негізінен тау жыныстарға тән кеуектер мен қуыстарда жаппай ұшырасатын ерітінділермен әрекеттесуі нәтижесінде сол тау жыныстардың қатты күйін сақтай отырып, химиялық өзгерістерге ұшырау үдерісі.

МЕТАСОМАТОЗДЫҚ сын. геол. Метасоматоз тән болған.

Метасоматоздық граниттену. геол. Реакциялық және диффузиялық типті кремнийлі-сілтілі метасоматоздық орын басу процесінде тау жыныстардың балқымай граниттелуі.

Метасоматоздық гранит түзілу. геол. Кремнийлі-сілтілі метасоматоз бен метасоматоздық граниттену процесінде гранитоидтердің қалыптасуы.

МЕТАСТАЗ [грек. metastasis] зат. мед. Адам бойындағы кесел зардабының дененің басқа жерлеріне де таралуы.

МЕТАСТИРОЛ зат. хим. Стирол полимері.

МЕТАТАНЫМДЫҚ; метатанымдық дағдылар. пед. Жалпы оқулық, пәнаралық танымдық дағдылар.

МЕТАТАПСЫРМА [ағыл. metatast] зат. инф. Сараптау жүйесіндегі тапсырма жиынын шешу тәртібі туралы тапсырма.

МЕТАТЕЗА [грек. metathesis] зат. лингв. Бір сөз ішіндегі дыбыстардың орын алмасу құбылысы.

МЕТАТЕОРИЯ [грек. meta – кейін, theoria – бақылау] зат. Белгілі бір теорияның құрылымы мен әдісіне талдау жасайтын ілім.

МЕТАТОНИЯ [грек. meta – кейін, tonos – екпін] зат. лингв. Интонацияның кез келген позицияда өзгеруі.

МЕТАТРОФТАР зат. биол. Тірі ағза денесінде тіршілік етуге бейімделген паратрофтар сияқты түрлері бар, сапрофитермен, өлі органикалық заттармен қоректенетін гетеротрофты микрoағзалар.

МЕТАТҰЖЫРЫМ зат. пед. Таным ісіне іштей тән, кез келген оқу пәніне қолданылатын жалты түсінік.

МЕТАТІЛ зат. лингв. 1. Тілдер арасындағы типологиялық айырымдарды сипаттайтын әдіс. 2. Басқа тілдерді сипаттау үшін пайдаланылатын тіл.

МЕТАФАЗА [грек. metaphases] зат. биол. Жыныс жасушалары бөліну үдерісінің митоз бен мейоздың профазадан кейінгі екінші кезеңі.

МЕТАФАЗАЛЫҚ сын. биол. Метафазаға қатысты, соған тән.

МЕТАФАЙЛ зат. инф. Ішінде басқа файлға бар немесе басқа файлдарды анықтайтын файл.

МЕТАФИЗИК [лат. metaphysica] зат.

филос. Метафизикалық философияны құр-
аттаушы, метафизикалық тәсілді қолданушы.

МЕТАФИЗИКА [грек. metata – кейін, physika – физика] зат. филос. 1. Табиғат пен қоғамның құбылыстарын бір-бірінен бөліп алып, бір орыннан қозғалмай, қатып қалған күйінде зерттейтін реакциялық әдіс. 2. Болмыстың бастапқы негізі, әлемнің мәні, адам тәжірибесі арқылы тануға келмейтін заттар (құдай, жан т.б.) туралы қияли пікір.

МЕТАФИЗИКАЛЫҚ сын. Метафизикаға тән, соған қатынасты.

МЕТАФОРА [грек. metaphora] зат. филос. Сөздің, сөйлемнің ауыспалы, бейнелі мағынада қолданылуы.

МЕТАФОРАЛАН = е.т. Сөздің ауыспалы, бейнелі мағынада қолданылып, метафораға айналды.

МЕТАФОРАЛАНУ Метафоралан етістігінің қимыл атауы.

МЕТАФОРАЛЫ сын. әдеб. Бейнелі, ауыспалы мағынадағы сөз.

МЕТАФОРАЛЫҚ сын. әдеб. Метафораға қатысты, соған тән.

МЕТАФОС зат. хим. Тозаң тәрізді ақшыл сұр, улы химикат.

МЕТАФОСФАТ зат. хим. Минералды тыңайтқыш.

МЕТАФРАЗА [грек. metaphrasis] зат. Әдеби мәтін мазмұнының дәл берілуі.

МЕТАЭТИКА зат. филос. Моральдіктің дің гносеологиялық және логикалық табиғатының проблемалары жасалатын этиканың тарауы.

МЕТЕЙ зат. жерг. Ағаштан жасалған кішкене күбі, ыдыс.

МЕТЕЛ; метел қылды. жерг. Кесел жасады.

МЕМПСИХОЗ [грек. metempsychosis] зат. филос. Жанның басқаға көшетіндігі туралы ілім.

МЕТЕН зат. жерг. Бидайдың топаны.

МЕТЕПАТИЯ зат. биол. Үйреншікті климатта ауа райының өзгеруіне байланысты ағза күйінің өзгеруі.

МЕТЕОР [грек. meteoros] зат. 1. астр. Аққан жылдыз, ғарыштан жер атмосферасына енетін заттардың жарқырауы. 2. ауыс. Бір амалдың, әрекеттің, адамның жай түскендей, аққан жылдыздай пайда болып, артыныша өте тез жоқ болуы.

МЕТЕОРДАЙ сын. Метеор сияқты, метеор тәрізді.

МЕТЕОРИТ [франц. meteorite] зат. астр. Аспан әлемінен, ғарыштан орасан зор жылдамдықпен жерге келіп түскен физикалық дене.

Метеорит жаңбыры. астр. Жерге бір мезгілде метеориттің көптеп түсуі.

МЕТЕОРЛЫҚ сын. Метеорға қатысты, соған тән.

МЕТЕОРОГРАФ [грек. meteora – атмосфера, grapho – жазамын] зат. тех. Ауаның температурасы мен қысымын автоматты түрде жазып алатын құрал.

МЕТЕОРОЛОГ [грек. meteora – атмосфера, logos – ілім] зат. Метеорология маманы, синоптик, есепші.

МЕТЕОРОЛОГИЯ [грек. meteora – атмосфера, logos – ілім] зат. терм. Ауа райы мен басқа да атмосфералық құбылыстарды зерттейтін ғылым саласы.

МЕТЕОРОЛОГИЯЛЫҚ сын. Ауа райына, метеорологияға қатысты, байланысты.

Метеорологиялық алаң. Ауа райын болжайтын құралдары бар орын.

МЕТЕОСТАНСЫ зат. терм. *Метеорологиялық зерттеулер жүргізетін стансы.*

МЕТЕОРША ұст. *Метеорға ұқсап.*

МЕТИЗАЦИЯ [франц. metisation] зат. биол. *Тұқымын асылдандыру мақсатымен хайуанаттың не өсімдіктің белгілі тұқымдарын будандастыру тәсілі.*

МЕТИКАЛ зат. экон. *Мозамбик елінің ақша өлшемі.*

МЕТИЛ [франц. methyle] зат. хим. *Органикалық қосындылардың құрылымына кіретін көмір тобы.*

Метил спирті. хим. *Көмір тегінің бір атомы мен сутегінің үш атомының қосындысынан тұратын химиялық зат; спирт.*

МЕТИЛАМИН зат. хим. *Біріншілік алифаттық амин.*

МЕТИЛАЦЕТАТ зат. хим. *Сірке қышқылының метил эфирі.*

МЕТИЛБЕНЗОЛ зат. хим. *Толуол.*

МЕТИЛБУТАДИЕН зат. хим. *Изопрен, тармақталған диенді көмірсутек.*

МЕТИЛДЕУ зат. хим. *Органикалық қосылысқа метил тобын енгізудің химиялық реакциясы.*

МЕТИЛДІ сын. хим. *Метилі бар.*

Метилді көгілдір. хим. *Фенотиазиннің туындысы.*

МЕТИЛЕИХЛОРИД зат. хим. *Еріткіш, мұздатқыш және т.б. ретінде қолданылатын хлор туындысы.*

МЕТИЛЕН [франц. methylene] зат. хим. *Бос радикал.*

Метилен көгі. хим. *Қошқыл-жасыл түсті кристалды ұнтақ, кейде қошқыл-жасыл қола тұстес жытыр кристал күйінде де кездесетін антисептикалық зат.*

МЕТИЛМЕРКАПТАН зат. хим. *Жанармайлар үшін, соның ішінде тұрмыстық газда одорант ретінде қолданылатын алифаттық қатардағы қарапайым меркаптан.*

МЕТИЛМЕТАКРИЛАТ зат. хим. *Органикалық шыныларды және басқа полимерлерді алу үшін шикізат ретінде қолданылатын күрделі эфир.*

МЕТИЛОРАНЖ зат. хим. *Индикатордың бір түрі.*

МЕТИЛХЛОРИД *Бутилкөксағыз өндірісінде метилдеуші агент және т.б. ретінде қолданылатын метанның хлор туындысы.*

МЕТИЛЦЕЛЛЮЛОЗА зат. хим. *Термопласт, эмульсиялық бояғыштар және тамақ өнімдерінің қоюландырығыш ретінде, медицинада, су ұстайтын қабілетінің реттеушісі және т.б. ретінде қолданылатын құрамында целлюлозаның метил эфирлері бар заттардың қоспасы.*

МЕТИЛЭТИЛКЕТОН *Лактар және желімдер еріткіші ретінде және т.б. жерлерде қолданылатын кетондар класына жататын химиялық қосылыс.*

МЕТИОНИН зат. мед. *Бас ауырғанда, қан азайғанда, азада ақуыз жетіспегенде қолданылатын дәрі.*

МЕТИС [франц. metis] зат. *Нәсілдер арасында некеден пайда болған будан, араласқанды ұрпақ.*

МЕТИСТЕН = ет. *Әртүрлі нәсілден туылу, аралас қанды болу.*

МЕТКЕЛ зат. *Дөрекі тоқылған мата.*

МЕТКЕЛ зат. жерг. *Өсімдік атауы.*

МЕТКЕТОН зат. *Мақта-матадан тоқылған кездеме, кендір жіпті мата.*

МЕТОД зат. *Әдіс.*

МЕТОДИКА зат. пед. *Әдістеме.*

МЕТОДИКАЛЫҚ сын. *Әдістемелік.*

МЕТОДИСТ зат. *Әдіскер.*

МЕТОДОЛОГ зат. *Әдіснамашы.*

МЕТОДОЛОГИЯ [грек. metodos – таным жолы, logos – ілім] зат. *Әдіснама.*

МЕТОДОЛОГИЯЛЫҚ сын. *Әдіснамалық.*

МЕТОЛ [франц. metol] зат. хим. *Ароматтық аминдер тобына жататын химиялық қосылыс.*

МЕТОНИМИКАЛЫҚ сын. *Филол. Метонимия тұрғысынан, метонимияға лайықтап.*

МЕТОНИМИЯ [грек. metonymia] зат. *Филол. Екі ұғымның жақындығына, ұқсастығына, көршілестігіне қарай бір сөздің орнына екінші сөзді ауыстырып қолдану тәсілі.*

МЕТР¹ [франц. metre] зат. *Халықаралық ұзындық өлшемінің 100 см-ге тең бірлігі.*

МЕТР² [грек. metron] зат. *Музыкада күшті және әлсіз дыбыстардың алмасып келу тәртібі.*

МЕТРАЖ [франц. metrage] зат. *Бір нәрсенің метрмен өлшенген мөлшері, шамасы.*

МЕТРАЖДЫ сын. *Метрмен өлшенген, мөлшері белгіленген.*

МЕТРДЕЙ сын. *Метрге жуық, метр шамасындағы.*

МЕТРДОТЕЛЬ [франц. maitre d hotel] зат. *Мейрамханадағы, қонақүйдегі бас даяшы.*

МЕТРИКА¹ [грек. metron] зат. *Әдеб. Өлең өлшемі және ырғағы туралы ілім.*

МЕТРИКА² [польск. metryka] зат. *совет. Туылғандығы жөніндегі куәлік, туу туралы куәлік.*

МЕТРИКАЛЫҚ сын. *Әдеб. Метрикаға қатысты, метрикаға жататын.*

Метрикалық есеп. *тех. Кескіндері бойынша фигураның нақты шамасын анықтауға берілген есеп. Метрикалық кеңістік. мат. Метрика енгізілген жылы.*

МЕТРИТ [грек. metra] зат. *мед. Жатырдың қабынып ауруы.*

МЕТРЛЕ = ет. *Метрмен өлшеу.*

МЕТРЛЕТ = ет. *Метрмен өлшеу.*

МЕТРЛЕТУ *Метрлет етістігінің қимыл атауы.*

МЕТРЛЕУ *Метрле етістігінің қимыл атауы.*

МЕТРЛІК сын. *Метр боларлық, метрге тән, метр шамасында.*

Метрлік жүйе. *физ. Метрді өлшем бірлігі етіп қабылдағандық; таразының метрлік халықаралық жүйесі.*

МЕТРО зат. *Ірі қалалардағы жер астында салынған электр теміржолы және сол жолда жүретін электр пойызы, метрополитен.*

МЕТРОЛОГ зат. *Метрология маманы, метрология ғалымы.*

МЕТРОЛОГИЯ [грек. metron – өлшем, logos – сөз, ілім] зат. *терм. Өлшеу туралы, өлшеудің біркелкілігі мен жағатты дәлдікке жету тәсілдері туралы ғылым.*

МЕТРОЛОГИЯЛЫҚ сын. *Метрологияға қатысты, соған тән.*

МЕТРОЛПАЖ зат. *полигр. Мерзімді баспасөзді шығаруға қатысатын қызметкер.*

МЕТРОНОМ [грек. metro – өлшем, nomos – заң] зат. **1.** *физ. Қысқа мезгілдің арасын дәл көрсететін механикалық аспап.* **2.** *муз. Музыкадағы қарқынды өлшеп, белгілегенде қолданылатын аспап.*

МЕТРОПОЛИТЕН [франц. metropolitain] зат. *Жер астында немесе эстакадада салынған, жолаушылар таситын қалалық электр теміржол жүйесі.*

МЕТРОПОЛИЯ [грек. metropolis] зат. *саяси. Басқа елдерді басып алып билеуші отаршыл мемлекет.*

МЕТРОШЫ зат. *Метроны салушы жұмысшы, метро қызметкері, метрополитен құрылысшысы.*

МЕТПЛ зат. *кәс. жерг. Аудың, сүзекінің көзі.*

МЕТПН зат. *жерг. Кетпеннен гөрі кішілеу, шот тәрізді құрал.*

МЕФОЛИН зат. *мед. Азадағы зат алмасуын бір қалытқа келтіретін дәрі.*

МЕХ ор. зат. *сөйл. Ішкі, жаға т.б. тігуге жарататын бағалы тері.*

МЕХТЫҚ сын. *сөйл. Мехқа жарайтын.*

МЕХАНИЗАТОР зат. *Механикалық техника тілін білетін маман.*

МЕХАНИЗАТОРЛЫҚ сын. *Механизаторға қатысты, механизаторға тән.*

МЕХАНИЗАЦИЯ [грек. mechane] зат.

1. *Механикаландыру жүйесі.* **2.** *әск. Әскерді бронды соғыс мәшинесімен, соғыс техникасымен жабдықтау.*

МЕХАНИЗАЦИЯЛА = ет. *Қолмен істейтін жұмысты мәшинемен істейтіндей ету, мәшинелендіру.*

МЕХАНИЗАЦИЯЛАН = ет. *Мәшинемен істеліну.*

МЕХАНИЗАЦИЯЛАНУ *Механизациялан етістігінің қимыл атауы.*

МЕХАНИЗАЦИЯЛАТ = ет. *Мәшинемен істейтіндей еткізу.*

МЕХАНИЗАЦИЯЛАТУ *Механизациялат етістігінің қимыл атауы.*

МЕХАНИЗАЦИЯЛАУ *Механизацияла етістігінің қимыл атауы.*

МЕХАНИЗМ [грек. mechane] зат. **1.** *Мәшинені қозғалысқа келтіретін күш, тетік, мәшиненің ішкі құрылысы, оның бөлшегі.* **2.** *Мәшине, техника.* **3.** *ауыс. Мемлекеттің ішкі құрылысы, жүйесі.*

Механизмдер кинематикасы. *физ. Механизмдер қозғалысының геометриялық жағын зерттейтін механизмдер теориясының тарауы.*

МЕХАНИЗМСІЗ сын. *Механизмнің қатысынсыз.*

МЕХАНИК [грек. mechanike] зат. *Механика маманы.*

МЕХАНИКА [грек. mechanike] зат. **1.** *физ. Денелерді механикалық қозғалысқа келтіретін техника саласы.* **2.** *ауыс. Құрылысы күрделі қиын механизм.*

МЕХАНИКАЛАН = ет. *Қол еңбегінің орнына мәшинені пайдалану, механиканы қолдану.*

МЕХАНИКАЛАНДЫР = ет. *Қол еңбегінің орнына мәшинені пайдаландыру.*

МЕХАНИКАЛАНДЫРУ *Механикаландыру етістігінің қимыл атауы.*

МЕХАНИКАЛАНДЫРЫЛ = ет. *Механиканың қолданылуы, мәшинелендірілу.*

Механикаландырылған жылжымалы шеген. *кен. Бұйыр тау жыныстарын ұстауға, тазартып алынатын қазбаларды қауіпсіз және жұмыс жағдайында сақтауға, шеген орнату жұмыстарын механикаландыруға және үңгубет конвейерлерінің жылжуы мен қазба төбесін басқаруға арналған тазарту кешендері мен агрегаттарының жылжымалы шегені.*

МЕХАНИКАЛАНДЫРЫЛУ *Механикаландырыл етістігінің қимыл атауы.*

МЕХАНИКАЛАНУ *Механикалан етістігінің қимыл атауы.*

МЕХАНИКАЛЫ зат. *Механикаға негізделген.*

МЕХАНИКАЛЫҚ сын. *Механикаға қатысты, механиканы қамтитын.*

Механикалық байланыс. *Механикалық жүйенің орнына немесе қозғалысына қойылатын шектеу. Механикалық есте қалдыру.* психол. *Зат пен құбылыс атауларының ішкі білдірер мағынасын түсінбей-ақ жай қайталау арқылы есте сақтау.* **Механикалық залалсыздандыру.** терм. *Тазалық жұмыстарын жүргізу.* **Механикалық импульс.** физ. *Материалдық нүктенің массасы мен жылдамдығының көбейтіндісіне тең және жылдамдық векторымен бағыттас шама болып табылатын механикалық қозғалыстың өлшеуіші.* **Механикалық сұрыптау.** кен. *Кендегі минерал кесектері түстерінің, жылтырлығының, сәуле шағылдырудың және радиобелсенді қасиеттерінің арасындағы айырмашылықтарына негізделген сұрыптау.* **Механикалық ұстара.** *Пышақ блогынан және тұрық ішіндегі серіппелі механизмнен тұратын ұстара.*

МЕХАНИКТИК сын. *Механикаға тән, қатысты.* // *Механик қызметі.*

МЕХАНИСТ зат. филос. *Механизмді жақтаушы.*

МЕХАНИСТІК сын. филос. *Механизмге қатысты, соған тән.*

МЕХАНИЦИЗМ зат. филос. *Әлемнің неше алуан амалдарын механиканың жай заңына апарып тірейтін, диалектика заңына қарсы ілім.*

МЕХАНОГОМИЯ зат. криминол. *Адамның денесінің, оның киімінің, аяқкиімінің ерекшеліктерін бейнелеп көрсететін, іздерді кешенді зерттейтін трасология бөлімі.*

МЕХАНОСКОПИЯ зат. криминол. *Суық қарулардың, құрал-саймандар мен механизмдердің іздерін танып білетін трасология бөлімі.*

МЕХАНОТРОНИКА зат. инф. *Компьютерді пайдалану бағыты.*

МЕХАНОХИМИЯ зат. хим. *Химиялық процестердің жүруіне механикалық әсерін және заттардың физика-химиялық қасиеттерін зерттейтін химияның бөлімі.*

МЕХӘТЕШ зат. окказ. *Оятқыш сағат.*

МЕХНАТ [ар. محنت] зат. *Ауыр азап, бейнет, қиыншылық.*

Мехнат кешгі. *Азап көрді, бейнеттенді.*

Мехнат көрді. *Бейнет көрді, азаптанды.*

Мехнат шекті. *Азап көрді, бейнеттенді.*

МЕХНАТСЫЗ сын. *Бейнетсіз, азапсыз.*

МЕХНАТТАН= ет. *Мехнат шегу, азаптану, бейнеттену.*

МЕХНАТТАНДЫР= ет. *Мехнат шектіру, азаптандыру.*

МЕХНАТТАНДЫРУ *Мехнаттандыру етістігінің қимыл атауы.*

МЕХНАТТАНУ *Мехнаттан етістігінің қимыл атауы.*

МЕХНАТТЫ сын. *Бейнеті көп, азабы бар.*

МЕХНАТ зат. сөйл. *Мехнат.*

МЕХРАБ зат. сөйл. *Михраб.*

МЕЦЕНАТ зат. *Ғылым мен көркемөнердің жомарт қамқоршысы.*

МЕЦЕНАТТЫҚ сын. *Қамқорлық етуге негізделген.*

МЕЦО-СОПРАНО зат. муз. *Ән салушы әйелдің орта дәрежелі дауысы.*

МЕШ зат. тех. *Елеуге қолданылатын қалбыр тесігінің мөлшерін бағалайтын өлшем.*

МЕШ² [ағыл. mesh] зат. сөйл. *Шағын темір пеш.*

МЕШЕЛ¹ зат. 1. *Адам ағзасында өк түзілуіне жеткіліксіздігінен сүйектердің дұрыс өспеуінен болатын ауру; рахит.* 2. *ауыс. Артта қалған, мешеу адам.*

МЕШЕЛ² зат. жерг. *Жайын балықтың ұсақ түрі.*

МЕШЕЛДЕЙ сын. *Мешел сияқты, мешел тәрізді.*

МЕШЕЛДЕН= ет. *Мешелге айналу.*

МЕШЕЛДЕНУ *Мешелден етістігінің қимыл атауы.*

МЕШЕЛДІК зат. 1. *Мешел болушылық, мешел ауруына шалдығушылық.* 2. *ауыс. Артта қалушылық, мешеулік.*

МЕШЕР зат. жерг. *Қойдың ауруы.*

МЕШЕУ сын. *Артта қалған, дамымаған.*

Мешеу қалды. *Кейін қалды, дамымады.*

МЕШЕУДЕЙ сын. *Мешеу сияқты, мешеу тәрізді.*

МЕШЕУ-КЕШЕУ сын. сөйл. *Мешеу.*

МЕШЕУЛЕ= ет. *Артта қалу, кенде қалу, кейіндеу.*

МЕШЕУЛЕН= ет. *Артта қалу, кейіндеу.*

МЕШЕУЛЕНУ *Мешеулен етістігінің қимыл атауы.*

МЕШЕУЛЕУ¹ сын. *Аздап мешеу, дамыңқырамай қалған.*

МЕШЕУЛЕУ² *Мешеуле етістігінің қимыл атауы.*

МЕШЕУЛІК зат. 1. *мед. Ересек адамдарда әртүрлі ауру-сырқауға байланысты, яғни ағзаның жетілмеуінен жан қуаттарының сәбилік шаққа тән белгі, қасиеттерінің сақталуы.* 2. *ауыс. Мешеу болушылық, артта қалғандық, дамымағандық.*

МЕШКЕЙ зат. *Тамақты көп жейтін, тойымсыз, обыр.*

МЕШКЕЙДЕЙ сын. *Мешкей сияқты, мешкей тәрізді.*

МЕШКЕЙЛЕУ сын. *Тамақты көбірек жейтін, тойымсыздау.*

МЕШКЕЙЛІК зат. *Мешкей болушылық, жегіштік; обырлық.*

МЕШПЕТ зат. сөйл. *Бешпет.*

МЕШТЕЙ сын. сөйл. *Меш сияқты, меш тәрізді.*

МЕШОК зат. сөйл. *Қап.*

МЕШП¹ зат. 1. *көне. Маймыл.* 2. *астр. Ескіше жыл қайырудағы тоғызыншы жылдың аты.*

Мешін жұты. *Тігерге тұяқ қалмайтын қатты жұт. Мешін жылы. Қой жылынан кейін, тауық жылынан бұрын келетін мүшел есебінің тоғызыншы жылы.*

МЕШП² зат. *Суда жүретін қоңыз.*

МЕШІТ [ар. مسجد] зат. діни. *Мұсылмандардың намаз, Құран оқуға жиналатын, Құдайға сынбатын орны.*

Мешіттің сәлем намазы [мешіт ақысы]. діни. *Мешітке кірген кезде оқылатын, екі ракағатты нәпіл намаз.*

МЕШІТСІЗ сын. *Мешіті жоқ, мешіттің қатысынсыз.*

МЕЩАН ор. зат. *Ой-өрісі тар, ұсақ мүдделі адам, тоғышар.*

МЕЩАНДЫҚ сын. *Ой-өрістің таяздығы; тоғышарлық.*

МИ зат. <лат. encerephalon> 1. *биол. Ағзадағы барлық мүшелер жүйелерінде жүретін үдерістерді үйлестіруші, реттеуші және басқарушы жүйке жүйесінің ең басты мүшесі.* 2. *ауыс. Ақыл, ой, сана.*

Ми бағаны. *анат. Жылғынан келетін өткізгіш жолдарды жалғастыратын ми бөлігі.*

Ми биотоктары. *биол. Әлсіз электр тоғінің мидағы өрісі.*

Ми блоктары. *анат. Күрделі жан қуатының ми жартышарындағы интеграциялық құрылымының моделі.*

Ми бүркемесі. *анат. <лат.*

pallium> Жоғары дәрежелі жүйкелік орталықтар орналасқан ми жабыны. **Миға [миына] кірмеді [енбеді, қонбады].** *Ұқпады, түсінбеді.* **Миға [миына] қонды.** *Ақылға кірді, көкейге қонды, ұғынды, түсінді.* **Миды шырмады.** *жерг. Ойы кетті, назары аудды.* **Ми [мны, миына] жетті.** *Ақылы жетті, білді.* **Ми жоқ.** *Ақылсыз, мисыз, парасаты жоқ, миғұла.* **Ми жұмысы.** *Ақылмен, есеппен ой жүзгірту арқылы атқарылатын іс, шығармашылық, қаламгерлік еңбек.* **Ми жүгіртті.** *Ойлады, ойланды, байыбына барды.* **Ми кептірді.** *Бас қатырды, әуре қылды.* **Мидың шайқалуы.** *мед. Мидың жұмыс қабілетін бұзатын, басқа тиген соққының әсерінен болатын ауыр жа-рақат.* **Ми көпірі.** *анат. <лат. pons> Ми таба-ныңда көлденең орналасқан қомақты, жуандау құрылым.* **Ми күмбезі.** *анат. <лат. fornix> Гипокампты аралық мидың емізгіше денесімен байланыстыратын өткізгіш жол.* **Ми қабығы.** *анат. <лат. meninges> Ми мен жұлынды қаптап жатқан қабық.* **Ми қайнар [қайнатар].** *Аспан айналы жерге түскенді ыстық.* **Ми қайнатты.** *Өте ыстық болды, қатты ысыды.* **Ми сауығы.** *анат. <лат. cranium cerebrale> Төрт жұп және төрт тақ бас сүйектерден тұратын ми қорабының қабырғасын түзетін бас қаңқасының сүйектері.* **Ми суағары.** *анат. <лат. aqueductus mesencephalis> Ортаңғы мидың төрт тәмпезі мен үлкен ми аяқшасының аралығында орналасып, аралық мидағы үшінші ми қарыншасын, ромб тәрізді мидағы төртінші ми қарыншасын жалғастыратын суағар өзек.* **Ми сыңарлары.** *анат. Оң жақ, сол жақ деп аталатын мидың екі бөлігі.* **Ми толмады.** *Ақыл-ойы жетілмеді.* **Ми шарбақ.** *анат. <лат. claustrum> Жолақты дененің ақ заты – сыртқы капсуладан кейін орналасқан жолақты дене адрасы.* **Миы айналды.** *Басы қатты, шатасты.* **Миы алмайтын.** *Ақыл-есі орнында емес, еш нәрсені жөнді түсіне алмайтын, есуақтау.* **Миы аузына түсті [құйылды].** *Басы қатты соғылды, зырқ ете қалды.* **Миы ашыды.** *Басы қатты, сенделді, мең-зең болды.* **Миы бар.** *Есі дұрыс, ақылды.* **Миы жетпеді.** *Ары ойлап, бері ойлап, ой ұшығына жетпеді; есебін таба алмады, ақылы жетпеді.* **Миы қатты.** *Не істерін білмей дағдарды, дал болды, қатты толғанды, мең-зең сенделді.* **Миына енді.** *Ақылғана қонды, түсінді.* **Миына қонды.** *Түсінерліктей, ұғынарлықтай болды.* **Миына құйды.** *Ұғындырды, түсіндірді.* **Миына сыймады.** *Ақылғана қонбады, миы жетпеді.* **Миына сінді.** *Жете ұғынды, түсінді.* **Миына ұрды.** *Басын қатырды.* **Миы ашытты.** *Басын қатырды, есін шығарды.* **Миын жеді.** *Қайталап айта беріп, миын ашытты, ақылғынан адастырды.* **Миын су қылды.** *Басын қатырды, шатастырды.* **Миын шұқыды.** *Қайта-қайта айтты, мезі етті, ызындап қоймады, мазасын алды, миын жеді.* **Миыңды қашайды.** *Маза таттырмайды, әсіре мазалайды.* **Миы сау.** *Миы жұмыс істеп тұр, ақыл-есінен айырылмаған.* **Миы шатасты.** *Басы қатып кетті, миы ашыды.*

МИ² зат. *Батпақты, балишықты жер, ұйық, тартпа.*

Ми балшық. *Езіліп жатқан батпақ.* **Ми қылып жіберді.** *Езіп жіберді, мыжыды.* **Миы шықты.** *Жер әбден батпақтанған, езілді, батпақ болды.*

МИ³ зат. муз. «До»-дан басталатын сазды гамманың үшінші дыбысы, сондай-ақ сол дыбыстың нотасы.

МИАЗМА [грек. miasma] зат. *Іріп-шіріген заттың булануынан пайда болатын улы газ, ауру.*

МИАЛПИЯ зат. *Бұлышқы еттің сырқыран ауыруы, кей аурудың бір белгісі.*

МИЯСАР зат. көнө. *Кару-жарақ соғатын ұста.*

МИАСТЕНИЯ зат. *Бұлшық еттің әлсіздігі, бірқатар аурулардың бір белгісі.*

МИБАТПАҚ зат. *Езіліп жатқан қалың батпақ.*

Мибатпаққа батты. *Жамандыққа ұрынды.*

МИГМА [грек. *migma*] зат. геол. *Интрузия немесе кірінді түрінде кіргетін, алайда толық балқымаған таужыныс кесектері мен түйірлері болатын силикатты балқыма.*

МИГМАЛАН = ет. *Мигматиттер қалыптасатын өзгеру.*

МИГМАЛАНУ *Мигмалан етістігінің қимыл атауы.*

МИГМАТИТ [грек. *migmatos*] зат. геол. *Таужыныс кесегі мен түйірлері есебінен қалыптасқан күрделі құрамды таужынысы.*

МИГРАНТ [лат. *migrans*] зат. кіт. *Көшінді.*

МИГРАЦИЯ [лат. *migratio*] зат. әлеум. **1.** *Халықтың бір жерден екінші жерге көшуі, қоныс аударуы. 2.* зоол. *Тіршілік жағдайының өзгеруіне байланысты жануарлар мен құстардың қоныс аударуы, басқа жерге баруы. 3.* экон. *Пайдааның мол түсуін қуып, капиталдың бір елден басқа бір елге, өнеркәсіптің бір тарауынан басқа бір тарауына ауысқандық.*

Миграция жөңкілі [тасқыны]. *Жөңкіле көшіп-қону.*

МИГРАЦИЯЛЫҚ сын. *Миграцияға қатысты, соған тән.*

МИГРЕНЬ [франц. *migraine*] зат. мед. *Бас ауырып, жүректі айнытатын жүйке ауруы, бастың сақинасы.*

МИГРАЖ зат. діни. *Мұхаммед пайғамбардың Көкке көтеріліп, Алла тағаламен сөйлескен түні, мұсылмандардың қасиетті төрт түнінің екіншісі.*

Мигражға шыққандай. бейн. *Рухы көтеріліп, ерекше асқақ сезімге бөленгендей. Миграж түні.* діни. *Мұхаммед пайғамбардың Алла тағаланың алдына барған түні.*

МИҒҰЛА сын. *Ақылсыз, мисыз, су ми.*

Миғұла болды. *Мең-зең сенделді, басы қаңғыды.*

МИҒҰЛАДАЙ сын. *Миғұла сияқты, миғұла тәрізді.*

МИҒҰЛАЛЫҚ зат. *Миғұла болушылық, ақылсыздық, мисыздық, есуаттық.*

МИДА сын. көнө. *Быт-шыт, күл-парша.*

МИДАЙ сын. *Ми тәрізді, ми сияқты.*

МИДАЙ: *мидай дала. Кең, жазық дала, құла дүз, елсіз жазық. Мидай езілді. Әбден шыланды, ми батпаққа айналды. Мидай жазық. Біркелкі, біртегіс құла дүз.*

МИЕЛИН: *миелин қабықшасы.* анат. <лат. *plasmolemma myelini*> *Миелинді жүйе талшықтарының ортаңғы қабықшасы.*

МИЕЛИНДЕН [грек. *myelos*] = ет. биол. *Жүйке қабығы талшығының жұмсақ затпен қапталуы.*

МИЕЛИНДЕНУ *Миелинден етістігінің қимыл атауы.*

МИЕЛИТ зат. мед. **Жұлынның қабынуы.**

МИЕЛОБЛАСТ [грек. *myeloblastus*] зат. анат. *Сүйектің қызыл кемігі майында орналасқан жас қан жасушасы.*

МИЕЛОИДИТ [грек. *myelos* – сүйек, *edios* – түр]: *миелоидті ұлпа.* анат. *Сүйектің қызыл кемігі майындағы қан түзу үдерісін жүзеге асыратын ұлпаның бір түрі.*

МИЕЛОПОЭЗ зат. биол. *Сүйектің қызыл кемігі майындағы қан түзу үдерісін жүзеге асыратын ұлпадағы қанның түзілуі.*

МИЕЛОЦИТ [лат. *myelocytus*] зат. анат. *Сүйектің қызыл кемігі майындағы қан жасушасы.*

МИЗАЖ [ар. مزاج] зат. жерг. *Сипат, мінез, қабілет.*

МИЗАМ¹ [ар. نظام] зат. *Қырғұйек айының ескіше атауы.*

МИЗАМ² зат. *Күз айларының ішінде өсімдіктің ұлпаларынан пайда болатын, өрмекшінің торы сияқты, циталы ақ сілбі.*

МИЗАМ³ зат. көнө. *Заң, ереже, үкім, нызам.*

МИЗАМ⁴ зат. астр. *Он екі зодиактік шоқжұлдыздарының бірі.*

МИЗАМША: *мизамша киінді. Жаңа заманға лайықтап, еуропаша киіну.*

МИЗАМДАЙ сын. *Мизам, тор, сілбі сияқты.*

МИЗАМДАТ = ет. *Жайма-шуақтандыру, мамыражайландыру.*

МИЗАМДАТУ *Мизамдат етістігінің қимыл атауы.*

МИЗАМДЫ сын. *Мизамы, циталы сілбісі көп.*

МИЗАМКӨК зат. этн. *Қар астынан көк шығып тұрған амал, кезең.*

МИЗАМСЫЗ сын. *Мизам болмай.*

МИЗАМШӨП зат. өс. *Түйешырмауық.*

МИЗАМШУАҚ сын. *Мамыра-жай.*

МИЗАН¹ [ар. میزان] зат. *Таразы, өлшеуіш.*

Мизан таразы. діни. *Қияметте адамдардың жақсы, жаман амалдары тартылатын таразы.*

МИЗАН² зат. көнө. *Қырғұйек айы, мизам. Мизан салқыны.* этн. *Шамамен қырғұйек айында болатын, күн суытып кететін кезеңге сөйкес амал.*

МИЗАНДАЙ сын. сөйл. **Мизамдай** (*мизан, сілбі сияқты*).

МИЗАНСЦЕНА зат. театр. *Спектакль кезінде әртістердің сахнада орналасуы.*

МИЗАНТРОП зат. психол. *Адамдармен жақындығы жоқ, өзін оқшау ұстайтын, үйлесімсіз адам.*

МИЗАНТРОПИЯ зат. психол. *Адамға өшпенділік, дұшпандық.*

МИЗЕ = ет. *Қаперіне алу, елеу.*

МИЗЕР зат. ойын. *Преферанс ойынында жүрісте карта алмауды жариялайтын ишарат.*

МИЗЕУ *Мизе етістігінің қимыл атауы.*

МИЗЕРЛЕТ = ет. *Мизер болуға мәжбүр ету (карта ойыны туралы).*

МИКАЕЛ зат. діни. *Аллаға айрықша жақын, табиғат заңдылықтарын бақылап тұратын басты төрт періштең бірі.*

МИКАНИД зат. хим. *Слюдамен байланыстыратын заттан жасалатын оқшауландырушы элемент.*

МИКЕЩЕ сын. *Кем ақыл, ештеңе ұқпайтын адам.*

МИКОЗДАР зат. *Адам мен малдың зиянды грибоктар тудыратын ауруларының жалты аты.*

МИКОЛОГ зат. бот. *Микология бойынша маман.*

МИКОЛОГИЯ [грек. *mykes* – саңырауқұлақ, *logos* – ілім] зат. бот. *Саңырауқұлақтарды зерттейтін биологияның саласы.*

МИКОПЛАЗМАЛАР зат. биол. *Жасушасының қабығынан айырылған, цитоплазмалық мембрананан қоршалған полиморфты микроблар.*

МИКОРИАЗА зат. *Өсімдік тамырлары мен саңырауқұлақтар симбиозы.*

МИКРИЯ зат. зоол. *Бір жәндіктің (көбелек, шыбын) қасиеттерін екінші жәндіктің иемденіп алатыны жөніндегі ғылым.*

МИКРО... [грек. *mikros*] сын. **1.** *Күрделі сөздердің ең кішкентай, ұсақ деген мағына үстейтін алдыңғы құрамбөлігі. 2.* *Негізгі бөліктің миллионнан бір үлесіне тең ең кіші үлестік бірлігін білдіретін қосымша.*

МИКРОАВТОБУС зат. *Ішіне азғана адам сиятын кішкене, жолаушылар таситын шағын автокөлік.*

МИКРОАФЗА зат. биол. <лат. *microorganism*> *Жай көзге көрінбейтін бір жасушалы, өте ұсақ жәндік, микроб.*

Микроағзалар популяциясы. биол. *Жынысты үдерістердің болуы-болмауына қарамастан, біржасушалы ағзалардың көбеюі, таралу қабілеті.*

МИКРОАЙНАЛЫМ: *микрояйналым арнасы.* анат. *Жүрек-тамыр жүйесіне жататын, тым жіңішке қан тамырларының (қызыл тамырша – артериола, қан қылтамыры – гемоканаллар, көк тамырша – венула, қызыл тамырша – көк тамыршалық жаламалар) жүйесі.*

МИКРОАМПЕР зат. физ. *Ампердің миллионнан бір бөлшегі.*

МИКРОАССАМБЛЕР [ағыл. *microassembler*] зат. инф. *Микробағдарламаны жазу тілінен аударғыш.*

МИКРОАУДАН зат. **Біқшамаудан** (қаланың тұрғын үйлер шоғырланған шағын, кішкене бөлігі).

МИКРОАФИША [ағыл. *microfishes*] зат. *Микрофильм сақтауға арналған мөлшері стандартты пленка парағы.*

МИКРОӘЛЕУМЕТТАНУ зат. ғыл. *Кіші әлеуметтік жүйедегі құбылысты талдауға бағытталған зерттеу бағыты.*

МИКРОБ зат. *Жай көзге көрінбейтін, тек микроскоппен ғана көруге болатын өте ұсақ тірі ағза.*

МИКРОБАҒДАРЛАМА зат. инф. <ағыл. *microprogram*> *Арнаулы жадта алдын ала жазылып қойылатын бағдарлама.*

МИКРОБАҒДАРЛАМАЛАУ зат. инф. <ағыл. *microprogramming*> *Микробағдарламаларды жасау мен пайдаланушылық.*

МИКРОБАҒДАРЛАМАЛЫҚ сын. *Микробағдарламаға қатысты, соған тән.*

Микробағдарламалық автомат. инф. *Ақпарат өңдеу операцияларын орындайтын микробағдарламаны жүзеге асыратын басқару автоматы.*

МИКРОБАКТЕРИЯ зат. *Микроскоппен ғана көрінетін біржасушалы ағза.*

МИКРОБИОЛОГ зат. *Микробиология ғылымымен шұғылданушы маман.*

МИКРОБИОЛОГИЯ [грек. *micro* – ұсақ, *bios* – тіршілік, *logos* – білім] зат. *Микроағзалардың түрлерін, құрылысын, тіршілік әрекеті мен таралуын зерттейтін биология ғылымының саласы.*

МИКРОБИОЛОГИЯЛЫҚ сын. *Микробиологияға қатысты, соған тән.*

МИКРОБЛОГ зат. инф. *Әлеуметті желідегі шағын блог.*

МИКРОБӨЛШЕКТЕР зат. хим. *Нуклидті-электрондық жүйелердің және олардың құрауыштарының жиынтығы.*

МИКРОБРЕКЧИЯ зат. геол. *Сынықтарының ірілігі 1 см-ден кіші брекчия.*

МИКРОБСЫЗ сын. Микроб жоқ, микробтың қатысынсыз.

МИКРОБТЫ сын. 1. Микробы бар. 2. Микробқа қатысты, микробқа жататын.

МИКРОБТЫҚ сын. Микробқа қатысты, соған тән.

МИКРОВИРУСТАР зат. биол. Бактериографтарға кіретін вирустардың тұқымдастығы.

МИКРОГАББРО зат. геол. Негізді плагиоклаз бен моноклиндік пироксеннен тұратын ұсақ түйірлі желілік габбро.

МИКРОГЕОМЕТРИЯ зат. тех. Объектілердің микроскоп арқылы көрінетін геометриялық параметрлері.

МИКРОЖОБА зат. Шағын жоба, кішігірім жоба.

МИКРОКАЛЬКУЛЯТОР [лат. micro-calculator] зат. Жеке пайдалануға арналған ықшам электрондық есептеу құрылғысы.

МИКРОКАПСУЛДАУ зат. хим. Қатты немесе сұйық денелерді, олардың ұсақ бөлшектерін сұйық немесе қатты қабықша тәрізді материалдардан жасалған көлемге енгізу арқылы сақтау әдісі.

МИКРОКАРТА [ағыл. microcard] зат. тех. Аппараттық пен кляссер карталарға қойылатын фототаспадағы ақпарат тасушы.

МИКРОКЛИМАТ [грек. micros] зат. Көлемі шектелген, шағын аймаққа лайық ауа райы.

МИКРОКЛИМАТОЛОГИЯ зат. Жермен астасқан ауа қабатын зерттейтін ғылым саласы.

МИКРОКЛИМАТТЫҚ сын. Микроклиматқа қатысты, соған тән.

МИКРОКЛИН зат. геол. Абсолют көнелікті анықтаудың аргондық және стронцийлік әдістерінде жиі пайдаланылатын минерал, калийлі дала шпаттарының бір түрі.

МИКРОКОМПЬЮТЕР [ағыл. micro-computer] зат. инф. Микропроцессор базасында жасалған мөлшері шағын компьютер, енгізу-шығару және басқару құрылғыларының жиынтығы болып табылатын микроөлшемді есептеу мәшинесі.

МИКРОКАРОТАЖ зат. геол. Бұрғылау скважинасы оның қабырғасына таяу жаныстарының электрлік кедергісінің арасы бірнеше см-ден аспайтын электродтардағы электр зарядтарының көмегімен зерттейтін геофизикалық тәсіл.

МИКРОКРИСТАЛЛОСКОПИЯ зат. хим. Талдаулық реактивтер әсерінен ерекше кристалдық түңбалардың түзілуі бойынша бейорганикалық және органикалық заттарды сапалық анықтау әдісі.

МИКРОҚҰРЫЛЫМ зат. 1. геол. Тау жынысы мен кендердің көрінбейтін, тек микроскоппен ажыратылатын құрылымы. 2. металлург. Металдар мен қорытпалардың микроскоп арқылы анықталатын құрылымы.

МИКРОЛИТ зат. геол. Эффузиялық тау жынысының негізгі массасының өте ұсақ кристалы.

МИКРОМАНИПУЛЯТОР зат. тех. Өте кішкене нәрселерге микроскоп арқылы әртүрлі бақылаулар жасайтын зертханалық аппарат.

МИКРОМАНОМЕТР зат. физ. Қысымдағы болжамы айырмашылықты өлшейтін сезгіш манометр.

МИКРОМАРКЕТИНГ [ағыл. micromarketing] зат. экон. Жекелеген кәсіпорын деңгейіндегі кішігірім маркетинг.

МИКРОМЕТР зат. физ. Өте шағын дененің ұзындығын өлшейтін аспап, кішкентай доңгелек шыны.

МИКРОМЕТРИЯ зат. физ. Мейлінше ұсақ сызықтарды және оның бөлшектерін өлшеу.

МИКРОН [грек. mikron] зат. физ. Миллиметрдің мыңнан бір бөлігіне тең өлшем.

МИКРОНДАЙ сын. физ. Микрон сияқты, микронға тең.

МИКРОНДЫҚ сын. физ. Микронға қатысты, соған тән.

МИКРОНЕСИЕЛЕНДІРУ зат. экон. Несиелендіру нысандарының бірі, шағын несие беру ісі.

МИКРООПЕРАЦИЯ [ағыл. microoperation] зат. инф. Ақпарат өңдеудің белгілі бір уақыт аралығында жүргізілетін бөлінбейтін қарапайым әрекеттері; компьютердің жұмыс істеу жиілігін басқаратын генератордың бір тактісінде процессордың орындайтын операциясы.

МИКРООРГАНИЗМ зат. биол. **Микроағза** (жай көзге көрінбейтін бір клеткалы, өте ұсақ жәндік, микроб).

МИКРОӨЛШЕУІР зат. хим. Сұйықтықтардың микромөлшерін 10^{-3} мл-ға дейін дәлдікпен өлшеуге және мөлшерлеуге арналған өлшеуір.

МИКРОПРОГРАММА [лат. microprogram] зат. Арнаулы жайта алдын ала жазылып қойылатын бағдарлама.

МИКРОПРОЦЕССОР [ағыл. micro-processor] зат. инф. Бірнеше үлкен интегралдық схема негізінде құрастырылған, бағдарлама арқылы басқарылатын құрылғы.

МИКРОПРОЦЕССОРЛЫҚ сын. инф. Микропроцессорға тән, микропроцессорға қатысты.

Микропроцессорлық құрылғы. инф. Бірнеше микросхеманы пайдаланатын қызметтік және құрылмалық түрде аяқталған бұйым.

МИКРОСИЯ [грек. mikros – кішкене, orsis – көру] зат. мед. Көзге түсетін нәрселердің өз нысанынан кішілеу болып көрінуі.

МИКРОРЕЛЬЕФ зат. геогр. Шағын аумақты жер бедерін қамтитын рельеф формасы.

МИКРОСЕЙСМ зат. геогр. Тайфун мен циклонның жүріп өтуіне байланысты жер бетінің болжамы теңесу ішегі.

МИКРОСКОП [грек. mikros – ұсақ, skopeo – көремін] зат. тех. Жай көзге көрінбейтін нәрселерді үлкейтін көрсету үшін қолданылатын оптикалық аспап.

МИКРОСКОПИЯ зат. ғыл. Микроскопты қолдану және микроскопты препаратты дайындау әдістерінің жалпы атауы.

МИКРОСКОПТЫҚ сын. ғыл. Микроскопқа қатысты, микроскоп арқылы жүргізілетін.

МИКРОСПОРА зат. биол. Өте кішкене спора, өсімдік пен біржасушалы жәндіктің ұрығы.

МИКРОСПОРИДИЯЛАР [лат. microsporidia] зат. биол. Қарапайымдардың бір түрі, 300-ге жуық түрі бар, эукариотты жасушаның ішінде тіршілік ететін паразиттер.

МИКРОСҮЗУ зат. хим. Жартылай өткізгіштердің екі жағындағы қысым градиенті арқылы коллоидты жүйелерді бөлу әдісі.

МИКРОСХЕМА [ағыл. microcircuit] зат. инф. Жартылай өткізгіш кристалл түрінде жасалған электрондық схема.

МИКРОСЫЛМА зат. тех. Микроскоп арқылы зерттелетін металл үзгі.

МИКРОТАЛДАУ зат. хим. Макроталдауға қарағанда талданатын затта реактивтер

жүздеген есе кем алынатын талдау химиясының негізгі саласы, массасы 1 мг-ға дейін үлгінің талдауы.

МИКРОТАРАЗЫ зат. хим. Заттардың өте аз мөлшерін 10^{-3} мл-ға дейін дәлдікпен өлшеуге арналған таразы.

МИКРОТЕГІССІЗДІК зат. Беттердің микроскоп арқылы көрінетін тегіссіздігі.

МИКРОТОПОНИМ [грек. mikros – кіші, topos – орын] зат. лингв. Шағын географиялық нысанның жалқы атауы.

МИКРОТУТІКШЕЛЕР [грек. microtubuli] зат. биол. Жасушаның цитоқапқасын түзуге қатысатын құрылымдар.

МИКРОТЫҢАЙТҚЫШ зат. хим. Әсер етуші заттары микрорезонанс болып табылатын минералды тыңайтқыш.

МИКРОТІЗБЕК зат. инф. Микробағдарлама немесе оның бөлігі.

МИКРОФАУНА зат. зоол. Белгілі бір ортада тіршілік ететін өте ұсақ жәндіктер.

МИКРОФИЛЬМ [ағыл. microfilm] зат. тех. Фотографиялық тәсілмен алынған құжаттың кішірейтілген көшірмесі.

МИКРОФЛОРА зат. бот. Қайсібір жерлерде болатын, жай көзге көрінбейтін өсімдік.

МИКРОФОН [грек. mikros – кіші, phone – дыбыс] зат. тех. Айтқан сөзді, үнді құшеітіп, алыс жерге жеткізу үшін, дыбыс тербелісін электр тербелісіне ауыстыратын аспап.

МИКРОХИМИЯ зат. хим. Микроскоптық ұсақ нәрселерді химиялық әдіспен зерттейтін ғылым саласы.

МИКРОХИМИЯЛЫҚ сын. хим. Микрохимияға тән, микрохимияға қатысты.

Микрохимиялық талдау. хим. Қойылған мақсатқа жету үшін массасы $0,01-10$ мг және көлемі $0,1-1$ мл үлгі жеткілікті болатын талдау әдісі.

МИКРОХИРУРГИЯ зат. терм. Жалпы хирургияның бір тармағы.

МИКРОЦЕФАЛ зат. мед. Басы қалыптан тыс кішкентай адам.

МИКРОЧИП зат. инф. Электронды жүйені түзу үшін қолданылатын кристалға бекітілген шағын электрондық модуль.

МИКРОЭВОЛЮЦИЯ зат. биол. Түрдің ішінде жүретін және гендік қорын өзгертуге әкелетін эволюциялық процесс.

МИКРОЭКОНОМИКА зат. экон. Экономика ғылымының кәсіпорын (фирма) мен сала, үй шаруашылығы сияқты оқшауландырылған экономикалық бірліктерді, жекелеген рыноктарды, нақты базаны, тауарлар мен көрсетілген қызметтерді зерттейтін бөлігі.

Микроэкономикалық жоспар. экон. Жеке кәсіпорын мен оның барлық құрылымдық бөлімшелерінің өндірістік-шаруашылық қызметінің шаралары мен көрсеткіштері жүйесінің жоспарын жасау.

МИКРОЭЛЕКТРОНИКА [ағыл. micro-electronics] зат. инф. Үлкен және аса үлкен интегралдық схемалар базасында электрондық топартарды, блоктарды, құрылғыларды әзірлеу мен және қолданумен айналысатын электроника саласы.

МИКРОЭЛЕМЕНТ зат. биол. Тіршілік иелерінің өсіп-дамуына өте қажет, бірақ өте аз мөлшерде кездесетін элемент.

МИКСЕР [ағыл. mixer] зат. 1. тех. Сұйық домна шойынның көп массасын сақтауға арналған цилиндр бітімді не кеспек тәрізді ыдыс. 2. Әртүрлі тағамдарды жыдам араластырып,

езіп, көпiрiтiн әрi бiрқалыпты масса алуға арналған асүйлiк тұрмыстық техника.

МИКСОБАКТЕРИЯЛАР зaт. биол.

Таяқша тәрізді, аэробты бактериялар.

МИКСОМА зaт. Шырынды тканьдерде болатын ұйтсыз ісік.

МИКСОСПОРИДИЯ [грек. myxosporidia] зaт. биол. Қарапайымдардың шырышты споралылар класы.

МИКСОТРОФТАР зaт. биол. Аралас қоректі азғалар.

МИКСОЦЕЛЬ [грек. mixo – аралас, koiloma – қуыс] зaт. биол. Буынақұмдардың аралас дене қуысы.

МИКСТУРА [лат. mixtura] зaт. мед. Емдік қасиеттері бар заттардың қоспасынан тұратын сұйық дәрі.

МИҚАТ ар.зaт. діни. Қажылық рәсімдерін бастау үшін ихрамға кіретін жер [қажылықпен Меккеге келіп жатқан ер адамдар осы жерлерге келгенде күнделікті кiмдерін шешіп, тек екі аяқ матадан жасалған ихрам кiмiн кiіп, қажылық рәсімдерін орындауды бастауға ниет етеді].

МИҚАТА зaт. жерг. Миы шатаққан, кем ақыл, кеңе, миғұла.

МИҚИ= ет. Мыжыраю, мықыраю, қисаю.

МИҚИТ= ет. Мыжырайту, мықырайту, қисайту.

МИҚҰЛА зaт. сөйл. **Миғұла.**

МИҚҰРТ зaт. Миға тұскен микробтан пайда болатын ауру, менингит.

МИҚЫ сын. сөйл. **Қықы-жиқы.**

МИҚЫРТЫС: миқыртыс аумағы. анат. Бастың маңдай, төбе, шүйде, самай және иістік бөлігін қамтитын аумағы.

МИҚЫЛАУ¹ сын. жерг. Жұпынылау, нашарлау.

МИҚЫЛАУ² сын. жерг. Топастау, миғұлаулау.

МИЛА¹= ет. Миына жеткізу, түсіндіру, ұқтыру.

МИЛА²= ет. Мибатпаққа бату.

МИЛАДИ зaт. көне. Христианиша жыл есебі.

МИЛАН= ет. Түсіну, ұғыну, илану.

МИЛАНДЫР= ет. Ұғындыру, түсіндіріп сендіру, иландыру.

МИЛАНДЫРУ Миландыр етістігінің қимыл атауы.

МИЛАНУ Милан етістігінің қимыл атауы.

МИЛАС= ет. Қосылу, араласу, баттасу.

МИЛАСТЫР= ет. Қосылу, араластыру, баттастыру.

МИЛАСТЫРУ Миластыр етістігінің қимыл атауы; шатастыру, былқытыру.

МИЛАСТЫРЫЛ= ет. Қосылу, араластырылу, баттастырылу.

МИЛАСТЫРЫЛУ Миластырыл етістігінің қимыл атауы.

МИЛАСУ Милас етістігінің қимыл атауы.

МИЛАТ= ет. жерг. Қыран құсқа ауланған құстың миың шоқтықтыру.

МИЛАТУ жерг. Милат етістігінің қимыл атауы.

МИЛАУ¹ сын. Түсіну, ұғыну қабілеті нашар, кеңе, миғұла (адам).

МИЛАУ² Мила етістігінің қимыл атауы.

МИЛАУДАЙ сын. Милау сияқты, милау тәрізді.

МИЛАУЛЫҚ зaт. Милау болушылық, кешелік, миғұлалық.

МИЛАУЫТ сын. Сазды, батпақты, ми боп езіліп жатқан.

МИЛИСА зaт. сөйл. **Милиция.**

МИЛИТАРИЗАЦИЯ [лат. militaris] зaт. саяси. Елдің экономикалық, саяси және қоғамдық өмірінің милитаризм мақсатына бағыныштылығы.

МИЛИТАРИЗАЦИЯЛА= ет. сөйл. **Милитарландыру.**

МИЛИТАРИЗАЦИЯЛАУ саяси. Милитаризацияла етістігінің қимыл атауы.

МИЛИТАРИЗМ [франц. militarisme] зaт. саяси. Басқыншылық соғыстарға әзірлену, соғыс қуатын күшейту жөнінде қайсыбір мемлекеттер жүргізіп отырған саясат.

МИЛИТАРИСТ зaт. саяси. Милитаризмді жақтаушы, милитаризм саясатын жүзеге асырушы.

МИЛИТАРИСТІК сын. саяси. Милитаризмге қатысты, соған тән.

МИЛИТАРЛАНДЫР= ет. саяси. **1.** Милитаристік саясатты іске асырып, соғысқа әзірлендіру, дайындау. **2.** Әскери қиымдардың әдісін азаматтық қарым-қатынас ісінде орнату.

МИЛИТАРЛАНДЫРУ Милитарландыр етістігінің қимыл атауы.

МИЛИЦИОНЕР зaт. тар. Милиция қызметкері, полиция.

МИЛИЦИЯ [лат. militia] зaт. тар. **1.** Бұрынғы КСРО кезінде және Ресейде мемлекеттік меншікті, қоғамдық тәртіп пен қауіпсіздікті, сонымен бірге азаматтардың жеке басының қауіпсіздігі мен олардың мүлкін сақтап, қорғайтын, қылмыскерлер мен құқық бұзушылармен күресетін мемлекеттік орган. **2.** Осы мемлекеттік органның қызметкері, милиционер.

Милиция органы. тар. Мемлекеттің, жеке адамның мүддесін қорғайтын мекеме.

МИЛЛА [ар. ملّة] зaт. діни. Пұтқа табынушылар мен яһуди насара дінін ұстанушылар.

МИЛЛА ар.зaт. діни. Бір сенімді ұстанатын көптеген адамдар жамғаған.

МИЛЛАТ [ар. ملّة] зaт. сөйл. **Миллет.**

МИЛЛАТШЛ сын. сөйл. **Миллетшіл.**

МИЛЛАТШЛДІК зaт. сөйл. **Миллетшілдік.**

МИЛЕНАРИЗМ [лат. mille – мың, annus – жыл] зaт. **Хилназм.**

МИЛЕНАРИСТІК сын. Милленаризмге қатысты.

МИЛЕНИУМ [ағыл. millenium] зaт. Бірінен кейін бірі жалғасатын мыңжылдықтардың аралығы.

МИЛЛЕТ зaт. ескікіт. Ел, мемлекет, ұлт.

МИЛЛЕТШЛ сын. ескікіт. Ұлтжанды, ұлтшыл.

МИЛЛИАМПЕР зaт. физ. Ампердің мыңнан бірі.

МИЛЛИАРД [франц. milliard] с а н. Мың миллион, бір және тоғыз нөл арқылы өрнектелетін сан (1000000000).

МИЛЛИАРДЕР [франц. milliardaire] зaт. Қаржысы миллиард сомдан асатын, ірі капиталист, монополистік капиталдың өкілі.

МИЛЛИАРДТА= ет. Миллиардқа айналдыру, миллиард болып саналу.

МИЛЛИАРДТАҒАН сын. Сан миллиард, бірнеше миллиард.

МИЛЛИАРДТАЙ сын. Миллиардқа жуық.

МИЛЛИАРДТЫ сын. Миллиардқа ие.

МИЛЛИАРДТЫҚ сын. Миллиардқа қатысты, соған тән.

МИЛЛИБАР [лат. mille – мың, грек. baros – ауыр салмақ] зaт. физ. Атмосфералық қысымды өлшейтін бірлік, бардың мыңнан бір бөлігі.

МИЛЛИГАЛ зaт. геол. Үдеу бірлігінің мыңнан бір үлесі (1 мгал = 10⁻⁵ м/с²).

МИЛЛИГРАММ [лат. mille – мың, грек. gramma – өлшем бірлік] зaт. Грамның мыңнан бір бөлігі.

МИЛЛИГРАМДА= ет. Миллиграммен өлшеу, өлшеп алу.

МИЛЛИГРАМДАУ Миллиграмда етістігінің қимыл атауы.

МИЛЛИГРАМДАЙ сын. Миллиграмм шамалас, соған тең.

МИЛЛИГРАМДЫҚ сын. Миллиграмм өлшеуіндегі.

МИЛЛИМЕТР [лат. mille – мың, грек. metron – өлшем] зaт. Метрдің мыңнан бір бөлігі.

МИЛЛИМЕТРДЕЙ сын. Миллиметр шамалас, соған тең.

МИЛЛИМЕТРЛІ сын. Миллиметрге тең келетін.

МИЛЛИМЕТРЛІК сын. Миллиметр болатын, миллиметр шамалас.

МИЛЛИМЕТРОВКА зaт. Бір шаршы миллиметрлік торлары бар сызу сызатын қаааз.

МИЛЛИМИКРОН зaт. Микронның мыңнан бірі.

МИЛЛИОН [франц. million] с а н. Мың жердегі мыңға тең сан, 1000000.

МИЛЛИОНДА= ет. Бірнеше миллиондау, миллион-миллион болу.

МИЛЛИОНДАҒАН сын. Сан миллион, бірнеше миллион.

МИЛЛИОНДАЙ сын. Миллионға жуық, миллион шамасында.

МИЛЛИОНДЫҚ сын. Миллионға татитын, миллион тұратын.

МИЛЛИОНЕР [франц. millionnaire] зaт. Миллиондаған сомамен саналатын байлықтың иесі.

МИЛЛИОН-МЫҢ с а н. сөйл. Мың-миллион, өте көп.

МИЛЛИОНШК зaт. қарап. **Миллионер.**

МИЛЛИОНЫНШЫ с а н. Рет санымен санағанда миллион болатын.

МИЛОНИТ [грек. mylon] зaт. геол.

Таужыныс массаларының тектоникалық айырылымдар бетімен жылжуы, бастапқы таужыныстар минералдарының уатылуы, үгітілуі, жанышуы кезінде түзілген, түсі сұр, қара сұр тақтатастық метаморфтық таужыныс.

МИЛОНИТТЕН= ет. Тектоникалық жарылыстан таужынысының уатыла ұнтақталуы.

МИЛОНИТТЕНУ Милониттен етістігінің қимыл атауы.

МИЛОНИТТІК сын. Милонитке қатысты, милонитпен байланысты.

МИЛЫ сын. Ақылды, ойлы, миы бар.

МИЛЫҚ зaт. **1.** Маңдайдың баскім жауып тұратын жері. **2.** этн. Тымақтың төбесі мен құлағының қосылған шеңбері.

МИЛЫҚТА= ет. **1.** Баскімді милығына түсіре кию. **2.** Саза, топыраққа, құмға т.б. батыпқырау, қисайыңқырау.

МИЛЫҚТАТ= ет. Баскімін милығына түсіріп кию.

МИЛЫҚТАТУ Милықтат етістігінің қимыл атауы.

МИЛЫҚТАУ Милықта етістігінің қимыл атауы.

МИЛЫРАҚ сын. Ақылдырақ, парасаттылау.

МИЛЬ зaт. Қашықтық өлшемі, миля.

МИЛЯ [грек. milia] зaт. Әрқилы қолданылатын жолдың ұзындық өлшемі.

МИМ¹ [грек. mimos] зат. өнер. 1. Антикалық театрдағы тұрмыстық және сатиралық мазмұндағы қысқа сахналық көріністер. 2. Мимді орындаушы актер мен актриса.

МИМ² [ар. ميم] зат. Араб әліпбиіндегі әрпінің аты, дыбысталуы.

МИМАНА зат. Тойымсыздық, құлқынның құлы.

Миманасы тасыды. Күпірлік етті, құндықты, Құдайын ұмытты.

МИМАР [ар. معمار] зат. ескікіт. Сәулетші, архитектор.

МИМЕСИС [грек. mimesis] зат. филос. Антиктік заман эстетикасының негізгі ұстанымы.

МИ-МИ сын. Әбден езіліп кеткен, мибатпақ (жер).

МИМИКА [грек. mimikos] зат. кіт. Бет пішінінің ішкі сезімге қарай қимыл өзгерісі, бет құбылдысы.

МИМИКАЛЫҚ сын. кіт. Мимикаға қатысты, соған тән.

МИМИКРИЯ [ағыл. mimicry] зат. 1. биол. Кейбір хайуанат пен өсімдіктің қорғаныс түсі мен түрі, олардың айналадағы жараталыспен ұқсастығы. 2. ауыс. Құбылғыштық, өзгерімпаздық.

МИМИСТ зат. өнер. Блмдауды жақсы меңгерген актер.

МИМОЗА [грек. mimos] зат. өс. 1. Табиғат құбылысының, ортаның өзгеруіне байланысты түрін өзгертіп, құбылып тұратын өсімдік. 2. ауыс. Сызып кетсе өкпелеп қалатын, шыбық тимес шыңқ етер адам.

МИМОМИС [лат. mimosus] зат. зоол. Кайнозой эрасының соңында шамамен 1–4 млн. жыл бұрын Еуропа, Азия, Солтүстік Америка құрлықтарында тіршілік еткен кемірушілер отрядына жататын аламандар тұқымдасының бір туысы.

МИМЫРТ сын. Жай, шабан, баяу, жайбасар.

Мимырт аяң. Сылбыр, жай, баяу жүріс.

МИМЫРТТА= ет. 1. Жай жыбырлап жүру, шабан қозғалу. 2. ауыс. Кешегілдеу, баяу даму, көп кешегіге тап болу.

МИМЫРТТАН= ет. Жайбасарлану, шабандану; баяу қозғалысқа салынуы.

МИМЫРТТАНУ Мимырттан етістігінің қимыл атауы.

МИМЫРТТАТ= ет. Баяу қозғалысқа салдыру, жайбасарландыру.

МИМЫРТТАТУ Мимырттат етістігінің қимыл атауы.

МИМЫРТТАУ¹ сын. Баяулау, шабандану.

МИМЫРТТАУ² Мимыртта етістігінің қимыл атауы.

МИМЫРТТЫҚ зат. Шабандық, баяулық, сылбырлық.

МИНА [франц. mine] зат. өск. 1. Жарыған жеріндегі нәрселерді талқандап, қопарып тастайтын жарылғыш соғыс қаруы. 2. Минаатар және зеңбіректен атылатын оқ-дәрі.

МИНААТАР зат. өск. Тегіс оқпанды зеңбірек, минамет.

МИНАДАЙ сын. Мина сияқты, мина тәрізді.

МИНАЖАРЫЛҒЫШ: минажарылғыш бөгет. өск. Қарсыласты шығынға шығарату мақсатымен қойылған миналар тобының зарядталған жүйесі.

МИНАЛА= ет. өск. Мина қою, мина құру.

МИНАЛАН= ет. Мина қойылу, мина құрылу.

МИНАЛАНУ Миналан етістігінің қимыл атауы.

МИНАЛАТ= ет. Мина қойдырту, миналауды тапсыру.

МИНАЛАТУ Миналат етістігінің қимыл атауы.

МИНАЛАУ Минала етістігінің қимыл атауы.

МИНАЛЫ сын. Мина қойылған, минасы бар.

Миналы галерея. өск. Жасанды жерасты жолы.

МИНАЛЫҚ сын. Минаға қатысты, минаға тән.

МИНАМДАЙ сын. сөйл. Титтей, құртымдай, құртақандай.

МИНАРЕТ [ар. منارة] зат. сәулет. Елді намазға шақыру үшін азанына арнап жасалған мешіт мұнарасы.

МИНАСЫЗДАНДЫР= ет. өск. Минадан тазарттыру.

МИНАСЫЗДАНДЫРУ өск. Минасыздандыру етістігінің қимыл атауы.

МИНАТОРПЕДАЛЫҚ: минаторпедаль авиация. өск. Әскери-теңіз флоты авиациясының бір түрі.

МИНАШЫ зат. өск. Мина қою, минадан тазарту ісінің маманы.

МИНАИЗДЕГІШ зат. өск. Құрлықтағы минаны табуға арналған радиоэлектронды қондырғы.

МИНГРЕЛ зат. этн. Грузиндермен туыстас этникалық топ, халық.

МИНДАЛИНА [грек. amygdale] зат. анат. Бадамша без.

МИНДАЛЬ зат. өс. Жаңақаша өсетін ағаш; бадам ағашы.

МИНЕР [франц. mineur] зат. Минашы, мина ісінің маманы.

МИНЕРАГЕНИЯ зат. геол. Пайдалы қазбалар туралы ғылым саласы.

МИНЕРАГРАФИЯ зат. геол. Кенді минералдың құрылымын зерттейтін минералогия саласы.

МИНЕРАЛ [лат. minera] зат. геол. Химиялық құрамы мен физикалық қасиеттері тұрақты, жер қыртысында өтетін физикалық-химиялық процестердің нәтижесінде пайда болатын табиғи химиялық қосылыс.

Минералдар алмасуы. геол. Бейорганикалық заттардың ағзаға сіңуі, таралуы және физикалық-химиялық құбылыстар мен биохимиялық реакцияларға қатысуы. **Минералдардағы кірікпелер.** геол. Нақтылы минерал аргезаты құрамында немесе оның шоғырларының арасында кезігіп қалатын бөгде минералдар.

Минералдардың қаттылығы. геол. Минералдардың өзге денелердің механикалық әсеріне қарсылық көрсету қабілеті. **Минералдар синтезі.** хим. Жеке элементтерден немесе химиялық қосылыстардан минералды, монокристалдарды жасанды жолмен алу процесі. **Минералдар төзімділігі.** геол. Морюлу және тасымалдану процестеріне шыраған минералдардың сырт күштерге не физикалық және химиялық әсерлерге қарсылық көрсету қабілеті. **Минерал қоспалар.** геол. Тау жыныстары мен кендерді құраушы минералдар құрамында кездесетін қосалқы химиялық элементтер. **Минерал тыңайтқыш.** егін шар. Қоректенудің негізгі элементтерінен (азот, фосфор, калий) және тіршілік етуге қажет маңызды микроэлементтерден тұратын жер қойнауынан өндірілетін немесе өнеркәсіптік жолмен алынған химиялық қосылыстар.

МИНЕРАЛОГ зат. Минералогия маманы.

МИНЕРАЛОГИЯ [лат. minera – кен, logos – ілім] зат. Минералдар, олардың құрамы мен қасиеттері, құрылыс ерекшеліктері, пайда болу жағдайлары мен заңдылықтары, табиғатта кездесетін түрлері туралы ғылым.

МИНЕРАЛОГИЯЛЫҚ сын. Минералогияға қатысты, минералогиямен байланысты.

Минералогиялық талдау. кен. Таужыныстар мен кендердің минералдық құрамын сан және сапа тұрғысынан талдау.

МИНЕРАЛСЫЗДАН= ет. геол. Жүйеден минералды тұздарды бөліп, ығыстыруға негізделген өңдеу.

МИНЕРАЛСЫЗДАНУ геол. Минералсыздан етістігінің қимыл атауы.

МИНЕРАЛСЫЗДАНДЫР= ет. геол. Көмір геологиясында құрамында органикалық затты бар таужыныстардың минералдық бөлігін уатып шығарып тастау.

МИНЕРАЛДАҒЫШТАР зат. геол. Магмада еріген газ, газ тәрізді және бу тәрізді қосылыстар.

МИНЕРАЛДАН= ет. Минерал пайда болу, минерал қосылды.

МИНЕРАЛДАНДЫР= ет. Минералдануға себепкер болу, соған әсер еттіру.

МИНЕРАЛДАНДЫРУ Минералдандыру етістігінің қимыл атауы.

МИНЕРАЛДАНДЫРЫЛ= ет. Минерал қосылды, минералдың пайда болуы.

МИНЕРАЛДАНДЫРЫЛУ Минералдандырыл етістігінің қимыл атауы.

МИНЕРАЛДАНУ Минералдан етістігінің қимыл атауы.

МИНЕРАЛДАУ¹ зат. геол. Минералдау талдауға қолайлы болу үшін үлгілерді термодинамикалық тұрақты бейорганикалық қосылыстарға аудару үдерісі.

МИНЕРАЛДАУ² Минералда етістігінің қимыл атауы.

МИНЕРАЛДЫ сын. Минералы бар, минерал қосылған.

Минералды азық. мал шар. Малға қосымша азық ретінде берілетін табиғи және қолдан жасалған жем. **Минералды көлдер.** Суының құрамы, көптеген минералды қоспалардан тұратын тұзды айдындар. **Минералды мақта.** геол. Минералды өндіріс қалдығы мен тау жынысының балқымасынан алынатын, шыны тәрізді құрылымның жіңішке талшығынан тұратын борпылдақ материал. **Минералды су.** а) Түрлі ауруларға шипа болатын, емдік маңызы бар жерасты суы. ә) Химия өнеркәсібінде құрамындағы кейбір элементтерді тиімді түрде алуға жарамды, сондай-ақ жылы энергетика саласында пайдалануға болатын жерасты және жерүсті табиғи сулары. **Минералды тыңайтқыш.** ауыл шар. Құрамында өсімдікке қажет элементтері бар бейорганикалық тыңайтқыш.

МИНЕРАЛДЫҚ сын. Минералға қатысты, соған тән.

Минералдық байлық. Адам баласы пайдаланатын минералдар. **Минералдық балшықтар.** Емдік мақсатта қолданылатын теңіз, көл, көлкіме, өзен, қайнар ұйықтары. **Минералдық көрек.** Өсімдіктер өсіп-өнуіне қажетті азот, фосфор, калий сияқты химиялық элементтер. **Минералдық шикізат.** Жер қойнауынан өндірілетін пайдалы қазбалар.

МИНЕРАЛИЗАЦИЯ зат. егін шар. Топырақты, минералды түзбен байытып, құнарландыру ісі.

МИНЕРАЛОГ зат. Минералогия маманы.

МИНЕРАЛОГИЯ [лат. minera – кен, logos – ілім] зат. Минералдар, олардың құрамы мен қасиеттері, құрылыс ерекшеліктері, пайда болу жағдайлары мен заңдылықтары, табиғатта кездесетін түрлері туралы ғылым.

МИНЕРАЛОГИЯЛЫҚ сын. Минералогияға қатысты, минералогиямен байланысты.

Минералогиялық талдау. кен. Таужыныстар мен кендердің минералдық құрамын сан және сапа тұрғысынан талдау.

МИНЕРАЛСЫЗДАН= ет. геол. Жүйеден минералды тұздарды бөліп, ығыстыруға негізделген өңдеу.

МИНЕРАЛСЫЗДАНУ геол. Минералсыздан етістігінің қимыл атауы.

МИНЕРАЛСЫЗДАНДЫР= ет. геол. Көмір геологиясында құрамында органикалық затты бар таужыныстардың минералдық бөлігін уатып шығарып тастау.

МИНЕРАЛСЫЗДАНДЫРУ геол. Минералсыздандыр етістігінің қимыл атауы.

МИНЕРВА [лат. *minerva*] зат. Ежелгі рим мифологиясында кездесетін әйел құдай.

МИНЕРЕТ зат. сөйл. **Минарет.**

МИНИ [ағыл. *mini*] сын. Ең кішкентай, қысқа.

МИНИАТЮРА [итал. *miniatura*] зат. 1. өнер. Ескілікті қолжазба мен кітаптарда кездесетін кішкене көлемді суреттер. 2. өнер. Мейлінше әдемі, нәзік істелген сурет. 3. өнер. Металға, піл сүйегіне және т.б. нәзік етіп салынған шағын көлемді сурет. 4. әдеб. театр. Шағын көлемді очерк, әңгіме, пьеса немесе музыкалық шығарма.

МИНИАТЮРАЛЫ [франц. *miniaturisation*] сын. Кіші көлемді, шағын, ықшамды.

МИНИАТЮРАЛЫҚ сын. 1. Миниатюраға қатысты, соған тән. 2. Көлемі шағын, ықшам.

Миниатюралық театр. өнер. Көлемі шағын әдеби шығарманы сахналайтын театр.

МИНИАТЮРАШЫ зат. 1. Миниатюралық кескіндеме салушы, суретшісі. 2. Миниатюралық әдеби немесе музыкалық шығарманың авторы.

МИНИАТЮРЛІ сын. сөйл. **Миниатюралы.**

МИНИМАЛДЫ [лат. *minimus*] сын. Ең аз, ең кіші мөлшер, шама.

МИНИМАЛИЗМ зат. 1. Қойылатын талаптың барынша жеңілдетілген түрі. 2. өнер. <ағыл. *minimal art*> Шығармашылық процесінде пайдаланылатын материалдарды мейлінше аз ауыстырып-өзгертуден қарапайымдылық пен формалардың біркелкілігіне шығатын көркемдік ағым.

МИНИМАЛИСТ зат. Минимализмді жақтаушы адам.

МИНИМЕТР [лат. *minimus*] зат. тех. Сызықтық мөлшерді анықтауға арналған аспап.

МИНИМУМ¹ [лат. *minimum*] зат. 1. Ең кіші шама, ең аз сан, мөлшер. // Кем дегенде, ең аз дегенде. 2. Белгілі бір сала, мақсат т.с.с. үшін қажетті құрал, білім, шаралар жиынтығы.

МИНИМУМ² зат. Белгілі бір пән бойынша өтілетін шағын курс, тапсырылатын емтихан.

МИНИСТР [франц. *ministre*] зат. Мемлекеттік басқару ісінің белгілі бір саласына басшылық етіп отырған лауазым иесі, үкімет мүшесі.

Министрлер кабинеті. саяси. Министрлердің үкімет басшысының төралығымен жүйелі түрде өтіп тұратын, тұтастай өкімет атынан шешім қабылдауға өкілеттілігі бар мәжілістер.

МИНИСТРЛІК зат. саяси. Белгілі бір салаға басшылық көрсетуде министр басқарып отырған мекеме.

МИНИТРЭК зат. Америкалық радиоэлектронды жүйе.

МИНОГА зат. зоол. <лат. *petromyzoniformes*> Жылан денелі, омыртқалы су жәндігі.

МИНОМЕТ ор. зат. әск. Жарылғыш жарықшақтың снаряд, минаны алатын зеңбірек, минаатар.

МИНОМЕТЧИК ор. зат. кіт. **Минометші.**

МИНОМЕТШІ зат. әск. Миномет бөлімшесінде істейтін әскери адам.

МИНОНОСЕЦ ор. зат. әск. Құшті торпеды құралы бар соғыс кемесі.

МИНОР [итал. *minore*] зат. муз. Үш дыбыстылық анкордқа және оның өзіндік мәнеріне негізделген үйлесім.

МИНОРИТ [лат. *minores*] зат. саяси-әлеум. Ашылық (сайлау кезіндегі).

МИНОРИТАРЛЫ сын. саяси-әлеум. Бәсең, саяси-әлеуметтік рөлі салғырт.

МИНОРЛЫ сын. муз. Минорға арналған, минорға тән.

МИНОРЛЫҚ сын. муз. Минорға қатысты, соған тән.

МИНОТ зат. сөйл. **Минут.**

МИНОТ зат. сөйл. **Минут.**

МИНРЕП зат. әск. Минаны оның зәкірімен біріктіретін трос.

МИНТАЙ зат. зоол. Треска тұқымдас кәсіптік маңызы бар балық түрі.

МИНУС [лат. *minus*] зат. 1. мат. Математикада азайту, шегеру белгісі (–) немесе теріс шаманы білдіретін таңба. 2. Целсий шкаласы бойынша, 0-ден төменгі деңгей, суықтық.

МИНУТ [лат. *minutus*] зат. Алып секундқа тең уақыт өлшемі, мөлшері.

МИНУТСЫЗ сын. Минуты кем.

МИНУТТАП үст. Минут түрінде, минутпен есептеп, минут көлемінде.

МИНУТТАЙ сын. Минут мөлшерінде, минут шамасындай.

МИНУТТЫҚ сын. 1. Минутқа тең, соған парапар. 2. Азғана уақыттық.

Минуттық үнсіздік. Қаза болған адамдарға құрмет көрсету мақсатымен ресми қатынаста өткізілетін бір сәттік үнсіздік сақтау салты.

МИНИМДЕЙ сын. жерг. Түттей, кіп-кішкентай.

МИО... [грек. *mys*] Бұлшық етке қатысты айтылатын шет тілінен енген күрделі сөздің құрамды бөлігі.

МИОБЛАСТАР [грек. *myos* – бұлшық ет, грек. *blastos* – ұрық] зат. Ет ұтасы дамитын бастама жасушалар.

МИОВИРУСТАР [грек. *myos* – бұлшық ет, лат. *virus* – у] зат. биол. Бактериофагтарға жататын тұқымдастық.

МИОГЛОБИН [грек. *myos* – бұлшық ет, лат. *globus* – кішкене шар] зат. мед. Омыртқалы жануарлар мен адамның бұлшық еттерінде оттекті тасымалдайтын күрделі ақуыз.

МИОГРАФИЯ [грек. *myos* – бұлшық ет, *gropho* – жазушы] зат. терм. Қозғалыс дағдысы мен сөйлеу механизмін графикалық тіркеудің психофизиологиялық қызметі.

МИОЗИН зат. биол. Бұлшық ет тармадарының құрамында болатын ерігіш ақуыз.

МИОЗИТ [грек. *myos*] зат. мед. Бұлшық еттің қабынуынан болатын ауру.

МИОКАРД [грек. *myos* – бұлшық ет, *kardia* – жүрек] зат. анат. Жүректің бұлшық еті.

Миокард инфаркті. мед. Жүрек бұлшық етінің сығымданып, қатып қалуы.

МИОКАРДИТ зат. мед. Жүректің бұлшық етінің ауруы.

МИОЛОГ зат. Миология маманы.

МИОЛОГИЯ [грек. *myos* – ет, *logos* – ілім] зат. анат. Бұлшық еттерді зерттейтін ғылым саласы.

МИОЛОГИЯЛЫҚ сын. Миологияға қатысты, соған арналған.

МИОМА [грек. *mys* – ет, *oma* – ісік ауруларына жалғанатын жалғау] зат. мед. Бұлшық ет тінінде болатын қатерсіз ісік.

МИОМЕТРИЙ [лат. *myometrium*] зат. Жатырдың ортаңғы етті қабығы.

МИОПАТИЯ [грек. *myopathos*] зат. мед. Бұлшық ет ауруының бір түрі.

МИОПИЯ [грек. *myopia*] зат. мед. Алыстан көрмеу.

МИОТОНОМЕТРИЯ зат. Бұлшық еттердің қалпын (созылмалығын, қаттылығын, серпілмелігін) анықтауға пайдаланатын құрал.

МИОЦЕН [грек. *meion* – аз, *kainos* – жаңа] зат. ғыл. Кайназой заманындағы неоген дәуірінің алғашқы геологиялық кезеңі.

МИОТ зат. этн. Жүк тартатын түйенің мойнына қажамас үшін кигізетін киіз ораған басқұр.

МИПАЗ сын. сөйл. **Бипаз, биязы, сытайы.** **МИПАЗДА**= ет. сөйл. **Бипазда** (баптау, мәнерін келтіру, әдемілеу).

МИПАЗДАЛ= ет. сөйл. **Бипаздал.**

МИПАЗДАН= ет. сөйл. **Бипаздан.**

МИПАЗДАТ= ет. сөйл. **Бипаздат.**

МИПАЗДАУ *Мипазда* етістігінің қимыл атауы.

МИПАЛАУ зат. тамақ. Пісірілген бастың мияна ұсақталған құйқа, ұрт еттері, екі көз, құйрық май, бауыр қосып, тұздық құйып араластырып жасалатын тағам.

МИПАЛАУДАЙ сын. Мипалау сияқты, мипалау тәрізді.

МИПАЯ сын. жерг. Уақ, кішкене.

МИПОРА зат. Нәруыз түріндегі көбік аминопласт; құрылыста жылу және дыбыс оқшаулаушы материал.

МИРАБИЛИТ [лат. *mirabilis*] зат. геол. Түссіз, кейде ақ, сарғыштау, көкшіл, жасылдау, жылтырлығы шыныдай, қаттылығы – 1,5-2, жіктілігі (100) жетілген, меншікті салмағы – 1,48, сульфаттар класына жататын минерал.

МИРАКЛЬ [франц. *miracle*] зат. әдеб. Ортағасырлық Еуропа елдерінде діни-гипертрофия өлеңмен жазылған драма жанры.

МИРАҚОР зат. көне. Атишы, атпаз, атбегі.

МИРАС [ар. *ميراث*] зат. Әкеден балаға, бабадан немереге қалатын мұра.

Мирас болды. Мұра болып қалды. **Мирас ілімі.** діни. Мирасқа қалған мұрагерлерге үлестіруді зерттейтін шарияттың бір саласы.

МИРАСКЕР зат. сөйл. **Мирасқор.**

МИРАСКЕРЛІК зат. Мирасқор болушылық, мұрагерлік.

МИРАСҚОР [ар. *ميراثخور*] зат. *Мирасқа* (мұраға) ие болушы, мұрагер.

МИРАСҚОРЛЫҚ зат. Мирасқор болушылық, мұрагерлік.

МИРАС-МҰРА зат. Атадан қалған мұра мен мирас.

МИРАССЫЗ сын. Мирасы жоқ, мұрасыз.

МИРАСТАЙ сын. Мирас сияқты, мирас тәрізді.

МИРАСТАН= ет. Мұра етіп қалдырылу.

МИРАСТАНУ *Мирастан* етістігінің қимыл атауы.

МИРАСТЫҚ сын. *Мирасқа* қатысты, соған тән.

МИРАЦИДИЯ зат. зоол. Бауыр сорғыштың алғашқы кірпікшелі дернәсілдік сатысы.

МИРЗА [ар. *ميرزا*] зат. Кейбір шығыс елдерінде шенеунік пен ғалымдарға берілетін құрметті атақ.

МИРРА зат. бот. Африкада өсетін ағашта болатын, медицинада қолданатын хош иісті шайыр.

МИРЫҚ-СИРЫҚ зат. Жарым-жарты, жарлы-жақыбай, кембағал.

МИРТА [грек. *mirtos*] зат. өс. Хош иісті, ақ гүлді үнемі көгеріп тұратын өсімдік.

МИСАҚ¹ зат. зоол. Қазақстанды мекендейтін үйректің бір түрі.

МИСАҚ² [ар. ميثاق] зат. діни. Адам мен Алла арасындағы алғашқы ант.

МИСАҚТАЙ сын. Әуелдегідей, о бастағыдай.

МИСАЛ зат. 1. ескікіт. **Мысал**. 2. Секілді, тәрізді, сияқты.

МИСКА ор. зат. сөйл. Металдан, ағаштан не күйдірген саз балшықтан жасалған шұңғыл ыдыс.

МИСС [ағыл. miss] зат. 1. Ағылшын тілді елдерде тұрмыс құрып үлгімеген бойжеткенге қарата айтылатын ізет атауыш, бикеш. 2. Батыс елдері тілдік дәстүрі бойынша, өзіне кейінгі зат есім сөзбен тіркесіп келіп, белгілі бір қасиеттеріне қарай қыздар арасындағы ең үздігі деген мағынаны білдіреді.

МИССИОНЕР [франц. missionnaire] зат. Басқа діндегілер арасына өз дінін уағыздау үшін жіберілетін, әдетте христиан, католик, будда дініндегі адам.

МИССИОНЕРЛІК зат. Миссионер міндетін атқарушылық, миссионер болушылық.

Миссионерлік қызмет. діни. Басқа діндегілерді өзге дінге кіргізу мақсатын көздейтін қызмет.

МИССИС [ағыл. missis] зат. Ағылшын тілді елдерде күйеуге шыққан әйелге қарата айтылатын ізет білдіру атауышы.

МИССИЯ [лат. missio] зат. 1. саяси. Белгілі бір мемлекеттің арнаулы мақсатпен шетелге жіберетін өкілдігіне тапсырылған міндеттеме. 2. дипл. Басқа бір мемлекеттің үкіметі жанындағы елші басқаратын дипломатиялық өкілдік. 3. дипл. Арнаулы мақсатпен басқа бір мемлекетке жіберілген делегация.

Миссиясын аяқтады. кіт. Өзінің мойнына жүктелген міндетін орындады.

МИСТЕР [ағыл. mister] зат. Ағылшын тілді елдерде ересек ер азаматқа қарата айтылатын ізет білдіру атауышы.

МИСТЕРИЯ [грек. mysterion] зат. тар. Ескі замандағы гректер мен римдіктерде болған діни театр жанры.

МИСТИК зат. Табиғаттан тыс құшке, кереметке сенетін, мистицизм жолын ұстанушы адам.

МИСТИКА [грек. mystik] зат. 1. Табиғаттан тыс, тылсым құшке сенушілік, мистицизм. 2. ауыс. Түсініксіз, жұмбақ, түсіндіруге келмейтін құбылыс.

МИСТИКАЛЫҚ сын. кіт. Мистикаға қатысты, мистикаға тән.

Мистикалық ғылым. Жаратылыстан тыс, құпия, сырлы құш, Құдай бар деп есептейтін ғылым.

МИСТИКАСЫЗ сын. Мистикадан аулақ, мистиканың қатысынсыз.

МИСТИФИКАТОР зат. Мистификациямен шұғылданушы адам.

МИСТИФИКАЦИЯ [грек. mystes – құпияны білетін, лат. facere – іске асыру] зат. Әдейілеп адастырушылық.

МИСТИФИКАЦИЯЛА= ет. Басын айналдырып алдау, адастыру.

МИСТИФИКАЦИЯЛАУ Мистификацияла етістігінің қимыл атауы.

МИСТИЦИЗМ [грек. mistikos] зат. Мистикаға негізделген ғылымға қарсы көзқарас, діни-философиялық ілім.

МИСЦЕЛЛА зат. хим. Шайыр экстракциясының нәтижесінде алынатын ағашты шайырды заттардың ерітіндісі.

МИСЫЗ сын. *Мыы жоқ, ақылсыз.* // *Ақылсыз, ақымақ адам.*

МИСЫЗДАУ сын. *Ақылсыздау, ақылды кемдеу, есуақтау.*

МИСЫЗДЫҚ зат. *Мисыз болушылық, ақылсыздық.*

МИТАҚАНДАЙ сын. жерг. *Кішкентай, шеттей.*

МИТИ= ет. *Кіп-кішкентай болып мыжыраю.*

МИТИНГ [ағыл. meeting] зат. саяси. Белгілі бір маңызды саяси оқиғаға арналған жиын.

МИТИНГЛЕ= ет. *Митинг өткізу.*

МИТИНГЛЕТ= ет. *Митинг өткіздіру.*

МИТИНГЛЕТУ Митинглет етістігінің қимыл атауы.

МИТИНГЛЕУ Митинглет етістігінің қимыл атауы.

МИТКАЛЬ зат. *Мақтадан тоқылатын ең арзан кездеме, түрсіз шым.*

МИТОЗ [грек. mitos] зат. биол. *Жасушаның күрделі бөліну түрі.*

МИТРАИЗМ зат. діни. *Митраға табынушылық негізінде қалыптасқан көне дін.*

МИТРАЛЬЕЗА [франц. mitrailleuse] зат. *Еуропадағы картельмен тез ататын көп ауызды ескі мылтықтың түрі.*

МИТРОПОЛИТ [грек. metropolites] зат. діни. *Православие шіркеуінің ең жоғарғы дін басшысы.*

МИТЕЛЬШПИЛЬ [нем. Mittelspiel] зат. спорт. *Ойынның бастауы, дебюттен кейін жалаасатын ойынның ортасы.*

МИТЫҚ сын. сөйл. **Митың**.

МИТЫҚТА= ет. сөйл. **Митыңда**.

МИТЫҚТАТ= ет. сөйл. **Митыңдат**.

МИТЫҚ елік. *Титықтаған қысқа қозалысты бейнелейтін сөз. // Митың-митың еткен мардымсыз жүріс, титықтаған қозғалыс.*

Митың қақты. *Митың-митың етті.*

МИТЫҢДА= ет. *Өнімсіз жүру, мардымсыз қыбырлау.*

МИТЫҢДАТ= ет. *Мардымсыз етіп аяқ бастырту, өнімсіз қыбырлатып жүргізу.*

МИТЫҢДАТУ Митыңдат етістігінің қимыл атауы.

МИТЫҢДАУ Митыңда етістігінің қимыл атауы.

МИТЫҢ-МИТЫҢ елік. *Қыбыр-қыбыр, титың-титың еткен қайталама қимылды бейнелейтін сөз.*

МИТИМДЕЙ сын. жерг. *Битімдей, кішкентай, титтей.*

МИТІҢ-МИТІҢ елік. сөйл. **Митың-митың**.

МИУА [ир. میوه] зат. *Жеміс-жидек, мөуе.*

МИУА-БАҚ [ир. میوه باغ] зат. *Жеміс-жидек көп өскен мөуелі бақ.*

МИУАДАЙ сын. *Миуа сияқты, миуа тәрізді.*

МИУАЗАР [ир. میوه زار] зат. *Ну орман, миуалы ағаштар, миуалы бау-бақтар.*

МУАЗЗИН зат. діни. *Азаншы, азан шақыратын адам.*

МИУАЛА= ет. *Жемістену, жеміс шығу.*

МИУАЛАН= ет. *Жемістену, жеміс-жидектің мөуеленуі.*

МИУАЛАНУ Миуалан етістігінің қимыл атауы.

МИУАЛЫ сын. *Миуасы бар, жемісті, жидекті.*

МИУАЛЫҚ сын. *Миуалы, жемісті, жемістік.*

МИУН зат. діни. *Аяттар саны жүзге жететін яки соған жуық болатын сүрелердің жалпы атауы.*

МИФ [грек. mythos] зат. 1. *Ежелгі дүниенің шығуы, табиғат құбылыстары, батырлар туралы ертегі-аңыз.* 2. *Ойдан шығарылған, жалған қиял-ертегі.*

МИФОЛОГЕМА зат. кіт. *Ойдан шығарылған, кейіпкер қиял-аңыздың нысаны.*

МИФОЛОГИЯ [грек. mythos – аңыз, грек. logos – ілім] зат. *Мифтердің жиынтығы, миф туралы ілім.* 2. *Адамның өзін таныту құралы, адамның шығармашылық қабілеттерін айқындаудың ежелгі, мәңгілік бітімі.*

МИФОЛОГИЯДАЙ сын. *Мифология сияқты, мифология тәрізді.*

МИФОЛОГИЯЛЫҚ сын. *Мифологияға қатысты, соған тән.*

МИФОНИМ [грек. mythos – аңыз, оупта – есім] зат. лингв. *Мифтер мен аңыздағы кез келген (қаһарман, Құдай, жер аты) ойдан шығарылған нысан.*

МИФТІК сын. *Мифке қатысты, мифке тән.*

Мифтік сана. филос. *Адам баласының алғашқы қауымдық құрылысқа сәйкес келген ең қарапайым санасы, діни санаға дейінгі түрі.*

МИХНАТ зат. сөйл. **Мехнат**.

МИХНАТТАН= ет. **Мехнаттан** (*мехнат шегу, азаптану*).

МИХНАТТЫ сын. сөйл. **Мехнатты**.

МИХРАБ [ар. محراب] зат. діни. 1. *Мешіт ішіндегі имам тұрып намаз оқылатын жер.* 2. *Ғибадатхана ішінде құлшылық қылып, бас ұратын қасиетті орын.* 3. *ауыс. Табынатын нысан, бас иетін қасиетті, қадірлі адамы, заты т.б.*

МИХРАТ [ар. محراب] зат. ескікіт. *Рақат, ләззат.*

МИХУАР [ар. محور] зат. ескікіт. *Кіндік осі.*

МИЦЕЛЛАЛАР [лат. micella] зат. хим. *Ионның қос электрлік қабатымен қоршалған, майдалы орпада ерімейтін ядродан тұратын, коллоидты жүйедегі майдалы фазалардың сольватталған бөлшектері.*

МИЧМАН [ағыл. midshipman] зат. өск. 1. *Әскери-теңіз флотындағы әскери атақ және сол атаққа ие адам.* 2. *Көп елдерде флоттағы ең бірінші офицерлік атақ, дәреже.*

МИЧМАНКА зат. *Флоттағы офицерлер киетін формалы фуражка.*

МИЧМАНДЫҚ сын. *Мичманға қатысты, мичманға тән.*

МИЧУРИНШІ зат. тар. *Белгілі галым Мичуриннің ілімі бойынша жеміс егуші, соның жолын ұстаушы.*

МИШАР зат. *Татар халқының құрамындағы этникалық топ.*

МИШХАТ [ар. مشهد] зат. діни. *Жиылыс, жиналыс.*

МИШЫҚ зат. анат. <лат. cerebellum> *Денені белгілі бір күйде ұстап, бұлшық еттердің қозғалысын реттейтін мидың артқы бөлімі.*

Мишық күртшасы. анат. *Пішіні ұзынша, құрт тәрізді мишықтың ортаңғы бөлігі.*

МИЫҚ¹ зат. көне. *Мұрт өсетін жер.*

Миығынан күлді [мырс етті.] а) *Езу тартып, жымып күлімсіреді.* ә) *Кекесінді мысықпен табалай күлді.*

МИЫҚ² зат. сөйл. **Милық**.

МИЫҚТА¹= ет. *Мырс ету, күлімсіреу.*

МИЫҚТА²= ет. *Баскімін миығына түсіре кию.*

МИЫҚТАТ = ет. Басқимін мильғына түсіре кидіру.

МИЯ з а т. өс. <лат. clycyrrhiza> Дәні ащы, ақшыл я қызыл түсті бұршақ тұқымдасына жататын, көпжылдық шөптесін өсімдік.

МИЯДАЙ с ы н. Мия сияқты, мия тәрізді.

МИЯЗ с ы н. жерг. Ақылы, ой-санасы кем.

МИЯЛА = ет. Ситалау.

МИЯЛАУ с ы н. Миясы көбірек.

МИЯЛАУ Мияла етістігінің қимыл атауы.

МИЯЛЫ с ы н. Миясы көп, мия өскен.

МИЯН: миян болды, ескі кіт. Жоқ болды, жойылды.

МИЯСАР [ар. ميسر] с ы н. көне. Көңіліне жаққан, жарасымды, лайықты.

МИЯСАРЛЫ с ы н. Миясарға лайықты.

МИЯСЫЗ с ы н. Миясы жоқ, мия араласпаған.

МИЯТ з а т. Көңілге медеу, сүйеніш, тірек.

Мият болды. Болысты, жақтады. Миятқа шақырды. Көмекке, демеу болуға шақырды. Мият тұтты [қылды]. Арқа сүйеді, медет тұтты.

МИЯТАМЫР з а т. өс. <лат. clycyrrhiza italensis> Бұршақ тұқымдас мия тұясына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

МИЯТКЕР з а т. 1. Мият тұтушысы, арқа сүйері, қамқорлығына алушы бастық. 2. Белгілі бір шараларды ұйымдастыруға, жаңадан құрылатын кәсіпорынның жарғылық қорына өтеусіз қаржы бөлуші.

МИЯТКЕРЛІК з а т. Мияткер болушылық.

МИЯТСЫЗ с ы н. Медет тұтар сүйеніссіз, тірексіз.

МИЯТТА = е т. Көңілге медеу ету, мият тұту.

МИЯТТАЙ с ы н. Мият сияқты, мият тәрізді.

МИЯУ о д. Мысықтың мияулаған дыбысы.

Мияу мәдениет. сөйл. Сырт көзге әдепті болып көрінушілік.

МИЯУЛА = е т. 1. Мысықтың мияу-мияу деп дыбыс шығаруы. 2. ауыс. Ыңылдап, ыңыра беру.

МИЯУЛАС = е т. Мысықтардың қосыла мияулауы.

МИЯУЛАТ = е т. Мияулауға мәжбүр ету, себепкер болу.

МИЯУЛАТУ Мияулат етістігінің қимыл атауы.

МИЯУЛАУ Мияула етістігінің қимыл атауы.

МНЕМОКОД з а т. инф. Мәшинелік икемделген тілдердің негізіне тиісті мәшинелік команданың символикалық жазбасы.

МНЕМОНИКА [грек. mnemonikon] з а т. Бір нәрсені ұмытып қалмай, жадында сақтау үшін қолданылатын әдістердің жиынтығы.

МНЕМОНИКАЛЫҚ с ы н. Мнемоникаға қатысты, мнемоникаға тән.

МОАТӘРІЗДІЛЕР з а т. зоол. <лат. dinornithiformes> Қырсыз төсті құстардың жойылып кеткен отряды.

МОБИЛИЗАЦИЯ [лат. mobilis] з а т. 1. өск. Мемлекеттің Қарулы Күштерін бейбітшілік жағдайдан соғыс жағдайына көшіру ісі. 2. өск. Әскери міндетті адамдарды жаппай әскери қызметке шақыру ісі. 3. Қайсыбір тапсырманы шұғыл түрде орындау үшін халықты іске тартып, жұмылдыру әрекеті.

МОБИЛИЗАЦИЯЛА = е т. 1. Көпшілікті бір нәрсеге жұмылдыру, ұйымдастыру. 2. өск. Әскери міндетті адамдарды жаппай әскер қатарына шақыру.

МОБИЛИЗАЦИЯЛАН = е т. Бір нәрсеге жұмылдырылу, ұйымдастырылу.

МОБИЛИЗАЦИЯЛАНУ Мобилизациялану етістігінің қимыл атауы.

МОБИЛИЗАЦИЯЛАУ Мобилизациялау етістігінің қимыл атауы.

МОБИЛИЗМ [лат. mobilis] з а т. геол. Литосфералық ірі тақталардың шалғай қашықтыққа (бірнеше мың км-ге дейін) көлбеу бағытта жылжуы туралы геологиялық жорамал.

МОГАР з а т. өс. Жылу сүйігіш, құрғақшылыққа төзімді, астық тұқымдас біржылдық шөптесін өсімдік.

МОГИКАН з а т. этн. Құрып біткен солтүстік америкалық үндіс тайпасы.

МОГУЛ [ағыл. mogul] з а т. спорт. Тау шаңғысымен биік төбелерден жоғары жылдамдықпен шоқылы, ирелең жолдармен түсетін шаңғы жарысының бір түрі.

МОҒАЛ с ы н. сөйл. **Доғал.**

МОҒАЛДАУ с ы н. сөйл. **Доғалдау.**

МОҒОЛ: моғол ығыру. Ағаштан жасалған ыдыс пен домбыраның ішкі қуысын әрлеп жонуға арналған имек металдан өткір жүзін шығарып жасалған сайман.

МОДА [франц. mode] з а т. 1. Киімнің, тұрмыс заттарының сыртқы пішіні жағынан өз заманына сай сәні. 2. Ең жаңа сөнге сай келетін әйел туалетінің заттары.

МОДАГЕР з а т. сөйл. Сәнқой, сәнгер, модашы.

МОДАЛЫ с ы н. 1. Соңғы модамен тігілген, модаға лайық, сәнді. 2. ауыс. Жиі қолданыла бастаған, соңғы кездері көп айтылып жүрген.

МОДАЛЫҚ с ы н. Модаға қатысты, соған тән.

МОДАЛЬ: модаль демеуліктер. лингв. Шыңдық өмірдің болмысы жайында айтылған сөйлеушінің пікіріне әртүрлі реңк мәндерін үстейтін шылаулар. **Модаль сөз.** лингв. Сөйлеушінің айтайын деген ойға, ақиқат шындыққа қатысын, көзқарасын білдіретін сөз.

МОДАЛЬДЫ: модальды сөз. лингв. сөйл. Сөйлеушінің айтайын деген ойға қатысын, көзқарасын білдіретін сөз.

МОДАЛЬДЫҚ с ы н. лингв. Модальға қатыстылық, модальдылық.

МОДАЛЬДЫЛЫҚ [франц. modalite] з а т. 1. б о л. Белгілі бір сенсорлық жауаптың белсенуі негізінде пайда болатын түйсіктер жиынтығы. 2. лингв. Айтылған пікірдің шындық болмысқа, сонымен бірге оған сөйлеушінің әртүрлі субъективтік бағасын білдіретін функционалды-семантикалық категория.

МОДАШЫ з а т. Мода бойынша киім тігуші.

МОДАШЫЛ с ы н. Мода қуғыш, мода бойынша киім киюге құмар, сәнқой.

МОДЕЛИЗМ з а т. Модель жасау үлгісі.

МОДЕЛЬ [лат. modulus] з а т. тех. 1. Өндіріске шығарылатын бір нәрсенің немесе конструкцияның үлгі өрнегі, маркасы. 2. Бір нәрсенің кішірейтілген немесе үлкейтілген ұсқасы, макеті.

МОДЕЛЬДЕ = е т. Бір нәрсенің үлгісін (макетін) жасау.

МОДЕЛЬДЕНДІР = е т. Бір нәрсенің үлгісін жасату.

МОДЕЛЬДЕНДІРУ Модельдендіру етістігінің қимыл атауы.

МОДЕЛЬДЕУ¹ з а т. техн. Технологиялық үдерісті зертханалық жағдайда зерттеу.

МОДЕЛЬДЕУ² Модельде етістігінің қимыл атауы.

МОДЕЛЬДІ с ы н. Сәнді, сәнмен дайындалған.

МОДЕЛЬДІК с ы н. Модельге қатысты, соған тән.

МОДЕЛЬЕР [франц. modeleur] з а т. Сәнді, модельді заттың жеке үлгісін дайындайтын маман; модельші.

МОДЕЛЬШІ з а т. Модель жасаушы, макетші, модельер.

МОДЕМ [ағыл. modem] з а т. инф. Стандартты телефон желісі арқылы компьютердің мәліметін жөнелтіп, қабылдайтын электрондық құрылғы.

МОДЕРАТОР [лат. moderator] з а т. муз. 1. Шекті музыка аспаптарында үнінің күшін реттеп тұратын тетік. 2. тех. Мәшиненің жүріс қарқынын реттеп тұратын тетік.

МОДЕРН [франц. moderne] з а т. өнер. Көркемөнерде, архитектурада XIX ғасырдың соңы мен XX ғасырдың басында болған ағым.

МОДЕРНДЕНУ з а т. Заман талабына сай өзгеру, жетілдіру, жаңарту үрдісі.

МОДЕРНДІК с ы н. Модернге қатысты, соған тән.

МОДЕРНИЗАЦИЯ [франц. modernisation] з а т. Қазіргі талапқа сай етіп жаңалаушылық, жаңғыртушылық.

МОДЕРНИЗАЦИЯЛА = е т. Қазіргі талаптарға сай ету, жаңалау; жаңғырту.

МОДЕРНИЗАЦИЯЛАУ Модернизациялау етістігінің қимыл атауы.

МОДЕРНИЗМ [франц. modernisme] з а т. өнер. XX ғасырдағы әдебиет пен өнерде, мәдениетте қалыптасқан философиялық-эстетикалық қозғалыс.

МОДЕРНИСТ з а т. өнер. Модернизмді жақтаушы.

МОДЕРНИСТІК с ы н. Модернизм бағытындағы, соған қатысты, тән.

МОДИЙ [лат. modius] з а т. физ. Сұйық және сусымалы заттардың көлемін өлшеуге арналған өлшем бірлігі.

МОДИФИКАТОР з а т. инф. Бағдарламалауда команданы басқаратын немесе оны түрлендіретін параметр.

МОДИФИКАЦИЯ [лат. modificatio] з а т. 1. ғыл. Түрлену, түрін өзгерту ісі. 2. физ. Көптеген физикалық қатты дененің әрқелкі күйі.

МОДИФИКАЦИЯЛА = е т. хим. Арнаулы заттар қосу арқылы сұйық дененің механикалық қасиетін өзгерту.

МОДИФИКАЦИЯЛЫҚ с ы н. Модификацияға байланысты, қатысты.

Модификациялық журнал. лингв. Жаңа мағыналы сөз тудырмағанмен, түбірге қосымша грамматикалық мағына үстеумен бірге түбір сөздің лексикалық мағынасына семантикалық реңк қосатын қосымша.

МОДУЛЬ¹ [лат. modulus] з а т. сәулет. Құрылыстағы және сәулет өнеріндегі шартты бірлік.

МОДУЛЬ² з а т. мат. Қандай да бір математикалық объектінің сандық сипаттамасы.

МОДУЛЬ³ з а т. Су көлемінің бір бөлігін бағдарлау үшін қолданылатын шартты өлшем бірлігі.

МОДУЛЬДІК с ы н. Модульге қатысты, соған тән.

МОДУЛЯТОР з а т. кино. 1. Киноплёнкаға дыбыс түсіру үшін қолданылатын аспап. 2. Кейбір физикалық процестің параметрін келіп жатқан сигналдың маңызына сәйкес өзгерте алатын құрал.

МОДУЛЯЦИЯ [лат. modulatio] зат. муз. 1. Бір үнінен басқа үнге көшу. 2. Үнінің құйқылжуы, бір құбылып, бір қайтып өзгеруі.

Модуляция коэффициенті. физ. Модульдаушы белгі амплитудасының амплитудалық модуляция кезіндегі модульданушы тербелістер амплитудасына қатынасы.

МОДУЛЯЦИЯЛА= ет. Модуляция тәсілін қолдану.

МОДУЛЯЦИЯЛЫҚ сын. муз. Модуляцияға тән, модуляцияға қатысты.

МОДУС [лат. modus] зат. филос. Субстанцияға тек кейбір жағдайда ғана тән болатын қасиетті белгілейтін философиялық термин.

МОЖА сын. 1. Кәрі, жасы келген, қартайған. 2. Ескірген, тоз-тозы шыққан.

Можабие. Кәрі бие.

МОЖА= ет. Мыж-мыж болу, әжім басу.

Көңілі можап қалды. Көңілі су сепкендей басылды.

МОЖАБАЙ сын. экспр. **Можба.**

Можабай болды. Қажыды, шаршады.

МОЖА-МОЖА сын. Әбден қартайған, кәріліктен әбден қалжыраған, мыж-мыж.

МОЖАНТОМПАЙ сын. Момын, қақ-соқпен ісі жоқ, жуас.

МОЖАНТОМПАЙЛАУ сын. Момындау, аздап можантомпай.

МОЖАНТОМПАЙЛЫҚ зат. Можантомпай болушылық, момындық.

МОЖАҢҚЫРА= ет. Можба болыңқырау, қартайыңқырау.

МОЖАР зат. жерг. Сатылы арба.

МОЖУ Можы етістігінің қимыл атауы.

МОЖЫ зат. өс. Аласа өскен, күлгін түсті гүлі бар дәрілік шөп.

МОЖЫ= ет. 1. Шаршап-шалдығу, діңкелеу. 2. ауыс. Ренжу, көңілі қалу.

МОЖЫҒАН сын. Мүжіліп, әбден қартайған, еңбекке жарамай қалған.

МОЖЫҚ сын. Басы мүжілген, кетік, шолақ.

МОЖЫТ= ет. Шаршатып-шалдықтыру, қажыту, мойыту, діңкелету.

МОЖЫТУ Можыт етістігінің қимыл атауы.

МОЗАВАР зат. зоол. <лат. mosasauridae> Жойылып кеткен алып теңіз кесіртке тұқымдасы.

МОЗАЙКА [франц. mosaïque] зат. өнер. Түрлі-түсті шыны, мрамор, тас сынықтарынан өрнектеп жасалған көркемөнер туындысы.

Мозайка ауруы. бот. Темекі жапырағының теңбілденіп, өте күшті өзгеріп кетуі.

МОЗАЙКАЛЫҚ сын. Мозаикаға қатысты, соған тән.

МОЗАЙКАШЫ зат. Мозайка шебері.

МОЙНАҚ зат. 1. Түйенің және басқа малдың алқымынан басына дейінгі мойын терісі. 2. сөйл. Түйе. 3. этн. Түйенің мойын терісінен жасалған торсық. 4. этн. Алтын, күміс шытыралармен әшекейленген яки батырма өрнек салынған, қымбатты бұйымдарды сақтайтын дорба, қалта. 5. ауыс. Тау басының түйе мойнына ұқсас иілген жері.

Мойнақ келгір. қарғ. Түйеге айтылатын қарғыс.

МОЙНАҚ зат. 1. кәс. Көріктің отқа жел үрлейтін өңеші, ұрімпар. 2. Пышақ және басқалардың сабына салынатын сақина шығыршық. 3. Отқа төзімді материалдардан жасалатын қымталған ыдыс.

Мойнақ қалып. Пышақ, қырғы т.б. тұтқасына сақина соғатын қалып. **Мойнақ пышақ.** Сабына сақина салған (шығыршық кигізген), селебеден кіші пышақ.

МОЙНАҚ зат. 1. құр. Құрылыс жұмысы кезінде бөгеттің қазаншұқырын су басудан қорғайтын топырақ үйінділі қоршау. 2. геогр. Құрлықтың едәуір ірі бөліктерін, материк пен түбекті өзара жалғастыратын және екі су айдынын бір-бірінен ажыратып тұратын жіңішке алабы.

МОЙНАҚ: **мойнақ шағала.** зоол. Шағаланың Қазақстан аумағында кездесетін жоғалып бара жатқан сирек түрі, реликт шағала.

МОЙНАҚТАЛ= ет. Мойнаққа ұқсап иілу.

МОЙНАҚША ұст. Кішірек, аласалау мойнақ.

МОЙНАПА зат. жерг. Бас жіп.

МОЙПАП сын. сөйл. Өтпейтін, өтпес.

МОЙРЫЛ= ет. 1. Майысу, қисаю. 2. Жүзі қайырылу, өтпей қалу. 3. ауыс. Қиыншылыққа төзбей, қажу, жасу.

МОЙРЫЛТ= ет. 1. Майыстырту, қисайтыру. 2. ауыс. Жасыту, қажыту.

МОЙРЫЛТУ Мойрылт етістігінің қимыл атауы; жасыту, қажыту.

МОЙРЫЛУ Мойрыл етістігінің қимыл атауы.

МОЙСАПЫТ сын. жерг. Салиқалы, са-лауатты, жасы келген.

МОЙТАП: мойтап болды. Қиыншылық көріп мойыды.

МОЙЫ= ет. Қиыншылық көріп жасу, көну, көндігу.

МОЙЫҒЫШ сын. Көңіш, көндіккіш.

МОЙЫҚ= ет. көне. Әбден қажу; аузы-мұрынан шығып лықа тою; асып-тасу.

МОЙЫЛ зат. өс. <лат. radus> 1. Діңі мен бұталары қара сұр түсті, қабықты, жұпар иісті, ақ гүлі бар, қара жемісті ағаш. 2. Осы ағаштың жемісі.

Мойыл көз [көзді]. Қара көз. **Мойыл қара.** Шымқай қара, өте қара.

МОЙЫЛ= ет. сөйл. Ренжіп жүріп қажылу, ынжықталу.

МОЙЫЛБАС зат. өс. Мойыл сияқты жемісі бар бұта.

МОЙЫЛҒЫШ сын. Ренжі беретін, кейігіш, ынжық.

МОЙЫЛДАЙ сын. Мойыл сияқты қап-қара.

МОЙЫЛДЫ сын. Мойылы бар, мойыл өскен.

МОЙЫЛДЫРЫҚ зат. сөйл. **Мойын-тырық.**

МОЙЫМАС сын. Қиыншылыққа төзгіш, мойымайтын.

МОЙЫМАУ Мойыма етістігінің қимыл атауы.

МОЙЫН зат. 1. анат. Адам не жануарлардың басын кеудемен жалғастыратын дене мүшесі. 2. Қойшының сыбағасы саналатын, сүйегі көп, еті аздау мүше. 3. этн. Сәбидің мойны тез бекіп, қатаю үшін жас босанған әйелге арнайы асылатын мүше. 4. ауыс. Бір нәрсенің басымен жалғасқан жері. 5. ауыс. сәул. Құрылыс кезінде гидротехникалық ғимаратты немесе оның қазаншұқырын су басудан қорғайтын қоршау (бөгет).

Мойны алыс [қашық]. Арасы алшақ, алыс. **Мойны астынан [астына] келді [түсті].** Оңбай құлады; ойсырай жеңілді, сөтсіздікке шырады. **Мойны босады.** Қолы тиді, арқабасы кеңіді, жеңілденді. **Мойны жар бермеді.** Жалқаулығы ұстады, кежегесі кейін тартты, жұмысқа беттемеді. **Мойны жуан.** а) Ауқатты, күйлі, шаруашылығы бай. ә) Әлді, күшті. **Мойны қатты.** Белгі бір іске икемі, бейімділігі жойылды.

Мойны қашық. Жері алыс, жырақ, шалғай. **Мойнымен көтерді.** а) Бәріне төзді, көнді, шыдады. ә) Өз қатесін өзі түзеді. **Мойнына ақша мінді.** Ақша қарыздар болды. **Мойнына ала қап [қоржын] салды [ілді].** Тентіреді, қайыр тіледі, қайыршыланды. **Мойнына алды.** а) Кінәсін, айыбын мойындады. ә) Бір нәрсені міндетіне алды, міндетті болды. б) Тәуекел етті, бел байлады. **Мойнына арқан салды.** Дегеніне күштеп көндірді, бағындырды. **Мойнын алдырды.** Жегілген көлік мойны қажалып, жауыр болды; атарқасының жауыр болуы. **Мойнына артты [жүктеді].** а) Міндеттеді, жүктеді, мәжбүр етті. ә) Кінәлады, күнә жүктеді. **Мойнына бұршақ салып [тілеу] тіледі [салды].** көне. Ақ тілеу тіледі, жалбарынды. **Мойнына дорба салды.** Ел кезіп, тентіреп кетті. **Мойнына ер ертмей мінді.** Әбден басынып алды, басына шықты, билеп алды. **Мойнына кескек салып.** Азаптанғы, жауыр болып, қиналып. **Мойнына кісесін салды.** Аллага, Тәңірге сынып жалбарынды, өтінді. **Мойнына қамыт киді [салды].** Өзін-өзі азапқа салды, бұғауға ілікті. **Мойнына қойды.** Шынын айтқызды, айып кінәсін мойындадты. **Мойнына қоржын ілгізді.** Қайыр сұратты, тілендірді, қайыршылыққа салды. **Мойнына құрық тимеген.** Үйретілмеген, шу асау. **Мойнына құрық түсті.** а) Біреуге кіріптар болды, еркінен айырылды, қолға түсті. ә) кек есіп. Басы бос емес, үйленді, ерге шықты. **Мойнына құрым байлады [жапты, ілді].** этн. Бұрыннан қалыптасқан ата дәстүрді бұзған адамды жұртқа масқаралап көрсету үшін берілетін жазаны қолданды, қорлады. **Мойнына қыларқан [бұрау] түсті [оралды].** а) Бұғауға, тұтқынға түсті; кіріптар болды. ә) Бодан болды, кіріптар болды. **Мойнына мінді [мінip алды].** а) Басынып алды, басқа шықты. ә) Біреудің арқасында күн көрді, масыл болды. **Мойнынан жалы кетті.** Арықтады, арыды. **Мойнынан қамыт түспеді.** Ауыр азаптан құтылмады, қиналды, азап шекті. **Мойнына сайтан мінген.** Өн бойын сайтан билеп, жып жайлаған, құлдық-сұмдық жолына түскен. **Мойнына салды.** а) Мойнына алғызды, мойындадты. ә) Жүктеді, жауапты етті. **Мойнын астынан келтірді.** Алып ұрды, жеңді, оңдырмай құлатты. **Мойнына су кетті [құйылды.]** Ұнжырғасы түсті, мойыды, жүріп жығылды, еңсесі түсті. **Мойнына тау тесіп ілді.** Ауыр азап шектірді, қинады, қиын іс істеді. **Мойнына төрт қары бөз ілу.** Өлген адамға кебін кигізу. **Мойнына түсті.** Мойнына жүктеледі, міндеттелді. **Мойнына пылбыр салды.** Ақ тілеу тіледі, жалбарынды. **Мойнын бұрады [қайырды].** Бұрыққа көндіріп, дегенін істеді. **Мойнын бұрды.** а) Көңіл бөліп қарады, назар салды. ә) Көңіл бөлді, мән берді, назар аударды. **Мойнындағы кесектен бетер жек көреді.** Көрісі келмейді, қатты жек көреді. **Мойнында қарызы бар [кетті].** Әлі өтей алмаған қарызы, міндет бар. **Мойнын қылтың-қылтың еткізді.** Мойнын қайта-қайта созды. **Мойнын созды.** а) Ізгері ұмтылды. ә) Талпынды, ұмтылды, дәмеленді. **Мойнын үздіртті.** Мұрдем кетіртті, желжесін қызды. **Мойнын ішіне алды.** Тоңғанда, ешкіммен сөйлескісі келмегенде, ұнатпағанда, жақтырмағанда, білдіргісі келмегенде, мойны жағаға тығып, бұқшиятын қимыл ишарат. **Мойнын ішіне тықты.** Ұнжырғасы түсті, берекесі кетті. **Мойның үзілгір!** қарғ. Өліп кеткір, мұрдем кеткір! **Мойны озды.** Маңдай алды, атақты, беделді болды. **Мойны озық.** Алдыңғы қатарда, алда. **Мойны түсті.** Көңіл күйі болмады, ұнжырғасы түсті. **Мойны ырғайдай.** Ұзын-ұтра, тіп-тік. **Мойны ырғайдай, біті торғайдай [сұрағы шыдай].** Азып-тозап, жұдеп-жадаған.

Мойны ырғайдай, биті торғайдай болды. Әбден арып-ашып, азып-тозды, жүдеп-жадады. **Мойын бермеді.** Брыққа көнбеді, келіспеді. **Мойын бұрғызабады.** Мұршасын келтірмеді, мүмкіндік бермеді. **Мойын бұрмады.** Қоңіл бөлмеді, елемеді, ескермеді. **Мойын бұруға [бұрар] шамасы [мұршасы] жоқ [келмеді].** а) *Мұршасы болмады, уақыты жетпеді.* ә) *Ешқайда соға алмады, тура келді.* **Мойынды қашыққа [сыртқа] салып кетті [салды].** *Сырттап, алыстап, ырық бермей кетті.* **Мойын жастық.** *Мойын астына салатын жастықша.* **Мойын жіп.** *Мойынға байлайтын жіп, бау.* **Мойын қойды.** *Ынтасын қойды, белсене кірісті, ниеттенді.* **Мойын оздырысты.** *Ілгерледі, алға шықты, бір-бірінен озды.* **Мойын омыртқа.** анат. *Омыртқа жұйесінің мойын тұсындағы бөлігі.* **Мойын салды.** а) *Алдына барып қиылып сирады, өтінді.* ә) *Назар аударды, көңіл бөлді.*

МОЙЫН² зат. *Шіркеулік дулығаның жарық тұсетін тесіктері жоқ жабық барабаны.*

МОЙЫНАҒАШ¹ зат. *Мойынға салып, шелекпен су әкелетін иін ағаш; өкпіш.*

МОЙЫНАҒАШ² зат. этн. 1. *Жауыр болған жылқыға жарасын қағып ушықтырмау үшін байланатын ағаш.* 2. сөйл. **Мойынтырық.** **МОЙЫНАРЫҚ** зат. кәс. *Бас арықтан тартылған арық.*

МОЙЫНБАУ зат. сөйл. **Мойынтақ.** **МОЙЫНДА**= ет. 1. *Бір нәрсені мойнына алу, көну.* 2. *Ден қою, мойынсұну.* 3. *Тану, есептесу.*

МОЙЫНДАҒАНДЫҚ зат. *Мойнына алғандық, келіскендік.*

МОЙЫНДАҒЫ сын. *Мойынға жүктелген, міндетіне алған.*

МОЙЫНДАЙ сын. *Мойын сияқты, мойын тәрізді.*

МОЙЫНДАЛ= ет. 1. *Танылу, есептелу, саналу.* 2. *Келісу, мақұлдау.* 3. *Бар екені, орын алғаны расталу.*

МОЙЫНДАЛУ *Мойындал етістігінің қимыл атауы, танылуы.*

МОЙЫНДАН= ет. сөйл. *Мойынға ұқсап шығыңқы болу.*

МОЙЫНДАС¹= ет. 1. *Мойындарын тиістіру, қатар қою.* 2. *Құшақтасу, қойындасу.*

МОЙЫНДАС²= ет. *Мақұлдасу, келісу, растау.*

МОЙЫНДАСТЫР= ет. *Мойындасуға мәжбүрлеу, мойындасуға әсер ету.*

МОЙЫНДАСТЫРУ *Мойындастыру етістігінің қимыл атауы.*

МОЙЫНДАСУ *Мойындас етістігінің қимыл атауы.*

МОЙЫНДАТ= ет. 1. *Мойнына алдырту.* 2. *Өзін таныту, пікірімен есептегізу.*

МОЙЫНДАТҚЫЗ= ет. 1. *Мойнына алғызу, мойындату.* 2. ауыс. *Біреуге білімін, өнерлігін т.б. қасиеттерін танытқызу.*

МОЙЫНДАТҚЫЗУ *Мойындатқыз етістігінің қимыл атауы; мойнына алғызу.*

МОЙЫНДАТҚЫШ сын. *Мойындатушы, мойнына салушы.*

МОЙЫНДАТТЫР= ет. *Мойнына алғызу, мойындатқызу.*

МОЙЫНДАТТЫРУ *Мойындаттыру етістігінің қимыл атауы.*

МОЙЫНДАТУ *Мойындат етістігінің қимыл атауы.*

МОЙЫНДАУ *Мойында етістігінің қимыл атауы.*

МОЙЫНДАУШЫ зат. 1. *Мойнына алған адам.* 2. *Растаушы, келісуші.* 3. *Танушы, ұстаушы адам.*

МОЙЫНДАУШЫЛЫҚ зат. *Бойұсынушылық, растау, келісім.*

МОЙЫНДЫ сын. 1. *Мойны бар, мойны ұзын.* 2. этн. *Сағасы ұзын.*

МОЙЫНДЫҚ¹ зат. сәулет. *Пештің және басқа заттың мойын тұсы.*

МОЙЫНДЫҚ² зат. сәулет. *Қатпарлы күмбез.*

МОЙЫНДЫРЫҚ зат. сөйл. **Мойынтырық.**

МОЙЫНҚҰР зат. этн. жерг. *Аттың, түйенің мойнына әдемілік үшін ілінетін, нақыштап тоқылған құр.*

МОЙЫНОРАҒЫШ зат. <пол. szarfa> *Мойынға салатын мойынорауыш, шарф.*

МОЙЫНОРАУЫШ зат. *Сырт киімнің ішінен, мойын орайтын, еңсіз орамал; шарф.*

МОЙЫНПЕШ зат. жерг. *Пештің түтін жолы, құбыры.*

МОЙЫНСА¹ зат. этн. *Жауыр аттың мойнына байлайтын кіре ағаш; өгіздің жармасы.*

МОЙЫНСА² зат. сөйл. **Мойынағаш.**

МОЙЫНСАЛ сын. *Бір нәрсеге ренжіп мойыған.*

МОЙЫНСЕРІК зат. тар. *Ағашүйімдасқан шаруалар шаруашылығының ұйымы, қожалық.*

Мойынсерік болды. *Бірігіп, ортақтасып жұмыс істеді.*

МОЙЫНСҰ¹ зат. егіншар. *Егістің екінші рет сугаратын суы.*

МОЙЫНСҰ² *Мойынсы етістігінің қимыл атауы.*

МОЙЫНСҰН= ет. 1. *Бір нәрсеге көну, бағыну.* 2. *Мойындау, мойнына алу.*

МОЙЫНСҰНДЫР= ет. *Бір нәрсеге көндіру, бағындыру.*

МОЙЫНСҰНДЫРУ *Мойынсұндыру етістігінің қимыл атауы.*

МОЙЫНСҰНУ *Мойынсұну етістігінің қимыл атауы, көну, көндігу.*

МОЙЫНСЫ= ет. сөйл. **Мойынсұн.**

МОЙЫНСЫЗ сын. 1. *Мойны жоқ, мойынның қатысынсыз.* 2. *Мойны тым қысқа.*

Мойынсыз *аналық.* бот. *Кейбір өсімдіктің аналық мойны ауза болып немесе мүлдем болмай, аналық аузы бірден жатынымен жалғасып жатуы.*

МОЙЫНСЫН= ет. 1. *Бір нәрсеге көну, көндігу.* 2. *Мойнына алу, растау.*

МОЙЫНСЫНУ *Мойынсын етістігінің қимыл атауы.*

МОЙЫНСЫТ= ет. *Бір нәрсеге көндірту, көндіктіру, жуасыту.*

МОЙЫНСЫТУ *Мойынсыт етістігінің қимыл атауы.*

МОЙЫНТАҚ зат. <нем. Halstuch> 1. *Көйлектің жағасын орай алқымын түйіп, мойынға байлайтын жібек не басқа матадан тігілген бұйым.* 2. совет. *Пионерлер тағатын үш бұрышты қызыл мата.* 3. *Малдың мойнына байлайтын жіп.*

МОЙЫНТАСТАР¹ зат. этн. *Шаңырақтан мүжілген омыртқаны орамалға орап күйеу жігіттің сыртқа лақтыруы.*

МОЙЫНТАСТАР² зат. этн. *Жас жұбайлардың үйленіп, отау көтерген кезде үйді тігісіп, шаңырақ көтерген адамға берілетін кәденің бірі.*

МОЙЫНТАУЛЫҚ *мойынтаулық қылды.*

Алғаны қайтармай сіңіріп кету мақсатымен өлгермендік жасады.

МОЙЫНТҰМАР зат. *Шыңжырға өткізіп, мойынға тағатын әйелдердің сәндік бұйымы; кулон.*

МОЙЫНТҰРЫҚ зат. *Арба, шана, соқа тартатын өгіздің мойнына салатын арнаулы ағаш, құрал.*

МОЙЫНТЫРЫҚ зат. сөйл. **Мойынтырық.**

МОЙЫНША¹ зат. *Бөкебай, мойынорағыш.*

МОЙЫНША² зат. жерг. **Қамыт.**

МОЙЫНШАЛҒЫ зат. жерг. *Бөкебай, шарф.*

МОЙЫНШАЛҒЫШ зат. жерг. *Бөкебай, шарф.*

МОЙЫНШЫҚ зат. сөйл. *Бөгет, тосқауыл.*

МОЙЫҢҚЫ сын. сөйл. *Ұйымдасқан, серіктескен.*

МОЙЫС сын. *Доғал мінезді, морт, дүңк еткіш.*

МОЙЫТ= ет. *Қынышылықтан қажыту, жасыту.*

МОЙЫТУ *Мойыт етістігінің қимыл атауы.*

МОККО зат. *Кофенің өте жақсы, құнды сұрпы.*

МОКША зат. этн. *Мордваның этникалық тобы және сол топқа жататын адам.*

МОҚАЛ сын. 1. *Ұшы қайтқан, доғал, тұрғыл.* 2. *Қысқа, доңғалаңдаған.* 3. ауыс. *Аласа, жатаған.*

Моқал адам. *Сөзге шорқақ адам.*

МОҚАЛ= ет. *Ұшын доғал ету, тұрғылдау.*

МОҚАЛДАУ сын. *Үшкір емес, доғалдау, тұрғылдау.*

МОҚЫРЫМ сын. сөйл. *Мақұрым, мүлдем жоқ, атымен жоқ, жұрдай, ада-гүде.*

МОЛ¹ зат. *Портқа кіретін жерде салынған құрылыстар.*

МОЛ² сын. 1. *Аса көп, жетерлік.* // *Аямай, аста-төк қылып.* 2. *Таусылмайтын, аста-төк.*

3. ауыс. *Кең, үлкен.* // *Кеңінен, құлаштан.*

4. *Толық, семіз.* 5. ауыс. *Жомарт, қолы кең.*

6. ауыс. *Ауыр.* // *Шебер, майталман.* // *Белшесінен.*

Мол жетті. *Кеңінен, емін-еркін жетті.* **Мол қол.** *Қолы ашық, жомарт, берген.* **Мол қолдық.** *Қайырымдылық, жомарттық, қолында барын аямаушылық.* **Мол қолдылық.** *Жомарттық, мырзалық.* **Мол қылды.** *Бәрін салды, аста-төк қылып, ештемесін аямады.*

МОЛА зат. *Өлген адамның сүйегі жерленген жерге тұрғызылған жай, бейіт.*

Мола болып қалды. *Қайтыс болды, өлді.*

Мола бүркіт. саят. *Қартайған бүркіт [Бүркіт қартайғанда әлі кетіп моладай мүжіледі, әрі ағздан ызып моланы мекендегіш келеді].*

Молаға дұға қылды. діни. *Аруақтарға бағыштан Құран оқыды, бейіт басына келіп марқұмды еске алып жүрді.*

Молаға түнегу. миф. *Қасиетті аруақтардан, әулие-әнбиелерден тілегін жеткізуге медет болуды сұрап, олардың моласына барып түңімен тілек қылып таңды атыру көне ырымы.*

Моламды іздемендер. *Өлгенде де еске алмаңдар деген мағынадағы қатты көңілі қалған кісінің біржолата арақатынасын үзгенін зілден айтқанда қолданылатын сөзі.*

Моланы жаңғыртты. *Ескі моланы қайталап қалап, сыртын жөндеді.*

МОЛАДАЙ сын. 1. *Мола сияқты, мола тәрізді.* 2. ауыс. *Дөңкіген, қоқиған.* 3. ауыс. *Тым-тырыс, жым-жырт.*

МОЛАЙ= ет. 1. *Көбею, ұлғаю.* 2. ауыс. *Кеңею, тереңдеу.*

МОЛАЙТ= ет. *Көбейттіру, ұлғайту.*

МОЛАЙТУ *Молайт етістігінің қимыл атауы.* 1. *Арттыру, көбейту.* 2. *Жоғарылату, қосу.*

МОЛАЙТУШЫ сын. *Көбейтуші, өсіруші.*

МОЛАЙТЫЛ= ет. *Көбейтілу, ұлғайтылу.*

МОЛАЙТЫЛУ Молайтыл етістігінің қимыл атауы.

МОЛАЙТЫҢҚЫРА = ет. 1. Көбейтіңкіреу, өсіріңкіреу. 2. Үдете тұсу, өршітіңкіреу.

МОЛАЙТЫҢҚЫРАУ Молайтыңқыра етістігінің қимыл атауы.

МОЛАЙЫҢҚЫРА = ет. Молая тұсу, көбейтіңкіреу.

МОЛАҚ сын. Қысқа, шолақ.

МОЛАҚА зат. жерг. Қарақшы, белгі.

МОЛАЛЫ сын. Моласы бар, моласы көп.

МОЛАНДАУ сын. Молдау, көптеу.

МОЛАСА [франц. molasse] зат. геол. Литологиялық құрамы күрделі терригендік қабаттардан құралған тау етектерінде шоғырланған тау жыныстарының жиынтығы.

МОЛАСЫЗ сын. Моласы жоқ, мола тұрғызылмаған. // Көмүсіз, жерлеусіз.

МОЛАШЫ зат. Молага қараушы қызметкер.

МОЛАЮ Молай етістігінің қимыл атауы.

МОЛДА [ар. 𐤌𐤃] зат. 1. діни. Құранды, діни габдатты жақсы білетін діни рәсімді атқарушы, мұсылмандардың діни қызметкері. // Намаза жығылғыш, діндар. 2. ауыс. Діндарсымақ, молда атын жамылған, арамза молда.

Молда болды. а) Жуасыды, момын болды; тақуа өмір кешті. ә) Сауатын ашып, білімді болды. **Молдаға оқытты.** діни. Науқасты молда әкеліп, Құран сурелерімен емдеді, молдаға дем салдырып, үшкіртті. **Молдадан сабақ алды.** Арабша сауатын ашып, діни сабақ алды. **Молда сүрей.** Шала молда, молдасымақ.

МОЛДА: молда балық, сөйл. *Итбалықтың азғын түрі.*

МОЛДАБАС зат. жерг. Құмды жердегі кесірткенің бір түрі.

МОЛДАБАТША зат. Діни оқуда оқып жүрген, әлі бітірмеген шәкірт молда.

МОЛДАВАН зат. этн. Молдава Республикасының жергілікті халқы, этникалық қауымдастық өкілі.

МОЛДАДАЙ сын. Молда сияқты, молда тәрізді.

МОЛДАКЕШ зат. сөйл. Молдасымақ.

МОЛДАЛЫҚ зат. 1. Молда болушылық, молда қызметін атқарушылық. 2. Молдаға тән іс-әрекет, мінез-құлдық.

Молдалық құрды [қылды]. Молданың қызметін атқарды, молда болды.

МОЛДА-МОНТАН зат. жағымсыз. Молдасымақ, шала молдалар деген мағынада.

МОЛДАМСЫ = ет. жағымсыз. Молда болгансу.

МОЛДАС: молдас құру. сөйл. *Малдас құру.*

МОЛДАСОҚЫН: молдасоқынның отырды. Малдас құрып отырды.

МОЛДА-СОЛДА зат. жағымсыз. Молда және сол молдасымақтар.

МОЛДАСЫ = ет. Молдасыну, молда болгансу.

МОЛДАСЫЗ сын. Молдасы жоқ, молданың қатысынсыз.

МОЛДАСЫМАҚ зат. Оңшалық білімі жоқ, діни сауаты төмен молда, шала молда.

МОЛДАСЫН = ет. Өзін молда санау, молда етіп көрсету.

МОЛДАТ = ет. жерг. Мол ету, молынан қылу.

МОЛДАТОРҒАЙ зат. зоол. Сексеуіл арасында жорғалап жүріп тіршілік ететін сайрағиы сұр торай.

МОЛДАУ сын. 1. Мольрақ, көптеу. 2. Ұлкенірек, кеңірек.

МОЛДАШЫЛ сын. Молдақұмар, молдаға сенгіш.

МОЛДАШЫЛЫҚ зат. Молдалық жасаушылық, молдалық кәсіп.

МОЛДЕКЕ зат. 1. Молдаға қарата аталған ізет атауы. 2. экспр. Молданың өзі деген мағынадағы мысқыл аралас атау.

МОЛДЫҚ зат. 1. Көптік, мол болушылық. 2. Байлық, берекеілік (зат). 3. Жомарттық, кеңдік, мәрттік.

МОЛЕКУЛА [лат. moles] зат. физ. Заттың химиялық қасиеттері сақпалатын ең кішкентай бөлшегі.

Молекула конфигурациясы. хим. Циклдік немесе хиральдық элементтің қос байланысқа орай алғандағы орын басушыларының кеңістіктік орналасуы. **Молекулалардың көлемдік саны.** хим. Молекула концентрациясы. **Молекулалар концентрациясы.** хим. Компоненттің молекулалар саны арқылы өрнектелген концентрация.

МОЛЕКУЛАЛЫ сын. физ. Молекуласы бар, молекуладан құралған.

МОЛЕКУЛААРАЛЫҚ; молекулааралық өзара әсер. физ. Электрлік қасиеті жағынан бейтарап молекулалар немесе атомдар арасындағы өзара әсер.

МОЛЕКУЛАЛЫҚ сын. Молекулаға қатысты, молекулаға тән.

Молекулалық биология. биол. Тіршіліктің молекула деңгейіндегі қасиетін зерттейтін ғылым саласы. **Молекулалық генетика.** биол. Тұқым қуалаушылық пен өзгергіштің заңдылықтарын молекулалық деңгейде зерттейтін генетика ғылымының бір саласы. **Молекулалық масса.** физ. Салыстырмалы молекулалық масса, заттың бір молекуласының массасы. **Молекулалық сорғы.** тех. Вакуум сорғысының құрылым ішінде ауаны сиретуге арналған түрі.

Молекулалық спектр. физ. Еркін немесе өзара әлсіз байланысқан молекулаларға тән жарықтың шығару, жұту және комбинациялық шашырау спектрлері. **Молекулалық физика.** физ. Физиканың әртүрлі агрегаттық күйдегі заттардың физикалық қасиеттерін олардың молекулалық құрылысы негізінде зерттейтін саласы.

МОЛЕКУЛАШІНДІК: молекулаішіндік конденсация. хим. Бір молекула құрамындағы функционалды топтар арасында әрекеттесетін химиялық реакция. **Молекулаішіндік тотығу.** хим. Сыртқы тотықтырғыштың әсерінен, молекула ішіндегі қайта топтасу барысында жүретін тотығу.

МОЛЕСКИН [ағыл. moleskin] зат. Мақтадан тоқылатын қалың кездеме.

МОЛЖАЛДА = ет. сөйл. *Болжалда.*

МОЛЖАЛДЫ сын. сөйл. *Болжалды.*

МОЛИБДАТТАР зат. хим. Молибден қышқылының тұздары.

МОЛИБДЕН [лат. molybdaenum] зат. хим. Күміс түсті, қатты, жылтыр металл.

Молибден кентастары. хим. Молибден құрамы табиғи минералдық түзілімдер.

МОЛИБДЕНИТ [грек. molybdos] зат. хим. Молибден алуда пайдаланатын қарасұр түсті минерал.

МОЛЛА зат. сөйл. *Молда.*

МОЛЛАЛЫҚ зат. сөйл. *Молдалық.*

МОЛЛАСЫМАҚ зат. сөйл. *Молдасымақ.*

МОЛЛЮСКА [лат. molluscus] зат. зоол. Жұмсақ денелі омыртқасыз жәндік.

МОЛОТИЛКА ор.зат. тех. Астық бастыратын машина.

МОЛОТИЛО ор.зат. тех. Астық басқанда, баулаған егінді сабайтын таяқ.

МОЛОТИЛОШЫ ор.зат. Баулаған астықты молотиломен сабап бастырушы.

МОЛОХ зат. діни. Жоқтан өзеге табынушылардан құрбандық шалуды, тасаттық жасауды керек ететін рақымысыз күштің символы.

МОЛТАҚ сын. Келте, қысқа, шолақ, молақ. **Молтақ құлақ.** Ұштары доғаланып келген келте құлақ (ит туралы).

МОЛТАҚАН зат. егіншар. Бидайдың бір түрі.

МОЛТАҚТАУ сын. Қысқалау, шолақтау, келтелеу.

МОЛШЫЛЫҚ зат. 1. Байлық, дәулет. 2. Қисапсыз молдық, әбден жеткілікті болушылық.

МОЛЫҒУ Молық етістігінің қимыл атауы.

МОЛЫҚ = ет. 1. Мол болу, көбею, молаю.

2. Баю, кенелу. 3. ауыс. Көп нәрсеге жолығу, шомылу. 4. ауыс. Жан-жақтан қаумалау, қаптау. 5. ауыс. мысқыл. Бату, кенеттен тап болу, қарық болу.

МОЛЫҚТЫР = ет. 1. Молайту, көбейттіру. 2. ауыс. Байыту, жетілдіру.

МОЛЫҚТЫРУ Молықтыр етістігінің қимыл атауы.

МОЛЫНАН үст. Көптеп, кеңінен.

Молынан пішкен. Кеңінен қамтыған, кең, мол.

МОЛЫРАҚ сын. Көбірек, молдау.

МОЛЬ [лат. moles] зат. физ. Заттың сандық мөлшерінің бірлігі, яғни физикалық жүйедегі құрылымды бірдей элементтердің мөлшерімен анықталатын шама.

МОЛЬБЕРТ [нем. Molbrett] зат. 1. Үстіне кенеп немесе тақта қойып бекітілген, үш аяқты сурет салуға арналған құрал қойғышы. 2. Сурет кенепін керең раманы қоятын орын.

МОЛЯРЛЫҚ сын. физ. Көп молекуладан тұратын денелерге қатысты.

Молярлық үлес концентрациясы. хим. Еріген зат мөлшерінің ерітіндідегі барлық заттардың мөлшерінің қосындысына қатынасы.

МОМ [грек. momos] зат. діни. Көне грек мифологиясындағы өзіл, мазақ құдайы.

МОМАҚАН сын. экспр. жағымды.

Моп-момын, жұп-жуас. // Момақансып, жуасып.

Момақан мінез. Жуас, үндемейтін мінез сипаты. **Момақан тікенқұрсақ.** зоол. Дене тұрқы 10 см, Конгода таралаан бітікжақтар отрядының бір өкілі, балық түрі.

МОМАҚАНДАУ сын. Момындау, жуа-стау.

МОМАҚАНДЫҚ зат. Момақан болушылық.

МОМАҚАНСУ Момақансы етістігінің қимыл атауы.

МОМАҚАНСЫ = ет. Момақан болгансу, жуас болып көріну. // Тыныш, тынық.

МОМАЯ зат. Байырғы дәрігерліктегі сынықтың, жараның дәрілері.

МОМИ зат. 1. Балауыз, балауыз шам. 2. Тау жыныстарындағы минералдардың тұнбасы.

МОММЕ зат. Жапонияда қолданатын 3,75 граммға тең салмақ өлшемі.

МОМПАСИ зат. сөйл. Монтаси.

МО-МО о.д. Жылқыны суатқа шақырғанда айтылатын ишарат сөз.

МОМЫН сын. 1. Айтқанға көнетін, көпбіс, жуас. 2. Қарапайым қара халық, еңбек адамы, ел.

3. Ешкімге зияны жоқ, көзге түспеуге тырысатын.

4. діни. Ислам дініне сенуші, мұсылман, діндар.

5. жағымсыз. Ынжық, қорқақтау; біреудің айтқанымен ана жүретін. 6. ауыс. Адамдарға

қауіп төндірмейтін, залалсыз (аң). 7. ауыс. окказ. Қоңыр, қоңырқай.

Момын адам. Есерлігі жоқ, ешкімге соқтықпайтын, салмақты, жуас кісі. **Момын балықтар.** зоол. Жыртқыш емес балықтар. **Момынға тізесін батырды.** Қарапайым шаруа адамына, зорлық көрсетті. **Момын ел.** Қарапайым қара халық, көнбіс жұрт. **Момын мінез.** Жуас, момақан.

МОМЫНАЙ зат. зоол. жерг. Тышқан-ның бір түрі.

МОМЫНДАУ сын. Момақандау, жуастау.

МОМЫНДЫҚ зат. 1. Жуастық, көнбістік. 2. Тартыншақтық, түйықтық. 3. психол. Жұрт арасына көзге түспейтін, өзінің менін білдіруге ұмтылмайтын, түйық, сөзге сараң, жайбасар адам мінезінің сипаты; меланхолик.

МОМЫНСУ Момынсы етістігінің қимыл атауы.

МОМЫНСЫ = ет. 1. Момын болғансу, жуас болғансу. 2. ауыс. Саябырсу, тышу.

МОМЫНСЫН = ет. Момын болғансу, жуасығансу.

МОМЫНСЫНУ Момынсын етістігінің қимыл атауы.

МОМЫНЫРАҚ сын. Момындау, жуасырақ, момақанрақ.

МОНАДА [грек. monas] зат. 1. физ. Атомды бөлінбейтін бөлшек деп қарайтын теріс түсінік. 2. филос. Болмыстың құрылымдық, субстанциондық бірлігін білдіретін философиялық термин.

МОНАРХ [грек. monarhos] зат. саяси. Монархия билеген елдің өкімет басында отырған жеке-дара билеушісі: патша, император, король және т.б.

МОНАРХИЗМ зат. Мемлекет билігінің бірден-бір формасы монархия деп танытын саяси бағыт.

МОНАРХИСТ зат. Монархизмді жақтаушы.

МОНАРХИСТІК сын. Монархизмге қатысты, монархизмге тән.

МОНАРХИЯ [грек. monarchia] зат. саяси. Мемлекет басқару ісі көпшілік халықтың қатынасуынсыз, мірагерлік дәстүрімен жеке адамның дара әкімшілігіне негізделген мемлекеттік басқару түрпаты.

МОНАРХИЯЛЫҚ сын. саяси. Монархияға қатысты, соған тән.

МОНАРХИЯШЫЛ сын. саяси. Монархияны жақтаушы, соның мүддесін көздеуші.

МОНАСТЫРЬ [грек. monasterion] зат. діни. Меншігінде шіркеу мұқтаждарына пайдаланылатын жер мен қаржысы бар тақуа, сопылардың діни орталығы.

МОНАСТЫРЬЛЫҚ сын. діни. Монастырьға қатысты, монахқа тән.

МОНАХ [грек. monachos] зат. діни. Шіркеу ережелерінің негізінде сопылық, тақуалық парыздарын айнытпай орындап жүрген діни қауымның мүшесі.

МОНАХТЫҚ сын. Монахқа қатысты, соған тән.

МОНАЦИТ [нем. Monazit] зат. хим. Негізгі жерде сирек кездесетін элементтердің фосфаттары, құрамында Th, Y, Si, U, Ca қоспалары бар, фосфаттар класына жататын минерал.

МОНГОЛОЙД зат. терм. Моңғол типтес нәсіл.

МОНДАЛАҚ зат. өс. Дәмі тәтті дала өсімдігі, монданақ.

МОНДАЛИНА зат. сөйл. Мандалина.

МОНДАНАҚ¹ зат. этн. Жастардың дөңге-

лене отырып ортадағы адамды орамалмен соғып, кім екенін таптырып ойнайтын халық ойыны.

МОНДАНАҚ² зат. өс. Құмды жерлерде өсетін сәбіз тәрізді өсімдік.

МОНДАНАҚ³ зат. өс. Таусағыз.

МОНДАНАҚТАЙ сын. экспр. Ән-әдемі, сұп-сүйкімді.

МОНДИАЛИЗМ [франц. monde] зат. филос. Адамзат біртұтас және жақын болашақта да, идеалда да бірыңғай әлемдік үкіметпен басқарылуы тиіс деп, әлемге біртұтас деп қарайтын тұржырымды көзқарас.

МОНДИАЛИСТІК сын. филос. Мондиализм тән, мондиализмге қатысты.

МОНДЫБАЙ сын. экспр. Жуас, момын.

МОНДЫБАС сын. қарап. Қой аузынан шөп алмайтын, момын.

МОНДЫБАСТАУ сын. Момындау, жуастау.

МОНДЫПАЙ сын. сөйл. Мондыбай.

МОНЕЛЬ [ағыл. monel] зат. хим. Никельге басқа элементтер қосылған қорытпа.

МОНЕЛЬ-МЕТАЛЛ зат. хим. Атмосфералық жемірілуге төзімді, химиялық өнеркәште, кеме жасауда қолданылатын құрамында 23–27% мыс, кейде 2-3% темір және 1-2% марганец болатын никель негізіндегі құйма.

МОНЕТА [лат. moneta] зат. Алтын, күміс, мыс және мыс қорытпалардан, қазіргі заманда мыс, никель, алюминий құймаларынан соғылған ақша белгісі.

МОНЕТАРИЗМ [ағыл. monetary] зат. экон. Макроэкономикалық талдау мен экономиканы реттеу ісі.

МОНЕТАРЛЫҚ: монетарлық саясат. экон. Үкіметтің құнсыздануға және оның шектен шыққан нысан тоқырау көрінісіне қарсы күресуге бағытталған, монетаризм туралы ілімге сүйенетін экономикалық саясаты.

МОНИЗИОЗ зат. вет. Күйіс қайыратын малдың ішкі органын зақымдайтын жұқпалы құрт ауруы.

МОНИЗМ [грек. monos] зат. филос. Табиғат пен қоғамдық құбылыстарды бір негіз тұрғысынан түсіндіретін философиялық ілім.

МОНИСТ зат. филос. Монизмді жақтаушы, монизмді ұстаушы.

МОНИСТІК сын. Монизмге қатысты, монизмге тән.

МОНИТОР¹ [ағыл. monitor] зат. өск. Теңіз жағалаулары мен өзен бойларында соғыс операциясын жүргізетін ірі соғыс кемесі.

МОНИТОР² [ағыл. monitor] зат. инф.

1. Есеп шығару процесі кезінде құрылғылар мен бағдарламалардың әрекеттестігін жасақтайтын жүйелік басқару бағдарламасы. 2. Бейнелерді экранға шығаруды жасақтайтын аспаптан (мысалы, электрондық сәулелік түтік-тен) және ішкі схемалардан тұратын құрылғы.

МОНИТОРИНГ [лат. monitoring] зат. экон. Қоғамда немесе оның қайсыбір тобында болып жатқан өзгерістерді жүйелі түрде өлшеу жүйесі.

МОНО... [грек. monos] Күрделі сөздердің біртұтас, бір, жалғыз деген мағына үстейтін құрамды бөлігі.

МОНОАМИНҚЫШҚЫЛДАР зат. хим. Құрамында бір аминтобы болатын аминқышқылдары.

МОНОБЛЕПСИЯ [грек. monos – бір, blis – өткір] зат. мед. Адам бір көзімен ғана қарағанда жақсырақ көретін көру қабілеті.

МОНОВАКЦИНА [грек. monos – жалғыз, лат. vaccinus – қандас] зат. мед. Жұқпалы

ауру қоздырушының белгілі бір антигенінен дайындалған, егу үшін пайдаланылатын препарат.

МОНОГАМДЫ сын. терм. Бір некелі, дара некелі.

МОНОГАМИЯ [грек. monos – жалғыз, gamos – неке] зат. терм. 1. Дара некелілік, бір некелілік. 2. биол. Моногамды жануарлар арасында кездесетін жыныстық қатынастың түрі.

МОНОГАМИЯЛЫҚ сын. Моногамияға негізделген, моногамды.

МОНОГЕНЕТИКАЛЫҚ [лат. monogenea]: монологенетикалық сорғыштар. биол. Паразит жалпақ құрттардың бір класы.

МОНОГИБРИД [грек. monos – жалғыз, лат. hybrida – тұқым қуалаған] зат. биол. Бірінші будандық ұрпақтардың біркелкілігі.

МОНОГИБРИДТІК сын. биол. Моногибридке негізделген, соған тән.

МОНОГИДРАТ зат. хим. 1. Негізгі заттардың бір молекуласына судың бір молекуласы келетін кристаллидрат. 2. Негізгі зат мөлшері 93,3% болатын күкірт қышқылының судағы ерітіндісі.

МОНОГРАММА [лат. monogramma] зат. лингв. Бірнеше әріпті жөргемдеме жалғастырып біріктіріп жазу.

МОНОГРАФИЯ [грек. monos – біртұтас, grapho – жазу] зат. ғыл. Белгілі бір тақырып, жеке мәселе бойынша жасалған зерттеу нәтижесі жазылған ғылыми кітап, еңбек.

МОНОГРАФИЯЛЫҚ сын. 1. Монографияға байланысты, соған тән. 2. Монография боларлық, соған жарарлық.

МОНОДРАМА [грек. monos – бір, жалғыз, грек. drama – іс-әрекет, қимыл] зат. Бір актер орындайтын біртұтас драмалық шығарма.

МОНОЗАЛАР зат. хим. Моносахаридтер, құрамы жағынан қанттың ең қарапайым түрі.

МОНОКАЛИЙФОСФАТ Минералды тыңайтқыштар құрауышы ретінде, тамақ өнеркәсібінде қолданылатын калийдің дигидроортофосфаты, ортофосфор қышқылының калий тұзы.

МОНОКАРПТЫ [грек. monos – бір, жалғыз, карpos – ұрық]: монокарпты өсімдік. бот. Вегетативтік органдары көптеген жылдар өсетін және сол жылдардың ішінде бір-ақ рет тұқым беріп, құран қалатын өсімдік.

МОНОКЛИН зат. геол. Өзін құрайтын таужыныс қабаттарының жаппай бір бағытта еңістенуімен сипатталатын құрылым.

МОНОКЛИНАЛЬ [грек. monos – бір, жалғыз, klyno – еңкейемін] зат. геол. Таужыныстары қабаттарының бір бағытта және бір бұрыш жасап еңі жатқан құрылымы.

МОНОКЛЬ [грек. monos – жалғыз, лат. oculus – көз] зат. Көздіріктің орнына қолданылатын дөңделек шыны, өйнек.

МОНОКРИСТАЛЛ [грек. monos – бір, жалғыз, krystallos – дене] зат. Кристалдық торы үзілімсіз, құрылымдық өзгерістерге шырамаған дербес кристалл.

МОНОКУЛЯР зат. Алыстағыны көрсететін оптикалық аппарат.

МОНОКУЛЯРЛЫҚ: монокулярлық көру. Бір көзбен көру арқылы қашықтықтағы объектіні дұрыс анықтап алу.

МОНОЛИТ [грек. monolithos, monos – жалғыз, lithos – тас] зат. Бір затпен бірігіп кеткен тұтас тас кесегі және содан қашалып жасалған нәрсе.

МОНОЛИТТІК сын. 1. Монолитке қатысты, соған тән. 2. Біртұтас, біріккен.

МОНОЛОГ [грек. monologos, monos – жалғыз, logos – сөз] зат. 1. Әдеби. Әдеби шығармадағы кейіпкердің жеке сөзі. 2. театр. Драматургиялық шығармадағы кейіпкердің өзімен-өзі сырласа айтқан сөзі, ой желісі.

МОНОЛОГТЫҚ сын. Монологқа қатысты, соған тән.

МОНОМАН зат. психол. Мономанияға ұрынған, соған шалдыққан адам.

МОНОМАНИЯ зат. псих. Бір идеяның соңына түсіп, ауып кетуі, психикалық бұзылу.

МОНОМЕР [грек. monos – бір, meros – бөлшек] зат. физ. Молекулалары бір-бірімен немесе басқа қосылыстардың молекулаларымен полимер түзетін төменгі молекулалық қосылыстар.

МОНОМЕТАЛДЫҚ сын. экон. Монометаллизмге қатысты.

МОНОМЕТАЛЛИЗМ зат. экон. Құн өлшеуі етіп белгілі бір металды (негізінен алтынды) я күмісті) алған ақша бірлігі.

МОНОМИНЕРАЛДЫ: мономинералды жыныстар. геол. Бір ғана минералдан түзілген тау жыныстары (мәрмәр, кварцит, ізбестас).

МОНОМИЦИН зат. мед. Аминоглюкозидтер тобына жататын антибиотик.

МОНОПЛАН [франц. monoplane, грек. monos – бір, жалғыз, planum – қалықтау] зат. тех. Фюзельждың екі жағына орнатылған бір қанатты ұшақ.

МОНОПОДИЯЛЫҚ: моноподиялық бұтақтану. бот. Негізгі сабақ өзінің өсуін тоқтатпастан бүйірінен қосымша сабақтар шығаратын өсімдік денесінің тармақтану түрі.

МОНОПОЛИЗАЦИЯ [нем. Monopolisation] зат. Монополияланған мемлекеттің қоғамдық істе маңызы бар іс-әрекетке үстемдік етуі.

МОНОПОЛИЗАЦИЯЛА = ет. Монополияцияға бағындыру, соған сәйкестендіру.

МОНОПОЛИЗАЦИЯЛАУ Монополияциялау етістігінің қимыл атауы.

МОНОПОЛИЗМ зат. экон. Кәсіпкердің өзінің жеке мүддесін ғана күйттеп, бәсекелесінің меншікті мүддесін элемент турғысынан болатын экономикалық қатынас.

МОНОПОЛИСТ зат. Белгілі бір затқа, не затты өндіруге немесе сатып алуға, белгілі бір тауарлармен сауда жасауға айрықша құқығы бар тұлға, тұлғалар тобы не мемлекет.

МОНОПОЛИСТІК сын. Монополияға қатысты, сонымен байланысты.

Монопولیстік бәсеке. экон. Әрқайсысы маркетингінің әртүрлі құрылымын ұсынатын бірнеше фирма болғанда туатын бәсеке. **Монопولیстік капитализм.** саяси. Сауда жасауға, бір нәрсені өндіруге айрықша құқық алған капиталистердің еркін бәсекені ығыстыруымен сипатталатын капитализмнің ең жоғары сатысы. **Монопولیстік іс-әрекет.** Кәсіпорындардың рынокта бәсекені шектеуге немесе жоюға және соның арқасында монополиялық жоғары пайда алуға бағытталған іс-әрекет.

МОНОПОЛИЯ [грек. monos – жалғыз, poleo – сату] зат. экон. 1. Бір тұлғаның немесе тұлғалар тобының, мемлекеттің белгілі бір затқа (мыс., жерге), белгілі бір тауарлармен сауда жасауға айрықша құқығы. 2. Салалық, ұлттық немесе әлемдік нарықта басым, үстем жағдайға ие кәсіпорын немесе кәсіпорындар тобы.

Монополияға қарсы заңнама. экон. Нарықтық экономиканы басшылыққа алатын кәсіпкерлердің қызметін түрлі салаларындағы бәсекелестігін қолдайтын, монополизмге

және арамзалық бәсекеге қарсы бағытталған құқықтық актілер кешені. **Монополияға қарсы комитет.** экон. Тауар рыноктары мен бәсекені дамыту, монополистік қызметті шектеу және арамзалық бәсекені тым жою жөніндегі мемлекеттік саясатты жүргізуші орган.

МОНОПОЛИЯЛАНДЫР = ет. экон. Тұлғаның не тұлғалар тобының, мемлекеттің белгілі бір материалды нысанға, белгілі бір тауарлармен сауда жасауға айрықша құқыққа иелендірілуі.

МОНОПОЛИЯЛАНДЫРЫЛ = ет. Монополияға айналдыру.

МОНОПОЛИЯЛАНДЫРУ Монополияландыр етістігінің қимыл атауы.

МОНОПОЛИЯЛЫ сын. Монополистік әрекеті бар.

МОНОПОЛИЯЛАУ зат. экон. Монополияға айналдыру.

МОНОПОЛИЯЛЫҚ сын. Монополияға тән, соған қатысты.

Монополиялық баға. экон. Монополист сатылған немесе өзі сатып алатын тауарға белгілі бір дәрежеде оны өндіруге жұмсалған шығынға қарамастан белгілейтін рыноктық бағаның ерекше түрі. **Монополиялық пайда.** экон. Рынок пен өндірісте монополиялық бақылау жолымен алынатын жоғары пайда; монополистік бірлестіктердің орташа пайдадан асып түсетін пайдасы. **Монополиялық рента.** экон. Тауар ерекше қолайлы (бірегей) жағдайда өндірілген кезде осы тауардың бағасын оның құнынан арттыру жолымен алынған қосымша табыс түрінде көрініс табатын Жер рентасы нысандарының бірі.

МОНОПОЛИЯСЫЗДАНДЫРУ зат. экон. Экономикалық саясат пен заңнама шеңберіндегі бәсекені дамытуға және монополиялардың қызметін шектеуге бағытталған шаралар кешені.

Монополиясыздандыру саясаты. экон. Ірі коммерциялық ұйымдардың бәсекені шектейтін қосылдарына және қосып алуларына заңды құралдармен жол бермеу, баға туралы сөз байлауларға т.б. тыйым салу.

МОНОПОНИЯ [грек. monos – жалғыз, orsonla – сатып аламын] зат. экон. Белгілі бір игілікті (тауарды) не көрсетілетін қызметті бірден-бір ықтимал сатып алушы болып табылатын фирма (кәсіпорын, ұйым, т.б.), осы игілікке деген сұранысты толық бақылауында ұстайтын нарықтық құрылым түрпаты.

МОНОРЕЛЬС [грек. monos – бір, ағыл. rails – рельс] зат. тех. Бір рельсті аспалы жол, көліктік құрылымның бір түрі.

МОНОРЕЛЬСТІ сын. Бір рельсті, бір рельстен тұратын.

МОНОРИМ [франц. monogime] зат. әдеб. Бір ұқсастыққа құрылған өлең шумағы.

МОНОСАХАРИД зат. биол. Жасуша шыршында үнемі болатын қарапайым қанттың бір түрі.

МОНОСЕМІЯ [грек. monos – бір, sema – белгі] зат. лингв. Сөздің жалғыз мағынасы болуы.

МОНОСИЛЛАБИЗМ [грек. monos – бір, syllabe – буын] зат. лингв. Қайсыбір тілге тән жалаң буындылықты танытатын ерекшелік.

МОНОСКОП зат. Теледидардан бір ғана қозғалмайтын бейнені беруге арналған электрондық-сәулелік құрал.

МОНОТЕИЗМ [грек. monos – бір, жалғыз, theos – құдай] зат. теол. Жалғыз бірдей бір ғана Құдайдың барлығын мойындау, бір Құдайға сенушілік.

МОНОТЕИСТ зат. Монотеизмді жақтап, соны ұстанушылық.

МОНОТЕИСТІК сын. теол. Монотеизмге тән, соған қатысты.

МОНОТИП [грек. monos – бір, typos – таңба, із] зат. полигр. Әр әріпті жеке теретін мәшиненің бір түрі.

МОНОТИПИСТ зат. Монотиппен әріп теруші.

МОНТОРИЛЛОНИТ зат. геол. Сумен араласып орнықты тұнба және тұтқыр қамыр тәрізді қойыртпақ түзетін сазды минерал, қатпарлы сулы алюминат.

МОРУЛА зат. Көпжасушалы жануарлар ұрығының даму сатысы.

МОНОТОНІЯ [грек. monos – бір, tonos – бәсеңсу] зат. психол. Үйреншікті, бір қалыпты әрекеттің кісіні қажыта бастауын білдіретін құбылыс.

МОНОҰЛТТЫҚ сын. саяси. Құрамы бір ұлттан тұратын, бір ұлттың мүддесіне негізделген.

МОНОФАГ [грек. monos – жалғыз, phagos – жегіш] зат. зоол. Белгілі бір азықпен ғана қоректенетін, талғампаз құстар.

МОНОФАГИЯ зат. Ағзалардың бір түрлі азықпен ғана қоректену құбылысы.

МОНОФИЛИЯ [грек. monos – жалғыз, philia – достық, махаббат] зат. зоол. Жанды заттардың шығу тегінің бірлігі туралы түсінік.

МОНОФОНГ [грек. monos – бір, phtongs – дауыс] зат. лингв. Екі элементке ажыратылмайтын, жалаң дауысты дыбыс.

МОНОХРОМАТ: [грек. monos – жалғыз, chroma – түс] **монохромат жарық.** физ. Бір жиіліктегі жарық тербелістері.

Монохромат сәуле. физ. Белгілі бір және тұрақты жиіліктегі электромагниттік сәуле.

МОНОХРОМАТИКАЛЫ сын. **Монохроматты.**

МОНОХРОМАТТЫ сын. Араластырмаған, біркелкі бояулы (түс).

Монохроматты сәуле шығару. физ. Белгілі бір жиілігі бар электромагниттік сәуле шығару.

МОНОЦЕНТРИЗМ [грек. monos – біреу, лат. centrum – топтасу, орталық] зат. физ. Бір негізден тарауды білдіретін термин.

МОНОЦИКЛ зат. Циркте пайдаланатын біраяқты велосипед.

МОНОЦИТ зат. биол. [грек. monocytus, monos – бір, kytos – жасуша] Қандағы түйіршіксіз лейкоциттің бір түрі.

МОНОЭДР [грек. monos – бір, hedra – жақ] зат. Бір жақтан тұратын қарапайым пішін.

МОНПАР зат. тамақ. **Манпар** (майдалап туралған етті қуырып, оған қиықшалап кесілген қамыр, картоп, пияз араластырып пісірген тағам).

МОНСТР [франц. monstre] зат. Өзінің құрылым-құрылысымен, ешкімге ұқсамайтын қасиетімен, ерекше қылығымен жұртты таңалдырып, шошындыратын адам.

МОНТАЖ [франц. montage] зат. 1. тех. Мәшиненің, құрылыстық және т. б. жеке тетіктерін құрастырып, бөлшектерден бүтін бір нәрсе жасау жұмысы. 2. өнер. Белгіленген тақырып не идеяға сәйкес әртүрлі нәрселері, қойылымдарды ұйымдастыру, біртұтас нәрсеге айналдыру жұмысы. 3. Осы ұйымдастырулар мен құрастырулардың нәтижесі.

МОНТАЖДА = ет. Монтаж жасау, монтаж жүргізу.

МОНТАЖДАЛ = е т. *Монтаж жасалыну, монтаж жүргізілу.*

МОНТАЖДАЛУ *Монтаждал етістігінің қимыл атауы.*

МОНТАЖДАС = е т. *Монтаж жасасу, монтаж жүргізісу.*

МОНТАЖДАСУ *Монтаждас етістігінің қимыл атауы.*

МОНТАЖДАТ = е т. *Монтаж жасату, монтаж жүргіздіру.*

МОНТАЖДАТУ = е т. *Монтаж жасату, монтаж жүргіздіру.*

МОНТАЖДАУ *Монтажда етістігінің қимыл атауы.*

МОНТАЖДАУШЫ зат. сөйл. *Монтажшы.*

МОНТАЖДЫҚ сын. *Монтажға қатысты, байланысты.*

МОНТАЖИСТ зат. *Кинофильм кадрларын құрастырып орнықтырушы, монтаждап құрастырушы.*

МОНТАЖШЫ зат. *Монтаж жасаушы, монтаждаушы адам, маман.*

МОНТАЖШЫЛЫҚ сын. *Монтажға қатысты, байланысты.*

МОНТАЙ = е т. экспр. жағымды. *Момын болу, момақан болу.*

МОНТАЙТ = е т. экспр. жағымды. *Момындандыру, момақандандыру.*

МОНТАЙТУ *Монтайт етістігінің қимыл атауы.*

МОНТАЙЫМСУ *Монтайымсы етістігінің қимыл атауы.*

МОНТАЙЫМСЫ = е т. *Момақан болғансу.*

МОНТАЛЫЛЫҚ зат. *Момақандық, момындық.*

МОНТАН зат. жерг. *Қарақұрттың уын оқпын қайтаратын адам.*

МОНТАНАҚТАЙ сын. экспр. жағымды. *Жып-жынақы, мұнтаздай.*

МОНТАНДАЙ сын. экспр. жағымды. *Жуас көрінген, момақансыған.*

МОНТАНДЫҚ зат. сөйл. *Момындық, момақандық.*

МОНТАНСУ *Монтансы етістігінің қимыл атауы.*

МОНТАНСЫ = е т. *Білмегенсу, сезбегенсу, момақансу.*

МОНТАНСЫН = е т. *Жуас болып көрінгенсу.*

МОНТАНСЫНУ *Монтансын етістігінің қимыл атауы.*

МОНТАНШЫ зат. *Жетектеп алып жүргізуші, жетектеуші.*

МОНТАНЫ¹ зат. өс. *Тауда өсетін, күрделі күлділер тұқымдастарына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

МОНТАНЫ² сын. 1. экспр. жағымды. *Жүзі тымтыған, моп-момақан.* 2. жағымсыз. *Сырт қараанда жуас, момын болып көрінетін, іштей адалдығынан аралдығы басым; қу, зымиян.*

МОНТАНЫЛЫҚ зат. экспр. жағымсыз. *Монтаны болғандық.*

МОНТАНЫС = е т. *Момақан болған кейін таныту.*

МОНТАНЫСУ *Монтаныс етістігінің қимыл атауы.*

МОНТАҢ елік. *Моп-момақан жуас адамның томпып қозғалғандағы қысқа қимылын бейнелейтін сөз.*

Монтаң қақты. *Алдына түсіп алып, бүткілдеп жүріп отырды, лепіл қақты, құрдай жорғалады.*

МОНТАҢДА = е т. экспр. 1. *Монтаң қағып бүткілдеп жүріп отыру.* 2. ауыс. *Маймандау, жалбаңдау.*

МОНТАҢДАТ = е т. *Монтаң қақтыру, бүткілдетіп жүргізу.*

МОНТАҢДАТУ *Монтаңдат етістігінің қимыл атауы.*

МОНТАҢДАУ *Монтаңда етістігінің қимыл атауы.*

МОНТАЮ *Монтай етістігінің қимыл атауы.*

МОНТЕР [франц. *monteur*] зат. тех. *Мәшинелердің бөлшектерін жинап, жөндеп, монтаж жасаушы адам.*

МОНТЕРЛІК сын. *Монтерге байланысты, қатысты.*

МОНТИ = е т. экспр. жағымды. *Сүп-сүйкімді, момақан болу, томпаю.*

МОНТИЫС = е т. *Сүп-сүйкімді момақан болысу, томпайысу.*

МОНТИЫСУ *Монтиыс етістігінің қимыл атауы.*

МОНТИЮ *Монти етістігінің қимыл атауы.*

МОНТЫҚ; **монтық қара.** *Ал қара.*

МОНУМЕНТ [лат. *monumentum*] зат. кіт. *Елеулі уақиғаны, ірі тұлғаларды есте қалдыруға арнап салынған ескерткіш, құрылыс.*

МОНУМЕНТАЛДЫ [лат. *monumentalis*] сын. кіт. *Кеңінен ойланп пішілген, ірі, кесек, монументті.*

МОНУМЕНТАЛДЫҚ сын. кіт. *Есте қаларлық, асқақты, асқаралы, монументтік.*

МОНУМЕНТАЛИСТ зат. кіт. *Монументалшы.*

МОНУМЕНТАЛШЫ зат. кіт. *Монумент құрастырушы, скульптор.*

МОНУМЕНТІС сын. *Монумент боларлық, ірі, кесек.*

Монументті өнер. сәулет. *Пластикалық өнердің шығармаларын нақты архитектуралық орта үшін кеңістік-идеялық жағынан толықтыру мақсатымен жасалатын түрі.*

МОНУМЕНТТІК сын. *Монументке қатысты, монументке тән.*

МОНЦИОНИТ зат. геол. *Мөлшерлері шамалас плагиоклаздан (лабрадордан), калишпаттан (көбінесе ортаклаздан) және фемалық минералдан тұратын орта-ірі түйірлі интрузиялық тау жынысы.*

МОНЦОНИТ зат. геол. *Тереңде қалыптасқан ашық кристалды, сұр түсті, магмалық тау жынысы.*

МОНША зат. *Буга шабынып, жуынып-шайынуға арнап салынған үй.*

Моншаға түсті. *Моншаға кіріп буга отырып, жуынып-шайынды.* **Монша жақты.** *Жуыну үшін монша қыздырды.*

МОНШАДАЙ сын. *Монша секілді ыстық.*

МОНШАҚ¹ зат. 1. *Жіпке тізіп, әсемдік үшін мойынға салып жүретін түрлі-түсті уақ асыл тастан немесе сұтастан жасалған әшекей.* 2. ауыс. поэт. *Көз жасы.* 3. ауыс. поэт. *Әдемі, мәлдіреген ұсақ, дөңгелек нәрсенің сипаты.*

Моншақ тамды [төгілді]. поэт. *Көз жасы ақты, үнсіз жылады.* **Моншақ төкті.** *Асыл тастарды тізіп тікті.*

МОНШАҚ² зат. өс. сөйл. *Улы немесе ащы шөптердің бірі.*

МОНШАҚ-МОНШАҚ зат. бейн. *Мәлт-мәлт етіп төгілген зат, тамшы.*

МОНШАҚСЫЗ сын. *Моншағы жоқ, моншақ тақпаған.*

МОНШАҚТА¹ = е т. бейн. 1. *Көзінен моншақ тәрізденіп жас ағу, жас тамшылау.* 2. *Тер тамшылау.*

Моншақтап жас келді. бейн. *Жылады, үнсіз жылады.* **Моншақтап терледі** [тер тамды, тер

моншақтады, тер жауды]. *Қара суга түскендей ағып терледі, тер одан да, бұдан да кетті.*

МОНШАҚТА² = е т. *Моншақ тағу, моншақпен безендіру.*

МОНШАҚТАЙ сын. экспр. 1. *Әдемі, сүйкімді, кішкентай тамшы.* 2. *Доп-домалақ, сүйкімді, қарақаттай (көз).*

МОНШАҚТАЛ¹ = е т. *Моншақ тағылу, моншақпен безендірілу.*

МОНШАҚТАЛ² = е т. *Моншақ тәрізденіп тамшылауы, ағуы.*

МОНШАҚТАЛУ¹ *Моншақтал*¹ етістігінің қимыл атауы.

МОНШАҚТАЛУ² *Моншақтал*² етістігінің қимыл атауы.

МОНШАҚТАН = е т. экспр. *Шып-шып етіп төгілу, тамшылау.*

МОНШАҚТАТ = е т. 1. *Тер тамшылату.*

2. *Көз жасын ағыздыру.*

МОНШАҚТАТУ *Моншақтат етістігінің қимыл атауы.*

МОНШАҚТАУ *Моншақта етістігінің қимыл атауы.*

МОНШАҚТЫ сын. *Моншағы бар, моншақ таққан.*

МОНШАҚША үст. *Моншақ сияқтанып, моншаққа ұқсап.*

МОНШАСЫЗ сын. *Моншасы жоқ.*

МОНШАШЫ зат. *Моншаны қыздырып дайындаушы, монша жағушы.*

МОҢҒОЛ зат. этн. *Моңғолия жерін мекендейтін алтай тіл шоғырының моңғол тілінде сөйлейтін (Моңғолиядағы халха, ойраттар мен қытайдағы баоань, дунсян, даур, бара, монгор, моңғолдар мен Ауғанстандағы моңғолдар, Ресейдегі буряттар мен қалмақтар) халықтар тобының жалпы атауы.*

Моңғол тілі. *Моңғол ұлтының ана тілі.*

Моңғол нәсілі. геогр. *Терісі сарғыш, шашы тік, қайратты, денесінің түгі аз, мезогнатизмді, бет сүйегі өте шығыңқы, таңқы мұрын, еріндері біршама қалың, эгиантусты – қыяқ көзді, қалың қабақты болып келетін адамдар тобы.*

Моңғол түйесі. түйе шар. *Қосоркешті түйенің онша ірі емес тұқымы.*

МОҢҒОЛДЫҚ зат. *Моңғолияны мекендеуші, моңғолға тән.*

МОҢҒОЛДАЙ сын. *Моңғол сияқты, моңғол тәрізді.*

МОҢҒОЛТАНУ зат. ғыл. *Тарих ғылымының моңғол халықтарына байланысты мәселелерді зерттейтін саласы.*

МОҢҒОЛША үст. *Моңғолға ұқсап, моңғол сияқты. // Моңғол тілінде.*

МОПЕД зат. тех. *Моторлы велосипед.*

МОПЕДСІЗ сын. *Мопеді жоқ.*

МОП-МОМАҚАН сын. *Өте момын, жұп-жуас.*

МОП-МОМЫН сын. *Өте момын, тым жуас.*

МОП-МОНТАҚТАЙ сын. сөйл. *Мұнтаздай.*

МОП-МОНТАНЫ сын. экспр. *Асқан, момақан.*

МОПС зат. зоол. *Қысқа жүнді, үлкен домалақ басты, үйде ұстайтын иттің бір тұқымы.*

МОР зат. 1. *Қойдың қыяп тұтатын, үстіне дымқыл қоң, қи үйіп, бықсытып жаққан оты бар, қазылған шұңқыр жер.* 2. *Мордан пайда болған ыс, түтін.* 3. *қолөнер. Қисық я қатты ағашты ию, түзету үшін жаққан ыстық қозы, қоламта.*

Мор салды. а) а н ш. *Аңды інінен шығарып алу үшін, інінің аузына түтін салып, ішін*

толтырғанша қоздатты. ә) қолөнер. Қисық, не қатты ағашты ио үшін ыстық қозыға салды.

МОРАЛИТЕ [франц. morolite] зат. әдеб. Драматургиядағы жанр, гибратты аллегориялық драма.

МОРАЛЬ [лат. moralis] зат. **Ахлақ** (адамдардың бір-біріне, қоғамға деген қатынасын реттейтін тәртіптердің, принциптердің, ережелердің жиынтығы, қоғамдық сана).

Мораль оқыды. жақтырмау. Тәртіпті бол, саналы бол деген тұрғыда ақыл айтты.

МОРАЛЬДЫҚ сын. Ахлаққа қатысты, байланысты.

Моральдық зиян. заң. **Ахлақтық зиян** (азаматтық құқықта жеке және заңды тұлғалардың өзіндік беймүліктік игіліктері мен құқықтарының бұзылуы, кемсітілуі немесе олардан айырылу, соның ішінде жәбірленушіге қарсы жасалған құқық бұзушылықтың салдарынан басынан кешірген жан азабы немесе тән азабы).

Моральдық кодекс. Адамгершілік, ар-ұят қағидалары.

Моральдық құқық. заң. Әр адамның қоғамдық қатынастардағы кездесетін келеңсіз жағдайларға қарсы тұра білу, өзінің заңды талаптарын қадағалай білу құқығы. **Моральдық нигилизм.** <лат. moralis – адамгершілік, nihil – ештеңе> филос. Адам өмірінің мағыналығын, барша қабылдаған адамгершілік және мәдени құндылықтардың маңыздылығын жоққа шығаруға саяси дүниетанымық ұстаным. **Моральдық норма.** Бір әрекеттің орындалып, екіншісінің шектелуін талап ететін идея. **Моральдық саяси бірлік.** Ахлақ пен саясатқа қатысты бірлік. **Моральдық тәрбие.** Адамгершілік сана, сезім, мінез-құлықтарды қалыптастыратын тәрбие.

МОРАЛЬШЫ зат. Басқаға ақыл айтқыш, үлгі-өнеге беруге құмар адам, моралист.

МОРАН зат. жерг. Қатты желде теңіз суының ығысып тасуы.

МОРАТОРИЙ [лат. moratorium] зат. қаржы. Қарызгердің борышқорлық міндеттемелі төлеуге дәрменсіздігі туралы ресми мәлімдемесі.

Мораторий жариялау. қаржы. Қарызды өтеу мүмкіншілігі жоқтығын мәлімдеу.

МОРГ [франц. morgue] зат. **Мәйітхана** (өлген адамдардың денесін уақытша сақтап қоятын үй).

МОРДА зат. жерг. Қамыстан, талдан тоқылған, балық аулайтын құрал.

МОРДВА зат. Мордва Республикасының жергілікті халқы және сол халықтың өкілі.

МОРЕНА [франц. moraine] зат. геол. 1. Мұздың қозғалысынан пайда болған таужынысы сынықтарының үйіндісі. 2. Мұздықтармен бірге қошетін немесе белгілі бір орынға жиналып, одан ары көшпейтін кесек тау жыныстары.

МОРЕНАЛЫҚ сын. Моренаға тән, моренаға қатысты.

Мореналық жер бедері. геол. Мұздықтар әсерінен пайда болған аккумуляттық жер бедері.

Мореналық көл. а) Құрлық мұздығының қалдығы немесе мұздық шөгінділерінің түптік мореналардың ортасындағы ойыстарда орналасқан көл. ә) Кейін шегінген мұздықтың аңғарда қалдырған мореналық үйінді жалының сырт жағында қалыптасқан көл. **Мореналық қырқа.** геогр. Морена тізбегі, мұздықтардан қалған таужыныстардың үйінді шөгінділерінің жал пішінді қатарларының жиынтығы.

МОРЖ [лат. odobaenus rosmarus] зат. зоол. Солтүстіктегі теңіздерде өмір сүретін, азу тістері ұзын, мұртты, сүтқоректі ірі хайуан.

МОРЖА зат. сөйл. **Мұржа.**

МОРЖАЛЫ жерг. сын. Моржасы, шынысы бар.

МОРЗЕ зат. 1837 жылы физик Морзе ойлап шығарған телеграфтың аппарат және соған қажетті түре мен нүктеден тұратын шартты белгілер жүйесі.

Морзе әліпбесі. тех. Физик Морзе ойлап тапқан әріптер мен сандардың орнына нүктелер мен сызықшалар түрлі тәсілдер бойынша қолданылатын телеграфтық код.

МОРЗИСТ зат. Морзе жүйелі аппаратта істейтін телеграфист.

МОРИЛКА зат. Бояр алдында ағашқа сіңдірілетін зәрлі ақ сұйық зат.

МОРИОН зат. мин. Қара немесе қою-қоңыр түсті кварц кристалы, минерал.

МОРЛА = ет. 1. Қисық, қатты ағашты т.б. ио, жұмсартып иілгіш жасау үшін морга салып қыздыру. 2. Шағатын жәндікті жуытпау үшін түтін салу.

МОРЛАН = ет. Морга салыну.

МОРЛАНУ Морлан етістігінің қимыл атауы.

МОРЛАУ Морла етістігінің қимыл атауы.

МОРМОН зат. діни. Христиан діні мен көпқұдайлықтың араласуынан қалыптасқан діни ілімді ұстанушы, сондай діни сектаның мүшесі.

МОРОЗИЛКА ор. зат. сөйл. **Тоңазытқыш.**

МОРОШАҚ зат. жерг. Жерошақ, қазандық.

МОРС ор. зат. тамақ. Аздаған қанты бар су қосылып мұздатылған жеміс немесе жидек шырынынан жасалатын сусын.

МОРТ сын. 1. Бірден шорт үзілетін, күрт сынатын. 2. ауыс. Күрт кететін, томырлық.

Морт кетсін. Өлім келсін, жер қапсын, жастай өлсін. **Морт кетті [сынды].** а) Қатты ашуланды, ыза болды. ә) Аяқасты дүрсе қоя берді, шартта-шұрт ашуланды, едірейіп шыға келді. **Морт [шарт] сынды.** Ашу қысты, кенеттен ашуланды. **Морт үзілді.** Шатыр етті; бірден сынды.

МОРТИРА [лат. mortarium] зат. әск. Ұғысының қзындығы 16 калибрден аспайтын артиллериялық снарядтардан төбеден атыс жүргізуге арналған артиллериялық зеңбірек.

МОРТ-МОРТ сын. Бірінен соң бірі морт үзілетін, күрт сынатын.

МОРТТЫҚ зат. 1. Морт болушылық, сынғыштық, күйрегіштік. 2. физ. Материалдардың механикалық күштер әсерінен айтарлықтай пластикалық деформацияланбай-ақ бөліну ерекшелігін көрсететін механикалық сипаттама.

МОРТТЫЛЫҚ зат. физ. Денелердің болар-болмас пластикалық пішінісіденудің әсерінен сыну қасиеті.

МОРТЫҚ¹ зат. өс. <лат. egestorump> Құмдауыт жерде өсетін, малға азық болатын құнарлы шөптің түрі.

МОРТЫҚ² сын. Тапал, мыртық, аласа бойлы.

Мортық болды. Быт-шыт болды, күйреді.

МОРТЫҚБОЗ зат. өс. Түсі боз, жіңішке-леу келген сексеуілді жерде өсетін өсімдік.

МОРТЫЛДАҚ сын. Морт-морт сынған.

МОРУ¹ зат. геол. Минералдар мен таужыныстардың жер бетінде физикалық, химиялық және органикалық агенттер әрекетінен өзгеру және қирау процесі.

Мору агенттері. геол. Таужыныстар мен минералдардың физикалық күйін және химиялық құрамын өзгертетін агенттер; су, оттек, көмірқышқыл газы, әртүрлі минералдық және

органикалық қышқылдар, тірі ағзалар, Күн радиациясы.

МОРУ² Мору¹ етістігінің қимыл атауы.

МОРУ³ Мору² етістігінің қимыл атауы.

МОРФЕЙ [грек. morphēios] зат. Ежелгі грек мифологиясындағы ұйқы және түс көру құдайы.

МОРФЕМА [грек. morphē] зат. лингв. Сөздің мағыналы бөлшегі: түбір, жұрнақ, жалғау т.б.

МОРФЕМИКА зат. лингв. Тілдің морфемдік құрылысы, сөз құрамындағы морфемалардың жиынтығы және солардың түрлері.

МОРФИЙ зат. мед. Көкнардан алынатын ауруды ұйықтататын, ауырғанын басатын дәрі.

МОРФИНИЗМ зат. мед. Морфийге құмарлық, нашақорлықтың бір түрі.

МОРФОГЕНЕЗ [грек. morphē – түр, форма, genesis – пайда болу] зат. геол. Азаның онтогенезі немесе филогенезі барысында құрылымдық элементтің пайда болып, түзілуі.

МОРФОГЕНЕТИКАЛЫҚ: морфогенетикалық корреляция. биол. Азаның жеке дамуына ішкі әсерлердің өзара бір-бірімен байланысынан туатын сәйкестік.

МОРФОГРАФИЯ [грек. morphē – пішін, түр, grapho – жазамын, суреттеймін] зат. геол. Жер беті бедерінің сыртқы белгілерін (биіктігін, тереңдігін, жер бетінің тілімделу сипатын, орналасуын т.б.), жер бедерінің жаралу жағдайы мен жасына байланысты сипаттау тәсілі.

МОРФОЛОГ зат. лингв. Тіл білімінде морфология саласын зерттеуші маман.

МОРФОҚҰРЫЛЫМ зат. геол. Жаралуында эндогендік процестердің жетекші рөлі болған, құрлық, мұхиттар мен теңіздер түбі бедерінің ірі элементтері таулы өңірлер, мұхит табаны).

МОРФОЛОГИЯ¹ [грек. morphē – пішін, түр, logos – сөз] зат. лингв. Сөздің құрамын, грамматикалық мағынасы мен қызметін зерттейтін ғалым.

МОРФОЛОГИЯ² зат. биол. Ағзалардың пішіні мен сыртқы құрылысын зерттейтін ғылым.

МОРФОЛОГИЯЛЫҚ сын. лингв. Морфологияға қатысты, соған байланысты.

Морфологиялық жылысу. лингв. Тілдің даму барысында кейбір сөздердің құрамындағы морфемалардың алғашқы жегі өзгеріп, бірінің дыбыстық элементтерінің пішінісіне ығысуы.

Морфологиялық көрсеткіш. лингв. Түбірдің қай сөз табынан, қандай түбір, қосымшадан тұратынын көрсететін жұрнақ, жалғау. **Морфологиялық синтез.** лингв. Сөз тұлғасына қосылған қосымшалар негізінде кәсіптік тілдің нақты сөздік формасын құру.

Морфологиялық сінісу. лингв. Тіліміздегі кейбір сөздердің әуелде қандай бөлшектерден құралғаны бірден аңғарылмайтындай болып кірігіп, бір сөзге айналуы.

Морфологиялық талдау. а) лингв. Сөзді түбір мен қосымшаға, сөз табына, грамматикалық категориясына қарай талдау әдісі. ә) геол. Жер қыртысы қозғалыстарының барысы мен дамуын экзогендік процестерді және қалыптасқан геоморфологиялық құрылысын зерттеу жолымен қалпына келтіру әдісі.

МОРФОМЕТРИЯ [грек. morphē – пішін, түр, metron – өлшеу] зат. геол. Геоморфологияның жер беті бедеріне сандық сипаттама беретін саласы.

МОРФОМЕТРИЯЛЫҚ сын. геол. Морфометрияға қатысты, морфометрияға тән.

МОРФОМУСІН [грек. morphē – пішін, түр, lat. sculptura – мүсін] зат. геогр. Жер бетінің

салыстырмалы шағын бедерінің формалары (сай, жыра, өзен аңғары, төбе, мореналық қырқалар, жағалық шағындар, карстық шұңқырлар, т.б.) жер бетінің морфоқұрылымы.

МОРФОНЕМА [грек. morphē – пішін, түр, phonema – дыбыс] зат. лингв. Бір морфеманың түрлі морфтарын пайда ететін өзара алмасушы дыбыстар.

МОРФОЛОГИЯ [грек. morphē – пішін, түр, phone – дыбыс, logos – ілім] зат. лингв. Морфеманың фонологиялық құрылымын және фонеманың морфологиялық қызметін зерттейтін тіл білімі саласы.

МОРФОСЕМАНТИКАЛЫҚ; морфосемантикалық өріс. лингв. Зерттелетін сөзге фонетикалық, құрылымдық немесе семантикалық жағынан жақын сөздердің жиынтығы.

МОРЫ= ет. Шіріп тозу, омырылу. 2. ауыс. Қиындыққа шыдамай, күйректікке салыну.

МОРЫҚ= ет. сөйл. **Моры** (күйреу, қиындықтан жадап-жүдеу).

МОРЫЛУ; морылу белдемі. геол. Жер қыртысының физикалық және химиялық морылу процестері қамтыған беткі қабаты. **Морылу өнімдері.** геол. Әртүрлі тау жыныстардың физикалық және химиялық морылу нәтижесінде дербестелген тау жыныстар мен минерал кристалдарының сынықшаларына, қосалқы кристалдарға, коллоидті және шынайы ерітінділерге қатысты қолданылатын жалпылама атау.

МОРЫТ= ет. 1. Тозуға, омырылуға себепкер болу. 2. ауыс. Күйректікке салындыру.

МОРЯК зат. сөйл. Теңізі, теңіз флотын да қызмет істейтін әскери адам.

МОРЯКТАЙЫН сын. Моряктай, моряк сияқты, моряк тәрізді.

МОСКИТЕР зат. Қос қанаттылар отрядына жататын ұсақ қан сорғыш жәндіктер.

МОСКИТКІК; москиттік флот. өск. Шапшаң жүзетін маневрлі ұрыс кемесінің топтамасы.

МОСҚАЛ сын. Біраз жасқа келіп егде тартқан, қартамыс.

Моқсқал таргты. Қартамыс болды, қартайды.

МОСҚАЛДАН= ет. Жасы келіп егде тарту, қартаюу.

МОСҚАЛДАНУ Мосқалдан етістігінің қимыл атауы.

МОСҚАЛДАУ сын. Мосқал тартқан, жасамыстау.

МОСҚАЛДЫҚ зат. Жасамыстық, егделік, қартамыстық.

МОСТОДОНТ зат. биол. Ерте кезде тіршілік еткен мамонт тұқымдас хайуан.

МОСЫ зат. этн. 1. Ілгекке ыдыс іліп, шай қайнататын, ас пісіретін үш тағанды темір құрал. 2. сөйл. Шелек.

Мосы көтерілді. Шай қойып, тамақ асылу үшін мосы тұрғызылды.

МОСЫ зат. қолөнер. Жінтерді біріктіріп өрмек тоқуға арналған құрал.

МОСЫ зат. спорт. Түрегеліп тұрып ату жаттығуында мылтықты тіреуге арналған жабық.

МОСЫДАЙ сын. Мосы сияқты, мосы тәрізді.

МОСЫЛА= ет. Үш тағанды ету, мосыға ұқсату.

МОСЫЛАН= ет. Үш тағанды етілу, мосыға ұқсатылу.

МОСЫЛЫ сын. 1. Мосысы бар. 2. Мосыға ұқсас бірнеше тағанды тіреуіші бар.

МОТ ор. сын. сөйл. Үнемдеуді білмейтін ысырапшыл.

МОТЕЛЬ [ағыл. motel, motor – қозғалтқыш

деген сөзінен, автомобиль және hotel – қонақүй, отель] зат. Магистралдық автомобиль жолдарының бойына арнайы салынатын қонақүй кешені.

МОТИВ [франц. motif] зат. әдеб. **Уәж.** 1. әдеб. Әдебиет пен өнерге арналған шығарманың сюжеті, тақырыбы. 2. муз. Өзіндік көркемдік сипатқа ие, бір әуендік тақырып, интонация бар шағын музыкалық құрылым, үзінді. 3. психол. Адамды белгілі бір іс-әрекетке бастайтын ішкі субъективті себеб, оның қажеттіктері мен мүдделерін білдіруге бағытталған саналы, мақсатқа сәйкес әрекет. Пугыл, ынта, мақсат ұғымдарымен үндес. 4. лингв. Ұғымның, заттың аталуына себеп болған тұртікі, белгі, сыртқы және ішкі әсер.

МОТИВАЦИЯ [лат. motivus] зат. биол. **Уәждеме** (адам мен жоғары сатыдағы жануарлардың өз қажеттіліктерін қанағаттандыра алатын қимыл-әрекеттерін іске асыруға бағытталған ми құрылымының белсенді жағдайы).

МОТИВСІЗ сын. **Уәжсіз** (ешбір мағыналық негізсіз).

МОТИВТЕНДІР= ет. Мотивке негіздеу.

МОТИВТЕНДІРУ Мотивтендір етістігінің қимыл атауы.

МОТИВТІ сын. Уәжі бар, уәжді.

МОТНЯ зат. кәс. 1. Аудың орта тұсындағы балық жиналатын қап. 2. Қайсыбір түркі халықтары мен украиндер киетін шалбарға салынған ау.

МОТО¹... [лат. motor] зат. Моторы бар деген мағынада беретін күрделі сөздің алғашқы сыңары.

МОТО² зат. сөйл. Моторлы автокөлік.

МОТОАТҚЫШ зат. өск. Брондалған машинаға орнатылған автоматты атқыш қару.

Мотоатқыш әскері. өск. Жүрдек сауыт машиналармен, танкіге қарсы қолданылатын күшті құралдармен және басқа да қару-жарақпен жабдықталған құрлық әскерлерінің бір түрі.

Мотоатқыштар ротасы. өск. Қазіргі заманғы қуатты қару-жарақпен қаруланған тактикалық бөлімше.

МОТОБОЛ [лат. motor – қозғалтқыш, ball – доп] зат. спорт. Мотоциклмен футбол ойнайтын командалық ойын.

МОТОБОЛШЫ зат. спорт. Мотобол ойнайтын спортшы.

МОТОВОЗ зат. тех. Рельспен жүретін моторлы қозғалтқыш, шағын қуатты локомотив.

МОТОДРОМ [лат. motor – қозғалтқыш, грек. dromos – жүгіретін алаң] зат. Мотоциклді сынайтын және мотоцикл спортнан жарыс өткізетін ғимарат.

МОТОЖАРЫС зат. Мотоцикл жарысы.

МОТОЖАРЫСШЫ зат. Мотожарысына қатысушы спортшы.

МОТОКОЛОННА зат. Мотоциклдер бағаны.

МОТОКОЛЯСКА зат. Мүгедек адамдарға арнап жасалған моторлы қозғалтқышы бар арба.

МОТОКРОСС зат. спорт. Мотоциклшілер жарысы.

МОТОНАРТ зат. Табаны темір, моторы бар шапаға орнатылған үйшік.

МОТОНЕХОТА зат. өск. Моторлы машинамен жабдықталған жаяу әскер.

МОТОР [лат. motor] зат. тех. Кез келген энергия түрін механикалық энергияға түрлендіретін автомашинаның қозғалтқышы.

Мотор майлары. тех. Иштен тұтанатын қозғалтқыштарды майлауға қолданылатын сұйықтықтар.

МОТОРДАЙ сын. Мотор сияқты, мотор тәрізді.

МОТОРИКА [лат. motor] зат. биол. Бүкіл ағзаның биомеханикалық, физиологиялық қозғалысқа түсуін білдіретін кең мағынадағы ұғым.

МОТОРИСТ зат. Жүргізуші жұмыскер.

МОТОРИСТІК сын. Моториске қатысты, соған тән.

МОТОРЛАН= ет. өск. Моторлы техникамен жабдықталу.

МОТОРЛАНДЫР= ет. өск. Моторлы техникамен жабдықтау.

МОТОРЛАНДЫРЫЛ= ет. өск. Моторлы техникамен жабдықталу.

Моторландырылған әскер. өск. Бұрынғы жаяу әскерлерден әлдеқайда өзгеше жаңа қарумен және жоғары дәрежелі техникамен жабдықталған әскер.

МОТОРЛЫ сын. Моторы бар, мотор қойылған.

Моторлы атқыштар әскері. өск. Жүрдек сауытты машиналармен, автоматты атқыш қарулармен, танкіге қарсы қолданылатын құралдармен және басқа да қару-жарақпен жабдықталған құрлық әскерлерінің бір түрі. **Моторлы қайық.** Ескексіз, төбесі ашық, мотормен жүретін шағын қайық.

МОТОРЛЫҚ сын. Моторға арналған, моторға қатысты.

Моторлық ес. психол. Ойын, еңбек және т.б. әрекеттермен айналысқан кездегі қимыл-қозғалыстарды есте қалдыру мен қайта жаңғыртудан көрінетін жадтың бір түрі.

МОТОРОЛЛЕР [нем. Motorroller] зат. Мотоциклдің жүргізушіге барынша ыңғайлы етіп жасалған шағын түрі.

МОТОРСЫЗ сын. Моторы жоқ, мотордың қатысынсыз.

МОТОРШЫ зат. Моторды іске қосушы, мотор жөндеуші немесе жүргізуші.

МОТОСАФАТ зат. өск. Ұрыстық және көмекші шынжыр табанды машиналардың жүріс қорын есептеуге арналған, жұмыс істеу ұзақтығының өлшем бірлігі.

МОТОСЕЛЮГА зат. Мотормен жүретін қайық, кеме.

МОТОЦИКЛ [лат. motor – қозғалтқыш, грек. kuklos – дөңгелек] зат. Екі немесе үш дөңгелекті, іштен жанатын қозғалтқышы бар шағын көлік түрі.

Мотоцикл спорты. спорт. Тректе, тас-жолда, ипподромда, ойлы-қырлы т.б. жерлерде мотоциклмен шапшаңдық сынаудан өтетін түрлі жарыс.

МОТОЦИКЛЕТ зат. сөйл. **Мотоцикл.**

МОТОЦИКЛЕТШІ зат. Мотоцикл жүргізушісі.

МОТОЦИКЛИСТ зат. сөйл. **Мотоциклиш.**

МОТОЦИКЛІШШІ зат. Мотоцикл жүргізушісі, мотоциклист.

МОТОЭСТАФЕТА [лат. motor – қозғалтқыш, франц. estafette – үзенгі] зат. спорт. Моторлы машиналардың тобының әрбір мүшесі бір-біріне кезекті бере отырып, мәреге жетуі арқылы өткізілетін жарыс.

МОТТЫҚ зат. Мот болушылық.

МОТЫ сын. сөйл. Көзқарасы тар, түсінігі кем, көрген-білгені аз.

МОФЕТАЛАР [итал. mofete] зат. геогр. Температурасы 100°C-тан төмен, негізінен көмірқышқыл құрамды фумарола.

МОХОВИК зат. бот. Саңырауқұлақтың жеуге жарайтын бір түрі.

МОҢ-МОҢ о.д. Жылқыны шақырғанда айтылатын ишарат сөз.

МОҢ-МОҢЫЛА = ет. *Мон-мон* деп жылқыны шақыру, тыныштандыру.

МОЦИОН [нем. Motion] зат. кіт. *Серуендеп жүрушілік.*

МОЧЕВИНА зат. биол. Азоттық заттардың денеде алмасуын реттейтін органикалық зат, карбалид.

МОША = ет. жерг. *Шоғырлану, топталу.*

МОШҚА = ет. жерг. *Қасақана сынап байқау, тексеру, тергеу.*

Мошқап бақты. *Байқап көрді, тексеріп байқады. Мошқап сұрады. Егжей-тегжей тәптіштеп сұрады.*

МОШҚАЛ = ет. *Сыналып байқалу, тексерілу, тергелу.*

МОШҚАТ = ет. *Сыналып байқату, тексерту.*

МОШҚАУ *Мошқа етістігінің қимыл атауы.*

МОШҚАУЛЫҚ зат. *Мошқау жасаушылық.*

МОЮ *Мойы етістігінің қимыл атауы.*

МӨ о.д. *Сырдың мөңірегенде шығаратын дыбысы.*

МӨЖЕНЕ зат. жерг. *Өрік сүйегінің ішіндегі дәні.*

МӨЖЕНТОПАЙ сын. сөйл. *Можан-томпай.*

МӨЖЕНКЕ сын. жерг. *Үлкен, жардай. Мөжеңке шана. жерг. Шөп таситын үлкен шана.*

МӨЙМІЛДЕ = ет. экспр. *Шүтілдеп толу, лық толу.*

МӨЙМІЛДЕТ = ет. *Шүтілдетіп толтыру, лық толтырту.*

МӨЙМІЛДЕТУ *Мөймілдет етістігінің қимыл атауы.*

МӨЙМІЛДЕУ *Мөймілде етістігінің қимыл атауы.*

МӨЙІЛДЕЙ сын. сөйл. *Мойылдай.*

МӨКІ зат. *Кең ауыз кестінің бір түрі.*

МӨЛДЕК¹ зат. *Қошет отырғызуға, бау-бақша еуге арналған шағындау бөлек жер.*

МӨЛДЕК² сын. экспр. **1.** *Кішкене, титімдей. 2.* *Кішігірім, шағын.*

МӨЛДЕКТЕ = ет. *Шүтілдеу, мөлтілдеу.*

МӨЛДЕКТЕТ = ет. *Шүтілдету, мөлтілдету.*

МӨЛДІК сын. сөйл. *Мөлдек (кішкене, титімдей).*

МӨЛДІР сын. **1.** *Судың түсіндай тұс. 2.* *Таза, лай емес, тұнық. 3.* *Түтін емес, таза, жағымсыз иісі жоқ. 4.* *Ашық, бұлтсыз. 5.* *ауыс. Ақ, таза, пәк.*

Мөлдiр аспан. *п.э.т. Бұлтсыз, ашық аспан. Мөлдiр көз.* *б.ейн. Жас қыз, бойжеткен. Мөлдiр қара.* *а) Шымқай қара, жалтыр қара. ә) п.э.т. Мөлтілдеген, әдемі. Мөлдiр махаббат.* *п.э.т. Таза, шынайы, пәк сүйіспеншілік. Мөлдiр пейіл. Таза көңіл.*

МӨЛДІРДЕЙ сын. *Таза, пәк, ақ.*

МӨЛДІРЕ = ет. **1.** *Тұп-тұнық болып жату.*

2. *Жәудіреу, жаудырау. 3.* *Жылтылдау, жылт-жылт ету. 4.* *ауыс. Әдемілену, сілулану.*

МӨЛДІРЕКТЕ = ет. *Мөлт-мөлт ету, мөлтілдеу.*

МӨЛДІРЕС = ет. *Мөлт-мөлт етісу, мөлтілдесу. Мөлт-мөлт еткізіп жастарын ағызысу.*

МӨЛДІРЕТ = ет. *Көзін мөлт-мөлт еткізіп жылау, ағызу, көз жасын мөлтілдету.*

МӨЛДІРЕТУ *Мөлдiрет етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛДІРЕУ *Мөлдiре етістігінің қимыл атауы; көзі жасқа толу, жылау.*

МӨЛДІРЛЕ = ет. *Мөлдiр ету, тұнық ету.*

МӨЛДІРЛЕН = ет. *Мөлдiр болу, тұңу.*

МӨЛДІРЛЕНУ *Мөлдiрлен етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛДІРЛЕТ = ет. *Тазарту, тұндыру.*

МӨЛДІРЛЕТУ *Мөлдiрлет етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛДІРЛЕУ¹ *сын. Аздап мөлдiр, тұнықтау, тазалау.*

МӨЛДІРЛЕУ² *Мөлдiрле етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛДІРЛІ *сын. сөйл. Мөлдiр, таза, тұнық.*

МӨЛДІРЛІК зат. **1.** *Мөлдiр болушылық, тұнықтық. 2.* *физ. Заттың су түсіндей болу қасиеті. 3.* *ауыс. Пәктік, жан тазалығы. 4.* *ауыс. Шынайылық, тазалық, ашықтық.*

МӨЛДІРТАС зат. геол. *Түссіз мөлдiр кварц, сұтас.*

МӨЛІ = ет. экспр. *Көзін төмен салып, жалынышпен телміру, сүмірейю.*

МӨЛІТ = ет. экспр. *Көзін төмен салдыртып телмірту, сүмірейту.*

МӨЛІТУ *экспр. Мөлiт етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛІИС = ет. *Жалынышпен телмірісу, сүмірейісу.*

МӨЛІИО *Мөлі етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛТ елік. *Сұйық заттың бір тамшысының жылтырап көзге көрінгенін немесе үзіліп тамғанын бейнелейтін сөз.*

Мөлт етті. *Мөлдiреп көрінді, мөлдiреді.*

МӨЛТЕШ зат. *Қарағайдың шайыры.*

МӨЛТ-МӨЛТ елік. *Жылтыраған, тұнық, мөлдiр заттың қайта-қайта көзге көрінуін, қайталанған қозалысын бейнелейтін сөз.*

Мөлт-мөлт етті. *а) Қайта-қайта мөлдiреп көрінді. ә) Мөлтілдеп көзден жас ақты.*

МӨЛТЕК *сын. Кіп-кішкентай, шағын, шамалы ғана.*

МӨЛТЕКАУДАН зат. сөйл. *Үлкен қалалардың тұтас саулеттік кешенді аймағы, ықшамаудан, ықшамаудан.*

МӨЛТЕКТЕ¹ = ет. экспр. *Жалт-жалт қарап, жауаңдау, мөлдiреу.*

МӨЛТЕКТЕ² = ет. *Мөлтілдеу, шүтілдеу, лықылдап тұру.*

МӨЛТЕКТЕТ¹ = ет. *Жауаңдату, мөлтілдету.*

МӨЛТЕКТЕТ² = ет. *Шүтілдету, лықылдата толтырту.*

МӨЛТЕКТЕТУ¹ *Мөлтектет¹ етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛТЕКТЕТУ² *Мөлтектет² етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛТЕКТЕУ¹ *Мөлтектет¹ етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛТЕКТЕУ² *Мөлтектет² етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛТЕҢ *сын. Мөлт-мөлт еткен, мөлдiреген, жауаңдаған.*

Мөлтен қақты. *а) Мөлтендеді, жаудырады. ә) Безек қақты, безілдеді.*

МӨЛТЕҢДЕ = ет. **1.** *Мөлт-мөлт етіп, жауаңдау, жаудырау. 2.* *ауыс. Бүкжең қағып, айтқанға қону, мойынсұну.*

МӨЛТЕҢДЕС = ет. **1.** *Мөлтен-мөлтен етісу, жауаңдасу. 2.* *ауыс. Айтқанға көнісу, мойынсынысу.*

МӨЛТЕҢДЕСУ *Мөлтендес етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛТЕҢДЕТ = ет. **1.** *Мөлтен-мөлтен еткізу, жауаңдату. 2.* *ауыс. Біреудің қолына қарату, кіріптар ету. 3.* *ауыс. Айтқанға көндірту, мойынсұндыру.*

МӨЛТЕҢДЕТУ *Мөлтендет етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛТЕНДЕУ *Мөлтенде етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛТІЛ зат. *Тамшының немесе тұнық, жалтыр заттың, т.б. мөлт-мөлт еткендігі.*

Мөлтiл қақты. *Мөлдiреді, мөлтілдеді.*

МӨЛТІЛДЕ = ет. *ауыс. 1.* *Жылтылдау, жарқылдау. 2.* *Мөлт-мөлт етіп көзден жас ағу.*

3. *ауыс. Тұңу, сағымдану.*

МӨЛТІЛДЕГІШ *сын. Мөлт-мөлт етіп тиратын, мөлтілдей беретін.*

МӨЛТІЛДЕК *сын. Мөлтілдеген, мөлдiреген, мөлт-мөлт еткен.*

МӨЛТІЛДЕС = ет. *Мөлт-мөлт етісу, мөлтендесу.*

МӨЛТІЛДЕТ = ет. *Мөлт-мөлт еткізу, мөлтендету.*

МӨЛТІЛДЕТУ *Мөлтілдет етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛТІЛДЕУ *Мөлтілде етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛШЕР зат. **1.** *Белгілі бір нәрсенің, заттың жалтыр аумағын көрсететін шама, көлем. 2.* *мед. Бір жолғы қабылдауға арналған дәрі көлемі. 3.* *Қоспа құрамына кіретін заттардың дәл шамасы.*

МӨЛШЕРДЕГІ *сын. Бір нәрсенің мөлшерімен шамалас, соның мөлшеріндегі.*

МӨЛШЕРЛЕ = ет. **1.** *Заттың, нәрсенің көлемін, шама-шарқын, аумағын анықтау, болжалдап, топшылап байқау. 2.* *Бір шектемеге салып өлшеу.*

МӨЛШЕРЛЕГІШ зат. тех. *Сұйық, сусымалы заттардың берілген массасын не көлемін автоматты түрде өлшейтін құрылғы (аппарат, автомат немесе машина).*

МӨЛШЕРЛЕМЕ зат. экон. *Өзара келісілген ақша сомасының көлемі.*

МӨЛШЕРЛЕН = ет. *Зат көлемінің, шама-шарқының, аумағының болжалдануы, топшылап байқалуы.*

МӨЛШЕРЛЕНУ *Мөлшерлен етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛШЕРЛЕС *сын. Шамалас, көлемдес, тұспалдас, қарайлас, қатарлас.*

МӨЛШЕРЛЕС = ет. *Мөлшерін анықтасу, болжалдасу, топшылап байқасу.*

МӨЛШЕРЛЕСУ *Мөлшерлес етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛШЕРЛЕТ = ет. *Заттың мөлшерін анықтату, болжалдаттыру.*

МӨЛШЕРЛЕТУ *Мөлшерлет етістігінің қимыл атауы.*

МӨЛШЕРЛЕУ *Мөлшерле етістігінің қимыл атауы.*

Мөлшерлеу сорғысы. *с.у.ш.ар. Көлденең немесе тік білікті, бір пұлнжерлік, бір әрекетті сорғы.*

МӨЛШЕРЛЕУШІ *сын. Мөлшерлеп шығаратын, мөлшерлеп беретін.*

МӨЛШЕРЛІ *сын. 1.* *Болжамды, шамаланған. 2.* *Белгілі бір өлшемді, шектеулі.*

Мөлшерлі кесімі жоқ. *Алдын ала келісілген, тоқтаған есебі жоқ.*

МӨЛШЕРЛІК¹ зат. *Стандартпен бекітілген параметрлердің мүмкіндік мәндері.*

МӨЛШЕРЛІК² *сын. Мөлшерге қатысты, соған тән.*

МӨЛШЕР-МЕЖЕ зат. *Өлшенетін шама, көлем.*

МӨЛШЕРСІЗ *сын. Өлшемсіз, шамалаусыз, ағыл-тегіл.*

МӨЛІДЕЙ *сын. сөйл. Мойылдай.*

МӨЛІР= е.т.сөйл. **Мөлтінде.**
МӨЛІРУ Мөлір етістігінің қимыл атауы.
МӨНДІ= е.т.сөйл. *Істеген істің алға ба-
 суы, аяқталуы, нәтиже беруі.*
МӨНДІМ-МӨНДІМ сын. *Мөңтеңдеген,
 сүмірейген.*
МӨНДІН зат. *Суырдың баласы, күшігі.*
МӨНДІР зат. этн. тамақ. *Малма жасау
 үшін сүтті пісіріп, суытып, жылы жерге қойып,
 ұйытқы қосып ұйытқан айран.*
МӨҢКЕ¹ зат. зоол. <лат. carassius> *Тұқы
 тұқымдасына жататын тұңғы су балығы.*
МӨҢКЕНДЕ= е.т.сөйл. *Бүгежекте.*
МӨҢКЕРІЛ= е.т. *Екі жағына бұлтақтау,
 төңкерілу.*
МӨҢҚУ Мөңкі етістігінің қимыл атауы.
МӨҢКУЛІ сын. *Мөңки берген, мөңкуін
 қоймаған.*
МӨҢКІ= е.т. **1.** *Аттың немесе өзідің, т.б.
 алдыңғы не артқы екі аяқтары шалт көтеріп,
 мінген адамды түсіріп тастауға тырысуы,
 тулауы.* **2.** а.у.с. *Қатты ашуланып шамдану,
 бұрқ-сарқ болу.*
МӨҢКІГІШ сын. *Тулағыш, мөңки беретін,
 ашуланыш.*
МӨҢКІҢКІРЕ= е.т. *Аздап мөңку, мөңки
 тұсу.*
МӨҢКІҢКІРЕУ Мөңкіңкіре етістігінің
 қимыл атауы.
МӨҢКІП-МӨҢКІП үст. *Үсті-үстіне
 мөңки, мөңкіген үстіне мөңки.*
МӨҢКІС= е.т. *Бірлесе мөңку, топтаса мөңку.*
МӨҢКІСУ Мөңкіс етістігінің қимыл атауы.
МӨҢКІТ= е.т. *Асау атты шоқырақтатып,
 асаулығын басып шабу.*
МӨҢКІТУ Мөңкіт етістігінің қимыл атауы.
МӨҢТЕНДЕ= е.т.сөйл. **Мөлтөнде.**
МӨҢІРЕ= е.т. *Сыыр малы, бұғының «мө» деп
 дыбыс шығаруы.*
МӨҢІРЕП-МАҢЫРА= е.т. *Сыырдың
 мөңіреуі мен қойдың қосыла маңырауы.*
МӨҢІРЕП-МӨҢІРЕП= е.т. *Екілене мөңіреу.*
МӨҢІРЕС= е.т. *Топтаса мөңіреу.*
МӨҢІРЕСУ Мөңірес етістігінің қимыл
 атауы.
МӨҢІРЕТ= е.т. *Сыыр малын мөңіреуге
 мәжбүр ету.*
МӨҢІРЕТУ Мөңірет етістігінің қимыл
 атауы.
МӨҢІРЕУ Мөңіре етістігінің қимыл атауы.
МӨҢІРЕУІК сын. *Мөңірей беретін,
 мөңірегіш.*
МӨП-МӨЛДІР сын. **1.** *Өте мөлдір, аса
 тұңғық, тап-таза.* **2.** а.у.с. *Кіршіксіз, пәк.*
МӨП-МӨЛДІРЛІК зат. экспр. *Мөп-мөл-
 дір болушылық.*
МӨР¹ [ар. مهر] зат. **1.** *Бетінде ойып жа-
 салған әріп белгілері бар, бір нәрсені куәландыру,
 растау үшін басатын мекеменің ресми белгісі.*
2. *Сол мөрдің қағазға түскен таңбасы.* **3.** а.у.с. *Із,
 белгі.* **4.** а.у.с. *Билік, қызмет, лауазым.*
Мөр басты. *Мөрінің ізін түсірді, мөрледі,
 қағаз, құжатты растады.* **Мөр бастырды.**
*Қағазға, керек құжатқа мөр таңбасын қойдырып,
 растатты.* **Мөр басылған.** *Расталған, заңды,
 мөр қойылған.* **Мөрі тайды.** *Таңбасы көрінбей
 қалды.*
МӨР² зат. жерг. *Галоштың т.б. таба-
 нындағы бедері.*
МӨРБАСАР зат. тар. *Қандай да бір
 құжатты, ресми жазбаны, қағазды куәландыра-
 тын, растайтын, мөр салатын адам.*
МӨРДЕЙ сын. *Мөр сияқты (бедерлі, анық).*
МОРЖА зат. сөйл. **Мүржса.**

МӨРЛЕ= е.т. *Мөр басу, мөр соғу.*
МӨРЛЕН= е.т. **1.** *Мөр басылу, мөр соғылу.*
2. а.у.с. *Бедерлену, айқындалу.*
МӨРЛЕНУ Мөрлен етістігінің қимыл атауы.
МӨРЛЕТ= е.т. *Мөр бастырту, мөр соқтыр-
 ту.*
МӨРЛЕУ Мөрле етістігінің қимыл атауы.
МӨРЛІ сын. *Мөрі бар, мөрленген.*
Мөрлі жүзік. *зерг. көне. Ертедегі
 хан-сұлтандардың, би, әскербасы т.б. дәре-
 желі қызмет бабындағы кісілердің бір нәрсені
 куәландыру үшін мөр басатын арнаулы жүзігі.*
Мөрлі меруерт. *зерг. Мөрі бар, мөрленген
 меруерт жүзік.*
МӨРЛІК: *мөрлік тақша. полигр. Элек-
 трондық сыңарлардың нақты байланыстарының
 суреті бетіне мөрлеу арқылы басылатын және
 фольга диэлектриктен жасалатын тақша.*
МӨРСІЗ сын. **1.** *Мөрі жоқ, мөрі басыл-
 маған.* **2.** а.у.с. *Құырсыз, сөз жүзіндегі гана
 лауазымы бар.*
МӨРТАБАН зат. *Мөр басуға арналған
 құрал; штепель.*
МӨРШЛІ сын. *ескі кіт. Мөрлі.*
МӨРШКЕ ор.зат. сөйл. *Сүтті сауын сиыр.*
МӨШТЕК зат. сөйл. **Мүштік.**
МӨШТІК зат. сөйл. **Мүштік.**
МРАМОР зат. **Мөрмөр.**
МРАМОРДАЙ сын. *Мөрмәрдай, мөрмәр
 сияқты.*
МРАМОРЛА= е.т. *Мөрмөр төсеу, қалау.*
МРАМОРЛЫ сын. *Мөрмәрі бар, мөрмәр-
 дан жасалған.*
МСБЕ зат. *Латын тілді елдерде ересек ер
 адамға қарата айтатын ізет атауы.*
МУАДДАНДАР зат. діни. *Уағыз айта-
 тын діни қызметкер атауы.*
МУАЗИН [ар. مؤذن] зат. ескі кіт. діни.
Азанишы (азан шақыратын діни лауазымдағы
 мешіт қызметкері, намаз оқуға шақыратын
 адам).
МУАЙ-ТАЙ зат. спорт. *Тайландағы
 бокстің түрі.*
МУАМА [ар. معماة] зат. өдеб. *Мұсылман
 әдебиетіндегі калагердің шығармада өз атын
 астарлап, жұмбақтап беруі.*
МУАҒЫҚ [ар. موافق] сын. *Лайық, орынды,
 жарасымды.*
МУАР зат. *Құлтұрмалы қалың жібек мата.*
МУАФИҚ сын. ескі кіт. **Муатық.**
МУӘЗІН зат. діни. **Муазин.**
МУӘЗИН зат. ескі кіт. **Муазин** (азан
 шақырушы).
МУДҒА зат. діни. *Бір тістем ет бейнесін-
 дегі жаратылыс.*
МУДЖТАХИД зат. діни. *Құран атпа-
 ры мен сенімді хадистерге сүйене отырып, өз
 бетіңше шешім шығару жоғары құқығына жеткен
 мұсылманның дінтанушы, құқықтанушы ғалым,
 ыждағат дәрежесіндегі білімі, беделі жоғары дін
 қызметкері.*
МУДІР [ар. مدير] зат. кіт. *Мекеме бас-
 тығы; директор.*
МУЗА [грек. musa] зат. **1.** миф. *Көне грек
 мифологиясындағы көркемөнер мен ғылымның
 қамқоршы құдайы.* **2.** а.у.с. *Шабыт бұлағы,
 ақын шабыты.*
МУЗЕЙ [грек. museion] зат. кіт. *Мате-
 риалдық мәдениеттің заттарын жинап, жүйеге
 салып, көрме ұйымдастырумен айналысатын
 мекеме, мұражай.*
МУЗЕЙТАНУ зат. *Музей ісі мен тарихын,
 оларды ұйымдастыру мен қызметтер жүйесін,
 әдістемесін зерттейтін ғылым саласы.*

МУЗЕЙТАНУШЫ зат. *Музейтану ғылы-
 мымен шұғылданушы; музейевед.*
МУЗЫКА [грек. musike] зат. *Өмір шын-
 дығын, белгілі бір ойды, образды, идеяны әуен, ән,
 ырғақ арқылы мазмұндап бейнелейтін көркемөнер
 саласы.*
МУЗЫКАЛА= е.т. сөйл. *Музыка ойнау,
 музыка тарту.*
МУЗЫКАЛАТ= е.т. *Музыка ойнау, музыка
 тарту.*
МУЗЫКАЛАТУ *Музыкалат етістігінің
 қимыл атауы.*
МУЗЫКАЛАУ *Музыкала етістігінің қимыл
 атауы.*
МУЗЫКАЛЫ сын. *Музыкасы ойнаған,
 сазды, әуезді, әнді.*
МУЗЫКАЛЫҚ сын. *Музыкаға қатысты,
 соған тән.*
Музыкалық аспаптар. муз. *Адамның қаты-
 сумен белгілі бір ырғақтағы және тұрақты жоға-
 рылықтағы дыбыстарды шығарып, музыкалық
 шығармашылыққа мүмкіндік беретін аспаптар.*
Музыкалық байқаулар. <лат. concursus> *Алдын
 ала жарияланған шарт бойынша ұйымдасты-
 рылған музыканттардың (орындаушылар, компо-
 зиторлар, музыкалық аспапта ойнау шеберлері)
 өнер сайысы.* **Музыкалық дыбыс.** *Музыкалық
 жүйеде нақтылы орны бар, тұрақты биіктіктегі
 дыбыс.* **Музыкалық екпін.** лингв. *Үнді екпін.*
Музыкалық импровизация. өнер. *Шала жа-
 зылған ноталарды немесе музыкалық туындыны
 орындаушы-әншінің өз шығармашылығымен
 толықтыра отырып орындауы.* **Музыкалық
 кілт.** *Нота сызықтарында орналасқан нотаның
 атауы мен биіктігін белгілейтін, дыбыстардың
 мағынасын анықтайтын белгі.* **Музыкалық
 лексикография.** *Музыкалық сөздік, энциклопе-
 дия, анықтамалық басылым жасау мен олардың
 арақатынасының теориясы мен практикасы.*
Музыкалық тәрбие. *Балалардың музыкалық
 қабілетін жүйелі дамыту мақсатындағы және
 музыканы түсіну мен қабылдау қасиетін қа-
 лыптастыруды көздейтін эстетикалық тәр-
 биенің құрамдас бөлігі.* **Музыкалық театрлар.**
*Опера, балет, оперетта мен музыкалы-драмалық
 қойылымдарды көрсететін өнер ұжымдары.*
Музыкалық терапия. *Жүйке жүйесі бұзылған
 адамды музыка арқылы емдеу әдісі.* **Музыкалық
 форма.** *Кең ұғымда музыкалық шығарманың
 идеялық-эмоциялық мазмұнын білдіретін музы-
 каның мәнерлеу құралдарының (мелодия, екпін,
 ырғақ, гармония т.б.) жиынтығы.* **Музыкалық
 энциклопедия.** *Ғылыми анықтамалық басылым,
 музыка мәдениетінің барлық саласын қамтыған
 жүйелі мәліметтер жинағы.* **Музыкалық
 эстетика.** *Музыканың табиғатын және оның
 көркемдік қасиетін зерттейтін ғылыми таным.*
Музыкалық этнография. *Халықтың музыкалық
 мұрасы мен шығармашылығын жинап, зерттей-
 тін ғылым саласы.*
МУЗЫКАНТ зат. кіт. **1.** *Музыка сала-
 сының біріне маманданған, бір немесе бірнеше
 аспапта ойнай білетін адам, музыкашы, сазгер.*
2. а.у.с. *Музыканы түсіне алатын, жақсы
 сезінетін.*
МУЗЫКАНТТЫҚ сын. *Музыкаға қатыс-
 ты, байланысты.*
МУЗЫКАНТШЫ зат. сөйл. *Музыкашы,
 сазгер.*
МУЗЫКАСЫЗ сын. *Музыкасы жоқ, музы-
 каның қатысысыз.*
МУЗЫКАТАНУ зат. өнер. *Музыканы
 зерттейтін ғылым саласы; өнертанудың бір
 саласы.*

МУЗЫКАТАНУШЫ зат. *Музыкатанумен айналысатын маман, музыковед.*

МУЗЫКАШЫ зат. *Музыка маманы, музыкамен шұғылданушы, сазгер.*

МУЗЫКАШЫЛ сын. *Музыкақұмар, музыкамен әуестенуші.*

МУЗЫКАШЫЛЫҚ сын. сөйл. *Музыкаменттік.*

МУКАМАЛ [ар. مڪمل] зат. сөйл. *Мүкәм-мал.*

МУКОР зат. бот. *Зигомиценттер класының ақ зең саңырауқұлағы.*

МУКОРОМКОЗ зат. мед. *Мукор саңырауқұлағының зақымдану салдарынан болатын өкпе микозы.*

МУЛАТ [исп. mulato] зат. *Еуропалықтар мен негрлер арасындағы некеден тараған аралас нәсіл өкілдері.*

МУЛЛИТ зат. кен. *Ерітілген кварцтан жасалған отқа төзімді сирек кездесетін түссіз минерал.*

МУЛШЕ зат. мед. *Дәрі атауы.*

МУЛЬДА [нем. Mulde] зат. 1. *Болат қорытатын пештегі шикізатты салатын болаттан жасалған шопан.* 2. *Сұйық металдан сомдалған кесектерді құю үшін қолданылатын құйғыш машинадегі қалып.* 3. геол. *Өлшемдері тең немесе астау тәрізді ұзынша келген тектоникалық ойпаңдардың не олардың синклиналь пішіндегі бөліктерінің жалпы аты.*

МУЛЬТИЖҮЙЕ зат. инф. *Араларында мәліметтер алмасуды жүзеге асыратын бірнеше компьютерден тұратын жүйе.*

МУЛЬТИМӘДЕНИЕТ зат. жаңа. *Көп мәдениет, бір елдегі ұсақ ұлттардың мәдениеті.*

МУЛЬТИМӘДЕНИЕТТІ сын. жаңа. *Көп мәдениетті, ұсақ мәдениетті.*

МУЛЬТИМӘДЕНИЕТТІЛІК зат. саясат. *Елдегі бірнеше ұсақ ұлттар мәдениеттерін үйлестіріп басқаруға бағытталған саясат және бір мемлекет аясындағы көпмәдениеттілік құбылысы.*

МУЛЬТИМЕДИА зат. инф. *Компьютерде дыбысты, ақпаратты, тұрақты және қозғалыстағы бейнелерді біріктіріп көрсету үшін жинақталған компьютерлік технология.*

МУЛЬТИМЕДИАЛЫҚ сын. *Мультимедиаға қатысты, мультимедиамен байланысты.*

МУЛЬТИМИЛЛИОНЕР [франц. multimillionnaire] зат. *Көп миллиондаған қаржыны иемденуші кісі.*

МУЛЬТИПЛЕТТІК зат. хим. *Электрлік және магниттік өрісте атомдардың немесе молекулалардың кванттық күйінің туындауының күйлерінің саны.*

МУЛЬТИПЛИКАТОР [лат. multiplicator] зат. 1. экон. *Ұлттық өнімнің, табыстың және ақша айналымының өсуін айқындайтын сандық коэффициент.* 2. өнер. *Мультипликация жасаушы адам, мультипликациялық кино суретшісі.* 3. физ. *Әлсіз токтардың күшін өлшеуіні аспап.* 4. *Бір заттан бір мезгілдің ішінде көп сурет түсіріп беретін камера.*

МУЛЬТИПЛИКАЦИЯ [лат. multiplicatio] зат. өнер. 1. *Жүйеленген суреттерді кино етіп түсіру ісі.* 2. *Жүйеленген суреттерді жалғастырып түсірілген фильм, мультфильм.*

МУЛЬТИПЛИКАЦИЯЛЫ сын. *Мультипликацияға негізделген.*

МУЛЬТИПЛИКАЦИЯЛЫҚ сын. *Мультипликацияға қатысты, соған тән.*

Мультипликациялық кино. өнер. <лат. multiplicatio> *Суреттердің жазық нысандар), қуыршақтардың (көлемді нысандар) қозғалысы*

фазаларын жеке кадрларға түсіріп, ретімен көрсетуден тұратын кино өнерінің бір түрі.

МУЛЬТИТІЗІМ зат. инф. *Тіркестірілген жазба мен тізімге алынған файлды біріктіруге негізделген ақпараттық жүйем.*

МУЛЬТМӘДЕНИ: мультмәдени білім. *пед. жаңа. Көпұлтты мемлекетте ұлтаралық татулыққа үйрететін білім беру бағыты.*

МУЛЬТФИЛЬМ зат. өнер. *Жас балаларға арналған суретті кино.*

МУЛЯЖ [франц. moulage] зат. *Гипстен, балауыздан т. б. материалдардан жасалған заттық формасын дәл беретін бедер, нәрсеңнің көшірме суреті.*

МУМИЕ зат. *Мумия (дәрілік қасиеті бар май, табиғи қоспа).*

МУМИН [ар. مومن] зат. діни. *Мұсылман, Құдайға сенуші діндар.*

МУМИФИКАЦИЯ зат. *Мумияға айналдырушылық.*

МУМИФИКАЦИЯЛА= ет. *Мумияға айналдыру, мумиялау.*

МУМИЯ¹ зат. 1. *Өліктің бальзамдалып бүлінбей сақталған, қатып қалған денесі.* 2. *ауыс. Көп қимылдамайтын, бір орнында отыра беретін не жалқау адам.*

МУМИЯ² зат. *Минералдық қызғылт бояу, қызыл түстің бір түрі.*

МУМИЯ³ зат. *Тау жыныстарының арасынан шығатын, дәрілік қасиеті бар май, табиғи қоспа.*

МУМИЯДАЙ сын. *Мумия сияқты, қатып қалған.*

МУМИЯЛА= ет. *Мәйітті бұзылудан сақталатындай етіп қатыру.*

МУМИЯЛАН= ет. *Бальзамдалып қатырылу.*
МУМИЯЛАНУ *Мумиялану етістігінің қимыл атауы.*

МУМИЯЛАТ= ет. *Әртүрлі дәрі-дәрмек жағу арқылы өлген адамның мәйітін ұсақ уақытқа сақтау.*

МУМИЯЛАУ *Мумиялау етістігінің қимыл атауы.*

МУНАЗЗАХ сын. діни. *Алыс, таза, ада.*

МУНДИР [лат. mundus] зат. *Азаматтық және әскери формалы салтанатты киім.*

МУНДИРЛІ сын. *Мундирі бар, мундир киген.*

МУНИЦИПАЛДЫҚ сын. *Муниципалға қатысты, соған тән.*

Муниципалдық кәсіпорын. экон. *Мүлкі жергілікті бюджет қаражаты есебінен құралатын кәсіпорын. Муниципалдық қызмет. Жергілікті өзін-өзі басқару ордаарында тұрақты негізде өз өкілеттіктерін орындау жөніндегі кәсіптік қызмет.*

МУНИЦИПАЛИЗАЦИЯЛА= ет. *Жерге, үй-жайға иелік құқығын жеке кісілерден еріксіз алып, оны жергілікті басқарма орындарына беру.*

МУНИЦИПАЛИЗАЦИЯЛАУ *Муниципализациялау етістігінің қимыл атауы.*

МУНИЦИПАЛИТЕТ [нем. Munizipalitat] зат. 1. *Кейбір елдердегі сайлануы қойылатын жергілікті (көбінесе қалалық) басқарма орны.* 2. *Батыс Еуропа мен Американың кейбір елдеріндегі өзін-өзі басқарудың сайланбалы органы.*

МУНЦ-МЕТАЛЛ [нем. Munzmetall] зат. кен. *Құрамында 40%-тей мырышы бар жез.*

МУОЛ зат. мед. *Суда жақсы еритін корбалка иісті дәрі.*

МУРАВА¹ зат. мех. *Лак тәрізді сыр.*

МУРАВА² зат. әдеб. *Төрт тармақты шұмақ қолданылатын өлең түрі.*

МУРЕНА зат. зоол. *Жерорта теңізінде тіршілік ететін жыртқыш балық.*

МУРСАЛ [ар. مرسال] зат. ескі кіт. *Пайамбар.*

МУСАЛЛАМ: мусаллам болды. діни. *Көну, нану.*

МУСКАРИН зат. *Мухомордан (шыбын қырғыштан) алынатын улы зат.*

МУСКАТ [франц. muscat] зат. 1. *Жүзімнің жұпар иісті сорты.* 2. *Жүзімнің осы сортынан жасалған шарап.*

Мускат жаңғағы. тамақ. *Тіл үйіретен дәмі бар, хош иісті тропиктік өсімдік жемісі.*

МУСКОВИТ зат. геол. *Силикаттар класының қабатты түріне жататын минерал.*

МУСКУЛ зат. кіт. *Малдың, жануардың бұшық еті, қоң еті.*

МУСКУС [лат. muscus] зат. *Бірқатар жануарлардың ұрық безінен алынатын иісі күшті зат.*

Мускус байсаты. бот. <лат. adoxa moschatellina>. *Байсаттар тұқымдасы байсат туысына жататын, вегетативті жолмен көбейетін, биіктігі 5-15 см сарғыш ұсақ гүлді шөптесін өсімдік.*

МУСЛИН [франц. mousseline] зат. *Жеңіл жұмсақ мата.*

МУСС зат. тамақ. *Жеміс-жидек, шоколадтан жасалған тәтті тағам.*

МУССАДАС [ар. مئسس] зат. әдеб. *Әр шумағы алты тармақтан құралған шығыс әдебиетінде кең тараған өлең түрі.*

МУССОН [франц. mousson] зат. геогр. *Жыл маусымына қарай өзінің бағытын өзгертіп тұратын, күшті теңіз желі; жер бетіне таяу тропосфераның төменгі қабатындағы ауа массаларының жыл мезгілдеріне қарай алмасатын маусымдық ағысы.*

МУССОНДЫ: муссонды климат. геогр. *Жер шарындағы атмосфераның муссон айналымы болып тұратын өңіріне қатысты климат.*

МУССОНДЫҚ сын. *Муссонға қатысты, соған тән.*

Муссондық ағыстар. *Мұхит пен теңіздерде муссон желдерінің әсерінен пайда болатын су бетіндегі желдік ағыстар. Муссондық жаңбыр. Мұхиттан құрлыққа соғатын жазғы муссон кезеңінде жауатын жаңбыр.*

МУССУРАНА зат. зоол. *Бразилия кірпісі.*

МУСТАЖАБ [ар. مستجاب] сын. ескі кіт. *Қабылданған, қабылданатын.*

МУСТАНГ зат. зоол. *Жабайы болып кеткен үй жылқысы.*

МУТАГЕН [лат. mutatio] зат. биол. *Жасушаның генетикалық материалын бұзатын және мутациялық өзгерістердің пайда болуына ықпал ететін әртүрлі факторлар.*

МУТАГЕНЕЗ [лат. mutatio – өзгеру, грек. genesis – тері, пайда болу] зат. *Физикалық және химиялық мутагендердің көмегімен мутацияларды жасанды жолмен алу әдісі.*

МУТАНГ зат. биол. *Мутациялау жолымен алынған жануар мен өсімдіктің жекеленген түрі.*

МУТАТОР зат. *Электр тогын не тоқтатып, не қайта жаңартып тұратын аспап.*

МУТАЦИЯ [лат. mutatio] зат. биол. *Генотиптің өзгеруіне байланысты ағзада жаңа қасиеттің пайда болуы.*

МУТАЦИЯЛАН= ет. *Мутацияға айналу.*

МУТАЦИЯЛАНУ *Мутациялану етістігінің қимыл атауы.*

МУТАЦИЯЛАНУ *Мутациялану етістігінің қимыл атауы.*

МУТАЦИЯЛЫҚ сын. *Мутацияға қатысты, соған тән.*

МУФЕЛЬ [нем. Muffel] зат. *Отқа төзімді материалдан не ыстыққа берік болаттан жасалған камера не қалтақ.*

МУФЕЛЬДІ: муфельді пеш. *Жалынмен қыздыратын электр пеші.*

МУФЛОН [франц. mufлон] зат. зоол. *Таулы жерде болатын тағы қой, арқардың бір түрі.*

МУФТА¹ [нем. Muffe] зат. тех. *Мәшиненің мотор күшін артқы белтетікке қосатын жалғастыру тетігі; біліктерді, құбырларды, болат арқандар мен кабельдерді т.б. жалғастыруға арналған құрылғы.*

МУФТА² [нем. Muffe] зат. *Аң терісінен, елтіріден тігілетін қолғап орнына киетін әйелдер киімінің бір түрі.*

МУФТАЛЫ сын. *Муфтасы бар.*

МУФТИ [ар. مفتی] зат. діни. *Шариғат мәселелері жөнінде билік айтушы діни оқымысты, мұсылман дінінің ең жоғарғы уәкілі.*

МУФТИЛІК зат. *Муфти болушылық, муфтиге қатыстылық; муфтидің атағы мен қызмет дәрежесі.*

МУФТИЯТ [ар. مفتية] зат. *Мұсылман қауымдары бар аймақтарда шариғат жолын тұтынуға басшылық ететін діни мекеме.*

МУХАММАС зат. әдеб. *Орта Азия мен Таяу Шығыс елдері әдебиетінде кездесетін бес тармақтан тұратын өлең шумағы.*

МУХАМОР зат. өс. *Шыбын қыратын ұлы саңырауқұлақ.*

МУШК зат. кіт. *Хош иісті зат, мускус.*

МУШКЕТ [франц. mousquet] зат. өск. *көне. 16 ғасырдың басында Испанияда жасалған, білтелі бекітпесі бар оқ ату қаруы.*

МУШКЕТЕР [франц. mousquetaires] зат. тар. **1.** *Ерте кездегі (16-18 ғ.ғ.) мушкет асынан жаяу әскер. 2.* *Король сарайында әскери қызмет атқарушы.*

МУШМУЛА зат. өс. *Раушангүлділер тұқымдасына жататын субтропиктік тікенді бұта.*

МУШТРА зат. *Қатал, дөрекі, црып-соғуға негізделген тәрбие беру әдісі.*

МУҒАДА зат. *көне. Арман, тілек, өтініш.*

МУҒАДАЛЫ сын. *көне. Армандаған, көксеген.*

МУҒАЖЫР зат. діни. *Мұқажар.*

МУҒАЙЫН [ар. مغلين] үст. жерг. *Дәл, анық; расында, шынында.*

МУҒАЛ сын. *Жұмыр, доғал.*

МУҒАЛАҚ сын. сөйл. *Мұғал.*

МУҒАЛЛАҚ сын. *көне. Мекенсіз, құпия.*

МУҒАЛЛАҚТАТТАУ зат. әдеб. *Жазба сөз түрінде айтысу.*

МУҒАЛИМА [ар. معلمة] зат. ескікіт. *Мұғалім әйел.*

МУҒАЛІМ [ар. معلم] зат. *Мектепте, басқа да кейбір орта оқу орындарында оқушыларға сабақ беретін ұстаз, оқытушы маман.*

Мұғалімдер бөлмесі. пед. *Мектепте мұғалімдерге арналған бөлме. Мұғалімдердің біліктілігін жетілдіру институты. Мұғалімдер мен білім беру саласындағы басқа да қызметкердің кәсіби біліктілігін жетілдірумен айналысатын әдістемелік мекемелер. Мұғалім имиджі. Мұғалімнің тәрбиеленушілер мен әріптестері, әлеуметтік орта алдындағы сыртық бейнесі.*

МУҒАЛІМДІК зат. *Оқытушылық, ұстаздық.*

МУҒДАР [ар. مقدر] зат. *көне. 1. Шама, мөлшер, уақыт. 2. Мұрша, әл.*

МУҒДАРЛА= ет. *Шамалау, мөлшерлеу, болжау.*

МУҒДАРЛАС сын. *Шамалас, мөлшерлес, қарайлас.*

МУҒДАРЛАС= ет *Шамаласу, мөлшерлесу, болжасу.*

МУҒДАРЛАТ= ет. *Шамалаттыру, мөлшерлету, болжату.*

МУҒДАРЛАУ *Мұғдарла етістігінің қимыл атауы.*

МУҒДАРЛЫ сын. *Мөлшерлі, болжамды, жорамалды; дйттеген.*

МУҒДАРНАМА зат. *Бір ұйымның жұмысына қатысты ережелер жинағы.*

МУҒДАРСЫЗ сын. *Мақсатсыз, болжамсыз; әрі-сәрі.*

МУҒДАРЫНДА үст. *Шамасында, мөлшерінде.*

МУҒДАРЫНША үст. *Әліне қарай, шамасы келгенше.*

МУҒЖИЗА [ар. معجزة] зат. діни. *Табиғат заңдылығынан тыс, адам мүмкіндігінен жоғары, уақыт пен мекенге тәуелсіз жүзеге асатын Алланың пайғамбарларға берген кереметі.*

МУҒЖИЗАТ [ар. معجزات] зат. діни. *Мұғжиза.*

МУҒЖЫЗА зат. ескікіт *Мұғжиза.*

МУҒЫР сын. жерг. *Ең жоғарғы, ең биік.*

МУДАРИС [ар. مدريس] зат. ескікіт. *Медреседе сабақ беруші, оқытушы.*

МУДДАҒА [ар. مدعى] зат. ескікіт. *Талап, тілек.*

МУДДУҒА зат. ескі кіт. *Мұддаға.*

МУДІР [ар. مدير] зат. ескікіт. *Мүдір, басқарушы, меңгеруші, директор.*

МУЖҒЫЛА= ет. *Мұжи тұсу, көп мұжу.*

МУЖҒЫЛАУ *Мұжғыла етістігінің қимыл атауы.*

МУЖҒЫН зат. өс. *Шөл-шөлейтті жерлерде түп-түп болып өсетін бұталардың бірі.*

МУЖТИ= ет. сөйл. *Мыж-мыж болу, мыжсылу.*

МУЖУ *Мұжсы етістігінің қимыл атауы.*

МУЖЫ= ет. **1.** *Сүйектің етін тазарта жеу, қажасу, кеміру. 2.* *Күн күйдіріп, жел қатып, тоздыру, үгіту. 3.* *ауыс. Құлақтың құрт етін жегідей жеу, іштей тауысу.*

МУЖЫҒЫРЛАУ сын. сөйл. *Қартайыңқыраған.*

МУЖЫҚ¹ [ор. мужик] зат. **1.** *Патшалық Ресей тұсындағы қарашекпен орыс шаруасы. 2.* *сөйл. Еркек (бұл жерде ер мінезді әйел туралы айтылады).*

МУЖЫҚ² сын. **1.** *Шеті мұжылған, кемірілген; тозан. 2.* *Мұжыл, моқал, тұқыл.*

МУЖЫҚТАН= ет. жерг. *Орыс мұжығына ұқсау.*

МУЖЫҚСЫН= ет. *Мұжық¹ деп санау, мұжыққа жатқызу.*

МУЖЫҚША үст. *Мұжыққа ұқсап, мұжық сияқтанып.*

МУЖЫЛ= ет. **1.** *Сүйек етінің желінуі, қажалып кемірілуі. 2.* *Бір нәрсенің қажалып тозуы, жемірілуі. 3.* *ауыс. Іштей таусылу.*

МУЖЫЛТ= ет. *Қарапайымдандыру, мәнін кетіру, доғалдандыру.*

МУЖЫЛУ *Мұжыл етістігінің қимыл атауы; қажалу, үгілу, желіну.*

МУЖЫНДЫ зат. *Тозған, мыж-мыж болған зат. // Мұжсылып тасталған сүйек.*

МУЖЫНҚЫРА= ет. *Сәл-пәл мұжи тұсу.*

МУЖЫС= ет. *Сүйектің етін қажап бірлесу жеу.*

МУЖЫСУ *Мұжыс етістігінің қимыл атауы.*

МУЖЫТ= ет. *Сүйектің етін жегізу.*

МУЖЫТУ *Мұжыт етістігінің қимыл атауы.*

МУЗ зат. **1.** *Аяздың әсерінен қатып қалған су; судың қатты күйі. 2.* *ауыс. Өкпе-рениш, қайғы-қасірет, ауыртпалықтың көңілдегі ізі.*

Мұз айдыны. бейн. *Алма-кезек, өмір, тағдыр. Мұз алаңы.* а) геогр. *Теңіз мұзының көлденеңі 20 м-ден асатын кез келген, едәуір жазық болып келетін кесегі. ә) Тегіс мұз қатқан конькимен сырғайтын жер. Мұз арқалап, күл төкті. Бар қынышылықты көтерді, бейнетіне көнді. Мұз ауру.* жерг. *Күзгі мұздақ кезінде жылқыда болатын ауру, індет. Мұз байланды. Су қатты, мұз ұстады. Мұз бел.* *Беларқасы мықты (жылқы).* **Мұз болды.** *Көңілі суыды, жібімеді. Мұз бұзылды. Су бетіне қатқан тоң еріп, жарылды, сең жүрді. Мұз бүрікті.* поэт. *Қар (мұз) шашты, борады. Мұзға отырғызып кетті. Жер соқтырып кетті, алады. Мұз дәуірі. Жер бетін түгел мұз басқан кезең. Мұз жастанып, бұлт емген.* бейн. *Аспанмен тілбескен беген мағынада. Мұз жастанып, қар төсенді [мұз төсеніп, қар жастанды]. Қыныдыққа тап болды, қиналды. Мұз жүрек.* поэт. а) *Жібімейтін, тас жүрек. ә) Суына, өмірден торыққан. Мұз көшкіні.* а) *Мұздықтың тік кертпіштері бар телімі. ә) Бет жағын көптеген жарықшақтар тілімдеп, мұз сеңдеріне бөлшектеген мұздық телімі. Мұз қара көк. Тіптен, мұлде; тегіс. Мұз қара көк болды. Аурудан жазылды, айықты. Мұз қату.* а) *Өзенде, суқоймада жылжымайтын мұз қабатының түзілуі. ә) Өзенде, суқоймада жылжымайтын мұз қабаты байқалатын кезең. Мұз қату айы.* этн. *Маңайдан ат, арқан тазарып, ел қыс қамын ойлап, қазан айын күтіп алатын шақ. Мұз мұхит.* сөйл. **Мұзды мұхит.** **Мұз сөгілу.** *Жылу мен механикалық күштердің әсерінен өзен суы бетіндегі мұз жамылғысының бұзылуы. Мұз топаны. Сең, мұзды тасқын, сел. Мұз төсеніп, қар жастанды. Табиғаттың ыстық-суығына шыдап бақты.*

МУЗАЙДЫН зат. *Сырғанақ тебу үшін арнайы жасалған алаң; мұзойнақ.*

МУЗАҚТА= ет. сөйл. *Мұза айналу.*

МУЗАҚТАН= ет. *Мұза айналу, мұздану.*

МУЗАРТ зат. *Таудың мұз қатқан шыңы; мұз тау.*

МУЗАРТТЫ сын. *Мұзарт басқан, мұзартты бар.*

МУЗБАЛАҚ¹ зат. **1.** *саят. Бес жасар алғыр, қыран бүркіт. 2.* *ауыс. Қыран бүркіт сияқты алғыр, өткір, батыл (адам туралы).*

МУЗБАЛАҚ² зат. *Қыстығуі түнде жүретін балықшы, күзетші.*

МУЗБАЛАҚТАЙ сын. *Мұзбалақ сияқты, мұзбалақ тәрізді.*

МУЗБАЛЫҚ зат. зоол. *Шортан тұқымдастарға жататын балық.*

МУЗБАСУ зат. *Жер бетінің мұз бен мұз шоғырымен көмкерілуі.*

Мұзбасу циклі. геогр. *Климаттың өзгеруімен мұзбасудың пайда болуы.*

МУЗБҰРҒЫ зат. *Мұзды бұрғылап оятын құрал, мұзжарғыш.*

МУЗҒАЛАҚ зат. жерг. **Көктайғақ.**

МУЗДА= ет. **1.** *Тоңу, жаурау, қалшылдау. 2.* *Суу, салқындау. 3.* *ауыс. Көңілі қалу, ренжу.*

МУЗДАЙ¹ сын. *Тастай, сап-салқын.*

МУЗДАЙ² үст. жерг. *Тіптен, мұлде; бүтіндей, тұтас, тегіс, түгел.*

Мұздай аман. жерг. *Тегіс аман. Мұздай киіндірді. Судай жаңа киім кигізді. Мұздай қара көк.* а) *Тіптен, мұлде, ә) Тегіс түгел. Мұздай қаруланды. Барлық қаруын түгел асынды.*

Мұздай темір [көк темір] құрсанды. а) фольк. Қаһарына мінді. ә) Барлық қаруын түгел асынды.

МҮЗДАЙЛЫҚ зат. Мұздай суықтық, тастайлық.

МҮЗДАҚ зат. 1. Қатты аяздан жер бетінің мұз болып қатуы; қатыңқырап мұзға айналған сұйықтық. 2. Тау шыңдарындағы мәңгі қатып жатқан мұз, мұзарт.

МҮЗДАҚСУ Мұздақсы етістігінің қимыл атауы.

МҮЗДАҚСЫ = ет. Мұздаққа айналу.

МҮЗДАҚТА = ет. 1. Мұз қату, тоңазу.

2. Мұз қату салдарынан тайғанақтап жүре алмау.

МҮЗДАҚТАЙ сын. Мұздақ сияқты, мұздақ тәрізді.

МҮЗДАҚТАН = ет. Қатып, тоңазу, мұз болу.

МҮЗДАҚТАНУ Мұздақтан етістігінің қимыл атауы; мұздаққа айналу.

МҮЗДАҚТЫ сын. Мұздақ қатқан, мұздақтаған, суық.

МҮЗДАН = ет. 1. Судың қатуымен байланысты мұзға айналуы. 2. ауыс. Торығып, жабырқану.

МҮЗДАНУ Мұздан етістігінің қимыл атауы; мұзға айналу, мұз болу.

МҮЗДАНҚЫРА = ет. Аздап мұздау, тоңу, жауранқырау.

МҮЗДАНҚЫРАУ Мұзданқыра етістігінің қимыл атауы.

МҮЗДАТ = ет. 1. Тоңдыру, жаурату, тоңазыту. 2. ауыс. Жабырқату, көңілді құлазыту.

МҮЗДАТҚЫШ зат. Ет, балық тағы басқа тағамдарды мұздатып сақтауға арналған жабдық; морозилка.

МҮЗДАТУ Мұздату етістігінің қимыл атауы.

МҮЗДАТУЛЫ = ет. 1. Ет, балық тағамдарының тоңазытқышқа не салқын жерге қойылып суытылуы. 2. Мұздай суық күйге келтірілу.

МҮЗДАТЫЛУ Мұздатыл етістігінің қимыл атауы.

МҮЗДАУ Мұзда етістігінің қимыл атауы.

МҮЗДАУЫП зат. сөйл. Мұздақ.

МҮЗДАЯҚ сын. жерг. 1. Суыққа тоңған, жаурап қатып қалған. 2. Шаршап-шалдығу, діңкелеу.

МҮЗДЫ сын. 1. Мұз басқан, мұз қатқан. 2. Сип-суық, мұздай суық.

Мұзды балақ [қанды көз]. Қыран бүркіт, ақ иық алғыр құс. **Мұзды тұман.** Ауаның күңгірттенуі мен көлбеу бағыттағы көру мүмкіндігінің 1 км-ге дейін төмендеуі.

МҮЗДЫАЯҚТАН = ет. жерг. Мазасы кету.

МҮЗДЫАЯҚТАНУ Мұздыаяқтан етістігінің қимыл атауы.

МҮЗДЫҚ зат. Ұзақ уақыт бойы сақталатын ірі мөлшерлі мұз шоғыры.

Мұздық аккумуляциясы. геол. Мұздық шөгінділерінің құрлықта және мұздық пен мұздық маңылық сушаларда жиналуы. **Мұздық аңғар.** Таулардағы мұздық жырган эрозиялық аңғар. **Мұздық асты ағындысы.** Тау мұздықтарының жиегінен немесе жамылғылық мұздықтардың астынан шығып жататын ағын су. **Мұздық дәуір.** Полярлық ендікпен қоса қоңыржай ендіктің климаты аса суытып, мұз жамылғының жаппай жайылған кезеңі. **Мұздық жамылғылар.** Тұтас мұз қалқаны түріндегі қалыңдығы бірнеше км (антарктикалық мұздың қалыңдығы >4 км), ауданы бірнеше млн. км² болатын жерүсті мұздықтарының түрі. **Мұздық жарықшақтар.** Қозғалыс кезінде мұздықтардың жарылуынан пайда болатын жарықшақтар. **Мұздық кезең.**

Жердің геологиялық тарихындағы тым ұзаққа созылған уақыт кезеңі. **Мұздық кептелу.** Сең жүру кезінде мұздың ірі бөлшектерінің өзендердің тар арналарында, ағын су ішінде, қайырларда және т.б. жерлерінде кептеліп үйілуі. **Мұздық кешен.** Заңдылық бойынша орналасқан мұздық бедер пішіні мен түзілімінің жиынтығы. **Мұздық көл.** Пайда болуы мұздың өткен кезеңдердегі әрекеттері арқылы (жиіқтау немесе жырту) немесе шығыңқы мұздық тілінің табиғи ағынының бөзегіне байланысты қалыптасатын көл. **Мұздық қазандары.** геол. Мұздық табанындағы қабырғалары тік, түбі ойыс тереңдеме (эвразиялық қазандар). **Мұздық қозғалысы.** Мұздың ауырлық күші ықпалымен қоректену аймағынан жиегіне қарай жылжуы. **Мұздық маңы белдемі.** геол. Континент немесе тау мұздығына жапсарлас белдем. **Мұздық мұзы.** Қар шегінің жоғарғы жағындағы қардың қатты кристалдануынан және мұздық қозғалысы кезінде динамикалық өзгерістерге ұшырауынан қалыптасқан мұз. **Мұздық өзен.** а) Мұздың еріген суы құйылатын өзен. ә) Мұздық бетінде еруі арқылы арна салған еріген судың ағыны. **Мұздық табаны.** Мұздық орналасқан түркі жыныстардың беті. **Мұздық шашылымдары.** Мұздық әрекетінің нәтижесінде түзілген шашылымдар. **Мұздық шөгінділер.** Мұздың және мұздық еріген кезде пайда болған су ағындары әрекетінің нәтижесінде пайда болатын түзілімдер жиынтығы.

МҮЗДЫҚАРАЛЫҚ зат. Төрттік кезеңнің екі мұздық дәуірін бөліп жатқан уақыт аралығы.

МҮЗДЫҚАСТЫ: мұздықтың су. Таулы аймақтағы мұздық астындағы таужыныста қалыптасқан жерасты суы.

МҮЗДЫҚСЫЗДАН = ет. Мұздықтардың бірте-бірте еріп құрып кетуі.

МҮЗДЫҚТАНУ зат. <лат. glacies – мұз, грек. logos – ілім> Жер бетіндегі табиғи мұздың барлық түрі және жерасты мұзы туралы ғылым саласы.

МҮЗЖАРҒЫШ зат. Мұзды жарып жүзетін қуатты моторы бар теңіз кемесі.

МҮЗКЕПЕ зат. Жер астындағы мұз сақтайтын орын.

МҮЗКЕСКІШ зат. Үлкен гидротехникалық құрылыста шлюз діңгектерін мұз жүргізінен қорғау үшін қолданылатын құрылыс.

МҮЗҚАЛА зат. сөйл. Мұз сақтайтын орын.

МҮЗҚАР: мұзқар даласы. геогр. Мұзқар аймағы, мұздақтар бастау алатын аймақ.

МҮЗҚАШЫРТҚЫ зат. Мұз араласқан суды бөзетің жоғарғы ернеуінен төменгі ернеуіне ағызатын арнаулы құрылым.

МҮЗҚҰЛАУ зат. Биік жардың шетіне жылжит келген мұздың сыңан бөліктерінің биіктен құлап жолы.

МҮЗҚҰРСАУ зат. Өзенде, су қойманың бетінде тұрақты, тұтас мұз жамылғысы басатын кезең.

МҮЗҮЙҒЫШ зат. <нем. Eis – мұз, beil – сүңгі балға> Қазықтарды қағу үшін күректің орнына сүңгі-балғасы бар қысқа сапты ойғыш құрал.

МҮЗОЙНАҚ зат. сөйл. Мұзайдың.

МҮЗСАРФАЛДАҚ зат. өс. Таудың мұз қатқан жерлеріне өсетін кішкене сары түсті гүл.

МҮЗСҮНПІ зат. Альпинистер таяғы, мұзжарғыш құрал.

МҮЗСЫЗ сын. <ағыл. iceberg> Мұзы жоқ, мұз қатпаған.

МҮЗТАУ зат. Мұхит пен теңізде жүзіп жүретін немесе қайырап шөккен аса ірі мұз кесеі, айсберг.

МҮЗТЕГІСТЕГІШ зат. Конькимен сырғайтын жолдардың бетін тегістеуге арналған жабдық.

МҮЗТӨБЕ зат. Шапамен сырғанап төмен түсетін жер.

МҮЗХАНА зат. Мұз сақтау үшін жерден терең етіп қазылып жасалған орын (жай).

МҮЗША үст. Мұз сияқты, мұзға ұқсас.

МҮЗШЫҚ зат. Мұзбен астасып кеткен жылтыр мұз қиыршықтары мен ірі қар түйіршіктерінің қардың бетіне жиналған көлемді бөлігі.

МҮЙЫҚ зат. этн. Қойдың иленген терісінен жүрпін ішін қаратып тігілген аяққым.

МҰҚА¹ = ет. Біреудің мінін, кемшілігін кекесінен айту; кекеу, қағыту, мұқату.

МҰҚА² = ет. Жаны жасу, мою; беті қайту.

МҰҚАБА зат. баспа. Кітаптың, дәптердің сыртқы қабы, тысы; кітап сыртын қаптауға арналған полиграфиялық материал.

МҰҚАБАЛА = ет. Кітапты, дәптерді қаптау, тыстау.

МҰҚАБАЛАТ = ет. Кітапты, дәптерді, қапталу, тыстату.

МҰҚАБАЛАТУ Мұқабалат етістігінің қимыл атауы.

МҰҚАБАЛАУ Мұқабала етістігінің қимыл атауы.

МҰҚАБАЛЫ сын. Мұқабасы бар, тысталған.

МҰҚАБАСЫЗ сын. Мұқабасы жоқ, тысталмаған.

МҰҚАБАШЫ зат. Кітап қаптаушы, тыстаушы.

МҰҚАДДАС зат. діни. Қаділі, қасиетті.

МҰҚАЛ¹ = ет. 1. Бір нәрсенің жүзі майырлы, тұқылдану. 2. ауыс. Сағы сыну, беті қайту.

3. ауыс. Азап шешу, қиналу. 4. ауыс. Азап, кему.

МҰҚАЛМАС сын. Жаны жасымайтын, мойымайтын, алған бетінен қайтпайтын.

МҰҚАЛТ = ет. 1. Бір нәрсенің жүзін майырлыту, тұқылдандыру. 2. ауыс. Қинау, азап шектіру. 3. ауыс. Сағын сындыру, бетін қайтару, жанын жасыту.

МҰҚАЛТУ Мұқалт етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсенің жүзін майырлыту, тұқылдандыру. 2. ауыс. Сағын сындыру, жігерін жасыту.

МҰҚАЛУ Мұқал етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсенің жүзі майырлы, тұқылдану. 2. ауыс. Сағы сыну, жігері жасу.

МҰҚАЛЫҢҚЫ сын. Жаны жасыңқыраған, мойыңқыраған.

МҰҚАЛЫҢҚЫРА = ет. Мұқала түсу, беті қайтыңқырау.

МҰҚАЛЫҢҚЫРАУ Мұқалыңқыра етістігінің қимыл атауы.

МҰҚАМ зат. әдеб. Әзірбайжан, тәжік, өзбек, ұйғыр фольклорының дәстүрлі жанры, мақамы.

МҰҚАМДА = ет. Бірақтап, сазды етіп, мәнгерлеп айту.

МҰҚАМДЫ сын. Бірақты, мәнгерлі, үнді.

МҰҚАМШЫ зат. әдеб. Мақамшы, мәнгерлеп айтушы.

МҰҚАНҚЫРА = ет. Аздап мұқау, сәл-пәл мұқай түсу.

МҰҚАС = ет. Біреудің мінін айтып қосыла кекесін айтысу, қағытысу.

МҰҚАТ = ет. 1. Біреудің мінін айтып кеке-ту, кемсіту. 2. Кедергі келтіру, аяқтан шалу.

3. Бетін қайтару, тойтару.

МУҚАТҚАНСЫ = ет. Өзіне мұқатқан болу, мұқаттым деп ойлау.

МҰҚАТҚЫШ сын. *Мұқата бергіш, кекеткіш.*

МҰҚАТТЫР= ет. Біреудің мінін айтқызып кекеттіру, кемсіттіру.

МҰҚАТТЫРУ *Мұқаттыр етістігінің қимыл атауы.*

МҰҚАТУ *Мұқат етістігінің қимыл атауы.*

МҰҚАТУШЫ зат. *Мұқатқан адам; кететуші.*

МҰҚАТУШЫЛЫҚ зат. *Мұқатқандық, кекеткендік.*

МҰҚАТЫЛ= ет. *Міні айтылып кемсітілу, кекетілу.*

МҰҚАТЫЛУ *Мұқатыл етістігінің қимыл атауы.*

МҰҚАТЫҢҚЫРА= ет. *Мұқата беру, мұқата түсу.*

МҰҚАТЫС= ет. *Біреудің мінін айтып қосыла кекетісу, қағытысу.*

МҰҚАТЫСУ *Мұқатыс етістігінің қимыл атауы.*

МҰҚАУ *Мұқа етістігінің қимыл атауы.*

МҰҚИЯТ [ар. *محتیظ*] сын. *Мәселенің ежелгі -тегжейіне барыныша тыңғылықты қарайтын, ұқыпты, тиянақты.*

Мұқият болды. а) *Сақ, пысық, берік болды.* ә) *Ұқыпты, тиянақты болды.*

МҰҚИЯТСЫЗ сын. *Ұқыпсыз, тиянақсыз.*

МҰҚИЯТСЫЗДЫҚ зат. *Ұқыпсыздық, тыңғылықсыздық.*

МҰҚИЯТТА= ет. *Ұқыптау, құнттау.*

МҰҚИЯТТАТ= ет. *Ұқыптату, құнттату.*

МҰҚИЯТТАУ¹ сын. *Мәселеге ұқыптырақ, тиянақтырақ қарайтын.*

МҰҚИЯТТАУ² *Мұқиятта етістігінің қимыл атауы.*

МҰҚИЯТТЫ сын. сөйл. *Ұқыпты, тиянақты, тыңғылықты.*

МҰҚИЯТТЫҚ зат. сөйл. *Мұқияттылық.*

МҰҚИЯТТЫЛЫҚ зат. *Мұқият болушылық, ұқыптылық, сақтық, тиянақтылық.*

МҰҚТАЖ [ар. *محتاج*] зат. **1.** *Қажет, ділгір, зәру.* **2.** а у ы с. *Кедей-кепіш, жарлы-жақұбай, зәру адамдар.*

Мұқтаж болды. а) *Зәру болды, тапшылық, жоқшылық көрді.* ә) *Мәзжүр болды, амалы қалмады. Мұқтаж қылды. Ділгір қылды, зәру етті.*

МҰҚТАЖДАН= ет. *Бір нәрсені қажетсіну, бірдемеге ділгір болу.*

МҰҚТАЖДАНДЫР= ет. *Нәрсені қажетсіндіру, бірдемеге ділгір еткізу.*

МҰҚТАЖДАНУ *Мұқтаждан етістігінің қимыл атауы.*

МҰҚТАЖДЫҚ зат. **1.** *Керекті, қажет заттарға зәру болушылық, ділгірлік.* **2.** *Қажеттілік.*

МҰҚТАЖСЫЗ сын. *Мұқтажы жоқ, ділгір емес.*

МҰҚТАЖСЫЗДЫҚ зат. *Мұқтажсыз болушылық, мұқтажы жоқтық, қажетсіздік, зәрусіздік.*

МҰҚТАЖЫРАҚ сын. *Ділгірлеу, қажетірек.*

МҰҚТАСАР [ар. *مختصر*] зат. **1.** *дінн. Құраннан кейінгі шаригат ережелері толық жазылған діни кітап.* **2.** *жерг. Қорытынды, негізгі түйін.*

МҰҚША= ет. *жерг. Тәптіштеу.*

МҰҚШАҒЫШ сын. *Тәптіштегіш.*

МҰҚШАУ *Мұқша етістігінің қимыл атауы.*

МҰҚЫҚ зат. *Кемістік, олқылық.*

МҰҚЫЛ¹ сын. **1.** *Керттік, доғал, үшкір емес.*

2. *Тоқал, мүйізсіз.*

МҰҚЫЛ² сын. сөйл. *Мұқым.*

МҰҚЫЛАС үст. *жерг. Біржолата, мүлде.*

МҰҚЫЛДАН= ет. **1.** *Ұшы қайту, доғалдану.*

2. а у ы с. *Дөрекі сөйлеу мағынасында.*

МҰҚЫЛДАНУ *Мұқылдан етістігінің қимыл атауы.*

МҰҚЫЛДАУ сын. *Доғалдау, мұқылырақ.*

МҰҚЫЛДЫҚ зат. *Мұқыл болушылық, үшкір еместік, доғалдық.*

МҰҚЫЛЫМ үст. сөйл. *Мұқым.*

МҰҚЫМ¹ [ар. *مقيم*] үст. *Біржолата, мүлдем, тіптен.*

МҰҚЫМ² [ар. *مقيم*] есім. *Бүкіл, күллі, барлық, түгел.*

Мұқым қазақ баласы. Күллі қазақ жұрты.

МҰҚЫМ³ сын. *Мықты, биік.*

Мұқым бол. *Берік, бекем; сақ бол деген мағынада.*

МҰҚЫМ⁴ үст. *жерг. Тіптен, тегі.*

МҰҚЫМСЫ= ет. *Мықтысыну, биіксіну, тәкаппарлану.*

МҰҚЫР сын. *жерг. Тұқыл, тоқал.*

МҰҚЫРТ= ет. *Тұқылдау, тұқырту.*

МҰЛҒЫН сын. сөйл. *Маләңи.*

МҰЛҒЫМ: *мұлтым бар. Қапыда қалдым, қателестім деген мағынада.*

МҰНАДИ зат. ескікіт. *Жар салушы, хабарлаушы.*

МҰНАЖАТ зат. сөйл. *Мінажат.*

МҰНАЗАР [ар. *مناظرة*] зат. кіт. *Жарыссөз, айтысушылық, диспут.*

МҰНАЙ зат. т е х. <түрк. неф> *Түрлі жағармайлар алынатын, қара түсті, сұйық табиғи шикізат; суда ерімейтін, қара қоңыр түсті, өзіне тән иісі бар, май тәрізді қоймалжың, сұйық жанғыш қазба байлық; көмірсутектердің әртүрлі кластарының құрделі қоспасы.*

Мұнай газдары. *Мұнаймен бірге кездесетін және одан сепараттау кезінде бөлінетін көмірсутек газдары. Мұнай геохимиясы. Мұнай геологиясының практикалық мәселелерді шешуге арналған химиялық зерттеумен айналысатын тарауы. Мұнай гидрогеологиясы. Жалпы гидрогеология ғылымының мұнай және газбен әрдайым бірге жүретін жерасты суларын жан-жақты зерттейтін қолданбалы саласы. Мұнай қашты. Мұнай ауды, тартылды. Мұнай өнеркәсібі. Экономиканың мұнай өндіру және өңдеу ісімен айналысатын саласы. Мұнай өнімдері. Көмірсутектер мен олардың туындыларының қоспасы; мұнай мен мұнай газдарынан алынатын жеке химиялық қосылыстар. Мұнай өнімдерінің тотығуы. х и м.*

Мұнай өнімдерінің молекулалы оттекпен тотығу процесі (автототығу). Мұнай сулары. Жер қыртысының мұнайлы горизонттарындағы жерасты сулары. Мұнай химиясы. Химияның мұнай және табиғи газ құраушыларының құрамын, қасиеттерін және химиялық өзгерістері мен оларды өңдеу процесерін зерттейтін саласы.

МҰНАЙ-ГАЗ зат. *Мұнай және газ саласы.*

МҰНАЙДАЙ сын. *Мұнай сияқты, мұнай тәрізді.*

МҰНАЙҚҰБЫР зат. *көлік. Мұнайды және оның өнімдерін тасымалдауға арналған құбыр желісі.*

МҰНАЙЛЫ сын. *Мұнайға бай, мұнай шығатын (өлке, жер).*

МҰНАЙЛЫҚ сын. *Мұнайға қатысты, соған тән.*

МҰНАЙЛЫЛЫҚ зат. *Мұнай шығу мөлшері, мұнайы барлық.*

МҰНАЙСТАН зат. сөйл. *Мұнайлы алқап, мұнайы мол өлке.*

МҰНАЙСЫЗ сын. **1.** *Мұнайы жоқ, мұнай араласпаған.* **2.** *Мұнай болмайынша.*

МҰНАЙСАҚТАҒЫШ зат. *Мұнай мен мұнай өнімдерін сақтауға арналған резервуарлар жүйесі.*

МҰНАЙҰСТАҒЫШ зат. *Ағынды сулардан мұнайды және мұнай өнімдерін бөлуге арналған тұндырғыш.*

МҰНАЙХИМИЯ зат. *Мұнайдың қасиеттерін, оны өңдеу әдістерін, мұнайдан алынатын өнімдердің қасиеттерін зерттейтін химияның бөлімі.*

МҰНАЙШЫ зат. *Мұнай шығарушы, мұнай өндіру ісімен шұғылданушы маман.*

МҰНАЙШЫЛЫҚ зат. *Мұнайшы болушылық, мұнай өндірумен айналысушылық.*

МҰНАН есім. **1.** *Осыдан, осы межеден; бұдан.* **2.** *Бұл жерден, осы арадан.*

Мұнан басқа. Осыдан бөтен, сонымен бірге. Мұнан былай [бұлай, кейін]. *Ендігі, ендігі жерде. Мұнан былайда. Алдағы уақытта, осыдан кейін. Мұнан бұрын. Бұдан бұрын, осыған дейін. Мұнан да. Бұдан гөрі, бұлай болғаннан гөрі. Мұнан салып онан шықты. Қайтпады, тайсалмады.*

МҰНАПАС [ар. *منافس*] сын. ескікіт. *Күндес, бәсекеші.*

МҰНАР [ар. *منار*] зат. *экол. Ауа құрамында қатты бөлшектердің (түтін, шаң-тозаң бөлшектері т.б.) көптеп болуы салдарынан атмосфераның төменгі қабатының бұалдыр тартуы. // Бұлңғыр, күңгірт.*

Мұнар басты. Мұнарланды, күңгірттенді. Мұнар да, мұнар, мұнар күн. поэт. Ауыртпалық басқан жайсыз шақты суреттеуде кездесетін сөзқолданыс; қайғылы, қаралы күн, ауыртпалығы мол, қиын-қыстау шақ. Мұнар жамылды [мұнарға малынды]. *Мұнар басып, күн райы ашылмады. Мұнар қайғы. Еңсені көтермейтін қалың қайғы. Мұнар тартты [шалды, торлады, тұтты]. Бұлңғырланды, бұлдырланды, күңгірттенді. Мұнар тұнды. Тұнан басты.*

МҰНАР= ет. *Мұнар басу, мұнарту.*

МҰНАРА [ар. *منارة*] зат. **1.** *дінн. Мешіттің мұсылмандарды намазға шақыруға арналған биік күмбезі.* **2.** *Биіктігі еніне қараанда бірнеше есе артық мөлшерде тік цилиндр түрінде жасалған сәулелік құрылыс.* **3.** *өск. Барлау, қорғаныштық мақсатта биік етіп тұрғызылған әскери күзет қондырғысы.* **4.** а у ы с. *Үлкен, зор, алып, майталман.* **5.** а у ы с. *Биік белес, атқарылған үлкен іс, абырой-атақ, мәртебелі кәсіп.* **6.** а у ы с. *Биік үй, ғимарат.*

МҰНАРАДАЙ сын. *Мұнара сияқты биік.*

МҰНАРАЛЫ сын. *Мұнарасы бар, мұнара салынған.*

МҰНАРАШЫ зат. *Мұнара салушы*

МҰНАРАШЫҚ зат. *Кішкентай мұнара, қарауыл орны.*

МҰНАРАДАЙ сын. **1.** *Мұнар сияқты, мұнар тәрізді.* **2.** а у ы с. *Бұлдыр, бұлңғыр, көмескі.*

МҰНАРАЛА= ет. *Бұлдыр тарту, күңгірттену.*

МҰНАРАЛАН= ет. **1.** *Мұнар басу, бұлдырлану, күңгірттену.* **2.** *Қарауыту, еміс-еміс көріну.*

МҰНАРАЛАНДЫР= ет. *Мұнар бастырту, күңгірттендіру.*

МҰНАРАЛАНДЫРУ *Мұнарландыру етістігінің қимыл атауы.*

МҰНАРАЛАНУ *Мұнарлан етістігінің қимыл атауы.*

МҰНАРАЛАТ= ет. *Бұлдыр тарттыру, күңгірттендіру.*

МҰНАРЛАТУ *Мұнарлат етістігінің қимыл атауы.*

МҰНАРЛАУ¹ с ын. 1. *Күңгірттеу, буалдырлау.*

МҰНАРЛАУ² *Мұнарла етістігінің қимыл атауы.*

МҰНАРЛЫ с ын. *Мұнартқан, мұнар басқан.*

МҰНАРЛЫҚ зат. *Мұнар болушылық.*

МҰНАРСЫЗ с ын. 1. *Мұнартпаған, бұлыңғыр емес, мұнар баспаған, анық.* 2. ауыс. *Анық, таза.*

МҰНАРТ= ет. 1. *Буалдырлану, күңгірттену.* 2. *Түк көрінбей шаңғу, шаңы көтерілу.* 3. *Көзі қарауыту, бұлдырау.* 4. ауыс. *Көңілі бұзылу, түңжырау, қапалану.*

МҰНАРТУ *Мұнарт етістігінің қимыл атауы.*

МҰНАРТЫҢҚЫРА= ет. *Аздап мұнарту, мұнарта түсу.*

МҰНАСИБ зат. ескі кіт. *Еп, ыңғай. // Үйлесімді, ыңғайлы, қолайлы, лайық.*

МҰНАСЫ= ет. сөйл. *Ұласу, жалғасу.*

МҰНАУРАТ= ет. сөйл. *Мұнарлат.*

МҰНАФЫҚ [ар. مفیق] зат. ескі кіт. *Сөзі бір басқа, ісі бір басқа, екіжүзді. // Екіжүзділік, арамзалық. // Екіжүзді, сөзі мен ісі үйлеспейтін адам.*

МҰНАФЫҚТЫҚ зат. ескі кіт. *Мұнафық болушылық, екіжүзділік.*

МҰНДА үст. 1. *Осында, бұл жерде; мұнда.* 2. *Осы араға, бұл жерге.*

МҰНДАҒЫ үст. *Осындағы, бұндағы, бұл жердегі.*

МҰНДАЙ с ын. 1. *Бұл сияқты, дәл осындай, бұндай.* 2. *Осыншалық.*

Мұндай қоқайдың талайын көрген. Небір сұмдықтарды көріп, еті үйренген (адам, мал туралы айтылады).

МҰНДАЙДА үст. *Мұндай кезде, осындай жағдайда.*

МҰНДАЙЛЫҚ с ын. *Осыншалық, бұл сияқты, дәл осындай.*

МҰНДАЛА= ет. 1. сөйл. «Мұнда, мұнда» деп айту. 2. ауыс. *Көз тарту, өзіне тартып, еліктіру.*

МҰНДАР¹ [ир. مردار] с ын. 1. *Адамгершілік арынан жұрдай болған, оңбаған, қу, сұм.* 2. *Бейшара, мүсәпір, сорлы.*

Мұндар қу бас. экспр. *Халық мұңын ескермей, соқа бастың ғана қамын ойлаған қаныпезер.* **Мұндар таз.** экспр. *жағымсыз. Антұрған, оңбаған.*

МҰНСЫЗ үст. *Онсыз, бұлсыз; белгілі бір зат болмайына.*

МҰНТАЗДА= ет. *Тап-таза ету, тап-тұйнақтай қылу.*

МҰНТАЗДАЙ с ын. *Тап-таза, кіршіксіз.* **Мұнтаздай таза.** *Тіптен таза, кір шалмаған.*

МҰНТАЗДАН= ет. *Кірінен арылду, тазалану.* **МҰНТАЗДАНУ** *Мұнтаздан етістігінің қимыл атауы.*

МҰНША үст. *Осынша, сонша; бұнша.*

МҰНШАЛЫҚ зат. *Осыншалық, соншалық; тым, көп.*

МҰНШАЛЫҚТЫ с ын. *Осыншалықты, соншалықты.*

МҰНШАМА үст. *Осыншама, соншама.* **МҰНЫ** есім. *Бұны, осынны.*

Мұның өзі. *Кішкентай, болмашы нәрсенің маңыздылығы туралы айтқанда қолданылатын сөз.*

МҰНЫСЫ зат. *Осынсы, осынсы.*

МҰҢ зат. 1. *Қайы, шер, қасірет.* 2. ауыс.

Қиын мехнат, азап; екіталай. 3. ауыс. *Ой, қиял.* 4. ауыс. *Зарлы, шерлі (дауыс).* 5. ауыс. *Арман-тілегі, мақсат-мұраты.*

Мұң артты. *Уайым-қайғы шексізді.* **Мұң атты.** *Қайғырды, мұңға берілді.* **Мұң ашар.** *Мұңын айтар, сырын шертер (адам, дос).* **Мұң ашты.** *Мұңын айтты, сырын шертті.* **Мұң басты** [толды, жайлады, торлады]. *Қайғы-қасірет, уайым-шер шекті, күйзелді. Мұң биледі. Мұңайды, мұңға батты. Мұң болды. Қиын болды, зар болды.*

Мұңға батты. а) *Қайғы-қасірет, уайым-қайғы жеді, күйзелді, шерленді.* ә) *Қиыншылық көрді, азап шекті.* **Мұңға батырды.** *Уайым-қайғы шектірді, мұңайтты. Мұңға берілді.* *Уайым-қайғыға түсті, мұңайды. Мұңға бөледі.* *Қапаландырды, торықтырды, мұңайтты. Мұңға көмілді [шомылды, берілді].* *Қайғы-қасірет шекті, уайым-қайғыдан бас көтере алмады, мұңға батты. Мұңға қамады. Уайым, қайғы басты. Мұңға салды. Уайым-қайғы жезгізді, қайғы-мұңға түсірді. Мұңға шалдырды. Мұңайтты, уайым-қайғыға салды. Мұңға шомылды. Мұңайды, мұңға берілді. Мұң екен. Бірдемені күтіп отырғандай, іле-шала, артыниша. Мұң табы. Қайғы-қасірет белгісі, нышаны. Мұң шекті. Қиналды, мұңға батты. Мұңын жоқтады. Қайғысына ортақтасты, мұңын мұңдады. Мұңын өшірді. бейн. Мұңайғанын қойды, мұңынан арылды. Мұңын мұңдады. Біреудің қайғысына, қасіретіне ортақтаса қайғырды. Мұңын мұңдап, жырын жырлады [жоғын жоқтады]. Қайғысына қайғырды, қуанышына ортақтасты. Мұңын тарқатты. Көрген қиыншылығын, қайғы-қасіретін айтып, көңілдегі шерін көтерді. Мұңын шақты [шертті]. Біреуге өзінің жеке басының уайым-қайғысын білдірді, зарын айтты.*

МҰҢАЙ= ет. *Бірдемеге қайғыру, қапалану, уайымдау, мою.*

МҰҢАЙҒЫШ с ын. *Қайғырғыш, уайымдағыш, уайымшыл.*

МҰҢАЙМАС с ын. *Қайғы-қасіретке берілмейтін, қайратты, жігерлі.*

МҰҢАЙТ= ет. 1. *Уайымдату, қапаландыру, қайғырту.* 2. *Көңілін қалдыру, кеуіліне тию, ренжіту.*

МҰҢАЙТУ *Мұңайт етістігінің қимыл атауы.*

МҰҢАЙЫМШЫЛ с ын. сөйл. **Мұңайғыш.**

МҰҢАЙЫҢҚЫ с ын. *Сәл-пәл мұңайған, мұңдылау.*

МҰҢАЙЫҢҚЫРА= ет. *Сәл-пәл мұңаю, мұңа түсу.*

МҰҢАЙЫП-ЖАБЫҚ= ет. *Мұңға батып қайғыру, жабығу.*

МҰҢАЙЫС зат. *Мұңаюшылық, мұңдылық. // Мұңды, мұңға батқан.*

МҰҢАЙЫС= ет. *Қосыла уайымдап мою, қапа болысу, қайғырысу.*

МҰҢАЙЫСУ *Мұңайыс етістігінің қимыл атауы.*

МҰҢ-АРМАН зат. *Арман-тілегі.*

МҰҢАСА зат. жерг. **Мұң.**

МҰҢАЮ *Мұңай етістігінің қимыл атауы.*

МҰҢАЮЛЫ с ын. *Мұңға батқан, мұңайған.*

МҰҢАЮШЫЛЫҚ зат. *Мұңайғандық, қапаланушылық, қайғырушылық.*

МҰҢҒИЫҚ с ын. жерг. *Көп нәрсені білмейтін, момын, қараңғы.*

МҰҢҒЫЛ¹ с ын. *Дым білмес, түлпей, миғұла.* **МҰҢҒЫЛ**² зат. сөйл. **Моңғол.**

МҰҢҒЫЛА с ын. сөйл. *Миғұла, ақымақ.* **МҰҢДА**= ет. *Қамын ойлау, жоғын жоқтау, қамқорлық жасау.*

МҰҢДАҚ зат. *Мұңды, шерлі адам.*

МҰҢДАН= ет. *Мұңаю, қапалану, қайғыру.*

МҰҢДАНДЫР= ет. *Мұңайттыру, мұңға батыру, қайғырту, қапаландыру.*

МҰҢДАНДЫРУ *Мұңдандыр етістігінің қимыл атауы.*

МҰҢДАНТ= ет. сөйл. *Мұңдандыр.*

МҰҢДАНУ *Мұңдан етістігінің қимыл атауы.*

МҰҢДАР¹ с ын. *Қайғысына қайғыратын, қуанышына ортақтасатын.*

МҰҢДАР² с ын. сөйл. **Мұндар.**

МҰҢДАС с ын. *Бір-бірінің уайым-қайғысы да, қуанышы да ортақ; сырлас, пікірлес. // Мұңдас, сырлас адамдар.*

МҰҢДАС= ет. *Біріне-бірі мұңын шағысу, сырласу.*

МҰҢДАСТАУ с ын. *Әжептәуір мұңдас, әжептәуір сырлас.*

МҰҢДАСТЫҚ зат. *Мұңдас болушылық, сырластық, пікірлестік.*

МҰҢДАСТЫР= ет. *Біріне-бірін мұңын шағыстыру, сырластыру.*

МҰҢДАСУ *Мұңдас етістігінің қимыл атауы.*

МҰҢДАТ= ет. *Қамықтыру, уайымдату.*

МҰҢДАУ *Мұңда етістігінің қимыл атауы.*

МҰҢДЫ с ын. *Қайғылы, шерлі, зарлы. // Қапа болған, шерлі адам.*

МҰҢДЫ-ЗАРЛЫ с ын. *Қайғылы, қасіретті.*

МҰҢДЫҚ зат. *Қайғылы, шерлі адам.*

МҰҢДЫЛАУ с ын. *Қайғылылау, шерлілеу.*

МҰҢДЫЛЫҚ зат. *Мұңды болушылық, шерлілік, зарлылық.*

МҰҢДЫРАҚ с ын. *Мұңдылау, зарлылау, шерлілеу.*

МҰҢ-ЗАР зат. *Қайғы-қасірет, мұң-мехнат, шер.*

МҰҢ-КҮЙІК зат. *Мұң-зар, мұң-шер.*

МҰҢ-ҚАЙҒЫ зат. *Мұң-зар, мұң-шер.*

МҰҢ-ҚАСІРЕТ зат. *Мұң-зар, уайым-қайғы.*

МҰҢ-ҚАЯУ зат. *Мұң-зар, зар-зала.*

МҰҢ-ҚҰСА зат. *Мұң-қасірет, мұң-зар, уайым-қайғы.*

МҰҢЛА= ет. сөйл. **Мұңда.**

МҰҢЛАН= ет. сөйл. **Мұңдан.**

МҰҢЛАС с ын. сөйл. **Мұңдас**¹.

МҰҢЛАС= ет. сөйл. **Мұңдас**².

МҰҢЛЫ¹ с ын. сөйл. **Мұңды.** 1. *Қайғылы, шерлі.* 2. *Жүзі солғын, қабағы түсіңкі.* 3. *Зарлы. // Қайғырып, қасірет шеккен адам.* 4. ауыс. *Ел қамын ойлаған.* 5. ауыс. *Түнерген, түңжыраған.*

Мұңлы көзбен қарады. *Мұңая қарады, мұңдана көз тікті.*

МҰҢЛЫ-ЗАРЛЫ с ын. сөйл. **Мұңды-зарлы.**

МҰҢЛЫҚ зат. сөйл. **Мұңдық.**

МҰҢЛЫҚ-ЗАРЛЫҚ с ын. сөйл. **Мұңды-зарлы.**

МҰҢЛЫҚТЫҚ зат. сөйл. **Мұңдылық.**

МҰҢЛЫЛАУ с ын. сөйл. **Мұңдылау.**

МҰҢЛЫ-ШЕРЛІ с ын. сөйл. **Мұңды-шерлі.**

МҰҢ-МҰДДЫҒА зат. *Мұң-зар, мұң-мүдде.*

МҰҢ-МҰҚТАЖ зат. *Талап-тілек, зәру бұйым; жоқ-жітік.*

МҰҢ-МҰҚТАЖДЫҚ зат. *Қажеттілік, зәрулік; жоқ-жітіктік.*

МҰҢ-МҰҢАЙЫС зат. *Мұң-мұқтаж, арман-тілек.*

МҰҢ-МҮДДЕ зат. *Өтініш-тілек, арыз-арман.*

МҰҢ-НАЛА зат. Қайғы-қасірет, шер-шемен, мұң-зар, арыз.

МҰҢСЫЗ сын. 1. Қайғысыз, уайымсыз; төрт құбыласы тең. 2. ауыс. Пәк, таза, кіршіксіз.

МҰҢСЫЗДЫҚ зат. Мұңсыз болушылық, мұңы жоқтық, қайғысыздық.

МҰҢСЫЗ-ҚАМСЫЗ сын. Төрт құбыласы түгел, еш уайымы жоқ.

МҰҢ-СЫР зат. Қайғы-зар, мұң-шер.

МҰҢ-ШЕР зат. Қайғы-зар, зар-зала, уайым-қайғы.

Мұң-шер өлеңдері. әдеб. Естірту, қоштау, жоқтау, көңіл айту сияқты қайғылы сарындағы ғыртытық өлең-жырлар.

МҰҢ-ШЕРЛІ сын. Зар-залаға, қайғы-мұңға толы.

МҰҢШЫЛ сын. Мұңайғыш, уайымшыл.

МҰҢШЫЛЫҚ зат. сөйл. Мұң-шер.

МҰП-МҰҒАЛ сын. Доп-доғал.

МҰП-МҰЗДАЙ сын. Сұп-суық, тастай.

МҰП-МҰНТАЗДАЙ сын. Тап-таза, жыт-жиснақы.

МҰПТАЛА зат. 1. Қайғыға, азапқа түсуші, таңғалушы. 2. Басыбайлы, тәуелді.

МҰР [ир. موری] зат. кіт. Су ағызу үшін күйдірілген саздан жасалған құбыр, труба.

МҰРА зат. 1. Әке-шешеден балаға қалған дүние-мүлік, мирас т.б. заттар. 2. Ежелден келе жатқан мәдениет, салт-сана, дәстүр нұсқалары; сондай-ақ жеке адамдардың кейінгі ұрпаққа қалдырған өнегелі еңбегі. 3. ауыс. Мұрагер, жалғастырушы, тартушы.

Мұра қалды. Атадан балаға мирас болды. Мұра қалдырды. Кейінгі ұрпаққа пайдалы дүние тастап кетті, мирас қылды. Мұра қылды. Мұра етті, атадан балаға, кейінгі ұрпаққа мирас етті.

МҰРАГЕР зат. 1. Өзінен бұрынғы кісінің артында қалған дүниесіне ие болушы, мирасқор. 2. Белгілі бір істі, өнерді т.б. жалғастырушы, дамытушы, өнегелі жолды қуушы. 3. ауыс. Бала, ұрпақ.

МҰРАГЕРДЕЙ сын. Мұрагер сияқты, мұрагер тәрізді.

МҰРАГЕРЛІК зат. Мұрагер болушылық, атадан дүниеге ие болушылық, мирасқорлық. //Қайтыс болған адамның мүлкі мен мүлкілік құқықтарының мұрагерге ауысуы.

МҰРАГЕРСІЗ сын. Мұрагері жоқ, мұрагері болмаған.

МҰРАГЕРСІЗДІК зат. Мұрагері жоқтық, ұрпақсыздық.

МҰРАҒАТ зат. 1. Ескірген құжаттарды сақтайтын мекеме; архив. 2. Жеке адамдарда сақталған қолжазба, жадығат, хат-хабарлар жиынтығы.

МҰРАҒАТЖАЙ зат. жаңа. Жеке тұлғаның, мекеменің немесе ұйымның қызметіне қатысты құжаттарды, қолжазбаларды, фотосуреттерді, т.б. жинақтап сақтаумен айналысатын мекеме немесе осы материалдық деректер сақталған орын.

МҰРАҒАТТАНУ зат. Мұрағаттарды зерттеумен шұғылданатын сола.

МҰРАҒАТТАНУЛЫҚ сын. Мұрағаттануға қатысты, мұрағаттанумен байланысты.

МҰРАҒАТШЫ зат. <лат. archivist> Ескірген құжаттарды сақтайтын мекеме қызметкері.

МҰРАҒОР сын. сөйл. Мұрагер.

МҰРАЖАЙ зат. 1. Әртүрлі жадығаттық зат пен бұйымдарды жинап жүйелеп, олардан көрме ұйымдастырумен айналысатын мәдени мекеме, музей. 2. Сол мекеме орналасқан ғимарат.

МҰРАЖАЙЛАНДЫР= ет. Түрлі жадығат пен бұйымдарды мұражайға орналастыру.

МҰРАЖАЙЛАНДЫРУ Мұражайландыру етістігінің қимыл атауы.

МҰРАЖАЙЛАНДЫРУ Мұражайландыру етістігінің қимыл атауы.

МҰРАҚ зат. этн. Хан, сұлтандар қиеті қалпақ.

МҰРАЛА= ет. 1. Қайтыс болған адамның мүлкінің оның мұрагерлеріне өтуі. 2. Иелену, жолын қуу.

МҰРАЛАН= ет. Еге болу, иелену, мұрагер болу.

МҰРАЛАНУ Мұралан етістігінің қимыл атауы.

МҰРАЛАУ Мұрала етістігінің қимыл атауы; өзіне мұра ету, ие болу.

МҰРАЛЫ сын. Мұраға ие, мұрасы бар.

МҰРАЛЫҚ зат. Мұрас ретінде қалдырған зат; мұра болушылық.

МҰРАП зат. Егін суару ісін басқаратын адам, сушы, тоған басшысы.

МҰРАПА зат. жерг. Мақсат, мұрат, тілек.

МҰРАПА зат. сөйл. Варенье.

МҰРАПСЫЗ сын. Мұрабы жоқ. //Мұрап болмайынша, мұраттың қатысыныңыз.

МҰРАПТЫҚ зат. Мұрап болушылық, мұрап қызметін атқарушылық; егіске бөлінетін тоған суларын реттеуші адам, кәсіп.

МҰРАС зат. сөйл. Мұрас.

МҰРАСҚОР зат. сөйл. Мұрасқор.

МҰРАСТЫҚ зат. сөйл. Мұрагерлік.

МҰРАТ [ар. مراد] зат. 1. Алға қойған мақсат, арман, тілек. 2. Адам бойындағы терең мақсатты, асыл арманды, үлгі-өнегені білдіретін ұғым. 3. Ішкі ой, мақсат. 4. Мүдде.

Мұрат етті [түгты]. Алдына мақсат етіп қойды. Мұрат тапты. Мұраты орындалды, тілегені болды, арманына жетті. Мұраты қасыл болды. Ойына алғаны орындалды, мақсаты орындалды. Мұраты мұң болды. Мұратына жеткізді. Ойға алған мақсатына, арманына жеткізді. Мұратына жетті. Дегені болып, арманына жетті, мақсаты орындалды. Мұратын биіктетті. Жоғары мақсат қойды. Мұратың еш бермесін. қарғ. Тілегі еш орындалмасын деген мағынада. Мұратына жет [жеткір]. тілек. Дегеніңе жет, мақсатың орындалсын! Мұратың қабыл болсын. алғыс. Тілегің орындалсын деген мағынада.

МҰРАТКЕР сын. Мұратты, мақсатты, талапты.

МҰРАТ-МАҚСАТ зат. Алға қойған мұрат пен мақсат, арман-тілек.

МҰРАТ-МҰДДЕ зат. сөйл. Мұрат-мақсаты, арман-тілегі.

МҰРАТСЫЗ сын. Мұраты жоқ; мақсат-мүддесіз, арман-тілексіз.

МҰРАТСЫЗДЫҚ зат. Тілексіздік, мақсат-мүддесіздік.

МҰРАТТА= ет. Мұрат ету, мұрат қып иелену, мақсат қою.

МҰРАТТАЙ сын. Мұрат сияқты, мұрат тәрізді.

МҰРАТТАС сын. Тілегі бір армандас, мақсаттас.

МҰРАТТАС= ет. Мұрат қылысу, мұрат қып иеленісу.

МҰРАТТАСТЫҚ зат. Мұраттас, арман-мұраты бір болушылық, мақсаттастық.

МҰРАТТЫ сын. Арманды, мақсатты.

МҰРАТШЫЛ сын. Мақсатшыл, арманышыл.

МҰРАТШЫЛДЫҚ зат. Мұратшыл болушылық, мақсатшылдық, арманышылдық.

МҰРАШЫЛ сын. Ата-баба салтын берік ұстанушы, мұра жолын сақтаушы.

МҰРДАР сын. көне. ескі кіт. Өлексе.

МҰРЖА зат. 1. Пештің, ошақтың түтін шығаратын мойны; түтіндік. 2. Алып зауыт, фабрика, пароход, паровоз, т.б. түтіндігі.

МҰРЖАЛЫ сын. Мұржасы бар, мұржа орнатылған.

МҰРЖАЛЫҚ сын. Мұржаға жарайтын.

МҰРЖАСЫЗ сын. Мұржасы жоқ, мұржа орнатылмаған.

МҰРНАҒЫ үст. сөйл. 1. Үш жыл (күн) бұрынғы, одан арғы; бұрнағы. 2. Баяғы, ескі уақыттағы.

МҰРСА зат. сөйл. Мұрша.

МҰРСАЛ зат. діни. Мұрсал пайғамбар. Мұрсал пайғамбар. діни. Алладан Тәурәт, Інжіл, Зәбір, Құран құсиетті кітаптар түскен мәртебесі жоғары пайғамбарлар.

МҰРСАТ [ар. فرست] зат. Рұқсат, мүмкіндік, жағдай, еркіндік, қарсы болмаушылық.

Мұрсат берді. Мүмкіндік түгызды, жағдай жасады. Мұрсаты болмады. жерг. Мұршасы, мүмкіндігі болмады. Мұрсаты жоқ. Жағдайы жоқ.

МҰРСАТА зат. сөйл. Мұрсатана.

МҰРСАТАНА зат. Мұрша, мұрсат.

МҰРТ зат. 1. Ер адамдардың жоғарғы ерлінің үстіне шығатын түк. 2. з.о.л. Жан-жануар мен жәндіктердің сипат білу сезімінің қызметін атқаратын мүшесі. 3. ауыс. Мұрт қойған адам деген мағынада.

Мұрт жару. б.от. Дәнді дақыл тұқымының жер бетіне шығып, өскіне айналуы. Мұрт қойды. Мұрт өсірді, мұрт жіберді. Мұрт мінезді. Ұрт, дүңк етпе мінезі бар. Мұрт суағары. Мұрттың танау, желбезек қырының астындағы тұсы.

Мұрт шықты. Есейді, ержетті. Мұрты бұзылмады. Азаймады, кемімеді. Мұрты едірейді. Ашу қысты, ызаланды. Мұрты қисаймады. Ештеңесі кетпеді, түгі құрымады. Мұртына күлкі үйірілді. Күлімсіреді, жымиды. Мұртынан [мұрт астынан] күлді [жымындады]. Жай ғана күлімсіреді, мырс етті. Мұртына ұстара тиді. Ержетті, есейді, азамат болды. Мұртын балта кеспеді [шаппады]. а) Ештеңесі кетпеді, түгі құрымады. ә) Ісі орнықты, шаруасы сай, дүниесі түгел болды. Мұртын басты. а) Сақал-мұртын түзеді. ө) Тігісін жатқызды. Мұртын қақты. Сойлеуге оқталды.

Мұртын майлады. ә) Аузын алды, құр алақан қалдырмады, бір нәрсе берді. ә) Ішін-жегізді.

Мұртын сылады. Мұртын сылап-сипап кербезденді. Мұртын сындырды. Шетінен азайтты, шетінен тасып бітірді. Мұртын шақтырмады. Қол сұқтырмады, тигізбеді. Мұртын ширатты. Керілді, созылды, сәнденді. Мұртының астына жасырды. Іштей сықақ етті. Мұрты сынбады [көгілмеді, шағылмады]. Орта түспеді, ештеңесі кетпеді. Мұрты тікірейді. Ашуға булықты, едірейді. Мұрты ұстара көрмеген. Тежеусіз, тыюсыз, еркін кеткен.

МҰРТАЗА сын. діни. Разы етілген.

МҰРТАТ [ар. مرت] сын. көне. ескі кіт. Күтір, дінбұзар, діннен безген, опасыз.

МҰРТАША зат. сөйл. Мұртша.

МҰРТСЫЗ сын. Мұрты жоқ, мұрт өспеген.

МҰРТТАЙ сын. Мұрт сияқты, мұрт тәрізді.

Мұрттай түсті. а) Жалп етіп құлады. ә) Кенет қатты ауырып қалды. Мұрттай ұшты.

а) Жалп етіп құлады, сылқ етіп жығылды. ә) Қатты ауырып жатып қалды. б) Емтиханнан екілік алып, құлап қалды. Мұрттай ұшырды. Ұрып-жықты, жалпасынан түсірді.

МҰРТТАН= е.т. Себілген тұқымның біршік жарып, өсе бастауы, өскінге айналды.

Мысық мұрттанды. Дәнді дақыл өсіп, ма-сақтанды.

МҰРТТАНУ Мұрттан етістігінің қимыл атауы.

МҰРТТАС сын. Мұрттың аумамайтын, мұрттың ұқсас.

МҰРТТЫ сын. Мұртты бар, мұрт өскен.

МҰРТТЫҚ зат. Мұрттың орны, мұрт өсетін жер.

МҰРТША зат. 1. бот. <лат. processus> Бір нәрсеге жармасып өсу үшін өсімдік сабақтарында болатын кішкене өскін. 2. зоол. Кейбір жәндіктерде болатын кішірек сипап сезу мүшесі.

МҰРША зат. Шама-шарық, күш, мүмкіндік. **Мұрша бермеді.** Шама-шарқын келтірмеді, уақыт болмады. **Мұрша жоқ.** а) Әл жоқ, әлсіз, шамасы жоқ. ә) Қолы тимейді; уақыты аз. **Мұршасы болмады.** Уақыты, мүмкіндігі болмады, жағдайы келмеді. **Мұршасы келмеді [жетпеді, жоқ].** Уақыты келмеді, мүмкіндігі болмады. **Мұршасы құрыды [қалмады].** Әл-қуаты таусылды, шаршады.

МҰРШАСЫЗ сын. Мұршасы жоқ, шарасыз. **МҰРШАСЫЗДЫҚ** зат. Шама-шарқы жоқтық, шарасыздық.

МҰРЫН зат. <лат. nasus> а н а т. Адам мен жан-жануардың дем алатын және иіс сезетін мүшесі.

Мұрны бітті. Суық тиіп, қабынып, мұрны қуыстары бітеліп, ауа дұрыс жүрмей, тыныс ала алмай қалды. **Мұрны қанап жатқан жоқ.** Қиналатындай, зорығатындай іс тындырып жатқан жоқ. **Мұрны қышыды.** Бір нәрседен дәме етті. **Мұрнымды [шорт] кесіп берейін.** Осылай болатынына күмәнім жоқ, дәл солай деп қарағу мәніндегі сөз. **Мұрнына жылдың иісі келгендей.** Көп ұйықтайтын, керенау. **Мұрнына есеккүрт түсіп қапты.** кекесін. Байыт, болып-толып, пандалып жатыр. **Мұрнына жел түсті.** Самал деп аталатын аурумен ауырды. **Мұрнына иіс келмеді [бармады].** Ештеңеден хабары жоқ, дәнеңе білмеді, түсінбеді, сезбеді. **Мұрнынан кетпеді.** Иісі күшті, жағымды, хош деген мағынада.

Мұрнынан миңгірледі. Күмілжіп, ашық-айқын сөйлемеді. **Мұрнынан сорақы ақты.** а) Жылап-сықтады. ә) Кекесін. Жап-жас, әлі елеусіз. **Мұрнынан су кетті.** Жұмыстан босамады, қолы тимеді. **Мұрнынан тізді.** Түгін қалдырмай тізбектеді, қамтыды, бәрін айтып берді. **Мұрнынан шаншылды.** Жұмыстан бір сәт босамады, қолы тимеді. **Мұрнына су жетпеді [жетпей жатыр].** Жұмыстан бір сәт босамады, қолы тимеді, мұршасы келмеді. **Мұрнын бет қылды.** Аузы-мұрнын қан жалатты, соққыға жықты. **Мұрнын бұзды.** Ұрды, сазайын тарттырды. **Мұрнын [көкке] көтерді.** Паңсынды, өзін басқадан артық санады, тәкаппарланды. **Мұрнын қытықтады.** Иісі мұрнына келіп, тәбетін ашты. **Мұрнын тескен тайлақтай [өгіздей].** Жуас, момын, ерікке көнгіш. **Мұрнын тартты.** Сіңбіртеу; мұрнымен сорақы ішке қарай дыбыстап тарту деген мағынада. **Мұрнын тескен өгіздей [тайлақтай, тайлақша].** кекесін. Неге болса да көне беретін, жетекке көнгіш; жуас. **Мұрнын тыжырды.** паралингв. Ащы нәрседен ашырғанғанда, болмаса біреуді жақтырмағанын білдіргенде мұрнын үстіне қарай жиырып көрсететін қимыл ишараты. **Мұрнын тыжытты [кіржитті].** Ұнаттады, жақтырмады. **Мұрнын шүйірді.** Біреуді, бірнәрсені кемсініп, менсінбеген кейіп білдірді; жақтырмады. **Мұрнының астын [астындағыны] көрмейді.** Ештеңені сезбейді, түсінбейді, білмейді. **Мұрны шулады.**

Бір нәрсенің иісін сезді. **Мұрны шуылдады.** Мұрны пышылдады, қатты дем алды. **Мұрынға сүкқандай екен.** Үйлесімді, жақсы. **Мұрын жарды.** а) Иісі кең жайылды, аңқыды. ә) Өткір иіс мұрныды ашытты. **Мұрын кеуілжірлері.** а н а т. <лат. os conchae nasalis> Жануарлардың мұрны қуысында орналасқан тым жұқа тақпаша тәріздес иірімді сүйектер [Жоғарғы кеуілжір мұрны сүйегінің кеуілжір қырына, төменгі кеуілжір жоғарғы жақ сүйегінің кеуілжір қырына бекіді]. **Мұрын қаңсары.** вет. Сивыр, қой т.б. жануарлардың танау тесіктері айналасындағы терінің түксіз пигментті аймағы. **Мұрын қуысы.** а н а т. Негізгі тыныс жолы; кеңірік. **Мұрынның қанындай.** Қып-қызыл, құрым. **Мұрын сүйегі.** а н а т. <лат. os nasale> Бас сүйектегі мұрны қуысының төбесін құрайтын жалпақ сүйек. **Мұрын сіңбіруге мұрша жоқ.** Жұмыстан бір сәт қолы босамады, уақыты болмады.

МҰРЫНБОҚ зат. 1. Көбінесе жас баланың (адамның, малдың т.б.) мұрнынан шығатын қоймалжың қалдық зат, маңқа. 2. ауыс. экспр. Әлі өсіп-жетілмеген жас бала.

МҰРЫНДАУ сын. сөйл. **Мұрындылау.** **Мұрынды** сын. Мұрны үлкен.

МҰРЫНДЫҚ зат. этн. 1. Түйенің я өгіздің екі танауының арасындағы шеміршекті тесіп өткізетін, ұзындығы қарыс я сынық сүйем шамасындай таяқша. 2. қолөнер. Жіпті іліп алып иіру үшін ұрышқ басына көлденең өткізілген кішкене жіңішке ағаш. 3. Терінің я басқа нәрсенің алды-артынан тесік тесіліп, алдыңғы тесікке тағылған ұзындығы бір құлаштай қайыс бау. 4. Арбаның доңғалағы шығып кетпеу үшін белтемірге бұрап бекітілетін немесе қышына көлденең өткізіп қоятын кішкене темір таяқша. 5. ауыс. Бастамашы, жетекші, ұйытқы.

Мұрындық болды. Бір істі қымдастыруға дәнекер, себепкер, ұйытқы болды. **Мұрындық ене.** жерг. Өкіл шеше. **Мұрындық көрді.** жерг. Сылтау етті, болмайтын нәрсені себеп етті.

МҰРЫНДЫҚСЫЗ сын. 1. Мұрындығы жоқ, мұрындық тағылмаған. 2. ауыс. Еркімен кеткен, жүгенсіз.

МҰРЫНДЫҚТА= е.т. 1. Мұрындық өткізу, мұрындық тағу. 2. ауыс. Еркіне көндіру, жетелеу, сүйреу. 3. ауыс. Тежеу, беталды жібермеу.

Мұрындықтап тізді. Шетінен бір-бірлеп тізіп шықты.

МҰРЫНДЫҚТАЛ= е.т. Мұрындық өткізілу, мұрындық тағылу.

МҰРЫНДЫҚТАЛУ Мұрындықтал етістігінің қимыл атауы.

МҰРЫНДЫҚТАТ= е.т. 1. Мұрындық өткіздіру, мұрындық тақтыру. 2. ауыс. Еркіне көндірту.

МҰРЫНДЫҚТАТУ Мұрындықтату етістігінің қимыл атауы.

МҰРЫНДЫҚТАУ Мұрындықта етістігінің қимыл атауы.

МҰРЫНДЫҚТЫ сын. Мұрындығы бар, мұрындық тағылған.

МҰРЫНДЫҚША зат. Кішкентай мұрындық.

МҰРЫНДЫҚШЫ зат. Ұйымдастырушы, басшы, жетекші.

МҰРЫНДЫЛАУ сын. Мұрынды келген, мұрны үлкендеу.

МҰРЫНЖА зат. жерг. Етікке салатын қалыптың үсті.

МҰРЫНҚҰРТ зат. Қыстан арықтап шыққан түіе ауруы.

МҰРЫНТАҚ сын. жерг. Ойлы-қырлы; тегіс емес.

МҰРЫНША зат. жерг. кәс. 1. Жүгеннің кеңсірігі. 2. Мұрынжа. 3. Ұрышқтың мұрындығы.

МҰРЫНШАҚ зат. Сәл шошайыңқыраған төбешік сияқты жер бедері.

МҰРЫНШАҚАЛ² сын. Қоқиған, биік, дөңес.

МҰРЫНШАҚТАЛ= е.т. Қоқию, шошаю.

МҰРЫНШАҚТАЛУ Мұрыншақтал етістігінің қимыл атауы.

МҰСАББА [ар. مِسْبَعَة] зат. әдеб. Жеті жолды өлең.

МҰСАДАС [ар. مَسْدَس] зат. әдеб. Алты жолды өлең.

МҰСАЛДАТ зат. жерг. **Масыл.**

МҰСАЛЛАМ [ар. مَسْلَم]: мұсаллам болды.

жерг. Көнді, нанды.

МҰСАМАХА зат. ескі кіт. Қош көрушілік, кеңшілікпен қараушылық.

МҰСАТЫР [ир. نشاندار] зат. хим. Мөлдір тұзсті, суда жақсы еритін кристалды зат; аммиак.

Мұсағыр спирті. хим. Аммиақтың судағы ерітіндісі.

МҰСІПАТ зат. көне. ескі кіт. Апат, ауыртпалық, бақытсыздық.

МҰСТАЖАП зат. діни. Алладан дұғасы қабыл болғыш.

МҰСТАЗАТ зат. әдеб. Шығыс әдебиетінің өлең жанры.

МҰСТАҚ сын. көне. ескі кіт. діни.

Құмар.

МҰСТАҚПАЛ зат. көне. Келешек, болашақ.

МҰСТАСНА зат. көне. Ережеден тыс, ережеге бағынбайтын құбылыс, нәрсе.

МҰСТАШРИҚ зат. ескі кіт.

Шығыстанушы, ориенталист.

МҰСЫБАТ зат. көне. ескі кіт

Мұсипат.

МҰСЫЛМАН [ар.ир. مسلمان] зат.

1. Ислам дінін мойындаған, соның шарттарын орындайтын, Аллага мойынсұнған адам. // Ислам дініндегі жұрт, е.т. 2. ауыс. Қайырымды, мейіранды кісі, шапағатты жан, Алланың құлы.

Мұсылман баласы. Мұсылман дініне мойынсұнған адам, Алланың құлы, барша мұсылман атаулы. **Мұсылман бауырластығы.**

Мұсылмандар арасындағы ынтымақ-бірлік.

Мұсылман діні. Ислам діні. **Мұсылман дүниесі.**

Мұсылмандар арасы, іші, ортасы. **Мұсылман жәмғияты.** Ислам дінін қабылдаған, соған адал ниетімен берілген қауым. **Мұсылман құқығы.** діни. саяси. Араб халифатында VII-X ғасырларда қалыптасқан құқық жүйесі.

Мұсылман пенде. Мұсылмандықты ұстанған адам. **Мұсылман үмметі.** діни. Мұхаммед пайғамбардың (с.ғ.а.) соңынан еріп, ислам дінін қабылдаған адамзат, халық.

МҰСЫЛМАНГЕРШЛІК зат. Мұсылманға тән қайырымдылық.

МҰСЫЛМАНДАЙ сын. Мұсылман сияқты, мұсылман тәрізді.

МҰСЫЛМАНДАНДЫР= е.т. Ислам дініне кіргізіп, мұсылмандыққа мойынсұндыру, мұсылман ету.

МҰСЫЛМАНДАНДЫРУ Мұсылмандар етістігінің қимыл атауы.

МҰСЫЛМАНДАУ сын. Ислам дінін ұстанған, қайырымдылау, мейірімділеу.

МҰСЫЛМАНДЫҚ зат. 1. Мұсылман болушылық, мұсылман жолын қуушылық, мұсылманға тән ерекшелік. 2. ауыс. Қайырымдылық, мейірімділік.

Мұсылмандық парыз. діни. Ислам дінін қабылдаған Аллаға мойынсұнған адамның орындауға міндетті парызы, борышы [Мұсылман адамның парызы көп, солардың ішінде иман келтіру, намаз оқу, ораза ұстау, ғұшыр-зекет беру, қажыға бару]. **Мұсылмандықтың бесінші парызы.** діни. Қажылық ғибадат, Меккеге қажылыққа бару.

МҮСЫЛМАНША үст. 1. Мұсылман (діни) оқуы бойынша; арабша. 2. Ислам дәстүрі бойынша, мұсылман салтында. 3. Мұсылманға ұқсап.

Мұсылманша оқу. Ислам діні бойынша сауатын ашу, ислам діни қағидаларын үйрену.

МҮСЫЛМАНШЫЛА=ет. Мұсылманға тән дәстүрді сақтау, ерекшелікті бізбау.

МҮСЫЛМАНШЫЛДЫҚ зат. Мұсылман-шыл болушылық, мұсылманға тәндік.

МҮСЫЛМАНШЫЛЫҚ зат. 1. Мұсылман болушылық, мұсылмандық. 2. ауыс. Қайырымдылық, мейірімділік.

МҮТ ир. үст. жерг. *Тегін, босқа.*

МҮТ= ет. сөйл. *Ұмыту.*

МУТАҚИ [ар. متقى] сын. ескі кіт. Діншіл, тақуа.

МУТАЛАҒА зат. көне. *Ой көзі, көкірек көз, сауат, парасат.*

МУТЛАҚ сын. 1. діни. Кәміл, теңдесіз; тазалығы, пәктігі шүбәсіз; еш күмәнсіз, абсолютті. 2. ауыс. Толығымен, толықтай.

МУТТАҚИ [ар. متقى] сын. діни. Діншіл, тақуа.

МУТТАХАМ [ар. متهم] сын. Алдамшы, залым. **МҮХАБИР** [ар. مخابر] зат. ескі кіт. Мерзімді баспасөз бен радио-теледидарға жер-жерден хабар жіберіп тұратын қызметкер, корреспондент.

МҮХАДЖИР [ар. مهاجر] зат. сөйл. **Мұхаджір.**

МҮХАДЖІР зат. діни. Мұхаммед пайғамбар Меккені ислам дініне бағындарғанға дейін Мұхаммедтің соңынан Мединеге барып қоныстанған мұсылман.

МҮХАКАМА зат. діни. Исламдағы сот жүргізу ісінің негізінде VIII ғасырдың ортасына қарай қалыптасқан сот ісі.

МҮХАЛ сын. көне. Мүмкін емес, шамадан тыс; қол жетпейтін, қолдан келмейтін.

МҮХАМАС зат. әдеб. Көне шығыс әдебиетіндегі бес жол шумақтардан тұратын өлең жауыры.

МҮХАМЕДИ [ар. محمدى] сын. діни. Мұхаммедке тиісті, соның құрметіне қатысты.

МҮХАРАП сын. көне. ескі кіт. Өзгертілген.

МҮХАРРАМ зат. діни. Мұсылман күнтізбесінің қасиетті саналатын алғашқы айы.

МҮХАРРИР [ар. محرار] зат. ескі кіт. Баспасөз бен радио-теле хабарлар редакциясының басшы қызметкері, редактор.

МҮХАФАЗА зат. көне. 1. Мұхафиз басқаратын уәлаят, губерния, қала. 2. ауыс. Беріктік, басқарушылық.

МҮХБИР зат. көне. Хабарлаушы, кейбір араб елдерінде тілші.

МҮХИТ [ар. محيط] зат. 1. Жер шарының 70% алып жатқан, құрылықты материктерге және аралдарға бөліп тұрған су қабаты. 2. геогр. Құрлықтар арасында орналасқан, көлемі үлкен, өзіндік жеке су және атмосфералық айналымы бар, айтарлықтай гидрологиялық (гидрохимиялық, гидробиологиялық, гидрофизикалық) жағынан ерекшеленетін дүниежүзілік мұхиттың бөлігі.

3. ауыс. Көз жеткісіз, кең байтақ, шалқын жатқан мол.

Мұхит аралдары. геогр. Мұхиттың ортасында пайда болған, материкпен байланысы жоқ жанартаулық аралдар. **Мұхит геологиясы.** геол. Бүгінгі мұхиттар өңірінің геологиялық және осы аймақта өтіп жатқан геологиялық процестерді зерттейтін теңіздік геология бөлігі.

Мұхит геохимиясы. геол. Мұхиттардың химиялық эволюциясын, тұзды массасының қалыптасуын, мұхит суы мен шөгінділеріндегі элементтердің шоғырлануы мен сейілуін зерттейтін геохимияның тарауы. **Мұхит жарғышары.** геогр. Дүниежүзілік карта мен глобуста бейнеленген жер бетінің су басым бөлігі, құрлық мұнда небары 9% ғана. **Мұхит қазаншұңқырлары.** геол. а) Континенттік беткеймен, жоталармен, белдермен немесе қыраттармен шектелген, мұхит табанының ірі ойпаңы. ә) Жер мегабедерінің өте ірі элементі.

Мұхит кезді. Ашық мұхитта сапар шекті. **Мұхит төсеніші.** геол. Мұхит түбінің басым бөлігін құрайтын, жер қыртысының мұхиттық түрімен сипатталатын, жер бедер элементтерінің өте ірі түрлерінің бірі. **Мұхит тұнбалары.** геол. Мұхит түбінде ғана түзілетін тұнбалар. **Мұхит түбі.** геол. Литосфераның дүниежүзілік мұхит суымен шектелген беткі жазықтығы.

Мұхит шөгінділері. Қазіргі мұхит түбіндегі әлі тау жынысына айнала қоймаған шөгінді және жанартаулық-шөгінді құрылымдар. **Мұхит шұңғымалары.** геогр. 4-5 мың м-ден астам тереңде орналасқан мұхит түбі ойпаттары.

МҮХИТНАМА зат. Дүниежүзілік мұхиттағы физикалық, химиялық, биологиялық және геологиялық процесс туралы ғылымдардың жиынтығы.

МҮХИТТАЙ сын. Мұхит сияқты, мұхит тәрізді.

МҮХИТТАНУ зат. ғыл. Мұхиттағы физикалық, химиялық, геологиялық және биологиялық процестер туралы ғылым, океанология.

МҮХИТТЫҚ сын. Мұхитқа тән, мұхитқа қатысты.

Мұхиттық ағыстар. геогр. Мұхиттар мен теңіздердегі су массасының тұрақты бір бағытта ауысуы, мұхиттағы өзендер. **Мұхиттық аралдар.** геогр. Тынық мұхиттың орталық және оңтүстік-батыс бөліктеріндегі аралдардың жиынтығы [Меланезия, Микронезияға, Полинезияға бөлінеді. Ауданы 1,26 млн км², халқы 10 млн. Батыс Самоа, Фиджи, Науру, Тонга, Саломон аралдары, Тувалу мемлекеттері орналасқан]. **Мұхиттық жер қыртысы.** геогр. Мұхит суы астындағы жер қыртысы, қалыңдығы 5-10 км аралығында.

МҮХИТША үст. Мұхитқа ұқсап, мұхит секілденіп.

МҮХКАМЛА=ет. ескі кіт. Бекемдеу. **МҮХЛАТ** зат. көне. Мерзім, мұрсат. **МҮХЛИС** [ар. محيط] сын. Адал жүректі, таза сенімді, адал.

МҮХРАБ [ар. محراب] зат. Мешіт ішіндегі намаз оқылатын жер.

МҮХСИН сын. көне. ескі кіт. Игілікті, берекелі; жарыққаушы, есіркеуші, қайыр көрсетуші.

МҮХТАЛ зат. көне. 1. Қарыз беруші, несие беруші, ремитент. 2. ауыс. Кедергі, тосқауыл.

МҮХТАРАМ [ар. محترم] сын. Құрметті, қадірлі.

МҮХТАРИАТ [ар. مختاريا ت] зат. Бір елдің құрамындағы кейбір ұлттардың өзін-өзі басқаруы, билеуі, автономия.

МҮХТАСАР [ар. محاصر] зат. діни. Діни қағидалар жазылған кішкене жинақ.

МҮХТАСИБ [ар. محتسب] зат. діни. Мұсылман елдерінде дін қағидаларының орындалуын бақылаушы адам; лауазым.

МУҒАЖИР зат. ескі кіт. тар. Мұхаммед пайғамбармен бірге Меккеден Мединеге қоныс аударған ең алғашқы мұсылмандар; қоныс аударушылар, аугандар.

МУШ [ир. مشت] зат. көне. **Жұдырық.** **МУШАҚ** [ар. مشق] зат. жерг. Мехнат, бейнет, азап.

МУШАПАҚ зат. көне. ескі кіт. Мейірімді.

МУШАУАРА зат. ескі кіт. **Мұшауарат.** **МУШАУАРАЛАС**=ет. ескі кіт. Кеңесу, мәжіліс құрысу, мәслихаттасу.

МУШАУАРАТ зат. ескі кіт. Кеңес, маслихат.

МУШТА= ет. Білек күшін көрсету, жұдырықтау.

МУШТАҚ [ар. مشتاق] зат. көне. Аса ынталы-зар болушы, аңсаушы, құмартушы.

МУШТАРИ [ар. مشتري] зат. астр. Күн жүйесіндегі ең үлкен ғаламшар, Юпитер.

МУШТАС= ет. Жұдырықтасу.

МУШТАУ Мұшта етістігінің қимыл атауы. **МУЯТ** зат. сөйл. **Мият.**

МУБАДА [ар. ايراد] үст. Алда-жалда, егерде.

МУБАРАК [ар. مبارك] сын. Мейірбан, қайыр-ымды, құтты, қайырлы.

Мұбарак болсын! Құтты болсын, қайырлы болсын деген мағынадағы тілек.

МУБАХ зат. діни. Діни ұстаным бойынша істегені үшін сауабы да, күнәсі да жоқ амалдар.

Мұбах қылды. Күнәсі да, сауабы да жоқ амал істеді.

МУБӘДА [ир. مبادا] үст. Алда-жалда, егер де.

МУБӘРАК сын. **Мұбарак.** 1. діни. Қадірлі, қасиетті, қайырлы. 2. ауыс. Өркендеген, гүлденген. 3. ауыс. Ерекше, жарқыраған, әсем. 4. ауыс. Берекелі, бата алған, құтты.

Мұбәрақ болсын. тілек. Мерек болсын (құтты, берекелі болсын деген мағынадағы әдетте діни мерекелерде айтылатын құттықтау сөз).

МУБӘРИЗ зат. көне. ескі кіт. Жауынгер, ержүрек сарбаз.

МУБӘРСІЗ зат. көне. ескі кіт. Әскерсіз, қолсыз.

МУБӘШӘРӘ зат. діни. Уағыздаушы.

МУБТӨЛА сын. көне. ескі кіт. Бәлеге ұшыраған, қиындыққа душар болған, сынаққа салынған.

МУГЕДЕК сын. Он екі мүшесінің біреуі кем, жарымжан, кемтар, гаріп. // Кемтар адам.

Мүгедек болды. Жарымжан болып қалды, бір мүшесінен айырылды. **Мүгедек етті [қылды].** Жарымжан қылды, майып қылды, мертікпіді.

Мүгедектер үйі. Жарымжан, кемтар адамдар тұратын интернат.

МУГЕДЕК-МШЕШУ сын. Мүгедек және сол сияқты жарымжан, гаріп.

МУГЕДЕКТЕ= ет. 1. Он екі мүшесінің бірін кем қылу, жарымжан ету. 2. ауыс. Қаймығу, жалтақтау, бұзғежектеу.

МУГЕДЕКТЕН= ет. Мүгедектікке ұшырау, жарымжан болу.

МУГЕДЕКТЕНУ Мүгедектен етістігінің қимыл атауы.

МҮГЕДЕКТЕУ сын. *Жарымжандау, кемтарлау.*

МҮГЕДЕКТИК зат. *Жарымжандық, кемтарлық, кемдік.*

МҮГЕДЕКШЕ үст. *Мүгедекке ұқсап, мүгедек тәрізді.*

МҮДАРИС зат. көне. *Мүдәррис.*
МҮДАРРИС [ар. مدرس] зат. көне. *Мүдәррис.*

МҮДӘ зат. көне. *Шүбә, сенімсіздік.*
МҮДӘЙІ зат. *Алдап-арбауға әзір тұратын адам.*

МҮДӘРРИС [ар. مدرس] зат. *Медреседі сабақ беретін адам, оқытушы, мұғалім.*

МҮДӘРРИСТИК зат. *Мүдәррис болушылық, оқытушылық, ұстаздық.*

МҮДӘТ [ар. مدت] зат. ескікіт. *Уақыт.*

МҮДД зат. көне. *Сусымалы денелер өлшемі (96 грамм шамасында).*

МҮДДАҒА [ар. مدع] зат. *Мүдде, арман, мақсат, тілек, ой.*

МҮДДЕ [ар. مدع] зат. **1.** *Алға қойған мақсат, тілек, арман.* **2.** *қоғ.* Қандай да бір қоғамдық-әлеуметтік топ өкілдерінің дімі, көздегені, қажеттілігі. **3.** *психол.* Қоғамдағы әлеуметтік субъектілер іс-әрекеттерінің, өмір сүру бағдарының негізгі, ішкі қозғаушы күші. **4.** *экон.* Заңды түлға мен жеке түлғаның тілеген нәрсесі және оларды іс-әрекетке құлшындырушы уәжі.

Мүдделер тобы. саяси. Мемлекеттік емес саяси институттардың барлық түрлері [оған мыналар тән: **1)** адамдардың ресми құрылымды ұйымдарға немесе бейресми ұжымдарға бірігу еріктілігі; **2)** топ мүшелерінің мүдделері, мақсаттары, қозғарастарының ортақтасығы; **3)** жеке талаптарының қоғамдық пайдалы материалдық және рухани құндылықтармен қабысып жатуы]. **Мүддесінен шықты.** Арман-тілегінен, ойынан шықты.

МҮДДЕГЕР зат. *Мүддесін ойлаушы, мүддесін қолдаушы.*

МҮДДЕҒА зат. ескікіт. *Мүддәға.*

МҮДДЕЛЕ= ет. *Көздейтін мүддесі ету, мүддеге айналдыру.*

МҮДДЕЛЕНДІР= ет. *Көздейтін мүддесі еткізу, мүддесіне айналдыру.*

МҮДДЕЛЕС сын. *Мүддесі ортақ, армандас, тілектес.*

МҮДДЕЛЕСТІК зат. *Мүдделес болушылық, мүддесі бір болушылық, мақсаттылық, тілектестік.*

МҮДДЕЛІ сын. *Арман-тілегі, мақсаты бір; мақсатты, мақсат еткен.*

МҮДДЕЛІК зат. сөйл. *Мүдделілік.*

МҮДДЕЛІЛІК зат. *Мүдделі болғандық, ортақ мақсат пен тілек-мақсат тұтастығы.*

МҮДДЕ-МҰРАТ зат. *Тілек-талап, ой-арман.*

МҮДДЕСІЗ сын. *Қызығушылығы жоқ, ынтасыз.*

МҮДДЕТ зат. ескікіт. *Уақыт аралығы, мезгіл, дәуір, кезең, уақыт.*

МҮДДЕШЛ сын. *Өз мүддесін қорғайтын.*

МҮДЖИЗА зат. діни. *Мүжжиза (өздерін көпшілік алдында ерекше таңдау мен қасиет иесі екенін таныту үшін пайғамбарларға Алладан берілген таңғажайып әрекет).*

МҮДЖАРА [ар. مدار] сын. *Жалынышты, тәуелді.*

МҮДІР зат. сөйл. *Мүдир (директор).*

МҮДІР= ет. **1.** *Сөзден тосылу, жауап таба алмай жаңылып қалу.* **2.** *Тоқтап қалу, бөгелу, кідірістеу.*

МҮДІРТ= ет. *Сөзден тосылдыру, бөгелту, кідірістету.*

МҮДІРТУ *Мүдірт етістігінің қимыл атауы.*

МҮДІРУ *Мүдір етістігінің қимыл атауы; тоқтау, бөгелу.*

МҮДІРІҢКІРЕ= ет. *Сәл-пәл бөгелістеу, кідіріңкіреу.*

МҮДІРІҢКІРЕУ *Мүдіріңкіре етістігінің қимыл атауы.*

МҮДІРІС зат. *Сөйлеу, қозғалу т.б. сол сияқты қимыл үстіндегі кідіріс, бөгеліс, тоқталыс.*

МҮДІРІС= ет. *Сөзден тосылысу, бөгелісу.*

МҮДІРІССІЗ сын. *Кідіріссіз, бөгеліссіз, тоқтаусыз.*

МҮДІРІСТЕ= ет. *Кідірістеу, кібіртктеу, бөгеліңкіреу.*

МҮДІРІСТЕУ *Мүдірісте етістігінің қимыл атауы.*

МҮЖӘБІН сын. көне. *Мұқтаж, қажетті.*

МҮЖӘЗ [ар. محاز] зат. кіт. *Меселі.*

МҮЖӘЛСІЗ сын. *Жағдайы қиын, әлсіз.*

МҮЖӘЛСІЗДЕНДІР= ет. *Әлсіздендіру, нашарлау.*

МҮЖДӘБИД сын. діни. *Бждәғатты, ынталы, ықыласты. // Діни білім дәрежесі жоғары, дін ілімінің заңына жетік діндар адам немесе діндарлар тобы.*

МҮЖІЛЕ= ет. сөйл. *Мүжғыла.*

МҮЖУ *Мүжі етістігінің қимыл атауы.*

МҮЖІ= ет. сөйл. *Мүжсы. 1.* *Сүйектің етін жеу, кеміру. 2.* *Жел мен судың, т.б. табиғат құбылыстарының әсерінен тозу.*

МҮЖІ= ет. *Келіңкіремеу, болыңқырамау.*

МҮЖІЛ= ет. сөйл. **1.** *Мүжыл, тозу. 2.* *тех.* *Жекелеген бір нүктеге бағытталған түскен күштің салдарынан металл бетінің қабыршақтанып бұзылуы.*

МҮЖІЛУ *Мүжіл етістігінің қимыл атауы.*

1. *Жел, су т.б. әсерінен табиғат нысандарының мұржылуы. 2.* *ауыс. Сағы сыну, жүржу.*

МҮЖІС= ет. сөйл. *Мүжыс.*

МҮЖІП= ет. сөйл. *Мүжыт.*

МҮЙЕТ зат. **1.** *Бір нәрсенің төңірегіндегі көтеріңкі зат. 2.* *Аттың жауырына қажалмас үшін қойылатын ортасы ашық, дөңгелекше етіп жасалған зат, мал дәрігерлік терминнің халықтық атауы.*

МҮЙЕТ зат. өс. *Гүлінің түсі сары, шалғынды жерлерде өсетін көпжылдық шөптесін өсімдік.*

МҮЙЕТТЕ= ет. **1.** *Жан-жағын қоршау, бүйктеу. 2.* *жерг. кәс. Аттың арқасына ер тшмеу үшін ер қапталы астынан киіз қою.*

МҮЙЕТТЕУ *Мүйетте етістігінің қимыл атауы.*

МҮЙІЗ зат. **1.** *Кейбір жабайы жануарлар мен малдың бас сүйегіндегі қатты өсінді. 2.* *биол.* <лат. cornu> *Маңдай сүйегі мүйіз өсіндісін қаптап тұраған тері туындысы. 3.* *зоол.* *Қазіргі кезде тіршілік ететін тұяқтылардың басындағы қатты өсінділер (қорғаныш және жекпе-жек құралы). 4.* *ауыс. Қолмен ауыр жұмыс істегендіктен алақан терісінің қалыңдап сіріленуі, қатуы.*

Мүйіз жіп. этн. *Малдың мүйізіне байланып қойған даяр жіп. Мүйіз өрнегі.* этн. *Жан-жануарлардың мүйізінің пішіндеріне ұқсас қазақтың ұлттық оюының жалпы атауы. Мүйіз сақинасы. Сивырдың мүйізінде болатын керткі шығыршық. Мүйіз шайқады. Қорқытты, ренжітті. Мүйіз шақша. Мүйізден жасалған шақша. Мүйіз шықты. кекесін. Қарық болды, кенеді, жетті. Мүйіз шықты ма [мүйіз шықса, қане]?* кекесін. *Бір істің аяғы жақсы болмайтынын, болмағанын білдіру үшін айтылатын әрі кею, әрі кекесін мөнді сөз. Мүйізі қарағайдай. а) Тіке өскен өте ұзын мүйізді (мал). ә) Мұқты, зор, нағыздың өзі, дәрежесі жоғары, елге танымал. Мүйізі қарағайдай болды. а) Елден озды, ерекшеленді. ә) Атақ-дәрежеге ие болды, табысқа жетті. Мүйізінен ұрған өгіздей. Есеңгіреген, мәңгірген. Мүйізіне ілді. Шет қақпайлады, сыйыстырмады, күн көрсетпеді. Мүйізі сырқырады. Жаны ашыды, есіркеді.*

МҮЙІЗАЛДАМЫШ зат. геол. *Амфиболдар тобының минералы.*

МҮЙІЗБАС зат. өс. *Басы қатты, сондықтан да мал аз жейтін шөптердің бірі.*

МҮЙІЗБҰРШАҚ зат. өс. сөйл. *Қызылбалтыр.*

МҮЙІЗГЕК зат. *Қолдың ойылуынан, аяқтың қажалық сандарынан мүйізденіп кеткен қатты қабыршақ тері, түйін.*

МҮЙІЗГЕК зат. вет. **1.** *Сивырдың қынабын қабындырып, бұқаны басқа ауруға ұшырататын жұқпалы ауру. 2.* *Бураға қайғыса да боталамайтын інгеннің бота шығатын жерінің іш жиегінде болатын шеміршек ауруы.*

МҮЙІЗГЕКТЕН= ет. *Терінің көн болып сіріленуі, шеміршектену, қатаю.*

МҮЙІЗГЕКТЕНУ *Мүйізгектен етістігінің қимыл атауы.*

МҮЙІЗГҮЛ зат. өс. сөйл. *Өзен жағалауларында, шалғынды жерлерде өсетін, биіктігі 20-50 см-дей, сабағы жалан, төрт қырлы, түп жағы бұтақты, жапырақтары қандауыр тәрізді, сүйі жасылдау ақшыл сары түсті, шерменгүлділер тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.*

МҮЙІЗДӘРІ зат. *Марал мен ұзбара бұқаларының сүйектенбеген, өсіп келе жатқан жас мүйіздерін кесіп дайындаған дәрі (пантокрин).*

МҮЙІЗДЕ= ет. **1.** *Мүйізбен қағып жіберу, сүзу. 2.* *ауыс. Біреуді қағып-соғу, түрткілеу; араларына сыйдырмау.*

МҮЙІЗДЕ= ет. **1.** *Мүйіз салу, мүйізбен әрлеу, оюлау, көмкеру. 2.* *Мүйізге ұқсату, илдіру.*

МҮЙІЗДЕЙ сын. *Мүйіз сияқты. 1.* *Кедір-бұдыр, ойлы-қырлы. 2.* *ауыс. Қатты, күс басқан.*

МҮЙІЗДЕЛ= ет. **1.** *Мүйізбен қағып жіберілу, сүзілу. 2.* *Алақан терісінің көн болып сіріленуі, мүйізгектену.*

МҮЙІЗДЕЛУ *Мүйіздел етістігінің қимыл атауы; алақан терісінің сіріленуі, мүйізгектенуі.*

МҮЙІЗДЕН= ет. **1.** *Көн болып қатып қалу, шеміршектену, сірілену, қатаю. 2.* *ауыл шар. Жануарлар ұласының түрлі себепке байланысты қатаюы, мүйізге айналуы.*

МҮЙІЗДЕНДІР= ет. *Мүйіз сияқты түрге ендіру, мүйізге ұқсастыру.*

МҮЙІЗДЕНУ *Мүйізден етістігінің қимыл атауы; сірілену, мүйізгектену.*

МҮЙІЗДЕС= ет. **1.** *Мүйізбен сүзісу. 2.* *ауыс. Бір-бірімен қағып-соқтығысу, түрткілесу, сыйыса алмау.*

МҮЙІЗДЕСТІР= ет. **1.** *Мүйіздерімен сүзістіру. 2.* *ауыс. Бір-бірімен соқтығыстыру, түрткілестіру.*

МҮЙІЗДЕСТІРУ *Мүйіздестір етістігінің қимыл атауы.*

МҮЙІЗДЕСУ *Мүйіздес етістігінің қимыл атауы.*

МҮЙІЗДЕУ *Мүйізде етістігінің қимыл атауы. 1.* *Сүзу, мүйізмен қағып жіберу. 2.* *ауыс. Түрткілеу, сыйыстырмау.*

МҮЙІЗДІ сын. **1.** *Мүйізі бар, мүйізі өскен.*

2. Мүйізден жасалған, мүйізбен көмкерілген.
3. ауыс. Қағып-соғып отыратын, өктем.

Мүйізді бағаналар. өск. Десанттық кемелер қаптамасындағы саңылауларды бітеуге және жүзгіші шығыртабанды немесе доңғалақты мәшинелерді бөгеуге арналған десантқа қарсы кедергілер. **Мүйізді қалып** зерг. Қошқармүйіз, арқармүйіз өрнегі бар зергерлік қалып нұсқасы. **Мүйізді саумалдық.** өск. <лат. oxalis corniculata> Саумалдық тұқымдас көпжылдық, кейбір тұқымдары біржылдық шөптесін өсімдік түрі. **Мүйізді ірі қара.** Сивир малы, қара мал.

Мүйізжапырақ зат. өск. <лат. ceratophyllum> Тамырсыз өсетін, жапырағы бұтақты, көпжылдық су өсімдігі.

Мүйізжеміс зат. өск. Өзен жағауларында, батпақты, сортаңды жерлерде өсетін, биіктігі 10-30 см-дей, сабағы тік, төменгі жағындағы жапырақтары жұмыртқа пішіндес, сабағы қысқа, гүлдері ақ түсті орамжапырақ тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

Мүйізкесер зат. этн. Мүйізден әртүрлі бұйым жасайтын ұстаға қолақы ретінде берілетін кәде.

Мүйізкөк зат. Инженнің жыныс мүшесінде болатын түйін, беріш; кесел.

Мүйізкөкнәр зат. өск. Сымырдың бір түрі; мүйізді сымыр.

Мүйізқап зат. Зақымдалған сивир мүйізіне кигізілетін жабдық.

Мүйіз-мүйіз сын. Тұтастай мүйізденіп кеткен.

Мүйізсіз сын. Мүйізі жоқ, мүйіз өспеген. **Мүйізсіздендір**= ет. кіт. Мүйізін кестіріп тастау, мүйізсіз еткізу.

Мүйізсіздендіру кіт. Мүйізсіздендір етістігінің қимыл атауы.

Мүйізсіздендіріл= ет. кіт. Мүйізін кесіп тастау, мүйізсіз етілу.

Мүйізсіздік зат. Мүйізі жоқтық, мүйіз өспегендік.

Мүйізтас зат. геол. Жапсар-термалық метаморфизмде силикатты жыныстар бо-йынша қалыптасқан таужынысы.

Мүйізтастық сын. геол. Мүйізтасқа қатысты.

Мүйізтастық құрылым. геол. Мүйізтас-тарға тән микрогранобластық құрылым.

Мүйізтеріскен зат. өск. Биіктігі 40 см-ден 120 см-ге дейін өсетін жартылай бұталы өсімдік.

Мүйізтұмсық зат. зоол. Ыстық жақты мекендейтін, тұмсығының үстінде бір я екі мүйізі бар сүтқоректі ірі жануар.

Мүйізтұмсық керік. зоол. Мүйізді керік.

Мүйізше¹ зат. Жаңадан пайда болған кішірек мүйіз тәрізді түйін, беріш.

Мүйізше² ұст. Мүйізге ұқсап.

Мүйізшөп зат. өск. Қалампыр тұқымдасына жататын, көпжылдық шөп.

Мүйіс зат. 1. геогр. Құрлықтың теңізге, көлге, дарияға суығына еніп жатқан бөлігі. 2. Бір көшеден екінші көшеге бұрылатын жер; бұрыш, бұрылыс. 3. Мектеп жанындағы тірі жануарлар орналастырылған жер, орыш, бұрыш.

Мүйіс шығарды. Жаңа үрдісті бастады, жаңалығы болды.

Мүйістеу сын. Бір нәрсеге суығыныңқырай еніп жатқан бөлік, бұрылыстау, аздап мүйіс.

Мүйіш зат. сөйл. Мүйіс, қалтарыс жер.

Мүк зат. 1. өск. <лат. bryophita> Көбіне дымқыл жерде өсетін, көгеріңкі қалың түкті өсімдік. 2. жерг. Көлдің балдыры.

Мүкаддим зат. діни. Арттағыны алдыға, алдыдағыны артқа жылжытушы, әр нәрсенің орны мен уақытын белгілеуші деген мағынадағы Алла тағаланың Құран Кәрімде аян еткен тоқсан тоғыз қасиетті есімдерінің бірі.

Мүкәммал [ар. مکمل] зат. Көп дүние-мүлік, қазына-байлық.

Мүкәммалдық-заттық; мүкәммалдық-заттық қызмет. өск. Әскерді киім-кешек, төсек-орын, кір жуу және басқа да қажеттермен қамтамасыз ететін қызмет.

Мүкәррам сын. көне. 1. Өте сыйлы, қадірлі, құрметті. 2. діни. Мекке қаласының теңеуі.

Мүкәррама сын. діни. Мүкәрранның әйел тектік түрі.

Мүкәжидек зат. өск. <лат. oxycoccus> 1. Батпақты дымқыл жерде өсетін, мәңгі жасыл күйінде болатын қызамық тұқымдас бұта. 2. Осы өсімдіктің қызыл түсті жидегі.

Мүкәжидек тосабы. тамақ. Шай дастарқанына арналған қышқыл тосап.

Мүкәмел зат. ескікіт. **Мүкәммал.**

Мүкәқұлақ зат. өск. Саңырауқұлақтың мүк өскен жерге шыққан түрі.

Мүкәсіз¹ сын. Мүк шықпаған, мүк өспеген (жер).

Мүкәсіз² сын. сөйл. Мүлтіксіз, күмәнсіз.

Мүктей сын. Мүк сияқты.

Мүктен= ет. Мүк басу, мүк өсіп кету.

Мүктену Мүктен етістігінің қимыл атауы.

Мүкті сын. Мүк көп өскен; мүк басқан.

Мүкті батпақ. с.у.ш.ар. Ең көп тараған батпақтар түрі.

Мүкі¹ сын. Мүкісі бар.

Мүкі² сын. сөйл. 1. Мүлт кеткен, жаңылыс басқан. 2. Теріс, қате.

Мүкі жібермеу. Қате жібермеу, қателеспену.

Мүкілен= ет. Еркін болмай, кедергіге ұшырау.

Мүкілену Мүкілен етістігінің қимыл атауы.

Мүкімбал зат. сөйл. Дүние-мүлік.

Мүкіс зат. 1. Құлақ, тіл сияқты дене мүшелерінің аздаған кемістігі, ақаулығы. 2. биол. <грек. teratos> Тұқым қуалайтын (генетикалық) және тұқым қуаламайтын (қоршаған орта жағдайының әсері) өзгергіштіктердің әсерінен пайда болатын ауытқулар.

Мүкіс дыбыс. Еркін, ашық дыбысталмайтын дыбыс. **Мүкіс жібермейді.** Мінсіз орындайды.

Мүкіссіз сын. Кемістігі жоқ, ақаулығы жоқ.

Мүкістен= ет. Мүкіс пайда болу, мүкіс тарту, ақау пайда болу.

Мүкістену Мүкістен етістігінің қимыл атауы.

Мүкістеу сын. Аздаған мүкісі бар; кем-тарлау.

Мүкістік зат. Мүкіс болушылық, кемістік, кемтарлық.

Мүкістілер зат. зоол. <лат. edentata> Сүтқоректілер классының отряды.

Мүкі-тақы сын. жерг. Жетімсіз, тапшы; онша мәз емес.

Мүлайым сын. сөйл. **Мүләйім.**

Мүләй= ет. Көзді төмен салып тымырау, жуас, бейкүнә кейіпке енуі; мүсәпір кейіпке түсу.

Мүләйт= ет. Мүсәпір кейіпке түсіру, мүләйім күйге ендіру.

Мүләйтү Мүләйт етістігінің қимыл атауы.

Мүләйім [ар. ملانم] сын. 1. көне.

Сыпайы, әдепті. 2. Сырт қарағанда құлық-сұмдықтан ада, момақан, жуас, бейкүнә.

Мүләйімді сын. Момынсыңған күй таңытқан, жуас, бейкүнәдей кейін.

Мүләйімдік зат. Мүләйім болушылық, мүләйім кейін; мүсәпірлік пішін.

Мүләйімсу Мүләйімсі етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсі= ет. Дым білмегенсіп мүсәпір-су, момақансу.

Мүләйімсіз сын. сөйл. Біңғайсыз, қолайсыз, лайықсыз.

Мүләйімсіп= ет. Құлық-сұмдықтан ада момақансу.

Мүләйімсіну Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіп= ет. Мүләйім күйге түсіру, момақансыту.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

Мүләйімсіту Мүләйімсіп етістігінің қимыл атауы.

дың жиынтығы; азаматтық құқықтардың материалдық нысаны. 4. заң. Жеке адамның меншігіндегі немесе ұйымдардың оперативтік басқаруындағы заттар мен материалдық құндылықтардың жиынтығы.

Мүлік салығы. қаржы-экон. Меншікке салынатын салық – жылжытын және жылжымайтын мүліктен (жер, орман, ұй, сауда және өнеркәсіп орындары, бағалы қағаздар, босалқы қорлар, жабдық, т.б.) алынатын төте салық түрі. Мүлікті есепке алу метр. Мүліктің қатыстылығын айқындау, оның негізгі белгілерін суреттеу және техникалық жағдайын анықтау, сонымен қоса осы мүлікті бағалау мақсатымен есеп жүргізу. Мүлікті сақтандыру. Материалдық құндылықты қорғау нысаны болып табылатын сақтандыру түрі. Мүлікті тәркілеу. заң. Сотталған адамның меншігі болып табылатын мүліктің бәрін немесе бір бөлігін мемлекеттің меншігіне мәжбүрлеп өтеусіз алу. Мүлікті тұтқындау. заң. Мүліктерді тізбелеу және оларға билік етуге тыйым салу.

МҮЛІКБАСЫ зат. Тауар жайын айыра білетін білгір маман.

МҮЛІК-ЖИЫАЗ зат. сөйл. Дүние-мүлік.

МҮЛІК-МҮКӘЛМАН зат. сөйл. Дүние-мүлік.

МҮЛІК-САЙМАН зат. сөйл. Құрал-жабдық.

МҮЛІКСІЗ сын. Мүлкі жоқ.

МҮЛІКТЕЙ сын. Мүлік сияқты.

МҮЛІКТЕН= ет. Меншіктену, иелену.

МҮЛІКТЕНДІР= ет. Мүлікті еткізу, иелендіру.

МҮЛІКТЕНДІРУ Мүліктендірі етістігінің қимыл атауы; меңгерту, тарату.

МҮЛІКТЕНУ Мүліктен етістігінің қимыл атауы.

МҮЛІКТИК сын. Мүлік боларлық, дүниелік.

Мүліктік залал. заң. Зиян шектірудің немесе онымен жасасқан келісімшартты орындамаудың салдарынан жеке немесе заңи тұлғаның мүлкіне келтірілген залал. Мүліктік зиян. құқық. Жеке тұлғаның немесе заңды тұлғаның иелігіндегі мүлікті ұрлау, істен шығару, жою түрінде келтірілетін шығын. Мүліктік құқылар. заң. Мүліктерді иеленуге, пайдалануға және билік жүргізуге, сондай-ақ осы мүліктермен айырбас заттарын (тауарларды, қызмет түрлерін, ақшаларды, бағалы заттарды, т.б.) болу жөнінде экономикалық айналымға қатысушылар арасында тұындайтын материалдық (мүліктік) талап-тарға байланысты құқықтық қарым-қатынас жасаушылардың субъективтік құқылары.

МҮЛІКШЕ үст. Мүлік тәрізді, мүлік сияқты.

МҮМКІН [ар. ممکن] мод. Белгілі бір істің болу-болмау ықтималдығы; бәлкім. // Кейде солай болады, солай болуы ғажап емес деген мағынада.

Мүмкін баға. экон. Көп пайда аламын деген үміттен табысы аз және тәуекелді инвестицияларды таңдау шығындары; инвестициялардың баламалы түрі бойынша ең жоғары табыс. Мүмкін болғанша. Бар мүмкіндікті пайдаланып, мүмкіндігінше. Мүмкін емес. Болу мүмкіндігі жоқ; іске асуы шүбәлі.

МҮМКІНДІГІНШЕ үст. Мүмкін болғанша, бар мүмкіндікті пайдаланып.

МҮМКІНДІК зат. 1. Белгілі бір іске септігін тиізетін қолайлы жағдай. 2. ауыс. Шама-шарық.

Мүмкіндік алды. а) Мүмкіндік берілді, рұқсат берілді. ә) Мүмкіндікке ие болды. Мүмкіндік бар [болды]. Қолайлы жағдай жасалды. Мүмкіндік

берді. а) Мүмкіндік жасады, жағдай туғызды. ә) Мүмкіндігі болды, жағдайы келді. Мүмкіндік бермеді [болмады]. Бөзет болды, жағдайы келмеді, кедергі жасады. Мүмкіндік мол. Белгілі бір шараны, істі жүзеге асыруға жағдай жасалды, кедергілер көрінбейді, әдіс-жолдары баршылық деген мағынада. Мүмкіндік туғызды [тудырды]. Жағдай жасады.

МҮМКІН-ҚАДАР үст. сөйл. Мүмкіндігінше, қолдан келгенінше.

МҮМКІНСІЗ зат. Мүмкін болмаушылық.

МҮМКІНШІЛІК зат. Мүмкіндік жағдай.

МҮМКІНШІНШЕ үст. Мүмкін болғанша.

МҮНАЖАТ зат. сөйл. **Мінәжат** (дұға оқып, Алла тағалаға сыйланғандық).

МҮНАФИҚ сын. діни. Екіжүзді, имансыз (адам).

МҮНӘЖЖІМ [ар. منجم] зат. ескікіт. Жұлдызға қарап бал ашушы, балгер, жұлдызнамашы.

МҮНӘСІП [ар. مناسب] сын. көне. Лайық, жарасымды.

МҮҢҚ елік. Бұрқ етіп мұрынға келген иісті бейнелейтін сөз.

Мүңк ете қалды. Жағымсыз, сасық иіс шықты.

МҮҢҚУ Мүңкі етістігінің қимыл атауы.

МҮҢҚІ= ет. Жағымсыз өткір иістің айналага таралуы, жайылуы.

МҮҢҚІР: мұңкір болды. Сенбеді, қарсы болды.

МҮҢҚІР-НӘҢҚІР [ар. منكر نكير]. зат. діни. Мұсылман уағызы бойынша, өлген адамды жерлеп, қабіршілер зираттан қырық қадам ұзап шыққан соң, адамнан сұрақ-жауап алып, күнәсін есептеп, тексеретін екі періштенің аты.

МҮҢҚІР-НӘҢҚІРДЕЙ сын. Мүңкір-нәңкір сияқты.

МҮҢҚІР-НӘҢҚІРШЕ үст. Мүңкір-нәңкір сияқты, мұңкір-нәңкірге ұқсас.

МҮҢҚІС сын. Исі аңқыған, мұңкіген.

МҮҢҚІТ= ет. Жағымсыз сасық иіс шығарту, бықсыту.

МҮҢҚІТУ Мүңкіт етістігінің қимыл атауы.

МҮҢҚУ Мүңкі етістігінің қимыл атауы.

МҮҢҚІ= ет. сөйл. Мүңкі.

МҮҢҚІК сын. Мүңкіген, сасық, иістенген.

МҮҢҚІТ= ет. Жағымсыз иісті тарату, иістендіру, сасыту.

МҮҢҚІТУ Мүңкіт етістігінің қимыл атауы.

МҮП-МҮЛӘЙІМ сын. Моп-момақан, жұп-жуас.

МҮП-МҮСІНДІ сын. Әжептәуір сымбатты, кескінді, келбетті.

МҮПТИ зат. сөйл. Мүфти.

МҮРАССА [ар. مرصع] сын. Асыл таспен безендірілген.

МҮРДЕ [ир. مردد] зат. 1. Өлік, мәйіт, өлген адамның денесі. 2. Өліктің жерленген орны, мола, бейіт.

МҮРДЕДЕЙ сын. Өліктей, жансыз дегендей.

МҮРДЕЛІ сын. Мүрдесі бар, қорым орналасқан.

МҮРДЕМ [ир. مردن]: мүрдем кет [кеткір]. қарғ. Өл, қазаға ұшыра, сеспей қат, жан тапсыр! Мүрдем кетті. Жан тапсырды, сеспей қатты. Мүрдем кетірем. Мойныңды үзем, желкеңді қиям деген мағынада. Мүрдем қат [қатқыр!] қарғ. Қаза тап, өліп кет!

МҮРДЕТ сын. сөйл. Мүрмет.

МҮРДЕХАНА [ир. مرده خانه] зат. 1. Өлген адамдар жерленетін орын; зират, бейіт.

2. Өлікті қоятын орын, жай, бөлме, өлікхана.

МҮРДЕШІ зат. Көр қазушы, өлікті жерлеуге көмектесуші.

МҮРИД [ар. مريد] зат. діни. 1. Діни лауазымды адамдарға қол тапсырып, солардың ісін дәріптеуші шәкірт; ізбасар. 2. ауыс. Шәкірт, ізбасар.

МҮРИТ зат. діни. Мүрид.

Мүрит болды. діни. Иман, молдаға қол берді, шәкірт болды.

МҮРИТТЕЙ сын. Мүрит сияқты.

МҮРКӨБЕЛЕК зат. зоол. Ұрықтары шырша қабықтарының арасында өсіп жетілетін орман-тоғайға зиянкес насеком, жұлдызқұрт, көбелектер отрядына жататын жәндіктің түрі.

МҮРСҮН зат. анат. Адам құлағының жұмсақ етті төменгі бөлігі.

МҮРТ: мүрт кетті. Опық жеді, қапы қалды.

МҮРТЕТ сын. 1. діни. Мүртат, діннен шыққан адам. 2. ауыс. Екіжүзді, өтірікші. 3. сөйл. Өзгеріш, тайғақ, өзмішіл.

МҮРТЕТТІК зат. Мүрмет болушылық.

МҮСАЛДАТ: мүсалдат болу. Біреудің қолына қарау, тауқыметін біреуге арту.

МҮСӘЛЛА зат. діни. Құрбан айтқа құрбан шалатын күндері жалпы жұртшылықтың жиналып намазға ұйыттын орны.

МҮСӘНИӘФ зат. ескікіт. Әдеби шығарма.

МҮСӘШР¹ [ар. مسافر] зат. 1. көне. Са-яхатшы, жиһанкез; жол азабын тартып, қиындығын көрген жолаушы. 2. Жоқшылық, кем-таршылық зардабын көп тартқан, бейшара, қарып-қасер. 3. ауыс. Ел ақтап, қайыр-садақаман күнелтіп жүрген бейшара адам. // Бейшара, сорлы. // Жол азабын шегіп, бейшара күйге түскен.

Мүсәпір болды. а) Кіріптарлық күйге түсті, өмірден таршылық көрді, бейшара күйге түсті. ә) Кемтар, мүгедек болды.

МҮСӘШРДЕЙ сын. Мүсәпір сияқты.

МҮСӘШРЛЕН= ет. Мүсәпір болып көріну, мүсәпірсу.

МҮСӘШРЛЕНДІР= ет. Мүсәпір ету, мүсәпірге айналдыру.

МҮСӘШРЛЕНУ Мүсәпірлен етістігінің қимыл атауы.

МҮСӘШРЛІК зат. Қарып-қасерлік, бейшаралық.

МҮСӘШРСУ Мүсәпірсі етістігінің қимыл атауы.

МҮСӘШРСІ= ет. Мүсәпір, бейшара болғансу, мүлүйімсу.

МҮСӘШРСІТ= ет. Мүсәпір күйге түсіру, мүсәпірге айналдыру.

МҮСӘШРСІТУ Мүсәпірсім етістігінің қимыл атауы.

МҮСӘШРХАНА зат. Мүгедектерді бағып-қағуға, күтуге арналған мекенжай.

МҮСӘШРШЛІК зат. Мүсәпір болғандық, бишаралық.

МҮСӘТ: мүсәт етті. Қанағат етті, місе тұтты; шымдамдылық көрсетті.

МҮСӘТІР зат. сөйл. Мұсатыр (суда жақсы еритін мөлдір түсті кристалды зат; аммиак).

Мүсәтір спирті. Аммиактың судағы ерітіндісі.

МҮСӘТІРДЕЙ сын. Мүсәтір сияқты.

МҮСКІЛ сын. сөйл. Мүшкіл.

МҮСКІН¹ [ар. مسكين] сын. Мүсәпір, ғарып.

МҮСКІН² зат. Мүскін (тақыр кедей, өзін-өзі асырай алмайтын халдегі адам).

МУСТАКИМ зат. діни. Алла тағаланың адам баласына Құранда көрсеткен тура жолы; мұстақим.

МҮСЛІМ [ар. مسلم] зат. діни. Ислам дініндегі адам, мұсылман.

МҮСІН¹ зат. Әдетте әйелдерге қатысты денесінің келісті кескіні, пішіні үйлесімділігі, сырт-көзге тартымдылығы.

Мүсіні бұзылды. Дене бітімі, сырт пішінінің келістілігіне нұқсан келді.

МҮСІН² зат. 1. Сыртқы бет-әлпет, келбет, пішін. // Дене, бәден. 2. өнер. Белгілі біреудің бейнесін ағаштан ойып келтірген я металл тектес заттан құйып жасаған бейне, тұлга; «скульптура».

МҮСІНГЕР зат. Мүсін тұрғызушы, мүсіндеуші, мүсінші.

МҮСІНДЕ= е т. 1. Тастан, шойыннан, тағы басқа заттан адамның, жан-жануардың тұр-тұғасын өзінен айнытпай кескінін тұрғызу, мүсінін жасау. 2. Біреудің мүсінін әдемі, келісті етіп көрсету. 3. Бір нәрсені әдемілеу, тартымды ету. 4. ауыс. Ақын-жазушылардың бір нәрсені көркем сөзбен бейнелеуі.

МҮСІНДЕЙ сын. Мүсін сияқты.

МҮСІНДЕЛ= е т. 1. Кескіні тұрғызылу, мүсінінің жасалуы. 2. Кескінделу, айшықталу, бейнелену.

МҮСІНДЕЛУ Мүсіндел етістігінің қимыл атауы; бейнелену, суреттелу.

МҮСІНДЕМЕ зат. Бір нәрсенің мүсіні, кескіндеме.

МҮСІНДЕН= е т. 1. Бейнелену, суреттелу.

2. Келісті, әдемі көріну.

МҮСІНДЕНДІР= е т. Мүсінін келтіру, кескінін жақсарту.

МҮСІНДЕНДІРУ Мүсіндендір етістігінің қимыл атауы.

МҮСІНДЕНУ Мүсінден етістігінің қимыл атауы.

МҮСІНДЕС сын. Бейнелес, пішіндес, келбеттес.

МҮСІНДЕУ Мүсінде етістігінің қимыл атауы; бейнелеу, суреттеу, сомдау.

МҮСІНДІ сын. Сымбатты, кескінді, келбетті.

МҮСІНДІК сын. Мүсінге қатысты, соған тән.

МҮСІНДІЛІК зат. 1. Мүсінді болушылық, келбеттілік, әсемдік, әдемілік. 2. Тартымдылық.

МҮСІНСІЗ сын. Келбетсіз, кескінсіз, көріксіз, ажарсыз.

МҮСІНХАНА зат. Мүсін жасайтын шеберхана.

МҮСІНШЕ үст. Мүсін тәрізденіп, мүсінге ұқсап.

МҮСІНШІ зат. Мүсін жасаушы (скульптор).

МҮСІНШІЛІК зат. Мүсінші болушылық, мүсін жасаумен айналысушылық.

МҮСІР: мүсір қылыш. көне. Безендірілген, берік, әсем қылыш.

МҮСІРЕ= ет. сөйл. **Мүсірке.**

МҮСІРКЕ= ет. Жаны ашу, аяушылық білдіру, есіркеу.

МҮСІРКЕГЕНДЕЙ сын. Мүсіркеген сияқты.

МҮСІРКЕПШ сын. Есіркегіш, аяғыш.

МҮСІРКЕН= е т. 1. Жаны ашу, есіркеу. 2. Мүсәтірлену, бейшаралану.

МҮСІРКЕРЛІК сын. Аяп, мүсіркей қалатындай.

МҮСІРКЕС= е т. Жаны ашысу, аяушылық білдірісу.

МҮСІРКЕСУ Мүсіркес етістігінің қимыл атауы.

МҮСІРКЕТ= ет. Жанын ашыту, аяушылық білдірту, есіркету.

МҮСІРКЕТУ Мүсіркет етістігінің қимыл атауы.

МҮСІРКЕУ Мүсірке етістігінің қимыл атауы; жаны ашу, аяу, қиындық көрген адамды аяп, оған көмек көрсету әрекеті.

МҮСІРКЕУШІ зат. Аяушылық білдіруші, есіркеуші.

МҮСІРКЕУШІЛІК зат. Есіркеушілік, аяушылық.

МҮСІРКІ сын. сөйл. Мүшкіл, мүсәтір.

МҮТ зат. көне. Ақы, қымбат зат.

МҮТӘЖӘЛ сын. көне. Анық, ашық, айқын, жарық.

МҮТБАЛА сын. сөйл. **Мүптәла.**

МҮТБАЙЫМ [ар. متهم]. сын. Екіжүзді сұм, зұлым, арам.

МҮТТАКАЛАМ зат. діни. Діни ұғлама.

МҮТТӘЙІМ сын. сөйл. **Мүттәйым.**

МҮТТӘБӘМ сын. 1. көне. Айыпталушы, сезікті, күдікті, сотталушы. 2. ауыс. Оңбаған, сұм, екіжүзді.

МҮТТЕ үст. сөйл. **Мүтте.**

МҮТТЕМ үст. көне. Әрдайым, үнемі; тұрақты, орнықты.

МҮТІЛ үст. сөйл. **Бүкіл.**

МҮФСІД зат. діни. 1. Басталған бір амалды бұзатын әрекеттер. 2. Іріткі салушы, фитнәшіл.

МҮФТИ [ар. مفتی] зат. діни. Шариғат жолын тұтынуға басылық ететін, оның ішкі жұмыстарын басқаратын дін адамы.

МҮФТИЛ сын. Мүфтиі бар.

МҮФТИЛІК зат. Мүфти болушылық.

МҮФТИЯТ [ар. مفتية] зат. діни. Мұсылмандар діни бірлестігінің, басқармасының кеңесуші органы.

МҮХЛАТ [ар. محلة] зат. кітаб. Мүмкіндік, мүрсат.

МҮҒӘНДИС зат. көне. Жер өлшеуші, жер иңженері.

МҮҒЫ зат. Мөр.

МҮҒТӘДИ сын. діни. Тура жолды ұстанып, имандылыққа берілген.

МҮҒЫМ зат. көне. 1. Маңызды, мәнді іс. 2. ауыс. Қауіп-қатер, тәуекел.

МҮШАЙМАН зат. сөйл. **Пүшайман.**

МҮШӘЙРА [ар. مشاعرة] зат. Өнер жарысы, жазба ақындр сайысы.

МҮШЕ¹ зат. 1. Адам, жан-жануар денесінің басты бөлігі (қол, аяқ, көз, құлақ т.б.). 2. <грек. organon> биол. Өзіне тән құрылысы болатын және арнайы қызмет атқаратын ағзаның бөлігі. 3. этн. Сойылған мал етінің қонағына қарай тартар негізгі бөлішегі (жамбас, жілік, сүбе, бұғана т.б.). 4. Белгілі бір ұйымның, ұжымның, отбасының құрамына енетін адам. 5. Алғашқы табиғи қалты, уыз күйі. 6. мат. Жиынның қандай бір бөлігі.

Мүше берді. а) Мүшелі сүйекті табақ тартты. ә) Сыйлық тартты. **Мүшелер жүйесі.** биол. Құрылысы ұқсас, шығу тегі мен дамуы біркелкі және белгілі бір қызметтерді атқаруға маманданған мүшелер тобы.

МҮШЕ² зат. этн. Сыйлық, тарту-талғу.

МҮШЕ-КОРРЕСПОНДЕНТ зат. ғыл. **Корреспондент-мүше** (ғылымға сіңірген еңбегіне қарай бағаланып, сайлау арқылы берілетін ғылыми атақ, дәреже).

МҮШЕҚАҒАНАҚ зат. анат. Ұрық талшық.

МҮШЕЛ зат. этн. Ескіше жыл қайтару есебі бойынша, адам жасының әрбір 12 жылдан кейінгі мөлшер-шамаcы: 13, 25, 37, 49 т.б.

Мүшел жас. Әрбір 12 жылдан кейінгі жас. **Мүшел той.** сөйл. **Мерейтой** (белгілі бір жыл мөлшерін, мысалы: 25, 50, 60, 70 т. б. жасқа толу мерзімін атап оту тойы).

МҮШЕЛДІ сын. Мүшелге толған, мүшел жасына келген.

МҮШЕЛЕ= е т. Мал етін бізу, мүше-мүшеге бөлу.

МҮШЕЛЕН= е т. 1. Мал етінің мүше-мүшеге бөлінуі. 2. Дене мүшесі толысу, айқындалу.

МҮШЕЛЕНУ Мүшелен етістігінің қимыл атауы.

МҮШЕЛЕТ= е т. Мүше-мүшеге бөлдіру.

МҮШЕЛЕТУ Мүшелет етістігінің қимыл атауы.

МҮШЕЛЕУ Мүшеле етістігінің қимыл атауы.

МҮШЕЛІ сын. 1. Денелі, келісті, сымбатты. 2. ауыс. Сыйлы, құрметті.

МҮШЕЛІК зат. Белгілі бір ұйымға мүше болушылық; белгілі бір партияның, ұйымның құрамында болу.

Мүшелік билет. Белгілі бір ұйымға қатысты екендігін білдіретін ресми қағаз; құжат. **Мүшелік жарна.** коғ.-өлеум. Белгілі бір ұйымға мүше ретінде төлейтін қаржы. **Мүшелікке** алынды. Мүше болып сайланды, құрамына кірді. **Мүшелікке өтті.** Белгілі бір ұйымға кірді.

МҮШКІЛ [ар. مشكل] сын. Жағдайы өте ауыр, нашар.

МҮШКІЛДЕН= е т. Хал-жағдайы нашарлану, сәтсіздікке ұшырау.

МҮШКІЛДЕНДІР= е т. Құлдырату, нашарлату.

МҮШКІЛДЕНУ Мүшкілден етістігінің қимыл атауы.

МҮШКІЛДЕУ сын. Нашарлау, қиындау.

МҮШКІЛДІК зат. Халінің қиындығы, нашарлығы.

МҮШІРІК зат. діни. **Мүшірік** (мұсылман дініне қарсы шыққан адам).

МҮШТЕ= е т. **Мүштау.**

МҮШТІК ор. зат. Темекі тартуға арналған, іші қуыс түтік; мундштук.

МҮШТІКСІЗ сын. Мүштігі жоқ.

МҮШІРІК [ар. مشرك] зат. діни. Көп құдайға табынушы, Аллаға серік қосушы.

МҮҒЫМ сын. 1. Дене бітісі тығыр-шықтай, мықты. 2. ауыс. Қуатты, күшті. 3. ауыс. Өз ісіне мұқият, ұқыпты, берік, нық.

МҮҒЫМ денелі. Тығыршықтай, мықты.

МҮҒЫМДА= е т. 1. Барынша берік ету, мықтау. 2. ауыс. Қайталап айту, шегелеу, қатты тапсыру.

МҮҒЫМДАН= е т. Бекемдену, ширау.

МҮҒЫМДАУ¹ сын. Мықтылау, күштілеу.

МҮҒЫМДАУ² Мығымда етістігінің қимыл атауы.

МҮҒЫМДЫҚ зат. Мықтылық, беріктік.

МҮҒЫМДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Мығымдық.**

МҮҒЫМСУ Мығымсы етістігінің қимыл атауы.

МҮҒЫМСЫ= е т. Мықтымсу, күштісіну.

МҮҒЫМСЫН= е т. Мықты болғансу, мықтымсу.

МҮҒЫМСЫНУ Мығымсын етістігінің қимыл атауы.

МҮҒЫМЫРАҚ сын. Мықтылау, күштірек.

МҮЖҒЫ= ет. сөйл. **Мыжы.**

МЫЖҒЫЛА= е т. *Үсті-үстіне мыжу, езу, жанышу.*

МЫЖҒЫЛАН= е т. *Үсті-үстіне мыжылу, езілу, жанышылу.*

МЫЖҒЫЛАНУ *Мыжғылан етістігінің қимыл атауы.*

МЫЖҒЫЛАС= е т. *Мыжғылысу, жанышылысу.*

МЫЖҒЫЛАСУ *Мыжғылас етістігінің қимыл атауы.*

МЫЖҒЫЛАУ *Мыжғыла етістігінің қимыл атауы.*

МЫЖДА= е т. *Езу, мыжу, жанышу.*

МЫЖ-МЫЖ е л і к. *Қыртыс-қыртыс жұмсақ заттың мыжылған күйін бейнелейтін сөз. // Әбден мыжылып, ұсқыны кеткен, ұйна-тұйнасы шыққан. // ауыс. Бетін әжім басқан, әбден қартайған.*

Мыж-мыж болды. *Қыртыстанды, мыжылып сөні кетті. Мыж-мыжы шықты.* *Әбден мұжылды, тозығы жетті.*

МЫЖУ *Мыжы етістігінің қимыл атауы.*

МЫЖЫ= е т. **1.** *Жаныштау, езу; мыжғылау.* **2.** ауыс. *Адам жалықтырарлық сөздерді айтып, көп сөйлеу; мезі ету.*

МЫЖЫЛ= е т. *Езілу, жанышылу.*

МЫЖЫЛУ *Мыжыл етістігінің қимыл атауы.*

МЫЖЫҢ сын. сөйл. **1.** *Мылжың (көп сөйлейтін, сөзуар).* **2.** *жерг. Бос сөз, далбаса.*

МЫЖЫҢДА= е т. сөйл. *Мылжыңда.*

МЫЖЫҢДАУ *Мылжыңда етістігінің қимыл атауы.*

МЫЖЫРАЙ= е т. **1.** *Әбден мұжылып, тозығы жету, сөні кету.* **2.** ауыс. *Ауыр тұрмыстан езіліп-жанышылу, бет-аузын әжім басу; қиқы-жиқы болу.*

МЫЖЫРАЙТ= е т. *Жанышу, жапырайту.*

МЫЖЫРАЙТУ *Мыжсырайт етістігінің қимыл атауы.*

МЫЖЫРАЮ *Мыжсырай етістігінің қимыл атауы.*

МЫЖЫРЫЛ= е т. сөйл. *Мыжыл.*

МЫЖЫРЫЛУ *Мыжырыл етістігінің қимыл атауы.*

МЫЗҒУ *Мызғы етістігінің қимыл атауы.*

МЫЗҒЫ= е т. *Көз шырымын алу, азғана ұйықтау.*

МЫЗҒЫМА= е т. *Орнынан қозғалмау, тапжылмау, былқ етпеу.*

МЫЗҒЫМАС сын. *Тапжылмайтын, өзгермейтін, берік.*

МЫЗҒЫМАСТЫҚ зат. *Беріктік, мықтылық.*

МЫЗҒЫМАУ *Мызғыма етістігінің қимыл атауы.*

МЫЗҒЫТ= е т. **1.** *Көз шырымын алдыру, азғана ұйықтау.* **2.** ауыс. *Қозғалту, жылжыту.*

МЫЗҒЫТУ *Мызғыт етістігінің қимыл атауы.*

МЫЗЫЛ= е т. сөйл. *Сызылу, қылымсу.*

МЫҚ [ир. میخ] зат. *Уақ шеге.*

Мық шегедей. *Тырт еткізбейтін, бұтартпас тапжылмайтын. Мық жусан.* өс. *Түбірлі жусан.*

МЫҚ? *мықтың үйі. көне. Өте байырғы мәдениеттен қалған, басқа мәдениеттерге ұқсамайтын ұжымдық, әлеуметтік т.б. көне жерлеудің тақта тастармен жабылып қоршалған түрі.*

МЫҚ? зат. өс. *Тауда өсетін ағаштардың бір түрі.*

МЫҚАН: *мықан ағаш.* м и ф. *Жер мен көкті қосып тұратын қасиетті алып ағаш, бәйтерек, өмір ағашы.*

МЫҚАНАҒАШ зат. м и ф. *Әулие ағаш, бәйтерек.*

МЫҚАНШЫ зат. сөйл. *Диқан, егінші.*

МЫҚИ зат. саят. *Арқасы қара қоңыр, бауыры ақ, қоңыр жолақты жыртықш құс.*

МЫҚИ= е т. сөйл. *Мықши.*

МЫҚТА= е т. *Бір нәрсені берік қылып, мықты етіп бекіту; тас қылу.* **2.** ауыс. *Аямау, жазалау, жаны ашымау.*

МЫҚТАҒАНДА үст. *Ең әрі кеткенде, көп дегенде, ең әрісі.*

МЫҚТАЙ сын. **1.** *Шегедей.* **2.** ауыс. *Жақсы, ойдағыдай.*

МЫҚТАЛ= е т. *Бекітілу, байлану.*

МЫҚТАЛУ *Мықтал етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚТАН= е т. *Бекемдену, қайраттану.*

МЫҚТАНУ *Мықтан етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚТАП үст. **1.** *Ерекше, бөлек.* **2.** *Әбден, жеріне жеткізе, келістіріп.*

Мықтап қолға алды. *Бітіретін, нәтиже шығаратын болды. Мықтап ойлау.* *Қатты мән беру, маңызды іске айналдыру, кезек күттірмейтін шара қолдану. Мықтап түсті.* *Шындап кірісті, қолға алды.*

МЫҚТАСА үст. *Әрі кеткенде, асып кетсе.*

МЫҚТАТ= е т. *Күшейту, бекемдету.*

МЫҚТАТТЫР= е т. *Қадағалап тапсыру, мықтау.*

МЫҚТАТТЫРУ *Мықтаттыр етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚТАТУ *Мықтат етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚТАУ *Мықта етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚТЫ сын. **1.** *Құшті, қуатты, әлді; қолында билік-байлық бар. // Құшті, әлді адам.* **2.** *Берік, бекем.*

Мықты дамыды. *Құшті, қарқынды өсті, үлкен жетістіктерге жетті. Мықты деген. Құшті, шебер дегендерің таңдаудысы. Мықты кіндік. кіт. Бір ортадан басқаратын билік, орталық.*

МЫҚТЫ үст. *Өте, тіпті.*

МЫҚТЫЛАУ сын. *Беріктеу, әлділеу.*

МЫҚТЫЛЫҚ зат. *Құштілік, қуаттылық, беріктік, бекемдік.*

Мықтылық етті. *Құш көрсетті, кеуде қақты.*

МЫҚТЫМСУ *Мықтымсы етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚТЫМСЫ= е т. *Мықты, берік болғансу.*

МЫҚТЫМСЫН= е т. *Өзін мықты санау, мықтысыну.*

МЫҚТЫМСЫНУ *Мықтымсын етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚТЫРАҚ сын. *Әлділеу, мықтылау.*

МЫҚТЫСЫН= е т. *Мықты болғансу, құштісіну.*

МЫҚТЫСЫНУ *Мықтысын етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚШИ= е т. *Белі бүгілу, бүктетілу.*

Мықшима етік. этн. *Өкшесінің түбі жуан, жер басар жағы жіңішке, тұмсығы жоғары қарай қайқан, қонышы, өкшелігі көксауырланып, тұмсығына қатыра салынып әдемілеп тігілген биік өкшелі саптама етік.*

МЫҚШИТ= е т. *Бүктеу, бүгу.*

МЫҚШИТУ *Мықшит етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚШИЮ *Мықши етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚШЫҢДА= е т. *Ауыр салмақтың, жүктің әсерінен аяқты әзер алып жүру, мықшың-мықшың ету.*

МЫҚШЫҢДАТ= е т. *Ауыр салмақтың, жүктің әсерінен мықшың-мықшың еткізу.*

МЫҚШЫҢДАТУ *Мықшыңдат етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚШЫҢДАУ *Мықшыңда етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚШЫМ: *мықым бол. Берік, бекем бол.*

МЫҚЫН зат. а нат. *Дененің беломыртқа тұсындағы оң және сол жағы.*

Мықынынан ырғақтады. *Бұраңдап жағымпазданды, масайрады.*

МЫҚЫНДЫ сын. *Мықыны шығыңқы, қомақты.*

МЫҚЫНДЫҚ зат. *Мықын тұсы.*

МЫҚЫНДЫЛАУ сын. *Мықыны қомақтылау, шығыңқылау.*

МЫҚЫНСЫЗ сын. *Мықыны шығыңқы емес, білінбейтін.*

МЫҚЫР¹ зат. өс. *Мық жусан.*

МЫҚЫР² сын. **1.** *Бойы қысқа, тапал, қортиған.* **2.** *Қораш, аласа.*

Мықыр бой. *Тапал, мыртық бой.*

МЫҚЫРАЙ= е т. *Қоршию, тайшию, мыршию.*

МЫҚЫРАЮ *Мықырай етістігінің қимыл атауы.*

МЫҚЫРЛАУ сын. *Бойы аласалау, қысқалау.*

МЫЛЖА зат. *Мылжа-мылжасы шыққан, мылжаланған күй.*

Мылжа етті. *Езді, жанышды, мылжа-мылжасын шығарды.*

МЫЛЖАЛА= е т. **1.** *Мылжа-мылжасын шығару, езу, езілеу.* **2.** ауыс. *Тас-талқан ету.*

МЫЛЖАЛАН= е т. *Езілу, жанышылу.*

МЫЛЖАЛАНУ *Мылжалан етістігінің қимыл атауы.*

МЫЛЖАЛАУ *Мылжала етістігінің қимыл атауы.*

МЫЛЖЫҢ зат. **1.** *Ешқандай мән-мағынасы жоқ, көпірме бос сөз.* **2.** *Бос, мәңсіз сөздерді көп айтатын адам.*

МЫЛЖЫҢБАЙ зат. экспр. *Көп сөзді адам, мылжың.*

МЫЛЖЫҢДА= е т. *Не болса соны сөйлеу, көкезулікке салыну.*

МЫЛЖЫҢДАС= е т. *Көкезуленіп, көп сөйлесу.*

МЫЛЖЫҢДАСУ *Мылжыңдас етістігінің қимыл атауы.*

МЫЛЖЫҢДАТ= е т. *Көп сөйлету, көкезулендіру.*

МЫЛЖЫҢДАТУ *Мылжыңдат етістігінің қимыл атауы.*

МЫЛЖЫҢДАУ¹ сын. *Бос сөзге үйірлеу, көпсөзділеу.*

МЫЛЖЫҢДАУ² *Мылжыңда етістігінің қимыл атауы.*

МЫЛЖЫҢДЫҚ зат. *Бос сөзге салынушылық, көкезулік.*

МЫЛҚАУ сын. **1.** *Құлағы естімейтін, сөйлеу қабілетінен айырылған кісі; тіл-аузы жоқ адам.* **2.** ауыс. *Еш нәрсені түсінгісі келмейтін, меңіреу адам.*

МЫЛҚАУЛАН= е т. *Мылқау қапына түсу, сөйлей алмау.*

МЫЛҚАУЛАНУ *Мылқаулан етістігінің қимыл атауы.*

МЫЛҚАУЛАУ сын. *Жақсы сөйлей алмайтын, тілі кемістеу.*

МЫЛҚАУЛЫҚ зат. *Сөйлей алмаушылық, тілі кемістік.*

МЫЛҚАУСУ *Мылқаусы етістігінің қимыл атауы.*

МЫЛҚАУСЫ= е т. *Мылқау болғансу, мылқау тәріздену.*

МЫЛҚАУША үст. *Мылқау тәрізденіп, мылқауға ұқсап.*

МЫЛТЫҚ зат. 1. *Сүмбесі, дүмі бар, оқпен атылатын соғыс қаруы.* 2. этн. *Оқпен атылатын қазақтың батырының соғыс жарағының бес қаруының бірі [Атыспақ – мылтық, шабыспақ – қылыш, балта, түйіреспек – найза, салтыспақ – шоқпар].*

Мылтық аузын қандады. этн. *Аңға шыққанға жолы болып, аң ілкісін деген ниетпен жасалатын ырым. Мылтық басу. Ату, оқ шығару. Мылтық биледі. Қарудың күшімен басқарды. Мылтықты құрды. Мылтықты оқтады. Мылтықтың басуына маралдың [құлан-шық] қасынуы дәл келді. Бір істің орайына қарай екіншісі де сөйкесіп кетті.*

МЫЛТЫҚСЫЗ сын. *Мылтығы жоқ, мылтық ұстамаған.*

МЫЛТЫҚТЫ сын. *Мылтығы бар, мылтық асынған.*

Мылтықты мерген. *Атқанынан жаңылмайтын мылтықпен қаруланған әскер жасағы, атқыш немесе аңшы.*

МЫЛТЫҚША үст. *Мылтық тәрізді, мылтыққа ұқсап.*

МЫЛТЫҚШЫ зат. *Мылтық атушы жасақ.*

МЫНА есім. *Жақын аралықты, маңайды нұсқап көрсететін сілтеу есімдігі; осы, мынау.*

Мына [мынау] деген. сөйл. экспр. *Ортан қолдай, маңдайдай.*

МЫНАДАЙ үст. *Мына сияқты, осындай.*

МЫНАНДАЙ есім. сөйл. *Мынадай.*

МЫНАУ есім. 1. *Мына, осы.* 2. *Міне, мінекі.* // *Осы кісі, осы адам.*

Мынау деген. сөйл. экспр. *Таңдаулы, мақтаулы, айтулы.*

МЫҢ сан. 1. *Он жүздің қосындысынан тұратын есептік сан.* 2. *Өте көп, қыруар.*

Мың алғыс [мың да бір рақмет]. *Көп рақмет. Мың асқанға бір тосқан. Менменсіген, көкірек мерген кісі де тобасына бір келеді деген мағынада.*

Мың батпан. *Өте ауыр, салмақты. Мың болғыр, тілек. Көңілі толып, риза болғанда айтылатын, көп жаса, ұзақ өмір сүр деген мағынадағы сөзқолданыс. Мың бұралды. а) Ирелеңдеп сан бұрылыс салды. ә) Ұзақ сыланып-сипанды, сәнденді. б) Құйқыжып, толқып, шарықтады. Мың бір түн ертегісіндей. Қиялға толы, гажайып. Мыңға балады. Аса қатты қадірледі, ешкімге теңгермеді. Мыңға татыр. Мың адамға барабар, жойқын күшті. Мың да бір ем [дауа]. Қажетті, құнды дәру, таптырмас дәрі, нағыз ем. Мың да бір зәру. Іздесе таптырмайтын, ең керектісі, қажеттісі. Мыңды айдады. Байлығы мол болды. Мың жара болды. Қайғы-қасіретке толды. Мың жаса. тілек. Ұзақ өмір сүр, көп жаса деген мағынада. Мың жасады. Ұзақ өмір сүрді, көп жасады. Мың жерден. Қанша жерден, мүлде деген мағынада. Мыңды бастаған серке. бейн. Халықты, көпшілікті бастаған, соңынан ерткен абыройлы басы. Мың құбылды. Алуан түрге енді, түрленді, құбылды, әртүрлі ыраққа түсіп құйқыжыды. Мың құшырды. Түрленді, жайнады. Мың мәртебе. Шексіз, көп (алғыс). Мыңнан біреу. Өте сирек, ілуде біреу. Мыңнан шыққан, жүзден озған. Көптен озған жүйрік, иешен. Мың нұсқа. бейн. Тәжірибе боларлық алуан-алуан түрлі үлгі, сансыз онеге аларлық құбылыс деген мағынада. Мың ойланьп, жүз толғанды. Әбден байыбына жетіп, терең ойланды. Мың сайтан, жүз пәлекет қамады. Сан түрлі пәле, қиындық, ауыртпалыққа тап болды. Мың саққа жүгіртті.*

Неше құбылтты, түрлендірді. Мың сан. Есепсіз, сансыз, өте көп. Мың сан құбылды. Түрлі түске боялды, қайта-қайта өзгерді. Мың сәлем. Бар көңілден шексіз ықыласпен амандық тілеушілік. Мың түрлі. Түрі өте көп, сансыз түрлі. Мың түрлі күйге салды. Құбылтты, құйқыжытты. Мың шүкір. діни. Құдайға қолында барына, амандығына немесе несібесінің, ризығының молаюына т.б. айтылатын ризашылық сөз.

МЫҢБАС зат. өс. *Басы ақ бұршiкті, сабағы бұтақты, ұзындығы жарты метрдей көк, сары түсті өсімдік.*

МЫҢБАСЫ зат. көне. әск. *Ертедегі бір мың жауынгердің басшысы.*

МЫҢБАСЫЛЫҚ зат. көне. әск. *Мыңбасы қызметі, мыңбасы болушылық.*

МЫҢБЕП зат. тар. *Дәстүрлі қазақ қоғамындағы елбилеуші, ауқатты әлеуметтік топ өкілі лауазымының бірі.*

МЫҢҒЫ-ДЫҢҒЫ елік. *Есі шығып, еті қашқан дел-сал күйді бейнелейтін сөз. // Меңзең, дел-сал.*

МЫҢҒЫР= ет. *Жер беті қайысу, көбею, молаю, қатпау.*

МЫҢҒЫРА= ет. сөйл. *Мыңғыр.*

МЫҢҒЫРАТ= ет. сөйл. *Мыңғырт.*

МЫҢҒЫРАУ зат. көне. қолөнер. *Біздің бір түрі.*

МЫҢҒЫРҒАН сын. *Жер беті қайысқан, қалың, көп.*

Мыңғырған бай. *Мыңды айдаған бай.*

МЫҢҒЫРТ= ет. *Жер қайыстыру, көбейту.*

МЫҢҒЫРТУ *Мыңғырт етістігінің қимыл атауы.*

МЫҢҒЫРУ *Мыңғырт етістігінің қимыл атауы.*

МЫҢҒЫТ зат. жерг. *Еш нәрсенің ыңғайын, жөнін білмейтін, топас, кеңсе.*

МЫҢДАҒАН сын. *Өте көп, мыңдай.*

МЫҢДАЙ сын. *Мың мөлшеріндей, шамасындай, мыңға жуық. // Мыңға жуық адам.*

МЫҢДАП үст. *Мың-мың болып, көптеп. Мыңдап жылқы айдады. Жылқысы өте көп болды.*

МЫҢДЫҚ зат. мат. *Мыңның құрамына кіретін сандардың жиынтық атауы.*

МЫҢЖАПЫРАҚ зат. өс. <лат. achillea> *Хош иісті, гүлдері кішкене, аиқыттым дәмі бар, көпжылдық жабайы өсімдік.*

МЫҢЖЫЛДЫҚ¹ зат. *Мың жыл көлеміндегі уақыт аралығы.*

МЫҢЖЫЛДЫҚ² зат. өс. *Көп жыл жасайтын шөптердің бір түрі.*

МЫҢҚ елік. *Мұрыннан қысылып шыққан қысқа дыбысқа ұқсас дыбысты білдіретін сөз.*

Мыңқ етпеді [етер емес, еткен жоқ]. а) *Ешқандай дыбыс шығармады, жақ ашапды, мелшиді. ә) Былқ етпеді, елең қылмады.*

МЫҢҚ-МЫҢҚ елік. *Мұрыннан қысылып шыққан қайталама дыбысты білдіретін сөз.*

Мыңқ-мыңқ етті [үндеді]. *Түсініксіз сөйледі, міңгірледі.*

МЫҢҚОЙ зат. анат. *Мұрын қуысындағы нәзік шеміршек.*

МЫҢҚЫЛ зат. *Анық-айқын естілмей, мұрыннан шыққан сөз, дыбыс.*

МЫҢҚЫЛДА= ет. *Мыңқ-мыңқ ету, міңгірлеу.*

МЫҢҚЫЛДАҚ зат. мед. *Тыныс жолының ауруы, кеселі.*

МЫҢҚЫЛДАС= ет. *Міңгірлесу, мыңқ-мыңқ етісу.*

МЫҢҚЫЛДАУ *Мыңқылда етістігінің қимыл атауы.*

МЫҢ-МИЛЛИОН сын. *Көптеген, миллиондаған. // Көптеген, миллиондаған адам.*

МЫҢ-МЫҢ сын. *Көп, сансыз, қалың. // Көп ақша, сансыз дәулет.*

МЫҢ-МЫҢДАҒАН сын. *Бірнеше мыңдаған, өте көп.*

МЫҢ-МЫҢДАП үст. *Бірнеше мыңдап, көптеп.*

МЫҢ-МЫҢНАН үст. *Бірнеше мыңдап, көптеп.*

Мыңнан тұлпар [Жүзден жүйрік, мыңнан тұлпар]. *Елден ерек, айрықша, озық.*

МЫҢСАЙРАМ сын. поэт. *Құлтырған, жайнаған, жайқалған, құстары сайраған (бақ).*

МЫҢТАМЫР зат. өс. сөйл. *Жол бойында, арық жиегінде өсетін дәрілік өсімдік; жолжелкен.*

МЫҢТӨКІМ сын. жерг. *Қақ-соғы жоқ, бiртоға.*

МЫҢЫНШЫ сан. *Тоғыз жүз тоқсан тоғыздан кейін келетін реттік сан есім.*

МЫҢҒЫРҒАҚ зат. қолөнер. *Ұшы қашау тәрізді қайырылған болат біз.*

МЫРҒАЙ зат. *Кеніш, молшылық, байлық.*

МЫРҒАЙДАЙ сын. *Мырғай сияқты, мырғай тәрізді.*

МЫРҒАМ зат. *Отты, шөбі шүйгін жер.*

Мырғамға батты. жерг. *Қарық болды, кенелді. Мырғам жер. жерг. Малға қолайлы жер, отты жер.*

МЫРҒАЯҚ зат. өс. *Қырыққұлақтың таулы жерде өсетін түрі; тау қырыққұлағы.*

МЫРЖИ= ет. *Мыж-мыж болу, мыжсыраю.*

МЫРЖИЮ *Мыржи етістігінің қимыл атауы.*

МЫРЖЫҚ сын. экспр. *Ұсқыны кеткен, мыжсырайған.*

МЫРЖЫҚТАЙ сын. *Мыржық сияқты, мыржық тәрізді.*

МЫРЗА [ар. میرزا] зат. 1. *Дәстүрлі қазақ қоғамындағы ауқатты, беделді әлеуметтік топ өкілі және соларды мадақтау мәніндегі атау. // Қашан да дастарқаны мол, жомарт. 2. этн. Бай, дәулетті, беделді адамның ұрпағына құрметтеу нышанында қолданылатын атау. 3. ауыс. Қолы ашық, жомарт адам.*

Мырза атанды. *Беделі артты, құрмет пен дәулетке ие болды. Мырза жігіт. Қолындағы барын аяп қалмайтын, соңғы наньын жолдасымен бөлісіп жейтін, дүниенің бетіне қарамайтын, қолы ашық, жомарт, паң жігіт. Мырза күз. Дәнді дақылдар мен жемістің пісіп молайған мезгілі.*

Мырза мінез. *Жайдары, ашық, ақжарқын.*

МЫРЗАБАЙЛА= ет. *Ұрмай-соқпай, жіпсіз байлап ұстау.*

МЫРЗАБАЙЛАП үст. *Ақырындап, суыртпақтап.*

МЫРЗАБАЙЛАУ *Мырзабайлай етістігінің қимыл атауы.*

МЫРЗАЖЕЛ зат. экспр. жерг. *Жай, ақырын соққан жел.*

МЫРЗАҚАМАҚ зат. зан. *Тұтқындалған, қамауға алынған адамдарды бостандықта ұстау, еркін қамалу түрі.*

МЫРЗАҚОСПАҚ зат. түйе шар. *Балқоспақ пен бурадан туған будан, нардың үйінші ұрпағы.*

МЫРЗАЛЫҚ зат. 1. *Бектік, ауқатты, бай адамға тән қасиет. 2. Беделділік, ұлықтық, кеңдік, тектілік. 3. Қолы ашықтық, жомарттық.*

Мырзалық етті [істеді]. *Жомарттық жасады. Мырзалық көрсетті. Жомарттық жасады, ілтүіпат көрсетті.*

МЫРЗАСУ Мырзасы етістігінің қимыл атауы.

МЫРЗАСЫ= е.т. Мырза болғансу.

МЫРЗАСЫМАҚ сын. экспр. Мырза сөзінің қосынғып айтылған түрі.

МЫРЗАСЫН= е.т. Мырза болғансу.

МЫРЗАСЫНУ Мырзасын етістігінің қимыл атауы.

МЫРЗАТЕРЕК зат. өс. Сымбатты, тұзу өсетін ақ терек.

МЫРЗАТҮЙҒЫН зат. саят. Салт құсының қанатының түсіне қарай ақ пен қараның ортасындағы түстілерінің атауы.

МЫРЗЕКЕҢ зат. экспр. Мырза сөзінің құрметпен айтылуы.

МЫРҚАМ зат. жерг. Байлық, дәулет.

МЫРҚЫМБАЙ зат. Кедей-кепшік, жалшы-жақыбай Б.Майлин шығармалары арқылы енген, қатардағы қара.

МЫРС елік. Кекетіп, мұқатқанда кекесін түрінде шығатын қысқа дыбыс.

Мырс етті. а) Миығынан күлді, жымың етті. ә) Кекете күлді.

МЫРС-МЫРС елік. Миығынан күлгендегі қысқа қайталама дыбыс.

Мырс-мырс күлді. Қайта-қайта мырсылдан күлді, мазақтады.

МЫРСЫЛ зат. Болар-болмас естілген күлкі.

МЫРСЫЛДА= е.т. Мырс-мырс етіп күлу.

МЫРСЫЛДАС= е.т. Мырс-мырс етісу.

МЫРСЫЛДАУ Мырсылда етістігінің қимыл атауы.

МЫРСИ= е.т. сөйл. Алдану, санын соғып қалу.

МЫРСИО Мырси етістігінің қимыл атауы.

МЫРСЫН зат. Ұрғашы мысық.

МЫРСЫНДАЙ сын. Мырсын сияқты, мырсын тәрізді.

МЫРТЕСЕ сын. жерг. Аласа бойлы, тапал.

МЫРТИҒАН сын. 1. Аласа, төртпақ. 2. Қысқа, шолақ. 3. Тапал.

МЫРТЫҚ¹ зат. өс. сөйл. Құмда өсетін шөптердің бір түрі.

МЫРТЫҚ² сын. Бойы аласа, тапал.

Мыртық бойлы. Аласа бойлы, төртпақ. **Мыртық денелі.** Тапал, қысқа. **Мыртық саусақ.** Быртыған, қысқа саусақ.

МЫРТЫҚТАУ сын. Бойы аласалау, қысқалау.

МЫРТЫҢДА= е.т. Мыртың-мыртың етіп жүре алмау, бортаңдау.

МЫРТЫҢДАУ Мыртыңда етістігінің қимыл атауы.

МЫРШАЙ зат. Тұлкінің күшігі.

МЫРШЫМ зат. этн. көне. Алқа-қотан отырған қыз-бозбаланың жүзікті аузына салып, жасырып ойнайтын ұлттық ойыны.

МЫРЫҚ¹ зат. Өзен, көл жағалауларындағы қаз, үйректер оттайтын саздау жердегі жасық өлеңшөп.

МЫРЫҚ² сын. 1. ауыс. Аласа келген, қысқа, тапал, мыртық. 2. экспр. Қолынан ештеңе келмесе де іс тындырған болып жүретін пысықай, нашар адам.

МЫРЫЛДА= е.т. Пыр-пыр ету, пырылдау.

МЫРЫШ зат. 1. хим. Көзідір ақ түсті, төзімді металл. 2. Қымбат емес, арзан дүние.

МЫРЫШТА= е.т. Мырыш жалату, мырышпен қаптау.

МЫРЫШТАЛ= е.т. Мырыш жалату, мырышпен қаптау.

МЫРЫШТАУ Мырышта етістігінің қимыл атауы.

МЫРЫҢ сын. экспр. жағымсыз. *Бнжық, ез.*

МЫС [ир.مس]зат. хим. Қақтауға төзімді, қызғылт, жылтыр түсті металл. 2. ауыс. Сапасыз, нашар, төмен.

Мыс балқыту [қорыту] зауыты [заводы]. хим. Мысты балқытып, қорытатын зауыт.

Мыс кені. кен. Мыс шоғырланған, қорланған жер. **Мыс қорытатын пештер.** кен. Мысты балқытып, қорытуға арналған пеш.

МЫСА зат. көне. Ашу, қаһар.

МЫСАЛ¹ [ар.مثال]зат. 1. Бір нәрсені анық-айқын түсіндіру үшін сөз араларында келтіретін дәйек. 2. Дерек, дәлел.

Мысал болды. Үлгі болды, ел аузына тарады.

Мысалға алды. Дәйектеме, дәлел етіп алды.

Мысал етті [қылды]. Дәлел, айғақ етіп көрсетті.

Мысал келтірді. Сендіретін дәлел айтты, нақты істі алға тартты. **Мысал үшін.** кіт. Мәселенки, мысалға алғанда.

МЫСАЛ² зат. әдеб. Үлгі-тәрбие аларлық мәні бар, астарлы сықақ; өлең, әңгіме.

МЫСАЛДА= е.т. Мысал келтіре отырып айту, дәйек келтіру.

МЫСАЛДАС сын. Тәріздес, сияқты.

МЫСАЛШЫ зат. Мысал жазушы.

МЫСАЛШЫЛ сын. Мысал жазуға әуес, мысал жазғыш.

МЫСКЕР зат. Мыстан түрлі заттар жасайтын адам.

МЫСҚАЗАН зат. кен. Мыс қорытылатын қазан.

МЫСҚАЗАНДАЙ сын. Мысқазан сияқты. Мысқазандай қайнады. а) поэт. Күйінді, ашынды, өртенді. ә) Ушықты, шиеленісті.

Мысқазандай қайнатты. бейн. Қатты ойландырды, басын дал қылды.

МЫСҚАЛ [ар.مقال]зат. этн. 1. Жиырма бес граммға тең салмақ өлшемі (бір қадақта 96 мысқал бар). 2. ауыс. Болар-болмас, шамалы.

Мысқал ағу. этн. Жамбы лақтыру.

МЫСҚАЛДА= е.т. 1. Мысқал-мысқал етіп өлшеу. 2. Аз-аздау, там-тұмдау.

МЫСҚАЛДАЙ сын. 1. Мысқал сияқты, мысқал тәрізді. 2. Болар-болмас, кішкентай, азантай.

МЫСҚАЛДЫҚ сын. Мысқала татырлық, жетерлік.

МЫСҚЫЛ¹ зат. 1. Күлкі аралас сықақ, келеке, шенеу. 2. Кекесін, әжуа.

Мысқыл айтты. Мысқылдады, қалжыңдады. **Мысқы етті.** Мысқылдады, қалжың етті, шенеді, мазақтады. **Мысқыл күлкі.** Зілді, кекесінді күлкі.

Мысқыл садағына түйреді. Ащы мысқылымен әжуа етті. **Мысқыл сөз.** Біреудің намысына тиетін, келеке ететін әңгіме. **Мысқылына оралтты.** Мысқылдады, кекетті, әжуалады.

МЫСҚЫЛ² зат. мед. **Мерез** (тамаққа жара түсіп, іріңдеп жүретін ауру).

МЫСҚЫЛ-АЖУА зат. Мысқыл, мазақ, кекесін.

МЫСҚЫЛДА= е.т. Мысқыл айту, шенеу.

МЫСҚЫЛДАН= е.т. Мысқылға алыну, шенелу.

МЫСҚЫЛДАУ Мысқылда етістігінің қимыл атауы.

МЫСҚЫЛДАУШЫ зат. Мысқыл айтушы, сықақтаушы.

МЫСҚЫЛДЫ сын. Мысқылы бар, мысқыл араласқан.

МЫСҚЫЛ-МАЗАҚ зат. Мысқыл, әжуа, мазақ.

МЫСҚЫЛСЫЗ сын. Мысқылы жоқ, кекесінсіз.

МЫСҚЫЛШЫ зат. Мысқыл айтушы, мысқыл жазушы.

МЫСҚЫЛШЫЛ сын. Мысқыл айтуға шебер, сықақшыл. // Мысқылдауға шебер, сықақшы адам.

МЫСҚЫЛШЫЛЫҚ зат. Мысқыл айтқыштық, әжуашылық.

МЫС-МЫС: мыс-мыс қылды. Құлпытты, жайнатты, үлде мен бүлдеге орады.

МЫСТАН зат. 1. әдеб. **Мыстан кемпір.** 2. ауыс. Айдалы, арамза әйел. 3. ауыс. жағымды. Ку, айдалы, жасы келген әйел.

Мыстан кемпір. а) әдеб. миф. Шашы жалбыраған, аузы опырайған, мүсәпір кемпір кейпіндегі ертегілерде кездесетін, адамзатқа қарсы айла-шарғысы көп, арамза, қара күш иесі. ә) Жасы келген, әккі кемпір.

МЫСТАНДЫҚ зат. Зұлтымдық, арамзалық, айлакерлік.

МЫСТАУ зат. металл. Металдардан, көбінесе болаттан, мырыштан және алюминийден жасалған бұйымдарды жемірілуден қорғау үшін сыртқы бетіне электролиз не диффузия әдісімен жазату.

МЫСТУС зат. өс. сөйл. Гүлі қызыл күрең түсті өсімдік.

МЫСТЫ сын. Мысы бар, мысы мол.

МЫСША Қышпа, майлы бояғыштарда ашық жасыл пигмент ретінде, көмірсуларды табушы реагент ретінде және т.б. жерлерде қолданылатын мыстың негізгі ацетаты.

МЫСШЫ зат. Мыс өндіруші.

МЫСЫ зат. Бір нәрсенің сесі, ығары.

Мысы басты [жеңді]. Сесі жеңді, ығыстырды, ықтырды. **Мысы құрыды.** Амағы қалмады, болдырды. **Мысын басты.** Кеудесін басты, бетін қайтарды. **Мысын құрты.** Шарасыз қалдырды, тотитты. **Мысын шығарды.** Бетін қайтарды, тас-талқан етті.

МЫСЫҚ зат. зоол. <лат. felis> Жолбарыс тегіне жататын, сүтқоректі үй жануары.

Мысық дәме. Болымсыз, ұсақ нәрседен үміткер. **Мысық көз.** Көзінің қығы қығаштау біткен. **Мысық құлақ мылтық.** көне. Оқ дәрімен атылатын көне қару түрі. **Мысық мұрт.** Мұрты мысықтың мұртындай, тіксірейген, едірейген селдір мұрт. **Мысық табандап.** Еппен, білдірмей, аяғының шығымен басып. **Мысық тілек.** Тілегі жаман, қара шет.

МЫСЫҚЖАЛБЫЗ зат. өс. сөйл. Барқытжатауырақтың бір түрі.

МЫСЫҚКӨЗ зат. геол. Құрамына талшықтастарды кіркіретін, құрамында талшықтары бар кварцтың жасыл түстес бір түрі.

МЫСЫҚҚҰЙРЫҚ¹ зат. өс. <лат. polypogon> Сазды шолде өсетін, ерекше дөңгеленіп біткен кішкене гана бұршақ жемісі бар, крест гүлді жабайы өсімдік.

Мысыққұйрық итқонақ. өс. <лат. setaria glauca> Астық тұқымдасы итқонақ туысына жататын арам шөптің сирғыл түсті бір түрі.

МЫСЫҚҚҰЙРЫҚ² зат. егіншар. Тарының бір түрі, қожа тары.

МЫСЫҚҚҰЙРЫҚТАН= е.т. Бидайдың басы өсіп, дәні толығы бастау.

МЫСЫҚОТЫ зат. өс. <лат. trollius> Сарғалдақтар тұқымдасы күңгелді туысына жататын жазық, далалы жерде өсетін шөптесін өсімдік түрі.

МЫСЫҚСОПЫ сын. Ел көзіне сүттен ақ, судан таза, жуас, момын болып көрінетін, ісі, ойы лас (адам).

МЫСЫҚТАБАН зат. өс. Орманның ашық жерлерінде, бұталардың арасында, шалғындарда

өсетін, биіктігі 10-30 см-дей, сабағы дара, үстін түк басқан, жапырақтары сопақша, кезектесіп орналасқан күрделігүлділер тұқымдасына жата-тын көпжылдық шөптесін өсімдік.

МЫСЫҚТАБАНДАП үст. Ақырын, бұғына басып, аңдап.

МЫСЫҚТАЙ сын. Мысық сияқты, мысық тәрізді.

МЫСЫҚТАМЫР зат. өс. сөйл. **Мысықшоп.**

МЫСЫҚТІЛЕУ зат. Тілеуі жаман, қара ниет.

МЫСЫҚША үст. Мысыққа ұқсап, мысық тәрізді.

МЫСЫҚШӨП зат. өс. сөйл. **Шұйишоп.**

МЫСЫР: әркімнің үйренген жері мысыр шаһар. Әркімнің туып-өскен жері өзіне жақын, ыстық деген мағынада. **Мысыр етті.** Мекен етті, жайлады. **Мысыр календары.** астр. Мысыр күнтізбесі (ежелгі Мысырда шыққан жылына 365 күнді отыз күндік он екі айға бөлгенде артық қалатын бес күні Құдайға құлшылық ететін күндер деп есептеген күн қозғалысына негізделген күнтізбе).

МЫСЫРЛЫҚ¹ зат. Мысыр елінің тұрғыны. **МЫСЫРЛЫҚ²** сын. Мысырда жасалған, мысырға қатысты.

МЫТ= ет. 1. Қатты қысып жіберу, батыра ұстау. 2. ауыс. Құш көрсету, әлімжеттік жасау.

МЫТҚУ Мытқы етістігінің қимыл атауы. **МЫТҚЫЛА**= ет. Қайта-қайта мыту.

МЫТҚЫЛАУ Мытқыла етістігінің қимыл атауы.

МЫТҚЫЛ= ет. Тықсырлыу, қысылу.

МЫТЫЛУ Мытыл етістігінің қимыл атауы.

МЫТЫМ: бір мытым. жерг. Бір-ақ салуға келетін, бір шымыш.

МЫТЫҢҚЫРАУ= ет. Қатты қысыңқырау, сығыңқырап жіберу.

МЫТЫҢҚЫРАУ Мытыңқыра етістігінің қимыл атауы.

МЫТЫП-МЫТЫП үст. Қайта-қайта қысу, батыру.

МЫШ зат. Дәні солып, мейіз болып қатып қалған бидай.

МЫШТАЙ: мыштай болды. Тып-тыныш бола қалды, жым болды.

МЫШЬЯК [лат. arsenicum] зат. хим. Көбіне күкірт не металдардың құрамында кездесетін химиялық элемент; қишала.

МЫШЬЯКТЫ сын. хим. Мышьяқ қосқан, мышьяқ араластырылған.

МІПІР зат. жерг. Тыным.

Мігір ташпады [қылмады, көрмеді]. Тыным алмады, байыз татады, қарап отырмады. **Мігірі болмады.** Тыным ташпады, уақыты болмады.

МІПІРСІЗ сын. жерг. Мазасыз, тынымсыз.

МІПТ зат. экспр. жағымсыз. Жігіт деген сөздің кемсітіп айтылуы.

МІДУАР сын. Мүсәтір.

МІЗ: міз бақпады. а) Кірпік қақпады, тік қарады. ә) Шімірікпеді, селт етпеді.

МІЛК зат. Тістің қызыл еті.

МІН зат. Бір нәрсенің бойындағы кемшілік, кем-кетік.

Мін жоқ. Кемшілік жоқ, мінсіз. **Мін көрді.** Кемшілік деп санады. **Мін** [мінің] қазды [герді]. **Мін іздеді,** кемшілік табуға тырысты. **Мін қылды.** Кінә артты, кінәлады. **Мін таққызбады.** Кінә тақтырмады, арттырмады, тура жүрді. **Мін тақты.** Кінәлады, айыптады. **Мін тапты.** Кем-

шілігі бар деп санады, көңілі толмады. **Міні бар** [болды]. Өзі айыпты, жазықты деген мағынада. **Мінін айтты.** Кемсітігін бетіне басты, сынады. **Мінін бітте басты.** Кемшілігін көзіне айтты, аямай сынады. **Мінін жасырды.** Кемшілігін айтпай, бүркемеледі.

МІН= ет. 1. Ат, түіе, өгіз, есектің үстіне арнайы жабдық салып, көлік қылып отыру. 2. Арбаға, автобусқа, таксиге, ұшаққа т.б. көлікке отыру.

МІНАЖАТ зат. діни. **Мінәжат.** (Құдайға сиынып жалбарынушылық, құлшылық етушілік).

Мінажат айтты. Тіледі, жалбарына сұрады. **Мінажат [етті] қылды.** Сиынды, гибадат етті, құлшылық қылды, жалбарынды. **Мінажат үй.** Намаз оқитын, Аллаға құлшылық ететін жер, мешіт.

МІНАЖАТХАНА зат. Құдайға құлшылық етіп, тілеу тілейтін орын, гибадатхана.

МІНАЖАТШЫЛ сын. Құдайға сиынғыш, құлшылық етуге құмар.

МІНАПАС зат. сөйл. Манифест, үн-жария.

МІНАРАТ зат. сөйл. Намаз оқитын уақыттың болғанын хабарлау үшін азанышға арнап жасалған мешіттегі мұнара.

МІНӘЖАТ зат. діни. Дұға, құлшылық.

МІНӘЙ сын. жерг. 1. Сыпайы. 2. Жанға жайлы, жаймашуақ. 3. Дәлелді, негізді.

МІНӘЙІМ сын. жерг. Жұмсақ, жағымды.

МІНӘМАТ сын. Пасық, жиіркенішті.

МІНӘСӘР [ар. حيسر] зат. жерг. Жарасымды, үйлесімді; мінәсіп.

Мінәсәр көрмеді. жерг. Лайық көрмеді, жөн демеді.

МІНӘСӘРЛІ сын. Жарасымды, лайықты.

МІНӘСІП зат. Лайықты, жарасымды; мінәсәр.

МІНБЕ¹ [ир. منبر] зат. Көпшілік алдында сөз сөйлеу үшін арнайы орнатылған биік орын, ағаштан жасалған зат.

МІНБЕ² зат. кәс. Қайықтағы кісі отыратын орын.

МІНБЕЙ-ТҮСПЕЙ үст. Бос тұрып, пайдаланылмай.

МІНБЕЛЕ= ет. Бір нәрсенің үстіне төне түсу, ентелу.

МІНБЕЛЕУ Мінбеле етістігінің қимыл атауы.

МІНБЕЛЕС= ет. Төнісу, ентелесу, бірінің үстіне бірі шығысу.

МІНБЕЛЕСУ Мінбелес етістігінің қимыл атауы.

МІНБЕЛЕТ= ет. Текшелетіп салу.

МІНБЕЛЕТУ Мінбелет етістігінің қимыл атауы.

МІНБЕР зат. сөйл. 1. Көпшілік алдында сөз сөйлеу үшін арнайы орнатылған биік орын; ағаштан жасалған зат. 2. діни. Молданың уағыз айтатын, құпта оқитын мешіттегі биік орны. 3. Азаныш тұратын орын.

МІНГЕС= ет. 1. Көлікке бірі алдына, бірі артына екі адамнан жайғасу. 2. Тіркесу, бірінен кейін бірі орналасу. 3. ауыс. Бірінің үстіне бірі қонды, үйірді.

МІНГЕСТІР= ет. Артына мінгізу.

МІНГЕСТІРУ Мінгестір етістігінің қимыл атауы.

МІНГЕСУ Мінгес етістігінің қимыл атауы.

МІНГІ сын. сөйл. 1. Мінуге үйретілген, жуас, мінетін. 2. жерг. Күнделікті мінетін ат-көлік.

Мінгі ат. Күнделікті мінгі жүрген ат.

МІНГІЗ= ет. 1. Атқа, пойызға, ұшаққа т.б. күш-көлікке отырғызу. 2. Сыйға көлік (ат, мәшине, т.б.) тарту ету.

МІНГІЗДІР= ет. Атқа т.б. көлікке отырғыздыру.

МІНГІЗДІРУ Мінгіздір етістігінің қимыл атауы.

МІНГІЗУ Мінгіз етістігінің қимыл атауы.

МІНГІЗІЛ= ет. Міндірілу.

МІНГІЗІЛУ Мінгізіл етістігінің қимыл атауы.

МІНГІШ зат. сөйл. Мініс, мініс ат. // Мініске жарайтын.

МІНДӘР зат. жерг. Ертеде қайық тоқтауға арналған орын.

МІНДЕ= ет. Мін тағу, мінеу.

МІНДЕКЕР сын. жерг. Жалынышты.

МІНДЕЛ= ет. Құнсыз деп табылу, есептелу, саналу.

МІНДЕР¹ зат. Моланың үстіне тастан текшелеп қойылған белгі.

МІНДЕР² зат. жерг. Қайыққа мінетін жер, көпір.

МІНДЕС= ет. Кінәласу, жауығысу, күндесу.

МІНДЕСПІК зат. Міншілдік, кінәшілдік.

МІНДЕТ зат. 1. Атқарылуға тиісті қызмет, іс. 2. Борыш, парыз. 3. Құрмет, сый, қадірлеушілік. 4. ауыс. Дерт, індет, масылдық.

Міндет арқалады. Мойнына жауапкершілік алды. **Міндет артты.** Борыш жүктеді, арқалатты. **Міндет жүктеді.** Орындалуға тиісті тапсырма берілді, сеніп іс тапсырылды, сенім білдірілді. **Міндетке беру.** Кепілдікке беру, қалдыру. **Міндет қойды.** Тапсырма берді, орындалуға тиіс іс-әрекеттер белгіледі. **Міндет қылды [етті].** Бір нәрсесін бұлдады, міндетсінді, міндет қылды; біреуді борышты, қарыздар деп емексіді.

Міндетін атқарушы. Белгілі бір жұмысты, қызметті атқарушы жоқта соның міндетін (кейде уақытша) орындайтын адам. **Міндетіне алды.** Өз мойнына алды, борыштанды.

МІНДЕТКЕР сын. сөйл. **Міндетті адам.**

МІНДЕТКЕРЛІК сын. сөйл. **Міндеттілік.**

МІНДЕТСУ Міндетсі етістігінің қимыл атауы.

МІНДЕТСІ= ет. Істеген ісін бұлдау, әлдеқандай болу, бәлсіну.

МІНДЕТСІЗ сын. Борышқа саналмайтын, міндеті жоқ.

МІНДЕТСІН= ет. Жақтырмау, міндет қылу, бұлдану, бәлсіну.

МІНДЕТСІНУ Міндетсін етістігінің қимыл атауы.

МІНДЕТТЕ= ет. Біреуге жүктеу, тапсырма беру.

МІНДЕТТЕЛ= ет. Біреуге жүктелу, тапсырма берілу.

МІНДЕТТЕЛУ Міндеттел етістігінің қимыл атауы.

МІНДЕТТЕЛІН= ет. Жүктелу, тапсырылу.

МІНДЕТТЕЛІНУ Міндеттелін етістігінің қимыл атауы.

МІНДЕТТЕМЕ зат. 1. Сөзсіз орындаймын деп жазбаша түрде берілген серт, уәде. 2. заң. Заңмен белгіленген заңи міндет. 3. экон. Бір тарап (борышқор) екінші тараптың (несиегердің) пайдасына белгілі бір әрекеттерді жасауға не одан қалыс қалуға міндетті болатын, ал несиегердің борышқордан өз міндеттемелерін орындауын талап етуге құқығы болатын уәде (әдетте, жазбаша уәде).

Міндеттеме қабылдады. Жоспарды, жоспарда көрсетілген тапсырмаларды орындайтындығы туралы жазбаша түрде уәде берді. **Міндеттемелердің орындалмауы.** экон. Мердігердің өзара шарт талаптарын сақтамауы (сапа, шығын, мерзім т.б. жөнінен); мұның өзі төлемді тоқтатуға апарып соқтырады және өзара шартты бұзуға себеп болуы ықтимал.

МІНДЕТТЕМЕ-ӨТІНІШ зат. экон. Несие шотын ашу туралы қарызгердің өтініші және банкке несие кепілзатына тауар, материалдық құндылықтарды беру туралы міндеттеме мазмұндаған құжат.

МІНДЕТТЕМЕХАТ зат. экон. Аудиторлық тексеру жүргізуге шарт жасасудың алдындағы құжат, экономикалық субъектінің аудиторлық тексеру жүргізу жөніндегі ресми ұсынысына аудитордың жауабы.

МІНДЕТТЕН = ет. Уәде беру, мойнына алу.

МІНДЕТТЕНДІР = ет. Орындауды міндеттеу, уәдесін алу, қатты тапсыру.

МІНДЕТТЕНДІРУ Міндеттендіру етістігінің қимыл атауы.

МІНДЕТТЕНУ Міндеттен етістігінің қимыл атауы.

МІНДЕТТЕУ Міндетте етістігінің қимыл атауы.

МІНДЕТТІ сын. Орындауға тиісті, борышты.

Міндетті дана. ғылымтану. Ақпараттық және библиографиялық қызметті қамтамасыз ету үшін полиграфия кәсіпорындары басып шығаратын ұйымдар заңға арнаулы үкімет жарлығына сәйкес мемлекеттік кітап қоймасына, ірі кітапханаларға, ақпараттық және библиографиялық орталықтарға қорды толықтыру және орталықтанған тіркеу арқылы отандық басылмаларды есетке алу мақсатында міндетті түрде жіберіп отыратын әрбір басылманың данасы.

Міндетті зейнетақы журналары. заң. Заңға сәйкес төлемшілер мен салымшылар заңдарда белгіленген тәртіптен жинақтаушы зейнетақы қорларына салатын ақша. **Міндетті келісімдер.** экон. Желілі басшылық жағдайындағы өкімшілік өкілеттілік нысаны. **Міндетті курс.** Белгілі бір талап бойынша өтілетін дәріс. **Міндетті сақтандыру.** экон. Заң күшінен туындайтын тараптар арасындағы сақтандыру қатынастары. **Міндетті сақтық қорлар нормасы.** экон. Орталық банктің ақшалай және несие айналымын жанама түрде реттеу тұтқаларының бірі. **Міндетті түрде.** Қалайда орындалуға тиіс. **Міндетті шарт.** Орындауға тиісті талап.

МІНДЕТТІЛІК зат. Міндетті болушылық, борыштылық.

МІНДЕТТІЛС сын. Істеген ісін бұлдайтын, міндет еткіш.

МІНДЕУ Мінде етістігінің қимыл атауы.

МІНДІ сын. 1. Міні, кемшілігі бар. 2. Жазықты, айыпты.

МІНДІР = ет. Мінгізу, отырғызу.

МІНДІРУ Міндір етістігінің қимыл атауы.

МІНЕ есім. Көз алдындағы затты нұсқайтын сілтеу есімдігі.

Міне, гөп қайда [қайда жатыр]. сөйл. экспр. Сөйлеушінің оққа себебін, мәнісін тауып алғанда, қуаныш сезімін білдіру, әрі қызықтыру мақсатымен айтатын істің немесе құбылыстың мән-жайы осындай деген мағынадағы сөзқолданыс. **Міне, қызық.** Ал керек болса, мәссаған.

МІНЕ = ет. 1. Біреудің кемшілігін көрсету, сынау. 2. Бір нәрсенің кем-кетігін алып түзеу, әдемлеу, өрлеу.

МІНЕГІШ сын. Мін таққыш, сынағыш.

МІНЕГІЗ зат. Әр адамның өзіндік әрекетінен, тәртібінен байқалатын психикалық және рухани қасиеттерінің жиынтығы.

Мінез бітістері. пед. Өмір барысында біртіндеп қалыптасатын мінез ерекшеліктері. **Мінезге ауыр.** Ашылып сөйлей қоймайтын,

адаммен жұғысуы қиын, тұйық мінезді. **Мінезге бай.** Салмақты, жоқтан өзгеге күйгелектенбейтін. **Мінездің ауырлығы.** Салмақтылық, мінез ұстамдылығы. **Мінез көрсетті [шығарды].** Оқыс қылық, алу шақырды, жағымсыз әрекет жасады. **Мінез таластырмады.** Ерегіспеді, ерегіс-тірмеді. **Мінез танымты.** Күтпеген мінез көрсетті. **Мінезі ауыр.** Мінезі салмақты, байыпты, адамға бірден ашыла қоймайтын. **Мінезі жайсыз.** Мінезі ауыр, нашар. **Мінезі жақты.** Жүріс-тұрысы, қылығы ұнады. **Мінезі жеңіл.** Ұшқалақ, шошақай, жеңіл-тек. **Мінезі жібектей.** Мінезі көркем, сыпайы. **Мінезі қатал.** а) Біреуге қатаң талап қойғыш. ә) Мейірімсіз, қатыгез. **Мінезі қызық [екен].** Мінезі құбылмалы, тез өзгеретін. **Мінезі майдай.** Мінезі жайлы. **Мінезі текті.** Әдепті, ізетті, көргенді, биязы деген мағынада. **Мінезі түйеден түскендей.** Бір нәрсені төтесінен қойып қалатын, тұрпайы, дөрекі. **Мінезі шатақ.** Ашушаң, шатаққой.

МІНЕЗДЕ = ет. Біреудің мінезін сипаттау.

МІНЕЗДЕМЕ зат. ресми. Жеке адамның өз басына тән қасиеттерін, қызметіне қатынасын жан-жақты талдап баяндайтын ауызша сипаттама немесе жазбаша азаматтық құржат.

МІНЕЗДЕС сын. Мінездері бірдей, ұқсас.

МІНЕЗДЕУ Мінезде етістігінің қимыл атауы.

МІНЕЗДІ сын. 1. Мінезге бай, кең. 2. Күтпеген жерден оқыс мінез, қылық көрсететін әдеті бар деген мағынада.

МІНЕЗДІК зат. Мінезге тән, мінезге қатысты.

МІНЕЗДІЛЕУ сын. Мінезі барлау.

МІНЕЗДІЛІК зат. Мінезге байлық, кеңдік.

МІНЕЗ-ҚАЛЫП зат. Жеке адамның, ел-жұрттың мінез-құлқындағы, әдет-ғұрпындағы өзіндік ерекшелігі.

МІНЕЗҚОР сын. Мінезі шатақ.

МІНЕЗ-ҚҰЛЫҚ зат. 1. Адамның іс-әрекетінен байқалатын қасиеті, тәртібі. 2. пед. Адамның генетикалық ерекшеліктеріне байланысты болып, өмір жағдайларына сәйкес және солардың ықпалымен байқалып отыратын тұрақты психикалық ерекшеліктерінің жиынтығы. 3. филос. Қоғам белсенділігін, тірі жан-дардың қоршаған ортамен өзара қатынасынан туындайтын қасиет.

Мінез-құлық бақылауы. пед. Мінез-құлық өзара байланысты пысықтаулар мен стимулдардың бақылауында болады деген жалпы түсінікті белгілеу үшін қолданылатын сөз тіркесі. **Мінез-құлық мәдениеті.** пед. Адамшылық қарым-қатынастың негізгі талаптары мен ережелерін сақтау, айналасындағылармен дұрыс қарым-қатынас құра білу. **Мінез-құлық терапиясы.** пед. АҚШ-та қалыптасқан, бихевиоризм принциптеріне негізделген психотерапия әдісі.

МІНЕЗ-ҚҰЛЫҚТЫҚ сын. Мінез-құлыққа тән.

Мінез-құлықтық генетика. пед. Генетика мен мінез-құлық арасындағы байланысты зерттейтін салааралық ғылым. **Мінез-құлықтық мектеп.** пед. Екінші дүниежүзілік соғыстан кейінгі кезеңде адамдар арасындағы қатынастан туындаған, қарапайым психологиялық және социологиялық тұржырымдамаларға негізделген басқарудың тұржырымдамалық амалы.

МІНЕЗСІЗ сын. Мінезі нашар.

МІНЕЗСІЗДЕУ сын. Мінезі нашарлау.

МІНЕЗТАНУ зат. пед. Адамның мінезін зерттейтін психология ғылымының бір саласы.

МІНЕКЕЙ есім. **Мінеки.**

МІНЕКИ есім. Көз алдындағы, жақындағы нәрсені көрсететін сілтеу есімдігі.

МІНЕЛ = ет. 1. Сыналу, талдау жасалып, ой елегінен өткізілу. 2. Артық-кемі алынып жөнделу, жетілдірілу.

МІНЕЛУ Мінел етістігінің қимыл атауы.

МІНЕП-ШЕНЕ = ет. Әбден сынау, кемшілігін көрсету.

МІНЕП-ШЕНЕУ Мінеп-шене етістігінің қимыл атауы.

МІНЕР сын. Мінуге жарайтын, мінілетін.

Мінер жақ. Аттың адам мініетін сол жағы.

МІНЕС = ет. Кемтігін айтысу, сынасу.

МІНЕСУ Мінес етістігінің қимыл атауы.

МІНЕУ Міне етістігінің қимыл атауы.

МІНЕУШІ зат. Мінін айтушы, сынаушы.

МІНКЕШ зат. жаргон. Барымташылардың тіліндегі жылқы.

МІНСІЗ сын. 1. Кем-кетігі жоқ, мүлтіксіз.

2. ауыс. Кіршіксіз, қалтқысыз.

Мінсіз кристалл. геол. Кристалдың мінсіз құрылымы. **Мінсіз тауар.** экон. Адамның нақты қажеттерін қанағаттандыра алатын нақты тауар.

МІНСІЗДІК зат. Міні жоқтық, мін болмаушылық.

МІНТЕ = ет. Азайту, өсірмеу.

МІНТТЕ = ет. Бір нәрсенің үстіне қосалқы орнату.

МІНУ Мін етістігінің қимыл атауы.

МІНШ зат. Мін тапқыш адам, мінеуші.

МІНШЛ сын. Бір нәрсенің мінін табуға құмар, сыншыл.

МІНІ есім. сөйл. **Міне.**

МІНКИ ес. сөйл. **Мінеки.**

МІНІЛ = ет. Салт мінуге пайдаланылу.

МІНІЛУ Мінлі етістігінің қимыл атауы.

МІНІС зат. Мінетін ат, мінуге жарайтын көлік.

Мініс жылқысы. ауылшар. Салт мінуге пайдаланатын жылқы. **Мініс көгермеді.** Құш-көлік ретінде пайдалануға жарамады, мініп-түсуге келмеді, тез болдырды, арыды.

МІНІС = ет. Ат, арба, пойыз т.б. құш-көлікке отырысу, жайғасу.

МІНІСКЕР¹ зат. Таныстық, үйірлік.

МІНІСКЕР² сын. 1. Мінуге жарамды, көнбіс (ат). 2. ауыс. Қолынан келмейтіні жоқ, нағыз өнерлі, майталман, шебер (адам).

МІНІСКЕРЛІК зат. 1. Мініске төзімділік.

2. ауыс. Майталмандық, шеберлік.

МІНІСУ Мінис етістігінің қимыл атауы.

МІНІТ зат. этн. Құда түсе баранда қыздың әкесіне мінгізетін ат.

МІҢГІР зат. Ашық-анық естілмейтін, түсініксіз, күмілжіген дыбыс.

Міңгір етті. Түсініксіз бір нәрсені айтты, міңгірледі.

МІҢГІРЛЕ = ет. Естілер-естілмес бірдеңені міңгір-міңгір етіп айту, сойлеу.

МІҢГІРЛЕС = ет. Естілер-естілмес етіп ақырын сойлесу, бірдеңе деу.

МІҢГІРЛЕСУ Міңгірлес етістігінің қимыл атауы.

МІҢГІРЛЕТ = ет. Сөзінің соңын естітпирмей жіберу.

МІҢГІРЛЕТУ Міңгірлет етістігінің қимыл атауы.

МІҢГІРЛЕУ Міңгірле етістігінің қимыл атауы.

МІР¹ [ир. میر] : мірдің оғындай. *Жанға қатты бататын, өңменінен өтетін, зәрлі (сөз).*

МІР² [ир. میری] зат. же рг. *Бақыр ақша.*

Мірге өтпеді. Ештеңеге жарамады.

МІР³: мір бақпау. *Міз бақпау* (кірпік ілмеу, көз жұмбау). **Мір жанар.** *Көз қадалысы, өткір көз.*

МІРАҚОР көне. *Мирақор* (атшы).

МІРДЕЙ сын. *Ащы, өткір, зәрлі (сөз).*

МІРТЕМІР зат. өс. сөйл. *Қауынның бір сорты.*

МІРІ [ир. میری] зат. көне. *Ескіше бестивын.*

МІСЕ: місе қылды [тұтты, етті]. *Барға қанағат қылды, разы болды (болмады). Місе тұтпады. Қанағат етпеді.*

МІСКІН зат. *Бейшара, ғарып-қасер; мүскін, мүсәпір.*

МІСКІНДІК зат. *Ғарыптық, мүсәпірлік.*

МІСКІНШІЛІК зат. *Қиын, нашар, жоқшылық жағдай.*

МЭР [франц. maîre] зат. *Кейбір елдердегі муниципалитет бастығы, қалабасы.*

МЭРИЯ [франц. maîrie] зат. *Муниципалдық басқарма немесе сол орган мекендеп тұрған үй.*

МЮЛЛЕРИОЗ зат. *Қой мен ешкінің өкпе гельминтозы немесе ұсақ жұмыр құрт.*

Н

Н 1. *Қазақ әлібиінің он сегізінші әрпі және сол әрпінің графикалық таңбасы. 2.* лингв. *Тіл шыбының қызыл иекке тию арқылы жасалған үнді, мұрын жолды дауыссыз дыбыс.*

НАБАТ зат. сөйл. **Науат.**

НАБАТАТ [ар. نباتات] зат. *Өсімдік әлемі, флора.*

НӨБАТАТ зат. көне. **Набатат** (өсімдік).

НАБЫТ¹ зат. жерг. **Ысырап.**

Набыт ету. *Ысырап ету, босқа шашып, обал қылу.*

НАБЫТ² [ир. نابود] зат. көне. *Апат, қырғын.*

Набыт болу. *Апат болу, қырылып қалу.*

НАВАХО зат. АҚШ-тағы үндіс тайпаларының бірі.

НАВИГАЦИЯ [лат. navigatio] зат. *Кеме-пароход жүретін кез, маусым.*

НАВИГАЦИЯЛЫҚ сын. *Навигацияға қатысты, навигация маманын даярлайтын.*

НАГАН зат. *Ерекше жүйелі, айналып тұратын оқ барабаны бар револьвер; тапанша.*

НАГАНА зат. мед. *Оңтүстік Африкада тұяқты жануарларға талшықты паразиттер арқылы жұғатын ауру.*

НАГАНИН зат. *Қызғылт немесе сарғыш ұнтақ зат.*

НАГӨЙЛІК зат. көс. *Аудың қазығын жерге енгізу үшін пайдаланатын бір қапталы жырық труба тәрізді қуыс темір.*

НАГРАД зат. сөйл. **Марапат** (белгілі бір біреудің не бір ұйымның зор еңбегі мен қызметі үшін берілетін бағалы сыйлық, мемлекеттік құрметті белгі).

НАГРАДТА= ет. **Марапаттау** (құрметті мемлекеттік белгіні беру, бағалы сыйлық тапсыру).

НАГРАДТАЛ= ет. **Марапатталу.**

НАГРАДТАЛУ *Наградтал етістігінің қимыл атауы.*

НАГРАДТАУ *Наградта етістігінің қимыл атауы.*

НАҒАШЫ зат. этн. *Балаларына шешесі жағынан туысы.*

Нағашы аға. этн. *Шешенің ер бауырларына оның баласы (жиені) тарапынан айтылатын туыстық атау. Нағашы ана.* этн. *Шешенің ана-сіңділеріне оның баласы (жиені) тарапынан айтылатын туыстық атау. Нағашы ата.* этн. *Шешенің әкесіне оның баласы (жиені) тарапынан айтылатын туыстық атау; шешесінің әкесі немесе шешесінің жасы үлкен туыстары. Нағашы әже.* этн. *Шешенің анасына оның баласы (жиені) тарапынан айтылатын туыстық атау; нағашы жұртындағы үлкен әже. Нағашы жұрт.* этн. *Шешенің туып-өскен төркін жұртына оның баласы (жиені) тарапынан айтылатын туыстық атау. Нағашы қарындас.* этн. *Шешесінің жасы кіші бауырларынан туған қызға айтылатын туыстық атау. Нағашы шеше.* этн. *Шешенің анасына қарата айтылатын туыстық атау. Нағашы іні.* этн. *Нағашы жұртының өзінен жасы кіші ұлына қарата айтылатын туыстық атау.*

НАҒАШЫЛА= ет. этн. *Дәстүр бойынша, шеше төркініне жиендердің қыдырып баруы.*

НАҒАШЫЛАУ *Нағашыла етістігінің қимыл атауы.*

НАҒАШЫЛЫҚ зат. *Нағашы болғандық.*

НАҒЛИ зат. жерг. *Самауырынның астына қоятын леген, табак.*

НАҒМА [ар. نغمه] зат. муз. *Тон, белгілі бір сазды дыбыс, үн.*

НАҒМЕ [ар. نغمه] зат. муз. **Құй.**

НАҒЫЗ¹ [ир. غز] сын. *Шғын, дәл, тура.*

Нағыз ер. *Ердің ері. Нағыз қазақ.* *Елін, ұлтын беріле сүйген, тілін, ділін сақтаған, дамытқан, сол үшін қалтқысыз еңбек еткен қазақ ұлтының өкілі. Нағыз қазақы.* *Қазақ елінің салт-дәстүріне тән, қазақы үлгі. Нағыз қанқобелек.* зоол.

<лат. rugulidae> *Қанқобелек тұқымыдас үсті тобына жататын қобелектердің түрі. Нағыз қаражидек.* өс. <лат. vaccinium myrtillus>

Қаражидектер тұқымыдасы қаражидек туысына жататын өсімдік. Нағыз мультимедиялық жүйе. инф. *Алуан түрлі (аудио, бейне, мәтіндік) ақпараттардың (аналогты немесе цифрлы) өзара қатынас құруын ұйымдастыру мен оларды көрсету әдістерінің мүмкіндіктері енгізілген мамандандырылған ақпаратты-бағдарламалық құрал. Нағыз өзі. Дәл өзі. Нағыз тері.* анат.

Терінің ең қалың негізгі қабаты. Нағыз шабуыл. спорт. *Барлау жасап, дайындалып барып, қарсыласын алдап, күтпеген жерден шабуылға шығу.*

НАҒЫЗ² сын. жерг. *Жақсы, тым жақсы.*

НАҒЫЗДЫҚ зат. *Айқындық, шынайылық, дәлдік.*

НАҒЫЛ зат. жерг. *Иек шиңқырындағы сақал.*

НАҒЫЛЕТ [ар. لعنت] зат. *Қарғыс атқан, жексұрын, найсап.*

Нағылет айтты. *Қарғап-сіледі, қарғады. Нағылет жауғыр. Қарғыс атқыр, кесепат келгір!*

НАҒЫРА [ар. نغمه] зат. көне. *Дабыл, даңғыра.*

НАДАЙЫ сын. жерг. **Надан.**

НАДАН [ар. نادان] сын. 1. *Топас, пайымсыз. 2. Хат танымайтын қараңғы, білімсіз. 3. Көкірегі соқыр, мал мен байлыққа мастанып жүретін, өнер-білімнен ісі жоқ, дүние құған, дақпыртқұмар, даңғой.*

Надан қалу. *Ғылым-білімнен құр қалу.*

НАДАНЫҚ зат. 1. *Топастық, көрсоқырлық, парықсыздық. 2. Білімсіздік, қараңғылық.*

Надандыққа бастады. *Қарайып қалды, жетістіктерден хабарсыз қалды.*

НАДАНСЫ= ет. *Сауатсыз деп менсінбеу. НАДАНЫШЫЛЫҚ зат. *Бір нәрсенің байыбын түсінбеушілік, білместік, қараңғылық.**

НАДАШЫ зат. көне. *Қаланы кезіп, жар салып жұртшылықты қалабасының жарлығынан, елеулі оқиғадан хабардар етіп тұратын адам.*

НАДЕЛ ор. зат. көне. *Жер үлесі.*

НАДОМ монғ. зат. спорт. *Моңғолдардың дәстүрлі спорт мерекесі.*

НАДҰРЫС [ир. نادوروست] сын. *Дұрыс емес, теріс.*

НАЖАҒАЙ зат. сөйл. **Найзағай.**

НАЖАҒАЙДАЙ үст. *Найзағай сияқты, найзағайға ұқсап.*

НАЖАҒАЙЛА= ет. 1. *Күн күркіреп, жарқ-жүрқ етуі. 2. ауыс. Бет қаратпай оқ борауы, от шашу.*

НАЖДАК зат. тех. 1. **Зімпара** (металды, ағашты т.б. егеп тейістеуге, тазалауға қолданылатын қатты минерал). 2. *Наждак ұнтақтарынан істелген қайрақ.*

НАЖДАКТЫ сын. тех. **Зімпаралы.**

Наждақты қағаз. **Зімпара қағаз** (наждак ұнтақтары жапсырылған ақпаратқы қағаз).

НАЗ¹ [ир. ناز] зат. 1. *Өкпе, базына. 2. Әзіл, қалжың. 3. көне. Өлең.*

Наз айтты. *Еркеледі, өкпелеген болды. Наз күлкі.* *Еркелей күлген әдемі күлкі. Наз қылды. Өзімсінді, достық өтініш жасады. Назы бар. Тілек, ұсынысы бар.*

НАЗ² зат. этн. *Әйелден шыққан сері, керімсал.*

НАЗА [ар. نازع] зат. 1. *Адамның кею, қапалануымен байланысты болатын ашу, ыза. 2. Қарғыс.*

Наза болды. *Қапаланды, ренжіді. Назасына жолықты [қалды]. Қырсыққа шырады, қарғысына қалды, бәлеге душар болды.*

НАЗАКЕТ [ир. نزهت] сын. көне. *Әдепті, ибалы.*

НАЗАЛАН= ет. *Қапалану, күйіну, кею.*

НАЗАЛАНДЫР= ет. *Қапаландыру, күйіндіру, налыту.*

НАЗАЛАНДЫРУ *Назаландыр етістігінің қимыл атауы.*

НАЗАЛИЗАЦИЯ [лат. nasalis] зат. лингв. *Дауысты дыбыстың мұрынның қатысуымен айтылуы.*

НАЗАЛЫ сын. *Өкпелі, ренішті, қапалы.*

НАЗАР¹ [ар. نظر] зат. 1. *Зейін, ықылас. 2. ауыс. Көз, жанар.*

Назар аударды [салды]. а) *Көңіл бөлді, мән берді, назар салды. в) Көзге түсті, еленді. Назарға алды. Қолға алды, есте сақтады, қаперде ұстады. Назардан тыс қалды. Көңіл бөлінбеді, есепке алынбады. Назардан тыс қалдырмады. Зер салды, көңіл қойды, естен шығармады. Назар қайтпады. Қарады, көз тоқтатты. Назар тұтпайды. жерг. Көзге ілмейді, көңіл болмайды. Назары ауды. Көңіл бөлді, ықылас қойды, көз тоқтатып қарады. Назары аш. Көзі тигіш, сұқ көз. Назары қайтпады. Беті қайтпады. Назарына алды. Көңіліне тұтты, есіне сақтады. Назарына қалма. Ренжітпе, өкпелетпе. Назарына ілмеді. Көңіл де болмеді, пысықырып та қарамады. Назарын сындырды. Бетін қайтарды, жерге қаратты. Назары пәс*

болды. жерг. Жүзі төмен болды, көңілі қалды. Назары түсті. Көз қыры ауды.

НАЗАР² зат. жерг. Адамның беті, бет жағы.

НАЗАР³ зат. жерг. Айтқаны келетін шайқы адам.

НАЗАРАТ зат. жерг. Министрлік, үлкен дәрежелі мекеме.

НАЗАРКЕДЕ зат. жерг. Көзі тигіш адам. **НАЗАРКЕРДЕ** сын. Көзі тигіш, назары қатты [Көзі тигіштерді «назаркеде», тілі тигіштерді «сұқтілді» деп атаған].

НАЗАРКЕРДЕН сын. Назаркерде.

НАЗАРКЕРДІ сын. Назаркерде.

НАЗАРЛА= ет. Зейін салып қарау.

НАЗАРЛАУ Назарла етістігінің қимыл атауы.

НАЗБЕДЕУ зат. Жараан, бабына келген бедеу ат.

НАЗДАН= ет. Қылымсып тәлімсу, еркелеу, мейірлену.

Наздана қарады. Мейірлене, еркелей назар аударды.

НАЗДАНДЫР= ет. 1. Еркелету, мейірлендіру. 2. ауыс. Битықтыру, құйқылықты.

НАЗДАНДЫРУ Наздандыр етістігінің қимыл атауы.

НАЗДАНУ Наздан етістігінің қимыл атауы.

НАЗДАНЫС= ет. Еркелесу, қылық көрсетісу, базиналық жасасу.

НАЗДЫ сын. 1. Өкпелі, ренішті, базиналы.

2. Әзілді, қалжыңды, еркелі.

НАЗДЫҚ зат. Еркелік, базиналық.

НАЗДЫЛЫҚ зат. Еркелік, қылықтылық, ынтызарлық.

НАЗИРА [ар. نظيرة] зат. Шығыс әдебиетіндегі ұқсау, үлгі ету, бір шығармаға еліктеу жолымен жазылатын әдеби жанр.

НАЗИРАЛЫҚ зат. Ұқастық; бір шығармаға еліктеушілік.

НАЗИРАШЫЛДЫҚ зат. Еліктеушілік.

НАЗҚОЙ сын. Назданғыш, базинашыл.

НАЗ-ӨКПЕ зат. Жеңіл-желпі еркелік реніш, көңіл қалу.

НАЗШЫЛ сын. Назқой, базинашыл; ойнақы.

НАЗЫМ [ар. نظم] зат. Түркі классикалық поэзиясына қатысты, парсы әдебиетінің ықпалымен қалыптасқан, өзіндік ерекшелігі бар өлеңнің қалыптасқан бір түрі.

Назым жұмбақ. Өлеңменен айтылған жұмбақ.

НАЗЫМА= ет. жерг. Жалықпау.

НАЗЫМШЫ зат. Назым шығарушы.

НАЗЫН сын. жерг. Сұлу.

НАЗЫРҚА¹= ет. Місе тұтпау, көңілі толмау, жабығу, ренжу, мұңаю.

НАЗЫРҚА²= ет. жерг. Жатырқау.

НАЗЫРҚАН= ет. Наздалану, көңілі толмау.

НАЗЫРҚАНУ Назырқан етістігінің қимыл атауы.

НАЗЫРҚАУ Назырқа етістігінің қимыл атауы.

НАИРИТ зат. хим. ТМД-да шығарылатын хлорпенді көксағыздардың саудадағы аты.

НАЙ¹ [ир. ناي] зат. 1. муз. Флейтаға ұқсас, үрлеп тартатын көне музыкалық аспап. 2. Іші қуыс құрай, қамыс. 3. Темекі тартатын түтік, мұштек.

НАЙ² сын. жерг. Үлкен, дәу.

НАЙ³ [ир. ناي] үст. Өте, тым, нағыз.

НАЙЗА [ир. نيزا] зат. көне. Ұшы істік

темірден істелген, ұзын ағаш сабы бар соғыс құралы.

Найза бойы. Найза ұзындығымен шамалас келетін халықтық өлшем. **Найза жұмсады.** Найзаларды, найза салды. **Найза кірпік.** Тікелейден ұзын кірпік. **Найза қандау.** Жауын найзамен түйіреп өлтіру. **Найза лақтыру.** спорт. Белгіленген аумақ ішінде орындалатын спорттық ойын түрі.

Найзасын жауға тіреді. Қарсы тұрды, жауға шапты. **Найзасын қанға суарды.** Қан майданда болды, жауын ойсырата жеңді. **Найзасы тиді.** Таяғы (соққысы) тиді. **Найза тас.** Тік шанышпа біткен сүйір тас. **Найза ұшында көрді.** Шайқаста кездесті.

НАЙЗАБАС зат. өс. сөйл. Сабағы тік, жапырақтары найзаның ұшы пішіндес, ұзын сазақты көпжылдық шөптесін өсімдік.

НАЙЗАГЕР зат. 1. Найза шанышу өнерін жетік меңгерген адам. 2. Ертедегі әскердің қолданылатын қару түріне қарай бөлінетін тобы, жеке әскер бөлігі.

НАЙЗАГЕРЛІК зат. Найза шанышу өнерін меңгерушілік, найза соғысының айла-тәсілін жетік білушілік.

НАЙЗАҒАЙ зат. Жауын-шашын кезінде ауада жиналған электр зарядтарының бір-біріне соқтығыуынан пайда болатын күшті жарқыл; жай.

Найзағайдан қорғаушы. ауыл шар. Найзағай түсуге қарсы қолданылатын құрылғы, жай тартқыш. **Найзағай ойнады [жарқылдады].** Найзағай сәулесі жарқ-жұрқ етті. **Найзағай түсті.** Жай түсті. **Найзағай ұшқынына шалыну.** Найзағай түсуден болған ауру.

НАЙЗАҒАЙЛЫ сын. Найзағай жарқылды араласқан, найзағай ойнаған.

Найзағайлы дауыл. сұшар. Шапшаң қысымдық секіріс, ышқына соққан жел және найзағайлы нөсер жиі өтетін, қысқа мерзімдік атмосфералық буырқану.

НАЙЗАҒАЙША үст. Найзағай сияқты, жасын тәрізді.

НАЙЗАДАЙ сын. Найза тәрізді, тіп-тік, үшкір.

Найзадай қадалды. Өте қолайсыз, жайсыз тиді, жанын қиынады.

НАЙЗАЖАПЫРАҚ зат. өс. сөйл. Жапырағының пішіні найзаның ұшына ұқсас су өсімдігі.

НАЙЗАҚАРА зат. 1. өс. жерг. Бойы бір метр, түсі қоңыр, сабағы биіктікті, қауылдырықсыз, тақырға шығатын ащы шөп. 2. өс. Алаботалар тұқымдасына жататын, барлық мүшесі шырғынды біржылдық шөптесін өсімдік.

НАЙЗАЛА= ет. 1. Найзамен шанышу, түйіреу. 2. ауыс. Сынап-мінеу, тілдеу.

НАЙЗАЛАН= ет. Найзамен шанышу, түйіреу.

НАЙЗАЛАНУ Найзалан етістігінің қимыл атауы.

НАЙЗАЛАС= ет. Найзаларымен бірін-бірі шаныысу, түйіресу.

НАЙЗАЛАСТЫР= ет. Найзамен айқастыру, шайқастыру.

НАЙЗАЛАСТЫРУ Найзаластыр етістігінің қимыл атауы.

НАЙЗАЛАСУ Найзалас етістігінің қимыл атауы.

НАЙЗАЛАТ= ет. Найзамен шаныыту, түйірету.

НАЙЗАЛАТУ Найзалат етістігінің қимыл атауы.

НАЙЗАЛАУ Найзала етістігінің қимыл атауы.

НАЙЗАЛЫ сын. Найзасы бар, найза ұстаған.

Найзалы мылтық. көне. Басында бекітілген үшкір найзасы бар мылтық.

НАЙЗАША үст. Найза тәрізді, найза сияқты.

НАЙЗАШЫ зат. Найза қаруымен соғысатын сарбаз, найзагер.

НАЙҚАЛ= ет. 1. Шайқалу, ырғалу, теңселу. 2. ауыс. Ырғалып-жырғалу, асықпау, саспау.

НАЙҚАЛТ= ет. Жайқалдыру, ырғалту.

НАЙҚАЛТУ Найқалт етістігінің қимыл атауы.

НАЙҚАЛУ Найқалт етістігінің қимыл атауы.

НАЙҚАЛЫП-ШАЙҚАЛ= ет. жерг. Ырғалып-жырғалу.

НАЙҚАТЫЛ= ет. сөйл. Найқалу, шайқатылу, тербетілу, теңселу.

НАЙҚАТЫЛУ Найқатыл етістігінің қимыл атауы.

НАЙЛОН зат. хим. Транспорттер таспаларын, балықшы ауларын, тоқыма бұйымдар жасауда қолданылатын, табиғи жібікке ұқсас, бірақ одан берік адилин қышқылымен гексаметилендиаминнің конденсациялануынан түзілетін синтетік полиамидті талшық оқшаулағыш зат.

НАЙРА зат. экон. Нигерияның ақша өлшемі.

НАЙСАП зат. 1. Ант ұрған, бұзық, арамза, нысапсыз. 2. Жексұрын, оңбаған.

НАЙСАПТАН= ет. Оңбағандық істеме, сұрқиялану.

НАЙСАПТАНУ Найсаптан етістігінің қимыл атауы.

НАЙСАПТЫҚ зат. Ант ұрғандық, оңбағандық.

НАИТИВИЗМ зат. теол. Таным-білудің мистикалық-діни сипаты туралы ілім.

НАЙЫБ зат. көне. Орынбасар, көмекші.

Найыб болды. Көмекшілік қызмет атқарды.

НАКРИТ зат. хим. Алюмосиликаттар қатарына жататын күрделі құрамды минерал.

НАҚ¹ [ар. ناق] үст. Тұп-тура, дәл.

Нақ бір. Өзге емес; белгілі біреуге (бір нәрсеге) ғана тән. **Нақ осы.** Басқа емес, дәл өзі.

НАҚ² сын. жерг. Бір нәрсенің тазасы (көбінесе қымыздың, сүттің т.б.), араласпаған түрі.

НАҚ³ үст. жерг. Қолма-қол, нақты.

НАҚ⁴ зат. жерг. Шын, дәл, рас.

НАҚА¹ үст. сөйл. Тура бір, нақ бір.

НАҚА² үст. жерг. 1. Шын, нақты, дәл. 2. Біржолата. 3. Тіпті болмаса, қалайда, нағыз.

Нақа болмаса. Тым болмаса, әйтпесе.

НАҚАБА зат. көне. Аты-жөні.

НАҚАҚ [ир. ناق] сын. 1. Жазықсыз, таза. 2. Көпе-көрнеу өтірік, жала, жалған. 3. Бостан-бос, текке, себепсіз.

Нақақтан [нақақтан-нақақ] қорлық көрді. Құр босқа, бекерге қошақ арасында кетті; бекерден-бекер жазалы болды.

НАҚАҚТАН-НАҚАҚ үст. Бостан-босқа, бекерден-бекер, көпе-көрнеу.

НАҚАҚТЫҚ зат. 1. Әдейі істегендік; арсыздық, қятсыздық. 2. Күнәсі жоқтық, пәктік, тазалық.

НАҚАЛ [ар. نقال] зат. жерг. Мақал, нақыл.

НАҚЛИЯ [ар. نقلیه] зат. Дәстүрге, аңызға негізделген қанатты сөздер, афоризм.

НАҚЛИЯТ [ар. نقلیه] зат. **Нақлия.**

НАҚ-НАҚ үст. сөйл. **Нақпа-нақ**, **НАҚОШ** сын. *Дұрыс емес, қоштауға болмайтын, қате.*

НАҚПА-НАҚ үст. *Дәлме-дәл, түр-тура.* **НАҚПА-НАҚТЫҚ** зат. *Дәлме-дәлдік, айқындық.*

НАҚСУ зат. жерг. *Ішуге арналған таза ауыз су.*

НАҚСҮЙЕР зат. этн. *Көп әйел алған ер адамның тоқалдарының ішіндегі сүйіктісі, қадірлісі.*

НАҚТАЙ үст. жерг. *Қолма-қол.* **НАҚТЫ** сын. *Дәл, тура, анық, айқын.*

Нақты ақпарат. *Шын, анық мәлімет.* **Нақты бағдарлама.** *Алдын ала жасалған жоспар, оны іске асырудың жолы.* **Нақты байланыс.** *Іс жүзіндегі алыс-беріс, келім-кетім.* **Нақты бейне.** <ағыл. live video> и н ф. *Мультимедиялық жүйенің нақты уақыт мерзімінде жұмыс істеу қабілеттілігі.* **Нақты бет.** <ағыл. valid page> и н ф. *Физикалық жағдай орналасқан және сондықтан тез қатынас құруға болатын виртуал бет.* **Нақты біржа мәмілесі.** экон. *Нақты тауарды біржа қоймасына жеткізіп бере отырып немесе оны қоймадан ала отырып сату немесе сатып алу жөнінде біржада жасалған мәміле, келісім.*

Нақты еңбек. экон. *Адамның нысаналы іс-әрекеті; оның ақыл-ой мен күш-жігер жұмсауы.*

Нақты жад. и н ф. <ағыл. memory, storage> *Компьютердің барлық негізгі физикалық жады [Орталық процессор программалар мен мәліметтерді орналастырып пайдалана алады].*

Нақты жалақы. экон. *Қызметкер жалақысының сатып алушылық қабілетін, оның тұтынудың мәнін көрсететін көрсеткіші.* **Нақты жұмыс.** *Нәтижелі іс, қолға алып істеліп жатқан шаруа.*

Нақты инвестициялар. экон. *Қаражаттың материалдық өндіріс саласына арналған ұзақ мерзімдік жұмсалымы.* **Нақты кәсіп.** *Белгілі бір шаруашылық, өндіріс түрі.* **Нақты көлем.** и н ф. <ағыл. real estate> *Интерактивті бейнекекіндер технологиясында қатынас құруға болатын бейнедискідегі кеңістік (кадр орын алатын көлем).*

Нақты көрініс. *Дәлелді, дәйекті белгі.* **Нақты нәтиже.** *Қол жеткен табыс.* **Нақты өнім.** экон. *Базалық нақты мән; көрсетілетін қызмет немесе дәл сипаттамасы бар және белгіленген сипаттамамен немесе үлгі нөмірімен цсынылатын идея.*

Нақты пайыздық мөлшерлеме. экон. *Инфляция ескерілмейтін пайыздық мөлшерлеме.* **Нақты рынок.** экон. *Тауарлар нақты ақшаға сатылып, дереу жеткізілетін рынок [Фьючерстік рыноктан өзгешелігі – бұл рыноктағы сатушылар тауарды дереу сатуға әзір, ал сатып алушылар тауардың дереу жеткізілуін талап етеді].*

Нақты сан. и н ф. <ағыл. real number> *Жылжымалы үтірлі аралас сан, бүтін саннан және бөлшектен құралған сан.* **Нақты сән.** и н ф. <ағыл. real literal> *Нақты сан цсынылған нұмерал.* **Нақты тауар.** экон. *Қоймадағы жеке-дара сипаты бар, дереу жеткізілетін немесе жеке-дара сипатынан айырылған, әдетте, офсеттік мәмілемен аяқталатын фьючерстік өзара шарт тақырыбы болып табылатын дерексіз тауарға қарама-қарсы түрде жеткізілетін тауардың нақты топтамалары.*

Нақты тауар жөніндегі келісімшарт. экон. *Нақты тауар біржасында пайдаланылатын сатып алу-сату келісімшарты.* **Нақты тауармен жасалатын мәміле.** экон. *Фьючерстік рынокта жасалған мәмілеге қарама-қарсы түрде рынокта нақты тауарды сатып алу-сату шарты.* **Нақты тауар рыногы.** экон. *Фьючерстік келісімшарт-*

тар бойынша жасалатын саудаға қарама-қарсы түрде нақты тауармен сауда жүргізілетін рынок.

Нақты топ. пед. *Адамдардың шамасы шағын, ортақ уақыт пен кеңістікте болатын және нақты қатынастармен біріккен қауымдастығы (мыс., отбасы, мектеп сыныбы, жұмысшылар бригадасы, әскери бөлімше және т.б.).* **Нақты уақыт жүйесі.** и н ф. <ағыл. real-time system>

Уақыттың нақты өлшемінде ақпаратты өңдеуге арналған есептеуіш жүйе. **Нақты уақыт мониторы.** и н ф. <ағыл. real-time monitor> *Нақты уақыт жүйесінің жұмысын ұйымдастыруға арналған басқарушы программа.* **Нақты уақыт режімі.** и н ф. <ағыл. real time processing> *Есептеу желісінің осы желіге қатынасы бойынша сыртқы процесстен әрекеттестігін жасақтайтын мәліметтерді өңдеу режімі.* **Нақты уақыт сағаты.** и н ф. <ағыл. real time clock> *Ағымдағы нақты астрономиялық уақытты көрсететін микросхема (сағат, минут, секунд).* **Нақты уақытта өңдеу.** и н ф. <ағыл. real-time processing> *Келін тұсуіне қарай кірістік мәліметтерді өңдеу режімі.* **Нақты іс.** *Бос сөз емес, тікелей жұмыс, нәтиже.*

НАҚТЫЛА= е т. **1.** *Егжей-тегжейін анықтау, дәлдеу, туралау.* **2.** *Белгілі бір айтылған ойды, идеяны айқындай, мәнерлей тұсу.*

НАҚТЫЛАН= е т. *Белгілі бір ойдың айқындалуы, істің анықталуы, туралануы.*

НАҚТЫЛАНДЫР= е т. *Белгілі бір ой, істі біреу арқылы анықтау, айқындау, туралау.*

НАҚТЫЛАНДЫРУ= е т. *Нақтыландыр етістігінің қимыл атауы.*

НАҚТЫЛАНУ *Нақтылан етістігінің қимыл атауы.*

НАҚТЫЛАНҚЫРА= е т. *Анықтаңқырау, нығызданқырап сөйлеу, дәлденкіреу.*

НАҚТЫЛАНҚЫРАУ *Нақтылаңқыра етістігінің қимыл атауы.*

НАҚТЫЛАТ= е т. *Белгілі бір ой, пікірді, істің беталысын біреу арқылы анықтау, дәлдеу.*

НАҚТЫЛАТУ *Нақтылат етістігінің қимыл атауы.*

НАҚТЫЛАУ *Нақтыла етістігінің қимыл атауы.*

НАҚТЫЛЫ сын. сөйл. **Нақты.**

Нақтылы шапшаңдық, и н ф. <ағыл. nominal speed> *Құрылғыны пайдаланудың белгілі бір режіміне сәйкес келетін шектік тез әрекеттік.*

НАҚТЫЛЫҚ зат. *Деректілік, айқындық, дәлдік.*

НАҚТЫРАҚ үст. *Дәлірек, дұрысырақ.*

Нақтырақ айтсақ [айтқанда]. *Белгілі бір ойды баяндаған кезде, басымырақ, анықтап айтатын ой желісінің алдына қосып сөйлейтін, тыңдарманның зейінін аударуды мақсат еткенде қолданылатын сөз.*

НАҚУ [ар. نحو] зат. жерг. *Ескі оқу.*

НАҚҰРЫСЫ [ир. نادوروست] сын. *Ақылсыз, есерсоқ, жынды, есуас. // Ақылсыз, есерсоқ, есуас адам.*

НАҚҰРЫСТАН= е т. *Ақылдан адасу, есерсоқтану, есалаңдану.*

НАҚҰРЫСТАНУ *Нақұрыстан етістігінің қимыл атауы.*

НАҚҰРЫСТАУ сын. *Есерсоқтау, есалаңдау.*

НАҚҰРЫСТЫҚ зат. *Есерсоқтық, жарым-естік.*

НАҚЫЛ [ар. نقل] зат. **Нақыл сөз.**

Нақыл сөз. *Өмір тәжірибесіне, даналық тұжырымға, логикалық қисын мен гибратты өнегеге негізделген терең ойы, түйінді сөз.*

НАҚЫЛДА= е т. *Өнегелі осиеет, аталы сөз айту.*

НАҚЫЛИЯТ зат. жерг. *Нақыл, сөз жүйесі, афоризм, қара сөз.*

НАҚЫЛШЫ зат. *Өнегелі, осиеетті сөздермен сөйлейтін ақылман кісі.*

НАҚЫС [ар. نقش] зат. **1.** *Әшекейлі ою-өрнек, нақыш.* **2.** *Ерекше мәнер, өзіндік бедер.* **3.** *Ән-күйдің өзіндік мақамы, ерекше сазы.* **4.** *Бедерлілік, көркемділік.*

Нақысына келді. *Мәнерленді, үйлесім тапты, сәні кірді.* **Нақысын келтірді.** *Үйлесімін тапты, сәнін кіргізді, мәнерледі.*

НАҚЫС [ар. نقش] зат. жерг. *Кішкене бел, асу.*

НАҚЫСТА= е т. **1.** *Әшекейлі оюлармен өрнектеу, бағдарлау.* **2.** *Ән-күйді сазына, ырағына келтіріп, мәнерлеп орындау.* **3.** *Әңгімені, сөзді көркемдеп, шебер тілмен жеткізу.*

НАҚЫСТАЛ= е т. **1.** *Әшекейлі оюлармен өрнектелу.* **2.** *Бедерлену, белгілену.*

НАҚЫСТАЛУ *Нақыстал етістігінің қимыл атауы.*

НАҚЫСТАУ *Нақыста етістігінің қимыл атауы; бағдарлау.*

НАҚЫСТЫ сын. **1.** *Ою-өрнекті, әшекейлі, бағдарлы.* **2.** *Сазды, әуезді, ырақты.* **3.** *Көркем, бедерлі.*

НАҚЫСШЫ зат. <франц. graveur> *Қатты жазық беттерге (металл, ағаш, шыны және т.б.) кескіш аспаптармен немесе химиялық жолмен суреттер, жазулар салатын маман.*

НАҚЫШ [ар. نقش] зат. **1.** *Ою, өрнек, нақыс.* **2.** *ауыс. Ән-күйдің сазы, ырағы, әуені.* **3.** *ауыс. Өлеңнің шебер, көркем құйқасы.*

Нақыш салғыштар. *қолөнер. Ұшы әртүрлі үлгідегі қауырлан болат таяқшалар.* **Нақышына [нақышын] келтірді.** *Көркемдеді, мәнерледі, үйлесімін тапты.* **Нақышына келтіріп сөйледі.** *Көркемдеп, мәнерлеп айтып берді.* **Нақышын тапты.** *Қаламгердің не өнер адамының өзіне ғана тән мақамын жасауы.*

НАҚЫШТА= е т. **1.** *Оюлау, өрнектеу, әшекейлеу.* **2.** *ауыс. Ән-күйді сазына, ырағына келтіріп мәнерлеп орындау.* **3.** *ауыс. Мәнеріне келтіріп, сөйлеу, нығарлау, саңқырлау.*

НАҚЫШТАЙ сын. *Өрнектей, бедердей.*

НАҚЫШТАЛ= е т. *Әшекейлену, өрнектелу.*

НАҚЫШТАЛУ *Нақыштал етістігінің қимыл атауы.*

НАҚЫШТАТ= е т. *Біреуге ою-өрнек салдырту, кестелету, әшекейлету; әдемілету.*

НАҚЫШТАТУ *Нақыштал етістігінің қимыл атауы.*

НАҚЫШТАУ *Нақышта етістігінің қимыл атауы.*

Нақыштау шеберханасы. *Нақыштау жұмыстары орындалатын орын.*

НАҚЫШТЫ сын. **1.** *Оюлы, өрнекті, әшекейлі.* **2.** *Сазды, әуенді, ырақты.*

Нақышты аңғарлар. *геол. Жасы әрқилы, әртүрлі аңғарлардың бірігуінен немесе өзен тобының қайта түзілуінен (мұздық, лава және т.б. бөген тастағанда) пайда болатын аңғарлар.*

НАҚЫШТЫЛЫҚ зат. *Әдемілік, көркемдік.*

НАҚЫШШЫ зат. *Ою-өрнек кәсібін меңгерген зергер, оюшы.*

НАЛ зат. жерг. *Дымқыл, ылғал.*

НАЛА [ир. ناله] зат. *Мұң-шер, қапа.*

Нала болды. *Құса болды, мұңға батты, қапаланды.* **Нала кешті.** *Қайғырғы, қасірет тартты.* **Нала қылды.** *Зарын айтып, мұңын шақты, іштегі қайғысын айтып шер тарқатты.*

НАЛА-ҚАЙҒЫ зат. Қасірет, опа, өкініш.
НАЛАЛЫ сын. Мұрды-шерлі, құсалы.
НАЛА-МҰҢ зат. Уайым, қайғы, шер.
НАЛАШ [ир. نالاش]: **налаш қапты**, ескі кіт. *Налыды, ішқұса болды.*

НАЛИГЕШ зат. жерг. *Бас жіп.*
НАЛИМ зат. зоол. Кәсіптік маңызы шамалы, теңбіл дақты жіңішкеу келген ұзынша балық.

НАЛУ *Налы етістігінің қимыл атауы.*
НАЛЫ= ет. *Күйіну, қамығу, ренжу.*
НАЛЫҚ¹ зат. жерг. *Екі жегуді өзгідің басын байлайтын шынжыр.*
НАЛЫҚ² зат. жерг. *Қайғы, қасірет, уайым.*

НАЛЫН= ет. *Құсалану, назалану.*
НАЛЫҢҚЫ сын. *Ренішті, күйзеліңкі.*
НАЛЫС зат. *Реніш, өкпе-наз, күйзеліс.*
Налыс етті. *Қапаланды, іштей қиналды, күйзелді. Налыс қылды. Ренжіді, қамықты.*
НАЛЫС= ет. *Ренжісу, қамығысу.*
НАЛЫСТЫ сын. *Ренішті, кейісті.*
НАЛЫСУ *Налыс етістігінің қимыл атауы.*
НАЛЫТ= ет. *Ренжіту, қамықтыру.*
НАЛЫТУ *Налыт етістігінің қимыл атауы.*
НАЛЫШ зат. ескі кіт. *Налыс.*

НАМ¹ [ир. نام] зат. көне. 1. *Есім, адам аты.*
2. *ауыс. Даңқ, атақ.*

Нам қылды. *Жария етті, баян қылды.*
Намына лайық. *Абырой, атағы, беделіне сәйкес, жарасымды. Намын өшірді. Атын өшірді (талқандады, көзін жойды, жоқ қылды).*

НАМ² зат. жерг. *Қызылшаның жарамсыз қалдығы.*

НАМА¹ зат. жерг. *Баян.*
НАМА² зат. жерг. *Нұсқау, жоба.*
НАМА³ [ир. نامه] зат. көне. 1. *Жазылған хат.* 2. *Шығарылған бәйіт, дастан.* 3. *діни. Қасиетті кітап немесе пенденің өлгеннен кейін берілетін жаман, жақсы істер түгел тіркелген амал дәптері деген мағынада.*

НАМАҒЛҰМ [ир. ar. نامعلوم] сын. ескі кіт. *Белгісіз, мәлім емес.*

НАМАЗ [ar. نماز] зат. діни. 1. *Ислам дінін ұстаған діндар адамдардың мұсылмандық бес парызының негізгісі; Аллаға бағыштап күніне бес рет бекітілген қимыл ишараттар жүйесіне сәйкес белгіленген уақыт бойынша, Құран сурелері мен дұға оқып өтейтін құлшылығы.* 2. *Жаназана намаз (қайтыс болған адам рухына бағышталып оқылатын намаз).* 3. *ауыс. бейн. Сүйген іс.*

Намазға жығылды. а) *Құдайға құлшылық етіп, намаз оқыды.* ә) *Мұсылман діни жолына түсті, бес уақыт парыз намаз оқи бастады.*
Намаз бөлмесі. сөйл. **Намазжай.** **Намазға ұйыды.** *Сәждеге жығылды, жан-жақтағының бәрін ұмытып, Алла алдындағы құлшылығын ғана ойлады. Намазға іждәт қылды.* діни. *Намаз оқуға міндеттенді, бес уақыт Аллаға құлшылық етіп, намаз оқуға мойынсұнды. Намаз оқу.* діни. а) *Бес уақыт сәждеге бас қою.* ә) *Мұсылманның Алла алдындағы бес парызының бірін өтеп, Аллаға құлшылық ету, мұсылмандық жолға түсу.*
Намаз оқушы. діни. *Намазхан адам, Аллаға құлшылық етіп, мұсылманның бес парызының бірі ретіндегі намазды орындаушы кісі. Намаз оқыды.* діни. *Аллаға құлшылық етіп, мұсылманға парыз етілген ғибадаттың тәртібі, рәсімі бойынша орындады.*
Намаз палуан. *Намазхан, намаз оқытын адам.*
Намаз сабағындай. *Мұқият, тиісінше, тыныш. Намазы бұзылды.* діни. *Намаз оқудың исламдық шарттарына сәйкес намазды бұзатын*

күнә немесе мәкрүк әрекет жасады. Намазы қаза болды. а) *Бес уақыт намазы оқылатын мерзімі өтіп кетті, оқылмай қалды, мойнына парыз болып қалды.* ә) сөйл. *Бір нәрсесі кетті ме, бір нәрсе боп қала ма деген мағынада. Намазын қаза жібермеді.* діни. *Намазын қаза етмеді, ылғи уақытында оқып отырды. Намазын қаза қылды.* діни. *Намазын уақытылы оқымады, парызын өтемеді. Намазын тастамайды. Намазын мезгілінде оқиды, дін жолына берілген адам қаза қылмайды.*

НАМАЗҒӨЙ зат. экспр. *жақтырмау. Діндар, намазшылы.*

НАМАЗДА= ет. *Намаз оқулы, жаназасын шығару.*

НАМАЗДАЙ сын. *Намаз оқығандағыдай.*
НАМАЗДЫҒЕР зат. 1. *Күн еңкейіп, ұясына кіруге таянған кез.* 2. *Екінші намаз, сол намазды өтейтін шақ.*

Намаздыгер кезінде. *Намазшама уақыты болғанда.*

НАМАЗДЫҚ зат. этн. *Мәсінің басы, тұмсығы.*

НАМАЗЖАЙ зат. *Намаз оқытын орын, арнайы бөлме.*

НАМАЗҚОЙ сын. жерг. *Намазшылы.*

НАМАЗҚҰМАР сын. *Намазшылы, намазын қаза қылмаушы деген мағынадағы атеистік көзқарас басым болған кезең дәуірі кезеңіндегі жиі айтылатын жағымсыз мәндегі сөзқолданыс.*

НАМАЗШАМ зат. *Кешік намаз оқылатын кез, ақшам.*

НАМАЗШАҒҮЛ зат. өс. *Намазшама кезінде ғана гүлдеп, күн шығар алдында қайтадан жабылып қалатын, гүлінің түсі – қызыл сәндік үшін қолдан өсірілетін мәдени өсімдік.*

НАМАЗШЫ зат. *Намаз оқытын адам. // Намаз оқып тұрған, намаз оқытын.*

НАМАЗШЫЛ сын. *Намазын қаза етпейтін діндар.*

НАМАЗХАН зат. *Намазға жығылған, ислам діни жолына берілген адам. // Намазға жығылған, мұсылмандық парызын өтейтін; иманды.*

НАМАҚҰЛ [ир. ar. نامعقول] сын. ескі кіт. *Дұрыс емес, теріс.*

Намақұл сөз. *Жүйесіз сөз, орынсыз айтылған сөз.*

НАМАНҚҰЛ: **наманқұл болды.** *Бас иді, кешірім сұрады, кішілік жасады.*

НАМАРД [ир. نامرد] үст. көне. *Мақұрым, құрқал, бос.*

НАМАХРАМ [ир. نامخرم] үст. ескі кіт. *Бей-берекет, себепсіз.*

НАМЕ [ир. نامه] зат. ескі кіт. *Нама, хат.*

НАМУРАТ [ир. نامراد]: **намұрат болды.** ескі кіт. *Мұратына, мақсатына жете алмады.*

НАМЫ зат. *Дым, ылғал, сусыз.*

НАМЫС [ир. ناموس] зат. *Адамның жан дүниесі мен Отанының, отбасының, ұлтының, қоршаған орта мен қоғамының мәнін сезінуімен аянып, соның амандығы мен бүтіндігі үшін күресінен көрініс табатын ар-ождан үні; ар-абырой, ұлттың, жеке бастың абыройы.*

Намыс болды. *Ұят, ар-намысқа тиетін әрекет болды. Намыс етті. Намыстанды, намысы аяққа тапталды. Намыс кернеді.* *Қорланғаннан іші ызаға толды ызаланды, өш алуға бел буды. Намыс көрді.* *Ар, ұят деп есептеді, өзіне мін санады. Намыс қайда.* *Намысын қайрап, ұялту үшін айтылатын сөз. Намысқа қызды. Намысын жібергісі келмеді, жыртқысын жыртты. На-*

мысқа тиді. Ар-ұятына тиді, намыстандырды, ар-ұжданына тиерлік әрекет істеді. Намысқа тию. *Ар-абыройына, адамгершілік қасиеттеріне тиетін сөз айту, кемсіту. Намысқа тұрды.* *Намысын ойлады, ар-ожданын, адамгершілігін жоғары қойып қорғады. Намысқа тырысты.* *Артындағы қолдаушыларының үміт-сенімін ақтау үшін барын салды, ар-абыройын сақтауға әрекет етті. Намысқа шыдамады. Намысын жібермеді, есесін кетірмеді. Намыс қоздады [қозды]. Намыс оты оянды, ыза қатты кернеді. Намыс қылды. Кемітті, басынды деп тепсінді, қорланды, қайратына мінді. Намыс қысты. Ұяттан қорланды, арлаңып қорланды. Намыс ойлады. Ар-ұятына, өзінің қағидаттарына адал болды. Намыстан жарылып өлді. Ар-ожданын, ұятын бәрінен де жоғары қоя білді, соның жолында жанын тиде етті. Намыс туы. п. о. э. Ар-ождан, жеке бастың абыройы. Намысты аяққа бастырмады. Намысын жібермеді, біреуге есесін кетірмеді, аяққа таптапты. Намысты жібермеді [қорғады]. Ұятқа қалмады, атақ-абыройын сақтап қалды. Намысты қастерледі. Ар-ожданды бәрінен жоғары қойды, намысты ту етіп ұстады. Намысты қолдан бермеді. Есе-кегін жібермеді, оңай жеңілмеді, барынша тырысып бақты. Намысты ұлтанға піштірді. бейн. Намысты аяққа таптады, ойламады. Намыс шақырды. Шамданып ашу шақырды. Намысы кетті. Есесі кетті, ар-ожданға тиетін әрекет не сөзге жауап қайтара алмай қалды. Намысы қозды. Арланды, ар-намысы оянды, намыстанды. Намысын артық көрді. Ар-ождан, абыройы үшін бәрін садаға етуге дейін барды, абыройын жоғары бағалады. Намысына тиді. Кемітті, қорлады. Намысын аяққа таптады. Қорлады, жер қылды, намысына тиді. Намысын берген жоқ [бермеді]. Есесін жібермеді, жеңілмеді. Намысын жақтады. Жалған, көлгірсіген иштен біреудің сөзін сөйледі, іс-әрекетін қорғамақ болып көрінгісі келді. Намысын жаралады. Намысын аяққа басты, дақ салды. Намысын жерге тықты. Жер қылды, таптады, қорлады. Намысын жыртты. Намысқа шауып болысты, жоғын жоқтады. Намысын жібермеді. Жерге қаратпады, ұятқа қалдырмады. Намысын келтірді. Ызаландырды; ар-ожданына тиетін сөз естіді, іс-әрекет көрді. Намысын қайрады. Намыстандыратын, намысын оятатын сөз айтты, қайрап жіберді. Намысын қоздырды [қыздырды, оятты, шұқыды]. Арын түртті, ар-ожданына, шамына тиерлік әрекет етті. Намысын қолдан қоздыру. Айтақтау, араға от салып, араздық, тартыс, дау т.с.с. өршіп кетуіне жағдай жасау. Намысын қорғады. Беделін, атақ-даңқын, өздік «менін» сақтады. Намысын қорлады. Тамендетті, намысын аяққа басты. Намысы ояу. Ар-ожданын, адамгершілігін биік, жоғары санайтын. Намысы [намыс оты] тұтанды. бейн. Жігері қайралды, намысы, ар-ожданы оянды.*

НАМЫС-КЕК зат. *Біреуден көрген қорлық, біреуге кеткен есе, ашу-ыза.*

НАМЫСКЕСЕ [ир. ناموسكسر] сын. *Намысқой, намысшыл, ар-ожданын бәрінен артық санайтын.*

НАМЫСКЕРЛІК зат. *Намысқойлық, намысшылдық, ар-ождан, абыройын жоғары ұстауды артық көретін құнды қасиет.*

НАМЫСҚОЙ сын. *Намысшыл, ар-абыройын жоғары ұстайтын.*

НАМЫСҚОЙЛЫҚ зат. *Намысшылдық, ар-абыройын жоғары ұстаушылық.*

НАМЫСҚОР сын. *Намысқой, намыскер.*
НАМЫСҚОРЛЫҚ зат. *Намысқойлық, намыскерлік.*

НАМЫССЫЗ сын. *Ар-намысы жоқ, ын-жық, жетесіз.*

НАМЫССЫЗДЫҚ зат. *Ар-намысы жоқтық, жігерсіздік, ынжықтық сияқты жеке тұлғаның немесе тұтас ұлт, халық бойындағы қасиетсіздік.*

НАМЫСТАН= ет. *Намысы келу, арлану, қорлану.*

НАМЫСТАНДЫР= ет. *Намысын ояту, шамына тию.*

НАМЫСТАНДЫРУ *Намыстандыру етістігінің қимыл атауы.*

НАМЫСТАНУ *Намыстан етістігінің қимыл атауы.*

НАМЫСТАНЫҢҚЫРА= ет. *Арланыңқырау, іштей ызалану, ұялыңқырау.*

НАМЫСТЫ сын. *Намысқор, намысшыл. // Намысшыл адам.*

НАМЫСТЫЛЫҚ зат. *Намысқойлық, намысшылдық.*

НАМЫСШЫЛ сын. *Намысқой, аршыл.*

НАМЫСШЫЛДЫҚ зат. *Аршылдық, намысқойлық.*

НАМЫТ зат. жерг. *Апат, шығын.*

НАМЫТА зат. жерг. *Бүліңшілік, шатқын-шылық, әбгершілік.*

НАН [ир. نان] зат. тамақ. **1.** *Бидай ұына ашытқы салып, су қосып илеген қамыр.* **2.** *Ашытқан қамырдан пешке пісірілген төрт-бұрыш, домалақ пішіндегі құрамында қиш-қуат беретін дәрумендері көп тағам.* **3.** этн. *Қазақ халқының материалды мәдениетінде барлық астан, тағамдардан қасиеті жоғары саналатын, ас атаулының атасы, негізгісі.* **4.** *Асылған еттің сорпасына пісіріп, етпен бірге әкелінетін нан шөлпек, қамыр, жайма.*

Нан ассортименті. тамақ. *Қара бидай ұынығын пеш табағында пісіретін және жақсартылған, қара бидай және бидай ұынан пісіретін екінші, бірінші, жоғары сұрыпты ұынан пісіретін нанардың жиынтығы.* **Нан ауыз тиді.** этн. *Дастарқанға келуге уақыты жоқ, үйге кіріп-шыққан, асығыс шаруа мен келген адам дастарқанның берекесін берсін деп наннан алып жеп, ырымын жасады.* **Нанды көртпелеу.** тамақ. *Нанның кейбір сорттарының әсіресе майқоспа нанардың сыртқы беттерінде көлденең немесе ұзына бойына оймыштап пышақпен, қолмен немесе механизмдермен сызықтар салу.* **Нан жайды.** *Нанды жұқартты, жаймалап жұқалады.* **Нан жапты.** *Нанды пешке салып не қабырғасына жапсырып пісірді.* **Нан жауғыр.** *Молшылық болсын деген мағынадағы зілсіз қарғыс.* **Нан жерлік.** *Құн көрерлік, бала-шағасын асырарлық.* **Нан иледі.** *Нан немесе жайма еттің сорпаға пісетін шөлпегін дайындау үшін ұнды тұзды суға араластырып, тұтқыр қамыр жасады.* **Нан квасы.** тамақ. *Қара бидай наны немесе ұят қосылған қара бидай ұынан дайындалатын қышқылтым сусын.* **Нан кеуектілігі.** тамақ. *Ашытып пісірілген нан өнімдерінің ішіндегі майда кеуектердің болуы.* **Нан көмді.** *Нанды табаға салып, күлге көміп пісірді, нан жапты.* **Нан пісірді.** *Ашытқы қосып қамыр қойып, пешке, табаға нан салды.* **Нан пісіру.** тамақ. *Бидай, қарабидай т.б. дақылдар ұына ашытқы, тұз, су, сондай-ақ сүт, жұмыртқа қосып қамыр илеп, көтерілген соң пешке пісіретін технологиялық процесс.* **Нан салды.** жерг. *Пісіруге дайын қамырды табаға*

салып, пешке тықты. **Нан сындырды.** этн. *Уәдеден тайсам, нан ұрсын деп қарғанды.* **Нан тепті.** *Арамтамақ, жатыптышер, астамшылық.* **Нан ұрсын [атсын]!** *Өтірік болса, несібесіз, ас-сусыз қалайын деген мағынада.* **Нан ұстады.** *Адал екендігін нан ұстап дәлелдеді.* **Нан үшін.** *Қу тірлік, күнкөріс үшін.* **Наным бар, наным бар дегенше.** *Бітпей жатқан шаруам бар дегенше.* **Нанын тауып жеді [нан тапты].** *Құйын көрді, тамағын асырады.* **Нан ысты.** жерг. *Етке салатын қамырды жұқалап жайды.* **Наны таусылды.** *Бұйырған ризығы, татар дәмі бітті, ажалы келді.*

НАН= ет. *Бір дерекке сену, илану.*

НАНҒЫСЫЗ сын. *Сенуге, илануға болмайтын, нанымсыз.*

НАНҒЫШ сын. *Жоқтан өзгеге сенгіш, иланғыш.*

НАНҒЫШТАУ сын. *Не болса соған сене беретін, иланғыштау.*

НАНҒЫШТЫҚ зат. *Сенгіштік, иланғыштық.*

НАНДАЙ сын. *Нан сияқты, нан тәрізді.*

НАНДАН= ет. жерг. *Бидайдың бас тартқан соң, сүтінің қата бастауы.*

НАНДУ: *нанду тәрізділер.* зоол. <лат. rheiiformes> *Қырсыз төсті құстардың бір отряды, Америка түйеқұстары.*

НАНДЫҚ сын. жерг. *Нанғыш, сенгіш, аңқау.*

НАНДЫҚ сын. **1.** *Нанға тән (сапа, қасиет).* **2.** *Нанға келетін, татитын.*

НАНДЫР= ет. *Сөзие сендіру, иландыру.*

НАНДЫРУ *Нандыр етістігінің қимыл атауы.*

НАНЖИДЕ [ир. نان جديد] зат. өс. *Үлкен жемісті жиде ағашы және оның жемісі.*

НАНКЕ зат. *Сарғылт түсті қалың мата.*

НАНКЕСЕР зат. жерг. *Нан турайттын, кеспе кесетін пышақ.*

НАНО... [грек. nanos] физ. *Миллиардтан бір бірлікке мен дегенді білдіретін күрделі сөздің алғашқы сыңары.*

НАНОЖАД зат. инф. *Микробагдарлама-лаудың қосаңдәйлі орындалуы кезінде нанонцқау табылатын екінші басқарушы жад.*

НАНОМЕТР [грек. nanos – ергежейлі, метрон – өлшем] зат. *Метрдің миллиардтан бір бөлігіне тең ұзындық өлшеу бірлігі.*

НАНОНҒЫСҚАУ зат. инф. *Микробагдар-ламалаудың қос деңгейлі орындалуы кезінде микронцқаудың орындалуына қажетті бір немесе бірнеше базистік операцияларды беретін нцқау.*

НАНОТЕХНОЛОГИЯ [грек. nanos – ергежейлі, techne – технология] зат. ғыл. *Нанометр - миллиард метр үлесі көлемінде технологиялық процестерді ұйымдастыру және жүзеге асыру.*

НАН-ПАН зат. сөйл. *Наны бар, басқасы бар, аздау тамақ.*

НАНСАЛМА зат. жерг. **1.** *Еттің наны.* **2.** *Кеспе.*

НАНСАУЫТ зат. *Нан салатын себет немесе жабық ыдыс.*

НАНСОҒАР сын. **1.** *Басқа тамақтан гөрі нанды көп жейтін.* **2.** ауыс. *жағымсыз.* *Арамтамақ.*

НАНСЫЗ сын. *Нан жоқ; нан болмайынша.*

НАНТАҚТАЙ зат. жерг. *Қамырды илеп, оқтаумен жазып, кесетін тақтай.*

НАНТҰЗДЫҚ зат. жерг. *Суға майды қосып, үстіне нан есіп салып жасайтын тағам.*

НАНТҰРЫШ зат. жерг. *Ашытқы.*
НАНТАЛАП сын. жерг. *Үміткер, талкер.*

НАН-ТОҚАШ: *нан-тоқаш өнімдері.* тамақ. *Нанның негізгі, кең таралған және басқа түрлері (майқоспа нандар, тоқаштар және т.б.).*

НАНТУРАУЫШ зат. *Нанды әртүрлі қалыңдықта кесуге арналған нан турау машинесі.*

НАНТКЕШ зат. жерг. *Тандырға жабатын тоқаштардың бетіне өрнек салатын құрал.*

НАНУ *Нан етістігінің қимыл атауы.*

НАНХАНА зат. сөйл. *Наубайхана.*

НАНША үст. *Нан құсатын.*

Нанша иледі. *Барынша жаншыды, қатты езді.*

НАНШЫ зат. *Наубайханада нан пісіруші.*

НАНЫМ зат. **1.** *Бір нәрсеге көзі жетіп иланушылық, сенім.* **2.** терм. *Дүниені, өмірді, адамдар қарым-қатынасын танып-малдап және ой елегінен өткізіп, игеруден туатын тұжырым-түйін.*

Наным кетті. *Сенім кетті, иланбайтын болды.*

Наным жоқ. *Шын сөзі жоқ, сендірері жоқ.*

НАНЫМДЫ сын. *Күмәнді емес, сенімді.*

НАНЫМДЫЛЫҚ зат. *Айтылған пікірге көз жетушілік, сенімділік.*

НАНЫМПАЗ сын. сөйл. *Нанғыш, сенгіш.*

НАНЫМСЫЗ сын. *Сенуге болмайтын, шындығы күмәнді.*

НАНЫМСЫЗДАУ сын. *Сенімсіздеу, шүбәлілеу.*

НАНЫМСЫЗДЫҚ зат. *Сенімсіздік, шүбәлілік.*

НАНЫС= ет. *Сенісу, көз жеткізісу.*

НАПАҚАЛА= ет. жерг. *Талау, қорлау.*

НАПАЛЖ зат. хим. *Құрамына жанармай (бензин, керосин, т.б.) мен қоюлаққыш (алюминий тұздары) кіретін заттардың қоспасы; орт шығаратын қоспаларға қосылатын қою масса.*

НАПИТ зат. жерг. *Қырғын, апат.*

Напит болды. жерг. *Қырғынға ұшырады, қырылды.*

НАР¹ зат. зоол. **1.** *Жалғыз оркешті, асыл тұқымды ірі түйе.* **2.** ауыс. *Үлкен, мықты, үздік, ерекше тұлға. // Мықты, алып, ірі.* **3.** этн. *Барлықтың, байлықтың, жиналған дәулеттің басы болып табылатын төрт түлік малдың асылы, киелісі.* **4.** этн. *Сыйлы, қадірлі, ардақты қонағы, ағайын, құрдасын құрметтеуде тартылатын сый-сияпат, жоралғы.*

Нар атандай [нар еді, нарға жүгін салғысыз].

Өте күшті, өте ірі, қайратты деген мағынада.

Нар байлаған. *Түйелі, дәулетті, берекелі ауылдың келбеті.* **Нар болат.** *Ірі, ауыр, болат найза.*

Нар бота. *Бура мен аруанадан туылса да, нарға тартқан бота.* **Нар бөрік.** *Төбесін нардың өркеші тәрізді етіп шошайта тіккен бөрік.* **Нар бурадай.**

Буырқанған, бусанған, тудалап алып күштің иесі, бура сияқты. **Нар бурадай шабынды.** *Қатты айбат көрсетті; ашумен шығыршық атты.* **Нар бураның санындай.** фольк. *Үлкен, етті.* **Нар денелі.** *Зор, еңгезердей.* **Нардың жүгін көтерді.** *Бар ауыртпалықты мойнына алды.* **Нарды шанса, бүлк еткен.** *Өткір қылыш сыны.* **Нар жайлау.**

Қан жайлау, жайлауда болатын мерзімнің нағыз, орта, қызған шағы. **Нар жігіт.** *Басына түскен қиындыққа мойымай, ел басқарып, көш бастауға даяр тұратын, басын бәйгеге (қауып-қатерге) тігетін, ауыр азапты көтеруге тәуекел ететін мықты жігіт.* **Нар келі.** *Ішіне 4-5 шелекке дейін дән құроға болатын үлкен келі.* **Нар кнік.** поэт. *Үлкен, кедерісі көп, қол жеткізбейтін арман.*

Нар көңіл. Көңілі кең, жомарт. **Нар көтерер жүк.** Адам айтқысыз ауыр, салмақты зат. **Нар кілем.** Үлкен кілем. **Нар қақпалы.** Биік қақпалы. **Нар қамыс.** Биік, ұзын, жуан біткен ну қамыс. **Нар қасқа.** Тұлпар, асыл тұқымды жылқы. **Нар нокта.** Әдейілеп тоқып тасқан түйе ноктасы. **Нар тайлақ.** Көбіне жалғыз өркеш боп туған, 1–2 жас аралығындағы будан боталардың жалты атауы. **Нар төуекел.** Жағдайдың қиын екенін біле тұра, барлық қиыншылықты сезе отырып, батылықпен бел шешіп кіріскендік. **Нар төуекелге бел байлады.** Қиыншылықты сезе тұра бір іске көз жұмып кірісіп кетті. **Нар текті.** Ірі, алып тұлғалы; қадірлі. **Нар түйе.** з.о.л. Арқасында бір үлкен өскіні болатын, күйіс қайтаратын жұп тұяқты ірі мал түрі, нар. **Нар түйедей көтерді.** Ауыртпалыққа шыдады. **Нар шөккен орбындар.** б.е.й.н. Киелі, берекелі, дәулетті қоныс. **Нар шөкті.** Тұрақтап қалды.

НАР² зат. Ұйықтап, демалуға арналған сөкі, сөре.

НАР³ зат. жерг. Тақтайдан жасалған астық құйып қоятын жер.

НАРАЗДЫҚ зат. Басараздық, наразылық. **НАРАЗЫ** [ир. ناراضى] с.ын. Бір нәрсеге қарсы, разы емес. // Белгілі бір идеяға, іс-әрекетке қарсылар, қолдамайтындар тобы.

Наразы болды. Қарсы болды, ренжіді, риза болмады. **Наразы қылды.** Өкпелетті, ренжітті; қарсы болды.

НАРАЗЫЛАН = ет. Бір нәрсеге разы болмау, қарсы шығу.

НАРАЗЫЛАУ с.ын. Разы еместеу, реніштілеу.

НАРАЗЫЛЫҚ зат. 1. қоғ. - саяси. Қандай да бір жүйеге, ережеге, іс-шараға, ой-пікір, тұжырымға, шешімге немесе мемлекет саясатына қатысты қоғам мүшелері арасында туындаған қарсылық. 2. Келіспеушілік, қолдамаушылық, реніш.

Наразылық акциялары. қоғ. - саяси. Саяси күш қолдануды қарастырмайтын оппозициялық талаптардың көрінісі. **Наразылық білдірді.** Қарсы екенін, қолдамайтынын ісімен, сөзімен көрсетті. **Наразылық жалауы.** спорт. Басқа қайық жарыс ережесін бұзғанда, жарыс ережесі бойынша наразылық білдірген қайықтың көтеретін жалауы. **Наразылық туғызды.** Келіспеушілікке бастады, қарсылық әкелді. **Наразылық туды.** Келіспеушілік пайда болды, өзара қарсылық орын алды.

НАРАУ¹ [ир. ناروا] с.ын. Әлсіз, нашар. **Нарау тартты.** Болдырды, жүрісі баяулады. **НАРАУ²** үст. көне. Асықпай, жайба-рақаш.

НАРАУЛАУ с.ын. Әлсіздеу, нашарлау. **НАРАУЛЫҚ** зат. Көңілсіздік, жайсыздық. **НАРАУСУЫ** = ет. Болдыру, баяулау. **НАРБОТА** зат. Аруанадан туған төл, бота. **НАРГУЛ** зат. өс. **Жалынғұл.** **НАРҒИЯ** зат. өс. Бидайықтың бір түрі, түкті бидайық.

НАРҒЫЗ зат. өс. сөйл. **Нарғызгүл.** **НАРҒЫЗГҮЛ** зат. өс. <лат. dahlia> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын баданалы, көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

НАРДАЙ с.ын. 1. Үлкен, түйедей, сомадай. 2. Нар сияқты, нар тәрізді.

Нардай шөгіп қалды. Қартайды, жүре алмай қалды.

НАРДАЙ-НАРДАЙ с.ын. бейн. 1. Елге танымал, қызметі жоғары. 2. Үлкен-үлкен, ірі-ірі.

НАРДЫБЕС зат. Желдің бағыты. **НАРЕЛ** зат. балық шар. Жылымның қанатын бір үкіден екінші үкіге айдап отыратын тұзу ағаш.

НАРИГЕН зат. өс. сөйл. Құнарлы шөптердің бір түрі.

НАРИЗА с.ын. ескікіт. **Наразы.** **НАРКЕСКЕН** зат. көне. этн. Сом болаттан соғылған екі жүзді тұзу қылыш.

НАРКЕСКЕНДЕЙ с.ын. Наркескен тәрізді, наркескен сияқты.

НАРКЕШ зат. Керуен көштердегі нарды жетектеуші, түйекеш.

НАРКОЗ [грек. narkosis] зат. мед. Төнің белгілі бір бөлігіндегі сезімділікті жасанды жолмен жансыздандыру немесе еш нәрсені сезбестей етіп ұйықтату әдісі.

НАРКОМАН зат. сөйл. **Нашақор.**

НАРКОМАНИЯ [грек. narke – мелшеу, mania – ессіз] зат. сөйл. **Нашақорлық.**

НАРКОТИК [грек. narkotikos] зат. **Есірткі.** **НАРКОТИКАЛЫҚ** с.ын. **Нашаға, есірткіге** қатысты.

Наркотикалық өнім. Есірткі заттар.

НАРКӨЗ зат. жерг. Кішкене тостаған.

НАРКУМАН зат. жерг. Дұдамал, екіқиты, әрі-сәрі.

НАРКУМІС зат. Улы алмас, сынап хлориді.

НАРҚАЙСАРЛАР зат. өс. <лат. verbenaceae> Еріндігүлділер қатарына жататын ағаш, жартылай бұта, кейде шөптесін өсімдіктер.

НАРҚАСҚА с.ын. Мәрт, нағыз, нақ.

НАРҚОСПАҚ зат. Нар мен қос өркешті түйенің арасынан шыққан будан.

НАРҚҰМАН зат. жерг. Үлкен құман.

НАРҚЫЗЫЛ зат. жерг. Кішкене қызыл бидай.

НАРЛЫ с.ын. Нары бар, нарға мінген.

НАРЛЫҚ зат. 1. Нар қасиетіне ие болушылық. 2. ауыс. Қажымастық, қиштілік, мықтылық. 3. ауыс. Жомарттық, мәрттік, дарқандық.

Нарлық көрсетті. а) Жадап-жүдемеді, өзін ұстады. ә) Ірлік танытты.

НАРПОЗ зат. бот. Бұлақтың, арықтың бойына шығатын иісті шөп.

НАРПОС с.ын. Қызғыш-күрең.

НАРПОСТА = ет. көне. Қызыл тұске бояу [парсының анар және пост (тері) сөздерінің тіркесі бойынша анардың қабығындай дегеннен шыққан қызыл тұске бояу мағынасындағы анарпоста формасынан ықшамдалған сөз].

НАРПОСТАУ Нарпост етістігінің қимыл атауы.

НАРПЫЗ зат. жерг. Сай-салалы жерде өсетін бояулы шөп.

НАРСАЛМА зат. жерг. Шығырдың науасынан басталған үлкен арық.

НАРСЕЛЕУ зат. өс. Ұзындығы 60 см-дей, бұтағы қатты, басы ағарып, желтілдеп тұратын өсімдік.

НАРТ¹ с.ын. Шымқай қызыл, қып-қызыл.

Нарт соғыс. Қиян-кескі соғыс.

НАРТ² зат. Итке не бұғыға жезуге арналған сбір халқының жіңішке ұзын шанасы.

НАРТТАЙ с.ын. Қып-қызыл боп қызарған, албыраған.

Нарттай жайнады [қызарды, жанды]. Қызыл шырай тартып құлпырды, балбұл жанды. **Нарттай жанды.** Қып-қызыл болды, бетінен қаны тамды. **Нарттай қызарды.** Алабұртып құлпырды, бал-бұл жанды. **Нарттай қызыл.** Албыраған қып-қызыл.

НАРТТАН = ет. 1. Күнің батар жақты шымқай күрең-қызыл тұске малындырып батуы. 2. Ыстықтан не іштей ұялғаннан екі беттің дуылдап қызаруы.

НАРТТАНУ Нарттан етістігінің қимыл атауы.

НАРУАЙ [ир. ناروا] зат. ескікіт. Рұқсат етілмеген; қолайсыз, қабыл етілмейтін.

НАРУАНА [ир. ناروانى] зат. көс. Нарға жұқ арту үшін істелген арнаулы жабдық.

НАРША¹ зат. Буғырын нар, жас нар.

НАРША² зат. жерг. Көңіл күй, маза.

Наршаны алды. жерг. Мазаны алды.

НАРША³ үст. Нар тәрізді, түйеше.

НАРЦИСС [грек. narcissus] зат. өс. Амараллис тұқымдасына жататын баданалы көпжылдық шөптесін өсімдік.

НАРЫҚ [ир. نرخ] зат. 1. Сатылатын заттардың тұрақты құнын білдіретін баасы. 2. экон. Өндірушілер мен тұтынушылар арасындағы құн, баға, бөсеке, сұраныс, ұсыныс жүйесін білдіретін, реттейтін тауар-ақша айырбасының саласы. 3. Нарықтық экономика. 4. Сауда-саттық орны, еуропа базары. 5. ауыс. Парық, қадір-қасиет.

Нарқы кесілді. Бағасы белгіленді. **Нарқын біледі.** Бағалайды, бағасын біледі, қадірін біледі. **Нарық жолы.** сөйл. Нарықтық экономика жүйесі. **Нарық заманы.** Экономикадағы нарықтық қатынастар кезеңі. **Нарық заңы.** сөйл. Жеке-меншік іс жүргізудің бөсеке тәртібі, жолы. **Нарық кондициясы.** экон. а) Тауарлардың сапасына және тұтынылу қасиетіне оларды рынокта өткізу мүмкіндіктері тұрғысынан тұтынушылар қоятын талаптардың жиынтығы. ә) Белгілі бір тауар жеткізілім шартының талаптарына сай келуге тиіс стандарт, норма, сапа. **Нарық конъюнктурасы.** экон. Рыноқтағы сұраным мен ұсынымың арасалмағымен, баға деңгейімен, тауарлардың босалқы қорымен, тапсырыстар қоржынымен сипатталатын жағдай. **Нарық тетігі.** экон. Тауар мен қызмет көрсетулердің, жұмыс күшінің, қаржы мен бағалы қағаздардың баламалы айырбасын қамтамасыз ететін тауар-ақша қатынастарының тетігі. **Нарықты жаулап алды.** Өндіру мен өнімді тарату жолдарын қолына алып алды. **Нарықты мемлекеттік реттеу.** экон. Рыноқта шаруашылық жүргізуші субъектілердің жұмыс істеуін мемлекеттік реттеу.

НАРЫҚНАМА зат. қаржы. Тауар бағасын есептеу ісі; калькуляция.

НАРЫҚСЫЗ с.ын. 1. Сатылатын зат құнын тұрақсыздығы, белгілі бағасының болмауы. 2. ауыс. Парықсыз, қадірсіз.

НАРЫҚСЫЗДЫҚ зат. Зат құнының төмендігі, арзандық.

НАРЫҚТА = ет. 1. Сатылатын заттың құнын белгілеу, бағалау. 2. ауыс. Парықтау, қадірлеу.

НАРЫҚТАУ Нарықта етістігінің қимыл атауы.

НАРЫҚТЫ с.ын. 1. Бағалы, құнды. 2. ауыс. Сапалы, құнарлы, қадірлі.

НАРЫҚТЫҚ с.ын. Нарыққа тән, нарыққа сай.

Нарықтық ақпарат. экон. Нарықтарды танып-білу, белгілі бір басқарушылық шешімдер қабылдау үшін қажетті нарықтық қатынастардың барлық қырларын (ұсыным мен сұранымды, жағдаятты, бәсекені, бағаны, т.б.) көрсететін істің мән-жайы туралы мәліметтер, хабарламалар. **Нарықтық баға.** экон. Тауар, қызмет немесе өнімнің нарық белгілеген бағасы. **Нарықтық инфрақұрылым.** экон. Тауарлар мен көрсетілетін қызметтердің рыноктағы қозғалысын қамтамасыз ететін ұйымдар мен мекемелер жүйесі. **Нарықтық қатынас.** экон. Тауар өндірушілерге тәуелсіздік, толық дербестік, тауарлардың бағасын еркін белгілеу, тұтынушылар мен жеткізушілерді еркін таңдау, тауарды өткізу бәсекелестігі тән экономикалық қатынас. **Нарықтық күн.** экон. а) Тауардың, бағалы қағаздардың, валютаның ағымдағы бағасы; сондай-ақ олардың сатып алынуы немесе сатылуы мүмкін баға деңгейі; ә) Негізгі құрал-жабдықтың (кәсіпорындардың, жабдықтардың) құны. **Нарықтық экономика.** экон. Еркін кәсіпкерлік, өндіріс құрал-жабдығына меншік нысандарының көптігі, нарықтық баға белгілеу, шаруашылық жүргізуші субъектілер арасындағы шарттық қатынастар, мемлекеттің шаруашылық қызметке шектеулі түрде араласуы қағидаттарына негізделген экономика.

НАРЫМДА = ет. жерг. Нормалау, нормалама беру.

НАРЫН¹ зат. тамақ. Піскен ет пен қамыр ұсақталып туралып, мейлінше араласқаннан кейін үстіне сорта құйылып дайындалатын тағам.

НАРЫН² сын. Ұзын, жіңішке.

НАРЯД ор. зат. 1. Белгілі бір жұмысты орындауға, өнімді (материалдарды, дайын бұйымдарды, т.б.) жөнелтуге берілетін құжат, өкімхат. 2. Орындалуға тиіс ауызша берілетін айып, жарлық.

Наряд жапты. Кесімді мерзімнің жұмысын қорытындылады, еңбекақысын есептеді.

НАС¹ [ир. ناس] сын. Тазалығы жоқ, былалып, лас. // Надан, санасы төмен, пасық.

Нас басқанды бит басқан. Салақ, былғаныш, өзін-өзі күтін жүрмейтін адам туралы айтылады. **Нас басты.** Жаза басты, ыңғайсыз жағдайға тап болды.

НАС² зат. жерг. Насыбай.

НАСАЙ-ТОПЫР сын. Берекесіз, басыз, бейберекет, атыр-топыр.

НАСАҚ зат. жерг. Ұят, ар.

НАСАП зат. ескікіт. **Нәсіп.**

НАСАР зат. Жібек кездеме.

НАСАТ сын. жерг. Ірі, үлкен.

НАСАТТАН = ет. Көңілі тасу, қуану, шаттану.

НАСАТТАНУ Насаттан етістігінің қимыл атауы.

НАСАТТЫ сын. Қуанышты, көңілі көтеріңкі.

НАСЕКОМ зат. зоол. <лат. insecta> **Жәндік.**

НАСИХАТ [ар. نصیحة] зат. 1. Ақыл-кеңес берудегі өсиет. 2. Уағыз айтушылық. 3. Ақыл-кеңес. 4. Көрген-білгені, ақыл, түйін сөз. 5. саяси. <лат. propaganda> Белгілі бір идея мен ілім қағидаларын кеңінен тарату, түсіндіру формасы. 6. Насихаттап айтушылық, жарнама.

Насихат айтты. Үгіттеді, ақыл айтты. **Насихат қылды.** Үгіттеді, ақыл-кеңес айтты. **Насихат сөз.** Ақыл-кеңес, өсиет. **Насихат шашып кетті.** Артыққа ақыл сөз қалдырып кетті.

НАСИХАТТА = ет. саяси. Белгілі бір идея мен ілім қағидаларын кеңінен тарату мақсатымен жан-жақты, терең түсінік жүргізу.

НАСИХАТТАЛ = ет. Үгіттелу, үлгі-өнеге айтылу.

НАСИХАТТАЛУ Насихаттал етістігінің қимыл атауы.

НАСИХАТТАУ Насихатта етістігінің қимыл атауы; тарату, үлгі етіп көрсету.

НАСИХАТТЫҚ сын. Белгілі бір идеяны тарататын, үгіттейтін.

НАСИХАТШЫ зат. Белгілі бір идеяны уағыздаушы, үгіттеуші.

НАСИХАТШЫЛЫҚ зат. Белгілі бір идеяны уағыздаушылық.

НАСКӘДІ зат. жерг. Насыбай шақша жасайтын қауақ.

НАСҚАБАҚ зат. сөйл. өс. **Асқабак.**

НАСЛИХАТ зат. ескікіт. **Насихат.**

НАСОС зат. **Сорғы** (сұйық зат пен газды сорып тартатын немесе оларды ауа қысымымен үрлеп айдайтын тетік).

НАСОСТЫҚ сын. Сорғысы бар.

Насостық стансалар. **Сорғы стансалар** (сұйық затты тартатын (айдайтын) орын).

НАСРАТ зат. ескікіт. Желіс.

НАСТАУ сын. Тазалығы нашарлау, ластау.

НАСТАУКЕ зат. жерг. Ысырма, сырма, шөп ысырғыш құрал.

НАСТИЯЛЫҚ; настиялық қозғалыстар. бот. Өсімдік мүшелерінің қоршаған орта тұрткі-жайттарына жауап ретінде қайтармалы, майыспа қозғалысы.

НАСТЫ зат. жерг. Әдет-ғұрып, қазақбайшылық.

НАСТЫҚ зат. Тазалығы жоқтық, ластық.

НАСҒ [ар. ناسخ]: **наш** талик үлгісі. Араб әріптерімен көркем жазудың бір үлгісі.

НАСЫБАЙ зат. 1. Иіскеу не ерінге салып ату үшін, үгітілген темекіге құл, қаламтыр қосу арқылы жасалған никотинді улы зат. 2. сөйл. қарап. Кішкентай ер баланың шопатайы.

Насыбай атты. Насыбайды ерінге салып, сөліп сорды. **Насыбайға сабыр қыл.** Болмашы нәрсені көңілге алма, кектенбе, басыл деген мағынада. **Насыбай уқалады.** Темекі үгіп, құл қосып насыбай жасады.

НАСЫБАЙАТЫМ: насыбайатым мезгілдей. Тез, шамалыдан кейін.

НАСЫБАЙГҮЛ зат. өс. <лат. oscimum> Еріндігүлдер тұқымдасына жататын біржылдық хош иісті шөптесін өсімдіктер.

НАСЫБАЙКЕЛІ зат. Ағаштан жасалған насыбай уқалайтын кішірек шұңғыл ыдыс.

НАСЫБАЙҚАБАҚ зат. жерг. Насыбай салуға арналған қабақтан жасалған ыдыс.

НАСЫБАЙ-НАПАҚ зат. Насыбай, шылым сияқты зиянды өдет.

НАСЫБАЙГОСТАҒАН зат. жерг. Насыбай үгетін ағаш ыдыс.

НАСЫБАЙШЕЛЕК зат. Темекі үгіп, насыбай жасайтын арнаулы ыдыс; насыбайкелі.

НАСЫБАЙШИША зат. жерг. Насыбай салатын шыны.

НАСЫБАЙШЫ зат. Насыбай ататын, насыбайға машықтанған, әуес кісі.

НАСЫБАЙШЫЛ сын. Насыбай атқыш, насыбайқұмар.

НАСЫП зат. ескікіт. **Нәсіп.**

НАСЫР¹: **насырға шапты.** Істің ақыры қиындап, лаңға айналды, шелеңісті.

НАСЫР² [ар. نسر] зат. әдеб. Қара сөзбен жазылған шығарма.

НАСЫР³ зат. көне. **Нәсір.**

НАТИВИЗМ зат. коғ. -саяси. Ұлттың өзіне тән ерекшеліктерін немесе тарихи-мәдени мұрасын батыл жақтайтын идеологиялық ағым және қозғалыс.

НАТРИЙ [грек. nitron] зат. хим. Жұмсақ, жеңіл, ақ түсті, элементтердің периодтық жүйесінің тобындағы химиялық элемент.

Натрий хлораты. хим. Дефолиант, т.б. ретінде қолданылатын тотықтырғыш.

НАТУРАЛ: натурал қатар. мат. Өсу ретімен орналасқан барлық натурал сандар жиыны.

Натурал сандар. мат. Өсу ретімен орналасқан барлық бүтін, нақтылы оң сандар.

НАТУРАЛДЫ: натуралды шаруашылық. экон. Еңбек өнімдерін айырбас үшін емес, тек қана өз қажетін қанағаттандыру үшін өндіретін томаға-тұйық шаруашылық.

НАТУРАЛИЗАЦИЯ [лат. naturalis] зат. ди. Шетелдіктің қандай да бір елдің азаматтығын алуы, жаңа елге қоғамның тілдік ортасына, өмір салтына, мәдениетіне кірігу үрдісі.

НАТУРАЛИЗМ [франц. naturalisme] зат. филос. 1. Табиғаттың барлық нәрсенің түп негізі, таңу мен түсіндірудің әмбебап принципі ретінде қарастыратын философиялық бағыт. 2. Өнер мен әдебиеттегі реализмге қарама-қарсы позитивтік бағыт.

НАТУРАЛИСТ [лат. naturalis] зат. Табиғатты, өсімдік, ағаштар, аң-құстарды зерттеуші.

НАТУРАЛИСТІК сын. Натурализм бағытындағы.

НАТУРФИЛОСОФИЯ [Нем. Naturphilosophie] зат. филос. Ежелгі дәуірден XIX ғ. дейін дамыған, жаратылыстану білімдеріне негізделмеген табиғат туралы пәлсапалық білім.

НАТУРФИЛОСОФИЯЛЫҚ сын. филос. Натурфилософияға қатысты.

Натурфилософиялық мектеп. Натурфилософиялық бағыт ұстанатын ғылыми ағым.

НАТЫҚ сын. жерг. Нәсілі жаман.

НАТЮРМОРТ [франц. nature morte] зат. өнер. Қоршаған ортадағы түрлі тұрмыстық заттар мен жеміс-жидектерді, өсімдіктер мен тағамдарды бір құрылымға топтастырылып бейнелеу өнері.

НАУ¹ [ир. نو] зат. сөйл. **Ну.**

Нау тартты. Қоюлантып қалыңдады, мәуеленді.

НАУ² сын. көне. Даукес, жалақор.

НАУ³ [ир. نو] сын. жерг. Ірі.

НАУА¹ [ир. نوا] зат. 1. Малдың су ішіп, тұз, жем жеуіне арналған, ағаштан, темір, бетоннан жасалған ұзын астау. 2. Балқанған металл, көмір, астық т.б. сол сияқты заттар ағып тұратын арнайы жасалған нәрсе. 3. су шар. Мелиорациялық практикада қолданылатын кіші науалар, кейде жер құрғату жүйесінің бас сааасы, ағаштан, қаңылтырдан, тастан, темір бетоннан жасалатын қысымсыз, беті ашық, су жүргізгіш.

Науа арба. жерг. Жәшікті арба. **Науада тазарту.** кен. Пештен құйылған сұйық металды науада тазалау. **Науа жол.** Ор болып қазылып кеткен терең жол. **Науа тартқызды.** Құдықтан су тарттырды.

НАУА² зат. жерг. Мылтықтың қорабы (оқ салатын жері).

НАУАДА үст. 1. жерг. Сирек, анда-санда. 2. ескікіт. Егер де, алда-жалда.

НАУАДАЙ сын. *Науа сияқты, науа тәрізді.*

Науадай ағызды [құйды]. *Шаш етектен батырды.*

НАУАЗА: науаза қылды. жерг. *Сатып алды.*

НАУАЛА= ет. *Науа-науа қылып толтыру.* // *Аста-төк қылып.*

НАУАЛАУ *Науала етістігінің қимыл атауы.*

НАУАЛЫ сын. *Науасы бар.*
Науалы жуғыш. кен. *Шашылымды балшықты кендерді байыту алдында суда езіп, ажыратып, ұнтақты лайға айналдырып шығаратын жабдық.*

НАУАН¹ [ир. نوان] зат. жерг. *Биік, үлкен; ноян.*

НАУАН² сын. жерг. *Бекер, бос.*

НАУАНДА= ет. *Биіктеу, үлкею.*

НАУАНДАУ *Науанда етістігінің қимыл атауы.*

НАУАП [ар. نواب] зат. *Көне түркі қоғамдағы ауқатты, үстем әлеуметтік топ өкілі.*

НАУАТ ар. зат. *Балқыта қайнатып қатыраған мұз түсті мөлдір қант.*

Науат болды. а) *Сынды, қирады.* ә) *Еңбегі зая кетті, еш болды.* **Науат қар.** *Таза, мөлдір қар.* **Науат қауын.** жерг. *Қауынның бір түрі.*

НАУАША¹ зат. *Кішірек науа, науашық.*

НАУАША² үст. *Науадан төгілген сияқтаһып, ағыл-тегіл.*

Науаша құйылды. *Ағыл-тегіл ақты, жеткілікті болды.*

НАУАШЫ зат. *Су тартушы.*

НАУАШЫҚ зат. **1.** *Шағын науа, науа сияқты кішкене ыдыс.* **2.** *сұшар. Ұңғымаларды бұрғылау және пайдалану кезінде сұйықтықты, құмды және бұрғылау балшығын бетке көтеріп шығаруға арналған құрал.* **3.** *сұшар. Судың не гидроқоспаның салмақ күші әсерімен қозғалып ағып жылжуына арналған қимасы тұйықталмаған құрылғы.*

НАУБАЙ [ир. نوابی] зат. *Нан пісіретін пеш.*

НАУБАЙХАНА зат. *Нан пісіретін орын.*

НАУБАЙШЫ зат. *Нан пісіруді кәсіп еткен кісі.*

НАУБАЙШЫЛЫҚ: *наубайшылық өндіріс.* *Ұнан нан өнімдерін дайындайтын технологиялық процесс.*

НАУБАТ зат. сөйл. *Нәубет.*

НАУҒЫ зат. көне. *Ары тегі, тұқымы.*

НАУДА зат. жерг. *Ағаштың көк өрім бұтағы.*

НАУЗА: науаза қылды. ескі кіт. *Сауда жасады.*

НАУҚАН зат. қог.-саяси. *Қоғамдық-саяси маңызы зор қауырт істелетін мерзімді іс.* **2.** *Қауырт істелетін мерзімді іс.* **3.** *әск. <франц. сапрагне> Құрлық және мұхит соғыстарындағы ортақ ниетпен біріккен және маңызды әскери-саяси мақсаттарға жетуге бағытталған бірнеше стратегиялық операциялар мен басқа да әскери қимылдар.*

Науқан қайырлы болсын. тілек. *Науқанды іс табыспен аяқталсын.*

НАУҚАНГЕРШІЛІК зат. *Науқан бастылық, қарбаластық.*

НАУҚАНДЫ сын. *Қарқынды, қауырт.*

НАУҚАНДЫҚ сын. *Науқанға тән, қат-қабат.*

НАУҚАНДЫЛЫҚ сын. сөйл. *Науқандық.*

НАУҚАНШЫ зат. *Мерзімді науқан кезінде жұмыс істеуші.*

НАУҚАНШЫЛДЫҚ зат. сөйл. *Науқангершілік.*

НАУҚАНШЫЛЫҚ зат. сөйл. *Науқаншылық.*

НАУҚАС [ир. ناختوش] зат. **1.** *Денсаулықтың бұзылуынан дертке айналған сырқат, ауру.* **2.** *Ауру адам.*

Науқас адам [кісі]. а) *Денсаулығы нашар, әлсіз адам.* ә) *Ауырып, ұзақ жатқан, дімкәс адам.* **Науқас болды.** *Ауырды, дімкәстанды.* **Науқастың беті қайтты.** *Жазыла бастады, сауықты.*

НАУҚАСТАЙ сын. *Науқас, ауру адам сияқты.*

НАУҚАСТАН= ет. *Денсаулығы бұзылып сырқаттану, ауыру.*

Науқастанып қалды. *Ауырып қалды, дімкәстанды.*

НАУҚАСТАНУ *Науқастан етістігінің қимыл атауы.*

НАУҚАСТАУ сын. *Денсаулығы нашарлау, аурулау, сырқаттау.*

НАУҚАСТЫ сын. *Денсаулығы дімкәс, ауруы бар, сырқатты.*

НАУҚАСТЫҚ зат. *Денсаулығы жоқтық, сырқаттық.*

НАУҚАСХАНА зат. көне. *Аурухана.*

НАУҚАСШАҢ сын. *Ауыра бергіш, аурушаң.*

НАУ-ҚҰС сын. *Пәк, таза, адал.*

НАУҚЫ сын. ескі кіт. *Кейіп, күй.*

НАУПЛИУС зат. *Бір ғана көзі бар, үш жұп аяғының екеуі тармақталған шаятәрізділердің алғашқы дернәсілдік фазасы.*

НАУРЫЗ [ир. نوروز] зат. **1.** *Иран күнтізбесі бойынша 22 наурызға сай келетін, Шығыс халықтарының жаңа жылды қарсы алатын ұлы мейрамы.* **2.** *Күнтізбелік жылдың 3-айы (31 тәулік), көктемнің 1-айы.*

Наурыз батасы. этн. *Жыл басын, ұлы мерекесін тойлауда рәсімді түрде ел жұртқа, үлкен-кішіге берілетін тілек, байырғы баталардың бірі.* **Наурыз болу.** жерг. этн. *Түрікменстан қазақтарының ұлыстың ұлы күнінде бір-бірінің үйіне кіріп, аман-саулығын сұрап, қос қолдан амандасу, көрісу салты.* **Наурыздағы шабынған** [бұрқылдаған] *бура тәрізді.* *Ашуға мінген деген мағынада.* **Наурызды тойлады.** этн. *Наурыз мейрамын наурызкөже дайындау т.с.с. рәсімдерін жасай отырып атап өтті, мерекеледі, қарсы алды.* **Наурыз күн қайыруы.** этн. көне. *Жыл басын көктемгі күн мен түннің теңелуінен бастайтын ертедегі қазақтардың жыл қайыруы.* **Наурыз мейрамы.** *Шығыс халықтарының жаңа жыл басы ретінде 22 наурызда тойлайтын мерекесі.* **Наурыз мерекесі.** **Наурыз мейрамы.** **Наурыз тойы.** этн. *Бүкіл ел болып тойланатын қазақ халқының жаңа жыл мерекесін атау салтанаты, ұлыстың ұлы күні – жыл басы наурызға арналған думанды жиыны.*

НАУРЫЗГҮЛ зат. өс. сөйл. *Тау беткейлерінде, орман алаңқайларында, бұталар арасында ерте көктемде өсетін, биіктігі 15-20 см-дей, сабағы қысқа, жапырағы тамырына жақын орналасқан гүлі қолиштырға ұқсас, хош иісті, күлгін немесе ашық сары түсті көпжылдық гүл.*

НАУРЫЗДАМА зат. **1.** жерг. *Науырыз көже.* **2.** көне. *Наурызтой.*

НАУРЫЗЕК¹ зат. зоол. *Наурыз айында келетін аяғы жіңішке, сары бауыр, көк ала торғай; шымшық.*

НАУРЫЗЕК² зат. өс. *Ақшыл-сарғыш гүлдері бар, ерте көктемде гүлдейтін шөптесін өсімдік.*

НАУРЫЗКӨЖЕ зат. этн. *Келер жылғы молшылықтың жоралғысы ретінде наурыз тойында әрбір шаңырақта міндетті түрде бидай, тары, сүр ет, бұршақ, сүт, су, тұз сияқты кем дегенде жеті түрлі азықтық заттар қосылып әзірленетін көже.*

Наурызкөжедегі үш ырыс. этн. *Наурыз көже дайындалатын сүт, уыз бен еттің халықтық мәні.*

НАУРЫЗНАМА зат. *Наурызкөже.*

НАУРЫЗТОЙ зат. этн. *Наурыз мейрамы құрметіне жасалатын жалпыхалықтық ас-дұман, ойын-сауық.*

НАУРЫЗТОРҒАЙ зат. зоол. *Наурызек¹.*

НАУРЫЗШЕШЕК зат. өс. сөйл. *Наурызгүл.*

НАУТИЛУС [ағыл. nautilus] зат. зоол. *Басаяқты құлдар (моллюскілер) класының төртжелбезектілер класс тармағының қазіргі уақытқа дейін сақталған туысы.*

НАУША¹ зат. өс. сөйл. *Тау баурайларында өсетін өсімдіктердің бір түрі.*

НАУША² [ир. نوحه] сын. **1.** *Буыны қатпаған, өрімдей.* **2.** *әкспр. Боқмырын.*

НАУШАЛЫҚ сын. *Жіңішкелік, ұзындық, сымбаттылық.*

НАУШАРУАНДАЙ: *Наушаруандай әділ.*

Ешкімге қиянаты жоқ, қара қылды қақ бөлген әділ, ара қалыс төреші [Наушаруан – Иранның VI ғасырда жасаған билеушісі Хосрав Ануширванның кейінгі дәуір әдебиетіндегі – араб, парсы, шағатай әдеби шығармаларында Атымтай жомарт сияқты дәрежеде – аңызға айналған, әділдік өлшемі ретінде бейнеленетін дара тұлға. Атақты «Қабус-намеде» (XI ғ. жазылған Наушаруанның (Нуширван әділдің) сөзі деп 55 өсиет сөз берілген («Өзіңді әділ деп танысын десен, қолыңнан келгенше қарауыңдағы жұртыңның тұрмысын жақсартуға тырыс», «Достарыңмен жаулықта болғанды неге дос тұтасың?», «Шынықтық жана ащы тиісе де, оны тыңдамақ керек», «Өзіңді қызметіңе лайық бааласын десен, өзге жұрты сен де баала», «Сен туралы жұрт жақсы сөз айтсын десен, жұрт туралы өзің де жақсы сөз айт» т.б. Нуширван әділ осы өсиет сөздерімен қазақ әдебиетіне келген].

НАУШАТЫР зат. жерг. *Мүсәтір.*

НАУ-ШОТ зат. қаржы. *Жинақ ақша мен ағымдағы шоттар арасындағы аралық жағдайда болатын банк шотының бір түрі.*

НАУЫҚ зат. көне. *Кейіп, күй.*

НАУЫТ: *науыт болды.* а) *Еңбегі зая кетті.* ә) *Қыршын кетті.*

НАФИҒЫЛЫҚ зат. ескі кіт. *Игілік, пайда тигізушілік.*

НАФТАЛИН [грек. naphtha] зат. *Смолалы тас көмірді құрғақ айдаудан алынатын шаруашылық мәні бар, ісі нашар, кристалды ақ тұзді зат.*

НАФТАЛИНДЕ= ет. *Қара күйе түсіп, киім-кешекті, тері-терсекті бүлдірмеу үшін, оларға нафталин салу, себу.*

НАФТАЛИНДЕЛ= ет. *Нафталин салыну.*

НАФТАЛИНДЕЛУ *Нафталиндел етістігінің қимыл атауы.*

НАФТАЛИНДЕУ *Нафталинде етістігінің қимыл атауы.*

НАФТЕНАТТАР зат. хим. *Нафтен қышқылдарының тұздары мен эфирлері.*

НАФТЕНЕЦ [грек. parhtha] зат. хим. *Мұнай құрамында болатын қаныққан алициклді көмірсутектер, қасиеттері жағынан парафинді көмірсутектерге ұқсас нафтенді көмірсутектер.*

НАФТОЛДАР [грек. parhtha] зат. хим. *Бояғыштар, антиоксиданттар, хош иісті заттар және т.б. өндіргенде қолданылатын нафталиннің гидроксиді тұындылары.*

НАХАҚ сын. ескікіт. **Нахақ.**
НАХАҚТЫҚ зат. ескікіт. **Нахақтық.**
НАХАР [ир. ناهار] зат. жерг. *Тамақ, ас.*
НАХАРХАНА [ир. ناهارخانه] зат. жерг. **Ас-хана.**

НАЪАН¹ зат. ескікіт. **1.** *Алып денелі, жойқын қиштің иесі, дәу.* **2.** *Аса зор, асқан берік қамал, тағы сол сияқты құрылыс.*

НАЪАН² [ир. نهنك] зат. көне. *Балықтың үлкен, ірі түрі, қит.*

НАЪАНДАЙ сын. *Наһан сияқты, наһан тәрізді, ірі, алып балықтай.*

НАЪАР [ир. ناهار] зат. ескікіт. **Ас, тамақ.**
Наһар қылды. ескікіт. *Әлденді, тамақтаным алды.*

НАЦИЗМ [лат. natio] зат. сөйл. *Әсіресе ұлтшылық.*

НАЦИСТ зат. сөйл. *Әсіресе ұлтшыл адам.*
НАЦИОНАЛИЗАЦИЯ [франц. nationalisation] зат. тар. совет. *Өндіріс құралдары мен жабдықтарын, жерді, байланыс құралдарын, жеке адамдардың және жекеменшіктік бірлестіктердің меншігін мемлекет меншігіне көшіру шаралары.*

НАЦИОНАЛИЗАЦИЯЛА= ет. тар. совет. *Жекеменшікті мемлекет меншігіне айналдыру.*

НАЦИОНАЛИЗАЦИЯЛАН= ет. тар. совет. *Жекеменшіктің мемлекет меншігіне айналдырылуы.*

НАЦИОНАЛИЗАЦИЯЛАУ *Национализация етістігінің қимыл атауы.*

НАША [ир. نشا] зат. 1. өс. *Кенепшөп тұқымдасына жататын біржылдық жабайы, шөптесін өсімдік және осы өсімдіктің белгілі бір түрінің жапырағын келтіру арқылы дайындалатын, шылым ғып тартқан кезде басты айналдырып, елітетін улы зат, есірткі.* **2.** ауыс. *Рақат, ләззат.*

Наша тартқан адамдай. *Басы айналып, елітін.*
Наша тартты [шекті]. *Наша өсімдігінің кепкен жапырағын қағазға орап, шылым қылып есірткі шекті.* **Наша обасы.** газеті **Нашақорлық.**

НАШАГҮЛ [ир. نشاگل] зат. өс. *Сары түсті гүлі бар өсімдік.*

НАШАҚ¹ зат. 1. жерг. ескікіт. **Мазақ.**
НАШАҚОТ [ир. نشاخور] зат. 1. *Нашақұмар, наша тартқыш кісі.* **2.** *Есірткі пайдаланушы, соның соңына түскен, соған дағдыланған адам.*

НАШАҚОРЛЫҚ зат. <грек. narke – мелшино, mania – ессіздік, құтырыну> *Есірткі заттарға патологиялық дағдыланудың салдарынан пайда болатын есірткіге құмарлық, қоғамдық-әлеуметтік індет.*

НАШАР¹ [ир. نشار] сын. **1.** *Денсаулығы жоқ.* **2.** *Өз ісін білмейтін, кәсіби шеберлігі төмен.* **3.** *Жағдайы жоқ, тұрмысы төмен.* **4.** *Күшті емес, әлжуаз.* **5.** *Жұртыны, ескі.* **6.** *Жаман, тегі жоқ.* **7.** *Түсінігі жоқ, таяз.* **8.** *Мінезі жаман, шайпау, шырт етпе, дөрөкі т.б.* **9.** *Қанағаттанарлықтай емес, сапасы төмен, жеткіліксіз.* **10.** ауыс.

жерг. Қыз бала, әйел. // Сіңірі шыққан, кедей, жалшы-жақыбай.

Нашар мінез. *Жағымсыз, дөкір мінез.*
НАШАР² зат. жерг. *Әйел.*
Нашар туған. *Нашар, әйел жылысты.*
НАШАРЛА= ет. **1.** *Бастапқы қалыптан төмендеу, бәсеңдеу, кему.* **2.** *Тұрмысы төмендеу, күйі кету.* **3.** *Күш-қуаты кему, әлсіреу, жұмыс істеу қабілеті төмендеу.* **4.** *Денсаулығы құру.*

НАШАРЛАН= ет. **1.** *Әлсіреу, талмаусырау, талықсу.* **2.** *Тұрмысы төмендеу, күйі кету.* **3.** *Уайым-қайғыға бату, еңсесі түсу.*

НАШАРЛАНУ *Нашарлан етістігінің қимыл атауы; жұмыс, қызметі бұзылу.*

НАШАРЛАТ= ет. *Әлсірету, босаңсыту, сапасын төмендету, құлдырату.*

НАШАРЛАТУ *Нашарлат етістігінің қимыл атауы.*

НАШАРЛАУ¹ сын. **1.** *Сапасы төменірек, жаманырақ.* **2.** *Кедейлеу, ауқаты төмендеу.*

НАШАРЛАУ² *Нашарла етістігінің қимыл атауы.*

НАШАРЛЫҚ зат. **1.** *Сапасы төмендік, жартымсыздық, жамандық, әлсіздік.* **2.** *Кедейлік, тұрмысы төмендік.* **3.** *Денсаулығы жоқтық.*

НАШАРСУ *Нашарсы етістігінің қимыл атауы.*

НАШАРСЫ= ет. *Нашар көріну, нашар болғансу.*

НАШАРСЫН= ет. *Біреуді нашар деп білу, кедейсіну.*

НАШАРСЫНУ *Нашарсын етістігінің қимыл атауы.*

НАШАТЫР [ир. نشار] зат. *Хлорлы спирт.*
НАШАШЫ зат. сөйл. *Наша тартатын адам, нашақор.*

НАШТА= ет. *Нақышына келтіру.*
НАШТЫ сын. көне. **Нақышты.**

НАШЫ зат. жерг. *Реті, жөні.*
Нашымен айтты. *Бабымен, ырағын келтіріп айтты.*

НАЯТЫ ұст. жерг. *Барлығы, бар болғаны.*
НӨБАТАТ [ар. نباتات] зат. өс. **1.** *Жер бетіне шығатын өсімдік, жеміс-жидек, гүл-бәй-шешек.* **2.** бот. <лат. flora> *Белгілі бір өңірде не өсімдіктер бірлестігінің құрамында өсіп, дамып, өзара эволюциялық-тарихи қалыптасқан өсімдік түрлерінің (таксондардың) жинағы.* **3.** *Нақтылы бір өңірде, суда өсетін өсімдік түрлерінің тізімі.*

НӨБИ [ар. نبی] зат. діни. **1.** *Алланың бұйрығын адамдарға жеткізуші еліші, әздерін кітап пен шариғат берілмей, бір расулға (Алланың елішісіне) берілген кітап пен шариғатқа амал қылды бұйырылған пайғамбар.* **2.** ауыс. *Шарапатты кісі.*

НӨДҮРІС [ир. نادرست] сын. жерг. *Еса-лаң, жынды, нақұрыс.*

НӨЖЕТҚАНА зат. жерг. **Дәретхана.**

НӨЖІК [ир. نازك] сын. жерг. **Нәзік.**

НӨЖІС [ар. نجس] зат. **1.** *Жан-жануардың жезген тамағының қорытылмай қалған қалдығы, боқ.* **2.** ауыс. *Былапыт, былғаныш, жаман.* **3.** ауыс. *Дүше, байлық.*

НӨЗИРА [ир. نظیره] зат. әдеб. *Шығыс поэзиясында орта ғасырларда қалыптасқан әдеби үрдіс.*

НӨЗИРАЛЫҚ сын. әдеб. *Нәзира дәстүрінде жазылған.*

НӨЗІПІМ зат. экспр. *Сүйікті қызға қарата айтылатын еркелету мәніндегі атауы.*

НӨЗІК сын. **1.** *Үзіліп тұскелі тұрғандай, жіп-жіңішке, сүйкімді.* **2.** ауыс. *Берік емес, әлсіз, осал.* **3.** ауыс. *Арық, жүдеу.* **4.** ауыс. *Көзге көрінбейтін ұсақ-түйек зат.* **5.** ауыс. *Кәсіби шеберлікті, ептілікті қажет ететін.* **6.** *Биязы, ұяң.* **7.** жерг. *Нашар.* **8.** ауыс. *Әсем, сұлу (табиғат туралы).* **9.** ауыс. *Сезімтал, жаны жұмсақ.*

Нөзік бел. поэт. *Әйелдің жіңішке, талдырмаш белі, қытша бел.* **Нөзік белдік.** *Ширатпалы күміс белдік.* **Нөзік жағдай.** *Алмағайып, аумалы-төкпелі кез.* **Нөзік сезімді.** бейн. *Үлбіреген, үлгідеген.*

НӨЗІКТЕ= ет. *Нөзік тарту, нашарлау.*

НӨЗІКТЕЛ= ет. **1.** *Нөзік күйге келу, биязылану, жіңішкеру.* **2.** *Нашарлау, төмендеу.*

НӨЗІКТЕЛУ *Нөзіктел етістігінің қимыл атауы.*

НӨЗІКТЕН= ет. **1.** *Нөзік күйге келу, жіңішкеру, биязылану.* **2.** ауыс. *Нашарлау, төмен түсу.*

НӨЗІКТЕНДІР= ет. *Нөзік күйге келтіру, нашарлау, босаңсыту.*

НӨЗІКТЕНДІРУ *Нөзіктендір етістігінің қимыл атауы.*

НӨЗІКТЕНУ *Нөзіктен етістігінің қимыл атауы.*

НӨЗІКТЕУ сын. *Талдырмаштау, жұқалау, нөзігірек.*

НӨЗІКТІК сын. **1.** *Сұлулық, көркемдік, әдемілік.* **2.** *Талдырмаштық, жіңішкелік, сүйкімділік.* **3.** ауыс. *Биязылық, асқан шеберлік, ұқыптылық.* **4.** ауыс. *Ізеттілік, әдептілік.* **5.** *Әлсіздік, төзімсіздік, осалдық.*

НӨЗІКТІЛІК зат. *Адамға тән сытайыгерлік, биязылық.*

НӨЗІР [ар. نذير] зат. діни. **1.** *Діни салтпен берілетін қайыр, садақа.* **2.** *Шариғат ұғымында белгілі бір істің орайы келіп орындалса немесе тілеген тілеуі қабыл болса, атқарамын деп ниет еткесін, Құдай разылығы үшін ерікті атқарылатын құлшылық.*

Нөзір беру. *Өлген кісіге ас беру.* **Нөзір болды.** *Жолында құрбан болды, жағын пида етті.*

НӨЙЕП ұст. жерг. **1.** *Ең ақыры, тіпті, тым болмаса.* **2.** *Ең құрғыандағы, ең төменгі.*

НӨК зат. **1.** *Алмұрт жемісінің ірі, өте сапалы түрі.* **2.** *Өсімдіктен бөлініп шығатын тәтті шырын; нектар.*

НӨКЕС [ир. نکس] зат. жерг. *Жексұрын, опасыз, найсап.*

НӨКҮС: **нөкүс** [құтамсыз] **бие.** *Шыққан тегі нашар, беретін өнімі аз, қанша қамшыласаң да аяғын бір баспайтын, қара етті, шабан бие.*

НӨКІМШЛ сын. *Жәдігөй, мүсәпір, момақан.*

НӨҚАНСЫ = ет. *Кеуде көтеру, мықты санау.*

НӨҚОЛАЙ сын. көне. *Жөнсіз, теріс, қолайсыз.*

НӨЛ¹ зат. *Аяқкіімнің өкшесі мен табан тұмсығына қағылатын темір тақа.*

НӨЛ² зат. сөйл. **Ніл.**

НӨЛ³ зат. жерг. *Тамырымен алынатын, жерге қайта отырғызылатын жеміс ағаштарының жас түрі.*

НӨЛБЕК зат. жерг. *Тәрелке.*

НӨЛДЕ= ет. *Аяқкіімге нөл қағу.*

НӨЛДЕТ= ет. *Аяқкіімге нөл қаққызу.*

НӨЛДЕТУ *Нөлдет етістігінің қимыл атауы.*

НӨЛДЕУ *Нөлде етістігінің қимыл атауы.*

НӨЛДІ сын. *Нөл қағылған, нөлі бар етік, аяқкіім.*

НӘЛЕТ зат. сөйл. *Лағынет*.
Нәлет айтты. Қарғады, балағаттады.
НӘЛЕТТЕ = ет. *Қарғап-сілеу, лағынеттеу*.
НӘЛЕТТЕУ *Нәлетте етістігінің қимыл атауы.*

НӘЛІМ зат. зоол. <лат. lota lota> **Нәлім балық.**

Нәлім балық. зоол. *Треска тәрізділер отрядына жататын балық.*

НӘМ зат. сөйл. **Нам.**
НӘМАҚҰЛ сын. көне. *Дұрыс емес, мақұлдауға болмайтын, қате.*

НӘМӘЛІМ [ир.ар. نامعلوم] сын. *Беймәлім, күдікті, сенімсіз.*

НӘМӘРТ [ир. نامرد] сын. *Айтқан сөзінде тұрмайтын, опасыз; сараң.*

НӘМӘРТТІК зат. *Айтқан сөзінде тұрмаушылық, опа жасамашылық.*

НӘМЕНГЕР зат. сөйл. **Әмеңгер.**

НӘН сын. 1. *Үлкен, дәу, қомақты.* 2. ауыс. *Мықты, күшті.*

НӘНБАЙ сын. жерг. *Тым үлкен, дәу.*

НӘНДІК зат. жерг. 1. *Үлкендік, дәулік.* 2. ауыс. *Күштілік, мықтылық.*

НӘНСУ *Нәнсі етістігінің қимыл атауы.*

НӘНСІ = ет. *Мықты көріну, ірісіну, күштісіну.*

НӘНСІН = ет. *Мықтысыну, ірісіну.*

НӘНСІНУ *Нәнсіні етістігінің қимыл атауы.*

НӘПАҚА [ар. نفقة] зат. *Табыс, рызык.*

Нәпақа тапты. *Күнін көрді, күнделікті тіршілігіне қажетті рызыкын тауып жеді.*

НӘПСІ [ар. نفس] зат. 1. діни. филос. *Барша тірі табиғатқа ортақ қасиет, тіршілік негізі болып табылатын рухқа қарсы қойылатын табиғи қажеттіліктер.* 2. *Құлқы, тойымсыздық, құмарлық.*

Нәпсіге азды. *Құлқынның құлы болды, жолдан тайды.* **Нәпсіге бойын билетті.** *Құлқынның тия алмады, пендешілік жасады.* **Нәпсіге ерді.** *Пендегершілік жасады, жолдан тайды, нәпсінің ырқымен кетті.* **Нәпсіге ерік бермеді.** *Құлқынның құлы болмады, пендешілік жасамады.*

Нәпсінің құлы. *Құлқынның құлы, тойымсыз, қанағатсыз.* **Нәпсісін жемді.** *Құлқынның тыйды, пайдақүнемдікке салынбады.* **Нәпсісін тыйды.**

Қанағат етті, ашқарақтыққа салынбады.

НӘПСІБАТ зат. *Нәпсі, пендегершілік.*

НӘПСІҚОР сын. *Көрсекызар, нәпсіге қызғқыш.*

НӘПСІҚОРЛЫҚ зат. *Көрсекызарлық, құлқынқұмарлық.*

НӘПСІҚҰМАР сын. *Жеңілмінезді, желікшіл.*

НӘПСІҚҰМАРЛЫҚ зат. *Жеңілмінезділік, желігушілік.*

НӘПШ зат. діни. *Парыз етілген ғибадаттан, міндеттен тыс, қосымша.*

НӘПШЛІ сын. *Артық, қосымша намаз оқығышы.*

НӘПШ: *нәпсі алды.* *Демалды, тынықты.*

НӘР зат. 1. *Өлместей ас боларлық талшық, жұмырға жұқ болатын қорек.* 2. *Өсімдік шырыны, сөлі.* 3. ауыс. *Күш-қуат, үлгі-өнеге, игілікті іс.*

Нәр ақтарды. *Күш-қуат берді.* **Нәр алды.**

а) *Қоректенді.* ә) *Рухани азық, күш-қуат жинады.*

Нәр берді. *Нәрлендірді, жетілдірді.* **Нәр сызған жоқ** [таптады]. *Түк ішіп-жемеді.* **Нәрі бұзылмаған.** *Сапасы, негізі, үлгі-дәстүрі сақталған.*

Нәрі жоқ. *Азға пайдасыз, күш-қуат бермейтін, татымсыз.*

НӘРЕГЕЙ сын. жерг. *Әлсіз, осал, нашар, әлжуаз.*

НӘРЕЛЖІН сын. сөйл. **Нәрегей.**

НӘРЕНЖУ сын. жерг. *Әлсіз, нәзік.*

НӘРЕСТЕ [ир. نارسیده] зат. *Бір жасқа дейінгі сәби.*

НӘРЕСТЕДЕЙ сын. 1. *Нәресте сияқты.*

2. ауыс. *Ұыздай жас, балғын.* 3. ауыс. *Пәк, таза, бейкүнә.*

НӘРЕСТЕЛІ сын. *Нәрестесі бар, жас балалы.*

НӘРЕСТЕЛІК сын. *Бобектік, сәбилік.*

НӘРЕСТЕХАНА [ир. نارسیده خانه] зат. *Нәрестелер үйі, сәбиҳана.*

НӘРКЕС¹: **нәркес көз.** поэт. *Әдемі, сұлу көз.* // *Сұлу қыз, ару.*

НӘРКЕС² [лат. narcissus, ир. نرگس] зат. өс. *Амараллис тұқымдасына жататын баданалы көпжылдық шөптесін өсімдік.*

НӘРКЕСТЕН = ет. *Сұлулану, әдемілену, көркемдену.*

НӘРКЕСТЕНУ *Нәркестен етістігінің қимыл атауы.*

НӘРКЕСТІК зат. *Әдемілік, сұлулық.*

НӘРКЕСШЕ зат. өс. <грек. amaryllis> *Амараллис тұқымдасына жататын үлгі әдемі, сәндік үшін өсірілетін баданалы өсімдік.*

НӘРКҮМӘН сын. жерг. *Дүдәмал, әрі-сәрі, екіқұшты.*

НӘРЛЕ = ет. 1. *Нәр алу, ауқаттану.* 2. ауыс. *Ажарлау, мәнерлеу, көріктеу, сөнін келтіру.*

НӘРЛЕН = ет. 1. *Азықтану, қоректену.* 2. ауыс. *Ажарлану, көріктену, құлтыру.*

НӘРЛЕНДІР = ет. 1. *Қоректік қасиетін арттыру, құнарландыру.* 2. ауыс. *Күш-қуат беру, ауқаттандыру.*

НӘРЛЕНДІРУ *Нәрлендір етістігінің қимыл атауы; қоректену, құнарлану.*

НӘРЛЕНУ *Нәрлен етістігінің қимыл атауы; құнарландыру, көркейту, ажарландыру.*

НӘРЛЕС сын. *Нәрі бір, негіздемес.*

НӘРЛЕУ *Нәрле етістігінің қимыл атауы; ажарлау, сөнін келтіру.*

НӘРЛІ сын. 1. *Құнарлы, қуатты, маңызды.* 2. ауыс. *Мәнді, сапалы, тартымды.*

НӘРЛІК зат. сөйл. **Нәрлілік.**

НӘРЛІЛІК зат. 1. *Азықтық сапасының молдығы, жұқымдылық.* 2. ауыс. *Әсемділік, көркемділік.*

НӘРСЕ зат. 1. филос. *Қандай да бір затты, әлдебір қиылысты білдіретін ұғым.*

2. деректі. *Бұйым, зат.* 3. *Дүние-мүлік.* 4. дерексіз. *Ұғым, түсінік.* 5. *Жағдай, себеп, мәселе.*

Нәрсә жоқ. *Кездеспейді, ұшырамайды.*

НӘРСЕ-ҚАРА зат. жерг. *Оны-пұны мүлік, күй-кешек.*

НӘРСЕЛІЛІК зат. филос. *Белгілі бір қиылыстың, іс-әрекеттің, күй-жайдың және т.б. заттармен байланысты болатынын білдіретін ұғым.*

НӘРСІЗ сын. 1. *Қорексіз, тамақсыз, талшықсыз.* 2. ауыс. *Қуаты шамалы, жасық, дәмсіз.* 3. ауыс. *Нашар, құнсыз.* 4. стиль. *Қисық, қаңғыған, бос.*

НӘРСІЗДЕН = ет. *Қоректік затынан айырлу, құнарсыздану.*

НӘРСІЗДЕНУ *Нәрсіден етістігінің қимыл атауы.*

НӘРСІЗДЕУ сын. *Сапасы нашарлау, құнсыздау.*

НӘРСІЗДІК зат. 1. *Ас боларлық қуатының шамалылығы, құнарсыздық.* 2. ауыс. *Нашарлық, сапасыздық, құнсыздық.*

НӘРУЫЗ зат. биол. *Бір-бірімен пептидтік байланыс арқылы байланысқан амин қышқылдары қалдықтарынан құрылған жоғары молекулалық табиғи қосылыстар класы; белок.*

НӘРІК = ет. *Әлсіреу, әлі құру.*

НӘРШЫРЫН зат. биол. *Өсімдік сабағын тамырға жақын деңгейінде қиып тастағанда тамырдан бөлініп шығатын тамыр сөлі.*

НӘСТЕ зат. сөйл. **Нәрсе.**

НӘСІЛ [ар. نسل] зат. 1. антр. *Адамдардың шығу тегі ортақ болғанымен, сыртқы ерекшеліктері (терісінің түсі, дене құрылысы, шашы, көзі және т.б.) бар тарихи қалыптасқан топ.*

2. *Адамның тұқымы, руы, тегі.* 3. *Ұлт.* 4. *Ұрпақ.* 5. ауыс. *Заттың я басқа құбылыстың түпкі шыққан негізі, төркіні.* 6. ауыс. *Жаратылысы, табиғаты, болмысы.* 7. ауыс. *Артық туған, озық ойлы (жан).*

Нәсіл қуды. *Ұрпақтан ұрпаққа берілді.*

НӘСІЛДЕС сын. *Шыққан тегі, негізі бір, тектес.*

НӘСІЛДІ сын. 1. *Шыққан арғы тегі бір, тұқымдас, тектес; туыстас.* 2. *Нәсілден тұратын, нәсілден құралған.*

НӘСІЛДІК сын. *Нәсілге тән, тұқымқуалаушылық.*

Нәсілдік геноцид. филос. *Бір нәсілді екінші нәсілден артық көру принципіне құрылған агрессиялық әрекеттер.* **Нәсілдік ерекшелік.** *Әр нәсілге тән сипат, сыртқы пішіні айырмашылығы.*

НӘСІЛДІК-КАСТАЛЫҚ сын. *Нәсіл мен кастаға тән.*

НӘСІЛСІЗ сын. *Ата-тегі нашар, тексіз.*

Нәсілсіздің баласы. *Тексіздің ұрпағы.* **Нәсілсіз ит.** кейіс. *Қасиетсіз, тексіз деген мағынадағы ұрсу сөз.*

НӘСІЛШІЛ сын. *Адамның ата-тегін, тұқымын бір-бірінен артық не кем деп таниатын.*

НӘСІЛШІЛДІК зат. *Адамзатты жоғары және төменгі нәсілге бөлетін, ғылымға қайшы, адамға жат тұжырымдардың жиынтығы.*

Нәсілшілдік саясаты. саяси. *Кенже қалған немесе тең құқықсыз халықтарды нәсілдік белгілеріне қарай бөлектеп, қысым көрсетіп, қудалауға, қырып-жоюға қарай бағытталған кертартпа саяси әрекеттер кешені.*

НӘСІП [ар. نصيب] зат. сөйл. **Несібе** (рызык, ырыс).

Нәсіп айдады [тартты]. *Жолы болды, сәтті түсті; бұйырған ас тартты.* **Нәсіп болды.**

Бұйырды, тап келді, маңдайына жазылды, бұйрық болды. **Нәсіп етті** [қылды]. *Бұйырды, тілегі орындалды.*

НӘСІР¹ зат. көне. *Жәрдем беруші, жарылқаушы.*

НӘСІР² зат. көне. *Кәтір, жау.*

НӘТИЖЕ [ар. نتیجه] зат. 1. *Белгілі бір іс-әрекеттен туатын, шығатын қорытынды, түйін.*

2. *Қол жеткізген табыс, жеңіс.*

НӘТИЖЕЛІ сын. *Өнімі мол, табысы көп, жемісті.*

НӘТИЖЕЛІЛІК зат. *Іс-әрекеттен туатын өнімділік, табысты болушылық, пайдалылық.*

НӘТИЖЕСІЗ сын. *Іс-әрекеттің ешбір қорытынды-түйінге келмей бітуі; жеміссіз.*

НӘТИЖЕСІЗДІК зат. *Іс-әрекеттің қорытындысыздығы; түйінсіздік, жеміссіздік.*

НӘТИЖЕСІНДЕ үст. *Нәтижесі, қорытындысы бойынша.*

НӘТІП зат. көне. *Жауап, қайтарым.*

НӘТІ¹ зат. жерг. *Нәсілі, тегі.*

НӘТІ² мод. *Шамасы, сірә.*

НӘУБЕТ¹ [ар. نوبت] зат. Бұрық, ырыс, бақ, дәулет.

НӘУБЕТ² [ар. نوبت] зат. Апат, кесепат, ауырталдық.

Нәубет келді [түсті]. Басқа ауыртпашылық түсті, қиыншылыққа кездесті.

НӘУБЕТ³ [ар. نوبت] зат. Кезек, рет, жөн.

Нәубеті келді. Реті, ыңғайы келді.

НӘУБЕТКЕР сын. көне. Нәсіп етілген, ырзығына тиесілі.

НӘУБЕТЕК сын. Еңбек етуге қыры жоқ, бос.

НӘУБЕТЕКСУ Науетексі етістігінің қимыл атауы.

НӘУБЕТЕКСІ е т. Қолынан еш нәрсе келмегену, орашолақтану.

НӘУБЕТЕКСІП е т. Еркелету, шолжаңдату, орашолақтандыру.

НӘУБЕТЕКСІТУ Науетексім етістігінің қимыл атауы.

НӘУБЕТЕКТІК зат. Қырсыздық, орашолақтық.

НӘУМЕД зат. діни. Нәмед, Құдайдың сыйлығы.

НӘУМЕЗ сын. жерг. Ренішті, өкпелі, наразы.

Нәумез болды. Ренжіді, өкпеледі.

НӘУМЕЗДЕН е т. Наразы болу, ренжу.

НӘУМЕЗДЕНУ Нәумезден етістігінің қимыл атауы.

НӘУМЕЗДЕУ сын. Көңіліз, ренішті.

НӘУМЕЗДІК зат. Наразылық, өкпелі болушылық.

НӘФІЛ: нәфіл [нәпіл] намаз. діни. Мұсылманның бес парыз намаздан бөлек Аллаға өз еркімен құлшылық етіп, нәпіл өтелуге рұқсат етілген уақыттарда, әдетте түнде оқитын намаз.

НӘШ зат. Нақыш, ырмақ, мәнер, қисын, сән. Нәшіне келтірді. Сәндеді, мәнерледі.

НАШИЗӘ зат. Ерінің төсегіне келмейтін және оның рұқсатынсыз үйін тәрк етіп кететін әйел.

НӘШ-НАҚЫШ зат. Мән-мәнер, ырмақ.

НӘШТЕ е т. Нақышына келтіру, әрлеу, әдемілеу, мәнерлеу.

НӘШТЕН е т. Нақышына келтіру, әрлендіру, мәнерлендіру.

НӘШТЕНУ Нәштен етістігінің қимыл атауы.

НӘШТЕУ Нәште етістігінің қимыл атауы.

НӘШТІ сын. Нақышты, сәнді, әдемі.

НӘШРИЯТ [ар. نشریات] зат. ескі кіт. Баспа, басылым.

НӘҒАН сын. көне. Шексіз, тұңғыш.

НӘҒАН [ир. نهنگ] зат. Улкен, алығ балық, кит.

НЕ есім. 1. Сурау мағынаны білдіретін есім сөз. 2. Неше түрлі, қилы-қилы.

Не айтарын білмеді. Жауап таппады, сасып, әбіржіп қалды. **Не айтып, не қойғанын, не қылғанын білмеді.** Орынсыз, қисынсыз іс істеді. **Не ақын кетті.** Қандай алажағың бар еді деген мағынада. **Не ақысы бар.** Қатысы жоқ. **Не арманы бар.** экспр. Арманы жоқ, армансыз. **Не ары, не бері.** сөйл. Әрі-сәрі, не боларын білмей. **Не атамда, не батамда жоқ.** Еш қатысы жоқ, жеті атамда жоқ. **Не әкеңнің құны [көз құны] бар.** Ала алмай жүрген кезің, кеткен есең бар ма еді деген мағынада. **Не бары.** Бар болғаны, бар-жоғы. **Не басыңа күн туды.** Осыншама мазаланатындай нендей жағдай болды деген мағынада. **Не берсе де.** Қандай нәрсе ұсынса да, аз-қобіне қарамай. **Не бетімен қарады [не бетін**

айтады]. Ұялмай-қызармай кісі бетіне қалай қарайды; қандай уәжді сөз айта алады деген мағынада. **Не бетін айтамын?** Қалай айтып жеткіземін, не деп айтамын деген мағынадағы сөз. **Не болады.** сөйл. Енді одан не шығады, ешбір пайда жоқ деген мағынада. **Не болары.** Немен бітері, аяқталары. **Не болмаса.** Немесе, оның орнына. **Не болса соған.** Болар-болмас нәрсеге, түкке тұрмайтын сөзге, іске. **Не болса сол.** Жоқтан өзге, түкке тұрғысыз. **Не боп қалды.** Күтпеген не болды, бүлінгендей не болды. **Не бір.** Өте озық, аса жарамды, мақтанарлық. **Не бітті.** Не болды, нәтижесі қандай болды? **Не бітірді.** Қандай пайда әкелді, нендей үлес қосты. **Не дауа.** Не шара, амалың бар ма. **Не де болса [не болса да].** Қалай да, қайтсе де, қандай жағдай болса да, не күтіп тұрса да, нар тұяекек деген мағынада. **Не деген.** Таңғаларлық, керемет, гажан; өрескел, ерекше. **Не демейді.** Бәрін де шындықты да айтады, жала да жабады. **Не десе о десін.** Не істесе де, не айтса да бәрібір, мән бермеу. **Не жазды.** Жазығы, айыбы қайсы, қандай кінәмен жақпай қалды. **Не жаздым?** не жазып қалдым? Қандай кінәмен жақпай қалдым деген мағынада. **Не жақсылық күтуге болады?** Қандай пайда, дұрыс нәтиже береді деген мағынада. **Не жаны.** экспр. мүсіркеу. Қалай, қалайша, қайтіп. **Не жетсін [жетеді].** Ойдағыдай болып орындалғаны дұрыс, іске асқаны жөн; не тең келеді деген мағынада. **Не жорық.** Несі жөн, несін айтасыз, не бар. **Не жыларын, не күлерін білмеді.** Лажы қалмады, амалы таусылды. **Не заман.** Көп уақыт болды, талай заман өтті. **Не заманғы.** Қанша уақыттан бергі, қашанғы. **Не заматта.** Аздан соң, біраз уақыттан кейін. **Не заматтан соң.** Біраз уақыттан кейін, аздан соң. **Не керегі [пайдасы] бар.** Несіне ауре болады, қажеті қанша. **Не [неге] керек.** сөйл. а) Сонымен, сөздің қысқасы, айтып-айтпай не қылаың деген мағынадағы сөйлеушінің ойын білдіреді. ә) Не қажеті бар. б) Тыныш жатпай ма, тыныш жүрмей ме, енді не жетпейді деген мағынадағы біреуге келуді білдіреді. **Не көрмеді.** Нені басынан кештеді, өткермеді деген мағынада. **Не көрсетпеді.** Көп бейнет шексізді деген мағынада. **Не көрінді.** Не басына күн туды, не пәле болды, нендей жаманшылық келді, социалықты не болды? деген мағынада. **Не күйге түсірді.** Қандай жағдайда қалдырды, не істеді деген мағынадағы біреуге ашынып, ренжіп айтылатын сөз. **Не қара басты?** Жаман қылықты істеуге не себеп болды; сонша өзіңе не көрінді; басыңа не күн туды? **Не қара көрінді?** Бір нәрсеге, біреудің немесе өзінің ісіне разы болмағанда, кейіндегі айтылатын «сонша не болды», «бір нәрсе болды ма» деген мағынадағы сөзқолданыс. **Не қилы.** Не түрлі, неше алуан. **Не қылғанмен.** Қалай еткенмен, сонда да. **Не қылмады.** Корлығы өтті, азабы баты деген мағынада. **Не қылса.** Қайтсе де, қалай болғанда да. **Не қылсын.** Керек қылмады, елең қылмады деген мағынада. **Немді аяйын.** сөйл. Аярым жоқ, аянбаймын. **Немді қастерлейді?** сөйл. экспр. Қандай қасиетімен сыйлы, қадірлі болмақ деген мағынада. **Не нәрсе болсын.** Қандай да бір зат, ұғым, әрекет болсын; кез келген нәрсе. **Не нәрсе.** Қандай нәрсе, не зат, нендей ұғым, не неселе, не жағдай. **Не нәрсе бар.** Ештеңе жоқ. **Ненің ақысы.** Не үшін, неліктен. **Неңді алған.** сөйл. кекесін. Саған не жоқ; қолдан келмейтінге несіне ұмтылдың деген мағынада айтылатын сөз қолданыс. **Неңді алдым.** Не жаздым, не істедім деп налығанда айтылатын сөз. **Нең кетті.** Ештеме болмайды,

ештемесі кетпейді деген мағынада. **Не себепті.** Неліктен, неге. **Не үшін.** Кім үшін, не деп. **Несі бар?** Онда тұран ештеңе жоқ, ұялатын дәнненесі жоқ. **Несі құрады.** Несі кетеді, ештеңе де етпейді деген мағынада айтылады. **Несі сән?** Мәнісі не, пайдасы қандай, несіне керек деген мағынадағы бос нәрсе гоі дегенді білдіретін сөзқолданыс. **Не қылса.** Дәу де болса, қайтсе де, әйтеуір. **Нені болсын.** Қандай нәрсе болса да, бәрін, түгел. **Ненің белгісі.** Қандай нәрсенің көрінісі, не білдіріп тұр. **Не ол емес, не бұл емес.** Әрі-сәрі. **Не пайда?** Қаншалық рақат, не жақсылық, келіп-кетер не бар деген мағынадағы қолданыс. **Не пәле.** Не нәрсе, қандай сұмдық. **Несі артық.** Қай жері жақсы, несі асып тұр. **Несі кетті.** Еш нәрсе де болмайды, ештеңе бүлініп қалмайды. **Несін береді.** Беретін еш нәрсесі, түгі жоқ. **Несін жасырайын [жасыратын несі бар].** Дұрысын айтқан жөн деген мағынада. **Несіне [неме] жетіседі.** Неге қағынады, не нәрсеге маз болады деген мағынадағы сөзқолданыс. **Не табады.** Не ұтады, неменеге қол жеткізеді. **Не тамды.** Болар-болмас пайда, демеу болды ма. **Не тең!** э к с п р. Әліне қарап алсын, нәрсе, зат, адам оның қолы емес, теңі емес деген мағынада айтылатын сөз. **Не тұрыс бар?** Бостан-бос уақыт өткізудің не қажеті бар деген мағынада. **Не түрлі.** Неше, бірнеше. **Не түрі.** Көп түрі, алуан нәрсе. **Не түрлі масқараны өткерді.** Непір сұмдықты көрді, талай қиындықты бастан кешірді. **Не түсер.** Не шығар, не пайда. **Не тындырады?** Ештеңе бітірмейді, ешбір істі үйлестірмейді деген мағынада. **Не тысы, не астары жоқ.** Мәнсіз, мағынасыз, іліп алып қызықтырып әкететін ештеңесі жоқ. **Не уайым бар.** Ойланатын, қамығатын ештеңе жоқ деген мағынада. **Не шара [шара бар ма] бар?** Алал жоқ, лаж жоқ, қолданар шара жоқ. **Не шаруам бар.** Жұмысым жоқ, шатағым жоқ деген мағынада. **Не шатағы [шаруасы, жұмысы] бар.** Жұмысы жоқ, пәледен аулақ деген мәндегі сөз қолданыс. **Не істейді.** Қандай әрекет жасайды. **Не істей қояды.** Қолынан не келеді, не бітіреді. **Не істерін білмеді.** Амалын таппады, қандай себеп айтарын білмеді.

НЕ² шы л. Сөз бен сөзді, сөйлем мен сөйлемді байланыстыратын немесе «я» сөзінің мағынасына пара-пара талғаулық мағынадағы жалғаулық.

НЕАНДЕРТАЛЬ: неандерталь адымы. [лат. Homo neanderthalensis] антропол. Қаңқа қалдықтары ғана сақталған ертедегі адамдардың жеке тобы.

НЕБӘРІ үст. Бар болғаны, азғана.

НЕБІР есім. Әлдеқандай, әрқилы, неше түрлі.

НЕВРАЛГИЯ [грек. neuron – жүйе, algos – ауруы] зат. мед. Шеткі жүйкенің ұстамалы ауруы.

НЕВРАСТЕНИЯ [грек. neuron – жүйе, astheneia – ауруы] зат. мед. Невроздың бір түрі; аса күйгелектіктен және тітіркенгіштіктен жүйкенің өбден шаршап, тозуы.

НЕВРЕКТОМИЯ зат. Операция; ауырған жердің сезімталдығын жою үшін жасалатын нервті кесу.

НЕВРИТ зат. мед. Жүйке тамырлардың талаурап ісінуінен пайда болатын ауру.

НЕВРОЗ зат. мед. Неврз жүйесі қызметінің бұзылуынан, әлсіреуінен болатын ауру.

НЕВРОЛОГ зат. Неврология маманы.

НЕВРОЛОГИЯ [грек. neurologia, neuron – жүйке, logos – ілім] зат. мед. Невр жүйесін зерттейтін медицина ғылымының бір саласы.

НЕВРОПАТОЛОГ зат. мед. *Невропатологияның арнаулы маманы.*

НЕВРОПАТОЛОГИЯ [грек. neuron – жүйке, pathos – қасірет, logos – ілім] зат. мед. *Жүйке жүйесі ауруларының өзін-өзі мен механизмін анықтау, емдеу және олардан сақтандыру әдістері туралы ғылым.*

НЕВРОТИЗМ зат. мед. *Эмоциялық орнықсыздықпен, алаңдаушылықпен, өзін-өзі сыйлаудың төмендігімен, вегетациялық кінәраттармен сипатталатын күй.*

НЕВРОЦЕЛЬ зат. *Хордалы жануарлардың түтікті жүйке жүйесіндегі ішкі қуыс.*

НЕГАТИВ [лат. negativus] зат. *Суретке тартылған заттың ақ жері қара, қара жері ақ болып көрінетін жарық сезгіш үлдірге түскен бейнесі.*

НЕГАТИВИЗМ [лат. negativus] зат. *Субъектінің басқа индивидтердің немесе әлеуметтік топтардың талаптары мен күтулеріне әдейі қарама-қарсы іс-әрекеттерінен көрінетін мотивацияланбаған мінез-құлқы.*

НЕГЕ есім. *Не себепті, неліктен деген мағынада қолданылатын сұрау сөз.*

Неге десеңіз. Себебі не десеңіз. Неге екені белгісіз. Себебі бөлмәлі, ақиқаты жоқ, түсініксіз; айқын емес деген мағынадағы баяншының күйін білдіретін қыстырма сөзқолданыс. Неге екенін білмейді. Себебінен бейхабар, не себеп болғаны белгісіз. Неге екенін кім білсін [түсінбеймін, білмеймін]. а) Түсініксіз, белгісіз деген мағынадағы баяншының көңіл-күйінен хабар беретін қыстырма сөзқолданыс. ә) Себебі белгісіз. **Неге екенін қайдам.** Қалай болғаны белгісіз. **Неге ғана.** экспр. а) Өкіну, ой екінін түсіру мағынасында жұмсалатын сөзқолданыс. ә) Неліктен, не себепті, не үшін.

НЕГЕН үст. **Негенен.**

НЕГЕННЕН үст. жерг. *Нақақтан, кінәсыз.*

НЕГЕШ зат. *Тілі жаңа шығып жетіліп жатқан, бәрін қызық көріп жан-жағынан сұрай беретін білімқұмар баланың атауы.*

НЕГР [лат. niger] зат. *Тропикалық Африканың жергілікті қара түсті халқының негізгі тобы.*

НЕГРДЕЙ сын. *Түрі негрге ұқсаған, қапқара.*

НЕГРОИД [франц. negroïde] зат. *Экватор нәсілді халықтардың жалты атауы.*

НЕГІЗ¹ зат. 1. филос. *Кейбір құбылыстардың немесе құбылыстар жүйелерінің бастапқы алғышарты.* 2. *Түп-төркін, тек, тұқым.* 3. *Жаратылысы, болмысы.* 4. лингв. *Сөзжасамдық маңызы бар сөздің өзекті, мағыналы бөлігі.* 5. *Түпнұсқа.* 6. *Іргетас.*

Негіз бар. Сүйеніш, дәйек бар. Негіз болды. *Басшылыққа алды, тірек етті, арқа сүйеді, дәлел болды.* **Негізге алды.** *Басшылыққа алды, ұстанды, сүйенді.* **Негіз қалаушы стандарт.** *Кең салада қолдануға болатын немесе белгілі бір салаға арналған жалты ережелерді қамтитын құжат.* **Негізі жарымаған [жаман].** *Түп-тегі нашар, түк көрмеген.* **Негізі қаланды.** *Негізі, ізі салынды.* **Негізін қалады.** *Бастамасын жасады, іргетасын тұрғызды, бастап берді, жолбасшылық көрсетті.* **Негізін қалаушы.** *Бастап беруші, қалыптастырушы, жол салушы.*

НЕГІЗ² зат. хим. *Ерітінділерді бір немесе бірнеше гидроксид иондарын түзіп, диссоциацияланатын күрделі заттар.*

НЕГІЗГІ сын. *Шешуші мәні бар, басты. Негізгі арқан.* спорт. *Жуандығы 10-14 м*

капроннан не нейлон жіптерден өрілген, шыңға шыққан альпинистердің негізгі байланыс бөлігі болатын және ауырлықты көтеретін арқан.

Негізгі дінгері. *Ең бастысы, ең маңыздысы.*

Негізгі жұмыс. *Бірнеше жұмысты қаптар атқаратын тұлғаның өзі үшін негізгі деп есептейтін, не неғұрлым көп уақытын алатын, не оған неғұрлым көп табыс әкелетін жұмыс.*

Негізгі капитал. экон. *Субъектінің бүкіл заттай да, ақшалай да капиталына ақшаға шағып сипаттайтын көрсеткіш.*

Негізгі қағидағар. *Басты баптар, ережелер.*

Негізгі қақпашы. спорт. *Командадағы бас қақпашы, бірінші қақпашы.*

Негізгі қорлар. экон. *Материалдық өндіріс саласында да, бейөндірістік салада да заттай нысанда ұзақ уақыт бойына жұмыс істейтін және өзінің құнын тозуына қарай бөліктер бойынша жоғалтатын материалдық-заттай құндылықтардың жиынтығы.*

Негізгі морфема. лингв. *Дербес лексикалық мағынасы бар, түбір морфема.*

Негізгі ой. *Ең басты мәселесі, көздеген мақсаты, идеясы.*

Негізгі өндіріс. экон. *Кәсіпорынның тауар өнімін (бұйымдар, тауар) өндіруді (жеткізу мен өткізу үшін қызметтер көрсетуді) қамтитын өндірістік қызметінің бір бөлігі.*

Негізгі өнім. экон. *Өндірістің жалты көлеміндегі үлес салмағы көп және кәсіпорын дайындауға бағдарланған өнім.*

Негізгі сөздік қор. лингв. *Тілдің негізін құрайтын, сөздік құрамның қалыптасуы мен сөзжасамда маңызды рөл атқаратын, жалтыхалықтың сипатқа ие бір буынды сөздер.*

НЕГІЗДЕ = ет. *Дәлелді етіп тұжырымдау.*

НЕГІЗДЕЛ = ет. *Негізге алыну, сүйенілу.*

Негізделген табыс. экон. *Мүлкті (жылжымайтын мүлкті, бағалы қағаздары) иеленуден алынатын табыс.*

НЕГІЗДЕЛУ *Негіздел етістігінің қимыл атауы.*

НЕГІЗДЕМЕ зат. 1. *Тиянақты дәлел, дәйектеме.* 2. *Бір шараның я құбылыстың т.б. тиянақты дәлелі, дәйектемесі көрсетілген құжат.*

НЕГІЗДЕС сын. *Түп-тегі бір, төркіндес.*

НЕГІЗДЕУ¹ зат. 1. *Айақты дәлел.* 2. *Ғылым нәтижені ақиқаттығы анықталған басқа пікірлер мен тұжырымдарға, теорияларға сүйену арқылы дәлелдеу.*

НЕГІЗДЕУ² *Негізде етістігінің қимыл атауы; дәлелді етіп тұжырымдау.*

НЕГІЗДЕУШІ зат. *Іргетасын қалаушы, нұсқасын салушы.*

НЕГІЗДІ сын. 1. *Түбі мықты, текті.*

2. *Дәлелі орынды, дәйекті.*

НЕГІЗДІК сын. хим. *Негізге қатысты, негізге тән.*

Негіздік денешік. биол. *Жасушалардың арнайы органеллалары – кірпікшелер мен талшықтар құрамында кездесетін құрылым.*

Негіздік жарғақша. биол. *Эпителий ұлпасының эпителиоциттері мен олардың астындағы борпылдақ дәнекер ұлпасы шекарасында орналасқан құрылым.*

Негіздік қабат. биол. *Көпқабатты эпителий ұлпасының негіздік жарғақпен жанасатын төменгі эпителиоциттер қабаты.*

НЕГІЗСІЗ сын. 1. *Түп-төркіні нашар, тексіз.* 2. *Дерегі жоқ, дәлелсіз.*

НЕГІЗСІЗДІК зат. 1. *Түп-төркіні нашарлық, тексіздік.* 2. *Дәлелі жоқтық, орынсыздық.*

НЕГІЗІНДЕ үст. *Сайып келгенде, шынында, анығында.*

НЕГІЗІНЕН үст. *Түптеп келгенде, асылында, шын мәнінде.*

НЕҒАЙБЛ үст. *Істің жүзеге асу-аспауы белгісіз, күмәнді, екіталай.*

НЕҒАЙБІЛДЕУ сын. *Істің жүзеге асу, аспауы күмәнділеу, шүбхәлілеу.*

НЕҒҰРЛЫМ үст. *Бар мүмкіндігінше, мейлінше, барынша.*

НЕҒЫП есім. сөйл. *Не қылып, неге?*

НЕДӘУІР үст. сөйл. **Едәуір.**

НЕДЕН есім. *Қайдан, не себептен, ненің нәтижесінде.*

НЕДОИМКЕ ор. зат. тар. *Қоғамдық және мемлекеттік алым-салықтан өтелмей қалған қарыз, борыш.*

НЕЙБЕТ үст. *Ештеңесі жоқ, құралақан, дәнеңесіз, босқа.*

НЕЙЗИЛЬБЕР [нем. Neusilber] зат. кен. *Құрамы 65% мыстан, 15% никель және 20% мырыштан тұратын қорытпа.*

НЕЙЛОН зат. *Жасанды талшық және содан тоқылған синтетикалық мата.*

НЕЙРОАНАТОМИЯ [грек. neuron – жүйке, anatome – жару] зат. мед. *Жүйке жүйесі мен оның мүшелерінің нысаны мен құрылымын зерттейтін анатомия бөлімі.*

НЕЙРОКИБЕРНЕТИКА [грек. neu-ron – жүйке, cybernetike – басқару] зат. *Кибернетикадағы нейрондар, нейрон ансамбльдері және тұтастай орталық нерв жүйелерінің қызметі мен құрылымы зерттелетін әрі үлгіленетін бағыт.*

НЕЙРОМЕДИАТОР [грек. neuron – жүйке, mediator – делдал] зат. мед. *Қозуды тасымалдау процесінде аралық функция атқаратын жүйке шығын бөлінетін физиологиялық белсенді заттар.*

НЕЙРО... мед. *Адамның жүйке жүйесінің аурулары және оларды емдеуге байланысты күрделі сөздердің алашқы сыңары.*

НЕЙРОН [грек. neuron] зат. мед. *Жан-жаққа таралған жүйке жасушасы.*

НЕЙРОПСИХИАТРИЯ зат. мед. *Жүйке процестері мен психиатриялық бұзылу арасындағы байланысты зерттейтін медицина саласы.*

НЕЙРОПСИХОЛОГИЯ [грек. neuron – жүйке, psyche – жан, logos – ілім] зат. психол. *Неврологиялық процесс пен мінез-құлықтың өзара байланысын қарастыратын физиологиялық психологияның бөлімі.*

НЕЙРОХИРУРГ зат. мед. *Нейрохирургия саласындағы маман.*

НЕЙРОХИРУРГИЯ [грек. neuron – жүйке, cheir – қол, ergon – жұмыс] зат. мед. *Орталық жүйке жүйесі мен оның тарамдарының ауруларын әрі хирургия, әрі неврология тарапынан зерттейтін ғылым.*

НЕЙРОХИРУРГИЯЛЫҚ сын. *Нейрохирургияға қатысты, нейрохирургияға тән.*

НЕЙРОФИЗИОЛОГИЯ [грек. neuron – жүйке, physis – табиғат, logos – ілім] зат. ф и з и о л. *Жүйке жүйесінің функцияларын, жүйке ұлпасындағы ақпараттарды өңдеу процестерін, сондай-ақ адам мен жануарлардың мінез-құлықтарының негізінде жататын механизмдерді зерттейтін физиология ғылымының бір саласы.*

НЕЙТРАЛИТЕТ [нем. Neutralität] зат. **Бейтараптық.** 1. *қоғ.-саяси. Бөгденің дауына, екі тараптың арасындағы күреске араласпаушылық.* 2. *құқық. Соғысқа қатыспау, бейбіт уақытта әскери одақтарға қатысудан бас тарту.*

НЕЙСТОН [грек. neusteon] зат. биол. Теңіз суларын немесе тұщы суларды мекендейтін азғалар.

НЕЙТРАЛИЗМ зат. биол. Бейтараптық, азғалар арасында өзара пайдалы немесе пайдасыз қатынастардың жоқтығы.

НЕЙТРОГЕНДЕР зат. хим. Мақта маталардың бетіне басуға қолданылатын, Францияда шығарылатын азотолдар мен диазоаминоқосылыстар қоспасының саудадағы атауы.

НЕЙТРОН [ағыл. neutron] зат. физ. Атом ядросындағы электр зарядынан айырылған материалдық бөлшек.

Нейтрон бомбасы. өск. Нейтрон зарядтарының ажырауына негізделіп жасалған, тірі жанды қырып-жоятын ядролық қару.

НЕЙТРОНДЫ сын. физ. Құрамында нейтроны бар, нейтрон араласқан.

НЕЙТРОНДЫ-АБСОРБЦИЯЛЫ сын. физ. Нейтрон мен абсорбция қатысқан.

Нейтронды-абсорбциялы талдау. хим. Анықталатын элементтер нуклидтерінің нейтрондарды жұтуын немесе шашыратуын өлшеуге негізделген элементтік талдау әдісі.

НЕЙТРОНДЫҚ сын. физ. Нейтронға қатысты, нейтронға тән.

Нейтрондық жұлдыздар. астр. Негізінен нейтрондардан тұратын әрі электрондардың, протондардың және аса ауыр атом ядроларының шамалы қоспасы бар ең тығыз жұлдыздар.

Нейтрондық қару. физ. Негізгі зақымдаушы факторы өткір радиация болып табылатын ядролық қарудың бір түрі. **Нейтрондық оптика.** физ. Ядролық физиканың баяу нейтрондардың ортамен, электромагниттік және гравитациялық өрістермен өзара әсерлесуін зерттейтін бөлімі.

НЕЙТРОНОГРАФИЯ Нейтрондар дифракциясының көмегімен заттардың құрылымын зерттейтін әдістердің жиынтығы.

НЕЙТРОФИЛИЯ зат. биол. Нейтрофил лейкоциттердің шамадан тыс көбеюі.

НЕКАЪ зат. этн. ескікіт. Неке.

НЕКЕ' [ар. نکاح] зат. Жаңа үйленген адамдардың ерлі-зайыпты болғандығын ресми түрде заңдандыру ісі.

Неке бұзды. Ажырасты, айырылысты. **Неке дұғасы.** діни. Шариаат бойынша отасу, некелесу рәсімінде оқылатын суре, аят, тілек. **Неке жүзігі** [сақинасы]. Жаңа үйленуші ерлі-зайыпты адамдардың сүйіспеншілік, махаббаттың, адалдықтың белгісі ретінде бір-бірінің қолына тағатын (өзара сыйға тартатын) зергерлік бұйым. **Неке куәлігі** [қағазы]. Жұбайлардың некеленгендігін білдіретін ресми құжат. **Неке қиғызу.** а) діни. Молдаға некесін қидыру, алдын ала белгіленген екі адамды куәға ала отырып неке суын ішкізіп, Құран аяттарын оқытқызып, үйленетін жастардың бір-біріне адал болуына ант алғызу рәсімі. ә) Жұбайлардың тұрмыс құрғандығын ресми түрде заңдандыру. **Неке қидыру.** діни. Молдаға некесін қидыру, алдын ала белгіленген екі адамды куәға ала отырып неке суын ішкізіп, Құран аяттарын оқытқызып, үйленетін жастардың бір-біріне адал болуына ант алғызу рәсімі. **Неке сарайы.** Жас жұбайлардың бір-біріне қосылғандығы туралы дәстүрлі жоралғыны өткізетін салтанат орны, ғымарат. **Неке суы.** діни. а) Ескі салт бойынша, неке оқылғаннан кейін ерлі-зайыптыларға ауыз тиюге беретін су. а) Молда үйленетін екі адамды алдын ала белгіленген екі жігітті куәге тарта отырып, оларда неке суын ішкізіп, олардан бір-біріне адал

болуына ант алып, Құран аяттарын оқыды.

ә) **Некесі қылды.** Некелесті, некеге тұрды, заңды түрде ерлі-зайыпты болып қосылды.

НЕКЕ² зат. Көктем кезінде жылқы денесінен тері сыртына өздігінен шығатын бұзылған қан.

НЕКЕЖАУЛЫҚ зат. этн. көне. Қалыңдықтың пәктігін айқындау үшін күйеу жігіт пен қыз төсегіне төселетін ақ жібек шаршы мата.

НЕКЕҚИЯР зат. 1. Үйлендіру, екі жасты үйлендіру рәсімі. 2. Отбасын құрған адамдардың мемлекеттік, азаматтық хал актілерін тіркеу (АХАЖ) органдарында тіркелу рәсімі. 3. этн. Ерлі-зайыпты боп тұрмыс құрған кісілердің некесін қиған адамға берілетін жоралғы (мал, ақша).

НЕКЕЛЕ= е т. Үйленгендікті куәландыру, ерлі-зайыпты болғандықты заңдандыру.

НЕКЕЛЕН= е т. Некеге тұру, некесін қидыру.

НЕКЕЛЕНУ Некелен етістігінің қимыл атауы.

НЕКЕЛЕС= е т. Бірге некеге тұру.

НЕКЕЛЕСУ Некелес етістігінің қимыл атауы.

НЕКЕЛЕТ= е т. Некеге тұрғызу.

НЕКЕЛЕТУ Некелет етістігінің қимыл атауы.

НЕКЕЛЕУ Некеле етістігінің қимыл атауы.

НЕКЕЛІ сын. Ресми түрде үйленген, некеге тұрған, некесі қиылған.

Некелі төсек. Ерлі-зайыптылардың төсегі.

НЕКЕЛІК сын. Некеге қатысты, некеге тән.

Некелік одақ. кіт. Ерлі-зайыпты болып отбасын құрған ер мен әйелдің бірлігі.

НЕКЕН үст. ескікіт. көне. Жалғыз-жарым, жалқы.

НЕКЕНДЕР зат. биол. Көне замандық тұрлер, қазіргі заманда аз да болса түрлері сақталған, бұрынғы геологиялық дәуірде тіршілік еткен өсімдіктер мен жануарлардың қалдығы.

НЕКЕН-НОҚАН сын. сөйл. жерг. **Некен-саяқ.**

НЕКЕН-НУҚАН сын. сөйл. **Некен-саяқ.** **НЕКЕН-САЯҚ** сын. 1. Бірен-саран, жалғыз-жарым. 2. Өте сирек, ілуде біреу. 3. Сирек, анда-санда кездесетін, мыңнан бір. 4. Бірлі-жарым.

НЕКЕН-САЯҚТАУ сын. Бірлі-жарымды, азын-аулақтау, сиректеу, жалғыз-жарымды.

НЕКЕС¹ сын. ескікіт. Жат, бейтаныс.

НЕКЕС² сын. Арам пиғыл, сұм, жексырын.

НЕКЕСТІК зат. Жексырындық, арамзалық.

НЕКЕСІЗ сын. 1. Ерлі-зайыпты болғандығы ресми түрде куәландырылмаған, ерлі-зайыптылығы заңсыз. // Заңсыз түрде, некелестей, некеге отырмай. 2. сөйл. Күйеусіз немесе әйелсіз, басы бос.

НЕКК [ағыл. neck] зат. геол. Жанартаудың көмеіін толтырған баған пішінді лавалық, туфоловалық, туфтық дене.

НЕКРОЗ зат. физиол. Аздадағы қандай да бір органның немесе жасушалар тобының жансыздануы.

НЕКРОЛОГ [грек. nekros – өлі, logos – сөз] зат. **Қазанама** (қайтыс болған адамның өмірі мен қызметі жайлы хабар берілген қаралы мақала).

НЕКРОПОЛЬ [грек. nekros – өлі, polis – қала] зат. тар. Адамдар жерленген обалар мен қабір топтары немесе отырықшы-қалалық орталықтар төңірегіндегі нецрлық үлкен зираттар.

НЕКРОБАЦИЛЛЕЗ зат. биол. **Бақайқұрт** (мал мен құстың, бұғының жұрпалы ауруы).

НЕКРОЗ [грек. nekros] зат. вет. 1. Тірі ағзаның жекелеген органдарының, оның бөліктеріндегі немесе ұлпалар мен жасушалардағы тіршілік қызметінің тоқтатылуы. 2. Қан айналысының бұзылуы салдарынан, химиялық және физикалық әсерден ағза ұлтасының шіріп бүлінуі. 3. Өлі еттену, мал денесінің белгілі бір бөлігінің тіршілік қабілетінен айрылуы.

НЕКРОФАГ зат. биол. Өлі жануарлармен қоректенетін азғалар.

НЕКТАР [грек. nektar] зат. **Шырын** (гүлді өсімдіктерден бөлінетін тәтті зат).

НЕКТОН [грек. nekton] зат. зоол. Суқоймалардың пелагиаль аймағында тіршілік ететін, белсенді түрде жүзін жүретін азғалар жиынтығы.

НЕҚОСТАУ сын. жерг. Селқостау, енжарлау.

НЕЛЕР есім. сөйл. Небір, нетүрлі.

Нелер алуан. Небір түрлі, неше түрлі, әрқандай. **Нелер қилы.** Талай-талай сыры бар, неше алуан.

НЕЛЕУ сын. сөйл. Көңілдегідей емес, ойдағыдай емес дегенді тура айтуға қиналғанда қолданылатын тұспалдау мәнді сөз.

НЕЛІКТЕН үст. 1. Не себептен, неге. 2. Қалайша, қайтіп осылай болды деген риторикалық сұрақ мағынасындағы сөз.

НЕМАРТ сын. ескікіт. Тексіз, жетесіз, нашар.

НЕМАТОБЛАСТЫҚ: нематобластық құрылым. геол. Кристаллобластық құрылымның түрі.

НЕМАТОДОЗДАР зат. биол. Жұмыр құрттар тұдыратын ішқұрт аурулары (аскаридоз, стронгилидоз, метастронгилез, диктиокәудез, хабертиоз т.б.)

НЕМАТОЦИД зат. биол. Дөңгелек құрттарға қарсы қолданылатын улы химикат.

НЕМӘРСЕ есім. сөйл. Не болса да.

НЕМЕ есім. қарап. Тең көрмей қамсынған кезде айтылатын есім сөз. 2. Жек көріп, қорлау, кемсіту үстінде айтылатын есім сөз.

НЕМЕДЕЙ сын. жағымсыз. Біреулердей, неме сияқты.

НЕМЕЛТАЙ зат. жерг. Немеренің баласы (шөбере.).

НЕМЕНЕ¹ зат. этн. 1. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы жеті ата жүйесі бойынша тараптылатын жетінші ұрпақ. 2. этн. Ата-ананың ұл жағынан туған бесінші ұрпағы, шөпшекпен туған бала.

НЕМЕНЕ² есім. 1. Не нәрсе, ол не. 2. сөйл. Не дейсің, не дедің, не деп тұрсың деген мағынада. 3. сөйл. Не болды сонша, сонша не көрінді деген мағынада. 4. сөйл. Сол да сөз боп па, тұкке тұрғысыз нәрсе деген мағынада.

НЕМЕНЕГЕ есім. Не үшін, не себепті, неге. **НЕМЕНТАЙ** сын. жерг. Болмашы ғана, мардымсыз.

НЕМЕРГІШ зат. физ. Сұйықтықтардың салыстырмалы тығыздықтарын анықтайтын құрал; пикнометр.

НЕМЕРЕ зат. этн. Ата-ананың ұлынан туған баласы; атадан санағандағы үшінші ұрпақ. // Аталас, атасы бір, бір атаның баласының ұрпақтары болып келетін.

Немере аға. этн. Екінші ұрпақтан жалғасатын туысы, бір атадан туған ағайынды

кісінің жасы үлкен ұлы. **Немере қарындас**. этн. Ағайынды кісінің балаларының ішіндегі жасы кіші қыз. **Немере сүйді** [жетектеді]. Ұрпағының балаларының қызығын көрді.

НЕМЕРЕЛЕС сын. Ерлер жағынан алғанда әкелерінің әкесі бір туыстас.

НЕМЕРЕЛІ сын. Немере көрген, немересі туған.

НЕМЕРЕ-ШӨБЕРЕ зат. этн. Немере мен шөбере; үрім-бұтақ, өрен-жаран.

НЕМЕРТИНДЕР [лат. nemertini]: **немертиндер типі**. биол. Басым көпшілігі теңіз жасалауларында еркін тіршілік ететін, тек кейбір өкілдері тұщы суларда паразиттік тіршілік етуге бейім жануарлар.

НЕМЕСЕ шыл. Не болмаса, не.

НЕМЕУРІН зат. жерг. Көмек, жәрдем.

НЕМЕСЕ үст. жағымсыз. *Неме си-яқпаны.*

НЕМКЕТТІ үст. Қалай болса, солай, немқұрайды, самарқау. // *Енжар, селқос.*

НЕМКЕТТІЛЕУ сын. Самарқаулау, селқостау, немқұрайдылау.

НЕМКЕТТІЛІК зат. Енжарлық, селқостық, немқұрайдылық.

НЕМҚҰРАЙДЫ үст. Қалай болса, солай, шын ниетімен емес; керенау, селқос. // *Әншейін, салғырт.* // сөйл. Мардымсыз, түкке тұрғысыз.

НЕМҚҰРАЙДЫЛАУ сын. Шын ниетімен емес, немкеттілеу, керенаулау.

НЕМҚҰРАЙДЫЛЫҚ зат. Немкеттілік, қалай болса, солай қараушылық, керенаулық.

НЕММАТЛЫ сын. ескікіт. Талапты.

НЕМІС зат. Германия Федеративті Республикасының байырғы халқының, негізгі ұлтының қазақша атауы; осы ұлт өкілі. // *Германияға қатысты.*

Неміс фашистері [неміс]. тар. Екінші дүниежүзілік соғыста халық арасында қалыптасқан фашистік Германия әскерінің аты.

НЕМІСШЕ үст. 1. Неміс тіліне аудару. 2. Неміске ұқсату.

НЕМІСШЕЛЕУ ет. 1. Неміс тілінде, неміске ұқсат.

НЕМІСШЕЛЕУ Немісше етістігінің қимыл атауы.

НЕНДЕЙ ес. Қандай, қандайлық.

Нендей бір. Қандай да бір, әлдебір.

НЕНДЕЙЛІК зат. Қандай бір, қандайлық.

НЕО... [грек. neos] Жаңа деген мағына үстейтін әдетте терминдік күрделі атаулардың алғашқы құрамдас бөлігі.

НЕОАНТРОПТАР [грек. neos – жаңа, anthropos – адам] зат. тар. Археологиялық қазбалардан табылған және бүгінгі саналы адамдардың (*homo sapiens*) жиынтығы атауы.

НЕОБИХЕВИОРИЗМ [грек. neos – жаңа, ағыл. behaviour – мінез-құлық] зат. филос. Дәстүрлі психологиядағы бихевиоризмнің дағдарысын көрсететін ХХ ғасырдың 30-жылдарында Америка психологиясында пайда болған бағыт.

НЕОГЕГЕЛЬШІЛДІК зат. филос. Дін мен спекулятивтік философияны қорғау үшін пайда болған жаратылыстың тарихи материализм мен позитивизмге қарсы ХІХ ғ. екінші жартысында Англия мен АҚШ-та қалыптасқан идеалистік философиялық бағыт.

НЕОГЕЙ зат. геол. Жердің геологиялық (тектоникалық) дамуының соңғы докембрий, палеозой, мезозой және кайнозой дәуірлерін біріктіретін соңғы сатысы.

НЕОГЕН [грек. neos – жаңа, жас, genos – туылу] зат. геол. *Неоген жүйесі және неоген кезеңі терминдерінің қысқаша атауы.*

Неоген жүйесі. геол. Кайнозой тобының ортаңғы (палеоген жүйесі мен төрттік жүйенің арлығындағы) жүйесі. **Неоген кезеңі**. геол. Кайнозой эрасының ұзақтығы шамамен 23 млн. жылмен өлшенетін екінші (ортаңғы) геологиялық кезеңі.

НЕОДИМ [лат. neodymium] зат. хим. Табиғатта сирек кездесетін, күміс түстес ақ металл, рет нөмірі алтысыншы химиялық элемент.

НЕОКАНТШЫЛДЫҚ зат. филос. Кант философиясының диалектикалық элементтерінен гөрі оның метафизикалық элементтерін қайта жаңғыртып дамытқан, ХІХ ғ. екінші жартысында Германияда пайда болған идеалистік философиялық ағым.

НЕОКЛАССИКА зат. экон. Жаңа классика.

НЕОКЛАССИКАЛЫҚ сын. экон. Жаңа классикалық.

Неоклассикалық мектеп. экон. Жаңа классикалық мектеп, Маршаллдың еңбегіне және маржиналды талдау мен ресурстарды оңтайлы бөлу жөніндегі нарықтық тетік әрекетін зерделеу құралдарын кеңінен пайдалануға негізделген экономикалық идеялардың жиынтығы. **Неоклассикалық экономика**. экон. Жаңа классикалық экономика, ұтымды болжамдар теориясына негізделген экономикалық ой-пікір мектебі.

НЕОКЛАССИЦИЗМ [грек. neos – жаңа, лат. classicus – үлгілі] зат. экон. Жаңа классицизм; А.Смит пен Д.Рикардо еңбектеріне негізі қаланған классикалық мектепті дамытушы қазіргі заманғы экономикалық теория мен ағым.

НЕОКОЛОНИАЛИЗМ [грек. neos – жаңа, лат. colonia – қонысжай] зат. саяси. Тәуелсіз елдерді отарлау саясатының жаңа формаларын сақтауға бағытталған жаңа отаршылдық империалистік қарым-қатынас жүйесі.

НЕОКОНСЕРВАТИЗМ зат. саяси. Заңның орындалуы мен азаматтар құқығының қорғалуын және т.б. қатаң қадағалайтын күшті мемлекет, қоғамдық тәртіп үшін күресетін саяси экономика мен философиядағы бағыт.

НЕОКОТОНДАР зат. хим. Ерімейтін азобояғыштардың күрделі эфирлерінің ерімтал натрий тұздары.

НЕОЛИБЕРАЛДЫҚ сын. қоғ. Неолиберализмге тән, неолиберализм бағытына қатысты.

НЕОЛИБЕРАЛИЗМ зат. саяси. ХХ ғасырдың 70-жылдары пайда болған экономиканы мемлекеттік реттеуді мойындамайтын, еркін нарық пен шексіз бәсекелестікті дамуының негізгі құралы ретінде қарастыратын саяси экономика мен философияның бағыты. // *Неолиберализмге тән, соған қатысты.*

НЕОЛИТ [грек. neos – жаңа, lithos – тас] зат. тар. **Неолит дәуірі**.

Неолит дәуірі. тар. Тас дәуірінің соңғы, ақырғы кезеңі.

НЕОЛОГИЗМ [грек. neos – жаңа, logos – ілім] зат. лингв. Тілдің сөздік қорындағы жаңа сөз немесе жаңа мағына.

НЕОЛОГИЯ зат. лингв. Жаңа сөздерді зерттейтін тіл білімінің бір бөлімі.

НЕОМИФОЛОГИЯЛЫҚ сын. филос. Жаңа мифологиялық дiлге қатысты, соған тән.

Неомифологиялық сана. филос. ХХ ғ. басындағы символизмнен басталып, постмодер-

низммен аяқталатын ХІХ ғ. позитивтік санаға жауап ретінде пайда болған жаңа мифологиялық мәдени ментальділіктің бір бағыты.

НЕОМИЦИН зат. биол. Актиномицеттер тобының кейбір микроазалары түзетін антибиотиктік кешен.

НЕОН [грек. neos] зат. хим. Жанғанда құлпырып тұратын инертті газдар тобына жататын химиялық элемент, түссіз, иіссіз, салғырт газ.

Неон шамы [оты]. тех. Неон газында өтетін электр разряды негізінде көзге көрінетін сәуле шығаратын төмен қысымды газ разрядты жарық көзі.

НЕОНТОЛОГИЯ зат. биол. Заманауи органикалық дүниені зерттейтін биологиялық ғылымдар кешені.

НЕОПАЛЛИУМ зат. биол. Бауырымен жорғалаушылардың үлкен ми сыңарларының жүйке жасушаларының сұр затынан тұратын қыртысы.

НЕОПЛАТОНИЗМ зат. филос. Платонның идеалистік теориялары мистикалық эманация (сәуле шашу) туралы ілім формасында қабылданған Рим империясының құлдырау дәуіріндегі мистикалық, кертартпа философия.

НЕОПОЗИТИВИЗМ [грек. neos – жаңа, positivus – оң, дұрыс] зат. филос. Позитивизмнің жаңа формасы түріндегі шындық туралы білімді ойлау арқылы алуға болады деп есептеген ХХ ғасырдағы философиядағы бағыт.

НЕОПОТИЗМ [лат. nepos] зат. саяси. Ағайын-туыс, жекжат-жұрааттарына қызметтік қамқорлық жасап, оларды аса табысты, ықпалды орындарға тағайындау.

НЕОПРЕН зат. хим. АҚШ-та өндірілетін хлорпренді көксағыздың саудадағы атауы.

НЕОРЕАЛИЗМ [грек. neos – жаңа, лат. realis – материалдық, заттық] зат. филос. Жаңа реализм, бейнелеудің материалистік теориясына қарсы бағытталған ХХ ғасырдағы ағылшын-америка философиясындағы ағым.

НЕОРЕАЛИЗМДІК сын. филос. Неореализмге қатысты, соған тән.

НЕОРОМАН зат. әдеб. Жаңа роман, француз посавангардистері (1950-1970 жж.) жасап шығарған жаңа әдістер негізінде қалыптасқан роман.

НЕОТЕКТОНИКА [грек. neos – жаңа, tektonike – құрылыс өнері] зат. геол. Жаңа тектоника, кайнозой дәуірінде байқалған тектоникалық үдерістерді зерттейтін тектоника саласы.

НЕОТЕКТОНИКАЛЫҚ сын. геол. Неотектоникаға қатысты, соған тән.

НЕОТЕНИЯ [франц. neotenie] зат. зоол. Кейбір жануарлардың дамуының дернәсілдік кезеңінде жыныстық жетіліп, көбею қабілеті.

НЕОТОМИЗМ зат. филос. Акинскийдің іліміне негізделген католик шіркеуінің ресми философиялық қағидасы.

НЕОТОМИСТЕР зат. филос. Неотомизм қағидасын ұстанушылар, осы ілім көзқарасындағы философ, дінтанушылар.

НЕОТОМИСТІК сын. филос. Неотомизмге қатысты, соған тән.

НЕОФАЗИЯ зат. психол. Шизофренияның белгілі бір нысанында жиі байқалатын сөз.

НЕОФАШИЗМ зат. саяси. Екінші дүниежүзілік соғыстан кейін таратылған фашистік ұйымдардың саяси және идеялық бағытын жалғастырушы қазіргі заманғы оңшыл-радикалды қозғалыс.

НЕОФАШИСТК сын. саяси. *Неофашизмге тән, соған қатысты.*

НЕОФРЕЙДИЗМ зат. психол. *Класикалық фрейдизмнің биологизмін еңсеріп, оның негізгі қағидаларына элементарлік мағына беруге әрекеттенген психологиялық бағыт.*

НЕОФРЕЙДИСТЕР зат. психол. *Неофрейдизмді ұстанушылар, осы бағыт өкілдері.*

НЕОФРЕЙДИСТИК сын. психол. *Неофрейдизмге қатысты, соған тән.*

НЕОХАСЕДИЗМ зат. діни. *Иудаизмдегі жаңа агымның бірі.*

НЕОЦЕРЕБЕЛЛУМ зат. анат. *Мишықтың эволюциялық түрідан жасырын қабық пен тісті ядродан тұратын ең жақын бөлігі.*

НЕОЭНЦЕФАЛОН зат. биол. *Жаңа ми; мидың едәуір кеш дамыған құрылымы.*

НЕПОВИРУСТАР зат. зоол. *Нематодалар (жұмыр құрттар) арқылы тарайтын, пішіндері көп қырлы вирустар.*

НЕПТУН [лат. neptunus] зат. астр. *Күн жүйесінің Күннен бастап санағанда сегізінші үлкен ғаламшары.*

НЕПТУНАТТАР зат. хим. *Нептуний гидроксидінің (VI) құрамындағы сутек атомдары металдар атомына алмасқаннан түзілетін туындылар.*

НЕПТУНИЗМ [лат. neptunus] зат. филос. *Барлық тау жыныстарын бастапқы дүниежүзілік мұхит суы мен «топан суынан» тұрну арқылы жаралған деп түсіндіретін, 18 ғ-дың соңы мен 19 ғ-дың басында тараған ілім.*

НЕПТУНИЙ [лат. neptunium] зат. хим. *Рет нөмірі тоқсан үшінші актиноидтар қатарындағы радиоактивті химиялық радиоактивті элемент, жұмсақ, ауыр металл.*

НЕПТУНИЛДЕР зат. хим. *Нептуний деп аталатын екі оң зарядты радикалдың тұздары.*

НЕРВ [лат. nervus] зат. анат. *Жүйке (ми мен жұлыннан денеге өте жіңішке талшықтар түрінде таралып, ағза қызметін басқарып отыратын жүйке тамырлар).*

Нерв жүйесі. анат. *Жүйке жүйесіне тән қозу, сертім.*

НЕРИТ: *нерит шөгінділері.* геол. *Теңіздер мен мұхиттардың саяз сулы жағалау алқаптарының шөгінділері.*

НЕРПА зат. зоол. *Итбалықтар тобына жататын суда тіршілік ететін, сүтқоректі, тырбық аяқты жануар.*

НЕРПАЛАР зат. зоол. <лат. rhosa> *Ескекаяқтылар отряды нағыз итбалықтар тұқымдасының туысы.*

НЕСЕП зат. биол. **1.** *Бүйректен сүзіліп өткен қаннан түзілетін зат алмасу үдерісінің өнімі. 2.* *Жануарлар мен адамның сүйік дәреті, зәрді.*

Несеп бұзылуы. мед. вет. *Адамның, малдың ағзасында болған жағымсыз өзгерістердің, аурудың әсерінен, зат алмасудың қалыпты күйінен ауытқуы салдарынан несеп құрамының нашарлап, өзгеруі. Несеп жолдары.* анат. <лат. viae urinariae> *Бүйректен түзілген зәрді уақытша жинап, сыртқа шығаратын мүшелер жүйесі.*

НЕСЕПАҒАР зат. анат. <лат. ureter> *Бүйректен зәрді қуыққа алып баратын түтікше мүше.*

НЕСЕП-ЖЫНЫС: *несеп-жыныс жүйесі.* анат. <лат. systema urogenitalis> *Адам мен жануарлардың филогенезі (узақ тарихи даму) мен онтогенезінде (жеке даму тарихы) зәр бөлу*

және көбею мүшелерінің біртұтас қалыптасқан жүйесі.

НЕСЕПНӘР зат. хим. *Карбамид, суда жақсы еритін, иіссіз, түссіз кристалды зат, адамның, сүтқоректі жануарлардың ағзасында жүретін нәруыз алмасу үдерісі нәтижесінде түзілетін ақырғы өнім.*

НЕСЕПТИ сын. анат. *Несеп жүретін, несепі бар.*

НЕСЕПТИК сын. анат. *Несепке қатысты, соған тән.*

НЕСИҒАТ зат. ескікіт. *Насихат* (үлгілі сөз, ақыл сөз, өсиет).

НЕСИЕ [ар. نسيه] зат. **1.** *Кейінірек қайтару келісімімен ауысатын ақшалай-заттай алыс-беріс; борыш, қарыз. 2.* экон. *Бір тұлғаның екінші тұлғаға қарыз түрінде ақша немесе тауар-материалдық құндылықтар беруі жөніндегі мәміле. 3.* а у ы с . *Қайтарылуга тиіс, қайтарымы болатын іс, сұрауы бар жақсылық, өтемі болатын бақытты шақ.*

Несие алу. *Өсімімен және белгілі бір мерзімде қайтарып беретін болып қарыз алу. Несие капиталы.* экон. *Жеке немесе заңды тұлғаларға қайтарылу шартымен және несие пайызы түріндегі төлемақшаға берілетін ақшалай нысандағы капитал. Несие кооперативі.* *Құрамына енген мүшелерін несиелендіру және олардың ақшалай қаражатын жинап, сақтау үшін құрылған ұйым Несие құны.* экон. *Қарызгердің несиені пайдаланғаны үшін несиегерге төлейтін сомасы. Несиені қамсыздандыру.* экон. **а)** *Борышқордың несиеге алған қаражаты уақытылы толық қайтаруына және оның тиісті пайызды төлеуіне несиегер үшін кепіл болып табылатын тауар-материалдық құндылықтар мен өндіріс шығыны. ә)* *Өмірді сақтандыру полистері не банк несиесін қамтамасыз ету кепілі ретінде берілетін акциялар түріндегі қамсыздандыру нысаны. Несие мөлшері.* экон. **а)** *Ақшалай ресурстардың валютаға сәйкес көлемі. ә)* *Белгілі бір шарттар бойынша, белгілі мерзімге берілетін қарыз көлемі. Несие нысандары.* экон. *Несие қоры қозғалысының нақты көріністері. Несие пайызы.* экон. *Несиегер (капиталдың меншік-тенушісі) қарызгерден (борышқордан) белгілі бір кезең ішінде ақшалай төлемақы (ақшалай несиені пайдаланғаны үшін қойылатын баға). Несие рыногы.* экон. *Түрлі төлем құралдарына сұраным мен ұсыным болатын рынок. Несие шарты.* экон. *Несиегер мен қарызгердің арасындағы несие мөлшері мен оны беру талаптары, несиелік қатынастар субъектілерінің құқықтары мен міндеттері айқындалатын шарт.*

НЕСИЕГЕР зат. **1.** экон. *Қарызға (несиеге, борышқа) ақшалай қаражат, тауар және басқа құндылықтар беруші жеке немесе заңды тұлға. 2.* қаржы. *Кәсіпорын (азамат), ақшалай қаражат берешек болған жеке немесе заңды тұлға.*

НЕСИЕГЕРЛІК зат. *Несиегер болушылық. Несиегерлік берешек.* экон. *Субъект уақытша тартқан, шарт бойынша белгіленген мерзімде қайтарылуга тиіс ақшалай қаражат.*

НЕСИЕЛЕ= ет. *Бір тұлғаның екінші тұлғаға қарыз түрінде ақша немесе тауар-материалдық құндылықтар беруі.*

НЕСИЕЛЕН= ет. *Борыштану, қарыздану. Несиеленбейтін элемент.* қаржы. *Несие берілетін нысанның несиелендірілуге тиіс емес бөлігі.*

НЕСИЕЛЕНДІР= ет. экон. *Қарыз түрінде ақша немесе тауар-материалдық құндылықтар бергізуі, қарызға қаржыландыру.*

НЕСИЕЛЕНДІРУ экон. *Несиелендіру етістігінің қымал атауы.*

Несиелендіру қағидағары. экон. *Несие механизмінің несиелендіру үдерісін айқындайтын негізгі ережелері. Несиелендіру тиімділігі.* экон. *Несиеге берілетін қаражаттың ұдайы өндіріс үдерісінде пайдаланылу нәтижесі.*

НЕСИЕЛЕНДІРІЛ= ет. *Қарыз түрінде ақша не тауар-материалдық құндылықтардың бергізілуі, қарызға қаржыландырылуы.*

НЕСИЕЛЕНДІРІЛУ *Несиелендіріл етістігінің қымал атауы*

НЕСИЕЛЕНУ *Несиелен етістігінің қымал атауы.*

НЕСИЕЛЕУ экон. *Несие етістігінің қымал атауы.*

НЕСИЕЛІ сын. *Борышты, қарызды.*

Несиелі сөз. *Нақтылы емес, бос сөз.*

НЕСИЕЛІК сын. экон. *Несиеге қатысты, соған тән, несие бойынша.*

Несиелік ақша. қаржы. *Несиелік билеттер, несиенің дамуы және ақшаның төлем құралы ретіндегі атқарымы негізінде пайда болған төлем құралдары (банкноттар, чектер, вексельдер).*

Несиелік билеттер. экон. *Эмиссиялық банктер шығаратын және несиелік ақша ролін атқаратын құн белгілері. Несиелік карточка.* экон. *Жеке тұлғаның есепшотындағы ақшаны банкомат қызметі арқылы пайдалануға мүмкіндік беретін, құпия жеке код арқылы ашылатын пластиктен жасалған төрт бұрышты қыма. Несиелік қатер.* экон. *Қарызгердің несиегерге қатысты өз міндеттемелерін орындамау қатері: қарызгердің пайыз төлеуден және (немесе) несиегерге тиесілі негізгі (күрделі) борышты қайтарудан бас тартуы мүмкін екендігі. Несиелік шектеу.* экон. *Несие мөлшерін банктер мен мемлекеттің шектеуі немесе қысқартуы.*

НЕСИЕШІ зат. *Несие беруші, қарызға беруші.*

НЕСТОРИАНШЫЛДЫҚ зат. діни. *Несториан діні, V ғасырда Византияда пайда болған христиан дініндегі ағым.*

НЕСІБЕ [ар. نسيبه] зат. **1.** этн. *Сыбаға, ризық, үлес. 2.* діни. *Алланың пендесіне бұйырған ырзыдығы, Құдайдан берілген тіршілігіндегі барлық тағдыр-талайы. 3.* а у ы с . *Молшытық, мол ішіп-жем, ырыс, асқан дәулет. 4.* а у ы с . *Тіршілік, осы дүние қызығы.*

Несібе етті. *Бұйырды, ризық қылды. Несібесіне берген. Маңдайына біткен. Несібесін жаттан тіледі. Өз маңдайына бұйырар ырзығын сырттан іздеді. Несібесін терді. Өз бақ-талайын, бұйырған ырзысын іздеді, қармады. Несібесі өрледі. Ризығы артты, ырзыдығы көбейді, дәулеті тасыды. Несібесі тандыр болып суалды. Ырыс, байлық, бірлік тайды, таусылды. Несібесі таусылды. Алладан бұйырған несібесі түгеді, ризығы бітті. Несібе терді. Өз бақ-талайын, бұйырған ырзысын іздеді, қармады.*

НЕСІБЕЛІ сын. **1.** *Ризықты, ырысты, сыбағалы. 2.* *Бақытты, бағы бар.*

НЕСІБЕСІЗ сын. *Ризықсыз, сыбағасыз, ырыссыз. 2.* а у ы с . *Бақытсыз, сорлы.*

НЕСІБЕСІЗДІК зат. *Ризықсыздық, сыбағасыздық, ырыссыздық.*

НЕСІП зат. діни. **1.** *Ризық, несібе. 2.* а у ы с . *Алланың бұйырғаны, маңдайға жазғаны, жазмышы. 3.* *Олжа.*

Несібі артылды. Алланың бұйырған ырыздығы артты, Алланың рақымы түсіп, ырысы артты. **Несібін көрді.** Алланың жазғанына мойынсұнды, тағдырға бой ұсынды. **Несібі шашылды.** Берекесі кетті, ырысы талан-таражға түсті, ризығы босқа кетті. **Несіп берді.** Бұйыртты, ризық берді. **Несіп болды.** Ырыздығына берілді, бұйырды. **Несіп етті.** а) Өзіне азық етті, иеленіп алды. ә) Бұйырды, маңдайына жазды. **Несіп кетті.** Ырыздығы кеміді.

НЕТ зат. сөйл. **Нует.**

НЕТКЕН шыл. 1. Таңқалуды, таңдануды білдіретін, не қылған керемет деген мағынадағы эмоциялық сөз. 2. Не қылған, қандай, қай деген сұрау мағынасындағы сөз. 3. экспр. жағымсыз. Кекесін мағынадағы не қылған, қайдан пайда болған деген мәнді жақтырмауды, мазақты білдіретін сөз.

Неткен жапа. экспр. Тағаларлық керемет.

НЕТКЕНМЕН шыл. сөйл. Қалай еткенмен, қайткенде де.

НЕТТО [итал. netto] зат. 1. Тауардың ыдысыз таза салмағы. 2. экон. Тауардың белгілі бір шегерімді шегеріп тастағаннан кейінгі бағасы, таза баға. 3. экон. Таза табыс.

Нетто қайтарымы. сұшар. Бөген толық шығындармен немесе брутто шығындарымен анықталатын ағындыны реттеу есептеулері. **Нетто су өтімі.** сұшар. Каналдың, арықтың соңындағы үзлу мен буланып жоғалуынан кейінгі таза су өтімі.

НЕТТО-АҒЫН зат. экон. Халықаралық несие қатынастарында: елдің сыртқы қарызы бойынша негізгі төлемдер түрінде шетке ағылуды шегеріп тастағанда, қарыз қаражатының елге ағылып келуі.

НЕТТО-АКТИВ зат. экон. Қосымшасыз, таза актив.

НЕТТО-АРЕНДА зат. экон. Таза жалгерлік.

НЕТТО-БАЛАНС зат. экон. Таза теңгерім.

НЕТТО-ДИВИДЕНД зат. экон. Таза дивиденд.

НЕТТО-ПОЗИЦИЯ зат. экон. Таза жайғасым.

НЕФЕЛИН [грек. nephelē] зат. геол. Алюминийдің шикізаты болып табылатын негізгі қаңқа силикаттары тобының бір тармағына жататын минерал.

НЕФЕЛИНДЕН= ет. геол. Ультранегізді таужыныстардың (негізінен пироксениттердің) метасоматоздық өзгеруінен нефелин-пироксенді таужыныстың пайда болуы.

НЕФЕДИНДЕНУ Нефелинден етістігінің қимыл атауы.

НЕФЕЛИНДІ сын. геол. Нефелиннен тұратын, нефелинді бар.

Нефелинді сиеңгіт. геол. Түсі – сұр, ашық сұр, кейде жасылдау, қызғылттау, бітімі – бердерлі, жолақты, шомбал, құрылымы – әркілі орта, ірі түйірлі, нефелиннен және т.б. тұратын интрузиялық таужыныс.

НЕФЕЛОМЕТР [грек. nephelē – бұлт, metron – өлшеймін] зат. хим. Нефелометрлік талдау жүргізу үшін, сұйықтықтың тығыздығын, лайлығын өлшеу үшін қолданылатын аспап.

НЕФЕЛОМЕТРИЯ зат. кен. Жарықтың жайылу қарқындылығын өлшеу арқылы ортаның лайлығын анықтауға негізделген сандық талдау әдісі.

НЕФЕЛОМЕТРЛІК сын. Нефелометрге тән, соған қатысты.

Нефелометрлік талдау. хим. Зерттелетін заттың жүзіндерінен шашырап таралған жарық қарқындылығын өлшеуге негізделген сандық талдау әдісі.

НЕФЕЛОМЕТРЛЕ= ет. хим. Жарықтың жайылу қарқынын өлшеу арқылы ортаның лайлығын анықтау.

НЕФЕЛОМЕТРЛЕУ зат. хим. Жарықтың жайылу қарқындылығын өлшеу арқылы ортаның лайлығын анықтауға негізделген сандық талдау әдісі.

НЕФЕЛОМЕТРЛЕУ Нефелометрле етістігінің қимыл атауы.

НЕФЕЛОМЕТРЛІК сын. хим. Нефелометрге қатысты, соған тән.

НЕФРИДИЯЛАР [грек. nephros] зат. зоол. Жануарлар ағзасының зәр шығаратын мүшесі.

НЕФРИТ¹ зат. геол. 1. Кішігірім, ұсақ көркем бұйымдарды безендіру үшін қолданылатын көкшіл түсті бағалы тас. 2. Амфиболдар тобының минералдары: актинолит пен тремолиттің жасырын кристалды түрі.

НЕФРИТ² зат. мед. Суық тигеннен ісініп, қабынған бүйрек ауруы.

НЕФРОЛИТИА зат. мед. Бүйректе тастардың немесе құмның пайда болуынан болатын ауру

НЕФРОЛОГИЯ [грек. nephros – бүйрек, logos – ілім] зат. мед. Бүйрек ауруларын зерттейтін медицина саласы.

НЕФРОН [грек. nephros] зат. анат. Бүйректің құрылымдық және қызметтік бірлігі – бүйрек түтікшесі.

НЕФРОПТОЗ [грек. nephros – бүйрек, ptosis – төмендеуі] зат. мед. Бүйректің өз орнынан түсіп кетуі.

НЕСЕ есім. Заттың сан мөлшерін білу үшін жұмсалатын сұрау есімдігі.

Неше алуан. Сан түрлі, алуан-алуан, көп. **Неше ағасы.** экспр. Неше түрі, небір түрі, ең бір ерекшелері. **Неше дүркін.** Қаншама рет, бір-талай мәрте. **Неше жолай.** жерг. Бірнеше рет. **Неше замат.** Әлденеше, талай рет; көп уақыт. **Неше көре.** жерг. Бірнеше рет. **Неше тарау жұрт.** Әр алуан топтан тұратын әлеумет. **Неше түрлі [қилы].** а) Әртүрлі, сан түрлі, түрлі-түрлі. ә) жағымсыз. Қай-қайдағы. // Қилы-қилы, небір-небір, бір-біріне ұқсамайтын кез, кезең, оқиға т.б.

НЕСЕДЕ есім. сөйл. Жасы қаншада деген мағынадағы сұрау сөз.

НЕСЕЛЕР есім. сөйл. жерг. Неше түрлі.

НЕСЕМЕ есім. Талай-талай, қаншама, небір-небір, сан алуан.

Нешеме алуан. Қанша түрлі, сан алуан.

НЕСШЕУ есім. Саны жағынан қаншама, қанша.

НЕСШК¹ есім. 1. Қайтп, қалай. 2. Қандай. 3. Не себетті, неге. 4. Не шара, не. **НЕСШК²** сын. ескі. Әртүрлі.

НЕСШІНШІ есім. Реті, саны бойынша қаншасыншы.

НИАЦИН зат. хим. Құрамына никотин қышқылының туындылары кіретін химиялық қосылыстар.

НИВАЛЬДІК [лат. nivalis] сын. геогр. Қарлы, суық.

Нивальдік белдеу. Таудың қар сызығынан жоғары орналасқан көпжылдық мұзды-қарлы

белдеуі. **Нивальдік климат.** геол. Геоморфологиялық жіктелмеде жоғары ендіктің не биік тауды өңірлердің ауа райы.

НИВЕЛИР [франц. niveler] зат. тех. Жер бетіндегі нүктелердің бір-бірінен биіктік айырмасын өлшеу үшін қолданылатын геодезиялық аспап.

НИВЕЛИРЛЕ= ет. геогр. Бастапқы нүктемен (нөдік биіктікпен) немесе теңіз деңгейінен алғандағы тұрақты белгімен салыстыра отырып, жер бетіндегі нүктелердің биіктігін анықтау.

НИВЕЛИРЛЕУ Нивелирле етістігінің қимыл атауы.

НИВЕЛИРЛІК сын. тех. Нивелирге қатысты, нивелирге тән.

Нивелирлік биіктік. геогр. Жер беті нүктесінің нивелирлеу әдісімен анықталатын биіктігі.

НИГАР сын. ескікіт. Әдемі, сұлу.

НИГИЛИЗМ [лат. nihil] зат. филос. Эстетиканың, этиканың т.б. барлық қағидаларын ешбір мойындамай, түгелдей жоққа шығару.

НИГИЛИСТ зат. филос. Нигилизмнің жөн-жобасын жақтаушы, қолдаушы.

НИГИЛИСТІК сын. филос. Нигилизмді жақтаушыларға тән, соларға қатысты.

НИГРОЗИНДЕР зат. хим. Азіндермен конденсацияланған феноксазин туындылары.

НИГМАТ зат. ескікіт. **Ныгмет.**

НИГМАТЛЫ сын. ескікіт. **Ныгметті, несібелі.**

НИГМӘТ зат. ескікіт. **Ныгмет.**

НИГМЕТ зат. ескікіт. **Ныгмет** (береке, рақат, бақыт).

НИДА ар. зат. ескікіт. 1. Жар, дауыс, айғай. 2. Үндеу, ұран. 3. Жалбарыну.

НИДАМАТ [ар. واندامة] зат. ескікіт. Өкініш, қайғы.

НИДАШЫ ар. зат. ескікіт. Жар шақырушы.

НИДӘ зат. ескікіт. Айқай, шу; шақыру.

НИДМАТ [ар. واندامة] = ет. ескікіт. Өкіну.

НИЕТ [ар. نية] зат. 1. Бір нәрсеге, бір іске, біреуге пейіл, ықылас білдіруге алдын ала қалыптасатын мақсатты ой, ынша, тілек. 2. Көңіл, пейіл, ықылас. 3. филос. Қазақ ұлттық дүниетанымында адам әрекетінің нақтылы мақсатын, мазмұнын бейнелейтін қозғаушы күш. 4. діни. Адамның ойға алған гибадаты мен атқарар ісі алдында негізгі мақсатын белгілеу.

Ниет білдірді. а) Емеурін танытты, оңтайланды, ұсыныс жасады. ә) діни. Аллаға гибадатын іштей белгіледі. **Ниет білдіруші.** кіт. Ниеттенуші, ойы бар. **Ниет етті** [қылы].

а) Көңілін, ықыласын аңғартты, танытты. ә) діни. Алла алдындағы гибадатын, парызын өтеуді алдына мақсат қылып қойды, соған іштей дайындық істеді, ынша білдірді. **Ниет ету.** діни. Алла алдындағы парызын, оған деген гибадат-құлшылығын өтеуге дітін білдіру, іштей соған дайындалу, жүректен өткізіп, ауызбен бекіту. **Ниет [ниетің] қабыл болсын.** діни. тілек. Ойға алған іс, ықылас орындалсын.

Ниет тарылды. Жақсы пиғыл, ізгі амал-тілектен айырылды, іштарлық етті. **Ниеті ақ** [жақсы, адал, түзу, дұрыс]. Көңілі, ықыласы адал, ойы таза, діті түзу. **Ниеті ауды.** а) Ойы кетті, көңілі кетті. ә) Ықыласы түсті. **Ниеті бұзды.** а) Азғындады, жаман жолға түсуге барды, жамандық әрекетке барды. ә) діни. Күнә әрекет жасауды ойға алды, Алланы ұмытты. **Ниеті жаман [қара].** Көңілі бұзық, ықыласы

теріс, арам ойлы. **Ниеті жолдас болды.** жерг. *Ниеті қабыл болды, ойлағаны болды. Ниеті қазат.* *Ниеті түзу, адал. Ниеті кепті.* жерг. *Ниеті бұзылды, ниеті құрыды. Ниетіне жет!* алғыс. *Ойын, ниет-ықылас қойғанын, көңіліңе алғаның орнына келсін деген мағынадағы алғыс сөз. Ниетің қабыл болсын!* алғыс. *Ойын, ниет, ықылас қойғанын, көңіліңе алғаның орнына келсін деген мағынада. Ниеті түзу.* Көңілі, ойы, ықыласы адал.

НИЕТ-ҚҰЛЫҚ зат. Діттеген ой мен ын-та-ықылас.

НИЕТ-МАҚСАТ зат. Белгілі бір нәрсе жайында ой-арман, мүдделік тілек.

НИЕТСІЗ сын. Дітсіз, алдын ала ойлаған мақсатсыз, пиғылсыз.

НИЕТТЕН= ет. Бқылас-ынтасын салу, пейіл білдіру, мақсат қою.

НИЕТТЕНДІР= ет. Мақсат еткізу, көңілін аудару.

НИЕТТЕНДІРУ *Ниеттендір етістігінің қимыл атауы.*

НИЕТТЕНУ *Ниеттен етістігінің қимыл атауы.*

НИЕТТЕС сын. Бқыласы, пейілі ортақ, мақсаттас, тілеулес.

Ниеттес болды. Тілеуін тіледі, шын көңілімен тілеулестік жасады.

НИЕТТЕСТІК зат. Бқылас, пейілі бір болушылық.

НИЕТТІ сын. 1. Пиғылды, мақсатты, пікірлі. 2. жағымды. Бнтасы зор, ықыласы мол, діті таза.

НИЕТТІК зат. сөйл. *Ниеттілік.*

НИЕТТІЛІК зат. Пейілділік, мақсаттылық.

НИЕТ-ПИҒЫЛ зат. *Ниет және пиғыл.*

НИЕТ-ФИҒЛЫ зат. ескікіт. *Ниет-пиғыл.*

НИЗАМ [ар. نظام] зат. ескікіт. 1. Заң, ереже, қағида. 2. Жүйе, тәртіп, жүйелілік. 3. Жөн, жосық, құрылыс. 4. діни. Діни заңдар.

Низам аяқ асты болды. Заң бұзылды, заң орындалмады. **Низам шығарды.** Заң жүйесін жасады, заң әзірледі, қабылдап, енгізді. **Низам шықты.** Заң қабылданды, заң енгізілді.

НИЗАМИ [ар. نظامی] сын. көне. 1. Заңи, заңды, рұқсат етілген. 2. діни. Шаригат талаптарына сай, дінмен рұқсат етілген.

НИЗАМНАМА зат. көне. Заң ұғымында қолданылатын ереже жинағы; устав.

НИЗАҒ ар. зат. ескікіт. Талас, егес, айтыс, дау, күрес.

НИЗИН зат. биол. Құрамында мизин, гистидин, промин т.б. амин қышқылдары бар сүтқышқылы бактериялары түзетін зат.

НИК сын. ескікіт. Жақсы.

НИКАР сын. ескікіт. *Никәр* (әдемі, сұлу).

НИКАХЛА= ет. этн. Некеге тұру.

НИКАХЛАУ *Никахла етістігінің қимыл атауы.*

НИКӘР сын. ескікіт. Әдемі, сұлу.

НИКЕЛЬ [лат. nicrosum] зат. хим. Күміс тұстес ақшыл, қатты, тотықпайтын, коррозияға шырамайтын металл, рет нөмірі 28 химиялық элемент.

НИКЕЛЬДЕ= ет. хим. Бір нәрсенің бетіне никель жалату, никельмен қаттау.

НИКЕЛЬДЕУ хим. Никельде етістігінің қимыл атауы.

НИКЕЛЬДІ сын. тех. Никель жалатқан, никельмен қатпаған.

НИКОТИН [франц. nicotine] зат. хим. Сезімге әсер ететін, елітетін, әсіресе, темекі құрамында көп болатын өткір иісті улы зат.

НИҚАБ ар. зат. ескікіт. Бетперде, жапқыш.

НИҚАЯТСЫЗ сын. жерг. Есепсіз, өлшемсіз.

НИЛАС зат. геогр. Тұтас, жартылай мөлдір, майысқан, қарапайым мұз қабаты.

НИЛЬСБОРИЙ [лат. nielsborium] зат. хим. Элементтердің периодтық жүйесінің V тобындағы жасанды жолмен алынған химиялық элемент.

НИМА: нима болды. сөйл. Немене болды. **НИМФА** [грек. nymphе] зат. зоол. Кенелердің және шала түрленіп дамытын жәндіктердің дамуындағы соңғы сатысы.

НИМОФАНИЯ зат. биол. Жыныс бездерінің ұдайы қозуының салдарынан ұрғашы малдың қайта-қайта күйлей беруі.

НИМША зат. жерг. Жеңсіз көйлек.

НИОБАТТАР зат. хим. Ниобий және ортониобий қышқылдарының тұздары, кристалдық заттар.

НИОБИЙ зат. хим. Ашық сұр түсті қимыл балқитын металл, қатты химиялық элемент.

Ниобий кентастары. кен. Құрамынан ниобий металы бөліп алынатын табиғи-минералды шикізат.

НИПАС зат. сөйл. *Нифас.*

НИСА ар. зат. ескі кіт. Әйел кісі

НИСАП зат. діни. Шаригат бойынша зекет, құрбан шалу, пітір беруді парыз, уәжіп ететін дүние-мүлік мәшһері.

НИСБАТ ар. зат. ескі кіт. Қатынас, байланыс.

НИСТАТИН [лат. streptomyces noursei] зат. биол. Көптеген ауру қоздырғыш бактерияларға, қарапайымдыларға жойқын әсер ететін актиномицеттен қоректік ортада өсіріп алынатын антибиотик.

НИТРАГИН зат. Бұршақ дақылдарына арналып, түйінек бактерияларынан дайындалатын тыңайтқыш.

НИТРАТ зат. хим. Азот қышқылы тұздарының жалпы атауы.

НИТРАТТАР зат. хим. Химиялық қосылыстар, құрамына атомдық NO₂ топтамасы кіретін азот қышқылының туындылары.

НИТРАТТЫ сын. хим. Нитраты бар, нитрат көп қосылған.

Нитратты тыңайтқыштар. ауыл шар. Құрамында азот нитратты түрде кездесетін азотты тыңайтқыштар.

НИТРИДТЕР зат. хим. Азоттың өзінен электртерістігі аздау элементтермен қосылысы, кристалдық заттар.

НИТРИЛ зат. хим. Химиялық қосылыста бір валентті атом орнына жүретін бір валентті радикал.

НИТРИФИКАЦИЯ зат. хим. Табиғи жағдайында азот қышқылының түзілу үдерісі.

НИТРИФИКАЦИЯЛА= ет. хим. Табиғи ортада азот қышқылын түзу.

НИТРИФИКАЦИЯЛАУ *Нитрификацияла етістігінің қимыл атауы.*

НИТРИФИКАЦИЯЛАУШЫ сын. хим. Табиғи ортада азот қышқылын, азот түзуші.

Нитрификациялаушы бактериялар. биол. Азот қосылыстарын анаэробты немесе аэробты жағдайда ыдыратқанда ортаға аммиак түріндегі азот түзетін бактериялар.

НИТРЛЕ= ет. хим. Органикалық қосылыстарға нитротопты енгізу.

НИТРЛЕУ *Нитрле етістігінің қимыл атауы.*

НИТРОАММОФОС зат. хим. Фосфор және азот қышқылдарының қоспасын аммиакпен бейтараптағанда алынатын азот-фосфор тыңайтқышы.

НИТРОАММОФОСКА зат. хим. Экстракциялық фосфор қышқылын бейтараптап, оған аммоний нитратының концентрациялы ерітіндісі мен кристалдық калий хлоридін қосқанда алынатын азотты-фосфорлы-калийі тыңайтқышы.

НИТРОБЕНЗОЛ зат. хим. Анилин өндірісінде, металдардың бетін тегістейтін құрамдардың құрауышы, еріткіш т.б. ретінде қолданылатын жасыл сары сұйықтық; ароматты нитроқосылыс.

НИТРОБОЯҒЫШТАР зат. хим. Оксид немесе аминотопқа сай алғанда орто- немесе пара-орында тұратын екі не үш нитротобы бар хош иісті қосылыстар.

НИТРОБОЯҒУЛАР зат. хим. Жұқа қабықша түзе алатын лакты коллоксидин негізінде алынатын бояулар.

НИТРОГЛИЦЕРИН зат. 1. мед. Жүрек ауруына қарсы қолданылатын дәрі. 2. әск. 7,8 м/сек жылдамдықпен тұтанатын маңызды жарылғыш заттардың бірі.

НИТРОЗА зат. хим. Құрамында азот оксидтері бос түрінде де, химиялық қосылыс түрінде де жүретін, техникада тотықтырғыш ретінде қолданылатын, азот оксидтерінің қою күкірт қышқылындағы ерітіндісі, күрделі қоспа.

НИТРОЗАЛА= ет. хим. Органикалық қосылыстарға нитрозтопты енгізу.

НИТРОЗАЛАУ *Нитрозала етістігінің қимыл атауы.*

НИТРОЗАМИНДЕР зат. хим. *Диазотаттар.*

НИТРОЗБОЯҒЫШТАР зат. хим. Гидроксил тобында орта- немесе пара-орында орналасқан нитрозтобы бар ароматты қосылыстар.

НИТРОЗИЛ зат. хим. Бір валентті радикал.

НИТРОЗҚОСЫЛЫСТАР зат. хим. Көміртек атомымен байланысқан бір немесе екі нитроз тобы бар органикалық қосылыстар.

НИТРОЗТОП зат. хим. Құрылысы -N = O болып келген атомдар топтамасы.

НИТРОҚОСПА зат. хим. *Нитрлеуге қолданылатын азот және күкірт қышқылдарының қоспасы.*

НИТРОҚОСЫЛЫСТАР зат. хим. Құрамында нитротобы бар органикалық қосылыстар. **НИТРОЛАКТАР** зат. хим. *Нитроцеллюлозалы лактар.*

НИТРОМЕТАН зат. хим. Ароматты көмірсутектердің экстрагенті, ракета отыны ретінде қолданылатын метанның нитротуындысы; майлардың еріткіші.

НИТРОН зат. хим. 1. Көмірден, мұнайдан, әктастан алынатын жасанды талшық. 2. Нитрон талшығынан жасалған мата.

НИТРОНДАР зат. хим. Құрамында = C = N(R)O атомдар топтамасы болатын химиялық қосылыстар.

НИТРОНИЙ зат. хим. Нитроил катионы, сусыз таза азот қышқылы немесе оның судағы қою ерітіндісі электролиттік диссоциацияланғанда түзілетін оң зарядты ион.

НИТРООЛЕУМ зат. хим. Концентрациялы азот қышқылындағы азот диоксидінің ерітіндісі.

НИТРОТОЛУОЛДАР зат. хим. Органикалық синтезде, бояғыштар т.б. өндіруде қолданылатын толуолды нитрлеу өнімдері.

НИТРОТОП зат. хим. Брутто-формуласы $-NO_2$ болып келетін атомдар топтамасы; бір валентті радикал.

НИТРОФЕНОЛДАР зат. хим. Қышқылдық-негіздік индикаторлар, фунгицидтер т.б. ретінде қолданылатын, $O_2NC_6H_4OH$ -фенолды нитрлеуден алынатын өнімдер.

НИТРОФИЛДЕР зат. биол. Нитраттар құрамының жоғары деңгейде болатын топырақ пен су ортасына бейімделіп тіршілік жасайтын ұсақ жануарлар.

НИТРОФИТТЕР зат. ботан. Нитраттар құрамы жоғары болатын топыраққа бейімделген өсімдіктер түрі.

НИТРОФОС зат. хим. Табиғи фосфаттарды азот қышқылымен ыдырату арқылы алынатын азотты-фосфорлы тыңайтқыш.

НИТРОФОСКА зат. хим. Табиғи фосфаттарды азот қышқылымен өңдеп, оған калий нитратын қосқанда алынатын азотты-фосфорлы-калийлі тыңайтқыш; құрамында өсімдіктерге қажет үш бірдей элемент: азот, фосфор және калий бар өте баалы тыңайтқыш.

НИТРОЦЕЛЛЮЛОЗА зат. хим. Целлюлоза нитраттары.

НИТРОЦИКЛОГЕКСАН зат. хим. $C_6H_4NO_2$ циклогексанның нитротуындысы; капролактам өндіруге қажет шикізат.

НИТРОЭМАЛЬДАР зат. хим. Нитроцеллюлозалық лактар негізінде жасалған эмальдар.

НИТРОЭФИРЛЕР зат. хим. Азот қышқылының эфирлері.

НИФАС [ар. نفاص] зат. діни. Ораза тұту, намаз оқу сияқты т.б. габраттар жасау харам болып саналатын әйел адамның босанғаннан кейінгі кезеңдегі етеккірі.

НИХРОМ зат. кен. Құрамында никель (65-80%) және хром (15-30%), кремний, алюминий т.б. элементтер болатын, ыстыққа төзімді, меншікті кедергісі жоғары құйма.

НИЪАЯТ¹ [ар. نية] зат. ескі кіт. 1. Шек, шекара. 2. Шама, мөлшер. 3. Соңында, ақырында.

НИЪАЯТ² [ар. نية] зат. ескі кіт. Ұқыпсыздық, қателік, қапы қал.

НИЪАЯТЛЫ сын. ескі кіт. Ниһаятты, шамалы, шағын.

НИЪАЯТСЫЗ сын. ескі кіт. Өлшеусіз, шексіз.

НИЪАЯТТЫ сын. Ниһаяты бар, шамалы.

НИШТАР зат. ескі кіт. Ланцет; скальпель; хирургиялық пышақ.

НИЯЗ [ар. نياز] зат. діни. ескі кіт. 1. Құдай жолына берілетін қайыр-садаққа, қолқайыр. 2. Садақа ас, нәзір.

Нияз айтты [етті]. Құдайға құлшылық етіп, садақа берді. **Нияз берді**. Садақа берді, қайыр берді.

НИЯЗЫ зат. жерг. этн. Сұрап келіп қолжала алатын қосымша нәрсе.

НОБАЙ зат. 1. Бір нәрсенің мөлшермен алғандағы жалпы көлемі, жобасы, сұлбасы. 2. жерг. Мінезі, құлқы, пішіні. 3. өнер. <франц. esquisse> Көркемсурет туындыларының, құрылыстардың, механизмдердің тұтас немесе жеке бөліктерінің алдын ала жасалған жоба суреті.

Нобайы келмеген. Жөн-жобасы келіспеген, сыйқусыз. **Нобайын салды**. Ұзын-ырғасын келтірді, жобасын қалады. **Нобайы түзу**. Жарамды, жөн-жобасы келіскен.

НОБАЙЫМЕН ұст. жерг. Түгелімен, барлығы.

НОБАЙ-НОҚАЙ сын. Жоба-долбарлы, болжалды.

НОБАЙЛА= ет. Бір нәрсені жобалау, долбарлау.

НОБАЙЛАН= ет. Жобалану, долбарлану.

НОБАЙЛАНУ Нобайлан етістігінің қимыл атауы.

НОБАЙЛАТ= ет. Жобалату, долбарлату.

НОБАЙЛАТУ Нобайлат етістігінің қимыл атауы.

НОБАЙЛАУ Нобайлау етістігінің қимыл атауы.

НОБАЙЛЫҚ сын. Болжалды, жобаланған.

Нобайлық жарылыс. кен. Оқтамдау және оқтамдарды жару көмкерме шпурларда (цүгымаларда) жүргізілетін әдіс.

НОБЕЛИЙ [лат. nobelium] зат. хим. Актиноидтар қатарындағы жасанды радиоактивті химиялық элемент, рет нөмірі 102.

НОВАТОР [лат. novator] зат. Қайсыбір қызмет саласына жаңа, ілгерішіл идеялар, тәсілдер енгізуші адам.

НОВАЦИЯ [лат. novatio] зат. 1. Тараптардың ескі міндеттемені жаңа міндеттемен ауыстыруға келісуі. 2. э. кен. Биржада сатушылар мен сатып алушыларды ауыстыру.

НОВАРСЕНОЛ зат. хим. Құрамында 19-20 пайыз күшөла бар, суда ерігіш сары ұнтақ зат.

НОВЕЛЛА [итал. novella] зат. әдеб. Қара сөзбен баяндалған шағын көлемді прозалық шығарма.

НОВЕЛЛАЛЫҚ сын. әдеб. Новеллаға тән, новеллаға қатысты.

Новеллалық ертегілер. фольк. Кейіткерлері қоғамның әлеуметтік тап өкілдері болып келетін, сюжетіне қарапайым, күнделікті тұрмыс-тіршіліктегі оқиға негіз болатын, шындық өмірге біршама жақын тұрмыс-салт ертегілері.

НОВЕЛЛИСТ зат. әдеб. Новелла жазушы.

НОВОКАИН зат. 1. мед. Ауруды бәсеңдететін қасиеті бар дәрі. 2. хим. п-аминобензой қышқылының диэтиламино-этил эфирінің гидрохлориді.

НОГАЙ зат. 1. Әдет-ғұрпы, тұрмыс-салты жағынан қазақ пен қарақалпаққа жақын, қазіргі кезде Ресей Федерациясының негізінен Ставрополь өлкесі мен Дағыстанда тұратын түркі тектес халық, сол халықтың өкілі. 2. Қазақ халқына жақын, тілі қыпшақ тілдер тобына жататын түркі тектес рулардан тұратын ірі тайпалық одақ құрған халық. 3. сөйл. Татар.

Ногай бесік. этн. Аспа бесік. **Ногай бөрік**. этн. Ногай руына тән ерекшеліктермен, үлгімен тігілген бөрік. **Ногай жұрты**. Ногай елі, ногай халқы, адамдары. **Ногай қотыр**. Теміреткінің түрі. **Ногай үй**. этн. Шаңыраққа уықтың өзін шаныштын керегесіз үйі.

НОГАЙЛЫ зат. тар. Алтын Орда ыдырағаннан кейін құрылған Ногай Ордасының негізін қалаған түркі-моңғол тайпаларының ортақ атауы.

НОГАЙША ұст. 1. Ногай тілінде. 2. Ногай үлгісімен.

НОГАЙШАЛА= ет. 1. Ногайша сөйлеу. 2. Ногай үлгісімен тігу.

НОГАЙШАЛАУ сын. Ногай үлгісіне жақын.

НОГАЛА зат. 1. мед. <лат. leucoma> Көздің қарашығын ақ шел қаптайтын ауру, көздің қасаң қабығының ақшиыл-сарғылт болып қарауытуы. 2. вет. Құлынның, бұзаудың көзіне шығатын жара.

НОГАТЫҚ зат. Бұршақ тұқымдас біржылдық және көпжылдық шөптесін өсімдік.

НОЗОГРАФИЯ зат. мед. Аурулардың сипаттамасы.

НОЙЫС сын. Дойыр мінезді, дөкір, дөрекі. // Дойыр мінезді, дөкір адам.

НОЙЫСТАН= ет. Дойырлану, дөкірлену.

НОЙЫСТАНУ Нойыстан етістігінің қимыл атауы.

НОЙЫСТАУ сын. Дойырлау, дөрекілеу.

НОЙЫСТЫҚ зат. Дойырлық, дөкірлік, дөрекілік.

НОКАУТ [ағыл. knockout] зат. спорт. Боксшының алған соққы салдарынан 8 секундтан көп уақытқа есінен танып, бағдарынан айырылып қалған күйі.

Нокаут алған боксшы. спорт. Референга дейін санап, «аут» командасын берген шақта дайын қалпына келе алмаған, күшті соққы алған соң жеке-жекті әр қарай жалғастыру қабілетінен айырылған спортшы.

НОКДАУН [ағыл. knockdown] зат. спорт. Боксшының алған соққы салдарынан ұрысты 8 секундтан кем уақытқа жалғастыра алмай қалған күйі.

НОКТЮРН [франц. nocturne] зат. муз. Адамның көңіл-күйін бейнелейтін (көбінесе үрмелі аспапқа арналып жазылған) шағын музыкалық лирикалық шығарма.

НОҚ: ала мойын ноқ. зоол. Қаршыға тектес қыран құс.

НОҚА зат. жерг. Оқа, зер.

НОҚАЛЫ сын. жерг. Оқалы, зерлі.

НОҚАЙ сын. 1. Түк білмейтін топас, надан, түлей. 2. Іске икемсіз, олақ.

НОҚАЙЛАН= ет. Түк білмеу, топаслану, надандау, түлейлену.

НОҚАЙЛАНУ Ноқайлан етістігінің қимыл атауы.

НОҚАЙЛАУ сын. 1. Топаслау, надандау. 2. Ебедейсіздеу, іске икемсіздеу.

НОҚАЙЛЫҚ зат. Түкке түсінебеушілік, білместік, топастық, надандық.

НОҚАЛА= ет. жерг. Оқалау, зерлеу.

НОҚАЛАУ Ноқала етістігінің қимыл атауы.

НОҚАТ¹ [ар. نقطة] зат. 1. Кішкентай гана дақ, қарайған нәрсе, нүкте. 2. сөйл. **Нүкте** (ойдың аяқталғандығын білдіру үшін сөйлем соңына қойылатын тыныс белгісі).

НОҚАТ² өс. <лат. cicer> зат. 1. Бұршақ тұқымдас мәдени дақыл, бір және көпжылдық шөптесін өсімдік. 2. ауыс. Бұршақ сияқты кішкентай түйнек.

НОҚАТТЫҚ сын. Ноқаттардан тұратын, ұсақ нүктелі.

Ноқаттық құрылым. геол. Коллоидті немесе кристалды затпен керіштелген ноқат пішінді агрегаттардан тұратын құрылым.

НОҚТА зат. 1. этн. Ауыздығы жоқ жүген тәрізді, мал басына кигізілетін ер-тұрман өзбелі. 2. ауыс. Тыйым, кедергі.

Ноқта ағасы. этн. Көштің басында жүретін (тұңғыш ұл) бастаушы. **Ноқта киді**. Ықпир-сыздыққа түсті, еркінен айырылды. **Ноқтаға бас сұқты**. Біреуге кіріптар болды, еркіндігінен

айырылды. **Ноқтаға басы керілді.** Жуасыды, арын-алқыны басылды. **Ноқтаға басы сыймады.** Біреудің еркіне бағынбады, бодауға көндікпеді, еркіндігін сақтамады. **Ноқтаға көнді.** Жуасыды, мойынсұнды, **Ноқтаға түсті.** Усталды, тұтылды, біреуге тәуелді болды, бостандығынан айырылды.

Ноқтадан басын алды. Біреудің, бір нәрсенің жетегінде кетпеді, өз ойымен жүрді, біреуге бағынбады. **Ноқтадан басын алмады.** Біреудің билігіне көнді, мойынсұнды, өз дегенімен жүрмеді, өз ойы, пікірі болмады. **Ноқта киді.** Бодауға түсті, бас еркінен айырылды. **Ноқта кимеген [тмгеген].**

а) Басына жүген, құрық ілмеген, асау. ә) Біреуге айтырылмаған (қыз бала). **Ноқта қылып киді.** Өзіне жаманат жапсырып алды. **Ноқта салды.** Еркіне бағындырды, ырқына көндірді, тежеп ұстады. **Ноқта түсті.** Басы байланды, кіріптар болды. **Ноқта үзіп кетті.** Өз еркіне кетті, біреудің қамқорлық, қарауынан ажырады.

НОҚТА-ЖҮГЕН зат. этн. Ноқта мен жүген сияқты ауыздықсыз ер-тұрман, әбзел.

НОҚТА-ЖІП зат. этн. Ноқта, арқан сияқты ер-тұрман әбзелдері.

НОҚТАЛА= е т. 1. Малдың басына ноқта кигізу. 2. Байлап ұстау, жетектеу, тұзаққа түсіру. 3. ауыс. Бағындыру, ығына көндіру, басыбайлы ету, бодауына алу. 4. ауыс. Тежеп ұстау, тыйым салу, еркіне жібермеу.

НОҚТАЛАН= е т. 1. Малдың ноқтамен байлануы. 2. ауыс. Екіқабат әйелдің бетіне қоңырқошқылданып көлденең дақ түсу.

НОҚТАЛАНУ Ноқталан етістігінің қимыл атауы.

НОҚТАЛАС= е т. Ноқтамен байласу.

НОҚТАЛАСУ Ноқталас етістігінің қимыл атауы.

НОҚТАЛАТ= е т. Ноқтамен байлату.

НОҚТАЛАТУ Ноқталат етістігінің қимыл атауы.

НОҚТАЛАУ Ноқтала етістігінің қимыл атауы.

НОҚТАЛЫ сын. Басында ноқтасы бар, басына ноқта кигізілген.

Ноқталы бас. Басы бос емес, өз еркінен айырылған. **Ноқталы басқа бір өлім.** Тағдыр байлауындағы жанға бір қаза, бірақ өзирге тәуекел деген мағынада.

НОҚТАСЫЗ сын. 1. Басында ноқтасы жоқ, жүгенделмеген. 2. ауыс. Еркін, ешбір кедергісіз.

НОЛЬ зат. матем. **Ноль** (жоқтық шаманы білдіретін сандық белгі).

НОЛЬДІК сын. матем. **Нольдік** (нольмен белгіленген, нольге тән).

НОН зат. Араб алфавитіндегі «н» дыбысының айтылуы.

НОМАДИЗМ [грек. nomades] зат. әлеум. 1. Ұлттық шекаралардың жайылуы, капиталдың жөнсіз «құйылуымен» және диаспоралар белсенділігімен ерекшеленетін өндіріс үдерістерінің қарқынды интернационализациясы кезінде қоғамтаңудағы аса танымал болған ұғым. 2. биол. Тұрғылықты жерін немесе айналысатын жерін жиі ауыстыру.

НОМАДТАР [грек. nomas – бөліну, nomadas – көшіп-қонушы] зат. тар. Шапуашылық қызметі мен оған байланысты тұрмыс салттының ерекше үлгісінде өмір сүретін әлеуметтік топтың өкілдері.

НОМАДТЫҚ сын. Ескі қошпелі.

НОМАЙ¹ үст. жерг. Үнемі.

НОМАЙ² үст. жерг. Түгел, барлығы.

НОМЕНКЛАТУРА зат. 1. Өндірістік

пайдаланылатын материалдың, құрастырымдардың, бөлшектердің жүйеге келтірілген тізбесі. 2. Атаулардың тізбесі, мыс., шоттардың, тауарлардың номенклатурасы. 3. Кәсіпорынның, ұйымның ұйымдық құрылымына сәйкес лауазымдарының тізбесі.

НОМЕР зат. кіт. **Нөмір.**

НОМИНАЛ [лат. nominalis] зат. экон.

1. Акцияларда, облигацияларда, қағаз ақша мен мәнәттерде таңбаланған көрсетулі құн. 2. Тауардың бағалықта не тауардың өзінде көрсетілген атаулы бағасы.

Номинал бойынша облигация. экон. Атаулы құны бойынша иезерімсіз, үстемесіз сатып алынатын, сатылатын қор не қор құжаты.

НОМИНАЛДЫ сын. экон. Таңбасы, құны, атаулы көрсетілген.

Номиналды бағалау. экон. Құнсыздандуды ескермегендегі тауар құнының сандық көрсеткіші.

НОМИНАЛДЫҚ сын. экон. Номиналға қатысты, номиналға тән.

Номиналды акциялар. экон. Атаулы акциялар, алыс-берісі акционерлік қоғамның акцияларын тіркеу кітабында тіркелетін акциялар.

НОМИНАТИВ [лат. nominativus] зат. лингв. Атау септігі.

НОМИНАЦИЯ [лат. nominatio] зат. кіт. Аталым.

НОМОГЕНЕЗ [грек. nomos – заң, genesis – шығу тегі] зат. зоол. Тірі табиғаттың тарихи дамуы ішкі заңдылықтар негізінде жүзеге асады деген эволюциялық көзқарас.

НОМОГРАФИЯ [грек. nomos – заң, grapho – жазамын] зат. мат. Математиканың функционалдық тәуелділіктері (формула, теңдеу, теңдеулер жүйесі) график түрінде өрнектеу әдістерін зерттейтін саласы.

НОН [ар. النون] зат. ескі кіт. Кит.

НОНАН зат. хим. Мұнай және одан айдалған бензиндердің құрамында болатын, суда ерімей, спиртте еритін қаныққан көмірсутек.

НОН-ГРАТА: нон-грата тұлға. дипл. <лат. persona non grata> Дипломатиялық құқық бойынша мемлекеттің белгілі бір формада бұл ел аумағында бұдан былай қалуын қаламайтындығы жарияланған қандай да бір елдің дипломаты, оның отбасы мүшесі немесе елшілік қызметкері.

НОНКОНФОРМИЗМ [франц. nonconformism] зат. саяси. Қоғамдағы үстемдік етуші көзқарастар мен дәстүрлерді қабылдамау, кері итеру.

НОНКОНФОРМИСТ зат. саяси. Қоғамдағы үстемдік алған көзқарастар мен дәстүрлерді қабылдамайтын адам.

НОНОРЕЛЬЕФ зат. геогр. Жер бетінің ұзындығы екі метрге созылып, биіктігі бір метрге жететін төбешіктері, сазды, көгалды төбешіктер.

НОНСОМНИАК зат. психол. Ұзақ ұйқыны қажет етпейтін қалыпты индивид.

НОНТРОНИТ зат. кен. Сметкиттер қабатты силикаттарға жататын минералдар тобы.

НООЛОГИЯ зат. ағыл. Метаинтеллектуалды В.И.Вернадский қалыптастырған ілім.

НООСФЕРА [грек. noos – сана, sphaira – орта, шар] зат. биол. Биосфераның жаңа жағдайға көшкен деңгейі; адамның саналы түрде жүргізілген іс-әрекеттерінен туындайтын жер сферасындағы барлық өзгерістер мен олардың дамуын анықтайтын басты фактор.

НОР¹ зат. ескі кіт. Қалың адам, нөпір, қара қорым.

НОР²: нор қара. Тым қара, біртегіс, жылтыр қара.

НОРИТ зат. геол. Негізді құрамды магматиттерге жататын интрузиялық таужыныс.

НОРМА [лат. norma] зат. 1. Қандай да бір шаманың, нәрсенің белгіленген мөлшері, өлшемі. 2. лингв. Белгілі бір тарихи кезеңде қоғам тарапынан жарамды ретінде мойындалған жалпы қолданыстағы тілдік құралдардың жиынтығы және оларды таңдау мен қолдану ережелері. 3. Қалыптасқан заңдылық, тәртіп, ереже. 4. экон. Белгілі бір уақыт кезеңінде белгіленген сапада белгілі бір өнімнің бір өлшемін өндіруге жұмсалған нақты ресурстардың абсолюттік шығынының ең жоғары ұйғарынды шамасы. 5. матем. Санның абсолют шамасының жалпы түсінігі. 6. Белгіленген, құжат жүзінде қуатталған, ресурстарды жұмсаудың, табыс, пайда алуы, уақыт шығынының, өнім өндірімінің нормативтік деңгейін айқындайтын шама. 7. құқық. Зандастырылған ереже, нұсқау, іс-қимылдарды жүзеге асырудың міндетті деп танылған тәртібі.

НОРМАЛА= е т. Нормаға келтіру, мөлшерлеу, шамаласу, өлшемін белгілеу, кесу.

НОРМАЛАН = е т. 1. Көлемі, мөлшерінің белгіленуі. 2. лингв. Тілдік бірлік, құралдардың жалпы қоғамдық тұрғыдан жарамды ретінде мойындалуы.

Нормаланбаған еңбек. экон. Мөлшерленбеген еңбек. **Нормаланбаған жұмыс уақыты.** экон. Мөлшерленбеген жұмыс уақыты.

НОРМАЛАНУ Нормалан етістігінің қимыл атауы.

НОРМАЛАП-ДОРБАЛАП үст. сөйл. Аздап болса да, кейде аздап, кейде көптеп, есептеп-ептеп.

НОРМАЛАУ Нормала етістігінің қимыл атауы.

НОРМАЛЫ сын. Өлшеулі, мөлшерлі.

НОРМАЛЫҚ сын. Мөлшерлі, шамалы.

НОРМАЛЬ [лат. normalis] зат. геом. Қисық сызықтың (беттің) берілген нүктесі арқылы өтетін және осы нүктедегі жанама түзуге (жанама жазықтыққа) перпендикуляр болатын түзу сызық.

НОРМАТИВ [лат. normatio] зат. экон.

1. Жұмыс уақытының материалдық және ақша ресурстарының есептеліп белгіленген мөлшері. 2. Негізнен шикізаттың, материалдардың үлестік шығынына, өнім көлемінің бірлігіне, ресурстарды тұтыну объектісін сипаттайтын басқа да бірліктерге шаққанда жұмсалған энергия шығынына қатысты әмбебап норма. 3. Біртекті экономикалық көрсеткіштердің ауқымды шеңбері үшін белгіленген жалтылаушы норма.

НОРМАТИВТІ сын. кіт. Белгілі бір нормативі бар, мөлшерленген.

Нормативті грамматика. лингв. Тіл нормалары тұрғысынан дұрыс және жарамды болып саналатын сөз тұрпаттары мен синтаксистік құрылым үлгілерін анықтайтын грамматика.

НОРМАТИВТІК сын. Нормативке қатысты, нормативке тән.

Нормативтік акт. экон. Қоғамдық қатынастың белгілі бір аясын реттеуші құқық нормаларынан тұратын мемлекеттік құжат. **Нормативтік әдіс.** экон. Өзіндік құнды есептеу және оны бақылау үшін қолданылатын өнімді өндіруге, жұмыстарды орындауға, қызмет көрсетуге жұм-

салған шығынды есептеудің негізгі әдістерінің бірі. **Нормативтік уақыт**. экон. Жұмыскердің өз тапсырмасын орындайтын немесе барлық қызметкерлердің белгілі бір жұмысты орындайтын есептелген болжалды уақыты. **Нормативтік шығын**. экон. Белгілі бір тауар түрін өндіруге жұмсалатын шығынның қалауды орташа деңгейі.

НОРМАТИВТІК-ҚҰҚЫҚТЫҚ сын. заң. Белгіленген заң тәртібі мен құқыққа қатысты.

Нормативтік-құқықтық база. заң. Мемлекет заңдарымен рұқсат етілген әрекеттің, іс-шараның заңнамалық негізі.

НОРМАТИВТІЛІК [ор. нормативность] зат. заң. Құқықтық ұйымдардың жалпыға бірдейлігін, міндеттілігін, үздіксіздігін және аумақтық бірлікте әрекет ететіндігін топтастырылған түрде білдіретін құқық нышаны.

НОРМИРОВЩИК зат. совет. сөйл. Норма кесуші, нормалаушы.

НОРСУЛЬФАЗОЛ зат. мед. Микробтардан болатын ауруларға қарсы қолданылатын ақшыл не сарғыштау иіссіз ұнтақ дәрі.

НОРТОН [ағыл. norton commander] зат. инф. MS DOS операциялық жүйесімен жұмыс істеуге арналып құрыстырылған, кеңінен таралған бағдарламалық қабықша.

НОРЫМДА=ет.жерг. совет. Нормалау, нормамен беру.

НОСТРА: **ностра** тілдері. лингв. Семит-хамит, үнді-еуропа, картвел, орал, дравид, алтай тілдерінің шоғыры.

НОСТРО [итал. nostrò] зат. экон. Банкінің өз корреспондентіндегі барлық шығысы мен түсімі жазылған шоты.

НОСТРО-КОНТО зат. экон. Банк тапсырмасын корреспонденттің орындауы жөніндегі барлық операциялары түсіріліп отыратын банк және корреспондент шоттары.

НОСТРО-ШОТТАР зат. экон. Несие мекемелерінің корреспондент-банктердегі өзара төлем көрсетілетін шоттары.

НОТА¹ [лат. nota] зат. муз. 1. Музыкалық дыбыстарды жазу үшін пайдаланылатын графикалық белгілер жүйесі. 2. Музыкалық шығарманың мәтіні.

Нота қағаз. муз. Ноталар арқылы музыкалық шығарма мәтіні түсірілген (жазылған) қағаз.

НОТА² [лат. nota] зат. дипл. Бір үкіметтің екінші бір үкіметке ресми түрде берген дипломатиялық жолдауы.

НОТА зат. экон. 1. Билет. 2. Борышты мойындау.

НОТАБЕНА [лат. nota bene] зат. экон. Ерекине назар аудару талан етілетін іс құжаттарына Н (атынша) В деген таңбамен соғылатын белгілер.

НОТАРИАЛДЫ сын. қоғ. Нотариус арқылы, нотариустың уәкілдігімен.

НОТАРИАЛДЫҚ сын. заң. Түрлі актілер мен құжаттарды куәландыратын.

НОТАРИАТ [лат. notarius] зат. қоғ. Түрлі заң актілерін ресми түрде куәландыратын, құжаттар көшірмелерінің және құжаттардағы қойылған қолдардың тиіңсізқалығын куәландыру құқығы бар мемлекеттік органдар.

НОТАРИУС [лат. notarius] зат. Заңды актілер мен құжаттарды куәландыруға уәкілдігі бар адам.

НОТАС зат. жерг. Әк, ақ балыш.

НОТАЦИЯ [ағыл. notation] зат. инф. Компьютерлік тілдің синтаксисін сипаттаудағы шартты белгілер мен ережелер жүйесінің

жүйіміңы, элементтері бедер-белгілер болатын мәліметтер коды.

НОТИС [ағыл. notice] зат. экон. 1. Хабарландыру, құлақтандыру. 2. экон. Сатушы фьючерстік биржада беретін жеткізілім туралы хабарламасы. 3. кәс. Кеме иесінің кемеңің айлаққа келгені туралы кеме жалдаушыға хабарламасы. 4. экон. Қайта сақтандырушының шарттың белгілі бір ережелерін қайта қарамақ немесе оны келесі жылы бұзбақ шетте екені туралы хабарламасы.

НОУ-БРЕЙНЕР зат. экон. Бағыты белгілі болған не аздаған талдауды талап ететін не мүлде қажет етпейтін нарық.

НОУМЕНАЛДЫҚ сын. терм. Сезіммен болжанатын, шамаланатын.

НОУМИД зат. ескікіт. Үмітсіздік, шарасыздық, торығушылық.

НОХА зат. ескікіт. Қайғы.

НОШ: **нош ету**. Шу.

НОУТБУК [ағыл. notebook] зат. инф. Салмағы аз, ықшамдалған пішінді, тасымалдауға қолайлы шағын қол компьютер.

НОУ-ХАУ [ағыл. know-how мәнісін білемін] зат. экон. 1. Қорғау құжаттарымен қорғалмаған және жарияланбаған өндірістік, басқару, коммерциялық, қаржы сипатындағы жетістік, білім, тәжірибе. 2. экон. Нақты өндіріс барысындағы жұмыс тәсілдері, дағдылары, әдістері.

3. құқық. Құжаттама нысанында тұлғаланған техникалық білімді, тәжірибені, дағдыны басқа тарапқа табыстау жөніндегі міндеттеме.

НОЯБРЬ [лат. november] зат. **Қараша** (жылдың он бірінші айы).

НОЯН¹ зат. 1. тар. Ертедегі (XI-XII ғасырлардың алашқы жартысындағы) Моңғолиядағы ақсүйек феодалдар, рубасылары. 2. Басшы адам, ақсүйек. 3. ауыс. Мықты, күшті адам.

НОЯН² сын. жерг. Орасан зор, ұлкен. // Мықты, күшті адам немесе зор денелі аң.

НӨКЕР зат. тар. 1. Патша, хан, ақсүйектердің қасына еріп жүріп, қызмет ететін әскер, қол, жауынгер. 2. Байырғы қазақ қоғамында және Орта Азияда қоғамдарда ақсүйектердің қасына еріп жүріп соғыс кезінде жауынгер, бейбіт кезде күзетші қызметін атқарған әлеуметтік топ өкілі. 3. Дәулетті, ауқатты ақсүйектер мен билеуші тап өкілдерінің қасына еріп жүретін қызметші, күзетшісі.

Нөкер ергті. а) Жанына қызметшілері мен әскерін жиып алып жүрді; әскер, қол жиды. ә) Қызметшілікке, әскерлік қызметке алды. **Нөкерді [ерлерден] салды**. Кілең ержүрек, жаужүрек батырларды жинады. **Нөкер жиды**. Үзеңгі серік, қол топтады.

НӨКЕС сын. жерг. Жарымес, кеще, миғұла.

НӨКЕСТІК сын. жерг. Жарыместік, есуастық.

НӨЛ зат. <лат. nullus> 1. Еш нәрсе жоқ, ешбір мәні жоқ деген белгі. 2. матем. Кез келген санды қосқанда сол санды өзгертпейтін қасиеті бар сан және соның таңбасы. // Мәнсіз, бос, еш маңызсыз.

НӨЛДІК сын. Нөлге тең болатын, ешбір сандық мәні, көрсеткіші жоқ.

Нөлдік бүркеме. геол. Қатқан таужыныс қат-қабаттарындағы су фазасы муз фазасына ауысқанда және керісінше, немесе нөлдік температурадағы қишті ығалданған дисперсиялық грунттарда пайда болатын жылжымалы температуралық тосқауыл немесе бүркеме. **Нөлдік**

дыбыс. физ. Абсолют нөлге жақын температурада кванттық сұйықтарда таралатын ерекше текті тербеліс. **Нөлдік купон**. экон. Корпорацияның дисконттау шарттарымен сатылатын және сатып алушы төлейтін бағаға есептеліп, белгіленген пайызбен шығарылатын, осы міндеттеме сатып алынатын атауды құны көрсетілетін ақшалай міндеттеме. **Нөлдік сым**. физ. Үш фазалы айнымалы ток көзі мен тұтынушылардың бейтарап нүктелерін өзара жалғастыратын сым. **Нөлдік төлем**. экон. Төленбейтін акциялар шығарылымы - бұрыннан бар акционерлердің арасына жеңілдікті бағаммен таратылатын жай акциялар шығару. **Нөлдік энергия**. физ. Кванттық-механикалық жүйенің негізгі күйінің энергиясы мен жүйенің потенциалдық энергиясының минимумына сәйкес келетін энергия арасындағы айырмашылық.

НӨЛ-МОДЕМ зат. инф. <ағыл. base band modem> Синхронды немесе асинхронды түрде жұктемесіз гальваникалық байланыс желісі бойынша түрлендіруді пайдаланбай, жақын қашықтықта мәліметтер жеткізуді жасақтайтын сигналдарды түрлендіру құрылғысы.

НӨЛ-МОДЕМДІК: **нөл-модемдік кабель**. инф. <ағыл. null modem cable> Екі компьютерді тізбекті интерфейс арқылы қосу - мәліметтер жеткізудің ең арзан (басқа жағынан тиімсіз болса да) тәсілі.

НӨМІР ор. зат. 1. Біртекті заттардың реттік саны. 2. ауыс. Қонақ-үйлердегі реттік саны көрсетілген жеке бөлме. 3. ауыс. Алдын ала жасалған концерттік бағдарламадағы кезекті ән, күй, би, тақпақ т.б.

НӨМІРЛЕ=ет. Заттарға белгілі бір тәртіппен реттік сан белгісін созу.

НӨМІРЛЕН=ет. Реттік сан белгісінің соғылуы, берілуі.

Нөмірленген шот. экон. Шот иесі банкінің тек аздаған басшы қызметкерлеріне ғана белгілі болғанда оның есімінің орнына белгілі бір нөмір қою.

НӨМІРЛЕНУ Нөмірлен етістігінің қимыл атауы.

НӨМІРЛЕТ=ет. Белгілі бір тәртіппен реттік сан белгісін қойғызу.

НӨМІРЛЕТУ Нөмірлет етістігінің қимыл атауы.

НӨМІРЛЕУ Нөмірле етістігінің қимыл атауы.

НӨМІРТЕРГІШ зат. тех. Автоматты телефон стансыларындағы телефон аппаратында орнатылатын шақыру құрылғыларының бірі.

НӨПР [ар. نجر] сын. Қаптаған, қалың, көп.

НӨСЕР зат. 1. Қатты жауатын, өткініші жаңбыр. // Қатты құйған, шелектеп жауған. 2. геогр. Қишті, бірақ қысқа мерзімдік, конвективтік сипаттағы не қоңыржай ендіктегі циклондардың суық шебіндегі дүлей желді жаңбыр.

Нөсер жаңбыр. Аяқ астынан қатты жауып, тез аяқталатын жауын. **Нөсер жауын**. а) Нөсерлетіп құйып кететін жаңбыр. ә) Қиыншылық, ауыртпалық. **Нөсер құйды**. Қатты жаңбыр жауып кетті, шелектеп төкті. **Нөсер өтті**. Қатты жаңбыр жауып кетті. **Нөсер соғыс**. бейн. Қырғын, жаптай (дүңжесуілік) ұрыс.

НӨСЕРДЕЙ сын. Нөсер сияқты, нөсер тәрізді.

НӨСЕРЛЕ=ет. 1. Шелектеп құю, қатты жаңбыр жауу. 2. ауыс. Алай-дүлеймен өте шығу.

НӨСЕРЛЕТ= е. т. 1. Шелектен құро, қатты жауу. 2. ауыс. Құйқылжытып, елітін, төгілту, ағылту.

НӨСЕРЛЕТУ Нөсерлет етістігінің қимыл аты.

НӨСЕРЛЕУ Нөсерле етістігінің қимыл аты.

НӨСЕРЛІК сын. Нөсерге қатысты, соған тән.

Нөсерлік ағынды. геогр. Нөсер жауу нәтижесінде қалыптасатын ағынды.

НУ сын. 1. Арасынан ит тұмсығы өтпейтін, қалың (орман, жыныс, тоғай, қамыс). // Қалың орманды, қалың тоғайлы немесе қалың жынысты жер, жасыл мекен. 2. Көп, жытырлаған, мыңғырған. // Сансыз, саны көп, қаптаған ел-жұрт.

Ну жыныс. Қалың орман. **Ну орман**. Қалың, ит тұмсығы өтпейтін орман. **Ну тоғай**. Қалың орман, ит тұмсығы өтпейтін қалың тоғай.

НУВОРИШ [франц. nouveau riche] зат. Тез арада қандай да бір жолмен (заңды немесе заңсыз) байыған, алайда жана әлеуметтік ортаға әлі де толық бейімделе алмаған адам, қуыс кеудебай.

НУЖУАН ир. зат. ескі кіт. Бозбала.

НУЖУМ зат. көне. 1. Жірдыздар; жірдыз сөзінің арабша нұсқадағы көпше түрі. 2. Жірдызнама, астрология. 3. Астрономия ғылымы.

НУКЛЕАЗАЛАР зат. биол. Нуклеин қышқылдарын нуклеотидтерге дейін ыдырататын ферменттер.

НУКЛЕАРЛЫҚ сын. физ. Ядролық.

Нуклеарлық саты. геол. Жер дамуының ең алғашқы кездеріндегі континенттер өңірі базальт және андезит лаваларының жаппай төгілуімен, негізінен эрауатты шөгінділердің, азын-аулақ хемогендік тұнбалардың түзілуімен сипатталады деп есептейтін шартты тұжырым.

НУКЛЕИН: нуклеин қышқылдары. хим. Полинуклеотидтер, тірі табиғатта көп таралған, құрамында мононуклеотидтер көп санынан құралған күрделі фосфор бар биополимерлер. **НУКЛЕКУЕКТЕР** зат. физ. Ядролық жарақшалардың жалты аты.

НУКЛЕОЗИДТЕР зат. хим. Рибоза немесе 2'-дезоксирибоза мен нуклеин қышқылдарының гетероциклдік негіздерінен тұратын табиғи қосылыстар.

НУКЛЕОПРОТЕИДТЕР зат. биол. Нуклеин қышқылдарымен байланысқан күрделі ақуыздар.

НУКЛЕОСОМАЛАР зат. биол. Ұзын тізбекті ДНҚ молекуласы жасушада кішкене көлемде орналасатын хроматиннің негізгі құрылымдық бірлігі.

НУКЛЕОТИДТЕР [лат. nucleus – ядро, eidos – түр] зат. хим. Нуклеозидтердің фосфорлы эфирлері, нуклеин қышқылдарын құрайтын негізгі құрылымдық бірлік.

НУКЛЕОФИЛ зат. физ. Сыртқы деңгейінде бөлінбейтін электрон жұптары бар молекулалар немесе иондар.

НУКЛЕСҮЙГІШТЕР зат. хим. Органикалық химияда бос электрон жұбы бар немесе электрон тығыздығы жоғарылаған молекулалардың фрагменттері және аниондар.

НУКЛИДТЕР [лат. nucleus] зат. хим. Өзара күшті әсері бар, аса берік байланысқан протондар мен нейтронды жүйелер.

НУКЛОНДАР [лат. nucleus] зат. хим. Атом ядросының құрамындағы материалдық

қсақ бөлшектер; протон мен нейтронның жалты атауы.

НУЛАН= е. т. Қалың өсу, ну болу.

НУЛАНУ Нудан етістігінің қимыл аты.

НУЛИФИКАЦИЯ [лат. nullificatio] зат.

экон. Мемлекеттің құрысзданған ақша белгілерін жарамсыз деп жариялауы.

НУЛЫ сын. Арасынан адам жүре алмайтын қалың ағаш өскен; орманды, тоғайлы.

НУЛЫҚ зат. Шөбі, өсімдігі қалың жер.

НУМЕРИКО зат. экон. Айналыстағы бүкіл ақша.

НУМИЗМАТ [лат. numisma] зат. экон. Ақшагер, нумизматикамен айналысушы, мәнет жинаушы не соның білімпазы.

НУМИЗМАТИКА зат. экон. 1. Ақшаны зерттейтін ғылым. 2. Мәнет жинауға әуестік.

НУМИЗМАТИКАЛЫҚ сын. Нумизматикаға қатысты, соған тән.

НУН [ар. النون] зат. Араб әліпбиінің жиырма бесінші әрпі, «н» әрпінің арабша атауы.

НУСЫЗ сын. Қалың жамылғысыз, жапырақсыз, тыңыр.

НУНЦИЙ [лат. nuntius] зат. құқық. Ватиканның дипломатиялық өкілі.

НУРАНИ ар. сын. ескі кіт. Сәулелі, нұрлы, иманды.

НУТАЦИЯ [лат. nutatio] зат. физ. Қатты дене қозғалысының прецессиясымен қабаттаса жүретін құбылыс.

НУТАЦИЯЛЫҚ [лат. nutatio] сын. физ. Нутацияға қатысты, соған тән.

Нутациялық қозғалыс. бот. Өсімдік мүшелерінің айнымалы немесе ерсілі-қарсылы бағыттағы қозғалысы.

НУТГАЛИОЗ зат. вет. Жылқы мен есектің инвазиялық ауруы, қызыл қан түйіршіктерінде өсіп өнетін қарапайым паразиттер.

НУШАТАР зат. ескі кіт. Мүсәтір.

НУЫЛДАС= е. т. Шуылдасу, дабырласу.

НУЫЛДАСУ Нуылдас етістігінің қимыл аты.

НУҒАРА¹ зат. ескі кіт. Азап, қиындық.

НУҒАРА² сын. ескі кіт. Ауыр, қиын.

НУҒЫ ар. зат. Тек, категория.

НУЖЫМ зат. ескі кіт. Сиқыр.

НУҚАЙ зат. Қысым-қорлық.

НУҚСАН [ар. نقصان] зат. Кемістік, зиян, залал.

Нұқсан болды. Зиян келді, қауіп төнді. **Нұқсан тигізді** [келтірді]. Зиянын жасады, бұзды, кесірін тигізді, бұлдірді.

НУҚУ Нұқы етістігінің қимыл аты.

НУҚУД ар. зат. ескі кіт. Ақша.

НУҚЫ= е. т. Қолмен не бір нәрсемен тұрту.

НУҚЫЛ үст. жерг. Бңғай, кілен, ылғи.

НУҚЫЛА= е. т. Қайта-қайта нұқу, тұрткілеу.

НУҚЫЛАС= е. т. Қайта-қайта бірін-бірі тұрткілесу.

НУҚЫЛАСУ Нұқылас етістігінің қимыл аты.

НУҚЫЛАТ= е. т. Қайта-қайта тиіскізу, тұрткілету.

НУҚЫЛАТУ Нұқылат етістігінің қимыл аты.

НУҚЫЛАУ Нұқыла етістігінің қимыл аты.

НУҚЫС= е. т. Бір-бірін тұрткісу.

НУҚЫСУ Нұқыс етістігінің қимыл аты.

НУҚЫТ= е. т. Біреуге өзін тұрткізу.

НУҚЫТУ Нұқыт етістігінің қимыл аты.

НҮН [ар. النون] зат. діни. 1. Нән балық [Діни аңыздағы Жүніс пайғамбарды жұтқан балықтың аты]. 2. зоол. Кит.

НҮП зат. көне. Зиялылық, білімділік, мәдениеттілік.

НҮР [ар. نور] зат. 1. Сәуле, жарық, шұғыла.

2. ауыс. Шапағат, шарапат, игі әсер, оңықпал, игілік. 3. ауыс. Мейірім, жылылық, ыстық ықылас. 4. ауыс. Жарқыл, жылытыл, көз тартарлық әдемілік. 5. ауыс. Көрік, рең, кескін, кейіп.

6. ауыс. Ажар, өң, рең.

Нүр алды. Жанданды, әдеміленді. **Нүр атқан**. поэт. Жарқыраған, шұғыласын төккен. **Нүр бейне**. поэт. Пәк сезіммен жақсы көрген адамының кескін-келбеті туралы жарқын жсүз, сәулелі келбет мағынасында айтылады. **Нүр берді**. а) Өңін кіргізді, сөнін келтірді. ә) Шапағатын шашты, сәулелендірді, жарық, жылуын төкті. **Нүр бұлақ**. бейн. окказ. Жақсылықтың, адамгершіліктің, сауаттылықтың көзі. **Нүрға бөледі**. а) Жадыратты, жайнатты, қуантты, мейірімге толтырды. ә) Нұрландырды, әйелдендірді. **Нүрға қанды**. Күн сәулесіне кенелді. **Нүрға толды** [бөленді, шомылды, малынды]. а) Жарық болып тұрды, сәулеленді, жарқырады. ә) Береке қонды, бақытқа кенелді. **Нүрға шомылды**. Жарқырады, жылуға, шұғылаға малынды. **Нүр жайнады**. а) Жарқырады, жадырады, жайдарыланды. ә) Құлтырды, жарқырады, шешек ата түрленді. **Нүр жамылды**. Нүрға бөленді, жайнады, құлтырды. **Нүр жауды**. Береке кірді, жақсылық болды. **Нүр жаусын** [жауғыр]! тілек. Ізгілік, жақсылық болсын, бақытты бол деген мағынадағы тілек сөз. **Нүр кұйды**. Сәуле шашты; жадыратты, жайнатты. **Нүр назары**. Жылы жүзі, ықыласы. **Нүр нұсқа**. Ажарлы, келісті тұртыла, әдемі келбет. **Нүр сәуле**. а) Жарқырап шашырап, жан-жағына жарығын төккен сәуле. ә) Мейірімге толы ыстық ықылас, жан жылуы. б) Көкіректі оятып, көзді ашатын тәжірибе, іс т.б. **Нүр сәулелі**. поэт. Жарқыраған әсемдік, асқан сұлулық. **Нүр сенгі**. а) Нұрландырды, сәулелендірді. ә) Үміттендірді, үміт отын жақты. **Нүр сипат**. Ажарлы, көрікті тұла, оның жарқын елесі. **Нүр төгілді**. а) Жан-жарық етті, сәулесін шашыратты, жан-жаққа жайды. ә) Мейірін, шапағатын жайды, жылуымен бөлісті, жақсылығын аямады. б) Сәулеленді, жайнады, жылт-жылт етті. **Нүр тұнды**. Жылу, мейір, ыстық сезім ұялады. **Нүр үстіне нұр**. Тіпті жақсы, өте тамаша, жақсылық үстіне жақсылық. **Нүр шашты**. а) Нұрландырды, сәулелендірді. ә) Жайнады, құлтырды. **Нүр шашырады**. а) Жарық түсті, сәуле шашты. ә) Нұр шашты, нұрланды. **Нүры енді**. Өңі кірді, нұрланды, жарқырады. **Нүры қашты**. а) Көру қабілеті азайды. ә) Жанары көмескіленді, көңіліздік басты. **Нүрын төкті**. а) Жан-жарық етті, сәулесін шашыратты, жан-жаққа жайды. ә) Мейірін, шапағатын жайды, жылуымен бөлісті, жақсылығын аямады. б) Сәулеленді, жайнады, жылт-жылт етті. **Нүры [нұр] шашты**. а) Жан-жарық етті, сәулесін шашыратты, жан-жаққа жайды. ә) Мейірін, шапағатын жайды, жылуымен бөлісті, жақсылығын аямады. б) Сәулеленді, жайнады, жылт-жылт етті. **Нүры сөнді**. Мәні кетті, маңызы тайды, көңіліздік жаулады. **Нүры тасыды**. Мерейі үстем болды, абыройы артты. **Нүры тең**. Алладан берілген сұлулығы, қуаты т.б. ерекше қасиеті еш кем емес, мәртебесі бірдей. **Нүры шарпыды**. Қатты әсер етті, көркі таңғалдырды.

НҮРА¹ зат. Су орган жыра, терең сай.

НҮРА² зат. жерг. *Көз жеткізгісіз, ең дала.*
НҮРАТ зат. көне. *Бетінің иңірі, иңірі-сипат.*

НҮРБЫ зат. көне. *Көпшіліктің ортасы, иші.*

НҮРДАЙ сын. *Нұр сияқты, нұр тәрізді.*

НҮРЛА= ет. 1. *Нұрға бөлеу, құлтырту.*
2. ауыс. *Мейірімге, ізгілікке толтыру.*

НҮРЛАН= ет. 1. *Сәулелену, жарқырау, құлтырту.*
2. ауыс. *Жайнау, құлтыру, өдемлену.*

3. ауыс. *Рақаттану, мейірлену, жайдарылану.*

НҮРЛАНДЫР= ет. 1. *Сәулелендіру, жарықтандыру.*
2. ауыс. *Құлтырту, жайнату, сұлуландыру, өдемлендіру.*
3. ауыс. *Ізгілікке айналдыру.*
4. ауыс. *Шапағатын шашу, рухтандыру.*

НҮРЛАНДЫРУ *Нұрландыр етістігінің қимыл атауы.*

НҮРЛАНТ= ет. 1. *Сәулелендіру, жарықтандыру.*
2. ауыс. *Шапағатын шашқызу, рухтандыру.*

НҮРЛАНТУ *Нұрлант етістігінің қимыл атауы.*
1. *Жарқырату, нұрға бөлету.*
2. ауыс. *Рухтандыру, шапағатқа бөлету.*

НҮРЛАНУ *Нұрлан етістігінің қимыл атауы.*

НҮРЛАС сын. *Нұры бір, нұры ұқсас.*

НҮРЛАТ= ет. *Жарықтату, сәуле шашқызу.*

НҮРЛАТУ *Нұрлат етістігінің қимыл атауы.*

НҮРЛАУ *Нұрла етістігінің қимыл атауы.*

НҮРЛЫ сын. 1. *Жарқырап жайнаған, иңгірленген, сәулелі.*
2. ауыс. *Сау, саламатты, қуатты, рухты.*
3. ауыс. *Жарқыраған, ажарлы, шырайлы, өдемі.*
4. ауыс. *Мейірімді, жылылыққа толы, жанға жайлы.*
5. ауыс. *Жанарлы көрінетіндей.*

Нұрлы ақыл. *Зердесі терең ой-таным.*
Нұрлы бейне. *Жарқын елес.*
Нұрлы болашақ [ерген]. *Бақытты келешек.*
Нұрлы жанар [көз]. *Әдемі көз, жайнаған көз.*
Нұрлы жүз. *Әдемі, жас, ажарлы дидар, сұлу келбет.*
Нұрлы қабық. *анат. <лат. iris> Көз алмасының ортаңғы тамырлы қабығының алдыңғы бөлігі.*
Нұрлы сөз. *Ойлы, ақылды сөз.*
Нұрлы үміт. *поэт. Болашаққа деген зор сенім, жарқын болашақ.*
Нұрлы шуақ. *Күн сәулесі.*

НҮРЛЫЛЫҚ зат. 1. *Сәулелік, жарық болушылық.*
2. ауыс. *Нұры молдық, жылылық, тартымдылық, ажарлылық.*
3. ауыс. *Жарқындық, ізгілік, игілік.*

НҮРЛЫМ зат. *экспр. Жақсы көретін адамына, әдетте сүйіктісіне айтылатын өдемім, келбетім деген мағынадағы еркелету мәнді атауы.*

НҮРЛЫХАЯТ [ар. نور الحیاة] зат. діни. *Нұрлы өмір, жарық дүние [Ертедегі аңыз бойынша, қасиетті су бар, оны ішкен адам мәңгі жасайды].*

НҮРСЫЗ сын. 1. *Сәулесіз, иңгірленбеген.*
2. ауыс. *Отсыз, солғын, ажарсыз.*
3. ауыс. *Мәңсіз, мағынасыз, көмескі, бос.*

НҮРСЫЗДАН= ет. 1. *Нұры таяу, сәуле, иңгірлену, сүреңсіздену.*

НҮРСЫЗДАНУ *Нұрсыздан етістігінің қимыл атауы.*

НҮРСЫЗДАУ сын. *Нұры тайғандау, жанарсыздау.*

НҮРША сын. *Нұр сияқты, нұрға ұқсас.*

НҮС зат. жерг. 1. *Ластық, кір, нас.*
2. ауыс. *Кемсітушілік, жәбір көрсетушілік.*

Нүс берді. а) *Қоқан-лоқылады.* ә) *Кемсітті, төмендетті.*

НҮСҚА¹ [ар. نسخة] зат. 1. *Белгілі бір заттың*

ең алғашқы түп негізі, қайталанбас үлгісі.
2. *Жоба, нобай.*
3. *Бір үлгінің бір-бірінен азын-аулақ ерекшеленетін түрлері.*
4. *көне. Тұлға, келбет.*
5. *инф. Бағдарламалық өнімнің бір варианты немесе басқа файлды түрлендіру арқылы алынған файл. // Нұсқалық сөз.*

Нұсқа нөмірі. *инф. <ағыл. version number> Бағдарламалық өнімге ол шығарылған кезде тағайындалған нөмір.*

НҮСҚА² зат. 1. *Үлгі, өнеге; ақыл, кеңес. // Ақылды, өнегелі, үлгілі (адам).*
2. ауыс. *Жол, сызық.*

Нұсқа болды. *Үлгі, өнеге болды.*
Нұсқа көрген. *Тәлім-тәрбие алған, өнегелі.*
Нұсқа қылды. *Үлгі етті, өнеге тұтты.*
Нұсқасы кетті. *Бұрынғы қалпы, береке-сиқы қашты.*

НҮСҚА³= ет. *Меңзеу, сілтеп көрсету.*

НҮСҚАҒЫШ зат. *инф. <ағыл. indicator, pointer> Мәліметтер құрылымында кейбір элемент өрісіндегі басқа элемент адресі, мәндері адресстер болып келетін бағдарламадағы айнымалы.*

Нұсқағыштар әдісі. *инф. <ағыл. pointers method> Жазбалар арасындағы байланыс жазбаның арнайы өрістерінде орналасатын сілтемелер көмегімен компьютер жадына тармақтық және желілік құрылымдарды ұсыну әдісі.*
Нұсқағыштар жиымы. *инф. <ағыл. pointer array> Мәліметтер базаларында – жазбалық ішінде немесе одан тыс орналасатын басқа жазбаларға сілтемелер жиыны.*

НҮСҚАЛ= ет. *Меңзету, сілтеп көрсетілу.*

НҮСҚАЛА¹= ет. *Қайта-қайта ақыл айту, кеңес беру, уағыздау.*

НҮСҚАЛА²= ет. *Қайта-қайта нұсқау, жол сілтеу.*

НҮСҚАЛАУ¹ *Нұсқала¹ етістігінің қимыл атауы; қайта-қайта ақыл айту.*

НҮСҚАЛАУ² *Нұсқала² етістігінің қимыл атауы; қайта-қайта нұсқау.*

НҮСҚАЛУ *Нұсқал етістігінің қимыл атауы.*

НҮСҚАЛЫ¹ сын. 1. *Кейіпті, пішінді.*
2. *Үлгілі, негізді.*

НҮСҚАЛЫ² сын. *Өнегелі, гибратты.*

Нұсқалы жауап. *Дәл, дәп түсетін жауап.*

Нұсқалы сөз. *Гибратты ой, жазуға түскен өнегелі сөз.*

НҮСҚАЛЫҚ¹ зат. *Үлгілік, даналық.*

НҮСҚАЛЫҚ² сын. *Сілтегіш, нұсқа боларлық.*

Нұсқалық қаріп. *инф. <ағыл. outline font> Символдардың базалық формасы математикалық өрнектермен ұсынылатын қаріп түрі.*

НҮСҚАЛЫЛЫҚ зат. *Үлгілік, даналылық.*

НҮСҚАМА¹ зат. 1. *әск. <франц. instruire> Жеке құрамды әскери қызметтің белгілі бір міндеттері мен қойылған міндеттерді орындауға дайындаудың түрі.*
2. *пед. Оқытушының тапсырманы айтып түсіндіруінің әдістемелік бір түрі.*

НҮСҚАМА²: *нұсқама минералдар. геол. Шөгінділердің қалыптасуына және шөгінді тау жыныстардың келешек өзгерістеріне тән физикалық-химиялық жағдайлардың көрсеткіштері ролін атқаратын минералдар.*

Нұсқама элементтер. *геол. Өздері табылған өңірлерде кенорындар менкенді денелердің бар екендігін көрсететін элементтер.*

НҮСҚАСЫЗ сын. *Жөнсіз, өнегесіз.*

Нұсқасыз сөз. *Ойсыз, бос, өнегесіз сөз.*

НҮСҚАУ¹ зат. 1. *Белгілі бір істің қалай орындалуын көрсететін жөн-жоба, кеңес.*

2. *ресми. Белгілі бір іс-шараны орындау бо-*

йынша жоғары лауазымды тараптан берілетін бұйрық, ереже немесе құжат т.б.
3. *әск. <лат. instructio> Әскердің (құштің) қандай да бір жағын реттейтін немесе ұрыс құралдарын қолдану мен пайдалану мәселелері бойынша толық ережелері бар құжат.*
4. *Қатаң қадағалаушылық, шектеушілік.*
5. *Меңзеушілік, белгі, ым-шар.*
6. *Ақыл, кеңес.*

НҮСҚАУ² *Нұсқа етістігінің қимыл атауы.*

НҮСҚАУЛЫҚ зат. *ресми. Белгілі бір істің орындалуы бойынша жөн сілтейтін, іс-шараларды жүзеге асырудың жөн-жобасын белгілейтін, сөз жүзіндегі немесе жазбаша түрдегі ресми кеңес немесе құжат.*

НҮСҚАУЛЫҚ-ӘДІСТЕМЕЛІК сын. *Нұсқаулар мен әртүрлі әдіс-тәсілдер аралас, солар қатысты болған.*

Нұсқаулық-әдістемелік сабақ. *әск. Жауынгерлік және саяси дайындық бағдарламасының жаңа тақырыбын оқып-үйрену алдында бөлімшелермен осы сабақты жүргізудің біртұтас әдістемесін өңдеп жетілдіру мақсатында жүргізілетін сабақ.*

НҮСҚАУШЫ зат. *Белгілі бір істің дұрыс орындалуын қадағалап, жөн сілтеп отыру міндетін атқаратын маман.*

НҮСҚЫН зат. *сөйл. Түр-әлет, ұсқын.*

НҮТ зат. *өс. <лат. ciset> Бұрышақ тұқымдас біржылдық және көпжылдық дәнді дақыл, шөптесін өсімдік.*

НҮШ *ир. зат. ескі кіт. Сусын.*

НҮЖҮМ *ар. зат. ескі кіт. 1. Жұлдыз.*

2. *Астрономия ғылымы. 3. Астрология, жұлдызнама.*

НҮШ: *нұш ету. ир. ескі кіт. Ішу.*

НҮКЕТЕКТЕУ сын. *жерг. Кемістеу, мүгедектеу.*

НҮКТЕ зат. 1. *Кішкентай ғана қара дақ, ноқат.*
2. *лингв. Ойдың аяқталғандығын білдіру үшін сөйлем соңына қойылатын тыныс белгісі.*
3. *матем. Геометрияның жүзілі түрде баяндалуындағы негізгі ұғымдардың бірі.*
4. *Орын, мекенжай, елді мекен.*
5. *инф. <ағыл. point> Экран бетіндегі немесе параққа басылған графикалық кескінің бағдарлама бойынша түсі өзгертіле алатын ең кіші элементі.*

Нүкте қойды. а) *Бітірді, істі тамамдап шықты, аяқтады.* ә) *Үзді, кесіп тастады, тоқтатты.* б) *Доғарды, шектеді, тыйым тастады.*
Нүктесін қалдырма. *Түгел қалты, еш нәрсесін қалдырма.*

НҮКТЕДЕЙ сын. *Нүкте сияқты, нүкте тәрізді.*

НҮКТЕЛІ сын. *Нүктесі бар, нүкте қойылған.*

Нүктелі үгір. *лингв. Көбінесе ғылыми, ғылыми-көпшілік мәтіндерде қолданылатын санамалар айтуда, бүтін бір ойды бөлшектен айтуда қойылатын нүкте мен үтірден тұратын тыныс белгі.*

НҮКТЕЛІК-МАТРИЦАЛЫҚ: *нүктелік-матрицалық принтер. инф. Инелерден құрастырылған тік матрица көмегімен басып шығаруды жүзеге асыратын баспалық құрылғы.*

НЫҒА= ет. *Қатты етіп нығыздау, нықтау.*

НЫҒАЙ= ет. *Беки түсу, күшею.*

НЫҒАЙТ= ет. *Бекіте түсі, күшейту.*

НЫҒАЙТУ *Нығайт етістігінің қимыл атауы.*

НЫҒАЙТЫЛУ= ет. *Күшейтілу, беки түсу.*

НЫҒАЙТЫЛУ *Нығайтыл етістігінің қимыл атауы.*

НЫҒАЙТЫС= е.т. Бірге күшейту, бірге бекіту.

НЫҒАЙТЫСУ Нығайтыс етістігінің қимыл атауы.

НЫҒАЛ= е.т. Нығыздалу, толу.

НЫҒАЛУ Нығал етістігінің қимыл атауы.

НЫҒАҢҚЫРА= е.т. Нығыздаңқырау, нықтаңқырау.

НЫҒАҢҚЫРАУ Нығаңқыра етістігінің қимыл атауы.

НЫҒАРА үст. Нығарлай, салмақтай.

НЫҒАРЛА= е.т. 1. Қатты басу. 2. Нығыздау, нықтау. 3. ауыс. Шегелеп айту, бекітіп қою.

НЫҒАРЛАН= е.т. 1. Нығыздалыну. 2. Бекітілу, нықталу.

НЫҒАРЛАНУ Нығарлан етістігінің қимыл атауы.

НЫҒАРЛАҢҚЫРА= е.т. Нығарлаңқырай түсу, нығау.

НЫҒАРЛАҢҚЫРАУ Нығарлаңқыра етістігінің қимыл атауы.

НЫҒАРЛАУ Нығарла етістігінің қимыл атауы.

НЫҒАУ Ныға етістігінің қимыл атауы.

НЫҒАЮ Нығай етістігінің қимыл атауы.

НЫҒМАТ зат. ескі кіт. **Нығмет.**

НЫҒМЕТ [ар. نعمة] зат. 1. Береке, рақат, бақыт. 2. ауыс. Тәтті тағам, дәулет, байлық.

НЫҒЫЗ сын. 1. Тығыз, қатты. 2. Мықты, берік. 3. ауыс. Менмен, маңғаз. 4. ауыс. Зілді, салмақты.

НЫҒЫЗДА= е.т. 1. Берік ету, тығыздау; таптау. 2. тех. Металдарды пластикалық және соққы арқылы өңдеу негізінде дайындамалар мен бұйымдар жасау.

НЫҒЫЗДАҒЫШ зат. тех. Жердің қожытылған қабатын таптап, тегістеп, үстінен басып, нығыздайтын техникалық құрал, көлік.

НЫҒЫЗДАЛ= е.т. 1. Тығыздалу, тапталу. 2. ауыс. Шегелену, салмақталу (сөз туралы).

Нығыздалған бейне. инф. <ағыл. compressed video> Сақталатын мәліметтердің көлемін азайту мақсатында цифрлық нығыздау әдістерімен өңделген бейнекескін немесе оның сегменті. **Нығыздалған дыбыс.** инф. <ағыл. compressed audio> Цифрлы код түріне келтіріліп әрі нығыздалып, бейнедискіге жазылған дыбыстық сигнал. **Нығыздалған файл.** инф. <ағыл. compressed file> Ішіндегі мәліметтерінің көлемін кішірейту мақсатында арнайы утилиттер арқылы нығыздалып жазылған файл.

НЫҒЫЗДАЛҒЫШТЫҚ зат. тех. Ұнтақ немесе кеуек материалдың қысым әсерінен тығыздығын ұлғайту қасиеті.

НЫҒЫЗДАЛУ Нығыздал етістігінің қимыл атауы.

НЫҒЫЗДАЛУШЫЛЫҚ зат. тех. Суыс малы заттардың белгілі бір пішінге келуі және нығыздалып қатаюуы.

НЫҒЫЗДАН= е.т. Орнығу, беку.

НЫҒЫЗДАНУ Нығыздан етістігінің қимыл атауы.

НЫҒЫЗДАҢҚЫРА= е.т. Нығаңқырай түсу, нықтаңқырау.

НЫҒЫЗДАҢҚЫРАУ Нығыздаңқыра етістігінің қимыл атауы.

НЫҒЫЗДАУ¹ сын. Тығыздау, мықтырақ.

НЫҒЫЗДАУ² Нығызда етістігінің қимыл атауы.

НЫҒЫЗДЫҚ зат. 1. Нығыз болып қалғандық, тығыздық. 2. Мығымдық, мықтылық, беріктік. 3. ауыс. Менмендік, маңғаздық.

НЫҒЫЗСУ Нығызсы етістігінің қимыл атауы.

НЫҒЫЗСЫ= е.т. Мығымсу; менменсу, маңғазсу.

НЫҒЫЗСЫН= е.т. Мығымсыну; менменсіну, маңғазсыну.

НЫҒЫЗСЫНУ Нығызсын етістігінің қимыл атауы.

НЫҒЫЗ-ҰНТАҚ зат. тех. Жартылай қатаюға ұшыратылған терморективті шайыр мен ұнтақ күйдегі толықтырғыштар қоспалары.

НЫҒЫМЕТ зат. ескі кіт. **Нығмет.**

НЫҒЫРАҚ сын. Мықтырақ, берігірек.

НЫҒЫРЛА= е.т. сөйл. 1. **Нығарла.** 2. ауыс. Шегелеп, бекітіп айту.

НЫҒЫРЛАУ Нығырла етістігінің қимыл атауы.

НЫҒЫРТ= е.т. жерг. Сөзбен төпеу, тұқырту.

НЫҒЫРТУ Нығырт етістігінің қимыл атауы.

НЫҒЫТ= е.т. жерг. Нығайту, нықтау.

НЫҒЫТУ Нығыт етістігінің қимыл атауы.

НЫЖАТ [ар. نجاد] зат. ескі кіт. Қалыс қалдыру.

НЫҚ сын. 1. Бекем, орнықты, берік. 2. ауыс. Анық, айқын.

Нық басты. Салмақты болып, өзіне сенімді жүрді.

НЫҚА= е.т. сөйл. **Ныға.**

НЫҚТА= е.т. 1. Берік етіп нығыздау, нығырлау. 2. ауыс. Қадап айту, нақтылау.

НЫҚТАЛ= е.т. Нығыздалу, нығарлану.

НЫҚТАЛУ Нықтал етістігінің қимыл атауы.

НЫҚТАН= е.т. Нығарлану, ыңғайлану.

НЫҚТАНУ Нықтан етістігінің қимыл атауы.

НЫҚТАҢҚЫРА= е.т. Нықтай түсу, нақтылау.

НЫҚТАҢҚЫРАУ Нықтаңқыра етістігінің қимыл атауы.

НЫҚТАУ¹ сын. Мықтырақ, беріктеу.

НЫҚТАУ² Нықта етістігінің қимыл атауы.

НЫҚТЫ сын. жерг. Мықты, бекем.

НЫҚТЫҚ зат. Беріктік, мықтылық, бекемдік.

НЫҚЫР= е.т. Шымбайына батыра айту; сөзбен ықтыру, тықсыру.

НЫҚЫРТ= е.т. Тықсырту, тежеу.

НЫҚЫРТУ Нықырт етістігінің қимыл атауы.

НЫҚЫРУ Нықыр етістігінің қимыл атауы.

НЫҚЫТ= е.т. сөйл. **Нықыр.**

НЫҚЫТУ Нықыт етістігінің қимыл атауы.

НЫМ¹ зат. жерг. Дым, ылғал.

НЫМ² зат. Жарты, жарым.

НЫМША зат. этн. жерг. Кеудеге қиетін жеңсіз ким, кеудеше.

НЫМШИРЕК зат. Бір нәрсенің сегізден бірі, ширегі.

НЫП-НЫҚ сын. 1. Өте берік, орнықты, нығыз. 2. ауыс. Ап-анық, салмақты.

НЫРАЙ сын. Дымсыз, еш нәрсесі жоқ.

Нырай қалды. Дымсыз қалды, құралақан қалды.

НЫРАЙЫ сын. ескі кіт. **Нырай.**

НЫРДАЙ сын. сөйл. Дымдай.

НЫСАЙ зат. жерг. 1. Пиғыл, ниет, ой.

2. Тур, қалып, сыңай.

НЫСАН¹ зат. 1. Белгілі бір зат, бізден тыс өмір сүретін материалдық дүние. 2. Бір іс-әре-

кеттің орны, мекеме, кәсіпорын, шаруашылық не қорғаныс мақсатындағы телім т.б. 3. Ғылым. Белгілі бір іс-әрекет бағытталған не зерттеуге, бақылауға арналған зат, құбылыс.

НЫСАН² зат. Ерінге түсетін жара.

НЫСАНА зат. 1. Көздеп ату үшін алынған қарауыл, белгі. 2. спорт. Сопақша тақтайларға жапсырылып, бетіне дөңгелек белгілер салынған қағаз немесе ұшатын табақтар. 3. әск. Қарсыластың жойылуға белгіленген нысаны. 4. ауыс. Алға міндет етіп қойған мақсат.

Нысанаға алды. а) Мылтық сияқты оқпен атылатын қаруын бір нәрсеге қарай бағыттады, көздеді. ә) Меңзеді, шшарат білдірді. б) Мақсат етті, межеледі. **Нысанаға шаншылма.** Биреудің көздері жеріне айналма, көзге түспе. **Нысанадағы тесік.** спорт. Нысанадағы оқ тиген тесіктер. **Нысанадағы шар.** спорт. Бильярдтағы ұратын шардан басқа шарлар. **Нысана етті.** Алдына мақсат қойды. **Нысана көздеу.** спорт. Ататын және пневматикалық қарумен, орблет атудан, сол сияқты сабақ тартудан жарысатын ежелгі спорт ойындарының бірі. **Нысана көздеу стенді.** спорт. Стенд атуға арналған спорт амбары. **Нысананы көрсету.** әск. Нысананың орналасқан орнын қысқаша, айқын, түсінікті етіп көрсету.

НЫСАНААТЫМ: нысанаатым жер. Оқ жетерлік қашықтық.

НЫСАНАЛА= е.т. 1. Бір нәрсені көздеу, нысана ету. 2. <нем. Visier>Көру түтікшесін қашықтықтағы белгілі бір нысанаға бағыттау, көз мөлшермен кескіндеу.

НЫСАНАЛАУ Нысанала етістігінің қимыл атауы. 1. Көздеу, нысана ету. 2. Көру түтікшесін қашықтықтағы белгілі бір нысанаға бағыттау, көз мөлшермен кескіндеу.

НЫСАНАЛЫ¹ сын. 1. Нысанаға алынған, көзделген, белгіленген. 2. ауыс. Белгілі бір бағыттағы, арнайы, нақтылы.

Нысаналы пайдалану. Бағытталған орнымен пайдалану, басқа мақсатқа жібермеу.

НЫСАНАЛЫ² сын. Бірегей, өзгеше туған.

НЫСАП [ар. انصاف] зат. Тойымдық, тоқ-мейілдік, қанағат.

Нысап бере гөр. Қанағат, тойымшылық бер деген мағынадағы тілек. **Нысап жоқ.** Қанағат жоқ, тойымсыз. **Нысаптан безген.** Қанағатсыз, тойымсыз. **Нысап тұтты.** Қанағат етті, барға разы болды.

НЫСАПСЫЗ сын. Тойымсыз, ашкөз, қанағатсыз.

НЫСАПСЫЗДЫҚ зат. Көзі тойымсыздық, ашкөздік, қанағатсыздық.

НЫСАПТЫ сын. Көзі тойғыш, қанағатшыл.

НЫСАПТЫЛЫҚ зат. Барға қанағаттанушылық, ашкөзденбеушілік.

НЫСПЫ¹ зат. Адамның аты-жөні, есімі.

НЫСПЫ² үст. Түк, мұлда, атымен.

Ныспы [нысысымен] жоқ. Түк жоқ, дәнеме, атымен жоқ, тып-типыл.

НЫСПЫЛА= е.т. Атау беру, атау.

НЫСПЫЛАУ Ныстыла етістігінің қимыл атауы.

НЫШАН [ир. نشان] зат. 1. Бір нәрсенің белгісі, көрінісі. 2. психол. Қабілеттіліктің қалыптасуының алғышарты болып табылатын ағзаның анатомиялық-физиологиялық және негізінен орталық жүйке жүйесінің ерекшеліктері. 3. Мемлекеттік белгі, рәміз.

Нышан білдірді [берді, көрсетті]. *Ниет байқатты; белгі берді.*

НЫШАНА зат. сөйл. **Нышан** (бір нәрсенің белгісі).

НЫШАНАЛЫ сын. Айрықша белгісі бар.

НЫШАНАСЫЗ сын. Еш белгісі жоқ, нышансыз.

НЫШАНАСЫЗДЫҚ зат. Нысанасы жоқтық, нышансыздық.

НІДӘ зат. ескі кіт. *Хабар, хабар-ошар.*

НІЛ зат. 1. Көк шоптің, ағаш жатырағының, тағы басқа өсімдіктердің сөлі, шырыны, бояуы. 2. Көк түсті бояу.

Ніл қара көк. Шымқай қара көк, көкпеңбек.

НІЛДЕ = ет. Бір нәрсені көзілдір, көкішіл түсті бояуға салу, сонымен бояу.

НІЛДЕЙ сын. Ашық көк, көкпеңбек.

Нілдей бұзылды. Аяқ астынан айнып қалды, тез өзгерді, құбылды.

НІЛДЕН = ет. Көкішіл түсті бояуға салынып, бояну.

НІЛДЕНУ Нілден етістігінің қымыл атауы.

НІЛДЕТ = ет. Нілмен бояту.

НІЛДЕТУ Нілдет етістігінің қымыл атауы.

НІЛДЕУ Нілде етістігінің қымыл атауы.

НІМШЕ зат. жерг. **Нышша.**

НІМӘ есім. сөйл. *Не, немесе, не нәрсе.*

НЭПМАН зат. тар. совет. Жаңа экономикалық саясат (НЭП) кезіндегі саудагер, алыпсатар.

НЬЮС-МЕЙКЕР [ағыл. news – жаңалық, make – жасау] зат. публ. Елдің қоғамдық-саяси өміріне елеулі ықпал ететін экономика, биржалық, көпкерлік іс, саясат, мәдениет, ғылым, білім, өнер қайраткерлері.

НЬЮС-РЕЛИЗ зат. экон. Клиенттің шарт тақырыбы жөнінде кең ақпарат алуына мүмкіндік беретін тауар туралы не компания туралы техникалық деректер.

НЬЮТОН зат. физ. Ағылшын физигі И.Ньютоның есіміне орай аталатын бірліктердің халықаралық жүйесіндегі қиштің өлшеу бірлігі.

Ньютон заңы. физ. Ньютон тұжырымдаған классикалық механиканың негізгі заңы.

НЭТ-ТЕРМЗ зат. Кеме жалдауға қойылатын шарт.

НЮАНС [франц. nuance] зат. Бір нәрседегі сәл ғана айырмашылық, нәзік ерекшелік.

О

О¹ зат. лингв. 1. Тілдің кейін жиырылып, еріннің дөңгелеуі арқылы жасалатын еріндік, ашық, жуан дауысты дыбыс; фонема. 2. Осы ашық дауысты дыбысты таңбалайтын әріп.

О² о д. 1. Адамның алуан түрлі сезімімен байланысты айтылатын одағай сөз. 2. Есіркеп-мүсіркегендікті, жаны ашығандықты, аяушылықты білдіретін одағай сөз.

О, бәрекелді. Бір нәрсені құптау, мақұлдау, сүйсініп, разылық білдіру үшін айтылады. **О, дарига.**

а) Таңғалу, масаттану немесе өкіну мағынасында айтылады. ә) Аңсау, сағыну мәнінде қолданылатын сөз. **О, Жасаған [Тәңірі].** Жаратқан Аллаға, Құдайға жалыну, жалбарыну, өтіну мағынасын білдіру үшін айтылады. **О, пәлі.** Таңырқау, таңдануды білдіру үшін айтылады. **О, тоба [тәуба].** Бір нәрсеге таңдануды немесе өзіне-өзі шүкіршілікті, қанағат етуді білдіру үшін айтылады.

О³ есім. Ол есімдігінің сөйлеу тіліндегі ықшамдалған түрі.

О баста [бастан]. Әуелгі кезде, әуелден, ежелден, алғашқы кезден. **О бір.** Сонау, анау кез. **О ғұрлы [құрлы].** Оңшама, соңша. **О дүние.** діни. Діни наным бойынша, адам өлгеннен кейін де тіршілік етеді-міс дейтін ақыреттік өмір, махшар. **О дүниеге аттанды [кетті, сапар шекті].** Қайтыс болды, өлді, дүңне салды. **О дүниелік болды.** Қайтыс болды, көз жұмды. **О жақ, бұ жақ,** сөйл. *Жан-жақ, айнала, төңірек.* **О жыл.** Әңгіме болып отырған, өткен жыл. **О заман да, бұ заман.** Бұрын-соңды, ілгері-кейінді. **О қып, бұ қып,** сөйл. *Өтітіп-бүтітіп, амалдап.* **О несі.** Онысы несі, ол не қылғаны.

ОАЗИС [грек. oasis] зат. геогр. Шөлдер мен шөлейттердегі өсімдік өсетін көгалды, сулы алқап.

ОБ зат. 1. Астықты көлікпен бастырғанда көлікті байлау үшін орнатылған қырман ортасындағы ағаш. 2. Қырмандағы бидайды бастыратын бір топ көлік. 3. Шығарды айналдыратын көліктің жүретін жолы.

Об айдау. Көлікпен егін бастыру.

ОБА¹ зат. 1. Дөңес жерлерге тастан, топырақтан үйіп жасалынған меже, белгі. 2. Өлген адамдар жерленіп, үйінді, төмпешік түрінде жасалған орын.

ОБА² зат. 1. Өте жұқпалы ауру, індет, дерт. 2. мед. <лат. pestis> Табиғатта түрлі кемірушілер арқыла таралатын, адамдарға кемірушілерден, не бүргелерден жұғатын аса қауіпті зоонозды табиғи-ошақты карантиндік жұқпалы ауру.

Оба құрты. зоол. Оба ауруының тартақышы.

ОБАҒАН сын. жерг. *Ішіп-жемге тойымсыз, ашқарақ, обыр.*

ОБАДАЙ¹ сын. 1. Оба сияқты, оба тәрізді. 2. ауыс. Толмайған, көтеріңкі.

ОБАДАЙ² сын. Зор індет сияқты.

Обадай опты, обырдай опырды. Түк қалдырмай сыпырып-сыырды; жалмауыздай жалмады.

ОБА-КЕЗІК зат. мед. Оба ауруының түрі.

ОБАҚАН зат. саят. Биік төбеге бұталардан жасалған саят құсын отырғызатын тұғыр.

ОБА-ҚОРЫМ зат. этн. Өлген адамдар жерленген төбешік, дөңес түріндегі ұмыт қалған зираттар.

ОБАҚ-ШҰБАҚ сын. Олай-былай; бірде олай, бірде бұлай.

ОБАЛ [ар. ʕbal] зат. 1. Қоршаған ортаға келтірілген зиян, жанды-жансызға жасалған жамандық, жәбір-жапа, қиянат. 2. діни. Мұсылман дініндегі Алла тағаланың жаратқан жанды-жансыз дүниесіне жасаған қиянатты білдіретін сауап категориясының қарама-қарсы ұғымдар жиынтығы.

Обал артты. Күнәлі болды, қиянат қылды, істеді. **Обал болды.** Қиын болды, қиянат болды. **Обал жасады [қылды].** Жәбірледі, қиянат етті, қиянатшылық көрсетті. **Обал жоқ.** Сауап болды, сол керек, тілегені сол еді, сыбағасын алсын. **Обалы жібермеді.** Тақсыретін тартты, зардабын шекті. **Обалы жібермесін.** карғ. Қасіретіне жолыққыр, обалына қалыр! **Обалы қанша [қане].** Орынсыз кінәлаудың, жазғырудың керегі не. **Обалы қырық [қырық бір] жылқыға.** Ұзатылған, қалыңмалға сатылған қыз туралы аянышты өкініспен айтылып тұр. **Обалы**

мойнына. Біреуге жасаған күнә, қиянатың өз басыңа деген мағынада. **Обалына қалды.** Қиянат істеді, жазықсыз жапа шектірді; көз жасына қалды. **Обалынан қорықты.** Қиянат жасамады, қаймықты, аяғын тартты. **Обалын арғалады.** Обалына қалды, біреудің алдында кінәлі болды. **Обалы не керек [не, нешік].** Жазықсыз жазғырудың қажеті жоқ деген мағынада. **Обалы нешік.** Орынсыз кінәлап қайтесің, жамандаудың реті жоқ; босқа жазғырып керегі не. **Обалын көтерді.** Күнәсына қалды, айыпты болды. **Обалын мойнына алды.** Жазасын тартты, көтерді. **Обалың бір Құдайға.** Осы күйге тұскеніңді өзіңнен көр, сені тек Құдай құтқарып, аясын деген мағынада. **Обалы [өз обалы] өзіне.** Обал жоқ, өзінен көрсін; бейнетті тапқан өзі, жазасын өзі тартсын деген мағынада.

ОБАЛАҚЫН шыл. *Тінті, ешбір, тұқ.*

ОБАЛДАУ сын. Қиянаттау, әділетсіздеу; обалырақ.

ОБАЛ-САУАП зат. этн. пед. Халықтың ұрпақты әдептілікке, қоршаған ортаға зиян, жамандық, жәбір-жапа, қиянат келтірмей, игілік іс жасауға тәрбиелейтін мұсылман діни қосжақты категориясы негізінде қалыптасқан ұлағатты ұғымы.

ОБАЛСУ Обалсы етістігінің қымыл атауы.

ОБАЛСЫ = ет. Жаны ашып аяу, мүсіркеу.

ОБАЛСЫН = ет. сөйл. **Обалсы.**

ОБАЛСЫНУ Обалсын етістігінің қымыл атауы.

ОБАЛЫ сын. *Обасы бар, оба қойылған.*

ОБАШЫҚ зат. Көлемі кішілеу, кішігірім оба.

ОБЕЛИСК [грек. obeliskos] зат. Біреудің құрметіне қойылған, жоғары жағы жіңішкелеу сүйірленіп келген, төрт қырлы, биік мәрмәр тас бағана; ескерткіш.

ОБЕР-ЛЕЙТЕНАНТ [нем. Ober – бас, негізгі, франц. lieutenant] зат. әск. Кейбір елдердегі әскери атақ, шен.

ОБЕРТОН [нем. Oberton] зат. муз. Негізгі әуенге ерекше реңк беретін қосымша сарын.

ОБИ = ет. Жансыздану, қақайып қалу.

ОБИТ = ет. Қалқиту, тұрғызу.

ОБИТУ Обит етістігінің қымылы.

ОБИО Оби етістігінің қымылы.

ОБЛИГАЦИЯ [лат. obligatio] зат. экон. Ақша салынғанын және оның иесінің осы бағалы қағаздың атаулы құнын тіркелген пайыздың төленуі жолымен көзделген мерзімде алу құқың куәландыратын бағалы қағаз.

ОБЛИГАЦИЯЛЫҚ сын. экон. Облигацияға тән, облигацияға қатысты.

Облигациялық крауд. экон. Биржа шеңберінде облигациялар бойынша мәмілелермен жұмыс істейтін биржа мүшелері.

ОБЛИГО [итал. obbligo] зат. экон. 1. Вексель бойынша берешек сомасы. 2. Вексель бойынша міндеттемелері бар клиенттер тарапынан банкке берешек есептелетін не клиенттердің банкке банк операциялары бойынша жиынтық берешегі көрсетілетін банк кітаптары.

ОБЛИТЕРАЦИЯ [лат. oblitteratio] зат. биол. Түтікше орган (мәселен, қан тамыры) қуысының дәнекер ұлтамен тығылып, бітеліп қалуы.

ОБЛЫС [ор. область] зат. Республика құрамындағы ең ірі әкімшілік-территориялық бөлік, аймақ. 2. әкім-саяси. *Аудандау кезінде табиғи жағдайлары, тарихи қалыптасқан дәстүрі, этникалық немесе экономикалық*

ерекшеліктері, әкімшілік-саяси мәні т.б. белгілері бойынша бөлінетін қандай да бір аумақтық (табиғи өңір, мемлекет, құрлық, шартты түрде алынған жер, т.б.) бөлік. **3.** геогр. Табиғи нысандарының таралуы (зоогеографиялық облыс, флоралық облыс, геосинклиналдық облыс, т.б.) бойынша анықталатын географиялық кеңістік (белдем, белдеу). **4.** матем. Евклид кеңістігіндегі жүйелі түрде байланысқан ашық жиын.

Облыс әкімі. қоғ.-саяси. Облыстық мемлекеттік атқару органдарының басшысы. **Облыс орталығы.** әкімш. Әкімшілік-территориялық бөліктегі саяси-әкімшілік орындар орналасқан басты қала.

ОБЛЫСТЫҚ сын. Облыс көлеміндегі, облысқа қатысты.

Облыстық газет. қоғ. Әкімшілік-территориялық, бірлік ретіндегі бір облыс көлемінде тарайтын мерзімді басылма.

Об: об шапты. жерг. кәс. Ұзын аудың екі жағын бірдей алып төкті.

ОБРАЗ зат. әдеб. Өмір шындығының көркем шығармадағы, өнердегі жинақталған әдеби кейіп, бейнесі.

ОБРАЗДА= ет. Көркемдеп бейнелеу, кейіптеу.

ОБРАЗДАУ Образда етістігінің қимыл атауы.

ОБРАЗДЫ сын. әдеб. Бейнелі, мәнерлі, айшықты.

ОБРАЗДЫҚ зат. сөйл. **Образдылық.**

ОБРАЗДЫЛЫҚ зат. Бейнелілік, көркемділік.

ОБРОГАЦИЯ [лат. obrogatio] зат. құқық. Ескі заңға іштей өзгерістер енгізу.

ОБСЕРВАТОРИЯ [лат. observare] зат. **1.** астр. Растхана, астрономиялық, метеорологиялық бақылау жүргізетін ғылыми мекеме. **2.** ғылым. Жүйелі бақылау жүргізетін, астрономиялық, магниттік, метеорологиялық, сейсмикалық және т.б. сондай-ақ мамандыққа сай құралдармен жабдықталған ғылыми орын.

ОБСКУРАНТ [лат. obscurans] зат. ғылым. Обскурантизмді қолдайтын, ғылымға, оқуға қарсы кісі.

ОБСКУРАНТИЗМ [лат. obscurans] зат. ғылым. Ғылым мен оқуға өте жау қарсылықпен қарау, қараңғылық.

ОБСЦЕНДІ: обценді лексика [obsценus] лингв. Әдепсіз фразеология мен лексика.

ОБУ Оп етістігінің қимыл атауы.

ОБШАРҚА зат. жерг. Қой қырқатын жер.

ОБЪЕКТ [лат. objectum] зат. **1.** филос. Адам санасынан тыс және оған тәуелсіз өмір сүретін материалдық дүние, нысан. **2.** Белгілі бір жұмыс (құрылыс) істеліп жатқан жер.

Объект ұқсастырыш. ин ф. <ағыл. entity identifier> Жүйе ішінде объектіні біркәнді анықтайтын мәліметтер элементі. **Объектілерді байланыстыру және енгізу.** ин ф. <ағыл. linkage and introduction of objects> Мәтінді, графиканы, электрондық кестелердің үзінділерін, дыбыстық хабарларды және т.б. қамтитын құрама құжаттармен жұмыс істеуге Microsoft корпорациясы әзірлеген технология. **Объектілерді ендіру және байланыстыру технологиясы.** ин ф. <ағыл. object linking and embedding (OLE)> Microsoft фирмасы жасаған қолданбалы бағдарламалар арасында объектілер алмасу технологиясы [OLE технологиясы бойынша құрамалы құжатпен байланысқан объек-

тілер сол құжат құрамында сақталмай, ондағы сілтеме арқылы ғана түпнұсқадағы объектімен байланысты тұрады. Егер байланыстағы объект өзгертілсе, құжаттағы оның бейнесі де өзгереді. Құжаттағы сілтемені пайдалану объект орналасқан негізгі бағдарламаны іске қосады. OLE технологиясы мәтін, графика, дыбыс және т.б. объектілермен жабдықталған құрамалы құжаттар жасауға мүмкіндік береді]. **Объектілер кла-сы.** ин ф. <ағыл. class object> Бір немесе бірнеше параметрлері бойынша біріккен объектілер тобы.

ОБЪЕКТИВ [лат. objectivus] зат. физ. Оптикалық құралдың, аспаптың бетіндегі шынысы, өйнегі.

ОБЪЕКТИВИЗМ [лат. objectum] зат. саяс. **1.** Қоғамдық ғылымдардың, идеялардың және теориялардың таптық және партиялық мәнін бүркемелеу үшін қолданылатын әдіс. **2.** филос. Негізінде әлеуметтік-саяси «бей-тараптылық» таным, әлеуметтік-сынақтылық баға, құндылық және мақсаттар туралы пікірлер, дүниетанымдық және адамгершілік мәселелерді таңу бағдары жатқан дүниетанымдық позиция.

ОБЪЕКТИВТІ сын. **1.** Нысан ретінде адамның санасынан тыс, оған тәуелсіз, өз бетінше өмір сүретін, материалдық дүниесі тән. **2.** Нақты, әділ, ақиқат, дәлелді.

ОБЪЕКТИВТІК сын. Дәлелді, нақты, әділ.

Объективтік ақиқат. филос. Білімнің адамға да, адамзатқа да тәуелсіз мазмұны.

Объективтік модульдер кітапханасы. ин ф. <ағыл. object module library> Объективтік модульдерге арналған кітапхана. **Объективтік септік.** лингв. Тольқтауыш қызметін атқаратын жанана септік.

ОБЪЕКТИВТІЛІК зат. Дәлелді нақтылық, ақиқаттық.

ОБЪЕКТІЛІК зат. ғылым. **1.** Адамның өмір сүруіндегі санасы мен бостандығына қарамастан оның ақиқаты, заттардың қарым-қатынасы мен ерекшелігі. **2.** Объектілік ақиқатқа сай негізделген алаңсыз, алдын ала шешілмеген білім мазмұны.

Объектілік архитектура. ин ф. <ағыл. object architecture> Процестер, енгізу-шығару операциясы, файлдар объекті ретінде ұсынылатын жүйелер архитектурасы. **Объектілік бағдарлама.** ин ф. <ағыл. object program> Орындауға болатын шығыс бағдарламасы. **Объектілік код.** ин ф. <ағыл. object code> Машинамен тікелей орындалуға пайдаланылатын мәшинелік кодтағы программа. **Объектілік модуль.** ин ф. <ағыл. object module> Алғашқы модульді компиляциялаудың нәтижесі болып табылатын бағдарламалық модуль. **Объектілік тіл.** ин ф. <ағыл. object language> Объектілік бағдарламаларды өрнектеуге әзірленген шығыс тілі. **Объектілік файл.** ин ф. <ағыл. object file> а) Бағдарламалардың алғашқы нұсқасынан ассемблермен немесе компилятормен аудару арқылы қалыптастырылған объектілік код, ол бұдан кейін құрастырғыш (linker) бағдарлама арқылы әрі қарай өңделеді. ә) Бір немесе бірнеше объектілік модульдері бар аударғыштың шығыс файлы. **Объектілік ЭЕМ.** ин ф. <ағыл. target computer> Бағдарламалық жасақтама жазуға арналған компьютер [Бұл термин негізінен бағдарламалар кросс-компилятор көмегімен бағдарлама тағайындалған компьютерден басқа компьютердің типінде жазылғанда қолданылады].

ОБЫҒУ Обық етістігінің қимыл атауы; араны ашылу.

ОБЫҚ= ет. **1.** Араны ашылып құнығу, ашқарақтану, қомағайлану. **2.** ауыс. Жем болу, талану. **3.** ауыс. Талау, жабылу.

ОБЫҚТЫР= ет. **1.** Құнықтыру, ашқарақтандыру. **2.** ауыс. Арандату.

ОБЫҚТЫРУ Обықтыр етістігінің қимыл атауы.

ОБЫЛ= ет. Құлау, жығылу.

ОБЫЛУ Обыл етістігінің қимыл атауы.

ОБЫР¹ сын. **1.** Көзі тоймайтын ашқарақ, қомағай, жебір. **2.** миф. Тірі адам бейнесінде көрінетін, адамдардың ас-ауқатын ішіп кететін аруақ; түрлі кейіптегі қорқынышты құбыжық. **3.** Тойымсыз, алпауыт.

Обыр дерт. Ел-жұртты не малды қырып салатын жұқпалы ауру. **Обыр көшіп, орда қонған.** жерг. Аласапыран, қуғын-сүргін мезгіл. **Обыр обьды.** Жалмауыздай жалмады, сүлкітей сорды. **Обыр шегіртке.** ауыл шар. Ауылшаруашылығына зиянды тік қанатты шегіртке, жебір шегіртке. **Обыр шегірткелер тұқымдасы.** Обыр шегірткелер түріне жататын шегірткелер. **Обыр шығышты.** миф. Өлген кісі тіріліп келіп сол үйдің асын ішіп кетеді деген діни нанымға байланысты айтылады.

ОБЫР² зат. сөйл. Орындаушы.

ОБЫРДАЙ сын. **1.** Обыр сияқты, обыр тәрізді. **2.** Жалмаңдаған, ашқарақ, қомағай.

Обырдай опты. Обырдай жалмады, түк қалдырмай сытырып-сыырды.

ОБЫР-ЖЕМҚОР зат. жағымсыз. Тойымсыз, алғанын азынатын, парақор, жемқор адам, топ.

ОБЫРЛАН= ет. Ашқарақтану, қомағайлану; жемқорлану.

ОБЫРЛАНУ Обырлан етістігінің қимыл атауы.

ОБЫРЛАР зат. биол. Тірі және өлі қатты заттарды қармап, оларды ерітіп жоятын жануарлар азасындағы ерекше жасушалар.

ОБЫРЛЫҚ зат. **1.** Тамақсаулық, қомағайлық. **2.** ауыс. Қанағатсыздық, місе тұтпаушылық.

ОБЫР-ОҚПЫН зат. Оппа, ішіне тартып кететін ми жер.

ОБЫРЫҚ зат. жерг. Қайыққа көлденең қағылған, адам отыратын тақтай.

ОБЫС= ет. Бірге шабысу, бірге талап жесу.

ОБЫСУ Обыс етістігінің қимыл атауы.

ОВАРИЕКТОМИЯ зат. мед. Аналық жыныс безін алып тастау үшін қолданылатын операция.

ОВАЦИЯ [лат. ovatio] зат. Ұран тастап, салтанатты түрде ұзақ ду қол шапалақтау.

ОВЕРБОТ зат. экон. Нарықта тауардың сатып алынғыштық деңгейі.

ОВЕРДРАФТ [ағыл. overdraft] зат. экон. Банк пайдаларманының шоты бойынша қаражатты есептен шығару арқылы берілетін, соның нәтижесінде дебет сальдосы қалатын қысқа мерзімді кредит нысаны.

ОВЕРЛЕЙЛІК: оверлейлік файлдар. ин ф. Дискідегі көлемді бағдарламалық файлдың орындалуы кезінде оның бірнеше шағын бөліктерге бөлініп, жедел жаққа біртіндеп келіп, кезектесе атқарылуы.

ОВЕРНАЙТ зат. экон. Келесі жұмыс күніне дейінгі мерзімдік мәміле.

ОВЕРСАЙД-ДЕЛИВЕРИ зат. экон. Кеме жеткізген жүкті тікелей лхтерге не басқа кемеге борт-борт нұсқасы бойынша өткізу шарты.

ОВЕРСОЛД зат. экон. Тауардың нарыққа көп түсу салдарынан бағасының күрт төмендеуі.

ОВЕРТАЙМ [ағыл. overtime] зат. экон. Кемеге жұқ тиеу не түсіру жұмысы жүргізілген мерзімнен тыс уақыт.

ОВЕРХЕД зат. экон. Бизнесінің өндіріспен, тауарды сатуға, қызмет көрсетуге қатысы жоқ шығыны.

ОВИНА зат. вет. Шешек ауруын тудыратын тірі вирустан жасалатын, осы ауруды мал денесіне дарытпау үшін қолданылатын биопрепарат.

ОВИЦИДТЕР зат. хим. Зиянкес жәндіктер мен кенелердің жұмыртқаларын жоюға қарсы қолданылатын улы химикатты заттар.

ОВОСКОП зат. физ. Құс жұмыртқаларын жарыққа ұстап қарап, олардың сапасын анықтау үшін қолданылатын құрал.

ОВОЩ [ор. овош] зат. сөйл. **Көгөніс.**

ОВОЩТЫҚ сын. сөйл. **Көгөністік.**

ОГНЕМЕТ ор. зат. әск. Жанғыш сұйық зат шашушы соғыс құралы.

ОГОРОД [ор. огород] зат. **Бақша** (цй жанындағы көгөніс өсіретін жер).

ОГОРОДТЫҚ сын. сөйл. **Бақшалық.**

ОҒАН зат. жерг. **Бүркіт.**

ОҒАТ сын. 1. Өрескел, ерсі. // **Оғаштық**, ерсілік. 2. Бөтен, бөде. 3. ауыс. Өрескел іс, өкініш.

ОҒАШ сын. 1. Ерсі, дөрекі, өрескел, сөлекет. 2. ауыс. Жеке-дара, бөлек, оқшау.

ОҒАШ үст. жерг. Өте, тым, аса.

ОҒАШТАН = ет. 1. Ерсі қылық көрсету, дөрекілену. 2. ауыс. Даралану, бөлектену, өзін бөтен санау.

ОҒАШТАНУ Оғаштан етістігінің қимыл атауы.

ОҒАШТАУ сын. 1. Ерсілеу, өрескелдеу. 2. ауыс. Оқшаулау, өзгешеу.

ОҒАШТЫҚ зат. 1. Іс-әрекеттегі өрескелдік, ерсілік. 2. Заттың бойындағы артық-кем жер, селкеулік.

ОҒДЫ зат. ескі кіт. **Уәде.**

ОҒЛАН зат. ескі кіт. 1. Ертеректегі түркі-моңғол халықтарында хан титулына ие болмаған Шыңғысханның ұрпағына берілген ресми атақ. 2. Кейініректе Қырым, Астрахань хандықтарында, Шағатай ұлысында, Ақордада жалпы билеуші әулеттің жоғары әкімшілік не әскери қызметін атқаратын ұрпақтары ие болатын титул.

ОҒЛЫ зат. ескі кіт. Ұлы, баласы.

ОҒРЫ зат. ескі кіт. **Ұры.**

ОҒЫЗ зат. Орта ғасырларда Орталық Азияда өмір сүрген, түрік тілдес тайпалар.

ОҒЫЛ зат. кіт. **Ұл.**

ОҒЫП-БҰҒЫП үст. сөйл. Өйтіп-бүйтіп, ідалдалап.

ОДА [грек. ode] зат. әдеб. Көркем әдебиеттегі көтеріңкі пафоста жазылған поэзиялық шығарма.

ОДАҒАЙ сын. 1. Ебедейсіз, қолапайсыз.

2. Дөрекі, тұрпайы.

ОДАҒАЙ зат. лингв. Кісінің көңіл-күйін, сезімін білдіретін сөз табы.

ОДАҒАЙЛА = ет. 1. Өз алдына жеке-даралап бөлектену, бөліну, шеттеу, оқшаулану. 2. Оқшаулану, айрықша көзге цру.

ОДАҒАЙЛАН = ет. Жеке-даралану, бөлектену, оқшаулану.

ОДАҒАЙЛАНУ Одағайлан етістігінің қимыл атауы.

ОДАҒАЙЛАУ сын. 1. Оғаштау, ерсілеу,

дөрекілеу, тұрпайылау. 2. ауыс. Оқшаулау, өзгешеу.

ОДАҒАЙЛАУ 2 Одағайла етістігінің қимыл атауы.

ОДАҒАЙЛЫҚ зат. 1. Бір нәрсенің бойынан байқалатын ерсілік, тұрпайылық, дөрекілік. 2. ауыс. Оқшаулық, селкеулік.

ОДАҚ зат. 1. Қоғамдық топтардың, жеке адамдардың тығыз ұйымдасқан бірлестігі. 2. Бір жақ, бір бөлек, бір топ. 3. совет. тар. Кеңес еліндегі мемлекеттік бірлік. 4. Белгілі бір мақсатты бірлесіп жүзеге асыру үшін мемлекеттер арасында жасалатын бітім, келісім, шарт негізіндегі еларалық бірлестік.

Одақ болды. Бір жақ болды, одақтасты. **Одақ жасады.** Келісім жасап, бітімге келіп бірікті. **Одақ құрды.** Белгілі бір мақсатты жүзеге асыру үшін ұйымдасты, бірікті, топтасты. **Одақ Советі.** тар. КСРО Жоғарғы Кеңесінің тең құқықты екі палатасының бірі.

ОДАҚТАС сын. 1. Бір одаққа енетін, бір одақ құрайтын. 2. Ниеті бір, жақтас, серіктес.

Одақтас республикалар. тар. совет. Өзара тең құқықтық негізінде КСРО құрамына бірлескен Социалистік Федерацияның жоғарғы формасы. **Одақтас Совет Республикасы.** тар. совет. Кезінде КСРО-ға біріккен жұмысшылар мен шаруалардың тәуелсіз социалистік мемлекеті.

ОДАҚТАС = ет. Бір одаққа бірігу, ұйымдасу, топтасту.

ОДАҚТАСТЫҚ зат. 1. Одақтас болушылық, ұйымдасушылық. 2. Ниеттестік, серіктестік.

ОДАҚТАСТЫР = ет. Одаққа жинау, топтастыру.

ОДАҚТАСТЫРУ Одақтастыр етістігінің қимыл атауы.

ОДАҚТАСУ Одақтас етістігінің қимыл атауы.

ОДАҚТЫҚ сын. тар. совет. Кеңестер Одағы көлеміндегі, одаққа тән, соған қатысты.

Одақтық мемлекет. саяси. 1999 ж. 8 желтоқсанда Беларусь және Ресей Федерациясы Президенттері қол қойған Одақтық мемлекет құру жөніндегі келісімшартта белгіленген мемлекеттік құрылымның атауы.

ОДАНАЛАУ сын. жерг. Ерсілеу, одағайлау, оғаштау.

ОДАН: одан зор. Бәрінен де асып түсетін, бұдан да артық.

Одан артық қорлық бар ма. Мен үшін осы да жеткілікті, ауыр, азап нәрсе осы деген мағынада. **Одан әрі.** Бұрынғыдан да бетер, әуелгіден де күшті. **Одан сайын.** Үсті-үстінен.

ОДАН-БҰДАН үст. 1. Әр жерден, анандан-мынадан. 2. Оны-мыныдан, әртүрлі заттардан, нәрселерден.

ОДАНДЫҚ зат. жерг. Ерсілік, оғаштық.

ОДАНЫ сын. 1. Оғаш, ерсі, тұрпайы.

2. жерг. Тілазар, қыңыр.

ОДЕКОЛОН [франц. eau de cologne] зат. Әдетте ер адамдар себинетін жұпар аңқитын иісу, атір.

ОДЕЯЛ ор. зат. сөйл. Жүннен, мақтадан тоқылған жұқа, жылы, жеңіл жамылғы.

ОДОРАНТТАР зат. хим. Жағымсыз иіс беретін агенттер, негізінен құрамында күкірті бар қосылыстар.

ОДОРАЦИЯ зат. хим. Тұрмыстық және технологиялық, газдардың сыртқа бөлініп жатқанын білдіру үшін газға немесе ауаға белгілі бір қауіптілікті білдіретін иіс беру.

ОДЫР сын. Дүңк етпе, томырық, црда жық (мінез).

ОДЫРАЙ = ет. 1. Бірдеңеден (біреуден) сескеніп қорыққанда, таңданғанда, біреуді жақтырмаған пішін көрсету, көз алартып тесірейін қарау. 2. сөйл. Оқшаулану, даралану, бөлектену; бадыраю. 3. Шодыраю. 4. Билеулену, бұлтшо.

ОДЫРАЙТ = ет. Едірейту, қоқырайту.

ОДЫРАЙТУ Одырайт етістігінің қимыл атауы.

ОДЫРАЙЫС = ет. Едірейісу, қоқырайысу.

ОДЫРАЙЫСУ Одырайыс етістігінің қимыл атауы.

ОДЫРАҚ сын. сөйл. Одыраңдаған, қоқаңдаған.

ОДЫРАҚТА = ет. Одыраңдау, қожаңдау.

ОДЫРАҚТАУ Одырақта етістігінің қимыл атауы.

ОДЫРАҢ елік. 1. Көздің бақшыраюы сияқты әдеттен тыс, ебедейсіз, дөрекі қимылды бейнелейтін сөз. Содыр, сотқар, оспадар. // Дүңк етпе, аусар, оқсар.

Одыраң етті. а) Көзі шатынап жалт қарады, адыраң етті. ә) Ежірейіп бұрыла қарады.

ОДЫРАҢДА = ет. 1. Оқыс қимылдап, одыраң-одыраң ету; қоқаңдау. 2. Үркіп тоңқу, тапырақтау. 3. ауыс. Қожаңдау, қоқаңдау, дкіңдеу.

ОДЫРАҢДАС = ет. Одыраң-одыраң ету, одыраңдасу.

ОДЫРАҢДАТ = ет. Қоқырандату, қоқаңдату.

ОДЫРАҢДАТУ Одыраңдат етістігінің қимыл атауы.

ОДЫРАҢДАУ Одыраңда етістігінің қимыл атауы.

ОДЫРАҢ-ОДЫРАҢ елік. Адыраңдаған, ебедейсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз. // Қолапайсыз, икемсіз.

Одыраң-одыраң етті. Адыраңдады, икемсіз қимылдады.

ОДЫРАЮ Одырай етістігінің қимыл атауы.

ОДЫРЛЫҚ зат. Дөрекілік, дүңк етпелік, тоң мінезділік.

ОЖАР сын. 1. Алды-артына, бас-көзге қарамайтын, црда-жық. 2. Оғаш, дөрекі, ерсі. 3. ауыс. Оқшау, алаботен.

Ожар қимыл. Дөрекілеу әрекет, ебедейсіз қозғалыс.

ОЖАРЛАН = ет. Оғаш мінез көрсету, дөрекілену; ерсілену.

ОЖАРЛАНУ Ожарлан етістігінің қимыл атауы.

ОЖАРЛАУ сын. Қимыл-қозғалысы, мінезі өрескелдеу, дөрекілеу.

ОЖАРЛЫҚ зат. Қимыл-қозғалыстағы тұрпайылық, мінездегі дөрекілік, өрескелдік, ерсілік.

ОЖАУ зат. 1. Сұйық нәрсені құроға арналған сабы бар ас құралы, кішкене шөміш. 2. т. е. х. Жер қазатын, көмір, топырақ салатын экскаватордың цлкен, металл шөміші.

ОЖАУДАЙ сын. 1. Ожау тәрізді, ожау сияқты. 2. ауыс. Шұңғыл, цлкен.

ОЖАУЛА = ет. Ожаумен құю, шөміштеу.

ОЖАУЛАУ Ожаула етістігінің қимыл атауы.

ОЖАУЛЫ сын. Ожауы бар, ожау орна-тылған.

ОЖАУША зат. Кішірек ожау.

ОЖДАН зат. сөйл. **Ұждан.**

Ожданы жетпеді. Ұялды, ар-цятты жібермеді.

ОЖЕ-СПЕКТРОСКОПИЯ зат. физ. Электрондық спектроскопияның бір саласы.

ОЖОЛТ зат. спорт. Бүгілген қолмен денеге соққы дарыту.

ОЖЫРАЙ= ет. 1. Көзді әдеттен тыс кең ашып, адырая қарау; ажыраю. 2. ауыс. Ерекше көріну, оқшауланып көзге түсу.

ОЖЫРАЙЫС= ет. Адырайысу, ажырайысу, бақшыысу.

ОЖЫРАЙЫСУ Ожырайыс етістігінің қимыл атауы.

ОЖЫРАНДА= ет. Ерсі мінез көрсету, адыраңдау.

ОЖЫРАНДАУ Ожыраңда етістігінің қимыл атауы.

ОЖЫРАНДАС= ет. Ожыраң-ожыраң етісу.

ОЖЫРАНДАСУ Ожыраңдас етістігінің қимыл атауы.

ОЖЫРАН-ОЖЫРАҢ елік. Адыраң-адыраң еткен, ебедейсіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Ожыраң-ожыраң етті. а) Адыраңдап, қолапайсыз қимылдады. ә) Елеңдеді, елең-елең етті.

ОЖЫРАЮ Ожырай етістігінің қимыл атауы.

ОЖЫР-БҰЖЫР сын. жерг. Бұжыр-бұжыр.

ОЗ= ет. 1. Алға шығу, ілгері кету. 2. ауыс. Еңбек жарысында табысқа қолы жету, үздік шығу. 3. ауыс. Асу, арту, өту, ерен шығу. 4. ауыс. Уақыт жылжып, заман өту, ілгері кету.

Оза көшіп, кең жайлады. Арқаны кеңге салып, емін-еркін дәурен сүрді. **Оза шапты.** Қатардан озды, асып түсті.

ОЗА ар. сын. Сығылысқан, ұйысқан.

ОЗАҒАН сын. жерг. Жүйрік, озғыш.

ОЗАЛДА үст. жерг. Базағыда, әуелде.

ОЗАН¹ зат. Айқай, шу.

Озан салды. Айқайлады, шу шығарды. **Озан ұран.** Айқай, ұран.

ОЗАН² зат. Жырау.

ОЗАНДА= ет. Созып дауыс шығару.

ОЗАНДАУ Озанда етістігінің қимыл атауы.

ОЗАҢ зат. сөйл. **Озан.**

ОЗАҢДА= ет. Үздіксіз дауыс шығарып, мазаны алу, құлаққа тыным бермеу.

ОЗАҢДАТ= ет. 1. Шулату, айқайлату; дауысын созып шақыру. 2. Қайта-қайта ұлу.

ОЗАҢДАТУ Озаңдат етістігінің қимыл атауы.

ОЗАҢДАУ Озаңда етістігінің қимыл атауы.

ОЗАТ сын. Алдыңғы қатарлы, озық, үздік.

Озат ойлы. Озық пікірлі, білімді; өресі биік.

ОЗАТТЫҚ зат. Алдыңғы қатарлылық, озықтық, үздік шығушылық.

ОЗБАЛЫ: озбалы муфта. мәшине жас. Айналу моментін бір бағытқа беруші және қарама-қарсы бағытқа бос қатысты айналуы жібериуші өзін-өзі басқаратын муфта.

ОЗЫБЫ сын. Жәбір көрсетуші, зорлықшы; зылды.

ОЗЫБЫРАН= ет. Озыбырлық көрсету, қатыгездену.

ОЗЫБЫРАНУ Озыбыран етістігінің қимыл атауы.

ОЗЫБЫРАУ сын. Зорлықшыдау, қатыгездеу, залымдау.

ОЗЫБЫРЛЫҚ зат. 1. Жәбір көрсетушілік, зорлық-зомбылық, злымдық, жауыздық. 2. саяси. Озыбырлық нысанын мәжбүрлеу

мақсатында қи қолдану немесе қолданамын деп қоқан-лоқы көрсету.

ОЗЫБЫРШЫ зат. Злымдық жасаушы, зорлық-зомбылық етуші.

ОЗҒАН сын. жерг. **Өткен.**

ОЗҒАР= ет. жерг. **Өткізу.**

ОЗҒАРУ Озғар етістігінің қимыл атауы.

ОЗҒЫЗ= ет. Оздыру, алға шығару.

ОЗҒЫЗУ Озғыз етістігінің қимыл атауы.

ОЗҒЫН сын. Алдыңғы қатарлы, озық, озат.

ОЗҒЫНДА= ет. Озықырау, ілгерілеу, озып шығу.

ОЗҒЫНДАТ= ет. Ілгерілету, оздырту.

ОЗҒЫНДАТУ Озғындат етістігінің қимыл атауы.

ОЗҒЫНДАУ¹ сын. Озықтау, озаттау.

ОЗҒЫНДАУ² Озғында етістігінің қимыл атауы.

ОЗДЫР= ет. 1. Ілгерілету, алдыға шығарту.

2. Өткізу.

ОЗДЫРТ= ет. 1. Ілгерілету, алдыға шығарту.

2. ауыс. Шығармашылық еңбегін тарату.

ОЗДЫРТУ Оздырт етістігінің қимыл атауы.

ОЗДЫРУ Оздыр етістігінің қимыл атауы.

ОЗДЫРЫЛ= ет. сөйл. **Өткізіл.**

ОЗЫМШ: жазмыштан озмыш жоқ діни.

Тағдырдың дегені болады деген мағынада.

ОЗОКЕРИТ [грек. ozo — иіс шығу, keros — балауыз] зат. геол. Түсі сары, қоңыр, жасыл болып келетін, лак бояу өнеркәсібінде, медицинада т.б. қолданылатын тау балауызы, битумдар тобының минералы.

ОЗОН [грек. ozon] зат. хим. Оттегінің қи атомынан құрылатын көгілдір түсті газ; ауа.

Озон бұзғыш заттар. хим. Зарарсыздандыратын, қышқылдандыратын қасиеті бар оттектің түрленген түрін өзгертетін заттар.

ОЗОНАТОР зат. хим. 1. Оттектен озон өндіруде қолданылатын арнаулы құрылғы. 2. Озондайттын қондырғы.

ОЗОНДА= ет. хим. 1. Органикалық қосылыстарды озонмен озонидтер түзе тотықтыру. 2. Реакция жүріп жатқан ортадағы кейбір құрауыштарды тотықтыру және ортаны зарарсыздандыру үшін озонмен өңдеу.

ОЗОНДАУ Озонда етістігінің қимыл атауы.

ОЗОНИДТЕР зат. хим. 1. Құрамына О-з ионы кіретін бейорганикалық қосылыстар тобы; күшті тотықтырғыштар. 2. Қатайтқыш, агартқыш т.б. ретінде қолданылатын, құрамында =С-О-О-С= атомдық топтамасы бар органикалық қосылыстар тобы, күшті тотықтырғыштар.

ОЗОНТҰРАҚТЫЛЫҚ зат. хим. Деформацияға ұшыраған резеңкелердің озон әсерінен ыштынауға қарсы тұруы сипаты.

ОЗУ Оз етістігінің қимыл атауы.

ОЗУШЫ зат. Ілгері кетуші, үздік шығушы.

ОЗЫҒЫРАҚ сын. 1. Ілгерірек, біраз алда.

2. Үздіктеу, озаттау.

ОЗЫҚ¹ сын. Алдыңғы қатарлы, маңдайалды, арттық, үздік, озат.

Озық мерген. Атқан оғы әрқашан дәл тиетін, өте мерген адам. **Озық пікірлі.** Алдыңғы қатарлы көзқарастағы адам туралы. **Озық технология.** Алдыңғы қатардағы технология.

ОЗЫҚ² үст. Ілгері, ерте, алда.

ОЗЫҚТАУ сын. Артықтау, ерекшелену, үздіктеу.

ОЗЫҚТЫҚ зат. Үздік шығушылық, алдыңғы қатарда болушылық, артықылық.

ОЗЫҢҚЫ сын. Озықтау, ілгерірек.

ОЗЫҢҚЫЛАУ сын. Сәл озыңқы, артықтау; сораыңқыраған.

ОЗЫҢҚЫРА= ет. Ілгеріленкіреу, едәуір алға шығыпқырау.

ОЗЫҢҚЫРАУ Озыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ОЙ¹ зат. 1. Объективтік шындық туралы түсінік, пікір, ұғым. 2. Ақыл, ес.

Ой ағымы. Ой желісі, ойлау. **Ой арнасы.** Ой-пікір желісі, жүйесі, өзегі. **Ой астары.** Көкейдегі жасырын сыр; сөзбен берілген пайымның ішкі мазмұны. **Ой ауды.** Көңіл әр нәрсеге ауытқыды.

Ой әдісі. Ойлау тәсілі. **Ой басты.** Қалың ойға қалды, ой азабына түсті. **Ой бернесі [пернесі].** Ой жүйесі. **Ой биледі.** Терең ойға батты, көп ойланды. **Ой бөлді.** Бір нәрсеге назар аударды, ынты қойды. **Ой бөлісті.** Пікірлесті, ойларын айтты. **Ойға алды.** а) Есіне түсірді, ойлады. ә) Мақсат тұтты, көздеді. б) Елеп-ескерді, санасты. **Ойға батты [қалды, түсті, шомды].** Неше түрлі ой жетегінде болды, ойланды. **Ойға батырды.** Ойландырып-толандырып, терең ойға шомдырды. **Ойға енді.** Есіне түсті, ойға келді. **Ойға келді.** Белгілі бір тұжырымға, тоқтамға келді. **Ойға кетті.** Өткен-кеткенді еске түсірді. **Ойға кетіңкіреді.** Басқа ой ойлады, пікірін өзгерте бастады. **Ойға көміді.** Қалың ойға шомды, ой басты. **Ойға қалды.** Әрі-бері ойланбасын қатырды, уайым жеді. **Ойға қалдырды.** Ойландырды, ой салды. **Ойға малтыды.** бейн. Көп ойланды, небір ойға берілді. **Ойға қонымды.** Ақылға, көңілге сыйымды; түсінікті. **Ойға олақ.** Ойы таяз, ақылсыз, ақилы келте. **Ойға оралды.** Еске түсті. **Ойға салды.** а) Ойландырды, ойға қалдырды. ә) Еске түсірді, үйретті. **Ойға түсті.** а) Ойға берілді. ә) Еске келді, еске түсті. **Ойға тізді.** Егжей-тегжейлі еске түсірді, өткенді біге-шігесіне дейін еске алды. **Ойға шомды.** Неше түрлі ой жетегінде болды, ойланды. **Ойға шомдырды.** Ойландырды, неше түрлі ойға жетелетті. **Ойда болды.** Есінде сақтады, ұмытпады. **Ойдағы жоқ.** Ойға келмеген, күтпеген (нәрсе). **Ойда дәнеме [дым] жоқ.** а) Жаман ой, ниет жоқ. ә) Ештеме жоқ, қаннен-қәперсіз, алаңсыз. **Ойда жоқ жерден [жерде, жоқта].** Аяқ астынан, күтпеген жерден, кенеттен, тосыннан. **Ойдан ағытты.** Ойдан шығару туралы. **Ойдан баз кешті.** Көңілден түңілді. **Ойдан кетпеді.** Ұмытпады, естен шықпады. **Ойдан шығарды.** Жанынан шығарып айтты, ойдан құрастырды. **Ойдан шықпады [кетпеді].** Ұмытылмады, есте қалды, жадында сақталды. **Ойдан шықты.** а) Ұмыт болды, естен кетті. ә) Көңілдегідей болды, ойлағанындай болды. б) Ойлады, ойлап болды. **Ой дариясына малтықты [шалды].** поэт. Терең ойға берілді, ойға шомды. **Ой дәмін [дәмінен] татты.** Ойға беріліп кетті. **Ой дүниесі.** Ақыл-ой жемісі, сана, рухани әлем. **Ойды [ойын] жүдетпеді.** Ойды толық жеткізді. **Ойды қозғады.** Көңілді тербетті, ойды түрткіледі. **Ойды ой қозғайды.** Ойдан ой туады. **Ойды таркату.** Тартып айту, баяндау. **Ойды үнемдеу принципі.** филос. Танымның ақиқат өлшемін максимум білімге минимум таным құралдары арқылы жетуге болады деп білетін Мах және Авенариус енгізген субъективті-идеалистік көзқарас. **Ой екпіні.** лингв. Белгілі бір сөзге (мағынаға) баса көңіл аудару үшін, оны сөйлемдегі басқа сөздерден өзгешелеп айтамын екпі. **Ой елегінен өткізді [елегіне салды].**

Еске түсіріп салмақтады, іштей жан-жақтылы талдады. **Ой елеуіші.** Ой элегі, ойталқысы. **Ой емді.** Ой кернеді, мазалады. **Ой еңбегі [жұмысы].** Шығармашылық еңбек, зияткерлік кәсіп. **Ой жемісі.** Ойлау нәтижесі. **Ой жетпейді.** Ой жеткісіз, болжап болмайды. **Ой жүгіртті.** Әр жайды ойша барлады, шолу жасады. **Ой жіберді.** Ой жүгіртті, ойланды. **Ой исінер.** Ой тоқтатар, ойға қонар. **Ой келді.** Пікір туды. **Ой кернеді.** Ой биледі. **Ой кешті.** поэт. Үнемі ой үстінде жүрді. **Ой көзі.** Ойы, санасы, ояу көкірек, зейін. **Ой көзімен тыңдады.** Зейін салды, ынта қойды. **Ой кірді.** Ақыл-есі, сана-сезімі өсті. **Ой қажытты.** Ой шаршапты. **Ой қамады.** Ой басты, ойсоқты болды. **Ой қамалады.** Ой басты, қаптады. **Ой қозғарлық.** Ой саларлық. **Ой қорытындысы.** пед. Бірқатар пайымдаулар салыстырылып қорытылатын ойлау нысандарының бір түрі. **Оймен тон пішті.** Сыртынан шешім айтты. **Ой ойлады [қылды].** Бір нәрсені мақсат етті, армандады. **Ой өлкесі.** Ой өрісі, ішкі дүниесі. **Ой сабақтау.** Ой өрбіту, ойын айту, пайымдау. **Ой салды [тастады].** Ойландырды, толғандырды. **Ой таппады.** Іздемеді, ойланбады. **Ой тербетті.** Ойға батты, ой, қиял жетеледі. **Ой тереңіне сүңгулі.** Терең ойға шомған, ойға батқан. **Ой тиегі.** Түйткіл, кілтман, күдік. **Ой тоқтатты.** а) Тұрақты пікірге, бір тоқтамға келді. ә) Ер жетті, ақылы кірді. **Ой туды [түсті].** Жаңа пікір пайда болды. **Ой түбіне жетпеді [жете алмады].** Көп ойланды, ой шығын ұстай алмады. **Ой түбіне жетті.** Ойланып-ойланып, нақты бір шешімге келді. **Ой түйгізді.** Түйсіндірді, ойға келтірді. **Ой түйді.** Ойын жеткізді, түжырындады. **Ой түкпірін ақтарды.** Түпкі ой-мүддесін жайып салды, сырын айтты. **Ой түрмесі.** поэт. Ой шырмауы. **Ой түсті.** а) Еске әр нәрсе келді, өткенді еске алды. ә) Ақыл кірді, ойланды. **Ой ұшы.** Ойдың түйіні, тоқ етері. **Ой шығару.** Ойлай білу. **Ой шырмады.** Ой иектеді, мазасын алды. **Ойы ауды.** Көңілі бөлінді, алаң болды. **Ойы бар.** Көңілі, ниеті бар, іштей қалады. **Ойы басқа [бөлек].** Өзге пікірде, жұрт ұйғарған пікірден шет. **Ойы бөлінді.** Ойы басқа нәрсеге ауды. **Ойы бұзылды.** а) Бұрынғысынан айныды. ә) Көңілі ауды, есі кетті, мазасынан айырылды. **Ойы бір жерден шықты.** Ойлары бір болды, мүдделес, пікірлес болды. **Ойы дал-дал болды.** Ойы сан саққа шашырады, жұісізденді. **Ойы кетті.** Көңілі ауды. **Ойына алды [алмады].** Есіне түсірді, ескерді. **Ойына келгенін істеді [қылды].** Не істеймін десе де өзі білді, еркінсіді. **Ойына келді.** Есіне түсті, жадына келді. **Ойына кіріп те шықпады [кіріп-шықпады].** Қаперіне де ілмеді, керек қылмады, мән бермеді. **Ойынан шықты.** Көңілдегідей болды, дйтпегені орындалды. **Ойына салды.** Есіне түсірді. **Ойына түсірді.** Есіне алды, ойлады. **Ойына түсті.** Ойына келді, есіне келді. **Ойын ашқан жүк.** Өз пікірін ашып айтпады, ойлаған ойын жасырды. **Ойын бөлді.** Көңілін басқаға аударды, ойын шатастырды. **Ойын бұзды.** Ойын бөлді, ой желісін үзіп кетті. **Ойында қалды.** Жадында, көңілінде сақтады. **Ойын жұлымдады.** Ойын сан-саққа жүгіртті, шым-шытырық етті. **Ойын ортаға салды.** Жұрттың ойын білгісі келді, пікірлесті, ашық сөйлесті. **Ойын тербетті.** Көңілін аялады, сезімін оятты. **Ойы онға бөлінді.** Не істерін білмеді, дел-сал болды. **Ойы онға, санасы санға бөлінді.** Не істерін білмей, дәл-сал болды, басы қатты. **Ойы таза.** Ботен ойы жоқ, жат ойдан аулақ. **Ойы тарылды.** Не істерін білмей дағдарды, қапа болды, қайғырды.

Ой² зат. 1. Ойпаң, ойыс, төмен жер. 2. ауыс. Қала, қалалы жер.

Ой батпағы, геогр. Жаңбыр жиі жауатын, жерасты суы жер бетіне жақын жататын жердегі шоп, бұта, ағаш қалдықтарынан пайда болатын ылғалды жер телімінің түрі. **Ойға да, қырга да шықты [ұшты].** Бармаған жері жоқ. **Ойдағы жұрт, қырдағы жұрт.** Жазық пен таудағы ел, бүкіл халық. **Ой желке.** Шоқтығы биік, желкесі аласа. **Ой мен қырга көз жіберді.** Айналасына алыстан бажайлап зер салып, тереңінен ойланды, жан-жақтағыларды түгел ескерді.

Ой³ о д. Кісінің көңіл күйін білдіруде қолданылатын одағай сөз.

Ой, бауырым! этн. Ер адамдардың жақын адам қазасына дауыс шығарып, жылап келгенде айтылатын сөзі. **Ой, бауырымдады.** этн. Ер адамдар кісі өлген үйге ат қойып, дауыстап жылап келді. **Ой бауырымдау.** а) Бауырым екенсің гоі, білмей қалыптың деген мағынада айтылатын сөз. ә) этн. Қайтыс болған адамды жоқтап, дауыс шығарып жылауы.

Ой= е т. 1. Шұңқырлап қазу, үңгу. 2. Қашау. 3. ауыс. Озу, басым болу.

ОЙ-АҚЫЛ зат. Ақыл, ес, зейін.

ОЙ-АРМАН зат. Негізгі тілек, мақсат, мүдде.

ОЙБАЙ о д. Қорыққанда, сасқанда, шошынғанда немесе басқа да күйге түскендегі сезімін, күйін білдіру үшін айтылатын одағай сөз.

Ойбай, көтек. қарап. Әйелдердің ерсі көріністен шошығанда не таңырқанда айтамын сөзі. **Ойбайға басты.** Айғай салды; айқайлап жылады; ойбайлады, бақырды. **Ойбай салды.** Бақырды, айқай салды.

ОЙБАЙЖАПЫРАҚ зат. жерг. Мал жемейтін ащы шоп түрі.

ОЙБАЙЛА= е т. 1. Ойбай-ойбай деп дауысты қатты шығарып бақыру, айғайлау. 2. ауыс. Байбалам салу, шыр-шыр ету.

ОЙБАЙЛАС= е т. Байбалам салысу, бақырысу, айғайласу.

ОЙБАЙЛАСУ Ойбайлас етістігінің қимыл атауы.

ОЙБАЙЛАТ= е т. Байбалам салдыру, бақырту, айғайлату.

ОЙБАЙЛАТУ Ойбайлат етістігінің қимыл атауы.

ОЙБАЙЛАУ Ойбайла етістігінің қимыл атауы.

ОЙБАЙШЫ зат. Ойбайлап байбалам салушы.

ОЙБАЙШЫЛ сын. Айқайшыл, даурықпа.

ОЙҒАН= е т. ескікіт. Ояну.

ОЙҒАНУ Ойған етістігінің қимыл атауы.

ОЙҒЫ сын. жерг. Төменгі, ойдағы.

ОЙҒЫЗ= е т. Ойдыру, қаздыру.

ОЙҒЫЗУ Ойғыз етістігінің қимыл атауы.

ОЙҒЫЛА= е т. Шұңқырлап қазу, үңгу.

ОЙҒЫЛАТ= е т. Ойдыру, қаздыру.

ОЙҒЫЛАТУ Ойғылат етістігінің қимыл атауы.

ОЙҒЫЛАУ Ойғыла етістігінің қимыл атауы.

ОЙҒЫШ сын. Оятын, оя алатын.

ОЙДАҒЫ сын. Бауырдағы, етектегі, төмен жердегі.

ОЙДАҒЫДАЙ үст. Көңілдегідей, ойлағандай.

ОЙДАҒЫ-ҚЫРДАҒЫ сын. Әр жердегі, алыс-жақындағы.

ОЙДАЙ үст. жерг. Көп, орасан.

Ойдай еңбек. Қыруар жұмыс.

ОЙДАН-ҚЫРДАН үст. Әр жақтан, шартараптан; анан-мұнан.

ОЙДӨЙТ о д. Пәлі, шіркін; ойхой.

ОЙДЫМ сын. 1. Ойылмалы, шұңқырлау (жер), тегіс емес, біркелкі емес. 2. Шоқ, бір бөлек, шұбар.

ОЙДЫМ-ОЙДЫМ сын. 1. Ойқы-шойқы, ойлы-қырлы, шұңқырлы; тегіс емес. 2. Бөлек-бөлек, үзік-үзік.

ОЙДЫР= е т. 1. Ойғызу, қазғызу. 2. ауыс. Көзін шығарту, соқыр қылу.

ОЙДЫРТ= е т. Ойғыздырту; шұңқыр-латтыру.

ОЙДЫРТУ Ойдырт етістігінің қимыл атауы.

ОЙДЫРУ Ойдыр етістігінің қимыл атауы.

ОЙДЫРЫҢҚЫРА= е т. Әлі де ойдыра тұсу, қаздыра тұсу.

ОЙДЫРЫҢҚЫРАУ Ойдырыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ОЙ-ЖОТА зат. Таулы аймақтың тегіс емес, ойлы-қырлы, биік-аласа алқабы.

ОЙКУМЕНА [грек. oikumene] зат. геогр. Жер бетінің адам баласы қоныстанып, игерген аумағы.

ОЙКУМЕНАЛАН= е т. геогр. Адам баласының жер бетін игеруі, мекеніне айналдыруы.

ОЙКУМЕНАЛАНУ Ойкуменалан етістігінің қимыл атауы.

ОЙКҮЙЕЗ сын. Енжар, селқос.

ОЙКҮЙЕЗДЕН= е т. Енжарлану, селқостану.

ОЙКҮЙЕЗДЕНУ Ойкүйезден етістігінің қимыл атауы.

ОЙҚАН-ТОЙҚАН үст. жерг. Астан-кестен.

ОЙҚАСТА= е т. 1. Бір жерде тұрмай ойнақшу, оразыту. 2. ауыс. Көзге түсу үшін, біреудің көңілін аудару үшін паңданып, маңғазданып, қыр көрсету.

ОЙҚАСТАТ= е т. Ойнақыту.

ОЙҚАСТАТУ Ойқастат етістігінің қимыл атауы.

ОЙҚАСТАУ Ойқаста етістігінің қимыл атауы.

ОЙ-ҚИЯЛ зат. Адамның асқақтаған ойы мен армандаған қиялы.

ОЙҚОЙ о д. Көңіл күйіне байланысты айтылатын сөз.

ОЙҚУМАР сын. Ойшыл.

ОЙҚЫ сын. Кедір-бұдыр, қисық; тегіс емес.

ОЙҚЫЛ сын. Ойдым, ойпаң, ойыс (жер).

ОЙҚЫЛДАН= е т. Ойыстану, шұңқырлану.

ОЙҚЫЛДАНУ Ойқылдан етістігінің қимыл атауы.

ОЙҚЫЛДАУ сын. Ойыстау, шұңқырлау.

ОЙҚЫЛДЫҚ зат. Ойыстық, ойдымдық, ойпаңдық, шұңқырлық.

ОЙ-ҚЫР зат. Ой да, қыр да, ой мен қыр.

ОЙҚЫ-ШОЙҚЫ сын. 1. Кедір-бұдыр, тегіс емес, ойыстау. 2. ауыс. Қалай болса, солай, жатық емес.

ОЙЛА= е т. 1. Пайымдау, топшылау. 2. Армандау, қиялдау. 3. ауыс. Қамтамасыз ету.

Ойлаған жерден шықты. Ойындағыдай болды, ойына дөп келді. **Ойлағаны болды.** Ойына алғаны орындалды, ойындағысы болды. **Ойламаған жерден.** Ойда жоқта, кенеттен. **Ойлап бақ.** Ойла, ойға сал.

ОЙЛАҒАНДАЙ сын. Есептегендей, дегендей.

ОЙЛАҒЫШ сын. Көп ойлайтын, ой үстінде жүретін, ойламаз.

ОЙЛАМАЛДА = е т. сөйл. Байымдау, тұжырымдау.

ОЙЛАМАЛДАУ Ойламалда етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАМПАЗ сын. Көп ойлайтын, ойланғыш.

ОЙЛАН = е т. 1. Ақылға салу, байымдау. 2. Ойға түсу, ойға берілу.

ОЙЛАНБАЙ-ТОЛҒАНБАЙ үст. Адамның бір істі бас қатырып, алды-артын ойланп, пысықтап алмастан бастап жіберуі.

ОЙЛАНҒЫШ сын. Ойламаз, көп ойлайтын.

ОЙЛАНДЫР = е т. Ақылға салдыру, еске түсірту, толғандыру.

ОЙЛАНДЫРТ = е т. Ойға қалдыру, ойлаттыру.

ОЙЛАНДЫРТУ Ойландырт етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАНДЫРУ Ойландыр етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАНТ = е т. Ақылға салдырту, толғанту.

ОЙЛАНТУ Ойлант етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАНУ Ойлан етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАНЫЛ = е т. Ақылдастырылу, ақылдасу.

ОЙЛАНЫЛУ Ойланыл етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАНЫҒЫРА = е т. 1. Ойлана түсу, еске түсіріңкіреу, ақылға салыңқырау. 2. ауыс. Бөеліңкіреу.

ОЙЛАНЫҒЫРАУ Ойланыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАНЫС = е т. Ақылдасу, бірігіп ақылға салу, толғану.

ОЙЛАНЫП-ТОЛҒАН = е т. Бір іске кіріспес бұрын алды-артын ұзақ ойланп, әбден пысықтау.

ОЙЛАНЫП-ТОЛҒАНУ Ойланып-толған етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАНЫСУ Ойланыс етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАП-ОЙЛАП үст. Көп ойланп.

ОЙЛАП-ПШ = е т. Ойланып-толғану, жобалау, мөлшерлеу.

ОЙЛАП-ПШУ Ойлап-пш етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАС сын. Ойы бір жерден шығатын, пікірлес.

ОЙЛАС = е т. Ақылдасу, пікірлесу, кеңесу.

ОЙЛАСТЫР = е т. Қарастыру, іздестіру.

ОЙЛАСТЫРУ Ойластыр етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАСТЫРЫЛ = е т. Қарастырылу, іздестірілу.

ОЙЛАСТЫРЫЛУ Ойластырыл етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАСУ Ойлас етістігінің қимыл атауы; ақылдасу, кеңесу.

ОЙЛАТ = е т. Толғанту, ойландыру.

ОЙЛАТТЫР = е т. 1. Еске түсірттіру, ойландырту. 2. Ойша құрастырту, таптырту.

ОЙЛАТТЫРУ Ойлаттыр етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАТУ Ойлат етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛАУ¹ зат. 1. филос. Объективті қоршаған дүниені субъектінің мақсатқа бағындыра затты және құбылыстардың маңызды байланыстарын және қатынастарын белсенді

бейнелеудің жоғарғы түрі. 2. ғылым. Мақсатқа сәйкес және жалтыланған субъектілік танымалдың өмір сүретін байланыстары мен құбылыстарының және заттар қатынасының объективті болмысындағы жоғарғы формасының белсенді көрінісі. 3. биол. Адамның алдында тұрған міндеттерді орындауға не тығырықтан шығудың жолдарын саналы түрде табуға бағытталған әрекеттері кезіндегі ми қыртысы қызметінің ең күрделі түрі. 4. психол. Ақиқат дүниенің мида жанама түрде ұғымдар арқылы барлық қасиет, байланыс, қатынастармен бейнеленуі. 5. әлеум. Сыртқы дүние заттары мен құбылыстарының байланыс-қатынастарының мымызда жалтылай және жанама түрде сөз арқылы бейнеленуі.

ОЙЛАУ² сын. Ойыстау, шұңқырлау, төмендеу.

Ойлауды модельдеу. инф. ағыл. <thinking simulation> Компьютердің көмегімен адамның ақыл-ой қызметін ұқсату. **Ойлау заңдары.** филос. Ойлаудың тиімділігін арттыруға қолданылатын ережелер [Ойды анықтайтын принциптер және қолданылатын ережелер, ойдың өзінде емес, реалдығына немесе идеалдығына қарамастан оның пәнінде]. **Ойлау мәдениеті.** пед. Адамның ақыл-ой қызметінің әдіс-амалдарын, нормалары мен ережелерін меңгеру дәрежесі. **Ойлауды дамыту.** пед. Оқушылардың білімдік ақпаратты сұрыптау, жүйелеу, синтездеу сияқты т.б. психикалық операцияларын жетілдіру.

ОЙЛАУ³ Ойла етістігінің қимыл атауы.

ОЙЛЫ¹ сын. 1. Сана-сезімі мол, есті, саналы. 2. Сыры бар, мәні терең, ой алғандай.

Ойлы көз. а) Ойға батқан, терең ойға шомған жанар. ә) Зейін, зерде. **Ойлы пішін.** Ойға шомған кескін.

ОЙЛЫ² сын. Тегіс емес, ой-шұңқыры бар, кедір-бұдыр.

ОЙЛЫҚ зат. жерг. Ояң, ой жер.

ОЙЛЫ-ҚЫРЛЫ сын. Тегіс емес, кедір-бұдырлы.

ОЙЛЫЛЫҚ зат. Саналылық, ақылдылық, естілік.

ОЙЛЫ-ШҰҢҚЫРЛЫ сын. Тегіс емес, кедір-бұдыр.

ОЙМА¹ зат. этн. қолөнер. Етіктің қоныш пен басы қосылатын жер.

ОЙМА² сын. 1. Ойып жасалған, ойылған. 2. өнер. Ағашты, тасты, сүйекті ойып, көркемдеп өңдеу; ағашқа, тасқа, сүйекке ойып салынған сурет, өрнек. 3. кен. Жерасты қазбалары қабырғасындағы ағаш және басқа да материалдарды сақтауға, ысырмалық шығырларды, бұрғылау білдектерін, станоктарын орналастыруға керекті ойық. 4. баспа. Графика түрі [Рельефті суреттің басқа оптикалық болып саналады, көрініс тақтаға оялау арқылы түседі].

Ойма жазу. Бір нәрсенің бетіне, сыртына жазылған жазу (кітап сыртындағы немесе тастағы көне жазулар). **Ойма құдық.** жерг. Аузы тар кішкене құдық. **Ойма таз.** а) Шашы әр жерінен ойдым-ойдым болып түсіп қалған таз. ә) Шағын гана тегіс (жер).

ОЙМАКІЛТЕК: оймакілтек ажарлайтын білдек. м ә ш и не ж а с. Түрлі дөңгелектер мен ойма кілттектік беттерді таза өңдеуге арналған білдек.

Оймакілтек жоңғылау. м ә ш и не ж а с. Бұрамдық жоңғышпен өңдеу әдісі бойынша оймакілтек беттерді өңдеуге арналған білдек. **Оймакілтек қосылыс.** м ә ш и не ж а с. Шыңғыр-

лар мен ойымдардың тікбұрышты пішіндегі тісті қосылысы.

ОЙМАКІЛТЕКТІ сын. Оймакілтегі бар, оймакілтек орналасқан.

Оймакілтекті бұрандалы тығын. м ә ш и не ж а с. Бұраушының астында тілігі бар бұрандалы тығын. **Оймакілтекті сомын.** м ә ш и не ж а с. Қосалқы сомынды кілттің сыртқы цилиндрлік бетінде орын алған тікбұрышты ойықты дөңгелек сомын.

ОЙМАҚ зат. қолөнер. Іс тіккенде қолға ине кірмес үшін сұқ қолдың не ортан қолдың басына киетін, жезден, темірден, былғарыдан жасалған құрал.

Оймақ ауыз. бейн. Кішкентай әдемі ауыз. **Оймақ ауыз, құмай көз.** Бет бейнесі келіскен, әдемі.

ОЙМАҚ-БОЯУ зат. көне. Косметикалық бояу атауы.

ОЙМАҚТА = е т. 1. Оймақпен өлшеу, оймақ-оймақ етіп болу. 2. ауыс. Шектеу, тежеу.

ОЙМАҚТАЙ сын. экспр. Кішкентай, титтей, құртақандай.

ОЙМАҚТАЛ = е т. Оймақ сияқты дөңгелене түсу.

ОЙМАҚТАЛУ Оймақтал етістігінің қимыл атауы.

ОЙМАҚТАУ Оймақта етістігінің қимыл атауы.

ОЙМАҚША зат. Оймақ тәрізді кішкене нәрсе.

ОЙМАЛА = е т. Бір нәрсені ойып кесу.

ОЙМАЛАУ Оймала етістігінің қимыл атауы.

ОЙМАЛЫ сын. Оюлы, өрнекті, бедерлі.

ОЙМАУЫТ¹ зат. жерг. Ойдым, ойнат жер.

ОЙМАУЫТ² зат. Халықтың түрлі тобы.

ОЙМАШ зат. жерг. Нанның бір түрі.

ОЙМЫШ зат. Ағашқа, сүйекке, тасқа ойып түсірілген бедер, ою.

ОЙМЫШ-ӨРНЕК зат. Тас, ағаш, мата, металл, қағаз, киіз т.б. заттардың бетіне бөдізден, оймыштап, кестелеп салынатын түрлі сызық, бейне үлгілері.

ОЙМЫШТА = е т. Оюлау, өрнектеу; нақыштау, әшекейлеу.

ОЙМЫШТАЛ = е т. Өрнектелу, нақышталу, әшекейлену.

ОЙМЫШТАЛУ Оймыштал етістігінің қимыл атауы.

ОЙМЫШТАТ = е т. Өрнектету, нақыштату.

ОЙМЫШТАТУ Оймыштат етістігінің қимыл атауы.

ОЙМЫШТАУ Оймышта етістігінің қимыл атауы.

ОЙМЫШТЫ сын. Бедерлі, оюлы, өрнекті әшекейлі.

ОЙНА = е т. 1. Сауық-сайран салу, көңіл көтеру. 2. Төлдің асыр салып ойнақтауы. 3. Әзілдеу, қалжыңдау. 4. Белгілі бір музыкалық аспапты тарта білу, орындау. 5. Ермек ету. 6. өнер. Белгілі бір кейіпкердің ролін сахнада орындау, бейнелеу. 7. бейн. Жарқ-жұрқ етіп, сусылдап, жалаңдап тұру (өткір жүзі бар қару, қанжар, қылыш туралы). 8. ауыс. Қуану, қобалжу т.б. көңіл күйді өзгерісіне қарай адам жүрегінің қатты түрлідеп соғуы, ауызға тығылуы. 9. ауыс. Шайқасу, алысу, ұрысу, соғысу.

Ойнап айтты. Қалжыңдап айтты, әзілдеп айтты.

ОЙНАҚ з а т. 1. Асыр салып ойнайтын жер; орын. 2. жерг. Әскери жаттығу орны.

Ойнақ қақты. Көзі ойнақшып, бір орында тұрмай құбылды. **Ойнақ қылды.** Опыр-топыр етті, астан-кестенің шығарды, талқандады. **Ойнақ салды.** Секірді, асыр салып ойнады.

ОЙНАҚТА= е т. 1. Асыр салып, емін-еркін жүгіру, секіру (төл). 2. а у ы с. Әрлі-берлі шапшаң, тез қозғалақтау (көз, саусақ т.б.). 3. а у ы с. Бір орында тұрмау, құбылу.

ОЙНАҚТАУ= е т. 1. Асыр салдыру, ойнату, секірту. 2. Көзді әрлі-берлі төңкеріп, шапшаң қозғалақтату, мың құбылту.

ОЙНАҚТАТУ Ойнақтат етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАҚТАУ Ойнақта етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАҚШУ Ойнақшы етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАҚШЫ= е т. 1. Бір орында тұрмау, тытырышу. 2. Бірқалыпты тыныш тұрмау, қозғалақтау (көз, қабақ, жүрек т.б.).

ОЙНАҚШЫТ= е т. 1. Тытырыштыу, қозғалақтау. 2. Көзді әрлі-берлі төңкеріп, мың құбылту.

ОЙНАҚШЫТУ Ойнақшыт етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАҚЫ с ы н. Құбылып тұратын; бірқалыпты емес.

Ойнақы көз. Жалт-жұлт етіп құбылып, бірқалыпта тұрмайтын көз.

ОЙНАҚЫЛАН= е т. 1. Адам көзінің әрлі-берлі төңкеріліп мың құбылып ойнақшып тұруы. 2. а у ы с. Көңілдену, қылжақтау.

ОЙНАҚЫЛАНДЫР= е т. 1. Көзін ойнақшытып, аударып-төңкеріп, мың құбылту. 2. Денені сергек, жеңіл ұстау.

ОЙНАҚЫЛАНДЫРУ Ойнақыландыру етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАҚЫЛАНУ Ойнақылан етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАҚЫЛАУ с ы н. Аздап ойнақы, құбыл-малылау.

ОЙНАҚЫЛЫҚ з а т. Ойнап тұрушылық, құбылмалылық.

ОЙНАЛ= е т. 1. Ойынның орындалуы. 2. Музыкалық аспаптың тартылуы. 3. өнер. Жеке рөлдердің орындалуы.

ОЙНАЛУ Ойнал етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАМАЛЫ с ы н. Құбылмалы, өзгермелі, тұрақсыз.

ОЙНАМПАЗ с ы н. Ойыншыл, әзілқой.

ОЙНАМПАЗДЫҚ з а т. Ойыншылдық, әзілқойлық.

ОЙНАП-КҮЛ= е т. 1. Ойнау, күлу, көңіл көтеру. 2. а у ы с. Көңіл қосу.

ОЙНАП-КҮЛУ Ойнап-күл етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАРҒЫ с ы н. көне. Ойнақы, ойыншыл.

ОЙНАС¹ з а т. Жасырын көңіл қосатын адам, ашына.

Ойнас болды. Некелі ерлі-зайыпты адамдардың бөгде бір адамдармен немесе әлі некеле емес ер мен әйелдің көңіл қосуы. **Ойнас қылды.** Некесіз көңіл қосты, жеңіл жүріс жасады. **Ойнастан тапқан [туған].** Ойнас жасап тапқан бала.

ОЙНАС²= е т. Бірге ойнау, көңіл көтерісу.

ОЙНАСУ Ойнас етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАСШЫ с ы н. Жеңіл жүріске салынған, жүргіші, зинақор.

ОЙНАТ= е т. 1. Ойынға қосу, бірге ойнау. 2. Алдандыру, алдаусырату. 3. Музыкалық аспапты тартқызу, музыка қойғызу.

ОЙНАТТЫР= е т. Көңіл көтерту, сауық-сайран құрғызу.

ОЙНАТТЫРУ Ойнаттыр етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАТУ Ойнат етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАТЫЛ= е т. Үнтаспаға жазылған музыканың қойылуы немесе музыкалық аспаптың тартылуы.

ОЙНАТЫЛУ Ойнатыл етістігінің қимыл атауы.

ОЙНАУ Ойна етістігінің қимыл атауы.

1. Ойын түрін іске асыру, ойынға кірісу, алдау, ойын қызығына түсу. 2. Көңіл көтеру, сауық-сайран салу. 3. өнер. Кейіпкер рөлін сахнада орындау.

ОЙНАУШЫ з а т. Ойнататын адам.

ОЙ-ӨРІС з а т. Адамның дүниетанымы, білім көкжиегі, рухани дүниесі.

Ой-өрісі биік. Саналы, ақылды.

ОЙПАҢ с ы н. 1. Төмен, ойлау жер.

2. геогр. Жер қыртысының шөгінді, шөгінді-жанартау текті таужыныстармен айнала көмкерілген еңіс.

ОЙПАҢДАУ с ы н. Ойлау, ойыстау.

ОЙПАҢДЫ с ы н. Ойлы, ойысты.

ОЙПАҢДЫҚ с ы н. Ойнаға тән, ойнаға қатысты. **Ойнандық батпақтар.** с у ш а р.

Жер бедерінің бөліктерінде орналасатын беті тегіс немесе көтеріңкі, дөңестеу болып келетін батпақ түрі.

ОЙПАҢ-ТОЙПАҢ ү с т. Астан-кестен, ойран-топыр.

Ойпан-тойпаңын шығарды. Астан-кестен етті, быт-шыт қылды; бітіріп тастады.

ОЙПАТ¹ з а т. 1. Ойыс жатқан жазық жер.

2. геогр. Теңіз деңгейінен төмен жатқан жазықтық, ойпаң жер.

ОЙПАТ-ЖАЗЫҚ з а т. Ойнапты жазық жерлер.

ОЙПАТТА = е т. көне. Қырып-жояу, ойпан-тойпанын шығару.

ОЙПАТТАН= е т. Ойнаң тарту, төмендеу, ойнапқа айналу.

ОЙПАТТАНУ Ойнаптан етістігінің қимыл атауы; ойнапқа айналу, ойнаң тарту.

ОЙПАТТАУ с ы н. Ойнаңдау, төмендеу.

ОЙПАТТЫ с ы н. Ойдым, төмендеу, ойнаң (жер).

Ойнапты батпақ. с у ш а р. Жер бедерінің ойнаптында, су айрықтарының тоғысқан жерлерінде пайда болатын табиғи процесс; эвтропты балшық.

ОЙПАУЫТ с ы н. сөйл. **Ойнаң.**

ОЙ-ПОЙ о д. Көтеріңкі көңіл күйіне байланысты айтылатын сөз.

ОЙПЫЛ-ТОЙПЫЛ ү с т. 1. Астан-кестен, опыр-топыр. 2. Алай-түлей, ұйқы-түйқы, әрі-сәрі.

Ойпыл-тойпылын шығарды. Астан-кестен етті, быт-шыт қылды.

ОЙПЫР-АЙ о д. Таңдану мағынасында айтылатын көңіл күй одағайы; атырай.

ОЙПЫРЫМ-АЙ о д. Бір нәрсеге таңданғанда, таңырқанда айтылатын сөз: ой тірім-ай.

ОЙПЫРЫМ-АУ о д. Ойпырым-ай.

ОЙ-ПҚІР з а т. Бір нәрсе жайындағы жалты түсінік, ұғым, пікір.

ОЙРАН¹ [ир. ويران] з а т. Тас-талқан, бүліншілік; өлек.

Ойран болды. Астан-кестені шықты, қирады, бүлінді. **Ойран етті [қылды].** Тас-талқанын шығарды, бүлдірді, күл-талқан етті. **Ойран салды.** Тас-талқан етті, күл-талқанын шығарды, қиратты. **Ойран салдыртты.** Ойрандатты, астан-кестенің шығартты. **Ойранын шығарды.** Быт-шыт етті, бұзды, берекетін алды. **Ойраны шықты.** Быт-шыт болып қирады, күл-талқан болды.

ОЙРАН²: ойран шалбар. этн. көне. Күйкің терісінен кең, мол етіп тігілген шалбар.

ОЙРАН-АСЫР ү с т. Әлем-тапырық, ойран-топыр.

Ойран-асыр болды. Астан-кестені шықты, быт-шыт болды. **Ойран-асыр етті.** Астан-кестен етті, тас-талқанын шығарды. **Ойран-асырын шығарды.** Тас-талқан қылды, астан-кестенің шығарды, быт-шыт қылды.

ОЙРАН-БОТҚА ү с т. Быт-шыт, былықпа, астан-кестен.

Ойран-ботқа болды. Астан-кестені шықты, былығып бүлінді. **Ойран-ботқасын шығарды.** Быт-шыт қылды, былықтырды. **Ойран-ботқасы шықты.** Быт-шыт болды, былығы шықты.

ОЙРАНДА= е т. 1. Қирату, бүлдіру, быт-шыт етіп талқандау. 2. а у ы с. Тайраңдау, еркінсу.

ОЙРАНДАЛ= е т. Қиратылу, быт-шыт етілу, талқандалу.

ОЙРАНДАЛУ Ойрандал етістігінің қимыл атауы.

ОЙРАНДАС= е т. Қиратысу, тас-талқан етісу.

ОЙРАНДАСУ Ойрандас етістігінің қимыл атауы.

ОЙРАНДАТ= е т. Қираттыру, тас-талқан еттіру.

ОЙРАНДАТУ Ойрандат етістігінің қимыл атауы.

ОЙРАНДАУ Ойранда етістігінің қимыл атауы.

ОЙРАН-ДУМАН з а т. Той-томалақ, мереке-мейрам, жиындарда болатын түрлі көңілді ойындар, көңіл көтерер күлкілі, тамаша-қызық, көңілді сәттер.

ОЙРАН-ТАСЫР з а т. сөйл. **Ойран-ботқа.**

ОЙРАН-ТОПАН ү с т. Астан-кестен, ойран-топыр.

ОЙРАН-ТОПЫР ү с т. Астан-кестен, быт-шыт, ойран-асыр.

Ойран-топыр қылды [етті]. Тас-талқанын шығарды. **Ойран-топыры шықты.** Астан-кестен, быт-шыт болды.

ОЙРАНШӨП з а т. өс. <лат. ambrosia> Құрделігүлділер тұқымдасына жататын бір-жылдық шөптесін өсімдік, қызыл түсті бояу алынатын және дәрілік шөп.

ОЙРАНШЫЛ с ы н. Тас-талқан етуші, ойрандаушы, былқиш (адам).

ОЙРАТ з а т. Орта ғасырларда Батыс Моңғолияны мекендеген тайпалардың ортақ атауы.

ОЙРАШ з а т. өс. <лат. ostrovskia> Қоңырауғүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

ОЙ-САНА з а т. Ақы, ес.

ОЙСАҢ ү с т. жерг. Орасан зор, керемет.

ОЙСОҚТЫ: ойсоқты болды. Көп ойланып шаршады.

ОЙСЫЗ с ы н. 1. Ақылсыз, зердесіз, санасыз. 2. а у ы с. Уайымсыз, қайғысыз, алаңсыз.

Ойсыз құлақ. поэт. Айтқан сөзді ұқпайтын, санасы төмен, ой-өрісі тар адам туралы.

ОЙСЫЗДЫҚ зат. Ақылсыздық, санасыздық, зердесіздік.

ОЙСЫЛҚАРА зат. миф. 1. Ертеде-гі қазақтардың сенім-нанымы бойынша, түйе малының сақтаушысы, пірі. 2. Түйе малы.

ОЙСЫРА= ет. 1. Орны толмау, жоқ екені біліну. 2. Бір нәрсенің күрт төмендеуі, азаюы; баудай түсу, күйреу.

ОЙСЫРАТ= ет. 1. Күрт төмендету, зардап келтіру. 2. Күйрету, тас-талқан ету.

ОЙСЫРАТУ Ойсырат етістігінің қимыл атауы.

ОЙСЫРАУ Ойсыра етістігінің қимыл атауы.

ОЙСЫРАУШЫЛЫҚ зат. Зардап шегушілік, бұлнушілік; жетімсіздік, ойсырап тұрушылық.

ОЙТАМАҚ зат. саят. Саят құсын бірқалыпта ұстау үшін беретін арнайы жем.

ОЙТАМЫЗЫҚ зат. Ой тудыратын пікір.

ОЙ-ТАМЫР зат. сөйл. Жүйке тамыр.

ОЙТАҢ сын. сөйл. Ойнаң.

ОЙТАҢ-ОЙТАҢ сын. жерг. Ойнаң-ойнаң.

ОЙША үст. Ойлау арқылы, оймен.

ОЙШАҢ сын. Ойлы, зерделі.

ОЙ-ШЕР зат. Ой қайғысы, ішкі күйзеліс.

ОЙ-ШҰҚЫР зат. 1. Тегіс емес, ойлы-қырлы, кедір-бұдырлы жер. 2. ауыс. Кем-кетік, кемістік, олқылық.

ОЙ-ШҰҚЫРЛЫ сын. Кедір-бұдырлы, ойлы-қырлы.

ОЙ-ШҰҢҚЫР зат. сөйл. Ой-шұқыр.

ОЙ-ШҰҢҚЫРЛЫ сын. Ой-шұқыры көп, ой-шұқыры бар.

ОЙШЫЛ сын. Көп ойлайтын, данышпан, дана, кемеңгер.

ОЙШЫЛДЫҚ зат. Даналық, кемеңгерлік, данышпандық.

ОЙЫҚ зат. 1. Мұздың, жердің ойылған жері. 2. Мата сияқты көлемді заттың бір бөлігін ойып кесіп алған тұсы, дөңгелене ойылған кесік. 3. этн. Малдың құлағына салынатын еттің бір түрі. 4. кен. Жерасты қазбасында бір немесе екі жағынан оған жанаса біткен пайдалы қазылымды қазып алғанда пайда болатын кеңістік. 5. жерг. Үйдің қабырғасында ыдыс-аяқ қою үшін жасалатын қуыс, тауша.

Ойық тілік ен. этн. Тілік еттің бір түрі.

ОЙЫҚБАСТЫ: ойықбасты жыландар зоол. <лат. scotalidae> Қабыршақтылар отрядының тұқымдасы.

ОЙЫҚТАУ сын. 1. Сәл ғана ойық. 2. Біршама ойылған, ойығы үлкен.

ОЙЫҚША зат. Кішкентай ойық, шұқырша.

ОЙЫЛ= ет. 1. Тесіліп, ойық жасалу. 2. Үй төбесінің т.б. тесіліп, құлауы, ортасына түсуі. 3. Қатып жатқан мұздың ыдырап жарылуы.

ОЙЫЛ= ет. 1. Аяқтың, қолдың, мал арқа-сының қажалып жарақаттануы, жауыры болуы. 2. Ауыз кілегей қабығының құлбіреп, қызаруы.

ОЙЫЛДЫР= ет. Беберін кетіру, таптау, астан-кестен ету.

ОЙЫЛДЫРУ Ойылдыр етістігінің қимыл атауы.

ОЙЫЛУ Ойыл етістігінің қимыл атауы.

ОЙЫМША үст. Менің пікірімше, түсінігімше, білуімше.

ОЙЫМШАҚ зат. жерг. Ою, өрнек, нақыс.

ОЙЫН зат. 1. Ойнау үшін жасалатын әрекеттер, қимылдар. 2. Әзіл, қалжың.

Ойын алаңы. Балалардың ойынына қажетті құралдары бар, балалар ойнайтын жер. **Ойын баласы.** Алты-жеті, бес-он жас арасындағы ойыннан басқа алаңы жоқ жас бала. **Ойын бизнесі.** Құмар ойындарды (бильярд, казино) ұйымдастырудан, лотерея өткізуден, ойын-сауық, эстрада-лық қойылымдарды, сахналық көрсетілімдерді т.б. ұйымдастыру-дан пайда алуға бағытталған бизнес. **Ойын болды.** а) Мазақ болды, күлкі болды. ә) Ермек болды, ермегіне айналды. **Ойынға қосу.** спорт. Волейбол, теннис, үстел теннисінде, бадминтонда т.с.с. ойындарда допқа алғашқы соққы жасап, ойынды бастау. **Ойынға салынды [ойын қуды].** Ойынға берілді, көп ойнайтын болды. **Ойын ережесі.** Ойнау тәртібі, шарты. **Ойын көтермеді.** Қалжыңдағанға, әзілге түсінбей ашу шақырды, өкпеледі. **Ойын қойды.** Пьеса көрсетті, концерт берді. **Ойын ойнады.** Ойнады, асыр салды. **Ойын салды.** а) Асыр салды, ойнады, сайрандады. ә) Ұрыс салды, соғысты. **Ойыны келді.** Қыжжақтап, әзілдекісі келді. **Ойыны қанды.** Тамашалап болды, мейірі қанды, ойын-күлкісі бітті. **Ойынның осылғыр [осылысың]!** қарғыс.

Ойынға салынатын кеткен балаға айтылатын кейіс.

ОЙЫНБҰЗАР зат. этн. Ойын тәртібін бұзғаны үшін беретін кәде.

ОЙЫН-ДУМАН зат. Ойын-сауық, той-думан.

ОЙЫНДЫ зат. Киімнің жаға, жең орнату үшін ойылған орны.

Ойынды ет. Бұлыш, кесек ет; сом ет.

ОЙЫНДЫ-ШЫНДЫ сын. Ойын-шыңы аралас.

ОЙЫН-ЗЫҚЫР зат. Ойын аралас зікір.

ОЙЫН-КҮЛКІ зат. Сауық-сайран, әзіл-қалжың.

Ойын-күлкісі жарасты. Әзіл-оспағы үйлесті, сай келді.

ОЙЫНҚҰМАР сын. Ойыншыл, ойынға берілген.

ОЙЫНПАЗ сын. Ойынқұмар, ойынға берілгіш.

ОЙЫНПАЗДЫҚ зат. Ойынқұмарлық, ойыншылық.

ОЙЫНПАСЫ зат. көне. Ойын-сауық істерін басқарушы.

ОЙЫН-САУЫҚ зат. Көңіл көтеретін жыын, сауық-сайран, той-думан.

Ойын-сауық құрды. Сауық-сайран салды, көңіл көтеріп думандатты.

ОЙЫН-ТОЙ зат. Сауық-сайран, той-думан.

ОЙЫНШЫ зат. Ойын ойнайтын адам, ойынға қатынасушы.

Ойыншыны жарыстан шығару. спорт. Тәртіпті, жарыс ережесін бұзғаны үшін жазалау.

ОЙЫНШЫҚ зат. 1. Ойнау үшін балаларға арналып жасалған әртүрлі, қызықтыратын заттар. 2. ауыс. Түкке тұрмайтын, болмашы, оңай.

Ойыншық болды. Келемежге айналды, еріккеннің ермегі, мазағы болды. **Ойыншық емес.** Ойнауға болмайды; мән беретін нәрсе. **Ойыншық етті [қылды].** Мазақ қылды, келемеждеді, ажуалады. **Ойыншық көрді.** Жеңіл, оңай санады, елемеді, болмашы деп білді. **Ойыншыққа айналды.** Еріккеннің ермегі болды, мазақ болды. **Ойыншыққа айналдырды.** Келемеж етті, мазақ қылды, ермегі етті. **Ойыншық құрлы көрмеді.** Елемеді, ескермеді.

ОЙЫНШЫҚТАЙ сын. 1. Ойыншық сияқты, ойыншық тәрізді. 2. ауыс. Кін-кішкентай, қуыршақтай, сүй-сүйкімді.

Ойыншықтай көрді [көрінді]. Түкке тұрмайтын, болмашы деп елемеді, жеңіл санады.

ОЙЫНШЫҚША үст. Ойыншығы тәрізді, ойыншық сияқты.

ОЙЫНШЫЛ сын. 1. Түрлі ойынды жақсы ойнаушы, ойынды жақсы көретін (адам). 2. Қалжыңбас, әзілқой, қуақы.

ОЙЫҢҚЫ сын. Жартылай дөңгелене ойылған, ойықтау.

ОЙЫС зат. 1. Ойық, ойнақ жер. 2. геол. Айналасы түгел немесе түгелдей берлік түйі-қталған, әдетте, тектоникалық жолмен қалыптасқан жер бетіндегі ойыңқы жер, ойнақ.

ОЙЫС²= ет. 1. Мұз т.б. қатты заттарды жүзі бар не үштік заттармен жарып ойып алысу.

ОЙЫС³= ет. Бір нәрсеге қарай көшу, жыл-жу, ыңғайлану; ауысу.

ОЙЫСТАУ сын. Төмендеу, ойлау келген, ойнаудау (жер).

ОЙЫСТЫР= ет. Ыңғайластыру, икемдеу, бағыттау.

ОЙЫСТЫРУ Ойыстыр етістігінің қимыл атауы.

ОЙЫСТЫРЫЛ= ет. Безендірілу, оландыру.

ОЙЫСТЫРЫЛУ Ойыстырыл етістігінің қимыл атауы.

ОЙЫСУ Ойыс етістігінің қимыл атауы.

ОЙЫСЫҢҚЫ сын. Ойыстау, шұқырлау, ойнаудау.

ОЙЫСЫҢҚЫРА= ет. Бір жаққа қарай, ауыңқырау, ауысыңқырау, беттеңкіреу.

ОЙЫСЫҢҚЫРАУ Ойысыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ОКЕАНАРИУМ [грек. okeanos] зат. Теңіз хайуандары мен балықтарды бақылау үшін жабдықталған жасанды алап.

ОКЕАНОГРАФИЯ [грек. okeanos – мұхит, grapho – жазамын] зат. ғыл. Мұхит табиғатын зерттейтін ғылым.

ОКЕАНОГРАФИЯЛЫҚ сын. ғыл. Океанографияға қатысты, океанографияға тән.

ОКЕАНОЛОГ зат. ғылым. Мұхит зерттеушісі.

ОКЕАНОЛОГИЯ [грек. okeanos – океан, logos – ілім] зат. Дүниежүзі мұхиттарындағы әртүрлі үдерістерді зерттейтін ғылымдар жиынтығы.

ОККАЗИОНАЛИЗМ [лат. occasionalis] зат. әдеб. Көркем шығарма авторына ғана тән тілдік нормадан өзгеше, бірақ оқырманға көркемдік, эстетикалық т.б. әсері жоғары сөз-қолданыс.

ОККЛЮЗИЯ [лат. occlusus] зат. хим. Әртүрлі қатты заттардың газдарды сіңіріп алуы.

ОККУЛЬТИЗМ [лат. occultus] зат. миф. Ғылыми зерттеуге келмейтін гажайыптар мен тылсым күштердің бар екенін мойындайтын және олармен өзара іс-қимылдың ерекше әдістерін жасайтын ілім.

ОККУПАНТ зат. саяси. Басып алушы, басқыншы.

ОККУПАЦИЯ [лат. occupatio] зат. саяси. Бір мемлекеттің территориясын басқа мемлекеттің әскер күшімен басып алуы, басқыншылық.

ОККУПАЦИЯЛА= ет. Бір мемлекеттің аумағын басқа мемлекеттің әскер күшімен басып алуы.

ОККУПАЦИЯЛАН= ет. Басып алыну, жаулап алыну, оккупацияға шырау.

ОККУПАЦИЯЛАНУ Оккупациялан етістігінің қимыл атауы.

ОККУПАЦИЯЛАУ Оккупацияла етістігінің қимыл атауы.

ОККУПАЦИЯЛАУШЫ зат. Басып алушы, оккупация жасаушы.

ОККУПАЦИЯЛЫҚ сын. Оккупацияға қатысты, соған тән.

ОКОП ор. зат. Оқтан, снаряд жарықшақтарынан қорғану үшін жерден қазылған бекініс.

ОКОПШКА ор. зат. Ішіне көкөніс және ұсақ туралған ет салып қвастан істелген суық тамақ.

ОКРУГ ор. зат. Ресейдің немесе оған қарасты аумақтың территориялық-әкімшілік бөлігі.

ОКРУГТІК сын. Аумақтық әкімшілікке, бөлікке тән, соған қатысты.

ОКСАЗОЛДАР зат. хим. Құрамында өзара үш жай және екі қос байланыспен байланысқан келіретін үш атомы, оттектің атомы және азот атомы бар бес мүшелі гетероциклдік қосылыстардың туындылары.

ОКСАЛАТТАР зат. хим. Табиғатта кең тараған, аналитикалық химияда, бояу өндірісінде, фотографияда т.б. қолданылатын қымыздық қышқылының тұздары.

ОКСИ... Қосылыстардың аталуына тіркелетін молекула құрамында гидроксил тобы барын көрсететін қосымша.

ОКСИАЛЬДЕГИДТЕР зат. хим. Молекула құрамында гидроксил тобы бар альдегидтер.

ОКСИАМИНДЕР зат. хим. Аминспирттер.

ОКСИГЕМОМЕТРИЯ зат. биол. Қанның оттегімен байытылуын анықтайтын тәсіл.

ОКСИД [грек. oxys – қышқыл, грек. eidos – түрі] зат. хим. **Тотық** (химиялық элементтердің оттегімен қосылыстары).

ОКСИДТЕ= ет. хим. Металл бетін оксид қабаттарымен қаптау.

ОКСИДТЕУ зат. хим. Метал бетінде жемірліуден сақтайтын оксид қабат түзудің әдісі мен процесі.

ОКСИДТЕУ Оксидте етістігінің қимыл атауы.

ОКСИКЕТОНДАР зат. хим. Құрамында гидроксил тобы бар, кетондар класына жататын химиялық қосылыстар тобы.

ОКСИҚОСЫЛЫСТАР зат. хим. Құрамына гидроксил тобы кіретін қосылыстар.

ОКСИҚЫШҚЫЛДАР зат. хим. Құрамына гидроксил тобы кіретін карбон қышқылдар.

ОКСИЛИТ зат. хим. Зертханалық оттек өндіру үшін қолданылатын, хлор әгі мен натрий пероксиді қоспасының техникалық аты.

ОКСИЛОФИТТЕР [грек. oxys – қышқыл, phyton – өсімдік] зат. бот. Топырақтың қышқылдық жағдайында өсетін өсімдік түрлері: оксиломезофиттер, оксилолигофиттер.

ОКСИМДЕР зат. хим. Пестицид, дәрілік препарат т.б. алу үшін қолданылатын, құрамында көмірсутектік немесе басқа радикалдармен байланысқан $C=N-OH$ топтасуы бар химиялық қосылыстар.

ОКСИНИТРИЛДЕР зат. хим. Полимер, детергент, аминқышқылдарын т.б. өндіруде қолданылатын, молекуласында гидроксил және нитрил топтары бар химиялық қосылыстар.

ОКСИЛОП зат. хим. Гидрооксидті топ.

ОКСИЦИАН зат. хим. Цианқышқылының туындысы.

ОКСОҚЫШҚЫЛДАР зат. хим. Оттекті қышқылдар.

ОКСОСИНТЕЗ зат. хим. Олефиндерге көміртек (II) оксиді мен сутекті өршіткі қатысында қосып, альдегид алу әдісі мен процесі.

ОКСТЕНКТЕР зат. тех. Ақаба суларды тазалау үшін пайдаланылатын, ауа кірмейтін жабық және ішіне техникалық оттек түсірілетін жабдықтар.

ОКСЮМОРОН [грек. oxymoron] зат. Өзара қарама-қарсы, қисынсыз ұғымдарды біріктіретін стилистикалық фигура.

ОКТ(А)... [грек. okto] Мағынасы бойынша сегіз санына тән күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

ОКТАВА [лат. octava] зат. муз. 1. Тұтас тондар мен жартылай тондардан тұратын дыбыстардың жүйелі қатары. 2. Бірінші және соңғы тондары бірдей айтылатын 12 жартытонды біріктіретін аралық.

ОКТАН зат. хим. 1. Қаныққан көмірсутек; түссіз сұйықтық; іштен жанатын қозғалтқыштарда қолданылатын сұйық отындардың негізгі құрам бөлігі. 2. Органикалық синтезде еріткіш т.б. ретінде қолданылатын алифаттық көмірсутек.

ОКТОГЕН зат. физ. Органикалық нитроамин; күшті жарылғыш зат.

ОКТОЗАЛР зат. хим. Тізбекте көміртектің сегіз атомы бар моносакхаридтер.

ОКТРУА [франц. octroi] зат. экон. Мемлекет ішіндегі белгілі бір аумаққа әкелінетін тауарларға салынатын ішкі әкелім бажы.

ОҚ¹ зат. 1. Әск. Дәрімен атылатын қарудың жез гильзаларына ыңғайлап орнатылған домалақ немесе сопақша қорғасын. 2. Әск. Қарудың өзінен бөлініп шығып, қарсыласқа тиіп мерткіретін бөлігі. 3. Көне. Садақ жебесі.

Оқ атты. Қарсылық жасады, қастандық істеді. **Оқ атым [жетер] жер.** этн. Садақ, мылтық оғының тік ұшып барар шамасын білдіретін халықтық өлшем. **Оқ бойы.** Тым таяу, оқ жетер мөлшеріндегі қашықтық. **Оқ бойы алдында.** Алдыңғы жақта, көп алда, көбінен ілгері. **Оқ боратты.** Оқ жаудырды. **Оқ борату.** Үсті-үстіне оқ ату, жаудыру. **Оқ жаудырды.** Үсті-үстіне төпел оқ атты. **Оқ жетер жер.** Оқ атым қашықтық. **Оққа арандады.** Оққа ұшты. **Оққа байлады.** Атты, өлтірді, ажалға нысана етті. **Оққа байланды.** Өлімге басын тікті. **Оқ қардай борады.** Оқ жауып кетті. **Оққа қарсы тұру [шабу].** Ажалмен бетпе-бет келу. **Оққа ұшты.** Оқ тиіп қайтыс болды, оқтан ажал тапты. **Оққа ұшырады.** Оқ тиді, оққа ұшты. **Оқ қылды.** Адамға қарсы жұмсады, адамзат игілігіне емес, зиянына бағыттады. **Оқ өтті.** Оқ тесіп шықты, қадалды. **Оқ салды.** Оқтады, атуға ыңғайланды. **Оқтай қадалды.** Зерлі, қаһарлы жүзбен қарады. **Оқтай түзу.** Түп-түзу, тіп-тік. **Оқ тиді.** Жараланды. **Оқ тиген ұзақ көзденді.** Мүсәпір күйге түсті. **Оқ түтеді.** Оқ жаңбырша жауды, түтеп тұрды. **Оқтың астына алды.** Жан-жақтан қарқанды түрде оқ жаудырды, атқылады. **Оқтың астында қалды.** Жауған оқтың ішінде қалды, жан-жақтан оқ борады. **Оқ тігесті.** Ант етісті, серттесті. **Оқ шашты.** Үсті-үстіне төпел, оқ жаудырды.

ОҚ² зат. жерг. Арықтың бір түрі.

Оқ арық. с.у.шар. жерг. Бас арықтан егін арасына қарай жүргізілген түзу арық.

ОҚ³ зат. этн. кәс. Арбаның екі жақ басына доңғалақ түсетін темір білік.

ОҚА¹ зат. этн. Жібек және зер жіптерден өрнектеле тоқылған көмкерме.

ОҚА²: оқа емес. Ештеңе етпейді, оқасы жоқ. **Оқасы жоқ.** Түкте емес, ештеңе етпейді.

ОҚАҒАШ зат. жерг. Оқтық, арба-шанының жетегі, тертесі.

ОҚАДАЙ сын. Оқа тәрізді, оқа сияқты.

ОҚАЛА= ет. этн. қолөнер. Зермен көмкеру.

ОҚАЛАҚ зат. жерг. **Оқыра.** Оқалақ қуған өгіздей. Аласұрып, тапырақтап, өңмендеп. **Оқалақ тиген сиырдай.** Адыраңдаған, елірген.

ОҚАЛАҚТА= ет. 1. Сивырдың оқыра (сәйгел) тигеннен тыныштық тұра алмай, ойға-қырға безуі. 2. ауыс. Тасыраңдап зыр жүгіру.

ОҚАЛАҚТАУ Оқалақта етістігінің қимыл атауы.

ОҚАЛАН= ет. Зерлену, әшекейлену.

ОҚАЛАНУ Оқалан етістігінің қимыл атауы.

ОҚАЛАТ= ет. Зерлету, әшекейлету.

ОҚАЛАТУ Оқалат етістігінің қимыл атауы.

ОҚАЛАУ Оқала етістігінің қимыл атауы.

ОҚАЛЫ сын. Оқалаған, зер басқан.

Оқалы бөрік. этн. Сай тігісін бастыра оқа ұстаған, масақтымен тысталып, құндызбен жиектелген қыздардың сәнді баскиімі. **Оқалы жіп.** қолөнер. Кесте тізуде пайдаланылатын, құрамында жезі бар, түрлі-түсті жіпшіке жіп. **Оқалы киім.** Погоны бар, шенді киім. **Оқалы киім киді.** көне. Шен алды, сәнденді деген мағынада. **Оқалы тон.** этн. Жалт-жұлт еткен зерлі, сыйға келген сәнді тон. **Оқалы шапан.** этн. Өңірі, етек жеңі оқа-зерлі шапан.

ОҚАП зат. Жер бедеріндегі кедір-бұдыр.

ОҚАР-ШОҚАР сын. Орқаш-орқаш.

ОҚАРЫҚ зат. жерг. кәс. Басарықтан егін арасына қарай жүргізілген түзу арық.

ОҚБАҚ зат. **Оқпақ** (нарддың бір түрі).

ОҚБАҚЫР зат. этн. Түрлі металды қорытуға арналған, отқа төзімді материалдардан жасалған ыдыс, қорытқы.

ОҚБҮРІККІШ зат. Пулемет.

ОҚ-ДӘРІ зат. Атыс қаруына қажетті керек-жарақ (оқ, дәрі, снаряд т.б.).

ОҚЖАТАР зат. жерг. Мылтықты, автоматтың оқ тұратын қорабы, магазині.

ОҚЖЫЛАН зат. зоол. <лат. grammophis lineolatus> 1. Шөл және шөлейт жерлерде гана болатын, денесі жіпшіке, жылдам қозғалатын жылан; қабыршақтылар отрядына жататын бауыршымен жорғалаушы. 2. ауыс. Сурқия, жауыз.

ОҚЖЫЛАНДАЙ сын. Оқжылан сияқты, оқжылан тәрізді.

Оқжыландай атылды. Қимылына көз ілеспеді, тез, жылдам қимылдады. **Оқжыландай ысқырды.** Айбат иекті, зәріні шашты, кәріні төкті, ашуын шақырды.

ОҚЖЫЛАНША үст. Оқжылан сияқты, оқжыланға ұқсас.

ОҚИҒА [ар. واقعه] зат. Болып өткен іс, маңызды, елеулі қиылыс.

ОҚИЯС үст. ескікіт. Оқыс.

ОҚҚАҒАР зат. 1. Білгі сәтін кезігіп, бәле-жала жуытпайтын ыңғай. 2. Біреудің өміріне жауап беруші, қорғаушы адам немесе осындай кәсіп иесі. 3. Оқ өткізбейтін кеудеше киетін.

ОҚ-ҚАТАФАТ зат. этн. ескікіт. Қарудың бір түрі.

ОҚПА¹ зат. кен. 1. Карбонатты тау-жыныстардың жерасты және жерүсті суларының әсерінен шайылып-еруінен туындаған қуыстар, үңгірлер, жарықшақтар. 2. Оқбақырдың металл қорытылатын қуысы.

Оқпа суы. геол. Таужыныстардың еруі нәтижесінде пайда болған жер қыртысындағы жарықтарды, қуыстарды, арналарды толтыратын жерасты суы.

ОҚПА² зат. жерг. Ердің басы.

ОҚПА³ зат. Теңіздегі иірім.

ОҚПАҚ¹ зат. зоол. Қамыс арасында тіршілік ететін, өте сақ, бірден көзге шалына қоймайтын, түнде ұшатын құс.

ОҚПАҚ² зат. кәс. түйешар. Қырысты қоспақты қылағай нар мен қоспақты қылағай нардың бұрасын шағылыстырудан туған түйе.

ОҚПАН зат. 1. Ойылып түскен жер қуысы, шұңқыр. 2. Ердің астындағы қол сыятындай қуыс. 3. этн. Ердің алдыңғы басы. 4. Дәрімен атылатын қарудың оғы белгілі бір бағыт алып шығатын, іші қуыс тұтік тәрізді бөлігі. 5. кен. Шахтадағы кен өндіретін қуыс жер. 6. кәс. Егіңге қарай су жүргізетін құлкен арық. 7. жерг. Отпа, су обатын жер. 8. ауыс. Қанағат, місе тұтпайтын құлқын, аран.

ОҚПАНА зат. сөйл. **Оқпан**.

ОҚПАНДА= ет. Қуыс етіп қазу, үңгірлеу.

ОҚПАНДАЙ сын. Оқпан сияқты, оқпан тәрізді.

ОҚПАНДАУ Оқпанда етістігінің қимыл атауы.

ОҚПАНДЫ сын. Оқпаны бар, қуысты.

ОҚПАТАНУ зат. сушар. Суда еритін, таужыныстарында дамиды үдерістер мен жер бедерінің пішіндері туралы ғылым.

ОҚПАУЫР зат. этн. жерг. Алтын, күміс, қола, қорасын қорытатын, темірден немесе саз балшықтан жасалған, суағары бар, тұтқалы ыдыс, ожау.

ОҚСАЛҒЫШ зат. әск. Мылтық оғын салып жүретін жалпақша келген қорамсақ.

ОҚСАТ= ет. Тындырымды ету, келістіру, бабына келтіру.

ОҚСАТУ Оқсат етістігінің қимыл атауы.

ОҚСАТЫП үст. сөйл. Жақсылап, мықтап.

ОҚТА= ет. 1. Ату үшін қарудың цығысына оқ салу. 2. Қарсы қару кезену.

ОҚТАЙ сын. 1. Оқ сияқты, оқ тәрізді. 2. ауыс. Тартқан сымдай, тіп-тік, түп-түзу.

Оқтай ақты. Тез, жылдам жүрді. **Оқтай атылды**. Бірден ытқып кетті, тұра ұмтылды. **Оқтай зулады [зырлады]**. Көз ілеспей зымырады. **Оқтай қадалды [қадады]**. Қаһарлы раймен шаншыла, тікпәйе қарады; көзін қадады. **Оқтай парлады**. Барынша зымырады, құйғыта шапты. **Оқтай тиді**. Шаншудай қадалды. **Оқтай түзу**. Түп-түзу. **Оқтай ұшты**. Жұлдыздай ақты, зымырады.

ОҚТАЛ¹= ет. Оқ салыну.

ОҚТАЛ²= ет. Бірдене айтпақ, жасамақ боп ұмсыну, бір әрекет жасауға дайындалу.

ОҚТАЛУ¹ Оқтал¹ етістігінің қимыл атауы.

ОҚТАЛУ² Оқтал² етістігінің қимыл атауы; ұмсыну.

ОҚТАЛЫС¹ зат. Ілгері ұмсыған талпыныс.

ОҚТАЛЫС²= ет. Әрекет жасауға ұмтылысу.

ОҚТАЛЫСУ Оқталыс етістігінің қимыл атауы.

ОҚТАМ зат. Жаруға дайындалған жарылғыш заттардың белгілі мөлшері.

ОҚТАМДА= ет. Оқтам камерасына (шұрға, цығымаға және т.б.) жарылғыш заттарды орналастырып, оны жаруға дайындау үдерісі.

ОҚТАМДАУ Оқтамда етістігінің қимыл атауы.

ОҚТАС= ет. 1. Мылтық оғын жасасу. 2. Оқ салысу.

ОҚТАСУ Оқтас етістігінің қимыл атауы.

ОҚТА-ТЕКТЕ үст. Анда-санда, кейде.

ОҚТАУ¹ зат. Қамыр жаятын ұзынша жұмыр ағаш.

Оқтау жұтқандай. Қақайып, серейіп қатып қалған, тіп-тік.

ОҚТАУ² Оқта етістігінің қимыл атауы.

ОҚТАУДАЙ сын. 1. Оқтау сияқты, оқтау тәрізді. 2. ауыс. Түп-түзу, тіп-тік. 3. ауыс. Сымбидей қатқан, жұп-жұмыр.

Оқтаудай боп жараған. Қанырдай қатып, әбден бабына келген (ат). **Оқтаудай ойнады**. Зыр қақты.

ОҚТАУЛА= ет. Оқтаумен қамыр жаю, жұққалау.

ОҚТАУЛАУ Оқтаула етістігінің қимыл атауы.

ОҚТҰМСЫҚ зат. әск. Соғыс заряды және жарылғышы бар зымыранның тұмсық бөлігі.

ОҚТЫ сын. Оғы бар, оқталған.

Оқты көзімен атты [қарады]. Қаһарлана, зәрлене қадалды, айбар шеге көз тастады.

ОҚТЫҚ¹ зат. 1. Арба, шананың жетегі, тертесі. 2. жерг. Аттық арбаның жетек ағашы. 3. Шідер бұтағының аралығы.

ОҚТЫҚ² зат. жерг. Оқпан, цығы, ствол.

ОҚТЫҚ³ зат. этн. Жебенің ұшы.

ОҚТЫМ-ОҚТЫМ үст. жерг. Әлсін-әлсін, мезгіл-мезгіл.

ОҚТЫМ-СОҚТЫМ үст. жерг. Анда-санда.

ОҚТЫН-ОҚТЫН үст. Көп кідірмей, ауық-ауық, дамыл-дамыл, әлсін-әлсін.

ОҚУ¹ зат. пед. 1. Білім алу, оның бір саласын игеру, меңгеру жолындағы ізденіс, іс-әрекет. 2. Оқу орнында өтетін сабақ.

Оқу бағдарламасы. пед. Әр пән бойынша берілетін білім мен игерілетін дағдылардың мазмұны мен көлемін белгілейтін жоспар. **Оқу бөлімі**. пед. Оқу-ағарту ісімен шұғылданатын және оқу орындарының құрамындағы оқу процесін ұйымдастыратын бөлімше. **Оқуға барды**. Жоғары оқу орнына түсуге талапталды. **Оқуға түсті**. а) көне. Мектепке, медресеге барды. ә) Орта білімді бітіргеннен кейін жоғары оқу орнына білім грантын алды. **Оқу жабдықтары**. пед. Мектептің оқу-тәрбие процесін ұйымдастыруға қажет барлық жабдықтар. **Оқу жоспары**. пед. Оқу орындарында оқылатын пәндердің тақырыптық құрамын, мөлшерін, өтілу тәртібін белгілейтін құжат. **Оқу жылы**. пед. Оқып-үйрену барысында жоспармен шектелген бірнеше айлық мерзім. **Оқу жылын аяқтады**. Оқу орындарындағы білім берудің бір жылдық кезеңін өткерді, бітірді, тамамдады.

Оқу залы. Көшілік кітап, газет-журнал оқитын кітапхана бөлмесі, залы. **Оқу кестесі**. Белгілі бір жүйеге келтірілген, мақұматтар, есептеу мәліметтерінің тізбесі, көрнекі құралдардың бір түрі. **Оқу құралы**. пед. Белгілі бір ғылым саласы бойынша тұжырымдары мен қағидат-ережелері жүйелі түрде, оқушының қабылдауына лайықталып жазылған мектеп оқушыларына, жоғары оқу орындарының студенттеріне арналған оқу кітабы. **Оқу кітаптары**. Оқудық,

оқу және оқу-әдістемелік құралдар. **Оқу оқыды**. Білім алды. **Оқу орны**. Білім беретін оқу-ағарту мекемесі. **Оқу практикасы**. Теориялық алаң білімдерін нақтылау үшін тәжірибе жүзінде көз жеткізугі. **Оқу токаны**. пед. Оқу жылының ұзақтығы әртүрлі болып бөлінген төрт кезеңнің бірі. **Оқу шеберханасы**. Жалпы білім беретін оқу орындарында оқушыларды қарапайым құралдармен (егеу, балға, қашау т.б.) жұмыс істеуге не станокпен металды өңдеу жұмыстарын үйретуге жабдықталған бөлме. **Оқу ісінің меңгерушісі**. Мектептегі педагогикалық процестің ұйымдастырушысы әрі басқарушысы.

ОҚУ¹ Оқы етістігінің қимыл атауы. 1. Жазудың қарасын айыру, тану. 2. Тісті оқу орнында білім алу, хат тану. 3. діни. Ішінен дұға оқып арбау, дуалау.

ОҚУ-АҒАРТУ зат. Хат таныту, сауаттандыру, білім беру ісі.

ОҚУ-БІЛІМ зат. Ізденумен, үйренумен жинақталған білім, мағлұмат жиыны.

ОҚУ-ЖАТТЫҒУ зат. пед. Оқу арқылы алынған теориялық білімді тәжірибемен ұштастыруға бағытталған үдеріс.

ОҚУ-ЗЕРТХАНА зат. Техникалық және ғылыми-зерттеу тәжірибелерін жасайтын арнаулы жабдықтары бар оқу орны, зертхана.

ОҚУЛЫ сын. Көп оқыған, білімдар.

ОҚУЛЫҚ зат. пед. Бағдарлама мен дидактика талаптарына сай нақты оқу пәнінің мазмұнын ғылыми негізде жүйелен, баяндайтын оқу кітабы.

ОҚУХАНА зат. көне. Медресе, мектеп.

ОҚУШЫ зат. 1. Мектеп қабырғасында тәлім-тәрбие алып, білімге үйренуші, шәкірт. 2. Әдебиет оқитын қауым, оқырман.

Оқушылар конференциясы. пед. Белгілі бір тақырыпқа арналған, оқушылар баяндама жасап, пікір алысатын конференция. **Оқушылар сайысы**. Оқушылардың өзара бәсекеге, жарысқа түсуі.

ОҚУШЫЛЫҚ сын. Оқушыға тән, оқушыға қатысты.

ОҚША¹ үст. Көз ілеспестей тез.

Оқша атылды. Бірден ытқып түсті (кетті).

Оқша қадалды. Шаншыла қарады.

ОҚША²= ет. сөйл. **Ұқсау**.

ОҚШАНТАЙ зат. этн. 1. Жоғарғы жағын сүйірлеу, етек жағын доғалдау етіп келтіріп, былғарыдан тігіп, белдікке тағып, оқ-дәрі салып жүретін қалта. 2. Ұяларына мылтық оғын (жезін) қатарлап салып жүретін жалпақша келген белбеу.

ОҚШАҢ сын. жерг. Оқшыраң, одыраң.

ОҚШАСЫН зат. Көз ілеспейтін жылдамдық, зулау.

ОҚШАТ= ет. ескікіт. Ұқсату.

ОҚШАТУ Оқшат етістігінің қимыл атауы.

ОҚШАУ үст. Өзгеден жеке-дара, бөлек, оңаша.

Оқшау қалған жартастай. бейн. оқказ. Оңашаланған, топтан бөлектенген күйде. **Оқшау сөз**. лингв. Сөйлем ішінде басқа сөздермен синтаксистік байланысқа түспей, айтылуда дауыс ыргағымен өз алдына бөлектене, оқшаулана жұмсалатын сөздер мен сөз тіркестері.

ОҚШАУ Оқша етістігінің қимыл атауы.

ОҚШАУЛА= ет. 1. Өзгелерден даралап бөлу, оқшаулау. 2. терм. Арнайы түрде ортадан алыстатып, жеке-дара ұстау, бөлектену.

ОҚШАУЛАН= ет. Өзгелерден дараланып бөліну, оңашалану.

Оқшауланған су. геол. Тау жыныстарының түйісу аралығындағы немесе қуыстары бұрышындағы су. **Оқшауланған нарық.** экон. Экономика саласында ұлттық сипаты жоқ, жергілікті нарық.

ОҚШАУЛАНДЫР= е.т. Өзгелерден дараланып бөлектендіру.

ОҚШАУЛАНДЫРУ Оқшауландыр етістігінің қимыл атауы.

ОҚШАУЛАНУ Оқшаулан етістігінің қимыл атауы.

ОҚШАУЛАНУШЫЛЫҚ зат. 1. Өзгелерден бойды аулақ салып дараланушылық. 2. саяси. Тұйықталып отырушылық, сыртқы әсерден қорғанып, жабық болушылық, тұйықталып қалушылық. 3. саяси-әлеум. Жатсыншылық, өзін бөлек ұстаушылық, жалтымен қабылданған жүйе, ұстанымдарды мүлде қабылдамау, олардан бойын аулақ ұстаушылық.

ОҚШАУЛАТ= е.т. Өзгелерден дараланып бөлектету.

ОҚШАУЛАТУ Оқшаулат етістігінің қимыл атауы.

ОҚШАУЛАУ¹ Оқшаула етістігінің қимыл атауы. 1. Өзгелерден даралап бөлу. 2. Арнайы түрде ортасынан ажыратып бөлектету.

ОҚШАУЛАУ² үст. Өзгеден шеткерірек, оңашалау.

ОҚШАУЛЫҚ зат. 1. Өзгеден бойын аулақ салып шеттеушілік, өзімен-өзі болушылық. 2. психол. Адамның өзімен-өзі болып, басқалардан бойын аулақ салып, өзін жеке, дара ұстауы.

ОҚШАУ-ОҚШАУ үст. Алды-алдына оңашаланған, дара-дара, бөлек-бөлек.

ОҚШАУЫРАҚ үст. Өзгеден бөлегірек, шеткерірек, оңашарақ.

ОҚШАШАР зат. Пулемет (қару).

ОҚШИ= е.т. сөйл. Оқшыраю, едірейю.

Оқшия қарады. Одыраю, едірейе қарады.

ОҚШИМА сын. Үсті сүйірлеу, етек жағғы қайқыып келген (қалмақ).

ОҚШИЮ Оқши етістігінің қимыл атауы.

ОҚШЫ¹ зат. Қарапайым әдіспен оқ жасаушы адам.

ОҚШЫ² үст. ескікіт. Оқыс.

ОҚШЫРАЙ= е.т. 1. Одыраю, едірейе қарау.

2. Баскімді тіктеп, шекеге қырындама кюю. **ОҚШЫРАЙМА:** оқшырайма байлам. Дәйексіз, бұрыс ой тұю, қате тұжырым.

ОҚШЫРАЙТ= е.т. 1. Одырайту, едірейте қарау. 2. Баскімді қақайтып кюю, тіктетіп шекеге қырындау.

ОҚШЫРАЙТУ Оқшырайт етістігінің қимыл атауы.

ОҚШЫРАЙЫС= е.т. Одырайысу, едірейісу.

ОҚШЫРАЙЫСУ Оқшырайыс етістігінің қимыл атауы.

ОҚШЫРАЮ Оқшырай етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫ= е.т. 1. Жазылған сөздерді әріптерге қарап отырып, іштей не дауыстап қайталап шығу. 2. Білім жинау, кәсіп т. б. меңгеру, ой тұю. 3. Оқу орнында білім алу, ілім-білімді меңгеру. 4. Дұға айтып, дем салу. 5. Арбау, алдау.

ОҚЫҒАН сын. Көзі ашық, білімді адам, зиялы.

Оқыған адам. Білімді адам.

ОҚЫҒАНДЫҚ зат. Көп білім алғандық, білімділік.

ОҚЫҒЫШ сын. 1. Кітапты көп оқитын.

2. Нақышына келтіріп, бабымен оқитын.

ОҚЫЛ= е.т. Кітап, жазу арқылы білдірілу.

ОҚЫЛАУ зат. сөйл. **Оқтау.**

ОҚЫЛУ Оқыл етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫЛЫМ¹ зат. саяси. Маңызды құжаттарды жоғары билік, заң шығару орындары мен институттарда қарау, тексеріп шығудың сатысы, кезеңі.

ОҚЫЛЫМ² зат. пед. Тілді меңгерудің қатысымдық әдістемесінің жазба мәтінді дауыстап немесе іштей қайталап шығуға байланысты білім, біліктілік, дағдыларды игертіп, бекітуге бағытталған маңызды бөлігі.

ОҚЫМАҒАН сын. 1. Арнайы білім алмаған, ресми жүйемен кәсіби білімді игермеген адам. 2. Надан, көрсөқыр, қараңғы адам.

ОҚЫМЫС зат. сөйл. **Оқымысты.**

ОҚЫМЫСТЫ зат. Көп оқыған білімпаз адам, салым.

ОҚЫМЫСТЫЛЫҚ зат. Білімге, ғалымға тән қасиет.

ОҚЫМЫШ зат. сөйл. **Оқымысты.**

ОҚЫМЫШТЫ зат. сөйл. **Оқымысты.**

ОҚЫН= е.т. сөйл. **Оқы.**

ОҚЫНУ Оқын етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫҢҚЫРА= е.т. сөйл. Оқи тұсу, білім алынқырау.

ОҚЫҢҚЫРАУ Оқыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫРА¹ зат. 1. зоол. Сиыр малы терісінің астында өсіп-жетілетін құрт. 2. вет. Осы құрттан пайда болатын сәйгел.

ОҚЫРА² зат. Ағаштың діңіңдегі бұтақ орны, без.

ОҚЫРАЙ= е.т. Бір жақ шекесін көтере одырайып қарау.

ОҚЫРАЙТ= е.т. Одырайту, едірейту.

ОҚЫРАЙТУ Оқырайт етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫРАҚТА= е.т. Қайта-қайта одырайып, оқыс жалтару.

ОҚЫРАҚТАУ Оқырақта етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫРАЛА= е.т. Сиыр малына сәйгел тиіп, тым-тырақай болып қашу.

Оқыралаған сиырдай. бейн. Ойран-топырын шығарғандай қылды деген мағынада.

ОҚЫРАЛАУ Оқырала етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫРАН= е.т. Тағыс бір жайды сезініп, елегізген, үйірсіреген дыбыс білдіру (жылқы малына туралы).

ОҚЫРАНТ= е.т. Емірентіп, осқырту.

ОҚЫРАНТУ Оқырант етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫРАНУ Оқыран етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫРАНЫС= е.т. Еміреніп, осқырысу.

ОҚЫРАНЫСУ Оқыраныс етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫРАУ зат. сөйл. **Боқырау.**

ОҚЫРА-ШОДЫРА зат. жерг. Сиырдың арқасына түсетін құрт.

ОҚЫРАЮ Оқырай етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫРМАН зат. Әдебиет оқитын қауым, жұртшылық; оқушы.

Оқырман қауым. Кітап, баспасөз материалдарын тұрақты оқитын көпшілік.

ОҚЫР-ШОҚЫР елік. Қиқы-жиқы шоқып, шоқайып қисық орналасқан денелерді бейнелейтін сөз.

ОҚЫС¹ үст. 1. Күтпеген жерде, кенет, іцғыл. 2. Естуге, көруге ерсі, дөрекі, тұрпайы.

Оқыс кетті. Жаңсақтық істеді, қателесті.

Оқыс мінез. Тосын, шалт мінез. **Оқыс іс қылды.** Ойда жоқ, жұрт лайық көрмейтін іс істеді.

ОҚЫС²= е.т. Бірге білім алысу, бірге оқу.

ОҚЫСТАН үст. Кенеттен, күтпеген жерден.

ОҚЫСТАУ үст. Ерсілеу, тұрпайылау, өрескелдеу.

ОҚЫСТЫҚ зат. Кенеттік, тосыннан болған ерсілік, өрескелдік.

Оқыстық болды. Жаңсақ болды, қате кетті.

ОҚЫСУ Оқыс етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫСЫНАН үст. Күтпеген жерден, кенеттен.

ОҚЫП= 1. Білім алғызу. 2. Жазба мәтінді дыбыстап айтқызу. 3. діни. миф. Дұға т.б. қасиетті саналатын сөздерді айтқызу арқылы емдету немесе кеселін қайтару.

ОҚЫТҚЫЗ= е.т. Білім алдыртқызу.

ОҚЫТҚЫЗУ Оқытқыз етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫТТЫР= е.т. 1. Әріптерді айту арқылы жазудағыны іштей немесе дауыстап шыққызу. 2. Кітап арқылы білім алдырту.

ОҚЫТТЫРУ Оқыттыр етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫТУ зат. пед. Білім беру, шеберлікке, іс-әрекет дағдыларына үйрету және оларды меңгеру үдерісі мен адамды өмір мен еңбекке бейімді етіп даярлаудың басты тәсілі.

Оқыту әдісі. пед. Оқытып, білім беру жолдары мен тәсілдері.

ОҚЫТУ Оқыт етістігінің қимыл атауы; білім алғызу.

Оқыту ваучерлері. пед. Оқушылардың ата-аналарына оқыту үшін төлем ретінде пайдалануға берілетін мемлекеттік ақшалай сертификат. **Оқыту консалтингі.** экон. Кеңесші идеяларды жинаумен, шешімдерді талдаумен айналысып қана қоймай, сонымен бірге осы идеялар мен шешімдердің пайда болуы үшін негіз әзірлеп, клиентке лекциялар, семинарлар, оқу құралдары нысанында тиісті теориялық және практикалық ақпарат беретін консалтинг. **Оқыту мәшинесі.** пед. Әрбір жеке оқушымен байланыс жасау негізінде, оқу үдерісінің белгілі кезеңдерін автоматтандырушы оқыту техникалық құралы.

ОҚЫТУШЫ зат. 1. пед. Жоғары оқу орындарында сабақ, дәріс, семинар, лаборатория жұмыстарын басқаратын оқу пәнінің маманы. 2. Мұғалім, мектептегі ұстаз.

Оқытушы беделі. пед. Оқытушының оқушыға ықпал етуі, өзінің ұстаздық борышын орындауда оқушы қауымының алдында абыройлы мол сенімге бөлейтін тәрбиешіге тән әлеуметтік басты қасиет, адамгершілік тәрбиесінің қажетті шарты.

ОҚЫТУШЫЛЫҚ зат. 1. Оқытушыға тән қасиет, мұғалімдік, ұстаздық. 2. Оқытушы болушылық, мұғалімдік жол.

ОҚЫТЫЛ= е.т. Білім алдырылу.

ОҚЫТЫЛУ Оқытыл етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫТЫС= е.т. Бірге білім берісу.

ОҚЫТЫСУ Оқытыс етістігінің қимыл атауы.

ОҚЫШЫ зат. ескі кіт. Аян; хабар; хабаршы.

ОЛ¹ есім. 1. Үшінші жақты білдіретін жіктеу есімдігі. 2. Едәуір қашығырақтағыны,

алысырақтағыны нұсқайтын сілтеу есімдігі.
3. Бұл, осы, мыны.

Ол бәйбішесен, біз тоқалдан туыппыз ба?
Есе, сыбаға, үлес тимегенде, кем болатындай біз кім едік, ол кім еді деген мағынада айтылады.
Ол болмаса. Немесе, әйтпесе. Ол бір кесел.
Анау-мынауға көне қоймады, өз дегенін істейді, қырсық деген мағынада. **Ол гұрлы.** Оншама, соншалықты. **Ол жолғы.** Ол кездегі. **Ол заман да бұл [бұ] заман.** Бірын-соңды, ілгері-кейінді. **Ол кезде.** Ол күнде, баяғыда, ертеде. **Ол түгілі.** Оны былай қойғанда, оны айтпағанда. **Онан соң.** Одан кейін, сонан соң. **Онысыз да шығайын деп тұрған көз еді.** Онысыз да бүлінейін деп тұр еді.

ОЛ²= е.т.ескікіт. Бол.

ОЛАЙ үст. Дәл соншалық, ондай.

Олай болғанда [олай болса]. Ендеше, өйткенде, сонда. **Олай [болатын] болса.** Ондай жағдайда, ендеше, демек. **Олай бір, бұлай бір.** Біресе былайша, біресе басқаша. **Олай қарау.** сөйл. Біртүрлі, өзгеше, жақтырмай қарау.

ОЛАЙ-БҰЛАЙ үст. Біресе олай, біресе бұлай, әрлі-берлі.

Олай-бұлай болып кетсе. Жазатайым бірдемеге шығарса, қапелімде қайтыс болып кетсе, өле қалса. **Олай-бұлай сүресті.** Аударысты, алысты.

ОЛАЙҒЫСЫ ес.сөйл. Ондайы, онысы.

Олайғысы олай, былайғысы былай. Олай да, бұлай да, әрқайсысы әр жаққа.

ОЛАЙ-БЫЛАЙ үст. сөйл. **Олай-бұлай.**

ОЛАЙ-ПҰЛАЙ зат. сөйл. **Олай-бұлай.**

ОЛАЙША үст. Дәл сол сияқты етіп, солайша.

ОЛАЙЫМ: олайым да бұлайым. ф о л ь к. Барым, сүйенерім, тірегім, қолдауыым.

ОЛАЙЫНША үст. сөйл. **Олайша.**

ОЛАҚ¹ зат. жерг. 1. Көл жағасынан мал суару үшін қазыған шұңқыр. 2. Қой тоғытуға арналған шұңқыр.

ОЛАҚ² сын. Іске икемі жоқ, ебедейсіз. // Іске икемсіз, ебедейсіз адам.

Ойға олақ. Топас, шорқақ.

ОЛАҚТАУ сын. Іске икемсіздеу, қырсыздау.

ОЛАҚТЫҚ зат. Іске қыры, икемі жоқтық, ебедейсіздік.

ОЛАҢИ-БИЛЛАҢИ о.д.діни. «Алла атымен айтамын, шындығы сол» деген мағынадағы ант сөз.

ОЛ-БҰЛ есім. Ана-мына.

ОЛБЫР: олбыр тоқым. этн. Жаба салма, үлкен тоқым.

ОЛВИНИТ зат. кен. Оливиннен тұратын ультранегізді интрузиялық тау жынысы.

ОЛДА-БЫДӘ о.д.сөйл. Олдан-билден деген мағынадағы қарағаны ант етуді білдіретін сөз.

ОЛЕАНДР [франц. oleandre] зат. өс. Ыстық жақтың өзен алқаптарында өніп-өсетін, үнемі көгеріп тұратын бұта тектес өсімдік.

ОЛЕЙН: олейн қышқылы. хим. <лат. oleum> Бір негізді қанбаған карбон қышқылдары, түссіз, тұтқыр сұйық.

ОЛЕО... [лат. oleum] Мағынасы бойынша өсімдік және минералды майларға тән күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

ОЛЕУМ зат. хим. Бою өндіруде және мұнай өнімдерін тазартуға қолданылатын күкірт триоксидінің сусыз күкірт қышқылындағы ерітіндісі.

ОЛЕФИНДЕР зат. хим. Алкендер; молекуласында көміртек атомдарының екі

еселенген бір байланысы бар қанықпаған көмірсутектер.

ОЛЖА зат. 1. Ойламаған, күтпеген жерде пайда болған кіріс. 2. ауыс. Тімді, жағымды, пайдалы нәрсе, іс т.б. 3. этн. кене. Соғыстан түсетін пайда. 4. Тапқан табысы.

Олжа бала. Әкесіз туған сәби. **Олжа берді.** этн. Соғысқаны үшін жауынгерге соғыстан түскен пайдадан, салымнан енші берді. **Олжа болды.** Пайдаланды, пайда етті, өз пайдасына алды. **Олжаға [шаш етекпен] багты.** Байлыққа кенелді, қарық болды. **Олжаға [белшесінен] багты [байыды, кенелді].** Қарық болды. **Олжаға түсті.** Қолға түсіп, тұтқын болып келді. **Олжа етті.** Пайда қылды, олжалады. **Олжа қылды.** Пайдаланып кетті, қажетке жаратты. **Олжадан қалды.** Пайдадан, көздегенінен айырылды. **Олжаны ортаға салды.** Түскен кірісті, тапқан табысты бөлісті. **Олжа салды.** а) этн. Қарсы жақты жеңіп, тізілген бөйгені, басқа да дүниені иеленді. б) Қарсы жақты жеңгені үшін талабы бойынша бөйгені не басқа дүниені алу. б) Олжалы болды, олжа өкелді. **Олжа тапты.** Пайда көрді. **Олжа түсірді.** Кіріс кірізді, түсім келтірді.

ОЛЖАКӨС сын. Пайдакүнем, дүниеқоңыз деген мағынада.

ОЛЖАЛА= е.т. 1. Күтпеген жерде түсімге кезігу, табысты болу. 2. Қолға түсіру, иелену.

ОЛЖАЛАН= е.т. Олжаға кенелу.

ОЛЖАЛАНУ Олжалан етістігінің қимыл атауы.

ОЛЖАЛАС¹ = е.т. Олжаға кенелісу.

ОЛЖАЛАС² сын. Күтпеген жерден түскен түсімге, кіріске ортақтас.

ОЛЖАЛАСУ Олжалас етістігінің қимыл атауы.

ОЛЖАЛАТ= Олжаға кенелту.

ОЛЖАЛАТУ Олжалат етістігінің қимыл атауы.

ОЛЖАЛАУ Олжала етістігінің қимыл атауы.

ОЛЖАЛЫ сын. Түскен кірісі бар, табысты.

ОЛЖА-ТАБЫС зат. Соғыс, барымта т.с.с. іс-әрекеттен түсетін материалдық, қаржы түріндегі пайда, табыс.

ОЛЖАШЫЛ сын. Олжа тапқыш, олжақұмар.

ОЛИВИН [лат. oliva] зат. геол. Перидат, хромзолит, силикаттар класының оливиндер тобындағы минерал.

ОЛИГАРХ [грек. oligos – азған, archos – билеуші, әскери бастық] зат. Қаржы капиталының үстемдігіне иелік ететін аса ірі, ең бай монополистердің шағын тобы.

ОЛИГАРХИЯ [грек. oligarchia] зат. саяси. Қаржы капиталына иелік ететін аса ірі алтауыттардың халық бұқарасына саяси және экономикалық үстемдігі немесе осындай жолмен мемлекет басқарудың түрі.

ОЛИГАРХИЯЛЫҚ сын. Олигархияға тән, соған қатысты.

Олигархиялық капитализм. саяси. Негізгі капитал саяси және экономикалық үстемдікке ие болған адамдардың шағын тобының қолында, басқармасында болатын саяси құрылыс.

ОЛИГАРХИЯЛАНДЫР= е.т. саяси. Қаржы капиталына үстемдік ететін ірі иеліктерге топтасу.

ОЛИГАРХИЯЛАНДЫРУ Олигархияландыру етістігінің қимыл атауы.

ОЛИГЕМИЯ [грек. oligos – азғана, haima – қан] зат. мед. Қанның (плазманың және қан жасушаларының) жалпы көлемінің азаюы.

ОЛИГО... [грек. oligos] Қандай да бір нәрсенің аз санды немесе әлсіз сипаты болуын білдіретін күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

ОЛИГОКЛАЗ зат. хим. Плагиоклаздар деп аталатын минералдар тобының өкілі.

ОЛИГОМЕРЛЕР [грек. oligos – азғана, metros – бөлік] зат. хим. Молекулалық массасы салыстырмалы түрде төмен полимерлер (әдетте сұйықтар).

ОЛИГОМЕРИЗАЦИЯ зат. биол. Эволюция барысында бір қызмет атқаратын сегменттердің азаюы.

ОЛИГОПОЛИЯ [грек. oligos – азғана, poleo – сатамын, сауда жасаймын] зат. экон. Азғана аса ірі фирмалардың, компаниялардың белгілі бір тауар өндірісіндегі және рыногиндегі үстемдігі.

ОЛИГОПОЛИЯЛЫҚ сын. Олигополияға тән, олигополияға қатысты.

Олигополиялық бәсеке. экон. Өндірісті және оның маңызды салаларында шығарылатын өнімдерді монополияландыруда бірінші ірі фирмалардың бәсекелестігі.

ОЛИГОПСОНИЯ [ағыл. oligopsony] зат. экон. Рыноқтағы сатып алушылардың саны шектеулі болып, сатушылардың саны айтарлықтай болғанда, сатып алушылардың нарықтық бааның өзгеруіне ықпал ете алатын рыноқтағы жағдай.

ОЛИГОСАХАРИДТЕР зат. хим. Моносахарид молекулалары қалдықтарының аз ғана санынан (2–10 аралығында) құрылған полисахаридтер.

ОЛИГОСПЕРМИЯ зат. биол. Еркек мал ұрығында аталық жыныс жасушалардың сперматозоидтарының күрт азаюы.

ОЛИГОФЕНОПЕДАГОГИКА [лат. oligophreia – ақылды кеміс, грек. oligos – кішкене және phren – ақыл] зат. пед. Ақыл-ой кемістігі бар балаларды тәрбиелеу, оқыту мен олардың дамуындағы кемістікті түзету проблемаларын зерттейтін дефектология саласы.

ОЛИГОЦЕН зат. тар. Палеоген жүйесінің жоғарғы бөлімі.

ОЛИГУРИЯ [грек. oligos – азғана, uron – несеп] зат. биол. Несеп мөлшерінің шектен тыс азаюы.

ОЛИМПИАДА [грек. olympiados] зат. 1. спорт. Ежелгі грек олимпия ойындарының үлгісімен 4 жылда бір өткізілетін халықаралық спорт ойындары жарысы. 2. Жалты жарыстар мен түрлі бәсеке ойындар.

Олимпиада нормативі. спорт. Олимпиадаға бару үшін алдын ала көрсететін міндетті жарыс көрсеткіші.

ОЛИМПИАДАЛЫҚ сын. Олимпиадаға қатысты, олимпиадаға тән.

Олимпиада ойындары. спорт. Халықаралық спорт жарысы.

ОЛИМПИАДАШЫ зат. Олимпия ойындарына қатысқан спортшы.

ОЛИМПИЯЛЫҚ сын. сөйл. **Олимпиадалық.**

Олимпиялық алау. спорт. Олимпиаданың оты тұтатылатын сабы бар арнайы құбырыш.

Олимпиялық атташе. спорт. Олимпиада ойындарын өткізетін ұйымдастыру комитеті жанындағы ұлттық олимпиадалық комитеттің өкілі. **Олимпиялық конгресс.** спорт. Олимпиа-

да ойындарын ұйымдастыратын, өткізу туралы мәселелерді талқылайтын конгресс. **Олимпиялық қалашық**. спорт. Олимпиада ойындарына қатысушылар мен оларды бастап келген ресми уәкілдер орналасатын ғимараттар кешені. **Олимпиялық қозғалыс**. спорт. Адамның денесі мен рухани дамуын көздейтін, халықаралық байланыстарды нығайтуға, спортты дамытуға үлес қосатын құралдардың бірі, халықаралық қоғамдық қозғалыс. **Олимпиялық марапаттар**. спорт. Бірінші орынға алтын, жалатқан күміс медаль мен марапаттама, екінші орынға күміс медаль мен марапаттама, үшінші орынға қола медаль мен марапаттама түрінде берілетін жүлде. **Олимпиялық медаль**. спорт. Олимпиада ойындарының жеңімпаздары мен жүлдегерлеріне берілетін бірінші орынға алтын, екінші орынға күміс, үшінші орынға қола медаль. **Олимпиялық от**. спорт. Олимпиада ойындарының дәстүрлі рәсімдерінің бірі. **Олимпиялық салтанат**. спорт. Ойындардың ашылуы мен жабылуы, жеңімпаздар мен жүлдегерлерді марапаттау. **Олимпиялық спорт түрлері**. спорт. Олимпиада хартиясының талаптарына сәйкес келетін, халықаралық спорт қауымдастығы басқаратын спорт түрлері. **Олимпиялық стадион**. спорт. Олимпиада ойындарының ашылу және жабылу салтанаттары, кең тараған спорт түрлерінен жарыстар өтетін басты стадион.

ОЛИФ [грек. algrpha] зат. тех. Зығыр не кендір шайырларын қайнатып, майлы бояулар жасауға пайдаланылатын қабыршық сүзгіш сұйық зат.

ОЛИФТЕ= е.т.тех. Бұйым бетіне олиф жағу.

ОЛИФТЕУ Олифте етістігінің қимыл атауы.

ОЛҚАЛ зат. жерг. Қара қоға, мал жемейтін у шоп.

ОЛҚЫ сын. 1.Толмаған, орта, бос. 2. ауыс. Жетіспей, кемдеу тұрған, кеміс.

Олқы көрінеді. Кем, жетімсіз көрінеді. **Олқы санады**. Олқысынды, мардымсыз деп білді.

ОЛҚЫЛА= е.т. Онша кептемей, бастау, орталау ету.

ОЛҚЫЛАН= е.т. Онша тығыздалмау, босандану.

ОЛҚЫЛАНУ Олқылан етістігінің қимыл атауы.

ОЛҚЫЛАУ¹ сын. Жетіспей жатқан, кемдеу.

ОЛҚЫЛАУ² Олқыла етістігінің қимыл атауы.

ОЛҚЫЛЫҚ зат. 1. Тығыздалып толмағандық. 2. ауыс. Ис-әрекеттегі жетіспегендік, кемшілік.

ОЛҚЫЛЫ-ТОЛҚЫЛЫ сын. Әрі-сәрі, екіойлы, дел-сал.

ОЛҚЫРАҚ сын. 1. Түгел толмаған, босырақ. 2. ауыс. Кемірек, төменірек.

ОЛҚЫСЫН= е.т. Місе тұтпау, менсінбеу, қомсыну.

ОЛҚЫСЫНУ Олқысын етістігінің қимыл атауы.

ОЛЛА ар.од.этн. Ант ішу, «Құдай ақы, бар шыным» деген мағынада.

ОЛЛА-БЛЛА од. «Құдай ақы», бар шыным деген мағынада.

ОЛЛАЙ-ПЕЛЛАЙ од. **Олла-біллә**.

ОЛЛАҒИ од. «Құдай ақы», шыныменен.

ОЛЛӘҒИ-БИЛЛӘҒИ од. «Алла атымен айтамын» деп ант-су ішкенде қолданылатын сөз.

ОЛМАЙЫН үст. ескі кіт. Болмайыныша.

ОЛОГЕНЕЗ зат. зоол. Жер бетіндегі өмірдің пайда болуы және органикалық дүниенің дамуы жөнінде италян зоологы Д.Роза XX ғасырдың басында ұсынған идеалистік теория.

ОЛ-ПҮЛ зат. Болмашы ұсақ-түйек, жеңіл-желпі, анау-мынау.

ОЛПЫЛЫҚ зат. Ширамағандық, болбырлық, бостық.

ОЛПЫ-СОЛПЫ сын. 1. Блқшам, жинақы емес; қалай болса, солай. 2. ауыс. Ширақ емес, бір қайнауы ішінде, қырналып, жетілмеген.

ОЛПЫ-СОЛПЫЛАУ сын. Ширақ емес, болбырлау, бастау.

ОЛПЫ-СОЛПЫЛЫҚ зат. Ширамаған болбырлық, бостық.

ОЛПЫ-СОЛПЫСЫЗ сын. Олпы-солпы емес, жинақы.

ОЛТЫР= е.т. ескікіт. **Отыр**.

ОЛТЫРУ Олтыр етістігінің қимыл атауы.

ОЛШИ= е.т. сөйл. Аlishай, аlishи.

ОЛШИЮ Олши етістігінің қимыл атауы.

ОМ¹ зат. физ. Электр кедергісінің халықаралық жүйедегі бірлігі.

Ом заңы. физ. Өткізгіш бойымен ағып өткен ток күшінің (I) оның ұштарындағы кернеуге (V) тура пропорционалдығын анықтайтын физикалық заң.

ОМ² зат. көне. Ома, омбы.

ОМА зат. жерг. Су ішіндегі кішкене құрғақ жер.

ОМА: ома болып отырды. Қол қусырып, бос отырды.

Ома қап. қарғ. Өліп кет, мейлің деген мағынадағы қатты ашуланғанда, кейігенде айтылатын сөз. **Ома қапты**. Жер жастанды, өліп тұсті.

ОМАЙ од. сөйл. **Ойбай**.

ОМАҚ¹ зат. жерг. Астық, тамақ қоятын үй.

ОМАҚ²: омақ пеш. жерг. Дөңгелек темір пеш.

ОМАҚА¹ зат. жерг. Астық, ас қоятын жер.

ОМАҚА² зат. жерг. Ас, тамақ сүзетін тесік ожау.

ОМАҚА³ зат. Белгіленген жерді көрсету үшін топырақтан, тастан т.б. үйілген шағын үйінді.

ОМАҚАША үст. Омақа сияқтанып, омақаға ұқсап.

Омақаша қопиды. Омақа құсап қоқып, ебедейсіз көрінді.

ОМАҚАЛА= е.т. Омақамен (үйіндімен) белгілеу.

ОМАҚАЛАС= е.т. 1. Жер сүзе құлау, омақасу. 2. ауыс. Асығу, жанталасу.

ОМАҚАЛАСУ Омақалас етістігінің қимыл атауы.

ОМАҚАС= е.т. 1. Мойны астына кете, жер сүзе құлау. 2. ауыс. Сәтсіздікке ұшырау.

ОМАҚАСТЫР= е.т. Мойнын астына келтіру, жер сүзе құлау.

ОМАҚАСТЫРУ Омақастыр етістігінің қимыл атауы.

ОМАҚАЛАС= е.т. 1. Жер сүзе құлау, омақасу. 2. ауыс. Асығу, жанталасу.

ОМАҚАЛАСУ Омақалас етістігінің қимыл атауы.

ОМАҚАС= е.т. 1. Мойны астына кете, жер сүзе құлау. 2. ауыс. Сәтсіздікке ұшырау.

ОМАҚАСТЫР= е.т. Мойнын астына келтіру, жер сүзе құлау.

ОМАҚАСТЫРУ Омақастыр етістігінің қимыл атауы.

ОМАҚАТ= е.т. сөйл. **Омақасу**.

ОМАҚАТТЫР= е.т. Омақастыру.

ОМАҚАТТЫРУ Омақастыр етістігінің қимыл атауы.

ОМАҚАТУ Омақат етістігінің қимыл атауы.

ОМАЛ зат. жерг. Сарп, ревматизм.

ОМАЛ= е.т. 1. Ешқайда шықпай, қыбыр ете алмай отырып қалу. 2. Омбылану, көмілу.

ОМАЛУ Омал етістігінің қимыл атауы.

ОМАН сын. Үлкен, кең.

Оман арық. кәс. Үлкен арық, бас арық.

ОМАРТА зат. ауыл шар. 1. Бал арасын өсіретін шаруашылық. 2. Бал арасының бал жиятын үйшігі.

ОМАРТАШЫ зат. кәс. Бал арасын өсіруші, омарта басындағы адам.

ОМАТА зат. Тастан, топырақтан үйілген белгі, омақа.

ОМАШ зат. көне. Ерте заманда пайдаланылған ағаш соқа.

ОМБРОФИТТЕР [грек. ombros – жаңбыр, phyton – өсімдік] зат. бот. Тамыры топырақ бетіне жақын орналасатын және осыған орай топырақтың үстіңгі қабатына сіңген жауын-шашын суын пайдаланатын өсімдіктер.

ОМБРОФОТАР [грек. ombros – жаңбыр, rhobos – көркі] зат. бот. Ұзақ жауатын жаңбырға тезімсіз, құрғақшылық аймақта өсетін өсімдіктер.

ОМБУДСМЕН [швед. ombudsman] зат. экон. Жеке адамдардың мемлекеттік мекемелердің үстінен жасаған шағымын қарау үшін мемлекет тарапындағы адам.

ОМБЫ сын. Белуарға дейін қалың түскен күртік қар.

Омбы қар. Қалың түскен күртік қар.

ОМБЫҒУ Омбық етістігінің қимыл атауы.

ОМБЫҚ= е.т. сөйл. **Омбылау**.

ОМБЫҚТЫР= е.т. **Омбылату**.

ОМБЫҚТЫРУ Омбықтыр етістігінің қимыл атауы.

ОМБЫЛА= е.т. Қарға, құмға т.б. белуардан батып, малтығу.

ОМБЫЛАТ= Қалың қарға, құмға малтықтыру.

ОМБЫЛАТУ Омбылат етістігінің қимыл атауы.

ОМБЫЛАУ Омбыла етістігінің қимыл атауы.

ОМДЫҚ сын. физ. Омға қатысты, омға тән, оммен өлшенетін.

ОММЕТР зат. физ. Электрлік активті кедергіні тікелей өлшеуге арналған аспап.

ОМНИБУС [лат. omnibus] тех. Жолаушылар тасуға арналған әрі көлікпен (атпен) сүйретілетін көп орынды көлік түрі.

ОМОГРАФ [грек. homos – бірдей, grapho – жазамын] зат. лингв. Жазылуы бірдей болғанмен, айтылуы мен мағынасы әртүрлі сөздер мен сөз формалары.

ОМОЛАГАЦИЯ зат. экон. Сатылатын тауарлардың техникалық сипаттамасын тұтынушы елдің талаптарына, ғырыптарына сәйкестендіру.

ОМОНИМ [грек. homos – бірдей, onima – есім] зат. лингв. Айтылуы мен жазылуы бірдей болғанмен, мағыналары әртүрлі сөздер мен сөз тіркестері.

Омонимдер сөздігі. лингв. Тұлғасы бірдей, мағыналары әртүрлі сөздерді түсіндіретін сөздік.

ОМОНИМИКА зат. лингв. 1. Лексикологияның омонимдерді зерттейтін бөлімі. 2. Белгілі бір тілдегі омонимдердің жиынтығы

ОМОНИМИЯ [грек. homonymia] з а т. лингв. *Омонимика.*

ОМОФОН [грек. homos – бірдей, phone – дыбыс, дауыс] з а т. лингв. *Айтылуы бірдей болғанмен, жазылуы мен мағынасы басқа сөздер мен сөз формалары.*

ОМПА¹ з а т. этн. *Асықтың аша жағы, төмен қарап тік тұру қалты.*

Омпасынан салды. а) *Асықты омпта тұр-ғызды.* ә) *Тікесінен тік құлатты, сұлатым салды.*

ОМПА² з а т. сөйл. **Оңқа.**

ОМСЫРАЙ= е т. *Бір нәрсенің орны олқыла-ның, бос қалуы, ойсырауы.*

ОМСЫРАЙТ= е т. **1.** *Олқыландыру.* **2.** ж е р г. *Еңсеріп тастату, ойсырату.*

ОМСЫРАЙТУ *Омсырайт етістігінің қимыл атауы.*

ОМСЫРАЮ *Омсырай етістігінің қимыл атауы.*

ОМУЛЬ [лат. coregonus] з а т. з о о л. *Лосось тұқымдасына жататын балық.*

ОМФАЛИТ [грек. omphalos] з а т. мед. *Жаңа туылған нәрестелердің кіндік жарасын жұқтыруы нәтижесінде кіндік айналасындағы терінің қабынуы.*

ОМЫҒУ *Омығ етістігінің қимыл атауы.*

ОМЫҚ= е т. *Ешқайда шықпау, қыбыр етпеу, омау.*

ОМЫР= е т. **1.** *Шорт сындыру, опырып жіберу.* **2.** *Бір шетінен ала сындыру.*

ОМЫРАЙ= е т. *Ішке қарай ойысу, орны үңірейіп қалу.*

ОМЫРАЙТ= е т. *Омсырайту.*

ОМЫРАЙТУ *Омырайт етістігінің қимыл атауы.*

ОМЫРАУ з а т. **1.** *Жан-жануардың, адамның көкірегі, кеудесі.* **2.** *Киімнің кеуде тұсы.* **3.** а у ы с. *Әйелдің кеудесі, емшегі* <лат. mamma>. **4.** а у ы с. *Менмен, кеудемсоқ.* **5.** ж е р г. *Өмілдірік.*

Омырауга алды [салды]. *Кие жөнелді, күш жұмсады, кеудеге салды. Омыраудағы бала. Емшектегі бала; емізулі бала. Омырау жасады. Кие жөнелді, кеудеге салды. Омырау көрсетті. Кеудесін көтеріп мықтысынды. ә) Өктемдік жасады, тізе батырды. Омырау қақты. Бір орнында тытырышып тұрып алды (жылқы туралы). Омырау қалта. Төсқалта. Омырау қамыт. этн. Түйе қамыттың желкелігі. Омырау қылды. Айбат жасады, қыр көрсетті. Омырау соқпа. Өз айтқанынан басқаға көнбейтін кеудемсоқ, о жар. Омырауы аңқыды. Киімінің жағасы жиналмады, кеудесі ашық-шашық қалды, жағасы далиды. Омырауы боялды. Ағыл-тегіл жылады, егілді. Омырауы дал [есіктей аңқиған]. б е й н. а) Ұзақ жүріске төзімді, жүзірік қазақы жылқыға тән ат сынының бір белгісі, омырауы кең (жылқы). ә) Кең кеуделі, еңгезердей, алып (адам, жігіт). Омырауы даладай. б е й н. Төсі кең, мықты (ат туралы). Омырауы жасқа малынды [боалды]. Зар қағып, еңіреді, қайғыға батты. Омырауымен соққандай. Өркеуде, қажымайтын. Омырауын ашты. Шын пейіл білдірді, құшақ жайды. Омырауын оққа төседі. Басын өлімге байлады. Омырауын шерге толтырды. Қайғыға салынды, қайғырды, шерленді.*

ОМЫРАУЛА= е т. *Кеудемен соғу, киіп-жару, баса-көктеу.*

ОМЫРАУЛАС= е т. *Баса-көктесу, киіп-жару.*

ОМЫРАУЛАСУ *Омыраулас етістігінің қимыл атауы.*

ОМЫРАУЛАТ= е т. *Баса-көктету, өктемдік жасату.*

ОМЫРАУЛАТУ *Омыраулат етістігінің қимыл атауы.*

ОМЫРАУЛАУ *Омыраула етістігінің қимыл атауы.*

ОМЫРАУЛЫ с ы н. **1.** *Алқымы кең, кеуделі адам.* **2.** *Жүріске төзімді, берік, жүзірік (ат, ат сыны).* **3.** а у ы с. *Күшіне сенген, күшті.*

ОМЫРАУЛЫҚ¹ з а т. **1.** *Малдың көкірек ұс-ті, кеуде ауқымы.* **2.** *Киімнің қайырып тігілген кеуде тұсы.* **3.** ж е р г. *Өмілдірік.*

ОМЫРАУЛЫҚ² з а т. <нем. Büstenhalter> *Әйелдердің төсін көтеріп тұратын іш киімі.*

ОМЫРАУША з а т. **1.** *көне. этн. Төсінің өскендігін білдірмес үшін, қазақ қыздары киетін өте тар кеудеше, көкірекше.* **2.** *Омыраулық.*

ОМЫРАЮ *Омырай етістігінің қимыл атауы.*

ОМЫРМАЛЫ с ы н. *Орта тұсынан опырып екіге бөле қоятын, бүктемелі.*

Омырмалы домбыра. *Алып жүруге ыңғайлы болу үшін шанағы мен мойнының арасынан бүктеліп, жиналатын домбыра.*

ОМЫРТ= е т. *Омыртып сындыру.*

ОМЫРТҚА з а т. **1.** *анат. <лат. vertebrae> Жан-жануарлардың қаңқа негізі болатын арқа сүйегі және соның жеке бір бөлігі.* **2.** этн. *Ет асып, табақ тартқанда берілетін мал етінің бір мүшесі.*

Омыртқа бағанасы. *анат. <лат. columna vertebralis>. Бір-бірімен шеміршек буындар арқылы жалғасып, ортасындағы өзегінде жұлын болатын адам мен омыртқалы жануарлардың қаңқа негізі болып табылатын арқа сүйегінің бөлігі. Омыртқаға шақыру. этн. Кейбір өңірлердегі соғымнан дәм татыру дәстүрі. Омыртқа жота. б и о л. 33 омыртқадан құралған, құрғысында жұлын болатын, адам мен мал денесінің арқа бетінің қалың қабаты. Омыртқа жотасы. анат. <columna vertebhalis> Омыртқалылардың тұлға тірек қаңқасы. Омыртқаның ішіндегі жұлыным. б е й н. Ең қымбаттым, ең қадірлім деген мағынада. Омыртқасы бекімеген. Буыны қатпаған, жас. Омыртқасын омырды. Белін сындырды, құртты. Омыртқасын үзді. Көзін жойды, құртты. Омыртқасы түзу жігіт. ж е р г. Білімді, ақылды, көрнекті, іскер жігіт.*

ОМЫРТҚАДАЙ с ы н. *Омыртқа сияқты, омыртқа тәрізді.*

ОМЫРТҚАЛЫЛАР з а т. з о о л. *Дене тірегі омыртқалардан тұратын ең жоғары са-тыдағы жануарлар тобы.*

ОМЫРТҚАСЫЗ с ы н. *Омыртқасы жоқ. Омыртқасыз жануарлар. з о о л. Омыртқа-сыздар.*

ОМЫРТҚАСЫЗДАР з а т. з о о л. *Омыртқасы жоқ жануарлар тобы; ұсақ жән-діктер.*

ОМЫРТУ *Омырт етістігінің қимыл атауы.*

ОМЫРУ *Опыр етістігінің қимыл атауы.*

ОМЫРЫҚ с ы н. *Омырылып түскен, опыр-ылған.*

ОМЫРЫЛ= е т. **1.** *Белінен, ортасынан морт сыну.* **2.** *Бір шетінен кертілу.*

ОМЫРЫЛҒЫШ с ы н. *Опырыла кететін, сыңғыш.*

ОМЫРЫЛҒЫШТЫҚ з а т. *Морт сынатындық, опырылғыштық.*

ОМЫРЫЛМАЛЫ с ы н. *Опырылып қалғыш, опырылатын.*

ОМЫРЫЛУ *Омырыл етістігінің қимыл атауы; шетінен кертілу.*

ОН с а н. *Тоғыздан кейінгі, он бірдің алдындағы есептік сан.*

Он алты тілік қазандай. *б е й н. Торсиган, үлкен. Он бармағы қыналы. Тырнақтары қырналған, боялған әдемі саусақ. Он бір қара жұмбақ қой. этн. Он бір санының халықтық ұғымы. Он бір перне. б е й н. Домбыра туралы. Он бір буынды өлең. ә де б. Үш бунақтан құралатын, екі бунақ 3 буын, 4 буын немесе 4 буын, 3 буын болып еркін ауыса беретін, ал соңғы үшінші бунақ үнемі 4 буынды болып келетін, қазақ поэзиясында бұрыннан жиі қолданып келе жатқан өлең өлшемі. Он бір сан. а) Он бір рудан құралған. ә) Қырық рудан құралған. Он бір ырым. этн. Ел айырығысарда киім-кешек, мал-мүлкін айырбастап, алмастыратын ырым. Он екі алуан. Сан түрлі. Он екі баспа қобыздай. б е й н. Даусы зор, үлкен қобыздай. Он екі де бір гүлі ашылмаған. а) *Балиғат жаспан аспаған, жыныстық қатынасқа бармаған.* ә) *Қырышын жас, шынайы таза, ұяты бетінде тұрған именшек, ибалы жас. Он екі де бір нұсқа жоқ. а) Әлі басы да құралмаған, ізі салынбаған, ешбір белгісі жоқ. ә) Сау-тамтығы қалмаған. Он екі де бір нұсқа [құрауы] ұқсамау. Еш нәрсенің әлі басы да құралмаған, аты бар да заты жоқ; тұқ те ізі түспеген, жүгіе келмеген. Он екі елі ішек [шек]. анат. Қарынның шығар аузына жалғасып жатқан ұзындығы он екі елдей жуан ішек. Он екі имам. діни. Әли бин Әбу Тәлип әулетінен тараған, бірін-бірі жалғастырған он екі шейт имам [біріншісі – Әбу-д-Хасан Әли бин Әбу Тәлип-Муртазадан бастап, он екіншісі – Мұхаммед бин әл-Хасан әл-Худджа әл-Қайым әл-Мунтазарға (Мәдіні күткенге) дейінгі имамдар; соңғысы – Мұхаммед, шейттердің аңызы бойынша, әкесінің өлімінен кейін «ғайып болып кетеді», оны ақырзаман алдында әлемде «қой үстіне бозторғай жұмыртқалаған» әділ заман орнататын билеуші ретінде жер бетіне қайтып оралады делінген]. Он екі қарыс. этн. Қазының үлкенінің көлемін білдіретін халықтық мөлшер атауы. Он екі қарыс қазандай. а) *Үлкен қазан сияқты. ә) Өте үлкен, ауқымды, зор. Он екі күйрық, бес шалғы. саят. Саят құсының күй-рығындағы он екі үлкен қауырсыны мен қанатының қарулы бес қауырсыны. Он екі құрсау, жез айыр [мылтық]. этн. б е й н. Берік мылтық, бес қарудың бірі. Он екі мүше. этн. Дене бітімі, бар тұлғасы, тұтас дене [бас, омыртқа, екі жамбас, екі жауырын, екі тоқпақ жілік, екі асық жілік, екі қары жілік]. Он екі мүшегі сау. Келтар, мүдедек емес; қол-аяғы, бас-көзі аман. Он екі өрім дырау [бұзау тіс] қамшы. Он екі таспадан өрлген жуан қамшы; қару. Он екі саққа [әр саққа, неше саққа] жүгіртті. Неше түрлі құбылты. Он екі тұтам [оқ, жай]. этн. Үлкен садақ оғының өлшеміне тең халықтық өлшем. Он екі тұтам жебе. этн. Үлкен, ұзын жебе. Он қолынан [саусағынан] өнері тамған. а) *Ағаштан түйін түйетін, өте шебер. ә) Асқан шебер, іскер. Он неше. Он шақты. Он ойланып, мың толғанды. Бір мәселені шешуде мейлінше жауаптылықпен қарады. Он салса, бір баспайды. Жүріс-тұрысқа бейімі жоқ, жатып ішер жалқау. Он сан. этн. Қырық рудан құралған, түрлі-түрлі. Он сан байтақ көне. Бірнеше ру мен халықтан құралған хандық. Он сан ноғай. Құллі ноғай тайпалары. Он сан ноғай [байтақ] бүлген күн. ф о л ь к. Ел басына күн туып, ел іші ыдырған күн, жұрт үшін аласапыран****

заман орнаған кез. **Он сан ноғай** бүлді. фольк. Қалың ноғайлы елі, жұрты ойрандалды, тозды, ыдырады. **Он саусағы майысқан.** поэт. Шебер, ісмер, қолынан іс келетін (әйел). **Он саусағынан өнері тамған [төгілген].** Қолынан бәрі келетін, өте шебер. **Он саусағындай** білді. Бәрін түгел білді, жете түсінді. **Он саусағы сары алтын.** Саусақтарына алтын жүзік тағынған, әшекейі көп (сұлу қыз туралы). **Он саусақ бірдей емес.** Адамдардың мінезі, тағдыры әртүрлі, бірін-бірі қайталайтын адам жоқ. **Он сегіз мың ғалам [әлем].** діни. поэт. Жер жүзі, күллі дүние [мұсылмандық аңыз бойынша, Алла тағаланың жер бетінде жаратқан алты мың түрлі мақлуқат (фауна), алты мың түрлі нәбәтат (флора) және алты мың түрлі жамияттан (ұлт, ұлыс) тұратын әлемінің жалпы саны]. **Он төртінші [туған, күнде туған] айдай [айша, айға ұқсап].** поэт. Толған айдай жарқырап, сұлуланып көзге түсіп (балиғатқа толған бойжеткен туралы). **Он шақты.** Шамасты онға жуық.

ОНАЗОТ зат. хим. Ұшықты резеңке.

ОНАН: онан әрмен. Бұрынғыдан бетер.

ОНАН-МҰНАН үст. Әр жерден бір.

ОНАЯҚТЫ: онаяқты шаян тәрізділер. зоол. <лат. decaroba> Омыртқасыздар типінің бір тобы.

ОНБАСЫ зат. 1. этн. Ерте кездегі Орта Азия мен Қазақ хандықтарындары он әскер үстінен қарайтын сарбаз лауазымы. 2. тар. Патша үкіметінің жергілікті жерде отарлау саясатын жүзеге асырушы.

ОНДА үст. 1. Ол нәрседе, ол істе; ол жерде. 2. Ол кезде, сол уақытта. 3. Олай болған жағдайда, олай еткенде.

ОНДАҒАН сан. Ұзын-ыргасы он шақты, көптеген.

ОНДАҒЫ есім. 1. Ол жақтағы. 2. Ол кездегі, ол уақыттағы.

ОНДАҒЫ-МҰНДАҒЫ есім. Аргы-бердідегі; анау-мынау.

ОНДАЙ' сын. Ол секілді, соған ұқсас.

ОНДАЙ: ондай қылма, мұндай қыл. этн. Жастар ойыны.

ОНДАЙ-ОНДАЙ сын. Ол секілді, соған ұқсас.

Ондай-ондай хан қызында да болады. Ұсақ кемшілік кімде болса да болады.

ОНДАЙ-МҰНДАЙ сын. Анау-мынау, ол-тұл, оны-мұны.

ОНДАЙША үст. жерг. Сондай.

ОНДА-МҰНДА үст. Әр жерге (жерде) бір, әрлі-берлі.

ОНДАҚ-МҰНДАҚ сын. жерг. **Он-дай-мұндай.**

ОНДАТР зат. зоол. <лат. ondatra zibethicus> Аламан тұқымдасына жататын бағалы терілі аң.

ОНДЫҚ' зат. 1. Саны он кісіден тұратын топ. 2. Қарта ойынындағы тоғыздықтан кейінгі қағаз. 3. тар. Он сарбаздың үстінен қарайтын басы; онбасы.

Ондық бөлшек. мат. Бөлімі он санының бүтін дәрежесі болатын бөлшек. **Ондық жүйе.** мат. Ондық санау жүйесі. **Ондық логарифм.** мат. Негізі онға тең болатын логарифм, яғни берілген сан шығуы үшін оның дәрежеленетін дәреже көрсеткіші. **Ондық санау жүйесі.** мат. Санаудың кең тараған жүйесі. **Ондық система.** **Ондық жүйе.** Ондық шам. көне. Бітесінің кеңдігі өзгелеріне қарағанда жалтақтау болатын шынығы майшам.

ОНДЫҚ' сын. Оған жарарлық, оған тартырлық.

ОНДЫҚТАН үст. сөйл. Олай бол-ғандықтан.

ОНЕИРОФРЕНИЯ зат. мед. Сипатталары диссоциациясыз түс көруге ұқсас жағдай.

ОНЕМАТОПЕЯ [гр. onomatopoiia-сөз жасаймын] зат. лингв. Дауысқа еліктеу.

ОНЖАРҒАЛА=ет. жерг. Шаршау, жүдеу, ұнжырғысы тұсу.

ОНЖЫЛДЫҚ зат. сөйл. 1. Он жылды қамтыған кезең. 2. Жалпы білім беретін орта мектеп.

ОНЖЫРҒА зат. сөйл. Ұнжырға.

ОНИКС [грек. опух (onychos) – тырнақ] зат. хим. Ақ және қара жолақтардың өзара алмасуымен сипатталатын ақық.

ОНКО... Қатерлі ісікпен байланысты ауруларға, оларды емдеуге қатысты күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

ОНКОЛИТТЕР [грек. onkos – шор; lithos – тас] зат. кен. Тау жыныстардағы қазынды төменгі балдырлар мекендерінен қалыптасқан әктасты және доломитті түзілімдер.

ОНКОЛОГ [грек. onkos – ісік, logos – ілім] зат. мед. Қатерлі ісік ауруларын емдейтін маман дәрігер.

ОНКОЛОГИЯ [oncology – өскін, ісік, logos – ілім] зат. мед. Қатерлі ісік ауруларының пайда болу себептерін анықтайтын, емдейтін және алдын ала сақтану әдістерін зерттейтін медицина ғылымының бір саласы.

ОНКОЛЬ зат. экон. Қарызгер банкінің белгілі бір мерзімге ашқан несиеcіні бірте-бірте пайдалану құжын алатын несие нысаны.

ОНКОЛЬДІК [лат. oncall] сын. экон. Онкольге қатысты, онкольге ән.

Онкольдік қаражат. экон. Талап етілетін қаражат. **Онкольдік мәміле.** экон. Талап етілетін мәміле. **Онкольдік несие.** экон. Алғаш талап еткен бойда өтелетін қысқа мерзімді несие. **Онкольдік шот.** экон. Банкідегі бағалы қағаздар кепілімен алынатын ағымдағы шот.

ОНКОСФЕРА [грек. onkos – ілім, sphaire – шар] зат. биол. Алты қармақшысы бар таспа құрттардың жұмыртқадан дамыған дернәсілі.

ОНКОЦЕРОЗ зат. вет. Жылқы мен ірі қараның желке құрт ауруы, кейде аяқ буындарының тарамыстарында мекендейтін жіп тәрізді құрттар.

ОНКҮНДІК зат. Он күнмен шектелетін уақыт аралығында өткізілетін шара.

ОНЛАЙН... [ағыл. on-line] Мағынасы шынайы уақытта істеліп жатыр дегенге тән күрделі сөздердің алғашқы сыңары.

Онлайн режимі. зат. Соғыс кезінде қарсыласқа моральдық ықпал жасау тәсілі ретінде тікелей әфирде ақпараттар мен мәліметтерді жаппай халыққа көрсету.

ОН-ЛАЙН зат. қаржы. Несиелік карточканың эмитент-компанияның компьютерімен тікелей байланысы.

ОНЛАЙН-БИЗНЕС зат. жаңа. Ғаламтордағы заманауи сауда жасау құрылымы.

ОНЛАЙН-ДУКЕН зат. жаңа. Ғаламтордағы сауда.

ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦИЯ зат. инф. Интернет желісінде өтетін конференция.

ОНЛАЙН-СӨЗДІК зат. жаңа. Ғаламтордағы сөздік.

ОНОМАСИОЛОГИЯ [грек. onoma – ат, есім, logos – ілім] зат. Семантиканың бір бөлігі,

номинация (атау) теориясын зерттейтін тіл білімі саласы.

ОНОМАСТИКА [грек. onomastikes] зат. лингв. Тіл біліміндегі жалқы есімдер жиынтығын зерттейтін сала.

ОНОМАТОЛОГИЯ [грек. onoma – ат, есім, logos – ілім] зат. лингв. Тіл білімінің жалқы есімдерді зерттейтін саласы.

ОНСАЙЫС зат. спорт. Он жаттығудан тұратын, ерлерге арналған спорт түрі.

ОНСЕРІ зат. жерг. Бес килограмдық ауырлық өлшемі.

ОНСЫ зат. экон. Биржа мәмілесіндегі сыйлықақы.

ОНТОЛОГИЯ [грек. on (ontos) – нағыз, нақты, logos – ілім] зат. филос. кіт. Бүкіл әлемдегі барлық заттардың негізін, құрылымын зерттеу мен шұғылданатын философияның тарауы.

ОНХОЦЕРКОЗ зат. вет. Жануарлардың жұмыр құрттар қоздыратын инвазиялық кеселі.

ОНША үст. Бәлендей дерлік, соншалықты. **Онша да мұнша [оншама мұнша].** Көп уақыт, осыныша. **Оншадан мұнша жүріп.** Жүріп-жүріп кеп. **Онша емес.** Бәлендей, көңілдегідей емес, шамалы.

ОНШАЛЫҚ үст. Оншама, соншалық.

ОНШАЛЫҚТЫ үст. Соншалықты, оншама.

ОНШАМА үст. Бәлендей, соншама.

ОНША-МҰНША сын. Жеңіл-желпі, бәлендей, айтарлықтай емес. // Қайта-қайта, аздап болса да.

ОНЫ-МҰНЫ есім. Болмашы, анау-мынау, ол-тұл.

ОНЫНШЫ сан. Тоғыздан кейінгі реттік сан.

ОНЫ-ПҰНЫ есім. сөйл. **Оны-мұны.**

ОНИКІ зат. Оған тән, сонікі.

ОҢ сын. 1. Солға қарама-қарсы, соған қарсы жақтағы. 2. матем. Теріс емес, плюс мәнді. 3. ауыс. Дұрыс, жөн.

Оң ахуал. а) Дұрыс көңіл-күй. ә) Белгілі бір қалыптасқан болмыстың дамып, тұрақталуына әсер еткен қолайлы жағдай. **Оң аяғымен атады.** Үйге жақсы тілек, ниетін білдірді деген мағынаны білдіретін қымыл ишарат. **Оң батасын алды.** Ризашылығын алды, риза етті. **Оң батасын берді.** этн. Ризашылығын білдірді, сәт-сапар тіледі. **Оң болсын.** тілек. Сәті түссін. **Оң [жақ] босаға.** этн. Күйз үй кеңістігінің әйел адамға, отанасына арналған бөлігі. **Оң босағада отырған қыз.** этн. Әлі тұрмыс құрмаған, күйеуге шықпаған, ата-анасының үйінде жүрген қыз. **Оңға басты.** Жөнге келді. **Оңға баспады.** Жолы болмады, ісі кейін кетті. **Оңға келді.** Сәті түсті, реттелді. **Оңға туралау.** инф. <ағыл. right alignment> Мәтін жолдарының соңын беттің немесе бағананың оң жағындағы шеткі тұзу бойымен реттеп орналастыру. **Оң дамыту.** саяси. Алға қарай дамыту, ілгерілеу. **Оң жағымды қарайтты.** Отбасын құрып, өрісін кеңейтіп, қамқор болды, пана, тірек болды. **Оң жағына қондырды.** Қамқорына алды. **Оң жағынан [аяғыңмен] тұрды.** Істің сәті болды, жолы оңарылды. **Оң жақ.** а) Солға қарама-қарсы жақ. ә) этн. Бойжеткен қыздың ұзатылғанға дейін болатын туған үйі, төркіні [Қазақтың салты бойынша, күйз үйдің оң жақ босағасы бойжетіп отырған қыздың кеңістігі болып есептеледі, оң жақта отырған қызды күйеуге кеткенше мөпелеп, ерекше еркелетіп еркін өсірген]. **Оң жаққа салды.** Өліктің денесін оң кереге тұбіне жайқастырды.

Оң жақтан [оңнан] айы, сол жақтан күні туды. Бақыты жанды, жолы ашылды, дәурені келді. **Оң жақта отырған қыз.** этн. Айттырылып қойған қыз. **Оң жақтың қызығын көрді.** Бойжеткен қыз өз ата-анасының үйінде ерकेден өсіп, қызықты күндерін өткізді. **Оң жақты шек.** матем. Ордината осінің 0-ден бастап оң жақтағы сандар шегі. **Оң және теріс коэффициенттер.** матем. Алгебралық формулалардың сандық (немесе әріптік) көбейткіштерінің түрлері. **Оң жел.** Қайықтың артынан соғатын жел. **Оң жол.** Дұрыс бағыт. **Оң заряд.** физ. Теріске қарсы заряд. **Оң мен солын таныды [блді].** Жақсы, жаманды ажыратуға жарады; есейді, ержетті. **Оң кері байланыс.** <лат. positive feedback> физ. Эрекеті кейбір кибернетикалық жүйенің бастапқы күйінен ауытқуын арттыруға бағытталған кері байланыс. **Оң көзбен қарады.** а) Шын пейілмен ықылас білдірді, күтті, бақты. ә) Дұрыс, жөн пейіл білдірді. **Оң көзі.** Біреудің жанашыр, сенімді адамы. **Оң көру.** Таңғалу. **Оң қабағын берді.** Жылы шырай білдірді. **Оң қабағы тартты.** Халық ұғымында жақсылық боларын сездіретін белгі. **Оң қабақ көрсетті [танытты].** Жылы шырай білдірді, ықыласы бүлді. **Оң қанат.** әск. Әскер шебінің оң жақ бөлігі. **Оң қарады.** Көңілі түсіп, ықыласы ауды, ұнатты. **Оң қарамады.** Жақтырмады, жек көрді, көңілі қаламады. **Оң қарынша.** Қарыншаның бөлігі. **Оң қол, сол қолын таныды.** Ер жетті, есейді, жақсы мен жаманды айыра білді. **Оң қолы.** Біреудің сенімді адамы, сойыл соғары. **Оң қолы болды.** Сойыл соғары, жақтаушысы болды, сенімді көмекшісі болды. **Оң мен солға қарамады.** Алды-артына қарамады, мән бермеді. **Оң мен солын айырды [таныды, білді, аңғарды].** Жақсы мен жаманды ажырата білді, ержетіп, есейді. **Оң мен солына қарады.** Өмірге, төңірегіне абайлап назар салды. **Оң санады.** Жөн көрді, дұрыс деп тапты. **Оң сандар.** матем. Нөлден үлкен, плюс таңбалы сандар. **Оң сапар тіледі.** тілек. Алыс жолы сәтті болып, аман-есен оралуға тілек білдірді. **Оң түбір.** матем. Оң таңбалы, оң мәнді түбір. **Оң тізесін басты.** Ханның сенімді кеңесшісі, уәзірі болды. **Оң шырай танытты.** Жылы қары алды, оң қабақ білдірді. **Оңына айналмады.** Ісі теріске шартты, сәті түспеді. **Оңынан айы, сол жақтан күні туды.** Бағы жанды, жолы болды, заманы туды.

Оң¹ = ет. Жөнді болу, жетісу, жолы болу.

Оң² = ет. 1. Бояуы қайту, оң, түсі кету. 2. ауыс. Бәрің басынан бастау, бастапқы күйден бастау.

ОңА ес. ескікіт. Оған, соған.

ОңА = ет. ескікіт. **Оңда.**

ОңАЗА сын. 1. Жалаңдаған ашқарақ, тамақсау, қомағай. 2. ауыс. Құлқыны, ындыны құрыған, аңсары ауған.

ОңАЗАЛАН = ет. 1. Араны ашылу, ашқарақтану, обырлану. 2. ауыс. Ындыны құру, құмарту.

ОңАЗАЛАНУ Оңазалан етістігінің қимыл атауы.

ОңАЗАЛЫҚ зат. Обырланған ашқарақтық, тамақсаулық.

ОңАЙ сын. 1. Қиын емес, ауырлығы жоқ, жеңіл. 2. Еңбексіз, күш жұмсаусыз.

Оңай балқитын қорытпалар. кен. Балқу температуралары қалайының балқу температурасынан (233°С) асып түспейтін екі немесе көп құрамбөлікті қорытпалар. **Оңай емес.** Іске асуы, бітуі, орындалуы қиын. **Оңай қоржын қылды.** Жеңіл олжа қылды. **Оңай тимеді.** Қатты қиналды, күйзелтті.

ОңАЙЛА = ет. Іс қиындай түспей, жеңілдену.

ОңАЙЛАН = ет. Жеңілдену, тәуірлену, қиындамау.

ОңАЙЛАНДЫР = ет. Жеңілдендіру, қиындатпау.

ОңАЙЛАНДЫРУ Оңайландыр етістігінің қимыл атауы.

ОңАЙЛАНУ Оңайлан етістігінің қимыл атауы.

ОңАЙЛАТ = ет. Жеңілдету, қиындатпау.

ОңАЙЛАТУ Оңайлат етістігінің қимыл атауы.

ОңАЙЛАТЫЛ = ет. Жеңілдетілу.

ОңАЙЛАТЫЛУ Оңайлатыл етістігінің қимыл атауы.

ОңАЙЛАУ¹ сын. Қиын болмайтындай, жеңілдеу.

ОңАЙЛАУ² Оңайла етістігінің қимыл атауы.

ОңАЙЛЫҚПЕН үст. Тез арада, қиналмай, оңайшылықпен.

ОңАЙШЫЛЫҚПЕН үст. сөйл. **Оңайлықпен.**

ОңАЙЫРАҚ сын. Жеңілрек, қиын емес.

ОңАЛ = ет. 1. Оңдалып жөніне келу, түзелу.

2. Қатарға қосылу, жетіліп кету. 3. Еталып, қондану, семіру. 4. ауыс. Сырқаттан жазылу, айығу.

ОңАЛДЫР = ет. 1. Айықтыру, сырқаттан жазу. 2. Жөнге келтіру, реттеу.

ОңАЛДЫРУ Оңалдыр етістігінің қимыл атауы.

ОңАЛТ = ет. Жөнге келтірту, жақсарту.

ОңАЛТУ Оңалт етістігінің қимыл атауы.

ОңАЛУ Оңал етістігінің қимыл атауы.

ОңАТ сын. жерг. Жақсы, жөнді, оң.

ОңАты келді. Реті келді, сәті түсті.

ОңАТТА = ет. жерг. Өңдеу, жөндеу.

ОңАТТАУ Оңатта етістігінің қимыл атауы.

ОңАУ Оңа етістігінің қимыл атауы.

ОңАША үст. Өзгелерден оқшау, жеке-дара, бөлек.

Оңаша қалдыру. Елден, көпшіліктен жырақ ету, бөлектеу.

ОңАШАДА үст. 1. Бөтен адам жоқ жерде.

2. Ерекше жағдайда, әспеттеп.

ОңАШАЛА = ет. Оңаша шығару, даралау, оқшаулау.

ОңАШАЛАН = ет. Оқшаулану, бөлектену, жекелену.

Оңашаланған мүше. лингв. Өзінен бұрынғы сөйлем мүшесін жан-жақты нақтылап, дәлдеп тұратын айқындауыштың бір түрі.

ОңАШАЛАНДЫР = ет. Оңашаландыру, бөлектеу.

ОңАШАЛАНДЫРУ Оңашандыр етістігінің қимыл атауы.

ОңАШАЛАНУ Оңашалан етістігінің қимыл атауы.

ОңАШАЛАТ = ет. Оқшаулау, жекелету, бөлектету.

ОңАШАЛАТУ Оңашалат етістігінің қимыл атауы.

ОңАШАЛАУ¹ сын. Жұрт назарынан тыс, оқшаулау, бөлектеу.

ОңАШАЛАУ² Оңашала етістігінің қимыл атауы.

ОңАШАЛЫҚ зат. Сырт көзден тыс оқшаулық, жеке-даралық.

ОңАШАР = ет. Жұрт тарап, үй іші босау, кеңу.

ОңАШАРАҚ сын. Өзгелерден жеке-дара, шеттеу, бөлектеу.

ОңАШАРУ Оңашар етістігінің қимыл атауы.

ОңАШПА = ет. жерг. Келісе алмау, жапсау.

ОңБАҒАН сын. Ниеті қара, жексұрын, сұрқия. // Жексұрын, сұрқия адам. // Надан, қараңғы адам.

ОңБАҒАНДЫҚ зат. Қараниеттік, жексұрындық, сұрқиялық.

ОңБАҒЫР сын. қарғ. Құрып кеткір деген мағынадағы кейде жай гана кейгенде айтылатын сөз.

ОңҒАЙТТА = ет. жерг. **Оңтайлау.**

ОңҒАЙТТАУ Оңғайтта етістігінің қимыл атауы.

ОңҒАҚ¹ зат. зоол. <лат. tinca tinca> Судан шығарғанда түсі оңып кететін, денесі ұсақ қабыршақты, шырышы мол, тұқы тәрізділер отрядына жататын тұңғы су балығы.

ОңҒАҚ² сын. 1. Өңін тез жоғалтатын, оңғыш, өзгергіш. 2. ауыс. Тұрақсыз, опасыз.

ОңҒАР = ет. 1. Жолы болып, ісі оңға басу.

2. жерг. Реттеу, жөнге келтіру.

ОңҒАРУ Оңғар етістігінің қимыл атауы.

ОңҒАРЫЛ = ет. Оңға бастырылу, сәті түсірілуі.

ОңҒАРЫЛУ Оңғарыл етістігінің қимыл атауы.

ОңҒЫШ сын. Түсі тез кететін, оңғақ.

ОңДА = ет. 1. Жөнге келтіру, түзеу, дұрыстау. 2. Сәті түсу, жолы болу.

ОңДАЙЛАН = ет. Оқталу, ұмтылу.

ОңДАЙЛЫ сын. жерг. Оңтайлы, ікемді, бейімді.

ОңДАЛ = ет. 1. Сәті түсу, реті келу. 2. Жөндеу, түзетілу.

ОңДАЛУ Оңдал етістігінің қимыл атауы.

ОңДАП үст. Әбден, жан-жақты бүге-шігесіне дейін.

ОңДАС = ет. Жөндесу, көмектесу.

ОңДАСУ Оңдас етістігінің қимыл атауы.

ОңДАТ = ет. Жөндеу, ретке келтірту.

ОңДАТУ Оңдат етістігінің қимыл атауы.

ОңДАУ Оңда етістігінің қимыл атауы.

ОңДЫ сын. Жөні дұрыс, жақсы, тәуір.

ОңДЫЛАУ сын. Өзгесінен гөрі тәуірлеу, жақсылау.

ОңДЫЛЫҚ зат. Жөні тәуірлік, құрылымды дұрыстық.

ОңДЫР = ет. Істі тындыру, бітіру, ретке келтіру.

ОңДЫРМА = ет. 1. Еш нәрсе тындыра алмау, түк бітірмеу. 2. Рақым етпеу, аямау.

ОңДЫРМАЙ үст. 1. Үлкен етіп, баттытып. 2. Аямай, бар пәрменімен.

ОңДЫРМАУ Оңдырма етістігінің қимыл атауы.

ОңДЫРТ = ет. Тындыру, бітіру.

ОңДЫРТУ Оңдырт етістігінің қимыл атауы.

ОңДЫРУ Оңдыр етістігінің қимыл атауы.

ОңДЫ-СОЛҒА үст. Олай-бұлай, әрлі-берлі.

ОңДЫ-СОЛДЫ үст. 1. Олай да бұлай, әрлі-берлі. 2. Үсті-үстіне, кезекте-кезек.

ОңҚА¹ зат. этн. 1. Асықтың аша жағының жоғары қарап тік тұру қалпы. 2. Асық ойымының түрі.

Оңқа тұрды. Қаңтарылды, бос тұрды.

ОҢҚА² зат. мед. Банка (дәрігерлік құрал).
ОҢҚА³ сын. сөйл. **Оңқай**.
ОҢҚАЙ сын. 1. Жұмысты тек оң қолымен істейтін (адам). 2. Малдың оң жақ аяғының асығы.
Оңқай асықтай жылдам. Епті, оралымға бейім, ыңғайлы. **Оңқай көлік.** жаңа. Рөлі оң жақта орналасқан жеңіл мәшине, көлік.
ОҢҚА-ШОҢҚА: оңқа-шоңқа болды [оңқа-шоңқасы шықты]. Аяғы аспаннан келді, омақаса құлады.
ОҢЛА= ет. жерг. *Өңдеу, жөндеу.*
ОҢЛАУ Оңла етістігінің қимыл атауы.
ОҢЛЫ сын. жерг. Оңды, ыңғайлы.
ОҢ-СОЛ сын. Оң және сол.
Оң-солын таныды. Жақсы-жаманды, келер-келерді білді, ақылы толды.
ОҢСЫН= ет. Өз ісін, өз қылығын жөнсіну.
ОҢСЫНУ Оңсын етістігінің қимыл атауы.
ОҢТАЙ зат. Орайы, сәті түскен іс, қолайлы жағдай, реті келген ыңғай.
ОҢТАЙЛА= ет. Қолайлы ету, ыңғайлау.
ОҢТАЙЛАН= ет. Ыңғайлану, дайындалу.
ОҢТАЙЛАНДЫР= ет. 1. Көптеген мүмкіндіктен ең жақсы нұсқасын таңдау, оңтайлы шешімдерді пысықтау. 2. Жүйені ең оңтайлы жағдайға келтіру.
ОҢТАЙЛАНДЫРУ зат. инф. <ағыл. optimizer> Объектілік модульді ыңғайлайтын оңтайландырушы аударғыштың бөлігі.
ОҢТАЙЛАНДЫРУ Оңтайландыру етістігінің қимыл атауы.
ОҢТАЙЛАНЫҢҚЫРА= ет. Қолайлырақ етіңкіреу, ыңғайланыңқырау.
ОҢТАЙЛАНЫҢҚЫРАУ Оңтайланыңқырау етістігінің қимыл атауы.
ОҢТАЙЛАҢҚЫРА= ет. Ыңғайлаңқырау, реттеліңкіреу.
ОҢТАЙЛАҢҚЫРАУ Оңтайлаңқырау етістігінің қимыл атауы.
ОҢТАЙЛАС= ет. Ыңғайласу, реттелісу.
ОҢТАЙЛАСУ Оңтайлас етістігінің қимыл атауы.
ОҢТАЙЛЫ сын. Икемді, лайықты, қолайлы, ыңғайлы.
Оңтайлы бағдарламалау. инф. <ағыл. forced programming> Бағдарламаның орындалу уақыты және, бірінші кезекте, сыртқы сақтау құрылғыларында орналасқан мәліметтерді іздестіру және таңдау уақытын азайтатын бағдарламалау тәсілі. **Оңтайлы ету.** Барынша қолайлы жасау. **Оңтайлы жерден түсі.** Ебін тауып жайлады, ыңғайын келтірді. **Оңтайлы қуат.** физ. Өнім бірлігіне шаққанда ең аз шығын жұмсалатын өндірістік операциялардың өнімділік деңгейі.
Оңтайлы режим. инф. <ағыл. optimal mode> Берілген шарттар бойынша кейбір функцияның экстремумын жасақтайтын компьютердің немесе жүйенің жұмыс режимі. **Оңтайлы ылғалдану белдемі.** с. ушар. Егіншілік үшін қолайлы атмосфералық жауын-шашынның жылдық қосындысының мөлшері булану көрсеткішіне тең немесе сәл ғана жоғары болатын аумақтар.
ОҢТАЙЛЫҚ зат. Бір нәрсеге икемділік, лайықтылық, ыңғайлылық.
ОҢТАЙЛЫЛАУ сын. Икемдігі бар, ыңғайлылау, қолайлылау.
ОҢТАЙЛЫЛЫҚ зат. экон. Экономикалық іс-әрекеттің ең таңдаулы тәсілі, бір нәрсенің оңтайлы мәніне жету мүмкіндігі.
ОҢТАЙЛЫЛЫҚ зат. сөйл. **Оңтайлық.**
ОҢТАЙСЫЗ сын. Қолайсыз, ыңғайсыз,

ОҢТАЙСЫЗДЫҚ зат. Икемі жоқтық, ебедейсіздік.
ОҢ-ТЕРІСІ сын. Істің ақиқатқа қатысы, дұрыс-бұрыс екені.
ОҢТҮСТІК зат. 1. Әлемнің төрт бұрышының солтүстікке қарама-қарсы жағы; түстік. 2. Белгілі аймақтың түстік бағыттағы тұсы.
Оңтүстік ендік. геогр. Жер шарының экватордан оңтүстікке қараған қашықтығы.
ОҢТҮСТІК-БАТЫС зат. Жер бетіндегі нүктенің оңтүстік жағының батыс тұсы.
ОҢТҮСТІК-ШЫҒЫС зат. Жер бетіндегі нүктенің оңтүстік жағының шығыс тұсы.
ОҢУ Оң етістігінің қимыл атауы.
ОҢША= ет. ескі кіт. Түзету, жөндеу.
ОҢШАУ Оңша етістігінің қимыл атауы.
ОҢШЫЛ сын. тар. совет. саяс. Саяси кертартпалықты қолдайтын, реакцияшыл.
ОҢШЫЛДАН= ет. қоғ. саяси. Саясатта оңшыл (реакцияшыл, консервативтік) көзқараста болу жағына ауысу тұсу.
ОҢШЫЛДАНУ Оңшылдану етістігінің қимыл атауы.
ОҢШЫЛДАУ сын. Саяси кертартпалау, реакцияшылдау.
ОҢШЫЛДЫҚ зат. Саяси кертартпалық, реакцияшылдық.
ОҢЫҢҚЫ сын. Түсі бозарыңқы, өңі қуарыңқы.
ОҢЫС= ет. жерг. Жөнге келісу, тату тиру, ымыраласу.
ОҢЫСУ Оңыс етістігінің қимыл атауы.
ОҢЫШ= ет. жерг. Келісе білу, тату тиру.
ООГАМИЯ [грек. oop – жұмыртқа, gamos – неке] зат. биол. Жыныстық көбеюдің спермияның жұмыртқа жасушасын ұрықтандыратын түрі.
ООГЕНЕЗ [грек. oop – жұмыртқа, грек. genesis – пайда болу] зат. биол. Аналық жыныс жасушасының, яғни жұмыртқаның пісіп жетілуі.
ООДАРЫШ зат. спорт. Қырғыздардың ат үстінде ойнайтын ұлттық ойыны, аударыспақ.
ООЛИТТЕР [грек. oop – жұмыртқа, lithos – тас] зат. геол. 1. Карбонаттар мен темір тотықтары және марганец т.б. тұратын минералдық құрылым. 2. Шөгінді жыныстарда кездестірілген шар немесе эллипс пішінді түзілімдер.
Оолит кендері. геол. Оолиттер шығарылатын кен орындары. **Оолит рудалары.** геол.
Оолит кендері.
ООЛИТТІ сын. кен. Оолит араласқан, оолиті бар.
Оолитті шөгінділер. геогр. Негізінен оолиттерден құралған теңіз немесе көл шөгінділері.
ООЛИТТІК сын. кен. Оолитке тән, оолитке қатысты.
Оолиттік құрылым. геол. Оолиттер мен керіштеуші заттан тұратын шөгінді таужыныстың құрылымы.
ООФОРИТ [грек. oorphoron] зат. мед. Аналық жыныс безінің қабынуы.
ОП¹ зат. Терең құз, ор.
ОП² зат. жерг. 1. Қада, қырманға қадаған ағаш. 2. Шығырды айналдыратын көліктің жүретін жолы, оның айналасы, алаңы. 3. Балшық басқанда шұңқырдың ортасында адам тұратын орын.
ОП³: оп басында. сөйл. **О баста.**
ОП⁴= ет. 1. Қомағайлайланып асау, жалмау. 2. ауыс. Жоқ қылу, құрту, сіңіру.

Обырдай оңты. Ажалдай төнді, аранын ашты.
ОПА¹ [ар. وفاة] зат. <франц. poudre> парфюм. Гигиеналық және косметикалық мақсатта пайдаланылатын, бетті ағартып, әрлеуге арналған хош иісті, жұмсақ, майда ұнтақ.
Опа жақты. Опалады.
ОПА² ар. зат. Қайыр-шапағат, қайырым.
Опа берді [етті, қылды]. Құт-берекелі болды, қайыр-шапағаты тиді. **Опа жоқ.** а) Тұрақ, байлау жоқ, қайыр, құт жоқ. ә) Пайдасыз, бос әурешілік. **Опа көрді.** Пайда көрді, береке тапты. **Опа көрмеді.** Рахат көрмеді, жақсылық көрмеді. **Опасы жоқ сұм жалған** [дүнне, дүнне боқ]. Тұрлауы жоқ пәни жалған; өткініші құмыр. **Опа тапты.** Пайда көрді, береке тапты, миратына жетті.
ОПА³ зат. жерг. Дерт, нәубет.
ОПА⁴ зат. Оба, төбе.
ОПА-ДАЛАП зат. Бетке, ерінге жағатын косметикалық заттар.
ОПАДАН ұст. жерг. Ерсі, жөнсіз.
ОПАДАР¹ зат. зат. ескі кіт. 1. Ризық, нығмет беруші; Алла Тағаланың әлшамі. 2. Құт, ізгілік. 3. ауыс. Сүйеніш, тірек.
ОПАДАР² зат. Ит жылы туған адам.
ОПАЙКЕ зат. Бұзау терісінен өңделген былғары.
ОПАЙТ= ет. жерг. Шошайту, үйіп қою.
ОПАЙ-ТОПАЙ елік. 1. Ұмар-жұмар, опыр-топыр. 2. Астан-кестен, бейберекет.
ОПАЙТУ Опайт етістігінің қимыл атауы.
ОПАКА [франц. ораже] зат. кен. Негізінен аморфты кремнезнен (опалдан) тұратын (92–98%), саз түйіршіктерінің, аздалар (диатомдар, радиоларийлер, кремнийлі губкалар) қалдықтарының, минерал (кварц, дала шпаттары, глауконит және т.б.) түйірлерінің азбаған мөлшерін кіріктіретін жеңіл, қатты, ұсақ кеуекті, кремнийлі таужыныс.
ОПАҚ: отырса [отырғаны] опақ, тұрса [тұрғаны] сопақ. Іс-әрекеті, жүріс-тұрысы ұнамады, жақпады.
ОПАЛ [лат. opalus] зат. хим. Тотықтар класына жататын табиғи минерал.
ОПАЛА= ет. Бетіне опа жағу; сәндену.
ОПАЛАН= ет. Бетке опа жағуы, сәндену.
ОПАЛАНУ Опалан етістігінің қимыл атауы.
ОПАЛАҢ-ТОПАЛАҢ елік. Опыр-топыр, әбігер қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.
Опалаң-топалаң болды. Опыр-топыр болды, әбігерге түсті.
ОПАЛАУ сын. жерг. Бос, нашар, осал.
ОПАЛАУ Опала етістігінің қимыл атауы.
ОПАЛЕСЦЕНЦИЯ зат. физ. Дисперсті фаза бөлшектерінің сыну көрсеткішінен дисперсті орталық сыну көрсеткішінің айтарлықтай айырмашылығы бар коллоидты жүйенің жарықты шашыратуы.
ОПАЛИНДЕР [лат. opalinata] зат. биол. Саркомастигофорлар типіне жататын қарапайымдар.
ОПАЛЫ сын. Тұрақты, тұрлаулы, баянды.
ОПАЛЫЛЫҚ сын. Опалы болушылық, тұрлаулық.
ОПАН зат. жерг. Көлемі кең қазылатын құдық.
ОПАР сын. жерг. Қияңқы, содыр, сотқар, тебір, тентек.
ОПАРА зат. тамақ. Аздап қант пен үн қосылып, суға езілген ашытқы.

ОПАР-ТОПАР зат. жерг. *Опыр-топыр, апыр-топыр.*

ОПАСЫЗ сын. 1. Екіжүздi, құбылмалы. // Екіжүздi адам. 2. Тұрақсыз, тұрлаусыз.

Опасыз дүние [жалған]. Тұрлаусыз өмiр, фәни дүние.

ОПАСЫЗДАЙ зат. сөйл. жерг. **Опасыз.**

ОПАСЫЗДЫҚ зат. 1. Опа көрсетпеушiлiк, екіжүздiлiк. 2. Жауыздық, дұшпандық. 3. психол. Адамның азамат, ұйым мүшесi, отагасы ретiндегi әлеуметтік позицияларынан (мәртебесiнен), парыз ұғымынан және т.б. туындайтын, өзi ұстанған принциптерiн, сенiмдерiн, мiндеттерiн бұзатын iс-әрекетiнiң сипаттамасы.

Опасыздық еттi [қылды, iстедi]. Пәтуада тұрмады, тұрлаусыздық iстедi, алдады.

Опасыздық жасады. Сатқындық жасады.

ОПАТ [ар. وقفات] зат. Өлiмге, қырғынға шыяраушылық.

Опат болды. Мерт болды, мезгiлсiз қазаға шыярады. **Опат қылды [еттi].** Өлiм құштырды, мерт қылды.

ОПАШЫЛ сын. Баянды, тұрлаулы.

ОПАШЫЛДЫҚ зат. Қайырымдылық, баяндылық.

ОПЕНИНГ зат. экон. 1. Бағалы қағаздың не тауардың сауда күнiнiң басындағы бағасы. 2. Нарық мүмкiндiгiнiң қысқа мерзiмдi шеңберi.

ОПЕРА [итал. opera] зат. муз. Қатысушы кейiпкерлер оқиганы оркестрдің сүйемелдеуiмен, көтерiңкi ырақпен орындайтын сахналық музыкалы-драмалық шығарма.

Опера театры. өнер. Опералық шығармаларды көрсетiн театр.

ОПЕРАЛЫҚ сын. муз. Операға лайық, операға арнап жазылған.

ОПЕРАНД [лат. operand] зат. и н ф.

1. Компьютер командасында немесе бағдарламасында кез келген операцияға (iс-әрекетке) қатыналатын мәлiметтер элементi. 2. Мәшинелiк операциялар жасайтын деректер нышаны.

Операнд өрiсi. и н ф. <ағыл. argument field> Мәшинелiк команданың немесе операнды бар асемблер командасының бөлiгi. **Операнд регистрi.** и н ф. <operand register> Орындалатын команда операндысын орналастыруға пайдаланылатын арифметикалық-логикалық құрылыс регистрi.

Операндтың атқару адресi. и н ф. Жадқа орналасқан операндтың орнын анықтау үшін санаушының тақпан ығыстыру аралығы.

ОПЕРАТИВТІ сын. Шұғыл шешiмдi керек ететiн, тiкелей iске асырылатын; қолма-қол.

Оперативтi жад. и н ф. <ағыл. random access memory (RAM), main storage> Процессорда орындалып жатқан бағдарламалар мен оларға қажеттi мәлiметтердi сақтайтын компьютердiң жедел жады. **Оперативтi меню.** и н ф. <ағыл. shortcut menu> Меңзермен объектiнi көрсетiп тұрып, нұсқағыштың оң батырмасын басқанда, суырылып шығатын жаңа меню. **Оперативтi өңдеу.** и н ф. <ағыл. shortcut processing> Мәлiметтердi жүйеге келiп түсiсiмен кiдiрiсiсiз өңдеу. **Оперативтi регистр.** и н ф. <ағыл. scratch-pad register> Компьютердiң аса жедел жадының регистрi. **Оперативтi таңдау пернесi.** и н ф. <ағыл. shortcut key> Көптеген қолданбалы бағдарламалар мен графикалық интерфейстерде – менюге кiрмей-ақ, кейбiр командаларды жылдам шақыратын перне немесе пернелер комбинациясы. **Оперативтi топ.** Белгiлi бiр маңызды мәселенi шұғыл шешу үшін құрылған адамдар тобы.

ОПЕРАТИВТІК сын. **Оперативтi.**

Оперативтiк есеп. Белгiлi бiр шаруашылық операцияларын тiкелей жүзеге асырылып жатқан жерде және сәтте күнделiктi бақылау мен тiркеу жүйесi болып табылатын шаруашылық есебiнiң түрi.

ОПЕРАТИВТІЛІК зат. Iске тiкелей араласушылық, iскерлiк.

ОПЕРАТОР [лат. operator] зат. 1. Кино түсiруге арналған техникалық құралдардың қызметiн реттейтiн маман. 2. Өнеркәсiп пен әскери техникалардың тетiгiн басқарушы, бақылап ретке салушы. 3. и н ф. Компьютер жұмысын бақылап, басқарып отыратын, оған мәлiметтер енгiзiп, нәтижелерiнiң шығарылуын тексеретiн маман. 4. те х. Пульс арқылы күрделi жабдықтардың жұмысын басқарушы маман (мысалы, радиолокация, стансылар, бұрғылау қондырғылары, электронды есептеуiш машиналарында т.б.). 5. матем. Жүйенi сипаттайтын функцияны түрлендiрудiң математикалық түрлi операциялары (алгебралық, дифференциалдық, интегралдық т.б.) жасайтын математикалық өрнек.

Оператор командасы. и н ф. <ағыл. operator command> Пайдаланушының пернетақтадан операциялық жүйенiң енгiзген командасы. **Оператор қатесi.** и н ф. <ағыл. operator error> Есептеу үдерiсiн басқару барысында бiлмеу немесе ұқыпсыздық салдарынан компьютер операторының жиберген қатесi. **Операторлар кезектестiлiгi.** и н ф. <ағыл. operator precedence> Өрнектердi есептеу кезiнде орындалатын операторлардың (амалдарың-операциялардың) белгiлi бiр реттiлiкпен – артықшылықпен кезектесе орындалуы. **Операторларды iшке салу.** и н ф. <ағыл. statement nesting> Бiр немесе бiрнеше операторды бағдарламаның басқа операторының iшiне орналастыру. **Операторлар теориясы.** и н ф. Операторлардың қасиеттерiн, олардың әртүрлi есептердi шешуде қолданылуын зерттейтiн функционалдык анализ бөлiмi.

ОПЕРАТОРЛЫҚ сын. Операторға тән, операторға қатысты.

Операторлық жақшалар. и н ф. <ағыл. statement brackets> Бағдарламаның операторлар жиынтығын шектейтiн қолғабыстық сөздер бегiн және end. **Операторлық қызмет.** Оператор атқаратын қызмет. **Операторлық өнер.** к ин о. Көркем шығармашылықтың кинематографиялық түрi. **Операторлық схема.** и н ф. <ағыл. the operator circuit> Жад схемасынан, схемалар қаңқасынан жинақ және полустер арасында жадты үлестiру.

ОПЕРАЦИЯ [лат. operatio] зат. 1. мед. Ота, адам не хайуан денелерiндегi кеселдi жою үшін жасалатын хирургиялық емдеу тәсiлi. 2. Белгiлi бiр жұмыстың орындалу барысы, атқарылу үдерiсi. 3. әск. Белгiлi бiр елдi мекендi, қаланы жаудан азат ету не басып алу мақсатымен iстелетiн әскери-стратегиялық қимыл, әрекет. 4. и н ф. Компьютердегi мәлiметтермен орындалатын белгiлi бiр iс-әрекет.

Операция бөлмесi. мед. Ауруларға операция жасалынатын арнаулы бөлме. **Операция жасады.** Кеселдi хирургиялық жолмен сылып тастады. **Операция коды.** и н ф. <ағыл. operation code (opcode)> Орындалатын операцияны (операндтар құрылымынан да) анықтайтын мәшинелiк команда өрiсi. **Операциялар бойынша жоспарлау.** Орындалатын жұмыс қағидаптары бойынша өндiрiстiк ресурстарды топ-топқа бөлу. **Операцияларды қосарлау коэффициентi.**

к ен. Ұңғылау циклiнде кейбiр үдерiстер мен операциялардың бiр мезгiлде қос атқарылуы мүмкiндiгiн сипаттайтын шама. **Операциялардың қосарлануы.** и н ф. <ағыл. instruction overlap, pipelining> Әртүрлi құрылғыларда бағдарлама операторлары берген әрекеттердiң бiр мезгiлде орындалуы. **Операцияларды хронометраждау.** к ен. Нұсқаулық-технологиялық карталарды жасауға қажеттi мәлiметтер алу мақсатымен циклдiк және мезгiл-мезгiл қайталанып отыратын операцияларды орындауға жұмсалатын уақытты есептеп, зерттеу. **Операция өрiсi.** и н ф. <ағыл. operation field> Мәшинелiк команданың бөлiгi немесе операция кодын жазуға арналған стандартты бланктың өрiсi. **Операция регистрi.** и н ф. <ағыл. operation register> Операция коды бар басқару құрылысындағы командалар регистрiнiң бөлiгi. **Операция үстелi.** Ауру адамға операция жасау үшін дайындалған орын, арнаулы үстел.

ОПЕРАЦИЯАРАЛЫҚ сын. Операциялар арасындағы.

ОПЕРАЦИЯЛА= е т. сөйл. Операция жасау, кеселдi сылу, ота жасау.

ОПЕРАЦИЯЛАН= е т. Операция жасалыну.

ОПЕРАЦИЯЛАНУ Операциялан етiсiтiгiнiң қимыл атауы.

ОПЕРАЦИЯЛАУ Операцияла етiсiтiгiнiң қимыл атауы.

ОПЕРАЦИЯЛЫҚ сын. Операцияға қатысты, операцияға тән.

Операциялық автомат. и н ф. Операциялық құрылғының атқарушы бөлiгi. **Операциялық бағдарлама.** и н ф. <ағыл. operationing program> Есептеу желiлерiнде әрекеттесетiн параллель процесстердiң жиынтығы сияқты ұйымдастырылған желiлiк процессордың бағдарламасы. **Операциялық жүйе.** а) и н ф. <ағыл. operating system> Компьютердiң барлық басты әрекеттерiн (пернелер тақтасы, экранды, диск-жетектердi пайдалануды), сондай-ақ қатар операциялық жүйенiң басқарумен iске қосылатын басқа бағдарламалардың жұмысын басқаратын, көбiнесе тұрақты сақтаушы құрылғыда тұратын, мәшинелiк кодта жазылған бағдарлама. ә) экон. Ұйымның өндiрiстiк атқарымының жалпы жүйесi. **Операциялық жүйе жүктеушi.** и н ф. <ағыл. operating system loader> Компьютер алғаш iске қосылғанда операциялық жүйенi дискiден оперативтi жадқа енгiзудi жүзеге асыратын бағдарлама. **Операциялық жүйе қоршамы.** и н ф. <ағыл. shell> Операциялық жүйе мен пайдаланушы-адамның өзара әрекетiн жеңiдететiн резиденттiк бағдарлама. **Операциялық жүйенi жүктеушi.** и н ф. <ағыл. operating system loader> Системалық дискiнiң boot – секторында орналасқан операциялық жүйенi жүктеу бағдарлама. **Операциялық жүйе ядросы.** и н ф. <ағыл. operating system kernel> Компьютердегi барлық үдерiстердi басқаратын және оның жедел жадында тұрақты орналасатын операциялық жүйенiң негiзгi бөлiгi. **Операциялық зерттеу.** и н ф. Жүйенi талдау тәсiлi. **Операциялық көрсеткiштер.** экон. Субъектiнiң негiзгi өндiрiспен тiкелей байланысты емес азымдағы операцияларын сипаттайтын экономикалық көрсеткiштер.

Операциялық кiрiстер. экон. Сатудан түскен жекеше түсiм, несиелер мен салымдар бойынша пайыздар, жалгерлiк төлемдердiң түсуi, комиссиялық алымдар, айыпқұлдар, өсiмтiл, сотта ұтқан немесе сотқа дейiнгi келiсiмтiрiбiмен шешiлген даулар бойынша тұрақсыздық айыбы

т.б. Операциялық құрылғы. и н ф. <ағыл. operation unit> а) Арифметикалық операцияларды орындайтын мультиплексордың құрамды бөлігі. ә) Ақпаратпен әртүрлі операциялар орындауға арналған кез келген цифрлық құрылғы. **Операциялық лизинг.** экон. Мерзімі бұйымының амортизациялық кезеңінен қысқа келісім. **Операциялық орта.** и н ф. <ағыл. operational environment> Операциялық жүйе арқылы ұйымдастырылған бағдарламалық орта; операциялық жүйе мен оның қосымшалары. **Операциялық семантика.** и н ф. <ағыл. operational semantics> Кейбір функцияларды есептеу тәсілінің берілуімен анықталатын тіл семантикасы. **Операциялық тарих.** и н ф. Операторлық режимдер терминдерінде предикаттық айналымдар жинағымен бағдарлама өткізілгені туралы операторлардың толық тізбесі. **Операциялық шығындар.** экон. Тауарды өткізуге жұмсалған шығындар, басқару шығыстары, пайыз, салық, айтыл т.б. төлеуге байланысты шығындар.

ОПЕРЕТТА [итал. operetta] з а т. муз. Музыкалы комедия араласатын, операның шағын түрі.

ОПЕРЕТТАЛЫҚ сын. Опереттаға қатысты, соған тән.

ОПЕРКОТ з а т. спорт. Бокста қарсыласты иегінің астынан цру тәсілі.

ОПЕРОГРАММА з а т. и н ф. Басқарушылық және өндірістік операциялардың тізбектілігінің кестелік-графикалық бейнеленуі түрлерінің бірі.

ОПЕРОН [лат. operare] з а т. биол. Ақпаратты РНК-ның бір молекуласының транскрипциясын реттейтін гендер тобы.

ОПИСТОРХОЗ [грек. opisthen – артында, артқы, opehis – аталық без] з а т. биол. Ішек құрт ауруы.

ОПИСТОЦЕЛЬДИ: опистоцельді омыртқа. биол. Омыртқа денесі алдыңғы жағынан дөңес, артқы жағынан ойыс болып келетін омыртқа түрі.

ОПҚЫН з а т. сөйл. **Опта.**

ОП-ОДАНЫ үст. жерг. Біртүрлі, лайықсыз, ерсі.

ОПОКА з а т. кен. Кремнийлі шөгінді тау жынысы.

ОП-ОҢАЙ сын. Ешбір қиындықсыз, жеп-жеңіл.

ОП-ОҢДЫ сын. Жап-жақсы, тәп-тәуір.

ОП-ОЯУ сын. Ояу, ұйықтамаған.

ОППА з а т. 1. Ой-шұңқырларға жиналған борпылдақ, бос қар. 2. Борпылдақ құм. 3. жерг. Аң ұстау үшін қалың қарды қазып, ішіне от жағып, айналасын мұз қылып жаптырған шұңқыр.

ОППАЛА= ет. сөйл. **Омбыла.**

ОППАЛАТ= ет. сөйл. **Омбылату.**

ОППАЛАТУ Оппалат етістігінің қимыл атауы.

ОППАЛАУ Оппала етістігінің қимыл атауы.

ОППАЛЫ сын. Опта қар жиналған, оппасы бар.

ОППОЗИЦИОНЕР з а т. кәс. Опозицияны жақтаушы, қарсы жақ.

ОППОЗИЦИЯ [лат. oppositio] з а т. коғ.-саяси. 1. Өз көзқарасын, саясатын басқа немесе биліктегі топ саясатына, көзқарасына қарсы қою, қарсы әрекет жүргізу. 2. Көпшіліктің пікіріне немесе басым пікірге қарсы шығушы белгілі бір топ немесе партия. 3. Билеуші партияға не үкімет саясатына өз көзқарасын қарсы қоюшы, күресуші адам не партия.

ОППОЗИЦИЯЛЫҚ сын. Опозицияға қатысты, оппозицияға тән.

Оппозициялық партия. с а я с и. Ресми үкіметтің саясатына, басым пікіріне қарсы шығып, көзқарас-пікірін ұсынатын партия.

ОППОЗИЦИЯШЫЛ з а т. Опозицияны жақтаушы, қостаушы.

ОППОНЕНТ [лат. opponens] з а т. 1. ғыл. Ғылыми баяндамаға, диссертацияға талдау жасап, баға беруші және қарсы пікір айтушы адам. 2. Дау-дамай, тартыс-таластағы қарсылық.

ОППОРТУНИЗМ [лат. opportunus] з а т. с а я с и. Ымырашыл топ, саяси ағым.

ОППОРТУНИСТ з а т. с а я с и. Оппортунизм жолына түскен, ымырашыл адам; келісімпаздық.

ОППОРТУНИСТІК сын. саяси. Оппортунистерге тән, соларға лайық.

Оппортунистік қылық. с а я с и. Әріптестің есебінен пайда алу мақсатымен келісімшарт талаптарын сақтаудан жалтарушы жеке адамдардың әрекеті.

ОПТАНТ [лат. optans (optantis)] з а т. коғ. Азаматтықты таңдау құқы бар адам.

ОПТАЦИЯ [лат. optatio] з а т. қ ұ қ ы қ. Азаматтық алу және тоқтату тәсілі; мемлекетке тиісті аумақ өзгерген жағдайда азаматтықты таңдап алу.

ОПТИК з а т. физ. Оптика маманы; физик. **ОПТИКА** [грек. optike] з а т. физ. Жарықтың таралуын, жарық пен зат арасындағы құбылыстарды зерттейтін физика ғылымының бір саласы.

ОПТИКАЛЫ сын. физ. Оптикасы бар; әйнекті.

ОПТИКАЛЫҚ сын. Оптикаға қатысты, соған тән.

Оптикалық атаксия. физ. Визуалды бақылау кезінде нысанаға жете алмуымен сипатталатын атаксия. **Оптикалық афазия.** псих. Визуалды көрінетін объектілерді атай алмауымен сипатталатын неврологиялық күй. **Оптикалық бейне.** физ. Нысаной айнамен, линзамен немесе басқа оптикалық құрылғымен шағылыстыру арқылы пайда болатын кескін. **Оптикалық бүркемелер.** әск. Бүркенішті объектілер мен қарсылас арасындағы әртүрлі кедергілер. **Оптикалық диск.** и н ф. <ағыл. optical disk (compact-disk)> Лазерлік технология арқылы мәлімет жазу мен оқуға арналған ақпарат жинақтаушы дискілерге қойылған жалпы атау. **Оптикалық дискідегі жинақтаушы.** и н ф. <ағыл. optical disk drive> Ақпаратты сақтау құрылғысы оптикалық диск болып келетін мәліметтер жинақтаушы.

Оптикалық дисперсия. физ. Жарық толқындарының ұзындықтарына байланысты оптикалық тұрақтыларының өзгеруі. **Оптикалық енгізу.** физ. <ағыл. optical entry> Оптикалық құралдарды: фото-оқығыштарды, оптоэлектроника құралдарын, лазерлік техниканы қолдану арқылы мәліметтерді енгізу. **Оптикалық ентаңба.** физ. <ағыл. optical label> Оптикалық электрлік тәсілмен қабылданатын мәліметтер тасушыдағы белгі. **Оптикалық жеткізу.** физ. Лазерлер мен оптикалық талшықтарды пайдаланатын жеткізу жүйесі. **Оптикалық жүйе.** физ. Оптикалық кескіндер құрайтын, әйнекті аспаптардың жиынтығы. **Оптикалық индикатриса.** физ. Кристалдардан өтетін жарық толқындарының тербеліс бағыттары мен сыну көрсеткіштерін сипаттайтын векторлар бойынша жасалған бейне. **Оптикалық кварц.** и н ф. Тау хрусталінің

ультрақұлғін сәулдедегі өте мөлдір, ақаусыз кристалы не оның бөлігі. **Оптикалық кескін.** физ. Нысаннан тарайтын және оның контуры мен жеке бөлшектерін кескіндейтін сәулелердің оптикалық жүйе арқылы өтуі нәтижесінде алынатын кескін. **Оптикалық компенсатор.** тех. Өзара түйіскен екі сәуленің (немесе толқынының) арасындағы фазалардың айырмасын дәл өлшеуге арналған оптикалық құрылғы. **Оптикалық күш.** физ. Оське қарағанда симметриялы болатын линзалар мен линзалар жүйесінің жарық сәулесін сындыру қасиетін сипаттайтын шама. **Оптикалық қаріп.** и н ф. Оптикалық құрылғылардың мәселелерін тез шешу үшін арнайы жасалған қаріп. **Оптикалық минералдар.** физ. Оптика өндірісінде қолданылатын минералдар – сутас, маршон, исланд шпаты, флюорит, гитс және т.б. **Оптикалық ось.** физ. Жарықтың қосарлануы жүзеге аспайтын бағыт. **Оптикалық резонатор.** физ. Оптикалық диапазондағы электромагниттік толқындар қожа алатын айналар жүйесі. **Оптикалық сәуле.** физ. Толқын ұзындығы нм-дің үлесінен мм-дің ондық үлесіне дейінгі диапазонды (жәзілік диапазоны $\sim 3 \cdot 10^{11} - \sim 3 \cdot 10^{17}$ Гц) қамтитын электромагниттік толқындар. **Оптикалық спектр.** физ. <грек. optike> Толқын ұзындығы диапазоны $10^3 - 10^3$ мкм аралығындағы электромагниттік сәуле шығару спектрлері. **Оптикалық талшық.** физ. Жарықтық сигналдарды жеткізуге пайдаланылатын мөлдір материалдан жасалған жіп. **Оптикалық тұрақтылар.** физ. Әр заттың оптикалық қасиеттерін сипаттайтын тұрақты шамалар. **Оптикалық тіркемжабдықтар.** физ. Ажыратқыш микроскоп окулярының орнына қойыла отырып, әртүрлі арнаулы зерттеулерді жүзеге асыру мақсатында қолданылатын қосымша жабдықтар жиынтығы. **Оптикалық шыны.** хим. Жоғары мөлдірлігімен және оптикалық біртектілігімен ерекшеленетін шыны.

ОПТИМАЛ [лат. optimus] сын. кіт. **Оптималды.**

Оптимал шешім. Туімді, оңтайлы шешім.

ОПТИМАЛДЫ [лат. optimus] сын.

1. Туімді, ұтымды, үйлесімді. 2. Қолайлы, қажетті; жеткілікті.

Оптималды бағалау. экон. Дамудың оптималды бағдарламасын жасау құралдары болып табылатын бағалау.

ОПТИМАЛДЫҚ сын. Қолайлы, тиімді, ұтымды.

ОПТИМИЗМ [лат. optimus] з а т. Өмірге, болашаққа сеніммен қарайтын бағыт, өршіл көзқарас.

ОПТИМИСТ з а т. Болашаққа жарқын сенім артатын, өршіл көзқарасты адам.

ОПТИМИСТІК сын. Оптимизмге толы, өршіл ойлы; сенімді.

ОПТИМУМ [лат. optimum] з а т. 1. Оңтайлы, ең қолайлы жағдайлар жиынтығы. 2. биол. Жер бетіндегі бүкіл тіршілік иелеріне өз мекен орындарындағы абиотикалық, биотикалық факторлардың өсіп-өнуіне қолайлы, тиімді әсер-ықпалдары бар кез келген тіршілік ортасының ағза үшін қажетті қолайлы жағдайы.

Оптимум кард. экон. Оңтайлы карточка. **Оптимум парето.** экон. Барынша жоғары әл-ауқат тұжырымдамасы.

ОПТОЭЛЕКТРОНИКА з а т. физ. Жұмыс істеуі жарық сәулелерін немесе толқындардың оптикалық аумағындағы электромагниттік тербелістерді пайдалануға негізделген опто-

электрондық элементтерді қолданып, есептеуіш құралдарды жасау технологиясы.

ОПТРОН зат. физ. Электрондық сигналдар мен сәулелерді түрлендіру мен күшейтуге пайдаланылатын электрондық құрал.

ОПТЫҒУ жерг. Оптық етістігінің қимыл атауы.

ОПТЫҚ = ет. Күйі әлсіреу, шаршау, дүңкелеу.

ОПЦИОН [нем. Option] зат. экон.

1. Мерзімдік биржа мәмілесіне енгізілетін, екі жақтың біріне екіұдай мәміленің бірін таңдау құқығын беретін шарт. 2. Сыйлықақылы мәміле.

3. Құндылықтардың немесе қаржы құқықтарының белгілі бір түрін мәміле жасасу сәтінде күні бұрын белгіленген бағамен сатып алу-сату құқығы немесе шарттық міндеттемесі. 4. Аукциондарды сатып алу-сату жөніндегі биржа мәмілесінің ерекше түрі. 5. Компаниялардың өздерінің жоғары дәрежелі қызметшілеріне акцияларды тұрақты бағамен сатып алуға берген құқығы. 6. Белгілі бір көлемдегі акцияларды көрсетілген шарттар негізінде сатып алу жөніндегі күні бұрын ескертілген артықшылықты құқық.

7. Теңіз жолымен жүк тасымалдау шартында кеме жалдаушыға берілетін баламалы талаптардың бірін таңдау құқығы.

ОПЦИОНДАЛ = ет. Опциондық құқыққа ие.

ОПЦИОНДАЛУ Опциондал етістігінің қимыл атауы.

ОПЦИОНДЫҚ сын. экон. Опционға тән, опционға қатысты.

Опциондық айырма. экон. Белгілі бір жіктелімдегі опциондарды бір мезгілде сату және сатып алу.

Опциондық қарыз. экон. Несиегерге белгілі бір шекте қарызды өтеу шарттарын таңдау құқығы берілетін қарыз не борышқорлық міндеттеме түрі.

Опциондық сыйлықақы. экон. Опционды сатып алуға жұмсалатын сома.

ОПЦИЯ: опция батырмасы. инф. <ағыл. option button> а) Графикалық пайдаланушылық интерфейс – диалогтық терезедегі шағын дөңгелек батырмалар тобы. ә) Мәзірдің орындалатын кез келген жолы (мүмкіндігі). б) Команданың қосымша орындай алатын әрекетін белгілейтін қосқыш (қанатбелгі, жалауша).

в) Міндетті түрде орындалмайтын параметр, вариант. г) Компьютердің ең төменгі деңгейдегі құрамына міндетті түрде кірмейтін құрылғы.

ОПЫ зат. этн. Үй; лашық.

ОПЫҒУ Опық етістігінің қимыл атауы.

ОПЫҚ зат. Қапы қалушылық, өкініш.

Опық жеді. Өкінішке қалды; бармағын тістеді, санын соқты.

ОПЫҚ = ет. Өкінішке қалу; санын соғу.

ОПЫҚСЫЗ сын. Опығы жоқ, өкінішсіз.

ОПЫҚТЫ сын. Опық жезен, өкінішті.

ОПЫН = ет. Опық жесу, өкіну.

ОПЫНДЫР = ет. Өкіндіру.

ОПЫНДЫРУ Опындыр етістігінің қимыл атауы.

ОПЫНУ Өкіну етістігінің қимыл атауы.

ОПЫНЫС зат. сөйл. Өкініш.

ОПЫР = ет. 1. Бүтін затты болу, сындыру.

2. Қирату, шағу, сындыру. 3. ауыс. Қомағайлану, обырлану.

ОПЫРАЙ = ет. Тісі қаусап қалу, қызыл шек болу.

ОПЫРАЙТ = ет. Үңірейту, қаусату.

ОПЫРАЙТУ Опырайт етістігінің қимыл атауы.

ОПЫРАЙЫЛ = ет. Үңірейтілу, қаусатылу, омырылу.

ОПЫРАЙЫЛУ Опырайыл етістігінің қимыл атауы.

ОПЫРАНДА = ет. Аузын опыраң-опыраң еткізу.

ОПЫРАНДАУ Опыраңда етістігінің қимыл атауы.

ОПЫРАЮ Опырай етістігінің қимыл атауы.

ОПЫРҒЫЗ = ет. Опырту, сындырту, омырайту.

ОПЫРҒЫЗУ Опырғыз етістігінің қимыл атауы.

ОПЫРМАЙ од. сөйл. Ойпырым-ай.

ОПЫРМАЛЫ сын. Опырылатын, опырмасы бар.

ОПЫРТ = ет. Зақымдандыру.

ОПЫР-ТОПЫР сын. 1. Айран-асыр, апалаң-топалаң, асығыс-үсігіс. 2. Үйме-жүйме, ығы-жығы.

ОПЫРТУ Опырт етістігінің қимыл атауы.

ОПЫРУ Опыр етістігінің қимыл атауы.

ОПЫРЫҚ сын. 1. Аузында бір тісі жоқ, қаусаған. 2. ауыс. Опырылған, омырылған.

ОПЫРЫЛ = ет. Морт қиратылу, омырылу.

Опырылған таужыныстарды жарып түсіру. кен. Тазартылыс кеңістігінің бос қуыстарын жою әдісі, таужыныстарды жоғарыдағы аралық этаптарын төменгілеріне түсіру мақсатымен шұрлық, ұңғымалық не қазандық оқтамдар мен этапаралық не этапасты кентіректерді жарып толтыру тәсілі.

ОПЫРЫЛҒЫШ сын. Опырыла бергіш; морт.

ОПЫРЫЛМАЛЫ сын. Опырылған, опырыла беретін.

ОПЫРЫЛУ Опырыл етістігінің қимыл атауы.

ОПЫРЫЛЫМ зат. геол. Тік жарлы баурайлардағы құрғақ таужыныс шоғырларының өз төсенішімен ілінісін кенет жоғалтуы немесе уақытша таянышынан айырылып қалуы салдарынан қопарыла құлауымен сипатталатын гравитациялық қозғалыс түрі.

ОПЫРЫМ-АЙ од. сөйл. Ойпырым-ай.

ОР зат. 1. Табиғат әсерінен болған немесе қазылған шұңқыр жер. 2. кен. Көлденен қимасында трапеция тәріздес ашық кен қазбасы.

3. әск. Соғыс алаңдарында арнайы қазылған бекініс; окоп.

Орға жықты. Мерт қылды, қатерге ұшыратты. **Орға итерді [құлағты].** Жаманшылыққа тап болдырды, мерт қылды. **Орға түсті [құлады].** Жамандыққа душар болды, басына іс түсті. **Ор қазды.** а) Біреуге жаманшылық істеді, қастандық жасады. ә) этн. Күйеу келгенде алдына шұңқыр қазып, күйеу сол шұңқырға жығылса, одан кәде алатын ырым. **Ор қазса, өреге өзі түсер [өзі қазған орға өзі түсті].** Біреуге жамандық ойлаған, қастандық жасаған адамның өзіне жамандық келеді деген мағынада.

ОР зат. 1. Табиғат әсерінен болған немесе қазылған шұңқыр жер. 2. кен. Көлденен қимасында трапеция тәріздес ашық кен қазбасы. 3. әск. Соғыс алаңдарында арнайы қазылған бекініс; окоп.

Орға жықты. Мерт қылды, қатерге ұшыратты. **Орға итерді [құлағты].** Жаманшылыққа тап болдырды, мерт қылды. **Орға түсті [құлады].** Жамандыққа душар болды, басына іс түсті. **Ор қазды.** а) Біреуге жаманшылық істеді, қастандық жасады. ә) этн. Күйеу келгенде алдына шұңқыр қазып, күйеу сол шұңқырға жығылса, одан кәде алатын ырым. **Ор қазса, өреге өзі түсер [өзі қазған орға өзі түсті].** Біреуге жамандық ойлаған, қастандық жасаған адамның өзіне жамандық келеді деген мағынада.

ОР зат. 1. Табиғат әсерінен болған немесе қазылған шұңқыр жер. 2. кен. Көлденен қимасында трапеция тәріздес ашық кен қазбасы. 3. әск. Соғыс алаңдарында арнайы қазылған бекініс; окоп.

ОР зат. 1. Табиғат әсерінен болған немесе қазылған шұңқыр жер. 2. кен. Көлденен қимасында трапеция тәріздес ашық кен қазбасы. 3. әск. Соғыс алаңдарында арнайы қазылған бекініс; окоп.

ОР зат. 1. Табиғат әсерінен болған немесе қазылған шұңқыр жер. 2. кен. Көлденен қимасында трапеция тәріздес ашық кен қазбасы. 3. әск. Соғыс алаңдарында арнайы қазылған бекініс; окоп.

ОР зат. 1. Табиғат әсерінен болған немесе қазылған шұңқыр жер. 2. кен. Көлденен қимасында трапеция тәріздес ашық кен қазбасы. 3. әск. Соғыс алаңдарында арнайы қазылған бекініс; окоп.

ОР зат. 1. Табиғат әсерінен болған немесе қазылған шұңқыр жер. 2. кен. Көлденен қимасында трапеция тәріздес ашық кен қазбасы. 3. әск. Соғыс алаңдарында арнайы қазылған бекініс; окоп.

ОР зат. 1. Табиғат әсерінен болған немесе қазылған шұңқыр жер. 2. кен. Көлденен қимасында трапеция тәріздес ашық кен қазбасы. 3. әск. Соғыс алаңдарында арнайы қазылған бекініс; окоп.

ОР зат. 1. Табиғат әсерінен болған немесе қазылған шұңқыр жер. 2. кен. Көлденен қимасында трапеция тәріздес ашық кен қазбасы. 3. әск. Соғыс алаңдарында арнайы қазылған бекініс; окоп.

ОР зат. 1. Табиғат әсерінен болған немесе қазылған шұңқыр жер. 2. кен. Көлденен қимасында трапеция тәріздес ашық кен қазбасы. 3. әск. Соғыс алаңдарында арнайы қазылған бекініс; окоп.

ОР зат. 1. Табиғат әсерінен болған немесе қазылған шұңқыр жер. 2. кен. Көлденен қимасында трапеция тәріздес ашық кен қазбасы. 3. әск. Соғыс алаңдарында арнайы қазылған бекініс; окоп.

ды [ойнақшыды]. Бұл жерде тасырлатып, екпіндетіп деген мағынада. **Ор текедей ойнатты.** Секең қақтырды. **Ор текедей орғытты.** стиль. поэт. Бұл жерде шабыты келді, арқасы қозу, ағытылу деген мағыналы білдіреді. **Ор текедей пысқырды.** Сескенді, шошыды, үрейленді.

ОР = ет. 1. Егін, құрай, шөп, тағы басқаларды орақпен кесу. 2. Комбайнмен егін бастыру, астық жинау.

Орып [кеп] жіберді. Серпе бауыздады; тарытып жіберді.

ОРА од. сөйл. **Ура.**

ОРА' = ет. 1. Қазаға не матаға екінші бір затты қымтап бекіту, көрінбестей етіп орналастыру. 2. Темекіні қазаға салып ширатпалау, шылым жасау. 3. Айнала жүру, шеңбер жасау.

4. Белін байлау, белбеу буыну. 5. Жылы киіммен не көрпемен қымтау, жылылап жабу. 6. ауыс.

Ардақтау, мөпелеу.

Орап алғандай. Асып түскендей, алдын орап озып кеткендей. **Орап алды.** Асып түсті, басым болды.

ОРАҒЫТ = ет. Қайта оралу, айналсоқтау.

ОРАҒЫТУ Орағыт етістігінің қимыл атауы.

ОРАҒЫШ сын. Орауға икемді, тез орайтын.

ОРАҒЫШТА = ет. Айналыңқырап, орала өту, жүру.

ОРАҒЫШТАУ Орағышта етістігінің қимыл атауы.

ОРАЗА [ир. روز] зат. діни. 1. Мұсылмандар күнтізбесі бойынша, тоғызыншы ай есебіне тура келетін, қасиетті саналатын рамазан айы. 2. Рамазан кірісімен соңы ай бойы тәуліктің күндізгі уақытында ауыз бекітіліп, күн шыққаннан күн батқанға дейін ас-су ішуге болмайтын, ислам дінінің бес парыздың бірі ретіндегі ұбадат. 3. Бес парызға кірмейтін мұсылман адамның таң атысынан кеш батысына дейін ас-су ішпей ауыз бекітуі ретіндегі сүннет, уәжіп ұбадат түрі.

Ораза айт. діни. Ораза айы біткен соң үш күн бойы ауыз аралап, дәм тататын діни мейрам.

Ораза ашар. діни. Ауызашар (ораз ашқанда ішетін тағам). **Оразасын ашты.** а) діни. Аузын ашты. ә) Ертеңгі тамағын ішті. **Ораза түтқызу.** діни. Ораза ұстау, ауыз бекіттіру.

Ораза тұтты. Ауыз бекітті, ораза ұстады. **Ораза тұтушы.** діни. Ораза ұстаушы, ауыз бекітуші адам. **Ораза тұтты [ұстады].** діни. Қасиетті Рамазан айында таңның атысынан кештің батысына дейін ас-су ішпей ауыз бекітті, мұсылмандық негізгі парыздың бірін өтеді.

ОРАЗАҚОР сын. Оразашыл.

ОРАЗАЛЫ сын. діни. 1. Ораза ұстаған, мұсылмандық парызын орындаған. 2. Басына жақсылық үйір, құт-берекелі, бақытты.

ОРАЗАШЫЛ сын. Ораза тұтқыш; діниш.

ОРАЗДЫ сын. Басына жақсылық үйір, бақытты.

Ораздың он [көп] ұлы, Жиырлының [қызы] жалғыз. көне. Өсер ұрпаққа өмір бағасын тұспалдап айту. **Ораздың баласы он үшінде басын дер [он бесінде бас болар].** Ынтымақ-берекесі бар, бақытты адамның ұрпағы тез өседі деген мағынада.

ОРАЗЫЛЫ сын. діни. Құдайға сыйынатын, ораза ұстап, мінәжат ететін.

ОРАЙ' зат. Адамның басындағы (шүйдесінде не желкесінде) шаштың үйіріліп өсуінен болатын белгі.

ОРАЙ² зат. 1. Бір істің, әрекеттің реті, сәті, жөні. 2. Белгілі бір жағдайға сай, соған лайық; сол бағытпен. 3. ауыс. Бір нәрсенің төлеуі, қарымтасы.

Орайы келді [болды]. Сәті түсті, реті келді. **Орайын тапты.** Ретін, қисынын келтірді, жөнін тапты. **Орайы түсті.** Реті келді, қисыны түсті.

ОРАЙ зат. жерг. Орта.

ОРАЙЛА= ет. Туралау, ыңғайлау.

ОРАЙЛАН= ет. Ретіне келу, жөнге түсу.

ОРАЙЛАНУ Орайлан етістігінің қимыл атауы.

ОРАЙЛАС сын. Ұқсас, сай; бірдей, сәйкес.

ОРАЙЛАС= ет. Ұқсасу, сәйкесу, деңгейлесу.

ОРАЙЛАСТЫҚ зат. Ұқсастық, бірдең-гей-лестік.

ОРАЙЛАСТЫР= ет. Деңгейлестіру, ыңғайластыру, сау.

ОРАЙЛАСТЫРУ Орайластыр етістігінің қимыл атауы.

Орайластыру блогі. инф. <ағыл. the block of interface> Енгізу-шығарудың стандартты орайластырылуына қосуды жасақтайтын енгізу-шығару құрылысының блогі. **Орайластыру құрылысы.** инф. <ағыл. block of interface> Ақпараттық құралдардың үйлеспейтін екі құрауышының интерфейсіні жасақтайтын құрылысы.

ОРАЙЛАСТЫРЫЛ= ет. Деңгейлестірілу, ыңғайластырылу.

ОРАЙЛАСТЫРЫЛУ Орайластырыл етістігінің қимыл атауы.

ОРАЙЛАСУ Орайлас етістігінің қимыл атауы.

ОРАЙЛАУ Орайла етістігінің қимыл атауы.

ОРАЙЛЫ сын. Қолайлы, ыңғайлы.

ОРАЙЛЫҚ зат. сөйл. **Орталық.**

ОРАЙОТ зат. өс. <лат. xeranthemum> Күрделіүлділер тұқымдасына жататын, бір-жылдық, жарақ жатырақты шөптесін өсімдіктердің бір түрі.

ОРАЙШЕК зат. көне. 1. сөйл. **Оралтек.** 2. этн. Сәукеле, қарқара, қосыбаның жалғыз бізбен тігілетін кестесі.

ОРАЙ-СӘТ зат. Істің орындалуына қажетті оңтайлы, ыңғайлы, өте қолайлы жағдай, сәтті түс.

ОРАЙСЫЗ¹ сын. Басында орайы жоқ.

ОРАЙСЫЗ² сын. Жөнсіз, ретсіз; қолайсыз.

ОРАЙСЫЗДЫҚ зат. Жайсыздық, ыңғайсыздық.

ОРАЙЫНДА үст. Реті келгенде, ыңғайында.

ОРАҚ зат. 1. Егін, шөп ору үшін жасалған, имек жүзді, қысқа сапты еңбек құралы. 2. Егін ору кезі; науқан.

Орақ ауыз, от тілді [от ауызды, орақ тілді; от ауыз, орақ тісті]. Адуын мінезді, өткір тілді, турашыл адам. **Орақ келді.** Егін оратын мезгіл жетті. **Ораққа береке!** тілек. Егін ору кезінде түсім мол болсын деген мағынада айтылатын сөз.

Орақ мұрын [гүмсық]. Ортасы дөңестеу, имектеу келген, үлкен мұрын. **Орақ орды.** Шөпке орақ салды, орақпен шөпті қиды. **Орақ пышақ,** жерг. а) Үлкен пышақ. ә) Шалғы. **Орақ салды.** Егінге орақ түсті, егін ору кезі туды. **Орақ су,** жерг. Егін бас тартта бастағаннан кейін берілетін үшінші су. **Орақ тартты.** Орақ орды; сілмеді. **Орақ түсті.** Егін орағы басталды.

ОРАҚ-БАЛҒА зат. тар. совет. Шаруа мен жұмысшының одағын білдіретін КСРО гербіндегі белгі.

ОРАҚЖАПЫРАҚ: орақжапырақ құрт-қашаш, өс. <лат. falcifolia> Құртқашаш өсімдігінің жапырағы ораққа ұқсаған түрі.

ОРАҚЖЕМІС зат. өс. <лат. dgeranopogonum> Ерінгүлділер тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

ОРАҚТАЙ сын. 1. Орақ сияқты, орақ тәрізді. 2. ауыс. Имиген, қисық. // Бүкшіл, жүдеп, еңкейін.

ОРАҚТАН= ет. Орақ сияқты иілу, ораққа ұқсау.

ОРАҚТАНУ Орақтан етістігінің қимыл атауы.

ОРАҚТҰМСЫҚ зат. өс. <лат. Ibidorhyncha struthersi> Татрең тәрізділер отряды, қарала балшықшылар тұқымдасына жататын құс.

Орақтұмсық шалшықшы. зоол. Тұмсығы ұзын, имек келген балшықшы құс.

ОРАҚША¹ зат. өс. <лат. spirohynchus> Орамжапырақ тұқымдасына жататын бір-жылдық өсімдік.

ОРАҚША² үст. Орақ тәрізді, орақ секілді, қатты иілген.

ОРАҚШЫ зат. Орақпен егін орушы, орақ оруға шебер адам.

ОРАҚШЫЛЫҚ зат. Орақ ору кәсібі.

ОРАЛ зат. көне. Шама, әл, мүмкіндік.

ОРАЛ¹ зат. Дәурен, бақытты кез.

Оралының барында. Дәуренің жүріп тұрғанда.

ОРАЛ¹= ет. 1. Бүркеліп жабылу. 2. Шырматылу, аяқ алып жүре алмау. 3. Оратылу, айқасылу. 4. ауыс. Әнің, күйдің адамды баурап, ұйытып әкетуі. 5. ауыс. Сөзі шешен шығу, жүйесін тапқан сөз айту.

ОРАЛ²= ет. 1. Бір жерге қысқа уақыттың ішінде барып-келу, қайту. 2. Алыс, қиын сапардан, соғыстан т.с.с. біраз уақыт өткеннен кейін қайтып келу. 3. Қайта көңіл бөлу, екінші рет соғу. 4. Бақытты сезінген күндерді қымай қайыра еске алу. 5. Уақыт айналып өткен кезге келу, қайталану. 6. ауыс. Ие болу, кенелу, қайта табысу.

ОРАЛ= ет. Орайы келу, ыңғайы келу, сәтті түсу.

ОРАЛҒЫ¹ зат. Бөгет, кедергі.

Оралғы болды. а) Кедергі келтірді, бөгет жасады. ә) Шатастырды, кері әсерін тигізді, қиындатты.

ОРАЛҒЫ² зат. Жоголған заттың қайтқан қарымы, төлемі.

Оралғысы болсын! тілек. Жоголғанның өтеуі, кеткен нәрсенің қайтуы болсын деген мағынада.

ОРАЛДЫР= ет. Келтірту, қайтарту.

ОРАЛДЫРУ Оралдыр етістігінің қимыл атауы.

ОРАЛМА сын. Алыстан айналатын, бұрылма.

ОРАЛМАЛЫ сын. Оралып өсетін, оралтылаң.

ОРАЛМАН зат. қог.-саяси. Жаппай қуғын-сүргінге шығарған, этникалық тазалаудан қашып, саяси сауға құрап, жат елге жатпай қоныс аударған адамдардың елге оралғанда материалдық, моральдық қамқорлық көрсетілуге тиіс, азаматтық алғана дейінгі айрықша әлеуметтік тобы.

ОРАЛШЕК [қырг. оройпоқ] зат. этн. көне. Әйелдің басына тартатын кесте төгілген орамалы.

ОРАЛТ= ет. 1. Қайта қайырып әкелу. 2. Біреуді-біреуге араластыру, біру, ыңғайын жасау.

ОРАЛТҚЫЗ= ет. Қайтартқызу, келтірткізу.

ОРАЛТҚЫЗУ Оралтқыз етістігінің қимыл атауы.

ОРАЛТТЫР¹= ет. Ораттыру.

ОРАЛТТЫР= ет. Қайтару, қайырып желдіру.

ОРАЛТТЫРУ¹ Оралттыр¹ етістігінің қимыл атауы; ораттыру.

ОРАЛТТЫРУ² Оралттыр² етістігінің қимыл атауы; қайтару.

ОРАЛТУ Оралт етістігінің қимыл атауы.

ОРАЛУ Орал етістігінің қимыл атауы.

ОРАЛУЛЫ сын. Оралып қойған, ораулы тұрған.

ОРАЛЫМ¹ зат. 1. Сөз сапталым; қисын. 2. Икем, еп.

Оралымға келмеді. а) Уақыт тығыз, қысқа болды. ә) Аузына сөз түспеді, сөзі қиыспады.

ОРАЛЫМ² зат. Квартал, орам мағынасындағы сөз.

ОРАЛЫМ³ зат. Бір айналым, шеңбер,

ОРАЛЫМДЫ сын. 1. Өте орынды, қонымды. 2. Өресі кең, алғыр, алымды.

Оралымды лизинг. көлік. Көлік құралдарын, құрылыс техникасын, приборларды, аппаратураны және басқа техникалық құралдарды қысқа мерзімге (бір жылға дейін) жала беру.

ОРАЛЫМДЫҚ зат. сөйл. **Оралымдылық.**

ОРАЛЫМДЫЛЫҚ¹ зат. Ой-өресі кеңдік, татқырлық, алғырлық.

ОРАЛЫМДЫЛЫҚ² зат. кен. Қазып алу машиналарының, кешендердің немесе агрегаттарының басқарушылық әрекетімен өздерінің қозғалыс траекториясының бағыттарын өзгерту қабілеті.

ОРАЛЫМДЫЛЫҚ³ зат. 1. Жедел әрекет. 2. Қызметкердің іске жедеқабал кірісу, жұмысты, бір тапсырманы орындаудан екіншісіне оңай көшу, басталған істі созбай аяғына дейін жеткізу, жағдайдың өзгеруіне қарай шешім қабылдап, іскерлікпен әрекет жасау қабілетін сипаттайтын қабілеті. 3. Серпінді ақпараттық жүйе көрсеткіші.

ОРАЛЫМПАЗ сын. Оралғыш; айналышықтағыш.

ОРАЛЫМСЫЗ сын. Бейімі жоқ, ебедейсіз.

ОРАЛЫМСЫЗДЫҚ зат. 1. Келте қайырушылық, өресіздік. 2. Икемсіздік, үйлесімсіздік.

ОРАМ¹ зат. 1. Заттың сыртын ораған бума, байлам. 2. Бір заттың сырт аумағы, шеңбер көлемі, жуандығы. 3. Спиральді қозғалыстағы бір айналым. 4. Қағаздың, матаның т.с.с. оралған бір бумасы. 5. Ішіне қарата оратылған зат.

Орамна келтірді. Орайын, ыңғайын тапты.

ОРАМ² зат. 1. Көше, квартал. 2. жерг. көне. Жер-су.

Орам берді. жерг. Жер-су берді, бағынды.

Орам болды. жерг. Бағынды. **Орамға шықты [жүрді].** Серуендеді. **Орам жүргізді.** жерг. Бағындырды.

ОРАМ³ зат. 1. Сөз саптам; оралым.

2. лингв. Сөз тізбектері, сөз шумақтары, сөз оралымдары.

ОРАМА¹ зат. 1. Бір нәрсенің оралған тысы; тауар, заттарды және т.б. орайтын материалдар. 2. физ. Магнитті өріс жасайтын, электр машиналарында өткізгіштер жүйесі.

Орама қағаз. Оралған тауарлардың (жәшік, байлам, шырышық т.б.) барлық түрлері, сорттары, түрі тізін берілетін тауар құржаты. **Орама мылтық.** Сыртын орайтын арнаулы қабы бар мылтық. **Орама пеш.** тамақ. Сырты қаңылтырмен қапталған дөңгелек пеш; голланд пеші.

ОРАМА² зат. тамақ. Жаймаланған жұқа қамыр ішіне тартылған ет пен картоп салып, сопақша, домалақ етіп оралып пісірілетін тағам.

ОРАМА³ сын. Оратылған, ширатылған, бұралаң.

Орама білезік. этн. зерг. Оратыла жасалған, қаусыртып оралып тұратын жұмыр білезік. **Орама теру.** қолөнер. Өрмектің өрісі, қарсысы және арқауы – бәрі бір түсті жіптен тоқылтын тәсіл. **Орама ши.** қолөнер. Өр-бір талының сыртына бояулы жүн жіп оралып тоқылған ораулы ши. **Орама шелпек.** тамақ. Дөңгелек етіп жайылған жұқа қамырдың бетіне май жағып, туралған сарысақ, тияз сеуіп, бала білегіндей етіп орап, бұға пісіретін, дайын болған соң бетіне ет салып, дастарқанға қоятын ұлттық тағам.

ОРАМА⁴ зат. бот. Атқаратын қызметіне байланысты түрі өзгерген жапырақ.

ОРАМАЛ¹ [ир. *ورمال*] зат. 1. этн. Әртүрлі матадан шаршы, үшбұрыш етіп тігілген, әйел, қыз бала басына тартатын жаулық. 2. этн. Әйел, келін екенін білдіру үшін тартатын жаулық. 3. Еңсіз матадан ұзынша етіп жасалған сүлгі. 4. **Беторамал.** 5. жерг. Қызыл орамал, қыздар ғана басына тартатын орамал. 6. этн. Көрсеткен сый-сияпат, базарлық деген мағынада.

Орамал аудару. жерг. Келін боп түскен қыздың қызыл орамалын алып, оның орнына бүркеніштік жабу салты. **Орамал жүгіртпек.** жерг. ойын. Тізенің астына орамал жүгіртіп ойнайтын ойын. **Орамал кепкенше.** Реніштің, паланың тез қайтуы, тез басылу туралы. **Орамал салды.** этн. Келін болып түскен бойжеткеннің басына орамал жапты. **Орамал сыйлады.** Қыз өзі ұнатқан жігітіне кестелеген орамал сыйлап, сезімін білдірді. **Орамал тартты.** этн. а) Әйел, қыз бала басына орамал салды, байлады. ә) Келін болып түсті, біреуге әйел болды. **Орамал тастады.** ойын. Орамал тастап ойнайтын жастар ойыны кезінде ойыншы орамалды қалаған адамының алдына қойды. **Орамалын бұлғады.** Қыз бала алысқа ұзаған адамға «хош» айтып, орамалын көтеріп, бұлғады.

ОРАМАЛ² зат. этн. ойын. Орамалға түйген ақшаны атпен алып қашып ойнайтын ойын.

ОРАМАЛДЫ сын. Басына орамал салған, орамалы бар.

ОРАМАЛДЫҚ зат. Орамал боларлық, орамалға лайық.

ОРАМАЛСЫЗ сын. Басында орамалы жоқ; жалаңбас.

ОРАМАЛТАСТАМАҚ зат. этн. ойын. Бір жігіт не қыз дөңгелеге отырғандарды айналып жүріп, қалаған адамның сыртынан орамал тастап ойнайтын жастар ойыны.

ОРАМАЛТЕПШЕК зат. ойын. этн. Ересек балалар ойыны.

ОРАМАЛТОЙ зат. этн. жерг. Күйеу аттанбырарда, күйеу қалыңдықты әкелуге жүрерде жасалатын той.

ОРАМАЛША үст. Орамал сияқты, орамалға ұқсап.

Орамалша тоқу. қолөнер. Айналдыра тоқығанда бір қатарды оң шалумен, бір қатарды теріс шалумен тоқу.

ОРАМАЛ-ШАРШЫ зат. Жүзде, сыйлық, **ОРАМАЛЫ** сын. Оратылып тұратын, бұралаң.

Орамалы сасыр өс. <лат. *ferula involukrata*> Шатырғүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктің эндемик түрі.

ОРАМДЫ¹ сын. 1. сөйл. Оралымды, шешен. 2. Көкейге қонымды, орынды.

ОРАМДЫ сын. 1. Орайы келген, орайлы сәтті түскен. 3. Ыңғайлы, сәйкес, етті, лайық.

ОРАМДЫЛЫҚ сын. Оралымдылық, іскерлік, қабілеттілік.

ОРАМДЫРАҚ сын. Жаттыққан, төселген, ікемдірек.

ОРАМЖАПЫРАҚ: орамжапырақ тұқымдасы. бот. <лат. *cruciferae, brassicaceae*> Қосжарнақты, бір, екі және көпжылдық шөптесін, бұта, жартылай бұта өсімдіктер.

ОРАМСЫЗ сын. Орамы, ікемі жоқ; лайық емес, ебедейсіз.

ОРАМСЫЗДАУ сын. Бейімсіздеу, ікемсіздеу.

ОРАМСЫЗДЫҚ зат. Орамы, бейімі жоқтық, ыңғайсыздық.

ОРАН= ет. 1. Бүркену, қымталу. 2. ауыс. Жамылу, басу, қаптау, бүркелу. 3. ауыс. Тұла бойымен сезіну, басынан өткеру.

ОРАНГУТАНГ [малай. *orangutan*] зат. зоол. Приматтар отрядына жататын тартажаулы маймылдар тобының үстің түк басқан, құйрықсыз түрі.

ОРАНДЫР= ет. Тұмшаландыру, қабаптап кіндіру.

ОРАНДЫРУ Орандыр етістігінің қимыл атауы.

ОРАНЖЕРЕЯ [франц. *orangerie*] зат. Өсімдік өсіру үшін арнайы жасалған, бірқалыпты температура сақталатын әйнектелген жарық орны.

ОРАНТ= ет. Қымтату, жамылту.

ОРАНТУ Орант етістігінің қимыл атауы.

ОРАНУ Оран етістігінің қимыл атауы.

ОРАНЫП-ҚЫМТАН= ет. Жылы киіну, тұмшалану, орану.

ОРАНЫП-ҚЫМТАНУ Оранып-қымтан етістігінің қимыл атауы.

ОРАНЫП-ШЫМҚАН= ет. сөйл. **Оранып-қымтану.**

ОРАНЫП-ШЫМҚАНУ Оранып-шымқан етістігінің қимыл атауы.

ОРАНЫШ зат. Бір нәрсенің сыртын ораған зат.

ОРАҢ елік. Арбаң еткен ебедейсіз, қысқа қозғалысты бейнелейтін сөз.

Ораң етті. Арбаң етті; қолапайсыз қимылдады.

ОРАНДА= ет. Ораң-ораң ету, сорандау, қолапайсыз қимылдау.

ОРАНДАУ Оранда етістігінің қимыл атауы.

ОРАҢҚЫРА= ет. 1. Бір нәрсенің сыртын айналыңқырау, орағыту; орай тұсу. 2. Жаба тұсу, қымтау.

ОРАҢҚЫРАУ Ораңқыра етістігінің қимыл атауы.

ОРАПАЙСЫЗ үст. Шамадан тыс, сөлекет. **Орапайсыз семірді.** Шамадан тыс семірді.

ОРАП-ҚЫМТА= ет. Бүркемелеу, жауып-жасыру, орағыштау.

ОРАП-ҚЫМТАУ Орап-қымта етістігінің қимыл атауы.

ОРАП-ШЫМҚА= ет. сөйл. **Орап-қымта.** **ОРАП-ШЫМҚАУ** Орап-шымқа етістігінің қимыл атауы.

ОРАРАРАҚ о.д. Ой пәлі-ай деген мағынада.

ОРАС= ет. Байласу, шүйке жасасу.

ОРАСАН үст. 1. Өте, аса, тым, ерекше.

2. Ыңғайсыз, ұялатындай. 3. Сұмдық, масқара.

Орасан зор. Айтарлықтай, тіпті ерекше.

ОРАСУ Орас етістігінің қимыл атауы.

ОРАТ= ет. 1. Айналдыра орау, тұмшалату.

2. Дөңгеленту, айналдыру. 3. ауыс. Қайта оралдыру.

ОРАТҚЫЗ= ет. Орап қымтату, айналдыра бүркемелендіру.

ОРАТҚЫЗУ Оратқыз етістігінің қимыл атауы.

ОРАТОРИЯ [итал. *oratorio*] зат. муз. Жеке дауысқа, хорға не симфониялық оркестрге арналып жазылған, эпикалық-драмалық сюжетке құрылған көп бөлімді музыкалық шығарма.

ОРАТОРИЯЛЫҚ сын. Ораторияға тән, ораторияға қатысты.

ОРАТУ Орат етістігінің қимыл атауы.

ОРАТЫЛ= ет. Шырматылу, шатасып байлану.

ОРАТЫЛУ Оратыл етістігінің қимыл атауы.

ОРАУ¹ зат. Бір нәрсенің сыртын ораған зат, орам.

Орау материалдары. тамақ. Өнімнің ластанбауы, бұзылмауы үшін, әсем көрік беру үшін олардың сыртын орайтын материалдар. **Орау мәшинелері.** тамақ. Кондитер өнімдерін орайтын, түйетін арнаулы мәшинелер мен автоматтар (әртүрлі автоматтар, жартылай автоматтар).

ОРАУ² Ора етістігінің қимыл атауы.

ОРАУЛЫ сын. 1. Сыртында орауы бар, оралған. 2. Таңулы, байлаулы. 3. Құндақтаулы, жорғектегі.

Ораулы ши. этн. Әр түске боялған жіптен оралып тоқылған сәнді ши, шым ши.

ОРАУШЫ зат. 1. Бір затты қағазбен не матамен ораған адам, орау жұмысын істеуші. 2. Жіп шудаларын арнаулы станоктармен орап, реттеуші адам.

ОРАУЫШ зат. Бір затты сыртынан орауға арналған мата, қағаз т.б.

ОРАШОЛАҚ сын. Еш нәрсеге бейімі жоқ, еңсіз; олақ.

Орашалақ қимыл. Ойланбастан жасалған, оқыс қозғалыс, ойсыз әрекет.

ОРАШОЛАҚТАН= ет. Бейімсіздену, олақтану, шорқақтану.

ОРАШОЛАҚТАНУ Орашалақтан етістігінің қимыл атауы.

ОРАШОЛАҚТАУ сын. 1. Бейімсіздеу, еңсіздеу; қыры жоқтау. 2. Жатық емес, жүйісіз; төселмеген.

ОРАШОЛАҚТЫҚ сын. Іске, сөзге олақтық, еңсіздік, қырсыздық.

Орашалақтық жасады [көрсетті]. Олақтық, қырсыздық істеді, шорқақтық жасады.

ОРБИТА [лат. *orbis*] зат. астр. Аспан денелерінің, Жердің жасанды серіктерінің, ғарыш кемелерінің, ғаламшар стансыларының Күннің айналасында қозғалатын жолы.

Орбитаға шығарылды. ғарыш. Жерсерік не ғарышкеме жерден ажырап, ғаламшардың сыртына шықты. **Орбита стансысы.** ғарыш.

Орталық телевизия хабарларын алысқа таратуға әрі алыстан қабылдауға арналған байланыс жүйесі.

ОРБИТАЛЫҚ сын. ғарыш. Орбита үшін жұмыс істеуге арналған, орбитаға шығарылатын.

Орбиталық стансы, ғарыш. Жер, Ай немесе басқа аспан денелері айналасындағы орбитада ұзақ уақыт жұмыс істейтін арнайы экипажбен немесе өздігінен басқарылатын арнайы аппараты.

ОРБИТАЛЬ [лат. orbita] зат. физ. Атомда, молекулада немесе басқа кванттық жүйелерде бір электрон күйін сипаттайтын толқындық функция.

ОРГАГРАММА зат. инф. Өндірістегі қиымдық қатынасты бейнелейтін кесте.

ОРГАН¹ [грек. organon – құрал] зат. муз. Үрлемелі, клавишті музыкалық аспап.

ОРГАН² [грек. organon] зат. 1. Қоғамдық өмірдің белгілі бір саласы бойынша нақты міндеттер атқарушы ресми мекеме, ұйым, әкімшілік орын. 2. Мерзімдік басылымдар.

ОРГАН³ [грек. organon] зат. биол. Жануарлар мен өсімдіктер азғасының белгілі бір функция атқаратын бөлігі, мүшесі.

ОРГАНЕЛЛА [грек. organellae] зат. биол. Жасуша цитоплазмасындағы әртүрлі қызмет атқаратын тұрақты құрылым.

ОРГАНИЗМ [лат. organismus] зат. биол. Азға (тұқымқуалаушылық қасиеттеріне сәйкес өзіне тән құрылысы мен даму ерекшеліктері бар, белгілі бір ортаға өз бетімен тіршілік етуге бейімделген, тірі және тарихи қалыптасқан біртұтас жүйе).

Организмді тірілту, м. е. д. Азғаның тіршілік етуіне қажетті ең маңызды органдар қызметінің бұзылуын не тоқтауын қалпына келтіру.

ОРГАНИКАЛЫҚ сын. 1. биол. Өсімдіктер мен жануарлар әлеміне жататын. 2. Азға тән, денеде болатын. 3. ауыс. Біртұтас, бөлінбес.

Органикалық анализ, хим. Органикалық заттардың сандық, сапалық құрамын және химиялық құрылысын анықтау әдістері жөніндегі ғылым. **Органикалық геохимия**, хим. Тау жыныстарындағы органикалық заттардың химиялық және изотоптық құрамын зерттейтін геохимияның бір саласы. **Органикалық дүние**, биол. Жер бетінде тіршілік етіп, жойылып кеткен және осы кезде тіршілік етіп жатқан азғалардың жиынтығы. **Органикалық жүйе**, терм. Қарапайым биологиялық, азғалар, популяциялар мен түрлер жүйесі, экожүйелер жататын тірі жүйе. **Органикалық зат**, хим. а) Көміртек пен сутектің химиялық қоспасы. ә) геол. Шөгінді таужыныстардың қалыптасу құрам бөлігі. **Органикалық қалдықтар**, биол. Тірі азғалардың (жануарлар мен өсімдіктердің) сақталып қалған бөліктері. **Органикалық қосылыстар**, хим. Құрамында негізгі элемент ретінде көміртегі және сутегі, оттегі, азот бар химиялық қоспалар. **Органикалық қосылыстардың тотығуы**, хим. Органикалық қосылыстың молекуласына оттегі атомдарын енгізу және сутек атомдарын бөліп шығару. **Органикалық қышқылдар**, хим. Құрамын да карбоксил тобы (COOH) бар органикалық қосылыс. **Органикалық ластаушы**, экол. Тірі азғалардың (жануарлар мен өсімдіктердің) қалдықтарының ыдырауынан пайда болған ластаушы заттар. **Органикалық нитраттар**, хим. Азот қышқылының эфирлері, тұссіз немесе ашық сары түстің сұйықтықтар.

Органикалық синтез, хим. Органикалық химияның органикалық қосылыстардың түзілу жолдары мен әдістерін лаборатория және өндіріс көлемінде зерттейтін бөлімі. **Органикалық тыңайтқыш**, ауыл шар. Жануарлар мен өсімдік қалдықтарының органикалық қосылыстары түрінде кездесетін қоректік заттар. **Органикалық тіршілік**, биол. Жердің биосферасын мекендеуші азғалардың жиынтығы. **Органикалық үгілу**, биол. Бактериялар, саңырауқұдықтар, қыналар, мүктер сияқты организмдердің әсерінен түзілетін үгілу. **Органикалық химия**, хим. Көміртекті химиялық қосылыстардың өзгеру заңдылықтарын зерттейтін химияның бір саласы. **Органикалық шыны**, хим. а) Органикалық полимерлер (полиакрилаттар, полистирол, поликарбонаттар) негізінде жасалатын мөлдір, қатты материал. ә) м. е. ш. Полиметилметакрилат, полистирол, поликарбонаттар негізіндегі оптикалық материалдардың техникалық атауы.

ОРГАНИЦИЗМ [франц. organicisme] зат. экол. Экономикалық жүйені жанды азға ұқсататын, соған тән өмірлік физиологиялық үдерістерді, осы үдерістерді басқару тәсілдері бар дейтін жалған ғылыми ағым.

ОРГАНОВОЛОКНИТ зат. хим. Аэроғарыштық техникада, кеме жасауда, химиялық машина жасауда жемірілу мен тозуға төзімді жылудан қорғаушы материал ретінде пайдаланылатын, құрамына синтездік талшық кіретін органпластик.

ОРГАНОГЕНДЕР [грек. organon – азға, genos – тұқым, тек] зат. биол. Органикалық заттардың құрамындағы негізгі химиялық элементтер (оттек, көміртек, сутек, азот, фосфор, күкірт).

ОРГАНОГЕНДІК зат. биол. Органогендерге жататын, органогендерге тән.

Органогендік жыныстар, [грек. organon + genos – тек] биол. Тірі азғалардың (жануарлар мен өсімдіктердің) қалдықтарынан пайда болған жыныстар. **Органогендік құрылым**, геол. Өсімдіктер мен жануарлардың қалдықтарынан тұратын шөгінді таужыныстардың құрылымы. **Органогендік түнбалар**, Тірі азғалардың (жануарлар мен өсімдіктердің) қалдықтарынан пайда болған шөгінділер.

ОРГАНОГЕНЕЗ [грек. organogenesis] зат. биол. Көп жасушалық жануарлардың филогенез және онтогенез барысында органдар бастамаларының қалыптасуы мен жетілу сатысы.

ОРГАНОГЕТИНАКС зат. хим. Құрамына синтездік талшық негізіндегі қағаз кіретін органпластик.

ОРГАНОПЛАСТИКТЕР зат. хим. Синтездік талшықтармен, маталармен және солардың негізінде алынған қағазбен армилденген пластмассалар.

ОРГАНОТЕКСТОЛИТ зат. хим. Авиация және машина жасау өндірісінде конструкциялық және электртехникалық материал ретінде қолданылатын, құрамына синтездік талшықтан тоқылған мата кіретін органпластик.

ОРГТЕХНИКА [ағыл. planning] зат. инф. Мекемелерде, кәсіпорындарда құжаттарды дайындау мен талдау, бақылау, жоспарлау, есепке алу операцияларын механикаландыру мен автоматтандыруға пайдаланылатын техникалық құралдардың жиынтығы.

ОРФАШ үст. Ерекше, ыңғайсыз.

ОРҒУ Орғы етістігінің қымыл атауы.

ОРҒЫ= ет. 1. Секіру, ырғу. 2. ауыс. Бірқалыпты емес, шамадан тыс жоғарылау.

ОРҒЫЗ= ет. Шөпті, астықты шапқызу.

ОРҒЫЗУ Орғыз етістігінің қымыл атауы.

ОРҒЫЛ кұм. Қырат-қырат, белес-белес кұм.

ОРҒЫЛА= ет. Карғу, секіру, ырғу.

ОРҒЫЛАУ Орғыла етістігінің қымыл атауы.

ОРҒЫЛ-ОРҒЫЛ сын. Өркеш-өркеш.

ОРҒЫМАЛЫ сын. Ой-шұңқыры көп; тегіз емес.

ОРҒЫҢҚЫРА= ет. Орғы түсу, аздап орғы.

ОРҒЫҢҚЫРАУ Орғыңқыра етістігінің қымыл атауы.

ОРҒЫП-ҚАРҒЫП үст. Қатты секіріп, бір қарғып, бір секіріп.

ОРҒЫТ= ет. Қарғыту, секірту.

ОРҒЫТУ Орғыт етістігінің қымыл атауы.

ОРҒЫТЫП-ҚАРҒЫТ= ет. Бірде орғытып, бірде қарғыту, әрлі-берлі шаптыру.

ОРҒЫТЫП-ҚАРҒЫТУ Орғытып-қарғыт етістігінің қымыл атауы.

ОРҒЫШ сын. Оратым, оруга арналған.

ОРҒЫШТЫҚ сын. Оруга шеберлік.

ОРДА¹ зат. 1. тар. Орта ғасырдағы көшпелі

елдердің әкімшілік, саяси басқару орталығы, ел билеушілер тұрағы, сарай. 2. этн. Қазақ киіз үйінің шоқтығынан саналатын, құрастырылып-ажыратылатын киіз жабынды тұрғын жайдың аса сыйымды түрі, ел билеген хан мен сұлтандар үшін көпшіліктің қатысуымен салтанатты, рәсімді жиындар өткізіп тұруға, елшілер мен құрметті қонақ қабылдауға, қарсы жақтың зиялыларымен келіссөздер жүргізуге, шартқа қол қоюға ыңғайластырылған сыйымды орынның болуын қарастырған ізденістің нәтижесінде пайда болған 12, тіпті одан да көп қанатты киіз үйдің үлгісі. 3. Орталық жүйе. 4. Еңселі, салтанатты үй. 5. Бір жерге топталып мекендейтін аң, жылан т.б. ұясы. 6. Орталық, қала. 7. ауыс. Өнер, білім, мәдениет т. б. топталған орны, жинақталған жері, қайнаған ортасы.

Орда бөлім, ескі кіт. Ми, жұлын. **Орда бұзған**, Қайратты, қауқарлы, жігерлі; өткір. **Орда бұзған отыз**, Қатарыңның алды болуға, мақсатқа жету жолындағы алғашқы жеңіске жететін, күш-қуаттың қайнаған кезі, отыз-отыз бес жас. **Ордадан қашатын нервілер**, көне. мед. Қозғау түісіктері. **Ордасымен талқандады [құртты]**, Түп-тамырымен жойды, жоқ қылды. **Орда шарқы**, Үй-жай қамы.

ОРДА² зат. этн. ойын. Хан сайланған қызыл асықпен қалған асықты шертіп ататын асық ойынының бір түрі.

Орда болды, этн. ойын. Шеңбер жасап, кемей асықтарды тігіп, реттеп қойды. **Орда бұзды**, этн. ойын. Шеңбер ішінде тігілген асықтарды белгілі қашықтықтан сақпамен атып бұзды.

ОРДА³ зат. этн. ойын. Ақсүйек ойынындағы сүйекті тауып алған баланың ұтқанын білдіретін шартты мекен.

ОРДАБАСЫ зат. тар. Бұрынғы заманда қазақтың үш жүзінің басты билері ел тағдырын, жер тағдырын ақылдасып, бітім, шешім қабылдайтын жері.

ОРДАБҰЗАР сын. Қайратты, қажырлы, жігерлі.

ОРДАЙ сын. Ор сияқты, ор тәрізді.

ОРДАЛЫ сын. 1. Ордасы бар, кең сарайдай үйі бар. 2. ауыс. Тұқым-тұқияны көп, өсіп-өнген, үйлі-баранды.

Ордалы жылан. Белгілі бір жерде іні көп, шоғырланған жыландар. **Ордалы құлан.** Бір аймақты жайлаған құландар үйірі.

ОРДАҢ¹ с ын. Тәкаппар, керден; өрескел.

ОРДАҢ елік. *Едірен еткен ебедейсіз қысқа қимылды бейнелейтін сөз.*

Ордаң етті. Одыраң қақты, селт етті. **Ордаң қақты.** Одыраң-одыраң етті; арбаңдады.

ОРДАҢДА= ет. Ордаң-ордаң ету, ордаңдай басу.

ОРДАҢДАС= ет. Ордаң-ордаң етісу.

ОРДАҢДАСУ Ордаңдас етістігінің қимыл атауы.

ОРДАҢДАТ= ет. Одыраңдаттып қою.

ОРДАҢДАТУ Ордаңдат етістігінің қимыл атауы.

ОРДАҢДАУ Ордаңда етістігінің қимыл атауы.

ОРДАҢДАУШЫЛЫҚ зат. Ордаң-ордаң етушілік.

ОРДЕН зат. Қоғамға сіңірген ерекше еңбегі үшін үкімет тарапынан берілетін, бағалы металдардан жасалатын марапат белгісі.

Орден алды [тақты]. Орденге қолы жетті, орденге лайық деп табылды. **Орденге өңірі толған [жарқыраған].** Кеудесінде ордені көп, жарқыраған, марапат, құрметтеу көрген.

ОРДЕНДЕЙ с ын. Орден сияқты, орден тәрізді.

ОРДЕНДІ с ын. Орден таққан, ордені бар.

ОРДЕР [франц. ordre] зат. **1. 2.** заң. Біреуді ұстауға, қаман қоюға әкімшілік орындары жағынан шығарылған арнаулы шешім қағазы.

ОРДИНАТА [лат. ordinatus] зат. матем. Декорт жасаған нүкте координаттарының бір түрі.

ОРДИНАТОР [лат. ordinator] зат. мед. Денсаулық сақтау мекемелеріндегі бөлім не палатаны басқаратын дәрігер.

ОРДИНАТОРЛЫҚ с ын. мед. Ординатор отыруға арналған (бөлме).

ОРДИНАТУРА зат. мед. Мамандандырылған, ординаторлар дайындайтын мерзімді курс, оқу.

ОРДОВИК зат. хим. «Ордовик жүйесі» және «ордовик кезеңі» терминдерінің қысқаша атауы.

ОРЕОЛ [франц. aureole] зат. кен. **1.** Таужыныстың негізгі массасы арасындағы жеке-дара порфирлі септелерді сол массаға тиесілі тектестері есебінен жиектей отырып, одан әрі даралай түсетін жолақша. **2.** Кен шоғырын кіріктіретін таужыныстардың кентүзуші процестер әсерінен немесе морфология процесі барысында кентүзуші немесе басқа да элементтермен қаныға түсуі нәтижесінде қалыптасатын, кен орына шендес өңірлерден көрініс беретін арнаулы белдем.

ОРИЕНТАЛИСТ [лат. orientalis] зат. Шығыс халықтарының тілі мен әдебиетін, мәдениетін зерттейтін ғалым.

ОРКЕСТР [франц. orchestre] зат. муз. Музыкалық шығарманы әр алуан аспаптарда орындайтын музыкалтантар тобы.

ОРКЕСТРЛІ с ын. Оркестрі бар.

ОРКЕСТРЛІК с ын. Оркестрге арналған, оркестр үшін.

ОРҚАШ с ын. сөй л. Жер қыртысының жарықтары арасынан көтерілген.

ОРҚАШ-ОРҚАШ с ын. сөй л. **Өркеш-өркеш.**

ОРҚЫЛ-ОРҚЫЛ с ын. жерг. Төмпеш-төмпеш, орғыл-орғыл, қырат-қырат.

ОРЛА= ет. Айналдыра ор қазу, ормен қоршау.

ОРЛАН= ет. Ор болып қазылу.

ОРЛАНУ Орлан етістігінің қимыл атауы.

ОРЛАТ= ет. Ор етіп қаздырту.

ОРЛАТУ Орлат етістігінің қимыл атауы.

ОРЛАУ Орла етістігінің қимыл атауы.

ОРЛЫ с ын. Ор қазылған; ой-шиңқырлы, шұқанақты.

ОРМА¹ зат. Астығы орылған атыз, егінжай.

ОРМА² зат. Судың орып кеткен жері.

ОРМА³ зат. жерг. Шабындық, шабылатын шөп.

ОРМАДАЙ Орма сияқты, орма тәрізді.

ОРМАЛЫ с ын. көне. **Ораулы.**

ОРМАН зат. **1.** Әртүрлі ағаштардың табиғи, өскен шоғыры, қалың тоғай. **2.** бот. Жер бетіндегі табиғи қорлардың, оның ішінде өсімдіктер жамылғысының басты бір түрі.

Орман ағаш. сөй л. Ну болып өскен ағаш, тоғай. **Орман ақшайыры.** өс. <лат. gnaphalium sylvaticum> Сиретілген және ашық орманда, оның шетінде, бұталар қауымында, биік шөпті құмдық және батпақты немесе ылғалды жерлерде өсетін, күрделігүлділер тұқымдасына жататын, биіктігі 10-80 см көпжылдық шөптесін бұта. **Орман байғызы.** зool. <лат. aegolius funereus> Байғыздар түрінде жататын, орманда мекендейтін, Қазақстан жерінде кездесетін құс түрі. **Орман белдеулері.** Орман өсетін алқапты жерлер. **Орман бүлдіргені.** <лат. fragaria vescal> өс. Раушангүлділер тұқымдасына жататын, өзен жағасы, орман шетінде, таудың ылғалды бөктерлерінде, бұта арасында өсетін, жапырағы мен жемісін дәрілік шикізат үшін пайдаланатын, биіктігі 10-30 см көпжылдық, шөптесін өсімдік. **Орман жаңғағы.** өс. <лат. corylus> Қайың тұқымдасына жататын орман бұтасының жемісі; кондитер өндірісінің құнды жаңғақ шикізаты. **Орман жаңғақ туысы.** бот. Орман жаңғағына туыстас өсімдік. **Орман жаңғырту.** орман шар. Орман ішінде ағаштар кесілген не өртелген алаңдарға ағаш отырғызу. **Орман жидегі.** өс. Биіктігі 5-20 см, көпжылдық шөп сабақтас өсімдік және ормандарда жабайы түрде өсетін бұталар, шала бұталар, шөптесін өсімдіктердің шағын, шырынды жемістері. **Орман жолағы.** Суармалы танаптардың төңірегіне, каналдардың, су қоймаларының жағалауларына, жол бойларына өсірілген ағаш, орман белдеулері.

Орман заңнамасы. орман шар. Орман-тоғайды сақтау, қорғау және пайдаланудан туындайтын қоғамдық қатынастарды реттейтін нормативтік-құқықтық актілер кешені. **Орман зиянкестері.** зool. Ағаш, бұта өсімдіктерін зақымдайтын жәндіктер, кейбір кене түрлері, қоян, тышқан тұқымдас кемірушілердің жалты атауы. **Орман зонасы.** геогр. Қоңыржай климаттық белдеудегі қысы суық, қары қалың, жазы жылы, ылғалы мол, топырағы күлгін, батпақты табиғат зонасы. **Орман күтуші.** Орманды қорғаушы, қараушы. **Орман қазтамағы.** өс. Биіктігі 80 сантиметрге дейін жететін, тамыры тік өсетін, сабағының өн бойын түк басқан, жоғарғы жағында бұтақтары көп көпжылдық, шөп тектес өсімдік. **Орман қарақасы.** зool. <лат. dryomys nitedula> Көбінесе таулы жерлерді мекендейтін, ағаш басында тіршілік етуге бейімделген қарақас тұқымдасына жататын кеміргіш. **Орман қорғау.** орман шар. Орман қорын тиімді пайдалану, оны толықтыру, өртен, зиянкестерден және аурулардан қорғау, сондай-ақ ағаш өнімін арттыру шаралары. **Орман**

қоры. геогр. Мемлекет аумағындағы барлық ормандар мен орман шаруашылығы қажетіне арналған жерлер. **Орман қорықжайы.** орман шар. а) Орман ағаштарының көшеті өсірілетін жер. ә) Ағаштар мен бұталардың көшеті өсіріліп, тұқымдары алынатын шаруашылық. **Орман күлқайыры.** <лат. malva silvestris> өс. Биіктігі 1 метрге дейін жететін, тамыры тұтас әрі түзу, көптеген қосымша тамырлары бар, бір немесе екіжылдық, шөп тектес өсімдік. **Орман мелниорациясы.** еу шар. Қандай да болсын бір аумақтың (өзен бұзылған жерлер де енеді) гидрологиялық, топырақтық, климаттық, ландшафттық және т.б. табиғи жағдайларын жақсарту үшін қолдан жасалатын немесе өзгермелі орман екпе ағаштарын пайдалану бойынша шаралар кешені. **Орман отырғызу.** Орман ағаштарын қолдан егін өсіру. **Орман өскін.** Өсіп шыққан орман, орман қоры. **Орман паркі.** Қала сыртындағы көшілік демалатын арнаулы орман-тоғай.

Орман патшасы. бейн. Орман иесі. **Орман сиыржоңышқасы.** өс. Ағаш арасында өсетін биіктігі 150 см-дей, жайылымдық, көпжылдық шөп. **Орман сусары.** зool. Ақшыл қоңыр түсті, құйрығы ұзын, бағалы аң. **Орман тәлімбағы.** Ағаш немесе бұта көшеттері өсірілетін тәлімбақ. **Орман төсеніші.** Орманда өскен ағаштың, бұтаның, шөптесін өсімдік қалдығынан пайда болған қабат. **Орман хайуанаттары.** Орманды аймақта тіршілік ететін жануарлар. **Орман химиясы.** хим. Ағаштан көпір, шайыр, сірке қышқылын алу үшін, ағаш суректерінің өндірістік өнімдерін өңдеумен шұғылданатын химияның технология саласы. **Орманьын отын етті.** Тіршілігін, күнкөрісін жоқ қылды, ойрандады.

ОРМАН² зат. көне. этн. **Орман ішік.**

Орман ішік. этн. Бұлғын, тиін, кіс тәрізді орман хайуанаттарының терісінен дайындалған ішік.

ОРМАНДАЙ с ын. Орман сияқты, орман тәрізді.

Ормандай орыс. бейн. Көп, қаптаған. **Ормандай түнерді.** Қабағы түсті, іштей ызаланды.

ОРМАНДАН= ет. Орман осу, орман пайда болу.

ОРМАНДАҢУ Ормандан етістігінің қимыл атауы.

ОРМАНДАНДЫР= ет. Орман отыр-ғыздыру.

ОРМАНДАНДЫРУ Ормандандыр етістігінің қимыл атауы.

ОРМАН-ДАРИЯ зат. Жер-су, орман, тоғай.

ОРМАНДЫ с ын. Орман өскен, орманы бар.

Орманды дала. геогр. Орман мен дала арасындағы өтпелі алқап. **Орманды дала аймағы [зонасы].** геогр. Орман және дала зоналарының ландшафтысы кезектесіп отыратын қоңыржай климаттық белдеудің табиғат зонасы. **Орманды дала ауа райы.** геогр. Ылғалды ауа райынан құрғақ ауа райына өтпелі ауа райы түрі. **Орманды дала белдемі.** геогр. Құрлықтардың қоңыржай белдеуін қамтитын табиғи географиялық бөлімнің бірі. **Орманды дала климаты.** **Орманды дала ауа райы.** Орманды парк зонасы. Адамдардың тынығуына арналған ауыл, қала маңындағы және ауыл, қала сыртындағы орманды территория. **Орманды тундра.** геогр. Солтүстік жарты шардағы орман мен тундра аралығындағы табиғи ауыспалы зона.

ОРМАНДЫ-ДАЛАЛЫ сын. Орман мен далалы алқап араласқан.

Орманды-далалы алқап. геогр. Қоңыржай ауа райы белдеуінде орналасқан орман мен шөптесін өсімдік басқан жер бөліктері алмасып отыратын аймақ.

ОРМАНДЫҚ сын. Орман өскен, қалың ағашты (жер).

ОРМАН-КӨЛ зат. Жасыл, тоғайлы алқап, мөлдір су, бәрі.

ОРМАН-ҚЫСТАҚ зат. Дала, тоғай, елді мекен, бәрі.

ОРМАНСЫЗ сын. Ағаш өспеген тақыр; орманы жоқ.

ОРМАНТАНУ зат. ғыл. Орман туралы ілім, оның құрылымын, экологиясын, биологиясын, өсуін, атмосферамен байланысын, гидрологиялық режимін, жануарлар әлемімен байланысын зерттейтін ғылым саласы.

ОРМАН-ТОҒАЙ зат. Табиғи өскен, қалың ағаш, ну, жыныс.

ОРМАН-ТОҒАЙЛЫ сын. Орман-тоғайы көп.

ОРМАНША зат. Көлемі шағындау орман.

ОРМАНШАРУАШЫЛЫҚ зат. Халық шаруашылығының орманды зерттеу, есепке алу және ұдайту, орттен, зиянкестер мен аурулардан қорғау, қалпына келтіру, пайдалану, өнімділігін арттыру ісімен шұғылданатын саласы.

ОРМАНШЫ зат. Орман күзетуші қызметкер.

ОРМАНШЫЛ сын. Орманға барғыш, орманды жақсы көретін.

ОРМАНШЫЛЫҚ зат. 1. Орманшаруашылығымен айналысушылық, орман егушілік. 2. Орманшы кәсібін меңгерушілік.

ОРНА = ет. 1. Орығу; пайда болу. 2. Салыну, тұрғызылу. 3. Меңдеу, басып алу, жайлау. 4. Қол жету.

ОРНАЛ = ет. Тігілу, орығу.

ОРНАЛАС = ет. 1. Үлкен, ірі нысандардың орын тебуі, орығысуы. 2. Жұмысқа, қызметке тұру. 3. Тұру, орығу. 4. Қоныстану, өмір сүру. 5. б а с п а. Басылатын материалдың орнын белгілеу.

ОРНАЛАСТЫР = ет. 1. Орын тептіру. 2. Жайғастыру. 3. матем. Кез келген $A = (a_1, a_2, \dots, a_n)$ жиынынан $v = (a_{1p}, a_{2p}, \dots, a_{np})$ элементтерін бөліп алып, белгілі бір ретпен тізбектеу.

ОРНАЛАСТЫРТ = ет. Жайғастырту, орын тептірту.

ОРНАЛАСТЫРТҚЫЗ = ет. Жайғастыртқызу, орын тепкіздірту.

ОРНАЛАСТЫРТҚЫЗУ Орналастыртқыз етістігінің қимыл атауы.

ОРНАЛАСТЫРТУ Орналастырт етістігінің қимыл атауы.

ОРНАЛАСТЫРУ Орналастыр етістігінің қимыл атауы.

ОРНАЛАСТЫРЫЛ = ет. Жайғастырылу.

ОРНАЛАСТЫРЫЛУ Орналастырыл етістігінің қимыл атауы.

ОРНАЛАСУ Орналас етістігінің қимыл атауы.

ОРНАЛУ Орнал етістігінің қимыл атауы.

ОРНАТ = ет. 1. Бейіт басына белгі салдыру, жасату, қойдырту. 2. Қару-жарақты оқтау, оқ салу. 3. Орналастыру, қою. 4. а у ы с. Жамандық, қайғы-қасірет өкелу.

ОРНАТҚЫЗ = ет. 1. Салдырту, жасату. 2. Бейітке белгі қойдырту.

ОРНАТҚЫЗУ Орнатқыз етістігінің қимыл атауы.

ОРНАТТЫР = ет. 1. Салдырт, орналастыру (затты). 2. Бейіт басына белгі қойдыру.

ОРНАТТЫРУ Орнаттыр етістігінің қимыл атауы.

ОРНАТУ Орнат етістігінің қимыл атауы.

ОРНАТУШЫ зат. Орнату ісіне тікелей қатысушы, өз қолымен атқарушы.

ОРНАТЫЛ = ет. Жасатылу, құрылу.

ОРНАТЫЛУ Орнатыл етістігінің қимыл атауы.

ОРНАТЫС = ет. 1. Құрысу, жасасу. 2. а у ы с. Қолдан жасау, болдыру.

ОРНАТЫСУ Орнатыс етістігінің қимыл атауы.

ОРНАУ¹ Орна етістігінің қимыл атауы. 1. Белгілі бір табиғи не қоғамдық құбылыстың басуы, жайылуы. 2. Тұрақтау, беку.

ОРНИТОЗ [грек. ornis] зат. вет. Адамдар мен құстарда болатын жұқпалы ауру.

ОРНИТОЛОГ [грек. ornis - құс, logos - ілім зат. зоол. Құстарды зерттеуші ғалым.

ОРНИТОЛОГИЯ [грек. ornis - құс, logos - ілім] зат. зоол. Омыртқалы жануарлар зоологиясының құстар өмірін, олардың жүйеленімі, жекеше және тарихи дамуы, физиологиясы, экологиясы, жер бетіне таралуын зерттейтін саласы.

ОРНИТОЛОГИЯЛЫҚ зат. Орнитологияға тән, соған қатысты.

ОРНИТОФАГНА [грек. ornis - құс, rhagos - жалмаушы] зат. Тірі құстарды ұстап, тек солармен ғана қоректенетін жыртқыш құстар, лашындар, қырғилар.

ОРНИТОФАУНА зат. зоол. Белгілі бір аумақта тұрақты мекендейтін, не белгілі бір маусымда кездесетін немесе кездейсоқ ұшып келген құстардың тізімі.

ОРНЫҒУ Орнық етістігінің қимыл атауы. 1. Орналасу, тұру. 2. Беку, тұрақтау.

ОРНЫҒЫС = ет. Жайғасу.

ОРНЫҒЫСУ Орнығыс етістігінің қимыл атауы.

ОРНЫҚ = ет. 1. Орын тебу, орналасу, тұрақтау. 2. а у ы с. Қалыптасу.

ОРНЫҚСЫЗ сын. Мықты орнықпаған, орны жайсыз.

ОРНЫҚСЫЗДАНДЫР = ет. Бұзу, орнатылуына кедергі келу.

ОРНЫҚСЫЗДАНДЫРУ Орнықсыздандыру етістігінің қимыл атауы.

ОРНЫҚСЫЗДЫҚ зат. 1. физ. Табиғаттағы не техникадағы қозғалысты сипаттайтын дифференциалдық теңеулердің қозғалушы жүйеге қатысты тұрғысынан тұрақсыз көрінісі. 2. психол. Жүйке клеткасы не функциялық құрылымның уақыттың бір өлшемінде бірмаламай бере алатын импульстерінің ең көп саны.

ОРНЫҚТЫ сын. 1. Қозғалмайтын, мықтап бекітілген, жайлы. 2. а у ы с. Байыпты, салмақты. 3. Тұрақты, қалыпты.

Орнықты демпинг. экон. Ішкі рынокпен салыстырғанда баға жөнінен неғұрлым икемді сыртқы рынокта бәсекелесуге қаділетті шепті жеңіп алу мақсатымен демпинг саясатын іске асыру жөніндегі ұзақ уақытқа созылған тұрақты демпинг. **Орнықты жүйе [система]**. матем. Табиғаттағы немесе техникадағы қозғалысты сипаттайтын дифференциалдық теңеулердің қозғалушы жүйеге қатысты тұрғысынан тұрақты көрінісі. **Орнықты мүлік**. коғ. -экон.

Жер, баспана, ғимарат сияқты қозғалмайтын мүлік.

ОРНЫҚТЫЛЫҚ зат. 1. Байыптылық, салмақтылық, тұрақтылық. 2. Тыныштық, ел ішіндегі тұрақты саяси-әлеуметтік жағдай. 3. физ. Табиғаттағы не техникадағы қозғалысты сипаттайтын дифференциалдық теңеулердің қозғаушы жүйеге қатысты тұрғысынан тұрақты көрінісі.

Орнықтылық теориясы. матем. Ғаламшарлардың орын тұрақтылығы туралы дифференциалдық теңеулер теориясының бір тарауы.

ОРНЫҚТЫР = ет. 1. Орнына келтірту, тұрақтандыру. 2. Бекіте тұсу, қалыптандыру.

ОРНЫҚТЫРУ Орнықтыр етістігінің қимыл атауы.

ОРНЫҚТЫРУШЫ зат. Бір нәрсенің орнығына атсалысушы, белсене араласушы.

ОРНЫМЕН үст. Орынды, ретімен.

ОРНЫМЕНЕН үст. сөйл. Реті келгенде, орынды жерде.

ОРОГРАФИЯ [грек. oros - тау, grapho - жазамын] зат. геол. Жер бедерінің әртүрлі элементтерінің (жоталар, жондар, ойыстар және т.б.) сипаттамасы және олардың шығу тегіне байланыссыз сыртқы нышандарына қарай жіктеу.

ОРОГРАФИЯЛЫҚ сын. геол. Орографияға тән, орфографияға қатысты.

Орографиялық жауын-шашын. геол. Жер бедері әсерінен пайда болған бұлттардан жауған жауын.

ОРПА зат. жерг. Аузы кең, таяз, шегенделмеген құдық.

ОРПАЛАН = ет. Өзеннің оралымында топырақ, майда құмның жиналып көтерілуі.

ОРПАЛАНУ Орпалан етістігінің қимыл атауы.

ОРПАЛЫҚ зат. жерг. Құдық қазғанда суы таяздан шығатын жер.

ОРСАК сын. Қисық, кетік.

ОРТ [нем. Ort] зат. кен. Кенорнының ұзына бойына кесе-көлденең жазықтықта жүргізілген, еңістік бирышы 0-3°-тан аспайтын көлденең қазба.

ОРТА¹ сын. Белгілі бір мөлшерге жетпеген, толық емес, жарты.

Орта арық. жерг. Үлкен арықтан тарайтын арықтар. **Орта бау**. жерг. Шаңырақтың күлдіреуіш арқылы жел тұрғанда жұқ бастыратын жібі. **Орта бизнес**. Орта кәсіпкерлік. **Орта бойлы**. Бойы онша биік те емес, аласа да емес, орташа. **Орта бөлік**. тар. 1824 ж. Кіші жүзде хандық билік жойылғаннан кейін енгізілген әкімшілік басқару жүйесі. **Орта бөтегелі**. с а я т. Қыран құсқа берілетін жем мөлшерінің атауы.

Орта буын. поэт. Аға буын мен жас буынның аралығындағы ұрпақ. **Орта білім**. пед. Ғылым негіздерін білуді талап ететін, қоғамға пайдалы еңбекке қатысуға және жоғары білім алуға қажетті білім мен дағдылар жиынтығы. **Орта білім беру**. пед. Үздіксіз білім беру жүйесіндегі негізгі деңгей болып табылатын және жалты, кәсіптік бастауыш және кәсіптік орта білім беруді қамтитын білім беру үрдісі. **Орта білімді**. Жалты білім беру жүйесінің бастауыш деңгейінен жоғары жалғалы бірдей мектептерде алатын білімі бар. **Орта ғасыр**. тар. <лат. medium aevum> Адамзат тарихындағы 5 ғасырдың аяғынан 17 ғасырдың ортасына дейінгі аралықты қамтитын кезең (көне дәуір мен жаңа дәуір аралығы). **Ортадан жоғарылау**. Тым ұзын емес, бойы ұзын

деуге келмейтін. **Орта дәрежелі білім [оқу]**. Он жылдық мектепте немесе арнаулы білім беретін техникум, училищелерде берілетін білім. **Орта дәрежелі мектеп**. Он жылдық білім беретін оқу орны, мектеп. **Орта дәрежелі метаморфизм**. геол. Эпидот-амфиболитті және амфиболитті фашиялар. **Орта дәрежелі оқу орны**. Орта білім беретін мекеме. **Орта дәулетгі**. Аса бай емес, орташа ауқатты (адам). **Орта ендіктер**. геогр. Жер бетінің солтүстік және оңтүстік жарты шарларда 40 және 65° солтүстік ендік пен 42 және 58° оңтүстік ендік аралығына орналасқан кең алқаптары. **Орта есеппен**. Көбін де, азын да емес, орташасын алғанда. **Орта етіне келді**. саят. Құстың сары тап болып арықтауы. **Орта жас**. Оңша жас та, кәрі де емес; елу жастың үсті. **Орта жол [жол ортасы]**. Азяғына дейін жүрілмеген жол, аралық. **Орта жолда қалды**. Шаңына ілес алмады, қалып қойды. **Орта жолда тастады [мүдірді]**. а) Бастаған істі аяқтамады, басқа шаруаға, қызыққа ауысып кетті. ә) Бағы тайды, өмірлік қызығынан қол үзді. **Орта жолдан оралу [қайту]**. Істі аяқтамай тастап кету, басқа шаруаға ауысып кету. **Орта жүз**. этн. Құрамына арғын, найман, керей, уақ, қоңырат, қыпшақ рулары кіретін қазақ тайпаларының этникалық, саяси, экономикалық және мәдени бірлестігі. **Орта кәсіпкерлік**. экон. Қарамағындағы мүліктерді заңды негізде пайдаланып, өзінің бастамасымен шешім қабылдауға және кез келген іс-қимылдар жасауға құқықты заңды ұйым немесе жеке азаматтың орташа кәсіпкерлік қаракетшідігі. **Орта кеседей**. Кесенің ортасынан келтіріп. **Орта мектеп**. пед. Бірінші сыныптан бастап он бірінші сыныпқа дейін жалпы не арнаулы орта білім беретін оқу жүйесі. **Орта саусақ**. а) саят. Саят құсының өзгелерінен сәл ұзынырақ, ұшкір болатын саусағы, жембасары. ә) **Орман қол**. **Орта сызық**, спорт. Спорт албарының ортасын қақ бөлетін сызық. **Орта тап**. әлеум. Қоғамның қалыптасуы мен дамуына ықпал ететін орта дәулетті, негізгі тап өкілдері. **Орта түркі әдеби тілі**. лингв. Орта ғасырлардың бастапқы кезінде араб әліпбиінде жазылған Махмұд Қашқаридың «Диуани лұғат ит-түрік» (11 ғ.), Юсуф Баласағұнның «Құтадағу білігі» (11 ғ.) шығармаларының және орта ғасырлардың орта тұсында жазылған, 14–16 ғасырлардағы жазба ескерткіштердің («Мұхаббатнама», «Оғыз-нама» т.б.) тілі. **Орта шама**. матем. Сандар не функциялар тобының сипаттамасы. **Орта шаруа [шарқы]**. Әл-ауқаты жақсы; орташа дәулетті адам. **Орта шен**. Ортасына таман. Орта калибрлі зеңбірек. өск. Калибрі 76 мм-ден 130 мм-ге дейін жететін зеңбірек түрі.

ОРТА² зат. 1. Адамның туып-өскен, жұмыс істеген жері, қоршаған қауым. 2. Үйдің т.б. іші, арасы. 3. Дөңгелең біткен нәрсенің іші, орта тұсы. 4. Белгілі бір көлемнің, қашықтықтың, мезгілдің орта тұсы. 5. Айдың, жылдың, мезгілдің тең аралығы, жартысы.

Ортаға алды. Жан-жақтан қаумалады, кеу-кеуді. **Ортаға алдырды**. Талқыға салды. **Ортаға енді**. Араласты, бірге болды. **Ортаға кісі салды**. Бір нәрсені келістіру үшін араға адам кірістірді. **Ортаға салды**. а) Көрген-білгенін басқаларға айтты. ә) Өз мүлкін не ақшасын көпшілікке берді, бөлісті. **Ортаға тастады**. Жария етілді, айтылды, үйдеу тасталынды. **Ортаға түсті**. а) Алдарына келді, талқыға салынды. ә) Не де болса көруге, талқыға түсуге бел буды. **Ортаға шығып биледі**. Шеңбер құрып билеп тұрғандардың алдына шығып

биледі. **Орта қазан**. Көпшіліктің бірігіп, бір жерден ішетін тамағы. **Ортаны реттегіштер**. хим. Судың қышқылдығын немесе сілтілігін өзгерту үшін қосылатын заттар. **Орта толсын!** тілек. Бас көбейсін, жан көбейсін деген мағынада айтылатын тілек.

ОРТАҒАСЫРЛЫҚ сын. Орта ғасырға тән, орта ғасырда болған.

ОРТАЙ= ет. 1. Деңгейі төмендеу, қайту, тартылу. 2. Кему, азаю, орталану. 3. ауыс. Бәсеңдеу, саябырлау, басылу. 4. ауыс. Киірейін, азып кету, қушию.

Ортайғаны молайсын. тілек. Шығынның орны толсын, қоры көбейсін деген мағынада.

ОРТАЙТ= ет. Кеміту, азайту.

ОРТАЙТУ Ортайт етістігінің қимыл атауы.

ОРТАҚ¹ зат. тар. Бірнеше адамнан немесе көп адамдардан құралған бірлестік, ша-руашылық.

ОРТАҚ² сын. 1. Барлығына бірдей қатысы бар, көпшілікке арналған, баршаға тән. 2. ауыс. Еншілес, үлестес.

Ортақ болды. Иелік етісті, бөлісті. **Ортақ етіс**. лингв. Қимыл, іс-әрекеттің бір емес, бірнеше субъекті арқылы іске асатынын білдіретін етіс түрі. **Ортақ күн**. экон. а) Тянақты құндар сомасы. ә) Бағалы қағаз үшін төленетін келісімді баға, делдалдық комиссиялық алым және сатушы татқан кез келген өсімді найыз.

Ортақ меншік. экон. а) Екі не бірнеше тұлғаның мүлікке меншік құқықтарының жиынтығы. ә) Жұбайлар жинаған, өздеріне тиесілі ортақ меншік пен табыс. **Ортақ міндет**. Жұрттың, көпшіліктің мүдделі ісі, шаруасы. **Ортақ мүдде**. Көпшілік қамы, арман-тілегі. **Ортақ несін**. Ұқсас үлес, бірдей мән-маңыз, ортақ мәртебе.

Ортақ пайда. экон. Ортақ табыс пен ортақ шығынның арасындағы айырма. **Ортақ ресурс**. инф. Бірнеше пайдаланушы немесе бірлесіп қолданатын желідегі, жұмыс тобындағы кез келген құрылғы, файл, каталог немесе принтер. **Ортақ тіл**. лингв. Белгілі бір қоғамда бірге өмір сүруші әртүрлі халықтың, ұлттың және этнографиялық топтың бәрине түгел түсінікті, қарым-қатынас құралы ретінде қызмет ететін тіл. **Ортақ тіл тапты**. Ойлары бір жерден шықты, пікірлес болды.

ОРТАҚОЛ сын. Айтарлықтай емес, орташа. **ОРТАҚОЛДЫ** сын. 1. Арзанқолдау, жұтыны. 2. Әжептәуір, тәп-тәуір, орташа.

ОРТАҚТАС сын. Еншілес, иелес, бір нәрсеге ортақ, қатысы бар.

ОРТАҚТАС= ет. Бір нәрсеге ортақ болу, үлес алу, бөлісу.

ОРТАҚТАСТЫҚ зат. Ортақ болушылық, бөлісушілік; үлестестік.

ОРТАҚТАСТЫР= ет. 1. Бір нәрсеге ортақ етпін, үлестес болу, бөлістіру. 2. Бірлестіру, жұымдастыру.

ОРТАҚТАСТЫРУ Ортақтастыр етістігінің қимыл атауы.

ОРТАҚТАСТЫРЫЛ= ет. Ортақ еткізілу, үлестірілу.

ОРТАҚТАСТЫРЫЛУ Ортақтастырыл етістігінің қимыл атауы.

ОРТАҚТАСУ Ортақтас етістігінің қимыл атауы.

ОРТАҚТАСУШЫ зат. Ортақ болушы, бөлісуші.

ОРТАҚТАСУШЫЛЫҚ зат. Ортақ болушылық, бөлісушілік.

ОРТАҚТЫҚ зат. Ортақ болушылық.

ОРТАҚШЫЛ сын. Барын ортаға салғыш, көпшіл.

ОРТАҚШЫЛДЫҚ зат. Қоғамшылық, қауымшылық, көпшілдік.

ОРТАЛА= ет. 1. Толы нәрсені азайту, тең жартысына жеткізу. 2. Уақыт, мезгілдің ортасынан өтуі; жартылануы.

ОРТАЛАН= ет. Азаю, тең жартысына же-ту.

ОРТАЛАНУ Орталан етістігінің қимыл атауы.

ОРТАЛАТ= ет. Азайту, кеміту.

ОРТАЛАТУ Орталат етістігінің қимыл атауы.

ОРТАЛАУ¹ сын. Орташа, төмендеу.

ОРТАЛАУ² Ортала етістігінің қимыл атауы.

Орталуау білім. тар. пед. 8 жылдық білім.

Орталуа мектеп. пед. 9 сыныптық білім беретін орта мектеп.

ОРТАЛЫҚ зат. 1. Белгілі бір аралықтың бел ортасы, орта тұсы. 2. Белгілі бір аумақтың, өлкенің орта тұсы, негізгі бөлігі немесе елді мекен. 3. өкімш. Мемлекеттік, одақтық не республикалық дәрежедегі саяси-әкімшілік басқару орындары орналасқан басты қала. // тар. совет. Кеңес Одағы кезіндегі бүкіл республикалардың үстінен билік жүргізген Мәскеу. 4. Белгілі бір саладағы, қызмет түріндегі реттеп басқарып отыратын орын, мекеме, бөлім т.б. 5. ауыс. Негіз, тірек, құш.

Орталық баспасөз [басылым]. Орталықтан басылып шығатын газет-журнал т.б. **Орталық газет**. Белгілі бір әкімшілік аймақтың немесе мекеме, ұйымның басқару органының басылымы. **Орталық жүйке жүйесі**. мед. <лат. systema nervosum centrale> Адам мен жануарлардың ағзалары мүшелер жүйелерінің қызметтері мен жұмыстарын үйлестіріп, реттеп, жүйке жасушалары мен оның өсінділерінен тұратын жүйке жүйесінің ең негізгі бөлігі. **Орталық комитет [Орталық партия комитеті, КПСС Орталық Комитеті]**. тар. совет. КСРО коммунистік партиясының мемлекеттік, одақтық дәрежедегі жоғарғы органы. **Орталық морена**. геогр. Тау аңғарлық мұздық бойында жоғарыдан төмен қарай тізбек жал түрінде созылып жатқан қыр-шықтас, таужыныстардың ірі сынықтарының біріккен жиынтығы.

ОРТАЛЫҚСЫЗ сын. Орталықтың қатысысыз.

ОРТАЛЫҚСЫЗДАН= ет. Орталықтан бөлішектену, оқишаулану.

ОРТАЛЫҚСЫЗДАНДЫР= ет. коғ. экон. Басқаруды жергілікті органға беру.

ОРТАЛЫҚСЫЗДАНДЫРУ Орталықсыздандыр етістігінің қимыл атауы.

ОРТАЛЫҚСЫЗДАНУ Орталықсыздану етістігінің қимыл атауы.

ОРТАЛЫҚТАН= ет. Бір орталыққа бағыну, негізделу, жүйілену.

ОРТАЛЫҚТАНДЫР= ет. 1. Бір ортаға жию, топтау, біріктіру. 2. коғ. Қоғамдық, экономикалық басқаруды орталыққа бағындыру, орталық арқылы басқару. 3. Орталық арқылы ұйымдастыру, жүйеге түсіру.

ОРТАЛЫҚТАНДЫРУ Орталықтандыр етістігінің қимыл атауы.

ОРТАЛЫҚТАНДЫРЫЛ= ет. 1. Орталық жүйе арқылы басқару, реттеу. 2. саяси. Бір орталыққа бағындырылу.

ОРТАЛЫҚТАНДЫРЫЛУ Орталықтандырыл етістігінің қимыл атауы.

ОРТАН: ортан бел. Дәл ортасы, тең жар-тысы.

Ортан жілік. а) а н а т. <лат. femur> Жоғарғы жағы жамбаспен, төменгі жағынан асықты жілікпен түйіскен сан жілік. ә) этн. Бас табаққа және орта табаққа салынатын кәделі мүше. **Ортан қол [саусақ].** Сұқ қол мен аты жоқ саусақтың арасындағы саусақ. **Ортан қолдай.** Мықты, жарамды. **Ортан саусақ,** с а я т. Бүркіт-тің ортанғы саусағы, сығымы. **Ортан терек.** этн. Балалардың қуырмаш ойынында айтылатын ортан қол атауы.

ОРТАҢҒЫ с ы н. Ортадағы, орта шеніндегі, орта тұсындағы аралық.

ОРТАНШЫ с ы н. 1. Бір нәрсенің ортасындағы, ортанғы. 2. Бірге туған үш баланың екіншісі.

ОРТАНШЫМ з а т. этн. Жеңесінің ортаншы қайынына қойған аты.

ОРТАҢҒЫ с ы н. сөйл. **Ортанғы.**

Ортаңғы қабат. а н а т. <грек. mesoderma> Сыртқы (эктодерма) және ішкі (эндодерма) ұрықтық қабаттар (жапырақшалар) аралығында орналасқан ортаңғы ұрықтық жапырақша. **Ортаңғы құлақ.** а н а т. <лат. auris media> Самай сүйегі дабыл қуысында орналасқан құлақтың бөлігі. **Ортаңғы ми.** а н а т. <грек. mesencephalon> Ортаңғы ми қақпағы мен үлкен ми аяқшаларынан тұратын ми бөлігі.

ОРТАТАБАҚ з а т. этн. Бас табақтан кейінгі дастарқанға тартылатын кәделі табақ.

ОРТАША¹ с ы н. 1. Жақсы да, жаман да емес, қанағаттанарлық. 2. физ. Бірқалыпты, тұрақты.

Орташа адам. сөйл. Мүмкіндіктері, дәулеті орта деңгейдегі өзіндік ұстанымдарын қорғау қабілеті төмен қоғамның әлеуметтік топ өкілі.

Орташа ауырлықтағы зиян. к ұ қ қ ы к. Адамның өміріне қауіпті ауыр зардаптарға апарып соқтырмаған зақым. **Орташа дауыстылар.** лингв. Айтуда тілдің орташа деңгейде көтерілуінен пайда болған ашық дауыстылар.

Орташа жалақы. экон. Кәсіпорынның (фирманың, ұйымның, мекеменің), саланың немесе жалпы халық шаруашылығының бір қызметкеріне тиесілі бір айға, тоқсанға, жылына шағын айқындатын жалақының мөлшерін сипаттайтын көрсеткіш. **Орташа жел.** әск. Ядролық жарылыс бұлттының көтерілу биіктігі мөлшеріндегі, орташа жылдамдықтағы және барлық ауа қабаты бағытындағы жел. **Орташа жылдамдық.** физ. Нүктенің қандай да бір уақыт аралығында орташа алғашқы қозғалыс жылдамдығы. **Орташа температура.** геогр. Тәуліктік, айлық, маусымдық, жылдық температураның жынтығынан шығарылатын жергілікті жер температурасының орташа арифметикалық көрсеткіші. **Орташа тығыздық.** Табиғи күйдегі материал көлемінің бірлік массасы (г/см³, кг/м³).

ОРТАША² з а т. тар. Шаруашылығы жағынан бай-қулақ пен кедейдің аралығындағы шаруа.

ОРТАШАЛАН= е т. Азаю, кему.

ОРТАШАЛАНУ Орташалан етістігінің қи-мыл атауы.

ОРТАШАЛАУ с ы н. 1. Орта багамен, қанағаттанарлықтай. 2. Шаруасы орташаға жетеқабал.

ОРТАШЫЛ с ы н. Көптен жүргенді жақсы көретін көпшіл.

ОРТАЮ Ортай етістігінің қимыл атауы; кему, азаю.

ОРТЕКЕ з а т. 1. этн. Домбыра тартқанда күй ырғағымен бірге тербелуге жіп арқылы

саусақпен жалғастырып қойған, ағаштан жасалған таутеке ойыншығы. 2. Дала ешкілерінің үйірін қарауылдап жүретін, үйірдің алдында жүретін ешкі.

ОРТЕКЕДЕЙ с ы н. Ортеке сияқты, ортеке тәрізді.

Ортекедей пысқырды. Қорықты, шошытты.

ОРТЕКЕШЕ ү с т. Ортеке құсап, ортеке тәрізді.

ОРТИКОН [грек. orthos] з а т. физ. Мозикалық фотокаатода жарық бейнесі потенциалдық бедерге айналған теледидарлық электрондық-сәулелік құрал.

ОРТИТ [грек. orthos] з а т. геол. Кристалдары қалың, тақта, соя тәрізді, агрегаттары түйірлі силикаттар класына жататын минерал.

ОРТҚУ Ортқы етістігінің қимыл атауы.

ОРТҚЫ= е т. Секіру, ырғу, ытқу; шоршу.

ОРТО... 1. Берілген ангидридтің қышқылдық қатарындағы ең көп гидроксил тобы кіретін қышқылдың атауына қолданылатын қосымша.

2. Изомерлерді атауда, орынбасардың ортожағдайда орналасқандығын көрсететін қосымша.

ОРТОГЕНЕЗ [грек. orthos – түзу, genesis – шығу тегі] з а т. биол. Тірі табиғаттың дамуына ішкі факторлар себепші болып, азғалар эволюциясы қатаң түрде белгілі бір бағытта жүреді деген тұжырым.

ОРТОГНАТИЗМ з а т. Адамның бет сү-йектерінің қырынан қарағандағы түзулік нормасы.

ОРТОГНЕЙСТЕР з а т. кен. Ақтарылма (магмалық) таужыныстар есебінен қалыптасқан гнейстер.

ОРТОДОКС [грек. orthodoxos] з а т. Ортодоксалдық көзқарастағы адам.

ОРТОДОКСАЛДЫ с ы н. кі т. Белгілі бір ілімді, көзқарасты қатаң ұстанатын, ақырына дейін айнымайтын.

ОРТОДОКСАЛДЫҚ з а т. кі т. Белгілі бір пікірді, бағытты бұлжытпай, дәйектілікпен жақтаушылық, айнымаушылық.

ОРТОДОКСИЯ [грек. orthodoxia] з а т. «Дұрыс» доктрина, діни ұғымдардың беделді институттарымен тіркелген (мысалы, христиандық шіркеу) және ұйымның барлық мүшелеріне міндетті доктрина.

ОРТОДРОМИЯ [грек. orthos – тік, droptos – жол] з а т. Жер бетіндегі екі нүктенің арасындағы ең қысқа сызық.

ОРТОЖЫНЫСТАР з а т. геол. Ақтарылма (магмалық) таужыныстардың метаморфтануынан қалыптасқан кристалды тақтатастардың жалпылама атауы.

ОРТОИЗОМЕР з а т. хим. Орынбасарлары орто орында орналасқан, екі орынбасқан бензол изомері.

ОРТОКЛАЗ [грек. orthos – тік, klasis – бөліну] з а т. Силикаттар класының дала шпатары тобындағы минерал.

ОРТОЛОГИЯ [гр. orthologia – тікелей, тік, типтік, төндік] з а т. 1. а н а т. Жекеленген азғалардағы біртекті, жалпы патологиялық (диетрофиялық) құбылыстардың өзіндік ерекшелігін (төндік) қасиетін түсіндіретін ұғым. 2. лингв. Тілдің нормаларын және нормадан ауытқуларды зерттейтін тіл білімінің бір бөлімі.

ОРТОМИГМАТИТ з а т. хим. Магманың шөгінді емес, магмалық таужыныстарға енуінен қалыптасқан мигматиттің түрі.

ОРТООРЫН з а т. хим. Бензол сақинасындағы изомерлердің қатар орналасуы.

ОРТОПЕД з а т. мед. Ортопедия мама-ны. **ОРТОПЕДИЯ** [грек. orthos – тік, дұрыс, paideia – тәрбиелеу] з а т. мед. Аяқ кемістігін және дене мүшелерінің қисайған жерлерін түзейтін хирургияның бір саласы.

ОРТОПЕДИЯЛЫҚ с ы н. Ортопедияға тән, ортопедияға қатысты.

Ортопедиялық стоматология. мед. Тісті шегендейтін тіс, жақ, таңдай және бет кемістігіне протез жасайтын сала.

ОРТОПСИХИАТРИЯ [грек. orthos – тура, дұрыс, psuche – жан, therapeia – емдеу] з а т. психол. Психикалық және эмоциялық бұзылуды ертерек емдеу арқылы болдырмауды қарастыратын пән.

ОРТОПТЕР [грек. orthos – тік, pteron – қанат] з а т. Қанаттары бар ұшу аппараттары.

ОРТОФОСФАТ з а т. хим. Ортофосфор қышқылының тұзы.

ОРТОХЛОРИТТЕР з а т. хим. Хлориттердің жақсы кристалданған, Fe2O3 4%-дан аспайтын магнийлі түрлері.

ОРТОФИР з а т. хим. Фенокристеры калишпаттан тұратын палеогитті трахиттік порфирдің түрі.

ОРТШТЕЙНДЕР з а т. кен. Гумидтік белдемдердің сазды топырақтарындағы темірлі жырылымдар (тасберіштер).

ОРТЫП-ЖОРТ= е т. сөйл. Кезу, шарлау.

ОРТЫП-ЖОРТУ Ортып-жорт етістігінің қимыл атауы.

ОРУ Ор етістігінің қимыл атауы; шабу, ке-су.

ОРУЛЫ с ы н. Орылған, шабылған.

ОРУСЫЗ с ы н. Орылмай қалған, орылмаған.

ОРУШЫ з а т. Егін оратын адам.

ОРФЕЙ [грек. orpheus] з а т. Ежелгі грек мифологиясындағы музыка мен өлең құрастыруды ойлап табушы.

ОРФИЗМ з а т. тар. Дионистің жеке басына табынушылық реформасының нәтижесінде б.з.д. VI ғасырда пайда болған көне гректердің діни қозғалысы.

ОРФОГРАММА [грек. orthos – дұрыс, gramma – жазу] з а т. лингв. Орфографиялық сөздікте заңдастырылған, сөздің талап етілетін дұрыс жазылу нормасы.

ОРФОГРАФИЯ [грек. orthos – дұрыс, grapho – жазамын] з а т. лингв. **Емле** (тілдегі сөздерді дұрыс жазу ережелерінің қабылданған жүйесі).

ОРФОГРАФИЯЛАН= е т. лингв. Бір ізге түсіріліп, жүйеленіп, орфографиялық сөздікке қамтылу.

ОРФОГРАФИЯЛАНУ Орфографиялан етістігінің қимыл атауы.

ОРФОГРАФИЯЛЫҚ с ы н. лингв. Орфографияға тән, орфографияға қатысты.

Орфографиялық сөздік. лингв. Белгілі бір тілдегі сөздердің дұрыс жазылуын көрсететін емле сөздігі. **Орфографиялық түзетуші.** инф. <ағыл. spelling corrector> Мәтін сөздерін сөздікпен салыстыратын, сәйкессіздікті байқайтын және белгілейтін, түзетудің мүмкін нұсқаларын ұсынатын мәтіндерді дайындау жүйесінің бөлігі.

ОРФОЭПИЯ [грек. orthos – дұрыс, epos – сөз, сөйлеу] з а т. лингв. Сөздер мен сөз тіркестерін әдеби тілдің ауызына нормасына сай етіп дұрыс айта білуі ережелері жынтығы.

ОРФОЭПИЯЛЫҚ с ы н. Орфоэпияға тән, орфоэпияға қатысты.

Орфоэпиялық сөздік. лингв. Белгілі бір тілдегі сөздердің дұрыс айтылу нормасын көрсететін сөздік.

ОРХИДЕЯ [грек. orchidion] зат. өс. Қош иісті, ерекше пішінді ақшыл гүлдері бар тропиктік өсімдік.

ОРХОН-ЕНИСЕЙ: Орхон-Енисей жазбаларының тілі. лингв. Көне түркі руникалық жазба ескерткіштерінде сақталған көне түркі әдеби тілдерінің шартты атауы.

ОРХИТ [грек. orchis] зат. мед. Аталық ұрық безінің (ениң) қабынуы.

ОРШУ Оршы етістігінің қимыл атауы.

ОРШЫ = ет. Бір орында тұрмай ыршу, секіру, ытқу; шоршу.

ОРШЫҒ = ет. Ыршыту, секірту, шоршыту.

ОРШЫҒУ Оршыт етістігінің қимыл атауы.

ОРЫЛ = ет. 1. Егіннің, шөптің орақ, шалғы т.б. құралдармен шабылуы. 2. Техникамен егін басылып, жиналуы.

ОРЫЛУ Орыл етістігінің қимыл атауы; шабылу, кесілу.

ОРЫМ зат. Астық ору, шөп шабу ісі, орақ науқаны.

ОРЫН зат. 1. Бір нәрсені қоятын, орналастыратын кеңістік; отыратын, тұратын, жататын жер. 2. Бір нәрсенің баламасы, соған пара-парлығы. 3. Бір нәрсені екінші нәрсемен салыстырғанда алатын қатары, реті. 4. Бір нәрсенің реті, қисыны, жөні. 5. Белгілі бір мәртебе, қызмет, дәреже, мансап.

Орны бөлек. Басқадан ерекше, жөні басқа. **Орны біткен ескі жара.** Қасіреті, күйігі басылған ескі өңгіме. **Орны келгенде.** Ыңғайы келгенде. **Орныма егін [жуа, пияз] ек.** сөйл. Кеткенімді қалап тұрса, жүргенімді жақсырмай деген мағынада айтылады. **Орнына келді.** Өз қалыбына түсті, тәртіпке келді. **Орнынан алды [алынды].** Қызметінен түсірді. **Орнынан босатылды.** к і т а б и. Қызметінен кетті. **Орнынан тұрғысыз етті.** Қатты ұялтты, масқаралады. **Орнынан түсті.** Қызметінен босатылды, төмендетілді. **Орнын басты.** Орнына ие болды, орнын жоқтатпады. **Орнын жапты.** Кемін толтырды, аздығын білдірмеді. **Орнын сипап [синалап] қалды.** Орнында жоқ болып шықты, таба алмай қалды. **Орнын тапты.** а) Сәтті орналасты, қалыптасты. ә) Теңін тауып, тұрмысқа шықты. **Орнына жалғыз [қуыс] қурай.** сөйл. Қолынан ештеңе келмейді, бары да, жоғы да бір. **Орны толмас.** Жоқтығы білініп тұратын, бітпейтін. **Орны үңірейді.** Жоқтығы білінді, сезілді. **Орын алды.** а) Белгілі бір өзіндік сипатқа ие болды. ә) Қалыптасты, бекіді. б) Қандай да бір жарыс, сайыс т.б. жүлделі орынға ие болды. в) Өзіндік үлесі, болмағы болды. г) Жағымсыз. **Орнады, болды, өтті. Орын берді.** Ығысып, отыруға мүмкіндік жасады. **Орынға таласты.** Сый-құрмет, атақ үшін бәсекеlestі, қызмет орнына ала көз болды. **Орын қағыспау.** Орын таппау, орын теппеу. **Орын тепті.** а) Бір жерге тұрақтады, қоныстанды, қалыптасты. ә) Қалыптасты, орын алды. **ОРЫНБАСАР** зат. Мекеме, ұйым, ұжым бастығының бірінші көмекшісі, оның қызметін атқара алатын лауазым иесі.

ОРЫНБАСАРЛЫҚ зат. Орынбасар болушылық, орынбасар қызметін атқарушылық. // Орынбасарға тән, орынбасарға арналған.

ОРЫНБАСУШЫ зат. хим. Химиялық реакция кезінде басқа радикалдың немесе атомның орнын басушы радикал.

ОРЫНДА = ет. 1. Белгілі бір істі, жұмысты атқару, аяқтау. 2. Күй тарту, ән айту, белгілі бір рөлде ойнап, өнер көрсету.

ОРЫНДАЛ = ет. 1. Атқарылу, істелу. 2. Ән айтылу, күй тартылу, өнер көрсету. 3. Іске, жүзеге асырылу.

ОРЫНДАЛУ Орындал етістігінің қимыл атауы; іске асырылу.

ОРЫНДАС = ет. Іске асырысу, бірге орындау.

ОРЫНДАСУ Орындас етістігінің қимыл атауы.

ОРЫНДАТ = ет. 1. Жүзеге асырту, айтқанын істету. 2. Ән-күй тартқызу, өнер көрсету.

ОРЫНДАТҚЫЗ = ет. Істеткізу, атқартқызу.

ОРЫНДАТҚЫЗУ Орындатқыз етістігінің қимыл атауы.

ОРЫНДАТТЫР = ет. 1. Істеттіру, жасаттыру, жүзеге асыртқызу. 2. Ән айттыру, өнер көрсеттіру.

ОРЫНДАТТЫРУ Орындаттыр етістігінің қимыл атауы.

ОРЫНДАТУ Орындат етістігінің қимыл атауы.

ОРЫНДАТЫЛ = ет. Іс, жұмыс жасатылу.

ОРЫНДАТЫЛУ Орындатыл етістігінің қимыл атауы.

ОРЫНДАУ Орында етістігінің қимыл атауы.

ОРЫНДАУШЫ зат. 1. Белгілі жұмысты атқарушы, істеуші. 2. Ән, өлең-жыр, дастан, әдеби шығарманы айтушы, таратушы, күй шертуші, рөлде ойнаушы.

ОРЫНДАУШЫЛЫҚ зат. 1. Жұмысты істеушілік, атқарушылық. 2. Ән, өлең-жыр, дастан, әдеби шығарманы айтушылық, таратушылық, күй шертіп, рөлде ойнаушылық. 3. Мақсат, міндет, заң, талап т.б. жүзеге асырушылық.

ОРЫНДЫ сын. 1. Орны бар. 2. Жөнді, ретті, қисынды.

Орынды жерінде. Жөн болған жағдайда, ретті сәтінде, ыңғайы келгенде.

ОРЫНДЫҚ зат. Кісі отыруға арналған арқалығы бар үй жиһазының (бұйымының) бір түрі, отырғыш.

ОРЫНДЫЛЫҚ зат. Орынды болушылық, реттілік.

ОРЫНДЫ-ОРЫНСЫЗ сын. Жөнді-жөнсіз, қисынды-қисынсыз, ретті-ретсіз.

ОРЫН-ОРНЫМЕН үст. Белгілі тәртіппен, жүйімен, жөнімен.

ОРЫН-ОРЫНА үст. 1. Өзі тұрған тиісті жеріне. 2. Жөніне, ыңғайына, ретіне.

ОРЫНСАТПАҚ зат. этн. ойын. Белгілі бір шарт қойысып, ұтқан жағдайда қалаған адамның қасынан орын алуға құқы болатын ойынның бір түрі.

ОРЫНСЫЗ сын. Жөн-жосықсыз, ретсіз, қисынсыз.

ОРЫНСЫЗДАУ сын. Жөнсіздеу, қисынсыздау, ретсіздеу.

ОРЫНСЫЗДЫҚ зат. Жөнсіздік, қисынсыздық.

ОРЫНТАҚ зат. 1. Арқалығы, шынтақпап отыратын таянышы бар үлкен, жайлы орындық. 2. ауыс. Жоғары лауазымды орын, биліктің белгісі.

ОРЫНТАП зат. этн. ойын. Бір нәрсені жасырып, тығып ойнайтын балалар ойыны.

ОРЫНХАНА зат. Төсекжай тұратын бөлме.

ОРЫНША үст. Бәз-баяғы қалтында, өзгеріссіз.

ОРЫС зат. Негізінен Ресей Федерациясында ең көп тұратын байырғы және негізгі шығыс-славян халқы, ұлт; осы халықтың өкілі. // Орысқа қатысты, орысқа тән, орыстар шығарған.

Орыс әліпбиі. лингв. Кирил әліпбиі; ұлттық орыс тілінің жазба, баспа түрінде қолданылатын, 33 әріптен тұратын графикалық таңбалардың жиынтығы. **Орыс кестесі.** қолөнер. «Инені алға салу» әдісімен матаның түзу жібі бойымен тігетін кесте. **Орыстың желісті жылқысы.** жылқышар. Орлов биесі мен американ желісті айғырын будандастырудан алынған, орлов жылқысына қарағанда кішірек, тұрқы қысқа, шоқтығы биік, сирақты келген жылқы тұқымы. **Орыс тілі білімі.** лингв. Орыс тілі, оның тарихы және салалары, қазіргі жайы туралы ғылым. **Орыс тілі.** лингв. Славян тілдерінің ішіндегі шығыс славян тілдері тобына жататын, орыс халқының ұлттық тілі, халықаралық тілдердің бірі.

ОРЫП-НОҚ = ет. Қаріп-тоқу мағынасында. **ОРЫП-НОҚУ** Орып-ноқ етістігінің қимыл атауы.

ОРЫС = ет. Бірге ору, оруга жәрдемдесу. **ОРЫСТАНДЫР** = ет. Орыс ұлтына сіңдіру, ассимиляциялау.

ОРЫСТАНДЫРУ зат. саяси-қоғ. Орыс ұлтына сіңдіру, ассимиляциялау әрекеті.

Орыстандыру саясаты. саяси-қоғ. Патшалық Ресей мен Кеңес Одағындағы халықтарды тілінен, дінінен, ұлттық болмысынан айырып, орыс ұлтына сіңдіру, ассимиляциялау бағытында жүргізілген саясат.

ОРЫСТАНДЫРУ Орыстандыр етістігінің қимыл атауы.

ОРЫСТАН = ет. 1. Орыс ұлтына сіңу, араласу. 2. Орысқа ұқсау.

ОРЫСТАНУ зат. Орыс ұлтына сіңу, ассимиляциялану үрдісі.

ОРЫСТАНУ Орыстан етістігінің қимыл атауы.

ОРЫСТЫҚ сын. Орыс халқына қатысты, орыс ұлтына байланысты.

ОРЫСТІЛДІ сын. Орысша оқып, тәрбиеленген, негізінен орыс тілінде сөйлейтін.

ОРЫСУ Орыс етістігінің қимыл атауы.

ОРЫСША үст. 1. Орыс тілінде. 2. Орыс сияқты, орысқа ұқсап.

ОРЫСШАЛА = ет. 1. Орысшаға аудару. 2. Орыс тілінде сөйлеу. 3. Орыс мәнеріне салу.

ОРЫСШАЛАС = ет. Бір-бірімен орысша сөйлесу.

ОРЫСШАЛАСУ Орысшалас етістігінің қимыл атауы.

ОРЫСШАЛАТ 1. Орыс тіліне аудару. 2. Орыс мәнеріне салу, орысқа ұқсату.

ОРЫСШАЛАТУ Орысшалат етістігінің қимыл атауы.

ОРЫСШАЛАУ Орысшала етістігінің қимыл атауы.

ОРЫСШЫЛ сын. Орысқа жақын, орысқа бейім тұратын.

ОРЫТ = ет. сөйл. Жүгіру, орғыту.

ОРЫТУ Орыт етістігінің қимыл атауы.

ОС = ет. 1. Қамшы, шыбық сияқты нәрсе-лермен тартып жіберу, салып қалу. 2. Өткір нәрсемен тіліп түсу. 3. ауыс. Жанына қатты тию, бату, жаралау.

ОСАЛ сын. 1. Күші аз, әлсіз. 2. Салқылдақ, бос.

Осал жағын тапты. Кемшілік, кемшін тұсын дәл көрді. **Осал жері.** Әлсіз тұсы. **Осал соқпады.** а) Қиш-қуаты кем түспеді. ә) Оңай болмады, қиынға түсті. **Осал түс.** Әлсіз жері.

ОСАЛДА = е т. 1. Мықтылығы, беріктігі кету, нашарлау. 2. Қиш-қуаты азаю.

ОСАЛДАН = е т. Әлсіздену, нашарлау.

ОСАЛДАНУ Осалдан етістігінің қимыл атауы.

ОСАЛДАТ = е т. Нашарлату, сапасын төмендету.

ОСАЛДАТУ Осалдат етістігінің қимыл атауы.

ОСАЛДАУ¹ сын. 1. Қиш аздау, әлсіздеу, нашарлау. 2. Бостату, мықты, берік емес.

ОСАЛДАУ² Осалда етістігінің қимыл атауы.

ОСАЛДЫҚ зат. Осал болушылық, әлсіздік.

ОСАЛ-ОҢДАҒАЙ сын. Әлсіз, нашар.

ОСАЛ-ОҢТОҒАЙ зат. Бітім-болмысы нашар, оңай жасалған, қарапайым зат.

ОСАЛСЫТ = е т. сөйл. Осал еткізу, бос қылу.

ОСАЛСЫТУ Осалсыт етістігінің қимыл атауы.

ОСАРСОЛ зат. мед. Ішек қарынының жұрпалы ауруларына қарсы қолданылатын иіссіз, дәмсіз ақ ұнтақ дәрі.

ОСЕМЕНАТОР ор. зат. вет. Малды қолдан ұрықтандыратын маман.

ОСЕМЕНАТОРЛЫҚ зат. вет. Малды қолдан ұрықтандырушылық.

ОСЕТИН зат. Солтүстік Осетин Республикасының негізгі тұрғын халқы, ұлт; осы ұлт-тың өкілі.

Осетин тілі. лингв. Иран тілдерінің шығыс тобына жататын Осетия тұрғындарының тілі.

ОСҚЫЗ = е т. Остыру, қамшымен тартып жіберту.

ОСҚЫЗУ Осқыз етістігінің қимыл атауы.

ОСҚЫЛА = е т. 1. Бір нәрсемен осып-осып жіберу. 2. Өткір нәрсемен бірнеше қайтара сойып түсу.

ОСҚЫЛАН = е т. Өткір нәрсемен тіліну, сойылу.

ОСҚЫЛАНУ Осқылан етістігінің қимыл атауы.

ОСҚЫЛАТ¹ = е т. Қайта-қайта осқызу.

ОСҚЫЛАТ² = е т. сөйл. **Ысқылат.**

ОСҚЫЛАТУ¹ Осқылт¹ етістігінің қимыл атауы; қайта-қайта осқызу.

ОСҚЫЛАТУ² Осқылт² етістігінің қимыл атауы; ысқылату.

ОСҚЫЛАУ Осқыла етістігінің қимыл атауы.

ОСҚЫН зат. Екпін, пәрмен, күш.

ОСҚЫР = е т. Жылқы малының бір нәрседен шошынып, қатты пысқыруы, ұркуі.

ОСҚЫРТ = е т. Пысқырық ату.

ОСҚЫРТУ Осқырт етістігінің қимыл атауы.

ОСҚЫРУ Осқыр етістігінің қимыл атауы.

ОСҚЫРЫҚ зат. Осқырған ұн, дыбыс.

ОСҚЫРЫН = е т. Ұрку, пысқырыну.

ОСҚЫРЫНУ Осқырын етістігінің қимыл атауы.

ОСҚЫРЫС = е т. Қайта-қайта дем шығарып, бірдей, кезектес пысқырыну.

ОСҚЫРЫСУ Осқырыс етістігінің қимыл атауы.

ОСМА зат. бот. Қасты өсіру әрі қарайтып әдемі көрсету үшін жапырақтарын езіп пайдаланылатын шөп және осы шөптен дайындалған бояу.

Осма қойды. Қасына осма жақты.

ОСМАН¹ зат. Түрік сұлтандары әулетінің негізін салушы I Осман атымен аталып кеткен Түркияның негізгі халқының ескі атауы.

ОСМАН² [лат. diptychus] зат. зоол. Уылдырығы жеуге жарамайтын ірі балық.

ОСМАНИЗМ зат. 19 ғ. аяқ шенінде жас тұркілер негізін қалаған Осман империясындағы саяси доктрина, оттоманизм.

ОСМАНША сын. Осман тілінде, османша. **ОСМАТТАР** зат. хим. Осмий қышқылының H_2OSO_4 тұздары.

ОСМИЙ [грек. osmē] зат. мин. Менделеевтің периодты системасының VIII тобындағы, рет нөмірі 76, атом массасы 190,2 химиялық элемент (OS); платина тобына жататын дүниедегі ең ауыр металл.

ОСМОС зат. хим. Концентрациялары әртүрлі екі ерітіндіні немесе таза еріткіш пен ерітіндіні бөліп тұратын жартылай өткізгіш жарғақ арқылы болатын еріткіштің диффузиясы.

ОСМОСТЫҚ: осмостық қысым. физ. Ерітіндінің таза еріткішпен жанасқанда еріген зат пен еріткіш молекулаларының қарама-қарсы диффузиясы салдарынан өз концентрациясын төмендетуге бағытталған көрсеткіш.

Осмостық реттелу. Жануарлар азғасының ішкі ортасының салыстырмалы тұрақтылығын қамтамасыз ететін физикалық-химиялық процестер жиынтығы.

ОСПАДАР сын. Өрескел, о жар, ұрда жық мінезді (адам).

ОСПАДАРЛАН = е т. Ұрда жық мінез көрсету, дөрекілік істеу.

ОСПАДАРЛАНУ Оспадарлан етістігінің қимыл атауы.

ОСПАДАРЛАУ сын. Өрескел мінезділеу, тұрпайылау.

ОСПАДАРЛЫҚ зат. Тұрпайы қылық, дөрекілік, өрескелдік.

ОСПАДАРСЫЗ сын. сөйл. **Оспадар.**

ОСПАДАРСЫЗДАУ сын. Сөлекеттеу, оғаштау, дөрекілеу.

ОСПАДАРСЫЗДЫҚ зат. Жөнсіздік, сөлекеттік, тұрпайылық, дөрекілік.

ОСПАҚ зат. Тура айтпай, тұспалдап, астарлап сөйлеген сөз, тұспал.

ОСПАҚСЫЗ сын. Ешқандай астарсыз, тура. **ОСПАҚТА** = е т. 1. Астарлай айту, жұмбақтап сөйлеу. 2. Әзілдеу, қалжыңдау.

ОСПАҚТАС = е т. Астарлап, жұмбақтап сөй-лесту.

ОСПАҚТАСУ Оспақтас етістігінің қимыл атауы.

ОСПАҚТАТ = е т. Астарлатып сөйлеу, жұмбақтау.

ОСПАҚТАТУ Оспақтат етістігінің қимыл атауы.

ОСПАҚТАУ Оспақта етістігінің қимыл атауы.

ОСПАҚТАУШЫ зат. Оспақ сөз айтушы.

ОСПАҚШЫЛ сын. Оспаққа жаны құмар, оспақ айтатын әзілқой (адам).

ОСТЕО... Мағынасы сүйекке, сүйек ұлпаларына тән еурделі сөздердің алғашқы сыңары.

ОСТЕОЛОГИЯ [грек. osteon – сүйек, logos – ілім] зат. анат. Анатомияның адамның сүйек қаңқаларын зерттейтін бөлімі.

ОСТЕОМА [грек. osteon – сүйек, лат. oma – ісік] зат. мед. Сүйек ұлпаларынан пайда болатын қатерсіз ісік.

ОСТЕОМИЕЛИТ [грек. osteon – сүйек, myelos – ми және itis – қабыну] зат. мед. Жілік майы немесе сүйек қабынып кететін ауру; сүйекте болатын зәрлі ісік.

ОСТЕОМАЛЯЦИЯ зат. биол. Аздаа ізбес тұздарының жеткіліксіздігінен сүйектің жұмсаруы.

ОСТЕОМИЭЛИТ [грек. osteon – сүйек, myelos – ми] зат. биол. Көбінесе микробтар енуінен болатын, сүйек майының қабынуы.

ОСТЕОН [грек. osteon] зат. анат. Қаңқа сүйектері тығыз сүйек затының негізгі құрылымдық бірлігі.

ОСТЕОПАТ зат. мед. Остеопатия саласының маманы, дәрігер.

ОСТЕОПАТИЯ [osteopathy] зат. мед. Қан айналымының, ішкі органдардың дұрыс жұмыс істеуін қалтына келтіру мақсатында адам денесін қолмен жұмсақ уқалау, заманауи медицина бағыты.

ОСТЕОХОНДРОЗ [грек. osteon – сүйек, chondros – шеміршек] зат. мед. Сүйектердің буын араларына минералды тұз жиналатын ауру.

ОСТЕРТАГИОЗ [грек. ostertagiosis] зат. в е т. Күйіс қайыратын малда жұмыр құрттар қоздыратын кесел.

ОСТИТ зат. мед. Сүйек ұлпаларының қабынуы.

ОСТРАКИЗМ [грек. ostrakismos] зат. 1. Қудалаушылық, қуғыншылық, аластаушылық. 2. Ежелгі Грекияда мемлекетке қарсы шыққан, қауіп төндіретін азаматтарды аты жазылған сынықтар арқылы жасырын дауыс беріп, елден аластау.

ОСТРАКОДЕРМАЛАР зат. палеон. Денесі бүркеме сүйекшелерден тұратын қатты сауыт-шамен көмкерілген қарапайым жақсыз омыртқалы жәндіктердің жалтылама атауы.

ОСТЫР = е т. Осқызу, бір нәрсемен ұрып тілдіру.

ОСТЫРТ = е т. Ұрып тілдірту.

ОСТЫРТУ Остырт етістігінің қимыл атауы.

ОСТЫРУ Остыр етістігінің қимыл атауы.

ОСУ Ос етістігінің қимыл атауы.

ОСЦИЛЛОГРАММА [лат. oscillum – тербелемін, грек. gramma – жазу таңбасы] зат. физ. Осциллографтың экранында немесе таспасында алынған зерттелмекші шамалардың лездік мәндерінің уақыт өзгерісіне сәйкес жазылып алынған кескіні.

ОСЦИЛЛОГРАФ [лат. oscill – тербелемін, грек. grapho – жазамын] зат. физ. 1. Дыбыс толқындарын қабылдайтын, жазатын және суретін түсіретін техникалық құрал. 2. Екі электрлік шаманың арасындағы тәуелділікті білдіретін қисықты бақылауға және жазуға арналған электр өлшеуші құрал.

ОСЦИЛЛОГРАФИЯ зат. физ. Осциллограф құралымен дыбыс тербелістерін зерттеу ғылымы.

ОСЦИЛЛОГРАФИЯЛЫҚ сын. физ. Осциллографияға қатысты, осциллографиямен байланысты.

Осциллографиялық түтік. физ. Электрон-сәулелік осциллографтың негізгі элементі; электр белгілерін көрінетін графиктік кескіне түрлендіруге арналған электрон-сәулелік құрал.

ОСЦИЛЛЯТОР [лат. oscillare] зат. физ. Механикалық, электрмагниттік т.б. тербелістер жасайтын физикалық жүйе.

ОСЫ есім. 1. Мына, бұл. // Жақын-да ғана. 2. Дәл сол. 3. сөйл. Құмәнданы,

құдікмене бірнәрсеге көзі жетіңкіремей тұрғанда айтылатын сөз.

Осы біреудей. Қайбір, осы бір адамдай, қандай да бір адамдардай. **Осы дүниеде.** Мына жарық дүниеде, жер басып тірі жүрген шақта. **Осы жолғыдай.** Осы кездегідей, дәл бүгінгідей. **Осы жолы.** Осы кезекте, осы ыңғайда. **Осы заманғы.** Осы уақыттағы, қазіргі кездегі. **Осы кезде.** Бүгінде, осы уақытта, бұл шақта. **Осы күн [күнде].** Қазіргі кезде, бұл заманда. **Осы күнгі.** Бүгінгі. **Осы мезетте.** Осы кезде, сол сәтте. **Осы ретте.** Бұл орайда, осыған байланысты. **Осы шақ.** лингв. Іс-әрекеттің сойлеп тұрған кезде болатынын не болып жатқанын білдіретін етістік шағы.

ОСЫЛ= ет. 1. Тіліну, сойылу. 2. ауыс. Жа-ралану, жарақаттану.

ОСЫЛАЙ үст. Бұлай, өстіп.

ОСЫЛАЙША үст. Бұлай етіп, осылай етіп.

ОСЫЛТ= ет. Тілгеу, кескілеу.

ОСЫЛТУ Осы етістігінің қимыл атауы.

ОСЫЛУ Осы етістігінің қимыл атауы.

ОСЫНАУ есім. поэт. Осы.

ОСЫНДА үст. Қимылдың орнын, мекенін білдіретін мекендік үстеу.

ОСЫНДАҒЫ үст. Осы жердегі.

ОСЫНДАЙ сын. Осы сияқты, осыған ұқ- сас.

ОСЫНДАЙДА үст. Осы уақытта, осындай кезде деген мағынаны білдіретін мезгіл үстеу.

ОСЫНДАЙША үст. Осы тәрізді, осыған ұқсас.

ОСЫНША үст. Осындай, осы деген мағынадағы мәлішер үстеу.

ОСЫНШАЛЫҚ үст. Осыншама, соншама.

ОСЫНШАЛЫҚТЫ үст. Осыншама, сон- дайлықты, соншалықты.

ОСЫНШАМА үст. Осы сияқты, осындай, соншама.

ОСЫР= ет. қарап. Арттан жел шығару.

Осырған сиырдай қылды [етті]. Әбден ұялт- ты, масқаралады. **Осырған сиырдай қылды.** Мүйіздейді, мүшектеді.

ОСЫРАҚ сын. Арттан жел жібергіш (адам, мал).

ОСЫРУ Осыр етістігінің қимыл атауы.

ОСЬ зат. 1. тех. Механизмдердің, маши- нелердің айналатын болшектерін ұстайтын өзек. 2. матем. Бағыты көрсетілген түзу сызық.

ОСЬТІК сын. матем. Оси бар, осі бел- гіленген.

Осытк күш. металлург. Таужыныстар массивін бұзу кезінде оған құрал-саймандардың енуіне кедергі жасайтын күш.

ОТ¹ зат. 1. Ағаш, көмір, газ, мұнай т.б. түрлі материалдардың жарық пен аса күшті қызуды шығарып жанып, алаудалаған жалыны. 2. ауыс. Күш-қуат, жігер, қайрат, қажыр. 3. ауыс. Әсер, зардап.

От ала келгендей. Өте асығыс, тығыз. **От ала келді.** Өте асығыс. **От алғалы тұр.** Бәле іздеуге, бүлдіруге дайын тұр. **От алғызды.** Техниканы от күшімен қозғалысқа келтірді. **От алып ораққа түсті.** Ештеңеден тайынбады. **От ауызды [от ауызды, орақ тісті].** Өткір тілді, ділмар, ше- шен. **От басты [басып алды].** Жаңсақ кетті, жаңылды. **От басып алғандай.** Қатты шошынғып, ырышты түсті. **От берді [қойды, салды].** а) Желік берді, өшіктірді. ә) Жігер берді, рухтандырды. **От боп жанды [күйді].** Фашиқ болды, дымы құрып, не істерін білмеді. **От бүрікті.** а) Ыстық леп берді, жалын шашты. ә) поэт. Жұлдыз-

дар жытырады. **От еді.** Барынша әділ, қатал деген мағынада. **От екпінді.** Жалынды, жанып тұрған от секіді, лаудалаған ыстық. **От жағып, күл шығарды [су тасыды].** Тынбады, үй ішінің тіршілігімен айналысты. **От жақ.** Қазан-ошақ тұсы. **От жақты.** Үйді жылыту, тамақ пісіру үшін қи, көмір, ағашпен пешті тұтатты. **От жалындай.** а) Өткір, өжет. ә) Күйдіріп-жанды- рарлық, өртерлік. **От жамылды.** Қан майданда, қырғын соғыста болды. **От жүрек.** а) Еш нәрседен қорықпайтын, батыл. ә) Ынтызарлық. **От жігіт.** Қызба, жанып тұратын істі, ойына алған нәрсені лезде орындағысы келіп тұратын жігіт. **От кешті.** Соғысқа барды, қан майданда болды. **От кешіп, мұз төсенді.** Өмірдің ащы-тұщысын көп көрді, азап шекті, қорлық көрді. **От киіз.** этн. Киіз үйдің төрінен от басына дейін жететін сырмақ, әшекейлі киіз. **От көзді.** Жанары өткір, айбат- ты. **От көсеу.** Өршіту асқындыру, асқындыру. **Отқа бір, суға бір салды.** Ыстығына күйдірді, суығына тоңдырды; азап шектірді. **Отқа итерді.** Пәлеге тұртпектеді. **Отқа күймейтін, суға батпайтын [отқа салса жанбайды, суға салса батпайды].** Жаны сірі, мықты. **Отқа күйіп, суға батуға бар.** Нендей қиыншылық болса да көнуге, жанын пидә етуге дайын. **Отқа қақтанды.** с өйл. Қыздырынды, жылдынды. **Отқа қарап қалды.** Кедейлену, шаруасы күйреу мағынасында (шерге ас таппады, ашықты). **Отқа май құйды.** а) этн. Жаңа түскен келін алғаш босағаны аттарда жа- салатын ырым. ә) Дау-дамайлы жайды өршіте, қоздыра түсті, жел берді. **Отқа май құю.** этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында күйеу қалыңдығын алып қайтуға барғанда қайын атасының үйінде, ал жаңа түскен келін қайын атасының үйіне келгенде ошақтаған отқа май салу түрінде **От анаға, Май анаға бағышталып** орындалатын ырым. **Отқа май салар.** этн. **Отқа май құйғанда** жасалатын кәде. **Отқа оранып, суға түсті.** бейн. Азап көрді, қиналды. **Отқа орапып, суға сүрінбе!** Пәле-жалдан аулақ бол деген тілек. **Отқа оранды.** а) Өртенді, өрт шалды. ә) бейн. Азаптанды, психикалық қарама-қарсы көңіл күй сезімдеріне салынды. **От қарыды.** а) Күйдірді, жалын шалды. ә) Тауы шағылды, жігері жасыды. б) Асау, албырт сезім лап етті. **Отқа салды.** Азап тартқызыды, қинады, қиыншылық көрсетті. **Отқа табынды [шоқынды].** көне. Отты пір тұтып, соған сиынды. **Отқа төзімділік.** кұр. Құрылыс конструкцияларының пайдалануға қажетті сапасынан айырылмай отқа төзу қабілеті. **Отқа төзімді материалдар.** кұр. **Отқа төзімділік қа- сиеті бар заттардан** жасалған материалдар мен бұйымдардың жалын атауы. **Отқа түсті.** а) Біреу үшін азаптанды, жанын пидә етті. ә) Жанын аямады, қиын іске барды. **Отқа ұмтылған көбе- лектей болды.** Жылытарағанға қызығып елірді, есерленді. **Отқа шақыру.** этн. Босанған әйелді туыс жақындары мен көрші-қоландары сыйлап шақырып беретін сыйлы ас. **От құшағына оранды.** Оттың (оқтың) ішінде қалды. **От құшты.** Жанын аямады, өлімге басып тікті. **От ортасы.** Қырғын соғыс, кескілескен ұрыс. **От орнындай.** Аумақты, көлемді деген мағынада. **Отпен аластау.** этн. Тіл-көз тіліп ауырған адамды отпен қи қайтара басынан айналдырып қиықтау. **Отпен бұрғылау.** кен. Ракета тектес арнаулы шілтерден дыбыс жылдамдығынан жоғары жылдамдықпен атқып шыққан жоғары температурадағы жанған газдың ағысын пайдаланып бұрғылау. **Отпен қопару.** кен. Қопарғыш заттардың зарядын от жүргізгіш жіп немесе капсульбетонатор арқылы

құрылыста, тау-кен ісінде, гидротехникалық жұмыстарда т.б. қолданылатын біртіндеп қопару тәсілі. **Отпен ойнады.** Қауіп-қатерге ұрынды, соқтықты. **От пен судан қашпады.** Ненден болса да бас тартпады, тәуелкелге бел буды. **От пен суды айырмады.** Оң-солын танымады, жақсы мен жаманды ажыратпады. **От пен судың арасында.** Қауіп-қатер, ажал үстінде. **Отпен тазарту.** хим. Анод пешінде ауа оттектен үрлеу арқылы мысты тазалау. **Отпен шарпу.** Бір нәрсенің (матаның, терінің) сыртқы, түкті қабатын отпен күйдіру, тазалау, үйіту. **От сабау.** этн. Біреудің отынның басына (үйіне) келіп жанжал шығару, ұрсып, жеку арқылы айтқанын орындау. **От салды [жақты, тастады, тұтатты, шығарды].** Бірді-бірге айдап салды, шағыстырды, арадастырды. **Оттан алып, суға салып.** Немқұрайды дайындалған тамақ туралы. **Оттары жымындайды.** Ел жатпаған, ояу мағынасында. **От тастады.** а) Рухын көтерді, қанын қыздырды. ә) Араларын өшіктірді, ша- ғыстырды. **Оттың басы.** а) От жағатын жердің маңы, айналасы. ә) Үй іші, жанұя. **От шайнап, мұз [шоқ] бүрікті.** Өмірдің қиын, ауыр кезеңін көрді, бейнетке көнді. **От шашты.** а) Жалын атты, алаудалды. ә) Мылтық атылды, от жауыды. б) Жарқырады, жалындады. в) Найзағай ойнады, жарқылдады. **От шықты.** Бүлік, жанжал пайда болды. **Оты азайды.** Күш-қуаты кеміді. **Оты бетіне атып [шығып] тұр.** Ақкөңіл, құтырып тұр. **Отымен кіріп, күлімен [күлмен] шықты.** көне. а) Есікте жүрді, күң болды. ә) Бар үй бейнетін, түз бейнетін арқалады; бар ауыртпалықты көтерді. **Отымның алды, суымның тұнығы.** Тұңғыш, алғашқы перзент. **Отына күйді.** Азабына түсті, қиналды. **Отын өшірді.** Ошағын ойран- дап, берекесін кетірді; жігерін құм қылды. **Отын тұтатты [жақты, үрледі].** Бір нәрсенің алғашқы бастамасы болды. **Отының басын билей алмады.** Шаңырағына ие бола алмады, отбасында сөзін өткізе алмады, қадірсіз болды. **Отынның басы ой- нақты болсын, қораңның іші торпақты болсын!** алғ. **Отбасың бала-шағалы, қораң төлді болсын деген** мағынадағы тілек-бата. **Отың сонбесін!** тілек. **Бақытын жасын, өркенде өсе бер!** **Оты өре жанбайды.** Ілгері басады, жолы болмайды, өрісі кеңеймейді деген мағынада. **Оты өшпеді.** Аты ұмытылмады, шаңырағы иесіз қалмады. **Оты тұтанбаған [жанбаған].** а) Үйленіп, үйлі-баранды болып, шаңырақ көтермеген. Әсі ілгері басаған, талабы кері кеткен.

ОТ² зат. Малға азық боларлық шөп.

Отқа жіберді [қойды]. Жайылымға жіберді. **Оттан қалды.** Шөп жей алмады, жайылмады. **Оты қанды.** Көп жайылып, әбден тойынды. **Оты қашты.** Жердің шөбі таусылды. **Отын оттап, суын ішті [су сулады].** Біреудің жерін мекендеді; бас паналады, арқа сүйеп күч-нелтті.

ОТА¹= ет. 1. Дәнді-дақылды, жеміс-жидекті арам шөптерден тазарту, арылту. 2. ауыс. Қырып жою, жоқ қылу, құрту.

Отаған бұтадай. Жаптай, бірі қалмай түгел (қырылды).

ОТА²= ет. с өйл. Сыртқы жара, ісік ауру- ларын пышақ жұмсап емдеу.

ОТАҒАСЫ зат. 1. Шаңырақтың иесі, әке; беделді, жасы үлкен ер кісі. 2. этн. экспр. Үй иесі, жасы үлкен ер адамды құрмет тұту мағынасында зайыбы тарапынан айтылатын қаратпа атауы.

ОТАЙ= ет. Жердің шөбі қаулап шығу, мо- лаю, құнарлану.

ОТАЙТ= ет. Шөпті қаулату, молайту.

ОТАЙТУ *Отайт етістігінің қимыл атауы.*
ОТАҚ зат. 1. *Егін арасына шыққан арам шөпті құрту шарасы.* 2. сөйл. *Егін арасына шыққан арам шөп.*

ОТАҚТА = е. т. *Арам шөпті құрту, жсұлу.*
ОТАҚТАЛ = е. т. сөйл. *Жұдыну, құртылу.*
ОТАҚТАЛУ *Отақпалетістігінің қимыл атауы.*
ОТАҚТАУ *Отақта етістігінің қимыл атауы.*
ОТАҚШЫ зат. *Егінді арам шөптен тазартушы, отаққа қатысушы.*

ОТАЛ¹ = е. т. 1. *Тазартылу, жұдыну, арылту.*
 2. а. у. с. *Қырылып-жойылу, құртылу.*

ОТАЛ² = е. т. *Мотордың жанармайды тұтату негізінде іске қосылуы.*

ОТАЛДЫР = е. т. *Жанармайды тұтату негізінде техника моторын іске қостыру.*

ОТАЛДЫРҒЫШ: **оталдырғыш құрам.** х. и. м. *Оқ-дәріні, қатты ракета отынын, пиротехникалық құралдарды оталдыратын қоспа.*

ОТАЛДЫРУ *Оталдыр етістігінің қимыл атауы.*

ОТАЛУ зат. тех. *Ауа қоспаларының сұйық (немесе қатты заттардың) буымен оталғыштық қасиеті.*

ОТАЛУ¹ *Отал етістігінің қимыл атауы; іске қосылу.*

ОТАЛУ² *Отал етістігінің қимыл атауы; тазартылу, жұдыну.*

ОТАМАЛЫ¹ зат. этн. *Көктемнің бас кезіндегі ауа райының ең жайсыз мерзімі.*

ОТАМАЛЫ² сын. *Арам шөбін отауды қажет ететін, оталдуга тиісті, оталатын.*

Отамалы дақыл. е. г. и. ш. а. р. *Тамырын қалдырып, сабағынан бастап жиналып, оталып алатын дақылдар.*

ОТАМАН зат. көне. *Орта ғасырларда белгілі бір топтың басшысы; атаман.*

ОТАН [ар. وطن] зат. 1. *Адамның туып-өскен жері, атамекені, өзі азаматы болып табылатын елі.* 2. а. у. с. *Үй іші, отбасы, үйелмен.* 3. а. у. с. *Жаңалықтар ашылған, өнертабыстар дүниеге келген жер.*

Отанға опасыздық заң. *Мемлекеттің тәуелсіздігіне, территориясының тұтастығына залал келтіру сияқты қасақана жасалған қылмыстардың бірі.* **Отан қылды.** *Мекендеді, жаз жайлап, қыс қыстады.* **Отан соғысы.** *Отан үшін болатын әділетті соғыс.* **Отан соғысы ордені.** тар. совет. *Отан соғысында ерлік көрсеткен жауынгерлер мен офицерлерге берілетін екі дәрежелі орден.*

ОТАНА зат. 1. *Отбасының отын түтетіп, ұстап отырған жасы үлкен әйел адам.* 2. этн. м. и. ф. *Әйелді, отбасын зиянды, сыртқы күштерден қорғайтын Әйел Құдай.*

ОТАНДАС сын. *Отаны бір, бір отанда өмір сүретін. // Отаны бір адам.*

ОТАНДАС = е. т. *Бірге өмір сүру, тұрмыс құру.*

ОТАНДАСУ *Отандас етістігінің қимыл атауы.*

ОТАНДЫҚ сын. *Отанға тән, отанға қатысты.*

ОТАНЖАНДЫ сын. *Отанын сүйгіш, елжанды.*

ОТАНЖАНДЫЛЫҚ зат. *Отансүйгіштік, елжандылық.*

ОТАНСҮЙГІШ сын. *Отанын сүйгіш, елжанды, отаншыл.*

ОТАНСҮЙГІШТІК зат. *Туған елді, туған жерді сүю, қадірлеу, қастерлеу қасиеті, отаншылдық.*

ОТАНСЫЗ сын. 1. *Отаны жоқ, мекенсіз.*
 2. а. у. с. *Опасыз, сатқын.*

ОТАНСЫЗДЫҚ зат. *Отаны болмау-шылық, Отаны жоқтық.*

ОТАНШЫЛ сын. *Отанын, халқын, жері мен суын шынайы сүйетін, халық мүддесі үшін бар күш-жігерін, қабілетін аямайтын, шын берілген (адам).*

ОТАНШЫЛДЫҚ зат. *Отанды сүюшілік, отаншыл болушылық.*

Отаншылдық рух. *Отанына деген патриоттық, жоғары сезім.*

ОТАР¹ зат. 1. *Бөлек бағылатын бір қора қой.*
 2. *Мал бағылатын жайылым.*

ОТАР² зат. саяси. <лат. colonia> *Саяси және экономикалық тәуелсіздігінен айырылған, басқа мемлекеттердің қанауындағы арнайы тәртіп негізінде басқарылатын ел немесе аумақ.*

ОТАРБА зат. е. с. к. 1. **Паравоз** (рельсті теміржолда бу күшімен жүретін доңгелекті локомотивтің бір түрі). 2. тар. *Пойыздың ең алғашқы қазақша аты.*

ОТАРБАЛЫ сын. *Отарбасы бар, отарба жүретін.*

ОТАРЛА¹ = е. т. *Малды жайылымға топтап жаю, отар-отар етіп бағу.*

ОТАРЛА² = е. т. қ. о. г. - с. я. с. *Бір мемлекеттің екінші мемлекетті өзіне тәуелді етуі, бодан ету; езу, қанау.*

ОТАРЛАН = е. т. *Тәуелсіздігінен айырылып, басқа мемлекетке бодан болу, отарына айналу.*

ОТАРЛАНДЫР = е. т. *Тәуелсіздендіру, бодан ету.*

ОТАРЛАНДЫРУ *Отарландыру етістігінің қимыл атауы.*

ОТАРЛАНУ *Отарлан етістігінің қимыл атауы.*

ОТАРЛАНУШЫ зат. *Отарға айналған ел.*

ОТАРЛАС сын. *Бір отарға жататын, отары бір.*

ОТАРЛАТ = е. т. *Малды жайылымға топтап жайғызу, отар-отар етіп баққызу.*

ОТАРЛАТУ *Отарлат етістігінің қимыл атауы.*

ОТАРЛАУ зат. 1. <лат. colonia> *Өз елінің шет және елсіз аймақтарын игеріп, қоныстану.*

2. *Өз елінен өзге жерлерде тұрақтар салуы, өзге аумақтарды басып алу әрекеті.*

Отарлау саясаты. саяси. *Өктем елдің басқа елді өзіне тәуелді ету, қол астына кіргізуге бағытталған қанаушылық, мақсаттарды көздейтін іс-қимыл, айла-тәсілдер кеуені.*

ОТАРЛАУ *Отарла етістігінің қимыл атауы.*

ОТАРЛАУШЫ зат. *Бір елді өзіне бағыншыты ұстаушы, отар етуші.*

ОТАРЛАУШЫЛЫҚ сын. *Отар етушілік.*

ОТАРЛЫ¹ сын. *Қоралы қойы бар.*

ОТАРЛЫ² сын. *Өзіне тәуелді, бодан елі бар.*

ОТАРЛЫҚ¹ сын. *Отар қойға тән (сипат).*

ОТАРЛЫҚ² сын. саяси. *Отарлау саясатына қатысты, отарлаумен байланысты (іс).*

Отарлық езгі. саяси. *Өктем, күшті, қарулы мемлекеттің әлсіз, жаңа елді бодауына алушылығы, экономикалық т. б. қанаушылығы.*

ОТАРЛЫҚСЫЗДАН = е. т. сөйл. **Отарсыздан.**

ОТАРЛЫҚСЫЗДАНУ зат. сөйл. **Отарсыздану.**

ОТАРЛЫҚСЫЗДАНУ *Отарлықсыздан етістігінің қимыл атауы.*

ОТАР-ОТАР сын. *Қора-қора, бірнеше отар.*

ОТАРСЫЗ сын. *Отары жоқ.*

ОТАРСЫЗДАН = е. т. *Отарлық бұғаудан босап, тәуелсіздікке ойысу.*

ОТАРСЫЗДАНДЫР = е. т. *Отар болудан құтқару, отарлықтан босаттыру.*

ОТАРСЫЗДАНДЫРУ *Отарсыздандыру етістігінің қимыл атауы.*

ОТАРСЫЗДАНУ¹ зат. саяси. *Отарлық бұғаудан, отарлау саясатынан босап, тәуелсіздікке ойысу әрекеті.*

ОТАРСЫЗДАНУ² *Отарсыздан етістігінің қимыл атауы.*

ОТАРШЫ зат. *Бір елді өзіне тәуелді етуші, отарлаушы.*

ОТАРШЫЛ сын. *Өзіне тәуелді етіп, бағындыруға бейім, отарлауға құмар.*

ОТАРШЫЛДЫҚ зат. *Тәуелді етушілік іс-әрекет, отар етіп билеушілік. // Отаршыл, тәуелді етуші.*

Отаршылдық саясат. *Отарлау саясаты.*

ОТАРШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Отаршылдық.**

Отаршылық соғыс. саяси. *Басқа халықтарды саяси, экономикалық дербестігінен айырып, өз үстемдігін орнату мақсатында шетел мемлекеттері әжүргізген әскери қимылдар.*

ОТАС¹ = е. т. 1. *Арам шөптерден тазартысу, бірге отау.* 2. а. у. с. *Қырып-жойысу, құртысу.*

ОТАС² = е. т. *Ерлі-зайыпты болып, бірге өмір сүру, үй болу.*

ОТАСТЫР = е. т. *Қосу, үйлендіру.*

ОТАСТЫРУ *Отастыр етістігінің қимыл атауы.*

ОТАСУ¹ *Отас¹ етістігінің қимыл атауы; арам шөптерді бірге отау.*

ОТАСУ² *Отас² етістігінің қимыл атауы; ерлі-зайыпты болу, үй болу.*

ОТАТ = е. т. *Арам шөптен тазарту, шөпте-ту.*

ОТАТҚЫЗ = е. т. *Арам шөптен тазартқызу, шөптеткізу.*

ОТАТҚЫЗУ *Отатқызу етістігінің қимыл атауы.*

ОТАТТЫР = е. т. *Арам шөптен тазарттыру, шөптеттіру.*

ОТАТТЫРУ *Отаттыру етістігінің қимыл атауы.*

ОТАТУ *Отат етістігінің қимыл атауы.*

ОТАУ¹ зат. этн. *Ұла енші беріп, бөлек шығарғандағы үй; кіші үй.*

Отауға салды. көне. *Екі жасты кездестірді.*

Отау иесі. *Үйленген, зайыбы бар, жеке шаңырақ иесі.* **Отау көтерді.** а) *Жеке бөлініп шықты.* ә) *Үй тікті, қоныс қонды.* б) *Үйленді, келіншек алды.*

Отау құрды. *Үйленді, үй болды.* **Отау құтты болсын!** этн. тілек. *Баласына енші беріп, бөлек үй тұрғызғанда айтылатын тілек.*

Отау түсті. а) *Өз алдына үй болды, шаңырақ көтерді.* ә) *Жеке бөлінді, ірге қалады.* б) *Өз алдына жеке үй болды, шаңырақ көтерді.* ә) *Өз алдына ел, жұрт болды.*

Отау үй. этн. *Қыз әкесінің ұзатылған қызына тіккен үй (көрпе-төсек, үй жабдығымен қоса).*

Отау шаруа. *Кішігірім, болар-болмас, азын-аулақ шаруа.*

ОТАУ² зат. этн. спорт. *Қазақтың ұлттық ойыны – тоғызқұмалақтың әрбір ұясы.*

ОТАУ³ *Ота етістігінің қимыл атауы; арам шөптен тазарту, шөптеу.*

ОТАУДАЙ сын. *Отау сияқты, отау тә-різді.*

ОТАУЖАБАР зат. этн. *Күйеудің шешесінен келіннің отауын тігіскен әйелдердің ала-тын кәдесі.*

ОТАУЛА = е. т. этн. Ұзатылатын қыздың жүзін, отауын жасау, әзірлеу.

ОТАУЛАН¹ = е. т. Отау етіп шығарылу.

ОТАУЛАН² = е. т. Кермек тату, тамақты қырнау.

ОТАУЛАНУ¹ Отаулан¹ етістігінің қимыл атауы.

ОТАУЛАНУ² Отаулан етістігінің қимыл атауы; тамақты қырнау.

ОТАУЛАТ = е. т. Отау етіп шығарту.

ОТАУЛАТУ Отаулат етістігінің қимыл атауы.

ОТАУЛАУ Отаула етістігінің қимыл атауы.

ОТАУЛЫ сын. 1. Отауы бар, бай, бар жерлік. 2. Отау болып, бөлек шыққан.

ОТАУША зат. Кішігірім отау үйі.

ОТАУ-ШАТЫР зат. Отау, шатыр атаулы.

ОТАШЫ зат. 1. Сыңан жерді орнына сала білетін адам, сынықшы. 2. Сыртқы жара, ісік ауруларын пышақ жұмсап емдейтін халық ем-шісі.

ОТАШЫЛЫҚ зат. Сынықты орнына салушылық, оташы болушылық.

ОТАЮ Отай етістігінің қимыл атауы.

ОТБАҚЫРАШ зат. физ. Түбінен аузы кеңдеу келетін жалпақ түпті дөңгелек отқа төзімді ыдыс.

ОТБАСЫ зат. 1. Үй іші, бала-шаға, үйелмен. 2. заң. Некеден, туыстықтан, бала асырап алудан немесе балаларды тәрбиеге алудың өзге де нысандарынан туындайтын мүліктік және мүліктік емес жеке құқықтар мен міндеттерге байланысты адамдар тобы.

Отбасынан аспады. Ұсақ тірлік, күйбең тіршіліктен шыға алмады. **Отбасында отырды.** Үйкүшік болып, күйбің шаруамен айналысты. **Отбасынан өрт шықсын!** қарғ. Үй ішінің астан-кестені шықсын, ойран болсын деген мағынадағы қарғыс. Үйден шықпаған, көргені аз. **Отбасы, ошағының бұты аман.** көне. Үй іші, ауыл-аймағы есен-сау. **Отбасы, ошақ қасынан ұзамаған** [ұзап шықпаған].

ОТБАСЫЛЫҚ сын. Отбасыға арналған, отбасыға тән.

ОТБАСЫ-НЕКЕ зат. Отбасына, некеге қатысты.

Отбасы-неке заңнамасы. құқық. Азаматтардың отбасы-неке қатынастарын реттейтін құқықтық-нормативтік актілер жиынтығы.

ОТБЕКШ зат. Отыңшы.

ОТБӨГЕГШ зат. физ. Ішіндегі жанғыш газдары атмосфераға атылып шығуы мүмкін құбырларға орнатылған газдың жануын болдырмайтын қондырғы.

ОТБҰРҚАҚ зат. <франц. salut> Салют.

ОТДИРМЕН зат. көне. От қызуымен айналатын дүрмен.

ОТЕЛЬ [франц. hôtel] зат. Қонақүйі.

ОТЕНИТ [франц. Aunin] зат. хим. Франциядағы Отен қаласының атына байланысты аталатын, түсі жасыл, жасыл сары, сары ақықтай жылтыр, мөлдір, жымыдасығы өте жетілген фосфаттар класының минералы.

ОТЖАҒАР зат. Киіз үйдің ішіндегі от жағатын орын.

ОТЖАҚҚЫШ зат. тех. Жарық беру және қыздыру қондырғыларындағы газ, сұйық отын немесе тозаңданған қатты отын жанатын құрылғы.

ОТ-ЖАЛЫН зат. 1. Өмір мен өлім арпалысы, соғыс, алапат. 2. ауыс. Махаббат оты, гашықтық сезім.

ОТ-ЖІГЕР зат. Қуш-қуат, қайрат.

ОТИТ зат. мед. Құлақтың қабынуынан болатын ауру.

ОТҚАБЫРШАҚ зат. металлург. Ауада немесе оттегі бар басқа ортада қызған болатын және кейбір басқа қорытпалардың бетінде пайда болатын жұқа қабыршақ темір.

ОТҚАҚҰЛДЫҚ зат. діни. Отқа табынушылық.

ОТҚАҚҰЯР зат. көне. этн. 1. Жаңа түскен келін мен күйеудің босағаны алғаш атағанда жасайтын ырымы. 2. Күйеу жігіттің отқа май құйғызғаны үшін беретін ұсақ мал түріндегі кәдесі.

ОТҚАСАЛАР зат. этн. Жаңа түскен келіннің қайын жұртына апаратын ілуі, кәде.

ОТҚЫСҚЫШ зат. От көсеу үшін, шоқ қысып ұстау үшін темірден жасалған қысқыш; шымышыр.

ОТОЛИТТЕР [грек. otos – құлақ, lithos – тас] зат. анат. Барлық омыртқалылар мен кейбір омыртқасыздардың тепе-теңдікті сақтайтын мүшелерінде орналасқан қатты құрылымды заттар.

ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГИЯ [грек. otos – құлақ, rhis – мұрын, larynx – көмей, грек. logos – ілім] зат. Құлақ, мұрын, тамақ ауруларын тексеріп, зерттейтін медициналық пән.

ОТОСКЛЕРОЗ [грек. otos – құлақ, sklerosis – катаю] зат. мед. Адамның естуін бірте-бірте төмендететін ішкі құлақтың созылмалы ауру түрі.

ОТОСКОПИЯ [грек. otos – құлақ, skopeo – қарау] зат. мед. Құлақ ауруларын анықтау және емдеу үшін құлақ тесігі мен дабыл жарғағын тексеру әдісі.

ОТРОК зат. тар. 1. Ортағасырлық Болгария, Македония, Сербиядағы құлдарға жақын, феодалдарға тәуелді шаруалар категориясы. 2. Ортағасырлық Русьтегі феодалдар тобы.

ОТРЯД зат. 1. өск. Арнайы немесе жекеленген әскери бөлім, бөлімше. 2. Ортақ іске жұмысқан адамдар тобы. 3. зоол. Жануарларды жүйелік топтарға бөлгенде қолданылатын таксономиялық санат.

ОТСАБЫН зат. өс. <лат. lychnis> Қаламтыр тұқымдастарына жататын шөптесін өсімдік.

Отсабын туысы. өс. Тостағанишалары түтік тәрізді, бес тілімді, күтелері бесеу, аталығы он, аналық ауызы – бесеу, тұқымы ұсақ, бұдырлы ірі шөп сабақтас өсімдіктер.

ОТСТАВКА ор. зат. өск. Белгілі бір жасқа жеткенде немесе денсаулығына байланысты әскери қызметтен босату түрі.

ОТ-СУ зат. этн. 1. Жағатын от пен ішетін су, қазан-ошақ басындағы отын-су. 2. Мал отайтын қалың шөбі бар, ішетін суы мол жер.

ОТСЫЗ¹ сын. 1. От болмаған, оттың қа-тысынсыз. 2. ауыс. Жігерсіз, қуат-сыз, жалынсыз.

ОТСЫЗ² сын. Жайылымдық шөбі аз, оты жоқ (жер).

ОТСЫЗ-СУСЫЗ сын. Оты да, суы да жоқ; қуаң.

ОТТА = е. т. 1. Шөп жеп, қоректену, жайылу. 2. сөйл. қарап. Аузына келгенді сөйлеу, көку, мылжыңдау.

Оттамай отыр. сөйл. қарап. Былшылдап, не болса соны соғып, сөйлемей отыр, жайыңа отыр деген мағынада.

ОТТАЙ сын. От сияқты, от тәрізді.

Оттай жанды. Еліре, жандана түсті. **Оттай жайнады.** Қызу кірісті. **Оттай жалады.** Қатты өкідірді, күйдіріп-жаңдырып өртеді. **Оттай опалы бол.** этн. Жаңа түскен келінге май құю ырымын жасатқанда айтылатын ізгі тілек. **Оттай орақшы, жаудай қарақшы.** Сурқия, зидым. **Оттай ыстық.** Аса қымбат, қимастай.

ОТТАМПАЗ сын. Көп жайылып оттайтын, оттағыш.

ОТТАҢҚЫРА = е. т. Бос сөзді сойлеңкіреу, мылжыңдау.

ОТТАҢҚЫРАУ Оттаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ОТПАР зат. Қысқыш, көсеу.

ОТТАС = е. т. Бірге ішіп-жеу.

ОТТАСУ Оттас етістігінің қимыл атауы.

ОТТАТ = е. т. Жайылту, шөп жегізу.

ОТТАТУ Оттат етістігінің қимыл атауы.

ОТТАТЫЛ = е. т. Жайылту, отқа қойылу.

ОТТАТЫЛУ Оттатыл етістігінің қимыл атауы.

ОТТАУ Отта етістігінің қимыл атауы. 1. Шөп жеу, қоректену. 2. сөйл. қарап. Аузына келгенді айту, көку.

ОТТАУЫҚ сын. Көп сойлейтін, көкіме.

ОТТЕП зат. хим. **Оттек.**

ОТТЕК зат. хим. <лат. oxygenium> Тыныстау үшін, оттың жануы үшін қажетті ауаның құрамына кіретін Менделеевтің периодты жүйесінің VI тобындағы химиялық элемент.

Оттектен емдеу. м. е. д. Оттекті түрлі ауру-ға қарсы ишалық зат ретінде пайдалану. **Оттектен кесу.** т. е. х. Оталу температурасына дейін қыздырылған металдың таза оттектен жану қасиеті негізінде металдан жасалған бұйымдарды кесу тәсілі.

ОТТЕКСІЗ сын. хим. Құрамында оттектен жоқ.

Оттектен аз. металлург. Оттектен азот пен көмірқышқыл газынан тұратын кеңіс ауасының бір бөлігі.

ОТТЕКП сын. Оттек қатысқан, құрамында оттектен бар.

Оттекті жастық. мед. Емдік оттектен сақталатын, резиналанған қалың мападан тігілетін аппараттардың ең қарапайым түрі.

ОТТЕКТІК сын. Оттекке тән, оттекке қатысты.

Оттектік бірлік. хим. Атомдық массаларды өлшеуге арналған шартты бірлік.

ОТТЕМІР зат. сөйл. Шымышыр, отқысқыш.

ОТТОМАНИЗМ зат. саяси. XX ғасырда пайда болған, Осман империясын мекендеген барлық халықтардың теңдігін жариялаған идеология.

ОТТӨЗІМДІ сын. Отқа төзетін, отқа шыдайтын, төтеп бере алатын.

Оттөзімді масса. физ. Отқа төзімді бұйымдарды пішіндейтін материал.

ОТТӨЗІМДІЛЕР зат. физ. Жоғары отқа төзімді (1580°C-тан кем түспейтін жоғары температура әсеріне балқымай төзетін) минерал шикізат негізінде дайындалатын материалдар мен бұйымдар.

ОТТӨЗІМДІЛІК зат. физ. Материалдар мен бұйымдардың отқа төзімділік сипаты.

ОТТЫ¹ сын. Шөбі мол, қалың, шүйгің.

ОТТЫ² сын. 1. Оты бар, жарқыраған. 2. ауыс. Жігерлі, қайратты.

Отты арба. көне. *Пойыз. Отты жылдар.* Азабы көп қиыншылық, соғыс кезі. **Отты көз.** Жалындаған, жанары ұшқын ат-қан өткір көз.

ОТТЫҒУ *Оттық етістігінің қимыл атауы.*
ОТТЫҚ¹ зат. 1. *Малға жем-шөп салатын жер; ақыр.* 2. *Асыранды құсқа жем салуға арналған, көлемі әртүрлі ыдыс.*

ОТТЫҚ² зат. 1. *Пештің, қазандықтың, самаурынның от жанатын жері.* 2. *Органикалық отын жағатын құрылғы; отын (сұйық, қатты, газ тәріздес) мен тотықтырғыш (әдетте, ауа) берілетін камера.* 3. *тар. Арбалы үйлерде арнайы от жағатын орын.* 4. *Жер үйдегі от жағатын орын, жерошақ.*

ОТТЫҚ³ зат. жерг. *Сіріңке, шырты.*
ОТТЫҚ= ет. сөйл. **Отық.**
ОТТЫЛЫҚ¹ зат. *Шөбі, оты мол болушылық.*

ОТТЫЛЫҚ² зат. *Жігерлік, өткірлік, өжет-тік.*
ОТҮЙРЕК зат. зоол. <лат. tadorna ferruginea> *Реңі кірпіш түстес қызыл сары, басы боз, қызғылт, құйрығы мен қанаты қара жазықты және таулы жерлердегі су қоймаларында тіршілік ететін қазтәрізділер отряды үйректің қымдасына жататын құс.*

ОТША үст. *От тәрізді, отқа ұқсас.*
ОТШАҢ сын. *Жайылуға құмар, отшыл.*
ОТШАШАР зат. әск. жаңа. *Жанғыш заттар қоспасын шашу арқылы жақын аралықтағы ұрыста қолданылатын қару.*

ОТШЫЛ сын. *Отқұмар, отпағыш.*
ОТЫҒУ *Отық етістігінің қимыл атауы.*
ОТЫЗ сан. *Жиырма тоғыздан кейінгі есептік сан.*

Отыздың ішіне енді. *Жиырмадан асып, отыз жасқа жақын келді, отызға таяды.* **Отыздың орманы.** бейн. *Нақ өзінің өмірлік жолын таба алмай жүрген, іздену үстіндегі адамның жас кезеңі.* **Отыз күн ораза.** діни. *Отыз күн бойы, күн шыққаннан батқанға дейін ас-су ішуге болмайтын діни, бес парыздың бірі.* **Отыз күн ойын, қырық түн [күн] тойын қылды.** фольк. *Бірнеше күн той-думан жасады деген мағынада.* **Отыз үш мың сахаба.** діни. *Мұхаммед (с.г.с.) пайғамбардың соңынан ерген серіктері, мұсылмандықты алғашқылардан болып қабылдаған ислам дінін таратуда оның қасында жүрген айнымас жолдастары, кейіннен пайғамбардың үмметін көбейту үшін жер жүзіне тарап кеткен дін қайраткерлерінің жалпы саны.*

ОТЫЗДАЙ сан. *Отыз шамасындай, отызға жуық.*

ОТЫЗ-ҚЫРЫҚ сан. *Отыз бен қырық шамасында.*

ОТЫЗЫНШЫ сан. *Жиырма тоғыздан кейінгі реттік сан.*

ОТЫҚ= ет. 1. *Толдң шөп жеуге үйренуі, бейімделуі.* 2. *Көктемгі жаңа шыққан шөпке тойына бастау.* 3. *ауыс. Орнығу, қалыптасу.*

ОТЫҚТЫР= ет. *Шөп жеуге үйрету, әдеттендіру.*

ОТЫҚТЫРУ *Отықтыр етістігінің қимыл атауы.*

ОТЫН зат. 1. *От жағуға болатын ағаш, көмір, тезек, мұнай т.б.* 2. *Негізгі құрамдас бөлігі көміртек болып табылатын, жылу энергиясын алу мақсатында қолданылатын жанғыш заттар.*

Отына күйді. *Азабына түсті, бейнет көрді.*
Отын бұтады. *Ағаш жарды, от жағуға, тамыздыққа арнап ағаш бұтақтарын, бұталарды кесті.* **Отынға жықты.** *Отын қылды, отын етуге*

құлатты. **Отын жастық, ... құндақ.** *қарап. Өмірдің ауыртпалығы туралы айтылатын сөз.* **Отын өнеркәсібі.** *Отынның, әр алуан түрлерін шығару, өңдеу ісімен шұғылданатын өнеркәсіп салаларының тобы.* **Отын элементі.** *хим. Отынның тотығу реакциясының энергиясын электр энергиясына айналдырушы гальвани элементі; ол үшін беттерінде тотықтырғыш пен тотықсыздандырғыш арасындағы химиялық реакциялар өтетін салғырт электрондар пайдаланылады.*

ОТЫНДАЙ сын. *Отын сияқты, отын тәрізді.*

ОТЫНДЫҚ сын. *Отын етуге жарайтын, отын боларлық.*

Отындық қож. *Бу қазандарында қатты отынды жағу барысында түзілетін шоқтардың қалдықтары, күйген, балқыған бөлшекке айналған күл түйіршіктері.*

ОТЫНСОРҒЫ зат. маш. *Іштен жану қозғалтқышының карбюраторына немесе форсулкасына отын жеткізуге арналған аспап.*

ОТЫН-СУ зат. *Ас-тағам дайындауға, от жағуға қажетті отын т.б.*

ОТЫНСҮЗП зат. мәш. *Іштен жанатын қозғалтқыштың қоректендіруі әжіресінде отын-ды тазалауға арналған құрылғы.*

ОТЫНСЫЗ сын. 1. *Отыны жоқ.* 2. *Отынның қатысынсыз, отын болмай-ақ.*

ОТЫН-ТАМЫЗДЫҚ зат. *От жағуға жарарлық заттар.*

ОТЫНХАНА зат. *Отын сақтайтын орын, сарай.*

ОТЫНШЫ зат. *Отын дайындайтын адам.*

ОТЫР= ет. 1. *Белгілі бір жерге жайғасу.* 2. *Осы күйде отырып, бір іспен шұғылданду, қызмет атқару.* 3. *Бір нәрсенің, заттың үстіне орналасу, қонақтау.* 4. *Көлікке, мәшинеге түсу, міну.* 4. *Бір жерге қоныс тебу, мекендеу, орналасу.* 5. *ауыс. Сотталу, бас бостандығынан айырылып, түрмеде болу, қамалу.* 6. *ауыс. Ұзақ уақыт тұрмысқа шықпау, жұмыссыз қалу сияқты белгілі бір жағымсыз күйде, жағдайда болу.* 7. *ауыс. Белгілі бір қызметте болу, басшылық ету.* 8. *Толық мағыналы етістік сөздермен тіркесім келіп, осы шақтық мағына үстейтін көмекші сөз.*

Отыр тартпа сөз. *Кіржік кісінің сөзі туралы айтылады.* **Отырған орның орман болсын.** алғыс. *Шалғынды, жерұйықта тіршілік жаса!* **Отырмай ома!** қарғ. *Тіл алмаған адамға айтылатын, отырған жеріңнен тұра алмай қал мәніндегі сөз.* **Отырса – opak, түрса – сопақ.** *Қалай істесе де жақпады, мін таба берді.* **Отыршы алды.** а) *Бет бақтырмай қасарысты.* ә) *Жік-жаптар болды, қиылып сұрады.* б) *Тұрмысқа шықпай, көпке дейін жүріп алды.*

ОТЫРАР-ОТЫРМАСТАН үст. *Отырмай жатып, іле-шала.*

ОТЫРҒЫ зат. жаңа. *Отыруға арналған жиһаз.*

ОТЫРҒЫЗ= ет. 1. *Бір жерге, орынға жай-ғасқызу.* 2. *Жеміс, ағаш, өсімдік егу.*

Отырғызып кетті. *Алдап, айласын асырып кетті, жер соқтырды.*

ОТЫРҒЫЗДЫР= ет. *Жеміс, ағаш, өсімдік ектіру.*

ОТЫРҒЫЗДЫРУ *Отырғыздыр етістігінің қимыл атауы.*

ОТЫРҒЫЗУ *Отырғыз етістігінің қимыл атауы.* 1. *Көлікке, мәшинеге мінізуге, орналастыру.* 2. *Жеміс-жидек, ағаш, өсімдік егу.*

Отырғызу пункті. *әск. Эвакуацияланған халықты ұйымдасқан түрде көліктерге отырғызып жіберуге арналған арнайы орын.*

ОТЫРҒЫЗУШЫ зат. *Жеміс, ағаш, өсім-дік егуші адам.*

ОТЫРҒЫЗЫЛ= ет. 1. *Жайғастырылу, орналастырылу.* 2. *Жеміс-жидек, ағаш, өсімдік егу.*

ОТЫРҒЫЗЫЛУ *Отырғызыл етістігінің қимыл атауы.*

ОТЫРҒЫШ зат. *Ағаштан т.б. жасалып, отыруға лайықталған зат, орындық.*

ОТЫРҒЫШТЫҚ зат. *Орын тебу, орнығу қасиеті.*

ОТЫРМАҚ зат. жерг. *Сауық, кеіш, бас қосу.*

ОТЫРТ= ет. *Жайғастырту, орналастырту.* **Отыртып кетті.** *Алдады, жер соқтырды.*

ОТЫРТУ *Отыртып етістігінің қимыл атауы.*

ОТЫРУ *Отыр етістігінің қимыл атауы.* 1. *Бір жерге, орынға жайғасу.* 2. *Осы күйде бір іспен шұғылданду, қызмет атқару.* 3. *Көлікке, мәшинеге міну.*

ОТЫРУШЫЛЫҚ зат. *Отырғандық, отыратындық.*

ОТЫРЫҚТАН= ет. сөйл. **Отырықшылан.**

ОТЫРЫҚТАНДЫР= ет. *Отырықшы ету, қонысқа орнықтыру.*

ОТЫРЫҚТАНДЫРУ *Отырықтандыру етістігінің қимыл атауы.*

ОТЫРЫҚТАС= ет. *Отырықшы болысу.*

ОТЫРЫҚТАСУ *Отырықтас етістігінің қимыл атауы.*

ОТЫРЫҚТЫ сын. *Бір жерге тұрақты қоныс тепкен; көшпелі емес, отырықшыл.*

ОТЫРЫҚТЫЛЫҚ зат. *Бір жерге тұрақтаушылық, отырықшылық.*

ОТЫРЫҚШЫ сын. *Көшпелілікке қарама-қарсы бір жерді тұрақты мекен еткен, қоныс тепкен, орныққан.*

ОТЫРЫҚШЫЛ сын. *Бір жерге тұрақтаған, отырықшы.*

ОТЫРЫҚШЫЛАН= ет. *Көшпелі сипаттан отырықшылыққа айналды, отырықшы болды.*

ОТЫРЫҚШЫЛАНДЫР= ет. *Отырықшы болдыру, қонысқа тұрақтандыру.*

ОТЫРЫҚШЫЛАНДЫРУ *Отырықшыландыру етістігінің қимыл атауы.*

ОТЫРЫҚШЫЛАНУ *Отырықшалану етістігінің қимыл атауы.*

ОТЫРЫҚШЫЛДЫҚ зат. *Бір жерде тұрақтанушылық, отырықшы болушылық, көшпелілікке қарама-қарсы ел сипатына көшіушілік.*

ОТЫРЫҚШЫЛЫҚ зат. *Тұрақты жерде, мекен етушілік, тұрақтанушылық, көшпелі еместік.*

ОТЫРЫЛ= ет. *Негізгі етістікке тіркесім, шақтық мағынаны береді.*

ОТЫРЫЛУ *Отырыл етістігінің қимыл атауы.*

ОТЫРЫҢҚЫРА= ет. 1. *Көбірек отырып қалу, бір қимылды ұзақ ұстану.* 2. *ауыс. Жасы үлкейгенше тұрмыс құрмау, күйеуге шықпау.*

ОТЫРЫҢҚЫРАУ *Отырыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ОТЫРЫС зат. 1. *Отыру, отырған күйі; отырғандық.* 2. *Кеіш, қуанышқа бас қосу; ойын-той.* 3. *Ұжым, ұйым мүшелерінің ресми шағын басқосуы.*

ОТЫРЫС= ет. 1. *Бірге жайғасу, бірнеше адам болып отыру.* 2. *ауыс. Көлікке, мәшинеге бірге міну.*

ОТЫРЫСПА зат. жерг. *Жастар жиналып өткізетін кешкі ойын-сауық.*

ОТЫРЫС-ТҰРЫС зат. Отыру, тұру қимылының жалпы атауы.

ОТЫРЫСТЫ сын. сөйл. **Отырықшы.** **ОТЫРЫСУ** Отырыс етістігінің қимыл атауы.

ОУ о д. **1.** Ау сөзімен мәндес көпшілікті, біреуді өзіне қарату үшін айтылатын дыбыстық шпарат. **2.** «Пәлі» сияқты сүйсінгендікті, таңданушылықты білдіретін сөз.

ОФАСЫЗ сын. ескі кіт. **Опасыз.** **ОФАТ** зат. ескі кіт. Қаза.

Офат болды. ескі кіт. **Опат болды,** қаза татты.

ОФЕРЕНТ [лат. offertus] зат. қаржы. Сауда-саттыққа қатысуға өтінім берген немесе өзінің әлеуетті әріптестеріне тауар құндылықтары мен өзге де құндылықтарды сатып алу, сату жұмыстарды жүргізу, келісім-шарт жасасу жөнінде ұсыныстар жолдаған фирма.

ОФЕРТА [лат. offertus] зат. қаржы. Бір тұлғаның екінші тұлғаға жасаған шарт жасасу туралы тілек (хат, факс, т.б.) хабарланатын жазбаша немесе ауызша ұсынысы.

ОФИОЛИТЕР зат. хим. Ультразвук-негізді интрузиялық, негізді эффузиялық және пелагикалық шөгінді таужыныстардың ұдайы бір-бірімен орайлас ұшырасатын кешені.

ОФИС [ағыл. office] зат. **Кеңсе.** **1.** Мекемелер мен кәсіпорындардың әкімшілік-кеңселік бөлімдерінің жалпы атауы. **2.** Негізінен шаруашылық-қаржылық сипаттағы жеке мекемелердің жалпы атауы. **3.** Қандай да бір фирманың ресми өкілдері, басшысы орналасқан штаб-пәтері, кеңсесі.

ОФИСТІК сын. Офиске қатысты, кеңселік. **ОФИЦЕР** [нем. Offizier] зат. әск. Қарулы күштер, флот пен полиция, арнаулы қызмет орындарындағы командалық және басшы құрамындағы адам және сол адамға берілетін әскери шен.

ОФИЦЕРЛІК сын. Офицерге тән, соған қатысты, офицерге арналған.

Офицерлік атлас. әск. Әскери география мен әскери тарих мәліметтері баяндалған, бір жүйеге келтірілген карталар жиынтығы.

ОФИЦЕРШЕ үст. Офицер сияқты, соған ұқсап.

ОФИЦИАНТ зат. сөйл. **Даяшы** (асхана, мейрамханаларда келушілерге тамақ әкеліп, қызмет көрсетуші).

ОФИЦИАНТТЫҚ сын. сөйл. **Даяшылық.** **ОФОРТ** [франц. eau-forte] зат. өнер. Бедерлері мен суреттері металды қышқылмен күйдіріп жасалатын металл бетіндегі гравюра.

ОФОРТШЫ зат. өнер. Гравер-суретші, офорт өнерінің маманы.

ОФСАЙД [ағыл. offside] зат. спорт. Кейбір спорттық ойындарда (футбол, хоккей) ойыншының ойыннан тыс деп саналатын ойыншының қарсылас жақтың қақпасына жақын, ыңғайлы жерде тұру жағдайы.

ОФСЕТ [ағыл. offset] зат. **1.** полигр. Кітап басып шығарудың бір түрі. **2.** Тауарлар мен көрсетілетін қызметтерді алмасуды, сондай-ақ көрсетілетін алуан түрлі қызметтер мен жеңілдіктерге айырбас ретінде капитал салуға мүмкіндік беруді көздейтін мәміле.

ОФСЕТТІК сын. Офсетке қатысты, соған тән.

Офсеттік баспа. полигр. Баспалық формаға жағылған бояуды қағазға тікелей түсірмей,

басқа бір эластикалық бет арқылы басуға арналған жайпақ баспа тәсілі. **Офсеттік машина.** Полиграфиялық баспа мәшinesі.

ОФТАЛЬМИЯ [ophthalmos] зат. мед. Кейбір көз ауруларының жалпы атауы.

ОФТАЛЬМОЛОГ зат. мед. Көз ауруының маман дәрігері.

ОФТАЛЬМОЛОГИЯ [грек. ophthalmos – көз, logos – ілім] зат. мед. Көз анатомиясы мен физиологиясын, көз ауруларын зерттейтін ғылым.

ОФТАЛЬМОСКОП [грек. ophthalmos – көз, skopeō – қараймын] зат. мед. Көз түбін тексеріп, зерттеу үшін қолданылатын арнайы айна.

ОФТАЛЬМОСКОПИЯ зат. мед. Офтальмоскоп арнаулы аспабы арқылы көздің түбін зерттеу.

ОФФШОР [ағыл. off-shore] зат. экон. Дүниежүзілік қаржы орталықтарының кейбір түрлерін сипаттау үшін қолданылатын термин.

ОФФШОРЛЫҚ сын. экон. Оффшормен байланысты, оффшорға қатысты.

Оффшорлық аймақ. экон. Оффшор режимі әрекет ететін аймақ. **Оффшорлық компания.** экон. Заң бойынша белгілі бір коммерциялық құрылымдарға елеулі салық жеңілдіктері, бухгалтерлік есеп пен есептемені жүргізуді барынша азайту көзделген елде құрылған компания.

ОХ о д. сөйл. **Ох 1.** Сүйсіну, таңдану сезімін білдіретін сөз. **2.** Қатты күйіну, өкіну, шошыну мәніндегі көңіл күйді білдіреді.

ОХВАТ зат. әск. Жаудың екі қанаты мен тылына майданнан шабуыл жасаған бөлім мен бөлімшелердің өзара тактика және атыс жөнінен тығыз байланыста жүргізілетін қимылы, маневрі.

ОХЛОКРАТИЯ [грек. ochlos – тобыр, грек. kratos – билік] зат. саяси. Қоғамдық өмір жағдайына қанағаттанбай, мемлекеттік мекемелерді басып алып, демократияны теріс түсінген тобыр билігі.

ОХРА [грек. ochros – сарғыш] зат. Сары немесе қоңыр қызғылт түсті табиғи минералды топырақ бояу; жоса.

Оь о д. Қысылғанда, қорыққанда, қуанған-да айтылатын сөз.

ОьО о д. Таңдану, қуану, таңырқау сезімін білдіретін сөз.

ОЦЕЛЮТ зат. зоол. Оңтүстік Америкада мекендейтін терісі сары немесе сұр дақ-ты болып келетін үлкен жабайы мысық.

ОЧЕРК зат. **1.** әдеб. Болған оқиғаны қысқаша суреттейтін көлемі шағын, әдеби публицистикалық шығарма. **2.** публ. Сипаттама, шолу.

ОЧЕРКТІК сын. Очерк боларлық, соған тән. **ОЧЕРКИСТ** зат. сөйл. Очерк жазушы адам.

ОША= е т. сөйл. **Ошар.**

ОШАҒАН зат. өс. <лат. agrimonia> **1.** Үлкен жапырақты, домалақ дөңді, ірі тікенекті өсімдік. **2.** Рауиангүлдер тұқымдасына жататын тіксабакты, жапырақтары үлкті қауырсын тәрізді күрделі, көлжәйлідік шоптесін өсімдік.

ОШАҒАНДАЙ сын. Ошаған тәрізді, ошаған сияқты.

ОШАҒАНША үст. Ошаған тәрізді, ошағанға ұқсап.

ОШАҚ зат. **1.** Үстіне қазан қойып, тамақ пісіруге арналған үш аяқты қоршау темір. **2.** Үстіне қазан асып, тамақ пісіретін, тастан, кіртіштен қалап жасалған немесе қазылған орын; жерошақ. **3.** ауыс. Үй іші, бала-шаға, отбасы.

4. ауыс. Бір нәрсенің шоғырланған, қорланған жері.

Ошағын талқандады. Ойран салды, қиратты. **Ошағының басы аман.** Үй іші, ауыл-аймағы есен-сау. **Ошақ басы [бұты].** Үй іші, отбасы. **Ошақ бөйгі.** жерг. а) Той, ас беру кезінде ошақ қазылып болғанда отетін ат жарыс. ә) Қонақ күні, тойдан бір күн бұрын берілетін бөйге. **Ошақ болғыр!** қарғ. Сыйрмалына айтылады. **Ошақ бұтының қызығы.** Отбасы, бала-шағаның отбасылық тіршіліктің бейнеті мен зейнеті. **Ошақ құрды.** Үй болды, түтін түттетті. **Ошақ соғысы.** әск. к ө н е . Алдын ала орнын белгілеп, келісілген соғыс. **Ошақтың үш бұты деп отыр.** к ө н е . Өз үй-ішінің амандығын тіледі, қамын жеді. **Ошақтың үш бұтына берсін!** Біреуге кірпіттар болмай, іздегені өз үйінен табылсын деген тілек. **Ошақтың үш бұтынан шықпады.** Үй тіршілігін ғана білді. **Ошақтың үш бұтындай.** а) Бір жердегі бір-біріне қарама-қарсы орналасқан үшеудей деген мағынада. ә) Отбасындағы, үйдегі үш адамның айнымас татулығы, ауызбіршілігі туралы айтылатын сөзқолданыс. **Ошақтың үш бұтының пайдасы.** жағымсыз. Жеке бастары мен үй ішінің ғана жағдайы.

ОШАҚСЫЗ сын. **1.** Ошағы жоқ. **2.** ауыс. Үйсіз-күйсіз, отансыз, мекенсіз.

ОШАҚТАЙ сын. **1.** Ошақ сияқты, ошақ тәрізді. **2.** Ошақтың аумағындай, көлеміндей. **3.** ауыс. Үлкен, кең, аумақты.

Ошақтай көрмес андарды. бейн. Бұйым құрлы көрмейді, аң біткенді баса-көктеп өте шығады.

ОШАҚТЫҚ сын. Ошаққа қатысты, ошаққа тән.

ОШАҚШЫ зат. Ошақ қазушы, жасаушы. **ОШАЛ** есім. ескі кіт. Осы, бұл.

ОШАҢ ошаң етер. Бас көтерер. Ошаң етті. а) Қараң-құраң етті, қараңдады. ә) Сыйтылып шықты.

ОШАР= е т. Бір жерге иіру, топтау. **ОШАРЛАН**= е т. Бір жерге жиналу, топталу, шоғырлану.

ОШАРЛАНУ Ошарлан етістігінің қимыл атауы.

ОШАРЛЫ сын. Көп, бірсыпыра, бір үйлі.

ОШАРЫЛ= е т. **1.** Бір нәрсеге бөгіліп қалу, тоқтау. **2.** Түгелімен қопарылу, жөңкілу, қаптау.

Ошарыла бұрылды. Жөңкіле бұрылды. **Ошарылып қалғыр!** қарғ. Істейтін шаруасына бармай, бос қарап отырып қалғанда айтылатын жеңіл күйіну мәнінде айтылатын сөз. **Ошарылып қалды.** Не істерін білмей, дағдарып қалды.

ОШАРЫЛУ Ошарыл етістігінің қимыл атауы.

ОЮ¹ зат. этн. Бір нәрсенің бетіне түсірілген түрлі нақыс, әр ұлттың өзіне тән бедер, өрнегі.

Ою ойды. Әдемі, әшекейлі өрнектер жасады. **Ою пышақ.** қолөнер. Ою-өрнек сызуға қолданатын пышақ. **Ою салды.** Өрнек түсірді, әшекей жүргізді.

ОЮ² Ой етістігінің қимыл атауы.

ОЮЛА= е т. Ою салу, өрнектеу, ою жасау.

ОЮЛАН= е т. Ою салыну, өрнектелу.

ОЮЛАНУ Оюлан етістігінің қимыл атауы.

ОЮЛАС= е т. Ою-өрнек салысу, әшекейлесу.

ОЮЛАСТЫР= е т. Ою-өрнек салып келістіру, әшекейлестіру.

Оюластырып кестелеу. қолөнер. Бірыңғай матаға (барқыт, жүген, шұға) біртұтас мазмұндағы бірнеше ою-өрнектердің жиынтығынан үйлескен тұтас желі жасау.

ОЮЛАСТЫРУ Оюластыр етістігінің қимыл атауы.

ОЮЛАСТЫРЫЛ= е т. Ою-өрнек салып келістірілу, әшекейлестірілу.

ОЮЛАСТЫРЫЛУ Оюластырыл етістігінің қимыл атауы.

ОЮЛАСУ Оюлас етістігінің қимыл атауы.

ОЮЛАТ= е т. Ою жасату, әшекейлету, өрнектету.

ОЮЛАТҚЫЗ= е т. Ою салғызу, әшекейлеткізу.

ОЮЛАТҚЫЗУ Оюлатқыз етістігінің қимыл атауы.

ОЮЛАТТЫР= е т. Ою жасаттыру, әшекейлеттіру.

ОЮЛАТТЫРУ Оюлаттыр етістігінің қимыл атауы.

ОЮЛАТУ Оюлат етістігінің қимыл атауы.

ОЮЛАУ Оюла етістігінің қимыл атауы.

ОЮЛЫ¹ сын. Оюы бар, оюланған, өрнек салынған.

ОЮЛЫ² сын. Бөлшектеп ойып қойған, ойылған.

ОЮ-ӨРНЕК зат. 1. Ою мен өрнектердің жалпы атауы, әшекей, нақыштар. 2. өнер. <лат. ornamentum> Түрлі заттарды, архитектуралық ғимараттарды әшекейлеуге арналған, жүйелі ырғақпен қайталанып отыратын өрнек-нақыштар.

ОЮШЫ зат. этн. Әртүрлі ою үлгілерін жасаушы, сырмақ, текемет, түскііз, аяққап, кесеқап, төсекқап сияқты үй жиһаздарына ою ойып, өрнек салатын қазақ ою-өрнегінің шебері.

ОЮШЫЛЫҚ зат. Ою оя билушілік, ою өнері.

ОЯ¹ зат. Алқым, жемсау, кеңірсік.

ОЯ² зат. көне. Балғат, көмелет.

ОЯ³ зат. Малдың өрістігінің айнала төңірегін [Қазақ қашанда жылқының арық-семіздігін денесінің үш-төрт мүшесіне – ойынды етіне, оясына, үйегіне, шөжегіне қарай айырған].

ОЯЗ¹ [ор. уезд] зат. тар. 1. Ресейдегі губернияның құрамына кіретін әкімшілік - аумақтық бөлік. 2. Оязды басқарушы, әкім.

ОЯЗ² сын. жерг. 1. Шұңқыр, ой (жер). 2. ауыс. Жүдеу, бос, болбыр, арық.

Ояз тартты. Еті арып, жүдеді, шүңірдейді.

ОЯЗДА= е т. жерг. 1. Шұңқыр болу, ой тұсу. 2. ауыс. Етінен арылып жүдеу, арықтау.

ОЯЗДАН= е т. Шұңқырлану.

ОЯЗДАНДЫР= е т. Етінен арылту, жүдету.

ОЯЗДАНДЫРУ Ояздандыр етістігінің қимыл атауы.

ОЯЗДАНУ Ояздан етістігінің қимыл атауы.

ОЯЗДАУ¹ сын. 1. Шұңқырлау келген, ойлау. 2. ауыс. Жүдеулеу, арықтау, арығандау.

ОЯЗДАУ² Оязда етістігінің қимыл атауы.

ОЯЗДЫҚ¹ зат. Арықтық, жүдеулік.

ОЯЗДЫҚ² сын. Оязға тән, оязға қатысты.

ОЯЗНАЙ зат. сөйл. Ояз.

ОЯЗУ Ояз етістігінің қимыл атауы.

ОЯЗЫ= е т. сөйл. Оязда.

Оязып кетті [қалды]. Арықтады, жүдеді.

ОЯҚ-БҰЯҚ үст. сөйл. Ол жақ, бұл жақ.

ОЯЛЫ сын. жерг. Ақыл-есі бар; ойлы.

ОЯН= е т. 1. Ұйқыдан тұру, ұйқысын ашу. 2. ауыс. Жандану, тірілу (табиғат, өсімдік, жан-жануарлар т.б. туралы). 3. ауыс. Пайда болу, бойға біту (сезім, қасиет т.б.). 4. ауыс. Ой-сананың жетілуі; көзі ашылу, оң-солын білу.

ОЯНТ= е т. Пайда болғызу, бойға бітірту.

ОЯНТУ Оянт етістігінің қимыл атауы.

ОЯНУ Оян етістігінің қимыл атауы.

ОЯНУШЫЛЫҚ зат. Өсу, толығу, тапшымы кеңею.

ОЯНЫМПАЗ сын. Әсер алғыш, оянғыш.

ОЯНЫС= е т. Ұйқыларын ашысу.

ОЯНЫСУ Ояныс етістігінің қимыл атауы.

ОЯН зат. 1. Шұңқыр жер, ойпат. 2. ауыс.

Жүдеген кездегі бетте, көздің алдында болатын ой, шұңқыр.

Оян тартты. Арықтады, жүдеді.

ОЯНДА= е т. 1. Ой тарту, шұңқыр болу.

2. ауыс. Жүдеу, арықтау, еттен арылу.

ОЯНДАН= е т. 1. Ой тарту, шұңқырлану.

2. Бетте шұңқыр пайда болу.

ОЯНДАНУ Ояндан етістігінің қимыл атауы.

ОЯНДАТ= е т. Ой тарту, шұңқырлату.

ОЯНДАТУ Ояндат етістігінің қимыл атауы.

ОЯНДАУ¹ сын. Шұңқырлау, ойыстау келген.

ОЯНДАУ² Оянда етістігінің қимыл атауы.

ОЯНДЫҚ сын. Жүдегендік, арықтық.

ОЯ: оябын табу. ескікіт. Амалын табу, қыбын табу.

ОЯСТА= е т. жерг. Бір жаққа ығысу, ойы-су.

ОЯСТАУ Ояста етістігінің қимыл атауы.

ОЯСЫЗ сын. жерг. Ойсыз, зердесіз, түйсіксіз.

ОЯСЫЗДЫҚ сын. Ойсыздық, түйсіксіздік.

ОЯТ= е т. 1. Ұйқыдан тұрғызу. 2. ауыс.

Сана-сезімін жетілдіру, көзін ашу.

ОЯТАР зат. Қоңыралу сағат.

ОЯТҚЫЗ= е т. Ұйқысын ашқызу.

ОЯТҚЫЗУ Оятқыз етістігінің қимыл атауы.

ОЯТҚЫШ зат. сөйл. Қоңыралу сағат.

ОЯТТЫР= е т. Ұйқысын аштыру.

ОЯТТЫРУ Ояттыр етістігінің қимыл атауы.

ОЯТУ Оят етістігінің қимыл атауы; 1. Ұйқыдан тұрғызу. 2. ауыс. Сана-сезімін жетілдіру.

ОЯТУШЫ зат. 1. Ұйқыдан тұрғызушы. 2. ауыс. Біреудің санасын жетілдіруші.

ОЯУ сын. 1. Ұйқыға кіреспеген, ұйықтамаған. 2. ауыс. Сезімтал, сезгіш.

ОЯУЛЫҚ зат. Ояу екендік, ұйықтамағандық.

Ө

Ө¹ 1. Қазақ әліпбиіндегі 21-әріп және сол әріптің жазылу таңбасы. 2. Ерінің сүйірленуі арқылы пайда болатын жіңішке, еріндік, қысаң дауысты дыбыс; фонема.

Ө² о д. Тамаша, керемет дегенді субъектіге қарай еркелетіп, көтермелеп, қолпаштап айтуда қолданылатын көңіл-күй одағайы.

ӨБЕК: өбек болды. Жаны қалмады, бәйек болды, жатып жастық, іліп төсек болып, құрмет көрсетті. **Өбек қақты.** Өбектеді, жаны қалмады. **Өбек ұшты.** Жаны қалмады, бәйек болды.

ӨБЕКТЕ= е т. 1. Әлпештеу, асты-үстіне түсіп бәйек болу, жаны қалмау, артық мейірім көрсету. 2. ауыс. Қолды-аяққа тұрмау, тытырышу, асып-сасу. 3. ауыс. Жағыну, жағымпаздану.

ӨБЕКТЕПШ сын. Өбектей беретін, жан-ны қалмайтын.

ӨБЕКТЕН= е т. Әлпештелу, артық қамқорлықты көру.

ӨБЕКТЕНУ Өбекте етістігінің қимыл атауы.

ӨБЕКТЕС= е т. Жан-жақтан қаумалай қамқорсу, асты-үстіне түсісу.

ӨБЕКТЕСУ Өбектес етістігінің қимыл атауы.

ӨБЕКТЕТ= е т. Асты-үстіне түсу, бар жағдайын жасау, артық қамқорсу.

ӨБЕКТЕТУ Өбектет етістігінің қимыл атауы.

ӨБЕКТЕУ Өбекте етістігінің қимыл атауы.

ӨБЕРЕ зат. Шөберенің баласы.

ӨБУ Өп етістігінің қимыл атауы.

ӨБІКПЕ сын. Әлпештегіш, қамқор, асты-үстіне түскіш.

ӨБІЛ= е т. Сүйілу, құшылу.

ӨБІЛУ Өбіл етістігінің қимыл атауы.

ӨБІП-ӨБІП үст. Сүйіп-сүйіп, жұтып-жүттып.

ӨБІС= е т. 1. Сүйісу, аймаласу. 2. ауыс. Бірігу, қосылу, ұштасу, айқасу, астасу.

ӨБІСТІР= 1. Жақындастыру, тақау. 2. Шеттестіру, тігудің түрі.

ӨБІСТІРМЕ зат. этн. көне. Көктем тікпей-ақ тек тұшақтарын байластырып, үстіне жа-мылып жүретін тері киім.

ӨБІСТІРУ Өбістір етістігінің қимыл атауы.

ӨБІСУ Өбіс етістігінің қимыл атауы.

ӨБІСП-ӨЛІС= е т. Құшырлану, айызы қана сүйісу.

ӨБІСП-ӨЛІСУ Өбісп-өліс етістігінің қимыл атауы.

ӨГДЕ= е т. 1. Озу, асу, биіктеу. 2. ауыс. Өришеленіп кету.

ӨГДЕЙ сын. ескікіт. Өктей, өктем.

ӨГДЕМ сын. сөйл. Өктем, тееурінді, пәрменді.

ӨГЕЙ сын. 1. Өзі тұмаған (өке, шеше). 2. Асырап алған, өзінен тұмаған (ұл, қыз). 3. ауыс. Бөтен, жат, басқа.

Өгей ана. Бұрынғы некеден туылған балаларға қатысты әкесінің зайыбы. **Өгей анадай.** Жатсынған, жылыу жоқ, қатігез. **Өгей ата [өке].** Баланың тұмаған атасы (әкесі), бұрынғы әкеден қалған балаға қатысты шешесінің күйеуі. **Өгей бала [ұл].** Өзінен тұмаған бала. **Өгей ене бауырсақ.** Бөтен, жат. **Өгей жер.** Жат жер, бөтен жер. **Өгей көрмеді [санамады, тұтады].** Жатсынбады, жатырқамады. **Өгей қыз.** Өзінен тұмаған қыз. **Өгей өмір.** Жалған дүние. **Өгей сезім.** Бұрын болмаған, сезініп көрмеген жат сезім (жағымсыз). **Өгей тағдыр.** Жат тағдыр. **Өгей шеше.** Баланың өз шешесі емес, әкесі әйел етіп алған екінші шешесі.

ӨГЕЙБҰТА зат. өс. <лат. euonymus> Бересклеттер тұқымдасына жататын көпжылдық мәңгі жасыл бұта.

ӨГЕЙБҰТАЛАР <лат. Celastraceae> зат. өс. Бұта, бұташық немесе ағаш өсімдіктер тұқымдасы.

ӨГЕЙ-ҚАҒАЙ сын. Жат, бөтен, өз кіндігінен тұмаған өзге жанар.

ӨГЕЙЛЕ= е т. 1. жерг. Аңсау, сағыну. 2. Бөтенсіну, шеттеу, жатырқау.

Өгейлеп қалды. Жатырқап қалды, жатбауырлық көрсетті, бөтенсіді.

ӨГЕЙЛЕН= е т. Жатырқау, жат санау, сырт айналды.

ӨГЕЙЛЕНУ *Өгейлен етістігінің қимыл атауы.*

ӨГЕЙЛЕУ¹ с ы н . *Оғаштау, жаттау.*

ӨГЕЙЛЕУ² *Өгейле етістігінің қимыл атауы.*

ӨГЕЙЛІК з а т . **1.** *Тумағандық, өгей (әке, шеше, бала) екендік. 2. Бөтендік, жаттық, басқалық. 3. Сырт тебушілік, жатырқаушылық. 4. ауыс. Мейірімсіздік, қайырымсыздық, қаталдық.*

Өгейлік білдірді. *Өгей екенін көрсетті. Өгейлік етті [жасады]. Өгей екенін көрсетті, өгейлік қылды. Өгейлік көрді. а) Тумағандығының кесірін тартты, жетімдік көрді. ә) Жапа шекті, соққы көрді; қақ-соқпен өмір кешті, көзге тұрткі болды. Өгейлік қылды [істеді]. Тумағандығын көрсетті, өгейлік жасады.*

ӨГЕЙСУ *Өгейсі етістігінің қимыл атауы.*

ӨГЕЙСУШЛІК з а т . *Жатсынғандық, жатырқандық.*

ӨГЕЙСІ= е т . **1.** *Жатсыну, жатырқау, бөтенсу. 2. Дұрыс көрмеу, қабылдамау. 3. Жетімсіреу, құлазу. 4. жерг. Аңсау, сағыну.*

ӨГЕЙСІН= е т . *Жат көру, жатырқау.*

ӨГЕЙСІНУ *Өгейсін етістігінің қимыл атауы.*

ӨГЕЙСІНҚІРЕ= е т . *Жатсыныңқырау, жалғызсырау, құлазу.*

ӨГЕЙСІНҚІРЕУ *Өгейсінқырау етістігінің қимыл атауы.*

ӨГЕЙСІРЕ= е т . *Жалғызсырау; жетімсіреу.*

ӨГЕЙСІРЕУ *Өгейсіре етістігінің қимыл атауы.*

ӨГЕЙСІТ= е т . **1.** *Жетімсірету, жалғызсырату. 2. Аңсату, сағындырту.*

ӨГЕЙСІТУ *Өгейсіт етістігінің қимыл атауы.*

ӨГЕЙСІТІЛ= е т . *Шеттетілу, жат саналу.*

ӨГЕЙСІТІЛУ *Өгейсітіл етістігінің қимыл атауы.*

ӨГЕЙШЕШЕК з а т . о к к а з . *Белгілі бір мекемеден, жұмыс орнынан заңсыз жалақы алушы адам.*

ӨГЕЙШӨП <лат. tussilago> з а т . ө с . *Ылғалды жерлерде өсетін, құнбағыстың басына ұқсас, сары гүлді, көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ӨГЕЙШЛІК з а т . *Жаттық, бөтендік; қаққы, соққы, тепкі.*

ӨГІЗ з а т . **1.** *Құш көлігі ретінде пайдаланылатын сиыр малының піштірілген еркегі. 2. ауыс. Шабан қимылдайтын, дөңкіген; көнбіс кісі. 3. ауыс. Сөзімсіз, топас кісі. // Мықты, ірі, алдырмайтын.*

Өгіз арба. *Өгізге жегілетін ырдуаны бар үлкен арба. Өгіз аян.* *Өте шабан, баяу (жүріс, іс). Өгіз аянға басты [салды, кірісті, көшті]. Өте баяу қозғалды, жай жүрді. Өгіз аянмен [митыңмен]. Жайлап, ақырындан; ілбіт. Өгізге туған күн бұзауға да туады. Жасы, жолы үлкен адамның басында болған жағдай басқа адамның да басына түседі, соның көбін киеді деген мағынада. Өгізді өрге салсаң, қанатың талады. Қинамау, қиынға салмау туралы. Өгіз жон.* *Дөңкіген, жұмыр. Өгіз жүрек.* *Жүрек көлемінің үлкеюі. Өгіз қара күші бар. Құшті, қарулы деген мағынада. Өгіз қабырға.* *Мықты, жуан қабырға. Өгіз құдай.* *көне. сөйл. Табынатын өгіз бейнесі. Өгіз митың.* *Өгіз аян, мардымсыз жүріс. Өгіз олжа.* *Мол олжа. Өгіз сияқты.* *Бас-көзге қарамай, киіп-жарып жүре беретін кісіге айтылады. Өгіз соқа.* *Өгізге жегілген соқа. Өгіз терісі талыс.* *поэт. Үлкен, ауқымды, аумақты деген ел-жұрттың баламасы ретінде.*

ӨГІЗДЕЙ с ы н . **1.** *Өгіз сияқты, өгіз тәрізді. 2. ауыс. Дөңкіген, үлкен, дәу.*

Өгіздей болып. *Дәп-дәу, үп-үлкен бола тұра деген мағынада. Өгіздей қара күші бар.* *Мықты, алып, құшті. Өгіздей өкірді.* *Қатты дауыс шығарып жылады, бақырды. Өгіздей өңкіген.* *Денесі дәу, үлкен, өңірейген. Өгіздей өңмендеп.* *Жолындағыны баса-жаша, кимелеп. Өгіздей өңірен.* *Өгіздей өкіріп, бақырып. Өгіздей өрге сүйреді.* *Жақсарту үшін бар құшін аямады, ерінбей, жалықпай еңбек етті.*

ӨГІЗДІ с ы н . *Өгізі бар, өгіз мінген.*

ӨГІЗДІК с ы н . *Өгізге татитын.*

ӨГІЗКӨЗ з а т . ө с . <лат. anchusa> *Күрделіүділер тұқымдасына жататын бір және көпжылдық өсімдіктер.*

ӨГІЗҚУРАЙ з а т . *Өсімдік аты.*

ӨГІЗТАРТЫС з а т . о й ы н . этн. *Екі адам еңбектеп тұрып, мойындарына арқан салып тартысатын ойын; бұқатартыс.*

ӨГІЗТІЛ з а т . ө с . <лат. anthemis> *Лайлауықтар тұқымдасына жататын бір, екі және көп жылдық шөптесін өсімдіктер.*

ӨГІЗШАҒАЛА з а т . з о о л . <лат. Lagus argentatus> *Балықпен қоректенетін, құйрығы қысқа, ақ бауыр үлкен құс; шағаланың бір туысы.*

ӨГІЗШЕ¹ з а т . **1,5–2 жастағы жас өгіз;** *піштірілген тайынша.*

ӨГІЗШЕ² ү с т . *Өгіз тәрізді, өгіз секілді.*

Өгізше өкірді. *Өкіріп жылады, бақырды.*

ӨЖДАН з а т . с ө й л . *Өждан.*

ӨЖДАНДЫҚ з а т . *Ар, намыс, ұяты болушылық.*

ӨЖДАНСЫЗДЫҚ з а т . *Арсыздық, ұятсыздық, намыссыздық.*

ӨЖЕКТЕ= е т . ж е р г . *Өршелене айтысу, қызыл кеңірдек болу, сөз таластыру; өзеуреу.*

ӨЖЕКТЕС= е т . *Сөз таластырысу, өршелене айтысу.*

ӨЖЕКТЕСУ *Өжеттес етістігінің қимыл атауы.*

ӨЖЕЛЕН= е т . ж е р г . *Өршелену, өзеуреу.*

ӨЖЕЛЕНУ *Өжелен етістігінің қимыл атауы.*

ӨЖЕНДЕ= е т . *Өршелену, өкіреңдеу, ерегісу.*

ӨЖЕНДЕС= е т . *Ерегісу, өршеленісу, өкірендесу.*

ӨЖЕНДЕСУ *Өжендес етістігінің қимыл атауы.*

ӨЖЕНДЕУ *Өженде етістігінің қимыл атауы.*

ӨЖЕТ с ы н . **1.** *Ойын іркілмей, қысылмай, бетке айтатын, еш нәрседен қорықпайтын. 2. Батыл, қайсар, қайтпайтын. 3. Өткір, батыл. 4. Қыран құстардың шақар, өткірлігі.*

ӨЖЕТ-ӨТКІР с ы н . *Батыл, жаужүрек, ер.*

ӨЖЕТСУ *Өжетсі етістігінің қимыл атауы.*

ӨЖЕТСЫМАҚ с ы н . *Өжет сияқты, батылсымақ.*

ӨЖЕТСІ= е т . с ө й л . *Өжетсін.*

ӨЖЕТСІН= е т . *Батылсыну, батырсыну, ерсіну.*

ӨЖЕТСІНУ *Өжетсін етістігінің қимыл атауы.*

ӨЖЕТТЕН= е т . *Батырсыну, батылдану; қорықпау.*

ӨЖЕТТЕНДІР= е т . *Батылдандыру, өршелендіру.*

ӨЖЕТТЕНДІРУ *Өжеттендір етістігінің қимыл атауы.*

ӨЖЕТТЕНУ *Өжеттен етістігінің қимыл атауы.*

ӨЖЕТТЕНІҚІРЕ= е т . *Өжеттене түсу, батылдану.*

ӨЖЕТТЕНІҚІРЕУ *Өжеттеніқырау етістігінің қимыл атауы.*

ӨЖЕТТЕУ с ы н . *Батылдау, ержүректеу.*

ӨЖЕТПІ с ы н . *Батыл, жаужүректеу.*

ӨЖЕТПІК з а т . *Батылдық, жаужүректік.*

ӨЖЕТПІЛІК з а т . *Адамның ерік-жігер, жүректілік, батылдық, төзімділік, қайсарлық секілді қасиеттерімен үндесіп жататын, көбінесе ержүрек, батыл адамдардың бойында кездесетін ұнамды қасиет.*

ӨЖЕТПІРЕК с ы н . *Батылырақ, өр мінезділеу.*

ӨЖІР <лат. Schtschurovskia> з а т . ө с . *Шатыршағүділер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдіктер.*

ӨЖІРЕ з а т . ж е р г . **1.** *Қора. 2. Үй, бөлме.*

ӨЗ е с і м . **1.** *Іс-әрекетті, затты, нәрсені меншіктенуші, иеленуші жақ. 2. Субъектінің өзі, сөйлеуші жақ. 3. Таныс, ішіміздегі деген мағына. // Басқаны былай қойғанда, ең зор мықты деген адамның өзі деген мағынада.*

Өз адамы. *Сөзін сойлейтін, өзіне жақын, сенуге болатын. Өз айғағы өзінде. Күзгері, айыптаушысы өзінен-өзі білініп тұр деген мағынада. Өз аққұласы. этн. Ұл баланың олжа, сүйіншіге алған, аталған мал-мүлкі. Өз ақылың өзіңе. Ақылғойсіме, өзіңе қарап ал, өз жөнімді өзім білемін деген мағынада. Өз алақанындай біледі. Жақсы таниды, түп-түбегейлі біліп алған.*

Өз алдына. а) *Жеке, бөлек. ә) Былай қойғанда деген мағынада. б) Ерекше, басқаша. Өз алдына түтін түтетті. Жеке үй болды, отау тікті, шаңырақ көтерді. Өз аузы өзіне жетті. Өз жадайын өзі жасай алатын халге жетті. Өз аузынан естіді. Басқадан емес, тікелей өзінен білді. Өз аулының иті қапты. Жақын адамның опасыздық көрді, жақынны сатып кетті. Өз аяғына мінді. Өзімен-өзі болып, жеткіліп кетті. Өз аяғына міншіп кетті. Өз күнін өзі көрді. Өз аяғынан келген көне. Құда түсіп алмаған, «кездейсоқ» деген ұғымда әйелді кемсіте айтуда қолданылады. Өз аяғынан іздеп бармады. Өзі ізден бармады; өздігінен барғысы келмеді Өз әліңше. а) Өзіңше, өз бетінше. ә) Өз хал-қадарыңша, өз шамасыңша. Өз әнін өзіне айтты. мысқыл. Томен, сапасыз, тұкке тұрғысыз әрекет іс туралы. Өз бармағын өзі шайнап. Біза-кектен, дәрменсіздіктен іштей тынғандықты бейнелеген сөз. Өз басы. Өзі, жеке басы. Өз басым. с ө й л . Сөйлеушінің жеке өзі, өзі. Өз басына келтірді. Біреуге істегені өз алдынан шықты. Өз басына өзі жау. Өзіне-өзі залал, кесір жасау мағынасында айтылады. Өз басына өзі жетті. Келген жаманшылық өзінің ниетінен, өзінің өзгеге жасаған қиянатынан болды деген мағынада. Өз басын күйттеді [қайттады]. Өз жанын күтті, өзінің ғана қамын ойлады. Өз басын қорғады. Ортақ қиындықтан қорқып, өз басын алып қашты. Өз басыңа пайда қыл. Тіршілік қыл, жадайыңды түзе, пайданды оила деген мағынада. Өз басы өз мойнына жүк болып. Басын көтере алмай деген мағынада. Өз батпағына түншықты. б е й н . Былығына батып кетті, өзінің былықтырғанына өзі батты. Өз бетімен. а) Жеке, дара, өз жөнімен, өз жайымен. ә) Ешкімнің көмегінсіз, өздігінен. б) Ешкімнің рұқсатынсыз, ақылдаспай. Өз бетімен кетті. Өз жолымен жүрді, өзі ойлағандай әрекет етті, өз жөнімен кетті. Өз бетінше. а) Өз дегені, білгені бойынша, өз еркі өзінде. ә) Бет алған жағына, өздігінен. Өз билігі өзінде. Ешкімге тәуелді емес, ерікті. Өз бойы жеткен жер. э к с п р . мысқыл. Шамасы,*

оресі әрең келетін істі «білемінге» салушылық туралы. **Өз білгені оң болды.** Ісі, әрекеті дұрыс болмаған, жұртқа зорлық қылған адам туралы. **Өз білгені өзінде.** Әркімнің білім шағрқы әр басқа, біреудің біреуге ақылшыны қажетті жоқ деген мағынада. **Өз білігінен айналды.** Жердің өз білігінен, өсінен бір рет айналуы туралы. **Өз дәрежесінде.** Қажетті мазмұнына сәйкес, өз деңгейінде. **Өз дегені.** Айтқаны, дйттегені, мақсаты. **Өз дегені болды.** Айтқаны істеді, ойындағы дітінен шықты. **Өз дегенінен қайтпады.** Біреудің айтқанына көнбеді, қасарысты. **Өз еркімен.** Өз ауанымен, өзінше. **Өз еркімен жұмыстан босады.** ресми. Өз ықтиярымен жұмыстан босатылуын сұрап өтініш жазды. **Өз еркімен тиді.** сөй л. Зорлықпен емес, өз қалауымен тұрмысқа шықты. **Өз етін жұлып жеді.** Азатқа көнді, қиындық көрді. **Өз жолымен кетті.** Ата-баба дәстүрін сақтады. **Өз жөніне [жайына] кетті.** Өзінше бөлек кетті. **Өз жөнінен жүр.** Тыныш, ешкімге қоқтықпай, жайыңа жүр деген мағынада. **Өз кезінде.** Уақытында, мерзімінде. **Өз көзі.** Өзіндік ерекшелік, көзқарас. **Өз көзімен көрді.** Көзі жетті, күдігін сейлтілді. **Өз көзімен көріп, өз құлағымен естіген.** Мән-жайға қанық, мәселенің басы-қасында болған деген мағынада. **Өз көзімен қарады.** Әркім өз түсінігі, өз білігінше ой түйеді деген мағынада. **Өз көзіне өзі сенбеді.** Қатты таңғалды, таңырқады. **Өз күлкісіне өзі қарық болды.** Өзінен-өзі мээ болды, масайрады. **Өз күлшесіне күл тартты.** Өз қамын ойлады, өзіне тартты. **Өз күнін өзі көрді.** Өз бетінше тіршілік етті, басқаға масыл болмады. **Өз күнесін өзі көтерді.** Күнәсін мойнына алды, мойындады. **Өз қағынан [өзі] жеріді.** а) Өз жерінен кетті; туған-туыстарынан безді. ә) Көңілі суу. **Өз қолымен.** а) Өзі, өз ниетімен. ә) Тікелей өзі араласы; өз жазуымен. **Өз қолымен көрге тықты.** Көресінен көрсетті, сазайын тартқызды. **Өз қолынан [қолынан] өткеру.** Өзі араласу, істі өзі бітіру, бір іске қатысты болу, атқару. **Өз қолын өзі кесе алмады.** а) Жақынына жаманшылық істей алмады. ә) Амалы құрдығы, еш нәрсе жасай алмады. **Өз қолы өз аузына жетті.** а) Тұрмысы түзелді, шаруасын оңдады. ә) Буыны бекіп ер жетті, азамат болды, есейді. **Өз қотыр тайын бақты.** Өз ісімен болып, басқаның ісіне бас сұқпады. **Өз қотырын өзі қасыды.** Өзіне тиісті істі өзі істеді. **Өз қызығы өзімен.** Өз бетінше, ештеңемен шаруасы болмаған деген мағынада. **Өз маңайы.** Өзінің, жақын-журағаты, өз адамдары. **Өз мәпінге.** Өз алдына, жайына. **Өз обалы өзіне.** Басқаға өкпелемесін, өзінен көрсін деген мағынада. **Өз ойымен өзі болды.** Үндемей қалды, ойланп отырғаны көрінді. **Өз орын өзі қазды.** Өзіне-өзі қастық жасады; аңғалдық істеді. **Өз табағын өзіне тартты.** Біреудің өз істегенін өзінің алдына келтірді. **Өз тұсынан.** Өз тарапынан, өз бетімен. **Өз тізгіні өз қолына тиді.** Өзі би, өзі қож болды. **Өз үйімдей.** Еркін сезініп, жайланып, қысылмай. **Өз үйім, өлең төсегім [кең сарайдай боз үйім].** Әркімге туған үйі, тұрағы қымбат деген мағынада. **Өз үйінен қашты.** Тентіреп кетті, босыды. **Өзі бас-көз болды.** Барлық іс-шараны өз жауапкершілігіне алды, қарады. **Өзі би [патша], өзі қожа [хан].** Толық еркіті, не істесе де еркі деген мағынада. **Өзі болған.** Өзінің өсіп жетілген, өзінің өсіп азамат болып, кемеліне келген. **Өзі илейтін [уқалайтын] терінің пұшағы.** Түбінде өзі істейтін жұмыс. **Өзі келіп ұрынды.**

Пәлені тілеп алды. **Өзі қимес киімін кигізді [өзі мінбес жүйрігін мінгізді, өзі ішпес асын ішкізді].** Тумаса да туғаннан артық құтты, еш нәрсесін аямады. **Өзі қазған көріне көмілді.** Жамандығы өзіне болды, өзін өзі орға құлатты. **Өзі қазған орға өзі түсті.** Біреуге жаманшылық істеймін деп өзі жамандық көрді. **Өзім білем.** Менмен, тәкаппар. **Өзім деген.** а) Іштей жақын, пайда-қыры тиер адам мағынасында. ә) Айтқанына көнетін, өзіне қараған, сенген. **Өзім дегенде өзгара күші бар.** Өзі үшін, өзіне келгенде жанын аямайды, бар қайратын салады деген мағынада. **Өзім дегенді өзекке теппейді.** Өзіне қараған жанға опасыздық жасамайды деген мағынада. **Өзім деген кісіге өзегін жұлып [суырып] береді.** Сенген адамнан еш нәрсесін аямайды; жанын да қияды. **Өзімнен болды.** Өзім кінәлімін, айып өзімде деген мағынада. **Өзіме аз.** Өз обалым өзіме. **Өзіме жоқ к...ен боғымнен піссін, үл болмаса күл болсын.** Не болса о болсын. **Өзімен кетті.** Бетімен лақты. **Өзімен кетсін [өз басымен кетсін! өз қара басына көрінсін!]** қарғ. Бәледен аулақ, бар жамандығы соның өзіне болсын, өзімен бірге кетсін деген мағынада. **Өзім кепіл.** Өз жауапкершілігіме алмын, өзім ғана жауап беремін деген мағынада. **Өзімнің мініме құлағым керек.** Адам өз басындағы кемшілікті байқай немесе мойындай бермейді деген мағынада. **Өзімізді өзіміз асырай алмай жүрміз.** Өз күнін өзі көре алмай жүргенде біреуге көмектесу деген не жорық деген мағынада. **Өзін адам сезінді.** Көңілі бір жадырап қалды, өз ісіне риза болды. **Өзін бнік көрді [ұстады].** Өзін бәрінен жоғары санады, ешкімді менсінбеді. **Өзін бірдеме түртті.** Бір жағымсыз жағдайға душар болғалы жүр. **Өзіне аз.** Жол керек еді, сауап болды. **Өзіне де обал жоқ.** Оған сол керек, өзінен көрсін, басқаға өкпелемесін. **Өзіне қаратты.** Баурап алды, өзіне жақ етті, өз жағына шығарып алды. **Өзіне қарату.** БҚлығасын аударту, өзіне жақ ету, баурап алу. **Өзінен көрді.** Өзін кінәлі деп есептеді. **Өзінен өзге жанды үндетпеді.** Шешен сөйледі, тыңдаушысын ұйытты. **Өзіне тиді.** Іс-әрекеті, ниеті өзіне кесірлі болды. **Өзін көрсетті.** Өзін-өзі жақсы жағынан танытты. **Өзін қайда қоярға білмеді [жер таппады].** Бетінен оты шықты, берекесі кетті. **Өзін қатерге берді.** Өз басына қауіп төнсе де, өзеге жақсылық жасады, өзін аямай өзгені құтқарды. **Өзін ұстай алмады.** Еркін билеуге шамасы келмеді, жеңілеткіткі жасады. **Өзінің жайлы баспанасын ойлады.** Жеке басының қамын, жағдайының жайлылығын ғана ойлады, өз құйын құйттеді. **Өзінің кесепаты бастан асады.** Жолап кеткенге залалын тигізеді деген мағынада. **Өзінің пайдасына шепті.** Мәселенің, істің өзіне оңтайлы болу жағын қарастырды. **Өзің біл.** а) Өзің шеш, өзің таңда, еркің білсін деген мағынада. ә) Қалауың білсін (болсын), шешімін өзің айт (жаса), ойлан деген мағынада. **Өзің білме, білгеннің тілін алма!** қарғ. Басқа кісінің ақылна көнбейтін, қырсық кісіге ескерту мәнінде айтылады. **Өзіне көпсінбесен.** Артық болып кетті демесең, татымаймын демесең. **Өзі өз болып [болғалы].** Туғаннан, жаратылғаннан бері; өз қолы өз аузына жеткелі бері. **Өзі теңдес [қатар].** Жасы қатар, құрбы.

ӨЗАРА үст. Бірімен-бірі; екеуара.

Өзара әсер. физ. Денелердің бір-біріне өзара ықпал етуі, денелердің әртүрлі қалыпта өзгерістерге түсуі. **Өзара байланыс.** Екі жақ арасындағы тікелей екі жақты қатынас. **Өзара**

бұғаттау. и н ф. [interlock] Компьютерде орындалып жатқан бірнеше процестерді қадағалау мен сәйкестендірудің аппараттық немесе программалық әдісі. **Өзара есеп айырысу.** экон. Қолма-қол ақшасыз есептесу. **Өзара есепке алу.** қаржы. Ақшалай қаражатты аудармай-ақ, субъектілер арасында есеп айырысу тәсілі. **Өзара индукция коэффициенті.** физ. Бір контурдағы ток күші өзгерген кездегі байланысқан контурдың екіншісіндегі индукция электр қозғаушы күшін анықтайтын коэффициент. **Өзара қатынас.** Бір-бірімен байланыс. **Өзара қимыл.** әск. Әскердің (құштердің) ұрыс (операция) мақсатына жетудегі мақсат-тарғы мен міндеттері, орны мен міндеттерді орындау уақыты және тәсілдері бойынша келісімді іс-әрекеттері, әскери өнер принциптерінің бірі. **Өзара сақтандыру.** экон. Сақтандыру арқылы қорғаудың ұйымдық нысандарының бірі. **Өзара сын.** тар. совет. Ұжым мүшелерінің бірінің кемшілігін бірі көрсететін жолдасстық сын. **Өзара тәуелді тұлғалар.** экон. Мәмілеге қатысушылар болып табылатын азайын-туыстар; кәсіпорынның бірлескен иелері. **Өзара тежеу.** и н ф. Компьютердегі бірнеше процесті үйлестіру мен синхрондаудың аппараттық немесе программалық әдісі. **Өзара үйлеспешілік.** биол. Қалыпты гаметалар түзе алатын қос жынысты ағзаларда өздігінен ұрықтандырудың мүмкін еместігі. **Өзара шот.** экон. Теңгермелеуші шот.

ӨЗБЕК зат. Өзбекстанның жергілікті халқы.

Өзбек тілі. Түркі тілдерінің оңтүстік-шығыс тармағы қарлұқ тобына жататын, өзбек халқының ана тілі.

ӨЗБЕКШЕ үст. 1. Өзбек тілінде. 2. Өзбек үлгісінде, өзбек мәнерінде.

ӨЗБЕКШЕЛЕ= ет. 1. Өзбек тілінде сөйлеу.

2. Өзбек тіліне аудару. 3. Өзбек мәнеріне салу.

ӨЗБЕКШЕЛЕТ= ет. 1. Өзбек тіліне аударту. 2. Өзбек тілінде сөйлету. 3. Өзбек мәнеріне салғызу.

ӨЗБЕКШЕЛЕТУ Өзбекшелет етістігінің қимыл атауы.

ӨЗБЕКШЕЛЕУ Өзбекшелет етістігінің қимыл атауы.

ӨЗБЕКШІЛ сын. Өзбек халқының мұңын мұңдағыш, жогын жоқтағыш, сөзін сөйлейтін.

ӨЗБЕКШІЛЕ= ет. Өзбек тәрізді іс-әрекет істеу.

ӨЗБЕКШІЛЕТ= ет. Өзбек мәнеріне салу.

ӨЗБЕКШІЛЕТУ Өзбекшілет етістігінің қимыл атауы.

ӨЗБЕКШІЛЕУ Өзбекшілет етістігінің қимыл атауы.

ӨЗБЕТТІЛК зат. Өз бетімен, басқа адамның көмегінсіз шешушілік.

ӨЗГЕ үст. Бөлек, бөтен, басқа. // Басқа нысан, адам, зат.

Өзге не жорық. Бұл солай болғанда басқа адам не істемейді.

ӨЗГЕДЕЙ сын. Басқаша, бөтенше, бөлекше.

ӨЗГЕЛЕН= ет. Басқа түрге ену, өзгеру.

ӨЗГЕЛЕНУ Өзгелеу етістігінің қимыл атауы.

ӨЗГЕЛЕУ сын. Бөлектену, басқашарақ.

ӨЗГЕЛІК зат. Бөлектік, бөтендік, басқалық.

Өзгелік етіс. лингв. Істің басқа біреу арқылы істелетіндігін білдіретін етіс.

ӨЗГЕ-МӨЗГЕ үст. сөйл. Анау-мынау, пәлен-пәштуен.

ӨЗГЕ-ӨЗГЕ үст. Басқаның аты басқа, ботеннің аты бөтен деген мағынада.

ӨЗГЕ-ӨЗГЕ үст. Бөтен, бөлек, басқа.

ӨЗГЕР= е т. 1. Жаңару, ауысу, жаңа сапаға көшу. 2. Басқаша болу, бұрынғыдай болмау. 3. Үлкею, қартаю. 4. Басшылықтың, басқарудың алмасуы. 5. Басқа түрге ену, түсін ауыстыру. 6. Ауыстырылу, басқаға алмастырылу.

Өзгерген жапырақ. биол. Өсімдіктер жапырақ тәрізді болып өзгеруі. **Өзгерген өркен**. биол. Түйнек, пиязшық, жертаған өркендері жетілетін буынаралықтары бар бүйір өркен. **Өзгерген сабақ**. биол. Жапырақ тәрізді болып өзгерген сабақ. **Өзгерген кескін**. инф. <ағыл. inverse vide> Символдың түсін ая түсіне өзгерту арқылы символдарды экранда жарықтандыру әдісі.

ӨЗГЕРГЕНДІК зат. Жаңғырғандық, алмасқандық, құбылғандық.

ӨЗГЕРГІШ сын. 1. Басқа түрге енгіш, қоршаған ортаға бейімделгіш. 2. Құбылмалы, тұрақсыз. 3. Айнымалы, түрленгіш.

ӨЗГЕРГІШТЕУ сын. Жіі өзгеретін, құбылмалылау, тұрақсыздау.

ӨЗГЕРГІШТІК зат. 1. Басқа түрге, сапаға ауысушылық, өзгеретіндік. 2. биол. Тірі ағзалардың өсіп-дамуы барысында өзін қоршаған орта әсеріне байланысты жаңа белгі-қасиеттер түзуі немесе өзінде бұрыннан бар белгі-қасиеттерін жоғалтуы. 3. инф. <ағыл. volatility> Пән саласының қалып-күйінің өзгеруіне қарай оның жаңартылуынан тұратын, файлдарда немесе мәліметтер базаларында сақталатын ақпараттың қасиеті.

ӨЗГЕРЕК сын. Басқашалау, өзгешелеу; ерекшерек.

ӨЗГЕРЕКТЕУ сын. Өзгешелеу, басқалау.

ӨЗГЕРЕТІНДІК зат. Өзгере беретіндік, құбыла беретіндік.

ӨЗГЕРМЕЛІ сын. 1. Өзгеріп тұратын, құбылмалы, тұрақсыз. 2. Қоршаған ортаның әсерінен басқа түрге енгіш.

Өзгермелі айырбас бағамы. экон. Халықаралық есеп айырысу жүйесі; елдердің ішкі рынокты теңдестіру мақсатымен айырбас бағамын өзгерту құқығы. **Өзгермелі валюта бағамдары**. экон. Валюталардың еркін толқымалы бағамдарының тәртібі; валютаны реттеудің рыноқтық тетігінде негізделген қазіргі заманғы дүниежүзілік валюта жүйесінің құрылымдық қағидаттарының бірі. **Өзгермелі пайыздық мөлшерлеме**. экон. Орташа мерзімді және ұзақ мерзімді несие бойынша пайыздық мөлшерлеме. **Өзгермелі шығындар**. экон. Фирма өз өндірісінің көлемін көбейткенде (қысқартқанда) жалты шамасы ұлғаятын (азаятын) шығындар; өзгермелі ресурстарға жұмсалатын шығындар.

ӨЗГЕРМЕЛІЛІК зат. Өзгергіштік, құбылмалылық.

ӨЗГЕРТ= е т. 1. Ауыстыру. 2. Басқа ету. 3. Бұзу.

ӨЗГЕРТКІШ сын. 1. Жасампаз, изергіш. 2. Басқа арнаға бұрғыш, алмастырушы.

Өзгерткіш бояу. өск. Жылжымалы объектілердің (танкілерді, автокөліктерді, сауытты көліктерді, зеңбіректі) түсі қоршаған ортаның негізгі аясына сәйкес келетін ірі дақтармен бояу арқылы бұркемелеу. **Өзгерткіш ген**. биол. Басқа гендермен өзара әрекеттестіріп, олардың фенотиптік көрінісін өзгертетін ген.

ӨЗГЕРТУ Өзгерт етістігінің қимыл атауы.

1. Басқаға ауыстыру. 2. Бұзу, ауыстыру. 3. Алмастыру, ауыстыру. 4. Басқа түске ену.

Өзгерту режимі. инф. <ағыл. playback mode> Терминал жадында тұрған жазбаларды басып шығару мен өзертуді жүзеге асыратын программаланатын терминалдың жұмыс режимі.

ӨЗГЕРТУСІЗ сын. Сол қалтында, өзгертпей.

ӨЗГЕРТУШІ зат. Жасампаз, жаңалық әкелуші.

ӨЗГЕРТУШІЛІК зат. Басқа түрге ауыстырушылық, жаңа сапаға қошушылық.

ӨЗГЕРТІЛ= е т. Ауыстырылу, алмастырылу, өзгешелену, басқаша етілу.

Өзгертілген тізім. инф. Жазбаларды жылдам іздестіруді жасақтайтын файл жазбаларының түйінді емес өрістері мәндерінің реттелген жинағы.

ӨЗГЕРТІЛУ Өзгертіл етістігінің қимыл атауы.

ӨЗГЕРТІҢКІРЕ= е т. Аздап өзгерту, басқашалай ету.

ӨЗГЕРТІҢКІРЕУ Өзгертіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ӨЗГЕРТІС= е т. Басқа түрге, түске ауыстырысу, ену, көшірісу.

ӨЗГЕРТІСУ Өзгертіс етістігінің қимыл атауы.

ӨЗГЕРУ Өзгер етістігінің қимыл атауы.

ӨЗГЕРУШІ зат. Өзгеретін, өзгеріске түскен нәрсе.

ӨЗГЕРУШІЛІК зат. Өзгеріске түскендік, өзгергендік.

ӨЗГЕРІЛ= е т. 1. Басқа күй-қалыпқа алмастырылу. 2. Өзгертілу. 3. Жаңару, түрлену.

ӨЗГЕРІЛУ Өзгеріл етістігінің қимыл атауы.

ӨЗГЕРІМПАЗ сын. Өзгере бергіш, өзгергіш.

ӨЗГЕРІМПАЗДЫҚ зат. Өзгергіштік, өзгере бергіштік.

ӨЗГЕРІҢКІ сын. Сәл басқашалау.

ӨЗГЕРІҢКІРЕ= е т. Аздап өзгеру, басқашалану.

ӨЗГЕРІҢКІРЕУ Өзгеріңкіре етістігінің қимыл атауы.

ӨЗГЕРІС зат. 1. Бір нәрсенің бойындағы жаңалық, бұрынғы күйінен ерекшеленіп тұрған айырмашылық. 2. Ауытқу, өсу, жаңарушылық. 3. өск. Бойлама осьтің айналасымен көкжәкек қатысты алғанда 180°-қа төңкерісін жасадайда ұшақтың шүйлігі айналуы.

Өзгеріс енгізді. Өзгертті, жаңартты. **Өзгеріске түсті** [ұшырады]. Жаңа күйге ауысты, өзгерді. **Өзгеріс кірді**. Бұрынғысынан өзгерді, бас-қаша күйге ауысты.

ӨЗГЕРІССІЗ сын. 1. Ешқандай өзгеріс жоқ; бәз-баяғы қалты. 2. Сол қалты, айна-қатесіз, тура.

ӨЗГЕРІССІЗДІК зат. Ешқандай өзгеріс жоқтық.

ӨЗГЕРІСТІ сын. Жаңалығы бар, бұрынғы күйінен ерекшелігі бар.

ӨЗГЕРІСТІЛІК зат. Өзгерісі болушылық, айырмасы болушылық.

ӨЗГЕШЕ үст. 1. Ерекше, айрықша; әдеттен тыс. 2. Алабөтен, бұрын болмаған, біртүрлі. 3. Бөтен, таныс емес, бұрын көрмеген.

Өзгеше бір. Қандай да айрықша, ерекше, бөлекше.

ӨЗГЕШЕЛЕЙ үст. Басқаша, ерекшелей.

ӨЗГЕШЕЛЕН= е т. Басқаша болу, ерекшелену.

ӨЗГЕШЕЛЕНДІР= е т. Өзгертуді, ерекшелендіру.

ӨЗГЕШЕЛЕНДІРУ Өзгешелендіру етістігінің қимыл атауы.

ӨЗГЕШЕЛЕНУ Өзгешелен етістігінің қимыл атауы.

ӨЗГЕШЕЛЕУ¹ сын. Басқарақ, ерекшелену.

ӨЗГЕШЕЛЕУ² Өзгешеле етістігінің қимыл атауы.

ӨЗГЕШЕЛІК зат. <лат. ego – мен> 1. Ерекшелік, айырмашылық. 2. Айрықшалық.

ӨЗГЕРІС-ЖАҢАЛЫҚ зат. Тұрмыстағы өзгеріс.

ӨЗГЕШЕРЕК сын. Ерекшелену, басқашарақ.

ӨЗДЕН зат. тар. **Бек**.

ӨЗДЕРІН-ӨЗДЕРІ үст. Бірін-бірі, өз-өзін, өзара.

ӨЗДЕРІНЕ-ӨЗДЕРІ үст. Өзіне, өз-өздеріне.

ӨЗДЕРІНШЕ үст. Өз бетімен, өзінше.

ӨЗДИФУЗИЯ зат. хим. Тұрақты құрамы бар бір тектес ерітінділердің, сондай-ақ таза жәй және күрделі заттар құрауыштарының диффузиясы.

ӨЗДІГІМЕН үст. сөйл. **Өздігінен**.

ӨЗДІГІНЕН үст. Өз бетімен, өзінше; ешкімнің көмегіненсіз-ақ.

Өздігінен ағу. Заттың құбырлар ішінде, науаларда және басқа да жабдықтарда өз салмағымен белгілі бір бағытта қозғалысқа келуі.

Өздігінен жану. кен. Жанатын материалдық (көмір, сульфидті рудалар және т.б.) заттың өзінде үздіксіз өрістейтін тотығу реакциясы нәтижесінде тұтануы. **Өздігінен жемістену**. биол. Жемістің ұрықтанбай түзілуі. **Өздігінен жүретін зеңбірек**. өск. Доңғалақ орнатылған зеңбірек түрі. **Өздігінен көбею**. биол. Организмнің өзі тектес құрылымдарды түзу қабілеттілігі.

Өздігінен қызу. кен. Көмірдің (сульфидті рудалардың) тотығу нәтижесінде температура табиғи көтерілу процесі. **Өздігінен оталу**. кен. Химиялық реакциялардың өздігінен жеделдеуі. **Өздігінен суармалау**. су шар. Су көзі деңгейі суармалы жер танабы деңгейінен өдеуір жоғарыда орналасуына байланысты ағындының жер желілер арқылы суармалы танаптарға өздігінен ағып келуі. **Өздігінен таралушылар**. биол. Өсімдіктердің тұқымдары мен спораларының желдің, жануарлардың, құстардың, судың әсерінен өздігінен шашылуы.

ӨЗДІГІНШЕ үст. Ешкімнің көмегіненсіз, өз бетімен.

ӨЗДІК үст. Өзбетіндік, ешкімнің көмегіненсіздік.

Өздік есімдік. лингв. Тек тәуелдік жалғауының бірінде тұрып қана көптеліп, жіктеліп қолданылатын өз сөзінен жасалатын есімдік.

Өздік етіс. лингв. Іс-әрекеттің сөйлеушінің өзі арқылы орындалғанын көрсететін етіс.

Өздік жұмыс. пед. Оқушылардың белгілі бір тақырып бойынша өзі ізденіп, орындайтын жеке тапсырмасы. **Өздік индукция**. физ. Өткізгіш контурдағы ток күші өзгергенде сол контурда индукциялық ЭҚК-нің пайда болу құбылысы.

Өздігінен тозаңдану. бот. Аталық тозаң сол күлдің аналық аузына тасымалдануы.

ӨЗДІ-ӨЗІ үст. 1. Бір-бірімен, өзара. 2. Оңаша, бір өзі.

Өзді-өзі дауласты. Екеуара бөлініп, таласты, керісті.

ӨЗЕГПРЕК с ы н . *Өзектеу, кішкене ғана өзек (жер).*

ӨЗЕК¹ з а т . 1. Жауын, қар суынан пайда болған, созылған ойыстығы 3–15 м-ге жететін ені тар, кішірек сай. 2. с у ш а р . Қолатпан қазған ордың тереңдігі, беткей-биіктігі және құламасымен ерекшеленетін бедердің теріс нысаны.

ӨЗЕК² з а т . 1. б о т . <лат. medulla> Өсімдік сабағы мен тамырының ортасындағы жұмсақтау бөлік, жіңішке қуыс. 2. э т н . Камшы өрмінің арасына салынатын ұзынша қатты зат (қорасын, қайыс т.б.). 3. а у ы с . Бір нәрсеңіз негізі, арқауы; желісі. 4. б и о л . <Scapus> Құс қауырсынының негізі бөлігі.

Өзек болды. Негіз етті, арқау болды. Өзек етті. Негіз болды, арқау етті. Өзектен соққан сом темір. Мықты, мызғымас берік ұғымында айтылады.

ӨЗЕК³ з а т . 1. Жұтқыншақтан асқазанға дейінгі ас өтетін жол, өңеш. 2. а у ы с . Ең қымбат, аяулы нәрсе.

Өзегі кепті. Қаңсыды, сусырады. Өзегін берді. Жанын салды, аянбады. Өзегіне от [өрт] салды. Ішкі сезімін қозғады, жүрегін тербеді. Өзегіне өрт [шок, от] түсті. а) Қызғаныш оты лаулады, іші күйді. ә) Қайғырды, қапаланды, күйінді. Өзегін жандырды [күйдірді]. Өзегі өртелді. Өзегін жарып шыққан. Өзінен туған, перзент. Өзегін өртеді. Жанына батты, күйіндірді. Өзегін тілді. а) Иіс қолқаны ашытты. ә) Ішін өртеді, күйіндірді. Өзегі өртенді. а) Іші күйді, қызғанды. ә) Күйінді, өкінді, қасірет шекті, қайғырды, қапаланды. Өзегі талды. Қарны ашты, ашықты. Өзегі үзді. а) Қарны ашты, тамақ ішкісі келді, үздікті. ә) Егілді, елжіреді, езілді, жаны ашыды. Өзек жалғады. Аздап тамақ ішті; жүрек жалғады. Өзекке тепті. Мейірімсіздік көрсетті, жаманшылық істеді.

ӨЗЕК⁴ з а т . Ұғы, ствол.

ӨЗЕК-АРҚАУ з а т . Негіз, жүйе, желі.

ӨЗЕКЖАРДЫ с ы н . 1. Таңдаулы, озық. 2. Ерекше, айтарлықтай. 3. Өмірлік, өз ішінен шыққан.

ӨЗЕК-ӨРНЕК з а т . Өрнекті арқау, желі, үлгі.

ӨЗЕКСІЗ с ы н . Негізсіз, мәңсіз.

ӨЗЕКТЕ= е т . 1. Өзек салу, өзек жүргізу. 2. а у ы с . Көмкеру, әсемдеу.

Өзектеп соққан сом темір. Мықты, мызғымас, берік ұғымында айтылады.

ӨЗЕКТЕЛ= е т . 1. Өзек салыну, өзек араластырылу. 2. а у ы с . Маңыздану, негізделу.

ӨЗЕКТЕЛУ Өзектел етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕКТЕН= е т . 1. Өзек пайда болу, өзек жару. 2. а у ы с . Өзекті болу, маңызы арта түсу.

ӨЗЕКТЕНУ Өзектен етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕКТЕС= с ы н . Бір-бірімен тығыз байланысты, сабақтас; негізі бір.

ӨЗЕКТЕС= е т . Сабақтасу, байланысу; үйдесу.

ӨЗЕКТЕСТІК з а т . Сабақтастық, байланыстылық.

ӨЗЕКТЕСТІР= е т . Байланыстыру, сабақтастыру.

ӨЗЕКТЕСТІРУ Өзектестірі етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕКТЕСТІРІЛ= е т . Байланыстырылу, ұштастыру.

ӨЗЕКТЕСТІРІЛУ Өзектестіріл етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕКТЕСУ Өзектес етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕКТЕУ¹ с ы н . Өзексымақ, ойлау (жер).

ӨЗЕКТЕУ² Өзекте етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕКТІ¹ с ы н . Өзегі бар, сай-салалы (жер).

ӨЗЕКТІ² с ы н . 1. Сабағының ортасы қуыс, өзегі бар (өсімдік). 2. а у ы с . Ең басты, негізгі, маңызды, келелі (мәселе).

Өзекті ақпарат. и н ф . <ағыл. actual information> Өзгерген жұмыс жағдайында өз маңызын жоғалтпайтын ақпарат, зерттеу аймағында объектінің қалып-күйінен келген сәтте дәлме-дәл бейнелейтін ақпараттар жиыны. **Өзекті бұта.** Өркендерінің іші қуыс немесе жұмсақ болатын бұта. **Өзекті қалып-күй.** и н ф . Пәндік саланың қысылатын объектілердің қалып-күйін дәл бейнелейтін мәліметтердің күйі. **Өзекті мәселе.** Көкейтесті, сол кезеңдегі басты мәселе.

ӨЗЕКТІ³ с ы н . 1. Өзегі бар. 2. а у ы с . Жаны бар, тіршілігі бар.

Өзекті жан. б е й н . Бойында жан бар тірі адам. **Өзекті жанға бір өлім [өлім-ақ].** Екі өлмек жоқ, жан иесіне бір қаза бары ақиқат деген мағынада.

ӨЗЕКТІЛЕН= е т . Өзекті болу, өзектілігі арту.

ӨЗЕКТІЛЕНУ Өзектілен етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕКТІЛІК з а т . Маңыздылық, келелілік, мәнділік, қажеттілік.

ӨЗЕКШЕ з а т . Кішігірім өзек, кішкене ғана өзек.

ӨЗЕЛЕН= е т . ж е р г . Өзеуре.

ӨЗЕЛЕНУ Өзелен етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕН з а т . 1. Жер бетіндегі табиғи арнамен тұрақты немесе жыл маусымдарының көпшілік уақыттарында ағатын су ағыны. 2. Қоныс, жайылым, жұрт.

Өзен алабы. с у ш а р . Су ағындары жеке өзенге немесе өзен жүйелеріне келіп қосылатын жер бетінің белгілі бір аумағы. **Өзен аңғары.** а) Негізінен өзендердің эрозиялық әрекеттерінің нәтижесінде пайда болатын жер бедерінің созылмалы пішіні. ә) Жер бетіндегі еңсіз, әдетте, ұзына бойы ирелеңдеп созылып жатқан ойқастау, жалпы еңістеі өзеннің бастауынан сағасына қарай бағытталған жер. **Өзен бассейні.** с у ш а р . Су айрықтарымен шектелген және су олардан өзенге (көлге, теңізге) ағып баратын жер бетінің бір бөлігі және топырақ жыйынды қабаты.

Өзен бастауы. с у ш а р . Арнада тұрақты ағыс байқалатын орын. **Өзен бойы.** Өзен жағалауы, жағасы, қоныс. **Өзенді өрледі.** Өзен ағысына қарсы, жағалап жүрді. **Өзен желісі.** с у ш а р . Кез келген аумақтағы барлық өзендердің жиынтығы; гидрографиялық желінің бір бөлігі. **Өзен жүйесі.** с у ш а р . Суы бір-біріне қосылып, теңізге немесе көлге бір сағамен құятын негізгі өзен мен оның салаларының жиынтығы. **Өзен ирелеңі.** Өзен суының айналымы салдарынан пайда болатын, өзен арнасының жоғарыдан қарағанда байқалатын иілі, бүгілісі. **Өзен көлігі.** с у ш а р . Ішкі су жолдары (өзен, көл, канал, бөген) арқылы жүк және жолаушылар тасымалдайтын көлік түрі. **Өзен қосарналылығы.** с у ш а р . <лат. bifurcus> Өзеннің және оның аңғарының екі тарамға бөлініп ағуы. **Өзен құламалылығы.** Өзен бастауының су деңгейі мен оның сағасының су деңгейінің немесе өзеннің кез келген төлімінің екі нүктесінің

деңгейлік белгілерінің айырмасы. **Өзеннің сағалық алабы.** геогр. Ұзындығы бойынша өзенге тән гидровликалық режим біртіндеп теңсіздік режимге өте бастайтын өтпелі аймақ. **Өзеннің сулылығы.** Қандай да бір кезең ішінде (он күнде, айда, маусымда, бір немесе бірнеше жылда) ұзақ жылдардағы орташа мәнімен салыстырғандағы (осы кезеңдегі нормасымен) өзенмен ағып келетін судың мөлшері. **Өзен сағасы.** Өзеннің теңізге, көлге, бөгенге немесе өзінен үлкенірек өзенге құяр тұсы. **Өзен суының тартылуы.** Түсетін жауын-шашынның мөлшері азайып, оның сұзлу мен булануға көп жұмсалатын кезінде өзен арнасындағы ағыстың жойылуы. **Өзен тасыды.** Қар, жауын суының молаюынан өзен арнасынан асып ақты. **Өзен тасындылары.** геол. Ағыс күйімен тасымалданатын және арнадағы, жайылымдағы шөгінділерді қалыптастыратын қатты, минералды бөлшектер. **Өзен эрозиясы.** геогр. Аққан судың шаю әрекеті.

ӨЗЕНДЕЙ с ы н . Өзен сияқты, өзен тәрізді. **Өзендей күркіреді.** б е й н . Батылсып, еркінсіп мүдірмей сойлеу туралы.

ӨЗЕНДІ с ы н . Өзені көп, өзен ағып жатқан (жер).

ӨЗЕН-КӨЛ з а т . Өзені, көлі, суы бар жер. **ӨЗЕН-САЙ** з а т . Өзені мен сайы. **ӨЗЕН-СУЛЫ** с ы н . Өзені, суы мол жер. **ӨЗЕНСЫМАҚ** з а т . Өзен тәрізді кішкене су, жылға.

ӨЗЕНСІЗ с ы н . Өзені жоқ, өзен ақпаған. **ӨЗЕНШЕ** з а т . Кішігірім өзен, кішкене өзен. **ӨЗЕНШІ** з а т . Өзен бойында (пароходта, кемеде т.б.) жұмыс істейтін адам.

ӨЗЕНШІК з а т . с ө й л . Өзеніше.

ӨЗЕУЛЕН= е т . с ө й л . Өршелену.

ӨЗЕУЛЕНУ Өзеулен етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕУРЕ= е т . 1. Қайта-қайта айтып отырып алу, өз айтқаны болмаса, басқаның сөзіне жеңістік бермеу. 2. Көзімен ішіп-жеу, ынтығу, құмарту. 3. Өліп-өшу, үздігу. 4. Асты-үстіне тұсу, бәйек болу, обектеу.

ӨЗЕУРЕН= е т . Өліп-талу, өзеуреу.

ӨЗЕУРЕНУ Өзеурен етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕУРЕС= е т . Қызыл кеңірдек болып дауласу, әркім өзінің ойын бастырмалату.

ӨЗЕУРЕСУ Өзеурес етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕУРЕТ= е т . Үздіктіру, өліп-талдыру.

ӨЗЕУРЕТУ Өзеурет етістігінің қимыл атауы.

ӨЗЕУРЕУ Өзеуре етістігінің қимыл атауы.

ӨЗ-ӨЗІ е с і м . Бірімен-бірі, өзара.

Өз-өзінен бүлінді. Жайдан-жай отырып, бұлқан-талқан болды.

ӨЗ-ӨЗІНЕ е с і м . Өзіне-өзі.

ӨЗ-ӨЗІНЕН ү с т . Қараптан-қарап тұрып, бостан-босқа.

ӨЗТҮТАНҒЫШТЫҚ з а т . физ. Ұнтақ металдардың ашық ауада тотығуының нәтижесінде өздігінен тұтануы.

ӨЗТҮТАНУ з а т . физ. Жанғыш жүйенің жалпы немесе қыздырылған дене қатысынсыз тұтануын туғызатын химиялық реакция жылдамдығының тез өсуі.

ӨЗІ¹ з а т . Басқа емес, дәл өзі деген мағынада.

ӨЗІ² шы л . Әуелі, айтып-айтпай деген мағынадағы демеулік.

ӨЗІМБІЛЕРМЕНДІК зат. Өзім білемге салушылық, кеудемсоқтық.

ӨЗІМЕН-ӨЗІ үст. Еш нәрсемен ісі жоқ, шаруасы болмай.

Өзімен-өзі әлек болды. Басқамен ісі жоқ, өз басымен өзі әуре болды, әбігерге түсті. **Өзімен-өзі болды.** а) Өз ойымен өзі әуреленді, өз басымен кетті. ә) Ешкіммен ісі болмады, жеке бөлек болды.

ӨЗІМЕ-ӨЗІМ есім. Өз-өзіме, жеке басыма.

ӨЗІМСУ Өзімсі етістігінің қимыл атауы.

ӨЗІМСІ= ет. Өзіне санау, өзіне жақын тұту, өзім деп білу.

ӨЗІМСІН= ет. Өзіне жақын тұту, өзіне санау.

ӨЗІМСІНУ Өзімсіні етістігінің қимыл атауы.

ӨЗІМШІЛ сын. 1. Қара басының қамын, өз пайдасын ғана ойлайтын (адам). 2. ауыс. Менмен, тәкаппар, өркөкірек.

ӨЗІМШІЛДЕУ сын. Өркөкіректеу, тәкаппарлау, менмендеу.

ӨЗІМШІЛДІК зат. 1. Өз пайдасын ойлаушылық, жеке басының мүддесін көздеушілік. 2. Менмендік, өркөкіректік, тәкаппарлық.

ӨЗІМШІЛІК зат. Өзімшілдік, менмендік.

ӨЗІНДЕ шыл. Өзінен бұрын тұрған ілік септікті сөзбен тіркесіп келіп, «солай болғанда», «солай болған күнде» деген мағына береді.

ӨЗІНДЕЙ есім. Өзі сияқты, тең, қатар.

Өзіңдей көрді. а) Сырын жасырмады, сенді. ә) Кемсінбеді, тең тұтты.

ӨЗІНДІК сын. 1. Өзіне ғана тән; дербес, жеке. 2. Өзіне жетерлік, өзіне лайық. 3. ауыс. Сөзін сөйлейтін, сенімді (адам).

Өзіндік баға. экон. Тауарды шығаруға немесе сатып алуға жұмсалған қаражат, құн.

Өзіндік етіс. сөйл. **Өздік етіс.** Өзіндік құн.

экон. Кәсіпорынның белгілі бір өнімді өндіруге жұмсаған жалты шығыны, сомасы.

Өзіндік құн калькуляциясы. экон. Өнім өндіруге және өткізуге, жұмысты орындауға, қызметтер көрсетуге жұмсалатын шығынды ақшаға шағып есептеу.

Өзіндік құнның индексі. экон. Есепті кезеңдегі өнеркәсіп өнімінің өзіндік құны деңгейінің базистік кезеңдегі деңгеймен салыстырғанда өзгеруін сипаттайтын индекс.

Өзіндік пікірі бар. Өз ұстанымынан шығатын ой-топиылауы бар, өзгелердің айтқанына бас ие бермейтін.

Өзіндік пікірі жоқ. Өзіндік ойы, көзқарасы жоқ.

Өзіндік сана. Жеке адамның өзіне тән білімі.

Өзіндік сана-сезім. психол. Адамның өзін практикалық және танымдық іс-әрекеттің субъектісі, жеке тұлға ретінде ұғынуы және бағалауы.

ӨЗІНЕН-ӨЗІ үст. 1. Қараптан-қарап тұрып, жайдан-жай. 2. Айтпаса да, онсыз да.

Өзінен-өзі қуыстанды. Қараптан-қарап секем алды, сезіктенді.

ӨЗІНЕ-ӨЗІ үст. Өз басына, өз-өзіне.

Өзіне-өзі келді. Ес жиды, әлденді. **Өзіне-өзі келе алмады.** Ес жия алмады.

Өзіне-өзі қастық қылды. Басына пәле тілеп алды, жамандыққа өзі себепкер болды. **Өзіне-өзі қожа.** Өз еркі өзінде, ешкімге тәуелсіз (адам).

Өзіне-өзі қызмет ету. Халыққа тұрмыстық қызмет көрсетудің жетілдірілген әдістерінің бірі. **Өзіне-өзі сенімді.** Өз құшыне сенді. **Өзіне-өзі сеніп кеткен.** Бір өзінен басқаға сеніп үйренбеген.

ӨЗІН-ӨЗІ үст. 1. Өз басын өзі, қара басын. 2. ауыс. Жақынның, ағайынның.

Өзін-өзі алдау. Өзінің мүмкіндіктерін дәл түсіне алмау. **Өзін-өзі бағалау.** Адамның өзіне сындарлы көзқараспен қарап, өз мүмкіндігін өмір

талабына сәйкес бағдарлай білуі, өз мақсатын нақтылау, ойын түшіндеу қабілеттілігі. **Өзін-өзі басқару.** а) пед. Ұжым мүшелерінің өз жұмыстарына басшылық етіп, басқару әрекеті.

ә) коғ. Өз-өзіне ие болу, басшылық жасау. **Өзін-өзі биледі.** а) Өзін қолға алды, бойын тежеді. ә) Өзін-өзі басқарды, сырттан басшы шақыртып жоқ, ешкімге жалтақтамады.

Өзін-өзі билей алмады. Еркінен айрылды, шарасыз болды. **Өзін-өзі жетілдіру.** Өзінің өмірлік қуатының мәнін, мақсатын жүзеге асыратын, тәндік, жан-дық, рухани құи-қуатын сандық және сапалық өзгеріске түсіретін ішкі объективтік процесс.

Өзін-өзі көрсетті. Өзін басқадан артық санады. **Өзін-өзі қамшылады.** Өзіне-өзі дем берді, желік берді. **Өзін-өзі сілкіді.** Өзін қайрады, дем берді.

Өзін-өзі тәрбиелеу. пед. Адамның өзінің теріс қылықтарын жойып, жағымды қасиеттерін жетілдіру жөніндегі саналы, мақсатты іс-әрекеті. **Өзін-өзі тұсады.** поэт. Өзіне ерік бермеді, тыйым салды. **Өзін-өзі ұмытты.** Бір іске бар жанымен беріліп кетті. **Өзін-өзі ұстау.** Адамның өз іс-әрекетінің шырқын бұзатын, көңіл күйіне ықпалы болатын жағдаяттарда өз қарекетін жүзеге асыруға қабілеттілігі.

ӨЗІНШЕ үст. 1. Өз шамалауынша, өз байымдауынша, өз білгенінше. 2. Өз шамашарқыныша, өз әлініше. 3. Өз бетімен, өз еркімен. 4. Жеке, дара, дербес.

Өзінше бір. Ерекше, айрықша.

ӨЗІНШЕЛЕ= ет. Өзінше айту, өз білгенінше өзгерту.

ӨЗІНШЕЛЕУ Өзіншеле етістігінің қимыл атауы.

ӨЗІНДЕЙ сын. Өзі сияқты, өзі тәрізді.

Өзіңдей көр. Басқаны да өзің сияқты деп біл, тең сана.

ӨЙ о. д. 1. Таңданғанда, таңырқалғанда айтылатын сөз. 2. Ренжіп, кейіс білдіргенде айтылатын сөз.

ӨЙБӨЙ о. д. сөйл. **Ойбай.**

ӨЙБУ о. д. сөйл. **Ойбай.**

ӨЙБҮЙ о. д. сөйл. **Ойбай.**

ӨЙДЕ= ет. сөйл. «Олай де» сөзінің қысқартылып айтылуы.

ӨЙ-ДӨЙТ о. д. Біреуді көтермелеу, қоштау, кекету кезінде айтылатын сөз.

ӨЙТ ет. сөйл. «Олай ет» сөзінің қысқартылып айтылуы.

ӨЙТ-БҮЙТ= ет. сөйл. Олай ет, бұлай ет.

ӨЙТКЕНМЕН шыл. Олай болғанмен, қанша дегенмен; үйткенмен.

ӨЙТКЕНШЕ үст. Олай еткенше.

ӨЙТКЕНІ шыл. Олай болған себебі, үйткені.

ӨЙТПЕЙІНШЕ үст. Олай етпейінше; әйт-песе.

ӨЙТУ Өйт етістігінің қимыл атауы.

ӨЙТП-БҮЙТП үст. Амалдап, лаждап, есебін тауып.

ӨК о. д. Спыр малын айдау, қайыру кезінде айтылатын ишарат сөз.

ӨКЕКТЕ= ет. Бой бермеу, өршелену, артықшылығын көрсетуге тырысу.

ӨКЕРШІК зат. жерг. Ешкінің асығы.

ӨКПЕ зат. <лат. pulmone> 1. Адам мен жан-жануарлардың тыныс алу мүшесі. // Өкпенің кеуде қуысындағы жатқан жері (тұсы). // Сойған малдың тамаққа пайдаланылатын ішкі мүшесі, өкпесі. 2. анат. <лат. pulmones> Сыртқы қоршаған орта мен жануарлар ағзасы

қан айналым жүйесі аралығындағы газ алмасуды қамтамасыз ететін, тыныс алу жүйесінің орталық мүшесі. 3. ауыс. Өкпеге суық тиуден, микроб түсуден пайда болатын адам мен малда кездесетін жұқпалы ауру; өкпе ауруы.

Өкпеге тепті. Жанын көзіне көрсетті, азап тарттырды. **Өкпеге шалдықты.** Өкпе ауруымен ауырды. **Өкпе қатерлі ісігі.** м. е. д. Өкпе раі, адам өкпесіне түскен қатерлі ісік; созылмалы ауру. **Өкпемен қақты.** көне. Шошынтып ауырған адамды құн батарда қолтығынан, кеудесінен өкпемен ұрып емдеді. **Өкпемен қақтырды.** діни. Жаңа сойған қойдың өкпесімен қағып, цру арқылы емдом жасады. **Өкпесі алқынды.** Демікті, тынысы тарылды. **Өкпесі аузына [алқымына] тығылды.** Жүрегі қағып, алқынды, ентікті, өкпесі өшті; демікті. **Өкпесі жүрмеді.** Реніші өтпеді. **Өкпесі күйді.** Қатты алқынды, ентікті; өкпесі өшті. **Өкпесі қабынды.** м. е. д. <грек. рeumon> Өкпе тінінің қабынуынан немесе басқа аурулардың асқынуынан болатын өкпе ауруына ұшырауы. **Өкпесі қарлықты.** жерг. Өкпесі аузына тығылды. **Өкпесі қысылды.** Тынысы тарылтып, дем алуы қиындады. **Өкпесін ала жүгірді.** а) Ренішін айтты. ә) Асығып-аптықты. **Өкпесін аузына тістеп.** Екі өкпесін қолына алып. **Өкпесін аузына тістеп айтты.** Қоймай, қатты айтты. **Өкпесіне суық тиді.** Өкпесі қабынып, суық тиіп ауырды. **Өкпесін қысты.** Тынысын тарылтты, жанын жай тарттырмады. **Өкпесін сүйреді.** Денсаулығы нашар адам туралы айтылады. **Өкпесін сүйретті.** Қиналды, зорланды. **Өкпесі өшті.** а) Қатты жүргендіктен дем алуы қиындап, ентікті, алқынды. ә) Діңкесі құрып шаршады, болдырды. **Өкпе түс.** Қаттал жақ; сырт жақ.

ӨКПЕ² зат. Наз, реніш; көңіл қалушылық.

Өкпе айтты. Реніш білдірді, наз айтты.

Өкпе арқалды. Өкпеледі, өкпесін іште сақтады. **Өкпе артты.** Өкпеледі, ренжіді. **Өкпеге қимады.** Ренжіспеді, өкпе-наз қылмады. **Өкпе жазды.** Реніш білдірді, өкпеледі. **Өкпе жүрмейді.** Өкпелеуге, ренжуге болмайды деген мағынада.

Өкпе қылды [етті]. Ренжіді, өкпеледі. **Өкпенді ки.** Ренжіме, өкпелегенді қой, бір жолға кешір деген мағынада. **Өкпе сақтады.** Өкпеледі, ренжіді. **Өкпе сызы.** Көңілдегі қаяу, реніш. **Өкпесі жоқ.** Реніш, көңіл қаяуы жоқ. **Өкпесі қара қазандай [таудай, батпандай].** Қатты өкпелі, ренжүлі. **Өкпесі қозды.** Өкпе-реніші асқынды, араздасты. **Өкпесі тарқады.** Өкпе-реніші басылды, өкпелегенін қойды.

ӨКПЕ-АРАЗ сын. Татулығы жоқ, өкпелі.

Өкпе-араз болды. Араздасты, өкпелесті, татулығы жойылды.

ӨКПЕ-АРАЗДЫҚ зат. Татулығы жоқтық, араздық.

ӨКПЕАУРУЫ зат. м. е. д. <лат. tuberculum> Туберкулез таяқшасы арқылы ауадан жұғатын негізінен өкпені зақымдайтын жұқпалы ауру.

ӨКПЕ-БАЗЫНА зат. Көңілі жақын адамға айтылатын өкпе.

ӨКПЕ-БАУЫР зат. Өкпе, бауыр, жүрек сияқты ішкі мүшелер.

Өкпе-бауыр жалы бар. Әлі де күші бар, бір шабардай күйі бар. **Өкпе-бауыры елжіреді.** сөйл. Жүрегі елжіреді, езілді.

ӨКПЕДЕЙ сын. Өкпе сияқты, өкпе тәрізді.

ӨКПЕК сын. 1. Бізгарлы, азынаған, ышқына соққан суық, өңменнен өтіп кететін (жел). // Бізгарлы, суық жел. // Желдің өті. 2. ауыс. Қиыншылық, азап, мұң-шер.

Өкпек жел. а) Өңменнен өтетін суық жел. ә) бейн. Қиыншылық, азап.

ӨКПЕКТЕ= е т. 1. Желдің үлдей соғуы, екпіндеуі. 2. ауыс. Дегбірсіздену, қорбаңдан жорғалақтау.

ӨКПЕКТЕТ= е т. Желдің екпіндеме соғуы.

ӨКПЕКТЕТУ Өкпектет етістігінің қимыл атауы.

ӨКПЕКТЕУ Өкпекте етістігінің қимыл атауы.

ӨКПЕҚАП зат. анат. <грек. pleura> Өкпенің сыртқы сірі қабығы.

Өкпеқап қуысы. б и о л. <clavum pleuralis, лат. cavum – қуыс, грек. pleura – өкпе> Өкпе орналасқан сірлі қабық қуысы.

ӨКПЕҚҰРТ зат. 1. мед. Адамда болатын өкпе гельминтоз ауруы. 2. вет. Малда болатын өкпе гельминтоз ауруы.

ӨКПЕЛЕ= е т. Біреуге кінә арту, ренжу; көңіл қалу.

ӨКПЕЛЕГЕНСУ Өкпелегенсі етістігінің қимыл атауы.

ӨКПЕЛЕГЕНСИ= е т. Өкпелегендей болу, өкпелеген мінез көрсету.

ӨКПЕЛЕГІШ сын. Жиі өкпелейтін, өкпешіл.

ӨКПЕЛЕГІШТІК зат. Өкпешілдік, ренжігіштік.

ӨКПЕЛЕС= е т. Ренжісу, кінә артысу.

ӨКПЕЛЕСУ Өкпелес етістігінің қимыл атауы.

ӨКПЕЛЕТ= е т. 1. Ренжіту, көңілін қалдыру. 2. ауыс. Тағдыр тәлкегіне түсу, бағы ашылмау.

ӨКПЕЛЕТУ Өкпелет етістігінің қимыл атауы.

ӨКПЕЛЕУ Өкпеле етістігінің қимыл атауы. Ренжу, көңілі қалу.

ӨКПЕЛЕУШІЛІК зат. Біреуге өкпелегендік, ренжіушілік.

ӨКПЕЛІ сын. Өкпелеген, ренішті.

ӨКПЕЛІК¹ зат. Мал, адам өкпесінің тұсы; бүйірі.

ӨКПЕЛІК² зат. сөйл. Өкпелеушілік.

ӨКПЕ-НАЗ зат. Көңілараздық, реніш, басына.

Өкпе-наз артты. Өкпеледі, ренжіді. **Өкпе-назын ұмытты.** Өкпелегенін қойды, татуласты, реніші басылды.

ӨКПЕ-НАЗДЫҚ зат. Базыналық, реніштік, көңілараздық.

ӨКПЕ-НАЛА зат. Кейіс, реніш, өкпе.

ӨКПЕ-САҚПА зат. сөйл. Өкпе-сөкпе.

ӨКПЕ-РЕНІШ зат. Өкпелегендік, ренжігендік, көңілі қалғандық.

ӨКПЕ-СӨКПЕ зат. сөйл. Өкпе-нала, өкпе-реніш.

ӨКПЕСІЗ сын. Ренішсіз; өкпелі емес.

ӨКПЕСІЗ-ҚАҚПАСЫЗ сын. сөйл. Өкпе-аразсыз, ренішсіз.

ӨКПЕШІ сын. сөйл. Өкпешіл.

ӨКПЕШІЛ сын. Не болса, соған өкпелейтін, жиі ренжігіш.

ӨКПЕШІЛДІК зат. Өкпелей бергіштік, ренжігіштік.

ӨКСЕ= е т. сөйл. Көксе.

ӨКСЕУ Өксе етістігінің қимыл атауы.

ӨКСУ Өксі етістігінің қимыл атауы.

ӨКСІ= е т. 1. Қатты күйінгендіктен солқ-солқ етіп, назаланып жылау. 2. ауыс. Дүниедеп отық жесу, қайғы-қасірет тарту, налу.

Өксі күрсінді. Қатты күйіншінін шығарып, аһылап-үйіледі.

ӨКСІК зат. 1. Қатты күйініп, жылаған кездегі ықылық, солық. 2. ауыс. Қайғы-қасірет, өкініш, күйік.

Өксігін баса алмады. Жылауын (солығын) тоқтата алмады. **Өксік атты.** Жылағанын баса алмай, ықылық атты. **Өксік болды.** Уайым-қайғыға батты, шерлі болды. **Өксіп келіп жетті.** Армандай аңсап, сағына аңсап кеп табысты.

ӨКСІКСІЗ сын. Қайғы-қасіретсіз, мұңсыз, шерсіз.

ӨКСІКТИ сын. Күйініші мол, қайғы-қасіретті, мұңды, шерлі.

Өксікті болды. Қапалы болды, шерлі болды.

ӨКСІТ= е т. 1. Солқылдата жылату, зар еңірету. 2. ауыс. Қайғы-қасірет шектіру, шерменде ету.

ӨКСІТУ Өксіт етістігінің қимыл атауы.

ӨКТЕ= е т. 1. Ұлаю, оршу, құшею. 2. Жылдамдату, тездету; суыт жүру. 3. ауыс. Құш көрсету, өктемдік жасау, омыраулау.

ӨКТЕМ сын. 1. Құшті, пәрменді, тегеурінді. 2. Қатқыл, зор (дауыс). // Артық, биік, жоғары тұратын.

Өктем дауыс. Құш көрсете сөйлеген дауыс. **Өктем мінезді.** Тегеурінді, өр мінезді (адам). **Өктем сөйледі.** Дауыс көтере бастырмалата сөйледі, ірілік танытты. **Өктем іс қылды.** Зорлық-зомбылық көрсетті, бағындырды.

ӨКТЕМДЕ= е т. Өршелену, құшею, қарқындау.

ӨКТЕМДЕЛ= е т. сөйл. Өктемден.

ӨКТЕМДЕЛУ Өктемдел етістігінің қимыл атауы.

ӨКТЕМДЕН= е т. Өршелену, құшею, ірісінсу, зораю.

ӨКТЕМДЕНУ Өктемден етістігінің қимыл атауы.

ӨКТЕМДЕТ= е т. Құшейту, өршелендіру, зорайту, ірісіту.

ӨКТЕМДЕТУ Өктемдет етістігінің қимыл атауы.

ӨКТЕМДЕУ¹ Өктемде етістігінің қимыл атауы.

ӨКТЕМДЕУ² сын. Басымдау, қарқынды; үстемірек.

ӨКТЕМДІ сын. Қарқынды, әлуетті, пәрменді, тегеурінді.

ӨКТЕМДІК зат. Құш-қуаттың басымдылығы, үстемдік, зорлық.

Өктемдік жасады. Құш көрсетті, зорлық қылды.

ӨКТЕМДІЛІК зат. Үстемділік, басымдылық.

ӨКТЕМДІРЕК сын. Өктемірек, өктемдеу.

ӨКТЕМСІ Өктемсі етістігінің қимыл атауы.

ӨКТЕМСІУ= е т. 1. Құш көрсету, менсінбеу. 2. ауыс. Бой бермеу, өршелену.

ӨКТЕМСІН= е т. Өктемдік таныту, басыну, үстемдік көрсету.

ӨКТЕМСІНУ Өктемсін етістігінің қимыл атауы.

ӨКТЕМШІЛ сын. Өктем сөйлейтін, үстемшіл.

ӨКТЕМШІЛДІК зат. Өктем сөйлейтіндік, үстемшілдік.

ӨКТЕМШІЛІК зат. Өктемдік, үстемшілік.

ӨКТЕМІРЕК сын. Үстемірек, басымырақ, қатқылдау.

ӨКТЕТ= е т. Құшейту, үдету.

ӨКТЕТУ Өктет етістігінің қимыл атауы.

ӨКТЕУ Өкте етістігінің қимыл атауы.

ӨКШЕ зат. <лат. calcaneum> 1. Адам мен кейбір хайуан табанының артқы бөлігі. 2. ауыс. Аяқкімнің өкше тұратын бөлігі. 3. ауыс. Жүріс бағытының арт жағы, желке тұсы.

Өкше аударды. Басқа жаққа көшті; қоныс аударды. **Өкше басып жүрген.** Кіші болғанмен, жас мөлшері қарайлас, жас деңгейі шамалас (адам). **Өкшеге батқан [қадалған] шөңге [шөгір].** Ауыртпалық, қиыншылық. **Өкше көтерді.** Басқа жаққа кетті, орын ауыстырды. **Өкшесі жерге тимеді.** Тез жүгірді, қолды-аяққа тұрмай дамыл таппады. **Өкшесі қанамады.** Бала таппады, құрсақ көтермеді. **Өкшесін алдырды.** Шаршап-шалдықты. **Өкшесін басты.** Тетелес өсті. **Өкшесіне қаранды.** Сәнденді, бой түзеді. **Өкшесіне түсті.** Қыр-соңынан қалмай аңдыды. **Өкшесін жалтыратты [өкшесін көрсетіп, табанын жалтыратты.] Тайып тұрды, көзін жоғалтты. Өкшесін жерге тигізбеді.** а) Аяғың қиымен жүрді. ә) Жаяу жүргізбеді, аяғың жерге тигізбей күтті. **Өкше тиек.** м у з. Домбыраның ішек бекітілетін тиегі. **Өкше тіреді.** Бір орынға тұрақтады, табан тіреді.

ӨКШЕБАСАР сын. Жас мөлшері жақын, тетелес (адам).

ӨКШЕЛЕ= е т. 1. Өкшесімен жүру, өкшесімен басу. 2. ауыс. Қарасынан көз жазып қалмай, соңына түсу, қыр соңынан қалмау, тақымдау. 3. ауыс. Қадағалап сұрау. 4. ауыс. Естен шықпау, ұмытылмау. 5. ауыс. Ілесу, қатарласу, жету.

Өкшелеп қуды. Ізбе-із, қалмай қуды.

ӨКШЕЛЕС сын. Бір-біріне шамалас, деңгейлес.

ӨКШЕЛЕС= е т. Қатарласу, үзеңгілес болу, қалмай ілесу.

ӨКШЕЛЕСТІК зат. Бір-біріне шамаластық, деңгейлестік.

ӨКШЕЛЕСУ Өкшелес етістігінің қимыл атауы.

ӨКШЕЛЕТ= е т. Ізбе-із қалмай қуу, соңына түсіп қудалау.

ӨКШЕЛЕТУ Өкшелет етістігінің қимыл атауы.

ӨКШЕЛЕУ Өкшеле етістігінің қимыл атауы; соңына түсіп қуу.

ӨКШЕЛІ сын. Өкшесі бар, өкше қағылған.

ӨКШЕЛІК зат. Аяқкім табанының өкше тұратын жері.

ӨКШЕ-ІЗ зат. Негізі, тегі, шыққан жері.

Өкше-ізіне түсті. Соңына түсті, қыр соңынан қалмады, артына түсіп қадағалады.

ӨКЛІ¹ зат. 1. Белгілі бір елдің, мекеменің, ұйымның көзқарасын, мүддесін білдіретін, оны жүзеге асыратын ресми адам. 2. Белгілі бір топтың (халықтың, ұйымның, таптың) атынан келген кісі.

Өкіл ата [өке]. Туган баласы болмаса да, қамқор болып жүрген орта жастағы не жасы келген ер адам. **Өкіл бала.** Тумаған, асыранды бала. **Өкілқұйеу.** көне. этн. а) Қыз әкесіне емес, қызды қолынан алған бөтен кісіге жігіттің қатысы. ә) Жасы үлкен кісі мен жасы кіші кісі арасында болатын тамырлық.

ӨКІЛДІК зат. 1. Белгілі бір қызметті атқаруға берілген билік, құқық. 2. Бір елдің көзқарасын білдіретін, мүддесін қорғайтын мекеме.

Өкілдік етті. ресми. Белгілі бір елдің, мекеменің, ұйымның т.б. атынан мәміле не басқа да құқықтық маңызы бар әрекет жасады.

ӨКІЛЕТ зат. ресми. *Атқаратын қызметіне сай лауазымды тұлғаға берілген қайсыбір мәселені шешуге қажет құқықтар мен міндеттер кешені.*

ӨКІЛЕТТІ сын. **1.** Толық құқықты. **2.** ауыс. Қадірлі, беделді.

Өкілетті өкіл. ресми. Белгілі бір құқық берілген өкіл.

ӨКІЛЕТТІК зат. Белгілі бір міндеттелген істі орындауға құқықтылық. // Өкіл болушылық.

ӨКІЛЕТТІЛІК сын. Толық құқықтылық.

ӨКІЛ-МӨКІЛ зат. сөйл. Өкілсымақ.

ӨКІЛСУ Өкілісі етістігінің қимыл атауы.

ӨКІЛСІ= ет. Өкіл болғансу, өкілмін деп нығыздану.

ӨКІМ¹ зат. **1.** Белгілі бір мәселе жөнінде шығарылған шешім, байлам; үкім. **2.** заң. Өкімет немесе басқару органы өзінің құзыреті шегінде шығарған және арналған адамдар үшін орындауға міндетті акт. **3.** Билік, әмір, үстемдік.

ӨКІМ² сын. сөйл. **Өктем.**

Өкім қылды. Бұйырды, өктемдік қылды.

ӨКІМДЕ= ет. сөйл. **Өктемде.**

ӨКІМДЕН= ет. **Өктеу,** зулау, қарқындау.

ӨКІМДЕНУ Өкімден етістігінің қимыл атауы.

ӨКІМДЕУ Өкімде етістігінің қимыл атауы.

ӨКІМДІ сын. Өктем, бұйрықты.

ӨКІМДІК зат. сөйл. **Өктемдік.**

ӨКІМЕТ [ар. حکومت] зат. **1.** Саяси үстемдік, билік. **2.** сөйл. Билік иесі, өкім. **3.** сөйл. Мемлекеттік құрылысты басқару жүйесі; үкімет.

4. ауыс. Мемлекет тарапынан орындалатын істі жүзеге асыратын өкілдігі бар өкім.

Өкімет басы. сөйл. Мемлекеттің жоғары билік органы.

ӨКІМЕТСІЗ сын. Биліксіз, өкімсіз.

ӨКІМЕТТІК зат. сөйл. Өкім болушылық.

ӨКІМЕТШІ зат. сөйл. Билік басы, үкімет органында істейтін адам.

ӨКІМСУ Өкімсі етістігінің қимыл атауы.

ӨКІМСІ= ет. Құш көрсету, баса-көктеу.

ӨКІМХАТ зат. заң. Бір жұмысты орындауға, белгілі бір өнімді (материалдарды, дайын бұйымдарды т.б.) беруге немесе жөнелтуге берілген құжат, өкім.

ӨКІМШІ зат. Билік айтушы, үкім шығарушы.

ӨКІН= ет. Опық жесу, санын соғу, қапы қалу.

Өкінгеннен не пайда? Болған іс болды, опық жеп, «әттеген-ай» дегенмен қайтып орнына келмейді деген мағынада.

ӨКІНДІР= ет. Опық жегізу, қапы қалдыру.

ӨКІНДІРУ Өкіндір етістігінің қимыл атауы.

ӨКІНЕ-ӨКІНЕ үст. Опық жеп, қапы қалып, әбден өкініп.

ӨКІНЕРЛІК сын. сөйл. Өкінішті.

ӨКІНТ= ет. Өкіндіру, опық жегізу.

ӨКІНТУ Өкінт етістігінің қимыл атауы.

ӨКІНУ зат. психол. Истелген әрекеттің қателігін, адамгершілікке жат немесе қылмысты болуы салдарын сезініп, ар-ождандық күйзеліс күйін білдіретін ой нәтижесі.

ӨКІНУ Өкін етістігінің қимыл атауы.

ӨКІНУЛІ сын. Қамығулы, опық жеген, қапалы.

ӨКІНУШІ зат. Опық жесуші, ренжуші, уайымдаушы.

ӨКІНІС= ет. Опық жеп, қапы қалысу, өткен іске қапа болысу.

ӨКІНСУ Өкініс етістігінің қимыл атауы.

ӨКІНІШ зат. Белгілі бір сәтсіздікке байланысты туған реніш, қапа болушылық.

Өкінішке қарай. Өкініштісі, өкінерлік жері.

Өкінішке орай. сөйл. Бір өкініштісі, қап дегізгені. **Өкініш қылды.** Өкінді, опық жеді.

ӨКІНІШСІЗ сын. Уайымсыз, қайғысыз, ренішсіз.

ӨКІНІШТІ сын. Опық жеген, ренішті. // Өкінетін, қапа болатын жері.

Өкінішті өмірдің жұбанышындай жан. Қоңіл қошын келтіретін құрметті адам деген мағынадағы қолтаптау сөз.

ӨКІНІШТІЛІК зат. Опық жеушілік, реніштілік, реніш көрсетушілік.

ӨКІР= ет. **1.** Бұқа, өгіздің, сиыр малының күжілдеп-күрлідеп күшті дыбыс шығаруы.

2. ауыс. Бақырып, дауыс шығарып жылау.

3. ауыс. Жанына батып немесе қатты қорыққанда жан даусы шығып ақыру. **4.** ауыс. Пойыздың, паровоздың жүрерде не тоқтарда белгі беріп, қатты дыбыс шығаруы. **5.** ауыс. Өзен-судың тас талқан болып арнасынан асып толуы.

ӨКІРЕЙ= ет. Менменсу, өкіреңдеу.

ӨКІРЕК сын. **1.** Ақыран, бақыран (дауыс). **2.** ауыс. Өз айтқанынан қайтпайтын, ұрда жық, өр кеуде.

ӨКІРЕКБАЙ зат. экспр. Өркөкірек, дөкір.

ӨКІРЕКТЕ= ет. **1.** Қатты дауыс шығару, ақыраңдау. **2.** ауыс. Бой бермеу, өршелену, өзеурей.

ӨКІРЕКТЕН= ет. Ақыраңдап өршелену, бой бермеу.

ӨКІРЕКТЕНУ Өкіректен етістігінің қимыл атауы.

ӨКІРЕКТЕС= ет. Өкіреңдесу, өкірең-өкірең етіп, айайласу.

ӨКІРЕКТЕСУ Өкіректес етістігінің қимыл атауы.

ӨКІРЕКТЕУ Өкіректе етістігінің қимыл атауы.

ӨКІРЕЦ сын. Ұр да жық, өр кеуде.

ӨКІРЕЦДЕ= ет. сөйл. **Өкіректе.**

ӨКІРЕЦДЕС= ет. Өкірең-өкірең етісу, даурығысу, шулау.

ӨКІРЕЦДЕСУ Өкіреңдес етістігінің қимыл атауы.

ӨКІРЕЦДЕУ Өкіреңде етістігінің қимыл атауы.

ӨКІРЕШ сын. Өр кеуде, бірбет.

ӨКІРЕШТЕ= ет. сөйл. **Өкіректе.**

ӨКІРЕШТЕН= ет. **Өкіректен.**

ӨКІРЕШТЕНУ Өкірештен етістігінің қимыл атауы.

ӨКІРЕШТЕУ Өкіреште етістігінің қимыл атауы.

ӨКІРЕЮ Өкірей етістігінің қимыл атауы.

ӨКІРТ= ет. **1.** Сиыр малын дұрыс жайламай не бұзауын қоспай мәңгіретіп қою. **2.** бейн. Пойыз, мәшине сияқты көліктердің жүріп бара жатқандағы күрлідеп дыбыс шығаруы. **3.** ауыс. Көп етіп, молынан жасау, қырып-жою. **4.** ауыс. Үдету, асыру.

ӨКІРТУ Өкірт етістігінің қимыл атауы.

ӨКІРУ Өкір етістігінің қимыл атауы.

ӨКІРІК¹ зат. Қатты өкірген дыбыс.

ӨКІРІК² зат. сөйл. **Округ.**

ӨКІРІП-БАҚЫРУ= ет. Айайлау, өкіріп дауыс шығару.

ӨКІРІП-БАҚЫРУ Өкіріп-бақыр етістігінің қимыл атауы.

ӨКІРІС= ет. **1.** Сиыр малының қатты мәңгіреуі. **2.** Көріскенде т.б. жағдайда қайтты болған адамды жоқтап дауыс шығарып, қатты жылау.

ӨКІРІСУ Өкіріс етістігінің қимыл атауы.

ӨЛ= ет. **1.** Қаза болу, дүние салу. **2.** ауыс. Өшу, жоғалу, құру, жойылу. **3.** ауыс. Болымсыз тұлғада келіп аты өшпейді, ел есінде мәңгі сақталады деген мағынаны білдіреді. **4.** ауыс. Болымыз тұлғада келіп, мәңгілік болу, жоғалмау мағынасын білдіреді.

Өлген артық [жақсы]. Ұятқа қалғанша, масқара болғанда жер басып жүрмегеннің өзі мақұл деген мағынада. **Өлген жері осы.** Қатты ұятқа қалды, ұсталды, қолға түсті т.б. мағынада. **Өлгеніне қарамады.** Аянбады, жанын салды.

Өлгені тіріліп, өшкені жанды. Қуанышқа кенелді, үзілген үміті қайта жанды, мәз-мейрам болды. **Өл де маған.** к е й і с. Кұл болмаса, бұл болсын, одан өрмен деген мағынада. **Өл деймісің.** сөйл. **Не қыл дейсің, қайтейің. Өл десен өліп, тіріл десен тірілейің.** **Не десен де айтқаныңа көнейің. Өлдіге санады. Өлді деп есептеді. Өле жаздады.** а) Жаны қиналды, қысылды, қытыр-рылды. ә) Жаны қалмады, бәйек болды. **Өлердегі сөзін айтты.** Ақтарыла, қыла сөйледі, жалынтып шығын айтты. **Өлер жері [өлерің] білмеді.** Абайламай, ойламай әрекет етті, арандар жерін байқамады. **Өлеріне келді [таянды].** Қартайып, дүниеден қайтар шаққа жетті. **Өлеріне көрінді.** Дүние салған кісінің ақтық (соңғы) әрекеті, қылығы туралы айтылады. **Өлмегенге қара жер.** Қатты ұялған, қысылған кезде айтылады. **Өлмегенге өлі балық жолығады.** Қысыны келіпін десе, қызыннан қысады, бір нәрсені септігі тиеді деген мағынада. **Өлмесен ома [өме, өрем] қап!** қарғыс. **Өліп, құрып кет, жерге кір!** **Өлмесе өме [өмірем, өрем] қасын!** қарғыс. **Жатқанынан тұрмасын, кеткенінен келмесін деген мағынада. Өлсе де айырылмайды.** Қолынан шығармайды, ешкімге бермейді.

ӨЛАРА зат. этн. Ескі ай мен жаңа айдың аралығындағы мерзім, уақыт.

ӨЛГЕК зат. малшар. Туғаннан соң шу түспес бұрын ағатын сары түсті сұйық зат.

ӨЛГЕНДЕ үст. сөйл. Ешқашан, еш уақытта.

Өлгенде келмейді. Ешқашан келмейді. Өлгенде көрген. Өліп-талып, зарығып жүріп тапқан.

ӨЛГЕН-ЖІТКЕН зат. Әртүрлі себептермен өлген, құрыған, жоғалған адам немесе мал.

ӨЛГЕН-ТІРІЛГЕН: өлген-тірілгеніне қарамады. Ештеңені елең қылмады, ескермеді.

Өлген-тірілгенін білмеді. Жан-тәнін салды, жанын аямады.

ӨЛГЕНШЕ үст. **1.** Өмірінің соңына дейін, ақырғы демі біткенше, мәңгі бақи. **2.** ауыс. Соншама, тым, өте, шектен тыс.

Өлгенше жақсы көрді, қадір тұтты. Өлгенше ұмытпады. Ғұмыр бойы есінен шығармады, қатты риза болды; жадында мәңгі жатталды.

ӨЛДӘ-БІЛДӘ од. сөйл. «Алланың атымен ант етейін, шындығы сол» деген мәндегі сөзқолданыс.

ӨЛДЕБАР сын. Құр сүлде; әйтеуір жүрген бір тірі жан.

ӨЛДІМ-ТАЛДЫМ: өлдім-талдым дегенде. Зорға, әрең-әрең дегенде.

ӨЛЕГІЗГЕН сын. жерг. Болар-болмас жарық, өлеусіреген.

ӨЛЕЗ сын. жерг. Бос, ынжық.

ӨЛЕЗДІК зат. жерг. Бостық, ынжықтық.

ӨЛЕКСЕ зат. 1. Өлген жан-жануардың көмілмей қалған денесі, өлік. 2. Өлген адамның денесі, мәйіт. 3. ауыс. Қолынан көп нәрсе келе бермейтін, тіршілікке қабілеті аз, жасық адам; ынжық. 4. ауыс. Жаман, имансыз адам туралы.

Өлексе көзденді. Көзі аларды, жанары тайды, өлімісереді. **Өлексесін сүйретті.** Тірі боп қалқып бос жүрді, сүлдесін сүйреді.

ӨЛЕКСЕЛЕН= е т. Дәрмені кету, жанары таю, өлімісіреу.

ӨЛЕКСЕЛЕНУ Өлекселен етістігінің қимыл атауы.

ӨЛЕКСЕЛЕУ сын. Жанары тайған, өлімісірген.

ӨЛЕКСЕЛІК зат. Өлексе болғандық, құр сүлдесін сүйреткендік.

ӨЛЕКШІН¹ зат. 1. Жолбарыстың ұрғашысы. 2. Қасқыр мен иттің қанышығы.

ӨЛЕКШІН² зат. Өлексеге үйір, үлкен қарақұс; күшіген.

ӨЛЕКШІН³ зат. Шегірткенің ұрғашысы.

ӨЛЕКШІНДЕЙ сын. Өлекшіні тәрізді, өлекшіні сияқты.

ӨЛЕҢ¹ зат. Ылғалды жерде бітік болып өсетін, көпжылдық майда шөп.

ӨЛЕҢ² зат. Өзен, су.

ӨЛЕҢ³ зат. 1. әдеб. Белгілі буын өлшемі бар, ырағатқа, ұйқасқа құрылған көркем шығарма; поэзия. 2. ауыс. Ән, әуен.

Өлең айтты. Ән салды. **Өлеңді көтерді.** Әннің көтерінкі, асқақ жерлерін шырқата айтты; басқа әншіні сүйемеледеді. **Өлеңді қара терге малындырды.** бейн. Көркемөздің шебер ұйқасын келтірді.

Өлең құрылысы. әдеб. Өлең өлшемдерінің жасалу жүйесі, дыбыс үндестігі мен ырағатына тән ерекшеліктерді белгілейтін шарттар мен заңдылықтар. **Өлең қылды [етті].** а) Өлеңге айналдырды, жырлады. ә) Өлеңге қосты. **Өлеңмен сауық құрды.** поэт. Өлең сөзді ағытты, еселеп жыр төкті. **Өлеңнің отын жандырды.** Жақсы өлең шығаруға итермеледі, ақындық шабыт әкелді.

Өлеңнің өткірлігі. Ойының, сөзінің, өлеңінің ыншылдығы, бікпесіз тұрашылдығы **Өлеңнің пірі.** Поэзия рұхы, поэзия демеушісі. **Өлеңнің сары қымызын сапырғызды.** бейн. Майын тамызын тұрып ән айтқызды. **Өлең өлшемі.** әдеб. Біркелкі ырағат сақтау үшін қолданылатын өрнек. **Өлең ұйқасы.** әдеб. Тармақтың соңындағы бірнеше буынның келесі тармақтарға сәйкес буындармен үйлесуі. **Өлең ырағаты.** әдеб. Өлеңдегі белгілі ырағатты, үлгі-өрнекті қолданудан туатын өлшем.

Өлеңдет¹= е т. 1. Өлең шығару, құрастыру, өлең оқу. 2. Әндету, өлең айту, шырқау.

Өлеңдету Өлеңдет етістігінің қимыл атауы.

Өлеңді¹ сын. Өлең шөбі мол, көп.

Өлеңді жерге өрт қойды. Жүрген жерін, тыныш жүртты у-шу қылатын пәтуасыз, берекесіз адам туралы айтылады.

Өлеңді² сын. Өлең, әні мол, көп.

Өлеңдік сын. Өлеңге, әнге тән, соған қатысты.

Өлең-жыр зат. Әрі өлең, әрі жырды білдіретін жинақтауыш сөз.

Өлең-мөлең зат. сөйл. Өлең тыңдауды, айтуды ұнатпау мәнінде қолданылады.

ӨЛЕҢСӨЗ зат. көне. Өлең түрімен айтылған сөз.

ӨЛЕҢСЫМАҚ зат. 1. Шығарған өлеңін қалай қабылдар екен деген ыңғайсыздандуды танытуда қолданылады. 2. Нашар жазылған өлең.

ӨЛЕҢСІЗ сын. Өлеңі жоқ, әні жоқ, өлең-ән аз айтылатын.

ӨЛЕҢТІ зат. сөйл. Өлең¹.

ӨЛЕҢШӨП зат. өс. <лат. scirpus> Қияқ – өлеңдер тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптесін өсімдік.

ӨЛЕҢШІ зат. 1. Ән айтатын адам, әнші. 2. Ақын.

ӨЛЕҢШІЛ сын. Өлеңді сүйетін, өлең-құмар, өлең айтқыш.

ӨЛЕҢШІЛДІК зат. 1. Өлең жазғыштық, ақындық. 2. Өлең айтқыштық, әншілік.

ӨЛЕҢШІЛІК зат. 1. Өлеңді сүйшілік, өлең-құмарлық. 2. Әншілік.

ӨЛЕ-ӨЛГЕНШЕ үст. Ақырғы демі біткенше; өмір бақи.

ӨЛЕПАТ сын. Қиын, қиыншылығы мол.

ӨЛЕРДЕЙ үст. Аса қатты, өте, шамадан тыс.

Өлердей жақсы көрді. сөйл. Ерекше қадірледі, сүйді, құрметтеді. **Өлердей қорықты.** Зәре-құты қалмады, қатты қорықты. **Өлердей өш.** Жаны қас; бітіспес жау. **Өлеріне келді.** Қартайды, дүңшеден қайтар шаққа жетті.

ӨЛЕРЛІК сын. Өліп кететін, өлетін.

ӨЛЕРМЕН сын. 1. Өлу халіне жеткен, өлмеші болған. 2. ауыс. Өлген-тірілгеніне қарамайтын, жанкешіт, жансебіл.

ӨЛЕРМЕНДЕН= е т. Өлген-тірілгеніне қарамау, жанкешітлік жасау, жансебілдену.

ӨЛЕРМЕНДЕНУ Өлерменден етістігінің қимыл атауы.

ӨЛЕРМЕНДІК зат. 1. Өлім халіне жетушілік, арып-ашып жүдеушілік. 2. ауыс. Өлген-тірілгеніне қарамаушылық, жанкешітлік.

Өлермендік қылды [етті, жасады]. Қара құшқа салды, жанкешітлік жасады.

ӨЛЕРШЕ үст. Шегіне жеткізе, өлердей.

ӨЛЕСІ: өлесі болды. Өлер халге жетті, өлермен болды. **Өлесі жақсы көрді.** Тым жақсы көрді, қатты ұнатты. **Өлесі қылды.** Өлер халге жеткізді, өлердей етті.

ӨЛЕУРЕ= е т. сөйл. Өлерменден.

ӨЛЕУРЕУ Өлеуре етістігінің қимыл атауы.

ӨЛЕУСІРЕ= е т. 1. Өлім халіне жету, өлермен болу. 2. Әрең жану, сөніп бара жату, болар-болмас жылтылдау, күңгірттену (от, шам). 3. Әлсіреп әрең естілу, бәсеңдеу (дауыс, дыбыс).

ӨЛЕУСІРЕТ= е т. Өлімірету, бәсеңдету.

ӨЛЕУСІРЕТУ Өлеусірет етістігінің қимыл атауы.

ӨЛЕУСІРЕУ Өлеусіре етістігінің қимыл атауы.

ӨЛЕШЕК сын. Өлермен, өлмекші болған, өлетін.

ӨЛКЕ¹ зат. 1. Аймақ, өңір, атырап, дала. 2. әкімш. Құрамына ұлт аудандары мен облыстары және округтері кіретін үлкен әкімшілік-территориялық бірлік.

ӨЛКЕ² зат. Өзен, сала.

ӨЛКЕК сын. 1. Ызарты, суық жел. 2. Майда қоңыр жел.

ӨЛКЕЛЕ= е т. Жағалау, бойлау.

ӨЛКЕЛЕС сын. Бір өлкеде, бір жерде тұратын; жерлес.

ӨЛКЕЛЕУ Өлке етістігінің қимыл атауы.

ӨЛКЕЛІ сын. 1. Өлкесі бай; аймақты, көлемді. 2. Өзенді.

ӨЛКЕЛІК сын. Өлкеге тән, қатысты, аймақтық.

Өлкелік газет. Бір өлке аумағында таралатын қоғамдық ақпарат таратушы мерзімді басылм түрі.

ӨЛКЕТАНУ зат. 1. Белгілі бір аймақты танып-білудің жиынтық ұғымы. 2. Белгілі бір өңірдің табиғатын, халқын, шаруашылығын, тарихын, мәдениетін зерттеумен шұғылданатын ғылым мен мәдениет саласы.

Өлкежану мұражайы [музей]. Белгілі бір өлкегі жан-жақты танып-білуге арналған мұражай.

ӨЛКЕТАНУШЫ зат. Елдің белгілі бір аймағын танып-білуші адам.

ӨЛМЕЙ-ЖІТПЕЙ үст. Аман-сау, шығынсыз.

ӨЛМЕЛІ сын. Жасы жетіп өлуге тақалған, әбден қаусаған.

ӨЛМЕС сын. 1. Өлмейтін адам, тәм-тұзы таусылма қоймаған адам. 2. ауыс. Жолы болғыш, жолы жеңіл адам.

Өлмес күнін көрді. Үйіпін-бүйіпін тіршілік етті. **Өлмес күніңді көр.** Тіршілік қамыңды ойла, өз бетіңмен әрекет ет. **Өлместің күні.** Қалт-құлт еткен тіршілік. **Өлместің күнін көрді.** а) Қалт-құлт етіп өмір сүрді, амалдан күнелтті. ә) Тіршілік қамын жеді, өз бетімен әрекет етті. **Өлместің суы.** діни. миф. Ішкен адамға Қияметтің күніне дейін мәңгілік өмір беретін су.

ӨЛМЕСТІК зат. Жойылмаушылық, өлмеушілік, өштеушілік.

ӨЛМЕУСІРЕ= е т. Болар-болмас болу, сөнер-сөнбестей болу, сығырайып тұру (жарық).

ӨЛМЕУСІРЕУ Өлмеусіре етістігінің қимыл атауы.

ӨЛМЕШІ сын. Шықпа жаным шықпамен күн көрген.

Өлмешінің күні. Қалт-құлт еткен жадайд, күнкоріс, болмашы тіршілік. **Өлмешінің күнін көрді.** Шықпа жаным шықпамен тіршілік етті, өйтіпін-бүйіпін күн көрді.

ӨЛПІР= е т. 1. Өмірін жою, жоқ қылу, тірі қоймау. 2. ауыс. Тұралау. 3. ауыс. Қатты ұялату, дымын құрту.

Өлтіре әшкереледі. Шындықты тайсалмай айтты. **Өлтіре сабады.** Өлім халіне жеткізе ұрып-соқты.

ӨЛТІРГІШ: кісі [адам] өлтіргіш. Қаныпезер; жауыз, қәнішер.

ӨЛТІРТ= е т. Өмірден кетуге, өлуге итермелеу, жоқ қылдыру.

ӨЛТІРТКІЗ= е т. Көзін жойдырту.

ӨЛТІРТКІЗУ Өлтірткіз етістігінің қимыл атауы.

ӨЛТІРТУ Өлтірт етістігінің қимыл атауы.

ӨЛТІРУ Өлтір етістігінің қимыл атауы.

ӨЛТІРУШІ зат. Кісі өлтірген адам.

ӨЛТҮРҮР= е т. ескі кіт. Өлтірер, өлтіретін.

ӨЛТІРІ зат. этн. Қалыңдықтың үйіне құйеу жағғы әкелетін ең алғашқы дәстүрлі кәде, құдайы мал.

ӨЛТІРІЛ= е т. Көзі жойылды, өмірі қиылды.

ӨЛТІРІЛУ Өлтіріл етістігінің қимыл атауы.

ӨЛТІРІС= е т. О дүниеге аттандырысы, бірге өлтіру.

ӨЛТІРІСУ Өлтіріс етістігінің қимыл атауы.

ӨЛҮ Өл етістігінің қимыл атауы.

Өлуге бақыл. көне. Өлім алдындағы ризалық ету мағынасында.

ӨЛҮСІРЕ = ет. сөйл. **Өлеусіре.**

ӨЛҮСІРЕТ = ет. сөйл. Өлеусірету, мөліту.

ӨЛҮСІРЕТУ Өлеусірет етістігінің қимыл атауы.

ӨЛҮСІРЕУ Өлеусіре етістігінің қимыл атауы.

ӨЛҮШ зат. Қаза болатын кісі.

ӨЛҮШЛІК зат. Қаза болушылық, о дүние-ге аттанушылық.

ӨЛШЕ = ет. 1. Заттың көлемін, салмағын, қысымын, ыстық-суықтығын т.б. сапаларын белгілі өлшем арқылы анықтау. 2. ауыс. Алдын ала байыптау, ой елегінен өткізу; есептеу, шамалау.

ӨЛШЕГІШ сын. Бір нәрсені өлшейтін. // Өлшеуіш құрал.

ӨЛШЕК зат. кәс. Дикандардың ауылдан тысқары жерде, егістіктің басына жаз айларына арнап тұрғызатын уақтатша баспанасы.

ӨЛШЕК зат. хим. Сыртында көлем мөлшерін көрсететін өлшеулі сызықтары бар, сұйықтықтың әртүрлі көлемдерін дәл өлшеу үшін қолданылатын шыныдан жасалған конус тәрізді мөлдір ыдыс.

ӨЛШЕЛІН = ет. Межелену, белгілену.

ӨЛШЕЛІНУ Өлшелін етістігінің қимыл атауы.

ӨЛШЕМ зат. 1. Өлшеу бірлігі; мөлшер, шама. 2. физ. Берілген мөлшердің физикалық шамасын көрсететін өлшеу құралы. 3. ауыс. Меже, шек.

Өлшем бірлігі. физ. Нәтижелері заңдатырылған шама бірліктерінде көрсетілген және өлшем қателігі берілген ықтималдықпен белгіленген шектегі өлшемнің жай-күйі. **Өлшем бірлік.** Заттардың, құбылыстардың қасиет-сипаты және оның бағамының шамалық сипаты.

ӨЛШЕМДЕС сын. Мөлшерлес, теңдес, шамалас.

ӨЛШЕМДІ сын. Өлшемі бір, мөлшерлі.

ӨЛШЕМДІК зат. сөйл. **Өлшемділік.**

ӨЛШЕМДІЛІК зат. 1. Бір нәрсенің белгілі бір өлшеммен өлшенгендігі. 2. физ. Берілген физикалық шамалардың басқа негізгі шамалармен байланысын көрсететін өрнек. 3. инф. Жыым элементтерін айқындайтын индекстер саны, жыым индексі мәнінің озеру ауқымы.

ӨЛШЕМЕЛІ сын. сөйл. Өлшенетін, өлшеуге келетін.

Өлшемелі кәмпит. Өлшеніп сатылатын кәмпит.

ӨЛШЕМСІЗ сын. 1. Өлшем бірлігімен шектелмейтін. 2. ауыс. Шектен тыс, мөлшерден артық.

Өлшемсіз шамалар. физ. Негізгі шама ретінде алынған физикалық шаманың кез келген өзгерісіне тәуелсіз болатын туынды физикалық шамалар.

ӨЛШЕН = ет. 1. Таразыға тартылу. 2. ауыс. Есептелу, анықталу.

ӨЛШЕНДІ зат. хим. Талдаулық таразыда өлшеніп алынған салмақ үлгісі.

ӨЛШЕНУ Өлшен етістігінің қимыл атауы.

ӨЛШЕП-БАҚЫЛА = ет. Заттың көлемін, салмағын, ыстық-суығын анықтау, тексеру.

ӨЛШЕП-БАҚЫЛАУ Өлшеп-бақыла етістігінің қимыл атауы.

Өлшеп-бақылау аспаптары. тех. Процестердің тиімді жүруін және олардың көптеген параметрлерінің белгілі бір шекте

болуын өлшеп-бақылау үшін қолданылатын аспаптар.

ӨЛШЕП-ОРА = ет. Ұнтақ, түйіршік, сусымалы заттарды не даралап сатылатын заттарды өлшеп, буу.

ӨЛШЕП-ОРАУ Өлшеп-ора етістігінің қимыл атауы.

Өлшеп-орау автоматтары. тех. Ұнтақ, түйіршік, сусымалы заттарды немесе даралап сатылатын тағамдық заттарды автоматты түрде белгіленген мөлшермен (көлемі немесе массасы бойынша) топтап беруге әрі оны буып-түюге арналған автомат.

ӨЛШЕП-ПІШ = ет. 1. Тігелетін киімді үлгіге салып мөлшерлеп кесу. 2. ауыс. Ой елегінен өткізу; шамалау, болжау.

ӨЛШЕП-ПІШУ Өлшеп-піш етістігінің қимыл атауы.

ӨЛШЕП-ПІШІЛ = ет. Сарпақа салыну, ой елегінен өткізілу.

ӨЛШЕП-ПІШІЛУ Өлшеп-пішіл етістігінің қимыл атауы.

ӨЛШЕС = ет. 1. ауыс. Есептесу. 2. Шамаласу, болжасу. 3. Салыстырысу.

ӨЛШЕСТІР = ет. 1. сөйл. Салыстыру, теңестіру. 2. Кесіп-пішу, топшылау.

ӨЛШЕСТІРУ Өлшестір етістігінің қимыл атауы.

ӨЛШЕСУ Өлшес етістігінің қимыл атауы.

ӨЛШЕТ = ет. 1. Есептету, таразыға тарттыру. 2. ауыс. Сынату.

ӨЛШЕТУ Өлшет етістігінің қимыл атауы.

ӨЛШЕУ Өлше етістігінің қимыл атауы.

Өлшеу аспаптары. тех. Қалыпты метеорологиялық қасиеттері бар және өлшеніп отырған физикалық шаманың маңызын есептеуге (тіркеуге) мүмкіндік беретін техникалық құралдар. **Өлшеу қылды.** Ақыл таразысына салып салыстырды, шамалады. **Өлшеу техникасы.** Ғылым мен техника нысандарының күйі және оларды сипаттайтын шамалар туралы мәлімет алуды зерттейтін саласы.

ӨЛШЕУЛІ сын. Өлшеніп қойылған, мөлшерлі, белгілі бір мөлшері бар.

Өлшеулі ғұмыр. діни. Діни сенім бойынша о баста әрбір адамның тағдырына кесіліп, ұйғарылып қойылған өмір жасы. **Өлшеулі күні бітті.** Ризығы таусылды, ажалы жетті. **Өлшеулі күні жетті.** Діни сенім бойынша о баста маңдайына жазған өмір сүру күні таусылды деген мағынада.

ӨЛШЕУСІЗ сын. 1. Өлшеп-пішусіз, үлгісіз. 2. ауыс. Шектен тыс, көп, мол; қиан-теңіз.

ӨЛШЕУШІ зат. Бір нәрсені өлшейтін адам.

ӨЛШЕУІР зат. хим. Көлемдік талдауда реакцияға қатысқан сұйықтардың көлемін дәл өлшеуге (1 мл-дің жүздік бөлігіне дейін) арналған шүмегі бар шыны түтік.

ӨЛШЕУШІ зат. 1. Заттың көлемін, салмағын, ыстық-суықтығын т. б. ерекшеліктерін белгілі өлшем арқылы анықтайтын құрал; өлшегіш. 2. ауыс. Меже, шек; өлшем.

Өлшеуіш құты. Жалпақ түпті, ұзын мойынды, мойнында шеңберден салынған белгі және бүйірінде берілген температурадағы көлемі жазылған, аузы тығынмен тығыз жабылатын, сұйықтықтың көлемін дәл өлшеу үшін қолданылатын құты түрі. **Өлшеуіш таспа.** кен. Екі үңкте арасындағы қашықтықты өлшейтін аспап. **Өлшеуіштердің метрикалық жүйесі.** физ. Ұзындықтарының негізгі өлшем бірлігі метр болып саналатын физикалық шамалар бірліктерінің жиынтығы.

ӨЛП сын. 1. Өлген, қаза болған, ажалы жеткен. 2. ауыс. Түйсігі жоқ, топас, білімсіз.

Өлі алған жоқ, тірі алды. Жоқтан ешкім келген жоқ, белгілі біреу ұрлады. **Өлі аруақ.** көне. Діни ұғымда ата-бабаның рухы деген мағынада. **Өлі бой.** Тіршіліктен түңліп суыған құр сүлде туралы айтылады. **Өлі бойға жан [қан] жүгірді.** Бойға қуат-жігер бітті, өшкен үміті жанды.

Өлі болып көрде жоқ, тірі болып төрде жоқ. Санатта, есепте жоқ. **Өлі бұйым.** Ұсталмаған, қажетке жаратылмаған зат. **Өліге иман тілеу.** Марқұмға о дүниеде Алла тағала иманын кәміл етсін деп тілек айту. **Өлі дала.** Меңіреу дала, елсіз, малсыз дала. **Өлі дене.** Жансыз дене, қайтыс болған кісінің денесі, мәйіті. **Өлі дүние.** Зат, мүлік.

Өлі ет. а) Ескі (сүр) ет, қонақ келместен бұрын сойылған малдың еті. ә) Жараның а ат жауырының жаны кеткен, өлген бөлігі. **Өлі жан.** поэт. Тірі өлік; тірліктен үміт үзген, түңілген, өлімге мойынсынған жан, кісі мағынасында. **Өлі жара.** Бітпес ескі келе. **Өлі жетім.** Енесі өліп қалып, басқа боталы түйеге телінбей қалған бота. **Өлі жұрнақ.** лингв. Көне тілде белсенді қолданыс тапқан, қазір сөз тудыру қабілетінен айырылып, жеке-жара жұмсалмайтын түлға. **Өлі жүн.**

а) Түлемеген жабаяғы жүн. ә) Көктемде жылқыдан түсіп қалатын қысқы түк, жүн. **Өлі зат.** Өлі бұйым, мүлік, дүние. **Өлі заттек.** әкөл. Тірі заттек қатыспайтын процестерден түзілетін заттектер.

Өлі капитал. экон. Ешкімге табыс әкелмейтін құндылықтар. **Өлі кеңістік.** әск. Залданбайтын кеңістік, атыс позициясынан ату кезінде снарядтың, ракетаның, оқтың және басқалардың тікелей тиюінен нысана жойылмайтын атыс қашықтығының негізіндегі кеңістік. **Өлі қараңғы.** Тып-тыныш, жым-жырт ел орыға отырар кездегі қараңғы, елең-алаңдағы кез. **Өлі мәлімет.** Дерексіз, жалған мәлімет, ескі ақпарат. **Өлі мен тірінің арасында.** Әл үстінде, ажал аузында, жаны қыл үстінде. **Өлі су.** а) Қайнамаған, шікі су. ә) Ағыны жоқ, бөгелген қара су. **Өлі сүйек.** Дене бітімі ебедейсіз, оралымсыз, епсіз кісі. **Өлі сыбаға.** Еңбексіз тиген, еңбек сіңбеген үлес. **Өлі табиғат.** Жансыз табиғат. **Өлі төсек.** Ерлі-зайыптылар арасындағы салқындық, салқын қатынас деген мағынада. **Өлі түбір.** лингв. Жасалу жолдары беймәлім, мағынасы ұмытылған түбірлер. **Өлі тыныштық.** Жым-жырт, құлаққа ұрған танадай.

Өлі тіл. лингв. Тарихи дәму барысында қолданыстан шығып қалған тіл. **Өлі ұйқы.** Қатты ұйқы, еш нәрсе сезбейтін ұйқы. **Өлі шөп.** Жер бетіндегі былтырғы шөп.

ӨЛП зат. вет. Жылқының қара терге түсіп, бір тұрып, бір жүріп, жайылмай теңселіп жүретін ауруы.

Өлі тигендей. Ауру жылқыдай тытырлау, аунақшу, жанын қоярға жер таппау. **Өлі тиген түйедей.** бейн. Тытыршып, аунақшып. **Өлі тиді.** Жылқы ай ауруымен ауырды. **Өлі шанышқақ.** Өлі тию ауруының түрі.

ӨЛПАРА зат. сөйл. **Өлара.**

ӨЛПДЕЙ үст. Өлі қалтында, өлі күйінде.

ӨЛП зат. 1. Өлген адамның денесі, сүйегі. 2. ауыс. Қолынан еш нәрсе келмейтін, қауқарсыз адам.

Өліктің үйін көтеру. этн. Өлікке арнап сойылған малдың бас сүйегін көбіне зират басына жинап, үйін қою рәсімі. [Қазаға байланысты және асқа сойылған жылқының бас сүйегін марқұмның зиратына апарып қою артындағылардың қан-

шалықты дәулет иелері екендігін әрі марқұмға жасаған құрмет, ілтипатты білдірген].

ӨЛІКТЕЙ с ы н . 1. Өлік тәрізді, өлік сияқты. 2. а у ы с . Жансыз, қимылсыз.

Өліктей бозарды [қуарды]. Өң-түссіз болды, өңі қашты, түсі бұзылды. **Өліктей қатып [серейіп, мелшиіп]** қалды. Қақайып қатып қалды, сілейіп тұрып қалды.

ӨЛІКХАНА з а т . *Мәйітхана* (жерлегенге дейін өліктерді қоятын жай).

ӨЛІМ з а т . 1. Жүрек соғуының тоқтауы; ажал, қаза. 2. а у ы с . Ұят, ар; өлімнен ұят күшті мағынасында.

Өлім алдында. Жан тапсырар, о дүниеге аттанар сәт, шақ. **Өлім аузынан қайтты** [қалды]. Өле жаздап барып, аман қалды. **Өлім аузынан құтқарды.** Ажалдан сақтап қалды. **Өлім аузында [үстінде]** жатыр. Ауру әбден меңдеген, халі нашар. **Өлім аузында жатты.** Ауруы асқынып өлетіні белгілі болды, хал үстінде жатты. **Өлім болды.** Ұят, масқара болды. **Өлімге бел [бас] байлады [бас тікті].** Тәуекелге кірісті, бас кетсе де аянбады.

Өлімге көзі қимады. Өлтіруге аяды, қолы бармады, жанына ара түсті. **Өлім ғайып.** Өлім тез, жылдам деген мағынада. **Өлімді жеңді.** Ажалдай уақиғаға берілмеді, қайраттанды. **Өлім жазасы.** а) к ө н е . Шариятқа қайшы іс-әрекет, сатқындық т.б. жасаған кісіні ат құйрығына байлау, тас боран қылу, түйеге асу, тірідей көму арқылы өлтіретін ауыр жаза. ә) з а ң . Адамның өміріне қол сұғатын ерекше ауыр қылмыстар үшін, сондай-ақ соғыс кезінде немесе ұрыс жағдайында мемлекеттік сатқындық, бейбітшілікке және адамзаттың қауіпсіздігіне қарсы қылмыс және ерекше ауыр әскери қылмыстар жасағаны үшін ғана ең ауыр жаза ретінде берілетін ату, газга уландыру, өлтіру жазасы. **Өлім жазасына кесті.** Адамзатқа, елге қауіп төндірген, адам өлтірген т.б. ауыр қылмыс жасаған қылмыскерді, тұтқындарды өлтіруге үкім шығарды. **Өлім жетті [келді].** Қырылды, өлді. **Өлімнен алып қалды.** Ажалдан құтқарды, ажалына араша болды. **Өлім құшағында жатты.** Өлім мен тірінің ортасында болды, хал үстінде жатты. **Өлімнен ұят күшті.** Абыройсыз болғаннан ажал артық деген мағынада. **Өлім тұртті.** Ажал айдады, өлімге бастады. **Өлім үстінде жатты.** Науқастың халі нашарлады, қиындады. **Өлімін сағтты.** Ар-ұятын сағтты.

ӨЛІМДІ с ы н . Өлім бар, қазалы. **ӨЛІМ-ЖІТІМ** з а т . Қаза, шығын. **ӨЛІМ-ЖІТІМДІ** с ы н . Шығынды, өлімі, қазасы бар. **ӨЛІМ-ЖІТІМСІЗ** с ы н . Өлімсіз, қазасыз, шығынсыз. **ӨЛІМСЕК** с ы н . Сүйретіліп жүре беретін, жаны сірі. **ӨЛІМСІЗ** с ы н . Өлім жоқ, шығынсыз. **ӨЛІМСІРЕ**= е т . 1. Мәлию, сұп-сұр болу, әлсіреу. 2. Болар-болмас көріну. 3. Болар-болмас жылтырау, әрең жану. 4. Әрең естілу, әлсіреп жету. **ӨЛІМСІРЕТ**= е т . Өлеусірету. **ӨЛІМСІРЕТУ** Өлімсірет етістігінің қимыл атауы. **ӨЛІМСІРЕУ** Өлімсіре етістігінің қимыл атауы. **ӨЛІМТІК** з а т . 1. Өлі дене; өлексе, жемтік. 2. а у ы с . Қолынан ештеңе келмейтін дәрменсіз, олақ адам. **ӨЛІМТІКЕН**= е т . 1. Өлімсіреу, әрең қозғалу. 2. а у ы с . Безеру.

ӨЛІМТІКТЕНУ Өлімтіктен етістігінің қимыл атауы.

ӨЛІМТІКШІЛ с ы н . Өлексе жейтін, өлімтік сүйгіш.

ӨЛІМШІ с ы н . 1. Өлудің аз-ақ алды, өлетін жағдай. 2. а у ы с . Болар-болмас, көрінер-көрінбес, сығырайған (сәуле).

Өлімші болды. Халі нашарлады, өлер болды. **Өлімші етіп [қып] сабады [соққыға жықты].** Өлердей етіп ұрды, есінен тандырды. **Өлімші қылды [етті].** Титығына жеткізе сабап, сойып салды; соққыға жықты, өлер халге келтіре ұрды. **ӨЛІНГЕН**= е т . е с к і к і т . Өлген, қайтыс болған.

ӨЛІПОТАУ з а т . этн. Бай адамдардың ұзатылған қызына беретін бір үйге қажетті заттардың бәрі түгел жасауы.

ӨЛІП-ӨШ= е т . 1. Діңкесі құрып, шаршап-шалдығы, өлермен болу. 2. а у ы с . Тағаты қалмау, құмарту, ытығу. 3. а у ы с . Мейірімі тұсу.

ӨЛІП-ӨШУ Өліп-өш етістігінің қимыл атауы.

ӨЛІП-ТАЛ= е т . Қатты қиналу, шаршап-шалдығы, діңкесі құру.

ӨЛІП-ТАЛУ Өліп-тал етістігінің қимыл атауы.

ӨЛІП-ТІРІЛ= е т . 1. Өлім аузынан қалу, жаны аман қалу. 2. а у ы с . Жан-тәнін салу, бар күш-жігерін жұмсау. 3. а у ы с . Ынтық болу, өліп-өшу.

Өліп-тірілгеніне қарамады. Еш нәрсені елемеді, жанын салды.

ӨЛІП-ТІРІЛУ Өліп-тіріл етістігінің қимыл атауы.

ӨЛІС= е т . Ақырғы әрекетке бару, жанын пида етісу.

Өліспей беріспеді. Өлгенше қарсылық етті, табановылық көрсетті.

ӨЛІСУ Өліс етістігінің қимыл атауы.

ӨЛІ-ТІРІСІ з а т . Бары-жоғы, аман-есендігі.

ӨМЕ: өлмесең өме қап [өлмесе өме қапсың]. к а р ғ . Өліп кет, жоқ болып кет, жерге кіріп кет! **ӨМІКСІТ**= е т . Дәмелендіру, үміттендіру, емеурін білдіру, емексіту.

ӨМЕКСІТУ Өмексіт етістігінің қимыл атауы.

ӨМЕШЕ: өмешесі құрыды [үзілді]. с ө й л . Емешесі құрыды.

ӨМІЛДІРІК з а т . этн. Аттың омырауына салынып, ерді артқа сырғытпай тұратын ат жабдығы; әбзел.

ӨМІЛДІРІКСІЗ с ы н . Өмілдірігі жоқ, өмілдірік салынбаған.

ӨМІЛДІРІКТЕ= е т . Ат омырауына өмілдірік салу.

ӨМІЛДІРІКТЕТ= е т . Өмілдірік салдырту.

ӨМІЛДІРІКТЕТКІЗ= е т . Өмілдірік салғыздыру.

ӨМІЛДІРІКТЕТКІЗУ Өмілдіріктемкіз етістігінің қимыл атауы.

ӨМІЛДІРІКТЕТУ Өмілдіріктем етістігінің қимыл атауы.

ӨМІЛДІРІКТЕУ Өмілдірікте етістігінің қимыл атауы.

ӨМІР з а т . 1. Жарық дүние, бұл дүние, тіршілік. 2. Адам мен жан-жануарлардың, өсімдіктердің физиологиялық тіршілік ету, осу процесі (өлімге қарама-қарсы). 3. Өсу, даму үрдісінің белгілі бір кезеңі, сатысы; адамның ғұмыры. **Өмір базары.** п о э т . Қызықты тіршілік, қызыққа толы өмір, адам өмірі. **Өмір бақи.**

Блғи, үнемі, әрқашан. **Өмір бақшасы.** п о э т . Өмір қызығы, қуанышы. **Өмір берді.** Жаратты, дүниеге келтірді. **Өмір бойы.** Блғи, үнемі, әрқашан. **Өмірге бойлады.** Өмірге үйіле қарады, өмірді терең түсінді, білді. **Өмірге өз болды.** Дүние илеуіне түсті. **Өмірге жеткен күн.** Түбіне жеткен күн, құртқан, келешегін жойған оқиға, кез. **Өмірге қадам басты.** Жаңадан тіршілік ете бастады. **Өмірге оралды.** Ажалдан аман қалды. **Өмір дастаны.** п о э т . Басынан өткен өмір жолы. **Өмірде не кешпеді.** Не көрмеді, небір сұмдықтарды көрді деген мағынада. **Өмірден озды.** Дүние салды, қайтыс болды. **Өмірден тешкі жеді.** Тұрмыстың соққысын көрді, дүниеден азап шекті. **Өмірдің ащысы мен тұщысы.** Тіршіліктің қайғысы мен қызығы, ауыры мен жеңілі. **Өмірдің ашы-тұщысын көрді [тағты].** Тұрмыстың жақсы-жаманын басынан кешірді. **Өмірдің бөліне шықты.** Бірталай жас жасады, адам жасының бір кезеңіне кірді деген мағынада. **Өмірдің күнгейі.** б е й н . Тіршіліктің мәнді, сәнді, адамның бақытты кезі. **Өмірдің қиыннан өтті.** Басынан ауыр кездерді, ауыртпалықты өткерді. **Өмірдің өрі.** Өмір белесі, асуы. **Өмірдің өтелі.** б е й н . Адам өмірінің бір кезеңінен екіншісіне ауысатын шағы, өтпелі кезеңі. **Өмірдің сәні кетті.** Қызық азайды, қызықсыз бола бастады. **Өмір есігін ашты.** п о э т . Іс пен еңбекке алғаш аттап, араласты. **Өмір жасың ұзақ болсын!** ал ғ ы с . Көп жаса; ғұмырлы бол! **Өмір жүзі.** Күнделікті өмір, тіршілік. **Өмір зайғы [зая] өтті [болды].** Өмірі бос, тектен-текке кетті. **Өмір заңы.** Өмірдің ащысы мен тұщысы, жақсысы мен жаманы, адалы мен арамды қатар жүретін, күрес пен қарама-қайшылыққа толы (қатал) сипаты. **Өмір зая.** Өмірі зая, бос, бекер. **Өмір зырлады.** Уақыт, өмір тез өте шықты. **Өмір илеуінен өтті.** Тіршілік талқысын көрді, қиыншылықты басынан өткерді. **Өмір кемесі.** Тұрмыс, тіршілік. **Өмір – керуен.** п о э т . Ғұмыр, зырылдаған уақыт. **Өмір кешті [сүрді].** Тіршілік етті, жасады. **Өмір көрсетті.** Уақыт өте келе анықталды, көз жеткізді. **Өмір кірпішін қаласты.** б е й н е . Бірге өмір сүру мағынасында. **Өмір қазанында қайнады.** Күнделікті өмірде шынықты, шыдалды. **Өмір өткелінен өтті.** Басынан қиын-қыстау кезеңдерді өткізді. **Өмір өтті.** Тірліктегі күні берекесіз, бос өмір сүрді. **Өмір салты.** п е д . Индивидтердің, әлеуметтік топтың, тұтас алғанда қоғамның өмірлік қарекетінің тән сипатты түрлерінің жиіліктамасы. **Өмір серік.** Жұбай, жар, ерлі-зайыпты. **Өмір соқпағы.** Өмір жолы, тіршілік, тағдыр. **Өмір сүрді.** Тіршілік етті, жасады, ғұмыр кешті. **Өмір табалдырығын аттады.** Өмірге келді, тіршілік ете бастады. **Өмір тауқыметін көп көрген.** Тұрмыстың соққысына талай шығраған, өмірдің зардабын көп тартқан. **Өмір тонын кигізді.** п о э т . Адам көңіл күйінің сергін, жаңарып, селт етіп тіршілік құшағына кірген сәті, жаңарған көңіл күйі, қалы деген мағынада. **Өмір шамы сөнді.** п о э т . Өмір сағаты жетті, тіршілік оты өшті. **Өмір шашты.** Таратты, жайды. **Өмірі зая өтті [болды].** Өмірі бос өтті, тектен-текке кетті. **Өмірі кісі есігінде өтті.** Жалшылықпен күн кешті. **Өмірін арнау.** Біреу үшін не бір нәрсе үшін өмір сүру. **Өмірін итке берсін.** Көрген күні күн емес деген мағынада. **Өмірін лашықта өткізді.** Ғұмыр бойы жоқшылықта, таршылықта өмір сүрді. **Өмірін өксітті.** Уайым-қайғыға салды, мұң-шерге бақтырды. **Өмірін сарп етті [қылды].** Өмір бойы жан аямай қызмет етті. **Өмірі өкүмен [өксікпен]**

өтті. Бағыз ашылмады, өмірі қиыншылықпен өтті. **Өмірі өксіді.** Қайғы-қасіретте күн кеітті. **Өмірі өксін өтті.** Өмірі жылаумен өтті, тіршілігі қиындықпен қайғыға толы болды. **Өмірі – харан.** Өмірді босқа өткізді.

ӨМІРБАЯН зат. Жеке адамның өмір тарихы.

ӨМІРДЕ үст. Ешқашан, мүлде.

ӨМІРЗАЯ зат. 1. Таңға жақын көрініп ағып түсетін жұлдыз. 2. Кеспелтек шоқпар.

ӨМІРЕМ: өмірем қап! карғ. Жер қап, мүрдем кет!

ӨМІРЛЕС сын. Тіршілігі бір, серіктес.

ӨМІРЛІ сын. Көп жасайтын, ғұмырлы.

Өмірлі бол! алғыс. Көп жаса!

ӨМІРЛІК сын. 1. Тұрмысқа қажетті, тіршілікке тән. 2. ауыс. Мәңгі, өмір бойы, тұрақты.

Өмірлік ұстаным. пед. Адамның дүниетанымдық, моральдық-психологиялық қасиеттері және оның қоғамға қарым-қатынасын білдіру арқылы көрінетін ішкі қағидасы.

ӨМІРЛІЛІК зат. Көп жасаушылық, ғұмырлық.

ӨМІРМӘНДІК зат. Өмірлік мәні бар, өзекті.

ӨМІРНАМА зат. Өмірбаян, өмір тарихы.

ӨМІРСҮЙГІШТІК зат. Өмірді жақсы көрушілік, өмір сүруге құштарлық.

ӨМІРСІЗ сын. 1. Аз жасайтын, ғұмыры аз. 2. Тіршіліксіз. 3. Келешексіз, болашақсыз.

ӨМІРШЕҢ сын. Өмірге бейім, икемді, өмір сүргіш.

ӨМІРШЕҢДІК зат. Өмірге бейімділік. икемділік, өмір сүргіштік.

ӨМІРШІЛ сын. 1. Өмір сүйгіш, өмір сүргіш.

2. Алға жетелейтін.

ӨМІРІ үст. 1. Өмір бойы. 2. Әрқашан, үнемі, ылыми.

ӨМІРІНШЕ үст. Өмір бойы, өмір бақи.

ӨН= ет. 1. Дән мен тұқымның тамыр тартип көгеріп шығуы, өсуі. 2. ауыс. Шығу, туу, тарау. 3. ауыс. Ісі ілгері басу, манду; үдеу.

ӨН: он бойы. а) Бүкіл дене, тұла бой. ә) Бастан-аяқ, тұтас, түгел. б) Өмір бойы, үнемі, өле-өлгенше, мәңгі-бақи.

ӨНБЕЛЕ= ет. Күшею, үдеу.

ӨНБЕЛЕУ Өнбеле етістігінің қимыл атауы.

ӨНПІЗ= ет. Өндіру.

ӨНПІЗУ Өнгіз етістігінің қимыл атауы.

ӨНПІШ сын. Жақсы өнетін, тез өсетін.

ӨНПІШТІК зат. Жақсы өнетіндік, тез өсетіндік.

ӨНДЕ= ет. Өркендеу, өсу.

ӨНДЕУ Өнде етістігінің қимыл атауы

ӨНДУ Өнді етістігінің қимыл атауы.

ӨНДІ= ет. 1. Өнімді болу, манду, қарқындау.

2. Ілгері басу, өркендеу.

ӨНДІР¹ зат. этн. 1. Жаңа өрілген қамшы.

2. Саба.

ӨНДІР² сын. 1. Уылжыған, қыршын, балғын жас. 2. Бозбала.

Өндір жас. Толыспаған, балғын жас.

ӨНДІР= ет. 1. Дайындау, жасау, әзірлеу.

2. Бір нәрсені мол етіп, өндітіп істеп тастау. 3. Өсіру, өңгізу. 4. Бір нәрсені қайтадан тапқызып алу, орнын толтыртқызу. 5. Істі тындыру, аяқтау, нәтиже шығару.

Өндіре будандастыру. мал шар. Екі немесе одан да көп тұқымның қатысуымен жақсартушы тұқымның жақсы қасиеттерін бойына сіңірген,

ал кейде ерекше қасиеттерге ие болған жаңа мал тұқымын шығару.

ӨНДІРГЕН зат. этн. сөйл. **Адырна.**

ӨНДІРГІЗ= ет. Өндірту, дайындау.

ӨНДІРГІЗУ Өндіргіз етістігінің қимыл атауы.

ӨНДІРГІШ сын. Өндіретін, жасап шығаратын.

Өндіргіш күш. экон. Қоғамдық өндіріс үдерісінің материалдық және адами факторларының жиынтығы.

ӨНДІРГІШТІК зат. Өндіруге қабілеттілік.

ӨНДІРДЕЙ сын. Жап-жас, өрімдей.

Өндірлей жас. Толыспаған, балғын жас.

ӨНДІРМЕЛІ сын. Өндіретін.

ӨНДІРТ= ет. 1. Қарыштату, жеделдету.

2. ауыс. Қайтарту.

ӨНДІРТКІЗ= ет. Дайындатқызу, жасатқызу.

ӨНДІРТКІЗУ Өндірткіз етістігінің қимыл атауы.

ӨНДІРТУ Өндірт етістігінің қимыл атауы.

ӨНДІРУ Өндіре етістігінің қимыл атауы.

Өндіру әдісі. экон. Қоғамдық-экономикалық формацияның сипатын анықтайтын, өндіргіш күштер мен өндірістік қатынастардың бірлігінен тұратын материалдық игіліктерді пайдаланудың тарихи айқындалған жолы. **Өндіру жұмыстары.** кен. Пайдалы қазылымды жер қойнауынан алуға қажетті жұмыстар жиынтығы.

ӨНДІРУШІ зат. 1. Белгілі бір өнім өндіретін кәсіпорын, ұжым, адам. 2. экон. Пайда алу мақсатымен тауар дайындайтын немесе қызмет қысатын кәсіпорын.

Өндірушілер бағасы. экон. Тауардың немесе қызметтің базистік бағасын, барлық жанана салықтарды (қосылған құнға салынатын салықтан басқа) қамтитын және жәрдем қаражатты қамтымайтын баға. **Өндірушілер рыногы.** экон. Тауарлар мен көрсетілетін қызметтерді өндіріс барысында тұтыну үшін сатып алушы ұйымдар. **Өндіруші өнеркәсіп.** экон. Табиғатты пайдалану салаларының бірі; жер қойнауынан, судан және орманнан шикізат және отын түрінде табиғи заттарды алатын өндіріс салаларының жиынтығы.

ӨНДІРШЕК зат. анат. Жұтқыншақтан басталатын өңештің бойы, иектің асты; алқым.

Өндіршегі үзілді. Емешесі құрыды, елжіреді, өбектеді.

ӨНДІРШЕКТЕ= ет. 1. Өндіршектен ұстау, өндіршекке жармасу. 2. ауыс. Орынсыз дауласу, өңештеу, өзеуреу.

ӨНДІРШЕКТЕУ Өндіршекте етістігінің қимыл атауы.

ӨНДІРШІН зат. Жас буын, жеткіншек.

ӨНДІРШІНДЕЙ сын. 1. Өндіріш сияқты, өндіріш тәрізді. 2. ауыс. Өрімдей, жап-жас.

ӨНДІРІЛ= ет. 1. Өсірілу. 2. Дайындалу, жасалу. 3. Шығарылу, таралу.

ӨНДІРІЛУ Өндіріл етістігінің қимыл атауы.

ӨНДІРІМ зат. экон. Еңбек өнімділігінің көрсеткіші [Белгілі бір уақыт кезеңінде бір қызметкерге немесе жұмысшыға шаққанда орта есеппен өндірілетін өнімнің санымен (орындалған жұмыстың, көрсетілген қызметтердің көлемімен) айқындалады].

ӨНДІРІМДІ сын. Өндіріп істейтін, қарымды.

ӨНДІРІМДІЛІК зат. сөйл. **Өнімділік.**

ӨНДІРІМСІЗ сын. Өндіріп істемейтін, мардымсыз, қарымсыз.

ӨНДІРІҢКІРЕ= ет. Бір нәрсені өндірте тұсу, мардымсыз қырау.

ӨНДІРІҢКІРЕУ Өндіріңкіре етістігінің қимыл атауы.

ӨНДІРІС зат. 1. Тұтынуға қажетті материалдық игіліктерді, құнды заттарды жасап шығаратын өнеркәсіп саласы. 2. экон. Технологиялық үдерістің салыстырмалы оқшауландырылған бөлігі [Жұмыстардың белгілі бір кешенін орындау, жартылай фабрикалар мен дайын бұйымдар алу осы үрдістің нәтижесі болып табылады].

Өндіріс анархиясы. экон. Экономикалық заңдардың бей-берекет әсері жағдайында қоғамдық өндірістің берекесіз дамуы. **Өндіріс бағасы.** экон. Тауарлардың рыноктық бағасы негізінде жатқан құнның өзгерген нысаны [ол тауарды өндіру шығындары мен орташа пайданан құралады]. **Өндіріс бригадасы.** Өндірістік тапсырманы бірлесіп атқаратын бірлестік және әр алуан мамандықтағы жұмысшылар ұжымы.

Өндіріске жұмсалатын шығын. экон. Кәсіпорынның заттай және ақшалай түрде есептелетін өндірістік қызметімен байланысты шығыстар [Ол шикізат пен материалдарға, сатып алынатын бұйымдар мен жартылай фабрикаларға, отын мен энергияның барлық түрлеріне, ақшалай түрдегі негізгі өндірістік қорларды пайдалануға жұмсалған шығынды, нақты еңбек шығынын қамтиды]. **Өндіріс қалдықтары.** экон. Өнімді өндіру кезінде бастапқы шикізаттың, материалдардың пайдалануға болмайтын қалдығы.

Өндіріс қуаты. Өнеркәсіп салалары, оның бөлімшелері белгілі бір уақыт өлшемі ішінде (бір жыл ішінде) барынша көп, сапалы өнім шығаруы.

Өндіріс құралдары. экон. Еңбек құралдарының негізгі және басты бөлігі [Оларға машиналар, станоктар, приборлар, саймандар, т.б. жатады].

Өндіріс құрал-жабдығы. экон. Материалдық игіліктер өндіру мен қызметтерді көрсету барысында пайдаланатын еңбек заттары мен еңбек құралдарының жиынтығы [Олардың бірі – табиғат өнімдері (жер қойнауының байлығы, су, жер байлығы, т.б.), екіншілері – еңбекті жұмылдыру нәтижелері].

Өндіріс құрал-жабдығының маркетингі. экон. Өндірістік үдерісте жаңа технологиялық шешімдерді іздестіруге, сондай-ақ өнеркәсіптік тұтынушының шығынды азайтып, еңбек өнімділігін арттыруына мүмкіндік беретін өндіріс құрал-жабдығының жаңа түрлерін жасауға бағытталған маркетинг.

Өндіріс орындары. Өндіріс салалары орналасқан жерлер. **Өндіріс паспорты.** заң. Қолда бар жабықты пайдалануды, технологиялық процесті сақтауды реттейтін, негізгі шикізатты, иередиенттерді, қосалқы материалдарды жұмсау нормасын және дайын өнімнің, қосалқы өнімдердің шығу нормасын, сондай-ақ өндіріс кезіндегі шығынның нормаларын белгілейтін негізгі құжат.

Өндіріс сыйымдылығы. экон. Дайын өнім бірлігін алу үшін пайдаланылатын су көлемі. **Өндіріс тәсілі.** Өндірістік қатынастардың өндіргіш күштермен біртұтастығы. **Өндіріс технологиясы** экон. Еңбек затының жай-күйін өзгерту және анықтау жөніндегі нысаналы әрекеттен тұратын өндірістік процесс бөлігі [Шикізатты, материалдарды немесе жартылай фабрикаларды алу, өңдеу немесе қайта өңдеу тәсілдері мен әдістерінің жиынтығымен, олардың орындалу дәйектілігімен

және орындалатын жерімен, қолданылатын құралдардың құрамымен сипатталады]. **Өндірісті автоматтандыру.** экон. Өндірісті машиналармен, жабдықпен және автоматты қондырғылармен жарақтандыру процесі. **Өндірісті өзірлеу.** су шар. Құрылыс басталар алдында атқарылатын өзара келісілген техникалық жоспарлық-қаржылық шаралар кешені. **Өндірісті біріктіру [кооперациялау].** экон. Қоғамдық еңбек бөлінісі мен өндірісті мамандандыру негізінде өнімді бірлесіп дайындау мақсатымен бір елдің кәсіпорындары, салалары және аудандары арасындағы, сондай-ақ, елдер арасындағы өндірістік байланыстарды ұйымдастыру. **Өндірісті дамыту қоры.** экон. Кәсіпорындарды қайта жарақтандыру, өндірісті жаңғырту және қайта құру мақсатымен құрылған экономикалық ынталандыру қоры. **Өндірісті қарқындыландыру.** экон. Ғылыми-техникалық прогрестің жаңа жетістіктерін көрсететін неғұрлым тиімді еңбек құралдары мен заттарын қолдану негізінде қоғамдық өндірісті ұлғайту. **Өндірісті механикаландыру.** экон. Қолмен атқарылатын өндірістік операцияларды машиналармен, механизмдермен ауыстыруға негізделген ғылыми-техникалық прогресс бағыты. **Өндірістің күнтізбелік жоспары.** су шар. Өндірістік жұмыстар жобасының негізгі құжаты, құрылыс нысанының технологиялық және ұйымдастырылу үлгісі. **Өндірістің пайдалылығы.** экон. Өндіріс тиімділігінің жалтылама көрсеткіші; өндірістік қордың бір теңгесіне шаққанда келетін пайданың мөлшері. **Өндірістің тиімділігі.** экон. Қажетті түпкілікті нәтижеге қол жеткізу жолында адамның өндірісті, шаруашылық қызметі нәтижелерінің жұмсалған ресурстарға (еңбекке, материалдарға, қаржыға) ара қатынасы. **Өндірістің шоғырлануы.** экон. Ірі кәсіпорындарда өндірістің заттай және жеке факторларының және өндіріс көлемінің шоғырлану процесі. **Өндірістің ырықталдығы.** экон. Өндіріс біркелкі жұмыс істеп тұрған жағдайда бұйымды дайындау (жұмыстарды орындау) процесінің, оның барлық бөліктері мен элементтерінің қатаң белгіленген уақыт аралығында алма-кесек қайталанып тұруы. **Өндірісті ұйымдастыру.** экон. Кәсіпорынға бөлінген ресурстарды неғұрлым ұтымды пайдалана отырып, белгіленген сапалық көрсеткіштердегі жоспарлы тапсырмаларды орындау мақсатымен нақты әлеуметтік-экономикалық жағдайда жүзеге асырылатын нақты еңбек процестерін өндірістің материалдық элементтерімен неғұрлым тиімді ұштастыру шараларының кешені. **Өндірісті экологияландыру.** экон. Өндірістік процестердің табиғи ортаға теріс әсерін болдырмау жөніндегі шаралар [Қалдығы аз технология немесе зиянды шығарындылары аз технологиялық тізбек арқылы іске асырылады]. **Өндіріс уақыты.** экон. Белгілі бір кәсіпорындарда еңбек құралдары мен заттарының өндіріс саласына түсуінен бастап өнім өндірудің аяқталуына дейінгі белгілі бір тауарды өндірудің бүкіл процесін қамтитын өндіріс мерзімі. **Өндіріс факторлары.** экон. Өнім өндіру (жұмыстарды орындау, қызметтерді көрсету) барысында пайдаланылатын негізгі құрамбөліктер. **Өндіріс шығыны.** экон. Материалдық заттар (шикізат, материалдар, отын, энергия, жабдық, т.б.) мен қажетті еңбек (тауар өндіруге жұмсалатын еңбек) шығынының жиынтығы.

ӨНДІРІСТЕН = е.т. Өндірісті орынға айналу. **ӨНДІРІСТЕНУ** Өндірістен етістігінің қимыл атауы.

ӨНДІРІСТІ с.ын. Өндірісі бар, өндірісі мол. **ӨНДІРІСТІК** с.ын. Өндіріске тән, өндіріске қатысты.

Өндірістік ақаба сулар. экон. Өндірістен бір рет пайдаланылып, ластанып шыққан сулар. **Өндірістік ақау.** экон. Сапасы жағынан қойылатын талап шарттарына сай келмейтін, тікелей арналған мақсаты бойынша пайдаланыла алмайтын немесе жөндеуге қосымша шығын жұмсағаннан кейін ғана пайдаланылатын бүлінген, сапасыз тауарлар (өндірілген өнімдер, шығарылған бұйымдар, орындалған жұмыстар немесе көрсетілген қызметтер). **Өндірістік ая.** экон. Халық шаруашылығы салаларының жиынтығы [Бұл салаларда материалдық игіліктер тұтынылатын өнімдер, заттар және өндіріс құрал-жабдығы немесе өндірістік қызметтер түрінде өндіріліп, тұтынушыларға жеткізіледі]. **Өндірістік босалқы қорлар.** экон. Өндірістік процестің үздіксіздігін қамтамасыз етуге арналған өндіріс құрал-жабдығының бір бөлігі. **Өндірістік бригада.** экон. а) Кәсіпорынның еңбек ұжымының бастауыш ұясы; еңбекті басқарудың төменгі буыны. ә) совет. Жазғы каникул кезінде өндірісте жұмыс істеу үшін, мектеп оқушыларынан құралған топ. **Өндірістік график.** Кәсіпорынның не оның жеке бөлімшелерінің өнім шығаруының графиктік не басқа түрдегі (мыс., кесте) күнтізбелік жоспары. **Өндірістік емес мақсаттағы қорлар.** экон. Өндірістік емес салаға қызмет көрсететін, өндірістік процеске қатыспайтын материалдық-заттай құндылықтардың (өндіріс құрал-жабдығының) жиынтығы [Оларға жабдығы мен құрал-сайманы бар үйлер, жатақханалар, мейманханалар, емханалар, стадиондар, балабақшалар мен бөбекханалар, моншалар, кір жуатын орындар, шаштараздар, клубтар, кітапханалар, басқа да мекемелер жатады]. **Өндірістік емес сала.** экон. Адамдар мен халық шаруашылығына қызмет көрсетуге мамандандырылған қызмет салалары мен түрлерінің жиынтығы [Оған тұрғын үй, коммуналдық шаруашылық, байланыс, көлік, білім беру, денсаулық сақтау, әлеуметтік қамсыздандыру, т.б. жатады]. **Өндірістік есеп.** экон. Бұхгалтерлік есептің басқаруға арналған бөлігі. **Өндірістік жарак.** экон. Өнімді технологиялық процеске сәйкес дайындау (жұмыстарды орындау, қызметтерді көрсету) үшін қажет жұмыс аспабы, бейімдемелер, қалыптамалар, өлшеу приборлары, өндірістік мақсаттағы басқа да заттар қамтылатын өндіріс құрал-жабдығы. **Өндірістік инфрақұрылым.** экон. Өндірістің жалты жағдайын қалыптастырушы шаруашылық салаларының жиынтығы. **Өндірістік кооператив.** экон. Азаматтардың бірлескен кәсіпкерлік қызмет үшін мүшелік негізде, олардың өз еңбегімен қатысуына және өндірістік кооператив мүшелерінің мүліктері жарналарын біріктіруіне негізделген ерікті бірлестігі. **Өндірістік қалдықтар.** Өндіріс орындары жұмысынан пайда болған қатты және сұйық қалдықтар. **Өндірістік қалдықтарды пайдалану.** Қалдықтарды ішінара немесе толықтай қайта өңдеу арқылы қажетке жарату; басқа өндіріске қажетті пайдалы құрауыштарды, құрылыс материалдарының құрамына қажетті заттектерді бөліп алу, тау-кен орнын жасауға пайдалану, құрылыс салуда жыралар мен қазан-

шұңқырларды толтыруға пайдалану, энергия өндіруге қолдану және т.б. **Өндірістік қатынас.** а) саяси. Қоғамның экономикалық базисі болып табылатын материалдық игіліктер өндірісінің процесіндегі адамдардың біріне-бірінің қатынасы. ә) экон. Материалдық игіліктерді айырбастау мен пайдалану, өндіру және бөлу процесі кезіндегі адамдар арасындағы, олардың күш-жігері мен санасынан тәуелсіз объективті түрде қалыптасатын қоғамдық қатынастар. **Өндірістік қауымдастықтар.** экон. Құрамына барлық кәсіпорындардың басшылары мен акционерлер, атқарушы директор (кеңесші дауыс құқығымен), жалпы жиналыстың шешімімен басқа ұйымдардың өкілдері кіретін қауымдастықтың тұрақты басқару органы. **Өндірістік қорлар.** а) экон. Өндіріс пен айналыс процесін қамтамасыз етуге қатысатын еңбек құралдары мен еңбек заттарының жиынтығы. ә) экон. Кен қазып алу кәсіпорындарында бар, бірақ әлі тікелей өнім өндіру жұмыстарында қолданылмаған өндірістік-техникалық бұйымдар. **Өндірістік қуат.** экон. Уақыт өлшемінде кәсіпорын шығарған өнімнің белгілі бір жағдайда барынша мүмкін есеттік көлемі. **Өндірістік қуаттар жүктемесі.** экон. Өнім шығаруының алуан түрлі бағдарламасын тұжырымдау [Бұл бағдарлама тұтынушылардың алдындағы шарттық міндеттемелердің және кәсіпорынның қаржы жоспарының орындалуын қамтамасыз етеді]. **Өндірістік құрылым.** экон. Технологиялық және біріктірілу тұрғысынан өзара байланысты басқару объектісі (телімдер, цехтар, т.б.), өндірістік жүйе ретіндегі басқарушылық буындар құрамы. **Өндірістік негізгі қорлар.** экон. Заттай нысанда өндірістік процеске қатысатын және құнын бірнеше өндірістік цикл бойынша дайын өнімге бөліктер бойынша көшіретін өндіріс құрал-жабдығы. **Өндірістік практика.** пед. Қалған мамандығы бойынша өнеркәсіп орындарында тікелей еңбек процесіне араласу ісі. **Өндірістік операциялар.** экон. Еңбек процесінің бір орындаушы немесе орындаушылар тобы бір жұмыс орнында еңбек затын өзгертпей орындайтын оқшауландырылған әрі аяқталған бөлігі (элементі). **Өндірістік процесс.** а) кен. Белгілі бір технологиялық және ұйымдастырушылық сипаттағы, нақты материалдық игілікті (мыс., көмір немесе кен өндіру) жасауға бағытталған және ең басты еңбек затының тұрақтылығымен сипатталатын еңбек процесі. ә) экон. Кәсіпорында өнімді дайындау және жөндеу үшін қажетті адамдар мен еңбек құралдарының барлық іс-қимылдарының жиынтығы. **Өндірістік үстемешығын.** экон. Тозымцлдық аударым; жалға төленетін төлем [Бұлар өнімді сатудан кейінгі шығындар қатарына көшіріледі]. **Өндірістік фактор.** экон. Табиғат үшін ол техногендік, адам үшін өндірістік орта факторы. **Өндірістік цикл.** экон. Бұйымды (өнімді) дайындау процесінен бастап, аяқталған дейінгі күнтізбелік уақыт аралығы. **Өндірістік шү.** экон. Өндірістік жайдағы жұмыс істеп тұрған машиналар мен механизмдерден шығатын шү. **Өндірістік шығын.** экон. Өнім өндіруге тікелей жұмсалған шығын [Ол жұмсалған уақытына қарамстан есетті кезеңдегі өнімнің құнына енгізіледі].

ӨНДІРІСІШІ зат. Белгілі бір өндірісте істеуші адам.

ӨНДІТ = е.т. Өндірту, мандыту.

ӨНДІТУ Өндіт етістігінің қимыл атауы.

ӨНЕ: өне бойы. Үнемі, әрқашан, әрдайым.
Өне бойынан бит жүрді. Әбден биттеді, бит басты.

ӨНЕ: өне хила. ескікіт. Еш айла жоқ.
ӨНЕГЕ з а т. 1. Адамдардың бір-біріне, қоғамға деген қарым-қатынастарын анықтағанда байқалатын тәлім-тәрбие, жиынтығы. 2. Ұлағатты адамдардың ұрпаққа көрсететін үлгісі.

Өнеге алды [тұтты]. Үйренді, үлгі алды.
Өнеге берді. Үлгі болды, өнеге көрсетті. **Өнегесін ұстады.** Тәлім-тәрбие алды. **Өнеге тұтты.** Үлгі етті, өнеге санады.

ӨНЕГЕЛЕ= е т. Үлгі көрсету, игі әсерін тигізу.
ӨНЕГЕЛЕН= е т. Үлгі-өнеге алу, тәрбиелену.
ӨНЕГЕЛЕНДІР= е т. Үлгі-өнеге алдыру; үлгі көрсеттіру.

ӨНЕГЕЛЕНДІРУ Өнегелендір етістігінің қимыл атауы.

ӨНЕГЕЛЕНУ Өнегелен етістігінің қимыл атауы.

ӨНЕГЕЛІ с ы н. 1. Тәлім-тәрбиесі бар, үлгілі, көргенді. 2. п е д. Басқаға үлгі көрсететін, өзгеден өнеге үйрене білетін адам.

ӨНЕГЕЛІК з а т. Ел-жұртқа үлгі болушылық, ұнамдылық.

ӨНЕГЕЛІЛІК з а т. Жақсы ісімен көпшілік ішпінатына ие болушылық, үлгілілік.

ӨНЕГЕСІЗ с ы н. Тәлім-тәрбиесі жоқ, көргенсіз, үлгісіз.

ӨНЕГЕСІЗДІК з а т. Тәлім-тәрбиесі жоқтық, үлгісіздік.

ӨНЕМЕЙІН ү с т. ж е р г. Өне бойы, үнемі, ылғи.

ӨНЕР з а т. 1. Бір істі ұқсатып жасау қабілеті, шеберлік. 2. ө н е р. Өмір шындығын көркем образдар арқылы бейнелейтін қоғамдық сана мен адам іс-әрекетінің өзіне тән ерекшеліктерімен дараланатын формасы. 3. а у ы с. Кәсіп, қарекет.

Өнер бастады [шығарды]. Жаңа бір әдет, мінез көрсетті. **Өнер бәсекесі.** Өнер түрлері бойынша өткізілетін жарыс, сайыс. **Өнердің халықтың принципі.** п е д. Өнер атаулының халықтың тығыз байланысын, көркемдік құбылыстардың адам өмірімен, табиғат әлемдігімен үндесетінін, оның адамның арман-мүддесін, ой-өрісін, өмірге деген көзқарасын, сезімін білдірудің құралы ретінде қызмет етуі. **Өнер жалдады.** Кәсіп, іс үйренді. **Өнер жарысы.** Өнер жарыстыратын байқау, талас. **Өнер құны.** тар. көне. Ақындығымен, әншілігімен яки бармағынан бал тамған ұсталық, шеберлік т.б. өнерімен елге танымал болған адамның өліміне құн белгілегенде оның қара басынан тыс, өнері үшін арнайы төленетін құн мөлшері. **Өнер психологиясы.** п е д. Суреткерлік қарекеттің психологиялық механизмдерін және адамның өнер туындыларын жасау және қығну кезіндегі тұңғалық көрінісінің ерекшеліктерін зерттейтін психологиядағы бағыт. **Өнері тасыды.** Асқан шеберлік көрсетті, шеберлігін танытты.

ӨНЕРБЕТ з а т. ж е р г. Қолынан әртүрлі іс келетін шебер адам, өнерлі кісі.

ӨНЕР-БІЛІМ з а т. 1. Қабілет пен білім арқылы иерілетін мәдениет. 2. а у ы с. Мәдениет; адамгершілік.

ӨНЕРЖАЙ: өнержай үйі. Қаламгерлердің, өнер адамдарының демалуына және творчествомен айналысуына мүмкіндік жасайтын жай, орын.

ӨНЕРКӘСІП з а т. 1. Халық шаруашылығының шикізатты өңдейтін және одан жаңа бұйымдар жасайтын саласы; кәсіпорын. 2. э к о н. Халық шаруашылығының шикізат, отын, энергия өндірумен, ағаш дайындаумен, өнеркәсіптік және ауылшаруашылығы шикізатын өндіріс құрал-жабдығына, тұтыну заттарына одан әрі өңдеумен (қайта өңдеумен) айналысатын кәсіпорындарды (зауыттарды, фабрикаларды, кеніштерді, шахталарды, электр стансаларын, т.б.) біріктіретін аса маңызды саласы.

Өнеркәсіп ағындылары. с у ш а р. Халық шаруашылығының, мұнай өңдеу, химия, сабын қайнату, целлюлоза-қағаз, тоқыма, металлургия, кен салалары кәсіпорындарының табиғи су көздерін ластайтын ағындылары. **Өнеркәсіп капиталы.** э к о н. Қосымша құн өндіру үшін алдын ала төленген капитал. **Өнеркәсіп көрмесі.** Өнеркәсіп жетістіктерін көрсететін орын. **Өнеркәсіп орындарының қызметкерлері.** э к о н. Кәсіпорынның (фирманың, т.б.) тізімдік құрамдағы барлық қызметкерлері. **Өнеркәсіп өнімі.** э к о н. Аяқталған дайын бұйым, тауарлай дүмбізат, өнеркәсіп орындары, қосалқы өнеркәсіптік өндірістер дербес жүргізген, қолданыстағы стандарттар мен өндірістік технологияларға сай келетін өнеркәсіптік сипаттағы жұмыстар. **Өнеркәсіптегі құрамдас-тыру.** э к о н. Бір-бірімен байланысты бірнеше өндірісті бір кәсіпорынға біріктіру. **Өнеркәсіп торабы.** э к о н. Ортақ мүдделік жағдайда бірыңғайлы көліктік-географиялық орнымен, өзара өндірістік-технологиялық байланыстармен бірлестірілген өнеркәсіптік кәсіпорындардың серіктесін орналасқан аумағы. **Өнеркәсіпті [өнеркәсіп орындарын] мемлекет иелігін алу.** э к о н. Мемлекет меншігінен алып қайта бөлу, яғни мемлекет меншігіндегі нысандарды жеке меншіктің қолына беру.

ӨНЕРКӘСІПТІ с ы н. Зауыт-фабрикалы, өндірісті.

ӨНЕРКӘСІПТІК с ы н. Өндірістік түрде, өндірістік.

Өнеркәсіптік жерасты сулары. с у ш а р. Құрамдығы бағалы химиялық компоненттер (құрамдас бөліктер) немесе олардың қоспалары нақтылы гидрогеологиялық аудандар шеңберінде техникалық-экономикалық көрсеткіштері бойынша тиімді түрде өндіруді және өңдеуді қамтамасыз ететін жерасты сулары. **Өнеркәсіптік ландшафт.** э к о л. Ірі өнеркәсіптік кешендердің ортаға әсер етуі салдарынан түзілген техногенді ландшафттардың әртүрлілігі. **Өнеркәсіптік ластану.** э к о л. Кәсіпорын шығарындыларынан ортаның ластануы. **Өнеркәсіптік маркетинг.** э к о н. Фирманың үйым шеңберінде одан әрі өндіру, пайдалану немесе басқа тұтынушыларға сату үшін тауарлар мен қызметтерді сатып алатын тұтынушы ұйымдармен өзара іс-қимылы. **Өнеркәсіптік меншік объектілері.** з аң. Өнертабыстар, пайдасы модельдер және өнеркәсіп үлгілері. **Өнеркәсіптік өндірісті құрамдас-тыру.** э к о н. Өндірістің алуан түрлерін бір кәсіпорынға немесе өзара байланысты кәсіпорындар тобына біріктіруге негізделген өндірісті шоғырландыру нысаны. **Өнеркәсіптік су.** с у ш а р. Судан өнеркәсіптік көлемде қандай да бір құрауыштар алу үшін шикізат ретінде пайдаланылатын су. **Өнеркәсіптік «тұман».** э к о л. Өнеркәсіптік ауданның үстінде пайда болатын бу. **Өнеркәсіптік үлгі.** з аң. Бұйымның сыртқы

түрін айқындайтын көркемдік-конструкторлық шешім. **Өнеркәсіптік цикл.** э к о н. Қазіргі заманғы пайымдамада экономика дамуының ұдайы қайталанып отыратын кезеңдері [Бұл кезеңдер жалпы іскерлік белсенділіктің өрлеуінен және құлдырауынан тұрады]. **Өнеркәсіптік шөл.** э к о л. Адамның өнеркәсіптік әрекетінің нәтижесінде ортаның бұзылуынан өсімдіктер әлемі мен жануарлар дүниесі өте кедей табиғат үлескісі (террикон, үйінді, ашық кеніш, қоқыстар үйіндісі және т.б.). **Өнеркәсіптік шпшондық.** э к о н. Өндіріс құпияларын, технологияларды көшіріп алу немесе рұқсатсыз пайдалану; клиенттерді жаулап алу, т.б. үшін бәсекелестік кәсіпорындар туралы іскерлік, ғылыми-техникалық сипатта қажет- ті ақпарат алуға бағытталған әрекет. **Өнеркәсіптік шығарынды.** э к о л. Өндіріс-пен және онымен өзара қатынасты процестермен алдын ала келісілген шығарынды.

ӨНЕРКӘСІПШІ з а т. Өнеркәсіптен шұғылданушы.

ӨНЕРКӘСІПШІЛ с ы н. с ө й л. Өнеркәсіп-пен шұғылданатын.

ӨНЕР-ҚАЙРАТ з а т. Шеберлік, құш-жігер.
ӨНЕРЛЕ= е т. 1. Көркемден әшекейлеу, әрлеу. 2. а у ы с. Бір нәрсені құбылтып, айдалап өткізу, өңін ай-налдыру.

ӨНЕРЛЕН= е т. Өнерге ие болу, өнер білу.

ӨНЕРЛЕНДІР= е т. Өнерлі еттіру, өнерге баулу.

ӨНЕРЛЕНДІРУ Өнерлендір етістігінің қимыл атауы.

ӨНЕРЛЕНУ Өнерлен етістігінің қимыл атауы.

ӨНЕРЛЕС= е т. Өнері бір, шеберлігі бір; ор-тақ.

ӨНЕРЛЕСУ Өнерлес етістігінің қимыл атауы.

ӨНЕРЛЕТ= е т. Өнерді меңгеру, өнерлену.

ӨНЕРЛЕТУ Өнерлет етістігінің қимыл атауы.

ӨНЕРЛЕУ Өнерле етістігінің қимыл атауы.

ӨНЕРЛІ с ы н. 1. Ои саусағынан өнер тамған, шебер, ісмер. 2. Өнерді көп, түрлі өнерді меңгерген. // Өнер шесі, өнерді меңгерген адам. 3. Әнші, сегіз қырлы. 4. а у ы с. Бір кәсіптің, өнердің жетік маманы. 5. а у ы с. Мәдениеті, өнері дамыған.

ӨНЕРЛІК с ы н. Өнерге тәндік, өнерге қажеттілік.

ӨНЕРЛІЛІК з а т. Бір нәрсеге жеткітілілік, іскерлілік.

ӨНЕРЛІРЕК с ы н. Өнері көбірек, шеберірек.

ӨНЕРНАМ с ы н. Өнерпаз.

ӨНЕРНАМА з а т. Адамның мәдени және рухани қызметтерді орындауға бағытталған ісі.

ӨНЕРПАЗ с ы н. 1. Өнерлі, дарынды. 2. Ән, би, күй т.с.с. өнерді жетік меңгерген. // Әнші, күйші, биші т.с.с. өнерлі адам. 3. а у ы с. Мәдениетті, дамыған.

Өнерпаздар байқауы. Өнерлілер жарысы, сайысы.

ӨНЕРПАЗДЫҚ з а т. 1. Әншілік-бишілік, өнерлілік. 2. Алуан істі істей алатын қабілеттілік, жетіктілік.

ӨНЕРСҮЙЕР с ы н. Өнерді ұнататын, жақсы көретін.

ӨНЕРСІЗ с ы н. 1. Өнері жоқ, өнерді меңгермеген. // Өнері жоқ, қабілетсіз адам. 2. а у ы с. Қолынан ештеңе келмейтін, орашолақ, қабілетсіз.

ӨНЕРСІЗДІК зат. 1. Өнері жоқтық, өнерді меңгермеушілік. 2. ауыс. Қолынан ештеңе келмеушілік, орашалақтық.

ӨНЕРТАБЫС зат. Өнімді көбейтерлік мәні бар, бір нәрсені жетілдіру арқылы табылған жаңалық.

ӨНЕРТАНУ зат. Өнерді зерттейтін қоғамдық ғылымдар жиынтығы.

ӨНЕРТАНУШЫ зат. Өнерді зерттейтін адам.

ӨНЕРТАПҚЫШ зат. Өндірісте техника жетістіктерінен жаңалық ашқан адам.

ӨНЕРТАПҚЫШТЫҚ зат. Техника жетістіктерінен жаңалық ашу я табу қабілеті.

ӨНЕРХАНА зат. Өнер үйі, өнер ғимараты.

ӨНЕРШЕК сын. сөйл. **Өнерлі.**

ӨНЕРШІ зат. 1. Қолынан әртүрлі іс келетін адам. 2. Әнші, күйші, өнерпаз. // Өнерпаз адам, өнер иесі.

ӨНЕРШІК зат. Ешкі асығы.

ӨНЕРШІЛ сын. 1. Ән айтқыш, күй тартқыш, өнерпаз. 2. Қолынан әртүрлі іс келетін, шебер (кісі).

ӨНЕРШІЛДІК зат. Қолынан өнер келетіндік, өнерге бейімділік.

ӨНЕРШІЛІК зат. Әртүрлі іс істей білушілік, өнерге әуестенушілік.

ӨНЖЕЙЛІ сын. жерг. Айтарлықтай, соншалық, жөнді.

ӨНЖЕУЛІ сын. сөйл. жерг. **Жөнді.**

ӨНЖЕУСІЗ сын. жерг. Жөнсіз, болар-болмас.

ӨНУ Өн етістігінің қимыл атауы.

ӨНШК зат. этн. Қара жабу.

ӨНШК зат. 1. Жер бетіне көкпент шыққан алғашқы өнім. 2. Өнімділік, молдық.

ӨНІК² сын. Өнімді, қарқынды.

ӨНІКСІЗ сын. Өнімсіз, өнімсіз.

ӨНІКТІ сын. 1. Егуге қолайлы, өнімді. 2. ауыс. Жүрісі шапшаң, қарқынды. 3. ауыс. Өнімді, табысты.

ӨНІЛ= ет. Өсу, өрбу.

ӨНІМ зат. 1. Егілген дақылдардан алынатын түсім: астық, жеміс, жидек т.б. 2. Малшаруашылығынан түсетін пайда, табыс; ет, сүт, жүн т.б. 3. Өнеркәсіп орындары өндіретін зат. 4. Түсім, пайда. 5. экон. <лат. productio> Белгілі бір уақыт аралығында (дүниежүзінде, елде, шаруашылық саласында, кәсіпорында, жеке қызметкер өндірген) өндірілген өнімдердің бүкіл көлемі.

Өнім айырбасы. экон. Өзі қалаған қажетті өнімді біреуден басқа бір өнімге айырбастап алу; қоғамдық өндірістің өнім (тауар) өндіру (қызметтер көрсету) үдерісін бөліске салумен және тұтынумен байланыстыратын сатысы; өндіру – бөлісу – айырбастау – тұтыну айналымының құрамдас бөлігі. **Өнім ассортименті.** экон. Кәсіпорынның, өндіріс саласының шығарған өнімдеріне немесе белгілі бір тауарлар тобына бұйымның жекелеген түрлерінің құрамы мен арақатынасы. **Өнімнің ақауы.** экон. Өнімнің белгіленген талаптарға сай келмеуі. **Өнімнің бәсекелесуге жарамдылығы.** экон. Тауардың (өнімнің, бұйымның, көрсетілетін қызметтің) тұтыну қасиеттерінің жиынтығы; басқа бір өндірушінің осындай тауарынан (бәсекелес-тауардан) нақты қоғамдық қажеттіліктерге сәйкес келу дәрежесі. **Өнімнің комплектілігі.** тех. Өндірісте бұйымның барлық бөлшектерін көрсетілген мерзімде техникалық нормаға

сәйкес біркелкі жасап, жинап, график бойынша шығару. **Өнімнің материал сыйымдылығы.** экон. Материал және отын-қуат қорын тиімді пайдалану көрсеткіштерінің бірі. **Өнімнің өзіндік құны.** экон. Өнімді (бұйымдарды) өндіру, жұмыстарды орындау, қызметтерді көрсету барысында пайдаланылатын табиғат ресурстарының, шикізаттың, материалдардың, отынның, энергияның, негізгі құралдардың, оны дайындау мен өткізуге жұмсалатын басқа да шығындардың ақшалай тұлғалануы (бағалануы). **Өнімнің пайдалылығы.** экон. Өнімнің тиімді түрін өткізуден алынған пайданың оны өндіру мен өткізуге жұмсалған шығынға қатынасымен айқындалатын көрсеткіші. **Өнім сапасы.** экон. Өнімнің сатып алушының белгілі бір қажеттерін қанағаттандыруға жарамдылығын сипаттайтын сапалық қасиеттерінің жиынтығы және тиімділігінің өлшемі. **Өнім шығымы.** экон. Кеннен алынған өнімдер массасын бастапқы кен массасына шаққандағы оның пайыздық үлесі.

ӨНІМГЕР зат. <лат. producens – өндіруші> Өндіруші; белгілі бір тауарды өндіруші ел.

ӨНІМДІ сын. 1. Өнім, шығымы мол. 2. Нәтижелі, табысты. 3. Коп, мол.

Өнімді қосымша [жұрнақ]. лингв. Жаңа сөз бен тұлға жасауда жиі қолданылатын морфема.

ӨНІМДІК сын. Өнімге қатысты, тәуелді.

ӨНІМДІЛІК зат. Өнімді молдық, түсімділік.

Өнімділік көрсеткіші. экон. Егін шығымдылығының өткен кезбен салыстырғандағы өзгеруін сипаттайтын көрсеткіші. **Өнімділік бірлігі.** инф. <ағыл. performance unit>. Уақыт бірлігі аралығында компьютермен орындалатын амалдар санымен анықталатын бірлік.

ӨНІМДІРЕК сын. Ұтымдырақ, тиімдірек, өнімділеу.

ӨНІМСІЗ сын. Мардымсыз, өнбейтін. // Мардымсыз дүние.

Өнімсіз қосымша. лингв. Мүлде сөз тудырмайтын немесе жаңа сөз бен тұлғаларды сирек жасайтын морфема. **Өнімсіз шығыс.** экон. Кәсіпорындардың, бірлестіктердің, ұйымдардың өндірістік және шаруашылық-қаржы қызметіндегі бұрмалаушылықтар мен кемшіліктер туғызған шығындар мен ысырап.

ӨНІМСІЗДЕУ сын. Мардымсыздау; өнімді емес.

ӨНІМСІЗДІК зат. Өнбей жатқандық, нәти- жесіздік, берекесіздік.

ӨНІМТАЛ сын. 1. Жақсы өнім беретін, өсімтал. 2. Тез көбейгіш, өнгіш.

ӨНІМТАЛДЫҚ зат. Өсімталдық, өнгіштік.

ӨНІМШІ зат. Өнім өндіруші, өнім алушы.

ӨНІҢКІРЕ= ет. 1. Көзге бастау, көгеру.

2. Өркен жаю, өсіп-өну. 3. ауыс. Ісі алға басу, өну.

ӨНІҢКІРЕУ Өнiңкiре етiстiгiнiң қимыл атауы.

ӨНІП-ӨС= ет. 1. Өркен жаю, өсіп-өну.

2. Басқа бас қосылу, көбею. 3. ауыс. Қарқынды даму, жетілу, өркендеу.

ӨНІП-ӨСУ Өнiп-өс етiстiгiнiң қимыл атауы.

Өніп-өсу кезеңі. бот. <лат. vegetatio – козу, жандану> а) Жыл ішіндегі метеорологиялық жағдайларға қарай өсімдіктердің өніп-өсуі мен дамуы мүмкін болатын кезең. ә) Өсімдіктер дамуының толық оралымы өтуіне қажет уақыт. **Өніп-өсуден тыс суармалау.** егін шар. То-

пырақта ылғал жиналу үшін егістік жерде егіннен бос кезде жүргізілетін суару.

ӨН¹ зат. 1. Адамның бет-пішіні, бет әлпеті, шырайы. 2. Ажар, көрік, түр. 3. Заттың теріс жағына қарама-қарсы жағы; оң жағы. 4. ауыс. Бағыт, әрекет.

Өн алды. Белгілі бір түске енді. **Өн [өңін] алдырмады.** а) Сыр бермеді, ештеңе сезбегендей кейіп көрсетті. ә) Реңін, жүз бояуын, шырай көркін бермеді, көркін сақтады. **Өн берді.** а) Ажар берді, көркейтті. ә) Түрлендірді, құлтыртты, сән берді. **Өн бұзысты.** Ренжісті, келіспей қалысты.

Өн жоқ, сөл жоқ. Өңі жуған шүберектей, құп-қу. **Өн киім.** а) жерг. Өңі бүтін, жаңа киім. ә) Сырттан киетін киім. **Өн салды.** Түрлендірді, өзгертті. **Өңі бозарды [қуарды].** Қаны қашты, сұрланып кетті, өңі тайды, құқық тартты. **Өңі бұзылды.** Өңі қашып, құп-қу болды, сұрланды. **Өңі бүтін.** Өңі түзу, жаңа, киілмеген (киім). **Өңі гүлдей солды.** Бозарды, көгерді. **Өңі енді.** Ажарланды, әрленді. **Өңі жүдеуге айналған.** Жүдеу тартқан, шау тартқан. **Өңі жүдеу [жұбау] тартты.** Жабырқады, қамықты. **Өңі жылы.** Жылы шырайлы. **Өңі жылынды.** Жылышырай танытты. **Өңі жібіді [жібіңкіреді, жылыды].** Ашулы райдан қайтып, жылы шырай берді, жүзі жұмсарды. **Өңі кетті [түсті].** Түрі өзгерді, бозарды, сұрланды. **Өңі кірді.** а) Бетіне қан жүгірді, ажарланды. ә) Нұрланды, құлтырды. **Өңі қара түндей.** Түнерген, түрі қарауытқан. **Өңі қашты.** а) Түсі өзгерді, түрі бұзылды. ә) Маңызы, мәні кетті. **Өңі қашыңқырады.** Жүзі суыды, сұрланды, түрі бұзылды. **Өңі куқыл тартты.** Бет әлпеті құп-қу болып кетті, қаны қашты, сұрланды. **Өңі тайды.** Жүдеу тартты, әрінен айырылды. **Өңін айналдырды.** Теріс түсінік берді, дұрыс айтпады, бұрмалады. **Өңін алдырмады [бермеді].** а) Реңін, шырай көркін бермеді, көркін сақтады. **Өңін ашты.** Нұрландырды, шырайын кіргізді. **Өңін бермеді.** а) Әуелгі қалтын сақтады, түсін жоғалтпады, бояуы оңбады. ә) Ажары таймады, қартаймады. б) Түсін жылытпады, жылы шырай білдірмеді. **Өңіне қан жүгірді.** Жүзі алаулады, қызарды. **Өңін суық салғансыды.** Сабырлық сақтады, құлмеді. **Өңін тастады.** Өңі кетті, оңды, ескірді. **Өңі нұрланды.** а) Ажарланды, сұрланды, көркі кірді. ә) Мейіренді, иманы жүзіне үйірлі.

Өңі өзгерді. Түрі бұзылды, сұрланды. **Өңі өрттей.** Жүзі күрең тартқан. **Өңі сынық.** Жүзі жүдеу, өңі солғын. **Өңі тайды.** а) Түсі кетті, бояуы оңды. ә) Ажарын жоғалтты, көріксізденді. **Өңі түбеу.** Бір көрмеге жақсы, әдемі, көрікті. **Өңі шүберектей қуарды.** Түрі өзгерді, өңі қашты, бозарды.

ӨН² зат. Адамның ұйықтамаған, ояу кезі.

Өн бе, түс пе? Өң мен түстің арасында меңзең болып жату, болған оқиғаның рас-өтірігіне сенбеу, көзі жетпеге жағдайында айтылатын сөз. **Өн жоқ, түс жоқ.** Аппақ құдай, боп-боз. **Өн мен түстей.** Айқын емес, бұлыңғыр. **Өн мен түстің арасы.** Мең-зең, түсініксіз жағдайда. **Өңі екенін, түсі екенін білмеді.** Ес-түсінен жаңылды. **Өнімде деп айтайын** сөйл. Көрген түсін тұс ауа айтуға болмайды деген ырыммен, түсінде емес өңінде көрген әңгімесі етін айтпайын дегенді білдіретін қолданыс. **Өнімде емес, түсімде.** Шын өмірде емес, қиялымда деген мағынада.

ӨН³ сын. Ылғи, кілең.

ӨНБЕК зат. сөйл. **Өңмен.**

ӨНБЕН зат. сөйл. **Өңмен.**

ӨНБЕН зат. сөйл. **Өңмен.**

ӨНБЕР зат. сөйл. **Өңмен.**

ӨҢМЕЛЕҢДЕУ Өңмелеңде етістігінің қимыл атауы.

ӨҢМЕН зат. Қос өкпенің тұсы асқазан-нан жоғарырақ жер.

Өңменнен өтті. а) Өне-бойын бірақ мұздам-ты, қатты тоңдырды. ә) Кадалды, тесіле қарады. б) Жаңа батты, намысына тиді. **Өңменңн** үзді. Мүрдем кетірді, өлтірді.

ӨҢМЕН: өңмен қақты. Кеуделеп, киіп-жарды, өңмендеді.

ӨҢМЕНДЕ= е т. Кеуделеу, киіп-жару, ентелеу.

ӨҢМЕНДЕҢКІРЕ= е т. Кеуделей тұсу, киіп-жара ентелей тұсу.

ӨҢМЕНДЕҢКІРЕУ Өңмендеңкіре етістігінің қимыл атауы.

ӨҢМЕНДЕС= е т. Ентелесу, бірін-бірі итерісу, киіп-жару.

ӨҢМЕНДЕСУ Өңмендес етістігінің қимыл атауы.

ӨҢМЕНДЕТ= е т. Ентелету, екпіндету, киіп-жару.

ӨҢМЕНДЕТУ Өңмендет етістігінің қимыл атауы.

ӨҢМЕНДЕУ Өңменде етістігінің қимыл атауы.

ӨҢМЕНШЛ сын. Өңмендеген, ентелеген.

ӨН-СӨЛ зат. Тұр-тұс, кескін-келбет.

ӨҢСІЗ сын. 1. Өңі кеткен, бояуы оңған, тұссіз. 2. Өңі қашқан, ап-пақ қудай. 3. ауыс. Келбеті келіспеген, түрсіз.

ӨҢСІЗДЕН= е т. 1. Бояуы, өңі кету, оңу. 2. Бетінің әрі кетіп, өңі қашу.

ӨҢСІЗДЕНУ Өңсізден етістігінің қимыл атауы.

ӨҢСІЗДЕУ сын. Көріксіздеу, әрсіздеу.

ӨҢ-ТҮС зат. Сыртқы тұр, бет-бейне, келбет.

Өң-түс жоқ. Өң жоқ, тұс жоқ, атпақ қудай. **Өң-түсі бұзылды [қашты].** Өңінен қаны қашып, атпақ қудай болды, көңілі, түрі бұзылды.

ӨҢ-ТҮССІЗ сын. 1. Өң-түсі жоқ, өңі қашқан. 2. Бозарған.

ӨҢ-ТҮСТЕЙ үст. Өң мен тұс арасында, тез, жылдам.

ӨҢШЕҢ үст. Өңкей, біркелкі, бірңай.

ӨҢ-ШЫРАЙ зат. Келбет, тұр.

ӨҢ-ЖҮЗІ зат. Бет әлпеті, бет пішіні, өңі.

ӨҢІР¹ зат. 1. Киімнің екі алдыңғы бойы. 2. этн. Әйел көйлегінің алдыңғы көкірек тұсындағы кестеленіп, әшекейленген бөлігі.

3. этн. Жаңа тұскен келінің жасауының бетіне салынған, теңді шешкен әйел алып, жолымен үлестіретін бірнеше бөлшек кездеме.

Өңір салу. этн. Киіп салғанда әйел адамдарға арналып, кестеленген өңір, кездеме салу кәдесі.

ӨҢІР² зат. Аймақ, төңірек, алқап.

ӨҢІРДЕЙ сын. Өңір сияқты, өңір тәрізді.

ӨҢІРЕ= е т. Бақырып, айғайлап жылау; өкіру.

ӨҢІРЕЙ= е т. Өңкію, доңқию, күжсірею.

ӨҢІРЕҢДЕ= е т. Баса-көктеу, қағып-соғу, кимелеу.

ӨҢІРЕҢДЕТ= е т. Адыраңдату, кимелету.

ӨҢІРЕҢДЕТУ Өңіреңдет етістігінің қимыл атауы.

ӨҢІРЕҢДЕУ Өңіреңде етістігінің қимыл атауы.

ӨҢІРЕУ= е т. Өңіре етістігінің қимыл атауы.

ӨҢІРЕЮ Өңірей етістігінің қимыл атауы.

ӨҢІРЖИК зат. этн. Әйел киімінің өңіріне сәндік үшін тағылатын алтын, күміс тәрізді бағалы металдан жасалған әшекей.

ӨҢІРЛЕ= е т. Жеке өңірлерге бөліну.

ӨҢІРЛЕН= е т. Бөліну, ерекшелену.

ӨҢІРЛЕНУ Өңірлен етістігінің қимыл атауы.

ӨҢІРЛЕС сын. Аймақтас, алқаптас.

ӨҢІРЛЕТ= е т. Ерекшелету, даралату.

ӨҢІРЛЕТУ Өңірлет етістігінің қимыл атауы.

ӨҢІРЛЕУ Өңірле етістігінің қимыл атауы.

ӨҢІРЛІ сын. Өңір салынған, өңірі бар.

ӨҢІРЛІК сын. Белгілі бір өңірге, аймаққа тән.

Өңірлік қауіпсіздік. әск. Жеке елді мекеннің ішкі және сыртқы қатерден қорғалуы.

ӨҢІРШЕ зат. этн. Киімнің екі алдыңғы бойы; көйлектің алдыңғы жағынан омырау тұсына жапсырып тізетін әшекейлі, кестелі, көркем безендірілген мата бөлігі, алқалық.

ӨҢІ-ТҮСІ зат. Бет-бейне, келбет.

ӨҢІС зат. жерг. Өріс, жол, мүмкіндік.

ӨП= е т. 1. Ерiнiң тигiзiн сур. 2. Желту, рақат сезімге бөлеу.

ӨПЕКТЕ= е т. сөйл. **Өбектеу.**

ӨПЕКТЕУ Өпекте етістігінің қимыл атауы.

ӨПЕ-ТАПА үст. жерг. Там-тұмдап, үнем- деп.

ӨПЖЕЛ үст. жерг. Әпжіл, тез, шап-шап.

ӨПКЕ зат. сөйл. **Өкпе.**

ӨПКЕЛЕ е т. жерг. **Өкпеле.**

ӨПКІЗ= е т. Өттіру, сүйгізу.

ӨПКІЗУ Өпкіз қимыл етістігінің атауы.

ӨП-ӨЗГЕ сын. Тым өзге, мүлде басқаша.

ӨП-ӨҢДІ сын. Өп-әдемі, сымбатты.

ӨП-ӨТКІР сын. Тым өткір, өте өткір.

ӨП-ӨТІРІК сын. Корінеу өтірік, жалған.

ӨПТІР= е т. Өпкізу, сүйдіру.

ӨПТІРУ Өптір етістігінің қимыл атауы.

ӨПШІН зат. көне. Жабу.

ӨПРЕМ сын. жерг. Өзімшіл, менмен,

тә-қаппар. // Өзімшіл, менмен адам.

ӨПРЕМДЕ= е т. Менмендік істеу, өкіреңдеу, өзімшілдік жасау.

ӨПРЕМДЕС= е т. Өпіреңдесу, адыраңдасу.

ӨПРЕМДЕСУ Өпіремдес етістігінің қимыл атауы.

ӨПРЕМДЕТ= е т. Өкірең-өкірең еткізу, өкіреңдету.

ӨПРЕМДЕТУ Өпіремдет етістігінің қимыл атауы.

ӨПРЕМДЕУ Өпіремде етістігінің қимыл атауы.

ӨПРЕМДІК жерг. Өркөкіректік, өзімшілдік, менмендік.

ӨПРІМ сын. Тәуекелшіл, менмен, өпірем.

ӨР¹ зат. 1. Таулы, дөңді жерлердің етегінен биіктеп көтерілетін, ылдига қарама-қарсы жер.

2. Биік, жоғары жақ, 3. ауыс. Жоғарғы нысана, мақсат.

Өрге бастыру. Дамыту, ілгерілету, алға жылжыту. **Өрге жүзген нанандай.** бейн.

Ірі, алып, қайсар. **Өрге жетелейді.** бейн. Шақырады, елітеді. **Өрге жеткізді.** Мақсатына жеткізді, тілегін орындады. **Өрге сүйреді.** Жетектеді, жол бастады, басшылық етті. **Өрге ұмтылды.** Биік мақсат қойды, талаптаанды.

Өрге шықты. Биік мақсаттарға қол жеткізді, тілегі орындалды. **Өр жақ.** Шығыс, шығыс аймақ.

ӨР² сын. 1. Биік, асқақ, 2. ауыс. Өжет, батыл. 3. ауыс. Тәқаппар, менмен, өзімшіл.

Өр дауысты. Асқақ үн. **Өр жігіт.** Басынан

сөз асырмайтын, ешкімге ақысын жібермейтін, әділетсіздікке жол бермейтін, дегенінен қайтпайтын, өте батыл, ержүрек, көкірегі зор жігіт.

Өр көңілді. Тік мінезді. **Өр талап.** Биік мақсат.

ӨР¹= е т. 1. Малдың жайылымға шығуы. 2. Бір үйде тұру, тіршілік ету, кіріп-шығып жүру.

3. жерг. Тұру, ұйқыдан ояну, басын көтеру.

4. Шұбыру, қаптау. 5. көне. Үшу; тіршілік ету.

6. ауыс. Тарау, таратылу.

Өріп жүр. Қаппап, толып жүр.

ӨР²= е т. 1. Қайыс, шаи, жіп тәрізді заттарды тарамдап алып, айқастырып біріктіру, қосу.

2. ауыс. Құрау, құрастыру, жинақтау.

ӨР³= е т. Салынтып жатқан үйдің қабырғасын, іргесін көтеру, кіртіш, тас қалау.

ӨРБУ Өрбі етістігінің қимыл атауы.

ӨРБІ= е т. 1. Өрлеу, жоғары көтерілу. 2. Қаптау, толу. 3. ауыс. Өсу, даму, жетілу; өркен жаю. 4. ауыс. Туындау, өршу.

ӨРБІКСУ Өрбікс етістігінің қимыл атауы.

ӨРБІКСІ= е т. Өршелену, ерегісу.

ӨРБІСУ Өрбіс етістігінің қимыл атауы.

ӨРБІП-ӨС= е т. Көбею, үлкею, ер жету, өсу, жетілу.

ӨРБІП-ӨСУ Өрбіп-өс етістігінің қимыл атауы.

ӨРБІС= е т. Қаулау, тарау.

ӨРБІСУ Өрбіс етістігінің қимыл атауы.

ӨРБІТ= е т. 1. Дамыту, жетілдіру. 2. Көбейту, молайту.

ӨРБІТУ Өрбіт етістігінің қимыл атауы.

1. Көбейту, молайту. 2. Дамыту, же- тілдіру.

Өрбіту батырмасы. и н ф. Терезенің мөлшерін дисплей экранының мөлшеріне дейін үлкейтуге арналған батырма.

ӨРБІТУШІ зат. Дамытушы, жалғастырушы.

ӨРБІТІЛ= е т. 1. Көбейтілу, молайтылу. 2. Тарқатылу, дамытылу.

ӨРБІТІЛУ Өрбітіл етістігінің қимыл атауы.

ӨРБІТІП-ӨСІР= е т. Көбейту, қаптау, молайту.

ӨРБІТІП-ӨСІРУ Өрбітіп-өсір етістігінің қимыл атауы.

ӨРБІТІС= е т. Дамыту, тарату.

ӨРБІТІСУ Өрбітіс етістігінің қимыл атауы.

ӨРГЕК сын. 1. Биік, ерекше, дара. 2. Жетілген, дамыған, толысқан. 3. Әсімтал, төзімді.

ӨРГЕЛЕҢ зат. жерг. Биік, өр жер.

ӨРГІЗ¹= е т. 1. Малды жайылымға шығару.

2. Төлдету, балапан шығару, көбейту.

ӨРГІЗ²= е т. Шашын өрдіру.

ӨРГІЗ³= е т. Үйдің т.б. қабырғасын қалау, іргесін көтеру.

ӨРГІЗУ¹ Өргіз¹ етістігінің қимыл атауы. Малды жайылымға шығару.

ӨРГІЗУ² Өргіз етістігінің қимыл атауы, шашын тарамдап алып, айқастырып біріктіру.

ӨРГІЗУ³ Өргіз³ етістігінің қимыл атауы; кіртіш қалату.

ӨРГІЗІЛ= е т. 1. Малдың жайылымға шығарылуы. 2. Көбейтілу, төлдетілу, қозы алыну.

ӨРГІЗІЛУ Өргізіл етістігінің қимыл атауы.

ӨРГІЗІҢКІРЕ= е т. Әлдеде өргізе тұсу.

ӨРГІЗІҢКІРЕУ Өргізіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ӨРГІЗІП-ЖАЙҒЫЗ= е т. Малды өріске жіберу, өргізу, жаю.

ӨРГІЗІП-ЖАЙҒЫЗУ Өргізіп-жайғыз етістігінің қимыл атауы.

ӨРГІЗІП-ЖУСАТ = е т. Дегенімен жүргізу, айтқанын істету, әміріне бойұсындыру.

ӨРГІЗІП-ЖУСАТУ Өргізіп-жусат етістігінің қимыл атауы.

ӨРГІЗІП-ТҮРҒЫЗ = е т. 1. Әмірін жүргізу, дегенін істету. 2. Жұмыс істету.

ӨРГІЗІП-ТҮРҒЫЗУ Өргізіп-түрғыз етістігінің қимыл атауы.

ӨРГІШ зат. Өрудің шебері.

ӨРДЕШ сын. сөйл. Биік, көтеріңкі.

ӨРДІР¹ = е т. Малды жайылымға шығару, өргізу.

ӨРДІР² = е т. Қайыс, шаш, жіп т.б. заттарды өргізу.

ӨРДІРУ¹ Өрдір¹ етістігінің қимыл атауы.

ӨРДІРУ² Өрдір² етістігінің қимыл атауы; шаш өргізу.

ӨРЕ¹ зат. 1. этн. Құрт, ірімшік, жеміс-жидек кептіру үшін ааштан, шиден жасалған биік сөре. 2. этн. Жылқының аттанар жақ алдыңғы және артқы аяқтарын шалып байлайтын жіп не қыл шыбыр әдісі және сол әдіспен байланған жіп. 3. этн. Жылқы байланатын керме, дінгек, ааштарға керілген арқан. 4. ауыс. Шама-шарық, мүмкіндік; білім дәрежесі, өріс.

Өреге түсті. Ора түсті, қағы қалды. **Өре салды.** Аттың аяғын өреледі. **Өресі аласа.** Білері аз, түсінігі тайыз, өресі төмен. **Өресі бекіді.** Ой-өрісі, ақыл толысты. **Өресі биік.** Білгені, тоқығаны көп, ақыл-парасаты жоғары. **Өресі жетпеді [жете алмады, жете алған жоқ].** Ой-өрісі, білім деңгейі жетіспеді. **Өресі жетті.** Шамасы жетті, деңгейі жетті. **Өресі тар.** Ой-өрісі тар, пасық.

ӨРЕ² зат. Еркек малдың жыныстық мүшесі.

ӨРЕ³ үст. Жапа-тармағай, дүрліге.

Өре түрегелді. Бірі қалмай, бәрі орындарынан тұрды. **Өре тұрды.** Орындарынан бәрі бірдей қшып тұрды.

ӨРЕГЕН сын. Өргіш, жайылғыш.

ӨРЕГЕН сын. Жүрдек, шатиан.

ӨРЕК: өрек болды. Өректі, көңілі алып-қшты.

ӨРЕКІІЗ зат. этн. Үлкен киіз, қи құлаш шамасындағы ұзын киіз.

ӨРЕКЛЕ = е т. ескі кіт. Тоқтау, тынышталу.

ӨРЕКЛЕУ Өрекле етістігінің қимыл атауы.

ӨРЕКПЕ сын. Алаңасар, елірген.

ӨРЕКПУ Өректі етістігінің қимыл атауы.

ӨРЕКПУЛІ сын. Әлденеден қобалжулы, үрейлі.

ӨРЕКПУШЛІК зат. Әлденеден қобал-жушылық, үрейленушілік.

ӨРЕКПШ = е т. 1. Еліру, екілену. 2. Даурығу, аласіру. 3. Қасарысу, сазару.

ӨРЕКПТ = е т. Еклендірілу, елірту.

ӨРЕКПТУ Өректі етістігінің қимыл атауы.

ӨРЕКСУ Өрекі етістігінің қимыл атауы.

ӨРЕКСІ = е т. Өреқпу, алабұрту.

ӨРЕКСІТ = е т. Өреқпту, елірту.

ӨРЕКСІТУ Өрекіт етістігінің қимыл атауы.

ӨРЕКТІКЕН зат. өс. Түйе малы сүйсініп жейтін өсімдік.

ӨРЕКШ = е т. Өреқпу, екілену.

ӨРЕКШУ Өрекіш етістігінің қимыл атауы.

ӨРЕЛ¹ зат. жерг. Үлгі, өнеге.

ӨРЕЛ² зат. сөйл. Рөл.

ӨРЕЛ³: өрел айту. ескі кіт. Көңіл айту.

ӨРЕЛДІК зат. сөйл. Өрелік.

ӨРЕЛЕ = е т. 1. Аттың алдыңғы аяғы мен артқы аяғын шалып байлау, өре салу, тұсау. 2. ауыс. Шырмау, тұтқындау.

ӨРЕЛЕН = е т. 1. Өршелену, өреқпу. 2. Шырмау, айқасу. 3. Құрылу, негізделу.

ӨРЕЛЕНУ Өрелен етістігінің қимыл атауы.

ӨРЕЛЕС сын. Қатарлас, теңдес, шамалас.

ӨРЕЛЕУ Өреле етістігінің қимыл атауы.

ӨРЕЛЕУЛІ сын. Өре жіптен бекітулі.

ӨРЕЛСАП зат. кәс. Қайықтың басқару тетігінің ұстайтын жері, сабы.

ӨРЕЛІ сын. 1. Кең көлемді, ауқымды, келеді.

2. ауыс. Өресі биік, жоғары деңгейлі.

Өрелі жігіт. Көкірегі ояу, көзі ашық, оқыған-тоқығаны мол, көргені көп, алды-артын абайлай білетін, адал, әділ жігіт. **Өрелі ой [пікір, сөз].** Көп жайды топшылап, көп жайды аңғара түйіп барып айттыған сөз. **Өрелі таңды көзімен атқызды.** Ұйықтамады, демалмады.

ӨРЕЛІК зат. Тыйым, шек.

ӨРЕЛІЛЕУ сын. Кеңдеу, тереңдеу.

ӨРЕЛІЛІК зат. Кеңдік, ауқымдылық, өрістілік.

ӨРЕМ: өрем қапты. Сеспей қатты, мүрдем кепті.

ӨРЕН¹ зат. Жасөспірім, жеткіншек.

Өрен жас. Жасөспірім, жеткіншек.

ӨРЕН² сын. Алдыңғы қатарлы, озат, үздік.

ӨРЕН³ сын сөйл. **Ерен** (үлкен, алып, асқан).

Өрен ер. Асқан ержүрек, батыр. **Өрен жүйрік [тұлпар].** Асқан жүйрік.

ӨРЕН-ЖАРАН зат. Туған-туыс, тұқым-тұқиян.

ӨРЕНШЕ үст. жерг. сөйл. **Ерекше.**

ӨРЕҢ сын. Биік, өр, жоғары, өрлеуіт.

ӨРЕ-ӨРЕ үст. Бірі қалмай, түгел.

ӨРЕПЕЛЕ = е т. Желігу, желіну.

ӨРЕПЕЛЕУ Өрепеле етістігінің қимыл атауы.

ӨРЕПКІ = е т. сөйл. 1. Өректі. 2. Еліру, даурығу.

ӨРЕСКЕЛ сын. Ерсі, сөлекет, оғаш.

Өрескел қателер. а) Тұрпайы қате. ә) кіт. Өлшеуші адамның есептен жаңылуынан, өлшеуші аспаптың көрсеткен цифрын шала оқуынан болатын салдары үлкен зиянға соқтыратын қателер. **Өрескел іс [мінез].** Жөнге, жораға сыймас ерсілік; жанапа батыр, жан қинар, жұрт түршігер жай, қылық.

ӨРЕСКЕЛДЕУ сын. Сөлекеттеу, ерсілеу.

ӨРЕСКЕЛДІК зат. Оғаштық, тұрпайылық, сөлекеттік.

ӨРЕСКІ сын. Ерсі, өрескел.

ӨРЕСКІЛ сын. сөйл. Өрескел.

ӨРЕСІЗ сын. Өресі тар, білімсіз.

ӨРЕСІЗДІК зат. Өресі жоқтық, ауқымы тарлық; білімсіздік.

ӨРЕТ зат. кәс. Аудың ұзын арқаны.

ӨРЕШЕ зат. этн. Босаға жақта шимен қорша-лығын, ас-су, қазан-аяқ тұратын бұрыш.

ӨРЕШЕЛЕ = е т. Өреше құру, өрешемен қоршау.

ӨРЕШЕЛЕУ Өрешеле етістігінің қимыл атауы.

ӨРЕ-ШӨРЕ: өре-шөремен жүрді. Анау-мынауға алданып, абыр-сабыр болды.

ӨРЕШЛ сын. сөйл. Өршіл.

ӨРЖҮРЕК сын. Батыл, өжет.

ӨРКЕН¹ зат. малшар. Ұыз емген құлыншақтың, ботаның ішінен түсетін бірінші тоңағы.

Өркен тастады. Алғашқы тоңағын сыртқа шығарды. **Өркені қату.** Ұыз емген төлдің тоңағы түспей қаталауы. **Өркені түсті.** Бірінші тоңағын сыртқа шығарды.

ӨРКЕН² зат. ботан. Өсімдік сабағындағы бүршіктер түбінен пайда болатын желі.

Өркен жайды. а) Көггерді, бұтақ жайды. ә) Өсті, дамыды, қанат жайды, жетілді. **Өркенің өссін [өскір].** алғыс. Басқа бас қосылысың, үрім-бұтақты бол!

ӨРКЕНДЕ¹ = е т. 1. Өсімдіктердің желі тартуы, көктеу. 2. ауыс. Жан-жақты өсу, даму, көркею.

ӨРКЕНДЕ² = е т. Бота тоңағының шұбатылып шығуы.

ӨРКЕНДЕТ = е т. Дамыту, көркейту, ілгері басқызу.

ӨРКЕНДЕТУ Өркендет етістігінің қимыл атауы.

ӨРКЕНДЕТУШ зат. Дамытушы, өсіруші, көркейтуші.

ӨРКЕНДЕТІЛ = е т. Дамытылу, көркейтілу, өсірілу.

ӨРКЕНДЕТІЛУ Өркендетіл етістігінің қимыл атауы.

ӨРКЕНДЕУ¹ Өркенде етістігінің қимыл атауы; жан-жақты өсу, даму, көркею.

ӨРКЕНДЕУ² Өркенде етістігінің қимыл атауы; тоңақтың шұбатылып шығуы.

ӨРКЕНДЕУЛІ сын. Өсіп-өнген, көркейген.

ӨРКЕНДЕУШ сын. Дамытушы, өсуші.

ӨРКЕНДІ сын. Өркені өскен, табысқа жеткен, көркейген.

ӨРКЕНИЕТ зат. <лат. civileis> 1. Жабайлықтың орнын басқан, адамзат дамуының жоғарырақ тарихи кезеңі. 2. Белгілі бір қоғамдық-саяси формацияның, қоғам, мәдени даму жағынан көтерілген сатысы. 3. Ішкі және сыртқы ықпалдарға қарамай, белгілі бір көлемді уақыт мөлшерінде өзіндік ерекшеліктерін, тұтастығын сақтаған елдердің, адамдардың тұрақты мәдени-географиялық құрылымы, әлеуметтік қауымдастығы. 4. Бүкіл жер шарын қамтыған материалдық, рухани және құрылымдық атрибуттары ерекшеленетін қалалық типтегі мәдениет.

Өркеніет аурулары. мед. Ғылыми-техникалық революцияның жанама әсерлері салдарынан пайда болған гипертония, жүректің ишемиялық ауруы, диабет, бронх демікпесі, заттек алмасу аурулары, асқазан мен ұлтабардың уылма ауруы, невроздар, психикалық кінәраттар т.б. ауру түрлері.

ӨРКЕНИЕТАРАЛЫҚ сын. Өркеніеттер аралығынан орын алған.

ӨРКЕНИЕТТЕН = е т. Өркеніетті елге айналу.

ӨРКЕНИЕТТЕНУ Өркеніеттен етістігінің қимыл атауы.

ӨРКЕНИЕТПІ сын. Өркеніеті бар, қоғамдық, мәдени дамуы жағынан көтерілген, жетілген.

Өркеніетті мемлекет. Қоғамдық-экономикалық, мәдени-рухани даму жағынан жоғары деңгейге көтерілген мемлекет.

ӨРКЕНИЕТТІК сын. сөйл. Өркеніеттілік.

ӨРКЕНИЕТТІЛІК зат. Қоғамдық, мәдени дамуы тұрғысынан көтерілгендік, жетілгендік.

ӨРКЕНСІЗ сын. Өркені шықпаған, өспеген, желсіз.

ӨРКЕУДЕ сын. 1. жағымсыз. Менмен, өзіміл. 2. жағымды. Тәкаппар, намысы зор. **ӨРКЕУДЕЛІ** сын. сөйл. Өркеуде, намысты.

ӨРКЕУДЕЛІК зат. Тәкаппарлық, намыстылық.

ӨРКЕШ зат. 1. малшар. Түйенің жотасына бір не екі айыр болып жиналып, тік шанышылған жота майы. 2. ауыс. Биік тау, жота.

ӨРКЕШ-ӨРКЕШ сын. Шоқы-шоқы, дөңес-дөңес, биік-биік.

ӨРКЕШСІЗ сын. Өркеш бітпеген, өркеші жоқ.

ӨРКЕШТЕЙ сын. Өркеш тәрізді, өркеш сияқты.

ӨРКЕШТЕЛ= е т. Өркеш-өркеш, жал-жал болу.

ӨРКЕШТЕЛУ Өркештел етістігінің қимыл атауы.

ӨРКЕШТЕН= е т. 1. Түйенің күтім-бағымнан семіріп, қомданып, өркеш майын толықтыруы. 2. ауыс. Көңіл өсу, тасу, мерейі үстем болу. 3. ауыс. Тармақ-тармақ болу, тарамдану.

ӨРКЕШТЕНДІР= е т. 1. Өркеш-өркеш, жал-жал еттіру. 2. ауыс. Шашты жоғары көтеріп, томпайтып түю. 3. ауыс. Үстем еттіру, тасыттыру.

ӨРКЕШТЕНДІРУ Өркештендір етістігінің қимыл атауы.

ӨРКЕШТЕНУ Өркештен етістігінің қимыл атауы.

ӨРКЕШПІ сын. 1. Өркеш біткен, өркеші бар; семіз. 2. ауыс. Шоқы-шоқы, өркеш-өркеш.

ӨРКЕШТІК зат. этн. Жүк қажап, салмақ түспес үшін түйе өркештеріне кигізетін әбзел.

ӨРКӨКІРЕК сын. Тәкаппар, менмен, өркеуде.

ӨРКӨКІРЕКТЕН= е т. Тәкаппарлыққа салыну, менменсу.

ӨРКӨКІРЕКТЕНУ Өркөкіректен етістігінің қимыл атауы.

ӨРКӨКІРЕКТЕУ сын. Тәкаппарлау, менмендеу, өзімілдеу.

ӨРКӨКІРЕКТІК сын. Өзімілдікке салынушылық, тәкаппарлық көрсетушілік.

ӨРЛЕ= е т. 1. Жоғарылап жүру, өрге көтерілу. 2. Өзенді, сайды жағалап бойлай жүру, жағалау.

3. Көкке көтерілу, аспандау, әуелеу. 4. ауыс. Ілгері басу, даму, өсу, өркендеу.

ӨРЛЕМ зат. жерг. Ағынды судың жоғарғы жағы.

ӨРЛЕН= е т. Өрмінедену, өршу.

ӨРЛЕНУ Өрлен етістігінің қимыл атауы.

ӨРЛЕНКІРЕ= е т. 1. Өрлей түсіңкіреу, жоғарылау. 2. ауыс. Өсу, ілгері баса беру.

ӨРЛЕНКІРЕУ Өрленкіре етістігінің қимыл атауы.

ӨРЛЕС= е т. Суды жағалап бірге жүру.

ӨРЛЕСУ Өрлес етістігінің қимыл атауы.

ӨРЛЕТ= е т. 1. Өзен, судың жиегін, шетін бойлай жүргізу, жағалату. 2. ауыс. Ілгері басқызу, дамыту, өркендету.

ӨРЛЕТУ Өрлет етістігінің қимыл атауы.

ӨРЛЕУ Өрле етістігінің қимыл атауы.

Өрлеу шыңы. экон. Экономикалық өсудің ең жоғары қарқынымен сипатталатын өндіріс өрлеуінің жоғарғы шегі.

ӨРЛЕУІК сын. Өрге қарай шығатын, өрлеп жүретін.

ӨРЛЕУІТ зат. Шамалы өрлеу жер.

ӨРЛЕШ зат. Өр, өрлеуіт.

ӨРЛІ сын. Өр боп келген, көтеріңкі.

ӨРЛІК¹ зат. Өрмінезділік, өжеттілік, бір беттілік.

ӨРЛІК² зат. жерг. Үйдің төбесіне жабу үшін салынатын арқалық, бел ағаш.

ӨРМЕ сын. этн. Өріп жасалған, өрілген.

Өрме қамшы. этн. Сабымен алақанын қайыстан өрген қамшы. **Өрме жүген**. этн. колөнер. Қайыс таспаларынан өріп жасалған жүген. **Өрме шідер**. этн. Оқпаны бас бармақтан кем емес, толығымен қайыстан жұмырланып өрілетін шідердің түрі.

ӨРМЕК зат. этн. колөнер. Алаша, басқұр, бау және шекпен тоқу үшін екі басы қазыққа керіліп, желісі жерге қатар тартылған, иірілген жіп керілген тоқымға құралы.

Өрмек ағаш. Өрмек тоқу станогының барлық әбзелдері. **Өрмек жүгіртті**. Алаша, басқұр т.б. тоқу үшін жіп жүгіртті, керді. **Өрмек жібіндей**. этн. Өрмек жібі тәрізді, шұбатылған, түйінішектелген. **Өрмек жіп**. этн. Істелетін бұйымдарға жасалатын жолақтарға, өрнектерге қарай өрмекке арналып иірілген түрлі-түсті жіптер. **Өрмек құрды**. Өрмек жіптерін тоқуға даярлап станокке орналастырды. **Өрмек қылыш**. этн. Ерсі жіп пен қарсы жіптің арасындағы арқауды бекітетін, нықтайтын қылыш пішіндес ағаш. **Өрмек мосы**. этн. Үш аяқты көтерме мосы, арқалық. **Өрмектің жүзі ауғанда**. Жарым-жартысынан асқанда.

ӨРМЕКСІЗ сын. Өрмегі жоқ, өрмек құрылмаған.

ӨРМЕКТЕ= е т. Өрмек салу, өрмек тоқу.

ӨРМЕКТЕЙ сын. Өрмек сияқты, өрмек тәрізді.

ӨРМЕКТЕУ Өрмекте етістігінің қимыл атауы.

ӨРМЕКШЕ сын. Өрмек тәрізді, өрмекке ұқсап.

ӨРМЕКШІ¹ зат. 1. Тор құрып, шыбын-шіркейді аулап қоректенетін жәндік. 2. зоол. <лат. агарей> Құрлықта тіршілік етіп, өкпемен және трахеямен тыныс алатын, бас-көкірек бөлімінде алты жұп аяқтары орналасқан буынаяқты жыртқыш жәндік.

Өрмекші кене. зоол. <лат. tetranychidae> Көптеген шөптесін өсімдіктерді және ағаш өсімдіктерін зақымдайтын денесі түкті, ұзындығы 0,3–0,5 мм, түсі сарғылт-жасыл, қоңыр, аузы соруға бейім, өрмекшітәрізділер класының бір тұқымдасына жататын кене.

ӨРМЕКШІ² зат. Өрмек тоқушы адам.

ӨРМЕКШІДЕЙ сын. Өрмекші тәрізді, өрмекші сияқты.

ӨРМЕКШІТӘРІЗДІЛЕР зат. зоол. <лат. arachnoidea> Төменгі сатыдағы омыртқасыздардың бір класы.

ӨРМЕКШІШЕ үст. Өрмекші тәрізді, өрмекшіге ұқсап.

ӨРМЕЛЕ= е т. 1. Тік тұрған биік нәрсенің басына тырмысып, жабысып шығу. 2. Жорғалау, тырбану. 3. Таудың басына шығу, өрге, төбеге, жотаға өрлеу, көтерілу. 4. ауыс. Ілгері басу, ұмтылу.

ӨРМЕЛЕГІШ сын. Бір затқа жабысып жоғары көтерілгіш, жармасқыш.

ӨРМЕЛЕК зат. зоол. Негізінен Үндістан, Цейлон, Оңтүстік Қытайда, Малакка түбегі суларында тіршілік ететін аквариум балығы.

ӨРМЕЛЕС= е т. Биікке аяқдап, бірге көтерілу.

ӨРМЕЛЕСУ Өрмелес етістігінің қимыл атауы.

ӨРМЕЛЕТ= е т. Тау, жота, төбе сияқты биік жерге шыққызу, көтерілгізу, жоғарылату.

ӨРМЕЛЕТУ Өрмелет етістігінің қимыл атауы.

ӨРМЕЛЕУ Өрмеле етістігінің қимыл атауы.

ӨРМЕЛІ сын. Өріліп жасалған, өрілген.

Өрмелі қабық. анат. <лат. arachnoidea spinalis, грек. arachnoidea – өрмекші тәрізді, лат. spina – жота> Екі беті эндотелиймен қапталған, жұлынның ортаңғы жұқа нәзік қабығы.

ӨРМЕСІЗ сын. Өрілмеген, өрмесі жоқ.

ӨРМЕТӨС зат. этн. Көп уақыттан бері күйеу болып келе жатқан адамға тартылатын тоқ ішекке салынып өрілген төс ет; кәделі сыбаға.

ӨРМЕШІ зат. Таспалап өретін адам, өрімші.

ӨРМІНЕЗ сын. Өжет, өткір, қайсар.

ӨРМІНЕЗДІ сын. сөйл. Өрмінез.

ӨРНЕК зат. 1. <лат. ornomentum> Әртүрлі ұлгімен істелген оюлы бедер, көркемдік түр, әшекей. 2. ауыс. Нақыш, әшекей, сән. 3. ауыс. Үлгі, өнеге, тәлім.

Өрнек жайылды. Үлгі сөз тарады, жақсы үлгі-дәстүр тарады. **Өрнек салды**. Көркем тілмен нақыштап, әшекейледі, бедерлеп безеді. **Өрнек тігіс**. колөнер. Көркем тігіс түрлерінің бейнеге өрнек беретін түрі; алақұрт, сағат бау, шытыра, су тарту, ирек түсіру, кереге көз сияқты күрделі өрнек түрін салатындығына байланысты атау.

ӨРНЕКСІЗ сын. 1. Өрнегі жоқ, әшекейсіз, оюсыз. 2. ауыс. Көркемдігі жоқ, нақышсыз, мәнсіз.

Өрнексіз тігіп баттады. бейн. Тіл нақышын, әшекейін келтірмей олең құрады.

ӨРНЕКТЕ= е т. 1. Өрнек салу, бедерлеу. 2. ауыс. Қиыстырып мәнгерлеу, сәндеу.

ӨРНЕКТЕЛ= е т. Өрнек салыну, әшекейлену, бедерлену.

ӨРНЕКТЕЛУ Өрнектел етістігінің қимыл атауы.

ӨРНЕКТЕН= е т. Өрнектелу.

ӨРНЕКТЕНУ Өрнектен етістігінің қимыл атауы.

ӨРНЕКТЕС¹ сын. Өрнегі бір, ұқсас.

ӨРНЕКТЕС²= е т. Бірге өрнек салу, әшекейлесу.

ӨРНЕКТЕСУ Өрнектес етістігінің қимыл атауы.

ӨРНЕКТЕТ= е т. Өрнек салғызу, әшекейлету.

ӨРНЕКТЕТКІЗ= е т. Әшекейлеткізу, бедерлеткізу.

ӨРНЕКТЕТКІЗУ Өрнектеткіз етістігінің қимыл атауы.

ӨРНЕКТЕТУ Өрнектет етістігінің қимыл атауы.

ӨРНЕКТЕУ Өрнекте етістігінің қимыл атауы; өрнек салу, бедерлеу.

ӨРНЕКТЕУШІ зат. 1. Өрнек салушы, өрнек-теуші. 2. ауыс. Көркемдеуші, мәнгерлеуші.

ӨРНЕКТЕУШІ¹ зат. Өрнек салушы, өрнектейтін адам.

ӨРНЕКТЕУШІ² сын. Өрнектелетін, өрнек жасайтын.

ӨРНЕКТИ сын. 1. Өрнегі бар, әшекейлі, өрнектелген. 2. ауыс. Көркем, мәнгерлі.

Өрнекті жұмыстар. Қима үлгілерін өлшейтін және кесетін аспаптардың өлшемін және кескінін жетілдіретін өте дәл слесарьлық жұмыстар.

ӨРНЕКТИК сын. Өрнекке тән, өрнекке қатысты.

ӨРНЕКТИЛІК зат. Өрнегі әртүрлілік, әрқилылық.

ӨРНЕКШӨП зат. өс. <лат. ajania> Аяния.

ӨРНЕКШІ зат. 1. Қолөнер ісінің шебері, өрнек салушы, оюшы. 2. ауыс. Сөз шебері.

ӨР-ОЙ зат. 1. Өр және ой жерлер. 2. ауыс. Кедегі, тосқауыл.

Өрді-ойды білмейді. Кедегі тосқауылды елемеді.

ӨРСІЗ сын. Өрі жоқ, өр емес.

ӨРСІН ет. Тәкаптарсып менменсіну, өркөкіректену.

ӨРСІНУ Өрсін етістігінің қимыл атауы.

ӨРТ зат. 1. Түген жерінің бәрін өртейтін, құртатын қаулай жанған от. 2. ауыс. Кенеттен болған қауіп-қатер, соғыс.

Өрт басналдағы. Өртті-техникалық қарулар мен өрт сөндірушілерді ғимарат шатырына көтеруге арналған басналдақ. **Өрт болып жанды.** а) Күйіп-жанды, қызғындады. ә) Күшті сезімге, ашықтық сезіміне бөленеді. б) Қатты күйінді. **Өрт гидранты.** с у ш а р. Өрт сөндіруге арналған көшелік су құбырының желісіне орна-тылған су бөлетін мұнара. **Өрт кешті.** поэт. Майданда болды, қантөгіс ұрысты көрді. **Өрт қойды.** От жақты, өртеді. **Өрт салды.** От жағып, өрт қойды. **Өрт сөндіргендей.** Бет-әлпеті түтіккен, қап-қара болып түнерген. **Өрт сөндіретін машина.** Өрт сөндіретін құрылғылар орналастырылған автокөлік. **Өрт сөндіру жүйесі.** Сорғы стансасындағы өртті бөр кезінде байқау және оны сумен немесе басқа да әдістермен (газ, көбік, құм, кміз және т.б.) сөндіруге арналған құрылғылар кешені. **Өртгі қоршау.** кен. Кеніштегі барлық күш пен құралдарды өрттің жайылу мүмкіндігі бар барлық жолдарға алдын ала тиімді орналастырып, оның аясын тарылтып, толығымен жойылғанша сөндіру тәсілі. **Өрт шалды [алды].** Өртенді, отқа оранды.

ӨРТЕ ет. 1. От қойып, жағып жіберу, күйдіру, жандыру. 2. Атылған оқ-дәрінің әсерінен, қопарылуынан күл болып жану. 3. ауыс. Дуылдату, тызылдату, ашыту. 4. ауыс. Жалындау, от боп жану. 5. ауыс. Уайымға салу, қайғыға батыру.

ӨРТЕГІШ сын. Өртеп жіберетін, күйдіргіш, жандырғыш.

Өртегіш авиациялық бомба. әск. Өрт ошағын өршітіп адам күші мен әскери техниканы тікелей өрт арқылы құртатын, калибрі 0,5–500 кг болатын бомба түрі. **Өртегіш заттар.** әск. Жану кезінде көп жылу беріп, жоғары температураға дейін қызатын арнайы құрамдар (қоспалар). **Өртегіш қару.** әск. Қарсыластың тірі күші мен әскери техникасын жоюға, өрт шығаруға арналған ұрыс құралы. **Өртегіш шөлмек.** әск. Ішіне жандырғыш зат құйылған шөлмек, танкіні, ұшақты, машинені тез өртеуге арналған қару.

ӨРТЕКЕ зат. сөйл. **Өртеке.**

ӨРТЕЛ ет. Өрт қойылу, жағылу, жандырылу.

ӨРТЕЛУ Өртел етістігінің қимыл атауы.

ӨРТЕН ет. 1. Өрт болып жану. 2. ауыс. Күйіп-тысу, күйіну, қатты ұялу. 3. ауыс. Сезім күшею, жалындау, лаулау.

ӨРТЕНДІ зат. хим. Металл сульфидтерін күйдіргеннен кейінгі пеште қалатын ылғалы 8–10% болатын сульфатты қара сілтше өнім.

ӨРТЕНДІР ет. Күйдіру, қыздыру.

ӨРТЕНДІРУ Өртендір етістігінің қимыл атауы.

ӨРТЕНУ Өртен етістігінің қимыл атауы.

ӨРТЕҢ зат. 1. Ескі шөбі өртеліп, орнына көк шоп шыққан жер. 2. Орманның өртке шалдыққан бөлігі.

ӨРТЕҢГІР ет. қарғ. Құрғыр, жанғыр, жанып кеткір!

ӨРТЕҢДЕЙ сын. Өртең тәрізді, өртең сияқты.

ӨРТЕҢҚАРАҒАЙ зат. жерг. Жай түсіп, өрт шалған қарағай.

ӨРТЕС ет. Бірге өртеу, от жағысу.

ӨРТЕСУ Өртес етістігінің қимыл атауы.

ӨРТЕТ ет. От қойдырту, жақтырту.

ӨРТЕТКІЗ ет. Жаққызу, от қойғызу.

ӨРТЕТКІЗУ Өртеткіз етістігінің қимыл атауы.

ӨРТЕТУ Өртет етістігінің қимыл атауы.

ӨРТЕУ Өрте етістігінің қимыл атауы.

ӨРТЕУШІ зат. Өрт қоюшы, жандырушы, күйдіруші.

ӨРТМНЕСДІ сын. Өткір, өзет.

ӨРТСӨНДІРГІШ зат. Жаңадан өрши бастаған өртті арнайы от сөндіргіш көбік, газ және ұнтақты заттар шашу арқылы сөндіруге арналған құрал.

ӨРТСӨНДІРУШІ зат. Өрт сөндіру қызметін атқарушы.

ӨРТСІЗ сын. Өртенбеген, жанбаған.

ӨРТТЕЙ сын. 1. Өрт сияқты, өрт тәрізді. 2. ауыс. Нарптай, қып-қызыл. 3. ауыс. Қызу, жалынды.

Өрттей жанды. Ұялды, қызарды. **Өрттей қаптады.** Жан-жақтан анталады, қаптады, қоршады. **Өрттей қаулады.** а) Жаппай жайылды, тез таралды. ә) Әбден өршиді, күшейді. б) Жан-жақтан, бет қаратпай қаптады.

ӨРТТІ сын. 1. Айналаны шартып қаулап жанған, отты. 2. ауыс. Уайымды, қайғылы, мұңды.

ӨРТХАБАРЛАҒЫШ зат. Өрт және оның орнын хабарлайтын техникалық құралдардың жиынтығы.

ӨРТШЕ үст. Өрт тәрізді, өртке ұқсас.

ӨРТШІ зат. Өрт сөндіретін адам.

ӨРТШІЛ сын. Өрт қойғыш, соғысқұмар.

ӨРУ¹ Өр¹ етістігінің қимыл атауы; малдың жайылымға шығуы.

ӨРУ² Өр² етістігінің қимыл атауы; қайыс, шаш, жіп сияқты нәрселерді тарамдап, айқастыра біріктіру, қосу.

ӨРУ³ Өр³ етістігінің қимыл атауы; кірпіш қалау.

ӨРУЛІ сын. Өріп қойған, өрілген.

ӨРШЕЛЕ ет. Ентелеу, екпіндеу.

ӨРШЕЛЕН ет. 1. Ерегісу, қасарысу; өкілену.

2. Шабалана ұру. 3. Екпіндету, ентелеу, үдей түсу.

ӨРШЕЛЕНДІР ет. 1. Ерегістіру, қасарыстыру, өшіктіру. 2. Екпіндіру, елірту.

ӨРШЕЛЕНДІРУ Өршелендір етістігінің қимыл атауы.

ӨРШЕЛЕНТ ет. Екпіндету, үдету.

ӨРШЕЛЕНТУ Өршелент етістігінің қимыл атауы.

ӨРШЕЛЕНУ Өршелен етістігінің қимыл атауы.

ӨРШУ Өрші етістігінің қимыл атауы.

ӨРШІ ет. 1. Қалыпты жағдайдан қарқынды арту, үдей түсу, күшею. 2. Өріс алып, жан-жаққа жайылу, қаулай түсу. 3. хим. Химиялық реакция жылдамдығының өзгеруі. 4. ауыс. Алға басу, шарықтау. 5. ауыс. Асқыну, ушығу.

ӨРШІГУ Өршік етістігінің қимыл атауы.

ӨРШІК ет. Бой бермеу, өршелену, өршу.

ӨРШІКТИР ет. Өршелендіру, өршіту.

ӨРШІКТИРУ Өршіктір етістігінің қимыл атауы.

ӨРШІЛ сын. Қайсар, қайтпас.

ӨРШІЛДЕН ет. Қайсарлану, қасарысу.

ӨРШІЛДЕНУ Өршілден етістігінің қимыл атауы.

ӨРШІЛДЕУ сын. Өркөкіректеу, қайсарлау.

ӨРШІЛДІК зат. Қайсарлық, бір беттік, табандылық.

ӨРШІЛЕН ет. сөйл. Өршелен.

ӨРШІМЕЛІ сын. Қатты өрши түсетін.

Өршімелі индексстеу. н н ф. <ағыл. bottom-up indexing> Құжатты бастапқы іздестіру амалын бастапқы индексстерді бағындыратын индексстермен толықтырулардан тұратын басы артық индексстеу түрі. **Өршімелі инфляция.** экон. Жоғары қарқынмен үдей түсетін инфляция.

ӨРШІМЕЛІК сын. Асқынбалық, асқынушылық.

ӨРШІН ет. Өршу, ұлаюу, асқыну.

ӨРШІНУ Өршін етістігінің қимыл атауы.

ӨРШІГ ет. 1. Үдету, күшейту. 2. ауыс.

Асқындыру, ушықтыру, шиеленістіру.

Өршітіп алды. Күшейтті, асқындырып жіберді.

ӨРШІТКІ зат. хим. Химиялық реакцияның жылдамдығын арттыратын агент, катализатор.

ӨРШІТКІЛІК сын. Өршіткіге қатысты, өршіткіге тән.

Өршіткілік тотығу. хим. Өршіткі қатысында жүретін тотығу.

ӨРШІТТИР ет. Асқындырту, ушықтырту.

ӨРШІТТИРУ Өршіттір етістігінің қимыл атауы.

ӨРШІТУ Өршіт етістігінің қимыл атауы.

1. Үдету, күшейту. 2. ауыс. Асқындыру, шиеленістіру.

ӨРШІТУШІ зат. Күшейтуші, өршіте түсуші.

ӨРШІТІЛ ет. Ушықтырылу, шиеленістірілу.

ӨРШІТІЛУ Өршітіл етістігінің қимыл атауы.

ӨРІК зат. өс. <лат. armeniasa> 1. Түсі сары, кішілеу домалақ жеміс беретін ағаш. 2. Раушан-гүлділер тұқымдасына жататын, биіктігі 5–20 м жеміс ағаштарының туысы. 3. Осы ағаштың сары тұсті домалақ жемісі.

Өрік тосабақ. тамақ. Өрік жемісінен қайнатылатын дәмі ерекше, түсі сарғыш келетін тоспа.

ӨРІК-МЕЙІЗ зат. Кептірілген өрік, сарыөрік және жүзімнің жалпы атауы.

ӨРІКПУ Өрікпі етістігінің қимыл атауы.

ӨРІКПІ ет. сөйл. Өректі.

ӨРІКТЕЙ сын. Өрік сияқты, өрік тәрізді.

ӨРІЛ ет. Қайыс, шаш, жіп сияқты нәрселердің тарамдап, айқастырыла біріктірілуі.

ӨРІЛ² = е т. Қалану, текшелену. **3.** а у ы с. *Өрбу, туындау.*

ӨРІЛ³ = е т. Малдың жайылуы.

ӨРІЛТ = е т. Тарамдап, айқастыра біріктірту.

ӨРІЛТУ *Өрліт етістігінің қимыл атауы.*

ӨРІЛУ¹ *Өрлі¹ етістігінің қимыл атауы; малдың жайылуы*

ӨРІЛУ² *Өрлі² етістігінің қимыл атауы; шаштың тарамдалып, айқастырыла біріктірілуі.*

ӨРІЛУ³ *Өрлі³ етістігінің қимыл атауы; кірпіштің қалануы.*

ӨРІМ¹ *з а т. Жасөспірім, жеткіншек.*

ӨРІМ² *з а т. 1. Тарам-тарам қылып өрленген таспа. 2. Жұмырлап өрленген шаш, бұрым.*

ӨРІМДЕ = е т. 1. Тарамдап өру. **2.** а у ы с. *Өрбіту, дамыту.*

ӨРІМДЕЙ *с ы н. Жап-жас, уыздай, балғын. Өрімдей жас. Жаңа жетіліп келе жатқан, өте жас, желкілдеген құрақтай.*

ӨРІМДЕЛ = е т. Өрім-өрім болу.

ӨРІМДЕЛУ *Өрімдел етістігінің қимыл атауы.*

ӨРІМДЕН = е т. Өрімделу, өрілу.

ӨРІМДЕНУ *Өрімден етістігінің қимыл атауы.*

ӨРІМДЕУ *Өрімде етістігінің қимыл атауы.*

ӨРІМДІ *с ы н. Өрмі бар, өрленген.*

ӨРІМ-ӨРІМ *с ы н. Жұлма-жұлма, дал-дұл, пәре-пәре.*

ӨРІМТАЛ *с ы н. сөйл. Өрімдей, жап-жас.*

ӨРІМТАЛДАЙ *с ы н. сөйл. Жап-жас, балғын, өрімдей.*

ӨРІМШЕ *ү с т. Өрім тәрізді, өрімге ұқсас.*

ӨРІМШІ *з а т. Өрудің маманы, өре білетін адам.*

ӨРІМШІЛІК *з а т. Өру ісімен шұғылданушылық, өру кәсібі.*

ӨРІС¹ *з а т. 1. Ауыл маңынан шалғайлау, оты мол, мал жайылымдық жер. 2. Физ. Еркіндік дәрежесі шексіз көп физикалық жүйе; материяның негізгі түрі. 3. лингв. Мағына ортақтығына негізделген, білдіретін құбылыстарының ұғымдық, заттық және қызметтік ұқсастығы бар тіл бірліктерінің жиынтығы. 4. а у ы с. Кеңістік, ая, шеңбер. 5. а у ы с. Адамның білім дәрежесі, дүниетанымы. 6. а у ы с. Үрім-бұтақ, жегжат.*

Өріс алды. *Кеңейді, ілгері басты, құлаш жайды. Өріс аударды. Жайылым өзгертті. Өріс бермеді. Мүмкіндік бермеді, қақпайлады, тартпақтады. Өріске мал толсын.* тілек. Мал көбейсін, дәулет кетпесін деген мағынадағы тілек. **Өріске мал, қоймаңа алтын толсын!** тілек. *Бақ-дәулет қаншаң, бай бол!* **Өрістердің кванттық теориясы.** физ. Еркіндік дәрежесінің саны шексіз көп болатын жүйелерді (физикалық өрістерді) зерттейтін кванттық теория.

Өрістер теориясы. физ. Математиканың кеңістіктің скалярлық, векторлық, тензорлық аймақтарының қасиеттерін зерттейтін саласы. **Өрісі кең.** а) Алынды, білімі терең. ә) Шарықтап дамыған, жетілген. б) Қарым-қатынас жасайтын адамы көп. **Өрісі кеңейді [кеңіді].** а) Жан-жақты өсті, дамыды. ә) Жан-жақты болып, өсіп-өнді. **Өрісінді өрт алғыр, жайлауынды жау алғыр!** қарғ. Жамандық айнала шырмаасын, жау жағадан, бөрі етекпеннің керіп көр деген мағынада. **Өрісін ұзартты.** Өрістетті, өсірді, дамытты. **Өрісіңе мал толсын.** тілек. Малдың көп болсын, дәулет кетпесін деген мағынада. **Өрісі тар.** а) Мешееу, тоғышар. ә) Шолақ ойлайтын, білім-парасаты таяз.

ӨРІС² *з а т. к а с. Құрылған өрмек жібінің ұзындығы.*

Өріс жібі. этн. Өрмектің немесе тоқылған матаның негізін құрайтын ұзына бойына бір-біріне параллель орналасқан жіп.

ӨРІС³ *з а т. этн. Алтын, күміс бұйымдарға жалатқан қара ала өрнек үлесімі.*

ӨРІССІЗ *с ы н. 1. Мал жайылатын жері жоқ, өрісі жоқ. 2. а у ы с. Ағайын-туғансыз, жегжатсыз.*

ӨРІССІЗДІК *з а т. Өрісі жоқтық, таяздық; дамымазандық.*

ӨРІСТЕ = е т. **1.** Малдың жайылымға шығуы, өріске кетуі. **2.** а у ы с. *Даму, алға басу, өркендеу, өрлеу. 3.* а у ы с. *Өрбу, жалғасын табу, туындау.*

ӨРІСТЕП *ш ы н. Жайылып жүретін, өрістетіп жүргіші.*

Өрістегіш балықтар. зоол. *Уылдырық шашу үшін теңіздерден өзенге қарай немесе өзендерден теңізге қарай қоныс аударатын балықтар.*

ӨРІСТЕЛ = е т. Дамытылу, өркендетілу.

ӨРІСТЕЛУ *Өрістел етістігінің қимыл атауы.*

ӨРІСТЕН = е т. сөйл. *Өрістеу, өркендеу, ілгерілеу.*

ӨРІСТЕНУ *Өрістен етістігінің қимыл атауы.*

ӨРІСТЕС *с ы н. 1. Өрісі бір, жайылымы қатар. 2.* а у ы с. *Ой-өрісі, сөзі бір, өрелес. 3. Қатарлас, құралып тас.*

ӨРІСТЕТ = е т. **1.** Өріске шығарып, жайылыту. **2.** а у ы с. *Өрбіту, жалғастыру. 3.* а у ы с. *Дамыту, ілгерілету.*

ӨРІСТЕТУ *Өрістет етістігінің қимыл атауы.*

ӨРІСТЕТУШІ *з а т. Дамытушы, ілгерілетуші.*

ӨРІСТЕТІЛ = е т. Дамытылу, ілгерілету.

ӨРІСТЕТІЛУ *Өрістетіл етістігінің қимыл атауы.*

ӨРІСТЕТИҢКІРЕ = е т. *Ұлғайтыңқырау, дамытыңқырау.*

ӨРІСТЕТИҢКІРЕУ *Өрістетіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ӨРІСТЕУ *Өрісте етістігінің қимыл атауы.*

ӨРІСТІ *с ы н. 1. Өрісі мол, жайылымы кең. 2.* а у ы с. *Ағайын-туғаны көп, жегжат-жұрағатты. 3. Өрелі, өнегелі. 4.* а у ы с. *Дамыған, алға басқан.*

ӨРІСТІК¹ *з а т. Малдың тезек, ұлы дәрет шығарар мүшесі.*

ӨРІСТІК² *с ы н. Өріске тән; өріс боларлық.*

ӨРІСТІЛІК *з а т. Өрелілік, өрісі кеңдік.*

ӨРІСШІЛ *с ы н. 1. Өрісқұмар, жайылымпаз. 2.* а у ы с. *Ой-өрісі кең.*

ӨРІСШІЛДІК *з а т. Өрісқұмарлық, жайылымпаздық.*

ӨРІШ *з а т. этн. Жұмырлап өрленген таспа.*

ӨС = е т. **1.** Өсімдіктің жан-жаққа тамырын таратып, бойы ұзарып, жапырақ жайып өнуі. **2.** *Адамның өсеюі, ержетуі. // Жас кезін, балалық шағын белгілі бір жерде өткізу. 3. Жан-жануар төлінің үлкеюі. 4. Саны, көлемі жағынан арту, молаю, көбею. 5.* а у ы с. *Қызмет дәрежесінің, атақ-лауазымының жоғарылауы. 6.* а у ы с. *Алға басу, даму, өркендеу, ілгерілеу; көркею, гүлдеу.*

Өсе келе. *Дами келе, қалыптаса келе; өскен сайын. Өспей өндіршегің үзілгір!* қарғ. *Қыршың кет, жастай кет; өсіп береке таттырмас-сың, одан да өл де қал деген мағынада. Өспейтін жігіт.* *Ісі өнбейтін, сөзінде пәтуа жоқ, бос әурешілікке салынып жүретін, жалқаулыққа бейім, ішер ас, киер киімге жарымайтын, енжар, босбелбеу жігіт.*

ӨСЕК *з а т. Біреуді сыртынан даттап, гайбаттап айтқан сөз.*

Өсек айтты [етті]. *Біреудің сыртынан гайбат сөз сөйледі, жалған, өтірік пікір жеткізді. Өсек аңдыды. Дақпырт сөзге әуес болды, өсек терді.*

Өсек бақты [қуды]. *Іздегені өсек-аян, алып-қашты, сыпсың әңгіме болды, жаманат, қауесет, сырт гайбат сөз таратты. Өсек гүледі [гүілдеді, лаулады]. Өсек үсті-үстіне айтылды, өсек жайылды. Өсек ерді.* а) *Артынан жаманат ерді, өсекке ілінді. ә) Өтірікке, жалған сөзге иланды, сенді, алданды. Өсек етті [қылды].* *Сыртынан гайбат, қиянат сөз таратты, жаманат тағып сөз етті. Өсекке қалды.* *Алыпқашпа сөзге ілінді, датталды, сөзге қалды. Өсекке таңды [салды].* а) *Кінәны, қылмысты басқаға аударды, жала жапты. ә) Артынан сөз ертті, жамандады. Өсекке шалынды [шырмады, ілінді].* *Сөзге*

қалды, артынан сөз ерді, гайбатқа ұрынды. Өсек қуды. Іздегені өсек-аян, сыпсың әңгіме болды; жаманат қауесет, сырт қайбат сөз таратты. Өсек лаулады. Әңгіме, алып-қашты сөз, дақпырт көбейді, орттей қаулады. Өсек сөз. Біреуді сыртынан даттап жамандаған гайбат сөз. Өсек тарлады. Гайбат сөз жайылды, неше саққа жүргіртті. Өсек тасыды [жүргізді]. Өтірік жалған сөзді, гайбат сөзді бірден-бірге жеткізді. Өсек терді. Алыпқашпа, сыпсың сөзді жұртқа жайды. Өсекті жүндей сабады. Ағайынның, екі кісінің, тату достың арасына от жағар, ушықтырар, араздыққа апарар, жауықтырар сөз жүргіртті. Өсекті қарша боратты [судай сапырды]. Жалған сөзді үсті-үстіне төпеді, бірқұратты. Өсектің желі тұрды. Өсек тарай бастады.

ӨСЕК-АЯН *з а т. Түймедейді түймедей еткен жаңсақ пікір, ұшқары ойдан құралған лақап, өтірік сөз.*

Өсек-аянға үйірлік. *Өсекқұмарлық, өсекке әуестік. Өсек-аян таратты. Өсек сөз жайды, өсек тасыды.*

ӨСЕКБАСТЫ *с ы н. жағымсыз. Өсекке құмар, өсекшіл.*

Өсекбасты болды. *Қаңқу сөзге, жаманатқа ілікті.*

ӨСЕК-ЖАЛА *з а т. Негізсіз тағылған айып, жалған, алыпқашты сөзге құрылған кінә.*

ӨСЕКҚҰМАР *с ы н. Өсекке әуес, өсекшіл.*

ӨСЕК-ӨТІРІК *з а т. Біреудің жаратпай жанынан қосып таратқан сөзі.*

ӨСЕКТЕ = е т. *Біреуді сыртынан орынсыз даттап сөз ету, өтірік лақап тарату.*

ӨСЕКТЕС = е т. *Бірге өсектеу, гайбаттасу.*

ӨСЕКТЕСУ *Өсектес етістігінің қимыл атауы.*

ӨСЕКТЕУ *Өсекте етістігінің қимыл атауы.*

ӨСЕКТЕУШІ *з а т. Біреуді орынсыз жамандаушы, өсек сөз айтушы.*

ӨСЕКТІК *с ы н. Өсек үшін, өсекке арналған.*

ӨСЕКШІ *з а т. Өсек тасушы, өсек айтушы.*

ӨСЕКШІЛ *с ы н. Өсек сөзге құмар, лақапшыл. // Өсек сөзге құмар, лақапшыл адам.*

ӨСЕКШІЛДІК *з а т. Өсек сөзге құмарлық, өтірік айтушылық.*

ӨСЕКШІЛІК *з а т. сөйл. Өсекшілдік, өсекке құмарлық.*

ӨСЕНАРЫҚ *з а т. жерг. Су келетін ұлкен арық.*

ӨСЕР: *өсер көбейсін!* алғы с. *Бала-шаға, мал-жаньң көп болсын!*

ӨСИЕТ [ар. وصية] *з а т. 1. Жасы үлкен немесе парасатты, білімді, тәжірибелі адам таратынан өзінен кейінгілерге, жасы кішілерге айтылатын ақыл, кеңес, гибрат, үлгі, өнеге. 2. заң. < ағыл. will; testament > Мүлік, қиндылықтар, ақшалай салымдар иесінің өзі қайтыс болған жағдайда бұлардың кімінің иелігіне берілуге тиіс екендігі туралы қолданыстағы заңнамаға сәйкес жазылып, нотариалдық жолмен расталған жазбаша өкімі.*

Өсиет айтты [қалдырды]. *Кейінгі ұрпаққа ақыл, үлгі, кеңес берді. Өсиет өлең, әдеб. Көпшілікке айтылатын уағыз, келелі кеңес түріндегі өлең.*

ӨСИЕТНАМА [ар. ир. وصیت نامه] *з а т. Жазылған, хатқа түскен өсиеттер жиынтығы.*

ӨСИЕТТЕ = е т. *Үлгі-өнеге айту, өсиет қылу, гибраттау.*

ӨСИЕТТЕУ *Өсиетте етістігінің қимыл атауы.*

ӨСИЕТШІ *з а т. 1. Өсиет айтушы, ақылшы. 2. заң. Өсиет жазып қалдырушы.*

ӨСИЕТШІЛ *с ы н. Өсиет айтқыш, гибратшыл.*

ӨСИЕТШІЛДІК *з а т. Өсиет айтқыштық, гибратшылық.*

ӨСКЕЛЕН *с ы н. 1. Тез өскіш, өсімтал. 2. а у ы с. Жан-жақты өскен, ілгері дамыған, өркендеген, қалыптасып жетілген.*

ӨСКЕЛЕНДЕ = е т. *Денесі өзарту, бийіктеп өсу.*

ӨСКЕЛЕНДЕТ = е т. Өсірту, өсіңкі ету.

ӨСКЕЛЕНДЕТУ *Өскеледет етістігінің қимыл атауы.*

ӨСКЕЛЕНДЕУ¹ сын. Ұзындау, өсіңкілеу.
ӨСКЕЛЕНДЕУ² Өскеленде етістігінің қимыл атауы.

ӨСКЕЛЕНДІК зат. 1. Тез өскіштік, өсімталдық. 2. ауыс. Қарқынды алға дамушылық, өркендеп жетілгіштік.

ӨСКЕНДІК зат. 1. Көбейгендік, молайғандық. 2. ауыс. Ілгерілеушілік, дамығандық, алға басқандық.

ӨСКІН зат. бот. Тұқымнан өсіп шыққан өсімдік көзі.

ӨСКІНДЕ= ет. Тұқымның көгеріп өсіп шығуы.
ӨСКІНДЕУ сын. Өсіңкіреп кеткен.

ӨСКІНШЕ зат. бот. 1. Өсімдіктің өркен алар жеріндегі бүршік; өскін. 2. Жогары сатыдағы тұқымды өсімдіктердің (платан, қырыққабат, қырыққабат тәрізділер) жынысты ұрпағы.

ӨСКІШ сын. Тез өсіп жетілгіш, дамығыш.
Өскіш бүршік. ботан. Сабақ, жапырақ өсіп шығатын өсімдік бүршігі. **Өскіш өркен.** ботан. Жеміс салмайтын, ұзарып өсетін өркен.

ӨСМЕШКІ зат. сөйл. **Восьмушка.**

ӨС-ӨН= ет. Көбею, жетілу, өсу.

ӨСУ-ӨРБІ= ет. Көбею, өсіп-өну, даму.

ӨСПІРІМ зат. Балалықтан бозбалалық, бойжеткен шаққа өтетін кезеңдегі ұл мен қыз. // Балалықтан бозбалалық, бойжеткен шаққа жетіліп келе жатқан.

Өспірім шақ. Адамның балалығы мен бойжеткен, бозбалалық шағының арасындағы жетілу кезеңі.

ӨСПІРІМДІК зат. Жасөспірімдік, жастық.

ӨСТЕН¹ зат. жерг. **Арна.**

ӨСТЕН² зат. кәс. егіншар. Үлкен арық, оман арық.

ӨСТЕ-ӨСТЕ үст. сөйл. Осылай-осылай, сөйте-сөйте.

ӨСТИ-ӨСТИ үст. сөйл. Қайта-қайта осылай етіп, сөйте-сөйте.

ӨСТУ Өсті етістігінің қимыл атауы.

ӨСТІ= ет. Осылай істеу, сөйту. // Осылай, осындай күйде.

Өстіп жүргенде. Осы күйде өмір сүріп жатқанда, осы кезде, осы шақта. **Өстіп жүріп.** сөйл. Осы тірлікпен, осы түрімен, осындай күй кешкен кейіппен.

ӨСТІП-ӨСТІП үст. Осылай-осылай; бірте-бірте.

ӨСТІР= ет. сөйл. 1. Өсіру, ержеткізу. 2. ауыс. Өндіріп шығару, баптап жетілдіру.

ӨСТІРУ Өстір етістігінің қимыл атауы.

ӨСТІРКІЗ= ет. сөйл. Осылай еткіздіру, сөйт-кіздіру.

ӨСТІРКІЗУ Өстіркіз етістігінің қимыл атауы.

ӨСУ Өс етістігінің қимыл атауы.
Өсу бағыты. биол. <грек. tropos> Ортаның әртүрлі факторларының (жарық, жер тартылысы, химиялық заттар немесе т.б.) біржақты әсерінің салдарынан өсімдік бөліктерінің немесе жануарлар мишелерінің өсу бағытындағы өзгерісі.

Өсу жолы. Өсіп, жетілу кезеңі. **Өсу кезеңі.** биол. Жыныс жасушаларының дамуы – гаметогенездің екінші кезеңі. **Өсу конусы.** ботан. Өсімдіктің сабағы мен тамырының ұшындағы түзуші ұпта. **Өсу қарқыны.** экон. Белгілі бір кезеңдегі экономикалық көрсеткіш шамасының оның алдыңғы кезеңдегі немесе негіз ретінде қабылданған кейбір ұқсас кезеңдегі шамасына қатынасы. **Өсу нүктесі.** бот. <лат. apex> Өсу конусы, өсімдіктің өсуге қабілетті органдарының сабақ, тамыр түзуші ұпта – меристемадан тұратын, доңгелекше келген конустык тәрізді ұшы.

Өсу нысаны. биол. Морфологиялық белгілері бойынша бөлінетін өсімдіктердің тіршілік нысанының бөлімі.

ӨСУ-ӨНУ Өс-өн етістігінің қимыл атауы.

ӨСУ-ӨРБУ Өс-өрбі етістігінің қимыл атауы; көбею, өсіп-өну, даму.

ӨС-ӨРКЕНДЕ= ет. Ілгері басу, көркею, гүлдену, даму.

ӨСУ-ӨРКЕНДЕУ Өс-өркенде етістігінің қимыл атауы.

ӨС-ӨРЛЕ= ет. Алға басу, даму, өсу.

ӨСУ-ӨРЛЕУ Өс-өрле етістігінің қимыл атауы.

ӨСІК сын. Өсіп кеткен, өсіңкі.

ӨСІМ зат. 1. Адам, жан-жануарлардың, өсімдіктің көбейіп өсуі; өнім. 2. Қосымша түсетін үстеме, пайда. 3. экон. Әртүрлі формада (несие, ссуда) берілген қарыздан алынатын үстеме кіріс немесе қаржылық сипаттағы салымдардан түсетін өспелі табыс. 4. экон. <лат. роена> Қаржы міндеттемелерін мерзімінде орындамағаны үшін санкция болып табылатын тұрақсыздық айыбының бір түрі.

Өсімге берді. Көбейтіп, еселеп қайтаруды шарт етіп берді. **Өсім су.** кәс. Мақтаға берілетін екінші су. **Өсім мөлшерлемесі.** экон. <ағыл. interest rate> Белгілі бір мерзімге (ай, тоқсан, жыл) пайдалануға алғаны үшін несие иелесушінің төлейтін несие сомасына шаққандағы пайыздық үстеме сомасы.

ӨСІМАҚЫ зат. экон. <лат. роена> Төлемдер мен жарналар төлеу мерзімін бұзғаны үшін заң жүзінде белгіленген қаржы шарасы.

ӨСІМДІ сын. 1. Өсімтал, өнімді. 2. Өсіп-өнген.

ӨСІМДІК зат. бот. 1. Топырақта өніп-өсіп шығатын ағаш, бұта, шөп тәрізді тамыры, сабағы, жапырағы болатын жасыл желек жамылғы. 2. <лат. plantae> Қажетті бейорганикалық заттарды органикалық заттардан синтездеу арқылы алатындығымен жануарлар әлемінен ерекшеленетін органикалық әлемнің бір қабатын құрайтын азғалар.

Өсімдік анатомиясы. бот. Өсімдікті органдары мен ұпаларының микроскопты құрылысын зерттейтін ботаниканың бөлімі. **Өсімдік белдеуі.** геогр. Өсімдік алқабы. **Өсімдік гелимнтоспорноз.** бот. <лат. helminthosporium> Гельминтоспоризм туысына жататын саңырауқұлақтар тарататын өсімдік ауруы. **Өсімдік географиясы.** геогр. Фитогеография – ботаника мен физикалық географияның өсімдіктің географиясы таралуын зерттейтін бөлімі. **Өсімдік гормоны.** биол. Фитогормондар – өсімдікте зат алмасу процесінде үзіліп, орган құралына әсер ететін физиологиялық белсенді заттар. **Өсімдік дүниесі.** Табиғатта, белгілі бір ортада өсетін өсімдіктер жиынтығы. **Өсімдік жемісі мен тұқымының зиянкестері.** зоол. Буынаяқтылардың үлкен бір тобы. **Өсімдік зиянкестері.** бот. Өсімдіктің өніп-өсуіне зақым келтіретін немесе мүлде құртып жіберетін жәндіктер. **Өсімдік иммунитеті.** бот. Өсімдіктің ауру қоздырғыштар мен зиянкестер әсеріне төзімділігі. **Өсімдік интродукциясы.** егіншар. Өсімдік түрін, сортын бұрын өспеген жерге, аймақтарға апарып өсіру. **Өсімдік карантині.** егіншар. Басқа жерден өсімдіктің қауіпті зиянкестері аурулары, арам шөбі әкелінбеуіне, таралмауына, ал бұлар тап болған жағдайда оларды құртуға арналған мемлекеттік шаралар. **Өсімдік кенесі.** зоол. Кенелер отрядына жататын кәдімгі өсімдік қоректі кенелердің бірнеше тұқымдасы. **Өсімдік кеселі.** бот. Ауру қоздырғыштары әсерінен және тіршілік ортасының жағдайынан өсімдіктің немесе кейбір органдарының зақымдануы құртып кетуі. **Өсімдік күлі.** бот. Отқа жанған өсімдіктің қалдығы. **Өсімдік қабығы.** бот. Сабақ пен тамырды тіршілік ортасының қолайсыз жағдайларынан қорғайтын жасушалар. **Өсімдік қазды шірігі.** бот. Көбіне өсімдіктің тамыры мен тамыр сабағының ауруы. **Өсімдік майы.** тамақ. Алдан түрлі өсімдіктер дәнегінен техникалық жолмен алынатын табиғи өнім. **Өсімдік морфологиясы.** бот. Ботаника ғылымының өсімдіктердің дамуындағы сыртқы, ішкі құрылысын, форма түзілуі заңдылықтарын зерттейтін саласы. **Өсімдік өсіру.** егіншар. Өсімдік шаруашылығы, ауылшаруашылығының екеп өсімдіктерді егін, табиғи өсімдіктерді пайдаланып, халықты таамамен, өнеркәсіпті

шикізатпен, малды жеммен қамтамасыз ететін маңызды бір саласы. **Өсімдік рағы.** бот. Зиянды саңырауқұлақ, бактериялар, кейде аяздың салдарынан өсімдіктің кейбір бөлігінің дұрыс өспей шектен тыс ұлаюынан болатын ісік, бұдыр. **Өсімдік селекциясы.** егіншар. Егін шаруашылық өсімдіктерінің жаңа сорттарын, гибридтерін шығаратын ғылыми әдісі. **Өсімдік сұрпы [сорты].** бот. Морфологиялық белгілері, биологиялық қасиеттері ұқсас және шаруашылыққа қажет екеп өсімдіктер. **Өсімдік сферасы.** ботан. <грек. phyllon – жапырақ, sphaera – шар> Өсімдікке (ауадағы немесе судағы жапырағына, жемісіругына, сабағына және т.б.) әсер ететін ауа немесе су кеңістігі. **Өсімдік таты.** бот. Қоздырғыш класына жататын тат саңырауқұлақтары тарататын аса зиянды және кең таралған өсімдік кенесі. **Өсімдік тектес стиль [өсімдік стилі].** өнер. Өнердегі нәбәтат ою-өрнек, нақыштарын қолдану сарыны. **Өсімдіктер алқабы.** геогр. Жер бедеріне, ауа райына, жыл маусымындағы жылу, ылғалға байланысты өсімдіктер тарап өскен белгілі бір аймақ. **Өсімдіктер анатомиясы.** Өсімдік морфологиясын зерттейтін ғылым саласы. **Өсімдіктер бірлестігі.** бот. Фитоценоз – өскен ортасы біркелкі белгілі бір аймақта өзара және табиғат жағдайымен байланысты өскен өсімдіктер. **Өсімдіктерді қорғау.** экон. Шаруашылық мақсатта қолданылатын ашық және жабық грунттағы егістік пен отырғызылған көшеттерге, мәденилендірілген жерлерге (шалғына, екепағаш алқаптарына және т.б.), табиғи өсімдіктерге (ең алдымен ормандарда) зиян келтіретін азғалармен күресу шаралары. **Өсімдіктердің таралуы.** бот. Табиғат жағдайына (ауа райы, жер беті құрылысы, топырағы т.б.) байланысты өсімдіктердің жаңа аймақты мекендеуі. **Өсімдіктер магнитотропизмі.** бот. Өсімдік сабағының оңтүстік полюске қарай бағытталуы. **Өсімдіктер формациясы.** бот. Фитоформация – флоралық құрылымды әртүрлі, бірақ өсімдіктер өскен орталығы мен ботаникалық түрлері ұқсас бірнеше ассоциациялар. **Өсімдік тынысы.** бот. Өсімдік ағзасында органикалық заттардың физиологиялық тотығу процесі. **Өсімдік тіні.** бот. Анатомиялық, морфологиялық құрылысы, атқаратын қызметі ұқсас клеткалар тобы және клеткадан тыс құрамдар. **Өсімдіктің қоректенуі.** Өсімдіктердің қоршаған ортадан тіршілігіне қажетті химиялық элементтерді қабылдап, бойына сіңіру процесі. **Өсімдіктің қоректік алаңы.** бот. Жеке бір өсімдіктің қоректеніп, дұрыс өсуіне қажет жер көлемі. **Өсімдіктің өсіп-жетілу сатылары.** бот. Өсімдік ағзасы онтогенезіндегі маңызды тіршілік процесінің кезеңдері. **Өсімдіктің суды буландыруы.** бот. Өсімдіктердің денесіндегі артық суды ауаға бөліп шығаруы. **Өсімдіктің суыққа төзімділігі.** бот. Өсімдіктің қысқа мерзімді суықтан және қыстың ұзақ аязынан тіршілігін сақтап қалуы. **Өсімдікті сұрыптау.** бот. Өсімдік пен тұқымның ең жақсыларын көбейту үшін таңдап алу. **Өсімдіктің таз қотыры.** бот. Өсімдіктің беткі тканьдерін, яғни жапырағын, жемісін, өркенін зақымдайтын ауру. **Өсімдік физиологиясы.** бот. Ботаниканың өсімдіктің тіршілік еретін зерттейтін бір бөлімі. **Өсімдік хлорозы.** бот. Өсімдік жапырағы және басқа да органдарының жасыл түсінің өзгеріп, сарғылт-жасыл, сары не ағарып кетуі. **Өсімдік шайлары.** мед. Әртүрлі емдік өсімдіктердің жапырағы, гүлі, тамыры, жемістерінен шай тәрізді қайнатып жасаған дәрілік сұйық зат немесе сол зат дайындалатын кепкен қоспа. **Өсімдік шаруашылығының өнімі.** Ауыл шаруашылық дақұдарын өсірудің нәтижесінде алынған өсімдік текті өнімдер, сондай-ақ көпжылдық екеп ағаштарды өсіру мен пайдаланудан алынған өнімдер.

ӨСІМДІКЖАЙ зат. жаңа. <франц. orangerie> Өсімдіктің өсуіне қолайлы факторларды өзі бақылап, белгілі қалыпта ұстап тұратын арнайы, едәуір күрделі құралдармен жабдықталған орынжай.

ӨСІМДІКЖОЙҒЫ зат. биол. Зиянкес өсімдіктерді жоюда қолданылатын биологиялық құралдар.

ӨСІМДІКСІЗ сын. Өсімдік өспейтін, өсімдік шықпайтын, тақыр.

ӨСІМДІКТАНУ зат. бот. Өсімдіктер жөніндегі ілім; ботаника.

ӨСІМДІЛІК зат. Өнімділік, шығымдылық, түсімділік.

ӨСІМҚОР зат. жағымсыз. Мұқтаждарға үстемелемен қайтаруға қарыз беріп, содан пайда табатын пайдақор адам.

Өсімқор капитал қаржы. Тікелей өндірушілердің қосымша еңбегін иемдену үшін жоғары пайызды өсіммен несиеге берілген ақша.

ӨСІМҚОРЛЫҚ зат. жағымсыз. Несиеге қарыз беріп, оңай пайда табумен шұғылданушылық.

ӨСІМПАЗ сын. сөйл. **Өсімтал.**

ӨСІМТАЛ сын. 1. Тез өскіш, жетілгіш. 2. Тез көбейгіш, көбеюге бейім.

Өсімтал топ зоол. Ұрпақтың пайда болуын қамтамасыз ететін дарақтардың жиынтығы.

ӨСІМТАЛДЫҚ зат. 1. Тез өскіштік, көбейгіштік, көбеюге бейімділік. 2. зоол. Ағзалардың эволюциялық түрде қалыптасқан, қалыпты жағдайда көбею арқылы табиғи өлім-жітімнің орнын толтыру қабілеті. 3. Ауылшаруашылық жануарлары төлдерінің көбею, өсу көрсеткіші.

ӨСІМШЕ зат. матем. Функцияның шексіздікке ұмтылдыратын мәндері.

ӨСІНДІ зат. 1. зоол. Жан-жануарлар денесіндегі өсіп шыққан, көзге көрініп тұратын, әдетте ағзасының артық бөлігі. 2. бот. Өсімдіктің өркені, тамырынан, сабағынан өз алдына бөлініп шыққан бөлігі. 3. анат. Адам ағзасы мүшелерінің басқа мүше бөліктерімен ұласқан бөлігі.

ӨСІҢКІ сын. 1. Аздап өскен, цзынырақ. 2. ауыс. Жоғарылатылған, көтермеленген, үлкен.

ӨСІҢКІЛЕУ сын. 1. Аздап өскен, үлкендеу. 2. Көтеріңкілеу, жайланыңқырау.

ӨСІҢКІРЕ ет. 1. Аздап өсу, цзаныңқырау. 2. ауыс. Есейіңкіреу, ержетіңкіреу.

ӨСІҢКІРЕУ Өсіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ӨСП-ЖЕТІЛ ет. Дамып-толу, өсіп біту, толысу.

ӨСП-ЖЕТІЛУ Өсіп-жетіл етістігінің қимыл атауы.

ӨСП-ӨН ет. 1. Өсімдіктің гүл шашып жайқалуы, жапырақ жаюы, өнім беруі. 2. Өрбіп-өсу, көбею, црнақ жаю, таралу. 3. ауыс. Жетілу, толысу.

ӨСП-ӨНУ Өсіп-өн етістігінің қимыл атауы.

ӨСП-ӨНУШІЛІК зат. Өсушілік, жетілушілік; дамуға бейімділік.

ӨСП-ӨРБУ Өсіп-өрбі етістігінің қимыл атауы.

ӨСП-ӨРБІ ет. 1. Тарау, црнақ жаю, көбею. 2. Ел қатарына қосылу, адам болу, даму.

ӨСП-ӨРКЕНДЕ ет. 1. Өсіп-өну, көбею, таралу. 2. Даму, абаттану, гүлдену.

ӨСП-ӨРКЕНДЕУ Өсіп-өркенде етістігінің қимыл атауы.

ӨСІР ет. 1. Күтін-баптау, көбейту, қарау (мал туралы). 2. Отырғызу, егу, жетілдіру (өсімдік туралы). 3. ауыс. Бағып-қағып, ержеткізу, асырап жеткізу.

ӨСІРПШ зат. Жоғарылатқыш, биіктеткіш.

ӨСІРТ ет. 1. Бағып-қақтыру, ержеткіздіру. 2. ауыс. жағымсыз. Бөскіздіру, бос масаттандыру.

ӨСІРТКІЛЕР зат. бот. <грек. auxano> Өсімдік гормондарының тобы.

ӨСІРУ Өсір етістігінің қимыл атауы.

ӨСІРУШІ зат. Көбейтуші, бағып-қағушы, қараушы.

ӨСІРІЛ ет. 1. Бағылу, көбейтілу. 2. Егілу, отырғызылу.

ӨСІРІЛУ Өсіріл етістігінің қимыл атауы.

1. Бағылу, көбейтілу. 2. Егілу, отырғызылу.

ӨСІРІҢКІРЕ ет. Аздап асырыңқырау, көбейтіңкіреу.

ӨСІРІҢКІРЕУ Өсіріңкіре етістігінің қимыл атауы.

ӨСІРІС ет. 1. Бағысу, қарасу. 2. Ержеткізісу, асырау.

ӨСІРІСУ Өсіріс етістігінің қимыл атауы.

ӨСІР ет. сөйл. Осылай ету.

ӨСІРКІЗ ет. сөйл. Осылай еткізу.

ӨСІРКІЗУ Өсіркіз етістігінің қимыл атауы.

ӨСІТУ Өсіт етістігінің қимыл атауы.

ӨСІШ зат. кәс. Мақта сабағының ең жоғарғы цшы.

ӨТ зат. анат. <лат. belis, fel> Адам мен омыртқалы жануарлар бауырының безді жасушалары шығаратын ас қорытуға қажетті сарғылт-жасыл түсті ащы сұйық зат және осы зат тұратын іші қуыс ағза мүшесі.

Өт айдайтын дәрілер мед. Өт түзілуін және оның ұлтабарға құйылуын үдететін дәрі-дәрмектер. **Өт жолы** анат. <лат. canalis fellae> Өт өзекшелерінен құралып, өтті өт қабына әкелетін өзек. **Өт жүргізу** мед. Өтті айдау, ағзадағы өт бөліну қызметін жақсарту. **Өт қабы** анат. <лат. vesica fellae, лат. vesica қап, fella – өт> Өт уақытша жиналатын, жұқа қабырғалы қап. **Өт қалтасы** анат. Омыртқалы жануарлар мен адам ағзасының іші қуыс, өт жиналып тұратын мүшесінің сыртқы қабы. **Өт өзегі** анат. <лат. ductus fellae> Өтті бауырдан он екі елі ішекке өткізетін түтікше мүше. **Өт өзекшелері** анат. <лат. ductuli fellae> Бауыр бөлікшелеріндегі түзілген өтті өт жолына әкелетін ұсақ түтікшелер.

Өтте тас байлану мед. Холестериндік заттар алмасу процесі бұзылуынан өт қабы мен өт жолында тас пайда болуы. **Өтң аузына құйылды**. Жаны шығып, қатты састы. **Өті жарыла ма?** Несі кетеді екен деген кәо, ұнатпау. **Өті жарылды**. Төзімі таусылды, шыдамы шегіне жетті. **Өтімен жарылды**. Қағанағы қарс айырылды, қатты ашуланды. **Өтін алып аузына құйды**. Жанын көзіне көрсетті, қатты қысты. **Өтін жара жалынды**. Әбден таусыла тілек айтты. **Өтіңменен жарылма**. Құр босқа күйіп-ніспе, бос нәрсеге таусылма.

ӨТ зат. жерг. Сыйрда болатын ауру.

ӨТ ет. 1. Бір нәрсенің арасынан жүру; бойынан, қабатынан асып кіру, тесіп шығу.

2. Бір жазадан екінші жағаға, арғы бетіне шығу.

3. Бір жерден екінші жерге қарай бағыттала қозғалу, жүру. 4. Бір елден екінші елге кету, ел асу, бөтен жерден қоныс тебу. 5. ауыс. Қоғамның белгілі бір цйымына мүше болу. 6. ауыс. Белгілі бір әрекеттің, уақиғаның іске асуы, болуы.

7. ауыс. Қаза болу, демі біту; қайтыс болу, өлу. 8. ауыс. Өмір сүріп кету, тіршілік ету. 9. ауыс. Біту, түгесу, таусылу. 10. ауыс. Сатылу, сатып алушысын табу. 11. ауыс. қарап. Күйеуге кету, тұрмысқа шығу.

Өткен гүмбір. Басынан өткергені бар, қызығы, өмір-тіршілігі. **Өткен заманда [заман]**. фольк. Ертеде, бұрында, баяғыда. **Өткен күннің белгісі жоқ**. Өмір зырлап, білінбей, білдірмей өтіп кетеді деген мағынада. **Өткен шақ**. лингв. Іс-қимылдың өткен, кезде болғанын білдіретін етістік шағы.

ӨТ ет. Қайралған құрал-жабдықтың өткірленуі, кесуі.

ӨТАЙДАҒЫШ сын. мед. Ағзадағы өтті жүргізетін, өттің бөліну қызметін белсендіретін.

ӨТЕ үст. 1. Аса, сонша, ерекше. 2. Тым, тінті.

Өте тұшы су, су шар. Құрамындағы еріген тұздардың мөлшері 0,1 г/дм³-ден аспайтын табиғи су.

ӨТЕ ет. Парызын, міндетін, шығынын, қарызын, аманатын, айыбын және т.б. қайтару, құтылу, орындау және т.б.

ӨТЕГЕН сын. жерг. 1. Өткір. 2. ауыс. Пысық, өзжет.

ӨТЕК зат. сөйл. **Үтік.**

ӨТЕК зат. көне. Ертедегі әкімшілік-аумақтық бірлік аты.

ӨТЕКТЕ ет. жерг. Үтіктеу, киім-кешек, матаның қыртысын үтікпен жазу.

ӨТЕКТЕЛ ет. Үтік басылу.

ӨТЕКТЕЛУ Өтектеп етістігінің қимыл атауы.

ӨТЕКТЕТ ет. сөйл. Үтіктету, үтік басқызу.

ӨТЕКТЕТУ Өтектеп етістігінің қимыл атауы.

ӨТЕКТЕУ Өтектеп етістігінің қимыл атауы.

ӨТЕКТЕУЛІ сын. сөйл. Үтіктеулі, қыры, қатпары жазулы.

ӨТЕКТЕУСІЗ сын. Үтіктеусіз, үтік-телмеген, қыр қатпары жазылмаған.

ӨТЕЛ зат. Әбден пайдаланылып, тозығы жеткен көр-жер, ескі-құсқы зат, мүлік. // Ескі, тозығы жеткен.

ӨТЕЛ ет. 1. Орны толу, қайтарылу.

2. ауыс. Атқару, орындау (міндет, борыш, парыз т.б.).

Өтелмес шығын. Орны толмас кемшілік, шығын.

ӨТЕЛЕКТЕ ет. жерг. 1. Тасымалда.

2. Бірден екіншіге, одан цшінші сатыға топырақты биікке шығару.

ӨТЕЛЕКТЕУ Өтелектеп етістігінің қимыл атауы.

ӨТЕЛМЕГЕН сын. экон. 1. Дебиттар мен борышкерлік міндеттемелері төленбеген.

2. Чек не траптасы төлеуге әлі цсынылмаған.

3. Акционерлік капитал ретінде корпорация (теңгерімінде көрсетілген, иелері ұстап қалатын (акциялар)).

ӨТЕЛМШ сын. сөйл. Алдағы уақытта өтелемін.

ӨТЕЛСЕРІ [ор. утиль сыры] зат. сөйл. Көр-жер, ескі-құсқы.

ӨТЕЛУ Өтел етістігінің қимыл атауы.

1. Қайтарылу, орны толу. 2. ауыс. Орындалу, атқарылу.

ӨТЕЛІМДІЛІК зат. экон. Инвестициялық жобалардың тиімділігінің бағалау белгісі.

Өтемілділік әдісі. экон. Инвестициялық жобалардың тиімділігін бағалау әдістерінің бірі.
Өтемілділік мерзімі. экон. Бастапқы инвестициялардың алынған табыс есебінен қайтарылу уақыты.

ӨТЕМ зат. Төлем, шығынның орнын толтыратын өтеуі.

Өтем заңы. лингв. Тіл ғылымында анықталған тілдік тәсілдердің бірінші орнын екіншілері толықтырып, теңестіріп тұратындығы туралы заң.
Өтем қоры. экон. Жай ұдайы өндірістің мақсатты көзі.
Өтем шығындары. экон. Табиғатқа кері антропогендік әсердің салдарынан қалыптасқан, халықтың өмірі немесе өндіріс үшін материалдық және табиғи ресурстардың жекелеген түрлерін дайындау үшін жұмсалатын қосымша шығындар.

ӨТЕМАҚЫ зат. құқық. <лат. compensatio> Азаматтық құқыққа заңмен белгіленген белгілі бір себептерге байланысты азаматтық-құқықтық міндеттердің бұзылуы салдарынан туындаған шығындардың орнын толтыру үшін берілетін төлем.

ӨТЕМДІК сын. Өтемеге қатысты, өтемеге тән.

Өтемілдік баж. экон. Өтемілдік шараларды енгізу кезінде қолданылатын және үкімет қаулысы негізінде шет мемлекет қаражаттандыратын тауар импорттына кеден бажының базалық мөлшерлемесінен тыс белгіленетін баж.

Өтемілдік баланс. экон. Коммерциялық несиенің пайыз түрінде көрсетілген бөлігі; бұл бөлікті қарыз алушы банкте депозит ретінде ұстауға міндетті.
Өтемілдік келісім. а) экон. Белгілі бір талаптарға негізделген және белгіленген мерзімде өтелетін несие мен көрсетілетін қызметтерді өтеуге байланысты сыртқы сауда мәмілесі. ә) қаржы. Отандық валютаға айырбастау үшін шетелдік валюта түрінде қарыз беру туралы келісім.

Өтемілдік қарыз. қаржы. Валюталық қатердің немесе валюталық шектеудің алдын алу немесе бейтараптандыру мақсатымен отандық валюта түріндегі қарызға айырбас ретінде шетел валютасы түрінде қарыз беру туралы келісім.

Өтемілдік лизинг. қаржы. Қаржы лизингінің бір түрі, жалгер жалаға алу ақысы ретінде лизингтік фирмаға жала алынатын машиналар мен жабдықтар пайдалана отырып, өндіріс тауарды жеткізетін лизинг нысаны.
Өтемілдік мәміле. экон. Тауарларды тең құнға өзара жеткізуді көздейтін сатып алу-сату шарты.

ӨТЕ-МӨТЕ үст. 1. Ерекше, айрықша, аса, тым. 2. Әсіресе, бәрінен де.

ӨТЕМПҮЛІ: өтемпұл нормасы. экон. Өтемпұл жарнасының белгілі бір кезеңде белгіленген мөлшерінің негізгі өндірістік капиталдардың баланстық құнына қатынасы; пайыз есебімен көрсетіледі.

ӨТЕН зат. жерг. 1. Үй, шаңырақ, баспана. 2. Отан, ата қоныс.

ӨТЕР-ӨПТЕСТЕ үст. Болар-болмаста, шамамен алғанда.

ӨТЕС зат. сөйл. **Өтесін.**

ӨТЕС = е т. Бірге өтеу.

ӨТЕСУ Өтес етістігінің қимыл атауы.

ӨТЕСІН зат. Бір нәрсенің қарымтасы, есесі, төлемі.

ӨТЕТ = е т. Орнын толтырту.

ӨТЕТКІЗ = е т. Орнын толтыртқызу.

ӨТЕТКІЗУ Өтеткіз етістігінің қимыл атауы.

ӨТЕТУ Өтет етістігінің қимыл атауы.

ӨТЕУ Өте етістігінің қимыл атауы.

Өтеу қоры. экон. Қоғамдық жиынтық өнімінің өндіріс барысында тұтынылған өндіріс құрал-жабдығын өтеуге пайдаланылатын бөлігі.

Өтеуі жоқ. Орындалмас, арманда кеткен.
Өтеуі қайтты. а) Төлеуі орнына келді. ә) Есесі қайтты, қаруы қайтты.
Өтеуін төлеп алу. экон. Өндіріс құрал-жабдығын, жерді меншікпенушінің өзгеру нысаны.

ӨТЕУЛІ сын. Өтелінген, төленген.

ӨТЕУСІЗ сын. Өтелмеген, орны толмаған.

ӨТЕУШІ зат. Борышын, міндетін қайтарушы, орнын толтырушы.

ӨТЕУШІЛІК зат. Міндетін, парызын, қарызын орындаушылық.

ӨТЕУІ зат. Бір нәрсенің төлемі, қарымтасы.

ӨТЕШЕК сын. 1. Өткелі, тұрақсыз. 2. Өтіп бара жатқан, өткелі тұрған.

ӨТКЕЛ зат. 1. Судан (өзеннен) кешіп, арғы бетке өтетін таяз жер. 2. өск. Әскерлердің су кедергілерінен өтуі кезінде пайдаланылатын өзеннің, көлдің бір телімі. 3. т. е. Жол қозғалысы ағынынан жүргізуіге еркін өтуге мүмкіндік беретін жол телімі. 4. ауыс. Ауыр жағдай, қиын іс, тар кезең; қиыншылық.

Өткел бермеді. а) Өзеннен өту қиынға соқты.

ә) Буырқанып, тасыды, суы көтеріліп кетті (өзен). б) Бағынбады, ырқына, дегеніне көнбеді, ойындағыдай болмады.
Өткелден аттады. Өткелден өтті.
Өткел тапқыш төтеден. Жоқ жерден жол тауып кететін, айлакер.

ӨТКЕЛ зат. жерг. Жол, кезек, мүмкіндік.

ӨТКЕЛЕК зат. 1. Көп малды ұстау үшін арнайы жасалған ені тар қоршау. 2. Асу, бір дөңнен екіншісіне өтетін ара. 3. т. е. Малды жеке-жеке өткізу үшін ағаштан жасалған ені тар қоршау. 4. ауыс. Азабы көп қиын жағдай, қысылшаң кезең.

Өткелектен өтті. Азап шекті, қиындық көрді.

ӨТКЕЛЕКТЕТ = е т. Араға біреуді немесе бірдемені салып өткізіп жіберту.

ӨТКЕЛЕКТЕТУ Өткелектет етістігінің қимыл атауы.

ӨТКЕЛЕКШЕ сын. Өткелек тәрізді, өткелекке ұқсатып.

ӨТКЕЛҚАҒАЗ зат. ресми. Рұқсат етілген қағаз; «пропуск».

ӨТКЕЛСІЗ сын. Кешіп өтетін жері жоқ, өткелі жоқ.

ӨТКЕЛШІ зат. Өткел жасаушы.

ӨТКЕН үст. 1. Кешегі, бүгіннің алдындағы. 2. Осының алдындағы, өтіп кеткен. // Тарих, тарихта қалған уақыт; бүгінге дейінгі кез.

Өткен заман. Өтіп кеткен дәуір, өткен шақ.

Өткен күн. Осыған дейінгі кез, өтіп кеткен шақ.

Өткен күнгі. Бұрынғы кездегі, осыған дейінгі уақыттағы. **Өткен мен кеткен.** Өтіп кеткен оқиға, бұрынғы болғандар, осыған дейінгі уақыт.

ӨТКЕНДЕ үст. Осының алдында, осыдан біраз күн бұрын.

ӨТКЕНДЕП үст. Бұрынғы, өткен кездегі.

ӨТКЕН-КЕТКЕН сын. 1. Ары-бері жол жүрген, жолда жүріп кезіккен, барар-қайтар жолында жолыққан, ары-бері жол жүрген адам; барар-қайтар жолында соғып кеткен адам, жолаушы, жүргізуші. 2. Бұрынғы-соңғы, бұған дейінгі, өткен кездегі. // Тарих, байырғы, бұрынғы заман туралы білім. // Бұрынғы болған оқиғалар, өтіп кеткен уақыт. //

ӨТКЕР = е т. 1. Белгілі бір жұмысты, шаруаны атқару, орындау. 2. Міндетін өтеу, парызын орындау. 3. Тіршілік кешу, уақыт (өмірін) өткізу. 4. Өткізіп жіберу, өткізу. 5. Басынан кешіру. 6. Атап өту, ырым-жоралғысын жасап, жұртты орындау.

ӨТКЕРМЕ зат. этн. Қазақша жіп байлаудың бір түрі.

ӨТКЕРМЕ зат. этн. Терме өрнегіне пайдаланатын жабдық.

ӨТКЕРМЕ зат. құр. Теміржолдан кесе өту үшін немесе пароходқа мінуге т. б. арналып салынған көпір.

ӨТКЕРМЕ зат. т. е. Цилиндр немесе конус формалы стержень (өзек).

ӨТКЕРМЕ зат. кен. Жер астындағы негізгі кен қазбаларының арасында адамдар қатынас жасауға арналып қазылған жатық немесе көлбеу қазба.

ӨТКЕРМЕЛЕ = е т. этн. Өткерме байлау түрімен бекіту.

ӨТКЕРМЕЛЕ = е т. қолөнер. Ары-бері өткізіп ілу арқылы тоқу.

ӨТКЕРМЕЛЕН = е т. Жалғану, өткізіліп бекітілу, ары-бері өткізілу.

ӨТКЕРМЕЛЕНУ Өткермелен етістігінің қимыл атауы.

ӨТКЕРМЕЛЕУ Өткермеле етістігінің қимыл атауы; ары-бері өткізу. // қолөнер. Терме тоқудың әрі-бері өткізіп ілу арқылы ерекшеленетін түрі.

ӨТКЕРМЕЛІ сын. Өткермесі бар, баумен жалғанған.

ӨТКЕРУ Өткер етістігінің қимыл атауы.

ӨТКЕРУШІ зат. Өткізуші, басынан кешуші.

ӨТКЕРІЛ = е т. Өткізілу, атқарылу.

ӨТКЕРІЛУ Өткеріл етістігінің қимыл атауы.

ӨТКЕРІС = е т. Атқарысу, өткізісу.

ӨТКЕРІСУ Өткеріс етістігінің қимыл атауы.

ӨТКІІЗ зат. этн. Оттың орнын ойық етіп қалдырып, суық өтпеу үшін айнала төңірек жерге (бірінші қабатқа) жаяуға арналған киіз.

ӨТКІІЗ = е т. 1. Бір нәрсенің бойынан, арасынан асып кіргізу, тесіп шығару. 2. Бір бетінен екінші бетіне шығару, бір жағадан келесі жағаға.

3. экон. <лат. realis> Мүлкті немесе бағалы қазғандарды ақшаға айналдыру – тауардың құнын толық төлеген сатып алушыға сату (табыстау).

4. физ. Бойынан өзі арқылы еркін қозғалту, жіберу. **5.** ауыс. Атқару, өткеру. **6.** ауыс. Тапсыру, табыстау. **7.** ауыс. Сату. **8.** ауыс. Сайлау, тағайындау. **9.** ауыс. Жүргізу, жүзеге асыру. **10.** ауыс. Өмір сүру, күн кешу. **11.** ауыс. Артта қалдыру.

Өткізіп алды. Асқындырып алды, уақыты өтіп кетті, асқындып кетті.

ӨТКІЗІПШІ зат. физ. Өзінің бойына электр тоғын, жылылықты өткізетін дене, материал, зат. // Өз бойынан өткізе алатын қабілеті бар.

Өткізгіш құбыр. т. е. Дала жағдайында жанармай жеткізетін техникалық құралдар кешені.

Өткізгіш ұлпалар. б. о. т. <лат. textus conductorii> Өсімдіктің барлық мүшелеріне қоректік заттар жеткізетін жасушалар тобы.

ӨТКІЗІПШІТІК зат. Токты, жарықты, жылуды өткізетін қасиет.

ӨТКІЗДІР = е т. 1. Тапсырту, табыс еттіру. 2. ауыс. Атқарту, жасату.

ӨТКІЗДІРТ = е т. Жасаттыру, жүргіздіру.

ӨТКІЗДІРТУ Өткіздірт етістігінің қимыл атауы.

ӨТКІЗДІРУ Өткіздір етістігінің қимыл атауы.

ӨТКІЗУ Өткіз етістігінің қимыл атауы.

Өткізу жолағы. и н ф. <ағыл. bandwidth> Байланыс арнасы тасымалдай алатын сигнал жиіліктерінің ауқымы. **Өткізу кооперативі.** Ауылшаруашылық өнімдерін сатып алып, сақтау, өткізу мақсатымен жарнамалау үшін құрылған ұйым. **Өткізу осі.** әск. Өткізу байланыстарын ұйымдастыру тәсілі. **Өткізу тәртібі.** әск. Қызметінің аймаққа (әскери бөлімге, мекемеге, орынға, жабық түрдегі кәсіпорынға, т.б.) кіру мен шығудың, түрлі заттарды (жүктерді) кіргізу мен шығарудың, жеке құрам мен келушілердің қызметінің аймақта болуының тәртібін анықтайтын, міндетті түрде орындалатын ережелер жүйесі.

ӨТКІЗУ-ТЕКСЕРУ: өткізу-тексеру пунктi. әск. Шекарадағы аудандарды, адамдарды, тауарларды өткізу тәртібін реттеп, тексеріп отыратын пункт.

ӨТКІЗУШІ зат. 1. Сатушы, сатып алуға табыстаушы. 2. Атқарушы, жүзеге асырушы.

ӨТКІЗІЛ= е т. 1. Жүргізілу, ашылу, ұйымдастырылу. 2. Сатылу, ақшаға берілу. 3. Тапсырылу, жіберілу.

Өткізілген өнім. экон. а) Дайындалған, жөнелтілген және тұтынушы, өткізуші немесе сауда жасаушы ұйым (делдал) ақысын төлеген өнім. ә) Өнеркәсіп орындарының сыртқа шығарылған және оған тапсырыс беруші немесе өткізу ұйымдары ақы төлеген өнімі.

ӨТКІЗІЛУ Өткізіл етістігінің қимыл атауы. **ӨТКІЗІМ** зат. экон. Өнім (тауар) өткізуді (сатуды), қызмет көрсетуді және оны меншіктену құқығын дайындаушыдан (сатушыдан) тұтынушыға (сатып алушыға) табыстауды қамтамасыз ету қызметі.

ӨТКІЗІМДІЛІК сын. 1. физ. Өткізгіштік, қабылдағыштық. 2. экон. Бір нәрсенің оңай сатылуы немесе сатып алынуы мүмкіндігінің көрсеткіші.

ӨТКІЗІС= е т. 1. Бір жерден екінші жерге жеткізуге, апарысу. 2. ауыс. Атқарысу. 3. ауыс. Ұйымдастырысу, жүргізісу.

ӨТКІЗІСУ Өткізіс етістігінің қимыл атауы.

ӨТКІЛІК зат. сөйл. **Өткелек.**

ӨТКІН сын. Шебер, ісмер.

ӨТКІН: өткің жел. Өңменнен өтетін, ызғарлы жел.

ӨТКІНШЕК сын. сөйл. **Өткіңші.**

ӨТКІНШЕКТІК зат. Тез өтетіндік, уақытшалық.

ӨТКІНШІ сын. 1. Бірден жауып, бірден басылатын (жаңбыр). 2. Олай-былай жүретін, ары-бері өтіп бара жатқан. 3. Қысқа, болар-болмас. 4. Тұрақсыз, алдамшы.

Өткіңші жаңбыр. Аспан ала бұлттан келіп, тез өтетін жауын. **Өткіңші өмір.** поэт. Жалған дүние, осы дүние.

ӨТКІНШІДЕЙ сын. 1. Өткіңші тәрізді, тез өтетін, өте шығатын. 2. ауыс. Қысқа, келте.

ӨТКІНШІЛІК зат. Тез арада өтетіндік, қысқа мерзімділік, уақытшалық.

ӨТКІР сын. 1. Қайралып жүзі өткірленген, тез кесетін. 2. ауыс. Батыл, пысық, өжет (адам). 3. ауыс. Бар шындықты бүкпесіз, батыра айтатын, қатал, шыншыл. 4. ауыс. Денеден бірден өтіп кететін, қатты (ыстық немесе суық).

Өткір әзіл. бейн. Кемшілікті дөп басып, шындықты жасырмай күлдіргі түрде жеткізетін астарлы сөз. **Өткір бу.** тех. Технологиялық мақсаттар үшін өндірістік аппараттарға буқазаннан жіберілетін бу. **Өткір жүрек.** Алғыр, батыл, өжет. **Өткір көз.** Отты, қырағы көз. **Өткір өлең.** Шынышыл өлең. **Өткір радиация.** физ. Ядролық жарылыс кезінде тарайтын радиоактивті сәулелер (гамма-сәулелер мен нейтрондар), ядролық жарылыс кезінде пайда болып, лезде жан-жаққа тарайтын, көзге көрінбейтін және адамдар сезінбейтін сәуле ағыны. **Өткір сөз.** Тілі мірдің оғындай, бетің бар, жүзің бар демеі, тура сойлейтін. **Өткір тіл.** Өте батыл айтылған, орын түсетін сөз. **Өткір тілді.** Беті-жүзіне қарамай өжет сойлейтін, сөзі өткір.

ӨТКІРЛЕ= е т. 1. Құрал-саймандарды жүзін қайраққа, шарыққа салып қайрау, өткір ету. 2. ауыс. Бір нәрсені құлпырту, әсерлі, өтімді ету.

ӨТКІРЛЕН= е т. 1. Жүзі қайралу, өткір етілу. 2. ауыс. Әсері күшею. 3. ауыс. Құлпыру, күшіне ену, сәніне ену т.б.

ӨТКІРЛЕНДІР= е т. Өткір еттіру.

ӨТКІРЛЕНДІРУ Өткірлендір етістігінің қимыл атауы.

ӨТКІРЛЕНУ Өткірлен етістігінің қимыл атауы.

ӨТКІРЛЕТ= е т. 1. Қайрату, өткір ету. 2. ауыс. Ұштай түсірту, әсерлендіре түсірту; батылдандыру.

ӨТКІРЛЕТУ Өткірлет етістігінің қимыл атауы.

ӨТКІРЛЕУ¹ сын. 1. Өткірірек, өтімі жақсырақ. 2. ауыс. Қаттырақ, күштірек (ыстық, суық т.б.). 3. ауыс. Әсерлірек, нақыштырақ.

ӨТКІРЛЕУ² Өткірле етістігінің қимыл атауы.

ӨТКІРЛІК зат. 1. Өтімділік, кесіп түсушілік. 2. ауыс. Батылдық, өжеттілік, алғырлық. **ӨТКІСІЗ:** арасынан қыл өткісіз. Тапту-тәтті, ынтимақты.

ӨТКІШТІК зат. Өту қасиетіне ие, өтіп кететіндік, өткізгіштік.

ӨТМЕК зат. сөйл. **Өтпек.**

ӨТМІШ сын. ескі кіт. Өтіп жатқаны, өтуі жөнінде, өту барысы туралы.

ӨТПЕ зат. әск. Әртүрлі ұрыс әрекеттері түрлеріндегі міндеттерді атқару кезінде өз әскерлерін өткізуге арналған орындар.

Өтпелер жасау. әск. Әртүрлі ұрыс әрекеттері түрлеріндегі міндеттерді атқару кезінде өз әскерлерін өткізуге арналған орындарды тазарту. **Өтпе сәуле.** физ. Көзге көрінетін спектрдегі сәулелерге қарағанда толқын ұзындығы артық болатын алыс қашықтықтағы сәуле.

ӨТПЕЖЕЛ зат. Еркін қозғалыстағы жел, желорай.

ӨТПЕК зат. Тар кезең, қиын, ауыр жағдай.

ӨТПЕЛІ сын. 1. Бірінен біріне өтуге болатын, ауыспалы. 2. ауыс. Тез ұмыт болатын, өткіңші. 3. Өткіңші, тұрақты емес, тұрақтамайтын.

Өтпелі батпақтар. су шар. Өсімдік жамылғысына және оларды қоректендіретін сулардың минералдылығына қарағанда ойпаңдық және беткейлік батпақтардың екі ортасындағы аралық сипатқа ие батпақ түрі. **Өтпелі белдем.** экол. <лат. margo – шет, zone – белдем> Табиғат жүйелері тұрақсыз күйде болатын ландшафт белдемдерінің арасындағы шегаралық жолақ.

Өтпелі дәуір. тар. Қоғамның бір құрылыстан екінші құрылысқа аяқ басқандағы аралық кезеңі, жаңа қатынастардың толық орнықпай, ескі қатынастардың бұзылған шағындағы ауыр ауыспалы кезең. **Өтпелі кезең.** а) психол. Адам өмірінің жасөспірім шақтан бозбала, бойжеткен шаққа өтуі, балалықтан ересек өмірге аяқ басқан аралығы. ә) экон. Экономикалық жүйенің түбегейлі реформаларына байланысты ел экономикасы жаңа, сапалық өзге күйге көшетін уақыт кезеңі. **Өтпелі қисық сызық.** физ. Топырақтың кеуектілік көрсеткіші мен топырақ сығылуы кезінде оның бір жаққа ұлғаюын болдырмайтын қысымның арасындағы байланыс. **Өтпелі турнир.** спорт. Төменгі топтан жоғары топқа өту үшін іріктеу ойындары.

ӨТПЕЛІЛІК зат. Бірінен біріне өтуге болатындық, ауыспалылық; тұрақсыздық.

ӨТТЕЙ сын. 1. Өт тәрізді, өт сияқты. 2. ауыс. Сары, ащы зәрдей, запырандай.

Өттей өш. бейн. Қатты өш, кектесулі.

ӨТТЕН= е т. Сарғыштау, сарғыш түске ену.

ӨТТЕНУ Өттен етістігінің қимыл атауы.

ӨТПІ сын. 1. Құрамында өті бар. 2. ауыс.

Ащы, қышқыл.

Өтті саңырауқұлақ. өс. Қылқанды орманда өсетін ақ саңырауқұлаққа ұқсас, басының төменгі жағы алқызыл-қоңыр немесе қызыл қоңыр түсті, жұмсағы сығанда тез қызғылт тартатын саңырауқұлақтың түрі.

ӨТПІК зат. Ащы зәр, қыжыл, ащы.

ӨТПІ-КЕТПІ сын. 1. Өтпелі, өткіңші. 2. Өтіп кеткен. 3. Аласы-бересі, қарызы. 4. Болары болды, боаяуы сіңген. 5. Артта қалған, естелікке айналған, тарих боп қалған.

ӨТУ Өт етістігінің қимыл атауы. 1. Бір жагадан екінші жагаға шығу. 2. Жүру, жүзеге асу. 3. Жылжу, уақыттың ауысуы. 4. Бір жерден екінші жерге жету, қозғалу. 5. әск. Сарбаздардың, жеке топтардың немесе жаяу әскер (мото-жаяу әскер), әскери десант немесе аэромобильді әскерлердің қарсыластың орналасқан жеріне жасырын енуден тұратын әскерлердің іс-әрекет тәсілі. 6. ауыс. Мүшелікке алыну.

Өту коэффициенті. физ. Сынған және түскен толқындар интенсивтілігінің қатынасы.

ӨТІ зат. Желдің, дауылдың, суықтың т.б. кәрі, олар ең ызбарлы болатын, өңменнен өтетін түс, жер.

ӨТІЛ¹ зат. Өтініш, тілек, талап.

Өтіл қылды. Рұқсат сұрады, өтінді. **Өтіл салды.** Қолқа салды, тілек білдірді.

ӨТІЛ² зат. 1. Зат, дүние. 2. ауыс. Көмек, қолдау, жәрдем.

Өтілі өтті. Біреуге жақсылығы өтті, қызметі сіңді.

ӨТІЛ³ зат. Азаматтың белгілі бір мамандық бойынша жұмыс істеген жылдарының жалпы саны, еңбек еткен мерзімі.

ӨТІЛ⁴= е т. Өтіну, тілек ету.

ӨТІЛ⁵= е т. Өткізілу, жүргізілу.

ӨТІЛУ¹ Өтіл¹ етістігінің қимыл атауы; өтіну, сұрау.

ӨТІЛУ² Өтіл² етістігінің қимыл атауы; өткізілу, жүргізілу.

ӨТІМ зат. 1. Бір нәрсенің өтуі, сатылу қарқыны; өтімділік. 2. ауыс. Әсер, күш, ықпал. 3. ауыс. Әйел, күйеу ретінде ұнаушылық, әйелдікке, күйеудікке баланушылық.

Өтімі жөк. а) Беделі жүре бермейтін, сөзі өтпейтін. ә) Құнсыз, арзан (зат туралы).

ӨТІМДІ сын. 1. Қолдан-қолға тез өтетін; базарлы, сатылымы жоғары. 2. Өту қабілеті жоғары, кез келген жерден жүріп кете алатын. 3. ауыс. Әсерлі, күшті, ықпалды, беделді. 4. ауыс. Жылпос, жылмақай. 5. ауыс. Жұғымды, тіл табысқыш, еті тірі.

Өтімді активтер қаржы. Оңай өткізілетін қаражат – мемлекеттік қысқа мерзімді бағалы қағаздар. **Өтімді коэффициент** экон. Несие алушының қысқа мерзімде төлей алатындығын көрсететін міндеттеме. **Өтімді қаражат** қаржы. Борышқорлық міндеттемелерді өтеу үшін пайдалануға болатын ақшалай қаражат пен басқа да активтер. **Өтімді сөз**. Ықпал, әсері күшті, беделді сөз.

ӨТІМДІК зат. сөйл. жерг. 1. Өтімділік. 2. ауыс. Өткірлік, ширақтық, еті тірлік.

ӨТІМДІЛЕУ сын. 1. Сөзі өткіррек, айтқанын істете алатындай (адам). 2. Жоғары бағамен сатылатын нарықтылау, құндылау.

ӨТІМДІЛІК зат. 1. Жұмсалған шығынның (қаражат, т.б.) ақталу, қайта өндірілу жайы. 2. экон. <лат. liquidus> Материалдық құндылықтарды өткізудің, сатудың, қолма-қол ақшаға айналдырудың оңайлығы; субъектінің өз активтерін қолма-қол ақшаға айналдыру және борышқорлық міндеттемелерін орындау қабілеті (төлем төлеуге қабілеттілік). 3. хим. Жартылай өтімді жарғақтың бөлінетін қоспа құрауыштарын өзінен өткізу қасиеті. 4. өск. Жергілікті жердің өтімділігі – өскерлердің жылжыуы үшін оның қолайлылық дәрежесі. 5. Ұрыстық және көліктік мәшинелерінің түрлі жол жағдайларында және жолсызда ілгерілеу мүмкіндігі. 6. ауыс. Қадірлік, қасиеттілік.

Өтімділік коэффициенті қаржы. Қарыз алушының қысқа мерзімді міндеттемелерді төлеу қабілетін көрсететін коэффициент.

ӨТІМДІРЕК сын. 1. Өтімділеу. 2. ауыс. Беделдірек, құрметтірек. 3. ауыс. Тартымдырақ, ұнамдырақ.

ӨТІМПАЗ сын. Өтуге бейім, өткіш.

ӨТІМСІЗ зат. экон. 1. Ағымдағы борыштары мен міндеттемелерін төлеуге қаражаты жетпейтін фирма. 2. Нақшы ақшаға еркін айырбасталмайтын бағалы қағаздар. 3. Белсенді түрде сауда жасауға келмейтін, залал шекпей, бірден сатыла қоймайтын ақциялар, облигациялар. 4. Белсенді нарығы жоқ, сату үшін біраз уақыт қажет ететін активтер.

ӨТІМСІЗ сын. 1. Өтімі нашар, өтпейтін. 2. ауыс. Құлақ аспайтын, көңілге қонбайтын (сөз).

Өтімсіз заттар экон. Өндірісте пайдаланылмайтын тауар-материалдық құндылықтар және айналым құралдары айналымдылығының нормативтік мерзімі бойынша өткізілмеген дайын өнім.

ӨТІМСІЗДІК зат. 1. экон. Өтпейтіндік, өтімі нашар. 2. Міндеттемені уақытында орындауға мүмкіндіктің жоқтығы. 3. ауыс. Жақнайтындық, ұнамайтындық.

ӨТІМТАЛ сын. сөйл. 1. Өтімпаз. 2. ауыс. Жылпос.

ӨТІМ-ТЕСІК сын. Шұрқ-тесік, сау тамтығы жоқ, оне бойынғы бәрі тесік-тесік.

ӨТІН = е т. 1. Қиылып сұрау, тілек білдіру. 2. Жалынғы-жалтаю, жалбарыну.

ӨТІНДІР = е т. Сұрату, жалындыру.

ӨТІНДІРУ Өтіндір етістігінің қимыл атауы.

ӨТІНУ Өтін етістігінің қимыл атауы.

ӨТІНУШІ зат. Бір нәрсені қолқалаушы, қалаушы адам.

ӨТІНІМ зат. ресми. Белгілі бір тауарды алуға, қызметтің көрсетілуіне жазбаша түрде рәсімделген шет.

ӨТІНІС = е т. Жалбарынысу, жалынысу, бірге сұрасу.

ӨТІНІСУ Өтініс етістігінің қимыл атауы.

ӨТІНІШ зат. 1. Арыз, тілек, қалау, сұрау. 2. ресми. Ресми қатынаста бір жақтың немесе тараптың екінші жаққа жазбаша түрде рәсімдеп білдірген сұрауы, арыз-талабы.

ӨТІНІШ-МІНДЕТТЕМЕ зат. экон. Шпаруашылық жүргізуші субъектілер мен ұйымдардың банкітері жай несие шоттары бойынша да, арнаулы несие шоттары бойынша да несие беру кезінде пайдаланатын құжат.

ӨТІНІШ-СЕНІМХАТ зат. ресми. Сенімхат негізінде ақцияларды ұстаушыларға компания беретін ақпарат.

ӨТІНІШТІ сын. Өтінген, жалынғышты.

ӨТІҢКІРЕ = е т. Сәл ілгері озу; аздап өту.

ӨТІҢКІРЕУ Өтіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ӨТІРІК сын. 1. Шындыққа қарама-қарсы, шын емес, жалған; рас емес. // Жалған сөз, жалғандық, өтірік айтушылық. 2. психол. Шын мәніндегі жағдайды әдейі бұрмалауға саятын қарым-қатынас феномені. // Әдейі, сынау үшін, алдарқатып.

Өтірігі қыспады. Өтірікті келістіре алмады, сендіре алмады. **Өтірігі шықты**. Алдағаны белгілі болды, жалған сөзі әшкереленді. **Өтірік айтса [болса], жаны шықсын** қарғ. Алдаса, жалған айтса, сестей қатсын деп қарғанып-сілеу. **Өтірік айтты**. Алдады, жалған сөйледі. **Өтірік айту**. Жалған, бұрмаланған, жала сөз айту, өтірікшілік. **Өтірік ат**. Лақап ат, бұркеншік ат. **Өтірік емес [бірі өтірік емес]**. Рас айтам, еш алдауым жоқ деп сендіру мәніндегі сөзқолданыс. **Өтірікке жүйік**. Өтірікші, суайт, шімірікпен өтірік айтып үйренген. **Өтірік жылады**. Өтірік бейшара болды, жасандылық көрсетті, жыланды. **Өтірікке сүттей ұйыды**. Жалған сөзге бас шірғи сенді, үйіріліп түсті. **Өтірікке шығарды**. Жоққа шығарды, терістеді. **Өтірік қосты**. Жалған сөз араластырды. **Өтірік өлең**. ә д е б. Қазақ халқының тұрмыс салтына байланысты құлкілі сюжетке құрылған, сатиралық өлең. **Өтірік өлу**. з о о л. <грек. tanatos> Өз тірілігін қауіп-қатерден сақтау үшін жануарлардың мінез-құлқында байқалатын қорғаныш реакциясы. **Өтірік өрге баспас**. Өтірік бәрібір әшкереленеді, тез ашылады. **Өтірікпен ауыздандырған**. Жалған айту бойына туа сіңген. **Өтірік пен өсекті жүндей сабады**. Жалған сөзді қарша боратты, біреуді гайбаттады. **Өтірік соқты**. Өтірік айтты, жалған сөйледі. **Өтірік сөз жанға байлау болмайды**. Жалған айту абырой әпермейді. **Өтіріктің құйрығы бір-ақ тұтам**. Жалған ұзаққа бармайды, қанша тігісін жатқызса да, арты тез ашылады. **Өтірікті судай сапырды [сықпыртты]**. Жалған сөзді неше саққа жүгіртіп айтты, өтірік соқты. **Өтірікті шындай [шын] қылды**. Өтірік сөзді шын қылып айтты, көзбен көргендей баяндады. **Өтірікті шындай, шынды Құдай ұрғандай қылды**. Жалған сөзге сендірді, иландырды, жалған әңгімені судай сапырды.

ӨТІРІК-ӨСЕК зат. Жалған, гайып сөз, бос сөз, жала.

ӨТІРІКСІЗ сын. Жалғаны жоқ, бұкпесіз, қоспасыз.

ӨТІРІКТЕУ сын. Аздаған өтірігі бар, жалғандау.

ӨТІРІКТІК зат. Өтірік болушылық, жалғандық.

ӨТІРІК-ШЫНДЫҚ сын. Өтірігі бар, шынды бар.

ӨТІРІКШІ зат. 1. Ылғи өтірік айтатын адам; суайт. 2. Ұәде мырза, қолынан келмесе де уәде беретін, сөзінде тұрмайтын адам.

ӨТІРІКШІЛІК зат. Алдауға бейімділік, өтірік айтушылық, уәдешілдік, сөзінде тұрмаушылық сияқты жағымсыз мінез сипаты.

ӨТІС зат. Алым-берім, ауыс-түйіс.

ӨТІС = е т. 1. Шығысу, аяқтап болысу.

2. Жылжысу, ауысу, артта қалысу.

ӨТІСУ Өтіс етістігінің қимыл атауы.

ӨШ сын. 1. Араз, қас, жау. 2. ауыс. Бір затқа әуес, құмар, ынтық.

Өш алды. Кек алды, ошын жібермеді, есесін қайырды. **Өш болды**. Жауықты, қастасты, өштесті. **Өш иттер**. Бір-бірің көргенде үре жөнеліп, ырылдасып, абаласа кететін бір-біріне қас иттер. **Өші бар**. Кезі бар, есесі қайтпаған. **Өші қалды [кетті]**. Есесі қайтпады, кезін ала алмады. **Өшін қайтарды**. Кеткен есесін, кезін алды.

ӨШ = е т. 1. Жануын тоқтату, сону. 2. Бір заттың бетіндегі жазуы, бояуы кету, жоғалу, жойылу. 3. ауыс. Салы суга кету, үміті үзілу. 4. ауыс. Жойылу, жоқ болу, ұмытылу. 5. ауыс. Қыру, кему, солу.

Өшкен шырағы қайта жанды. а) Түтіні қайта түмеді, отбасы мүшелері қайтадан табысты, ұрпақ көрді. ә) Көзі қайтадан көретін болды. **Өшпейтін із қалдырды**. Аты мәңгілік даңққа бөленді.

ӨШПЕНДІ сын. Душпан, қас, жау. // Жауласқан адам, душпан.

ӨШПЕНДІК зат. сөйл. Өшпенділік.

ӨШПЕНДІЛІК зат. Душпандық, қастық, көреалмаушылық.

ӨШПЕС сын. Естен, ойдан кетпес, ұмытылмас, жойылмас, мәңгі.

ӨШТЕН = е т. сөйл. **Кектену**.

ӨШТЕНУ Өштен етістігінің қимыл атауы.

ӨШТЕНУ = е т. Қастасу, араздасу, жауласу, бір-бірімен душпан болу.

ӨШТЕСТІР = е т. Қастастыру, жауластыру.

ӨШТЕСТІРУ Өштестіре етістігінің қимыл атауы.

ӨШТЕСТІРУШІ зат. Жауластырушы, қастастырушы.

ӨШТЕСУ Өштес етістігінің қимыл атауы.

ӨШТІ сын. сөйл. **Өш**.

Өшті болды. Өш болды, жауықты, қастасты.

ӨШТІК зат. Өшігушілік, қастық.

ӨШУ Өш етістігінің қимыл атауы.

Өшу коэффициенті физ. Тербелістің өшу жылдамдығын сипаттайтын шама.

ӨШГУ Өшік етістігінің қимыл атауы.

ӨШГУЛІ сын. Кек сақтаған, өшіккен күйде.

ӨШГУШІ зат. Өшіккен, өшігіп жүрген, қастандық жасаушы адам.

ӨШГІҢКІРЕ = е т. Аздап қас болу, өште-сіңкіреу.

ӨШГІҢКІРЕУ Өшігінкіре етістігінің қимыл атауы.

ӨШПІС= е.т. Бір-бірімен қастасу, жауласу.
ӨШПІСҮ Өшігіс етістігінің қимыл атауы.
ӨШПҚ= е.т. Егесу, ерегісу, қастасу, жауласу.
ӨШПҚІР= е.т. Кектендіру, жауластыру, егестіру.

ӨШІКТІРУ Өшіктірі етістігінің қимыл атауы.

ӨШІКТІРУШІ з.т. Қастастырушы, жауластырушы.

ӨШІҚІРЕ= е.т. Өше бастау, көмескілене түсу.

ӨШІҚІРЕУ Өшіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ӨШПР= е.т. 1. Жанған отты, шамды, өртті сөндіру, бір нәрсенің жаңуын басу. 2. Бір нәрсені сүртіп, қырып кетіру. 3. а.у.ы.с. Дауысын басу, сөйлетпей қою. 4. а.у.ы.с. Жою, цмыттыру, жоғалту.

Өшір үніңді! Даусыңды шығарушы болма, сөйле!

ӨШПРГШІ з.т. Қате жазылған әріптерді, дұрыс сызылмаған сызықтарды өшіруге арналған резеңке құрал; резеңке.

ӨШПРГШІ² з.т. тех. Дыбыстырышқытығыш, мотордың сөндіргіші.

ӨШПРЕТ [ор. очередь] з.т. Кезек.

ӨШПРТ= е.т. 1. Сөндірту. 2. Кетірту, сүртіріп жойғызу.

ӨШПРТКІЗ= е.т. Сөндірткізу, жандыртпау.

ӨШПРТКІЗУ Өшірткіз етістігінің қимыл атауы.

ӨШПРТУ Өшірт етістігінің қимыл атауы; жойғызу.

ӨШІРУ Өшір етістігінің қимыл атауы. 1. Сөндіру. 2. а.у.ы.с. Солғызу, жойғызу.

ӨШІРУШІ з.т. Бір нәрсені құртушы, жоюшы, жоқ етуші.

ӨШІРІЛ= е.т. 1. Сөндірілу. 2. Кетірілу, сүртілу, жойылу.

ӨШІРІЛУ Өшіріл етістігінің қимыл атауы; жойылу.

ӨШІРІС= е.т. Сөндірісу.

ӨШІРІСУ Өшіріс етістігінің қимыл атауы.

П

П 1. Қазақ әліпбиінің 22-ші әрпі және сол әрпінің жазылу таңбасы. **2.** Қазақ тіліндегі қатаң, иіңгіл, қос еріндік дауыссыз дыбыс.

ПА¹ шы.л. Өзі тіркесетін негізгі сөзге сұраулық мағына үстейтін ба, бе, ма, ме сұраулық демеулік шылауларының қатаң, жуан варианты.

ПА² о.д. Адамның көңіл-күйін, сүйінішін, таңдануын, таңырқау сезімін білдіретін ишарат сөз.

ПАБЛИСИТИ [ағыл. publicity] з.т. экон. 1. Фирманың жағымды, жағымсыз жағынан танымалдығы, мәлімділігі. 2. Жарнама немесе бұқаралық ақпарат құралдарында жариялау арқылы тұтынушыларға ықпал жасау.

ПАВАНА з.т. өнер. Баяу орындалатын, салтанатты бидің түрі.

ПАВИАН [нем. Pavian] з.т. зоол. Негізінде Африканы мекендейтін тұмсығы ұзын, денесі ірі маймыл.

ПАВИЛЬОН [лат. pavilio] з.т. 1. Бақша арасына, болмаса аула ішіне салынған, төбесі жабық шағын ғана сәнді үй; саябақ. 2. Кино түсіруге, көрмелерде экспонаттар қоюға арналған кең, жарық үйлер; ғимараттар.

ПАВЛОВ: Павлов итмұрыны. ө.с. <лат. gosa pavlovii>. Раушангүл тұқымдасына жататын, майда жемісі бар, өте сирек кездесетін өсімдік.

ПАВЛОНИЯ [лат. paulownia] з.т. ө.с. Сабылқөктер тұқымдасына жататын, күлгін-қызыл түсті гүл жаратын ағаш.

ПАГОН з.т. сөйл. Әскери киімнің иығына тағылатын әскери шендердің айырым белгісі.

ПАҒАЛ з.т. кәс. Мақтаның сыртқы қабығы, қауашағы.

ПАҒАН ир.= е.т. ескікіт. Зарлау, айғайлау; қасірет шегу.

ПАҒПҰР з.т. көне. этн. Көне дәуірлерден Қытайда жасалған әдемі ыдыс.

ПАҒПҰРШЫН з.т. ескікіт. Фарфор.

ПАДА [ир. پادە] з.т. көне. жерг. **Бада.**

ПАДАР [ир. پدار]: падарына нәлет. жерг. Атаңа нәлет деген мағынадағы қарғыс мәнді сөз.

ПАДАШЫ з.т. көне. жерг. **Бодашы.**

ПАДИША [ир. پادشاه] з.т. ескікіт.

1. көне. Ерте замандардағы шығыс елдеріндегі билеуші үстем тап өкілдерінің ең жоғары атағы; патша. // Артық, ерекше. 2. а.у.ы.с. Төре, сұлтан. 3. а.у.ы.с. Алла тағала.

ПАДИШАЛЫҚ сын. Падшаға тән, падишаға қатысты.

ПАДИШАХ з.т. ескікіт. Патша.

ПАДИШАБ з.т. ескікіт. **Падша.**

ПАДЫСАЛЫҚ з.т. ескікіт. **Патшалық.**

ПАДОСКЕ з.т. жерг. Белағаштың астынан салынатын темір.

ПАЕК¹ з.т. тар. Бір күнге арнап, тиісті мөлшерде берілетін азық-түлік.

ПАЕК² з.т. көне. Белгілеп, өлшеп берген жер, шағын аумақ.

ПАЖЫРА сын. Пасық, өресі тар деген мағынада.

ПАЗИГРАФИЯ [грек. pas – барлық, grapho – жазамын] з.т. лингв. Жалпыға түсінікті жазу, ойдың көптеген халықтарға түсінікті таңбалармен берілуі.

ПАЗЫЛ [ар. فضل] з.т. көне. Ерекше бедел, қадір-қасиет.

ПАЙ¹ ор.з.т. Мүдделі ортақ іске мүше боп кіргендердің өз тараптарынан беретін, төлейтін үлесі, жарнасы.

ПАЙ² з.т. сөйл. **Пайы.**

ПАЙ³ ир.з.т. ескікіт. Аяқ.

ПАЙАМ ир.з.т. ескікіт. Хабар, жаңалық; жолдау.

ПАЙҒАМБАР [ир. پيغمبر] – з.т. діни.

1. Қауымға Алла ақиқатын жеткізіп, Құдайдың барлығы мен бірлігін мойындауға шақырушы елші.

2. Мұхаммед пайғамбар 3. а.у.ы.с. Білгір, әулие.

4. а.у.ы.с. Ұлы, данышпан, ғұлама. 5. а.у.ы.с. Сыйнатын, табынатын ерекше зат, тұлға.

Пайғамбардың жасына келген. Жасы алтыс үштен асқан, қариялық, ақсақалдық жасқа келген. Пайғамбардың жолындамыз. діни. Пайғамбар ұстаған дін жолында, мұсылманишлық шарттарын бұзбай, дін ұйғарған жөнмен жүру. **Пайғамбардың үмбеті.** діни. Пайғамбар жолын қуушы, мұсылман. **Пайғамбарларға иман келтіру.** діни. Ислам діні бойынша, адам баласына тұра жол көрсетіп, ізгілікке шақыру үшін Алла тағала жер бетіне жіберген пайғамбарларға сенуді білдіретін иманның негізгі шарттарының бірі.

ПАЙҒАМБАРДАЙ сын. Пайғамбар сияқты, пайғамбар тәрізді.

ПАЙҒАМБАРЛЫҚ сын. Пайғамбарғатән, пайғамбар болушылық.

ПАЙДА [ар. فائدة] з.т. 1. экон. Өндіріс, ауылшаруашылық өнімдерінен, саудадан түсетін мол табыс, таза кіріс; түсім. 2. Адамға тиімді, жағымды іс-әрекет. 3. Жәрдем, көмек, сеп. 4. Жеке басының қамы үшін қажетті нәрсе, іс-әрекет.

Пайда берді. Тиімді нәтиже берді, жәрдемін тигізді. **Пайда бермеді.** Жөнді нәтиже шықпады, жәрдемі тимеді. **Пайда беру.** Табыс көзі болу.

Пайда болды. а) Жаңадан шықты, бұрын жоқ нәрсе көрінді. ә) Себі тиді, қажетке жарады.

б) Тап болды, кезікті, көрініс берді. **Пайдағасты.** Қажетке жарады, іске татыды, керегіне пайдаланылды. **Пайдағасырды.** Пайда қылды, қажетіне жаратты. **Пайдаға келтірді.** Қажетке жаратты. **Пайдаға жаратты.** Керегіне пайдаланды. **Пайдаға шаш егектен батты.** Олжаға кенелді, қарық болды. **Пайда жоқ.** Босқа әуре боласын, ештеңе шықпайды деген мағынадағы сөзқолданыс. **Пайда келтірді.** Пайдасын тигізді, сеп болды. **Пайда көрді [тапты].** Олжа тапты, табысқа қарық болды, нәтижесін көрді. **Пайда қылды [етті].** а) Олжа етті, тиімді болуын көздеді, үнем етті. ә) Құр көрді, жаратты. **Пайда ойлады.** Белгілі бір әрекеттен жеке басына қажетті пайда әкелетін жағын іздеді. **Пайдасын тигізді.** Қолынан келген жәрдемін берді. **Пайдасы өз басынан артылмаған.** Қара басының қамын күйттеген, қайырымсыз. **Пайдасы тиді.** Жақсылығы тиді, себі болды. **Пайдасы шамалы.** Пайдасы жоқ, болар-болмас. **Пайда тапты.** а) Кіріс кіргізді, табыс тапты. ә) Арам ниетіне пайдаланды. **Пайда түсті.** Кіріс кірді, табыс тапты. **Пайда іздеді.** Еңбек етті, пайда қылды.

ПАЙДА-ЗАЛАЛ з.т. Тигізер ықпал, зияны, келіп-кетері.

ПАЙДАКЕР сын. Ебін тауып пайда түсіргіш, пайда тапқыш.

ПАЙДАКЕРЛІК з.т. Пайда табушылық, олжаға кенелушілік.

ПАЙДАКЕШ сын. Пайдақұмар, пайдақүнем.

ПАЙДАКӨСТІК з.т. Пайдақүнемдік, пайдақұмарлық.

ПАЙДАКҮНЕМ сын. Оңай олжа, тегін пайда табуды мақсат ететін пайдақұмар.

ПАЙДАКҮНЕМДІК з.т. Болмашы нәрсені пайда көрушілік, олжа етушілік, пайдақұмарлық.

ПАЙДА КҮНЕМДІЛІК з.т. сөйл. **Пайдақүнемдік.**

ПАЙДАҚОР сын. 1. Жоқ жерден пайда табуды мақсат ететін пайдақұмар. // Пайдақор адам. 2. жаңа. Сауда-саттық жасап, пайда түсіруші саудагер.

ПАЙДАҚОРЛЫҚ з.т. Пайдақүнемдік, пайдақұмарлық.

ПАЙДАҚҰМАР сын. Пайдакеш, пайдақүнем кісі.

ПАЙДАЛАН= е.т. 1. Пайдаға, іске асыру, керегіне, қажетіне жарату. 2. Тұтыну, жұмсату. 3. а.у.ы.с. Біреудің еңбегін жеу, біреудің арқасында күн көру.

ПАЙДАЛАНДЫР= е.т. Пайдаға асырту, керегіне жараттыру.

ПАЙДАЛАНДЫРУ Пайдаландыр етістігінің қимыл атауы.

ПАЙДАЛАНУ Пайдалан етістігінің қимыл атауы.

Пайдалану ұңғымасы. кен. *Сұйық (мұнай, минералды суларды) және газ тәрізді кендерді өндіру үшін қолданылатын ұңғыма.*

ПАЙДАЛАНУСЫЗ сын. 1. Жұмсалыссыз, пайдаға аспай, қолданыссыз. 2. Пайдаға асыруға жарамсыз, қажетсіз.

ПАЙДАЛАНУШЫ зат. Белгілі бір затты пайдаға асырушы, керегіне, қажетіне жаратушы.

ПАЙДАЛАНУШЫЛЫҚ зат. 1. Белгілі бір затты пайдаға асырушылық, қажетке жаратушылық. 2. Жеке басының қамына, өз дегеніне жүргізушілік.

ПАЙДАЛАНЫЛ= е т. Қажетіне, керегіне жұмсалыну, адам игілігі үшін қолданылу.

ПАЙДАЛАНЫЛУ Пайдаланыл етістігінің қимыл атауы; қажетіне, керегіне жұмсалыну.

ПАЙДАЛЫ сын. 1. Пайдасы мол, жақсылығын тигізетін. 2. Қажетті, керекті.

Пайдалы қазбалар. геол. Жер қыртысында органикалық немесе органик жолдармен жасалған және материалдық өндіріс саласында ұтымды пайдаланылатын минералдық түзілімдер, шикізаттар. **Пайдалы қазбалар.** кен. Жер қойнауындағы байлық; кен, руда.

ПАЙДАЛЫЛЫҚ зат. 1. Белгілі бір іске тікелей пайдасы барлық, қажеттілік. 2. Түімділік, қолайлылық, нәтижелілік.

ПАЙДАЛЫРАҚ сын. 1. Пайдасы көбірек, қажеттірек. 2. Әлдеқайда түімдірек, қолайлырақ.

ПАЙДА-ПАҚЫРШЫЛЫҚ зат. Қиу көру қамы, әрекеті.

ПАЙДАСЫЗ сын. 1. Ешқандай пайдасы жоқ; керексіз, түкке қажеті жоқ. 2. Нәтижесіз, сәтсіз, тиімсіз.

ПАЙДАСЫЗДЫҚ зат. Ешқандай пайдасы жоқтық, керексіздік, қажеті жоқтық.

Пайдасыз өндіріс. экон. Бәсекеге төтеп бере алмайтын, мемлекет тарапынан көмек болмаса, таратылу қатері төнген компания немесе тұтас сала.

ПАЙДАСЫМАҚ зат. мысқыл. Пайдаға ұқсас, болмашы пайда.

ПАЙДАШЕРІК зат. көне. Ортақ істен, шаруадан түскен пайдадан белгілі мөлшерде үлес алатын мүдделес адамдар.

ПАЙДАШЫ зат. Біреудің жұмысын істен пайда табушы, табыскер.

ПАЙДАШЫЛ сын. Пайдақор, пайдақүнем, пайда ойлағыш.

ПАЙДАШЫЛДЫҚ зат. Болмашы нәрсені пайда көрушілік.

ПАЙЗА [ир. پايژه] зат. тар. Құқықтық күші бар, кісінің аты-жөні жазылған темір, күміс пластинка.

ПАЙКАБАЛЫҚ зат. зоол. Албырттар туысына жататын көл, өзен балықтарының бір түрі.

ПАЙЛА¹= е т. жерг. Белгілі бір бағытты бетке алу, нысанаға ұстау.

ПАЙЛА²= е т. ескікіт. Байқау, сезу, білу, аңғару.

ПАЙЛАҚШЫ зат. жерг. **Тыңшы.**

ПАЙЛАУ¹ Пайла етістігінің қимыл атауы; бетке алу.

ПАЙЛАУ² Пайла етістігінің қимыл атауы; байқау, сезу.

ПАЙМАЛ ир. сын. ескікіт. 1. Тапталған, басылған, жанышылған. 2. Жойылған, қырылған.

Паймал қылу. ескікіт. Аяғының астына таптау.

ПАЙМАН ир. зат. ескікіт. Келісім, шарт; ымыра.

ПАЙМАНА [ир. پیمانہ] зат. жерг. Өмір, тіршілік.

Пайманасы толды. сөйл. Мейманасы асты, тасыды.

ПАЙ-ПАЙ о д. Әлдебір нәрсеге таңырқап таңданаанда, болмаса сүйсініп сүйінгенде көңіл-күйді білдіретін ишарат сөз.

ПАЙПАҚТЫ зат. сөйл. **Байпақты.**

ПАЙТАҚ [ир. پايخت] зат. тар. Ежелгі шығыс халықтарының астанасы, орталық.

ПАЙШЕРІК зат. көне. Көмекиі, жалшы, қызметші.

ПАЙШЫ зат. Тұтынушылар одағының мүшесі, жарнашы, жарна төлеуші.

ПАЙЫ зат. Тығыз жібектен жатық бо-ялған, кең көлденең ұсақ жолдардан тұратын жібек мата.

ПАЙЫЗ [ар. فيض] зат. экон. жаңа. <лат. procentum> Бүтін ретінде алынған өлшемнің жүз бөлігі, процент.

ПАЙЫЗ: пайыз тапты. сөйл. **Байыз тап-ты** (тағат етті, сабырлылық жасады).

ПАЙЫЗДЫ сын. Пайызы бар, үстемесі бар.

Пайызды қарыз. Капиталының шамасынан есептелген пайыз мөлшерінде табыс төленетін қарыз.

ПАЙЫЗДЫҚ зат. жаңа. Еселік, проценттік.

Пайыздық ақша салымы. қаржы. Салым-шыға оның талап етуі бойынша төлеу шартымен ішкі қаржы және еурорыноқтағы банкке ақша салу. **Пайыздық арбитраж.** қаржы. Түрлі валюталар бойынша пайыздық мөлшерлемедегі айырмашылықтарды пайдалану үшін төленетін төлемдердің пайыздық көрсеткіші. **Пайыздық өтеу.** экон. Қарызгердің басталған төлем бойынша пайыз сомасын қолда бар қаржы ресурстарынан төлеуге қабілеттілігі. **Пайыздық саясат.** экон. Ресми (есеп) пайыздық мөлшерлемесін өзгерту арқылы несие ресурстарының бағасын мемлекеттің реттеуі.

ПАЙЫЗСЫЗ сын. Пайыз алынбайтын, үстемесіз.

Пайызсыз қарыз. Облигация иелеріне жыл сайынғы пайыздар төленбейтін қарыз.

ПАЙЫЗТОРФАЙ зат. зоол. <лат. Pugnuelis> Дене тұрқы 13–16 см, салмағы 16–22 г. таушымыштық тұқымдас торғайлардың бір түрі.

ПАЙЫМ [ар. فهم] зат. 1. Адамның ой-өрісіне тән ұғым-түсінік, бір нәрсенің жөн-жобасы. 2. психол. Адам санасындағы ойлау процесінің тұжырымынан кейінгі нәтижесі.

Пайым қылды. Пайымдады, парықтады, аңғарды. **Пайымы аз** [аздау]. Аңғарымы жоқ, түісігі аз, парықсыз. **Пайымына бару.** Зерделеу, ақылға салу, тереңнен ойлау.

ПАЙЫМДА= е т. 1. Бір нәрсенің жайын ой елегінен өткізіп байқау, бағдарлау. 2. Аңғару, көз жеткізу.

ПАЙЫМДАҒЫШ сын. Бір нәрсені бай-қағыш, аңғарғыш; танығыш.

ПАЙЫМДАЛ= е т. Байыпталу, ой елегіне салыну, бағдарлану.

ПАЙЫМДАЛУ Пайымдал етістігінің қимыл атауы.

ПАЙЫМДАС= е т. Солай деп шешісу, ойласу.

ПАЙЫМДАСУ Пайымдас етістігінің қимыл атауы.

ПАЙЫМДАТ= е т. Аңғарту, мойымдату, байыптату.

ПАЙЫМДАТУ Пайымдат етістігінің қимыл атауы.

ПАЙЫМДАТТЫР= е т. Аңғарттыру, байыптаттыру, ой елегінен өткіздіру.

ПАЙЫМДАТТЫРУ Пайымдаттыру етістігінің қимыл атауы.

ПАЙЫМДАУ¹ зат. 1. Белгілі бір нәрсе жайлы келелі пікір, тиісті түйін, қорытынды.

2. психол. Ойланудың алғашқы шартынан оның тұжырымына оту жолы, ой тұжырымдаудың бір түрі.

ПАЙЫМДАУ² Пайымда етістігінің қимыл атауы; аңғару, бірдеңенің мән-жайын түсіну.

ПАЙЫМДЫ сын. Тез ұққыш, байыпты, тыңғылықты, тиянақты.

ПАЙЫМДЫЛЫҚ зат. Адам мінез-құлқына тән байыптылық, тиянақтылық, орнықтылық.

ПАЙЫМСЫЗ сын. Байлам-байыбы, жөн-жобасы жоқ, берекесіз.

ПАЙЫМСЫЗДЫҚ зат. Берекесіздік, байыпсыздық, орнықсыздық.

ПАЙЫМШЫЛ сын. Бір нәрсеге мән беріп пайымдағыш, тез аңғарғыш.

ПАК: пак етті. ескі кіт. Таза ұстады, кірлетпеді.

ПАКЕТ [фр. paquet] зат. 1. Сырты ораулы құжанды-кішілі бума, түйіншек; әртүрлі тұрмыстық зат салатын полиэтилен қап. 2. Маңызды мәселе бойынша ресмихат салынған аумағы әртүрлі конверт. 3. саяси-қоғ. Белгілі бір қоғамдық, экономикалық маңызы бар шаруашылықты жоспарлаудың, оны жүзеге асыруда қарастырылған мәселелер жиынтығы. 4. Құжат, ресми немесе бағалы қағаз жинақталымы. 5. экон. Кемелің табанына жайғастырылған жүктер бумасы.

Пакет тақырыбы. инф. <ағыл. batch header> Пакеттің құрылымы жайлы мәліметтен тұратын оның бірінші элементі.

ПАКЕТТЕ= е т. Жазылған хатты, яки ресми хабарды пакетке салу, пакет ішіне салып бекіту.

ПАКЕТТЕУ Пакетте етістігінің қимыл атауы; пакетке салу, бекіту.

ПАКТ [лат. pactum] зат. саяси. Мемлекеттер арасында жасалатын өзара ынтымақтастық, сауда-саттық жайлы халықаралық келісім.

ПАҚЫР [ар. فقير] зат. 1. Байлықтан, мал-мүліктен жұрдай, кедей, жарлы. 2. Халі мүшкіл байқус, мүсәпір, сорлы, бейшара, гаріп. 3. ауыс. экспр. Көке; пенде.

ПАҚЫРЛЫҚ зат. 1. Байлыққа, мал-мүлікке зәрулік, жоқшылық, тақыр кедейлік. 2. Халі мүшкілдік, мүсәпірлік, бейшаралық, сорлылық. 3. ауыс. Пенделік, пендешілік.

ПАҚЫР-МАЛАЙ зат. көне. Құл, малай.

ПАҚЫР-МІСКІН зат. көне. Бейшара-байқус, мүсәпір.

ПАҚЫРСЫН= е т. Пендешілік жасау, мүсәпірсін.

ПАҚЫРСЫНУ Пақырсын етістігінің қимыл атауы.

ПАҚЫРШЫЛЫҚ зат. 1. Мал-дүниеге таршылық, кедейшілік, жоқшылық, бейшаралық. 2. Зәрушілік, мұқтаждылық, қажеттілік. 3. Ауыс. Пенделік, пендешілік.

ПАЛ¹ зат. көне. Астық бастыратын құрал.

ПАЛ² [ир. 𐎱𐎠𐎺] зат. жерг. кәс. 1. Бақшаның ішіндегі суаруға ыңғайлап болген жер. 2. Мақта, қызылша т.б. егілген жүйек, жол, атыз.

ПАЛ³ зат. сәулет. Шлюздің бас бөлігінің жақтары бойынша орнатылатын, шлюзға кіргенде не одан шыққанда кемелерді бағыттауға және кемеңің бастырма энергиясын бәсеңдетуге арналған шарбақ құрылымдар, қадалар шоғы және т.б. немесе шомбал темірбетон қабырға түріндегі ғимарат.

ПАЛ: пал аштырды. Балгерге барып, болашағын болжатты.

Пал қылды. ескікіт. а) Бала ашты, балшыға барды. ә) Қиялдады, армандады.

ПАЛАНД ир. сын. ескі кіт. Биік, жоғары.

ПАЛАС¹ [ир. 𐎱𐎠𐎺] зат. Еденге төсейтін алуан түсті қалың төсеніш.

ПАЛАС² зат. ескікіт. 1. Жоқшылық, кедейлік, жоқтық. 2. Мұқтаждық, қажеттілік.

ПАЛАС³ сын. Нашар, ескі, тозығы жеткен.

ПАЛАТ зат. өс. жерг. Сортаң жерге шығатын, ұзындығы 30–40 см., түсі көкшіл келген шөп.

ПАЛАТА¹ [грек. palation] зат. Ауруханалар мен емдеу орындарындағы аурулар жататын арнаулы бөлме.

ПАЛАТА² зат. саяси. 1. Парламент құрамына енетін жоғарғы мемлекеттік заң орындары. 2. Ұйым, мекемелердің атауы.

ПАЛАТАЛАС сын. Палатасы қатар, бір. **ПАЛАТАЛИЗАЦИЯ** [лат. palatum] зат. лингв. Сөйлеу үстінде тілдің орта тұсының жоғары көтерілуі нәтижесінде дауыссыз дыбыстардың жіңішкеріп айтылуы.

ПАЛАТАЛА сын. Палатадан тұратын, палатасы бар.

ПАЛАТКА зат. Қалың кенеп матадан жасалған, керіп тігіп қоятын шатыр.

ПАЛАУ [ир. 𐎱𐎠𐎺] зат. тамақ. Ет, сәбіз, пияз т.б. салып, күріштен басқан, шығыс халықтарының аса дәмді тағамы.

ПАЛАУҚАБАҚ зат. жерг. Палауға қосу үшін егілетін асқабақ.

ПАЛБАСЫ зат. этн. Бал ашушыға берілетін ақы.

ПАЛЕО [грек. palaios] Күрделі сөздердің «ежелгі», «ежелгі замандардағы қатысты» деген мағына үстейтін алдыңғы құрам бөлігі.

ПАЛЕОАНТРОПОЛОГИЯ [грек. palaios – ертедегі, antropos – адам, logos – ілім] зат. антр. Қазанда табылған адам сүйектерінің физиологиялық типі мен эволюциясын зерттейтін антропология ғылымының бір саласы.

ПАЛЕОАНТРОПТАР [грек. palaios – ертедегі, antropos – адам] зат. антр. Адамның тарихи даму кезеңдерінің барысында қаңқа қалдықтары табылған қазба адамдардың жиынтығы атауы.

ПАЛЕОБОТАНИКА [грек. palaios – ертедегі, botanē – шөп, өсімдік] зат. биол. Бо-

таниканың қазбадан табылған өсімдіктерді зерттейтін саласы.

ПАЛЕОВУЛКАНИЗМ [грек. palaios – ертедегі, лат. vulcanus – от, жалын] зат. геол. Өткен геологиялық дәуірлердің жанартауларына тән әрекеттер.

ПАЛЕОВУЛКАНОЛОГИЯ [грек. palaios – ертедегі, лат. vulcanus – от, жалын, logos – ілім] зат. геол. Өткен геологиялық дәуірлердің жанартау әрекеттерін зерттейтін вулканология саласы.

ПАЛЕОВУЛКАНОЛОГИЯЛЫҚ сын. геол. Палеовулканологияға тән, палеовулканологияға қатысты.

Палеовулканологиялық зерттеулер. геол. Өткен геологиялық замандардағы жанартау әрекетінің палеогеографиялық жағдайын, жанартау аппараттары мен атқыламаларының түрлерін, жанартау әрекетіне байланысты басқа да мәселелерді жан-жақты зерттеу.

ПАЛЕОГЕН [грек. palaios – ежелгі, genos – тегі, жасы] зат. геол. Кайнозой дәуірінің ең алғашқы кезеңі және осы кезеңде жаралған жыныстар қабатының жиынтығы.

Палеоген жүйесі. Кайнозой тобына қарасты үш бөлімге жіктелетін ең төменгі жүйе. **Палеоген кезеңі.** тар. Кайнозой эрасының ұзақтығы шамамен 10,4 млн жылмен өлшенетін ең алғашқы кезеңі.

ПАЛЕОГЕНДІ сын. геол. Палеогені бар, палеогенге негізделген.

Палеогенді жыныстар. геол. Бастапқы минералдың құрамы біршама өзгерген эффузиялық тау жыныстары.

ПАЛЕОБОТАНИКА [грек. palaios – ертедегі, ge – жер, botanē – шөп, өсімдік] зат. биол. Өткен дәуірлердегі өсімдіктер жамылғысын зерттейтін палеоботаниканың бір бөлімі.

ПАЛЕОГЕОГРАФИЯ [грек. palaios – ертедегі, ge – жер, grapho – жазамын] зат. геол. Жердің өткен геологиялық дәуірлердегі физикалық-географиялық жағдайларын зерттеумен айналысатын ғылым.

ПАЛЕОГЕОГРАФИЯЛЫҚ сын. геол. Палеографияға қатысты, палеографияға тән.

Палеогеографиялық карта. Жердің өткен геологиялық замандардағы физикалық-географиялық жағдайлары мен келбетін бейнелейтін карталар.

ПАЛЕОГЕОМОРФОЛОГИЯ зат. геол. Көне жер бедерді, яғни оның морфологиясын, тегін, көнелігін, даму тарихы мен заңдылықтарын зерттейтін геоморфологияның палеогеографиямен байланысты бағыты.

ПАЛЕОГРАФ зат. Палеография ғылымы бойынша жетік маман.

ПАЛЕОГРАФИЯ [грек. palaios – көне, grapho – жазамын] зат. лингв. Көне жазба ескерткіштердің жазылған уақытын, орнын, кім жазғанын зерттейтін тіл білімінің саласы.

ПАЛЕОГИДРОГЕОЛОГИЯ зат. Көне гидрогеологиялық жағдайларды және олардың геологиялық уақыт барысындағы даму заңдылықтарын зерттейтін ғылым.

ПАЛЕОГИДРОГЕОЛОГИЯЛЫҚ сын. геол. Палеогидрологияға тән, палеогидрологияға қатысты.

Палеогидрогеологиялық карта. геол. Өткен геологиялық дәуірлерде орын алған

гидрогеологиялық жағдайларды көрсететін карта.

ПАЛЕОГЕОМОРФОЛОГИЯ зат. геол. Көне жер бедерін, яғни морфологиясын, тегін, көнелігін, даму тарихы мен заңдылықтарын зерттейтін геоморфологияның палеогеографиямен байланысты бағыты.

ПАЛЕОГЛЯЦИОЛОГИЯ [грек. palaios – ертедегі, лат. glacies – мұз, грек. logos – ілім] зат. геол. Өткен геологиялық дәуірлердегі табиғи мұздарды және Жердегі қазіргі мұзқұрсаңудың туындауы мен даму тарихын зерттейтін гляциологияның бір тарауы.

ПАЛЕОЗОЙ [грек. palaios – ежелгі, zoe – өмір] зат. геол. Жер тарихының төменнен санағанда кембрийге дейінгі кезеңнен кейінгі дәуірі және сол кезде жаралған тау жыныстардың жиынтығы.

Палеозой дәуірі. Жер дамуының фанерозой эонына қарасты, яғни криптозой эоны (кембрийге дейінгі зон) аяқталғаннан кейінгі алғашқы эрасы.

Палеозой тобы. Жер қыртысына тән таужыныс қабатының фанерозой эонтемасына қарасты, яғни криптозой эонтемасынан (кембрийге дейінгі эонтемадан) есептегендегі алғашқы тобы.

ПАЛЕОЗОЙЛЫҚ сын. Палеозой дәуіріне тән, соған қатысты.

ПАЛЕОЗООЛОГИЯ зат. зоол. Геологиялық өткен дәуірлерде тіршілік етіп, өліп біткен қазба жануарлардың құрылысын, таралуын, өзара және осы кездегі жануарлармен туыстық қатынасын зерттейтін ғылым; палеонтология мен зоология саласы.

ПАЛЕОЗООЛОГИЯЛЫҚ сын. зоол. Палеозоологияға тән, палеозоологияға қатысты.

ПАЛЕОКЛИМАТОЛОГИЯ [грек. palaios – ежелгі, klimatos – еңкіштік, logos – ілім] зат. Өткен геологиялық дәуірлерге тән Жер климаттарын зерттейтін ғылым саласы.

ПАЛЕОКЛИМАТТАР зат. Өткен геологиялық дәуірлердің ауа райы.

ПАЛЕОЛИТ [грек. palaios – ежелгі, lithos – тас] зат. тар. Ежелгі тас дәуірі.

ПАЛЕОЛИТТІК сын. тар. Палеолит дәуіріне қатысты, соған тән.

ПАЛЕОМАГНЕТИЗМ [грек. palaios – ежелгі, magnetis – магнит] зат. геол. Тау жыныстардың өздерінің қалыптасу кезеңінде Жердің магниттік өрісінің әсерімен магниттелу және осы магниттелгендігін келесі дәуірлерде сақтау қасиеті.

ПАЛЕОМАГНИТОЛОГИЯ [грек. palaios – ежелгі, magnetis – магнит, logos – ілім] зат. геол. Палеомагнетизмді зерттейтін ғылым саласы.

ПАЛЕОМАГНИТТІЛІК зат. физ. Өткен геологиялық дәуірлердегі геомагниттік өрістің тау жыныстарында сақталуы.

ПАЛЕОНТОЛОГ зат. биол. Палеонтология ғылымының маманы.

ПАЛЕОНТОЛОГИЯ [грек. palaios – ежелгі,ontos – тірі ағза, logos – ілім] зат. биол. Жойылып кеткен өсімдіктер мен жануарлар және олардың тарихи даму заңдылықтары туралы ғылым.

ПАЛЕОНТОЛОГИЯЛЫҚ сын. геол. Палеонтологияға тән, палеонтологияға қатысты.

Палеонтологиялық анықтама. геол. Қазба организмді не организмнің қазба қалдығын зерттеу арқылы палеонтологияға бұрыннан белгілі түрге жатқызу немесе мүлде жаңа түр ретінде даралау.

ПАЛЕОПСИХОЛОГИЯ зат. психол. Ерте дәуірлерде өткен деп болжанған үрдістерді зерттейтін психология ғылымының саласы.

ПАЛЕОЦЕН зат. геол. Палеоген жүйесінің төменгі бөлігі.

ПАЛЕОКОЛОГИЯ зат. археол. Ертедегі жануарлардың сүйектерін қазып алу арқылы олардың тіршілік жағдайына сипаттама беруді мақсат ететін палеонтологиялық зерттеу бөлімі.

ПАЛИН «Қайтымды» немесе «қайталанатын» деген мағынаны білдіретін сөздің құрамды бөлігі.

ПАЛИНГЕНЕЗ [грек. palin – қайтадан, genesis – жаралау] зат. геол. Магмалық тау жыныстарының толық немесе бөлшектеніп қайта жаралу процесі.

ПАЛИНОЛОГИЯ [грек. paline – жіңішке тозаң, logos – ілім] зат. биол. Өсімдік тозаңы мен спорасын зерттейтін өсімдік морфологиясы мен эмбриологиясы ғылымының саласы.

ПАЛИНТОМИЯ [грек. palin – жаңа, thomos – бөліну] зат. биол. Жасушаның бірнеше рет өспей қалуы.

ПАЛИНФАЗИЯ зат. мед. Сөйлегенде белгілі бір сөзді немесе сөйлемді (фразаны) жиі қайталау.

ПАЛИТРА [франц. palette] зат. 1. Тік бұрышты немесе доға пішіндегі, суретшінің сол қолының бас бармағына киетін тесігі бар жұқа тақтайша. 2. Белгілі бір суретшіге немесе картинаға тән бояу түрлерінің үйлесім табуы. 3. н.ф. Дисплей экранында әртүрлі бейнелерді айқын көрсету мақсатында пайдаланылатын түстердің жалпы саны. 4. әдеб. Ақын-жазушылардың мәнерлі, көркем стилі; шеберлік бейнесі.

ПАЛЛАДИЙ зат. хим. 1. Химиялық элемент, платиналық металл тобының элементі, рет нөмірі 46. 2. Платиналық металдардың ішіндегі ең жеңіл, жалтырауық әрі жұмсақ металл.

ПАЛЛАДИЙЛЕ = е.т. хим. Металл бұйымдарының тот баспауы үшін оның сыртына жылтыратып палладий жалату.

ПАЛЛАДИЙЛЕУ Палладийле етістігінің қимыл атауы.

ПАЛЛЕТ зат. Жүк тасуға арналған ыдыс.

ПАЛЛИАТИВ зат. Жартыкеш шара.

ПАЛТУСТАР [лопар. paldes] зат. зоол. Камбала тұқымдасына жататын, құнды, көптік маңызы бар, төрт балық түрінің жалпы атауы.

ПАЛУАН [ир. پالوان] зат. сөйл. **Балуан.**

ПАЛУАНДАЙ сын. сөйл. **Балуандай.**

ПАЛУАНДЫҚ зат. сөйл. **Балуандық.**

ПАЛУАНСЫ = е.т. сөйл. Палуан сезіну, палуан болғансу.

ПАЛУАНША үст. сөйл. **Балуанша;** палуан секілді, палуанға ұқсас.

ПАЛУБА зат. 1. Кеме тұрқының өн бойын алып жататын көлбей жабын. 2. сәулет. Биік ғимараттар салғанда айналдыра құрылған тақтайлар.

ПАЛУБАЛЫ сын. Палубасы бар.

ПАЛУБАЛЫҚ сын. Палубаға тән, палубаға қатысты.

Палубалық авиация. әск. Әскери-теңіз флоты авиациясы.

ПАЛШЫ зат. сөйл. **Балшы** (құмалақ ашушы, құмалақ салушы).

ПАЛЬМА зат. өс. Тропиктік жерлерде өсетін биіктігі 60 м-дей дара жарнақты өсімдіктердің бір тұқымдасы, мәңгі жасыл ағаш.

ПАЛЬПА [лат. palpus] зат. биол. Көпқылтанды буылтық құрттардың сипап сезу мүшесі.

ПАЛЬТО зат. **Пәлте** (етегі тізеден келетін не тізеден төмен түсіп тұратын мақта не жүн матадан тігілген сыртқим).

ПАЛЬТОЛЫ сын. **Пәлтелі** (пальто киген, ұстінде пальтосы бар).

ПАЛЬТОЛЫҚ зат. **Пәлтелік** (пальто шығарлық, пальто боларлық).

ПАМДАТ зат. Таң атып келе жатқан, күн шыға қоймаған кез.

Памдат намазы. діни. Таң намазы.

ПАМИЛНАЙ [ор. фамильный] зат. Атақты, белгілі.

ПАМПА зат. геол. Оңтүстік Американың өсімдіктер өсетін жазық бөлігінің жалпы аты.

ПАМПАС зат. геогр. Оңтүстік Американың сары топырақты жазықтарында орналасқан субтропиктік далалы жер.

ПАМФЛЕТ [ағыл. pamphlet] зат. әдеб. Мінep-сынап, әшкерелеп жазылған, көбіне саяси бағытқа негізделген, өткір де уытты сатиралық мақала.

ПАМФЛЕТШІ зат. әдеб. Памфлет жазумен шұғылданушы, памфлет жазуға төселген суреткер.

ПАН зат. Ескі Польшадағы ірі жер иелері, помещик.

ПАНА [ир. پناه] зат. 1. Баспана, қора, ықтасын жер, пана боларлық барлық жай. 2. Біреуге істелген қорғаныш, сая. 3. әск. Жабьқ типті таса. 4. ауыс. Сүйеніш, тірек.

Пана қылды [тапты]. Арқа сүйеу етті, қорғаныш тапты. **Панасы болды.** Пайдасы тиді, қамқорлыққа алды, жәрдем көрсетті. **Панасы тиді.** Жәрдем берді, көмектесті.

ПАНАЖАЙ зат. Уақытша баспана.

ПАНАЙ зат. сөйл. Маң, маңай, төңірек.

ПАНАЙЫ ир.зат. ескі кіт. Панайым, панасы.

ПАНАЙЫМ зат. ескі кіт. Жақтау, сүйеу, пана, қалқа болу.

ПАНАЛА = е.т. 1. Баспана ету, ықтасын қылу. 2. Бассауғалау, тасалау, тығылу. 3. ауыс. Біреуді қорғаныш ету, тірек қылу.

ПАНАЛАС = е.т. Бассауғаласу, тығылысу, саяласу.

ПАНАЛАСУ Паналас етістігінің қимыл атауы.

ПАНАЛАТ = е.т. 1. Ықтасындату, саялату. 2. Бассауғалату. 3. ауыс. Қамқор болу, сүйеніш болу.

ПАНАЛАТТЫР = е.т. Саялаттыру, пана еттіру, бассауғалаттыру.

ПАНАЛАТТЫРУ = е.т. Паналаттыр етістігінің қимыл атауы.

ПАНАЛАТУ Паналат етістігінің қимыл атауы; бассауғалату.

ПАНАЛАУ¹ сын. Тасалау, саялау.

ПАНАЛАУ² Паналя етістігінің қимыл атауы.

1. Пана ету. 2. Бассауғалау, тығылу, тасалау. 3. ауыс. Біреуді сүйеу қылу, қорғаныш ету, тірек қылу.

Паналау ғимараттары. әск. Адамдарды жаптай қырып-жоятын қарулардың барлық түрлерінен сақтау үшін ағаштан, бетоннан, темір бетоннан немесе тастан арнайы салынған инженерлік құрылыс. **Паналау камерасы.** әск. Жерасты апаты болған жағдайда адамдардың тығылуына арналған оқшауланған жерасты орны.

ПАНАЛЫ сын. Ығы, тасасы бар; саялы.

ПАНАЛЫҚ зат. 1. Пана боларлық, саясы, көлеңкесі мол. 2. ауыс. Қорғаныш, тірек боларлық.

ПАНАМА зат. Жазда ыстыққа киетін, жалпақ жиекті, көбіне ақ матадан тігілетін жеңіл қалтақ.

ПАНАР [ор. фонарь] зат. Түнде жарық беретін қолға ұстап жүретін шам.

ПАНАСЫЗ сын. 1. Баспанасы жоқ, үйсіз. 2. ауыс. Қамқоршысы, әке-шешесі жоқ, қорғанышсыз, тірексіз.

ПАНАСЫЗДЫҚ зат. 1. Баспанасы жоқтық, үйсіздік, ықтасын қорасы жоқтық. 2. ауыс. Қорансыздық, қамқорсыздық, тірегі, сүйенері жоқтық.

ПАНАЬ ир.зат. ескі кіт. **Пана.**

ПАНАШЫ зат. Біреудің жағдайын ойлайтын, қамын жейтін қамқоршы кісі.

ПАНАШЫЛ сын. Біреуге жақсылық жасауға бейім тұратын, қамқоршылы.

ПАНАРҚЫТ зат. Жібек жіп араластырып, әртүрлі гүл төгіп тоқылған биязы барқыт.

ПАНГЕА зат. геол. Палеозойда және мезозойдың басында қазіргі құрлықтардың бәріні біріктірген жорамал суперконтинент.

ПАНДА зат. зоол. <лат. Ailuropoda>

1. Аю тұқымдасына жататын сүтқоректі. 2. Жанат тұқымдасына жататын, Гималай тау қыраттарында мекендейтін сүтқоректі жануар.

ПАНДАТ зат. діни. сөйл. Таң намазы.

ПАНДНАМА зат. көне. Хандарға, ел басқаратын сұлтандарға арналған насихат кітабы.

ПАНДЫҚ зат. Панга тән іс-әрекет, қылық.

ПАНДУС зат. құрыл. Ғимаратқа кірер жердегі, адамдар, автомобильдер кіруге болатын жазық көлбеу алаң.

ПАНЕЛЬ зат. 1. Үй жасауға қолайлы, дайын қалпында пайдаланылатын ірі плита.

2. Ғимараттар, т.б. құрылыстар салуға арналған мөлшері үлкен, бірақ қалыңдығы өзге екі өлшемінен әлдеқайда кіші, жайпақ құрылыстық элемент. 3. Көше шеттеріндегі, асфальт, тас, басқа материалдар төселген жаяу адамдар жүретін жер; жаяужол. 4. Ғимараттың ішіндегі қабырғалардың материалдарымен қапталған немесе боялған төменгі жағы; қондырғының, мәшиненің, агрегаттың басқару және тексеру аспаптары орнатылған бөлігі.

ПАНЕЛЬДІ сын. Панельден салынған, панелі бар.

ПАНЕР [ор. фанера] зат. Қалыңдығы пышақтың қырынан да жұқа ағаш кесінділерін қабаттап желімдеген, қыртысы әртүрлі жіңіре тақтайша.

ПАНЖА ир.зат. ескі кіт. Бес саусақ.

ПАНЖАРА зат. Панардың сыртындағы шынысы.

ПАНЗООТИЯ зат. биол. Жануарлардың індетті кеселінің өте кең таралуы, аурудың үлкен аймақта көбеюі.

ПАНИСЛАМИЗМ зат. саяси. **Ислам-шылдық** (XIX ғ. соңында ислам діні үстем болған елдерде мұсылман халықтарының ынтымақтастығы, мұсылман мемлекеттерінің бірлестігі идеясын негіздеген діни-саяси ағым).

ПАНИСЛАМИСТ зат. саяси. **Ислам-шыл** (исламшылдық (панисламизм) идеологиясын жақтаушы, уағыздаушы).

ПАНИСЛАМИСТІК сын. Панисламизмге қатысты, панисламизм мүддесін жақтайтын.

ПАНКРЕАТИН зат. биол. Ірі қара мен шошқаның ұйқы безінен алынатын препарат.

ПАНКРЕАТИТ [грек. pancreas] зат. мед. Ұйқы безінің қабынуы.

ПАНИМКАСАЯ зат. биол. Айқас ұрықтанатын аззалар популяциясындағы түрлі генотиптегі, әртүрлі жыныстағы дарақтардың еркін шағылысуы.

ПАННО [франц. panneau, лат. pannis – мата кесіндісі] зат. өнер. 1. Үй қабырғасына не төбесіне әсемдеу, сәндеу, көрік енгізу мақсатымен сырлы бояу арқылы өрнектеп салынған бейнелер, суреттер. 2. Сурет, өрнек салынған, кесте сызылған үлкен материал.

ПАНОПТИКУМ зат. Қызықты, көз тартарлық заттар және балауызды фигуралар көрсетілетін мұражай.

ПАНОРАМА [грек. pan – бүкіл, horama – көрініс] зат. 1. Жогары, биік жерден қарағанда төменде жатқан жердің жалпы көрінісі, аумағы. 2. Әск. Артиллериялық зеңбіректердің және дүркінді атыстың реактивтік құрылғыларының қазіргі заманғы көздеуіш жарақтарының зеңбіректік, дәлдеуші және бұрыш өлшеуші оптикалық аспабы. 3. ауыс. Бір нәрсенің кесек тұлғасы, аумақты бейнесі мен көрінісі.

ПАНОРАМАЛА = е.т. Түсіру тәсілі, камераны көлденең және тік бағыттарда бұрыла отырып көріністі түсіру.

ПАНОРАМАЛАУ Панорамала етістігінің қимыл атауы.

ПАНОРАМАЛЫҚ сын. Панорамаға тән, соған қатысты.

ПАНОФТАЛМИТ зат. мед. Көздің барлық қабатының қабынып іріңдеуі.

ПАНСАТ зат. жерг. Зор, дәу.

ПАНСИОН зат. Мемлекет қамқорлығына алынған, тегін тамақ, тегін киім беріп оқытатын жатақханасы бар арнаулы орыс.

ПАНСИОНАТ зат. Емделуге немесе дем алуға келген адамдарды толық қамқорлығына алатын мемлекеттік санаторий, демалыс үйі.

ПАНСИОНДЫҚ сын. Пансионға тән, пансионға қатысты.

ПАНСЛАВИЗМ зат. саяси. XIX ғ. екінші жартысы мен XX ғ. басында орыс дворяндары мен буржуазиясы арасындағы ұлттық идеология, саяси ағым.

ПАНТЕИЗМ [грек. pan – бәрі, theos – құдай] зат. филос. Құдай мен әлем біртұтас деп танитын, құдіретті табиғатпен бірлікте қарастыратын философиялық бағыт.

ПАНТЕОН [грек. pantheon] зат. діни.

1. Ежелгі Рим архитектурасындағы бүкіл құдайларға арналып жасалған ескерткіш; габдатхана. 2. Ұлы адамдарға арналған сағана.

ПАНТОГРАФ [грек. panta – бәрі, grapho – жазамын] зат. геогр. Сызбалар мен жоспарларды, сондай-ақ карталарды кішірейтілген масштабпен қайта сызға арналған құрал.

ПАНТОКРИН зат. мед. Марал, теңбіл бұғының қатаймаған мүйізінен дайындалатын дәрі.

ПАНТОМИМА [грек. pantomimas] зат. өнер. Дене қимылымен, ымдау белгісімен өнер көрсету сияқты сахналық өнердің бір түрі.

ПАНТОМИМИКА зат. өнер. Адамның ымдау, бас изеу, ишарат көрсету арқылы мәнерлі дене қозғалысы.

ПАНТОМИМИКАЛЫҚ сын. Адамның дене қимылы, ымдауы, ишарат білдіруі арқылы болатын, шебер қимылдайтын.

ПАНТОЦИД зат. хим. Құрамында 50 пайыз хлор бар, суда ерімейтін, бірақ сілтіде ерігіш ақ ұнтақ зат.

ПАНТЫ зат. мед. Қымбат бағалы дәрі жасау үшін дайындалатын марал мен теңбіл бұғының қатаймаған жас мүйізі.

ПАНТЮРКИЗМ зат. саяси. **Түрікшілдік** (Түркі халықтарын бірлікке, өзара байланыстарын нығайтуға үндейтін қоғамдық-саяси ағым).

ПАНТЮРКИСТ зат. саяси. Түрікшілдік идеясын жақтаушы, соны уағыздаушы.

ПАНФИЛОВШЫЛАР зат. тар. совет. Ұлы Отан соғысының батыры, генерал-майор И.В.Панфилов атындағы әскери дивизияның 28 батыр жауынгерлері.

ПАНЬАН ир. сын. ескікіт. Құпия, жасырын.

ПАҢ сын. Керім, кербез, тәкаппар, менмен. **Паң дүние** [дүния]. Үлкен, ырық бермес өмір.

Паң кісі. Менмен, тәкаппар, көңілі ірі адам.

ПАҢБАРҚЫТ зат. сөйл. **Панбарқыт** (жібек жіп араластырып, әртүрлі құл төгіп тоқылған жұмсақ барқыт).

ПАҢДАН = е.т. Ерекше мінез көрсетіп тәкаппарлану, кербездену, кердеңдеп менменсу.

ПАҢДАНУ Паңдан етістігінің қимыл атауы; кербездену, менменсу.

ПАҢДАУ сын. Кербездеу, тәкаппарлау, менмендеу.

ПАҢДЫҚ зат. Кербездік, тәкаппарлық, менмендік.

ПАҢКЕЛЛЕ сын. жерг. Есуас, жынды.

ПАҢҚУ Паңқы етістігінің қимыл атауы.

ПАҢҚЫ = е.т. жерг. Бір істі тындырып, көңілі шат болу, масаттану, мастану.

ПАҢСУ Паңсы етістігінің қимыл атауы; тәкаппарсыну, менменсу.

ПАҢСЫ = е.т. Кербезсу, тәкаппарсыну, менменсу.

ПАҢСЫН = е.т. Менменсу, кербезсіну, мастану.

ПАҢСЫНУ Паңсын етістігінің қимыл атауы; тәкаппарсыну, менменсіну.

ПАҢША үст. Тәкаппар, кербез адамша, паң адам тәрізді.

ПАҢШЫЛДЫҚ зат. Тәкаппарлық, кербездік, менмендік.

ПАОЛО зат. Италияның күміс шақасы.

ПАПА¹ зат. діни. Католик шіркеюіндегі ең жоғарғы дінбасы.

ПАПА² зат. Туған өке.

ПАПАВЕРИН зат. хим. Көкнәрден алынатын алкалоид, изохинолин туындысы.

ПАПАЖАН зат. экспр. Туған әкеге құрмет білдіре, еркейлі айтылатын сөз.

ПАПАИН зат. ботан. Ақуыздардың күрделі эфирлердің т.б. гидролизіне катализатор болатын өсімдік ферменті.

ПАПАҚ зат. сөйл. **Папаха**.

ПАПАЛА = е.т. Папа деп үсті-үстіне айту, панатайлау.

ПАПАЛАУ Папала етістігінің қимыл атауы.

ПАПАРАЦЦИ [итал. paparazzi] зат. Сенсациялық суреттер түсіру мақсатында атақты тұлғаның соңынан қалмайтын фотожурналист.

ПАПАХА зат. Елтіріден, сеңсеңнен жақтауын биіктеп, тікелей тігілген баскым.

ПАПАХАЛЫ сын. Папаха киген, басында папахасы бар.

ПАПЕТТО зат. Рим папасының күміс шақасы.

ПАПИРОЛОГИЯ зат. Грек, латын, кейінгі эллинизм, Рим, Византия уақытындағы бір қалыпқа түсірілген жазулар мен копт папирустарын, көзе табақтардағы, мумиялардың ағаш тақтайларындағы жазулар мен таңбаларды оқып, зерттейтін папирус зерттеу ғылымы, палеографияның бір тармағы.

ПАПИРУС зат. Ішіне темекі толтырылған қағаз түтікше.

ПАПИРУС зат. бот. **Күлән** (тропиктік Африкада өзен, көл жиегінде өсетін, сабағының ұзындығы 5 м-ге жететін көпжылдық шөптесін өсімдік).

ПАПЫРОС зат. сөйл. **Папирос**.

ПАПКА зат. 1. Қалың қатырма қағаздан немесе былғарыдан жасалатын, ісқағаздар салуға арналған қаптама қалта. 2. Мекеме, ұйым кеңселерінің құжаттары тігілген қалың мұқаба.

ПАПКАЛЫ сын. Папкасы бар, папка ұстаған.

ПАПОВАВИРУСТАР зат. биол. Липопротеиті қабықшасы жоқ, құрамында ДНҚ бар сфералық вирустар тұқымдасы.

ПАПОРОТНИК зат. өс. Көп тілімді ірі жәптырақты, жер бетінде тік не шырмауық түрінде өсетін споралы өсімдік.

ПАР¹ зат. Күздік, жаздық дәнді дақылдар егу үшін жыртылатын, ауыспалы егіс танабы.

ПАР² сан. Қос, жұп, екі.

ПАР³ үст. Бір-біріне тең, сай.

Пар келді. Дәл түсті, тең болды, сай келді. **Пар келмеді**. Теңеспеді, сай келмеді, барабар болмады.

ПАРА¹ зат. 1. Түркияның күміс шақасы. 2. Югославияның күміс шақасы.

ПАРА² [ир. پار] зат. 1. Өз мүддесі үшін біреуге жасырын түрде берілетін ақы, ауызбастырық (ақша, қымбат зат). 2. қоғ. -әлеум. Белгілі бір мәселе тиімді шешілу үшін лауазымды адамға берілген ақша, бағалы қағаз, басқа да мүлік немесе мүлкіктік құқық.

Пара алды. Қызмет дәрежесін пайдаланып, заңға қайшы әрекет жасау үшін немесе ақысыз еңбегіне ақшалай, заттай алым талап етті, алымға ие болды. **Пара берді**. Аузын алу үшін жасырын жолмен мол дүние, зат берді, аузына барын тығып, өз жағяна қаратып алды. **Пара**

жеді. Жемқорлыққа салынды, қызмет дәрежесін пайдаланып, жұртты ырқына көндіріп ақшалай, заттай алым алды. **Параны көздеді.** Жемқорлықпен пайда табу жолына түсті.

ПАРА³ [ир. پارە] зат. көне. Бір нәрсенің бөлшегі, бөлігі, тармағы.

Пара болды. Бөлшек-бөлшек болып сынды, быт-шыты шығып күйреді.

ПАРАБАЙ ор. зат. Жанама, қосымша жегілген ат.

ПАРАБЕЛЛУМ [лат. parabellum] зат. өск. Автомат-тапаншаның он екі аатар түрі.

ПАРАБОЛА [грек. parabole] зат. матем. Дөңгелек конустың кез келген жанама жазықтығына параллель болатын жазықтықпен сол конустың қиылысатын сызығы.

ПАРАБОЛОИД [грек. parabole – парабола, eidos – түр] зат. матем. Орталығы жоқ тұйықталмаған екінші ретті бет.

ПАРАГВАЙЛЫҚТАР зат. Парагвайдың негізгі халқы.

ПАРАГЕНЕЗ зат. геол. Түзілу жағдайларының ортақтығымен байланысты минералдардың жер қыртысында бірлескен түрде болуы.

ПАРАГЕНЕРАЦИЯ зат. геол. 1. Өзін құрайтын таужыныстардың түрлік ерекшеліктері және олар құрайтын тектес қабаттар мен қабатшалардың бір-бірімен арақатынасы тұрғысынан көршілес бірлестіктерден анық дараланатын геологиялық дене. 2. Тектес таужыныстардың нақтылы түрлерін біріктіретін геологиялық дене.

ПАРАГНЕЙС зат. геол. Шөгінді тау жыныстарының (құмтастардың, алевролиттердің сазды тақтатастардың) қуатты метаморфизмге шалынуынан пайда болған метаморфтық тау жынысы.

ПАРАГРАФ [грек. paragraphos] зат. Кітап тарауы ішіндегі бөлімді, тақырыпты көрсететін таңба, белгі (§) және осы белгінің аты.

ПАРАД зат. **Шеру** (айтулы мерекелер мен мемлекеттік маңызы бар оқиғалар құрметіне өткізілетін әскерлердің, спортшылардың, сондай-ақ жалпы көпшіліктің саппен тізіліп өтетін салтанатты қатары).

ПАРАДИГМА [грек. paradeigma – мысал, үлгі] зат. Нақтылы ғылыми зерттеуді айқындайтын теориялық және әдіснамалық алғышарттар жиынтығы.

ПАРАДОКС [грек. paradoxos] зат. 1. Әдеттен тыс, ойда жоқ гажайып болып көрінетін оғаш пікір. 2. Әдеб. Өткір нақыл, ащы мысқыл үлгісінде айтылатын жанр.

ПАРАДТЫҚ сын. Парадқа лайықты, парадқа арналған.

ПАРАЗИТ [грек. parasitos] зат. биол. 1. Басқа азаларда тіршілік етіп, соның қанының не шырынының есебінен қоректенетін, көбіне оған зиян келтіретін өсімдіктер мен жәндіктер, құрттар. 2. ауыс. Басқа біреудің еңбегін қанаушы арамтамақ, жатыншыер.

ПАРАЗИТИЗМ зат. 1. биол. Екі ағзаның қатар өмір сүру барысында, біреуінің екіншісін пайдаланып өсіп дамуы, қоректенуі. 2. ауыс. Біреудің еңбегін қанау, басқаның еңбегі есебінен өмір сүрушілік, жатыншыерлік, арамтамақтық.

ПАРАЗИТОЛОГ зат. биол. Паразиттердің шығуын, пайда болуын және биологиялық үдерістерін зерттейтін ғалым.

ПАРАЗИТОЛОГИЯ [грек. parasitos – арамтамақ, logos – ілім] зат. биол. Биология ғылымының паразитизм құбылысын жан-жақты зерттейтін бір саласы.

ПАРАЗИТСІЗ сын. Паразиті жоқ, жұқпайтын.

ПАРАЗИТТІ сын. Паразиті мол, жұқпалы микробы, паразиті бар.

ПАРАЗИТТІК зат. 1. Бір ағзаның екінші ағзаны жеп қоректенуі, соның пайдасынан тіршілік ету тәсілі. 2. ауыс. Арамтамақтық, тоғышарлық, жатыншыерлік.

ПАРАИЗОМЕР зат. хим. Орынбасушылары параорында орналасқан екі орын басқан бензолдың изомері.

ПАРАҚ [ар. ورق] зат. 1. Кітаптың, дәптердің ашылатын беті. 2. ауыс. Белгілі бір оқиғаның, тарих желісінің беті, белгісі.

ПАРАҚОР [ир. پارخور] сын. Пара алғыш, парашыл, жемқор.

ПАРАҚОРЛЫҚ зат. Пара алғыштық, парашылдық, жемқорлық.

ПАРАҚОРШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Парақорлық.**

ПАРАҚОТ [ор. пароход] зат. Бумен жүретін кеме.

ПАРАҚТА= ет. 1. Кітаптың, дәптердің бетін, парақтарын ақтару, ашу, әрі-бері аударыстыру. 2. ауыс. Өткенге зер салу, бағдарлау, қарау.

ПАРАҚТАЛ= ет. Кітаптың не дәптер бетінің ашылуы, аударылыстырылуы.

ПАРАҚТАЛУ Парақтал етістігінің қимыл атауы.

ПАРАҚТАУ Парақта етістігінің қимыл атауы.

ПАРАҚТЫҚ сын. Бір парақ, бір бет боларлық.

ПАРАЛА¹= ет. Пара беріп аузын алу, алдын ала жасырын ақша не зат беру.

ПАРАЛА²= ет. 1. Пара-парасын шығарып жырту, талқандау. 2. ауыс. Бетін жұлып жылау. 3. ауыс. Жүрегі жаралау, өзегін өртеу.

ПАРАЛАН¹= ет. Параға ауыздықталу, пара алу.

ПАРАЛАН²= ет. 1. Пара-парасы шығып жырттылу. 2. ауыс. Жүрегі жаралану, көкірегі қарс айрылу.

ПАРАЛАНУ¹ Паралан¹ етістігінің қимыл атауы; параға ауыздықталу.

ПАРАЛАНУ² Паралан² етістігінің қимыл атауы; жырттылу, дал-дал болу.

ПАРАЛАУ¹ Парала¹ етістігінің қимыл атауы; пара беру.

ПАРАЛАУ² Парала² етістігінің қимыл атауы; жырту, пара-парасын шығару.

ПАРАЛИНГВИСТИКА [грек. para – маңы, франц. linguistique – тіл] зат. лингв. Тілдік емес амалдардың (бет, жүз құбылысы, жест, мимика, дауыс қаттылығы) сөйлеу кезіндегі қызметін зерттейтін саласы.

ПАРАЛИЧ [грек. paralysis] зат. мед. **Сал** (жүйке жүйесінің зақымдану салдарынан дененің бір жері немесе бір жақ жартысы жансызданып қалатын ауру).

ПАРАЛЛЕЛИЗМ [грек. parallēlismos] зат. әдеб. Екі құбылысты қаз-қатар алып, салғастыра суреттейтін поэтикалық тілдің тәсілі.

ПАРАЛЛЕЛЕПИПЕД [грек. parallēlepipēdon, parallelos – параллель, epiēdon – жазықтық] зат. геом. Қарама-қарсы жақтары өзара қос-қостан параллель тіктөртбұрыш болатын призма тікбұрыш.

ПАРАЛЛЕЛОГРАММ [грек. parallēlogrammōn – параллель, gramma сызық] зат. геом. Қабырғалары қос-қостан өзара параллель болатын төртбұрыш.

ПАРАЛЛЕЛЬ [грек. parallēlos] зат. 1. матем. Қатарынан жарыстыра сызылған қос сызық. 2. геогр. Жер шары картасында экватормен қатарластыра сызылған сызықтар. // Тең, қатар.

Параллель қосындылауыш. инф. <ағыл. parallel summer> Қосылғыштарының барлық разрядтары бір уақытта қосылатын қосындылауыш.

ПАРАЛЛЕЛЬДІК зат. 1. Параллель жатушылық, параллель келушілік. 2. Барабарлық, теңдестік.

ПАРАМАГНЕТИЗМ [грек. para – жаны, маңы, Magnētis (қала аты)] зат. физ. Сыртқы магнит өрісіне орналастырылған кейбір денелердің сол өріс бағыты бойынша магниттелу қасиеті.

ПАРАМАГНИТТІК сын. физ. Магниттелу қасиеті бар.

ПАРАМЕТАМОРФИТТЕР зат. геол. Шөгінді таужыныстардың метаморфизмінен қалыптасқан метаморфтық таужыныстар.

ПАРАМЕТР [грек. parametron – өлшейтін, мөлшерлейтін] зат. 1. Мәні, көлемі мен мөлшері әртүрлі элементтерді бір-бірінен ажырату үшін қолданылатын өлшем, шама. 2. Қондырғының, үдерістің, заттың қандай да болсын қасиетін сипаттайтын шама. 3. экон. Көлемі, шамасы экономикалық үдерістерге елеулі ықпал ететін көрсеткіш.

ПАРАМЕТРИТ зат. мед. Қынап айналанындағы дәнекер ұталар мен жатырдың жалпақ сіңірінің қабынуы.

ПАРАМЕТРЛІ сын. Параметрі бар, параметрі белгілі.

ПАРАМЕТРЛІК сын. Параметрге қатысты, соған тән.

Параметрлік сезгіштік. Бастапқы жағдайлар мен процестің ақырғы параметрлері арасындағы байланыстың мөлшерлік сипаттамасы.

ПАРАМОРФОЗАЛАР зат. геол. Химиялық құрамы бір минералдардың псевдоморфозасы.

ПАРАМФИСТОМАТОЗ зат. вет. Күйіс қайыртатын малдың ішқұрт ауруы.

ПАРАМУШ= ет. ескікіт. Ұмыту, есінен шығару.

ПАРАНЕФРИТ зат. мед. Бүйрек майының қабынуы.

ПАНАНЖЫ [ар. فخرية] зат. діни. Орта Азияда әйелдердің жүзін басқа адамдарға көрсетпеу үшін жамылтып жүретін, торлы бетпердесі бар жамылғы.

ПАНАНЖЫЛЫ сын. Пананжы жамылған, пананжысы бар.

ПАНАНЖЫСЫЗ сын. Пананжысы жоқ, пананжы кимеген.

ПАРАНОЙЯ [грек. paranoia – есі ауысу, жындыдану] зат. мед. *Ұдайы сандырақтаудан болатын созылмалы психоз ауру.*

ПАРАНОЯ зат. этн. *Көбе сауыт.*

ПАРАНОМИЯ зат. құқық. *Заңдағы қайшылық.*

ПАРАОРЫН зат. хим. *Бензолсақинасында көміртектің екі атомынан кейін екі орынба-сушылардың біріне-бірі қарама-қарсы орналасуы.*

ПАРА-ПАР [ир. پارا] с.ын. *Тепе-тең, барлық жағынан тең, бірдей.*

ПАРА-ПАРА [ир. پارا-پارا] үст. *Быт-шыт, күл-талқан, дал-дал.*

Пара-парасы шықты. *Жыртылды, жұлым-жұлым болды.*

ПАРА-ПАРЛАС с.ын. сөйл. *Тепе-теңдес, қатарлас, бірдей.*

ПАРАПАРЛЫҚ зат. *Бірдей мәнді немесе белгілі бір қатынаста басқаларға сәйкес келушілік, теңдестік; эквивалент.*

ПАРАПЕТ [итал. parapetto; parare – қорғау және petto – кеуде] зат. 1. құрыл. *Ғимарат шатырын, терраса мен балконды, өзен жағалауын көмкеріп тұратын жатаған қабырға.* 2. *Плотина қалақтарын, бөет қабыраларын су шайып кетпес үшін орнатылатын қорғаныш-қабат.*

ПАРАПИТЕК [грек. para – таяу, pithēkos – маймыл] зат. зоол. *Қазбадан табылған жоғары сатыдағы маймылдар тобы.*

ПАРАПЛЕГИЯ зат. вет. *Малдың екі жағының да, әсіресе оның бөксесі мен артқы аяқтарының салданып қалуы.*

ПАРАПСИХОЛОГ зат. мед. *Парапсихология маманы.*

ПАРАПСИХОЛОГИЯ [грек. para – маңы, psychē – жан, logos – ілім] зат. психол. *Адамның психологиясы мен мінез-құлқындағы ғылыми негізі беймәлім гипноз, елестету сияқты айрықша құбылыстарды зерттейтін психология саласы.*

ПАРАСАТ [ар. فراسا] зат. *Адамның сана-сезімін, ойының дәрежесін, дүниетаным қабілетін білдіретін ақыл, кемел, зерделік.*

Парасат биігі. *Адамгершілік тұрғы. Парасатын астырды. Абыройын асыртты, беделін өсіртті.*

ПАРАСАТСЫЗ с.ын. *Ақылсыз, ессіз, түйсіксіз, парықсыз.*

ПАРАСАТСЫЗДЫҚ зат. *Ақылсыздық, ессіздік, түйсіксіздік, парықсыздық.*

ПАРАСАТТА = е т. *Ақылға сала ойлану, толғану.*

ПАРАСАТТАН = е т. *Ақылы кемелдену, ақылы парықтана түсу.*

ПАРАСАТТАНУ *Парасаттан етістігінің қимыл атауы.*

ПАРАСАТТАУ *Парасатта етістігінің қимыл атауы.*

ПАРАСАТТЫ с.ын. *Ақылды, ойлы, білімді, зерделі.*

ПАРАСАТТЫҚ зат. *Зейіндік, білімділік, ойландылық, ақылдылық.*

ПАРАСАТТЫЛЫҚ зат. *Адамға тән ойлылық пен ақылдылық, білімділік пен байыптылық, байсалдылық.*

ПАРАСАТШЫЛ с.ын. *Ойшыл, білімді, білгір.*

ПАРАСЕРПЕНИТИТТЕР зат. геол. *Орта және қышқыл интрузиялар гидротермаларының доломиттер мен доломиттен-*

ген әктастарға әсер етуінен қалыптасқан жапсар-метасоматоздық серпентинді таужыныстар.

ПАРАСКАРИДОЗ зат. вет. *Жылқының, есектің, қашырдың аса қауіпті ішқұрт ауруы.*

ПАРАСТ ир. зат. *Ит.*

ПАРАТАКСИС зат. лингв. *Сөйлемдердің салаласа байланысуы.*

ПАРАТАҚТАТАСТАР зат. геол. *Кристалды тақтатастар.*

ПАРАТАУЖЫНЫС зат. геол. *Шөгінді-метаморфтық таужыныс терминінің синонимі.*

ПАРАФ зат. *Қолтаңба, адамның қысқартылған аты-жөні.*

ПАРАФЕМИЯ зат. психол. *Сөйлегенде дұрыс емес сөзді қолдануға әдеттеніп кету.*

ПАРАФИЛЯРИОЗ зат. вет. *Жылқының құрт ауруы, шөлді мекендейтін жұмыр құрт.*

ПАРАФИМОЗ зат. вет. *Айғыр қасасының, тобет шүкісінің орнына түспей, ұдайы салбырап тұруы.*

ПАРАФИН [лат. parum – аз, affinis – ұқсас] зат. хим. *Мұнайдан, көмірден алынатын сарғыштау түсті, иісі, дәмі жоқ, балауыз тәрізді ерігіш зат.*

ПАРАФИНДЕ = е т. *Парафинмен сылау, парафинмен қаптау.*

ПАРАФИНДЕЛ = е т. *Парафинмен қапталу, сылану.*

ПАРАФИНДЕЛУ *Парафиндел етістігінің қимыл атауы.*

ПАРАФИНДЕУ¹ зат. хим. *Беттерді парафинмен қаптаудың технологиялық үдерісі.*

ПАРАФИНДЕУ² *Парафинде етістігінің қимыл атауы.*

ПАРАФИНДІ с.ын. *Парафині бар, парафин араласқан.*

ПАРАФИНДІЛІК зат. *Парафиннің көптігі, молдығы.*

ПАРАФОНИЯ зат. психол. *Дауыстың әлсіреуі, дауыс сапасының өзгеруі.*

ПАРАФОРМАЛЬДЕГИД зат. хим. *Формальдегид полимерлерінің қоспасы; формальдегидтің сақтауға, тасымалдауға ыңғайлы түрі.*

ПАРАФРАЗА [грек. paraphrasis – сипаттау, сипаттама оралым] зат. лингв. **Перифраза.** 1. *Өзге бір мәтінді, басқа біреудің ойын өз сөзімен айтып беру амалы.* 2. *Жай сөздің орнына оның ауыс мағынасын білдіретін сөздердің қолданылуы.*

ПАРАХОР с.ын. сөйл. **Парақор.**

ПАРАЦЕРАТЕРИЙ зат. зоол. *Олигоцен дәуірінде тіршілік еткен алып мүйізтұмсықтылардың бірі.*

ПАРАША зат. сөйл. *Үйдегі қоқыр-соқыр заттарды жинайтын ыдыс.*

ПАРАШЫЛ с.ын. *Парақор, пара алғыш.*

ПАРАШЫЛДЫҚ зат. *Пара алғыштық, парақорлық.*

ПАРАШЮТ [франц. parachute, грек. para – қарсы, франц. chute – құлау] зат. *Баулықтар байланған күмбезі, құрылғысы және де басқа жабдықтары бар, ұшып бара жатқан ұшақтан секіріп түсуге я жүк түсіруге арналған құрылғы.*

ПАРАШЮТИЗМ зат. *Парашют спорты.*

ПАРАШЮТПІ с.ын. *Парашюті бар, парашют таққан.*

ПАРАШЮТША үст. *Парашют сияқты, парашютқа ұқсас.*

ПАРАШЮТШЫ зат. *Парашютпен секіруді жақсы игерген адам, парашютпен секірудің шебері.*

ПАРБОЗ с.ын. ескі кіт. *Әдемі, ажарлы; сәнді.*

ПАРБОЗДАН = е т. ескі кіт. *Ажарлану, әдемілену, жасану.*

ПАРБОЗДАНУ *Парбоздан етістігінің қимыл атауы.*

ПАРБОЗДАУ *Парбозда етістігінің қимыл атауы.*

ПАРВЭЛЮ зат. экон. *Корпорацияның бухгалтерлік есептемесіне сәйкес құндық бағалануы.*

ПАРДА¹ зат. көне. *Айла, әдіс, еп.*

ПАРДА² зат. ескі кіт. *Мұрагер.*

ПАРДАЙ с.ын. *Тең, сайма-сай, барабар.*

ПАРЕЗ зат. мед. *Жартылай салдану, қозғалыс жағын билейтін жүзікпенің не бұлшықет қызметінің әлсіреуі.*

ПАРДОЗ зат. ескі кіт. *Парбоз, әдемі, ажарлы.*

ПАРДОЗДА = е т. *Сәндеу, әшекейлеу.*

ПАРДОЗДАУ *Пардозда етістігінің қимыл атауы.*

ПАРЕНХИМА [грек. para – маңы, enchyma – құйылу] зат. 1. *анат. Жануарлардың кейбір органдарында – бауыр, көкбауыр, бездердегі, өкпеде т.б. негізгі қызмет атқарушы тін.* 2. *бот. Өсімдіктердегі ең негізгі ұлпа.*

ПАРИ зат. *Бәс, дауда ұтылған адам бір нәрсені істеуге міндеттенетін шарт.*

ПАРИК [франц. perruque] зат. *Арнайы синтетикалық талшықтан, қылдан, қылшықтан жасалатын жасанды шап.*

ПАРИТЕТ [лат. paritas, paritatis – тепе-теңдік] зат. *Тараптардың тең дәрежеде өкілетті болу принципі, тепе-теңдік.*

ПАРИШАН [ир. پريشان] с.ын. *Уайымшыл, көңілсіз.*

ПАРИЯД зат. ескі кіт. *Зар, қайғы.*

Парияд етті. *Зарлады, зар еңіреді.*

ПАРК [ағыл. park] зат. **Саябақ.** 1. *Қала халқының тынығу, дем алу, серуен құруына арналған саялы бау, бақ.* 2. *Әртүрлі көліктер мен әскери техниканы тұрақтандыру және жөндеу үшін жабдықталған, айналасы қоршалған алаң.*

Парк күні. *Әск. Әрбір әскери бөлімде әскери техникаларды тексеруге, жөндеуге, күтім жасауға, қайта жабдықтауға арналған күн.* **Парк раушангүлдері.** *Әс. Жабайы итмұрындардың ең әдемі түрлері; олардың бауға арналған түрлері мен будандары.*

ПАРКЕТ [франц. parquet] зат. құрыл. *Қысқа әрі жіңішке етіп дайындалған, тақтайлардан қиоластырып төселген еден.*

ПАРКЕТПІ с.ын. *Паркет төселген, паркет салынған.*

ПАРКИНГ [ағыл. parking] зат. құрыл. *Ғимараттардағы автотұрақтар үшін арналған орын.*

ПАРКШЛ с.ын. сөйл. *Паркте қыдырғыш, паркке көп барғыш, парктен шықпайтын.*

ПАРҚАДАР [ир. پارقادار]: **парқадар тапты.** сөйл. *Тұрақтап, тыныштық тапты, береке көрді.*

ПАРЛА¹= е. т. **Екі-екіден жұптау, қос-қостан қосарлау. 2. Біркелкі қылу, үйлес, ұқсас ету.**

ПАРЛА²= е. т. **1. Аспанға самғап, шарықтап қшу, әуелеп қалықтау (құс). 2. Оттың, жасарықтың маздауы; жалындап жану. 3. Желбіреу.**

ПАРЛА³= е. т. **1. Денеден қатты тер шығу, буы бұрқырау. 2. Емшек сүтінің саулап ағуы, сорғалау.**

ПАРЛАМЕНТ [франц. parler, parlement – сөйлеу] зат. саяси. Мемлекеттік биліктің заң шығарушы ең жоғарғы жалты ұлттық өкілетті мекемесі.

Парламент қаулылары. саяси. Парламент палаталары өздерінің қарауына Конституция жүктеген мәселелер бойынша тиісті палата депутаттары жалты санының көпшілік дауысымен қабылдайтын заңмен байланысты құжаттар (актілер).

ПАРЛАМЕНТАРАЛЫҚ зат. қоғ.-саяси. Парламентке артықшылықтар берілген кезде заң шығарушылық және атқарушылық қызметтерді бөлетін жоғарғы мемлекеттік билікті ұйымдастыру жүйесі.

Парламентаралық одақ. қоғ.-саяси. Әртүрлі мемлекеттердің ұлттық парламенттік топтарын біріктіруші бейүкіметтік халықаралық ұйым.

ПАРЛАМЕНТЕР [франц. parlementaire] зат. қоғ.-саяси. **Бітімгер** (жауласушы, соғысушы жақтардың біреуінің екіншісіне келіссөз жүргізу үшін жіберген ресми өкілі).

ПАРЛАМЕНТТІК сын. Парламентке тікелей қатысты, соның қызметіне, іс-әрекетіне тиісті.

Парламенттік иммунитет. құқық. Депутатты оны барлық әрекеттері үшін, соның ішінде парламенттік міндеттерін атқару кезінде жасаған әрекеттері үшін де қамғауға алып, сот алдында жауапқа тартуға тыйым салу.

ПАРЛАМЕНТШІ зат. саяси. Парламентке сайланушы.

ПАРЛАМЕНТШІЛДІК зат. қоғ.-саяси. **1. Парламент арқылы басқарылатын мемлекеттік басқару жүйесі, осы жүйеге құштарлық. 2. Қандай да бір партияның үкіметтің жиналысына қатысуы.**

ПАРЛАН¹= е. т. **Қосарлану, екі-екіден жұптау.**

ПАРЛАН²= е. т. **1. Көзден жас ағу. 2. Пар шығу, булану, буы бұрқырау.**

ПАРЛАНУ¹ Парлан¹ етістігінің қимыл атауы.

ПАРЛАНУ² Парлан² етістігінің қимыл атауы.

ПАРЛАС= е. т. **Жұптасу, қос-қостасу.**

ПАРЛАСУ Парлас етістігінің қимыл атауы.

ПАРЛАТ¹= е. т. **Аттарды екі-екіден жектіру, қосарлату.**

ПАРЛАТ²= е. т. **Терін ағызу.**

ПАРЛАТУ¹ Парлат¹ етістігінің қимыл атауы.

ПАРЛАТУ² Парлат² етістігінің қимыл атауы.

ПАРЛАУ¹ Парла¹ етістігінің қимыл атауы; қосақтау, қосарлау.

ПАРЛАУ² Парла² етістігінің қимыл атауы.

1. Тер шығару, терлету. 2. Көзден жас ағу.

ПАРЛЫ сын. Пар екен.

ПАРМАЙЫШ зат. көне. Бұйрық, тапсырма.

ПАРМАНАШЫ зат. ескі кіт. Әкім, билік иесі.

ПАРНАҚ ир. сын. ескі кіт. *Опасыз, бақытсыз деген мағынада.*

ПАРНАС [грек. parnassos] зат. әдеб. Поэзия әлемінің, ақындық өнер шыңының символдық бейнесі.

ПАРНИК зат. **Көшетжай** (жемістер мен гүл, көшеттерді жылдың суық кездерінде өсіру үшін арнайы жасалған, үсті шынылы дамалармен бүркелген жылы орын, алаң).

ПАРОВОЗ зат. *Рельсті теміржолда бүкшімен жүретін дөңгелекті локомотивтің бір түрі.*

ПАРОВОЗША ұст. *Паровозға ұқсап, паровоз сияқты.*

ПАРОВОЗШЫ зат. *Паровоз жүргізуші.*

ПАРОДИЯ [грек. parođia – сықақтап қайталап айту] зат. әдеб. *Жазушы туындысының, алған әдеби бағытының стилін, жанрын шенеу, сынау мақсатымен оған ұқсатып жазылған әдеби-көркем жанр.*

ПАРОДОНТИТ [грек. para – айналасы, odontos – тіс] зат. мед. *Тістің айналасындағы тіндердің қабынуынан болатын созылмалы тіс ауруы.*

ПАРОЛЬ [франц. parole] зат. **1. Әск.** Әскери қызметтегілердің өз адамы екенін білуді үшін қолданылатын жасырын шартты белгі, құпия сөз. **2. инф.** *Компьютерді іске қосу үшін теруді қажет ететін алдын ала жасырылған құпия сөз, код.*

ПАРОМ ор. зат. *Әртүрлі жұқтер мен көліктерді, адамдарды өзеннің бір бетінен екінші бетіне тасымалдауға арналған жүзбелі кеме, сал.*

ПАРОМШЫ зат. *Паромды жүргізуші, паром жұмысшысы.*

ПАРОМШЫЛЫҚ зат. *Паром жүргізу кәсібімен шұғылданушылық.*

ПАРОНИМДЕР [грек. para – жақын, опума – ат] зат. лингв. *Дыбысталуы жақын, грамматикалық белгілері ортақ, қолданылуында мағыналық ерекшеліктері бар сөздер.*

ПАРОНОМАЗИЯ [грек. para – жақын, opomazo – атаймын] зат. лингв. *Дыбысталуы жақын сөздердің қатар қолданылуынан туатын бейнелі сөз өрнектері.*

ПАРОСМИЯ зат. психол. *Иіс сезудің бұзылу үрдісі.*

ПАРОТИТ [грек. para – жақын, us (otos) – құлақ] зат. мед. *Сілекей бездерін зақымдап, құлақ түбі бездерін қабынуға алып келетін вируспен тарайтын инфекциялық ауру.*

ПАРОХОД ор. зат. *Бумәшинесінің яу трубасының күшімен жүретін су кемесі.*

ПАР-ПАРДАН сын. *Екі-екіден, қос-қостан, жұбымен.*

ПАР: пар-пар етті. *Парылдады, пыр-пырлап қиты.*

ПАР-ПАРЛА= е. т. *Қос-қостасу, жұптау.*

ПАР-ПАРЛАУ Пар-парла етістігінің қимыл атауы.

ПАРСАҚ зат. *Бес шақырым жер.*

ПАРСАҢ ир. зат. *Қашықтық өлшемі, шақырым.*

ПАРСАК [грек. parallaxis – ауытқу, лат. secunda – екінші бөліну] зат. астр. *Шамасы*

206, 265 астрономиялық бірлікке тең астрономиядағы қашықтық өлшемі.

ПАРСЫ ир. зат. *Иранның негізгі халқы және сол халықтық өкілі.*

Парсы дари. ескі кіт. *Иран халқының көне атауы. Парсы кілемі. Персияда шығатын қымбат бағалы кілем. Парсы тілі. лингв. *Иран тілдерінің оңтүстік-батыс тармағына жататын парсылардың тілі.**

ПАРСЫША ұст. **1. Парсы үлгісінде, парсыға ұқсап. 2. Парсы тілінде, парсы жазуымен.**

ПАРТ: парт болды [кетті]. жерг. *Тез шамданды, шарт кетті.*

ПАРТА зат. *Орындықпен бірге немесе орындықсыз жасалған көлбеу беттеуі бар оқушы үстелі.*

ПАРТАЛАС сын. **1. Партасы бір, бір партада отырған. 2. Сыныптас.**

ПАРТАСЫЗ сын. *Партасы жоқ, парта қойылмаған.*

ПАРТБИЛЕТ зат. тар. совет. *Коммунистік партияның мүшесі екенін растау үшін сол партияның мүшелеріне берілетін құжат, партия билеті.*

ПАРТЕНОГЕНЕЗ [грек. parthenos – ұрықтанбай көбею, gena – тегі, қаны] зат. биол. *Аналық жұмыртқа жасушасының ұрықтанбай дамуы, жұмыртқа ұрықтанбастан-ақ жыныстық көбею жайы.*

ПАРТЕНОКАРПИЯ [грек. parthenos – ұрықтанбай көбею, karpos – жеміс] зат. өс. *Жемістердің ұрықтанбай даму әрекеті.*

ПАРТЕР [франц. parterre; par – үсті, terre – жер] зат. **1. Театрлар мен концерт залдарындағы көрермендер отыратын орталық орын. 2. Саябақтардың құрылысында гүл мен жасыл желек, су хауыздарын орнатып, төңірегін бұта қоршаумен көмкерген ашық алаң.**

ПАРТИЗАН [франц. partisan] зат. *Жау тылында құрылған партизан отрядының жауынгері, партизан соғысының ардагері, соған тікелей қатысушы.*

Партизан қозғалысы. *Жау басып алған жерлерде халық ерікті түрде қатысып ұйымдастырылған, өз Отанының бостандығы мен тәуелсіздігін қорғауға белсене атсалысқан күрес түрі.*

Партизан соғысы. *Жау әскерінің тылына әрекет жасаушы және қарулы отрядтардың күресі.*

ПАРТИЗАНДЫҚ сын. *Партизанға тән, партизанға қатысты.*

ПАРТИЗАНШЫЛДЫҚ зат. *Партизан болушылық, партизанға тән әрекет істеушілік.*

ПАРТИКУЛЯРИЗМ [лат. particularis] зат. саяси. *Саяси, азаматтық бытыраңқылық.*

ПАРТИНИУМ зат. хим. *Автомобиль және ұшақ моторларын жасауда қолданылатын, вольфрам мен алюминидің құймасы.*

ПАРТИРЕР зат. *Жат пияғлды, теріс ойлы саудагер.*

ПАРТИТУРА [итал. partitura] зат. муз. *Көп дауысқа бөлініп жазылған музыкалық шығарманың жеке-жеке дауыстарының жинақталып біріктірілу үрдісі.*

ПАРТИФЕР зат. *Ұсақ саудагер, контрабандамен сауда жасаушы.*

ПАРТИЯ¹ [лат. partis] зат. саяси. **1. Қандай да бір қоғамдық таптың мүддесін қорғап, ортақ мүдде негізінде біріккен, өкімет билігіне ұм-**

тылатын саяси ұйым. 2. тар. Жан-жаққа бөлінген топ, одақ, жік. 3. Заттардың, тауарлардың белгілі бір көлемі.

Партия белсендісі. қоғ. Партияның басты міндеттерін жүзеге асыруға, елдің саяси, экономикалық, мәдени дамуына қызмет ететін партияның белсенді күші, қайраткері. **Партия жиды [болды].** Жік-жікке бөлінді, жік-жік болды, өзіне жақтас адамдардан топ құрды. **Партия ұйымы.** саяси. Партия мүшелерінің басын қосатын саяси ұйым. **Партия органдары.** тар. совет. Совет үкіметінің жергілікті және жоғарғы басқару жүйесі, әкімшілік және партия орындары.

ПАРТИЯ² зат. муз. 1. Жеке дауыспен немесе жеке музыкалық аспапта орындау үшін жазылған шығарма, топтың бір мүшесі орындайтын нота. 2. шахм. Шахмат, дойбы, карта, т.б. басынан аяғына дейінгі ойыны.

ПАРТИЯГЕРЛІК сын. Жік, одақ құрып таласуға құмарлық.

ПАРТИЯГЕРШЛІК зат. Партияға, топқа, өзара жікке бөлінушілік.

ПАРТИЯҚОР зат. қарап. Жікке, топқа бөлінуге құмар, топқұмар.

ПАРТИЯЛАС сын. 1. Бір партияға кіретін. 2. ауыс. Жақтас, топтас.

ПАРТИЯЛАС= ет. Жікке бөліну, топтасу.

ПАРТИЯЛАСУ Партиялас етістігінің қимыл атауы.

ПАРТИЯЛЫҚ¹ зат. Белгілі бір партияның көзқарасын білдіретін ұстаным.

ПАРТИЯЛЫҚ² сын. Партия мүшесіне тікелей қатысты, соған тән.

ПАРТИЯЛЫЛЫҚ зат. Белгілі бір партияның көзқарасын, бағытын ұстанушылық.

ПАРТИЯСЫЗ сын. Ешбір партияда жоқ, партияны жақтамайтын.

ПАРТИЯШЫЛ сын. Жікіл, ташыл.

ПАРТИЯШЫЛДЫҚ зат. Өзара жақ-жақ болып айтысудан туатын жікілдік, топшылдық.

ПАРТМАФИЯ зат. әлеум. Партиялық қыялы қылмыс, партиялық сыбайлас қылмыс.

ПАРТОРГ зат. тар. совет. Кеңес өкіметі кезіндегі партия мекемесінің саяси басшысы, партия жетекшісі.

ПАРТ-ПАРТ елік. Бытыр-бытыр, күрт-күрт еткен дыбысты білдіретін сөз.

ПАРТ-ПҮРТ үст. Быт-шыт, пәре-пәре.

ПАРТЫЛДА= ет. Парт-парт ету; бар-тылдау.

ПАРТЫЛДАТ= ет. Парт-парт еткізу, дүрсілдету.

ПАРТЫЛДАТУ Партылдат етістігінің қимыл атауы.

ПАРТЫЛДАУ Партылда етістігінің қимыл атауы.

ПАРУА зат. ескі кіт. Бита, пейіл, ықылас.

ПАРУАЗ зат. ескі кіт. Әуез.

ПАРУАЗ зат. сөйл. Үйдің төбесін жапқанда мәтке үстіне колденең салынатын ағаш.

ПАРУАЙ= ет. ескі кіт. Қызығу, тілеу. **ПАРУАЙЫ:** паруайы тиді. Кесірі тиді.

ПАРУАНА зат. ескі кіт. Жалған (дүние, өмір).

ПАРУАРДИГАР ир. зат. ескі кіт. Жаратқан ие, Құдай.

ПАРУАРДИГӘР ир. зат. діни. **Пәруардигер** (Тәңірі, Құдай).

ПАРУАРДІГЕР ир. зат. ескі кіт. Тәңірі, Құдай.

ПАРФЮМ [ағыл. parfum] зат. космет. Парфюмерлік өнім, әтір.

ПАРФЮМЕР зат. Парфюмерия өндіріс орнының қызметкері.

ПАРФЮМЕРИЯ [франц. parfum] зат. космет. 1. Гигиеналық және косметикалық мәні бар парфюмериялық бұйымдар жасайтын өнеркәсіп саласы. 2. Бет пен қолға, шашқа, киімге жағатын хош иісті әтір, иіссу, иісмай сияқты т.б. заттар.

ПАРФЮМЕРИЯЛЫҚ сын. космет. Парфюмерия бұйымдарын жасауға қажетті, парфюмерия боларлық.

ПАРФЮМЕРЛІК сын. космет. Парфюмер өндірісіне керекті, соған жарайтын.

ПАРҒИЗ сын. ескі кіт. Ұстамды, салмақты, тәрбиелі.

ПАРҒИЗҚАР сын. ескі кіт. **Парғиз.**

ПАРЦЕЛЛА зат. Ұсақ шаруаның жер телімі.

ПАРЦЕЛЛЯЦИЯ [лат. partialis] зат. 1. лингв. Стильдік-экспрессивтік мақсатта сөйлемді ерекше екіпін арқылы әдейі жеке бөліктерге бөліп айту тәсілі. 2. Жерді ұсақ телімдерге бөлу.

ПАРЦЕЛЬ зат. Тауардың, жүктің ұсақ топтамасы.

ПАРША¹ [ир. پارچه] зат. Алтын мен күміс тәрізді жіптерді араластыра отырып тығыз тоқылған жылтырақ жібек мата және сол матадан тігілен қымбат бағалы киім.

ПАРША² зат. Бір кесек, бір бөлек.

ПАРШАЛА= ет. 1. Быт-шыт қылу, талқандау, кескілеу, тілгілеу. 2. Сойған малдың етін боршалдау, мүшелеп бұзу. 3. ауыс. Жүрегің тілгілеу, жаның жаралау.

ПАРШАЛАН= ет. 1. Кескілену, тілгілену. 2. Боршалдау, мүшеленіп сойылу.

ПАРШАЛАНУ Паршалан етістігінің қимыл атауы.

ПАРШАЛАТ= ет. 1. Кескілету, тілгілету. 2. Малды боршалдау. 3. ауыс. Жүрегің тілгілету, жаның жаралау.

ПАРШАЛАТУ Паршалат етістігінің қимыл атауы.

ПАРШАЛАУ Паршала етістігінің қимыл атауы.

ПАРША-ПАРША [ир. پارچه پارچه] сын. Быт-шыт, бөлшек-бөлшек, тілім-тілім, жырым-жырым.

Парша-парша болды. Быт-шыты шықты, бөлшек-бөлшек, жырым-жырым, тілім-тілім болды. **Парша-парша етті [қылды].** Быт-шытын шығарды, талқандады. **Парша-паршасы шықты.** Быт-шыт болды, пара-парасы шықты.

ПАРЫЗ [ар. فرض] зат. 1. діни. Мұсылмандықтың міндетті түрде өтейтін борышы. 2. Адамның ел-жұрт, қоғам алдындағы азаматтық борышы, қастерлі міндет.

Парыз арқалады. Міндет алды. **Парызын ақтау.** Артылған талап, жүктелген міндеттерді өтеу, орындау.

ПАРЫЗДАР [ар. ир. فرض دار] сын. Қарыздар, борыштар.

ПАРЫЗ-ҚАРЫЗ зат. Адамгершілік, азаматтық борыш-міндет.

ПАРЫЗ-УӘЖІП зат. діни. Парыздар мен уәжіптер.

ПАРЫҚ [ар. فرق] зат. 1. Бір нәрсенің екінші нәрседен айырмасы, ерекшелік. 2. Нәрсенің қадір-қасиеті, мән-жайы, жай-жапсары. 3. Белгілі бір істің байыбы, пайымы. 4. ауыс. Сатылатын заттың бағасы, құны. 5. ауыс. Өлшем, мөлшер.

Парқы аспан мен жердей [жер мен көктей]. Айырмасы өте алшақ. **Парқы білінбейді.** Айырмасы көрінбейді, бағасы байқалмайды. **Парқына жетпеді.** Байыбына бармады, мәнісін түсінбеді, бағаламады. **Парық [сөздің парқын] айырды.** Бір нәрсенің қадір-қасиетін айыра білді, жақсы-жаманның нарқын ажыратты. **Парық етті.** Бір нәрсені айыра, бағалай білді, жақсы-жаманды ажыратты. **Парық кешті.** Үміті өшті, күдер үзді. **Парық қылмады [етпеді].** Мәнісіне түсінбеді, байыбына бармады, көңіл қоймады, бағалай алмады.

ПАРЫҚ-ПАРАСАТ зат. Қадір-қасиет, абырой-атақ.

ПАРЫҚСЫЗ сын. Істің мән-жайын, жөн-жосығын, жақсы мен жаманның пайымын ажырата алмайтын оспадарсыз, пайымы жоқ.

ПАРЫҚСЫЗДАН= ет. Еш нәрсеге мән бермей оспадарсыздану.

ПАРЫҚСЫЗДАНУ Парықсыздан етістігінің қимыл атауы.

ПАРЫҚСЫЗДАУ сын. Оспадарсыздау, ойсыздау.

ПАРЫҚСЫЗДЫҚ зат. Еш нәрсенің қадір-қасиетін, мән-жайын, ерекшелік күйін білмеушілік, жөнсіздік, талғаусыздық.

ПАРЫҚТА= ет. 1. Бір нәрсенің мән-жайын, жай-жапсарын тереңнен ұғынып ажырата білу, анықтау, байқап бағдарлау. 2. Белгілі бір нәрсені қадірлеп-қастерлеу, жоғары бағалау.

ПАРЫҚТАЛ= ет. 1. Бір нәрсенің бағдарланып, байыпталуы. 2. Бағалану, қастерлену.

ПАРЫҚТАЛУ Парықтал етістігінің қимыл атауы.

ПАРЫҚТАТ= ет. Ақ-қарасын айырту, жете таныту, түйсінту.

ПАРЫҚТАТУ Парықтат етістігінің қимыл атауы.

ПАРЫҚТАУ Парықта етістігінің қимыл атауы.

ПАРЫҚТЫ сын. 1. Мәнді, мағыналы, мазмұнды. 2. Байқағыш, ойлы, парасатты.

ПАРЫҚТЫЛЫҚ зат. Адамның, жеке тұлғаның өмір құбылыстарын, дүниені бағалай білу белгісі, қасиеті.

ПАРЫЛ зат. Пар-пар еткен дыбыс.

ПАРЫЛДА= ет. Пар-пар еткен қатты дыбыс, үн шығару.

ПАРЫЛДАТ= ет. Пар-пар еткізу.

ПАРЫЛДАТУ Парылдат етістігінің қимыл атауы.

ПАРЫЛДАУ Парылда етістігінің қимыл атауы.

ПАС¹ [франц. passe] зат. ойын. Карта ойынында қолым келмеді, ойнамаймын деген мағынадағы сөз.

ПАС² [ағыл. pass] зат. спорт. Спорт ойынында допты серіктесіне қарай беру әдісі.

ПАСАД ар. сын. ескі кіт. Азган, бұзылған, онегесіз.

ПАСЕЙЕР үст. ескі кіт. Соңында, аяғында.

ПАСКАЛЬ зат. физ. Халықаралық өлшем бірліктері жүйесіндегі механикалық кернеу мен қысымның өлшем бірлігі.

ПАСПОРТ [франц. passeport] зат. **Толқұжат**. 1. Жеке адамның аты-жөнін және тұрғылықты жерін кұландыратын ресми құжат. 2. Кәсіпорын, ғимарат, түрлі көлік құралдары, тұрмыстық құрал-жабдықтар туралы негізгі мәлімет жазылған тіркеу құжаты.

Паспорт жүйесі. Халықтың өсуін, орын ауыстыруын есепке алып, реттеуге негізделген құқық нормаларының жолы. **Паспорт үстелі**. Толқұжат беретін орын.

ПАСПОРТСЫЗ сын. Паспорты жоқ, паспорт алмаған.

ПАСПОРТШЫ зат. Паспорт үстелінің қызметкері, толқұжат толтырып отыратын қызметкер.

ПАССАЖ' [франц. passage] зат. сәулет. 1. Төбесі әйнекпен немесе шатырмен жабылған, көптеген дүкендері бар сауда-саттық ғимаратының бір түрі. 2. муз. Музыкалық шығармалардың оңай, жеңіл ойналатын түрінен қиын әрі тез, жылдам ойналатын түріне көшу, саусақтардың бірден қиын қимылға көшу тәсілі.

ПАССАЖ зат. Күтпеген оқиға, істің басқа-ша беталысы.

ПАССАТ [исп. viento de pasada] зат. геогр. Экватор мен субтропиктік аймақ арасында жыл бойы тұрақты түрде соаатын желдер.

ПАССАТТЫҚ сын. Пассатқа тән, пассатқа қатысты.

Пассаттық ағыстар. геогр. Солтүстік, Оңтүстік жарты шарлардың тропиктік және экваторлық ендіктерінде басым сипатқа ие пассаттардың әсерінен Дүниежүзілік мұхитта туындайтын беттік ағыстар.

ПАССИВ' [лат. passivus] зат. экон. 1. Кәсіпорын қаражатының құралу көздерін және оның жұмсалыу мақсатын көрсететін бухгалтерлік теңгерім бөлігі. 2. Кәсіпорынның борышы мен міндеттемелерінің жиынтығы. 3. Шығыстың түсімінен асып түсуі.

ПАССИВ' сын. 1. Бір нәрсеге немқұрайды қарайтын, енжар, селқос (адам). 2. лингв. Қолданыста, сөзжасамда жиі кездеспейтін, көнере бастаған.

Пассив иммунитет. Енжар иммунитет.

ПАССИВТІ сын. **Пассив**.

Пассивті иммунитеттеу. мед. Енжар иммунитеттеу.

ПАССИВТІК сын. Белсенді, жиі емес.

ПАССИОНАР [лат. passio] зат. қоғ. Туымынан сыртқы ортадан түлғаға қажетті энергияны артық қабылдап, оны қоршаған ортаны өзгерту үшін мақсатты жұмыс түрінде пайдалану қабілетіне ие адам.

ПАССИОНАРЛЫҚ сын. Пассионарға тән, пассионарға қатысты.

ПАСТА [итал. pasta] зат. Түрлі ұнтақ заттар араластырылған қамыр тәрізді гигиеналық, косметикалық және кулинариялық заттардың аты.

ПАСТЕЛЬ [итал. pastello] зат. бейн. 1. Бояулардың ұнтағынан ғана жасалатын, бейнелеу өнерінде қолданылатын, сырты құрғақ, әрі жұмсақ борға ұқсас түрлі-түсті қарындаш. 2. Осы қарындашпен салынатын кескіндеме.

ПАСТЕРЕЛЛЕЗДЕР зат. вет. Бір топ жұқпалы аурулардың жалты аты, сопақ бактериялар.

ПАСТЕРЛЕ= ет. тамақ. Сүт, шарап т.б. сұйықтар мен тағам өнімдеріндегі микроағзаларды 100°C-тан төмен температурада қыздыру арқылы жою.

ПАСТЕРЛЕН= ет. тамақ. Әртүрлі сұйық тағам өнімдерінің белгілі бір температурада қыздырылуы.

ПАСТЕРЛЕНУ Пастерлен етістігінің қимыл атауы.

ПАСТЕРЛЕТ= ет. Әртүрлі сұйық тағам өнімдерін белгілі бір температурада қыздырту.

ПАСТЕРЛЕТУ Пастерлет етістігінің қимыл атауы.

ПАСТЕРЛЕУ' зат. тамақ. Сүт, шарап, т.б. сұйықтар мен тағамдық өнімдерді белгілі бір температурада қыздырып, зарарсыздандыру әдісі.

ПАСТЕРЛЕУ' Пастерле етістігінің қимыл атауы; әртүрлі сұйықтар мен тағамдық өнімдерді белгілі бір температурада қыздыру.

ПАСТИЛА [лат. pastillus] зат. тамақ. Езілген жеміс-жидек езбесін қант пен жұмыртқа ақуызымен араластырылып дайындалатын кондитер өнімі.

ПАСТОР [лат. pastor] зат. діни. Протестанттық дінбасы.

ПАСТОРАЛЬ [лат. pastoralis] зат. театр. Қарапайым малышының өмірін бейнелейтін лирикалық өлең және драмалық шығарма.

ПАСХА [грек. pascha] зат. діни. 1. Християндар мен еврейлердің көктемгі діни мерекесі.

2. Осы мерекеге арнап, төрт бұрышты мұнара тәрізді етіп, ірімшікпен істелген тәтті тағам.

ПАСЫҚ [ар. فاسق] сын. Надан, топас, оңбаған, арам, адамшылықтан безген.

ПАСЫҚТЫҚ зат. Надандық, топастық, арамдық, оңбағандық.

ПАСЫЛ сын. ескі кіт. Басты, негізгі, үлгілі.

ПАСЬЯНС [франц. patience] зат. Карта ойыны.

ПАТ [франц. pat] зат. спорт. Шахмат ойынында қарсыластың біреуі кезекті жүрісін жүре алмай қалатын тәртіп.

ПАТАТАР зат. жерг. Құты (мылтыққа дәрі салатын ыдыс).

ПАТЕНТ [лат. patens] зат. 1. Сауда жасауға немесе белгілі бір кәсіп қылуға құқық беретін куәлік. 2. құқық. Белгілі бір ғылым, өнер салаларында жаңалық ойлап тапқан адамның сол өзі ашқан жаңалықты пайдалануға толық ерікті екенін растайтын куәлік қағаз.

Патент алымы. экон. Өнеркәсіп орындарының, заңды түлғалардың, сондай-ақ кәсіпшілікпен немесе кәсіпкерлік қызметпен шұғылданудан алатын табысы бар азаматтардың бюджетке төлейтін төлемі. **Патент бажы**. экон. Өнертабыстарды берілетін патентке сәйкес пайдаланудың ерекше құқығы берілгені үшін төленетін ақы. **Патент құқығы**. құқық. Өнертабыс пайдалану техникалық ұсынысқа патент беру

тәртібі мен патент авторының құқықтары мен міндеттерін реттейтін құқық нормаларының жиынтығы.

ПАТЕНТСІЗ сын. Патенті жоқ, патент алмаған.

ПАТЕНТТАНУ зат. экон. Патенттерді тіркеу, оларды сақтаумен шұғылданатын ғылыми пән.

ПАТЕНТТЕ= ет. Патент алу, куәландыру.

ПАТЕНТТЕЛ= ет. Патент алыну, рұқсат етілу, расталу.

ПАТЕНТТЕЛУ Патенттел етістігінің қимыл атауы.

ПАТЕНТТЕУ Патентте етістігінің қимыл атауы.

ПАТЕНТП сын. Патенті бар, патентке ие.

ПАТЕРГАЗИЯ зат. психол. Мінез-құлқтың бұзылу, адамның алжасу процесін білдіретін ұғым.

ПАТЕРНАЛИЗМ [лат. paternus] зат. экон. Фирмадағы әлеуметтік еңбек қатынастарын реттеу нысаны.

ПАТЕТИКА [грек. pathētikos] зат. Аса жоғары, көтеріңкі, масаттанған серпін, салтанат.

ПАТЕТИКАЛЫҚ сын. Жоғары, көтеріңкі ырғақты, серпінді, салтанатты.

ПАТЕФОН [франц. pate, грек. phōnē – дыбыс] зат. муз. Граммофон пластинкасынан дыбыс шығаруға арналған әртүрлі темігі бар аппарат.

ПАТИНА [грек. patina] зат. кен. Мыс және оның қорытпалары беттерінің айналадағы ортаның әсерінен тотығып, әр түске боялған қабыршақ.

ПАТИНАЛА= ет. Мыс, қола, жез бұйымдарының беттерін тотықтырығыштармен арнаулы өңдеу арқылы жұқа қабыршақ түзу.

ПАТИНАЛАУ Патинала етістігінің қимыл атауы.

ПАТИССОН [франц. patisson] зат. өс. **Самсар** (жапырағы жалпақ, ұш не бес бұрыш болып келетін, асқабақ тұқымыдасына жататын сары түсті біржылдық өсімдік).

ПАТИХА [ар. فاتحة] зат. діни. 1. Құранның бірінші сүресі, кіріспе, «Фатиха». 2. Дінге, сенімге негізделген бата, дұға, тілек.

Патиха алды. діни. Бата алды.

ПАТНОС [ор. поднос] зат. сөйл. Шыны-шәйнек, ыдыс-аяқ салып, ары-бері тасуға арналған табақ тәрізді құрал.

ПАТОГЕНЕЗ [грек. pathos – ауру, genesis – шығу тегі] зат. мед. Аурудың пайда болу және асқыну үрдісі.

ПАТОКА зат. хим. Крахмалды сұйылтылған қышқылдармен қанттандырып, содан кейін шырпынды сүзіп және қайнатып алынатын өнім.

ПАТОЛОГИЯ [грек. pathos – ауру, logos – ілім] зат. мед. Мал және адам ағзаларының ауруға шалдығуы, физиологиялық үдерістерінің өзгерісін зерттейтін медицина ғылымының саласы.

ПАТОЛОГИЯЛЫҚ сын. Патологияға қатысты, соған тән.

Патологиялық анатомия. анат. Адам мен мал денесіндегі әртүрлі сырқаттардың әсерінен болатын өзгерістерді зерттейтін ғылыми пән.

Патологиялық ентікпе. мед. Тыныстау мүшелері, қан айналысы, жүрек, бүйрек, жүйке жүйесі аурулары қаназдық, улану т.б. салдарынан пайда болатын сырқат. **Патологиялық мінез.** психол. Түрлі жайсыз жағдайдан болатын адам бойындағы мазасыздық. **Патологиялық психология.** психол. Ауырған адамның психикалық қызметі мен қасиетінің, мінез-құлқының ауытқу заңдылықтарын зерттейтін медициналық психология саласы. **Патологиялық физиология.** физиол. Аурудың пайда болу себептерін, оның құбылысын және ауру ағзаның осу жолын зерттейтін ғылыми пән.

ПАТОМОРФОЗ [грек. pathos – ауру, morphosis – бейне, түр] зат. мед. Ауру түрлерінің, оның түрлі белгілерінің қоршаған ортаға әсерлері нәтижесінде тұрақты өзгерістерге ұшырау үрдісі.

ПАТРИАРХ [грек. patriarchēs] зат. 1. тар. Рулық қоғамдағы рубасы, ақсақал. 2. діни. Православие шіркеуіндегі жоғары діни билікте болған адамның шені, лауазымы.

ПАТРИАРХАЛДЫ сын. Ескі салт, әдет-ғұрыптан бірге, сонымен біте қайнасқан.

ПАТРИАРХАЛДЫҚ сын. 1. Ескі ру қоғамының ықпалындағы рулық, ақсақалдық. 2. ауыс. Ескі ғұрып, салт-сананы ұстаушылық, соның ықпалында болушылық.

ПАТРИАРХАТ [грек. patrēr – әке, archē – басқарамын, билеймін, сөзбе-сөз өке өкімі] зат. Қоғамда, әлеуметтік өмірде, отбасында биліктің ер адамдарға қою сипаты.

ПАТРИАРХАТТЫҚ сын. 1. Патриархат дәуіріне тән. 2. ауыс. Ескі салт-санаға берілген, ескі әдет-ғұрыптан айырылмаған, кертартпа.

ПАТРИОТ [грек. patriotes] зат. **Отаншыл** (өз Отанын, халқын, жері мен суын шынайы сүйетін, халық мүддесі үшін бар күш-жігерін, қабілетін аямайтын адам).

ПАТРИОТИЗМ [грек. patrides – отандас, patris – Отан, туған жер] зат. **Отаншылдық** (өз Отанын, халқын шексіз сүйшілік, барша күш-жігерін Отан мүддесіне арнаған адамға, ұлтқа тән терең сезім).

ПАТРИОТТЫҚ сын. **Отаншылдық** (патриотқа тән қасиет, іс-әрекет).

ПАТРОН [нем. patron] зат. Капсюльді жездің ішіне салып тығындаған оқ.

ПАТРОНАЖ [франц. patronage] зат. мед. Дәрігердің ауруды үйде қарауы, үйде аурудың алдын алуы, ауруларға үй жағдайында медициналық жәрдем көрсетуі.

ПАТРОНАТ [лат. patronatus] зат. заң. Қараусыз қалған баланы белгілі бір отбасында заңды түрде асырап алуда берілетін тәрбие.

ПАТРОНТАЖ зат. әск. Оқ салғыш, оқшантай.

ПАТРУЛЬ [франц. patrouille] зат. әск. **Қоруды** (тәртіп сақтау мақсатында байқап шолуға, қарауына шыққан қарулы әскерлер, күзетшілер тобы).

ПАТРУЛЬДЕ= е т. <франц. patrouiller> зат. әск. Тәртіп сақтау мақсатында байқап шолу.

ПАТРУЛЬДЕУ Патрульде етістігінің қимыл атауы.

ПАТСАЙЫ [ир. پادشاهی] зат. кәс. Тығыз тоқылған жібек мата түрі.

ПАТСАЙЫ² зат. кәс. Қауынның күлбөі, торлама, әміре сияқты тәтті түрі.

ПАТТҰМДАР зат. геол. Құмдарды, құмалттарды, саздарды біріктіретін, өңделмеген таужыныстары.

ПАТУА зат. сөйл. **Пәтуа.**

ПАТША [ир. پادشاه] зат. 1. тар. Төңкеріске дейінгі Ресей монархының титулы, билік иесінің атағы. 2. ауыс. Ел басқарушы, әмірші. 3. ауыс. Бәрінен артық, ең асыл, ең құнды, басқадан жоғары.

Патша ағзам. тар. сөйл. Мәртебелі, құдіретті патша. **Патша өкіметі.** тар. Кеңес өкіметі орнағанға дейінгі патшалық Ресей басқарған үкімет. **Патша кобрасы.** зоол. Ұзындығы 5,5 см-дей, өте ірі әрі ұлы жылан.

ПАТШАҒАР [ир. چاه‌غر] сын. 1. Оңбаған, жексұрым, тентек, бұзық. 2. Біреуге ырза болғанда «шіркін», «соққыр» деген мағынада айтылады.

ПАТШАЙЫМ зат. Ел билеуші патшаның қосағы, жұбайы.

ПАТШАЗАДА [ир. پادشاهزاده] зат. Патшаның ұлы.

ПАТШАЛЫ сын. Патша билеген, патшасы бар.

ПАТШАЛЫҚ сын. 1. Бір патша билеген, соған тікелей тән, тәуелді, қатысты. // Патшаның қол астындағы мемлекет, патша өкіметі, патша үстемдігі. 2. ауыс. Төрелік, жастық, серілік дәуірі.

Патшалықтан кешті. Патша болудан бас тартты.

ПАТШАХАНЫМ зат. жаңа. Ел билеуші әйел адам.

ПАТШАШЫЛ сын. Патшаны жақтағыш, патша өкіметін қолдайтын.

ПАТШАШЫЛДЫҚ зат. Патшаны, патша өкіметін дәріптеушілік, оның мемлекеттік құрылысын жақтап қолдаушылық.

ПАТЫН ар. зат. ескі кіт. Түйсік, ақыл.

ПАТЫРАТ сын. жерг. Керексіз, бұзақы.

ПАТЫРЛА= е т. Патыр-патыр ету, сатырлау.

ПАТЫРЛАТ= е т. Сатырлату, патыр-патыр еткізу.

ПАТЫРЛАТУ Патырлат етістігінің қимыл атауы.

ПАТЫРЛАУ Патырла етістігінің қимыл атауы.

ПАТЫР-ПАТЫР елік. Сатыр-сұтыр, шатыр-шұтыр, шарт-шұрт еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

Патыр-патыр етті. Патырлады, сатыр-сұтыр етті.

ПАУ о.д. Бір нәрсеге разы болғанда, көңілденгенде айтылатын сөз.

ПАУЗА [лат. pausa] зат. 1. Сөйлеу кезінде болатын сөз үзілісі. 2. лингв. **Кідіріс** (мәтінді ажыратып оқу, түсіну үшін қызмет ететін, дыбыстаудағы кідірісті білдіретін интонацияның компоненті). 3. муз. Музыкалық аспаптардың ойын арасында тоқтап үзіліс алуы.

ПАУПЕРИЗМ зат. әлеум. Жұмыссыздықтан, табыстың төмендігінен халықтың жатпай қайыршылануы.

ПАУШАЛЬ: паушалдық төлем. экон. Тауарлар тобы үшін төленетін төлемнің құрмалас бөліктерге сараланбаған жалты сомасы.

ПАФОС [грек. pathas] зат. Өнер саңлақтарының ерекше шабыттанан, жігерленетін кезі, құлшыныс, құштарлығы.

ПАФОСТЫ сын. Пафосқа, яғни ын-та-жігерге, зор шабытқа толы.

ПАФОСТЫҚ сын. Пафосқа тән, пафосқа қатысты.

ПАХМ зат. ескі кіт. Ой, түсінік.

ПАХСА зат. ескі кіт. Пісірілген лай.

ПАХТА зат. сөйл. жерг. **Мақта.**

ПАЬЫМ ар. зат. ескі кіт. Ойлану.

ПАЬ о.д. «Па», «пау» сияқты одағай сөз.

ПАЬ-ПАЬ о.д. Па-па, пай-пай, о шіркін.

ПАЦИЕНТ [лат. patients] зат. мед. Дәрігерге қаралушы, емделуші адам.

ПАЦИФИЗМ [лат. pacificus] зат. саяс. Бейбітшілікті сақтау ұранын қуаттай отырып, соғыстың қандай түрін де, оның ішінде әділ соғысқа да, ұлт бостандығы соғысына да қарсы шығатын буржуазиялық ұғым.

ПАЦИФИКАЦИЯ зат. саяси. Көтерілісті, халықтың ашу-ызасын, ұлт-азаттық қозғалысты күштеп басу.

ПАЦИФИСТ [франц. pacifiste] зат. саяси. Пацифизмді жақтайтын кісі.

ПАЦИФИСТІК сын. саяси. Пацифизме тән, пацифизмге қатысты.

ПАЧУМ [ағыл. patchouli] зат. 1. өс. Ерін-гүлділер тұқымдасына жататын шагын бұта. 2. парфюм. Осы өсімдіктің жапырақтарынан, сабақтарынан алынатын эфир майынан жасалатын иісі күшті әтір.

ПАШ ир. сын. Анық, айқын, ашық, әйгілі, белгілі.

Паш болды. Жария болды, белгілі болды, тардады. **Паш етті** [кылды]. а) Көпке белгілі, мәлім болды, сырын ашып берді. ә) Атын қалдырды. б) Дәріптеді.

ПАША ир. зат. қоғ. Осман сұлтандығындағы азаматтық және әскери атақ.

ПАШАҚ ир. зат. жерг. 1. Қауын-қарбыз тұқымы. 2. Қауын-қарбыздың қабығы.

ПАШПЫРТ: пашпырты бітті. сөйл. Жағдайы нашарлады, халі мүжік болды, саудасы бітті.

ПАШТАШ зат. жерг. Тыңайтылған жер.

ПАШТЕТ [нем. Pastete] зат. тамақ. Алдын ала тісірілген мал, балық еттерінің ұсақталып, тартылып, оларға май мен дәмдеуіштер қосылған тағамның түрі.

ПАШЫН зат. жерг. Буган қамыс.

ПАШЫР: пашыр еткізді. Пашырлатты, қарш еткізіп шайнады.

ПАШЫРЛА= е т. Пашыр-пұшыр ету, пашырлау.

ПАШЫРЛАТ= е т. Қатырлату, пашырлату, бырт-бырт еткізу.

ПАШЫРЛАТУ Пашырлат етістігінің қимыл атауы.

ПАШЫРЛАУ Пашырла етістігінің қимыл атауы.

ПАШЫР-ПҰШЫР елік. Пашырлаған, партылдап шыққан қатты дыбысты бейнелейтін сөзқолданыс.

Пашыр-пұшыр еткізді. Пашырлатты, пашырлатты.

ПАЯ ир. зат. 1. Өсімдік сабағы. 2. жерг. Егінің (бидай, жүгері, тарыны) орып алғаннан кейін қалғаны.

ПАЯПАРЛАН= е т. Шабалану, байбалам салу.

ПАЯПАРЛАНУ Паяпарлан етістігінің қимыл атауы.

ПӘДЕР ир. : пәдеріңе нәлет. жерг. қарап. Атаңа нағылет (нәлет).

ПӘЙВАНДӘКІЛІ зат. жерг. кәс. Будан-даспырылған өрік (ағаш).

ПӘЙЕК зат. сөйл. Паек².

ПӘЙКЕ зат. Бұғының тапасы.

ПӘЙКЕЛ зат. жерг. Маралдың тайыншасы.

ПӘЙТ зат. көне. Белгілі бір бағыт, нысана.

ПӘЙТТЕ = ет. жерг. Бағдарлау, ыңғайлау.

ПӘЙТТЕУ Пәйтте етістігінің қимыл атауы.

ПӘЙТ зат. ескі кіт. Жөн, ыңғай, рет.

ПӘЙТТІ сын. Жөнді, ыңғайлы.

Пәйтті жер. Тиісті орын, реті келген жер.

ПӘК ир. сын. 1. Таза, адал, шынайы; кіршіксіз. 2. Адал, бүлінбеген, бұзылмаған. Пәк сезім. поэт. Таза, кіршіксіз пейіл, көңіл.

ПӘКЕНЕ сын. жерг. Бойы қысқа, қортық, аласа.

ПӘКИЗА сын. Пәк, таза текті.

ПӘКТИК сын. 1. Тазалық, адалдық, құнәсіздік. 2. Шындық, адалдық.

ПӘКІ зат. жерг. **Ұстара.**

ПӘКІЗЕ [ир. «پاکیزه»] сын. жерг. Таза, кіршіксіз, бұзылмаған, пәк.

ПӘКІЗЕЛЕ = ет. Тазалау, аршу.

ПӘКІЗЕЛЕУ Пәкізеле етістігінің қимыл атауы.

ПӘКІЗЕЛІК зат. Тазалық, адалдық, кіршіксіздік.

ПӘЛДЕН = ет. сөйл. **Бәлдену.**

ПӘЛДЕНУ Пәлден етістігінің қимыл атауы.

ПӘЛЕ [ар. «لأ»] зат. 1. Шатақ, дау-жанжал, бәле-жала. 2. Қырсық, кесел, кесапат. 3. Ауру, індет. 4. м и ф. Әлдебір қорқынышты нәрсе, адам шошырлық құбыжық, жың-шайтан.

Пәлеге жолықты. Басын дау-жанжалға салды, қырсыққа тап болды, әуреге түсті. **Пәлеге қалды.** Қырсыққа жолықты, басына пәле болып кезікті. **Пәлеге ұшырады.** Басы бәлеге қалды, істі болды, дауға қалды. **Пәледен машайық қашыпты.** Басқа кесірі, қырсығы тиетін істен (кісіден) аулақ жүр деген мағынада. **Пәледен сақтады.** Кесір-кесапаттан аман алып қалды, жамандықтан қорғады. **Пәле жапсырды.** Орынсыз кінә тақты, қаралады. **Пәле жапты.** Нақақтан күйдіріп жала жапты, айып тақты, жамандық жасады, кінәлады. **Пәле жауғызды [жаудырды].** Жамандықты бастан асыра үйіп-төкті, жауыздықты, қастандықты үдетті. **Пәле жуытпады.** Жаладан қорғады, жамандықты маңайлатпады. **Пәле қайдан дерін бар ма.** Жамандық, кесапат аяқ астында. **Пәле құды.** Жамандық, арамдық ойлады. **Пәле қылды.** Шатақ шығарды, дау-жанжал іздеді. **Пәленің отын өргізді.** Пәлені тоғытты, өршітті. **Пәле оралды.** Дау, жанжал болды, кесір болды. **Пәле салды.** Жала жапты, шатақ қылды. **Пәлесі жүқты.** Кесірі тиді, қырсығы шалды. **Пәле шақырды [терді, іздеді].** Шатақ жасады, жамандық, дау-жанжал тугызды. **Пәле шығарды.** Бүлік шығарды, шатақ жасады. **Пәле іздеді.** Біреуге жамандық ойлады.

ПӘЛЕ [ар. «لأ»] сын. сөйл. Еті тірі, тысық, пәлекет, қу.

ПӘЛЕ-ЖАЛА зат. 1. Өтірік-өсек, жаманат, жала. 2. Жамандық, кесапат, қырсық.

ПӘЛЕК¹ [ир. «فلك»] зат. Қауын-қарбыз, асқабақ, қыяр тәрізді өсімдіктердің сабағы, көлбей өскен өркені.

ПӘЛЕК² [ар. «بلق»] зат. Көк, аспан, көк күмбезі.

ПӘЛЕКЕТ [ар. «فلاکة»] зат. сөйл. **Бәлекет.**

ПӘЛЕКЖИНАУЫШ зат. тех. Орылған пәлекті жинайтын мәшине.

ПӘЛЕККӨЖЕ зат. тамақ. Қайнатылған көкөністен, қвастан және балықтан дайындалған салқын, сұйық тағам.

ПӘЛЕКТҮТҚЫ зат. Су бетіне көтерілген көкөніс жатырақтарын бөліп алып тастайтын механизм.

ПӘЛЕКТУРАУЫШ зат. тех. Пәлекті малға берер алдында немесе сүрлемге салар алдында тұрайтын мәшине немесе тетік.

ПӘЛЕҚОР [ир. «بلخوار»] сын. Жалақор, пәле қуғыш, пәле іздегіш.

Пәлеқор көзді. Жаласы дайын дауқес, көргенге көз дауы бар кісі.

ПӘЛЕҚОРЛЫҚ зат. Жалақорлық, пәле қуғыш, пәле іздегіш мінез.

ПӘЛЕЛІ сын. Пәлесі мол, дау-шары, кесапаты, қырсығы мол.

Пәлелі жерге бармақ сұқпа. Басқа кесірі, қырсығы тиетін істен, (кісіден) аулақ жүр деген мағынада. **Пәлелі сөз.** Кесапат, кесір сөз, дау-дайға толы әңгіме.

ПӘЛЕЛІК зат. 1. Дау-шарлық, жанжал іс, пәле қуушылық. 2. Ниеті жаман адама тән қулық, сұмдық, жамандық.

ПӘЛЕН [ар. «فلان»] есім. 1. Сол, сондай, сол бір. 2. Әлдебіреу, әлдекім, белгісіз адам.

Пәлен демеді. Тіс жарып сөйлемеді, түк айтады, аузын ашпады. **Пәлен дерлік.** сөйл. Айтарлықтай, соншалықты.

ПӘЛЕНБАЙ есім. Бірталай, біршама, қаншама.

ПӘЛЕНДЕЙ үст. Айтарлықтай, дегендей, оншама, соншалықты.

ПӘЛЕНДЕЙ-ТҮГЕНДЕЙ сын. Анадай-мынадай, айтарлықтай, дегендей.

ПӘЛЕН-ПӘШТУАН ес. Анау-мынау, пәлен-түген.

ПӘЛЕН-ТҮГЕН ес. Анау-мынау, пәлен-пәштуан.

ПӘЛЕНШЕ есім. 1. Әлдекім, біреу, пәлен адам, әлдебір нәрсе. 2. Бірстыра, кейбір (орын, жер). 3. Әлдебір көп мезгіл, ұзақ уақыт. 4. Бірталай, әжеттәуір (қашықтық).

ПӘЛЕНШЕКЕ есім. жағымсыз. Жасы үлкен немесе беделді біреу, әлдекім.

ПӘЛЕНШЕ-ТҮГЕНШЕ есім. Пәлендей-түгендей, анадай-мынадай.

ПӘЛЕТТЕ = ет. жерг. Балағаттау.

ПӘЛЕТТЕУ Пәлетте етістігінің қимыл атауы.

ПӘЛСАПА [ар. «فلسفه»] зат. сөйл. **Философия.**

ПӘЛСАПАЛЫҚ сын. сөйл. **Философиялық.**

ПӘЛІ од. сөйл. **Бәлі.**

ПӘМ¹ зат. жерг. Белгілі дәрежедегі шама, әл.

ПӘМ² зат. жерг. Бір істің мән-мәнісі, мазмұны.

ПӘМ³ зат. ескікіт. Пайым, байқау.

ПӘМДЕ = ет. жерг. Шамалау, мөлшерлеу.

ПӘМДЕН = ет. Ойланып сөйлеу, шамалап бағдарлау.

ПӘМДЕНУ Пәмден етістігінің қимыл атауы.

ПӘМДЕУ Пәмде етістігінің қимыл атауы.

ПӘМДІ сын. жерг. Қадірлі, құрметті.

ПӘМІЛ: пәміл шай. жерг. Қағазға оралған 250 гр. тақта шай.

ПӘН [ар. «فن»] зат. 1. пед. Мектеп оқушыларына арналған білімнің бір саласы, жеке сабақ. 2. көне. Ғылым.

ПӘНАРАЛЫҚ сын. Пәндерді өзара байланыстыратын, пәндер аарсындағы.

Пәнаралық байланыс. пед. Мектепте өтетін сабақтарды өзара тығыз, байланыста өткізу тәсілі.

ПӘНДЕ зат. сөйл. **Пәнде.**

ПӘНДІК сын. Әрбір жеке пәнге лайық, соған арналған, белгілі бір пән өтетін.

ПӘНЕР зат. сөйл. **Фанера.**

ПӘНЖА зат. саят. Бұркіттің шеңгелі.

ПӘНИ зат. сөйл. Өмір, дүние, тіршілік. // Опасыз.

Пәни дүние. діни. Тұрағы жоқ, баянсыз, өткініш дүние (жалған). **Пәнидің жүзі.** Бұл дүниеде [«пәни» деген о баста өзгермелі, құбылмалы, опасыз деген мағынада айтылған]. **Пәнидің жүзінде.** көне. Өмірде, тіршілікте, дүниеде.

ПӘНИЛІК зат. сөйл. 1. Жалғандық, өткініш, опасыздық. 2. Құндылықты тіршілік қамына тән, тұрмыстық.

ПӘҢГІ ир. сын. Апын тартқыш, құмарпаз, нашақор.

ПӘҢГІ зат. жерг. Есектің еркегі, әңгі.

ПӘР ир. зат. 1. Жарқындық, сәнділік, салтанаттылық. 2. Сұлулық, әдемілік, көркемділік.

Пәр ашты. а) Сұлуланды, нұрланды, әдеміленді. ә) Көңілін көтерді, масаттандырды. **Пәрін ашты.** Көрік берді, сұлуландырды өңін кіргізді.

ПӘРАМАШ зат. тамақ. Ішіне ет салып майға пісірген дөңгелек құлше нан.

ПӘРЕ зат. сөйл. **Пара.**

ПӘРЕ-ПӘРЕ үст. сөйл. **Пара-пара.**

Пәре-пәресі шықты. Дал-дұл болды, жыртылды.

ПӘРЗАҚ = ет. ескікіт. Рақаттану.

ПӘРМАН зат. ескікіт. **Пәрмен.**

ПӘРМЕН ир. зат. 1. Қарқынды екпін, күш, қайрат-әкігер, тегеурінді қуат. 2. Әмір, бұйрық, тиісті жарлық.

Пәрмен етті. Бұйырды, жарлық етті. **Пәрмен қылды.** а) Әмір берді, бұйырды, жарлық етті. ә) Тіледі, жалбарынды. **Пәрмені күшті құдай-ай.** діни. Құдіреті күшті Жаратқан ие деген мағынада.

ПӘРМЕНДЕ = ет. Екпіндеу, қайрат-күші, қуаты тасу, қарқындау.

ПӘРМЕНДЕТ = ет. Екпіндету, қатты жүйткіту.

ПӘРМЕНДЕТТІР = ет. Екпіндеттіру, жылдамдаттыру.

ПӘРМЕНДЕТТІРУ Пәрмендеттіру етістігінің қимыл атауы.

ПӘРМЕНДЕТУ Пәрмендет етістігінің қимыл атауы.

ПӘРМЕНДЕУ Пәрменде етістігінің қимыл атауы.

ПӘРМЕНДІ сын. 1. Қарқынды, қажырлы, қуатты. 2. Әсері күшті. 3. Тез, жылдам.

ПӨРМЕНДІЛІК зат. 1. Қарқындылық, қуаты молдық, екпінді күштілік, екпінділік. 2. Әсерлілік, нәтижелілік, мақсаттылық.

ПӨРМЕНДІРЕК сын. Қарқындырақ, қуатырақ, күштірек, белсендірек.

ПӨРМЕНЕ: пәрмене болды жерг. Өліп-өшті, жанын қиды, сарп етті. **Пәрмене** болып күтті. Асты-үстіне түсіп, барынша, бар көңілмен ықыластана күтті.

ПӨРМЕНСІЗ сын. Қарқынды жоқ, күшқайраты кем; қауқарсыз, әлсіз.

ПӨРМЕНСІЗДЕУ сын. Күшсіздеу, қауқарсыздау, әлсіздеу.

ПӨРМЕНСІЗДІК зат. Қарқынсыздық, қауқарсыздық, күшқайраты аздық.

ПӨРМЕНШІ зат. Әмірші, жарлық беруші. **ПӨРМЕНІНШЕ** үст. 1. Бар екпінмен, бар күшпен, бар қарқынымен. 2. Жан-тәнімен, құлай, бар ықыласын салып.

ПӨРНЕК зат. жерг. Аққұман, шәйнек.

ПӨРПІ: пәрпін төсер періште. көне. Салтанат, сұлулыққа бөлеу.

ПӘРУАЙ [ир. پاره] зат. Сана, сезім, ес, қапер. Пәруайына ілмеді. Назарына алмады, елемеді.

ПӘРУАЙСЫЗ сын. Қамсыз, қаперсіз. **ПӘРУАЙСЫЗДЫҚ** зат. Қамсыздық, қаперсіздік.

ПӘРУАНА¹ [ир. پاره] зат. Түнде отқа түсетін «жынды» көбелек.

Пәруана болды. Жаны шығып, қамқоршы болды, жанын құрбан етуге дайын болды.

ПӘРУАНА² зат. 1. тар. Бұйрық. 2. Бұйрыққа басылатын мөр.

ПӘРУАНАШЫ зат. Шығыс халықтарындағы бас қызметкерлердің бірі – бас хатшы, мөрбасы қызметін атқарушы.

ПӘРУАР [ир. پاره] зат. Тәрбиеші, жетекші, сүйеуші, алға бастаушы.

ПӘРУАРДИГЕР зат. **Пәруардігер.**

ПӘРУАРДІГЕР [ир. پاره دگر] зат. діни. Жаратушы Алла, Құдай.

ПӘРУАСЫЗ сын. ескікіт. Пәруайсыз.

ПӘРУӘР зат. діни. ескікіт. **Пәруар.**

ПӘРУӘРДІГЕР зат. діни. ескікіт.

Пәруардігер.

ПӘС¹ зат. этн. Шашақты биік тақия.

ПӘС² зат. Бір затқа тән қадір-қасиет, құн, баға.

Пәсі қайтты. Көңілі қалды, десі қайтты. **Пәсін басты.** Десін қайтарды, көңілін қалдырды.

ПӘС³ [ир. پست] сын. 1. Биік емес, аласа, төмен. 2. ауыс. Нашар, кем, төменшік. 3. ауыс. Жабырқау, көңілсіз, басыңқы.

Пәс болды. Басылды, ада болды, тынышталды. **Пәс көңіл.** Көңіл күйі төмен. **Пәс қалды.** Төмендеп қалды, төменшіктеді. **Пәс тартты.** Қабаржыды, солғындады.

ПӘС: бір пәс. Сәл ғана уақыт, бір сәт.

ПӘСЕЙ= ет. 1. Аласару, кішіреу. 2. ауыс.

Басылу, бөсеңсу, босаңсу.

ПӘСЕЙТ= ет. Аласарту, кішірейту.

ПӘСЕЙТУ Пәсейт етістігінің қимыл атауы.

ПӘСЕНДЕ= ет. сөйл. Басылу, жабырқау.

ПӘСЕЮ Пәсей етістігінің қимыл атауы.

ПӘСТЕ= ет. Төмендеу, азау.

ПӘСТЕН= ет. Көңіл-күй төмендеу, жабырқау.

ПӘСТЕТ= ет. жерг. 1. Баяулату, бөсеңдету. 2. Азайтту, кеміту.

ПӘСТЕУ сын. 1. Аласалау, пәкенелеу, төмендеу. 2. ауыс. Нашарлау, олқылау, солғындау.

ПӘСТІК зат. 1. Биік емес, аласалық, пәкенелік, төмендік. 2. ауыс. Нашарлық, деңгейі төмендік, олқылық. 3. ауыс. Арамдық, жаман ой.

ПӘСІРЕК сын. Төмендеу, аласалау.

ПӘТ зат. Күшті, адуынды қарқын, қуат-ты ектін.

Пәті қайтты. Қарқынды кеміді, беті қайтты, көңілі қалды.

ПӘТЕР зат. 1. Қаладағы тұрғын үй, көпқабатты тұрғынжайдың ішіндегі бір отбасыға арналған үй. 2. Жалға алып тұратын үй.

Пәтер тойы. Жаңадан тұрғын үй алуды тойлау, қоныстай.

ПӘТЕРАҚЫ зат. 1. Тұрғын үйге ай сайын төленетін коммуналдық төлем. 2. Жалға алған үйдің шесіне төленетін төлем.

ПӘТЕРЛЕС сын. Пәтері, үйі қатар, көршілес.

ПӘТЕРЛІ сын. 1. Бірнеше пәтері бар, пәтері көп. 2. Пәтері бар, пәтер алған.

ПӘТЕРЛІК сын. Пәтерден тұратын, пәтерге арналған.

ПӘТЕРСІЗ сын. Пәтері жоқ, үйсіз.

ПӘТЕРШІ зат. Пәтерді жалға алушы, пәтерде тұрушы адам.

ПӘТКЕРДЕ [ир. پتکرده] зат. жерг. Айыпты, күнәкар.

Пәткерде болды. Айыпты, кінәлі сезінді.

ПӘТТЕЛЕ= ет. жерг. Қаттау, реттеу.

ПӘТТЕЛЕУ Пәттеле етістігінің қимыл атауы.

ПӘТУА [ар. فتوى] зат. 1. Белгілі бір іс жөнінде бітім, келісім, уәде, нәтижелі тоқтам, шешім. 2. Береке, тиянақ. 3. діни. Ислам дінінде белгілі бір іске, мәселеге байланысты дінбасының шығарған қарары, тоқтам, шешім.

Пәтуа байласты. Келісімге келісті, бір шешімге тоқталысты. **Пәтуаға жүгіну.** Тоқтамға келу, тиянақтау. **Пәтуаға келді.** Келісті, тоқтамға келді. **Пәтуасы кетті.** Берекесі, мәнісі кетті.

ПӘТУАЛА= ет. Растау, мақұлдау.

ПӘТУАЛАС= ет. Уәделесу, келісу, бір сөзге тоқтасу.

ПӘТУАЛАСТЫР= ет. Бітімге, келісімге келтіру.

ПӘТУАЛАСТЫРУ Пәтуаластыр етістігінің қимыл атауы.

ПӘТУАЛАСУ Пәтуалас етістігінің қимыл атауы; бітімге келу, шешімге тоқтау.

ПӘТУАЛАУ Пәтуала етістігінің қимыл атауы.

ПӘТУАЛЫ сын. 1. Нәтижелі, келісімді, шешімді. 2. Уәдеде нақ тұратын, бір сөзді, тиянақты, уәдеге берік. 3. Ісіне тиянақты, тұрақты, берекелі.

ПӘТУАСЫЗ сын. 1. Тұрақсыз, тиянақсыз, табансыз, уәдеде тұрмайтын. 2. Берекесі, дәйегі жоқ, бітімсіз, тоқтамсыз. 3. Бостан босқа, еш себепсіз. 4. Мән-мағынасы жоқ, жөн жосықсыз.

ПӘТУАСЫЗДАН= ет. Қадір-қасиетін жоғалту, тиянағы кету.

ПӘТУАСЫЗДАНУ Пәтуасыздан етістігінің қимыл атауы.

ПӘТУАСЫЗДЫҚ зат. Табансыздық, тұрақсыздық, тұрлаусыздық, тиянақсыздық.

ПӘТШАҒАР зат. сөйл. **Патшағар.**

ПӘТІР зат. сөйл. **Бәтір** (ашымаған қамырдан пісірген нан).

ПӘУЕСКЕ [ор. повозка] зат. Төбесін, сыртын былғарымен жапқан, ою-өрнек сап сәндеп жасаған, күймелі жеңіл арба.

ПӘУЕСКЕЛЕТ= ет. Пәуескемен сән түзеп жүру.

ПӘУЕСКЕЛЕТУ Пәуескелет етістігінің қимыл атауы.

ПӘУЕСКЕЛІ сын. Пәуеске мінген, пәуескелері бар.

ПӘУЕСКЕСІЗ сын. Пәуескесі жоқ, пәуеске мінбеген.

ПӘҒАМ зат. ескікіт. Пайым.

ПЕ шыл. Ба, па сұраулық шылауының фонетикалық жіңішке варианты.

ПЕГАС зат. әдеб. Пырақ, қанатты ат, ақындық өнердің символы саналатын мифтік бейне.

ПЕГГИНГ зат. экон. Бағалы қағаз, тауар не валюта бағасын нарыққа араласу арқылы тұрақтандыру.

ПЕГМАТИТ зат. геол. 1. Кварц пен дала шпатының дұрыс өскіндерінен тұратын минерал түзілімі. 2. Негізінен жыныс түзетін минералдардан құралып, сирек металдар мен тез ұшқыш заттармен байытылған ірі түйіршікті атқылған тау жынысы.

ПЕГМАТОИД зат. геол. Интрузиялық жыныстың жазбалық құрылымсыз ірі түйірлі фашиасы.

ПЕДАГОГ зат. пед. <грек. paidagogs> Мектепте, техникумдар мен училищелерде, жоғары оқу орындарында студенттер мен оқушыларға білім, тәрбие беретін оқытушы, мұғалім.

ПЕДАГОГИКА зат. пед. <грек. paida – бала, gogos – жетектеуші> Оқыту, білім беру және тәлім-тәрбие жұмысын жүргізудің әдістемесі туралы ғылым.

Педагогика институты. пед. Жоғары білімді педагог мамандарды даярлайтын оқу орны. **Педагогика курсы.** Педагогика саласы бойынша оқытылатын курс. **Педагогика теориясы.** Тәрбиеу мен оқытудың мәні, мақсаты, қағидалары мен мазмұны жайындағы көзқарастардың жүйесі.

Педагогика училищесі. Бастауыш сынып (1–4) мұғалімдерін, мектепке дейінгі мекеме тәрбиешілерін даярлайтын арнаулы орта оқу орны. **Педагогика факультеті.** Педагогика пәні бойынша мамандық беретін факультет.

ПЕДАГОГИКАЛЫҚ сын. Педагогика саласына тікелей байланысты, педагогикаға қатысты.

Педагогикалық ғылымдар. Оқу-ағарту, оқыту, әдістеме ғылымдары. **Педагогикалық кеңес [совет].** пед. Мектеп, техникум, училищелердегі ұжымды басқару және сол мекемелерінің маңызды мәселелерін кеңеске салып, шешіп отыратын басқару орны. **Педагогикалық курс.** Ауылдық және селолық қазақ мектептері үшін мұғалімдер даярлайтын қысқа мерзімді оқу жүйесі. **Педагогикалық оқу.** а) Мектеп мұғалімдерінің өз пәндерін оқытудағы пікір-тәжірибелерін, педагогиканың теориялық және практикалық мәселелерін сөз етіп, пікір

алысатын жиындары. ә) Мұғалімдер, халық ағарту жүйесі қызметкерлерімен және ата-аналармен жыл сайын өткізілетін кеңес. **Педагогикалық практика**, пед. Жоғары оқу орындарының студенттерінің алған ғылыми-теориялық білімдерін және практикалық дайындықтарын педагогтік қызметте қолдануға үйрететін оқу процесінің бір бөлімі. **Педагогикалық такт**, пед. Оқушылармен қарым-қатынаста педагогтың өнеге құралдарын тиімді пайдалана білуі. **Педагогикалық энциклопедия**. Педагогикалық ғылыми түсініктер жинақталған анықтамалық.

ПЕДАГОГТИК сын. Мұғалімдік, оқытушылық, тәрбиешілік.

ПЕДАЛЬ зат. Мәшине-трактордағы аяқпен басатын тетік.

ПЕДАНТИЗМ зат. Басы артықнысаншылық, ұсақ-түйекке ерекше мән беру.

ПЕДИАТР зат. мед. Балалар ауруын емдейтін дәрігер, балалар дәрігері.

ПЕДИАТРИЯ [грек. paidos – бала, iatreia – емдік] зат. мед. Медицина ғылымының бала ауруларын емдеу және оларды зерттеу туралы саласы.

ПЕДИАТРИЯЛЫҚ сын. Педиатрияға қатысты, педиатрияға тән.

ПЕДИКЮР [лат. pedis – аяқ, curare – күтім] зат. Аяқ тырнақтарының арнайы күтімі.

ПЕДИПЛЕН зат. геол. Тегістелген, шамалы еңіс (3-5°), таулар мен қырат жазықтар шеттеріндегі жазықтық.

ПЕДИПЛЕНДЕН = е. геол. Негізінен аңғар жүйелерінің төменгі бөліктерінен басталатын бедердің біршама тегістелуі.

ПЕДИПЛЕНДЕНУ Педипленден етістігінің қимыл атауы.

ПЕЙДЖЕР [ағыл. pager] зат. Мәтіндік, сандық және тональді ақпараттарға кодталған хабарламаларды қабылдайтын қырлығ.

ПЕЙДЖИНГ: пейджинг байланысы. и. н. ф. <ағыл. page – парақ> Сөзбен берілген ақпаратты қабылдап, оны экранында (таблосында) әріп-цифрлардан тұратын мәтін түрінде көрсететін шағын радиоқабылдағыш пен (пейджер) пейджерлік орталық операторы арқылы жүзеге асатын байланыс.

ПЕЙЗАЖ [франц. paysage] зат. 1. өнер. Табиғат көрінісін бейнелеген сурет, картина және табиғатты көркем тілмен суреттеу. 2. Табиғаттың сұлу көрінісі.

ПЕЙЗАЖДЫ сын. Табиғат көріністерін суреттеген.

ПЕЙЗАЖДЫҚ сын. өнер. Пейзажға тән, пейзажға қатысты.

ПЕЙЗАЖИСТ [франц. paysagiste] зат. өнер. Табиғат көріністерін көркем бейнелейтін маман, суретші, жазушы.

ПЕЙНТБОЛ [ағыл. paintball] зат. спорт. Мақсаты бояумен ататын қаруы бар қарсыласты жеңу болып табылатын командалық ойын.

ПЕЙНТБОЛИСТ зат. спорт. Пейнтболдағы ойыншы.

ПЕЙНТКЛУБ [ағыл. paintclub] зат. спорт. Пейнтбол ойынын ойнауға арналған клуб.

ПЕЙІЛ' [ар. فعل] зат. Ниет, ниғыз, ықылас, көңіл.

Пейілге жару. Ықыласқа бөлену. **Пейілдің күнгейі**. бейн. Қамқорлық, үлкен жүректілік,

жақсылық. **Пейіл көрсетті**. Ниетін білдірді, байқатты. **Пейілі ауды**. Көңілі кетті, ықыласы, назары түсті. **Пейілі ашық**. Көңілі, ниғызлы таза. **Пейілі бұзық**. Ниеті жаман, қараниет, арам пікірлі. **Пейілі бұзылды**. Ниеті қарайды, ықыласы өзгерді, ойы жамандыққа ауысты. **Пейілі кең**. Қолы ашық, мырза, жомарт, ақкөңіл. **Пейілі кеңейді**. Қолы ашылды, дарқан тартты. **Пейілі қас**. Өш, қоштамайды деген мағынада. **Пейілінен тапты**. Арам, қараниет ниғызлы үшін сазайын тартты. **Пейілін кеңге салды**. а) Таршылдық, сараңдық қылмады. ә) Кеңшілік жасады, кешірім етті. **Пейілі тар**. а) Сараң, қытымыр. ә) Ниеті жаман, қараниет, қызғанақ, **Пейілі түсті**. Ықыласы, назары ауды.

ПЕЙІЛ' сын. Ынтық, құмар, бейім, дайын. **ПЕЙІЛДЕН** = е. т. Ықыластану, бар ниетімен көңілдену.

ПЕЙІЛДЕНДІР = е. т. Көңілін аулау, көңілдендіру.

ПЕЙІЛДЕНДІРУ Пейілдендір етістігінің қимыл атауы.

ПЕЙІЛДЕНУ Пейілден етістігінің қимыл атауы.

ПЕЙІЛДЕС сын. Ниеттес, көңілде, ықылас-тілегі бір, тілеулес.

ПЕЙІЛДІ сын. Ықылас, көңілі кең, адал ниетті.

ПЕЙІЛСІЗ сын. Ынтасыз, ықылассыз, көңілсіз.

ПЕЙІЛ-ЫҚЫЛАС зат. Ынта-жігер, адал көңіл.

ПЕЙІШ [ир. بېيشت] зат. 1. діни. Жұмақ, жаннат. 2. ауыс. Керемет газжап нәрсе, рақат. **ПЕЙӘНВЕЛОП** зат. Қызметкерге берілетін, жалақы салынған конверт.

ПЕК зат. хим. Тас көмірді, шығтезекті немесе ағашты, қара майды, сонымен қатар мұнай шайырын айдағанда қалған қалдық.

ПЕКТИН [грек. pektos] зат. биол. Өсімдіктердің жасуша құрамында кездесетін органикалық зат.

ПЕКТИНДІ сын. биол. Пектинді бар, пектин қосылған.

ПЕКТУССИН зат. мед. Термопсис, атың суларынан, анис майы мен ментол майынан жасалған жөтелге қарсы ішетін дәрі.

ПЕЛАГИАЛЬ [грек. pelagos] зат. биол. Көл, теңіз, мұхит суының пелагиаль азғалар (планктон, нектон) тіршілік ететін жоғары қабаты.

Пелагиаль шөгінділер, геол. Планктондық азғалардың қалдықтарынан, құрлықтан келіп түсетін ұсақ минералды бөлшектерден, теңізде өтетін химиялық процестер өнімдерінен тұратын ашық теңіз тұнбалары.

ПЕЛАГИЯЛЫҚ: пелагиялық уылдырық. биол. Су қабатының арасында не су бетінде жүзіп жүретін, тығыздығы аз уылдырық.

ПЕЛЕНГ [гол. peiling] зат. физ. Тұсбағдардың магнитті тілінің бағдарымен қажетті зат көрінген я дауыс, дыбыс шыққан жақтың арақатысы.

ПЕЛЕНГАТОР зат. Пеленгімен шұғылданушы яки жау жағының сигналын, хабарын ұстаушы маман.

ПЕЛЕНГАЦИЯ [гол. peiling] зат. Пеленгімен анықтау; туралап есептеп шығару ісі.

ПЕЛЕНГІЛЕ = е. т. Тұсбағдар тілінің бағытымен кез келген зат немесе естілген дыбыс бағытының арасындағы бұрышты анықтау.

ПЕЛЕНГІЛЕУ Пеленгіле етістігінің қимыл атауы.

ПЕЛИТОЛИТ зат. геол. Құрамбөлігінің жартысына жуығы пелитті бөлшектерден тұратын шөгінді (тұнба) таужыныс.

ПЕЛИТТЕНУ зат. геол. Дала шатпатарының алғашқы өзгеріс сатысы.

ПЕЛЛАГРА [итал. pelle agra] зат. мед. Дәрумен жетіспеушіліктен болатын ауру.

ПЕЛЛИКУЛА зат. биол. Бір-бірінен оқшауланған қос мембранадан тұратын кебіс-шенің сыртқы қабықшасы.

ПЕЛЬМЕН [ор. пельмени] зат. **Тұщипара**. **ПЕЛЬМЕНХАНА** зат. Тұщипарахана, тұщипара жасап сататын асхана.

ПЕМЗА [лат. pumex] зат. кен. Шыны тәріздіс жанартаулық тау жынысы.

ПЕН шыл. Бен, мен жалғаулық шылауларының фонетикалық варианты.

ПЕНАЛ [нем. Pennal] зат. Оқушылардың қалам, қарындаш салатын құтшысы.

ПЕНАЛЬТИ зат. 1. спорт. Айып добы. 2. Тұрақсыздық айыбы, шат міндеттемелері орындалмаған жағдайда қолданылатын ықпалшаралардың бірі.

ПЕНГЕ зат. Венгрияның 100 филлерге тең ақша өлшемі.

ПЕНДЕ [ир. بنده] зат. 1. Тірі жан, адам, кеудесінде жаны бар тіршілік иесі. 2. діни. Құдайдың құлы.

Пенде болды. а) Мүсәпір, кіріптар жайға түсті. ә) Қолды болды, тұтқына түсті. **Пенде қолы тимеген**. Ешкім тимеген, таза. **Пенде қылды**. Бағынышты, тәуелді етті. **Пенденің тілін алмады**. Жан адамды тыңдамады, ешкімнің сөзін құлағына ілмеді.

ПЕНДЕЛІК зат. сөйл. **Пендешілік**. **Пенделік жібі**. бейн. Пенделік тұсауы; пендешілікке салыну. **Пенделік жібіне тұсалды**. Тұрмыс тауқыметіне төзе алмай, жаман қылықтарға бой ұрды. **Пенделікке ұстатпайды**. Пенделікке бой бермеді.

ПЕНДЕШЕ үст. Пенде сияқты, пендеге ұқсап.

ПЕНДЕШІЛДІК зат. сөйл. **Пендешілік**. **ПЕНДЕШІЛІК** зат. 1. Пендеге тән осалдық, қателік, күнәкарлық, айыптылық. 2. ауыс. Бекершілік, бос әурешілік.

ПЕНЕН шыл. сөйл. **Пен**.

ПЕНЕТРАЦИЯ зат. кен. Тау жыныстарының физикалық-механикалық қасиеттерін пішіндері мен өлшемдері түрліше келген қиқір сұққының грунтқа енуіне көрсетілетін кедергі бойынша анықтау жолы.

ПЕНЖЕК [ор. пиджак] зат. сөйл. Ерадамның кеудеге киетін киімі.

ПЕНЖІРЕ зат. жерг. Шамның пияла кіргізетін жері.

ПЕНИЦИЛЛИН зат. мед. Әртүрлі өсімдіктің көгеріндісінен жасалатын, түрлі микробқа қарсы қолданылатын антибиотик.

ПЕННИ зат. 1. Байырғы ағылшын-саксон шақасы. 2. Ұлыбританияның ұсақ тиыны. 3. Финляндияның ұсақ шақасы.

ПЕННИН зат. хим. Қабатты силикат-тардың хлорит тобына жататын минерал.

ПЕНОПЛАСТ зат.хим. Полкконденса-циялық және полимеризациялық смолаларды түрлі көпіршіктермен араластырып престеу арқылы алынатын зат.

ПЕНОПОЛИОЛЕФИНДЕР зат. хим. Кабельдерді электр оқшаулауға, жүзгіш және құтқарғыш заттар, сүзгіштер, қаптағыштар т.б. жасап шығаруда қолданылатын, полиолефиндер негізіндегі көбікпластар.

ПЕНОПОЛИОРГАНОСИЛОКСАНДАР зат. хим. Авиация және ғарыш техникасында 400°C-та жұмыс істейтін конструкциялардағы жылу және электр оқшаулағыш материалдар ретінде қолданылатын кремнийорганикалық полимерлер негізіндегі көбікпластар.

ПЕНОПОЛИСТИРОЛ зат. хим. Құрылыста жылу және дыбыс оқшаулауға, қаптаушы материал ретінде қолданылатын полистирол немесе стирол қосполимерлері негізіндегі көбікпласт.

ПЕНОПОЛИУРЕТАНДАР зат. хим. Құрамына изоцианаттар, гидроксиді олигомерлер, су, өршіткілер, эмульгаторлар және де басқа да құрауыштар кіретін композициялардан алынатын көбікпластар.

ПЕНОФЕНОПЛАСТАР зат. хим. Отқа төзімді жылу оқшаулағыш материал ретінде құрылыста, кеме және вагон жасауда пайдаланылатын фенолальдегидті шайырлар негізіндегі көбікпластар.

ПЕНОЭПОКСИДТЕР зат. хим. Электр және жылу оқшаулауға, аспаптар жасауда, радиотехникада пайдаланылатын эпоксидті шайырлар негізіндегі көбікпластар.

ПЕНСИОНЕР [франц. pensionnaire] зат. **Зейнеткер.**

ПЕНСИОНЕРЛІК сын. Зейнеткерлік (пенсия болған, пенсионерге тән).

ПЕНСИЯ [франц. pensio] зат. **Зейнетақы** (мемлекетке еңбегі сіңген, зейнеткер жасына жеткен адамдарға және мүгедек болған болмаса асырайтын үй иесінен айырылған азаматтарға берілетін айлық ақша).

Пенсияға шықты. Зейнетке шықты, құрметті демалысқа кетті.

ПЕНСНЕ [франц. penseur] зат. Мұрын қырына кигенде екі жағынан пружинасы қысып ұстап тұратын көзілдірік.

ПЕНСНЕЛІ сын. Көзіне пенсне киген, пенснесі бар.

ПЕНТАДЕКАН зат. хим. Керосин, соляр майы тәрізді мұнай өнімдерінің құрамында болатын қаныққан көмірсутек.

ПЕНТАН зат. хим. Органикалық синтезде еріткіш ретінде пайдаланылатын алифаттық көмірсутек.

ПЕНТАПЛАСТ зат. хим. Химиялық құрылғылар мен құбырларды шегендеуге қолданылатын термoplastық ТМД-да қабылданған саудадағы атауы.

ПЕНТАЭРИТРИТ зат. хим. Майлағыш майлар алуда т.б. қолданылатын төрт атомды алифаттық спирт.

ПЕНТЕНДЕР зат. хим. Амил және гексил спирттерін, полимерлер алуда шикізат ретінде қолданылатын изомерлі алкендер.

ПЕНТЛАНДИТ зат. хим. (Fe,Ni)₉S₈ сульфидтер класына жататын минерал; никельдің негізгі кені.

ПЕНТЛАНЦИТ зат. хим. Түсі – қоладай сары, сызығы жасыл қара, жылтырлығы – металдай, қаттылығы – 3-4, жіктелігі жетілген, меншікті салмағы – 4,5-5, сульфидтер класына жататын минерал.

ПЕНТОД зат. физ. Катод, анод және қорғаушы үш торы бар бес электродты шам.

ПЕНТОЗАЛАР зат. хим. C₅H₁₀O₅ молекулаларында көміртектің бес атомы бар моносахаридтер; ашымайтын моносахаридтер.

ПЕНТОЗАНДАР зат. хим. Өсімдік материалдарда болатын, (C₅H₈O₄)т пентозалар молекулаларының қалдықтарынан құралған полисахаридтер.

ПЕНТХАУС зат. құрыл. Жазық шатырға шығатын, үйдің жоғарғы қабаттарында орналасқан көпбөлмелі пәтер.

ПЕПСИН [грек. pepsis] зат. биол. Сүтқоректілер, құстар, бауырымен жоралаушылар және көптеген балық түрінің қарын сөлінде болатын, ақуыз бен пептидтерді ыдырататын фермент.

ПЕПТИДТЕГІШТЕР зат. хим. Біріккен түйіршіктер шоғырын ажырату үшін қолданылатын химиялық заттар.

ПЕПТИДТЕР [грек. peptos] зат. биол. Амин қышқылыдарының өзара қосылысқан тізбектері, органикалық зат.

ПЕПТИДТЕ = е т. хим. Ұнтақ заттың бірігуінен құралған шоғырдың қайта ажырауы.

ПЕПТИДТЕУ Пептидте етістігінің қимыл атауы.

ПЕПТИЗАЦИЯ зат. хим. Коагуляция кезінде түзілген тұнбаның коллоидты ерітіндіге өтуі түрінде байқалатын өз бетінше жүретін майдалану процесі.

ПЕР = е т. Қолмен, таяқпен немесе басқа да затпен ұрып жіберу, салып қалу, соғу.

Періп жіберді. Ұрды, салып қалды.

ПЕРГАМЕНТ [грек. pergamenos] зат. 1. Ертеде қағаз орнына пайдаланылған жас мал терісі, жарғақ. 2. Жарғаққа жазылған ерте дәуірге тән жазу, қолжазба. 3. Дымқылдықты, суды, майды өткізбейтін жылытыр қағаз.

Пергамент қағаз. Май мен ылғалды өткізбейтін қағаздың түрі.

ПЕРГАМЕНТТІ сын. Пергаменттен істелген, пергаментті бар.

ПЕРИ... Құрамындағы 1және 8-орынға екі орынбасушы кіретін нафталин туындылары атауларының құрам бөлігі.

ПЕРГІЛЕ = е т. Соққылау, үсті-үстіне ұрылау, қойғыштау, тоқпақтау.

ПЕРГІЛЕС = е т. Бір-бірімен тоқпақтасу, төбелесу.

ПЕРГІЛЕСУ Пергілес етістігінің қимыл атауы.

ПЕРГІЛЕУ Пергіле етістігінің қимыл атауы.

ПЕРГІЛЕТ = е т. Тоқпақтау, төмнештету, соққылау.

ПЕРГІЛЕТУ Пергілет етістігінің қимыл атауы.

ПЕРГІШТЕ = е т. Пергілеу, соққылау, төмнештеу.

ПЕРГІШТЕУ Пергіште етістігінің қимыл атауы.

ПЕРФАУЫН [ар. فرعون] зат. 1. Ертедегі Мысыр патшаларының атағы, титулы. 2. а у ы с. Әулие, пайғамбар.

ПЕРДЕ¹ [ир. ۲۰۲] зат. 1. Есікке, терезеге, театр сахнасына құрылатын шымылдық. 2. Әйелдер бетіне салатын бүркеніш, бет бүркеніш, бет жапқыш; беттерде. 3. театр. Операның, балеттің, драманың бөлімі, акт. 4. а у ы с. Бір нәрсенің жұқа қабыршығы, шарана. 5. Араның балын жинағанда бетке қорғаныш ретінде пайдаланылатын тор, маска. 6. а у ы с. Адамның алдамшы сыртқы пішіні, ішкі сезімді жасыру қабілеті.

Перде артында тұру. Жасырын ницқау беру, артта тұрып, басқаларды айдап салу. **Перде бұзды.** Бүлік шығарды, шатақ жасады. **Перде жамылды.** Жасырынды, тығылды. **Перде жыртты.** а) Быт-шытын шығарды, тас-талқан етті. ә) Көңіл қалдырды, бет ашты. **Перде ұстады.** Бет бүркеді, қорғанды.

ПЕРДЕ² зат. сөйл. **Перне.**

ПЕРДЕЛЕ = е т. 1. Бір нәрсенің бетін жабу. 2. Бетті көрінбейтіндей, танымайтындай етіп тұмшалау, беттерде кыю. 3. а у ы с. Бір нәрсені жасырып бүкпелеу, бүркеу, тасалау. 4. а у ы с. Астарлау, ойын тура айтпай, бүкпелеп сойлеу.

ПЕРДЕЛЕН = е т. 1. Перде тағылу, перде іліну. 2. а у ы с. Бүркелу, орану. 3. а у ы с. Сырын бұғу, астарлау.

ПЕРДЕЛЕУ Перделе етістігінің қимыл атауы.

ПЕРДЕЛІ сын. 1. Перде тұтылған.

2. өнер. Бір немесе бірнеше бөлім, актіден тұратын. 3. а у ы с. Жасырын, бүкпелі, бүркемелі.

ПЕРДЕЛІК сын. 1. Перде тігетін, перде жасайтын. 2. Бір бөлімнен тұратын, бір актілік.

ПЕРДЕСІЗ сын. 1. Пердесі жоқ, перде тұтылмаған. 2. а у ы с. Бүкпесіз, ашықтан-ашық.

ПЕРДЕШЕ зат. Үлкен терезе перденің іш жағынан ұстайтын кішкене перде.

ПЕРЕН зат. этн. сөйл. **Берен мылтық.**

ПЕРЗЕНТ [ир. فرزند] зат. 1. Ұл, қыз, бала, ұрпақ. 2. а у ы с. Белгілі бір елге, жерге тән түлек, азамат. 3. а у ы с. Елім, халқым деген мағынада. 4. а у ы с. Тұңғыш іс, бастама, табыс.

Перзент азабы. Перзентсіздікті бастан кешіру, перзентке зар болу. **Перзентке зар болды.** Перзентсіздіктің азабын тартты. **Перзент сұрады.** Бала тіледі, сәби көргісі келді. **Перзент сүйді.** Бала көрді, сәби сүйді. **Перзенттен кем қылды.** Балалы бола алмады, Құдай бала бермеді.

ПЕРЗЕНТТЕЙ сын. Перзент сияқты, перзент тәрізді.

ПЕРЗЕНТСІЗ сын. Ұлыз, баласыз, ұрпақсыз.

ПЕРЗЕНТТІ сын. Ұлды, қызды, балалы, ұрпақты.

Перзентті болды. Балалы болды, ұрпақ көрді.

ПЕРЗЕНТТІК сын. 1. Балалық, ұрпақтық, перзент ретіндегі. 2. Азаматтық, азаматқа тән.

ПЕРЗЕНТХАНА зат. Әйелдер босанғанда дәрігерлік көмек көрсетіп, нәрестеге қарайтын орын, босану үйі.

ПЕРИГЕЙ [грек. peri – айналасындағы, ge – жер] зат. астр. Ай орбитасының не Жердің жасанды серігі орбитасының Жерге ең жақын нүктесі.

ПЕРИГЕЛИЙ [грек. peri – айналасындағы, helios – күн] зат. Күнді айнала қозғалатын галамшарлардың, құйрықты жұлдыздың және қандай да бір аспан денелерінің орбиталарының Күн центріне ең жақын нүктесі.

ПЕРИДОТИТ [франц. peridotite] зат. кен. Ультранегізділер тобына жататын интрузиялық тау жыныстарының жалпы атауы.

ПЕРИДОТИТТИК: перидотиттік қабат. кен. Перидотит орналасқан қабат.

ПЕРИЗАДА зат. сөйл. **Перизат.**

ПЕРИЗАТ ир. зат. 1. Періден туған, пері тектес. 2. а у ы с. Ай десе аузы, күн десе көзі бар асқан сұлу қыз.

ПЕРИЗАТТАЙ сын. 1. Перизат сияқты, перизат тәрізді. 2. а у ы с. Пері қызындай әдемі, көркем, нұрлы.

ПЕРИКАРДИТ [грек. peri – айналасы, грек. kardia – жүрек] зат. мед. Жүректің цитершек қабығының қабынуы.

ПЕРИКЛАЗ зат. геол. Түссіз не жасылдау түстен қара түс аралығындағы минерал.

ПЕРИКЛИН зат. геол. Антиклиндік қатпар қабаттарының тұйықталатын, яки осы қатпар топасының төмен бағытталатын тұсы.

ПЕРИМЕТР зат. мат. Тұйық контурдың ұзындығы.

ПЕРИМЕТРИТ зат. мед. Жатырдың сыртқы қабығының қабынуы.

ПЕРИНАТОЛОГИЯ [грек. peri – маңында, айнала, лат. natus – туу және грек. logos – ілім] зат. мед. Құрсақтағы нәрестенің және жаңа туған сәбидің перинаталдық кезеңіндегі дамуы мен денсаулығын қорғау мәселелерін зерттейтін акушерлік іс пен педиатрияның саласы.

ПЕРИОД [грек. periodos] зат. физ. Қозғалыс қайталанып отыратын уақыт аралығы; кезең.

ПЕРИОДОГРАММА зат. физ. Кезең жазбасы.

ПЕРИОДТЫ [грек. periodikos] сын. Периодты бар, қайталанбалы.

Периодты бөлшек. Белгілі бір орнынан бастап периодты түрде қайталанып отыратын цифрлардың белгілі бір тобынан құралатын шектеусіз ондық бөлшек. **Периодты функция.** матем. Аргументіне функцияның периоды деп аталатын нөлге тең емес белгілі бір Т санды қосқанда мәні өзгермейтін функция.

ПЕРИОДТЫҚ сын. Периодқа тән, периодқа қатысты.

Периодтық жүйе. хим. Д.И.Менделеев ойлап тапқан химиялық элементтер заңының график түрі. **Периодтық өзгеріс.** Белгілі бір уақыт мөлшерінде қайталанып отыратын өзгеріс.

ПЕРИСТАЛЬТИКА зат. биол. Түтікті органдардың (шек, қарын, несеп түтігі т.б.) тегіс еттерінің жиырылуы.

ПЕРИТОНИТ [грек. peritonaion] зат. мед. Іш қуысын жән онда орналасқан органдарды жауып тұратын сірі қабатының жедел немесе созылмалы қабынуы.

ПЕРИФЕРИЯ [грек. periphereia] зат. Орталықтан қашық, шеткері жер, шет аймақ.

ПЕРИФРАЗ [грек. periphrasis] зат. әдеб. лингв. Құбылыстар мен заттардың атын атап, түсін түстеп емес, айналасындағы айрықша белгі-қасиеттерді негізге алатын ауыстыру тәсілінің бір түрі.

ПЕРКСЕНАТТАР зат. хим. Тотықтырғыштар ретінде пайдаланылатын, құрамдарында ХеО4+6 атомдар топтасуы бар химиялық қосылыстар, перксенон қышқылының тұздары.

ПЕРКУССИЯ зат. биол. Малдың ішкі органдарын сырттай қағып, олардан шыққан дыбысты ажырату.

ПЕРЛИТ [франц. perlite] зат. кен. Жанартаулық шыныдан тұратын қышқыл эффузиялық тау жынысы.

ПЕРЛЮСТАЦИЯ [лат. perlustrare] зат. заң. Цензурадан немесе қадағалаудан өткізу мақсатымен пошта арқылы жолданатын хаттарды мемлекеттің немесе басқалай органдар мен адамдардың құпия түрде қарап шығуы.

ПЕРМАЛЛОЙ зат. хим. Әлсіз өрістерде жоғары магниттік өтімділігі бар, радиотехникада қолданылатын, никель мен темірдің 20–60% құймаларының жалпы атауы.

ПЕРМАНГАНАТМЕТРЛЕ е.т.хим. Титрант ретінде калий перманганатының ерітіндісі қолданылатын, титриметрлеу арқылы тотықсыздандырылғандарды анықтау.

ПЕРМАНГАНАТМЕТРЛЕУ зат. хим. Тотықсыздандырылғандарды анықтайтын титриметрлеу әдісі.

ПЕРМАНГАНАТМЕТРЛЕУ Перманганатметрлеу етістігінің қимыл атауы.

ПЕРМАНГАНАТ зат. хим. Марганец қышқылының (HMnO4) тұздары, көпшілігі суда жақсы еритін, қызыл күлгін кристалды заттар; күшті тотықтырғыштар.

ПЕРМЕ [ор. ферма] зат. сөйл. **Ферма.**

ПЕРМЕТРИН зат. хим. Ауыл шаруашылық зиянкестеріне қарсы күресте әмбебап жәндікжойғы ретінде қолданылатын, аздап улы, топырақ пен суда тез ыдырайтын фотоцирақты пиретроид, перметрин қышқылының ароматтық эфири.

ПЕРМЬ зат. хим. «Пермь жүйесі» және «пермь кезеңі» терминдерінің қысқаша атауы.

ПЕРНЕ зат. 1. муз. Домбыра, гитара, мандолин сияқты ішекті аспаптарды ойнағанда дыбысты күшейту, анықтай түсу үшін саусақпен басатын мал ішектерінен я сымнан жасаған тетік. 2. а у ы с. Нәзік сезім, көңіл күйі.

Перне басу. муз. Ішекті аспаптардың дауыс шығаратын тетігін саусақпен басу.

ПЕРНЕЛЕ= е.т. Домбыраға т.б. музыкалық аспаптарға перне тағу.

ПЕРНЕЛЕУ Пернеле етістігінің қимыл атауы.

ПЕРНЕЛІ сын. Пернесі көп, көп перне тағылған.

ПЕРНЕСІЗ сын. Пернесі жоқ, перне тағылмаған.

ПЕРНЕТАҚТА зат. инф. Компьютер жадына мәлімет енгізуге арналған стандартты құрылғы.

ПЕРОВСКИТ зат. хим. Түсі – сарыдан қараға дейін, сызығы ақ, сұрғылт сары, жылтыр оксидтер класына жататын минерал.

ПЕРОКСИДТЕР зат. хим. Құрамдарына бір-бірімен s-байланыс арқылы тікелей байланысқан оттег атомдары кіретін химиялық қосылыстар.

ПЕРОКСИҚЫШҚЫЛДАР зат. хим. Қышқылдық қасиеттері бар құрамына -C(O) OOH атомдар топтасуы кіретін химиялық қосылыстар.

ПЕРОКСОКАРБОНАТТАР зат. хим. Ұнды ағартуда, нан пісіруде және суды зарарсыздандыруда қолданылатын, бос күйінде алынбаған пероксомонокarbon H2CO4 және пероксодикарбон H2C2O6 қышқылдарының тұздары.

ПЕРОКСОҚЫШҚЫЛДАР зат. хим. Оттекті регенерациялау үшін пайдаланылатын, құрамында ионы бар химиялық қосылыстар.

ПЕРОКСОСУЛЬФАТТАР зат. хим. Сутек пероксидін алуда, полимерлену реакцияларының тотықтырғыш ретінде, майлар мен сабындар алуда т.б. қолданылатын, пероксоқүкірт қышқылдарының (H2SO5, H2S2O8) тұздары.

ПЕРПЕНДИКУЛЯР [лат. perpendiculis] зат. геом. Бірімен-бірі тік бұрыш жасай алатын түзу сызықтар.

ПЕРРОН [франц. perron] зат. Вокзалға пойыз тоқпайтын, пойызға мінітін жердегі жолаушылар тұратын алаң.

ПЕРСОНАЖ [лат. persona] зат. әдеб. Көркем шығармалардың (драма, роман, повест, поэмалардың) кейіпкерлері.

ПЕРСОНАЛ [лат. personalis] зат. Белгілі бір салада қызмет істеушілер.

ПЕРСОНАЛИЗМ зат. мәд. Мәдениеттің басты құндылығы мен шындығы – адам деген түсінікті басымылыққа алатын философиялық-мәдениеттанушылық бағыт.

ПЕРСПЕКТИВА [франц. perspective] зат. Болашақта істелетін іс туралы жоспар, келешек.

ПЕРСПЕКТИВАЛЫ сын. Дамудың, өсудің, істелетін істің я шаруаның болашағын ескеретін, оларды толық қамтитын, келешекті болжайтын.

ПЕРСПЕКТИВАЛЫҚ сын. Болашақта, келешек жағдайда істелетін іс жоспарына тікелей қатысты.

ПЕРСПЕКТИВТІ сын. Болашағы бар, келешегінен көп үміт күттіретін.

ПЕРСПЕКТИВТІК сын. Перспективаға тән, перспективаға қатысты.

ПЕРТЕХНАТТАР зат. хим. Құрамдарына ТсО-4 – атомдар топтасуы кіретін химиялық қосылыстар; қатты кристалдық заттар.

ПЕРТИТ зат. хим. Альбитпен немесе қыш-қыш плагиоклазбен заңды түрде денекрлене астасқан калийлі дала шпаты.

ПЕРФОКАРТА зат. Қалың қағаздан жасалған арнаулы төртбұрышты қалың қағаз.

ПЕРФОЛЕНТА зат. Арнайы құрылғымен тесіктер тесу арқылы әртүрлі информация түсіруге я жазуға арналған лента түріндегі қағаз.

ПЕРФОРАТОР [лат. perforare] зат. 1. т.е.х. Есептеу цифрларын арнайы код бойынша перфокартаға немесе перфолентаға тесік түрінде түсіруге арналған көмекші машина. 2. геол. Тау-кен ісінде кеңінен пайдаланылатын бұрғылау аспабы.

ПЕРФОРАТОРЛЫҚ сын. Перфораторды қолданушылық, перфоратор қолдануға болатын.

ПЕРФОРАЦИЯ [лат. perforare] зат. 1. кино. Кинематография лентасының екі жақ шетіндегі тесіктер. 2. геол. Бұрғылап тесу ісі.

ПЕРФОРМАНС зат. мәд. Көпшілік алдында өнер мен өнерден тыс нәрседен синтездеу принципі арқылы артефакт (адамның жасаған мәдениет өнімі) жасау.

ПЕРФОРМАТИВ [лат. performo] зат. лингв. Белгілі бір сөзді немесе сөйлемді айтып тұрып, сол сәтте оған қоса өз қимылын қосу.

ПЕРФОРМЕР зат. экон. Сәтті акция.

ПЕРХЛОРАТТАР зат. хим. Хлор қышқылының тұздары

ПЕРХЛОРВИНИЛЬ: перхлорвинильді эмальдар. хим. Перхлорвинильді лак негізіндегі эмальдар.

ПЕРХЛОРЭТИЛЕН зат. хим. Киімді құрғақтай тазартуға, металдарды майсыздандыруға арналған еріткіш.

ПЕРЦЕПТИВТІ сын. Қору, ұстау, иіскеу, дәмін тату арқылы сезілетін.

ПЕРЦЕПЦИЯ зат. 1. экон. Бажды қабылдау, жинау, молайту. 2. психол. Сезім мүшелері арқылы ақиқат дүниені тану.

ПЕРІ ир. зат. миф. 1. Діни сенім бойынша, аспанда, су ішінде тіршілік ететін жамандық пен зұлымдықтың әйел күші иесі. 2. ауыс. Жынды, есерсоқ, сотқар, долы кісі. 3. ауыс. Әдемі, ерекше сіртү қыз. 4. ауыс. Атағы шыққан, даңқы жайылған, елді аузына қаратқан адам.

Пері қақты [шадды, соқты ұрды]. Жынданды, есі ауысты. **Пері мінді.** Періні ырқына бағындырды, көндірді. **Перінің салқыны тиді.** Жын ұрды, есуас болды. **Пері патшасы.** Мифтік кейіпкер, перілердің басшысы. **Перісі қозды.** Жыны ұстады. **Перісі түсті.** Жыны қозды.

ПЕРІДЕЙ сын. Талантты, іскер.

ПЕРІШТЕ ир. зат. 1. діни. Діни ұғым бойынша Алланың өмірін жеткізіп тұратын көмекшілер. 2. ауыс. Әзірейіл, пір. 3. ауыс. Кінәдан пәк сәби, бала. 4. ауыс. Кірішкісіз адал жан, таза адам. 5. ауыс. Асқан сірту, ару. 6. ауыс. Әйел адамдарды еркелеткенде айтылатын қаратпа атауы.

Періште аузына салды. Жөн сөйледі, дұрыс айтты. **Періште қақты.** Құдай сақтады, оңдады. **Періштелерге иман келтіру.** діни. Ислам діні бойынша, Алла тағаланың белгілі бір мақсатпен жаратқан періштелеріне сенуді білдіретін иманның негізгі шарттарының бірі. **Періштенің құлағына шалынды.** Тілегі орындалды, айтқаны келді. **Періштенің құлағына шалынсын.** тілек. Айтқаны келсін, тілегің орындалсын деген мағынада. **Періште түтті.** Әулие санады.

ПЕРІШТЕДЕЙ сын. Періште сияқты; пәк таза.

Періштедей таза. Кірішкісіз, пәк, адал.

ПЕРІШТЕЛІК сын. Адалдық, тазалық.

ПЕРІШТЕСІН = ет. Періште болғансу, адал, таза, болып көріну.

ПЕРІШТЕСІНУ Перішtesін етістігінің қимыл атауы.

ПЕС¹ ир. сын. 1. Қараниет, арам, насық. 2. жерг. Жомарт емес, сараң.

ПЕС² зат. ауру. Теріні, жүйке жүйесін, көзді, тыныс алуды зақымдайтын созылмалы ауру.

ПЕСЕВА зат. Гананың ақша өлшемі.

ПЕСЕТ сын. Төмен; сұмырай.

ПЕСЕТА зат. Испанияның ақша өлшемі.

ПЕСО зат. Латын Америкасының бірқатар елдерінде қолданылатын ақша өлшемі.

ПЕССИМИЗМ [лат. pessimus] зат. 1. Болашаққа сенімсіздікпен қарап, сарыуайымшылыққа салынушылық. 2. Шарасыздық, сәтсіздіктерді күйзеліспен қабылдау.

ПЕССИМИСТ зат. Пессимизмге салынушы.

ПЕССИМУМ зат. Тіршілі иелері үшін қолайлы жағдайдың нашарлау аймақтары, тіршілік ету ортасының қолайсыз жағдайы.

ПЕСТИЦИД [лат. pestis – жұқпалы ауру, caedo – өлтіремін] зат. хим. Зиянды микроорганизмдермен күресте қолданылатын заттар.

ПЕСХАНА зат. Песпен ауыратын адамдар ұзақ жатып емделетін медициналық мекеме.

ПЕСІР [ор. писарь] зат. тар. Кеңсе хатшысы.

ПЕСІРЛІК зат. Песір міндетін атқарушылық.

ПЕТИТ [франц. petit] зат. полигр. Кегзі сегізге тең, өте ұсақ баспа қарпі.

ПЕТИЦИЯ [лат. petitio] зат. Мемлекет басшысына немесе жоғарғы өкімет органының атына берілетін көпшілік өтініші, талабы.

ПЕТРИФИКАЦИЯ зат. Ішіне ізбес тұздары шөккен жер тастай болып қатып қалып, өлі етке айналған тханьдер мен гельминттер.

ПЕТРОГЛИФ [грек. petra – тас, грек. gliphe – қашалған] зат. Көне тарихи ескерткіштердің бір саласы; тасқа қашалып салынған суреттер.

ПЕТРОГРАФИЯ [грек. petros – тас, grapho – жазамын] зат. геол. Тау жыныстарының минералогиялық құрамы мен шығуы, геологиялық ерекшеліктері туралы ғылым.

ПЕТРОГРАФИЯЛЫҚ зат. Петрография ғылымына тән, соған қатысты.

ПЕТРОЛАТУМ зат. хим. Мұнай майларының күкірт қышқылылық тазартуында түзілетін, жаққшы майларды қоюландыруғы ретінде, оқшаулағыш массалар дайындауда т.б. қолданылатын парафин.

ПЕТРОЛЕЙН: петролейн эфiри. геол. Меншікті салмағы 0,62-0,66, еріткіш ретінде қолданылатын, 70° С температураға шейін түгелімен қайнайтын, жеңіл жанармай.

ПЕТРОЛОГИЯ [грек. petro – тас, logos – ілім] зат. геол. Магмалық және метаморфтық жыныстарды зерттейтін ғылым.

ПЕТРОСИТАЛДАР зат. геол. Таужыныстарының балқымаларынан алынатын ситалдар. **ПЕТРОТЫҒЫЗДЫҚ:** петротығыздық картасы. геол. Таужыныстардың петротығыздығы әртүрлі топтарының кеңістікте таралу ерекшеліктерін кескіндейтін карта.

ПЕТРОФАЦИЯ зат. геол. Шөгінділердің нақтылы петрогенетикалық типіне сәйкес келетін ең шағын петрографиялық бірліктердің бірі.

ПЕТРОФИЗИКА зат. геол. Таужыныстардың физикалық қасиеттерінің табиғатын зерттеу нәтижелерін жүйелейтін, олардың типтері мен фацияларын физикалық қасиеттер кешені тұрғысынан және сол кешеннің морфология қабатын зерттейтін геофизикалық ілім саласы.

ПЕТРОФИЗИКАЛЫҚ: петрофизикалық карта. геол. Таужыныстардың петрофизикалық сипаттарының кеңістікте таралу ерекшеліктерін кескіндейтін карта.

ПЕТРУШКА [retroselinum] зат. өс. Ақжелкен (салатқа, түрлі тағамға пайдаланылатын хош иісті көкөніс).

ПЕЧЕНЬЕ зат. Сүт, жұмыртқа, май, қант, ұн т.б. қосып иленген қалырдан пісірілетін түрлі формалы кондитер тағамы.

ПЕШ¹ зат. 1. Тамақ пісіруге, ұй жылытуға арналған кірпіштен, темірден, шойыннан жасалған зат. 2. Ерітінділерді буландыруға,

материалдарды қыздыруға, балқытуға, металл қорытуға пайдаланылатын өнеркәсіптік орын.

Пеш қалау. Пеш жасау, тұрғызу. **Пеш салдырды.** Пеш жасатты, пеш салғызды. **Пеш сыртында тазарту.** кен. Пештен немесе конвертерден шығарылған сұйық металды тазалау.

ПЕШ² зат. ескікіт. Қыр, дөңайбат.

Пеш болу. Ессіз болу, естен тану

ПЕШЕНЕ ир. зат. Жазмыш, тағдыр.

Нәсіп болды, бұйырды. **Пешенеге жазған.** Маңдайға жазған, бұйырған. **Пешенесінен көрді.** Маңдайына жазған тағдырына бас ұрды, мойынсұнды. **Пешенеге бітті** [тиді]. **Пешенесіне бұйырған.** Маңдайына жазылған.

ПЕШЕТ зат. ескікіт. Мөр.

ПЕШЕТТЕ = ет. Мөр басу, мөрлеу.

ПЕШКЕШ зат. көне. Діни салық түрі.

ПЕШҚАДАМ сын. ескікіт. Сөзуар, шешен.

ПЕШМОЙЫН: пешмойын шаңы. кен. Шахталы пештердің шикізат тиелетін жоғарғы жағынан шығатын газды шаң.

ПЕШПЕНТ зат. сөйл. **Беппентт.**

ПЕШТАҚ зат. көне. Кесене ішіне орнатылатын үлкен тақ.

ПЕШТАҚТЫ сын. Пештақ орнатылған.

ПЕШТЕЙ сын. Пеш сияқты.

ПЕШШІ зат. 1. Пеш салатын адам. 2. Өндіріс орнындағы пеш жұмысшысы.

ПИАНИНО [итал. pianino] зат. муз. Дыбыс аралығы 7 октавадан тұратын, тоғызспалы, ішектері тігінен орналасқан фортепьяноның бір түрі.

ПИАНИСТ [франц. pianiste] зат. Пиянинода ойнайтын музыкант.

ПИАР [ағыл. public relations] зат. Қоғамдық пікір қалыптастырудағы әрекет, жасанды белсенділік.

ПИАР-АКЦИЯ зат. Қоғамдық көзқарасты жақсы немесе жаман жаққа қалыптастыру мақсатында жүргізілетін іс-шаралар.

ПИАСТР зат. Египет, Ливан, Сирия, Суданың ақша өлшемі.

ПИБОР зат. экон. Париждегі банкаралық депозиттік нарық ұсынысының мөлшерлемесі.

ПИГМЕНТ [лат. pigmentum] зат. биол. Жасуша мен түрлі органдарда болатын бояғыш заттар.

ПИГМЕНТТІ сын. Пигментті бар.

Пигментті қал. Меланин пигментінен тұратын, тері жасушаларынан және тері жүйкелері қабыршақтарының жасушаларынан дамып түзілетін қал.

ПИҒЫЛ [ар. فعل] зат. Ниет, пікір, ішкі ой (көбінесе жағымсыз мағынада жұмсалады).

Пиғылы бұзылды. Ниетін бұзды, өзгертті, жолдан тайды.

ПИҒЫЛАТ [ар. فعل] зат. ескікіт. Пиғыл. **ПИҒЫЛДАС** сын. Ниеттес, арам ойлары бір.

ПИҒЫЛДЫ сын. Арам ойлы, пікірлі.

ПИДА [ар. فداء] зат. Құрбан, садақа.

Пида қылды [етті]. Бір істің орындалуында, мақсатқа жетудің жолында барын аямады, құрбан етті.

ПИДАЛЫҚ зат. Пида етушілік.

ПИДАЯ: пидая мал. Садақаға, құрбандыққа аталған мал.

ПИДЖАК [ағыл. pea-jaket] зат. Ерлер костюмінің жоғарғы бөлігін құрайтын тігісі жатық жағалы, түймеленетін жақтаулары бар бөлігі, күртеше.

ПИДИЯ зат. **Пидия.**

ПИЖАМА [ағыл. pyjamas] зат. 1. *Үйде киетін жадағай жеңіл киім.* 2. *Ұйықтарда киетін киім.*

ПИЗОЛИТТЕР [грек. pisol – бұршақ] зат. геол. *Көбінесе әкті зат түрінде ұшырасатын, мөлшері 2 мм-ден астам ірі оолиттер.*

ПИК зат. экон. *Өндірістің орлеуінің жоғарғы шегі, экономикалық осудың ең жоғарғы қарқынын көрсететін шама.*

ПИКАП зат. экон. *Акцияларды айырбастау нәтижесінде алынған құн.*

ПИКЕТ [франц. piquet] зат. 1. *Әск. Шағын күзет тобы.* 2. *с аяс. Көтеріліс кезінде құрылған ереуілші жұмысшылар тобы.* 3. *Километрдің оннан біріндегі теміржол өлшеуіші.* 4. *Жолаушылардың аял жасайтын орны, демалатын жер, жай.* 5. *геол. Геодезиттердің жер өлшегенде жерге қағым кетіп отыратын көмірлі ағаш немесе темір қазығы.*

ПИКЕТАЖ зат. тех. *Ізденіс кезінде жолдың ұзындығын өлшеу жұмыстары.*

ПИКНОМЕТР [грек. pycnos – тығыз, грек. metron – өлшеу] зат. физ. *Газ, сұйық және қатты күйдегі заттардың тығыздығын өлшеуге арналған құрал.*

ПИКРИТ (грек. pycros – ащы) зат. геол. *Оливин мен пироксеннен тұратын ультрамафитті жанартаулық тау жыныс.*

ПИКСЕЛЬ [ағыл. pixel] зат. инф. *Дисплей бетінде көрсетілетін ең кіші бейнесызбалық бірлік.*

ПИК-ТАЙМ зат. *Радио мен теледидардан жарнама беру үшін бұқаралық аудиторияны қызықтыратын ең қолайлы уақыт.*

ПИКТОГРАММА¹ [лат. pictus – бояумен жазылған, суретті жазу, грек. gramma – жазу] зат. *Пиктографиялық жазудың белгілі бір тілге тәуелсіз ақпарат бере алатын күрделі суретпен немесе суреттер тізбегінен тұратын жазу түрі, бүтін бір хабарды бейнелейтін таңбалар, суреттер.*

ПИКТОГРАММА² зат. экон. *Сату көлемінің көбейгенін көрсететін бағаналары көрнекі көркем пішінде орындалатын диаграмма.* **ПИКТОГРАММАЛЫҚ** сын. *Пиктограммага тән.*

ПИКТОГРАФИЯ [лат. pictus – суретті жазу, грек. grapho – жазамын] зат. *Тасқа теріге, ағашқа т.с.с. салынған сурет, жазу.*

ПИКТОГРАФИЯЛЫҚ сын. *Пиктографиямен байланысты.*

Пиктографиялық жазу. лингв. *Хабарланатын ойға, заттар сурет арқылы берілетін жазудың ең көне түрі.*

ПИЛИНГ зат. *Тері бетінің ескірген қабатын алып тастау мақсатында жасалатын тазалау түрі.*

ПИЛИНГТЕ = е т. *Пилинг жасау, тазалау.* зат.

ПИЛОКАРПИН зат. *Прасимпнатикалық нервтердің ұштарына күшті әсер ететін, суда ерігіш ақ ұнтақ зат.*

ПИЛОТ [франц. pilote] зат. сөйл. **Ұшықши,** *(циу аппаратын басқаратын адам).*

ПИЛОТАЖ [франц. pilotage] зат. авиац. *Ұшақтың не планердің ұшып жүріп әртүрлі фигуралар жасау үшін қолданатын маневрлік қозғалыстары.*

ПИЛОТАЖДЫҚ: *пилотаждық зерттеу.* авиац. *Ақпарат жинау құралдарын, ұйымдастыру әдістері мен бұқаралық зерттеу жүргізудің рәсімдерін сынап көру мақсатында зерттеудің әдіснамалық бағытталуын арнайы бақылап көру ісі.*

ПИЛОТКА зат. 1. *Алғашқыда ұшықшы-пилоттар киген, кейін жалпы әскерилер киетін жазғы, жеңіл баскиім.* 2. *с о в. Пионер ұйымының мүшесі киетін баскиім.*

ПИЛЮЛЯ [лат. pilula] зат. мед. *Дәрілік заттарға су, спирт, глицерин, қант, бал, ұн, алюминий тотығы т. б. қосу арқылы жасалған қоспа.*

ПИМА зат. *Жүнінен басылған қысқы аяқкиім.*

ПИМАНА зат. ескікіт. *Өлшем.*

ПИН зат. *Цифр.*

ПИНАКОИД (грек. pinax-тақта) зат. геол. *Екі параллель жақтан тұратын кристалдың қарапайым пішіні.*

ПИНАКОТЕКА зат. *Көркем сурет галереясы.*

ПИНАН зат. хим. *Бициклді терпен.*

ПИНГВИН [лат. pinguis] зат. зоол. *Суда жүзу үшін қысқа қанаттары ескекке айналған, құрлықта да жүре алатын, көбіне арқасы қара, қара қоңыр, бауыры ақ түсті болып келетін үлкен антарктикалық теңіз құсы.*

ПИНГ-ПОНГ [ағыл. ping-pong] зат. ойын. *Үстел теннисі.*

ПИНЕН зат. хим. *Лактар, бояулар, балауыздар еріткіші ретінде, хош иісті және дәрі-дәрмектік заттар өндірісінде пайдаланылатын, эфирлі майлардың көпшілігінде болатын бициклді терпен.*

ПИН-КОД [ағыл. Personal identification number] зат. *Банкомат арқылы жасалатын қаржылық операцияларды орындау үшін пластикалық карта иесін, сейф иесін сәйкестендіруге қажет сандық код.*

ПИНТА зат. экон. *Жүйеден тыс сыйымдылық өлшемі.*

ПИНЬАН сын. ескікіт. *Жасырын, құпия.*

ПИОКТАНИН зат. мед. *Суланған жараларды құрғату үшін қолданылатын спирт пен суда ерігіш ұнтақ зат.*

ПИОМЕТРА зат. мед. *Микробтардың көбеюінен болатын қабынған жатырдың іріңге толуы.*

ПИОНДАР зат. хим. *Күшті әсерлесудің тасымалдаушысы болып келетін қарапайым бөлшектер.*

ПИНЦЕТ [франц. pincette] зат. *Металдан, т.б. істелген медициналық немесе техникалық кішкене қысқыш.*

ПИОНЕР [франц. pionnier] зат. 1. *Әлі зерттелмеген, елге, тың жерге бірінші болып келген, орналасқан адам.* 2. *с о в е т. КСРО кезіндегі Бүкілодақтық балалар пионер ұйымының мүшесі.* 3. *а у с. Ғылымда, техникада, өнерде жаңалық ашып, жол салушы; бастамашы.*

Пионер бөлмесі. с о в. *Мектепте пионерлерге арналып, тиісті құралдармен жабдықталған бөлме.* **Пионер лагері.** с о в. *Мектеп оқушыларының, пионерлердің жазғы демалыс кезінде демалатын, тынығатын орны.*

ПИОНЕРЛІК зат. *Пионерге тән, пионерге лайық.*

ПИОФРИ зат. спорт. *Бір орында тұрып орындалатын пассаж.*

ПИПЕРАЗИН зат. хим. *Талдаулық химияда және медицинада қолданылатын гетероциклдік қосылыс.*

ПИПЕРИДИН зат. хим. *Өршіткі ретінде және вулкандық процесін жылдамдату үшін, т.б. жерлерде қолданылатын, оңай тұз түзетін, көпшілік алкалоидтардың негізі болып келетін органикалық күшті негіз.*

ПИПЕРИЛЕН зат. хим. *Мономер, пипериленді көксағыздар синтезінде пайдаланылатын қанықпаған көмірсутек.*

ПИПЕТКА [франц. pipette] зат. мед. *Дәрі тамызатын шыны түтікше.*

ПИРАЗОЛ зат. хим. *Дәрілік препараттар ретінде қолданылатын гетероциклдік қосылыс.*

ПИРАЗОЛАНТРОН зат. хим. *Полициклдік кубты бояғыштар синтезінде жартылай өнім ретінде қолданылатын гетероциклдік қосылыс.*

ПИРАМИДА¹ зат. 1. *сөулет. Ежелгі Египет перғауындарының қабіріне белгі ретінде орнатылған ескерткіш сияқты тастан салынған ерекше алып құрылыс.* 2. *Төменгі жағынан жоғары биіктеген сайын сүйірленіп қаланған заттардың шоғыры.*

ПИРАМИДА² [грек. pyramis] зат. мат. *Жақтарының бірі көп бұрыш, қалғандары үш бұрыш болып келетін геометриялық фигура.*

ПИРАМИДА³ зат. экон. 1. *Алыпсатарлар қосымыша шарттар бойынша депозитті төлеу үшін қолданыстағы өзара шарттар бойынша пайданың бір бөлігін пайдалану жолымен көбейткен биржалық шарттардың саны.* 2. *Компанияның сатылы құрылымына қатысты қолданылатын термин.* 3. *Күмәнді мәміле, қаржы компаниялары қолданатын баю тәсілі.*

ПИРАМИДАЛЫҚ сын. *Пирамидаға қатысты, пирамидаға тән.*

ПИРАМИДОН¹ зат. *Мысыр пирамидаларының ұшар басына қондырылған үшкіл формалы тас.*

ПИРАМИДОН² зат. мед. *Дәмі ащылау, суда еритін, кристалды ақ таблетка.*

ПИРАНЬЯ зат. зоол. *Тұщы суда мекендейтін, қияр балық тұқымына жататын жыртқыш балықтар тұқымы.*

ПИРАТ зат. сөйл. *Теңіз қарақшысы, кеме тонаушы.*

ПИРЕКС зат. хим. *Жоғары химиялық және термиялық тұрақтылығы бар борсиликатты шыны.*

ПИРЕТРОИДТАР зат. хим. *Пиретриндердің синтездік аналогтары; жәндік-жойғының жаңа буынлары.*

ПИРЕТРУМ зат. хим. *Шыбын-шіркей, бип пен бургелерді өлтіру үшін қолданылатын сары қоңыр ұнтақ.*

ПИРИДИН зат. хим. зат. хим. *Бояғыштар, пестицидтер, дәрілер алуға қолданылатын гетероциклдік қосылыс.*

ПИРИМИДИН зат. хим. *Диазидер кластының қосылысы, өте әлсіз бір қышқылды негіз.*

ПИРИТ [грек. pyrites] зат. 1. *хим. Табиғатта ең жиі кездесетін, ашық сары түсті, көбінесе текше кристалдар түрінде ұшырасатын минерал, темір сульфиді.* 2. *геол. Түсі металдық, жылтырлығы басым ақшыл сары болып келетін, темір мен күкірттің ең көп тараған қосындысы.*

ПИРО... зат. хим. *Бастапқы құрауыштарды қыздырғанда алынатын кейбір заттардың жабайы аттарының құрам бөлігі.*

ПИРОГ ор. зат. тамақ. **Бәліш** (қамырдың арасына ет, балық, орамжапырақ, тосап т.б. салып пісірілген тағам).

ПИРОГАЗ зат. хим. *Күйдіре ортеу нәтижесінде бөлініп шығатын газ.*

ПИРОГАЛЛОЛ¹ зат. мед. *Органикалық қышқыл, суда спирт пен эфирде ерігіш ақ дәрі.*

ПИРОГАЛЛОЛ² зат. хим. *Фотографияда айқындағыш зат, газ талдағыштарда оттек сіңіргіш ретінде қолданылатын көптомды фенол, тотықсыздандырығыш.*

ПИРОКАТЕХИН зат. хим. Дәрі-дәрмек өндірісінде, фотографияда айқындағыш зат ретінде қолданылатын екі атомды фенол.

ПИРОКЛАСТАР зат. геол. Пирокласт-калық материалдардың жеке бөлшектері.

ПИРОКЛАСТИТТЕР зат. геол. Пирокластиттік материалдардың болбыр керіштелмеген жиынтығы.

ПИРОКЛАСТОЛИТТЕР зат. геол. Жанартау атқылауының болбыр өнімдерінің (бомбылар, лапиллер, күлдер) жиынтығынан тұратын таужыныстар.

ПИРОКЛАСТИКАЛЫҚ сын. геол. Жанартау шөгінділерінен пайда болған.

ПИРОКСЕН [грек. руг – от, xenos – бөгде] зат. хим. Силикаттар класының тізбекті тармағына жататын, таужыныстарын құраушы темірлі-магнийлі минералдар тобы.

ПИРОКСЕНДЕНУ зат. геол. Түпкі магмалық таужыныстар құрамында пироксен кристалдары жаңадан қалыптасатын метасоматоздық процестер жиынтығының жалпылама атауы.

ПИРОКСЕНИТ зат. геол. Негізінен пироксендерден тұратын кейде оливин, дала шпаттары, магнетит, титаномангнетит кірігетін толық кристалды ультранегізді интрузиялық таужыныс.

ПИРОКСИЛИН [грек. руг – от, oxus – қышқыл] зат. хим. Қазіргі уақытта негізінен түтінісдерді дайындауда қолданылатын бытыратқыш жарылғыш зат.

ПИРОЛИЗ зат. мед. Жоғары температура әсерінен химиялық қосылыстардың ыдырауы.

ПИРОЛИТТЕР зат. геол. Жоғарғы мантияның (астеносфераның) шартты түрдегі заттық болмысы не әлі жіктеліп үлгермеген магма балқымаларының негізі.

ПИРОЛЮЗИТ зат. геол. Сұр түспен қара түске дейін ие болатын, марганец өндіретін негізгі руда.

ПИРОМЕТАЛЛУРГИЯ [грек. руг – от, ergon – жұмыс] зат. кен. Металдар мен қорытпалар алу және тазарту үшін жоғары температурада жүргізілетін үрдістердің жиынтығы.

ПИРОМЕТР [грек. руг – от, metro – өлшеймін] зат. физ. Жұмыс принципі қызған заттың жылу тарату қасиетін пайдалануға негізделген, температураны жанаспайтын әдіспен өлшейтін аспап.

ПИРОМЕТРИЯ зат. физ. Құшті қызуды өлшеу әдістерін үйрететін ғілім.

ПИРОН зат. Көркемдеу тақталарын бір-бірімен берік байланыстыратын металдан жасалған қазықша.

ПИРОП [грек. puros] зат. хим. Силикаттар класының гранат тобына жататын минерал, қызыл түсті анартас.

ПИРОПЛАЗМИН зат. мед. Химиялық жолмен алынатын, қан ауруларына қарсы қолданылатын препарат.

ПИРОПЛАЗМОЗ зат. вет. Жылқының, ірі қараның, қой, ешкінің, шошқаның жұқпалы ауруы.

ПИРОТЕХНИКА зат. геол. Оттық құрамдарды өндіру және олармен қамтамасыз етілетін бұйымдарды пайдалануға байланысты техника саласы.

ПИРОФИЛЛИТ (грек. puros – от, phyllon – жапырақ) зат. геол. Төмен температуралы гидротермалық өзгерген таужыныстарда, метаморфтық тақтатастарда кездесетін, қағаз, қиш, резеңке, электро техника өнеркәсібінде және құрылыста пайдаланылатын силикаттар

класының қабаттылар типіне жататын минерал.

ПИРОФОСФАТТАР зат. хим. Пиррофосфор қышқылының тұздары.

ПИРОЛ зат. хим. Көптеген дәрі-дәрмектік заттар синтезінде қолданылатын, бірқатар бояғыштардың және табиғи қосылыстардың құрылым фрагменті, гетероциклдік қосылыс.

ПИРОТИН [грек. pyrhotis] зат. хим. Құрамында никель, мыс және кобальт сияқты металдар қосылыстары болатын, темірдің екі және үш валентті сульфидтерінен тұратын минерал.

ПИРОФИЛЛИТ зат. геол. Отқа, қышқылға төзімді шикізат, толықтырғыш ретінде қолданылатын, түсі ақ, жасылдау минерал.

ПИРОХЛОР (грек. puros – от, chloros – жасыл) зат. геол. Оксидтер класына жататын, сілтілі жыныстарда, пегматиттерде, карбонатиттерде кездесетін ниобий мен танталдың кені; минерал.

ПИРС [ағыл. piers] зат. Екі жағынан кемелер келіп тоқтау үшін жағалаудан суға қарай сұғындырыла салынған құрылыс.

ПИРСИНГ зат. Әшекейлерді тағу үшін дененің әр жерлерін (өдетте құлақ, мұрын, қас, кіндік) тесу әрекеті; тесілген жерге салынған әшекейдің атауы.

ПИРСИНГТЕ = ет. Пирсинг жасау.

ПИРУЕТ зат. Екі қатар ізбен, радиусы ат тұлғасының ұзындығына тең шеңбер жасап жүру.

ПИСТОЛЕТ [франц. pistolet] зат. 1. **Тапанша** (жақын қашықтыққа атуға арналған көлемі шағын автоматты атыс қаруы). 2. **Тех.** Бояуды шашырататын пистолет – беттерді лак-бояу материалдарымен сырлауға қолданылатын аппарат.

ПИСТОЛЕТ-ПУЛЕМЕТ зат. әск. Жанды нысанға 1000 м қашықтықтан оқ тигізетін, жаяу әскердің шапшаң атылатын негізгі қаруы.

ПИСТОН [франц. piston] зат. әск. Патрондағы дәріге от беретін арнаулы зат.

ПИТ зат. экон. Тауар биржасы үйіндегі мерзімдік шарт жасалатын орын.

ПИТЕКАНТРОП [грек. pithekos – маймыл, anthropos – адам] зат. антроп. Ежелгі адамдардың қазба қанға қалдықтары табылған тобы.

ПИТОМНИК зат. Тұқым үшін өсімдіктерді, жәндіктерді өсіретін орын.

ПИТТИНГ зат. геол. Питтингілік жемірілу.

ПИТТИНГТЫҚ; питтингілік коррозия. физ. Беттің бүлінген бетінен басталып, ішіне қарай тереңдеп, кішкене тесікке айналдыратын жергілікті коррозия.

ПИТУИТРИН зат. мед. Сұтқоректі жануарлардың гипофиз безінен алынатын түссіз, қышқыл сұйық дәрі.

ПИЦЦА [итал. pizza] зат. тамақ. Жаймаланған қамырға бір қабат салма салынып, үстіне өсімдік майы құйылып, тез пісірілетін итальян ашық бәлішінің бір түрі.

ПИЦЦЕРИЯ зат. Пиццаны пісіріп сататын арнаулы дәмхана.

ПИШУАЗДА = ет. ескі кіт. Қарама-қарсы жүру.

ПИЭЛИТ зат. мед. Іріндеткіш микробтардың қан, несеп арқылы денеге тарап, бүйрекке енуінен, суық тиоден болатын бүйрек түбегінің қабынуы.

ПИЭЛОНЕФРИТ зат. мед. Бүйрек пен оның несеп түтімімен жалғасқан бөлігінің іріңдеп қабынуы.

ПИЯДА сын. ескі кіт. Жаяу.

ПИЯЗ зат. өс. <лат. alliumcepa> Лағалділер тұқымдасына жататын, тағамды дәмдендіретін аса пайдалы бақша дақылғы.

ПИЯЗГҮЛ зат. өс. Қоңырау тәрізді үлкен гүлді, тік сабақты пияз текті өсімдік.

ПИЯЗШӨП зат. өс. <лат. alliaria> Орам-жапырақ тұқымдасына жататын екі жылдық шөптесін өсімдік.

ПИЯЗШЫҚ зат. бот. Кейбір көпжылдық өсімдіктердің түінегі, топырақ астындағы бөлігі.

ПИЯЛА зат. 1. Кесе, шыныаяқ. 2. Шамның шынысы.

ПИЯЛАДАЙ сын. Пияла сияқты, пияла тәрізді.

Пияладай оқ. Оғы ірі, үлкен оқ.

ПИЯЛАЙ зат. Шай ішетін тұтқасы бар, астына тәрелке қойылатын ыбыс.

ПИЯМ зат. ескі кіт. Хабар, хабарлама.

ПЛАГИАТ [лат. plagiat] зат. Басқа біреудің шығармасын, тапқан жаңалығын иемдену, өзіндік деу немесе өзгеінің шығармасын, еңбегін өзінің атынан заңсыз баспаға жариялау әрекеті.

ПЛАГИАТОР [лат. plagiator] зат.

1. Адамдарды немесе өзгелердің құлдарын құлдыққа сататын кісі. 2. Ботен біреудің туындысын, ой-пікірін өзінің атынан жариялаған және баяндайтын адам.

ПЛАГИОАПЛИТ зат. геол. Белдемді плагиклаздан тұратын лейкократты диоритоплит.

ПЛАГИОГРАНИТ зат. геол. Натрийлі әкті-сілтілі, калийлі дала шпаттарын мүлдем кіріктірмейтін немесе оларды өте аз кіріктіретін гранит түрі.

ПЛАГИОКЛАЗДАР зат. геол. Түсі ақ, сұр, сарғыш, жасылдау, қоңырқай, қызғылт, дала шпаты тобына жататын тұзуші минералдар.

ПЛАГИОКЛАЗИТТЕР зат. геол. Плагиоклаздан тұратын негізді магмалық таужыныстар.

ПЛАЗМА¹ [грек. plasma] зат. биол. Ағзадағы, әсіресе, қан ішіндегі сұйық бөлшектер.

ПЛАЗМА² зат. физ. Катты қызудың немесе соққының нәтижесінде жартылай не толығымен иондалған заттек.

Плазмамен тазарту. хим. Плазма доғасы немесе плазматроннан шыққан плазма ағынымен металдың бір тұсын өте қатты қыздыру арқылы тазалау.

ПЛАГИОЛИПАРИТ зат. геол. Сепелері орташа құрамды плагиоклаздардан ғана тұратын липарит (риолит).

ПЛАЗМОЛЕММА [грек. plasma – плазма, lemma – қабық] зат. биол. Жасуша протоплазмасын қоршаған ортадан бөліп, зат алмасу, тасымалдау, рецепторлық қызметтер атқаратын жасуша қабықшасы.

ПЛАЗМОХИМИЯ зат. хим. Төменгі температуралық плазмада химиялық процестері және осы процестердің плазма қасиеттеріне әсерін зерттейтін химия саласы.

ПЛАКАТ [нем. plakat] зат. Үгіт-насихат, көрнекі оқу құралы ретінде пайдаланылатын қысқа мәтінді сурет.

ПЛАКАТШЫ зат. Плакатқа сурет салатын суретші маман.

ПЛАН¹ [лат. planus] зат. 1. геогр. Жер бетінің белгілі бір телімін жазықтықта (1:10000 не одан да үлкенірек масштабпен) шартты белгілердің көмегімен бейнелейтін сызба. 2. сәулет. Қандай да бір ғимараттың немесе нәрсенің горизонталь қимасы немесе оның жоғарыда қарағандағы көрінісі. 3. сөйл. Белгілі бір жұмыстың алдын ала жасалған жобасы; жоспар.

ПЛАН² зат. *Суретінің картинада айтылған болған ойының, негізгі идеясының көрінісі.*

ПЛАНЕТА [грек. planetes] зат. **1.** Күнің айналасында эллипстік орбита жасай қозғалатын шар түріндегі үлкен аспан денелері, ғаламшар. **2.** Жер шары.

Планеталар космогониясы. астр. Ғаламшарлардың пайда болуы мен даму жолдарын зерттейтін астрономия саласы.

ПЛАНЕТААРАЛЫҚ сын. Планеталар аралығында орналасқан, солардың аралығында болып жатқан.

ПЛАНЕТАЛЫҚ сын. Планетаға қатысты, планетамен байланысты, соған тән.

ПЛАНЕТАРИЙ зат. астр. **1.** Аспандағы Күн, Ай және т.б. аспан денелерінің қозғалысын көрсететін құрылғы. **2.** Осы аппарат орналасқан және оның жұмысын бақылап отыратын жай.

ПЛАНЕТЕЗИМАЛЬ зат. геол. Ғарыштық жылдызаралық тұмандықтың тығыздалуынан пайда болған алғашқы қатты зат бөлшектері.

ПЛАНЁР [франц. planeur] зат. авиац. Ауада моторсыз қалықтап ұшуға арналған аппарат.

Планёр спорты спорт. Моторсыз, ауадан ауыр ұшу аппараты планермен жарысатын әуе спортының түрі.

ПЛАНЁРКА зат. сөйл. Ағымдағы мәселелер бойынша тез арада жиналып, шешетін өндірістік жиналыс.

ПЛАНЁРШІ зат. Планермен әуестенуші адам.

ПЛАНИМЕТР [лат. planum – тегіс орын, metreo – өлшеймін] зат. мат. Кез келген жазық фигуралардың ауданын анықтауға арналған құрылғы.

ПЛАНИМЕТРИЯ [лат. planum – жазықтық, metreo – өлшеймін] зат. мат. Жазықтықта жатқан фигуралардың сипаттарын зерттейтін элементар геометрияның бөлімі.

ПЛАНКТОН [грек. plankton] зат. зоол. Теңіздің, су айдындарының әртүрлі тереңдігінде мекен ететін, су ағынына қарсы тұра алмайтын ұсақ азғалар мен өсімдіктер.

ПЛАНТ зат. Жер, ғымарат, табиғат ресурстары, сондай-ақ ұдайы пайдалануда болатын өзге де құрал-жабдық сияқты дүние-мүлік.

ПЛАНТАТОР зат. Плантацияның иесі.

ПЛАНТАТОРЛЫҚ зат. Плантаторға тән, плантатормен байланысты.

ПЛАНТАЦИЯ [лат. prantatio] зат. егіншар. **1.** Белгілі бір техникалық немесе азық-түліктік дақыл, мысалы, қамыс құрағы, күріш, мақта, қызылша, кофе және т.б. өсірілетін көлемді алқап. **2.** Оңтүстік Америка, Африка елдеріндегі егіншілік шаруашылығы.

ПЛАНУЛА зат. биол. Ішекқуыстылардың екі қабатты дернәсілі.

ПЛАНШЕТ [франц. planchette] зат. **1.** Топография, геология, география карталарын салып жүруге арналған беті жылтыр жалпақ сөмке. **2.** Бетіне сызба сызуга, сурет салуға арналған, сызу қағазы бекітілетін жиналмалы тікбұрышты тақта. **3.** инф. Ұялы телефон мен интернет желісін пайдалануға болатын, компьютер функциялары бар, экраны компьютерден кіші, қолтелефоннан үлкен партаивті құрал.

ПЛАСПЕКАЦИЯ зат. хим. Полимерлік материалдарды керекті пластикалыққа жеткізу мақсатымен термиялық немесе механикалық өңдеу процесі.

ПЛАСТ [грек. plastos] зат. сөйл. геол. Қабат (біртекті тау жыныстарынан құралған жалпақ геологиялық дене).

ПЛАСТИЗОЛЬДАР зат. хим. Ұнтақ полимерлердің органикалық сұйықтықтардағы майдаланылуы.

ПЛАСТИК: пластик карточка. экон. Несиелік карточка. **Пластик терезе.** Жақтаулары синтетикалық полимерден жасалған терезе.

ПЛАСТИКА [грек. plastike] зат. **1.** өнер. Сомдау, қырнау, кесу т.б. жолдар арқылы көлемді бейне, туынды жасау өнері, скульптура. **2.** театр. Қимыл-қозғалыс пен сыртқы сымбат арасындағы үйлесімділік.

ПЛАСТИКАЛЫҚ¹ сын. физ. Механикалық күштер әсерінен өлшемдері мен пішіндері қайтымсыз өзгертетін.

Пластикалық карта. экон. Ақшасыз есеп айырысу нысандарының бірі.

ПЛАСТИКАЛЫҚ² сын. Дене бітім, теріге қатысты. **Пластикалық хирургия.** мед. Адам денесіндегі кемістікті түрлі әдіспен түзеп, қалпына келтіретін хирургияның бір саласы.

ПЛАСТИКАТ зат. Оқшаулағыш материал, шлангі, ойыншық өнімдері ретінде пайдаланылатын пластикалық қоспалардың иілмді жұмсақ түрі.

ПЛАСТИЛИН [итал. plastilina] зат. Ермексаз.

ПЛАСТИНКА зат. сөйл. **Күйтабақ** (радиоқабылдағыш құрылғысында ойналатын ән, музыка, сөз жазылған дөңгелек табақша).

ПЛАСТИНКАЛЫ сын. Айналмалы, дөңгеленіп тұратын; пластинкасы бар.

Пластинкалы конвейер. тех. Горизонталь не көлбеу (350-қа дейін) жазықтықта ауыр (500 кг және одан да ауыр), дара, ірі кесек жүктер, сондай-ақ қыздырылған заттар тасымалдайтын қондырғы.

ПЛАСТИФИКАТОРЛАР зат. хим. Өңдегенде және тұтығанда полимерлердің және олардың негізіндегі материалдардың пластикалығы мен иілгіштігін жоғарылататын агенттер.

ПЛАСТМАС зат. сөйл. **Пластмасса.**

ПЛАСТМАССА зат. хим. Химиялық жолмен алынған құрамында бұйымдарды дайындау кезінде созылғыштық, иілгіштік, пайдалану барысында шыны тәріздес немесе кристалдық қалпын сақтайтын полимер бар жеңіл әрі төзімді пластикалық материал. // Пластмассадан істелінген.

ПЛАСТОБЕТОН зат. хим. Полимер-бетон.

ПЛАСТОГРАФ зат. хим. Тұтқырлықты қарсыласу моментінің өзгеру сипаты бойынша пластмассалардың технологиялық қасиеттерін бағалауға арналған құрал.

ПЛАТИНА [исп. platina] зат. мин. Элементтердің периодтық жүйесінің VIII тобындағы химиялық элемент (Pt); құндылығы жағынан алтыннан қымбат бағаланатын, сұрғылт ақшыл түсті жылтыр металл.

ПЛАТИНАЛЫ сын. Платинасы бар.

Платиналы металдар. хим. Элементтердің периодтық жүйесінің VIII тобындағы қосымша топша элементтері: рутений, родий, палладий, осмий, иридий, платина.

ПЛАТИНАЛАУ зат. хим. Металл бұйымдар беттеріне платинаның жұқа қабатын электрохимиялық жалау үрдісі.

ПЛАТИНАТТАР зат. хим. Гексахлорплатинат дисульфид қышқылының туындылары, кешенді қосылыстар.

ПЛАТИНИТ зат. хим. Биметалды сым құймасынан жасалып, беті жұқа мыс қабатымен қапталған, температуралық ұлаю коэффициенті

енді платина мен шыныныкіне жуық, шыныға дәнекерленетін ток енгізуші бұйымдарда платинаны алмастыратын материал.

ПЛАТОБАЗАЛЬТТАР зат. геол. Жазықтықтар бетін көлбей көмкерген тегістелген жербердерлі ауқымды аумаққа төгіле жайылған базальт лавадан түзілген жамылғы.

ПЛАТОФОРМИНГ зат. хим. Алюмоплатинді өріштікдегі өріштіклік реформинг.

ПЛАТФОРМА¹ [франц. plate – тегіс, жазық, foirte – пішін] зат. **1.** Теміржол бойындағы шағын станса немесе жолаушылар пойызға мінетін жердегі алаң. **2.** Тауар тиейтін, шахтада кен тастың, шағын борттары бар, ашық, жайдақ жүк вагон. **3.** геогр. Материктердің геологиялық құрылымының негізгі элементі, жер қыртысының нашар тілімденген ірі бөлігі.

ПЛАТФОРМА² зат. саяс. Белгілі бір партияның, ұйымның ұстанған жолы, бағыты; іс-әрекетінің бағдарламасы.

ПЛАТФОРМАЛЫҚ зат. Платформаға қатысты.

ПЛАУН [Lycorodium] зат. өс. Плаун тәрізділер класына жататын мәңгі жасыл шөптесін өсімдіктер.

ПЛАФОН зат. қаржы. Банкінің қарызгерге беретін несие сомасының шегі.

ПЛАЦ-ВЕКСЕЛЬ зат. экон. Төлем төленетін жері мен берілетін жері үйлес келетін вексель.

ПЛАЦДАРМ [франц. place d'armes] зат. әск. Бір мемлекеттің екінші мемлекетке шабуыл жасау мақсатында пайдаланатын аймағы.

ПЛАЦЕНТА [лат. placenta] зат. анат. Жоғары сатыдағы сүтқоректі жануарлардың аналық ағзасында ырықтың даму кезінде пайда болып, жатыр мен ырықты байланыстырып тұратын арнайы мүше.

ПЛАЦКАРТ [нем. platz – орын, karte – билет] зат. Әрбір төрт кісілік орны нөмірленіп бөлінген пойыз вагоны.

ПЛАЦКАРТТЫ сын. Плацкарт орындары бар.

Плацкартты вагон. Жататын орны бар, арнайы бөлікке бөлінген, есігі болмайтын вагон.

ПЛАЦ зат. Су өткізбейтін, жеңіл сырт киім.

ПЛАЦ-ПАЛАТКА зат. Су өткізбейтін үлкен жамылғы.

ПЛЕБЕЙ [лат. plebejus] зат. **1.** Ежелгі Римдегі саяси және азаматтық құқықтары жоқ төменгі тап өкілі. **2.** сөйл. Ресейде дворяндар ортасында төменгі таптың өкілдерін кемсітіп айтатын сөз.

ПЛЕБИСЦИТ [лат. plebiscitum] зат. **1.** Әдетте, нақты бір территория тағдырының мәселелері бойынша тұрғындарды сауалнамаға тарту ісі. **2.** Римдік құқықта плебейлердің жиналысымен қабылданатын қаулы.

ПЛЕВРА зат. анат. Көкірек қуысын іштей көмкерген, мұндағы органдарды сырттай қоршаған сірі қабық.

ПЛЕВРИТ зат. мед. Өкпенің қабынуынан, суық тиюден болатын ауру.

ПЛЕЙЕР зат. инф. Шағын портативті аудио немесе бейне құрылғы.

ПЛЕЙСТОН [грек. plein] зат. зоол. Су бетінде немесе денесі жарым-жартылай суға батқан күйде тіршілік ететін су организмдерінің жиынтығы.

ПЛЕКСИГЛАС зат. тех. Органикалық шайырдан жасалатын өйнек.

ПЛЕЙСТОЦЕН (грек. pleistos – ең үлкен, kainos – жаңа) зат. геол. Төрттік жүйеге қатысты геологиялық бөлім атауы.

ПЛЕКСИГЛАС зат. хим. АҚШ-тағы тұтасқан блоқты полиметилметакрилаттың саудадағы атауы.

ПЛЕКСИТ [лат. plexus] зат. мед. Жүйке жүйесінің қабынуынан болатын ауру.

ПЛЕНКА зат. 1. **Үлдір** (кино, фото суреттер түсіретін жарық түсіргіш лента). 2. Дыбысты жазып алатын лента. 3. Заттың сыртынан қатталатын жұқа қабыршақ.

ПЛЕНКАЛЫҚ сын. Пленкаға, үлдірге тән.

ПЛЕНУМ [лат. plenum] зат. Белгілі бір ұйымның немесе партияның сайланып қойылған басшы органы мүшелерінің толық құрамды жиналысы.

ПЛЕНУМДЫҚ сын. Пленумда көтерілетін, пленумда шешілетін.

ПЛЕОМОРФИЗМ зат. биол. ХІХ ғасырдың орта кезінде шыққан, микроорганизмдердің өзгергіштігін зерттейтін ілімнің бір бағыты.

ПЛЕОНАЗМ [грек. pleonasmos] зат. лингв. Қабаттасып, қатар қолданылу нәтижесінде бір мағынаны білдіріп қалыптасып кеткен екі сөз.

ПЛЕОНАЗМДАП үст. Қабаттастырып, қатарластырып.

ПЛЕРОЦЕРКОИД зат. биол. Жалпақ таспа-құрттардың балықтар денесінде дамитын дернәсілінің екінші сатысы.

ПЛИКАТИВТІК: **пликативтік деформация**. геол. Жер қыртысындағы таужыныс қатқабаттарының өз тұтастығын сақтай отырып, әр түрлі масштабтағы және пішіндегі қатпарлардың қалыптасуын қамтамасыз ететін деформациялар жиынтығы.

ПЛИНТУС [грек. plinthos] зат. Қабырға мен еден арасындағы саңылауды бітейтін жапсырма тақтай тілігі.

ПЛИОЦЕН (грек. pleion – үлкені; kainos – жаңа) зат. геол. Неоген жүйесінің жоғарғы бөлімі.

ПЛИТА¹ зат. 1. Тастан не металдан жасалған шаршы тақта. 2. геол. Платформа аумағындағы жер қыртысының ірі, дұрыс тектоникалық құрылымы.

ПЛИТА² зат. От жағып ас пісіру үшін бетіне ыдыс қойылатын ойығы бар темір (көбіне шойын), тақталы пеш.

Плита үстіне қоятын кофеқайнатқыш. тамақ. Әртүрлі қыздырғыш аспаптарында қыздырылатын әдеттегі, гейзері бар арнайы кастролдер түріндегі кофеқайнатқыш.

ПЛИТАЛА= ет. Пештің бетіне плита салу.

ПЛИТАЛАУ Плита етістігінің қимыл атауы.

ПЛОМБА [франц. plomb] зат. 1. Бөгде біреу ашпау үшін қапталған тауарға бекітілген ғымарат, вагон, құрылғылардың есігіне т.б. тағылатын мөр түріндегі белгі қойылған қорғасын, не пластикалық материалдың тілімшесі. 2. мед. Тісжегіден болған тістегі ақауды, қуысты бітеу үшін қолданылатын тез қататын зат.

ПЛОМБАЛА= ет. Пломба салу.

ПЛОМБАЛАУ Пломбала етістігінің қимыл атауы.

ПЛОМБАЛЫҚ сын. Пломба материалы бола алатын.

ПЛОМБИР [франц. plombieres] зат. тамақ. Балмұздақтың шоколад, жаңғақ қосқан түрі.

ПЛОТИНА зат. Өзенді бөгеуге арналған гидротехникалық құрылыс.

ПЛОТТЕР зат. инф. Күрделі графикалық кескіндерді: сызбаларды, суреттерді, карта-

ларды, графиктерді түрлендіріп қағазға сызып беретін график салу құрылғысы.

ПЛУНЖЕР зат. хим. Ұзындығы диаметрінен көп артық болатын ұзартылған поршень; **ПЛУТОКРАТ** зат. Байлық арқасында ықпалы күшті, әрі билікке де ие, ат төбеліндегі байлардың өкілі.

ПЛУТОКРАТИЯ [грек. plutos – байлық, kratos – күш, билік] зат. саяси. Мемлекетте қоғамның бай таптары биліктің маңызды тетіктеріне ие болып, мемлекеттік саясатқа бақылау орнатуға әрекет ету түрінде көрініс беретін дәулетті адамдардың билігі.

ПЛУТОН зат. геол. Жер қыртысының тереңіндегі магмалық таужыныстардың ірі интрузиялық массиві.

ПЛУТОНАТТАР зат. хим. Плутоний гидроксидінің туындылары.

ПЛУТОНИЙ [лат. plutonium] зат. хим. Ядролық ыдырау кезінде өте көп энергия шығаратын, мейлінше улы, радиоактивті, химиялық элемент.

ПЛЮМ зат. геол. Жердің терең қойнауларында пайда болатын ыстық баққыма.

ПЛЮМАЗИТ зат. геол. Олигоклаз (-75%) бен корундтан (-25%) тұратын плутондық таужыныс.

ПЛЮМБАТТАР зат. хим. Бос түрінде алынбаған мета қорғасын қышқылының H₂PbO₃ тұздары.

ПЛЮМБИТТЕР зат. хим. Екі валентті қорғасын қышқылының H₂PbO₂ тұздары.

ПЛЮРАЛДЫҚ сын. Плюрализмге тән.

Плюралдық вогум. саяси. Сайлаушылардың кейбір санаты сайлау барысында екі не одан да көп дауысты целене алуы.

ПЛЮРАЛИЗМ [лат. pluralis] зат. 1. философия. Дүниенің өзара бірлігін жоққа шығаратын, оның негізінде тек бір-біріне тәуелсіз көптеген бастамалар жатады деп қағыздайтын философиялық ілім. 2. саяси. Көптеген әдістердің, көзқарастардың, партиялардың, бағыттардың болуы заңды деп танушылық.

ПЛЮС зат. 1. мат. Қосу белгісі. 2. пед. Оқушының сабақ үлгерімі көрсетілген бағадан да жоғары дегенді білдіретін таңба. 3. экон. Акцияның қорытынды бағасы алдыңғы күнгі қорытынды бағадан жоғары дегенді білдіретін таңба.

ПЛЮС-ТИК зат. саяс. Өкімет билігі ат төбеліндегі байлардың қолында болатын басқару салты.

ПЛЮЩ зат. ө.с.сөйл. Ағашшырмауық (жұмсақ, жасыл, жапырақты, жүйкелері ақ, бір нәрсеге өрмелеп, шырматылып шығатын үй өсімдігі).

ПЛЯЖ [франц. plage] зат. сөйл. Жағажай.

ПНЕВМАТИКА [грек. pneumatikos] зат. 1. физ. Газ тәрізді күйдегі заттарды зерттейтін физиканың бір саласы. 2. Ауаны сығуға немесе сиретуге арналған құрылғы.

ПНЕВМАТИКАЛЫҚ сын. физ. 1. Ауаны сығу арқылы жұмыс істейтін. 2. Сығымдалған ауа толтырылған.

Пневматикалық бәрбі. тех. 5-6 атм. қысымға дейін сығылған ауамен жұмыс істейтін бәрбінің түрі. **Пневматикалық мылтық**. Оғы тығыз ауаның қысымымен атылатын спортта қолданылатын қарудың түрі. **Пневматикалық тұлып спорт**. Соққыны жетілдіру үшін қолданып боксшының жабдығы.

ПНЕВМАТОЛИЗ [грек. pneumatosis – есу, леп, lysis – ыдырау, еру] зат. хим. Магмадан бөлініп шығатын тау жыныстары мен қиқьш

қосылыстардың қатысуымен өтетін минералдар тұзду үрдісі.

ПНЕВМО... [грек. pneuma] Күрделі сөздердің алдыңғы бөлігі. 1. Пневматикалық деген мағына үстейді. 2. Өкпеге қатысты деген мағына береді.

ПНЕВМОАВТОМАТИКА [грек. pneuma – леп, ауа, грек. automatos] зат. тех. Ақпараттар қысым не газ шығыны түрінде берілетін автоматтық басқару жүйесін іске асыруға арналған техникалық құралдар жиынтығы.

ПНЕВМОАВТОМАТИКАЛЫҚ сын. Пневмоавтоматикаға қатысты, пневмоавтоматикамен байланысты.

ПНЕВМОКОКК [грек. pneuma – өкпе, kokkos – дән] зат. мед. Өкпе қабынуын қоздырушы бактериялар.

ПНЕВМОНИЗ [грек. pneumone – өкпе, konis – шаң] зат. мед. Ұзақ уақыт (бірнеше жыл бойы) шаңды ауамен дем алу салдарынан пайда болатын кәсіптік өкпе ауруы.

ПНЕВМОНИЯ [грек. pneumon] зат. мед. Өкпе тінінің қабынуынан немесе басқа аурулардың асқынуынан болатын өкпе ауруы.

ПНЕВМОПШИНДЕУ зат. хим. Қысылған ауа арқылы полимерлі материалдардан бұйымдар пішіндеу.

ПНЕВМОТАСЫМАЛ зат. тех. Ауаның не газдың көмегімен сусымалы не дара жұктерді тасымалдауға арналған қондырғылар мен жүйелердің жиынтығы; өнеркәсіптік көліктің бір түрі.

ПНЕВМОТОРАКС зат. Ауа мен газдың көкірек қуысына еніп жиналуы.

ПНЕВМОТРАНСПОРТ зат. хим. Газ ағынымен немесе құбырдағы қысылған газ қысымы кемуінің өсерінен материалдардың жылжуы.

ПНЕВМОТЫҒЫЗДАҒЫШ зат. тех. Топырақтарды, жол материалдарын және жартылай фабрикалдарды тығыздайтын пневматикалық доңгелекті машина.

ПОБЕДИТ ор.зат. хим. Вольфрам монокрибиді мен кобальттан ұнтақтық металлургия әдісімен алынатын қатты қорытпа.

ПОВЕЛЛИТ зат. хим. Молибдаттар класына жататын минерал, химиялық формуласы: СаМо₄.

ПОВЕСТКА ор.зат. сөйл. Сотқа, әскер қатарына, т.с.с. ресми түрде жазылған шақыру қағаз.

ПОВЕСТЬ ор.зат. әдеб. Романаға қарағанда сюжеті жағынан онша күрделі емес әдеби шығарма; прозалық жанр.

ПОВИДЛО зат. тамақ. Жеміс суына қант қосып қайнатылған қою, тәтті тағам.

ПОГОН зат. Әскери киімнің иығына тағылатын белгі.

ПОГОНДЫ сын. Погоны бар, шен. **ПОГОНОФОРЛАР** [лат. pogonophoros] зат. биол. Теңіздегі омыртқасыз жануарлардың бір түші.

ПОДАГРА [грек. podagra] зат. мед. Зат алмасудың бұзылуынан немесе буынның сырқырап, ісінуінен болатын ауру.

ПОДВАЛ¹ зат. сөйл. **Жертөле** (үйдің астынан қазып жасалған қойма).

ПОДВАЛ² зат. типогр. Газеттің қолденең сызықпен бөлінген тұтас етегі.

ПОДВАЛДЫҚ сын. типогр. Подвалға тән.

ПОДИУМ [лат. podium] зат. 1. Ежелгі Грекия мен Римдегі үстіне храмдар салынған биік платформа. 2. Ежелгі Рим циркінде лауазымды адамдар отыратын биік орын. 3. Сахна төріндегі, стадиондағы, студиядағы көтеріңкі жер. 4. Сән көрсететін жер.

ПОДНОС зат. *Үстіне түрлі тағам салынған ыдыстарды қойып, тасуға арналған, табақ тәрізді темір немесе пластмасса ыдыс.*

ПОДПОЛКОВНИК зат. өск. *Майор мен полковник аралығындағы аға офицерлік әскери шен.*

ПОДПОРУЧИК зат. тар. *Патшалы Ресей әскеріндегі прапорщик пен поручик аралығындағы бірінші офицерлік шен.*

ПОДШИПНИК зат. тех. *Механизмнің айналып тұратын бөлшегін тіреп тұратын тетік.*

ПОДЪЕЗД зат. *Көп пәтерлі үйлердің кіре беріс бөлігі.*

ПОДЫР ескікіт. *Опа.*

ПОЕЗД зат. сөйл. *Пойыз (бір не бірнеше локомотивке тіркелген вагондар тізбегінен тұратын теміржол көлігі).*

ПОЗАНЗЫ зат. ескікіт. *Торсылдақ; салют.*

ПОЗИТИВ [лат. positivus] зат. *Негативтен қағазға я арнаулы шыныға түсірілген фотографиялық сурет.*

ПОЗИТИВИЗМ [франц. positivisme] зат. филос. *Нағыз ақиқат ғылымның жеке салаларында ғана пайда болып қалыптасатын, философиялық зерттеулердің ешқандай танымыдық құры жоқ деген тезиске сүйенетін философиялық бағыт.*

ПОЗИЦИЯ [лат. positio] зат. **1.** *Орныққан орын, орналасқан жер.* **2.** өск. *Ұрыс қимылдарын жүргізу үшін әскерлер (күштер) орналастырылған немесе орналасулары белгіленген жергілікті жердегі алқап.* **3.** саяси. *Белгілі бір мәселе жөніндегі қозғарас, ұстаным, бағдар.* **4.** өнер. *Классикалық бидегі қолды ұстап тұру мен аяқтарды қоюдың бұлжымас ережелері.* **5.** *Жергілікті жердің белгілі бір теліміндегі, ауданындағы инженерлік жазыған жабдықталған бөлігі.* **6.** спорт. *Шахмат, дойбы тастарының орналасқан қалты.*

ПОЗИЦИЯЛЫҚ зат. **1.** өск. *Ұзақ уақыт әскери позицияларда жүргізілетін.* **2.** *Белгілі бір позицияға қатысты, позицияға тән.*

ПОИНТ зат. қаржы. *АҚШ-та облигацияның атаулы құрының поинт түрінде көрсетілген пайыздық өзгерісі.*

ПОЙКИЛОБЛАСТ зат. геол. *Басқа минералдың не минералдардың бағдарланбаған ұсақ және көбінесе дұрыс пішінді кірінділері бар ірі минерал түйірлері.*

ПОЙКИЛОТЕРМДІ: *пойкилотермді организмдер.* зоол. *Салқынқанды организмдер.*

ПОЙКИЛОЦИТОЗ зат. мед. *Қызыл қан түйіршіктері, эритроциттердің әдеттегі формасының өзгеруі.*

ПОЙТИНГ: *пойтинг векторы.* физ. *Радиотолқынды тасымалдайтын қуатты сипаттайтын вектор.*

ПОЙЫЗ зат. *Бір не бірнеше локомотивке тіркелген вагондар тізбегінен тұратын теміржол көлігі.*

Пойыздарды жөнелту. техн. *Пойыз қабылдайтын пункттердің келісімін алу, станса жолдарында, маневр жұмыстары тоқталып, жөнелтілетін пойызға маршрут дайындау.*

ПОКЕР [ағыл. poker] зат. *Құмар карта ойынының түрі.*

ПОЛБА зат. өс. *Суыққа төзімді, шығынды, жөгары сапалы жарма дайындалатын астықтың және жемдік дәнді дақуы.*

ПОЛИ... [грек. poly] *Құрделі сөздің бір бөлігі (көптік мағынаны, бір нәрсенің жан-жақты қамтылуын немесе құрамының көп түрлігін көрсетеді).*

ПОЛИАКРИЛАТТАР зат. хим. *Акрил қышқылы эфирлерінің полимерлері.*

ПОЛИАКРИЛЬДІ: *полиакрильді эмальдар.* хим. *Полиакрильді лак негізіндегі эмальдар.*

ПОЛИАКРИЛОНИТРИЛ зат. хим. *Термиялық тұрақты, талшықтар өндірісінде кеңінен қолданылатын және қосаполимер ретінде дивинилнитрилді көксағыз өндірісінде де пайдаланылатын полимер.*

ПОЛИАКРОЛЕИНДЕР зат. хим. *Акролеин полимерлері.*

ПОЛИАМИД зат. хим. *Молекулаларында амид топтары бар, қатты, мүйіз тектес немесе мөлдір шыны тәріздес заттар.*

ПОЛИАМИДГЕНУ зат. хим. *Полиамид түзуге әкелетін поликонденсация.*

ПОЛИАМИДТІ сын. хим. *Құрамында полиамиді бар, полиамидтен тұратын.*

Полиамидті талшық. хим. *Полиамидтердің ерітінділерінен жасалатын синтетикалық, мықты, иілгіш, үйкеліске, майысуға төзімді, көптеген химиялық реагенттерге шыдамды талшық.*

ПОЛИАМИНДЕР зат. хим. *Макромолекулаларында біріншілік, екіншілік немесе үшіншілік аминтоптары бар полимерлер.*

ПОЛИАНДРИЯ [грек. poly – көп, көптеген, andros – ер, еркек] зат. **1.** *Бір әйелдің бірнеше ері болушылығы, көп күйеулік.* **2.** биол. *Бір аналық бірнеше аталықтармен қатысатын күйттік одақ.*

ПОЛИАНТТЫ: *полиантты раушангүлдер.* өс. *Көпгүлді раушангүлдерді қытай раушангүлдерімен будандастырудан алынған түрі.*

ПОЛИАРИЛАТТАР зат. хим. *Дикарбон қышқылының қалдығы, екіатомды фенолдың қалдығы.*

ПОЛИАРИЛЕНСУЛЬФОНДАР зат. хим. *Арылен топтары, мөлдір термопластар.*

ПОЛИАРТРИТ [грек. polys – көп, көптеген, arthron – буын] зат. мед. *Бірнеше буындардың қатар ісініп, қабынып ауыруы.*

ПОЛИБЕНЗИМИДОЗОЛДАР зат. хим. *Макромолекуланың негізгі тізбегінде бензимидазолды циклдері бар полимерлер.*

ПОЛИБЕНЗОКСАЗОЛДАР зат. хим. *Макромолекуланың негізгі тізбегінде бензоксазолды циклдері бар полимерлер.*

ПОЛИБУТАДИЕН зат. хим. *Синтездік көксағыз, бутадиең полимеризациясының өнімі.*

ПОЛИБУТЕН зат. хим. *Құбыр, қатпаулар өндіруге, кабельдер оқшаулауда т.б. жерлерде қолданылатын термопласт.*

ПОЛИБУТИЛЕНТЕРЕФТАЛАТ зат. хим. *Жақсы электроқшаулағыштық қасиеттері бар, электр және радиотехникалық бұйымдар жасауда қолданылатын термопласт.*

ПОЛИВИНИЛАЦЕТАЛЬДАР зат. хим. *Бір топ синтездік желімдердің негізі болып саналатын термопластар.*

ПОЛИВИНИЛАЦЕТАТ зат. хим. *Желімдерде, полимербетонда байланыстырушы зат ретінде, поливинилді спирт, т.б. алуда қолданылатын термопласт.*

ПОЛИВИНИЛБУТИРАЛЬ зат. хим. *Байланыстырығыш көп қабатты шыныларда қабықша жасауда қолданылатын, лактар, эмальдар, желімдер құрамына кіретін термопласт.*

ПОЛИВИНИЛИДЕНФТОРИД зат. хим. *Тұтыну температурасы 1500С-қа дейін, электр оқшаулағыштық материалдар, электретті қабықшалар, құбырлар, беттер, талшықтар, т.б. өндірісінде қолданылатын термопласт.*

ПОЛИВИНИЛИДЕНХЛОРИД зат. хим. *Құбыршалар, талшықтар жасауға т.б. жерлерде қолданылатын термопласт.*

ПОЛИВИНИЛСТЕАРАТ зат. хим. *Пластмасса бұйымдарды пішіннен бөліп алуды жеңілдету үшін қажет майлардың құрамына кіретін термопласт.*

ПОЛИВИНИЛФОРМАЛЬ зат. хим. *Көбікпластар, желімдер, электр оқшаулағыштық лактар т.б. өндірісінде қолданылатын термопласт.*

ПОЛИВИНИЛФТОРИД зат. хим. *Қабықшалар және суспензиялар түрінде жемірілуге қарсы сәндік және антиадгезиялық қатпаулар алуда қолданылатын термопласт.*

ПОЛИВИНИЛХЛОРИД зат. хим. *Молекулалық массасы 300–400 мың болатын полимер [ыстыққа төзімді материал, кабельдер мен сымдарды электр оқшаулауда, беттер, құбырлар, қабықшалар, жасанды былғары, талшық өндірісінде т.б. қолданылады].*

ПОЛИВИТАМИН [грек. poly – көп, көптеген, lat. vita – өмір] зат. *Бірнеше дәрумендердің қоспасы.*

ПОЛИВИТАМИНОЗ зат. мед. *Дәруменнің бірнеше түрі жетпеуінен болатын ауру.*

ПОЛИГАЛИТ¹ [грек. poly – көп, galos – түз] зат. геол. *Сульфатты шөгінді жатындарында кездесіп, тыңайтқыш өндірісінде пайдаланылатын, сульфаттар класына жататын минерал.*

ПОЛИГАЛИТ² зат. хим. *Табиғатта минерал түрінде кездесетін күкірт қышқылының біріккен тұздары, химия өнеркәсібінде бағалы шикізат.*

ПОЛИГАЛОГЕНИДТЕР зат. хим. *Кешен түзуші галогендердің бірінің ионы және ішкі сферада галогендердің бірінің молекуласы болатын галогендер.*

ПОЛИГАМДЫ [грек. polys – көптеген, gamos – неке] сын. *Полигамияға тән.*

Полигамды жануарлар. зоол. *Жануарлар арасында кездесетін жыныстық қатынастың түрі.*

ПОЛИГАМИЯ [грек. gamos] зат. **1.** *Көп некелілік.* **2.** биол. *Жануарларда бір аталықтың бірнеше аналықпен жыныстық қатынасқа түсу құбылысы.*

ПОЛИГИНИЗМ зат. *Адам нәсілі өз алдына дербес, әртүрлі тектен тарған деп қарайтын ілім.*

ПОЛИГЛОТ [грек. polyglottos] зат. *Көп тілді білетін адам.*

ПОЛИГОН [грек. polygonos] зат. өск. **1.** *Әскери қару-жарақты, техниканы сынауға арналып жабдықталған үлкен, кең жер телімі, сынақайлақ.* **2.** *Әскери жаптыгулар өтетін орын.*

ПОЛИГОНОМЕТРИЯ зат. *Топографиялық түсірудің, қалалардың жоспары мен құрылысының т.б. негізі болатын геодезиялық тірек торын құру үшін жер беті нүктелерінің өзара орналасуын анықтау кезінде қолданылатын тәсілдердің бірі.*

ПОЛИГРАФ¹ зат. тех. *Бір жазуды екіншіге көшіретін аспап я көшіру ісі.*

ПОЛИГРАФ² зат. *Адамның сезім-күйін және қойылған сұрақтарға қысылмай жауап беруін барынша дәл анықтайтын құрал.*

ПОЛИГРАФИЯ [грек. polygraphia] зат. баспа. *Мәтіндік және графикалық материалдарды басып шығаруға арналған техникалық құралдар жиынтығы.*

ПОЛИГРАФИСТ зат. сөйл. *Полиграф ісінің маманы.*

ПОЛИДОДЕКАНАМИД зат. хим. Антифракиялық, конструкциялық және электр оқшаулағыштық бұйымдар өндірісінде қолданылатын полиамид.

ПОЛИЕНДЕР зат. хим. Молекулалар құрамында үш не одан да көп қос байланыстары бар көмірсутектер.

ПОЛИИЗОБУТИЛЕН зат. хим. Изобутилен полимеризациясының көксағыз өнімі.

ПОЛИИЗОПРЕН зат. хим. Жоғары молекулалы стереоретті қосылыс буындары көбінесе цис-конфигурацияда орналасқан, изопренді табиғи және синтездік көксағыздардың басты құраушысы.

ПОЛИИМИДОАМИДТЕР зат. хим. Негізгі тізбектерінде амидті және имидті топтары бар полимерлер.

ПОЛИИМИДТЕР зат. хим. Негізгі немесе бүйір тізбектерінде имидті топтары бар полимерлер, ұзақ пайдалануға арналған бұйымдарды өндіруде қолданылады.

ПОЛИКАРБОНАТТАР зат. хим. Мөлдір термопластар, электротехникада, оптикада, машиналардың шынысын және соғуға төзімді шынылар жасауда қолданылатын екіатомды фенолдың радикалы.

ПОЛИКАРБОРАНДАР зат. хим. Негізгі немесе бүйір тізбектерінде көміртекпен байланысқан бор атомдары бар полимерлер.

ПОЛИКЛИНИКА [нем. Poliklinik] зат. сөйл. *Емхана* (науқас адамдар келіп-кетіп емделетін медициналық мекеме).

ПОЛИКОНДЕНСАЦИЯЛАНУ зат. хим. Өзара әрекеттесуші мономерлердің немесе олигомерлердің орынбасу реакцияларына негізделген полимерлер синтезінің әдісі.

ПОЛИКРИСТАЛЛ [грек. poly – көп, krystallos – дене] зат. хим. Көбінесе дұрыс кристалдық қырлануы жоқ көптеген ұсақ түйіршіктерден тұратын қатты дене.

ПОЛИКСЕН [грек. poly – көп, xenos – бөтен] зат. геол. Ультранегізді таужыныстарда, кварц желілерінде, аллювийлік шашымдарда кездесетін платинаның кені.

ПОЛИҚОСЫЛУ зат. хим. Төменгі молекулалы заттар түзбей жүретін поликонденсация.

ПОЛИМӘДЕНИ с.ын. Көп мәдениетті.

ПОЛИМЕР [грек. poly – көп, meros – үлес, бөлік] зат. хим. Молекулалары қайталанып топтасатын, молекулалық массасы үлкен химиялық қосылыстар.

Полимерлердің радиациялық тігілуі. хим. Иондаушы сәуле шығару әсерінен полимерлердің тігілуі. Полимерлердің тігілуі. хим. Сызықты немесе тармақталған макромолекулалар арасындағы бірыңғай кеңістікті құрылымға ие болатын көлденең химиялық байланыстардың түзілуі.

ПОЛИМЕРАЗАЛАР зат. хим. Химиялық қасиеттері бойынша жақын мономерлік буындардың полимерлену реакцияларын өршітетін ферменттер класы.

ПОЛИМЕРБЕТОН зат. құр. Көпірлерді, жолдарды, өндірістік жайлардың едендерін қаптауға, шахталық тіреулер жасауға, т.б. қолданылатын жоғары молекулалық байланыстырғыштар негізіндегі бетон.

ПОЛИМЕРГОМОЛОГТАР зат. хим. Макромолекулалары бірдей буындардан құрылған және полимерлену дәрежесімен ғана өзгешеленетін полимерлер.

ПОЛИМЕРЛЕ = е.т. Полимер қосу, полимер жағу.

ПОЛИМЕРЛЕСТЕР зат. хим. Макромолекуласы бірнеше типті мономерлерден тұратын полимерлер.

ПОЛИМЕРЛЕСТІРУ зат. хим. Екі не одан да көп мономерлердің бірлесе полимерленуі.

ПОЛИМЕРЛЕУ Полимерле етістігінің қимыл атауы.

Полимерлеу ингибиторы. хим. Кіші молекулалардың бірігіп, үлкен молекулалы заттарға айналу үдерісін баяулататын не тоқтататын заттек.

ПОЛИМЕРЛЕН = е.т. Полимерге айналу.

ПОЛИМЕРЛЕНДІР = е.т. Полимерге айналдыру.

ПОЛИМЕРЛЕНДІРУ Полимерлендіру етістігінің қимыл атауы.

ПОЛИМЕРЛЕНУ Полимерлену етістігінің қимыл атауы.

ПОЛИМЕРЛІ с.ын. Полимері бар, полимер қосылған.

Полимерлі компаунд. физ. Полимерлер, олигомерлер немесе мономерлер негізіндегі композиция.

ПОЛИМЕРЛІК с.ын. Полимерге жататын, соған қатысты.

ПОЛИМЕРЦЕМЕНТ зат. хим. Байланыстырушы бейорганикалық және жоғары молекулалық органикалық құрауыштан тұратын цемент.

ПОЛИМЕТАКРИЛАТТАР зат. хим. Протездер, көзге орнатылатын контакты линзалар, сонымен қатар лактар, желімдер дайындауда, т.б. қолданылатын сынбайтын органикалық шыны.

ПОЛИМЕТАЛЛ [грек. polys – көп, metallum – тас] зат. мин. Қорғасын мен мырыш, мыс, алтын, күміс, кадмий, кейде висмут, қалайы, индий, галлийден тұратын кешенді көктастар.

ПОЛИМЕТАЛДЫҚ зат. Полиметалға тән, полиметалға қатысты.

ПОЛИМЕТАЛИЗМ зат. Екеуден көп металға негізделген ақша жүйесі.

ПОЛИМЕТАМОРФИЗМ зат. геол. Бұрыннан метаморфтанған таужыныстардың жаңа метаморфизм жағдайында тағы да өзгерістерге ұшырау процесі не көп сатылы метаморфизмнің көрінісі беруі.

ПОЛИМЕТИЛЕНОКСИД зат. хим. *Полиформальдегид*.

ПОЛИМЕТИЛМЕТАКРИЛАТ зат. хим. Беттік органикалық шыны ретінде жарық техникалық бұйымдар жасауда, лазер техникасында конструкциялық материал, т.б. ретінде қолданылатын мөлдір термопласт.

ПОЛИМИКТИ: полимикті құмтас. геол. Құрамы әр түрлі таужыныстардың сынықшаларынан және әр түрлі минерал түйірлерінен тұратын құмтас (құмайтас). **Полимикті таужыныс**. геол. Құрамындағы таужыныс сынықшалары мен минерал түйірлері екіден көп шөгінді таужыныстар.

ПОЛИМИНЕРАЛДЫ: полиминералды жыныстар. кен. Екі не одан да көп минералдардан түзілген тау жыныстары.

ПОЛИМИОЗИТ зат. мед. Бұлшық еттердің қабынуынан болатын ауру.

ПОЛИМОРФИЗМ [грек. poly morphos] зат. биол. 1. Жануарлар мен өсімдіктердің популяция шеңберінде генетикалық жағынан өзгеше, бір-бірінен айқын ерекшеленетін дара тұрпаттылары. 2. хим. Біртүрлі заттардың түрліше кристалданатын қабілеттілігі.

ПОЛИНЕВРИТ [грек. polys – көп, neuron – нерв] зат. мед. Бірнеше жүйке талшықтарының қабынуынан болатын ауру.

ПОЛИНУКЛЕОТИДТЕР зат. хим. Синтездік және табиғи нуклеин қышқылдары.

ПОЛИОКСИМЕТИЛЕН зат. хим. *Полиформальдегид*.

ПОЛИОЛЕФИНДЕР зат. хим. Олефиндерден гомо- және қосполимерлену арқылы алынатын және жебір орталарға төзімді жоғары диэлектрлік қасиеттері бар ылғал және газ өткізгіштігі аз болатын термопластар.

ПОЛИОМИЕЛИТ [грек. polios – сұр, myelos – жұлын] зат. мед. Жүйке жүйесінің зақымдануынан қол-аяқтың қозғалмай қалуына апарып соғатын ауру.

ПОЛИП [грек. polyous, poly – көп, pus – аяқ] зат. мед. 1. Кейбір мишелердің ішкі кілегей қабықтары қабыну салдарынан пайда болатын қатерсіз ісік, артық зсн. 2. з.о.л. Бір нәрсеге жабысып, су түбіне бекін, тіршілік ететін теңіз жәндігі.

ПОЛИПЕПТИДТЕР зат. хим. Аминқышқылдары қалдықтарынан тұратын пептидтер.

ПОЛИПОЛИЯ [грек. poly] зат. экон. Ірі сатушылардың шектеулі саны бәсеке шарттарын қолдау үшін жеткілікті сипатта болатын нарықтық жағдай.

ПОЛИРЕКОМБИНАЦИЯ зат. хим. Тізбектің осуі реакциялық жүйеде бос радикалдар рекомбинациясы арқылы өтетін поликонденсация.

ПОЛИПРОПИЛЕН зат. хим. Органикалық ерітінділерде ерімейтін, қайнап тұрған судың және сілтілер ерітінділерінің әрекетіне тұрақты, органикалық емес ерітінділерде ыдырайтын полипропиленнің полимерленуінің қатты өнімі.

ПОЛИС¹ [итал. polizza] зат. Сақтандырушы сақтандыру шартын қуаландыру ретінде беретін және оның шарттары баяндалған құжат, куәлік.

ПОЛИС² [грек. polis] зат. Қала-мемлекет, Ежелгі Грекия мен Римге тән қоғамның әлеуметтік-экономикалық, саяси ұйымдарының ерекше түрі.

ПОЛИСАХАРИДТЕР зат. хим. Моносахаридтер қалдықтарынан түзілетін табиғи полимерлі көмірсутектер класы.

ПОЛИСЕМАНТИЗМ [грек. poly – көп, semanticos – мағына білдіру] зат. лингв. Сөздердің көпмағыналылығы.

ПОЛИСЕМА [грек. poly – көп, грек. sema – белгі] зат. лингв. Бір сөздің бірнеше мағынаға ие болу қасиеті; көпмағыналық.

ПОЛИСЕМИЯЛЫ с.ын. Көпмағыналы (сөз).

ПОЛИСИНТЕТИКАЛЫҚ: полисинтетикалық тілдер. лингв. <грек. poli – көп, synthesis – біріктіру, тіркестіру, құрастыру> Морфологиялық тұрғыдан тұтас түлгаланатын тілдер.

ПОЛИСМЕН [ағыл. policeman] зат. Англияда, АҚШ-та және кейбір елдердегі полиция қызметкері.

ПОЛИСТИРОЛ зат. хим. Өнеркәсіптің әртүрлі салаларында конструкциялық, электр оқшаулағыш, сәндік-өндегіш материал ретінде қолданылатын термопласт.

ПОЛИСУЛЬФИДТЕР зат. хим. Құрамында –Sn–, атомдық топтасу кіретін химиялық қосылыстар.

ПОЛИСУЛЬФОНДАР зат. хим. Негізгі тізбекте –SO₂– топтары бар полимерлер.

ПОЛИТЕИЗМ [грек. poly – көп, грек. theos – құдай] зат. Көп Құдай бар деген түсініктегі діннің бір түрі, көп Құдайға табынушылық.

ПОЛИТЕТРАФТОРЭТИЛЕН зат. хим. Жоғары химиялық және антифрикционды қа-

сметтерімен сипатталатын, жылуға төзімді термoplast.

ПОЛИТЕХНИЗАЦИЯ [грек. poly – көп, грек. tekne – өнер] зат. *Политехникалық білім беру жүйесіне көшу, соны іске асыру ісі.*

ПОЛИТЕХНИЗМ зат. п. е. д. *Мектепте еңбекке баулу көзделетін оқыту жүйесі.*

ПОЛИТЕХНИКА зат. *Техниканың барлық саласын қамтып, өндірістің негізгі ғылыми принциптерімен таныстыратын білім жүйесі.*

ПОЛИТЕХНИКАЛАНДЫР = е. т. *Политехникалық білім беру жүйесін іске асыру.*

ПОЛИТЕХНИКАЛАНДЫРУ *Политехникаландыр етістігінің қимыл атауы.*

ПОЛИТЕХНИКАЛЫҚ сын. *Техниканың әр саласынан білім беріп, өндіріске маман кадрлар дайындайтын (институт, техникум).*

Политехникалық білім беру. п. е. д. *Оқушыларды өндіріспен таныстырып, еңбекке баулуды көздейтін кеңестік тәрбиенің құрамды бөлігі. Политехникалық оқу.* п. е. д. *Мектепте политехникалық білім беру міндеттерін жүзеге асыратын, техниканың әр саласынан білім беретін оқу-тәрбие үрдісі.*

ПОЛИТРИФТОРХЛОРЕТИЛЕН зат. хим. *Жемірілуге қарсы қаптаулар, махага сіңіруге арналған суспензиялар алуға, радио және электротехникалық бұйымдар, қабықшалар, ленталар, майлар өндірісінде т.б. салаларда қолданылатын термoplast.*

ПОЛИТРУК ор. зат. әск. *Ротадан бастап барлық әскери бөлімшелерде болатын саяси жетекші.*

ПОЛИУРЕТАНДАР зат. хим. *Пластмассалар, лактар, желімдер, герметиктер өндіруде, жасанды былғары өндірісінде пайдаланылатын полимер.*

ПОЛИУРЕТАНДЫ: полиуретанды эмальдар. хим. *Полиуретанды лак негізіндегі эмальдар.*

ПОЛИУРИЯ зат. мед. *Несеп мөлшерінің шектен тыс молдауы.*

ПОЛИТУРА зат. хим. *Табиғи шайырдың (шеллактың) спиртті ерітіндісі.*

ПОЛИУЦИТ зат. геол. *Силикаттар классының қарқасты түріне жататын минерал. Гидротермальдық минерал ретінде граниттер мен пегматиттердегі қуыстарда кездесетін, цезийдің кені.*

ПОЛИФАГ [грек. poly – көп, phagos – обыр, жемір] зат. *Түрлі азықпен қоректенетін жануар.*

ПОЛИФАГИЯ зат. *Қорек көзінің көп түрін пайдалану, полифагтардың түрлі өсімдік және жануар тектес тағамдармен қоректенуі.*

ПОЛИФАЦИЯЛЫҚ сын. геол. *Түзілімдердің нақтылығы типінің (мысалы доломитті тау жыныстардың) әртүрлі фацияларға жататындығы.*

ПОЛИФЕНИЛЕНДЕР зат. хим. *Негізгі тізбегі бензолды ядролардан құрылған полимерлер.*

ПОЛИФЕНИЛЕНОКСИД зат. хим. *Поли-2,6-диметил п-фенилен-оксид.*

ПОЛИФОНИЯ [грек. polyphonia, грек. poly – көп, phonia – дауыстылық] зат. *Музыкадағы тең көпдауыстылық, яғни бірнеше дауыстың қосылып айтылуды, көп дауыстың үйлесу құбылысы.*

ПОЛИФОНИЯЛЫҚ сын. *Полифонияға қатысты, сонымен байланысты.*

ПОЛИФОРМАЛЬДЕГИД зат. хим. *Конструкциялық материал ретінде машина және құрал-жабдықтар жасауда, сондай-ақ талшық жасап шығаруда пайдаланылатын термoplast.*

ПОЛИФОСФАТТАР зат. хим. *Химиялық қоспалар, полифосфор қышқылдарының тұздары.*

ПОЛИХИНОКСАЛИНДЕР зат. хим. *Негізгі тізбекте хиноксалин циклдері бар полимерлер.*

ПОЛИХЛОРВИНИЛ зат. кен. *Жерасты құбырларын тозудан сақтау үшін сыртынан қаптайтын материал.*

ПОЛИХРОМИЗМ [грек. chroma] зат. хим. *Кәдімгі жарықта сәуленің түсу бағытына қарай минералдың түсін өзгерту қасиеті.*

ПОЛИХЛОРОПРЕН зат. хим. *Синтетикалық каучук; хлорпреннің полимерлену өнімі.*

ПОЛИЦЕЙ зат. сөйл. *Полиция.*

ПОЛИЦЕНТРИЗМ [грек. poly – көп, lat. centrum – орталық] зат. **1.** *Адамзаттың пайда болу мәселелерін жер шарының әрбір нүктесінен қарастыратын теория. 2. *саяси. Халықаралық қатынастарда бірнеше орталықтардың болуы, яғни әлемдік саясаттың дамуын анықтайтын қуатты мемлекеттік блоктар.**

ПОЛИЦИКЛДІ: полициклді қосылыстар. хим. *Құрамына конденацияланған жүйелер кіретін химиялық қосылыстар.*

ПОЛИЦИКЛОКОНДЕНСАЦИЯ зат. хим. *Макромолекулада карбо немесе гетероциклдер түзетін циклденумен өтетін полимерлер синтезі.*

ПОЛИЦИЯ [нем. Polizei] зат. *Кейбір елдерде тәртіпті қорғайтын қадағалау мен мәжбүрлеу органдарының айрықша жүйесі, сондай-ақ қалыпты қоғамдық құрылысты қорғайтын ішкі мақсаттағы әскерлер.*

ПОЛИЦМЕЙСТЕР [нем. Polizeimeister] зат. *Ірі қалалардағы полицияның бастығы.*

ПОЛИЭЛЕКТРОЛИТТЕР зат. хим. *Макромолекулаларында ионгенді топтары бар полимерлер.*

ПОЛИЭТЕРИФИКАЦИЯ зат. хим. *Тізбектің өсуі күрделі эфирлік байланыстар түзуге әкелетін поликонденсация.*

ПОЛИЭТИЛЕН зат. хим. *Құбырлар, сымдар мен кабельдерді оқшаулағыштар ретінде қолданылатын физиологиялық тұрыдан зиянсыз этиленнің полимерленуінен алынатын өнім.*

ПОЛИЭТИЛЕНИМИН зат. хим. *Қағаз өндірісінде, флокулянт ретінде, су тазартуда қолданылатын суда ерімтал полимер.*

ПОЛИЭТИЛЕНОКСИД зат. хим. *Суда ерімтал қабықша мен жіптер өндірісінде, латекс коагуляты, флотореагент және коагулят ретінде қолданылатын термoplast.*

ПОЛИЭТИЛЕНПОЛИАМИН зат. хим. *Құңірт түске боялатын сұйықтық.*

ПОЛИЭТИЛЕНТЕРЕФАЛАТ зат. хим. *Полиэфирлі талшық, қабықша материалдар, конструкциялық және электротехникалық бұйымдар өндірісінде қолданылатын термoplast.*

ПОЛИЭФИР [грек. poly – көп, arther – ауаның үстіңгі қабаты] зат. хим. *Молекуласында жай эфир немесе күрделі эфирлік тобы бар полимерлер.*

ПОЛИЭФИРУРЕТАНДАР зат. хим. *Конструкциялық материалдар ретінде машина жасауда және тау-кен өнеркәсібінде қолданылатын термoplastар.*

ПОЛК зат. әск. *3–5 не одан да көп батальоннан тұратын, әкімшілік, шаруашылық жағынан дербес басқарылатын әскери бөлім.*

Полк артиллериясы. әск. *Мотоатқыштар полкінің құрамына (танкілік әуе десанты) енетін, полк командиріне тікелей бағынатын артиллериялық және зеңбіректі бөлімшелер.*

ПОЛКА зат. сөйл. **1.** *Сөре (зат, кітап т.б. қоюға арналған тақта).* **2.** *Вагондардың ішінде жолаушылар жатып тынысатын орын.*

ПОЛКОВНИК зат. әск. *Подполковниктен жоғары офицерлік атақ.*

ПОЛКТАС сын. *Бір полкта болып, әскери міндетті бірге атқарған (адам).*

ПОЛКТІК сын. әск. *Полкке тән, полкке қатысты.*

ПОЛЛАКИУРИЯ зат. мед. *Несепті жіі шығару.*

ПОЛЛИНОЗ [лат. pollinis] зат. мед. *Өсімдік гүлдеген кезде байқалып, адамның мұрнынан су ағып, көзді жасаурататын, өсімдік тозаңынан пайда болатын аллергиялық ауру.*

ПОЛЛЮТАНТТАР зат. мед. *Тіршілік мекен орталарының алуан түрлі зиянды заттармен ластануы.*

ПОЛОВЕЦ: половецтер [құман] тілі. лингв. *Түркі тілдерінің бір түрі; 11–14 ғасырларда оңтүстік орыс далаларында өмір сүріп, қазір қолданудан шыққан қыпшақ-половецтердің тілі.*

ПОЛОНЕЗ [франц. polonaise] зат. муз. **1.** *Поляк халық билерінің негізінде шыққан салтанатты би.* **2.** *Осы биге арналған музыка.*

ПОЛОНИЙ [лат. polonium] зат. хим. *Сирек кездесетін, радиоактивті химиялық элемент.*

ПОЛОТНО зат. **1.** *Тығыз тоқылған, қалыңдау матаның түрі.* **2.** *Майлы бояумен салынған сурет.* **3.** *ауыс. Көркем шығарма арқылы тілмен бейнеленген, жеткізілген өмір суреті.*

ПОЛЬКА [чеш. polka] зат. муз. *Чехтың халық биі.*

ПОЛЮС [лат. polus] зат. **1.** *геогр. Жердің айналу осінің ең қиыр нүктесі және соның төңірегі.* **2.** *физ. Магниттің я электромагниттің екі басының бірі.*

ПОЛЮСТІК зат. хим. *Диполь моментінің бар болуы.*

ПОЛЯК зат. *Польшаның негізгі халқы, ұлт және осы ұлттың өкілі.*

ПОЛЯКША үст. *Поляк тілінде.*

ПОЛЯР: поляр климаты. геогр. *Қысы қатал әрі ұзақ, поляр аймағының климаты. Поляр күні. Күні жоғары ендіктерде көптеген тәулік бойы көкжиектен батпайтын кезең. Поляр қайыңы. Тундрада өсетін аласа қайың. Поляр стансасы. Материктердің жағалауы мен Солтүстік Мұзды мұхит аралдарында және Антарктидада аэрометеорологиялық, гидрологиялық, гляциологиялық бақылаулар жүргізу мақсатында құрылған ғылыми-бақылау мекемесі. Поляр түні. Полюсте бірнеше ай бойына үнемі түң болып тұратын мезгіл. Поляр шеңбері. геогр. Экватордан солтүстікке және оңтүстікке қарай 66°33' ендіктерде жүргізілген параллель. Поляр шұғыласы [жарқылғы]. геогр. Оқтың-оқтың жоғары ендіктерде байқалатын түңгі аспан қабаттарының жарқырауы.*

ПОЛЯРИЗАТОР зат. физ. *Толық не жартылай поляризацияланған оптикалық жарық сәулесін алуға арналған құрылғы.*

ПОЛЯРИЗАЦИЯ [франц. polarisation] зат. физ. *Жарық толқындарының белгілі бір жазықтықта жату қасиеті.*

ПОЛЯРИЗАЦИЯЛАН = е. т. *Поляризация пайда болу.*

ПОЛЯРИЗАЦИЯЛАНУ *Поляризациялан етістігінің қимыл атауы.*

ПОЛЯРИМЕТРЛЕУ зат. хим. *Оптикалық белсенді заттар арқылы өткенде жарықтық үйектелу жазықтығының, бұрылу шамасын өлшеу әдісі.*

ПОЛЯРИЗАЦИЯЛАН = е. т. *Поляризациялану.*

ПОЛЯРЛАНУ *Полярлан етістігінің қимыл атауы.*

ПОЛЯРЛЫҚ сын. *Жердің айналу осінің ең қиыр нүктесі – полюстен байланысты.*

Полярлық шұғыла. *Поляр шұғыласы* (атмосфераның жоғары қабатында байқалатын жарқыл).

ПОЛЯРОГРАФИЯ з.т. х.м. Беті үнемі жаңарып тұратын сынаптан (не басқа заттан) жасалған катодта болатын үйектілік процестерді пайдаланып, полярграф деген құрал арқылы полярграмма түсіруге негізделген физика-химиялық талдау әдістерінің бір түрі.

ПОЛЯРОИД з.т. х.м. Қазіргі кездегі микроскоптарда қолданылатын үйектегіш.

ПОМАДКА з.т. тамақ. Хош иісті жұмсақ мәлпәсидің бір түрі.

ПОМАЗИ з.т. сөйл. Бумазей.

ПОМЕЩИК ор. з.т. 1917 жылға дейін Ресейдегі ірі жер иесі, үстем тап өкілі.

ПОМЕЩИКТИК сын. Помещикке тән, помещик үстемдік етіп отырған.

ПОМИДОР [итал. pomidoro] з.т. ө. с. **Қызынақ.**

ПОНТЕР з.т. Карта ойынындағы қолы жүрген ойынпаз.

ПОНТОН [франц. ponton] з.т. 1. *Суда әртүрлі құрылыстарды ұстап тұру үшін ағаштан, металдан, пластмассадан, резеңкеленген матадан немесе темір-бетоннан жасалатын қарапайым жүзу құралы.* 2. *Қатты (металдан) немесе жұмсақ (резеңкеленген матадан) жасалған, батып кеткен кемелерді көтеруге қолданылатын цилиндрлі сыйымдылықтар.*

ПОП¹ [ағыл. pop] з.т. діни. Шіркеудегі дін өкілі.

ПОП² [ағыл. popular] з.т. Қазіргі бұқаралық мәдениет; кеңінен таралған музыка.

ПОП-АРТ [ағыл. pop – көпшілік, art – өнер] з.т. өнер. ХХ ғ. 50 ж. ортасында пайда болған ағылшын-америкалық өнердің бір бағыты.

ПОП-ЖҮЛДЫЗ з.т. Поп-музыкадағы әйгілі, танымал эстрада әншісі.

ПОП-МУЗЫКА [ағыл. pop music] з.т. муз. Жеңіл эстрада музыкасының түрлі стилдері мен бағыттарының жалпы атауы.

ПОП-МУЗЫКАЛЫҚ сын. Поп-музыкаға тән.

ПОПУЛИЗМ [лат. populus] з.т. Белгілі бір әлеуметтік-саяси топтардың халыққа негізсіз уәделер беріп, жалған ұрандарын ала тартып, өз мақсаттарына жетуге бағытталған қызметі.

ПОПУЛИСТ з.т. Популизмді қолданушы, популизмге бейім адам.

ПОПУЛИСТИК сын. Популизмге, популистке қатыстылық.

ПОПУЛЯЦИЯ [франц. population] з.т. биол. Белгілі бір кеңістікте генетикалық жүйе түзетін, бір түрге жататын және еркін жұптаса алатын дарақтар жиынтығы.

ПОПУЛЯЦИЯЛЫҚ сын. Популяцияға тән.

Популяциялық экология. Популяцияларды түр тіршілігінің қарапайым формасы ретінде қарастырып зерттейтін бөлімі.

ПОПУРИ [франц. рот-роуггі] з.т. муз. Бір жанрдағы немесе белгілі бір композитордың танымал әуендерінен құрастырылған музыкалық инструменталдық шығарма.

ПОРА-ПОРА сын. Ағыл-тегіл, борша-борша.

Пора-порасы шықты. Ағыл-тегіл жылады.

ПОРАС сын. ескікіт. Нашар, әлсіз

ПОРНО-БИЗНЕС з.т. Бейәдеп әдебиетті сатумен, арсыздық, қятсыздық тұрмысты жарнамамен байланысты кәсіпкерлік қызмет.

ПОРНОГРАФИЯ [грек. pornos – азындық, grapho – жазамын] з.т. Жыныстық қатынас-

тарға қатысты әдепсіздік, анайылық көрсетілген сурет, баспа өкімі, фильм.

ПОРНОГРАФИЯЛЫҚ сын. Порнографияға тән.

Порнографиялық фильм. Жыныстық қатынас анайы көрсетілетін фильм.

ПОРОЛОН з.т. Жұмсақ жиіаз, киім, кілем т.б. заттар жасауда кең қолданылатын, химиялық жолмен алынған синтетикалық материал.

ПОРОШОК з.т. сөйл. 1. **Ұнтақ** (киім кірін тазартатын синтетикалық ұнтақ). 2. *Тіс тазалауға арналған ұнтақ.*

ПОРСЫЛДАҚ з.т. өс. сөйл. **Торсылдақ.**

ПОРТ [франц. port] з.т. Толқын соғуынан қорғалған және кемелердің тоқтауы үшін арнайы жабдықталып, жүк тиеу-түсіру жұмыстары жүргізілетін теңіз, көл, өзен жағалауындағы орын.

ПОРТАЛ [лат. porta] з.т. Ғымараттардың кіреберісіне салтанатты сипат беру үшін қолданылатын архитектуралық элементтің бір түрі.

ПОРТВЕЙН [нем. Portwein] з.т. Арзанқолды шараптың бір түрі.

ПОРТЛАНДЦЕМЕНТ з.т. тех. Цемент клинкері, гипс және активті минерал қоспасын біріктіріп ұнтақтағанда алынатын гидравликалық тұтқырғыш.

ПОРТО з.т. қаржы. Клиенттің есебіне жатқызылатын пошта-телеграф шығыны.

ПОРТО-ФРАНКО з.т. экон. Шекарасына шетел тауарлары бажсыз әкелінетін порт, еркін порт.

ПОРТРЕТ [франц. portrait] з.т. 1. өнер. Бейнелеу өнерінде: кескіндеме, мүсін, графика, фото өнерінің басты жанрының бірі. 2. әдеб. Көркем әдебиеттегі кейіпкерлердің тұр-түсіні, кескін-келбетін, жүріс-тұрысын суреттеушілік.

ПОРТРЕТТІК сын. Портретке тән, портретке ұқсас.

ПОРТСИГАР [франц. porte-cigares] з.т. Шылым салатын сауыт.

ПОРТФЕЛЬ [франц. portefeuille] з.т. Кітап, қағаз т.б. салып алып жүруге арналған қолайлы сөмке.

ПОРТЬЕРА [франц. portiere] з.т. Қалың матадан істелген есік я терезе пердесі.

ПОРУЧИК ор. з.т. өск. Орыс армиясында XVII ғ.-дан бастап қолданылған офицерлік шен.

ПОРФИР з.т. х.м. Порфирлі құрылымды эффузиялық таужыныс. Липариттер мен трахиттердің палеотиттік ұқсасмасы. Септелері сілтілі дала шпатынаң қышқыл плагиоклаздаң кварцтан, биотиттен, сирегірек мүйізальдымыштан тұратын барша қышқыл магмалық таужыныстардың жалтылама атауы.

ПОРФИРИНДЕР з.т. х.м. Металдар иондарымен кешен түрінде күрделі боялған нәруыздар құрамына кіретін биологиялық табиғатты пигменттер.

ПОРФИРИТ з.т. геол. Негізгі массасы негізді немесе орташа құрамды плагиоклаздардан, мүйізальдымыштан немесе пироксеннен тұратын септелерді кіріктіретін палеотитті негізді немесе орташа құрамды эффузиялық таужыныстардың жалтылама атауы.

ПОРФИРИТОИДТЕР з.т. геол. Диабаздардың, порфириттердің, құрамы осыларға ұқсас басқа да таужыныстардың аймақтық метаморфизм жағдайында өзгерістерге ұшырауы нәтижесінде қалыптасатын тақтасалы таужыныстарың жалтылама атауы.

ПОРФИРЛЕР з.т. геол. Сілтілі дала шпатының, қышқыл плагиоклаздың, кварцтың, биотиттің, порфирлік бөлінулері бар таужыныстарының жалпы атауы.

ПОРФИРОБЛАСТАР з.т. х.м. *Метаморфтық таужыныстардың кристал-бластылы құрылымына тән ұсақ түйірлі жымдастырушы талшық-тарамдар аралығында ұшырасатын, олардан әлдеқайда ірі минерал индивидтері.*

ПОРФИРОИДТЕР з.т. геол. Қышқыл лавалар мен олардың туфтарынан төмен температуралы метаморфизм кезінде түзілген таужыныс.

ПОРШЕНЬ з.т. тех. Мәшине цилиндрінің ішінде оның осі бойынша қозғалатын жылжымалы бөлшек.

ПОРЫМ з.т. сөйл. Пішін, түр.

ПОРЫМДЫ сын. Кескінді, пішіндес.

ПОСЕЛКЕ [ор. поселок] з.т. **Кент** (қала үлгісімен салынған елді мекен).

ПОСЕЛКЕЛІК сын. Поселкеге қарасты, кенттік.

ПОСТЕР [ағыл. poster] з.т. Хабарландыру түріндегі жарнама құралы, арнаулы плакат.

ПОСТИНДУСТРИАЛДЫ: *постиндустриалды қоғам.* экон. <лат. post – кейінгі, лат. industria – қоғам> Экономикалық дамыған елдердің «индустриялықтан», «индустриялықтан кейінгі» қоғам типіне өтуімен сипатталатын қазіргі жағдайын білдіретін ұғым.

ПОСТКЕҢЕСТІК сын. Кеңестік кезеңнен кейінгі.

ПОСТМОДЕРН [лат. post – кейінгі, франц. moderne – қазіргі] з.т. **Постмодернизм.**

ПОСТМОДЕРНИЗМ [лат. post modernisme] з.т. өнер. Өнердегі модернизмнен кейінгі, қазіргі заманғы бағыт.

ПОСТМОДЕРНИСТІК сын. Постмодернизмге тән.

ПОСТСКРИПТУМ [лат. post scriptum] з.т. кіт. Латынша P.S. әріптерімен белгілен, хат соңынан қосымша жазылатын жазба.

ПОСТРУКТУРАЛИЗМ з.т. Структурализмнің екінші толқыны, структурализмді сынаумен байланысты және оның алдыңғы шектеушіліктерінен арылуға бағытталған ағым.

ПОСТУЛАТ [лат. postulatium] з.т. Дәлелдеуді керек етпейтін қағида.

ПОСЫЛКА ор. з.т. сөйл. **Жонелтілім** (пошта арқылы салып жіберілетін зат).

ПОСЫТЫН з.т. ескікіт. Шапан, сырты киім.

ПОТА з.т. ескікіт. Алтын жалатқан қымбат белбеу.

ПОТАЙ з.т. ескікіт. Қарумен оқ атып қорғануға арнап салынған мұнаралы бекініс.

ПОТАМОЛОГИЯ (грек. potamos – өзен, logos – ілім, ғылым) з.т. геол. Құрлық гидрологиясының өзендерді зерттейтін бөлімі.

ПОТБАЛ з.т. ескікіт. Жертөле, ұра.

ПОТЕНЦИАЛ [лат. potentia] з.т. **Әлеует.**

1. физ. (электр өрісі күшінің қалтын көрсететін шама). 2. саяси. Бір елдің қару-жарақ, соғыс күштерінің жиынтығы. 3. ауыс. Құш, қуат. 4. Әлі көрсетілмеген ішкі мүмкіндік. **Потенциал әдісі.** Мүмкіндіктер амалы.

ПОТЕНЦИАЛДЫҚ сын. Потенциалға тән.

Потенциалдық инвертор. инф. тех. Кірісіндегі кернеудің жоғарғы деңгейі шығысында төменгі деңгейге түрленетін және керісінше болатын инвертор.

ПОТЕНЦИОМЕТР [лат. potentia – күш, грек. metron – өлшем] з.т. физ. Ток күшін, электр қуатын өлшейтін құрал.

ПОТЕНЦИОМЕТРИЯ з.т. х.м. Электр-химиялық реакцияға қатысатын құрауыштар-

дың белсенділігі мен электродтық әулет арасындағы тәуелділігін анықтауға негізделген сандық талдау.

ПОТЕНЦИОМЕТРЛІК сын. Потенциометрге тән.

Потенциометрлік талдау. хим. Электр-химиялық реакцияға қатысатын құрауыштардың белсенділігі мен электродтық потенциал арасындағы тәуелділігін анықтауға негізделген сандық талдау.

ПОЧТА зат. сөйл. **Пошта.**

ПОЧТАМТ зат. **Поштамт.**

ПОЧТАШЫ зат. сөйл. **Пошташы** (почтаға келген хат, газет-журналдарды мекен-жай бойынша тарататын пошта қызметкері).

ПОШТА зат. 1. Хат, ақша, газет-журнал, посылка т. б. заттарды бір жерден екінші жерге жеткізу ісімен айналысатын мекеме. 2. инф. <ағыл. mail> Фаламтор желісін пайдаланушылар арасында хабарларды сақтау, алу және жіберу жүйесі.

Пошта байланысы. Пошта арқылы жіберілетін жазба хат-хабарлар, басылым материалдар, ақша аудармалары, бандерольдер, жөнелтімілдер және т.б. үздіксіз жинақтап әрі оларды көлік арқылы таратуды қамтамасыз ететін байланыс түрі. **Пошта жәшігі.** а) Әр үйдің жанында хат-хабар, газет-журналдар салуға арналған кішкентай қорапша, жәшік. ә) инф. <ағыл. mailbox> Белгілі бір компьютер тұтынушысына электрондық пошта арқылы келген мәліметтер сақталатын компьютер жадның бөлігі.

ПОШТАБАЙ зат. көне. Би-болыстардың тапсырмасымен жүріп-тұратын, ісқағаздарын тиісті жерге жеткізіп келетін шабарман.

ПОШТАЛЫҚ сын. Поштаға байланысты.

ПОШТАМТ [нем. Postamt] зат. Пошталық, телеграфтық, телефондық байланыстардың барлық түрлерін жүзеге асыратын мекеме.

ПОШТАШЫ зат. Почтаға келген хат, газет-журналдарды мекен-жай бойынша тарататын пошта қызметкері.

ПОШЫМ зат. қарап. Сыртқы пішін, түр-тұлға.

ПОШЫМДАС сын. Түрі ұқсас, пішіндес.

ПОШЫМДЫ сын. Пішінді, түр-тұлға.

ПОЭЗИЯ [грек. poiesis] зат. әдеб. Өлең-мен жазылған не айтылған әдеби шығарма; сөз өнерінің негізгі жаңыры. **Поэзия күні [кеші].** Ақындар мен оқырман қауымының әдеби дәстүрге айналған кездесу күні. **Поэзия пырағы.** бейн. Поэзиялық шабыттың символы, пегас.

ПОЭЗИЯЛЫҚ сын. әдеб. Поэзияға тән, поэзияға қатысты.

Поэзиялық лексика. Өлең-жырларда, поэзия туындыларында қолданылатын сөз қоры, тіл байлығы.

ПОЭЗИЯСЫЗ сын. Поэзияның қатысысыз.

ПОЭЗИЯСЫЗДЫҚ зат. Поэзия жоқтық, поэзияны сүймеушілік.

ПОЭМА [грек. poema] зат. әдеб. Оқиганы өлеңмен баяндап айтатын, кейде жыр-толғау түрінде келетін көлемді шығарма.

ПОЭТИКА [грек. poietike] зат. әдеб.

1. Поэзиялық шығарманың құрылысын суреттеу, бейнелеу тәсілдерін зерттейтін әдебиет теориясының бір саласы. 2. Ақынның, жазушының немесе әдеби мектептің көркем ұстанымдары мен ерекшеліктерінің жүйесі.

ПОЭТИКАЛЫҚ сын. Поэтикаға тән, поэтикамен байланысты.

Поэтикалық импровизация. өнер. Ақын немесе жыршының алдын ала дайындықсыз берілген тақырыпта кенеттен жыр шығаруы.

Поэтикалық тіл. әдеб. Поэтикалық, көркемдік, эстетикалық қызметтегі тіл.

ПРАВО зат. заң. **Құқық** (мемлекет шығарып бекіткен жалпыға бірдей тәртіп ережелерінің жиынтығы).

ПРАВОСЛАВИЕ зат. діни. Діни сенім түрінде Византияда қалыптасып, Ресейде кеңінен таралған дін болып танылатын христиандықтың негізгі бағыттарының бірі.

ПРАВОСЛАВИЯЛЫҚ сын. Православие дінімен байланысты, соған тән.

ПРАВОЛЫ сын. сөйл. Құқықты, құқығы бар, ерікті.

ПРАВОЛЫҚ зат. сөйл. **Құқықтық.** Правоға қатысты.

ПРАВОСЫЗ сын. сөйл. **Құқықсыз.** Еркі, құқығы жоқ.

ПРАГМАТИЗМ [грек. pragma] зат. филос. Ақиқатты практикалық пайдалылық тұрғысынан түсінетін буржуазиялық философияда кең таралған субъективті-идеалистік бағыт.

ПРАГМАТИАЛЫҚ сын. Прагматика, прагматизм тұрғысынан.

ПРАГМАТИКА [грек. pragma] зат. лингв. Тіл құралдары мен тілді тұтынушы арасын, сөз бен оны айтушы, жазушы және тыңдаушы арақатынасын зерттейтін тіл білімінің бір саласы.

ПРАЗЕОДИМ зат. хим. 1. Лантаноидтар тобына жататын химиялық элемент. 2. Жай зат, күмістей ақ түсті металл.

ПРАЙС-ЛИСТ зат. 1. Бағамдық бюллетен. 2. Кез келген ұйымның, фирманың, кәсіпорынның ұсынатын барлық тауарлар мен көрсететін қызметтерінің бағалар тізбесі.

ПРАЙМ-РАЙТ зат. Қамтамасыз етілмеген қысқа мерзімді несие бойынша коммерциялық банкілер қолданатын ең төмен пайыздық мөлшерлеме.

ПРАЙМ-РЭЙТ зат. экон. Базалық мөлшерлеме.

ПРАЙМ-ТАЙМ зат. Телехабар мен радиохабар таратудың көрермендер мен тыңдармандарды ең көп қызықтыратын кезеңі.

ПРАЙС-ТЕЙКЕР зат. экон. Өз өнімін өзінің өктемдігі жүрмейтін күштер белгілейтін бағам сататын фирма.

ПРАКСЕОЛОГИЯ зат. экон. Тиімді қызмет қағидаты мен әдістері туралы ғылым.

ПРАКАРИОТА зат. Ядролары және хромосомдық аппараты болмайтын ежелгі азғалар.

ПРАКТИКА [грек. praktikos] зат. Теорияның іс жүзіне асуынан туған тәжірибе; қалыптасқан дағды.

Практика жүзінде. Ғылыми зерттеулердің нәтижелерін іс барысында пайдаланып көру, байқау.

ПРАКТИКАЛЫҚ сын. Тәжірибелік, іс жүзіне асатын, өмірмен байланысты. **Практикалық қазақ тілі.** лингв. Өзге ұлт не өзге тілділерге қолданыстағы қазақ тілін үйрететін пән.

ПРАКТИКАНТ зат. Практикадан өтуші адам.

ПРАКТИКУМ [грек. praktikos] зат. Жоғары оқу орындарындағы белгілі бір оқу пәні бойынша жаттықтыру сабағының түрі.

ПРАПОРЩИК зат. 1. Әскер қатарында мерзімді уақытын өтегеннен кейін одан ары қарай өз еркімен қызмет етіп жүрген адамға берілетін әскери атақ және осы атаққа ие адам. 2. Патшалық Ресей армиясындағы ең кіші офицерлік иен.

ПРӘН зат. ескікіт. Киім.

ПРЕАМБУЛА зат. 1. құқық. Туісті актіні қабылдау мақсаттары, түрткі болған себептер көрсетілген халықаралық шарт, декларация т.б. құқықтық актінің кіріспе бөлімі. 2. Сөздің, мақаланың кіріспе бөлімі.

ПРЕБЕНДА зат. діни. Католик дініндегілердің пұрсатты бөлігіне атқарып отырған лауазымдық қызметі үшін берілетін табыс пен мүлік.

ПРЕВЕНЦИЯ зат. экон. Сақтану, алдын алу, жол бермеу.

ПРЕДИКАТ [лат. praedicatum] зат. лингв. 1. Логикалық баяндауыш. 2. Предикацияның мазмұнын анықтайтын ойдың объектісі, айтылатын пікірдің шындыққа қатынасын білдіретін, тілде баяндауыш түрінде көрінетін ойдың мазмұны.

ПРЕДИКАТТЫҚ сын. Предикатпен байланысты.

Предикаттық қатынас. лингв. Синтаксистің негізгі бірлігі болып табылатын сөйлемнің ерекшелігін танытатын категория.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ ор. зат. 1. совет. Мемлекеттік аппарат, кейбір мекемелер мен ұйымдардың басшысы, басшысы. 2. сөйл. Төраға. (жиналысты, мәжілісті басқару үшін сайланған адам).

ПРЕДСЕДАТЕЛЬДІК зат. Председатель болушылық.

ПРЕЗЕНТАЦИЯ [лат. presentatio] зат. 1. сөйл. **Тұсаукесер** (таныстыру немесе жарна-малау мақсатымен фирманы, кәсіпорынды, та-уарды, т.б. алғашқы таныстыру). 2. Студент, оқушының өздік жұмысын, бітіру жұмысын қорғауда электронды слайд түрінде дайындаған көрсетілімі.

ПРЕЗИДЕНТ [лат. praesidens] зат. қоғ. -с аяси. 1. Белгілі бір мерзімге сайланған республикалық басқару формасына негізделген елдердің мемлекет басшысы. 2. Кейбір қоғамдық, ғылыми ұйымдардың басшысы, төрағасы.

Президент өкімшілігі. саяси. Президент аппаратына қарасты басқару жүйесі.

ПРЕЗИДЕНТТІК сын. Президентке тән, президент басқаратын. **Президенттік басқару.** саяси. Президент бір уақытта мемлекет немесе үкімет басы болып табылатын, өзі үкіметті қалыптастырып, тағайындап, анық қызметке жетекшілік ететін, билік бөлінісі қатаң белгіленген басқарудың түрі. **Президенттік иммунитет.** құқық. Мемлекет басшысы өзінің міндетін атқарып тұрған кезінде тұтқындалмайтынын, қамауға алынбайтынын, сот алдында жауапқа тартылмайтынын білдіретін қол сұқпаушылық. **Президенттік институт.** саяси. Басқаруы республикалық формадағы мемлекеттің белгілі бір мерзімге сайланатын, елбасы болуымен сипатталатын ел билеуді ұйымдастыру, реттеудің бір формасы.

ПРЕЗИДЕНТТІК зат. Президент қызметіндегі адамның өкілеттік мерзімі.

ПРЕЗИДЕНТУРА зат. Президенттік. (президент қызметіндегі адамның өкілеттік мерзімі).

ПРЕЗИДИУМ [лат. praesidere] зат. 1. Жиналысты, мәжілісті басқару үшін уақытша сайланған орган. 2. Кейбір мекемелердің белгілі мерзімге сайлануы қойылған басқарушы органның аты. 3. Алқалы жиындардағы көпшілікке қарап отыратын құрметті орын.

Президиум мүшесі. Белгілі бір мерзімге сайланған басқарушы органның мүшесі.

ПРЕЗУМЦИЯ з а т. Бқтималдылыққа негізделген болжам.

Кінәсіздік презумциясы. [лат. praesumptio] з а н. Құқықта, заңда белгіленген тәртіппен кінәсі дәлелденгенше, айыпталушы (сотталушы) кінәсіз деп есептелетін ереже.

ПРЕЙСКУРАНТ [нем. Preiskurant] з а т. Тауар және қызмет көрсету түрлеріне қойылған багалардың (тарифтердің) жиынтық көрсеткіші.

ПРЕЛЮДИЯ [грек. praeludere] з а т. муз. Аспапты музыкалық пәса жанры.

ПРЕМИКАСТАР з а т. хим. Терморективті шайырдың толықтырғыштарымен және басқа ингредиенттермен қоспасы.

ПРЕМЬЕРА [франц. premiere] з а т. өнер. Жаңа спектакль, кинофильм, эстрада мен цирк бағдарламасының көшілікке алғаш қойылуы.

ПРЕМЬЕРЛІК з а т. Премьер-министрлік қызметте болушылық.

ПРЕМЬЕР-МИНИСТР [франц. premier minister] з а т. Үкімет басшысы; министрлер кеңесінің төрағасы.

ПРЕНИТ з а т. геол. Силикаттар класының оқшауланған тетраэдрлі типіне жататын минерал.

ПРЕНОТАЦИЯ з а т. заң. Соттың несиелерге борышқордың дәрменсіздігі туралы хабарлауы.

ПРЕНУМЕРАНДО з а т. қаржы. Салямды ұдайы ұлғайту сипаттамасы.

ПРЕНУМЕРАНТ з а т. қаржы. Алдын ала ақша төлеуші.

ПРЕПАРАТ [лат. praeparatus] з а т. 1. мед. Арнаулы фабрикада, лабораторияда әзірленген химиялық не фармацевтік дәрі-дәрмек. 2. Химиялық зерттеуге әзірленген зат.

ПРЕРИЙЛЕР [франц. prairie] з а т. Солтүстік Америкада Миссури өзенінен батысқа қарай орналасқан қаратопырақты, бетін биік өскен шөптесін өсімдіктер басқан жазықтар.

ПРЕРОГАТИВА [лат. praerogativa] з а т. заң. Қандай да бір мемлекеттік органға немесе лауазымды қызметкерге тиесілі даусыз құқықтар.

ПРЕСС [лат. pressare] з а т. Материалды қысып нығарлайтын, тығыздауын құрал.

ПРЕССА з а т. сөйл. Мерзімді баспасөз.

ПРЕСС-АТТАШЕ [франц. press atteche] з а т. дипл. Дипломатиялық корпусстың немесе белгілі бір қызмет саласының баспасөз қызметіне жауапты адам.

ПРЕСКРИПЦИЯ з а т. құқық. Белгілі бір құқықтық құжаттардың, талаптардың қолданылу мерзімін шектеу.

ПРЕСС-КОНФЕРЕНЦИЯ з а т. Қоғамдық-саяси мәселелер жөнінде пікірлесу үшін баспа орындарының уәкілдері мен үкімет, қоғам қайраткерлерінің бас қосқан жиналысы.

ПРЕСС-ҚАЛЫП з а т. хим. Компрессиялық немесе құя жаншу әдісімен пластмассалардан бұйымдар жасап шығаруға арналған құрал.

ПРЕСС-РЕЛИЗ з а т. [ағыл. press-release] 1. Бұқаралық ақпарат құралдарына жіберілетін бюллетень, қоғамдық пікірді ұйымдастыру жұмысының бір түрі 2. экон. Банк орындайтын операциялар туралы басылған қысқаша ақпарат.

ПРЕСС-СЕКРЕТАРЬ з а т. Елбасының, үкімет басшының баспасөз істері жөніндегі өкілі, баспасөз хатшысы.

ПРЕСТЕ = е т. Әртүрлі материалдарды нығыздау, қысу.

ПРЕСТЕЛ = е т. Қысылу, нығыздалу.

ПРЕСТЕЛУ Престел етістігінің қимыл атауы.

ПРЕСТЕУ Престе етістігінің қимыл атауы.

ПРЕТЕНЗИЯ [лат. praetensio] з а т. Кредитордың қарызды қайтару, зиянды өтеу, айыппұлды төлеу, жеткізілген өнімнің, сатылған заттың, орындалған жұмыстың кемшіліктерін жою туралы борышкерге қоятын талап-тілегі.

ПРЕТОРИАНДЫҚ з а т. Ежелгі Римдегі әскери қолбасшылардың күзетшісі, кейінірек императорды күзететін гвардия.

ПРЕФЕКТ з а т. Ірі әкімшілік бірліктегі жоғары үкімет шенеунігі, орталық үкіметтің округтегі өкілі.

ПРЕФЕКТУРА з а т. Әкімшілік-аумақтық бірлік, әкімшілік-аумақтық бірліктердің басқару аппараты.

ПРЕФЕРАНС [франц. preference] з а т. Ақша салып ойнайтын карта ойынының түрі.

ПРЕФЕРЕНЦИЯ з а т. экон. Кәсіпорындардың қызметіне қолайлы жағдай жасау мақсатымен мемлекеттің оларға жеңілдіктер мен басымдықтар беруі.

ПРЕФИКС¹ [лат. praefixum] з а т. лингв. Түбір сөздің алдынан жалғанатын қосымша.

ПРЕФИКС² з а т. экон. Котеруге немесе төмендетуге болмайтын тұрақты баға.

ПРЕЦИПИТАТ з а т. хим. Мал жеміне қосымша және тыңайтқыш ретінде қолданылатын фосфор қышқылын бор немесе әктаспен бейтараптау өнімі.

ПРЕФИЦИТ з а т. экон. Кірістің шығыстан асып түсуі.

ПРЕДЕДЕНТ [лат. praecedens] з а т. 1. заң. Ұқсас мән-жайлар кезінде үлгі ретінде қарастырылатын белгілі бір ахуалдағы мінез-құлдық. 2. лингв. Көпшілікке таныс, үлгі болған, ел аузындағы жағдай, оқиға арқылы сөз жасау, осы кезіндегі оқиғаға байланысты еске түсіру. 3. з а т. экон. Бұрын болған, үлгі боларлық немесе кейінгі осыған ұқсас оқиғаларға ақтау боларлық оқиға.

ПРЕЦЕДЕНТТІК сын. Прецедентке қатысты, тән.

Прецеденттік есім. лингв. Ауыз, әпсана, ел аузындағы айтулы тұлғалар есімдерінің мәтін ішіндегі қызметі, кездесуі.

ПРЕЦЕССИЯ з а т. физ. Сыртқы күштің әсерінен кеңістіктегі нысанның бағытын өзгерту.

ПРЕЮДИЦИАЛДЫҚ [франц. prejudiciel] з а т. заң. Соттың заңдық күшіне енген шешімімен немесе қандай да бір іс бойынша шығарған үкімімен бірыңғары анықталған деректерді іс қараушы барлық соттардың тексерусіз және дәлелдеусіз қабылдау міндеттілігі.

ПРИБАЛТИКА з а т. сөйл. Балтық теңізі жағалауындағы елдер.

ПРИБОР ор. з а т. Ғылыми зерттеулер мен тәжірибелер жасау үшін қажетті құрал, аспап.

ПРИЗАЦИЯ з а т. геол. Геология мен гидрология ғылымындағы құбылыс.

ПРИЗМА [грек. prisma] з а т. 1. мат. Көлемі табанының ауданы мен биіктігінің көбейтіндісіне тең келетін көпқырлы геометриялық дене. 2. физ. Оптикалық аспаптың мөлдір шынысы.

ПРИКВЕЛ [ағыл. prequel] з а т. Алдыңғы шығармадағыдан да ертеде болған оқиға баяндалатын кітап, кинофильм немесе компьютер ойындары.

ПРИМА¹ [лат. prima] з а т. муз. Мандолин тәртізді музыкалық аспап.

ПРИМА² з а т. экон. 1. Шарттық мәмілеге қатысушы оны ақтаудан бас тартқан жағдайда төлейтін тұрақсыздық айыбы. 2. Аударма вексельдің бірінші данасы.

ПРИМАТТАР [лат. primates] з а т. зоол. Маймылдардың арғы тегі.

ПРИМУС [лат. primus] з а т. Керосинмен жағып ас пісіруге пайдаланылатын құрал.

ПРИНТЕР [ағыл. printer] з а т. инф. Мәтіндік не графиктік ақпаратты қағазға, пластикке шығаруға арналған құрылғы.

ПРИНЦ [нем. Prinz] з а т. Патшаның баласына берілетін титул; ханзада.

ПРИНЦЕССА [лат. prinzeßin] з а т. Патшаның, Корольдің қызына берілетін титул; ханша, ханшайым,

ПРИНЦИП [лат. principium] з а т. **Ұстаным**. 1. Әбден қалыптасқан барлық адамдарға ортақ заңдылық, бұлжымайтын тұжырым, айнымас көзқарас. 2. Саясаттағы, ғылымдағы негізгі қағида, іс-әрекеттегі жетекші ұстаным. 3. лингв. Сөздердің дыбыс жазылуын нормалауда сүйенетін орфографиялық негіз, қағида.

ПРИНЦИПСІЗ сын. Ұстанымы жоқ, бағдарсыз, негізсіз.

ПРИНЦИПСІЗДІК з а т. Ұстанымы жоқтық, принцип сақтамаушылық; негізсіздік.

ПРИНЦИПТІ сын. Ұстаған бағытынан таймайтын, табанды.

ПРИНЦИПТІЛІК з а т. Принцип сақтаушылық, принципті болушылық.

ПРИНЦИПШІЛ сын. Белгілі бір ұстанымды сақтайтын, бірсөзді, табанды.

ПРИНЦИПШІЛДІК з а т. сөйл. Принципшіл болушылық.

ПРИОРИТЕТ [нем. Prioritat] з а т. 1. Жаңалық ашуда бірінші болушылық, үздік шығушылық, бастапқылық. 2. Артықшылық, басымдылық.

ПРИСТАВ ор. з а т. тар. Патшалық Ресейде, кішігірім әкімшілік ауданда тұратын полиция бастығы.

ПРИСТАНЬ ор. з а т. сөйл. Кемежай, кеме тоқтайтын жер.

ПРИСТЕЛЛА з а т. зоол. Оңтүстік Америка суларында тіршілік ететін балық түрі.

ПРИФИКС [нем. Präfix] з а т. экон. Арзандатуға немесе қымбаттатуға болмайтын белгілі бір баға.

ПРОБАЦИЯ з а т. зан. [ағыл. probation]. АҚШ, Ұлыбритания және т.б. елдердегі шартты түрде соттау түрі.

ПРОБИРКА з а т. Зертханаларда пайдаланылатын шыны түтікше.

ПРОБЛЕМА [грек. problema] з а т. Зерттеуді, шешуді керек ететін күрделі әрі келелі мәселе.

ПРОБЛЕМАЛЫ сын. Проблема көтерген, күрделі.

ПРОБЛЕМАЛЫҚ [грек. problematikos] сын. Проблема боларлық, проблемаға қатысты.

Проблемалық оқыту әдісі. п е д. Мектеп оқушыларын шығармашылық ойлауға баулу, дүниетанымын кеңейтетін тәсіл.

ПРОБЛЕМАТИКА з а т. Проблемалар жиынтығы.

ПРОВАЙДЕР [ағыл. provider] з а т. инф. Ақпараттық желі қызметтерімен (цялы телефон байланысы, компьютерлік интернет желілерімен т.б.) байланыс орнатушы, қосушы маманданған компания, фирма.

ПРОВИЗИЯ з а т. экон. Валюталық, сондай-ақ кредиттік операциялардағы ықтимал залалдардың алдын алу мақсатымен қаржы балансының пассивтеріндегі, ең алдымен банктердегі айқындама.

ПРОВИНЦИЯ [лат. provincia] з а т. 1. Кейбір мемлекеттердегі әкімшілік бөлік, әкімшілік-территориялық бірлік, облыс. 2. Орталықтан шеткері орналасқан өлке.

ПРОВИНЦИЯЛЫҚ сын. Провинцияға қарасты.

ПРОВОДНИК ор. зат. сөйл. **Жолсерік** (пойыздағы вагон қызметшісі).

ПРОГЕРИЯ зат. мед. Бойдың аласа болуымен (көбінесе ергежейлі болумен), ақыл-ой қабілеттілігінің ерте бұзылуымен (қартайған кезде болатын) сипатталатын ауру.

ПРОГНАТИЯ зат. анат. Бас сүйекке қарағанда жақсүйек алға қарай шығып тұратын анатомиялық құрылыс.

ПРОГРАММА [грек. programma] зат. **1. Бағдарлама** (алға қойған мақсатқа жету, іс-шараны жүзеге асырудың бағыт-бағдары, жоба-жоспары). **2. Сабақтың, оқудың қысқаша мазмұны. 3. Спектакль, концерт көрсетудің желісі, реті, тәртібі.**

ПРОГРАММАЛА= ет. Есептеу мәшинесінің қызметі үшін программа жасау, программа құру.

Программалап оқыту, пед. Оқыту барысын белгілі бір оқыту программасы бойынша ұйымдастыру.

ПРОГРАММАЛАН= ет. Программа жасалу. **ПРОГРАММАЛАНУ** Программалап етістігінің қимыл атауы.

ПРОГРАММАЛАУ¹ зат. инф. <ағыл. programming> **1. Есептегіш мәшинелер мен құрылғыларға арналған программаларды құрастыру әдістері мен тәсілдерін зерттейтін пән. 2. Есептерді электр есептеуіш мәшинесінде шешу үшін кезектесе орындалатын тапсырмалар тізбегіне келтіру жүйесі. 3. мат. Қолданбалы математиканың бір бөлігі.**

Программалау тілі, инф. <ағыл. programming language> Компьютерде өңделетін ақпаратты сипаттайтын және оларды түрлендіру алгоритмдерін жазуға арналған жасанды тіл.

ПРОГРАММАЛАУ² Программалап етістігінің қимыл атауы.

ПРОГРАММАЛАУШЫ зат. Программалау жұмысымен айналысушы адам.

ПРОГРАММАЛЫҚ сын. **1. Программага қатысты, программаға тән. 2. Алдағы міндеттерді іске асыруда жол-жоба көрсетерлік, бағдар берерлік.**

ПРОГРАММАЛЫҚ-АҚПАРАТТЫҚ Программалық-ақпараттық жабдықтама, инф. Компьютердің тұрақты жадында жазылған тек қана оқуға арналған программалар.

ПРОГРЕСС [лат. progressus] зат. **1. Төменнен жоғарыға, толық емесден барынша толықтыққа қарай ауысып отыратын даму бағыты. 2. Бүкіл адамзат тарихы мен қоғамның заңды түрде дамып, алға басу, өрлеу үрдісі.**

ПРОГРЕССИВТІ сын. Алдыңғы қатарлы, ілгерішіл.

ПРОГРЕССИЯ [лат. progressio] зат. мат. Есеп амалы.

ПРОГРЕСТІК сын. Алға басқан, ілгері дамушы.

ПРОГРЕСШІЛ сын. Алдыңғы қатарлы, озық.

ПРОГРЕСШІЛДІК зат. Прогрессшіл болушылық.

ПРОДУЦЕНТ [лат. producens] зат. **1. б. и. о. л. Фотосинтез немесе хемосинтез нәтижесінде бейорганикалық заттардан органикалық заттар түзетін автотрофты ағзалар. 2. экон. Өнімгер** (белгілі бір тауарды өндіруші ел).

ПРОДЮСЕР [ағыл. producer] зат. **1. к. и. н. о. Кинематографияда фильм түсіру тобына ұйымдастырушылық әрі қаржылық жағынан бақылау жасайтын тұлға. 2. Шоу-бизнесіте ұйымдастырушылық, қаржылық мәселелермен шұғылданатын маман.**

ПРОЕКСЕМИКА [ағыл. proximity] зат. Кеңістікте болған қатынасты зерттеумен шұғылданатын әлеуметтік психология және семиотиканың бір саласы.

ПРОЕКЦИЯ [лат. projectio] зат. мат. Бір нәрсенің түзу сызықтар арқылы жазықтыққа түскен кескіні.

ПРОЕКЦИЯЛА= ет. **1. Проекциясын сызып кескіндеу. 2. Проекцияны экранда үлкейтіп көрсету.**

ПРОЕКЦИЯЛАН= ет. Үлкейтіліп көрсетілу. **ПРОЕКЦИЯЛАНУ** Проекциялану етістігінің қимыл атауы.

ПРОЕКЦИЯЛАУ Проекциялау етістігінің қимыл атауы; проекциясын сызып көрсету.

ПРОЕЖЕКТОР [лат. projectio] зат. тех. Оптикалық жүйелер көмегімен жарықты шоғырландыратын, күшті жарық бергіш мүшесі.

ПРОЕЖЕКТОРЛЫ сын. Проекторы бар. **ПРОЕЖЕКТОРШЫ** зат. Жұмыстағы кемшілікті ашу мақсатында оперативті түрде құрылатын бақылаушы топтың мүшесі.

ПРОЗА [лат. prosa] зат. әдеб. Қара сөзбен жазылған көркем шығарма; әдебиет жанры.

ПРОЗАИК зат. әдеб. Шығармасын проза жанрында жазушы.

ПРОЗАЛЫҚ сын. Прозаға қатысты, прозаға жататын.

ПРОЗАШЫ зат. сөйл. **Прозаик.**

ПРОЗЕРИН зат. мед. Суда ерігіш, иіссіз, кристал тәрізді ашқылтым ақ дәрі.

ПРОКАРИОТТАР зат. мед. Көк жасыл бактериялар мен цианобактериялар.

ПРОКАТ зат. **1. Орнықты емес мүліктерді жалға алу, уақытша, ақылы пайдалану. 2. тех. Металдарды арнаулы әдіспен өңдеу процесінен кейін алынатын өнім.**

Прокат станы. Металдарды өңдеуге арналған машина.

ПРОКАТТА= ет. **1. Жалға бер. 2. тех. Металдар мен қорытпаларды прокат станында өңдеу.**

ПРОКАТТАЛ= ет. **1. Өңделу. 2. Жалға алыну.**

ПРОКАТТАЛУ Прокатталу етістігінің қимыл атауы.

ПРОКАТТАУ Прокаттау етістігінің қимыл атауы.

ПРОКАТШЫ зат. **1. Прокат өндірісіндегі жұмысшы. 2. Жалға беруші.**

ПРОКУРАТУРА зат. заң. Мемлекеттік заңның орындалуын бақылау және заңды бұзушыларды сотқа тарту міндеті жүктелген орган.

ПРОКУРОР [франц. procureur] зат. заң. Мемлекеттік заңдардың дұрыс орындалуын бақылап отыратын прокуратура қызметкері.

ПРОКУРОРЛЫҚ; прокурорлық қадағалау. Заңдардың мүлтіксіз, дәл орындалуын бақылау барысында прокурорлар тарапынан іске асырылатын арнайы шаралар.

ПРОЛАН зат. мед. Екіқабат әйелдің несепінен алынатын, құрамында А және Б гормондары бар ақ ұнтақ зат.

ПРОЛЕТАР зат. сөйл. совет. **Пролетариат.**

ПРОЛЕТАРИАТ зат. совет. Буржуазиялық қоғамдағы жалдамалы, қаналушы жұмысшы табы.

Пролетариат диктатурасы, совет. Социалистік революция нәтижесінде орнайтын социализм құрылысы мен коммунистік қоғам құруға көшуді көздейтін жұмысшы табының өкіметі.

ПРОЛЕТАРИАТТЫҚ сын. совет. Пролетариатқа тән, соған қатысты.

ПРОЛЕТАРЛЫҚ сын. совет. Пролетариат басшылығымен, солардың қатысуымен.

ПРОЛИН зат. хим. Ауыстырылатын аминқышқылы.

ПРОЛИФЕРАЦИЯ зат. мед. Зақым тию нәтижесінде ткань құрамындағы элементтердің тыым тез бөлініп көбеюі.

ПРОЛОГ [грек. pro – алдыңғы, logos – сөз] зат. әдеб. Көркем шығарманың кіріспе бөлімі.

ПРОЛОНГАЦИЯ [лат. prolongare] зат. заң. **1. Келісімшартты жасасу барысында көзделген орындалу мерзімін әлі де ұзарту, артық мерзім белгілеу. 2. Банктөрінің кәсіпорындар мен ұйымдарға беретін несиеден өтеудің мерзімін белгіленген шектен әрі ұзартуы.**

ПРОЛОВИЙ [лат. proluvium] зат. геогр. Су тасқынымен келетін шөгінді жыныс.

ПРОМЕДОЛ зат. хим. Фармакологиялық қасиеттері бойынша морфинге ұқсас, ауруды сездірмейтін және спазмалитикалық әсері бар дәрі.

ПРОМЕТИЙ зат. хим. **1. Лантаноидтар тобына жататын, табиғатта жоқ жасанды элемент. 2. Жай зат, күмістей ақ түсті металл.**

ПРОМИЛЛЕ [лат. promille] зат. **1. мат. Санның мыңнан бір бөлігі. 2. геогр. Судың тұздылық өлшем бірлігі.**

ПРОМЕССА зат. экон. Өзінің акцияларын толық төлемеген акцияшыға берілетін уақытша қолхат.

ПРОМИТЕНТ зат. экон. Акцияға қол қойған адам.

ПРОМО-АКЦИЯ зат. Біреуді немесе кез келген затты танымал ету, фирманың көрсететін қызметтерін, тауарларын нарыққа тарту мақсатында жүргізілетін іс-шара.

ПРОМОТОРЛАР зат. хим. Өршіткілерге аз мөлшерде қосқанда оның белсенділігін, таламдылығын немесе тұрақтылығын күшейтетін заттар.

ПРОМОУТЕР [ағыл. promoter] зат. спорт. Кәсіпқой бокстағы матчты өткізу құқығын сатып алған иржымның басшыларымен матчты қаржыландыру және ұйымдастыру мәселелерін шешу тапсырылған өкіл.

ПРОМОЦИЯ зат. **1. Қызмет бабымен жоғарылау. 2. Магистр немесе доктор ғылыми атағын беру.**

ПРОМТ зат. экон. **1. Жедел тәртіппен жасалатын чартер. 2. Тауар мәміле жасалғаннан кейін беру жеткізілетін мәміле шарты.**

ПРОМУЛЬГАЦИЯ [лат. promulgatio] зат. заң. Заңның күшіне енуін білдіретін ресімдеудің соңғы сатысы.

ПРОПАН зат. хим. Мұнай және табиғи газдар құрамында болатын түссіз, иіссіз, жанғыш газ.

ПРОПЕЛЛЕР [лат. propellere] зат. Ұшақ, дирижабль т.б. айналыш тетігі.

ПРОПИЛЕМ зат. өнер. Симметриялық портиктен, ұстындар қатарынан құралған салтанатты, монументті, еңселі қақпалар.

ПРОПИЛИТЕНУ зат. геол. Көмір қышқылы мен күкірті мол гидротермалық ерітінділер әсерінен негізді және орташа құрамды жанартаутекті таужыныстардың нақтылы өзгерістерге ұшырауымен сипатталатын метасоматоздық өзгеру процесі.

ПРОПИЛИТТЕР зат. геол. Пропилиттену нәтижесінде қалыптасатын арнаулы таужыныстар бірлестігі, басты-басты минералдары: альбит, актинолит, карбонаттар, пирит, лейкоксен-рутил, целолиттер.

ПРОПОЛИС [грек. propolis] зат. Бал арасынан алынатын желімді, шайырлы зат.

ПРОПОРЦИОНАЛ [лат. proportionalis] зат. мат. Екі шаманың бір-біріне теңдігі, тәуелділігі.

ПРОПОРЦИОНАЛДЫҚ сын. мат. Пропорционалға қатысты.

Пропорционалдық әдіс. Есеп шығарудың тиімді амалы. **Пропорционалдық коэффициент.** физ. Бір-біріне пропорционалды өзгеретін, екі физикалық шаманың қатынасына тең өлшемді немесе өлшемсіз шама.

ПРОПОРЦИЯ [лат. proportio] зат. 1. мат. Екі қатынас арасындағы теңдік. 2. Зат бөліктерінің шама жағынан өзара қатысы, сай келушілігі.

ПРОПОРЦИЈАЛЫ сын. Мөлшер, шама жағынан үйлесімді, сәйкес.

ПРОПУСК зат. сөйл. **Рұқсатнама** (бір жерге кіру немесе басқа жаққа бару үшін берілетін рұқсат қағаз, күәлік).

ПРОРАБ [ор.] зат. құр. Құрылыс жұмысын басқарушы инженер.

ПРОРЕКТОР зат. Жоғары оқу орны ректорының белгілі бір мәселе жөніндегі орынбасары.

ПРОРОГАЦИЯ зат. экон. Төлем мерзімін кейінге қалдыру.

ПРОСКОПИЯ зат. Өткен мен болашақты ештеменің көмегінсіз көре алушылық; парасихологияның бір түрі.

ПРОСКРИПЦИЯ зат. экон. Аукциондық сауда-саттықта сатылғаны туралы құлақтандыру.

ПРОСПЕКТ¹ [лат. prospectus] зат. **Даңғыл** (ұлкен қалалардың ұзын, түзу, кең негізгі көшесі).

ПРОСПЕКТ² зат. Еңбектің алғашқы жобасы, нобайы.

ПРОСТАТИТ [лат. prostatitis] зат. мед. Қуықасты безінің (простата) қабынуы.

ПРОСТОГОНИМОЗ зат. Простогонимусоватус дейтін тоғызшар құрттың әсерінен тауықтың ұрық түтілінің қабынуы.

ПРОТАКТИНИЙ зат. хим. Радиоактивті химиялық элемент.

ПРОТАРГОЛ зат. Күмістің белокты препараты, иіссіз, сәл ашқылтым және тұтқыр, суда ерігіш ұнтақ зат.

ПРОТЕЗ [лат. prothèse] зат. 1. Адамның жарымжан мүшелерінің (аяқ, қол т.б.) орнына жүретін жасанды зат. 2. Кетілген, түскен тістің орнына қойылатын жасанды тіс.

ПРОТЕЗА [грек. prothesis] зат. лингв. Сөйлеу кезінде кейбір сөздердің алдынан дыбыс қосылып айтылуы.

ПРОТЕЗОРОЙ: протезорой эралары. геол. Жер қыртысы даму тарихының ортаңғы эоны болып табылатын протерозой эонына тиесілі эралар.

ПРОТЕИН [грек. prōtos] зат. биол. Белоктың бір түрі.

ПРОТЕКТОР зат. хим. Жемірліктен сақтау үшін кемелерге, автомәшинелерге, т.б. жанастырып орнататын, белсендігі берілген нысанның материалдарынан құшті металл.

ПРОТЕКТОРАТ [лат. protector] зат. Құшті мемлекеттің әлсіз елді ресми түрде құрамына алуы.

ПРОТЕКЦИОНИЗМ [франц. protectionisme] зат. Капиталистік елдерде шетелден әкелінетін тауарларға жоғары баж салығын салу, кейбір тауарларды әкелуге тыйым салу саясаты.

ПРОТЕРОЗОЙ [грек. proteros – өте, мөте, збө – өмір] зат. тар. Жер қыртысы тарихындағы көне дәуір, эра.

Протерозой эрасы. Жер тарихының археозой мен палеозой арасындағы эрасы.

ПРОТЕСТАНТ [лат. protestans] зат. діни. Протестантизм діні өкілі, соның қағидаларын орындаушы адам. **Протестант шіркеуі.** <лат. protestans> Христиан дінінің негізгі тармақтарының бірі.

ПРОТЕСТАНТИЗМ зат. Діни ілімнің негізгі іңжіл деп санайтын, әр діндар адам Құдаймен тікелей сұхбаттасуға қиылы деп білетін христиан дінінің бағыты.

ПРОТИВОГАЗ зат. Улы газдан қорғану үшін басқа қиетін зат.

ПРОТИЙ зат. хим. Жеңіл сутек изотоптарының бірі, массалық саны бірге тең.

ПРОТО зат. геол. Күрделі сөздердің «бастапқы», «алғашқы» деген мағына үстейтін алдыңғы құрамбөлігі.

ПРОТОБЛАСТЕЗ зат. геол. Магмалық таужыныстардың тектоникалық кернеулер әсерінен жаңадан кристалдануымен сипатталатын құрылымдық өзгерістері бар метаморфтық таужыныстарға тән кристалл-бластылық құрылымдар.

ПРОТОЗООЛОГИЯ [грек. prōtos – бастапқы, zōon – жануарлар, logos – ілім] зат. Зоологияның бір клеткалы жануарларды (қарапайымдарды) зерттейтін саласы.

ПРОТОКОЛ [грек. prōtos – бастапқы, kollaō – жабыстыру] зат. 1. **Хаттама** (жиналыстың, мәжілістің барысы туралы жазылған қысқаша мазмұндама). 2. Қоғамдық тәртіпті бұзғандық жөнінде жасалатын акт.

ПРОТОКОЛДА = е.т. Акт жазу, хаттама жасау.

ПРОТОКОЛДАТ = е.т. Хаттама жасату.

ПРОТОКОЛДАТУ Протоколдат етістігінің қимыл атауы.

ПРОТОКОЛДАУ Протоколда етістігінің қимыл атауы.

ПРОТОЛИЗ зат. хим. Өршіткішке субстраттан (қышқылдар немесе негіздер) протонның ауысу процесі.

ПРОТОМУНАЙ зат. геол. Мұнайдың қалыптасуы жер қойнауындағы бүкіл органикалық заттардың диагенез белдемінде биогендік факторлар әсерінен немесе катагенез белдеміндегі термокатализ салдарынан жаппай таушайырлануы нәтижесінде жүзеге асады деп есептейтін ескірген жорамалдар мен тұспалдарға сәйкес туындаған атау.

ПРОТОН [грек. prōtos] зат. физ. Атом ядросының құрамына кіретін оң зарядты кішкене бөлшек.

ПРОТОНДАУ зат. хим. Молекулаға протонның қосылуы.

ПРОТОНЕФРИДИЯЛАР зат. биол. Кейбір буықтық жалпақ және жұмыр құрттардың, немертиндердің зәр шығару мүшелері.

ПРОТОПЛАЗМА [грек. prōtos – бастапқы, plazma – құрылу] зат. биол. Тірі ағзадағы жасуша құрамының негізгі бөлшегі.

ПРОТОПЛАТФОРМА зат. геол. 1. Шартты түрде континенттерге тән жер қыртысы дамуының нуклеарлық сатысы аяқталғаннан кейін болған деп есептелетін эфирхейлік платформалық құрылымдар атауы. 2. Прото-геосинклиндік атыраптар қалыптасуының соңғы кезеңдерінде пайда болған мейлінше орнықты платформалық құрылымдар атауы.

ПРОТОРЕНЕССАНС [грек. prōtos – бастапқы, франц. renaissance – жаңару, өркендеу] зат. өнер. Қайта өркендеу дәуірінен ілгерірек, 13 ғасырдың аяғы мен 14 ғасырдың басында Италияда өріс алған өнер.

ПРОТОТИП [грек. prōtotypon] зат. әдеб. Әдеби кейіпкердің өмірде болған нақтылы түп нұсқасы.

ПРОТОТҮРКІ зат. Ата-түркі, түркі халықтарының ежелгі тегі.

ПРОТРУЗИЯ¹ зат. геол. Біршама ілімелі не ақпа таужыныстардың салқын да қатты күйін сақтай отырып, жер қыртысының өздері орналасқан деңгейден жоғарырақ өңірлеріне сығыла жылыстауы.

ПРОТРУЗИЯ² зат. мед. Омыртқадағы жарық ауруының алдыңғы сатысы, жарық болудың алды.

ПРОФЕССИОНАЛ сын. Белгілі бір кәсіпке маманданған (адам), кәсіби.

ПРОФЕССИОНАЛДЫ сын. Мамандандырылған, кәсіби.

ПРОФЕССИОНАЛДЫҚ зат. Маман, кәсіпқой болып қалыптасқандық.

ПРОФЕССОР [лат. professor] зат. Жоғары оқу орны оқытушысына, ғылыми қызметкерге берілетін, доцент атағынан жоғары ғылыми атақ.

ПРОФЕССОРЛЫҚ сын. Профессорға тән, профессор болушылық.

ПРОФЕССОР (ЛАР)ША ұст. Профессорға ұқсас, профессор сияқты, профессор тәрізді.

ПРОФИЛАКТИКА [грек. prophylaktikos] зат. мед. Денсаулық сақтау ісінде түрлі аурудан сақтандыру, аурудың алдын алу шаралары.

ПРОФИЛАКТИКАЛЫҚ сын. Профилактикаға қатысты.

Профилактикалық әдіс. Аурудың алдын алу шараларына қатысты тәсіл. **Профилактикалық жөндеу.** Ауылшаруашылық мәшинелерді, өндірістік техникаларды бұзылмай тұрып, алдын-ала жөндеу. **Профилактикалық өңдеу.** Бұлңуден, бұзылудан сақтау үшін істелетін шаралар.

ПРОФИЛАКТОРИЯ зат. Профилактикалық шаралармен айналысатын мекеме.

ПРОФИЛАКТОРИЯ-САНАТОРИЯ зат. сөйл. Аурудың алдын алу шараларын жасайтын емдеу сауықтыру мекемелерінің жалты атауы.

ПРОФИЛОГРАФ зат. тех. Төсеменің жоғарғы бетінің сапасын бағалап, оның микрогеометриясын бағалауға арналған аспап.

ПРОФИЛЬ¹ [франц. profil] зат. физ. геогр. Жер бетінің белгілі бір учаскесінің, жер қыртысының, гидросфераның немесе атмосфераның бір сызық бойындағы тік кесіндісі.

ПРОФИЛЬ² зат. экон. Компания немесе оның бір бөлігі тұтынушылардың маңызды мақсатты тобына танымал болатын сипаттамаларының жиыны.

ПРОФИТ зат. экон. Пайда, олжа, табыс **ПРОФИТ-ТЭЙКИНГ** зат. экон. Пайданы тоғыту, яғни бағасы көтерілген акцияларды сату.

ПРОФИЦИТ зат. экон. Пайда, бюджеттің оң сальдосы, кірістің шығыстан артылуы.

ПРОФОРМА¹ зат. экон. Құжаттың бланкісі, ресми орындалған шарт, іс-әрекет.

ПРОФОРМА зат. лингв. Түбіртек, ілкі түбір.

ПРОЦЕДУРА [лат. procedere] зат. 1. Бір істі орындау, атқару тәртібі. 2. мед. Емдеу ісі, ем-дом жасау шаралары.

ПРОЦЕНТ [лат. pro – орны, centum – жүзге] зат. **Пайыз** (бірлік ретінде алынатын бүтін санның жүзден бір бөлігі).

ПРОЦЕНТТЕ = е.т. Есебін пайызбен көрсету, шығару.

ПРОЦЕНТТЕЙ сын. Пайызға жуық.

ПРОЦЕНТТЕУ *Процентте етістігінің қимыл атауы.*

ПРОЦЕСС [лат. processus] з. а. т. **Үрдіс**. 1. Іс-әрекеттің даму барысы, қимылдың өрістеу қалпы. 2. Белгілі бір нәтижеге жету үшін жасалатын әрекеттердің жиынтығы. 3. заң. Сот ісінің жүргізілу тәртібі, реті.

ПРОЦЕССИНГ з. а. т. қаржы. Банктегі төлем операцияларын жасаудағы ақпараттармен жұмыс істеу қызметі.

ПРОЦЕССОР [лат. processio] з. а. т. ин ф. ЭМ-нің арифметикалық, логикалық операцияларын, бағдарламада көрсетілген ақпарат түрлендірулерін орындайтын, есептеу процесін басқаратын, жүйенің перифериялық құрылғыларының жұмысын үйлестіретін негізгі құрылғысы.

ПРОЦЕСТИК с. ын. Үрдіске тән.

Процестік консалтинг, экон. Кеңесші жобаның барлық жасалу кезеңдерінде клиентпен өзара белсенді іс-қимылда болып, оның өз идеяларын, пікірлерін, ұсыныстарын айтуына, кеңесшінің көмегімен проблемаларға талдау жүргізіп, шешімдер әзірлеуіне көмектесетін консалтинг.

ПРОЦИОНДАР з. а. т. хим. Ұлыбританияда шығарылатын целлюлозалы және нағызды талшықтарға арналған белсенді бояғыштардың саудадағы атауы.

ПСАЛОМ [грек. psalms] з. а. т. діни. Еврей діни лексикасының шығармалары.

ПСАМИТТЕР з. а. т. геол. Ортатүйірлі шөгінді таужыныстардың, яғни құмға қатысты таужыныстар бірлестігінің (құмдардың және құмтастардың) жалтылама атауы.

ПСАММОФИЛДЕР [грек. psammos – құм және philo – сүйемін] биол. Құмды жерлерде тіршілік етуге бейімделген ағзалар.

ПСАММОФИТТЕР [грек. psammos – құм және phytos – өсімдік] физ. б. от. Көшпелі құм бетінде өсуге бейімделген өсімдіктер.

ПСЕВДОАБСОРБЦИЯ з. а. т. геол. Үйектелген жарықтың тербеліс бағытының өзгеруіне байланысты анизотропты минералдың шифте бедері мен шеңбер бетінің құбылуы.

ПСЕВДОЛЕЙЦИТ з. а. т. геол. Ортоклаз (кейде санидин) бен нефелиннің (кейде анальцимнің) лейцит бойынша псевдоморфозасы.

ПСЕВДОМОРФОЗАЛАР з. а. т. геол. Минералогияда: өздерін құрайтын затқа тән емес сырттай кристаллографиялық нысанды минералдық түзілімдер.

ПСЕВДОНИМ з. а. т. сөйл. **Лақапан**.

ПСЕВДООЛИТТЕР з. а. т. геол. Домалақ, қабаттылығы жоқ оолиттерге ұқсас түзілімдер.

ПСЕВДОТАХИЛИТТЕР з. а. т. геол. Кейбір милониттерде шыныға ұқсас, жолақ не линза пішінді денелер құрайтын өте майда сынықты түзілімдер.

ПСЕФИТТЕР з. а. т. геол. Ірісынықты яки кесекті шөгінді таужыныстардың жиынтық атауы.

ПСИЛОМЕЛАН [грек. psilos – тақыр, melas (melanos) – кара] з. а. т. геол. Марганецтің суды оксидтерінің жиынтық аты, химиялық құрамы – тұрақсыз, тотығу белдемдерінде, мору қыртыстарында және шөгінді кендерде кездесетін марганецтің кені.

ПСИХИАТР з. а. т. мед. Психикалық ауруларды емдейтін маман дәрігер.

ПСИХИАТРИЯ [грек. psychē – жан, iatreia – емдеу] з. а. т. мед. Психикалық аурулардың себебін, емдеу әдістерін зерттейтін медицина ғылымының бір саласы.

ПСИХИКА [грек. psychikos] з. а. т. Белгілі бір адамға тән ішкі сезімдер дүниесі.

ПСИХИКАЛЫҚ с. ын. Психикамен байланысты.

Психикалық анализ. Жеке адамның мінез-құлқы мен тұтас қоғам өмірі санаға сіңірілген түсініктер мен сезімдерге тәуелділігіне сараптау жасау. **Психикалық аурулар**, мед. Жүйке жүйесіндегі ми орталықтарының зақымдануынан болатын дерттер.

ПСИХОАНАЛИЗ [грек. psychē – жан, analysis – жіктеу] з. а. т. 20 ғ. мәдениетіне зор әсер еткен австриялық ғалым З. Фрейд қалыптастырган психологиялық ілім.

ПСИХОГРАММА з. а. т. экон. Психикалық сипаттама.

ПСИХОДИАГНОСТИКА з. а. т. экон. Психикалық диагностика.

ПСИХОЗ з. а. т. мед. Психикалық аурудың ауыр түрі.

ПСИХОКОРРЕКЦИЯ з. а. т. экон. Психологиялық әдістермен түзеу.

ПСИХОЛИНГВИСТИКА [грек. psychē – жан, франц. linguistique – тіл] з. а. т. лингв. Сөйлеу әрекетін психологиялық құбылыстар негізінде зерттейтін тіл білімінің бір зерттеу бағыты.

ПСИХОЛИНГВИСТИКАЛЫҚ с. ын. Психологиялық тән.

ПСИХОНЕВРОЗ (психо... және гр. neuron – жүйке). Жеке адамның ойлауындағы, сезіміндегі, мінез-құлқындағы қилы-қилы ауытқушылықты сипаттайтын психиатрия мен диагностикалық психоталдаудың басты ұғымы.

ПСИХОЛОГ з. а. т. 1. Психология маманы. 2. Адамның көңіл күйін, жан дүниесін танығыш, жетік білетін адам. 3. Жаны күйзеліп жүрген кісінің өзі шеше алмай жүрген қиындықтарын тыңдап, ашылуына, жеңілдеуіне көмектесетін психология мамандығын жерген маман иесі.

ПСИХОЛОГИЗМ з. а. т. әдеб. Кейіпкердің ішкі жан сезімін тереңдету бейнелеу әдісі.

ПСИХОЛОГИЯ [грек. psychē – жан, logos – ілім] з. а. т. 1. Ой, сезім, түйсік, елес, тілек, ерік, қабілет, мінез, әдет сияқты психикалық әрекеттердің заңдылықтары туралы ғылым, пән. 2. Адамның мінез-құлқы, сана-сезімі, ой-өрісі.

ПСИХОЛОГИЯЛЫҚ с. ын. Психологияға тән, соған қатысты.

Психологиялық барьер. Тәрбиесі, өскен ортасы, ойлау дүниесі, менталитеті әр түрлі адамдардың арасындағы қарым-қатынаста орын алатын қиындықтар. **Психологиялық роман**, әдеб. Адамның жан дүниесін, ішкі сезімін терең ашып көрсетуге айрықша мән берілетін роман.

ПСИХОПАТИЯ [грек. psychē – жан, pathos – күйзеліс] з. а. т. мед. Тәни кеселге қатысы жоқ, қалыптан ауытқып кететін мінездік құдық. **ПСИХОПАТИЯЛЫҚ** с. ын. мед. Психопатияға қатысты.

ПСИХОПАТОЛОГИЯ з. а. т. мед. Адам психикасын медицина тұрғысынан зерттейтін психиатрияның бір саласы.

ПСИХОСОМАТИКА з. а. т. мед. Соматикалық аурулардың пайда болуына әсер ететін психологиялық факторларды зерттейтін медицина мен психологиядағы бағыт.

ПСИХОТЕРАПЕВТ [грек. psychē – жан, therapeia – қамқорлық] з. а. т. Психотерапия маманы.

ПСИХОТЕРАПИЯ з. а. т. мед. Психикалық ықпал ету әдісі арқылы емдеу жүйесі.

ПСИХОТРОПТЫ с. ын. Психикаға әсер ететін.

ПСИХОФИЗИКА з. а. т. мед. Психологияның психикалық және физикалық процестер

мен құбылыстардың байланысын зерттейтін саласы.

ПСИХРОМЕТР [грек. psychros – суық, metron – өлшем]. Ауаның температурасы мен ылғалдығын өлшеуге арналған аспап.

ПТИГМАТИТ [грек. ptigma] з. а. т. геол. Мигматиттің морфологиялық түрі.

ПУ о. д. Бір нәрсені ұнатпаған, жақсытырмаған кезде айтылатын ишарат сөз.

ПУАЗ з. а. т. Динамикалық тұтқырлықтың өлшем бірлігі, 12 см. сек-қа тең.

ПУБЛИЦИСТ з. а. т. Публицистика маманы.

ПУБЛИЦИСТ-ЖАЗУШЫ з. а. т. Қоғамдық-саяси мәселелер туралы жазатын қаламгер.

ПУБЛИЦИСТИКА [лат. publicus] з. а. т. Қоғамдық-саяси мәселелер жөнінде жазылған әдеби жанр.

ПУБЛИЦИСТИКАЛЫҚ с. ын. Публицистикаға тән, соған қатысты.

Публицистикалық стиль, лингв. Қоғамдық-саяси, үгіт-насихаттық әдебиетте, бұқаралық ақпарат құралдарына қолданылатын функционалдық стильдердің бірі.

ПУБЛИЦИСТИК с. ын. Публицистикаға тән, публицистикаға қатысты.

ПУДИНГ [ағыл. pudding] з. а. т. тамақ. Жарма, ақ нан, кепкен нан, ақ ірімшік, ет, балық және т. б. тағамдардан даярлап, пеште немесе арнайы қалыптарға салып, бұға пісіретін тағам түрі.

ПУЛА з. а. т. Ботсвана ақша бірлігі.

ПУЛАСКИТ з. а. т. геол. Сілтілі сиениттің түрі.

ПУЛЕМЕТ з. а. т. Жердегі және әуедегі нысананы көздеп атуға арналған автоматтық қару.

ПУЛЕМЕТШІ з. а. т. Пулеметтен оқ атушы жауынгер.

ПУЛЬВЕРИЗАТОР з. а. т. Сыртқы, қлкен қабаттарды, бұйықтарды бояуда қолданылатын сұйықтың бүркетін құрал.

ПУЛЬПИТ з. а. т. мед. сөйл. Тістің жүйкелік түбіндегі қабынудан пайда болған тіс ауруы.

ПУЛЬСОМЕТРИЯ [лат. pulsus – соғу, дүрсіл, грек. metroo – өлшеймін] Азаны тамырдың соғысы арқылы жиілігіне, өзгешелігіне қарап бақылау тәсілі.

ПУЛЬТ з. а. т. 1. Теледидар, музыкалық орталық, проектор т. с. с. Жауын қашықтықтан басқаратын құрылғы. 2. Байланыс құралымен, дабыл аппаратурасымен, аспаптан жабдықталған тақта іспетті қондырғы.

ПУМПЕЛЛИИТ з. а. т. геол. Силикаттар классына жататын минерал.

ПУНКТ [лат. punctum] з. а. т. 1. Өзіне жүктелген тиісті міндеті бар белгілі бір атқару орны. 2. өск. Бақылау жүргізетін, басшылық жасайтын жер. 3. Заң жобасының, қаулы-қарардың, ережелердің белгілі бір тарауы, бөлімі.

ПУНКТБОЛ з. а. т. спорт. Соққылардың дәлдігін жетілдіру үшін боксшылар пайдаланатын жабдық.

ПУНКТУАЦИЯ [лат. punctum] з. а. т. лингв. Тыныс белгілерін қою ережелері және оның жүйесі.

ПУНКЦИЯ [лат. punctio] з. а. т. мед. Тінді бос инемен не арнайы аспаппен (троакар) тесу.

ПУРИЗМ [лат. purus] з. а. т. Әдеби тілді әр алуан кірме сөздерден, интертерминдерден, сөзжасамның қисынсыз жаңа тілдерінен таза сақтауға тырысушылық.

ПУРИН з. а. т. хим. Конденсацияланған гетероциклді қосылыс.

ПУТ з. а. т. экон. Бағалы қағаздарды сатуға арналған опцион.

ПУТ-ОПЦИОН зат. экон. Тауарды, бағалы қағаздарды не фьючерстік шартты опционның қолданылу мерзімі өткеннен кейін кез келген уақытта уағдаласылған бағамен сатуға арналған опцион.

ПУТЁВКА зат. сөйл. **Жолдама. 1.** Курорт, шипажай, демалыс үйі сияқты жерлерге барушыларға берілетін жолдама қағаз. **2.** Шопырдың барар маршруты, артар жүгі көрсетілген рұқсат қағаз.

ПУТЧ зат. [нем. Putsch]. Ереуілшілер тобының жасаған мемлекеттік төңкеріс немесе оны жүзеге асыруға бағытталған әрекеті.

ПУШБОЛ [ағыл. pushball] зат. спорт. Салт аттылардың үлкен доппен өткізетін спорттық ойыны.

ПУШ-ИНТЕГРАТОР зат. геол. Таужыныстар мен кендердің минералдық құрамының мөлшерін микроскоппен анықтау үшін қолданылатын қосымша аспап.

ПУШМАН: пушман болу ескікіт. Құл болу, қайғылану.

ПУШТҮНДАР зат. Ауғанстанда тұратын негізгі ұлттың бірі.

ПҰЛ¹ [ир. پۇل] зат. **1.** Ақша; қаржы айналымында, алу-сатуда тауар құнының өлшеуіші ретінде қолданылатын ақша. **2.** сөйл. Бұл, мата. **3.** Ақы, база, құр.

Пұл болды. Қаржы көзіне айналды, бағаланды. **Пұл қылды.** Бұлдады. **Пұл жоқ.** а) Құны жоқ, бағасы жоқ. ә) Арзан, кедей, бейшара.

ПҰЛ²: ол-пұл қос сөзінің екінші сыңары.

ПҰЛА: Шала-пұла қос сөзінің екінші сыңары. Жарым-жартылай, толық емес, шетпішпақтай.

ПҰЛДА= ет. сөйл. **Бұлда.**

ПҰЛДЫЛАУ сын. Қымбаттырақ, баалылау.

ПҰЛСЫЗ сын. **1.** Ақшасыз, қаржысыз, құралақан. **2.** Қымбат емес, арзан; ақысыз, тегін. // Ақша төлемей.

ПҰЛСЫЗДЫҚ зат. Ақшасыздық, қаржысыздық.

ПҰРСАТ [ар. فرصة] зат. сөйл. **Мұрсат.** Мұрсат тапты. Дамылдады, маза тауып, отырды.

ПҰСЫРМАН зат. сөйл. **Мұсылман.**

ПҰТ¹ [ир. فوت] зат. Салмағы 16 келіге тең ауырлық өлшемі.

ПҰТ² зат. діни. Көпқұдайлық дініндегі табыну үшін жасалған мүсін, жансыз заттар.

ПҰТА зат. көне. Баққа байлайтын орамал.

ПҰТҚАҚҰЛДЫҚ зат. діни. Көпқұдайлық; өздері табынатын тәңірлерінің мүсінін жасап, соған табынушылық.

ПҰТҚАТАБЫНУШЫЛЫҚ зат. діни. **Пұтқақұлдық.**

ПҰТТА= ет. Пұт мөлшерімен өлшеу.

ПҰТТАУ Пұтта етістігінің қимыл атауы.

ПҰТТЫҚ сын. Пұттың салмағындай, пұт боларлық.

ПҰТХАНА зат. діни. Будда дініне сиынатындардың намазханасы, шоқынатын орны, пұтқа табынушылардың мешіті.

ПҰТШЫЛДЫҚ зат. діни. Көпқұдайшылық.

ПҰШ сын. ескікіт. Пұшайман, сорлы.

ПҰШАЙМАН [ир. پشیمان] сын. Бейшара, сорлы, мүсәпір, опық жесуші.

Пұшайман болды [жеді]. Өкінді, опық жеді, қапа болды. Пұшайманы шықты. Пұшайман болды, өкінді.

ПҰШАЙМАНДАН= ет. Пұшайман болу, өкіну.

ПҰШАЙМАНДЫҚ зат. Мүсәпірлік, сорлылық; опық.

ПҰШАЙТ о.д. Қойды шақырғанда, қозысын телігенде айтылатын сөз.

ПҰШҚЫРТ= ет. Пұштиту.

ПҰШҚЫРТУ Пұшқырт етістігінің қимыл атауы; пұштиту.

ПҰШМАН зат. **Пұшайман.**

ПҰШПАҚ [ир. پۇشپاق] зат. **1.** Малдың, аңның тізеден төменгі сирақ терісі. **2.** ауыс. Белгілі бір кеңістіктің, мекеннің, жердің бір шеті, бөлігі, түкпірі. **3.** ауыс. Өңгіменің, сөздің шет жағасы, бір қыш. **4.** ауыс. Өңе бойы, тұла бойы.

Пұшпағына түсті. Киген киім аяғының басына, тізеден төмен түсті. **Пұшпағы қанамаған.** Бала көтермеген, бала таппаған. **Пұшпағына да татымайды [тұрмайды].** Ширегіне де келмейді, маңын да баспайды. **Пұшпағынан сабылды.** Болдырды, шаршады. **Пұшпағына түсті [пұшпағын соқты, пұшпағынан келді].** Өте ұзын болып сүйретіліп жатты (киім). **Пұшпағын ұстады.** Бір билікке ие болды. **Пұшпақ алдырмады.** Малдан шығын шығармады, мал басы аман болды. **Пұшпақ бөрік [тымақ].** Пұшпақ теріден тігілген бөрік.

ПҰШПАҚТА= ет. **1.** Пұшпақтан құрап, киім тігу. **2.** ауыс. Бөлішектеу, жырылдау.

Пұшпақтап тер ақты [терге шомылды]. Ағылтегіл терледі, қара терге түсті.

ПҰШПАҚТАЙ сын. Кішкентай, көлемі өте аз.

ПҰШПАҚТАУ Пұшпақта етістігінің қимыл атауы.

ПҰШТАЙ= сын. Таңқыш, кішкентай.

ПҰШТАН зат. жерг. Аттың төс айылы.

ПҰШТИ= ет. Мұрны таңқию, келтию.

ПҰШТИТ= ет. Мұрнын таңқитиу.

ПҰШТИТУ Пұштит етістігінің қимыл атауы.

ПҰШТИЮ Пұшти етістігінің қимыл атауы.

ПҰШТЫНДА= ет. Пұштито, пұштыраю.

ПҰШТЫ зат. Арғы ата-бабаларының кейінгі буын ұрпақтарға қатысты туыстық тегі.

ПҰШТЫНДАУ Пұштыңда етістігінің қимыл атауы.

ПҰШТЫРАЙ= ет. сөйл. **Пұшти.**

ПҰШТЫРАЙТ= ет. Пұштиту, таңқитиу.

ПҰШТЫРАЙТУ Пұштырайт етістігінің қимыл атауы.

ПҰШТЫРАЮ Пұштырай етістігінің қимыл атауы.

ПҰШЫҚ сын. **1.** Жұқпалы ауру салдарынан мұрны кем болып қалған, батық біткен. **2.** Келте, таңқы (мұрын). **3.** ауыс. Шүмегі кетілген, сынық (құман, шәйнек). **Пұшық түйнек.** жерг. кәс. Қауынның бір түрі.

ПҰШЫҚТАУ сын. Мұрны сәл тұшық.

ПҰШЫРАЙ= ет. сөйл. Пұштито; мыжыраю.

ПҰЛӨК зат. жерг. ойын. Шұңқыр жерге теңге тастап ойнайтын ойын.

ПҰЛШ¹ зат. Түкті, бағалы мата.

ПҰЛШ² зат. көне. Шырмауық шөптің түрі.

ПҰСЕ: пүсе алу. ескікіт. Өбу, сүю.

ПУСТІН зат. көне. Тері, былғары.

ПҰШТЕКТЕ= ет. Құс алатын бүркіт, қыран құстар шығаратын дауыс.

ПФЕННИГ зат. экон. Германияның ұсақ тиыны, 1/100 маркаға тең.

ПЫҚИТ зат. жерг. кәс. Балық тоңазытатын үй ішіндегі шұңқырына қыстығұні мұз толтырып қояды да, жазға қарай балықты сонда сақтайды].

ПЫР: пыр етті. Құс табан астынан бірден көтеріліп ұша жөнелді.

ПЫРАҚ¹ [ар. پراق] зат. **1.** фольк. Қиял-гажайып ертегілерде, эпостарда кездесетін қанатты тұлпар. **2.** Жүзірік ат, сөйзүлік, арғымақ.

ПЫРАҚ² зат. астр. Экваторлық шоқжұлдыз; негас.

ПЫРАҚСЫЗ жерг. сын. Жарамсыз.

ПЫРАҚТАЙ сын. Қанатты тұлпар сияқты.

ПЫРАН зат. көне. Батырлардың соғысқа арнап киер киімі.

ПЫРДАЙ ұст. сөйл. **Бырдай.**

ПЫР-ПЫР елік. Пырылдап шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.

Пыр-пыр етті. Қайта-қайта пырылдады. **Пыр-пыр ұшты.** Пырылдаған дыбыс шығарып ұшып жатты.

ПЫР-ПЫРЛА= ет. Пыр-пыр етіп ұшу.

ПЫР-ПЫРЛАУ Пыр-пырла етістігінің қимыл атауы.

ПЫРС елік. Атылған оқтың, не басқа бір заттың жарылған кездегі дыбысын бейнелейтін сөз.

ПЫРСЫЛДА= ет. Пыр-пырс етіп жарылу. **ПЫРСЫЛДАУ** Пырсылда етістігінің қимыл атауы.

ПЫРЫЛ зат. Бірқалыпты пыр-пыр еткен дыбыс.

ПЫРЫЛДА= ет. Пыр-пыр еткен дыбыс шығу.

ПЫРЫЛДАТ= ет. Пырылдаған дыбыс шығарту.

ПЫРЫЛДАТУ Пырылда етістігінің қимыл атауы.

ПЫРЫЛДАУ Пырылда етістігінің қимыл атауы.

ПЫРЫЛДАУЫҚ зат. муз. Үрмелі музыкалық аспаптың бір түрі.

ПЫС¹= ет. Қорқу, зәресі ұшу.

Артынан пысты. Қорқып жым болды, мыштай болды.

ПЫС²= ет. Қашып-тысып қос сөзінің екінші сыңары.

ПЫС¹ [ир. فیس] елік. Отқа, шоққа су тамып кеткендегі бор етіп шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.

Пыс етті. а) Бәбісек сияқты құстардың дыбыс шығаруы. ә) Отқа, шоққа су тамып кеткендегі бор етіп шыққан дыбыс. **Пыс етері жоқ.** жерг. Түк малы жоқ.

ПЫС²: іші пысты. Зерікті, жалықты.

ПЫС³ зат. жерг. Сүлде, жан.

ПЫС= ет. жерг. **Піс.**

ПЫСАТ [ар. فساد] зат. жерг. көне. **1.** Бұзылу, іріп-шіру. **2.** Кесірілік, бұзылғандық, азандық; адамгершіліктен шығу; кемшілік, айып; жарамсыздық.

ПЫСҚЫН Қашқын-тысқын қос сөзінің екінші сыңары.

ПЫСҚЫР= ет. Малдың танау, мұрын арқылы кенет қатты дем шығаруы.

Пысқырып та қарамады. сөйл. экспр. Менсінбеді, тақымна олқы санады, көзге ілмеді.

ПЫСҚЫРТ= ет. Танауын пырылдаптыру.

ПЫСҚЫРТУ Пысқырт етістігінің қимыл атауы.

ПЫСҚЫРУ Пысқыр етістігінің қимыл атауы.

ПЫСҚЫРЫҚ¹ зат. Пысқырған дыбыс; пысқырғандық.

Пысқырық атты. Қайта-қайта пысқырды.

ПЫСҚЫРЫҚ² зат. вет. Қойдың танауын да болатын ауру.

ПЫСҚЫРЫН= е.т. Қайта-қайта пысқыру, пысқырып-түшкіріну.

ПЫСҚЫРЫНУ Пысқырын етістігінің қимыл атауы.

ПЫСҚЫРЫНЫС= е.т. Жіі-жіі пысқырыну.

ПЫСҚЫРЫНЫСУ Пысқырыныс етістігінің қимыл атауы.

ПЫСҚЫРЫС= е.т. Қайта-қайта пысқыру.

ПЫСҚЫРЫСУ Пысқырыс етістігінің қимыл атауы.

ПЫСМЫЛЛА зат. **Бисмилла.**

ПЫС-ПЫС елік. Қатты ұйықтағанда, жіі демалғанда шығатын пысылдаған дыбысты бейнелейтін сөз.

ПЫСТАН [ир. **پست**] зат. 1. Ердің үстіндегі көпшікті алды-артынан бастырып қоятын, үстіне жез, күміс қағылған былғары, қайыс. 2. Көпшіктің шетіне қағатын қалапты шеге.

ПЫСТЫР= е.т. Қорқыту, зәресін ұшыру.

ПЫСТЫРУ Пыстыр етістігінің қимыл атауы.

ПЫСУ¹ Пыс етістігінің қимыл атауы.

ПЫСУ² Пысы² етістігінің қимыл атауы.

ПЫСУ³ Қашып-пысу қос сөзінің екінші сыңары.

ПЫСЫ зат. Сұсы, мысы.

Пысы басты [жеңді]. Мысы басты, үстем түсті, тайсалтты. Пысы жағу. Хал үстінде, өлім аузында жату. **Пысын басты.** Жеңді, тұқыртты.

ПЫСЫ= е.т. 1. Есілген, иірген жіптің, басылған киіздің қатты ширауы, шымырлана түсуі. 2. ауыс. Шынығу, ширау, ысылу.

ПЫСЫҒЫРАҚ сын. Пысықтау, ширақтау.

ПЫСЫҚ сын. 1. Қатты ширатылған, ширақ (жіп, арқан), не өте шымыр басылған (киіз). 2. ауыс. Епті, іскер, еті тірі, ширақ. 3. ауыс. Қу, залым, алаяқ, жылпың, ылдым-жылдым.

ПЫСЫҚАЙ сын. Пысықсымақ, жылыс.

ПЫСЫҚСУ Пысықсы етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫҚСЫ= е.т. Пысық болып көріну, пысықсыну.

ПЫСЫҚСЫМАҚ сын. экспр. Пысықай, пысық болып көріңші.

ПЫСЫҚСЫН= е.т. Пысық болғансу.

ПЫСЫҚСЫНУ Пысықсын етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫҚТА= е.т. 1. Бос басылған киізді шидің үстіне салып, ыстық су құйып, білектен пысыру, шымырлай түсу. 2. ауыс. Нақтылау, анықтау. 3. Сабақты, оқыған, жаттаған нәрсені еске түсіру, қайталау. 4. грамм. Сөйлем ішінде пысықтауыштың қызметін атқару.

ПЫСЫҚТАЛ= е.т. Қайталану, бекітілу.

ПЫСЫҚТАЛУ Пысықтал етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫҚТАН= е.т. Пысықсу, пысықсыну.

ПЫСЫҚТАНДЫР= е.т. Пысық еттіру, шираттыру, жігерлендіру.

ПЫСЫҚТАНДЫРУ Пысықтандыру етістігінің қимыл атауы; ширату, пысыту.

ПЫСЫҚТАНУ Пысықтан етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫҚТАҢҚЫРА= е.т. Пысықтай түсу, тәптіштеңкіреу.

ПЫСЫҚТАТ= е.т. Қайталану.

ПЫСЫҚТАТТЫР= е.т. Қайталанттыру.

ПЫСЫҚТАТТЫРУ Пысықтаттыру етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫҚТАТУ Пысықтат етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫҚТАУ¹ Пысықта етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫҚТАУ² сын. Пысығырақ, ширақтау. **ПЫСЫҚТАУ**³ зат. қолөнер. Бос басылған киізді шидің үстіне салып ыстық су құйып, білектен пысыру, шымырлай түсу.

ПЫСЫҚТАУЫШ зат. лингв. Баяндауыштың әр алуан белгілерін айқындап, іс-әрекеттің сапасын білдіретін сөйлемнің тұрлаусыз мүшесі.

ПЫСЫҚТЫҚ зат. Қолынан іс келіп, ұқсаушылық, ширақтық, еті тірлік.

ПЫСЫҚША сын. Пысықтау, пысықсымақ.

ПЫСЫҚШАЛАУ сын. Пысықтау, пысықсымақтау.

ПЫСЫЛ зат. Пыс-пыс еткен дыбыс, мұрыннан шыққан дем.

ПЫСЫЛДА= е.т. 1. Мұрын, танау арқылы пыс-пыс етіп дем алу. 2. Пойыз, паровоз т.б. заттардың пыс-пыс етіп, дыбыс шығаруы. // Жүре алмай, тоқтаңқырап. 3. Борылдау, суға түскен шоқ, шала оттың пысылдап сөнуі.

ПЫСЫЛДАҚ сын. Пысылдауық, пысылдағыш.

ПЫСЫЛДАС= е.т. Пыс-пыс етісу.

ПЫСЫЛДАСУ Пысылдас етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫЛДАТ= е.т. Пыс-пыс еткізу.

ПЫСЫЛДАТУ Пысылдат етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫЛДАУ Пысылда етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫНА= е.т. Ыстықтау, қапырықтан терлеу.

ПЫСЫНАТ= е.т. Ыстықтату.

ПЫСЫНАТУ Пысынат етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫНАУ Пысына етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫР= е.т. Киіз басу ісінде киіз шымыр, тығыз болу үшін, ыстық су құйып білектен, тепкілеу немесе иірген жіпті ширату.

ПЫСЫРУ Пысыр етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫРУ зат. қолөнер. Киіз басу ісінде киіз шымыр, тығыз болу үшін, ыстық су құйып білектен, тепкілеу немесе иірген жіпті ширату.

ПЫСЫТ= е.т. 1. Жіпті ширату. 2. ауыс. Шынықтыру, шыңдау.

ПЫСЫТҚЫЛА= е.т. Ыстық суды, т.б. сапырыстырып салқындату, суыту.

ПЫСЫТҚЫЛАУ Пысытқыла етістігінің қимыл атауы.

ПЫСЫТУ Пысыт етістігінің қимыл атауы; ширату, пісіру.

ПЫТШАЙ-ПЫТШАЙ од. жерг. Қойды қозысына шақырарда қолданып айтылатын сөз.

ПЫТЫНА зат. көне. Бұзық, бұзықтық.

ПЫТЫРА зат. сөйл. **Бытыра**¹. 1

ПЫТЫРЛА= е.т. Пытыр-пытыр ету.

ПЫШ: пыш болып қалды. жерг. кәс. Семіп, солып қалды (егінің дәні туралы).

ПЫШАҚ зат. 1. Кесуге, тұрауға, мал союға лайықты, жүзі өткір, үшкір, сабы бар құрал. 2. тек. Кейбір мәшинелер мен түрлі құралдың кескіш бөлігі. 3. ауыс. сөйл. Медициналық операция.

Пышақ жұмсады [салды]. Пышақты қару ретінде пайдаланды, біреуді жаралады. **Пышақ жүзі, қыл үсті.** Қыпшылық кез, қауіп-қатерлі кезең. **Пышақ елі.** Жұқа, 2–3 мм-дей ғана. **Пышақ кескендей тыйылды [үзілді, тоқтады, басылды].** Бірден, кілт, кенет, шорт сап болды. **Пышаққа жарайды [пышақ көтереді].** Союға келеді деген мағынада. **Пышаққа ұстады [ілікті, ілінді].** Сойды, бауыздады. **Пышаққа ілінгір [түсіріп]!** қарғ. Сойығыр, бауыздалғыр деген

мағынада. **Пышақпен кескендей.** Үшкір, қырлы.

Пышақ сырты ғана. Болмашы, азғана. **Пышақ сыртындай [қырындай].** Жұп-жұқа деген мағынадағы халықтық өлшем. **Пышақ үстінен бөлді [үлестірді, талады].** Қолма-қол, табан аузында бөлісті. **Пышақ үстінен жеді.** Піскен етті қазаннан түсірместен, толық піспестен жеді. **Пышақ көтермеді.** Союға жарамды, көкбақа, арық шықты. **Пышақ ұшынан ауыз тиді.** Жайғасып отырып әсіртпен бірге жемей, табаққа салуға дайындап жатқан тамақтан жүре жеп кетті.

ПЫШАҚБАЛЫҚ зат. зоол. Дене бітімі пышақ тәрізді, Азия мен Африканың тұщы және тұздылау суқоймаларында тіршілік ететін балық.

ПЫШАҚКЕСТІ үст. Үзілді-кесілді, біржола. **ПЫШАҚАНДАР** зат. этн. Келген қазаққа мал сою.

ПЫШАҚСЫЗ сын. Пышағы жоқ; пышақ қолданбай, кеспей.

Пышақсыз бауыздады. Қатты ұялтып жазғырды, жерге кіргізді.

ПЫШАҚТА= е.т. Пышақ салу, жаралау.

ПЫШАҚТАЙ сын. Тіліп түсетін, өткір.

ПЫШАҚТАЛ= е.т. Пышақ салынған, пышаққа түскен.

ПЫШАҚТАЛУ Пышақтал етістігінің қимыл атауы.

ПЫШАҚТАС= е.т. Пышақ салысу.

ПЫШАҚТАСТЫР= е.т. 1. Пышақ жұмсаптыру, қырылыстыру. 2. Біреумен біреуді өштестіру, жауықтыру.

ПЫШАҚТАСТЫРУ Пышақтастыру етістігінің қимыл атауы.

ПЫШАҚТАСУ Пышақтас етістігінің қимыл атауы.

ПЫШАҚТАУ Пышақта етістігінің қимыл атауы.

ПЫШАҚҰШТЫ. зат. жерг. Сыбаға.

ПЫШАҚШЫЛ сын. Пышаққұмар, пышаққа үйір.

ПЫШАН зат. өс. Екі аша болып біткен қылтаны бар, сабағы мен жапырағы жіңішке шөп.

ПЫШҚЫ зат. жерг. Араның ағаш кесетін кішірек түрі.

ПЫШМАН зат. ескікіт. Пұшман, пұшайман қайы, қасірет.

ПЫШ-ПЫШ¹ зат. Өсек сөз, алытқашты өңгіме. // Гүлдеген, зу-зу еткен.

ПЫШ-ПЫШ² елік. сөйл. **Пыс-пыс.**

ПЫШ-ПЫШТА= е.т. Біреуді сыртынан жамандап өсек айту, сөз тасу.

ПЫШ-ПЫШТАУ Пыш-пышта етістігінің қимыл атауы.

ПЫШТАЙ¹ сын. жерг. Кішкентай.

ПЫШТАЙ²: пыштай болды. жерг. Жым болды, тыйыла қалды.

ПЫШТАҚ зат. көне. Тіреу, төбе тіреуі.

ПЫШТАХ елік. Бүркіт, қыран құстардың шығаратын дыбысын бейнелейтін сөз.

ПЫШЫҚ¹ зат. жерг. кәс. Дәнді дақылдардың дәнісіз басы.

ПЫШЫҚ² зат. жерг. Мысық.

ПЫШЫЛ зат. Пыш-пыш еткен дыбыс, пысыл.

ПЫШЫЛДА= е.т. Пыш-пыш ету, пысылдау.

ПЫШЫЛДАҚ сын. Пыш-пыш еткіш, пысылдауық, пысылдағыш.

ПЫШЫЛДАТ= е.т. Пыш-пыш еткізу.

ПЫШЫЛДАТУ Пышылдат етістігінің қимыл атауы.

ПЫШЫЛДАУ Пышылда етістігінің қимыл атауы.

ПЫШЫЛДАУЫҚ сын. Пышылдақ, пышпыш еткіш.

ПЫШЫРА= е т. Басы бірікпей бөлек-бөлек болып бөліну, шашырау, бытырау.

ПЫШАРАҢДА= е т. Топырласу.

ПЫШЫРАТ= е т. 1. Тоз-тозын шығару, бытырату. 2. Ластау.

ПЫШЫРАТУ Пышырат етістігінің қымал атауы; былғау, ластау.

ПЫШЫРАУ Пышыра етістігінің қымал атауы.

ПІДИЯ [ар. فديّة] зат. діни. 1. Ислам діні бойынша, өлген адамның күнәсын ақтау үшін молдаларға берілетін құдайы (мал, ақша т.б.) зат. 2. Жоқ-жітікке берілетін садақа.

ПІДИЯЛЫҚ сын. Пидияға байлайтын, пидияға арналған (мал, ақша).

ПІДИЯШЫ зат. Пидия алушы.

ПІКІР [ар. فکر] зат. Өмірдегі құбылыстар мен заттар туралы өзіндік көзқарас, тиржырым, пайымдау.

Пікір айтты. Негізі бар, ғылыми тиржырым айтты, көзқарасын білдірді, баға берді. **Пікір алысты.** Ойларын ортаға салды, ақылдасты. **Пікір берді [қосты].** Ықылас, тілек білдірді, ақыл айтты. **Пікір бөлісті.** Ойларын айтысты. **Пікір қозғатты.** Ой салды, ой туғызды. **Пікір тастады.** а) Артында сөз қалдырды. ә) Әңгімеге сабақ боларлық пікір айтты, ой берді. **Пікір толғау.** Ой айту, көңілдегісін айту. **Пікірі жетпеді.** Ақылына сыймады, өресі жетпеді.

ПІКІРЛЕ= ет. Уағыздау, насихаттау, иландыру.

ПІКІРЛЕС сын. Көзқарасы, ойы бір жерден шығатын, ниеттес, көңілдес.

ПІКІРЛЕС= е т. Пікір алысу, кеңесу, ақылдасу.

ПІКІРЛЕСТІК зат. Пікірлес болушылық; ортақ пікірге келушілік.

ПІКІРЛЕСТІР= е т. Пікір алыстыру, ақылдастыру.

ПІКІРЛЕСТІРУ Пікірлестіру етістігінің қымал атауы.

ПІКІРЛЕСУ Пікірлес етістігінің қымал атауы.

ПІКІРЛІ сын. Белгілі бір пікірі, өзіндік көзқарасы бар.

ПІКІРСАЙЫС зат. Белгіленген тақырып бойынша ой таластыру, топтың сөз сайысы.

ПІКІРСАЙЫСШЫ зат. Пікірсайысқа қатысушы.

ПІКІРСІЗ сын. Пікірі жоқ; жетесіз, ойсыз.

ПІКІРТАЛАС зат. Өз ойын, идеясын ортаға салу, қорған сөйлеу, пікірсайыс.

ПІКІРІНШЕ ұст. Біреудің көзқарасынша, ойлауынша.

ПІЛ зат. зоол. Екі үлкен сойдақ тісі бар, ұзын тұмсықты, сүтқоректі аса ірі хайуанат.

Піл сүйегі. Күйдірілген сүйектің тұз қышқылмен өңделген ең жақсы сұрты.

ПІЛДЕ зат. жерг. **Пілде** (жібек құрты, оның иірген жібек талшығы, жібі).

ПІЛДЕЙ сын. Піл сияқты ірі, үлкен.

Пілдей қуатты. Піл сияқты, күшті. **Пілдей құрдас.** жерг. Түйді құрдас.

ПІЛЕН [ор. плен] зат. ескікіт. Тұтқын.

ПІЛҚҰЛАҚ зат. өс. Жапырағы ашық жасыл түсті, жүрек пішіндес, еттілеу болып келетін үй өсімдігі.

ПІЛЛЕКЕШ зат. Жібек құртын өсіруші.

ПІЛЛЕШІЛІК зат. Жібек құртын өсіру кәсібі.

ПІЛЛӘ [ир. ۴۱] зат. Жібек құртының талшық алынатын ұясы.

ПІЛЛӘИРГІШТЕР зат. зоол. Тұн көбелектері тұқымдасы.

ПІЛМАЙ зат. зоол. <лат. asipenser nudiventris> Дене тұрқы 150–220 см, орташа салмағы 15–21 кг-ға дейін баратын балық.

ПІЛТЕ зат. сөйл. **Білте** (шам, шырақ сияқты жарық беретін құралдарды тұтандыру, от алдыру үшін пайдаланылатын ширатылған, өрілген мақта жіп).

ПІЛТЕЛЕ= ет. сөйл. **Білтеле.**

ПІЛТҰМСЫҚ зат. зоол. Дене тұрқы 23 см, Африкада мекендейтін балық.

ПІЛТҰМСЫҚТАН= ет. Балық тұмсығының піл тұмсығына ұқсап созылуы.

ПІЛІК¹ зат. жерг. **Білте.**

ПІЛІК² зат. жерг. Құсты түнде қонақтан отырғанда ұстайтын тұзақ.

ПІНҒАН сын. ескікіт. Жасырын.

ПІР [ар. ۴] зат. 1. діни. Қаржы, қазірет, ишан сияқты ірі дінбасыларына қатысты ұғым. 2. миф. Адамдарды желеп-жебеуші, әулие. 3. ауыс. Сыншушы, демеуші, сүйеуші.

Пірге қол берді [тапсырды]. діни. Қазірет, ишан сияқты дін басының патиқасын алды, дін жолына түсті. **Пірдің сөзін тұтынды.** Қолдаушының сөзін тыңдады, айтқанын орындады. **Пір тұтты.** Әулиедей көріп бас иді, құрмет тұтты, қастерледі. **Піріне снынды [мінәжат етті].** Піріне, жебеушісіне табынды. **Пірін жат етті.** діни. Әулиеге, пірге снынды. **Пірін шақырды.** Жебеушісіне снынып, соларды қуат көрді; жынын шақырды.

ПІРАДАР зат. діни. **Бірадар** (тақуа, сопы).

ПІРӘДАР зат. діни. **Бірадар** (пірге барып қол беріп келген, діндар, сопы).

ПІРДАРШЫ зат. ескікіт. Қамқорлық.

ПІРЗАДА [ир. پیرزاده] зат. Пірден туған, пір текті.

ПІРКӘНШІК [ор.] зат. көне. Сауда қызметкері, сатушы.

ПІРКӘШІК [ор. приказчик] зат. сөйл. Сауда қызметкері, сатушы.

ПІРЛІК зат. Пір болушылық, қасиеттілік.

ПІРУАРДІГЕР зат. сөйл. Діни ұғым бойынша, көзге көрінбей қамқоршы болатын құш.

ПІС¹= ет. 1. Шикі тамақтың қайнау, отқа қақтау, бұға қойылу арқылы жейтін, ішетін қалыпқа келуі. 2. Қымызға айналу, дайын болу.

3. Егіннің, жемістің, бау-бақша өсімдіктерінің дәні толып, жеуге жарауы. 4. ауыс. Малдың семіріп ет алуы, майлануы. 5. ауыс. Кемеліне келіп, әбден иі қану, шегіне жету. 6. ауыс. Көнбіс болып қату, шынғыу, ширау; пысу. 7. ауыс. Жағдайдың, мәселенің көтерілетін, шешілетін уақытының жетуі. 8. ауыс. Жаңа қалыптаса бастаған жас адамның күй-қалты, кемеліне келе бастауы.

Піскен [пісіп тұрған] алмадай. Әдемі, толысқан, кемеліне келген. **Піскен қаймақ.** Пісірілген сүттің бетінен алынатын қаймақ. **Піскен лақ.** Тамыз айынан бастап союға немесе сатуға жарамды боп семірген деген мағынада. **Пісіп жетті.** Кемеліне келді, толысты.

ПІС²= ет. Саба мен күбінің ішіндегі қымызды, іркітті піспекпе күртіледіп шайқап, бабына келтіру.

ПІС³= ет. Ұшы үшкір затты бір нәрсеге кіргізу, шашу, енгізу.

ПІС⁴= ет. Күйіп-піс қос сөзінің екінші сыңары; күйгелектену, ашуына міну.

ПІСЕНТ¹ сын. жерг. Жинақы, ұқыпты, сақ.

ПІСЕНТ² зат. ескікіт. Есен, санат.

ПІСЕНТТЕ= ет. жерг. Пысықтау, қадағалап қайталау.

ПІСЕНТТЕУ¹ Пісентте етістігінің қымал атауы.

ПІСЕНТТЕУ² Пісент етістігінің қымал атауы, мақұлдау, келісу.

ПІСЕНТТІ сын. көне. Қырағы, сақ, жинақы.

ПІСКЕК зат. сөйл. **Піскек.**

ПІСКІЗ= ет. Күбідегі айранды, сабадағы қымызды пістіру.

ПІСКІЗУ Піскіз етістігінің қымал атауы.

ПІСКІЛЕ= ет. Ине, найза сияқты үшкір затпен бір нәрсені сүкқылау.

ПІСКІЛЕУ Піскіле етістігінің қымал атауы.

ПІСМІЛЛА [ар. اسم الله] од. діни. сөйл. **Бісмиллә.**

ПІСМЕЛЛА од. сөйл. **Бісмиллә.**

ПІСМИЛЛА од. сөйл. **Бісмиллә.**

ПІСМІЛДА од. сөйл. **Бісмиллә.**

ПІСМІЛДӘ од. сөйл. **Бісмиллә.**

ПІСМІЛЛАШЫЛ сын. сөйл. **Бісмилләшіл.**

ПІСМІЛЛӘ од. сөйл. **Бісмиллә.**

ПІСПЕ зат. жерг. **Күбі.** Піспе шелек. жерг. Күбі.

ПІСПЕК зат. Саба, мес, күбі сияқты ыдыстардың ішіне салып қымыз, іркіт пісетін сабы бар құрал.

ПІСПЕКСІЗ сын. Піспегі жоқ; піспек болмайынша.

ПІСПЕКТЕ= ет. Шанышқылау, сүкқылау.

ПІСПЕКТЕУ Піспекте етістігінің қымал атауы.

ПІСПЕКТІ сын. Піспегі бар, піспек салған (саба).

ПІСПЕЛЕ= ет. Піскілеу.

ПІСТЕ¹ зат. бот. Ыстық жақта өсетін аласа бұта және осы бұтаның бір жағы сүйір жемісі.

Пісте мұрын. Ұшы сүйірленіп келген әдемі мұрын.

ПІСТЕ² зат. өс. Шекілдеуік.

ПІСТЕАҒАШ зат. өс. Пісте¹ ағашы.

ПІСТЕЛЕНУ= ет. Сүйірлену, қырлану.

ПІСТЕЛЕНУ Пістелену етістігінің қымал атауы.

ПІСТЕШКЕ зат. жерг. **Пісте**¹

ПІСТИ= ет. Бір нәрсенің сүйірленуі, үшкірленуі.

ПІСТИЮ Пісти етістігінің қымал атауы.

ПІСТІК: пістік мұрын. Үшкір, сүйір мұрын.

ПІСТІР= ет. Піспектен піскізу.

ПІСТІРТ= ет. Күбі, саба піскіздіру, шайқаттыру.

ПІСТІРТУ Пістірт етістігінің қымал атауы.

ПІСТІРУ Пістір етістігінің қымал атауы.

ПІСУ¹ Піс етістігінің қымал атауы (1). 1. Тамақтың қайнап болуы. 2. Жемістер мен көкөністердің бабына келуі, жеуге жарамды болуы.

ПІСУ² Піс етістігінің қымал атауы (2).

ПІСУ³ Күйіп-пісу қос сөзінің екінші сыңары.

ПІСІ: пісі ас. Ет, құрт, ірімшік, май, бауырсақ сияқты даяр тағамдар.

ПІСІЛ= ет. Шайқалу; пістірілу.

ПІСІЛУ Пісіл етістігінің қымал атауы.

ПІСІЛІ Шикілі-пісілі қос сөзінің екінші сыңары.

ПІСІЛІ-ШИКІЛІ сын. Пісіуі жетпеген, шала піскен.

ПІСІМДІЛІК зат. хим. Пісуге икемділік.

ПІСІНҚІРЕ= ет. Әлі де болса пісе тұсу, пісіну жеткізкіреу.

ПІСІНҚІРЕУ *Пісіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ПІСП-ҚАТ= ет. *Шынығу, ширау; төзімділікке, қиындыққа үйрену.*

ПІСП-ҚАТУ *Пісіп-қат етістігінің қимыл атауы.*

ПІСІР= ет. **1.** Қазанға, бақырға т.б. қайнатып, қуырып тамақ дайындау. **2.** Металды отқа қыздыру, балқыту; балқытып ұстастыру, дәнекерлеу. **3.** ауыс. Бір істі әбден тиянақтап, жеріне жеткізу.

Пісіріп же. *Не істесең де мейлің деген мағынада.*

ПІСІРГІШ сын. **1.** Пісіруге шебер, құмар.

2. Металды балқытып біріктіріш, дәнекерлегіш.

ПІСІРТ= ет. *Жеуге, ішуге дайындау.*

ПІСІРТТІР= ет. *Тамақ дайындаптыру.*

ПІСІРТІРУ *Пісірттір етістігінің қимыл атауы.*

ПІСІРТУ *Пісірт етістігінің қимыл атауы.*

ПІСІРУ *Пісір етістігінің қимыл атауы.*

1. Тамақ дайындау, әзірлеу. **2.** кәс. Металды қыздырып ұстату, біріктіру, дәнекерлеу.

ПІСІРУШІ зат. **1.** Ас-тағамды әзірлеп дайындаушы. **2.** Металды балқытып біріктіруші.

ПІСІРІ= ет. *Сұйық немесе қою тамақ әзірлену, дайындалу.*

ПІСІРІЛҮ *Пісіріл етістігінің қимыл атауы.*

ПІСІРІНҚІРЕ= ет. *Пісіре түсу.*

ПІСІРІС= ет. *Етті, тамақты бірге дайындау, бірлесе пісіру.*

ПІСІРІСУ *Пісіріс етістігінің қимыл атауы.*

ПІТНАЛЫҚ зат. сөйл. *Зияндық, қараншеттік.*

ПІТНӘ¹ зат. көне. *Пітіне.*

ПІТНӘ² зат. көне. *Көтеріліс, шағыс.*

ПІТІН зат. өс. *Шөптесін өсімдік.*

ПІТІНӘ сын. ескі. кіт. *Аласа, қортық, мәстек.*

ПІТІНЕ [ар. فتنة] зат. **1.** Зияндық, арамдық, қараншеттік. **2.** Бүлік, лаң.

Пітіне көңіл. *Арам, насық ниет, ой.*

ПІТІНЕЛІ сын. *Зиянды, кедергілі.*

ПІТІР [ар. فطر] зат. діни. *Ораза айында жан амандығына шүкірлік ретінде берілетін садақ.*

ПІТІРЛІК сын. *Пітірге беретін тиын, ақша. Пітірлік тиын.* діни. *Ораза айында жан амандығына шүкірлік ретінде берілетін садақ, тиын-тебен.*

ПІШ¹= ет. **1.** Киімді тігер алдында өлшеп, не үлгіге салып кесу. **2.** ауыс. Бір нәрсені мөлшерлеу, жобалау.

ПІШ²= ет. **1.** Еркек малдың енін сылып алып тастау, ақтау. **2.** қарап. Баланы сүндетке отырғызу.

ПІШЕН¹ зат. ауылшар. *Шабылғаннан кейін ылғалдылығы 15–17% не одан да құрғақ етіп кептірілген мал азығына пайдаланылатын шөп.*

Пішен ұны. *Шөп ұны, ұнтақ, ұсақ шөп.*

ПІШЕН² зат. жерг. *Көк қамыс.*

ПІШЕН³ зат. жерг. *Шөптің қалдығынан жасалған төбесі ашық қора.*

ПІШЕН⁴ үст. жерг. *Көп, өте мол.*

ПІШЕНДЕЙ сын. *Пішен сияқты, пішен тәрізді.*

ПІШЕНДЕМЕ зат. ауылшар. *50–55 пайызға дейінгі ылғалдылықта кептірілетін және саңылаусыз етіп жабылған темір-бетон қоймаларда сақталатын малазықтық шөп.*

ПІШЕНДІК зат. *Пішен шабылатын жер.*

ПІШЕНЖЕГІЛЕР [лат. psocoptera] зат. зоол. *Шала түрленіп дамидын, ұсақ, денесі*

жұқа, нәзік, қылқанжапырақты ормандарда таралған бунақденелілердің бір тобы.

ПІШЕНСАЛҒЫШТАР зат. зоол. *Құс дауысына ұқсас ысқырған жіңішке дыбыс шығаратын, қысқы қорегіне шөп жинап шөмеле жасайтын кеміргіш.*

ПІШЕНХАНА зат. жерг. *Пішен жиналған қора.*

ПІШЕН-ШӨП зат. *Жиналған шөп, мал азық.*

ПІШЕНШІ зат. *Шөп шабушы, шөпші.*

ПІШЕНШІЛЕР зат. зоол. <лат. opiliones> *Өрмекшітәрізділердің бір отряды.*

ПІШЕ-ПІШЕ үст. *Тарам-тарам, бөлек-бөлек.*

ПІШКІЗ= ет. *Біреуге киімді үлгіге салып, кескізу, піштіру.*

ПІШКІЗУ *Пішкіз етістігінің қимыл атауы.*

ПІШКІШ сын. *Киім пішуге шебер (адам).*

ПІШПЕ зат. **1.** Піштірілген, тарттырылған еркек мал; ақта. **2.** жерг. *Сүндетке отырғызылған бала.*

ПІШПЕК зат. жерг. *Аяқкиім өкшесінің ішіне салатын көн, ішкі ұтан.*

ПІШТУ од. *Менсінбегендікті, жақптырмағандықты білдіретін ишарат сөз.*

Пішту құрлы көрмеді. *Елең, ғұрлы көрмеді, елемеді, ескермеді.*

ПІШТІР¹= ет. *Біреуге киім үлгісіне, не дене бітіміне салып киім пішкізу, кестіру.*

ПІШТІР²= ет. **1.** вет. *Тарттыру, еркек малдың жыныстық қызметін тоқтату мақсатында олардың тұқым шашу қабілетін бұзу, алып тастау.* **2.** сөйл. *Сүндеттеу.*

Піштіріп жіберді. *Бейпіл. Сөйлеу тілінде көресіні көрсетті, жазасын берді деген мағынада айтылады.*

ПІШТІРТ= ет. **1.** *Еркек малды тарттырту.* **2.** жерг. *Ер баланы сүндетке отырғызу.*

ПІШТІРТУ *Піштірт етістігінің қимыл атауы.*

ПІШТІРУ зат. вет. *Тарттыру, жануарлардың жыныс бездерін алып тастау немесе аталық жануарлардың жыныстық қызметін тоқтату мақсатында олардың тұқым шашу қабілетін бұзу.*

ПІШТІРІЛ= ет. **1.** вет. *Тарттырылу, еркек малдың жыныс безінің алынып тасталуы.* **2.** сөйл. *Сүндеттелу.*

Піштірілген құл. *Кемсіту. Жетектегі, өз дегені жоқ кісі деген мағынада.*

ПІШТІРІЛҮ *Піштіріл етістігінің қимыл атауы.*

ПІШУ¹ *Піш етістігінің қимыл атауы.*

ПІШУ² *Піш етістігінің қимыл атауы.*

ПІШУШ зат. *Киім пішетін адам.*

ПІШІЛ= ет. *Киім тігілетін адамның бойына өлшеніп, қиылу.*

ПІШІЛ= ет. *Еркек малдың тарттырылуы.*

ПІШІЛҮ *Пішіл етістігінің қимыл атауы.*

ПІШІМ зат. *Киімнің, заттың, үй жабдығының үлгісі, пішілуі.*

Пішім қылды. *Кесті, өкім етті.*

ПІШІМДІ сын. *Жарасымды, сәнді.*

Пішімді сөз. *Ойып алғандай, нақты.*

ПІШІМСІЗ сын. *Пішілмеген, нақтыланбаған.*

Пішімсіз жазба. инф. <ағыл. informated record> *Бағдарламалау тілдерінде—арнайы операторлармен анықталмайтын жазба.*

ПІШІМШІ зат. жерг. *Киім пішетін шебер.*

ПІШІМШІЛІК зат. жерг. *Киім пішушілік.*

ПІШІН зат. **1.** *Заттың сыртқы түрі, тұлғасы, формасы.* **2.** *Кескін-кейп, келбет, түр,*

қалып. **3.** геогр. *Жерілікті жер бедерінің тік кесіндісінің графикалық бейнесі.*

Пішін көрсетті. *Пигылын аңғартты, танытты. Пішіні кетті. Түрі өзгерді, сұрқайыланды. Пішінін өзгертті. Түрін өзгертті.*

ПІШІНДЕ= ет. *Бейнелеу, кескіндеу.*

ПІШІНДЕЛ= ет. *Үлгілену, пішінге салыну.*

ПІШІНДЕЛҮ *Пішіндел етістігінің қимыл атауы.*

ПІШІНДЕН= ет. *Кейінке түсу, кейіптену.*

ПІШІНДЕНҮ *Пішінден етістігінің қимыл атауы.*

ПІШІНДЕС сын. *Бейнелес, тұлғалас, келбеттес, кейіптес.*

ПІШІНДЕУ *Пішінде етістігінің қимыл атауы.*

ПІШІНДЕУШ зат. сущар. *Каналдың толық беті мен жақтауларын (дуал, су қоймасының) және тұтас бітімін пішіндеуге арналған машина.*

ПІШІНДІ сын. **1.** *Түрі ұқсас, пішіндес.*

2. *Келбетті, кескінді, сұлу.*

ПІШІНДІК зат. *Пішіндік.*

Пішіндік талдау. хим. *Эрекеттеспейтін молекулалардың әртүрлі конформацияларының арасындағы тепе-теңдікті және заттардың физикалық, химиялық қасиеттері мен конформациялық ерекшеліктерінің байланысын зерттейтін стереохимия бөлімі.*

ПІШІНСІЗ сын. *Түрсіз, келбетсіз, өңсіз.*

ПІШІНСІЗДЕНҮ зат. хим. *Сыртқы құштердің әсерімен қыздыру не суыту кезінде, ылғалдылықтың өзгеруі, дене бөлшектерінің салыстырмалы жағдайын өзгертетін басқа да әсерлерден дене өлшемдерінің өзгеруі.*

ПІШІНСІЗДЕУ сын. *Түрсіздеу, өңсіздеу.*

ПІШІНСІЗДІК зат. *Түрсіздік, өңсіздік.*

ПІШІНДЕЙ сын. *Пішіні, нобайы сияқты, пішініне ұқсас.*

ПЬЕКЗОКВАРЦ зат. геол. *Өн бойының нақтылы бөлігі өте таза сақталған, түссіз немесе бояулы болып келетін кварц кристалы.*

ПЬЕЗОЭЛЕКТРЛІК зат. геол. *Кристалдардың сығылуы және көмпиюі нәтижесінде туындайтын электр.*

ПЬЕЗОГИПСТЕР [грек. piezō, грек. gypsum] зат. геол. *Пьезометрлік деңгейдің бірдей биіктіктерінің нүктесін қосатын сызықтар.*

ПЬЕЗОКРИСТАЛДАНУ зат. геол. *Бір бағытты күшті қысымның әсерінен тұтқыр магманың кристалдануы. Мұндай жағдайда кристалдың дамыған жақтары қысым бағытына көлденең орналасады.*

ПЬЕЗОМАГНЕТИКТЕР зат. хим. *Сырттан түсетін қысым әсерінен магниттелетін кристалдық заттар.*

ПЬЕЗОМЕТРИЯ зат. геол. *Скважинадан көтерілген су орнының деңгейін өлшейтін құрал.*

ПЬЕЗОМЕТРИЯЛЫҚ [грек. piezō, грек. metron] зат. геол. *Пьезометрияға тән.*

ПЬЕЗОМЕТРЛІК сын. *Пьезометрге тән. Пьезометрлік деңгей.* геол. *Арынды суды горизонтқа жеткізіле бұрғыланған скважинадан көтерілген судың келіп жетіп тоқтаған деңгейі.*

ПЬЕЗОӨТКІЗГІШТІК зат. геол. *Койнауқаттың сол қойнауқаттық жүйедегі серпінділік дәрежесіне байланысты қысымның өзгеру қарқынын азайтуға тырысу қабілеті.*

ПЬЕЗОЭЛЕКТРИКТЕР зат. хим. *Белгілі бағыттарда қысқанда немесе созғанда электрлік полюстену пайда болатын, сондай-ақ электр өрісінің әсерінен кері пәрмен, механикалық пішінсіздену байқалатын материалдар.*

ПЬЕСА [франц. pièce] зат. театр. 1. Театрда көрсетуге арналған драмалық шығарма. 2. Көлемі шағын музыкалық шығарма.

ПЭЙ-ДУАН зат. экон. Компанияның өз облигацияларының әлі өтеліп бітпеген шығарылымын облигациялардың жаңа кішілеу шығарылымы арқылы қайта қорландыру.

ПЭЛ зат. инф. Экранда бейнелеудің ең кіші элементтік нүктесі.

ПЮРЕ [франц. purée] зат. тамақ. Пісірілген жемістен, овоцтан езіп жасалған тағам.

Р

Рлингв. 1. Тіл алды, діріл дауыссыз дыбыс. 2. Осы дыбысты белгілейтін қазақ әліпбиіндегі әріп таңбасы.

РАБАД зат. **Рабат** (ортағасырлық қалалардың қарапайым халық тұратын шеткі бөлігі).

РАБАДА зат. сөйл. **Рабат**.

РАБАЙ зат. *Кейін, бейне, рай.*

РАБАЙДА үст. *Анда-санда, оқта-текте; ілуде бір.*

РАБАЙСЫЗ сын. *Қолапайсыз, жөнсіз, ебедейсіз.*

РАБАЙСЫЗДАУ сын. *Қолапайсыздау, ебедейсіздеу.*

РАБАЙСЫЗДЫҚ зат. *Жөнсіздік, қолайсыздық, келеңсіздік.*

РАБАТ [ар. رباط] зат. көне. Орта ғасырлардағы қала шетіндегі (сыртындағы) қосымша елді мекен.

РАБАТ² зат. экон. Тауарды ірі топтамамен сатып алу кезінде белгілі бір пайыз немесе нақты сома түрінде берілетін тауар бағасынан шегерім.

РАБАТТ зат. экон. Сақтандыру нарығында делдалдың сақтанушыға беретін шегермесі.

РАБЪ зат. діни. Алла Тағаланың 99 есімінің бірі, жоқтан бар етуші, асыраушы, тәрбие беруші, бүкіл әлемнің қожасы деген мағынада.

РАББАНА зат. діни. Жаратқан ием мағынасындағы Аллаға жүзінетін сөз.

РАББЫ [ар. ربّ] зат. діни. 1. Жаратушы ие, жасаған ие. 2. Жасаған ие, жаратушы деген мағынадағы қаратпа атауышы.

Раббым Алла. Жаратушы ием Алла.

РАБДИТТАР зат. биол. Кіртікшелі құрттардың тері жабындысында кездесетін, қорғану қызметін атқаратын жылытыр таяқша тәрізді құрғалымдар.

РАБДОМИОМА [грек. rhabdos – таяқша, пуома – миома] зат. вет. Бұлшық ет тканінен құрылған уытсыз ісік.

РАБФАК зат. тар. совет. Совет өкіметінің алғашқы жылдарында жұмысшы және кедей шаруа жастарын жоғары оқу орындарына даярлау үшін арнайы ашылған, жалты орта білім беретін оқу орны.

РАБЫ зат. діни. Өріс, мекен.

РАГУ [франц. ragoût] зат. тамақ. Майдалап туралған еттен (балықтан, овоцтан) жасалған тамақ.

РАҒ зат. ескікіт. Шағын, егістік.

РАҒАДАТ¹ зат. ескікіт. Құнның құрқыреуі.

РАҒАДАТ² зат. ескікіт. Байлық, саламаттық.

РАҒАЙЫП: рағайып түн. діни. Мұхамед (с.г.с.) пайғамбардың анасының құрсағына түскен түрі.

РАҒИАТ зат. ескікіт. Қол астындағы халық, шаруа, бағынышты адам.

РАҒИТ [ар. راعی] зат. діни. Діни ұғым бойынша бұтты, жаңбырды, жайды басқаратын періштенің аты.

РАҒНА [ар. راعنا] сын. Сұлу, сүйкімді, шырайлы.

РАД зат. Сіңірілген сәуле дозасы.

РАДА¹ зат. Қалау, ұнатушылық.

РАДА² зат. көне. Сүйеніш, тірек, көмек.

РАДА³ [ар. رداة] сын. көне. Жағымсыз.

РАДА⁴ зат. Украин парламенті.

РАДАР [ағыл. radio] зат. Нысандарды тауып, оларға дейінгі қашықтықты анықтайтын радиолокациялық стансылар.

РАДИАН [лат. radius] зат. мат. Ұзындығы радиусқа тең шеңбер доғасына сәйкес бұрыш.

РАДИАНДЫҚ сын. мат. Радианға тән.

РАДИАТОР¹ [лат. radiare] зат. тех. Иштен жанатын двигателді судың, желдің көмегімен салқындататын тетік.

РАДИАТОР² зат. тех. Электрлік тұрғын үйлерді қосымша жылыту үшін қолданылатын тасымалды электрлі жылытқыш.

РАДИАТОР³ зат. сөйл. Жылу батареясы.

РАДИАЦИЯ [лат. radiatio] зат. Құн қызуынан, ұнатты жарылыстан шығатын радиомагниттік энергия, жарқыл.

РАДИАЦИЯЛЫ сын. Радиациясы бар, радиациясы құпті.

РАДИАЦИЯЛЫҚ сын. Радиацияға тән, радиацияға қатысты.

Радиациялық белдеу. физ. Жоғары кинетикалық энергияға ие зарядталған бөлшектерді (протондарды, электрондарды) ұстап тұратын өзіндік магниттік өрісі бар планета магнитосферасының ішкі аймағы; магнит өрісі.

Радиациялық белдік. **Радиациялық белдеу.**

Радиациялық климат. <лат. solarium – күн деген сөзінен шыққан> геогр. Географиялық ендік пен жыл мезгілдеріне қарай жер бетіне құн радиациясының таралуын ескере отырып, атмосфераның жоғары шекарасындағы теория бойынша анықталатын климат.

Радиациялық қауіпсіздік. Белгіленген нормаларға сәйкес қызметшілерге, халыққа және қоршаған ортаға радиациялық әсерді шектейтін шаралар кешенімен қамтамасыз етілген радиациялық жағдайдың жай-күйі.

Радиациялық физика. Иондаушы сәулелердің әсерінен денелерде болатын физикалық құбылыстарды зерттейтін ғылым саласы.

Радиациялық химия. хим. Иондаушы сәулелену әсерінен жүретін химиялық өзгерістерді зерттейтін химия саласы.

Радиациялық-химиялық шығым. хим. 100 эВ иондаушы сәулелену энергиясын заттар сіңірген кездегі химиялық жүйелердегі түзілетін не жұмсалатын молекулалардың, атомдардың, радикалдардың немесе басқа бөлшектердің абсолют мөлшері.

РАДИЙ [лат. radium] зат. хим. Радиоактивті химиялық элемент; металл.

РАДИКАЛ¹ [лат. radicalis] зат. саяси. «Сошылы» буржуазиялық партияның өкілі, соның идеясын жақтаушы.

РАДИКАЛ² зат. 1. мат. Математикалық таңба, санның түбірін есептеп шығару белгісі. 2. хим. Химиялық бір қоспадан екіншісіне өзгеріссіз көшетін молекуладағы атом тобы.

РАДИКАЛДАН = ет. саяси. Радикалды әрекеттерге кірісу, тез, шешімді қадамдар жасау.

РАДИКАЛДАНДЫР = ет. саяси. Әрекетке итермелеу, радикал қадамдар жасау.

РАДИКАЛДЫ сын. Радикал ойлы.

РАДИКАЛ-ИОНДАР [лат. radicalis – түбір, түпкі, грек. іон – баратын] зат. физ. Негізгі, өзекті иондар.

РАДИКАЛИЗМ зат. саяси. Радикалдардың саяси бағыты және көзқарасы.

РАДИКАЛШЫЛДЫҚ [лат. radix] зат. саяси. Саяси мәселені батыл, түбегейлі шешуге ұмтылыс.

РАДИКУЛИТ [лат. radícula] зат. мед. Құяң.

РАДИО [лат. radiare] зат. Арнаулы стансылардан электрмагнит толқындары арқылы алыс қашықтыққа хабар беретін және қабылдайтын сымсыз аппарат.

Радио тәжі. физ. Құн тәжі.

РАДИОАКТИВЕН = ет. Атомдық сәуле тарату арқылы басқа элементтің ядросына айналу, өздігінен ыдырау, радиоактивті қасиетке ие болу.

РАДИОАКТИВЕНДІР = ет. Бдырату.

РАДИОАКТИВЕНДІРУ Радиоактивтендір етістігінің құмыл атауы.

РАДИОАКТИВЕНЕН Радиоактивтен етістігінің құмыл атауы.

РАДИОАКТИВТІ сын. **Радиобелсенді** (радиоактивтілік қасиеті бар).

Радиоактивті изотоптар. хим. Химиялық элементтердің тұрақсыз, ыдырап, басқа элементке айналып кететін изотоптары.

Радиоактивті қалдықтар. Ядро реакторлардың және радиоактивті изотоптарды өндіру және пайдалану кезінде пайдалануға келмейтін радиоактивті заттар.

Радиоактивті минералдар. хим. Құрамында табиғи радиоактивті элементтердің мөлшері бұлардың жер қыртысындағы орташа шамасынан көбірек шоғырланған минералдар тобы.

Радиоактивті элементтер. физ. Барлық изотоптары радиоактивті болатын химиялық элементтер.

РАДИОАКТИВТІК зат. **Радиоактивтілік.**

Радиоактивтік қатар. хим. Радиоактивтік элементтер тобы; алдыңғы изотоптың ыдырауы нәтижесінде пайда болатын изотоптардың топтары.

РАДИОАКТИВТІЛІК зат. Кейбір химиялық элементтердегі атомдық ядроның құпті жарық (сәуле) шығару арқылы ыдырауы, өздігінен түрленуі.

РАДИОАППАРАТ [лат. radiare – сәуле шығару, лат. apparatus – құрал, жабдық] зат. Радио толқынын қабылдайтын немесе тарататын аппарат.

РАДИОАСТРОНОМИЯ [лат. radiare – сәуле шығару, грек. astron – жұлдыз, nomos – заң] зат. Астрономияның радиотелескоптардың көмегімен гарыш нысандары шығаратын радиосәулелерді қабылдап, олардың қасиеттерін зерттейтін бөлімі.

РАДИОАУТОГРАФИЯ зат. Биология немесе басқа объектілердегі радиоактивті изотоптар мөлшерін және қай жерде орналасқанын анықтайтын әдіс.

РАДИОӘУЕСҚОЙ сын. Радио хабарларын тыңдауға құштар, ұнататын. **Радиоәуесқойлар стансысы.** Радиоәуесқойлық байланыс үшін қолданылатын қабылдау немесе тарату-қабылдау радиостансысы.

РАДИОБАҒЫТ зат. әск. Әскердегі радио-байланысты ұйымдастыру әдісі.

РАДИОБАЙЛАНЫС зат. Радиотолқындар арқылы жүзеге асырылатын байланыс.

Радиобайланыс жүйесі. Радиотолқындар арқылы жүзеге асырылатын электр байланыс түрі.

РАДИОБАҚЫЛАУ зат. әск. Әскерлерді жасырын басқару талаптарының орындалуын,

жұмыс тәртіптерін, радиобүркеніш шараларын, техникалық пайдалану және радиобайланысты жүргізу ережелерін тексеру мақсатында радиобайланыс жұмысына белгіленген тәртіпті бақылау.

РАДИОБАРЛАУ з.т. әск. Қарсыластың радиотаратуларын ұстау және талдау, сонымен қатар жұмыс істеуші радиостансыларды радиопеленгтеу арқылы қарсылас туралы мәліметтер жинау мақсатында жүргізілетін барлау.

РАДИОБЕЛСЕНДІ с.н. Басқа элементтің ядросында айналатын, өздігінен ыдырайтын, сәуле (зиянды, қауіпті) шығаратын.

Радиобелсенді қалдықтар [заттар]. Адам өміріне, тірі, өлі табиғатқа қауіп төндіретін, зиянды заттар, қалдықтар.

РАДИОБЕЛСЕНДІЛІК з.т. Кейбір нуклеидтердің, фотондар бөлшектерін шығара отырып, өздігінен басқа нуклеидтерге айналу қасиеті.

РАДИОБЕРІЛІМ з.т. окказ. Радиохабар.

РАДИОБИОЛОГИЯ [лат. radiare – сәуле шығару, bios – өмір, logos – ілім] з.т. Иондаушы сәулелердің барлық түрінің тірі организмдер мен оның қауымдастығына тигізетін әсерін зерттейтін ғылым.

РАДИОБӨГЕТ з.т. Радиоактивті толқындардың жолындағы кедергі зат.

РАДИОБҮРКЕНІШ з.т. әск. Қарсыластың радиобарлауының әсерін төмендетуге бағытталған техникалық және ұйымдастыру шараларының жиыны; радиоэлектрондық бүркеніштің құрама бөлігі.

РАДИОБҮРО з.т. Радиотаратқыштар арқылы таратылатын ақпараттарды оларды дайындайтын орындардан қабылдап, тиісті радиотаратқыштарға таратып беретін және олардың жұмысына бақылау орнататын байланыс кәсіпорыны.

РАДИОГАЗЕТ [лат. radiare – сәуле шығару, итал. gazetta – басшылық] з.т. Радио арқылы өте маңызды, шұғыл, тығыз ақпараттарды берудің, таратудың бір түрі.

РАДИОГЕНДІ: радиогенді жылу. физ. Радиоактивті элементтердің (уран, торий және актиний тізбектері, сол сияқты калий, рубидий, самарий тағы сондай) ыдырауы барысында бөлініп шығатын жылу.

РАДИОГЕОДЕЗИЯЛЫҚ с.н. физ. Радиогеодезияға қатысты.

Радиогеодезиялық жүйелер. физ. Бір-бірімен өзара әрекеттестікте болатын, егер басқаларының орындары белгілі болса, біреуін анықтауға арналған радиотехникалық стансылар жиынтығы.

РАДИОГЕОЛОГИЯ [лат. radiare – сәуле шығару, гр. logos – ілім] з.т. геол. Геологияның жер қойнауындағы радиоактивті заттардың ядролық айналысқа шығуға заңдылықтарын және олардың геологиялық процестерде байқалуын зерттейтін саласы.

РАДИОГИДРОГЕОЛОГИЯ [лат. radiare – сәуле шығару, грек. hydōr – су, гр. logos – ілім] з.т. Гидрогеология ғылымының жерасты суларының радиоактивтілігін зерттейтін саласы.

РАДИОГОНИМЕТР з.т. физ. Қозғалмайтын антенналары бар радиосекторда, радиопеленгаторларда қолданылатын аспап.

РАДИОГРАММА [лат. radiare – сәуле шығару, грек. gramma – әріп, жазу] з.т. Радио арқылы берілетін телеграмма, хабар.

РАДИОЖАҢҒЫРЫҚ з.т. физ. Таралу жолында әртүрлі электрлік қасиеті бар екі ортаның шекарасынан шағылған радиотолқынының өзі шыққан орнына қайта оралуы.

РАДИОЖАРҒЫШ з.т. физ. Нысанаме шағылыстырылған және сәулеленген радиотолқын энергиясының әсерімен жарылатын түйіспесіз жарғыш.

РАДИОЖАРТЫКОМПАС з.т. Жақтаулы антеннасы бар радиопеленгатор.

РАДИОЖЕЛӨЛШЕР з.т. физ. Кез келген акваториядағы желдің бағытын және жылдамдығын өлшеуге арналған автоматты аспап.

РАДИОЖИЛІК з.т. физ. Радиотолқындарға ұқсас келетін электрмагниттік тербеліс жиіліктері.

РАДИОЖУРНАЛ з.т. Радио таратқыш арқылы эфирден берілетін әр алуан жанрлық хабарлар.

РАДИОЖҮРГІЗУШІ з.т. Радиодан берілетін хабарлар мен бағдарламалардың жүргізушісі.

РАДИОЗОНД¹ [лат. radiare – сәуле шығару, франц. sonde] з.т. Ішине жеңіл газ толтырылып, метеорологиялық аспаптармен атмосфераға көтерілетін резеңке шар.

РАДИОЗОНД² з.т. физ. Атмосфераның биік қабаттарын зерттеу үшін қолданылатын аэрологиялық аспап.

РАДИОИМПУЛЬСТЕР з.т. физ. Электр импульсінің бір түрі, қамтушысы бейнеимпульс пішінінде болатын тербелістер.

РАДИОИНДИКАТОРЛЫҚ с.н. геол. Радио құрылғылы тексергіш.

РАДИОКЕДЕРГІ з.т. физ. Күннің активті әсерінің радио толқын жиілігіне әсері.

РАДИОКЛУБТАР з.т. Радиотехника және радиоәуесқойлармен спорттық-бұқаралық жұмыстар саласындағы оқу және конструкторлық қызметінің орталығы.

РАДИОКДТАР з.т. Қысқа толқындағы жұмыста спортшылардың өзара радиохабар алмасуы кезіндегі шартты белгілер.

РАДИОКОМИТЕТ [лат. radiare – сәуле шығару, франц. comite – тапсыру] з.т. тар. совет. Радиохабарларды таратып отыратын орталық мекеме.

РАДИОКОНСТРУКТОР з.т. Радио жабдықтарын құрастырушы, жасаушы маман.

РАДИОКОМПАРТОР з.т. физ. Радиотолқынының электрмагниттік өрісінің кернеуін өлшеуге арналған аспап.

РАДИОКОМПАС [лат. radiare – сәуле шығару, итал. compasso] з.т. Жер бетіндегі, хабар тарататын радиостансылардың бағытын автоматты түрде реттеуге арналған құрылғы.

РАДИОҚАБЫЛДАҒЫШ з.т. Радиосигналдарды қабылдау және олардағы хабарды тыңдауға мүмкіндік беретіндей етіп жасалған аппарат.

РАДИОҚАБЫЛДАУ з.т. Радиоқабылдағыш.

РАДИОҚОБДИША з.т. сөйл. Радиоқабылдағыш.

РАДИОҚҰБЫР з.т. инф. Ақпаратты радиотолқындар арқылы тасымалдау.

РАДИОЛА з.т. Радиоқабылдағыш пен электрлік табақойнатқыш бірге құрастырылған радиотехникалық аппарат.

РАДИОЛАНДЫР = е.т. тар. Радиотрансляция желілері тораптарын салу, радиоқабылдағыштарды қондыру.

РАДИОЛАНДЫРУ Радиоландыр етістігінің қимыл атауы.

РАДИОЛАНДЫРЫЛ = е.т. тар. Радио тораптары орнатылу, қондырылу, таратылу.

РАДИОЛАНДЫРЫЛУ Радиоландырыл етістігінің қимыл атауы.

РАДИОЛИЗ з.т. хим. Иондағыш сәулелену энергиясын сіңіру нәтижесінде химиялық қосылыстардың айырылуы.

РАДИОЛОГИЯ [лат. radiare – сәуле шығару, грек. logos – ілім] з.т. Радиоактив құбылыстарын зерттейтін ғылым.

РАДИОЛОГИЯЛЫҚ с.н. Радиоактивті құбылыстарды зерттейтін ғылымға қатысы бар, соған тән. **Радиологиялық қару.** әск. Жаппай қырып-жою қаруларының бір түрі.

РАДИОЛОКАТОР [лат. radiare – сәуле шығару, лат. locare – қою] з.т. Радиотолқындар арқылы алыстағы түрлі объектілердің тұрған орнын білдіретін қондырғы.

РАДИОЛОКАЦИЯ [лат. radiare – сәуле шығару, лат. locatio – орналастыру] з.т. Әртүрлі объектілер мен нысаналарды радиотехникалық тәсілдер арқылы бақылау мәселелерімен шұғылданатын ғылым мен техниканың саласы.

РАДИОЛОКАЦИЯЛАУ з.т. Радиотехникалық тәсілдер арқылы бақылау.

РАДИОЛОКАЦИЯЛЫҚ с.н. Радиолокацияға қатысы бар, соған тән.

Радиолокациялық астрономия. Астрономияның бақылау нүктесіне орналастырылған радиоқұрылғылар арқылы гарыш нысандарын бақылаумен, олардың кеңістіктегі орнын анықтаумен айналысатын саласы.

РАДИОЛОКАЦИЯЛЫҚ: радиолокациялық бүркемелер. әск. Бүркегіш экраны, радиотолқындарға арналған жергілікті құралдардан жасалған түссіз кедергілер.

РАДИОЛЯРИТТЕР з.т. геол. Тереңдігі 4,5-6 км мұхит түбіндегі, құрамының жартысынан астамы радиоляриілердің қаңқа қалдықтарынан тұратын кремнийлі органогендік таужыныстар.

РАДИОЛЯРИЙЛЕР з.т. хим. Негізінен планктондарға жататын бір клеткалы қарапайымдар тобы.

РАДИОМАЯК з.т. Географиялық орны және тарайтын сигнал толқынының ұзындығы тұтынушыларына күні бұрын белгілі болатын, құрамында радиоқабылдағышы жоқ, жер беті таратушы радиостанциясы.

РАДИОМЕТР [лат. radiare – сәуле шығару, франц. metre – өлшем] з.т. **1.** Электрмагниттік сәуле энергиясын өлшейтін құрал, аспап. **2.** Радиоактивті заттардың активтілігін өлшейтін құрал; дыбыс толқындарының қысымын өлшеуге арналған құрал.

РАДИОМЕТРИЯ з.т. физ. Радиобелсенді заттардың белсенділігін өлшейтін әдістер жиынтығы.

РАДИОМЕТРЛІК с.н. Радиометрге тән, соған қатысты.

РАДИОМОНТЕР з.т. Радио құралдарын жөндеуші.

РАДИОНАВИГАЦИЯ з.т. физ. Радиотехникалық құралдар мен құрылғылар көмегімен кемелерді, ұшу аппараттарын жүргізудің теориялық мәселелері мен практикалық әдістерін талдап зерттеуші навигация (аэронавигация) тарауы.

РАДИОНАВИГАЦИЯЛЫҚ с.н. Радионавигацияға тән.

Радионавигациялық құралдар з.т. Кемелер мен ұшақтарда орналасқан, оларға радиобағдар жасауға және жүргізуге арналған радионавигациялық құралдар.

РАДИОРТАЛЫҚ з.т. Радиобайланыс және радиохабарларын жүргізуге арналған радио құралдары мен жабдықтардың кешені.

РАДИОПЕЛЕНГ зат. физ. *Хабар жіберетін пеленгтеуші радиостансылардан келетін радиотолқындар бағыты мен шынайы меридиан кеңістігі арасындағы бұрыш.*

РАДИОПЕЛЕНГАТОР зат. Шағын бұрышпен бағытталған, үшкір антеннамен жабдықталған радиоқаблдағыш.

РАДИОПЕЛЕНГАЦИЯ [гр. pelengs – ұстап алу] зат. физ. Радиотолқынды тарататын объектінің орналасу бағытын анықтау.

РАДИОПИЛОТ зат. физ. Атмосфераның әртүрлі биіктігіндегі жел жылдамдығы мен бағытын өлшеуге, анықтауға арналған қондырғы.

РАДИОСӘУЛЕ зат. физ. Радиоактивті сәуле, жылу.

РАДИОСЕКСТАНТ зат. физ. Күнді радиобақылаулар арқылы астрономиялық ендікті, бойлықты және азимутты анықтауға арналған. Радионавигациялық аспап.

РАДИОСИАЛОГРАФИЯ зат, мед. Радиоактивті иод ізі арқылы сілекейдің бөлінуін өлшеп, шықшыт безінің қызметін анықтайтын клиникалық радио изотопты тәсіл.

РАДИОСИГНАЛ зат. Радио арқылы берілетін белгі, сигнал.

РАДИОСПЕКТРОСКОПИЯ [лат. radiare – сәуле шығару, лат. spectrum – көрінетін, грек. skopē – бақылаймын] зат. физ. Физиканың радиодиапазондағы электромагниттік толқындар тудыратын кванттық жүйенің энергия деңгейлері арасындағы ауысуларды зерттейтін бөлімі.

РАДИОСПОРТ зат. Кез келген толық диапазонда радиоөуесқойлармен екі жақта байланыс жасау; радиограммаларды тез беру және қабылдау сияқты бұқаралық техникалық спорт түрлерінің бірі.

РАДИОСТАНСА зат. Радиотолқындар арқылы ақпарат таратуға және қабылдауға арналған құрылғылар кешені.

РАДИОСТАНЦИЯ зат. Радиостансы (радиотолқындар көмегімен хабар таратуға және қабылдауға арналған құрылғылар кешені).

РАДИОСТУДИЯ зат. Радио хабарын беруге арналып жабдықталған үй.

РАДИОТАРАТҚЫШ зат. Радиожиілік диапазонында модуляцияланған электрлік тербеліс тудырып, таратуға арналған құрылғы (немесе құрылғылар жиынтығы).

РАДИОТАУАР зат. экон. Радио арқылы жарнамаланып, сатылатын тауарлар.

РАДИОТЕЛЕГРАФ зат. Радио арқылы телеграмма беру әдісі.

РАДИОТЕЛЕКОП [лат. radiare – сәуле шығару, грек. tēte – ұзақ, skopē – бақылаймын] зат. Космостың радиосәулелерді қабылдауға және осы сәулелердің сипаттамаларын зерттеуге арналған құрал.

РАДИОТЕЛЕФОН [лат. radiare – сәуле шығару, грек. tele – ұзақ, phōnē – дыбыс] зат. Телефон хабарларын радиотолқындар көмегімен таратуға, әрі қабылдауға арналған аппарат, сымысз телефон.

РАДИОТЕРАПИЯ [лат. radiare – сәуле, грек. therapeia – емдеу] зат. вет. Табиғи және жасанды радиоактивтік заттардан бөлініп шыққан бета не гамма сәулелердің әсерімен емдеу.

РАДИОТЕХНИК зат. Радио аспаптарының маманы.

РАДИОТЕХНИКА [лат. radiare – сәуле шығару, грек. technikē – шеберлік] зат. Радио диапазонындағы электромагниттік тербелістер мен толқындарды генерациялау және күшейту, тарату, қабылдау, тәсілдері мен оларды пайдалану жолдарын зерттейтін ғылым.

РАДИОТЕХНИКАЛЫҚ сын. Радиотехникаға байланысты, қатысты, соған тән.

Радиотехникалық барлау. Радиоэлектрондық барлаудың құрамдас бөлігі.

РАДИОТОЛҚЫН зат. Кеңістікке таратын электрмагниттік ауа толқыны.

Радиотолқын өрісі. Толқынның белгілі қашықтықтарымен шектелген (ұзақ, орташа, қысқа және т.б.) немесе радиостансы топтарымен жұмыс істеуге арналған радиотолқын аумақтары.

РАДИОТОРАП зат. Орталық радиохабарлардың бағдарламасы мен жергілікті хабарларды таратуға арналған қабылдағыш, күшейткіш, т.б. аппараттардың жиынтығы.

РАДИОФИЗИКА зат. Электромагниттік тербелістердің генерация, күшейту процестерін, қайта жасалуын, сонымен қатар сәулелену радиотолқындарын тарату мен оны қабылдау процестерін қарастыратын физика саласы.

РАДИОХАБАР зат. Радио арқылы берілетін ақпараттық қоғамдық-саяси, көркем және музыкалық хабар.

РАДИОХАБАРЛАНДЫРУ зат. Жалпы халыққа арналған хабарландыруларды радио арқылы тарататын жарнама түрі.

РАДИОХИМИЯ зат. хим. Химияның радиоактивті заттардың, элементтердің, изотоптардың және ядро өзгерісінің физикалық, химиялық қасиеттерін зерттейтін, оларды алу, тазалау әдістерін қарастыратын саласы.

РАДИОХИМИЯЛЫҚ сын. хим. Радио-химияға тән.

Радиохимиялық талдау хим. Аналитикалық химияның ядролық өзгерістер өніміндегі радиоактивті изотоптардың сапалық құрамы мен мөлшерін анықтайтын әдістер жиынтығы.

РАДИОШАҚЫРҒЫШ зат. Радиостансы және оның бөлімдеріндегі дабыл берілетін құрал.

РАДИОЭЛЕКТРОНИКА зат. Хабар беру және қабылдау үшін электромагниттік өріс энергиясын пайдалану мәселелерін қарастыратын ғылым мен техниканың саласы.

РАДИОЭЛЕМЕНТТЕР зат. физ. Барлық изотоптары да радиоактивті табиғи және жасанды химиялық элементтер.

РАДИСТ зат. Радиохабарларды беретін және қабылдайтын маман.

РАДИУС [лат. radius] зат. геом. Шеңбердің кез келген нүктесін оның центрімен қосатын түзу кесінді.

РАДОН [лат. radonum] зат. хим. Менделеевтің периодты системасының VIII тобындағы радиоактивті химиялық элемент.

РАДОНДЫ сын. хим. Құрамында радоны бар, радонданған.

РАЗЗАҚ зат. діни. Ризық беруші.

РАЗИ сын. Жарасымды, жағымды, мейірімді, сүйкімді, аяулы, ұнамды, разы.

РАЗМЕР зат. сөйл. Киімнің өлшемін көрсететін мөлшер.

РАЗРЯД зат. сөйл. **Дәреже** (белгілі кәсіп, маман иелерінің жұмысқа, қызметке сіңірген еңбегіне байланысты берілетін атақтар).

РАЗРЯДТА е.т. Дәреже беру.

РАЗРЯДТАЛ е.т. Разряд берілу.

РАЗРЯДТАЛУ Разрядтал етістігінің қимыл атауы.

РАЗРЯДТАУ Разрядта етістігінің қимыл атауы.

РАЗРЯДШЫ зат. спорт. Спорттық дәрежесі бар спортишты.

РАЗЫЕЗД зат. сөйл. Қарсы келе жатқан пойызды өткізіп жіберу үшін теміржол бойын-

дағы бір бүйірге қарай айырылған бұрылыс, жол және осындай жердегі бекет.

РАЗЫ [ар. راضي] үст. Адамның бір нәрсеге қанағаттанғандығын, ұнатқандығын білдіретін қуану, сүйіну сезімі; ырза, риза.

Разы болды. а) Көңілі тойды, көңілі риза болды. ә) Қанағаттанды. **Разы еместік.** Көңілі толмаушылық. **Разы қылды.** Риза қылды.

РАЗЫЛЫҚ зат. Белгілі бір нәрсеге көңіл толғандық, қанағаттанғандық.

Разылық білдірді. Риза екенін, көңілі толғанын айтты.

РАЙ¹ [ар. راي] зат. Адамның көңіл күйі, пішіні, шырайы.

Рай аңыс. жерг. Райынан байқау, аңғару. **Рай бермеді.** Ыңғай танытпады. **Райына бақты.** жерг. Қас-қабазына, еркіне бағынды, әліптің артын бақты. **Райынан қайтты.** Алған бетінен қайтты, сабасына түсті, ашуы басылды.

РАЙ² зат. лингв. Іс-әрекеттің, қимылдың не бұйрық мағынасын, не қалау, тілек мағынасын, не шартын білдіретін етістік категориясы.

РАЙ³ зат. Келісім, пікір.

РАЙБАТ [ар. رايبة] зат. көне. Күдік, күмән.

РАЙГРАС зат. өс. Жылылық пен ұялап сүйгіш Қазақстанның оңтүстік аймақтарының суармалы жерлерінде өсетін, жылық сыйға құнарлы азық болатын астық тұқымдас екеп шөп.

РАЙДЕР зат. Танымал тұлғаның шартымен міндеттейтін тізім.

РАЙКА зат. өс. Мол өнім беретін кішірек алма.

РАЙКЕРЛІК зат. жерг. Қулық, айлакерлік.

РАЙКОМ зат. тар. совет. Аудандық партия комитеті.

РАЙЛАН е.т. Бетіне қан жүгіріп нұрлану, ажарлану, жайнау, өңдену.

РАЙЛАНДЫР е.т. Әдемілендіру, өңдендіру. **РАЙЛАНДЫРУ** Райландыр етістігінің қимыл атауы.

РАЙЛАНУ Райлан етістігінің қимыл атауы. **РАЙЛАС** е.т. Біреумен ой-пікірі бір болу, сыйбайласу, келісу, жарасу.

РАЙЛАС сын. Ұқас, сәйкес, түстес.

РАЙЛАСТЫҚ зат. Үйлесімі бір, үндестік, сыйбайластық.

РАЙЛЫ сын. Келбетті, көрікті, әдемі, шырайлы.

РАЙСЫЗДЫҚ зат. Ықыласы жоқтық, көңілісіздік.

РАЙТЕР зат. экон. Негізгі бағалы қағазды аукционның уағдаласылған бағасы бойынша сату немесе сатып алу міндеттемесін өз мойнына алушы адам.

РАЙТС зат. экон. Бұрыннан бар акционерлерге не жазылыскерге нарықтық бағадан төмен бағамен ұсынылатын артықшылықты акциялар не облигациялар.

РАЙХАН¹ зат. діни. Бейіш бақтары.

РАЙХАН² зат. өс. Райхангүл.

РАЙХАН³ зат. өс. Көкемарал.

РАЙХАНГҮЛ зат. өс. <лат. ziziphora> Ерінгүлділер тұқымдасына жататын көп не біржылдық хош иісті шөптесін өсімдік; жартылай бұталар мен бұталар туысы; эфирлі-майлы, дәмдік татымдық, дәрілік дақыл.

РАЙФИКУ зат. Жапон халқының ұлттық киімі.

РАЙФФАЙЗЕН-БАНК зат. экон. Неміс тілді елдерде өз мүшелеріне жеңілдікті несие беретін шағын несие кооперативі.

РАЙЫС¹ [ар. راييس] зат. көне. Бастық, әкім.

РАЙЫС² [ар. راييس] зат. көне. *Рақат, бақыт, жұмақ.*

РАЙЯТВАРИ зат. экон. *Үндістандағы жер салығы жүйесі.*

РАК зат. мед. **Обыр** (қатерлі ісік ауруы).

РАКАФАТ [ар. ركة] зат. діни. **Рәкәғат.**

РАКАТ зат. діни. *Мезгіл.*

РАКЕТА [нем. Rakete] зат. 1. *Атылғанда әуеге жарық шашатын, фейерверктер жасау және түрлі белгілер беруде қолданатын, ішінде от алғыш дәрі толтырылған гильза түріндегі снаряд.* 2. **Зымыран** (өз массасын біртіндеп бөліп шығару нәтижесінде пайда болатын реактивті күш әсерінен қозғалатын ышу аппараты).

РАКЕТАҚОЗҒАЛТҚЫШ зат. Өз жұмысы үшін қозғалмалы аппараттың қорындағы заттар мен энергия көзін пайдаланатын реактивтік қозғалтқыш.

РАКЕТАЛЫҚ сын. *Ракетаға қатысы бар, ракеталармен байланысты, соған тән.*

Ракеталық кешен. Әск. *Қарулар жүйесі.*

Ракеталық қару. Әск. *Басқарылатын немесе басқарылмайтын ракеталардың көмегімен нысанаға жеткізілетін қырып-жою құралының жүйесі.* **Ракеталық тездеткіш.** Әск. *Ступниктардың, ракеталардың математикалық әдісті талап ететін негізгі мәселелерінің бірі; оларды көздеген орбитаға жеткізу.*

РАКЕТАТАСЫҒЫШ зат. *Пайдалы жүкті (ЖЖС, ғарыш кемелерін, планетааралық автоматты стансыларды т.б.) ғарыш кеңістігіне шығаруға арналған көп сатылы (2–5 сатылы) ракета.*

РАКЕТАШЫ зат. Әск. *Ракета атқыш; ракета бөліміндегі жауынгер.*

РАКЕТКА зат. спорт. *Басы сопақтау, мойны, сабы бар теннис ойынын құрал.*

РАКУРС [фр. raccourci] зат. *Зат формасының оны көрумен кеңістіктегі орналасуына қарай кішірейтілуі.*

РАКУШКА зат. сөйл. **Бақлашақ**².

РАКАФАТ зат. діни. **Рәкәғат** (намазда дұға, фатиха сүресі мен қысқа сүрені оқып тұрып еңкею (рукуеқа бару), басты сәждеге беру құшылық әрекеттері кіретін бір бөлім).

РАҚАТ [ар. راحت] зат. 1. *Жаны жай тапқанда, рақаттанғанда айтылатын керемет, ажап, ганибет деген мағынадағы сөз.* 2. *Тыныштық, дамыл, зейнет, қолайлылық.*

Рақат ғұмыр. *Тыныш өмір, ойсыз, жан рақатын ғана ойлаған тірлік.* **Рақатқа батты.** *Жанға жайлы, ләззатты күй кешті, рақаттанды.* **Рақат іздеді.** *Жан тыныштығын, жан саясын көкседі.* **Рақат іздеді.** *Тыныштық ойлады, рақат көрді.*

РАҚАТ зат. діни. **Рәкәғат.**

РАҚАТТАН = ет. *Рақатқа бату, сүйсіну, ләззаттану.* **Рақаттан жаны кенелу.** *жерг. Рақаттанды, рақатқа батты.*

РАҚАТТАНДЫРУ = ет. *Мәз болдыру, сүйсіндіру, рақат сыйлау.*

РАҚАТТАНДЫРУ *Рақаттандыру* етістігінің қимыл атауы.

РАҚАТТАНУ *Рақаттан етістігінің қимыл атауы.*

РАҚАТТАНУШЫЛЫҚ зат. *Рақатқа батушылық, жаны жай табушылық.*

РАҚАТТЫ сын. *Ләззаты мол, қуанышқа толы.*

РАҚАТТЫҚ зат. діни. *Жантәсілім етердегі жеңілдеушілік.*

РАҚМЕТ [ар. رحمة] зат. *Ілтипат білдіріп айтылатын ризалық алғыс.* **Рақмет айтты.** *Алғыс айтты, ризалығын білдірді.*

РАҚЫ [ар. رخی]: **рақы жастық.** *Тысы құрақтан әшекейленіп құрастырылған жастық.*

РАҚЫМ [ар. رحيم] зат. 1. *Алла Тағаладан алатын кешірім, мейірім, шапағат.* 2. *Көмек, қайырым.*

Рақым айдады. *Рақым жасады, көмектесті.* **Рақым айтты.** *Жанашыр тілек білдірді.* **Рақым етті.** *Мархабат етті, қайырымдылық жасады.* **Рақымға шөлдеді.** *бейн. Көмек күтті, мейірімге зар болды.* **Рақым күйі.** *оқказ. Мейірім, шапағат.* **Рақым қылды.** *Мейірі түсті, кешірім берді.* **Рақымнан үмітті.** *Қайырымнан дәмеленді.* **Рақым шақат [шапхат] жоқ.** *Мейірім, қайырым, бейлі жоқ.* **Рақымы түсті.** *Мейірімін төкті, мейірленді, көмегін берді.* **Рақым іздеді.** *Қайырым күтті.* **Рақым етті.** а) *Мейірі түсіп, жанашырлық етті.* ә) *Мархабат етті.*

РАҚЫМДЫ сын. *Мейірімді, рақымшыл, шапағатты, қайырымшыл.*

РАҚЫМДЫҚ зат. *Қайырымдық, мейірімдік.* **РАҚЫМДЫЛЫҚ** зат. *Мейірімділік, қайырымдылық, жаны ашушылық.*

РАҚЫМСЫЗ сын. *Өте қатал, мейірімсіз, тасбауыр.*

РАҚЫМСЫЗДЫҚ зат. *Қаталдық, мейірімсіздік, тасбауырлық, қайырымсыздық.*

РАҚЫМШЫЛ сын. *Мейірбанды, қайырымшыл, рақымды.*

РАҚЫМШЫЛДЫҚ зат. *Қайырым молдығы, мейірімшілдік.*

РАҚЫМШЫЛЫҚ зат. *Қайырымдылық, мейірімшілдік, рақымдылық.*

РАЛЛИ зат. спорт. *Арнайы дайындалған сериялы автокөлік пен мотоциклдер жүргізушілерінің көлікті жүргізу және арақашықтығы асқан дәлділікпен сақтау өнеріне қатысты көпкүндік спорттық жарыс.*

РАМА зат. *Төрт қырлы жұқа тақтайшалардан төрт бұрышты етіп жасалатын, түрлі мақсаттағы жақтау.*

РАМАДАН зат. діни. сөйл. **Рамазан.**

РАМАЗАН [ар. رمضان] зат. діни. *Мұсылмандардың әй есебі бойынша тоғызыншы айы, адамдарға тура жол нұсқаушы, ақ пен қараны айырушы, бекем тұтынатын жолбасшы ретінде Құран түсіріле бастаған ай, қасиетті Ораза айы.*

Рамазан айы. діни. *Діни сенім бойынша Мұхаммед пайғамбарға (с.с.) алғаш Құран аяттары түсіріліп, пайғамбарлығы аян болған, мұсылмандар ерекше қадірлен, ораза ұстайтын ай.* **Рамазан батасы.** этн. діни. *Үш күндік ораза айтта құшылық қабыл болсын деген мағынада айтылатын ерекше рәсімді тілек, байырғы батаның бір түрі.*

РАМАЛ [ар. رحل] зат. көне. 1. *Құм (тасың майда бөшектері), қырыштық, құмдақ жер.* 2. *Құмға, майда тасқа бал ашу.*

РАМАЛЫ сын. *Рамасы бар, шеті ағашпен жиектелген.*

РАМАПИТЕКТЕР зат. зоол. *Адам тектес маймылдардың жойғылып кеткен туысы.*

РАМАТ зат. көне. *Төңкерістен бұрын ұй басынан алынатын шаңырақ салығы, түтін салығы.*

РАМАТ-ШЫҒЫН зат. көне. **Рамат.** **РАМБУЛЬЕ** зат. *қой шар. Қойдың жүні әрі қалың, әрі биязы және етті тұқымы.*

РАМБУРС зат. экон. 1. *Халықаралық саудада сатып алынған тауарды банк арқылы төлеу.* 2. *Берешекті үшінші түлға арқылы төлеу.*

РАМБУРСТАУ зат. экон. *Борышты, шығынды өтеу.*

РАМИ зат. өс. *Талшық беретін көпжылдық өсімдік.*

РАМЛ зат. көне. *Құм*

РАМАЛ зат. көне. *Құммен бал ашушы.*

РАМПА [франц. rampe] зат. театр. *Сахнаға жарық түсіретін электр шамдарын жасырып тұратын қалқа.*

РАМФОРИНХТЕР зат. зоол. <нем. Rhamphorhynchus> *Денесін қылы тәріздес жүні жапқан, ұзындығы 50 см-дей, бас сауыты созылғыңқы (ұзындығы 3,5–20 см), көз шарасы дөңгелек, үлкен, самай шұңқырлары кішкентай ұшығыш кесірткелердің бір отряды.*

РАНГ¹ [нем. Rang] зат. өск. *Арнайы берілетін атақ, әскери дәреже.*

РАНГ² зат. мат. *Матрица минорларының нолден өзгеше ең жоғарғы реті.*

РАНД зат. экон. *Оңтүстік Африка Республикасының ақша өлшемі, 100 центке тең*

РАНЕТКА [франц. reinette] зат. өс. *Ұсақ жемісті алма сорты.*

РАНЖУ зат. көне. *Өкпе, реніш, қайғы.*

РАННЕР зат. экон. *Операциялық залда жұмыс істеу үшін биржа тіркеген, сенім жүктелген қызметші.*

РАН-ОФФ зат. экон. *Сақтандырушы жаңа сақтандыру шартына қол қоймайтын, бірақ оның міндеттемелері қол қойылған, әлі күші бар шартқа сәйкес құшын сақтайтын жағдайда қолданылатын термин.*

РАНТЬЕ зат. экон. *Несиеге берілген ақша капиталынан немесе бағалы қағаздардан түскен табыспен күн көретін адамдар.*

РАНУЛА [лат. ranula] зат. вет. *Кішкентай қолбақа.*

РАҢ зат. өс. <лат. corax physodes> *Көктемнің басында қар суымен шығатын, бойы аласа майда шөп.*

РАНДЫ сын. *Раң шөбі өскен, раң шөбі бар.*

РАҢОТЫ зат. өс. сөйл. **Раң.**

РАПА зат. *Тұзды сулы табиғи және жасанды суқоймалардағы қаныққан су ерітіндісі.*

РАПАКВИЗ зат. геол. *Жасыл олигоклазбен көмкерілген жұмырланған калийлі дала шпатарынан тұратын бөлінделері бар граниттің бір түрі, қатпама тас.*

РАПИДОГЕНДЕР зат. хим. *Германияда шығарылатын азотолдар мен диазо-аминоқысылыстар қоспаларының саудадағы атауы.*

РАПИДОЗОЛЬДАР зат. хим. *Азотолдар мен диазосульфидтар қоспаларының шетелде қабылданған саудадағы атауы, маталардың бетіне әріптерді басуға қолданады.*

РАПИДТЕР зат. хим. *Диазотолдар.*

РАПОРТ [франц. rapport] зат. 1. *сөвет. тар. Міндетті жұмыстың біткені жөнінде жоғары орынға яки бастыққа жазбаша немесе ауызша тапсырылатын мәлімдеме.* 2. *Әскери қызметшілердің әскери шені жоғары бастықтарына ауызша не жазбаша ресми баяндауы.*

Рапорт түсірді. *Қызметіне зияны тиетіндей, жағымсыз жайды баяндап жазды.*

РАПС [нем. Raps] зат. өс. *Майлы әрі азықтық дақылдарға жататын біржылдық шөптесін өсімдік.*

РАПСОД зат. әдеб. *Эпикалық жырларды, әсіресе Гомер жырларын көсібі орындайтын көшпенді өнші-ақындар.*

РАПСОДИЯ [грек. rhapsodia] зат. муз. *Халық ән-билерінің тақырыбы негізінде жазылған фантазиялық шығарма.*

РАРИТЕТ [нем. Rarität] зат. кіт. *Сирек кездесетін құнды зат.*

РАС [ар. راس] зат. *Өтірік емес; ақиқат, шындық; дұрыс, тура, оң. // Шыным, шын айтамын деген мағынадағы модаль сөз.*

Рас сөз. Шындық, ақиқат. **Расқа шығару.** Шындық екенін дәлелдеу, мойындату. **Рас па, өгірік пе.** сөй л. Жалған ба, шын ба – белгісіз.

РАСА [франц. gase] зат. Нәсіл (түр-түсі, пішін-тұлғасы, бас сүйегінің формасы сияқты кейбір сыртқы белгілерімен бір антропологиялық түрге жататын, шығу тегі бір географиялық аралда таралған адамзаттың тарихи қалыптасқан тобы).

РАСИЗМ зат. саяси-әлеум. Адам баласы нәсілдері туысынан біреулері асыл, біреулері төмен болып жаратылады дейтін адамгершілікке жат, ғылымнан алысқа теория.

РАСИСТ зат. Нәсілшіл, расашыл.

РАС-ӨТІРІК зат. Ақиқат-жалғандық, шындық-қателік.

РАСПАТОР [лат. raspatorium] зат. вет. Сүйек тысын сүйектен ажырату үшін қолданылатын хирургиялық құрал (дар).

РАССОЛЬНИК зат. тамақ. Сорпаға тұзды қияр тураған, ет я шұжық салынған қышқылтым сұйық тамақ.

РАСТА= е т. Бір нәрсенің шындығын, дұрыстығын қуаттау, дәлелдеу; куәгер болу.

РАСТАЛ= е т. Шындық екені белгілі болу, қуатталу.

РАСТАЛҒАН: расталған қорлар. геол. Кенорның өлшенген қорлары мен білгіленген қорларының қосындысы.

РАСТАЛУ Растал етістігінің қимыл атауы.

РАСТАМА зат. Бір нәрсенің шындығын, дұрыстығын білдіретін дәлелдеме, кепілдеме, куәлік.

РАСТАТ= е т. Дәлелдеу, шындыққа шығару.

РАСТАТТЫР= е т. Бекіту, куәгер болу, шындыққа шығарту.

РАСТАТТЫРУ Растаттыр етістігінің қимыл атауы.

РАСТАТУ Растат етістігінің қимыл атауы.

РАСТАУ Раста етістігінің қимыл атауы.

РАСТР: растр нүктесі. инф. Растрлық графикада түсін және айқындығын басқа бейнеден тәуелсіз жеткізуге болатын бейненің ең кіші бірлігі.

РАСТРЛЫҚ: растрлық графика. инф. <ағыл. raster (image) graphics>. Кескін нүктелердің екі өлшемді жиым түрінде (растрлық элементтер) берілетін машиналық графика.

РАСТЫҚ зат. Ақиқаттық, шындық, дұрыстық, туралық.

РАСУЛ [ар. رسول – елші] зат. діни. Ислам дәстүрінде Алла тарапынан таңдап алынған, өкіл және дінге шақыру, дағуат қылу міндеті тапсырылған, Құдай кітабы түсірілген пайғамбар.

РАСУЛУЛЛАЪ зат. діни. Алла тағаланың елшісі, пайғамбар.

РАСЫМЕН үст. Шынымен, шындығында да.

РАСЫНДА үст. Шынында, ақиқатында, асылында.

РАТИФИКАЦИЯ [лат. ratificatio] зат. саяси. Белгілі бір халықаралық шартты жоғарғы өкімет органының бекітіп, оған заңды күш беруі.

РАТИФИКАЦИЯЛА= е т. Мемлекеттер арасында жасалған шартты жоғарғы өкімет орындарының бекітуі.

РАТИФИКАЦИЯЛАУ Ратификацияла етістігінің қимыл атауы.

РАТИЦИД [франц. rat – егеуқұйрық, лат – caedere – өлтіретін] зат. вет. Егеуқұйрық өлтіргіш заттар.

РАУА [ар. روا] зат. Орынды, лайықты, жөн.

РАУАҒАШ зат. сөй л. **Рауағаш.**

РАУАЖ [ар. رواج] зат. ескікіт. Сырт көрініс, жақсы сипат.

РАУАЙАТ зат. Әңгіме айтушы, ертегіші. **РАУАИ** [ар. رواي] зат. 1. Хикая ететін, суреттейтін әңгіме. 2. Шығыс әдебиетіндегі роман жазушы, драматург.

РАУАН¹ [ир. روان] зат. Құлан иектеніп, бозарып келе жатқан таң; жарық, сәуле.

РАУАН² [ир. روان]: **рауан жол.** Кедергісіз, ашық жол.

РАУАНА зат. Тең, пара-пар.

РАУАНДА= е т. Таң бозарып ата бастау, қылаңдау, бозғыл тарту.

РАУАНДАУ Рауанда етістігінің қимыл атауы.

РАУАНДЫ сын. Жарық, нұрлы.

РАУАШ зат. сөй л. **Рауағаш.**

РАУАЯТ [ар. رواية] зат. 1. Нақыл сөз, насихат. 2. Әңгіме, повесть, роман; ертегі, аңыз.

РАУҒАЗ зат. ескі кіт. Қолайлы, ыңғайлы. **РАУҒАН** зат. ө с. Қышқыл дәмді, сабағы жеңілше, түбі қызыл биіктігі 20 см рауағашқа ұқсайтын шөп.

РАУҒАШ зат. ө с. <лат. rheum> Ірі жапырақты, сабағының дәмі қымыздыққа ұқсайтын қышқыл, көбінесе тауда өсетін көпжылдық өсімдік.

РАУЗА зат. ескі кіт. Мекен.

РАУНД [ағыл. round] зат. спорт. Бокс рингінде жүдөрықтасып сайысуға берілетін белгілі уақыт мерзімі.

РАУНД-ЛОТ зат. экон. Белгілі бір бағалы қағаз үшін сауда өлшемінің стандарттық ең аз мөлшері.

РАУНД-ТЕРН зат. экон. Ұзын не қысқа жайғасымды кері операция жолымен жою тәртібі.

РАУХТОПАЗ зат. геол. Сұрғылт кварц, сұрғылт ттопаз.

РАУШАН¹ [ир. روشن] зат. ө с. **Раушангүл.** Әдемі ашық түсті ал қызыл гүл.

Раушан болды. Гүл-гүл жайнады. **Раушан жүз.** Әдемі, сұлу, келбетті. **Раушан нұр.** Сұлу жүз.

РАУШАН² сын. Анық, ашық.

РАУШАН³ зат. ескі кіт. **Жарық** **РАУШАНГҮЛ** зат. ө с. <лат. goza> Раушангүлділер тұқымдасына жататын биіктігі 10–15 см, сабағы тікенекті, жапырағы қалың, гүлі ірі, хош иісті, қызыл, қызғылт, ақ, сары сәндік бұталар туысы.

Раушангүл тұқымдасы. ө с. <лат. rosaceae> Қос жарнақтыларға жататын бұта, ағаш тәрізді бір не екі жылдық өсімдіктер.

РАУШАНДАЙ сын. Раушан гүліне ұқсас; сұлу, көрікті.

РАУШАНДАН= е т. Әдемілену, көркі асу.

РАУШАН-ДИАГРАММА зат. геол. Қиғаш қабатшалардың, ағыс ірімдері үймектерінің, таужыныстардағы бағдарланған кірікелердің немесе сынықты түйірлердің, жарықшақтардың және т.б. құлау азимуттарының өлшемдерін бейнелейтін график.

РАУЫШ зат. ескі кіт. Тәсіл, әрекет **РАФАКЦИЯ** зат. экон. Шегерім.

РАФИНАД [франц. raffinade] зат. 1. тамақ. Тазаланған шақпақ қант. 2. кен. Сұйықтан шайғындау әдісімен бөлініп алынған ерітінділер.

РАФИНАЦИЯ [франц. raffiner] зат. Тамақ өнімдерін (спирт, өсімдік майлары және т.б.) қоспалардан тазалау; гидратация, қиықылмен өңдеу, сілтілермен бейтараптандыру, дезодорация және т.б.

РАФИНАЦИЯЛА= е т. Тазартылмаған заттарды олардың құрамындағы бөгде қоспалардан ажырату, айыру, аршу.

РАФИНАЦИЯЛАУ Рафинацияла етістігінің қимыл атауы.

РАФТ зат. спорт. Түрі қайыққа ұқсас, үлкен үрілген салы.

РАФТИНГ зат. спорт. Арнайы үрмелі салымен тасқынды тау өзенімен жүзіп жарысатын спорт түрі.

РАХАТ зат. **Рақат.**

Рақат көрсетті. Жақсылық, қызық көрсетті. **Рақатқа бағтты.** Жан тыныштығына, жан қызығына бөленді, қызық дәурен кешті; рақаттанды. **Рақат іздеді.** Жанға жайлы, тыныш өмір тіледі.

РАХАТ-ЛУКУМ зат. тамақ. Крахмалдан, ұннан, жеміс шырындарынан, бадам және т.б. жаңақтар мен қанттан дайындалатын шығыстың тәтті тағамы.

РАХИТ [грек. rhachis] зат. мед. **Мешел** (жас балалардың сүйегіне витаминнің жетпейтіннен болатын ауру).

РАХМАН зат. діни. Алла Тағаланың 99 есімінің бірі. **Рахман** Алла. діни. Алланың бір аты.

РАХМЕТ зат. **Рақмет.**

Рақмет [ризашылық] жаудырды. Үсті-үстіне рақмет айтты. **Рақмет жаусын.** Алғысқа, ілтипатқа ие бол деген мағынада.

РАЦЕМАТТАР зат. хим. Оптикалық белсенділігі жоқ, эквимолекула мөлшерлі энантиомерлер қоспасы.

РАЦЕМИЗАЦИЯ зат. хим. Энантиомерден рацематтың түзілуі.

РАЦИОН [лат. ratio] зат. Адамға я малға белгілі мерзімге берілетін азықтың мөлшері мен құрамы.

РАЦИОНАЛ сын. мат. Бүтін және бөлшек, оң және теріс (сандар).

Рационал бөлшектер. мат. Бүтін және бөлшек, оң және теріс бөлшектер. **Рационал сан.** мат. Нөлден өзгеше бір-біріне бөлуге болатын сан және бөлгенде шыққан нәтиже. **Рационал функция.** мат. Хайнымалысы мен тұрақты шамаларға саны шекті арифметикалық амалдарды (қосу, азайту, көбейту, бөлу) қолданғаннан пайда болған функция.

РАЦИОНАЛДА= е т. Өндіріс барысын жақсарту, өнімді ету, жетілдіру, тиімді қылу.

РАЦИОНАЛДАУ Рационалда етістігінің қимыл атауы.

РАЦИОНАЛДЫ сын. Пайдалы, орынды, тиімді.

РАЦИОНАЛДЫҚ сын. Пайдалы, тиімді. **РАЦИОНАЛИЗАТОР** зат. Өндіріс барысын жақсартумен шұғылданатын адам, жаңашыл.

РАЦИОНАЛИЗАТОРЛЫҚ сын. Түрлі әдісті қолданып, жұмыстың сапасын жақсартушылық, жаңашылдық.

РАЦИОНАЛИЗАЦИЯЛА= е т. Өндіріс орнындағы жұмыс процестерін жетілдіре, жақсарту түсу.

РАЦИОНАЛИЗАЦИЯЛАУ Рационализацияла етістігінің қимыл атауы.

РАЦИОНАЛИЗМ [лат. rationalis] зат. 1. филос. Ойлауды сезім қабылдауынан айырып қарап, танымның бірден-бір бұлағы ақыл деп есептейтін философиялық бағыт. 2. сәулет. Қазіргі ғылым мен техника жетістіктерін жүйелі түрде менгерге отырып, бейнелеу өнеріндегі жаңа ағымдар әкелген пошым тудыру принциптерін архитектурда қолданатын бағыт.

РАЦИОНАЛИСТ зат. *Рационализмді жақтаушы адам.*

РАЦИЯ зат. сөйл. *Радиостансы деген сөздің қысқарған түрі.*

РӘД зат. ескікіт. *Қарсылық.*

РӘКӘФАТ [ар. ركة] зат. діни. *Намаз оқығанда өтелетін діннің шарты, құлшылық етушінің маңдайын жерге (сәждеге) тигізгі арқылы отырып-тұруды қайталау міндеті.*

РӘМІЗ¹ зат. 1. *Белгілі бір адамдар тобы үшін шартты мағынасы бар заттай белгі.* 2. <грек. symbolon> *Айрықша қызметі бар, таңбалардың ерекше түрі.*

Мемлекеттік рәміз. қоғ.-саяси. *Мемлекеттің бірлігін білдіретін және ресми, салтанатты жағдайда қолданылатын ту, елтаңба, әнұран тәрізді айрықша таңбалар.*

РӘМІЗ² зат. ескікіт. *Құпия, айла.*

РӘМІЗДЕМЕ зат. *Символ, астарлы бейне.*

РӘМІЗДІ сын. *Символды, рәміз ғана болатын.*

РӘМІЗДІК сын. *Астарлы, нәзік.*

РӘНЖІ зат. ескікіт. *Қайғы, дерт.*

РӘПАТ [ар. رافة] сын. *Пішін, оң, кейін.*

РӘПИЯ зат. өс. *Теңіз шөбі.*

РӘСМИ сын. сөйл. **Ресми.**

РӘСУА [ар. رسوا] зат. *Орынсыз шашылып-төгілу; ысырап, шығын. // Босқа, текке, қараптан-қарап.*

Рәсуа болды. а) *Босқа шашылды, ысырап болды.* б) *Аяқасты болды, жарамсыз болды.* **Рәсуа ету.** *Шығындау, босқа шашу.* **Рәсуа қылды.** а) *Масқаралады, абыройынан айырды, қорлады.* ә) *Ысырап етті, босқа шашты.* **Рәсуасы шықты.** *Берекесі кетті.*

РӘСУАЛА= е т. *Ысырап қылу, төгіп шашу, шығын жасау.*

РӘСУАЛАН= е т. *Босқа шығындалу, текке қалу.*

РӘСУАЛАНУ *Рәсуалан етістігінің қимыл атауы.*

РӘСУАЛАТ= е т. *Шашқызу, босқа төктіру.*

РӘСУАЛАТУ *Рәсуалат етістігінің қимыл атауы.*

РӘСУАЛАУ *Рәсуала етістігінің қимыл атауы; қорлау.*

РӘСУАЛЫҚ зат. *Ысырап еткендік, ысыраптық.*

РӘСУАСЫЗ сын. *Ысырапсыз, рәсуа етпей, артық шығынсыз.*

РӘСУАШЫЛ сын. *Ысырапқа жол бергіш.*

РӘСІМ¹ [ар. رسم] зат. [лат. caerimonia] 1. *Салт, әдет-ғұрып, дәстүр.* 2. <лат. ritualis> *Белгілі бір әрекетті жария етіп жасаудың қалыптасқан, қоғам түзген тәртібі.*

РӘСІМ² зат. ескікіт. *Сурет, портрет.*

РӘСІМДЕ= е т. *Белгілі бір құжатты заңды күшіне ендіру, заңды ету.*

РӘСІМДЕЙ сын. *Рәсім сияқты, рәсім тәрізді.*

РӘСІМДЕЛ= е т. *Белгілі бір әрекеттің заң күшіне енуі, заңды болып табылуды үшін бекітілуі.*

РӘСІМ-ЗАҢ зат. көне. *Салт, дәстүр, әдет-ғұрып.*

РӘСІМДЕУ *Рәсімде етістігінің қимыл атауы; белгілі бір әрекеттің заң күшіне ендірілуі.*

РӘСІМДЕУСІЗ үст. *Рәсімдемей, заңсыз.*

РӘСІМДІ сын. *Рәсімге сай.*

РӘСІМДІК сын. *Салт-дәстүрлік, әдет-ғұрыптық.*

РӘТ зат. ескікіт. *Қызық, қуаныш.*

РӘУАЯТ зат. көне. **Рауаят.**

РӘУӘТ зат. жерг. **Рәсім, әдет.**

РӘУӘЯТ зат. сөйл. **Рауаят.**

РӘУШ¹ зат. *Сипат, рең, түр.*

РӘУШ² зат. ескі кіт. *Тәсіл, әрекет.*

РӘУШТЕС сын. *Сипаттас, тәріздем, ұқсас.*

РӘУШПТІ сын. *Сипатты, сияқты, тәрізді.* **РДУАН** зат. сөйл. *Бірдуан, үстінде шанақ жақтауы бар шарбақ қоратты үлкен арба.*

РЕАБИЛИТАЦИЯ [лат. rehabilitate] зат.

1. **Ақтау** (*сотталушыға кінәсіз тағылған айып-кінәні жоққа шығару, абыройды қайтарым алу, құқығын толық қалпына келтіру*). 2. *мед. Сауықтыру.*

РЕАБИЛИТАЦИЯЛЫҚ сын. *Созылмалы және ұзақ аурулардан кейінгі денсаулықты қалпына келтіретін, оңдайтын.*

РЕАГЕНТ [лат. reagentis] зат. хим. *Химиялық реакцияға қатысатын заттек.*

РЕАГИН зат. мед. *Тірі ағзада түзілетін және белгілі бір дәрежеде оның аллергиялық реакциясының ерекшелігін анықтайтын анти-телдердің бірі.*

РЕАКАНТТАР зат. хим. *Реакцияның реagentтері мен өнімдерінің жалты атауы.*

РЕАКТИЛАСТАР зат. хим. *Қатаятын олигомерлер негізіндегi пластмассалар.*

РЕАКТИВ зат. хим. *Басқа бір затқа қосқанда химиялық реакция туғызып, бастапқы затты сол құрамынан табуға мүмкіндік беретін зат.*

РЕАКТИВТІ сын. техн. *Сатылап шығатын газдың сертүімен қозғалатын түрі.*

Реактивті тікұшақ. *Көтергіш қалағының айналуы, сол қалақта орнатылған кішігірім реактивті қозғалтқыштар немесе реактивті соллодармен іске асырылатын реактивтік тартқышы бар тікұшақ.*

РЕАКТИВТІК сын. сөйл. **Реактивті.**

Реактивтік қару. өск. *Қозғалтқыштың реактивтік тартылысы есебінен нысанаға жою құралдары жіберілетін қару түрі.*

РЕАКТОР [франц. reacteur] зат. хим. *Әртүрлі типтегі химиялық реакциялар негізінде жұмыс істейтін қондырғы.*

РЕАКТОРЛЫҚ сын. *Реакторға тән, реакторға қатысты.*

РЕАКЦИОНЕР [франц. reactionnaire] зат. *Алдыңғы қатарлы, прогресшіл нәрсенің бәріне жау, кертартпа адам.*

РЕАКЦИЯ¹ [лат. ге – қарсы, actio – іс-әрекет] зат. 1. *физиол. Организмнің сыртқы және ішкі тітіркендіргіштерге әр кезде беретін жауабы.* 2. *хим. Зат құрамының химиялық әсерлестігі.* 3. *хим. Бір заттардың бастапқы заттардан құрамы мен қасиеттері жағынан ерекше басқа бір заттарға айналуы.*

Реакцияның жылдамдық константасы. *физ. Реакцияласқыш заттардың концентрациясы бірге тең болғанда реакция жылдамдығына тең болатын дифференциалдық кинетикалық теңдеудегі пропорционалдық коэффициенті.*

РЕАКЦИЯ² зат. саяси. *Күні бітуге айналған таптардың қоғамдық прогреске жасайтын қарсылығы.*

РЕАКЦИЯЛЫҚ сын. *Қоғамдық дамуға қарсы, кертартпалық.*

РЕАКЦИЯШЫЛ сын. *Кертартпа, қасқанем.*

РЕАЛДЫ сын. 1. *Іске асатын, шын, ақиқат.*

2. *Іс жүзіндегі, нақтылы.* **Реалды бағалау.** *экон. Құнсыздандуды ескергенде анықтаған тауар құнының сандық көрсеткіші.*

РЕАЛДЫҚ сын. *Іске асатын, шындық.*

РЕАЛДЫЛЫҚ зат. *Ақиқатқа жататындық, шындыққа негізделгендік.*

РЕАЛИЗМ [лат. realis] зат. әдеб. *Әдебиет пен өнерде өмір құбылыстарын шынайы қалпында, нақтылық белгілерін сақпай отырып, жинақтап бейнелейтін көркемдік әдіс.*

РЕАЛИСТ зат. әдеб. *Реализмді жақтаушы.*

РЕАЛИСТІК сын. әдеб. *Реализмге тән.* **РЕАЛИТИ-ШОУ** зат. *Белгілі жағдайлар шеңберінде қарастырылатын адамдардың шынайы өмірі мен қарым-қатынасы жазылған үзінділерден тұратын телевизиялық қойылмы, бағдарлама.*

РЕАЛЬГАР [франц. realgar] зат. геол. *Сульфидтер класына жататын минерал.*

РЕАНИМАТОЛОГ зат. мед. *Жансақтау бөлімінің дәрігері.*

РЕАНИМАТОЛОГИЯ [лат. reanimare – тірілту, грек. logos – ілім] зат. мед. *Медицинаның адам организмнің өмірлік маңызды қызметінің баяулауы мен оны қайтадан қалпына келтірудің негізгі заңдылықтарын зерттейтін саласы.*

РЕАНИМАЦИЯ [лат. reanimatio] зат. мед. *Тыныс алу органдары, жүрек және орталық нерв жүйесінің баяулаған не жаңа тоқтаған жұмысын қалпына келтіру, организмді тірілту әрекеті жасалатын аурухананың бөлімі; жансақтау бөлімі.*

РЕАНИМАЦИЯЛЫҚ сын. *Реанимацияға қатысты, соған тән.*

РЕБАБ зат. муз. 1. *Мұсылмандардың шекті аспаптарының жынтық атауы.* 2. *Арабтардың ысқымен ойналатын шекті музыкалық аспабы.*

РЕБАТ¹ зат. сөйл. **Рабат.**

РЕБАТ² зат. экон. *Шегерім, алдын-ала төлеу кезінде тауардың бағасынан шегеру; бөлшек сауда төлемін азайту.*

РЕВАКЦИНАЦИЯ [лат. ге – тағы да, жаңадан, лат. vaccinus – вакцина] зат. вет. *Қайталан вакцина ету.*

РЕВАЛОРИЗАЦИЯ зат. экон. *Қайта айырбастау, қағаз ақшаны алтынға атаулы құны бойынша қайта айырбастау.*

РЕВАЛЬВАЦИЯ [лат. ге – тағы да, жаңадан, франц. valeo – қатыстылығы] зат. қаржы. *Ұлттық валютаның басқа елдердің валютасына қатысты бағамын көтеру.*

РЕВАНШИЗМ [франц. revanchisme] зат. саяси. *Соғыста жеңілгендердің кек қайтаруға құмарлығы, өшпенділік, кекшілдік.*

РЕВАНШИСТ зат. *Есесін қайтару саясатын жүргізуші, өш алушы, кекқұмар адам.*

РЕВАНШИСТІК сын. *Өш алуға құмар-тушылық, кек алушылық.*

РЕВЕРС¹ [лат. reversus] зат. қаржы. *Бір тұлғаның екінші тұлғаға берген жазбаша міндеттемесі; кепілге берілген вексельді сатып алатыны жөніндегі міндеттеме.*

РЕВЕРС² зат. экон. *Шақаның сыртқы беті.*

РЕВЕЛСАЛ зат. экон. *Акциялар мен тауарлардың фьючерстік нарығының дамуы бағытындағы өзгеріс, оны техникалық талдампаздар кесте түрінде ұсынады.*

РЕВЕРСИЯ [лат. reversio] зат. заң. 1. *Азаматтық құқықты бастапқы (алғашқы) иегерге қайтарым беру.* 2. *Аяқасты пайда болған міндеттемені қамтамасыз ету үшін ол өтелгеннен соң кері қайтарылатын, қандай да бір құндылықты кредиторға уақытша бере тұру.*

РЕВЕРТАЗА зат. хим. *ДНҚ синтезінде РНҚ матрицасына қатысатын фермент.*

РЕВИЗИОНИЗМ зат. тар. саяси. Марксизмнің негізгі қағидаларын қайта қарап, бұрмалап теріске шығаруға және сол қағидаларды революцияға қайшы, ғылымға қарсы қағидалармен алмастыру арқылы марксизмді жоюға тырысқан, жұмысшылар қозғалысында марксизмге қарсы болған ағым.

РЕВИЗИОНИСТ зат. тар. саяси. Ревизионизмді жақтаушы, қолдаушы.

РЕВИЗИОНИСТІК сын. Ревизионизмді қолданушылық, соған тән.

РЕВИЗИЯ зат. 1. саяси. Өзгерістер енгізу мақсатымен белгілі бір ілімді яки теорияны қайта қарау. 2. заң. **Тексеріс** (белгілі бір мекеменің қаржы, кадр бөлігін заңға сәйкес әрекет етіп отырғанына тексеру жүргізу).

РЕВИЗИЯЛА = ет. Ревизия жасау, қайта қарау.

РЕВИЗИЯЛАУ Ревизияла етістігінің қимыл атауы.

РЕВИЗИЯЛЫҚ сын. Ревизияға тән.

РЕВИЗОР зат. Тексеру жұмысын жүргізуші адам, бақылаушы.

РЕВКОМ зат. тар. саяси. Революциялық комитет.

РЕВМАТИЗМ [грек. rheu-matismos] зат. мед. **Сарып** (дәнекер тіндерді, негізінен жүрек қаптамыр жүйесі мен буындарды зақымдайтын ауру).

РЕВОКАЦИЯ [лат. revocatio] зат. **Пәрменсіздендіру**. 1. Бұрынғырақ шығарылған өкімді, тапсырманы бұзу, алып тастау. 2. Еліні немесе уәкілетті өкілді өз еліне шақырып алу. 3. Құқықта берілген чекті жою, жоққа шығару жөніндегі чек берушінің ұсынысы.

РЕВОЛЮЦИОНАРИЗМ зат. қоғ. саяси. Төңкерісшілдік.

РЕВОЛЮЦИОНЕР [франц. revolutionnaire] зат. тар. Революция ісіне жан-тәнімен берілген адам, революцияны жақтаушы, төңкерісші.

РЕВОЛЮЦИОНЕР-ДЕМОКРАТ зат. тар. Демократияны жақтаушы революциялық қозғалыстың өкілі.

РЕВОЛЮЦИОНЕРЛІК сын. Революционерге лайық, соған тән.

РЕВОЛЮЦИЯ [франц. revolution] зат. 1. **Төңкеріс** (Дәурені өткен қоғамдық және саяси құрылысты жоюға және жаңа прогрестік қоғам орнатуға әкеліп жеткізетін, түбірлі өзгеріс жасауға ұмтылатын қарулы көтеріліс). 2. ауыс. Прогрессивті дамуға ықпал жасайтын әрекет.

РЕВОЛЮЦИЯЛЫҚ сын. Революцияға қатысы бар, соған тән.

РЕВОЛЮЦИЯШЫЛ сын. совет. 1. Революция жолын кұған, төңкерісшілі. 2. ауыс. Бет-бұрыс жасаушы, бастамашыл.

РЕВОЛЮЦИЯШЫЛДЫҚ зат. совет. Революция жолын кұушылық, төңкерісшілдік.

РЕГАТА [итал. regata] зат. Италияндықтардың ұлттық мерекесі.

РЕГБИ [ағыл. rugby] зат. спорт. Ойыншылар бір-біріне допты аяқ-қолымен беріп ойнайтын командалық ойын.

РЕГЕНЕРАТОР [лат. regenerare] зат. физ. Беттік жылу алмасу үдерісін жүзеге асыратын аппарат.

РЕГЕНЕРАЦИЯ [лат. regeneratio] зат. 1. тех. Пайдаланылған өндіріс бұйымдарын белгілі операциялар арқылы өндіріс үдерісінің бастапқы бұйымдарына айналдыру ісі. 2. биол. Дене мүшелерінің жойылған бөлшектері жасушаларының қалпына келу құбылысы.

РЕГЕНЕРАЦИЯЛЫҚ сын. Регенерацияға тән, соған қатысты.

РЕГИОН [ағыл. region] зат. Аймақ, белгілі бір елге, облысқа я бірнеше мемлекетке тиісті жер.

РЕГИОНАЛДЫҚ [лат. regionalis] сын. **Аймақтық** (белгілі бір елге, облысқа я бірнеше мемлекетке қатысы бар).

РЕГИПОТЕКАЦИЯ зат. экон. Бағалы қағаздар делдалының делдалдық қарызды қамтамасыз ету үшін клиенттің банкідегі маржалық шотына кепілсалым салуы.

РЕГИСТР [нем. Register] зат. 1. Бухгалтерлік есеп пен іс жүргізуде кеңінен қолданылатын тізім. 2. муз. Музыкалық аспап немесе өнші дауысының белгілі бір биіктікте орналасқан дыбыс диапазонының бөлігі.

РЕГИСТРАТОР [нем. Registrator] зат. Тіркеуші мекемеге келген кісілерді тіркеп жазып отыратын қызметкер.

РЕГИСТРАТОРЛЫҚ сын. Қағазға тіркеушілік, тізімдеушілік.

РЕГЛАМЕНТ [франц. reglement] зат. 1. ресми. Мәжілісті жүргізудегі келісілген уақыт мәлішері, жүргізу тәртібі. 2. Қандай да бір мемлекеттік орган мен оның құрылымдық бөлімшелері қызметінің ішкі тәртібін реттейтін ереже. 3. Халықаралық конгрестердің актілері.

РЕГЛАМЕНТТЕУ [франц. reglementer] зат. кұқық. Құқықтық қарым-қатынастарға қатысушыларға дәйекті заңдық құқықтары мен міндеттерін беру арқылы құқықтық ұйымдастыру тәсілі.

РЕГЛАМЕНТТЕУШІ зат. Реттеуші, тізімдеуші.

РЕГРЕСС [лат. regressus] зат. Дамудың кері кетіп құлдырауы, кері шегінушілік, кері шегініс.

РЕГРЕССАНТ зат. экон. Кері талап қоюшы.

РЕГРЕССАТ зат. экон. Кері талап қойылушы.

РЕГРЕССО зат. экон. Кері талап.

РЕГРЕССИВТІ сын. **Регрестік**.

Регрессивті талап. Регрестік талап.

РЕГРЕСТІК сын. **Регреске** тән, кері кетуші.

Регрестік талап. заң. Азаматтық құқық пен істе борышкердің кінәсінен үшінші тұлғаға төлеген ақсилай сомасын (немес басқалай мүлкітік қазынасын) кері қайтару туралы кредитордың талабы.

РЕГУЛЯТОР [лат. regulare] зат. тех. Реттеуші тетік.

РЕГУРГИТАЦИЯ зат. Жұтыну қабілетінің бұзылуы салдарынан ауызға түскен азықтың өңештен жұтқынышақ пен танауға кері оралуы.

РЕДАКТОР [лат. redactus] зат. Баспада, радиохабар мен телевизияда мәтінді әдеби тілдің стильдік нормаларына түсіріп өңдеуші, қоғамдық-саяси бағытқа сай етіп сараптаушы қызметкер, газет-журнал редакциясының басшы қызметкері.

РЕДАКТОРЛЫҚ зат. Редактор болушылық, редакция ісімен шұғылданушылық.

РЕДАКЦИЯ [франц. redaction] зат. 1. баспа. Кітап, газет, журналдарды, басқа да баспа материалдарын өндіріске әзірлейтін ұжым, мекеме. 2. Редакторлық ұжым орналасқан үй.

Редакция алқасы. Кітап, газет-журнал шығарушылардың жауапты тобы, шығармашылық топ.

РЕДАКЦИЯЛА = ет. Авторлық шығарманы баспасөзде, радиода, телевизияда жариялауға әзірлеу, түзетіп жөндеу, өңдеу.

РЕДАКЦИЯЛАН = ет. Авторлық шығарманың өңделуі, түзетулігі.

РЕДАКЦИЯЛАНУ Редакциялан етістігінің қимыл атауы.

РЕДАКЦИЯЛАУ Редакцияла етістігінің қимыл атауы.

РЕДАКЦИЯЛЫҚ сын. Редакцияға қатысы бар, соған тән.

Редакциялық алқа. сөйл. Редакция алқасы.

РЕДЕЗИНТЕРМЕДИАЦИЯ зат. экон. Делдалдарды іске тарту.

РЕДЕМАРКАЦИЯ зат. Мемлекеттік шекарадағы шекара белгілерін қалпына келтіру.

РЕДЕМПЦИЯ зат. экон. Редемпция борышқорлық базалы қағаздар не артықшылықты акциялар шығарылымын атаулы күні бойынша төлем мерзімі басталғанға дейін не басталған бойда сатып алу.

РЕДИА зат. вет. Асқазаны әбден дамыған, өздігінен қоректеніп, жылжи алатын балапан құрт.

РЕДИФ зат. әдеб. Таяу және Орта Шығыс поэзиясындағы өлең жолдарының ұйқасынан кейін қайталанып отыратын бір немесе бірнеше сөз.

РЕДИЯ зат. Терматодтардың екінші дернәсілдік кезеңі.

РЕДКОЛЛЕГИЯ зат. Редакция алқасы, газеттер мен журналдарды, кітаптарды шығару қызметін ұжым болып басқару органы.

РЕДОКСМЕТРИЯ зат. хим. Тотығу-тотықсыздану реакцияларының қолданылуына негізделген титриметрлік талдау әдістерінің тобы.

РЕДУКТОМЕТРИЯ зат. хим. Титрант ретінде тотықсыздандырылған ерітінділері қолданылатын титриметриялық талдау әдісі.

РЕДУКТОР зат. хим. 1. Газ, бу немесе сұйықтың қысымдарын тұрақты қалыпты ұстауға және төмендетуге арналған қондырғы. 2. Талдаулық химияда қолданылатын тотықсыздандырыштармен толтырылған колонка.

РЕДУКЦИЯ [лат. reductio] зат. 1. биол. Дене мүшелерінің күрделіліктен қарапайым түрге қарай дамуы, шөгуі. 2. [лат. reductio] лингв. Екпінсіз дауысты дыбыстардың түсіріліп айтылуы, буын түрлерінің айтылу сазына қарай дыбыстың артикуляциялық және акустикалық сипатының өзгеруі.

Редукциялық клапан. тех. Қысымды төмендету немесе тұрақты ұстау үшін қолданылатын клапан.

РЕДУКЦИЯЛАН = ет. терм. Редукцияға ұшырау; кішірею, шөгу.

РЕДУКЦИЯЛАНУ Редукциялан етістігінің қимыл атауы.

РЕДУКЦИЯЛЫҚ сын. Редукцияға қатысты.

РЕДУЦЕНТТЕР зат. Өлі органикалық заттарды қорек ретінде пайдаланып, оларды қарапайым заттарға айналдыратын немесе минерализация процесіне ұшырататын организмдер; деструкторлар.

РЕДУСКАУРАТ зат. экон. Банкіде дисконтталған қысқа мерзімі борышқорлық құржат.

РЕЖИССЕР [франц. regisseur] зат. өнер. Драмалық немесе музыкалық шығарманы қоятын, көркем фильмдерді түсіретін театр, кино қызметкері, көркемдік жағын басқарушы, ұйымдастырушы.

РЕЖИССЕРЛІК зат. Режиссерге тән, режиссерге қатысты.

РЕЖИССЕРШЕ сын. өнер. Режиссер сияқты, режиссерге ұқсас.

РЕЖИССУРА зат. өнер. Режиссерлік туынды, режиссерлік еңбек.

РЕЖИССУРАЛЫҚ сын. өнер. *Режиссураға қатысты, соған тән.*

РЕЖИМ [франц. regime] зат. 1. Мемлекеттік құрылыс, басқару түрі. 2. Жұмыстың, демалыстың, тамақтанудың, ұйқының нақты белгіленген тәртібі. 3. Белгілі бір мақсатқа жету үшін орнатылған ережелердің, шаралардың, нормалардың жиынтығы.

РЕЗЕКЦИЯ [лат. resectio] зат. *Кесіп тастау, сылып тастау, белгілі бір органның зақымданған бөлігін операция жасап алып тастау.*

РЕЗЕҢКЕ [ор. резинка] зат. 1. Каучукты вулкандау жолымен алынған иінді материал. 2. Каучукты вулкандау жолымен алынған материалдан істелген нәрсе. 3. хим. Арнайы қосымшалары бар вулкандалан көксағыз негізіндегі серпінді созылғыш композициялық материал.

Резеңке доп. *Резеңкеден жасалған доп. Резеңкелі қоспа.* хим. Көксағызды арнайы ион-гидриенттермен араластыру арқылы алынатын біртекті пластикалық масса.

РЕЗЕҢКЕЛЕУ зат. хим. *Ұнтақтау процестерінен бастап кейбір құралғылардың кен түйіршіктерімен түйіскенде тез қажалып, тозатын беттерін резеңкемен қаптау немесе кейбір бөлшектерді резеңкеден құйып жасау.*

РЕЗЕРФОРДИЙ зат. хим. *Табиғатта кездеспейтін радиоактивті металл, өте белсенді жасанды синтезделген элемент.*

РЕЗЕРВ [лат. reservare] зат. 1. Заттардың қоры; шығатын жері, қайнар көзі. 2. Әск. Запастағы әскер, әскери адам.

РЕЗЕРВАТ зат. *Табиғи комплекстің басты объектісі болып саналатын белгілі бір элементін қорғауға алған қорық секілді қорғалатын территория.*

РЕЗЕРВАЦИЯ [лат. reservare] зат. *Белгілі бір елдің байырғы халқын күштеп қоныстандыру үшін бөлінген, тіршілік етуге қолайсыз аймақ.*

РЕЗЕРВАЦИЯЛА ет. саяси. *Қолайсыз аймаққа күштеп қоныстандыру.*

РЕЗЕРВАЦИЯЛАУ саяси. *Резервацияла етістігінің қимыл атауы.*

РЕЗЕРВИСТ зат. Әск. *Міндетті әскери қызметкер.*

РЕЗЕРВТІК сын. *Қордағы. Резервтік валюта. Резервтік капитал.*

РЕЗЕРВУАР [франц. reservoir] зат. *Сұйық заттар, газдар сақтайтын қомақты ыдыс.*

РЕЗЕРПИН [лат. reserpinum] зат. фарм. *Гипертония ауруына қарсы қолданылатын дәрі.*

РЕЗИДЕНТ [лат. residents] зат. дипл. *Белгілі бір елде тұрақты орналасқан шетелдік дипломатиялық үкілі.*

РЕЗИДЕНТТІ: резидентті том. н.н.ф. <ағыл. resident volume> *Жүйелік каталог пен операциялық жүйенің ядросы орналасқан том.*

РЕЗИДЕНЦИЯ [лат. residents] зат. дипл. *Мемлекет басшысының, жоғары лауазым иесінің қызмет орны, мекенжайы.*

РЕЗИЛДЕР зат. хим. *Кастор майы негізіндегі кетейтін алкидті шайырлар.*

РЕЗИНА зат. *Резеңке.*

РЕЗИНКА зат. *Резеңке.*

РЕЗИСТ зат. *Сәулелену әсеріне сезімтал органикалық материал.*

РЕЗИСТЕНТТІЛІК зат. *Биологиялық, химиялық, химиялық агенттердің тигізетін әсерықпалдарына төтеп беру.*

РЕЗИСТИВИМЕТРЛІК: резистивиметрлік өлшемдер. геол. *Бұрғылау ертіндісінің меншікті электрлік кедергісінің мөлшерін анықтау мақсатында жүргізілетін өлшемдер.*

РЕЗИСТОР [ағыл. resistor] зат. физ. *Электр тізбегінің әртүрлі тармақтарындағы ток күші, кернеуді шектеу немесе реттеу үшін қолданылатын радиотехникалық немесе электртехникалық бұйым.*

РЕЗОЛЮЦИЯ зат. кіт. *Жиналыста, мәжілісте талқылау нәтижесінде қабылданған шешім.*

РЕЗОНАНС зат. 1. физ. *Дыбыстың амплитудасының артуы, жақсы естілуі.* 2. *Дыбысты күшейтетін, жақсы естіретін сипат, мекеме, орынжайдың ыңғайлылығы.*

РЕЗОНАТОР [лат. resonare] зат. тех. *Дыбысты күшейтетін құрал.*

РЕЗОРБИЦА [лат. resorbere] зат. вет. *Дәрі-дәрмектің тері, ет, өкпе, ішек-қарын арқылы денеге енуі.*

РЕЗОРЦИН¹ зат. мед. *Су мен спиртте ерігіш, иіссіз, тәттілеу дәмі бар, ақне ақшыл дәрі.*

РЕЗОРЦИН² зат. хим. *Бояғыштар, шайырлар өндірісінде антисептик ретінде т.б. қолданылатын диоксисензолдың метализомері.*

РЕЗУС-ФАКТОР зат. биол. *Адамдар мен мақарезус маймылының (атауды осыған байланысты) эритроциттерінің құрамында болатын антиген.*

РЕЗЮМЕ [франц. resume] зат. кіт. *Түйіндеме.* 1. *Айтылған не жазылған сөз, баяндаманың қысқаша мазмұндамасы, тоқетері.* 2. *Жұмысқа орналасушының не жоғары оқу орнына құжат тапсырушының өмірбаяны, тәжірибесі, білімі жайлы нақты мәлімет берілетін қысқаша жазбасы.*

РЕЙГАНОМИКА зат. экон. *АҚШ әкімшілігінің 1981-88 жылдары Р.Рейган президент болған кезде жүргізілген экономикалық саясаты.*

РЕЙНВАЗИЯ [лат. ge... - тағы да, жаңадан, invasio - ену] зат. *Ауру тудыру қабілеті бар қарапайым жәндіктердің денеге екінші қайтара енуі.*

РЕЙНЖИНИРИНГ зат. экон. 1. *Жұмыс істеп тұрған объектіде бұрын іске асырылған техникалық шешімдерді жаңғырту қызметі;* 2. *Инцирингінің неғұрлым жоғары деңгейге көтеру жолымен кәсіпорынды, компанияны, фирманы сауықтыру.*

РЕЙНИНГ зат. спорт. *Солтүстік Америкадағы ковбойлардан тараған ат спортының түрі.*

РЕЙНКАРНАЦИЯ¹ зат. экон. *Бағалы қазандарды белгілі бір мерзімде басқа нысанға ауыстыру.*

РЕЙНКАРНАЦИЯ² дін. *Шығыс діндеінде: жанның жаңа тәнде қайта жаңғырылуы.*

РЕЙНТЕГРАЦИЯ зат. қоғ.-саяси. *Қайта ыңғайласу.*

РЕЙНТЕРМЕДИАЦИЯ зат. экон. *Ақшалай қаражаттың бәсекелесуші бейбанкілік қаржы институттарын банклерге, басқа да депозиттік мекемелерге құйылуы.*

РЕЙД [ағыл. raid] зат. 1. Әск. *Жауынгерлік әрекеттер жүргізу үшін әскер бөлімдерінің жаудың тылына кіріп кетуі.* 2. *ауыс. Тұтқыылдан жүргізілетін тексеру ісі.*

РЕЙКА зат. *Жұқа, жіңішке ағаш тақтай.*

РЕЙС [нем. Reise] зат. көлік. *Белгілі бір маршрут бойынша кемелің, ұшақтың, автобустың жүретін жолы.*

РЕЙТАРЛАД [нем. Reiter] зат. тар. 16-17 ғғ. *Еуопа мен Ресейдегі жалдамалы атты полк.*

РЕЙТЕР зат. *Таразының ілмешегі.*

РЕЙТИНГ [ағыл. rating]h зат. 1. қоғ. өлеум. *Белгілі қайраткердің (саясат, мәдениет т.б. саласындағы) танымалдылық деңгейі.* 2. спорт. *Ойындардың нәтижелеріне орай*

өзгеріп отыратын шахматшының жеке сандық көрсеткіші. 3. *Спортшылар немесе спорт командаларының өзара күш арасалмағы.* 4. п е л. *Жоғары оқу орындарында студент білімін бағалау тәсілдерінің бірі.*

РЕЙТИНГТІК сын. кіт. *Рейтингке тән, рейтингке қатысты.*

РЕКАМБИО зат. экон. *Вексельді төлеген тұлғаның вексель бойынша міндетті тұлғалардың біріне вексель (кері тратта) түрінде ресімделуі мүмкін талабы.*

РЕКАПИТУЛЯЦИЯ зат. экон. *Салыстыру, айтылғанды қысқаша қайталау.*

РЕКАПТУРА зат. экон. *Бір тараптың активтерді иеленудің бірқатар үлесін кері қайтарып алуына мүмкіндік беретін уағдаластық шарт.*

РЕКВЕРЕНТ зат. экон. *Вексельге наразылық білдіруді талап етіп, нотариусқа жүгінген вексель иесі.*

РЕКВИЕМ [лат. requiem] зат. муз. *Қайғылы, қаралы, мұңды сарындағы әдеби музыкалық шығарма.*

РЕКВИЗИТ [лат. requisitum] зат. заң. *Шынайылығын таныту үшін құжаттарда (мысалы, келісімшарттарда) мазмұдалуға тиіс міндетті мәліметтер.*

РЕКВИЗИЦИЯ [лат. requisitio] зат. экон. 1. *Мемлекеттік немесе қоғамдық мүдделер үшін мүлкті меншік иесінен алу тәсілі.* 2. *Құнын төлей отырып, мемлекеттің немесе қоғамның мүддесі үшін меншік иесінің мүлкін мемлекеттің алып қоюы.*

РЕКВИЗИЦИЯЛА ет. құқық. *Жеке меншіктің мүлкін мемлекет қерегіне еріксіз алу.*

РЕКВИЗИЦИЯЛАН ет. *Жеке меншік мүлкінің мемлекет қерегіне еріксіз алынуы.*

РЕКВИЗИЦИЯЛАУ *Реквизициялау етістігінің қимыл атауы.*

РЕКВИРЕНТ зат. экон. *Белгілі бір заңды себептермен вексельге наразылық білдіру жөнінде сот органдарына немесе нотариусқа жүгінген вексель ұстаушы.*

РЕК-ДЖОБИНГ зат. экон. *Ірі сауда орталығы.*

РЕКЛАМАЦИЯ [лат. reclamatio] зат. экон. *Өнімді жеткізушінің, жұмыстарды орындаушының, қызметтерді көрсетушінің (мердігердің, сатушының) кінәсынан орындалу барысында анықталған ақауларға байланысты саптып алушының оларға қоатын кінәрат-талабы.*

РЕКОМЕНДАЦИЯ [лат. recommendatio] зат. *Қолдау хат.*

РЕКОНВЕРСИЯ [лат. reconvertio] зат. тар. *Халықшаруашылығы соғыс аяқталғаннан кейін бейбіт уақыттағы өнім өндіруге көшіру.*

РЕКОНСИГНАЦИЯ зат. экон. *Тасымалдауға қабылданған не тасымалдану үстіндегі жүкті алу құқығын басқа жүк алушыға табыстау.*

РЕКОНСТРУКЦИЯ [лат. reconstructio] зат. *Бір нәрсені жаңаша қайта құру, қайта жабдықтау, өзгерту ісі.*

РЕКОНСТРУКЦИЯЛА ет. *Белгілі бір құрамды қайта құру, жабдықтау, өзгерту.*

РЕКОНСТРУКЦИЯЛАН ет. *Қайта құрылу, қайта жабдықтау, өзгерту.*

РЕКОНСТРУКЦИЯЛАНУ *Реконструкциялану етістігінің қимыл атауы.*

РЕКОНСТРУКЦИЯЛАУ *Реконструкциялау етістігінің қимыл атауы.*

РЕКОРД зат. кіт. *Еңбекте, спортта қол жеткен ең үздік, ең жоғары табыс.*

Рекордтар кестесі спорт. *Жарыста өткізу жағдайы белгіленген тәртіпке сай келген*

жағдайда объективті түрде тіркеу жасалған әлдебір спорт түрінен сол уақыттағы ең жоғары көрсеткіштердің (рекордтың) тізбесі. **Рекордтар кітабы** спорт. Жоғары спорт көрсеткіштерін тіркеу үшін спорт ұйымдарында болатын кітап.

РЕКОРДТЫҚ сын. кіт. Рекорд боларлық, үздік.

Рекордтық нәтиже. Ең жоғарғы нәтиже, жетістік. **Рекордтық салмақ,** спорт. Зіл-темірдің, ресми рекордтан асып түсетін салмағы.

РЕКОРДШЫ зат. Үздік табысқа жетуші, рекорд жасаушы.

РЕКРЕАЦИЯ зат. геогр. Адамдардың денсаулығы мен еңбекке қабілетін табиғат аясында, туристік саяхат арқылы қалпына келтіру.

РЕКРЕАЦИЯЛЫҚ сын. Рекреацияға тән. **Рекреациялық қорлар,** геогр. Адамдардың денсаулығын қалпына келтіруге ықпал етіп, дұрыс демалу үшін жағдай туғызатын қорлар.

РЕКРЕДИТИВ зат. экон. Банктің өз корреспондентіне аккредитивтің күшін жою немесе кері қайтару жөніндегі өкімі.

РЕКРИМИНАЦИЯ зат. экон. Бір-бірін айыптау.

РЕКРИЦИЯ зат. экон. Ақианы қабылдау не беру жөніндегі жазбаша тапсырма.

РЕКТА-ЧЕК зат. экон. Мәтінінде «Осы адамның бұйрығы бойынша төле» деген жазуы бар атаулы чек.

РЕКТИФИКАЦИЯ [лат. rectificatio] зат. хим. Бірнеше құрам бөліктен тұратын сұйық қоспаларды бөлу әдісі.

РЕКТОР [лат. rector] зат. пед. Жоғары оқу орнының басшысы.

РЕКТОРАТ зат. пед. Жоғары дәрежелі оқу орындарының басшы, жетекші тобы.

РЕКТОРЛЫҚ зат. Ректор қызметін атқару міндеті.

РЕКТА-ВЕКСЕЛЬ зат. экон. Атаулы вексель, вексель беруші вексельдің үшінші біреуге берілуіне тыйым салады деген мағынаны білдіретін «Бұйрық бойынша» деген жазуы бар вексель.

РЕКУЛЬТИВАЦИЯ зат. егіншар. Жердің құнарлылығын, өнімділігін қалпына келтіру.

РЕКУЛЬТИВАЦИЯЛАУ зат. егіншар. Жердің құнарлылығын қалпына келтіру үдерісі.

РЕКУПЕРАЦИЯ зат. экон. Ақциялар бағамы күрт төмендегеннен кейін қалпына келтіру; өндіріс қалдықтарын қайта пайдалану.

РЕКУРС зат. экон. Негізгі борышқор өзінің несиесін қайтара алмайтын болса, несиегердің кепілгерден борышты төлеуді талап ету құқығы.

РЕЛАКСАЦИЯ [лат. relaxatio] зат. хим. Сыртқы әсерден туган жүінің тепе-теңдіксіз күйден термодинамикалық тепе-теңдік күйге өту процесі.

РЕЛЕ [франц. relais] зат. техн. Мәшинені әлсіз тоқтың жәрдемі арқылы күшті токқа қосатын электраспабы.

РЕЛИКТ [лат. relictum] зат. Ескі замандардан сақталған зат; қалдық.

Реликт түбір. лингв. Байырғы, көне түбір.

РЕЛИКТІЛІК сын. Реликтіге тән, реликтіге қатысты.

РЕЛЬЕФ [франц. relief] зат. геогр. Жер бетінің ой-қыры; құрлық беті және мұхит түбі бедерлерінің жиынтығы.

РЕЛЬС [ағыл. rails] зат. көлік. Үстінен пойыз, трамвай т.б. жүретін екі болат білеуден жасалған бұйым.

РЕЛЬСФОРМАЛАР зат. тех. Болшек-

терден жиналып, негізгі темір тетік арқылы бекітілетін пішіндер.

РЕЛЯТИВИЗМ [лат. relativus] зат. филос. Дүниедегі барлық заттар мен құбылыстар өзара салыстырмалы қатынаста ғана болатынын негіздейтін әдіснамалық қағида.

РЕЛЯТИВИСТІК [лат. relativus] сын. филос. Релятивизмге тән, релятивизмге қатысты.

РЕЛЯТИВТЕНДІРУ зат. Ғылымды тек әртүрлі, оның ішінде дін де ақиқаттарды тану процесі деп қарайтын неоканттық геосеологиялық үлгі.

РЕМА [грек. rhema] зат. лингв. Сөйлемдегі жаңа нәрсе туралы хабарлайтын актуалды мүшелеу компоненті.

РЕМАЗОЛДАР зат. хим. ГФР-да шығарылатын целлюлозалы және нәруызды талшықтарға арналған белсенді бояғыштардың саудадағы атауы.

РЕМАРКА¹ [франц. remarque] зат. әдеб. Автордың пьеса жөнінде жазған түсініктері, ескертпелері.

РЕМАРКА² зат. экон. Сауда кітабындағы, шоттағы ескерту, жазба немесе белгі.

РЕМАРКЕТИНГ зат. экон. Тауарлардың барлық түрлеріне және кез келген уақыт кезеңіне тән сұранымның төмендеуі жағдайындағы маркетинг.

РЕМБЛЕР зат. өс. Жабайы жоңышқа мен сивырқоңышқаның эспарцеттің арасынан шыққан, көпжылдық будан шөп.

РЕМЕДИУМ зат. экон. Шақа салмағы мен сынамасының белгіленген нормадан заңда рұқсат етілген ауытқуы.

РЕМИГРАНТ зат. экон. Атамекеніне қайтып оралған адам.

РЕМИЗ зат. экон. Маклер мен бағалы қағаздарды сатып алушы арасында жүруші адамға биржа маклері төлейтін комиссиялық сыйақы.

РЕМИЗА зат. экон. Биржа делдалы мен бағалы қағаздарды сатып алушы арасында жүрген делдалға биржа делдалы төлейтін сыйақы.

РЕМИНИСЦЕНЦИЯ [лат. reminiscencia] зат. әдеб. Көркем мәтінде, көбінесе өлеңде кездесетін басқа бір шығарманы еске түсіретін нышан.

РЕМИССА зат. экон. 1. Борышқор өз елінде ұлттық валютаға сатып алып, берешекті өтеу үшін шетелдік несиегерге жіберетін чек. 2. Шот бойынша төлем сомасын аз жағына қарай дөңгелету есебімен жасалған шегерім.

РЕМИССИЯ зат. экон. Шот бойынша төлем сомасын азайту жағына коммерциялық дөңгелектеу.

РЕМИТЕНТ зат. экон. Атына аударма вексель жазылған адам.

РЕМИТЕНТ-БАНК [ағыл. remitting bank] зат. қаржы. Инкассоға тапсырыс қабылдаушы банк.

РЕМИТЕР зат. экон. Вексель беруші.

РЕМИТТЕУ зат. экон. Берешекті шетел валютасымен өтеу тәсілі.

РЕНАТТАР зат. хим. Ренийлі қышқылдың H₂ReO₄ тұздары.

РЕНДЖ зат. экон. Жағалаудың көрсетілген бөлігіндегі порттардың қатары.

РЕНДИТ зат. экон. Бағалы қағаздар табыстылығының салыстырмалы көрсеткіші.

РЕНЕССАНС [франц. renaissance] зат. мәд. Қайта өркендеу дәуірі.

РЕНЕССАНСТЫҚ зат. Ренессансқа тән, ренессансқа қатысты.

РЕНЖУ Ренжі етістігінің қимыл атауы.

РЕНЖУЛІ сын. Кабағы қатыңқы, келюлі, қынжылылуы.

РЕНЖУШЛІК зат. Көңілсіздік, келюшілік.

РЕНЖІ= е.т. Келю, қана болу, қынжылу.

РЕНЖІГІШ сын. Өкпелегіш, жабырқағыш, налығыш.

РЕНЖІҚІРЕ= е.т. Риза болыңқырамау, кейіңкіреу, қынжылыңқырау.

РЕНЖІҚІРЕУ Ренжіңкіре етістігінің қимыл атауы.

РЕНЖІС= е.т. Өзара келю, көңілін қалдыру, риза болмау.

РЕНЖІСУ Ренжіс етістігінің қимыл атауы.

РЕНЖІТ= е.т. Өкпелету, кейіту.

РЕНЖІТІР= е.т. Өкпелеттіру, кейіту.

РЕНЖІТУ Ренжіт етістігінің қимыл атауы.

РЕНИЙ зат. мин. Платина тәрізді ақ түсті металл.

РЕНИТТЕР зат. хим. Рений (IV) гидроксидінің туындылары.

РЕНОВАЦИЯ зат. экон. Табиғи және сапалық тозуы салдарынан өндірістен машиналарды, жабдықтарды, құралдарды жаңа негізгі құралжабдықтармен ауыстырудың экономикалық процесі.

РЕНОМЕ зат. экон. Біреу туралы, фирма туралы қалыптасқан пікір.

РЕНТА [нем. Rente] зат. экон. Өндірістік қызметті жүзеге асырмай-ақ жүйелі түрде алынатын капиталдан, мүліктен, жерден түсетін табыс, кіріс, өнім.

РЕНТАЛЫҚ сын. Рентаға тән.

Ренталық қарыз. Облигациялардың ұстаушысына тұрақты кесімді табыс беруге кепілдік беретін, бірақ борыштың капиталдық сомасын уағдаласылған мерзімде қайтару міндеттемесін мойнына алмайтын мемлекеттік қарыз.

РЕНТАБЕЛЬДІ [нем. Rentabel] сын. экон. Пайдалы, тиімді, табысты.

РЕНТАБЕЛЬДІК зат. экон.

Рентабельлік.

РЕНТАБЕЛЬДІЛІК зат. экон. Тиімділік, өнімділік, табыстылық.

РЕНТГЕН [нем. Röntgen] зат. 1. физ. Рентген және гамма сәулелері экспозициялық дозасының жүйеден тыс бірлігі. 2. мед. Рентген сәулесі арқылы көретін, науқастың ішкі ағзаларын түсіретін аппарат.

Рентген құрылымдық талдау. физ. Үлгі арқылы өткен рентген сәулелерінің дифракция көрінісін зерттеп, қатты денелердің атомдық-молекулалық құрылымын анықтайтын талдау әдісі.

РЕНТГЕНДІК сын. физ. Рентгенге қатысты бар, соған тән.

РЕНТГЕНОГРАММА зат. физ. Рентген сәулесі арқылы үлгідеу түсірілген кескін.

РЕНТГЕНОЛОГ зат. мед. Рентгенология жайын білетін маман дәрігер.

РЕНТГЕНОЛОГИЯ зат. физ. Рентген сәулесін қолдану жайлы ғылым.

РЕНТГЕНОЛОГИЯЛЫҚ сын. мед. Рентгенологияға қатысты, соған тән.

РЕНТГЕНОТЕРАПИЯ зат. мед. Рентген сәулесімен емдеу әдісі.

РЕНТГЕНСПЕКТРЛІК: рентгенспектрлік талдама. Тауысқынстардан дайындалған сынама ұнтақтарына кіретін элементтердің өте аз мөлшерлерін анықтап, олардың сандық өлшемін нақтылайтын талдау тәсілі.

РЕНТГЕНФАЗАЛЫҚ: рентгенфазалық талдау. хим. Рентген сәулелерінің дифракциясын зерттеуге негізделген, кристалдық үлгілердің фазалық құрамын анықтайтын сандық және сапалық талдау.

РЕНТИНГ зат. экон. *Мәшинелер мен жабдықты жалгердің кейін сатып алуы құқығынсыз қысқа мерзімге жалға алуы.*

РЕНШ зат. *Бір нәрсеге риза болмаудан, көңіл қалудан туған кейіс, өкпе, қынжылыс.*

РЕНШСІЗ сын. *Өкпе-наласыз, кейіссіз, ренжусіз.*

РЕНШТІ сын. *Жабырқаңқы, ренжулі, қамығыңқы, қынжылулы, көңілсіз.*

РЕҢ¹ [ир. رنگ] зат. 1. *Келбет, түр, түс, оң, шырай (адамға қатысты).* 2. *Заттың, нысанның түсі, түрі.*

Рең берді. *Шырай берді, оң берді. Реңі бұзылды.* а) *Өңі қашты, жүзі тайды.* ә) *Ауызбіршілігі мен ынтымағы, тұтастығы мен діліне нұқсан келді. Реңі [сұсы] қашты.* а) *Күн райы бұзылды.* ә) *Өңі бұзылды, түсі қашты.*

РЕҢ² зат. ескі кіт. *Жақсы, ұлы адам деген мағынада.*

РЕҢДЕН = ет. *Реңі кіру, ажарлану, әрлену.*

РЕҢДЕНУ *Реңден етістігінің қимыл атауы.*

РЕҢДЕС сын. *Түстес, өңдес, пішіндес.*

РЕҢДІ сын. *Өңді, ажарлы, реңдес.*

РЕҢК [ир. رنگ] зат. 1. *Түр, түс; рең.*

2. *ауыс. лингв. Тіл бірліктер түрленіміндегі аздаған мағыналық ерекшелік, сол ғана өзгешелік.*

РЕҢСІЗ сын. *Түссіз, өңсіз, түрсіз, кейінсіз, пішінсіз.*

РЕОЛОГИЯ зат. геол. *Заттың аққыштығы жайлы ғылым, физикалық механиканың саласы.*

РЕОИГНИМБРИТ зат. геол. *Лаваға ұқсайтын қия бетте қалыптасатын игнимбрит.*

РЕОЛОГИЯ зат. хим. *Нақты денелердің пішінсіздік қасиеттерін зерттейтін ғылым.*

РЕОМОРФИЗМ [грек. rheos – ағу] зат. геол. *Сұйық фазаның шамалы қатысуымен не онсыз таужыныстың механикалық жоғары жылжымалылығына байланысты сығылып пластикалық ағуы және қоршаған таужыныстарға енуі.*

РЕОПЕКЦИЯ зат. хим. *Пішінсіздену жылдамдығы тұрақты болғандағы полимердің тұтқырлығының өсуі.*

РЕПАРАЦИЯ [лат. reparatio] зат. саяси. *Соғыстың шығуына кінәлі болған мемлекет жеңілгенде, соғыстың барысында өзі келтірген зиянды жеңген мемлекетке толық немесе ішінара төлеуі.*

РЕПАРАЦИЯЛЫҚ сын. *Репарацияға қатысты, соған тән.*

РЕПАРТАЦИЯ зат. экон. *Ақшалай соманы мүдделері ортақ адамдардың арасында бөлу.*

РЕПАТРИАНТ [ағыл. repatriate] зат. қоғ.-саяси. *Репатриация бойынша отанына оралған адам, оралман.*

РЕПАТРИАЦИЯ зат. қоғ.-саяси. *Соғыс тұтқындарын, қуғын-сүргіннен қашып қоныс аударғандарды соғыстан кейін Отанына қайтару ісі.*

РЕПЕЙНИК [ор.] зат. өс. *Ошаған.*

РЕПЕЛЛЕНТ [лат. repellens] зат. мед. *Маса, шіркей, қара сона сияқты кісі шағатын жәндіктерді жолатпайтын препараттар.*

РЕПЕЛЛЕНТТЕР [лат. repellens] зат. вет. *Буынақтыларды жолатпау мақсатымен қолданылатын заттар (гексамид, диметилфталат, димитолуамид, т.б.).*

РЕПЕРТУАР [франц. repertoire] зат. өнер. *Әншілердің, музыканттардың, әртістердің негізгі, ұдайы орындайтын шығармалары, ролдері.*

РЕПЕРТУАРЛЫҚ [франц. repertoire] сын. өнер. *Репертуарға арналған, соған тән.*

РЕПЕТ [ар. رافة] сын. *Әлпет, түр, түс, өң.*

РЕПЕТИТОР зат. кәсіп. *Жоғарғы оқу*

орындарына түсу үшін әдетте оқушыларды жалты немесе жеке бағдарлама бойынша ақылы дайындайтын мұғалім.

РЕПЕТИЦИЯ [лат. repetitio] зат. өнер. *Театрда ойын көрсету немесе көп алдында шығып сойлеу үшін алдын ала жүргізілетін дайындық.*

РЕПЕТСІЗ сын. *Сұрықсыз, сүреңсіз.*

РЕПИНГОРАЦИЯ зат. экон. *Өзара кепіл салу не қайта кепіл салу; кепілзатты өтеуін төлеп алу.*

РЕПЛИКА [франц. repique] зат. *Сөйлеп тұрған кісінің сөзін бөліп, айтылған қақпа сөз, ілікпе сөз.*

РЕПО зат. экон. *Бұрын сатып алынған тауарды кері сатып алу туралы келісім; бағалы заттарды кері сатып алу операциясы.*

РЕПОРТ зат. экон. *Шетел валютасын ұлттық валютаға айырбастан, белгілі мерзімнен кейін неғұрлым жоғары бағамен сату жөнінде мәліме жасасу; бағалы қағаздарды белгілі бір мерзім өткеннен кейін жаңа, неғұрлым жоғары бағамен сатып алуға міндеттеніп, сату жөніндегі биржалық мерзімді мәміле.*

РЕПОРТАЖ [франц. reportage] зат. *Баспасөз бетінде, радиода, теледидарда берілетін күнделікті жаңалықтар туралы хабар.*

РЕПОРТЕР [ағыл. reporter] зат. *Жергілікті оқиғаларды, хабарларды жазып тұратын, радио, теледидардан беретін хабаршы.*

РЕПРЕЗЕНТОР зат. экон. *Өкілдік етуші.*

РЕПРЕССАЛИЙ зат. құқық. *Мемлекеттің басқа мемлекеттен бұзылған құқықтарын, қорқыту немесе күш қолданумен байланыссыз әрекеттер көмегімен заңды мәжбүрлі әрекеттері.*

РЕПРЕССИЯ [лат. repressio] зат. қоғ.-саяси. *Мемлекет органдары қолданатын жазалау шаралары, жаза.*

Репрессия құрбаны. *Саяси ұстанымы үшін мемлекет органдары тарапынан жазалауға (өлім жазасына, сүргінге, жер аударуға) ұшыраған адам.*

РЕПРИМАНД зат. экон. *Ауызекі сөгіс.*

РЕПРОГРАФИЯ зат. экон. *Құжаттарды көшірмеленудің халықаралық атауы.*

РЕПРОДУКТОЛОГ-ЭМБРИОЛОГ зат. мед. *Өздігінен бала көтере алмай жүрген әйелдерді жасанды ұрықтандырушы дәрігер маман.*

РЕПРОДУКТОР [лат. reproducere] зат. тех. *Дыбысты күшейтіп шығаратын құрылғы, тетік.*

РЕПРОДУКЦИЯ [лат. reproductio] сын. тех. *Суреттерді фотография, клише арқылы дәл өзіндегі етіп түсіру, көшіру, көбейту ісі.*

РЕПРОДУКЦИЯЛЫҚ сын. *Репродукцияға қатысты, соған тән.*

Репродукциялық баспа қалыбының корректурасы. *баспа. Көшірілімдерді түпнұсқамен салыстырып, жазба көрсетулер мен түзетулер енгізу жұмыстары.*

РЕПС [франц. pers] зат. *Бетінде аздап кеңірдек бедері бар мата.*

РЕПУТАЦИЯ [лат. reputatio] зат. кіт. *Атақ, абырой.*

РЕПШНУР зат. *Диаметрі 6-7 мм ұзындығы 2-4 м келетін капрон арқан.*

РЕСВЕРАТРОЛ зат. *Жүзім мен қызыл шаарап құрамындағы зат.*

РЕСЕЙТАНУШЫ зат. *Ресей мемлекетінің тарихы, мәдениеті, саясаты мен тілін зерттеумен айналысатын маман.*

РЕСЕЙТАНУ зат. *Ресей мемлекетінің тарихын, мәдениетін, саясаты мен тілін зерттейтін сала.*

РЕСМИ [ар. رسمی] сын. 1. *Заңды, нақты.* 2. *Арнаулы бекітілген, арнайы.* 3. *Мемлекеттік іске қатысты, билікке, қоғамдық басқаруға тән.*

Ресми бағам. *Қандай да бір валютаға мемлекеттік банк бекіткен құн.* **Ресми бөлім.** *Конференция, жиналыс т.б. шаралардың ресми түрде жүргізілетін алғашқы негізгі бөлігі.* **Ресми билік.** *Заңды билік, іс жүзіндегі мемлекеттік билік.*

Ресми делегация. *Арнаулы делегация өкілдері.* **Ресми жағдай.** *Белгілі бір іскери қатынастағы қалып.*

Ресми қабылдау. *саяси. Мемлекеттік деңгейдегі жоғары басшылардың барлық заңдылықтар мен формальдықтарды сақтай отырып, кезде-сүй.* **Ресми нарық.** *экон. Арнаулы, заңды, ашық нарық.* **Ресми оппонент.** *ғыл. Диссертацияға жан-жақты мұқият талдау жасап, оның негізінде жазбаша сипаттама беретін адам.*

Ресми сапар. *Жоғары лауазымды адамдардың қызмет бабымен қысқа мерзімді уақытта алыс, жақын шетелдерде болуы.* **Ресми стиль.** *лингв. Ресми қатынастар аясында қызмет ететін ісқағаздар стилі.* **Ресми трансферттер.** *экон. Тауарларды немесе қызмет көрсетулерді сатып алуға, кредиттер беруге немесе төлемдер борышты төлеуге байланысты емес тегін және қайтарылмайтын төлемдер.*

Ресми түрде. *Заңды түрде.* **Ресми тіл.** а) *лингв. Кітаби тіл, бейресми, сойлеу тіліне қарама-қарсы тіл.* **Ресми тіл.** *лингв. Белгілі бір мемлекеттегі заң, сот, оқу мен ресми кеңсе қызметінде қолданылатын негізгі тілдердің бірі.*

Ресми хабар. *Бұқаралық ақпарат құралдары арқылы одан әрі тарату мақсатымен мемлекеттік органдар беретін ақпарат.*

РЕСМИЛЕН = ет. *Ресми тәртіпті сақтау.* **РЕСМИЛЕНДІР** = ет. *Ресми қатынасқа сәйкестендіру.*

РЕСМИЛЕНДІРУ *Ресмилендір етістігінің қимыл атауы.*

РЕСМИЛЕНУ *Ресмилен етістігінің қимыл атауы.*

РЕСМИЛЕУ сын. *Ресми қатынастарға бейім.*

РЕСМИЛІК зат. *Қызмет бабына байланысты ресми қатынастарды сақтаушылық.*

РЕСПИРАТОР [лат. respiratio] зат. өск. *Адамның тыныс алу мүшелерін шаң мен зиянды заттардан қорғайтын бір кісілік тұрмысалағыш.*

РЕСПОНДЕНТ [ағыл. respond] зат. әлеум. *Сауалнама немесе интервью барысында сұралатын немесе сұралған адам.*

РЕСПУБЛИКА [лат. republica] зат. саяси. 1. *Мемлекеттік биліктің жоғары органдарының бәрін жалтықтық өкілетті мекемелер сайлайтын не құратын басқару формасы.* 2. *Мемлекет, ел.*

Республика парламенті. *саяси. Заң шығару қызметін жүзеге асыратын республиканың ең жоғары өкілді органы.*

Республика Президенті. *саяси. Мемлекет басшысы, оның ең жоғарғы лауазымды тұлғасы.*

РЕСПУБЛИКАЛЫҚ сын. *Республикаға қатысты, соған тән.*

Республикалық бюджет. *экон. Республика заңымен бекітілетін, түсімдер мен бюджет тапшылығын қаржыландыру (профицитті пайдалану) есебінен қалыптастырылатын және өзіне Республика Конституциясы мен заң актілері жүктеген міндеттерді жүзеге асыру үшін Республика Үкіметі белгілейтін республикалық бюджет бағдарламаларын қаржыландыруға арналған орталықтандырылған ақша қоры.*

Республикалық газет. *Республика көлемінде таралатын мерзімді басылым, республикалық баспа органы.*

Республикалық баспа органы. *Республикалық баспа органы.*

ликалық ұлан. әск. Қазақстан Республикасының Президентіне бағынысты мемлекеттік әскери күштер бөлігі.

РЕССОР [франц. ressort] зат. тех. Мәшинең, вагонның және арбаның доңғалақтарының үстіңгі жағына орнатылған серіппелі темір тетік.

РЕССОРЛЫ сын. Рессоры бар, рессор орнатылған.

РЕСТАВРАТОР зат. кіт. 1. Көркемөнер туындыларын, сәулет құрылыстарын әуелгі қалпына келтіруші маман. 2. Жөндеуші, қалыпқа түсіруші.

РЕСТАВРАЦИЯ [лат. restauratio] зат. Бастапқы сынын жоғалтқан сәулет ескерткіштері мен бейнелеу өнері туындыларын, қолжазбалар мен кинофотодоқұжаттарды қалпына келтіру, өңдеу ісі.

РЕСТАВРАЦИЯЛА = ет. Реставрация жасау; бір нәрсені қайтадан қалпына келтіру.

РЕСТАВРАЦИЯЛАУ Реставрациялау етістігінің қимыл атауы.

РЕСТАВРАЦИЯЛЫҚ сын. Реставрацияға қатысты, соған тән.

РЕСТАНТ зат. экон. Қалдық борыш; фирманың теңгерім жасау кезінде қалған борыштарын қалпына келтіру.

РЕСПИТ зат. геол. Анотексис жағдайында балқымай қалған минералды қалдықтардан тұратын таужыныс.

РЕСТИТУЦИЯ зат. заң. Мәміле жасасушы тараптардың «жарамсыз» деп танылған ретте мәміле бойынша алғандарын кері қайтаруы.

РЕСТОРАН зат. Мейрамхана (тамақ, ішімдік ішетін, былеп демалатын асхана тектес қоғамдық орын).

РЕСТОРАНДАТ = ет. сөйл. Ресторанға жиі бару, тойлату, дүркірету.

РЕСТОРАНДАТУ Ресторандат етістігінің қимыл атауы.

РЕТРАНСЛЯЦИЯ зат. Техникалық құралдарды пайдалануға қарамастан, басқа бұқаралық ақпарат құралының теле немесе радио бағдарламаларын қабылдау және бір мезгілде не жазып алып, толық және өзгеріссіз тарату.

РЕСТРИКАЦИЯ зат. экон. Өндірілетін тауарлардың бағасын өсіру және неғұрлым жоғары пайда алу мақсатымен өндірушінің өндірісті, сатууды және экспортты шектеуі.

РЕСУРС [франц. ressources] зат. кіт. Қор, пайдалы қазба.

РЕСИМ¹ зат. сөйл. Рәсім.

РЕСИМ² зат. жерг. Сурет, фотосурет.

РЕСИМДІ сын. Рәсімді.

РЕСУЛ сын. көне. Үлкен, алып.

РЕТ¹ зат. 1. Белгілі бір нәрсенің тәртіп, қатары. // Қайтара, мәрте. 2. Бір нәрсенің жөні, жүйесі. 3. Істің жөні, ыңғайы.

Реттен шығарды. Қатардан, санаттан, есептен алып тастады. **Реті** келді. Жөні болды, ыңғайы келді. **Ретін айтты**. Бір нәрсенің жөнін, дұрысын, қисынын баяндады. **Ретін тапты**. Орайын келтірді, ыңғайын тапты, реттеді.

РЕТ² зат. жерг. Судың жылыым тартатын жағасы.

РЕТИКУЛОПЕРИТОНИТ [лат. reticuloperitonitis] зат. вет. Тақия қарын мен құрсақ қуысын көмкерген көкшандырдың қабынуы.

РЕТИКУЛОЦИТ [лат. reticulum – тор; грек. kutos – жасуша] зат. вет. Ішінде біршіктері не торы бар шала жетілген эритроцит.

РЕТОМЕТР зат. хим. Сұйықтық, бу және газ шығынын өлшеуге арналған құрал.

РЕТОРСИЯ зат. құқық. Мемлекеттің басқа мемлекеттің аумағында жүрген өз азаматтары мен заңды тұлғаларының құқықтары шектелген жағдайда, өз аумағында жүрген сол мемлекеттің азаматтары мен заңды тұлғаларының құқығын шектеуі.

РЕТРАГЕНТ зат. экон. Кепілге салынған заттарды сатып алумен айналысатын адам.

РЕТРАКЦИЯ¹ зат. экон. Соттың қате үкімінің күшін жою.

РЕТРАКЦИЯ² [лат. retractio – кері тарту, сығылу] зат. вет. Ұйыған қан қойыртыағының өздігінен сығылуы, мұрын нәтижесінде қан сарысуының бөлініп шығуы.

РЕТРАТТА зат. экон. Назарылық білдірілген вексельге төлем төлеген адамның вексель бойынша міндетті адамдардың біріне өзіне вексель сомасын өтеуді, пайыз, өсімтұл, наразылық бойынша шығынды төлеуді талап етуі; инкассоға қабылданған вексельге наразылық білдіруімен байланысты банкінің шығынды өтеу жөнінде тапсырыскерге берген шоты.

РЕТРЕКТИВТІЛІК зат. экон. Бағалы қағаздар шесінің оны күні бұрын уағдаласылған шартпен сатып алу мүмкіндігі.

РЕТ-РЕПИМЕН үст. Тәртіптен, бірінен соң бірі, қатарынан.

РЕТРО [лат. retro] зат. кіт. 1. Көнелік, өткен дәуірлік. 2. Ретро стиліне тәндікті білдіретін күрделі сөздің алғашқы сыңары.

РЕТРОГРАДТЫҚ [лат. retrogradus] зат. кіт. Артта қалушылық, керітартпалық.

РЕТРОНСЛЯТОР зат. Қайтатаратқыш. Активті ретронслятор. Пассивтік ретронслятор.

РЕТРОСПЕКТИВА [лат. retrospectare] зат. Тыңдаушыларды өткенге көз жүгірттіру.

РЕТРОСПЕКТИВАЛЫҚ: ретроспективалық есеп айырысу. қаржы. Қаржы есептілігінің элементтеріндегі сомаларды тануды түзету, бағалау және ашын көрсету.

РЕТРОСПЕКТИВТІ зат. экон. Сақтандыру шартында кездесетін сөз, кері күші бар дегенді білдіреді.

РЕТРОСПЕКЦИЯЛЫ [лат. retrospectare] үст. кіт. Өткенді көз алдынан өткізе, өткенге қарай отырып.

РЕТРОЦЕДЕНТ зат. экон. Қайта сақтандыруға қабылданған тәуекелді екінші рет қайта сақтандыруға табыстаған сақтандырушы не қайта сақтандырушы.

РЕТРОЦЕССИОНАРИЙ зат. экон. Ретроцентенттен тәуекелді қабылдаған қайта сақтандырушы.

РЕТРОЦЕССИОНЕР зат. экон. Қайта сақтандырылушы.

РЕТРОЦЕССИЯ зат. экон. Қайта сақтандырушының бұрын қабылдаған тәуекелдің бір бөлігін басқа қайта сақтандырушыға табыстауы.

РЕТСІЗ сын. Орынсыз, ыңғайсыз, жөнсіз. **РЕТСІЗДЕН** = ет. сөйл. Ретінен ауытқу, жүйесін бұзу.

РЕТСІЗДЕНУ Ретсізден етістігінің қимыл атауы.

РЕТСІЗДЕУ сын. Орынсыздау, ыңғайсыздау, жөнсіздеу.

РЕТСІЗДІК зат. Жүйелі тәртіптің жоқтығы, жөнсіздік.

РЕТТЕ = ет. 1. Орын-орнына қою, тәртіптеу. 2. Жүйелеу, жөнге салу.

РЕТТЕГІШ зат. тех. Белгілі бір істі тәртіпке келтіретін тетік.

РЕТТЕЛ = ет. Ретке келтірілу, тәртіпке келтірілу, жүйелену.

РЕТТЕЛУ Реттел етістігінің қимыл атауы.

РЕТТЕЛІН = ет. Жүйеге түсу, тәртіпке келу.

РЕТТЕЛІНУ Реттелін етістігінің қимыл атауы.

РЕТТЕС = ет. Тәртіпке келтірісу, ретке келтірісу.

РЕТТЕСТІР = ет. Тәртіпке келтірісу, ретке келтірісу.

РЕТТЕСТІРУ Реттестір етістігінің қимыл атауы.

РЕТТЕСУ Реттес етістігінің қимыл атауы.

РЕТТЕТ = ет. Жүйеге келтірту, реттеттіру.

РЕТТЕТУ Реттет етістігінің қимыл атауы.

РЕТТЕУ Ретте етістігінің қимыл атауы.

РЕТТЕУЛІ сын. Жүйеге келген, тәртіптеулі.

РЕТТЕУШІ зат. Тәртіпке келтіруші, ретке салушы.

РЕТТЕУШІЛІК зат. Тәртіпке келтірушілік, ретке салушылық.

РЕТТЕУШ зат. Бір нәрселерді ретпен тұруға арналған тетік.

Реттеуіш клапан. тех. Газ бен сұйықтықтың ағымы мен қысымын реттеу мақсатында қолданылатын клапан.

РЕТТІ сын. Орын-орнында тұрған, жөнді, орынды, ұтымды.

РЕТТІК сын. Заттың орналасу тәртібін білдіретін, есепті.

Реттік нөмір. хим. Атомдық нөмір, әрбір элементтің Д. Менделеев периодтық жүйесіндегі орнын көрсететін ең басты сандық сипаттама.

Реттік сан есім. лингв. Санның ретін білдіретін, түбір санға -ның, -нің қосымшасы жалғану арқылы жасалатын сан есім түрі.

РЕТТІЛЕУ сын. Тәртіптілеу, тәуірлеу.

РЕТТІЛІК сын. Тәртіптілік, ұқыптылық.

РЕТУРА зат. экон. 1. Наразылық білдірген вексельге төлем төлеген адамның вексель бойынша міндетті адамдардың біріне өзіне вексель сомасын өтеуді, пайыз, өсімтұл, наразылық бойынша шығынды төлеуді талап етуі.

2. Инкассоға қабылданған вексельге наразылық білдіруімен байланысты банкінің шығынды өтеу жөнінде тапсырыскерге берген шоты.

РЕТУШЬ зат. физ. Фотографиялық негативті, суретті қосымша өңдеу ісі.

РЕПИМЕН үст. Жөнімен, жүйесімен.

РЕПІНДЕ шыл. Ыңғайында, сияқты.

РЕПІНДЕП шыл. Ыңғайындағы, жөнімен.

РЕУІШТІ шыл. көне. Секілді, сияқты шылауларының мәнін береді.

РЕФАКЦИЯ зат. экон. Сауда мәмілесі кезінде тауардың төгіліп шашылуына немесе бүлінуіне байланысты сатушының тауар бағасынан немесе салмағынан шегеруі.

РЕФЕРАТ [лат. referate] зат. ғыл. Ғылыми еңбектің, мақаланың немесе баяндаманың қысқаша мазмұндамасы.

РЕФЕРЕНДУМ [лат. referendum] зат. қоғ.-саяси. Дауыс бергізу арқылы төтенше маңызды мәселе туралы халықтың пікірін білу әдісі.

РЕФЕРЕНТ [лат. referens] зат. кіт. Белгілі бір мәселе жөнінде ақыл, кеңес, түсінік беріп отыратын немесе баяндама өзіндейін қызметкер, көмекші.

РЕФЕРЕНТТІК сын. кіт. Референтке тән, референтке қатысты.

Референттік топ. әлеум. Жеке адам өзі үшін эталон ретінде көрінетін және өзінің мінез-құлқы мен өз-өзін бағалауда сол топтың

пікірлеріне, нормаларына және құндылықтарына қарайтын адамдардың нақты және шартты әлеуметтік қауымдастығы.

РЕФЕРЕНЦИЯ зат. экон. Адамға немесе кәсіпорынға іскер топтардың арасында сенімге ие болған басқа бір адам, ұйым беретін мінездеме /пікір/.

РЕФЕРИ зат. спорт. Ринг үстіндегі төреші.

РЕФЛЕКС [лат. reflexus] зат. физиол. Ағзаның сыртқы әсерге (тітіркендіргіштерге) орталық жүйке жүйесі арқылы қайтаратын реакциясы.

РЕФЛЕКТИВТІК сын. физиол. Сыртқы әсер арқылы пайда болатын, еріксіз.

РЕФЛЕКТОР [лат. reflectere] зат. физ. Жарық сәулелерін жинайтын ойыс айналы қондырғы.

РЕФЛЕКТОРЛЫҚ сын. физ. Рефлекторға қатысты, соған тән.

РЕФЛЕКСИЯ зат. экон. Адамдардың өз зейінін өз әрекетінің ішкі және сыртқы мән мазмұнына аудара білу қабілеті.

РЕФЛЯЦИЯ зат. экон. 1. Экономиканы ынталандыру құралдарымен экономикалық осу саясатын жүргізу және жұмыссыздықты қысқарту жолымен жиынтық сұранымды кеңейту. 2. Төмендеген бағаны бұрынғы қалпына келтіру.

РЕФЛЯЦИЯЛЫҚ: рефляциялық саясат. экон. Экономикалық жағдаяттың нашарлауы жағдайында экономикалық өрлеуді және жұмыспен қамтылуды ынталандыруға тиіс, экономиканы реттеу түрлерінің бірі.

РЕФОРМА [франц. reforme] зат. қоғ.-саяси. Өмір сүріп отырған әлеуметтік құрылым негіздерін жоймай, қоғамдық өмірдің кейбір жағын жетілдіру, дамыту мақсатында қайта өзгерту.

РЕФОРМАЛА= ет. Өзгерту, өзгеріс енгізу

РЕФОРМАЛАУ Реформала етістігінің қимыл атауы.

РЕФОРМАТОР зат. Реформашы, қайта құрушы.

РЕФОРМАЦИЯ [лат. reformatio] зат. өлеум. саяси. XVI ғасырда Батыс Европада шаруалар мен жаңа туып келе жатқан буржуазияның феодалдық құрылысқа қарсы күресі негізінде басталған және католиктік шіркеу мен папашылыққа қарсы діни күрес формасына көшкен әлеуметтік саяси қозғалыс.

РЕФОРМАШЫ зат. Жаңалағыш, реформаны жүргізуші, өзгертуші.

РЕФОРМАШЫЛ сын. Реформаны жақтаушы.

РЕФОРМИСТ зат. саяси. Реформашы, реформаны жақтаушы.

РЕФОРМИСТІК зат. саяси. Реформаны жақтаушылық, реформашылық.

РЕФРАКТОМЕТР [лат. refractus – сынған] зат. геол. Жарықтың сыну көрсеткіштерін анықтау үшін қолданылатын құрал.

РЕФРАКТОМЕТРИЯ [лат. refractus – сынған, грек. metron – өлшеймін] зат. вет. Арнаулы аспап рефрактометрмен өлшеу.

РЕФРАКТОМЕТРЛІК: рефрактометрлік талдау. хим. Зерттелетін заттың сыну көрсеткіші өлшенетін сандық талдау.

РЕФРАКТОР [франц. refractaire] зат. физ. Сәулелі сындыруға бейімделген линзасы бар телескоп.

РЕФРАКЦИЯ зат. мед. Оптикалық сәулеленің екі ортаны бөлетін шегарадан өткен кезде таралу бағытының өзгеруі, ауа орталығында жарық сәулелерінің сынуы.

РЕФРИЖЕРАТОР зат. экон. Тоңазытқышты көлік.

РЕФУЛЕР зат. өс. Судағы топырақты руфелерлік шланг арқылы қажетті жерге төгетін, жер өңдейтін снаряд.

РЕЦЕНЗЕНТ зат. кіт. Рецензия жазушы адам, сыншы.

РЕЦЕНЗИЯ [лат. recensio] зат. кіт. Көркем шығарма, ғылыми еңбек, спектакль т.б. туралы жазылған ғылыми сын, пікір.

РЕЦЕНЗИЯЛА= ет. Біреудің еңбегіне сын пікір айтып талдау, бағалау.

РЕЦЕНЗИЯЛАУ Рецензияла етістігінің қимыл атауы.

РЕЦЕПИССА зат. экон. Тауарды алғаны туралы алдын ала қолхат, кейіннен коносоментті ауыстыратын аралық құжат.

РЕЦЕПТ [лат. receptum] зат. 1. мед. Дәрігердің дәрі қабылдау, әзірлеу туралы жазбаша нұсқау қағазы. 2. ауыс. Бірдеңені дайындау жолы; ереже, норма.

РЕЦЕПТОР [лат. recipere] зат. биол. Тітіркенуді қабылдайтын жүйке талшықтары.

РЕЦЕПЦИЯ зат. экон. Өзара қарыз.

РЕЦЕССИЯ зат. экон. Өндірістегі экономикалық өсудің баяу қарқыны немесе төмендеуі.

РЕЦИДИВ [лат. recidivus] сын. кіт. Белгілі бір құбылыстың қайталануы.

РЕЦИДИВИСТ зат. заң. Бірнеше рет қылмыс істеген адам.

РЕЦИКЛ зат. хим. Технологиялық сұлбадағы шығу ағынының бір бөлігін кіріске қарай бағытталатындай ағындар ұйымдастыру әдісі.

РЕЦИПИЕНТ¹ [лат. recipiens] зат. вет. Құретамырға басқа малдың қаны құйылған не тқані мен органы (терісі) жапсырылған мал.

РЕЦИПИЕНТ² зат. лингв. Ақпаратты, қызметті, әсерді т.б. тасымалдайтын екі жақты жүйедегі қабылдаушы тарап.

РЕЦИПИЕНТ³ зат. экон. Несие, жәрдемқаражат қабылдаушы немесе төлем алушы мемлекет, жеке және заңи тұлға.

РЕШЕП зат. спорт. Тактикалық есептерге көп мән бермейтін, өршеленіп үнемді алға ұмтылатын боксшы.

РЕЭКСПОРТ зат. экон. 1. Шетелден келген заттарды басқа шетелге сату. 2. Елдің кеден аумағынан шетел тауарларын әкетудің кедендік тәртіптемесі.

РЕЭМИГРАНТ [лат. remigrans] зат. саяси. Эмиграцияда болып, Отанына қайтып оралушы адам.

РЕЭМИГРАЦИЯ зат. экон. Атажұртқа оралушы.

РЖАНАЙ [ор. ржаной] сын. сөйл. Қарабидайдың ұнынан жасалатын нан.

РИАЗАТ зат. діни. Қалыс қалу, жеке қалу, аскетизм.

РИАЛ зат. қаржы. 100 динарға тең, 1930 ж. енгізілген Иранның ақша өлшемі.

РИАН зат. окказ. Бет бояулары, косметикалық бояулар.

РИБЕКИТ зат. геол. Силикаттар класындағы сілтілі амфиболдардың түрі.

РИБОНУКЛЕОТИДТЕР зат. хим. Құрамына D-рибоза кіретін нуклеотидтер.

РИБОСОМА зат. хим. Рибосомды РНҚ және нәруыздардың табиғи кешені.

РИВАНОЛ [лат. rivanolum] зат. Ыстық суда еритін сары ұнтақ зат, ас тұзының изотоникалық ерітіндісіне ыдырап, шөгіндіге айналады.

РИГВЕДА Үнді мәдениетінің ең көне діни және әдеби ескерткіші.

РИГОРИЗМ зат. экон. Моральдық сапаттарға қатысты жарығларды, ережелер мен қағидаттарды біржылдай сақтау.

РИДИКЮЛЬ [лат. retiolum] зат. кіт. Әйелдердің қол сәмкесі.

РИЕЛЬ зат. экон. Кампучияның ақша өлшем, 100 сенге тең.

РИЗА [ар. رضاء] үст. Адамның көңіл күйінің қанағаттанғандығын, ұнатқандығын білдіретін сүйсіну белгісі; разы.

РИЗАГЕР сын. кіт. Разы, көңілі толған.

РИЗАЛА= ет. Риза ету, көңілдендіру.

РИЗАЛАС= ет. Kelісу, риза болу.

РИЗАЛАСУ Ризалас етістігінің қимыл атауы.

РИЗАЛАУ Ризала етістігінің қимыл атауы.

РИЗАЛИТ [итал. risalita] зат. сәулет. Ғимараттың шығыңқы бөлігі.

РИЗАЛЫҚ зат. 1. Әлдебір нәрсеге көңіл толушылық, қанағаттанушылық. 2. Келісушілік, құптаушылық, мақұлдаушылық.

Ризалық алды. Келісім, ризалығына ие болды.

РИЗАШЫЛЫҚ зат. Риза болушылық, ризалық.

РИЗУАН зат. діни. Жаннатты күзететін періште.

РИЗЫҚ [ар. رزق] зат. Кездескен не бұйырған нәсіп, Алланың берген несібісі. **Ризық бұйырды.** Несібе тиесілі болды.

РИЗЫҚСЫЗ сын. Несібесіз, рызыксыз.

РИЗЫҚТЫ сын. Несібелі, рызыкбар.

РИКЕТСИАЛАР [лат. rikettsia] зат. вет. Клетка ішінде тіршілік етіп, малды рикетсиоз ауруларына шалдықтыратын, бактерияға ұқсас микроорганизмдер тобы.

РИКША зат. Қытай, Жапония сияқты шығыс елдеріндегі жазу адам тастың жұмсақ рессорлы, екі дөңгелекті жеңіл арба.

РИҚАМ [ар. رقه] зат. көне. Мәрмәр.

РИЛЮКСТЕР зат. хим. ЧСФР-да шығарылатын оптикалық ағартқыштардың саудадағы атауы.

РИМ: рим цифрy. 0, I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X сияқты математикалық таңба; ежелгі римдіктердің цифрy.

РИМДІК сын. Рим қаласында тұратын.

РИМЕЙК зат. экон. 1. Белгілі шығарманың: кітаптың, спектакльдің, кинофильмнің, т.б. қайта көшірілген, жарияланған, қойылған жаңа нұсқасы. 2. Бұрын кездескен, ескі идеяларды пайдалана отырып жаңа өнім шығару.

РИМЕССА зат. экон. Халықаралық есеп айырысуларда борышкер үшін бір адамның ұлттық валютаға сатып алып, шетелдік несиегерге өзінің берешегін өтеу үшін салып жіберетін шетел валютасы түріндегі төлем құжаты /тратта, чек, ақша аударымы/.

РИНАЯТ зат. діни. Ізгілік.

РИНГ [ағыл. ring] зат. спорт. Боксшілердің жеке-жеке шығуына арнайы жасалған 5–6 метрлік төрт бұрышты алаң.

Рингке орманал тастау. спорт. Өз боксшысының жеңілгенін мойындаудың шартты белгісі ретінде секунданттың ережеде көрсетілген дәстүрлі қимылы.

РИНГГИТ зат. Малайзия ақша бірлігі.

РИНИТ зат. 1. Мал танауларының ішкі бетінің қабынуы. 2. Бет сүйектердің қабынуы.

РИНКОЛИТ зат. геол. Силикаттар класына жататын минерал.

РИНОГРАММА [грек. rhis (rhinos) – танау, мұрын; gramma – жазу, сызу, өріп] зат. вет. Дем алған және деп шығарған кезде ауа қозғалысын арнаулы аспаптың жазып алу, бейнелеу.

РИНОПЛАСТИКА [грек. rhis (rhinos) – танау, мұрын; plastike – мүсіндеу] зат. вет. Мұрындық салған кезде жұртылған танауды түзету.

РИНОСКОПИЯ [грек. rhis (rhinos) – танау, мұрын; scoper – қараймын, зерттеймін] зат. вет. Танау ішін зерттеу.

РИНЭСТРОЗ [грек. rhinoestrosis] зат. вет. Жылқының, есек пен қашырдың пысқырық ауруы.

РИО зат. геол. Таужыныста кварцтың бар екенін көрсететін күрделі сөздің алдыңғы құрамбөлігі.

РИОДАЦИТ зат. геол. Фенокристері кварцтан, плагиоклаздан, шамалы мөлшерде фемалық минералдардан және микрокристалды арқаудан тұратын риолит пен дациттің аралығындағы эффузиялық таужынысы.

РИОЛИТ зат. геол. Фенокристері кварц пен сілтілі далашпаттардан, аздап плагиоклаз бен биотитпен және химиялық құрамы гранитке сәйкес келетін микрокристалды не шынылы арқаудан тұратын қышқыл эффузиялық таужынысы.

РИСА үст. Лайықты, сай.

РИСАЛА [ар. رسالة] зат. көне. әдеб. Мысал, аңыз-әңгімелер.

РИСБЕРМА зат. Арық табанына тереңдеп орнатылған тас үйінді.

РИСЛИНГ зат. өс. Жүзім сорты.

РИТОРНО зат. экон. Сақтанушы жасасқан шартты бұзғанда сақтандырушының сақтандыру сыйлығының бір бөлігін ұстап қалуы.

РИТЕЙЛ зат. экон. Болшектік сауда.

РИТМ [грек. rhythos] зат. муз. Музыканың, бидің, жұмыстың ырағы, үйлесімі.

РИТМДІК сын. Бірғақтық, ритмге тән.

РИТМИКА [грек. rhythmikos] зат. Бірғақ, үйлесім.

РИТМИКАЛЫҚ сын. Ритмикаға тән, ритмикаға қатысты.

Ритмикалық гимнастика. Бірғаққа сай, мәнерлі гимнастика көрсететін спорт түрі. **Ритмикалық екпін.** лингв. Бірғақты екпін.

РИТОРИКА [грек. rhētorike] зат. әдеб. Шешендік өнер теориясы.

РИТОРИКАЛЫҚ [грек. rhētorikos] сын. Риторика ережесіне негізделген, риторикаға байланысты, соған тән.

Риторикалық айшықтар. әдеб. Сөздің бейнелілігін арттыру үшін енгізілетін стилистикалық тіркестер. **Риторикалық жарлау.** әдеб. Ойды күшті леппен, ерекше сезіммен тебірне жеткізетін шешендік сөз қолдану тәсілі. **Риторикалық сұрау.** әдеб. Шешендік тәсілге жататын айшықты сөз тіркесі, ойды, сезімді әсерлі ету үшін жауабы өзінен өзі-ақ айқын нәрсені әсерлі леппен, сұрау түрінде айту.

РИСТОРНО зат. экон. Сақтанушы өзінің бас тартуына құқық беретін мән-жайлардың басталуы себепті бас тартқанда сақтандырушы ұстап қалатын сақтандыру сыйлықақысының бөлігі.

РИФ [нем. Riff] зат. геогр. Су астындағы я су деңгейінен сәл шығып тұратын құз, жартаc.

РИФОРМИНГ зат. хим. Ашық түсті мұнай өнімдерінен жөзары октанды бензиндер, ароматты көмірсутектер және техникалық сүтке алу мақсатымен оларды термиялық және каталитік өңдеу процесі.

РИФТ [ағыл. rift] зат. геол. Қалыптасу себебі жер қойнауларындағы күштермен байланысты, сырт пішіні байырғы оларға яки жарықтарға ұқсайтын, ұзыннан-ұзақ созыла сағаланатын тектоникалық құрылым.

РИФТОГЕНДІК: рифтогендік формациялар.

геол. Терең жарылымдармен бөлшектенген платформа бөліктерінің көлбеу бағыттағы қозғалыстары нәтижесінде бір-бірінен ашақтай бастауын, сөйтіп континенттік рифтілердің қалыптасуын белгілеп беретін шөгінді және шөгінді-жанартаутекті таужыныстардан тұратын геологиялық формациялар тобы.

РИЯ [ар. رية] зат. Бірдеңені шын көңілімен емес, тек басқаға көз қылып көрсету үшін ғана істелген іс; екіжүзділік, сайқалдық.

РИЯҚОРЛЫҚ зат. Қозбояу, екіжүзділік.

РИЯЛ зат. экон. Сауд Аравиясының ақша өлшемі, 100 халалға тең.

РИЯЛАН = ет. Шын ниетпен емес, екіжүзділеңу, көлгірсү.

РИЯЛАНУ Риялан етістігінің қымыл атауы.

РИЯЛЫ сын. Шын ниетпен емес, қалтарысы бар, бүкпелі.

РИЯН [лат. rubia tinctorum] зат. өс. Риян тұқымдысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер мен бұталар, жартылай бұталар.

Риян тұқымдасы. өс. <лат. rubiaceae> Қос жарнақты бір немесе көпжылдық шөптесін өсімдіктер, жартылай бұталар мен бұталар.

РИЯСЫЗ сын. 1. Шын ықылас, адал жүрекпен істелген, қалтқысыз, бүкпесіз. 2. Ысырапсыз, шығынсыз.

РИЯСЫЗДЫҚ зат. Қалтқысыздық, бүкпесіздік; ықыластылық.

РИЯШЫЛ сын. Жәдігөй, сірқия, зымыян.

РИЯШЫЛДЫҚ зат. Екіжүзділік, қараниеттілік.

РОБОТ [чеш. robot] зат. Құттемір. Адам сияқты әрекет жасайтын, өмір үшін қауіпті жағдайда, жүріп-тұру біршама қиын объектілерде адамды толық не ішінара алмастыратын құрылғы.

РОБОТОТЕХНИКА зат. экон. Адам еңбегін ауыстыру мақсатымен, ең алдымен бір сарынды амалдарды орындау кезінде немесе қауіпті жағдайда орындалатын жұмыстарда роботтарды өндірістік үдерісте қолдану мәселелерімен айналысатын білімдер саласы.

РОВИНГ зат. хим. Пластиктердің армирлеуіне қолданылатын ширатылмаған қарапайым шыны жіптерден тұратын шоғыр.

РОДАМИНДЕР зат. хим. Аминоксандренді бояғыштар тобы.

РОГАТКА ор. зат. Балалардың бұтақтың ашасына резеңке тағып, құс атып ойнайтын құралы.

РОДАН зат. хим. Полимерленуге бейімді; талдаулық химияда қанықпаған қосылыстарды анықтауда қолданылатын элемент.

РОДАНИРЛЕУ зат. хим. Органикалық қосылыстардың молекулаларына тиоциан тобын енгізу.

РОДЕНТИЦИДТЕР [лат. rodenticide] зат. вет. Кеміргіштерді өлтіру үшін қолданылатын химиялық заттар.

РОДИЙ зат. хим. Күмістей ақ түсті жылтыр металл.

РОДИНГИТТЕР зат. геол. Негізінен автент пег гидротроссулардан тұратын метасоматоздық таужыныстар.

РОДУСИТ зат. геол. Сілтілі амфиболдың талықты түрі.

РОДОНИТ [грек. rhodon] зат. геол. Силикаттар класының үздіксіз тізбекті типіне жататын минерал.

РОДОХРОЗИТ зат. геол. Карбонаттар класына жататын минерал.

РОЗА [лат. rosa] зат. сөйл. **Раушан.**

РОЗЕОЛА [лат. roseola] зат. вет. Үлкендігі жасымық дәніндей, бармақпен басқан кезде жойылып кететін, бірақ басуды тоқтатысымен қайтадан шығатын деңгейі тері бетімен бірдей бөртпе.

РОК [ағыл. rock] зат. муз. XX ғ. II жартысында пайда болған, жастар эстрадасының сөніне айналған, бас гитараның дыбысына негізделетін, электрмузыкалық аспапта ойналатын музыка, рок-музыка.

РОКИРОВКА зат. спорт. Шахмат партиясында бірден екі фигура, король мен пілдің қатар жүруі.

РОККИ [ағыл. rogue, croquet] зат. спорт. Көлемі 1949 см алаңда өтетін крокет ойынының бір түрі.

РОК-МӘДЕНИЕТ зат. мәд. Англия мен АҚШ-та 20 ғ. 50 ж. соңы – 60 ж. басында жаңа музыка стилінің төңірегінде қалыптасқан жастар субмәдениетінің құбылысы.

РОКОКО [франц. rococo] зат. сәулет. Тастар мен қабыршақтардан жасалған өрнек, Францияда 18 ғ. 20–40 жж. ақсүйек дворяндар арасындағы көркем стиль.

РОЛИК¹ [нем. Rolle] зат. сөйл. Айналма доңғалақ.

РОЛИК² зат. сөйл. **Бейнежазба.**

РОЛКЕР зат. экон. Жүктердің ірі топтамаларын тасымалдайтын кеме.

РОЛЛ-АП зат. экон. Опциондық айқындаманың бірін екіншісімен – орындалуы неғұрлым қымбаттауымен ауыстыру.

РОЛЛ-ДАУН зат. экон. Опциондық айқындаманың бірін екіншісімен – орындалуы неғұрлым арзандауымен ауыстыру.

РОЛЛЕР-ДЕРБИ зат. спорт. Ерлер мен әйелдер арасында өтетін командалық спорт түрі.

РОЛЛЕР-СПОРТ зат. спорт. Доңғелекті коньки спорты.

РОЛЬ [франц. role] зат. **Рөл.** 1. Акттердің театрда ойнайтын әдеби образы. 2. ауыс. Маңыз, мән.

Роль атқарды. Қызметін орындады, маңызға ие болды.

РОЛЬГАНГ зат. экон. Ролікті конвейер.

РОМ [ағыл. gum] зат. Алкоголі күшті ішімдіктің бір түрі.

РОМАЛ зат. ескікіт. Балгер, көріпкел.

РОМАН [франц. roman] зат. әдеб. Күрделі сюжетті әдеби шығарма.

РОМАНДЫҚ сын. Романаға тән, романаға қатысты.

Романдық стиль. <лат. romanus> 10–20 ғ. батыс-еуропалық өнердегі стильдік бағыт.

РОМАНИСТ¹ зат. кіт. Роман жазушы, романыш.

РОМАНИСТ² зат. кіт. Роман тілдері мен әдебиетінің маманы.

РОМАНС [франц. romance] зат. муз. Жеке дауысқа не жеке аспапқа арналып жазылған әнінен гөрі күрделі, шағын лирикалық музыкалық шығарма.

РОМАНТИЗМ [франц. romantisme] зат. өнер. XIX ғасырдың бас кезінде әдебиетте және көркемөнерде классицизмнің жүйесіне қарсы шыққан ағым; әдебиеттегі романтикалық бағыт.

РОМАНТИК зат. кіт. Қиялшыл, арманышыл адам.

РОМАНТИКА зат. Қиялшылдық, арманшылық.

РОМАНТИКАЛЫ сын. кіт. Асқақ арман, тәтті қиял қуған.

РОМАНТИКАЛЫҚ зат. 1. кіт. Асқақ арманшылық, қиялшылдық. 2. Романтизмге негізделген.

РОМАН-ХРОНИКА зат. әдеб. *Бір адамның, не бір отбасы, не бір елдің тарихынан жүйелі баяндайтын тарихи деректері көп шығарма.*

РОМАНШЫ зат. Роман жазушы, романист.

РОМАН-ЭПОПЕЯ зат. әдеб. Бірнеше романнан тұратын эпикалық жанрдағы тарихи көлемді шығарма.

РОМБ [грек. rhombos] зат. 1. мат. Төрт жағы бірдей параллелограмм. 2. Оқу бітіргендердің белгісі ретінде омырауға тағатын төрт бұрышты қиықша төсбелгі.

РОМБИК зат. сөйл. Қарама-қарсы екі бұрышы сүйірлеу келген төрт бұрышты қиықша, ромб.

РОМБЫ зат. сөйл. Ромб.

РОНГАЛИТ зат. хим. Сульфоксил қиықшылдың H_2O_2 органикалық туындысы.

РОТА [польск. rota] зат. әск. Жаяу әскер, танк, механикаландырылған, инженерлік, байланыс т.б. бөлімдердегі негізгі әскери бөлімше.

РОТАКСАНДАР зат. хим. Молекулалары химиялық байланыспаған цикл мен цикл арқылы өткізілген және шеттерінде көлемді радикалдары бар ашық тізбектен тұратын химиялық қосылыстар тобы.

РОТАЛАС сын. Бір ротадағы, ротада бірге болған.

РОТАЛЫҚ сын. Ротаға қатысты, соған тән.

РОТАНГ [малайск. rattan] зат. құрыл. Ротанг пальмасынан алынған жиһаз жасайтын құрастырмалы материал.

РОТАТОР [лат. rotator] зат. тех. Мәтіндік материалдың, схеманың т.б. көшірмесін алуға арналған аппарат.

РОТАЦИЯ [лат. rotatio] зат. баспа. Көп тиаражды кітаптарды, газеттерді басып шығаратын айналымды баспа мәшине.

РОТМИСТР [польск. rotmistrz] зат. тар. Революциядан бұрынғы Россиядағы атты әскердегі және жандармериядағы офицерлік шен.

РОТОР [лат. rotare] зат. тех. Мәшиненің айналымды бөлшегі, вал.

РОТОРЛЫ сын. тех. Роторы бар (мәшине).

РОТОРЛЫҚ зат. тех. Роторға қатысты, соған тән.

РОЯЛТИ [ағыл. royalty] зат. экон. Лицензиялық келісім затын пайдалану құқығы үшін лицензиат (сатып алушы) сатушыға (лицензиарға) төлейтін тұрақты төлем (сыйақы).

РОЯЛЬ [франц. royal] зат. муз. Клавишті музыкалық аспап, фортепьяноның бір түрі.

РОЯЛЫШЫ зат. Рояль ойнаушы.

РӨЛ зат. 1. Актердің театрда ойнайтын әдеби бейнесі. 2. ауыс. Маңыз, мән, қызмет.

РСӨЛА ет. ескікіт. Баяндау.

РУ зат. этн. Түркі тектес халықтардың бір әулеттен тараған туыстық, қандастық тобы, аталас ел.

Ру тартысы. тар. Рулардың арасындағы келіспеушілік, алауыздық. **Ру тілі**. лингв. Көне дәуірлердегі рулар тілі; рулық диалект.

РУАЙ сын. ескікіт. Нұрлы; толық.

РУАНА зат. ескікіт. Жан дүние, өмір.

РУАРАЛЫҚ сын. Рулар арасындағы, өзара.

РУАЯТ [ар. روياء] зат. **Рубаят**.

РУБАЙ зат. әдеб. ескікіт. **Рубаят** (көбінесе философиялық болып келетін төрт-тармақты лирикалық өлең).

РУБАСЫ зат. этн. Бір рулы елді басқарушы, ру бастығы.

РУБАРУ [ар. روياء] зат. **рубару боп** қалды. көне. Сөзге келісіп, ренжісіп қалды.

РУБАЯТ [ар. روياء] зат. әдеб. Таяу және Орта шығыс поэзиясында кең тараған өлең түрі; торптаған.

РУБЕРОИД зат. тех. Картон қағаздан жасалып, бетіне мұнай битумы сіңірілген материал.

РУБИДИЙ зат. хим. Күмістей жарқыраған ақ түсті сілтілі металл.

Рубидий хроматы. хим. Фотоэлектрондық көбейткіштердің жарық сезгіш элементтерінің өндірісінде қолданылатын қиықыл.

РУБИН зат. хим. Бірінші класты, қызыл түсті асыл тас, лағыл.

РУБИРУ үст. Бетте-бет; қарама-қарсы **РУБРИКА** зат. кіт. Газет, журналдардағы кейбір бөлімдердің жалпы тақырып аты.

РУБУҒ зат. ескікіт. Үлкен топ, компания; жер, территория, өлке, аймақ.

РУДА зат. кен. Металдар бөлініп алынатын табиғи шикізат, кен.

РУДАЛЫ сын. кен. Рудасы бар, кені бар.

РУДАЛЫҚ сын. кен. Рудаға қатысты, соған тән.

РУДИМЕНТ [лат. rudimentum] зат. биол. Аздадағы дамып жетіле алмай, өзінің маңызын жойған соқыршөп, құйыршық сүйек сияқты мүшелер.

РУДИМЕНТТІ сын. Өсе алмаған, жетіле алмаған, маңызын жойған.

РУДИМЕНТТІК сын. Рудиментке қатысты, соған тән.

РУДИК [лат. rudina] зат. кен. Бір не бірнеше шахтадан (карьерден) және жер үстіндегі әртүрлі цехтардан құралған тау-кен кәсіпорны; кен шығаратын жер.

РУҒИ зат. ескікіт. Өңірімеші.

РУЗ зат. ескікіт. Құн.

РУЗА зат. діни. **Ораза**.

РУЗГАР зат. ескікіт. Хал, жағдай, тағдыр.

РУЗИ зат. Құн; күндік азық; ырыс; несібе; үлес.

РУИ зат. ескікіт. Бет, дидар

РУЙЗАМИН зат. ескікіт. Жер беті

РУЛАС сын. этн. Бір рудан тараған туыстас, қандас, аталас.

РУЛАС= ет. Руға бөліну, бірігу.

РУЛАСТЫҚ зат. Туысқандық, туыстық, қандастық.

РУЛЕТ [франц. roulette] зат. тамақ.

1. Орама, еттартқыштан өткізіліп, майдалаған басын біріктіріп, жаймалаған ет. 2. **Орама** (Салма мен қамырдан орап дайындалатын тағамның түрі).

РУЛЕТКА зат. тех. Металдан не берік қалың матадан жасалып, дөңгелек сауыттың ішіне салынған, бетіне метрлік және сантиметрлік бөліктер сызылған ұзындық өлшеуіші.

РУЛОН [франц. rouleau] зат. Орам, шырыштықтан оралған қағаз немесе басқа заттар.

РУЛЫ сын. Бір рудан тараған, бір ру болып табылатын (ел).

Рулы ел. Бір рудан тараған, бір ру болып табылатын, өсіп-өнген әулет. **Рулы ел**. Бір ру ел.

РУЛЫҚ сын. Руға қатысты, руға тән, ру шеңберіндегі.

РУЛЬ [гол. roer] зат. тех. 1. Автокөлікті басқаратын негізгі тетік тұтқа. 2. Кеме, ұшақ, тікұшақ т.с.с. техниканың негізгі тетігі. 3. ауыс. Автокөлік, мәшине.

Рульде отырды. Автокөлікті жүргізді.

РУМБ [ағыл. rhumb] зат. физ. Солтүстік-оңтүстік сызығы мен көкжиектегі белгіленген объектіге бағытталған сызық арасындағы бұрылу.

РУМЕНТОЛОГИЯ (мес қарынды жару) зат. Күйіс малдың қарнына түскен бөгде заттарды, жатып қалған азық-жынып алып тастау үшін қолданылатын хирургиялық операция.

РУМИ сын. ескікіт. Римдік, византиялық.

РУМИЛЫҚ зат. ескікіт. Византиялық, римдік.

РУМИНОГРАММА [лат. rumen – месқарын, грек. gramma – сызық, жазу] зат. вет. Месқарынның белгілі бір мерзімі ішінде, айталық, 5 минут ішінде жиыртылуы қағазға жазып (сызып) алған кезде пайда болған қисық сызықтар.

РУМИНОГРАФИЯ [лат. rumen – месқарын, грек. grapho – жазамын] зат. вет. Арнаулы аспап – руминографтың көмегімен месқарын етінің жиыртылу қабілетін арнаулы қағазға жазып (сызып) алу.

РУМИНОТОМИЯ [лат. rumen – месқарын, грек. tome – тілік, тілу] зат. вет. Ірі қара месқарына түскен бөгде заттарды (шанышқы, шеге т.б.) алып тастау үшін жасалатын ота.

РУМИНОЦЕНТЕЗ зат. вет. Малдың сол жақ бүйіріне арнаулы аспап-троакар тығып, месқарында жиналған газды (ауаны) сыртқа шығарып жіберу.

РУММАН зат. өс. **Анар** (үлкен алма тәрізді қатты қабығы бар, көптеген мөлдір қызыл, алқызыл дәндері бар анар ағашының қиықыл тәтті жемісі).

РУНА [ескі скан. rún] зат. лингв. 1. Германдықтарда II–III ғасырдан кейінгі орта ғасырларға дейін қолданылған тасқа, ағашқа, металға ойып жазылған көне жазу. 2. V–VIII ғғ. Енесей, Орхон-өзендері, Талас өңірінен табылған түркілердің тасқа қашалған, тік сызықты көне жазуының жалты терминдік атауы; көне түркі жазуы.

РУНА² [фин. runo] зат. әдеб. Финдер мен карельдердің халық өлеңдері, жыры.

РУНАЛЫҚ сын. Рунаға қатысты, соған тән.

РУПИЙ зат. Үндістан, Пәкістан, Индонезия және Шри Ланканың ақша бірлігі.

РУПИЯ зат. **Рупий**.

РУПОР зат. Қимасы бойынша бір шетінен екінші шетіне қарай кеңейе түсетін металл құбыр.

РУСИЕ сын. Ұятсыз; алдамшы.

РУСОФИЛ зат. Орыс ұлтына, тіліне қатысты кез келген нәрселердің бәрін көзсіз жақтаушы, соған бас иөші адам.

РУ-СОЯТ зат. жерг. Ата-тек.

РУТА: **рута тұқымдасы** өс. <лат. rutaceae> Ағаш, бұта, кейде иөнтесін түрінде кездесетін қос жарнақты өсімдіктер.

РУ-ТАЙПА зат. Генетикалық бірлестікке негізделген этникалық топтар.

РУТЕНИЙ [лат. ruthenium] зат. хим. Ru – элементтердің периодтық жүйесінің VIII тобындағы химиялық элемент; күмістей ақ, платинаға ұқсас қатты металл.

РУТИЛ [лат. rutile] зат. хим. Титанның тотығы; ақ, сарғыш түсті, жалтырауық; ферротитан және титан препараттар алу үшін қолданылатын минерал.

РУХ [ар. روح] зат. 1. филос. Табиғи материалдық бастамадан өзгеше, затсыз, бастаманы білдіретін философиялық ұғым, ой мен сананың шоқтығы, адам психикалық белсенділігінің көрінісі, адамның сана-сезімі мен қимыл-әрекетінің озық

болжампазы, тарихи тәжірибенің идеалды түрі. 2. Рухани күш, ішкі қуат; батылдық. 3. діни. Адам баласына жаратушы өзі дарытқан аса зор қасиет, бүкіл өзге тіршілік иелерінен ажырататын басты белгісі, жаннан бөлек субстанция. 4. миф. О дүниелік болған адамның (марқұмның) аруағы, жаны. 5. тар. Алашқы ру-тайпалар ұстанған діни сенім түрі, анимизм.

Рух биіктігі. э к с п. Намысы биіктік, намысшылдық. **Рух қылды.** Жан бітірді, рух кіргізді. **Рух саулығы.** Адам бойында жан тазалығы, ізгілік, игілік, адамгершілік, адалдық т.б. ізгі қасиеттердің көмескіленбей сақталушылығы. **Рухы биік.** Намысты, намысы жоғары. **Рух тазалығы.** Жан тазалығы. **Рухы азат [азаттық тапты].** Еркіне, еркіндікке қол жеткізді. **Рухы жақын.** Идеялас, пікірлес. **Рухы жоғары.** Ерік-жісері күшті, мойымайтын. **Рухын азаалады.** этн. Қайтыс болған адамның игілікті істерін ардақтан, ұзақ уақыт жоқтады. **Рухына қармақ салды.** Адамның жан дүниесін азаптады, қорлады. **Рухына нәлет келтірді.** Ата-бабасын қарғысқа қалдырды; жаман іс қылды. **Рухын бойына сіңірді.** Бар жақсы қасиетін үлгі етіп қабылдады, сабақ алды, қадірлеп-қастерледі. **Рухын көтерді.** Жігерлендірді. **Рухын қолдады.** Істеген ісіне жақпас болды, демеу болды. **Рухын шақырды.** Ата-баба аруағына сыйыны, арқаланды. **Рухы төзбеді.** Қонбеді, жаны жай таппады.

РУХАНИ [ар. روحانی] с ын. 1. Адамның ой-санасына, ішкі дүниесіне байланысты, соған қатысты. 2. Материалдыққа қарама-қарсы, ақыл, ой, сана, мәдениетке қатысты. // Зиялылар.

Рухани ағым. Жан дүние, мақсат-мүддеге сай пікірлер қозғалысы. **Рухани азық.** Адамның жан дүниесін қанағаттандыратын, ішкі мақсат-мүддесіне сай келетін ой, идея, пікір, ағым. **Рухани әлем.** Адамның жан дүниесі, гуманистік көзқарасы. **Рухани байлық.** Жан дүниенің кеңдігі, білімділік пен зерделілік, парасаттылық. **Рухани бейне.** Парасаттылық, адамгершілік бітімі. **Рухани болмыс.** Парасаттылық, адамгершілік, жан дүние байлығы. **Рухани дағдарыс.** қоғ.-әлеум. Идеясыздық, айқын мақсат, мүдденің жоқтығынан болатын тоқырау. **Рухани даму.** қоғ.-әлеум. Жан дүниенің бауы, айқын мақсат-мүдде, өміршең идея негізінде қоғам мүшелері ой-санасының өсуі, парасаттың артуы. **Рухани дүние.** Жан дүние, ой-сананы байытатын дүниеліктер, материалды емес дүние. **Рухани жүйе.** Жан дүние, ой-сана, болмыс. **Рухани игілік.** Білім, рухани мәдениеттің жетістіктері, эстетикалық байлықтар, адамдардың мінез-құлқынан көрінетін адамгершілік қасиеттер т.б. **Рухани идара.** Рухани сипаттағы пікірталас, ой-пікір бөлісу өтетін қоғамдық орын. **Рухани кеңістік.** кіт. Белгілі бір ортақ бірегейліктегі қауымдас-тықтың зияткерлік, идеялық т.б. көріністерінің таралу ауқымы, аймағы. **Рухани көмек.** Ақыл қосу, кеңес беру, жақсы сөз айту, біліммен байыту сияқты сауапты іс. **Рухани көсем.** кіт. Білім, парасаты, зерделілігі, амандылығы биік ел көшбасшысы. **Рухани күш.** Адамгершілік, ар-ождан, имандылық, парасат, жан дүние байлығы жағынан мықты тірек болатын, әсер ететін күш. **Рухани қайнар [бас-тау].** Парасат, жан дүние байлығының бастауы. **Рухани қажеттіліктер.** Адамның жеке тұлғалық шығармашылық-тәлімдік және мәдени-әлеуметтік қажетін қанағаттандыратын құндылықтарға ынталылық. **Рухани қожырау.** Адамның, халықтың, ұлттың мәдени, рухани дүниесінің, тағы да басқа адами құндылықтарының азып, төмен түсіп кетуі, құлдырауы. **Рухани құндылық.** Бір ұлттың, не халықтың, қауымдас-тық немесе топтың, жеке

тұлғаның ертеден бағалап келген жан дүние, білім, мәдениет, адамшылдық идеясының негізі болып табылатын ұстанымдары, қастерлі ұғымдары. **Рухани ләззат.** Жан ләззаты, жандүние, ой-санасын қанағаттандырушылық. **Рухани мәдениет.** а) Адамның өзіне және басқа адамдарға, дүниеге қатысын реттейтін дәстүрлер мен құндылықтардың жиынтығы. ә) Адамдардың қоғам өміріндегі мәдени қызметінің нәтижесі. **Рухани мәнділік.** Рухани дүниеліктер, жандүние, парасат байлығындағы ерекше құндылықтар. **Рухани мұра.** Әдебиет, тіл, тарих, сәулет өнері т.б. сияқты заттық қана емес, идеялық құндылықтары жасайтын туындылардың мұрағаттары. **Рухани мүдде.** филос. Субъектінің жеке еркіндігі мен оның шығармашылық ізденісіне ұйытқы болатын, адамның кісілік қасиеттерін қолдай отырып, оған қажетті бағдар беретін белгілі бір әлеуметтік-тарихи топтың дәстүрлі қажеттілігі. **Рухани орта.** Өзара мүдделес, ой-пікірі ұқсас, жан дүние қажеттіліктері мен құндылықтары бір адамдар тобы. **Рухани өмір.** Материалды байлықтан тыс, адамдардың ой-санасы, ақыл-парасаты, білімі, білігі, жан дүние байлығы көрінетін өмір. **Рухани тазару.** Жан дүние, діл, адамгершілік, адамшылдық т.б. жақтан жеңсару.

РУХАНИ-ӘЛЕУМЕТТІК с ын. Материалдық емес құндылықтарға және қоғамдық құбылыстарға қатысты.

РУХАНИ-МӘДЕНИ с ын. Материалдық емес құндылықтарға, мәдениетке қатысты.

РУХАНИ-МОРАЛЬДЫҚ с ын. Материалдық емес құндылықтарға және ахлақ пен ар-ожданға қатысты.

РУХАНИЛЫҚ зат. Материалдық емес адамгершілік сияқты т.б. құндылықтарды биік қоюшылық.

РУХАНИЯТ зат. Жан дүние, діл, ақыл-парасат сияқты т.б. рухани дүниеліктер.

Руханият шырақшысы. бейн. Рухани, мәдени құндылықтардың іздеушісі, сақтаушысы.

РУХАНИЯТТЫҚ с ын. Руханиятқа тән, соған қатысты.

РУХСЫЗ с ын. Рухы жоқ, ішкі, табан тірейтін идеялық ұстанымсыз, намыссыз.

РУХСЫЗДАНДЫРУ зат. Ұлттың көшбасшы қайраткерлерінің көзін жойып, халықты дел-сал, мәңгірт күйге түсіру, рухынан айыру.

РУХСЫЗДЫҚ зат. Рухани күш-қуаттың жоқтығы, батылсыздық, рухани белсенділіктің төмендігі, намыссыздық.

РУХТАН= е т. Қайраттану, жігерлену, шабыттау.

РУХТАНҒЫШ с ын. Жігерленіш, қайраттанғыш, шабыттанғыш.

РУХТАНДЫР= е т. Намыс көтеру, қайраттандыру.

РУХТАНДЫРҒЫШ с ын. Жігерлендіргіш шабыттандыргыш, қайраттандыргыш.

РУХТАНДЫРУ Рухтандыр етістігінің қимыл атауы.

РУХТАНДЫРУШЫ зат. Жігерлендіруші, шабыттандырушы, қайраттандырушы.

РУХТАНУ Рухтан етістігінің қимыл атауы.

РУХТАССЫН. Рухы бір, бір рухтағы, идеясы, ұстанымы жақын.

РУХТЫ с ын. Рухы көтеріңкі, шабытты, жігерлі, намысты.

РУШ зат. Амал, тәсіл, жол.

РУШЫЛ с ын. Рудық жікке, атаға бөлінгіш.

РУШЫЛДЫҚ зат. Руга бөлінушілік, ру мүддесін ел мүддесіне жоғары қоюшылық.

РУШЫЛЫҚ зат. тар. Ру болып, тайпа болып өмір сүру кезеңі. **Рушылық дәуір.** Адамзат қоғамының бастапқы тайпалық кезеңі.

РУШДИЯ зат. Рүшбияда оқыл жүр, Шанда қазақ баласы. Жаңаөспірім, көк өрім, Бейне қолдың саласы.

РУҚСАТ [ар. رخصة] зат. Бір тараптан екінші тарапқа берілетін құптаушылық, келісім.

Руқсат алды. а) Руқсат сұрады. ә) Келісін алды. б) ресми. Қандай да бір іс-қимыл, әрекетті жүзеге асыру үшін тиісті ресми орындардан жазба түрде келісім алу. **Руқсат берді [қылды, етті].**

а) Қандай да бір істі, әрекетті жүзеге асыруға келісім берді, құптау білдірді. ә) Ерік, бостандық. **Руқсат етілген капитал.** экон. Акционерлік қоғамның жарғысында көрсетілген акционерлік капиталдың шамасы.

РУҚСАТНАМА [ар. رخصت نامه] зат. Белгілі бір әрекетті жүзеге асыруға келісім беретін заңды құжат.

РУҚСАТСЫЗ үст. Құптаусыз, келісімсіз, руқсат сұрамай.

РУҚСАТТА= е т. жерг. Құптау.

РУҚСАТТАМА зат. әск. <франц. parole> Жауап ретінде айтумен қатар өз әскери қызметкерлерін тану амалы болып келетін құпия сөз.

РУҚУФ [ар. ركوؤف] зат. діни. Намаз оқыған-да еңкейіп тізе бұзу.

РУҚСАТ зат. сөйл. **Руқсат.**

Руқсат [руқсат] берді. Рызалық етті, келісім білдірді.

РУҚСАТСЫЗ с ын. сөйл. **Руқсатсыз.** **РУШДИЯ** зат. ескі кіт. Түрлі пәндер оқытатын аартушылық мектеп.

РЫЗДЫҚ зат. сөйл. **Рызық.**

РЫЗЫҚ [ар. رزق] зат. 1. Нәсіп, несібе, ризық. 2. Диуана қатарына жатқызылған адалдарға берілетін азық-түлік. 3. көне. 9–10 ғасырлардағы жауынгерлердің жалақысы. 4. 16-ғасырларда Осман сұлтандығында табыс әкелетін егістік танабы, жерлер. **Рызық берді.** Жаратушы нәсіп етті, маңдайына жазды. **Рызық беруші.** діни. Несібе, ризық үлестіруші.

РЫНОК зат. экон. **Нарық** (өндірушілер мен тұтынушылар арасындағы экономикалық қатынастар жүйесін білдіретін тауар шаруашылығының санаты).

Рынокқа қатысушы. экон. Өз клиенттері атынан, сондай-ақ өз есебін тауарлар мен көрсетілген қызметтерді сатып алушы және сатушы адам. **Рынокты бөліктеу.** экон. Өндірістік-өткізім саясатын бағдарлау нұсқасын таңдау мақсатымен рыноктағы неғұрлым қоллайы жағдайды анықтау әдісі. **Рынок теориясы.** экон. Экономика ғылымының тауар-ақша айырбасын және сатушылар мен тұтынушылар арасындағы әлеуметтік-экономикалық қатынастарды зерттейтін саласы. **Рыноктың макроқұрылымы.** экон. Тауар топтарының, яғни атқарымдық мақсатының ортақтығымен біріктірілген және қоғамдық еңбек бөлінісі мен кәсіпорынның мамандануының ықпалымен дербес өндірістерге бөлініп шыққан (аяқкиім, киім-кешек, жiнiз, тамақ өнімдері, тұрғын үй т.б.) тауарлардың түрлері бойынша сираны мен ұсынымның арақатынасы. **Рыноктың өтемпаздығы.** экон. Рынокта нақты тауарлардың немесе құндылықтарды сатып алушылар мен сатушылардың ұдайы болуын көрсететін рыноктың негізгі сипаттамаларының бірі. **Рыноктың сыйымдылығы.** экон. Белгілі бір уақыт кезеңінде, мысалы, жыл бойына рынокта сатылатын тауардың көлемі. **Рыноктың шеғарасын кеңейту.** экон. Фирманың қолдағы тауарларды

жаңа рыноктарға енгізу есебінен өткізу көлемін ұлғайту әрекеті. **Рынок конъюктурасы**. экон. Нарық конъюктурасы (белгілі бір уақыт аралығында және белгілі бір регионда қалыптасқан тауар өткізудің әлеуметтік-экономикалық сауда ұйымдастырушылық және т.б. шарттарының жиынтығы).

РЫНОКТЫҚ сын. Нарықтық, нарыққа тән.

Рыноктық жетекші. экон. Саладағы рыноктың үлесі барынша көп кәсіпорын. **Рыноктық күштер**. экон. Еркін рынокта сұраным мен ұсынымға ықпал ететін және бағаны айқындайтын жағдай – сатушылар мен сатып алушылардың, несие берушілер мен қарыз алушылардың мінез-құлқы.

Рыноктық қорлар. экон. Ішкі рынокта жеке тұтыну үшін халыққа ұсынылатын тауарлардың жиынтығы. **Рыноктық сынақтама**. экон. Тауарлардың сыртқы түрін, бұрып-түйілуін, тауар таңбасын, атауын тұтынушының баалауы туралы оперативтік коммерциялық ақпарат алу мақсатымен тауарды таңдап алынған рыноктарды сынап сату. **Рыноктық тексеру**. экон. Қандай бағаланымының жақсы екенін және белгіленген бағаммен қанша акцияны сатып алуға немесе сатуға болатынын анықтау үшін сыртқы биржа айналысында жүрген бағалы қағаз бағаланымын бірнеше фирмалардан сұрап білу. **Рыноктық тепе-теңдік**. экон. Тауарлар мен қызмет көрсетулерге сұраным көлемі мен құрылымының және олардың ұсыным көлемі мен құрылымының арасалмағы. **Рыноктық тетік**. экон. Нарықтың негізгі үш нышанының: ұсынымның, сұранымның және бағаның өзара әрекеттесу тетігі. **Рыноктық үміткер**. экон. Өзінің рыноктағы үлесін молайту жолында күресетін кәсіпорын. **Рыноктық ізбасар**. экон. Өзінің рыноктағы үлесін сақтай отырып және қатерлі шешім қабылдамай, салалық жетекшілердің соңынан ілесу саясатын жүргізетін кәсіпорын. **Рыноктық экстремизм**. экон. Тауар өндірушілердің толық дербестігі; еркін нарықтық баға негізінде жоспарлы экономикадан нарықтық экономикаға көшу.

РЫЦАРЬ [нем. Ritter] зат. тар. Феодалды Еуропадағы әскери-дворян тобына жататын адам.

РЫЦАРЬЛЫҚ сын. Рыцарьға қатысты, соған тән.

РЫЧАГ зат. тех. Қозғалмайтын тіреуіштің төңірегінде айналатын, аз күш жұмсап, үлкен күш алуға мүмкіндік беретін қатты денеден жасалған қарапайым механизм.

РЯКЕТ [ағыл. racket] зат. өлеу.-экон. 1. Күштен алу тәсілі, қорқыту, үркітумен дегеніне көндірушілік. 2. Қоғамда заңсыз әрекеттерді жүзеге асыратын, бопсамен, тонаумен айналысатын қылмыстық топ. 3. Сондай қылмыстық топтың мүшесі.

РЯКЕТС зат. спорт. Ракеткамен доп ойнау.

РЮКЗАК [нем. Rucksack] зат. Арқаға салып көтеріп жүретін қатшық; жолқапшық.

РЮМКА зат. Арақ, шарап ішуге арналған шыныдан жасалған шағын ыдыс.

С

С 1. Қазақ әліпбиінің жиырма төртінші әрпі. **2.** Қазақ тіліндегі тіл шыы, жинақы жуысыңқы дауыссыз дыбыс.

САБА¹ зат. этн. 1. Жүнін қырып, ысқа салып, жылық терісінен жасалған, негізінен

қымыз ашытатын ыдыс. 2. ауыс. Бір нәрсенің жалты шеңбері, арнасы, көлемі, аясы. 3. этн. Молшылықтың, ырыстың, байлықтың белгісі.

Саба бие. Қарыны үлкен, көп құлдыдаған бие. **Сабадағы қымыздай**. бейн. Шайқалып, сапырылып. **Сабасына келді**. а) Су бұрынғы қалпына келіп, арнасына толды. ә) ауыс. Ашуы, ызаасы басылып, саябыр қалыпқа келді. **Саба жию**. Соңғы іркіт піскен соң сабаны тазалап бүктеу. **Саба құрсақ**. Кең құрсақ, үлкен қарын. **Сабасына қарай піспегі**. Бір-біріне сайма-сай, дөп қосылған деген мағынада. **Сабасынан аспады**. Шектен шықпады, қалыптан озбады. **Сабасына сыймады [сабасынан шықты]**. а) Ісініп-кебінді, ашу-ыза кернеді, шектен асып кетті. ә) Лепірді, асыл-тасты, асып-төгілді. **Сабасына түсті [келді]**. Ашуы, ызаасы басылып, саябыр қалыпқа келді, ашуы тарқады. **Саба толқу**. Саба ішіндегі сүттің шайқалудынан бетіндегі майлардың бірігуі. **Саба ұстады**. Сабасы аққа толды. **Сабасынан шықпады**. Шамадан аспады, қалыптан озбады, асқақтамады.

САБА² зат. этн. көне. Бір нәрсені қаптауға арналған қап, қатшық, аяққыл т.б. жасау үшін пайдаланылатын аң немесе мал терісі.

САБА³ зат. Өзендердің, ағын сулардың суы азайып, ең төменгі межеге жететін кезеңі.

САБА= ет. 1. Ұрып-соғып жазалау. 2. этн. Күйзе, көрпеге т.б. пайдаланылатын жүнді тазарту, қопсыту, ұйысын жазу үшін сабаумен ұрылау. 3. Қатты соққан желдің, жауын-шашынның жүргізбей бетті ұрылауы, төпеп соғуы. 4. ауыс. Бөсу, көпірту, асыра сілтеу, сөз бермеу. 5. ауыс. Асып тұсу, басым келу, орап кету мағынасында.

Сабап жүре берді. Аялсыз, тынымсыз қатты жүрді де отырды.

САБААЯҚ зат. этн. Сабаның астына қоюға арналған, ағаштан жасалған тұғыр.

САБАҒАТ зат. <лат. consultatio> 1. Халықаралық келісімшарт түрлерінің бірі. 2. Мамандардың қайсыбір мәселелер бойынша кеңесуі. **Сабағат салды**. жерг. Ақыл қосты, кеңесті.

САБАДАЙ сын. Үлкен, мол.

САБАДАТ зат. көне. Бас қымызышы.

САБАЗ [ир. شاهباز] зат. 1. экспр. Ер-азаматтың ісіне, мінезіне риза болғанда айтылатын атаушы. 2. мысқыл. Ер адамның мінез-құлқын, ісін жаратпағанды айтылатын мысқыл атаушы. 3. Ер-азамат. 4. ауыс. Жақсы-жайсаң, нарқақшалар. 5. ауыс. жағымсыз. Бай-манан, би-болыс.

САБАЗДЫҚ зат. Ер-азаматқа тән байсалдылық, парасаттылық, мәрттік.

САБАЙ [ар. صبايى] зат. көне. IV ғасырларда пайда болған араб жазуының түрі.

САБАҚ¹ зат. бот. <грек. kaulos> Өсімдіктің жерасты мүшесі мен жерүсті мүшелерін бір-бірімен жалғастыратын ортақ тірек мүшесі, бұтақ өсетін негізгі бөлігі.

САБАҚ² зат. 1. пед. Мектептегі оқу жұмысын ұйымдастырудың негізгі түрі, пәннің өтуінің ұйымдастырылуы. 2. пед. Мектеп жүйесінде өтілетін пән және сол пәннен оқушыларға берілетін тапсырма. 3. ауыс. Кітап, пән оқулығы. 4. сөйл. Мектеп. 5. ауыс. Үлгі, өнеге, мысал, тәжірибе. 6. ауыс. Айла, амал-тәсіл, шарғы. 7. ауыс. Сыр, түйін, пікір.

Сабақ алды. а) Сауатын ашты, білім алды, көзі ашылды. ә) Үйренді, тәлім алды. **Сабақ барысы**. Сабақты жүргізу тәртібі; сабақ мазмұнын іске асыратын әдіс-тәсілдерді қолдану. **Сабақ берді**. а) Сабақ өткізді, сабақ жүргізді. ә) Тәжірибе берді, үйретті. **Сабақ болды**. Қорытынды

шығарарлық ойға келді, ескерлерлік ой салды. **Сабақ дайындады**. пед. Оқушы үйге берілген мектеп тапсырмасын орындады. **Сабақ дайындау**. пед. Белгілі бір оқу пәні бойынша үй тапсырмасын орындау. **Сабақ даярлау**. Сабақ қарау, сабаққа дайындалу. **Сабаққа даярлану**. Сабақ қарау, оқу. **Сабақ жоспары**. пед. Өткізілетін сабақтың берілу жүйесі. **Сабақ кестесі**. пед. Бір сыныпта өтілетін пәндердің күндік рет тәртібі. **Сабақ қарау**. Үйге берілген тапсырмаларды орындау. **Сабақ мазмұны**. пед. Әрбір тақырып бойынша қамтылатын материалдар, оны оқытудың әдістері, сабақтағы жеке-дара және ұжымдық жұмыстар. **Сабақ талдау**. пед. Мектептегі сабақты талдай отырып, баалауға арналған әдістемелік жұмыстың бір түрі. **Сабақ ұзу**. жерг. Сабаққа келмеу. **Сабаққа берді**. Оқуға, мектепке, медресеге, молдаға білім алуға берді. **Сабаққа тілі келді**. Есі кірді, сауатын ашатын кезі жетті. **Сабақпен сөйледі**. жерг. Кезегімен сөйледі.

САБАҚ³ зат. жерг. 1. Бауы қысқа сырға. 2. Үлкен салтынашағы көп ауыр сырға, ауыр болғандықтан, құлақты жұырттып кетпеу үшін шашқа, сәукелеге жіптен, күміс сыммен бекітіп, байлайтын сырға. Сабақты сырға. этн. Үзбелі сырғаның бір түрі.

САБАҚ зат. 1. Ине сабақтағанда адамның қолы созылып, тартқанға оралып, шатаңпайтындай жіп көлемі. 2. Сырғаның құлаққа кигізетін жері, құлаққа салатын сымдай жіңішке имек басы.

САБАҚ⁴ зат. жерг. Ағашқа оралған киім тігетін жіп; доғалақ сабақ.

САБАҚ⁵ зат. жерг. Бау-бақша.

Сабағынан үзілді. О дүниелік болды, көз жұмды.

САБАҚЕГЕУШІЛЕР зат. зоол. <лат. serphidae> Жараққанаттылар отряды, қондырма құрсақтылар отряд тармағының бір тұқымдасы.

САБАҚСЫЗ сын. Сабағы жоқ, сабақ өспеген.

Сабақсыз өсімдік. өс. Сабағының буынаралығы өте қысқа өсімдік.

САБАҚТА= ет. 1. Жіпті иенің көзінен өткізу. 2. ауыс. Сөзді, әңгімені әрі қарай дамытып жалғастыру. 3. Жүнді ішеге салып тұралау.

САБАҚТАЛ= ет. Жіптің иенің көзінен өткізілуі.

САБАҚТАЛУ Сабақтал етістігінің қимыл атауы.

САБАҚТАН= ет. Байланысу, сабақтау.

САБАҚТАНУ зат. биол. Астық тұқымдастарына жататын өсімдіктердің (бидай, арпа, сұлы, күріш, тары) түптену сатысынан кейінгі сатысы, сабақ пайда болу процесі.

САБАҚТАС¹ сын. 1. Бір сабақтан өсіп-өнген, негізі бір. 2. ауыс. Бір-бірімен жалғас, сарындас, үдес.

Сабақтағас құрмалас сөйлем. лингв. Құрамындағы жай сөйлемдердің алдыңғысы соңғысына бағынп құрмаласқан сөйлем.

САБАҚТАС² сын. Бірге сабақ оқитын, бір сыныпта оқитын.

САБАҚТАС= ет. Ұштасу, байланысу, жалғасу.

САБАҚТАСТЫҚ зат. Сарындастық, үндестік, байланыстылық.

САБАҚТАСТЫР= ет. Ұштастыру, байланыстыру, үндестіру.

САБАҚТАСТЫРУ Сабақтастыр етістігінің қимыл атауы.

САБАҚТАСТЫРЫЛ= ет. Ұштастырылу, байланыстырылу, үндестірілу.

САБАҚТАСТЫРЫЛУ Сабақтастырыл етістігінің қимыл атауы.

САБАҚТАСУ *Сабақтас етістігінің қимыл атауы.*

САБАҚТАТ= е т. *Жіпті иненің көзінен өткіздіру.*

САБАҚТАТУ *Сабақтат етістігінің қимыл атауы.*

САБАҚТАУ *Сабақта етістігінің қимыл атауы, байланыстыру, әңгіме жел,сін үзбеу.*

САБАҚТАУЛЫ сын. *Иненің көзінен жіп өткізілген, жібі бар.*

САБАҚТЫ¹ сын. *Сабағы ұзын, сабағы бар (өсімдік).*

САБАҚТЫ² сын. *Инеге өткізілген жібі бар, жіп тағылған.*

Сабақты егістік лингв. *Табыс септіктегі тура толықтауышқа мағынасы сабақталып тұратын етістік. Сабақты жіп алмады. Зәредей зат, бұйым алмады, меншіктенбеді. Сабақты жібі қалмады [жіп қалдырмады]. Еш нәрсені тастамады, түгелдей алып кетті. Сабақты ине сәгімен. Орайы келген іс оңады деген мағынада. Сабақты инесін ұстатпайды. Ешкімге еш нәрсесін бермейді. Сабақты омыртқа жерг. Бел омыртқа. Сабақты сырға. этн. Жіппен басқимге, шашқа байланатын үлкен, ауыр сырға. Сабақты түйме. Қырланған немесе домалақ тас орнатып, оны күміспен күлсең, көмкеріп жасаған түйме.*

САБАҚТЫҢ сын. *Сабақ боларлық, сабаққа жарарлық.*

САБАҚША зат. *Негізгі сабақтан өскен қосымша кішірек сабақ.*

САБАҚШАЛЫ сын. *Сабақшасы бар. Сабақшалы бактериялар. биол. Цитоплазмасында ешбір байланыссыз, жіп тәрізді клеткалар өсіндісі бар бактериялар.*

САБАЛА= е т. 1. *Ұрғылау, соққылау. 2. Үсті-үстіне төлеу, борату, бастырмалату. 3. Құстың қанатын қайта-қайта қағып, қарқындап ұшуы. 4. Сапыру.*

САБАЛАҚ¹ сын. 1. *Ұйпалақталған, түте-түте, ұрпиген, жұдмаланған. 2. ауыс. Қара, жаман, жын-шайтан, зұлмат, қараңғы.*

САБАЛАҚ² зат. жерг. *Иленген нанның бір бөлігі, зуала.*

САБАЛАҚТА= е т. *Ұйпалақтап топтау.*

САБАЛАҚТАН= е т. *Ұйпалақтану, түте-түте болып ұршио.*

САБАЛАҚТАНУ *Сабалақтап етістігінің қимыл атауы.*

САБАЛАҚТАТ= е т. *Ұйпалақтау, ұрпиту. САБАЛАҚТАТУ* *Сабалақтап етістігінің қимыл атауы.*

САБАЛАҚТАУ¹ *Сабалақта етістігінің қимыл атауы.*

САБАЛАҚТАУ² сын. *Аздап сабалақ болған, ұйпалақтаған.*

САБАЛАН¹= е т. жерг. *Толу, кемелдену.*

САБАЛАН²= е т. *Қымыз сапырылу.*

САБАЛАНУ *Сабалан етістігінің қимыл атауы.*

САБАЛАҢ сын. жерг. *Шала піскен.*

САБАЛАС= е т. *Бір-бірін ұрғылау, соққыласу.*

САБАЛАСУ *Сабалас етістігінің қимыл атауы.*

САБАЛАТ= е т. *Ұрғылату, соққы беру.*

САБАЛАТУ *Сабалат етістігінің қимыл атауы.*

САБАЛАУ *Сабала етістігінің қимыл атауы.*

1. *Ұрғылау. 2. Құстың қанатын қаққылауы.*

САБАЛУ *Сабал етістігінің қимыл атауы.*

САБАЛЫ сын. 1. *Көптеген сабасы бар, саба-саба. 2. ауыс. Етек-жеңі кең, мол денелі.*

САБАЛЫҚ; **сабалық шығын**. су шар. *Сабалық кезеңдегі орташа су шығыны.*

САБАН¹ зат. *Дәнді және ірі бұршақты дақылдарды бастыраннан кейін қалатын құрғақ сабағы.*

Сабан ақша. қарап. *Құнсызданып кеткен бұрынғы Кеңес Одағының ақшасы (рубль). Сабан құрлы салмақ жоқ. Жеп-жеңіл.*

САБАН² зат. жерг. *Соқа.*

Сабан айдау. жерг. *Жер жырту. Сабанға шықты. жерг. Жер жыртуға шықты.*

САБАНТАС зат. көне. *Астық бастыратын тас.*

САБАНТОЙ зат. этн. *Егінді орып, бастырып болғаннан кейін өткізілетін той-мереке, қызық-думан.*

САБАНХАНА зат. *Сабанды сақтайтын орын, жай.*

САБАНШЫ¹ зат. *Сабан тасумен шығылданатын адам.*

САБАНШЫ² зат. жерг. *Соқашы, соқа айдаушы, егінші.*

САБАНШЫ³ зат. зоол. <лат. felis manul> *Жыртқыштар отрядының мысық тұқымдасына жататын аң.*

САБАНШЫ⁴= зат. көне. астр. *Құс жолы.*

САБАҢҚЫРА= е т. *Ұрыңқырау, соғыңқырау. САБАҢҚЫРАУ* *Сабаңқыра етістігінің қимыл атауы.*

САБАСУ= е т. 1. *Киіз басатын, көрпе жасайтын жүнді сабаумен ұрғылап, ұйысын жазысу. 2. жерг. Соғысу.*

САБАТ¹ зат. 1. *Шөбі шүйгін жер, қоғал. 2. Өзен жиегінен 2–3 метрдей қашықтықтағы сыз жер.*

САБАТ² сын. *Салқын (жер).*

Сабат жер. *Саялы салқын, сазды шалғын.*

САБАТ³ зат. *Салмақ, ауыртпалық.*

Сабатын салу. *Біреуге масыл болу, ауыртпалығын біреудің шығына арту.*

САБАТ⁴= е т. *Ұрып-соққызу, соққыға жыққызу.*

САБАТҚЫЗ= е т. *Ұрып-соққыздыру, соққыға жыққыздыру.*

САБАТҚЫЗУ *Сабатқыз етістігінің қимыл атауы.*

САБАТТА= е т. *Саялау, салқындау, көлеңкелеп тұру.*

САБАТТАН= е т. *Салқындау, салқын тарту, ылғалдану.*

САБАТТАНУ *Сабаттан етістігінің қимыл атауы.*

САБАТТАУ *Сабатта етістігінің қимыл атауы.*

САБАТТЫ сын. *Саялы, көгалды (жер).*

САБАТТЫР= е т. *Ұрғызу, соққыға жықтыру.*

САБАТТЫРУ *Сабаттыр етістігінің қимыл атауы.*

САБАТУ *Сабат етістігінің қимыл атауы.*

САБАУ¹ зат. этн. *Жүннің ұйысқанын жазып, қосыту, тазарту үшін қолданылатын, қабығы алынған кептірілген жіңішке талшыбық, жүн сабайтын құрал. // Жіңішке, сидиған.*

Сабау тіс. *Жылқының жал, құйрығын сүзіп тарау үшін қолданылатын құрал. Сабау қамшы, салт атты. Жалғыз-жарым, жырақ.*

САБАУ² *Саба етістігінің қимыл атауы. 1. Ұрып-соғу. 2. Киіз жасайтын жүнді ұрғылап тұту.*

САБАУДАЙ сын. 1. *Ұн-ұзын, салалы, сойдиган. 2. ауыс. Мықты, берік, ірі.*

САБАУҚОЙ зат. зоол. <лат. ovis capadensis> *Қуымүйізділер тұқымдасына жататын сүтқоректі.*

САБАУЛА= е т. *Сабаумен ұру, соғу.*

САБАУЛАУ *Сабаула етістігінің қимыл атауы.*

САБАУШЫ зат. *Жүннің ұйысқанын жазып, тазартатын адам, сабау сабаушы.*

САБАУШЫДАЙ сын. *Сабаушы сияқты, сабаушы тәрізді.*

САБАШЫ зат. тар. *Қымыз ашытатын, қымыз дайындайтын қызметші.*

САБАХ [ар. صباح] зат. *ескікіт. Таңғы мезгіл, таңертеңгі уақыт, таң.*

САБАХШАМ үст. көне. *Ертелі-кеш.*

САБЗА зат. көс. *Сүйегі жоқ жүзім сортының мейізі; мейіздің бір түрі.*

САБО зат. <франц. sabot> *Ағаштан ойылып жасалған немесе табаны ағаштан жасалған аяққийм.*

САБОЗ зат. тар. қарап. *Әлеуметтік қамсыздандыру.*

САБАХШАМ үст. көне. *Ертелі-кеш. Бір нәрсенің нақтылы іске асырылуына қарсы астыртын әрекеттеніп, іріткі салу ісі.*

САБУ сын. жерг. *Сылбыр, баяу. Сабу болды. Саябыр болды.*

САБУР зат. *Көпжылдық өсімдік – алоэ жапырағының кепкен шырыны.*

САБЫЛ зат. *ескікіт. Жол бойындағы су ішетін, су таратылатын жер*

САБЫЛ= е т. 1. *Әуре-сарсаңға тұсу, құр сандалу. 2. Аттың күні-түні мінілуі, ақ көбік болуы. 3. ауыс. Қаптау, қаумалау. 4. Ары-бері жүру, сапырылысу.*

Сабылған жылқы. *Ақ көбігі шығарыла шауып келген жылқы.*

САБЫЛДЫР= е т. *Әуре-сарсаңға түсіру, құр сандалу.*

САБЫЛДЫРУ *Сабылдыр етістігінің қимыл атауы.*

САБЫЛТ= е т. 1. *Атты күні-түні міну, сенделту. 2. Әуре-сарсаңға түсірту, сандалту.*

САБЫЛТУ *Сабылт етістігінің қимыл атауы.*

САБЫЛУ *Сабыл етістігінің қимыл атауы.*

САБЫЛЫС зат. *Бос жүріс, құр әуре.*

САБЫЛЫС= е т. *Әуре-сарсаңға тұсу, сапырылысу.*

САБЫЛЫСУ *Сабылыс етістігінің қимыл атауы.*

САБЫҚ; **сабық құлақ**. жерг. *Салтаң құлақ.*

САБЫН зат. *Сіліті мен майдың қосындысынан жасалған, суда көбіктеніп еритін, кір жууға, жуынға арналған жұмсақ, кесек немесе қою сұйық зат.*

Сабының сақар болсын. тіл е к. Сабын бұлғау. *Сақар қайнатып, қара сабын жасау.*

САБЫНДА= е т. *Сабынмен жуу, сабын езу, сабын жағу.*

САБЫНДАҒЫШ зат. *Жаққыш (сақал-мұртты алғанда бетке көбік жағатын буда қыл).*

САБЫНДАЙ сын. *Сабын сияқты, сабын тәрізді.*

Сабындай [сабынша] бұзылды. *Аяқ астынан өзгерді, айнып қалды.*

САБЫНДАЛ= е т. *Сабынмен жуылу, сабын жағылу.*

САБЫНДАЛУ *Сабындал етістігінің қимыл атауы.*

САБЫНДАН= е т. *Сабынмен жуыну.*

САБЫНДАНДЫР= е т. 1. *Сабын жағып жуындыру. 2. Көбіктену, көпіршіту.*

САБЫНДАНДЫРУ *Сабындандыр етістігінің қимыл атауы.*

САБЫНДАНУ *Сабындан етістігінің қимыл атауы.*

Сабындану саны. хим. *Органикалық заттардағы бос және байланысқан қышқылдар мөлшерінің сипаттамасы [1 г үлгідегі бос*

қышқылдар мен күрделі эфирлердің әрекеттесуіне керекті калий гидроксидінің мг мөлшерімен көрсетіледі].

САБЫНДАТ = е т. *Сабын жаққызу, сабын пайдаландыру.*

САБЫНДАТУ *Сабындат етістігінің қимыл атауы.*

САБЫНДАУ *Сабында етістігінің қимыл атауы.*

САБЫНДЫ сын. *Сабын араласқан, сабын езілген.*

САБЫНДЫҚ сын. *Сабын жасауға керекті нәрсе.*

САБЫНКӨК зат. өс. <лат. scrophularia> *Сабынкөктер тұқымдасына жататын бір, екі немесе көпжылдық өсімдіктер.*

Сабынкөктер тұқымдасы. өс. <лат. scrophulariaceae> *Сабын көктер тұқымдасына жататын өсімдіктердің жапырақтары көбіне кезектесіп, кейбір түрлерінде қарама-қарсы не жеке-жеке орналасады.*

САБЫНСАЛҒЫШ зат. *Сабын салуға арналған қобдиша.*

САБЫНСАУЫТ зат. *Сабын салуға лайықталған құты.*

САБЫНСУ зат. *Құрамында май қоспалары, қоректік заттар, ийінара бояулар болатын, шаш жууға арналған сұйық, жуғыш зат.*

САБЫНСЫЗ сын. *Сабынды пайдаланбай.*

САБЫНТАМЫР зат. өс. <allochrysa gypsophiloides> *Қаламтыр тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

САБЫНША үст. *Сабын тәрізденіп, сабынга ұқсап.*

Сабынша бұзылды [іріді]. *Аяқ астынан өзгерді.*

САБЫНШӨП зат. өс. <лат. saponaria> *Қаламтыр тұқымдасына жататын көпжылдық, дымықл жерде өсетін майда жапырақты шөптесін өсімдік.*

САБЫНШЫ зат. *Сабын жасаумен шұғылданатын адам, сабын қайнатушы.*

САБЫР¹ [ар. صبر] зат. *Шыдам, тағат, төзім.*

Сабыр айлады. *Сабыр етті. Сабырдан айрылды. Тағаты таусылды, төзімі бітті. Сабыр етті [қылды]. Абыржып аспады, өзін ұстады; тағат қылып шыдады. Сабыр қыл! Шыда, төзе біл. Сабыр сақтады. Өзін ұстады, шыдамдылық жасады. Сабыр суын қауғалады. Шыдам-төзім білдірді; асығыстық жасамады. Сабыр суы таусылды [түгесілді]. Шыдамсыздық көрсетті. Сабыр таппады. Тағат қылмады, дегбірі қалмады. Сабыр таяғына таянды. Шыдамды таяныш, сүйеніш етті. Сабыр түбі – сары алтын. Шыдам, тағат арты – жақсылық; шыдам аяғы – игілік. Сабыры берік болды. Шыдамдылық көрсетті, төзді. Сабыры бітті. Шыдамы таусылды. Сабыры жетті. Сабыр сақтады, шыдады. Сабыры кетті. Шыдамы таусылды, төзімі бітті, қатты мазасызданды. Сабыры қалмады. Шыдамы таусылды, дегбірсізденді. Сабырын жұмсады. Бойын билеп, асқан сабырлықты танытты. Сабырын кетірді. Шыдамын алды, тағатын кетірді. Сабырын қайнатты. Шыдамын тауысты, ыза-сын келтірді, зығырданын қайнатты. Сабыры мойымады. Шыдам-тағаты таусылмады; тағат қып шыдады. Сабыры [сабыр суы] таусылды. Шыдамы бітті, төзбейтін күйге жетті.*

САБЫР²: **сабыр болды.** *Жауын-шашын көп жауып, жердің батпағы шығып, лайсаңға айналды.*

САБЫРЛА¹ = е т. *Саябырлау, баяулау.*

САБЫРЛА² = е т. жерг. *Батпақтау.*

САБЫРЛАН = е т. *Сабырлы қалыпқа келу, байсалды болу.*

САБЫРЛАНУ *Сабырлан етістігінің қимыл атауы.*

САБЫРЛАТ = е т. *Батыру, батпақтату, малындыру.*

САБЫРЛАТУ *Сабырлат етістігінің қимыл атауы.*

САБЫРЛЫ сын. *Ұстамды, байыпты, салмақты.*

САБЫРЛЫҚ зат. сөйл. *Сабырлық.*

Сабырлық кетті. *Шыдамы таусылды, тағатсызданып, мазасызданды. Сабырлық қылды [етті]. Ұстамдылық танытты, өзін байсалды ұстады.*

САБЫРЛЫЛАУ сын. *Салмақтылау, ұстамдырақ, байсалдырақ.*

САБЫРЛЫЛЫҚ зат. *Адам мінез-құлқына тән байыптылық пен ұстамдылықты білдіретін асыл қасиет, ұстамдылық, салмақтылық, шыдамдылық.*

САБЫРЛЫРАҚ сын. *Салмақтырақ, ұстамдырақ.*

САБЫРСУ *Сабырсу етістігінің қимыл атауы; саябырсу.*

САБЫРСЫ = е т. сөйл. *Саябырсу.*

САБЫРСЫЗ сын. *Шыдамсыз, тағаты жоқ.*

САБЫРСЫЗДАН = е т. *Мазасы кету, шыдамсыздану, тағат таппау.*

САБЫРСЫЗДАНУ *Сабырсыздан етістігінің қимыл атауы.*

САБЫРСЫЗДАУ сын. *Шыдамсыздау, тағатсыздау.*

САБЫРСЫЗДЫҚ зат. *Шыдамсыздық, тағатсыздық.*

Сабырсыздық қылды [етті]. *Шыдамсыздық танытты, төзімсіздік көрсетті.*

САБЫР-ТАҒАТ зат. *Шыдам, төзім.*

Сабыр-тағат қылды. *Сабырлық сақтады, төзді.*

САБЫР-ТАҚАТ зат. сөйл. *Сабыр-тағат.*

САБЫРШЫЛЫҚ зат. сөйл. *Сабырлық.*

САБЫС: **сабыс болды.** жерг. *Әбігерленді, әрлі-берлі сапырылысып жүрді.*

САБЫТ зат. жерг. *Тауқымет, ауыртпалық.*

Сабытын салды [артты]. *Тауқыметін тарттырды, ауыртпалық түсірді.*

САВАННА [исп. sabana] зат. геогр. *Тропиктік ормандар мен шолдер аралығындағы биом түрі.*

САГА [сканд. saga] зат. әдеб. *Тарихи оқиғаларды, батырлардың ерлігінен сан алуан тақырыптарды қамтитын аңыз, әңгіме, хикая, жыр секілді кейбір еуропа халқының эпостық туындылары.*

САГО зат. тамақ. *Саго пальмасының түйіршікті крахмалынан немесе осы тектес картоп, жүзегі крахмалдарынан алынған жарма.*

САГОВНИКТЕР [лат. cycadorsida] зат. өс. *Мезозой заманының соңғы карбон кезеңінде белгілі болған жалаңаш тұқымдылар класының өкілі.*

САГ зат. ескі кіт. *Сау, аман-есен.*

САҒА¹ зат. 1. *Тау сілемінің қабысып-түйіскен жері.* 2. *Сай-салааның, өзен-судың негізгі арнаға келіп құяр жері.* 3. *Қылыштың, пышақтың т.б. сабы мен темірінің қосылған жері.* 4. жерг. *Үйдің жоғарғы жиегі.* 4. ауыс. *Шыққан тегі, ағары атысы.* 5. ауыс. *Ұғым, түсінік, мағына. Сағадан көрді.* жерг. *Жақынан көрді.*

САҒА² зат. анат. <лат. vestibulum> *Пиінін қуысты шар тәрізді ішкі құлақ бөлігі.*

САҒАДАТ зат. ескі кіт. *Бақыт; мерей, аман-есендік; мәртебелі.*

САҒАҚ¹ зат. 1. *Жылқының сағалдырық тұратын тамағының астыңғы жағы.* 2. *Малдың бауыздайтын жері, шықшыттың астыңғы жағы.* 3. *Балықтың аузының жақ орнындағы астындағы бөлігі, желбезектің астыңғы жағы.* 4. *Бір нәрсенің екінші нәрсемен түйіскен жері.* 5. биол. *Өсімдік жапырағының сабаққа бекінетін жіңішкерген бөлігі.*

Сағағын айырды. жерг. *Езіннің пісуі немесе пісе бастауын білдіретін жетілу кезеңі. Сағағынан үзілген. Бабына келген тұлпардың сынын білдіретін әсем, сұлу деген мағынадағы қолданыс.*

САҒАҚ² сын. жерг. *Ноқпалық.*

САҒАҚ³ зат. муз. *Домбыраның мойынғағы мен қақпағының қиысқан жеріне жапсырылатын, перненің де ролін атқаратын қатты зат.*

САҒАҚТА = е т. *Сағағына дейін ену.*

САҒАҚТАТ = е т. *Сағағына дейін батыру, бойлатып енгізу.*

САҒАҚТАТУ *Сағақтат етістігінің қимыл атауы.*

САҒАҚТАУ *Сағақта етістігінің қимыл атауы.*

САҒАҚТЫ сын. *Сағағы үлкен, кең, ұзын.*

САҒАҚТЫҚ зат. *Жылқының сағалдырық салатын алқым жағы.*

САҒАЛ¹ зат. зоол. *Балықтың дене мүшесі.*

САҒАЛ² сын. *Сарғыш, сарғылтм тартқан.*

САҒАЛА = е т. *Паналату, қорғалау.*

САҒАЛАС сын. *Сағасы бір, бір сағаға баратын.*

САҒАЛАТ = е т. *Бір нәрсенің сағасына дейін бойлатып кіргізу.*

САҒАЛАТУ *Сағалат етістігінің қимыл атауы.*

САҒАЛАУ *Сағала етістігінің қимыл атауы.*

САҒАЛДА = е т. *Сағал-сағал ету, кір-қожа-лақтандыру.*

САҒАЛДАН = е т. *Сағал-сағал болу, кір-қожа-лақтану.*

САҒАЛДАНУ *Сағалдан етістігінің қимыл атауы.*

САҒАЛДАУ *Сағалда етістігінің қимыл атауы.*

САҒАЛДЫРЫҚ зат. этн. *Аттың алқымы мен сағақ тұсын басып тұрған жүген ноқпаның бөлігі, қайыс бүлдіргі.*

САҒАЛ-САҒАЛ сын. *Жолақ-жолақ, қожа-лақ-қожа-лақ.*

САҒАЛЫ сын. *Сағасы бар, сағасы үлкен.*

САҒАЛЫҚ зат. сөйл. *Сағақ.*

Сағалық жал. геогр. *Өзен сағасының айналасында су таяз тұстарда тұнбаның шөгудінен пайда болатын жал. Сағалық өзек.*

анат. *Иірімді құлу түтінінің ішкі құлақ сағасымен жалғасатын жоғарғы өзегі. Сағалық мүше.*

анат. <лат. apparatus vestibularis> *Жануарлар басының кеңістіктегі орны мен қозалу жағдайын қабылдайтын сезім мүшесі. Сағалық теңіз кемері.*

геогр. *Сағалық үлескінің төменгі шекарасынан (теңіз етегі), өзен суының теңіз режіміне әсері тым әлсіз, бірақ судың тұздылығы тез өзгеретін аймаққа дейінгі кеңістік. Сағалық шытырман.*

анат. <лат. nuclei vestibulares> *Ішкі құлақ кіреберісіндегі бір-бірімен өзара эндолимфалық өзек арқылы жалғасқан сопақ және дөңгелек қапшықтары қабырғаларын құрайтын сүйектік және жарғақтық шытырман. Сағалық ядролар.*

анат. <лат. nuclei vestibulares> *Сопақша мидағы тепе-теңдік сақтау талдағышының аралық орталықтары.*

САҒАН¹ зат. жерг. 1. *Темір табақ.* 2. *Қымыз құйған ыдыс.*

САДАҚ-ЖАЙ зат. көне. Садақ және оның оғы.

САДАҚША ұст. Садақ сияқтанып, садаққа ұқсап.

САДАҚШЫ зат. Садақ атудан мерген адам; садақпен қаруланған жауынгер.

САДАН¹ зат. Бет-жүзі, кескін-келбеті.

САДАП¹ зат. сөйл. Сөден.

Садап сапты қанжар. Сөден ұстатып, әшекей салған қанжар.

САДАП²: садап қарады. Әр қырынан байқап көрді.

САДИЗМ зат. Біреуді азаптауға, қорлауға құмарлық.

САДИҚ сын. Әділетті, шынышыл.

САДИСТ зат. Біреуді азаптағанды, қорлағанды ұнататын ләззат алатын адам.

САДР [ар. صدر] зат. тар. Бұхара қаласында рухани билік пен өкімет билігін қатар ұстаған Бұрхан әулетінен шыққан билеушілердің лауазымы.

САДЫҚ сын. ескі кіт. Шынышыл, әділетті; қасиетті.

САДЫР зат. ескі кіт. Көкірек, жүрек; алдында, алда; құрметті орын

САДЫП зат. көне. Сөдеп. Қымбат бағалы тастың түрі.

САДХУ. сын, діни. Қасиетті, әулие.

САДЫР: садыр айғыр. этн. Қарлы боранда жау шапқанда т.б. төтенше жағдайда үйір-үйір жылқыны соңынан ертетін, қауіп-қатерді дер кезінде сезетін, ит-құсқа үйірін алдырмайтын мықты, күшті, сақа айғыр.

САДЫРА зат. Малдың қиы мен зәрі араласқан қоймалжың зат.

Садыра ағындысы. Мал қордан шыққан органикалық заттары мол ақаба сулар.

САДЫРАЛА=ет. Малдың іші өту, тышқақтау.

САДЫРАЛАУ Садырала етістігінің қимыл атауы.

САДЫРАЛЫ сын. Былғанышты, ластанған.

САЕНТОЛОГ [лат. scio. және грек. logos] зат. Ғылымға жартылай жуық әрі діни сипатты да бар, мансапқа ұмтылған, табысқа кенелгісі келген адамдарға бағытталған, сенім ұялататын, практикалық кеңес беретін адам (адамдар тобы).

САЕНТОЛОГИЯ [scientology] зат. Жартылай ғылыми, әрі діни сипаты бар, мансап пен жетістікке жетуде бағыт сілтейтін, кеңес беретін оқу.

САЖЕН зат. Биіктік өлшемі.

САЖЫН ор. зат. Үш кезге парапар (2, 13 м) ұзындық өлшемі.

САЗ¹ зат. 1. Су араласып, батпаққа айналған топырақ, лай. 2. Көгалы қалың өскен, дымқыл кең алқап. 3. геол. Құрамының басым көпшілігін сазды минералдар құрайтын, дәнекерленіп қатаймаған шөгінді таужыныстар.

Саз балшықтай иледі. бейн. Әбден мылжалады, жұмсарлады, ұмаждады. **Сазбен емдеу.** мед. Су қоймалары түбіндегі балшықты, батпақты т.б. емдік қасиеті бар шөгінділермен немесе табиғаттағы органикалық заттардан құралған батпақпен ванна, қыздырылып басылу т.б. түрінде қолдану арқылы әртүрлі сырқатты емдеу әдісі. **Саз бет.** Ұялып-қызармайтын, ұятсыз, бетсіз. **Сазға отырғызды.** Алдан кетті, қапыда қалдырды, жер соқтырып кетті. **Саздардың генетикалық типтері.** геол. Әртүрлі жағдайда қалыптасқан сазды таужыныстардың литологиялық белгілері бойынша ажырайтын типтері. **Саздардың минералдық типтері.** геол.

Минералдық құрамы бойынша бөлінетін түрлері. Саздардың фациялық типтері. геол. Сазды материалдардан әртүрлі физикалық-географиялық және геохимиялық ортада шөгу жағдайына қарай бөлінуі. **Саз жер.** Ылғалды, дымқыл жер. **Саз иледі.** Кірпіш сияқты құрылыс материалын жасау үшін батпаққа су т.б.

САЗ² зат. 1. Үн, әуез, ырғақ. // Мәнді, мағыналы, маңызды. 2. ауыс. Жай, жағдай, күй.

САЗ³ зат. муз. Шертін ойнайтын шекті аспап.

САЗ⁴: таң саз берді. Таң бозамықтанып ата бастады.

САЗ⁵: жүрегі сазды. Қарны ашып, тамақ ішкісі келді.

САЗ⁶: саз болды. Дәл, сай болды, бабында болды.

САЗА зат. сөйл. Жаз.

Сазасын берді. Сазайын берді, есесін қайтарды, көрсесіні көрсетті. **Сазасын тартты.** Жазасын тартты.

САЗАЙ зат. сөйл. Саза.

Сазайын берді [тартқызды]. а) Көрсесіні көрсетті, мықтап жазалады. ә) Әкесін танытты, өкіртті. **Сазайын тартты** [алды]. Өз істегені өзіне келді, есесі қайтты.

САЗАН зат. зоол. <лат. surginus cargria> Тұқыз тұқымдасына жататын балық.

САЗАНДА зат. ескі кіт. Сазгер, өңші.

САЗАНДАЙ сын. Ортан қолдай, аяқ-қолы балғадай, келісті.

САЗАР= ет. Мелшіні қарап қалу, бедірею, безеру.

САЗАРТ= ет. 1. Түсін суыту, ызбарландыру. 2. Ұзақ күттіру, сарғайту.

САЗАРТУ Сазарт етістігінің қимыл атауы.

САЗАРУ Сазар етістігінің қимыл атауы; безеру, ызбарлану.

САЗАРЫҢҚЫ сын. Ашулы, ызалы, түнеріңкі.

САЗАРЫС зат. Ашулы, сұрланған қалып, күй.

САЗАРЫС= ет. Безерісу, ызбарлану, түстерін суытысу.

САЗАРЫСУ Сазарыс етістігінің қимыл атауы.

САЗБАЛШЫҚ зат. 1. геол. тех. Аллювий тотығының әрқилы түрлерінен тұратын кристалды гидроскопиялық ұнтақ. 2. Құрылыс жұмыстары және қыш бұйымдар жасауда қолданылатын кейбір түрінің емдік қасиеті бар балшық түрі. **Сазбалшық араластыру.** су шар. Мелиорациялық әдістің бір түрі; құм-құмайты топыраққа немесе шыттезекке саз балшық қосып араластыру арқылы топырақтың құрамы мен физикалық қасиетін жақсарту.

САЗБАЛШЫҚТАЙ сын. Сазбалшық сияқты.

Сазбалшықтай иледі. а) Саз балшық сияқты жанышды, езді. ә) Таптады, жеңді. **Сазбалшықтай.** Саз балшық сияқты езілген, жұмсақ қалай илесең де көнетін.

САЗБАЛШЫҚТЫ сын. Сазбалшығы бар. **Сазбалшықты көл.** Тұбын лай немесе балшықтың қалың қабаты басқан көл.

САЗБЕТГЕН= ет. Сұрлану, сазару.

САЗБЕТГЕНУ Сазбеттен етістігінің қимыл атауы.

САЗДА¹= ет. Батпаққа батып қалу, жердің мый шығу.

САЗДА²= ет. Нәшіне келтіру, батпау.

САЗДАҚ зат. геол. Құм-сазды түйірлерден тұратын болдыр шөгінді таужынысы. // Саздауыт, сазды.

САЗДАҚШӨП зат. ө. с. <лат. limnas> Астық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

САЗДАН= ет. 1. Сазға айналу, лайлану. 2. ауыс. Ызбарлану, түсін суыту.

САЗДАНУ Саздан етістігінің қимыл атауы.

САЗДАУ¹ зат. Сазды, батпақты, ылғалды жер.

САЗДАУ² сын. Саздауыт, саздақ.

САЗДАУ³ Сазда етістігінің қимыл атауы.

САЗДАУЫҚ сын. Саздақ, сазды.

САЗДАУЫҚТАУ сын. Саздау, саздылау.

САЗДАУЫТ сын. Саздақ, сазды (жер).

САЗДАУЫТТЫ сын. Сазы көп, сазы мол (жер).

САЗДЫ¹ сын. Батпақты, мый шыққан.

Сазды тақтатастар. геол. **Метаморфизм** әсерінен сазды минералдары гидрослюдаларға, хлоритке т.б. қосылыстарға айналған шөгінді таужынысы. **Сазды таужыныстардың илемділігі.** геол. Сазды таужыныстардың өзінің тұтастық қалпын үзбей, сыртқы күштің әсерінен пішіні өзгертіп, бұл әсер тоқтағаннан кейін пайда болған жаңа пішінді сақтап қалу қабілеті. **Сазды шөгінділер.** геол. Негізінен саз минералдарынан тұратын шөгінділер.

САЗДЫ² сын. Әуенді, әуезді.

САЗДЫҚ¹ сын. сөйл. Саздылық.

САЗДЫҚ² сын. Сазы (батпағы) бар, соған қатысты.

Сазды минералдар. геол. Негізінен алюминий мен магнийдің, т.б. элементтердің сулы силикаттары мен алюмосиликаттарынан тұратын минералдар жиынтығы.

САЗДЫЛЫҚ зат. Әуезділік, әуенділік.

САЗДЫР: жүрек саздырды. Қарнын аштырды, төбетін оятты.

САЗЖАПАЛАҚ зат. зоол. <лат. asia flammus> Жапалақ тәрізділер отрядына жататын, құлағының ұшында 3-4 қысқа қауырсыны бар жыртқыш түн құсы.

САЗКӘМШАТ зат. зоол. <лат. myocastor coyrus> Өзі аттас тұқымдасқа жататын кеміруші.

САЗКАЗАНАҚ зат. ө. с. <лат. ledum palustre> Вересктер тұқымдасы қазанақ туысына жататын мәңгі жасыл бұтасын өсімдік.

САЗ зат. есікіт. Саз аспабы.

САЗСЫРНАЙ зат. муз. этн. Саздан жасалған, пішіні құстың құлкен жұмыртқасындай, іші қуыс, екі жақ бүйірінде бірнеше тесігі болатын, үні ашық, нәзік қазақтың көнеден келе жатқан ұлттық үрлемелі музыкалық аспабы.

САЗТАС зат. геол. Саздардың диагенез және эпигенез жағдайларында барынша шымырлануы қатаоы нәтижесінде қалыптасатын шөгінді таужынысы.

САЗТОПЫРАҚ зат. хим. Химиялық құрамы алюминий тотығына (Al₂O₃) сәйкес келетін минералдар тобы.

САЗЫРАЙ= ет. Сазару, қуару, сұрлану.

САЙ¹ зат. 1. Үлкен жыра, аңғар, оймаңғай, қолат. 2. геогр. Көбіне құрғақ, кейде маусымдық су ағатын, беткейі көлбеулене келген ұзын ойыс. 3. ауыс. Пана боларлық жер.

Сайда саны, құмда ізі жоқ. а) Басы бірікпеген, шашыранды. ә) Берекесіз, елеусіз, есепте жоқ. б) Үшті-күйді жоқ, дерексіз. **Сайда санын, құмда ізін қалдырмады.** Түк қалдырмай, орнын сипарлық етіп жоқ етті, құртты, жойды. **Сайдың тасындай.** Ірі, күшті, жарамды, іріктелген деген мағынада. **Сай сүйекті сырқыратты** [шымырлатты]. Қайғыртып егітті, күйзелтті.

САЙ² зат. этн. Баскиімнің құранды бөліктері.

САЙ³ сын. 1. Сәйкес, үйлесімді, лайық, дәл. 2. Дайын, әзір.

Сай келді. Тура, дәл, ұқсас, бірдей соғып жатыр, тең келді.

САЙ= ет. Белгілі бір арнаға ойысу, тірелу.

Сайып келгенде. а) Жеме-жемге келгенде, шынтуайтында. ә) Қорыта айтқанда.

САЙАД зат. ескі кіт. Аңшы, аулаушы; ұстаушы.

САЙБАҒЫСТАП: сайбағыстап ұстады. жерг. Сындырмай ұстады, таза ұстады.

САЙГЕЛ зат. сөйл. **Сәйгел.**

САЙГҮЛІК зат. этн. Шашасына шаң жұқпас жүйрік ат.

САЙҒАҚ¹ зат. 1. Бір нәрсені цуға арналған қатты ағаш; сойыл. 2. Зираттың басына белгі ретінде қойылатын таяқ, діңгек ағаш.

САЙҒАҚ ШӨП: сайғақшөп иттабан. өс. <лат. frankeniaceae hirsuta>. Иттабандар тұқымдасы иттабан туысына жататын Қазақстанда кездесетін өсімдіктің бір түрі.

САЙҒАҚ² зат. зоол. <лат. sajgu tatarica> Жапан түзде үйір-үйір болып тіршілік ететін аң, ақбөкен.

САЙҒАҚТАЙ сын. Сайғақ сияқты, белгі ретінде.

САИД зат. ескі кіт. 1. Ханым 2. Мырза, қожа.

САЙДА [pollachius virens] зат. зоол. Нәлім тұқымдасына жататын, ұзындығы – 115–120 см, массасы – 10 кг шамасындағы теңіз балықтарының бірі.

САЙДАҚ¹ сын. көне. Бғай мен сығай, саңдақ.

САЙДАҚ² зат. жерг. **Сайғақ (1).**

САЙДАҚТАЛ= ет. Іріктелу, оқшаулану.

САЙДАҚТАЛУ Сайдақтал етістігінің қимыл атауы.

САЙДАҚТАТ= ет. Айбақ-сайбақ ету, арби-ту, сойдақтату.

САЙДАҚТАТУ Сайдақтат етістігінің қимыл атауы.

САЙДАҚЫ сын. жерг. Қу, сұм, зымыян; сайқал.

САЙДАУЫЛ сын. Таңдаулы, таңдамалы, сайдақ.

САЙДАУЫТ сын. Сайдақ, ірі; сайдауыл.

САЙДАУЫТТАЙ сын. Құшті, жарамды, сақадай сай, іріктелген деген мағынада.

САЙДЫР= ет. Жатқызу, айналдыру.

САЙДЫРУ Сайдыр етістігінің қимыл атауы.

САЙҚАЛ сын. Алдамшы, әзәзіл, жалған, сиқыр. // Жеңіл жүріске салынған, жүргіш әйел.

САЙҚАЛДАН= ет. Көлгірсу, әзәзілдену, қитұрқылану.

САЙҚАЛДАНУ Сайқалдан етістігінің қимыл атауы.

САЙҚАЛДАУ сын. Көлгірлеу, әзәзілдеу.

САЙҚАЛДЫҚ зат. Қитұрқылық, әзәзілдік.

САЙҚАЛСУ Сайқалсы етістігінің қимыл атауы.

САЙҚАЛСЫ= ет. Көлгірсу, әзәзілдену.

САЙҚЫЛАН= ет. сөйл. **Сайқалдан.**

САЙҚЫЛАНУ Сайқылан етістігінің қимыл атауы.

САЙҚЫМАЗАҚ зат. 1. Әжуа, келеке, келемеж. 2. өнер. <ағыл. clown> Бет-ауыздарын бояп, алабажға киінген, күлкілі әрекеттер жасап, көрініс қоятын әртіс; клоун.

САЙҚЫМАЗАҚТА= ет. Әжуалау, келемеждеу, мысқылдау.

САЙҚЫМАЗАҚТАН= ет. 1. Сайқымазақ сияқты күлкілі әрекеттер жасау, қылжақбастану, қуақылау. 2. Мысқылдау.

САЙҚЫМАЗАҚТАНУ Сайқымазақтан етістігінің қимыл атауы; қалжыңбастану, қуақылану.

САЙҚЫМАЗАҚТАУ¹ Сайқымазақта етістігінің қимыл атауы; әжуалау, келемеждеу.

САЙҚЫМАЗАҚТАУ² сын. Қуақылау, қалжыңбастану.

САЙҚЫМАЗАҚТЫҚ зат. Қуақылық, қалжыңбастық.

САЙҚЫН сын. Мидай, кең, ен (дала).

Сайқын желі. геогр. Жоғары қысымды аймақтан соғатын дауылды, суық жел; құбыла желі.

САЙЛА= ет. 1. Дауыс беру жолымен басқару ісіне өкіл ету. 2. Басқару ісіне тағайындау.

3. Дайындау, әзірлеу.

Сайлан алды. а) Әзірледі, даярлады.

ә) Таңдап, іріктеп алды.

САЙЛАН= ет. 1. Көпшілік дауыс алу арқылы белгілі бір билік жүргізетін орынға өту. 2. Дайындалу, әзірлену.

САЙЛАНБАЛЫ сын. Сайлау өткізу арқылы тағайындалатын, іске асатын.

САЙЛАНДЫР= ет. Әзірлету, даярлату.

САЙЛАНУ Сайлан етістігінің қимыл атауы.

САЙЛАНЫМ зат. жаңа. қоғ.-саяси. Сайлау бойынша лауазымдардың ауысып отыру тәртібі.

САЙЛАС= ет. Әзірлік, дайындық жасасу.

САЙЛАСУ Сайлас етістігінің қимыл атауы.

САЙЛАТ= ет. 1. Көпшілік дауыс беру арқылы белгілі бір билік жүргізетін орынға өткізу. 2. Даярлату, әзірлету.

САЙЛАТУ Сайлат етістігінің қимыл атауы.

САЙЛАУ¹ зат. қоғ.-саяси. Дауыс беру жолымен басқару ісіне өкіл ету ісі; сайланбалы мемлекеттік лауазымдарға кандидатураларды таңдау науқаны.

Сайлау беру. тар. Дауыс беру. **Сайлау заңы.** Сайлаудың заңмен белгіленген өткізілу тәртібі, жүйесі. **Сайлау жүйесі.** Мемлекет басшысын, халық өкілдерін сайлауды ұйымдастыру мен өткізудің және нәтижесін анықтаудың тәртібі.

Сайлау комиссиясы. Сайлауды ұйымдастырып өткізетін алқалы орган. **Сайлау құқығы.** Сайлау процесін реттейтін құқықтық нормалар жүйесі.

Сайлау низамы. тар. Сайлау ережесі. **Сайлау округі.** Сайланбалы өкілдікті органдардың мүшелері сайланатын аумақтық бірлік. **Сайлау участогі.** Бір аудан сайлаушыларының дауыс беретін жері. Сайлау ценздері. заң. Азаматқа Конституциямен немесе арнаулы заңдармен белгіленген сайлау құқын беру шарттары. **Сайлау ценздері.** Сайлаушылар мен сайланушыларға қойылатын талаптар мен шектеулер. **Сайлау хақы.** тар. Сайлауға қатысу, дауыс беру құқығы.

САЙЛАУ² Сайла етістігінің қимыл атауы.

САЙЛАУАЛДЫ сын. Сайлау алдындағы науқан.

САЙЛАУБАСЫ зат. тар. Сайлаудың өткізілу барысын қадағалап, нәтижесін шығаратын, жарнамалайтын негізгі адам; сайлау басқарушы.

САЙЛАУЛЫ сын. Дайын, әзір.

Сайлаулы мекен. Дүние салғаннан соң баратын ұрмақ – пейіш не тозақ.

САЙЛАУШЫ зат. Сайлауға қатысатын, дауыс беретін адам.

САЙЛАУШЫЛАР вогумы. саяси. Парламентті, президентті т.б. сайлау жөнінде өткізілген науқанның нәтижелері.

САЙЛАУЫТ¹ зат. **Сайдауыт.**

САЙЛАУЫТ² сын. Сайы көп, сайлы.

САЙЛЫ сын. 1. Сайы көп, сайлауыт (жер).

2. Ойық, ойлы-қырлы.

САЙЛЫ² сын. Керек-жарағы сай, бәрі түгел. **Сайлы дәуір.** Малмен басы өскен, бақытты өмір кешкен шат-шадьмен тұрмыс.

САЙЛЫҚ¹ зат. Керек-жарағы сай болушылық, түгелдік.

САЙЛЫҚ² зат. Сан бұлшық еттері арасындағы шырқырлау түс (жер).

САЙМАН зат. 1. Құрал, жабдық. 2. Қару-жарақ.

САЙМАНДА= ет. Жарақтау, сайлау.

САЙМАНДАУ Сайманда етістігінің қимыл атауы; жарақтау, сайлау.

САЙМА-САЙ үст. Дұп-дұрыс, оп-орынды, лайық.

САЙР зат. ескі кіт. Керуен.

САЙРА зат. зоол. <лат. cololabis saira> Сарған тәрізділер отрядының макрельшоортандар тұқымдасына жататын теңіз балығы.

САЙРА= ет. 1. Әнші құстардың шырылдап, әдемі үн шығаруы. 2. ауыс. Сарпан сөйлеу, тақырдау. 3. Сөзді шешен сөйлеу. 4. ауыс. Батшын көрініп тұру, айқын біліну. 5. Әнді нақшына келтіре орындау.

САЙРАҒЫШ сын. Әнші, әуезді даусы бар, сайрай алатын.

САЙРАҚ¹ зат. көне. Негізгі құлен күре жол, даңғыл.

САЙРАҚ² зат. Дыбыс, үн.

САЙРАҚ³ зат. зоол. <лат. turdus viscivorus>. Тал-теректі жерлерді мекендейтін торайтөктес отрядына жататын құс. **Аққабақ сайрақ** зоол. Әуезшіл сайраққа ұқсас, бірақ қатқылдау дыбыс шығаратын, сайрақтар тұқымдасына жататын құс.

САЙРАМПАЗ сын. Сөйлеуік, сөзуар.

САЙРАН¹ зат. Ойын-сауық, думан, қызық.

Сайран етті. Қызы думана батты, ойын-сауығымен жүрді. **Сайран жер.** поэт. Қызығы, тамашасы мол, аялуы мекен, жұрт деген мағынада. **Сайран салды [қылды, етті, құрды].** Қызық дәурен сүрді, ойып-күлді, ойын-сауықпен жүрді.

САЙРАНДА= ет. Сауық-сайран салу; серуендеу.

САЙРАНДАТ= ет. Сауық-сайран салдыру, серуендету, бос жіберу, еркіне жіберу.

САЙРАНДАТУ Сайрандат етістігінің қимыл атауы.

САЙРАНДАУ Сайранда етістігінің қимыл атауы.

САЙРАН-САУЫҚТАТ= ет. Тойлату, думандату.

САЙРАНШЫЛ сын. Ойын-сауыққа құмар, сауыққой.

САЙРАНДА сөйл. **Сайранда.**

САЙРАТ= ет. Әнді, күйді құйқылжыта орындау, өлең-жырды, ән мен күйді ағызға жөнелу.

САЙРАТУ Сайрат етістігінің қимыл атауы.

САЙРАУ Сайра етістігінің қимыл атауы.

САЙРАУШЫ зат. стиль. Бұл жерде атақты ақын-жырау, жырышы мағынасында.

САЙРАУЫҚ сын. 1. Сайрағыш (құс).

2. Сөзшең, шешен (адам).

САЙ-САЙ үст. Сайды қуалай, әр сайға қарай.

САЙСАҒЫЗ зат. өс. <лат. hyssopus> Еріндігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік, кейде жартымьлай бұта.

САЙ-САЛА зат. 1. Су жүретін жыра.

2. Ойпаң, жыра, аңғар барлығы.

САЙ-САЛАЛЫ сын. Сай-саласы көп.

САЙ-СҮЙЕК: сай-сүйегі сырқырады [шы-

мырлады]. Қайғы-қасіретке бой ұрып, денесі түршікті, тітіркенді, көңіліне ауыр алды, жаны күзіледі. **Сай-сүйегі сырқырады.** а) Тұла бойы қақсап ауырды. **Сай-сүйегін сырқыратты.** Тұла бойын тітіресті, қатты әсер етті. **Сай-сүйегі босады.** Қатты егілді, елжіреді.

САЙТ зат. инф. Компьютерлік желідегі дүниежүзілік мәліметтер өрмегінің негізгі құрылымдық элементі болып табылатын мәтін немесе графикалық ақпарат сақталатын гиперсілтемелік құжат.

САЙТАН¹ [ар. شیطان] зат. 1. Діни ұғым бойынша, адамзатқа қас жын-пері, шайтан. 2. ауыс. Оңбазан, жексұрын адам. 3. ауыс. Ұшқалақ, жеңілтек кісі, қыз, әйел. 4. ауыс. Адамды азғырушы, кесірін тигізуші.

Сайтан билеген. Бойына жын ұялаған. **Сайтан биледі.** Бойына жын ұялады, айтқанға көнбеді. **Сайтанға беттен сүйгізді.** Бойын сайтан биледі, жыны қозды. **Сайтанға мойнын иген.** Бойын сайтан билеген, жын-пері ұялаған. **Сайтан [шайтан] кісі [қыз].** а) Мінезі тұрақсыз, берекесіз. ә) Біреудің жынын қағып алатын өткір деген мағынада. **Сайтан мінез.** Ұшқалақ, жеңілтек мінез. **Сайтанның сапалағы.** ж е р г. Ой, жексұрын, берекесіз деген мағынада айтқанын сөз. **Сайтанның сапалағындай.** Күтпеген жағдайда, кенеттен. **Сайтаның қақты [басты].** Бетін қайтарды, жынын басты, жуасытты, желігін тыйды. **Сайтаны ұстады.** Жыны қозды, ызаланды, ашуы келді. **Сайтаны шатастырды.** Қырсық шалды, жаза басты, ағаттық жасады.

САЙТАНДАЙ сын. Сайтан сияқты, ұсқынсыз, залым, жексұрын.

САЙТАНДАН = е т. Сайтан сияқтану, аярлық жасау.

САЙТАНДЫҚ сын. Алдамшылық, жалғандық, оңбағандық, азғындық.

САЙТАНҚҰЙРЫҚ сын. Алдамшы, жалған.

САЙТАНСУ Сайтансы етістігінің қимыл атауы.

САЙТАНСЫ = е т. Сайтан сияқтанып жеңіл тектену, шыын-қону, аярлану.

САЙТАНША үст. Сайтан сияқтанып, шыын-қонып.

САЙФУ зат. ескікіт. Қылыш.

САЙЫЗ сын. сөйл. **Саяз.**

САЙЫЗДАУ сын. сөйл. **Саяздау.**

САЙЫН¹ сын. 1. Кең-байтақ, ұлан-ғайыр. 2. ауыс. Кең, дауысы зор, үнді деген мағынада. **Сайынға шапты.** Думанды, дүбірлі жарысқа түсті деген мағынада. **Сайын дала.** поэт. Кең, жомарт, байтақ жер.

САЙЫН² шы л. Істің дүркіндік созылыққылғын білдіретін шылау сөз.

САЙЫП зат. ескікіт. Дос, серік.

САЙЫПҚЕР зат. Сайысы, сайыпқа түсу өнеріне жетік адам.

САЙЫПҚЕРЛІК зат. Сайысқа түсу өнеріне шеберлік.

САЙЫПҚЕРШЛІК зат. сөйл. **Сайыпкерлік.**

САЙЫПҚЫРАН сын. 1. көне. Қыдырма жұлдыздардың (планеталардың) бір түзудің бойына келгенде туған (бала туралы) [Діни аңыз бойынша, осындай астрономиялық құбылыс естінде туған бала ержүректік, алғырлық, асқан батырлық сияқты ерекше қасиетке ие болады. Тарихта осы себепті Ақсақ Темір сайыпқыран аталды]. 2. ауыс. Асқан батыр, мықты, алғыр. Бұл жерде сөз Темір туралы.

САЙЫР¹ зат. ескікіт. Серуен.

САЙЫР² зат. діни. *Жеті қабат жаһан-наманың екіншісі.*

САЙЫР сын. ескі кіт. Алғыр, ширақ.

САЙЫС зат. 1. Адамдардың бір-бірімен күш, өнер салыстырып сайысқа түсуі, жарыс. 2. ауыс. Ұрыс, соғыс, шайқас. 3. спорт. Найзамен қаруланған, қорғанатын тері немесе киіз қалқандары бар екі салтатты шауып келіп бірін-бірі ер үстінен қағып түсіруге тырысатын ат үстіндегі қазақтың байырғы әскери ойыны. 4. спорт. [нем. Fechten] Белгіленген тәртіп бойынша спорттық суық қарудың бір түрінен (рапира, қылыш, семсер) жекпе-жек өткізілетін спорт түрі.

САЙЫС ҚАРҚЫНЫ сын. Қарапайым сайыс әдісінің біреуін кідіріссіз орындау сайыскерге қажетті жібберетін уақыттың арасы. **Сайысқа түсті.** Тартысқа, айттысқа түсті, күш сынасты.

САЙЫС = е т. 1. Тартысу, таласу, қырқысу. 2. Айттысу, сөз жарыстыру.

САЙЫСКЕР зат. Сайыс өнеріне шебер адам.

САЙЫСТЫР = е т. Өнер жарыстыру, айттыстыру, тартысқа түсіру.

САЙЫСТЫРУ Сайыстыр етістігінің қимыл атауы.

САЙЫСУ Сайыс етістігінің қимыл атауы. **Сайысу алаңы** спорт. Сайыс өтетін алаңның шектеулі аумағы.

Сайысу әдісі спорт. Сайыскер бәсеке кезінде алдына қойған қайсыбір тәсілдің есебін шешу мақсатында орындалатын бір немесе бірнеше қимылдар.

САЙЫСШЫ зат. Сайысқа шебер адам.

САК [франц. sac] зат. 1. Жол жүруге қажетті заттар салатын, қалың тығыз матадан тігілген қап сияқты сөмке. 2. Кең тігілген әйел пәлесті.

САКВОЯЖ [франц. sac – қапшық, de voyage – саяхат] зат. Ауызы бекітілген, теріден немесе қалың тығыз матадан тігілген жол қоржыны.

САКРАЛДАНУ зат. діни. [лат. sacer]. Діннің жалпы әлеуметтік саланың бөлінбес бөлігіне айналуы, діни қатынастардың әлеуметтік байланыстарға таралуы.

САКРАЛДЫҚ сын. Магиялық құдіреті бар, құтша мәні бар.

САКРАН = е т. ескікіт. Есінен адасу, мас болу.

САКС зат. тар. Герман тайпаларының бірі. **САКСОФОН** [франц. saxophone] зат. муз. Үрмелі аспап.

САҚ¹ сын. Қырағы, абай, көреген.

Сақ бол. тілек. Ойланyp істе, абай бол деген мағынада. **Сақ болу.** Абай болу, байқап жүру, қырағы болу. **Сақ құлақ.** а) Ел естімегенді естіп, әр нәрсені естіп-біліп отыратын адам. ә) Сыбысты естікіш, сезімтал сезгіш (ит). **Сағы сынды.** Беті іайтты, тауы шағылды. **Сақ болды.** Сақтанды, абайлады.

САҚ² зат. Ірі етіп тартылған, жармаланған дән.

САҚ³ зат. тар. Б.з.б. 1-мыңжылдықта Орта Азияны мекендеген ежелгі тайпалардың одағы.

Сақ тайпаларының антропологиялық типі. тар. Орта Азия мен Қазақстан жерінде темір дәуірінің алғашқы кезеңінде өмір сүрген тайпаларға тән морфофизиологиялық ерекшеліктер.

САҚ⁴ елік. Қатты, үшкір заттың, тістің қатты затқа, не бір-біріне екпінде тиген кездегі шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.

Сақ етті. Дөп тиді; сап ете қалды.

САҚ⁵: ойын сан [әр, неше] саққа жүгіртті. Дүреге түсірді, мың құбылтты, әр нәрсені бір ойлады.

САК = е т. ескі кіт. *Су себу, суару.*

САҚА зат. этн. ойын. 1. Асықтың ең үлкен ірісі, салмақтысы. 2. ауыс. Жасамыс, көпті көрген; тәжірибелі; тісқаққан. // этн. Малдың жасына, төлдеуіне қатысты атау.

Сақа ат. Жас мөлшері он бір-он екіге келген жылқы малы. **Сақа бие.** Бес-алты рет құлын-даған бие. **Сақа ешкі.** Лақтап жүрген үлкен ірі ешкі, лақтамайтын үлкен ешкі. **Сақадай сайланды.** Бес-алты жасқа дейін жүріп, кейіннен айғырдан шығып, ең алғашқы құлындағаны. **Сақа тартты.** Қартайды, жасы ұғайды. **Сақа тиген асықтай [қылды].** Атып түсірді, дәл тигізді. Сақа жігіт. Есейіп, оңы мен солын таныған ересек жігіт.

САҚАДАЙ сын. Ірі, үлкен, дәу.

Сақадай сай [сайланды]. Тап-тұйнақтай, дайын, талапқа сай, өзір. **Сақадай сайланды.** Бәрін өзір қылып қойды; іріктеліп дайын тұрды; қамсыз боп дайындық жасады.

САҚА ЖОН зат. Ұтыс ойыны.

САҚАЙ = е т. 1. Есею, ержету, үлкею.

2. ж е р г. Ауруынан тәуір болу, жазылу, сауығу.

САҚАЙТ = е т. Біреуді ауруынан жазып, емдеу.

САҚАЛ зат. 1. Еркек адамның иегі мен жағына шығатын түк. 2. ауыс. Орта жастан асқан не жасы келген ер адам. 3. ауыс. Малдың астыңғы жағы мен иегіне өсетін ұзыныа түктері.

Сақалға ақ кірді. Қартайды, мосқал тартты. **Сақалға шалғырт енді.** Сақалына ақ кірді, қартайды. **Сақалды беріп шықты [сақалды қолдан берді].** Абыройдан айырылды, ар-құяттан жұрдай болды. **Сақал синады.** Бәріннен жұрдай болды, құр алақан қалды, сытырылып шықты. **Сақал синап қалды.** Алданып, құр алақан отырып қалды. **Сақал шықты.** Жасы келді, есейді, үлкейді. **Сақалы белуарына [беліне] түсті.** Шал болды, қартайды. **Сақалы бурылданды.** Жасы келді, егде тартты. **Сақалы қудай.** Сақалы аппақ, қатты қартайған. **Сақалымен ойнады.** Еркеледі, бұданды. **Сақалының ағы ұрсын!** қарғ. Ақсақалдың қатты ренжіген кездегі айтатын қарғысы. **Сақалын алды.** Сақал-муртын қырды, қырды. **Сақалын бұлдады.** Сақалын сатты, үлкендігін бетке ұстады. **Сақалын жұлды.** Опық жеді, санын соқты; күйіп-нісіп ашуланды. **Сақалын сатты.** Жасы үлкендігін бұлдады, қартайғандығын бетке ұстады. **Сақалын сауды [тарактады].** Сақалын қолымен төмен қарай сапанды. **Сақалын сыйлады.** Жасы үлкендігін құрметтеді. **Сақалының ағы бар, ағалығың тағы бар.** Байырғы кезде батырлар жолдасқанда айтылатын сөз. **Сақалы өртенді.** Үлкен басы ұятқа қалды. **Сақалы сапанды.** Жасы ұғайды, қартайды. **Сақалын екі іолдан жұлды.** Күйіп-нісіп ашуланды, өзін жерлей күйіп-нісіп.

Сақалы сансиган. а) Сақалы қауқып өсіп кеткен. ә) Жасы біраза келген, егде тартқан. **Сақалы шығып жат болды.** Өсіп, ер жетіп, өзімен-өзі болу мағынасында.

САҚАЛАН = е т. Есею, ержету, үлкею.

САҚАЛАНУ Сақалан етістігінің қимыл атауы.

САҚАЛАУ сын. Ересектеу, мосқалдау.

САҚАЛДЫ сын. 1. Сақалы бар, сақал шыққан. 2. ауыс. Орта жастан асқан жігіт ағасы, топ басшысы; жасы үлкен.

Сақалды басымен. Жасы үлкендігіне қарамастан, қартайған қалпымен, үлкен басын кішірейтіп. **Сақалды қу [құл] жарытпас.** к е к е с і н. Көнігі кісінің жылыс әрекеті туралы айтылады.

САҚАЛ-МҮРТ зат. Жоғарғы ерінің үстіне, төменгі ерінің астына, жаққа, шекке шығатын тұқ, қыл сақал мен мұрттың жалпы атауы. Сақал-мұрты қуарды [қар басты]. Шашы ағарды, қартайды.

САҚАЛ-МҮРТТЫ сын. Сақал-мұрт қойған, өсірген.

САҚАЛСЫМАҚ зат. Сақалға ұқсас, сақал секілді; селдір тұқ.

САҚАЛТАЙ зат. зоол. <лат. guraetus barbatus> Қаршыға тұқымдасына жататын жыртқыш құс; қозықұмай.

САҚАЛ-ШАШ зат. Иек пен басқа шыққан тұқ.

Сақал-шашы ағарды. а) Қартайды, жасы келді, ұлайды. ә) Қайғы шекті, шерлі болды.

САҚАЛШЫ зат. тар. Патшаның, ханның сақал-мұртын бастатын шаштаразы.

САҚАЛЫҚ¹ сын. Сақа болатын, сақаға жарарлық үлкен (асық).

САҚАЛЫҚ² зат. Ержеткендік, моқсалдық, есейгендік.

САҚАЛЫМЕН үст. Сақалды басымен, үп-үлкен болып.

САҚАМАЙТЫН сын. Қартаймайтын, ескірмейтін.

САҚМАЙ зат. этн. Алабота, торғайоты сияқты т.б. ашы шөптердің, баялыш, сексеуілдің күлі.

Сақарға [сақардан] салған [қайнатып алған, шыққан] сүйектей. Өңі қашқан, құр-қу. **Сақар қайнатты.** Сақарға май, су қосып, қазанда қайнату арқылы сабын жасады.

САҚАР² [ар. سحر] зат. діни. Ораза кезінде таң атпай ішетін тамақ, сәресі, сахар.

САҚАР³ зат. хим. Калий карбонатының техникалық атауы; ақ түсті, ұнтақ зат.

САҚАР⁴ зат. діни. Жеті қабат жаһаннамның үшіншісі.

САҚАРШАМ зат. Сәресі ішетін кез, мезгіл, сахар.

САҚАТ зат. ескікіт. Саулық, амандық

САҚАУ¹ сын. 1. Тіл мүкісі, ақауы бар (адам). 2. ауыс. Айнала өмірден бейхабар, меңіреу, қараңғы; тіл білместік. **Сақау көбе.** Домбыра тартушының саусақтың үстіңгі пернеге тигізбей тарту өдісі.

САҚАУ³ зат. вет. Құлын мен жас жылқыда болатын, тіл асты бөртін, алқымы ісіп кететін ауру.

САҚАУЛАН ет. Тілі мүкістеніп сөйлеу, сөздерді дұрыс айта алмау.

САҚАУЛАНУ Сақаулан етістігінің қимыл атауы.

САҚАУЛЫҚ зат. Тілдегі мүкістік, кемістік.

САҚАУША үст. Сақау сияқты, тілінің мүкісі бар адамша.

САҚАУШӨП зат. өс. Шөптің бір түрі, қансигек.

САҚАША үст. Сақа сияқты, сақаға ұқсатып.

САҚАШАР зат. спорт. (бильярдта). Басқа шарларды соғатын шар.

САҚАЮ Сақай етістігінің қимыл атауы.

САҚБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. rutilus frisia> Тұқы тұқымдас балықтардың бір түрі.

САҚЕТЕР зат. көне. Шыңжыр тәрізді ескілікті соғыс қаруы.

САҚИ [ар. سخي] сын. Қолы ашық, жомарт, берген. **Сақи жан.** Жомарт, дарқан, кеңпейіл адам. **Сақи дала.** бейн. Жомарт ел, дархан жұрт.

САҚИ ет. 1. Қақшо, сіресу. 2. ауыс. Ызғырығын сақтау, бірқалыпты аяз тұру.

САҚИЛЫҚ зат. Қолы ашықтық, жомарттық.

Сақилыққа қол салды. Жомарт болды, қолы ашылды.

САҚИНА¹ зат. 1. Сәндік үшін саусаққа салатын әшекей; зергерлік бұйым. 2. Бүркіттің аяғына кигізетін шығыр, балдақ. 3. Ағаштың жасын (неше жылдан бері өсіп тұрғанын) көрсететін дөңгелек сызықтар; жылдық сақина. 4. Найзаға, қылыштың, қанжардың, пышақтың сабына әсемдік үшін орнатылатын дөңгелек металл; балдақ. 5. анат. Адам кеңірдегіндегі шеміршек бөліктері.

Сақина сығылма. Доғалана созылған сығылмалар жиынтығынан тұратын, жалпы пошымы сақина тәрізді геологиялық дене. **Сақинасын сындырған.** Жігітімен көңіл қосқан.

САҚИНА² зат. Устамалы бас ауруы.

Сақина алды. ойын. Сақинаалмақ ойынында қыздың аузынан жігіттің сақинаны алды. **Сақинасы бар.** Устамалы бас ауруы бар.

САҚИНААЛМАҚ зат. этн. ойын. Қыз аузына жасырылған сақинаны жігіттің өнер көрсетіп барып, ернімен алатын ойын түрі.

САҚИНАЛА ет. Шеңбер салу, дөңгелектеу.

САҚИНАЛАН ет. Шеңберлену, дөңгелеңу.

САҚИНАЛАНДЫРУ ет. Шеңберлендіру, сақина сияқты дөңгелеңдіру.

САҚИНАЛАНДЫРУ Сақиналандыру етістігінің қимыл атауы.

САҚИНАЛАНУ Сақиналан етістігінің қимыл атауы.

САҚИНАЛАУ Сақинала етістігінің қимыл атауы.

САҚИНАЛАУШЫ зат. Сақина салушы.

САҚИНАЛЫ сын. Сақинасы бар, сақина салғына.

САҚИНАЛЫҚ сын. тех. Сақинаға қатысты, сақина сияқты.

Сақиналық желі. и.н.ф. <ағыл. ring network> Топологиялық сақина түрінде болып келген (түйе-контур тәрізді) есептеу желісі. **Сақиналық (циклдік) тізім.** и.н.ф. <ағыл. ring (circular, cyclic) list, ring structure> Әрбір құрауыштың сол тізімде бір ғана алдыңғы және бір ғана келесі құрауышы бар тізбелік тізім.

САҚИНАТАСТАУ зат. этн. ойын. Қазақ халқының ерте заманнан келе жатқан дәстүрлі ойындарының бірі.

САҚИНАТАСТАУШЫ зат. ойын. Сақинатастау ойынына қатысушы.

САҚИНАТЫҚПАҚ зат. этн. Ұлттық ойын түрі; сақинатастау.

САҚИНАША үст. Сақина сияқты дөңгелеңтіп.

САҚИНЕК зат. Пышақтың, біздің, қылыштың сапқа жетесі сұзылған жерін қысып тұратын металл шығыр.

САҚИЮ Сақи етістігінің қимыл атауы.

САҚЛАН ет. көне. **Сақпан.**

САҚМАН зат. сөйл. **Сақпан².**

САҚМАНШЫ зат. этн. **Сақпаныш.**

САҚПА: өкпе-сақпа. Өкпе-реніш, қапалық (өкпе сөзіне тіркестіп, қос сөз құрайтын компонент).

САҚПА зат. көне. Тас атуға арналған ойыншық құрал

САҚПАН¹ зат. көне. Тас атуға арналған көне құрал, қол қаруы.

САҚПАН² зат. 1. Бір бөлек қозылы қой. 2. Қой қоздату науқаны.

САҚПАНДАЙ сын. Сақпан сияқты.

САҚПАНШЫ зат. Мал төлдеген кезде, оны күтуге көмектесуші, жаңа аяқтанған қозылардың бақташысы.

САҚПАНШЫЛЫҚ зат. Төл күтушілік, төл алуға көмектесушілік.

САҚ-САҚ; сақ-сақ етті. Сақылдаған дыбыс шықты. **Сақ-сақ күлді.** а) Сақылдап қатты күлді. ә) бейн. Өзен, судың сарқырап ағуын бейнелейтін сөзқолданыс. б) бейн. Ойын-күлкі, той-думанды бейнелейтін сөзқолданыс.

САҚСИ ет. Ауыздағы тістердің ақсиып көрінуі.

САҚСИЮ Сақси етістігінің қимыл атауы.

САҚСЫН ет. Сақ, қырағы болансу.

САҚСЫНУ Сақсын етістігінің қимыл атауы.

САҚСЫР зат. көне. Қой терісінен жүзі ішіне қарата жасалған шалбар.

САҚТА ет. 1. Қолда ұзақ ұстау. 2. Аман алып қалу. 3. Пайдаланбай, кейінге қалдыру. 4. Пана болу, қорғау. 5. Ұстау. 6. ауыс. Асырау, бағу. 7. ауыс. Жолын-жүйесін, әдет-ғұрпын, салт-дәстүрін бұзабу. 8. ауыс. Жолында құрбан болу, жанын пида ету. 9. ауыс. Бетін аулақ қылыс деген мағынада. 10. ауыс. Жинау, жинақтау.

Сақтай гөр. Қорға, құтқар, аман қыл, аулақ қыл деген мағынадағы сөзқолданыс. **Сақтайтын құрылғы.** и.н.ф. <ағыл. storage> Мәліметтер мен программаның командаларын жазу (енгізу), сақтау және оқу (шығару) үшін керек құрылғы.

Сақтайтын элемент. и.н.ф. Өзінің бірінғы нысанын немесе қалып-күйін сырттан келген сигнал әсерінен өзгертетін және келесі сигнал келгенше сол жағдайын ұзақ уақыт сақтайтын автоматика және есептеуіш техника құрылғыларының элементі.

САҚҚҰЛАҚ сын. Естігіш, бәрін біліп, сезін отыратын.

САҚТАҒЫШ сын. Бір нәрсені сақтайтын.

САҚТАЛ ет. Ұзақ ұсталу, аман қалу, қалпын жоғалтпау.

Сақталатын мәліметтер. и.н.ф. <ағыл. stored data> Сыртқы тасушыта немесе тұрақты сақтаушы құрылғыда орналастырылған мәліметтер. **Сақталатын программа.** и.н.ф. <ағыл. stored program> Есептеуіш мәшиненің жадында сақталатын бағдарлама.

САҚТАЛҒЫШ сын. Ұзақ сақталатын, тез құрымайтын, қалпын жоғалтпайтын.

САҚТАЛҒЫШТЫҚ сын. 1. Ұзақ сақталатын қасиет. 2. и.н.ф. <ағыл. viability> Жүйенің сыртқы әсерге қарамастан жұмыс қабілетін жоймау қасиеті.

САҚТАЛУ Сақтал етістігінің қимыл атауы.

Сақталу заңдары. физ. Кез келген процестер немесе олардың белгілі класында кейбір физикалық шамалардың сан мәндерінің уақытқа байланысты өзгермейтіндігін тұжырымдайтын физикалық заңдылықтар.

САҚТАЛЫН ет. 1. Ұзақ ұсталыну, қалпын жоғалтпау. 2. Қалыптасқан жүйенің, тәртіптің т.б. бұзылмауы.

САҚТАЛЫНУ Сақталыну етістігінің қимыл атауы.

САҚТАН ет. 1. Сақ, қырағы, абай болу, қорғану. 2. Аулақ жүру, бойын аулақ салу, қашу. 3. ауыс. Сенбей, күдікпен қарау.

САҚТАНДЫРУ ет. Абай болғызу, қорғаныс, сақтық жасату.

САҚТАНДЫРҒЫШ зат. физ. Электр тізбектерін ток күшінің рұқсат етілген мөлшерден асып кетінуін қорғауға арналған тетік.

Сақтандырыш берма. кен. Карьер беткейінің орнықтылығын арттыру үшін және жоғарғы кертпеуіштерден карьер түбіне не төменгі жұмыс горизонттарына тау жыныс кесектерінің кездейсоқ түспеуі үшін жасалатын, қорғайтын объек-

тіге іргелес белдеу. **Сақтандырғыш жарылғыш заттар**. кен. Газ немесе шаң-тозаң қауіп бар шахталарда қолдануға рұқсат етілген, сақтандырғыш сыртқабықшалардағы немесе өзінің құрамында жалын сөндіргіштері бар жарылғыш заттар. **Сақтандырғыш клапан**. т.ех. Қысымды шамадан тыс осуден сақтандыру үшін қолданылатын клапан. **Сақтандырғыш көзілдірік**. Тауға шыққанда көзді жарық және ультрақұлгін сәулелерден қорғауға арналған жабдық. **Сақтандырғыш қыртыс**. кен. Жерасты қазбаларын қоршап тұрған тау жыныстардың құлап, басып қалуынан, жерасты суының бұзып кетуінен қорғау үшін пайдалы қазылымның төбеде немесе еденде қалдырылатын бөлігі. **Сақтандырғыш сөре**. кен. Шахта оқпанына (ең төменгі оқпан албары қазбаларының табан астынан 10–20 м төменірек) ағаштан, металдан, бетоннан жасалынатын сөре. **Сақтандырғыш сыртқабықша**. кен. Жалын сөндіргіштер тұратын сыртқабықша. **Сақтандырғыш электрдүмбіткіш**. кен. Ауа мөтенді және газ-тозаңды қосталардың тұтануын түгызбайтын электр дүмбіткіші.

САҚТАНДЫРУ Сақтандыр етістігінің қимыл атауы. **1.** Қорғаныс, сақтық жасату, алдын алу. **2.** экон. Жеке және заңды тұлғалардың мүлкітік мүдделерін олардың төлеген сақтандыру жарналарынан құралатын ақша қорлары есебінен қорғау жөніндегі азаматтық-құқықтық қатынастар.

Сақтандыру агенті. экон. Берілген өкілеттігіне сәйкес сақтандыру ұйымының атынан және соның тапсыруымен сақтандыру шарттарын жасасу жөніндегі делдалдық қызметті жүзеге асыратын жеке немесе заңды тұлға. **Сақтандыру делдалы**. экон. Өзінің қызметін сақтандырылушылармен және сақтандырушылармен келісім негізінде жүзеге асыратын тәуелсіз делдал. **Сақтандыру жағдайы**. экон. Сақтандыру шартының талаптарында қарастырылған оқиғаның болуы. **Сақтандыру жарнасы**. экон. Сақтанушы немесе оның атынан сақтандыру үшін сақтандырушыға төлеуге міндетті төлем. **Сақтандыру компаниясы**. экон. Азаматтарға, кәсіпорындарға олардың қызметі мен өмірінде сақтандыру жағдайлары басталғанда зиянның орнын толтыру және көмек көрсету жөніндегі операцияларды жүзеге асыратын заңды тұлға. **Сақтандыру кооперативі**. Жеке басты сақтандыру, медициналық сақтандыру, мүлкікті, жерді, егістікті сақтандыру жөнінде алуан түрлі қызметтер көрсету үшін құрылған ұйым. **Сақтандыру куәлігі**. экон. Сақтандыру компаниясы сақтандыру шартын жасасу кезінде сақтандыру полисі берілгенге дейін беретін сақтандыру құжаты. **Сақтандыру қоры**. экон. Дүлей апаттар мен басқа да төтенше оқиғалар келтірген зиянның алдын алуға, жоюға және орнын толтыруға арналған заттай және қаржы қорлары нысанында құрылатын қаражаттың қосалқы қоры. Қоғамның сақтық қорларының құрамдас бөлігі болып табылады. **Сақтандыру құны**. экон. Азаматтардың мүлкі, өмірі, денсаулығы сақтандырылған ақшалай қаражаттың мөлшері. **Сақтандыру қызметі**. экон. Сақтандыру (қайта сақтандыру) ұйымының сақтандыру (қайта сақтандыру) шарттарын жасасумен және орындаумен байланысты қызметі. **Сақтандыру өтемі**. экон. Сақтандырушы сақтандыру жағдайының басталуы себепті сақтанушыға төлейтін ақшалай өтем. **Сақтандыру полисі**. экон. Сақтандыру қоғамы сақтандырылған адамға немесе мекемеге беретін, сақтандыру туралы жасалған шарттың талаптары баяндалған куәлік. **Сақтандыру резервтері**. экон. Сақтандыру (қайта сақтандыру) ұйымының ак-

туралық есеп айырысулар негізінде бааланатын сақтандыру (қайта сақтандыру) шарттары бойынша міндеттемелері. **Сақтандыру рыногі**. экон. Сақтандыру бойынша қызметтер көрсету саласы. **Сақтандыру сертификаты**. экон. Сақтандырушы сақтанушыға бас полистің күші жүретін ежелеген жүктің сақтандырылғанын растау ретінде беретін құжат. **Сақтандыру сомасы**. экон. Сақтандыру объектісі сақтандырылған және сақтандыратын жағдай туғанда сақтандырушы жауапкершілігінің шекті ауқымын білдіретін ақша қаражатының сомасы. **Сақтандыру сыйлықақысы**. экон. Сақтанушы сақтандырушыға сақтандыру үшін төлейтін сақтандыру жарнасы, ақшалай сомасы. **Сақтандыру тарифі**. экон. Сақтандыру жарнасының мөлшерлемесі. **Сақтандыру тәуекелдігі**. экон. Бұқтимал қауіп-қатер мен кездейсоқтық; сақтандырылатын болжалды оқиға. **Сақтандыру шарты**. экон. Сақтанушы мен сақтандырушы арасындағы олардың өзара міндеттемелерін тәптіштейтін келісім.

САҚТАНДЫРУШЫ зат. **1.** Сақтандырылған адам, ескертуші. **2.** экон. Сақтандыруды жүзеге асыратын, сақтанушыға шартта уағдаласылған сақтандыру жағдайы басталғанда келтірілген зиянды өтеуге немесе сақтандыру сомасын төлеуге міндеттенген мамандандырылған ұйым (мемлекеттік, акционерлік, кооперативтік, аралас ұйым).

Сақтандырушы жабдық, су шар. Құбыр желісіндегі су өтіммен қысымының шектеулі мәнерін қамтамасыз ететін жабдық.

САҚТАНУ Сақтан етістігінің қимыл атауы. **САҚТАНУШЫ** зат. экон. Сақтандыру жарналарын төлейтін және сақтандырушымен (сақтандыру компаниясымен) нақты сақтандыру қатынастарына түсетін заңды немесе жеке тұлға.

САҚТАНЫС зат. Сақтанғандық, қорғаныс. **САҚТАНЫСУ** Сақтану етістігінің қимыл атауы.

САҚТАС = е т. Бірге қорғау; қадірлесу, сыйласу

САҚТАСУ Сақтас етістігінің қимыл атауы. **САҚТАТ** = е т. Пайдаланбай, жаратпай жинақтату.

САҚТАТТЫР = е т. Алып қою, сақтап қалу. **САҚТАТТЫРУ** Сақтаттыр етістігінің қимыл атауы.

САҚТАТУ Сақтат етістігінің қимыл атауы. **САҚТАУ** Сақта етістігінің қимыл атауы.

1. Аман алып қалу, қорғау. **2.** Қазынада, қорда ұстау, пайдаланбай қорға жинау. **3.** Жойғылып кетуге мүмкіндік бермеу. **4.** Жол бермеу, арашалау. **5.** Бұзылып кетуден қорғау, қалтында ұстау. **6.** Ұстану, бетке ұстау, өмірлік мақсат ету. **7.** и н ф. <ағыл. save> Мәліметтер тобын жедел жадтан сыртқы жадқа жазу; дайындалған құжаттарды белгілі бір ат қойылған файл түрінде дискіге жазып сақтау командасы.

Сақтау аймағы. и н ф. <ағыл. save area> а) Басқа бағдарламаға қатынау кезінде ортақ регистрлердегі мәліметтерді сақтау мен шақырулар тізбесін бақылау үшін шақырушы бағдарламамен резервтелініетін негізгі жад аймағы. ә) Жадтың кейбір аймақтарындағы ұяшықтар тізбегіне регистрлер ұқсауымен ақпараттар жазу. **Сақтау ережелері**. Азық-түлік шикізаттары, өнімдерін қоймаларда ұстау үшін белгіленген ережелер. **Сақтау камерасы**. Вокзалдарда жолаушылардың қолжүктеріне белгілі бір мерзімге дейін иесі алғашына ұстайтын арнайы қойма. **Сақтау қоймасы**. сауда. Тауарды

немесе өнімді бұзбай, шірітпей т.б. ұстауға арналған арнайы жабдықталған орын. **Сақтау мерзімі**. Азық-түлік шикізаттары, өнімдерін қоймаларда ұстау үшін белгіленген мерзім. **Сақтау операциясы**. и н ф. Жедел жадта тұрған және редакцияланған құжатты тұрақты сақтау үшін дискіге жазу операциясы. **Сақтау шығыны**. экон. Тауарды (өнімді, бұйымды) сатып алушыға (тұтынушыға) жөнелткенге дейін қоймаларға, басқа да сақтау орындарына орналастыруды қоса алғанда оны сақтаумен байланысты шығын.

САҚТАУЛЫ сын. **1.** Есте бар, ұмытылмаған. **2.** Жинақталған, қазынада, қорда тұрған.

САҚТАУШЫ зат. Бір нәрсені сақтамаған адам, қорғаушы.

САҚТАУШЫЛЫҚ зат. Ұстанушылық, қорғаушылық.

САҚТАУЫШ зат. Бір нәрсені сақтайтын орын, қойма.

Сақтаушы буфер. и н ф. <ағыл. looc-aside buffer> Алдыңғы операцияларда пайдаланылған ақпаратты сақтайтын буферлік сақтаушы құрылғы. **Сақтаушы құрылғы**. и н ф. <ағыл. storage access> Мәліметтер жаддың қызметін орындайтын құрылғы. **Сақтаушы орта**. и н ф. <ағыл. remembering environment> Физикалық қасиеті ақпаратты жазу және сақтауға пайдаланылатын материалдық объект.

САҚТИЯН зат. сөй л. **Сапиян** (ешкі, қой терісін май сіңіре ілеген жұмсақ, жұқа былғары). **Сактиян етік**. Әшекейлен тигілген етік.

САҚТЫҚ зат. Сақ болушылық, сезгіштік, қырағылық.

Сақтық жасады [қылды]. Қырағылық көрсетті, сақ болды. **Сақтық залалсыздандыру**. терм. Адам мен жануарларда, өсімдіктерде ауру қоздыратын микроорганизмдерді болдырмау үшін алдын ала шара қолдану. **Сақтық касса**. қ а р ж ы. Ақша сақтайтын касса; жинақ кассасы. **Сақтық күзеті**. өск. Қарсыластардың жерүсті шабуылынан қорғану мақсатында, орналасқан жерде ұйымдастырылатын өскер күзетінің бір түрі. **Сақтық қор [капиталы]**. экон. Акционерлік қоғамдағы арнаулы ақшалай қор; тосынжағадан пайда болатын шығындарды жабу, залалдың орнын толтыру, уақытша қиындықтарды жою, қандай да бір төтенше оқиғалар болған жағдайда қалыпты қызметті қалпына келтіру үшін ақшалай және заттай нысанда жасалатын босалқы қаражат қоры. **Сақтықта қорлық жоқ**. Абайлап жүрген абзал деген мағынада.

САҚТЫҚПЕН үст. Абайлап, қырағылықпен, байыппен.

САҚУАТТЫ сын. Қайырымды.

САҚШЫ зат. өск. **1.** Бір нәрсені қорғаушы, сақтаушы. **2.** өск. Өзіне тапсырылған постыны күзету және қорғау жөніндегі жауынгерлік міндетті орындайтын құрлы күзетші.

САҚШЫДАЙ сын. Сақшы сияқты, сақшы тәрізді.

САҚШЫЛ сын. Қырағы, қореген.

САҚШЫЛЫҚ зат. Қырағылық; күзетшілік. **САҚШЫША** үст. Сақшыға ұқсап, сақшы сияқты.

САҚЫ [ар. صخي] сын. Қолы ашық, берген, жомарт.

САҚЫЛ зат. Ауыртпалық, қиыншылық.

САҚЫЛАУ сын. Қолы ашықтау, жомарттау.

САҚЫЛДА = е т. **1.** Сақ-сақ етіп дыбыс шығару. **2.** Сұйық заттың қатты қайнауы. **3.** Қатты күлу. **4.** Бұрқылдау, бұрқ-сарқ ету. **5.** Дауыл тұрып, аяз соғу.

Сақылдаған [сақырлаған, қақылдаған] сары аяз. Қаңтардың аяғы, ақпанның басында болатын сары аяздың күшіне мінген, күшейген кезі, шағы.

САҚЫЛДАТ= е. т. Сақ-сақ еткізу, сақ-сақ еткен дыбыс шығару.

САҚЫЛДАТУ Сақылдат етістігінің қимыл атауы.

САҚЫЛДАУ Сақылда етістігінің қимыл атауы.

САҚЫЛЫҚ зат. 1. Жомарттық, қолы ашықтық. 2. Кеңдік, мошшылық.

Сақылық қылды. Жомарт, береген болды.

САҚЫЛЫҚТА= е. т. Сақ-сақ құлу, сықырлықтау.

САҚЫН= е. т. көне. **Сақтан**.

САҚЫПЖАМАЛ сын. Көркіті, әдемі.

САҚЫПҚЫРАН сын. Сайыпқыран.

САҚЫР елік. Сықыр еткен дыбысқа ұқсас, бірақ одан ашықтау дыбысты білдіретін сөз.

САҚЫР зат. Алабота, торғай сияқты т.б. ашы шөптердің күлінің тұнбасы.

САҚЫРА зат. сөйл. **Сахара**.

САҚЫРЛА= е. т. 1. Сақырлаған дыбыс шығару. 2. Қатты қайну. 3. Қатты суыту, аяз соғу.

САҚЫРЛАТ= е. т. 1. Сақыр-сақыр еткізу, сықырлату. 2. Суды қатты қайнату.

САҚЫРЛАТУ Сақырлат етістігінің қимыл атауы.

САҚЫРЛАУ Сақырла етістігінің қимыл атауы; сақ-сақ еткен дыбыс шығару.

САҚЫР-САҚЫР елік. Сақырлаған, сақыр-сақыр еткен ашық дыбысты бейнелейтін сөз.

САҚЫР-СҰҚЫР елік. Сақырлаған, сұқырлаған дыбыс; шақыр-шұқыр еткен дыбысты бейнелейтін сөз. **Сақыр-сұқыр еткізді**. Сақырлатты, сақылдаған дыбыс шығарды. **Сақыр-сұқыр етті**. Сақырлады, сұқырлады.

САЛ¹ зат. 1. Су жолымен адамдарды, жүктерді тасымалдауға арналған су көлігі; бір-бірімен байланыстырып бекітілген жүзбелі заттар (бөренелер, кеспектер және т.б.). 2. жерг. Пішіні төрт бұрышты, қоға, қамыс араластырыла бұрылған, ұзындығы да, ені мен биіктігі де 2 метр шамасында болатын құрал; ыспа.

Сал ағызу. Ааштардың қалқымалығын пайдаланып, оларды көлік құралдарына тиімей тасымалдау. **Сал қайық**. Белгілі бір пунктте адамды, экипажды және жүкті өзен, арна, көл немесе теңіз бұғазынан және т.б. тасымалдауға арналған имарат. **Сал қайықты көпір**. Жеке құрам мен әскери техникаларды су бөгеттерінен өткізуге арналған жүзбелі көпір. **Сал қайықты өткел**. Понтондық парктерден (паромды мәшинелерден) немесе жергілікті жердің жүзбелі құралдарынан құрастырылатын, өздігінен жүретін және тіркелетін тасымалдаушы сал қайықтарында әскерлерді ұрыстық техникасымен қоса тасымалдауға арналған өткел. **Салы суға кетті**. Ұнжырғасы, еңсесі тұсті, ренжіді.

САЛ² зат. мед. Денені жансыздандырып, қозғалтпай тастайтын ауру.

Салауруу. мед. <грек. paraligsis> Орталық не шеткі жүзіке жүзіесі қозғалыс орталығының зақымдануынан қимыл, қозғалыс ағзалары қызметінің жойылуы. **Сал болды**. Сал ауруына шалдықты. **Сал бөксе**. Оңайшылықпен қозғалмайтын, тез қимылдай қоймайтын; сұлбыр. **Сал төсек болды**. Орнынан тұра алмай, төсек тартып жатып алды.

САЛ³ зат. көне. этн. 1. Сауықшыл, елден ерекше сөн түзеп, үкілі тақия, қыздыды-жасылды, оюлы-өрнекті киім кийнетін, әрі әнші, әрі ақын, қасында өнерпаз жастар топ-тобымен жүретін

өнерлі жігіт. 2. Байырға қазақ қоғамында сөн-салтанатымен ел аралап жүріп ән, сөз өнерін тарататын, халықтың сауығын ғана емес мүддесін де көздейтін өнерлі, суырып салма, әнші, күйші, шешен адамдар тобының атағы, салдар институтының өкілі.

Сал мен сері. этн. **Сал-сері**. Сал шапан. Өте құнды матадан тігіліп, әшекейлеп-кестеленген багалы сырт киім.

САЛ⁴ сын. Заттың күйін, қимыл-әрекетін күшейту мәнінде жұмсалатын сөз. 1. Алғыр, мықты. 2. Өте, тым. 3. Еркін, кең.

САЛ⁵ зат. ескікіт. Ұлттылыс.

САЛ= е. т. 1. Затты, нәрсені сақтау, тығу.

2. Басқа заттың орнына қою. // Қапшық, қалта т.б. затқа не екінші бір затты енгізу. 3. Үй, құрылыс, көпір жол жасау, құру. 4. Бір нәрсені пошта арқылы жіберу, жөнелту. 5. Егін егу, өсіру.

6. Періп қалу, ұру. 7. Пышақ, қанжар сияқты өткір заттарды сүгу, адамды немесе малды жарақаттау. 8. Бүркітті, саят құстарын аулауға жіберу. 9. Бір затқа бір затты араластыру, қосу. 10. Бір нәрсенің суретін қағазға т.б. түсіру, бейнелеу. 11. Тұратын орнына, сүгу орнына орналастыру. 12. Басқа, мойынға орнамал жабу.

13. көне. Тастау, қалдырып кету. 14. Алыстағы адамға пошта арқылы, банкомат арқылы ақша жіберу. 15. Етістік сөздермен тіркесіп келіп, өз қолымен жасады, өзі істеді деген мағынаны береді.

16. Негізгі етістікке тіркесіп, жалма-жан, сол бойда деген мағынаны үстейді. 17. Тігу, бөс тігу, құнды, багалы заттына айырбастау.

Салған беттен [жерден, бойдан]. Шу дегеннен, ә дегеннен, бірден. **Салған беттен қайтпады**. Бағытынан айнымады. **Салған бойы** [бойымен]. Сол бойда, бірден. **Сал қарағай**. а) Терең сулардан оту үшін сал жасайтын кепелтек қарағай бөренесі. ә) бейн. Үлкен, биік өскен қарағай. **Сал қарын**. Қарны жер тіреген, іші үлкен. **Салып ұрып** [отырып]. Бас салып, бірден.

САЛА¹ зат. 1. Сайддың ашасы, өзен ортасының тарауы. 2. Ғылым, өнер, әдебиет, мәдениеттің, қоғамның бір арнасы, бөлік, тармағы. 3. Белгілі бір өнеркәсіптің, шаруашылықтың, өндірістің және т.б. жеке бөлігі, тармағы. 4. Жан-жақ, төрт тарап. 5. Ірірек ағын суға немесе көлге құятын ағын су.

Сала құрылымын талдау. экон. Саладағы бәсекелестіктің ең маңызды құрамбөліктерін анықтайтын талдау. **Сала байлады**. Ұзын етіп, кере құлаш байлады. **Сала бұғы**. Үлкен, ірі бұғы. **Сала құлаш**. Құлаш сөзым, екі қол саласындай болатын халықтық ұзындық өлшем. **Сала құлаш**. Құлаш сөзым, екі қол саласындай ұзындықты білдіретін халықтық өлшем.

САЛА² зат. көне. Сая. **САЛААРАЛЫҚ** сын. Салалар арасындағы. **САЛАБА** сын. Тозығы жеткен, алба-жұмба. **САЛАБАЙ-САЛҚАМ** сын. Алқам-салқам. **САЛАБАЛАН**= е. т. Ұйысу, қобырау. **САЛАКА** [лат. harengus membras] зат. зоол. Майшабақ тұқымдасына жататын балық.

САЛАҚ сын. 1. Кір, лас. 2. Шаруаға ыңғай жоқ, қырсыз, күнтіс, ұқыпсыз, еріншек.

3. Жайбарақат, бейқам.

Салақ қарады. Немқұрайды, салқын қарады, елемеді.

САЛАҚПАН зат. көне. Атылатын қарудың бір түрі.

САЛАҚ-САЛАҚ елік. Салпылдаған, солп-солп еткен ебедісіз қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Салақ-салақ етті. Салпақ қақты, салпақпады.

САЛАҚСУ Салақсы етістігінің қимыл атауы.

САЛАҚСЫ= е. т. Жұмысқа, іске қалай болса, солай немқұрайды қарау, мән бермеу.

САЛАҚТА= е. т. Бұлғаңдау, далбаңдау, салақ-салақ ету.

САЛАҚТАН= е. т. Салақ-салақ ету.

САЛАҚТАТ= е. т. Салақ-салақ еткізу, далбақтау.

САЛАҚТАТУ Салақтат етістігінің қимыл атауы.

САЛАҚТАУ¹ сын. 1. Ұқыпсыздау, шаруаға қыры жоқтау. 2. Шорқақтау, еңсіз.

САЛАҚТАУ² Салақта етістігінің қимыл атауы; бос жүріске салыну, салпақтау, құр әуре болу.

САЛАҚТЫҚ зат. 1. Тазалық сақтамаушылық, ластық. 2. Ұқыпсыздық, шаруаға, іске қыры жоқтық. 3. Немқұрайдылық, мән бермеушілік. 4. Бейқамдылық, жайбарақаттылық.

САЛАЛА= е. т. 1. Сала-салаға бөлу, жүйелеу, тармақтау. 2. Саусақты тарамдау. 3. Сала-саламен жүру.

САЛАЛАН= е. т. Сала-салаға бөліну, тармақтау.

САЛАЛАНУ Салалан етістігінің қимыл атауы.

САЛАЛАС сын. Тармақтас, теңдес.

Салалас құрмалас сөйлем. лингв. Құрамындағы жай сөйлемдердің баяндауыштары тиянақты болып, өзара тең дәрежеде байланысқан құрмалас сөйлемнің түрі.

САЛАЛАУ Салала етістігінің қимыл атауы.

САЛАЛА сын. Тармақты, ұзын (саусақ).

Салалы зығыр. өс. Біржылдық өсімдік; талшықты зығыр.

САЛАЛЫҚ сын. Аймақтық, кәсіптік.

Салалық ақпарат. инф. Шаруашылықтың қандай да бір саласына жататын және оның ерекшеліктерін көрсететін ғылыми және өндірістік ақпарат. **Салалық кеме**. әс. к. XVII ғасырдың соңы мен XIX ғасырдың басындағы желкенді флоттағы ірі үш мачталық ұрыс кемелерінің атауы. **Салалық статистика**. Халық шаруашылығының жекелеген салаларын немесе қоғамдық өмір саласын зерделейтін статистика саласы.

САЛАЛЫШӨП зат. өс. <лат. brachiaria> Ащық тұқымдасына жататын бір жылдық шөптесін өсімдік.

САЛАМ зат. Шөп-шаламның үйіндісі, илеу.

САЛАМАНДРА [лат. salamandridae] зат. зоол. Құйрықты қосмекенділер отряды тұқымдасының бірі.

САЛАМАТ [ар. سلامة] зат. Аман, сау. // Әл-қуатты, жаны сау.

Саламат болсын. тілек. а) Аман-есен, ауру-сырқаудан аман болсын. ә) Біреу арқылы сәлем айтылғанда берілетін жауап.

САЛАМАТТЫ сын. Дені сау, денсаулығы жақсы.

Саламатты өмір салты. қоғ. - әлеум. Қоғамның, халықтың, жеке адамның денінің саулығы, ішімдік, нашарлық тәрізді көлденең кеселден тазалығы, дене мәдениеті мен рухани мәдениеттің үйлесімділігі.

САЛАМАТТЫҚ зат. Дененің саулығы, денсаулық, ауру-сырқау еместік, саулық.

САЛАМАТТЫЛЫҚ зат. Саламатты өмір салты.

САЛАНҒАН зат. зоол. Оңтүстік Шығыс Азия, Австралия, Үнді және Тынық мұхит аралдарында тіршілік ететін, сұрқарлығаштар тобына жататын, ұзындығы 10–14 см құс.

САЛАҢ елік. Аяқ астынан, сопаң еткен қысқа қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Салаң етіп. Аяқ астынан, күтпеген жерден. **Салаң ете қалды [түсті].** Сопаң ете қалды, аяқ астынан тап болды.

САЛАҢДА= ет. Салаң-салаң ету, салтақтау.

САЛАҢДАТ= ет. Салаң-салаң еткізу.

САЛАҢДАТУ Салаңдат етістігінің қимыл атауы.

САЛАҢДАУ Салаңда етістігінің қимыл атауы.

САЛА-САЛА сын. Тарам-тарам сараланған, бөлім-бөлім.

САЛАТ [итал. salato] зат. 1. өс. Жапырақтары шикі күйінде жеуге жарайтын бақша өсімдігі. 2. Көкөністен әзірленетін, кейде жұмыртқа, ет немесе балық және тағы басқаларды қосып дайындайтын салқын тағам, басытқы. **Салат құрамы.** тамақ. Басытқы жасалатын көкөністер мен қоспалар түрі.

САЛАУАТ¹ [ар. صلوات] зат. 1. діни. Құран Кәрімдегі бұйрық бойынша пайғамбарға жарыққау, құрмет, құттықтау, дұға тілеу мағынасында арнайы жасалатын құлшылық түрі. 2. сөйл. Есен-сау, саламат. 3. ауыс. Сән-салтанат.

Салауат айтты. діни. а) Мұсылмандық шарты бойынша әр кез аты аталған сайын немесе арнайы еске салу арқылы Мұхаммед пайғамбарға Алладан рақым тілеп, дұға жасады. ә) Намаздың әрбір екінші және соңғы рәкатындағы отырыста оқылуы шарт болып табылатын Мұхаммед пайғамбарға жарыққау, құрмет, рақым тілейтін («ас-Салауат») дұғасын оқыды.

САЛАУАТ² [ар. صلوات] зат. 1. тар. Бітім, кешірім. 2. жаңа. зан. [грек. amnestia] Жоғары ресми орган тарапынан сотталғандарға берілетін жартылай және толық кешірім.

Салауат қылды. а) Бітімге келді, кешірім жасады. ә) ескікіт. Қабылдады.

САЛАУАТТАН= ет. Сән-салтанатын көрсету.

САЛАУАТТЫ сын. 1. Сән-салтанатты, өсем. 2. Парасатты, байыпты.

Салауатты өмір салты. сөйл. **Саламатты өмір салты.**

САЛАУАТТЫҚ сын. сөйл. Саулық, амандық.

САЛАУАТТЫЛЫҚ зат. Парасаттылық, байыптылық.

САЛАУБАС зат. өс. <лат. helichrysum> Күрделі гүлділер тұқымдасына жататын бір жылдық және көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

САЛАУМАЛЕЙКУМ [ар. السلام عليكم] зат. Ассалаумалейкум деп ер адамның амандасуының бейтарап түрі.

САЛАФИТ зат. діни. Исламның барлық сүннеттерін күнделікті өмірде ұстануға шақыратын Исламдағы бағым өкілі.

САЛАХИЯТ [ар. صلاحية] зат. Қабілеттілік, құдіреттілік.

САЛБАҚТА= ет. сөйл. **Салтақта.**

САЛБАҢДА= ет. Салбаң-салбаң ету, салпаңдау, салбырау.

САЛБАҢДАУ Салбаңда етістігінің қимыл атауы.

САЛБӨКСЕ сын. Енжар, селқос.

Салбөксе болды. Бөксесін көтере алмады; әбден қалжырады, шаршады.

САЛБӨКСЕЛІК зат. Сылбырлық; енжарлық. **Салбөкселік танытты.** Енжарлық көрсетті, керенау қимылдады.

САЛБУРЫН зат. этн. к ө н е. Қыс маусымында аңшы, саятшылардың топталып,

бірнеше күнге аң аулауға шығу салты. **Салбурынға шығу.** Саятшылыққа көп кісі болып қос тігіп шығу.

САЛБЫР сын. Салақтаған, салыңқы.

САЛБЫРА= ет. 1. Төмен қарай түсіп тұру, салақтау. 2. ауыс. Еңсесі түсу, қажу, шаршау, ұнжырғасы түсу.

САЛБЫРАЙ= ет. сөйл. **Салбыра.**

САЛБЫРАҢҚЫ сын. 1. Төмен түсіңкі; салбыраған. 2. Киімнің тозып, олпы-солты болуы. 3. ауыс. Еңсесі түсіңкі, көңілсіз.

Салбыраңқы тартты. Ескірді, өңі кетті, өңсізденді деген мағынада.

САЛБЫРАҢҚЫРА= ет. Салбырай түсу, төмен түсіңкіреу.

САЛБЫРАҢҚЫРАУ Салбыраңқыра етістігінің қимыл атауы.

САЛБЫРАТ= ет. Төмен түсіру, еңкейту.

САЛБЫРАТУ Салбырат етістігінің қимыл атауы.

САЛБЫРАУ Салбыра етістігінің қимыл атауы.

САЛБЫР-САЛАҚ сын. Қалай болса, солай, іркіс-тіркіс.

Салған жерден. Басынан-ақ, бірден.

САЛҒАННАН үст. Кіріскеннен, ә дегеннен, алағаш бастағаннан.

САЛҒАНСУ Салғансы етістігінің қимыл атауы.

САЛҒАНСЫ= ет. Салған саяқты болу.

САЛҒАСТЫР= ет. Салыстыру, теңестіріп көру.

САЛҒАСТЫРМАЛЫ сын. Салыстырмалы, салыстыратын.

Салғастырмалы грамматика. лингв. Шығу төркіні әрбасқа тілдердің грамматикалық құрылыстары мен категорияларын зерттейтін сала. **Салғастырмалы тіл білімі.** лингв. Туыс емес тілдердің құрылымы мен жүйесін қатар қойып, салыстыратын тіл білімінің бір саласы.

САЛҒАСТЫРУ Салғастыр етістігінің қимыл атауы.

САЛҒЫЗ= ет. 1. Сурет салдыру. 2. Үй, ғимарат тұрғызу. 3. Қойғызу, орналастыру.

САЛҒЫЗУ Салғыз етістігінің қимыл атауы.

САЛҒЫЛАС= ет. Айтысу, пікір таластыру.

САЛҒЫЛАСҚЫШ сын. Айттықшы, дауқес.

САЛҒЫЛАСТЫР= ет. Айттыстыру, пікір таластыру.

САЛҒЫЛАСТЫРУ Салғыластыр етістігінің қимыл атауы.

САЛҒЫР зат. көне. тар. Ежелгі түркі-оғыз тайпасы.

САЛҒЫРТ¹ зат. тар. Салық, алым.

САЛҒЫРТ² сын. 1. Немқұрайды, селқос, көңілсіз, енжар. 2. Жай, ілбін. 3. Аңқау, аңғал, бейқам.

Салғырт толтырғыштар. хим. Материалдардың меншікті жұмсалуын азайту үшін қосылатын, бірақ алынатын бұйымның эксплуатациялық қасиеттеріне әсер етпейтін толтырғыштар.

САЛҒЫРТРАМА зат. көне. Салық.

САЛҒЫРТ-САЛАҚ сын. Селқос, бейқам, қалай болса солай.

САЛҒЫРТСУ Салғыртсы етістігінің қимыл атауы.

САЛҒЫРТСЫ= ет. Немқұрайды қарау, селқостану.

САЛҒЫРТСЫН= ет. Немқұрайлылану, салақсу.

САЛҒЫРТСЫНУ Салғыртсын етістігінің қимыл атауы.

САЛҒЫРТТАН= ет. Салғырттық таныту, немқұрайды қарау, салғырт тарту.

САЛҒЫРТТАНУ Салғырттан етістігінің қимыл атауы.

САЛҒЫРТТАУ сын. Селқостау, сүл-соқтау.

САЛҒЫРТТЫҚ зат. Селқостық, енжарлық. **Салғырттыққа салынды [салғырттық басты].**

Селқостыққа салынды, немқұрайдылық істеді.

САЛҒЫШ сын. Сала беретін.

САЛҒЫШТА= ет. Қайта-қайта салу, сала беру.

САЛҒЫШТЫҚ зат. Сала бергіштік қасиет.

САЛДАЙ сын. Сал сияқты, сал тәрізді.

САЛДАҚ: салдақ болды. Екі сөзді, екіжүзді болды.

САЛДАҚЫ сын. Қар, сайқал, жүзі қара.

САЛДАҚЫДАЙ сын. Салдақы сияқты, салдақы тәрізді.

САЛДАҚЫ-ҚАР зат. Сайқал, жүзіқара.

САЛДАҚЫЛА= ет. Абыройын төгу, қорлау, зорлау, намысын аяққа таптау.

САЛДАҚЫЛЫҚ зат. Жүзіқаралық, сайқалдық.

САЛДАМА сын. көне. Тозған, ескі.

САЛДАМАН сын. жерг. 1. Салдақы, жезөкше. 2. ауыс. Арсыз, жеңілтек, абыройдан жүрдай.

САЛДАН= ет. Сал болып қалу, жансыздану.

САЛДАНУ Салдан етістігінің қимыл атауы.

САЛДАР зат. Қандай да бір әсердің теріс нәтижесі, жағымсыз көрініс; кесірі.

САЛДАРЛЫ сын. сөйл. Байыпты, салмақты, салауатты.

САЛДАРЛЫҚ зат. сөйл. Байсалдылық, салмақтылық.

САЛДАУ¹ зат. Сырық, сырғауыл, шанжа.

САЛДАУ² сын. Салсымақ, ептеген салдығы бар.

САЛДАУЫР зат. Салмақты, ауыр зат.

САЛДУАР зат. кәс. Аудың астына байлайтын, қармақтың ілмесінің сағасына тағатын ауыр зат; қорғасын, тас, темір.

САЛДУАРЛЫҚ зат. Серілік, салдық.

САЛДЫБАЛАҚ сын. жерг. Салтыетек.

САЛДЫҚ зат. 1. Салға тән іс-әрекет, мінез-құлық. 2. Серілік, мырзалық, кербездік.

Салдық құрды. Салға тән іс-әрекет жасады; салдарша киініп, ел аралап, ойын-сауық құрды.

САЛДЫР елік. Жұқа темір заттың бір-біріне немесе басқа қатты затқа соқтыққанда шығатын қысқа қатты дыбысты білдіретін сөз. // Заттардың бір-біріне соқтығысуынан шығатын дыбыс, қаңғыр.

Салдыр қақты. Даңғырлады, салдырады.

САЛДЫР= ет. 1. Орнату, жасату. 2. Тұрғызу, көтеру. 3. Бергізу, жинату. 4. Салғызу, жаптыру.

САЛДЫРА= ет. 1. Қаңғырлау, күңгірлеу.

2. ауыс. Әлсіреу, дел-сал болу, босау. 3. ауыс. Қаусау, қурау.

САЛДЫРАҚ сын. Салдыр-гүлдір еткен, салдырлақ.

САЛДЫРАУ Салдыра етістігінің қимыл атауы; босаңсу, цю, жансыздану.

САЛДЫРУ Салдыр етістігінің қимыл атауы; қақтыру, ұрғызу, қаптамтыру.

САЛДЫР-ГҮЛДІР елік. Тарсыл-гүрсіл, қаңғыр-күңгір еткен дыбысты білдіретін сөз.

САЛДЫРЛА= ет. Қаңғырлау, күңгірлеу.

САЛДЫРЛАҚ сын. 1. Қаңғырлақ, дүңгірлек. 2. ауыс. Ашық-жарқын, бүкпесі жоқ.

САЛДЫРЛАТ= ет. Қаңғырлату, даңғырлату.

САЛДЫРЛАТУ *Салдырлат етістігінің қимыл атауы.*

САЛДЫР-САЛАҚ сын. *Істі қалай болса, солай істей салатын берекесіз, ұқыпсыз.*

САЛДЫР-САЛАҚТЫҚ зат. *Немқұрайдылық, ұқыпсыздық.*

САЛДЫР-СҮЛДЫР= елік. *Салдыр-ғұлдір, қаңғыр-күңгір еткен күрделі ашық әрі қысаң дыбысты білдіретін сөз.*

САЛДЫРТ¹= ет. *Салғызу, төсету.*

САЛДЫРТ²= ет. *Әлсіреу, дел-сал болу.*

САЛДЫРТУ *Салдырт етістігінің қимыл атауы.*

САЛДЫРТЫП үст. *Қатты жүріп, салтып-ұрып.*

САЛДЫРУ *Салдыр етістігінің қимыл атауы.*

САЛЖҰҚТАР зат. тар. *Түркі-оғыз тайпаларының бір тармағы.*

САЛИҚА [ар. *صالحه*] сын. сөйл. *Салиқаты.*

САЛИҚАЛАН= ет. *Байсалдану, салмақтану.*

САЛИҚАЛАНУ *Салиқалан етістігінің қимыл атауы.*

САЛИҚАЛЫ сын. **1.** *Байсалды, ұстамды.*

2. *Мәнді, мазмұнды.*

Салиқалы қыз болды. *Естияр, орнықты, ой тоқтатқан қыз болып өсті.*

САЛИҚАЛЫҚ зат. *Байсалдылық, ұстамдылық.*

САЛИҚАЛЫЛЫҚ зат. *Байсалдылық, ұстамдылық.*

САЛИПРИН [лат. *salipurin*] зат. вет. *Суда айтарлықтай ерімейтін, спиртте тез еритін, тіл құярарлық сәл тәтті дәмі бар ақ ұнтақ.*

САЛИХ ар. сын. *Жақсы; мейірімді; адал*

САЛИЦИЛ: **салицил қышқылы**. [лат. *acidum salicylicum*] зат. мед. *Стирт пен эфирде, майда еритін сәл тәтті, ашқылтын дәмі бар ине тәрізді ақ кристалл.*

САЛКҮРЕҢ зат. этн. *Асыл тұқымды тұцпар.*

САЛҚА: **салқа жорты.** *Жедел, шапшаң жүрді.*

САЛҚАЛА= ет. көне. *Айқын көріну, көзге түсу.*

САЛҚАМ¹ сын. көне. *Ержүрек, батыр.*

САЛҚАМ² сын. **1.** *Аңғал, аңғырт, құлығы жоқ; ақжарқын.* **2.** ауыс. *Анайы, әдепсіз, арсыздау.*

САЛҚАМ³ сын. *Тозығы жеткен, алқа-салқа.*

САЛҚАМДАН= ет. *Дал-дал болу, қирау.*

САЛҚАМДАНУ *Салқамдан етістігінің қимыл атауы.*

САЛҚАМСОҚ сын. *Салдыр-салақ, алқам-салқам.*

САЛҚАМСОҚТАН= ет. *Салдыр-салақ, қалай болса, солай жүру.*

САЛҚАМСОҚТАНУ *Салқамсоқтан етістігінің қимыл атауы.*

САЛҚАМСОҚТАУ сын. *Қалай болса солай, алқам-салқамдау.*

САЛҚАМСУ *Салқамсы етістігінің қимыл атауы.*

САЛҚАМСЫ= ет. *Салқам, аңғал болғансу, салқам көріну.*

САЛҚАР сын. **1.** *Кең, мол; шалқар.* **2.** *Ұзын, көп, үлкен, шұбырған.*

САЛҚИ= ет. *Салшио, солшио.*

САЛҚИЮ *Салқи етістігінің қимыл атауы.*

САЛҚЫ сын. жерг. *Селсоқ, енжар, босаң.*

САЛҚЫ: **салқы төс [төсті].** саят. *Төсі түсіңкі, саллиған.*

САЛҚЫЛЫҚ зат. *Селсоқтық, босаңдық, енжарлық.*

САЛҚЫН сын. **1.** *Жылы емес, суықтау. // Бізгәр. // Таңғы, кешкі уақыттар, күннің ысымаған кезі.* **2.** *Қоңыр салқын, жанға жайлы.* **3.** ауыс. *Көңілсіз, жақтырмай, ұнатпай.* **4.** ауыс. *Бауырмалшылығы жоқ, қатаал мінезді (адам).* **5.** ауыс. *Араз, жау.* **6.** ауыс. *Көңілсіз, қызықсыз.* **7.** ауыс. *Өмірден түңілген, үмітсіз.*

Салқын ақыл. *Сабыр, байып. Салқын амандасты. Селқос қана сәлемдесті. Салқын жүрек. Суықтау, тасбауыр, қатыгез. Салқын қабақ. Мейірімі аз, сыртқа тебінкіреген көзқарас. Салқын қабақ. Көңілсіздік, немқұрайдылық. Салқын қабылдады. Біқылассыз кейіп білдірді, жақтырмады. Салқын қанды. Нем кетті, селқос деген мағынада. Салқын қанмен. Сабырмен, салмақтылықпен, ашу-ызасыз, ақылмен. Салқын қарады. а) Немқұрайды қарады, жылышырай танытпады. ә) Тағдыр тәлкегіне салды. Салқын ойлы. Қызу-қызбасыз, байытты деген мағынада. Салқын самал. Қоңыр салқын жел. Салқын сөйледі. Реніш сызын айтты деген мағынада. Салқын тағамдар. т а м а қ . Қыздырлымай немесе төмен температурада дайындалатын, адамның асқа деген тәбетін ашу үшін ыстық тамақтың алдында берілетін, кейде таңертең және кешке негізгі ас болатын тамақ. Салқын тартты. а) Салқындады, салқын түсе бастады. ә) Суынды, көңілі қалды. б) Қызығы кетті, көңілсізденді. Салқын тиді. а) Суықтап ауырды. ә) Кесірі жұқты, бір нәрсенің шалғыы тиді. Салқын түсті. Күн суыды, аяу райы салқындады, жаз ыстығы өтті. Салқын тіскебасар. т а м а қ . Салқын күйінде жеуге арналған жеңіл тағамдар түрі. Салқын шай. Салқын түрінде ішілетін жаздық маусым, ыстық кезге арналған шөл басатын сусындық. Салқыны тиді. Кесірі, қырсығы тиді.*

САЛҚЫНДА= ет. **1.** *Салқын бола бастау, суыту.* **2.** *Ыстығын басу.* **3.** ауыс. *Адамдар арасындағы қарым-қатынастың нашарлауы, сууы.*

САЛҚЫНДАС= ет. *Араздасу, көңіл суытысу.*

САЛҚЫНДАСУ *Салқындас етістігінің қимыл атауы.*

САЛҚЫНДАТ= ет. **1.** *Желдету, ыстығын кетіру, суыту.* **2.** ауыс. *Араздастыру, көңіл суыту.*

САЛҚЫНДАТҚЫШ зат. тех. *Өндіріс салалары мен тұрмыс қажетінде ауаны салқындату үшін қолданылатын құрал.*

Салқындатқыш бөгендер. с у ш а р . *ЖЭС-тардың, металл қорытатын зауыттардың пайдаланылған ыстық суларын салқындатып, қайта пайдалануға беретін бөгендер.*

САЛҚЫНДАТУ *Салқындат етістігінің қимыл атауы.* **1.** *Суыту, ыстығын басу.* **2.** *Бұзылудан сақтау үшін тамақ өнімдерін тоңазытқышқа қою.*

САЛҚЫНДАТЫЛ= ет. *Салқын күйге келтірілу, суытылу, желдетілу.*

САЛҚЫНДАТЫЛУ *Салқындатыл етістігінің қимыл атауы.*

САЛҚЫНДАУ сын. **1.** *Суықтау, ызғарлау.* **2.** ауыс. *Көңілсіздеу, селқостау.*

САЛҚЫНДАУ *Салқында етістігінің қимыл атауы; суыну, мұздау, салқын тарту.*

Салқындау қарады. *Ренішті, жылы шырай бермеді; жақтырмады, немқұрайдылық көрсетті. Салқындау циклі. Біртіндеп салқындауға ауысу жүйесі.*

САЛҚЫНДЫҚ зат. **1.** *Суықтық, ызғарлық.* **2.** ауыс. *Енжарлық, селқостық.* **3.** ауыс. *Араздық, реніш, көңілсіздік.*

САЛҚЫНҚАНДЫ сын. *Салмақты, сабырлы, байытты.*

САЛҚЫНҚАНДЫЛЫҚ зат. *Сабырлық, салмақтылық, ұстамдылық.*

САЛҚЫНСУ *Салқынсы етістігінің қимыл атауы.*

САЛҚЫНСЫ= ет. *Самарқаулану, селсоқтану.*

САЛҚЫНТЫМ сын. *Салқындау, суықтау.*

САЛҚЫНША сын. жерг. *Салқыным.*

САЛҚЫНШАЛАУ сын. жерг. *Салқынымдау.*

САЛЛА зат. ескі кіт. *Намаз оқу.*

САЛЛАЛАУҒАЛАЙҒИУӘСӘЛЛӘМ зат. діни. *Пайғамбар есімінен кейін аталатын салауат дуғасы.*

САЛМА¹ зат. этн. тамақ. *Иленген қамыр нанды май жағылған қазанға қарып пісіріп алғаннан кейін, оны пышақпен ұсақтап кесіп, сүтке қайнатып жасайтын тағам.*

Салма көже. тамақ. *Жайылған қамырдан төрт бұрыштап дайындамалар кесіліп салынатын көженің түрі.*

САЛМА² зат. тамақ. *Қаусырманын, көкөністердің, көмпиттің және т.б. ортасына салынатын алуан түрлі қоспалар.*

САЛМА³ зат. кәс. *Езінге су жіберетін арық.*

САЛМА⁴ зат. *Құлып салу үшін, есікті бастырып тұратын темір.*

САЛМА⁵ зат. кәс. *Балық аулауда қолданылатын, аудың аузына орнатылатын тас.*

САЛМА⁶ зат. спорт. *Судың ортасына қойылған шағын спорт қайықтары үшін жасалған жүзіп жүрген жабдық немес көпір.*

САЛМАЙ үст. *Айнытпай, жаңылмай; бірден.*

САЛМАҚ зат. **1.** *Заттың, нәрсенің ауырлығы.* **2.** <лат. *netto*> *Өлшенген заттың, нәрсенің көлемі, ауырлығы, күші.* **3.** ауыс. *Ауыртпалық, қиыншылық.* **4.** ауыс. *Бедел, орын.* **5.** ауыс. *Сабыр, ұстамдылық, байып.* **6.** ауыс. *Артылған жүк, міндет.* **7.** ауыс. *Миң-шер, қайғы.* **8.** спорт. *Дәрежесіне қарай бөлініп, сол сәтте өлшеніп, тіркелген спортшы денесінің ауырлық көлемі.*

Салмағы ауыр. *Жауапкершілігі зор, көп міндет жүктеген. Салмақ артты [салды, тастады].*

Міндет жүктеді, ауыртпалық салды. Салмағы батты. *Ауырлық қылды, зияны тиді, жоқ жерден жауапкершілікке ие болды. Салмақ болды.*

Кедергі болды, тосқауыл болды. Салмақ дәрежесі. спорт. *Сайысқа түсетін спортшылардың белгілі бір салмақ деңгейі, ауырлық көлемі.*

САЛМАҚ КОСТЫ. *Толды, семірді. Салмақ қосу спорт.*

Ауыр атлетикада жарыстың барысында белтемірге салмақ қосып отыру. Салмақ қуу спорт. *Арнайы тәртіп бойынша немесе ас қабылдауды айрықша шектеу арқылы спортшы денесінің салмағын қолдан азайту.*

САЛМАҚТЫ ТЕКСЕРУ спорт. *Ақтық өлшену қарсаңындағы белгіленген уақыт аралығында өзінің салмағын жобалау үшін жарыс ережесінде көрсетілгендей байқап өлшену.*

Салмақ түсті. *Ауырлық түсті; қиыншылық көрді, ауыртпалықты көтеруге тура келді. Салмақты көтерді. Ауыртпалыққа, қиыншылыққа төтеп береді. Салмақ ұстау спорт.*

Спортшының салмақ көлемін қажетті шекте ұстай білуі.

САЛМАҚПЕН үст. *Байсалдылықпен, байытпен.*

САЛМАҚСУ *Салмақсы етістігінің қимыл атауы.*

САЛМАҚСЫ= ет. *Салмақты болғансу, байсалдану.*

САЛМАҚСЫЗ сын. *Салмағы жоқ; ауыр емес, жеңіл.*

САЛМАҚСЫЗДЫҚ зат. 1. Салмағы жоқтық, жеңілдік. 2. физ. Гравитациялық тартильдік өрісіндегі механикалық жүйенің бөліктері бір-біріне қысым түсірмейтін және бірін-бірі деформацияламайтын күйі.

САЛМАҚТА= ет. 1. Ауырлығын байқап көру, салмағын сынау. 2. ауыс. Ақыл таразысына салу, ойлану. 3. ауыс. Қыр көрсету, көкірек көтеру.

САЛМАҚТАЛ= ет. Ақыл таразысына салыну.

САЛМАҚТАЛУ Салмақтал етістігінің қимыл атауы.

САЛМАҚТАН= ет. 1. Салмағы арту. 2. ауыс. Байсалды болғансу, нығыздану.

САЛМАҚТАНДЫР= ет. 1. Салмағын арттыру. 2. ауыс. Байсалды болғансу, түсін суыту. **САЛМАҚТАНДЫРУ** Салмақтандыр етістігінің қимыл атауы.

САЛМАҚТАНУ Салмақтан етістігінің қимыл атауы.

САЛМАҚТАС зат. хим. Дене массаларын өлшеуге арналған массалары әртүрлі таразы тастарының жинағы.

САЛМАҚТАС= ет. Салмақ артысу, салмақ салысу, қыр көрсетісу.

САЛМАҚТАСУ Салмақтас етістігінің қимыл атауы.

САЛМАҚТАТ= ет. 1. Салмағын өлшеу. 2. ауыс. Ақыл таразысына салғызу, елеп-екшету.

САЛМАҚТАТУ Салмақтат етістігінің қимыл атауы.

САЛМАҚТАУ Салмақта етістігінің қимыл атауы.

САЛМАҚТЫ сын. 1. Ауыр, салмағы көп. 2. ауыс. Байсалды, байыпты, орнықты (мінез). 3. ауыс. Нақты, анық, асықпай орнықты айтылған (сөз). 4. ауыс. Астарлы, зінді (сөз). 5. ауыс. Қиындықты, ауыртпалықты, қайғылы, дертті.

САЛМАҚТЫҚ сын. Ауырлық, салмақтылық.

Салмақтық талдау, геол. Зат құрамын сандық тұрғыдан анықтау әдістерінің бірі. **Салмақтық ығғалсыйымдылық**, геол. Таужыныс ұстап қалатын су салмағының оның құрғақ түрдегі салмағына қатынасы.

САЛМАҚТЫЛАУ сын. 1. Ауырлау, салмағы көптеу. 2. ауыс. Байсалдылау, байыптылау.

САЛМАҚТЫЛЫҚ зат. 1. Салмағы молдық, ауырлық. 2. ауыс. Байсалдылық, байыптылық.

САЛМАҚТЫРАҚ сын. Ауырырақ, күштірек, маңыздырақ.

САЛМАЛЫ сын. Алмалы-салмалы қос сөзінің екінші сыңары; алынып салынатын.

Салмалы карамель, тамақ. Ішіне әртүрлі салмалар салынған, әртүрлі пішінде жасалған карамелдер. **Салмалы сомын**, тех. Құбырлардың және түтіктердің ілімді жеңдерін тығыздап қосуға (нипель арқылы) арналған саңылаулы тесікті қалпақша түрінде жасалған сомын. **Салмалы шоколад**, тамақ. Шоколадты, сүтті, қаймақты салмалары бар шоколадтар.

САЛМАТАЯҚ зат. көне. Қазіргі допты хоккей ойынының ерте кездегі атауы.

САЛМАУ: салмау тарту. Мүлгіген тыныштық орнау.

САЛМАУЫР зат. Ұшына тас салып, жіптің серпінімен апатын құрал, зақпы.

САЛМОЙЫН сын. Өркөкірек, өте төкаппар, тоңмойын.

САЛОЛ зат. Суда ерімейтін, бірақ спиртке ерігіш, сәл хош иісті ақ ұнтақ зат.

САЛОМАС зат. хим. Құнбағыс майын сутектендіріп алатын қатты май.

САЛОН [франц. salon] зат. 1. Ұшақ, автотобус т. б. жолаушылар көлігінің жолаушылар отыратын бөлмесі. 2. Сауда үйлерінің бір дәлізі, тауарларды таныстыру залы және т.б. 3. Косметикалық ем-домдар жасайтын бөлме, мекеме.

САЛОРАМАЛ зат. жерг. Әйелдердің басына тартатын жеңіл орамал.

САЛП елік. Бір заттың төмен қарай салбырап түсіп кетуін бейнелейтін сөз.

Салп етті. Заттың, нәрсенің жерге түсіп кетуіне байланысты айтылады.

САЛПАЙ= ет. Төмен түсу, салбырау.

САЛПАЙТ= ет. Төмен түсіру, салбырату.

САЛПАЙТУ Салпайт етістігінің қимыл атауы.

САЛШАҚ зат. Әрлі-берлі сабылған жүріс, салпаң.

САЛШАҚТА= ет. 1. Сабылып көп жүру. 2. Қыр соңынан қалмай, бастаған істі аяғына дейін жеткізу, соңына түсу.

САЛШАҚТАТ= ет. 1. Сенделтіп, тентірету.

2. Құр сандалту.

САЛШАҚТАТУ Салпақтат етістігінің қимыл атауы.

САЛШАҚТАУ Салпақта етістігінің қимыл атауы.

САЛШАҢ¹ сын. Салбыраған, төмен түскен.

Салпаң құлақ, а) Құлағы салтиған. ә) Тыңшы, «жансыз». б) Түк білмес, ештеңемен ісі жоқ жуас. **Салпаң құлақ түлендер**, зоол. <лат. otaridaes> Ескекаяқтылар отряды, құлақты түлендер тұқымдасына жататын, суда тіршілік етуге бейімделген сүтқоректілер тобы. **Салпаң құлақты**. Құлағы ұзын.

САЛШАҢ² зат. Әрлі-берлі сабылған жүріс, салпақ.

САЛШАҢ³: елік. **Сопаң**. Салпаң етті. **Сопаң** етіп шыға келді.

САЛШАҢБАЙ сын. Құр сандалатын, берекесіз.

САЛШАҢДА¹= ет. Салбырау, салпаң-салпаң ету.

САЛШАҢДА²= ет. Құр сандалып бос жүру, босқа әуре болу.

САЛШАҢДАС= ет. Сабылып көп жүрісу, құр сандалысу.

САЛШАҢДАСУ Салпаңдас етістігінің қимыл атауы.

САЛШАҢДАТ= ет. Салбырату, салпаң-салпаң еткізу.

САЛШАҢДАТУ Салпаңдат етістігінің қимыл атауы.

САЛШАЙ= ет. сөйл. Салбырау, төмен түсу.

САЛШАЮ Салпай етістігінің қимыл атауы.

САЛПИ= ет. Салбырау, төмен түсу.

САЛПИТ= ет. Салбырату, төмен түсіру.

САЛПИТУ Салпит етістігінің қимыл атауы.

САЛПИЮ Салпи етістігінің қимыл атауы.

САЛПЫ сын. Салбыраған, төмен түсіңкіреген (ерін, ауыз).

Салпы ауыз. Төменгі ерні ерекше салбыраңқы адам. **Салпы ерін** [ерінді]. Малдағы астыңғы ерін. **Салпы етек**. Салақ, пысық емес (әйел). **Салпы құлақты**. Салбыраған құлағы бар. **Салпы құйрық** [қой]. қой шар. Құйрығының түп жағы жіңішкерек болып белдемеден төмен түсе бітіп, төменгі екі жаны сыртына қарай шығыңқы келіп,

тірсегін не санын соға біткен қой. **Салпы ерін**. Салтиған қалың ерін.

САЛПЫЕРІНДІЛЕР зат. зоол. Тақұяқтылардың тұқымдасы.

САЛПЫЛ зат. Салпылдаған, қолпылдаған қозғалыс.

Салпыл қакты. Салпақтады, сенделді, сергелдеңе түсті.

САЛПЫЛАУ сын. Салбыраған, төмен түскен.

САЛПЫЛДА= ет. 1. Салақтау, салбырау. 2. ауыс. Құр сандалу, босқа әуре болу.

САЛПЫЛДАҢҚЫРА= ет. Салақтаңқырау, салбырап кету.

САЛПЫЛДАТ= ет. Салақтату, салбырату.

САЛПЫЛДАТУ Салпылдат етістігінің қимыл атауы.

САЛПЫЛДАУ Салпылда етістігінің қимыл атауы; салп-салп ету, сандалу, сенделу.

САЛПЫНШАҚ¹ зат. этн. Зергерлік бұйымдарда, құйысқанда, кісенің жанында, жүгенің сағалдырығында, өмілдірікте үзбелі, өрнекті, салбырап тұратын әшекейлер.

САЛПЫНШАҚ² зат. окказ. Кілт т.б. заттарды жинап ұстайтын шығыршық.

САЛПЫНШАҚТЫ сын. Салпынағы бар.

САЛПЫС зат. өс. <лат. mōgīna> Салпыстар тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдіктер.

САЛ-САЛ¹ зат. әдеб. Фольклорда қолданылатын (жанр, тәсіл) ұйқас түрі.

САЛ-САЛ² үст. Өне бойы мылжа-мылжа, дел-сал. Сал-сал болды. Буыны құрып, бойы босады.

САЛ-САМАЛ зат. Самал жел; көктемнің жылы желі.

САЛ-САХАРА зат. Шөл дала.

САЛ-СЕРІ зат. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында ерекше өнерпаздықпен байланысты ұғым; сал мен серлердің жиынтығы атауы.

САЛ-СЕРІЛІК зат. Ойын-сауыққа елігушілік, салдық, серлік құрушылық.

САЛСҮЙЕК сын. Селқос, енжар, жалқау.

САЛТ¹ зат. 1. Халықтың көсіп, сенім, тіршілігіне байланысты қалыптасып, ұрпақтан-ұрпаққа ауысып отыратын дәстүр түрі. 2. Өмірде тұрақтанып қалыптасқан, жалпыға бірдей үйренішті қылық, ырым, кәде. 3. Ырым. 4. Қалыптаты жәдәй, тәртіп, ұстаным. 5. ауыс. Жаман әдет, теріс қылық, келеңсіз мінез. 6. Діни наным-сенім.

Салт айтысы. этн. фольк. Халықтың әдет-ғұрпы мен сенім-нанымна, күнкөріс кәсібіне байланысты қалыптасқан айтыстың ежелгі түрі. **Салт атты** [басты], сабау қамшылы. а) Жалғыз басты, бойдақ. ә) Малы жоқ, жарлы-жақыбай. **Салт атты**. Атқа салт мінген. **Салттан** [дәстүрден, ғұрыптан] аттады. Әдет-ғұрыптан озды, салтты бұзды. **Салтына берік**.

Әбден қалыптасқан, тұрақты; салт-дәстүрі бұзылмаған. **Салтына түсті**. Дағдығы әрекетін жасады, кемеліне кеп, батырлық салтын жасады. **Салт басты** [атты], сабау қамшылы. Үйленбеген, бойдақ; салт. **Салт басты**, сабау қамшылы. **Сыбай-салтаң жалғыз басты**, үйленбеген бойдақ (адам). **Салт көсем**. Арбаның жетегіне жегілетін аттың жанындағы жол бастап, басқа аттарды жүрісімен еліктеріп жүретін, жол салып отыратын, жолдан жаңылмайтын жүрісі қарымды ат. **Салт мініс жылқысы**. ауыл шар. Мініс жылқысы. **Салт мінді**. Атқа жеке, бір өзі отырды.

САЛТ² үст. Жеке, жалғыз; бір өзі. // Жүзі жоқ.

Салт ат. Жеке мінеге арналған ат, мініс аты. **Салт атты.** Атқа салт мінген. **Салт басты [атты], сабау қамшылы.** а) Бір өзі, жалғыз; үйленбеген, бойдақ. ә) Малы жоқ, жарлы-жақпай. **Салт егістік.** лингв. Табыс еттігіндегі тура толықтауышты меңгере алмайтын, тура объектіге сабақталмай-ақ, жанап жүзеге асатын етістік. **Салт жүру.** Үйленбей, бойдақ жүру. **Салт мінді.** Атқа жүк артпай, арба жекпей, өзін жеке мінді. **Салт мініс.** Жеке мінеге арналған.

САЛТАҚ сын. Былғанан, лас, кір. **САЛТАҚ-САЛТАҚ** сын. Кір-кір, лас. **САЛТАҚТА=** е т. Ластау, былғану. **САЛТАҚТАН=** е т. Ластану, былғану. **САЛТАҚТАНУ** Салтақтан етістігінің қимыл атауы.

САЛТАҚТАУ¹ Салтақта етістігінің қимыл атауы.

САЛТАҚТАУ² сын. Кірлеу, ластау. **САЛТАНАТ** зат. 1. Барлық пен байлықтың әдемі үйлесімі, сәулетті, сәнді көрініс. 2. ауыс. Дастарқан байлығы, көл-көсір тамақ. 3. ауыс. Жасау-жабдық. 4. ауыс. Асқан әдемілік, сұлулық. 5. ауыс. Сөнсіз мереке; у-шу, дақпырт, даңғаз. 6. ауыс. Жон қуаныш. 7. жерг. Салт. 8. ауыс. Қызық думан.

Салтанат құрды. Мерейі үстем болды, дәуірледі. **Салтанат түзеді.** Салтанат құрды. **Салтанаты жарасты.** Сәулеті дәулетіне сай келді. **Салтанат құрды.** Жарастықты сән түзеді.

САЛТАНАТТЫ сын. 1. Бай, дәулетті. 2. Ресми, мерекелік. **Салтанатты көш.** этн. Жасау-жабдығы мол, сәнді көш.

САЛТАНАТТЫҚ сын. Салтанатқа, тойға, мерекеге арналған (тән).

САЛТАНАТТЫЛЫҚ зат. Сәнділік, әдемілік.

САЛТАҢ үст. Жеке, дара; бойдақ. **Салтаң бас.** Өзі ғана, жеке басы. **Салтаң жүріс.** Бос, жүксіз жүріс. **Салтаң төжірібе.** хим. Таңдалып алынған әөсті нақтылау үшін немесе құралды тексеру үшін жүргізілетін төжірібе.

САЛТАҢДА= е т. Селтеңдеу, салпылдау.

САЛТ-ДӘСТҮР зат. мәд. Әр ұлттың, халықтың діні мен сеніміне, тұрмыс-тіршілігіне, ұлттық құрылым ерекшелігіне сәйкес гасырлар бойы жинақталып, өмірдің өзі туғызған ғыртытардың жиынтығы.

САЛТЕНТЕК зат. вет. Жынды, барлық малда болатын ауру.

САЛТҚЫ¹ зат. 1. Қақпаны ішінен ілетін көлденең ағаш. 2. жерг. Қасқырға қурасты қақпанды бекітетін ауыр ағаш.

САЛТҚЫ² зат. кәс. Қармақ қалтқысы.

САЛТ-МАШЫҚ зат. Халық тұрмысында ежелден қалыптасқан дәстүр, әдет-ғұрып.

САЛТ-САНА зат. Қоғамдық ойдың, дәстүрдің, әдет-ғұрыптың жиынтығы.

Салт-сана бұзылу. Қоғам тіршілігінде бұрыннан қалыптасқан салт-дәстүрдің өзгеруі.

САЛТТА= е т. Салт, жеке-дара жүру, салт міну.

САЛТТАН= е т. Үйреншікті әдетке, дағдыға айналуды.

САЛТТЫ сын. Атқа салт мінген, салт жүрген.

САЛТШЫЛ сын. Әдет-ғұрыпты берік ұстағыш, дәстүрше берік.

САЛТЫНША үст. Салты бойынша, әдетінше, ғұрпынша.

САЛУ Сал етістігінің қимыл атауы. Қандай да бір құрылысты (үй, көпір, жол) тұрғызу.

САЛУАЛЫ¹ сын. көне. Салиқалы; салтанатты.

САЛУАЛЫ² сын. жерг. Ақылды, бай-салды, үлгілі.

САЛУЛЫ сын. 1. Салып қойған, төселген. 2. Кигізілген, сұғылған.

Салуды төсек, салқын үй. Жайлы, қолайлы жағдай.

САЛУШЫ¹ зат. **Нансалуды** (мамандық).

САЛУШЫ² сын. Бір нәрсені жасаушы, істеуші.

САЛУЫ зат. Бір нәрсенің ыңғайы болу, ісі оңғарылу, сәті түсу жайы, салым.

САЛФЕТКА зат. 1. Тамақ ішкеннен кейін, ауызды, қолды сүртетін, қазадан не шүберектен жасалған қолорамал, майлық, майқағаз. 2. Шағын үстелге арналған кішкене дастарқан.

САЛХАР зат. сын. Ұзыннан-ұзақ, шетсіз-шексіз, кең, мол.

САЛШЫ зат. Сал жүргізуші, салды басқарушы.

САЛЫ¹ [ар. شال] зат. 1. Әйелдер басына салатын үлкен түбіт орамал, шәлі. 2. ауыс. Тұң қараңғылығы.

САЛЫ² зат. жерг. 1. Күріштің орылмаған, пісіп тұрған кезі. 2. Күріштің сабағы. 3. Тары сабағын дөңімен байлап қойған түрі. 4. Қабығынан, қауызынан тазаланбаған, түйілмеген күріш.

САЛЫ³: салы суға кетті. Еңсесі түсті, мойнына су құйылды, түңілді. Салы суға кетті. Мойнына су құйылды, еңсесі түсті. Салы суға кетті. Ұнжырғасы түсті.

САЛЫҒУ Салық етістігінің қимыл атауы.

САЛЫҚ¹ зат. экон. Жеке адам мен кәсіпорындардан міндетті түрде алынатын мемлекеттік алым.

Салық агенті [инспекторы]. экон. Салық заңнамасына сәйкес төлем көздерінен ұсталатын салықтарды есептеу, ұстау және аудару міндеті жүктелген заңды тұлға, жеке кәсіпкер. **Салық базасы.** экон. Салықтар мен бюджетке төленуіне тиіс басқа да міндетті төлемдердің сомасы анықталатын салық салу объектісі мен салық салуға байланысты объектінің құндық, заттық немесе өзге де сипаттамасы. **Салық берешегі.** экон. Бересі сомасы; сондай-ақ өсімпұңдар мен айыппұндардың төленбеген сомасы. **Салық есептемесі.** экон. Салық төлеуші салық органдарына табыс ететін салық міндеттемелерін есептеу туралы ақпараттан тұратын құжаттама. **Салық ескертпесі.** экон. Сыртқы экономикалық өзара шарттарды, қызметтер көрсету туралы шарттарды, несие келісімдерін жасасу кезіндегі заңды талаптар. **Салық жеңілдіктері.** экон. Заңнамаға сәйкес салық төлеушілерді салықтан толық немесе ішінара босату. **Салық жүйесі.** экон. Алынатын салықтар мен басқа да міндетті төлемдер түрлерінің, олардың құрылымы, нысандары мен әдістерінің, салық қатынастарын реттейтін салық қызметі органдарының жиынтығы. **Салық заңнамасы.** экон. Салық салу және жинауға қатысты қоғамдық қатынастарды реттейтін нормативтік құқықтық актілердің жиынтығы атауы. **Салық кодексі.** экон. Мемлекеттік және жергілікті өзін-өзі басқару органдарының салық төлеушілермен салықтық қатынастарын реттейтін мемлекеттің жоғарғы билігі деңгейінде қабылдаған заңнамалық нормалардың негізгі жиынтығы. **Салық көзі.** экон. Салық төлеу үшін пайдаланылатын резерв. **Салық қолшатыры [бүркеніші].** экон. Ағымдағы және болашақтағы табыстарды салық салудан қорғау үшін осы табыстарды залалдың шамасына азайту арқылы өткендегі есепті кезеңнің залалына ілгері көшіру. **Салық құқығы.** экон. Мемлекет салықтарының түрлерін анықтайтын,

салық құрылымын, оларды өндіріп алу тәртібін белгілейтін және салық міндеттемелерінің пайда болуына, өзгеруіне және тоқтатылуына байланысты қатынастарды реттейтін құқықтық нормалардың жиынтығы; қаржы құқығының институты. **Салық қызметі.** экон. Үәкілетті мемлекеттік органдар мен салық органдарынан құралатын органдардың жиынтығы. **Салық мағлұмдамасы [декларациясы].** экон. Салық төлеушінің, салық агентінің Салық кодексінде белгіленген тәртіпке сәйкес салық органдарына берілген жазбаша мәлідемесі немесе электрондық құжаты. **Салық мөлшерлемесі.** экон. Салық базасының өлшем бірлігіне шаққандағы салық есептеулерінің шамасы. **Салық міндеттемесі.** экон. Салық төлеушінің салық заңнамасына сәйкес мемлекет алдында туындаған міндеттемесі; оған сәйкес салық төлеуші салық органына тіркеу есебіне тұруға, салық салу объектілері мен салық салуға байланысты объектілерді анықтауға, салық және бюджетке төленетін басқа да міндетті төлемдерді есептеуге, салық есептемесін жасауға, оны белгіленген мерзімде тапсыруға міндетті. **Салық патенті.** экон. Арнаулы салық режімі қолдану құқығын қуәландыратын және салық сомасының бюджетке төленуі фактісін растайтын құжат. **Салықпен реттеу.** экон. Салық салудың жалты деңгейін төмендету немесе көтеру есебінен бюджетке алу нормасын өзгерту арқылы өндірісті дамытуға мемлекеттің жанамалық жасау шараларының жиынтығы. **Салық салды.** Алым алатын болды. **Салық салу қағидаттары.** экон. Салық заңдары негізделетін қағидаттар. **Салық салу объектісі.** экон. Белгілі бір салық өндіріп алынатын мүлік, мәміле немесе мүліктік құқық. **Салық салу өлшемі.** экон. Салық базасын сандық тұрғыдан көрсетуге пайдаланылатын салық салу ауқымының өлшемі. **Салық салынбайтын табыс.** экон. Бюджеттің салықпен байланыспайтын санаты. **Салық санкциялары.** экон. Салық салу туралы қолданылып жүрген заңдарға сақтамайтын салық төлеушілер мен лауазымды адамдарға салық органдарының мемлекеттік экономикалық және әкімшілік жолмен ықпал ету құралы. **Салық саясаты.** экон. Мемлекеттің экономикалық саясатының бір бөлігі [Салық негізін, мөлшерлемесін, жеңілдіктерін және шегерімдерін өзгерту жолымен іске асырылады]. **Салық тетігі.** экон. Мемлекет заң шығарушылық жолмен белгілейтін салық салу ережелерінің жиынтығы. **Салық төлеуден жалтару.** заң. Салық төлеушінің салық салу объектісін (пайданы, табысты, тауар айналымы мен мүлікті, т.б.) әдейі жасыру және азайту. **Салық төлеуші.** экон. Салықтарды және бюджетке төленетін басқа да міндетті төлемдерді төлеуші тұлға. **Салық төлеушінің тіркелу нөмірі.** экон. Барлық жеке тұлғаға, заңды тұлғаға, белгілі бір жағдайда ел аумағында табыс алатын шетелдік өкілдіктер мен филиалдарға берілетін нөмір.

САЛЫҚ² зат. көне. 1. Шаршау, зорығу, әбден титықтау. 2. Талықсу. 3. Ұйып қалу.

САЛЫҚСУ Салықсыз етістігінің қимыл атауы.

САЛЫҚСЫ= е т. жерг. Шаршау, титықтау.

САЛЫҚСЫЗ сын. Салық салынбаған, салығы жоқ.

Салықсыз кірістер. экон. Бюджеттің салықтармен байланысы жоқ кірісінің санаты.

Салықсыз төлемдер. экон. Заңнамаға сәйкес салық төлеушілерді толық немесе ішінара босату.

Өнімнің өзіндік құнында есептелетін төлемдер (жарналар, аударымдар т.б.).

САЛЫҚТЫҚ сын. Салық салуға қатысты.

Салықтық құқықбұзушылық. салық. Салықтың қатынасқа қатысушылардың салық заңдарының нормаларымен белгіленген міндеттерін орындамауларына байланысты, заңды жауапкершілік көзделген құқыққа қайшы әрекет.

САЛЫҚТЫР¹= ет. Шартату, болдырту.

САЛЫҚТЫР²= ет. жерг. Кептіру, дегдіту, суын сорғыту.

САЛЫҚТЫРУ Салықтыр етістігінің қимыл атауы.

САЛЫҚШЫ¹ зат. 1. көне. Сал жүргізуші, салшы. 2. жерг. **Жатақ.**

САЛЫҚШЫ² зат. Салық саласында қызмет істейтін адам.

САЛЫМ¹ зат. этн. Екі мәре аралығында тартылатын көкпар тарту ойынының құрамдас бөлігі.

Салым салды. Көкпар тартты, салымға қатысты. **Салым туралы куәлік.** экон. Клиенттің салым салғанын қуаттайтын және түсімдердің кейінгі түсуі, осы шоттан алу, сондай-ақ пайыздар төлеу шарттарын айқындайтын банк сертификаты.

САЛЫМ² зат. Бұйырған нәрсе, несібе.

Салым түйенің құйрығынан жоғары. Салымды, бағы зор.

САЛЫМ³ шы л. Қарай, таман, жуық.

САЛЫМ⁴ зат. экон. Депозиттер; заңды және жеке тұлғалардың несиелік-қаржы мекемелерінде сақтаулы тұрған және олардың уақытша билігінде болатын, бірақ иесіне қайтарылуға тиіс немесе оның нұсқауы бойынша басқа бір тұлғаға берілуге тиіс ақшалай қаражаты.

САЛЫМ⁵ зат. жерг. тамақ. Қамырды жұқалап, үстіне ет салған тағам.

САЛЫМ⁶ зат. көне. Әдет, салт-дәстүр.

САЛЫМ⁷ зат. кен. Шахталы пешке бір мезгілде тиісті мөлшерде салынатын кен материалының, қожамдамалар мен отынның өлшемі.

САЛЫМДЫ сын. Жолы болғыш, несібелі, табысты.

САЛЫМСЫЗ сын. Жолы болмайтын, салымсыз жоқ.

САЛЫМШЫ зат. экон. Жинақ қорына немесе банкке сақтау үшін ақша салған тұлға.

САЛЫН¹= ет. 1. Құрылыс тұрғызылу, қабырғасы қалану. 2. Көпір, жол жасалу. 3. Қашалу, түсірілу. 4. Қойылу, орналастырылу.

САЛЫН²= ет. Бір нәрсенің соңына түсіп ішегілген, соған берілу.

САЛЫНДЫ¹ сын. 1. Су тасыған кезде өзен жағасына шығып қалатын ағаш, қоға, қамыс, шөп-шалам. 2. өс. Су бетінде жүзіп жүретін өсімдіктер. 3. Бөгет топырағын су шаймау үшін қамыс-қоғадан жасалған қаққыма қоршау.

САЛЫНДЫ² зат. жерг. Сал.

САЛЫНДЫ³ зат. жерг. Жаңа салынған үйлер.

САЛЫНДЫ⁴ зат. зоол. Құс ұясындағы жұмыртқалар жиынтығы.

САЛЫНДЫР= ет. Бойын үйретіру, әдеттендіру, құнықтыру.

САЛЫНДЫРУ Салындыр етістігінің қимыл атауы.

САЛЫНУ Салын етістігінің қимыл атауы.

САЛЫНҚЫ сын. 1. Түсіңкі, салбыраңқы. 2. ауыс. Ренішті, пәс, кейісті, көңісіз.

Салыңқы кеуде. Кеудесі төмен түскен, салбыраңқы арғымақ ат синаты туралы.

САЛЫП-ҰРЫП ұст. Алды-артына қармай, асығып-үсігін.

САЛЫС= ет. 1. Соғысу, шабысу. 2. Қол жұмсасу, ұрысу. 3. Бәсеке таласу, айтысу, жарысу.

САЛЫСТЫР= ет. 1. Екі не одан да көп нәрселер мен құбылыстардың бір-бірінен артық-кемдігін байқау, салғастыру. 2. Балау, теңеу.

Салыстырып тексеру. метрол. Жарамдылық дәрежесін тексеру мақсатында метрологиялық мекеменің өлшеуіш құралдарының және аспаптардың қателігін анықтау үшін жүргізетін жұмысы.

САЛЫСТЫРҒЫШ сын. Зат, құбылыс сырын білуге құмар, салыстырып тексеруге бейім.

САЛЫСТЫРҒЫШТЫҚ зат. Адам бойында болатын бір зат пен құбылысты екіншісімен салыстыруға бейімді қасиет.

САЛЫСТЫРМА сын. сөйл. **Салыстырмалы.**

САЛЫСТЫРМАЛЫ сын. Бірімен-бірі салыстыратын.

Салыстырмалы ақиқат. физ. Объективті дүниемен сәйкестігі жеткіліксіз, толық емес білім. **Салыстырмалы атомдық масса.** физ. Элементтің табиғатта кездесетін изотоптарының орташа массасының көміртектің ¹²C изотопы массасының 1/12 бөлігіне қатынасы.

Салыстырмалы баға. физ. Белгілі бір жыл-ғы немесе белгілі бір күнгі баға [Ол желекеген кезеңдегі өндіріс, тауар айнылымы көлемін және басқа экономикалық көрсеткіштерді құн түрінде қабылданады].

Салыстырмалы биіктік. геогр. Тереңдік немесе биіктік бағытта қатар жатқан екі нүктенің арасындағы биіктік айырмашылығы. **Салыстырмалы генетикалық әдіс.** пед. Жазба жұмыстарын, эпистолярлық мемуарларды, адамның басынан өткізген оқиқаларын, естеліктерін зерттеп, оның әртүрлі психологиялық ерекшеліктерін (өзгешеліктерін) білу.

Салыстырмалы геологиялық көнелік. геол. Жер тарихында болып өткен белгілі бір құбылыстың екінші құбылыспен салыстырыла отырып анықталатын көнелігі. **Салыстырмалы грамматика.** лингв. Туыстас тілдердің грамматикалық құрылысын зерттейтін тіл білімінің саласы. **Салыстырмалы деформация.** физ. Абсолют деформацияның дененің өлшемі мен қалтын сапатайтын шаманың алғашқы мәніне қатынасы. **Салыстырмалы жылдамдық.** физ. а) Салыстырмалы сан жүйесіне қатысты нүктенің қозғалыс жылдамдығы. ә) Нүктенің салыстырмалы қозғалысымен шартталған абсолют жылдамдықтың құраушысы.

Салыстырмалы координаттар. физ. Санаудың бастапқы нүктесі ретінде экранның бекітілген нүктесінен ерекшелігі, мензердің ағымдағы жағдайы пайдаланатын координаттар жинағы (әдетте, бекітілген нүкте сол жақтағы төменгі бұрыш). **Салыстырмалы көрсеткіштер.** экон. Абсолютті көрсеткіштің базистік мәнге немесе екі әртүрлі көрсеткіштердің арақатынастары түріндегі экономикалық көрсеткіш. **Салыстырмалы қате.** инф. Есептеуіш техникада жадтағы сан мен экранға шығарылатын санның арасындағы айырмашылық. **Салыстырмалы қателік.** Пайызбен көрсетілген абсолюттік қателіктің өлшенетін шаманың нақты мәніне деген қатынасы. **Салыстырмалы қозғалыс.** физ. а) Қозғалымы санақ жүйесіне қатысты дене жағдайының уақытпен өзгеруі. ә) Нүктенің (немесе дененің) шартты түрде жылжымайтын деп алынған Охуз санақ жүйесіне қатысты орын ауыстыратын жылжымалы Ох у z санақ жүйесімен салыстырғандағы қозғалысы. **Салыстырмалы молеку-**

лалық масса. хим. Заттың бір молекуласының орташа массасының көміртекті ¹²C изотопты массасының 1/12 бөлігіне қатынасы. **Салыстырмалы мөлдірлік.** экол. Су қойманың беткі қабаты суының мөлдірлігінің жанама сипаттамасы. **Салыстырмалы психология.** психол. Адам психикасының шығу тегі мен дамуының, адам санасының қалыптасуының биопсихологиялық алғышарттары мен заңдылықтарын, адам мен жануарлардың психологиялық қаракетіндегі жалпылық пен айырмашылықты (адамның мінез-құлқындағы әлеуметтік пен биологиялық проблемасы) зерттейтін психология саласы. **Салыстырмалы пайда.** экон. Сатушы сатылған бір бұйым үшін шығынды шегеріп тастағанда алатын табыс. **Салыстырмалы санақ жүйесі.** физ. Абсолют санақ жүйесіне қатысты қозғалатын санақ жүйесі. **Салыстырмалы тіл білімі.** лингв. Туыстас, тектес тілдерді зерттейтін тіл білімінің саласы. **Салыстырмалы шама.** Салыстырмалы екі статистикалық шамалардың өзара сандық қатынасын көрсететін жалпылама көрсеткіш. **Салыстырмалы ылғалдылық.** физ. Ылғал дене құрамындағы су массасының осы дененің сумен бірге қосылғандағы массасына процентпен берілген қатынасы. **Салыстырмалы саясаттану.** ғыл. Әртүрлі елдер мен халықтардың саяси дамуындағы ортақтық пен ерекшелікті зерттейтін саяси ғылымның бір бағыты. **Салыстырмалы үнем.** экон. Өндіріс көлемі бойынша жоспардың орындалуын ескере отырып, шығынның жоспарды деңгейімен салыстырғанда ресурстардың нақты шығынның азаюын сипаттайтын үнем. **Салыстырмалы шырай.** лингв. Заттардың сындық сапаларын салыстырып, олардың бір-бірінен артық-кемдігін білдіретін шырай. **Салыстырмалы электродтар.** физ. Әлеуеттері тұрақты және қайталанбалы, ал оларда өтетін электрхимиялық реакциялар жоғары қайтымды болатын электродтар.

САЛЫСТЫРМАЛЫҚ сын. Салыстырмаға байланысты. **Салыстырмалы принцип.** физ. Оқиғауланған тыныштық күйдегі материалдық жүйеде немесе бірқалыпты түзу сызықты қозғалыс жағдайындағы жүйеде кез келген процестің бірдей өтетінін құптайтын физиканың іргелі заңы. **Салыстырмалы теориясы.** физ. Физикалық процестердің кеңістік-уақыттық қасиеттерін зерттейтін теория.

САЛЫСТЫРМАЛЫ-ТАРИХИ: салыстырмалы-тарихи әдебиеттану. әдеб. Әдебиеттанудың сөз өнері тарихын, әдеби байланысты, әдеби процесс пен оның заңдылықтарын, көркем әдебиет мәселелерін зерттейтін саласы. **Салыстырмалы-тарихи әдіс.** лингв. Тіл дамуының тарихи заңдылықтарын анықтау үшін салыстырмалы тарихи тіл білімінде туыстас тілдерді зерттеудің әдіс-тәсілдерінің жиынтығы, тіл тарихын танудың маңызды құралы. **Салыстырмалы ақиқат.** филос. Ішкі қайшылықта үнемі дамып, толықтырылып, тереңдетіліп, түзетіліп отыратын шартты шындық. **Салыстырмалы баға.** экон. Жасалынған келісімшартқа сәйкес белгілі бір мерзім ішінде келісілген көлемде жеткізілетін тауарлар бағасы. **Салыстырмалы-тарихи тіл білімі.** лингв. Тіл білімінің шығу тегі бір тілдерді зерттейтін саласы.

САЛЫСТЫРУ 1. Салыстыр етістігінің қимыл атауы. 2. псих. Ойлаудың логикалық амалдарының бірі.

Салыстыру әдісі. экон. Танымның әмбебап логикалық тәсілі [Салыстыру әдісі арқылы белгілі бір сипатты белгі бойынша зерттелетін объектілерді, құбылыстарды салғастыру жо-

лымен олардың теңдігі немесе айырмашылығы анықталады].

САЛЫСТЫРЫЛ= ет. 1. Артық-кемі өлшену, тексерілу, анықталу. 2. Теңестірілу.

САЛЫСТЫРЫЛУ Салыстырыл етістігінің қимыл атауы.

САЛЫСТЫРЫС= ет. Сынасу, жарыстырысу.

САЛЫСТЫРЫСУ Салыстырыс етістігінің қимыл атауы.

САЛЫСУ Салыс етістігінің қимыл атауы.

САЛЬДО [итал. saldo] зат. экон. Белгілі бір уақыт кезеңіндегі ақшалай қаражаттың немесе материалдық заттың түсімі мен шығысы арасындағы айырма.

Сальдо балансы. экон. Бухгалтерлік есеп шотының белгілі бір күнгі қалдықтары (сальдосы) көрсетілетін бухгалтерлік баланс.

САЛЬМОНЕЛЛЕЗ зат. мед. Сальмонелла тобына жататын бактериялар тұбыратын мал мен адамға төн індет аурулар тобы.

САЛЬПАЛАР [лат. salpaе] зат. зоол. Қабықтылар тип тармағының класы.

САЛЬПИНГИТ [лат. salpinx] зат. Ұрғашы малдың ұрық түтігінің қабынуы.

САЛЬТАЦИЯ зат. с.у.шар. Ағын судың өзен арнасының топырағы мен лайын, тұнбасын таяу тұсқа лықсыта-ырғыта айдап апару процесі.

САЛЬТО зат. спорт. Гимнастика мен акробатикада қолданылатын адамның ешбір тірексіз, ауада секіру арқылы алға немесе артқа (басынан асыра) айналуы.

САЛЮКИ зат. кинол. Тазы тәрзіді ит түрі.

САЛЮТ зат. Белгілі бір мейрамның не мерекенің құрметіне арнап аспанға қарай атылатын оқ немесе жарылғыш ракеталар залты; мерекелерде, салтанатты жиындарда құттықтау, құрмет көрсету, құрметпен қарсы алу кезінде жасалатын отиашу.

САЛЮТТІК сын. Салют беруге арналған, салютке қатысты.

САЛЯМИ [итал. salame] зат. тамақ. Біркелкі өте ұсақтал туралған (немесе тартылған) майлы еттен әзірленген шұжық.

САМ [ар. سَم] зат. Кешкі шам жағылар кез; ымырт, алагеуім, бейуақ.

Сам жамырады. Ымырт түсіп, қараңғы қоюлана бастады, қара көлеңкеленді.

САМА¹ зат. Шығарған, демдеген шайдың қалдығы, шама.

САМА² зат. көне. Аспан, көк.

САМАЙ зат. анат. Бас сүйектің құлақ пен маңдай аралығындағы екі жақ бөлігі.

Самай сүйегі. анат. <лат. os temporale> Бас сүйектің ми сауыты бөлімінің екі жақ бүйір қабырғасын құрайтын сүйек. **Самайына ақ кірді [түсті]**. Шашы ағара бастады, кәрілік белгі берді. **Самайын [сақалын, шашын] ақ [боз] қырау шалды**. Сақал-шашына ақ кіре бастады; қартайды. **Самайына қырау кірді**. Екі самайынан бастап шашы ағарды, қартайды, егде тартты. **Самайынан бит аққан**. Лас, салақ, әбден биттеген.

САМАЙЛЫ: ақ [күміс, қырау] самайлы. Самайына ақ түскен, самай шашы ағарған.

САМАЙЛЫҚ зат. Кімешектің самай тұсы.

САМАЙСАҚАЛ зат. окказ. Ер адамның жағғы мен иегіне қойылған сақал.

САМАЛ¹ [ар. شمال] зат. 1. Жанға жайлы қоңыр салқын жел. 2. ауыс. Жылы леп, жақсы лебіз, оң шырай. 3. ауыс. Белгі, нышан. // Жұмсақ, жағымды (дауыс). 4. ауыс. Еркіндік,

бостандық деген мағынада. 5. ауыс. Жастық, албырттық.

Самал ауа, сал табиғат. экспр. Таза ауа, тамаша табиғат. **Самал есті**. Жел соқты. **Самал жел**. Жанға жайлы жел. **Самалы оңынан тұрды**. Ісі оңға басты, дегені болды.

САМАЛ² зат. мед. Мұрын сүйегін үңірейтіп жеп қоятын жұрпалы ауру.

САМАЛ³ сын. жерг. Жынды, делқұлы.

САМАЛ⁴ зат. жерг. Мұз оятын құрал (сүймен).

САМАЛА¹ зат. Жан-жаққа түгел нұр шашқан сәуле, жайылған нұр.

САМАЛА² зат. көне. Полкке паранап жасақ.

САМАЛАДАЙ сын. 1. Нұр шашқан сәуле сияқты, жап-жарық, жарқыраған. 2. ауыс. Орасан көп, қаптап кеткен. 3. ауыс. Биік, зәулім.

Самаладай болып көрінді [жарқырады]. Анық көрінді (көбіне түңгі мезгілдегі жарыққа байланысты айтылады). **Самаладай жап-жарық**. Көңілді, өте жарық. **Самаладай жарық**. Сүңтгей жарық, жап-жарық.

САМАЛАЛЫ сын. Жарығы мол, нұр шашқан.

САМАЛДА= ет. Салқын самалды жерде дем алу, салқындау.

САМАЛДАЙ сын. 1. Жеңіл соққан лептей, самал сияқты. 2. сөйл. Самаладай жап-жарық, өте нұрлы.

САМАЛДАТ= ет. Желдету, салқындату, желге, самалға қарсы жүргізу.

САМАЛДАТУ Самалдат етістігінің қимыл атауы.

САМАЛДАУ Самалда етістігінің қимыл атауы.

САМАЛДЫ сын. Самал жел соққан, қоңырсалқын.

САМАЛДЫҚ¹ зат. этн. Ұзақ сапардан адам әкелген сәлемдеме, сый-сияпат.

САМАЛДЫҚ² зат. өс. <лат. spinacia> Алабуталар тұқымдасына жататын бір, екі жылдық шөптесін өсімдік; көкөніс дақұлы.

Самалдық шөп. өс. Биіктігі 1 метрге жуық, біржылдық, шөптектес өсімдік.

САМАЛЫҚ зат. көне. Ұзақ та қиын сапардан оралған адам.

Самалық айтты. этн. Қиыншылықта, құрғақшылықта т.б. ауыртпалық кезеңдерде жаратушыдан жақсылық тіледі, өлең, сөз айтты.

САМАН зат. көне. Сабан араластыра балиық илеп, үлкен қалыппен құйған шикі кірпіш.

Саман керпіш. сөйл. Саман кірпіш.

САМАР¹ зат. этн. Қымыз құятын, ет жасайтын үлкен сопақ астау, тегене, тегеш.

САМАР² зат. жерг. 1. Қолға су құйғанда астына қоятын, кір жуатын шылапшын. 2. Мал су ішетін астау, науа. 3. жерг. кәс. Қол шығардың шелегі. 4. кәс. Өзеннен мотордың күшімен шыққан суды бақшаға, егіндікке жеткізетін науа.

САМАР³ сын. Тіл мен жағғына сүйенген, шешен.

САМАРЖАҚ сын. Қақсап қалған, тілін безеген (адам).

САМАРИЙ [лат. samarium] зат. хим. Sm – элементтердің периодтық жүйесінің III тобындағы химиялық элемент.

САМАРҚАН: Самарқанның көк тасы жібіді. Құл жылып, ызғар кетті. [Әйгілі астроном Ұлықбек (1394 – 1449) растханасындағы көк тасқа құн мен түң тенеңгенде (жыл басында) 22 наурызда құн сәулесті түсетін болған. Сол сәуледен түскен жылу тасы жібітеді-мыс].

САМАРҚАУ үст. 1. Жай, баяу, жайбарақат, марғау. 2. Көңілсіз, селқос, керенау, немқұрайды. 3. ауыс. Мүлгіген тыныштық.

Самарқау тартты. Көңілсіздік басты.

САМАРҚАУЛАН= ет. Босаңсу, селқос тарту, немқұрайдылыққа салыну.

САМАРҚАУЛАНДЫРУ Самарқауландыру керенауландыру, жайбарақаттандыру.

САМАРҚАУЛАНДЫРУ Самарқауландыру етістігінің қимыл атауы.

САМАРҚАУЛАНУ Самарқаулан етістігінің қимыл атауы.

САМАРҚАУЛАУ үст. 1. Жайлау, баяуырақ, жайбарақаттау. 2. Көңілсіздеу, селқостау, немқұрайдылау.

САМАРҚАУЛЫҚ зат. 1. Баяулық, жайбарақаттық. 2. Селқостық, немқұрайдылық, керенаулық. 3. псих. Адамның бойындағы жігерсіздікті білдіретін ұғым.

САМАРҚАУСУ Самарқаусы етістігінің қимыл атауы.

САМАРҚАУСЫ= ет. Самарқау тарту, жайбарақаттандыру.

САМАСАУ сын. жерг. Айрықша, әдейі.

САМАУАТ зат. көне. Аспан, көк.

САМАУРЫН [ор. самовар] зат. Шай қайнатуға арналған, оттығы іш жағына орналасқан металл ыдыс. **Самаурын қойды**. Шай қайнату үшін самаурынға от салды, самаурынды от алдырды. **Самаурын салды**. Самаурын қайнатты.

САМАУЫР [ор. самовар] зат. сөйл. **Самаурын**.

САМБО зат. спорт. Арнайы белдігі бар шапан киетін, күресте әртүрлі тәсілдер қолдануға болатын спорт түрі.

САМБОШЫ зат. Самбо күресімен шұғылданатын спортшы.

САМБУКҮК [лат. sambucus] зат. 1. өс. **Аюбадам**. 2. тамақ. Жұмыртқаның ақ ұызы және қант қосып былғанған жидек еңбесі.

САМБЫР зат. Сөйлегенде қатты шыққан дауыс.

САМБЫРЛА= ет. Қатты дауыстап сөйлеу.

САМБЫРЛАС= ет. Қатты дауыстап сөйлесу.

САМБЫРЛАСУ Самбырлас етістігінің қимыл атауы.

САМБЫРЛАУ Самбырла етістігінің қимыл атауы.

САМБЫР-САМБЫР зат. Дабырлаған қатты дауыс.

САМБЫР-СҮМБЫР зат. Дабыр-дұбыр, у-шу еткен дыбыс.

САМҒА= ет. 1. Құстың жоғары көтеріліп, шарықтап ұшуы. 2. Ұшақтың көкке көтеріліп ұшуы. 3. ауыс. Зымырау, жүйткү, зулау. // Шарқуру, қарқындау, қарыштау. 4. ауыс. Өсу, өркендеу, даму. 5. Әннің шарықтауы. 6. ауыс. Биік мақсат қойып, сол жолда күресу.

САМҒАТ= ет. Қарыштау, шарықтау, қалықтау.

САМҒАТУ Самғат етістігінің қимыл атауы.

САМҒАУ Самға етістігінің қимыл атауы.

САМҒАУЫҚ сын. Самай түсетін, чиқыр, чиқыш.

САМДАҒАЙ сын. Тез қимылдайтын, епті, жылдам.

САМДАҒАЙЛЫҚ зат. Жылдамдық, ептілік.

САМИЯН¹ сын. Жанға жайлы, салқын, қоңыржай (жел, самал).

САМИЯН² зат. жерг. Өгіз жеккенде мойынтырлықты бекітіп қоятын жұмыр темір.

САМИЯН³ сын. жерг. Ұшы-қиыры жоқ, елсіз, сусыз, кең (дала).

САМИЯСЫ зат. сөйл. *Самиян*².
САМҚАЛ зат. көне. *Ұзын мылтық.*
САММИТ [ағыл. summit] зат. ресми. *Мемлекет, үкімет басшыларының жоғары деңгейдегі, мәжліс түріндегі басқосуы.*
САМОГОН ор. зат. *Астық не жеміс-жидекті ашытып, қайнату арқылы жасаған орыстың спиртті ішімдігі.*
САМОГОНШЫ зат. *Самогон қайнатушы, дайындаушы.*
САМОДЕРЖАВИЕ зат. тар. *Патшалық Ресейдегі халықты құрқысыз ұстап, тежеусіз билейтін мемлекеттік жүйе; мемлекетті билеудің монархиялық формасы.*
САМОДЕРЖАВИЕЛІК сын. тар. *Самодержавиеге тән.*
САМОЕД ор. тар. зат. **1.** *Ресейдің Қыыр солтүстігі мен Сібірдің жергілікті тұрғындарының (саамдар, ненецтер, эвенкілер, т.б.) орыс жылнамаларында кездесетін жалпы атауы.*
2. *Самодилік халықтардың көнерген атауы.*
САМОЛЕТ ор. зат. **Ұшақ** (әуе арқылы адам, жүк таситын көлік).
САМОЛЕТТЕЙ сын. **Ұшақтай.**
САМОЛЕТТІ сын. *Самолеті бар, самолетиі көп.*
САМОСВАЛ ор. зат. *Қорабындағы жүкті өзі түсіретін мәшине.*
САМОТЕРИЙ [лат. samotherium] зат. зоол. *Қазбадан табылған керік тұқымдасына жататын сүтқоректі жануар.*
САМП елік. *Саңқ еткен дауысты бейнелейтін сөз.*
Самп етті [ете қалды]. *Дауысы (үні) көтеріңкі шықты, ашық естілді.*
САМПЫЛДА= ет. *Дауысты көтеріңкі, қатты шығарып сөйлеу, саямп-саямпу.*
Сампылдап қоя берді. *Дауыстап сөйлеп кеп кетті.*
САМПЫЛДАС= ет. *Дауыстарын қатты шығарып сөйлесу, саямп-саямпу.*
САМПЫЛДАСУ *Сампылдас етістігінің қимыл атауы.*
САМПЫЛДАТ= ет. *Дауысын қатты шығарту.*
САМПЫЛДАТУ *Сампылдат етістігінің қимыл атауы.*
САМПЫЛДАУ *Сампылда етістігінің қимыл атауы.*
САМПЫТ= ет. жерг. *Сымпылдату.*
САМСА= ет. **1.** *Бірінен соң бірі тізіліп, қаз-қатар туру.*
2. *Қаптап кету, өте көп болу.*
3. *ауыс. Тірелу, қаптау.*
Самсаған сары қол. *Иін тірескен топ, қалың әскер.*
САМСА¹ зат. тамақ. *Жұқалап жайған қамырдың ішіне тияз аралас тартылған ет салып, арнайы тандырпеште, электрпеште пісірген нан.*
САМСА² зат. *Сабан, шөптің қалдығы.*
САМСАМ зат. көне. діни. *Көктем түскен төрт қылыштың бірі.*
САМСАР зат. өс. *Асқабақ тұқымдасына жататын біржылдық көкөніс.*
САМСАТ= ет. *Толтыру, үю; жайнату.*
САМСАТУ *Самсат етістігінің қимыл атауы.*
САМСАУ *Самса етістігінің қимыл атауы.*
САМСАШЫ зат. *Самса пісіруші, сатушы.*
САМСОЗ үст. жерг. *Дел-сал, сүлесөк.*
САМСУ *Самсы етістігінің қимыл атауы.*
САМСЫ= ет. сөйл. **Самса.**
САМСЫТ= ет. *Самсатып тізіліп молынан қою.*
САМСЫТУ *Самсыт етістігінің қимыл атауы.*

САМТЫҚ зат. жерг. *Мал жегеннен қалған тамтық шөп.*
САМУМ [ар. سموم] зат. геогр. *Солтүстік Африка мен Аравия түбегінің шөлдеріндегі құрғақ, ыстық желдің жергілікті атауы.*
САМУРАЙ зат. *Жапониядағы ірі байбашалар мен ұсақ бектердің әскери-феодалдық тобы.*
САМУРЫҚ [ар. سميرغ] зат. **1.** миф. *Ертегі, аңыздарда кездесетін ғажайып алып құс.*
2. *ауыс. Құшті, мықты адам.*
САМУҰРЫҚША үст. *Самұрыққа ұқсап.*
САМУҰЙРЕК зат. *Үйректің бір түрі.*
САМЫР¹ зат. зоол. <лат. bombycilla garrulus> *Торғайтәрізділер отрядына жататын құс.*
САМЫР²: **Самыр ат.** миф. *Жел жетпес жүйрік ат.*
САМЫРЖАҚ сын. *Көп сөйлейтін, заржақ.*
САМЫРЖАҚТА= ет. *Көп сөйлеу, мылжындау.*
САМЫРЖАҚТАН= ет. *Заржақтану.*
САМЫРСЫН зат. өс. <лат. abies> *Өте биік өсетін қылқанжапырақты ағаш; қарағайдың бір түрі.*
Самырсын жаңғағы. бот. *Қылқанжапырақтылар тұқымдасына жататын самырсын ағашының жемісі. Самырсын күнжармасы. тамақ. Самырсыннан алынатын жарма.*
Самырсын қарағай. өс. <лат. pinus sibirica> *Қарағай тұқымдасы қарағай туысына жататын аралас ормандарда басқа қылқан, жалтақ жапырақты ағаштар арасында өсетін мәңгі жасыл ағаш. Самырсын майы. Самырсының жас бұтақтарынан және жас шыбықтарынан су буымен айдалып алынатын қылқанды эфир майы. Самырсын орманы. Негізінен самырсын ағашынан тұратын мәңгі жасыл қылқанды орман.*
САМЫРСЫНҚҰС зат. зоол. <лат. pucifraga caryocatactes> *Торғайтәрізділер отрядының қарға тұқымдасына жататын құс.*
САН¹ зат. анат. *Мал мен жабайы аңдардың артқы аяғының тірсегіне дейінгі, адам аяғының тізесіне дейінгі бөлігі.*
Сан бұзу. *Сан жіліктерің тиесілі етімен бірге бөлшектеу. Сан егі. Жан-жануар мен құс санының кесек еті. Сан жіліктері. Малдың бөксесі немесе артқы аяғын, санын құрайтын үш жіліктің – асық жілік, ортан жілік, жамбас жіліктің жалтылама атауы. Санын соқты [ұрды]. а) Алданды, өкініште қалды, опық жеді. ә) паралингв. Бір нәрседен кешігіп қалғанда, уақыты өтіп кеткенін білгенде санын бір соғып білдіретін қимыл-ишарат. Санын шапақтады [шапаттады]. а) паралингв. Қатты қуанғанын екі санын шапақтап білдіретін қимыл-ишарат. ә) ауыс. Қатты күшейді, үдеді, құтырынды.*
САН² зат. **1.** *Белгілі бір заттың, құбылыстың есеп молшері.*
2. *мат. Математиканың негізгі ұғымдарының бірі.*
3. *Есеп молшерінің таңбалау, жазу белгісі.*
4. *көне. Мың деген мағынада.*
5. *ауыс. Газет-журналдың нөмірі. // Өте көп, қыруар.*
6. *ауыс. Түгелін, бәрін деген мағынада жиынытық атау ретінде қолданылады.*
7. *ауыс. Талай рет, бірнеше мәрте.*
8. *ауыс. Қатары, санаты.*
9. *ауыс. Неше түрлі, сан алуан.*
Сан алуан [қилы, қырлы]. *Әртүрлі, толып жатқан. Санға алмады [қосылмады]. Ескермеді, есепке кірмеді. Санға кірді [қосылды, ілікті]. Дәрежесі теңеліп, қатарға жетті. Сан гасыр. Талай уақыт, әлденеше жүз жыл. Санда бар, санатта жоқ. Есепте боланымен, еске алынбайды*

деген мағынада. Сандар теориясы. мат. Математиканың бүтін, рационал және алгебралық сандардың қасиеттерін зерттейтін саласы. Сан жетпейді. а) Қымбат, өте құнды деген мағынада. ә) Есепсіз, көп. Сан жеткісіз. а) Есепсіз, қисапсыз көп. ә) Алуан түрлі. Сан есім. лингв. Заттың санын, ретін, есебін білдіретін сөз табы. Сан көбейтті. Адам санын арттырып, босқа жүрді. Сан қабат. Әлденеше рет, қайта-қайта. Сан қилы. Неше алуан, сан түрлі. Сан құбылды. Әлденеше рет өзгерді, түрленді. Сан мәрте. Талай рет. Сан миллион. Өте көп. Сан модулі. инф. Берілген санның абсолюттік мәні. Сан мөлшерінің өзгеруі. экол. <грек. dynamikos> а) Мекендеушілер түрінің тығыздығының (организмдердің санының) өзгеруі. ә) Жүйелік категория немесе аумақ ішіндегі организмдердің жалпы санының тұрақсыздануы. Сан рет [дүркін, мәрте]. Талай, әлденеше. Сан саққа жүгіртті. Алуан түрлі айып тақты, кінәлады. Сан тиді. Теңдік атып, санатқа ілікті. Сан тимеске сан тиді. Алақ, дәреже, құрметке ие болу мағынасында. Сан түрлі. Алуан түрлі, әртарап. Сан ұрпақ. Бірнеше ұрпақ. Саны жоқ. Өте көп, есепсіз. Санын алды. Санап, есепке алды.
САН³ зат. *Шыттан қалыңдау ақ тұсті мата.*
Сан бояулы. *Түрлі тұсті, құлтырған.*
САНА¹ зат. **1.** *Объективті шындықты идеалды түрде бейнелеудің адамға ғана тән ең жоғары формасы.*
2. *ауыс. Білім, парасат.*
3. *ауыс. Ой-өріс, ақыр-ес.*
4. *психол. Сезім мен ой бейнелерінің жиынтығы.*
5. *Ғылым, білім, оқыған-тоқыған.*
6. *Ойлау, қызмет.*
7. *ауыс. Ес, ой, қапер.*
Санадан [санамен] сарғайды. *Көп ойлады, қатты уайымдады, ой азабына түсті. Сана құрылымы. пед. Түйсік, қабылдау, зейін, елес, ес, қиял, ойлау мен сөйлеу; эмоциялық процестер; адамның қоңыл күйлері, сезімі; ерік процестері; адамның алдына қойған мақсатына ұмтылуы; талаптануы және соған байланысты әрекет жасау. Сананың бүлінуі. биол. Орталық жүйке жүйесінің зақымдалуынан туындайтын психикалық ауру. Сананың көзі ашылды. Түсінік-пайымы кеңейді, ақыл-зердесі оялды. Санасы бұлыңғырланды. Ақылдан адасты, есінен танды, жаңылды. Санасы жоқ. Санасыз, ақыл-есі жоқ. Санасы оялды [сананы оятты]. Ақыл-есі жетілді, ойы дамыды. Санасына салды. Ақыл таразысына салды, байыптен ойлады. Санасына енді. Айыла іонды, мыныа кірді, ұты. Санасына нұр құйылды. Көкірегі оянып, көзі ашылды, түйсінді. Санасын сілкілді. Өмірге басқана қарады, оянды. Санасына сіндіру. Әбден түсіндіру, ұқтыру.*
САНА² зат. жерг. *Дәрі жасалатын шөп түрі.*
САНА³ зат. ескі кіт. *Жыл.*
САНА= ет. **1.** *Ақшаны т.б. заттарды есептеу, есебін шығару. // Сандық жүйені меңгеру. // Мән беру, қарау.*
2. *Тізбектеп айту, тізіп шығу.*
3. *Санын анықтау.*
4. *ауыс. Белгілі бір пікірге келу, ұйғару, есептеу.*
5. *ауыс. Есепке алу.*
Санап алды. *Есебін анықтап алды. Санап атты. Көздеп, дәл тигізді, бір-бірлеп атты.*
САНАҒА сын. ескі кіт. *Ісмер, шебер.*
САНАҒАТ зат. көне. *Сан алуан, сан түрлі.*
САНАҒЫШ сын. *Санап тұратын, есебін алатын.*
Санағыш камера. биол. *Көзбен көріп, санауға болмайтын кейбір объектілерді: қан түйіршіктері мен микроорганизмдердің белгілі бір көлемдегі санын анықтауға арналған құрал, аспап.*

САНАҒЫШТА = е. т. Қайта-қайта санай беру, тәптіштеу.

САНАҚ¹ зат. 1. Есеп, санау. 2. Белгілі мерзімде жүргізілетін есеп; санын анықтау ісі.

Санақ жүйесі. Координата жүйесі және сағатпен қатаң байланысқан дене. **Санаққа енді**. Есепке кірді, қатарға қосылды. **Санаққа өтті**. Есепте жүрді, есепке қосылды. **Санаққа салмады**. жерг. Есепке алып, ескермеді. **Санақта бар, санақта жоқ**. Ешкім ескермейтін, бары да, жоғы да бір.

САНАҚ² сын. жерг. Санаулы, аз.

САНАҚТАМА зат. Санақ есебі.

САНАҚШЫ зат. Санақ жүргізуші, бір нәрсенің есебін алушы.

САНАЛ = е. т. 1. Нақты саны шығарылу. 2. Есептеу, ұйғарылу, бағалау.

САНАЛА = е. т. Ой елегінен өткізу, ұғыну, сана арқылы түйсіну.

САНАЛАН = е. т. Санасы өсіп, ақылы молаю. **САНАЛАНДЫР** = е. т. Санасын ояту, ой-өрісін дамыту.

САНАЛАНДЫРУ Саналандыр етістігінің қимыл атауы.

САНАЛАНУ Саналан етістігінің қимыл атауы.

САНАЛУ Санал етістігінің қимыл атауы.

САНАЛУАНДЫҚ зат. Әр алуандық, әртүрлі болушылық.

САНАЛУАНДЫЛЫҚ зат. Сан түрлілік, алуан түрлілік.

САНАЛУШЫ сын. Саналатын, есептелетін.

САНАЛЫ сын. 1. Парасатты, ақылды, ойлы, ой-сезімі күшті, әр нәрсені ақылмен ойлай білетін, толғамды, өсті. 2. Мәнді, мағыналы.

САНАЛЫЛЫҚ зат. Ойлылық, естілік, парасаттылық, ақылдылық; өз мінез-құлқын өзі сын көзбен талдаған кезде болатын рухтың осындай күй-жайы.

Саналылықты қалыптастыру. Адамдардың өзіндік бағдарлау нәтижесінде. филос. Сонымен қоса түрлі идеологиялық институттар әрекеті әсерімен жүзеге асырылатын идеологиялық ұғым-түсініктердің жиынтығы.

САНАМ зат. көне. діни. Пұт, идол.

САНАМАҚ зат. этн. ойын. Қазақтың жас балаларға (4–7 жас) арналған, санауға үйрететін ұлттық ойыны.

САНАМАЛА = е. т. Анықтап, тәптіштеп санау, есептеу.

САНАМАЛАУ Санамала етістігінің қимыл атауы.

САНАМАЛЫ сын. Санаулы ғана, аз.

САНАС = е. т. 1. Есептесу, есебін, санын шығарысу, бірге санау. 2. ауыс. Ескерісу, елесу, есептесу. 3. ауыс. Істеген ісін міндет қылу, есептеп жүру.

САНА-САҒЫЛАУ зат. Адамның ой-өрісі, көкірек көзі, ақыл-парасаты.

Сана-саңылауы кем. Надан, білімсіз, парасатсыз, жақсы мен жаманды ажырата алмайтын (адам).

САНА-СЕЗІМ зат. Ойлау қабілеті, сезімі, ақыл-ой, пікірі. **Сана-сезімі оянды**. Ой-түсінігі молайды.

САНАСУ Санас етістігінің қимыл атауы.

САНАСЫЗ сын. 1. Санасы кем, ақылсыз, ойсыз; ақымақ. 2. Мән-мағынасыз, мазмұнсыз. // Еш нәрсені ойға алмастан, беталды. 3. ауыс. Көзсіз жауыз. **Санасыз әрекет**. психол. Адамның жан дүниесінде санадан тыс атқарылатын әрекет.

САНАСЫЗДЫҚ зат. Санасы кемдік, ақылсыздық, ақымақтық.

САНАТ¹ зат. 1. Бір нәрсенің қатары, есеп. 2. п е д. Маманның кәсібі деңгейін көрсететін өлшем, дәреже, категория. 3. Ес, жад. 4. Саны, көлемі.

Санақта бар, санақта жоқ. Ешкім ескермейтін, елеусіз. **Санаққа қосылды** [ілікті]. Теңдікке ие болды, теңелді, қатарға жетті. **Санақтан шығарды**. Адам қатарына қоспады, шеттетті, ығыстырды. **Санақ салды**. Салық салды.

САНАТ² сын. Ерекше, саналы, салтанатты.

САНАТ³ зат. Мақұлық, Алланың жаратқаны.

САНАТ = е. т. Есептеу, есебін, санын шығарту.

САНАТКЕР зат. Алдыңғы қатарлы, зиялы, таңдаулы адам деген мағынада.

САНАТКЕРЛІК: санаткерлік меншік. құқық. Өндіріс, ғылым, әдебиет, өнер, т.б. салалардағы шығармашылық қызметпен туындайтын әдеби, көркем, ғылыми шығармаларға, әртістердің орындаушылық қызметіне, дыбыс жазуға, радио, теледидар хабарларына, ғылыми ашылымға қатысты құқықтар.

САНАТНАМА зат. Санақ, есеп.

САНАТОРИЙ зат. Шипажай (демалып, денсаулық түзететін емдеу орны).

САНАТТА = е. т. Санаққа, қатарға қосу.

САНАТТАЛ = е. т. Санаққа ілігу, қатарға кіру.

САНАТТАЛУ Санаттал етістігінің қимыл атауы.

САНАТТАН = е. т. Қатары көбею.

САНАТТЫ сын. Жұрт есептесетін, алдыңғы қатарлы.

САНАТТЫР = е. т. Санын анықтау, есебін шығарту.

САНАТТЫРУ Санаттыр етістігінің қимыл атауы.

САНАТУ Санат етістігінің қимыл атауы.

САНАУ Сана етістігінің қимыл атауы.

1. Есептеу, санын анықтау. 2. ауыс. Ойлау, есептеу, түсіну. 3. и н ф. <ағыл. notation> Сандарды бейнелеу және өрнектеу тәсілі.

Санаудың екілік жүйесі. и н ф. <ағыл. binary notation> 0 мен 1 цифрлары пайдаланылатын, белгіленген негізі бар позициялық жүйе. **Санаудың ондық жүйесі**. и н ф. <ағыл. decimal notation> Негізі 10-ға тең, ал ең кіші бүтін салмағы бірге тең, 0, 1, 2, ...9 цифрлары пайдаланылатын, белгіленген негізі бар позициялық жүйе. **Санаудың позициялық жүйесі**. и н ф. <ағыл. positional (representation) system> Саны цифрлардан тұратын бедербелгі тізбекшесімен ұсынылған бедербелгісі, сондай-ақ бөлшекті ажырату бедербелгісі санның алгебралық таңбасы болып саналатын санау жүйесі. **Санаудың сегіздік жүйесі**. и н ф. <ағыл. octal notation> Негізі 8 саны болатын санау жүйесі. Жүйенің алфавиті – 0-ден 7-ге дейінгі жинақ. **Санау жүйесі**. Натурал сандарды атау және цифрлық сымволдар арқылы белгілеу әдістерінің жиынтығы.

САНАУБАР зат. ескі кіт. Емен, шырша, қарағай.

САНАУЛЫ сын. 1. Азгантай, көп емес. 2. Бірлі-жарым, ілуде бір. 3. ауыс. Ерекше, артықша. 4. ауыс. Соңғы, ақырғы. **Санаулы күн**. Қысқа өмір, азгантай тіршілік.

САНАУСЫЗ сын. Саны белгіленбеген, еспесіз.

САНАУШЫ зат. Санақ жүргізуші, санын анықтаушы, есептеуші.

САНАЦИЯ [лат. sanatio] зат. экол.

1. Ласпанған аумақты санартуға немесе тех-

нологияны өзгертуге арналған және қоршаған ортаға шекті рауалы шығарындыларды немесе зиянды заттектер концентрациясын артық шығаратын «ылғаныш» кәсіпорындарда тазалау имараттарын құрудың шаралар кешені.

2. экон. Фирманың (компанияның, банктің, кәсіпорынның) ықтимал банкроттығын болдырмау мақсатымен несиелендіру, қайта құру, әртараптандыру, т.б. шаралар арқылы жүзеге асырылатын қаржы-шаруашылық кешені.

САНАУЫШ зат. Газды, электр энергиясын есептеуге арналған арнайы құрал.

САНБАТ зат. өск. Санитарлық батальон.

САНВЕНИК зат. псих. Сыртқы әсерді өте тез, жылдам қабылдайтын темпераментті мінез (адам).

САНҒ зат. ескі кіт. Іс, жұмыс.

САНДАҒАН сын. Өте көп, толып жатқан.

САНДАЙ: қолын қолдай, санын сандай. Түгел, сол күйінде, бәрін.

САНДАЛ¹ зат. Жазда киетін жеңіл аяқ киім.

САНДАЛ² зат. өс. Оңтүстік елдерде жуан боп өсетін мәңгі жасыл хош иісті ағаш және одан алынатын бояу.

САНДАЛ³ зат. Сауырлы келген, ұзақ жолға төзімді қазақы қазанаттың түрі, сандалкөк.

САНДАЛ⁴ зат. 1. көне. Мәртебесі жоғары адамдар отыратын арқалығы, шынтық тірейтін жақтауы бар, аса биік емес орынтақ. 2. көне.

Ұста дүкеніндегі тос бекітілетін ағаш жаңғырық.

3. этн. Тақтайдан құрастырылып жасалған арнайы орынжай. // Үлкен, жалтақ. 4. жерг.

Қыстың күндері аяқ-қолды жылыту үшін шоқ салған жер ошақтың үстіне қойып, көрпемен жабылған пәстееу шаршы орындық, үйдің ортасын шұғырлау етіп төрт бұрыштап қазып, шоқтың күліне салып жылытатын орын. 5. жерг. Ағаш жарғанда астына салатын томар.

Сандал бел. Жоғары жағы текшелі, етек жағы тегіс, жайпақ болып келетін қоныстануға ыңғайлы тау бедері. **Сандал тау**. Жоғары жағы жазық, төменгі жағы текшелініп келген қырат, үстірт.

САНДАЛ = е. т. 1. Бостан-босқа салмақтау, тентіреу, бекерге уақыт өткізіп жүру. 2. Мәңгіру, әңкі-тәңкі болу. 3. ауыс. Жоқпан өзгені айту, аузына келгенін көку, танту. 4. ауыс. Дағдару, дал болу; абыржу. 5. ауыс. Қапы қалу, өкінішке қалу. 6. ауыс. Көңілі бір орында болмай, алаңдау, аласуру.

САНДАЛАҚТА = е. т. сөйл. 1. Арлы-берлі шайқалу, теңсеу. 2. ауыс. Далбасалау, дағдару.

САНДАЛБАЙ сын. қарап. Мақсатсыз, мәнсіз бос сандалған, салпақтаған.

САНДАЛДАЙ сын. Сандал сияқты.

САНДАЛДЫР = е. т. Тентірету, дағдарту, абыржу, сенделту.

САНДАЛДЫРУ Сандалдыр етістігінің қимыл атауы.

САНДАЛКЕР зат. Сауырлы келген, ұзақ жолға төзімді қазақы қазанаттың көкілдеу түсті түрі.

САНДАЛКӨК зат. этн. Сауырлы келген, ұзақ жолға төзімді қазақы қазанаттың көкілдеу түсті түрі.

САНДАЛМА зат. Сенделіс, босқа салпақтап, тентіреген жүріс.

Сандалмамен күн кешті. Өмірі сергелден, күйі тіршілікпен өтті.

САНДАЛМАЛЫ сын. Сандаулы, салпақтаулы, тентіреулі.

САНДАЛТ = е. т. Сенделту, тентірету, салпақтау.

САНДАЛТУ Сандалт етістігінің қимыл атауы.

САНДАЛУ *Сандал етістігінің қимыл атауы; салтақтау, тентіреу.*

САНДАЛЫС зат. зоол. <лат. sylvidae> деліс.

САНДАН= ет. *Сапы жуандап, ет алу.*

САНДАНУ *Сандан етістігінің қимыл атауы.*

САНДАРАК [грек. sandarakē] зат. ө. с. Өсімдік тектес, қатты табиғи шайыр.

САНДУҒАШ зат. зоол. <лат. sylvidae>

1. Дауысын неше түрлі етіп құбылтатын сайрағыш құс, бұлбұл. **2.** ауыс. Әнді жақсы салатын адам.

САНДУҒАШСЫЗ сын. *Сандуғашы жоқ, сандуғаш мекендемейтін.*

САНДУҒАШТАЙ сын. **1.** Сандуғаш сияқты, сандуғаш тәрізді. **2.** Даусы әсем, тамылжылған.

САНДУҒАШТЫ сын. *Сандуғаш мекендейтін.*

САНДЫ¹ сын. *Сапы жуан, қалың, етті.*

САНДЫ² сын. *Белгілі бір санды көрсететін.*

САНДЫҚ¹ зат. этн. **1.** Киім-кешек, үй тұрмысына қажет заттар салуға арналған, сырты әртүрлі бояумен сырланып, айшықты қаңылтырмен өрнектеліп, өрнекті сүйекпен қапталған, ағаштан я темірден жасалған, екі бүйірінде тұтқасы, қдытты қақпағы бар топсалы текше түріндегі үй жиһазы. **2.** ауыс. Жыр қазынасы, өнер қазынасы. **3.** Дүние, мүлік, жиған-терген. **4.** ауыс. Ақыл, ой қазынасы.

Сандық ашу. этн. *Жасы келген, үлкен адам қайтыс болғанда жетісіне дейін сандығына жиған-тергенін, киім-кешегін жақын туыстарына үлестіріп беретін ғұрып. Сандық шомбал шолпы.* этн. зерг. *Шолпының төрткіл, салмақты түрі.*

САНДЫҚ² сын. *Саңға қатысты, санмен байланысты.*

Сандық анализ. хим. *Сандық талдау, аналитикалық химияның зат құрамындағы жеке бөліктердің сандық қатынасын анықтайтын әдістер жөніндегі бір саласы.* **Сандық масштаб.** өск. *Алымы бірге тең, бөлімі картада жергілікті жер сызығының ұзындығы қанша ретке кішірейгенін көрсететін бөлшек түріндегі масштаб.* **Сандық бағдарламалық құрылғы.** инф. *Адамдар немесе есептегіш машиналар дайындап берген бағдарлама негізінде құрал-жабдықтарды (металл кесетін станоктарды, өңдеуші орталықтарды, роботтық манипуляторларды, икемді өндірістік модулдерді және т.б.) басқару сигналдарын өндіруге арналған құрылғы.* **Сандық тәсіл.** *Сандарға элементар операцияларды шекті рет қолдана отырып, математикалық есептері жуық түрде шығару тәсілі.* **Сандық фотосурет [фотография].** *Графикалық түрлендіру және шығару мақсатында бейінені (мыс., фотосуретті) сандық түрде сақтау әдісі.* **Сандық шектеулер.** өск. *Белгілеген категориядағы қару-жарақ жүйесінің сапына қойылатын шектеулер.* **Сандық талдау.** хим. *Үлгідегі химиялық элементтердің, атомдар топтамасының немесе құрылымдарының мөлшерін анықтайтын талдау әдісі.*

САНДЫҚ-САНДЫҚ сын. *Кесек-кесек, үлкен-үлкен.*

САНДЫҚ-ЕСЕПТІК сын. *Саңға, есепке қатысты.*

САНДЫҚҚАП зат. этн. *Сандықты бүлінуден сақтау үшін кигізіп қоятын, өрнекпен кестеленген киіз қап.*

САНДЫҚТАС зат. этн. *Үсті тегіс, текшеліп біткен тас.*

САНДЫҚША зат. *Кішкене сандық; сандық тәрізді қорап.*

САНДЫРА: бес сандыра. жерг. *Сирек, әр жерде бірден.*

САНДЫРАҚ зат. **1.** Қатты ауырған адамның еті қызып, есі ауған кезде шатасып айтатын сөзі. **2.** ауыс. Бос сөз; қалай болса, солай айта салған сөз. **3.** психол. Шындық болмысқа сәйкеспейтін түсініктер мен ой қорытындылары.

САНДЫРАҚТА= ет. **1.** Қатты ауырып, еті қызып, есі ауып жатқанда не туралы айтқанын білмей шатасып сөйлеу. **2.** ауыс. Жоқтан өзгені айту, ешбір дәлелсіз сөйлеу, отпау.

САНДЫРАҚТАТ= ет. *Жоқтан өзгені айтқызу, дәлелсіз сөйлету.*

САНДЫРАҚТАТУ *Сандырақтат етістігінің қимыл атауы.*

САНДЫРАҚТАУ *Сандырақта етістігінің қимыл атауы; ауырып, есі ауып не туралы айтқанын білмей шатасып сөйлеу.*

САНДЫРАМА сын. **1.** Бөлшектелген, бөлінген. **2.** Ұсақталған, шашылған.

САНЖАБИ сын. *Ақшыл; сир түсті.*

САНИДИН зат. кен. *Жоғары температуралық каліліл дала шпаты, жанармаулық таужыныстарға тән минерал.*

САНИТАР [лат. sanitas] зат. мед. *Аурулар мен жаралыларға жедел медициналық жәрдем беретін медициналық кәсіп қызметкер.*

САНИТАРИЯ [лат. sanitas] зат. мед. *Гигиенаның ғылыми қорытындылары мен талаптарына сай халықтың күнделікті еңбек жағдайын, тұрмысын жақсартуға арналған практикалық шаралар жиынтығы.*

САНИТАРИЯЛЫҚ сын. мед. *Санитариялық шаралар жүргізетін, санитария талаптарымен байланысты.*

Санитариялық авиация. *Жаралы жауынгерлерді тасымалдауға, дәрігерлік жәрдем беруге бөлінген ұшақтар тобы.* **Санитариялық инфрақұрылым.** э.к.о.н. *Халықтың тазалық-индеттік қауіпсіздігін қамтамасыз ететін ғимараттар, кәсіпорындар, мекемелер, желілер мен технологиялық жүйелер.* **Санитариялық қорғау аймағы.** *Ауызсу үшін пайдаланылатын және негізгі су көздеріне ерекше санитариялық режимді тәртіп орнату арқылы су қоры мен су көздерін ластанудан, былғанудан қорғау шаралары жүргізілетін аймақ.* **Санитариялық мәдениет.** *Адам іс-әрекетінің денсаулықты сақтауға, аурулардың таралуының алдын алуға, популяцияның өмірге қабілеттілігін қолдауға бағытталған тән сипатты нысандарының жинағы, қоғамның санасезімі мен қоғамдық практикада орныққан мәдениет.* **Санитариялық пост.** *Халық шаруашылығы нысандарында санитариялық-профилактикалық жұмысты жүргізетін және зақымға шығараан адамдарға алғашқы медициналық көмек көрсететін медициналық қызмет жасағы.* **Санитариялық тазарту.** *Адам бойынан радиоактивті және улағыш заттарды, сондай-ақ тері мен шырышты қабықтан бактерияологиялық заттарды кетіру.* **Санитариялық шығындар.** өск. *Жеке құрама әскерлерінің қоныс аудару мен медициналық мекемелерге емделуге жіберетін жаралылар мен аурулар шығыны.*

САНИТАРЛЫҚ сын. мед. *Жедел медициналық жәрдем көрсетуге арналған.*

Санитарлық тәртіп. спорт. *Дене тәрбиесі және спортпен айналысатын орындардың тазалығын қадағалау жөніндегі ресми түріндегі міндетті санитарлық-гигиеналық талап.*

САНИТАРЛЫҚ-АҒАРТУ: санитарлық-ағарту қызметі. *Дене тәрбиесі мен спорт*

саласындағы дәрігер мен жаттықтырушының (оқытушының) қызметіндегі маңызды бөлім.

САНИТАРЛЫҚ-ГИГИЕНА: санитарлық-гигиеналық бақылау. *Спортпен айналысатын орын және жаттығу жағдайларына байланысты дене тәрбиесі мен спорттағы дәрігерлік бақылау қызметінің негізгі бөлімінің бірі.*

САНКЦИЯ [лат. sanctio] зат. заң.

1. Жоғары заң орнының қайсыбір құбылыстың заңдылығын мойындауы, бір іске беретін рұқсаты. **2.** Құқық нормасы бекіткен тәртіпті бұзғаны үшін құқықбұзушыға қолданылатын шара.

САНҚЫРЛЫ сын. *Жан-жақты, әр алуан.*

САНҚЫРЛЫЛЫҚ зат. *Жан-жақтылық, әр алуандылық.*

САН-САЛАЛЫ сын. *Жан-жақты, әр алуан.*

САН-САЛАЛЫҚ зат. сөйл. *Сан-сала-лы.*

САН-САПАЛАҚ сын. *Алуан түрлі, толып жатқан; шым-шытырық.*

САНСАРА [санскр. sansara] зат. *Үнді философиясы мен дінінің (индуизм, буддизм, джайнизм) негізгі концепцияларының бірі.*

САНСКРИТ [санскр. samskrta] зат. лингв. *Ежелгі және орта ғасырдағы үнділердің діни әдебиет пен философиялық, көркем әдебиет пен ғылыми әдебиетінің тілі.*

Санскрит тілі. лингв. *Ертедегі үнділердің әдеби тілі.*

САНСОҚТЫ сын. *Қатты өкінерлік, опық жейтіндей.*

САНСЫЗ¹ сын. *Есепсіз, есебі жоқ, өте көп.* // *Талай, әденеше рет.* **2.** *Өте ұзақ, уақытқа, мезгіл-мерзімге қатысты.* **3.** ауыс. *Шексіз, абстрактілі (дерексіз) ұғымдарға қатысты.* **4.** *Есепсіз көп, қыруар, есебіне жетуі болмайтын, шамадан тыс.* **5.** *Самсаған, жатырлаған; санауға келмейтін өте көп мөлшерге қатысты.*

САНСЫЗДЫҚ зат. *Есебі жоқтық, көптік.*

САНСЫРА= ет. *Шаршап-шалдығу, болдыру; есінен тану.*

САНСЫРАТ= ет. *Шаршап-шалдықтыру; есінен таныту.*

САНСЫРАТУ *Сансырат етістігінің қимыл атауы.*

САНСЫРАУ *Сансыра етістігінің қимыл атауы.*

САНТАЛДАР [грек. santalon] зат. ө. с. *Көпжылдық шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.*

САНТТЕРТРУД зат. зоол. *Сивырдың тұқымы.*

САНТЕХНИК зат. *Тұрғын үйлер мен қоғамдық орындарда техникалық тәртіпті сақтау үшін қызмет ететін маман.*

САНТИМЕТР [франц. centimètre] зат. *Метрді жүзге бөлгендегі бір бөлігі болып табылатын ұзындықтау өлшем бірлігі.*

САНТИМЕТРДЕЙ сын. *Сантиметрге жуық, шамалас.*

САНТОН зат. *Матаның түрі.*

САНТОНИЙ [лат. santonium] зат. мед. *Дермене жусанының үлгінен алынатын, суда ерімейтін, дәмі ащы, ақ ұнтақ дәрі.*

САҢ¹ зат. *Шыттан қалыңдау ақ түсті мата.*

САҢ² зат. жерг. *Күн сәулесі, жарық.*

САҢЫ³ ескі кіт. *Көңіл, ықылас.*

Саңы ауу. *Аңсары ауу.*

САҢҒАҚ зат. жерг. *Балықтың желбезегі.*

САҢҒАЛ сын. *Үйрейген тесік.*

САҢҒУ *Саңғы етістігінің қимыл атауы.*

САҢҒУЫР зат. Құстың саңғытын нәжіс шығаратын мүшесі.

САҢҒЫ= е т. Құстың нәжіс шығаруы; қи тастау.

САҢҒЫР зат. Саңғыраған дыбыс.

Саңғыр етті. Саңғыраған дыбыс шығарды.

САҢҒЫР= е т. сөйл. **Саңғы.**

САҢҒЫРА= е т. сөйл. **1. Саңғырла** (күңгірлеу, жаңғырығу). **2. Дауыстап қатты сөйлеу, самбырлау.**

САҢҒЫРАТ= е т. Саңғырлату, күңгірлету, тап-таза қылып қою.

САҢҒЫРАТУ Саңғырат етістігінің қимыл атауы.

САҢҒЫРЛА= е т. **1. Саңғыр-саңғыр ету,** салдырлау. **2. Үйдің, ғымараттың жаңа жасалған жөндеуден, жаңадан салудан күңгірлеуі, күмбірлеуі, жаңғырығуы.** **3. Дауыстап қатты сөйлеу, самбырлау.**

САҢҒЫРЛАТ= е т. Саңғыр-саңғыр еткізу, салдырлату.

САҢҒЫРЛАТУ Саңғырлат етістігінің қимыл атауы.

САҢҒЫРЛАУ Саңғырла етістігінің қимыл атауы; саңғыр-саңғыр ету, салдырлау.

САҢҒЫРУ Саңғы етістігінің қимыл атауы.

САҢҒЫРЫҚ зат. Құстың қағы, нәжісі, қы.

САҢҒЫРЫҚТА= е т. Саңғырық тастау, саңғыту.

САҢҒЫРЫҚТАУ Саңғырықта етістігінің қимыл атауы.

САҢҒЫТ= е т. Аңдар мен құстардың нәжіс шығаруы, қи тастау.

САҢҒЫТУ Саңғыт етістігінің қимыл атауы.

САҢДАҚ сын. сөйл. **Саңдақ.**

САҢҚ елік. Құстың үні мен адам даусының айқын, қанық, жарқын шығуын не басқалай бір қатты шыққан дыбысты білдіретін сөз.

Саңқ етті. а) Саңқылдаған дыбыс шығарды. ә) Даусы саңқылдап, жарқын естілді.

САҢҚИ= е т. Мұрынға самал түсіп, піштитып қалу.

САҢҚИТ= е т. Піштиту.

САҢҚИТУ Саңқит етістігінің қимыл атауы.

САҢҚИЮ Саңқи етістігінің қимыл атауы.

САҢҚ-САҢҚ; саңқ-саңқ етті. а) Қайта-қайта саңқылдаған дыбыс шығарды. ә) Даусы саңқылдап, анық сөйледі.

САҢҚ-СҰҢҚ; саңқ-сұңқ етті. Саңқылдаған қатты дауыс, үн шығарды.

САҢҚЫ= е т. көне. **1. Аққудың саңқылдаған дыбыс шығаруы.** **2. ауыс. Сыңғырлаған дыбыс шығару.**

САҢҚЫЛ зат. Саңқ-саңқ етіп шыққан қатты дауыс (үн).

Саңқыл қақты. Саңқ-саңқ етті, саңқылдады.

САҢҚЫЛДА= е т. **1. Саңқ-саңқ етіп қатты үн шығару.** **2. Сампылдап қатты сөйлеу, дыбыстау.**

САҢҚЫЛДАС= е т. Сампылдап қатты сөйлесу.

САҢҚЫЛДАСУ Саңқылдас етістігінің қимыл атауы.

САҢҚЫЛДАТ= е т. Саңқ-саңқ етіп қатты үн шығарту.

САҢҚЫЛДАТУ Саңқылдат етістігінің қимыл атауы.

САҢҚЫЛДАУ Саңқылда етістігінің қимыл атауы; сампылдап қатты сөйлеу, дыбыстау.

САҢЛА= е т. Аңғару, байқау, білу, көру.

САҢЛАҚ сын. **1. Ұшқыр, жүйрік.** **2. ауыс. Елден ерен, озат. // Майталман, нарқасқа. Біртуар адам, асқан өнер, талант иесі.** **3. ауыс. Ерекше, асқан (әуен, күй).**

САҢЛАҚТА= е т. Жүйрік болу, озат шығу.

САҢЛАҚТАН= е т. Елден ерек, жүйрік болып даралану, бөлектену.

САҢЛАҚТАНУ Саңлақтан етістігінің қимыл атауы.

САҢЛАҚТАУ Саңлақта етістігінің қимыл атауы.

САҢЛАҚТЫ сын. Озат шыққан, алдыңғы қатарлы, озық.

САҢЫЛАУ зат. **1. Бір-біріне қабыстырылған екі заттың қысылай, сәл тимей қалған ашық жері.** **2. ауыс. Ақыл, ой, сана, түйсік.** **3. әск. Жеке құрамды оқтан, снаряд жарықшақтарынан, мина мен авиабомбадан қорғау үшін қажетті ұзындығы 3-6 м, тереңдігі 1,5-1,8 м болатын жіңішке жыра, ор.** **4. м. е. х. Қалыпты түрде жұмыс істеп тұру үшін белгіленіп берілген немесе дұрыс жасамай, әйтпесе дұрыс құрастырылмай не пайдалану нәтижесінде пайда болатын, жанасып тұрған бөлшектердің арасындағы қашықтық.**

Саңылау тапты. Ретін келтірді, амал жасады. **Саңылауы болса.** Сана-сезімі, түйсігі болса. **Саңылауы жоқ.** Түсінігі жоқ, түйсіксіз.

САҢЫЛАУЛА= е т. **1. Саңылау жасау,** қиюын сәл ашу. **2. егін шар. Ылғал үшін аңыз топырағын аудармай жырту.** **3. ауыс. Байқау, аңғару, ой тұю.**

САҢЫЛАУЛАҒЫШ; саңылаулағыш агрегат. ауыл шар. Аңыз топырағын аудармай жыртатын агрегат.

САҢЫЛАУЛАН= е т. **1. Саңылау пайда болу,** қиюы сәл ашылу. **2. ауыс. Ақылсыздану,** ой түйсігінің таяз екенін көрсету.

САҢЫЛАУЛАНУ Саңылаулан етістігінің қимыл атауы.

САҢЫЛАУЛАУ Саңылаула етістігінің қимыл атауы; саңылау жасау.

САҢЫЛАУЛЫ сын. **1. Саңылауы бар,** тесілген. **2. ауыс. Саналы, сезім-түйсігі бар,** түсінігі терең.

САҢЫЛАУСЫЗ сын. **1. Саңылауы жоқ,** тесіксіз. **2. ауыс. Ақылсыз, ессіз, санасыз.**

САҢЫЛАУСЫЗДАН= е т. Ақымақтану, ессіздену, санасыздану.

САҢЫЛАУСЫЗДАНУ Саңылаусыздан етістігінің қимыл атауы.

САҢЫЛАУСЫЗДАУ сын. Ақымақтау, ессіздеу, санасыздау.

САҢЫЛАУСЫЗДЫҚ зат. Ақымақтық, ессіздік, санасыздық.

САҢЫЛТҒЫР зат. жерг. Малдың жегенінен қалған шөптің қалдығы, көшек.

САҢЫРАЙ= е т. Танаудың жырылып не зақым келіп білініуден үңірейіп қалуы, таңқиып сиқы бұзылуы.

САҢЫРАУ сын. **1. Құлағы естімейтін,** керең. **2. ауыс. Еш нәрсенің парқына бармайтын,** құлаққа ілмейтін, елемейтін; меңіреу.

Саңырау қайғы. Естен кетпес, емі жоқ уайым.

САҢЫРАУЛАН= е т. Кереңдену, естімей қалу.

САҢЫРАУЛАНУ Саңыраулан етістігінің қимыл атауы.

САҢЫРАУҚҰЛАҚ зат. ө. с. <лат. fungi, musorhuta> **1. Ылғалды жерде өсетін, қалпақ тәрізді қалқаны бар, гүлдемейтін өсімдік.** **2. Споралар арқылы көбейетін, хлорофилсіз, дайын органикалық заттармен қоректенетін төменгі сатыдағы өсімдіктер тобы.**

САҢЫРАУҚҰР зат. з. бол. Құрлар тұқымдасына жататын ірі құс.

САҢЫРАУЛЫҚ зат. Құлағы естімеушілік, кереңдік.

САҢЫРАЮ Саңырай етістігінің қимыл атауы.

САП¹ зат. Пышақ, балта, қамшы, күрек т.б. сияқты құралдардың қолға ұстайтын жері, тұтқасы.

САП² [ар. صاف] зат. **1. Бірінің жанына бірі тізбектеле тұратын қатар.** **2. әск. Әскери қызметшілердің, бөлімшелер мен бөлімдердің жаяу ретте және машиналарда бірлесіп қимылдау үшін жарғымен белгіленуіне сай орналасқан тәртібі.** **3. ауыс. Белгілі бір нәрсенің құрамдық қатары, санаты.**

Сап жағтығулары. спорт. Сапқа тұрған топтардың қалыптасу, ажырасу, басқа да бөліну, бірігу және қатармен қозғалу сияқты сапта жүру жағтығуларына байланысты әрекеттер. **Сап қапталдары.** әск. Саптың оң (сол) жақ шеті. **Сапқа тұру.** спорт. Шұғылданушылардың бірігіп әрекет жасауы үшін белгілі тәртіптен орналасуы. **Сап [сапқа] түзеді [тұрды, тартты].** Қатарланып тізілді, шеп жасап, қатар құрды. **Сап ұзындығы.** әск. Бірінші қатардағы алдыңғы тұрған әскери қызметшіден соңғы қатардың соңында тұрған әскери қызметшіге дейінгі арақашықтық.

САП³ зат. көне. «Айту» деген мағынада, «сөз саптау» деген тіркесте сақталған, «сөз» мағынасын білдіретін көне сөз.

САП⁴ зат. вет. Аусылдың аяқтан болатын ауру түрі.

САП⁵ сабы бірге. көне. Әкесі бiр, анасы бөлек.

САП⁶ ар. сын. Таза, ешбір қоспасыз; саф.

Сап алтын. Қоспасы жоқ, сапасы жоғары, түсі қанық және солғын сары, қызғылт болып келетін таза алтын. **Сап күміс.** Қоспасы жоқ, сапасы жоғары таза күміс, саф күміс.

САП⁷ елік. Кенеттен, аяқастынан, күтпеген жерден лезде болған, бірден келе қалған, сау еткен қимылды бейнелейтін сөз.

Сап ете қалды [түсті]. а) Кенет, табан астында пайда болды, тап болды. ә) Ойға түсе кетті.

САП⁸= е т. «Тоқта», «сабыр ет», «тыйыл» деген мағынада.

Сап [сары] алтынға малдырды. Аптады, жарқыратып көрсетті. **Сап басылды [тыйылды].** Тез тыйылды, тоқтады, қоя қойды. **Сап болды.** Мүлде бітті, таусылды, жойылды. **Сап [сары] ете қалды.** Кенет, тосыннан, күтпеген жерден келді. **Сап қылды.** Бітірді, түгесті, тауысты. **Сап соққандай.** Әбден жүдеді деген мағынада.

САП⁹= е т. сөйл. Салып етістігінің ықшамдалған түрі.

САПА зат. **1. Белгілі бір заттың немесе құбылыстың басқа бір заттар мен құбылыстардан өзгеше қасиеті, ерекше айырмасы, белгісі.** **2. филос. Заттың ішкі елеулі байланыстары мен қасиеттерінің тұрақты жүйесі.**

Сапа көрсеткіші. инф. <ағыл. quality factor> Бұйым сапасының сандық сипаттамасы

(бағдарламалар үшін – жадтың тұтыну көлемі, аудару уақыты, орындау уақыты, сенімділігі, аяқталғандығы, дәлдігі және т.б.). **Сапа сертификаты.** Тауардың сыртынын, бағасын, сапасын және т.б. қасиеттерін көрсететін құжат.

САПАЛ зат. жерг. **1.** Балшықтан жасалған ыдыстардың жалпы аты. **2.** Үлкен кесе.

САПАЛАҚ зат. жерг. Қайысты өрмей, тек қабаттастырып тігу арқылы жасалған қамшы.

САПАЛАНДЫР= ет. Сапасын арттыру, жақсарту.

САПАЛАНДЫРУ Сапаландыру етістігінің қимыл атауы.

САПАЛДЫРЫҚ зат. түйе шар. Будан дастыран түйеден тараған үшінші және одан кейінгі ұрпақтары.

САПАЛЫ сын. Сапасы артық, сапасы жоғары, ерекше қасиеті бар.

Сапалы болат. металл. Дайындалуына сапасы әдеттегі болатқа қарағанда негүрлым қатаң техникалық талаптар қойылатын болат түрі. **Сапалы газарту.** хим. Металдарды мұның алдындағы тазартуға қосылған қоспа реагенттерден тазалау.

САПАЛЫҚ сын. Сапаға қатысты, сапамен байланысты.

Сапалық анализ [талдау]. хим. Сапалық талдау, заттың құрамы қандай элементтерден, радикалдардан, иондардан, қосылыстардан тұратынын анықтайтын химиялық, физикалық-химиялық және физикалық әдістердің жиынтығы. **Сапалық тозу.** Жабдықтың техникалық прогреске байланысты ескіріп қысыздануы. **Сапалық талдау.** хим. Үлгінің құрамында әртүрлі химиялық элементтердің не атомдар топтамасының бар екендігін анықтайтын талдау әдісі.

САПАЛЫЛЫҚ зат. Талаптарға сай, сапасы жоғары болушылық, сапасы артықтық.

САПАН: басы бапан, аяғы сапан. Берекесі кеткен, әбгерлікке түскен жағдай.

САПАНДАН= ет. Сабалақтану, түйпалану.

САПАР [ар. سفر] зат. **1.** Бет алып шыққан алыс жол; саяхат. **2.** коғ. - саяси. Өзге елге ресми түрде арнайы шақырумен баратын іссапар. **3.** Жорық, жүріс.

Сапар айы. діни. Діни күнтізбе бойынша жыл басы – мухарран айынан кейінгі екінші ай. **Сапарға шықты.** Бір жаққа жол тартты, аттанды. **Сапар картасы** спорт. Көпкүндік автомобиль және мотоцикл жарыстарында жарыстың әр күнінде жүріп өтетін жолды белгілейтін құжат. **Сапар кесе.** Үлкен, шара кесе. **Сапар күні жетті.** діни. Фәниден бақпаға аттанар шағы келді. **Сапар қылды.** Ұзақ жолға, саяхатқа шықты. **Сапар шекті.** а) Бір жаққа кетті, жол тартты. ә) Жолға шығып, ел аралады. б) Қайтыс болды, о дүниеге кетті. **Сапарыңды басқа жаққа сал.** Қоңіл ауаныңды басқа жаққа бір деген мағынада. **Сапарын ондады.** көне. Жолы болды, талабы оңғарылды. **Сапарың оң [сәтті, қайырлы] болсын [болғай, сапарыңды ондасын, оңғарылың].** Тілек жолға шыққан адамға айтатын игі тілек, жақсы ниет. **Сапары теріс айналды.** Жолы болмады. **Сапар [жол] шекті.** Алыс жолға шықты, аттанды.

САПАРБАСЫ зат. Сапарды дайындауға, тіркеуге және оның сәтті өтуіне жауап беретін туристік топты басқарушы адам.

САПАРКЕСЕ зат. Кесенің ең үлкен түрі.

САПАРЖАЙ зат. окказ. Автобекет.

САПАРЛА= ет. Сапарға шығу, жол жүру, саяхаттау.

САПАРЛАН= ет. **1.** Жолға аттану, сапарға шығу. **2.** ауыс. Дүние салу.

САПАРЛАНУ Сапарлан етістігінің қимыл атауы.

САПАРЛАС сын. Сапары бір, серіктес баратын жолы бір.

САПАРЛАС= ет. Сапарға бірге шығып жолдас болу, серік болу.

САПАРЛАСУ Сапарлас етістігінің қимыл атауы.

САПАРЛАУ Сапарла етістігінің қимыл атауы.

САПАРЛЫ сын. **1.** Саяхаты мол. **2.** Сапары мол, ұзақ.

САПАРЛЫҚ сын. Сапарға жаралық, жолға арналған.

САПАРНАМА зат. Жолаушының көрген-білгенін жазып отыратын жол жазбасы.

САПАРТОП зат. окказ. Туристік топ, саяхатқа бірге шыққан топ.

САПАРШЫ зат. Бір жаққа жолға шыққан, жол тартқан адам, жолаушы.

САПАРШЫЛ сын. Сапар құмар, бір жаққа барғысы келіп тұратын, саяхатшы.

САПАСЫЗ сын. Сапасы нашар, өзіндік қасиеті төмен.

САПАСЫЗДАН= ет. Сапасы төмендеу, нашарлау.

САПАСЫЗДАНДЫР= ет. Сапасын төмендеттіру, нашарлаттыру.

САПАСЫЗДАНДЫРУ Сапасыздандыру етістігінің қимыл атауы.

САПАСЫЗДАНУ Сапасыздан етістігінің қимыл атауы.

САПАСЫЗДЫҚ зат. Сапасы төмендік, нашарлық.

САПАТ: сан сапат. Сан рет, көптеп.

САПАЯҚ зат. жерг. Сандық, кебеже астына қойылатын жұқсақ.

САПЕР [франц. sapeur] зат. әск. Инженерлік құрылыс жұмысымен айналысатын әскери қызметкер, маман.

САПЕРЛІК сын. Саперге тән, сапер жұмысымен айналысатын.

Саперлік бөлімшелер. әск. Ұрыс даласында мотоатқыштар, танк және артиллерия бөлімшелерінің ұрыс қимылдарын қамтамасыз етуге арналған инженерлік әскери бөлімшелер.

САПИ зат. діни. **Сафи** (Адам ата).

САПИЕНТИЗАЦИЯ зат. филос. Адамның, адамзат қоғамы санасының жетілуі негізіндегі прогрессивті өзгерістер үдерісі.

САПИРА зат. ескікіт. Бос болушылық.

САПИЯН зат. Былғарының ешкі терісінен жасалған ең жоғары сапалы түрі.

САПҚЫР: табаныңнан сапқыр. жерг. қарғ. Табаныңнан таусылғыр, табаныңнан тозғыр, сап болғыр.

САПОНИДЕР [лат. saponis] зат. бот. Өсімдік глюкозидтері тобына жататын азотсыз күрделі органикалық қосылыстар.

САППАС сын. **1.** Жалықпай, үнемі бірдемені дйттеп жүретін. **2.** Әккі, айлакер.

САППАСТЫҚ зат. жерг. Оңбағандық, нақұрыстық, есуастық.

САПРОПЕЛИТ [грек. sargos – шіріген, pelos – балшық, тұнба] зат. геол. Қарапайым жәндіктер мен төменгі сатыдағы өсімдіктердің қалдықтарының өзгеруінен қалыптасқан қазба көмірлер тобы.

САПРОТРОФТАР зат. Сапротрофты организмдер; сапрофиттер мен сапрофазтар.

САПРОПЕЛЬ [грек. sargos – шіріген, pelos – балшық, тұнба] зат. геол. Негізнен органикалық заттар мен су организмдерінің қалдықтарынан тұратын, тыңайтқыш ретінде пайдаланылатын су қоймаларының түбіндегі органикалық тұнба.

САПРОФАГ [грек. sargos – шірік, phagos – обыр, жемір] зат. зоол. Өзге жануарлардың шіріген қалдықтарымен қоректенетін жануарлар.

САПРОФИТТЕР [грек. sargos – шіріген, phyton – өсімдік] зат. зоол. Жануарлар өлекселері мен өсімдіктер қалдықтары, әртірлі организмдердің алмасу өнімдері, яғни «өлі» органикалық субстраттармен қоректенетін гетеротрофты микроорганизмдер.

САП-САЙ сын. Дәп-дәл, лайықты, сәйкес.

САПСАЛҒЫ¹ зат. көне. Аузын аашпен тиектеп қоятын көннен жасалған қалта, сайман салғыш дорба.

САПСАЛҒЫ² зат. жерг. **1.** Ұсталардың темірді қысып тұратын құралы. **2.** Мал пішу кезінде жыныс бездерін қысып ұстап тұруға арналған ұзындығы бір қарыс, айыр ағаш құрал.

САП-САЛҚЫН сын. Сұп-суық, мұздай.

САП-САЛМАҚТЫ сын. **1.** Біраз салмағы бар. **2.** ауыс. Байсалды, ұстамды.

САПСАҢ: сапсаң-сапсаң етті. Сапсаңдады, селтеңдеді.

САПСАҢДА= ет. Сапсаң-сапсаң ету, селтеңдеу.

САПСАҢДАТ= ет. Сапсаң-сапсаң еткізу, селтеңдету.

САПСАҢДАТУ Сапсаңдат етістігінің қимыл атауы.

САПСАҢДАУ Сапсаңда етістігінің қимыл атауы.

САП-САП үст. Қатар-қатар, топ-топ.

САП-САРАЛА сын. Бірнеше тұс аралас, ішінде сары тұс басымдау келген.

САП-САРЫ сын. Қанық сары, нағыз сары. **Сап-сары қымыз.** Жақсы пісіліп, әбден бабына келген, дәмі үйірілген, құнарлы қымыз.

САПСАТА зат. діни. Діни медреселерде оқытылған пәндер.

САП-САУ сын. **1.** Денсаулығы жақсы, ауруы жоқ, дін-аман. **2.** Сынбаған, бұзылмаған, бүп-бүтін.

САПСИ= ет. **1.** Сақалдың қаулап ұзаруы.

2. Ағаш бұтақ, жатырақтарының салбырауы.

САПСИТ= ет. Сақалын жіберу, қаулатып өсірту.

САПСИО Сапси етістігінің қимыл атауы.

САПСУ Сапсы етістігінің қимыл атауы.

САПСЫ= ет. Иге салған теріні, жуған кірді ары-бері аударыстыру, қозғау.

САПСЫЛА= ет. Аударыстырып, қозғап жүру.

САПСЫЛАУ Сапсыла етістігінің қимыл атауы.

САПСЫЗ сын. Сабы жоқ.

САПСЫЗДЫҚ зат. Сабы жоқтық, сапталмағандық.

САПТА¹= ет. Белгілі бір құрал-сайманға, пышақ, қанжар, қылыш сияқты суық қаруға сап орнату, сап жасау.

САПТА²= ет. көне. *Айту, бірдеңе деу.*
САПТА³= ет. *Іріктеу, таңдау, саралап алу.*
САПТАЛ¹= ет. *Сап жасалыну*¹.

САПТАЛ²= ет. *Іріктелу, таңдалыну*³.
САПТАЛҒЫ зат. жерг. *Қайысты ысқылап тазарту үшін ағаштан жасалған құрал.*

САПТАЛУ¹ *Саптал етістігінің қимыл атауы; сап жасалыну.*

САПТАЛУ² *Саптал етістігінің қимыл атауы; іріктелу, таңдалыну.*

САПТАМА зат. *Ішінен байпақ киетін, кең қонышы жуан қара саңға жететін қазығы етік.*

Саптама етік. этн. *Қазақтың ерлер киетін, кең қонышты, тізені жауып тұратын, ішіне қызыл астар салып, сапалы былғарыдан қос ұлтандап тігілетін қысқы аяқкімдерінің бірі.*

САПТАН= ет. *Қатар тұзеп, сапқа тұру.*

САПТАНУ *Саптан етістігінің қимыл атауы.*

САПТАНЫС= ет. *Қатар тұзеп, сапқа тұрысу.*

САПТАНЫСУ *Саптаныс етістігінің қимыл атауы.*

САПТАС сын. *Бір саптағы, қатарлас; әскер қатарында бірге болушы.*

САПТАС= ет. *Сапқа тұрысу.*

САПТАСУ *Саптас етістігінің қимыл атауы.*

САПТАТ= ет. *Сап орнату, сап жасату.*

САПТАТҚЫЗ= ет. *Сапта орнатқызу, сап жасатқызу.*

САПТАТҚЫЗУ *Сапталқызу етістігінің қимыл атауы.*

САПТАТУ *Саптал етістігінің қимыл атауы.*

САПТАУ *Сапта етістігінің қимыл атауы; сап жасау.*

САПТАУ: сөз саптау. *Сөз сөйлеу, айту; сөзінің ыңғайы, нобайы.*

САПТАУЛЫ сын. *Сап орнатылған, дайын тұрған.*

САПТАЯҚ зат. этн. 1. *Қатты ағаштан шауып жасалған аяқ, ыдыс.* 2. *ауыс. Стақан, тостаған.*

Саптаяқ желін. *Саптаяқ тәрізді қойдың желіні. Саптаяқтан ас құйып, сабынан қарауыл қарады. Тым секемшіл, жоқ жерден жау іздеді (сұмдығы-құлығы бар іс-әрекет, мінез туралы да айтылады).*

САПТАЯҚ-САПТАЯҚ сын. *Бірнеше саптаяқ, өте көп, мол.*

САПТИЯН зат. сөйл. *Саптия.*

САПТЫ сын. *Сабы бар, сапталған.*

САПТЫАЯҚТАЙ сын. *Саптаяқ сияқты.*

САПТЫҚ сын. *Сапқа қатысты, саппен байланысты.*

Саптық байқау. әск. *Саптың жарғы талаптарына сәйкес жүргізілетін бөлімнің (кеменің, бөлімшенің) жеке құрамының байқауы.* **Саптық дайындық.** әск. *Әскери қызметшілерді тәртіпке үйрететін, оларда жоғары саптық бойы түзету, үлгілі әскери тұр, саптық тәсілдерді жылдам және дәл орындай алуды қалыптастыратын, ширақтыққа, ептілікке және шыдамдылыққа дағдыландыратын басты әскери пәндердің бірі.* **Саптық мәшинелер.** әск. *Құрамына автомобильдер, шынжыр табанды және дөңгелекті тартқыштар, транспорттер мен тракторлар, әскерлік автотрактор кіретін техникалық мәшинелерінің бір тобы.* **Саптық пәрмендер спорт.**

Спортпен шұғылдану, кезінде дауыстап, белгі беріп, жеке орындаумен, шартты қимылдармен берілетін бұйрық.

САПФИРС [грек. sapphios] зат. зерг. *Мөлдір, түссіз немесе көк түсті болып келетін асыл тас.*

САПЫ¹ зат. *Кішкене өткір қылыш, семсер.*

САПЫ² сын. сөйл. *Сап.*

САПЫДАЙ сын. *Сапы сияқты.*

САПЫЛДА= ет. *Сап-сап етіп қатты сөйлеу, сөйлейтін.*

САПЫЛДАҚ сын. *Сап-сап етіп қатты сөйлейтін.*

САПЫЛДАС= ет. *Қатты сөйлесу, сөйлейтін.*

САПЫЛДАСУ *Сапылдас етістігінің қимыл атауы.*

САПЫЛДАТ= ет. *Қатты сөйлету, сөйлейтін.*

САПЫЛДАТУ *Сапылдат етістігінің қимыл атауы.*

САПЫР= ет. 1. *Қымызды бабына келтіру үшін, дәмін үйіру үшін ожаумен қайталап құю.* 2. *ауыс. Желге шығу, тазалау.* 3. *ауыс. Алай-түлей ету, астан-кестенің шығару.* 4. *ауыс. Көпіртіп асыра сөйлеу, көйіту.* 5. *ауыс. Қаржыны оңды-солды, есепсіз еркін жұмсау.* 6. *ауыс. Шешен сөз айту, өлең шығару.*

САПЫРҒЫШТА= ет. *Қайта-қайта сапыру.*

САПЫРҒЫШТАУ *Сапырғышта етістігінің қимыл атауы.*

САПЫРМАЙЫМ сын. *Екіжүзді, парықсыз.*

САПЫРТ= ет. *Қымыз, шұбатты бабына келтіріп, дәмдендіру үшін қайталап өз-өзіне құйдыру.*

САПЫРТУ *Сапырт етістігінің қимыл атауы.*

САПЫРУ *Сапыр етістігінің қимыл атауы; бірнеше қайтар тоғу, ағызу, құю.*

САПЫРУЛЫ сын. *Сапырып дайындап қойған.*

САПЫРЫЛ= ет. 1. *Қымыздың, шұбаттың қайырмаланып өз-өзін құйдырылуы.* 2. *ауыс. Алай-түлей етілу, астан-кестенің шығу.* 3. *ауыс. Аласапырандану, қым-қуыт болу, сапырылысу.*

САПЫРЫЛУ *Сапырыл етістігінің қимыл атауы.*

САПЫРЫЛЫС= ет. 1. *Өзара былғып, араласып кету, бейберекет қозғалу.* 2. *ауыс. Астан-кестенің шығып, шым-шытырық болу.*

САПЫРЫЛЫСТЫР= ет. *Өзара былғыптырып, араластыру.*

САПЫРЫЛЫСТЫРУ *Сапырылыстыр етістігінің қимыл атауы.*

САПЫРЫЛЫСУ *Сапырылыс етістігінің қимыл атауы.*

САПЫРЫНДЫ сын. *Аумалы-төкпелі, шым-шытырық.*

САПЫРЫС= ет. 1. *Қымыз, шұбатты қайта-қайта құйысу.* 2. *ауыс. Көпіртіп асыра сөйлесу.*

САПЫРЫСТЫР= ет. *Араластыру, сапырылыстыру.*

САПЫРЫСТЫРУ *Сапырыстыр етістігінің қимыл атауы.*

САПЫРЫСУ *Сапырыс етістігінің қимыл атауы.*

САР¹ елік. *Сұйық затты құйып кеп жібергенде шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.*

Сар етті. *Бірден құйылып не төгіліп кетті.*

САР² сын. сөйл. *Сары.*

Сар бала, қара қазан қамы үшін. *Отбасы, бала-шаға қамы үшін, амандығы үшін.* **Сар барқын дала.** бейн. *Сары барқын дала (шөбі сарғайған, бірдей барқын тартқан далалық жер).*

Сар дала [жазық, жапан]. а) *Ұшы-қиырсыз, шексіз, ұзаққа созылған жазық жер.* ә) *Туған жер.* **Сар даланың боранындай ескектеді.** бейн. *Беталды, мазасыз, ретсіз қозғалды, жүйесіз әрекет жасады.* **Сар желді.** *Бірқалыппен ағындама, көсіле тартты.* **Сар желіс.** *Ағыны күшті қатты желіс.* **Сар [сары] жол.** *Қашық, ұзақ жол; тап-таурын болған жоқ.*

САРА [ир. ساره] сын. 1. *Таза, араласпаған, сұрыптап алынған.* 2. *Ашық, айқын, таза, анық.* 3. *Асыл, жақсы; мәйек.* 4. *Жеке-дара, ерекше, үздік. // Парық, парасат, ақыл.*

Сара жол. *Міндет-мақсаты айқын бағыт, бірден-бір дұрыс бет алыс.* **Сараға салды.** *Бір жүйеге, ретке келтірді.* **Сара тілді.** *Екі жара, тік кесіп түсті.* **Сара тілік.** *Уақ-малдың құлағына салынатын айқын, түзу тілік ен.*

САРА ет. ескікіт. *Түнде журу, қозғалу; ағу; өту; байлық, малшылық*

САРАБДАЛ сын. 1. *Байсалды, жайбарақат, салмақты.* 2. *Әбден ысылған, көнігі, машықты.*

САРАҒАШ зат. өс. <лат. berberis> *Бүйкіміз 2-3 м-дей, басында қара қызыл түсті жидегі (қарақат) бар, әр жерге шоқ-шоқ болып өсетін тікенді бұта.*

САРАҒЫТ зат. ескікіт. *Әділ, елден асып туған*

САРАДЖА: *сараджа қойы.* *Ұяқ жүнді, құйрықты қойдың тұқымы.*

САРАЗБАН зат. зоол. жерг. *Бүйіге ұқсайтын қоңыздың бір түрі.*

САРАЙ [ир. ساري] зат. 1. *Хан, патша отыратын әсем де салтанатты ғимарат, зәулім үй.* 2. *Көп бөлмелі етіп салынған үлкен үй.* 3. *Жолаушылар тоқтайтын қонақжай.* 4. *Мал және астық, шөп, құрал-сайман, әртүрлі заттарды қоятын жай, құрылыс.* 5. *Төбесі жабық базар.*

Сарайды ашты. *Рақат күйге бөледі, таза ауамен дем алды.* **Сарайы [ішкі сарайы] сау.** *Асқазаны, ас ішуі жақсы.*

САРАЙБАН зат. көне. *Сарайшы, сарай күзетуші.*

САРАЙДАЙ сын. 1. *Сарай сияқты кең, үлкен, зәулім.* 2. *ауыс. Жан дүниесі бай.*

САРАЙЛАП үст. *Сарай-сарай етіп, бірнеше сарайды толтырып.*

САРАЙЛЫ сын. *Сарайы бар.*

САРАЙШЫ зат. көне. *Сарай күзетуші.*

САРАЙШЫҚ зат. 1. *Кішкене сарай.* 2. *Әртүрлі заттарды қоятын шағын жай, құрылыс.*

САРАЛА сын. сөйл. *Сары ала.*

САРАЛА= ет. 1. *Жеке-даралап сұрыптау, таңдау, іріктеу.* 2. *ауыс. Елеп-екшеу, ой жүзгірту, ақ-қарасын ажырату.*

Саралап айтты. *Жік-жіктеп, айқындап айтып берді.* **Саралап оқыту.** пед. *Орта мектептерде пәндерді мазмұнына қарай таңдап, іріктен оқыту тәсілі.*

САРАЛАН= ет. 1. *Сұрыпталыну, таңдалыну, іріктеліну.* 2. *ауыс. Елеп-екшеу, таңдану.*

Сараланбаған конституция. кұқык. *Айқындауға тиіс мәселелері жеке-кеге бірнеше заңнамалық актілермен реттелетін конститу-*

ция. **Сараланған конституция**. құқық. Конституциялық сипаттағы барлық негізгі мәселелерді реттейтін бірінші құқықтық акт.

САРАЛАНУ Саралан етістігінің қимыл атауы; елеп-екшеу.

САРАЛАУ¹ зат. экон. Нарықтық қатынастарда клирингтік мүшенің биржада мүше орындаған барлық өзара шарттар бойынша міндеттемелерге берген кепілдемелер.

САРАЛАУ² Сарала етістігінің қимыл атауы.
1. Сұрыптау, таңдау, іріктеу. 2. Елеп-екшеу, ақ-қарасын ажырату.

САРАЛАУШЫ зат. Талғап сұрыптаушы, іріктеуші.

САРАЛЖЫН зат. ө.с. <лат. arte misia pontica> Басы бұтақты, бүрлі болып өсетін сыпыртқылық құрай.

САРАЛЫ сын. 1. Сұрыпталып реттелген, таңдаулы. 2. ауыс. Сараланған, ой елегінен өткен.

САРАЛЫҚ зат. Анықтық, айқындық.
САРАЛЫП зат. зоол. Кәсіптік маңызы бар, тұқы тұқымдас киілеу балық.

САРАМАН сын. жерг. Адырайып анық көрінетін; ерекше көзге түсетін.

Сараман дәуір. Қызықты, еркін өмір. **Сараман жол**. Анық, айқын сара жол.

САРАМАС зат. жерг. Мейлінше таңдану не қатты ренжу кезінде айтылатын қаратпа атауыш. // Ақылсыз, парызсыз.

САРАМАС сын. ескі кіт. Жасамы, көртең, көпті көрген, аялакер.

САРАМЖАЛ¹ сын. Бәрін орын-орнына келтіріп тұратын, ысылған, ұқыпты, бес аспап.

САРАМЖАЛ² зат. көне. Жау-жарақ, бес қару.

САРАМЖАЛ³ зат. Жиһаздалған, жабдықталған отау.

САРАМЖАЛАП үст. ескі кіт. Айырып, анализ жасап.

САРАНА зат. ө.с. Көпжылдық шөптесін өсімдік туысы.

САРАНАУ: саранау сныр. жерг. Сүтті сиыр.

САРАНДЫЗ зат. жерг. Бойы ұзын болып өсетін, мал жемейтін шөп.

САРАНЖАМ зат. көне. **Сарамжал²**.
Саранжам қылды. Қаруланды, жарақтанды.

САРАҢ сын. 1. Біреуге бірдеңе бере қоймайтын, қолы тар, қытымыр (адам). 2. Құнарсыз, қуаң, берекесіз. 3. ауыс. Сирек, аз берілетін, көп кезіктірмейтін.

САРАҢДАН= е.т. Сараң тарту, сараң болу.

САРАҢДАНУ Сараңдан етістігінің қимыл атауы.

САРАҢДАУ сын. 1. Сараңдығы бар, қолы тарлау, қытымырлау. 2. ауыс. Жиі емес, сиректеу.

САРАҢДЫҚ зат. Сараң болушылық, қолы тарлық.

Сараңдығы ұстады. Сараңдық істеді, қытымырлық көрсетті.

САРАҢСУ Сараңсы етістігінің қимыл атауы.

САРАҢСЫ= е.т. Сараң болу, сараң тарту.

САРАҢСЫН= е.т. Сараңдану, қытымырлану.

САРАҢСЫНУ Сараңсын етістігінің қимыл атауы.

САРАП¹ [ар. صرف] зат. Талқы, сын, талдау.

Сарапқа салды. Талқыға алды, таразыға тартылды. **Сарапқа түсті**. Талқыға түсті, сыналды.

САРАП² [ар. صرف] зат. 1. көне. Асыл тастарды ажыратушы, қымбат тастарды айыра білетін және оларды бағалайтын маман, сұрыптаушы, жіктеуші, бағалаушы. 2. ауыс. Дана, көреген, танығыш кісі.

САРАПАЙ [ир. سروپای] зат. Адамның басынан аяғына дейін толық жауып тұратын көйлек.

САРАПТА= е.т. 1. Ажырасу, тану. 2. Пысықтау, жүйелеу, түйіндеу. 3. Сарапқа салу, болжау, қорыту.

САРАПТАЛ= е.т. Сарапқа салыну, талқылану, айқындалу.

САРАПТАЛУ Сараптал етістігінің қимыл атауы.

САРАПТАМА зат. жаңа. <лат. expertus> 1. Белгілі бір мәселені шешуде арнайы білім мен құрал-жабдықтар қолдануды қажет ететін зерттеу процесі. 2. Ғылым, техника, өнер т.б. салаларда үйлесімді қорытынды даярлау үшін шешімі арнайы білім мен біліктілікті талап ететін, кейбір мәселелерге маман (сарапшы) тарапынан жүргізілетін зерттеу.

САРАПТАМАЛЫҚ сын. Сараптамаға қатысты, сараптамамен байланысты.

Сараптамалық жүйе. и.н.ф. <ағыл. expert system> Жасанды интеллект әдістері мен пайдаланушы ұсынатын деректер негізінде жағдайды ұқсастыруға, диагноз қоюға, болжам жасауға, шешімді өзгертуге, әрекетті таңдауға, ұсыныс беруге қабілетті білімдерді қамтитын программалық және аппараттық құралдардың жүйесі. **Сараптамалық консалтинг**. экон. Кеңесші диагностикашы, шешімдер талдамасын және оны енгізу жөніндегі ұсыныстарды дербес өзі жүзеге асыратын консалтинг.

САРАПТАС= е.т. Сарапқа салысу.

САРАПТАСУ Сараптас етістігінің қимыл атауы.

САРАПТАУ Сарапта етістігінің қимыл атауы.

САРАПШАҢ зат. жерг. Бетті күннен, шаңнан қорғау үшін бетке жауып жүретін тор.

САРАПШЫ зат. 1. Сарапқа салушы, бағалаушы, сыншы. 2. Белгілі бір істің, мәселенің қаралуында дәл, соңғы тұжырым беріп, сараптама жасайтын білікті маман.

Сарапшылар кеңесі спорт. Олимпиялық ойындарда, әлем, Еуропа, Азия чемпионаттарында басқа да үлкен жарыстарда, кубоктар сарапқа салынғанда жастар мен жасөспірімдер біріншіліктердегі ұйымдастырушылар мен белгілі спорт мамандарының тобы.

САРАПШЫЛ сын. Жақсылап саралайтын, сыншы.

САРАПШЫЛЫҚ зат. Сарапқа салушылық, жетік сыншылық, әржақты талқылаушылық.

Сарапшылық баға. Тікелей өлшеуге келмейтін процестер мен құбылыстарды мамандар шешімі негізінде сандық немесе қатарлық бағалау.

САРАС зат. ескі кіт. Шамшырақ, шырадан

САРАСАНА зат. Қоғамдағы, өмірдегі өзінің орны мен рөлін, атқаруға тиісті міндетін толық түсінуділік.

САРАСИМЕ Сасып қалу; қорқу; асығыстық
САРАТАН¹ [ар. سرطان] зат. Маусым айының арабша аты.

САРАТАН² зат. зоол. Ерекше дауыс шығаратын май айындағы қоңыз.

САРАТАН-ЗАУЗА зат. зоол. <лат. amphi-mallon solstitialis> Шілде қоңыз.

САРАУРУ зат. мед. 1. Денені саргайтып жіберетін бауыр және өт жолы ауруы. 2. <грек. herag> Бауыр ауруларының жалпы атауы, гепатит. 3. Өт пигменті – билрубиннің қанға жинақталып, оның ағза тіндеріне шөгін қалуынан болатын жұқпалы бауыр ауруы, боткин ауруы.

САРАФ [ар. صرف و نحو] зат. ескі кіт. Тілдің морфологиялық құрылымы, сарф.

САРАФАН зат. Әйелдер киетін жеңі жоқ көйлек; орыстың ұлттық киімі.

САРАФРАЗ сын. ескі кіт. Өркөкірек, менменшіл; бақытты.

САРАШӨК зат. кәс. 1. Ау көңгелеуге пайдаланатын жуандығы 20-30 мм капрон жіп. 2. Қанат арқанға жалғанатын 70-90 метрдей жіңішке жіп.

САРАШӨКСІЗ сын. Сарашөгі жоқ.

САРАШЫ зат. окказ. Редактор, сарапшы.

САРБАЗ [ир. سرباز] зат. 1. Жасақты қол, жасақ. 2. Қатардағы әскер, жауынгер. 3. Орта Азия, Иран елдеріндегі тұрақты армияларындағы жауынгер. 4. ауыс. Ержүрек, батыр.

Сарбаз жинады. Жауынгерлерді бір жерге шоғырландырды, жинақтады.

САРБАЗДЫҚ зат. Әскерлік, жауынгерлік. **Сарбаздық әндер**. Сарбаздық ортада пайда болған халық әндері.

САРБАЗХАНА зат. тар. Казарма, әскер тұратын үй, жай.

САРБАЛАҚ зат. саят. **Сарыбалақ** (балақ жүні сарғыш келетін, аңға көп түсіп машықталған алғыр қыран құс, бүркіт).

САРБАЛАҚТАН= е.т. **Сарыбалақтан**. **Сарбалақтанып пісті**. Түп жақ жапырағы енді-енді сарғайып келе жатқан егін туралы айтылады.

САРБАС¹ зат. сөйл. **Ақсарбас**.

САРБАС² сын. сөйл. Басы сарғыш келген. **Сарбас жоңышқа**. ө.с. <лат. medicaqo falcata>.

САРБАСҚУРАЙ зат. ө.с. <лат. sisimbrium officinale> Арамшөпке жататын көпжылдық шөптесін өсімдік туысы.

САРБАУЫР¹ зат. жерг. Қой ішін сарысу қаптап кететін ауру түрі.

САРБАУЫР² зат. жерг. **Самаурын**.

САРБИ сын. ескі кіт. Сүйкімді; жағымды, келісті, келбетті

САРБӨРТПЕ зат. саят. **Сарыбөртпе** (қыран құсты баптау кезінде берілетін, туралған соң бір-екі рет суга шайыған ет).

САРБУҒЫН зат. сөйл. **Сарыбуын**.

1. мед. Буындары ісіп, сарсу жиналып қалатын ауру. 2. вет. Қойда болатын ауру.

САРБУҒА зат. бот. Дәрілік шөптің тамыры.

САРГАРДАРЫН сын. ескі кіт. Бас айналдыратын, шыр айналдыру.

САРГЕРДЕЛЕР зат. ескі кіт. Сардарлар, әскер басы.

САРГІДІР сын. Жасы келіп қалған, егде тартқан, жасамыс (әйел).

Саргідір тартты. Біраз жасқа келді, егде тартты.

САРҒАЙ= е.т. 1. Түрі өзгеріп, сары түске айналу. 2. ауыс. Сарыла күту, зарығу; шаршау.

3. ауыс. Қатты сағыну, аңсау. 4. Көнеру, көп ұстаудан ескіру.

САРҒАЙТ = е т. 1. Сарғыш тартқызу.

2. ауыс. Ұзақ күттіру, зарқыту. 3. ауыс. Сағынту, аңсату. 4. ауыс. Сараурумен ауырған адамның тері түсінің сараюы.

САРҒАЙТУ Сарғайт етістігінің қимыл атауы.

САРҒАЙЫҢҚЫ сын. Сәл сарғайған, сары тартқан, сарғылттым.

САРҒАЙЫҢҚЫРА = е т. Сарғая түсу, сарғыш тарту.

САРҒАЙЫҢҚЫРАУ Сарғайыңқыра етістігінің қимыл атауы.

САРҒАҚ зат. Дәнді дақылдардың піскен кезі.

САРҒАЛДАҚ¹ зат. ө с. <лат. ranunculus>

1. Сәуір, мамыр айларында ашылатын сары түсті гүл. 2. ө с. Өзен, жылыға жағалауларындағы ылғалды жерлерде, батпақты ағынсыз шалшық суда, құрғақ және батпақты шалғында өсетін бір және көпжылдық шөптесін, бұта, бұташық, кейде ағаш өсімдіктер тұқымдасы.

САРҒАЛДАҚ² зат. зоол. <лат. ranunculaceae> Торғай тектес сыңғырлы үнді, қараторғайдан ірілеу, әнші, кішкене құс.

Сарғалдақ оңді. Сарғыш жүзді.

САРҒАЛДАҚТАЙ сын. Сарғалдақ (1) сияқты жайқалған, өсем.

САРҒАЛДАҚТЫ сын. Сарғалдақ (1) өскен.

САРҒАСКЕР зат. ескікіт. Әскер басы.

САРҒАСҚА: сарғасқа шай. Май қосқан қою сүтті шай.

САРҒАРДАН сын. ескікіт. Сергелден.

САРҒАЮ Сарғай етістігінің қимыл атауы.

1. Сары түске ену. 2. ауыс. Ұзақ күту, бір нәрсені уайымдау.

САРҒЫЛ сын. сөйл. **Сарғылт.**

САРҒЫЛТ сын. Сарыға жақын солғын түс, сарғыш.

Сарғылт қызыл. Қызыл сары түстің солғындау түрі.

Сарғылт сұр. Солғын сары араласқан сұр түс.

САРҒЫЛТТАН = е т. Сарғылт түске ену, сарғылт тарту.

САРҒЫЛТТАНУ Сарғылттан етістігінің қимыл атауы.

САРҒЫЛТТАУ сын. Сарғылт тартқан, сарғыштау.

САРҒЫЛТТЫҚ зат. Сарғылт түстілік, сарғыштық.

САРҒЫШ¹ зат. зоол. **Сарғыш күзен.**

САРҒЫШ² сын. Жұқалтым сары, сарғылт.

Сарғыш күзен. зоол. сөйл. **Сарышұнақ** (даланы мекендейтін тышқанның түрі). **Сарғыш күрен.** Солғын сары реңді күрен түс. **Сарғыш қоңыр.** Сарғылт қоңыр түс. **Сарғыш қызыл [қызылт].** Сары реңді қызыл (қызылт) түс. **Сарғыш тартты.** а) Ақшыл сары түске енді, сарғайды. ә) Түсі өңді, ескірді.

САРҒЫШТАН = е т. Сарғыш тарту, сараю.

САРҒЫШТАНУ Сарғыштан етістігінің қимыл атауы.

САРҒЫШТАУ сын. Аздап сары, сарғылт.

САРҒЫШТЫҚ зат. Түсі сарғыш болғандық.

САРДАЛ сын. көне. Көптен бөлек, елден ерекше озық, ерен.

САРДАР [ир. سردار] зат. 1. көне. Сарбаздардың басшысы, жасақбасы, қолбасы. 2. ауыс. Көшбасы, жетекші. 3. өск. <нем. Offizier> Қарулы күштердің, сондай-ақ милиция мен полицияның басқарушы, жетекшілік құрамының тұлғасы.

Сардар қойды [сайлады]. Сарбаздарға қолбасы қылды, жасақ басқартты. **Сардар шапан.** жерг. Құрметті, беделді, ауқаттылар киетін сый шапан.

САРДАРБЕК зат. 1. поэт. **Сардар.** 2. экспр. Сыйлау, құрметтеу нышанындағы жасақбасы, қолбасы деген мағынада.

САРДАРЛЫ сын. жерг. 1. Байсалды, салмақты. 2. Маңызды, мәнді.

САРДАРЛЫҚ зат. 1. көне. Жасақбасы болушылық, қолбасшылық. 2. өск. Қарулы күштердің, сондай-ақ милиция мен полицияның басқарушы, жетекшілік құрамына, осы құрам тұлғасына қатысты.

Сардарлық құрам. өск. Қарулы күштердің, сондай-ақ милиция мен полицияның сарбаздардан құралған әскери бөлімдерді басқарушы жетекші құрам.

САРДАРША үст. Сардар тәрізді, сардар секілді.

САРДЕР зат. геол. Халцедонның қоңыр түсті түрі.

САРДЕЛЬКА [итал. sardello] зат. тамақ. Қысқа шұжық.

САРДИТ = е т. жерг. Баттио, көзге ұрып тұру.

САРДИНА [лат. sardnai] зат. зоол. Майшабақтар тұқымдасына жататын теңіз балықтарының екі туысының жалты атауы.

САРДИНДЕР [итал. sordino] зат. зоол. **Сардина.**

САРДИЮ жерг. Сарди етістігінің қимыл атауы.

САРДОБА ир. зат. көне. Жаз аптабы кезінде салқын су сақтау үшін жер астынан жасалған құрылыс; қар сақтайтын қойма.

САРДОБАЛЫ сын. Сардобасы бар (су сақтайтын үлкен ыдысы бар).

САРДОНИКС зат. геол. Минерал, аққытың ақ және қоңыр жолақтар алмасып келетін бір түрі.

САРДОП зат. **Сардоба** (су сақтау үшін жер астынан жасалған құрылыс).

САРЖА¹ зат. 1. көне. Сүйекпен өше-кейленген әдемі, үлкен садақ; жақтың үлкені.

2. ауыс. Осы садақтың оғы.

Саржаның жебесіндей. бейн. Өткір мінезді, шыншыл, кесіп айтқыш.

САРЖА² зат. Астарлық, матаның сусылдақ, жылтыр, мықты түрі.

САРЖАҒАЛ: саржағал газет. Беделі төмен, сапасы күмәнді, нақты ұстанымдары жоқ, тұрақсыз мерзімді басылым.

САРЖАДАЙ сын. фольк. Саржаның оғындай тұзу.

САРЖАЙЛАУ зат. этн. **Сарыжайлау** (жеміс-жидек піскен кездегі қызығы мол жайлаудың соңғы шағы).

САРЖАҚ¹ зат. вет. Мал төлінің тамағы ісіп кететін ауруы.

САРЖАҚ² зат. саят. Бүркітке ұқсас қыран құс, субүркіт.

САРЖАЛҚЫН сын. Алау түстес қызғылт реңді сары түс.

САРЖАН¹ зат. көне. **Саржа.**

САРЖАН² зат. 1. Түрі циркуль тәрізді жер өлшеу құралы. 2. Осы құралмен өлшенетін, арасы жи кезе (2 м 13-см-ге) тең ұзындық өлшемі.

САРЖАНДА = е т. Жерді саржанмен өлшеу. **САРЖАНДАЙ** сын. Саржан шамалы.

САРЖАНДАУ Саржанда етістігінің қимыл атауы.

САРЖАУ зат. ө с. <лат. trichanthesis> Сабағы тік, сыртын түк басқан, қанат тәрізді тілімденген жапырақтары кезектесе орналасқан күрделі гүлдер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

САРЖҮЛДЫЗ зат. астр. **Сарыжұлдыз** (аспан әлемінің солтүстігінен қыс айларында анық көрінетін сары түсті жұлдыз; капелл).

САРЖҮЛДЫЗДАЙ сын. бейн. Сарыжұлдыз сияқты (биік, жарық).

САРЖЫН зат. сөйл. **Саржан.**

САРКАЗМ [грек. sarkasmos] зат. әдеб. Ащы мысқыл, жанға батырып күлкі етудің бір түрі, зілді кекесінмен әжуалау, өткір күлкі тудырудың тәсілі.

САРКАРДА зат. ескікіт. Көсем, қолбасы

САРКЕЗДІК зат. Ауру.

САРКОДИНА [грек. sarcodina] зат. зоол. Қарапайымдардың саркомастигофоралар типіне жататын бір тобы.

САРКОЛЕММА [лат. sarcolemma] зат. анат. Көлденең жолақты ет талшықтарының сыртқы қабықшасы.

САРКОМА зат. мед. Қатерлі ісік.

САРКОМАСТИГОФОРАЛАР [грек. sarcomastigophora] зат. зоол. Жер шарында кең тараған қарапайымдардың бір типі.

САРКОПЛЕЗМА [лат. sarcoplasma] зат. анат. Көлденең жолақты ет талшықтарының цитоплазмасы.

САРКОФАГ [грек. sarkophagus] зат. Құнды материалдардан жасалып, әртүрлі мүсіндермен, өсем жазбалармен безендірілген, мәйітханалар мен зинабатханаларда сақталатын табыт; осындай тектес ескерткіш.

САРКҮЙІК зат. бот. Тау беткейлерінде өсетін аласа жұмыр шөп.

САРКОЦИСТОЗ зат. Жануарлардың созылмалы инвазиялық кеселі.

САРҚ¹ елік. Судың немесе сол сияқты сұйық заттың қатты қозғалысында, қатты затқа созылғанда, қайпағанда немесе сарқылғанда, таусылғанда шығаратын қысқа дыбысты білдіретін су.

Сарқ етті. Су немесе сұйық зат қайнап, басқа затқа соғылып немесе құйылғанда таусылғанда, сарқылғанда қысқа дыбыс шығарды.

САРҚ²: қағанағы қарқ, сағанағы сарқ. Төрт құбыласы түгел, бәрі де жеткілікті; уайымсыз, қайғысыз.

САРҚА үст. Түбіне дейін, түк қалдырмай.

Сарқа жұмсады [пайдалануы]. газеті. Бар қиын жұмсады, барын салды, мүмкіндіктің бәрін қолданды.

САРҚАНА сын. ескікіт. Шақпақ.

САРҚ-САРҚ елік. сөйл. Су немесе сұйық зат қайнап, басқа затқа соғылып немесе құйылып таусылғанда, сарқылғанда шығатын қайталанба бірсарынды дыбыс.

САРҚ-СҮРҚ елік. Су немесе сұйық зат қайнап, басқа затқа соғылып немесе құйылып таусылғанда, сарқылғанда шығатын қайталанба әр сарынды дыбыс.

Сарқ-сүрқ етті. Сарқылдап қайнады, бүрқ-сарқ етті.

САРҚҰ Сарқы етістігінің қимыл атауы.

САРҚҰЛАҚ зат. сөйл. **Сарықұлақ** (бұрынырақтағы бір сомдық қағаз ақша).

САРҚЫ= е т. 1. Сұйық затты түгел құю. 2. ауыс. Бір нәрсені бітіру, түгесу, тауысу. 3. ауыс. Түгін қалдырмау, бәрін қамту. 4. ауыс. Түгін қалдырмай, іштегісін ақтарып айту.

САРҚЫЛ= е т. 1. Судың, сұйық заттың түгел құйылуы. 2. Өзен, көл, су қоймасының суының тартылуы. 2. ауыс. Түгесілу, біту, таусылу; солғындау, әлсіреу, шегіне жету. 4. ауыс. Ақтарылу, барын салу.

Сарқылатын ресурстар. экол. Табиғи ортадан алынған сайын азаятын, түгесілетін ресурстар. **Сарқылған өзен.** с у шар. Қарқынды буланудың немесе борпылдақ топыраққа сіңіп кетудің салдарынан теңізге, көлге немесе өзге өзенге жетпей судалан өзен. **Сарқылмайтын ресурстар.** экол. Құн энергиясы, жел, ағын су, теңіз толысуы сияқты табиғи ресурстардың таусылмайтын бөлігі.

САРҚЫЛДА = е т. Бұрқ-сарқ етіп қайнау, сақрылау.

САРҚЫЛДАТ = е т. Бұрқ-сарқ еткізіп қайнату, бұрқылдату.

САРҚЫЛДАТУ Сарқылдат етістігінің қимыл атауы.

САРҚЫЛДАУ Сарқылда етістігінің қимыл атауы.

САРҚЫЛДЫР = е т. Таусылдыру, түгестіру.

САРҚЫЛДЫРУ Сарқылдыр етістігінің қимыл атауы.

САРҚЫЛМАЛЫ сын. Түгесілетін, таусылмайтын, түгел бітетін.

САРҚЫЛМАС сын. 1. Түгесілмейтін, таусылмайтын, бітпейтін. 2. ауыс. Мәңгі жасайтын, солмайтын, елді, құшты.

САРҚЫЛТ = е т. Түгестіру, таусылту.

САРҚЫЛТУ Сарқылт етістігінің қимыл атауы.

САРҚЫЛУ Сарқыл етістігінің қимыл атауы. 1. Судың, сұйықтың түгел құйылуы, құйылып бітуі. 2. Түгесілу, таусылу, түк қалмау. 3. ауыс. Әбден титықтау, шаршау.

САРҚЫН зат. 1. Ыдыстың түбінде қалған сұйық зат; сарқынды. 2. ауыс. Бір нәрсенің қалдығы, соңы; сарқыншақ. 3. ауыс. жағымсыз. Ескіліктің сарқыны.

Сарқын шөл. Суы тартылып қалған шөлдердің орнында пайда болған құмды жер, шөл.

САРҚЫНДАП үст. жерг. Аз-аздан, там-тұмдан.

САРҚЫНДЫ зат. 1. Сарқылған сұйық зат; сарқын. 2. ауыс. Бір нәрсенің ақырғы қалдығы, аяққы көрінісі, соңғы тамтығы. 3. ауыс. Топтың соңғы бөлігі.

Сарқынды сулар. су шар. **Ақбаба сулар** (қоқыс-қалдықтармен ластанған, елді мекендер мен өндіріс орындарының аумағынан суасты құбырлары арқылы сыртқа ағызып жіберілетін сулар).

САРҚЫНШАҚ зат. 1. Сұйық заттың ыдыс түбінде қалған азғана қалдығы; сарқынды. 2. ауыс. Ескіліктен қалған, күні өткен әдет-ғұрып, кертартпа қылық. 3. ауыс. Бір нәрсенің соңы, ақыры, аяғы, арты. 4. Топтың соңғы, азғана бөлігі. 5. ауыс. Соңғы ұрпағы, алдағы ұрпақ тәрбиесінің, онегесінің соңғы көрінісі.

САРҚЫРА = е т. 1. Судың бүйіктен төмен қарай құшты сарынмен құлай ағуы. 2. поэт. Сұйық

заттың (су, сүт, қан, т.б.) қатты құйылуы, сорғалауы.

САРҚЫРАМА зат. 1. Бүйіктен құлай аққан су. 2. геогр. Өзен арнасын қиып өтетін кертпештен құлап аққан өзен суы.

САРҚЫРАТ = е т. Суды бүйіктен төмен қарай құшты сарынмен құлай ағыздыру.

САРҚЫРАТУ Сарқырат етістігінің қимыл атауы.

САРҚЫРАУ Сарқыра етістігінің қимыл атауы; судың, сұйықтың құлай ағуы.

САРҚЫС = е т. Бірге таусылу.

САРҚЫТ зат. 1. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы ежелден келе жатқан салттың, ырымның бірі бойынша, үйдегі балалар мен үлкен кісілерге, келіндеріне қонақтан, тойдан келген кісінің құрт, ірімшік, көмпит сияқты т.б. ауыз тигізуіне әкелген дастарқан дәмі; жақсы қасиеттері жағысты болсын деп ырылдап жеуге болатын қонақтан, үлкен кісілерден қалған тағам. 2. этн. **Той сарқыты.** 3. жағымсыз. Біреудің асының қалдығы. 4. ауыс. Бір нәрсенің сақпап қойған соңғы қалдығы (әдетте дәмдісі, ең жақсысы). 5. ауыс. Ұрпақ; ізбасар, алдағы буынның, бұрынғы заманда өмір сүрген тұлғаның ісін, онегесін жалғастырушы, оның үлгісінің кейінгі замандағы көрінісі. 6. ауыс. Өтіп кеткен бір нәрсенің соңғы көрінісі, бұрынғының жұрнағы, сақталып қалған белгісі.

Сарқыт ақыры. бейн. Соңында қалған, жолын құған ұрпақ. **Сарқыт ішті.** а) этн. Жұғысты болсын немесе жасын берсін деп ырымдап, беделді, абыройлы, өнерлі немесе жасы үлкен адамның асынан қаланды жеді. б) Біреуден қалған асты, қалдық, жұғынды жеді.

САРҚЫТ зат. эвф. *Ит, доңыз т.б. халал емес және жыртқыш жануарлардың нәжесі.*

САРҚЫТ = е т. Түбне дейін түгесу, таусылту.

САРҚЫТТАЙ сын. 1. Бірдеменің сарқыншағы, қалдығы сияқты. 2. ауыс. Сақталып, әбден сүрленген, ең жақсы, дәмді, тәтті сияқты.

САРЛЫҚ зат. зоол. Таулы Алтай мен Моңғолия жеріне таралған мүйізді ірі қара малдың сивьрга ұқсас ерекше бір түрі.

Сарлық сиыр. жерг. **Сарлық.** **САРМАЗ** зат. тамақ. **Сарымай** (сүтті күбіге құйып, пісу арқылы немесе құрмақ не кілегейді шайқау арқылы алынатын құнарлы тағам).

САРМАҚ зат. ескікіт. Ақша, қаржы.

САРМАЛА зат. ө с. <лат. descurenia> Дискурияның тұқымдасына жататын өсімдік.

САРМАН¹ зат. миф. Жын аты.

САРМАН² зат. ескі кіт. Салқындық.

САРМАТ зат. гар. Ерте кезде өмір сүрген көне түркі тайпаларының жалты аты.

САРМОЙЫН сын. Жуан мойын, жалқау (адам).

САРМЫСЫҚ зат. эвф. көне. **Сармысық** (арыстан).

САРМЫСЫҚТАЙ сын. Сармысық сияқты.

САРНА¹ = е т. 1. миф. этн. Бақсының қобызын ойнап, айқайлап дауыс шығарып жандарын шақырып, сарынын айтуы. 2. ауыс. Ауыз жатпай самтылдап сойлеу. 3. Зарлау, қақсау, тынбай қайталап айта беру. 4. жағымсыз. Топ алдында сайрау. 5. Ауырғанда, жаны қиналғанда адамның зарлы үн шығаруы, бебеу қағу. 6. поэт. Ой-толғаныс, уайымын, жан күйзелісін зарлы үнмен білдіру. 7. ауыс. Желдің, боранның ызындап қатты соғуы, ұлуы. 8. ауыс. Анық-айқын көріну, сайрап жату.

САРНА² = е т. *Керегеге сыздық салу, сыздықтау, жолақтау.*

САРНАҚ зат. этн. кәс. *Уық, кереге, шаңырақтардың қарына сыздық, ирек су ағар т.б. ою-өрнек салу үшін қолданылатын киіз үй сүйегін жасаушылардың 3–4 тісі бар темір құралы.*

САРНАТ = е т. 1. миф. этн. Бақсының аспабын ойнатып, жандарын шақырып айқайлап дауыс шығарып сарынын айтқыштауы. 2. Қатты дауыспен әуенге салу, аспабын ойнату, әуенге басу. 3. Ауру жанының қиналуының адамға зарлы үн шығартуы, бебеу қаққызуы. 4. ауыс. Жырлату, жырға қосу, жыр ғып шығару.

САРНАТҚЫЗ = е т. Зарлатқызу.

САРНАТҚЫЗУ Сарнатқыз етістігінің қимыл атауы.

САРНАТТЫР = е т. Зарлаттыру, дауысын қатты шығарту, қақсату.

САРНАТТЫРУ Сарнаттыр етістігінің қимыл атауы.

САРНАТУ Сарнат етістігінің қимыл атауы.

САРНАУ¹ сын. жерг. Сарнап жатқан, даңғыл, тегіс.

САРНАУ² Сарна етістігінің қимыл атауы. 1. Қақсау, зарлау, қайталап айта беру. 2. Аурудан, жаны қиналған адамның зарлы үн шығаруы, бебеу қағуы.

САРНАУШВ зат. қолөнер. Сарнауықпен сыздық салушы шебер.

САРНАУЫҚ¹ зат. этн. кәс. **Сарнақ.**

САРНАУЫҚ² сын. 1. Зарлап-қақсап қалған, сарнай беретін. 2. ауыс. Сығырлауық, шырғалауық, салдырлаған қатты дыбыс шығаратын.

САРОС зат. астр. Күн мен Ай тұтылуларының бірдей ретпен қайталану периоды.

САРП: сарп етті. а) Құр босқа таусылды, бекере әлек болды. б) Құйылды, дөп тиді.

Сарп ұрды. а) жерг. Әбден салпақтады, шаршады. б) Шарқ ұрды, босқа сандалды.

САРПА зат. көне. Шапан

САРПАЙ¹ [ир. سرپای] зат. көне. 1. Бастан аяққа дейін жететін мол, бағалы, сәнді киім. 2. этн. Құдалыққа, тойға, құрметті қонаққа, ризашылық танытқан адамына сыйға тартылатын киім. 3. жерг. Сыйға жабатын қымбат бағалы шапан.

Сарнай жапты. көне. Бағалы, сәнді киім киді (кизіді), бастан-аяқ киінді (киіндірді). **Сарпай шапан.** этн. Сыйлы, бағалы сәнді шапан.

САРПАЙ² зат. вет. Ұрғашы малдың жыныс мүшесінің жағдайындағы бүлшеуі ет – еріндік.

САРПАЛДАН зат. Бос жүріс, бос сандалыс. **САРПАҢ** үст. Сарсаң.

САРПАСТА = е т. көне. Жазалаудың көне әдісі бойынша адамды жылқының бауырының астына аяқ-қолын төрт жаққа керіп байлау.

САРПАСТАУ көне. Сарпаста етістігінің қимыл атауы // Көне жазаның түрі.

САРПАБ зат. Әскер киімі.

САРПЫЛДА = е т. сөйл. Салпақтап жұмыс істеу, табанынан таусылу; сабылду.

САРПЫЛДАТ = е т. сөйл. Салпақтатып жұмыс істеу, табанынан таусылу; сабылту.

САРПЫЛДАТУ Сарпылда етістігінің қимыл атауы.

САРПЫЛДАУ Сарпылда етістігінің қимыл атауы.

САРПЫЛТАҢ зат. жерг. Дүре-сарсаң, салпақ, сабылыс, сергелеу.

Сарпылтаңға салу. жерг. *Сергелдеңге түсіру, әуре қылу.*

САРПЫЛТАҚ зат. сөйл. *Бүркітке ұқсас құс.*

САРРАФ зат. ескікіт. *Салық жинаушы; айырбастаушы*

САРСАЗАН зат. ө. с. <лат. halocnemum> *Сарысазан* (алабота тұқымдасына жататын, биіктігі 5–40-см шала бұта).

САРСАҢ зат. *Әуре, әбігер, сергелдең.* // *Әбігерге түскен, әбден титықтаған, сергелдең болған.* // *Қорқақ, үркек, сасқалақ (адам).*

Сарсаң болды. *Әуреленді, әбігерленді. Сарсаңға салды. Әбігерге түсірді, әуреленді. Сарсаңға түсті. Әуреленді, сабылды, сергелдеңге түсті. Сарсаң етті [қылды]. Әуреге түсірді, сабылтты, әбігерленді.*

САРСАҢДЫ сын. *Әбігері көп, әуресі мол.*
САРСАҢДЫҚ зат. *Әбігерлік, әурелік; сергелдең.*

САРСАҢ-КЕСЕК зат. жерг. *Әуре-сарсаң, әбігерлік.* // *Әбігерге түскен, қобалжыған адам.*

САР-САР елік. **1.** *Сұйық заттың құйылғанда, төгілгенде шығаратын сарылдаған дыбысын білдіретін сөз.* **2.** *Қатты заттың жылдам қозғалып, ауаны немесе іші қуыс жұмсақ затты кесіп өткенде шығаратын қайталама немесе созылмалы сарылдаған дауыстарды білдіретін сөз.*

Сар-сар етті. *Сарылдаған дыбыс шықты, сарылдады.*

САРСОЛМА зат. ө. с. *Сарысалма* (шөл-шөлейтті жерлерде өсетін малазықтық шөп, ащы от).

САРСУ¹ зат. **Сарысу.** **1.** *Ағзаның кеселге шалдығуына байланысты буынға жиналатын сарғыш түсті сұйықтық.* **2.** мед. <лат. exsudo> *Қабыну кезінде ұсақ қантамырларынан дене тініне бөлініп шығатын іріңді, қан аралас, т.б түрдегі сұйық зат.* **3.** мед. *Іш қуысына, буындарға сарсу жиналып қалатын ауру, дерт, кесел.* **4.** мед. *Жұқпалы ауруға қарсы егілетін сары түсті сұйық зат.* **5.** мед. *Адам мен жануар қанының құрамындағы гемоглобиннен басқа жасушалардан тұратын сұйық зат.*

Сарсу байланды [алды, ұялады]. *Адамның буынына, т.б. жеріне сарсу жиналып қалды, сарсу ауруына шалдықты.*

САРСУ² зат. вет. *Түйеде болатын қатерлі індет, ауру.*

САРСУ³ зат. **Сарысу.** **1.** *Ұйтқан айраннан немесе іріткен сүттен, т.б. сүт тағамынан бөлініп шығатын сары түсті су.* **2.** этн. *Осы сарсуды қайнату арқылы алынып, кептірілген құрт тәрізді тағам.*

Сарсу шай. сөйл. *Сүтсіз шай. Сарсу ішіп, сарымсақ жеді.* бейн. окказ. *Жұттың, аштықтың кесірінен аш қалмау үшін не болса, соны талғажау етті.*

САРСУ³ Сарсы етістігінің қимыл атауы.

САРСУЛАН = ет. *Сарысу пайда болу, сарысу байлану.*

САРСУЛАНДЫР = ет. *Сарысу пайда болғызу, сарысу байланғызу.*

САРСУЛАНДЫРУ *Сарысуландыру* етістігінің қимыл атауы.

САРСУЛАНУ *Сарысулану* етістігінің қимыл атауы.

САРСЫ¹ = ет. *Сасып кету, іістену, шіру.*

САРСЫ² = ет. **1.** *Зарығу, шаршау, мезі болу.*

2. *Сарысулану, сарысу толу.*

САРСЫҚ¹ зат. **1.** *Сасып кеткен, шірік заттың иісі.* **2.** ауыс. *Шірігі жеткен, күні біткен нәрсе; ескінің қалдығы.*

САРСЫҚ² зат. мед. *Буыны кілтілден ауыратын ауру; сарып.*

САРСЫЛ = ет. **1.** *Тырп етпеу, тапжылмау; сарылу.* **2.** *Зарығу, сарғаю.* **3.** *Шаршап-шалдығу, сабылу, сандалу.*

САРСЫЛДЫР = ет. *Зарықтыру, сарғайта құттыру.*

САРСЫЛДЫРУ *Сарсылдыр етістігінің қимыл атауы.*

САРСЫЛТ = ет. **1.** *Зарықтыру, сарғайта күткізу.* **2.** *Аурудың кесірінен тырп ете алмай қалу, тапжылмау; сарылу.*

САРСЫЛТУ *Сарсылт етістігінің қимыл атауы.*

САРСЫЛУ *Сарсыл етістігінің қимыл атауы.*
1. *Зарығу, сарғаю.* **2.** *Шаршап-шалдығу, сабылу, сандалу.*

САРСЫЛЫС зат. *Бір нәрсені сарғая құткендік, зарығушылық.*

САРСЫЛЫС = ет. **1.** *Бірге зарығу, бірге күткізу.* **2.** *Шаршасу, Әбігерге түсісу.*

САРСЫЛЫСУ *Сарсылыс етістігінің қимыл атауы; әбігерге түсісу.*

САРСЫТ: *құлағын [құлақты] сарсытты.*

Бір нәрсені айта-айта жалықтырды, мезі етті.

САРСТ¹ зат. **1.** көне. *Ерте кезде өзбектер мен тәжіктер сияқты сауда-саттықпен айналысқан түркітілдес халықтарға телініп келген ат.* **2.** тар. *Ерте кездегі Орта Азия қалаларының егіншілікті, сауданы, қолөнерді кесіп еткен отырықшы тұрғындары.*

Сарт құман. *Бүйірі шығыңғы, үлкендеу құман.*
Сарт мезірет етті. экспр. жағымсыз. *Шын көңілімен емес, жай ғана жалған ілтипат білдірді.*

Сарт тілі. сөйл. *Түркітілдес халықтарға ортақ болған ескі жазба тіл. Сарт шапан.* *Арасына мақта салып, қалың матадан тігілген жеңіл шапан.*

САРТ² елік. *Екі қатты зат соғылысқан кезде шығатын қысқа дыбысты бейнелейтін сөз.*

Сарт ете түсті [қалды]. а) *Бір қатты нәрсе сартылдап қатты тиді.* ә) *Тез жетті, сап ете қалды. Сарт етті. Сарт еткен дыбыс шықты; тарс ете қалды. Сарт еткізді. Тарс еткізді.*

САРТАБАН зат. зоол. **Сарытабан** (*тұрқы қысқа, жалпыыл қалған, сары түсті балық*).

САРТАҒАНДА = ет. *Шегендеу, тәптіштеу.*

САРТАЛДАН = ет. *Сарғайып қурау, кебу.*

САРТАЛДАНУ *Сарталдану* етістігінің қимыл атауы.

САРТАЛҚАН зат. этн. **Сарыталқан** (*жылқының майына араластырылып қуырылған тарыдан жасалған ұлттық тағам түрі*).

САРТАҢДАҚ сын. **Сарытаңдақ.** *Сарғыш түсті теңбіл-теңбіл, таңдай-таңдай.*

САРТАП сын. **1.** *Жел қағып, күн қақтап әбден қатып-семген, сарғыш тартқан.* **2.** ауыс. *Сарыла күткен, сарғайған.* **3.** *Қатып-семіп қалған, тапжылмай қалған.* **4.** ауыс. *Бірқалыпты, өзгермейтін.* **5.** ауыс. *Әбден қатып-тискен, шыныққан, ысылған.*

САРТАПТАН = ет. *Тақырланып сарғыш тарту, тапталу, қатып-сему.*

САРТАПТАНУ *Сартаптану* етістігінің қимыл атауы.

САРТАПТАУ сын. *Аздап сарғыш тартқан, қатып-семген.*

САРТАПТЫҚ зат. *Қатып-семгендік, бір-сарындылық; шырпылық.*

САРТАУЛЫ зат. көне. *Ерте кездегі моңғолдардың Орта Азиядағы мұсылман халықтарына берген атауы.*

САРТЕГЕЛЕК зат. жерг. *Кішкентай дөңгелек қауын.*

САРТ-САРТ елік. *Екі қатты зат соқтыққан кезде шығатын қайталанба дыбыс.*

Сарт-сарт етті. *Сартылдады, тарс-тарс етті.*

САРТ-САҒАН зат. көне. *Саудагерлер, ел аралап сауда жасаушылар.*

САРТ-СҰРТ елік. *Екі нәрсенің жиі соқтығуынан шығатын бір ашық қатты, бір қысаң солғын дыбыс.*

Сарт-сұрт етті. *Сарт-сұрт еткен дыбыс шығарды, сартылдап, сұртылдады.*

САРТТАЙ сын. жағымсыз. *Саудагер сарт сияқты саудақұмар, пайда іздегіш, саудаласқыш.*

САРТҰҚЫШ зат. зоол. *Тұқы тұқымдасына жататын балық түрі.*

САРТША үст. жағымсыз. *Сартқа ұқсап, пайдақорланып.*

САРТШЫЛА = ет. көне. *Ескі өзбек тіліне (ескі кітаби тілге) ұқсатып сөйлеу, дыбыстау.*

САРТШЫЛАУ көне. *Сартшылға етістігінің қимыл атауы.*

САРТЫЛ зат. *Бір нәрсенің сартылдаған дыбысы.*

САРТЫЛДА = ет. **1.** *Сарт-сарт еткен дыбыс шығару, сатырлау.* **2.** ауыс. *Еш нәрсені бікпей, бөгелмей ашықтан ашық айту; дауысын шығарып, айқын айту, тақыдау.* **3.** *Тыным таптай бір істің соңында әлек болу.*

САРТЫЛДАС = ет. *Сарт-сарт еткізісу.*

САРТЫЛДАСУ *Сартылдасу* етістігінің қимыл атауы.

САРТЫЛДАТ = ет. *Сарт-сарт еткізу.*

САРТЫЛДАТУ *Сартылдату* етістігінің қимыл атауы.

САРТЫЛДАУ *Сартылдау* етістігінің қимыл атауы.

САРТЫШҚАН зат. сөйл. **Зорман.**

САРУ: *сару жер. Иен жатқан жер.*

САРУ *Сары етістігінің қимыл атауы; иттің зәр шығаруы.*

САРУАР [ир. ساروار] зат. көне. *Қожа, ие, пір.*

САРУӨР ир. зат. **Саруар.**

САРЫҮЙЕК зат. зоол. *Жыланның ірі түрі*

САРФ: *сарф етті. ескікіт. Сарп етті.*

САРЦИНАЛАР [лат. sarcio] зат. биол. *Үш бағытта бөліне отырып байланысып, пішіні жағынан дұрыс пакеттер түзіп, 8,18,32,64 жасушалардан тұратын микроағзалар.*

САРША¹ сын. *Ашық сары, ақ сары.*

САРША² зат. этн. **1.** *Шілденің аяқ кезі мен тамыздың бас кезіндегі ми қайнататын ыстық, аптап кез, жаздың нағыз қызған шағы, жаз амалы.* **2.** *Қазақтың шілдеге сәйкес келетін ай аты.*

Сарша бесін. этн. *Күн әбден қызған түс кезі.*
Сарша тамыз. а) этн. *Жаздың аспан айналып жерге түскендей ыстық кезі; аптапқа сәйкес келетін жаз амалдарының бірі.* ә) сөйл. *Тамыз айының кей кездегі аталуы. Сарша тамыздағы*

сағымдай, бейн. Құлтырған, жайнаған, көз тартатындай.

САРША³ зат. жерг. Өртенген жерге қайта шыққан шөп.

САРШҰНАҚ зат. Ашық далалы шөл, шөлейтті жерлерде тіршілік ететін, дене тұрқы 20-30 см, құлақ қалқаны кішірек, түсі қоңыр сары тышқан.

САРЫ¹ сын. 1. Піскен егіннің немесе алтынның түсіндей түс. 2. Ақ және сары өңді адамдарда болатын терінің ақшыл өңінің түрі. 3. Ақыл, парасаттың, кейде уайым, қайғының символы болып есептелетін, символдық мәні бар түс. // Сары өңді адам. // Сары нәсілді адам. // Сары түсі басым қылаң ат. // Алтын сияқты багалы металл.

Сары аққайран. зоол. Аққайранның сарғыш түсті түрі. **Сары ала етек сарпылтаң.** Құндылықті күйбің тіршілік ыңғайымен сарытап болған. **Сар [ы] жалақ.** Ерні үнемі жалақ (жара) болып жүретін адам. **Сар [ы] садақ.** көне. этн. Қайыңның қабығымен қапталған, сары түсті садақ. **Сар [ы] жағал оқ.** көне. Сарғайған қайыңнан жасалған берік оқ, сары жебе. **Сары [ақ сары] қыз.** поэт. Ақшыл сары немесе сары өңді әдемі қыз. **Сары [бие] самаурын.** бейн. Үлкен жез самаурын. **Сары [сар] жез.** Арзан, сапасыз төмен жез, содан жасалған бұйым. **Сары ала жез түймеге мақтанды [шен төсін керді].** бейн. Мәнсапқор болды, шен-шекпен құды, мәнабына мас болды. Патшалық Ресейдің қазақ жерін отарлау кезіндегі дәстүрлі әкімшілік жүйені бұзып, қиып енгізілген басқару лауазымдарындағы шен-шекпендері сарылаң түсті, халықтың мүддесін аяққа таптағандар туралы]. **Сары ала күз.** Өсімдіктердің жапырағы сарғайып, түрлі түске боялған, күздің күшіне енген орта кезі. **Сары ала қылыш.** Алтын жалатқан сабы бар, шаншу, түйреу, шабуга арналған өткір жүзді соғыс қаруы. **Сары ала.** а) Ақ, қара немесе басқа түстермен сары араласқан түстің түрі. ә) Сарышұнақ аяз, қыстың күшіне енген сары аяз кезі. б) Қатық не айран немесе езілген құрт қосылған (сорпа). в) Сүрленген майлы соғым еті. **Сары ала киінген.** э в ф. Патшалық Ресейдің қазақ жерін отарлау саясатын жүзеге асырушы әскери, әкімшілік шен иелері [хител, мундирлерінің сары аралас түсіне қарай аталып отыр]. **Сары алақоржын.** зоол. Жазық жерлердің сазды және сазды-қиыршық тасты телімдері мен тау бөктерлерін мекендейтін кеміргіштер отрядына жататын, таралу аймағы шағын, сирек кездесетін аң. **Сары алқа.** Алтын алқа. **Сары ат.** Сары түсі басымдау қылаң ат [Қазақта жылқының қылаңынан гөрі бараны төзімділігі үшін бағалы болған, ал қылаң түстілерін сәнді көріну үшін бозбала қызға барғанда мінеді екен]. **Сары барақ [ағ].** Жірі ұзын, сарысы басым қылаң ат. **Сары барқын дала.** Сары мен сұрғылт, қоңыр араласқан түске еніп жатқан жазық, дала. **Сары володушка.** ө с. <лат. *burpleurum longifolium*> Шатыршагүлдер тұқымдасына жататын биіктігі 40–120 сантиметр, маусым-шілде айларында гүлдеп, жемісі шілде-тамызда пісетін көпжылдық шөптесін өсімдік. **Сары жай.** **Саржса.** **Сары жалқын.** Оттың жалыны тәрізді сарғыш қызыл түс. **Сары жебе.** **Сарыжағал оқ.** **Сары жүн [жүнді] оқ.** көне. этн. Қауырсыны сары,

берік, үлкен жебе. **Сары инелік.** Сары түсті, үлкен, ұзын инелік. **Сары қант.** тамақ. Қамыс құрағынан алынатын қант. **Сары орыс.** с ө й л. Қазақ жеріндегі орыстар [бұған қарама-қарсы қара орыс деген ұғым қазақ тілін білетін, қазақ жұртымен етене араласып кеткен орыс ұлтының өкілдері дегенді білдіреді]. **Сары уыз.** Жұмыртқаның ішіндегі сары түсті қоймалжың зат. **Сары шегір.** с а я т. Қауырсынына сары араласқан бүркіттің түсі. **Сары шұбар.** Шұбары бар сары өңді (түсті).

САРЫ² ... Жер бедері, су қоймаларының күрделі аттарына тіркескенде кең, басты, негізгі, анық, айқын көрінетін деген; жануар, мал, аң аттарына – зор, төзімді, мықты; тағам аттарына – қуатты, күшті маңызды; әртүрлі тұрмыстық заттар аттарына – үлкен, көлемді, қымбат, бағалы; табиғат құбылыстары мен басқа құбылыс аттарына – ұзаққа созылған, ұзақ, созылмалы, бірсарынды, үздіксіз деген сияқты т.б. мағыналарды үстейтін қосымша сөз.

Сары ала қазы. Майлы сүр қазы. **Сары ала таң.** Ұзақ таң, **Сары ала ту.** этн. Үлкен соғыс туы. **Сары ала [сары ала, сорпа] тұздық.** Қатық не айран немесе езілген құрт қосқан сорпа, тұздық. **Сары алтын.** поэт. Жалт-жұлт еткен, қоспасыз таза алтын. **Сары алтындай.** поэт. Бағалы, қымбат. **Сары алтындай еледі.** поэт. Көп ішінен таңдады. **Сары алтындай мінезі ауыр.** поэт. Салмақты, ұстамды. **Сары алтындай сары қымыз.** поэт. Бағалы, емдік қасиеті жоғары сары қымыз. **Сары алтынның [буыннан] буындай.** ф о л ь к. а) Елінің әкететін, еліктіре жөнелетін. ә) Көз тоймайтын сұлу. **Сары атан.** Ауыр жүк көтеруге шыдамды, көш бастайтын, үлкен атан түіе. **Сары аурудан [сүзектен] тұрғандай.** Қатты жүдеген, арыған. **Сары [шұнақ] аяз [қызыл шұнақ сары аяз, сақылдаған сары аяз].** Қақаған суық, шыңылтыр, ұзаққа созылған қатты аяз. **Сары аю.** Үлкен аю. **Сары аяздай сартылдады.** поэт. Қартайды, қаусап, қалтырады. **Сары аяқ.** этн. Үлкен аяқ, үлкен табақ. **Сары аяң.** Аттың бірқалыпты ұзақ жүрісі. **Сары балық.** Үлкен, еті мол балық. **Сары баспасөз.** жағымсыз. Сапасыз төмен, нақты принципті, айқын бағдары мен ұстанымды жоқ қарабайыр баспасөздің жиынтық атауы. **Сары бел.** Анық көрінетін, кең бел-белес. **Сары бесін.** **Сарша бесін** (түстің нақ қызған шағы). **Сары бетеге.** бейн. Әбден піскен бетеге шөп. **Сары беткей.** Созылып жатқан кең беткей. **Сары бидай.** поэт. Бітік өскен, сап-сары боп піскен бидай. **Сары бұлкек.** Аттың бірқалыпты ұзақ бұлкектеген жүрісі. **Сары [сар] дала.** а) поэт. Ұшы-қиыры жоқ, шетсіз-шексіз, кең дала; қазақтың байтақ жері. ә) Сусыз, елсіз, қаңырап жатқан бос жер, ең дала. б) Жазық, тегіс жер. **Сары далада сарыуайым.** бейн. Жапанда өз қайғысымен жалғыз қалып қойғандай күйзелген күй. **Сары [сар] даланы көл қылды.** поэт. Қатты қайғырды, қайғы жұтып, жылағанда етегі толды. **Сары жаз.** Жаздың нақ қызған шағы, жаз ортасы. **Сары жамбас болды.** Ешқайда шықпай, ұзақ жатып алды. **Сары жел.** Тынымсыз соққан, бірқалыпты ұзаққа созылған жел. **Сары желдірді.** Біркелкі, ұзақ жолда шаршамай жеткізетін аяң желіске салды. **Сары желіс.** Біркелкі, ұзақ жолда шаршамай жеткізетін желіс. **Сары жол [жолды].** а) Жолы қиын, қыр-

сықты (адам). ә) Сарсылтып, шаршататын ұзақ жол. **Сары жон.** Шөбі ерте пісіп кеткен, самал есіп тұратын кең жон. **Сары жүрт.** Оты қашып тозған, шыырланған қоныс. **Сары жілік.** Сарыгидір орта жастағы кісі. **Сары кезен.** Үлкен, кең, анық көрінетін кезен. **Сары кесе.** Литрлік үлкен кесе.

Сары күз. Құн салқындап, дала сары ала тартқан күйге енген кез; нағыз күз. **Сары күй.** Орташа күй, орта қоңы. **Сары күрөң.** Сарғыш тартқан күрөң түсі. **Сары қабық.** жерг. Ағаштың екінші қабығы. **Сары қалпақ.** стиль. Күннің нұры, сәулесі, шуағы. **Сары қамыс.** Қалың, ну қамыс. **Сары қарын бала.** Шиедтей жас бала. **Сары қарын тартты.** Егде тартты, жасы келді. **Сары қарын.** Орта жастағы кексе әйел. **Сары қасық.** жерг. Үлкен қасық, ожау. **Сары қатық.** Майлы, дәмі тіл үйіретін қатық. **Сары қи.** Қызуы мол, нығыз қи. **Сары қурай.** ө с. Оңайлықпен жұдырбайтын, тамыры терең, іші қуыс, сабағы қатты қурай. **Сары құлақ.** Көп естіген, көп тыңдаған, есте көп сақтайтын. **Сары қымыз.** этн. Шөп пісіп, биенің сүті қоюланған кездегі бетінде майы қалқыған, ашуы бабына жеткен қуатты қымыз. **Сары қымыз сапырды.** Бие сауып отырды, сауынға биесі бар болды. **Сары майдай елжіреді.** Өте іатты мейірімі түсті, көңілі іцлады. **Сары майдай ерітті.** Жан-жүйесін босатты. **Сары манат.** Аса қымбат, бағалы барқыт мата, содан тігілген сыртқим. **Сары маңыз.** Сүттің қою, майлы бөлігі. **Сары маса.** Даусы қатты естілетін үлкен маса. **Сары мая.** Үлкен мая. **Сары мөуіт.** Ашық түсті бағалы мауыты мата. **Сары оба.** а) Көне зират. ә) жерг. Бетегелі шөбі бар, адырлы жер. **Сары өзен.** Үлкен, шыырланған өзен. **Сары сайран жер.** поэт. Кең дала, ұшы-қиырсыз өлке. **Сары салық.** Үлкен салық. **Сары сәске.** Түс ортасы, түстің қызған шағы. **Сары селеу.** ө с. Селеу шөбінің бір түрі. **Сары су.** Үлкен, арнасы кең, ағысы бірсарынды терең өзен. **Сары тазы.** Жүні сары, әккі, көптен бері ерткен, сырғалы, жүйрік тазы. **Сары тамыз.** **Сарша тамыз.** **Сары таң.** Жаздың ұзақ таңы. **Сары тап болды.** Жүдеді, әбден титықтап азды. **Сары төсек болды.** Ұзақ ауырып жатты. **Сары тіс [тісті].** Біраз жасқа келген, жасамыс. **Сары үрпек балапан.** Қанаты қатпаған, жас, тәжірибесіз. **Сары фосфор.** Фосфордың сары түсті түрі. **Сары шай.** с ө й л. Тақта шай, кірпіш шай. **Сары шөйнек.** Әбден қолдың табы сіңген, көнеден ұсталып келе жатқан үлкен шөйнек. **Сары шөл.** Иен жатқан шөл дала. **Сары шыбын.** Өлексеге, сасық иіске үймелей кететін үлкен шыбын. **Сары тісті.** Егде тартқан, қартайған. **Сары тоқым [сірі тоқым] ұры.** Алыстан шеттеу жерлерден мал, өсіресе, жылқы малын құлаумен айналыстын бауқеспе. **Сары тышқан.** Терісінің түсі сары, далалы жерді мекендейтін кеміргіш, сарышұнақ. **Сары уайым жамылды.** Қалың қайғы-қасірет басты. **Сары ызғырық.** Ұзақ соққан баяу суық жел.

САРЫ³ зат. саят. Бүркіт тұқымдас, ой жерлерді мекендейтін қыран құс.

САРЫ¹ = е т. Ит тұқымдастарының зәр шығаруы, сипі.

САРЫ² = е т. жерг. **Сарқылу.**

САРЫАҒАШ¹ зат. өс. *Жетісу* аймағында өсетін ағаштардың бір түрі.

САРЫАҒАШ² зат. өс. **Бөріқарақат.**

САРЫАЗБАН зат. зоол. <лат. solifugae> Бууынақтылар типі, өрмекшітәрізділер табы, сарыазбан отрядына жататын екі кеуде буынақты және 10 буынақты құрсағы бар өрмекшітәрізділер.

САРЫАЛА зат. өс. Қауынның бір сорты. **САРЫАЛАҚАЗ** зат. 1. Италақаз, шағын көлдерде тіршілік ететін сарғыш реңді, бауыр жұні ақ, жабайы қаз, ауланатын құс. 2. зоол. <лат. tadorna tadorna> Қаз тәрізділер отряды, үйрек тұқымдасына жататын құс. 3. миф. Байырғы аңыз бойынша, жұмыртқасынан тазының күйігі туатын құс [Аңыз бойынша нағыз құрмай тазы жұмыртқасын елсіз биік төбеге салатын, құстардың ішінде хайызы келетін жалғыз құс – сарыалақаздан туады-мыс].

САРЫАЛҚЫМ: сарыалқым аражегіш. зоол. **Сарыбоздақ.**

САРЫАНДЫЗ зат. өс. <лат. ligularia> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін емдік өсімдік.

САРЫАРҚА: сарыарқа қойы. Қазақты қой тұқымы.

САРЫАРҚАИТ зат. геол. Силикаттар класының сирек жер элементтерінің минералы.

САРЫАТАН зат. этн. Сәуір, заузадан кейінгі амал.

САРЫАУЫЗ зат. Балапанның қанаты әбден қатқанға дейінгі өмірінің бірнеше кезеңнен тұратын алғашқы кезі. // Жаңа туған, жаңа шыққан, әлі қатаймаған.

Сарыауыз балапан. бейн. а) *Жас бала, сөби.* ә) *Жұмыртқадан жаңа шыққан құстың балапаны.* б) *Түлке түсінбейтін, тәжірибесі жоқ бала.* **Сарыауыз майшабақ.** зоол. Кәсіптік маңызы бар майшабақ түрі.

САРЫАЯҚ зат. сөйл. 1. **Марқа.** 2. **Ерте қыста туған төл.**

САРЫАЯҚТАР зат. жерг. Қытайдағы қазақтардың гоминьдан әскеріне қойған аты [Гоминьдан – Қытайда 1912 жылы құрылып, 1927 жылға дейін пролетариаттық сарында болып, кейіннен буржуазияшылдық бағытқа түсіп, 1949 жылы Қытай коммунистік партиясымен құртылып, құдаланған саяси партия, қазір Тайваньда бар].

САРЫАЯҚТАС сын. жерг. Замандас, қатар.

САРЫБАЛАҚ¹ сын. Сарғайып пісе бастаған (егін, шөп).

Сарыбалақ тартты. Пісе бастады, сарғайды. **САРЫБАЛАҚ²** зат. саят. Балақ жұні сарғыш келетін, аңға көп түсіп машықталған алғыр қыран құс, біркiт.

САРЫБАЛАҚТАН = ет. Сарғаю, пісе бастау (егінге, шөпке қатысты).

САРЫБАЛАҚТАНУ Сарыбалақтан етістігінің қимыл атауы.

САРЫБАС¹ зат. өс. <лат. rogeria> Орамжапырақ тұқымдасына жататын бір, екі немесе көпжылдық шөптесін өсімдік.

САРЫБАС² зат. өс. **Қышабас.**

САРЫБАС³ зат. өс. **Сарыбасқурай.**

САРЫБАС⁴ зат. өс. **Шайқурай.**

САРЫБАС⁵... Басы, денесінің жоғарғы бөлігі сары болып келетін жануарлар және гүлдері сары болып келетін өсімдік, түрлері күрделі атауларының құрамындағы көмекші сөз.

САРЫБАСБЕДЕ зат. өс. Беденің гүлдері сары түрі.

САРЫБАСЖОҢЫШҚА зат. өс. <лат. medicago falcata> Сары гүлді малазықтық шөптесін өсімдік.

САРЫБАСЖУСАН зат. өс. <лат. achillea nobilis> Жусан тұқымдасына жататын ұсақ сарғыш гүлдері бар, дәрілік, малазықтық ащы шөп.

САРЫБАСЖЫЛАН. зоол. Су бойына жақын жерлерде болатын басы сары жылан.

САРЫБАСҚУРАЙ зат. өс. 1. **Тау беткейлерінде, далалы жерлерде, егістікте өсетін, гүл**

шоғыры сары түсті шөптесін өсімдік. 2. <лат. sisymbrium> Орамжапырақ тұқымдасына жататын бір немесе көпжылдық шөптесін өсімдік.

САРЫБАСМИЯ зат. өс. Басындағы гүлдері сары болып келетін мияның түрі.

САРЫБАСША зат. өс. <лат. nasturtium> Жапырақтары қауырсында, шеті ойықталып тілімденген, ақ түсті гүлдері қысқа масақ гүлшоғырына топталған, орамжапырақ тұқымдасына жататын көпжылдық су өсімдігі.

САРЫБАСШӨП зат. өс. <лат. erysimum> Ақбасқурай, орамжапырақ тұқымдасына жататын бір, екі, көпжылдық өсімдіктер.

САРЫБАУЫР¹ зат. өс. Қалпағы доғал, етегі түсіңкі, сабағы жуан, түсі сары қоңыр, жеуге жарамды саңырауқұлақтың түрі.

САРЫБАУЫР² зат. вет. жерг. Қой ішін сарысу қатпап кететін ауру түрі.

САРЫБАУЫР³... Бүйірі ақшыл, сары түсті жан-жануарлар түрлерінің күрделі атауларының құрамындағы көмекші сөз.

Сарыбауыр кесіртке. зоол. <лат. orphisaurus aris> Кесірткелер отряды, ұрыштықтәрізділер тұқымдасына жататын аяқсыз кесірткелердің пішіні жыланға ұқсайтын бір түрі, сарыжылан.

Сарыбауыр қарашұбар жылан. зоол. <лат. coluber caspius> Қабыршақтылар отряды, су жыландар тұқымдасына жататын бауырымен жорғалаушы. **Сарыбауыр сазан.** бейн. Бауыры сары үлкен, семіздеу сазан.

САРЫБОЗДАҚ зат. зоол. Аражегіш тұқымдасына жататын жылы құсы.

САРЫБОРАНДАТ = ет. Ұзағынан тоқпалай боран соғу.

САРЫБОРАНДАТУ Сарыборандат етістігінің қимыл атауы.

САРЫБОТҚА зат. өс. <лат. chorispora> Алтайда өсетін біржылдық дәрілік шөп.

САРЫБӨРТПЕ зат. саят. Жуылып, сөлінен айырылған, қыран құсты баптағанда берілетін ет.

САРЫБУЫН¹ зат. мед. <грек. podagra> Зат алмасудың бұзылды, қан құрамында зәр қышқылының көбеюі, тұздардың азғанда, буында, тінде байланып қалуы салдарынан адам және жануарларда болатын, әдетте аяқтың сырқырауынан, буының ісіп кетуінен басталатын созылмалы ауру.

САРЫБУЫН² зат. өс. <лат. trollius> Сарғалдақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

САРЫБУҒА зат. өс. Тамырының емдік қасиеті бар шөп.

САРЫБҰРАУ зат. өс. **Кермек.**

САРЫБҰРЫШ зат. өс. Емдік мақсатта қолданылатын істі бұрыш.

САРЫГҮЛ зат. өс. <лат. trollius> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын шөптесін немесе шала бітпа өсімдік.

САРЫГҮЛДІ сын. Гүлдері сары түсті.

Сарыгүлді көкгүл. өс. Көкгүлдер тұқымдасына жататын биіктігі 40-90 сантиметр, маусым-шілде айларында гүлдеп, жемісі шілде-тамызда пісетін көпжылдық шөптесін өсімдік.

Сарыгүлді өсімдік. өс. **Сарыгүл.**

САРЫДЕНЕ зат. биол. <лат. corpus luteum> Аналық жыныс безі – жұмыртқалықтың аналық жыныс гормонын бөлетін эндокринді бөлігі.

САРЫЕЗУ сын. 1. Жұмыртқадан жаңа шыққан. 2. ауыс. Аузынан уыз дәмі кетпеген, тәжірибесіз, жас (адам). 3. ауыс. Шиемтей, өрімдей (бала-шаға). // Балапанның жұмыртқаны жаңа ғана жарып шыққан сарыауыз шағы.

САРЫЖА зат. көне. **Саржа** (сарыға боялған, сүйекпен өшекейленген садақ).

САРЫЖАҒАЛ сын. 1. Сарғыш реңі басым жағал, жолақ (ешкі). 2. Солғын көк жолақ аралас сарғыш түс.

Сарыжағал газет. жаңа. Жұрттың назарын аулау үшін өсек-аяң, тексерілмеген ақпаратты көп жариялап, сенсация қуатын, бейресми

мерзімді басылым. **Сарыжағал тартты.** Сарғаю бастады, сарыжағалданды.

САРЫЖАҒАЛДАН = ет. Сары жолақ тұске ену, сарыжағал тарту.

САРЫЖАҒАЛДАНУ Сарыжағалдан етістігінің қимыл атауы.

САРЫЖАДАЙ сын. көне. 1. Сарыжа сияқты. 2. поэт. **Саржадай** (сұлу қыздың иілген, керілген қасы).

САРЫЖАЙ зат. Сүйекті ойып өшекейлеген садақ.

САРЫЖАЙЛАУ зат. этн. Жидек піскен, қанжайлаудан кейінгі жайлаудың соңғы шағы.

САРЫЖАМБАС: сарыжамбас болды. Науқастанып, төсекте ұзақ жатып қалғаннан терісі ойылды, жата-жата жамбасы тесілді, міндеті кісіге қарап қалды.

САРЫЖАРҒАҚ зат. этн. Жарғақтан тігілген шұрт киім немесе кең шалбар.

САРЫ-ЖАСЫЛ: сары-жасыл балдырлар. биол. <лат. xan-thorphyta> Жасушаға бөлінбеген, кейбіреулері қозғалып жүретін біржасушалы, көпжасушалы, қауымды балдырлар, балдырлардың бір болмы.

САРЫЖОҢЫШҚА зат. сөйл. **Сарыбас жоңышқа;** ірі гүлді бойдана.

САРЫЖЫЛАН зат. зоол. <лат. orphisaurus apodus> Қабыршақтылар отрядына жататын сарыбауыр кесіртке.

САРЫЖІЛІК сын. 1. Егде тартқан, сары қарын болған (өйел). 2. Әккіленген, әбден шыныққан.

САРЫИРЕК зат. өс. Шөл, шөлейтті жерлерде өсетін жайылмалы шөп.

САРЫКЕЗЕК зат. жерг. Жұқпалы ауру атауларының бірі.

САРЫКЕКІРЕ¹ зат. зоол. Ірі балықтың түрі.

САРЫКЕКІРЕ² зат. өс. <лат. picris> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын дәрілік өсімдік.

САРЫКЕРУЕН зат. жерг. Сортаң жерге шығатын ащы шөп.

САРЫКҮЗЕН зат. зоол. <лат. mystela sibiricus> Дене пішіні 28–39 см-дей келетін терісі бағалы аң.

САРЫКҮЙІК зат. өс. <лат. kobresia> Қияқөлеңдер тұқымдасына жататын көпжылдық, тау беткейлерінде өсетін аласа жұмыр, малазықтық шөптесін өсімдік.

Сарыкүйіктің қымызы. этн. Дәмі үйірілген, құнарлы өрі майлы қымыз (саркүйікке (шөп) жайылған биең сүті).

САРЫКІДІР сын. сөйл. **Саргидір.** 1. Тоқтасқан, егде тартқан (ер адам туралы). 2. Орта жасар (жылық).

САРЫК¹ зат. Салпаң (ұзын) құйрықты мәліш қой.

Сарық қой. Сарық, ұзын құйрықты қой.

САРЫК² зат. Иттің, қасқырдың т.б. зәрі, сідігі.

САРЫК³ зат. мед. Буындары ісіп кететін ауру; сарбуын.

САРЫК⁴ = ет. сөйл. **Сарқы.** 1. Түбіне дейін ішу. 2. Түгін қалдырмай айту, әңгімені тауысу. 3. ауыс. Бар мүмкіндігін, әлеуетін аямай жұмсау.

САРЫК⁵ = ет. көне. Демалу, тынығу, тыныстау.

Сарығы басылды. Құмары қанды, мауқы басылды. **Сарығын басты.** а) Демін алды, тынықты. ә) Шөлін қандырды, сусындады. б) Құмарын қандырды, мауқын басты. **Сарығын бастырды.** Демін алдырды, тынықтырды.

САРЫҚ: жүзің сарық. Жадау, жүдеу, түсі қашқан.

САРЫҚАЛУЕН зат. өс. <лат. cirsium ochro-bepideum> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын, бақшада, жайылымда, өзен жағасында биік болып өсетін, гүл сары түсті, тікен жапырақты екі немесе көпжылдық шөптесін өсімдік.

САРЫҚАЙҒЫ зат. Күйректік, қатты қайғы.

САРЫҚАЙРАҚТАН = е т. Әбден төселу, шыңдалу.

САРЫҚАЙРАҚТАНУ Сарықайрақтан етістігінің қимыл атауы.

САРЫҚАНАТ зат. балық шар. Кең маңдайлар тұрқымына жататын, Байкал көлінде ғана кездесетін еті дәмді балық.

САРЫҚАРАҒАЙ зат. өс. Қарағайдың бір түрі.

САРЫҚАРАҒАН зат. өс. <лат. zucchini chinenses> Далалы аймақтың сай-салаларында, жырғаларында өсетін, биіктігі 0,5–2 м-дей, майда жатырақты, хош иісті, сарықұлді, қараған туысына жататын бұта.

САРЫҚАРАҚАТ зат. өс. Қуаң жерлерде өсетін, биіктігі 2–3 м-дей бұта тектес жеміс ағашы.

САРЫҚАРЫН сын. Жасы келген, егде, моқсал (әйел).

Сарықарын бөйбіше. этн. Ер адамның тұңғыш перзентін дүниеге әкелген, қадірлі саналатын, бірінші алған, егде тартқан әйелі. **Сарықарын тартты**. Егде тартты, жасы келді (әйел адам туралы).

САРЫҚАС: сарықас торғай. зоол. <лат. phylloscopus> Мақтанторғай тұқымдасының бір туысына жататын, көбінесе орман ішінде жүретін, тұрқы 10–14 см, салмағы 5–12 гр., көзіннің үстіңгі жағы (қасы) сарғыш келген кішірек қоңыр құс.

САРЫҚАСҚА: сарықасқа ер. этн. Маңдайын күмістеген, алды-артының сүйегі бөлек шабылатын қазақ ер. **Сарықасқа қылды**. Сары ала етіп майға араластырды.

САРЫҚАТ зат. өс. сөйл. **Шырғанақ**. **САРЫҚИЯҚ** зат. өс. Ши тоқитын өсімдік түрі.

САРЫҚОҢЫЗ зат. этн. Жаз айында, маусымда қоңыз қатпайтын кезеңге сәйкес амал. **САРЫҚПА** зат. сөйл. Ыдыстағы сұйық заттың қалдығы; сарқынды.

САРЫҚТЫҚ зат. Суы қайтқан алқан. **САРЫҚҰРАЙ** зат. өс. <лат. ferula> Далалы, шөлді жерлерде өсетін сасырдың бір түрі.

САРЫҚҰЙРЫҚ зат. өс. Тау өсімдіктерінің бір түрі.

САРЫҚҰЛАҚТАН = е т. Өсімдік сабақтары мен жапырақтарының сарала тартып, пісе бастауы.

САРЫҚҰЛАҚТАНУ Сарықұлақтан етістігінің қимыл атауы.

САРЫҚҰТАН зат. зоол. Таралу аймағында саны кеміп бара жатқан, өте сирек кездесетін құтандар отрядына жататын құс.

САРЫҚЫЛШЫҚ зат. саят. Қыран құс балапанының жұмыртқаны жарып шыққан кезіндегі алғашқы жүрі.

САРЫҚЫНА зат. өс. Түсі сары болатын аққына сияқты шөп түрі.

САРЫЛ зат. Сарылдаған, сар-сар еткен дыбыс.

САРЫЛ = е т. Бір нәрсені ұзақ күту, зарығу, сарғау.

Сарыла күтті. Ұзақ тосты.

САРЫЛАМА зат. мед. **Сарыауру**.

САРЫЛДА = е т. Сар-сар еткен дыбыс шығару, сарқырау.

САРЫЛДАТ = е т. Сар-сар еткен дыбыс шығарту, сарқырату.

САРЫЛДАТУ Сарылдат етістігінің қимыл атауы.

САРЫЛДАУ Сарылда етістігінің қимыл атауы.

САРЫЛДЫР = е т. Көптен құттіру, зарықтырып барып жеткізу.

САРЫЛДЫРУ Сарылдыр етістігінің қимыл атауы.

САРЫЛТ = е т. Зарықтырып қою, әбден құттіру.

САРЫЛТУ Сарылт етістігінің қимыл атауы.

САРЫЛУ Сарыл етістігінің қимыл атауы. 1. Зарыға күту. 2. Әбігерге түсу, титықтау.

САРЫЛЫ: сарылы жон. Шөбі шүйгін, ұлкен жон.

САРЫЛЫҚ¹ зат. Сары түстілік, сарғыштық.

САРЫЛЫҚ² зат. жерг. Жан-жағы тау, ортасы жазық болып келген жер.

САРЫЛЫС зат. Бір нәрсені ұзақ тосқандық, күткендік; сарғайғандық.

САРЫМАЙ зат. 1. этн. Айранды пісу арқылы алынатын, ұзақ мерзімге сақтау үшін тұздалып, қойдың қарнына салынатын қазақтың ұлттық сүт тағамы. 2. тамақ. Қаймақтан өндірілетін май, тағамдық майлардың көп тартқан түрі.

Сарымайға қозғаған жармадай. поэт. Үйлесімді, жарасымды. **Сарымай жақты**. этн. Айғырды үйірге салуда бауыры өссін деген ырыммен сауырына сарымай жақты.

САРЫМАЙДАЙ сын. Сарымай сияқты.

Сарымайдай жақты. Тыңдаған әңгімесі ойынан шығып, көңіліне ұнап барады деген мағынада. **Сарымайдай еріді**. Іші жылыды, елжіреді. **Сарымайдай ерілді**. бейн. Елік-тіртті, ішпартқызды, сүлделенді. **Сарымайдай ерітті [елжіретті]**. поэт. Еліктірді, ішін жылытты. **Сарымайдай сақтады**. а) Ешкімге тіс жарып айтпаған, құпия етіп келген. ә) этн. Алыстағы жақын адамның, қимасына беретін зат, нәрсені ешкімге тигізбей сақтау, қару туралы. **Сарымайдай толтықсыды**. поэт. Керіл-жербезденді, былық-сылқ етті.

САРЫМАЙЛЫ сын. Сарымайы бар.

САРЫМАҚ зат. Жолбарыстың құйғи.

САРЫМАЛА зат. өс. <лат. descruinia> Биіктігі 25–80 см-дей, құрғақ алқаптар мен жол жиектерінде, бақшаларда өсетін, біржылдық дәрілік өсімдік.

САРЫМАҢЫЗДАН = е т. Сары маңызға айналу, қоюлану.

САРЫМАҢЫЗДАНУ Сарымаңыздан етістігінің қимыл атауы.

САРЫМАСА зат. Ілмген, ұзын тұмсық, сары түсті маса түрі.

САРЫМАСАДАЙ сын. Сарымаса сияқты. **Сарымасадай шақты**. бейн. Тілмен шымбайына тиді, сөзімен шымшып алды.

САРЫМОЙНАҚ: сарымойнақ мылтық. көне. Мойнына сары жез жүргізген, жезбен мойнын қаптаған мылтық.

САРЫМИЯ зат. өс. Мия өсімдігінің үңгі сары түсті түрі.

САРЫМСАҚ зат. өс. <лат. allium sativum> 1. Таудың тасты беткейлерінде жабайы өсетін, жеуге жарайтын ұзынша ақ сүйіргінің бірнеше қабат қызғылт түсті қабығы бар жабайы өсімдік. 2. Түйнекті (пияшықты) басы мен іші қуыс көк сабағын тамақтың тұздығына қосуға, жеуге болатын ащы дәмді бақша дақылы, көкөніс; көк пияз. 3. Түтік тәрізді ұзын сабағы жеуге жармайтын, ал түбіндегі бірнеше бөлектен тұратын ақ сұр қабықты түйнектерін тамаққа, тұздыққа пайдаланатын ащы дәмді бақша дақылы, у пияз, қытай пияз, чесноқ.

Сарымсақ еменшөбі. өс. <лат. teucrium scordia> Биіктігі 10–25 см-дей, сұлама тамыр-сабағы болатын, тік өсетін қырлы сабағына шеті тілімденген қауырсынды жапырақтары қарама-қарсы орналасқан, тостағанша жапырақшалары қоңырауға ұқсайтын, қос ерінді күлтесі ашық қызыл, сирек ақ түсті өсімдік.

САРЫМСАҚТА = е т. Бір нәрсеге сарымсақ қосу, араластыру.

САРЫМСАҚТАУ Сарымсақта етістігінің қимыл атауы.

САРЫМСАҚТЫ сын. Сарымсақ өскен, сарымсағы көп.

САРЫМСЫҚ зат. эвф. көне. **Арыстан**.

САРЫН¹ зат. 1. көне. Ән жанрының бірқалыпты дауыспен, ырақпен айтылатын байыры түрі. 2. миф. этн. Бақсының жынын шақырғанда қобызын, т.б. аспабын ойнап, қатты дауыспен салатын әнінің әуені. 3. Әуен, саз;

ырғақ, музыкалық аспаптың дыбысы. 4. ауыс. Қисын, ыңғай, желі, жоба. 5. ауыс. Бір нәрсенің белгісі, із, нобайы, нышаны. 6. ауыс. Нақшы, бедер, бағдар.

Сарын болды. Жыры болды, желеуіне айналды. **Сарынға басты**. Сарынның айтты, сарындады (бақсы туралы). **Сарынға салды**. а) Сарындады, сарының айта бастады (бақсы туралы). ә) Басқаша бір бағытқа түсірді, ағысқа енгізді.

САРЫН² зат. Сарылдаған дыбыс, үн, шуыл, ызың.

САРЫНДА¹ = е т. миф. этн. Бақсының жынын шақырып қобызын, т.б. аспабын ойнап, қатты дауыспен сарынына салу. 2. Белгілі бір сарынға салу, әуендету, әндету. 3. Бір нәрсенің ұзын-ыргасын айттып беру, баяндау, хабарлау.

САРЫНДА² = е т. Құлаққа ызыңдаған дыбыс келу, сарын естілу.

САРЫНДА³ = е т. жерг. Кезіп кету, аралау.

САРЫНДАМА зат. әдеб. Әдебиеттегі бос қиялға бой алдырған, романтикалық бағыт.

САРЫНДАМАЛЫҚ сын. әдеб. Сарындама тән болған, романтикалық.

САРЫНДАМАШЫЛЫҚ зат. әдеб. Өнердегі, әдебиеттегі романтика.

САРЫНДАП үст. Әлсін-әлсін, әрең-әрең, зорға дегенде.

САРЫНДАС сын. Бір сарындағы, үндес; негізлес.

САРЫНДАСТЫҚ зат. Үндестік, негіз-дес-тік; жақындық.

САРЫНДАТ¹ = е т. миф. этн. Бақсының жынын шақырып қобызын, т.б. аспабын ойнатып, қатты дауыспен сарынға салу.

САРЫНДАТ² = е т. Ызыңдату, сарылдаған дыбыс шығарту.

САРЫНДАТУ Сарында етістігінің қимыл атауы.

САРЫНДАУ Сарында етістігінің қимыл атауы.

САРЫНДЫ сын. 1. Бақсының сарынындай қатты айқайлаған. 2. Сазды, әуенді, үнді (ән).

3. Үндес, үйлес, негізлес (сөз).

САРЫНДЫЛЫҚ зат. Саздылық, әуезділік.

САРЫЮТ зат. өс. Биіктігі 25–120 см-дей, өзен, бұлақ, арық бойларында, тау беткейлерінде өсетін мыңжапырақтың бір түрі.

САРЫӨРІК зат. өс. Сары, тәтті шырғынды, ортасында тұқым бар жемісі үшін бақшада өсірілетін жеміс ағашы және оның жемісі.

САРЫП¹ зат. мед. **Реаматизм**.

САРЫП² зат. вет. мед. <лат. brucellosis> Қоздырғышы бруцеллез – суыққа төзімді, ыстыққа төзімсіз бактерия, малда болатын адамға малдан жұғатын жұқпалы ауру.

САРЫП³ зат. вет. <лат. necrobacteriosis> Некробактериоз, үй және жабайы жануарлар мен құстардың жұқпалы ауруы.

САРЫП⁴: сарып қылды [etti]. а) Түйне дейін тауысты, түк қалдырмады. ә) Бар өмірін белгілі бір іске арнады, құрбан етті; жіберді, кетірді.

САРЫПӨШЕК зат. өс. жерг. **Арамсою**.

САРЫПСЫЗ сын. жерг. Үздіксіз, тоқ-таусыз.

САРЫРАУШАН зат. өс. <лат. solidago> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын көп-жылдық шөптесін өсімдіктер мен бұталар.

САРЫС = е т. Бірге сару.

САРЫСАБАҚ зат. өс. Түйе жейтін ащы шөптердің бірі.

САРЫСАҒАН зат. өс. Құмда өсетін, ұзындығы қарыстай, тікен тәрізді, жапырақсыз шөп.

САРЫСАДАҚ зат. өс. <лат. salsola dendroides> Алаботалар тұқымдасына жататын, сортаң жерлерде өсетін шөптесін, бұтасын немесе шала бұтасын малазықтық өсімдік.

САРЫСАЗАН зат. өс. <лат. halocnemum> Алаботалар тұқымдасына жататын, сортаң топырақты, шөлді жерлерде, тұзды көлдердің жағалауларында өсетін өсімдік (шала бұта)

САРЫСАЛМА зат. өс. сөйл. **Сарысолма**.

САРЫСАСЫР зат. өс. <лат. ferula> Шатырғүлділер тұқымдасына жататын көп-жылдық, малазықтық, дәрілік, балды шөптесін өсімдіктер.

САРЫСЕЛЕУ зат. өс. Селеу шөбінің түрі.
САРЫСОЗАН зат. өс. Сораң туысына жататын шөптесін өсімдік, ащыот.

САРЫСОЛМА¹ зат. вет. Жылқы ауруының бір түрі.

САРЫСОЛМА² зат. өс. Сарысалма (бозкілемнің бір түрі; күйдіргі бозкілем)

САРЫСОЯУ зат. өс. <лат. xanthium> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

САРЫСУ зат. мед. <грек. kystis> Киста, әртүрлі патологиялық процестердің салдарынан тіндер мен органдарда пайда болатын қуыс.

САРЫСУСАР зат. зоол. Жүні сары түсті, терісі бағалы сусар түрі.

САРЫСҮЙЕК сын. этн. Баяғыдан келе жатқан, ескі (құда).

Сарысүйек құда, этн. Ұзақ уақыттан жалғасқан, неше атадан бері қыз беріп, қыз алысқан құдандалық дәстүрі.

САРЫТ = ет. Итке зәр шығарту.

САРЫТАБАН сын. 1. Ұзаққа, ұзақ жүріске шыдайтын, төзімді. 2. ауыс. Ысылған, әбден шыныққан, әккі.

Сарытабан ат, Ұзақ жүріске шыдайтын, төзімді, мықты ат. **Сарытабан болды**. а) Ұзақ жүрістен әбден артсылды. ә) Әбден ысылды, шынықты, әккіленді.

САРЫТАҚЫМ сын. Ат үстінде жүруге әбден үйренген, мықты.

САРЫТАЛ зат. өс. <лат. salix purpurea> Сәмбіталдың бір түрі.

САРЫТОҒЫЗ: сарытоғыз бүркіт. саят. Әккі, көңілі, қартамыс бүркіт.

САРЫТОҚАШ зат. өс. сөйл. Құлқайыр.
САРЫТОҚЫМ сын. Ат үстінде жүруге әбден әккіленіп алған.

Сарытоқым ұры. Ылағ ат үстінде жүретін, жүрісі суыт, әккі, қу ұры.

САРЫТОПЫРАҚ зат. геогр. Қоңыр-сары немесе күңгірт түсті борпылдақ шөгінді.

САРЫТОРҒАЙ зат. зоол. <лат. emberrizidae> Сұлқыеулер сайрағыш торғайлар тұқымдасына жататын құс.

САРЫТӨСЕК: сарытөсек болды. Ауырғандықтан төсекте сарыжамбас болып, ұзақ жатты.

САРЫТУ Сарыт етістігінің қимыл атауы.

САРЫТҮҒЫР: сарытұғыр би. Әбден әккі болған, сөзден жеңілмейтін би.

САРЫТҮҢҒИЫҚ зат. өс. <лат. purpur> Тұңғыық тұқымдасына жататын көпжылдық су өсімдігі.

САРЫТҮСҚАРЫ зат. өс. сөйл. **Сарытүкен**.

САРЫТҮЙМЕЛІ сын. сөйл. Сары түймесі бар. // тар. сөйл. Патриалық Ресей өкіметінің қазақ даласын отарлау тұсында қазақтан сайланған билік иелерінің халық ішіндегі жалты атауы [Ресейлік шен иелерінің киімдеріндегі сары түймелеріне байланысты аталады].

САРЫТҮЙМӨШ зат. сөйл. Қарағайдың домалақ сағазы.

САРЫТҮТІК зат. өс. <лат. sanpiniella> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

САРЫТЫШҚАН зат. зоол. Терісінің түсі сары, далалы жерді мекендейтін кеміргіш, сарышұнақ.

САРЫТІКЕН зат. өс. <лат. hoganinovia> Алабұталар тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

САРЫУАЙЫМ зат. Жанды жегідей жеген уайым, қайғы, қасірет.

Сарыуайымға салынды [түсті]. Қайғыға түсті, қатты қайғырды, ұзақ уайымдады. **Сарыуайым салды**. Байбалам салды, «бәрі құрыдыға» салды, күн жаумай жатып су болды.

САРЫУАЙЫМШЫЛ сын. Уайымдай беретін, күірек.

САРЫУАЙЫМШЫЛДЫҚ зат. Болашаққа сенімсіздіктен туындайтын қайғы, бос алаңдаушылық, күіректік.

САРЫҰЫЗ¹ зат. 1. биол. Жұмыртқаның ішіндегі сары түсті қоймалжың зат. 2. тамақ. Құс жұмыртқасының ішінде ақ уызбен қоршалған қою сары бөлігі.

Сарыуыз қапшығы. а нат. Іштегі ұрықтың дамуы кезінде маңызды қызмет атқаратын, ұрықтан тыс уақытша мүше.

САРЫҰЫЗ² зат. 1. Төлдегеннен кейінгі сыырдың алғашқы қою сүті. 2. этн. Төлдеген малдың алғашқы қою сүтінен жасалатын тағам.

Сарыуыз сәби. поэт. Анасының сүтін жаңа емген, дүниеге жаңа келген нәресте.

САРЫҰЙЕК зат. зоол. Сары түсті қлкен улы жылан.

САРЫҰРПЕК: сарыұрпек балапан. а) Құстың жаңадан жүні шығып келе жатқан балапаны. ә) поэт. Сарыезу жас бала, сәби.

САРЫШ зат. зоол. Ұсақ зиянкес кеміргіштермен қоректенетін, жұртасып өмір сүретін жыртқыш қарақұс.

САРЫША зат. өс. <лат. griontrihon> Далалықтағы шөп.

САРЫШАҒЫЛ зат. саят. Аңшылыққа үйретуге келмейтін, тұяқты, жыртқыш қарақұс.

САРЫШАБАҚ зат. зоол. Салмағы – 200 г, ұзындығы – 20 см ұсақ шабақтар.

САРЫШАЛАҢ зат. Судағы түсі сары, ұзын құрақ шөптер.

САРЫШАТЫР зат. өс. <лат. hieracim> Дүниежүзінде мұңға жуық түрі белгілі күрделігүлділер тұқымдасына жататын, көпжылдық шөптесін өсімдік.

САРЫШАЯН¹ зат. зоол. <лат. scorpiones>. Ұзындығы 1 см-ден 20 см-ге дейін жететін, денесі баскеуде және құрсақ бөлімдерден тұратын өрмекшітөктестердің бір отряды.

САРЫШАЯН² зат. астр. <лат. Scorpius> Аспан экваторынан оңға таман, Құсжолының ең әдемі бөлігіне орналасқан зодиактік шоқжұлдыз.

САРЫШЕКЕР зат. тамақ. жерг.. Қантты қазанға қайнатып жасайтын тағам.

САРЫШЕШЕК зат. өс. <лат. rhammatophyllum> Орамжатырақ тұқымдасына жататын, көпжылдық шөптесін өсімдік, кейде бұта.

САРЫШОЛАҚ зат. өс. <лат. sideritis> Ерінгүлділер тұқымдасына жататын бір, көпжылдық шөптесін өсімдік, кейде жартылай бұта.

САРЫШӨП зат. өс. <лат. delphinium> Малазықтық шөптесін өсімдік түрі.

САРЫШУДА зат. өс. Түйе жейтін құнарлы шөптің бір түрі.

САРЫШҰНАҚ зат. 1. зоол. <лат. citellus> Кеміргіштер отряды, тиіндер тұқымдасының бір түрі. 2. Ашық далалы, шөл, шөлейтті жерлерде тіршілік ететін, құлақ қалқаны кішірек, түсі қоңыр сары тышқан.

САРЫШҰНАҚША үст. Сарышұнақ тәрізді, сарышұнақ құсап.

САРЫШЫМШЫҚ¹ зат. зоол. <лат. parus> Құрт-құмырсқаман қоректенетін сары түсті кішкене торғай.

САРЫШЫМШЫҚ² зат. этн. Маусым айының орта шешінде өтетін жаз амалы.

САРЫШЫРМАУЫҚ зат. өс. <лат. sideritis> Арамсоюу (жіңішке жіп сияқты) сары түсті шырмауық, арамшөп.

САРЫШЫРҒЫ зат. өс. Далалы жерде өсетін, қой сүйсініп жейтін шөптердің бір түрі.

САС: сас қалбыр. жерг. Бидай, арпа елейтін, үйіретін қалбыр. **Сас табақ**. Үлкен, толы табақ.

САС = ет. 1. Не істерін білмеу, абдырау, абыр-жу, сасқалақтау, ешбір шешімге келе алмай, қозғала алмай қалу. 2. Қорқу, сескену, үрейлену. 3. ауыс. Шаршау, барын салу, мұрнына су жетпеу; қиын, ауыр істерде жаны қиналу. 4. Қатты уялу, қатты қысылу, уял-ғанымнан не істерін білмей абдырап қалу.

Сасқан үйрек артымен сүңгиді. Қатты сасқан адам не ісерін білмей абыржып ерсі, ебе-

дейсіз қылық жасайды. **Сасып қалды**. Не істерін білмей тұрып қалды.

САСАЙ сын. 1. Күзгі күйек алу кезінде іске жарамай қалған (қошқар, теке, бұқа сияқты аталық мал туралы). 2. ауыс. Түкке жарағысыз.

Сасай болды. жерг. Жұмысқа жарамады. **Сасай қалысы**. Ақбөкендердің текебұрқылдақ кезінде аналықтарын бөліп алуға жарамай қалғандары.

САСКӨКЕК зат. сөйл. **Сасықкөек** (бәбісек).

САСКӨКЕКТЕЙ зат. сөйл. Сасықкөек сияқты.

САСКҮЗЕН зат. зоол. <лат. mustelaeversmanni> Далалы жерлерде мекендейтін кеміргіштер отрядына жататын аң, күзеннің бір түрі.

САСҚАЛАҚ сын. Сәл нәрсеге сасып қалатын, абдырағыш.

САСҚАЛАҚТА = ет. 1. Не істерін білмеу, асып-сасу, абдырау. 2. Есі шығу, қорқу, үрейлену.

САСҚАЛАҚТАҢҚЫРА = ет. Аздап асып-сасу, абдыраушырау.

САСҚАЛАҚТАҢҚЫРАУ Сасқалақтаңқыра етістігінің қимыл атауы.

САСҚАЛАҚТАС = ет. Әбіржесу, абдырасу.

САСҚАЛАҚТАСУ Сасқалақтас етістігінің қимыл атауы.

САСҚАЛАҚТАУ Сасқалақта етістігінің қимыл атауы.

САСҚАЛАҚТЫҚ зат. Асып-сасушылық, абдыраушылық.

САСҚАЛАҢ зат. Сасқалақтаған күй.

САСПАҚ: саспақ теке. сөйл. Бақылдауық теке.

САСТЫР = ет. 1. Әбіржіту, абдырату. 2. Қатты қиналту, жанын қыстау, қорқыту.

САСТЫРУ Састыр етістігінің қимыл атауы.

САСУ¹ Сас етістігінің қимыл атауы; абыржу.

САСУ² Сасы етістігінің қимыл атауы.

САСУШЫЛЫҚ зат. Сасып қалғандық, абыржушылық.

САСЫ = ет. 1. Бұзылу, шіру, иістену. 2. Бір нәрсенің иісі шығу, жаман иіс сезілу; мүңкіу.

САСЫҚ¹ сын. 1. Жағымсыз иісті, сасып кеткен, мүңкіген. 2. ауыс. Пасық, арам; жаман. 3. ауыс. Сыыр малына айтылатын ұру сөз. // ауыс. Жағымсыз нәрсенің қылаңы, белгісі.

4. ауыс. Қажетсіз, керексіз.

Сасық ауыз. а) Әр нәрсені бір қорқысытқыш, өсекшіл. ә) Жатып ішер, біреуді қанап қиелетін арамтамақ. **Сасық бай**. Мал жиіаннан басқаны білмейтін, оның қызығын көрмейтін сараң, надан бай. **Сасық кеуде**. Адамдығы жоқ, қараншет, арам адам. **Сасық қамал болды**. Көп күн қатарынан ажуынбады, бір жерден шықпай қамалып жатты. **Сасық қолтық**. Лас, салтыетек әйел, салақ қыз. **Сасық қулық**. Әз пайдасын ғана ойлаған ішкі есет; арамздық, арамдық. **Сасық ми**. Ойсыз, ақылсыз, надан. **Сасық намыс**. Өтірік намыс, бос көкіреккерушілік. **Сасық теңіз**. сөйл. Суы борсыған, жанармаған көл.

САСЫҚ² зат. жерг. эвф. **Қандала**.

САСЫҚ³ зат. өс. **Сасықсасыр**.

САСЫҚ⁴ зат. өс. **Сасықжуа**.

САСЫҚ⁵... Өсімдік, жануарлардың күрделі атауларының улы, сасық, жеуге жарамсыз, пайдасыз деген сияқты мағыналарды үстеп тұратын бөлігі.

Сасық қандалашөп. өс. <лат. cimicifuga foetida> Сарғалдақтар тұқымдасына жататын биіктігі 80–200 сантиметр, маусым-ілде айларында гүлдеп, жемісі шілде-тамызда пісетін көпжылдық шөптесін өсімдік. **Сасық санырауқұлақ**. өс. Жاپырақты және қылқанды ормандарда өсетін, басы бүдбүр, үлкенікі жалпақ, түсі көкішіл немесе сарғыш, ортасы қара қоңыр, жұмсақ қатпарлы, сабағы ақ, түсі өзгермейтін саңырауқұлақтың түрі.

САСЫҚБАЛДЫРҒАН зат. өс. Таудағы өзектерге шығатын улы шөптің түрі, аюбалдыраң.

САСЫҚҒҮЛ зат. өс. *Көпжылдық гүлді өсімдік, иісгүл.*

САСЫҚЖУА зат. өс. *Жуаның жеуге жарамайтын, иісі сасық түрі.*

САСЫҚКЕКІРЕ зат. өс. <лат. tournefortia> *Айлауық тұқымдасына жататын, бүтін жиекті, сағасыз жапырағы кезектесіп орналасқан көпжылдық шөптесін өсімдік.*

САСЫҚКӨКЕК зат. зоол. <лат. urupa erops> *Төбесінде айдары бар, тұмсығы ұзын, сары шұбар жыл құсы; бәбісек.*

САСЫҚКҮЗЕН зат. зоол. <лат. mustela sibirica> *Күзеннің жүні сарғылт, қылшығы қызыл қоңыр, денесінен сасық иіс шығып тұратын түрі; дала күзені.*

САСЫҚКҮЗЕНШЕ үст. *Сасық күзенге ұқсап.*

Сасықкүзенше шақылдады. бейн. жағымсыз. *Айқайлады, қатты дауыспен зекірді.*

САСЫҚҚАРА зат. жерг. *Өзен жағасында, су бойында өсетін ағаш.*

САСЫҚҚОҒА зат. өс. *Солғын жасыл түсті гүл бар, шашағы көп, сулы жерде өсетін, тамыры дәрілік қоға түрі.*

САСЫҚҚОҒЫЗ зат. зоол. <лат. blaps halophila> *Дене тұрқы 17–23 мм, қара түсті, қауіптенген кезде сасық иіс шығаратын қоңыз.*

САСЫҚҚУРАЙ зат. өс. 1. <лат. dogema> *Шатыршагүлдер тұқымдасына жататын, көпжылдық шөптесін эфемероидті өсімдіктер.* 2. *Далалы жерлерде өсетін гүлі ақ, шатырша, жағымсыз иі бар құрай.*

САСЫҚМЕНДУАНА зат. өс. <лат. datiga> *Алқа тұқымдасына жататын, дәрі-дәрмек ретінде көп қолданылатын, гүлі күлгін сары түсті біржылдық шөптесін, кейде бұта, улы өсімдік, медуананың бас айналдыратын өткір иісті түрі.*

САСЫҚСАСЫР өс. <лат. ferula foetida> *Шатыргүлділер тұқымдасына жататын, көпжылдық, малазықтық, дәрілік, балды шөптесін өсімдік түрі.*

САСЫҚТАБАН зат. вет. *Жылқының тұяғы ірідеп, сасып кететін ауру.*

САСЫҚТАРАҚ зат. өс. *Жағымсыз иісті өсімдіктердің бірі.*

САСЫҚТАУ сын. *Аздап сасыған, иістенген.*

САСЫҚТҰМАУ зат. мед. *Тұмаудың ауыр түрі, грипп.*

САСЫҚТЫҚ зат. *Сасып кеткендік, иістенгендік.*

САСЫҚШӨП зат. өс. <лат. leonurus> *Кішірек қызғылт гүл бар, еріндігүлділер тұқымдасына жататын, екі не көпжылдық шөптесін өсімдіктер.*

САСЫҚШЫТЫР зат. өс. *Шытырдың мал азығына жарамсыз, иісі жағымсыз түрі.*

САСЫҢҚЫРА¹ = ет. *Не істерін білмеу, абыржу, сасқалақтау.*

САСЫҢҚЫРА² = ет. *Аздап сасу, иістеніңкіреу.*

САСЫҢҚЫРАУ¹ *Сасыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

САСЫҢҚЫРАУ² *Сасыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

САСЫП-ПЫС = ет. 1. *Асығып-сасу, сасып-абыру.* 2. *Мұрнына су жетпеу, мұрнынан шанышылу.*

САСЫП-САБДЫРА = ет. 1. *Не істерін білмей абыржу, абыржу қалу.* 2. *Асығып-сасу, асыққаннан есі шығып кету.*

САСЫП-ПЫСУ *Сасып-пыс етістігінің қимыл атауы.*

САСЫП-САЛБЫРА = ет. *Не істерін білмей, абыржу, абырау, асып-сасу.*

САСЫР зат. 1. өс. *Дәмі ашқылтым, әсіресе түіе сүйсініп жейтін, ащыот, малазықтық өсімдік, тікенді сораң.* 2. биол. <лат. ferula> *Шатыргүлділер тұқымдасына жататын, көпжылдық, малазықтық, дәрілік, балды шөптесін өсімдіктер туысы.*

Сасыр бас. сөйл. *Сасық, ақымақ, қуыс құрай (құдайсыз).*

САСЫРЛЫ сын. *Сасыры қалың өскен, сасыры бар.*

САСЫРШӨП зат. өс. <лат. peucedanum> *Шатыршагүлдер тұқымдасына жататын, биіктігі 50–80 сантиметр, маусым-шілде айларында гүлдеп, жемісі шілде-тамызда пісетін, көпжылдық шөптесін өсімдік.*

САСЫТ = ет. 1. *Борсыту, шірту, иістендіру.*

2. *Жағымсыз иіске алғызу, мүңкіту.*
САСЫТУ *Сасыт етістігінің қимыл атауы.*
САТ зат. *Араб әліпбиіндегі с әрпінің аталуы.*
САТ = ет. 1. *Затты ақшаға, құнын төлеткізін беру, өткізу.* 2. *ауыс. жағымсыз. Ауыстыру, айырбастау.* 3. *ауыс. Құндау, бұлдау.* 4. *ауыс. Өз пайдасы үшін біреуге опасыздық, сатқындық істеу.* 5. *Сыртынан жамандау, сөз айту, өзін жақсы көрсету үшін көзі жоқта біреудің беделін түсіру.* 6. *ауыс. Аз-аздап, үнемдеп пайдалану, қимай-қимай беру.*

Сатып алды. а) *Құнын төлеп, иеленді.* ә) *Пара беріп, істі өз пайдасына шешті.* б) *Оңай жолмен иеленді.* в) *Қызды қалыңмалын төлеп алды.*

Сатып алу. а) *Құнын төлеп, иелену.* ә) *Пара беріп немесе басқа да құлық амалын тауып, істі өз пайдасына шешу.* б) *Оңай жолмен иелену.*

Сатып алушы бағасы. экон. *Белгілі бір сәтте бағалы қағаз үшін кез келген адам төлеуге әзір ең көп баға.* **Сатып алушылық.** экон. *Сатып алушының сатылатын тауарды немесе қызмет түрін иеленушілік қабілеті. Сатып алған қатыны. Қалыңмалын төлеп, еріксіз алған әйелі. Сатып кетуші. Өз тобына, жақтастарына қарсы жаққа өтіп кету, пікірінен, ойынан айнушы адам.*

САТАЛ сын. *Сатпақ, кір, лас.*

САТАЛА = ет. *Сатал-сатал ету, ластау, былғау.*

САТАЛА сын. сөйл. **Сатал, сатпақ.**

САТАЛАН = ет. *Сатал-сатал етілу, саталақ жағуы.*

САТАЛАНУ *Саталан етістігінің қимыл атауы.*

САТАЛА-САТАЛА сын. сөйл. **Сатал-сатал.**

САТАЛАУ *Сатала етістігінің қимыл атауы.*

САТАЛҒЫ зат. кәс. *Қайысты ысып тазартуға арналған құрал.*

САТАЛДА = ет. *Сатпақтау, былғау, ластау.*

САТАЛДАУ *Саталда етістігінің қимыл атауы.*

САТАЛ-САТАЛ сын. *Кір-қожалақ, сауыс-сауыс.*

САТАН сын. *Бөтен-сатан қос сөзінің екінші сыңары.*

САТАРМАН зат. 1. *Сатушы, дүкенші.*

2. экон. *Қысқа мерзімді пайда алу үшін өзінің есебінен немесе қаржы органдарының есебінен бағалы қағаздарды сатып алушы немесе сатушы адам.*

САТЕЛЛИТ¹ [лат. saltelles] зат. геол. *Басты интрузиялық шоғырдан тарамдалған шағын интрузиялық дене.*

САТЕЛЛИТ² [лат. satellites] зат. саяси. *Ресми түрде тәуелсіз, бірақ іс жүзінде басқаларға тәуелді мемлекет.*

САТИПА зат. жерг. *Әйелдер киетін жеңі шолақ сырт киім; камзол.*

САТИРА [лат. satira] зат. әдеб. 1. *Құбылысты, оқиғаны немесе кейіпкерді өткір сыңға алып, әжуаға айналдыратын көркемдік бейнелеу тәсілі және осы тәсілмен жазылған көркем шығарма.* 2. *Әзіл-сықақ, күлкі, мысқыл, келеке; юмор.*

САТИРАЛЫ сын. *Сатира араласқан; күлкілі, мысқылды.*

САТИРАЛЫҚ сын. 1. *Әдеб. Сатира жанрында жазылған.* 2. *Әзіл-сықақ араласқан, күлкілі, ажыалы.*

Сатиралық ергеі. *Әдеб. Мысқыл мен сықаққа негізделген ауыз әдебиетінің көне жанры.*

САТИРАШЫ зат. *Шығармасын сатира жанрында жазатын жазушы, сықақшы.*

САТИРИК зат. *Сатира жанрында еңбек етуші, сықақшы.*

САТҚАҚ зат. 1. *мед. Асқынған іш ауруы; тышқақ, дизентерия.* 2. *қарап. Тышқақ деген мағынадағы ұрсу сөз.*

Сатқақ келгір! қарғ. *Тышқақ болып ауырғыр деген мағынадағы қарғыс. Сатқақ ұрғандай.*

а) *Көзі кіртіген, азып-тозған, жүдеген.* ә) *Кір, лас, сатал-сатал.*

САТҚАҚ-САТҚАҚ сын. сөйл. **Сатал-сатал.**

САТҚЫЗ = ет. *Затты ақшаға өткіздіру, құнын төлетіп алғызу.*

САТҚЫЗУ *Сатқыз етістігінің қимыл атауы.*

САТҚЫН сын. *Өзіне қымбат асыл құндылықтарды, өзін жақсы көретін адамдарын, т.с. дүниеге, жеке мүддесіне т.б. бола айырбастап кететін опасыз, арсыз. // Сатқын адам. // Отанының, елінің мүддесінен жеке басын жоғары қойған, ел-жұртын сол үшін сатып кеткен ахлақсыз адам.*

САТҚЫНДЫҚ зат. *Сатып кеткендік, опасыздық.*

САТҚЫНШЫЛЫҚ зат. *Сатып кетушілік, опасыз болушылық.*

САТҚЫШ сын. 1. *Бір нәрсені сататын, сата беретін.* 2. сөйл. *Сатқын, опасыз.*

САТҚЫНШЫТҚ зат. *Сатқындық, опасыздық.*

САТПАҚ сын. *Кір-қожалақ, лас. // Кірдің сатала дақтары.*

САТПАҚ-САТПАҚ сын. *Кір-қожалақ, лас, кір-кір, сатал-сатал.*

САТПАҚТА = ет. *Сатпақ-сатпақ ету, ластау, былғау.*

САТПАҚТАЛ = ет. *Сатпақ-сатпақ етілу, былғану.*

САТПАҚТАЛУ *Сатпақтал етістігінің қимыл атауы.*

САТПАҚТАН = ет. *Сатпақ-сатпақ болу, былғану.*

САТПАҚТАНУ *Сатпақтану етістігінің қимыл атауы.*

САТПАҚТАУ *Сатпақтау етістігінің қимыл атауы.*

САТПАР сын. *ескікіт. Қорғаушы, пана.*

САТТЫҚ сын. жерг. *Сататын, сатуға арналған.*

САТТЫР = ет. *Затты ақшаға, құнынның төлеміне өткіздіру, саудалаттыру.*

САТТЫРУ *Саттыр етістігінің қимыл атауы.*

САТУ *Сат етістігінің қимыл атауы.*

Сату орны. *Сауда жасау рұқсат етілген арнайы ғимараттар мен орынжайлар.*

САТУЛЫ сын. *Есепке құралған, ақылы; сатылатын.*

САТУРАТОР [лат. saturator], зат. тамак. 1. *Сұйықты көмір қиығы газымен (мыс, сал-қымдатқыш сусындар әзірлеген кезде суды көміртек диоксидімен) қанықтыратын аппарат.* 2. *Қант өндірісінде бос әкті кетіру үшін қант шырынын көміртек диоксидімен өңдеуге арналған аппарат.*

САТУРАЦИЯЛАУ = ет. хим. *Сұйықтықтарды көміртек диоксидімен немесе ауамен қанықтыру.*

САТУРН [лат. saturnus] зат. астр. *Көк бозат, Құн жүйесіндегі ірі ғаламшарлардың бірі.*

САТУРНИЗМ [лат. saturnus] зат. экон. *Адамдардың қорғасынның созылмалы улануы.*

САТУСЫЗ сын. 1. *Ақысыз, тілсіз, тегін.*

2. *Бұлдаусыз, құндаусыз.*

САТУШЫ зат. 1. *Сауда орындарында зат сататын, соған маманданған адам; дүкенші.*

2. *Бір нәрсені сатқан, сататын адам; саудагер.*

3. экон. *Сауда-тауар қатынасында тауарды немесе қандай да бір қызмет түрін құнын төлеген жаққа өткізіуі, соның меншігін беруші жақ.*

4. *ауыс. Сатқын болушы, сатқындық жасаушы.*

5. *жағымсыз. Алысатар, саудақеш.*

Сатушы бағасы. экон. *Сол уақыттағы сатушының бағалы қағазды сатуға келіскен ең аз бағасы.*

САТУШЫЛЫҚ зат. Сауда қызметкері болушылық, дүкеншілік.

САТЫ зат. 1. Үйге кіреберіске, қабаттардың арасына жоғары көтерілу немесе төмен түсу үшін жасалған баспалдақ. 2. Үйдің төбесіне, қораның үстіне шығуға арналған, екі таянышы бар саты ағаш. 3. Баспалдақтың біркелкі қалыптан жасалған әрбір басқышы, текпішек. 4. ауыс. Бір нәрсенің даму, өсу, өту дәуірі кезеңі. 5. Деңгей, дәреже. 6. ауыс. Атақ, шен. 7. жерг. Өре. 8. жерг. Арбаның қанаты.

Саты басқыш. Текпішкекті баспалдақ.

САТЫЛ = ет. 1. Заттың ақишаға, құнының төлеміне өткізділуі, саудалануы. 2. ауыс. Жеке басының пайдасы үшін жолдастарына, еліне опасыздық жасау; сатқын болу. 3. жағымсыз. Айырбасталу, ауыстырылу.

САТЫЛМАЙТЫН сын. Саудаға салынбайтын, құндылығы заттық дүниемен өлшенбейтін асыл.

САТЫЛА = ет. Біртіндеу, бірте-бірте өсу, бірінен кейін біріне өту.

Сатылай оқыту. пед. Тіл үйретудегі деңгейлен оқыту әдісі.

САТЫЛАП үст. Жүйелі түрде, бірізділікпен.

САТЫЛАН = ет. Саты-саты болу.

САТЫЛАНДЫР = ет. Сатымен жағастыру.

САТЫЛАНДЫРУ Сатыландыр етістігінің қимыл атауы.

САТЫЛАНУ Сатылан етістігінің қимыл атауы.

САТЫЛАС сын. Бірізді, бір-біріне біртіндеп өтіп жататын.

Сатылас еңбек бөлінісі. экон. Жұмыстың құрамдас бөліктерін орындау (басқару мен өндіру) үшін, күш-жігерді бөліп, үйлестіру. **Сатылас маркетингтік жүйе.** экон. Өндірішінің, көтерме саудамен айналысатын бір немесе бірнеше саудагердің және бөлшек саудамен айналысатын бір немесе бірнеше саудагердің бірыңғай жүйе ретінде жұмыс істейтін жиынтығы.

САТЫЛАУ¹ зат. сушар. Еңістігі үлкен тау беткейіндегі жерлерді суару үшін жерді сатылап тегістеу арқылы пайдалану түрі.

САТЫЛАУ² Сатыла етістігінің қимыл атауы.

САТЫЛҒЫШ сын. Сатылып кеткіш, сатқын.

САТЫЛҒЫШТЫҚ зат. Сатылып кеткіштік, опасыздық.

САТЫЛУ Сатыл етістігінің қимыл атауы.

1. Аққсын, құнын төлегеннің меншігіне өткізділу. 2. ауыс. жағымсыз. Пайда көру үшін сол пайдаға бола айырбасталу. 3. ауыс. Біреулердің мүддесін параға бола қорғау.

САТЫЛЫ сын. 1. Бірнеше сатыдан тұратын, сатысы бар. 2. ауыс. Бірнеше деңгейлі.

Сатылы арба. жерг. Қалқанды арба. **Сатылы байыту.** кен. Кенде баазы минералдардың біркелкі сепкілді болмауымен байланысты жиі қолданылатын байыту әдісі. **Сатылы бұдандастыру.** мал шар. Селекциялық процестерде бірнеше ата тектік формалардың қасиеттері мен белгілерін біртіндеп буданды ұрпаққа жинақтау. **Сатылы ұсау.** кен. Кенді ұнтақтау алдында ірі, орта және ұсақ ұсау процесі.

САТЫЛЫЛЫҚ зат. Сатылы болғандық, реттілік.

САТЫМДЫҚ сын. Сатылатын, сататын; сатын.

САТЫМСАҚ сын. Сатылған, сатқын, арсыз.

САТЫН сын. Сататын, сатылатын, сатуға арналған.

САТЫН = ет. сөйл. 1. Өз-өзінен сату. 2. Бұлдау, саудалау.

САТЫНДЫ сын. сөйл. Сатқын, опасыз.

САТЫНУ Сатын етістігінің қимыл атауы.

САТЫР елік. Құрғақ, қатты заттың сын-аында, екі ұзын заттың соғылғанында немесе бір заттың екпінмен екінші затты жанай соғылғанында және т.с.с шығатын, қатты жаңғырықты қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Сатыр ете қалды [етті]. Сытырға қарағанда әлдеқайда қатты, жаңғырығы күшті, қысқа дыбыс естілді, шықты.

САТЫР-КҮТІР елік. Кезектесіп келген сатыр еткен ашық және күтір еткен сәл солғын күрделі қатты дыбысты білдіретін сөз.

Сатыр-күтір етті [ете қалды]. Сатырлап, күтірледі.

САТЫРЛА = ет. Сатыр-сатыр еткен дыбыс шығу.

САТЫРЛАС = ет. Сатыр-сатыр еткен дыбыс шығарысу.

САТЫРЛАСУ Сатырлас етістігінің қимыл атауы.

САТЫРЛАТ = ет. Сатыр-сатыр еткен дыбыс шығарту.

САТЫРЛАТУ Сатырлат етістігінің қимыл атауы.

САТЫРЛАУ Сатырла етістігінің қимыл атауы.

САТЫРЛАУЫҚ сын. Сатыр-сатыр еткен дыбыс шығарғыш.

САТЫР-САТЫР елік. Құрғақ, қатты заттың сынанғанда, екі ұзын заттың соғы-лықанында немесе бір заттың екпінмен екінші затты жанай соғылғанында және т.с.с. шыға-тын қатты жаңғырықты, күрделі қайталанба дыбысты білдіретін сөз.

САТЫР-СҰТЫР елік. Кезектесіп келген қатты сатыр еткен ашық және сұтыр еткен қысаң күрделі жаңғырықты, дыбысты білдіретін сөз.

Сатыр-сұтыр етті. Кезектесіп келген қатты сатыр еткен ашық және сұтыр еткен қысаң күрделі жаңғырық дыбыс шықты.

САТЫС = ет. Бірге сату, бірге сауда жасау.

САТЫС сын. Сатылатын, сататын.

САТЫСУ Сатыс етістігінің қимыл атауы.

САУ¹ сын. Сынақ емес, иоге шығамды бүйі-ра қайыңның, қызы қайыңның сипаты.

Сау қайыңның безіндей поэт. Жас қыздың жұп-жұмыр, әдемі төсі туралы.

САУ² сын. 1. Дін аман, он екі мүшесі бүтін. 2. Ауру-сырқаусыз, саламатты, денсаулығы жақсы. 3. ауыс. Бүтін, зақымданбаған, сыбабаан (зат туралы). 4. ауыс. Ақыл-есі дұрыс, есінен адаспаған. 5. ауыс. Мас емес, ішмдіктің әсеріне түспеген. 6. ауыс. Тірі, көзі тірі, тіршілік етіп жүрген, өмір сүріп жүрген. 7. Таза, дұрыс, адал, оң. // Денсаулығы жақсы, саламатты, ауру-сырқаусыз адам. // Дені дұрыс, іс-қылғы жағымды, ойдағыма сай келетін адам. // Қол-аяғы, он екі мүшесі бүтін адам.

Сау аяндатты. Бірқалыпты жүріске салды.

Сау басына сақина тіледі [салды]. Өзіне өзі істеді, өзіне-өзі қиындық тудырып алды. **Сау басынан дау кетпеді.** көне. Жазықсыз кісінің жанжал-шатаққа душар болуы туралы айтылады. **Сау басын саудаға салды.** Дау-шатаққа өзін-өзі іліктірді, әлек тілеп алды. **Сау бол.** этн. а) Аман-есен жүр, қош деген мағынада қоштасқанда айтылатын тілек, әдеп сөз. ә) жерг. Рақмет деген мағынада ризашылығын білдіргенде айтылатын тілек, әдеп сөз. **Сау желді.** Ат бірқалыпты, шоқырақсыз екпінді жүріске түсті. **Сау желіс.** Аттың бірқалыпты, шоқырақсыз екпінді жүрісі. **Сау қалды.** Аман қалды, жолы болып құтылып кетті. **Сау қалмады.** Жасамай қоймады, болмай қоймады, ұйтпегенде көңілі көншімеді. **Сау сырдың боғы емес.** Анау-мынаудан тегін емес, құр емес; қатысы бар. **Сау тамтығы жоқ [қалмады].** Тоз-тоз болып, дал-далы шыққан, бүтін жері қалмаған. **Сау-тамтығы жоқ.** Дым қалмады, тарша-паршасы шықты.

САУ³ елік. Судың, сұйықтың құйылғанда шығаратын қысқа дыбысына ұқсас дыбыстарды білдіретін сөз.

Сау ете түсті [қалды]. а) Тұтқиылдан пайда бола қалды. ә) Бұрқ ете түсті. **Сау етті.** Су, сұйық құйылғанда шығатын қысқа дыбыс естілді.

САУ = ет. 1. Сауын малдан сүт шығару үшін емшекте сауылап тарту. 2. ауыс. Кәсіп ету.

Сауар көбейсін! этн. Мал сауып жатқан кісіге айтылатын ізгі тілек.

САҒАЛ зат. Көптен бері көкейінде жүрген, жауап таба алмай жүрген сұрақ.

Сауал артты. Сұрақ қойғызды. **Сауал жасану.** Ішінен бір нәрсеге жауап іздеп ойлану. **Сауал салды.** Сұраққа жауап іздетті.

САҒАЛАТ зат. көне. Тергеу, сұраққа алушылық.

Сауалат салды. көне. Тергеуге алды, сұраққа алды.

САҒАЛДА = ет. Қайта-қайта сұрағыштау.

САҒАЛДАМА зат. кіт. **Сауалнама.**

САҒАЛДАМАЛАУ зат. қоғ.-әлеум. Маркетингтік зерттеуде клиенттердің пікірін сауалнама арқылы сұрап білу әдісі.

САҒАЛДАНУШЫ зат. әлеум. Сауалнамаға жауап беруші.

САҒАЛДАС = ет. Сұрақ қойысу.

САҒАЛДАСУ Сауалдас етістігінің қимыл атауы.

САҒАЛДАУ Сауалда етістігінің қимыл атауы.

САҒАЛНАМА зат. 1. әлеум. Ақпарат алу үшін белгілі бір әлеуметтік топ немесе ұжымға қойылатын, алдын ала әзірленген сұрақтардың жиынтығы, кешені, сұрақтар жүйесіне жауап алуды көздейтін сауалпарақ. 2. п. с. и. х. Вербалдық қатынас негізінде бастапқы әлеуметтік және әлеуметтік-психологиялық ақпарат алуға арналған әдістемелік құрал.

Сауалнамаға жауап беруші. әлеум. <ағыл. respondent> Зерттеу жұмысына сұрақтарға жауап беруші ретінде қатысушы адам, сауалданушы. **Сауалнама жүргізу.** әлеум. Сауалнама парағын тарату арқылы керек мәліметтерді жинау. **Сауалнама парағы.** әлеум. **Сауалпарақ.**

САҒАЛПАРАҚ зат. әлеум. <франц. enquete> Белгілі бір бағдарламамен немесе нысанмен жасалған сұраққа жауап арқылы мәлімет жинау парағы, берілген сұрақтарға алынған жауаптар жазу парағы, сауалнама парағы.

САҒАПА зат. 1. діни. Ислам дінінде жасалған игілікті іс, ибадат үшін Алла тағала тарапынан берілетін сый. 2. діни. филос. Ислам дініндегі обала қарама-қарсы, ізгі, игі, адал, оң іс, амал-ниеттерді білдіретін маңызды категория. 3. Игілікті, жақсы іс үшін тиетін шапағат.

Сауабын алды. а) діни. Игілікті іс, ибадаты үшін Алла тағаланың сыйын алды, ризашылығына бөленді. ә) Жақсылық іс істеп, алғысқа бөленді. **Сауабына қалды.** Жақсылық жасап, алғысын алды. **Сауап болды.** а) діни. Жақсы әрекеті үшін пендесіне Алланың шарнапаты тиді. ә) сөйл. жағымсыз. Өзіне сол керек, жасаң осы деген мағынада. **Сауап жинады.** діни. Игілікті іс, ибадаттар мен жақсы амалдар жасап, Алланың сүйікті құлы болуға, шапағатына бөленуге тырысып бақты. **Сауап тапты.** діни. Сауапты іс, амал жасады.

САҒАПТЫ сын. 1. діни. Ислам дінінде Алла тағала тарапынан берілетін сыйға лайықты, ізгі. 2. Дұрыс, игілікті, жақсы.

Сауапты іс. Алла Тағаланы еске алу, Құран шығару, қажылыққа бару, сүннеттерді орындау, ата-анасын сыйлау сияқты мұсылман шарты. **САҒАПШЫЛЫҚ** зат. 1. діни. Алла тағала тарапынан берілетін сыйға лайықты, адал, оң, ізгі амал, ниет, іс жасаушылық. 2. Оң, игі іс жасаушылық.

САҒАР зат. ескікіт. Ат үстінде жүру, сәлт атты.

САҒАТ зат. 1. Оқып-жаза білетіндік, хат танығандық. 2. ауыс. Біліктілік, өнер т.б. сол сияқты адамның біліп алған, үйренген нәрселері, сауаттылық.

Сауат ашты. а) Хат таныды, бастапқы білімдер алды. ә) Хабардар етті, көзін ашты, білмегенін жете түсіндірді. **Сауаты ашылды.** Ой-өрісі, білімі, түсінігі кеңіді. **Сауаты бар.** а) Сауатты, сауат ашқан, хат танытын. ә) Хабары, білім-біліктілігі бар, қолынан келетін.

Сауатын ашушы. Бір сала бойынша білімнің негізін қалаушы.

САУАТҚАН зат. жерг. Шала молда.

САУАТСЫЗ сын. 1. Хат танымайтын, жазу-сызуды білмейтін, оқымаған. // Жүйелі білім алып оқымаған, хат танымайтын адам.

2. Қате, дұрыс емес. 3. Хабары жоқ, білімсіз, қараңғы.

САУАТСЫЗДАУ сын. 1. Шаласауаттылау, шорқақтау. 2. Хабары шамалылау, білімсіздеу.

САУАТСЫЗДЫҚ зат. 1. Хат танымаушылық, оқымағандық, қараңғылық. 2. Білімі таяздық, шорқақтық.

Сауатсыздықты жою. тар. Кеңес өкіметінде жалты бұқараның сауатын көтеру бағытында жүргізілген жалтыға бірдей орта білім алуды міндеттейтін іс-шаралар кешені.

САУАТТАН= ет. 1. Хат тану, жазу-сызуды үйрену, білім алу. 2. ауыс. Жөн-жобаны түсініп, үйрену. 3. ауыс. Өнерін арттыру, шеберлігін көтеру.

САУАТТАНДЫР= ет. 1. Жазу-сызуда үйрету, алашқы білім беру, хат таныту, сауатын ашу. 2. Білім алдыру, оқыту, білім-біліктілік, түсінігін жетілдіру.

САУАТТАНДЫРУ Сауаттандыр етістігінің қимыл атауы; 1. Хат таныту, сауатын ашу. 2. Білім беру, білімін көтеру, хабардар ету.

САУАТТАНУ Сауаттан етістігінің қимыл атауы; хат тану.

САУАТТЫ сын. 1. Дұрыс оқып, дұрыс жазса білетін, орта білімі бар. 2. Істің мән-жайын білетін, көп нәрседен хабардар, білікті (адам). 3. Жан-жақты, кең әрі дәл (білім). 4. Мүлтіксіз, қатесіз жазылатын. 5. Көзі ашық, заманауи білім алған, заманынан қалмаған. 6. ауыс. Тіімді, ұтымды, іске жарарлықтай. 7. ауыс. Өмірден түйені мол, өнегелі, өмір мектебінен өткен.

САУАТТЫЛАУ сын. Сауаты бар, қате аз жіберетін.

САУАТТЫЛЫҚ зат. 1. Хат тани білетіндік. 2. Әр жайдан хабары барлық, білім-біліктілігі болушылық.

САУАТТЫРАҚ сын. сөйл. Сауаттылау.

САУАШ: сауаш қылу. Соғыс қылу.

САУГЕРШІЛІК зат. Жаугершілікке қарама-қарсы тату-тәтті, бейбіт қарым-қатынас, өмір.

САУҒА зат. 1. этн. Соғыстан түскен олжадан не аяланған аңнан берілетін сый. 2. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы асырау-шысы жоқтарға, келтіретін соғыстан, аңшы-лықтан түскен олжадан берілетін көмек, жәрдем. 3. этн. Байыры қазақ қоғамында қалыптасқан жеңілген жауынгердің немесе тұтқынның сұрап алған бас бостандығы, бас амандығы. 4. этн. Бас амандығын сұраушылық. 5. ауыс. Жәрдемақы, мақсатты төлем. 6. ауыс. Бір жолға қи, маған бер, араша деген мағынадағы сөз.

Сауғаға берді. этн. Түскен олжадан сый берді. **Сауғаға сұрады.** этн. Тұтқынның жанына араша болды, босатуын тіледі. **Сауға сұрады.** этн. Жорықтан, аңшылықтан түскен олжадан тиесілі үлесін сұрады. **Сауға сұрау.** этн. Бас амандығын, бостандығын арашалау немесе жорықтан, аңшылықтан түскен олжадан тиесілі үлесін сұрау.

САУҒАЛА= ет. 1. этн. Байыры қазақ қоғамында қалыптасқан жеңілген жауынгердің немесе тұтқынға түскен адамның өз өміріне бостандық сұрап алуы. 2. ауыс. Бір нәрсені пана етіп, қорғаштану, сақтау.

САУҒАЛАН= ет. Сауғаға берілу.

САУҒАЛАНУ Сауғалан етістігінің қимыл атауы.

САУҒАЛАУ Сауғала етістігінің қимыл атауы; пана табу.

САУҒАШЫ зат. этн. Түскен олжадан сый алуға құқықты адам.

САУҒЫЗ= ет. Сауын малынан сүт шығару үшін сауалату, саудыру.

САУҒЫЗДЫР= ет. Сауын малынан сүт шығару үшін сауалату, саудырығыз.

САУҒЫЗДЫРУ Сауғыздыр етістігінің қимыл атауы.

САУҒЫЗУ Сауғыз етістігінің қимыл атауы.

САУДА¹ зат. 1. Затты сату мен сатып алу әрекеті. 2. экон. Тауарларды сатып алу-сату арқылы өткізетін ұлттық шаруашылық саласы. 3. экон. Қандай да бір тауарды өткізуге бағытталған немесе өткізу жолына қарай ерекшеленетін бір арнасы. 4. ауыс. Базар, базарда сауда қызатын демалыс күн. 5. ауыс. Өзара айтқы, тартқы, бәсекелескен жайт.

Сауда автоматы. тамақ. Дара өнімдерді, тауарларды адам көмегініңсіз сатуға арналған автоматты құндыры. **Сауда айналымы.** экон. Сауда нысандарының қозғалысы. **Сауда алаңы.** экон. Сауда-саттық жүргізілетін жер телімі. **Сауда баланы.** экон. Белгілі бір уақыт кезеңіндегі тауарлар экспорты мен импорты бойынша түсімдер мен төлемдердің арасалмағы. **Сауда банкі.** экон. Халықаралық сауданы қаржыландыруға мамандандырылған және сауда операциялары мен басқа да коммерциялық операциялар жүзеге асырылатын елдер туралы едәуір көлемде ақпараты бар банк. **Сауда бұйымдары.** Көтерме бағамен алынғын, сатуға арналған заттар. **Сауда білімес.** Сауда-саттыққа ішкі жоқ, сауда жасай алмайтын. Сауда керуені. Сауда қатынастары, сауда жолы. **Саудаға айналдыры.** Бәрін сатуға, сатып алуға болады деп ойлады, саудаға салды. **Саудаға барды.** Саудалауына келісті, басын сатылатын заттай саудаға салуға қарсыласпады. **Саудаға салды.** Сатпақшы болды, саудалады, пайдаға айырбастамақшы болды. ә) Сөз қылды, әңгіме етті, жариялады. **Саудаға салынды.** Сауда-саттыққа берілді, сатылды. **Саудаға түсті.** Сатылды, ақысына берілді. **Саудаға шорқақ.** Сауда жасауда ішкісіз, сауда-саттықтың жолын білмейтін. **Сауда ғұрыпы.** экон. Сауда саласында нақты іс жүзіндегі қатынастардың тұрақты немесе бір жолғы қайталануы негізінде қалыптасқан қағида. **Саудаға пұрсаттылықтар.** экон. Мемлекет екінің бір мемлекетке өзара тиімділік негізінде немесе біржақты түрде беретін сауда-саяси режімдегі жеңілдіктер. **Сауда делдалдығы.** экон. Тауарды сатушы мен сатып алушы арасында мәміле жасасуға жәрдемдесу немесе сатушы мен сатып алушының мүдделері үшін үшінші бір адамның тапсыруы бойынша мәміле жасасу. **Сауда жабдықты.** экон. Сауда мекемелерінде қолданылатын техникалық құралдар жынтығы. **Сауда жарысы.** Қандай да бір заттарды, дүние-мүлікті жоғары бағаға сату, аукцион. **Сауда жасады.** Саудамен ішугыланды. **Сауда жолы.** экон. Сауда керуендері жүретін, сауда-саттыққа шыққан тауарды таситын көліктер өтетін жол. **Сауда Ймам Ағзам болсын.** діни. көне. тілек. Сауда адал, таза, әділ жүрсін, берекетін берсін деген тілек сөз. **Сауда капиталы.** экон. Капиталдың сауда операцияларын жүргізуге мамаланаған ерекше түрі. **Сауда каталогы.** экон. Құттыңушының дүкенге кірмей-ақ, іс жүзінде, қажет нәрсенің бәрін сатып алуына мүмкіндік беретін бөлшек сауда нысандарының бірі. **Сауда күсет болды.** Саудасы жақсы жүрді, табысты болды. **Сауда күсет болсын.** тілек. а) Сауда жасап тұрған адамға қарата айтылатын сауда сәтті, базар пұлды болсын деген мағынадағы тілек. ә) Іс сәтті, пайдалы, табысты болсын деген мағынадағы тілек. **Сауда қарым-қатынасы.** экон. Қандай да бір екі ел, мекеме, заңды тұлғалар арасындағы саудаға негізделіп, заңмен реттелетін қатынас түрі. **Сауда қасат болды.** Сауда жүрді, сәтті болды. **Сауда құқығы.** экон. Кейбір елдердегі азаматтық құқықтың тауар айналымы саласындағы қоғамдық қатынастарды реттейтін бөлігі. **Сауда қылды.** Сауда жасады, пұлдына зат берді, ақысына зат сатып алды. **Сауда маркасы [таңбасы].** экон. Саудамен айналысатын мекеменің, кәсіпорынның белгісі. **Сауда нарығы.** экон. Сауда-саттық бәсекесі; экономиканың

сауда-саттық саласы. **Сауда нүктесі.** Сауда жасайтын орын. **Сауда өнімі.** экон. Сауда қызметкерлерінің тауар айналысы саласында тауарларды тасып жеткізуге және босатумен, сақтаумен және өңдеумен, сұрыптаумен, өлшеумен, буып-түюмен байланысты еңбегінің нәтижесі. **Саудандық жансын!** тілек. Сауда жасап тұрған адамға айтылатын базар пұлды болсын мағынадағы тілек сөз. **Сауда орны.** Сауда жасалатын немесе осыған рұқсат етілген орын-жай; сауда орталығы. **Сауда орталығы.** а) экон. Құрамына дүкендер, қоғамдық тамақтандыру орындарымен қатар, халыққа тұрмыстық және басқа да қызмет көрсету мекемелері кіретін сауда қызметінің бір теліме орналасқан, бір-бірімен өзара байланыста болатын кәсіпорындарының біртұтас кешені. ә) Белгілі бір аймақтағы ұлкен сауда жасау орнына айналған елді мекен. **Сауда патенті.** экон. Белгілі бір нақты өнеркәсіп өнімімен, жекелеген бұйымдармен немесе тауарлармен сауда жасауға құқық беретін және осы бұйымдармен, тауарлармен немесе өніммен сауда жасау жөніндегі ерекше құқықты күеландыратын құжат. **Сауда психологиясы.** псих. Саудада қатысатын адамдардың жан дүниесін, мұқтаждығын, қызығуын, мақсаттарын зерттейтін психология ғылымының саласы. **Сауда статистикасы.** экон. Тауарлардың айналысы аясындағы жатпай үдерістер мен құбылыстарды зерделетін статистика саласы. **Саудасы біткен саудагер.** бейн. Шаруасы біткен, жағдайы нашарлаған, күйі кеткен адам. **Саудасы біткен саудагердей.** бейн. Шаруасы біткен, жағдайы нашарлаған, күйі болмай отырған адамдай. **Саудасы бітті [шешілді].** Шаруасы бітті, жағдайы нашарлады. **Саудасы сынды.** Саудасы жүрмеді, шығынға ұшырады. **Сауда талантары.** экон. Халықаралық саудадағы экспорттық және импорттық бағаның арасалмағы. **Сауда тосқауылы.** экон. Елдер арасында тауарлар мен қызмет көрсетулердің еркін айырбасын жасанды түрде шектеуге бағытталған және ішкі рынокты шетел бәсекесінен қорғау мақсатын көздейтін мемлекеттік экономикалық саясат шараларының жиынтығы. **Сауда тізілімі.** экон. Шетелдерде заңды тұлға тіркелетін мемлекеттік тізілімі. **Сауда үйі.** экон. а) Ірі сауда ұйымының үлгісі. ә) Меншікті шоты есебінен немесе өндірушінің, тұтынушының немесе белгілі бір тауармен сауда жасаумен ішугылданып жүрген басқа адамдардың шоты есебінен негізінен нақты тауар жөнінде мәміле жасасумен айналысатын делдалдық фирма. б) Ірі сауда дүкені. **Сауда үстемілі.** экон. Тауарлардың сату және сатып алу құрынының арасындағы айырма. **Сауда үстемесі.** экон. Тауарды сатумен және осы операциялардан пайда алумен байланысты жұмсаған шығындарын өтеу үшін қосылатын халыққа тауарды (өнімді) өткізу кезінде сауда кәсіпорындары немесе басқа кәсіпорындар белгілейтін үстеме. **Сауда шарттары.** экон. Халықаралық сауда статистикасында экспорттың орташа бағасы индексін импорттың орташа бағасы индексіне қатынасын көрсететін индекс бойынша есептеп шығарылатын халықаралық саудадағы экспорттық және импорттық бағаның арасалмағы. **Сауда шегерімі.** экон. Тауардың бөлшек сауда бағасының айналыс шығынын өтеу және пайда құралу үшін сауда ұйымдары мен кәсіпорындарының қарамағында қалған бөлігі.

САУДА² зат. көне. 1. Қатты құмар-тушылық, махаббат. 2. ауыс. Ауыртпалық, иындылық.

САУДА³ зат. Ой, көңіл, ой ағымы.

САУДАГЕР зат. 1. тар. Ерте кезде сауда-саттықпен айналысу арқылы ел-ел арасындағы және ел ішіндегі сауда-саттық қатынасты орнатқан, сол арқылы күн көрген қоғамдық-әлеуметтік топ өкілі. 2. Жоғары білікті сауда қызметкері, сауда маманы. 3. Саудадан хабары бар, саудаға ішкісіз адам. 4. жағымсыз. Арзанды қымбатқа сатып күн көретін адам, алысатар. 5. ауыс. Жолаушы, азығын жолдан

тауып жүрген пенде. **6.** ауыс. Бәрін саудаға салатын, пайдақұмар.

Саудагерлер клубы. тар. Өткен ғасырдың басында болған әлеуметтік топ ретіндегі саудагерлердің қоғамдық ұйымы. **Саудагерін жүргізді.** Өз елінен басқа елге, елді мекендерге саудагерлер жіберіп, сауда-саттық қатынас орнатты.

САУДАГЕРДЕЙ сын. Саудагер сияқты, саудагер тәрізді.

САУДАГЕРЛІК зат. **1.** Саудамен айналысушылық, саудагер болушылық. **2.** Алғанын қымбатқа сататын алыпсатарлық, өз пайдасын ғана көздеушілік.

Саудагерлік жасады. Сауда жасады, сауда-саттықпен айналысты.

САУДАГЕР-КӨПЕС зат. тар. Орта Азиядағы және Ресейдегі саудамен айналысатын әлеуметтік топ өкілдері.

САУДАГЕРШЛІК зат. сөйл. Саудагерлік, пайда көздеушілік, сауда-саттық.

САУДА-ДЕЛДАЛДЫҚ сын. экон. Сауда-да және делдалдыққа қатысты.

Сауда-делдалдық операциялар. экон. Экспортшының немесе импортшының тапсыруы бойынша жасасқан шарт немесе бір жолғы тапсырма негізінде оларға тәуелсіз делдал-фирмалар жасайтын іс-әрекет.

САУДАДОС зат. ескікіт. көне. Саудадағы серіктес адам.

САУДАЙЫ сын. көне. Алаңасар, нақұрыс, есі ауған. // Әйел көрсе есі ауып кеткен, аңғалақ адам.

САУДАЙЫЛЫҚ зат. Тентектік, ақымақтық.

САУДА-КЕҢСЕЛІК сын. Саудаға және кеңсеге арналған.

САУДАКЕШ зат. Ұсақ-түйек сататын алыпсатар.

САУДАКЕШТЕЙ сын. Саудақеш сияқты, саудақеш тәрізді.

САУДАҚ зат. өс. Шөлді жерде осетін сабағы түзу, бұтақты сүттіненнің бір түрі.

САУДАЛА= ет. **1.** Затты сатып алу не сату үшін бағасына келісу. **2.** Саудамен айналысып, затты ақысына өткізу. **3.** ауыс. Саудаға салу, арын сату, өзіне пайдалы затқа айырбастап жіберу; опасыздық, сатқындық жасау.

САУДАЛАН= ет. Сатып алыну, саудамен алыну, өткізілу.

САУДАЛАНУ Саудалан етістігінің қимыл атауы.

САУДАЛАС= ет. **1.** Шартымен заттың бағасын кесісу, сауданың шарттарын келісу. **2.** ауыс. Сөз жарыстыру, сөзге таласу.

САУДАЛАСУ Саудалас етістігінің қимыл атауы, баға кесісу.

САУДАЛАТ= ет. Сауда жасату.

САУДАЛАТУ Саудалат етістігінің қимыл атауы.

САУДАЛАУ Саудала етістігінің қимыл атауы, сауда жасау.

САУДА-ОПЕРАЦИЯЛЫҚ сын. экон. Саудаға қатысты және операциялар түріндегі. **Сауда-операциялық тиімділік.** экон. Мәмілені мүмкіндігінше азайту арқылы айырбасты белгіленген көлемде жасау мүмкіндігі.

САУДА-ӨНЕРКӘСІП зат. экон. Сауда және өнеркәсіп. // Саудаға және өнеркәсіпке қатысты.

САУДА-ӨТКІЗУ сын. экон. Саудаға және сол арқылы тауарды өткізуге қатысты.

САУДА-САТТЫҚ зат. **1.** Сатып алу-сату сияқты алыс-беріс. **2.** экон. Сатып алушы сатушылар үшін тауара байқау жариялайтын белгілі бір техникалық-экономикалық сипаттамалары бар тауарды сатып алу нысаны. **3.** экон. Тауарды сатып алу-сату арқылы өткізетін қандай да бір елдің, елді мекеннің шаруашылық саласы.

Сауда-саттық келісімі. экон. Тендер мен аукцион арқылы қол жеткізілетін мүліктік мәміленің бір түрі. **Сауда-саттық қылды.**

Сауда жасады, сатып алып, сату арқылы пайда табумен айналысты.

САУДАХАНА зат. көне. Сауда орталығы.

САУДА-ЭКОНОМИКАЛЫҚ сын. экон. Саудаға әрі экономикаға қатысты.

САУДЫР елік. Құрғақ, жұқа т.б. заттың басқа затқа жанасқанда, соғылғанда, үйкелгенде шығаратын қысқа дыбысын білдіретін сөз.

Саудыр еткізді. Құрғақ, жұқа т.б. затты басқа затқа жанатып, соққызып, үйкелтіп қысқа дыбыс шығартты, саудырлатты. **Саудыр етті.** Құрғақ, жұқа т.б. зат басқа затқа жанасқанда, соғылғанда, үйкелгенде қысқа дыбыс шығарды, саудырлады.

САУДЫР= ет. Сауын малынан сүт шығару үшін желінін тартып, сауғызу.

САУДЫРА= ет. **1.** Саудыр-саудыр ету, қаудырлау. **2.** Кейін кету, құрғап, қатып-сөміп қалу. **3.** ауыс. Құр сүлдері қалу, қартайып, сүйегі қурау. **4.** ауыс. Қаусау, босап, қауқары кету, ескіру, тозып, шіру. **5.** ауыс. Аңқылдау, аққоңілдену.

САУДЫРАҚ сын. Қаудыр-қаудыр еткен, қаудырақ.

САУДЫРАТ= ет. Саудыр-саудыр еткізу, қаудырлату.

САУДЫРАТУ Саудырат етістігінің қимыл атауы.

САУДЫРАУ Саудыра етістігінің қимыл атауы.

САУДЫРЛА= ет. **1.** Қалдыр-құлдыр ету, қаудырлау. **2.** ауыс. Салдырлау, дабырлау.

САУДЫРЛАҚ сын. Салдырлақ, дабырлақ.

САУДЫРЛАТ= ет. Саудыр-саудыр еткізу, қаудырлату.

САУДЫРЛАТУ Саудырлат етістігінің қимыл атауы.

САУДЫРЛАУ Саудырла етістігінің қимыл атауы.

САУДЫР-САДАҚ сын. Аққоңіл, аңқылдаған, салдырлақ.

САУДЫРТ= ет. Біреуге сауғызу.

САУДЫРТУ Саудырт етістігінің қимыл атауы.

САУДЫРУ Саудыр етістігінің қимыл атауы.

САУДЫРЫС= ет. Біреуге сауғысу.

САУДЫРЫСУ Саудырыс етістігінің қимыл атауы.

САУИЯ зат. ескі кіт. Сана, ес.

САУҚАТ зат. **1.** этн. Бір жақтан заттай күйінде жіберілетін сәлемдеме. **2.** көне. Соғыстан түскен олжа.

САУҚЫМ зат. көне. ескі кіт. **Сәукім.** Сауқым салды. көне. ескі кіт. **Сәукім салды.**

САУҚЫТ зат. ескікіт. **Сауқат.**

САУЛА= ет. **1.** Заулап ағу, құйылып кету, төгіліп түсу. **2.** ауыс. Жөңкіліп есіп, жетіп келу.

САУЛАМА зат. жерг. Түпіндігі тік салынған қазандық пеш.

САУЛАТ= ет. **1.** Заулап аққызу, құйылып жіберу. **2.** ауыс. Төгіту, құйқылжыту.

САУЛАТУ Саулат етістігінің қимыл атауы.

САУЛАУ Саула етістігінің қимыл атауы.

САУЛЫ сын. сөйл. **Сауын.**

Саулы іңгендей. бейн. Сауын іңген сияқтанып, саулы іңгенге ұқсап. **Саулы іңгендей аңырады.** фольк. Ботасын сағынған іңгеннің дауысындай зарлы үн шығарды.

САУЛЫҚ зат. **1.** Екі немесе үш жасар, қоздайтын ұрғашы қой. **2.** сөйл. Қойдан басқа малдың немесе жануардың ұрғашысы деген мағынада.

Саулық қой. Үш жастан асқан, қоздаған қой. **САУЛЫҚ** зат. **1.** Ауру-сырқаудан аман-есендік, ден тазалығы. **2.** Аман-есендік, аман, тірі жүргендік.

Саулық берсін. тілек. Аман болыңыз, тірі жүріңіз, деніңіз сау болсын деген мағынадағы тілек сөз. **Саулық сұрау.** Амандау, аман-есендік білу сияқты күні бойына алғаш рет көріп тұрған немесе арнайы кездескен адамға ізет білдіру әдебінің бірі. **Саулық үшін көтерді.** Еуропа, батыс елдерінің мас қылатын сусындар ішу

әдебі бойынша, денсаулық үшін тост көтеріп, құйылған арақ, шарыбын ұрттап ішті.

САҰМ зат. діни. Ислам дініндегі ораза.

САҰМА зат. Жаңа сауылған, суымаған сиыр сүті.

САҰМАЛ зат. этн. Әлі аши қоймаған бие сүті. // Суы дәмді, суы түзбөйла, ашқытым. // поэт. Жаңа сауған қымыздай, мөлдір, шипалы, бұрқыраған, аңқыған, көпіршік атқан (су, өзен, бұлақ). // поэт. Тұрнық, жұпар, таза.

Саумал бұлақ. Таза, мөлдір, суы шипалы бұлақ.

САҰМАЛА= ет. **1.** Арқан, таспа я жіпті сығымдап, сырып тарту, берік етіп бекіту. – **2.** ауыс. Еппен орағытып, қақпайлау.

САҰМАЛАТ= ет. Сығымдау, сырғышату.

САҰМАЛАТУ Саумалат етістігінің қимыл атауы.

САҰМАЛАУ Саумала етістігінің қимыл атауы.

САҰМАЛДАН= ет. Сығымдалып, сырғылып тартылу.

САҰМАЛДАНУ Саумалдан етістігінің қимыл атауы.

САҰМАЛДАУ сын. Шала ашыған.

САҰМАЛДЫҚ зат. өс. **1.** <лат. oxalis> Саумалдық тұқымдас көлжылдық, кейбір тұқымдары біржылдық шөптесін өсімдіктер, ара-тұра жартылай бұталар. **2.** Жемісі қауашақ не жидек тәрізді, дәмі жағымды қышқыл тағамдық өсімдік.

САҰМАЛДЫҚТАР зат. бот. <лат. oxalidaceae> Шөптесін, бұта, бұташық, ағаш өсімдіктер тұқымдасы.

САҰМАЛШЫҚ зат. өс. **Қызсаумалдық.** **САҰМАЛЫҚ** зат. этн. Достүрлі Наурыз мейрамында өлеңмен айтылатын ізгі тілек.

САҰНА [фин. sauna] зат. тұрмыс. Ыстық құрғақ ауалы бу камерасымен жабдықталған фин моншасы.

САҰНДЫЛАСТЕР [ағыл. sound blaster]. зат. инф. Дыбыстық карта, дыбыстық сизналды файлға жазуға, кейін оны қайта ойнатуға мүмкіндік беретін электрондық құрылғы.

САҰНДТРЕК [ағыл. soundtrack] зат. муз. Фильм, мультфильм, компьютерлік ойын сияқты қандай да бір материалдың музыкалық безендірілуі, осы материалды арналып жазылған музыка, ән.

САУСАҚ зат. **1.** Қол басының алақанға қосылған салалы бес бөлігі. **2.** анат. <лат. digitus> Адамның және омыртқалы жануарлардың қол-аяқтарының басындағы шағын түтік тәрізді сүйектерден тұратын салалы сүйектері. **3.** саят. Қыран құстың тұяқтары орналасқан аяғының басы.

Саусағы ақ жамбының күмісіндей. поэт. Сұлу қыздың әдемі аппақ саусағы туралы. **Саусағын қанатты.** миф. Бір нәрсеңіз шалғыннан сақтану үшін көне наным бойынша денесінен қан шығарды. **Саусағын созды [жайды].** Бір нәрсеге араласуға, істеуге ұмтылды, сұранды, ниет білдірді. **Саусағын сорған баладай.** бейн. Жоқ нәрсеге алданған, өзін-өзі алдаған, бос қиялға берілген адамдай. **Саусағынан бал тамған.** Асқан өнерлі, бесаспап, шебер. **Саусағының салымы бар.** Он саусағынан өнер тамған, қолы шебер. **Саусағының ізін қалдырмады.** бейн. Ым-жымын білдірмеді, басқан ізін сездірмеді. **Саусақ басты.** бейн. Шертті, саусақтарымен ойнады. **Саусақ муз.** жерг. Жұқа муз. **Саусақпен санарлық [санағандай].** Өте аз, біраз ғана. **Саусақпен санарлықтай [санағандай, санауға болады].** Көп емес, шамалы ғана. **Саусақтары алтыннан көрінбеді.** Бес саусағына да алтын сақина тағынды, алтынға малынды. **Саусақтары жорғалады.** поэт. Домбыраның құлағында ойнады, шертті көз іліктірмеді. **Саусақтары тартқан сымша [сымдай].** поэт. Саусақтары түр-түзу, салалы.

САУСАҚАЙ зат. экспр. **1.** Еркелете айтылған кішкентай балаңыз саусағы. **2.** Шынашақ.

САУСАҚҮЛ зат. өс. *Сабағы жуандау, көпжылдық гүлді өсімдік.*

САУСАҚҚАЛЫП зат. кәс. *Зергерлік сайман.*

САУСАҚҚАНАТТЫ: **саусаққанатты балықтар**. зоол. <лат. crossopterygii> *Девон мен таскөмір эраларының аралығында кеңінен таралған, ұзындығы 7 см-ден 5 м-ге дейін жететін сүйекті балықтардың класс тармағы.*

САУСАҚҚАНАТТЫЛАР зат. зоол. <лат. crossopterygimorpha> *Саусаққанатты балықтардың инфраклассы.*

САУСАҚТАЙ сын. *Саусақ сияқты, саусақ тәрізді (мөлшері адамның саусағының қалыңдығындай).*

САУСАҚТЫ сын. <лат. digitalis> *Саусағы бар.*

САУСАҚСАЛАЛЫ сын. бот. *Тарам-тарам болып бірнеше салаға бөлінген.*

САУ-САЛАМАТ үст. ескікіт. **Сау-сәлемет** *(ауру-сырқаудан аман, басы бүтін).*

САУСАН зат. өс. **Лагау.**

САУ-САУ³ елік. *Судың, сұйықтың құйылғанда шығаратын ұзақ дыбысына ұқсас дыбыстарды бейнелейтін сөз.*

Сау-сау етті. *Су, сұйық құйылғанда шығатын ұзақ дыбыс естілді.*

САУ-СӘЛЕМЕТ үст. *Жағдайы жақсы, аман-есен, есен-сау.*

САУ-СӘЛЕМЕТТІК зат. *Жалты аман-есендік, есен-саулық.*

САУСЫЛДА= ет. 1. *Біріне-бірі қақтығысу, сендей соғылысу.* 2. *Қатты жүру, сауылдау.*

3. *Самсау, қатмау.*

САУСЫЛДАТ= ет. *Қатпату, самсату.*

САУСЫЛДАТУ *Саусылдат етістігінің қимыл атауы.*

САУСЫЛДАУ *Саусылда етістігінің қимыл атауы.*

САУ-ТАМТЫҚ: **сау-тамтық жоқ.** *Бүтін, жараланбаған, бұзылмаған, сынбаған, аман қалған жері жоқ.*

Сау-тамтығы қалмады. *Алба-жұлбасы, дал-далы шықты, бүтін жері қалмады.*

САУУ *Сау етістігінің қимыл атауы.*

САУУЛЫ сын. *Саулы, сауын.*

САУШЫЛЫҚ зат. *Ауру-сырқаудан амандық, ден тазалығы.*

САУЫҒУ *Сауық етістігінің қимыл атауы; ауруынан айығып кету.*

САУЫЗДА= ет. *Сауыстау, сауыс қылу.*

САУЫЗДАУ *Сауызда етістігінің қимыл атауы.*

САУЫҚ зат. 1. *Ойын-тамаша жасап, көңіл көтеретін думанды жиын-той.* 2. *Қызықты, көңіл көтеретін ойын.* 3. **Сауық кеші.** 4. *ауыс. Думанды, көңілді уақыт, қызықты шақ.*

Сауық болды. *Өнерімен көпшіні көтерер қызығы болды. Сауық кеші. Кешке болатын ойын-сауық, жастар отырысы. Сауық қашты. Қызығы кетті, қызықсыз болып қалды. Сауық құрды.* а) *Серуендеді, сайрандады.* ә) *Көңіл көтерді, уақытын қызықты өткізді.*

САУЫҚ= ет. *Ауру-сырқаттан, дерттен айығу, жазылу.*

САУЫҚ-ДУМАН зат. *Бірду-дырдулы ойын-той, тамаша.*

САУЫҚЖАЙ зат. окказ. **Мейрамхана.**

САУЫҚҚОЙ сын. *Ойын-тойды, думанды жақсы көретін, тамашашыл, өнерпаз.*

САУЫҚҚОЙЛЫҚ зат. *Думанды тамашаны, ойын-тойды жақсы көретіндік.*

САУЫҚҚУМАР сын. *Сауықшыл, думан-тойды жақсы көретін, тамашашыл.*

САУЫҚМА зат. *Ойын-сауық, ырду-дырду аңдыған, тойдан шықпайтын жеңілтек адам.*

САУЫҚ-САЙРАН зат. *Қызығы мол, дырдулы той-думан.*

Сауық-сайранға бөледі. *Қызық-тамашаға толтырды, көңілді етті. Сауық-сайран кешті.*

а) *Үнемі қызықта, той-жиындарда жүрді, думандатты.* ә) *Қызықты күндерді басынан өткізді. Сауық-сайран қалды. Қызықты, думанды күндер*

өтіп кетті, дәурен өтті. Сауық-сайран салды.

а) *Думандатты, тойлатты, уақытын көңілді өткізді.* ә) *Шалқыды, еркінсіді, ойыс жүрді.*

САУЫҚ-САЙРАНЫШЫЛ сын. *Ойын-күлкі, той-думанды ұнататын, тамашашыл.*

САУЫҚ-САЙРАНЫШЫЛЫҚ зат. *Сауық-сайран құрушылық.*

САУЫҚТА= ет. *Ойын-тамаша құрып, сайрандау.*

САУЫҚТАМА: **сауықтама ауыз әдебиеті.** әдеб. *Әдет-ғұрыптық ауыз әдебиеті жанрларының жиынтық атауы.*

САУЫҚ-ТАМАША зат. *Думан-той, сауық-сайран.*

САУЫҚТАУ *Сауықта етістігінің қимыл атауы.*

САУЫҚТЫР¹= ет. *Ауруынан емдеп жазу.*

САУЫҚТЫР²= ет. *Сауық, серуен құрғызу.*

САУЫҚТЫРҒЫШ сын. *Ем жасағыш.*

САУЫҚТЫРМА зат. экон. <лат. sanatio> *Фирмалардың ықтимал банкроттығын болдырмау мақсатымен несиелендіру, қайта құру, әртараптандыру т.б. арқылы жүзеге асырылатын қаржы-шаруашылық шаралар жүйесі.*

САУЫҚТЫРУ¹ зат. 1. экон. <лат. sanatio> *Ірі кәсіпорындарды, банктерді банкроттан сақтау және қаржы жөнінен жеңілдіктер беру үшін мемлекеттің немесе аса ірі банктердің көмегімен жүзеге асырылатын шаралардың жүйесі.* 2. экон. *Балансты өзгерту, яғни пайданы бөлу есебі бекітілгеннен кейін пайда сомасын есепті жылға қатысты бөлікте есептен шығару.*

3. <лат. recreatio> *Күштерді қалпына келтіру, адамдардың демалуы, өзінің жұмыстан бос уақытын өткізу.*

САУЫҚТЫРУ² *Сауықтыр етістігінің қимыл атауы.*

Сауықтыру қызметтері. *тұрмыс. Адамдардың денсаулығын сауықтыруға арналған қызметтер. Сауықтыру мақсатындағы сүтоғандары, сүшар. Табиғи емдік факторға ие, сондай-ақ алдын алу мен емдеуді ұйымдастыру үшін қолайлы сү тоғандар. Сауықтыру туризмі. Табиғи ауа райы қолайлы, денсаулыққа тигізетін әсері пайдалы жерде демалу мақсатымен туристік сахат-сапар және жорықтар жасау.*

САУЫҚХАНА зат. сөйл. *Сауықтыру орындары, шипажай.*

САУЫҚШЫ зат. *Той-думаны, ойын-тамашашы адам. // Сауықшыл, той-думанды ұнататын.*

САУЫҚШЫЛ сын. *Той-думанышыл, қызыққұмар, тамашашыл.*

САУЫҚШЫЛДЫҚ зат. 1. *Ойын-тамашаға құмартқышытық, той-думанға қызықшытық.* 2. *Әуесқойлық, сауыққұмарлық, дырду-думанға салынушылық.*

САУЫҚХАНА зат. окказ. *Құмар ойыны ойналатын жай.*

САУЫЛ= ет. *Саумаланып сүт алыну.*

Сауылмай жіберілді. *мал шар. Жемге байланбай, енесін еркін еміп өскен құлынға қатысты айтылады.*

САУЫЛДА= ет. 1. *Саулап құйылу, төгілу, сау-сау ету.* 2. *Саусылдау, жапырлап қатпату келу.*

САУЫЛДАЙ сын. сөйл. **Соылдай.**

САУЫЛДАС= ет. *Саусылдасу, жапырлап қатпату келісу.*

САУЫЛДАСУ *Сауылдас етістігінің қимыл атауы.*

САУЫЛДАТ= ет. 1. *Сау-сау еткізу.*

2. *Саусылдату, қатпату.*

САУЫЛДАТУ *Сауылдат етістігінің қимыл атауы.*

САУЫЛДАУ *Сауылда етістігінің қимыл атауы.*

САУЫЛУ *Сауы етістігінің қимыл атауы.*

САУЫМ¹ зат. *Сауын малдан таңертеңгілік, кешке және кейде түсте сүт сауатын мезгіл, уақыт.*

САУЫМ² зат. сөйл. **Сауын** *(сауын айту туралы).*

САУЫМ³ зат. *мал шар. Сауып алынған сүт мөлшері.*

САУЫМСЫЗ сын. *Сауылмайтын.*

САУЫН¹ зат. 1. *Сүт беретін, сауылатын мал.* 2. *Сүт сауып алу мерзімі.* 3. этн. *Байыргы қазақ қоғамындағы дәстүр бойынша, ауқаттылардың малы аз жақын ағайындары мен кедейлерге сүтін пайдалансын деп белгілі бір уақытқа берген құнды бие немесе бұзаулы сиыр, қой-ешікісі.*

Сауын беру. этн. *Байыргы қазақ дәстүрі бойынша, ауқатты байлар өзінің малы аз жақын ағайындары мен кедейлерге сүтін пайдалансын деп белгілі бір уақытқа берген құнды бие немесе бұзаулы сиыр, қой-ешікісін беруі.*

Сауын берді. этн. *Сүтін пайдалану үшін құнды бие немесе бұзаулы сиыр, қой-ешікі берді. Сауын бие. Сүт беретін, сауылатын бие. Сауын бұлт. поэт. Жаңбыр әкелетін бұлт. Сауын мал. а) Сүті сауылатын мал. ә) этн. Ежелгі қазақ дәстүрі бойынша, ауқаттылардың жағдайы төмендерге сүтін пайдалануға берген малы. Сауын сауды. Сауын алып, сонымен күнелетті, сауына мал сұрады. Сауын сиыр. Сауылатын сиыр. Сауын иіді. Ет жігіреді елжіреді, риза болды. Сауын келді. Сауатын мезгілі жетім, желіні сүтке толды.*

САУЫН² зат. этн. *Үлкен ас, ұлы той сияқты үлкен жиындар туралы ел-еле жариялап хабар беруі білдіретін қазақ салтының рәсімі [Сауын айтылған жақ сол үлкен жиынға өз үлесін, өз қатысын көрсетуге тиіс болған, сондықтан сауын кез келген адамға емес, жағдайы бар ауқаттыларға, беделді, белділерге айтылатын, ал олар сол жиынға өз үлестерін әкелетін].*

Сауын айтты. а) *Үлкен ас, ұлы той сияқты үлкен жиындар туралы ел-еле жариялап хабар берді.* ә) *Жорық, аттаныс жайында алдын ала елге хабар берді.* б) *Жұртқа жария салып, жағдайын айтты. Сауын айту. этн. а) Үлкен ас, ұлы той сияқты үлкен жиындар туралы ел-еле жариялап хабар беру түріндегі қазақтың ежелден келе жатқан халықтық ғұрпы.* ә) *Жорық, аттаныс жайында алдын ала елге хабар беру түріндегі дәстүрлі қазақ қоғамындағы ғұрып.*

САУЫНДА= ет. жерг. *Орган тартыны бауламай, бос жыып тастау.*

САУЫНДАУ *Сауында етістігінің қимыл атауы.*

САУЫНДЫҚ зат. этн. *Сауында берілген мал. // Сауын ішуге лайық.*

САУЫНҚАҒАЗ зат. *Үлкен асқа шақырып, сауын айтылған шақыру қағазы.*

САУЫНШЫ¹ зат. *Мал сауумен ішуге дайынатын кәсіп иесі.*

САУЫНШЫ² зат. этн. *Ел-елді аралап алдын ала хабар айтып, үлкен асқа шақырушы адам.*

САУЫНШЫЛЫҚ зат. *Мал сауумен ішуге дайындаушылық.*

САУЫН³ зат. 1. *Малдың бел омыртқасынан құйымшақ тұсына дейінгі жерінің үсті.* 2. *Малдың бел омыртқасынан құйымшақ тұсына дейінгі жерінің дәмді әрі майлы болатын еті.* 3. *анат. Адамның бел омыртқасынан құйымшақ тұсына дейінгі артқы тұсы.* 4. *Малдың белдемес жон, сан үсті терісінен жасалатын былғарының қалың түрі.* 5. *ауыс. Көкқорай шүйіні мол, шұрайлы, құнарлы жер.* 6. *ауыс. Жер бедерінің ойлы-дөңесті жерлерінің немесе кең жазықтың үстіңгі жағы.* 7. *ауыс. Бір нәрсеңіз негізі, тірегі.* 8. *ауыс. Ел ішіндегі беделді, белді, дәулетті адам.* 9. *ауыс. Жуан сауыр, бай, өктем әлеуметтік топ өкілі.*

Сауыр айналды жерг. *Қоныс ауырды.*

Сауырда [сауырынан] су төгілмес жорға. *бейн. Сауыры жайпақ, жорға жүрісті мықты аттың сыны. Сауыр ет. Мал сойғанда малдың сан жіліктерінен бөлініп алынған жұмсақ әрі дәмді құйымшақ еті. Сауыр етіктің табаны талда. бейн.*

Қанша берік былғарыдан болса да, табансыз етік болмайды деген мағынада. Сауырсы бұзылмады. Сауырсы мықты, берік болды. Сауыры ашыды. Қатты қынжылды, қиналды. Сауыры езілді. Іштей елжіреді, жаны ашыды. Сауыры майға бөкті. Семірді, күттімі жақты болды. Сауырын алғызды. Соққы көріп, беті қайтты. Сауырын

спиады. Жеңіл-желпі сойлеп, шығарып салды. Сауырын ұстатпады [сипатпады]. Жеткізбеді, жолатпады, жақындатпады. Сауырына қамшы тиді. Өмір, тұрмыс қысымшылығын көрді, тауқымет тартты. Сауырынан басты [басып жүрді]. Тандап, іріктен алды. Сауырынан бит домалап түскендей бейн. Ірі әрі семіз (мал). Сауырынан бит домалаған. Ауқатты, бай; семіз. Сауырынан су төгілмес жорғадай. Жүрісі өте жайлы, жақсы желетін.

САУЫРАҒАНШ зат. сөйл. **Сауыраша.** **САУЫРАША** зат. өс. <лат. supressus> Кипарис тұқымдасына жататын, сабақтары бүйраланған бүршікті, хош иісті, қызғылт түсті мәңгі жасыл ағаштың бір түрі.

САУЫРДАЙ сын. Сауыр сияқты, сауыр тәрізді.

САУЫРЛА= ет. 1. Көлікті шу-шулеп қамшы не шыбықпен сауырдан ала тартып-тартып қалу. 2. Айғырдың өзге жылқыны сауырынан тістелеуі. 3. ауыс. Біреудің қыр соңына түсіп, құдалау. 4. ауыс. Сыртынан көмкеріп әшекейлеу.

САУЫРЛАН= ет. Өзге жылқыны сауырынан тістелеу.

САУЫРЛАНУ Сауырлан етістігінің қимыл атауы.

САУЫРЛАТ= ет. Аттың сауырына қамшы бастыру.

САУЫРЛАТУ Сауырлат етістігінің қимыл атауы.

САУЫРЛАУ Сауырла етістігінің қимыл атауы. 1. Көлікті шу-шулап қамшы не шыбықпен сауырдан тартып қалу. 2. Айғырдың өзге жылқыны сауырынан тістелеуі.

Сауыс сұрау.

САУЫРЛЫ сын. Сауыры кең, жалпақ.

САУЫРЛЫҚ зат. көне. **Сауыр.**

САУЫРСЫН зат. көне. **Сауыр.** 1. Малдың жотасынан құйымшағына дейінгі арқасының үстіңгі жағы. 2. ауыс. Көкорай шүйіңі мол, шұрайлы, құнарлы жер.

Сауырсын бедеу. көне. Батырлар мінген мықты әрі жүйрік ат. Сауырсын төңкерілген қазандай. бейн. Сауыры кең, болаттай берік жүйрік аттың сыны.

САУЫРШӨП зат. өс. <лат. eranthis> Тамыры қалың баданалы, қошқыл сары түсті гүлдері бар, ерте көктемде зұлдейтін көпжылдық шөптесін өсімдік.

САУЫС¹ сын. Сірі боп баттасып, қатып қалған кір.

Сауыс тұрды. Кір сірі болып баттасып қатып қалды.

САУЫС² зат. **Сауыс.**

САУЫС= ет. Бірге мал сауу.

САУЫСҚАН зат. 1. Құйрығы ұзын, ала қанатты, жұбымен немесе жалғыз жүретін, өлексе жейтін, өте сақ құс. 2. зool. <лат. risca risca> Торғай тәрізділер отрядының қарға тұқымдасына жататын, құйрығы ұзын, қара ала қауырсынды құс. 3. ауыс. жағымсыз. Басқаның қалдығын аңдыған, біреудің еңбегінің арқасында күн көретін адам.

Сауысқаннан сак. Өте сергек, абайлағыш. Сауысқан тектес құстар. зool. Қарға тұқымдасына жататын, өлексе жейтін, қауырсыны қарала құстар.

САУЫСҚАНДАЙ сын. Сауысқан сияқты, сауысқан тәрізді.

САУЫС-САУЫС сын. Сірі-сірі боп қатып қалған, кір-кір.

САУЫСТАЙ сын. Сауыс сияқты, кір-кір көрінген.

САУЫСТАН= ет. Сірі боп баттасу, кір болу.

САУЫСТАНДЫР= ет. Сірі боп баттас-тыру, кірлету.

САУЫСТАНДЫРУ Сауыстандыр етістігінің қимыл атауы.

САУЫСТАНУ Сауыстан етістігінің қимыл атауы.

САУЫСТАР зат. геол. Ашық жазықтар бойымен сауыстана аққан ерітінділер есебінен қалыптасқан ақша минерал түзілімдері.

САУЫСУ Сауыс етістігінің қимыл атауы.

САУЫТ¹ зат. 1. этн. көне. Ұсақ темір шығыршықтарды бір-бірінен өткізін тоқылатын тордан қосқа жеңді түрінде жасалатын, садақ, қылыш, найза сияқты қару-жарақтардан қорғануға арналған батырлардың киімі. 2. этн. көне. **Шарайна.** 3. этн. көне. Ат сауыт, кежім. 4. өск. Адамдарды, әскери техниканы және қорғаныс құрылымдарын әртүрлі жою құралдарының әсерінен сақтайтын құрал. 5. зool. Сауытты жануарлардың қорғаныс қызметін атқаратын сыртқы дене мүшесі, қатты жабыны. 6. ауыс. Сыртқы әсерден сақтайтын, қорғайтын құрал.

Сауытпен кеңесті. бейн. Ойланып-толғанды.

САУЫТ² зат. 1. Әртүрлі зат салып немесе құйып қоятын, іші қуыс, кішігірім құты ыдыс. 2. **Саясауыт.** 3. анат. Адам мен жануардың ағзасындағы кейбір ішкі мүшелердің қуыс тәріздес орналасу қабы. 4. ауыс. Бір нәрсенің шеңбері, аясы.

САУЫТ³ зат. өс. Жүз жылдай өмір сүретін, діңі құрылыс материалы ретінде пайдаланатын, өзен бойларында өсетін жуан ағаш.

САУЫТБАСТЫЛАР зат. зool. <лат. stegoccephalia> Төменгі мезозой және жоғарғы палеозой дәуірінің қабаттарынан белгілі көне қосмекенділердің үлкен бір тобы.

САУЫТБҮЗАР зат. көне. этн. Сауыттарды тесіп кететін мықты, өткір, үлкен жебе, қозыжауырын оқ.

Сауытбұзар авиациялық бомба. өск. Сауытталған нысаналарды немесе мықты бетондалған, сондай-ақ темір-бетонды қорғанышы бар объектілерді құртуға арналған бомба түрі.

САУЫТБҮЗҒЫШ-ӨРТЕГІШ: сауытбүзғыш-өртегіш оқ. өск. Жеңіл сауытталған нысаналарды зақымдау және оқ бұзған сауыттың арғы жағында орналасқан жеңіл жанатын заттарды өртеуге арналған оқ.

САУЫТ-САЙМАН зат. 1. Әртүрлі құрал-жабдық. 2. көне. этн. Батырдың қорғануы үшін қажетті киімі мен құрал-жарағы.

Сауыт-сайман асынды. Бес қаруын түгел алып, сауытын толық киініп, жауға аттанды.

САУЫТТАЙ сын. Сауыт сияқты, сауыт тәрізді.

САУЫТТАЛ= ет. Сауытты болу, сауытпен қатталу.

САУЫТТАЛУ= ет. Сауыттал етістігінің қимыл атауы.

САУЫТТЫ сын. Сауыты бар, сауыт кизен. // Сауыт кизен батыр.

Сауытты автомобиль. өск. Қарсыластың тірі киіні және атыс құралдарын жоюға, байланыс жүргізуге, әскери қорғауға, барлауға арналған сырты сауытталған доңғалақты машина.

Сауытты аңдар. зool. <лат. dasypodidae> Денесінің арқа жағы сүйекті, ал оның сырты мүйізді сауытты қалқанмен қапталған мұқтүсті сүтқоректі жануарлар тұқымдасы. **Сауытты катер.** өск. Теңіз, өзен жағалауларында әрекет жасауға арналған, сауытталған шағын кеме. **Сауытты кеме.** өск. Мықты сауытталған және қуатты артиллериямен қаруланды, XIX ғасырдың екінші жартысы XX ғасырдың басындағы негізгі ұрыс кемесі. **Сауытты қалпақ.** өск. Ұрыс жүргізу және бақылау үшін қолданылатын атыс ойығы мен саңылаулары бар мұнара типтес формалы құрылыс. **Сауытты қолтырауындар.** зool. Қолтырауындардың алғаштарлар тұқымдасының қи туысының жиынтығы атауы. **Сауытты мұнара.** өск. Танкілерде, жаяу әскер ұрыс мәшинелерінде, сауытты транспортерлерде, кемелерде және фортификациялық құрылымдарда жеке құрамды қорғау үшін орнатылған жабық сауытты конструкция. **Сауытты пойыз.** өск. Сырты сауытталған (оқтар мен жарықшақтан сақтану үшін) және қаруландырылған теміржол

құрамы. **Сауытты танк әскерлері.** өск. Негізгі күші сауытты танкілер болып табылатын қазіргі кездегі армияның құрылқытағы әскерлерінің бір түрі; танкілер. **Сауытты танк дивизиясы.** өск. АҚШ, Англия, Франция және бірқатар басқа мемлекеттер армиясындағы жалпы әскери құрама. **Сауытты танк қару-жарағы.** өск. Сауытты танк техникасының мәшинелеріне қондырылатын аспаптар мен автоматтық жүйелер, жою құралдары кешені. **Сауытты танк техникасы.** өск. Сауыт қорғанышы бар, түрлі ұрыс мәшинелерінен тұратын әскери техника.

САУЫТТЫҚ сын. өск. Сауытқа қатысты, сауытқа тән.

САУЫТША зат. Кішкентай құты ыдыс. **САУЫТШЫНЫ** зат. өск. Танкілердің, сауытты автомобильдердің байқау терезесін, ұшақтардың және әскери техниканың басқа түрлерінің кабиналарын өйнектеу үшін қолданылатын беріктілігі жоғары шыны түрі.

САФ [ар. صاف] сын. 1. Қоспасыз, тап-таза. 2. Текті, қаны таза. 3. Пәк, бейқарғ. 4. Нағыз, шынайы.

Саф алтын. а) геол. Табиғи таза құйінде ұшырасатын алтын. ә) Қоспасыз, таза, өте бағалы алтын ақша. б) Аса қадірлі, қымбатты адам. **Саф алтынға саптады.** Қанша қымбат, бағалы құн берсе де, айырбастамады. **Саф алтындай.** а) Қоспасыз алтын сияқты. ә) Бағалы, құнды, ерекше, қадірлі. **Саф алтынғы жез болды.** бейн. Шыны асылдығы қадірлі болмады. **Саф күміс.** геол. Au, Hg, Sb, Cu және басқалармен қоспа түрінде кездесетін минерал. **Саф элементтер.** геол. Біршама тұрақты минералдар түрінде кездесетін, жер қыртысының 0,1 пайызын құрайтын жай заттар.

САФА: сафа келді. ескікіт. Хош келді.

САФИ [ар. صافي] сын. ескікіт. діни. Таңдаулы, таңдап алынған, таза, пәк.

САФЛЫҚ зат. ескікіт. Тазалық, пәктік.

САФРАНИНДЕР зат. хим. Феназин туындылары.

САФЛОР зат. бот. Түрі құрбағастың ұсақ дәніне ұқсайтын ақ түсті майлы дақыл.

САХА зат. Сібірдің солтүстігінде, Лена және Вилюй өзендері аңғарында тұратын тұркітілдес халық.

САХАБА [ар. صحابة] зат. діни. Мұхаммед (с.ғ.с.) пайғамбардың ислам дінін таратқан кезіндегі дос, жолдас серіктері, пайғамбарды көзімен көрген, естіген, онымен тілдескен, мұсылман болып өлгендер.

САХАБАТ [ар. سخاوة] зат. ескікіт. Жомарттық, қайырымдылық.

САХАБИ [ар. صحابي] сын. ескікіт. Жомарт, қайырымды.

САХАР¹ [ар. سكر] зат. Таң алды мезгілі, алақобез кез, таңсарі.

САХАР² зат. **Сақар** (алабота шөбінің күлінен қайнатылған сабын).

САХАРА [ар. صحاره] зат. 1. Ауа райы қуаң, шөлді аймақ. 2. Кең байтақ, жазық дала. 3. Өркеніетпен алысқа жатқан иен жер. 4. Қазақ жері, қазақтың кең даласы. // Кең байтақ.

Сахараның гүлі. поэт. Кең байтақ қазақ даласында еркелеп, еркін өскен қыр қызы.

САХАРАДАЙ сын. Сахара сияқты, сахара тәрізді.

Сахарадай сарғайды. бейн. Әбден пісті, бабына жетті.

САХАРАЗА [грек. sakchar] зат. хим. Инвертаза, қантты (сахарозаны) гидролизден, ыдырататын гидролаза класының ферменті.

САХАРАЛЫҚ сын. 1. Сахараға қатысты, сахараға тән, далалық. 2. Шөлге қатысты, шөл жерге арналған.

САХАРАУИ [ар. صحراوي] сын. ескікіт. Далалық, жазық даланы мекендеген, қырда жүрген.

САХАРИДТЕР [грек. sakchar – қант, eidos – түр] зат. хим. Гидролизденгенде екі молекуладан кем емес моносахаридтерге ыдырайтын көмірсулар, органикалық қосылыстар.

САХАРИМЕТР [грек. sakchar, metron – өлшем] зат. хим. Ерітінділердің құрамындағы қанттың мөлшерін ерітінді концентрациясына пропорционал жарықтың поляризация жа-зықтығының бұрылу бұрышымен өлшеу арқылы анықтайтын аспап.

САХАРИМЕТРИЯ зат. хим. Ерітіндідегі қанттың концентрациясын, қанттылықты анықтау әдісі.

САХАРИН [грек. sakhar] зат. хим. 1. Дәмі өте тәтті (қанттан 400–500 есе тәтті), аздаға сүйейтін жартылай функционалды қосылыс, түссіз кристалдар. 2. Парфюмерияда тәтті дәм беру үшін қолданылатын натрий тұзы.

САХАРОЗА зат. биол. Фруктоза мен глюкоза қалдықтарынан түзілетін көмірсу, дисахарид, суда жақсы еритін, түссіз кристалл.

САХАРШАМ зат. діни. Таң сәрі, ораза кезіндегі ауызашар алдындағы уақыт.

САХАТ¹ [ар. سحط] зат. діни. көне. Сабыр, саба (Алланың берген нығметтеріне риза болу).

Сахат тапты. көне. Сабасына түсті, ашуы басылды, тынышталды.

САХАТ² зат. Шипа, ем.

САХАУАТ¹ [ар. سخوة] зат. ескікіт. Жомарттық, қайырымдылық, сахабат.

САХАУАТ² зат. ескікіт. Ақыл-ой, ес, сана.

САХАУАТСЫЗ сын. ескікіт. Ашқоз, қызғанашқ.

САХАУАТТЫ сын. ескікіт. Жомарт, қайырымды.

САХЕР зат. ескікіт. Қызметкер.

САХИ¹ [ар. سخى] сын. Жомарт, мырза.

САХИ² сын. Көзі су қараңғы, көкірегі сезімтал.

САХИБ [ар. صاحب] зат. діни. ескікіт. Ислам дініндегі діни лауазым, мәртебе, атақ, сол лауазымдағы адам.

Сахиб ас-саиф. діни. Әли руынан шығады деп күткен, өкімет символы семсер деп есептетіні имамның, яғни каим мәһиди теңеулерінің бірі. **Сахиб әз-заман.** діни. Әли руынан шығады деп күткен имамның дәуір әміршісі деген мағынаны білдіретін каим мәһиди теңеулерінің бірі. **Сахиб құран.** Ұлық кісі, бақытты туган жан. **Сахиб нығмет.** Байлық, дәулет иесі.

САХИБЖАМАЛ [ар. صاحب الجمال] сын. көне. 1. діни. Ең көрікті, кемел, келісті (Аллаға тән қасиеттердің бірі). 2. Өте әдемі, сұлу (қыз туралы).

САХИБИ [ар. صحابي] сын. діни. Мәртебелі, сахиб лауазымындағы.

САХИҚ [ар. صحيح] сын. діни. Таза, сау, нағыз, ақиқат, дұрыс, түзу, шындыққа үйлесімді.

САХИЛЫҚ зат. діни. көне. Жомарттық, асқан кеңпейілділік.

САХИПА [ар. صحيفه] зат. діни. **Сахифа.** 1. Бет, парақ. 2. Мұхаммедке (с.г.с.) дейінгі жекелеген пайғамбарларға Алланың үкімі жіберілген шағын шырланған, бірама қағаз [Алланың толық үкімі жазылған кітап – Құран Кәрім].

САХИР [ар. ساحر] зат. көне. Сиқыршы.

САХИТ зат. діни. Аман болу, дені сау болу.

САХИФА [ар. صحيفه] зат. ескікіт. 1. Бет, парақ. 2. діни. Мұхаммедке (с.г.с.) дейінгі жекелеген пайғамбарларға Алланың үкімі жіберілген шағын шырланған, бірама қағаз.

САХИХ [ар. صحيح] сын. діни. **Сахиқ** (мұсылман ғұламаларының түсіндіруінде, ақиқатты баяндайтын хадис, иснад). // Ақиқатқа сәйкес.

САХНА [ир. سخنه] зат. 1. өнер. Театрдағы ойын-сауық, драматургиялық қойылым көрсетілетін орын. 2. ауыс. Бір құбылыстың, оқпаның немесе нысандардың көрініс тапқан орын, кеңістігі.

Сахнада қойылды. Сахнаға шығарылды, театр сахнасына шығарылды. **Сахна тілі.** лингв. Театрда қоюға арналған көркем драмалық шығармаларды актерлердің сахнада айту, орындау формасы.

САХНАГЕР оқказ. Қошқы режиссер.

САХНАДАЙ сын. Сахна сияқты, сахна тәрізді.

САХНАЛА= ет. өнер. Драмалық шығарманы театр сахнасына қою, соған арнап бейімдеу.

САХНАЛАН= ет. Сахнаға шығарылған.

САХНАЛАУ өнер. Сахнаға етістігінің қимыл атауы.

САХНАЛЫҚ сын. Сахнада көрсетілетін, сахнаға тән.

САХНАСҮЙЕР сын. Театр өнерін бағалайтын, театрға құмар (көрермен).

САХРА [ар. صحراء] зат. ескікіт. **Сахара.**

САХРАЙ зат. ескікіт. Далалық.

САХРАУИ [ар. صحراوي] сын. ескікіт. Далалық, көшпелі.

САХЫПЖАМАЛ [ар. صاحب الجمال] сын. ескікіт. Сахибжамал, келіскен, көрікті.

САХЫПҚЫРАН [ар. صاحب قران] сын. ескікіт. Қырып салғыш, қарулы.

САХЫТ [ар. صحه] зат. көне. **Сахат** (амандық, саламаттық).

САҒАР¹ зат. Аққудың қоразы.

САҒАР² [ар. سحر] зат. діни. ескікіт. **Сахар** (тан сәрі).

САҒАТ¹ [ар. سخط] зат. діни. ескікіт. **Сахат** (сабыр, саба болу).

Сағатына келтірді. Орынға қойды, сабасына түсірді, жазасын берді.

САҒАТ² [ар. صحه] зат. ескікіт. Денсаулық, аман-есендік. // Аман, есен-сау, сау-саламат.

САҒАТТЫҚ зат. ескікіт. Амандық, саламаттық.

САЮ Сай етістігінің қимыл атауы.

САШ зат. ескікіт. Ауыс-түйіс, алыс-беріс, өзара есеп айырысу.

САЯ [ир. سياه] зат. 1. Жапырағы жайқалған ағаштың ыстық күнде жай табуға болатын көлеңкесі, салқын мәуесі. 2. Жаңға жайлы қоңыр салқын орын, көлеңкелі жер. 3. ауыс. Арқасүйер қамқоршы, пана. 4. ауыс. Аяулы мекен, өсіріп, жеткізген орта.

Сая болды. Сүйеніш, қамқор болды, пана тұтты. **Саясы жоқ, [муясыз] дараққа бүлбүл қонбайды.** Пайдасы, панысы, ығы жоқ жаңға ешкім үйір болмайды деген мағынада. **Сая таппады.** а) Тыным көрмеді. ә) Пана таппады. **Сая тапты.** Жаны жадырап, рақатқа батты. **Саясы түсті.** Қамқорлығына бөледі, қамқорлық жасады. **Сая іздеді.** Қамқорлық күтті, пана іздеді.

САЯБАҚ зат. <лат. parricus> Серуендеу, демалыс мақсаттарына арналған, табиғи немесе қолдан өсірілген жасыл желекті жер телімі.

САЯБАН зат. 1. Дем алу үшін бау ішіне салынған, үсті жабық, көлеңкелі орын. 2. жерг. **Қолиатыр.**

САЯБЫ зат. сөйл. Саябан.

САЯБЫР сын. Ақырын, жайлап толастаған, баяу.

Саябыр тапты. Толас тапты, тынышты. **Саябыр тартты.** Ақырындады, бәсеңдеді.

САЯБЫРЛА= ет. 1. Ақырындау, бәсеңдеу, баяулау, толастау. 2. Азаю, кему.

САЯБЫРЛАН= ет. Ақырындау, бәсеңдеу, баяулау, толастау.

САЯБЫРЛАНУ Саябырлан етістігінің қимыл атауы.

САЯБЫРЛАТ= ет. Ақырындату, бәсеңдету, баяулату, толастату.

САЯБЫРЛАТУ Саябырлат етістігінің қимыл атауы.

САЯБЫРЛАУ¹ сын. 1. Баяулау, ақырындау. 2. Азиянықыраған, кеме түскен.

САЯБЫРЛАУ² Саябырла етістігінің қимыл атауы.

САЯБЫРЛЫҚ зат. Баяулагандық, толастағандық.

САЯБЫРСУ Саябырсы етістігінің қимыл атауы.

САЯБЫРСЫ= ет. 1. Біртіндеп, жайлап бәсеңдеу, тынышу. 2. Азаю, кему.

САЯБЫРСЫТ= ет. Біртіндеп, жайлап бәсеңдету, тынышту.

САЯБЫРСЫТУ Саябырсыт етістігінің қимыл атауы.

САЯДЫ зат. ескікіт. Аңшы, балықшы.

САЯЖАЙ зат. Қала тұрғындарының жазда туруға лайықтан, қала сыртында салынған бау-бақшалы үйі.

САЯЖОЛ зат. <франц.allee> Жан-жағына жасыл желек, әсемдік ағаштары мен гүлдер отырғызылған, адамдар жүруге, серуендеуге арналған жол.

САЯЗ сын. 1. Терең емес, таяз. 2. ауыс. Ой-өрісі тар, білімі үстірт.

Саяз жүзді. Ауырдың астымен, жеңілдің үстімен жүрді.

САЯЗДА= ет. Судың тереңдігі таяздау.

САЯЗДАН= ет. Таяздану, тайыз болу.

САЯЗДАНУ Саяздан етістігінің қимыл атауы.

САЯЗДАТ= ет. Таяздату, тайыздату.

САЯЗДАТУ Саяздат етістігінің қимыл атауы.

САЯЗДАУ¹ Саязда етістігінің қимыл атауы. **САЯЗДАУ²** сын. 1. Оңша терең емес, таяздау. 2. ауыс. Ой-өрісі тарлау, үстірттеу.

САЯЗДЫҚ зат. 1. Терең еместік, таяздық. 2. ауыс. Ой-өрісі, түсінігі төмендік.

САЯЗСУ Саязсы етістігінің қимыл атауы.

САЯЗСУЛЫҚ= саязсулық шөгінділер. геол. Теңіздің саяз өңірлерінде және тұщы суқойма түбінде, шамамен 200 м-ге дейінгі тереңдіктерде түзілетін шөгінділер.

САЯЗСЫ= ет. Саяздану, саяз тарту.

САЯЗЫРАҚ сын. Таяздау, саяздау.

САЯҚ¹ сын. 1. Өз алдына бөлек жүретін, тұсыған, бойдақ (жылқы). // Үйірден бөлек жүретін жылқы. // Жеке-дара, бөлек жүрген адам. 2. ауыс. Оқшау, жеке-дара, жалғыз. // Елден жырақта, бөлек, жалғыз жүріс.

Саяқ жүріс. Оңаша, оқшау жүру. **Саяқ кетті.** Бөлектенді, ажырап кетті, алабөтен болды. **Саяқ қалды.** Оқшауланды, бөлектенді.

САЯҚ² зат. көне. ескікіт. Саяхатшы, жиһанкез.

САЯҚ-САНДЫРАҚ сын. Мінілмеген (аттар).

САЯҚСУ Саяқсы етістігінің қимыл атауы.

САЯҚСЫ= ет. 1. Үйірге қосылмай, өз алдына жеке кету. 2. ауыс. Топтан шеттен, жалғыздану.

САЯҚТА= ет. Өзгелерден бөлектену, жеке-даралану, оқшаулану.

САЯҚТАЛ= ет. Үйірге қосылмау, бөлектену.

САЯҚТАЛУ Саяқтал етістігінің қимыл атауы.

САЯҚТАН= ет. Жекелену, даралану, жеке жүру.

САЯҚТАНУ Саяқтан етістігінің қимыл атауы.

САЯҚТАУ¹ сын. Өзгеден шеттеу, оңашалау. **САЯҚТАУ²** Саяқта етістігінің қимыл атауы.

САЯҚТЫҚ зат. Өзгеден жекеленген жалғыздық, алабөтендік.

САЯҚШЕПІРТКЕ зоол. Жәндіктер табының тікқанаттылар отрядының нағыз шөгірткелер тұқымдасының өкілі, ауылшаруашылық дақыл-дарының зиянкестері.

САЯЛА= ет. 1. Көлеңкелі, жайлы жерде тыныстау, салқындау. 2. ауыс. Мекендеу, қоныстау. 3. ауыс. Біреуді тірек, қамқор тұту, паналау. 4. ауыс. Тыныштық табу, тынышу.

САЯЛАТ= ет. Көлеңкелі, жайлы жерде тыныстау, салқындату.

САЯЛАТУ Саялат етістігінің қимыл атауы.

САЯЛАУ Саяла етістігінің қимыл атауы; көлеңкеде тынышу.

САЯЛЫ сын. Тыныстауға жайлы, салқыны мол, көлеңкелі.

Саялы мекен. поэт. Аялаған жер, өсіп-өнген орта.

САЯН сын. Көлеңкелілеу, ылғалдылау.

САЯР [ар. سيار] зат. Жүріс, жорық.

САЯСАТ [ар. سياسة] зат. 1. Елді басқару ісін жүргізу, таққа, билікке ие болу, араласу, ел

билеу ісі. 2. с а я с и. <грек. politika> Мемлекет қызметінің формасын, міндеттерін, мазмұнын анықтауды көздейтін әлеуметтік топтар арасындағы қарым-қатынасқа, билікті ұстап қалу мен пайдалануға байланысты қоғамның өмір сүру әрекетінің саласы. 3. Мемлекеттер арасындағы, сондай-ақ мемлекет ішіндегі билікке ие болуға немесе биліктің таралуына, шоғырлануына ықпал етуге қатысты, әдетте, шын мақсаты шебер жасатырлан, бүркеленген айдалы шаралар. 4. Қоғам өмірінің жекелеген саласында қандай да бір мақсатты көздейтін жалты елішілік істерді жүзеге асыру шаралары. 5. Билік басындағы жеке тұлғаның немесе шағын топтың ел билеудегі ерекше қолтаңбасы, әдіс-айласы, бағыты мен амалдарының кешені. 6. Ұжымның, мекеменің өз мақсат-мүдделерін жүзеге асыру бойынша іс-қимылы, оның әрекет, қызмет ету үлгісі. 7. а у ы с. Ел билігінің тұтқасын ұстағандар. 8. а у ы с. Амал, айла-шарғы, құрал.

Саясат әлемі. Мемлекетшілік және мемлекетаралық қатынастарды реттеуге, биліктің таралуына, шоғырлануына әсер етудің жолдары мен шаралары. **Саясат әлеуметтануы.** ғыл. Қоғамның, жекелеген әлеуметтік топтардың мемлекетке және билік институттарына қозғарсын саяси сана, саяси мінз-құлық тұрғысынан анықтайтын әлеуметтану ғылымының саласы. **Саясат әуесі [һауасы].** Елдер мен елішілік саяси топтар арасындағы билікке ықпал етуге талас негізінде қалыптасқан жағдаят, саяси кеңістіктегі ахуал. **Саясат дүниесі.** Саясаттануға қатысты білімдер; саясатқа қатысты үдерістер мен үрдістер. **Саясатқа жүйрік.** Айдалы, өз дегеніне оңай жететін. **Саясат қайраткері.** Өз елінің мүдделерін қорғауда, жүзеге асыруда маңызды болып табыла-тын саяси шараларды атқарушы, қоғамның саяси өмірінде оң үрдістерді қалыптастыруға ықпал етуші белсенді тұлға. **Саясат құралы.** Саяси шараларды жүзеге асыруға септігін тиізетін тәсіл, амал т.б. **Саясат қызметшісі.** Елдің саяси шараларын, мақсат-міндеттерін жүзеге асыруды көздей-тін құрылым орынқарушы қызметкері, лауазымды тұлға. **Саясат майданы.** Саяси көзқарас пен мүдделердің тартыс ортасы. **Саясат сахнасы.** Саяси іс-қимылдар өтіп жатқан, шаралар жүзеге асып жатқан кеңістік. **Саясат субъектісі.** с а я с и. Саяси іс-қимылдар мен саяси әрекетке қатысушы партиялар, қозғалыстар, тұлғалар, топтар мен мемлекеттер және басқа да саяси институттар. **Саясат тартысы.** Саяси күштер мен нысандардың саяси кеңістіктегі ықпал, билікке таласы. **Саясат түзеді.** Іштей мүдделі болған жасырын мақсаттарын орындауды ойластырды. **Саясаттың ақуалары.** газет жағы м с ы з. Саяси кеңістікте басқыншылық танытатын үстем топтар, елдер т.б. немесе солардың өкілдері. **Саясат тілі.** Саяси жетекші мен сайлаушылар арасындағы байланыстың, саяси шындықты білдіру мен тіркеудің құралы ретіндегі тіл. **Саясатын жүргізді.** а) Айла-шарғысын, саяси мүддесін іске асырды. ә) Ойын іске асырды, айла-амалдармен көздегеніне жетті. **Саясат ісіне көгендеді.** Саясатты қатыстырды, саясатты араластырды.

САЯСАТКЕР зат. 1. с а я с и. Өз қызметіне нақты саяси идеологияны басшылыққа ала отырып, саяси жағдай қажеттіліктеріне сай шешімдер қабылдайтын, кәсіби саясатпен айналысушы тұлға. 2. жағы м с ы з. Өз ойлағанына амал-айдалмен жететін, мақсаты шебер бүркеленген, саясатпен айналысушы адам.

Саясаткерлер әлтанасы. Саясатқа, оны ұйымдастыруға, жүзеге асыруға қатысты әлеуметтік қабаттардың ішіндегі ең жоғарғысы.

САЯСАТКЕРЛІК зат. Саясаткер болушылық, саясатпен айналысушылық.

САЯСАТКЕРСЫМАҚ с ы н. жағы м с ы з. Баспасөз, теле-радио арқылы өзін ел қамын ойлаушы ретінде көрсетуші, бүлік салушы.

САЯСАТҚҰМАР с ы н. Бәрін саясатқа айналдыратын, айлар.

САЯСАТНАМА зат. окказ. Саясаттану пәні.

САЯСАТСЫЗ с ы н. Саясаты жоқ, саяси емес.

САЯСАТСЫЗДАН= е т. Саясатқа қатыстырылмау, саяси белгіден айырылу.

САЯСАТСЫЗДАНУ= е т. Саясатсыздан етістігінің қимыл атауы.

САЯСАТТАН= е т. Саяси сипат алу, саясаттың қатысуы.

САЯСАТТАНДЫР= е т. Саяси сипат беру, саясаттың қатыстыруы.

САЯСАТТАНДЫРУ Саясаттандыр етістігінің қимыл атауы.

САЯСАТТАНДЫРЫЛ= е т. Саясатқа қатыстырылу, саяси сипат иелену.

САЯСАТТАНДЫРЫЛУ Саясаттандырыл етістігінің қимыл атауы.

САЯСАТТАНУ¹ зат. ғыл. <грек. politike – мемлекет, logos – ілім> Дербес ғылым саласы және жеке оқу пәні ретінде ХХ ғасырдың ортасынан қалыптасқан саясат, саяси үдеріс, саяси билік туралы ғылым.

САЯСАТТАНУ² Саясаттан етістігінің қимыл атауы.

САЯСАТТАНУШЫ зат. Саясаттану ғылымының маманы.

САЯСАТТЫҚ с ы н. Саясатқа қатысты, саяси.

САЯСАТШЫ зат. Саясат мәселелерімен айналысушы, саясаткер.

САЯСАТШЫЛ с ы н. Нені де болса саясатқа бүрғыш, саясат жөнінде көп айтқыш.

САЯСАТШЫЛДЫҚ зат. Саясат жайын көп айтқышылық.

САЯСИ [ар. سياسى] с ы н. Саясатпен байланысы бар, саясатқа қатысты.

Саяси автаркия. с а я с и. Мемлекеттік және саяси-мемлекеттік емес субъектілермен тұйықталған саяси өкілетті құрылымда саяси институттарды оқшаулауға бағытталған шаралар мен құралдар жиынтығы. **Саяси айдар тағу.** Саяси алдан-арбау әдісінің бір тәсілі. **Саяси айыпкер.** Саяси қозғарастары ресми билік қозғарастарына қайшы келгендіктен, қудалауға ұшырап, айыпталған адам. **Саяси ақпарат.** а) Бұқаралық үйім жұмысының бір түрі. ә) өск. Елдегі және шетелдердегі саяси, экономикалық және қоғамдық өмір фактілерімен, құбылыстарымен, оқиғаларымен, әлемдегі әскери-саяси жағдайлармен (жоғарыдан келер ақпаратпен) таныстыру, хабардар ету, жүргізілген жұмыс туралы мәліметтерді толықтыру. **Саяси ақтау.** Негізсіз бұзылған саяси және азаматтық құқықтарды қалпына келтіру. **Саяси алаң.** Тарихи субъектілердің, кейіпкерлердің өмірі. **Саяси алдан-арбау әдісі.** Адам санасына нақты әдістерді қолдану арқылы өз мүддесі мен мақсатына қол жеткізу үшін әлеуметтік аңыздарды енгізу. **Саяси апатия.** п с и хол. Саяси шындыққа оқиғаларға эмоциялық салғырт, қызығушылық танытпай қараумен сипатталатын индивид жағдайы. **Саяси арена.** кіт. Саясат саласы, саяси іс-әрекеттер өтетін аймақ, кеңістік. **Саяси ахуал.** Қандай да бір саяси кеңістіктегі билік саясатына, билік пен бұқара арасындағы қатынасқа т.б. байланысты қалыптасқан жағдай. **Саяси әділеттілік.** Саясат объектілері мен субъектілері, институттар мен азаматтар, мемлекеттер аппарат пен тұрғындар арасындағы үйлесімді қатынастар көрінісі. **Саяси әзіл [анекдот].** Қандай да бір саяси жағдай, көшбасшы немесе саяси топ өкілінің мінз-құқығы туралы қысқаша күлкілі әңгіме. **Саяси әлеуметтану.** ғыл. Арнайы ғылыми пәні ретінде саясатты әлеуметтанушылық құралдармен, яғни саясатты саяси өмір сипатын анықтаушы өзара қарым-қатынастағы субъект-тілер, институттар мен ережелер арқылы зерттейтін ғылым саласы. **Саяси бағдарлама.** с а я с и. Партияның немесе мемлекеттік институттардың саяси тұғырын, негізгі қағидаларын, мақсаттарын мен оны жүзеге асыру тәсіл құралдарын түсіндіру және осылар түсіндіретін құжат. **Саяси бағыт.**

с а я с и. Қандай да бір әлеуметтік топтың мүдделерін қорғаушы билік өкілдері әрекетінің мақсатты беталысы. **Саяси басқару.** қ о ф. - с а я с и. Саяси билікті іске асыру процесі. **Саяси баспана.** с а я с и. Өз елінде саяси себептерге байланысты қудалау көрген шетелдік азаматқа немесе азаматтығы жоқ тұлғаға басқа елде тұру құқығын беру. **Саяси басымдықтар.** с а я с и. Саяси тұрғыдан бірінші кезекте көңіл бөледі, күші жұмсауды қажетсінетін мәселе. **Саяси бедел.** с а я с и. Саясат субъектісінің билікті жүзеге асыру мүмкіндіктері мен құқықтарының қоғам тарапынан мойындалуы, саясат қайраткерінің іргелі қасиеттерінің бірі. **Саяси белсенділік.** с а я с и. Саяси ортада өмірлік маңызы бар байланыстарды қайта құруға немесе қолдауға бағытталған жеке тұлғаның белсенді қызметі. **Саяси билік.** Таптың, топтың, жеке адамның саясатта тұрғырыдалған өз еркін жүргізу мүмкіндігін білдіретін билік. **Саяси білім.** Саясаттағы кәсіби мінз-құлық пен саяси мәдениет шарттарына қалыптастыратын әлеуметтендіруге дайындық ретіндегі қажетті білімдер. **Саяси бірегейлік.** с а я с и. Қандай да бір қоғам мүшелерінің өздерін белгілі бір саяси идея, идеология, мінз-құлық үлгісі т.б. сәйкестендіру, қоғамдағы ортақ саяси идеалдар төңірегінде ұйысуы. **Саяси бірлестік.** Саяси одақ, саясат субъектілерінің қандай да мақсаттарына біріккен тобы. **Саяси география.** ғыл. Қоғамдық географиялық ғылымның саясаттанумен ұштасып жатқан әлемнің саяси картасының қалыптасуын зерттейтін тармағы. **Саяси дағдарыс.** қ о ф. - с а я с и. Қоғамның саяси жүйесіндегі кикілжіңдер мен қайшылықтардың асқынып, ресми биліктің ұйымдастырушылық-басқарушылық міндеттерін бұрғыш қалыпта атқара алмауы. **Саяси дәріс.** Саяси мәселелерге арналған оқуға, ақпарат беру мақсатындағы арнайы дәріс. **Саяси енжарлық.** Саяси өмірге қатысуға ынтаның болмауы немесе саясатқа енжарлық. **Саяси ереуіл.** Қандай да бір әлеуметтік топтың немесе таптың саяси билікке қарсы ашық наразылық білдіруі немесе қарулы көтеріліске шығу жолы. **Саяси есею.** Саясат мәселелері жөнінде білімі мен тәжірибесі арту, жетілу. **Саяси жарамсыздық.** Саясатқа қатысты қауқарсыздық, қабілетінің жетіспеушілігі. **Саяси жарнама.** с а я с и. Саясат субъектісінің мәнін қысқа және эмоциялық тұрғыдан ашу және оған оң қатынасты қалыптастырумен қатар оны қолдауға итермелеуге бағытталған саяси имиджді қалыптастырудың маңызды тәсілі. **Саяси жүйе.** с а я с и. Қоғамның нақты саяси қызмет атқаратын әлеуметтік институт-тарынның жүйесі. **Саяси идеал.** Даму мақсаты мен саяси мінз-құлықтың үлгісі, әлеуметтік-саяси құндылықтар толық көрініс тапқан әлеуметтік және саяси құрылыс түрі. **Саяси идеология.** с а я с и. Үстемдік етуші әлеуметтік топтың мүддесін білдіретін идеология. **Саяси имидж.** жаңа. Саясаткердің өзі туралы, оның тұлғалық қасиеттерін бұқаралық ақпарат құралдарымен, қоршаған ортасымен қалыптастырылған түсініктер негізінде жа-салған бейнесі. **Саяси институттар.** с а я с и. Құрылысы жағынан ұйымдасқан, бір орталыққа бағынатын, ерекше өкілдіктерге ие, атқарушы аппараты бар саяси мекеме. **Саяси интеграция.** с а я с и. Кең көлемді және жоғары қарқынды байланыстармен, іс-әрекеттермен сипатталатын қоғамның, мемлекеттің, мемлекетаралық қатынастардың ішкі жағдайы. **Саяси информация.** сов. Қандай да бір ұжым не мекемеде қоғамдық өмірде болып жатқан саясат туралы хабар. **Саяси кеңістік.** с а я с и. Қоғамның саяси ұйымы ретіндегі саяси институттар мен мекемелер жиынтығы. **Саяси конфликт.** с а я с и. Саяси жанжал, түрлі мүдделі саяси топтар арасындағы тартыс. **Саяси көзқарас.** с а я с и. Кең мағынада адамның, әлеуметтік топтың, жалты қоғамның саяси өмірге қатысты түсініктері, тар мағынада саяси билік пен нақты билікке қатысты көзқарасы. **Саяси көрсөкырлық.** Саяси білімдерінің төмендігі, саяси наараңдық. **Саяси көшбасшы.** с а я с и.

Әлеуметтік-саяси үдерістер мен жағдаяттарда, ұжым, топ, қоғамдағы, ұлттар, мемлекеттер, халықаралық қатынастардағы өзара әрекеттестікті реттеуде жеке тұлғасының әсері мен ықпалы маңызды рөл атқаруға мүмкіндік беретін қоғамдық ұйым немесе әлеуметтік топтың белсенді мүшесі. **Саяси күрес.** Билік үшін немесе билікке әсер ету үшін мүдделі топтардың күресі. **Саяси күш.** Саяси қауқары жоғары, саяси әлеуеті бар топ, тап. **Саяси қағажу.** Саяси құдалаудың бір түрі. **Саяси қайраткер.** **Саясат қайраткері.** **Саяси қақшын.** саяси. Саяси себептерге байланысты құдалау көрген шетелдік азамат немесе азаматтығы жоқ тұлға. **Саяси қуғын-сүргін.** тар. Кеңестік әміршілдік жүйенің саяси және таптық қарсыластарын «тап жауларын», «ұлт-шығылар», «жат пікірдегілер», «әлеуметтік қауіпті элементтер» ретінде саяси құдалау саясаты. **Саяси құзыреттілік.** саяси. Саясат туралы кең көлемдегі кешенді білімдерді игерушілік және оларды қоғамның саяси өмірінде тиімді қолдана алу біліктілігі. **Саяси құндылықтар.** саяси. Әлеуметтік субъектілердің өз тәжірибесіне сүйене отырып, қандай да бір құбылыстарды, үрдістер мен саяси өмір ережелерін басым мойындауы. **Саяси құрылым.** саяси. Саяси тұтастықтың құрамдас бөліктері, элементтері арасындағы тұрақты және тәртіптелген байланыстар. **Саяси құрылыс.** Мемлекеттік басқару органы. **Саяси мәдениет.** саяси. Әлеуметтік топтардың, қауымдардың, жеке адамдардың саясат саласындағы тарихи тәжірибесі мен жады, саяси қызметінен көрінсін табатын тұрақты көзқарастары мен құндылықтары, тұжырымдары мен саяси дағдыларының жиынтығы. **Саяси мәртебе.** саяси. Саяси институттардың, адамдардың құқықтары бостандықтары, міндеттері, олардың заңмен бекітілген саяси жағдайының жиынтығы. **Саяси мүдде.** саяси. Адамның, әлеуметтік топтың қандай да бір саяси құбылыстарға, үдерістерге өзінің дүниетанымының қағида-тәртіптері, сенімдері, ұстанымдары негізіндегі ерекше қатынасы. **Саяси партия.** саяси. Қоғамдағы белгілі бір әлеуметтік-экономикалық деңгейдегі топ өкілдерінің мүдделерін қорғайтын ұжым, өзіндік қызмет бағдарламасы, мақсаты мен ұстанымдары бар ұжым. **Саяси реформа.** Қандай да бір қоғамның құрылысындағы саяси қатынастарды реттеуге бағытталған жаңа өзгерістер енгізу. **Саяси рух.** Саясатқа белсенді араласуға деген шабыт. **Саяси салғырттық [самарқаулық].** Саяси өмірге, оның проблемаларына, оқиғаларына қызығушылықсыз, немқұрайды қарау, белсенді саяси іс-әрекеттерге араласпау. **Саяси сана.** саяси-әлеум. Өмірдегі саяси қатынастарды бейнелейтін, оларды түсініп-сезінетін, адамдардың бұл саладағы іс-әрекеттеріне бағыт-бағдар беретін әлеуметтік сезімдер, түсініктер, көзқарастар жиынтығы. **Саяси сатира.** әдеби. Саяси тақырыптағы сатира жанрындағы әдеби туынды. **Саяси сауаттылық [сауат].** Саясаттан хабардарлық, саяси білімдері деңгейінің жоғарылығы. **Саяси соқыр.** Саяси білімі ысылып жетілмеген. **Саяси субмәдениет.** саяси-әлеум. Қоғамда үстемдік ететін мәдени бағыттан айтарлықтай ерекшеленетін саяси бағдар. **Саяси талдау.** саясат. Саяси құбылыстар мен үдерістерді құрамдас бөліктерге бөлшектеп, жіктеп, әрбір жіктелген нысанның айырым белгілерін көрсету негізінде олардың негізгі мәнін, даму динамикасы мен заңдылықтарын анықтауға арқа сүйенген саяси зерттеу әдісі. **Саяси тәрбие.** Саяси сана мен қоғамдық сананы қалыптастыруға бағытталған шаралар кешені, саяси баулау. **Саяси тәртіп.** саяси. Қоғамның саяси жүйесінің жұмыс істеу жолы, елдің саяси өмірінің сипаты. **Саяси тәсіл.** Саяси әдістің құрамдас бөлігі, амал, айла. **Саяси тәуелсіздік.** Қандай да бір мемлекеттің билігін, саяси қатынастарын реттеу құқығының өз қолында болуы. **Саяси технология.** саяси. Саясатта нақты мақсаттарға жетудің жолдары мен әдіс-тәсілдері. **Саяси тұрақтандырушы.** Саяси өзгерістердің бірқалыпты дамуына,

бір мақсатқа бағынуына себеп болатын тұрткіжайт. **Саяси тұрақтылық.** саяси. Қоғамдағы негізгі саяси күштердің, мүдделі топтардың өзара келісім мен консенсус жағдайында өмір сүруі. **Саяси тұтқын.** Саяси көзқарастары мен әрекеті үшін тұтқын, қамалуға алынған адам. **Саяси үзджер.** Саясат субъектісінің, мұқтажының қанағаттандыруға қатысты және оның белсенділігін тұдыратын терең ішкі тұрткілер. **Саяси үдеріс [процесс].** саяси. Саяси жүйелер шеңберінде жүретін индивидтер, социумдар, топтар, халықтар, ұлттар, ұлыстар, т.б. саясаттың түрлі субъектілері арасындағы қатынастар жиынтығы. **Саяси ұнқатысу.** Мемлекеттер арасындағы диалог, келісім. **Саяси фактор.** Саяси мәні бар, саясатқа қатысты тұрткіжайт. **Саяси философия.** ғыл. Философияның қоғамның саяси даму заңдылықтары мен ортақ белгілерін зерттейтін саласы. **Саяси фракциялар.** саяси. Түрлі саяси ұжымдардың біріккен ортақ топтары. **Саяси ықпал [әсер].** саяси. Саяси әрекет етуші тұлғаның, саясат субъектісінің өзіне тиімді жолдар арқылы басқалардың іс-қимылына әсер ету қабілетінің дәрежесі, деңгейі. **Саяси іс-әрекет.** саяси. Билікке әсер ету мақсатындағы индивид, топтар мен ұйымдардың саяси қатынас саласындағы белсенділігі. **Саяси экономика.** ғыл. Қоғам дамуының түрлі сатыларында тұрмыстық иеліктерді өндіруде, бөлуде, айырбастауда және тұтынуға адамдар арасындағы өндірістік қатынастардың жұмыс істеуі және дамуы заңдарын зерделейтін ғылым. **Саяси элита.** саяси-әлеум. Әлеуметтік, саяси басқаруды, мәдени дамуды жүзеге асыратын ерекше пұрсатты, артықшылықты әлеуметтік қабап.

САЯСИ-АУМАҚТЫҚ сын. Қандай да бір аумақтағы саясатқа қатысты.

САЯСИ-ӘКІМШІЛІК сын. Әкімшілік басқару жүйесіне, басқару ісіне қатысты.

САЯСИ-ӘЛЕУМЕТТІК сын. Саясатқа әрі қоғамға, қоғамның құрылысына қатысты.

Саяси-әлеуметтік өлең-жырлар. әдеби. Кеңестік поэзияның саяси мәселелерді көтеріп, әлеуметтік мақсат-мүдделерді паш ететін саласы.

САЯСИ-БҰҚАРАЛЫҚ сын. Қауып халық арасындағы саяси шараларға қатысты.

САЯСИ-ГЕОГРАФИЯЛЫҚ сын. ғыл. Саясат саласы мен географияға, саяси географияға қатысты.

САЯСИ-ИДЕЯЛЫҚ сын. Саясат пен идеологияға қатысты.

САЯСИ-КҰҚЫҚТЫҚ сын. Саясат субъектілерінің құқықтарына қатысты.

САЯСИЛАН= ет. Саяси сипат алу, саясатқа қатысты қылу.

САЯСИЛАНДЫР= ет. Саяси сипат беру, саясатпен байланыстыру.

САЯСИЛАНДЫРУ Саясиландыру етістігінің қимыл атауы.

САЯСИЛАНДЫРЫЛ= ет. Саясатқа қатыстырылу, саясатпен араластырылу.

САЯСИЛАНДЫРЫЛУ Саясиландырыл етістігінің қимыл атауы.

САЯСИЛАНУ Саясилен етістігінің қимыл атауы.

САЯСИЛЫҚ зат. Саяси болушылық, саясатқа қарастылық.

САЯСИ-МОРАЛЬДЫҚ: саяси-моральдық [саяси-ахлақтық] әлеует. әск. Экономикалық, саяси және әскери мақсаттарға жету үшін жүзеге асырылуы мүмкін ел тұрғындарының рухани мүмкіндіктері, халықтың саяси және ахлақтық көзқарастарының дәрежесі.

САЯСИ-РУХАНИ сын. саяси. Саясат пен руханилыққа қатысты.

САЯСИ-ТАРИХИ сын. Мемлекеттің тарихына, қоғамның дамуындағы саясатқа қатысты.

САЯСИ-ЭКОНОМИКАЛЫҚ сын. Саясат пен экономика салаларына қатысты.

Саяси-экономикалық детерминизм. экон. <лат. determinare – анықтау, грек. politike – мемлекетті басқару өнері, oikonomia – шаруашылықты

басқару> Қоғамның дамуын тек қана материалдық игіліктерді өндіру әдісімен, ғылымның, техниканың, технологияның жағдайымен байланыстыру, тіршілік ортасы мен мәдениеттің дамуының ролін теріске шығару. **Саяси-экономикалық кеңістік.** Бірнеше мемлекет тарапынан орнығатын саяси және экономикалық байланыстарды қамтитын құрылым.

САЯСЫЗ сын. Саяси жоқ, көлеңкесіз, жайлы жері жоқ.

САЯТ зат. 1. этн. Қазақ халқының байырғыдан қалыптасқан, асқан шеберлікті, құсты баули білу машығын қажет ететін қыран құстарды салып, аң аулау өнері. 2. ауыс. Серуен, сөйіл, қыдырыс.

Саят құрды. а) Құс салып, аңға шықты. ә) Сейіл салды, серуендеді. **Саят құстары.** этн. Түлкі, қарсақ, қасқыр т.б. аңдарды, үйрек, қаз сияқты құстарды аулау үшін құсбегінің баулуымен ұядағы балапан кезінен қолға үйретіліп, аңшылыққа дағдыланған бүркіт т.б. сияқты іліп алатын және лашын т.б. сияқты теуіп алатын қыран құстар.

САЯТ² [ар. سياحة] зат. көне. Жаман қылық.

САЯТКЕР зат. этн. Құс салып, аң аулауға жаны құмар, соған әбден машықтанған, саят кәсібімен айналысатын адам.

САЯТКЕРЛІК зат. Құс салып, аң аулауға құмарлық, соған машықтанғандық.

САЯТТА= ет. 1. Құс салып, аң аулау. 2. ауыс. Қыдыру, серуендеу, дем алу.

САЯТТАН= ет. 1. Саят құру, саятқа шыққан қыран құстай болып қуу. 2. ауыс. Дайындалу, әзірлену.

САЯТТАНУ Саяттан етістігінің қимыл атауы.

САЯТТАТ= ет. Саят құрғызу, құс салып, аңға шығу.

САЯТТАТУ Саяттан етістігінің қимыл атауы.

САЯТТАУ Саяттан етістігінің қимыл атауы.

САЯТТЫҚ зат. Құс салып, аң аулаушылық.

САЯТШЫ зат. 1. Құс салып, аң аулауды кәсіп еткен аңшы. // Құс салып, аң аулауды кәсіп еткен. 2. этн. Кәсіби құсбегі. 3. сөйл. Аңшы.

САЯТШЫЛ сын. Құс салып, аң аулауға әуес.

САЯТШЫЛЫҚ зат. этн. 1. Құс салып, аң аулаумен кәсіптенген аңшылық. 2. Құспен аң аулау өнері.

Саятшылық кәсібі. Қыран құсты аң аулауға баулып, құс салып, аң аулаумен арнайы айналысушылық.

САЯХ¹ [ар. سياح] зат. ескікіт. **Саях** (жалғыз-жарым).

САЯХ² зат. ескікіт. Саяхатшы, жолаушы.

САЯХАТ [ар. سياحة] зат. 1. Зерттеу не танысу, аралан көру мақсатымен алыс бір жерге ел аралауға шыққан сапар. 2. Бой жазу, демалыс ретінде айнала маңда өткізілетін серуен, сөйіл.

Саяхат жасады. а) Ел аралады, жер-дүниені шарлады. ә) Серуендеді, сөйіл құрды.

САЯХАТНАМА зат. әдеби. Өлеңмен не қара сөзбен бір сапардың жайы айтылатын шығыс поэзиясының үлгісі.

САЯХАТТА= ет. 1. Алыс жерге сапарға шығу, ел аралау. 2. Сейіл құру, серуендеу. 3. ауыс. Терең бойлау, жан-жақты игеру.

САЯХАТТАТ= ет. Алыс жерге сапарға шығару, ел аралау.

САЯХАТТАТУ Саяхаттан етістігінің қимыл атауы.

САЯХАТТАУ Саяхаттан етістігінің қимыл атауы.

САЯХАТТЫ сын. Саяхат үстіндегі, саяхат жасаған.

САЯХАТШЫ¹ зат. 1. Ел көріп, жер аралап білім жинайтын, танымын кеңейтетін, қызықтайтын адам. 2. Танып-білу, жаңа жерлер ашу, т.б. арнайы мақсатпен жер кезген жиһанкез.

3. ауыс. Танып-білуге құмар, ізденімпаз адам.

САЯХАТШЫ² зат. сөйл. **Саятшы.**

САЯХАТШЫЛЫҚ зат. *Саяхат жасаушылық, саяхатқа шығушылық.*

СƏБАТ зат. ескікіт. *Бекемдік, беріктік; табандылық, тұрақтылық.*

СƏБЕТ зат. жерг. *Сөбет.*

СƏБИ [ар. صبی] зат. *Жас нәресте, бүлдіршін, бөбек. // Жаңа туған (бала). // Балғын, балауса. // Пәк, бейкүнә.*

Сəби болғысы келді. поэт. окказ. *Бұл дүниенің қиындығы, ауырталығынан бейхабар, бейкүнә, пәк болуды қалады. Сəби бөбегім.* экспр. *Кішкентайым, бүлдіршінім деген еркелету мәніндегі жаңа туған нәрестеге айтылатын қаратпа атауыш. Сəби көзбен қарады.* поэт. *Таңырқай, таңдана, қызыға қарады. Сəби көрді.* Еркелетті, әлі жас баладай қарады. **Сəби күлкісі естіді.** Нәрестелі болды, бала сүйін, бақытқа кенелді. **Сəби күн.** Балалық, балғын шақ. **Сəби күннен.** поэт. *Дүниеге келген кезден бастап. Сəби сезім.* Пәк, таза сезім. Сəби сезім. бейн. *Пәк, таза көңіл, бейкүнә күйі. Сəби сүйді.* поэт. *Балалы болды, нәрестелі болды.*

СƏБИДЕЙ сын. 1. *Сəби сияқты, сəби тәрізді.* 2. ауыс. *Пәк, қорғаныс.*

Сəбидей қуанды. бейн. *Риясыз, ешбір қауіпсіз, ағынан жарыла қуанды. Сəбидей қорғаныс.* бейн. *Өз қолынан ештеңе келмейтін адамдай, шарасыз, бейшара күйдегі. Сəбидей пәк.* бейн. *Өмірде әлі ештеңе көріп үлгермеген адамдай таза, бейкүнә. Сəбидей хош иісті.* бейн. *Иісі елітін, елжірететін, алтыс екі тамырыңды ішетін жұпар.*

СƏБИДЕЙІН сын. фольк. *Сəбидей, сəби сияқты.*

СƏБИЛ зат. ескікіт. *Иесіз қалу, жапа шешу.*

СƏБИЛІ сын. *Жас нәрестелі, сəби бар.*

СƏБИЛІК зат. *Буыны бекімеген нәрестелік, бөбектік шақ. // Буыны бекімеген, бөбектік.*

Сəбилік қалды. *Балалық шақ өтті. Сəбилік сезім.* *Балалық пәк сезім.*

СƏБИТ: *сəбит қадам.* ескікіт. *Мықты, нақты қадам.*

СƏБИХАНА зат. *Сəбилерді күтіп-бағатын тәрбие мекемесі.*

СƏБИШЕ үст. *Сəбиге ұқсап, сəби сияқты.*

СƏБИЗ зат. 1. *Дәмі тәтті, қызыл-сарғыш түсті біржылдық бақша өсімдігі.* 2. өс. <лат. daucus> *Тағамдық және малазықтық түрлері бар шатыршагүлділер тұқымдасына жататын өсімдік туысы.*

СƏБИЗНƏЗІК зат. өс. *Сыртқы қоңыр ала, іші қызыл сопақша келген қауынның бір сорты.*

СƏБИЗШӨП зат. өс. <лат. silaus> *Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.*

СƏБИЗШІЛ зат. өс. <лат. silaum silaus> *Шатыршагүлдер тұқымдасына жататын жатырағы үйбұрышты, сабағы жіңішке, жоғары жағына қарай тарамдалып кететін далалық, далалық орманның шетінде, ашышөпті жайылындарда өсетін емдік, дәмдендіргіштік қасиеті бар көпжылдық өсімдік. С*

СƏДА сын. ескікіт. *Текті, жүйрік (ат).* **СƏДЕП'** [ар. صدف] зат. көне. *Теңіз түбінен алынатын дүрдің, маржанның қабығы, қабыршағы.*

СƏДЕП' зат. өс. *Сабағы тік, жатырақтары жүрек пішіндес, шөлді жерлерде өсетін шөптесін өсімдік.*

СƏДЕПТЕЙ сын. *Сəдеп сияқты.*

СƏДЕПСІЗ сын. көне. *Сəдебі жоқ, қабыршақсыз.*

СƏДЕТТЕ=ет. жерг. *Бұлдау, бөлдену.*

СƏДЕТТЕН=ет. жерг. *Көңілге алу, өкпе қылу.*

СƏДЕТТЕНУ *Сəдеттен етістігінің қимыл атауы.*

СƏДЕТТЕУ *Сəдетте етістігінің қимыл атауы.*

СƏДІРМЕК-САУЫҚ зат. жерг. *Сауық-шылдық, еркінсіп, өз ойымен әрекет жасаушылық.*

СƏЖДА зат. ескікіт. *Сəжде.*

СƏЖДƏ зат. ескікіт. *Сəжде.*

СƏЖДЕ [ар. سجد] зат. діни. 1. *Намаз оқып тұрған адамның тізелері, алақаны, мұрны мен маңдайы жерге тігізіліп, «Субханә Рəббілйәлғла» деп іштей айту арқылы намаздың әр рəкатында, рукүһ (бел бүзу) пен отырғыстың арасында орындалатын Аллаға тəжім ету қимыл ишараты.* 2. сөйл. *Намаз оқып, Құдайға құлшылық қылғанда жерге жаятын ақ-мама, жайнамаз.*

Сəждеге бас қойды. діни. *Құдайға құлшылық етті, мінəжат қылды. Сəждеге басын салды.* діни. *Намаз оқып, сəжде жасады. Сəждеге басы тиді.* діни. *Құлшылық етті; намазға жығылды. Сəждеге барды.* діни. *Намаздың Аллаға тəжім ету ишаратын орындады. Сəждеге бас қойды.* діни. *Шариғат жолын ұстанды, намаз оқыды. Сəждеге басын ұрды [қойды, тигізді].* діни. *Құдайға құлшылық етіп, намаз оқыды. Сəжде етті.* діни. а) *Намазда сəждеге барды, сəждеге бас ұрды. ә) Тағзым жасады, бас ұрып, құрмет көрсетті. Сəждеде жатты.* діни. *Басын жерге ұрып, Аллаға тағзым жасап жатып одан тілек тіледі [Мұсылманойықта Алланың құрғанын өз Жаратушысына барынша жақындайтын, тілектерінің мейлінше тез қабыл болатын кездерінің бірі намаз соңындағы (өз соңғы рəкəттағы) сəжде деп есептеледі, сондықтан намаздың соңғы сəждесінде тілек тілеу абзал]. Сəжде қылды.* діни. *Құдайға құлшылық етіп, намаз оқыды, сəждеге барды.*

СƏЙГЕКТЕТ=ет. *Бірқалыпты аяңға, желіске салу.*

СƏЙГЕКТЕТУ *Сəйгекте етістігінің қимыл атауы.*

СƏЙГЕЛ зат. *Жаздың ыстық күндерінде сыыр малына тиетін сона тəрізді жəндік, оқыра. Сəйгел қуалаған снырдай.* бейн. *Алды-артына қарамай жүгіре жөнелген.*

СƏЙГЕЛДЕ=ет. *Сəйгел түйп қашу.*

СƏЙГЕЛДЕК зат. сөйл. *Сəйгел.*

СƏЙГЕЛДЕУ *Сəйгелде етістігінің қимыл атауы.*

СƏЙГҮЛІК зат. сөйл. *Сайгүлік.*

СƏЙКЕС сын. *Бір нəрсенің ыңғай-ретіне сай, сонымен үйлес, жымдас.*

СƏЙКЕС=ет. 1. *Сай тұсу, үйлесе кету.* 2. *Үндесу, бағыттас, сарындас болу.* 3. *Бір-бірімен бірдей болу, бір-біріне дөп келу.* 4. *Қандай да бір үлгіге, талапқа сай болу, соған жауап беру.*

СƏЙКЕССІЗ сын. *Қандай да бір үлгі, талапқа сай емес, сəйкес келмейтін.*

СƏЙКЕССІЗДІК зат. 1. *Біріне-бірі дөп түспеушілік, сай келмеушілік, үйлеспеушілік.*

2. *Қарама-қайшылық, алашақтық, қайшылық.* 3. *биол. Екі дарақ арасындағы жұптасудың қиындауы, ұрықтану үдерісінің жүрмеуі.* 4. *инф. <ағыл. mismatch> Мəліметтердегі үлгімен салыстырылғандағы теріс нəтиже.*

СƏЙКЕСТЕ=ет. *Бір нəрсенің ыңғай-ретіне сай келтіру, лайықтау, үйлестіру.*

СƏЙКЕСТЕЛ=ет. *Ыңғайлану, лайықталу.*

СƏЙКЕСТЕЛУ *Сəйкестел етістігінің қимыл атауы.*

СƏЙКЕСТЕН=ет. *Сəйкес келу, лайықтану, үйлесімді болу.*

СƏЙКЕСТЕНДІР=ет. *Үйлестіру, лайықтандыру.*

СƏЙКЕСТЕНДІРМЕ: *сəйкестендірме нөмір. Жеке тұлғаларға өмірлік берілетін жеке сандық код.*

СƏЙКЕСТЕНДІРУ *Сəйкестендір етістігінің қимыл атауы.* 1. *Үйлестіру, лайықтандыру.* 2. *х.и.м. <лат. uidentikus> Белгісіз бір қосылыстың басқа белгілі бір қосылыспен ұқсастығын анықтау.* 3. *геол. Стратиграфияда көрінілес немесе бір-бірінен алашқ аймақтарда орналасқан тау жыныс қабаттарының немесе олардың қимасына тән кейбір дербес бөліктердің геологиялық көнелігі бір-бірімен тұтас екендігін анықтау мақсатында оларды өзара салыстыру.*

Сəйкестендіру нөмірі [коды]. *қаржы-экон. Қандай да бір қаржы, экономикалық қа-*

тынастарға қатысушы тұлғаларды тіркеудің, олар туралы мəліметтерді анықтаудың ұлттық тізілімдемедегі нөмірі.

СƏЙКЕСТЕНДІРУШІ зат. <лат. identikus> *Сəйкестіруші, бірегейлендіруші, лайықтаушы.*

СƏЙКЕСТЕНДІРІЛ=ет. *Үйлестірілу, лайықтандырылу.*

СƏЙКЕСТЕНУ *Сəйкестен етістігінің қимыл атауы.*

СƏЙКЕСТЕУ *Сəйкесте етістігінің қимыл атауы.*

СƏЙКЕСТЕУШІ зат. *Сəйкестендіруші, идентификатор.*

СƏЙКЕСТІ сын. сөйл. *Сəйкес.*

СƏЙКЕСТІК зат. *Біріне-бірі сай келетіндік, ұқсастық, үйлестік.*

Сəйкестік қағидаты. экон. *Адамның жауапкершілік жүктелген міндеттерін орындай алуы үшін басымылық оған жеткілікті өкілеттілік беру керек делітін қағидат. Сəйкестік принципі [үстанымы].* физ. *Физикалық пəндердің белгілі бір саласында жаңа әрі жалты заңдар ашылған кезде бұрынғы заңдар осы жаңа заңдардың дербес түрі екендігін тұжырымдайтын қағида. Сəйкестік сапасы.* экон. *Өткізілетін тауардың не көрсетілетін қызметтің сапасын көрсететін ерекшеліктердің бірі.*

СƏЙКЕСТІЛІК зат. 1. *Сəйкестік, сəйкес болушылық.* 2. <лат. idenfikus> *Бір заттың, адамның не құбылыстың басқа затқа, адамдар қоғамына, құбылысқа телінуі, соның талабына үйлесушілік.*

СƏЙКЕСТІР=ет. *Ыңғай, жөнге сай келтіру, лайықты ету, үйлестіру.*

СƏЙКЕСТІРУ *Сəйкестір етістігінің қимыл атауы.*

СƏЙКЕСТІРІЛ=ет. *Сəйкес келтіру, үйлестірілу.*

СƏЙКЕСУ *Сəйкес етістігінің қимыл атауы; талапқа, үлгіге сай келу.*

СƏЙКІ сын. *Кербез, сыйқым, әсемпаз.*

СƏЙІД зат. көне. *Қожайын, мырза; ислам пайда болғанға дейін тайпа көсемін осылай атаған.*

СƏЙІДЗАДА зат. қог. *Ислам тарихында хазірет Мұхаммедтің немересі Хұсайыннан таран ұрпақтарға берілген құрметті атақ.*

СƏЙІР [ар. سیر] зат. көне. *Қимыл, қозғалыс, жүріс.*

Сəйір етті. ескі кіт. *Серуендеді, аралады.*

СƏЙІРЛЕ=ет. *Аралату, серуендеу.*

СƏЙІРЛЕУ *Сəйірле етістігінің қимыл атауы.*

СƏК зат. көне. *Сөмке.*

СƏКӘКУ зат. сөйл. *жағымсыз. Шошаңап селтендеген ойын-күлкі, бос ыржың.*

СƏКӘКҮЛ зат. сөйл. *Сəкəкү.*

Сəкəкүл сəнді киім. окказ. *Бос селтең-жүріске, сауық-думанға арналған жылтырақ киім.*

СƏКӘКҮЛДЕН=ет. *Орғыту, секектеу.*

СƏКӘКҮЛДЕНУ *Сəкəкүлден етістігінің қимыл атауы.*

СƏКСАР зат. миф. *Жын-перінің аты.*

СƏКҮН [ар. سكون] зат. *Араб жазуында дауыссыз дыбыстардың созылыңқы емес екенін білдіру үшін олардың үстіне қойылатын шартты белгі.*

СƏКІ зат. 1. *Жату үшін үйдің, бөлменің ішіне тақтайдан биіктеу етіп жасаған орын, нар.* 2. *Отыру, дем алу үшін тақтайдан жасалған биіктеу орын.*

Сəкі тақтай. Сəкі.

СƏКІМ зат. сөйл. *Сəкүң.*

СƏЛ' сын. *Азғана, шамалы, болмашы.*

Сəл болмағанда. *Аз кідіргенде, енді кешіккенде. Сəлден кейін [соң].* *Азғана уақыттан кейін, біраздан соң. Сəл нəрсе. Жоқтан өзге, не болса сол, болмашы нəрсе.*

СƏЛ' сын. жерг. *Халі мүшкіл, нашар, әл үстінде.*

СƏЛАМАТ сын. ескікіт. *Саламат (аман-саудық, сəлемет).*

СӘЛӘМӘТ зат. ескікіт. *Саламат* (аман-саулық). // *Аман-есен, сау, бүтін.*

СӘЛӘТ [ар. صلاة] зат. діни. ескікіт. *Намаз ғибадаты, бесін намазы.*

СӘЛӘТ-ӘЗ-ЗУХР [ар. صلاة الظهر] зат. діни. ескікіт. *Сәске, бесін намазы.*

СӘЛӘФИ [ар. سلفی] зат. діни. *Салафи* (мұсылмандардың пайғамбарды көрген сахабалар, сахабаларды көрген табиғиндер және табиғиндерді көрген табаға табиғиндерден тұратын үш толқыны).

СӘЛБИ зат. діни. Алла Тағалаға тән емес қасиеттерді жоққа шығаратын сипат.

СӘЛБИЕ [ар. سلبية] зат. діни. Адам баласының бойында жоқ, ерекше, құдіретті қасиеттер.

СӘЛБЕН зат. өс. <лат. salvia> *Ерінгүлдер тұқымдасына жататын тропиктік және субтропиктік аймақтарда кең тараған дәрілік өрі тағамдық өсімдік түрі, жартылай бұта, бұта, шалфей.*

СӘЛДЕ' [ир. سله] зат. діни. 1. Мұсылмандардың, қожамолдалардың өз діни сипатын көрсету белгісі ретінде киіп жүретін, бастарына орайтын ақ мата; шалма. 2. Кейбір мұсылман мемлекеттерінде билеушілердің және діни қызметтегі тұлғалардың қызметтік басқимі, қызметтік сыртқы түр-тұлғасының маңызды да міндетті атрибуты.

Сәлде аяққа шұлғанды. Дін аяққа тапталды, дін қорланды, діндарлар құдалау көрді. **Сәлде киді.** Қожа, молда болды. **Сәлде орады.** Басына матадан оралып жасалатын мұсылман, шығыс елдеріне тән басқим киді, сәлде киді. **Сәлде орау.** діни. Матадан оралып жасалатын шығыс елдеріне, мұсылмандарға тән басқим кию. **Сәлдесі басынан түсті.** м.ф. Көне наным бойынша, жаман ырымға саналатын, басынан немесе жақыннан, абыр-беделінен т.б. айырылуды, үлкен нұқсанды біліретін белгі.

СӘЛДЕ зат. өс. жерг. *Саңырауқұлақ.*

СӘЛДЕГҮЛ зат. өс. Шұғынның екінші түрі, дала таушымылдығы.

СӘЛДЕДЕЙ сын. Сәлде сияқты, сәлде тәрізді.

СӘЛДЕЛІ сын. Сәлде киген, сәлде ораған.

СӘЛДЕСІЗ сын. Сәлде кимеген, сәлдесі жоқ.

СӘЛДЕУ сын. Азғана, төмендеу, шамалылау.

СӘЛӘМ' [ар. سلام] зат. 1. Адамды алғаш көргенде сыйайлық әдебі бойынша қимыл ишарат және сөз арқылы амандық, есен-саулық сұрасып амандасу рәсімі немесе осы рәсімде қолданылатын тілек, лебіз сөз. 2. Біреуге айт деп тапсырылатын ауызша ықпалы тілек хабар, амандығы туралы аманат хабар. 3. діни. Алдымен оң иығына басып бұрып, сонан соң сол иығына бұрылып, «Ассаламуағалейкум уа рахматуллах» деп айтты, намаз соңында орындалатын қимыл ишарат [Діни аңыз бойынша, адамның оң иығында оның сауапты істерін, сол иығында күнәларын амал дәптерін жазып отыратын екі періште болады, намаз соңында мұсылман адам оларға сәлем беру арқылы ғибадатын аяқтайды].

Сәлем айтқызды. Біреу арқылы амандық-саулық білдірді, хабар айтқызды. **Сәлем айтты.** а) Біреуден тілек, ниетін білдіріп жіберді. ә) Амандық-саулығын, есендігін тілеп, хабар айтты. **Сәлем алды.** Берген сәлемді қабылдады, амандасты, амандық сұрасты. **Сәлем берді.** а) Әдеп бойынша күні бойына бірінші көрген адамға амандасты, есендік-саулық сұрасты. ә) этн. Алыстан келген немесе жасы үлкен адамға сыйқұрметінің белгісі ретінде қазақтың әдет-ғұрпы бойынша әдеп сақтап арнайы жолығып амандасты. б) этн. Үйдің келіні күні бойы бірінші рет көргенде атасына немесе қайын әпкелері мен қайын ағаларына, қайын жұртының басқа да жасы үлкендеріне қазақтың дәстүрлі әдеп сақтау ғұрыптары бойынша, сый-құрметінің нышаны ретінде иіліп, амандасты. в) діни. Періштелерге сәлем беріп, намаздың соңғы қимыл ишаратын орындады. **Сәлем бере алмады.** Алдына

бара алмады, қатынаса алмады. **Сәлем беру.** этн. Алыс жолдан келген жолаушының немесе сол елдің адамының ауыл ақсақалдарына, белгілі адамдарға әдейі іздеп келіп амандасуы. **Сәлем дәмеккіш.** Амандасқанын тілегіш, сәлемдесуін күткіш. **Сәлем дәмекті.** Амандасады деп ойлады, сәлемдесуін күтті; бірінші амандық-саулық сұраса ма деп қарады. **Сәлем етті [салды].** этн. Үйдің келіні күні бойы бірінші рет көргенде атасына немесе қайын әпкелері мен қайын ағаларына, басқа да жасы үлкен қайындарына қазақтың дәстүрлі әдеп сақтау ғұрыптары бойынша сый-құрметінің нышаны ретінде иіліп, тізе бүзіп, амандасты немесе сый табақ қайтқанда, табақты аларда үлкен кісілерге иіліп тазғым жасады. **Сәлем жеткізді.** Біреудің амандық сұрасақын жылғы тілектерін айтып барды. **Сәлем жолдады [жіберді].** Сәлем айтты жіберді, біреу немесе хат-хабар арқылы ықпалын білдірді. **Сәлемнің дәстүрі бар.** Әдеп сақтап аманда-судың да реті, лайықты кезі болады деген мағынада. **Сәлемі түзу.** Ниеті, көңілі, ішпінаты дұрыс.

СӘЛӘМ?: сәлем уа сәлф. діни. Мұсылмандық құқықта қарыз беруші адамға ешқандай пайда түспейтін қарыз түрі.

СӘЛӘМАТ зат. ескікіт. *Саламат* (амандық). // *Аман-сау, есен-аман.*

СӘЛӘМ-ӘЛІК зат. Сәлем беріп, әлік алушылық.

СӘЛӘМДІ сын. Сәлем сияқты, сәлем тәрізді.

СӘЛӘМДЕМЕ зат. этн. Сағынысқан адамдардың бір-біріне жіберілген бұйымы, асыл заты немесе жөнсіз тағамы, қысқы сыбағасы, беріп жіберілетін аманат нәрсе.

Сәлемдеме берді. Көңілі ықыласы, белгісі ретінде сыйлық тарту етті.

СӘЛӘМДЕС = е т. Адамды күні бойында алаш көргенде сыйайлық әдебі бойынша есендік-саулық білісу, амандасу.

СӘЛӘМДЕСТІР = е т. Амандастыру, есен-саулық сұраттыру.

СӘЛӘМДЕСТІРУ Сәлемдестіру етістігінің қимыл атауы.

СӘЛӘМДЕСУ зат. этн. Әдеп жолымен амандық білісу, амандасушылық [Үлттық дәстүрде сәлем әдебі сәлемдесетін адамдардың жасына, қоғамдық мәртебесіне, жынысына, олардың бір-бірімен отбасылық, рессмі, құрдастық және т.б. қатынас ерекшеліктеріне қарай әртүрлі болып келеді].

СӘЛӘМДЕСУ Сәлемдес етістігінің қимыл атауы.

СӘЛӘМДІК зат. Сәлемдесу, бейбіт мақсаттағы лебіз, тілек; біреудің сәлемін жеткізушілік.

СӘЛӘМЕТ [ар. سلامة] сын. Аман-есен, сау-саламат, бүтін, сау.

Сәлемет болсын. тілек. Сәлем айтты ықпалын білдіріп, амандық сұрасқан адамға беретін жауап ретіндегі тілек сөз. **Сәлемет пе?** Амандасу әдебі бойынша жасы кішіден немесе қатарласынан амандық сұрасу ишарат сөзі.

СӘЛӘМЕТТІК зат. Тән тазалығы, амандығы; есен-саулық.

СӘЛӘМЕТШІЛІК зат. Аманшылық, есен-саулық.

СӘЛӘМНАМА зат. ескікіт. 1. Сәлемдеме, біреу арқылы беріп жіберілген сый, сыйлық. 2. Амандық сұрасуды білдіретін сөз, хат. **СӘЛӘМ-САҒАҚАТ** зат. Біреу арқылы жіберетін аздаған сәлемдеме, сыйлық, сыбаға.

СӘЛӘМХАТ зат. Амандық-есендік білдірген жазбаша хабар.

СӘЛӘМШӨП зат. өс. <лат. serepus> *Кияқ-өлеңдер тұқымдасына жататын бір не көп-жылдық шөптесін өсімдік.*

СӘЛӘМУШІ зат. этн. 1. Сәлем беруші, амандасушы. 2. Біреудің сәлемін айта келген адам, сәлем әкелуші.

Сәлемші салды. Сәлемші жіберіп, тілек, ниетін жеткізді.

СӘЛӘМШІЛ сын. Сәлем бергіш.

СӘЛИМ [ар. سليم] зат. ескікіт. *Бүз-зылмаған жақсы сипат.*

СӘЛ-КЕМ үст. *Аздап қана, болмашы.*

СӘЛЛЕ зат. ескікіт. *Сәлде.*

СӘЛМЕН зат. өс. *Таулы, ылғалды жерде өсетін жалпақ жапырақты өсімдік.*

СӘЛМУ ар. зат. ескікіт. *Әлем; дүние жүзі; жер шары; жаратылыстану ғылымы, жаратылыс.*

СӘЛ-ПӘЛ үст. *Шамалы, болмашы ғана, азантай, аздап.*

СӘЛ-ПҮЛ үст. сөйл. *Сәл-пәл.*

СӘЛІ зат. сөйл. *Шәлі.*

СӘЛПРЕК сын. *Аздап қана, кішкене ғана, сәл-пәл.*

СӘМ [ар. سمع] зат. діни. ескікіт. *Естуді білдіретін Алланың заттық емес субути сегіз сипатының бірі.*

СӘМА ар. зат. көне. *Аспан.*

СӘМБІ зат. жерг. өс. *Ақтал* (ешкітал, әулиеағаш).

Сәмбі тал. *Ақтал, иілгіш, майысқақ, солқылдаған қызыл шілік. Сәмбі шыбықтай.* бейн. *Иліп, майысқақтанып.*

СӘМФИЯ [ар. سمعية] зат. діни. *Ислам дінінде Алла тағаладан адам баласына уаххи арқылы берілген дәледел.*

СӘМЕК зат. жерг. өс. *Мысыққұйрық* (мақта түбінде өсетін арамишоп).

СӘМИФ [ар. السميع] сын. діни. ескікіт. *Сәм.*

СӘМИЯ [ар. سامية] сын. ескікіт. *Асқақ, құдіретті, бағалы, қымбат.*

СӘМСӘМ [ар. دینی. ескікіт. Діни аңыз бойынша, Жәбірейіл періште жәннаттан алып келген қасиетті төрт құлыштың бірі.

СӘН зат. 1. Әдемі, жарасымды өң беріп, жайнатып жіберетін көрік, ұнасым, келісім, жарасым. 2. Қоғамдық ортада белгілі бір кезеңдегі әдеміліктің көрінісі ретінде қалыптасқан дағды мен талғамның жиынтығы. 3. Әдемілік, көркемдік, сәулетшілік. 4. өнер. <франц. mode> *Кімге, үй жасауына және т.б. қатысты белгілі бір ортада, белгілі бір уақыт кезеңінде қайсыбір талғамның үстем болуы.* 5. ауыс. *Биік мән, зор мағына, ерекше қадір-қасиет.* 6. ауыс. *Жай таптырар көңіл хошы, рақат.* 7. ауыс. *жағымсыз. Сикы, тұрқы.*

Сән апталығы. Әртүрлі кезеңдерде үстем болатын сән үлгілерінің көрмесі, киім дизайнерлерінің дайындаған киім жиынтығының көрсетілімі өтетін мәдени шара. **Сән әлемі.** Сәнді киім үлгілерін дайындау, әр кезеңге сәйкес сәнді киім талғамын қалыптастыру индустриясы. Сән берді. Ажарландырды, көркейтті. Әдемілік сыйлады. **Сән берді.** Көркін кіргізді, өң берді. **Сәнге айналды.** а) жағымды. *Киінудің озық талғамына, үлгісіне айналды.* ә) жағымсыз. *Белең алды, етек жайды.* **Сән кетті.** Базарынан айырылды, қызығы тайды. **Сән көрді.** Жарасымды деп санады. **Сән көрсетілімі.** Сәнді киім үлгілерін жарнамалап, әрбір үлгіні киінен көрсетушілерді жиналған жұрт алдында сахна арнайы шығару арқылы тамашалау үшні ұйымдастырылған шара. **Сән кірді.** а) Ажарланды, сұлудана түсті. ә) Өңі қалтына келіп, көркейе түсті. б) Өмірінің мәні зорайды, көңілі жайланды, қызығы көбейді. в) Мәні артты, мазмұны тереңдеді, мағынасы молайды. **Сән қуды.** Әсіресе әдеміліктің, жылтырап көрінудің соңына түсті. **Сән құрды.** а) Салтанат құрды, сәулетпен асқақтады. ә) Бой түзеді, сәнденді. **Сән мүсін.** Сұлу мүсін, құлғын мүсін (сұлу қыздың жинақы, тал шыбықтай дене тұрқы). **Сән өнері.** а) өнер. <ағыл. decorative art, франц. art decorative, нем. Decorative Kunst> *Өмірдің барлық салаларына көркемдік ұйымдастыру енгізетін, ғимараттарды безендіру және т.б. сәулет өнеріндегі жұмыстармен байланысты монументтік-сәндік өнерге де қатысты практикалық мақсаттарға қызмет ететін өнер түрлерінің жиынтық атауы.* ә) *Кімге қатысты белгілі бір ортада, белгілі бір уақыт кезеңінде үстем талғамдары қалыптастыру, осы талғам*

сәйкес киім үлгілерін дайындау өнері, шеберлігі. **Сән салпыншақ** қол өнер. Әшекейлі белдіктің қосалқы бөліктері. **Сән тұрман**. Жасанғандағы киім-кейеі, салтанаттарда ұстайтын әшекейлі ат әбзелдері. **Сән түзеді**. Бой көтерді, көркейді. **Сән үйі**. Киімнің жаңа заманы талғамға сай әсем үлгілерін дайындайтын, жарнамалап сататын сауда-көрме орны. **Сәні болмады [кетті]**. Қызығы қалмады, берекесі қашты. **Сәні келді**. Салтанаты көрінді, сәулеті кірді. **Сәні қалды**. Ажары тайды, көркінен түк қалмады. **Сәні қашты**. Берекесі кетті, салтанаты бұзылды. **Сәнін бұзу**. Келістілікті бұзды. **Сәнін келтірді**. Өң берді, мән берді, көрік-тендірді.

СӘНА шыл. ескікіт. Тілек, өтініш білдіретін шылау, барсөна.

СӘНАҒАШ зат. өс. Сәндік үшін будандастырып өсіретін ағаш.

СӘНАИ [ар. سناء] сын. ескікіт. Мақтаулы, айтулы.

СӘНӘ [ар. سناء] зат. ескікіт. Мадақ, дәріптеу, жақсы атан шығару.

СӘНӘМ сын. Сұлду.

СӘНГЕР зат. окказ. Сән үлгілерін жасаушы маман.

СӘНДЕ = ет. Әсемдеп, әдемілеп безендіру, көрік беру; әшекейлеу.

СӘНДЕЛ = ет. Әсемделу, әшекейлену.

СӘНДЕЛУ Сәндел етістігінің қимылы атауы.

СӘНДЕН = ет. Әсемдену, сыланып-сипану, сұлдану.

СӘНДЕНДІР = ет. Сұлдандыру, көріктендіру.

СӘНДЕНДІРУ Сәндендір етістігінің қимылы атауы.

СӘНДЕНДІРЛ = ет. Безендірілу, көріктендірілу.

СӘНДЕНДІРЛҮ Сәндендіріл етістігінің қимылы атауы.

СӘНДЕНУ Сәнден етістігінің қимылы атауы.

СӘНДЕНІҚКІРЕ = ет. Әдеміленіңкіреу, әсемденіңкіреу.

СӘНДЕНІҚКІРЕУ Сәнденіңкіре етістігінің қимылы атауы.

СӘНДЕТ = ет. Әшекейлету, әсемдету.

СӘНДЕТУ Сәнет етістігінің қимылы атауы.

СӘНДЕУ Сәнде етістігінің қимылы атауы.

СӘНДІ сын. Көркі келісті, әдемі, әсем. // Әдемі, әсем жан. // Әдемілеп, әшекейлеп.

Сәнді қыздай. поэт. Сұлду, мың бұралған. **Сәнді өсімдік**. бейн. Қанық түсті гүлдерімен көз тартатын өсімдік.

СӘНДІБАС зат. өс. Сабағы тік, басы күлтелі, көгілдір түсті гүлі бар көпжылдық өсімдік.

СӘНДІК зат. 1. Ажар, көрік беретін әсемдік, әдемілік. 2. Әдемі көрінушілік, талғампаздығын көрсетушілік.

Сәндік жалатпа. Әшекейлі бұйымдардың бетіне сурет салу. **Сәндік космология**. мед. Адамның сыртқы келбетін әрлеп, беттің кейбір кемістіктерін білдірмей, әдемілігін айқындай түсетін космология саласы. **Сәндік қылды**. Сәнді киініп жүріп, салтанат, сауық құрды.

СӘНДІК сын. Әсем, сән үшін жасалған, әшекейлі.

Сәндік өсімдіктер. бот. Сәндік мақсатта өсіретін мәдени және жабайы өсетін ағаш, бұта, көпжылдық, біржылдық шөптесін өсімдіктердің арасындағы пішіні әдемі, жапырақтары, гүлдері, жемістері әртүрлі түсті өсімдіктер.

СӘНДІК-КОМПОЗИЦИАЛЫҚ сын. өнер. Әшекейлеуге әрі құрылымдық мақсаттарға қатысты.

СӘНДІК-ҚОЛДАНБАЛЫ: сәндік-қолданбалы өнер. <лат. desogo> Практикалық мақсаттарға, күнделікті тұрмысқа қажетті көркем бұйымдарды жасауды қамтитын сән өнерінің бір саласы.

СӘНДІЛЕУ сын. Көріктілеу келген, әдемілеу.

СӘНДІЛІК зат. 1. Көріктілік, әдемі келістілік, сәулеттілік. 2. Әдемі, көрікті, әшекей зат.

Сәнділік қуалады. Сән қуды, әсірәсемдікке құмартты.

СӘНДІШ зат. жерг. **Сәтен**.

СӘНДІРЕК сын. Сәнділеу, әсемдірек.

СӘН-КӨРІК зат. Сұлду келбет, ажарлы өң.

СӘНҚАБАҚ зат. өс. Сыртқы пішіндері әртүрлі, асқабақ тұқымдастарына жататын біржылдық мәдени өсімдік.

СӘНҚОЙ сын. Жылтыраған әдемілікті ұнататын, сәңқұмар.

СӘНҚОЙЛАУ сын. Әсемдікке, жылтырағанға жаны құмарлау.

СӘНҚОЙЛЫҚ зат. Жылтырағанға құмартушылық, сән қушылық.

СӘНҚҰМАР сын. Сәнді киінгенді жақсы көретін, сән қуатын.

СӘНҚҰМАРЛЫҚ зат. Сәнді киінгенді жақсы көрушілік, сән қушылық.

СӘН-САЛТАНАТ зат. Безендірілген сәнділік, ерекше әдемілік пен байлығы асқан көркемдік, бағалы әсемдік.

Сән-салтанаты кірді. Сәні кірді, құлтырды, жайнады.

СӘН-САЛТАНАТТЫ сын. Сырт көркі жарасымды, сәулетті.

СӘН-СӘУЛЕТ зат. Құлтырған әсем өң беретін ажар-көрік, асқан әдемі, келісті тұр, өң.

СӘН-СӘУЛЕТТІ сын. Сырт көркі жайнаған, келісті, сәулеті асқан.

СӘНСУ Сәнс етістігінің қимылы атауы.

СӘНСІ = ет. Жылтыраған әдемі, келісті болғансу, сыланып-сипану сөйдену.

СӘНСІЗ сын. Тұр-тұсқа жарасым жоқ, көріксіз, ажарсыз.

СӘНСІЗДЕУ сын. Көзге көріксіздеу, ажарсыздау.

СӘНТАЛ зат. өс. **Көріктал**.

СӘНТАМ зат. сөйл. **Сантимер**.

СӘНШЛ сын. Жылтырағанға жаны құмар, сәңқой.

СӘНІМ зат. Жақсы көрген адамына, әдетте кішкентай балаға, нәрестеге айтылатын «қызығым, көркім» деген мәндегі еркелету мағынасындағы қаратпа атауыш сөз.

СӘНҚИ = ет. Кетіп қалу, ништану.

СӘНҚИТ = ет. Кетіну, ништану.

СӘНҚИТУ Сәңқат етістігінің қимылы атауы.

СӘНҚИЮ Сәңқи етістігінің қимылы атауы.

СӘНҚІЛДЕ = ет. Мурыннан шыққан дауыспен қатты сөйлеу.

СӘНҚІЛДЕУ Сәңқілде етістігінің қимылы атауы.

СӘПЕК сын. жерг. Нашар, іске жарамайтын, әлсіз.

СӘПЕКТЕУ сын. жерг. Нашарлау, әлсіздеу, әлжуаздау.

СӘПИ сын. сөйл. **Сафи** (таңдаулы, таңдап алынған, таза, пәк).

СӘРГӘРДА [ир. سرگرد] зат. көне. ескікіт. Колбасы, әскербасы, жасақбасы.

СӘРГӘРДАН [ир. سرگردان] зат. ескі кіт. 1. Сергелден, әуре-сарсаң. 2. Сергелденге түскен, адасып, босқан адам.

СӘРГАРДАР [ир. سرگردان] зат. ескі кіт. **Сәргард**.

СӘРҚРДА зат. ескі кіт. **Сәргарда**.

СӘРЕ: **сәре асы**. зат. Таңғы тамақ.

СӘРЕСІ [ар. سیر] зат. 1. діни. Ораза кезінде ауыз берік адамның ауыз бекіту үшін таң алдында ішіп-жейтін асы. 2. Сәре асы, таңғы тамақ. 3. Таң алдындағы алагеуім кез.

СӘРИР [ар. سریر] зат. көне. ескі кіт. Төсек.

СӘРИЯШ зат. өс. Жылтыр жапырақты көпжылдық шөптесін өсімдік.

СӘРКЕ зат. ескі кіт. Ішімдік.

СӘРКІЛДЕ = ет. экспр. Бос жүріске бой алдыру, сергелденге түсу.

СӘРКІЛДЕУ Сәркілде етістігінің қимылы атауы.

СӘРПЕҢКЕ зат. Астарлық жібек мата, іштік.

СӘРСЕН сын. сөйл. Төз-тозы шыққан, ескірген.

СӘРСЕНБІ [ир. چهارشنبه] зат. Сейсенбіден кейін бейсенбіден бұрын келетін күн, аптаның үшінші күні.

Сәрсенбінің сәтіне. Жолы болады деп есептелінетін аптаның үшінші күнінде. Сәрсенбінің сәтіне. Жолы болады деп есептелінетін аптаның үшінші күнінде. **Сәрсенбі – сәтті күн**. Аптаның үшінші күні бұқақтардың түсінігінде қалыптасқан көне наным бойынша, бастаған ісі оңға басатын, жолы болатын күн.

СӘРСЕНДЕМЕ зат. ескі кіт. Гимнастикалық ойындар.

СӘРСЕН сын. сөйл. **Сарсаң**.

СӘРУ зат. өс. **Сауыр**.

СӘРУАР [ир. سروار] зат. ескі кіт. **Саруар** (қозжа, ие, тір).

СӘРУИ сын. ескі кіт. Сымбатты, көркем.

СӘРШЕ сын. ескі кіт. **Жирен**.

СӘРІ [ар. سر] зат. 1. Таң бозарып келе жатқан алагеуім кез.

Сәрісі өтті. поэт. окказ. Балалығы алыста қалды, егде тартты, жасы ұрғайды.

СӘРІ зат. көне. этн. Жамбы, қойтұяқтан кіші, мысқалдан үлкен ертеректегі қазақ қоғамында ақша ретінде қолданылған ұсақ күміс теңге.

СӘРІ: бір сәрі. Өз алдына, орны басқа, жөпі бөлек.

СӘСКЕ зат. Күн арқан бойы көтерілген кез. **Сәске махал**. көне. Күн ұясынан көтеріліп қыза бастаған шақ, сәске мезгіл. **Сәске мезгіл**. Күн арқан бойы көтерілген, таң қызғаннан тал түске дейінгі шақ. **Сәске түс**. Күннің арқан бойы көтерілген кезі.

СӘСКЕЛЕТЕУ ұст. Күн арқан бойы көтерілген кезде, сәскеге таман.

СӘСКЕЛЕТІШ ұст. Күн арқан бойы көтерілгенде, сәске кезінде.

СӘСКЕЛІК зат. 1. Күн арқан бойы жоғары көтеріліп қалған шақ. 2. Сәске кезінде берілетін тамақ.

Сәскелік ас. Сәске кезінде ішетін тамақ. **Сәскелік жер**. халықтық өлшем. Сәскеге дейін жетпейтіндей қашықтықтағы жер.

СӘТ зат. 1. Ішінді бір мезет; белгілі бір қысқа кез. 2. Істің қолайлы орайы, оңтайы. 3. Кез, кезең, шақ, мезгіл. 4. сөйл. тілек. **Іске сәт**.

Сәт сағат. Ыңғайы келген, оңтайлы кез. **Сәт санап**. Барған сайын, күннен-күнге. **Сәт санап**. тілек. Жолың оңнан болсын деген мағынадағы жолдаушыға, сапарға шыққан адамға айтылатын лебіз. **Сәт санап** тіледі. Жолы болуын қалап, ақ ниетін білдірді. **Сәт тіледі**. Ақ жол тіледі, жол болсын айтты. **Сәтін бақты**. Орайын күтті, реті келетін шақты тосты. **Сәті болды**. Істің орайы келді, сәті түсті. **Сәті туды**. Орайы келді, кезі келді. **Сәті түсті [келді]**. Реті болды, орайы келді.

СӘТЕН зат. Сапалы мақта жібінен тығыз етіп тоқылған жылтыр мата. // Сәтеннен тігілген.

СӘТИМОЛИТ зат. геол. Бораттар тобына жататын түсі ақ минерал.

СӘТИПА зат. жерг. Әйелдер киетін жеңі шолақ сырт киім, қамзол.

СӘТПАЕВИТ зат. геол. Ванадаттар класына жататын минерал.

СӘТСІЗ сын. Дітпегендей, ойдағыдай емес.

Сәтсіз жол. Қиындығы, кедергісі, адасуы көп өмір. **Сәтсіз кез**. Жеңіліс татқан, діті орындалмаған шақ.

СӘТСІЗДЕУ сын. Нәтижесі дітпегендей, ойдағыдан әлсіздеу.

СӘТСІЗДІК зат. Іс-әрекет ойдағыдай, діттегідей болмай шыққандық, жолы болмаушылық.

СӘТТАР [ар. ستار] зат. діни. Айыпты жабушы, кешірімді деген мағынадағы Алланың бір есімі.

СӘТТЕ ұст. Көзді ашып-жұмғанша, лезде.

СӨТТИ сын. Ойдағыдай, орайлы, ұтымды, қалайлы.

Сөтті күн. Ертеден бері келе жатқан наным бойынша, ісі оңға басады, жолы болады деп саналған аптаның үшінші күні, сәрсенбі.

СӨТТІК сын. Қас қаққандай ғана, бір демдік, қысқа уақыттық.

СӨТТІЛІК зат. Ойдағыдай болған жетістік. **СӨТІМЕН** үст. Оңынан, жон-жосығымен, ретімен, уақытында, дер кезінде.

СӨУДА зат. ескікіт. Қайғы, жаманат. **СӨУДЕГЕР** зат. сөйл. Саудагер.

СӨУДЕГЕРДЕЙ сын. Саудагер сияқты, саудагер тәрізді.

СӨУЕ зат. көне. Болжау, болатын істі алдын ала білушілік.

СӨУЕГЕЙ [ир. شگوى] сын. Алдын ала болжай алатын, болашақты болжап біле алатын көріпкел.

СӨУЕГЕЙЛЕН = ет. Алдын ала болжап білгенсу, әулисіну.

СӨУЕГЕЙЛЕНУ Сәуегейлен етістігінің қимыл атауы.

СӨУЕГЕЙЛІК зат. Алдағыны болжағыштық, көріпкелдік.

Сөуегейлік айтты [қылды]. Болашақты болжады, көріпкелдік жасады. **Сөуегейлік етті.** Әулилік жасады, білгірсіді.

СӨУЕГЕЙСУ Сәуегейсі етістігінің қимыл атауы.

СӨУЕГЕЙСІ = ет. Алдағыны болжап білгенсу, көріп келгенсу, көрегенсіну.

СӨУЕГЕЙСІН = ет. Сәуегей болғансу.

СӨУЕГЕЙСІНУ Сәуегейсін етістігінің қимыл атауы.

СӨУКЕЛЕ зат. этн. Дәстүр бойынша, қазақ қыздарының ұзатыларда кие тін төбесі биік, асыл тастармен әшекейленген сәнді баскиімі [Сәукедені қалыңдық келінішек болғанға дейін, яғни бала сүйгенге дейін киіп жүрген, оның арнайы күмістен жасалған төбелдірігі, маңдайшасы, екі жағында тізілген маржанның салтынашақ бет жақтауы, алдында бетмоншағы және артқұлағы болады, ақ киізден тізіліп, он бойы қымбат кірен немесе шымқай қызыл барқытпен қапталып, жиегіне құндыз, кәмішат терілерінен жұрғын ұсталады, оқаман оюланып, түрлі-түсті моншақтармен шашақталып, көркем жіптермен кестеленіп, алдыңғы жағы көзді тастармен қапталып, түрлі тағым, алтын, күміс теңгелермен безендіріледі, төбесіне үкі тағылады, бұл баскиім қалыңдықты тек өзіне ғана тиесілі меншігі болып саналатындықтан, ол өлгеннен кейін сәукелесі төркініне қайтарылады].

Сөукеле байғазысы. этн. Сөукеле кигізу салтында күйеу жақтан келген құдалардан көрімдікке алатын кәдесый. **Сөукеле кигізу.** этн. Қалыңдық болған қыздың үйіне құда-құдағилар шақырылып, қыздың алаш рет сөукеле киюіне шашу, байғазы беру сияқты кәделермен, бата жасаумен ерекшеленетін салт.

СӨУКЕЛЕДЕЙ сын. Сөукеле сияқты, әсем, көркем.

Сөукеледей жарастырды. бейн. Келісті, әсем етіп қондырды.

СӨУКЕЛЕЛІ сын. Сөукелесі бар, сөукеле киген.

СӨУКІМ: сөукім салды. көне. ескікіт. Сайран салды, сайрандады.

СӨУЛЕ зат. 1. Шашырап түскен жарық, нұр. 2. физ. Бойымен нүктелік жарық көзінен немесе дыбыс көзінен шыққан энергия агыны таралатын сызықты көрсететін геометриялық оптикалық және геометриялық акустиканың ұғымы. 3. ауыс. Бір нәрсенің жыт еткен нышаны, елесі. 4. ауыс. Жете, түйсік, сана, ақыл, ой. 5. ауыс. Зор тұлғаның, білімді, өнегелі адамның үлгісі. 6. ауыс. Сұлудық, көрік, жарқыраған әсемдік. 7. ауыс. Тығырықтан шығу жолы, ақ, адал жол, тура жол. 8. ауыс. Бағыт, нысана.

Сөуле берді. Жытырады. **Сөуле жарқылының зақымы.** өск. Негізгі көзі отты жар немесе жартышар болып табылатын дөңлук жарылыс

қуатының 40 пайызы кететін зақымдаушы фактор. **Сөуле жұту.** физ. Дененің сәулені сіңіру. **Сөулемен емдеу.** мед. <лат. radius – сөуле, грек. thegareia – емдеу> Әртүрлі иондағыш сәулелерді емдік мақсатта пайдалану. **Сөуле септі.** Жарық түсірді, сөуле шашты. **Сөуле сыну көрсеткіші.** физ. Жарық сәулесінің ауадағы жылдамдығы бірге тең деп алынған жағдайда сол сәуленің нақтылы заттан өту жылдамдығына қарама-қарсы шама (n). **Сөулесін өшірді.** Үмітін үзді, үмітін ақтамады. **Сөулесін түсірді.** поэт. Өмірін жарқын етті, жылуын шашты, мейірін төкті. **Сөулесі өшті.** поэт. Үміті үзді, арманы орындалмады. **Сөулесі түсті.** Елестеді, сезілді. **Сөуле тәрізді сұтарлық.** геол. Сұтартқының шахталық құдық пен сулы қабаттың әр жағына қарай қазылған көлбеу цығымалармен қиыстырылған түрі. **Сөуле торы.** анат. Шағылысқан сәулелерді мұға арналған сигналдарға айналдыратын, оларды әртүрлі түске сындыруға жауап беретін көздің артқы бөлігі, құрылысының бір элементі. **Сөуле шашты.** Ұтымдырды, алға жетеледі, үмітін өшірмеді, қуанышы болды. **Сөуле шығару [шашу].** физ. Белгілі бір заттың жан-жағына шашыраңқы жарық сәулелерін шығару құбылысы. **Сөуле шығару мөлшері.** физ. Радиоактивті кезден түсетін иондайтын сөуле шығару энергиясының саны.

СӨУЛЕАУРУ зат. мед. Денеге өткен әртүрлі иондайтын сәулелердің әсерінен болатын қатерлі сырқат.

СӨУЛЕГҮЛ зат. өс. <лат. helianthemum> Шегірзүлдер қатарына, ладандықтар тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік, жартылай бұта.

СӨУЛЕДЕЙ сын. Сөуле сияқты, сөуле тәрізді.

СӨУЛЕЖАНЫМ зат. экспр. Сүйіктім, қалқам деген мағынадағы гашық қызына қарата айтылатын еркелету мәніді атауыш сөз.

СӨУЛЕЖОЛ зат. физ. Жарықты белгілі бір бағытта таратуға арналған оптикалық жүіе элементі.

СӨУЛЕҚАНАТТЫЛАР зат. зоол. <лат. actinopterygii> Көкірек қанаттарының қауырсындары бірден иық белдеуіне бекітін сүйекті балықтар класының бір класс тармағы.

СӨУЛЕЛЕ = ет. Сөулесін түсіру, жарқырау. **СӨУЛЕЛЕН** = ет. 1. Сөуле түсірілу, жарқырану. 2. Жарқырау, жап-жарық болу. 3. ауыс. Қанаттану, цирга, жан жылуына бөлену. 4. ауыс. Еске оралу, жылы сезімдерді еске түсіру.

СӨУЛЕЛЕНДІР = ет. 1. Жарықтандыру, сөуле түсіру. 2. ауыс. Ерекше қуаныш сезімге бөлеу.

СӨУЛЕЛЕНДІРУ Сөулендірі етістігінің қимыл атауы. 1. Сөуле шашырату. 2. терм. Өнімдерді микроазаларға әсер ететін сәулелердің күшімен зарарсыздандыру.

СӨУЛЕЛЕНДІРІЛ = ет. Жарықтандырылу, сөуле шағылыстырылу.

СӨУЛЕЛЕНДІРІЛУ Сөулендірілі етістігінің қимыл атауы.

СӨУЛЕЛЕНУ Сөуленен етістігінің қимыл атауы. 1. Сөуленіңшағылысуы. 2. мед. Ионданған сәулелердің зиянды әсеріне шалдығу. 3. физ. Тірі азаларға сөуле шығарудың кез келген түрімен әсер ету.

Сөулену ауруы. мед. **Сөулеауруы** (ионданған сәулелердің зиянды биологиялық әсерінен туатын аурулар). **Сөулену мөлшері.** физ. Радиобелсенді кезден шығу шамасы.

СӨУЛЕЛЕНУ Сөуле етістігінің қимыл атауы.

СӨУЛЕЛЕУШ сын. физ. Сөуле шығарғыш қасиеті бар.

СӨУЛЕЛІ сын. 1. Сөуле шашқан, жарығы мол, нұрлы, жарқыраған. 2. ауыс. Қоңіл ұйытатындай тартымды, әсерлі. 3. ауыс. Ақылды, зерек, ойлы.

Сөулелі итшошаған. өс. <лат. bidens radiata>. Күрделіүзділер тұқымдасы итшошаған

туысына жататын өсімдік түрі. **Сөулелі күн.** поэт. Жарқырап, жан-жағына жарық, жылу шашқан. **Сөулелі кісі.** Көзі ашық, оңы мен солын ажырата білетін, сезімтал адам. **Сөулелі саңырауқұлақтар.** биол. <лат. actinomyces, грек. actis – сөуле, myces – саңырауқұлақ> Жасушалар немесе нығыз тармақталатын жіпшелер түзетін бактериялар қатары. **Сөулелі симметрия.** биол. Азаның денесінен ось арқылы көп симметрия жазықтығын жүрізуге болатын және бұл жазықтықтардың әрқайсысы денені бірдей екі жартыға бөлетін симметрия. **Сөулелі төж.** зоол. <грек. corona radiata, corona – төж, radiata – сөулелі> Сүтқоректілер аналық, жыныс жасушалары құрылысындағы құрылым. **Сөулелі толқындар.** физ. Жарық толқындары.

СӨУЛЕЛІК сын. Сөулеге қатысты, соған тән.

Сөулелік ластану. экол. Жасанды сәуленің әрекеті нәтижесінде жергілікті жердің табиғи жарықтануының бұзылуы, соның салдарынан өсімдіктер мен жануарлардың күнделікті тіршілігінің қалыптан тыс күшті ауытқуы. **Сөулелік терапия.** мед. Медицианың ауруларды сөулемен емдеу саласы.

СӨУЛЕЛІЛЕР зат. зоол. Жеті мыңнан аса түрі бар, теңіздерде ғана тіршілік ететін қарапайымдардың класс тармағы.

СӨУЛЕМ зат. экспр. 1. Қарағым, қалқам, жарығым деген мағынадағы ер адамның сүйікті қызына, әйел адамға, қыз балаға қарата айтылатын еркелету мәніндегі атауыш сөз. 2. Сүйіктім, сүйген қызым, жарым. 3. Кішкентай қыз баланы еркелету мағынасында қолданатын атауыш сөз.

СӨУЛЕ-НҰР зат. Жарық сөуле, шашылған нұр.

СӨУЛЕСІЗ сын. 1. Жылт еткен жарығы жоқ, қараңғы. 2. ауыс. Түйсіксіз, санасыз; ойсыз, биік мақсатсыз.

СӨУЛЕТ зат. 1. Қуат, күш, айбындылық. 2. Сән-салтанат, көрік, безендірілген баалы сәнділік. 3. Жарасым, келісті көріктілік, салтанаттылық, сырбаздық. 4. құр. <лат. architectures> Адамдардың өмірі мен тіршілік қарекетіне қажетті материалдық тұрғыда ұйымдастырылған орта құрайтын ғимараттар мен басқа да құрылыстар; арналу мақсатына, қоғамның техникалық мүмкіндіктері мен эстетикалық көзқарас-талғамдарына сай келетіндей ғимараттар мен олардың кешендерін жобалау және салу өнері. 5. Қозтартар әсемдік, еліктікер қызық, думан, таңсық дүние.

Сөулет өлемі. Сөулет өнерінің дүниесі. **Сөулет құрды.** Сән-салтанатымен, әсемпаздығымен, асқан байлығымен көрінді. **Сөулет өнері.** өнер. Қоғамның эстетикалық көзқарастарына сәйкес құрылыстар мен олардың кешендерін жобалау мен тұрғызу өнері; архитектура.

СӨУЛЕТАЙ зат. экспр. 1. Сүйіктісіне жігіт тарапынан айтылатын қалқатай мағынасындағы қаратпа атауыш. 2. Жігіттің, ер адамның сүйіктісі, сүйген жары.

СӨУЛЕТАЙЫМ зат. экспр. Сүйіктісіне жігіт тарапынан айтылатын еркелету мәніндегі қаратпа атауыш.

СӨУЛЕТ-ДИЗАЙНЕРЛІК сын. өнер. жаңа. Сөулет өнеріне, безендіру өнеріне қатысты.

СӨУЛЕТКЕР зат. Сөулет өнерінің маманы, сөулетші.

СӨУЛЕТКЕРЛІК зат. Сөулеткер болушылық.

СӨУЛЕТ-КӨРКЕМӨНЕР зат. Сөулет және көркемөнер.

СӨУЛЕТ-ҚҰРЫЛЫС сын. Қаланың немесе құрылыс кешенінің сөулеті мен құрылысына қатысты.

СӨУЛЕТАРАТҚЫШ зат. физ. Әртүрлі ұзындықтағы сәулелерді шашырататын құрал.

СӘУЛЕТӘРІЗДІЛЕР зат. зоол. <лат. radiolaria> Жылы теңіздерде тіршілік ететін саркомастизофоралар типіндегі класс тармағы.

СӘУЛЕТСІЗ сын. 1. Сән-көркі жоқ, ажарсыз.

2. Сәулет өнерісіз.

СӘУЛЕТТЕН = ет. Жайнап көркею, құлтыру, түрлену, көріктену.

СӘУЛЕТТЕНДІР = ет. Көріктендіру, әрлендіру, сәнін кіргізу.

СӘУЛЕТТЕНДІРУ Сәулеттендір етістігінің қимыл атауы.

СӘУЛЕТТЕНУ Сәулеттен етістігінің қимыл атауы.

СӘУЛЕТТЕУ Сәулетте етістігінің қимыл атауы.

СӘУЛЕТТІ сын. 1. Сәнді, әсем, көрікті.

2. Биік талғаммен салынған, көркем. 3. ауыс. Сән-салтанатты, көрікті.

СӘУЛЕТТІК сын. Сәулет өнеріне тән, биік талғаммен салынған.

СӘУЛЕТТІЛІК зат. Сәнділік, көркемділік, көріктілік, салтанаттылық.

СӘУЛЕТПРЕК сын. Көркемдірек, сәндірек, әдемірек.

СӘУЛЕТШІ зат. Сәулет өнерінің маманы, тас қашап, құрылыс салудың шебері.

СӘУЛЕШ зат. экспр. 1. Сәулетай, қалқаш деген мағынадағы ер адамның сүйікті әйеліне, қыз балаға қарата айтылатын қаратпа атауы.

2. Сүйікті қыз, жар, сүйіктім.

СӘУЛЕШЕ үст. Сәуле сияқты, сәулеге ұқсап.

СӘУЛЕШІМ зат. экспр. 1. Сәулетай, қалқаш деген мағынадағы ер адамның сүйіктісіне, қыз балаға қарата еркелете, меншіктей айтылатын қаратпа атауы.

2. Сүйіктім, таңдаған жарым (әйел, қыз туралы).

СӘУЛЕШЫҒАРҒЫ: изотронты сәулешығарғыш. тех. Электромагнитті қуатты барлық бағыттарға тарататын антенна.

СӘУЛЕШЫҒАРҒЫШ сын. физ. Сәуле шашыратқыш, сәуле таратқыш. // Сәуле шашыратқыш, сәуле таратқыш аспап, құрылғы.

СӘУЛЕШЫҒАРҒЫШТЫҚ зат. физ. Дененің сәуле шығару қабілеті.

СӘУЛІ зат. Далалы жердегі, жазықтағы биіктеу жер.

СӘУЛІМ зат. Дене бітімі сымбатты, бойшаң бойжеткен қыз. // Бой жетіп қалған, үлбіреген, жас (қыз).

Сәулім болды. Сымбатты болып бойжетті.

СӘУМЕН: сәумен қақты. Сөлпеңдеп ұзақ жүріске салды.

СӘУМЕНДЕ = ет. Сөлпеңдеу, сөлпеңдеу.

СӘУМЕНДЕУ Сәуменде етістігінің қимыл атауы.

СӘУРІК зат. Жаңадан үйір ала бастаған жас айғыр.

Сәурік айғыр. Жаңадан үйір ала бастаған жас айғыр.

СӘУРІКТЕЙ сын. Сәурік сияқты, сәурік тәрізді.

СӘУРІКТІК зат. Сәурікке тән қасиет.

СӘУІР¹ зат. 1. Жазғытұрым кезіне сай келетін төртінші айдың арабша аты, көкек.

2. этн. Жер қарайып, күн жылыған, жылы жаңбыр маусымына шақ келетін көктемгі амаз.

3. Сәуір амазы кезінде созатын көктемгі жел.

Сәуірдің бұлғындай. бейн. Күн жылыған көктемгі шақтағы аспанда көп тұрып қалмайтын бұлттай өткініші, өзгермелі, өтпелі.

СӘУІР² зат. астр. <лат. taurus> Әлдебаран (Аль де Баран) жарық жұлдызы бар зодиактық шоқжұлдыз.

СӘУІР³ зат. жерг. Тұн немесе таң қараңғысы.

Сәуір салды. Түнделетіп жүрді.

СӘУІРШӨП зат. өс. Алтайда қарағай астында өсетін татаққа дәмдеуіш ретінде қосатын жапырақ шөп түрі.

СӘХІЛ [ар. سفيل] сын. ескікіт. **Сәхил**.

СӘХАР зат. көне. Сахар (таңертен, таң атқан шақ).

СӘХИЛ [ар. سفيل] сын. ескікіт. Жаңылыс, қате, шатастыру.

СӘҺУ [ар. سهو]: сәһу сәждесі. діни.

Намаз парызының не уәжіптерінің біреуі кешіктірілгенде немесе бір уәжіп тәрк етілгенде намаз бұзылмау үшін жасалатын сәжде.

СВАБАУ зат. тех. <лат. swabbing> Поршень көмегімен мұнай өндіру әдісі.

СВАСТИКА [санскр.] зат. 1. Ұштары сағат тілінің бойымен немесе оған қарсы бағытта иіліп келген айқын түріндегі көне таңба.

2. тар. Неміс фашистерінің таңбасы, белгісі.

СВЕКОЛЬНИК ор. зат. тамақ. Қызылшадан пісірілген салқын көже.

СВЕТОФОР ор. зат. Бағдаршам.

СВИДЦЕР зат. геол. Бір орталықтан басталған, құрылысы әртүрлі кристалдардың дендриттерге ұқсас өсуі нәтижесінде дараланған бөлшектерінің аралықтарындағы жапсар жазықтықтары не сызат түріндегі жарықшақтар.

СВИНГ¹ [ағыл. swing] зат. экон. Екі тараптың келіскен тауар айналымы көлеміне белгіленген найыздық қатынасы бойынша анықталатын клирингтік есеп айырысушы тараптардың өзара несие беру шегі.

СВИНГ² зат. спорт. Бокста қашықтан қапталдан ұру.

СВИТА зат. геол. Жергілікті стратиграфиялық бөлімшелердің көбіне литологиялық белгілері бойынша дараланатын негізгі бірлігі.

СВИТЕНЕР зат. экон. Бағалы қағаздар ұсынымымен сатып алушыларға тартымдырақ ететін қосымша сапа.

СВИТЕР [ағыл. sweater] зат. Жүннен не мақтадан тоқылған алды жабық, тік жағалы жылы киім.

СВИТЧ¹ зат. экон. 1. Бір міндеттемені жойғын, екінші мәмілені жасасу.

2. Клирингтік шоттағы қалдықты үшінші бір елге жеңілдіктен шегеру.

3. Оқшауланбйрылған шотты пайдалану операциясы.

СВИТЧ² [ағылш. switch] зат. экон. 1. Жеткізу мерзімін бір айдан екінші айға ауыстыру.

2. Бір бағалы қағаздар мен валюталар түріндегі міндеттемелерді жойғын, басқа мәміле жасасу.

3. Клирингтік шоттағы қалдықты үшінші бір елге ресми бағаммен салыстырғанда жеңілдік жасалған бағам бойынша беру.

СВОП [ағылш. swap] зат. экон. Ұлттық валютаны шетелдік валютаға белгілі бір мерзімнен кейін қайта айырбастауға міндеттеніп айырбастау операциясы.

СВОПТЫҚ сын. экон. Свopқа қатысты, свopқа тән.

Свopтық мөлшерлеме. экон. Бүгінгі бағам мен банктер мерзімдік мәміле жасасуға дайын бағам.

СВЯЩЕННИК зат. діни. Христиан дініндегі дінбасы.

СЕАНС [франц. seance] зат. 1. Белгілі бір уақыт ішінде болатын істің, шараның бір-бірінен аралығын ашақтаптай көрсетудің не орындаудың реті, жөні. 2. ин ф. <ағыл. session> Жауаптасу жүсіесі мен пайдаланушының жүсіеге кіруден бастап одан шыққанға дейінгі әрекеттесуі.

3. ин ф. Мәліметтер алмасу үшін екі жұмыс бекетінің арасындағы логикалық желділік байланыс.

СЕАНСТЫҚ сын. ин ф. Сеансқа қатысты, сенасқа тән.

Сеанстық денгей. ин ф. Есептеу желісі бекеттері жүргізіп жатқан жауаптасуды ұйымдастыруға және үйлестіруге арналған ашық жүсіе әрекеттестігі үлгісінің бесінші деңгейі.

СЕБЕБІ шы л. Өйткені, олай болғаны деген мағынаы білдіретін жалғаудық мәнді көмекші сөз.

СЕБЕЗГІ зат. тұрмыс. <франц. douche> Жұынтып-шайынша арналған, жоғарыдан су шашатын құрылғы.

СЕБЕЗГІЛЕ = ет. сөйл. Себездеу.

СЕБЕЗГІЛЕТ = ет. сөйл. Себездету.

СЕБЕЗГІЛЕТУ Себезгілет етістігінің қимыл атауы.

СЕБЕЗГІЛЕУ Себезгіле етістігінің қимыл атауы.

СЕБЕЗДЕ = ет. 1. Жайлап бұрку, баяулап жауу.

2. Сәулеті әлсін-әлсін шашырап шығу, әлсіз жарқырау.

СЕБЕЗДЕУ Себезде етістігінің қимыл атауы.

СЕБЕЗЕ сын. Ақырын бұркіген.

СЕБЕЗЕЛЕ = ет. Себездеу, ақырын бұрку.

СЕБЕЗЕЛЕУ Себезеле етістігінің қимыл атауы.

СЕБЕЛЕ = ет. 1. Сұйық, нұр немесе үн сияқты борпылдақ, ұсақ заттың жоғарыдан төмен қарай тоқтаусыз төгіліп, себездеуі.

2. Үсті-үстіне борау, төгіп-төгіп жіберу.

СЕБЕЛЕК зат. сөйл. Себезгі.

СЕБЕЛЕН = ет. Сұйық немесе үн сияқты борпылдақ, ұсақ заттың жоғарыдан төмен қарай тоқтаусыз төгілуі, себезденуі.

СЕБЕЛЕНУ Себелен етістігінің қимыл атауы.

СЕБЕЛЕТ = ет. 1. Сұйық немесе үн сияқты борпылдақ, ұсақ затты жоғарыдан төмен қарай тоқтаусыз төгілту, себездету.

2. ауыс. Себу, тарату.

СЕБЕЛЕТКІЗ = ет. Төгіткізу, саулатқызу.

СЕБЕЛЕТКІЗУ Себелеткіз етістігінің қимыл атауы.

СЕБЕЛЕТУ Себелет етістігінің қимыл атауы.

СЕБЕЛЕУ Себеле етістігінің қимыл атауы.

СЕБЕП [ар. سبب] зат. 1. Бір құбылыстың болу-болмауына негіз болатын жағдай, себеп.

2. псих. Адамның қандай да бір әрекетіне, қимылына, мінез-құлқының көрінісіне түрткі болатын құбылыс, жағдай.

3. Сылтау, көңіл қаламаған істі орындамауға негіз болатын жағдай.

4. Көңіл қалаған істі орындауға табылмай жүркен немесе табылған негіз, орай.

5. Жағымсыз жағдай, оқиға, құбылыстың туындауына әкеп соқтырған қалайсыз, теріс жағдай, кесір.

6. жағымды. Түрткі, дәнекер, негіз, дәйек.

7. ауыс. Сеп, жәрдем, қолдау.

Себепін тигізді. Жамандықтың алдын алуға түрткі болды, сеп болды, оң әсер етті.

Себепін іздеу. Уәжіп табуға тырысу.

Себеп [бағынысқылы] бағынысқы [сабақсыз сөйлем]. лингв. Басыңқының алдында келіп, баяндауышы тиянақсыз формада тұрып байланысқан сөйлем.

Себеп болды. Әсер етті, жәрдемдесті.

Себеп пен салдар. филос. Бір құбылыстың екінші бір құбылысты қажетті түрде туындатуын көрсететін философиялық категория.

Себеп пысықтауыш. лингв. Баяндауыш арқылы айтылған қимыл іс-әрекетінің себепін білдіретін пысықтауышы.

СЕБЕПШЕР зат. 1. Бір нәрсенің болуына не болмауына себепші, дәнекер, жәрдемші адам, нәрсе т.б.

2. Бір істің болуына кінәлі, айыпты адам, нәрсе т.б.

СЕБЕПШЕРЛІК зат. Бір нәрсенің болу-болмауына дәнекер болушылық.

СЕБЕП-САЛДАР зат. Бір нәрсеге ұйтқы, түрткі болған іс-әрекет және сол әрекеттің нәтижесі.

Себеп-салдар салалас. лингв. Бірнеше жай сөйлемдердің бір-бірімен себептес болып құрмаласқан және ондағы жай сөйлемдердің бірі салдар, бірі себеп болып ұласатын сөйлем.

Себеп-салдар үстеулері. лингв. Амалдың себепін я салдарын білдіретін үстеулер.

СЕБЕП-САЛДАРЛЫҚ сын. Себеп пен салдары бірге көрсетілген, екеуіне бірдей қатысты.

СЕБЕП-СЕБЕПСІЗ сын. сөйл. Себептен-себепсіз.

СЕБЕП-СЫЛТАУ зат. Жағымсыз, қаламаған бір істің болу-болмауының негізі, сылтауы.

СЕБЕПСІЗ сын. Ешбір негізсіз, жайданжай, дәлелсіз, // Бекерге, босқа.

СЕБЕПСІЗДІК зат. Негізсіздік, себепі жоқтық.

СЕБЕПТЕН шы л. Есімше тұлғалы немесе тұйық етістік тұлғалы сөзбен тіркесе келіп со-

лай болғандықтан, сондықтан деген мағынаны білдіретін көмекші сөз.

СЕБЕПТЕН-СЕБЕПСІЗ сын. экспр. 1. Бекерден бекер, бостан босқа, еш себепсіз. 2. Жазықсыз, нақақтан-нақақ.

СЕБЕПТЕС сын. Бір амалдың жүзеге асуы аспауына ортақ.

Себептес салалас [сөйлем]. лингв. Құрамындағы жай сөйлемдері өзара себеп-салдарлық қатынасқа құралған салалас құрмалас сөйлем.

СЕБЕПТЕС= ет. Бір нәрсенің іске асуына негіз, түрткі болу.

СЕБЕПТЕСТІК зат. Өзара байланыстық, сабақтастық.

СЕБЕПТЕСУ Себептес етістігінің қимыл атауы.

СЕБЕПТІ сын. Себебі бар, негізді.

СЕБЕПТІЛІК зат. Себебі болушылық, негізділік, түрткілік.

Себептілік принципі [заңы]. физ. Оқиғалардың бір-біріне әсерінің шегін межелейтін, яғни берілген оқиғаның одан бұрынғы оқиғаларға әсері болмайтындығын көрсететін жалпылама принцип, заң.

СЕБЕПТІ-СЕБЕПСІЗ сын. Белгілі-белгісіз, дәйекті-дәйексіз.

СЕБЕПШАРТ зат. кіт. 1. **Түрткіжайт.**

2. хим. Белсенді соқтығысулар теориясындағы белсендіріген кешен түзуде қолайлы бағдарланған молекулалық қозғалыстардың ықтималдығын көрсететін шама.

СЕБЕПШІ зат. Бір нәрсенің болу-болмауына себепкер; әсер етуші.

СЕБЕПШІЛ сын. Себеп айта беретін, сылтаушы.

СЕБЕСІН зат. жерг. Сеп, жәрдем.

СЕБЕТ¹ зат. 1. Зат салу үшін жіңішке жас шыбықтардан өріп тоқыған тор қалта. 2. и н ф. <ағыл. gessule bin> Жойылатын файлдарды сақтау функциясына сәйкес келетін экрандық таңбаша.

Себет гүлшоғыры. бот. **Себетгүл.**

СЕБЕТ² зат. көне. Сөз, хабар, ақпарат, мәлімет.

СЕБЕТБАС зат. өс. Қызғылт күрең гүлі бар көпжылдық өсімдік.

СЕБЕТГҮЛ зат. бот. Ұсақ гүлді өсімдіктердің гүлдері орналасатын тостағана сияқты жиегіз жатырақ қоршап тұратын құрылымдық бөлігі, қысқарған, жуан, жалпақ негізгі гүлсағасына ұсақ гүлдер орналасқан гүлшоғыр.

СЕБЕТШЕ: себетше жасуша. биол. Мишықтың сұр затында және кейбір бездердің секреторлық бөлімдерінде кездесетін торшалар.

СЕБОРЕЯ [лат. sebum – май, грек. theo – ағамын] зат. мед. Май бездері қызметінің бұзылуы салдарынан болатын тері ауруы.

СЕБУ Сеп етістігінің қимыл атауы. 1. Дән егу.

2. Шашу, төгу, себелу.

СЕБІЛ зат. көне. экон. Көне қару-жарақ түрі.

Себіл тон. көне. этн. Батырдың сауытының түрі, оқ отпейтін киім.

СЕБІЛ= ет. 1. Егілу, шашылу, отырғызылу.

2. Саулау, шашырау, төгу.

СЕБІЛУ Себіл етістігінің қимыл атауы.

1. Егілу, отырғызылу. 2. Шашылу, сөгу.

СЕБІН= ет. Жағыну, өзіне шашу, себу.

СЕБІНУ Себін етістігінің қимыл атауы.

СЕБІС= ет. Бірге егісу.

СЕБІСУ Себіс етістігінің қимыл атауы.

СЕВИЛЕН зат. хим. Қабықшалар, жемсақ шлангалар, қуысты заттар.

СЕВИН зат. вет. Аса ұтыты инсектицид.

СЕМЕНТ [лат. segmentum] зат. 1. кіт.

Бөлік, құрамдас бөлшек. 2. мат. Қисық сызықпен оның хордасы арасында шектелген жазық фигура. 3. и н ф. Жедел жадтағы бірін-бірі жабатын бір деңгей тармақтарының өверлейлік құрылымды бағдарламадағы тобының бірі. 4. и н ф. Буферде орналасатын хабардың бөлігі. 5. и н ф. лингв. Сөйлеушінің функционалды бірліктері.

СЕМЕНТТЕЛ= ет. 1. Сегментке жіктелу.

2. лингв. Сөздің, сөйлеудің мағыналық бірліктерге жіктелуі.

СЕМЕНТТЕЛУ Сегменттел етістігінің қимыл атауы; лингв. Сөйлеушінің өз ішінде әртүрлі функционалдық бірліктерге жіктелуі.

СЕМЕНТТІ сын. кіт. Бөлшекті, сегментке жіктелген.

СЕМЕНТТІК сын. кіт. Сегментке қатысты, сегментке тән.

Сегменттік фонетика. лингв. Сөз ағымының дыбыстық мағыналық бірліктерін, олардың безендірілуі мен ұйымдасуын зерттейтін фонетика саласының тармағы.

СЕНЕТОЭЛЕКТР зат. физ. Белгілі бір температуралар аралығында өздігінен пайда болатын (электр өрісі жоқ кезде) электрлік поляризацияға ие заттар.

СЕГРЕГАЦИЯ [лат. segregatio] зат.

1. геол. Магма есебин қалыптасқан таужыныстар арасында қалыптасу уақыты жағынан алғаш түзілген кристалдарды біріктіретін шоғыр. 2. геол. Білгелданған таужыныстар тоңданғанда құрамындағы су тамшыларынан қалыптасқан таза мұз кристалдары. 3. кен. Ірілігіне, тығыздығына және пішініне байланысты жіктелген сынаша материалдың түрлері. 4. әлем. Топтар арасындағы байланыстарға ішінара не толық тыйым салынып, өмірлік қарекет салаларының шектелуі талап етілетін адамдардың қоғамда әлеуметтік мәртебелерінің айырым белгісі бойынша санаттарға бөліну үдерісі. 5. экон. Популяциялардың биоценозға, дарақтардың популяцияға және т.б. еніп кірігуіне кедергі жасайтын экологиялық түрткіжайт.

СЕГУН жап. зат. тар. Жапон билеушілерінің әскери-феодалдық мәртебесі.

СЕГІЗ сан. 1. Жетіден кейінгі, тоғыздан бұрынғы есептік сан. 2. с ө й л. Жеті мен тоғыз жастың аралығындағы кезең. 3. с ө й л. Тәуліктегі жиырма төрт сағаттың таңғы немесе кешкі жеті мен тоғыздың арасындағы уақыты.

Сегіз арыс. этн. Сегіз ру-тайпадан тұратын, сегіз атадан тараған ел. **Сегіз батпан.** э кспр. Зілдегі, аса ауыр, салмағы үлкен. **Сегіз бұт, сексен қадақ.** бейн. Тым қиын, күрделі; ауыр деген мағынада. **Сегіз жаннат [ұжмақ].** діни. Діни жан-дүниесі бойынша, осы дүниедегі сынақтап өткен Алланың құлдарына Алладан нәсіп етілген сауапты істеріне, имандылық деңгейіне қарай бөлінетін мәңгілік рақат өмір сүретін о дүниедегі жаннаттың түрлері. **Сегіз кессе, сіркедей қан шықпайды.** Безеріп қалған, қатыгез. **Сегіз қанат орда [үй].** этн. Кергесі сегіз болатын үлкен киіз үй. **Сегіз қиыр шартарап.** Құлді әлем, дүниенің төрт бұрышы. **Сегіз қырлы, бір сырлы.** Ішкі жан-дүниесі мазмұнды, бойында талай өнер-қабілет бар болса да, сабырлы, қарапайым (адам). **Сегіз қырлы найза.** этн. Ұшы сегіз қырлы, сабы ұзын түйреуге арналған батырдың бес қаруының бірі.

СЕГІЗАЯҚ¹ зат. зоол. <лат. ostopoda> Аяқ сияқты сегіз тармақты мүшесі бар теңіз жәндігі.

СЕГІЗАЯҚ² зат. әдеб. Қазақ өлеңіне Абай тыңнан қосқан әрқайсысы сегіз жолдан тұратын шұмақ өрнегі.

СЕГІЗБҰРЫШ: сегізбұрыш бедиян. өс. Ақшыл сары гүлі бар, тұқымның қабығынан дәрі жасалатын, иісі жағымды, жапырақ төгетін ағаш жеміс.

СЕГІЗДІК зат. 1. Көптеген елдерде қалаларлық, халықаралық, сондай-ақ ұялы байланыс желісіне ығу үшін телефон түімтақтасынан терілетін сан. 2. Сегіз санының арабша таңбасына ұқсас иілін келген белгі, сурет, пішін. 3. спорт. Біріншіден бастап сегізіншіге дейінгі орындар сарапқа салынатын ширек финалдық жарыс немесе осы жарыста іріктелген спортшылар мен командалар. 4. саяси. жаңа. **Үлкен сегіздік.** 5. и н ф. Сегіздік жүйеге қатысты таңба.

6. с ө й л. Карта ойынындағы жетіліктен кейінгі

қағаз. 7. спорт. Сапта жұптасып болып бір-бірлеріне қарсы тұран екі шеңбер.

Сегіздік жүйе. и н ф. Кез келген сандық мәліметтерді бірден сегізге дейінгі сандармен өр-нектеу жүйесі.

СЕГІЗЖАҚ зат. геом. <лат. octahedron> Алты төбесі, он екі қабырғасы, сегіз қыры бар көпбұрышты геометриялық кеңістіктік фигура.

СЕГІЗЖАПЫРАҚ зат. өс. Бояушөптің сегізжапырақты түрі.

СЕГІЗЖЫЛДЫҚ: сегізжылдық мектеп. пед. Оқу үдерісі сегізінші сыныптан бітетін орталау оқу орны.

СЕГІЗКӨЗ зат. 1. Белдің төменгі тұсы мен жамбас сүйектерінің жалғасқан аралығы. 2. а н а т. <лат. sacrum> Құйымшақ омыртқаларының бір-бірімен сүйектене байланысуы нәтижесінде түзілген сүйек.

СЕГІЗМҮЙІЗ зат. өс. <лат. octoceras>

Қырыққабат тұқымдасына жататын төменгі жағындағы жапырақтары үлкен, жоғары жағындағылары кішілеу сопақша, гүлдері ұсақ, Иран мен Орта Азияда көп таралған біржылдық шөптесін өсімдік.

СЕГІЗМЫНДЫҚТАР зат. Биіктігі теңіз деңгейінен 8000 м-ден асатын тау шыңдары.

СЕГІЗӨРМ зат. этн. Сегіз сана таспадан өрілген қалың, берік қамшы.

СЕГІЗСАЙ зат. этн. Төбесі сегіз бөлік болып тігілген (басқайт).

СЕГІЗТАРМАҚ зат. әдеб. Қазақ поэзиясында лирикалық өлеңдерде қолданылатын шұмақ өрнегі.

СЕГІЗТАРМАҚТЫ сын. әдеб. Сегізтармақ үлгідегі, сегізтармақ сипаттағы, сегіз тармағы бар.

СЕГІЗ-ТОҒЫЗ сан. Шамамен сегіз немесе тоғыз.

СЕГІЗІНШІ сан. Жетіден кейінгі, тоғыздан бұрынғы реттік сан.

СЕДАЛЬГИН зат. мед. Артрит, бас сақинасы, қиянда т.б. ауруларда ішетін дәрі.

СЕДИ зат. экон. Гена ақша бірлігі.

СЕДИМЕНИОЛОГИЯ зат. геол. Тұнба және шөгінді жыныстардың түзілуі жайлы ғылым. **СЕДИМЕНТАЦИЯ** [лат. sedimentum] зат. экон. Судағы не газдағы салынды қатты бөлшектердің ауырлық күшінің әсерінен тұнуы.

Седиментация алабы. геол. Шөгінді жиналу алабы, шөгінді жиналатын немесе жиналған (геологиялық өткен кезеңдерде) сушара (қазіргі, бұрынғы). **Седиментация константасы.** физ. Седиментация жылдамдығының центрден текіш үдеуге қатынасы.

СЕДИМЕНТОГЕНДІК [лат. sedimentum – шөгү, тұну, грек. genesis – пайда болу]: **седиментогендік су.** геол. Диагенез және катагенез стабилірінде әр дәрежеде өзгерген (метаморфизмге ұшыраған) шөгінділермен бірге көмілген су.

СЕДИМЕНТОГЕНЕЗ зат. геол. Шөгінділер түзілу үдерісі.

СЕДИМЕНТОМЕТРЛІК: седиментометрлік талдау. геол. Дисперсиялық жүйеде бөлшектердің өлшемі бойынша таралу функциясын табуға мүмкіндік беретін зерттеудің сандық әдістері, затты түйірөлшемдік талдаудың тиімді тәсілдерінің бірі.

СЕДИМЕНТТІК: седименттік доломиттер. геол. Негізінен ақшылтыл сулы алпараттар химиялық тұнбалау нәтижесінде түзілген доломиттердің генетикалық түні. **Седименттік қабаттамалану.** геол. Қат-қабаттарға тән бітімдердің ішкі болмысы, яғни шөгінді таужыныстарға тән барша қабатшалардың, қабаттардың және қойнауқаттардың бір-бірімен қабаттала асасуы пішіні. **Седименттік тұрақтылық.** хим. Майдалық ортаның бүкіл көлемінде майдалық фазаның біркелкі таралуын сақтайтын, майдалық жүйенің қабілеті.

СЕЗ= ет. Бір нәрсені іштей түсіну, сезім мүшелері арқылы аңғару, білу.

Сезбей қақты. Аңғармады, байқамады.

СЕЗГІР сын. сөйл. **Сезгіш.**

СЕЗГІРЛІК зат. сөйл. **Сезгіштік.**

СЕЗГІШ сын. Бір нәрсенің рет-жөнін, бай-қағыш, аңғарғыш.

Сезгіш мүртшалар. зоол. Буынаяқтылар-дың ауыз аппаратының (максиллалардың) жақ қармалауыштары.

СЕЗГІШТІК зат. 1. *Иштей түсіне қоятын байқағыштық, аңғарғыштық.* 2. психол. Түйсінуге жалтық қабілеттілік. 3. психол. Түйсінуге табалдырығына кері пропорционал шама. 4. Нәзіктік, тебірентішілік.

СЕЗДІР = ет. 1. Байқату, аңғарту. 2. Сезім мүшелері арқылы тітіркендіріп белгі беру. 3. ауыс. Ым-шара арқылы белгі беру.

СЕЗДІРТ = ет. Байқату, аңғарту.

СЕЗДІРТУ *Сездірт етістігінің қимыл атауы.*

СЕЗДІРУ *Сездірт етістігінің қимыл атауы; байқату, аңғарту.*

СЕЗУ *Сез етістігінің қимыл атауы.*

СЕЗІК зат. Бір нәрсеге күдіктенуден туған күмән, шүбә.

Сезік алған құландай. бейн. Бір нәрседен қауіптенгендей күймен. **Сезік алды.** Күдіктенді, күмәнданды, шүбәланды. **Сезік туды.** Сезіктене бастады, күмән пайда болды.

СЕЗІКСІЗ сын. 1. Күмәнсіз, шүбәсіз. 2. Бәрінен бейхабар, алаңсыз.

СЕЗІКТЕН = ет. Әлденеден күдіктену, күмәндану, қауіптену.

СЕЗІКТЕНДІР = ет. Күдіктендіру, қауіптендіру.

СЕЗІКТЕНДІРУ *Сезіктендір етістігінің қимыл атауы.*

СЕЗІКТЕНУ *Сезіктен етістігінің қимыл атауы.*

СЕЗІКТІ сын. 1. Әлденеден секем алған, күдікті, күмәнді. 2. зан. Қылмысқа қатысты, кінәлі ретінде күдікті болған. // зан. Қылмысқа қатыстылығы әлі дәлелденбеген, қылмыскер ретінде күдікті адам.

Сезікті секіреді. Күнәсі, айыбы бар адам жасырына алмайды, ұрының арты қуыс деген мағынада.

СЕЗІКШІЛ сын. 1. Әр нәрседен секем алыш, күмәнданыш, күдіктенгіш. 2. Сезімтал, байқағыш, аңғарғыш.

СЕЗІКШІЛДІК зат. Сезімталдық, сезіштік, сезімпаздық.

СЕЗІЛ = ет. Байқалу, біліну, аңғарылу.

Сезілмейтін активтер. экон. Физикалық заттық нысаны жоқ, бірақ «сезілмейтін құндылық» сипаты бар және сол себепті фирмаға қосымша табыс әкелетін активтер.

СЕЗІЛУ *Сезіл етістігінің қимыл атауы.*

СЕЗІМ зат. 1. Сыртқы дүние мен құбылыстардың әсерінің нәтижесіндегі адамның ішкі жан дүниесіндегі көңіл күй құбылысы. 2. псих. Сыртқы тітіркендіргіштердің адамның сезім мүшелеріне әсерінен пайда болатын психикалық үдеріс. 3. Түрліше түсінудің әсерінен пайда болатын түсінік, ұғым, ой. 4. Көңілдің нәзік толқынысы елітіп, ләззатқа батыратын күйі. 5. ауыс. Ынтықтық, ашықтық, құмартушылық.

Сезім биледі. бейн. Көңіл толғанысына бағынды, ақыл-ойын сезім басқарды. **Сезім буды.** Сезім кернеді, сезім биледі. **Сезімге енді [бөленді].** бейн. Көңіл толғанысына бой алдырды, ерекше күйде болды. **Сезім қармақ.** бейн. Ынтықарлық, құштарлық сезім. **Сезім құрбаны.** бейн. Сезімнің жетегінде кетіп, ішкі толғаныстарға бой алдырған адам. **Сезім мүшесі.** а) Сыртқы дүниені, табиғатты танудың, құбылыстарды түсіне білудің көзі. ә) анат. <лат. organum sensuum> Ішкі және сыртқы ортаның түрлі әсерлерін қабылдап, мидағы сезімтал талдау орталықтарына жеткізетін талдағыштардың шеткі бөлімі, рецепторлар. **Сезімнің күнгейі.** Көтеріңкі, көңілді шақ. **Сезім оты.** бейн. Бойды, ақылды жаудан алған қатты көңіл толқынысы, ессіз ашықтық. **Сезім пернесі.** поэт. Көңіл күй, жан дүние, ішкі сезім. **Сезім толқыны.** бейн. Көңіл тебірінсі. **Сезім ұйтқуы.**

Жантебірінсі, толқу. Сезімі қозды. Шабыттанды, әсерленді, махаббаты оянды. Сезімі оялды. бейн. а) Түсінігі артты, ой-санасы жетілді, көзі ашылды. ә) Көңілінде ынтқтық, сүйіспеншілік пайда болды.

СЕЗІМДЕЙ сын. Сезім сияқты, сезім тәрізді.

СЕЗІМДЕР зат. псих. Адамның айқын білінген заттық сипаты бар және біршама орнықтылығымен ерекшеленетін эмоциялық күйіну-сүйінулерінің айрықша түрі.

СЕЗІМДІ сын. Сезу қабілеті күшті, аңғарғыш, сезімтал.

СЕЗІМДІЛІК зат. Тез аңғарып түсіне білгіштік, сезімталдық.

СЕЗІМПАЗ сын. Біле қоятын, сезімтал.

СЕЗІМПАЗДЫҚ зат. Сезімталдық, қалт еткізбей біле қойғыштық, тез аңғарғыштық.

СЕЗІМ-СЕЗІКСІЗ сын. Айналадағыдан бейхабар, ешбір күмәнді ойы жоқ.

СЕЗІМСІЗ сын. 1. Еш нәрсе әсер етпейтін, түйсігі жоқ, ойсыз. 2. ауыс. Қайырымсыз, мейірімсіз, енжар. 3. ауыс. Жансыз, өлі, санасыз. // Тасжүрек, ойсыз адам.

СЕЗІМСІЗДЕН = ет. 1. Сезу қабілетінен айырылу. 2. ауыс. Жүрегі қатаю, қатыгездену.

СЕЗІМСІЗДЕНДІР = ет. Сезім қабілетінен айыру.

СЕЗІМСІЗДЕНДІРУ *Сезімсіздендір етістігінің қимыл атауы.*

СЕЗІМСІЗДЕНУ *Сезімсізден етістігінің қимыл атауы.*

СЕЗІМСІЗДІК зат. Сезімі жоқтық, түйсіне алмаудылық, түйсіксіздік.

СЕЗІМТАЛ сын. Өте нәзік нәрсені тез аңғара қозғалып, тез түсіне білетін, байқапмаз.

Сезімтал жүйке ұштары. анат. <лат. receptores> Жүйке талшықтарының соңғы сезгіш ұштары. Сезімтал элемент. хим. Басқа әсерлердің ішінен белгілі әсерлерді бөліп қабылдайтын тетік.

СЕЗІМТАЛДЫҚ зат. 1. Сезгіштік, бірден біле қойғыштық, байқағыштық. 2. биол. Тірі ағзалардың ішкі және сыртқы ортаның алуан түрлі тітіркендіргіштерінің әсерін сезіну қабілеттіліктері. 3. экон. Ағзаның мекендеу ортасындағы тұртікжайттар өзгерістеріне жауап қайтару қасиеті.

СЕЗІМТАЛДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Сезім-талдық.**

СЕЗІМШІЛ сын. *Сезгір, көп нәрсені түйсікпен білгіш.*

СЕЗІМШІЛДІК зат. *Сезімге берілгіштік.*

СЕЗІН = ет. *Иштей түйсінуге, ұғыну.*

СЕЗІНГІШ сын. Сезімтал, аңғарғыш, бай-қағыш.

СЕЗІНГІШТІК зат. Тез түсіне қойғыштық, сезімталдық, аңғарғыштық.

СЕЗІНДІР = ет. Ұққыту, түйсіндіру.

СЕЗІНДІРУ *Сезіндірт етістігінің қимыл атауы.*

СЕЗІНТ = ет. Ұқтырту, түйсіндірту.

СЕЗІНТУ *Сезінт етістігінің қимыл атауы.*

СЕЗІНУ зат. психол. Сезім мүшелеріне, сондай-ақ ағзаның ішкі жағдайларына тікелей әсер ететін заттар мен сыртқы орталық құбылыстарының жеке қасиеттерін бейнелейтін жүйке процесстері.

СЕЗІНУ *Сезін етістігінің қимыл атауы.*

Сезіну шалтығы. Құтпеген жерден қимылдың тез басталып, белгілі бір уақыт аралығына дейінгі шашпандық өлшемі.

СЕЗІНУШІЛІК зат. Аңғарушылық, бай-қаушылық.

СЕЗІП-БІЛ = ет. *Иштей түйсінуге, ұғып, аңғару.*

СЕЗІП-БІЛУ *Сезіп-біл етістігінің қимыл атауы.*

СЕЗІС = ет. Аңғарысу, байқасу, түсінісу.

СЕЗІСУ *Сезіс етістігінің қимыл атауы.*

СЕЗІД зат. ескі кіт. Ханым.

СЕЙЛЗ: *сеилз промоушн.* экон. Қысқа мерзімге әрекет ететін жеңілдіктер беру (мыс., шегерім, сыйлықақы, тегін жеткізу немесе құрастыру, кепілдікті мерзімді ұзарту) жолымен тауарлар

сатуды (қызметтер көрсетуді) ынталандыру арқылы көрінетін коммерциялық және шығармашылық идеяларды іске асыру қызметі.

СЕЙДАНА зат. өс. Астың дәмін келтіретін хош иісті шөп.

СЕЙДЖ зат. өск. Америкалық әуе шабуылына қарсы қорғанысының жерүсті жартылай автоматты жүйесі.

СЕЙДІН сын. 1. Көңіл күйі көтеріңкі, айрықша жайдары, сергек. 2. Сергек, нық.

СЕЙЛ зат. экон. Айдың, тоқсанның, жылдың аяғында, мерекеге байланысты төмен бағамен сату.

СЕЙМУРИЯЛАР зат. зоол. Қаңқа қалдықтары Солтүстік Американың палеозой заманы перм кезеңінің жыныстарынан табылған, жойылып кеткен қосмекенділердің туысы.

СЕЙПІЛ зат. ескі кіт. Қорған.

СЕЙСЕНБІ зат. Атаның дүйсенбі мен сәрсенбі аралығындағы екінші күні.

СЕЙСЕП зат. Көрпені кеплетпес үшін қаптап қоятын, кигізілетін кездеме.

СЕЙСЕПТІ сын. *Сейсеп кигізілген, сейсебі бар.*

СЕЙСМИКА зат. геол. Жер сілкінісі.

СЕЙСМИКАЛЫҚ сын. Жер сілкінісіне қатысты.

Сейсмикалық аудандастыру. геол. Аумақты сейсмикалық белсенділігі әртүрлі аудандарға бөлу, ықтимал сейсмикалық қауіпті бағалау және қартаза түсіру. **Сейсмикалық аудандау.** геол. Сейсмикалық қауіптілігіне қарай жер сілкінуі байқалатын аймақтарды аудандарға бөлу. **Сейсмикалық әсер.** геол. Жер сілкінуінің жер бетіндегі сезілме қарқындылығы. **Сейсмикалық бақылау.** Жер сілкіну құбылыстарын зерттеу, анықтау. **Сейсмикалық барлау.** геол. Серпінді толқындардың жер қыртысында таралу ерекшеліктерін, геологиялық құрылысын зерттеуге негізделген геофизикалық әдістер. **Сейсмикалық карта.** Белгілі бір аймақтағы ықтимал жер сілкіну күшінің балдарын көрсетіп беретін карта. **Сейсмикалық стансылар.** геол. **Сейсмикалық бекеттер** (жер сілкіну, күшті жарылыс т.б. қуатты қозғалыс көздерінің ошақтарынан бөлініп шыққан сейсмикалық толқындардың өтуінен пайда болған жер беті тербелістерін жазып, тіркеуге арналған сейсмикалық аспаптар мен қосымша жабдықтардың жиынағы). **Сейсмикалық төзімді құрылыс.** геол. Антисейсмикалық құрылыс, сейсмикалық ауданда орналасқан үйлер мен ғимараттарға жер сілкіну кезінде пайда болатын сейсмикалық (инерциялық) күштердің тигізетін әсерін ескере отырып жүргізілетін құрылыс. **Сейсмикалық шекара.** геол. Бір-бірімен жапсарласқан екі ортаның серпінділік қасиеттерінің күрт өзгеруінен нақтылы сейсмикалық толқындар туындайтын шартты шекара.

СЕЙСМОГРАММА зат. геол. Бірнеше сейсμοқабылдағыштар тіркеген сейсмикалық толқындағы автоматты түрде жарықсезгіш қағазға жазып алу нәтижесінде алынатын сызба кескін.

СЕЙСМОГРАФ [грек. seismos – тербеліс, жер сілкінісі, grapho – жазамын] зат. тех. Жердің жоғарғы қабатының қозғалысын жазып алатын аспап.

СЕЙСМОГРАФИЯ зат. геол. Жердің жоғарғы қабатының қозғалысын сейсμοграфпен жазу ісі.

СЕЙСМОГРАФИЯЛЫҚ сын. Сейсμοграфияға қатысты, соған тән.

СЕЙСМОЗОНДЫЛАУ зат. геол. Бір гана нүктедегі немесе шағын гана қауықтықтар арасындағы сейсмикалық шегаралар жағдайын нақтылау мақсатындағы сейсмикалық зерттеулер өте қысқа сейсмикалық кесінді бойында гана жүргізілуімен сипатталатын сейсμοбарлау тәсілі.

СЕЙСМОКАРОТАЖ зат. геол. Бұрғылау ұңғымасы тесіп өткен геологиялық қима арқылы сейсмикалық толқындардың таралу

жылдамдықтарын анықтау, сейсмикалық шөгінділерді стратиграфиялық тұрғыдан нақтылау, сейсмикалық толқын түрлерін танып-білу және зерттеу шараларын жүзеге асыру мақсатында сол ыңғым тереңдіктерінде арнаулы аспаптар көмегімен жүргізілетін сейсмобарлау тәсілі.

СЕЙСМОЛОГ з.ат. геол. Жер сілкінуін қадағалап, зерттеу жұмыстарын жүргізетін ғылым.

СЕЙСМОЛОГИЯ [грек. seismos – тербеліс, жер сілкінісі, logos – ғылым] з.ат. геофиз. Жердің жоғарғы қабатының тербеліс қозғалысын зерттейтін ғылым.

СЕЙСМОЛОГИЯЛЫҚ сын. Сейсмологияға қатысты, сонымен байланысты.

СЕЙСМОМЕТР [грек. seismo – жер сілкінісі, metron – өлшем] з.ат. Жер тербелісін зерттейтін құрал.

СЕЙСМОТЕКТОНИКА з.ат. геол. Геотектониканың жер қыртысындағы құрылымдар мен үдерістердің сейсмикалық байланысын зерттейтін бөлімі.

СЕЙСМОТЕКТОНИКАЛЫҚ сын. Сейсмотектоникаға қатысты.

СЕЙСМОТҰРАҚТЫЛЫҚ з.ат. геофиз. Нысандардың жер сілкінісінің салдарына төтен бере алу қабілеті.

СЕЙФ [ағылш. safe] з.ат. Құнды заттар, құжаттар, бағалы қағаздар сақталатын, жанбайтын, ашылуы өте құпия болат немесе темір шаф.

СЕЙІЛ з.ат. Бой жазып, көңіл көтеретін серуен.

Сейіл құрды. Қыдырып көңіл көтерді, сайрандады. **Сейіл қылды.** Серуенден қыдырды, сейілдеді.

СЕЙІЛ= е.т. 1. Бір нәрсенің көлемі я саны азаю, саябырлап басылу. 2. ауыс. Айығу, тарқау, тазару.

СЕЙІЛДЕ= е.т. Серуендеп бой жазу, көңіл көтеру, қыдыру.

СЕЙІЛДЕН= е.т. Өзімен-өзі көңіл көтеру, бой жазып қыдыру.

СЕЙІЛДЕНДІР= е.т. Көңіл көтерту.

СЕЙІЛДЕНДІРУ Сейілдендір етістігінің қимыл атауы.

СЕЙІЛДЕТ= е.т. Қыдырту, бой жаздырту.

СЕЙІЛДЕТУ Сейілдет етістігінің қимыл атауы.

СЕЙІЛДЕУ Сейілде етістігінің қимыл атауы.

СЕЙІЛДІ сын. Көңілді, қызықты, думанды.

СЕЙІЛДІР= е.т. Кетіру, тарқтау, тарату.

СЕЙІЛДІРУ Сейілдір етістігінің қимыл атауы.

СЕЙІЛГ= е.т. Тарқтау, тарату.

СЕЙІЛГҮ Сейілг етістігінің қимыл атауы.

СЕЙІЛГҮ Сейілг етістігінің қимыл атауы.

СЕЙІЛШІ з.ат. Серуен құрушы, бой жазушы, қыдырушы.

СЕЙІЛШІЛ сын. Серуеншіл, сауықшыл.

СЕЙІР есім. ескікіт. Басқалары, бәрі, қалғандары.

СЕЙІС з.ат. 1. этн. Жүйрік атты жаратып баптаушы, бапкер. 2. этн. Жүйрік атты танып білетін сыншы. 3. ауыс. Білгір, шебер маман.

СЕЙІТЗАДА з.ат. діни. **Сейіттер.**

СЕЙІТТЕР з.ат. көне. Ғазіреті ғалидың жұбайы Фатимадан (Мұхаммед пайғамбардың қызынан) тараған ұрпаққа жататын әлеуметтік мәртебесі жоғары қожалар.

СЕКАМАН з.ат. өс. Өсімдік аты.

СЕКАНС [лат. secans] з.ат. мат. Тригонометриялық функциялардың бірі.

СЕКВЕСТР¹ [лат. sequestrum] з.ат. экон. 1. Екі тарап та дәмеленіп отырған даулы мүлікті оның кімге тиесілі екені туралы дау шешілгенше үшінші тарапқа уақытша табыстау. 2. Өкіметтің қайсыбір мүлікті (құрал-жабдық) пайдалануға салған тыйымы немесе шектеуі. 3. Бюджеттің атқарылуы кезінде тапшылықтың белгіленген деңгейден асып түскен немесе кіріс көздерінен түсетін түсім қысқарған және көзделген шараларды ағымдағы қаржыландыру, яғни бюджеттің

атқарылуы мүмкін болмаған жағдайларда қолданылатын арнаулы шаралар.

СЕКВЕСТР² [sequestro: лат. sequestro – бөлімін.] з.ат. вет. Тірі тканьен аласталған өлі ткань.

СЕКВОЙА з.ат. өс. Жер шарының ең биік ағаштарына жататын, 3000 жылға дейін жасайтын мәңгі жасыл қылқанжапырақты ағаштар туысы.

СЕКВОЙЯДЕНДРОН з.ат. өс. Мәңгі жасыл қылқанжапырақты ағаштар туысының бір түрі, діңі тік тұзу, биіктігі 100 м-ге дейін болатын, 2500 жылдай (кейде 3000–4000 жыл) жасайтын ағаш.

СЕКЕК е.л.ік. Әрлі-берлі немесе жоғары-төмен секіргендегі қысқа қимылды білдіретін сөз. // Шошақай, жеңілтек.

Секек қақты. Секендеді, секең-секең етті, шып-қонды.

СЕКЕК-СЕКЕК е.л.ік. Әрлі-берлі немесе жоғары-төмен секіргендегі қайталама қимылды бейнелейтін сөз.

Секек-секек етті. Ербең-ербең етті, секең-деді.

СЕКЕКТЕ= е.т. 1. Секең-секең ету, секек қағу. 2. ауыс. Шошаңдау, селтеңдеу.

СЕКЕКТЕС= е.т. Бірге секектеу, секек-секек етісу.

СЕКЕКТЕСУ Секектес етістігінің қимыл атауы.

СЕКЕКТЕТ= е.т. Секең-секең еткізу, секек қаққызу.

СЕКЕКТЕТУ Секектет етістігінің қимыл атауы.

СЕКЕКТЕУ Секекте етістігінің қимыл атауы.

СЕКЕЛ з.ат. өс. Малға жүгымды шоптердің бір түрі.

СЕКЕЛЕКТЕ= е.т. Секеңдеу, шып-қону.

СЕКЕМ з.ат. Күдік, қорқыныш, үрей.

Секем алды. а) Сезіктенді, үркіді. ә) Күдіктенді, сескеніп қалды, сеніңкіремей қалды. б) Жаман ойлады, көңіліне қауіп кірді, қауіптенді.

СЕКЕМАЛ з.ат. Секем, әлдеқандай күдік сезім.

СЕКЕМДЕН= е.т. Әлденеден сезіктену, қауіптену, үрейлену.

СЕКЕМДЕНДІР= е.т. Қауіптендіру, сезіктендіру.

СЕКЕМДЕНДІРУ Секемдендір етістігінің қимыл атауы.

СЕКЕМДЕНУ Секемден етістігінің қимыл атауы.

СЕКЕМДІ сын. Үрейленген, сезікті, күдікті.

СЕКЕМДІК з.ат. Сезік туғызатын кү-мәндик, күдіктілік.

СЕКЕМДІЛІК з.ат. Күдіктілік, сезіктілік, шұбәлалық.

СЕКЕМСІЗ сын. Секем алмайтын, бейқам, алаңсыз.

СЕКЕМШІЛ сын. Әлденеден сезіктенгіш, қауіптенгіш, күдіктенгіш.

СЕКЕМШІЛДІК з.ат. Сезіктене беретін күмәнданғыштық, күдіктенгіштік.

Секемшілдік оянды. Секемдене бастады, күмәнданды.

СЕКЕҢ е.л.ік. Әрлі-берлі немесе жоғары-төмен секіргендегі қысқа қимылды білдіретін сөз. // Селтеңдеген жеңілтектік.

Секен етті [қақты]. Секек қақты, секектеді.

СЕКЕНДЕ= е.т. 1. Секек-секек ету, секектеу. 2. ауыс. Селтеңдеу, шошаңдау.

СЕКЕНДЕС= е.т. Бірге секеңдеу, секең-секең етісу.

СЕКЕНДЕСУ Секеңдес етістігінің қимыл атауы.

СЕКЕНДЕТ= е.т. 1. Секең-секең еткізу. 2. ауыс. Селтеңдету, шошаңдату.

СЕКЕНДЕТУ Секеңдет етістігінің қимыл атауы.

СЕКЕНДЕУ Секеңде етістігінің қимыл атауы.

1. Секең-секең ету, секектеу. 2. ауыс. Селтеңдеу, шошаңдау.

СЕКЕҢ-СЕКЕҢ е.л.ік. Әрлі-берлі немесе

жоғары-төмен секіргендегі қысқа қимылды білдіретін сөз.

СЕКЕР з.ат. сөйл. **Шекер.**

СЕКЕРҚҰЛАҚ з.ат. көне. Өлген адамның кесілген құлағы [Ертеде жау жағының қанша шығын болғанын білу үшін олардың құлағын кесіп санайтын болған].

СЕКЕУ сын. Жалғыз-жарым, бытыраған, жеке.

СЕКИ= е.т. Қозғалмай қатып қалу, селтііп тұру.

СЕКИС= е.т. Селтііп тұрып қалысу.

СЕКИСҰ Секис етістігінің қимыл атауы.

СЕКИЮ Секи етістігінің қимыл атауы.

СЕКӨНТ з.ат. сөйл. **Секүнд.**

СЕКПІЛ з.ат. 1. Бетке шашырап түсетін ұсақ-ұсақ қоңыр дақ. 2. мед. <лат. ephildes> Адамның терісіне түсетін пигментті ұсақ дақтар.

СЕКПІЛГҮЛ з.ат. өс. Таудың субальпілік деңгейінде, бұталар арасында, солтүстік және орталық облыстардың шалғындарында өсетін, биіктігі 40–80 см-дей көпжылдық пиязшықты өсімдік.

СЕКПІЛДЕН= е.т. Бетке секпіл түсу.

СЕКПІЛДЕНДІР= е.т. бейн. Секпіл түсірту.

СЕКПІЛДЕНДІРУ Секпілдендір етістігінің қимыл атауы.

СЕКПІЛДЕНУ Секпілден етістігінің қимыл атауы.

СЕКПІЛДЕУ сын. Аздап секпіл түскен, шұбарлау.

СЕКПІЛДІ сын. Бетінде секпілі бар.

СЕКПІЛСІЗ сын. Секпіл жоқ, бір түсті.

СЕКРЕТАРИАТ з.ат. **Хатшылық** (мекеменің хатшылық жұмыстарын жүргізетін бөлім мен сондай бөлімдегі қызметкерлер тобы).

СЕКРЕТАРЬ з.ат. 1. **Хатшы** (мекеменің не ұйымның күнбе-күні істерін басқарып отыратын жауапты басшысы). 2. Жеке адамның не белгілі бір ұйымның іс жұмыстарын жүргізетін қызметкер.

3. Жиналыстың хаттамасын жазатын адам, хатшы.

СЕКРЕТАРЬЛЫҚ з.ат. **Хатшылық** (хатшыға тән, хатшыға қатысты қызмет).

СЕКРЕТЕР [франц. secretaire] з.ат. 1. Жоғары бөлігінде сөршелері мен жәшікшелері бар жазу үстелі. 2. Үстел есебінде пайдалануға болатын ашылмалы немесе суырмаалы тақтасы бар шағын кітап шафайы.

СЕКРЕТИН з.ат. вет. Тік ішек қабырғасында түзілетін, қанға сіңісімен ұйқы безінің шырын шығару қабілетін үдететін гормон.

СЕКРЕТОРЛЫ секреторлы жасушалар. биол. Өздерінен арнайы бөлінді бөліп шығаратын безді жасушалар, гландулоциттер.

СЕКРЕЦИЯ¹ [лат. secretio] з.ат. геол. Тасшемен, тау жыныстарындағы қуыстардың кристалдық немесе коллоидтық заттармен толуынан қалыптасқан қоспа.

СЕКРЕЦИЯ² з.ат. биол. Аздадағы бөліндінің бөліну күрделі үдерісі.

СЕКСЕН сан. Жетпіс тоғыздан кейінгі есептік сан.

СЕКСЕНШОҚ з.ат. өс. Биік болып, тармақтана өсетін шалғын шөптердің бірі.

СЕКСЕНІНШІ сан. Сексен санының реттік түрі.

СЕКСЕУЛ з.ат. өс. <лат. haloxilon> Діңі мен бұтақтары біраң-біраң боп келетін, құмды жерлерде өсетін, шөлге төзімді, морт сыпатын жапырақсыз қатты ағаш.

Сексеул орманы. Орта және Орталық Азияның Иран мен Ауғанстанның шөлдерінде кездесетін сексеулдің аласа орманы. Сексеулдің шоғындай. бейн. Қызарып, маздаған; ыстық.

СЕКСЕУЛДЕЙ сын. Сексеул сияқты берік, қатты.

Сексеулдей қатып қалған [қатты]. бейн. Сірескен.

СЕКСЕУЛДІ сын. Сексеулі бар, сексеулі көп.

СЕКСЕУЛШЕ¹ з. а. т. ө. с. *Сексеуіл арасында өсетін бұтатектес өсімдік.*

СЕКСЕУЛШЕ² ү. с. т. *Сексеуіл тәрізді, сексеуілге ұқсас.*

СЕКСИ= е. т. *Ебедейсіз боп, селтініп көріну.*

Сексініп қарап тұрды. *Тікесінен тік тұрып, бір жерден көзін алмай, қозғалмай қарады.*

СЕКСИТ= е. т. *Селтиту.*

СЕКСИТУ *Сексит етістігінің қимыл атауы.*

СЕКСИЮ *Секси етістігінің қимыл атауы.*

СЕКСТЕТ з. а. т. муз. **1.** Алты адамнан құралған музыкалтантар тобы. **2.** Алты дауысқа немесе алты аспапқа арналып жазылған музыкалық шығарма.

СЕКСТИЛЛИОН [франц. sextillion] з. а. т. м. а. т. *Бір және 21 нөл арқылы өрнектелетін сан, яғни 10²¹ сан.*

СЕКСОЛОГИЯ [лат. sexus – жыныс, logos – ілім] з. а. т. мед. *Жыныс қатынасын және оның физиологиялық, патологиялық ерекшеліктерін әлеуметтік және психологиялық жағынан кешенді қарастыратын ғылым.*

СЕКСОПАТОЛОГИЯ з. а. т. мед. *Жыныстық қатынастың функциялық аспектілерін қарастыратын клиникалық медицина саласы.*

СЕКСІЗ: сексіз адам. с. өй л. *Сивіксіз адам.*

СЕКТА з. а. т. діни. *Бір дінің ішінен бөлініп шыққан, сол дінге қарама-қайшы өзіндік ауытқушылығы бар діни топ.*

СЕКТАЛЫҚ сын. діни. *Бір дінің ішіндегі ауытқушылығы бар діни топтарға тән, соларға қатысты.*

СЕКТАНТ з. а. т. *Секта мүшесі.*

СЕКТАНТТЫҚ сын. *Бөлінушілік, ауытқушылық.*

СЕКТЕН= е. т. *Тартынашақтану, жүрексіну.*

СЕКТОР [ағыл. sector] з. а. т. **1.** м. а. т. *Шеңбердің екі радиуспен және доғаман шектелген бөлігі.* **2.** ә. с. к. *Тарамдап көрсетілген сызықтармен шектелген шең.* **3.** *Мекеменің не ұйымның бір бөлімі.* **4.** *Шаруашылықтың мемлекетке не жекеменшікке тән бөлігі.* **5.** и. н. ф. *Пиішмдеу кезінде қатқыл немесе иілгіш дискіде жасалған центрлес жолшықтардың біреуінің сегменті, магниттік диск бетіндегі концентрлік шеңбер бойын құалай орналасқан сызықжолға жазылатын ақпараттың негізгі бірлігі (ең аз көлемін) сақтайтын оның бір бөлігі.* **6.** геогр. *Географиялық белдемділіктің әртүрлі құрылымымен өзгешеленетін материктердің ірі бөліктері.*

СЕКТОРЛЫ сын. *Секторы бар, сектордан құралған.*

Секторлы жапқыш. с. у. шар. *Су деңгейі мен арғынды су беру және оны әкетуді реттейтін құрылғы түрлерінің бірі.*

СЕКУЛЯРИЗАЦИЯ з. а. т. әлеум. *Дінің қоғамнан бөліну, діни құндылықтардың сакралды қасиеттерін айырылу үдерісі.*

СЕКУЛЯРИЗАЦИЯЛАН= е. т. терм. *Секуляризацияға ұшырау.*

СЕКУЛЯРИЗАЦИЯЛАНУ *Секуляризация етістігінің қимыл атауы.*

СЕКУЛЯРИЗАЦИЯЛЫҚ сын. *Секуляризацияға қатысты, секуляризацияға тән.*

СЕКУЛЯРИЗМ з. а. т. саяси. *Секуляризациялық бағыт ұстанушылық.*

СЕКУЛЯРИСТИК сын. саяси. *Секуляризмге қатысты, секуляризмге тән.*

СЕКУНД з. а. т. *Миңуттың алтыстан бір бөлігіне тең уақыт өлшемі.*

СЕКУНДАНТ з. а. т. **1.** *Кейбір еуропалық ел-дерде, Ресейде XIX–XX ғасырларға дейін ақсу-іектер арасында орын алған екі ер адам арасындағы дау-дамайды шешудің жақлы ретіндегі жекпе-жекке (атысуға) қатысушылардың әрқайсысының жанында болатын төрешісі, куә. **2.** спорт. *Бокста раундтар арасындағы үзілісте боксшыға көмек көрсететін адам.**

СЕКУНДОМЕР з. а. т. *Секундөлшеуші.*

СЕКУНДОМЕРШІ з. а. т. *Жарыстағы уақыт көрсеткішін қозғалдыртатын төреші.*

СЕКУНДӨЛШЕУШІ з. а. т. *Уақытты нөлден бір секундқа дейін дәл көрсететін құрал.*

СЕКУНДАЙ сын. *Секунд шамасында, секунд көлемінде.*

СЕКУНДАП ү. с. т. *Секундт күйінде, секунд көлемінде.*

СЕКУНДТЫҚ сын. **1.** *Секундқа қатысты, секунд шамасындай.* **2.** ауыс. *Болмашы, азантай.*

СЕКЦИЯ [лат. sectio] з. а. т. **1.** *Белгілі бір ұйымның, мекеменің құрамындағы бөлімше.* **2.** т. е. х. *Техникалық бөлімшектің бір бөлігі.* **3.** пед. *Спорт пен дене тәрбиесі бойынша оқушылардың сыныптан тыс өзіндік әрекетін ұйымдастыратын тәрбие жұмысының бір түрі.* **4.** *Құрылтайда, үлкен жиындарда, конгресте белгілі бір мәселе бойынша жұмыс істейтін делегаттар тобы.* **5.** *Имарттың, құрылғының бір бөлігі.*

СЕКЦИЯЛЫ сын. *Секциясы бар, секцияға бөлінген.*

СЕКЦИЯЛЫҚ сын. *Құрылтайда, үлкен жиындарда, конгресте белгілі бір мәселе бойынша жұмыс істейтін делегаттар тобына қатысты.*

Секциялық есептеу орталығы, и. н. ф. <ағыл. sectional computer center> *Автоматтандырылған басқару жүйесінің құрамында жұмыс істейтін кәсіпорынның (мекеменің) есептеу орталығы.*

СЕКІЛ з. а. т. көне. *Пиіш, форма.*

СЕКІЛДЕН= е. т. *Бір нәрсеге ұқсау, сол тәріздену.*

СЕКІЛДЕНДІР= е. т. *Бір нәрсеге ұқсаттыру.*

СЕКІЛДЕНДІРУ *Секілдендіру етістігінің қимыл атауы.*

СЕКІЛДЕНУ *Секілден етістігінің қимыл атауы.*

СЕКІЛДІ шы л. *Сияқты, сықылды, іспетті.*

СЕКІР= е. т. **1.** *Бір жерден екінші жерге қарғып түсу, ыргу.* **2.** *Бір күйден екінші күйге өту немесе бір кезеңнен өту.* **3.** ауыс. *қарап.* *Басыну, тиісу.*

Секіріп шықты. *Межелі жасына сүрінбей, аман-есен жетті.*

СЕКІРГІШ сын. *Қарғығыш, ыргығыш.*

СЕКІРГІШТІК з. а. т. *Адамның аямен итерілу арқылы денесін жоғары көтеру мүмкіндігін анықтайтын ату.*

СЕКІРЕКТЕ= е. т. *Әлсін-әлсін ыргу, шоқырақтау.*

СЕКІРЕТІН: секіретін жіп. спорт. *Көркем гимнастикада және тағы басқа да көптеген спорт түрлерінде (жаттығулар мен жарыстар үшін) пайдаланатын шетінде екі сабы бар ширатылған немесе резеңке жіп.*

Секіретін орын. спорт. *Ұзындыққа, сырықпен, биіктікке жүгіріп келіп секірген кезде түсуге аналған орын.*

СЕКІРМЕ з. а. т. *Қызбалалардың жерді торлап сызып, ыргып-ойнайтын ойыны.*

СЕКІРМЕК з. а. т. *Қыздардың жіпті айналдырып, секіріп ойнайтын ойыны.*

СЕКІРМЕЛІ сын. **1.** *Ырғып өтетін, қарғымалы.* **2.** терм. *Даму барысында мүмкін болатын бірнеше кезеңнің немесе сатының бірінен екіншісіне өтпей, бірден жоғарысына өтіп кету қасиеті бар.*

СЕКІРТ= е. т. *Бір жерден екінші жерге қарғыту, ыргыту.*

СЕКІРТПЕ з. а. т. вет. *Аузынан көбік шығып, секіріп, тыпырлап ауыратын жұқпалы қой ауруы.*

СЕКІРТПЕЛІ сын. **1.** *Ырғып кететін, қарғымалы.* **2.** *Секіріп тұратын (жүріс).* **3.** ауыс. *Өзеріп тұратын, айнымалы.*

СЕКІРТУ *Секірт етістігінің қимыл атауы; ыргыту, қарғыту.*

СЕКІРУ¹ *Секір етістігінің қимыл атауы; қарғу, ыргу.*

СЕКІРУ² з. а. т. спорт. **1.** *Акробатикада дене толық немесе жартылай айналатын секіруге ұқсас жаттығу.* **2.** *Спорттық гимнастикада қарапайым немесе тірреумен, қолды еш жерге тірмей бір орында тұрып биіктікке және ұзындыққа, жүгіріп келіп алысқа, трамплиннен, кедергенде немесе керілген жіптен; алысқа өрі*

биікке; «шеңберден» секіру; әртүрлі гимнастикалық жабдықтарға (ат, үстел, плит т. б.) тіреліп секіру. **3.** *Көркем гимнастикада арнайы жаттығулардың негізгі түрлерінің бірі.* **4.** *Конькиді мәнерлеп сырғанауда еркін сырғанаудың ең күрделі түрлерінің бірі.* **5.** *Батутта серітелердің көмегімен рамаға бекітілген тоқылған тордың үстінде жекелей және жұптасып, биікке көтеріле серпіліп, ауада аударыла айналып түсіп секіру.*

СЕКІРІМДЕЙ сын. *Секірім болатындай.*

СЕКІРІП-СЕКІРІП= е. т. *Қайта-қайта секіру, ыргу, қарғу.*

СЕКІРІС з. а. т. спорт. *Биіктікке немесе ұзындыққа секіретін қимыл-әрекет.*

СЕКІРІС= е. т. *Бір жерден екінші жерге бірге екпінмен атылу, қарғу, ыргу.*

СЕКІРІСУ *Секіріс етістігінің қимыл атауы.*

СЕЛ [ар. سيل] з. а. т. **1.** *Тас аралас саз балшықтардың таудан төмен ағыла құлауымен сипатталатын, кенеттен басталып, барынша қарқынды өтетін мейлінше залалды құбылыс; қар мен мұздың еруінен немесе қатты нөсер жауының салдарынан болатын су тасқыны.* **2.** *Өзен-су деген мағынада.* **3.** ауыс. *Ағыл-тегіл болушылық, көптік.* **4.** ауыс. *Қуш-қуат, қайрат.* **5.** ауыс. *Ағын, екпін.*

Селге кетті. *Босқа құрыды, текке кетті.*

СЕЛБЕ= е. т. *Биреді демеу, қолдау.*

СЕЛБЕК з. а. т. *Көмек, жәрдем.*

СЕЛБЕНДЕ= е. т. сөй л. *Селтектен ұшып-қону, әбелек қағу, селтендеу.*

СЕЛБЕНДЕУ *Селбенде етістігінің қимыл атауы.*

СЕЛБЕС= е. т. *Бір-біріне демеу жасау, септесу.*

СЕЛБЕСТІК з. а. т. биол. <грек. symbiosis> *Екі немесе бірнеше ағзаның ұзақ уақыт немесе тұрақты түрде бірігіп, өзара пайда келтіре тіршілік етушілік.*

СЕЛБЕСТІРУ= е. т. *Септестіру, байланыстыру, ілестіру.*

СЕЛБЕСТІРУ *Селбестіру етістігінің қимыл атауы.* **1.** *Септестіру, ілестіру.* **2.** *Жаластыру, байланыстыру.* **3.** *Ұластыру, сабақтастыру.*

СЕЛБЕСУ *Селбес етістігінің қимыл атауы.* **1.** *Септесу, байланысу.* **2.** биол. <грек. symbiosis> *Бірге тұру, бірігіп тіршілік ету.*

СЕЛБЕУ¹ з. а. т. *Жәрдем, сүйемелдеу.*

СЕЛБЕУ етгі. *Сүйемелдеді, ілестірді.*

СЕЛБЕУ² *Селбе етістігінің қимыл атауы.*

СЕЛБІ з. а. т. көне. *Ағаштың қу бұтағы, берегі, бостаны.*

СЕЛДЕ= е. т. **1.** *Қатты жауу, сел болып ағу.* **2.** ауыс. *Ағыл-тегіл тасқындау, орасан мол болу.* **3.** ауыс. *Өлең-күйдің ағылғын төгеле жөнелуі.*

СЕЛДЕЙ сын. *Сел сияқты, сел тәрізді.*

Селдей қаптады. *Баса-көктеп жапыра жөнелді.*

СЕЛДЕН= е. т. **1.** *Сел болып ағу, тасқындану.* **2.** ауыс. *Ағыл-тегіл болу, орасан көп болу.*

СЕЛДЕНУ *Селден етістігінің қимыл атауы.*

СЕЛДЕТ= е. т. **1.** *Ағыл-тегіл тасқындау, нөсерлете қулу.* **2.** ауыс. *Көз жасын төгу, ағыл-тегіл жылау.* **3.** ауыс. *Көкіректі кернеген ашу-ызаға булығы.*

Селдетіп өткен тасқындай. поэт. *Арын-даған, асып-тасқан.*

СЕЛДЕТУ *Селдет етістігінің қимыл атауы.*

СЕЛДЕУ *Селде етістігінің қимыл атауы; арындау, тасқындау.*

СЕЛДІР сын. **1.** *Қалың, тығыз емес, сирек.* **2.** *Тығыз емес, жұқа.* **3.** *Азантай, ат төбеліндей.*

СЕЛДІР з. а. т. өс. *Селдірек.*

СЕЛДІРБАС з. а. т. өс. *Селдір масақты астық тұқымдас шөп.*

СЕЛДІРЕ= е. т. *Сиреу, сұйылу, азау.*

СЕЛДІРЕК з. а. т. өс. <лат. deschampsia caesritaga> *Астық тұқымдасына жататын көп-жылдық шөптесін өсімдік.*

СЕЛДІРЕТ= е. т. **1.** *Азайту, сирету, жиілігін кеміту.* **2.** *Жің-жұқа ету, сұйылту.*

СЕЛДІРЕТУ *Селдірет етістігінің қимыл атауы; азайту, сұйылту, сирету.*

СЕЛДІРЕУ Селдіре етістігінің қимыл атауы; жиілігі кему, сиреу, баяулау, бәсеңдеу.

СЕЛДІРЛЕН= е т. Селдір тарту, сүйылу, жұқару.

СЕЛДІРЛЕНУ Селдірлен етістігінің қимыл атауы.

СЕЛДІРЛЕУ сын. Сиректеу, жұқалау.

СЕЛДІР-СЕЛДІР сын. Тым сирек, әр жерде бір өскен.

СЕЛДІР-СЕЛЕУ сын. Сирек, қалың емес, жиілігі аз.

СЕЛДІРШӨП зат. өс. **Селдірек.**

СЕЛЕБЕ¹ зат. көне. Ұшы қанжар сияқты, қос жүзді, үлкен өткір қылыш (пышақ).

СЕЛЕБЕ² зат. көне. Қиын-қыстау кезең, ауыртпалық, апат.

СЕЛЕБЕ³ зат. Қатты жауған жауын; сел.

СЕЛЕКТОР [лат. selector] зат. Мекеме ішіндегі қызметкерлермен екіжақты хабарласып отыратын электрмеханикалық байланыс құрылысы.

Селектор арна инф. Қосылған бірнеше шалғай құрылғылардың біреуімен ғана (бір өзі ғана жұмыс істейтін режимде) ақпарат алмастыратын мәліметтер жеткізу арнасы.

СЕЛЕКЦИОНЕР зат. биол. Селекция жөніндегі маман.

СЕЛЕКЦИЯ [лат. selectio] зат. биол. Будандастыру арқылы өсімдіктердің жаңа түрін шығару, мал тұқымын жақсарту жолы, сұрыптап алу әдісі.

СЕЛЕКЦИЯЛА= е т. Өсімдік сорттары мен мал тұқымын будандастыру жолымен жақсарту, сұрыптау.

СЕЛЕКЦИЯЛАУ Селекцияла етістігінің қимыл атауы; сұрыптау.

СЕЛЕН [грек. selene] зат. хим. Сұр түсті кристалл зат, металлоидтер.

СЕЛЕН ор. зат. сөйл. **Село.**

СЕЛЕНАТТАР зат. хим. Селен қышқылының H_2SeO_4 тұздары.

СЕЛЕНИД зат. хим. Селенидтер.

СЕЛЕНИДТЕР зат. хим. Селеннің басқа металдармен химиялық қосылыстары.

СЕЛЕНИЛДЕР зат. хим. Құрамында селеннің бір атомынан және оттектің бір атомынан құралған екі оң зарядты радикалы SeO_2^+ бар, тұз типте химиялық қосылыстар.

СЕЛЕНИТТЕР зат. хим. Селенді қышқылының H_2SO_3 тұздары.

СЕЛЕНСУТЕК зат. хим. Таза селен алу үшін және селенидтер, селенорганикалық қосылыстар синтезінде қолданылатын селен гидриді.

СЕЛЕНДЕ= е т. Селтең-селтең етіп бос жүру, салаңдау.

СЕЛЕНДЕУ Селенде етістігінің қимыл атауы.

СЕЛЕУ зат. өс. <лат. aristida> Шөл далада өсетін бас жағы үтілдеген селдіреуік ақ иөп.

СЕЛЕУБОЯУ зат. өс. Тамыры айналанындағы 10 м-дей сусымалы құмды бекітетін боз өсімдігінің бір түрі.

СЕЛЕУЛЕН¹= е т. Топ-топ болу, селдіреу.

СЕЛЕУЛЕН²= е т. Ақшыл тартып, ағараң-дап, бозарып көріну.

СЕЛЕУЛЕНУ Селеулен етістігінің қимыл атауы.

СЕЛЕУЛ сын. Селеуі бар, селеу өскен.

СЕЛЕУСЕ зат. өс. сөйл. **Селеу.**

СЕЛЕУСІН зат. өс. сөйл. **Селеу.**

СЕЛИТРА [лат. sal – тұз, nitrum – табиғи сода, сілті] зат. хим. Азот қышқыл тұздарының жалты атауы.

СЕЛК елік. Шошынғанда, қорыққанда дененің бір еткен оқыс қимылын бейнелейтін сөз.

Селк етті. Дене дір етіп, оқыс шошынды; тұршікті.

СЕЛКЕК сын. жерг. Төмен, нашар, арықтау.

СЕЛКЕМ сын. жерг. Тапыс емес, жат, бөтен.

СЕЛКЕУ сын. 1. Жібі жақсылап тартылмай, бос қалған. 2. Селтіп бөлек шыққан, шет

қалған; оқшау, жеке. 3. ауыс. Оғаш, өрескел, ерсі. 4. ауыс. Басы артық, орынсыз.

СЕЛКЕУЛЕН= е т. Бос қалу, тартылмау, селтіп, бөлек шығу.

СЕЛКЕУЛЕНУ Селкеулен етістігінің қимыл атауы.

СЕЛКЕУЛІК зат. Олпы-солтылық, бостық. **СЕЛК-СЕЛК** елік. Әлсін-әлсін селкілдеген қимылды бейнелейтін сөз.

Селк-селк етті. Денесі қатты қозғалды, селкілдеді.

СЕЛКІЛ зат. Бір нәрсенің селкілдеген қозғалысы.

Селкіл қақты. Денесі селк-селк етіп қозғалды, селкілдеді; тынымсызданды.

СЕЛКІЛДЕ= е т. 1. Селк-селк етіп қозғалу, селкіл қағу. 2. Қатты тоңып қалтырау, қалшылдау. 3. Тұла бойы түршігі, шошынғу, қатты қорқу. 4. ауыс. Селтеңдеп бос жүру, желігу.

СЕЛКІЛДЕК сын. Селк-селк ететін, селкілдеген.

СЕЛКІЛДЕС= е т. Селкіл қағысу, селк-селк етісу.

СЕЛКІЛДЕСУ Селкілде етістігінің қимыл атауы.

СЕЛКІЛДЕТ= е т. 1. Денені селк-селк етіп қозғалту, селкіл қақтыру. 2. Дірілдету, солқылату.

СЕЛКІЛДЕТУ Селкілдет етістігінің қимыл атауы; селкіл қақтыру.

СЕЛКІЛДЕУ Селкілде етістігінің қимыл атауы; солқылдау, селкіл қағу.

СЕЛҚОС үст. Ықпалсыз, енжар, жан-тәнімен емес, немқұрайлы.

СЕЛҚОСТАН= е т. Көңіл күйі салқын тарту, енжарлану.

СЕЛҚОСТАНДЫР= е т. Салқын тарттыру, енжарландыру; көңілін басу.

СЕЛҚОСТАНЫДЫРУ Селқостандыр етістігінің қимыл атауы.

СЕЛҚОСТАНУ Селқостан етістігінің қимыл атауы.

СЕЛҚОСТАУ сын. Көңілсіздеу, енжарлау, ықылассыздау.

СЕЛҚОСТЫҚ зат. Енжарлық, ықылассыздық, құтықсыздық.

СЕЛМЕ зат. өс. жерг. **Селеу.**

СЕЛМЕ-СЕЛЕУ зат. өс. жерг. **Селеу.**

СЕЛО ор. зат. Ауылды жердегі елді мекен.

СЕЛПУ зат. Матаның, терінің, киіздің

созылып шыққан міні, тігін жібінің іркіліп қалған ілмектері.

СЕЛ-СЕЛ: сел-сел болды. Әбден шылықп қара суға түсіп терледі.

СЕЛСОҚ үст. Ықылассыз, енжар, селқос.

СЕЛСОҚТАН= е т. Көңіл күйі салқын тарту, селқостану, енжарлану.

СЕЛСОҚТАУ сын. Ықыласы жоқ, селқостау, енжарлау.

СЕЛСОҚТЫҚ зат. Енжарлық, салғырттық, селқостық, ықылассыздық.

СЕЛТ елік. Оқыс дауыстан шошынғанда, жүрегі зірк ете түсті дегенді білдіретін сөз.

Селт етпеді. Ешбір белгі білінбеді, міз бақпады.

Селт етті. а) Сескенгеннен оқыс қозғалды, шошын кетті, шошынды. ә) Елең етті.

СЕЛТЕК сын. Селтең-селтең еткен, бос селтиген.

Селтек қақты. Селтеңдеді, бос жүрді. **Селтек қақтырды.** Селтеңдетіп бос жүргізді, селтеңдетіп қойды.

СЕЛТЕКТЕ= е т. 1. Қалбалақтап ұшып-қону, босқа жүзіру. 2. ауыс. Ұшып-қонған жеңілтек мінез көрсету, шошаңдау.

СЕЛТЕКТЕУ Селтекте етістігінің қимыл атауы.

СЕЛТЕҢ зат. 1. Ұшып-қонып секектеген бос жүріс. 2. Еріккен, бос жүрген, сенделген адам.

Селтең етті. Шошаң етті, селтиді. **Селтең қақты.** а) Елпең қақты, елпіндеді. ә) Жарамсақтанды, жағымпазданды.

СЕЛТЕҢДЕ= е т. Селтең-селтең етіп, бос жүру.

СЕЛТЕҢДЕС= е т. Селтең қағысу, секеңдесу.

СЕЛТЕҢДЕСУ Селтеңдес етістігінің қимыл атауы.

СЕЛТЕҢДЕТ= е т. Секектету, секеңдету, селтектету, секең қақтыру.

СЕЛТЕҢДЕТУ Селтеңдет етістігінің қимыл атауы.

СЕЛТЕҢДЕУ Селтеңде етістігінің қимыл атауы.

СЕЛТЕҢ-СЕЛТЕҢ елік. Секең қаққан, селтектеген қимылды бейнелейтін сөз.

Селтең-селтең етті. Шошаң-шошаң етті.

СЕЛТЕТЕР сын. Бір нәрсеге құлақ асатын, сөзге түсінетін.

СЕЛТИ= е т. 1. Қозғалмай тұрып қалу, қалтиу. 2. ауыс. Салаңдап бос жүру.

СЕЛТИТ= е т. Ербиту, ұрпиту, соститу.

СЕЛТИТУ Селтит етістігінің қимыл атауы.

СЕЛТИО Селти етістігінің қимыл атауы.

СЕЛТИС= е т. 1. Қозғалмай тұрып қалысу. 2. Ербіісу, ұрпийісу, состийісу.

СЕЛТИІСУ Селтиіс етістігінің қимыл атауы.

СЕЛЬМАГ зат. сөйл. Ауылдық жерде бұйымдарды аралас сапа беретін сауда орны, дүкен.

СЕЛЬПО зат. сөйл. Ауылдық жердегі сауда-саттық ісін басқаратын орталық.

СЕМ= е т. 1. Еті қашу, салбырау. 2. Өсімдіктің, гүлдің жайсыз ауа райынан, ылғалдандырылмаудан өспей солып қалуы, құрауы. 3. ауыс. Адамның қайғы қасіреттен, ауыртпалықтан азып-тозып жүдеп кетуі. 4. ауыс. Жоқ болу, біту, құру, өшу.

СЕМАНТАР зат. Малайзияның солтүстігі мен Тайландтың оңтүстігінде тұратын тайнар тобы.

СЕМАНТИКА¹ [грек. semanticos] зат. лингв. Тілдегі жеке сөздер мен жеке сөз тіркестерінің мағынасы, мәні.

СЕМАНТИКАЛЫҚ сын. лингв. Семантикаға тән, семантикаға қатысты.

Семантикалық жүктеуіш. инф. <ағыл. semantic loader> Кіру тілінің семантикасы сипаттамасын семантикалық кестеге түрлендіруге арналған гипотетикалық әмбебап компилятордың компоненті.

СЕМАСИОЛОГИЯ [грек. semasia – мағына, мән, logos – ілім] зат. лингв. Сөздердің мағынасын зерттейтін тіл білімінің бір саласы.

СЕМАТИКА [грек. semeiotikon, semeion – белгі] зат. вет. Ауру белгілері туралы ілім.

СЕМАФОР [грек. sema – белгі, phoros – алып жүру] зат. Теміржолдың бос я бос емес екендігін машинасық білдіріп тұратын сигнал.

СЕМДІР= е т. 1. Етіп қашыру, салбырату. 2. Өсімдіктің өсуін, тіршілігін тоқтату, құрату, солдыру.

СЕМДІРІУ Семдір етістігінің қимыл атауы.

СЕМЕНТ зат. көне. **Цемент.**

СЕМЕСТР [лат. semestris] зат. пед. Жоғары оқу орнындағы жарты жылдық оқу мерзімі.

СЕМИКАРБАЗИД зат. хим. Гидразин карбон қышқылының амиді.

СЕМИКАРБАЗОНДАР зат. хим. Клиникада туберкулез ауруына қарсы белсенді препарат ретінде қолданылатын антисептик.

СЕМИНАР [лат. seminarium] зат. пед. 1. Жоғары оқу орнындағы оқытушының басшылығымен студенттерді топ-топқа бөліп өткізілетін практикалық сабақ. 2. Белгілі бір мамандық бойынша ұйымдастырылатын арнаулы оқу жүйесі. 3. Белгілі бір тақырып бойынша жасалатын ғылыми баяндама.

СЕМИНАРИСТ зат. тар. Семинарияда оқитын оқушы.

СЕМИНАРИЯ [лат. seminarium] зат. тар. Орта білім беретін арнайы оқу орны.

СЕМИОТИКА [грек. semeiotike] зат. лингв. Адамзат қоғамындағы (негізінен табиғи және жасанды тілдерді, сондай-ақ мәдениеттің

кейбір құбылыстары), табиғаттағы (жануарлар әлеміндегі коммуникация) немесе адамның өзіндегі (көру және есту қабылдаулары және т.б.) белгілер мен белгілер (таңбалар) жүйесінің қасиетін зерттейтін ғылым.

СЕМСЕР зат. 1. Болаттан істелген екі жүзді өткір қылш сияқты қару. 2. спорт. Семсерлесуде қолданылатын ұзынша келген үшкір қару, шпага.

СЕМСЕРБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. xipnias gladius> Жақ сүйегі семсер тәрізді ұзын, алабұға отрядына жататын кәсіптік маңызы бар балықтың түрі.

СЕМСЕРДЕЙ сын. 1. Болаттай берік, мықты. 2. Өткір, өжет.

СЕМСЕРЛЕ= ет. Семсер жұмсау, семсермен иру, кескілеу, шаңшу.

СЕМСЕРЛЕС= ет. 1. Семсер жұмсап шайқасу. 2. спорт. Семсермен сайысу.

СЕМСЕРЛЕСУ зат. семсерлес етістігінің қимыл атауы; семсермен сайысу.

СЕМСЕРЛЕСУШІ зат. окказ. спорт. Семсермен сайысу спортымен айналысатын адам, спортивші.

СЕМСЕРЛЕУ Семсерле етістігінің қимыл атауы.

СЕМСЕРКҰЙРЫҚ зат. зоол. <лат. xiphosura> Бұыназқтылар типіне жататын класс.

СЕМСЕРШЕ үст. Семсер тәрізді, семсерге ұқсас.

СЕМСЕРШӨП зат. өс. <лат. cladium> Қияқөлеңдер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

СЕМСЕРШІ зат. спорт. Семсерлесу спортымен айналысушы адам.

СЕМСЕРШІЛ сын. Семсерлесудің шебері, семсерқұмар.

СЕМУ Сем етістігінің қимыл атауы. 1. би о л. <грек. аторхео> Органикалық құрылымның бүлінуі. 2. геол. Ылғалданған дисперсиялы таужыныстардың (грунттардың) еру, мұздықтану және кебу барысында көлемін азайтуы. 3. ауыс. Азу, жидеу.

СЕМІЗ сын. 1. Байланып семірілген қоңды (мал). 2. Денесі толық, етжөнді (адам).

Семізден жарады. Тоқ жараяу болды, күтімде тұрды. **Семіз ет.** Құрамында майы көп, семірілген малдың еті. **Семіз саз.** Когоалы қалың жасыл алқап, салқын жер. **Семіз сөз.** а) поэт. Сөздің ауыз толтырып айтарлық мазмұнды жері. ә) Асып-таспа мақтау сөз.

СЕМІЗДЕУ сын. 1. Қоңдылау, майлылау. 2. Етжөнділеу, толықтау.

СЕМІЗДІК зат. 1. Қоңдылық, май басқандық. 2. Денесі толықтық, етжөнділік. 3. ауыс. Больш-толып, асып-тасқандық, дандайсушылық, мастаңишылық.

СЕМІЗОТ зат. өс. <лат. rhodiola> Тау беткейлерінде, өзен аңғарларында, шалғынды жерлерде өсетін, биіктігі 50-60 см-дей көпжылдық шөптесін өсімдік.

СЕМІЗШЕ үст. Етжөнділеу келген, толықша.

СЕМІЗШЕЛЕУ сын. сөйл. Етжөнділеу, толықтау.

СЕМІЗІРЕК сын. Майлылау, толығырақ. **СЕМІК** сын. Семіңкіреген, қытыңқылау, бүрісіп қалған, нашар.

Семік дән. Толық массалы емес, толмаған дән. **СЕМІР=** ет. 1. Ет алу, қондану, майлану. 2. Денесі толу, май басу, етжөндеу. 3. ауыс. Асып-тасу, дандайсу. 4. ауыс. Масастану, шаттану.

СЕМІРГЕНДІК зат. 1. Май бітіп қондандық, толғандық, ет алғандық. 2. ауыс. Асып-тасып дандайсушылық, табысқа мастанғандық.

СЕМІРГІШ сын. Семіруге бейім, тез ет алғыш.

СЕМІРТ= ет. Малды ерекше күтімге алып тыңайту, қондандыру, май бастыру.

СЕМІРТУ Семірт етістігінің қимыл атауы. **СЕМІРТІЛ=** ет. Қоңайттырылу, тойындырылып байлану.

СЕМІРТІЛУ Семіртілі етістігінің қимыл атауы.

СЕМІРУ Семір етістігінің қимыл атауы. 1. Ет алып, май басу. 2. Қондану, толу.

СЕМЬЯ ор. зат. сөйл. 1. **Отбасы.**

2. ауыс. Бір ұяға жиналған аралар тобы.

Семьяшырқын бұзды. Отбасының берекесін кетірді, іріткі салды, ынтымақты бұзды.

СЕМЬЯЛЫ сын. Үйлі-баранды, ерлі-зайыпты, тұрмыс құрған.

СЕМЬЯЛЫҚ сын. Семьяға қатысты, соған тән, отбасылық.

СЕМІЯН зат. миф. Сұқырлайтын дүе.

СЕН¹ есім. Екінші жақтағы жіктеу есімдігінің анайы жекеше түрі.

Сен де бір. сөйл. жақтырмау. Біреудің сөзін, ісін жақтырмағанда «қандайсың өзің» деген мағынада айтылатын сөзқолданыс. **Сенен аяғанды ит жесін.** Саған бермегенім өзіме де бұйырмасын, аясам арам болсын деген мағынада. **Сенен аяғанды ит жесін.** Сенен аяр түгім жоқ, саған бермегенім өзіме де бұйырмасын, арам болсын. **Сенен келген керді көрермін.** Қоқайыңды, қиянат күшіңді кезінде көріп алармын деген мағынада. **Сен тұр, мен атайын.** Бірінен-бірі өткен, таңдаулы, ығай мен сыйай. **Сен тұр, мен атайынның өзі.** Өзге ерік бермейтін, бастыр-малатқыш кісі туралы. **Сенің табаныңа кірген шөгір [шөнге, тікен] менің [біздің] маңдайыма қадалсын.** Сен тартар тауқымет азапты мен-ақ көтерейін деген мағынада.

СЕН² зат. Малайзия, Сингапур, Бруней, Жапония, Индонезия, Камбоджаның ұсақ ақшасы.

СЕН= ет. 1. Біреуге, бір нәрсеге илану, нану. 2. Сенім арту.

Сенген қойым сен болсаң [сен бе едің]. Үміт етіп сенген адамы ойлаған жерінен шықпай, көңілі қалғанда айтылады.

СЕНАТ [лат. senatus] зат. саяси. Бірқатар елдердегі парламенттің заң шығаратын жоғары палатасының аты.

СЕНАТОР зат. саяси. Сенат мүшелерінің басшысы.

СЕНБЕСТІК зат. Нанбастық, иланбаушылық, шүбә келтірушілік.

Сенбестік білдіру. Сенбеу, иланбау.

СЕНБЕСУШІЛІК зат. Нанбаушылық, иланбаушылық.

СЕНБІ зат. Аптаның алтыншы күні, жұмадан кейін, жексенбіден бырын келетін күн.

СЕНБІЛІК зат. Қоғам пайдасы үшін белгілі бір сенбі күні өз еріктерімен көпшілік боп істейтін тазалау, тазарту жұмысы.

СЕНГЕНСУ Сенгенсі етістігінің қимыл атауы.

СЕНГЕНСІ= ет. Нанып қалғансу, иланғансу.

СЕНГІЗ= ет. Иланғызу, нанғызу.

СЕНГІСІЗ сын. Адам сенбейтіндей, нанғысыз.

СЕНГІШ сын. Біреудің айтқанын сын көзбен тексеріп білмей, көне кеткіш, әр нәрсеге нанғыш, иланғыш.

СЕНГІШТЕУ сын. Нанғыштау, иланғыштау.

СЕНГІШТІК зат. Нанғыштық, иланғыштық.

СЕНДЕЙ сын. Сен сияқты, сен секілді.

СЕНДЕЛ= ет. 1. Бостан-босқа салмақтау, текке сандалу, өуре болу. 2. ауыс. Мең-зең болу, дел-сал күйге ену. 3. ауыс. Не істерін білмей, дағдару. 4. ауыс. Қайғыру, қапа болу, торығу.

СЕНДЕЛБАЙ зат. қарап. Салпақтап бос жүретін адам.

СЕНДЕЛКТЕ= ет. сөйл. **Сендел** (текке сандалу).

СЕНДЕЛМЕ¹ зат. вет. Жел діурменінің жел қағып, оның жұмыс істеуіне бірден-бір күш беретін дөңделкеке орнататын қалағы.

СЕНДЕЛМЕ² зат. вет. Делбеге ұқсас жылқы ауруы.

СЕНДЕЛМЕЛІ сын. Сенделмесі бар, қалақтары бар.

СЕНДЕЛТ= ет. 1. Сандалту, салмақтау. 2. ауыс. Дел-сал күйге түсіру, мең-зең ету.

СЕНДЕЛТУ Сенделт етістігінің қимыл атауы.

СЕНДЕЛУ Сендел етістігінің қимыл атауы. 1. Текке сандалу, бос жүру. 2. ауыс. Мең-зең болу, дел-сал күйге түсу.

СЕНДЕЛІС зат. 1. Сандалыс, бос жүріс. 2. ауыс. Дел-сал күйге түсушілік, мең-зеңдік.

СЕНДЕЛІСУ Сенделіс етістігінің қимыл атауы.

СЕНДІК зат. Саған тәндік, саған арналған.

СЕНДІР= ет. 1. Иландыру, нандыру, сөзіне шүбә келтірмеу. 2. Сенім арттыру.

СЕНДІРГІШ сын. Нандыргыш, иландыргыш.

СЕНДІРУ¹ Сендір етістігінің қимыл атауы.

СЕНДІРУ² зат. психол. Адамның өз көзқарасын өзгелерге қабылдатуға бағытталған іс-әрекеті.

СЕНДІРУШІЛІК зат. Бір нәрсеге нандырушылық, иландырушылық қасиет.

СЕНЕ зат. сөйл. **Сенек.**

СЕНЕК¹ зат. Үйдегі кіреберіс бөлме, дәліз, ауыз үйі.

СЕНЕК² зат. жерг. **Айыр.**

СЕНЕК³ сын. Жемісі нашар, тұқымы азған (ағаш).

СЕНЕР-СЕНБЕС: сенер-сенбесін білмеді. Біреуге, бір нәрсеге нанарын я нанбасын, иланарын я иланбасын білмеді.

СЕНЕШК зат. өс. Кішірек келген шайырлы өсімдік.

СЕНОРМОНТИТ зат. хим. Сурьма (III оксидінің Sb2O3 сегіз қырлы кристалды аллотропиялық түр өзгерісі).

СЕНСАЦИЯ [франц. sensation] зат. 1. Ерекше оқиғадан, хабардан кейін пайда болатын аса күшті, естен тандыраушы жағдай, әсер.

2. Осындай күшті әсер тудыратын оқиғаны, хабардың нақ өзі, яғни құлақ естіп, көз көрмеген жаңа хабар, таңғаларлық оқиға, тосын оқиға.

СЕНСАЦИЯЛЫ сын. Сенсацияға толы, дүбірлі.

СЕНСАЦИЯЛЫҚ зат. Сенсация боларлық, таңғаларлық.

СЕНСУАЛИЗМ [лат. sensus] зат. псих. Психикалық өмірдің негізі – сезімдік әсерлер деп сипаттайтын ілім.

СЕНТИМЕНТАЛИЗМ [франц. sentimentalisme] зат. әдеб. Оқиғаны, сюжетті жанашырлық сезімге қиратын 18 ғасырдың екінші жартысы мен 19 ғасырдың бас кезінде дамыған көркем әдебиеттегі ағым.

СЕНТИМЕНТАЛИСТ [франц. sentimental] зат. Сентиментализмге бой ұрған, сары уайымшы адам.

СЕНТИМЕНТАЛИСТІК сын. Сентименталиске тән, соған лайық.

СЕНТИМЕНТАЛЬДЫ сын. Сезімталдық, қиялшылық, күйреуік сезімге толы.

СЕНТИМЕНТАЛЬДЫҚ сын. Сентиментализмге тән, күйреуік.

СЕНТЯБРЬ зат. **Қыргүйек** (қазіргі күнтізбе бойынша тоғызыншы айдың аты; күздің бірінші айы).

СЕНУ Сен етістігінің қимыл атауы.

СЕНУЛІ сын. Шүбәсіз сенген, нанулы.

СЕНУШІ зат. Сөзге, тікірге иланып қалушы, нанушы.

СЕНУШІЛІК зат. Иланушылық, нанушылық.

СЕНІКТІ сын. жерг. Сенімді, кепілдік беретіндей.

СЕНІМ зат. 1. Бір нәрсеге, біреуге көзі жетіп иланушылық сезімі, жеке адамдар арасындағы не жеке адамдар мен қоғам арасындағы, қатынастың сапалық өлшемі; наным. 2. Күткен үміт, ықылас, ниет. 3. діні. Діндегі басты дүниетанымдық ұстаным; Құдайдың барлығына және жалғыз екендігіне сену.

Сенім артты [білдірді, көрсетті]. *Үміт күтті, сенді. Сенім бекіді. Наным артты, сенді, әбден иланды. Сенім білдірілді.* к. іт. *Сеніп тасырылды, құзырына үмітпен берілді. Сенім вотумы.* с. а. с. *Үкіметтің белгілі бір ақжасын не заң жобасын парламенттегі төменгі палатаның мақұлдауы. Сенімге не болды [кірді]. Біреудің не бір ұйымның сенімінен шықты, өз адамына айналды. Сенімге қол артқызды.* б. е. н. *Сенімге жетеледі, үмітін жалғады. Сенімді ақтады. Құткен жерден шықты, үмітін ақтады. Сенімді нығайту.* спорт. *Спортшының жарыста жақсы өнер көрсетуіне себепші болуды көздеген арнайы психологиялық әдісті қолдану. Сенім жоқ. Сеніуге болмайтын, сенімсіз. Сенім жүктеді. Сенім білдірді, сеніп іс тасырды. Сенім көрсетті. Сенімдігін білдірді, сенім артты. Сенімнен [сенген жерден, сертінен] шықты. Сенімін орындады, сертінде, айтқан сөзінде, уәдеде тұрды. Сенім тапты. Сенді, иланды. Сенім телефоны. Қоғамдық орындағы қызметкерлер қызметінің сапасы туралы, жұмысындағы олқылықтар туралы ақпарат беруге болатын телефон. Сенім мол. Кәміл сенімді, көзі жеткен. Сенімін [үмітін, ойын] ақтаушы. Діптеген жерінен шыққан, міндетін орындаған адам. Сенімін арттырды. Бір нәрсеге деген үмітін бекітті, сенген күйін күшейтті. Сенімін жоғалтты. Сенімнен айырылды, қадір-қасиетін кетірді. Сенімін жойды. Сенімін жоғалтты.*

СЕНИМГЕР сын. *Сенімді.*
СЕНИМДІ сын. **1.** Сөзге тұрақты, іске берік, сенім артуға болатын. **2.** ауыс. *Беделді, өтімді.*
СЕНИМДІЛІК зат. *Өзіне не өзгеге сенім артушылық, мығымдық.*
СЕНИМДІРЕК сын. *Сенімді ақтайтын, сенімділеу.*

СЕНИМҚАҒАЗ зат. *күкық. Сенімхат* (ақша не басқа бір нәрсені алу үшін екінші бір кісіге мекеме не біреу тарапынан сеніп берілген күәлік (құжат)).

СЕНИМПАЗ сын. *Айтқанға оп-оңай сеніп қалатын, сенгіш.*

СЕНИМПАЗДЫҚ зат. *Илана қалушылық, сенгіштік.*

СЕНИМСІЗ сын. *Опасыз, тұрақсыз, тұрлаусыз.*

СЕНИМСІЗДЕН = е. т. *Сенім білдірмеу, күдіктену, қауіптену.*

СЕНИМСІЗДЕНУ *Сенімсізден етістігінің қимыл атауы; қауіптену.*

СЕНИМСІЗДЕУ сын. *Ониша сенімді емес, күдіктілеу.*

СЕНИМСІЗДІК зат. *Сенімнен айырылушылық, сенбеушілік.*

Сенімсіздік білдірді. а) *Сенбеді, іш тартпады, күмән келтірді.* ә) *Сенімсіз деп тауып, сенімді емес деген шешім шығарды. Сенімсіздік жасады [көрсетті]. Сенбеді, күдіктенді. Сенімсіздік туғызу. Күмәндандыру, күдіктендіру.*

СЕНИМХАТ зат. ресми. *Бір тұлға (сенімхат беруші) екінші бір тұлғаға (сенім жүктелген тұлғаға, өкілге) заңды әрекеттер (мәміле) жасасу үшін берген жазбаша өкілеттік.*

СЕНИМШЛ сын. *Сенімге берік, сенгіш.*

СЕНИМШІЛДІК зат. сөйл. *Сенімге беріктік, сенгіштік.*

СЕНІҢКІРЕ = е. т. *Сене түсіңкіреу, наныңқырау.*

СЕНІҢКІРЕУ *Сеніңкіре етістігінің қимыл атауы.*

СЕНИҢШЕ үст. *Сенің ойыңша, сенше.*

СЕНИС = е. т. **1.** Бір-бірінің адалдығына еш шүбә келтірмей сырласу, ұғынысу, түсінісу. **2.** *Сенім артысу.*

СЕНИСТІК зат. *Бір-біріне риясыз сенендік, сенім білдіргендік.*

Сеністік орнады. *Бір-біріне сенді, сенім білдірді.*

СЕНИСУ *Сеніс етістігінің қимыл атауы.*

СЕҢ зат. *Өзендер мен көлдерде, теңіздерде қыс бойы қатып жатқан мұздардың көктемде еріп сынған бөлшектері, мұз ағыны.*

Сен буу. с. у. ш. а. р. *Өзен арнасының мұз өтуі қиын тар үлескілерінде, инінде, қайраңдарда*

сең жүру кезіндегі мұздардың жиылған үйіндісі. Сең бұзылды. Қыстай қатып жатқан мұз жарылды. Сең жүрді. Қыстай қатып жатқан мұз жарылып, ағыспен жылжып ақты. Сең соққан балықтай [жайындай]. Ес жия алмады, есеңгіреп, сандалып қалды.

СЕНГІР сын. *Зәулім, биік, заңғар.*

СЕНГІРДЕЙ сын. *Сенгір сияқты, биік.*

СЕНГІРЛЕК зат. өс. *Таспа* (біршақ тұқымдасына жататын біржылдық өсімдік, шала бұта).

СЕНГІРЛЕН = е. т. *Зәулімденіп биіктеу, оқыырау.*

СЕНГІРЛЕНУ *Сенгірлен етістігінің қимыл атауы.*

СЕНГІР-СЕНГІР сын. *Биік-биік, зәулім-зәулім.*

СЕНДЕЙ сын. *Сең сияқты, сең тәрізді.*

Сеңдей соғылды [ағылды, соғылысты, соқтығысты]. *Сапырылысты, иін тіресті, ығы-жығы болды.*

СЕНДІ сын. *Сең жүріп жатқан (су).*

СЕНКЕ зат. *Кебегінен айырылып тартылған ақ бидай ұны.*

СЕНСЕҢ зат. *Марқайған қозының қырқылмаған, жүндес терісі.*

Сеңсең бөрік [далбай, құлақшын, тымақ]. этн. *Сеңсең теріден жасалған баскым. Сеңсең тон* [тұлып, ішік]. этн. *Сеңсеңнен тігілген сырт киім. Сеңсең шалбар.* этн. *Сеңсең теріден тігілген, бұтқа киетін сырт киім. Сеңсен ішік.* этн. *Марқайған қозының қырқылмаған өскедең жүн терісінен тігілген ішік.*

СЕНШЕ үст. *Сең тәрізді, сең сияқты.*

Сеңше соғылысты. *Сеңдей соғылысты.*

СЕНП зат. *Қуш, жәрдем, көмек, пайда.*

Сенбітүгізу. *Көмектесу, ықпал ету. Себітүді.*

Қолғабыс етті, қол ұшын берді, жәрдемдесті. Сен болды. Пайдасы тиді, жәрдемдесті.

СЕНП зат. этн. *Жасау, дүние-мүлік.*

Сенпі бұзу. этн. *Марқұмның буылып-түйілген киім-кешектері мен жеке заттарының байланған бауын жылы толанда немесе асын бергенде құрметті, сыйлы, үзеңгі жолдас адамының кесу рәсімі.*

СЕНП = е. т. **1.** *Айдалған жерге ұрық шашу, дән себу.* **2.** *Тағам жақсы сақталу үшін не дәмді болу үшін оған тұз, қанттарды т.б. қосу, араластыру.*

СЕНПАРАТИС [лат. separatus] зат. с. а. с. *Бөлінушілікке, оқшаулыққа бой ұратын саяси ағым.*

СЕНПАРАТИСТ зат. с. а. с. *Сепаратистік ағымға қосылған; ымырашыл, келісімпаз.*

СЕНПАРАТИСТІК сын. с. а. с. *Сепаратистікке қатысты, соған тән.*

СЕНПАРАТОР [лат. separator] зат. *Сұптен қаймақ, май айыру үшін арнайы жасалған мәшине, сүтмәшине.*

СЕНПАРАЦИЯ [лат. separatio] зат. хим. *Қоспадағы әртүрлі қатты заттардың түйіршіктерін, тығыздығы әртүрлі сұйықтарды, эмульсияларды, сондай-ақ бу мен газдардағы қалқыма қатты түйіршіктерді немесе сұйық тамшыларын бір-бірінен ажырату үдерістері.*

СЕНПАРАЦИЯЛА = е. т. *Зат бөлшектерін ажырату, айыру.*

СЕНПАРАЦИЯЛАУ тех. *Сепарация-ла етістігінің қимыл атауы. 1.* *Дайында-маларды немесе бөлшектерді белгілі бір қасиетіне қарап жіктеу. 2.* *Газдың қатты және сұйық бөлшектерін бөліп алу немесе қатты бөлшектерін сұйық бөлшектерден ажырату немесе қоспаны құраушы бөлшектерге бөлу.*

СЕНПАҢИ зат. ескікіт. *Әскер, жауынгер.*

СЕНПІЗ = е. т. *Септіру, шашқызу.*

СЕНПІЛ зат. сөйл. *Секіл.*

СЕНПІЛГҮЛ зат. өс. <лат. fritillaria>

Лагалаң тұқымдасына жататын көп жылдық жуашықты өсімдік.

СЕНПІЛ-СЕНПІЛ сын. *Бетте, дендеде ұсақ-ұсақ қоңыр дағы бар.*

СЕНПІШ зат. тех. **1.** *Дән, ұрық себетін, себу жұмысын орындайтын мәшине. 2.* *Құбыршалы*

шүмегі бар шелек тәрізді, құлға, бақшаға су себуге арналған ыдыс.

СЕНПЕ зат. құр. *Еденді жылылауға арналған құрылыс материалы.*

СЕНПЕЛЕР зат. геол. *Кристалдар сынығы немесе тектоникалық қозғалыстар кезінде желілерде жаралатын кристалдар.*

СЕНПЕЛІЛІК зат. геол. *Кіріктіруші таужыныс құрамында жекелеген түйірлер мен шағын шоғыршалар түрінде ұшырасатын минералдар тобы.*

СЕНПЕГҮЛ зат. өс. *Тегеурінгүл.*

СЕНПЕКУРАЙ зат. өс. *Тегеурінгүл.*

СЕНПЕҚУЫР зат. өс. *Алақан жапырақты, емдік қасиеті бар, құрай типтес өсімдік.*

СЕН-СЕЛДІР сын. *Сұп-сұйық, қадау-қадау, сирек.*

СЕН-СЕМІЗ сын. *Денесін май басқан, қатты семірген.*

СЕНП-СЕНПЕС сын. *Шып-ширақ, жып-жи-нақы.*

СЕНСИС [лат. sepsis] зат. мед. *Жұқпалы аурулар микробының денеге жайылып кетуінен болатын ауру түрі.*

СЕНСУ *Сенсі етістігінің қимыл атауы.*

СЕНСИ = е. т. *Тапжылмау, қозғалмау, шеті бұзылмау.*

СЕНТЕ = е. т. **1.** *Жұн не қылыштан есілген жіп-шұлардың үзілген жерлерін қайта ширатып жалғау; біріктіру. 2.* *ауыс. Байланыстыру, жалғастыру, ебін табу, ұястыру.*

СЕНТЕ = е. т. лингв. *Сөздерге септік жалғауларының қосымшаларын жалғап түрлендіру.*

СЕНТЕ = е. т. **1.** *Тізу, жамалу. 2.* *Жәрдем беру.*

СЕНТЕЛ = е. т. *Сөздердің септік жалғаулары арқылы өзгеруі.*

СЕНТЕЛУ *Сентел етістігінің қимыл атауы.*

СЕНТЕЛУС = е. т. *Бір-біріне себі тию, көмектесу.*

СЕНТЕСТІК зат. *Жалғасушылық, септесушілік; тұтастық.*

СЕНТЕСТІР = е. т. **1.** *Бір-бірімен байланыстыру, дәнекер болу. 2.* *Сабақтастыру, жалғастыру.*

СЕНТЕСТІРУ *Септестіру етістігінің қимыл атауы.*

СЕНТЕСУ *Сентес етістігінің қимыл атауы.*

СЕНТЕСУ = е. т. *Жалғату, тоқыту.*

СЕНТЕТУ *Сентте етістігінің қимыл атауы.*

СЕНТЕУ¹ *Сентте етістігінің қимыл атауы. 1.* *Үзілген жіптің қиын ширатып жалғау. 2.* *ауыс. Байланыстыру, жалғастыру, ұластыру.*

СЕНТЕУ² *Сентте етістігінің қимыл атауы.*

СЕНТЕУШІ зат. *Сенттейтін, байланыстыратын адам.*

СЕНТІК¹ зат. *Бітпей жатқан іске тигізетін демеу, қосымша құш, көмек, жәрдем.*

Сентігін тигізді. *Пайдасы тиді, сеп болды.*

Сентігі тиді. *Көмектесті, көмегі тиді. Сентік жасау. Көмектесу, жәрдемдесу.*

СЕНТІК²: **сентік жалғау.** лингв. *Сөздерді септеу кезінде жалғанатын қосымшалар.*

СЕНПІР = е. т. *Ұрық, тұқым, егін, дән шаштыру.*

СЕНПІРТ = е. т. *Тұқым, су т.б. шаштырту.*

СЕНПІРТУ *Сентірту етістігінің қимыл атауы.*

СЕНПІРУ *Сентіру етістігінің қимыл атауы.*

СЕНПІЛ сын. *Епшіл, икемшіл.*

СЕР зат. көне. *Батыр, ержүрек.*

СЕРБЕК¹ зат. анат. *Жамбас сүйектің сыртқа қарай шығып тұрған бөлігі.*

СЕРБЕК² зат. өс. <лат. brachanthemum>

Шөптесін өсімдік.

СЕРБЕКТИ сын. *Сербегі шығыңқы, көтеріңкі.*

СЕРБЕЛЕ = е. т. *Ерекшеліу, жоғары мән беру.*

СЕРБЕН зат. жерг. *Сербек.*

СЕРБЕНДЕ = е. т. сөйл. *Ербеңдеу, ербең-ербең ету.*

СЕРБЕНДЕТ = е. т. *Ербеңдету, ербең-ербең еткізу.*

СЕРБЕҢДЕТУ *Сербеңдет етістігінің қимыл атауы.*

СЕРБЕҢДЕУ *Сербеңде етістігінің қимыл атауы.*

СЕРБИ= е. т. сөйл. *Селти.*

СЕРБИУ *Серби етістігінің қимыл атауы.*

СЕРБОЙДАҚ з. т. *Қалыңдық таңдап үйленбей жүретін сақа жігіт.*

СЕРВАНТ [франц. servante] з. т. XIX ғасырдағы көне неміс стилінің түрлі формалы варианттарында кездесетін түрлі сипаттағы бұйым; әртүрлі ыдыс-аяқтар қою үшін жасалған, беті әйнекті, шағын буфет.

СЕРВЕЛАТ з. т. тамақ. *Ысталған, сирленген шұжық түрі.*

СЕРВЕР [ағыл. server] з. т. инф. 1. Есептеу желілері құрамындағы бірнеше компьютерлерге ортақ шалай құрылғыларды: лазерлік принтерді, дискілерді, модемді пайдалану кезегін таразыдан отыратын негізгі түйінді компьютер. 2. Басқа клиенттерге қызмет ететін, солардың дұрыс жұмыс істеуін қамтамасыз ететін бағдарлама.

СЕРВЖЕТЕК [ағыл. the servodriver] з. т. тех. Автоматтық реттеу жүйесінің атқару механизмінің қиштік элементі.

СЕРВИЗ [франц. service] з. т. *Шайға, асқа арналған ыдыс-аяқтардың толық жиынтығы, әбзел.*

СЕРВИС [service] з. т. 1. Пайдаланушыға қызмет көрсетуге арналған құралдар жиынтығы. 2. инф. *Жоғары деңгейдегі нысанға осы деңгейлердің арасындағы интерфейс арқылы қатынас құруды жасақтайтын есептеу желісінің бағдарламалық құрылымы деңгейлерінің біріндегі қызметтердің жиынтығы.* 3. экон. Тауарларды (бұйымдарды) өткізуге және пайдаланумен байланысты қызметтер кешенін қамтамасыз ететін маркетинг атқарымы.

СЕРВИСПК с. н. *Сервиске тән, сервиске қатысты.*

СЕРВИТУТ [лат. servitus] з. т. 1. з. а. н. Бөтен біреудің мүлкін белгілі бір шекте заңмен немесе шартпен бекітілген пайдалану құқығы. 2. с. а. ы. с. Бір мемлекеттің аумақтық егемендігін басқа мемлекеттің пайдасына шектеу.

СЕРВО з. т. [ағыл. serve] Автоматты реттейтін немесе қолмен басқаруды жеңілдететін, көмекші деген мағынадағы техникалық сөздердің алғашқы сыңары.

СЕРВОКУШЕЙТКШ з. т. тех. Қозғалыс параметрлерін дәл басқаруға мүмкіндік беретін теріс кері байланыс арқылы тарту.

СЕРМОТОР з. т. тех. Қозғалтқышты басқаруға арналған, рульді бұру өзгерістеріне арналған механизм.

СЕРВОСЫЗЫҚЖОЛ [ағыл. servotrack] з. т. инф. Белгілі бір орыға оқу-жазу тетігін қоюға арналған диск бетіндегі сызықжол.

СЕРГЕК с. н. 1. Сақ ұйықтайтын, сезімтал. 2. ауыс. *Жеңіл, ширақ.* 3. ауыс. *Ұққыш, ұғымтал, зерек.* 4. ауыс. *Ұқыпты, пысық, байыпты.*

Сергек тартты. *Көңіл күйі жақсарды, сергіді.*

СЕРГЕКТЕН= е. т. 1. *Серти түсу, ұйқысы ашылу.* 2. ауыс. *Пысу, сақау, ширау.*

СЕРГЕКТЕНУ *Сергектен етістігінің қимыл атауы.*

СЕРГЕКТЕУ с. н. *Сергегірек, ширағырақ.*

СЕРГЕКТІК з. т. *Ширақтық, сезімталдық.*

2. психол. Азаның сыртқы ортамен белсенді қарым-қатынасын, яғни оның мақсатты бағыттағы мінез-құлғын қамтамасыз етуге жеткілікті ми белсенділігінің деңгейі. 3. ауыс. *Сақтық, қырағалық.*

Сергектік көрсетті. *Сергек қимылдады, қалт жібермеді.*

СЕРГЕКТІЛІК з. т. псих. *Сергектік.*

СЕРГЕЛДЕН з. т. *Ес жиғызбас ауырталдық, әуре-сарсаң.*

Сергелден болды. *Ығыры шықты, дал болды. Сергелден салды.* *Дүреге салды, әбгерге*

түсірді. Сергелденге түсті [ұшырады]. Әбгерге түсті, әуре болды.

СЕРГУ *Сергі етістігінің қимыл атауы.* 1. *Бой жазып тыңаю, тыныу.* 2. *Көңілі сергек тарту, жадырау.*

СЕРГІ= е. т. 1. *Денесі сергек тарту, жеңілдену.* 2. *Көңілі жадырау.*

СЕРГІНҚІРЕ= е. т. *Көңілі көтеріліңкіреу, жеңілдеңкіреу.*

СЕРГІТ= е. т. *Ширату, тыңайту, жадырату.*

Сергіте суару. с. у. ш. ар. *Құн қатты ысып кеткен кезде, егістікті келесі суару кезегін күтпей суару.*

СЕРГІТКІШ с. н. *Көңіл жадырататын, сергектік беретін.*

Сергіткіш сусын. тамақ. *Адамның жүзіке орталықтары мен бұлшық еттеріне әсер етіп, көңілін жадырататын сусын.*

СЕРГІТУ *Сергіт етістігінің қимыл атауы.*

СЕРДЕБЕ з. т. жерг. *Серне.*

Сердебек құрды. сөйл. *Серне жасады.*

СЕРДЕБЕЛЕП= е. т. 1. *Сердебе жасау, серне дайындау.* 2. ауыс. *Көп шығындау, шашылу.*

СЕРДЕМЕ з. т. ескікіт. *Сандау, сергелденге түсушілік.*

СЕРДОЛИК з. т. геол. Минерал, қызғылт-сары немесе сары түсті халцедон.

СЕРЕ з. т. халықтық өлшем. *Бір сүйем ұзындыққа тең өлшем.*

Сере қазы. этн. *Сүбе майының қазысы сере қарыс, өте семіз қазы.*

СЕРЕЙ з. т. миф. *Орман перісі [ол кейде албастылардың басшысы және күйеуі ретінде суреттеледі. Серейдің сыртқы пішіні: бойы ұзын, кеудесі үлкен, қол-аяғы жіп-жіңішке, тұяқты болып келеді және сояудай тырнақтары болады].*

СЕРЕЙ= е. т. 1. *Ұзыннан сұлай жату, тыраю.* 2. *Қақпын қатып қалу, сораю, состию.*

СЕРЕЙГЕН с. н. 1. *Ұзын тұра, бойшаң.* 2. *Сорайған, қоққан.*

СЕРЕЙГЕН-СЕРЕЙГЕН с. н. *Бойшаң-бойшаң келген, ұзын тұра.*

СЕРЕЙМЕ с. н. *Әбден толтырылған, нығарланған.*

СЕРЕЙТ= е. т. 1. *Ұзыннан сұлату, ұзыннан түсіріп құлату.* 2. *Сорату, қақшиту, состити.*

СЕРЕЙТУ *Серейт етістігінің қимыл атауы.*

СЕРЕЙІНКІ с. н. *Ұзара біткен, сорайыңқы.*

СЕРЕЙІП-СЕРЕЙІП= е. т. 1. *Қаз-қатар сораю, состию.* 2. *Қатарынан сұлау, тыраю.*

СЕРЕК с. н. *Сыриан ұзын, сорайған.*

Серек құлақ. *Ұзынша келген, тікше құлақ.*

Серек тас. *Биік тас.*

СЕРЕКҚҰЛАҚ з. т. этн. *Қыз бөрі ойынының екінші аты.*

СЕРЕНАДА [франц. serenade] з. т. муз. Роман тілді халықтардағы гашиғына жолығуға ынтызарлық білдіріп, кездесуге шақыратын кешкі лирикалық ән.

СЕРЕҢ *серен етті.* *Ұзыннан сұлап түсті, тыраң асты.*

СЕРЕҢДЕ= е. т. 1. *Сораң-сораң ету.* 2. *Ербеңдеп, ебедейсіз қозғалу, салақтау.* 3. *Серуе, тыраю.*

СЕРЕҢДЕС= е. т. *Ербең-ербең етісіп өрескел қимылдасу; көлбеңдесу.*

СЕРЕҢДЕСУ *Сереңдес етістігінің қимыл атауы.*

СЕРЕҢДЕТ= е. т. *Ербеңдету, ербең-ербең еткізу.*

СЕРЕҢДЕТУ *Сереңдет етістігінің қимыл атауы.*

СЕРЕҢДЕУ *Сереңде етістігінің қимыл атауы.*

СЕРЕҢКЕ з. т. сөйл. *Сіріңке.*

СЕРЕҢ-СЕРЕҢ: серен-серен етті. а) *Сораң-сораң етті, одыраңдады.* ә) *Ербең-ербең етті, ербеңдеді.*

СЕРЕТЕ з. т. жерг. *Үстінде үйілген қорымы бар, адам қойылған жер.*

СЕРЕЮ *Серей етістігінің қимыл атауы.*

СЕРЖАНТ [франц. sergent] з. т. әск. Әскерлер мен милиция қатарындағы кіші

командирлерге берілетін үш дәрежелі атақ; *аға сержант, сержант, кіші сержант.*

СЕРЖАНТТЫҚ з. т. әск. *Сержант болғандық.*

СЕРИЦИТ [лат. serikos] з. т. геол. *Минерал, мусковиттің майда қабыршақты түрі.*

СЕРИЦИТТЕНУ з. т. геол. *Өзге минералдар есебінен метасоматоздық гидротермалық жолмен серицит минералының қалыптасу процесі.*

СЕРИЯ [лат. series] з. т. 1. *Фильмнің ретті жалғасы.* 2. *Бір маркамен шығарылатын ұқсас бұйымдар.*

СЕРИЯЛАП ү. ст. *Топ-тобымен, көп-көптен.*

СЕРИЯЛЫ [ағыл. serial] с. н. *Бірнеше сериядан тұратын, көп сериясы бар.*

СЕРИЯЛЫҚ с. н. 1. *Серия бойынша, серияға тән.* 2. *Бірнеше сериядан тұратындық.*

СЕРКЕ з. т. 1. *Бес-алты жастағы тарттырылған теке.* 2. ауыс. *Соңынан жұрт ерткен ел азасы, беделді азамат.*

Серке санды. *Саны серкенің санындай жұмыр келген, бұлшық етті.*

Серкесінен айырылды. *Ардақты, бастаушы азаматсыз қалды.*

Серке тартты. этн. *Көкпар тартты.*

СЕРКЕДЕЙ с. н. *Серке сияқты, серке тәрізді.*

СЕРКЕЛІ с. н. *Серкесі бар, қойына серке қосқан.*

СЕРКЕЛІК з. т. *Жұртқа бас болушылық, топ бастаушылық.*

СЕРКЕСІЗ с. н. *Серкесі жоқ, серке қосылмаған.*

СЕРКЕТАРТТЫ з. т. этн. сөйл. *Көкпар.*

СЕРКЕШ з. т. *Ешкінің бір мен екі жас ара-лығындағы тарттырылған еркегі.*

СЕРКЕШТЕП ү. ст. *Серкеш қосып, серкеге бастатып.*

Серкештеп жылқы айдады. *Үйір алдына көсем жылқы салды.*

СЕРКЕШҚ з. т. әкспр. *Серкеш (еркек ешкінің бір жастан асқанда тарттырылғаны).*

СЕРЛЕ= е. т. 1. *Жортуылдау.* 2. *Алқындау; жақындау.*

СЕРЛЕ²= е. т. *Ойлану, пайымдау.*

СЕРЛЕТ= е. т. 1. *Жаңбырдың жаууының нөсерлеме екпінмен жаууы.* 2. ауыс. *Күйқылжыту, төгілу, нөсерлету.*

СЕРМЕ= е. т. 1. *Құлаш керіп ұру, сілтеу, қозғау.* 2. *Аяқты қатты серпу; тебу.* 3. ауыс. *Көсілте түсу, төгілу.* 4. ауыс. *Талтыну, цмтылу, талаптану.*

СЕРМЕЛ= е. т. *Сілтену, құлаш керіп ұрылу.*

СЕРМЕЛЕ= е. т. *Қайта-қайта сермеу, сілтемелеу.*

СЕРМЕЛЕУ *Сермеле етістігінің қимыл атауы.*

СЕРМЕЛУ *Сермел етістігінің қимыл атауы.*

СЕРМЕН= е. т. *Ұмтылу, талтыну.*

СЕРМЕНДЕ з. т. 1. *Өзінікі гана жөн, өзгенікі теріс деп түсінуділік.* 2. *Сенделіп босқа жүрген адам.*

СЕРМЕНЕ з. т. өс. *Ерінгүлділер тұқымдасына жататын, көпжылдық шоптесін өсімдік.*

СЕРМЕП-СЕРМЕП= ү. ст. *Үсті-үстіне сермелеу.*

СЕРМЕР з. т. тех. *Кинетикалық қуатты жинауға арналған айналып тұратын ауыр доңғалақ.*

СЕРМЕС= е. т. 1. *Сілтесу, қару жұмсау.* 2. *Ербедесу, ербең-ербең еткізу.*

СЕРМЕСУ *Сермес етістігінің қимыл атауы.*

СЕРМЕТ= е. т. *Сілтеу, ұрызу.*

СЕРМЕТУ *Сермет етістігінің қимыл атауы.*

СЕРМЕУ¹ *Серме етістігінің қимыл атауы; сілтеу, ербеңдету.*

СЕРМЕУ² з. т. спорт. *Гимнастикалық жабдыққа асылып немесе оның бір жерінен ұстап барлық денемен немесе оның басқа мүшелерімен (қолмен, аяқпен) еркін, кең қимыл жасап тербелу.*

СЕРНЕ з. т. этн. жерг. *Бірнеше үйдің адамы бірігіп, мал сойтып жеу, бас қосу салты.*

Серне жеу. этн. Жылқышылар арасындағы кәде-жоралғылардың бірі [Қыста соғым сойылған соң жылқышы сәнді киініп, айғыр ерттеп мініп, ауыл аралап, қыдыруға шығуын серне жеу деп атайды].

СЕРОДИАГНОСТИКА [лат. serum – сыворотка, қан сарысуы + диагностика] зат. вет. Аурудың қан сарысуының қасиеттерін зерттеу.

СЕРОЛОГИЯ [лат. serum] зат. биол. Қанның фибрин мен қан түйіршіктерінен айрылған сұйық бөлігі, қан сарысуының иммунологиялық қасиеттері туралы ғілім.

СЕРОЛОГИЯЛЫҚ; серологиялық реакциялар. вет. Арнаулы антителаларды табу мақсатымен мал қанының сарысуын зерттеу әдісірі.

СЕРПАНТИН [франц. serpentin] зат. 1. Карнавалдар мен маскарадтарда шашылатын, түрлі түсті жіңішке қағаз таспалар. 2. Таудағы ирелең жол.

СЕРПЕНТИН [лат. serpens] зат. хим. Силикаттар класының қабатты типіне жататын минерал.

СЕРПЕНТИНДЕНУ зат. геол. Құрамына дала шпаттарын кіріктірмейтін, негізінен оливиннен тұратын ультрабазитті таужыныстардың магма әрекетінен кейін өтетін өзгерістері.

СЕРПЕНТИНИТТЕР зат. геол. Гипербазиттердің гидротермалық-автометасоматоз жағдайында өзгеруі (серпентиндену) нәтижесінде қалыптасатын таужыныстар.

СЕРПЕНТИНСІЗДЕНУ зат. геол. Серпентиндену процесіне қарама-қарсы процесс [серпентиниттердің өз бойындағы су молекулаларынан арылып, қайтадан оливиниттерге, перидотиттерге және т.б. «сусыз» таужыныстарға айналу процесі].

СЕРПУ Серпі етістігінің қимыл атауы. **СЕРПІ**= ет. 1. Аяқ не қолды иңілеу сермеу, сілтеу. 2. Көрпені, дастарқанды т.б. затты ысырып тастау, итеру. 3. Біғыстыру, жоқ қылды, аластау. 4. ауыс. Салмау, асып-тасу, дандайысу.

СЕРПІЛ= ет. 1. Қимылдау, қозғалу. 2. Күрнің бұлт пен тұманнан ашылуы. 3. ауыс. Біғыстырылу, жоқ болу, аластау. 4. ауыс. Шегіну, артқа қарай жылысу, кері қайту. 5. ауыс. Сергу, бой жазу.

СЕРПІЛДІР= ет. 1. Сейілдіру, жоқ қылу. 2. ауыс. Сергіту, көңілді көтеру.

СЕРПІЛДІРУ Серпілдіру етістігінің қимыл атауы, сейілдіру, жоқ қылу.

СЕРПІЛМЕ зат. спорт. Гимнастикада түйетайлы келген, серпілмелі, оңай көтерілетін жабық.

СЕРПІЛМЕ зат. окказ. **Трамплин.** **СЕРПІЛМЕЛІ** сын. Пружина сияқты серпіп тастайтын, серпітелі.

СЕРПІЛТ= ет. Сейілту, сергіту, уайым-қайғыдан арылту.

СЕРПІЛТУ Серпілт етістігінің қимыл атауы, сергіту.

СЕРПІЛУ Серпіл етістігінің қимыл атауы; сергу, бой жазу.

СЕРПІЛС зат. 1. Құлшыныс, қуат; көтеріңкі көңіл күйі, шабыт; тебіреніс. 2. экон. Өнеркәсіптегі, саудадағы және шаруашылықтың басқа да салаларындағы қысқа мерзімді өрлеу. 3. Қандай да бір шара, оқиға, қызмет т.б. төңірегіндегі жанданыс.

Серпіліс жасады [танытты, тапты]. Қарқын көрсетті, құлшынды, шабыттанды.

СЕРПІЛС сын. Серпіп тастайтын, серпітелі.

СЕРПІЛС= ет. Көңілденісу, жадырасу. **СЕРПІМДІ** сын. сөйл. Серпілмелі қасиеті бар, серпінді.

Серпімді гистерезис. физ. Серпімді дене деформациясы дамуының түсірілген механикалық кернеуден уақыт бойынша қалыс қалуы; деформация мен кернеу арасындағы бір мәнді емес тәуелділік. **Серпімді деформация.** физ. Өзін тудырған күштердің әсері тоқтатылғаннан соң жоғалып кететін деформация. **Серпімді соқтығысу.** физ. Кинетикалық энергияның қосындысы өзгермейтін бөлшектерінің соқтығысуы. **Серпімді толқындар.** физ. Серпімді ортадағы механикалық ұйытқулардың таралуы. **Серпімді тұрақтылық.** экон. Экожүйенің жылдам қалпына келу қасиеті. **Серпімді шашырау.** физ. а) Фотондардың жиілігі өзгермейтін кездегі жарық шашырауы. ә) Микробөлшектердің олардың ішкі күйі өзгермейтін кездегі шашырауы. **Серпімді шеміршек.** анат. <лат. cartilaginea elasticus> Қаңқалық дәнекер ұлпасының түрі. **СЕРПІМДІЛІК** зат. физ. Сыртқы күш әсері тоқтаған кезде денелердің пішіні мен өлшемдерінің бастапқы қалпына оралуын көрсететін сипаттама; серпілмелі қасиеті барлық. **Серпімділік модульдары.** физ. Аз деформация кезінде материалдың серпімді қасиетін сипаттайтын шамалар. **Серпімділік теориясы.** физ. Механикалық серпімді денеде жұктемелің әсерінен тұатын орын ауыстыруды, деформацияны және кернеуді зерттейтін бөлімі. **СЕРПІН** зат. 1. Сыртқы тебетім күші. 2. ауыс. Екпін, қарқын, қайрат, әсер. **Серпіні сегіз болды.** Беделі артты, айтқаны болды, дәуірі жүрді. **СЕРПІНДЕ**= ет. 1. Серпе тарту, желдір-мелету. 2. ауыс. Екпіндеу, қарқындау. **СЕРПІНДЕТ**= ет. Серпе тарту. **СЕРПІНДЕТУ** Серпіндет етістігінің қимыл атауы. **СЕРПІНДЕУ** Серпінде етістігінің қимыл атауы. **СЕРПІНДІ** сын. Қарқынды, үдемелі. **Серпінді жобалар.** Үдемелі, қарқынды түрде дамуға негіз болатын жобалар. **Серпінді тіреуіш.** физ. Кейбір аппараттардың тербелісін, қозғалысын шектемеу үшін қолданылатын тіреу түрлері. **СЕРПІНДІЛЕУ** сын. Қарқындылау, екпінділеу. **СЕРПІНДІЛІК** зат. Серіпнелі қасиеті барлық. **СЕРПІНДІР**= ет. Шегіндіру, серпіндіру. **СЕРПІНДІРУ** Серпіндіру етістігінің қимыл атауы. **СЕРПІНСИЫМДЫЛЫҚ** зат. геол. Сұйықтармен толық қаныққан таужыныс құрамынан қысым бір бірлікке келгенде алынған сұйық көлемінің сол таужыныстың жалпы көлеміне қатынасы. **СЕРПІНУ** Серпін етістігінің қимыл атауы. **СЕРПІНҚІРЕ**= ет. Серпін тастаңқырау, қайыру. **СЕРПІП-СЕРПІП**= ет. Қайта-қайта сілтеу. **СЕРПІС** зат. Серпіліс, сертім. **СЕРПІС**= ет. Сітмесу, сермесу. **СЕРПІСТЕЙ** син. Серпіс сияқты, серпіс тәрізді. **СЕРПІСУ** Серпіс етістігінің қимыл атауы. **СЕРПІТ**= ет. Сейілту, жоқ ету. **СЕРТ** зат. Уағдалы сөз, ант. **Серт байласты.** Уәделесті. **Серт берді [етгі, қылды].** Уәде берді, ант берді. **Серт берісті.** Серттесті, уағдаласты. **Серт бұзды.** Берген сүзін орындамады, уәдеден тайды, айныды. **Сертке жетті.** Келісімде тұрды, сөзін бұзбады. **Серттен тайды [сертін бұзды].** Уәдеде тұрмады, сөзден айныды, өз сөзін аяқасты қылды. **Сертінде тұрды.** Берген уәдесін бұзбады, сөзінде қалды. **СЕРТЕК** зат. Желеткенің жеңіл және сөнді түрі. **СЕРТИФИКАТ** [лат. sertum – дұрыс, facere – жасау] зат. 1. Иеленушіде белгілі бір білім мен білік бар екенін куәландыратын, белгілі бір фактіні растайтын құжат. 2. экон. Тауардың сапасын, салмағын, шығу тегін және басқа қасиеттерін растайтын құжат. **СЕРТИФИКАТТАУ** зат. Өнімнің азаматтарының өміріне, денсаулығына, мүлкіне және айналадағы ортаға қауіпсіз болуы талаптарына сай келуін тексеру үдерісі.

СЕРТТЕС= ет. Ант берісу, уағдалы сөз айтты.

СЕРТТЕСТІР= ет. Анттастыру, уәделестіру.

СЕРТТЕСТІРУ Серттестіру етістігінің қимыл атауы.

СЕРТТЕСУ Серттес етістігінің қимыл атауы.

СЕРТТІ сын. Уәделі, антты.

СЕРТТІЛІК зат. Бел буып, білек сыбанатындай мызғымастық, батылдық, тұрақтылық.

СЕРТШІЛ сын. Сертте тұрғыш, уәде берік.

СЕРТШІЛДІК зат. Сөз бергіштік, уәдешілдік.

СЕРТІК: сертік мұрт [мұртты], жерг. Селтиген, сирек мұрт.

СЕРУ¹: серу ағаш. этн. Өрмек жіптерін шатастырмау үшін бір астыңғы, бір үстіңгі жіпті теріп, екі-екіден байлап қоятын, жерден көтеріңкілеу етіп керіп тұратын таяқша.

СЕРУ² зат. жерг. Жастықтың ішкі тысы.

СЕРУЕН [ир. سروان] зат. Бой жазып қыдырушылық, көңіл сертіту әрекеті.

Серуен алаңы. Демалатын саябақ, саяжол, орын. **Серуенге шықты.** Серуендеді, қыдырды. **Серуен жасады [етгі].** Аралап, қыдырыстады, бой жазды. **Серуен құрды.** Сайрандады, қыдырды. **Серуен салды.** Қыдырды, саяхаттады, сайрандады.

СЕРУЕНДЕ= ет. Бой жазып қыдыру, сергу.

СЕРУЕНДЕГІШ сын. Көп серуендейтін, қыдыруға құмар.

СЕРУЕНДЕТ= ет. Сергіту, қыдырту.

СЕРУЕНДЕТУ Серуендет етістігінің қимыл атауы. 1. Далаға шығару. 2. Қыдырту, серуенге шығару.

СЕРУЕНДЕТІЛ= ет. Далаға шығарылу, жайылу.

СЕРУЕНДЕТІЛУ Серуендетіл етістігінің қимыл атауы.

СЕРУЕНДЕУ Серуенде етістігінің қимыл атауы.

Серуендеуге шықты. Серуенге шықты, қыдырды.

СЕРУЕНДІ сын. Серуен құрған, серуендеген.

СЕРУЕНДІК сын. Серуенге лайық, ойын-күлкілік.

СЕРУЕНШІ зат. Серуен құрушы, қыдырушы.

СЕРУЕНШІЛ сын. Серуенге шыққыш, серуенге жаны құмар.

СЕРУЛЕН= ет. Жігерлену, сергу, күшке ену.

СЕРІ зат. 1. Жүйрік ат, ұшыр тазы, қыран құс ұстайтын, әрі өңші, әрі ақын, сегіз қырлы, бір сырлы өнерлі жігіт. 2. ауыс. Сәнқой, таза жүріп-тұруды ұнататын жігіт.

Сері жігіт. этн. а) Ән-жырға жаны құмар, өз жанынан олең шығаратын, өнер сүйгіш, жүрген жерін думан-тойға айналдыратын, жабығуды білмейтін сауыққой жігіт. ә) Сәнқой, үсті-басына қыл жұқтырмайтын, таза жүріп-тұруды ұнататын жігіт. **Сері мінезді.** Өзін серілеу ұстайтын, кербез (адам). **СЕРІГ:** серіге шығу. **СЕРІК** [ар. شريك] зат. 1. Жолда бірге жүрісетін не бірге жұмыс істейтін т.б. тадыры ортақ адамдар. 2. ауыс. Ермек, алданыш.

Серік аруак, серік бақ. Аруақ та, бақ та жанғыз болмайды. **Серік қылды.** Бірге алып жүрді, тастамады. **СЕРІКСІЗ** сын. Серігі жоқ, жалғыз. **СЕРІКТЕС**¹ зат. 1. Күрес пен шайқастарда бірге сыннан өткен, бір сапта болған пікірлес, жолдас. 2. Қандай да бір саяси немесе экономикалық одақ, бірлестік бойынша компаньон, әріптес. 3. Ойлар ортақ, қатарлас жүрген адам. // Достас, ортақтас.

Серіктес қала. Қанаттас шаһар. **Серіктес элементтер.** экон. Жер қойнауында өте аз кездесетіндіктен, меншікті минералдар құрамай,

басқа минералдардың кристалдық торларына кіретін элементтер.

СЕРІКТЕС= е.т. Ортақтасу, бірлесу.

СЕРІКТЕСТІК зат. экон. Белгілі бір уақыт аралығында қандай да бір маңызды қоғамдық-саяси немесе шаруашылық мәселелерін шешу (жүзеге асыру) үшін құрылған бірлестік.

СЕРІКТЕСТІР= е.т. Ортақтастыру, қосу, бірлестіру.

СЕРІКТЕСТІРУ Серіктестіру етістігінің қимыл атауы.

СЕРІКТЕСУ Серіктес етістігінің қимыл атауы.

СЕРІКТІК¹ зат. Серік болушылық, серіктікке жараушылық, жолдастық.

Серіктік алқасы. Серіктіктің кеңес беруші ақсақалдар тобы.

СЕРІКТІК² зат. тар. **Мойынсерік.**

СЕРІЛ¹= е.т. Сейілу, сертілу.

СЕРІЛ²= е.т. Сергу, сейілдеу.

СЕРІЛЕУ сын. Аздаған серілігі бар.

СЕРІЛІК зат. Ойын-сауыққа әуесшілдік, салдық, сауыққойлық, сәнқойлық.

Серілікке салынды. Салдыққа, сәнқойлыққа бой ұрды, қызық құалады. **Серілік құрды.** Сән іздеп салдық құрды, ойын-күлкіге ден қойды. **Серілік роман.** Әдеб. <франц. roman chevaleresque> Ақсүйек, асыл тек қауымның бекзадалық қасиеттерін, өмір салтын дәріптеп, ерлікті, адалдықты, көзсіз махаббатты мұрат тұтатын құртуаздық әдебиеттің негізгі жан-рларының бірі.

СЕРІМСУ Серімсі етістігінің қимыл атауы.

СЕРІМСІ= е.т. Сері болғансу, салыну.

СЕРІП= е.т. сөйл. **Серпі.**

СЕРІПPE¹ зат. Спираль тәрізді оратылып жасалған болат темір; пружина.

СЕРІПPE² зат. Автомат, мылтық т.б. ату құралдарының оталдыратын тетігі; шүртіппе.

СЕРІПPE³ зат. Қалақшаларды біртегіс ұстап тұру және олардың мықтылығын қамтамасыз ету, сондай-ақ дыбыс жаңғырығын бүкіл қақпақ көлеміне тарату қызметін атқаратын тетік.

СЕРІПPE⁴ зат. жерг. Жаңа туған жіңішке ай бейнелес келетін егін орғыш құрал.

СЕРІПPE⁵ зат. Транспорт машинесінің қорабы мен дөңгелек білігінің аралығына орнатылған солқылдақ темір белбеу.

СЕРІПPEЛІ сын. Серіппесі бар, серіппе орнатылған.

Серіппелі маятник. физ. Серіппенің серпінділік қиінін әсерінен түзу сызықты тербеліс жасайтын дене. **Серіппелі таразы.** физ. Серіппенің серпінді деформациялануын тудыратын күшке байланысты дене салмағын өлшеуіш құрал. **Серіппелі тіреу.** кен. Дірілді електің бөлшегі.

СЕРІПPEШЕ үст. Серіппе тәрізді, серіппе ұқсап.

СЕРІСЫМАҚ сын. Ептеген сері шалыстығы бар, сері мінезділеу.

СЕРІСІН= е.т. Сері болғансу, өзін сері санау.

СЕРІСІНУ Серісін етістігінің қимыл атауы.

СЕС¹ [ир. سست] зат. Сүс, айбат.

Сес алды. Сөкем алды, қауіптенді, сезіктенді.

Сес білдірді [жасады, көрсетті, қылды]. Айбат көрсетті, қорқытты; қоқан-лоққы жасады, доқ қылды. **Сес көрсетті.** Қоқан-лоққы жасады, қорқытты. **Сесі қайтты.** Беті қайтты, сағы сынды. **Сесін қайырды [қайтарды].** Арынын басты, мысын құртты; тойтарыс берді.

СЕС² зат. жерг. Дауыс, үн; дыбыс.

Сес берді. Үн қатты, дыбыс шығарды, белгі жасады.

СЕСКВИТЕРПЕНДЕР зат. хим. Сесквиптерпенді көмірсутектер.

СЕСКЕН= е.т. 1. Жасқаншақтап қорқу, қаймығу. 2. Қауіптену, күдіктену. Құнанбай дәл бұлардай емес. 3. Ұрку, шошу.

СЕСКЕНШІ сын. Сескене беретін, тіксініп қалғын.

СЕСКЕНШІТІК зат. Сескене беретіндік, сескенендік.

СЕСКЕНДІР= е.т. 1. Жасқандыру, қаймықтыру. 2. Шошыту, үркіту.

СЕСКЕНДІРУ Сескендіру етістігінің қимыл атауы.

СЕСКЕНТ= е.т. Қорқыту, именту, жасқанту.

СЕСКЕНТУ Сескент етістігінің қимыл атауы.

СЕСКЕНУ Сескен етістігінің қимыл атауы; бата алмай бой тарту, жірегі дауаламау, қысылып-қымытырылу.

СЕСКЕНУШІЛІК зат. Қаймығушылық, қорқушылық.

СЕСКЕНШЕК сын. Жасқаншақ, қорқақ, қорғаншақ. // Жасқаншақ, қорғаншақ адам.

СЕСКЕНШЕКТЕ= е.т. Жасқаншақтап қорқу, қаймығу.

СЕСКЕНШЕКТЕУ¹ сын. Жүрексіздеу, қорқақтау.

СЕСКЕНШЕКТЕУ² Сескеншекте етістігінің қимыл атауы.

СЕСКЕНІҚІРЕ= е.т. Жүрегі дауаламау, қорқықырау, жіректіңіңіреу.

СЕСКЕНІҚІРЕУ Сескеніқіре етістігінің қимыл атауы.

СЕСКЕНІС= е.т. Үрейленісу, қаймығысу.

СЕСКЕНІСУ Сескеніс етістігінің қимыл атауы.

СЕСКЕНШІ зат. Күдік, қауіп, қорқыныш.

СЕСПЕЙ: сеспей қатты. Бірден өліп кетті, дереу жан тапсырды; тыяқ серіптеді.

СЕССИЯ [лат. sessio] зат. 1. Жергілікті, жоғары мәжілістер, сенат, парламент, сот, ғылыми мекемелер, халықаралық ұйымдардың кезектегі жиналысы; негізгі ұйымдастырушылық-құқықтық нысаны. 2. пед. Жылына екі рет қайталанып отыратын, жоғары оқу орындарында, колледждерде сынақ емтихан тапсыратын уақыт; студенттердің білімі бойынша есеп беру мерзімі.

СЕСТЕН= е.т. Түсін суыту, сұстану.

СЕСТЕНДІР= е.т. Сұстандыру, түсін суыттыру.

СЕСТЕНДІРУ Сестендіру етістігінің қимыл атауы.

СЕСТЕНУ Сестен етістігінің қимыл атауы.

СЕСТОН [грек. seston] зат. зоол. Суда тіршілік ететін ұсақ азалар (планктон), сондай-ақ судағы органикалық емес және органикалық салыны бөлшектер (детрит).

СЕСТРА зат. мед. сөйл. Емдеу орындары мен ауруханаларда ауруларды бақылап, белгіленген емдерді жүргізуші кіші медицина қызметкері, медбике.

СЕСТІ сын. Түсі суық, сұсты.

СЕСТІЛІК зат. Түсі суықтық, сұстылық.

СЕТАРИОДАР зат. вет. Жылқы мен ірі қараның ішқұрт ауруы.

СЕТАРИОЗ [setariosis] зат. вет. Жылқы мен сиырдың, қой мен маралдың құрсақ қуысында, мий мен жұлынның тоғышар тіршілік ететін жұмыр құрттар.

СЕТЕН зат. өс. Таудың тасты беткейлерінде құрғақ жерлерде өсетін көпжылдық өсімдік.

СЕТЕР¹ сын. миф. Киелі, қасиетті (мал) [Мұндай малды қол тигізбей, жал құйрығын күземеі, мінбей, жұмысқа салмай қастерлеп ұстайды. Көбіне жылқыға қатысты айтылады].

Сетер мал. жерг. Айрықша қастерлейтін, қадірлі, аяулы мал.

СЕТЕР² зат. өс. Көпжылдық шөптесін өсімдік.

СЕТЕРЛЕ= е.т. Сетер малын айрықша қастерлеп ұстау.

СЕТКІ ор. зат. сөйл. Әртүрлі зат салу үшін жіптен тоқылған тор қалта.

СЕТЛ [ағыл. Setl] зат. инф. Теориялық-живындық операцияларға бейімделген, процедуралық типке жатпайтын бағдарламалау тілі.

СЕТУ Сеті етістігінің қимыл атауы.

СЕТУН зат. ескікіт. Тірек.

СЕТІ= е.т. Пышақтың қымын гана тілу, жыру; түіенің не жылқының танауына белгі салу, жыру.

СЕТІК сын. Танауы тілінген, жырық.

Сетік ен. Қойдың құлақтарына қозы күнінен бастап салынған тілік.

СЕТІКТЕУ сын. Ойықтау, жырықтау.

СЕТІЛ¹= е.т. Жырылу, тіліну.

СЕТІЛ²= е.т. 1. Үзілу, қырқылу, сетінеу, тарқатылу. 2. ауыс. Ыдырау, сейілу, сиреу.

СЕТІЛТ= е.т. Жырылту, сетінету.

СЕТІЛУ Сетіл етістігінің қимыл атауы.

1. Сөгілу, тарқатылу, жыртылу. 2. ауыс. Бір істің кемшілікті болуы.

СЕТІНДІ зат. Селдіретіп суырған мата-ның шеті.

СЕТІНЕ= е.т. 1. Ыдырап тарқатылу, сөгілу. 2. ауыс. Сүйілду, сейілду, тарқау. 3. ауыс. Азау, сиреу.

СЕТІНЕТ= е.т. 1. Сөгіп тарқату, ыдырату. 2. ауыс. Сейілту, кеміту. 3. ауыс. Азайту, жоғалту.

СЕТІНЕТУ Сетінет етістігінің қимыл атауы; азайту, құрту, жою.

СЕТІНЕУ Сетіне етістігінің қимыл атауы, сөгілу.

СЕФАДЕКС зат. хим. Полисахаридтер негізінде жасалған салғырт тасымалдағыштың саудадағы атауы.

СЕЯЛКА зат. сөйл. Екпе өсімдіктер тұқымын топыраққа себу қызметін атқаратын ауылшаруашылық мәшине.

СЕЯЛКАШЫ зат. сөйл. Сеялкамен тұқым себуші.

СИ¹ [лат. si] зат. муз. Музыка дыбыстарының жетінші нотасы.

СИ² зат. Араб әліпбиіндегі «с» әрпінің айтылуы.

СИ= е.т. Кіші дәретке отыру, зәр төгу.

СИАЗ зат. ескікіт. **Сезид.**

СИАЛОАДЕНИТ [sialoadenitis: грек. sialon – сілекей, aden – буз] зат. вет. Сілекей безінің қабынуы.

СИАЛОЛИТ [грек. sialon – сілекей, lithos – тас] зат. вет. Сілекей тастары.

СИАЛЬ зат. геол. Құрамының басым көпшілігі кремнийлі және алюминийлі болып келетін тау жыныстарынан құралған жер қыртысының сыртқы қабығы.

Сияль қабығы. Жер қыртысының негізінен кремний мен алюминий минералдарын кіріктіретін таужыныстардан тұратын сыртқы қабаты.

СИАМ: сиам егіздері. патол. Денелері жабысып туған егіздер. **Сиам мысығы.** зоол. Жыртқыштар отрядының мысық тұқымдасына жататын Сиам жерінде пайда болған қиымының бір тұқымы.

СИБАФ [ар. اصبع] зат. ескікіт. **Саусақ.**

СИБОР зат. экон. Сингапурдегі Азия доллары рыногында шетел валютасы түріндегі банкаралық мөлшерлеме (ЛИБОР-ға ұқсас түзілген қысқарған сөз).

СИБОРГИЙ зат. хим. Радиоактивті элемент, таңбасы Sg (лат. Seaborgium).

СИВАТЕРИЙ [лат. sivaterrium] зат. зоол. Керік тұқымдасына жататын, тұрқы бұландай, басы ірі, қысқа екі жұп мүйізді, қазбадан табылған сүтқоректі.

СИГАР [франц. sigare] зат. Темекі жапырағынан жуан етіп оралған шылдым.

СИГАРА [франц. sigare] зат. **Сизар.**

СИГАРЕТ [франц. sigarete] зат. 1. Мұштіксіз папироз. 2. Кишкентай жіңішке сизарет.

3. Жұқа қағазға жіңішке етіп оралған, фильтрлі не фильтрсіз темекі.

СИГАРЕТА [франц. sigarete] зат. **Сизарет.**

СИГЕКТЕ= е.т. 1. Қайта-қайта кіші дәретке отыру. 2. ауыс. қарап. Тоқтамай ағу, саулау.

3. Әйел адамның ашуланып, көкбетпенін сойлеуі.

СИГЕКТЕУ Сигекте етістігінің қимыл атауы.

СИГНАЛ [лат. signal] зат. 1. Автомобиль, мотоцикл т.б. көліктердің дыбыс беру тетігі. 2. Пәрмендерді, үкімдерді, мәліметтерді және т.б. хабарларды екінші жаққа білдіру үшін берілетін шартты белгі. 3. ауыс. Дабыл.

Сигнал берді. а) Дыбыстабы, дыбыс шығарды. ә) Белгі берді. **Сигналдар кестесі.** әск. Сапты және мәшинелерді басқару үшін қолмен, жалаушалармен, шаммен берілетін көзге көрінетін белгілер тізімі. **Сигналдарды цифрлық өңдеу.** и н ф. <ағылш. digital signal processing> Сигналдарды түрлендірудің цифрлық тәсілдеріне тән сигналдарды өңдеу әдістерінің тобы. **Сигналды цифрлау.** и н ф. <ағылш. waveform digitization> Сигналдың өзгеретін амплитудасын сандар жинағымен ұсыну.

СИГНАЛДЫ сын. Сигнал орнатылған, сигналы бар.

СИГНАЛИЗАЦИЯ зат. Мекемелер мен дүкендерге, үйлерге орнатылатын сигнал беру жүйелері.

СИГНАЛСЫЗ сын. 1. Сигналы жоқ, сигнал орнатылмаған. 2. Ешбір белгісіз, хабарсыз.

СИГНАТУРА [лат. signare] зат. мат. Алгебралық жүйе үшін – қатынастар мен пікірлердің, сондай-ақ негізгі жиын жүйесінде анықталған операциялардың жиынтығы.

СИГНИФИКА [лат. signum] зат. Түрлі таңбаларды таңбалық жүйе ретінде қарастыруға негізделген теория.

СИГНАН [рум. signan] зат. кұр. Қыздырылған әйнекті кристалдау арқылы алған материал.

СИГЫРА сын. ескікіт. Болымсыз, кішкентай.

СИДА зат. жерг. Әр жерден қағып қойып, соған байлап, тал тоқтын қазықша; қада ағаш.

СИДА² сын. 1. Биік өскен, жапырақтары сирек, бұтақсыз (ағаш). 2. ауыс. Ұзын бойлы, сырған, бойшаң.

Сида балық. зоол. Тұқы тұқымдасына жататын ұзындығы 16–17 см-дей, салмағы 100–110 г болатын, кәсіптік маңызы шамалы тұщы су балықтарының бірі.

СИДА³ зат. Қазы түірейтін тобылғы істік.

СИДА⁴ зат. Ағаш не темір ше.

СИДА⁵ зат. өс. <лат. russowia> Жезқазған облыстық ауылшаруашылық тәжірибе стансасы шығарған, құлқайыр тұқымдас көпжылдық екпе шөп.

СИДАГУЛ зат. өс. <лат. russowia wink> Сабағы сидам, жапырақтары майда, гүлді өсімдік.

СИДАҚТА= е т. Сидаң-сидаң ету, тайрандау.

СИДАҚТАУ Сидақта етістігінің қимыл атауы.

СИДАЛА= е т. көне. Шаншу, түіреу; көзін құрту.

СИДАЛАН= е т. 1. Селдіреу, азаю, сиреу. 2. ауыс. Жіңішкеру, сидио.

СИДАЛАНУ Сидалан етістігінің қимыл атауы.

СИДАЛАУ сын. Жіңішкерек келген, сидамдау.

СИДАМ сын. 1. Сидаланып өскен, ұзын. 2. Ашық, тақыр, жалаң. 3. ауыс. Жинақы, ықшамды; ашаңдау.

Сидам тартты. Жапырақтары селдір тартты.

СИДАМДА= е т. Ағаштың бұтақтарын шауып, тегістеу, сып-сидам ету.

СИДАМДАЛ= е т. Ағаш бұтақтарының шабылып, тегістеліп, сып-сидам етілуі.

СИДАМДАЛУ Сидамдал етістігінің қимыл атауы.

СИДАМДАЛ= е т. 1. Тақырлану, жалаңдану. 2. ауыс. Ашаңданып, сидио.

СИДАМДАНУ Сидамдан етістігінің қимыл атауы.

СИДАМДАУ Сидамда етістігінің қимыл атауы.

СИДАМДЫҚ зат. Сидигандық, жіңішкелік.

СИДАМСАБАҚ зат. өс. Сабағы сидам

(тегіс), тұзу, жапырақтары жалпақ, күрең түсті, шатырша гүлділер тұқымдасына жататын, көпжылдық өсімдік.

СИДАҢ сын. 1. Жапырақтары сирек, сида. 2. ауыс. Жіңішкеуе, бойшаң, ұзындау.

Сидаң аяқ [бүт]. Сырған, ұзын сирақ. **Сидаң жігіт.** Сәнді киімге, ойын-сауыққа құмар, тірлік-шаруаға қыры жоқ, білім мен өнерге ымылмайтын, жалтыраққа қызықыш, думан қуған сылқым жігіт. **Сидаң тартты.** Жапырақтары түсті, селдір тартты.

СИДАҢДА= е т. Сидаң-сидаң ету, сораю.

СИДАҢДАТ= е т. Сорайту, сидаң-сидаң еткізу.

СИДАҢДАТУ Сидаңдат етістігінің қимыл атауы.

СИДАҢДАУ¹ сын. Аздап сорайған, ұзын тұралау.

СИДАҢДАУ² Сидаңда етістігінің қимыл атауы.

СИДДЫҚ зат. ескікіт. Шындық, шын-шылдық.

СИДЕРАТ зат. өс. Жасыл тыңайтқыш ретінде өсірілетін өсімдіктер.

СИДЕРИТ¹ [грек. sideros] зат. хим. Темір карбонаты (FeCO₃), табиғатта кездесетін темір минералы.

СИДЕРИТ² зат. геол. Ақшыл сарыдан қоңыр түс аралығындағы, сазды шөгінділер мен метаморфизмдерде, әктасты-кремнийлі жыныстарда қиырғасын минерал, жоғары сапалы темір рудасы.

СИДЕРЛІК: сидерлік ай. астр. <лат. sidus> Айдың аспан сферасындағы белгілі бір нүктесіне қайтып оралуына кететін уақыт аралығы.

СИДЕРОЛИТ [грек. sideros – темір, lithos – тас] зат. геол. Теміртасты метеориттердің жалпы аты.

СИДИ= е т. Сырып ұзару, сидамдану.

СИДИГАН сын. 1. Сидаланған, сорайған, ұзын. 2. Сырған, ашаң, ұзын, жіңішке.

СИДИТ= е т. Сорайту, сойдити.

СИДИТУ Сидит етістігінің қимыл атауы.

СИДИЫП-СИДИЫП т. Сойдию, сыршо.

СИДИО Сиди етістігінің қимыл атауы.

СИДҚ зат. діни. Туралық.

СИДР [франц. cidre] зат. тамақ. Алма шырынынан ашытылған, көмір қышқыл газымен қанықтырылған күші аз шарап.

СИЕНА зат. хим. Табиғи темір оксидті пигмент.

СИЕНИТ [грек. syene] зат. геол. Сілтілі дала шпаттар мен фемалық минералдардан тұратын интрузиялық таужыныс.

СИЕНИТ-АПЛИТ зат. геол. Негізінен сілтілі дала шпаттардан тұратын лейкократты қызғылт, сары қызғылт, кейде ашық сұр таужыныс.

СИЕНИТ-ПЕГМАТИТ зат. геол. Сиенит құрамды пегматит.

СИКВЕЛ [ағыл. sequel] зат. өнер. Роман-ның, фильмнің жалғасы.

СИККАТИВ [грек. succativus] зат. Сыр-боюу материалдарын (әліпмай, майлы бояу мен лактар) тез кептіру үшін пайдаланылатын зат.

СИҚАЛЫ сын. жерг. Сау емес, аурулы.

СИҚАТ [ар. صحّة] зат. ескікіт. Денсаулық.

СИҚЫР [ар. سحر] зат. көне. 1. Алдап-арбау, көз байлау қабілеті бар адам, жәдігөй.

2. Сіқыршының, сондай қасиеті бар адамның ерекше қабілеті, күші, әсері. 3. Тылсым күштердің көмегімен, әртүрлі әдіс-айламен адамдардың санасына ықпал ету мақсатын көздейтін, әдетпен тыс жағдайларға сендіру әрекеті. // Таңғажайып, таңғаларлық, құпия.

Сіқыр етті. Сіқырлады, сіқырлық жасады.

СИҚЫРЛА= е т. 1. Сіқырлық жасау, көз байлау. 2. ауыс. Өзіне іңкер ету, қызғырту.

3. ауыс. Басын айналдыру, алдап-арбау.

СИҚЫРЛАҒЫШ сын. Сіқырлық өнері бар; алдап-арбағыш.

СИҚЫРЛАН= е т. 1. Арбалду, сіқырға көну.

2. Басын айналдыру, еліту, алдау.

СИҚЫРЛАНУ Сіқырлан етістігінің қимыл атауы.

СИҚЫРЛАУ Сіқырла етістігінің қимыл атауы; құлық-сұмдықпен бас айналдырып, дегеніне көндіру.

СИҚЫРЛЫ сын. 1. Сіқыры бар, сіқырланған. 2. ауыс. Жұмбақ сырлы, құпиялы.

3. ауыс. Ғажайып, ерекше әсерлі.

Сіқырлы саз [үн]. Адамды баурап алатын тәтті әуен, жағымды музыка. **Сіқырлы таяқ [шыбық].** миф. Сіқыршының сіқырын жасауға көмектесетін «қасиетті» құралы.

СИҚЫРЛЫҚ зат. 1. Сіқыры барлық, сіқыршының ерекше қасиеті. 2. ауыс. Алдап-арбаушылық, айлакерлік, көзбаяушылық.

Сіқырлық оқуы. Бас айналдыру, көз байлау.

СИҚЫРСУ Сіқырсы етістігінің қимыл атауы.

СИҚЫРСЫ= е т. Айлашылық істеу, қулану.

СИҚЫРСЫЗ сын. Айла-шарғысыз, құлықсыз, бүктесіз.

СИҚЫРШЫ зат. көне. 1. Сіқырлауды шебер меңгерген адам, оуашы. 2. өнер. Арнаулы тәсілдер арқылы «керемет» көрсететін цирк эстрада өнерінің шебері. 3. ауыс. Айлакер, қу, сұм.

СИҚЫРШЫЛЫҚ сын. Алдап-арбаушылық, көз байлаушылық.

СИЛӘ зат. ескікіт. Жіп.

СИЛАЛ [лат. silicium] зат. кен. 5–6% кремний бар легирленген, отқа төзімді шойын.

СИЛАН зат. [ағыл. silane] Полимерді синтездеуге қолданылатын, көмір сутегіне жақын кремний қосылыстар.

СИЛИКАГЕЛЬ зат. хим. Сусыздандырылған және қақталған кремний диоксидінің белсенді гелі.

СИЛИКАЛЬЦИТ зат. геол. Кварц құмын ұнтақтап, жеңіл өкпен араластырып, пішіндеп, 12 атмосфералық қысымда автоклава өңдеу арқылы алынатын жасанды тас.

СИЛИКАТТАР [лат. silic] зат. мин. Құрамында оттекті кремний бар минералдар.

СИЛИКАТТЫ сын. кен. Құрамында силикат бар, силикат араласқан.

Силикатты өнеркәсіп. кен. Шыны, күйген тас, көрлен тәрізді бұйымдар және цемент, кірпіш тектес құрылыс материалдарын өндіретін химиялық өнеркәсіптің бір саласы.

СИЛИКОЗ [лат. silicium] зат. мед. Өкпеде кремний қос тотығының жиналуынан дамиды сырқат.

СИЛИКОЛЬ зат. хим. Құрамында аз-даған темір, алюминий және басқа элементтер бар кремний қорытпасы.

СИЛИКОМАРГАНЕЦ зат. хим. Негізгі элементтері кремний мен марганец болатын ферроқорытпалар кешені.

СИЛИКОНДАР зат. хим. Кремнийорганикалық полимерлер.

СИЛИКОЦИРКОНИЙ зат. хим. Құрамында кремний мен темір бар цирконий қорытпасы, кремний мен цирконий мөлшері 8–40% аралығында өте күшті қышқылсыздандырығыш ретінде қолданылады.

СИЛИЦИТТЕР [лат. silicis] зат. геол. Кремнезем минералдары: опал, халцедон және кварц түзетін шөгінді таужыныстар тобы.

СИЛЛ [швед. syll] зат. геол. Интрузиялық денелердің кіріктіруші таужыныс қабаттарымен үйлесімді аспақтан айрықша түрі.

СИЛАБИКАЛЫҚ сын. әдеб. Тұрақты буын ырағына құрылған, буынға негізделген (өлең үйқасы).

СИЛАБОТНИКАЛЫҚ сын. әдеб. Екпін мағыналық қызмет атқаратын тілдердегі екпінді және екпінсіз буындардың өзара белгілі бір тәртіппен кезектестің үйқасуы арқылы шығарылатын (өлең жолы).

СИЛЛОГИЗМ [лат. *sillogismus*] зат. филос. Екі пікірден жаңа үшінші пікір алынатын тиянақты ой қорытындысы.

СИЛЛОГИСТИКА [лат. *sillogistikos*] зат. филос. Категориялық пікірлерден шыққан ой-тұжырымдарды логикалық дедукция тұрғысынан зерттейтін теория.

СИЛОКСАНДАР зат. хим. Молекулаларында кремний және оттек атомдары кезектесіп орналасқан қосылыстар.

СИЛОС [исп. *silos*] зат. малшар. Дәнді дақылды өсімдіктерді жаңа өсіп келе жатқан кезінде ұнтақтап дайындаған малдың құнарлы азығы.

СИЛУЭТ [франц. *silhouette*] зат. Форманың контурлық желісі; адам не заттың өз көлеңкесіне ұқсас етіп, бір түспен жазықтыққа салынған бейне.

СИЛУМИНДЕР [лат. *silicium* – кремний, *aluminium* – алюминий] зат. геол. Алюминий негізіндегі, құрамында 3–26% кремний, 1–4% мыс, 0,2–1,3% магний, 0,2–0,9% марганец және т.б. болатын жеңіл құйма; қорытпалар тобының жалпы атауы.

СИЛУНД зат. Кремний карбиді; отқа төзімді зат есебінде және электр пештерін астарлауға қолданылатын негізі карборундтан жасалған құйма.

СИЛУР зат. геол. «Силур жүйесі» және «силур кезеңі» терминдерінің қысқаша атауы.

СИЛЬВИН [лат. *sylvius*] зат. хим. Галогенидтер класына жататын минерал.

СИЛЬВИНИТ зат. геол. Эвапориттер тобына жататын сильвин мен галитпен тұратын шөгінді тау жынысы.

СИЛЬХРОМ [лат. *silicium*] зат. хим. Темірдің 5–14% хроммен және 1–3% кремниймен, көбіне молибден не алюминий қосылатын, ыстыққа берік және ыстыққа төзімді қорытпалары тобының атауы.

СИМА зат. геол. Жер қыртысының сиалдан төмен орналасқан қабығы.

СИМАН сын. ескі тіл. Семіз, толық.

СИМБИОЗ [грек. *symbiosis*] зат. биол. Екі ағзаның селбесуі, бірігіп тіршілік етуі.

СИМВОЛ [грек. *symbolon*] зат. 1. Белгілі бір құбылыс не ұғымның, идеяның орнына балама, тепе-теңдік белгісі ретінде алынған шартты белгі, екінші бір зат. 2. әдеб. Ойды астарлап, басқа нәрсені суреттеу арқылы жасалатын нақтылы сипаттар бар балама бейне. 3. филос. Нәрсенің, құбылыстың қасиетін, сыр-сипатын бейнелеп, астарлап білдіретін әмбебап эстетикалық категория. 4. инф. Таңбалық жағдайда басқа нысанның орнына қолданылатын объект. С и м в о л – стандартты әріптік, цифрлық белгілерден немесе арнайы таңбалардан тұратын белгілі бір алфавит бірлігі, таңбасы.

Символ блогы, инф. <лат. *character block*> Беріген символды бейнелеу үшін пайдаланылуы мүмкін нүктелер жиынағы. **Символдың түсі**, инф. <ағыл. *foreground color*> Дисплей экранында бедерbelігінің (таңбаның) кескінін бейнелейтін растр нүктелерінің түсі.

СИМВОЛДЫҚ сын. Символға тән, соған қатысты.

Символдық атау, инф. <лат. *symbolic name*> Алғашқы бағдарламада адрес аналогы немесе айнымалы ретінде пайдаланылатын әріп немесе әріптен басталатын символдар тізбегі. **Символдық перне**, инф. <ағыл. *symbolic key*> Басқан кезде символ таңбасы (сан, әріп, таңба) кодының қалыптасуын шақыратын перне. **Символдық режим**, инф. <ағыл. *symbolical mode*> Тек мәтіндік кескіндерді шығару кезіндегі бейнетерминалдың жұмыс істеу режимі.

СИМВОЛИЗМ зат. әдеб. XIX ғасырдың соңы мен XX ғасырдың басында әдебиет пен өнерде қалыптасқан мистикаға, декаденттік сарындарға бой ұран ағым.

СИМВОЛИКА зат. 1. Шартты белгілер мен символдар арқылы түпкі идеяны, ойды

түспалдай, астарлай, меңзей айту құбылысы. 2. Символдардың жиынтығы.

СИМВОЛИКАЛЫҚ сын. Символикаға негізделген, соған тән.

Символикалық логика, мат. Логикалық қорытындыларды қатаң символикалық тілдің негізінде логикалық есептеулер арқылы зерттейтін логиканың тармағы; мате-матикалық логика.

СИМВОЛИСТ зат. Символизм ағымына түскен, символизмге бой ұрған адам.

СИМВОЛИСТИК сын. Символизмге тән, символизмге қатысты.

СИМИЕ [ар. *سیمياء*] зат. Жалған ғылым, магия (сұқырышлық).

СИММЕНТАЛЬ: симменталь сныры. Ірі қараның сүтті, етті тұқымы.

СИММЕТРИЯ [грек. *symmetria*] зат. 1. Белгілі бір заттың өзінің өзегіне тепе-теңдікпен орналасуы, пропорция жасауы, толық сәйкестігі. 2. Кристалл заттардың сыртқы пішіні мен ішкі құрылысы симметриясының геометриялық заңдары туралы ілім.

Симметрия жазықтығы, геом. Симметриялы мүсінді бір-бірінен айырмайтын екі бөлікке бөлетін жазықтық. **Симметрия орталығы**, геом. Саланың немесе шеңбердің диаметрлерінің қиылысу нүктесі. **Симметрия осі**, геом. Симметриялы затты нақтылы бұрышқа бұранда оның ұқсас бөліктерінің орны ауысатын, бірақ өз мүсінің айналырғанға дейінгі кескін-кейті еш өзгеріссіз сақталынатын шартты түзу сызық.

СИММЕТРИЯЛЫ сын. Теңдік, мөлшер-лестік заңына бағынған, симметрияға құрылған.

Симметриялы мүсін, геом. Арнаулы осьтер арқылы айналдырғанда бір-бірін айна-қатесіз қайталайтын немесе нақтылы жазықтық арқылы тепе-тең бөліктерге бараланатын тұтас геометриялық мүсіндер атауы. **Симметриялы функция**, мат. Көп айнымалысы бар функцияның айнымалыларының орнын ауыстырғанмен, мәнін өзгертпейтін функция.

СИММЕТРИЯЛЫҚ сын. Симметрияға тән, тепе-теңдік, шамаластық.

СИМПАТИЯ [грек. *sympatheia*] зат. Адамның басқа кісілерге, олардың топтарына не әлеуметтік құбылыстарға орнықты мақұлдаушылық эмоциялық қатынасы.

СИМПЛАСТ [грек. *sym – бірге, plastos – құрылым*] зат. биол. Цитоплазмасында көптеген ядотар орналасқан, бейжасушалық біріккен құрылым.

СИМПОЗИУМ [лат. *symposium*] зат. Халықаралық көлемдегі пікір алысу, сұхбаттасу жиыны; кеңес.

СИМПТОМ [грек. *symptomā*] зат. мед. Аурудың не бір құбылыстық сыртқы белгісі, нышаны.

СИМСКРИПТ [ағыл. *Simscrip*] зат. инф. Күрделі жүйелерді модельдеуге арналған бағдарламалау тілі.

СИМУЛА [ағыл. *Simula*] зат. инф. Үздік жүйелерді модельдеуге арналған бағдарламалау тілдерінің топтамасы.

СИМУЛЯЦИЯ [лат. *simulatio*] зат. Құйтұрқылық.

СИМФОНИЯ [грек. *symphōnia*] зат. 1. муз. Оркестрге арналған жазылған, көп дауысты, философиялық ойды баяндайтын, терең мазмұнды, көлемді музыкалық шығарма. 2. ауыс. Түрлі дыбыстардың, бояу-реңктердің үйлесімді сәйкестігі.

Симфония оркестрі, муз. Ішекті, үрлемелі және ұрып ойналатын музыкалық аспаптардың бірлестігінен құралған үлкен оркестр.

СИМФОНИЯЛЫҚ зат. <грек. *symphōnos*> Симфонияға лайық, симфонияға тән.

Симфониялық поэма, әдеб. <франц. *poème symphonique*, грек. *poіeme – көркем әдеби туынды*> Романтизм кезеңіндегі бағдарламалы музыканың басты жанры.

СИНАГОГА [грек. *synagoge*] зат. 1. Ерейлік

діни ғимарат, ғибадатхана. 2. Христиан шіркеуі сияқты суда діндарларының қауымы.

СИНАНТРОП [лат. *Sina* – Қытай, грек. *anthropos – адам*] зат. Бұдан 400 мың жылдай бұрын шығыста өмір сүрген адам тектерінің бірі.

СИНАНТРОПТЫ: синантропты жануарлар. [грек. *sun – бірге, anthropos – адам*] зат. вет. Адаммен бірге оның үйінде не үйінің маңайында тіршілік ететін жануарлар.

СИНАПС [грек. *sunapsis* – байланыс, қосылыс] зат. вет. Жүйке жасушасы аксоны (бұтағы) мен басқа бір клетка (аиталық, нерв, ет, без клеткасы) екеуін қызмет жағынан жанастырып тұратын арнаулы анатомиялық құрылым.

СИНГАМОЗ зат. вет. Жас құстардың жұмыр құрт қоздыратын кеселі.

СИНГАРМОНИЗМ [грек. *syn – бірге, harmonia* – байланыс, үйлесім] зат. лингв. Сөз ішіндегі не сөздер аралығындағы дыбыстардың үндесу заңы.

СИНГЕНЕТИКАЛЫҚ: сингенетикалық брекчиялар. геол. Бұрынырақ түзілген және түрлі дәрежеде тұрақтанған жаралымдардың шайылуы немесе бұзылуы нәтижесінде жаңадан түзілімдену процесіне ұшыраған материалдар есебінен қалыптасқан брекчия.

СИНГЕНИТ зат. хим. Суда ерімейтін, табиғатта кездесетін қос тұз.

СИНГОНИЯ [грек. *syn – бірге, gonia* – бұрыш] зат. геол. Қырлар арасындағы бұрыштардың жиынтығы бірдей кристалдарды біріктіретін жүйе.

СИНДЕСМОЗ [syndesmosis: грек. *syndesmos* – байланыс, сіңір] зат. вет. Сүйектердің не шеміршектердің бір-бірімен нығыз дәнекер тәңір арқылы байланысуы.

СИНДЕСМОЛОГИЯ [грек. *syndesmologia*] зат. анат. Сүйектердің байланысы туралы ілім.

СИНДИКАТ [лат. *syndico*] зат. экон. Тар аядағы белгілі бір мақсатқа жету үшін екі және одан көп меншік иелерінің немесе фирмалардың бірігуі әрекеті.

СИНДРОМ [грек. *syndromē*] зат. Белгілі бір ауруға жатпайтын, бірнеше ауру белгілерінің кездесуі.

СИНДХИ зат. лингв. **Синдхи тілі** (Үнді тілдерінің бірі) болып есептеледі Пәкістандағы Синд аймағы мен Үндістанның Махараштра, Гуджарат, Раджастхан штаттарындағы тұрғын халықтың тілі).

СИНЕКДОХА [грек. *synekdochē*] зат. әдеб. Жекенің орнына көше, жалқының орнына жалтының не осылардың керісінше айтылу ерекшелігін көрсететін стильдік тәсіл.

СИНЕКЛИЗА [грек. *synenkklisis*] зат. геол. Планды бұрыс овал не изометриялық нысанда болатын, жайпақ ірі (көлемдегі жүздеген км, кейде 300 км-ден асатын) ойыс платформалық құрылым.

СИНЕКУРА [лат. *sine cura*] зат. қаржы. Ерекіе еңбекті талап етпейтін жоғары ақылды лауазым.

СИНЕРГЕТИКА [грек. *synergeia*] зат. хим. Күрделі жүйелердің бейберекет күйден реттелген күйге өту үдерісін зерттейтін және осы жүйе элементтерінің арасындағы белгілі бір байланыстарды ашатын ғылым.

СИНЕРГИЗМ [грек. *synergos*] зат. хим. Заттектердің өзара қарым-қатынасының нәтижесінде бірлесіп жасаған әрекеті.

СИНЕРГИСТЕР¹ зат. хим. Бір мезгілде әсер етуі синергизм тудыратын себепшарттар.

СИНЕРГИСТЕР² [грек. *synergos* – бірігіп әсер етуші] зат. вет. Қимыдас бұлыш еттер.

СИНЕРЕЗИС зат. хим. Сірнеден олардың кеңістіктік құрылымының тығыздалып, көлемінің азаюына әкелетін сұйықтың өздігінен бөлінуі.

СИНЕСТЕЗИЯ [грек. *synaisthesis*] зат. Тітіркендіргіштер сезім мүшелерінің біреуін тітіркендіргенде оған тән түйсіктермен қатар

басқа сезім мүшелеріне де тән түйсіктердің пайда болуы.

СИНКАРИОН [грек. synkarion] з а т. биол. Ұрықтану кезінде аталық және аналық жыныс жасушалары ядроларының қосылу үдерісі.

СИНКЛИН з а т. геол. Ядроны қанаттағыларына қарағанда жастау таужыныстардан тұратын ойыс қатпар.

СИНКЛИНОРИЙ [грек. synklino – еңкейемін, ogos – тау] з а т. геол. Жалтылама құрылысы синклиндік пішінге сәйкес келетін, ұсақ қатпарлардың күрделі жүйесінен тұратын біршама ірі тектоникалық құрылым.

СИНКОПА [грек. synkopē] з а т. 1. муз. Музыкалық шығармалардың бір такт ішіндегі ырақтарының әлді үлестерінің әлсіз үлеске не әлсіз үлестерінің әлді үлеске ауысуы. 2. лингв. Дыбыстық немесе сөз ортасынан дыбыстар тобының түсу құбылысы.

СИНКРЕТИЗМ [грек. sinkretismos] з а т. әдеб. Мәдени шығармашылық түрлерінің, яғни өнердегі тек пен түр, жанрлардың және олардың жанрлық түрлерінің әу баста бөлінбей, бірлікте болуы, тұтастығы.

СИНОВИТ [synovitis] з а т. вет. Буын капсуласы синовия (ішкі) қабығының қабынуы.

СИНОВИЯ [synovia] з а т. вет. Буын суы, буын ішін кернеген сарғыш тұсті мөп-мөлдір сұйық зат.

СИНОД з а т. тар. діни. Орыс православие шіркеуін басқаратын жоғары орган.

СИНОДТЫҚ: синодтық ай. [грек. synodos] Жаңа туған айдың толып бітуі мен екінші айдың қайта туғанына дейінгі уақыт немесе 29,6 күнге тең мерзім.

СИНОЙКИЯ [грек. synoikismos] з а т. биол. Әр түрге жататын ағзалардың өзара бірлесіп (селбесіп) тіршілік етуі.

СИНОКСАЛЬ з а т. хим. Термомеханикалық және электр өткізбейтін қасиеттері жоғары алюминий оксиді негізінде дайындалған керамикалық материал.

СИНОЛОГ з а т. ғыл. Қытай тілін, әдебиетін, тарихын зерттеуші шығыстанушы маман, қытайтанушы.

СИНОЛОГИЯ [лат. Sina – Қытай, logos – ілім] з а т. ғыл. Шығыстану ілімінің бір саласы, қытайтану ілімі.

СИНОНИМ [грек. synonimos] з а т. лингв. Айтылуы басқа-басқа болғанмен, мағыналары бір-біріне жуық, бірінің орнына бірі жүре алатын сөздер.

Синонимдер сөздігі. лингв. Сөздердің мағыналарын сол сөзге мағынасы жағынан жуық келетін басқа бір сөздермен түсіндіретін сөздік.

СИНОНИМДЕС с ы н. Мағыналары бір-біріне жақын, мәндес.

СИНОНИМДІК с ы н. Мағынасы жақын, мәндес.

СИНОПТИК [грек. synoptikos] з а т. Құн райының өзгерістерін зерттейтін маман, метеоролог.

СИНОПТИКА [грек. sinoptikos] з а т. ғыл. Құн райын алдын ала болжап анықтайтын ғылым.

СИНОПТИКАЛЫҚ с ы н. Синоптикаға негізделген, синоптикаға тән.

Синоптикалық карта. геогр. а) Әртүрлі шартты белгілермен жасалған, белгілі бір аймақтың, елдің ауа райындағы өзгерісті білдіретін схема. ә) Құн райын белгілі бір мерзім (кезең) ішінде бақылаудан кейінгі нәтижелер бейнеленетін карта. **Синоптикалық метеорология.** геогр. Жоғарғы кеңістіктердің атмосфералық ерекшеліктерін зерттеу арқылы құн райын болжайтын метеорологияның бір саласы.

СИНОРОГЕНДІК: синорогендік тектоникалық қозғалыстар. Орогендік тектоникалық қозғалыстармен бір мезгілде, бірақ орогендік процестер жүріп жатқан аймақтан тыс өңірлерде көрініс беретін, болмыс-бітімі синорогендік қозғалыстарға ұқсас тектоникалық қозғалыстар.

СИНОСТОЗ [synostosis: грек: syn – бір-

ге, osteon – сүйек] з а т. вет. Екі не бірнеше сүйектің сүйекке айналған шеміршек арқылы бір-бірінен кірізуі.

СИНОФОБИЯ з а т. Қытай елі, жері, тілі, мәдениетіне қатыстының бәрінен қорқушылық.

СИНТАГМА [грек. syntagma] з а т. лингв. 1. Сөйлеу кезінде бірінен кейін бірі тізбектеліп келетін ең аз дегенде екі тілдік элементтердің тіркесіп келуіне жымдасып кірізу құбылысы. 2. Тұтас синтаксистік интонациялық-мағыналық бірлік.

СИНТАГМАТИКА з а т. лингв. Тіл жүйесін зерттеудегі тілдік бірліктердің синтаксистік үйлесуін қарастыратын аспект.

СИНТАКСИС [грек. syntaxis] з а т. 1. лингв. Сөз тіркесі мен сөйлем құрылысын зерттейтін грамматиканың бір саласы. 2. матем. Формулардың құрылу ережесі. 3. инф. Бағдарламалар мен мәліметтерді ұсынуға арналған мәтіндердің құрылу ережесі.

СИНТАКСИСТИК с ы н. Синтаксистік тән, синтаксистік қатысты.

Синтаксистік ақпарат әдісі. инф. Кірістік тілдің синтаксисін сипаттаудың белгілі бір тәсіліне ікемделген және синтаксистік түрде басқарылатын аударғыштарда пайдалануға арналған аудару әдісі. **Синтаксистік бағдарламалар әдісі.** инф. Алашқы бағдарламаның синтаксистік және семантикалық талдауын жеке-жеке, тізбекті орындауға негізделген аудару әдісі. **Синтаксистік байланыс.** лингв. Сөздерді түрліше грамматикалық амал-тәсілдер арқылы мағыналық, түпгальдық жақтарынан байланыстыратын, сөз тіркесін, сөйлем жүйесін құрастыратын формалардың көрінісі. **Синтаксистік қате.** инф. Тілдің грамматикалық ережелерін бұзуда саятын бағдарламалау қатесі; тілдің конструкциясын дұрыс жазбау. **Синтаксистік мағына.** лингв. Синтаксистік категориялар мен құралдардың ішкі мазмұны.

СИНАКТИКА [ағылш. syntactic] з а т. инф. Таңбаның құрылу дұрыстығы жайындағы таңбалық жүйе.

СИНТЕЗ [грек. synthesis] з а т. 1. филос. Анализге қарама-қарсы логикалық үдерісті білдіретін, заттарды өзара бірлікте қарайтын ұғым. 2. хим. Химиялық реакция жолымен, әртүрлі заттардан белгілі бір химиялық қосылыс алу тәсілі.

СИНТЕЗАТОР [грек. synthesis] з а т. муз. Осы заманғы музыкада кең қолданылатын электронды музыка аспабы.

СИНТЕЗГАЗ [грек. synthesis – қосылу, үйлесу, франц. gaz – газ] з а т. хим. Органикалық заттарды синтездеуге пайдаланылатын газдар қоспасы.

СИНТЕЗДЕ = е т. Бір затты екінші бір затпен қосу, араластыру, жаңа қоспа алу.

СИНТЕЗДЕЛ = е т. Бір затпен қосылу, қоспа алыну.

СИНТЕЗДЕЛУ Синтездел етістігінің қимыл атауы.

СИНТЕЗДЕУ Синтезде етістігінің қимыл атауы.

СИНТЕЗДІ с ы н. Синтезге түскен, бірізін қосылған.

СИНТЕЗДІК с ы н. 1. ғыл. Синтез жасап қорытатын, тығыз байланыста қаралатын. 2. хим. Синтез жолымен алынатын, реакция арқылы қосылған.

Синтездік эмальдар. Синтездік лак негізіндегі эмальдар.

СИНТЕТИКА з а т. Химиялық жолмен алынған талшықтардан тоқылған жасанды мата.

СИНТЕТИКАЛЫҚ с ы н. Синтетикаға жататын, синтетика талшығынан жасалған. **Синтетикалық каучук.** хим. Табиғи емес, жасанды, қолдан алынған каучук. **Синтетикалық майлар.** хим. Көбіне жасар материалдар, жылу тасымалдағыштар, илемді жасармайлардың құрауыштары ретінде қолданылатын сұйықтықтар. **Синтетикалық су.** хим. Жер қой-

науында оттек пен сутектің химиялық синтезі нәтижесінде пайда болатын су. **Синтетикалық торқа.** хим. Жасанды жібек. **Синтетикалық тілдер.** лингв. Сөйлем құрамындағы сөздердің өзара байланысы ішкі флексия, екпін түсу жолдарымен және жалғау жалғану арқылы болатын тілдер. **Синтетикалық форма.** лингв. Аффикстердің жалғануы немесе ішкі флексия арқылы жасалған сөз формасы.

СИНТО з а т. Жапон діни нанымдарының қытайша жиынтық атауы.

СИНТОМИЦИН з а т. мед. Левометицин мен правометициннен тұратын жасанды антибиотик.

СИНТОИЗМ з а т. діни. Жапон еліндегі діни сенім.

СИНУЗИЯ [грек. synusia] з а т. экол. 1. Бір немесе бірнеше тіршілік нысандарының (ағаштар, бұталар, қына, мүк және т.б.) өсімдіктерінен тұратын фитоценоздың экологиялық және кеңістіктік тұрғыдан оқшауланған бөлігі.

2. Мекен ортасына ортақ талаптарымен өзара байланысқан, көбіне құрауыш ағзалардың жиынтығының өзі едәуір дәрежеде түрін өзгерткен ағза популяцияларының жиынтығы.

СИНУС [лат. sinus] з а т. мат. Тригонометриялық төрт ұғымның (синус, косинус, тангенс, котангенс) бірі.

Синустар теоремасы. мат. Кез келген үшбұрыштың α, β, γ қабырғалары мен оларға қарсы жатқан A, B, C бұрыштарының синустары арасындағы қатысты сипаттайтын тригонометриялық теорема.

СИНХОНДРОЗ [synchondrosis: грек. syn – бірге, chondros – шеміршек] з а т. вет. Сүйектердің шеміршек арқылы байланысуы. Омьртқаларға, қабырғаларға, ал жас малда – бас сүйектері мен жамбас сүйектеріне тән құбылыс.

СИНХРОМАРКЕТИНГ з а т. экон. Міндеттері сұранымын өндірістік қуаттардан едәуір асып түсуі ықтимал немесе керісінше, белгілі бір тауарды өндіру көлемінің нарықтың қажеттерінен көп болып шығуы ықтимал сәтте іске асырылатын маркетинг.

СИНХРОНДЫ с ы н. 1. Синхронизммен сипатталатын; уақыт жағынан сәйкесетін. 2. техн. Синхронизм ұстанымдарын қолдануға негізделген.

Синхронды байланыс. <ағыл. sy> инф. Байланыс желісі бойынша мәліметтерді жоғары жылдамдықпен жеткізу. **Синхронды генератор.** физ. Генератор режимінде жұмыс істейтін синхронды машина. **Синхронды жеткізу.** инф. Әрбір хабарды (мәліметтер блогын) жеткізудің алдында жіберетін және қабылдайтын құрылғыларды синхрондау қажет болатын мәліметтерді жеткізу тәсілі. **Синхронды жұмыс.** инф. Синхрондау сигналдарының реттік тізбегімен басқарылатын операциялардың тізбектік орындалуы. **Синхронды сәулелену.** физ. Біртекті магнит өрісінде релятивистік жылдамдықпен қозғалатын зарядталған бөлшектер шығаратын электромагнитті сәулелену.

СИНХРОНДЫЛЫҚ з а т. физ. Бірдей немесе сәйкес элементтерінің фазалар ығысуы өзгермей, екі немесе көбірек үдерістердің уақыт бойынша өту әрекеті.

СИНХРОНИЗМ [грек. synchronismos] з а т. Құбылыстар мен үдерістердің уақыт жағынан дәл, сәйкес болуы.

СИНХРОНОС [грек. synchronos] з а т. лингв. Тіл дамуының белгілі бір нақты кезеңіндегі жай-күйі, статистикалық қалты.

СИЦНИТИЙ [synyutim: грек. sun – бірге, kutos – клетка] з а т. вет. Клеткалар бірлігі, өзара бұтақтары арқылы жалғасып, тор тәрізді шоғырланған клеткалар жиынтығы.

СИНБОР [итал. signor] з а т. Италияда ер адамға қарата айтылатын ізет атауы, мырза.

СИНБОРА [итал. signora] з а т. Италияда әйел адамға қарата айтылатын ізет атауы, ханым.

СИНЬОРИНА [итал. signorina] зат. Италияда тұрмыс құрмаған әйел адамға, бейжестенге қарата айтылатын ізет атауыш, бикеші.

СИНЭКОЛОГИЯ [грек. syn – бірге, грек. oikos – , logos – оқу] зат. экол. Популяцияның, қауымдастық пен экожүйенің қоршаған ортамен өзара қатынасын зерттейтін экология бөлімі.

СИНЭРГИЗМ [грек. synergia – бірлесу, жұмылу, бірігіп істеу] зат. вет. Әсерлестік, бірнеше түрлі дәрінің біріккен әсері.

СИНЭСТРОЛ зат. хим. 96 градус спиртке және ыстық өсімдік майында еритін химиялық препарат (ақ ұнтақ зат).

СИОНИЗМ зат. саяс. XIX ғасырдың аяғында, еврейлердің ұлттық сана сезімін оятуды және Палестинада еврейлердің мемлекетін құруды мақсат еткен қоғамдық-саяси қозғалыс; осы қозғалыс ұстанған идеология.

СИОНИСТ зат. саясн. Сионизмді қолдайтын, сол жолға түскен адам.

СИПА = ет. Бір затты, денені қолмен сылау. **Сипай қамшылады.** Сөзді жанға батырмай айтты, ептен қана емеурін білдірді. **Сипап кетті.** Жылан жалпаздай етті, дым қалдырмады.

СИПАҒЫШТА = ет. Қайта-қайта сипалай беру.

СИПАҒЫШТАУ Сипағышта етістігінің қимыл атауы.

СИПАҚ сын. Құйрығын сипақтама беретін (жылық).

СИПАҚ: сипақ қақты. Ыңғайсыз күйге түсті, не істерін білмей қипақтады.

СИПАҚТА = ет. Бір нәрсені батылы барып айта алмай қипақтау, кібіртіктеу.

СИПАҚТАС = ет. Кібіртіктесу, қипақтасу, қыбыжықтасу.

СИПАҚТАСУ Сипақтас етістігінің қимыл атауы.

СИПАҚТАТ = ет. Қипақтату, кібіртіктету, күйбіжіктету.

СИПАҚТАТУ Сипақтат етістігінің қимыл атауы.

СИПАҚТАУ Сипақта етістігінің қимыл атауы.

СИПАҚШЫЛ сын. Сипақтап қалған, өз шешімі жоқ, батылсыз.

СИПАЛ: бет сипалды. Дуға оқылып, бата жасалды.

СИПАЛА = ет. 1. Бір нәрсені ары-бері сипау, қайта-қайта сипай беру. 2. Қараңғыда бір нәрсе іздеп қарнау, сипалану.

СИПАЛАҚ зат. өс. Құмда өсетін жабайы өсімдік.

СИПАЛАҚТА = ет. Батылы бармау, қыбыжықтау; сипақтау.

СИПАЛАҚТАТ = ет. Сипақтау, қипалақтау.

СИПАЛАҚТАТУ Сипалақта етістігінің қимыл атауы.

СИПАЛАҚТАУ Сипалақта етістігінің қимыл атауы.

СИПАЛАН = ет. 1. Сипақтау, сипағыштау. 2. ауыс. Әдемілену, сәндену.

СИПАЛАНУ Сипалан етістігінің қимыл атауы.

СИПАЛАТ = ет. Сипатқызу, қайта-қайта сипату.

СИПАЛАТУ Сипалат етістігінің қимыл атауы.

СИПАЛАУ Сипала етістігінің қимыл атауы, қайта-қайта сипау.

СИПАЛУ Сипал етістігінің қимыл атауы.

СИПАН = ет. 1. Сипалану. 2. ауыс. Сәндену, әдемілену, сыланғып тарану.

СИПАН: сипан таза. Тып-тыпыл, дым жоқ, түк жоқ.

СИПАНУ Сипан етістігінің қимыл атауы.

СИПАҢДА¹ = ет. Сипаң-сипаң ету, бұлғақтау.

СИПАҢДА² = ет. сөйл. Сипақта.

СИПАҢДАТ = ет. Сипақтау, сипаң-сипаң еткізу.

СИПАҢДАТУ Сипаңдат етістігінің қимыл атауы.

СИПАҢДАТЫС = ет. Сипаң-сипаң етісу.

СИПАҢДАТЫСУ Сипаңдатыс етістігінің қимыл атауы.

СИПАҢҚЫРА = ет. Жайлап сипай түсу.

СИПАП-СИПАП = ет. Қолмен қайта-қайта сылау.

СИПАП-СЫЛА = ет. 1. Қолмен, алақанмен, сипау, сылау, жайлап уқалау. 2. ауыс. Сәндену, әдемілену.

СИПАП-СЫЛАУ Сипап-сыла етістігінің қимыл атауы.

СИПАР зат. вет. Малда болатын жұқпалы аурулардың (алаөкпе, қарасан т.б.) жалты аты, идет.

СИПАС = ет. Бірге сипау.

СИПАСУ Сипас етістігінің қимыл атауы.

СИПАТ = ет. Қолымен ұстап сылау.

Орнын сипатты [сипаты кетті]. Іздеген жерден таптырмады, жоқ болып шықты.

СИПАТ [ар. سفة] зат. 1. Кейіп-кескін, келбет. 2. Ерекшелік, белгі, қасиет.

Сипат алды. Дәстүрлі қалыңқа түсті, белгілі бағыт алды.

СИПАТТА = ет. 1. Ерекшелігін, тұр-түсін, белгісін сөз ету, айту, баяндау. 2. Суреттеу, бейнелеу, кейіптеу.

СИПАТТАЛ = ет. 1. Біреудің не бір нәрсенің ерекшелігі, тұр-түсі, сипаты сөз етілу, айтылу, баяндалу. 2. Көркем бейне арқылы кескінделуі.

СИПАТТАЛУ Сипаттал етістігінің қимыл атауы; суреттелу, бейнелену, кейіптелу.

СИПАТТАМА зат. Белгілі бір заттың, құбылыстың ерекшелігі мен қасиетін ашатын, жазбаша не ауызша берілетін анықтама; мінездеме.

Сипаттама берді [жасады]. Негізгі, басты ерекшелігін сипаттады. **Сипаттама диалектология.** лингв. Диалектілер мен сөйлеңістердегі ерекшеліктердің қазіргі жайы мен таралған көлемін сипаттап түсіндіру, әдеби тілден қандай ерекшеліктері бар екенін анықтауды мақсат ететін диалектология саласы.

СИПАТТАМАЛЫ сын. Сыр-сипаты ашылған, сипаттама берілген.

Сипаттамалы грамматика. лингв. Тілдің грамматикалық құрылысының қазіргі деңгейін зерттейтін тіл білімінің саласы.

СИПАТТАМАЛЫҚ сын. Сипаттамаға тән, сипаттамаға қатысты.

Сипаттамалық мәліметтер. инф. <ағыл. indicative data> Нысандарды ұқсастыратын мәліметтер немесе оны азды-көпті бейнелейтін тұрақты сипаттамалар (фамилиясы, туылған жылы, ұлты және т.б.). **Сипаттамалық операторлар.** инф. Айнымалылардың, жүймдардың, функциялардың қасиеттерін және жақта шамаларды орналастыруға қажетті ақпараттарды анықтайтын оператор.

СИПАТТАН = ет. Ерекшелену, өзгешелену, бейнелену.

СИПАТТАНУ Сипаттан етістігінің қимыл атауы.

СИПАТТАС сын. Бір-біріне ұқсас, тақылеттес, титтес.

СИПАТТАУ зат. Сипат, бейне.

СИПАТТАУ Сипатта етістігінің қимыл атауы; бейнелеп көрсету, суреттеу.

СИПАТТАУЫШ зат. инф. <ағыл. declarator> Құжаттардың, ақпараттық жүймдардың және т.б. іздестіру кезінде оларды топтарға бөлу, жіктеу, индекстеу үшін пайдаланылатын пароль, түйінді сөз немесе сөз тіркесі.

СИПАТТЫ сын. 1. Сапалы, мазмұнды. 2. Өзгеше, бейнелі. // Сияқты, ұқсас.

СИПАТТЫЛЫҚ зат. Сапалылық, мазмұндылық.

СИПАТТЫР = ет. Сипалату, сылаттыру.

СИПАТТЫРУ Сипаттыр етістігінің қимыл атауы.

СИПАТУ Сипат етістігінің қимыл атауы.

СИПАУ Сипа етістігінің қимыл атауы; алақанмен жеңіл-желпі жанау, сылау.

СИРА зат. ескікіт. Өмірбаян, ғұмырнама, тарих.

СИРАҚ зат. 1. Адамның, хайуанның тізесі мен тобығының арасы, жілінігі. 2. Сойылған малдың үйілген, тұяғы алынған жілінігі. 3. ауыс. Үстел, орындық, тағы басқалардың жерге тірелетін аяқтары.

Сирағы шыққан кедей. Түгі жоқ, тап-тақыр, жарлы, нағыз кедей, қу кедей. **Сирақ мүйіз.** а н а т. <лат. torus digitalis> Мал сирағының артқы бөлігіндегі томпақ мүйіз. **Сирақ сүйектері.** а н а т. <лат. ossa curvis> Артқы аяқ қаңқасының еркін қозғалатын бөлімі ортаңғы бөлігінің сүйектері.

СИРАҚСЫЗ сын. Сирағы жоқ, аяғы кесілген.

СИРАҚТАН: коян сирақтанды. Сарғыш тартты, күреңітті.

СИРАҚТАП: сирақтап бөлу. Тұтас малдың етін төртке бөлу.

СИРАҚТЫ сын. 1. Сирағы ұзын, сыриған. 2. ауыс. Тіреуіш орнатылған.

СИРАҚТЫЛАУ сын. Аяғы ұзындау.

СИРАТ¹ [ар. سيرة] зат. діни. Діни ырым бойынша, күнәлілер мен күнәсіздерді ажырататын қиямет-қайымының қыл көпірі.

Сират көпір. діни. **Сират.**

СИРАТ² [ар. سراط] зат. әдеб. Орта ғасырлардағы араб әдебиетінің жанры, проза үлгісіне жазылған өмірбаяндық шығармалар.

СИРЕ = ет. 1. Жүйлігі кему, селдіреу. 2. Саны кему, азаю.

СИРЕПРЕК сын. 1. Оңша қалың емес, сиректеу. 2. Азырақ, көп емес.

СИРЕК сын. 1. Жүй емес, селдір. 2. Глуде бір, аз.

Сирек кездесетін кітаптар қоры. Аса құнды басылған шығармалардан тұратын (соның ішінде библиографиялық жылжисіздігін танымал ететін) кітапхана қорының бөлігі. **Сирек кітаптар.**

а) Көркемдік, ғылыми, библиографиялық немесе басқаша құндылығы бар, сақталған немесе данасы біршама аз мөлшерде шығарылған кітап.

ә) Қалған таралымның ерекше қолдан көркемделген, жазушының қолтаңбасы қойылған, ерекше түптелген және т.б. қайталанбас белгілері бар басылған данасы. **Сирек металл.** геол. Табиғатта аз, шашыранды әрі өндірілуі қиын қымбат бағалы, техникалық маңызы зор металл. **Сирек элементтер.** хим. Жер қыртысында біршама сирек ұшырасып, өте сиреген күйде таралатын, қазіргі технологиялық мүмкіндіктер тұсында ажыратып алуын қиындайтыр жоқ элементтер.

СИРЕКБАС зат. өс. Басы селдір шөп.

СИРЕКЖАҒЫРАҚ зат. өс. Сәндік үшін қолдан өсірілетін гүлді өсімдік.

СИРЕК-СИРЕК сын. Өте селдір, арагидік.

СИРЕКСУ Сирексі етістігінің қимыл атауы.

СИРЕКСІ = ет. 1. Селдіреу, сиреу. 2. Жүйлігі кему, азаю.

СИРЕКСІТ = ет. 1. Азайту, жүйлігін кеміту. 2. Сирек-сирек етіп орналастыру.

СИРЕКСІТУ Сирексіт етістігінің қимыл атауы.

СИРЕКТЕ = ет. 1. Сирек тарту, селдіреу. 2. Саны азаю, кему.

СИРЕКТЕТ = ет. 1. Жүйлігін азайту, сирету. 2. Баяулату, ақырындету.

СИРЕКТЕУ¹ сын. Оңша жүй емес, селдірлеу. // Анда-санда, оқта-текте, арагидік.

СИРЕКТЕУ² Сиректе етістігінің қимыл атауы.

СИРЕКТІК зат. 1. Арасы қашық жатушылық, селдірлік. 2. Өте аздық, көп еместік.

СИРЕНА [лат. siren] зат. **Дабыл.**

СИРЕНЬ¹ зат. өс. Ақ, күлгін гүлді, хош иісті, бақшада өсірілетін ағаш, бойшаң бұта.

СИРЕНЬ² [грек. sirenia] зат. зоол. 1. Су-дағы сүтқоректілердің бір отряды. 2. Құйрықты қосмекенділердің бір тұқымдасы.

СИРЕНҚІРЕ = ет. 1. Азая түсіңкіреу, саны кеміңкіреу. 2. Сирек тарту, селдіренкіреу.

СИРЕҢКІРЕУ *Сиреңкіре етістігінің қимыл атауы.*

СИРЕТ= е т. 1. *Азайту, кеміту.* 2. *Арасын алашақтату, сирек-сирек етіп орналастыру.*

СИРЕТКІШ сын. *Жиі затты сиретуге арналған, сүйілткірші машина.*

СИРЕТПР= е т. *Алашақтату, азайту.*

СИРЕТУ *Сирет етістігінің қимыл атауы, арасын алашақтату.*

СИРЕТІЛ= е т. *Сирек етіп орналастырылу, арасы алашақтатылу.*

СИРЕТІЛУ *Сиретіл етістігінің қимыл атауы.*

СИРЕУ *Сире етістігінің қимыл атауы; саны кему, азаю.* 1. *Селдіреу, сиректеу.* 2. *Азаю, кему.* 3. *Саяырсу, басылу.*

СИРОП зат. Шәрбет, жеміс шырыны.

СИСА [ор. ситец] зат. тоқыма. *Мақтадан тоқы-латын, арзан бағалы, түрлі түсті мата.*

СИСАРЫ зат. жерг. көне. *Бапанның үштен бірі.*

СИСТЕМА [грек. systema] зат. **Жүйе.** 1. *Бүтін, тұтас, бір-біріне байланысты заттардың жалпы бірлігі, құрамы.* 2. *Қоғамдық формация, мемлекеттік құрылыс.*

СИСТЕМОТЕХНИКА зат. техн. *Өзара байланысқан бірнеше элементтерден тұратын күрделі жүйелерді жобалау, жасау, сынау және пайдалану мәселелерін қамтитын ғылыми бағыт.*

СИТАЛ зат. хим. тоқыма. *Шыны кристалдық мата.*

СИТОБИЯЛАР [грек. sitos – тамақ, bios – өмір] зат. б. н. о. л. *Тамақ өнімдерінің ішіне кіріп, сонымен қоректенетін ағзалар.*

СИСТОЛА [грек. systole] зат. вет. *Жүрек етінің белгілі бір ырақпен жиырылуы.*

СИТСА зат. сөйл. **Сиса.**

СИФ [ағыл. sifcost – күн, insurance – сақтандыру, freight – фрахт] зат. экон. 1. *Сыртқы саудадағы сатып алу-сату шартының түрі.* 2. *Шеттен әкелінетін тауардың шегаралық баасы.*

Сиф бағасы. экон. *Тауардың порттағы кеме бортына жеткізілгенге дейін мүлде жарамсыз болуы немесе бүлінуді қатерімен бірге жүкті тасымалдауға, кеден алымдарын төлеуге және сақтандыруға жұмсалатын барлық шығындар тауарды сатушыға жүктеледі дегенді білдіретін баға.* **Сиф мәмілесі.** экон. *Сатушы көлікті ұйымдастырып, апарылатын портқа дейін тауардың кіретіндігін төлеуге, тауарды кемеңіз бортына жеткізуге, экспорттық лицензияны алып, баж төлеуге, тауарды тасымал кезінде сақтандыруға, сатып алушыға шотты, коносаментті және сақтандыру полисін табыстап, тасымал шартына енгізілсе, тауарды тиеу мен түсіру шығынын төлеуге міндетті болатын мәміле түрі.*

СИФАЛЫҚ зат. ескікіт. *Жомарттық, сыйайлық.*

СИФЕ зат. экон. *Келісілген баға.*

СИФИЛИДОЛОГИЯ зат. мед. *Медицианың мерез ауруын емдеу шараларын зерттейтін саласы.*

СИФИЛОМА зат. мед. *Мерез ісігі.*

СИФИЛИС зат. мед. *Жұқпалы жыныс ауруы, мерез.*

СИФОН [грек. siphon] зат. 1. *Суды арнадан, наудан және уақытша арықтардан суарушы жүйекке беру құралы.* 2. *Сұйық заттарды бір ыдыстан басқа бір ыдысқа ауыстырып құю үшін әртүрлі деңгейде іліп жасалған түтік.* 3. *Суды, шырынды және басқа сусындарды газдандыруға арналған аспап.*

СИБЫҚ зат. 1. *Сыртқы тұр-тұрпат, сұрық. Сикы бірдей [бір].* Ұқсас, тақылеттес. **Сикы жоқ.** а) *Сыықсыз, ұсқынсыз, сүйкімі жоқ.* ә) *Түрі көрінбейді, ойы жоқ. Сикы кетті. Берекесі кетті, сыықсыз болды. Сикын алды [кетірді]. Берекесін кетірді.*

СИБЫҚСЫЗ сын. *Кескін-келбеті нашар, ажарсыз, көріксіз. // Ажарсыз, көріксіз адам.*

СИБЫҚСЫЗДАН= е т. *Сұрқы қашу, көріксіздену.*

СИБЫҚСЫЗДАУ сын. *Ұсқынсыздау, көріксіздеу.*

СИБЫҚСЫЗДЫҚ зат. *Көзге қораштық, сұрықсыздық.*

СИБЫҚТЫ сын. сөйл. *Келбетті, кескінді, өңді.*

СИБЫН= е т. 1. *діни. Жаратушы құдірет, Құдай бар деп, соған табыну.* 2. *ауыс. Қадірлеу, қастерлеу, пір тұту.*

СИБЫНДЫР= е т. *Мінәжат еткізу, табындыру.*

СИБЫНДЫРУ *Сыбындыр етістігінің қимыл атауы.*

СИБЫНУ *Сыын етістігінің қимыл атауы; табыну, мінәжат ету.*

СИБЫР зат. 1. *Аша тұяқты, мүйізді ірі қара мал; төрт түліктің бірі.* 2. *Осы түліктің ұрғашысы, аналығы.*

Сибыр бүйрек. *Бөлек-бөлек болып жатқан. Сибыр егіз тапты. этн. Сибыр өдеттегідей жалқы бұзауламады [сиыр егіз тапқанын қазақ жақсы ырымға санайды. Егіз бұзаудың бірін бөтен ыреуге беріп жібереді]. Сибыр еті. Сибыр ұшасы. Сибыр жорға. Сибыр жүрісті, ірі, тарнақ жорға. Сибырдың бүйрегіндегі бығырады [бөлшектенді].* Тоз-тоз болғын, жан-жаққа тарады, берекесі кетті; басы қосылмады. **Сибырдың бүйрегіндегі бығырау.** *Бет-бетіне, жан-жаққа тарап кетуі; басы қосылауы, берекесі кету. Сибырдың жорғасы секілденді. кекесін. Еп қуып, майда жүріске салды. Сибыр жылы. Уақытты он екі мүйел жыл жүйесімен есептеудің тышқан жылынан кейін, барыс жылынан бұрын келетін екінші жылы. Сибыр қашып кетті. сөйл. Бұқаға түсіп кетті немесе бұқаға түсіп, тоқтап кетті.*

Сибыр қора. *Сибыр тұратын, сиыр қамайтын қора. Сибыр мінез. Сүйкімсіз қылық (көрінген нәрсеге орынсыз соққықанда айтылады). Сибыр өсіру.* м а л ш а р. *Мүйізді ірі қара шаруашылығы, малшаруашылығының басты салаларының бірі. Сибыр саске [түс]. а) Түс болуға таянған мезгілді білдіретін халықтық өлшем. ә) Күн енді ғана арқан бойы көтерілген кез. Сибыр соқпағы. а) Шағындау, аса ұзақ емес жол. Сибыр тектес. Жөнімен сөйлемейтін, қисық, қыңыр. Сибыр түс. Ерте сәскеден кейінгі түс болуға таянған шақ. Сибыр тілді. Ретсіз, жөңсіз, артық сөйлейтін (адам). Сибыр ферма.* м а л ш а р. *Сибыр бағу, ет, сүт өнімдерін берумен айналысатын сауыншылары мен бақташылары болатын ферма.*

СИБЫР= е т. 1. сөйл. **Ысыру, сыпыру.**

2. *Сыдыру, аршу.*

СИБЫРБҮРШАҚ зат. өс. <лат. vīgnā> *Сабағы тік не төселмелі, жатырақтары ірі, сарғылт жасыл гүлді, бұршақ тұқымдасының бір түрі.*

СИБЫРБҮЙРЕК зат. өс. *Қатты жынысты ағаштардың бір түрі.*

СИБЫРБҮЛДІРГЕН зат. өс. <лат. fragaria> *Ылғалды жерде өсетін бүлдіргеннің жабайы түрі.*

СИБЫРДАЙ сын. *Үлкен, зор, дардай.*

Сибырдай мүйізdesti. *Өзара қырқысты, тұртпектесті.*

СИБЫРЖАТАҚ зат. жерг. *Жаз айларында сыырлар жататын жер.*

СИБЫРЖИДЕК зат. өс. *Сибырбүлдірген.*

СИБЫРЖОҢЫШҚА зат. өс. <лат. vicia> *Бұршақ тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.*

СИБЫРЖУА зат. өс. *Шабындықты жерде өсетін жуаның бір түрі.*

СИБЫРКЕПЕ зат. *Сибыр тұратын жер, орын.*

СИБЫРКӨЗ зат. өс. *Бұйраланып өсетін кішкене аласа шөп.*

СИБЫРКӨЗДІ сын. *Сибыркөз өскен, сибыркөзі бар.*

СИБЫРКӨЗДЕН= е т. *Көзі алару, ақшию.*

СИБЫРКӨЗДЕНУ *Сибыркөзден етістігінің қимыл атауы.*

СИБЫРҚАРАҚАТ зат. өс. *Жидекті бұтаның жемісі, ірі түрі.*

СИБЫРҚҰЙРЫҚ зат. өс. <лат. verbasicum songaricum> *Басы шашақты, жуан әрі ұзын құрай.*

СИБЫРҚҰЙЫМШАҚ зат. 1. *Мүйізді ірі қараның құйымшақ омыртқасының майдаланып, кішірейіп кеткен бөлігі.* 2. *ауыс. Жеріне жетпей, аяқсыз қалан іс.*

СИБЫРҚҰЙЫМШАҚТАН= е т. 1. *Бірте-бірте кішірейіп жіңішкеру.* 2. *ауыс. Істің аяқсыз қалып, соңы сұйылып, берекесізденуі.*

СИБЫРҚҰЙЫМШАҚТАНДЫР *Оның үстіне бірден бетке соққаны – араларын ұшықтырып, қиынға айналдырып жіберетінін сезді. Одан гөрі сиырқұйымшақтандырып созбалап апарып, аяғын құрдымға сіңіру дұрыс болатын.*

СИБЫРҚҰЙЫМШАҚТАНУ *Сибырқұйымшақтану етістігінің қимыл атауы.*

СИБЫРЛЫ сын. *Сыыры бар, сыыр ұстайтын, сыыры көп.*

СИБЫРСАСЫР зат. өс. *Сасырдың өте биік болып өсетін түрі.*

СИБЫРСАҰЫМ: *сырсауым уақыт. Сибыр сауым біткенге дейінгі уақыт ұзақтығын білдіретін х а л ы қ т ы қ өлшем.*

СИБЫРСОҚПАҚ зат. *Сибырдың жайылымға барып қайтатын үйренішті жолы.*

СИБЫРСІЛЕКЕЙ зат. өс. <лат. sanguisorba> *Раушангүлділер тұқымдасына жататын гүлдері ұсақ, қиғірт қызыл түсті, көпжылдық өсімдік.*

СИБЫРУ *Сибыр етістігінің қимыл атауы; ысыру, сытыру.*

СИБЫРША үст. *Сибыр тәрізді, сыырга ұқсап.*

СИБЫРШЫ зат. *Сибыр бағатын кісі.*

СИБЫРШЫЛА= е т. *Орнынан әрең, зорға тұру.*

Сибыршылап тұрды. *Әбден көтеремнің аз-ақ алдында жүрген жылқы жатқан орнынан алдыңғы жағынан тұрмай, арт жағынан көтерілді.*

СИБЫРШЫЛАУ *Сибыршыла етістігінің қимыл атауы.*

СИБЫРШЫЛЫҚ зат. *Сибыр бағушылық, сибыр бағу кәсібі.*

СИБЫРШЫЛ= е т. *Сыдырылу, аршылу.*

СИБЫРЫЛУ *Сыырыл етістігінің қимыл атауы.*

СИЯ [ир. سياه] зат. *Жазуға арналған әртүрлі бояуды сұйық зат.*

Сия картриджі. и н ф. <ағыл. ink cartridge> *Сия бүріккіш принтерге арналған, ішінде сиясы бар бір реттік контейнер. Сиясы кепеген. Жаңа жазылған, баспадан жаңа шыққан.*

СИЯКӨК зат. өс. <лат. linaria> *Сабықкөктер тұқымдасына жататын бір көпжылдық өсімдік.*

СИЯЗ ор. зат. сөйл. **Сьезд.**

СИЯҚ зат. *Адамға я басқа бір затқа тән тұр-тұлға, пішін, келбет.*

СИЯҚТАН= е т. *Тәріздену, секілдену, ұқсау.*

СИЯҚТАНДЫР= е т. *Ұқсаттыру, сәйкестендіру.*

СИЯҚТАНДЫРУ *Сияқтандыру етістігінің қимыл атауы.*

СИЯҚТАНУ *Сияқтан етістігінің қимыл атауы.*

СИЯҚТЫ шыл. *Тәрізді, секілді.*

СИЯҚТЫЛАУ сын. *Тәрізділеу, секілділеу.*

СИЯЛА= е т. *Сиямен былғау, сия жағу, сия тигізу.*

СИЯЛАН= е т. *Сия-сия болу, сия жағылу.*

СИЯЛАНУ *Сиялан етістігінің қимыл атауы.*

СИЯЛАУ= е т. 1. *Сия жаққызу.* 2. *ауыс. Былғату, ластату, кірлету.*

СИЯЛАУ *Сияла етістігінің қимыл атауы.*

СИЯЛЫ сын. *Сиясы бар.*

СИЯПАТ [ар. صیافة] зат. *Істелген жұмыстың мөлшері (саны) мен сапасына байланысты еңбекақы, сыйақы төлеу, ақшалай не заттай сыйлық беру арқылы жұмысшылардың қызметшілердің еңбегін ынталандыру, бағалау шарасы.*

СИЯСАУЫТ зат. көне. *Сия құятын кішкене құтты.*

СИЯША үст. *Сия сияқты, сияға ұқсап.*

СКАЗ ор. зат. әдеб. *Орыс әдебиетінде*

қалыптасқан әдеби жанр, оқиганы баяндау өзгешелігі, тілінің қарапайымдылығы жағынан ертегі, аңыздарға жақын келетін өңіме.

СКАЛПИНГ [лат. экон. Баеаның барыныша аз өзгертілуіне негізделген алыпсатарлық операциялардың бір түрі.

СКАЛЬПЕЛЬ [лат. scalpellum] з а т. мед. Тұтас металдан жасалған, ұзындығы 12–15 см хирургиялық пышақ.

СКАЛЯР [лат. scalaris] з а т. физ. Әрбір мәні нақты сан арқылы өрнектелетін шама.

СКАЛЯРЛЫҚ сын. физ. Скаляр шамаға қатысты.

Скалярлық шама, физ. Уақыттың әрбір мезетінде тура бір мәнге сәйкес болатын шама.

СКАЛЯРИЯ з а т. зоол. Қанаттары ұзын, ірілеу балық.

СКАНДИЙ [лат. scandium] з а т. хим. Құмис тұстес, сарғыш реңді металл, химиялық элемент.

СКАНЕР [ағыл. scanner] з а т. инф. 1. Компьютердің жадына бейнені енгізіп, құжаттан шағылған сәулелі қабылдап, олардан цифрлы сигналдар құрастыратын, суреттерді, мәтінді, фотографияны оптикалық түрде оқи алатын құрылғы. 2. Лексикалық талдаушы.

СКАНЕРЛЕ = е т. инф. <ағыл. scanning> (1. Мәліметтерді тізбекті түрде қарап шығу мыс., кестелер, файлдар). 2. Сканердің көмегімен компьютердің жадына бейнелерді енгізу.

СКАРИФИКАЦИЯ з а т. Скарификатор атты арнаулы аспапты теріні не кілегейлі қабықты тырнап жарақаттану.

СКАРЛАТИНА [итал. scarlattina] з а т. мед. Көбіне жас балаларда кездесетін өте жұқпалы тамақ ауруы.

СКАРН [швед. skarn] з а т. геол. Әкті-магнийлі-темірлі силикаттардан және алюмосиликаттардан құралған метасоматитті, тастанды, пайдасыз таужыныс.

СКАРНДАН = е т. геол. Карбонатты, кейде силикатты таужыныстардың көбінесе саяз тереңдіктерде, некен-саяз терең қойнауларда жоғары температуралы метасоматоз процесіне ұшырауынан скарндардың түзілуі.

СКАРНОИД з а т. геол. Құрамы жағынан скарндарға жақын, ал жаралу тегі тұрғысынан скарндар мен мүйізастардың аралығына сәйкес келетін таужыныстар.

СКАТОЛ [грек. skos, skatos] з а т. вет. Тоқ ішекте микроб өсерінен триптофан ыдыраған кезде түзілетін улы зат.

СКАТТАР [сканд. skata] з а т. зоол. Тұтасқанаттылар – тақша желбезектілер отрядының үстіңгі тобына жататын балықтар.

СКАУТ з а т. экон. Саудаға қатысудың ортақ валюталық опционы дегенді білдіретін қыққараң сөз.

СКАФАНДР [франц. scaphandre] з а т. Фарышта, су астында зерттеу жұмысын жүргізу үшін лайықталып тізілген арнаулы киім.

СКВАЖИНА з а т. кен. Ұңғыма (жерден су, мұнай т.б. сұйық зат шығару үшін бұрғыланып тесілген, әрі терең, әрі тар тесік).

СКВАТТЕР [ағыл. squatter] з а т. экон. Ұсақ жалгер.

СКВЕНСОР [ағыл. sequencer] з а т. инф. MIDI-ауындарын редакциялауға арналған бағдарлама.

СКВЕР [ағыл. square] з а т. Қала ішіндегі адам саялайтын кишігірім бақ.

СКЕЙТ [ағыл. scathe] з а т. экон. Делдалдардың өздері күні бүрғын бұқаралық ақпарат құралдарында жариялаған акциялардың бағасын белгілеуден бас тартуы.

СКЕЙТБОРД [ағыл. skateboard] з а т. спорт. Сырғанақ тебуге арналған төрт доңғалақты ұзыншақ, шағын ағаш тақтайша.

СКЕЙТЕР з а т. спорт. Скейтбордпен сырғанаушы.

СКЕЙТИНГ з а т. экон. Дилердің баға белгілемінен ойда жоқт бас тартуы.

СКЕЛЕТОН [ағыл. skeleton] з а т. Сырғанақ тебетін шана.

СКЕПТИК [грек. skeptikos] з а т. 1. Скептицизмді жақтаушы. 2. Әр нәрсеге шүбәланып, сенімсіздік білдіретін адам.

СКЕПТИЦИЗМ [грек. skeptikos] з а т. филос. 1. Объективті шындықты дұрыс тану мүмкіндігіне күдікпен қарайтын философиялық бағыт. 2. Күдікшілдік, сенбеушілік.

СКЕРЦО [итал. scherzo] з а т. муз. 1. Әзіл-қалжың сипаттағы мәтіндерге жазылған бір дауысты вокалдық пьеса. 2. Жылдам екпінде, ойнақы сипатта жазылған, ырғағы мен әуені еркін алмасып отыратын аспаптық пьеса.

СКЕТЧ [ағылш. sketch] з а т. әдеб. Кейіпкерлері аз, комедиялық және сатиралық мазмұнға жеңіл құрылған, шағын бір актілі пьеса.

СКИП [ағыл. skip] з а т. кен. Сусыма материалдарды көтеру үшін пайдаланылатын, жүгі автоматты түрде түсірілетін ыдыс.

СКИПИДАР з а т. мед. Қыпқанды өсімдіктердің шайырын қайнату арқылы айырылып алынған ащы иісі бар сарғыштау, мөлдір сұйық зат.

СКИФ¹ з а т. тар. Біздің дәуірімізден бірнеше ғасыр бұрын Қара теңіз бойында және оған жалғас жерлерде көшпенді өмір сүрген дала тайпаларының жалпы аты.

СКИФ² з а т. спорт. Тұрқы ұзын, жіңішке жарыс қайығы.

СКЛЕРИТТЕР [грек. sklera] з а т. биол. Буыналықтардың хитинді кутикуласының тілікшелері.

СКЛЕРА [грек. sclera, skleros] з а т. вет. Көздің нығыз қабаты.

СКЛЕРОЗ [грек. sklerosis] з а т. мед. Ағзада қан тамырларының қатаюы, ұмытшақтық.

СКЛЕРОМА [грек. skleroma] з а т. мед. Көбінесе тыныс жолдарында болатын ауру.

СКЛЕРОМЕТР [грек. skleros – қатты, метрон – өлшем] з а т. геол. Минералдардың қаттылығын дәлірек анықтауға арналған аспап.

СКЛЕРОФИТ [грек. skleros – қатты, грек. phytos – өсімдік] з а т. э. Құрғақшылыққа төзімді, судың булануын тиімді тұттып қалатын қатты жапырағы мен бұтағы бар өсімдік.

СКЛЕКС [грек. skolek] з а т. биол. Таспақрттардың бас бөлімі.

СКОЛИОЗ [грек. skoliosis] з а т. анат. Омыртқаның бір бүйірге қарай қисаюы.

СКОМОРОХ з а т. тар. Ежелгі Ресейде той-думанда ойын-сауық жасайтын, өлең айтып, әртүрлі аспаптарда ойнап, кейде би билеп, жұрттың көңілін көтеретін өнерпаз, ақын-әнші, сайқымзақ.

СКОНТО [нем. Skonto] з а т. экон. Тауар үшін төлем мерзімі басталмастан бұрын төлеген жағдайда тауар құнынан шегеру.

СКОЧ з а т. Жабьсаққа таспа.

СКРЕПЕР [ағыл. scraper] з а т. тех. Топырақ, кен, көмір т.б. әкететін үлкен қырғышы бар мәшине.

СКРЕПЕРЛЕН = е т. Скрепермен ысырылу, жылыу.

СКРЕПЕРЛІК сын. Скреперге тән, скреперге қатысты.

СКРЕПЕРШІ з а т. Скреперді жүргізуші.

СКРИНИНГ з а т. экон. Бейнені экранға шығару; қаулы деп тану.

СКРИП [ағыл. скрип] з а т. экон. Жаңа акциялар сертификатын басылыа шықпастан бұрын алдын ала беру.

СКРИПАЧ з а т. сөйл. Скрипкашы.

СКРИПКА з а т. муз. <итал. violino> Ысқышып ысып ойналатын төрт ішекті мұзыкалық аспап.

СКРИПКАШЫ з а т. муз. Скрипкада ойнаушы.

СКРИПОФИЛИЯ з а т. экон. Ескі облигациялар мен акция сертификаттарын жинау.

СКРИПС з а т. экон. Акцияларды иеленуге берілген уақытша сертификат.

СКРОЛИНГ з а т. инф. Эcran терезесіне толық сымай орналасқан мәтін.

СКРУББЕР [ағыл. scrubber] з а т. тех. Цилиндрлі айналмалы, кенді қосытып жуатын аппарат.

СКРЭБ [ағыл. scrub] з а т. бот. Құрғақсүйгіш, негізіннен мәңгі жасыл бұталар мен аласа ағаштар тоғайы.

СКУББЕР [ағыл. scubber] з а т. тех. Газ тазалайтын құрылғы.

СКУЛЬПТОР [лат. sculptor] з а т. Сәулетші, сәулет өнерінің шебері.

СКУЛЬПТУРА [лат. sculptura] з а т. Әртүрлі заттарды (балшық, балауыз, тас, металл, ағаш) кесу, ою, жабыстыру арқылы жасалған сәулет өнері.

СКУЛЬПТУРАЛЫҚ сын. Скульптураға тән, скульптураға қатысты.

СКУМБРИЯ [грек. skumbri] з а т. зоол. Жерорта теңізі мен Қара теңізде болатын делдал тұқымдасына жататын ұсақ балық.

СКУТЕР [ағыл. scooter] з а т. спорт. Моторлы су спортында қабылданған, іліп бекіткен моторлары бар, спортқа арналған моторлы қайықтар тобы.

СКЭЛПЕР [ағыл. scaler] з а т. экон. Өз атынан немесе тапсырма бойынша әрекет ететін, біржадағы нақты тауардың шағын топтамаларымен сауда-саттық жасайтын ұсақ мақлер.

СКЭН-КОД [ағыл. scan code] з а т. инф. Пернені басқан кезде жүзілі блокқа жіберілетін оның реттік нөмірі; бір байттық сан.

СЛАВЯНДАР з а т. тар. Тайпалар тобы, қазіргі Солтүстік-шығыс, Орта және Оңтүстік-шығыс Еуропа халықтарының арғы тегі.

СЛАВЯНОФИЛЬДЕР з а т. мәд. XIX ғ. орыс қоғамдық ойтікіріндегі консервативті саяси және діни философиялық ағымның өкілдері.

СЛАВЯНШЫЛДЫҚ з а т. тар. XIX ғасырдың 40–50-жылдарындағы Ресейдегі қоғамдық ағым.

СЛАЙД [ағыл. slide] з а т. инф. Экранда көрсетуге арналған мөлдір материалдағы фотографиялық бейне.

СЛАЛОМ [норв. slalom] з а т. спорт. Биік таудан, әртүрлі кедергілерден өтетін шаңғы спорты.

СЛАНЕЦ з а т. мин. Құрылыс материалы ретінде жұмсалатын таужыныс.

СЛЕСАРЬ з а т. Темірден жасалған нәрселерді дәнекерлеуші жұмысшы маман.

СЛЕСАРЬЛЫҚ¹ з а т. Дәнекерлеуші жұмыс. Слесарьлық жұмыстар. Слесарьлық аспаптардың көмегімен дәнекерлеу, тетіктерді жасау немесе дайындамалардың бөлікті беттерін өңдеу және бұйымдарды құру жұмыстары.

СЛЕСАРЬЛЫҚ² сын. Слесарьға қатысты, слесарьға тән.

СЛЁТ з а т. Белгілі бір көпшілік ұйым мүшелерінің мәжілісі.

СЛИП з а т. экон. Делдал андеррайтерге табыстайтын тәуекелдің елжей-тегжейі көрсетілетін сақтандыру құжаты.

СЛИПЕР з а т. экон. Инвесторлар аз көңіл бөлетін, бірақ айтарлықтай әлеуетті акциялар.

СЛОГАН [ағылш. slogan] з а т. Жарнамалық идеяның қысқа, оңай ұғынылатын, тиімді тұжырымдамасынан тұратын жарнамалық ұран, девиз.

СЛОТ [ағыл. slot] з а т. инф. Компьютердің жүзілілік тақшасындағы кеңейтудің алып-қосу ойығы; мөрлі тақша орналастырылатын орын.

СЛЭНГ [ағыл. slang] з а т. инф. Үздікті оқигалары бар жүзіні ұқсастырып модельдеуге икемделген бағдарламау тілі.

СЛЮДА з а т. мин. Металлургия, химия өнеркәсібінде, мәшине жасауда пайдаланылатын тұс сарғыш жылыр бұлы келетін минерал.

СМАЛЬТА [итал. smalto] з а т. 1. Түрлі түсті кішкене куб немесе пластина түріндегі мөлдір емес шынылар. 2. Минералды көк бояу.

СМЕНА ор. зат. **Ауысым** (басқа жұмысшымен ауыстыруды қажет ететін мерзімді жұмыс уақыты).

СМЕНАЛАС сын. сөйл. Сменасы бір, бір сменада жұмыс істейтін.

СМЕНАЛЫ сын. сөйл. Сменаға бөлінген, ауысымды.

СМЕНАЛЫҚ сын. сөйл. Сменаға қатысты, сменаға тән.

СМЕНДІК сын. сөйл. Ауысымдық.

СМЕТА зат. бухг. Аудын ала есептелген кіріс пен шығыс; материалдық және ақшалай қаражаттың жұмсалуды мен түсуінің жоспары.

СМЕТАЛЫҚ сын. Сметаға сәйкес.

Сметалық баға. экон. Құрылыс өнімінің жоба негізінде жасалған сметада айқындалатын бағасы. **Сметалық есеп**. экон. Құрылыстары жекелеген жобалар бойынша жүзеге асырылатын үймереттер мен ғимараттардың құнын, сондай-ақ нарық көрсеткіштер, іріленген сметалық мөлшерлер мен жұмыс сызбалары болмаған кезде жұмыстардың жекелеген түрлерінің құнын анықтайтын сметалық құжат.

Сметалық құжаттар. экон. Түрлі құрылыстарды жүргізу үшін қажетті қаржының есептелген құжаттарының жинағы. **Сметалық нормалар**. экон. Құрылыстың сметалық құнын айқындау үшін қолданылатын нормативтер жиынісі.

СМОГ [ағыл. smog, smoke – түтін, fog – тұман] зат. хим. Құрамы түтін, тұман және шаңнан тұратын аэрозоль.

СМОЛА зат. Қарағайдан және кейбір басқа өсімдіктерден алынатын, әртүрлі заттардың күрделі қоспасы; шайыр; аяу тисе тез қататын, иісті жабысқақ зат; қара май.

СМОЛАЛЫ сын. Смоласы бар, смола жағылған.

СМОЛАЛЫҚ сын. Смолала тән, смолага қатысты.

СНАЙПЕР [ағыл. sniper] зат. Көздеген нысанасына дәл тигізетін мерген.

СНАЙПЕРЛІК зат. Снайпер болушылық, мергендік.

СНАЙПЕРСКОП зат. әск. Түнде көзден атуға арналған құрал.

СНАРЯД зат. әск. Үш жағы үшкір, цилиндр формалы зеңбірек оғы.

Снаряд жылдамдығы. әск. Снаряд (оқ, мина) қозғалысының негізгі сипаттамасының бірі. **Снарядтарды шашырата тастау**. әск. Бірдей жағдайда бір қарудан шашырата оқ ату. **Снарядтың өзін-өзі жоюы**. әск. Зенит снарядтың (ракетаның) әуедегі нысанаға (ұшаққа) тымеген жағдайда атылғаннан кейін белгілі бір уақыт өткен соң жарылуы.

СНАРЯД-ҰШАҚ зат. әск. Әдетте ядролық зарядпен және реактивті қозғалтқышпен, сондай-ақ ұшуды басқару және мәні нысанаға туралату үшін арнайы құралдармен жабдықталған, бір рет қолдануға арналған ұшқышсыз қанатты қуы аппараты.

СНЕП-ЭУЭЙ зат. спорт. Кең тараған қорғану амалы [Мұнда дене шалқайып, бар салмақ кейінгі жақта тұрған аяққа ауысады да, осы қимыл-қозғалыс арқылы спортшының кеудесі кейін қарай шалқаяды].

СНОБОЛ [ағыл. snobol] зат. инф. Мәтіндік ақпаратты өңдеуге арналған бағдарламалау тілі.

СНОУБОЛЛИНГ зат. экон. Тоқтатым ордерлерді активтеу құлдыраушы не өрлеуші нарықты бағаға қысымды одан әрі төмендететін не жоғарылататын үдеріс.

СНУКЕР зат. спорт. Қатталары бар он бес қызыл, алты түрлі түсті, бір-ақ шармен ұратын бильярд столының үстіндегі ойын.

СО есім. сөйл. **Сол**.

СОБА зат. саят. Біркүтті құстыру үшін басына киіз, ескі шүберек байлаған асаи.

СОБАЛАҚ¹ зат. жерг. Отқа көміп пісірілген нан.

СОБАЛАҚ² сын. 1. Әбден ұйысқан, ширатылған (жүн). 2. ауыс. Босбелбеу, ынжық, былжыр (адам).

Собалақ жемісті қарабасноп. ө с. <лат. *poterium lasiocarpum*> Қарабасноп туысына жататын шөптесін өсімдік түрі.

СОБАЛАҚТАН= ет. Ұйысу, ұйпалану. **СОБАЛАҚТАНУ** Собалақтан етістігінің қимыл атауы.

СОБАЛАҢ¹ зат. сөйл. **Зобалаң**, **СОБАЛАҢ**² сын. Шұбалған, ұзын.

СОБАЛАҢ³: **собалаң етті**. Сөлең етті. **СОБАЛАҢДА**= ет. 1. Шұбатылу, сөйлеу.

2. ауыс. Икемсіз қозғалу, арбаңдау.

СОБОР зат. Қаладағы не монастырьдағы ең үлкен шіркеу.

СОБЫҚ¹ зат. бот. Жүгерінің дәні байлаитын жері; сота.

СОБЫҚ² зат. жерг. Сопақтау, жұмыр келген күміс сырға түрі.

СОБЫҚТА= ет. Жүгерінің собығын сабағынан ажыратып алу.

СОБЫҚТЫҚ сын. Собыққа тән, собыққа жататын.

СОБЫҚША зат. Кішкене собық.

СОБЫЛ сын. жерг. Собалақ, сопайған.

СОВАРСЕН [лат. *sovarsenum*] зат. вет. Құрамында 6% анриді бар, суда еритін, иіссіз ақ не сәл сарғыш ұнтақ.

СОВДЕП зат. тар. совет. Жұмысшы шаруа және солдат депутаттарының советі деген сөздің орысша қысқарған түрі.

СОВЕРЕН [ағыл. *sovereign*] зат. экон. Ағылшынның 22 қараттық алтын шақасы.

СОВЕТ зат. тар. 1. КСРО мемлекеті мен өкімет органы. 2. Кеңес, коллегиялық орган.

Совет Армиясы. әск. тар. совет. Кеңес Одағының Қарулы күштері. **Совет информбюросы**. тар. совет. Кеңес ақпараттық бюросы (1941-1945 жж. Ұлы Отан соғысы жылдары халыққа майдандағы жағдай туралы хабар жеткізіп, таратушы ақпараттық орган). **Совет мемлекеті**. тар. Социалистік революцияның жеңуі және пролетариат диктатурасы орнауы нәтижесінде туған жұмысшылар мен шаруалардың дүниежүзідегі тұңғыш социалистік мемлекеті. **Совет Одағының Батыры**. Ұлы Отан соғысындағы жеке адамның мемлекет алдындағы ерекше ерлік, батырлық істері үшін берілген жоғары атақ. **Совет үкіметі орнады**. тар. совет. Жұмысшы табы жеңіске жетіп, үкімет басына келді. **Совет үкіметін орнату**. тар. совет. Жұмысшы табы үкімет басына келетін басқару формасын жасау.

СОВЕТТЕН= ет. тар. Кеңестік жүйеге, қоғамдық құрылысқа көшу.

СОВЕТТЕНДІР= ет. тар. Кеңестік жүйеге көшірту.

СОВЕТТЕНДІРУ тар. Советтендіру етістігінің қимыл атауы.

СОВЕТТЕНДІРУШІ зат. тар. Кеңес құрылысын қалыптастырушы, Кеңес өкіметін орнатушы.

СОВЕТТЕНДІРІЛ= ет. тар. Кеңестік жүйеге көшірділу.

СОВЕТТЕНДІРІЛУ Советтендіріл етістігінің қимыл атауы.

СОВЕТТЕНУ тар. Советтен етістігінің қимыл атауы.

СОВЕТТІК сын. Кеңес үкіметі құрылысына тән, кеңес өмір салтына қатысты.

СОВЕТШІЛ сын. тар. Кеңес өкіметіне шын берілген, Кеңес өкіметін жақтайтын.

СОВИНФОРМБЮРО зат. тар. Кеңес ақпарат бюросы.

СОВКАИН зат. хим. Суда, ас тұзының изотоникалық ерітіндісінде, спиртте еритін иіссіз және дәмсіз ақ ұнтақ зат.

СОВНАРКОМ зат. тар. Халық Комиссарлары Кеңесі.

СОВОЛ зат. хим. Хлорланған дифенил негізінде алынатын пластификатор.

СОВХОЗ зат. тар. Озат техникамен жабдықталған, өндірістік құрал-жабдықтары мен өндірілген өнім мемлекеттік меншік болып табылатын кеңестік шаруашылық кәсіпорын.

СОҒАН зат. жерг. Далалы жерде өсетін өсімдік.

СОҒА-МОҒА үст. сөйл. Бір-бірімен қағысып, соқтығысып.

СОҒДА: **соғда сасықкөкіресі**. ө с. Айлауық тұқымдасына жататын бүтін жиекті сағасыз жапырағы кезектесіп орналасқан көпжылдық шөптесін өсімдіктің бір түрі.

СОҒДЫЛЫҚТАР зат. тар. Қазіргі Тәжікстан мен Өзбекстан Республикаларының аймағындағы Зеравшан мен Қашқадария өзендерінің алабы мекен қалық.

СОҒУ Соқ етістігінің қимыл атауы. 1. Біреуді-біреу таяққа жығып, ұрғылау, қол жұмсау.

2. Металдан әртүрлі бұйым, құралдар жасау.

3. Жүрек, тамыр сөздерімен тіркесіп келіп, жұмыс істеу, қозғалу деген мағына береді.

4. Бір жерге бару, аялдау.

5. Үй, үлкен ғимарат т.б. құрылыстар тұрғызу.

СОҒУШЫ зат. Металдан түрлі бұйым дайындаушы.

СОҒУ-СОҚПАУ ет. Бару-бармау, келу-келмеу.

СОҒҰРЛЫМ шыл. сөйл. **Солғұрлым**.

СОҒЫЛ= ет. 1. Таяққа жығылу, қол жұмсау.

2. Ұрылу, ұрыну. 3. Металдан әртүрлі бұйымдар мен құралдар жасалу.

4. Үй, құрылыс т.б. тұрғызылу, салыну.

5. ауыс. Қалжырау, діңкелеу, шаршау.

СОҒЫЛҒАН зат. сөйл. Оңбаған, Құдай ұрған, ант атқан.

СОҒЫЛУ Соғыл етістігінің қимыл атауы.

1. Таяққа жығылу.

2. Ұрылу, қағылу.

3. Орнау, тұрғызылу, құралу.

СОҒЫЛЫС= ет. Ұрылу, қақтығысу.

СОҒЫЛЫСУ Соғылыс етістігінің қимыл атауы.

СОҒЫМ зат. этн. Дәстүрлі қазақ тұрмысында қас мезгілінде азық-түлік жазын ертерек етпен қамтамасыз ету үшін қыста сойылуға арналған, бағыт-күтілген, негізінен ірі қара немесе уақ семіз мал.

Соғымға жықты. Сойды, соғым етті. **Соғымның омыртқасымен ашаршылықтың бел омыртқасын үзейік**. тілек. этн. Омыртқаға шақыру. **Соғым сойды**. этн. Қыс басталарда ірі қара, көбіне жылқы малын азық үшін сойып ақты. **Соғым терісі**. Жүндес, қыртысы қалың малды терілер. **Соғым шүңгін болсын!** этн. тілек. Сойған малының еті майлы, дәмді болсын деген мағынада.

СОҒЫМБАСЫ зат. этн. Соғым сойған үйдің көрші-қоландарын, жекежат-жұрағаттарын асқа шақыру салты.

СОҒЫМДЫҚ сын. этн. Соғымға соғоға жарайтын (мал).

СОҒЫМҚУЫРДАҚ зат. тамақ. Соғым сойған күні жұмыс істеушілерге арнап қуырылатын мол қуырдақ.

СОҒЫМСЫЗ сын. Соғым соймаған, соғым жоқ.

СОҒЫМШЫ зат. Мал союшы (адам).

СОҒЫН= ет. Үсті-басын қағып, тазалану.

СОҒЫНДЫ сын. жерг. Оңбаған, Құдай ұрған.

СОҒЫНУ Соғын етістігінің қимыл атауы.

СОҒЫС зат. әск. Мемлекеттер және бір-біріне қайшы таптардың арасындағы қарулы күрес, ұрыс.

Соғыс ардагері. ресми. Соғысқа қатысқаны үшін мемлекет тарапынан берілетін атақ.

Соғыс [ұрыс] ашты. Соғыс бастады, жариялады. **Соғыс ашу**. Соғыс жариялау, бастау. **Соғыс ашушы**. Соғыс бастаушы, жариялаушы (жақ). **Соғыс дабылын қақтырды**. Ұрысқа, соғысқа шығуға белгі беріледі, бәрін құлақтандырды. **Соғыс дабыры**. Соғыс кезіндегі атыс даусы, гүріл т.б. **Соғыс [майдан] дауылы**. Соғыстың салған даңы. **Соғыс жағдайы**. әск. Елде немесе оның

жеке бөліктерінде мемлекеттік жоғары үкімет органдарының шешімімен төтенше кезеңде белгіленетін ереже жағдай. **Соғыс жариялау.** саяси. кіт. Бір елдің екінші елге агрессиясының басталғанын, соғыс бастағанын ресми түрде хабарлауы. **Соғыс жүргізу стратегиясы.** әск. Соғысты жүргізуге, оның алдын алуға қарсы бағытталған әскери стратегия. **Соғыс жүріп жатқан жерді оқшаулау.** әск. Қарсыластың қару-жарақ, адам күштерін әкелетін жолдарын, көпірлерін талқандау. **Соғыс комиссары.** тар. совет. КСРО-дағы жергілікті әскери басқару органдарының өкілі. **Соғыс комиссариаты.** тар. совет. КСРО-дағы жергілікті әскери басқару органы. **Соғыс қылды [салды].** Соғысқа шықты, соғысты, бүлік шығарды. **Соғыс қылмыскерлері.** әск. Бейбітшілік пен адамзатқа қарсы қылмыс жасаушы адамдар. **Соғыс нәтижесі.** әск. Соғыс барысында қалыптасқан нәтиже әскери-саяси жағдай, қорытынды. **Соғыс өнерінің теориясы.** әск. Соғыс операциясына дайындалу және оны іске асырудың негізгі тәсілдерін зерттеп, тексеру. **Соғыс өрті.** бейн. Сұрапыл соғыс. **Соғыс стратегиясы.** әск. Соғыс тәжірибесін, әскери-саяси жағдайды, бір елдің экономикалық және моральдық күш-қуатын, ұрыстың жаңа амал-әдістерін, жаудың саяси көзқарасы мен мүмкіндіктерін зерттеп таны; соғыста қарулы күштердің түрлерін нәтижелі пайдалану және басқару, оны материалдық-техникалық қамтамасыз ету негіздерін айқындау жөніндегі ғылым. **Соғыс театры.** әск. а) Соғыс жүргізуге немесе стратегиялық масштабта әскери қимылдар аяғана үшін белгілі бір мемлекеттің (мемлекеттер одағының) қарулы күштері орналасқан құрылымын, мұхиттың және әуе ғарыш кеңістігінің белгілі бір аумағы. ә) Соғысушы елдердің құрылымындағы, теңіздегі және әуе кеңістігіндегі аумағы және онымен шектесіп жатқан соғыс қимылдары жүргізіліп жатқан немесе жүргізіліп жүрген ашық теңіздер мен әуе кеңістіктері. **Соғысқа кірді.** От майданға тікелей қатысты, ішінде болды. **Соғысқа [ұрысқа] кіру.** Майданға қатысу, ішінде болу, соғысу. **Соғыстағы қимыл түрлері.** әск. Соғысқа қатысушы қарулы күштердің жауынгерлік талапқа сай қимылдары: ұрыс, шайқас, операция, соққы т.б. **Соғыстың бастапқы кезеңі.** әск. Соғыс әрекеті басталған кезден бастап, елдің қарулы күштерінің бірінші стратегиялық эшелон алдында тұрған жақын стратегиялық мақсатқа қол жеткізгенге дейін созылатын соғыстың шешуші кезеңі. **Соғыс факторлары.** әск. Соғысушы жақтардың материалдық, рухани мүмкіндіктерін жинақтау. **Соғыс уақыты.** әск. Мемлекеттің соғыс жағдайында болу кезеңі. **СОҒЫС¹**= ет. Ұрыс жүргізу, қарсы тұру. **Соғысып өту учаскесі.** әск. Әскердің соғысып өтуі жүзеге асатын немесе байқалатын су мен оған жақын орналасқан жер өңірі. **СОҒЫС²**= ет. Құрылыстар тұрғызысу, жасасу, салысу. **СОҒЫСҚҰМАР** сын. Соғыс ашуға дайын тұратын, соғысты тілейтін. **СОҒЫСҚҰМАРЛЫҚ** зат. Соғыс тілейтіндік, соғысты жақтаушылық. **СОҒЫССЫЗ** үст. Соғыс салмай, соғыс ашпай. **СОҒЫСТЫҚ** сын. Соғысқа тән, соғысқа қатысты. **СОҒЫСТЫР**= ет. 1. Қажастыру, тиістіру. 2. Қағыстырып, ішімдік ішісу. **СОҒЫСТЫРУ** Соғыстыр етістігінің қимыл атауы. 1. Тобелестіру, айтақтау. 2. Түйістіру. 3. Қағыстыру. **СОҒЫСТЫРЫЛ**= ет. Қағыстырылу. **СОҒЫСТЫРЫЛУ** Соғыстырыл етістігінің қимыл атауы. **СОҒЫСУ** Соғыс етістігінің қимыл атауы. 1. Қарсы тұру, тайталасу. 2. Қарулы қақтығысқа бару, ұрыс жүргізу. **СОҒЫСУШЫ** зат. әск. Соғысқа қатысушы, соғысқан ел (адам). **СОДА** зат. хим. Көмірқышқылының

нат-рий тұздарының және каустиктің жалты техникалық атауы.

СОДАЛЫ сын. Сода қосылған, содасы бар. **СОДАН** есім. 1. Сол уақыттан, сол кезден деген сөздердің қысқарған түрі. 2. Сол нәрседен, сол заттан деген сөздердің қысқарған түрі.

Содан барып. Сонан соң, артыныша. **СОДЫР¹** зат. саяси. жаңа. Экстремизмді, содырлықты қолдаушы. **СОДЫР²** сын. Сотқар, тентек, бұзақы, бейбас адам.

Содыр мінез-құлық. психол. Басқаларға моральдық немесе физикалық зиян көрсету мақсатымен жасалатын әрекет.

СОДЫРҒЫ зат. зоол. <лат. prunellidae> Торғай тектестер отрядының тұқымдасы.

СОДЫРЛАУ сын. Мінезі сотқарлау, бұзақылау.

СОДЫРЛЫ сын. Бейбастақтығы, бұзақылығы бар.

СОДЫРЛЫҚ зат. Содырга тән қылық; сотқарлық, бұзақылық.

СОДЫР-СОЙҚАН сын. Бұзақы, лаң салғыш, бүлікшіл. // Бұзақы, бүлікшіл адам.

СОДЫР-СОТҚАР сын. Бұзақы, тентек, төбелескіш.

СОЗ зат. мед. <лат. gonorrhoea> Жыныстық қатынас арқылы жұғатын жұқпалы ауру.

СОЗ= ет. 1. Бір нәрсені тарту, ұзарту. 2. Бір нәрсені ұзыну. 3. ауыс. Жалғастыра түсу, сабақтастыру. 4. ауыс. Бір істі уақытында бітірмеу, кешеуілдету.

Созып жіберді. а) Адам аяқ-қолын, мал төрт аяғын жан-жаққа жазып жатты. ә) ауыс. Бір істің орындалуын әртүрлі себептермен кешіктірді.

СОЗАҚТА= ет. Ұзаққа, көпке созылу, кешеуілдеу.

СОЗАҚТАТ= ет. Кешеуілдету, кешіктіру, көпке созу. // Асықпай, батпен, жайлап.

СОЗАҚТАТУ Созақтат етістігінің қимыл атауы.

СОЗАҚТАУ Созақта етістігінің қимыл атауы.

СОЗАЛАҢ сын. Жай, баяу.

Созалан тартты. Ұзаққа созылды, кешеуілдеді.

СОЗАЛАҢДА= ет. Жай, баяу қозғалу.

СОЗАЛАҢДАТ= ет. Соза түсу, көбейту.

СОЗАЛАҢДАТУ Созалаңдат етістігінің қимыл атауы.

СОЗАЛАҢДАУ¹ сын. Сылбырлау, шұбалаңқылау. // Асықпай, жаймен.

СОЗАЛАҢДАУ² Созалаңда етістігінің қимыл атауы.

СОЗАЛАҢДЫҚ зат. Шұбалаңқылық, сылбырлық.

СОЗАЛАҢҚЫ сын. 1. Баяу, сылбыр, марғау. 2. Ұзаққа созылған, кешеуілдеген.

СОЗАЛАҢҚЫЛЫҚ зат. Шұбалаңқылық, баяулық, сылбырлық.

СОЗАҢ¹ зат. жерг. Түйенің ауытын тігетін, ағаштан немесе темірден жасалған үлкен тебен ине.

СОЗАҢ² зат. өс. Шеберлер терінің иіне, бояуына қосатын шоп.

СОЗАНДЫ сын. Созаңы көп, созаң өскен.

СОЗБА зат. жерг. Түйе жүнін салып тіккен төсеніш.

СОЗБАЙ: созбайға салды. Ұзаққа кешеуілдетті, кешіктірді.

СОЗБАЙЛА= ет. Созғылау, тартқылау.

СОЗБАЙЛАУ Созбайла етістігінің қимыл атауы.

СОЗБАҚ: созбаққа салды. Бір нәрсені ұзаққа созды, кешеуілдетті.

СОЗБАҚТА= ет. Бір нәрсені кешеуілдетіп, ұзаққа созу.

СОЗБАҚТАЛ= ет. Көпке, ұзаққа созылу, жалғаса беру.

СОЗБАҚТАЛУ Созбақтал етістігінің қимыл атауы.

СОЗБАҚТАУ Созбақта етістігінің қимыл атауы.

СОЗБАЛА= ет. 1. Бір нәрсені созғылау, тартқылау. 2. ауыс. Ұзаққа созыңқырау, ұзарту, кешеуілдету.

СОЗБАЛАҚ: созбалаққа салды. сөйл. **Созбаққа салды.**

СОЗБАЛАҚТА= ет. Созбаққа салу, кешеуілдету.

СОЗБАЛАҢ: созбалаңға келмейді. Соза беруге, кешіктіруге болмайды. Созбалаңға салды. сөйл. **Созбаққа салды.**

СОЗБАЛАТ= ет. Ұзаққа созу, кешеуілдету.

СОЗБАЛАТУ Созбала етістігінің қимыл атауы.

СОЗБАЛАУ Созбала етістігінің қимыл атауы.

Созбалауға салды. Әбден кешіктірді, ұзаққа созды.

СОЗФАЛАҚТАУ зат. спорт. Зітемірді жылқа немесе жеуден серпи көтеру кезіндегі техникалық қате.

СОЗҒЫЗ: қол созғызды. Жәрдем сұратты, тілендірді.

СОЗҒЫЗУ Созғыз етістігінің қимыл атауы.

СОЗҒЫЛА= ет. 1. Қайта-қайта созу, соза түсу. 2. Тартқылау, жылқылау.

СОЗҒЫЛАУ Созғыла етістігінің қимыл атауы; тартқылау, кергілеу.

СОЗҒЫШТА= ет. Қайта-қайта созу, соза беру.

СОЗҒЫШТАУ Созғышта етістігінің қимыл атауы.

СОЗДЫР= ет. 1. Жалғастыру, сабақтастыру. 2. Уақытын ұзарту.

СОЗДЫРУ Создыр етістігінің қимыл атауы.

СОЗУ Соз етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсені ұстап, бір бағытқа тарту. 2. ауыс. Бір істі кешеуілдету.

СОЗУЛЫ сын. Созылған, керілген.

СОЗЫЛ= ет. 1. Тартылу, ұзару. 2. Керілу, жайылу. 3. ауыс. Жалғасу, сабақтау.

СОЗЫЛҒЫШ сын. Созылуға бейім, созылымды.

СОЗЫЛҒЫШТЫҚ зат. Созылатын қасиеті болушылық, созылымдылық.

СОЗЫЛМА сын. Ұзаққа созылатын, көпке баратын.

СОЗЫЛМАЛЫ сын. 1. Созылғыш, созылуға бейім. 2. ауыс. Ұзаққа созылған, созылыңқы. 3. ауыс. Сазды, назды.

Созылмалы ауру. мед. <лат. chronikos>. Жазылуы ұзаққа созылатын ескі ауру. **Созылмалы гастрит.** мед. Аурудың жедел түрінің емделмеудің, тамақтану тәртібінің ұзақ бұзылуының салдарынан пайда болатын асқазан кілегей қабығының қабынуы. **Созылмалы конъюнктивит.** мед. Көздің дәнекер қабығының ұзақ та баяу түрде қабынуы ауруы. **Созылмалы пневмония.** мед. Асқынған пневмониядан кейін өкпе ткайының құрылымы мен функциясының толық қалпына келмеуінен, сондай-ақ созылмалы бронхиттің салдарынан болатын ауру.

СОЗЫЛМАЛЫҚ зат. Созылуға бейімділік, созылғыштық.

СОЗЫЛУ= ет. 1. Ұзарту, шұбалту. 2. ауыс. Нақышына келтіру, созу.

СОЗЫЛУ Созылт етістігінің қимыл атауы.

СОЗЫЛУ Созыл етістігінің қимыл атауы.

1. Керілу, жайлау. 2. ауыс. Ұзаққа жалғасу, көпке дейін бітпеу.

Созылу сызығы. геол. Таужынысқа тән қойнауқат (қабат, желі) жазығының немесе табанының, не жыртылу жазықтығының көлбеу жазықтықпен қиылысу сызығы.

СОЗЫЛУЛЫ сын. Созылған, керілген.

СОЗЫЛЫМ зат. кен. Тау-кен тұсбағдарының көмегімен меридиан сызығына салыстырмалы түрде анықталатын таужыныс қабатының (қойнауқат, желі) немесе жыртылу жазықтығының және т.б.) көлбеу кеңістіктегі созылу не сағалану бағыты.

СОЗЫЛЫМДЫ сын. Созылуы жақсы, созылғыш.

СОЗЫЛЫМДЫЛЫҚ зат. *Созылуға бейімділік, созылушылық.*

СОЗЫЛЫҢҚЫ сын. 1. *Созылған, керіліңкі.*

2. ауыс. *Шұбалан, ұзағырақ.*

СОЗЫЛЫҢҚЫЛЫҚ зат. *Созуға, ұзартуға болатындық.*

СОЗЫЛЫҢҚЫРА = е т. 1. *Көсіліңкіреу, созыла түсу.* 2. ауыс. *Ұзартқырау, кешеуілденкіреу.*

СОЗЫМДЫ сын. 1. *Жақсы созылатын, созылғыш.* 2. ауыс. *Буынға жіктеп, соза түсуге ыңғайлы.* 3. ауыс. *Сазды, назды.* 4. ауыс. *Ұзақ, көлемді.* 5. ауыс. *Мінезі жұмсақ, биязы.*

СОЗЫМДЫЛЫҚ зат. 1. *Созылымды болушылық, созылғыштық.* 2. ауыс. *Саздылық, наздылық.*

СОЗЫМТАЛ сын. 1. *Созылғыш, керіліңкі.*

2. ауыс. *Сазды, назды.*

СОЗЫМТАЛДЫҚ зат. *Созымтал болушылық, созылғыштық.*

СОЗЫНДЫ зат. *Бір нәрсенің ұзартылған жалғасы.*

СОЗЫҢҚЫ сын. 1. *Созылыңқы, керіліңкі.*

2. *Қысыңқы, сығырайған.* 3. ауыс. *Сазды, назды.*

СОЗЫҢҚЫЛАУ сын. *Сәл созыңқы, ұзыншалау.*

СОЗЫҢҚЫРА = е т. 1. *Жайлап соза түсу, ілгері ұсыну.* 2. *Керіңкіреу.* 3. ауыс. *Кешеуілдетіңкіреу, ұзартыңқырау.*

СОЗЫҢҚЫРАУ *Созыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

СОЙ зат. *көне. Аргы заты, тегі, сүйегі.*

СОЙ = е т. 1. *Бауыздалған малдың не басқа жан-жануарлардың терісін сыпырып, жіліктеп бөлу.* 2. этн. *Қазақ халқының дәстүрлі мәдениетінде қонаққа, құдайы қонаққа арнап мал сою, қошемет, құрмет көрсету.* 3. ауыс. *Қатты тіліп түсу, кестіп кету, қанын судай ағыз.* 4. ауыс. *Ұру, соғу, сабау.* 5. ауыс. *Жамандау, қатты сөздер айту.*

СОЙЫ *қаптан қойғандай [қаптағандай]. Дәл өзі, айнымазан, аузынан түскендей; аумақ қалған.*

СОЙҒЫЗ = е т. *Қонаққа, құдайы қонаққа, асқа, жиын-тойға арнап малды бауыздату, сойдыру.*

СОЙҒЫЗУ *Сойғыз етістігінің қимыл атауы.*

СОЙҒЫЛА = е т. *Жырым-жырым ету, тілгілеу.*

СОЙҒЫЛАУ *Сойғыла етістігінің қимыл атауы.*

СОЙҒЫШ сын. *Мал союға дайын тұратын, қонақжай, қолы ашық.*

СОЙҒЫШТЫҚ зат. *Мал союға ептілік.*

СОЙДАҚ сын. *Ерекше сойдып тұрған, шанышылған.*

СОЙДАҚ ТІС. *Сойдиган ұзын тіс.*

СОЙДАҚ-СОЙДАҚ сын. *Айқұш-құйқұш.*

2. *Сойдиган-сойдиган.*

СОЙДАҚТА = е т. *Айқұш-құйқұш ету, сойдақ-сойдақ болу.*

СОЙДАҚТАН = е т. *Айқұш-құйқұш болып, сойды.*

СОЙДАҚТАНУ *Сойдақтан етістігінің қимыл атауы.*

СОЙДАҚТАТ = е т. *Айқұш-құйқұш етіп жазу.*

СОЙДАҚТАТУ *Сойдақтат етістігінің қимыл атауы.*

СОЙДАҚТАУ¹ сын. *Сойдиган, ірілеу, ұзындау.*

СОЙДАҚТАУ² *Сойдақта етістігінің қимыл атауы.*

СОДАНА зат. өс. *Сарғалдақтар тұқымдасына жататын біржасалды өсімдік.*

СОЙДАҢДА = е т. *Сойдаң-сойдаң ету, көстендеу.*

СОЙДАҢДАТ = е т. *Бірситу, сойдиту.*

СОЙДАҢДАТУ *Сойдаңдат етістігінің қимыл атауы.*

СОЙДАҢДАУ *Сойдаңда етістігінің қимыл атауы.*

СОЙДАҢ-СОЙДАҢ үст. *Көстең-көстең.*

СОЙДАУЫЛ сын. *Үлкен, ірі.*

СОЙДАУЫЛДАЙ сын. *Зіңгіттей, еңгезердей.*

СОЙДАУЫТ сын. сөйл. *Сойдауыл.*

СОЙДАУЫТТАЙ сын. сөйл. *Сойдауылдай.*

СОЙДИ = е т. 1. *Сораю, состию.* 2. *Сидио, ырсию.*

СОЙДИТ = е т. 1. *Ірі етіп сойдақпату.* 2. *Бірситу, сидиту.*

СОЙДИТУ *Сойдит етістігінің қимыл атауы.*

СОЙДИЫП-СОЙДИЫП үст. *Сорайып - состиып.*

СОЙДИО *Сойди етістігінің қимыл атауы.*

СОЙДЫР = е т. *Малды азық үшін немесе келген қонақтың құрметіне сойғыз, алқымның астынан пышақпен орбыру, кестіру.*

СОЙДЫРТ = е т. *Малды бауыздату, сойғыздыру, жан-жануардың терісін сыпыртып, жіліктепін бөдірту.*

СОЙДЫРТУ *Сойдырт етістігінің қимыл атауы.*

СОЙДЫРУ *Сойдыр етістігінің қимыл атауы.*

СОЙҚАҚТА = е т. *Айқұш-құйқұшталу, шимайлану.*

СОЙҚАҚТАТ = е т. *Қалай болса, солай, кес-кестеп, сойтандату.*

СОЙҚАҚТАТУ *Сойқақтат етістігінің қимыл атауы.*

СОЙҚАҚТАУ *Сойқақта етістігінің қимыл атауы.*

СОЙҚАН зат. 1. *Бүлік, лаң, ойран.* 2. *Лаң салғын адам, бұзық, теңтек.*

Сойқан заман. *Ел бүлінген, аласапыран шақ.*

Сойқан салды [жасады, шығарды]. *Ойрандады, бүлік салды, лаңдады.*

СОЙҚАНДА = е т. *Лаң салу, бүлік шығару.*

СОЙҚАНДАЛ = е т. *Сойқан салыну, лаң шығарылу.*

СОЙҚАНДАЛУ *Сойқандал етістігінің қимыл атауы.*

СОЙҚАНДАС = е т. *Дау-жанжал шығарысу.*

СОЙҚАНДАСУ *Сойқандас етістігінің қимыл атауы.*

СОЙҚАНДАУ *Сойқанда етістігінің қимыл атауы.*

СОЙҚАНДЫ сын. *Сойқаны мол, бүлік салғын, лаңды. // Лаң салғыш, бүлік шығарғыш адам.*

Сойқанды мінез. *Тынымсыз, ұр да жық, шайпау мінез.*

СОЙҚАНДЫҚ зат. *Лаң салушылық, бүлікшілік.*

Сойқандық жасады. *Сойқан салды, бүлік шығарды.*

СОЙҚАНШЫ зат. *Елдің шырқын кетіруге бейім тұратын басбұзар, бүлік салғын, лаңдаушы.*

СОЙҚАНШЫЛ сын. *Бүлік салуға әуес, лаңшыл.*

СОЙҚАНШЫЛДЫҚ зат. *Лаңкестік, бүлікшілік.*

СОЙҚЫ сын. сөйл. *Тұрпайы, дөрекі.*

СОЙЛАС сын. *Тектес, негіздес.*

СОЙЛЫ сын. *көне. Текті, сүйекті.*

СОЙТАЛДАЙ сын. *Еңгезердей, алтамсадай, жауырыны қақпақтай.*

Сойталдай жігіт. *Зіңгіттей, дардай, ержеткен азамат.*

СОЙТАЛДАЙ-СОЙТАЛДАЙ сын. *Еңгезердей-еңгезердей.*

СОЙЫЛ зат. этн. *Қолға ұстауға ыңғайлап жонған, қару ретінде пайдаланылатын мықты, ұзындығы 2-2,5 м, диаметрі 6-7 см қатты ағаш.*

Сойылы [соққыға, таяққа] жықты. *Ұрып құлатты, жығып кетті, жаралады.*

Сойылын соқты. *Сөзін сөйледі, қолпаштады, намысын жыртып, болысты.*

СОЙЫЛ = е т. 1. *Малдың азық үшін не қонаққа арналып бауыздалуы.* 2. ауыс. *Тіліну, кесілу.*

СОЙЫЛҒЕР зат. этн. *Сойылмен ұруды меңгерген, машықтанған сойылшы, жауынгер.*

СОЙЫЛДА = е т. *Сойылмен соғу, сойылмен ұру.*

СОЙЫЛДАЙ сын. 1. *Сойыл сияқты, сойыл тәрізді.* 2. ауыс. *Еңгезердей, ірі.* 3. ауыс. *Ұзын, ебедейсіз.*

СОЙЫЛДАП-СОЙЫЛДА = е т. *Дүркін-дүркін сойылмен ұру.*

СОЙЫЛДАС = е т. *Соғысу, төбелесу, жан-жалдасу, сойыл салысу.*

СОЙЫЛДАСУ *Сойылдас етістігінің қимыл атауы.*

СОЙЫЛДАТ = е т. *Сойылды пайдалану, сойылмен ұрдыру.*

СОЙЫЛДАТУ *Сойылдат етістігінің қимыл атауы.*

СОЙЫЛДАУ *Сойылда етістігінің қимыл атауы.*

СОЙЫЛДЫ сын. *Сойыл ұстаған, сойылды бар.*

СОЙЫЛДЫҚ сын. *Сойыл жасауға жарайтын, сойыл боларлық.*

СОЙЫЛСАЛЫМ зат. этн. *Сойыл жететіндей жақын жерді білдіретін халықтық өлшем.*

СОЙЫЛСОҒАР сын. 1. *Сойыл ұстауға жарайтын.* 2. ауыс. *Біреудің шашбауын көтеруші, сөзін сойлеуші; ұр да жық.*

СОЙЫЛУ *Сойыл етістігінің қимыл атауы.*

СОЙЫЛША зат. *Кішірек сойыл.*

СОЙЫЛ-ШОҚПАР зат. этн. *Қатты ағаштан жасалған қару-жарақ.*

СОЙЫЛШЫ зат. 1. *Сойыл соғатын, сойыл ұратын адам.* 2. ауыс. *Қостаушы, жақпасатын, сөзін сөйлейтін адам.*

СОЙЫЛШЫЛ сын. *Қолына түскенін кісіге ала жүгіретін, әпербақан, ұр да жық.*

СОЙЫМ зат. *Құндылықты ішін-жемге сойылатын семіз мал, сойыс.*

СОЙЫМДЫҚ сын. *Союға жарайтын (мал).*

СОЙЫМПАЗ сын. *Мал союға епті, мал сою шебері.*

СОЙЫС зат. *Союға жарайтын мал, сойым.*

Сойыс көбейсін. *Мал сойылып жатқанда айтылатын игі тілек.*

Сойыс қылды. *Сойды, бауыздады.*

СОЙЫС = е т. *Мал бауыздасу, көмектесу.*

СОЙЫСТЫҚ сын. *Союға жарайтын, союға керекті, союға арналған.*

СОЙЫСУ *Сойыс етістігінің қимыл атауы.*

СОККЕР [ағыл. soccer] зат. спорт. *Футболдың ұлттық түрлерін: американдық, канадалық, австралиялық және т.б. дамыған елдерде кең тараған еуропа футболының атауы.*

СОҚ = е т. 1. *Ұру, перін жіберу (адамды).*

2. *Аттың сауырына қамшы басу.* 3. *Тықылдату, тарсылдату, қағу.* 4. *Бір жерге жол-жөнекей бару, аялдау, кідіру.* 5. *Металдан әртүрлі бұйым, құралдар жасау.* 6. *Үлкен ғымарат, үй т.б. құрылыстар тұрғызу, салу.* 7. *Жүрек, тамыр сөздерімен тіркесіп келіп, жұмыс істеу, қозғалу деген мағына береді.* 8. *Жел, дауыл, боран, құйын сөздерімен тіркесіп келіп, ұйтқу, ұрлеу, гүлдеу деген мағына береді.* 9. *Ток, найзағай сөздерімен тіркесіп келіп өлтіру, зақымдау мағынасын береді.* 10. *Қоңырау, дабыл сөздерімен тіркесіп келіп, қағу, ұру мағынасын білдіреді.* 11. *Ат, мәшине сияқты сөздермен тіркесіп келіп шаршау, қалжырау, болдыру мағынасын білдіреді.* 12. *Әкеліп, апарып, келіп т.б. сөздермен тіркесіп келіп, тірелу, әкелу мағынасын білдіреді.* 13. ауыс. *Тамақты ашқарақтана жегу, қомағайлана асау.* 14. ауыс. *Әңгіме айту, зуылдату; койту.* 15. ауыс. *Қоңіл қалдыру, режістіту.*

СОҚ-СОҚ зат. жерг. *Күізді толық ише салып, теуіп болған соң білеткеу.*

СОҚА зат. *көне. 1. Жер жыртыу үшін қолданылатын ауылшаруашылық құралы.* 2. жерг. *Қада, ағаш, қазық.*

СОҚА: соқа басы. *Ешкімі жоқ, жалғыз қара басы.*

Соқа бас. сөйл. *Үйленбеген, салт басты.*

СОҚАЛА = е т. 1. *Соқанмен жер жыртыу, жер айдау.* 2. ауыс. *Жұқалау, ақырындау.*

СОҚАЛАУ *Соқала етістігінің қимыл атауы.*

СОҚАЛЫ сын. Соқа тіркелген, соқасы бар. **Соқалы орқазғыш**. әск. Жергілікті фортификациямен жабдықтау және жерасты байланыс желісін және т.б. салу кезінде орқауға арналған тіркемелі мәшине.

СОҚА-САЙМАН зат. Соқасымен сайманы.

СОҚАША үст. Соқа сияқты, соқаға ұқсап.

Соқаша сүйек. анат. <лат. vomer> Бас сүйек бет бөлімінің ұзынша келген, пішіні жебе тәрізді, сынаша сүйекті мұрын қуысы түбіндегі қырмен жалғастырып, мұрын қуысының шыға-беріс тесігін тең екіге бөлетін жұқа сүйегі.

СОҚАШЫ зат. Соқа айдаушы, соқа жүргізуші.

СОҚИ= ет. Сопаю, состию.

СОҚИО Соқи етістігінің қимыл атауы.

СОҚҚАН зат. 1. Есі ауысқан, жынды, әумерсер. 2. Құдай ұрған, ант атқан, оңбаған.

СОҚҚЫ зат. 1. Шоқпар, темір, ағаш сияқты сілтенген нәрселердің екпіні, ұрысы. 2. ауыс. Жаудың бетін қайтаратын шабуыл, тойтарыс. 3. әск. Ракеталық, құрлықтағы, әскери-әуе күштерінде, әскери-теңіз флоты әскерлерінде операция мен соғыс жағдайында қолданылатын оперативтік ұрыс түрі.

Соққы берді. Жаудың бетін қайтарды, тойтарыс берді; бас көтермеуге етті. **Соққы беру**. Ұрын-соғу, жасалау. **Соққыға жығылды**. Таяқ жеді, ұрылды. **Соққыға жықты**. Өлімші қылды, ұрды. **Соққы жеді**. Зорлық, зомбылық көрді, беті қайтты. **Соққы тиді**. а) Ұрылды, сабалды. ә) Ауыр жағдайға тап болды, ұшырады. **Соққы толқыны**. әск. Атом бомбасының жарылыс қуатының тең жартысы жұмсалатын ең күшті зақымдаушы фактор.

СОҚҚЫ зат. жерг. кәс. Егін бастыратын, тастан жасалған құрал.

СОҚҚЫЗ= ет. 1. Ұрғызу, сабаты. 2. Металдан әртүрлі бұйым жасаттыру.

СОҚҚЫЗУ Соққыз етістігінің қимыл атауы.

СОҚҚЫЛА= ет. 1. Қайта-қайта ұру, соғу, ұрғылау. 2. Үсті-үстіне тарсылдатып қағу. 3. ауыс. Үсті-үстіне шабуыл жасау; үсті-үстіне соққы беру.

СОҚҚЫЛАН= ет. Шабуыл жасалыңу.

СОҚҚЫЛАНУ Соққылан етістігінің қимыл атауы.

СОҚҚЫЛАС= ет. 1. Соғылысу. 2. ауыс. Шабуылдасу, соққы берісу.

СОҚҚЫЛАСУ Соққылас етістігінің қимыл атауы.

СОҚҚЫЛАТ= ет. Ұрдыру, соқтыру.

СОҚҚЫЛАТУ Соққылат етістігінің қимыл атауы.

СОҚҚЫЛАУ Соққыла етістігінің қимыл атауы. 1. Ұрғылау, соғу. 2. ауыс. Үсті-үстіне шабуыл жасау, шабуылдату.

СОҚҚЫЛЫ: соққылы ауа толқыны. әск. Ядролық жарылыстың аса қуатты зақымдаушы факторы.

СОҚҚЫН зат. жерг. Боран, дауыл.

СОҚҚЫШ: соққыш тоқпақ, геол. Ұңғымаларды соққылау тәсілімен бұрғылаған кезде қолданылатын құрал.

СОҚҚЫШТА= ет. Қайта-қайта ұрғыштау, пергілеу.

СОҚҚЫШТАУ Соққышта етістігінің қимыл атауы.

СОҚПА зат. Аурудың оқпа-текте қатты ауырып кететін кезі; ұстама.

Соқпа дерг. Кездейсоқ қайғы, күйік. **Соқпа күй**. Домбыра ішегін соғып тартылатын күй. **Соқпа өркеш**. түйешар. Ұзын, бір жағына қарай жығыла біткен өркеш. **Соқпа толқын**. Жай, баяу, ақырын толқын.

СОҚПА зат. жерг. Сиярдыл тезегі.

СОҚПА сын. Қолдан соғылған (үй, там, пеш т.б.).

СОҚПАҚ зат. 1. Мал, адам жүрпін, әбден тапталған жалғызаяқ жол. 2. ауыс. Бағыт, бағдар. 3. ауыс. Өмірдің, тағдырдың қиын жолы. 4. ауыс. Кішкентай, көрінбейтін, бірақ керек нәрсе деген мағынада.

Соқпақ жол. Жалғызаяқ сүрлеу. **Соқпақ салды**. Бір іске бастама болды, қадам жасады.

СОҚПАҚСЫЗ сын. 1. Соқпағы жоқ, жолсыз. 2. ауыс. Тың, ешқандай бағыт-бағдарсыз, қиын, тар.

СОҚПАҚТЫ сын. Соқпақ салынған, соқпағы бар.

СОҚПАҚШЫЛ сын. Соқпақпен жүргіш, соқпаққа құмар.

СОҚПАЛЫ сын. ауыс. 1. Ұрып, соғып ойналатын (аспап). 2. Анда-санда ұстап қалатын ұстамалы (ауру).

СОҚТА зат. мед. Сыздауықтың, шиқанның ортасындағы өзегі, өлі ет.

Соқта қар [күртік]. Жаңа жауған ылғал қар.

Соқтасы қатты этн. саят. Қырағы құстың тұяқ сүйелі бекіді, қатайды. **Соқтасын суытты**. Көңілін қалдырды, ренжітті. **Соқтасы суыды**. жерг. Көңілі қалды, ренжіді.

СОҚТАДАЙ сын. сөйл. **Соқталдай**.

СОҚТАЛ зат. сөйл. Үлкен, дәу, сойталдай адам.

СОҚТАЛ зат. Шөп-шаламға илеген былжыр, балшық.

СОҚТАЛА= ет. Жұмбаздау, илеу, шылау.

СОҚТАЛАН= ет. Илену, шылану.

СОҚТАЛАНУ Соқталан етістігінің қимыл атауы.

СОҚТАЛАҢ зат. Қиыншылық, зобалаң, **СОҚТАЛАУ** Соқтала етістігінің қимыл атауы.

СОҚТАЛДАЙ сын. Зор денелі, еңгезердей, үлкен, дәу; сойталдай.

СОҚТАЛЫ сын. 1. Жұмбаздалған, иленген, тығыздалған. 2. Үлкен, жуан, жұмыр. 3. Кесек, сом, ірі.

СОҚТАН зат. ауылшар. Төрт жасқа шығар еркек піше түіе.

СОҚТАНДАЙ сын. сөйл. **Соқталдай**.

СОҚТАУЫЛДАЙ сын. Сойталдай, дардай, үлкен.

Соқтауылдай жігіт. Зор денелі, еңгезердей, мықты, қарулы жігіт.

СОҚТЫҒУ Соқтық етістігінің қимыл атауы; тиісу, ұрыну.

СОҚТЫҒЫС зат. 1. Қақтығыс, шайқас, қарулы күрес. 2. Пікір қайшылығы, қарсылығы.

СОҚТЫҒЫСУ= ет. Қақтығысу, соғылысу.

СОҚТЫҒЫСТЫР= ет. Қақтығыстыру, сөзбен іліндіру, ұрыстыру, қарсы қою.

СОҚТЫҒЫСТЫРУ Соқтығыстыру етістігінің қимыл атауы.

СОҚТЫҒЫСУ Соқтығыс етістігінің қимыл атауы.

СОҚТЫҚ= ет. 1. Бір нәрсеге соғылысу, қақтығысу. 2. ауыс. Өз-өзінен ұрыну, тиісу, ілінісу. 3. ауыс. Араласу; бір-біріне кедергі жасау.

СОҚТЫҚҚЫШ сын. Әр нәрсеге соқтығатын, жанжалқой.

СОҚТЫҚПА сын. Әр нәрсеге тиіскіш, ұрыншақ.

СОҚТЫҚПАЛЫ сын. 1. Соқтыққыш, ұрынғыш. 2. ауыс. Қиын-қыстау, азабы мол; кедергісі көп.

СОҚТЫҚТЫР= ет. Жанжалдастыру, әр нәрсеге ұрындыру, соғылыстыру.

СОҚТЫҚТЫРУ Соқтықтыр етістігінің қимыл атауы.

СОҚТЫР= ет. 1. Металдан бұйым, құралдар жасаттыру. 2. ауыс. Телефонмен сойлестіру, хабарластыру. 3. Әжел, кел т.б. сөздермен тіркесіп келіп, тірелу, әжелу мағынасын білдіреді. 4. Үй, құрылыс салдыру, жасату.

СОҚТЫР= ет. 1. Әңгімені қосып айту, көйттіру. 2. Жел, боран т.б. сөздермен тіркесіп келіп ұйытқыту, гүлдету деген мағынаны білдіреді.

СОҚТЫРТУ Соқтырт етістігінің қимыл атауы.

СОҚТЫРУ Соқтыр етістігінің қимыл атауы. 1. Құрылыс салдыру, жасату. 2. ауыс. Ұшырату, тап болдыру (жағымсыз).

СОҚЫР сын. 1. Қору қабілетінен айырылған, жанары жоқ. 2. ауыс. Білігі жоқ, парасатсыз. 3. ауыс. Білімсіз, набан, топас.

Соқыр аңғар. с у шар. Өзге аңғарға немесе су қабылдау алабына шықпайтын (жетпейтін) сағасы жоқ аңғар. **Соқыр атырау**. с у шар. Ауа райы қуаң шөл және шөлейт аудандардағы өзендердің теңізге, көлге немесе қарақөз өзенге жетпей суалып жогоалуы. **Соқырға таяқ ұстатқандай**. Айдан анық, айқын; өте ұғымды. **Соқыр дақ**. анат. Көз алмасының ішкі торлы қабығының артқы жағындағы көру жүйкесі шығатын аймақ. **Соқырдың тілегені**— екі көзі. Әркімнің көксемі өз мұқтажы деген мағынада. **Соқыр жармак**. поэт. Соқыр тыын. **Соқыр жол** [соқпақ]. Қайда барары, тірелер жері белгісіз сүрлеу. **Соқыр кеуде**. Оқымаан, қараңғы адам. **Соқыр көргенінен жазбас**. Ұстағанынан айырылмайды деген мағынада (қырғыз, топас адамдарға айтылады). **Соқыр құдық**. Ескі құдық. **Соқыр наным**. Қараңғы дүниетаным, фа-натизм. **Соқыр нүкте**. анат. Жарыққа сезімтал емес торлы қабықтағы кішкене дақ, бұл көз алмасынан шығатын жүйке талшықтарының көру жүйкесін түзетін нүктесі.

Соқыр сезім. а) Ақыл таразасына түспеген, ақыл билігінен шығып қалған көңіл күйі. ә) Белгілі бір ғылыми дәлелге сүйенбеген наным. б) Санасыз, қараңғылық; жоққа сену, иланушылық. **Соқыр сезім**. бейн. Ақыл таразасына түспеген, негізі жоқ наным. **Соқыр соқпақ**. жерг. Көмескі жіңішке жол. **Соқыр тауыққа бөрі бірдей** [бидай, тары]. Білмегенге бөрі бірдей; білмегенге ақ-қарасы бөрібір деген мағынада. **Соқыр тыын бермеді**. Тұқ бермеді, ештеңе татырмады. **Соқыр тыныға керегі жоқ** [тұрмайды]. Түкке жармайды, та-тымы, құны жоқ. **Соқыр тын сұрамады**. Ештеңе сұрамады, ештеңе талап етмеді. **Соқыр тұман**. Көзге тұртас, көрінбейтін қалың тұман. **Соқыр шам**. Сыртында шашасы жоқ, білмеген ғана жанып тұрған шам.

СОҚЫРАЙ= ет. 1. Соқырлану, көзді тер басу. 2. жерг. Бір көзінен айырылып қалу.

СОҚЫРАҚ зат. зоол. Албар тұқымдас балықтардың Мексикадағы жерасты суларда таралған ерекше түрі.

СОҚЫРЖЫЛАН зат. зоол. <лат. typhlops vermicularis> Соқырлар тұқымдасына жататын жер астында тіршілік ететін, жер құрттарына ұқсас, залалсыз ұсақ жыландар.

СОҚЫРЛАУ сын. Көп аңғара бермейтін, сұңғыла емес.

СОҚЫРЛЫҚ зат. 1. Екі көздің көру қабілетінің мүлдем жойылуы, адамның жарық пен қараңғыны ажырата алмауы. 2. ауыс. Надандық, топасық.

СОҚЫР-МЫЛҚАУ сын. Айт-үйтті тыңдамайтын табиғаттың дүлей күйі.

СОҚЫРТЕКЕ зат. этн. ойын. Ортаға шығып, көзі орманмен таңыған адам басқаларды қолмен қармалап ұстауға тырысатын ұлттық ойын түрі.

Соқыртеке ойнаудың не керегі [қажеті] бар. Алдарқатып, бүкселеудің қажеті қанша?

СОҚЫРТЫШҚАН зат. зоол. <лат. ellobius tulpinus> Жүні сары қоңыр, кейде бұрыңғай қара, жұмсақ әрі қалың болып келетін көзі өте кішкентай тышқан.

СОҚЫРШЕК зат. 1. анат. Адамның оң жақ бүйірінде ащы ішектің тоқ ішекке келіп жалғасқан жеріндегі өсінді. 2. мед. Соқыршөк ауруының асқынаған түрі, аппендицит.

СОЛ есім. 1. Нақ, дәл осы деген мағынаны білдіретін сілтеу есімдігі. 2. Қиң, уақыт, мезгіл сөздерімен тіркесіп, дәл сол уақыт деген мағынада жұмсалады.

Сол бетімен. Сол қалтымен, сол күйі. **Сол бойда** [мезетте, сәт, сәтте]. Қолма-қол, дереу, лезде. **Сол бір**, сөйл. экспр. ұнатпау. Екеуара белгілі, әбден таңыр, мезі қылған немесе жақпай қалаан бейтаныс, беймәлім нәрсе туралы айтылатын сөзқолданыс. **Сол жыл**. Сол, әңгіме болған, екеуіне белгілі жыл. **Сол замат**. Дәл сол

уақытта, осы кезде. **Сол себепті.** Сондықтан, сол үшін, солай болғандықтан. **Сол күйі.** Ешбір өзгермеген, бұрынғы қалпында.

СОЛР сын. Оңға қарама-қарсы жақ.

Сол жақ. этн. *Киіз үй кеңістігінің дәстүрлі бөліктерінің бірі [Еуразиялық қошпелілердің (қазақ, моңғол, тыва, алтай, түрікмен, қарақалпақ, ноғай, қырғыз т.б.) дуалистік дүниетанымы бойынша киіз үйдің іші екі бөлікке – ер және әйел (төрден қарағандағы оң және сол) жақтарына бөлінеді]. Сол қанат.* Әскер шебінің сол жақ бөлігі.

СОЛ= е т. 1. *Қурау, сему, шоғу (өсімдік).* 2. ауыс. *Әбден жүдеу, қуару, қату.* 3. ауыс. *Күйі кету, өңі кету, еш нәрсеге қызықпау.* 4. ауыс. *Жастық, қызық дәурен өтті деген мағынада.*

СОЛАЙ үст. 1. *Айтылған жаққа қарай, сол бағытқа.* 2. *Осылай, сондай.*

СОЛАЙЛАУ сын. Сол сияқты, сондай.

СОЛАЙЛЫҚ зат. Солай болушылық, сондайлық.

СОЛАЙША үст. 1. *Солай, сол тәрізді, сондай етіп.* 2. *Осылайша, осындай қылып.*

СОЛАЙЫНША үст. жерг. *Солайша, солай етіп.*

СОЛАҚ зат. жерг. *Үйдің бір жағына жалғас салынған, аяқ-табақ сақтайтын не мал ұстайтын бөлме.*

СОЛАҚ зат. жерг. *Арба арысының арасындағы ағаш.*

СОЛАҚ зат. малшар. *Койдың, жылқының құлағының қиын кесіп салатын ен түрі.*

СОЛАҚ зат. кәс. *Қайықтың ернеуіне ескек тіреп есу үшін орнатқан бір қарыстай ағаш.*

СОЛАҚ: **солақ ен.** этн. *Койдың екі құлағының артқы жақ немесе алдыңғы жақ қиын ала тік бұрышты немесе сүйірлеу бұрышты етіп, кесіп салған белгі.*

СОЛАҚАЙ сын. 1. *Жұмыс істеуге, қымал-әрекетке оң қолдан гөрі сол қолдың бейімділігі.* 2. ауыс. *Әр нәрсеге теріс қарайтын, керітартпа, теріс бақай (адам).*

Солақай саясат. *Кесепаттарға, басқаның мүддесінің аяққа тапталуына әкеп соқтыратын саясат.*

СОЛАҚАЙЛАН= е т. *Қисық, қыңыр кету; бұра тарту.*

СОЛАҚАЙЛАНУ *Солақайлан етістігінің қимыл атауы.*

СОЛАҚАЙЛАУ сын. *Керітартпалау, солшылдау.*

СОЛАҚАЙЛЫҚ зат. *Асырасілтеушілік, терісбақайлық.*

СОЛАМАЙЫМЕН үст. жерг. *Түгел, тұтас, бүтіндей.*

СОЛАҢ елік. *Сопиған нәрсеңіз аяқастынан шыға келген қимылын бейнелейтін сөз.*

Солаң етті. *Аяқ астынан шыға келді.*

СОЛАНДА= е т. *Солаң-солаң ету, шұбалдау, сөлпеңдеу.*

СОЛАНДАУ *Солаңда етістігінің қимыл атауы.*

СОЛБАҚТА= е т. сөйл. **Солбаңда.**

СОЛБАҢ елік. *Солпаң нәрсеңіз ебедейсіз қысқа қозғалысын бейнелейтін сөз.*

Солбаң еткізді. *Солбырайтты, ебедейсіз тастады.*

Солбаң етті. *Сөлекет қозғалды, солбаңдады.*

СОЛБАНДА= е т. *Солбыраю, сөлбірею.*

СОЛБАНДАУ *Солбаңда етістігінің қимыл атауы.*

СОЛБЫР сын. *Босаң, болжыр, сықсыз.*

СОЛБЫРА= е т. 1. *Сөлбірею, киімі жараспау.* 2. ауыс. *Еңсесі түсіп, көңілісіз күйде болу.*

СОЛБЫРАЙ= е т. 1. *Киімнің етек-жеңі үйлеспей, ұзынды-қысқалы болуы, сөлбірею.* 2. ауыс. *Ұнжырғасы, еңсесі түсіп, көңілісіз күйде болу; сүйірею.*

СОЛБЫРАЙТ= е т. *Сөлбірейту, сөлпеңдету.*

СОЛБЫРАЙТУ *Солбырайт етістігінің қимыл атауы.*

СОЛБЫРАЮ *Солбырай етістігінің қимыл атауы.*

СОЛБЫРЛАУ сын. *Бәсеңдеу, солғындау, осалдау.*

СОЛБЫРЛЫҚ зат. *Ұнжырғасы түскендік, сүйірейгендік, көңілісіздік.*

СОЛҒҰРЛЫ шыл. сөйл. **Солғұрлым.**

СОЛҒҰРЛЫМ шыл. *Социалдық, сондай.*

СОЛҒЫЗ: **көктей солғызды.** *Жастық, балалық шақтың қызығын көрмеді, ерте есейтті.*

СОЛҒЫЗУ *Солғыз етістігінің қимыл атауы.*

СОЛҒЫН сын. 1. *Бәсең, баяу, сылбыр.*

2. *Анық емес, күңгірт, көмескі.* 3. ауыс. *Өз деңгейінен төмен, әлсіз.* 4. ауыс. *Жүдеу, өңі қашқан.*

Солғын кендер. *кен. Сульфидтер класына жататын минералдар тобы, мыстың қосалқы кендері. Солғын тартты. Көмескіленді, күңгірттенді.*

СОЛҒЫНДА= е т. 1. *Бәсеңдеу, баяулау, әлсіреу.* 2. *Көмескі тарту, күңгірттену, өңсіздеу, бозару.* 3. ауыс. *Қиш-қуаттың азаюы, күші қайту, егде тарту.*

СОЛҒЫНДАН= е т. *Жүзі солғын тарту, өзімен-өзі болу, белсенділігі азаю.*

СОЛҒЫНДАНУ *Солғындан етістігінің қимыл атауы.*

СОЛҒЫНДАТ= е т. 1. *Бәсеңдету, баяулату.* 2. ауыс. *Өз деңгейінен төмендету, әлсірету.*

СОЛҒЫНДАТУ *Солғындат етістігінің қимыл атауы.*

СОЛҒЫНДАУ сын. 1. *Әлсіздеу, баяулау.* 2. *Күңгірттеу, көмескілеу.*

СОЛҒЫНДЫҚ зат. 1. *Жүдеулік, жұтаңдық.* 2. ауыс. *Көмескілік, әлсіздік.*

СОЛДАТ [итал. soldo] зат. өск. 1. *Жаяу әскер құрамындағы қатардағы жауынгер, әскери адам.* 2. сөйл. *Әскери борыш.*

СОЛДАТТЫҚ зат. *Әскерде қызмет етушілік, солдат болушылық.*

СОЛДАТТЫҚ сын. *Солдатқа тән, солдатқа қатысты.*

СОЛДАТША үст. *Солдат сияқты, солдатқа ұқсас.*

СОЛДЫР= е т. 1. *Көктей қурау.* 2. ауыс. *Құрту, жою, жоқ ету.*

СОЛДЫРМА зат. бот. *Өсімдік ауруы.*

СОЛДЫРУ *Солдыр етістігінің қимыл атауы; көктей қурау.*

СОЛЕНОЙД [грек. solēn – түтік, eidos – түр] зат. физ. *Ток жүретін оқшауланған сымнан оралған цилиндр тәрізді индуктивті орама.*

СОЛЕНОЦИТ зат. биол. *Көп қылтанды құрттардың зәр шығару өзегінің ішкі жағындағы қиы түйреуіштің басы тәрізді ерекше талшықты жасуша.*

СОЛИДОЛ [лат. solidus – тығыз, олеум – май] зат. *Мәшине, трактор тетіктерін, арбаның дөңгелегін майлайтын қоңыр түсті қоймалжың май.*

СОЛИДУС [лат. solidus] зат. геол. *Ерітінділердің не балқымалардың тепе-теңдікті кристалдану ұштары температураларының химиялық құрамына тәуелділігінің графикалық бейнесі.*

СОЛИСТ [итал. solista] зат. муз. *Музыкалық шығарманы жеке орындайтын адам.*

СОЛҚ елік. *Сескіндегі дененің солқылдаған күйін бейнелейтін сөз.*

Солқ етті. а) *Қатты күштің әсерінен дүрс етті, зірк етті.* ә) *Қорс етіп жылады.* **Солқ еткізді.** *Дүрс еткізді, дүрсілдетті.*

СОЛҚАҚТА= е т. саят. *Әлсіреу, шаршау, талу.*

СОЛҚ-СОЛҚ елік. *Дененің сілкінгендегі, т.б. жағдайдағы қайта-қайта солқылдаған күйін бейнелейтін сөз.*

Солқ-солқ етті. а) *Солқыдады, селкілдеді.* ә) *Басы (шекесі) қатты ауырды.* **Солқ-солқ жылады.** *Мұрнындағы суды ішке қарай қайта-қайта тартып, үн шығармай, дауыс салмай жылады.*

СОЛҚЫЛ зат. 1. *Солқылдаған күй; селкілдегендік.* 2. *Тарсыл, солқ-солқ етушілік.* 3. *Жылау, қорсылдаған дауыс.*

СОЛҚЫЛДА= е т. 1. *Солқ-солқ ету, селкілеу, дірілдеу.* 2. *Майысу, иілу, былқылдау.* 3. ауыс. *Басы, шекесі, тісі т.б. зырқылдап ауру.* 4. ауыс. *Белгілі шешімге келе алмау, босандық білдіру.*

Солқылдап жылады. *Дауыс салмай, денесімен қозғала, мұрнын жиі-жиі солқ еткізіп тарта отырып жылады. Солқылдап күлу. Демі біткенше ұзақ күлу.*

СОЛҚЫЛДАҚ сын. 1. *Селкілдек, селк-селк еткен.* 2. *Майысқақ, иілгіш.* 3. *Былқ-сылқ еткен, бұлаңдаған.* 4. ауыс. *Бір шешімге келе алмай, аумалы-төкпелі күйде жүретін тайсақ, тұрақты емес; құбылмалы.*

СОЛҚЫЛДАҚ зат. өс. **Рауған.**

СОЛҚЫЛДАҚТА= е т. *Бітеу жараның қабынып, ірің жия бастаған кезіндегі ауыртыу.*

СОЛҚЫЛДАҚТАУ сын. 1. *Майысқақ, иілгіш.* 2. ауыс. *Нақтылы емес, сенімсіздеу, екіұштылау.*

СОЛҚЫЛДАҚТЫҚ зат. *Тұрақсыздық, құбылмалылық, екіжақтылық.*

Солқылдақтық жасады. *Құбылды, жалтақтады, қобалжыды.*

СОЛҚЫЛДАС= е т. *Солқ-солқ етісу, қосылып жылау.*

СОЛҚЫЛДАСУ *Солқылдас етістігінің қимыл атауы.*

СОЛҚЫЛДАТ= е т. 1. *Майыстыру, иілту, тербелту.* 2. ауыс. *Зырқылдану, ауыртыу.*

СОЛҚЫЛДАТУ *Солқылдат етістігінің қимыл атауы; солқ-солқ еткізу.*

СОЛҚЫЛДАУ *Солқылда етістігінің қимыл атауы; жылау.*

СОЛҚЫЛДАСУ *Солқылдас етістігінің қимыл атауы.*

СОЛҚЫЛДАТ= е т. 1. *Майыстыру, иілту, тербелту.* 2. ауыс. *Зырқылдану, ауыртыу.*

СОЛҚЫЛДАТУ *Солқылдат етістігінің қимыл атауы; солқ-солқ еткізу.*

СОЛҚЫЛДАУ *Солқылда етістігінің қимыл атауы; жылау.*

СОЛМА зат. вет. <лат. piroplasmosis> *Көбінесе ірі қара малға және тағы басқа жануарларға тән кене арқылы жұғатын ауру.*

СОЛО [итал. solo] зат. муз. *Көп дауысты шығарманы орындау үстінде жеке бір аспаптың басқа аспаптардан ерекше бөлініп ойналуы.*

СОЛО зат. экон. *Бүгінгі багамның «споттық мөлшерге» көбеюіне азаюы себепті өзгеруінен туындаған валюта багамы.*

СОЛОД зат. биол. *Крахмалды ыдыратуға қатысатын фермент; амилазасы мол, өнген дәннен алынатын ашытқы.*

СОЛОМНИТ зат. тех. *Сабаннан жасалған, жылу ұстағыш құрылыс материалы.*

СОЛОНЕЦ зат. геол. *Жердің беткі қабатына жақын жатқан, натрий тұздарына қаныққан топырақ қабаты.*

СОЛПИ= е т. 1. *Етек-жеңнің олты-солты болуы; солбыраю, киімнің жараспауы.* 2. ауыс. *Мойнына су кету, сүйірею.*

СОЛПИТ= е т. *Солбырайту.*

СОЛПИТУ *Солпит етістігінің қимыл атауы.*

СОЛПИЮ *Солти етістігінің қимыл атауы.*

СОЛПЫ сын. 1. *Жерге сүйретілген, шұбалған.* 2. ауыс. *Ойқы-шойқы, кедір-бұдыр.*

СОЛПЫЛАУ сын. *Шұбалаңқы, босаң.*

СОЛПЫЛДА= е т. *Солт-солт ету, солшио.*

СОЛПЫЛДАТ= е т. *Емшектегі солт-солт сору, емшек ему.*

СОЛПЫЛДАТУ *Солтылдат етістігінің қимыл атауы.*

СОЛПЫЛДАУ *Солтылда етістігінің қимыл атауы.*

СОЛТАҚ сын. *Аяғын сылттып басатын; сылттық.*

СОЛТАҚТА= е т. *Сылты басу, ақсаңдау.*

СОЛТАҚТАУ *Солтақта етістігінің қимыл атауы.*

СОЛТАНДА= е т. сөйл. **Солтақтау.**

СОЛТҮСТІК зат. геогр. *Оңтүстікке қарсы жақ, терістік.*

Солтүстік бұғысы. зоол. *Қысы ызғарлы, әрі ұзақ солтүстік тундраны мекендейтін бұғы.*

Солтүстік ендік. геогр. *Жер шарының экватордан солтүстікке қараған қашықтығы.*

Солтүстік жартышар. геогр. *Жер шарының солтүстік бөлігі, меридианның үсті.*

СОЛТУСТИК-БАТЫС зат. геогр. Белгілі бір мекеннің, аймақтың солтүстік пен батысының аралығы.

СОЛТУСТИК-ШЫҒЫС зат. геогр. Белгілі бір мекеннің, аймақтың солтүстік пен шығысының аралығы.

СОЛУ Сол етістігінің қимыл атауы; қурау.
СОЛШЫЛ сын. саяси. Солишылдық саясатты ұстанушы, қолдаушы.

СОЛШЫЛДЫҚ зат. саяси. 1. Революциялық құрғақ сөзбен өздерінің ұсақ буржуазиялық тегін жасырушы оппортунистік, радиакалдық фракция. 2. Қоғамдық-саяси құрылысты өткір сынайтын, өзгертуге ұмтылатын фракция.

СОЛЫҚ; **солығын басты**. а) Тынықты, дем алды. ә) Жылаганын, өксігін қойды.

Солығы басылды. Жылаганын тоқтатып, өксігінен қойды.

СОЛЫҚТА = е т. 1. Бүйірін соғу, ентігу. 2. Өксігін шығара алмай жылау. 3. Тоқтамай жүгіріп шаршау, ырсылдау.

СОЛЫҚТАУ Солықта етістігінің қимыл атауы; босқа шаршау.

СОЛЫҢҚЫ сын. Суалыңқы, жүдеу, солған, солбыраңқы.

СОЛЫҢҚЫЛЫҚ зат. Әбден жүдеп солғандық, арығандық.

СОЛЫҢҚЫРА = е т. Жүдеңкіреу, арықтаңқырау.

СОЛЫҢҚЫРАУ Солыққыра етістігінің қимыл атауы.

СОЛЫРҚА = е т. Қатты шаршап демігу, ентігу.

СОЛЫРҚАУ Солярқа етістігінің қимыл атауы.

СОЛЬВАТТАНУ [лат. solvo] зат. хим. Заттардың ерігіштігін, олардың фазалар арасында таралуды, электролиттік диссоциациясын, кинетикасын механизмін және ерітіндіде жүретін реакциялардың тепе-теңдігін көрсететін ең маңызды себепшарт; еріген зат бөлшектерінің еріткіш молекулаларымен әрекеттесіп, сольваттар түзуі.

Сольваттанған электрон. хим. Қоршаған молекулаларының толуменүсі нәтижесінде орта ұстап қалған электрон.

СОЛЬВАТТАР [лат. solve] зат. хим. Еріген зат молекулалары мен иондары еріткіш молекулаларынан түзілген қауызбен қоршалып, олармен электростатикалық және Ван-дер-Ваальс күштерімен, сондай-ақ координациялық және сутектік байланыстар арқылы ұстасуымен түсіндірілетін сольваттану өнімдері.

СОЛЬВОЛИЗ зат. хим. Еріткіш пен еріген зат арасындағы алмасу реакциясы; еріген зат пен еріткіштің молекулаларын ыдырата жүреді.

СОЛЬФАТАРЛАР зат. геол. 1. Жанартаулы аудандарда жер қыртысының жарықтарынан шығып жататын температура 90-300°С аралығындағы күкіртті сутекті және күкіртті газ ағындары. 2. Осындай газдарды ұзақ уақыт бойына шығарып жататын жанартаулар.

СОЛЬФЕДЖИО [итал. solfeggio] зат. муз. 1. Музыкалық есту қабілетін арттыру, дамыту үшін өтілетін пән. 2. Фортепьяноның сүйемелдеуімен орындатылатын дауысты дыбыстарға құрылған ән жаттығуы, вокалис. 3. Әннің нотасын оқу, айту, әндету ісі.

СОЛЮБИЛИЗАЦИЯ зат. хим. Берілген сұйықтықта ерімейтін, төмен молекулалы зат молекулаларының, сұйықтың ішіндегі макромолекула мицеллаларына немесе глобулаларына енуі.

СОЛЯНКА зат. тамақ. Ет, балық немесе саңырауқұлақ сорпасынан әзірленетін сұйық тағам.

СОЛЯРИЙ [лат. solarium] зат. спорт. Күн сәулесі ваннасы қабыдау үшін ашық ауада арнайы жабдықталған алаң.

СОЛЯРКА зат. Трактор мен мәшиненің жүруі үшін қажетті жанар-жағар май.

СОМ¹ зат. 1. сов. Жүз тивына теңкестік кезеңдегі ақша. 2. қаржы. Қырғызстанның ақша бірлігі.

СОМ² зат. вет. Жылқы малында кездесетін жара, ауру.

СОМ³ сын. 1. Кесек, тұтас, бүтін. 2. Зор, ірі. 3. Мықты, күшті.

Сом алтын. Тұтас құйылған кесек алтын.
Сом балға. Ауыр салмақты балға.
Сом болат. тех. Тұтас, құйма болат.
Сом білек. а) Күшті, мығым, жуан, бұлшық етті білек. ә) Күш, қуат, жігер.
Сом білекті. Мығым, бұлшық етті білегі бар; күшті деген мағынада.
Сом дене. Бұлшық еттері тығыршықтай, кесек бітім.
Сом жүзік. зерг. Үлкендеу құйма жүзік.

СОМ зат. Жамбасқа шығатын жара.
СОМА зат. 1. Белгілі бір мөлшердегі ақша. 2. Бір нәрсенің баасы, құны. 3. ауыс. Жиган-терген, базалы зат.

СОМАДАЙ сын. сөйл. Үлкен, дәу, еңгердей.

Сомадай болып. Үп-үлкен, дәп-дәу бола тұрып.
Сомадай жігіт. а) Ірі, қапсағай денелі бозбала (Есейген деген мағынада қолданылады). ә) Ер жеткен, есейген жігіт.

СОМАЛА зат. жерг. Арба майлайтын ағаш қалақ.

СОМАЛА = е т. Бағалау, мөлшерлеу. // Сом-сома етіп.

СОМАЛЫ сын. Сомасы бар, ақшалы.

СОМАТОЛОГИЯ [грек. soma – дене, logos – сөз] зат. мед. Адамның дене құрылысын, оның түрлері мен ерекшеліктерін зерттейтін медицина саласы.

СОМБАЛ зат. Тиеуге ыңғайлап, қысқалап кескен жуан бөрене.

СОМБРЕРО [итал. sombrero] зат. Етегі кең жасалған мексикалықтардың қамыс қалпағы.

СОМДА = е т. 1. Берік те бекем етіп жасау. 2. ауыс. Ұлы тұлғаны, жағымды кейіпкерді келісті етіп мүсіндеу, кейіптеу.

Сомдан соқты. Өмір адамды шыңдап, шынықтырды деген мағынада.

СОМДАЙ сын. Сом мөлшеріндей, сом көлемінде.

СОМДАЛ = е т. 1. Жасалу, қалыптасу. 2. ауыс. Мүсінделу, кейіптелу.

СОМДАЛУ Сомдал етістігінің қимыл атауы; мүсінделу, кейіптелу.

СОМДАН = е т. 1. Өсу, құлеу. 2. ауыс. Көркеу, айшықтана түсу.

СОМДАНДЫР = е т. 1. Шынықтыру, тұлға ретінде қалыптастыру. 2. ауыс. Мүсіндендіру, айшықтай түсу.

СОМДАНДЫРУ Сомдандыр етістігінің қимыл атауы.

СОМДАНУ Сомдан етістігінің қимыл атауы.

СОМДАП үст. Сом-сом етіп, сом-сом күйінде.

СОМДАУ¹ сын. Сом келген; кесектеу.

СОМДАУ² Сомда етістігінің қимыл атауы; мүсіндеу, кейіптеу.

СОМДЫҚ сын. Белгілі бір сомға жететін, сом болатын қағаз ақша.

СОММА зат. геол. Кейінгі атқылау кезіндегі ойыста пайда болған жас жанартауды ішінара не түгел көмкеріп тұратын, бырынырақ қопарылысқа ұшыраған не жапырыла құлаған көне жанартау ернеуінің қалдықтары.

СОМПА зат. Асықтың омпасына қарсы жағы.

СОМПАЙ = е т. Сомпып шығып тұру, сойдию.

СОМПАҢ елік. Сомпып аяқастынан көрінгендегі қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Сомпаң етті. Сопаң етті, сойдиы.

СОМПАЮ Сомпай етістігінің қимыл атауы.

СОМПИ = е т. Сопию, сидию, сораю.

СОМГУМА зат. хим. Түпкі және шашылмды кенорындардағы саф металл (алтын, күміс, платина және т.б.). түйірлерінің арасындағы біршама ірі табиғи оқшауланған түйір не

кесек [массасы 0,1-0,2 г-нан ондаған килограмма шейін жетуі мүмкін].

СОНА¹ зат. зоол. Жануарларды шағатын қос қанатты қан сорғыштардың ішіндегі ең ірісі.

СОНА² зат. жерг. Жас қыздар тағатын сырға.

СОНАҒҰРЛЫМ үст. Анағұрлым, едәуір, әлдеқайда.

СОНАДА үст. сөйл. Анада; бұрынырақта.

СОНАДАЙДАН үст. Анадайдан, көз көрім жерден, алыстан.

СОНАДАН үст. сөйл. **Сонадайдан**.

СОНАЛА = е т. Сонадан қашу, қорғану.

СОНАЛАУ Сонала етістігінің қимыл атауы.

СОНАЛЫ сын. Сонасы мол, сонасы көп.

СОНАН үст. Содан, сол кезден.

Сонан бері. Сол кезден бастап, қазірге дейін.

Сонан кейін [сон]. Сол кезден кейін.

СОНАР зат. этн. Қалың қар жауып, ашыланнан кейінгі аңға шығуға қолайлы тынық күн.

Сонар қар. Жаңа жауған қар.

СОНАРЛА = е т. Аңды жаңа жауған қардағы ізіне түсіп аулау.

СОНАРЛАТ = е т. Жаңа жауған қар бетінде ізге түсу.

СОНАРЛАТУ Сонарлат етістігінің қимыл атауы.

СОНАРЛАУ Сонарла етістігінің қимыл атауы.

СОНАРШЫ зат. Сонарда аңға шығушы.

СОНАТА [лат. sonata] зат. муз. Бірнеше бөлімнен құралған, темпі, ырғағы күрделі музыкалық шығарма.

СОНАУ есім. 1. Анау; сол, сол бір. 2. Алыс, шалғай, жырақ. 3. Баяғы, ерте, бағзы.

СОНАУ-СОНАУ сын. Өте алыс, тым шалғай.

СОНАША үст. Сона тәрізді, сонаға ұқсап.

СОНДА¹ үст. 1. Сол кезде, сол уақытта, сол мезгілде. 2. Сол жерде, сол жақта. 3. Сол жаққа.

СОНДА²: **сонда да** [дағы]. Шыл. Қарсы мәнді болып құрмаласқан жәй сөйлемдерді құрмаластыратын қарсылықты жалаулық; солай болса да, солай болғанмен.

СОНДАҒЫ сын. 1. Сол кездегі, сол мезгілдегі. 2. Сол жердегі, сол орындағы.

СОНДАЙ¹ сын. Сол сияқты, сол тәрізді. // Социальқты кереметтей, соншама.

СОНДАЙ-АҚ шыл. Сонымен бірге, соған қоса.

СОНДАЙЛЫҚ үст. Сондай, социальқты.

СОНДЫҚ үст. сөйл. Сондайлық, соған тұрарлық.

СОНДЫҚПЕНЕН шыл. сөйл. Сондықтан, сол себепті, сол үшін.

СОНДЫҚТАН шыл. Сол себепті, сол үшін, солай болғандықтан.

СОНЕТ [итал. sonetto] зат. әдеб. Екі, төрт шумақты, екі-үш шумақты – барлығы он төрт жолды өлең.

СОНСОҢ үст. сөйл. Содан кейін (сонан соң сөзінің қысқартылып айтылу түрі).

СОНСЫН үст. сөйл. **Сонсоң**.

СОНША үст. Социальқты, соншама, кереметтей.

СОНШАЛЫҚ үст. Соншама, тіптен.

СОНШАЛЫҚТЫ үст. Осыншама, соншама.

СОНШАМА үст. Социальқты, сонша.

СОНЫ сын. 1. Бұрын таныс емес, жаңа. 2. Ешкім аяқ баспаған, тың. 3. Таза, саф.

СОНЫЛА = е т. Соны жерге ауысып, жаңалап жайылу.

СОНЫЛАҒЫШ сын. Соны жерге жайылатын, соны жер іздейтін.

СОНЫЛАН = е т. Жаңалану, соны жерге көшіру.

СОНЫЛАНУ Сонылан етістігінің қимыл атауы.

СОНЫЛАУ¹ сын. Жаңалау, өзгешелеу, тосындау.

СОНЫЛАУ² Соныла етістігінің қимыл атауы.

СОНЫЛЫҚ зат. Соны болушылық, жаңалық.

СОНЫМЕН¹ мод. Қысқасы, сөйтіп.

СОНЫМЕН² есім. Сол нәрсемен, сол затпен.

Сонымен бірге. Сонымен қатар. **Сонымен қатар.** Сонымен қоса, сонымен қабат.

СОНЫРҚА= ет. 1. Соны қуып жайылу, сонырқалау. 2. ауыс. Қызығы, таңдану, таңырқау. 3. ауыс. Бөтенсіну, жатсыну, тосырқау.

СОНЫРҚАЛА= ет. Соны қуу, жүре жайылу.

СОНЫРҚАЛАУ Сонырқала етістігінің қимыл атауы.

СОНЫРҚАТ= ет. Жаңарту, ауыстыру (жайылым туралы).

СОНЫРҚАТУ Сонырқат етістігінің қимыл атауы.

СОНЫРҚАУ Сонырқа етістігінің қимыл атауы.

СОҢА зат. экон. Нарықтық жағдайдың өзгеруі бағасына өсер етпейтін бағалы қағаз.

СОҢШЫЛ. Бір нәрседен кейін.

Соң қалды. Артында қалды, глесе алмады.

СОҢҒЫ сын. Кейінгі, ақырғы.

Соңғы қоңырау. а) поэт. Мектеп түлектері үшін соғылатын қоңырау үні. ә) Оқу жылы аяқталғанда, 25 мамыр күні болатын оқушылар мен мұғалімдерге арналған салтанатты жиын.

СОҢЫ зат. Арты, ақыры, аяғы.

Соңына жарық алып түсті. Қыр соңынан қалмады. **Соңына сұғын қадап түсті.** Аңдыды, ізін бақты. **Соңына түсті.** а) Біреуді тұртпектеп, аңбып, маза бермеді. ә) Ізденді, ынта қойды. **Соңынан [қыр соңынан] қалмады [қалар емес].** а) Соңына түсті, қасынан кетмеді. ә) Қайда барса да, қаскөйлікпен ізін аңдыды.

СОҢЫНАН үст. Кейіннен, артынан.

Соңынан [артынан] күл шашты. Жамандық тілеп қарғады. **Соңынан сөз ерді [борады, бөсті].** Өсекке ілінді; артынан өсек-аяқ тарады.

СОҢЫРА үст. Кейін, соңынан.

СОҢЫРАҒЫ сын. көне. Соңғы, кейінгі.

СОҢЫРАҚ үст. Кейінірек, біраз уақыттан соң.

СОП од. Өгізді жүргізу үшін айтылатын сөз. **Соп қамшы.** этн. Арба, шанаға жегілген көлікке арналған сабы да, өрімі де ұзын қамшы.

СОПА: сопа басы. сөйл. **Соқа басы.**

СОПАЗ зат. өс. Көпжылдық өсімдік.

СОПАЙ= ет. 1. Бір нәрсенің сопақ болуы, ұзаруы. 2. Қалтио, қалқао.

Сопайып барды. Жеке басы, соқа басы барды, құр қол барды. **Сопайып [жалғыз] қалды.** Жалғыздан жалғыз қалды, жеке басы қалды.

СОПАЙТ= ет. 1. Сопақ ету, ұзарту.

2. Қалқиты, қылатты.

СОПАЙТУ Сопайт етістігінің қимыл атауы.

СОПАҚ сын. Дөңгелек емес, ұзынша.

Сопақ бет [бетті]. Ұзыншалау, ат жақты болып келген бет, жүз. **Сопақ мөр.** Бес жастан он жасқа дейінгі жылқының тіс бедерінің (шиңқырларының) мұқалмаған көздері.

СОПАҚЖЕМІС зат. өс. Жемісі сопақ болатын көпжылдық өсімдік.

СОПАҚТАУ сын. Ұзыншалау, сопақшалау.

СОПАҚША сын. Сопайып келген, ұзыншалау.

Сопақша ми. анат. Жұдырның бастағы ми-мен тікелей жалғасы.

СОПАҚШАЛА= ет. Ұзынша ету, сопайту.

СОПАҚШАЛАУ¹ сын. Ұзынша келген, сопақтау.

СОПАҚШАЛАУ² Сопақшала етістігінің қимыл атауы.

СОПАҢ Сопып, солтып шыға келгендегі қысқа қимылды білдіретін сөз.

Сопан етті. Кенеттен пайда болды, қылат етіп шыға келді.

СОПАНДА= ет. Сопаң-сопаң ету.

СОПАНДАС= ет. Сопаң-сопаң етісу.

СОПАНДАСУ Сопандас етістігінің қимыл атауы.

СОПАНДАТ= ет. Қылату, көрсету.

СОПАНДАТУ Сопандат етістігінің қимыл атауы.

СОПАҢДАУ Сопаңда етістігінің қимыл атауы.

СОПАҢ-СОПАҢ Солтып, сопып шыққандағы күрделі қимылды бейнелейтін сөз.

Сопан-сопаң етті. Қайта-қайта сопаңдады.

СОПАЮ Сопай етістігінің қимыл атауы.

СОПИ= ет. сөйл. **Сопай.**

СОПИ зат. жерг. кәс. Өгіз қамытының тесігінен өткізетін жіңішке темір; самиян.

СОПИТ= ет. Бийкету, сопайту.

СОПИТУ Сопит етістігінің қимыл атауы.

СОПИЮ Сопи етістігінің қимыл атауы.

СОПЛО зат. хим. Сұйықтықтың немесе газдың ағынын арттыруға арналған, арнайы пішінмен жасалған жабық канал.

СОПОР [лат. soror] зат. мал шар. Түрлі аурулардың салдарынан ми қызметі бұзылып малдың есінен тануы.

СОПРАНО [лат. soprano] зат. муз. Әйелдерге тән ең биік дауыс.

СОПРОЦЕССОР [ағыл. coprocessor] зат. инф. Негізгі процессордың қызметтік мүмкіндігін толықтыратын арнаулы мамандандырылған процессор.

СОП-СОЛҒЫН сын. Түсі тым солғын, күңгірт, көмескі.

СОП-СОПАҚ сын. Өте сопақ, тым сопайған.

СОПЫ [ар. صوفي] зат. діни. Дін жолына түскен, имамға қол тапсырған құдайшыл адам.

Сопы бола қалды. кекесін. Түк жазығы жоқ, тап-таза адам болғансыды.

СОПЫЛЫҚ зат. діни. Сопыға тән қасиет, сопы болушылық, дін жолына берілгендік.

Сопылық әдебиет. діни. әдеб. Ішкі рухани тереңдікке және Аллаға құштарлыққа бастайтын сөз өнері ретінде VIII ғасырларда мұсылман елдерінде қалыптасқан әдебиет.

Сопылық ілім. діни. Исламның қайнарынан бастау алатын ілім.

СОПЫМСЫ= ет. сөйл. Сопысыну, сопы болғансы.

СОПЫСЫМАҚ сын. Сопы болғансып, өзін сопыға балайтын адам.

СОПЫСЫН= ет. 1. Өзіне сопы болғансы, өзін сопы санау. 2. Момақтан, көлгірсу.

СОПЫСЫНУ Сопысын етістігінің қимыл атауы.

СОПЫХАНА зат. Құдайға мінәжат ететін орын.

СОР¹ зат. Кесір, кесепат, бақытсыздық, ауыртыпалық.

Сор айдады. Қырсық шалды, көресі азабы итермеледі. **Сор болды.** Азаптады, сорлатты.

Сорға айналды. Басынан бақыты ауды. **Сорға батты.** Сорлады, қайғырды, сары уайымға түсті, қиындыққа ұшырады. **Сорға біткен.** Азап үшін жаралған, азап шеккен адам деген мағынада.

Сор жеңді. Қырсық шалды, соры қайнады. **Сор құмар.** Жолы болмайтын, сормаңдай. **Сор қысты [түртті].** Сор айдады. **Сор маңдай.** Қу маңдай, бақытсыз. **Сор мінез.** Зиянды, ерсі қылық, дәстүр. **Сор тартты.** Сор тұртты, сор айдады.

Соры арылмады. Бағы жанбады, азаптан құтылмады. **Соры ашылмады.** Бағы жанбады, қырсықтан арылмады. **Соры бар.** Көретін азабы көп, жолы ауыр. **Соры бес елі [қалың, көп].** Тартар тауқыметі мен азабы мол, бейнеті көп.

Соры қайнады. Азап тартты, бақытсыздыққа ұшырады. **Соры қайнаған жігіт.** Жанын қияр досы жоқ, жанашыр туыс-туғаны жоқ, адал жары жоқ, өмірде жолы болмаған сормаңдай жігіт. **Сорың құрғыр!** Бақытың кесілгі!

СОР² зат. 1. Аяқ батып кететін тұзды батпақ. 2. геогр. Үстіңгі қабаттарында оңай еритін тұздар бар шөл және шөлейт, кейде дала және орманды дала зонасының топырағы. 3. Тұз ерітіндісінен қалған ақ таңақ белгі.

Сор топырақ. 1,5 м-ге дейінгі тереңдікте оңай еритін тұздардың мөлшері көп болатын топырақ.

СОР³ зат. өс. сөйл. **Сора**².

СОР= ет. 1. Бір нәрсені ерін арқылы ішке тарту, ему. 2. Бір нәрсені ауызға салып талмау, жалмау. 3. тех. Шаң, газ, түтін, су тәрізді заттарды түтік арқылы тарту, сыртқа шығару. 4. ауыс. Бір нәрсені ақ жем қылу, бозарту. 5. ауыс. Арықтатып жүдету, аздыру. 6. ауыс. Еңбек істемей біреуді қанау, жатып жеу.

СОРА¹ зат. Көздеп аққан жас, мұрыннан аққан су.

СОРА² зат. өс. Сортаң жерге шығатын алабота тәрізді өсімдік.

СОРАҒЫТ= ет. сөйл. **Сорғала.**

СОРАҒЫТТЫР= ет. Кептірттіру, дедірттіру.

СОРАҒЫТУ Сорағыт етістігінің қимыл атауы.

СОРАЖЫРАҚ зат. өс. Қарашағырдың бір түрі, бессаусақ.

СОРАЗ зат. жерг. Әкесіз, некесіз туған бала.

СОРАЙ= ет. 1. Сойдио, биіктеп ұзару, сырио. 2. Шошаю, сопаю.

СОРАЙҒАН сын. Сойдыған, артық шығып тұрған, қылтыған, ұзын.

СОРАЙТ= ет. Шошайту, қылтиту.

СОРАЙТУ Сорайт етістігінің қимыл атауы.

СОРАЙЫҢҚЫРА= ет. Сойдыңқырау, биіктеп сорап түсу; ұзарыңқырау.

СОРАҚЫ сын. Шектен шыққан, өрескел.

СОРАҚЫЛАУ сын. Ерсілеу, өрескелдеу.

СОРАҚЫЛЫҚ зат. Шектен шыққандық, өрескелдік.

СОРАН¹ зат. Топырағы сор, сортаң жер.

СОРАН² зат. өс. <лат. salsola> Алабота, сарсазан тәрізді сортаңға шығатын өсімдік.

СОРАН³ зат. Шың, құз.

СОРАН⁴ елік. Серейіп шыққан, көрінген нәрсенің қысқа қозғалысын бейнелейтін сөз.

Соран етті. Собылаңдады, сопаң етті.

СОРАНДА= ет. Сораң-сораң ету, сопаңдау.

СОРАНДАТ= ет. Сопаңдату, сопайту.

СОРАНДАТУ Сораңдат етістігінің қимыл атауы.

СОРАНДАУ Сораңда етістігінің қимыл атауы.

СОРАНДЫ¹ сын. Сор топырақты, сортаңды.

СОРАНДЫ² сын. Сораңшөбі көбірек.

СОРАНШӨП зат. өс. Алабота тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

СОРАНШЫТ= ет. Сор пайда болу, сор басу.

СОРАНШЫТУ Сораңшым етістігінің қимыл атауы.

СОРАП¹ зат. Ыстық сұйықтықты сортылдаттып ішкенде шығатын дыбыс.

Сорап болды. Бітті, таусылды. **Сорап тартысты.** Сораптасты, сорап-сорап еткізді.

СОРАП² зат. 1. Ескі жолдың сілемі, ізі. 2. ауыс. Бір нәрсенің жобасы, ізі.

СОРАП³ зат. тех. Төмендегі суды биікке сорып шығаратын құрал, насос.

СОРАП-СОРАП од. Түйені суға шақырғанда айтылатын сөз.

СОРАПТА= ет. Сұйықты сыздықтатып сорып ішу, ұрттау.

СОРАПТАЛ= ет. Сорып ішілу.

СОРАПТАЛУ Сораптал етістігінің қимыл атауы.

СОРАПТАС= ет. Сораптап ішісу.

СОРАПТАСУ Сораптас етістігінің қимыл атауы.

СОРАПТАТ= ет. Сыздықтатып сору.

СОРАПТАТУ Сораптап етістігінің қимыл атауы.

СОРАПТАУ Сорапта етістігінің қимыл атауы; биіктеп ұзару, сырио.

СОРБАҚ зат. жерг. Сортаң, тұзды.

СОРБАҚ зат. өс. <лат. siegesbeckia> Шөптесін өсімдіктердің бір түрі.

СОРБАҢ зат. этн. Сорботқа; тұз бен қара лайға салып қайнатып, сыныққа орайтын түйе шудасы.

СОРБАТ зат. хим. Сорбция процесінде сорбентке сіңген химиялық қосылыс немесе заттардың қоспасы.

СОРБЕНТ [лат. sorbens] зат. хим. Сорбция процесінде сорбатты сіңіретін химиялық қосылыс немесе заттардың қоспасы. Газдарды, қатты заттарды және еріген заттарды сорғызу үшін пайдаланылатын қатты заттар немесе сұйықтықтар.

СОРБИТ зат. хим. $C_6H_8O_6$ (СНОН)₄С-Н₂ОН алты-атомды спирт [аскорбин қышқылының синтездеуде, диабет ауруларына қант орнына пайдаланылады].

СОРБИТ зат. хим. Сорбат.

СОРБИЦИЯ [лат. sorbere] зат. хим. Қатты денелердің немесе сұйықтардың заттарды қоршаған ортадан сіңіруі жүретін масса беру процесі мен құбылыстарының жалпы атауы.

СОРГО [итал. sorgo] зат. бот. Оңтүстікте өсетін жүгері тәрізді малға жұғымды дақыл; қоқан жүгері.

СОРГАЛА = ет. 1. Төмен қарай ағу, саулау, құйылу. 2. ауыс. Төмен қарай зуылдап тұсу, құлдылау.

СОРГАЛАТ = ет. 1. Саулау, құйылу. 2. Ағызып-тамызу, ағызу, парлату. 3. ауыс. Нөсерлету, жаудырту, үсті-үстіне бастырмалату.

СОРГАЛАТУ Соргалат етістігінің қимыл атауы; ағызу, парлату.

СОРГАЛАУ Соргала етістігінің қимыл атауы; саулау, ағылу.

СОРҒУ Сорғы етістігінің қимыл атауы.

СОРҒЫ зат. экол. Сүзгі.

СОРҒЫ = ет. 1. Суы азайып құрғай бастау, дегду, кебіңкіреу. 2. сөйл. Ағу, сорғалау, құлдылау.

СОРҒЫЗ = ет. 1. Жұтқызу, ішке тартқызу. 2. Бір нәрсемен бері тартқызу, сыртқа шығару.

СОРҒЫЗУ Сорғыз етістігінің қимыл атауы; құрғатқызу, кепкізу.

СОРҒЫЗЫЛ = ет. кен. Сорғымен тартқызылу.

СОРҒЫЗЫЛУ Сорғызыл етістігінің қимыл атауы.

СОРҒЫЛА = ет. Қайта-қайта сору, сора тұсу.

СОРҒЫЛАУ Сорғыла етістігінің қимыл атауы.

СОРҒЫТ = ет. Дегдіту, аздап келтіру.

СОРҒЫТТЫРУ Сорғыттыр етістігінің қимыл атауы.

СОРҒЫТУ Сорғыт етістігінің қимыл атауы.

СОРҒЫТЫЛ = ет. Құрғатылу, келтірілу.

СОРҒЫТЫЛУ Сорғытыл етістігінің қимыл атауы.

СОРҒЫШ зат. Ылғалды өз бойына сіңіріп тартып алатын құрғатқыш.

СОРҒЫШ зат. өс. Ылғалды жерде өсетін шөптің бір түрі.

СОРҒЫШТА = ет. Бір нәрсені сора тұсу, қайта-қайта сору.

СОРҒЫШТАУ Сорғышта етістігінің қимыл атауы.

СОРҒЫШТЫҚ сын. Сорып алатын, сіңіретін.

СОРҒЫШША үст. Сорғыш тәрізді, сорғышқа ұқсап.

СОРДЫР = ет. сөйл. Сорғызу.

СОР-ҚАЙҒЫ зат. Қайғы-қасірет, азап.

СОРҚАҢБАҚ зат. өс. <лат. kolidium>

Алабұта тұқымдасына жататын аласа бұта.

СОРҚЫЛТЫҢ зат. өс. жерг. Бидайдың түрі.

СОРЛА = ет. Соры қайнау, азап көру.

СОРЛАН = ет. Сор пайда болу, сор болып кету.

СОРЛАНДЫР = ет. Сорға айналдыру, тұзды арттыру, сортаңдандыру.

СОРЛАНДЫРУ Сорландыр етістігінің қимыл атауы.

СОРЛАНУ Сорлан етістігінің қимыл атауы.

СОРЛАТ = ет. Азапқа ұшырату, сорын қайнату.

СОРЛАТУ Сорлат етістігінің қимыл атауы.

СОРЛАУ¹ сын. Соры көбірек, сортаңдау.

СОРЛАУ² Сорла етістігінің қимыл атауы.

СОРЛЫ¹ сын. Кесел-қырысқыққа тап болған бақытсыз, мүсәпір.

СОРЛЫНЫҢ ЗАРЫ АРЛЫҒА КЕЗДЕСКЕЙ. Көмексіз, бейшара кісінің, мүңы жұрт құлағына жетсін деген мағынада.

СОРЛЫ² сын. Тұз ерітінділері мольрақ, ащылы, сортаңды.

СОРЛЫЛЫҚ зат. Бағы жанбаушылық, мүсәпірлік.

СОРЛЫ-СОРТАҢ сын. Шаруашылыққа қолайсыз, тұз ерітіндісі мол, ащы (жер).

СОРЛЫШЕК зат. Сорлы балалар деген мағынада.

СОРМАҚТА зат. этн. Сыздаған жерге тартатын шипасы бар қайнатылған түйе жүні.

СОРМАҢДАЙ сын. Сорлы, бақытсыз, мүсәпір.

СОРМАҢДАЙЛЫ сын. Бақытсыз, сорлы, еңбегі жанбаған.

СОРПА зат. этн. Суга қайнап піскен еттің сөлі шыққан сұйық тамақ.

СОРПАҒА [сорпаның бетіне] шығар. Іліп алуға жарайтын тәуірі, бетке шығары, алға ұстайтын жақсысы. Сорпасы араласпаған. Жақындығы, туыстығы, барыс-келісі жоқ. Сорпасы [үш қайнаса сорпас] қосылмайды. Ілік-шатысы, аралас-қураласы, байланысы жоқ.

СОРПАДАЙ сын. Сорпа сияқты, сорпа тәрізді.

СОРПАДАЙ САПЫРДЫ. Астаң-кестең қылды, астын үстіне шығарды.

СОРПАЛА = ет. Жас сорпа ішкізу, қалжалау.

СОРПАЛАН = ет. Сорпа ішіп әлдену, тыңау, оңалу.

СОРПАЛАНУ Сорпалан етістігінің қимыл атауы.

СОРПАЛАУ Сорпала етістігінің қимыл атауы.

СОРПАЛЫҚ сын. Сорпа боларлық, сорпа-сулық.

СОРПАЛЫҒЫ БАР. Союға жарайтын, жілігі татитын.

СОРПА-СУ зат. Тамақтық, маңызы шамалы сорпа-морпа.

СОРПА-СУМЕН АЛДАДЫ. Аз нәрсемен қанағаттандырды, риза қылды.

СОРПА-СУАН зат. сөйл. Сорпа-су.

СОРПА-СУАНДЫҚ сын. сөйл. Сорпа-сулық.

СОРПА-СУЛЫҚ сын. Сорпа-су боларлық.

СОРПЫЛДА = ет. Сорп-сорп ету.

СОРПЫЛДАТ = ет. Сорп-сорп еткізу.

СОРПЫЛДАТУ Сорпылдат етістігінің қимыл атауы.

СОРПЫЛДАУ Сорпылда етістігінің қимыл атауы.

СОРТ [франц. sorte] зат. Белгілі бір нәрсе, зат, өнім, тауар сапасының дәреже көрсеткіші, сұрып.

СОРОТ зат. өс. Сорлы, сортаң топырақты жерлерде өсетін шөп.

СОРТАМЕНТ [франц. assortiment] зат. Маркадағы, профильдегі өнімнің құрамы.

СОРТАҢ сын. Тұзы көбірек, тұздылау (жер). // Дала, шөл және шөлейт зоналарындағы топырақ түрі.

СОРТАҢДА = ет. Сортаң тарту, сортаңсу.

СОРТАҢДАЛ = ет. Сорлану, тұздылану.

СОРТАҢДАЛУ Сортаңдал етістігінің қимыл атауы.

СОРТАҢДАН = ет. Сортаң болу, сорға айналу.

СОРТАҢДАНДЫР = ет. Сортаңға айналдыру.

СОРТАҢДАНДЫРУ Сортаңдандыр етістігінің қимыл атауы.

СОРТАҢДАНУ Сортаңдан етістігінің қимыл атауы.

СОРТАҢДАУ¹ сын. Тұздылау, ащырақ.

СОРТАҢДАУ² Сортаңда етістігінің қимыл атауы.

СОРТАҢДЫ сын. Соры мольрақ, ащылау.

СОРТАҢДЫ БҮЙЫРҒЫН. бот. Сорлы жерде өсетін бүйырғын түрі.

СОРТАҢДЫҚ зат. Сортаң болушылық.

СОРТАҢҚАРА зат. өс. Сортаң жерлерде өсетін өсімдік.

СОРТАҢШӨП зат. өс. <лат. haloepelis>

Сортаңға шығатын майда шөп.

СОРТАП сын. көне. Тұзды, сорлы, сортаң.

СОРТАП зат. егіншар. Егін шықпай қалған жер.

СОРТАУЫТ сын. жерг. Сортаң, тұздылау.

СОРТАА = ет. Сапасына қарай іріктеу, сұрыптау, сортқа бөлу.

СОРТАЛА = ет. Іріктелу, сұрыпталу.

СОРТАЛАУ Сорттал етістігінің қимыл атауы.

СОРТАС = ет. Сортқа бөлісу, іріктесу.

СОРТАСУ Сорттас етістігінің қимыл атауы.

СОРТАТ = ет. Іріктету, сұрыпталу.

СОРТАТУ Сорттат етістігінің қимыл атауы.

СОРТАУ Сортта етістігінің қимыл атауы.

СОРТТЫ сын. Жоғары сортқа жататын, сұрып жоғары.

СОРТТЫҚ сын. Зат сапасына, сортқа тән, сұрыптық.

СОРТТЫЛЫҚ зат. Сорт түрлеріне тән сапалық қасиет.

СОРУ Сор етістігінің қимыл атауы; сұйықтықты ішке тарту.

СОРША зат. жерг. Өртеніп кеткен жерге келесі жылы шыққан шөп.

СОРШӨП зат. өс. <лат. physandra> Сортаңды жерде өсетін шөп.

СОРШЫТЫР зат. өс. <лат. kalidium schrenkianum> Сорқабақтың бір түрі. Сабағы, бұтағы суректенген, биіктігі 15-75 см-дей өсімдік.

СОРҒУ Сорық етістігінің қимыл атауы.

СОРЫҚ = ет. Суы тартылып құрғай бастау, дегду.

СОРЫҚТЫР = ет. Құрғату, дегдіту.

СОРЫҚТЫРУ Сорықтыр етістігінің қимыл атауы.

СОРЫЛ = ет. Жұтылу, тартылу.

СОРЫЛУ Сорыл етістігінің қимыл атауы.

СОРЫНДЫ зат. Сорылып алынған сұйықтық.

СОСЛОВИЕ ор. зат. тар. Құлиеленуші және феодалдық құрылысқа тән таптық айырмашылық формаларының бірі.

СОСЛОВИЕЛІК сын. тар. Сословиеге қатысты, сословиенен байланысты.

СОСТИ = ет. Үдіреу, оқшырау, ақшию.

СОСТИЫҢҚЫРА = ет. Үдірейіңкіреу, оқшыыңқырау.

СОСТИЫС = ет. Үдірейісу, оқшырайысу.

СОСТИЫСУ Состыис етістігінің қимыл атауы.

СОСТИО Сости етістігінің қимыл атауы.

СОСЫН үст. Сонан соң сөздерінің бірігін ықшамдалған түрі.

СОСЫНҒЫ үст. Сонан кейінгі, содан соңғы.

СОТ [ор. суд] зат. 1. құқық. Азаматтық дау-таластар жөнінде шешім қабылдайтын және қылмысты істерді қарайтын мемлекеттік заң орны. 2. құқық. Заң орындарының мәжілістеріндегі қылмыстық істердің тақылдануы. 3. Азаматтық дау-таластар мен қылмысты істерді қарайтын мәжілістің ресми бастығы.

СОТАЛДЫНДА. Сот үстінде, сот болып жатқан кезде. **СОТ** алқасы. заң. а) Сот органы құрамындағы бірінші заң істерді қараумен айналысатын тұрақты бөлім. ә) Сот мүшелерінің тобы. **СОТ** атқарушысы. заң. Мүлкітік қатынасқа байланысты сот шешімі мен өзге де орындаушы-

лық құжаттарды мәжбүрлі түрде орындату міндеті жүктелген лауазымды тұлға. **Сот билігі.** заң. Мемлекеттік билік тармақтарының бірі; биліктің сот қызметіне қатысты тармағы. **Сот бұйрығы.** заң. Өндіріп алушының ақшалай сомаларды өндіріп алу немесе жылжымайтын мүлікті борышкерді немесе өндіріп алушыны олардың түсіндірмелерін тыңдау үшін шақырмай-ақ және сотта іс қарамай-ақ, даусыз талаптар бойынша борышкерден талап ету туралы арыз бойынша шығарылған судьяның актісі. **Сот жоқ.** Сын жоқ, кінәлі алмайсың деген мағынада. **Сот жүйесі.** заң. Түрлі деңгейдегі соттардың жиынтығы. **Сот иммунитеті.** құқық. Сот төресі тиісті құзыретті органның келісімінсіз қылмыстық жауапқа тартылмайтын, қамдауға алынбайтын, тұтқындалмайтын білдіретін қол сұқпаушылық. **Сот инстанции.** заң. Соттың істі қарау деңгейіне орай белгілі бір құзыреті бар сот өндірісінің сатысы. **Сот қаулысы.** заң. Сот кесімдерінің түрі қылмыстық іс жүргізуде сот үкімдерін, заңи күшіне енген ұйғарымдар мен қаулыларды қайта қарау кезінде соттардың төралқалары қабылданған шешім; сотқазы жеке қабылданған кез келген шешім. **Сот құзыреті.** заң. Істерді қарау жөніндегі соттың заңмен белгіленген өкілеттігі. **Сот құрамы.** заң. Заң бойынша нақты бір соттық істі қарауға өкілетті судьялар саны. **Сот құрылысы.** заң. а) Сот жүйесінің ұйымдастырылуы және оның әрбір сатысының ішкі құрылысы. ә) Сот билігі және оның ұйымдастырылуы мен ішкі құрылысы туралы ғылым. **Сот медицинасы.** заң. Сот істерін жүргізуде кезінде туындайтын медициналық және биологиялық мәселелерді зерттейтін медицина ғылымының бір саласы. **Сот орындаушысы.** заң. Мемлекеттік қызметте тұратын және соттар мен басқа да органдардың қаулыларын орындау бойынша өзіне заңмен жүктелген міндеттерді орындайтын лауазымды адам. **Сот өкілеттігі.** заң. Заңмен айқындалатын сот билігін атқарушы ретіндегі сот құқықтары мен міндеттерінің жиынтығы. **Сот приставы.** заң. Соттар қызметінің және сот шешімдерін орындаудың белгіленген тәртібін қамтамасыз ету жөніндегі өзіне заңмен жүктелген міндеттерді орындаушы лауазымды адам. **Сот сараптамасы.** заң. Шешілуге үшін маңызды бар жағдаяттарды белгілеу мақсатында, арнаулы ғылыми білім-білік негізінде жүргізілетін қылмыстық, азаматтық немесе әкімшілік істердің материалдарын зерттеу. **Сот сарапшысы.** заң. Сот, тергеуші, жауап алушы сот сараптамасын жүргізуді тапсырған істің нәтижесіне мүдделі емес, арнаулы ғылыми білім-білігі бар адам. **Сот ұйғарымы.** заң. Сот қаулыларының бір түрі. **Сот үкімі.** Соттың қылмысты іс жасағаны үшін қолданған жазасы. **Сот шешімі.** заң. Бірінші инстанция сотының азаматтық іс бойынша шығаратын актісі. **Сот шығындары.** заң. Қылмыстық іс бойынша анықтауға, алдын ала тергеуге, сараптамаға, аудармашыға, куәларға, адвокатқа және басқа істі жүргізуге кеткен шығындар.

СОТА¹ зат. Қысқалау келдек, таяқ.
СОТА² зат. кәс. Жүгерінің собығы.
СОТА³ зат. көне. Дәруіштер, бақсылар ұстайтын іші қуыс асатаяқ.

СОТАЛА= ет. Таяқпен ұру, соғу; қидалау.
СОТАНАҚ сын. Азырақ сотқарлығы бар, тентек. // Азырақ сотқарлығы бар, бұзақы бала.
СОТАНАҚТАУ сын. Сотқарлау, тентектеу.

СОТАНАҚТЫҚ зат. Тентектік, сотқарлық.

СОТҚАР сын. Бұзақы мінезі бар, бұзық, шектен шыққан тентек.

СОТҚАРЛАН= ет. Бұзақылық істеу, тентектік жасау.

СОТҚАРЛАНУ Сотқарлан етістігінің қимыл атауы.

СОТҚАРЛАУ сын. Сотанақтау, тентектеу.

СОТҚАРЛЫҚ зат. Тентектік, бұзақылық.

СОТСЫЗ сын. Сот жасалмаған.

СОТТА= ет. 1. Сот тәртібімен қылмысты адамды жазалау. 2. ауыс. Сөзу; сынау.

СОТТАЛ= ет. Қылмыстық жазасын өтеуге кесілу.

СОТТАЛУ Соттал етістігінің қимыл атауы.
СОТТАС= ет. 1. Сотқа берісу; сот шешіміне жүгінісу. 2. ауыс. Дауласу, таласу.

СОТТАСУ Соттас етістігінің қимыл атауы.
СОТТАТ= ет. Сот үкімін шығарту, жазалату.

СОТТАТТЫР= ет. Сот үкімін шығарттыру, жазалаттыру.

СОТТАТТЫРУ Соттаттыр етістігінің қимыл атауы.

СОТТАТУ Соттат етістігінің қимыл атауы.

СОТТАУ Сотта етістігінің қимыл атауы.

1. Сот төрелігіне жүгіну, жазалау. 2. ауыс. Сынау, соғу, бағалау.

Соттау құзыры. заң. Бірінші инстанция бойынша қарауға жататын істерді соттарға бөліп беру, яғни нақты бір істің шешімін табуға тиісті сотты айқындау.

СОТТЫ сын. Ісі сотқа түскен, айыпты, кінәлі.

СОТТЫҚ сын. заң. Сотқа қатысты, сотқа тән. // Сотқа қатысты іс.

Соттық сарап ілімі. заң. Сот сараптамаларының қалыптасу және даму заңдары мен әдіснамасы, зерттеу заңдылықтары туралы білімдер жиынтығы.

СОТТЫЛЫҚ зат. заң. Сотты болғандық.

СОТТЫҚ зат. сөйл. Жүз шаршы метр көлемді білдіретін өлшем бірлігі.

СОТ-ЭКСПЕРТИЗА зат. заң. Соттық сараптау; тергеу және сот ісін жүргізуде туған медицинаға байланысты мәселелерді маман дәрігердің зерттеуі және ол туралы қорытындысы.

СОУС [франц. sauce] зат. тамақ. Тамақтың дәмділігін жақсартатын тұздық тәрізді сұйық зат.

СОФА [франц. sofa] зат. Аласа, кең диван.

СОФИЗМ [грек. sophisma] зат. Мәселені әдейі былықтырып, жалған қағидалы дәлелдеу мақсатымен құралған ой қорытындысы.

СОФИЛОГИЯ зат. филос. София-құдайдың даналығы жайындағы ілімдер жинағы.

СОФИЯЛОГИЯ зат. мөд. София құдайдың даналығы жайындағы ілімдер жинағы.

СОФИСТ [грек. sophistes] зат. Софизмді жақтаушы, софизм жолын қолдаушы адам.

СОФИСТИКА зат. Жалған дәлелдерді қасақана қолданушылық, адастыратын сөзүрлік.

СОФИСТИК сын. Софистикаға тән, софистикаға қатысты.

СОФТБОЛ [ағыл. softball] зат. спорт. Көптеген ғасырлар бұрын Ирландияда пайда болған доп ойыны.

СОФТВЭР зат. инф. Компьютердің жұмыс істеуіне арналған бағдарламалар жиынтығы, бағдарламалық жасақтамалар.

СОФФИНГ зат. спорт. Австралия, Жаңа Зеландия және Гавай аралдары тұрғындарының ұлттық су спорттық түрі.

СОФЫ зат. діни. Дін жолына түскен құдайшыл адам, дінишіл адам.

СОФЫЛЫҚ зат. Дін жолына түскендік, құдайшылдық.

СОФЫЯНА сын. ескі кіт. Сыпайы, момақан.

СОЦИАЛ сын. саяси. Социалды, социалдық мағынасын білдіретін күрделі саяси терминнің бірінші бөлігі.

СОЦИАЛ-ДЕМОКРАТ зат. саяси. Социал-демократтарды жақтаушы, социал-демократ партиясының мүшесі.

СОЦИАЛ-ДЕМОКРАТИЗМ зат. саяси. Социал-демократтың идеологиясы мен тактикасы.

СОЦИАЛ-ДЕМОКРАТИЯ зат. саяси. Екінші интернационалға кіретін социал-демо-

кратиялық партиялардың құрылуы нәтижесінде қалыптасқан саяси ағым.

СОЦИАЛ-ДЕМОКРАТИЯЛЫҚ сын. саяси. Социал-демократияға тән, социал-демократияға қатысты.

СОЦИАЛДЫ [лат. socialis] сын. сөйл. совет. **Социалистік.**

СОЦИАЛДЫҚ сын. совет. сөйл. **Социалистік.**

СОЦИАЛИЗАЦИЯЛА= совет. Пролетариат диктатурасы жағдайында меншікті жалты қоғамдық, социалистік меншікке айналдыру.

СОЦИАЛИЗАЦИЯЛАУ Социализацияла етістігінің қимыл атауы.

СОЦИАЛИЗМ [лат. socialisme] зат. совет. Өндірісті қатынастарының негізгі өндіріс құрал-жабдықтары қоғамдық меншікте болатын қоғамдық құрылыс.

Социализм орнады. тар. совет. Барлық экономикалық ресурстар мемлекеттің меншігінде болатын, әлеуметтік топтар арасында теңдік бар қоғамдық құрылысқа қол жеткізілді.

СОЦИАЛИСТ зат. совет. Социализмді жақтаушы, социалистік партия мүшесі.

СОЦИАЛИСТІК сын. совет. Социализм негізінде орынғып, жүзеге асқан, социализмге тән, социализмге тиісті.

Социалистік жарыс. совет. Жалты еңбек өнімділігін арттырып, шаруашылықты нығайту мақсатында еңбек ұжымдары немесе ұжым мүшелері арасында өткізілетін бәсекелестік, арнайы шара, алдыңғы қатарлы еңбек әдісі.

Социалистік қоғам. тар. Коммунистік қоғамның алғашқы фазасы. **Социалистік құрылыс.** тар. Социалистік қоғамға тән жүйе. **Социалистік меншік.** совет. Социалистік құрылысқа, мемлекет қазынасына тән меншік. **Социалистік реализм.** әдеб. совет. Социалистік құрылыстың шындығын бейнелейтін және коммунистік, гуманистік рухта тәрбелеуді мақсат ететін әдебиет пен өнердегі көркемдік әдіс.

СОЦИОБИОЛОГИЯ зат. биол. Барлық тіршілік иелерінің, оның ішінде адамдардың іс-әрекетінің биологиялық негіздерін зерттейтін ғылыми бағыт.

СОЦИОГРАММА зат. әлеум. Топ элементтері арасындағы өзара әрекет құрылымын сұлбамен бейнелеу.

СОЦИОМЕТРИЯ зат. әлеум. Шағын топтағы тұлғааралық қатынастардың ерекшелігін зерттеу әдісі.

СОЦИОЛОГ зат. әлеум. Социология жөніндегі маман (әлеуметтанушы).

СОЦИОЛОГИЗМ зат. әлеум. Фактілерді социологиялық тұрғыдан түсіндіру, социологиялық тұрғыдан қарау тәжірибесі.

СОЦИОЛОГИЯ [ағыл. soci (etas) – қоғам, logos – ілім] зат. әлеум. Әлеуметтік жүйелер дамуының заңдылықтары мен қозғаушы күштерін және қоғамдық феномендер мен процестердің өзара әрекеттестігін, байланысын зерттейтін қоғамдық ғылымның бір саласы.

СОЦИОЛОГИЯЛЫҚ сын. әлеум. Социологияға тән, социологияға қатысты.

СОЦИАЛ-ШОВИНИЗМ зат. тар. 1914 – 1918 жылдардағы дүниежүзілік бірінші соғыс кезінде туып, «буржуазиялық отанды қорғау» идеясын ұсынған, халықаралық жұмысшы қозғалысындағы ұлтшылдық ағым.

СОЦИАЛ-ШОВИНИСТ зат. тар. Социал-шовинизм саясатын жақтаушы адам.

СОЦИАЛ-ШОВИНИСТІК сын. тар. Социал-шовиниске тән, социал-шовиниске қатысты.

СОЦИУМ [лат. socium] зат. Адамдардың өмір құру жағдайының бірлігіне, сонымен қатар мәдениетінің біртектілігіне байланысты өмір сүретін тұрақты әлеуметтік қауымдастығы.

СОЮ Сою етістігінің қимыл атауы.

СОЮЛЫ сын. Союылған, союлып қойылған.

СОЯ зат. өс. Әртүрлі тағам әзірленетін бұршақ тұқымдас дақыл, қытайбұршақ.

Соя майы. тамақ. Экстракциялық тәсілмен соя бұршағынан алынатын май.

СОЯУ¹ зат. 1. Өсімдіктердің жапырақ пен бүрiнен айырылған суда сабағы мен үшкір қылқандары. 2. Тiкен, шөгiр. // Ipi, ұзын, сойдақ.

Сояу құйрықты бие. Құйрық қылыштары түсіп қалған бие.

СОЯУ² зат. Сүйектен iстелген ине.

СОЯУДАЙ сын. Сояу сияқты ұзын, сидиған.

СОЯУЛАН= ет. Жапырағынан, бүрiнен айырылу; сояу тарту.

СОЯУЛАНУ Сояулан етiстiгiнiң қимыл атауы.

СОЯУЛЫ сын. Сояуы бар, сояуы көбiрек.

СОЯУ-САҒДАР зат. Жарамсыз, шилi, тiкeнeктi шөп-шалаң.

СӨГЕ зат. Елiктiң ұрғашысы.

СӨГЕРЛІК зат. Мал қабырғасының омыртқамен ұтасқан жерi.

СӨГЕТ зат. Таулы жерде, тоғай арасында өсетiн аласалау ағаш.

СӨГҮ¹ Сөк етiстiгiнiң қимыл атауы; киiмнiң тiгiсiн ыдырату.

СӨГҮ² Сөк етiстiгiнiң қимыл атауы; кiнәлап ұрсу.

СӨГІЛІ= ет. 1. Жiтпен тiгiлген бұйымдардың (киiм, етiк, қапшық т.б.) тiгiсiнiң ажырап, ыдырауы. 2. ауыс. Қалың бұлт, тұман, қараңғылықтың ыдырап, тарқауы, ашылуы; жiгi ажырау. 3. ауыс. Егiлу, жылау.

СӨГІЛІ= ет. Кiнә болып есептелу, айыпталу.

СӨГІЛДІР: қабырғасын сөгiлдiрдi. Қайғыға батырды, күйзелiске ұшыратты.

СӨГІЛТ= ет. Егiлту, жылату, қайғырту.

СӨГІЛТУ Сөгiлт етiстiгiнiң қимыл атауы.

СӨГІЛУ Сөгiл етiстiгiнiң қимыл атауы.

СӨГІНҚИРЕ= ет. Киiмнiң тiгiсiн ыдыратыңқырау.

СӨГІНҚИРЕ= ет. Бiреудi кiнәлап балағаттаңқырау, ұрсыңқырау.

СӨГІС зат. 1. Бiреудiң екiншi бiр адамға ұрсты, жазғырып, жер-жебiрiне жете айтқан қатты сөзi. // Ұрысқан, жазғырған, қатты. 2. ресми. Белгiлi бiр ұйымның тәртiп бiзушыларға бұйрық арқылы беретiн ескертпе жазасы.

Сөгiс алды. Кiнәсi үшiн қатты сөз естiдi, ескерту алды. **Сөгiс бердi.** Кiнәсi үшiн жазғырды, ұрсты. **Сөгiс есугу.** Жiберген қате iстерi үшiн ескертпе алу. **Сөгiс естiдi.** Кiнәсi үшiн ұрыс, ауыр сөз естiдi, жазғырылды. **Сөгiс жариялады.** кiт. Тәртiп бiзуаны үшiн, жазымсыз iс-әрекет жасағаны үшiн көп алдында ресми тәртеп сөктi.

СӨГІС= ет. Тiгiлген бұйымның тiгiсiн қолдап не алмас, қайыс т.б. көмегiмен ыдыратып, сөзге көмектесу, бiрге сөгу.

СӨГІТ= ет. сөйл. **Сөк.**

СӨГІТУ Сөгiт етiстiгiнiң қимыл атауы; соғу, ыдырату.

СӨГІПІЛ= ет. 1. Сөзiлу, ыдырау, тiгiсi кету. 2. ауыс. Үзiлу, таусылу.

СӨГІПІЛУ Сөгiпiл етiстiгiнiң қимыл атауы.

СӨДЕГЕЙ сын. 1. стил. Пайдасыз, бос, бекер. 2. жерг. Жалқау, епiсi. 3. жерг. Тұрпайы, өрескел. 4. жерг. Қишау, жалғыз.

СӨДЕГЕЙСЫМАЛ сын. жерг. Сөлекеттеу, қолайсыздау, тұрпайылау.

СӨЗ зат. 1. Адамның ой-пiкiрi, көзқарасы. 2. лингв. Белгiлi бiр мағынасы бар заттар мен құбылыстардың атауын бiлдiретiн тiлдiң негiзi бiрлiгi. 3. Бiр нәрсе жайында айтылған әңгiме. 4. Жиналыста көпшiлiкке қаратыла айтылатын пiкiр, мәлiмдеме, деректi ақпар. 5. Әнге арналған өлең мәтiнi.

Сөз айтты. а) Коңiл бiлдiрдi. ә) Ойын бөлiстi, оңын, дұрысын нұсқады. **Сөз алды.** Жыында сөйледi. **Сөз аңғарды** [аңдады, таныды]. Әңгiменiң тәркiнiн, ой-астарын пайымдай бiлдi. **Сөз аңдыды.** Сөз бақты, ауыз бақты, тiлiк iздедi. **Сөз арасында** [ұрынысында]. Әңгiменiң барысында, иiндi орайында. **Сөз астары.** Айтылған нәрсеңiң iшкi мәнi, жасырын мазмұны. **Сөз атасы.** Ақылды,

мәндi сөз, сөз асылы. **Сөз аша алмады.** Ойындағы сырын ешкiмге жария ете алмады. **Сөз аяғы жерге тидi.** Бiр тоқтама келдi, сөз тиянақтапты. **Сөз аяғы құрдыма апарды.** Сөздi бiр тұжырымға жеткiзбедi, бұлаңға салды. **Сөз аяғын сипай салды.** Немқұрайды, келер-келтiсiз айтты. **Сөз әлгетi.** Сөз тәркiнi, сөз бағдары, әңгiме барысы. **Сөз бағдары.** Сөздiң мәнiсi, сөз ауаны, ыңғайы. **Сөз байласты.** Уәде бердi, келiстi. **Сөз байласты.** Келiстi, шешiмге келдi, мәмiле еттi. **Сөз байлығы.** Қолданған тiл аясы, сөз қоры. **Сөз бақты** [қуды, аңдыды]. а) Сөз қапысын жiбермедi. ә) Өсек-аяң, бәле iздедi. **Сөз бар ма?** Сөзсiз, еш күмән жоқ, күмәнсiз. **Сөз бастады.** Әңгiмеге, сөйлеуге кiрiстi, сөз алды. **Сөз бастау.** Бiрiншi болып сөйлеу. **Сөз бердi.** Сөз асылы, сөз кестесi. **Сөз бейнелiлiгi.** әдеб. Көркем шығармадағы ойды жеткiзетiн сөздiң айшықтылығы, көркемдiлiгi мен мәнерлiлiгi. **Сөзбен жebедi.** Жақсы тiлекпен, жылы леппен демеу жасады. **Сөзбен кесте төктi.** поэт. Өлең шығарды. **Сөзбен қақты.** Тiуiсiп, кекетiп-мұқатты. **Сөзбен қасыды.** б е й н. Аузымен орақ орды, бос сөйледi, көп сөйледi. **Сөзбен сойды.** Коңiлге қарамай, қатты айтты. **Сөзбен сыбады** [соқты, iредi, сойып салды]. Жер-жебiрiне жеттi, шығбайына батыра сөйледi. **Сөзбен ұрды.** Сөзi өттi, батты. **Сөзбен ұрып жықты.** Жеңдi, дес бермедi, үстем шықты. **Сөзбен шалды.** Уәзбен тiуiстi, соқтықты. **Сөз бердi.** а) Уәде бердi. ә) этн. Келiстi, айтқанға көндi, сөз байласты. **Сөз бермедi.** Эзеуреп кезекке қарамай, сөйлей бердi. **Сөз бекiдi.** Бiр шешiмге келдi, келiстi, уәдеге келдi. **Сөз бекiстi.** Әзара мәмiлеге келiстi, сөз байласты, уәде берiстi. **Сөз бекiттi.** Келiстi, уәделестi. **Сөз болды.** а) Әңгiме болды, айтылды. ә) Өсекке қалды, өсекке таңдылды. **Сөз бостандығы.** с а я с и. Адамның өз ойын, пiкiрiн, нанымын, дүниетанымы мен тiсiнiң тәуелсiз және дербес айту (жариялау, жарыққа шығару) мүмкiндiгi. **Сөз бұйдалау.** Көп сөйлеу, сөзуарлану, бiр нәрсеңi қайталау. **Сөз бұлдады.** Сөзiн мiндетсiдi, сөйлегенiн мiндет қылды. **Сөз бұранын жүргiздi.** Тiлге шешен болды. **Сөз бiрiктiрдi.** Уәде байласты, келiстi. **Сөз бiттi.** Айтуың нәрсе айтылды, әңгiменi доғарды. **Сөзге азды.** Өтiрiкке иланды; ықпалына ықты. **Сөзге айналды.** Уақытын бос әңгiмемен өткiздi, әрекетсiз отыра бердi. **Сөзге айналдырды.** Әңгiмеге алаң еттi, әңгiмемен алдаусыратты. **Сөзге айналдырды.** Әңгiмеге, сөзге алдарқатты, алдаусыратты. **Сөзге араласты.** Бiреудiң әңгiмесiне кiрiстi, килiктi. **Сөзге арандады.** Сөзден ұсталды, ұтылды. **Сөзге байлау керек.** Көп сөздiлiктiң керекi жоқ. **Сөзге батыр, iске пақыр.** Құрғақ сөзге әуес кiсi туралы айтылады. **Сөзге бiлiр.** Шешен, тапқыр. **Сөзге ердi.** жағымсыз. Бiреудiң айтуы бойынша әрекет жасады, айтақ сөзге иланды. **Сөзге ерегiстi.** Сөзге бола егестi, жанжалдасты. **Сөзге жүйiрiк.** Шешен, тапқыр. **Сөзге жүйiрiктiк.** Шешендiк, дiлмарлық. **Сөзге жығу.** Көндiру, райың қаштару. **Сөзге жығылды.** Сөзден тосылды, ұтылды. **Сөзге келдi.** а) Тiлдестi, сөйлестi, тiлге келдi. ә) Мәмiлеге келдi, келiстi. б) Қарсыласып келiс сөз айтты. **Сөзге келмедi.** Қарсы жауап айтпады, ләм-мим деп ауыз ашады. **Сөзге келiстi.** Ұрысып қалды, ренжiстi. **Сөзге кiрiстi.** Әңгiмеге араласты, сөйледi. **Сөзге қалды.** Өсекке iлiндi, жаманатты болды, аты шықты. **Сөзге қарамады.** Тыңдамады, санаспады. **Сөзге қимады.** Өсек сөзге сенбедi, жаманатқа қимады. **Сөзге қонақ бермедi.** Басқаның сөзiн тыңдамады, бой бермей, өзi сөйлей бердi. **Сөзге қонақтамады.** Айтқан уәжеге, дәлелге құлақ аспады. **Сөзге құлақ қойды** [салды, асты]. Айтқанды тыңдады. **Сөзге май құйды** [тамызды]. Әңгiменi қыздырды, оршiттi. **Сөзге саран.** Көп сөйлемейтiн, аз сөздi. **Сөзге сарансыды.** Көп сөйлемедi, сөйлеуiн азайтты. **Сөзге сынық қылды.** Айтқан сөзiн тыңамады, айтқанын iстемедi. **Сөзге тоқтады.** Айтқанға көндi, уәжеге келдi. **Сөзге түспедi.** Ұяңға көнбедi,

айтқанға келiспедi. **Сөзге тiлi келдi.** Есiн жиды; сөйлеуге шамасы келдi. **Сөзге үйiнды.** Шын ықпалы ауа тыңдады, ден қойды. **Сөзге үйiр.** Сөзқұмар, сөзшең, әңгiмекұмар. **Сөзге шешен.** Сөздi қиыннан қиыстырып тауып сөйлейтiн, ойын шебер жеткiзетiн. **Сөзге шорқақ.** Келiстiрiп сөйлей алмайтын, ойын еркiн айта алмайтын кiсi. **Сөзден жығылды.** Қисынды сөзге көндi. **Сөзден қалды.** Сөйлей алмады (тiлi байланды). **Сөзден сөз туды** [шықты]. Әңгiме бiр-бiрiне ұласты, айтар ой ойға жалғасты. **Сөздерi жараспады.** Әңгiмелерi үйлеспедi. **Сөз дүкенiн құрды.** Үзiм-насихат, үлгiлi сөз айтты. **Сөздi арқаланды.** Бiреудiң айтқанына малданды, дегенiн сүйлеу тұтты. **Сөздi жүндей сабады.** Көп сөйледi, бостi. **Сөздi қой.** Болды, жетер, сөзден көзiн аударды. **Сөздi пiсiрiп алу.** Айтатын сөздi, айтылатын әңгiменi өбөн талқылап, айқындап алу. **Сөздi созбайлау.** Көп сөйлеу, сөзiн жалғастыра беру. **Сөздi ұғатын.** Сөздi түсiнетiн, сөз қадiрiн бiлетiн. **Сөздi ұзартты.** Ұзақ сөйледi (жазды), шұбалтты. **Сөздiң бөзiн шығарды.** Дұрыс айта, жеткiзе алмады, сөзiнен жаңылды, сандырақтады. **Сөздiң майын аямады.** Сөзден тартынбады. **Сөздiң майын тамызды.** Әдеми, қисынды келтiрiп, қызықты, жағымды етiп сөйледi. **Сөздiң майын шылықты.** Сөздiң майын тамызды. **Сөздiң аналитикалық формасы.** лингв. Негiз сөз бен көмекшi сөздiң тiркесуi арқылы жасалатын сөз формасы. **Сөздiң ауыспалы** [келтiрiндi] мағынасы. лингв. Сөздiң әдеттегiден тыс, табиғи емес мағынасы; қолданылу барысында пайда болатын туынды мағына. **Сөздiң ауыспалы мағынасы.** лингв. Сөздiң негiзгi мағынасы метафоралық, метонимиялық қолданыспен, функционалдық ортақтастықпен және басқа да белгiлермен байланыстыратын лексикалық тура мағынаның туынды түрi. **Сөздiң байланысу тәсiлдерi.** лингв. Әрi мағыналық, әрi синтаксистiк бiрлiгi бар сөздердi өзара байланыстыруға дәнекер болатын амалдар. **Сөздiң байланысу формалары.** лингв. Сөзбен сөздi байланыстыруға дәнекер болатын тәсiлдер негiзiнде туындап, қалыптасқан синтаксистiк байланыс түрiсi. **Сөздiң бауқесерi.** Сөздiң тоқтатерi, түйiнi, қорытындысы. **Сөздiң грамматикалық формалары.** лингв. Сөздiң лексикалық ұғымына қосымша мағына үстейтiн тұлғалары; сөйлеу кезiнде сөздi дәнекерлеп, оларға әртүрлi грамматикалық мән-мағына үстеп, бiр-бiрiмен қатынасын көрсетiп тұратын, сөйлемде ғана қолданылатын сөйлеу бiрлiктерi. **Сөздiң қысқасы.** Тоқ етерi; сөздiң тұрасы. **Сөздiң иiнi.** Сөздiң ретi, ыңғайы. **Сөздiң кезегi.** Сөздiң ретi, ыңғайы жөнi. **Сөздiң кескiнi.** Әңгiменiң сыңайы. **Сөздiң лексикалық мағынасы.** лингв. Сөздiң әуелдегi негiзгi тура мағынасы. **Сөздiң орын тәртiбi.** лингв. Сөздердiң сөйлем не күрделi синтаксистiк тұтастық ишiнде белгiлi ретпен орналасуы. **Сөздiң парқын айырды.** Әңгiменiң тәркiнiн, мағынасын таныды, түсiндi, ұқты. **Сөздiң синтетикалық формалары.** лингв. Қосымша жалғану және дыбыстардың алмасуы (iшкi флексия) арқылы жасалатын сөз формалары. **Сөздiң созаны.** Сөздiң жалғасы. **Сөздiң созанын** [сөзiн] сабақтады. Әңгiмесiн жалғастырды. **Сөздiң тура мағынасы.** лингв. Затпен тiкелей бiрлiктегi әрекет пен құбылысты, адамның ойымен байланысты түсiнiктердi, түйсiктi бiлдiретiн негiзгi мағына. **Сөздiң тиегiн ағитты.** Шешiле сөйледi, ағытылды. **Сөздiң тiгiсiн жатқызды.** Айтылып қалған сөздi жұмсартты, жуып-шайды. **Сөз ердi.** Бiреудер сөзге iлiктiрiп жамандады, даптады. Сөз екi болмасын! Айтылған серт, уәде бұзылмасын! **Сөз емес.** Бұйым емес, түк емес; тiптен оңай. **Сөз ергтi.** а) Өсектедi, сөз қылдырды. ә) Жаман сөзге, өсек-аяңға iлiндi. **Сөз естiдi.** Бiреуден сөзi алды, жазғырылды, ренiш көрдi. **Сөз етiнен өтiп, сүйегiне жеттi.** Сөз арғына, ұятына тидi, жанына қатты батты. **Сөз еттi** [кылды]. а) Әңгiмеледi, баяндады. ә) Сөз қылды; өсектедi. **Сөз жарасы.** Ауыр тиетiн сөз. **Сөз**

жарыстырды. а) Айтқанын құптамады, қарсы жауап қайтарды. ә) Сөз таластырды, пікір алысты. Сөз жасаушы қосымшалар. лингв. Жаңа сөз жасауда қызмет ететін морфемалар. Сөз желісі. Түптен тартылған түйін-түйін, сала-сала ой тармағы. Сөз жеткісіз. Айтпауға тіл жетпейтін. Сөз жоқ. Анық, даусыз. Сөз жүзінде. Есте емес, сөз түрінде. Сөз жүйесін тапты. Қиын-қиоы келтіріліп, орнымен айтылды. Сөз жүйесі табылды. Сөздің реті келді, ыңғайы келді. Сөз зергері. Қиыннан қыстырғыш көркем сөздің шебері; шешен. Сөз ишарат қылды. Ойын астарлы сөз арқылы түсіндіріп, меңзеп жеткізді. Сөз келтірді. Сөзге қалдырды, тіл тигіздірді, жаманатқа ілінді, жексұрын болды. Сөз кестесі. поэт. Өлең жолы, шешендік сөз. Сөз көбейді. Дабыра күшейді, абыр-сабыр болды. Сөз көтерді. Әңгіме түгызды, қауесет таратты. Сөз көтере алмады. Қалжыңға, әзілге ашуланып қалды. Сөз күрестірді. сөйл. Сөз таластырды, жарыстырды. Сөз қайырды. Жауап қатты, сөзге келді. Сөз қатысты. Сөйлесті, тілдесті. Сөз қайтарды. а) Жауап берді. ә) Қарсы сөз айтты, қарсыласты. Сөз қайырмады. Жауап қатпады. Сөз қалдырды. Келешек ұрпаққа мұра боларлық дүние жазды. Сөз қалмады [артымдады]. Тегіс айтылды; кезегін, есесін жібермеді. Сөз қақтығыстыру. Сөз жарыстыру, сөзбен қағыту, айтысу. Сөз қарпысты. Сөзбен шалысты, қақтығысты. Сөз қатпады [қата алмады]. Үндемеді, сөйлемеді. Сөз қатты. Тілдесті, сөйлесті. Сөз қашыртпады. Шашау сөз шығармады, алыпқашты өсекке ерік бермеді. Сөз қозғасты. Әңгіме-дүкен құрды, әңгімелесті, сөйлесті. Сөз қозғалды. Әңгіме өзегіне айналды. Сөз қозғау. Әңгіме ету, айту. Сөз қонбады [дарымады]. Ұқнады, түсінбеді, зердесіне бармады. Сөз қосарлады. Сөз жарыстырды, қабаттастырды. Сөз қуалады. Біреудің айтқандарын жіпке тізді, ауыздан шыққан сөзге жармасып, айырылмай қалды. Сөз куды. Өсек-өтіріктен айналысты. Сөз құрамы. лингв. Сөздің сыртқы түр тұрпаты. Сөз құрау. Сөз саптау, ойын сөзбен жеткізу. Сөз қыдыртты [тасуды]. Өсек-аяң таратты. Сөз ләлі. Сөз саптауы, сарыны, айтар ойы, емеуріні. Сөз қылу. Әңгіме ету, айту. Сөз қылысты. Әңгімелесті, бірге талқылады, сөйлесті. Сөз мағынасы. лингв. Шындықтың (заттың, сапаның, қатынастың, қымыл-әрекеттің, қалыптың) белгілі бір құбылысының сөзде бейнеленуі. Сөз мәдениеті. лингв. Әдеби тілдің жазбаша, ауызша түрлеріне тән нормаларды (дыбыстау, сөз жұмсау, грамматикалық т.б.) игеру, сондай-ақ тілдік амал-тәсілдерді айттылмақ ойды, сөздің мақсаты мен мазмұнына лайық дәл, беберлі қолдана білу. Сөз нарқын кемітті. Сөзді бағаламады, құнын түсірді. Сөз оралды. Айтар сөзі шешен шықты, орайын, ұйқасын тапқан сөз айтты, шешендігін көрсетті. Сөз сабағын көктеді. Өсиет, өнеге айтты, ақыл берді. Сөз салды. а) Қандай да бір маңызды, шешілуі қиын жайттың, мәселенің ау-жайын байқау үшін арадағы біреу арқылы сөйлесті. ә) Жеңелері немесе құрбылары арқылы жігіт қызға өз сезімін, ойын білдірді, сөз айтты. б) Әуенге өлең жазды, сөз жазды. Сөз салдырды. Қызға жеңгесі, құрбысы арқылы сөз айттырды. Сөз саптады. Жүйелен сөйледі. Сөз саптауы [саптасы]. а) Айтар ойы, емеуріні деген мағынада. ә) лингв. Сөзді қолдануы, стилі. Сөз сауды. Тіл мен жағына сүйенді. Сөз сұрады. Сөйлеуге ниет, тілек білдірді. Сөз таластырды. Қарсыластырау дауасты, салғыласты. Сөз таластырды. Айтысу, дауласу. Сөз таныды. Сөз білді, сөздің парқын айырды. Сөз таппады. Лайық сөз аузына түспеді. Сөз таптары. лингв. Сөздердің лексика-грамматикалық белгілері мен сипаттарын топтап көрсететін грамматикалық категория. Сөз тастады. Айтар ойының сыңайын байқатты. Сөз тартты. Бірдеңені білгісі келді, сыр тартты. Сөз тиегін ағытты. Еркідің берді,

бетін ашты. Сөз тортасы. поэт. Жағымды, майда сөз. Сөз тосты. Сөздің кезегін құтті, біреудің сөзін бөлмеді. Сөз түгласы. лингв. Сөздің әртүрлі түгсалық көрсеткіштері арқылы грамматикалық мағынасын білдіретін морфологиялық түрлері. Сөз түйінін шорт түйді. Сөзді кілт үзді, құрт байлам жасады. Сөз түрлендіруші қосымша. лингв. Сөз түггаларын жасауға қызмет ететін морфема. Сөз тізгінін берді. Емін-еркін сөйлеуге ерік берді. Сөз тіркесі. лингв. Әрқайсысы дербес лексикалық мағынаға ие екі сөздің немесе бірнеше сөздер түйдегінін өзара сабақта-са байланысқан тобы. Сөз ұзарды. Сөз ұзаққа созылды. Сөз ұстайтын адам. Дауласатын жақтың мүддесін қорғайтын, сөзін сөйлейтін би. Сөз ұстар қариялар. Сөзі өтімді, ақыл-кеңес беруші қарттар. Сөз ұстасы. Сөзге шешен адам. Сөз формалары. лингв. Белгілі бір лексикалық мағыналы сөзге грамматикалық мағына үстейтін формалар арқылы түрленуі; сөздің категориялық грамматикалық мағынасын білдіретін белгілі бір грамматикалық түлеада тұруы. Сөз шығарды. Әңгіме бастады, сөз етті. Сөз шығындады. Беркеге айтты, сөзі далаға кетті. Сөзі шықты. а) Сөйледі, ойын айтты, жеткізді. ә) Әңгіме тарлады, өсек жайылды. Сөзі аша шықты. Сөздері үйлеспей, сөйлеспей қалды, екеуі екі түрлі сөйледі. Сөзі аяқасты болды [далаға кетті, жерде қалды, зая болды]. Айтқанын ешкім тыңдамады, елемеді. Сөзі бар. Келіскен үдесі бар. Сөзі батты. Біреудің дегені өтпін кетті, жанға тиді. Сөзі бір жерден шықты. Айтқандары үйлесе кетті, бір пікірде болды. Сөзі бір қалыптан шықты. Сөздері, ойлары ұқсас болды, бір ауыздан мақұлдады. Сөзі батты. Сөзі жанға тиді, қатты әсер етті. Сөзі бір жерден шықты. Айтқандары үйлесе кетті, бір пікір айтты. Сөзі дауасыз. Сөзінде береке жоқ. Сөзі дуалы. көне. Айтқаны келетін киелі (адам) деген мағынада. Сөзі екіұшты айтылды. Сөзі түсініксіз болды, басын ашып айтпады. Сөзі екіұшты. Байламы жоқ, бұлтартпалы, тиянақсыз. Сөзі ем болмады. Айтқан сөзі дауа болмады, миына кірмеді. Сөзі қарасты. Сөздері бір жерден шықты, үйлесім тапты. Сөзі жерде қалды. Айтқанын ешкім елемеді, дегені іске аспады. Сөзі жетпеді. Айтқанынан береке шықпады. Сөзі жүрмеді. Тілін алдыра алмады, айтқанын істете алмады. Сөзі зая болды. Айтқанын ешкім елемеді, дегені іске аспады. Сөзі кетпендей тиді. Ауыр сөз естіді, жанына батты. Сөзі көкейге қонды. Айтқаны көңілге қылады. Сөзі көктен түскендей [түскен жай оғындай]. Тілі өткір, шешен, тіке, тура айтатын, тілі ашы. Сөзі қамшы болды. Айтқаны тұрткі болды, әсер етті. Сөзі қою шықты. Айтқаны маңызды, мәнді болды. Сөзі қырпаңқы. Тілі ашы, қисық сөйлейтін (адам). Сөзі майда. Стыпайы, әдетін сөйлейді деген мағынада. Сөзі мірдің оғындай. Тауып сөйлейтін өткір тілді (адам). Сөзі орамды. Мағыналы, мәнді. Сөзі өнменнен өтті. Сөзі жанға батты, қатты тиді. Сөзі өтпеді. а) Сөзі жерде қалды, айтқанын істете алмады. ә) Мұң-мұқтажы елеусіз, естусыз қалды. Сөзі өтті [сөзін өткізді]. Тілін алдырды, дегенін істетті. Сөзі өтімді. Айтқаны, дегенін орындата алатын, сөзі нанымды; сыйлы, беделді, қадірлі. Сөзі өтімдірек. Айтқаны, дегенін орындата алатындай. Сөзі сымдай болды. Сөзі, анық, тура болды. Сөзі сөз-сөз болды. Айтқаны көңілге қонды, әбден ұнады. Сөзі сүйектен өтті. Намысына тиді, жанына қатты батты. Сөзі түзелді. Жөн сөйлейтін болды, ретімен, жөнімен сөйледі. Сөзі үйден түскендей [ірі]. Дөрекі, ерсі сөйлейтін адамға айтылады. Сөзі үзін. Сөзқұмар, көп сөзді, сөзуар. Сөзін шет деді. Сөзін құптамады, мақұлдамады, келіспеді. Сөзі шығынды болды. Сөзін ешкім тыңдамады, мән бермеді. Сөзі ем болды. Сөзі көкейге қонды, оң әсер етті. Сөзі ынеше қалды. Қатты батты, көңіліне ауыр тиді. Сөзі кесек шықты. Сөзі ойлы айтылды, жақсы

сөйледі. Сөзі кітап сөзіндей. Айтқан ойы, сөзі айқын, анық, тиянақты. Сөзі [сөздері] киноласу. Үйлесу, ұйқасу. Сөзі шашу болып [шашундай] қадалды. Өңменнен өтті, өте жайсыз тиді. Сөзі шашу шықпады. Сөйлеген сөзі зая кетпеді, бос сөйлемеді, орнымен сөйледі. Сөзі шығың [болды]. Түсінбейтін, ұқпайтын кісіге сөз айтпн әуре болды. Сөзім сөз. Айтқаным екі болмайды, бар айтарым осы, айтылған тұжырымнан қайтпаймын деген мағынада. Сөзі сүйік. Сөзінің пәтуасы жоқ, бос. Сөзін алмады. Тыңдамады. Сөзін аңдады. Сөзін бақты, біреудің айтқанын жан-жақты бағалап тыңдады. Сөзін [әңгімесін] бұзды. а) Сөзін (әңгімесін) бөліп кетті, кедергі жасады. ә) Уәдеде тұрмады, келісімді орындамады. Сөзін алды. а) Айтқанына көнді, дегенімен жүрді. ә) Уәдесін алды. Сөзін бит шаққандай көрмеді. Айтқанын елеусіз қалдырды, мән бермеді. Сөзін бөлді. Біреудің айтпн отырғанын аяқтатпай, ортасынан күіп кетті, кедергі келтірді. Сөзін екі еткізбеді [етпеді, айтқызады]. Бірден-ақ көнді, лытылдап дегенін істеді. Сөзін еледі. Біреудің айтқанына құлақ қойды, тыңдады. Сөзін жалғау. Әңгімесін жалғастыру, әрі қарай айта беру. Сөзін жерге тастады. Айтқанын істемеді. Сөзін жерге тастамады [жықпады, қимады]. Дегенін екі етпеді, айтқанын қабыл алды. Сөзін жұтты. а) Сөзін кілт тоқтатып, артын айтпай қойды. ә) Уәдесінен тайды; меймөңкеледі, теріске шығарды. Сөзін жықпады. Айтқанын екі етпеді; дегенін істеді. Сөзін жібермеді [жіберген емес]. Уәжден жеңілмеді, сөзден есесін бермеді. Сөзін өткізді. Айтқанын істемті, тілін алдырды. Сөзін сатты [бұлдады]. Сөзін бір керегі үшін өткізді, сөзін параға берді, жарам-сақтанды. Сөзін сөйледі [айтты]. Біреуді жақтап, соның дегенін қостады. Сөзін сүйектен өткізді. Қатты баттырды, ауыр сөз айтпн, ым-байына тиді. Сөзін түгтеді. Әңгімені саяр жеріне жеткізді, түп мәнін аша айтты. Сөзін тірілтті. Растап құптады, әңгімесін жандандырды. Сөзін шашу жібермеді [шығармады]. Сөзін екі етпеді, құлақ асты, тыңдады. Сөзін шырақ етті. Өлеңін, даналық жақсы сөзін өшірмеді, ұмыттырмады, ұрпақтан-ұрпаққа жалғастырды. Сөзіне дуа қонды. Сөзіне қуат бітті, басқалар сөзін тыңдады, құлақ асты. Сөзіне [сөзге] жүгінді. Әл-декімнің айтқанына ден қойды. Сөзіне опа қылмады. Сөзінде тұрмады, үдесін бұзды. Сөзінде байлау [пәтуа, тиянақ] жоқ. Сөзінде береке жоқ, айтқанында тұрмайтын шалаай кісі туралы айтылады. Сөзінде бәуға бар. Сөзі жүйелі, ақылға қонымды. Сөзінде зіл жатты. Мысты басатындай сес, ызғар болды, сөзі ауыр болды. Сөзінде тиянақ жоқ. Сөзінде береке жоқ, айтқанында тұрмайтын шалаай кісі туралы айтылады. Сөзінде тұрақ жоқ [болмайды]. Бір сөзде тұрмайтын, байлауы жоқ, тұрлаусыз. Сөзінде тұрды. Уәдесінен айнымады, таймады. Сөзіне бақпады. Айтқанын істемеді, тыңдамады. Сөзін аузында. Бір сәтке сөздің бөлейін, сөйлемей қоя тұр, ұмытып қалмай тұрғанда айтпн алайын деген мағынада. Сөзін аузында. Айтар ойыңды тежей тұр, сәл тұра тұр деген мағынада. Сөзін нақыл болсын. Кейінгі ұрпаққа өсиет болып тарасын деген мағынада. Сөзінің аяғын жұтып қойды. Ойын соңына дейін толық айтпады. Сөзінің байлауы кетті. Сөзінде тұрақ жоқ, мәңсіз, бос сөз деген мағынада. Сөзінің берекесі жоқ. Сөзінің байламы жоқ, бәтуасыз. Сөзінің бояуы оңды [кетті]. Мәңсіз, әсерсіз сөйледі. Сөзінің бір кілтпаны бар. Сөзінің бір астары, сыры бар. Сөзінің жаны бар. Айтқаны негізсіз емес, мәнісі бар, дәлелі бар, шындыққа үйлесімді. Сөзінің соңын жеп қойды. Аяқтамады, соңына жетпеді. Сөзінің төркіні жаман [жамандау]. Түпкі ойы теріс, пікірі жаман. Сөзінің уығы бар. Тілі өткір, сөзі мәнді. Сөзіңе қарауыл қой. Айтқаның сақ бол, байқап сойле. СӨЗБАҒАР сын. жерг. Сөзге салынған, сөз аңдыған // сөз құған адам.

СӨЗБЕ-СӨЗ үст. Дәлме-дәл, нақ сол қалтыда.

СӨЗБЕГІ зат. жаңа. Сөз шебері, шешен.

СӨЗГЕР¹ зат. Көсемсөзші, публицист.

СӨЗГЕР² сын. жерг. Сөзге шебер, сөзшен.

СӨЗГЕРЛЕУ сын. жерг. Созуарлау.

СӨЗГЕРЛІК зат. Сөзге шеберлік, сөзшендік.

СӨЗДЕЙ сын. жерг. Ауызша.

СӨЗДІК¹ зат. лингв. Белгілі бір мақсатты көздеп, алфавитке түсірілген, басқа тілге аударылған немесе мағынасы түсіндірілген сөздер жиынтығы, ұғам.

СӨЗДІК² сын. Сөзге қатысты, сөзге тән, белгілі бір тілге тән.

Сөздік қор. а) Жеке тілдік тұлғаның қолданысындағы сөз байлығы. ә) лингв. Белгілі бір тілдің лексика-фразеологиялық байлығы. **Сөздік құрам.** лингв. Тілдің байыры сөздерін де, шеттен кірген сөздерді де қамтитын сөздердің тұтас жиынтығы. **Сөздік мақала.** Әліпби тәртібімен берілген атау сөз бен этимологиялық, грамматикалық, стильдік белгілер қойылып, сөз мағынасына берілген анықтамалар мен көркем әдебиеттен алынған дәйектеме материалдарды қамтитын ұғамтық мақала.

СӨЗДІК-МАҒЫНАЛЫҚ; сөздік-мағыналық ес. психол. Ұғым, пікір, ой қорытындылары сияқты түрлері пішімдер арқылы із қалдырып отыратын адам жүзіне жүйесінің қызметтерінің бірі.

СӨЗДІКТЕРМИНАЛ зат. байланыс. Дара жолы бар немесе кезекті шақырыстарды хабарлайтын телефон аппараты.

СӨЗДІКШЕ зат. Көлемі шағын сөздік.

СӨЗЖАРЫС зат. Белгілі бір мәселе бойынша жарыссыз.

СӨЗЖАСАМ зат. лингв. Тіл білімінің жаңа мағыналы туынды сөздердің қалыптасуы мен мағыналық дамуын, жасалу тәсілдерін зерттейтін саласы.

Сөзжасам жүйесі. лингв. Сөз тудырдың, жаңа сөз жасаудың қалыптасқан реті, жөні. **Сөзжасам қосымшалары.** лингв. Түбір сөзге жалғанып, жаңа сөз тудыратын тұлғалар. **Сөзжасам тәсілдері.** лингв. Туынды сөз жасалатын түрлі тілтанымдық тәсілдер.

СӨЗЖАСАМДЫҚ сын. Сөзжасамға қатысты, соған тән, сөз жасайтын.

СӨЗЖҰМБАҚ зат. Әрбір торшаны жасырылған атау сөздің әріптерін қою арқылы толтырып шешетін жұмбақ кесте.

СӨЗОРАЛЫМ зат. Тіл шеберлігі, сөз байлығы.

СӨЗСІЗ үст. Сөз жоқ, даусыз.

СӨЗТҮЛҒА зат. лингв. Негіз сөз бен туынды сөздерді құрайтын тілтанымдық бірлік.

Сөзтүлға жасаушы қосымшалар. лингв. Сөз тудыру мен түлға жасау қызметін қатар атқаратын қосымшалар.

СӨЗТІЗБЕ зат. лингв. Сөздікке берілетін сөздердің алфавитке түскен тізімі; реестр.

СӨЗУАР сын. Тілмар, шешен, сөзшен.

СӨЗУАРЛАН ет. Тілмарлау, шешену.

СӨЗУАРЛАНУ Созуарлан етістігінің қимыл атауы.

СӨЗУАРЛАУ сын. Көбірек сөйлейтін, шешенсымақтау, тілмарлау.

СӨЗУАРЛЫҚ зат. Көп сөйлегіштік, боссөзділік; қазымырлық.

Сөзуарлыққа салынды. Бейіл, көп сөйледі.

СӨЗҰҚҚЫШ сын. Аз сөйлеп, көп тыңдайтын, сабырлы, сөз қадірін білетін (адам).

СӨЗҰСТАР сын. Билік-айтыс келесінде айтысушы жақтың атынан сөз сөйлейтін (басшы кісі).

СӨЗШЕҢ сын. Көп сөйлегіш, сөйлемпаз, созуар.

СӨЗШЕҢДЕН ет. Тартымды сөйлеп шешену, сөйлемпаз болу.

СӨЗШЕҢДЕНУ Сөзшеңден етістігінің қимыл атауы.

СӨЗШЕҢДІК зат. Көп сөйлегіштік, созуарлық.

СӨЙДЕ ет. сөйл. Солай де деген тіркестің бірігін барып, қысқарған түрі.

СӨЙЛЕ ет. 1. Тіл қату, айту. 2. Пікір біл-

діру. 3. Әңгімелеу. 4. Өлең-жырға айналдырып, шешен тілмен ағытыла баяндау. 5. Ойды ауызша түрде баяндау.

СӨЙЛЕГІШ сын. Көп сөйлейтін, сөйлемпаз.

СӨЛЕКЕЙ сын. жерг. Шалағай, сөлекет, оғаш.

СӨЙЛЕМ зат. лингв. Аяқталған ойды білдіретін өзара грамматикалық байланыстағы сөздер тобы; тілдің грамматикалық заңдылығы негізінде қалыптасқан синтаксистік бірлік, адамдардың қарым-қатынас жасауы үшін жұмсалатын тілдік категория.

Сөйлем құрады. лингв. Аяқталған ойды білдіретін сөйлем құрастырды. **Сөйлем мүшелері.** лингв. Сөздердің мағыналық тұрғыдан өзара тіркесуі нәтижесінде синтаксистік қызметте жұмсалатын сөйлемнің дербес бөлшектері. **Сөйлемнің түрлауы мүшелері.** лингв. Сөйлемдегі бастауыш пен баяндауыш мүшелер. **Сөйлемнің түрлаусыз мүшелері.** лингв. Түрлаулы мүшелердің мағына топтанып, соларды анықтап, толықтап, пысықтап тұратын сөйлем мүшелері; анықтауыш, толықтауыш, пысықтауыш.

СӨЙЛЕМДІК сын. Сөйлемге тән, сөйлемге қатысты.

СӨЙЛЕМПАЗ сын. Көп сөйлегіш, созуар.

СӨЙЛЕМШЕ зат. Шағын, қысқа сөйлем.

СӨЙЛЕН ет. Айтылу, сөз болу.

СӨЙЛЕНУ Сөйлен етістігінің қимыл атауы.

СӨЙЛЕНІС зат. лингв. Жергілікті диалектілердің белгілі бір шағын аймақтарын қамтитын бөлігі, халықтық я ұлттық тілдің тармақтары.

СӨЙЛЕҢКІРЕ ет. Сөйлей түсу, айтыңқырау.

СӨЙЛЕС ет. 1. Пікір алысу, әңгімелесу. 2. Мәселені шешу, ақылдасу. 3. ауыс. Іштей түсіну.

Сөйлес қылды. жерг. Жөн сұрады, танысты, ақылдасты. **Сөйлесіп көрді.** Әңгімелесіп, пікірін байқады, тіл тартты.

СӨЙЛЕСКІШ сын. Біреумен сөйлесе кететін, тіл тапқыш.

СӨЙЛЕСКІШТІК зат. Біреумен сөйлесе алғыштық, тілтапқыштық.

СӨЙЛЕСТІР ет. 1. Әңгімелестіру, пікір алыстыру. 2. Кездестіру, жолықтыру.

СӨЙЛЕСТІРУ Сөйлестір етістігінің қимыл атауы.

СӨЙЛЕСТІРУ этн. көне. Қалыңдықты күйеу жігіттен алғаш амандастырып, тілдестіру үшін қыз жеңгесіне берілетін кәде.

СӨЙЛЕСУ Сөйлес етістігінің қимыл атауы.

СӨЙЛЕСУШІ зат. Белгілі бір іс жайында екінші бір адаммен не топпен тілдесуші, пікір алысушы.

СӨЙЛЕСІЛ ет. Айтылу, сөз болу.

СӨЙЛЕСІЛУ Сөйлесіл етістігінің қимыл атауы.

СӨЙЛЕТ ет. 1. Айтқызу, тіл қатқызу, сөз беру. 2. ауыс. Музыка т.б. өнер туындылары арқылы ойды жеткізу.

СӨЙЛЕТКІЗ ет. Сөз беру, айтқызу, ойын білдірткізу.

СӨЙЛЕТКІЗУ Сөйлеткіз етістігінің қимыл атауы.

СӨЙЛЕТТІР ет. Сөз беру, айттыру, ойын білдірту.

СӨЙЛЕТТІРУ Сөйлеттір етістігінің қимыл атауы.

СӨЙЛЕТУ Сөйлет етістігінің қимыл атауы.

СӨЙЛЕУ Сөйле етістігінің қимыл атауы; адамның тіл амалдарын пайдалану арқылы пікір, ой білдіру әрекеті.

Сөйлеу айшықтары. әдеб. Тыңдаушыға әсерлі болып, сөйлеудің әсемдігін, мәнерлілігін, экспрессивтік мәнін күйейтін беретін синтаксистік құрылымдардың ерекшеленген формалары; мыңдаған жылдар бойы қалыптасқан, шешендік сөзде жиі қолданылатын амал-тәсілдер. **Сөйлеу мүшелері.** анаг. Негізгі физиологиялық қызметімен (тыныс алу және ас қабылдау) қатар тіл дыбыстарын жасауға қатысты адамның дене мүшелері; сөйлеу дыбыстарын құрайтын

ауыз қуысындағы мүшелер. **Сөйлеу тілі.** лингв. Ауызекі сөйлесу тілі. **Сөйлеу тілінің лексикасы.** лингв. Адамдардың күнделікті қарым-қатынастағы үйреніштікті жағдайда қолданылатын, сөйлеу тіліне, яғни әдеби тілдің ауызша түріне тән сөздердің жиынтығы.

СӨЙЛЕУШІ зат. Сөз айтушы, тіл қатушы.

СӨЙЛЕУК сын. Көп сөйлейтін, созуар.

СӨЙТ ет. Солай ет деген тіркестің бірігін барып, қысқарған түрі; солай ету, солай істеу.

Сөйткен бір. сөйл. экспр. Есіркеп-мүсіркеуді білдіретін сөзқолданыс.

СӨЙТУ Сөйт етістігінің қимыл атауы; солай ету.

СӨЙТІП шыл. Солай етіп, сонымен.

СӨК зат. Қауызынан арылған ақтаған тары.

СӨК¹ ет. Күйінің тігісін соғу, тігісті ыдырату.

СӨК² ет. Кінәлан ұрсу, жер-жебіріне жетіп балағаттау.

СӨКЕТ зат. Жөнсіздіктен, ыңғайсыз жағдайдан туатын теріс іс, ұят, сөлекет. // Жөнсіз, шектен тыс.

Сөкет көрді. Ерсі деп білді.

СӨКЕТСІН ет. Ыңғайсыз көру, ұятсын.

СӨКЕТСІНУ Сөкетсін етістігінің қимыл атауы.

СӨКЕТТЕУ сын. Ұяттау, ерсілеу.

СӨКЕТТІ сын. Ұятты, ерсі, ыңғайсыз.

СӨКЕТТІК зат. Ұяттық, ерсілік.

СӨКТЕ ет. Тарыны қауызынан айырып ақтау, тазарту.

СӨКТЕУ Сөкте етістігінің қимыл атауы.

СӨКТІР¹ ет. Тігісін бұздыру, тігілген заттың аузын аштыру.

СӨКТІР² ет. Кінә тақтыру, ұрысқызу.

СӨКТІРУ Сөктір етістігінің қимыл атауы.

СӨЛ зат. 1. Өсімдікте болатын шырын.

2. Нәр, дәрумен.

СӨЛБІРЕ ет. сөйл. Солбыра.

СӨЛДІ сын. Сөлі бар; маңызды, шұрайлы.

СӨЛЕКЕТ зат. сөйл. Сөкет.

СӨЛЕКЕТТЕУ сын. сөйл. Сөкеттеу.

СӨЛЕКЕТТІК зат. сөйл. Сөкеттік.

СӨЛЕКТЕ ет. сөйл. Сөлеңде.

СӨЛЕКТЕТ ет. Сөлек-сөлек еткізу, салақтату, шұбалту.

СӨЛЕКТЕТУ Сөлектет етістігінің қимыл атауы.

СӨЛЕКТЕУ Сөлекте етістігінің қимыл атауы; салақтату, сөлек-сөлек ету.

СӨЛЕН елік. Сөліген заттың, тұлғаның кенет көрінген қысқа қимылын бейнелейтін сөз.

Сөлен етті. Құйрығын салақтатып шыға келді.

СӨЛЕНДЕ ет. Бір нәрсенің салақтап, шұбалуды; сөлен-сөлең ету.

СӨЛЕНДЕУ Сөленде етістігінің қимыл атауы.

СӨЛКЕБАЙ [ор. целковый] зат. көне. Бір сомдық күміс ақша.

СӨЛПЕК сын. сөйл. Салтақ.

СӨЛПЕКТЕ ет. сөйл. Салтақта.

СӨЛПЕН елік. Сөліген заттың, тұлғаның кенет көрінген қысқа қимылын бейнелейтін сөз.

Сөлпен қақты. Сөлең-сөлең етті, сөлектетеді.

СӨЛПЕНДЕ ет. Солаң-солаң ету, сөлеңдеу; салақтау.

СӨЛПИ ет. сөйл. Солпи.

СӨЛТЕК зат. жерг. Шеттен келіп өсек айтушы, іріткі салушы.

СӨМКЕ [ор. сумка] зат. Жеңіл-желті, шағын заттар салып, қолға ұстап жүретін тұрмыс бұйымы.

СӨМКЕЛІ сын. Сөмкесі бар, сөмке асынған.

СӨМПЕК сын. Денесі еңкіш, солбырайған.

СӨМПЕН сын. сөйл. Сөлеңдеген, сөмпендеген.

СӨМПЕНДЕ ет. сөйл. Сөлеңде.

СӨМПИ ет. сөйл. Солпи.

СӨМПИТ ет. Солпиту, солпиту.

СӨН ет. 1. Оттың, шамның жағып бітуі, өшу. 2. ауыс. Бір нәрсенің таусылуы, қиру, жоғалу. 3. ауыс. Ұмытылу, көмескілену. 4. ауыс. Басылу, көңілі қалу, қайтып бетпей алмау.

Сөнбеген жанартау. геогр. Үздіксіз немесе оқта-текте атқылайтын жанартау. **Сөнген жанартау.** геол. Жер қойнауындағы ыстығы басшылып, атқылауды тоқтатқан жанартау.

СӨНГІШ сын. 1. Сөне беретін. 2. ауыс. Көңілің құбылмалы, тұрақсыз.

СӨНДІР= е т. 1. Өшіру, отты жандырмау. 2. ауыс. Құрту, жою, жоғалту. 3. ауыс. Көңілің басу, жасыту.

СӨНДІРГІШ з а т. Өртті, жанған отты сөндіру үшін қолданылатын құрал.

СӨНДІРТ= е т. Жарықты, шамды өшірту.

СӨНДІРТУ Сөндірт етістігінің қимыл атауы.

СӨНДІРУ Сөндірі етістігінің қимыл атауы; өшіру.

СӨНДІРІЛ= е т. Өшірілу.

СӨНДІРІЛУ Сөндіріл етістігінің қимыл атауы.

СӨНДІРІС= е т. Отты өшірісу.

СӨНДІРІСУ Сөндіріс етістігінің қимыл атауы.

СӨНУ Сөн етістігінің қимыл атауы; ошу. **СӨНІҢКІРЕ**= е т. 1. Сәуленің, жарықтың бәсеңсуі; өшіңкіреу.

СӨҢКЕ¹ з а т. өс. Аласа боп өсетін бұта.

СӨҢКЕ² сын. Қурап қалған, кеуіп кеткен.

СӨРЕ¹ з а т. 1. Үстіне құрт, ірімшік т.б. жайып кептіруге арналған төрт аяқты қарапайым биік қондырғы; тек. 2. Кітап, киім-кешек, ыдыс-аяқ қоюға арналған тақта. 3. Адам отыруға, дем алуға арналған вагондағы сөкі.

СӨРЕ² з а т. Бөйгеден, жарыстан озып, бұрын келген жерді белгілейтін көмбе, мәре.

СӨРЕЛЕ= е т. Сөре, сөкі жасау; сөреге қою.

СӨРЕЛЕП ү с т. Сөре-сөре етіп, сөреге жайып.

СӨРЕЛЕУ Сөреле етістігінің қимыл атауы.

СӨТКЕ [ор. сутка] з а т. Бір күн, бір түн деп есептелетін, жиырма төрт сағаттық уақыт; тәулік.

СӨТКЕЛІК сын. Жиырма төрт сағаттық, тәуліктік.

СӨТІЛ= е т. сөйл. **Сөгіліл.**

СПАРРИНГ [ағыл. sparring] з а т. спорт. **Жекпе-жек.**

СПАРТАКИАДА з а т. <грек. olympias> Спорттың бірнеше түрінен отетін көпшілік қауым қатысатын спорттық мереке.

СПЕКТАКЛЬ [франц. spectacle] з а т. Театрда көрсетілетін ойын-сауық; театр өнерінің туындысы.

СПЕКТОГРАММА з а т. геол. Спектрограф көмегімен алынған (бейнесурет немесе механикалық жазба түрінде), зерттелген заттың сәуле тарату және сәуле түту ерекшеліктерін сипаттайтын талдау құрасты.

СПЕКТОГРАФ з а т. геол. Сәуле тарату және сәуле түту ағындарын олардың толқындарының ұзындықтарына қарай әртүрлі спектрге жіктеп отырып, зерттелген заттың осы ерекшеліктерін спектрограммалар түрінде кескіндеп беретін аспап.

СПЕКТР [лат. spectrum] з а т. физ. Физикалық шама қабылдайтын әртүрлі мәндерінің жиынтығы.

СПЕКТРЛІК сын. физ. Спектрге тән, спектрге қатысты.

Спектрлік приборлар. физ. Оптикалық диапозондағы электромагниттік сәулелердің спектрлік құрамын зерттеуге, сәуле көздерінің және онымен әсерлескен нысандардың спектрлік сипаттамаларын талдау үшін пайдаланылатын аспаптар. **Спектрлік сериялар.** физ. Жиіліктері белгілі бір заңдылықтарға бағынатын атом спектріндегі спектрлік сызықтар тобы. **Спектрлік талдау.** а) физ. Зат құрамын сандық және сапалық жағынан анықтауға оның спектрлерін алу мен зерттеуге негізделген физикалық әдіс. ә) хим. Сәуле шығару, жұту және электромагниттік сәуле шығарудың комбинациялық шашырау спектрлерін зерттейтін талдау әдістерінің жиынтығы.

СПЕКТРОПОЛЯРИМЕТРИЯ з а т. хим. Оптикалық белсенді заттардың жарық поля-

ризация жазықтығын айналдыру шамасы мен толқындар ұзындығы арасындағы тәуелділігін анықтауға негізделген физика-химиялық зерттеу әдісі; нәруыздар мен полипептидтерді зерттеуде маңызы зор.

СПЕКТРОСКОП з а т. хим. Спектр талдауында қолданылатын құрал.

СПЕКТРОФОТОМЕТРЛІК: спектрфотометрлік талдау. хим. Зерттелетін цлдіен шығатын сәуле ағынындағы жұтылу спектрін спектрофотометр көмегімен зерттейтін талдау әдісі.

СПЕКТРОСКОПИЯ [грек. skopeo] з а т. физ. Физиканың электромагниттік сәулелерді зерттеумен шұғылданатын саласы.

СПЕРМАТОЗОИД [грек. spermatos] з а т. биол. Адамның, жануарлар мен көптеген өсімдіктердің жетілген гаплоидты аталық жыныс жасушасы.

СПЕРМИН з а т. Малдың аталық жыныс клеткасынан алынатын дәрі.

СПЕЦИФИКА [лат. specificus] з а т. Қарастырылып отырған пәнге немесе құбылысқа тән қасиеттер, олардың ерекшелігі.

СПЕЦИФИКАЛЫҚ сын. Ерекшелігі бар, өзгеше.

СПИД з а т. мед. **ЖИТС** (жүре біткен иммундық тапшылық синдромы).

СПИДБОЛ з а т. спорт. Ерлер мен әйелдер арасында американдық футбол және баскетбол әдістерін біріктіріп ойналатын ойын түрі.

СПИДОМЕТР [ағыл. speed – жылдамдық, metron – өлшеу] з а т. физ. Автомобиль, мотоциклдің жүрген жол қашықтығын және қозғалыс жылдамдығын білдіретін көрсеткіш.

СПИКЕР [ағыл. speaker] з а т. Парламент төрағасы.

СПИЛИТ [ағыл. split] з а т. геол. Лавалардың су түбінде төзілуі нәтижесінде альбиттенген диабаздар есебінен қалыптасатын палеотипті базальтты таужыныс.

СПИН з а т. геол. Микробөлшектердің қозғалыс мәшһерінің меншікті моменті, кванттық табиғаты бар және бөлшектің қозғалысымен байланыспаған ұғым.

СПИННИНГ [ағыл. spinning] з а т. спорт. Жыртқыш балықтарды ұстау құралы.

СПИНОР [ағыл. spinor] з а т. мат. Бір координаттар жүйесінен екінші координаттар жүйесіне ауысқан кезде түрлендірудің ерекше қасиетімен сипатталатын математикалық шама.

СПИНОФ з а т. экон. Компанияның дивиденд ретінде басқа бір компанияның акциясын төлеуі.

СПИН-ОФФ [ағыл. spin-off] з а т. экон. Компаниядан құрылымдық бөлінісімен бөліп шығарып, соның негізінде жаңа акционерлік қоғам құру.

СПИРАНДАР з а т. хим. Бір ортақ атомдары бар ди- немесе полициклдік қосылыстар; құрылыстарына сай гомо- және гетероспирандар болады.

СПИРОМЕТР з а т. тех. Өкпенің көлемін өлшейтін аспап.

СПИРОМЕТРИЯ [ағыл. spirare – демалу, metreo – өлшеймін] з а т. спорт. Дене дамуының маңызды қызмет көрсеткіштерінің бірі болып табылатын өкпе мүмкіншілігі көлемін (ӨМК) зерттеу тәсілі.

СПИРОТЕХА з а т. биол. Кейбір жұқпалы ауруларға шалдықтыратын бактерия.

СПИРОХЕТАЛАР [грек. spira – ирек, ирелең, chaite – ұзын шаш, түк] з а т. вет. Жалғыз клеткалы, денесі шпор тәрізді ирелеңдеген, бактериялар мен қарапайым жәндіктер ортасынан орын алатын микроорганизмдер.

СПИРТ з а т. Қант не крахмал араласқан сұйықты ерекше айдау арқылы алынатын жанғыш әрі мас қылатын ішімдік.

СПИРТБЕНЗОЛ з а т. геол. Таушайыр-танымдық және көмірхимиялық зерттеулерде еріткіш ретінде қолданылатын спирт пен бензолдың тең мөлшерлі қоспасы.

СПЛАЙН з а т. инф. Компьютерлік графикада математикалық функция негізінде

есептелген жеке нүктелерді бір-бірімен жанастыра тегістеп қосатын қисық сызық.

СПЛЕНИТ [грек. splen] з а т. вет. Та-лақтың қабынуы.

СПЛИТ з а т. экон. Компанияның бұрын шығарылған акцияларын көп санға жеткізіп бөлу. [Сплиттің мақсаты – 1 акцияның көрсетілген құрнын азайтып, оның биржалық құнын өсіру].

СПЛИТФО з а т. экон. Бас (негізгі) компания акцияларының бөлігін еншілес (отау) компания (аффилиат) акциясына пропорциялы алмастыру.

СПОДУМЕН [грек. spodumenos] з а т. кен. Силкаттар класының широкендер тобындағы минерал.

СПОНГОЛИТ з а т. хим. Құрамының жартысынан көбі кремнийлі губка силика-дерінен тұратын, негізгі масса ролін опал (кейде халцедонмен алмасқан) атқаратын кремнийлі шөгінді таужыныс.

СПОНДИЛЕЗ [грек. spondylos] з а т. вет. Омыртқа бағанының қосымша сүйек қаттың кейінін жоюынан туған, ұзаққа созылатын ауруы.

СПОНДИЛИТ [грек. spondeios] з а т. мед. Адам омыртқасының қабынуы.

СПОНДИЛОАРТРИТ [грек. spondylos] з а т. вет. Омыртқа аралық буының қабынуы.

СПОНТО з а т. экон. Шегерім [Халықаралық сауда практикасында қолданылатын термин; сатып алу – сату шартында көзделетін тауардың базистік бағасынан шегерім деген мағынаны білдіреді].

СПОРА [грек. spora] з а т. биол. Өсімдіктер мен кейбір жасушалы жәндіктердің црығы.

СПОРАЛЫ сын. Споралар арқылы көбейетін.

Споралы өсімдіктер. б о т. Негізінен жынысты немесе жыныссыз жолмен түзілетін споралар арқылы көбейіп, таралатын өсімдіктер.

СПОРАЛЫЛАР [лат. spozogae] з а т. биол. Паразиттік қарапайымдар класы.

СПОРОГОНИЯ з а т. биол. Цистаның ішіндегі зиготаның редукциялық түрде бөлінуі және спорозоиттардың пайда болуы.

СПОРОГОНИЯ [грек. spora – ұрық, себінді, gone, gonia – туу, пайда болу, ұрпақ] з а т. вет. Спорив тектес жәндік жұмыртқасы – ооцистада спорозит қалыптасуы.

СПОРОЗОИТ [грек. spora – ұрық, себінді, zone – тірі жан] з а т. вет. Спорив тектес жәндік дамуының ақырғы сатысы.

СПОРОЦИСТА з а т. биол. Кейбір қарапайымдардың, трематодтардың даму кезеңі.

СПОРОЦИСТА [грек. spora – ұрық, ұрпақ, себінді, kistis – көпіршік] з а т. вет. Жалпақ құрт дамуының личинка сатысы.

СПОРТ [ағыл. sport] з а т. Азға нығайтып, шынығуы үшін жасалатын дене жаттығуы.

Спорт алаңы. Спорт ойындары өткізілетін жер. **Спорт залы.** Спорт сабағы, жаттығулар, ойындары өтетін зал. **Спорт кешені.** Бір аумақта орналастырылған және спорттың алуан түрлеріне арналған спорттық ғимараттар тобы. **Спортпен шұғылдану.** Спорттың белгілі бір түрімен айналысу. **Спорт сарайы.** спорт. Спорттың әр алуан түрінде машықтандыратын және әртүрлі сәйістар өткізілетін орын, үй.

СПОРТУСҮЙЕР сын. Қандай да бір спорт түрін жақсы көретін, соны жақпаушы, құлдаушы.

СПОРТТЫҚ сын. Спортқа тән, спортқа қатысты.

Спорттық бәсеке. Спорттық ойындар бойынша өткізілетін жарыс, бәйге. **Спорттық гимнастика.** Спорттың негізгі түрлерінің бірі; еркін жаттығулар, таянып секіру және снарядтардағы жаттығулар. **Спорттық жарыс.** Қатысушы жақтардың өз қайрат-жігері, өнері, білімі, айла-тәсілі, тәжірибесі, шеберлігімен бір-бірінен басым түсуге бағытталған еңбек, ойын тәрізді іс-әрекетті жарыс.

СПОРТШЫ [ағыл. sportsman] з а т. Спортпен айналысатын адам.

СПОРТШЫЛ сын. Спортқа құмар, спортты ұнататын.

белгілейтін ереже, жарғы. **2.** Ұлыбритания парламенті және бірқатар ағылшын-саксондық құқық жүйесіндегі елдердің (Аустралия, Канада, Үндістан т.б.) жоғары өкілдік органы шығаратын заңнамалық акт.

СТАТУТТЫҚ сын. құқық. Статутқа тән, статутқа қатысты.

СТАТУЭТКА [франц. statuette] зат. Сымбат өнер суреті, мүсін.

СТАТУЯ [лат. statua] зат. Адамды немесе басқа жануарларды сәулет өнері арқылы бейнелеу, мүсін.

СТАТЬЯ зат. құқық. Заңның, заң тәртібіне байланысты құжаттың тарауы, тармағы; бап.

СТАФФАЖ [нем. Staffage] зат. өнер. Кескіндеме композициясындағы қосалқы элементтер.

СТАХАНОВШЫ зат. тар. совет. Жұмыс жоспарын асыра орындайтын маңдайалды жұмыскер.

СТАХИБОТРИОТОКСИКОЗ [лат. stachybotryotoxicosis] зат. вет. *Stachybotrys alternans* дейтін грибоктың уыты сіңген көлемді азықтарды, әсіресе сабан, топан жеп улану.

СТАЦИЯ [лат. statio] зат. биол. Популяция немесе жануарлар түрінің, жеке дара организмнің тұрақты түрде немесе уақытша пайдаланатын мекен орны.

СТАЦИОНАРЛЫҚ: стационарлық емдеу. мед. Науқастардың ауруханада ұзақ уақыт жатып ем қабылдайтын емдеудің түрі.

СТАЧКА зат. экон. Бой көрсету, сес көрсету.

СТЕАРАТТАР зат. хим. Стеарин қышқылының тұздары мен эфирлерінің жалпы атауы.

СТЕАРИН зат. Пальмитин қышқылы мен стеарин қышқылы қоспасының техникалық аты.

СТЕАРИН зат. хим. Стеарин қышқылының негізіндегі құрамына басқа да жоғары май қышқылдары кіретін заттар қоспасы.

СТЕАТИТ [грек. stear (steatos)] зат. мин. **1.** Минерал, тальктің бір түрі. **2.** Талькті өңдеу арқылы алынатын жасанды айыргыш материал.

СТЕГОЗАВРЛАР [лат. stegosaur] зат. зool. Құсжамбасты динозаврлар отрядына жататын, жойылып кеткен бауырымен жорғалаушылар.

СТЕЙТМЕНТ зат. экон. Таймштитң орнына толтырылатын құжат.

СТЕКА [итал. stecca] зат. көркемөнер. Сазбалшық, пластилин секілді жұмсақ материалмен жұмыс істеу үшін ағаштан, металлдан не сүйектен жасалған, жұмыс істейтін жағымалық таяқша.

СТЕЛЛАЖ [нем. Stellage] зат. экон. **1.** Бағалы қағаздармен жасалатын мерзімді мәміле нысаны. **2.** Сөре, үлдірік.

СТЕЛЛИТ [лат. stella] зат. хим. Кобальт негізіндегі құрамында хром, вольфрам, кобальт, кремний бар құйма; машина, станоктар детальдарын жасауда қолданылады.

СТЕМ зат. экон. Жүктің белгілі бір күні бар екенін жүк жөнелтушінің қуаттауы.

СТЕНД [ағыл. stand] зат. Әртүрлі суреттер, портреттер, графиктер ілінген тақта.

СТЕНД-СТИЛЬ зат. экон. Борышқор немесе несие беруші коммерциялық банкілер арасында ұзақ мерзімді және орта мерзімді несие бойынша негізгі төлемдердің мерзімін ұзарту тiрaлғы және қысқа мерзімді борышқорлық міндеттемелерді жаңарту туралы уақытша келісім.

СТЕНОГАЛИНДІ: стеногалинді организмдер. биол. Топырақ құрамындағы, су құрамындағы тұздылықтың айтарлықтай мөлшеріне төзе алмайтын организмдер тобы.

СТЕНОГРАММА [грек. stenos – қысқаша, грек. gramme – жазба] зат. Біреудің сөйлеген сөзін ешқандай өзгеріссіз нақ сол қалпында стенографиялық белгілер арқылы жазу, қағаз бетіне түсіру ісі.

СТЕНОГРАФИСТ зат. Біреудің сөйлеген сөзін стенографиялық белгілермен жазып алуға машықтанған маман адам.

СТЕНОГРАФИЯ [грек. stenos – қысқаша, грек. grapho – жазамын] зат. Сөйлеп тұрған кісінің айтқандарын ерекше белгілер арқылы бұлжытпай тез жазып алу амалы.

СТЕНОГРАФИЯЛА = ет. Біреудің сөзін стенографияға түсіру.

СТЕНОГРАФИЯЛАУ Стенографияла етістігінің қимыл атауы.

СТЕНОГРАФИЯЛЫҚ сын. Стенография арқылы жазылған.

СТЕНОЗ [грек. stenosis] зат. вет. Өңеш, ішек, кеңірдек, бронх, артерия сияқты органдар түтігінің таралуы.

СТЕНОКАРДИЯ [грек. stenosis – жіңішке, тар және kardia – жүрек] зат. мед. Жүректің ишемиялық ауруларының негірлм кең тараған түрі, жүректің демікпелі ұстама ауруы.

СТЕНОТОПТЫ: стеноптопы организмдер. биол. Белгілі бір тіршілік жағдайларына ғана бейімделген, экологиялық амплитудасы тар болып келетін организмдер тобы.

СТЕНОФАГТАР зат. биол. Жануарлардың қорек көзінің бір түріне ғана маманданған жағдайлы.

СТЕРДЖИНГ зат. экон. Жоғары сұранымға ие акциялар шығарылады деп күту.

СТЕРЕОИЗОМЕРИЯ зат. хим. Молекулалардың қасиеттеріндегі айырмашылық, олардағы атомдық топтамалардың немесе жеке атомдардың кеңістіктегі орналасуына байланысты болатын құбылыстар.

СТЕРЕОИЗОМЕРЛЕР зат. хим. Стереоизомерия әсерінен пайда болатын изомерлер.

СТЕРЕОХИМИЯ зат. хим. Молекулалардың кеңістіктік құрылысын және оның заттардың физикалық-химиялық қасиеттеріне әсерін зерттейтін химияның бөлімі.

СТЕРИНДЕР зат. хим. Майлардың сабындалмайтын фракцияларынан бөлініп алынатын қаныққан және қанықпаған екіншілік спирттер.

СТЕРКОБИЛИН [лат. stercus – нәжік, bilis – өт] зат. вет. Ішекте өт пигменті – билуробин ыдырауынан пайда болатын нәжіс пигменті.

СТЕРЛИНГ [ағыл. sterling] зат. Англиядағы ақша өлшемнің бірлігі.

СТЕРЕО [грек. stereos – көлемдік, денелік, кеңістіктік] зат. Көлемділікті немесе кеңістікке тарау орналасуды білдіретін біріккен сөздің бөлігі (мыс., стереометрия, стереокино, стереография т.б.).

СТЕРЕОБАТ [грек. stereobates] зат. сәулет. Көне заман сәулет өнерінде ежелгі грек ғибадатханалары мен бағана астына бірнеше қабат тақталардан сатылап орнатылатын тұғыр.

СТЕРЕОКИНО зат. Экранда кескінің көлемді бейнесін көрсететін кино.

СТЕРЕОМЕТРИЯ [грек. stereos – кеңістік, грек. metron – өлшеу] зат. геом. Элементар геометрияның кеңістіктегі фигуралардың қасиеттерін зерттейтін бөлімі.

СТЕРЕОСКОП [грек. stereos – кеңістік, грек. skopeo – қараймын, бақылаймын] зат. физ. Белгілі бір жердің немесе жеке нәрселердің бейнелерін көлемді қалыпта қарауға арналған оптикалық аспап.

СТЕРЕОТРУБА зат. әск. Әртүрлі қашықтықтағы нысаналарды бақылау үшін пайдаланылатын артиллериялық оптикалық аспап.

СТЕРЕОХИМИЯ зат. хим. Теориялық химияның бір саласы.

СТЕРОИДТАР зат. хим. Табиғи биологиялық белсенді сабындалмайтын липидтердің класы; құрамында өт қышқылдары, жыныстық гормондар, бүйрек үсті қабатының гормондары және кейбір ұлар мен алколюидтар болады.

СТЕТОСКОП [грек. stethos – көкірек, skopeo – қараймын, зерттеймін] зат. вет. Сау және ауру мал денесінде пайда болған дыбыстарды (жүрек, өкпе, ішек-қарын шуылы) тыңдауға арналған, бір қызы сәл ғана, екінші қызы едәуір кеңейтілген дәрігерлік құрал.

СТЕРЕОТИП зат. **1.** полигр. Коп тарады кітаптарды қайта басуға керекті құрал. **2.** саяси. Таптаурын.

СТИБИН зат. хим. *SbH3* – сурьма (III) гидридi, жағымсыз иісті, түссіз газ, күшті у; оңай ыдырайтын ұшығы зат.

СТИБОР зат. экон. Портта жүк тиеу, түсіру жұмыстарының орындалуын бақылаушы өкіл.

СТИМЕРГИЯ зат. психол. Адамның шығармашылық еңбек үдерісіне берілу феномені, адамның еңбекке өздігінен ынтылануы.

СТИЛИСТИКА [лат. stylus] зат. лингв. Тіл білімінің тілдің көркемдегіш амал-тәсілдерін, қолданылу аясын, қатысымдық әрекет-қызметін зерттейтін саласы.

СТИЛОБАТ [лат. stylobates] зат. сәулет. Көне заман сәулет өнерінде ежелгі грек ғибадатханалары мен бағана тұғырының – стереобаттың ең үстіңгі қабаты немесе жоғары беті.

СТИЛЬ [грек. stylos] зат. **1.** Заттың негізгі белгісі мен қасиетін білдіретін ерекше көрінісі, сипаттық бейне ұқсастығы. **2.** лингв. Тілдің қоғамдық-әлеуметтік қызметіне байланысты жіктелетін әдеби тілдің функциялдық түрі. **3.** әдеб. Қаламгердің жазу мәнері, ой түйінін ашу тәсілі, образдар жүйесінің тұрақты бірлігі.

СТИЛЬ-ЧЕЗ зат. спорт. Кедегілер арқылы секіру.

СТИМЕР зат. инф. Қатты дискідегі мәліметтерді резервте сақтап қояуға арналған көлемді мәлімет жинақтайтын магниттік таспадағы компьютерлік құрылғы.

СТИМУЛЯЦИЯ [лат. stimulus] зат. **1.** Азаны қоздыратын кез келген оқиға, іс-қимыл немесе қозудың өзі. **2.** биол. Өсімдіктердің жылдам дамуы үшін химиялық заттар арқылы әсер ету.

СТИПЕНДИАТ зат. Стипендия алып тұратын студент.

СТИПЕНДИЯ зат. Оқу орындарында студенттерге ақшалай берілетін тұрақты жәрдем.

СТИПЛ-ЧЕЗ [ағыл. steeple – қонғырау және chase – қуу] зат. спорт. Алдын ала қонғырау ілінген белгі қойылған орнына дейін ойлы-қырлы жерлермен атышабыс немесе жаяу жарыс ұйымдастыру.

СТИРОЛ зат. хим. Өндірісте бензол мен этиленнен алынатын, көксағыздар мен полимерлер синтездеуде мономер ретінде қолданылатын, суда ерімейтін, түссіз сұйық зат.

СТИХИЯ [грек. stochieion] зат. Күтпеген апат, сұрапыл жағдай; кездейсоқ табиғат құбылысы.

СТИХИЯЛЫҚ сын. Күтпеген, сұрапыл.

СТОКБРОКЕР зат. экон. Өз тапсырыскерлері үшін жарнаудың не акцияларды сатып алатын не сататын тұлға.

СТОК-ВОТЧЕР зат. экон. Ақцияны бақылаушы [Кор биржасында тіркелген ақциялармен жасалатын сауда қызметін, олардың қозғалысын басқаратын компьютерлік қызмет].

СТОКИСТ зат. экон. Импорт қылатын елдегі экспорттық, импорттық операцияларды консигнация туралы арнаулы шарт негізінде жүзеге асыратын фирма.

СТОК-НОТ зат. экон. Экспортты сауда ұсынатын ағаш материалдарының ежекелеген топтамаларының тізбесі.

СТОЛ зат. Үстел (тамақ ішуге, жазу жазуға арналып, тіреуіш сирақтарға орнатылған үй жиһазы).

Стол теннис. Теннис спортының бір түрі.

СТОМАТИТ [грек. stomatos] зат. мед. Ауыздың шырышты-кілегей қабығының қабынуы.

СТОМАТОЛОГ зат. мед. Стоматология маманы, тіс дәрігері.

СТОМАТОЛОГИЯ [грек. stoma, stomatos – ауыз, logos – ілім] зат. мед. Клиникалық медицинаның тіс, ауыз қуысы, жақ сүйектері, бет пен мойынның оған шектесетін бөліктерінің ауруларын зерттейтін саласы.

СТОМАТОЛОГИЯЛЫҚ сын. Стоматологияға тән, стоматологияға қатысты.

СТОП-АУТ-ПРАЙС зат. экон. Қазынашылық вексельдер белгілі бір аукционда сатылатын ең төмен баға.

СТОП-ЛИМИТ-ОРДЕР зат. экон. Бағалы қағаздар делдалына белгілі бір бағаға немесе, дұрысы, тоқтатын бағаға қол жеткізілгеннен кейін сатып алу не сату жөнінде ницқау берілген ордер.

СТОТИНКА зат. экон. Болгарияның ұсақ тиыны, 1/100 левке тең.

СТРАДЛ зат. экон. Мерзімдік төрелік мәмілесі.

СТРАТЕГ [грек. strategos] зат. Стратегия маманы, қолбасшы.

СТРАТЕГИЯ [грек. strategia] зат. 1. Қоғамдық, саяси күреске басылығ өнері, оны жүргізудің қоғам (жәсіпорын, партия) дамуының нақты кезеңінің жағдайларынан туындайтын жалты жоспары. 2. Әск. Соғыс жүргізу өнері.

Стратегиялық әріптес. қ оғ-с а-я с и. Мақсат-мүддесі бірдей мемлекет, қоғамдық ұйым т.б. Стратегиялық бүркемелер. Әск. Жоғарғы бас қолбасшының бұйрығымен жүзеге асырылып, стратегиялық операциялар мен науқанды шараларға дайындық құпиясын сақтау және қарсыластарға әскердің шын мақсатын сездірмеу үшін жасалатын бүркеме. Стратегиялық десант. Әск. Стратегиялық мақсаттағы тапсырманы орындау үшін әртүрлі әскери бөлімдер мен құрамалардан немесе арнайы әскерлерден тұратын арнайы әскери бөлім.

СТРАТИГРАФИЯ [лат. stratum – төсеніш, қабат, grapho – жазамын] зат. кен. Тау жыныстарының түзілу жағдайларын, жасын, жатыс кезектестігін зерттейтін геологияның бөлімі.

СТРАТИГРАФИЯЛЫҚ кен. сын. Стратиграфияға қатысты, стратиграфияға тән.

Стратиграфиялық бағана. кен. Жер қыртысын түзетін тау жыныстары стратиграфиялық бөлімшелерінің кезектілігі мен тереңдігін көрсететін бағана. Стратиграфиялық корреляция. геол. Жер тарихын анықтау және оның жалты мәселелерін шешу үшін қолданылатын корреляция түрі.

СТРАТОСТАТ зат. астр. Стратосфера қабатына қиуға арналған арнаулы жабдықтармен жабдықталған аэростант.

СТРАТОСФЕРА [лат. stratum – қабат, грек. sphaira – шар] зат. астр. Атмосфераның тропосфера мен мезосфера аралығындағы жоғарғы қабаты.

СТРЕЛКАШЫ зат. Теміржолдағы рельсті ашып-жауып тұратын жұмысшы.

СТРЕПТОКОКК зат. биол. Жұқпалы ауруларды қозғаушы бактерия.

СТРЕПТОМЕЦИН [лат. streptomycinum] зат. вет. Streptomyces тектес микробтар бөліп шығаратын антибиотик.

СТРЕПТОМИЦИН зат. мед. Көптеген бактерияларды жойып жіберетін, суда ерігіш сарғыш ұнтақ зат.

СТРЕПТОЦИД [лат. streptocidum] зат. вет. Суда сәл еритін, спиртте айтарлықтай ерімейтін, тез құрғит бөліп шығаратын препараттармен, новокаинмен, анестезинмен, барбитураттармен сыйыспайтын иіссіз ақ ұнтақ.

СТРЕСС [ағыл. stress] зат. Белгілі бір фактордың тіршілік иесіне келтіретін қысымы; физиологиялық процестердің жайлы қалыптан ауытқып, организмге қолайсыздық тудыруы.

СТРИНГ зат. экон. Аукциондағы саудасаттық өлшемі; аукциондық сауда-саттықпен бірге ортақ бағамен сатылатын акцияларды сатып алу.

СТРИП зат. экон. 1. Несие элементі. 2. Дивидент алу мақсатымен акцияларды сатып алу.

СТРИППЕР [ағыл. stripper] зат. тех. Қалыпқа құйылған металды итеріп шығаратын механизм.

СТРИПТИЗ [ағыл. striptease] зат. Артистер музыкалық сахнада біртіндеп жалаңаштанатын эстрадалық көрсетілім.

СТРИХНИН [грек. strychnos] зат. мед. Алколоид оның азот қышқылды тұзды су мен спиртке, әфидре айтарлықтай ерімейтін, қайнап жатқан суда тез еритін тұссіз ақ ұнтақ.

СТРОМА [грек. stroma] зат. вет. Қаңқа; дәнекер тканьнен тұратын қаңқа.

СТРОНИЛИДОЗДАР зат. Жұмырқұрттар тұдыратын ішқұрт ауруларының бір тобы.

СТРОНИЛЕЗ [strongyleosis] зат. вет. Ересегі жылқының тоқ ішегінде, личинкасы ұйқы безінде тоғышар тіршілік ететін жұмырқұрт – strongylus equines тұдыратын, ұйқы безін қабындырып, оның қызметін нашарлататын гельминтоз ауруы.

СТРОНЦИАНИТ зат. хим. Карбонаттар класының минералы [құрамына стронций карбонаты және Са, Ва қалталары кіреді; стронций кені болып келеді].

СТРОНЦИЙ [лат. strontium] зат. хим. Элементтердің периодтық жүйесінің II тобындағы химиялық элемент.

Стронций нитраты. хим. Пиротехникалық құрама қызыл күрең түс беретін құрауыш ретінде қолданылатын зат. Стронций хроматы. хим. Тұрақты эмальдар, жемірлікке қарсы сылақтар, т.б. өндірісінде пигмент ретінде қолданылатын қышқыл.

СТРОФАНТИН [strophanthinum] зат. вет. Су мен спиртке сәл еритін қышқылты ақ не сары ұнтақ.

СТРУКТУРАЛИЗМ [лат. structura] зат. 1. XX ғасырдың 20 жылдарынан бастап гуманитарлық білімдер саласында қалыптасып келе жатқан бағыт. 2. лингв. XX ғасырдың алғашқы жартысында пайда болған лингвистикалық ағым.

СТРУКТУРАЛЫҚ сын. Структурализм ағымына қатысты.

Структуралық тіл білімі. лингв. Тілдің құрылысы мен жүйесін, тіл туралы ғылымның ішкі логикалық даму үдерісін зерттейтін бағыт.

СТРУМА [лат. struma] зат. мед. Қалқанша бездің қабынуы; зоб.

СТРЭП зат. экон. Ұсыныс бойынша бір опцион сұраныс бойынша екі опционмен ұштастырылатын опциондық шарт.

СТУДЕНТ [лат. studentis] зат. Жоғары оқу орындарында оқытын шамамен 18–25 жас аралығындағы оқушы.

Студент кез. Студенттік жылдар, студенттік шақ. Студенттер конференциясы. пед. Студенттердің белгілі бір тақырып бойынша баяндама жасап, пікір алысатын конференциясы. Студенттер сарайы. Студенттер жиналысы, түрлі мәдени іс-шаралар өткізілетін орын, үй.

СТУДЕНТТІК сын. Студентке тән, студентке арналған.

СТУДИЯ [итал. studio] зат. 1. Кескіндемеші, мүсінші мен фотограф жұмысына арналған арнаулы орын, шеберхана. 2. Кескіндемеші мен мүсіншілерді даярлайтын оқу орны, мектеп. 3. Шығармашылық және оқу қызметін жүргізуді мақсат ететін театр ұжымы.

СТЭНД-БАЙ зат. экон. Несие шартының талабы [Бұл шарт бойынша банк уағдаласылған соманы белгіленген мерзімге сақтауы, ал клиент оны несиеге мұқтаждығына қарай ішінара немесе толық пайдаланады].

СУ¹ зат. 1. Өзен, көл т.б. түзетін тұссіз мөлдір сұйық зат. // Құрғақ емес, ылғалды, дымқыл. 2. Өзен, көлдің жалты атауы. 3. хим. Қалыпты жағдайда сутек пен оттегі 1:8 көлемдік қатынаста болатын тұрақты қарапайым химиялық қосылыс; сутек оксиді, Н₂O. 4. Мұрыннан шығатын мөлдір сұйық зат, сора. 5. ауыс. Тянағы жоқ, байлаусыз, мәңгіз, бос нәрсе.

Су ағымы. физ. Өзен арналарының көлденең қимасы арқылы белгілі уақыт аралығында ағып өтетін су көлемі. Су айналымы. геогр. Құн

радиациясы мен ауырлық күшінің әсерінен судың үздіксіз орын ауыстыру процесі. Су айрығындағы батпақ. геогр. Суы өте қиықыл, түсі шайға ұқсас, ұмұс қышқылна бай, әдетте су айрығы немесе өзеннің бас жағында болатын ылғалды жер телімінің бір түрі. Су алды. а) Су ішті, суланды, ылғалданды. ә) Су тасып, су басып кетті. Су аяғы – Сүлеймен. миф. Су біткеннің бәрі құятын ең алыс жер. Су аяғы құрдым. а) Жер түбі. ә) Аяғы, ақыры сұйылды деген мағынада. Су аяғы құрдымға айналды. Жоқ болды, құрыды, зым-зия жоғалды. Су аяғы құрдымға кетті. Бәрі бітті, қырысқыл шалды. Су байлады. Суды керек жағына бұрды, су ұстады. Су баркыны. Су жағасындағы көкорай, шалғынды жер. Су басатын зона. геогр. Су басатын аймақ (бөгет, платиналар құру нәтижесінде су басатын аймақ). Су басты. Сел қаптап, жер-көкті су алды. Су басу. Жер бетіндегі ағын сулардың немесе жерасты сулары деңгейінің көтерілуі. Су басы жоғары болсын. тілек. жерг. Егін суы мол болсын, шығымды болсын деген мағынада. Суға кетірді. а) Өлтірді, өлудің, суға батып кетуіне себепші болды. ә) Зиянын тигізді. Суға кеткен тал қармайды. Амағы құрыған адам нені болса да көмек тұтады деген мағынада. Суға кетті. Суға батып, опат болды. Судан суға шүйгу. Еркін қызыққа кенелу. Судан тұнық, сүттен апақ. Адал, ешбір күнәсы жоқ. Судан шыққан [суға түскен] тауықтай. Иіні түскен, жүні жығылған. Суды жырып алды. Ағын суды өз арнасынан бөлек жол салып, бұрып алу. Судың да сұрауы бар. Не болса да жөнімен, ысырапсыз жұмсау керек деген мағынада айтылады. Судың құйғаны. Өзен салаларының түйіскен жері. Судың ластануы. экол. Су құрамының бұзылып, жарамсыз күйге көшуі. Су жаңа. Ешкім ұстамаған, ине-жіптен жаңа ана шыққан зат. Су жолы. көлік. Су көлігі (кеме) қатынайтын су айдыны. Су жүктірмей мақтады. Еш жақпан сөз жолатпай мадақтады, дәріптеді. Су жыған. Арықтың, арнаның ағысын бұрды. Су деңгейі. геогр. Су қоймалары мен су ағыстары еркін бетінің кез келген шартты жазық бетке немесе теңіз деңгейіне қарағандағы биіктігі. Су иесі Сүлеймен. миф. Мифтік наным бойынша, судың пірі, жебеушісі. Су көздері. геогр. Жерасты суларының жер бетіне (кейде су астына) өзін-өзі шоғырлана шығатын жері. Су көлігі. тех. Жолаушылар мен жүктерді табиғи су (өзен, көл, теңіз, мұхит, бұғаз) және жасанды су (арналар, су қоймалары т.б.) жолдарымен тасымалдайтын көлік түрі. Су қайтару. геол. Суға қаныққан тау жынысының еркін күйдегі суды бөлуі. Су қайтты. Тасқын сарқылып азайды, тартылды. Су қапталдығына да келмейді. Оның терең емес (су). Су қара көк танды. Ақталып, өзін арашалап, мойындамай қойды. Су қатынасы. Су жолдары арқылы жасалатын барыс-келіс, кеме қатынасы. Сумен жылыту. Ыстық сумен жылыту құралдары арқылы берілетін жылу. Су мүйіз болған танадай. Айналшық болған тана сияқты. Су орды. Су ағысы қазып кетті; жырды. Су өтті. Жаңбырдың астында қалды, су болды. Су сенкендей басты. Сап тынды, бірден тоқтатты. Су сенкендей басылды. Пышақ кескендей тыйылды, бірден тоқтады, сап тыйылды. Су таза. Тап-таза, қоспасыз. Су тасқынны. геогр. Су деңгейінің көтерілуінен болатын апат. Су тегін. Арзан, қымбат емес. Су тиді. Су-су болды, суланды. Су төгілмейтін [төгілмес, судай] жорға. а) Нағыз мейтәллі жорға. ә) Тілге иешен, сөзге жүйрік. Су төгілмес жорғалық. Сөзге жүйріктік, иешендік, шеберлік. Су төккісіз жорға болды. Құрдай жорғалады, бөйек болды. Су түбіне [тереңге, терең түбіне] батырды. Құртты, жоқ құлды, келмеске жіберді. Су түбіндегі уылдырықтар. биол. Судың меншікті салмағынан ауыр, шырышты уылдырық. Су түбіне кетті. Құрыбы, басы кетті. Су шайқалмас жорға. Үстінде кесеге құйылған қымыз шайқалып, төгілмейтін жорға. Су шаңғысы. спорт. Су

бетінде сырғанауға арналған шаңғы. **Су шығыны.** физ. геогр. Өзеннің, каналдың, құбырдың қолдөңгегі қымысынан бір секунд ішінде ағып өтетін судың мөлшері [Ол текше метрмен өлшенеді]. **Су ішкен құдыққа түкірді.** Өзін ержеткізген немесе өзіне жақсылық жасаған ортаға, адамдарға, қоғамға опасыздық жасады.

СУ² зат. қолөнер. 1. Өрнектердің арасын бөліп тұратын нақыш. 2. Кілемнің көлі мен жиегіндегі қорғанын ажырату үшін айналдыра жүргізілетін нақыш [Ол кілемнің негізгі түсінен басқа түсті жіптерден (ақ, қара, жасыл, көк) ирексу, толқын, тіс және т.б. өрнектермен жіңішке етіп жүргізіледі].

СУ³: жүрегі [тұла бойы] су ете түсті [қалды]. Қатты қорықты, үрейі ұшты.

СУАҒАР зат. 1. анат. Жоғары ерінің үстіңдегі ойыс. 2. Су ағатын арық, жыра. 3. этн. жерг. Кіз үйдің кіз есінің төменгі етегі.

СУАҒАШ зат. сөйл. жерг. **Иінағаш.** **СУАЙДЫН** зат. Судың жиналған орны, көл, хауыз, алап.

СУАЙРЫҚ зат. геогр. Беті және атмосфералық жауын-шашын ағындарын екі беткейге бөлетін Жер бетіндегі шартты сызық.

СУАЙРЫҚ зат. балықшар. Ағын суды екі жаққа айырып, аызатын қалқан жал.

СУАЙТ зат. Блғи жалған сөйлейтін өтірікші.

СУАЙТАУ сын. Аздаған өтірігі бар, жалған сөйлейтін.

СУАЙТТЫҚ зат. Жалған сөйлеушілік, өтірік айтушылық.

СУАҚ зат. жерг. Арық арна.

СУАЛ= ет. 1. Судың бұға айналып тартылуы; кебу, құрғау. 2. Сұт шықпай қалу. 3. ауыс. Арықтау, жүдеу, қусырылу. 4. ауыс. Жабырқау, көңілі, еңсесі түсу. 5. ауыс. Қуару, солу.

СУАЛАҢ зат. Жүзуге ыңғайлы жер, алап, жабық жүзу алаңы.

СУАЛДЫР= ет. 1. Сүтін қайтару. 2. ауыс. Арықтату, жүдету. 3. ауыс. Бәрін жоққа шығару, қара түңек орнату, қуарту.

СУАЛДЫРУ Суалдыр етістігінің қимыл атауы.

СУАЛМА зат. жерг. Су жайылған жер. **СУАЛТ**= ет. 1. Қуарту, құрғату. 2. Сүтін қайтару. 3. ауыс. Көңілін, еңсесін түсіру, жабырқату.

СУАЛТУ Суалт етістігінің қимыл атауы. 1. Сүтін қайтару, емшектен шығару. 2. ауыс. Қуарту солдырту, еңсесін түсіру, жабырқату.

СУАЛУ Суал етістігінің қимыл атауы. 1. Кебу, құрғау, тартылу, сарқылу. 2. Сүті қайту. 3. Көзден жас шықпау, таусылу.

СУАЛЫҢҚЫ сын. Арықпаған, жүдеу. **СУАР**= ет. 1. Малға және басқа үй хайуандарына су беру, шөлін қандыру, сугару. 2. Жерді, егінді, өсімдікті ылғалдандыру, суға бөктіру, су құю. 3. Қызған ыстық темірді суға батырып қатайту, шыңдап құрыштай түсу.

СУАРМА сын. сөйл. **Суармалы.** Суарма егін. егіншар. Сугарылатын, сугару арқылы өсірілетін егін. **СУАРМАЛЫ** сын. Сугарылатын, су арқылы шығатын. Суармалы егіншілік [егістік], егіншар. Сугарылатын, сугаруға мүмкіндігі бар егін шаруашылығы.

СУАРТ= ет. 1. Сугарту, су ішкізу. 2. Жерге, егінге су қийдыру.

СУАРУТ Суарт етістігінің қимыл атауы. **СУАРТЫЛ**= ет. Өткірлену, құрышталу, қатайтылу.

СУАРТЫЛУ Суартыл етістігінің қимыл атауы.

СУАРУ Суар етістігінің қимыл атауы. 1. Малға су беру, сугару. 2. Жерді, егінді, өсімдікті ылғалдандыру, су құю. 3. Қызған ыстық темірді суға батырып қатайту, шынықтыру.

СУАРУШЫ зат. Мал мен өсімдікке су беруші, сушы, сугарушы.

СУАРЫЛ= ет. 1. Су берілу, сугарылу. 2. Жердің, егіннің, өсімдіктің ылғалдандырылуы. 3. Қылыш жүзінің суға батырылып қатайтылуы. 4. ауыс. Малдың, көмкерілу. **СУАРЫЛУ** Суарыл етістігінің қимыл атауы; сугарылу. **СУАРЫМ** зат. Суару мөлшері. **СУАРЫС**= ет. 1. Малға су берісу, сугарысу. 2. Жерге, егінге, өсімдікке су жіберісу, суландыруға, ылғалдандыруға көмектесу. **СУАРЫСУ** Суарыс етістігінің қимыл атауы. **СУАРЫС** сын. 1. Су бетінен төмен, астыңғы қабатындағы. 2. Өзен, көл, теңіз және т.б. сулардың тереңіндегі қабаты. **Суасты сқафандры.** Сүңгуірді сыртқы ортадан оқшаулайтын әрі су оттегінің қабатын түзетін сүңгу жабдықтарының бірі. **СУАТ** зат. 1. Өзеннің, бұлақтың мал суаратын жері. 2. ауыс. Көзі, бастауы, арнасы деген мағынада. **СУАТТЫ** сын. Суаты көбірек, суаты көп. **СУАУРУ** зат. вет. Су тасыған жылы, сулы, сазды, дымқыл жайылымды жерден пайда болатын жұқпалы аурудың аты; түйе малында болатын жалпақаяқ ауру. **СУАУЫЗ** зат. Аузынан сілекейі шұбырып аға беретін бала ауруы. **СУАҒЫ** сын. жерг. Алаяқ, қу. **СУАЙНЕК** зат. балықшар. Жұмырденелі омыртқасыз жәндіктерді аулауға арналған шыны табанын төрт бұрышты ыдыс. **СУБАКВАЛДЫҚ** сын. геол. Су түбінде деген мағына беретін анықтауыш. **СУБАЛЫП:** субальпі белдеуі. геогр. Қоңыржай және субтропиктік ендіктердегі тауда орман белдеуі мен альпі белдеуі аралығында орналасқан биіктік белдеу. **СУБАЛЫПЛИК:** субальпілік белдеу. геогр. Биік таулардағы альпілік белдеуден төмен, шалғынды орман белдеуінен жоғары орналасқан табиғи белдеу. **СУБАНТАРКТИКАЛЫҚ:** субантарктикалық белдеу. геогр. Оңтүстік жартышардағы антарктикалық және қоңыржай белдеулері (58–60° және 65–67° о.е.) аралығындағы аймақ. **СУБАРКТИКАЛЫҚ:** субарктикалық белдеу. геогр. Солтүстік жартышардағы арктикалық және қоңыржай белдеулер (60–65° және 67–73° с.е.) аралығындағы аймақ. **СУБАСЫ** зат. жерг. Шығырдың үлкен дөңгелегі. **СУБАЭРАЛДЫҚ** сын. хим. Ауа қабатында деген мағына беретін анықтауыш. **СУБЕТЕГЕ** зат. өс. <лат. festuca pratensis> Биіктігі 30–100 см, астық бетеге тұқымдасына жататын, көпжылдық сирек түпті өсімдік. **СУБВЕНЦИЯ** [лат. subvenire] зат. экон. Белгілі бір мақсат үшін мемлекеттің жергілікті жерлер мен шаруашылық саласына беретін көмегі, қаражат; жәрдемақаржы. **СУБВУЛКАНДАР** зат. геол. Жер қойнауының бірішама саяз тереңдіктерінде шоғырланған не жер бетімен (жанартау көзімен) тікелей байланыста қалыптасқан штрузиялық денелер. **СУБДУКЦИЯ** зат. геол. Спринг процесі нәтижесінде континент жағалауларына жылжып жеткен мұхиттық литосфераның сол литосфера қозғалысына қарсы бағытталған немесе «тыныш тұрған» континенттік литосфера астына қарай суғынуы. **СУБЕДЕ** зат. өс. <лат. menyanthes> Өзі аттас тұқымдасқа жататын көпжылдық шөптесін өсімдік. **СУБЕКЕМДІЛІК** зат. геол. Таужыныстың судың эрозиялық әрекетіне қарсылық қабілеті. **СУБЕТЕГЕ** зат. өс. Бетегенің сулы жерде өсетін түрі; астық тұқымдас, биіктігі 40–120 см-дей, көпжылдық шөп. **СУБЗАЙ** зат. экон. Қосалқы қарыз, бұрын берілген несие есебінен берілген қарыз. **СУБІДАЙЫҚ** зат. өс. Дәнді дақылдар тұқымдасына жататын жабайы шөп. **СУБЛИМАТСЫЗДАНУ** зат. хим. Заттың бұйынан тікелей қатты күйге ауысуы. **СУБЛИМАЦИЯ** [лат. sublimare] зат. физ.

Заттың кристалдық күйден газ тәрізді күйге ауысуы; жылулық жытылуымен жүретін процесс.

СУБЛИТАРОЛЬ зат. геогр. Тереңдігі 200 метрге дейінгі аралықта болатын мұхит немесе теңіз түбі.

СУБЛИЦЕНЗИЯ зат. экон. Қосалқы лицензия.

СУБМӘДЕНИЕТ зат. әлеум. <лат. sub – төменгі, нем. Kultur – мәдениет> 1. Қандай да болмасын әлеуметтік немесе демографиялық топтың мәдениеті. 2. Кедейлікке немесе әлеуметтік қатынастардың жетіспеуіне байланысты өмір сүретін әлеуметтік қауымдастықтың шектелу мәдениеті.

СУБОРДИНАЦИЯ [лат. sub – төменгі, ordinatio – ретке келтіру] зат. Шені кіші қызметкерлердің өзінен жоғары қызметкерлерге қызмет бабында қатаң бағынуы.

СУБОРДИНАЦИЯЛЫҚ: субординациялық қарыз. Арнаулы мерзімсіз берілетін қарыз.

СУПРАЛИТОРАЛЬ зат. геогр. Литоралдан жоғары орналасқан құрлық жағалауы; теңіз және құрлық фаунасы мен флорасының түйіскен аймағы.

СУБРОГАЦИЯ [лат. subrogatio] зат. экон. 1. Ескі заңға ішінара толықтыру енгізу. 2. Сақтанушыға келтірілген зиян үшін жауапты тұлғадан орнын толтыруды талап ету құқығының сақтандыру өтеміні төлеген сақтандырушыға көшуі. 3. Бір несиеіні екінші несиемен ауыстыру.

СУБСИДИЯ [лат. subsidium] зат. экон. Заң актілерімен белгіленген мақсаттар үшін коммерциялық ұйымдарға бюджеттен бөлінетін тегін және қайтарымсыз төлемдер; демеуқаржы.

СУБСТАНЦИЯ [лат. substantia] зат. филос. Заттың біртұтастығының мәндік қасиетін, оның барлық өзгерістерінің негізін, себебін, тіршілік етуінің түп-тамырын білдіретін категория.

СУБСТИТУТ зат. заң. Қосымша мұрагер. **СУБСТИТУЦИЯ¹** [лат. substitutio] зат. заң. Мұра қалдырушының өсиетте қосымша мұрагерді көрсетуі.

СУБСТИТУЦИЯ² [лат. substitutio] зат. вет. Белгілі ұлпаның жойылған бөлігінің орнын екінші бір ұлпа басыу, тоқтыруы.

СУБСТРАТ¹ [лат. substratum] зат. 1. филос. Барлық құбылыстар мен үдерістердің ортақ материалдық негізі. 2. биол. Азға қоректеніп тіршілік ететін орта.

СУБСТРАТ² зат. лингв. Тілдердің тоғысуына тән құбылыс.

СУБТРОПИК [лат. subtropicos] зат. геогр. Тропиктерге жақын ыстық өлкелер.

СУБТРОПИКАЛЫҚ сын. геогр. **Субтропиктік.** Субтропикалық зона. геогр. Субтропикалық аймақ (қыс болмайтын, табиғаты қолайлы аймақ).

СУБТРОПИКТИК сын. Субтропикке қатысты.

Субтропиктік белдеу. геогр. Солтүстік және Оңтүстік жартышарлардағы қоңыржай және тропиктік белдеулер (30–40° с.е. және о.е.) аралығындағы аймақ.

СУБҰРҒЫ зат. Шырқыр қазуға арналған және ол үшін су ағынының қуатын пайдаланатын бұрғы.

СУБҰРҚАҚ зат. Қысым күшімен құбырдан, түптікпен не басқа бір көзден жоғары атқылайтын сұйықтық шашымасы.

СУБҰТ зат. жерг. Шығырдың су басын ұстап тұратын ағаш.

СУБҰРЫШ зат. өс. Ылғалды жерлерде, су (өзен-көл, бұлақ, арық, атыз) жағаларында өсетін, биіктігі 30–70 см-дей, біржылдық шөптесін өсімдік, самалдықтың (самалдықшөптің) бір түрі.

СУБҰРҒЕ зат. зоол. <лат. daphnia> Бұтақұртты шаянтәрізділер тұясы.

СУБҰРКІТ зат. зоол. Өзен-көлдердің жағасын мекендейтін, көбінесе балықпен қоректенетін ірі жыртықш құс.

СУБУРКІТТЕЙ сын. *Субуркіт сияқты, субуркіт тәрізді.*

СУБЪЕКТ [лат. subjectum] зат. 1. филос. *Сыртқы дүниеге қарама-қарсы тұрған, таңушы, әрекет етуші адам.* 2. грамм. *Сөйлемнің негізгі тұрлаулы мүшесі; бастаушы.*

СУБЪЕКТИВИЗМ зат. 1. филос. *Сыртқы тіршілікті, материалдық дүниені жоққа шығаратын және оны субъектінің санасында ғана өмір сүреді деп санайтын идеалистік философиялық бағыт.* 2. *Жеке адамның құштеуінен болатын кемшілік.*

СУБЪЕКТИВТІК сын. *Субъектіге қатысты, субъектіге тән.*

Субъективтік құқық. заң. *Адамның не ұйымының заңға сәйкес ой-пікірін білдіру және іс-әрекетін жүзеге асыру мүмкіндігі.*

СУБЪКАТОРЛЫҚ: субэкваторлық белдеу, геогр. *Солтүстік және Оңтүстік жартышарлардағы тропиктік және экваторлық белдеулер аралығындағы аймақ.*

СУБ-ЭМИТЕНТ зат. экон. *Қосалқы эмитент [Қарыз облигацияларын шығаруға қатысушы банкілердің бірі өз үлестемесінің бір бөлігін ресми түрде эмитент ролін атқармайтын басқа банкіге беруі].*

СУВЕНИР [франц. souvenir] зат. *Естелік ретінде берілетін сыйлық, зат.*

СУВЕНИРЛІК сын. *Сувенир боларлық.*

СУВЕРЕН [франц. souverain] зат. *Қолында билігі бар адам.*

СУВЕРЕНДІ сын. *Егеменді; тәуелсіз, дербес, өз билігі өзінде.*

СУВЕРЕНИТЕТ зат. қоғ.-саяси. **Егемендік** (мемлекеттің ешкімге тәуелді болмауы және сыртқы саясат жүргізу еркінділігі).

СУВЕНЦИЯ зат. экон. *Мемлекеттің белгілі бір мақсаттың орындауына бағытталған ақша қаражаты.*

СУГУЛ зат. өс. *Көлдерде, баяу ағатын өзендер мен тұйық суларда өсетін, биіктігі 1,5-2 м-дей, көпжылдық су өсімдігі.*

СУҒАР= ет. сөйл. **Суар.** 1. *Малға су беру.* 2. *Егінді суару, ылғалдандыру, суландыру.*

СУҒАРТ= ет. сөйл. **Суарту.**

СУҒАРТУ *Суарту етістігінің қимыл атауы.*

СУҒАРУ *Суғару етістігінің қимыл атауы; суару.*

СУҒАРУШЫ зат. сөйл. **Суарушы.**

СУҒАРЫЛ= ет. 1. сөйл. *Малға су берілу, суарылу.* 2. *Егіннің су жіберіліп ылғалдандырылуы.*

3. *Қылыш жүзінің суға батырылып қатайтылуы.* 4. *ауыс. Жетілу, толысу.*

СУҒАРЫЛУ *Суғарыл етістігінің қимыл атауы.*

СУҒАРЫС= ет. *Малға су берісу, суарысу.*

СУҒАРЫСУ= *Суғарыс етістігінің қимыл атауы.*

СУДАЙ сын. *Су тәрізді, су сияқты.*

Судай ағылды. *Үсті-үстіне келіп жатты. Судай ақты.* а) *Мол болды.* ә) *Ысырап болды, рәсуа болды, босқа кетті.* б) *Сөзге бөгелмеді, мүдірмеді.*

Судай арзан. *Құны, бағасы төмен. Судай жаңа.* *Су жаңа, ине-жіптен жаңа шыққан, қылышына қылау түспеген (зат).* **Судай көпірді.** *Шалқып, шалқақтады, көңілі тасыды. Судай сапырды.*

а) *Қалай болса, солай ретсіз, жөн-жосықсыз сөйледі.* ә) *Рәсуа етті, алды-артына қарамай жұмсады. Судай суық, оттай тентек. Озар, бірбеткей кісі туралы айтылады. Судай сұлу.* а) *Көрікті, әдемі.* ә) *Мөлдір, таза, кіршіксіз. Судай сімірді. Талан-таражаға салды, ішіп-жеді. Судай сіңгізіп, тастай батырды. Жым-жылас қылдырып, өзінкіндей етіп жіберді. Судай сіңіп, тастай батты. Жым-жылас жоқ болды, құрыды. Судай тасыды.* а) *Мол болды, көбейді.* ә) *Масаттанды. Судай төгілді.* поэт. *Шешіліп сөйледі, арындады. Судай шайқады. Астан-кестен қылды. Судай шашты. Қалай болса, солай жұмсады рәсуа етті.*

СУДАН зат. *Солтүстік Африкадағы түрлі этникалық топ.*

Судан тілдері. *Солтүстік Шығыс Африкадағы түрлі этникалық топ халықтарының тілі.*

СУДАНШӨП зат. өс. <лат. sorghum

sudanense> *Астық тұқымдасына жататын біржылдық өсімдік.*

СУДИРМЕН зат. көне. *Ағынды су құші-мен айналатын дүрмен.*

СУДОКУ жап. зат. *Сандары бар танымал бас қатырғыш; сөзжұмбақтың бір түрі.*

СУДОП зат. спорт. *Суда өткізілетін командалық ойын.*

СУДОНҒАЛАҚ зат. тех. *Су ағынының әсерімен қозғалатын қарапайым гидравликалық қозғалтқыш.*

СУДУР зат. дінн. *Әлемнен биік тұрған Құдайға тән абсолюттен жарық дүниенің жаралғанын білдіретін мұсылмандық дінтану мен философия терминдерінің бірі.*

СУДЫР¹ зат. 1. *Бірдеменің сылдыры; сылдыр, сыңғыр.* 2. *ауыс. Іліп алары жоқ, тұрлаусыз, жылтыр сөздің иесі, жылтос.*

СУДЫР² зат. өс. *Құм өсімдігі.*

СУДЫР-СУДЫР¹ зат. этн. ойын. *Қазақтың ұлттық ойындарының бір түрі.*

СУДЫР-СУДЫР² елік. *Сыбдыр-сыбдыр еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

СУДЫРА= ет. 1. *Сыбдырау, сылдырау.* 2. *ауыс. Құрғақ бос сөйлеу, жылтылдау.*

СУДЫРАҚ сын. 1. *Судырағыш, сусылдағыш.* 2. *ауыс. Боспе, көпіртіп сөйлейтін (адам).*

СУДЫРАМА сын. *Судырақ, сусылдаған.*

СУДЫРАТ= ет. 1. *Сыбдырату, сусылдату.*

СУДЫРАТУ *Судырат етістігінің қимыл атауы.*

СУДЫРАУ *Судыра етістігінің қимыл атауы.*

СУДЫРЛА= ет. 1. *Сыбдырлау, сусылдау.* 2. *ауыс. Тез-тез сөйлеу, сарнау.*

СУДЫРЛАҚ сын. сөйл. **Судырақ.** 1. *Судырағыш, сусылдағыш.* 2. *ауыс. Боспе, көп сөйлейтін.*

СУДЫРЛАС= ет. *Сыбдырасу, сусылдасу.*

СУДЫРЛАСУ *Судырлас етістігінің қимыл атауы.*

СУДЫРЛАТ= ет. 1. *Сыбдырлату, сусылдату.* 2. *ауыс. Тез-тез сөйлеу, зуылдату.*

СУДЫРЛАТУ *Судырлат етістігінің қимыл атауы.*

СУДЫРЛАУ *Судырла етістігінің қимыл атауы.*

СУДЬЯ зат. 1. заң. **Сот** (қылмысты адамдарды жазалайтын, сол жайында пікір айтып үкім шығаратын адам, соттаушы; қазы).

2. спорт. *Спорт ойындарында билік айтушы, төрелік етуші.*

Судьялар кеңесі. құқық. *Соттың іс бойынша үкім шығару үшін кеңес бөлмесіне кіріп кеңесуі.*

СУЖАҒАҚ зат. өс. *Суда өсетін біржылдық өсімдік.*

СУЖЕЛЕК зат. өс. <лат. sium> *Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер туысы.*

СУЖЕЛКЕК <лат. gzaqarodone> зат. өс. *Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын, көпжылдық шөптесін өсімдік.*

СУЖИДЕК зат. өс. *Сужидек тұқымдасына жататын бұта.*

СУЖҮЛДЫЗ зат. өс. <лат. callitriche> *Сужұлдыздар тұқымдасына жататын, суда өсетін бір, көпжылдық өсімдік.*

СУЖҰҚПАС сын. *Барып тұрған алаяқ, жылтос, суайт, мұтпәйім.*

Сужұқпас шешен. *Сөзден мүдірмейтін, ділмар.*

СУЖҰҚТЫРМАС сын. *Алаяқ, суайт.*

СУЖҰРЕК сын. *Батыл емес, қорқақ.*

Сужүрек қылды. *Әбден үркітіп-қорқытты, зәрепап етті.*

СУЖЫЛАН зат. зоол. <лат. natrix tessellata> *Өзі аттас туысқа жататын жылан-ның бір түрі.*

СУИЦИД [лат. sui – өзін, caedere – өлтіру] зат. *Өзіне-өзі қол жұмсау.*

СУИЦИДОЛОГИЯ зат. мед. *Суицидтің салдарын зерттейтін, суицидология саласын жан-жақты зерттейтін медицина саласы.*

СУИЦИДТІК сын. мед. *Суицидке қатысты.*

СУКЕСЕР зат. балықшар. *Кемелің суды қақ жарып отыратын қыр тұмсығы.*

СУКЕСЕР зат. жерг. кәс. *Қайықтың маңдайы.*

СУККУЛЕНТТЕР [лат. succulentus] зат. өс. *Сабақтары мен жапырақтарында су қоры мол шөл және шөлейтті жерлерде өсетін көпжылдық өсімдіктер.*

СУКӨКІРЕК: сукөкіректер тұқымдасы. өс. <лат. hydrocharitaceae> *Суда өсетін көпжылдық дара жарнақты өсімдіктер.*

СУКӨРІК зат. өс. <лат. hydrocharis> *Суда жүзін жүретін, дөңгеленген жалпақ жапырағы бар су өсімдігі.*

СУКУРШ зат. өс. *Күрші сияқты, суда өсетін өсімдік.*

СУКІРЕС зат. өс. *Су өсімдіктерінің бір түрі.*

СУКЦЕССИЯ¹ [лат. successio] зат. биол. *Жер бетінің белгілі бір аймағындағы бір биогеоценоздың екіншісіне ауысуы.*

СУКАБАҚ зат. жерг. *Қабығы тастай қатты, қауашағынан ыдыс жасайтын асқабақ түрі.*

СУҚАЙТАРЫМДЫЛЫҚ зат. геол. *Сүмен қаныққан таужыныстардың өз бойынан гравитациялық су массаларын бөліп шығару мүмкіндігі.*

СУҚАҚ зат. хим. *Кермек суды қайнатқанда және буландырылған ыдыстың ішкі қабырғаларына, түбіне жабысып қатып қалған тұз шөгіндісі.*

СУҚАН: *суқанын қашырды. Зәре-құттын алды, үрейін қыырды. Суқаны сүймейді. Жақтырмады, ұнатпады, жаны жек көрді.*

СУҚАРАҒЫ сын. *Көзі ештеңені көрмейтін, екі көзі бірдей көрмейтін соқыр.*

СУҚАШҚЫЛЫҚ зат. хим. *Қатты дене бетінің су жұқтырмайтын қасиеті.*

СУҚИТ сын. сөйл. **Суайт.**

СУҚОЙМА зат. геогр. *Жер бетіндегі табиғи (көл) және жасанды (бөген, әуіт) ойыстарға ағынсыз немесе баяу ағыспен жиналатын су көздері.*

СУҚҰЗҒЫН зат. зоол. <лат. phalacrocoracidae> *Ескек аяқтылар отрядының тұқымдасы.*

СУҚҰЛАМА зат. геогр. *Өзен арнасын көлденең кесіп өтетін тік жартасты кертпеуімен құлап, тік ағатын су.*

СУҚҰМЫҚ зат. өс. *Самалдықтың бір түрі.*

СУҚЫЛ зат. жерг. *Салқын, суық.*

СУҚЫЛДАТ= ет. *Мүдірмей, зулатып оқу, тоқтамай сөйлеу.*

СУҚЫЛДАТУ *Суқылдат етістігінің қимыл атауы.*

СУЛА= ет. 1. *Су тигізу, ылғалдау, дымдау.* 2. сөйл. *Суғару, су ішкізу.*

СУЛА: *жүрегі сулады. Төбе шашы тік тұрды, өн бойы мұздап кетті, қорықты.*

СУЛАН= ет. 1. *Су болу, ылғалдану.* 2. сөйл. *Су ішу, суғарылу.*

СУЛАНДЫР= ет. *Су қылдыру, су жіберу.*

СУЛАНДЫРҒЫШ зат. сұшар. *Ылғалдандырығыш, су жібергіш.*

СУЛАНДЫРУ сұшар. *Суландыру етістігінің қимыл атауы. // Ылғалы жеткіліксіз егін алабына су жеткізу, оның топырақтың өнім өсетін қыртысындағы қорын көбейту шаралары, мелиорацияның бір түрі.*

Суландыру жүйесі. сұшар. *Арналар желісі және басқа да су техникалық, пайдалану құрылыстары бар суландыруды қамтамасыз ететін аумақ.*

СУЛАНДЫРЫЛ= ет. *Ылғалдандырылу, су жіберілу.*

СУЛАНДЫРЫЛУ *Суландырыл етістігінің қимыл атауы.*

СУЛАНТ= ет. *Суландыру, су жіберту.*

СУЛАНТУ *Сулант етістігінің қимыл атауы.*

СУЛАНУ *Сулан етістігінің қимыл атауы; су жіберілу, дымқылдану, ылғалдану.*

СУЛАС сын. *Суы бір, араласып жатқан.*

СУЛАТ= ет. *Суғару, суғару, су беру.*

СУЛАТУ *Сулат етістігінің қимыл атауы.*

СУЛАУ¹ сын. Құрғақ емес, дымқылдау.
СУЛАУ² Сула етістігінің қимыл атауы; ылғалдау, дымқылдау.

СУЛЕМА зат. хим. Хлорлы сынап, салқын, әсіресе ыстық суда жақсы еритін ауыр ақ ұнтақ зат.

СУЛЬФАЗОЛ зат. мед. Дәрінің бір түрі.
СУЛЬФАМИД зат. хим. $SO_2(NH_2)_2$ аммиак туындысы.

СУЛЬФАНДАР зат. хим. H_2Sx - мұнда $x \geq 2$, поликүкіртсутектер [Одоранттар ретінде пайдаланылады].

СУЛЬФАТ [лат. sulphur] зат. хим. Күкірт қышқылының табиғи тұзы.

СУЛЬФАТТЫ сын. хим. Құрамы сульфаттан тұратын.

СУЛЬФАЦИЯ [sulfacylum] зат. вет. Суда, сілті және қышқыл ерітінділерінде еритін ақ не сәл сарғыш, ақ ұнтақ.

СУЛЬФИД [лат. sulphur] зат. хим. Құрамына теріс зарядты тотығу дәрежесі бар күкірт кіретін химиялық қосылыстардың жалпы атауы.

СУЛЬФИДОЛИТ зат. хим. Пирротин, пентландит, халькопириттен тұратын магмалық сульфидті кен.

СУЛЬФИДТЕГІШ зат. хим. Мыстың, қорғасынның және мырыштың тотықты минералдарын сульфидтеу үшін қолданылатын, құрамында сульфид ионы бар реагент.

СУЛЬФИДТІ сын. хим. Құрамы сульфидтен тұратын, сульфиді бар.

Сульфидті рудалар. Темір мен түсті металдар сульфидтерінен (күкіртті қосылыстарынан) тұратын, бұл металдар ажыратып алынуы экономикалық тұрғыдан тиімді болатындай мөлшер мен концентрацияда болатын минералдық агрегаттар.

СУЛЬФИРЛЕУ зат. хим. Органикалық қосылысқа сульфототты енгізу процесі.

СУЛЬФИТАЦИЯ [лат. sulphur] зат. хим. Жемістерді, көкөністерді және олардың жартылай фабрикаттарын консервілеу мақсатында күкіртті ангидридпен, күкірт қышқылымен, сондай-ақ натрий бисульфитімен өңдеу процесі.

СУЛЬФИТТЕР зат. хим. Күкіртті қышқылдың тұздары.

СУЛЬФОКСИД зат. хим. Құрамдарында екі органикалық радикалмен байланысқан органикалық қосылыс.

СУЛЬФОҚЫШҚЫЛДАР зат. хим. Бояғыштар, дәрі-дәрмек заттар, детергенттер синтезінде т.б. жерлерде қолданылатын көміртек атомымен байланысқан сульфотобы бар органикалық қосылыстар.

СУЛЬФОЛИТ зат. хим. Құрамының 50%-дан астамы табиғи таза күкірттен тұратын шөгінді таужыныс.

СУЛЬФОНДАР зат. хим. Құрамында екі органикалық радикалмен байланысқан $>SO_2$ тобы бар қосылыстар.

СУЛЬФОТҮЗДАР зат. хим. Оттекті қышқыл тұздарының құрамындағы оттекті рөлін күкірт атықаратын түзілімдер, оттекті қышқыл тұздарының күкіртті баламалары.

СУЛЫ сын. 1. Суы молырақ, сулырақ; өзен-көлді. 2. Дымқыл, ылғалды.

Сулы бұлттар. метеор. Тек су тамшыларынан құралған (егер температура $0^\circ C$ -тан төмен болса – суыған) тамшылы, жығы бұлттар.

Сулы бұрғылау. кен. Шпур мен қығыманы бұрғылау барысында сумен шайып отыру. **Сулы горизонт.** Су өткізбейтін таужыныстардың арасында немесе бедемі мен сүтірек қабатының арасында жататын, жерасты суларының қалыптасу, қозғалу және арылу жағдайларының ортақтығымен сипатталатын бір немесе бірнеше сулы қабат. **Сулы горизонттың қалыңдығы.** кен. Сүтірек қабатының жабынына перпендикуляр, жерасты суларының ашық бетіне дейінгі аралық. **Сулы кешен.** геол. кен. Сулы таужыныстардың суға қанығу ерекшелігі мен геологиялық жасы бойынша азы-көпті біркелкі келетін қат-қабаты. **Сулы қабат.** а) Суға қаныққан геологиялық жыныстар қабаты. ә) Қуыстары мен жарықтарына жерасты суы

жиналған таужыныстардың бір немесе бірнеше қабаты. **Сулы таужыныстар.** геол. Белгілі көлемде су сыйыстырушы таужыныстар.

СУЛЫҚ¹ зат. Колдың суын сүртетін орамал.

Сулық орамал. Бет, қол жуған соң сүртінетін сүлгі, орамал.

СУЛЫҚ² зат. Су, ылғал өткізбейтін сырт-кіім.

СУЛЫҚ³ зат. этн. Ауыздықты жүгенге шығыршық арқылы жалғастырып тұратын темір.

СУЛЫҚ⁴ зат. жерг. Шелектің тұтқасы.

СУЛЫҚ⁵ зат. жерг. Киіз үйдің киіз есігінің етек жағы.

СУМ зат. экон. Өзбекстанның ақша өлшемі.

СУМАҚАЙ сын. Жылпос, сұғанақ, сумаңдағыш. // Жылпос, сумаңдағыш адам.

СУМАҚАЙЛАН = ет. Сұғанақтану, сумаңдау.

СУМАҚАЙЛАНУ Сумақайлан етістігінің қимыл атауы.

СУМАҚТА = ет. Сумаңдау, жылмаң қағу.

СУМАЛМАН зат. жерг. кәс. Шығырдың тіреуі; тезеріш орнататын орын ағаштың басын бекітіп тұратын ағаш.

СУМАҢ сын. Жылмаң, сытсың.

Суман қақты [етті]. Жылмаңдады, жылып-жылп етті.

СУМАҢДА = ет. Жылмаң қағу, жылып-жылп ету, сытсыңдау.

СУМАҢДАС = ет. Жылмаң қағысу, жылып-жылп етісу, сытсыңдасу.

СУМАҢДАСУ Сумаңдас етістігінің қимыл атауы.

СУМАҢДАТ = ет. Жылмаң қақтырту, сытсыңдату.

СУМАҢДАТУ Сумаңдат етістігінің қимыл атауы.

СУМАҢДАУ Сумаңда етістігінің қимыл атауы.

СУМАҢ-СУМАҢ: сумаң-сумаң етті. Тым қатты сумаңдады, жылытылдап кетті.

СУМЕК зат. кәс. Қайыққа кірген суды төгетін ыдыс.

СУМИ сын. Ақғылы жоқ, мисыз.

СУМИ сын. Топас, ақылысыз.

СУМО жап. зат. спорт. Ауыр салмақты балуандардың арасында өтетін жапонның ұлттық күресі.

СУМОДЕЛЬ: сумодель спорты. спорт. Кемемен суда жүзу теориясының негіздерін білдіретін техникалық спорт түрі.

СУМОНШАҚ зат. Жасанды, құны төмен, бер жағы жытыраған зат, нәрсе.

СУМУРЫН сын. Мұрнынан су ағып жүретін, салдыр-салақ (адам). // Есеймеген, кішкене бала.

СУ-МУ зат. Жеңіл сусын.

СУННА зат. діни. Мұхаммед пайғамбардың (ғ.с.) үлгі-өнегесі мен өсиетіне сай мұсылман дініндегі адам орындайтын амалдар, суннашылдық.

СУННИТ зат. діни. Суннизмді жақтаушы.

СУОҚ зат. кәс. Шығырдың дөңгелегін ұстап тұратын ағаш; шығырды жүргізетін кіндік ағаш.

СУОТЫ зат. ө. с. Астық тұқымдасына жататын, мал азығы ретінде пайдаланылатын көпжылдық, кейде біржылдық екеп жем-шөп өсімдігі.

СУӨЛШЕУШІ зат. Судың көлемін есептеу үшін су құбырларына орнатылатын өзі арқылы ағып өткен су мөлшерін анықтайтын аспап.

Суөлшеуші имарат. су шар. Су өтімін, деңгейін, оның көлемін және сол телімдегі арнаға, су жүйесіне келіп қосылу жанама суды, арна немесе жүйе суының пайдасыз жоғалымын есептейтін, суару мен суландыру қалыбын анықтайтын гидротехникалық имарат.

СУӨРНЕК зат. қолөнер. Өрнектің бір түрі.

СУӨТКІЗБЕУШІЛІК зат. Таужыныстардың табиғатта болатын арындық градиент жағдайында бос суды өзі арқылы өткізбеуі немесе ең аз мөлшерде өткізу қабілеті.

СУӨТКІЗГІШ сын. Бойында суды ұстамайтын, су жібергіш.

СУӨТКІЗГІШТІК зат. Суды ұстамайтын қасиет, су жібергіштік.

СУӨТІМДІЛІК зат. Таужыныстарының гравитациялық күштердің, қысым немесе капиллярлық көтерілімнің әсерімен ашық қуыстар арқылы су өткізу қабілеті.

СУПЕР... [лат. super] Күрделі сөздердің бірінші бөлігі. 1. Жоғары сапаны, жоғары әрекетті білдіреді. 2. Негізгі, бас, үстем деген мағына үстейді.

СУПЕРАРБИТР зат. кұқық. Соттар арасындағы даулы мәселелерді түбегейлі шешетін аралық сот тарапы.

СУПЕРВИЗОР [ағыл. supervisor] зат. инф. 1. Дербес компьютер құрылғыларын бағдарламалар арасында бөлуді басқаратын операциялық жүйе бөлігі. 2. Операциялық жүйенің немесе оның негізгі ядросының ескі атауы. 3. Компьютерлік бағдарламаның есептеуіш жүйе ресурстарын үлестіруді басқаратын бөлігі.

СУПЕРИНФЕКЦИЯ [лат. super – үстеме, үстіне, inficere – инфекция] зат. вет. Белгілі бір індетті ауруға шалдырған мал (адам) денесіне сол ауру қоздырғышының қайталануы.

СУПЕРКОМПЬЮТЕР [ағыл. supercomputer] зат. инф. Қазіргі уақыттағы аса қуатты компьютер класына жататын, ең соңғы технологиямен жабдықталған, күрделі есептеуді жоғарғы жылдамдықпен орындауға арналған күрделі әрі бағалы компьютер.

СУПЕРМАРКЕТ [ағыл. supermarket] зат. Күрделілікті тұтыну бұйымдарын сатып, халыққа қызмет көрсететін, сатып алушы өзі талғап, өзіне-өзі қызмет көрсететін, сату көлемі және тауарлар сұрыпталымы бойынша аса ірі азық-түлік және өнеркәсіп тауарлары дүкені.

СУПЕРОВОЛЯЦИЯ [лат. super – үстеме, үстіне + ovum – жұмыртқа] зат. вет. Аналық мал денесіне гормондық препарат (СЖК, прогестерон т.б.) енгізіп, аналық жыныс безін жарып шыққан жыныс клеткаларының санын көбейту.

СУПЕРСЕРВЕР [ағыл. superserver] зат. инф. Командалардың толық жүйесі бар процессорды пайдаланатын жергілікті есептеу желісіне арналған көп процессорлы жүйе.

СУПЕРСТОР зат. «Бір шаңырақтың астында» азық-түлік және өнеркәсіп тауарларының кең сұрыпталымын сататын және түрлі қызметтер көрсететін сауда орталығы.

СУПЕРФОСФАТ зат. хим. Негізінен фосфордан тұратын химиялық тыңайтқыш.

СУПЕРФОСФАТ зат. хим. Тыңайтқыштың бір түрі.

СУПИНАТОР [лат. supinare] зат. вет. Алдыңғы не артқы аяқты дөңгелекте айналдырып, оның алғы бетін сыртқа қарай бұлатын бұлшық еттер.

СУШИЯЗ зат. ө. с. <лат. scilla> Балауыз тұқымдасы әсемдік өсімдікке жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

СУРДОКАМЕРА [лат. surdus – күңгірт естілетін, лат. camera – бөлме] зат. Қабырғасынан дыбыс өтпейтін арнайы жабдықталған үй.

СУРДОПЕДАГОГИКА [лат. surdus – саңырау, күңгірт естілетін, грек. paidagogikē] зат. пед. Педагогика ғылымының есту мүшесінің кемістігі бар балаларды тәрбиелеу және оқыту мәселелерін зерттейтін саласы.

СУРДОПСИХОЛОГИЯ [лат. surdus – саңырау, күңгірт естілетін, грек. psychē – жан, logos – ілім] зат. психол. Арнаулы психологияны саңырау және құлағының мүксіз бар адамдардың психикалық дамуын, оқыту мен тәрбиелеу жағдайында бұл дамуды жетілдіру мүмкіндіктерін зерттейтін саласы.

СУРЕТ зат. 1. Қарындашпен, қауырсынмен, бормен, бояумен салынған бейне. 2. Бір заттың қағазға не басқа бір нәрсеге түсірілген бейнесі, келбеті. 3. Бейнені, кескін-келбетті салу өнері.

4. Фотография, мүсін, скульптурада бейнеленген, түсірілген кескін, кескіндеме. 5. сөй л. Нәрсенің кескінін оптикалық аппарат арқылы жарық сезгіш материалға түсіріліп алынған фотосурет. 6. а у ы с. Далаңың, табиғаттың әсем көрінісі.

Сурет галереясы. өнер. Негізінен бірнәрсені бейнелеу мақсатында жинақталатын көркем сурет мұражайы. **Сурет жазу.** өнер. Жазудың сурет өнерімен байланысты синкретті ең алғашқы түрі. **Суретке түсті.** а) Фотоаппарат арқылы бейнеленді. ә) Елестеді, көрінді.

СУРЕТКЕР з а т. 1. Өнер саласында шығармашылық қызмет атқарушы. 2. ә д е б. Көркем шығармада суреттеу, бейнелеу шебері.

СУРЕТКЕРЛІК з а т. 1. Суретшілік, мүсіншілік өнері. 2. Образ жасаудағы шеберлік.

СУРЕТТЕ = е т. 1. Көркем образбен бейнелеу, сипаттау. 2. Біреудің, бір нәрсенің сыртқы тұлғасын, пішімін бейнелеп, ауызша баяндау.

3. Көрген-білгенді еске түсіріп, бейнесін көз алдына елестетіп айту.

СУРЕТТЕЙ с ы н. Сурет сияқты, сурет тәрізді.

СУРЕТТЕЛ = е т. 1. Көркем образбен бейнелену, сипатталу. 2. Бұрын болған оқиға, көрген-білген нәрсенің еске түсіріліп, елестетіліп айтылуы.

СУРЕТТЕЛУ Суреттел етістігінің қимыл атауы; көркем образбен бейнелену, сипатталу.

СУРЕТТЕМЕ з а т. Сурет көріністері арқылы баяндалған жазба дерек.

СУРЕТТЕУ Суретте етістігінің қимыл атауы.

СУРЕТТІЛІК з а т. Бейнелілік, жан-жақты көрсете білушілік.

СУРЕТШІ з а т. 1. Бою, қарындашпен бейнелеу өнерінің туындысын, сурет салуға маманданған адам. 2. а у ы с. Көркемсіз шебері.

СУРЕТШІЛ с ы н. 1. Сурет салғыш, бейнелегіш. 2. Суреттеп жазушы.

СУРЕТШІЛІК з а т. 1. Сурет салу өнерін кәсіп етушілік, сурет салушылық. 2. ә д е б. Бейне, образ жасаудағы шеберлік.

СУРРОГАТ [лат. surrogatus] з а т. Уақытша сапалы тауардың орнын ауыстыратын өнім немесе жалған жасалынған өнімнің түрі.

СУРФАКТАНТ [лат. surfaktant] з а т. а н а т. Өлке көпіршіктерінің (альвеолалар) ішкі бетін сылап, олардың қабырғаларының жабыспауы қамтамасыз ететін зат.

СУРЬМА з а т. х и м. Техникада түрлі қорытпаларға қосылып, қолданылатын көкшіл, ақ түсті металл; химиялық элемент (Sb).

СУСА = е т. 1. Таңдайы кеуіп шөлдеу, қаталау. 2. Суды қажет ету, құрғау, шөліркеу. 3. а у ы с. Аңсау, құмарту.

СУСАҒАТ з а т. көне. Көне Индия, Қытай, Мысыр, т.б. елдерде белгілі бір деңгейдегі судың ыдысқа тамшылауы бойынша уақыттың өтуін айқындайтын аспап.

СУСАЛҚЫНДАТҚЫШ з а т. Суды атмосфера ауасымен салқындататын құрылғы.

СУСАМЫР¹ з а т. мед. 1. Қант ауруы. 2. а у ы с. Шөлдегіш, сусағыш адам.

СУСАМЫР² з а т. ж е р г. Түйе жейтін шөптің түрі.

СУСАР¹ з а т. 1. Суда жүретін қоңыр түсті, қымбат бағалы терісі бар кішірек аң. 2. з о о л. <лат. martes> Сүтқоректілер класына жататын жыртқыш аң.

Сусар бөрік. Сусар терісінен тігілген түсі қоңыр бөрік. **Сусар тон.** ж е р г. Сусар терісінің жұпін сыртына қаратып, ішін астарлап тіккен тон.

СУСАР² з а т. ө с. Түйе малы сүйсініп жейтін шөптердің бір түрі.

СУСАРҒАЛДАҚ з а т. ө с. <лат. batrachium> Сарғалдақтар тұқымдасына жататын шөптесін өсімдік.

СУСАРЛЫ с ы н. Сусары көп, сусар мекендеген.

СУСАРЫМСАҚ з а т. ж е р. Сулы жерде, сайда өсетін, басы сарымсақ тәрізді бүршіктенген өсімдік.

СУСАТ = е т. Шөлдету, қаталау.

СУСАТУ Сусат етістігінің қимыл атауы.

СУСАУ Суса етістігінің қимыл атауы.

1. Шөлдеу, қаталау. 2. а у ы с. Аңсау, құмарту.

СУСЕК з а т. Астық сақтайтын ағаш науа.

СУСЕПКИ з а т. ж а н а. Суды себезгілеп жіберетін құрал.

СУ-СӨЛ з а т. ж е р г. Су, ылғал, су-му.

СУСҮЙІШТІК з а т. х и м. Қатты дене бетінің су жұқтыру қасиеті.

СЕПКІШ з а т. 1. Гүлге, өсімдіктерге себезгілеп су құюға арналған ыдыс. 2. Кен өндіруде шаңды басу мақсатында қолданылатын, суды тозаңға айналдыратын құрылғы.

СУАҚҚА з а т. с а я т. Саят құстарының баптау кезінде берілетін жемнің түрі.

СУАҚТЫ с ы н. Суға малышып қалжыраған, су өткен (күй).

СУСОРДЫ с ы н. Су сорып, ақ жем болған.

СУСПЕНЗИЯ [лат. suspensio] з а т. т е х. Қатты түйіршіктері біркелкі тараған, жұқа дисперсті сұйықтық.

Суспензия ағымы. геол. Суспензиялардың (суда қаныққан қалқыма түйіршіктердің) су алабы түбіндегі гравитациялық қозғалысы не ағымы.

Суспензияны регенерациялау. к е н. Пайдаланылған суспензиялардан қайта пайдалану үшін ауырлатқышты ажыратып алу, ауыр және жеңіл фракцияларымен бірге шыққан суспензияны бөліп алу.

СУСПЕНЗОИД з а т. к е н. Суспензияның қатты фазасы.

СУСУ Сусы етістігінің қимыл атауы.

СУ-СУАН з а т. Су, шалап, көже сияқты сұйық тағам.

СУҰЙЫТЫЛҒАН: сусұйылтылған эмальдар. х и м. Сумен сұйылтылғанда коллоидтық ерітінді беретін синтетикалық қабықша түзуші заттар негізіндегі эмальдар.

СУСҮЙІШ с ы н. Жогары ылғалдықты қажет ететін, суды ұнататын.

Сусүйіш өсімдіктер. ө с. <грек. hydor – су, ылғал, rhyton – өсімдік> Төменгі бөліктері суға батып тұратын жер-су өсімдіктері.

СУСҮЙЕКЕН = е т. Судың суып, жаңа ғана қата бастауы.

Сусүйектеніп қалды. Күздігің судың суып, жаңа ғана қата бастауы туралы айтылады.

СУСУМЫЛ з а т. ө с. <лат. eichhornia crassipes> Тропиктік жерлерде өсетін өсімдік.

СУСЫ = е т. 1. Жылпылдан сырғып кету, сырғылу. 2. а у ы с. Су-су ету, суылдаған дыбыс шығару.

СУСЫЗ с ы н. Суы, ылғалы жоқ; құрғақ.

Сусыз қуырды. Жанын көзіне көрсетті, қыспаққа алды.

СУСЫЗДАН = е т. 1. Су, ылғал болмау, кебе бастау. 2. х и м. Термиялық немесе химиялық әрекеттесу кезінде органикалық немесе бейорганикалық қосылыстардың молекулаларынан судың бөлінуі.

СУСЫЗДАНДЫР = е т. Су, ылғалды болдырмау, кептіру.

СУСЫЗДАНДЫРУ Сусыздандыру етістігінің қимыл атауы. Суды, ылғалды болдырмау, кептіру. // к е н. Кен байытудан алынатын қатты және сұйық өнімдерді тұтыну орнына (мыс, зауыттарға) жіберу алдында құрамынан суды бөліп шығарып, ылғалдылығын белгілі мөлшерге жеткізу әрекеті.

СУСЫЗДАНДЫРЫЛ = е т. Сусыз еткізілу, кептірілу.

СУСЫЗДАНДЫРЫЛУ Сусыздандырыл етістігінің қимыл атауы.

СУСЫЗДАНУ Сусыздан етістігінің қимыл атауы.

СУСЫЗДЫҚ з а т. Ылғалдың жоқтығы, құрғақтық.

СУСЫЗ-НУСЫЗ с ы н. Суы-нуы жоқ, бұтасыз, құ тақыр.

СУСЫЛ з а т. Зуылдаған жай сыбыс, суыл.

Сусыл қақты. Сусылдады, су-су етті.

СУСЫЛАН з а т. ж е р г. Бауланған қамыс, тал және т.б.

СУСЫЛДА = е т. 1. Су-су етіп дыбыс шығару, сусыл қағу. 2. Жылтылдан сырғылу, сусу.

СУСЫЛДАҚ с ы н. 1. Тезжылжып тұратын, сусымалы. 2. Су-су етіп дыбыс шығаратын.

3. а у ы с. Өсек-аяқ айтушы зытылдақ, зуылдақ.

СУСЫЛДАС = е т. Су-су етісу, сусыл қағысу.

СУСЫЛДАСУ Сусылдас етістігінің қимыл атауы.

СУСЫЛДАТ = е т. Су-су еттіру, сусыл қақтыру.

СУСЫЛДАТУ Сусылдат етістігінің қимыл атауы.

СУСЫЛДАУ Сусылда етістігінің қимыл атауы.

СУСЫМА с ы н. Жылжып кеткіш, сусылдақ.

СУСЫМАҚ з а т. ж е р г. Азғантай су, болмашы су.

СУСЫМАЛЫ с ы н. Жылжымалы, сырғымалы.

Сусымалы зат. Ірілігі белгілі бір мөлшерден аспайтын, құрғақ, өте қозғалмалы зат.

Сусымалы таужыныстар. к е н. Аралары әртүрлі пішіндегі уақ сынықтар мен түйіршіктердің шоғыры болып табылатын таужыныстар.

СУСЫН з а т. 1. Шөлі қандыратын сұйық тағам. 2. а у ы с. Ішімдік, арақ-шарап.

Сусыны қанды. а) Шөлі басыды, сусындады. ә) Құмардан шықты. **Сусынның [шөлін] қандырды.** а) Шөлін басты. ә) Құмарынан шығарды.

СУСЫНДА = е т. 1. Шөлін, сусынды басу. 2. а у ы с. Білім алу, нәр алу. 3. а у ы с. Құмарын қандыру, құшырлану.

СУСЫНДАН = е т. сөй л. Шөлін басқызу.

СУСЫНДАНДЫР = е т. 1. Сусын беріп, шөлін қандыру. 2. а у ы с. Білім алдыру.

СУСЫНДАНДЫРУ Сусындандыру етістігінің қимыл атауы; сусын беріп, шөлін қандыру.

СУСЫНДАНУ Сусындан етістігінің қимыл атауы.

СУСЫНДАТ = е т. 1. Суғару, ылғалдату. 2. а у ы с. Құмарын қандырту, құшырландырту.

СУСЫНДАТУ Сусындат етістігінің қимыл атауы.

СУСЫНДАУ Сусында етістігінің қимыл атауы.

СУСЫНДЫҚ с ы н. Сусын боларлық, сусынға жарарлық.

СУСЫНҚЫРА = е т. Аздап сусу, сусын шығыңқырау.

СУСЫРА = е т. Суға құштар болу, зарығып шөлдеу.

СУСЫРАУ Сусыра етістігінің қимыл атауы.

СУСЫП = е т. Сырғыту, ысырту.

СУСЫТУ Сусыт етістігінің қимыл атауы.

СУСПІНДІ с ы н. Су өбден сіңген, ылғалданған.

СУТАЗАРТҚЫШ з а т. Табиғи су көзінен шыққан суды пайдалануға берер алдында оны тазартатын құрылғы; үйдегі құбырға орналас-тырылған сүзгі.

СУТАҚАЙ з а т. з о о л. Тоқпау суда, кейде ағысы баяу тұщы суда кеңінен таралған, денесінің ұзындығы 12-20 мм, теңаяқты шаяндар отряды-ның түрі.

СУТАРТАР з а т. з о о л. <лат. gallus aquaticus> Ылғалды саздақ жерде тіршілік ететін тырна тұқымдас дене тұрқы 30 см-дей, тұмсығы ұзын, тік, екі бүйірі қысыңқы жыл құсы.

СУТАРТҚЫ з а т. с у ш а р. Гидроэнергетика, халықты сумен қамтамасыз ету, ирригация және т.б. мақсаттар үшін суды өзгеннен, көлден, бөгеннен, жер астынан және т.б. алатын гидротехникалық құрылыс.

СУТАРТҚЫШ с ы н. Ылғалды, суды бойына сіңіргіш.

СУТАРТҚЫШТЫҚ з а т. Заттың (материалдың) суды бойына сіңіру қасиеті.

СУТАС з а т. геол. Силикаттар класына жататын, кіршіксіз таза мөлдір берилл минералының түрі.

СУТЕК з а т. х и м. <лат. hydrogenium> Оттегімен қосылып, су түзетін түссіз, иіссіз жеңіл газ; рет нөмірі 1, массалық сандары 1–4-ке дейін 4 изотопы белгілі химиялық элемент.

Сутек бомбасы. әск. Жарылыс қуаты термоядролық реакцияға негізделген аса жойқын бомба. **Сутек жанармайы.** хим. 1903 ж. К.Э.Циолковский алаш рет ракеталық жанармай ретінде ұсынған сұйық, сутек.

СУТЕКСІЗДЕНДІР= ет. Химиялық қосылыстар молекулаларынан сутекті шығару.

СУТЕКСІЗДЕНДІРУ Сутексіздендіретістігінің қимыл атауы. // Химиялық қосылыстар молекулаларынан сутекті шығару процесі.

СУТЕКТЕНДІР= ет. Сутекті қосып алу.

СУТЕКТЕНДІРУ Сутектендіретістігінің қимыл атауы.

СУТЕКТІ сын. Құрамында сутек бар, сутек қатысқан.

Сутекті бактериялар. биол. Электрондардың ақырғы акцепторы ретінде оттекті пайдаланып, молекул күйіндегі сутекті тотықтыратын бактериялар. **Сутекті электрод.** физ. Платинаның салғырт беттерінде сутек атомдары және катиондары арасында электрхимиялық тепе-теңдік орнайтын бірінші текті газды электрод.

СУТЕКТІК сын. хим. Сутекке қатысты, сутекпен байланысты.

Сутектік көрсеткіш. хим. Ерітінділердегі сутек иондарының шоғырлануын (белсенділігін) сипаттайтын өлшем. **Сутектік сынақтық.** хим. Металл сутекпен диффузиялық қаныққанда пластикалығының және мықтылығының кему құбылысы. **Сутектік энергетика.** хим. Сутекті энергия сыйымдылығы мол, экологиялық таза энергия көзі ретінде пайдаланатын әдістер жиынтығы.

СУТОҒАН зат. Табиғи немесе жасанды жолмен ағын су мен іркінді су жиналатын өзен, көл, бөген және т.б.

СУТОРАП зат. Өзара байланысқан гидротехникалық құрылыстар торабы.

СУТӨКПЕ зат. Жер астындағы және ашық кен қазбаларынан шахта (кеніш және карьер) суларын жер үстіне тартып шығару жұмысы.

СУТҮЛПАР зат. миф. Аңыз бойынша, судан шыққан (жаралған) жүйрік ат, суын.

Сутұлпардан туған. миф. Сутұлпар шатқан биенің құлыны, асыл тұқымды будан.

СУТЫШҚАН зат. зоол. <лат. arvicola terrestris> Су езеуқұйрығы.

СУТІЛ зат. зоол. <лат. atheresthes evermanni> Басқа камбалаларға қарағанда дене пішіні ұзындау, Тынық, Атлант мұхиттарының солтүстік бөлігінде таралған камбала тұқымдасына жататын балық түрінің жалты атауы.

СУТІРЕК зат. сушар. Су өткізбейтін таужыныс немесе оның су өтетін қабаттарымен салыстырғанда суды өте нашар өткізетін қабаты.

СУҰРМА зат. сушар. Қашыртқыдан ағып шыққан ағынның динамикалық әсерін қабылдаушы және судың артық энергиясын қарқынды түрде бөсеңдетуге арналған гидротехникалық құрылыс түрі.

Суұрма қабырға. сушар. Суұрма құрылысының энергия бөсеңдеткіштерінің бір түрі. **Суұрма құдық.** сушар. Ағынша соққысы мен ағынның суағары арқылы құйылатын су энергиясын қабылдауға, өзен арнасын қауіпті шайылудан қорғауға арналған арынды су энергиясын кеміткіш гидротехникалық құрылыс.

СУҰСТАҒЫШ зат. Су өткізбейтін немесе өте нашар өткізетін.

СУҰСТАҒЫШТЫҚ зат. Су өткізбейтін немесе өте нашар өткізетін қасиет.

СУФАЛЕРИТ [грек. sphaleros] зат. хим. Түсі қоңыр не қара, кейде сары, қызыл, жасыл болып келетін минерал, химиялық формуласы – ZnS мырыш алдамшысының минералогиялық атауы.

СУФЛЕ зат. тамақ. Балмұздақ жасауға арналған, қант қосқан кілегей не сүт.

СУФЛЕР [франц. souffleur] зат. театр. Пьеса мәтіні арқылы спектакль немесе репетиция барысын бақылайтын, қажетті жағдайда актердің сөйлейтін сөзін есіне салып, сыбырлап оқип отыратын театр қызметкері.

СУФФОЗИЯ [лат. suffossio] зат. геол. Топырақ құрамындағы ерігіш тұздарға жер асты суларының механикалық әсері және карст процестерінде басты орын алатын осы сулардың ерітуші ықпалы.

СУФФОЗИЯЛЫҚ сын. геол. Суффозияға ұшыраған.

СУША үст. 1. Керезінше, қалауынша, көл-гөсір. 2. Тоқтамай, мүдірмей.

СУШАҒЫ зат. спорт. Спортшылардың арнайы жасалған шаңғымен катерге тіркеле сығыр, су бетімен жарысатын спорт түрі.

СУШАРУАШЫЛЫҚ зат. Халықтың және халық шаруашылығының қажетін сумен қамтамасыз етуді, тиімді пайдалануды, қорғауды қарастыратын шаруашылық саласы.

Сударуашылық балансы. экон. Белгілі бір аумақтың жерүсті және жерасты сулары қоры мен оларды белгілі уақыт ішінде халық шаруашылығының әр саласында пайдалану көлемінің арақатынасы.

СУШАҢА зат. зоол. Тұщы суда мекендейтін көп аяқты, денесінде сауыты бар, бунақ-бунақты болып келетін омыртқасыз жәндік.

СУШЕЛПЕК зат. тамақ. Майға, сүтке, илеген шелекті кейде құр суга қайнатып пісірілген шелек түрі.

СУШЕШЕК зат. өс. Парнасиөптің бір түрі; батпақ парнасиөбі.

СУШЫ зат. 1. Су таситын, су әкелетін адам. 2. Егістік пен шабындық жерді суаратын, суармалау жұмыстарын атқарушы маман.

СУШЫЛ сын. Жүзгіш, малтығыш, суга құмар.

СУШЫЛДЫҚ зат. Жүзгіштік, малтығыштық.

СУШЫЛҚАРА зат. зоол. <лат. cinclus> Омыртқасыз су жәндіктері мен олардың дернәсілдерімен қоректенетін торайтәрізділер отрядының бір туысы, отырықшы құс.

СУШЛІК зат. өс. Талдың бір түрі; сібірлік тал.

СУУ Суы етістігінің қимыл атауы. 1. Салқын күйге келу, тоңазу, салқындау. 2. ауыс. Аралары алашақтау; салқын тарту, реңжісу.

СУЫ= ет. 1. Ыстық қалыптан салқын күйге келу, тоңазу, салқындау. 2. ауыс. Тынығу, дем алу. 3. ауыс. Араларының алашақтауы; салқын тарту, көңілге кірбін, түсу. 4. ауыс. Жігерін, көңілін, ынтасын басу.

СУЫҒЫРАҚ сын. Суығытау, ызғарлылау. **СУЫҚ** сын. 1. Тым салқын, жылы емес. 2. ауыс. Ызғарлы, үрейлі. // Ызғар, зардан. 3. ауыс. Салқындағы, салғырт, енжар.

Суығына тоңып, ыстығына күйді. Бар бейнетін, қындығын көрді. **Суық ауа.** Салқын ауа. **Суық жол.** Жаман жол. **Суық жүз [ажар, қабақ].** Ренішті, кейісті пішін; жатырқап, жатсына қараған кейіп. **Суық жүзді.** Беті-жүзі сұсты, қатал, ызғарлы. **Суық жүріс.** Асығыс келу. **Суық қарады.** Суық жүз танытты, жақтырмады.

Суық [көзбен] қарсы алды. Жақтырмай салқын жүздесті. **Суық қару.** Көне заманнан оқ-дәрі мен атыс қаруы ойлап табылғанға дейін қолданылған, шабуылдау мен қорғануға арналған қоян-қолтық ұрыс қаруы. **Суық қарды [қапты].** Суық қысты, аяз қарды. **Суыққа ұрынды.** Ауа райы қолайсыз, суық күнге тап келді. **Суыққа [суықтан] ұшты.** Үсік шалды, суыққа ұрынды, үсіді. **Суыққа шалдыртты.** Суық тигізді, суықтатты. **Суық қолын сұқты.** Талан-таразға салды, ұрлап-қарлады. **Суық құшақ.** Салқын, жылы емес құшақ. **Суық өтті.** Суық тиіп ауырды. **Суық соғып кетті [тастады].** Әбден тоңды, үсіді. **Суық соқты.** Үсік ұрды, үсітті. **Суық сорды.** Суықтады, суық өтіп тоңды. **Суық сөз [хабар, сыбыс].** Алып-қашпа, жағымсыз, жайсыз хабар. **Суық су.** Температурасы 20°С-қа дейінгі табиғи су. **Суық теңіз.** Солтүстік мұзды мұхит. **Суық тер.** Қорыққанда, қиналғанда шығатын тер. **Суық тиді [өтті, ұстады, шалды].** Суық зарбабынан ауруға шалдықты, сырқаттанды. **Суық түсті.** Қыс келді, аяз болды. **Суық [қазаан] ұрды.** Үсік

шалды. **Суық ұстады.** а) Салқын тиді. ә) Өзін алыс, жат адамдай көрсетті, салқындандылық танытты. **Суық үн [дауыс].** Ашулы, қатты шыққан дауыс; зарлы үн. **Суық хабар.** Қайғылы оқиға, жаманат жайлы сөз.

СУЫҚКОЛ зат. Жымысқысы, суғанақтығы бар адам, ұрылқы.

СУЫҚКОЛДЫ сын. Ұрылқы кәсіп еткен, суғанақ.

СУЫҚСҮЙГІШ сын. Суыққа төзімді, суыққа бейімделген.

Суықсүйгіш өсімдіктер. өс. <грек. kiyos – суық, аяз, мұз, plyuon – өсімдік> Суық және физиологиялық құрғақ мекенжайда өсуге бейімделген өсімдіктер.

СУЫҚСЫРА= ет. 1. Суыңқырау, салқындау, тоңазу. 2. ауыс. Салқын тарту, көңілі суу.

СУЫҚСЫРАТ= ет. Суыңқырату, салқындату, тоңазыту.

СУЫҚСЫРАТУ Суықсырат етістігінің қимыл атауы.

СУЫҚСЫРАУ Суықсыра етістігінің қимыл атауы.

СУЫҚТА= ет. 1. Суық өту, тоңу. 2. ауыс. Алашақтау, суысу, реңжісу.

СУЫҚТАЙ сын. Суық күйінде. **Суықтай қалыптайтын цех.** тех. Қаңылтырдан, жолақтан, таспадан тетік жасайтын цех.

СУЫҚТАН= ет. Сыздану, ызбарлану.

СУЫҚТАНУ Суықтан етістігінің қимыл атауы.

СУЫҚТАТ= ет. Алашақтау, суыту.

СУЫҚТАТУ Суықтат етістігінің қимыл атауы.

СУЫҚТАУ¹ сын. 1. Суығырақ, салқындау. 2. ауыс. Сұстылау, ызғарлылау.

СУЫҚТАУ² Суықта етістігінің қимыл атауы.

СУЫҚТОРҒАЙ зат. зоол. <лат. ruythula ruythula> Орманай даланы мекендейтін төсі қызыл кішкене өңір құс.

СУЫҚТЫҚ зат. 1. Салқындық, тоңазушылық, суытып кетушілік. 2. ауыс. Ашулық, ызғарлық, зідділік.

Суықтық полостері. геогр. Жер шарындағы ең төменгі ауа температурасы байқалатын аймақ.

СУЫҚШӨП зат. өс. Қазақстанның солтүстік облыстарында (Алтайда) өсетін шөптесін өсімдік.

СУЫЛ зат. Сусылдаған дыбыс, зуыл.

СУЫЛДА= ет. 1. Зуылдау, зу-зу етіп дыбыс шығару. 2. ауыс. Толастамау, тыншымау, тыным таппау. 3. ауыс. Зымырау, заулау.

СУЫЛДАҚ сын. 1. Сырғып тұратын, сусылдағыш (қым, топырақ). 2. ауыс. Әтірікті қосып сөйлейтін, зуылдақ.

СУЫЛДАС= ет. Су-су етісу.

СУЫЛДАСУ Суылдасу етістігінің қимыл атауы.

СУЫЛДАТ= ет. 1. Зуылдату, зу-зу етіп дыбыс шығару. 2. ауыс. Зымырату, заулату.

СУЫЛДАТУ Суылдат етістігінің қимыл атауы.

СУЫЛДАУ Суылда етістігінің қимыл атауы; зуылдау, зу-зу етіп дыбыс шығару.

СУЫЛДЫР зат. өс. <лат. blysmus> Қияқөлендер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

СУЫН¹ зат. зоол. Бұғылар тұқымдасына жататын ірі аң.

СУЫН² зат. жерг. Бауланан егін үйіндісі.

СУЫН³ зат. миф. 1. Аңыз өңгімелерде, ертегілерде айтылатын тұлпар. 2. жерг. Таза тұқымды жүйрік ат, арымақ.

СУЫН= ет. 1. Салқындау, суу. 2. ауыс. Ынтығы басылу, қызбалығы кему.

СУЫНДЫР= ет. 1. Салқындату, суықтандыру. 2. ауыс. Ынтығын бастыру.

СУЫНДЫРУ Суындыр етістігінің қимыл атауы; ынтығын бастыру.

СУЫНТ= ет. Суыту, ынтығын басқызу.

СУЫНТУ Суынту етістігінің қимыл атауы.

СУЫНТЫҚ зат. өс. <лат. hygrophila plvsperma> *Суда өсетін өсімдіктің түрі.*

СУЫНУ Суын етістігінің қимыл атауы.

СУЫНЫС= ет. Бір-біріне ынтығы басылу.

СУЫНЫСУ Суыныс етістігінің қимыл атауы.

СУЫНҚЫРА сын. Жылудың кели бастауы; салқындаңқырау.

СУЫР зат. 1. Қыста ұйықтап қалатын, кішірек кеміргіш аң және оның терісі. 2. зоол. <лат. marmota> *Кемірушілер отряды, тиін-тәрізділер тұқымдасына жататын сүтқоректі.*

Суыр бөрік. Суыр терісінен жасалған бөрік. **Суыр жонданды.** Ұзыншаланып жоталанды. **Суыр тон.** этн. Суыр терісінің шенген жағын беттестіріп тіккен яки суыр терісінің жүн бетін сыртына қаратып, астарлап тіккен тон түрі. **Суырдың айғырындай шаңқылдады.** Ащы, тұрпайы дауыс шығарды.

СУЫР= ет. 1. Біреуді, бір нәрсені, затты белгілі орнынан, жерден, судан т.б. тартып шығару, жұлып алу. 2. ауыс. Бір заттың шаңын, қауызын тазарту, ұшыру.

Суырып салды. Дайындықсыз өз жанынан өлең шығарды.

СУЫРҒЫШ зат. жерг. Шөп суыратын құрал.

СУЫРДАЙЫН сын. поэт. Суыр сияқты, суырдай.

СУЫРМА зат. Үстел, шкаф сияқты жиһазға орнатылған кішкене тартпа жәшік.

СУЫРМАЛЫ сын. Тартпалы, алмалы-салмалы.

СУЫРТ= ет. 1. Тартып шығарту, жұлып алдыру. 2. ауыс. Желге ұстап ұшырту.

СУЫРТҚЫ: суыртқы құрт. зоол. Жұмыр құрттар класының суыртқы құрттар туысы болып табылатын ақшыл түсті, жіп тәрізді құрт.

СУЫРТПАҚ зат. 1. Жібін суырып алу үшін пайдаланылатын матаның жіңішке қиындысы. 2. Шапқа түскен ақ. 3. ауыс. Бір нәрсенің шет пішағы, жалғасы.

СУЫРТПАҚТА= ет. 1. Суыра түсу, шым-шымдап суыру. 2. ауыс. Үзін тастамай, там-тұмдап жалғастыру, сыздықтау.

СУЫРТПАҚТАЙ сын. Суыртпақ сияқты, суыртпақ секілді.

Суыртпақтай сетінеді. Ыдырады, тарқады.

СУЫРТПАҚТАЛ= ет. Суыра түсу, шым-шымдап суырылу.

СУЫРТПАҚТАЛУ Суыртпақтал етістігінің қимыл атауы.

СУЫРТПАҚТАТ= ет. Үзін тастамай, там-тұмдап жалғастыру, сыздықтатып ақырын шығару.

СУЫРТПАҚТАТУ Суыртпақтату етістігінің қимыл атауы.

СУЫРТПАҚТАУ Суыртпақта етістігінің қимыл атауы; суыра түсу, шым-шымдап суыру.

СУЫРТУ Суырт етістігінің қимыл атауы.

СУЫРУ Суыр етістігінің қимыл атауы.

СУЫРЫЛ= ет. 1. Тартып шығарылу, жұлып алу. 2. ауыс. Бір заттың шаңы, қауызы тазартылу, ұшырылу. 3. ауыс. Жеке-дара бөлініп, алға түсу.

Суырыла сөйледі [сөз сөйледі]. Ағылып, ойын еркін, жеткізе айтты. **Суырылып шықты [шыға келді].** Топтан ерекше бөлініп, алға ентеледі.

СУЫРЫЛТ= ет. сөйл. Желге ұстап ұшырту.

СУЫРЫЛТУ Суырылт етістігінің қимыл атауы.

СУЫРЫЛУ Суырыл етістігінің қимыл атауы.

СУЫРЫНДЫ сын. Жел үрлеген, үрінді.

СУЫРЫПСАЛМА сын. Өз жанынан тез арада өлең шығара алатын, алдын ала дайындалмай-ақ, бірден айтатын.

Суырыпсалма акын. Табан астынан өлең шығаратын ақын.

СУЫРЫПСАЛМАЛЫҚ¹ зат. Өлеңді алдын ала дайындықсыз, ойдан шығарып, бірден айтатын ақындық қасиет.

СУЫРЫПСАЛМАЛЫҚ² зат. спорт. Орындалған музыкалық әуенге орай жаттығуларды құрастыру және орындау.

СУЫРЫС= ет. Тартып шығарысу.

СУЫРЫСУ Суырыс етістігінің қимыл атауы.

СУЫС= ет. 1. Аралары бір-бірінен алысқа; салқын тартысу. 2. Көңіл қалдыру, ренжіту.

СУЫСУ Суыс етістігінің қимыл атауы.

СУЫСТЫҚ сын. Реніш, өкпе-нала, көңіл қалушылық.

СУЫСЫНҚЫРА= ет. Араларының алысқа; бір-біріне өкпелеңкіреу.

СУЫТ үст. Асығыс, тығыз, үртіс.

Суыт жүрді. Асығыс, тығыз, тоқтамай жүрді.

СУЫТ= ет. 1. Ыстығын басқызу, салқындау. 2. ауыс. Ұзақ жолдан терлеп келген аттың ер-тоқымын шешпей, айылын босатып, отқа қоймай тынықтыру, дем алдырту. 3. ауыс. Кірбің қабақ таныту, салқын мінез көрсету.

СУЫТҚЫШ сын. Тоңазытқыш, мұздатқыш.

СУЫТТЫР= ет. Тынықтыру, дем алдырту.

СУЫТТЫРУ Суыттыр етістігінің қимыл атауы.

СУЫТУ Суыт етістігінің қимыл атауы.

СУЫТЫЛ= ет. 1. Салқындағылу, суық етілу. 2. ауыс. Тынықтырылу, дем алдырылу.

СУЫТЫЛУ Суытыл етістігінің қимыл атауы.

СУЫТЫҢҚЫРА= ет. Жылудың азайыңқырауы; салқындаңқырау.

СУЫТЫС= ет. Ыстығын бірге басқызу, салқындау.

СУБХАНАЛЛА од. діни. Кемшіліксіз Алла, барлық кемшіліктерден ада Алла деген мәнде қатты қорқып, таңғалғанда айтылатын сөз.

СУБХАТ зат. сөйл. **Сұхбат.**

СУБХАТТАС= ет. сөйл. **Сұхбаттас.**

СУҒАНАҚ зат. 1. Жымысқы, ұры, тіміскі. 2. Ашқарақ, обыр, қомағай.

Сұғанақ аңшы. Жабайы аңды, балықты, құсты рұқсатсыз аулап, табиғатқа зиян тигізетін адам.

СУҒАНАҚТАН= ет. 1. Сұқтанып ұрлана қарау; ұрынашақтау. 2. Ашқарақтанып қомағайлану, обырлану.

СУҒАНАҚТАНУ Сұғанақтан етістігінің қимыл атауы.

СУҒАНАҚТАУ сын. 1. Жымысқылау, ұрылау. 2. Ашқарақтау, қомағайлау.

СУҒАНАҚТЫҚ зат. 1. Жемқорлық, ұрлық. 2. Қомағайлық, обырлық.

СУҒУ Сұғ етістігінің қимыл атауы; бір нәрсені пісіп алу, енгізу.

СУҒУЛЫ сын. Сұғылған, тығулы.

СУҒЫЛ= ет. Бір нәрсенің ішіне кіргізілу, енгізілу.

СУҒЫЛУ Сұғыл етістігінің қимыл атауы.

СУҒЫН= ет. 1. Бір нәрсенің ішіне ену, кіру, бойлау. 2. ауыс. Сұқтанып қарау. 3. ауыс. Жан салып кірісу.

СУҒЫНБА зат. геол. Морфологиялық тұрғыдан бастырмаға ұқсас жыртылып-айырылу құрылымы.

СУҒЫНДЫР= ет. Кіргізу, ендіру, салу.

СУҒЫНДЫРМА зат. сұшар. Шогырланған су ағымын жасау үшін гидромонитордың не ағым жасайтын басқа құрылғылардың оқпанының шығар тесігіне қосылатын келте құбыр.

СУҒЫНДЫРУ Сұғындыр етістігінің қимыл атауы.

СУҒЫНДЫРЫЛ= ет. Кіргізілу, ендірілу.

СУҒЫНДЫРЫЛУ Сұғындырыл етістігінің қимыл атауы.

СУҒЫНУ Сұғын етістігінің қимыл атауы; ену, бойлау.

СУҒЫНЫНҚЫРА= ет. Ішке қарай кіріңкіреу.

СУҒЫС Сұғыс етістігінің қимыл атауы.

СҮДЫН зат. өс. Қандышөптің емдік түрі; дәрілік қандышөп.

СҮЙҚЫЛ сын. 1. Қою емес, сұйық. 2. Сирек, жиі емес. 3. ауыс. Берекесіз, тәтусағыз.

СҮЙҚЫЛДАН= ет. 1. Қоюлығы азайып сұйылу. 2. ауыс. Бәсеңсіну, төмендеу.

СҮЙҚЫЛДАНУ Сұйқылдан етістігінің қимыл атауы.

СҮЙҚЫЛДАУ сын. Қалың, қою емес; сирегірек.

СҮЙҚЫЛТ сын. 1. Қою емес, сұйығырақ. 2. Қалың емес; сирегірек. 3. ауыс. Ренсіз, маза-сыз. 4. ауыс. Өтірік, жөн-жосынсыз.

СҮЙҚЫЛТАУ сын. Жөнсіздеу, ретсіздеу.

СҮЙҚЫЛТЫМ сын. 1. Сұйығырақ, сұйықтау. 2. Қою емес, азаянаты. 3. ауыс. Сирексіздеу, нашарлау, сапасыздау.

СҮЙҚЫЛТЫМ тартты. Ебедейсізденді, сүйкімі кетті.

СҮЙҚЫҒЫРАҚ сын. Сұйықтау, сұйқылт-тым.

СҮЙҚЫ сын. 1. Ағатын қасиеті бар, қою емес, сылдыр су. // Заттың қатты және газ тәрізді күйлерінің аралығындағы агрегаттық күйі.

2. Қалың, емес; ұсақ, селдір. 3. ауыс. Берекесіз, сирексіз, маңызсыз.

СҮЙҚЫ ионитер. хим. Ион алмасуға қабілетті сұйық шайғындатқылар. **СҮЙҚЫ кристалл.** физ. Анизотроптық қасиеті бар молекулалары ретпен орналасқан сұйық. **СҮЙҚЫ отын.** хим. Іштен жану қозғалтқыштарында (автомобиль, танк, авиация, ракета т.б.) отын ретінде қолданылатын органикалық заттардың жанармаймен қоспасы. **СҮЙҚЫ шыны.** хим. Флотациялық байытуда тау жыныс минералдарының флотациялануын басу үшін қолданылатын натрий немесе калий силикаттарының ерітіндісі, химиялық аты – кремний қышқылы (H_2SiO_3).

СҮЙҚЫҚТА= ет. 1. Сұйыту, сылдыр суға айналдыру. 2. ауыс. Берекесі кету, қожырау, сивьрқұйымшақтау.

СҮЙҚЫҚТАЛ= ет. Сұйылу, сұйық болу.

СҮЙҚЫҚТАЛУ Сұйықтал етістігінің қимыл атауы.

СҮЙҚЫҚТАН= ет. Сұйық күйге ену, сұйық бола түсу.

СҮЙҚЫҚТАУ¹ сын. 1. Аздап сұйық; суы молдау. 2. Сирегірек, селдірлеу.

СҮЙҚЫҚТАУ² Сұйықта етістігінің қимыл атауы.

СҮЙҚЫТҚЫ зат. физ. Заттың қатты және газ тәрізді күйлерінің аралығындағы агрегаттық күйі; сұйық зат, сұйылған нәрсе.

Сұйықтық қозғалысы. физ. Сұйықтықтың кішкене бөлшектерінің сыртқы (гравитациялық) және ішкі жанлама күштердің әсерінен жылжып ауысуы. **Сұйықтық реттеу.** биол. Азаның сұйық орталарында (қан, лимфа, жасушадағы және жасушааралық сұйықтық) еріген қалыпта болатын биологиялық белсенді заттар арқылы мүшелер мен мүшелер жүйесінің тіршілігін реттеу. **Сұйықтықтың арынды қозғалысы.** физ. Сұйық заттың өткізбейтін қабаттармен шектелген, оларға барлық жанасу нүктелерінде атмосфералық қысымнан артық қысым түсетін ортадағы қозғалысы.

СҮЙҚЫҚАЗАЛЫ: сұйықфазалы тотығу. хим. Сұйық ортада әжіретін тотығу.

СҮЙЫЛ= ет. 1. Сұйық бола бастау, сұйықылдану. 2. Селдіру, сиреу. 3. Тарай бастау, ыдырау. 4. ауыс. Сапасы нашарлау, қожырау; ұсақталу.

СҮЙЫЛТ= ет. 1. Сұйықтықтың қоюлығын төмендету, сұйық ету. 2. ауыс. Қожырату, бытырату.

СҮЙЫЛТҚЫШ зат. Сұйықтықтың қоюлығын төмендеткіш.

СҮЙЫЛТУ Сұйылт етістігінің қимыл атауы; сұйықтықтың қоюлығын төмендету. // хим. Еріткіш қосу арқылы ерітінді концентрациясын төмендету.

СҮЙЫЛТЫЛ= ет. Сұйық етілу, сұйықталу.

СҮЙЫЛТЫЛУ Сұйылтыл етістігінің қимыл атауы.

СҮЙБІЛҮ *Сүйіл етістігінің қимыл атауы; сүйік бола бастау, сүйқылдану.*

СҮҚ' зат. 1. *Ішіп-жеп, қадалған көз.* 2. *Ашқарақ, қомағай адам (шт).*

Сұғын қадалы [салып қарады]. *Тесіле, қадала қарады. Сұғы тиді. Көзі тиді. Сұқ әруақ. Түске кіретін есік алдында жамандап тұратын әруақ. Сұқ көзге ұшырады. Көз өтті, көз тиді.*

СҮҚ²: сұқ қол [саусақ]. *Бас бармақ пен ортан қолдың аралығындағы саусақ.*

СҮҚ= ет. 1. *Бір нәрсеңі пісіп алу, еңгізу.* 2. *Бір нәрсеңі ішіне салу, тығу.*

СҮҚАҚТА= ет. сөйл. **Сұғанақта.**

СҮҚАНУАР зат. *Шешен, сөзуар адам.*

СҮҚБАҚ зат. жерг. *Ішінде дәні жоқ асқабақ түрі.*

СҮҚБАТ зат. сөйл. **Сұхбат** (әңгіме-дүкен құрған отырыс, жисын).

СҮҚБАТТАС= ет. сөйл. **Сұхбаттас.**

СҮҚБАТТАСТЫР= ет. **Сұхбаттастыр.**

СҮҚБАТТАСТЫРУ *Сұқбаттастыр етістігінің қимыл атауы.*

СҮҚБАТТАСУ *Сұқбаттас етістігінің қимыл атауы.*

СҮҚИ= ет. *Үңіле қарау, шұқшию.*

СҮҚИТ зат. қарап. **Сұйит.**

СҮҚҚЫ зат. техн. *Техникалық бөлшек.*

СҮҚҚЫЛА= ет. 1. *Үшкір затты піскілеу, түңіреу.* 2. ауыс. *Дененің шанышқылап, түңіреп ауруы.*

СҮҚҚЫЛАТ= ет. *Үшкір затты піскілеп түңірету.*

СҮҚҚЫЛАТУ *Сұққылат етістігінің қимыл атауы.*

СҮҚҚЫЛАУ *Сұққыла етістігінің қимыл атауы; үшкір затты піскілеу, түңіреу. // геол. Тау жыныстарының пішіндері мен көлемін үшкір сұққымен анықтау процесі.*

СҮҚПА зат. *Есіктің не қақпаның сыртынан не ішіне бекітетін ағаш я темір.*

СҮҚСИ= ет. *Өңірею, дөңкілеу.*

СҮҚСИЮ *Сұқси етістігінің қимыл атауы.*

СҮҚСҮР сын. *Жаман, тұрпайы.*

СҮҚСЫР зат. 1. *Сұр түсті кішкене үйрек; сұқсыр үйрек.* 2. ауыс. *Жексұрын, сұм.*

Сұқсыр үйрек. зоол. <лат. rodicipedidae> *Дене тұрқы 22–60 см, тұмсығы жалтақ емес, түзу және жұмыр, қанаттары қысқа, су бетімен екпінден барып, шаташаң ұшатын су құстарының бір тұқымдасы.*

СҮҚСЫРДАЙ сын. *Сұқсыр сияқты, сұқсыр тәрізді.*

СҮҚСЫРЛАН= ет. *Түсі қашу, сұрлану.*

СҮҚСЫРЛАНУ *Сұқсырлан етістігінің қимыл атауы.*

СҮҚСЫРША үст. *Сұқсыр тәрізденіп, сұқсырға ұқсап.*

СҮҚТА= ет. *Белгілі бір затты сұқ саусағымен көрсету, нұсқау.*

СҮҚТАЛ= ет. сөйл. **Сұқтан** (түңіреулеу, сұққылау).

СҮҚТАН= ет. 1. *Түңіреулеу, сұққылау.* 2. ауыс. *Ішіп-жеп, тесіле қарау, көзін тігу.*

СҮҚТАНДЫР= ет. *Тесілдіре қарау, көз тіктіру.*

СҮҚТАНДЫРУ *Сұқтандыр етістігінің қимыл атауы.*

СҮҚТАНТ= ет. *Тесілету, көз тіктірту.*

СҮҚТАНТУ *Сұқтант етістігінің қимыл атауы.*

СҮҚТАНУ *Сұқтан етістігінің қимыл атауы; тесіле қарау, көз тігу.*

СҮҚТАНЫС= ет. *Тесілісу, көз тігісу.*

СҮҚТАНЫСУ *Сұқтаныс етістігінің қимыл атауы.*

СҮҚТЫҚ зат. *Сұғанақтық, ашқарақтық.*

СҮҚТЫР= ет. *Белгілі бір нәрсеңі ішіне сұққызу, тықтыру.*

СҮҚТЫРУ *Сұқтыр етістігінің қимыл атауы.*

СҮҚЫМ сын. *Тойымсыз, ашкөз.*

СҮҚЫМДАУ сын. *Тойымсыздау, ашкөздеу.*

СҮЛА= ет. 1. *Ұзынынан түсу, құлап жату, серею.* 2. *Жайылу, созылып, тону.*

Сұлап түсті. *Ұзынынан құлады, жалт етті.*

СҮЛАМА¹ зат. *қолөнер. Кең көсіліп жатқан жазықтық деген мағынаны білдіретін ою [Бұл оюды тоқылу ерекшелігіне байланысты бас-аяғы жоқ ою деп те атайды, өйткені қай шетінен (басынан) бастап тоқылса да өрнек қате түспейді, Бас-аяғы жоқ, шексіз деген мағынаны аңғартады].*

СҮЛАМА² зат. жерг. *Қарт әйелдер киетін кимешек пен жаулық түрі.*

СҮЛАМА³ сын. *Кең көсіліп жатқан (жазық жер).*

СҮЛАТ= ет. *Ұзынынан түсірту, құлату, серейту.*

СҮЛАТПА сын. *Жерге көлденеңінен құлатып салынған.*

Сұлатпа бұтақ, бот. *Бұталы өсімдіктердің шеткі өркендерін жатқыза иілдіре құлатып, топтырақпен көміп, көктемде қосалқы тамыр пайда болған жерінен төменірек кесіп алып, отырғызылатын бұтақ.*

СҮЛАТУ *Сұлат етістігінің қимыл атауы.*

СҮЛАУ *Сұла етістігінің қимыл атауы; ұзынынан түсу, серею.*

СҮЛБА зат. 1. *Алыстан қарадаған бейне, тұлға.* 2. ауыс. *Белгілі бір нәрсеңі жалты жо-басы, нобайы, нұсқа, үлгі.* 3. бот. *Ағаш не өсімдіктердің діңінің жоғарғы бөлігін құрайтын өркендер жүйесі.* 4. <грек. schema> *Конструкторлық құжаттамада бұйымның (немесе қондырғының) құрамдас бөлімдері мен құрама бөлшектері және олардың арасындағы байланыс шартты кескіндемелік белгілермен көрсетілген құжат.*

Сұлба карта. *Әдетте, координаталар торы жоқ, кейде контурлары өте жуық оңайлатылған карта.*

СҮЛБАЛАН= ет. *Сұлбасы көріну, байқальну.*

СҮЛБАЛАНУ *Сұлбалау етістігінің қимыл атауы.*

СҮЛТАН зат. 1. *Бірқатар мұсылман елдеріндегі монархтардың, бас билеушілердің атадан балаға мұра болып қалып отыратын мирасты лауазымы және сондай-ақ осы лауазымның иесі.* 2. тар. *Қазақ жерінде Шыңғыс ханның тұқымнан шыққан билеушілерге беріліп, мирас болып қалып отырған лауазым, оның иесі.* 3. тар. *Патшалық Ресейдің қазақ жерін билеуде енгізген әкімшілік жүйесі бойынша қазақ билеушілеріне берілген атақ-дәреже.* 4. ауыс. *Безгат, ақүйек, асылздада.*

СҮЛТАНБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. mullus barbatus> *Алабұға тұқымдасына жататын теңіз балығы.*

СҮЛТАНДЫҚ зат. тар. *Сұлтан болушылық, әкімдік, төрелік.*

СҮЛТАНСЫМАҚ сын. *экспр. Сұлтан дәрежесіне жетпеген, сұлтан болып жүрген.*

СҮЛУ сын. 1. *Сыртқы келбет-кескіні жағынан дурыстылығымен, партиялдылығымен көзге түсетін (зат, нәрсе).* 2. *Көрікті, ажарлы, өңді. // Көрікті, ажарлы, өңді қыз, бойжеткен, әйел баласы.* 3. *Көркем, әсем көрінетін (табиғат құбылыстары т.б.).* 4. *Ішкі мазмұны терең, сәнді, әсем, үйлесімді.* 5. *Әсерлі, бейнелі, көркем.*

Сұлу сары. *Мүсіні жинақы, сарысы басым қылаң ат. Сұлудың жанарындай түп-тұнық.* поэт. *Мөлдір, таза ешкім түспеген, лайлаңбаған, пөк.*

СҮЛУДАЙ сын. *Сұлу сияқты, сұлу тәрізді.*

СҮЛУЛА= ет. 1. *Әсемдеу, сәндеу, әдемілеу.*

2. *Нақышына келтіру, көркемдеу.*

СҮЛУЛАН= ет. *Әсемдену, сәндену, әдемілену.*

СҮЛУЛАНДЫР= ет. *Әсемдеу, сәндендіру, әдемілендіру.*

СҮЛУЛАНДЫРУ *Сұлуландыр етістігінің қимыл атауы.*

СҮЛУЛАУ¹ сын. *Ажарлылау, сымбаттылау, көріктілеу.*

СҮЛУЛАУ² *Сұлуды етістігінің қимыл атауы; әдемі ету, әсемдеу.*

СҮЛҮЛІДҮ зат. 1. *Келбеттілік, өңділік, ажарлылық.* 2. *Әст. Адамның, ішкі дүниесінің, жанының әдемілігі, үйлесімділігі.* 3. *Көркемдік, әсемдік.* 4. *филос. Эстетикалық құндылықты*

сипаттайтын категория; әсемдік өлшемі.

5. ауыс. *Қызығы молдық, мазмұндылық.*

Сұлудық салоны. *Теріні, шашты, тырнақты күтіп, бояп, тән сұлудығы арттыратын әртүрлі шаралар жүргізуге арналған шағын мекеме.*

Сұлудық төрбиесі. *Эстетикалық, көркемдік туралы тәрбие.*

СҮЛУЛЫҚСЫЗ сын. *Сұлудығы жоқ, сұлу еместік.*

СҮЛУСАРЫ зат. өс. *Таудың биік беткейлерінде өсетін ашық күрең-қызыл түсті сұлу гүл.*

СҮЛУСЫ= ет. *Сұлу көріну, әсемсіп-сәнсу.*

СҮЛУСЫН= ет. *Сұлудану, әдемілену.*

СҮЛУСЫНУ *Сұлусын етістігінің қимыл атауы.*

СҮЛУША сын. *Әдеміше келген, ажарлылау.*

СҮЛУЫРАҚ сын. *Келбеттірек, әдемірек.*

СҮЛЫ зат. өс. 1. *Малға азық ретінде өсірілетін екпе дақыл.* 2. <лат. avena> *Қоңырбас тұқымдас біржылдық және көпжылдық шөптесін өсімдіктер тұясы; астық дақыл.*

СҮЛЫБАС зат. өс. <лат. avenastrum> *Шабдыдық пен жайылымда өсетін, астық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

СҮЛЫҚ¹ үст. *Қимылсыз, әрекетсіз күй.*

Сұлық жатты. *Халі нашарлап, қозғалмай, қимылсыз, тыныш жатты. Сұлық жүрді. Батыл әрекетке кіріспейді, бос жүрді. Сұлық түсіп жатты.*

Қимылсыз жатты, қозғалмады.

СҮЛЫҚ²: сұлқын басты. *Аптығын басты, жігерін құм қылды.*

СҮЛЫҚ³ зат. *Өң басы, реңі.*

СҮЛЫП зат. *көне. Тұқым, тек, жаратылыс.*

СҮМ¹ сын. 1. *Залым, қу, жексұрын.*

2. *Канішер, қатыгез, жауыз.*

Сұм жалған [өмір, дүние]. *Опасыз, баянсыз өмір. Сұм жүрек. Жаманшылық көп көрген, зарлы, шер жұтқан жүрек. Сұм жылан. Улы, шақса өлтіретін жылан. Сұм заман. Қайғы-қасірет, азабы көп дәуір. Сұм [қу] дүние. Қайырсыз, жалған өмір. Сұм тағдыр. Азабы көп, қатыгез жазмыш, өткен өмір. Сұм тілді. Жалған, улы сөзді.*

СҮМ² сын. *Бақтсыз, талайсыз, сормаңдай.*

СҮМАНДА= ет. сөйл. **Сұмаңда.**

СҮМҒҰЛА зат. жерг. *Сұм, арам ниетті, сұмдықты тез сезетін адам.*

СҮМДАН= ет. *Залымдықпен қуақылдану.*

СҮМДАНУ *Сұмдан етістігінің қимыл атауы.*

СҮМДЫҚ зат. 1. *Қара ниеттілік, арамздық, сұмырайлық.* 2. *Жайсыздық, жайсыз жағдай, жаман хабар. // Жайсыз, жаман, шошынарлық.*

3. *Қиындық, азап.* 4. *Мақсара, адам айтқысыз жағдай. // 5. Ерекше, тылсым.*

СҮМДЫҚ-АЙ мод. *эмоц. Сөкет қылық, ұят, мақсара.*

СҮЛЫМСАҚ зат. өс. *Таспаның (таспашөптің) бір түрі; ақ сабақты таспа.*

СҮМ-ЖЫРЫНДЫ сын. *Сұмырай, жексұрын, ұры, әккі.*

СҮМҚАЙ сын. *Жексұрын, сұм; жаман.*

СҮМҚҰЛА зат. өс. *Басқа өсімдік тамыры арқылы қоректеніп өсіп-өнетін, хлорофилсіз шөптесін өсімдік.*

СҮМПАЙ сын. *Сұмырай, жексұрын, сүйкімсіз. // Сұмырай, жексұрын, сүйкімсіз адам.*

СҮМПАЙЫЛЫҚ зат. *Жексұрындық, сүйкімсіздік.*

СҮМЫН [моңғ. сумын] зат. жерг. *Моңғолиядағы аймақтан кейінгі ауданмен шамалас әкімшілік-аумақтық бөлік.*

СҮМЫНДЫҚ сын. жерг. *Сұмынға қатысты, аудандық.*

СҮМЫРАЙ зат. 1. *миф. Жалғыз аяқты, жалғыз көзді мақұлдық.* 2. ауыс. *Жауыз, сұм адам.*

СҮМЫРАЙДАЙ сын. *Сұмырай сияқты, сүйкімсіз.*

СҮМЫРАЙЛАН= ет. *Жексұрын болып көріну, сүйкімсіздену.*

СҮМЫРАЙЛАНУ *Сұмырайлан етістігінің қимыл атауы.*

СҮМЫРАЙЛЫҚ зат. *Жаман қылық, жексұрындық.*

СҰНАҚТЫ сын. жерг. *Тәжірибелі, көргені көп.*

СҰҢ зат. өс. *Сабағы иілгіш, жапырақтары талдың жапырағына ұқсас шөп.*

СҰҢҒАЙ зат. өс. *Дәрілік өсімдіктердің бір түрі.*

СҰҢҒАҚ сын. *Ұзын бойлы, биік.*

Сұнғақ бой [бойлы]. *Бойы ұзын, бойшаң.*

Сұнғақ денелі. *Ұзын бойлы, ашаң.*

СҰҢҒАҚТАН= ет. *Бойшаң тарту, цзару.*

СҰҢҒАҚТАНДЫР= ет. *Бойшаң тарттыру, цзарту.*

СҰҢҒАҚТАНДЫРУ *Сұңғақтандыру етістігінің қимыл атауы.*

СҰҢҒАҚТАНУ *Сұңғақтан етістігінің қимыл атауы.*

СҰҢҒАҚТАУ сын. *Сұңғағырақ, бойшаңдау.*

СҰҢҒАҚТЫ сын. сөйл. **Сұңғақ.**

Сұңғақты бие. *Тек-тұқымы жақсы, бойшаң, кесек денелі бие.*

СҰҢҒАҚТЫҚ зат. *Бойшаңдық, ұзындық.*

СҰҢҒАЛАҚ зат. зоол. *Суда тіршілік ететін қандағаны түрі.*

СҰҢҒАТ зат. өнер. *Бейнелеу өнері.*

СҰҢҒЫ зат. *Мылтықтың басындағы өткір найза.*

СҰҢҒЫЛА¹ сын. **1.** *Көп білетін, білгір.*

2. *Тез сезе қоятын, зерек, зерделі.* **3.** жерг. *Қу, сұм, залым.*

Сұңғыла қыз. *Құлығы, қылығы асқан бой-жеткен.*

СҰҢҒЫЛА² зат. өс. <лат. orobanche>

Жапырақтары қабыршақ тәрізді, қарама-қарсы орналасып, гүлдері қос жынысты, масақ, шашақ, қалқанша тәрізді гүлшоғырына топтанған бір және көпжылдық шөптесін өсімдік тұқымдасы.

СҰҢҒЫЛАЛАУ сын. **1.** *Зейінділеу, зерделілеу.* **2.** жерг. *Құлау, байқағыштау.*

СҰҢҒЫЛАЛЫҚ зат. **1.** *Зерделілік, зеректік.* **2.** жерг. *Құлық, сұмдық.*

СҰҢҒЫТ зат. жерг. *Қу, сұм.*

СҰҢҚ: *сұңқ етті.* *Әйелдің жіңішке даусы келте, қысқа гана шықты.*

СҰҢҚАР зат. <лат. falconidae> **1.** *Жемін көбіне ұшып жүріп теуіп аулайтын, денесі шағындау, қыран құстардың жалты атауы.*

2. зоол. <лат. falco gyrfalco> *Сұңқар тәрізділер отрядына жататын күндізгі жыртқыш құстардың жалты атауы.* **3.** ауыс. *Ержірек, өжет, батыл, қайратты ер адам.*

Сұңқар мойын. *Әдемі, жұмыр мойын.*

Сұңқардан ителгі туды. *Жақсыдан жаман туды, тегі асыл еді, ұрпағы ұсақ болып кетті деген мағынада.*

СҰҢҚАРДАЙ сын. *Сұңқар сияқты, сұңқар тәрізді.*

СҰҢҚАРДАЙЫН сын. поэт. *Сұңқардай, сұңқар сияқты.*

СҰҢҚАРША үст. *Сұңқар тәрізді, сұңқар ұқсап.*

СҰҢҚИ= ет. *Еңкіш тартып бүгілу, имшо.*

СҰҢҚ-СҰҢҚ: *сұңқ-сұңқ етті.* *Суырыла сөйлеп сұңқылдады.*

СҰҢҚЫЛ зат. **2.** *Құстың сұңқылдаған даусы.* **2.** ауыс. *Өлген адамды жоқтап жылаған, зарлы үн.*

СҰҢҚЫЛДА= ет. **1.** *Саңқылдап дауыс шығару.* **2.** *Құстың сұңқ-сұңқ етіп дыбыс шығаруы.*

3. ауыс. *Сұңқ-сұңқ еткен дауыспен ән салу.* **4.** ауыс. *Тілмарсып сөйлеу.* **5.** *Сұңқсұңқ етіп жылау, дауыс салу.*

СҰҢҚЫЛДАҚ сын. *Сұңқылдаған, даусы сұңқ-сұңқ еткен.*

Сұңқылдақ аққу. зоол. <лат. cygnus cygnus> *Тұмсығы сарғыш, ұшы ғана қара болып келетін, денесі ірі, қанатын жайғанда 2,5 м-ге жететін қаз тәрізділер отрядының үйрек тұқымдасына жататын аққу құстың бір түрі.*

СҰҢҚЫЛДАС= ет. *Бірге сұңқылдау, сұңқ-сұңқ етісу.*

СҰҢҚЫЛДАСУ *Сұңқылдас етістігінің қимыл атауы.*

СҰҢҚЫЛДАТ= ет. **1.** *Сұңқ-сұңқ етіп дыбыс шығарту.* **2.** ауыс. *Зарлату, дауыс салдырту.*

СҰҢҚЫЛДАТУ *Сұңқылдат етістігінің қимыл атауы.*

СҰҢҚЫЛДАУ *Сұңқылда етістігінің қимыл атауы.*

СҰП-СУЫҚ сын. **1.** *Мұп-мұздай, тастай.*

2. ауыс. *Ызғарлы, түсі суық.*

СҰП-СҰР сын. **1.** *Өте сұр түсті, қара бозғылт.* **2.** ауыс. *Өңі қаушаң; қан жоқ, сөл жоқ.*

СҰПЫ¹ зат. *Жұқа ақ мата, ақ дабы.*

СҰПЫ² зат. сөйл. **Сопы.**

СҰПЫДАЙ: *ақ сұпыдай. Аппақ құдай, боп-боз.*

СҰР¹ зат. **1.** *Сыық, тұр-тұрпат, сүдін.*

2. *Көрініс, сыртқы бейне.*

Сұр заман. *Қатыгез шақ, ауыр уақыт. Сұры жок.* *Түрі жаман, келісіз. Сұры кетті [қашты].*

а) *Өңі қашты, түсі бузылды.* **ә)** *Берекесі кетті, әбгерленді.* **б)** *Айбарынан айырылып, үрейленді.*

Сұрын алды [кетірді]. *Сиқы кетті; жүз-өңі бузылды; құты қашты.*

СҰР² сын. **1.** *Заттың, нәрсенің бозғыл түсі.*

2. ауыс. *Көңілсіз, сұрқай, жабырқау.*

Сұраю. зоол. <лат. ursus arctos> *Солтүстік Америкада тіршілік ететін қоңыр аюдың тұр тармағы.*

Сұр бұлт. *Аспанды жатай торлап, 4-5 шақырымдай биіктікте болатын тұнжыр бұлт.*

Сұр жебе. *көне. Бұрынғы өткен батырлардың өткір, жылмақай садақ оы.* **Сұр жебедей.** *Сұр жебе тәрізді.* **Сұр жылан.** *Сұр түсті жылан.*

Сұр заман. *көне. Қатыгез шақ, ауыр уақыт.*

Сұр зығыр. *өс. Зығыр тұқымына жататын өсімдік.* **Сұр мерген.** поэт. *Көздегенін қалт жібермей дәл атып түсіретін тисқаққан аңшы, мергеннің мергені.* **Сұр мергеннің оғындай.** поэт. *Қалт кетпейтін, дәл тиетін; ерекше.*

Сұр шолаң. жерг. *Кішкене көк тышқан.* **Сұр шытырна.** өс. <лат. berteroa incana> *Биіктігі 20-60 см, сабағы тармақты, қысқа жылдыз тәрізді тұсктермен жабылған өсімдік.*

Сұр шіл. зоол. *Дене тұрқы 35 см, сыртқы қауырсыны сұрғылт, онда көлдене жолоқты қара дақтары, бүірінде қоңыр жолоқтары бар, басы мен мойны қызғылт сары түсті, бауыры – ақ және онда таға тәрізді қоңыр таңбасы болатын құс.*

Сұры қашты. **а)** *Өңі өзгерді, сиқы кетті.* **ә)** *Берекесі кетті, жылды кетті.*

СҰРА= ет. **1.** *Бір нәрсені білгісі келу, сөзге тартып, жауап алу.* **2.** *Бір затты беруді өтіну, қалау.* **3.** *Тілек білдіріп өтіну, қолқалау.* **4.** *Біреу туралы білгісі келіп, соны сөз қылу, шақыру.*

5. ауыс. *Билеу, билік ету.*

Сұрағанға тілеген. *Дөп келді, сәті түсті, құланың қасынуына мылтықтың басуы дәл келді.*

СҰРАБДАЛ сын. жерг. *Ізденгіш, әр нәрсені білуге құмар.*

СҰРАҚ зат. **1.** *Жауап алу, бір-бірімен қарым-қатынас барысында ойларын айқындау үшін қойылатын сұрау, сауал.* **2.** ауыс. *Әр нәрсенің сұрауы.* **3.** ауыс. *Шешім таппаған мәселе.*

Сұрақ белгі. лингв. сөйл. **Сұрау белгісі.**

Сұрақ берді. *Сұрақ қойды, сұрады.* **Сұрақ жаудырды.** *Үсті-үстіне сұрақ қойды.* **Сұрақ [сауал] қойды.** *Сұрады, білгісі келді.* **Сұрақтарды түрлендіру.** пед. *Оқушылардың, студенттердің білімін әр қырынан тексеру үшін қойылатын сұрақ, тапсырма.*

СҰРАҚСЫЗ сын. *Сұрағы жоқ, сұрақ қойылмаған.*

СҰРАҚТЫ сын. *Сұраулы, жауап күткен (тішін, келбет, кейін).*

СҰРАЛ= ет. *Бір нәрсені білгісі келу мақсатында сұрақ қойылу.*

СҰРАЛА сын. *Сұр мен ағы аралас түсті.*

СҰРАЛАҚАЗ зат. зоол. <лат. anser fabalis> *Қаз тәрізділер отрядының үйрек тұқымдасына жататын құстардың бірі.*

СҰРАЛУ *Сұрал етістігінің қимыл атауы.*

СҰРАМЖАЛ сын. жерг. *Сұраншақ, тілемсек.*

СҰРАМШАҚ сын. сөйл. *Сұрана беретін, тілемсек, сұраншақ.*

СҰРАМШАҚТЫҚ зат. сөйл. **Сұраншақтық.**

СҰРАМШАЗ сын. сөйл. **Сұраншақ.**

СҰРАН= ет. *Біреуден бір нәрсе өтіну.*

СҰРАНБАҚ сын. *Үнемі сұрана беретін, сұраншақ.*

СҰРАНУ *Сұран етістігінің қимыл атауы.*

СҰРАНШАҚ сын. жағымсыз. *Үнемі сұрана бергіш, тілемсек.*

СҰРАНШАҚТАНУ *Сұраншақтан етістігінің қимыл атауы.*

СҰРАНШАҚТЫҚ зат. жағымсыз. *Сұрай берушілік, тілемсектік.*

СҰРАНШЫ зат. *Сұрай беретін, сұраншақ адам.*

СҰРАНЫМ зат. экон. **Сұраным.**

Сұранымды болжау. экон. *Туісті өндірістік жоспарларды жағымды түрде негізге мақсатымен тауарлар мен қызметтерге болашақ (ықтимал) сұранымды зерттеу.*

Сұранымды қанағаттандыру. экон. *Қолда бар тауардың қалыпты жұмыс істейтін ғана емес, сонымен бірге оның қауіпсіздігін, түрлі нұсқаларының пайдаланылуын және саудан кейінгі қызмет көрсетуді қамтитын процесс.*

Сұранымды молайту. экон. *Сұраным кез келген бағамен ұсынылатын тауарлар мен қызметтердің көлемін ұлғайту; ауытқымалы сұранымды оңға қарай сырғыту.*

Сұранымның жоқтығы. экон. *Нарықтағы тұтынушылардың тауара мүдделі болмауы немесе оған немқұрайды қарауы мүмкін жағдай.*

СҰРАНЫС зат. **1.** *Қажет етушілік, керек затты талап етушілік.* **2.** экон. *Нарықта ұсынылған иеліктерге (тауарларға, қызметтерге, жұмыс күшіне) тұтынушы, қолданушы тарапынан қажет етушілік, қажетсіну.*

3. инф. <ағыл. query, request> *Мәліметтер базасынан немесе ақпараттық іздестіру жүйесінен керекті ақпарат (жауап) беруді талап ету процесі.*

Сұраным бойынша бетті жүктеу. инф. <ағыл. demand paging> *Дискі беттерін қажетіне қарай негізгі жаоқа жіберуге арналған виртуал операциялық жүйенің механизмі.*

Сұраным кәсіпханасы. инф. <ағыл. inquiry library> *Сұранымдарды жүйелі сақтауға арналған, міндетті түрде сұранымдар тілінде құрастырылатын кітапхана.*

Сұранымстар тілі. инф. <ағыл. query language> *Мәліметтер базасында орналасқан ақпаратқа қатынас құру үшін пайдаланылатын тіл.*

СҰРАНЫШ зат. сөйл. **Сұранышы.**

СҰРАПЫЛ сын. **1.** *Алай-дүлей, ұйқы-түйік.* **2.** ауыс. *Қиянқескі, кескілескен.* **3.** ауыс. *Құшті, тегеурінді.*

Сұранып боран. *Қаруы қатты боран.*

СҰРАПЫЛДАН= ет. *Ұйқы-түйіксын шығару, астан-кестен болу.*

СҰРАПЫЛДАНУ *Сұрапылдан етістігінің қимыл атауы.*

СҰРАС= ет. *Бір-бірінен нәрсені білгісі келу, жөң білісу.*

СҰРАСТЫР= ет. *Мәліметті біреу арқылы немесе әркімнен сұрап білу.*

СҰРАСТЫРУ *Сұрастыр етістігінің қимыл атауы.*

СҰРАСТЫРЫЛУ *Сұрастырыл етістігінің қимыл атауы.*

СҰРАСУ *Сұрақ етістігінің қимыл атауы.*

СҰРАТ= ет. *Біреу арқылы сұрау.*

СҰРАТҚЫЗ= ет. *Сұрату, жауап алғызу.*

СҰРАТҚЫЗУ *Сұратқыз етістігінің қимыл атауы.*

СҰРАТТЫР= ет. *Сұрап жауап алдыру.*

СҰРАТТЫРУ *Сұраттыр етістігінің қимыл атауы.*

СҰРАТУ *Сұрат етістігінің қимыл атауы.*

СҰРАУ¹ зат. 1. Жауап берілуін талап ететін сөз; сұрақ. 2. Сұраныс, талап. 3. инф. Компьютер желілерінде – көп абонентті арналар арқылы хост-компьютерге қосылған терминалдар мен шалғай құрылғыларды басқару тәсілі.

Сұрау алды, көне. Жауап алып тергеді. **Сұрау** белгі, лингв. Сұраққа жауап құту мақсатымен қойылатын тыныс белгі. **Сұрау** берді. Жауаптасты, тексерді. **Сұрау** есімдігі, лингв. Сұраулық мағынаны білдіретін есімдік. **Сұрау** салды. Хабар-ошарсыз кеткенді іздеді, хабар-дерегін сұрады. **Сұрауын** тапты. Тілін тапты, ретін келтірді.

СҰРАУ² Сұра етістігінің қимыл атауы; білгісі келу, жауап құту.

СҰРАУЛЫ сын. Сұралынатын, сұрауы бар. **Сұраулы** сөйлем, лингв. Басқа біреуден жауап құту мақсатымен айтылатын сөйлем.

СҰРАУСЫЗ сын. Сұрауы жоқ, жоқтаусыз. **Сұраусыз** өлді, көне. Соңынан іздер адамы болмай, кегі алынбай қалды.

СҰРАУЫЛ зат. тар. Сұрау салушы.

СҰРҒЫЛТ сын. 1. Сұрлау келген, сұр. 2. Қуқыл тартқан, бозарған. 3. ауыс. Сүреңсіз, сұрықсыз, жүздеу.

Сұрғылт тартты. Қараңғылық басты, кешкірді.

СҰРҒЫЛТТАН= ет. Сұрғылт тарту, бозғылттану.

СҰРҒЫЛТТАНУ Сұрғылттан етістігінің қимыл атауы.

СҰРҒЫЛТТАУ сын. Сәл сұрғылт келген, сұрғылт тартқан.

СҰРЖЫЛАН зат. 1. Сұр түсті жыланның бір түрі. 2. зоол. <лат. viperidae> Африка мен Еуразияда кеңінен тараған, қабыршақтылар отряды жыландар тармағының тұқымдасы. 3. ауыс. Сұрқия, қас дұшпан.

СҰРЖЫЛАНДАЙ сын. Сұржылан сияқты, сұржылан тәрізді.

СҰРКӨБЕЛЕК зат. зоол. Алдыңғы қанатында көлденең орналасқан 5 жіңішке жолағы және 3 таңбасы бар, денесі сұр түсті жәндіктер классының қабыршақ қанаттылар отрядының сұркөбелектер тұқымдасының бір түрі.

СҰРҚАЙ сын. 1. Сұрғылт, сұр, жанға жайсыз, сүрең. 2. ауыс. Сүреңсіз, сұрықсыз. 3. ауыс. Жабырқаңқы, көңілісіз. 4. ауыс. Қиын, ауыр. 5. ауыс. Сапасы нашар, нәрсіз.

СҰРҚАЙЛАН= ет. Қуқыл тарту, өңі кету, бозару.

СҰРҚАЙЛАНУ Сұрқайлан етістігінің қимыл атауы.

СҰРҚАЙЛЫҚ зат. 1. Сұрықсыздық, сүреңсіздік. 2. ауыс. Сапасы нашарлық, сапасыздық.

СҰРҚАЙҚЫ зат. жерг. Су астында қалып, кейін кеуіп, ұзақ уақыт жатып қалған сиырдың нығыз келген, отқа жаққанда қызуы мол тезегі.

СҰРҚАРЛЫҒАШ зат. зоол. <лат. arodidae> Зиянды жәндіктерді құртатын пайдалы құс.

СҰРҚИЯ сын. Оңбаған, залым, сұмырай.

Сұрқия тіл. Аздырушы, өзәзіл сөз.

СҰРҚИЯЛАН= ет. Сүйкімсіз, жеқсұрын болу.

СҰРҚИЯЛАНУ Сұрқиялан етістігінің қимыл атауы.

СҰРҚИЯЛЫҚ зат. Оңбағандық, сұмпайдылық.

СҰРҚЫЛ сын. сөйл. Сұрғыл.

Сұрқыл тартты. Сұрғылттанды, сұрқайланды, сұрланды.

СҰРҚЫЛТ сын. жерг. Сұрғылт.

СҰРҚЫЛТАЙ¹ зат. көне. Хантың кеңесшісі, ақылшысы.

СҰРҚЫЛТАЙ² зат. Екіжүзді, опасыз, қасқұнем адам.

Сұрқылтай заман. Қиын, қатыгез, ауыр заман.

СҰРЛАН= ет. 1. Сұрғылт, сұр түске ену.

2. ауыс. Түсі бұзылу, өңі кету, бозару. 3. ауыс. Қанын ішіне тарту.

СҰРЛАНДЫР= ет. Түсін бұздыру, бозару.

СҰРЛАНДЫРУ Сұрландыр етістігінің қимыл атауы.

СҰРЛАНУ Сұрлан етістігінің қимыл атауы.

СҰРМЕРГЕН зат. Атқан оғы мұлт кетпейтін мерген.

СҰР-МҰР зат. сөйл. Анау-мынау.

СҰРСЫЗ сын. Сивықсыз, келбетсіз.

СҰРСЫЗДАН= ет. Ұсқыны кету, түрі бұзылу.

СҰРСЫЗДАНУ Сұрсыздан етістігінің қимыл атауы.

СҰРТОПЫРАҚ зат. геогр. Шөлейт жерде қалыптасатын топырақ түрі.

СҰРТОПЫРАҚТЫ сын. геогр. Құрамы сұртопырақтан тұратын.

СҰРТЫШҚАН зат. зоол. Жабайы және екпе өсімдіктерді зақымдап, зиян келтіретін кеміргіш жәндік.

СҰРША сын. Ашаңдау келген сұр түсті.

Сұрша балық, зоол. Албырт тұқымдасына жататын балық.

СҰРШӨП зат. өс. Малазықтық өсімдік.

СҰРЫҚ зат. Сүйкімсіздеу, азып-жүздеген сыртқы келбет, цсқын.

Сұрқы жаман. Түрі үрейлі; жүзі адам көргісіз, келісіз. **Сұрқы** қашты [кетті]. Өңі қашты, түсі бұзылды. **Сұрқын** алды. Сіқы кетті; жүз-өңі бұзылды; құты қашты. **Сұрқын** қашырды. Өңін алды, цсқынын кетірді, берекесін кетірді.

СҰРЫҚСЫЗ сын. 1. Сұрқы нашар, цсқынсыз. 2. ауыс. Сұрқай, көңілісіз.

СҰРЫҚСЫЗДАН= ет. Сұрқы кету, өңі қашу.

СҰРЫҚСЫЗДАНДЫР= ет. Сұрқын кетіру, өңін алу.

СҰРЫҚСЫЗДАНДЫРУ Сұрықсыздандыр етістігінің қимыл атауы.

СҰРЫҚСЫЗДАНУ Сұрықсыздану етістігінің қимыл атауы.

СҰРЫҚСЫЗДАУ сын. Сұрқы нашарлау, көріксіздеу.

СҰРЫҚСЫЗДЫҚ зат. Сұрқы кеткендік, сивықсыздық.

СҰРЫП¹ зат. Шыттан сәл қалыңдау, жылтырақ мата.

СҰРЫП² зат. Таңдалып іріктелген, жақсы ет.

СҰРЫП³ зат. <франц. corte> Белгілі бір зат, өнім, тауар сапасының көрсеткіші.

СҰРЫПТА= ет. Таңдан, талған алу.

СҰРЫПТАҒЫШ зат. кен. Сулы ортадан әртүрлі ірілік кластарын бөліп алуға қолданылатын аппарат.

СҰРЫПТАҒЫШТЫҚ зат. Сұрыптағыш қасиеті бар.

СҰРЫПТАЛ= ет. Таңдалып, талған алыну.

СҰРЫПТАЛУ Сұрыптал етістігінің қимыл атауы.

СҰРЫПТАМАЛЫ сын. Сұрыпталатын, таңдамалы.

СҰРЫПТАС= ет. Бірге таңдау, талғасу.

СҰРЫПТАСУ Сұрыптас етістігінің қимыл атауы.

СҰРЫПТАУ зат. 1. биол. Агзаның сыртқы орта жағдайларына мейлінше көп бейімделуін қамтамасыз ету үдерісі. 2. геол. Ұсақталған бөлшектерінің мөлшері бойынша әр текті пайдалы қазылымды ірілігі жөнінен шамамен біртекті екі не одан көп өнімге бөлу үдерісі. 3. инф. <ағыл. sorting> Шақырулардың сұрыптаудық тізбесіне қосылған терминалды немесе оның құрауышымен адресітеу; белгілі бір ережеге сәйкес жиын элементтерін топ бойынша үлестіру үдерісі. 4. өск. Арнайы сұрыптаулық қондырғы арқылы жүзеге асырылатын телебасқару объектілерінің қабылдау қондырғысында пәрмендік белгілерді (сигналдарды) ажырату үдерісі.

Сұрыптау ережелері, хим. Атомдар, молекулалар, атомдық ядролар, қарапайым бөл-

шектер және басқа физикалық жүйелердің квант күйлері арасындағы мүмкін болатын ауысуларды анықтаушы ережелер. **Сұрыптау құндылығы**, биол. Бір генотиптің басқа генотиппен салыстырғандағы сұрыптау құндылығы (артықшылығы). **Сұрыптау шкаласы**, кен. Затты ірілік кластарға бөлу үшін қолданылатын жиынтық елек тесіктерінің қатары.

СҰРЫПТАУ Сұрыпта етістігінің қимыл атауы.

СҰРЫПТАУ-БІРІКТІРУ зат. инф. Компьютердің бағдарламалық жасақтама құрамына кіретін арнайы сұрыптау-біріктіру бағдарламасының көмегімен орындалатын мәліметтерді сұрыптау мен жинақтау процесі.

СҰРЫПТАУЫШ зат. инф. <ағыл. selector> Сүйемелдейтін импульстердің бар болуына байланысты кірістік электр сигналдарын бір немесе екі шығыстық желіге автоматты түрде бағыттайтын құрылғы.

СҰРЫПТАУЫШ-КОМПАРАТОР зат. инф. <ағыл. sorter-comparator> Мәліметтерді сұрыптауды және оларды салыстыруды орындайтын құрылғы немесе бағдарлама.

СҰС зат. Айбат, қаһар.

Сүс болды. Түнерді, сұстанды, қатуланды.

Сүс көрсетті. Сұстанды, айбаттанды. **Сүсы** басты. Сүсты кейін жасқантын тастады.

СҰСТАН= ет. Сүс көрсету, қатулану.

СҰСТАНДЫР= ет. Сүс көрсетіру, қатуландыру.

СҰСТАНДЫРУ Сұстандыр етістігінің қимыл атауы.

СҰСТАНУ Сұстан етістігінің қимыл атауы.

СҰСТИ= ет. сөйл. Едірейін тұрып қалу, состию.

СҰСТИЫС= ет. сөйл. Едірейін тұрып қалысу, состиысу.

СҰСТИЫСУ Сүстиысы етістігінің қимыл атауы.

СҰСТИЮ Сүсти етістігінің қимыл атауы.

СҰСТЫ сын. 1. Түсі суық, зілді, қаһарлы.

2. ауыс. Сұрқай, сұрықсыз.

СҰСТЫЛАУ сын. Түсі суықтау; зілділеу, қатулау.

СҰСТЫЛЫ сын. Түсі суық, түңіріңкі.

СҰСТЫЛЫҚ зат. Түсі суықтық, айбаттылық.

СҰХБАТ [ар. صحبة] зат. сөйл. 1. Әңгімедүкен құрған отырыс, жиын. 2. қоғ.-саяси. Ғылым, мәдениет, әдебиет т.б. қайраткерлерімен кездесіп өткізілетін әңгіме, пікір алысу. 3. публ. Журналистік белгілі бір мәселе төңірегінде бір немесе бірнеше адаммен әңгіме жүргізу түрінде өткізілетін публицистика жанры. 4. психол. Әдетте не ақпарат жинау үшін, не психотерапевтік әсер ету үшін қолданылатын, арнайы бағытталған диалог.

Сұхбат қылды, әңгімелесті, пікірлесті.

СҰХБАТТАС= ет. Жиналып әңгіме-дүкен құрысу.

СҰХБАТТАСТЫҚ зат. Достық, көңілдестік.

СҰХБАТТАСУ Сұхбаттас етістігінің қимыл атауы.

СҰБЕ зат. 1. Мал қабырғаларының етегіне біткен, майлы, қалың етті, қыртысты, кейінгі бөлегі. 2. Адам қабырғасының астыңғы тұсы.

3. ауыс. Маңдайалды, таңдаулы адам.

Сүбе би. көне. Басты би, белді би. **Сүбе қабырға**. Кой-ешкінің 7-12 қабырғалары. **Сүбесін сөкті**. Қиратты, быт-ыңыт етіп таққандабы. **СҰБЕДЕЙ** сын. Сүбе сияқты, сүбе тәрізді. **СҰБЕЛЕ**= ет. Етті сүбе етіп бөлу.

СҰБЕЛЕУ Сүбеле етістігінің қимыл атауы.

СҰБЕЛІ сын. 1. Семіз, қоңды, майлы.

2. ауыс. Ең жақсы, таңдаулы.

Сүбелі ата [ауыл], көне. Қабырғалы, ірі ру, күшті, жуан ата, ықпалды ауыл.

СҰБЕЛІК зат. 1. Малдың сүбесі, сүбе тұсы.

2. ауыс. Іргелі, мықты ел.

СҰБЕЛІЛЕУ сын. Жақсырақ, үлесті.

СҰБІ үст. көне. Ертелі кеш.

СҮГЕН зат. кәс. Тұмсығы ұзын, жіңішке, дарияда болатын балық түрі.

СҮГЕНДЕЙ сын. Сүген балықтай.

СҮГІРЕТ зат. сөйл. **Сурет.**

СҮДІГЕР зат. Келесі жылы көктемде дәнді дақылдар егу үшін күзде жыртылған жер.

СҮДІГЕРЛІК сын. Сүдігерге қатысты, сүдігерге тән.

Сүдігерлік өңдеу. егін шар. Жазда немесе алдағы жылы жаздық дақылдар егуге арнап жазда-күзде топырақты жыртып өңдеу.

СҮДІН зат. жерг. Сұр, ұсқын, тұр, кейіп, бейне.

Сүдінің құрысын. Сұры, тұрпаты келіспеген адамға айтылады.

СҮДІНСІЗ сын. жерг. Түрі нашар, ұсқынсыз.

СҮДІНСІЗДЕУ сын. жерг. Түрі нашарлау, ұсқынсыздау.

СҮДІР зат. көне. Түйенің еті.

СҮЗ¹ = ет. Мүйізмен қағу, соғу; мүйіздеу.

СҮЗ² = ет. 1. Сүйік затты сүзгіден өткізу.

2. Тор, ау салып балық ұстау. 3. ауыс. Көп жерді аралап тінту, қарап шығу.

Сүзе қарады. Көзінің астымен қарады, жақтырмады. **Сүзетін бұқадай.** Басын төмен тұқыртып, мойнын күжірейтіп, көзін алартып, қатты ашулану. **Сүзін шықты [өтті].** а) Аралап, қарап шықты, тексерді. ә) Сүзе қарады, көз жүгіртті.

СҮЗБЕ зат. тамақ. Айраннан сүзіліп жасалатын тағам, жақсы ұйыған қатықтың қалтаға құйылып, сорғытылған түрі.

СҮЗБЕЛІ: Сүзбелі шаңтұтқыш. тех. Газдың ағынын кеуек бөгет арқылы өткізіп сүзетін шаңтұтқыш.

СҮЗГІ зат. сөйл. 1. **Сүзгіш.** 2. жерг. Тесік ожау, шолты. 3. Шәйнектен шайды кесеге құйғанда саманы ұстап қалатын сүзгіш құрал. 4. тех. <франц. filtre> Сүйік немесе газды бөгде қатты қоспалардан тазалауға арналған қондырғы немесе зат. 5. тех. Белгілі бір жиілікті дыбыстың, электромагниттік толқындарды, кейбір сәулелерді өткізетін немесе тоқтататын аспап, құрылғы.

Сүзгі ау. жерг. Балық аулайтын тор көз ау. **Сүзгі қайық.** жерг. Суға сүзгі салатын үлкен қайық.

СҮЗГІ-НЫҒЫЗДАҒЫШ зат. тех. Иілгіш, сүзетін тоспасы бар сүзгіш.

СҮЗГІЗ = ет. Мүйізмен қаққызу, мүйіздеткізу.

СҮЗГІЗУ Сүзгіз етістігінің қимыл атауы.

СҮЗГІЛЕ¹ = ет. Қайта-қайта сүзу, мүйіздеу.

СҮЗГІЛЕ² = ет. Сүзгіден өткізу, қайта-қайта сүзу.

СҮЗГІЛЕН = ет. Сүзгіден өткізілу.

СҮЗГІЛЕНУ Сүзгілен етістігінің қимыл атауы.

СҮЗГІЛЕС = ет. Мүйіз қағысу, мүйіздесу.

СҮЗГІЛЕСУ Сүзгілес етістігінің қимыл атауы.

СҮЗГІЛЕУ¹ зат. геол. Жерасты суларының борпылдақ тау жыныстарының қуыстарында және жартасты жыныстардың жарықшаларында кеуектер мен жарықшалар суға өбден толған кездегі қозғалысы.

СҮЗГІЛЕУ² Сүзгіле етістігінің қимыл атауы; қайта-қайта сүзу.

СҮЗГІЛІК: сүзгілік ара бөлгіш. хим. Сүйік қатықты немесе газды өткізіп, қатты затты ұстап қалатын кеуек материал қабаты.

СҮЗГІШ зат. Сүйік затты сүзуге арналған құрал.

Сүзгіш катер. әск. Өзен, көлде, каналда, айлақта жау минасын тауып, оны жоюға кеме. **Сүзгіш қабат.** геол. Белгілі бір жерде таралған және өлшеуге болатын қалыңдығы бар, саңылаулы-жарықшақты және қуыс-кеуекті таужыныстар.

СҮДІР зат. көне. Түйенің еті.

СҮЗДІР = ет. Суды, сүйік затты сүзгіден өткіздіру.

СҮЗДІРТ = ет. Мүйізбен қаққызу, мүйіздету. **СҮЗДІРТУ** Сүздірт етістігінің қимыл атауы.

СҮЗДІРУ Сүздір етістігінің қимыл атауы.

СҮЗГЕН сын. 1. Мүйізден кететін, сүзетін (мал). 2. ауыс. Аяусыз, қатал.

Сүзеген бұқа. Мүйізді беретін, сүзгіш бұқа. **Сүзеген бұқадай қарады [қадалды].** Көзімен сүзе қарады, жақтырмады. **Сүзеген бұқаның көзіндей [көзі тәрізді].** Аларып, төңкеріліп тұратын, жағымсыз қарасты көз. **Сүзеген бұқаша.** Мойнын күжірейтіп, көзін алартқан, ашулы күйде.

СҮЗЕК зат. Қатты саңдырақтап ауырталтын жұқпалы ауру. **Сүзектен тұрғандай [тұрған кісідей].** Тым жүдеу, арық. **СҮЗЕКІ** зат. жерг. Балықты сүзін аулайтын сүзгі, тор.

СҮЗУ¹ зат. хим. <лат. fillrum> Сүзгіш тоспалар көмегімен суспензияларды және аэрозольдарды майдалық орта және майдалық фазаға бөлу процесі.

СҮЗУ² Сүз етістігінің қимыл атауы.

СҮЗУ³ Сүз етістігінің қимыл атауы. // Сүйікты ерітпемен қатты түйіршіктерден, газдарды шаң-тозаңнан, күйеден бөлу әдісі.

СҮЗУ⁴ сын. Таралып қиылған, сүзілген.

СҮЗІЛ¹ = ет. Түйрелу, мүйізделу.

СҮЗІЛ² = ет. Сүзгіден өткізілу.

Сүзіліп қарады. Телміріп, басын ала созып қарады.

СҮЗІЛГІШ сын. Сүзілетін, сүзілуге арналған.

Сүзілгіш бактериялар. биол. Зардапты бактериялардың, стафилококтардың, стрептококктардың, шех таяқшасының, сальмонеллалардың, сонымен қатар сүзек дизентериясының, дифтерияның қоздырушыларының және т.б. микробтарының бөлшектері, майдаланып, сүзілгіш түріне айналған бактериялар тобы.

СҮЗІЛДІР = ет. Таралып қидырылу.

СҮЗІЛДІРУ Сүзілдір етістігінің қимыл атауы.

СҮЗІЛТ = ет. Сүзілету, сүзгіден өткіздіру.

СҮЗІЛТУ Сүзілт етістігінің қимыл атауы.

СҮЗІЛУ Сүзіл етістігінің қимыл атауы.

1. Сүзгіден өткізілу. 2. хим. Кеуек орта немесе түйіршікті қабат арқылы сүйіктың немесе газдың өткізілуі.

Сүзілу алабы. с у шар. Жердің кеңістік бөлігі, сүзілуші ағынның алып жатқан көлемі. **Сүзілу алаңы.** с у шар. Ластанған ақаба (сарқынды) суларды топырақтың үстіңгі қабаты арқылы жерге сіңіру жолымен назартуға арналған жер (телмір). **Сүзілу аспаптары.** с у шар. Таужыныстардың сүзілуші (сүзілу коэффициенті) анықтау үшін қолданылатын аспаптар. **Сүзілу жолы.** с у шар. Судың жоғарыдан төмен қарай сүзілу арқылы жер астындағы су деңгейіне жеткен аралығы. **Сүзілу жылдамдығы.** а) с у шар. Суды горизонттың көлденең қимасы арқылы белгілі бір уақыт ішінде ағып өтетін су мөлшері (см³/тәулік, м³/тәулік). ә) Заттың ірілігі мен қиыршықтылығына байланысты оның тез немесе баяу сүзілуі; зат неғұрлым ірілеу және қиыршықты болса, соғұрлым тезірек сүзіледі. **Сүзілу ысыраптары.** с у шар. Гидродинамика тұрғысынан алғанда, негізінен таужыныстардың кеберісі салдарынан (кейде су тұтқырлығынан) жерасты суларының сүзілу шамасының бәсеңдеуі; аэродинамикалық тұрғыдан, мысалы, судың жоғарыдан төменгі шеңберге жеткенше кеткен ылғал шығыны, яғни сүзілу ысырабы.

СҮЗІНДІ зат. Сүзгі бетке қалатын, сүзілген зат, заттек.

СҮЗІС = ет. 1. Бір-бірін сүзу, мүйіздесу. 2. ауыс. Келісетін қақтығысып қалу, ұстасу.

СҮЗІСТІР = ет. Бір-бірін сүздіру, мүйіздестіру.

СҮЗІСТІРУ Сүзістір етістігінің қимыл атауы.

СҮЗІСУ Сүзіс етістігінің қимыл атауы; бір-бірін сүзу, мүйіздесу.

СҮЙ = ет. 1. Ерінді тигізіп, мейірлене обу. 2. Туған жер, Отан, атамекенді қадірлеу, қастерлеу. 3. Ата-ананы, сәбиді, туған-туысты, бауырды, адамды жақсы көру, сыйлау. 4. Ғашық болу, ынтығу, құмарту. 5. Өзін-өзі жақсы көру, өзін жоғары баалау. 6. ауыс. Бір затты, өнерді жақсы көру, табыну. 7. поэт. Есу, леп соғу.

Сүйген жар. Сүйіп қосылған жұбайы, сүйікті қосағы. **Сүйген жүрек.** Ғашық адам. **Сүйген [жан] сәулем.** поэт. Сүйіктім, ғашығым деп ынтық болған, сүйген қызына еркелету мағынасында айтылатын қаратпа атауыш. **Сүйіп өтті.** Өле-өлгенше жақсы көрді.

СҮЙГЕНДІК зат. Сүюшілік, мейірленушілік.

СҮЙП сын. сөйл. **Сүйікті.**

СҮЙГІЗ = ет. 1. Ерінді тигізіп, өбкізу. 2. Жақсы көргізу, сипатқызу.

СҮЙГІЗУ Сүізгіз етістігінің қимыл атауы.

1. Өбкізу. 2. Жақсы көргізу.

СҮЙГІЛІК сын. сөйл. **Сүйікті.**

СҮЙГІШ сын. Сүйе беретін, сүюге құмар, ынтық.

СҮЙГІШТІК: мансап сүйгіштік. Мансақорлық, атақ құмарлық.

СҮЙДЕ = ет. Солай де сөзінің қысқартылып айтылуы.

СҮЙДЕУ Сүйде етістігінің қимыл атауы.

СҮЙДІР = ет. 1. Ерін тигізіп, өбтіру. 2. Ғашық ету, жақсы көргізу. 3. Өзін-өзі жақсы етіп көрсету.

СҮЙДІРУ Сүйдір етістігінің қимыл атауы; ерін тигізіп, өбтіру.

СҮЙЕ = ет. 1. Бір затты құламас үшін бір нәрсеге тіреп қою. 2. Біреуді демеу, сүйемелдеу. 3. ауыс. Біреуді жақтау, қолдау.

СҮЙЕК зат. 1. Адам мен хайуанаттар денесінің қаңқасы. 2. ауыс. Өлген адамның денесі, мәйіті. 3. Өне бойы, тұтас дене. 4. ауыс. Ата-тек, ру. 5. этн. Киіз үйдің кереге, уық, шаңырақ, сықырлауықтан тұратын негізгі қаңқасы.

Сүйегі асыл. а) Мықты, қайратты. ә) Атақты, текті жерден, тегі жақсы, тұқымды мықты. **Сүйегі ауыр.** а) Ауыр тартатын, салмағы ауыр. ә) Өте салмақты, сабырлы. **Сүйегі балқыды.** Жан жүісеті босады. **Сүйегі бекіді.** Толысып жетіп, ержетті, есейді. **Сүйегі бос.** Жасық, болбыр. **Сүйегі бір ағармады.** Сүйегі жаман. көне. Тегі нашар, тексіз. **Сүйегі жасыды.** а) Қапаланды, қорланды, күйінді. ә) Беті қайтты.

Сүйегі жасық. Өте бос, жігерсіз. **Сүйегі қурады.** Өлгеніне талай болды, қайтыс болғанына көп уақыт өтті. **Сүйегі қызды.** Елікті, намысы көз болды. **Сүйегі менікі, егі сенікі.** көне. Бала менікі болғанымен, сенің қол астыңда, не істесең де еріктісің деген мағынада. **Сүйегін өзгер сүйретті.** Жүйкеледі, болдырды. **Сүйегіне қына шықты.** Құрып бітті, аты иітті. **Сүйегіне сіңген.** Қанына сіңген, әдет болып кеткен. **Сүйегін жасытты.** Сағын сыйдырды. **Сүйегін жуды.** Өлген адамды арулады. **Сүйегін қорлады.** Ата-тегінің намысына тиетін, қорлық болатын іс етті. **Сүйегін салды.** Сығған сүйекті қалтына келтірді, орнына түсірді. **Сүйегін шықыр!** қарғ. Өліңіз шықсын, ол деген мағынадағы қарғыс сөз. **Сүйегі сал болды.** а) Мешел болды. ә) Діңкеледі, болдырды. **Сүйегі саудыраған.** Өбден қартайған, арық. **Сүйегі саудырады.** Қартайып, сүлдері гана қалды, жасы келіп солып, қуарды. **Сүйегі шықты.** этн. Өлген кісінің денесін қабірге қарай алып жүрді. **Сүйегі шымырлады.** Тұла бойы түршікті. **Сүйек алысты.** Қыз алысып, қыз берісті, құдандалы болды. **Сүйек бермес.** Қолазай, обыр; «сүйекті екі жағынан ұстап, ортасынан тістеген» сараң. **Сүйек жақын [туыс] болды.** Сүйек шатыс, құдандалы болды. **Сүйек жанғыртты.** Бұрыннан құдандалы болып келе жатқан кісілер қыз берісіп, жекжаттықты қайтадан жаңалады. **Сүйек жону.** Сүйек жонумен байланысты қолонері түрі. **Сүйек кебеже.** Сүйекпен оюлап, мықтармен әшекейлеген ағаш кебеже. **Сүйекке бу енді.** Балқыды, елжіреді. **Сүйекке біткен.** Тұмысынан солай, қалыптасқан, тәрбиеленген. **Сүйекке кірді.** этн. Қайтыс болған кісіні ардап, ақ жууға қатысты.

Сүйекке кіру. этн. *Қайтыс болған кісіні арулап, ақ жууға қатысу. Сүйек кемігі.* анат. <medulla ossium rubra, лат. medulla – ми, os – сүйек, rubra – қызыл> *Жілік бастары, омыртқа денелері және жалпақ сүйектер кемігі сүйек тақташаларының аралықтарындағы қышықтары қуысында орналасқан қантұзу мүшесі. Сүйекке сіңген аурудай.* Әбден орнығып алған, әдетке айналған. **Сүйекке сіңген мінез.** Бала күннен қалыптасқан, енді өзгермейтін әдет-дағды. **Сүйекке таласқан иттей.** Бір-біріне сөз бермей, тілдесіп, ұрысып-керісіп. **Сүйекке таласқан итше.** Тұқ көрмегендей жапа-тармағай бас салып, таласып-тартысып. **Сүйекке таңба [дақ] салды.** Жаман атқа қышратты, ұятқа қалдырды. **Сүйекке таңба түсті.** Жаман атқа қышырады. **Сүйекке тиді.** Жанына қатты батты, жанды ауыртты. **Сүйекке түсу [кіру].** этн. Өлікті жуып дайындау, арулау. **Сүйек қас.** жерг. Тұқымымен, жеті атасынан бері қас, өшмес. **Сүйек қосу.** этн. Әулеттес, аталас, қандас, сүйектес адамдардың мәйітін бір жерде сақтау үшін арнайы соғылған сағана тамға жерлеу. **Сүйек қоя.** саят. Сүйекті отқа күйдіріп, оны үзітіп, ұсақтап, таза ақ шүберекке жұмырлап, бірнеше қабаттап орап тігілен, бүркітке салатын қояның түрі. **Сүйек [сар сүйек] құда.** Ескіден, ежелден келе жатқан құда. **Сүйек майы.** анат. <medulla ossium, лат. medulla – ми, май, os – сүйек> *Негізін қан жасаушы торлы (ретикүлалық) ұлта түзетін жілік қуыстарының толтырып тұрған майлы ұлта. Сүйек сактар тек болмас.* Ұрпақтан-ұрпаққа ауысарлық кек. **Сүйек тамыр.** Ежелден жақын берік дос. **Сүйек тастады.** Дүние беріп алдандырды. **Сүйек тасу.** Адамның сүйегі, буын-буыны сырқырап ауру. **Сүйектөсек.** қолөнер. Жақтауларына сүйектен өрнек салып, әшекейлеген ағаш төсек. **Сүйек туберкулезі.** мед. Микробактериялар әсерінен пайда болып, омыртқаны, жамбас, аяқ жіліктерінің, кейде қол сүйектерін зақымдайтын жұқпалы сүйек ауруы. **Сүйекті жарған.** Ар-ұятын қорлаған. **Сүйек тістеген ит.** Күйеуді келеке қылу, мысқыл етуден түген азді өз. **Сүйек тістескен.** Алыс-берісі бар, баталасқан.

СҮЙЕКҚАП зат. анат. <periosteum, грек. peri – маңы, қасында, os, ossis – сүйек> *Қаңқа сүйектерінің сыртқы дәнекер ұлпалы қабығы.*

СҮЙЕКҚОЯ зат. саят. Сүйекті отқа күйдіріп, оны үзітіп, ұсақтап, таза ақ шүберекке жұмырлап, бірнеше қабаттап орап тігілген, бүркітке салатын қояның түрі.

СҮЙЕКҚҰДА зат. этн. Ескіден, ежелден келе жатқан құда.

СҮЙЕКҚҰНЫ зат. этн. тар. Кісі өлтіргені үшін төленетін құн; олген адамды жерлеуден бастап жылын беру аралығындағы рәсімдерге жұмсалатын шығын мөлшері.

СҮЙЕКМАЙЫ зат. анат. <medulla ossium, лат. medulla – ми, май, os – сүйек> *Негізін қан жасаушы торлы (ретикүлалық) ұлта түзетін жілік қуыстарының толтырып тұрған майлы ұлта.*

СҮЙЕК-САЯҚ зат. Қалған-құтқан ет, сүйек-мүйек.

СҮЙЕК-СИПАТ зат. Дене бітімі, кейіп, кескіні.

СҮЙЕКСІЗ сын. Сүйегі жоқ.

СҮЙЕКТАМЫР зат. этн. Ежелден жақын берік дос.

СҮЙЕКТЕ= ет. Сүйекпен әшекейлеу, безендіру.

СҮЙЕКТЕЛ= ет. Сүйекпен әшекейлену, безендірілу.

СҮЙЕКТЕЛУ Сүйектел етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕКТЕН= ет. Сүйек пайда болу, қатаю.

СҮЙЕКТЕНУ Сүйектен етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕКТЕС¹ зат. жерг. Шоберден туған бала, шөпшек.

СҮЙЕКТЕС² зат. жерг. Немереден арғы туыстар.

СҮЙЕКТЕС³ сын. Қыз алып, қыз беріскен, сүйегі жақын.

СҮЙЕКТЕСТІК зат. Құдандалылық, жақындық.

СҮЙЕКТЕУ Сүйекте етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕКТІ сын. 1. Сүйектен тұратын, сүйегі бар. 2. Сүйегі ірі, еңгезердей. 3. Дәні қатты қабықпен қапталған. 4. Сүйекпен әсемделген.

Сүйекті ақсурай. өс. Жапырақтары дөңгелек, шеттері тісті, гүлдері ақшыл көк түсті, биіктігі 150 см-ге жуық, өн бойын ақ тұқ басқан, жуан тамыры жерге 4 м-ге дейін тереңдейтін өсімдік. **Сүйекті жемістер.** бот. Жемісі бір ұялы сүйекті, сырты шыршынды жұмсақ етті, тұрқымы сүйекті жемісінің ішінде орналасқан, шие, алхоры, өрік, шабдалы, алыча және т.б. сияқты раушангүлділер тұрқымына жататын жемісті өсімдіктер.

СҮЙЕКТІЛЕУ сын. 1. Сүйегі ірілеу, кесек. 2. ауыс. Кесектеу.

СҮЙЕКТІЛІК зат. Ірілік, үлкендік, зор тұлғалылық.

СҮЙЕК-ШАТЫС сын. Құдалық қарым-қатынасы бар, қыз алып, қыз берген, құдандалы.

Сүйек-шатыс жақындығы бар. Қыз алып, қыз берген құдандалы, әсекжат.

СҮЙЕКШІ зат. Өлікті жерлеуші, қоюшы адам.

СҮЙЕКШІЛІК зат. Сүйек жону өнері.

СҮЙЕЛ зат. 1. Теріге шығатын домалақ келген кішкене қатты бөртек. 2. Аяқ-қолдың қажалып, ойылуынан болатын өлі еттенген тері.

СҮЙЕЛ= ет. Тіреп қойылу.

СҮЙЕЛДЕЙ сын. Сүйел тәрізді, сүйел сияқты.

СҮЙЕЛДЕН= ет. Терінің қатайып қалыңдауы, сүйел болуы.

СҮЙЕЛДЕНУ Сүйелден етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕЛДІ сын. Сүйелі бар, сүйел түскен.

Сүйелді дене. анат. <corpus callosum лат. corpus – дене, callosum – сүйел> *Мидың екі жартышарының арасындағы ұзынша сай табанында орналасқан үлкен ми сыңарларын байланыстырып тұрған миық ақ зат. Сүйелді қал. Тері бетінде қоңыр-қара түсті өсінді түрінде болатын қал.*

СҮЙЕЛДІЛЕР зат. балықшар. Тропик, субтропик теңіздері жағалауында кездесетін скорпена тәрізділер отрядының бір тұрқымы.

СҮЙЕЛЖАЗАР зат. өс. <лат. heliotropium>

Сыртын тұқ жапқан сабағы бұтақтанып, жай жапырақтарының жиегі тегіс, өркен бойына кезектесіп орналасып, биіктігі 10–50 см-дей болып өсетін, айлауық тұрқымына жататын бір не көпжылдық шөптесін өсімдіктер не жартылай бұталар.

СҮЙЕЛМЕ: сүйелме дақыл. егіншар. Жер бетіндегі бөлігі сүйеніп жабығын өсетін екпе өсімдік.

СҮЙЕЛУ Сүйел етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕЛШӨП зат. өс. <лат. chelidonium>

Тамыры көп тармақты, түсі сырт қарағанда қоңыр қызыл, іші сары, тамырынан буындалған, дөңгелек пішінді жапырағының астыңғы беті көгілдір, үстіңгі жағы ашық жасыл түсті, гүлдері қосжынысты болып келетін, биіктігі 80 см-дей көкжылдық шөптесін өсімдіктер не жартылай бұталар.

СҮЙЕМ зат. этн. Бас бармақ пен сұқ саусақ аралығымен өлшенетін х а л ы қ т ы қ өлшем (бір сүйем 4 елі – бармақ пен саусақты керіп, оған төрт саусақты қырынан қатар қойып өлшеу).

СҮЙЕМДЕ= ет. Сүйеммен өлшеу.

СҮЙЕМДЕУ Сүйемде етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕМЕЛ зат. 1. Тірек, сүйеніш. 2. ауыс. Көмек көрсетуші, қолдаушы, жәрдемші.

СҮЙЕМЕЛДЕ= ет. 1. Қолтықтау, сүйеу, демеу. 2. ауыс. Көмек беру, жәрдем ету, қолдау.

3. ауыс. Ән орындаушыға музыкалық аспапта ойнап, қосылу.

СҮЙЕМЕЛДЕН= ет. Сүйемел жасалу, қосталу.

СҮЙЕМЕЛДЕНУ Сүйемелден етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕМЕЛДЕТ= ет. Қолтықтау, сүйен демеу.

СҮЙЕМЕЛДЕТУ Сүйемелдет етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕМЕЛДЕУ Сүйемелде етістігінің қимыл атауы; демеу, қолтықтау.

СҮЙЕМЕЛДЕУШІ зат. Сүйемел жасаушы, қолдаушы.

Сүйемелдеуші артиллерия. өск. Ұрыс кезінде негізгі тапсырмаларды атқаратын жалпы әскери бөлімшелердің бөлімдер мен құрамалардың мүддесінде ұрыстық міндеттерді атқару үшін аға бастық тараындайтын артиллериялық бөлімшелер, бөлімдер, құрамалар.

СҮЙЕМЕЛЕ= ет. 1. Қолтықтан алу, демеу. 2. ауыс. Көмектесу, жәрдем ету, қолдау.

СҮЙЕМЕЛЕУ Сүйемеле етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕМҚОҢЫЗ зат. зоол. Қоңыздың бір түрі.

СҮЙЕН зат. жерг. Мәтке үстіне салатын жіңішке ағаш.

СҮЙЕН= ет. 1. Бір нәрсеге қисайып, сүйкену, таянып тұру. 2. ауыс. Тірек ету, арқа сүйеу.

3. ауыс. Негіз ету, сілтеу жасау, ұстану.

СҮЙЕНДІР= ет. Қисайып сүйкендіру, таяндыру.

СҮЙЕНДІРУ Сүйендір етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕНТ= ет. Таяныш қылдыру, тірек еттіру.

СҮЙЕНТУ Сүйент етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕНУ Сүйен етістігінің қимыл атауы; негіз ету, сілтеу жасау, ұстану.

СҮЙЕНІЛ= ет. Негіз етілу, сілтеу жасалу.

СҮЙЕНІЛУ Сүйеніл етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕНІС= ет. 1. Сүйкенісу, таянысу. 2. ауыс. Бір-бірін тірек етісу, арқа сүйеу.

СҮЙЕНІСУ Сүйеніс етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕНІШ зат. 1. Сүйенетін зат, тіреуіш. 2. ауыс. Қолдаушы, сенімді адам. 3. Қолдау, демеу, тірек, таяныш.

СҮЙЕНС= ет. Бір-біріне сүйеу.

СҮЙЕСТІР= ет. Бір-біріне сүйеттіру.

СҮЙЕСТІРУ Сүйестір етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕТ= ет. Бір нәрсеге тіретіп сүйеу.

СҮЙЕТУ Сүйет етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕТУ¹ зат. 1. Сүйеніш, қолдаушы болған адам. 2. Тірек, таяныш.

СҮЙЕТУ² Сүйе етістігінің қимыл атауы.

1. Тіреп қою. 2. ауыс. Біреуді демеу, қолдау көрсету.

СҮЙЕУСӨЗ зат. сөйл. Белгілі бір мәтіннен алынған қысқаша үзінді, сіттеме.

СҮЙЕУСІЗ сын. Тірексіз, қорғанышсыз.

СҮЙЕУШ зат. Тірек, тіреуіш.

СҮЙЕК= ет. 1. Жаға-маза сирту. 2. Өте жақындап жанамалау, жанасу. 3. Айдақ-сайдақтатып тез жазу.

СҮЙЕКТЕ= ет. сөйл. Тез-тез жазу.

СҮЙЕКТЕТ= ет. Айдақ-сайдақтатып тез жазу, сыдырту.

СҮЙЕКТЕТУ Сүйектет етістігінің қимыл атауы.

СҮЙЕКТЕУ Сүйекте етістігінің қимыл атауы.

СҮЙКЕЛ= ет. Айдақ-сайдақтатып тез жазылу, сыдыртылу.

СҮЙКЕЛУ Сүйкел етістігінің қимыл атауы.

СҮЙКЕН= ет. 1. Жақындап, жанамалап жанасу, сүйену. 2. ауыс. Соқтығу, тиісу.

СҮЙКЕНУ Сүйкен етістігінің қимыл атауы; соқтығу, тиісу.

СҮЙКЕНІҚІРЕ= ет. Жанасыңқырау, жақындап сүйеніңкіреу.

СҮЙКЕНІС= ет. Жанасу, жақындап сүйенісу.

СҮЙКЕНІСУ *Сүйкеніс етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙКЕС = е т. *Жанасу, түйісу.*

СҮЙКЕСТІР = е т. *Жанастыру, түйістіру.*

СҮЙКЕСТІРУ *Сүйкестіру етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙКЕСУ *Сүйкес етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙКЕТ = е т. *Айдақ-сайдақ етіп жазу.*

СҮЙКЕТУ *Сүйкет етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙКЕУ *Сүйке етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙКІМ¹ з а т. *Жағымды қылық, сүйкімділік.*

СҮЙКІМ²: **сүйкім сиыржоңышқа**. ө с. *Бұршақ тұқымдасына жататын бір не көпжылдық өсімдіктің бір түрі. Сүйкімі кетті. Жағымсыз көрінді, ұнамады.*

СҮЙКІМДЕН = е т. *Сүйкімді болу, жақсы көріну.*

СҮЙКІМДЕНУ *Сүйкімден етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙКІМДІ с ы н. **1.** *Тартымды, жарасымды, сымбатты. 2. Құлаққа жағымды, сазды. 3. а у ы с. Көңілден шығатын, қонымды. 4. а у ы с. Жанға жайлы, ұнамды, ыңғайлы.*

СҮЙКІМДІЛІК з а т. *Тартымдылық, сымбаттылық, жарасымдылық, ұнамдылық.*

СҮЙКІМДІРЕК с ы н. *Көңілге қонымдырақ, тартымдырақ.*

СҮЙКІМСІЗ с ы н. **1.** *Сүйкімі жоқ, көрікті емес. 2. Көңілге жақпайтын, қонымсыз, ұнамсыз; дөрекі. 3. Жағымсыз, жайсыз.*

СҮЙКІМСІЗДЕН = е т. *Сүйкімі кету, ұнамсыз көріну.*

СҮЙКІМСІЗДЕНУ *Сүйкімсізден етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙКІМСІЗДІК з а т. **1.** *Сүйкімі жоқтық, жарасымсыздық. 2. Ұнамсыздық, қонымсыздық.*

СҮЙКІМШІЛІК з а т. *Сүйіспеншілік, құштарлық.*

СҮЙМЕН з а т. **1.** *Қатқан жерді, мұзды оятын ауыр және ұнаты сом темір. 2. к ә с. Балық аулауда қолданатын темір ұнаты таяқ. 3. ж е р г. Құлатқан ағашты бұтағын аршып, 3–4 метрді кескен соң орнынан қозғау, ырғау үшін жасалған әлді таяқ.*

СҮЙМЕНДЕ = е т. *Жерді сүйменмен ою, шұңқырлап қазу.*

СҮЙМЕНДЕУ *Сүйменде етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙМЕНТАМЫР з а т. ө с. <лат. levisticum> *Сабағы жұмыр, жапырақтары қауырсын тәрізді шатыршагүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

СҮЙМЕНТҰМСЫҚ з а т. з о о л. <лат. motturus> *Денесі ұзындығы 1–1,5 м-ге дейін жететін, құйрық бөлімінің астында денесінің айналасына электр кернеуін тұғызатын, электрлі мүшесі бар сүймен тұмсықтар отрядына жататын сүйекті балық.*

СҮЙМЕНШІ з а т. *Сүйменмен жұмыс істеуші, сүймендеуші.*

СҮЙРЕ = е т. **1.** *Затты, нәрсені бір орыннан екінші орынға жерге тигізе тарту, дарылдау. 2. Алды-артына қаратпай тартқылау, ерікке қоймау. 3. а у ы с. Біреуге көмектесу, демеу, қолдау. 4. а у ы с. Өз дегеніне көндіру, билеу, жетектеу. 5. а у ы с. Азапқа түсіру, әурелеу. 6. а у ы с. Сөзбұйдаға салу, өне-міне деп кешеуілдету.*

СҮЙРЕЛ = е т. **1.** *Сүйреп тартылу; сүйрелендеу. 2. а у ы с. Шұбатылу, ілініп-салыну.*

СҮЙРЕЛЕ = е т. **1.** *Біраз жерге дейін сүйреу. 2. Үсті-үстіне ерікке қоймай, алды-артына қаратпай тартқылау, жетектеу. 3. а у ы с. Көмектесу, демеу, қолдау.*

СҮЙРЕЛМЕ з а т. г е о л. *Геоморфологияда: жер бедердің кез келген көтеріңкі пішіндерінің етегінде жиналатын борпылдақ таужыныстар шоғыры.*

СҮЙРЕЛЕНДЕ = е т. *Ирең қағу, ирелендеу.*

СҮЙРЕЛЕНДЕУ *Сүйреленде етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРЕЛЕУ *Сүйреле етістігінің қимыл атауы; тартқылау, жетектеу.*

СҮЙРЕЛУ *Сүйрел етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРЕМЕ с ы н. *Сүйрейтін, сүйреп тартатын.*

СҮЙРЕМЕЛІ с ы н. *Сүйрелетін, доңғалағы жоқ.*

Сүйремелі зеңбірек. ө с к. *Доңғалақсыз, сүйреп жылыжытатын зеңбірек түрі.*

СҮЙРЕҢ; сүйрең қақты. *Сумаңдады, жылмаң қақты.*

СҮЙРЕҢДЕ = е т. **1.** *Сүйрелендеу, ирелендеу.*

2. *Бір нәрсенің сүйрең қағуы; сумаңдау. 3. а у ы с. Аузы-аузына жұқпау, өсек айту.*

СҮЙРЕҢДЕС = е т. *Аузы-аузына жұқпай өсек айтысу.*

СҮЙРЕҢДЕСУ *Сүйреңдес етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРЕҢДЕТ = е т. *Сүйрең қақтыру, сумаңдау.*

СҮЙРЕҢДЕТУ *Сүйреңдет етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРЕҢДЕУ *Сүйреңде етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРЕҢ-СҮЙРЕҢ; сүйрең-сүйрең етті. *Сумаң-сумаң етті, жылмың қақты.*

СҮЙРЕСУ = е т. *Бірге сүйреу, тартысу.*

СҮЙРЕСУ *Сүйрес етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРЕТ = е т. **1.** *Бір нәрсені, затты орнынан тартып жылыжыту. 2. Сүйрелендету, шұбатыу.*

СҮЙРЕТКІ¹ з а т. **1.** *Бір ұшы көлікке жегіліп, екінші ұшы жерге сүйретіліп жүретін, екі арасы шарбақтар арқылы жаласқан ұзын екі ағаш. 2. е г і н ш а р. Егістік жердің бетін тегістеуге арналған құрал.*

СҮЙРЕТКІ² з а т. ж е р г. к ә с. *Кеме тоқпатаатын салмақты тілді темір.*

СҮЙРЕТКІЛІК з а т. *Сүйреткі боларлық.*

СҮЙРЕТПЕ¹ з а т. **1.** *Арба, шана бара алмайтын ойлы-қырлы жерлерде, көлікке жегіп, шөп т. б. зат таситын құрал. 2. т е х. Мәшине, трактордың соңына тіркелген тіркеме.*

Сүйретпеге салды. *Әне-міне деп созды, жылыжытпады.*

СҮЙРЕТПЕ² з а т. к ә с. *Түскен аң тез қашып кетпеуі үшін қақпана байланған ауыр зат.*

СҮЙРЕТПЕ³ з а т. э т н. *Ірі малдың бас терісінен немесе мойын терісінен жұмырлау, әрі тікелеу етіп жасалатын қымыз құюға арналған көн ыдыс; үлкен торсық.*

СҮЙРЕТПЕЛЕП ү с т. *Сүйретпеге құйып, толтырып.*

СҮЙРЕТПЕЛІК с ы н. *Сүйретпеге жарарлық.*

СҮЙРЕТПР = е т. *Сүйреп тарттыру.*

СҮЙРЕТПІРУ *Сүйреттіру етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРЕТУ *Сүйрет етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРЕТІЛ = е т. **1.** *Жерге тиіп, сүйреп тартылу. 2. Ілініп-салыну, әрең қозғалу. 3. Ұзыннан созылып жату.*

СҮЙРЕТІЛУ *Сүйретіл етістігінің қимыл атауы; жерге тиіп, сүйреп тартылу.*

СҮЙРЕТІЛІКІРЕ = е т. *Аздап, сәл-пәл сүйретілу.*

СҮЙРЕТІЛІКІРЕУ *Сүйретіліккіре етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРЕТІНДІ с ы н. *Сүйрелен.*

СҮЙРЕТІНКІРЕ = е т. *Аздап сүйрету, сүйрете түсу.*

СҮЙРЕТІС = е т. *Бірге сүйрету.*

СҮЙРЕТІСУ *Сүйретіс етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРЕУ *Сүйре етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРЕУШІ з а т. *Сүйреп алып келуші, жәрдемдесуші, қол ұшын беруші.*

СҮЙРІК¹ з а т. **1.** *Сулы жерде өсетін өсімдіктердің қамыс, борық т.б. ұзын, жұмсақ, әрі тәтті ақ тамыры. 2. Өсімдіктің жаңадан өніп шыққан көгі.*

Сүйрік саусақ. *Жіп-жіңішке, ұзын, салалы саусақ.*

СҮЙРІК² з а т. з о о л. <лат. asipenser ruthenus> *Дене пішіні сүйірленіп барып жуандайтын, терісінің сыртын өте майда қырлы*

түйіршіктер жапқан бекіре тәрізділер отрядына жататын тұщы су балығы.

Сүйрікқанат қанкөбелек. з о о л. <лат. rhysitidae> *Қанкөбелек тұқымдас үсті тобына жататын қанаты сүйрік көбелектердің түрі.*

СҮЙРІК з а т. *Тәтті дәмі бар қоғанның түбіндегі тамыры.*

СҮЙРІКТЕЙ с ы н. *Жіп-жіңішке, сұлу, әдемі.*

Сүйріктей саусақ. п о э т. *Сұлу қыздың нәзік, ұзын жіңішке саусағы.*

СҮЙРІКТЕН = е т. *Тұқымның тамырлануы.*

СҮЙРІКТЕНУ *Сүйріктен етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙРІКТІ с ы н. *Сүйрігі бар, сүйрік өскен.*

СҮЙСІН з а т. ө с. <лат. orchidaceae> *Сүйсіндер тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптесін өсімдіктер.*

СҮЙСІН = е т. **1.** *Бір нәрсеге разы болу, ұнату, таңдану. 2. Таңдану, сүйіну. 3. Рақаттану, ләззаттану.*

СҮЙСІНГІШ с ы н. *Сүйсіне түсетін.*

СҮЙСІНДІР = е т. **1.** *Разы қылдыру, таңдандыру. 2. Ләззаттандыру, рақаттандыру.*

СҮЙСІНДІРГІШ с ы н. *Сүйсіндіретін, таңдандырығын.*

СҮЙСІНДІРУ *Сүйсіндір етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙСІНЕРЛІК с ы н. *Қуанарлық, рақаттанарлық.*

СҮЙСІНТ = е т. **1.** *Таңғалту, таңырқату. 2. Ләззат алғызып, рахатқа бөлету.*

СҮЙСІНТУ *Сүйсінт етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙСІНУ *Сүйсін етістігінің қимыл атауы; разы болу, ұнату, таңдану.*

СҮЙСІНІС = е т. *Разы болысу, ұнатысу, таңданысу.*

СҮЙСІНІСУ *Сүйсініс етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙТ = е т. сөйл. **Сойт.**

СҮЙТІП ү с т. *Солай деп; солай етіп.*

СҮЙІКТІ с ы н. *Қымбатты, аяулы, ардақты. // Өзіне ыстық, қымбат адам. 2. Ерекше қастерлі, қадірлі (ел, жер). 3. Елге құрметті, қалаулы, сыйлы. 4. Бағалы, артық, қымбат. 5. Биік, гажат, асқақ.*

СҮЙІКТІЛІК з а т. *Сүйікті болушылық, сүйкімділік.*

СҮЙІКТІМ з а т. э к с п р. *Қымбатты, аяулы, жақын адамына айтылатын қаратпа атауы.*

СҮЙІН = е т. **1.** *Біреудің іс-әрекетіне, қызметіне, еңбегіне іштей елжіреу, риза болу.*

2. *Таңдану, сүйсіну.*

СҮЙІНДІР з а т. ө с. *Өзен-көл жаалауларында, батпақта, шалшықты жерлерде өсетін қырықбуынның бір түрі.*

СҮЙІНДІР = е т. **1.** *Разы қылдыру. 2. Таңдандыру.*

СҮЙІНДІРУ *Сүйіндір етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙІНТ = е т. *Разы ету, елжірету.*

СҮЙІНТУ *Сүйінт етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙІНУ *Сүйін етістігінің қимыл атауы; риза болу, елжіреу, сүйсіну.*

СҮЙІНШІ з а т. э т н. *Жаңалықты, қуанышты хабарлаушыға берілетін сыйлық, жоралғы. // Жаңалығы бар, қуанышты.*

Сүйінші бер. э т н. *Қуанышты хабар айтып, сүйінші сұрай келген адамның айтатын сөзі.*

СҮЙІНШІЛЕ = е т. **1.** *Жақсылық хабарды, қуанышты жеткізу. 2. Сүйінші деп, сүйінші сұрай келу.*

СҮЙІНШІЛЕС = е т. *Бірге сүйінші сұрау.*

СҮЙІНШІЛЕСУ *Сүйіншілес етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙІНШІЛЕУ *Сүйіншіле етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙІНІС = е т. *Таңданысу, сүйсінісу.*

СҮЙІНІСУ *Сүйініс етістігінің қимыл атауы.*

СҮЙІНІШ з а т. *Бір нәрсе жайында марқайып қуанған нәзік сезім, ризалық.*

Сүйініш білдірді. Ризалығын байқатты, ықылас жасады.

СҮЙНІШТІ сын. Сүйінін разы боларлық, сүйсінерлік.

СҮЙНІШТІЛІК зат. Ұнамдылық, сүйкімділік.

СҮЙІП-ҚҰШ= ет. 1. Аймалау, сүйіп-құшақтау. 2. Елжіреу, мейірлену. 3. Құштар болу. **СҮЙІП-ҚҰШУ** Сүйіп-құш етістігінің қимыл атауы.

СҮЙІР сын. Сүйірленіп келген, үшкір.

Сүйір бұрыш, геом. Бұрыштары сүйір болып келген үш бұрыш. **Сүйір кірпіш**. Көне құрылыстарда арнайы алты қырлы етіп жасап, сұқпалап қалаанда сырт көрінісі ылғи алты бұрышты торкөз болып келетін күйдірген кірпіш.

СҮЙІРҚОЛТЫҚ зат. колөнер. Қолтық өрнегінің ниқсасы.

СҮЙІРЛЕ= ет. Сүйір ету; үшкірлеу, ұштау.

СҮЙІРЛЕН= ет. Сүйір етілу; үшкірлену, ұшталу.

СҮЙІРЛЕНДІР= ет. Сүйір еттіру; үшкірлендіру, ұшын өткірлендіру.

СҮЙІРЛЕНДІРУ Сүйірлендір етістігінің қимыл атауы.

СҮЙІРЛЕНУ¹ зат. геол. Қабаттың немесе желінің созылым бағыты бойынша күрт жұқара (жіңішкере) барып мүлде жойылып кетуі.

СҮЙІРЛЕНУ² Сүйірлен етістігінің қимыл атауы.

СҮЙІРЛЕУ¹ сын. Үшкірлеу келген, сәл сүйір. **СҮЙІРЛЕУ**² Сүйірле етістігінің қимыл атауы.

СҮЙІРЛК зат. спорт. Сүйіқтың немесе газдың ағынын көп кедергісіз жарып өтуге қатты дененің бейімделуі.

СҮЙІРТҮМСЫҚ; **сүйіртүмсық бақа**. зоол. Бізтүмсық бақа.

СҮЙІС зат. Сүйгендік, сүюшілік.

СҮЙІС= ет. 1. Ерін тигізісу, өбісу. 2. ауыс. Бір-бірін жақсы көрісу, ұнатусу.

СҮЙІСПЕНДІК зат. сөйл. **Сүйіспеншілік**.

СҮЙІСПЕНШІЛК зат. 1. Құштарлық сезім, ынтықтық көңіл күй, махаббат. 2. психол. Адамдардың бір-бірін жақсы көріп, сыйласым мен қарым-қатынас жасау қасиеті.

СҮЙІСТІР= ет. Бетіне, ерніне ерін тигіздіру.

СҮЙІСТІРУ Сүйістір етістігінің қимыл атауы.

СҮЙІСУ Сүйіс етістігінің қимыл атауы.

СҮКРЕ зат. экон. Эквадордың ақшасы, 1/100 сентавага тең.

СҮЛБЕ зат. сөйл. **Сұлба**.

СҮЛПІ зат. Беті-қол, ыдыс-аяқ сиртетін мата орнамал.

СҮЛДЕ зат. сөйл. **Сұлдер**.

Сұлдесі қалды. **Сұлдері қалды**.

СҮЛДЕР зат. Адамның арып-ашқан, жадап-жүздеген, әлсіреген сыртқы кейті.

Сұлдері құрыды. Мүлдем титығы құрып шаршады, әбден сілесі қатты; тұралады.

СҮЛДЕЛЕН= ет. Сұлдесі түсу, нобайлану.

СҮЛДЕЛЕНУ Сұлделен етістігінің қимыл атауы.

СҮЛЕ үст. Селқос, немқұрайды, көңілсіз; сүлесок.

Сүле ауру. Ұзаққа созылған, созылмалы ауру. **Сүле болды**. Сүле ауруына ұшырады.

СҮЛЕЙ зат. көне. Жыршы, жырау.

СҮЛЕЙМЕН: **Сүлейменнің жүзігіндей**. діни. Сүлеймен пайғамбардың жүзігінің істемейтін нәрсесі жоқ деген мағынада.

СҮЛЕЙСОҚ сын. сөйл. **Сүлесок**.

СҮЛЕКТЕС сын. жерг. Ымы-жымы бір, ниеттес, кәсібі бір.

СҮЛЕЛЕ= ет. сөйл. **Сілеле**.

СҮЛЕЛЕН= ет. сөйл. Ұнжырғасы түсу, көңілсіздену, сіделену.

СҮЛЕЛЕНУ Сұлелен етістігінің қимыл атауы.

СҮЛЕЛЕТ= ет. Ұнжырғасын түсірту.

СҮЛЕЛЕТУ Сүлелет етістігінің қимыл атауы.

СҮЛЕЛЕУ¹ үст. Көңілсіз, немқұрайды, селқос.

СҮЛЕЛЕУ² Сүле етістігінің қимыл атауы.

СҮЛЕСАПА сын. **Сүле-сопа** (еш нәрсеге көңілі жоқ, бейжай).

СҮЛЕСОҚ сын. Селқос, ықылассыз.

СҮЛЕСОҚТАУ сын. Селқостау, ықылассыздау.

СҮЛЕСОҚТЫҚ зат. Селқостық, самарқайлық, енжарлық.

СҮЛЕ-СОПА сын. Еш нәрсеге көңілі жоқ, бейжай.

СҮЛЕСІЗ сын. Селқос, көңілсіз.

СҮЛКІН: **сүлкін түсті**. жерг. Ұнжырғасы, еңсесі түсті.

СҮЛК [ар. سلوك] зат. 1. зоол. <лат. hirudinea> Түсі қара, денесі жұмыр, теңіздерде, тұщы суларда және топырақта тіршілік ететін қан сорғыш құрт. 2. ауыс. Біреудің еңбегін қанаушы, арамтамақ.

Сүлік қара. а) Жылтыр қара. ә) Жіңішке, жұмыр, қара түсті жылқы. **Сүлік салды**. Ауырған жерге медициналық сүлік жіберіп, арам қанды сорғызды. **Сүлік салып емдеу**. мед. Адам денесіндегі арам қанды медициналық сүлік қойып емдеу. **Сүлік сорғандай [бозарды]**. Өңі қуарды, қаны қашты.

СҮЛІКТЕЙ сын. Сүлік сияқты қара, жіңішке, жұмыр, жарраған (ат сыны).

Сүліктей қадалды [жабысты]. а) Жабысып алды, айырмалды. ә) Қыр соңынан қалмады. **Сүліктей созылды**. Көсіле бауырын жазды, шапты. **Сүліктей сорды**. Елді аяусыз қанады.

СҮЛІКТЕР зат. зоол. Буылтық құрттар типінің бір класы.

СҮЛІКШЕ үст. Сүлік сияқты, сүлікке ұқсап.

СҮЛІКШІЛ сын. Діншіл.

СҮЛІҚПР зат. жерг. кәс. Тұқымшашылмаған, сұармай айдалатын жер.

СҮМБЕ зат. сөйл. 1. **Сүмбі**. 2. ауыс. Дене тұрқы, бойы. // Әдемі, сұлу.

СҮМБІ¹ зат. Мылтықтың ұңғысын таза-лайтын әрі жайлайтын ұзын, жіңішке, жұмыр темір немесе тобылғы таяқша. // Бой-тұрқы тұзу, тұра.

СҮМБІ² зат. өс. Сәмбі тал.

СҮМБІДЕЙ сын. Сүмбітәрізді жіп-жіңішке, түп-түзу.

Сүмбідей боп жарады. Бабына келді, бауырынан жарады.

СҮМБІЛ¹ зат. өс. <лат. adianthum> Қырыққлақтәрізділер тұқымдасына жататын көпжылдық, хош иісті, пияз текті споралы шөптесін өсімдік. // поэт. Әдемі, сұлу, тұзу.

Сүмбіл сасыр. өс. <лат. ferula moschata> Шаптырғүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық, малазықтық, дәрілік, балды шөптесін өсімдіктің эфирлі түрі.

СҮМБІЛ²: **сүмбіл шаш [бұрым]**. Ұзын, мойылдай қара шаш.

СҮМБІЛБҰРШАҚ зат. өс. Бұршақтың бір түрі.

СҮМБІЛЕ¹ зат. 1. Шығыс күнтізбесі бойынша жылдың алтыншы айы. 2. астр. Сүмбіле айында көрінетін жарық жұлдыз.

СҮМБІЛЕ² зат. жерг. 1. Қауын арасына шығатын шөп. 2. Күзде жауын күшімен шығатын шөп.

СҮМБІЛЕ= ет. Мылтықтың ұңғысын сүмбімен тазарту.

СҮМБІЛШАШ зат. өс. Лалагүлдер тұқымдасына жататын көпжылдық тияздықты өсімдік.

СҮМБІЛЕУ Сүмбіле етістігінің қимыл атауы.

СҮМЕ зат. 1. Сауын малының желіні. 2. Сүт өнімі.

СҮМЕК¹ зат. вет. Түйенің аяғына түсетін құрт ауру.

СҮМЕК²: **қара сүмек болды**. Қара суға түскендей терледі.

СҮМЕК³ зат. жерг. Кұл шығаратын құрал.

СҮМЕК⁴ зат. экспр. жақтырмау. Сүмелек, сүйкіміз, сұмырай, жігерсіз, жасық.

СҮМЕКТЕ= ет. Су, тер сорғалау, саулау.

СҮМЕКТЕТ= ет. Сүмекдету.

СҮМЕКТЕТУ Сүмектет етістігінің қимыл атауы.

СҮМЕКТЕУ¹ сын. жерг. Бойшаң, ұзын.

СҮМЕКТЕУ² Сүмекте етістігінің қимыл атауы.

СҮМЕЛЕК¹ зат. жерг. **Сүңгі**.

СҮМЕЛЕК² зат. тамақ. жерг. 1. Бидайдың өнген дәнінің ашытқысы мен ұннан істелген быламық тәрізді тағам. 2. Бидайды ұзақ уақыт қайнату арқылы даярлайтын тағам түрі.

СҮМЕЛЕК³ сын. жағымсыз. 1. Еңбекті сүймейтін жалақу; жек көрінішті (адам). 2. Жексұрын, қанытезер, аяусыз.

СҮМЕЛЕК зат. өс. Тегеурінгүлдің бір түрі: өзен аңғарларында, тау бөктерлерінде, бұталардың арасында, егістіктерде өсетін, биіктігі 1 м-ге дейін жететін, біржылдық ұлы өсімдік.

СҮМЕЛЕКТЕ¹= ет. жағымсыз. Сүмелең қағу, тіміскілену.

СҮМЕЛЕКТЕ²= ет. Сүңгілену, сүңгі болу.

СҮМЕЛЕКТЕЙ сын. Сүмелек сияқты, сүмелек тәрізді.

СҮМЕЛЕКТЕН= ет. Сүңгілену.

СҮМЕЛЕКТЕУ¹ сын. Шаруаға қыры жоқ, жұқсыздау.

СҮМЕЛЕКТЕУ² Сүмелекте етістігінің қимыл атауы.

СҮМЕЛЕКТІК зат. Жарымаушылық, кедешілік, біреудің арқасында күн көрушілік.

СҮМЕЛЕН= ет. Салбырау, іліну.

СҮМЕЛЕН: **сүмелең қақты**. Бір нәрсені іздеді, тіміскіленді.

СҮМЕЛЕНДЕ= ет. Бір нәрсені іздеп, жан-жағына алақ-жұлақ қарау, тіміскілеу.

СҮМЕН¹ сын. Жылы малының бұрыл түрі.

СҮМЕН²: **сүмен қақты**. Күні бойы тентіреді, телмендеді.

СҮМЕНДЕ= ет. Сүмен-сүмен ету, телмендеу, тентіреу.

СҮМЕНДЕС= ет. Сандалысу, тентіреу, телмендесу.

СҮМЕНДЕСУ Сүмендес етістігінің қимыл атауы.

СҮМЕНДЕТ= ет. Сүмен-сүмен еткізу, телмірту.

СҮМЕНДЕТУ Сүмендет етістігінің қимыл атауы.

СҮМЕНДЕУ Сүменде етістігінің қимыл атауы.

СҮМЕН-СҮМЕН: **сүмен-сүмен етті [желді, жортты]**. Сүмен қақты, сүмендеді.

СҮМЕР сын. Ынжық, бос белбеу, жігерсіз.

СҮМЕ-СҮМЕ сын. Малмандай, малынған, су-су.

Сүме-сүме болды. Әбден су болды, малынды.

СҮМЕСІН зат. тамақ. Сүтке су не сүт қосылған тағамның түрі.

СҮМЕСІНДІ сын. Уызды, сүтті.

СҮМЕТПІ= ет. 1. Сүга әбден малынған, су-су болу. 2. Сүйретілу, әрең жүру.

СҮМЕТПІДІР= ет. **Сүйретілдіру**.

СҮМИ= ет. Сүмірею, сырып солбырау, сүмшо.

СҮМИ: **сүм берді**. Қойып кетті, зып берді, жоғалтып кетті.

СҮМИЕК сын. сөйл. Сүмелек, бейшара.

СҮМПЕЛЕНДЕ= ет. Сүмелендеу.

СҮМПЕН: **сүмпен етті**. Сүмп берді.

СҮМПЕНДЕ= ет. Сүмелендеу.

СҮМПЕН-СҮМПЕН үст. Сүмелең-сүмелең, сүмірейіп.

СҮМПИ= ет. Сүмірею, бүрісу, ұнжырғасы түсу.

СҮМПИП-СҮМПИП үст. Сүмірейіп, сүмелең қағып.

СҮМПИТ= ет. Сүмірейту, сүмиту.

СҮМПИТУ Сүмпит етістігінің қимыл атауы.

СҮМПИЮ Сүмпит етістігінің қимыл атауы.

СҮМПС сын. Сымпаған, сүйіктей.

СҮМШЛД= ет. Жылмаңдату, бұлтиту.

СҮМСЕ зат. жерг. Қырман сытыратын ұзын сытырғыш.

СҮМСИ= ет. Сүмірею, сүмшио, дірдектеу.

СҮМСҮІР зат. қолөнер. 1. Қайыс, тері, сіріні тесуге арналған бұғы, ешкі мүйізінен жасалатын ұшы өткір тескіш құрал. 2. Шие болып байланып қалған түйінді шешу үшін киіктің, елік-тің, ешкінің мүйізінен жасалған түйін шешкіш.

СҮМСІК сын. Сүмелек, сүмірейген.

СҮМТИ= ет. Сүмірею, мыжыраю.

СҮМІЛТ= ет. Сүмірейту, сүмшиту.

СҮМІРЕЙ= ет. Күты қашу, еңсесі тұсу, сүмшио, солбыраю.

СҮМІРЕЙТ= ет. 1. Бейшара ету, сүмелек етіп көрсету. 2. ауыс. Шықылдау, жіңішке дауыс шығару. 3. ауыс. Төмендету, іске алғысыз ету.

СҮМІРЕЙТУ Сүмірейт етістігінің қимыл атауы.

СҮНБІ зат. сөйл. Сүмбі.

СҮНБІШЕ ұст. Сүмбидей, сүмбіше.

СҮНДЕТ зат. діни. Мұсылман болудың белгісі ретінде 5–9 жастағы ер баланың жыныс мүшесіндегі тері бөлшегін кесу арқылы жасалатын діни құрып, дәстүр.

Сүндет ат. этн. Сүндетке отырғызылатын балаға мінгізілген тай, ат. **Сүндет бала.** этн. Сүндеттелген ұд, бала. **Сүндетке отырғызды.** этн. Мұсылмандық белгісі салды, шекіді.

СҮНДЕТ² зат. 1. діни. Сүннет. 2. діни. Сүннет намаз. 3. ауыс. Міндет, парыз.

СҮНДЕТСІЗ сын. Сүндеттелмеген, мұсылмандық жолына түспеген.

СҮНДЕТТЕ= ет. этн. Ер баланың жыныс мүшесінің басын жауып тұратын теріні айналдыра кесіп алып тастау, сүндетке отырғызу.

СҮНДЕТТЕЛ= ет. Сүндетке отырғызылу.

СҮНДЕТТЕЛУ Сүндеттел етістігінің қимыл атауы.

СҮНДЕТТЕТ= ет. Сүндетке отырғызу.

СҮНДЕТТЕТІР= ет. Сүндетке отырғыздырту.

СҮНДЕТТЕТІРУ Сүндеттетіру етістігінің қимыл атауы.

СҮНДЕТТЕТУ Сүндеттет етістігінің қимыл атауы.

СҮНДЕТТЕУ Сүндетте етістігінің қимыл атауы.

СҮНДЕТТОЙ зат. этн. Сүндетке отырғызылған балаға арнап жасайтын жиын-той.

СҮННӘТ зат. діни. Сүннет.

СҮННӘТ зат. діни. Мұсылмандық міндеті.

СҮННЕ зат. діни. Мұхаммед пайғамбардың өмірі туралы хадистер, аңыздар жинағы.

СҮННЕТ зат. діни. Мұхаммед пайғамбардың іс-әрекеті, жіріс-тірысы, болмысындағы кейінгі мұсылмандарға пәрыздан кейін міндет болған сипаты.

СҮННЕТТЕЙ сын. Сүннет сияқты, сүннет тәрізді.

СҮННИ зат. діни. Сүннит жолын ұстанушы.

СҮННИТ зат. діни. Ислам дініндегі Құранмен бірге Сүннаны негіз етіп алушы, негізгі бағытты ұстанушылар.

СҮННИТТІК сын. Сүннитке тән.

Сүнниттік ислам. діни. Құранмен бірге Мұхаммед пайғамбардың сүннет жолын да мойындайтын ислам дінінің шейіттік бағытпен бірге екі негізгі бағыттарының бірі.

СҮҢГЕК зат. сөйл. Сүңгі.

СҮҢГУ Сүңгі етістігінің қимыл атауы.

СҮҢГУЛІ сын. Сүңгіген, батқан.

СҮҢГУШ зат. Су астына тереңдеп жүзуге, сүңгуге жаттыққан маман, сүңгуір.

СҮҢГУІР¹ зат. зоол. <лат. aythya > Сүңгуір үйрек.

СҮҢГУІР² зат. 1. Су түйбіне ұзақ уақыт бойлай алатын, жақсы сүңгітін адам. 2. Су түйбінде жұмыс істейтін маман.

Сүңгуір қайық. өск. Теңіздер мен мұхиттардың түйін зерттеу үшін және әскери мақсаттар үшін арнайы жабдықталған, маңызды

тактикалық қасиеті жасырыну болып табылатын ұрыс кемесі. **Сүңгуір қайықтай.** Сүңгуір қайық сияқты. **Сүңгуір үйрек.** зоол. Суы терең, қопалы өзен-көлдерде тіршілік ететін, сүйір тұмсықты, төбесінде айдары бар үйрек тұқымдасына жататын құс.

СҮҢГУІР³ зат. жерг. Шөп суыратын құрал, шотаяқ.

СҮҢГУІРДЕЙ сын. Сүңгуір тәрізді, сүңгуір сияқты.

СҮҢГУІРЛІК зат. Жақсы сүңгі алатын қасиет, сүңгігіштік.

СҮҢГУІРІН зат. зоол. Бауыры ақ, тұмсығы ұзын, құйрығы қысқа, көлде, теңізде жүретін үйрек.

СҮҢГІ¹ зат. 1. көне. Бірнеше қырлы, екі жағы да ұшты, темірден, болаттан жасалған ағаш сапты найза түрі. 2. Мылтықтың ұш жағына орнатылған қосымша қару; үшкір әрі ұзын пышақ. 3. кәс. Балық аулайтын құрал.

СҮҢГІ² зат. Түтіннен, ыстан, шаң-тозаңнан пайда болатын сауыс.

СҮҢГІ³ зат. 1. Шатырдан, қораның төбесінен т.б. сүйіреніп мұз болып қатқан тамшы. 2. Мұрт, сақалдың терлеп, сосын тоңазуынан қатқан аяз.

СҮҢГІ⁴ зат. мед. Адамның ішкі құрылысын зерттеуге арналған түтік тәрізді жабдық, зонд.

СҮҢГІ= ет. 1. Тереңге бойлап, су ішінде көрінбей жүзу. 2. ауыс. Бір нәрсенің арасына, ішіне кіру, ену, көрінбей кету. 3. ауыс. Шому, тереңнен ойлау, қиялға берілу. 4. ауыс. Қойып кету, кіріп кету.

СҮҢГІРЖАПЫРАҚ зат. өс. Батпақты жерлерде өсетін, жапырақтары жіңішке әрі үшлір өсімдік.

СҮҢГІГІШ сын. Жақсы сүңгі алатын, сүңгуір.

СҮҢГІШТІК зат. Сүңгі білетіндік, сүңгі алатындық.

СҮҢГІДЕЙ¹ сын. Сүңгі (1) сияқты, сүңгі тәрізді.

СҮҢГІДЕЙ² сын. Сүңгі² тәрізді, сүңгі сияқты.

СҮҢГІЛЕ¹= ет. 1. Бір затты сұққылау, шанышқылау. 2. ауыс. Сөзбен түйреу, қағыту, ұрсу.

СҮҢГІЛЕ²= ет. Сүңгі қату.

СҮҢГІЛЕН= ет. Сүңгі пайда болу, сүметілу.

СҮҢГІЛЕС= ет. Суға шылқу, малмандай су болу.

СҮҢГІЛІ сын. Сүңгісі бар, сүңгі орналас-тырған.

СҮҢГІМПАЗ сын. Сүңгі алатын, сүңгуге құмар, сүңгіші.

СҮҢГІТ= ет. 1. Судың астына бойлату. 2. ауыс. Жасыру, көрсетіну. 3. ауыс. Аралас-тыру, тығу, жоқ қылтып жіберу.

СҮҢГІТУ Сүңгіт етістігінің қимыл атауы.

СҮҢГІТІЗБЕҚАЛЫП зат. қолөнер. Қатарланған сүңгі бейнесін түсіретін қалып.

СҮҢГІТІЛ= ет. 1. Шомылдырылу, суға бой-латылу. 2. ауыс. Абақтыға жабылу, қамалу.

СҮҢГІТІЛУ Сүңгітіл етістігінің қимыл атауы.

СҮҢГІШ зат. Сүңгі лақтыратын адам.

СҮҢГІ² зат. Бейшара, сүмек.

СҮҢГІ³= ет. Сүмірею, сүмшио.

СҮҢКІ= ет. Бейшаралану, сүмірею.

СҮП: сүп берді. Зым-зия болды, кіріп кетіп, жоқ болды.

СҮП-СҮЙКІМДІ сын. Үріп-ауызға салған-дай, әп-әдемі.

СҮП-СҮЙРІК сын. Жіп-жіңішке, ұзын.

СҮП-СҮЙР сын. Жіп-жіңішке, үшкір.

СҮПІЛЕ= ет. Алдап-сулау, тақырға отырғы-зып кету.

СҮР¹ зат. этн. 1. Ұзақ уақыт сақтау үшін, тұздалып желге кептірілген, не ыс салып сүрленген ет және осы еттен асылған маңызды, кәделі тағам. 2. Көп уақыттан бері өзгеріссіз жатқан қар, шөп т.б. // Ежелгі, қартан, әбден таптаурын болған.

Сүр бойдақ. Көп уақытқа дейін үйленбеген жігіт. **Сүр бойдақтық.** Ұзақ уақыт, үйленбей жүрушілік. **Сүр ет.** этн. тамақ. а) Тұздап, кептірілген ет. ә) Сүр болған еттен асылған тамақ. **Сүр кебік.** сөйл. Кеуіп қалған жер, шалғын.

Сүр кедей. көне. Қашаннан дәнеңе бітпеген, жарлы. **Сүр қазы.** Әбден сақталған, сүр болған қазы.

Сүр қуырдақ. тамақ. Сүрленген еттен қуырғылған ащылау қуырдақ. **Сүр сақтады.** этн. Қыс бойы сүрленген соғымның сүрпы етін көктемге, жайлауға дейін қадірлі қонақтығына сақтады.

СҮР² зат. Қарақол елтірісінің бір түрі.

СҮР³= ет. 1. Өткір затпен (сүргімен) екінші нәрсенің бетін жұқалап алу. 2. Дененің бір жерін азап жырып кету, жаралау.

СҮР⁴= ет. Өту, басынан өткеру деген мағынадағы, негізгі етістікке тіркесетін көмекші етістік.

СҮРГЕК¹ сын. Тайғақ, тайанақ.

СҮРГЕК² сын. Мал жайылып, тозып, шырланған (жер).

СҮРГЕКТЕ= ет. 1. Тайғанақтау, сырғанақтау.

СҮРГЕКТЕТ= ет. 1. Сырғанақтау, тайғанақтау. 2. ауыс. Сырғыту, сүйкеу (жазу туралы).

СҮРГЕЛЕН зат. сөйл. Сергелден, дүр-белен.

СҮРГІ¹ зат. 1. Ағашты өңдеу, тегістеу үшін қолданатын аспап. 2. Илеген терінің етін қырып, құрыс-тырысын жазу үшін ағаштан, темірден жасалған қыргы құрал.

СҮРГІ² зат. жерг. Сүрлеу, жалғызаяқ жол.

СҮРГІЗ: дәурен сүргізді. Бақытты өмір кешуіне жағдай жасады, ештемеден қақпады.

СҮРГІЗУ: өмір сүргізу. Тіршілік еттіру, құмыр кешкізу.

СҮРГІЛЕ= ет. 1. Сүргімен тегістеу, өңдеу. 2. ауыс. Сырғақтау, зырылдау. 3. Тегістеу, сыру. 4. Сүрткіштеп ұсу. // Құшақтама, жанай.

СҮРГІ³= ет. Сүргімен тегістеу.

СҮРГІЛЕТ= ет. Сүргімен тегістеу.

СҮРГІЛЕТУ Сүргілет етістігінің қимыл атауы.

СҮРГІЛЕУ Сүргіле етістігінің қимыл атауы; сүргімен тегістеу.

Сүргілеу станогы. Ағаш бетінің кедір-бұдырын тегістеу, жалтырату үшін қолданылатын айна-малы жүзі бар станок.

СҮРГІЛЕУШІ зат. Сүргілеп, өңдеуші адам.

СҮРГІН зат. 1. Неше түрлі азабы көп әуре-сарсаң, қыстақ, қым-қуыт серелден; құғын. 2. Қарбалас шақ. 3. жаңа. Табиғат апаты, өзгеріс (катаклизм).

Сүргінге түсті. Қуғын көрді, ұйқы-тұйқысы шықты. **Сүргін етті.** жерг. Соттады, жапты.

Сүргін көрді. Қуғындалды, қашып-пысты. **Сүргін салды.** Тас-талқанын шығарды, ойран салды.

СҮРГІНДЕЙ сын. Сүргін сияқты, сүргін тәрізді.

СҮРГІНШІ зат. Қуғын-сүргінге түсіруші.

СҮРГІНШІЛІК зат. Қуғын-сүргін.

СҮРГІ⁴= ет. жерг. Бір жұмысты тоқпалай істеу.

СҮРГІ⁵= ет. жерг. кәс. Тасты қашау.

СҮРГІШ ор. зат. Ерітілген күйінде конверт, құлыптың аузын бекітіп, мөр басу үшін қолданылатын қызыл қоңыр түсті қатты зат.

СҮРГІШТЕ= ет. Желімдеп болған соң, сүргіш ерітіп, мөр басу.

СҮРДЕ зат. Үстінен бастыра сүйреткен ауыр нәрседен кейін тапталып, күйдей боп сарғайып кеткен қалың шөп.

СҮРДЕК¹ сын. сөйл. Сүргек.

СҮРДЕК² сын. жерг. 1. Жайылымы тозған (жер). 2. Сүрлеу.

СҮРДЕКТЕ= ет. сөйл. 1. Сүргекте. 2. Малды тұндету.

СҮРДЕҢ зат. жерг. Мал ізі немесе тап-талған жер.

СҮРЕ зат. 1. діни. Құран Кәрім мәсімдерінің 114 тарауының жалпы атауы.

2. ауыс. Бір заттың жобасы, ицқасы; негізі. // Ұзақ бір бөлік.

Сүре айтыс. әдеб. Екі ақынның бірталай мәселені қалтып, бірнеше шумақ өлеңмен түдіктей төгіп, көсіле, ұзақ жауаптасу айтысы. **Сүре тартыс.** Екі домбырашының күй шертту жарысы.

СҮРЕЙ сын. Ақымақ, ойсыз.

Сүрейі тиеді. Әсері болады.

СҮРЕК зат. бот. Сабақтың (ағаш діңі) қабықтан кейінгі едәуір көлемді бөлігін алып жатқан қабық пен өзектің арасында орналасқан қабаты.

СҮРЕКҮЛ зат. бот. Тропикте өсетін ағаштардың діңі мен жуан бұтақтарында бұйыққан бүршіктерден шыққан цулошогыр.

СҮРЕКДІНДЕР зат. Орман екпелерінің негізгі бөлігі болып табылатын ағаштар жиынтығы.

СҮРЕКЖАПЫРАҚ зат. бот. Ағаштың жуан діңінен шыққан жапырақ.

СҮРЕКТЕН= ет. Сүрекке айналу, серпімділік қасиеттің жойылуы, қатаю, лигниндену.

СҮРЕКТЕНУ Сүректен етістігінің қимыл атауы.

СҮРЕКТІ сын. Сүрегі бар.

СҮРЕЛЕ= ет. 1. Ежсей-тегжейін қалдырмай, жүйелен өңімелеу. 2. Бумалау, топтау.

СҮРЕЛЕНДЕ= ет. Сүйретілу, ищбатылу.

СҮРЕЛЕУ Сүреле етістігінің қимыл атауы.

СҮРЕЛІ сын. Мән-мағыналы, жүйелі, салалы.

СҮРЕН¹ зат. Айқай, шу.

Сүрен қосты. Әдеттегіден зөрі дауыс, ащы үн, айқай қатты шықты. **Сүрен салды.** Айқайлады, қиқу салды.

СҮРЕН зат. жерг. Ұзақ өңгіме.

Сүрен жүріс. Сапырылған жүріс, сабылыс.

СҮРЕНДЕ= ет. сөйл. Айқайлау, дауыстау.

СҮРЕН² зат. Әбігер, сергелден, қарбалас.

СҮРЕН³ зат. Кескін, кейіп, өң.

Сүрені [өні] кетті. Жағдайы төмендеді; абдырады. **Сүренің кетірді.** Мазасын алды, құтын қашырды.

СҮРЕН³ зат. 1. Амал, пайда. 2. Әсер, ықпал.

Сүрен берді. Мән ицтеді, реңк қосты.

СҮРЕНДІ сын. Сергелдеңі мол, әбігерлі.

СҮРЕҢСІЗ сын. 1. Сұры қашқан, сиықсыз.

2. ауыс. Қызықсыз, мәнсіз.

СҮРЕНДІК зат. Көңілсіз, сұры қашқандық.

СҮРЕНСІЗДЕН= ет. Сүрең қашу, сиқы кету.

СҮРЕНСІЗДЕНДІР= ет. Сұрқын қашыру, кейтін алу.

СҮРЕНСІЗДЕУ сын. 1. Реңі қашқан, өңсіздеу, сиықсыздау. 2. ауыс. Қызықсыздау, мәнсіздеу.

СҮРЕНСІЗДІК зат. Сұрқы қашқандық, жабырқаушылық.

СҮРЕПЕТ зат. жерг. Ұсқын, сиық, пішін.

СҮРЕПЕТСІЗ сын. Ұсқынсыз, сиықсыз, сұрықсыз.

СҮРКЕЙЛІ сын. Қорқынышты, қаһарлы. **СҮРКӨЙ** зат. жерг. Суайт, жексұрын, жамандықпен аты шыққан адам.

СҮРКІЛІ зат. Қуғын-сүргін; аласапыран. **Сүркілге салды.** Алды-артына қаратпай құды, құдалады.

СҮРКІЛДЕТ= ет. Қуғын-сүргінге салу.

СҮРКІЛДЕТУ Сүркілдет етістігінің қимыл атауы.

СҮРКІТ= ет. Қуу, айдау.

СҮРЛЕ= ет. 1. Етті түтіңге немесе желге қақтап, сүр жасау. 2. Мал азығын тұздап, леп шығармай топырақ астына көму.

СҮРЛЕМ зат. малшар. <исп. silos> 1. Астық өнімдерін, қант және т.б. тамақ өнімдерін сақтауға арналған, қыма аудандары әртүрлі, темірден, темір-бетоннан жасалған сыйымдылық. 2. Ариалуы сыйымдылықтарда консервіленетін, майдалап туралған көк өсімдіктерден дайындалған шырынды жем.

СҮРЛЕМДЕ= ет. Сүрлем өзірлеу, шөп сүрлеу.

СҮРЛЕМДЕУ Сүрлемде етістігінің қимыл атауы.

СҮРЛЕМДІК сын. Сүрлем жасауға арналған, сүрлем боларлық.

СҮРЛЕМЕ зат. сөйл. **Сүрлем.**

СҮРЛЕН= ет. 1. Сүр етілу, сүр болу.

2. Өсімдік, шөптердің ашытылып, сүрлем болып дайындалуы. 3. ауыс. Ескіру, уақыт өту.

СҮРЛЕНДІК зат. сөйл. жерг. **Сүрлем.**

СҮРЛЕНУ Сүрлен етістігінің қимыл атауы.

СҮРЛЕУ¹ зат. 1. Көптен бері жүрілмеген ескі, көмескі жол. 2. ауыс. Бағыт, бағдар.

3. ауыс. Өмір жолы.

Сүрлеу жол. **Сүрлеу.**

СҮРЛЕУ² Сүрле етістігінің қимыл атауы.

СҮРЛЕУЛІ сын. Сүрленген, сүрлеген (мал азығы).

СҮРЛЕУ-СОҚПАҚ зат. Жөн, бағыт-бағдар.

СҮРЛЕУСІЗ сын. Жол түспеген, ізсіз.

СҮРЛЕУІТ зат. сөйл. **Сүрлеу.**

СҮРЛІК= ет. Жығылып-сүрину, есі шығу.

СҮРМЕ¹ зат. Кірпік пен қасты қарайтмын бояу үшін қынадан жасалған бояу.

Сүрме тақайлатты. Араздасқан адамға тіке барды. **Сүрме тартты.** Қасы мен кірпігіне бояу жақты.

СҮРМЕ² зат. хим. Элементтердің периодтық жүйесінің V тобындағы химиялық элемент.

СҮРМЕЛЕ= ет. Кірпік, қасты сүрме жағып бояу.

СҮРМЕЛЕН= ет. Кірпік, қасқа сүрме жағылу.

СҮРМЕЛЕНУ Сүрмелен етістігінің қимыл атауы.

СҮРМЕЛЕТ= ет. Кірпік, қасына сүрме жақтыру.

СҮРМЕЛІ сын. Сүрме жағылған, боялған.

СҮРНІҒУ Сүрнік етістігінің қимыл атауы.

СҮРНІК= ет. жерг. Сүрніп-қабыну, шаршап-шалдығу.

СҮРТ= ет. 1. Бір нәрсені суынан құрғату.

2. Кірінен арылту, тазарту.

СҮРТЕК зат. Жылқының аяңнан жылдамдау жүрісі.

СҮРТКІ зат. сөйл. **Сүрткіші.**

СҮРТКІЛЕ= ет. Дымданған, сүр тиген, кірлеген нәрсені қайта-қайта сүрту, құрғату, тазалау.

СҮРТКІЛЕУ Сүрткіле етістігінің қимыл атауы.

СҮРТКІШ зат. Бір нәрсенің бетін тазарту үшін пайдаланатын шүберек, қағаз т.б.

СҮРТКІШТЕ= ет. Қайта-қайта сүрте беру, сүрткілеу.

СҮРТКІШТЕУ Сүрткіште етістігінің қимыл атауы.

СҮРТУ Сүрт етістігінің қимыл атауы.

СҮРТІЛ= ет. Тазалану, құрғатылу.

СҮРТІЛҒУ Сүртіл етістігінің қимыл атауы.

СҮРТІН= ет. Беті-қолын, денесін құрғату, сүрткілеу.

СҮРТІНДІР= ет. Сүрткізу, құрғаттыру, тазартқызу.

СҮРТІНДІРУ Сүртіндір етістігінің қимыл атауы.

СҮРТІНУ Сүртін етістігінің қимыл атауы.

СҮРТІНШЕКТЕ= ет. Сүрткіштеңкіреу, айналасын сүрткіштеп отыру.

СҮРТІНШЕКТЕН= ет. Қайта-қайта сүрткіштеу.

СҮРТІП-СҮРТІП= ет. Сүрткіштеу, сүрткілеу.

СҮРТІС= ет. Көз жасын құрғату, сүрту.

СҮРТІСУ Сүртіс етістігінің қимыл атауы.

СҮРҒУ Сүр етістігінің қимыл атауы.

СҮРІ зат. этн. Тұздалып, желге кептірілген ет, сүр.

Сүр жер. ауылшар. Ауыспалы егіншілікте дақыл егілмей өңделіп, таза, қопсытылған күйінде сақпалатын егістік танабы; ылғал мен қоректік заттарды қолайлы жинау үшін бірнеше рет өңделетін танап.

СҮРІК зат. Ең жоғарғы сортты жұмсақ былғары.

СҮРІЛ= ет. Сүрмелену, сүрме жағылу.

СҮРІЛ= ет. ескі кіт. Ада қалу, құр қалу.

СҮРІЛУ Сүрлі етістігінің қимыл атауы.

СҮРІН= ет. 1. Жазатайым жығылып қала жаздау. 2. ауыс. Мұлт басу, жаңсақ кету, қателесу.

СҮРІНДІ сын. Сара, бұрыннан салынған.

СҮРІНДІР= ет. 1. Құлату, аяқ басысына кедергі болу. 2. ауыс. Қапы қалдыру, шатастыру, жаңылыстыру.

СҮРІНДІРУ Сүріндір етістігінің қимыл атауы; қапы қалдыру.

СҮРІНЕ-ҚАБЫНА үст. Жығыла жаздап, тапырақтай жүгіріп.

СҮРІНТ= ет. Біреуді аяғынан шалу, сүріндіру, құлата жаздау.

СҮРІНТУ Сүрінт етістігінің қимыл атауы.

СҮРІНУ Сүрін етістігінің қимыл атауы.

СҮРІНШЕК зат. вет. Төс сүйектің бірінші буыны.

СҮРІНШЕК² сын. 1. Сүрінгіш, сүріне бергіш (адам). 2. Қайта-қайта сүріне беретін, аяғына қан түскен (ат). 3. ауыс. Жаңылысып қала беретін, мұлт кететін.

СҮРІНШЕКТЕ= ет. Қайта-қайта сүріне беру, тайғанақтау.

СҮРІНШЕКТЕУ Сүріншекте етістігінің қимыл атауы.

СҮРІНШЕКТІК зат. 1. Сүріншек болушылық, сүрінгіштік. 2. ауыс. Жаза басушылық, жаңылушылық, қателесушілік.

СҮРІНІП-ҚАБЫНЫП үст. Жығылып-сүрініп, асып-сасып.

СҮРІНІС зат. 1. Сүрініп кетушілік, сүрінушілік. 2. ауыс. Жаңсақтық, қателесушілік.

СҮРІС= ет. Қақтығысып қалу, таласу, ұрысу.

СҮТ зат. 1. Төлдеген малдың т.б. сүтқоректі жануарлардың сүт бездерінен бөлінетін түсі ақ, төлі үшін қоректік маңызы зор сұйықтық.

2. биол. Босаған ананың, бала емізетін ананың сүт безінен бөлінетін, нәресте үшін қоректік маңызы зор секретциялық сұйық зат. 3. Ишуге, пайдалануға дайын мал (сыыр) сүті.

Сүт бездері. анат. Адам мен жануарларда сүт түзетін без, желін. Сүт бұлағы ақтарылды.

бейн. Көп сүт сауды, мол өнім алды. **Сүт диетасы.** мед. Сүт өнімдерін, оның ішінде айран, сүзбемен тамақтануға құрылған диета. **Сүтке бөкті.** а) Сүтке тойды, тойынды. ә) Сүттенді.

Сүт кереген. Сүтті, сүті мол. **Сүтке тиген күшіктей.** а) Жазықты, кінәлі, айыпты. ә) Соққы көрген, жүрі жығылған, сүмірейген. **Сүтке тойған қозыдай.** Момақан, монтиған, сүйкімді. **Сүт көп, көмір аз.** этн. а) Малдың желінсау ауруларының алдын алу үшін көктемде, алғаш күн құркірегенде жасалатын ырым, мал тойынп сүттенсін деген игі тілек. ә) Істің немен тынары белгісіз, көз жетпейді деген мағынада. **Сүт кұхнясы.** Сүтхана (нәрестелерге арнайы сүт тағамдарын дайындайтын орын). **Сүт қайнағанша.** Әне-міне дегенше, демде. **Сүт қанты.** хим. Таза күйінде ақ түсті, кристалл тәрізді ұнтақ; лактоза. **Сүт қатты.** Шайға сүт қосып ішті.

Сүт майы. Сүттің құнарлы, майлы бөлігі, беті. **Сүт өнімдері.** тамақ. Сүттен дайындалатын әртүрлі өнімдер. **Сүтпен өніп, сүйекке сіңген.** Қанға сіңген, қалыптасқан, әдетке айналған. **Сүт тандыры суалды.** Әбден қуарып, құрдым болды. **Сүт тартты.** Сепаратормен сүттің кілегейін айырып алды. **Сүттен ақ, судан таза.** Құнәдан пәк, жаза баспаған, ешбір қылмысы жоқ. **Сүттің беті.** сөйл. Піскен немесе шикі сыыр сүтінің қаймағы, беткі жағы. **Сүт тіс.** а) анат. Баланың 7 жасқа дейін түсетін алғашқы тіс. ә) вет. Жылқының бес жасқа дейінгі тісі. **Сүт үстінде қаймақ болды.** Қағажу көрмей, бұда боп өсті. **Сүті ағып тұр.** а) Сүтті, сүті мол. ә) Өсімдіктің әлі қатпаған, көк кезі. **Сүті қайтқан бие.** Көрілікпен, күтімсіздіктен, аурушаңдығынан сүті кеміп азайған бие. **Сүті қайтты.** Сүті азайып, суалды. **Сүтін көкке сауды.** этн. Теріс батасын берді, анасының қарғысына қалды.

СУТАҒАШ зат. өс. Оңтүстік Америкада өсетін, бийіктігі 25 м-дей ағаш [Оның қабығын сөл гана тіліп жіберсе, сүтке ұқсас аппақ сұйық зат болады. Жергілікті халық әлгі сүтті қайнатып, тағам етеді].

СУТАҒЫ зат. этн. Күйеу жақтың қалыңдығын анасына беретін, өзге кәделермен бірге қыз ұзату тойына дейін апаратын кәдесі, жоралғысы.

СУТБАУЫРСАҚ зат. жерг. Қатқан нанды сүтке жібітіп дайындайтын тағам.

СУТБИДАЙ зат. жерг. Бидайдың пісу кезіндегі дәнінің сұйық шағы, көксағалаға дейінгі түрі.

СУТБОТА зат. түйешар. Уызынан сүтке жарыған, әлі отықпаған жас бота.

СУТБҰРЫШ зат. жерг. 1. Сүт пен майға бұрыш, пияз қосылып дайындалған көже. 2. Күрішті сүтке пісіріп даярлаған тағам түрі.

СУТЕЙ = ет. Малдың желіні сүтке толу, сүт көп шығу.

СУТЕЙТ = ет. Сүтті қылу.

СУТЕЙТУ Сүтейт етістігінің қимыл атауы.

СУТЕМГЕН зат. өс. Малға жұғымды шөптердің бір түрі.

СУТЕН зат. Еркек балықтың ұрықтық шауыты.

СУТЕЮ Сүтей етістігінің қимыл атауы.

СУТЖАПЫРАҚ зат. өс. <лат. lactuca> Кескен кезде жапырағынан сүт сияқты ақ, сұйық зат шығатын өсімдік.

СУТЖЕНТ зат. тамақ. Сүтке бөктірілген сөкке сарымай, қант, мейіз, қатқан нан ұнтағы қосылып, қаймақпен жасиылып әзірленетін тағам.

СУТЖҰҚПАН зат. тамақ. Сүтке бұқтырылған нан.

СУТЗАУЫТ зат. Сүт өнімдерін әзірлейтін зауыт.

СУТНИС зат. Емшектегі, емізді баланың бағын, өзіндік ерекіе ісі.

СУТКӨЖЕ зат. этн. тамақ. Суға қайна-тылған күріш, кеспе т.б. сүт қосып әзірленген көже.

СУТКҮРІШ зат. тамақ. жерг. Қайнаған сүтпен сүтке күріш салынып дайындалған көже.

СУТҚОЗЫ зат. жерг. Кенже тұған қозы.

СУТҚОР сын. жағымсыз. Ақшаны, малды өсімге беріп, шамадан тыс өсім алушы, пайдақор.

СУТКОРЕКТИЛЕР зат. зоол. <лат. mammalia> Ең жоғарғы сатыдағы омыртқалы жануарлар класы.

СУТҚУРАЙ зат. өс. Мал жейтін шөп.

СУТҚҰЛАҚ зат. өс. Тікенжиде.

СУТҚЫШҚЫЛ зат. биол. Жануарлардың, өсімдіктердің және микробтардың зат алмасуында түзілетін, суда жақсы еритін, түссіз кристалды, маңызды өнім.

Сүтқышқылы бактериялары. хим. Табиғатта көп тараған, көмірсуларын ашытып, негізінен сүт қышқылын түзетін бактериялар тобы.

СУТЛАҚ зат. қойшар. Енесінің алғашқы уызынан бастап сауылмай, емін-еркін еміп өскен лақ.

СУТМӘШИНЕ зат. Сүттен қаймағын айыратын қол және электрлі машина.

СУТӨКПЕ зат. вет. Тәлдің дұрыс ембегенінен болатын өкпе ауруы.

СУТПАСТЕРЛЕУШІ зат. тех. Сүтті қысқа мерзімдік пастерлеуге арналған аппарат.

СУТ-ПУТ зат. жерг. Сүт-мүт.

СУТПІСІРІМ зат. этн. Сүт пісіп ұлгіретіндей азғантай, 20 минут шамасындағы уақытты білдіретін халықтық өлшем.

СУТПІСІРІМДЕЙ сын. Шамалы уақыт, азғана.

СУТСАЛМА зат. этн. тамақ. Қайнаған сүтке пәтірнанды турап салып жейтін тағам түрі.

СУТСІЗ сын. 1. Сүті аз, сүті жоқ. 2. Сүт қатпаған, сүт қоспаған (шай).

СУТСІЗДІК зат. Сүт жоқтық, сүті болмағандық.

СУТСІМЕН зат. жерг. көне. Қалың матаның бір түрі.

СУТСІРНЕ зат. тамақ. Сүтті айрықша әдіспен ұйыту арқылы дайындалатын тағам, сыр.

СУТТАЙЛАҚ зат. түйешар. Енесі боталауға бірер ай қалғаша еме беретін тайлақтар мен түрліше бекештерден қайымай не қысыр қалған інгеннің емізіп жүрген былтырғы боталарының жалты атауы.

СУТТЕЙ сын. 1. Сүт сияқты, сүт тәрізді. 2. ауыс. Аппақ, кіршіксіз, тап-таза. // Сүт күйінде, сүт қалты. 3. ауыс. Аққұба, әдемі.

Сүттей ақ. а) Аппақ, кіршіксіз ақ, ә) Ниеті адал, ойы таза; күнәдан пәк. **Сүттей жарық.** Күндіздей жап-жарық. **Сүттей ұйыды.** а) Қозғалмады, мызғылмады. ә) Тату-тәтті болды, ауыз-бірлігі күшті болды. б) Қалтқысыз құлай сенді, ықыласы кетті. **Сүттей ірілі.** Берекесі кетті, шырқы бұзылды.

СУТТЕН = ет. Өсімдіктің, астық дәнінің нәрленуі, дәні толығы бастауы.

СУТТЕНУ Сүттен етістігінің қимыл атауы.

СУТТЕП: сүттен алу. Берген қарызды өсімімен алу.

СУТТЫРНАҚ зат. этн. Нәрестенің қырқынан шығарғанға дейін алынбаған тырнағы.

СУТТИ сын. Сүтті көп беретін, сүті мол. // Маңызды, алдыңғы қатарлылар. // жерг. Шебер, жақсы.

Сүтті ешкілер. ауылшар. Сүт өндіру мақсатында өсірілетін ешкілер.

СУТТИГЕН зат. өс. <лат. euphorbia densa> Сүттіген тұқымдасына жататын, бір не көпжылдық, сабағынан улы ақ сүт шығатын өсімдік.

Сүттіген тұқымдасы. өс. Қос жарнақты, сүт шырынды ағаш, бұта және шөптесін өсімдіктер.

СУТТИКЕН зат. өс. Сүтжапырақтың бір түрі.

СУТТИЛАН зат. Сүтті көп берушілік.

СУТХАНА зат. 1. Сауылған сүт тұратын бөлме. 2. Емшектегі дені сау және 3 жасқа толмаған науқас балалар үшін арнайы тамақ әзірлейтін қоғамдық тамақтандыру мекемесі.

СУТШӘРБАТ зат. тамақ. Балмұздақ, жеміс шырыны және сүт араластырып жасалған салқындалтылған сусын.

СУТШЕШЕК зат. өс. Бақ-бақтың бір түрі; үлкен бақ-бақ.

СУТШӨП <лат. lettuce> зат. өс. Сүтжапырақтың бір түрі; жабай сүт жапырақ.

СУТШЫРЫН зат. биол. Сүтжолдары жасушаларының вакуолінде болатын, құрамында терпеноидтер, алкалоидтер, таниндер, көмірсулар, майлар мен ақуыздар бар ақ және сарғыш түсті сұйықтық.

СУТШІ зат. Сүт тасушы, сүт сатушы адам. // Сүт сататын.

СУТШІЛ сын. Сүтті жақсы көретін, аққумар.

СУТІ: дәрет сүтіді. Дәрет сындырды, дәретке шықты.

СУТИМАҚ зат. жерг. Тауда мекендейтін, адамға көп көріне бермейтін құс түрі.

СУТИҢКЕ зат. Өзен бойындағы салға әзірлеген самырсын.

СУТИҢКЕДЕЙ сын. Сүтіңке сияқты, үлкен.

СУТИМ зат. жерг. Қарғам, қарағым, шырағым мағынасындағы қаратпа атауы.

СУТИП' зат. Мақсат, бағдар, болашаққа сенім, мұрат.

СУТИП' зат. жерг. Үйдің тіреуіші, ұстын.

СУТИҢДІК: сүтіндік етті. Басшылық жасады, сүйеу, тірек болды.

СУФ о.д. Ауруды үшкірген кезде, қышқатағанда айтатын сөз.

СУФИТ о.д. Сүф.

СУФУ о.д. сөйл. Сүф.

СУЪРАТ зат. көне. Маратат, атақ.

СУЮ Сүй етістігінің қимыл атауы.

СФАЛЕРИТ [грек. sphaleros] зат. геол. Түйірлі не кубтық кристалл түрінде қиырғасын, түсі қоңыр не қара, кейде сары, қызыл, жасыл болатын минерал, мырыш өндіретін руда.

СФЕН зат. хим. СаTi(SiO4)O - силикаттар кластарының минералы; мөлдір түрлері – асыл тастар.

СФЕРА [грек. sphaira] зат. 1. мат. Барлық нүктелері бір нүктеден бірдей қашықтықта болатын математикадағы тұйық бет шардың беті. 2. ауыс. Орта, өріс, аймақ.

СФЕРАЛЫҚ сын. Сфераға тән, сфераға қатысты.

Сфералық астрономия. астр. Астрономияның аспан сферасындағы шырақтардың көрінерлік қозғалысы мен орналасуын зерттеуге байланысты есептерді шешудің математикалық тәсілдерін қарастыратын бөлімі. **Сфералық бет.** мат. Кеңістікте берілген нүктеден (центрден) қашықтықтары бірдей нүктелердің геометриялық орны. **Сфералық геометрия.** Математиканың сфера бетіндегі геометриялық фигураларды зерттейтін саласы. **Сфералық тригонометрия.** геом. Математиканың сфералық үшбұрыштардың бұрыштары мен қабырғалары арасындағы тәуелділікті зерттейтін саласы.

СФЕРОЛИТТЕР зат. геол. Ішкі құрылысы шартты нүктеден барлық бағытта бірдей тарамдала шашыраған талшық тұрқылас кристалдар жұйесінен тұратын, домалақ пішінді агрегаттар.

СФЕРОЛОИДТЕР зат. геол. Қышқыл лавалар арасындағы домалақ не шар тұрқылас түзілімдер.

СФЕРОПЛАСТАР зат. хим. Газ толтырылған пластмассалар.

СФЕРОФИЗИН [грек. sphacrophysinum] зат. вет. Осы аттас өсімдіктен алынатын алколоид.

СФИГМОГРАФИЯ [грек. sphygmos – қанның бүлкілеуі, grapho – жазамын] зат. вет. Артериялық пульсті (тамыр соғуын) жазып (сызып) алу.

СФИНКЕР зат. Денедегі белгілі бір тесіктерді айнала қоршаған еттердің жалты аты.

СФИНКС зат. Ежелгі Мысырдағы басы адам, денесі арыстан бейнесіндегі тас мүсін.

СХЕМА [грек. schema] зат. 1. Бір заттың ішкі-сыртқы құрылысын, оның бөліктерін бейнелейтін сызғырлар, сұлба. 2. Белгілі бір заттың ең негізгі белгілерін көрсететін жоба, үлгі. 3. и.н.ф. Қандай да бір нысан құрылымының шартты символдар мен графикалық кескіні.

СХЕМАЛЫҚ сын. Схемага тән, схемаға қатысты.

СХЕМАТЕХНИКА зат. Берілген функциялардың тіймді орындалуын және құрамына кіретін элементтердің параметрлері дұрыс есептелуді жасақтау мақсатымен радиотехника, байланыс, автоматика, есептеу техниканың жеке аспаптарын саралау және синтез жасау мәселелерімен шұғылданатын ғылыми-техникалық бағыт.

СХЕМАТИЗМ зат. Істің байыбына барып, мәнін ашпай, үстірт қараушылық.

СХЕМАТИКАЛЫҚ сын. Схема түріндегі.

СХОЛАСТИКА [лат. scholasticos] зат. филол. Болмысты зерттеуден қашып, шіркеу догматтарына, қағидаларына сүйенген орта ғасырдағы идеалистік философия.

СЦЕНАРИЙ [итал. scenario] зат. 1. Кинофильмге негіз болатын әдеби шығарма, кино-сценарий. 2. Театрда ойнаушылардың, концерт қоюшылардың сахнаға шығу, ойнау тәртібі, реті көрсетілген жазба.

СЦЕНАРИСТ зат. Сценарийдің авторы.

СЦИЕНТИЗМ [лат. scientia] зат. филол. Ғылым мен оның жемістіктерін тарихтағы прогрестің басты факторы, қоғамдық, әлеуметтік проблемаларды шешудің құралы деп бағамдайтын дүниетаным.

СЦИФОИДТЫ: сцифоидты медузалар. зоол. <лат. schyphozoa> Ішекқуыстылар типінің бір класы.

СЦИОФИТЕР [грек. skia – көлеңке, phitos – өсімдік] зат. бот. Көлеңке сүйгіш өсімдіктер тобы.

СЧЕТ зат. сөйл. Шот.

СЧЕТЧИК зат. сөйл. *Электр энергиясының есебін көрсететін құрал.*

СЪЕЗД зат. 1. тар. совет. Кеңес Одағы коммунистік партия депутаттарының әлеуметтік, қоғамдық, экономикалық мәселелерді қарайтын, талқылайтын, шешетін құрылтайы. 2. ауыс. *Үлкен оқиға.* 3. тар. **Сыяз.**

СЫБА¹ = ет. *Баттастыру, жабу.*

СЫБА² = ет. 1. *Түрін қалдырмай балағаттау, тілдеу.* 2. *Қуу, айдау.*

СЫБАҒА зат. 1. этн. *Құрметті қонаққа, жақын-жуыққа арнап сақталған соғым еті; көделі мүше.* 2. *Үй ішінен жырақта жүрген балаға сақталған соғым еті.* 3. **Соғым.** 4. ауыс. *Әр адамның өзіне лайық еншісі, тиесісі, үлесі.* 5. ауыс. *Несібе, ырыздық.* 6. ауыс. *Пайда, кіріс.*

Сыбаға алды. а) *Үлес тиді, тиесілі бөлігін алды.* ә) *Сазайын тартты, жазасын тартты, әшкереленді.* **Сыбағадан құр [жай]** қалды. *Тиесілі үлесін ала алмады.* **Сыбаға дәмелі.** *Жақсылық күтті, несібесін іздеді.* **Сыбағам қайда.**

а) *Сақталған соғым еті бар ма деген мағынада.* ә) *Несібем, бұйырғаны қайда деген мағынада.* **Сыбағасы бар.** *Кеткен есесі, ала алмаған өші бар.*

Сыбағасы қайтарылды. *Сазайын берді.* **Сыбағасын алды.** а) *Сазайын тартты, жазасын алды.* ә) *Несібем, ырыздығын алды.* **Сыбағасын берді.** а) этн. *Қонақтыққа келе алмаған жасын үлкен қария не науқас кісіге аспан ауыз тисін деп береді.* ә) *Сазайын тартқызды, жазасын берді.* б) *Несібеден, ырыздықтан қағылды.* в) *Үлес берді, бөліп берді.*

Сыбағасын даулады. *Тиесілі үлесін талап етті.* **Сыбағасына қалдырды.** *Үлесіне, сыбағасына қалдырды, тастады.* **Сыбаға сорпасы төгілді.** *жерг. Үлесінен айырылды, бос қалды.* **Сыбаға тартты.** а) этн. *Арнайы сойылған, сақталған етті асып, сый-құрмет көрсетті, қадірледі.* ә) *Сыйлады, берді.* **Сыбағасына [сыбаға] тиді.** *Еншісіне қалды, бұйырды.*

СЫБАҒАЛАС сын. *Қарайлас, бірге жүрген.* **СЫБАҒАЛЫ** сын. 1. *Сыбағаға ие, сыбағасы бар.* 2. ауыс. *Арнаулы, тиісті; лайықты.*

Сыбағалы салмақ. *Заттың өзіне тән ауырлығы.*

СЫБАҒАСЫЗ сын. *Сыбағасы жоқ, үлессіз, тиесісіз.*

СЫБАЙ¹ зат. *жерг. Жырма бес пұттық таразы тасы.*

СЫБАЙ² сын. *Жақын, аралас-құралас, көрші.*

СЫБАЙ³ үст. *Салт.*

СЫБАЙЛАС сын. 1. *Шектес, көршілес.* 2. ауыс. *Блм-жымы бір, бір-бірімен тығыз байланысты, ауыз жаласқан (адамдар).*

Сыбайлас бұрыш. *геом. Бір қабырғасы ортақ, ал былайғы екі қабырғасы бір түзу сызық болатын екі бұрыш.* **Сыбайлас жемқорлық.** *заң. <лат. corruptio> Мемлекеттік қырлықтардың экономика аясында қылмысты құрылымдармен біте қайнасуы, сондай-ақ мемлекеттегі лауазымды адамдардың, қоғамдық және саяси қайраткерлердің сатылығытығы, парақорлығы.*

СЫБАЙЛАСТЫҚ зат. 1. *Жақындық, байланыстылық, таныстық.* 2. *заң. <итал. mafia> Ордалы қылмыс, ұйымдасқан қылмыс қоғамлоқы, зорлық-зомбылық, адам өлтіру әдістерімен әрекет ететін астыртын ұйым.* 3. *экон. Қоғам және саяси қайраткерлердің, сондай-ақ мемлекеттік шен иелері мен лауазымды адамдардың парақорлығы және сатылығытығы.*

СЫБАЙ-САЛТАҢ сын. *Жалғыз-жарым, жеке басты.*

СЫБАҚ зат. сөйл. **Сылақ.**

СЫБАЛ = ет. *Малшыну, көресіні көру.*

СЫБАН = ет. 1. *Білегін жалайшау, жеңін түркіну.* 2. ауыс. *Бір жұмысты, міндетті атқаруға кірісу, құлшыну.*

Сыбана [сыбанып] кірісті. *Бар ынтасымен құлшына кірісті.* **Сыбанып сойледі.** *Өзеуреп, шын ниетімен емес, арам ниетпен, көрінудің үшін сойледі.*

СЫБАНДЫР = ет. *Жеңдерін түрдірту.*

СЫБАНДЫРУ *Сыбандыр етістігінің қимыл атауы.*

СЫБАНТ = ет. *Сыбандыру, жеңін түргізу.* **СЫБАНТУ** *Сыбат етістігінің қимыл атауы.* **СЫБАНУ** *Сыбан етістігінің қимыл атауы; құлшыну.*

СЫБАНУЛЫ сын. *Сыбанған, түріп қойған.* **СЫБАНЫҢҚЫРА** = ет. *Сыбана түсу.* **СЫБАТТЫР** = ет. *Боқтату, жаман сөз айтқызу.*

СЫБАУ¹ зат. *Боқтық, дөрекі сөз.* **СЫБАУ**² зат. *жерг. сөйл. Сылау.* **СЫДЫҒЫР** сын. *жерг. Пәлекор, жалақор.*

СЫДЫР¹ зат. 1. *Судың сылдыры, желдің не басқа нәрсенің әсерінен шығатын баяу дыбыс.* 2. *Болар-болмас естілген дыбыс.*

Сыдыр етті [қақты]. а) *Сыбырлаған дыбыс шықты, сыбырлады.* ә) *Сылдыр-сылдыр етті, сусылдады.* б) *Сыбырласып сөйлесті.*

СЫДЫРА = ет. *Сыдыр қағу, сыбырлау.* **СЫДЫРАТ** = ет. *Сыбырлату, ақырын сыбырлаған дыбыс шығарту.*

СЫДЫРАТУ *Сыбырат етістігінің қимыл атауы.* **СЫДЫРЛА** = ет. 1. *Желдің әсерінен ағаш жапырақтарының ыргатылуы, сусылдауы.* 2. *Тысыр-тысыр ету; сыбырау.*

СЫДЫРЛАС = ет. *Сыдыр-сыдыр етісу, сусылдау.* **СЫДЫРЛАТ** = ет. *Сусылдау, сылдыр еткізу.* **СЫДЫРЛАУ** *Сыбырла етістігінің қимыл атауы.*

СЫДЫРЛА = ет. 1. *Желдің әсерінен ағаш жапырақтарының ыргатылуы, сусылдауы.* 2. *Тысыр-тысыр ету; сыбырау.*

СЫДЫРЛАС = ет. *Сыдыр-сыдыр етісу, сусылдау.* **СЫДЫРЛАТ** = ет. *Сусылдау, сылдыр еткізу.* **СЫДЫРЛАУ** *Сыбырла етістігінің қимыл атауы.*

СЫДЫРЛЫ сын. *Сыбырлаған, сыбыр-сыбыр еткен.*

СЫДЫР-СЫДЫР елік. *Қайта-қайта сыбырлаған дыбысты бейнелейтін сөз.*

Сыдыр-сыдыр етті. *Сыбырлады, тысырлады.*

СЫДЫРСЫЗ сын. *Дыбыс шығармастан, қн-түңсіз.*

СЫДЫЗҒЫ¹ зат. *муз. Құрайдан, ағаштан немесе жезден жасалған үрлемелі музыкалық аспап.*

Сыбызғысын суарды. *Сыбызғы тартар алдында аспаптың ішіне су жүгіртіп, дымдап алды.* **Сыбызғы тартты.** а) *Сыбызғыда ойнады.* ә) *Сыңсыды, сызылған дыбыс шығарды.*

СЫДЫЗҒЫ² зат. *өс. Сазды жерлерде қалың болып өсетін іші құрай шөп.*

Сыбызғы торғай. *жерг. зоол. Торғайдың түрі.*

СЫДЫЗҒЫДАЙ сын. *Үні, даусы сыбызғының даусындай сазды, нәзік.*

СЫДЫЗҒЫЛАТ = ет. 1. *Құстардың нәзік үнімен сайрауы.* 2. *Әндету.*

СЫДЫЗҒЫЛЫ сын. *Сыбызғысы бар.* **СЫДЫЗҒЫШЫ** зат. *Сыбызғы тартатын адам.*

СЫДЫЛЫҚ¹ сын. *Жылбысқа, жұмсақ.* **СЫДЫЛЫҚ**² сын. *жерг. Жаңбырлы, лайсан.*

СЫДЫЛЫҚТАП үст. *Толассыз, ақырындап (жауу).* **СЫДЫЛЫҢҚЫ** сын. *Дымқыл басқан, бұлыңғыр.*

СЫДЫР зат. 1. *Сыбыр, сусыл (ағаш, шөп).* 2. *Ақырын айтылатын сөз, күбір.* 3. ауыс. *Өсек-аяқ, құр әңгіме.* 4. ауыс. *Болған жасырын оқиға, күрік.*

Сыдыр етті. *Ақырын айтты, сыбырлады, көпке естімеді.* **Сыдыр қосты.** *Әңгімеге өрт салды, көбейтті.*

СЫДЫР-КҮБІР зат. *Сыбырласқан, күбірлескен әңгіме, құпия сөз.*

СЫДЫРЛА = ет. 1. *Даусын шығармай ақырын сөйлеу.* 2. *Басқаға естіртпей ақырын айту.* 3. *Өсек айту, жамандау.*

Сыбырлағанды Құдай естімей ме? *Жұртқа мәлім болмайтын ештеме жоқ деген мағынада.*

СЫДЫРЛАҚ¹ зат. *вет. Малдың қызыл асығымен бірге біткен өте майда сүйек.*

СЫДЫРЛАҚ² сын. *Дауысы бөсең, ақырын.* **Сыбырлақ аққу.** *зоол. <лат. cygnus olor>*

Қазтәрізділер отрядының үйрек тұқымдасына жататын құс.

СЫБЫРЛАҢҚЫРА = ет. *Сәл сыбырлай сөйлеу.* **СЫБЫРЛАҢҚЫРАУ** *Сыбырлаңқыра етістігінің қимыл атауы.*

СЫБЫРЛАС = ет. 1. *Жасырын әңгіме айту, күбірлесу.* 2. *Желдің әсерінен ағаш жапырақтары, шөп басының сусылдауы.* 3. *Сырласу, сыр айтысу.*

СЫБЫРЛАС сын. *Сырлас, ымы-жымы бір.* **СЫБЫРЛАСУ** *Сыбырлас етістігінің қимыл атауы.*

СЫБЫРЛАСУШЫ зат. *Сыбырласып сөйлесуші адам.*

СЫБЫРЛАТ = ет. *Ақырындату, дауысын басу.*

СЫБЫРЛАТУ *Сыбырлат етістігінің қимыл атауы.*

СЫБЫРЛАУ *Сыбырла етістігінің қимыл атауы.*

СЫБЫРЛАУЫҚ: *сыбырлауық аққу.* *зоол. <лат. cygnusolor>. Басы мен тұмсығын су бетіне қарата тік ұстап, мойнын иіп жүзетін аққудың түрі.*

СЫБЫР-СЫБЫР сын. 1. *Ақырын, жай.* 2. *Сытырдаған, сусылдаған.* 3. *Сыбырлаған, сыбыр-сыбыр еткен.* 4. ауыс. *Жасырын, құпия.*

Сыбыр-сыбыр етті. *Сыбырлады, сыбырлады.* **СЫБЫРШЫ** зат. *театр. Театр сахнасында актердің айтатын сөзін сыбырлап оқып беруші; сүфлер.*

СЫБЫРШЫЛ зат. *Тыныш отыра алмайтын, көп сөйлейтін адам.*

СЫБЫС зат. 1. *Өтірік-шынды айтылған ұзынқалақ хабар.* 2. *Дыбыс, үн, ызың.*

СЫБЫССЫЗ үст. сөйл. *Дыбыссыз, үңсіз.* **СЫБЫС-СЫПСЫҢ** зат. *Өсек-аяқ, қауесет.*

СЫҒАЙ¹ зат. *Текті, асыл жер.* **СЫҒАЙ**²: *ығай мен сығай. Бірінен-бірі өткен, таңдаулы, мықты (адамдар).*

СЫҒАЙЛА = ет. *Іріктеу, таңдау, сайлап алу.* **СЫҒАЙЛАН** = ет. *Дайындалу, сайлану.*

СЫҒАЛА = ет. 1. *Жасырынтып, бұғын қарау.* 2. *Бір көзін қысып көздеу.* 3. *Көзін сығырайту.* 4. ауыс. *Кіре алмай, алыстан көз сүзу.*

СЫҒАЛАС = ет. *Жасырынтып қарасу.* **СЫҒАЛАСУ** *Сығалас етістігінің қимыл атауы.*

СЫҒАЛАТ = ет. 1. *Жасыру, тығу.* 2. *Сығырайту.* 3. ауыс. *Аңду, қадағалау, бақылау.*

СЫҒАЛАТТЫР = ет. *Сығырайттыру.* **СЫҒАЛАТУ** *Сығалат етістігінің қимыл атауы.*

СЫҒАЛАУ *Сығала етістігінің қимыл атауы; аңду, қадағалау.*

СЫҒАН зат. 1. *Әр елдерде топталып, көшпелі және жартымалы көшпелі өмір сүретін арғы тегі үнділік халықтың атауы, осы халықтың өкілі.* 2. ауыс. *Үйі жоқ, күйі жоқ, көшіп-қонып жүретін адам.*

Сыған болып кетті. *Тозып, берекесі кетті.* **СЫҒАН-МЫҒАН** зат. *Қаңғыған біреулер, сығандар.*

СЫҒАРАНДА = ет. *Жақсы көре алмау, сығараң-сығараң ету.*

СЫҒАРАНДАУ *Сығараңда етістігінің қимыл атауы.*

СЫҒУ *Сық етістігінің қимыл атауы.* **СЫҒЫЛ** = ет. 1. *Суынан құрау, сығу.*

2. *Жанышыл, суы, сөлі алыну.* 3. *Қысым түсірілу, қысым жасау.* 4. ауыс. *Қысымылық көру.*

СЫҒЫЛҒЫШТЫҚ зат. *геол. Сыртқы салмақтың әсерінен жыныстардың көлемінің кішірею қабілеті.*

СЫҒЫЛҒЫШТЫҚ зат. *хим. Жан-жақтан түсірілген қысым әсерінен физикалық дененің өз көлемін өзгерту қабілеті.*

СЫҒЫЛМА зат. *кен. Қатарлас қабырғалармен шектелген, тілімше тәрізді, тік не құлама геологиялық дене.*

СЫҒЫЛУ *Сығыу етістігінің қимыл атауы.* **СЫҒЫЛЫҢҚЫ** сын. *Екі жағы ішке қарай қысылған.*

СЫҒЫЛЫС = е т. 1. Қысылысу, иін тіресу. 2. Бқшамдалу, қысқару. 3. ауыс. Қысымшылық көру.

СЫҒЫЛЫСТЫР = е т. Кішкентай жерге сыйғызу.

СЫҒЫЛЫСТЫРУ Сығылыстыр етістігінің қимыл атауы.

СЫҒЫЛЫСУ Сығылыс етістігінің қимыл атауы; қысылысу, иін тіресу.

СЫҒЫМ¹ зат. 1. Бір уыс, бір кесек. 2. ауыс. Құшті басымнан көрген қысым, қыспақ.

СЫҒЫМ² зат. жерг. Жұқа жібек орамал.

СЫҒЫМ³ зат. саят. Бүркіттің ортаңғы саусағы.

СЫҒЫМ⁴ зат. Ақша, пұл салған қалта, қашық.

СЫҒЫМДА = е т. 1. Бір затты алақанға салып қысу, сығу. 2. Қыран құстың ұстаған аңын аяқтарымен қысып ұстауы. 3. Там-тұмдап алу. 4. ауыс. Айыпты деп жауап алу, қыспақтау.

СЫҒЫМДАП ұстады. Қатты ұстады, еркіне жібермеді.

СЫҒЫМДАЛ = е т. 1. Уысқа салынып қысылу. 2. ауыс. Таңдалу, сыртыталу. 3. ауыс. Қысқартылу, ықшамдалу.

СЫҒЫМДАЛАЙШТЫҚ зат. кен. Сыртқы күш әсерінен тау жынысының көлемін кішірейту қабілеті.

СЫҒЫМДАЛУ Сығымдал етістігінің қимыл атауы.

СЫҒЫМДАН = е т. Уысталып, қысылу.

СЫҒЫМДАНУ Сығымдан етістігінің қимыл атауы.

СЫҒЫМДАУ Сығымда етістігінің қимыл атауы; қысу, қылықтыңдыру.

СЫҒЫМДЫЛЫҚ зат. Қатты сығылғандық.

СЫҒЫН = е т. Үстіндегі су болған киім, шашын сығып, суын ағызу.

СЫҒЫНДЫ зат. тамақ. Жеміс, көкөніс шырғыны, сәлі.

СЫҒЫҢҚЫ сын. Қушық, жабысыңқы.

СЫҒЫР¹ зат. мед. Алыстан көрмейтін көз ауруы.

Сығыр көз. Сығырайған қысық көз. **Сығыр Күдай.** Налыған, кейіс сөз.

СЫҒЫР² мод. Құдай атқан, соққан.

СЫҒЫРАЙ = е т. 1. Жарықтың өлеусіреп көмескіленуі, сәл ғана жарық беруі. 2. Жақсы көре алмай сықсио, сығыраңдау.

СЫҒЫРАЙМА сын. Сықсиган, бітпеген.

СЫҒЫРАЙТ = е т. Көзін қысыңқырап қарау.

СЫҒЫРАЙТУ Сығырайт етістігінің қимыл атауы.

СЫҒЫРАЙЫҢҚЫРА = е т. Аздап сығыраю, сықсио.

СЫҒЫРАЙЫҢҚЫРАУ Сығырайыңқыра етістігінің қимыл атауы.

СЫҒЫРАҚ зат. кекесін. Ұсақ-түйек әңгімелерді теріп, сөз қылып, өсектеп жүретін, жыбырлақ адам.

СЫҒЫРАҢДА = е т. 1. Сығыраң-сығыраң ету, қайта-қайта сығыраю. 2. Сығараңдап қарау, жақсы көре алмау.

СЫҒЫРАҢДАС = е т. Жапа-тармағай сынай қарасу.

СЫҒЫРАҢДАУ Сығыраңда етістігінің қимыл атауы.

СЫҒЫРАЮ Сығырай етістігінің қимыл атауы.

СЫҒЫРДАҢ сын. сөйл. Қатаң, қытымыр.

Сығырдаң тартты. Қатайды, қытымырланды.

СЫҒЫРДАҢДАУ сын. Қатаңдау, қытымырлау.

СЫҒЫРДАҢДЫҚ зат. Қытымырлық, қатаңдық.

СЫҒЫС¹ = е т. сөйл. **Сығылыс.**

СЫҒЫС² = е т. Қысу, басып қарау.

СЫҒЫСТЫР = е т. Сығылыстыру.

СЫҒЫСТЫРУ Сығыстыр етістігінің қимыл атауы.

СЫҒЫСТЫРЫЛ = е т. Иін тірестіру, қысылысу.

СЫҒЫСТЫРЫЛУ Сығыстырыл етістігінің қимыл атауы.

СЫҒЫСУ Сығыс етістігінің қимыл атауы.

СЫДЫР = е т. 1. Қатты тиген заттан дененің сырылуы; терісін алып кету. 2. Сойылған, өлген мал терісін сылып алу, сытыру. 3. Тілінген таспаны, тарамысты қатты нәрсеңіз арасына салып ысқылау, кем-кетігін алу, тегістеу.

4. Сыртын, қабығын тазалау. 5. сөйл. Ығыстыру, жылжыту, ысырып тастау. 6. ауыс. Сытсындау, суырылып сөйлеу. 7. ауыс. Тездету, шапшаңдату, зұылдату.

СЫДЫРА ұст. Тегіс, жапа-тармағай, жаптай.

Сыдыра жыртты. ауылшар. Жерді топырағы аударылмай орнында қалатын арнаулы соқамен (луцильникпен, дискілі соқамен) қопсытты.

СЫДЫРАЖЫРТҚЫШ зат. ауылшар. Егістік жерді жұмсартатын, қопсытатын арнаулы соқа.

СЫДЫРҒАЙ зат. жерг. Түгін бетіне шығармай тоқыған кілем (кейде өрнек те салынбайды).

СЫДЫРҒЫ зат. этн. Ортасына тіс орнатылған таспаны өңдеу үшін қолданылатын құрал.

СЫДЫРҒЫШ зат. сөйл. **Сыдырғы.**

СЫДЫРМА¹ зат. Етікке бас орнату, ұлтарту.

СЫДЫРМА²: сыдырма қылыш. жерг. Алмас, өткір қылыш.

СЫДЫРМАЛАТ = е т. Тездету, шапшаңдату.

СЫДЫРМАТАС зат. геол. Шөгінді кесектері.

СЫДЫРТ = е т. 1. Сыру, денесін жаралау. 2. ауыс. Жүгірту, зымырату.

СЫДЫРТУ Сыдырт етістігінің қимыл атауы.

СЫДЫРУ Сыдыр етістігінің қимыл атауы.

СЫДЫРЫҚ зат. вет. <лат. exsocio> Терінің беткі қабатының сәл сыдырлауы, кейде одан иып-иып қан шығуы.

СЫДЫРЫЛ = е т. Сырылу, терісі жаралау.

СЫДЫРЫЛУ Сыдырыл етістігінің қимыл атауы.

СЫДЫРЫМ зат. этн. Тарамыстың, таспаның сыдырылған жіңішке бір талы, талшығы.

СЫДЫРЫМТА зат. көне. Біреудің бөлінген малын өз малына қосып алып, сіңіріп кету әрекеті.

СЫДЫРЫНДЫ зат. 1. Тарамыс сыдырғанда, таспа тілгенде тұсетін қалдық, жақпана. 2. кен. Желдің әсерінен тауда болатын жайдақ тастар.

СЫДЫРЫС зат. жерг. **Желіс.**

СЫЗ¹ зат. 1. Ығалы мол, дымқыл жер. 2. Салқын, суық, дене тітіркенетін ызғар.

3. ауыс. Көңілдегі реніш, зіл, ашу.

Сыз өтті. Табанынан, астынан суық өтті, ауырды.

СЫЗ²: таң сыз берді. Таң қылаң берді, ағарып атты.

СЫЗ³ сын. жерг. Сызылған, әдетті, сынық мінезді.

СЫЗ = е т. 1. Қарындашпен не қаламмен қағаз бетіне сызық жүргізу, сызбасын салу. 2. Жазған жазуды өшіру, жоқ қылу, жою. 3. Белгілі бір сөздің не сөйлемнің астына қарындашпен не қаламмен белгі соғу. 4. ауыс. Қасын бір сызық қып бояу.

5. ауыс. Шығармашылықпен айналысу, өлең жазу. 6. ауыс. Жазу, қолтаңбасын қалдыру. 7. ауыс. Құстың су бетіне бауырлай барып, қшуы. 8. ауыс. Тез жүру, шапшаңдатып өтіп кету.

СЫЗАЛЫ сын. Көкорайлы, шалғынды.

СЫЗАМЫҚ зат. Болар-болмас сызық, сызат.

СЫЗАТ зат. 1. Болар-болмас шытынай білінген сынықтың ізі, жарықшақ. 2. ауыс. Көңіл кірбіңі, реніш. 3. ауыс. Кемістік, кемшін тұс.

СЫЗАТТА = е т. Әрең-әрең, сыздықтау, там-шылау.

СЫЗАТТАН = е т. 1. Сызат түсу, әжімдену. 2. ауыс. Реніш тудыру, көңілге жара, кірбің түсіру.

СЫЗАТТАНУ Сызаттан етістігінің қимыл атауы.

СЫЗАТТАП ұст. Біртіндеп, жайлап.

СЫЗАТТЫ сын. Сызатты бар, жарық.

СЫЗАШЫҚ зат. Жерден шығатын бұлақ, қайнар, тұма, саздақ сияқты су көздерінің жалты атауы.

СЫЗБА¹ зат. геом. Қандай да бір құрылымның шартты графикалық бейнесі.

Сызба геометрия. Геометрияның кеңістіктегі фигураларды жазықтық бетіне кескіндерін салу арқылы зерттейтін саласы.

СЫЗБА²: дым [нәр] сызбады. Түк тамақ ішпеді, дәнеңе татпады.

СЫЗБАҚТА = е т. Сорғалау, саулау.

СЫЗБАТЕХНИКА зат. Радиотехника, байланыс, автоматика, есептеу техникасы және т.б. электрондық құрылғылардың схемаларын, олардың берілген функцияның орындау мақсатында синтездеу мәселелерін қамтитын ғылыми-техникалық бағыт.

СЫЗБЫ зат. геол. <нем. Abris> Алдағы белгілерге дейінгі қашықтық немесе азимуттары көрсетілген кішігірім бір өңірдің жоспары немесе нұсқалық суреті.

СЫЗБЫЛА = е т. 1. Сызғылап тастау; шимайлау. 2. ауыс. Жазылған мәтінді жөндеу, қатесін тексеру.

СЫЗБЫР = е т. 1. Шөптің, желдің әсерінен ысқырып, нәзік үн шығаруы. 2. Желдің үйлеп, суырып соғуы. 3. Құстың үн шығаруы.

СЫЗБЫРУ Сызбыр етістігінің қимыл атауы.

СЫЗБЫРЫҚ зат. Сызылта, ысқырта шығқан үн, дыбыс.

СЫЗБЫШ зат. Қағаз бетіне тура сызық түсіру үшін қолданылатын құрал.

СЫЗБЫШТА = е т. Қайта-қайта сызғылау.

СЫЗБЫШТАУ Сызғышта етістігінің қимыл атауы.

СЫЗДА = е т. 1. Қақсау, сүйектің қақсап ауруы. 2. Жараның аузы шықпай солқыдау.

3. ауыс. Пірленіп менменсу, паңдану, төкаппарлану. 4. ауыс. Уайым, өкініш басу.

СЫЗДАН = е т. 1. Әлдеқандай бап, паңдану, маңғаздану. 2. Ашуын ішіне жиып, ызбарлану.

СЫЗДАНУ Сыздан етістігінің қимыл атауы.

СЫЗДАНЫҢҚЫРА = е т. Кергіңкіреу, паңданыңқырау.

СЫЗДАС = е т. Әлдеқандай болысу, паңдану.

СЫЗДАТ = е т. 1. Ауырту, тым тоя ішкеннен іштің керілігі. 2. ауыс. Қаналаңбыру, қайықтыру.

СЫЗДАТУ Сыздат етістігінің қимыл атауы.

СЫЗДАУ¹ сын. Дымқыдау, ылғалдау.

СЫЗДАУ² Сызда етістігінің қимыл атауы.

СЫЗДАУСУ Сыздаусы етістігінің қимыл атауы.

СЫЗДАУСЫ = е т. Сыздану, сыздаусырау.

СЫЗДАУСЫРА = е т. Сызданыңқырау, бәлсіну.

СЫЗДАУСЫРАУ Сыздаусыра етістігінің қимыл атауы.

СЫЗДАУЫҚ зат. мед. Суық тию салдарынан денеге шығатын шығу; шиқан.

СЫЗДАУЫҚША ұст. Сыздауық тәрзіді, шиқанға ұқсап.

СЫЗДАУЫТ зат. Сызды, дымқыл жер.

СЫЗДИ = е т. Сызылу, ыздию.

СЫЗДЫ сын. 1. Дымқыл, ылғалды, сызы мол. 2. ауыс. Қаһарлы, зәрлі, сұқты.

СЫЗДЫҚ зат. 1. Жылқы малының тіс аралығындағы сызат, тістерді бір-бірінен саралап тұратын жік. 2. Етіктің немесе теріден тілізген киімдер тізісінің аралығына салатын жіңішке гана белдемше белғауы. 3. Дарияның өзенінің жыра аққан жіңішке тармағы, сызат. 4. Керегеге өрнек салатын құрал. 5. жерг. Қайық тақтайының арасында, жігіне салынатын зат.

СЫЗДЫҚТА = е т. Суды, шайды ақырындап, жайлап, сызылтып ұрттау, ішу. // Әрең, ақырын.

2. Судың кішкентай көзден ақырындап шығуы,

ағуы. **3.** Киімге, болмаса үй жиһаздарына өрнек ретінде кемерлеп сыздық салу. **4.** Болар-болмас жарық, сәуле түсу, жарықтың жылытырап қана көрінуі.

СЫЗДЫҚТАЛ= ет. Тігіс аралығына былғары салыну.

СЫЗДЫҚТАЛУ Сыздықтал етістігінің қимыл атауы.

СЫЗДЫҚТАН= ет. Ақырындау, баяулау, әрең өту.

СЫЗДЫҚТАНУ Сыздықтан етістігінің қимыл атауы.

СЫЗДЫҚТАТ= ет. **1.** Сыздылтып ұрттау. **2.** Аяққим былғарысының арасына белдемше салып тігу.

СЫЗДЫҚТАТУ Сыздықтат етістігінің қимыл атауы.

СЫЗДЫҚТАУ Сыздықта етістігінің қимыл атауы.

СЫЗДЫЛАУ сын. Салқындау, ылғалдау, сыздырақ.

СЫЗДЫР= ет. Сыз сызғыз.

СЫЗДЫРТ= ет. **1.** Біреуге сызу салдырту. **2.** ауыс. Жоқ қылу, өшірту. **3.** ауыс. Ат бауырын сыздыртып жүру.

СЫЗДЫРТУ Сыздырт етістігінің қимыл атауы.

СЫЗДЫРУ Сыздыр етістігінің қимыл атауы.

СЫЗУ¹ зат. **1.** пед. Сызба сызып үйренуді меңгеретін оқу пәні. **2.** Бір нәрсенің жоба-нобайын қағаз бетіне түсіріп, нақты көрсеткен үлгі. **3.** тех. Кейбір шартты белгілерді, ерекше ережемен белгілі бір масштабты сақтай отырып, белгілі бір аспаптардың көмегімен, кейде қолмен салынған сызба. **4.** ауыс. Оқу, жазу.

СЫЗУ² Сыз етістігінің қимыл атауы.

СЫЗУЛЫ сын. Сызбалы, сызылған.

СЫЗЫҚ зат. **1.** Қағаз бетіне болмаса басқа бір затқа түскен жазу, сызылған шимай. **2.** геом. Түзу түріндегі геометриялық фигура. **3.** ауыс. Бетке, маңдайға түскен әжім. **4.** ауыс. Тағдыр бұйрығы, жазуы. **5.** ауыс. Көңілдегі қайғы-қасірет, іштегі күйік. **6.** ауыс. инф. Экрандағы түзу сызық түріндегі геометриялық фигура немесе оны кескіндеу элементі және графикалық редактордағы ең қарапайым геометриялық элемент.

СЫЗЫҚЖОЛ зат. инф. <ағыл. track> Дискінің бір толық айналымында ауыстырусыз бір бастиектен оқылатын магниттік дискінің бөлігі.

Сызықжолды немдену. инф. <ағыл. track hold> Басталған енгізу-шығару амалдарының жұмысы аяқталғанға бір жолға қайта өткіз-бейтін құрылғы.

СЫЗЫҚТА= ет. Сыздық жүргізу, сызат салу.

СЫЗЫҚТАЛ= ет. Сыздық жүргізілу, сыздықталу.

СЫЗЫҚТАЛУ Сыздықтал етістігінің қимыл атауы.

СЫЗЫҚТАН= ет. Тұрлену, түп-түзу болу.

СЫЗЫҚТАНУ Сыздықтан етістігінің қимыл атауы.

СЫЗЫҚТАУ Сыздықта етістігінің қимыл атауы.

СЫЗЫҚТЫ сын. Сыздық сызылған, сыздық түскен, сызғы бар.

СЫЗЫҚТЫҚ зат. Сыздыққа құрылғандық.

Сызықтық алгебра. мат. Алгебраның есептердің саньық шешімдерін математикалық бейнелеу және зерттеу үдерісіне арналған маңызды бөлімі.

Сызықтық бағдарламалау [программалау]. мат. Операцияны зерттеу кезінде қолданылатын математикалық әдіс. **Сызықтық бұрыш.** геом. Екіжақты бұрыштың жақтарынан қырына түсірілген перпендикулярлар арасындағы бұрыш.

Сызықтық спектр. физ. Жеке спектрлік сызықтардан тұратын оптикалық спектрлердің бір түрі. **Сызықтық тендеу.** мат. Белгісіздері (айнымалы шамалары) 1-дәрежелі болып келетін және белгісіздердің көбейтінділері қатыспайтын тендеу. **Сызықтық ұлғаю коэффициенті.** физ. Денені қыздырған кездегі дененің өлшемдерінің біреуінің өзгерісінің осы өлшемінің бастапқы ша-

масына және температураның өзгеру аралығына қатынасы.

СЫЗЫҚША зат. **1.** Сәл гана болар-болмас сызат, таңба; әжім. **2.** лингв. <франц. tiret> Есім негізді бастауыш пен баяндауыштың арасына, сілтеу есімдігінен кейін және тағы басқа мәтін мазмұнын айқындауда қойылатын, дефистен ұзын, қолбеу сынық сызық түріндегі тыныс белгісі.

СЫЗЫҚШАЛЫ сын. Айқұш-үйқұш сызық жүргізілген, сызаланған.

СЫЗЫЛ¹= ет. **1.** Сыздық салыну, сызық түсірілу. **2.** Белгілі бір нысан нобайының қағаз бетіне түсірілуі; белгіленуі. **3.** Жойылу, жоқ қылу. **4.** ауыс. Жазылу, жоспар жасалу.

СЫЗЫЛ²= ет. **1.** Сыпайы болып көріну, өтірік көлгірсу, инабат сақтағансу. **2.** Әдеп сақтау, артық қылық көрсетпеу. **3.** Сызбайлану, кербездену, жаймен асықпай қимылдау. **4.** Жайымен, баяулап ұшу (құс). **5.** Әннің, музыка үнінің құлаққа жағымды, баяу, сазды шығуы.

СЫЗЫЛДЫР= ет. Әдемі дауыспен әндету, ән салу.

СЫЗЫЛДЫРУ Сызылдыр етістігінің қимыл атауы.

СЫЗЫЛМА сын. Ерекше бір сарынды үймен мәнерлі, сазды шығатын.

СЫЗЫЛМАЛЫ сын. Сазды үймен сызылып шығатын.

СЫЗЫЛТ= ет. Ән, әуеннің баяу, сазды шығуы. // Жүіткітіп немесе жайлатып.

СЫЗЫЛТУ Сызылт етістігінің қимыл атауы.

СЫЗЫЛУ Сызыл етістігінің қимыл атауы.

1. Сызбасы салыну. **2.** ауыс. Әдептілік көрсету, сыпайы болып көріну.

СЫЗЫЛЫҢҚЫРАУ= ет. Қысылыңқырау, қымсыныңқырау, қылыңқырау, сыпайы мінез көрсету.

СЫЗЫЛЫҢҚЫРАУ Сызылыңқыра етістігінің қимыл атауы.

СЫЗЫЛЫС= ет. Ұзатпау, әңгімені көбейтпеу.

СЫЗЫЛЫСУ Сызылыс етістігінің қимыл атауы.

СЫЗЫҢҚЫ сын. Сызылып тұрған, қиғаштанған, жіңішке.

СЫЙ зат. **1.** Несібе, ырыздық. **2.** Түрлі жағдай, себептерге байланысты берілетін сыйлық, тарту. **3.** ауыс. Сыбаға, ұлес. **4.** Сыйластық, құрмет, қошемет. **5.** ауыс. ақсы мінез, жақсы қылық. **6.** ауыс. Жақсылық, жайлылық. **7.** ауыс. Көмек, жәрдем.

Сыйға алды. Тарту ретінде ие болды. **Сыйға – сый** [сыраға – бал]. Жақсылыққа жақсылық, сыйластықпен да өзіне лайық қайтарымы бар, құрметке құрмет деген мағынада. **Сыйға [сый орнына] тартты.** Сыйлап берді, сыйлық ретінде тарту етті. **Сыйға тарту.** құқық. Бір тұлғаның өзіне тиесілі мүліктік құндылықтарды екінші бір тұлғаның меншігіне қайтарусыз беруі. **Сый етті [қылды].** Тарту етті, сыйлады. **Сый көрді.** а) Сый ретінде қабылдады. ә) Зор қошеметке ие болды. **Сый көрсетті.** Қошеметтеді, сыйлады. **Сый қонақ.** Қадірлі, құрметті мейман. **Сыйы өткендік.** Беделі артушылық, қадірі асқандық.

СЫЙ= ет. **1.** Киімнің денеге шақ болуы, тар болмауы. **2.** ауыс. Белгілі бір жерден орын табылу, орын жетісу. **3.** ауыс. Орыны болу, басы артық болмау, жетісу. **4.** ауыс. Біреуге ұнау, жазу, сіңу, тіл табысып тұра алу. **5.** ауыс. Айтпау тұру, жеткілікті болу.

СЫЙАҚЫ зат. **1.** коғ.-әлеум. Қызметкерлер мен жұмысшыларға даталы күндерге байланысты берілетін қосымша, үстеме ақы. **2.** экон. Алынған несие, лизингіге алынған мүлік үшін төлемақы, алынған депозиттер бойынша және борышқорлық бағалы қағаздар бойынша төлемақы.

СЫЙАҚЫЛА= ет. Сыйақы беру.

СЫЙАҚЫЛАУ Сыйақыла етістігінің қимыл атауы.

СЫЙАЯҚ зат. этн. Құрмет ретінде ұсынылған үстеме (көбіне сыйық) тағам.

СЫЙҒАҚ зат. көне. Сый, сыйлық.

СЫЙҒАНСУ Сыйғансу етістігінің қимыл атауы.

СЫЙҒАНСУ= ет. Сыйғандай болу, жайғасқанду.

СЫЙҒЫЗ= ет. **1.** Орналастыру, кіргізу, жайғастыру. **2.** ауыс. Бірге, бір үйде тұру, кеңдік көрсету. **3.** ауыс. Бәрін қамту, ойластыру, қалдырмау.

СЫЙҒЫЗУ Сыйғыз етістігінің қимыл атауы.

СЫЙҒЫЗЫЛ= ет. **1.** Орналастырылу, сыйымды өту. **2.** ауыс. Қамтылу, бар болу.

СЫЙҒЫЗЫЛУ Сыйғызыл етістігінің қимыл атауы.

СЫЙДА¹ зат. малшар. Малазықтық шөп.

СЫЙДА² зат. жерг. Ағаш тебен.

СЫЙДЫР= ет. **1.** Сыйғыз, бәрине орынды жеткілікті өту. **2.** ауыс. Ойын түгел жеткізу, толық қамту.

СЫЙДЫРУ Сыйдыр етістігінің қимыл атауы; толық қамту.

СЫЙДЫРЫЛ= ет. Қамтылу, толық берілу.

СЫЙ-ҚОШЕМЕТ зат. Шғын жүрекпен, ақниетпен көрсетілген қошемет, сый.

СЫЙ-ҚҰРМЕТ зат. **1.** Қошемет, зор құрмет. **2.** Сый-сияпат, тарту-таралғы.

Сый-құрметке ие. Ортасында қадірлі.

СЫЙЛА= ет. **1.** этн. Жасы үлкен адамды қадірлеу, алдынан кесе өтпеу. **2.** Ата-анаға қызмет өту, ақ сүтін ақтау, бағу. **3.** Қадірін білу, құрмет көрсету. **4.** Қуту, асты-үстіне түсіп қарау.

5. Сыйлы қонақты күту. **6.** Бағалау, қадірін, бағасын білу. **7.** Құрметтеу, қошемет көрсету. **8.** Сыйға тарту, сыйлыққа беру. **9.** Бұйырты, несібе өту. **10.** Көрсету, бастан кешіру, беру. **11.** Әдеп сақтау, сызылу, үндемеу, артық қылық көрсетпеу. **12.** Аямау, аста-төк қылу. **13.** жағымсыз. Жылыядау, сыйлағансу.

Сыйлап шақырды. сөйл. Арнайы, қонақ етті.

СЫЙЛАҒАНДЫҚ зат. Қадір тұтып құрметтегендік, қастерлеушілік.

СЫЙЛАҒЫШ сын. Жасы үлкен адамды құрметтегіш, қадір тұтқыш, қастерлегіш.

СЫЙЛАҒЫШТЫҚ зат. Сыйлай білушілік, құрметтегіштік.

СЫЙЛАЙ-СЫЙЛАЙ үст. Құрметтей-құрметтей, қастерлей, қадірлей-қадірлей.

СЫЙЛАМПАЗДЫҚ сын. Біреуді құрметтеуге, сыйлауға бейімдік, ептілік.

СЫЙЛАН= ет. **1.** Сый-құрметке бөлену, қошеметке кенелу. **2.** Сыйлыққа, сыйға берілу, тарту етілу. **3.** жерг. Марапатталу.

СЫЙЛАНУ Сыйлан етістігінің қимыл атауы; тарту етілу.

СЫЙЛАС сын. Бір-біріне сый-құрмет көрсететін қадірлес, қошеметтес.

СЫЙЛАС= ет. **1.** Сіз-біз десу, бірін-бірі қошеметтеу. **2.** Араласу, сыйластық қарым-қатынаста болу. **3.** Сыйлыққа, мал-мүлік, тарту-таралғы берісу. **4.** Бір-бірінің қадірін білу, бағаласу.

СЫЙЛАСАРЛЫҚ сын. Сыйласуға жарарлық, тұрарлық.

СЫЙЛАС-ҚИМАС сын. Жақын, жақсы араласатын.

СЫЙЛАСТЫ сын. Сый-құрмет көрсететін, қадірменді.

СЫЙЛАСТЫҚ зат. Сый-құрметке, қадір-қасиетке целік, татулық, достастық.

СЫЙЛАСУ Сыйлас етістігінің қимыл атауы; сыйластық қарым-қатынаста болу.

СЫЙЛАСУШЫЛЫҚ зат. Өзара қадір тұтушылық, қошемет көрсетушілік.

СЫЙЛАСЫМДЫ сын. Үйлесімді, жарасымды.

СЫЙЛАСЫМДЫЛЫҚ зат. Татулық, сыйласымдық, құрметтеушілік.

СЫЙЛАТ= ет. Сый-құрмет қору, сый-қошемет көрсетісу.

СЫЙЛАТҚЫЗ= ет. Өзін сыйлата білу.

СЫЙЛАТҚЫЗУ Сыйлатқыз етістігінің қимыл атауы.

СЫЙЛАТТЫР= ет. Өзін сыйлата білу, құрметтеткізу.

СЫЙЛАТТЫРУ Сыйлаттыр етістігінің қимыл атауы.

СЫЙЛАТУ Сыйлат етістігінің қимыл атауы.

СЫЙЛАУ Сыйла етістігінің қимыл атауы.

1. Құрметтеу, қошемет көрсету. 2. ауыс. Құлақ асу, мән беру.

СЫЙЛЫ сын. 1. Құрметті, қадірлі.

2. Қастерлі, қымбат.

СЫЙЛЫҚ зат. 1. Сыйға берілетін зат, тарту-таралғы. 2. Жарыста озғандарға берілетін жұлде, сый, бөйге.

Сыйлық ақша. Жалақы, айлықтан тыс, арнайы даталы күндерге қарсы қызметкерлер мен жұмысшыларға берілетін ақша. **Сыйлыққа тартты.** а) Сый ретінде берді. ә) Белгілі бір шаруаны орындағаны үшін заттай, яки ақшалай ақы, сый жасады.

СЫЙЛЫҚАҚЫ зат. сөйл. **Сыйақы.**

СЫЙЛЫҚКЕР зат. жерг. Сыйлық иесі.

СЫЙСАРЫ зат. көне. Батпанның қиетен бірін бiлдiретiн х а л ы қ т ы қ өлшем аты.

СЫЙ-САУКАТ зат. Қадір тұту, құрмет көрсету, сый ретінде берілетін тарту-таралғы.

СЫЙ-СИПАТ зат. Сыйлық, тарту-таралғы.

СЫЙ-СЫБАҒА зат. Әркімнің үлесіне тиетін тарту-таралғы.

СЫЙСЫЗ сын. Көп алдында беделі жоқ, қадірсіз.

СЫЙ-СЫПАТ зат. 1. Қадір тұтқан сыйлы адамға берілетін тарту-таралғы. 2. Біреуге көрсетілген құрмет, зор қошемет.

Сый-сыпат көрді. Зор қошемет, құрметке ие болды. **Сый-сыпат көрсетті.** Аса жоғары қадірлеп, қошемет жасады, құрметтеді, сыйлады.

СЫЙТ зат. этн. Сый, сый-сыпат.

СЫЙТАБАҚ зат. этн. Құдаларға бас тартып болған соң, асық жiлiк немесе жамбас салып қосымша табақ апарғанда құдалар жағынан берілетін кәде.

СЫЙШЫЛ сын. Қолы ашық, біреуге сыйлық бергісі келіп тұратын.

СЫЙШЫЛДЫҚ зат. Сый-сыпат, тарту-таралғы беруге бейімділік, қиштарлық; қонақжайлылық.

СЫЙЫМ зат. Бір нәрсенің аса көп орналасуы, көп сыны; сыйымдылық.

СЫЙЫМДЫ сын. 1. Ішiне көп нәрсе сыятып, бүйiрлi. 2. ауыс. Белгілі бір ортада я қызмет орында жағымды, сыйлы, беделді. 3. ауыс. Жарасымды, орынды, лайықты.

СЫЙЫМДЫЛЫҚ зат. 1. Белгілі бір бұйымдар мен заттарға арналған қоймалардың, ыдыстардың ауқымы, кеңдігі, сыйғыза алушылығы. 2. кен. Шанаптар, шандар, зумпфтар және т.б. түріндегі өыс-жабықтықтар. 3. Электрөткізгіштің немесе өткізгіштер жүйесінің электр зарядтарын жинау және ұстап тұру қабілетін сипаттайтын физикалық шама. 4. ин ф. Компьютер жадына, сақтау құрылғыларына жазуға болатын мәліметтердің ең көп мөлшері (өлшем бірліктері: бит, байт, сөз немесе таңба).

5. с а я с и. Мүмкіншілік, ауқым.

СЫЙЫМДЫЛЫҚӨЛШЕГІШ зат. техн. Конденсаторлардың, шалаөткізгіш аспаптардың, кабельдердің электр сыйымдылығын өлшеуге арналған құрылғы.

СЫЙЫМСЫЗ сын. 1. Ортаға сыйлы емес, тіл табыса алмайтын. 2. Ағаш, ұнамсыз, келіссіз.

3. ауыс. Есепсіз, қисапсыз, мөлшерсіз.

СЫЙЫМСЫЗДЫҚ зат. Жүрген жеріне, өскен ортасына қадір-қасиеті жоқтық; сыймаушылық.

СЫЙЫН е т. 1. Құдайға сену, Құдайға құлшылық ету. 2. ауыс. Біреуге Құдайдай сену, пір тұту.

СЫЙЫНУШЫ зат. 1. Құдайға табынушы, сенуші. 2. ауыс. Біреуге Құдайдай сеніп, пір тұтушы.

СЫЙЫР-СЫБЫР зат. жерг. Сыйр-мыыр.

СЫЙЫС е т. 1. Белгілі бір аяға я жерге (орынға) ысырыла жайғасу, орналасу. 2. ауыс. Тіл табысу, өзара келісу, шығысу.

Сыйыса алмады. Ортақ тіл тауып келісе алмады, шығыспады, бір пәтуаға келе алмады.

СЫЙЫСТЫР е т. Орналастыру, орынды жеткілікті ету.

СЫЙЫСТЫРУ Сыйыстыр етістігінің қимыл атауы.

СЫЙЫСТЫРУШЫ сын. геол. Құрастырушы (таужыныс).

СЫЙЫСУ Сыйыс етістігінің қимыл атауы.

1. Тіл табысу, келісу. 2. лингв. Жай сөйлемдердің ыңғайлас мағыналы болуы, құрмаласуы.

СЫЙЫТ зат. этн. Құдалық салтында кездеме, қойтыяқ, табақ т.б. тәрізді қолға ұстатар сыйлықтың түрі.

СЫЙ е т. 1. Сулы затты я жуылған кірді қысып, бұрап, суын кетіру. 2. Күш қолдану, қысу, сығымдау, біруу.

СЫҚА е т. Нығыздап, лықа толтыру.

Сықай тойды. Аузы-мұрнынан шыққанша жеді.

СЫҚАҚ зат. 1. Әзіл-оспақ; яки кемсіту ретінде айтылатын әжуа, тәлкек; өткір мысқыл.

2. ө д е б. Көркем әдебиет пен журналистикадағы уытты, ащы мысқылмен жазылатын жанр.

Сықақ ертегілер. фольк. Қоғамдағы жағымсыз құбылыстарды әшкерелеп отыратын, аты аңызға айналған танымал кейіпкерлері бар ертегі жанрының бір түрі. **Сықақ қылды.** Мазақ етті, тәлкек етті.

СЫҚАҚ-ӘЗІЛ зат. Жағымсыз іс-әрекет мінезді мінеген қалжың, күлкі, келеке, мазақ.

СЫҚАҚҚОЙ сын. Қуақы тілді, қалжыңшы, әзілқой, мысқылшы.

СЫҚАҚТА е т. Әзіл-сықақпен әжуалау, мазақтау, кем-кетікті көрсетіп келекелеу, мысқылдау.

СЫҚАҚТАЛ е т. Мінелу, әжуалау.

СЫҚАҚТАЛУ Сықақтал етістігінің қимыл атауы.

СЫҚАҚТАУ Сықақта етістігінің қимыл атауы.

СЫҚАҚШЫ зат. Біреуді әжуалап, келеме-ждеуге шебер, мысқылшы адам.

СЫҚАҚШЫЛ сын. Біреуді сынап-мінеуге, келеке етуге бейім, әжуашыл, мысқылшы.

СЫҚАҚШЫЛДЫҚ зат. Біреуді сынап, мінеуге шеберлік, әжуашылдық, әзілкештік, сықаққойлық.

СЫҚАЛ е т. Толтырылу, аузы-мұрнынан шығарылу.

СЫҚАЛУ Сықал етістігінің қимыл атауы.

СЫҚАС е т. Қалың нөпір боп сығылысу, иін тіресу, тығыс орналасу.

СЫҚАСТЫР е т. Толтыру, көп салу, орналастыру.

СЫҚАУЛЫ сын. Нығыздаулы, лық толы.

СЫҚАУЫРЫН зат. көне. Тезге салған ағашты қатты қысып, басып тұрып түзейтін, не бүгетін ағаш құрал.

СЫҚАЯҚ сын. жағымсыз. Алаяқ.

СЫҚИ е т. 1. Бдыстың лықа толуы, шамадан аса толтырылу. 2. Сылқию, тою, кекірік ату.

3. ауыс. Мұртаздай болып, ыздып кіну.

СЫҚИТ е т. Асыра толтыру, лықа толтыру.

СЫҚҚЫШПА е т. Қайта-қайта сығу.

СЫҚҚЛА е т. ескекіт. Жоқпау, қайғыру.

СЫҚПА зат. этн. Уысқа салып, сығымдап істеген құрт.

Сықпа күрт. этн. Қайнатқан айран, сүзбеден немесе қатықтан сығымдап жасалған, кеткен құрт.

Сықпа сақар. этн. Қолмен сығып, сығымдап жасалған қара сабының бір түрі.

СЫҚПАҚТА е т. жерг. Айтар сөзді нәрлеу, әсерлеу, ретсіз көбейту.

СЫҚПАҚТАУ Сықпақта етістігінің қимыл атауы.

СЫҚПАЛА е т. 1. Уысқа салып сығымдау.

2. Қайта-қайта сығу.

СЫҚПАЛАН е т. Пышырлану, бириік-бириік болу.

СЫҚПАЛАУ зат. көлөнер. Сықпала етістігінің қимыл атауы; қыш ыдыстардың

ернеуін екі саусақпен қысу арқылы ширатылған жіпке ұқсас етіп бедерлеу.

СЫҚПАЛЫ сын. Тығыз, қауырт, шұғыл.

СЫҚПАЛЫ? сықпалы жзу құралдары. Кір жуатын сабын, ақұртақ т.б. сыяқты заттар.

СЫҚПАМАЙ зат. Құттыдағы бетке, қолға жағатын май.

СЫҚПАН зат. жерг. тамақ. Қамырды үзіп-үзіп, қайнаған суға салып жасаған сорпа.

СЫҚПАР сын. жерг. Пейілі тар, сараң.

СЫҚПАРЛА е т. Тығыздау, сықпалау; жұмарлау.

СЫҚПЫРТ е т. 1. Түгін қалдырмай жер-жебіріне жете ұрсу, соғу, боқтау. 2. Өтірікті судай сатыру. 3. Зуылдату, бастырмалатып аузы-аузына жұқпай сойлеу.

СЫҚПЫРТУ Сықпырт етістігінің қимыл атауы.

СЫҚПЫТ зат. қорашсын. у. 1. Бет-әлет, кейіп-кескін. 2. Бір нәрсенің кейіпі, түрі, ұсқыны.

СЫҚСИ е т. 1. Көзді сәл ғана жұмыңқырап қарау, сығырау. 2. Жарықтың сәл ғана жылытып көрінуі, бітшио. 3. Шамның әрең жануы.

СЫҚСИМА зат. жерг. Шілтерсіз шам.

СЫҚСИМА? сын. Болар-болмас қана боп сығырайған, жылытаған, бітшиен.

Сықсима шам. Жарығы әлсіз соқыр шам.

СЫҚСИТ е т. 1. Көзін сығырайтып қарау.

2. Шамның жарығын басу.

СЫҚСИТУ Сықситу етістігінің қимыл атауы.

СЫҚСИНО Сықси етістігінің қимыл атауы.

СЫҚ-СЫҚ елік. Сыңғырлаған күлкіні білдіретін бейнеленуіш сөз.

Сық-сық күлді. Сыңғырлап күлді.

СЫҚСЫНДА е т. жақтырмау. Дауысын қатты шығармай, білдірмегенсіп жылау, жылаған кейіп таныту.

СЫҚСЫРАЙ е т. жағымсыз. Сығырау.

СЫҚТА е т. 1. Нығыздау, нығарлау, іспектеу.

2. ауыс. жерг. Зорлау, қысу.

СЫҚТА? е т. Егіле жылау, қайғыру, уайымдау.

СЫҚТАС е т. Жылсау, қайғырысу.

СЫҚТАТ е т. Жылату, егілту.

СЫҚТАТУ Сықпату етістігінің қимыл атауы.

СЫҚТАУ Сықта етістігінің қимыл атауы.

СЫҚТЫР е т. Басын қарату, шашты бітпен тазалату.

СЫҚТЫРУ Сықтыр етістігінің қимыл атауы.

СЫҚЫ е т. сөйл. **Сықа.**

СЫҚЫЛ зат. сөйл. **Сықылық.**

СЫҚЫЛ е т. Сығылысу, топырлау.

СЫҚЫЛДА е т. сөйл. 1. **Сықылықта.**

2. Сықылдау, кербездену (жақтық кезеңге тән қимыл-әрекет).

СЫҚЫЛДАН е т. Бір нәрсеге ұқсау, сол тәріздену, секілдену, сыяқтану.

СЫҚЫЛДАНДЫР е т. Ұқсаттыру, тәріздендіру.

СЫҚЫЛДАС е т. Сықылдасу, сылқ-сылқ етісіп күлісу.

СЫҚЫЛДЫ шыл. Секілді, тәрізді, сыяқты, іспетті. // Ұқсас, теңдес жан, нәрсе.

СЫҚЫЛЫҚ зат. Сықылықтаған күлкі.

СЫҚЫЛЫҚТА е т. Бір нәрсеге маз болып, сылқ-сылқ күлу.

СЫҚЫЛЫҚТАС е т. Маз болысу, сық-сық күлісу.

СЫҚЫЛЫҚТАУ Сықылықта етістігінің қимыл атауы.

СЫҚЫР зат. Ағаш есікті ашқанда, еденді, қарды басқанда шығатын дыбыс.

СЫҚЫР? елік. Кенеттен, күтпеген жерден шыққан тысырлаған, тырс еткен қысқа дыбысты бейнелеу үшін қолданылатын сөз.

СЫҚЫР-СЫҚЫР елік. Тырс-тырс еткен, қайта-қайта шықпаған дыбысты бейнелеу үшін қолданылатын сөз.

СЫҚЫРЛА е т. 1. Сықыр-сықыр ету, шықырлау, шықылдау. 2. Сырқырау, қақсау.

3. Шақырлау, сақылдау (аяз). 3. Жаңа, ағаштан жасалған. 4. сөйл. Шұрттыдаған, толған, көп.

СЫҚЫРЛАҚ сын. сөйл. *Сықырлауық, сықырлаған.*

СЫҚЫРЛАТ= е т. *Сықыр-сықыр еткізу, шықырлату.*

СЫҚЫРЛАУЫҚ¹ зат. этн. *Киіз үйдің иіс есігінің ішкі жағынан жабылатын, оюлап жасалған, жарма ағаш есік.*

СЫҚЫРЛАУЫҚ² сын. 1. *Сықыр-сықыр ететін, ескі, көнерген.* 2. *Құрым, таза теріден жасалған.*

СЫҚЫРСЫЗ үст. *Сықырлатпай, дыбыс шығармай, шырқатпай, үнсіз.*

СЫЛА¹ зат. кәс. *Бекіре, сазан, шортан тәрізді ірі ақ балықтың бір түрі.*

СЫЛА² сын. 1. *Бошаңқалған, тік, сымбатты.*

2. *Жұмыр, шымыр, тығыршық.*
СЫЛА¹= е т. 1. *Үйдің, қораның, сарайдың т.б. қабырғаларына балшық, лай соғу, сылақ жүргізу.* 2. *Қолмен сипау, жағу, уқалау.* 3. а уыс. *Сылап-сипау, құту, батпау.*

СЫЛА²= е т. *Әдемілеу, түзулеу.*

СЫЛАҒЫШ зат. *Үйді әктегенде, бояғанда, яки басқа заттарды сырлағанда пайдаланылатын құрал.*

СЫЛАЙ зат. көне. *Сыңай, түр.*

СЫЛАҚ зат. 1. *Топырақ пен құмды суға араластырып жасазан, үй сылайтын балшық.* 2. *Сылау, балшық жағу жұмыстары.*

СЫЛАҚТА¹= е т. *Сылақ жүргізу.*

СЫЛАҚТА²= е т. *Сылаңдау, быңаңдау, бояну, өзін-өзі құту.*

СЫЛАҚТАУ *Сылақта етістігінің қимыл атауы; сылақ жүргізу.*

СЫЛАҚШЫ зат. кұр. *Сылақ жұмысын жүргізуші маман жұмысшы.*

СЫЛАҚШЫЛЫҚ зат. кұр. *Сылақшы кәсібін меңгерушілік, сылақшы мамандығы.*

СЫЛАЛАН= е т. *Арықтау, ашаңдану.*

СЫЛАЛАУ сын. *Арығырақ, ашаңдау, етсіздеу.*

СЫЛАМА¹ зат. көне. *Өте сәнді, әдемі тігілген басқым.*

Сылама көмбе. этн. *Малдың терісін сыпырмай, тек бауырынан іреп, терінің жұн жағын қоймалжың батпақпен сылап, алдын ала қыздырған ұраға салып, үстінен от жағып пісірген тағам.*

СЫЛАМА²; сылама үй. *Сыланған үй.*

СЫЛАМАЙ зат. *Бетке, қолға, денеге жағуға арналған май, крем.*

СЫЛАН зат. жерг. *Кішкене арал, құрғақ жер.*

СЫЛАН¹= е т. 1. *Сылақ жағулы, балшықталу.*

2. *Шылану.* 3. а уыс. *Сыламай жағуы.*

СЫЛАН²= е т. *Бой түзеп әдеміленіп-сәндену, сұлулану, тарану.*

СЫЛАНДЫР= е т. *Батпау, бой түзеттіру.*

СЫЛАНДЫРУ *Сыландыр етістігінің қимыл атауы.*

СЫЛАНТ= е т. *Бойын түзету, әдемі болып жүруіне мүмкіндік жасату.*

СЫЛАНТУ *Сылант етістігінің қимыл атауы.*

СЫЛАНУ *Сылан етістігінің қимыл атауы; сәндену, сұлулану.*

СЫЛАНЫП-СИПАН= е т. *Үсті-басын әдемілеу, тарану, қарану, сәндену.*

СЫЛАНЫП-СЫРЛАН= е т. *Үй, мекеменің ақталып, сырлануы.*

СЫЛАҢ сын. 1. *Кербез, керім, сәнқой.*

2. *Әдемі, өсем.*

Сылаң етті. *Бұлаң етті, сымтың етті. Сылаң қақты.* а) *Сылаңдады, жайнады, сұлуланды.*

ә) *Мәлдіреп, сылдырап ақты.*

СЫЛАНҒЕР сын. *Сәнқой, кербез.*

СЫЛАҢДА= е т. *Кербездену, сәндену, біраңдау, сылаң-сылаң ету.*

СЫЛАНДАН= е т. *Біраңдау, еркелеу.*

СЫЛАНДАНУ *Сыландану етістігінің қимыл атауы.*

СЫЛАНДАТ= е т. 1. *Аттың батпен әдемі жүруі.* 2. *Сәндену, біраңдату.*

СЫЛАҢ-СЫЛАҢ; сылаң-сылаң етті. *Сылаңдады, білаңдады, біралды.*

СЫЛАП-СИПА= е т. 1. *Дененің ауыраан*

жерін қолмен, алақанмен сипау, сылау. 2. *Сипағыштау, ұстау.* 3. *Құсты, атты батпау, қарағыштау.* 4. а уыс. *Үсті-басын, киімін әдемілеу, сәндеу.* 5. а уыс. *Жым-жылас қылу, түк қалдырмай сыпырып-сипу.* 6. а уыс. *Жуып-шайып, алдап-сұлау, бипаздау.* // *Көп батырмай, ақырындап.* 7. а уыс. *Қадірлеу, құрметтеу, құту, мәпелеу.*

СЫЛАП-СИПАТ= е т. *Біреуге денесін сипату, сылау.*

СЫЛАП-СИПАТУ *Сылап-сипат етістігінің қимыл атауы.*

СЫЛАП-СИПАУ *Сылап-сипа етістігінің қимыл атауы; алақанмен сылау, уқалау.*

СЫЛАС= е т. *Сылақ жүргізісу.*

СЫЛАСУ *Сылас етістігінің қимыл атауы.*

СЫЛАСЫ зат. жерг. *Бір нәрсенің реті, жөні, қисыны.*

СЫЛАТ¹= е т. *Сылақ жасату.*

СЫЛАТУ *Сылат етістігінің қимыл атауы; сылақ жасату.*

СЫЛАУ¹ зат. мед. <франц. massage> *Сары бұрын мен бел ауруын т.б. ауруларды сипалап, уқалап емдеу әдісі, былау.*

СЫЛАУ² *Сыла етістігінің қимыл атауы; сылақ жүргізу.*

СЫЛАУЛЫ сын. *Сыланған, сылақ жүргізілген.*

СЫЛАУМӘЛК зат. көне. *Түйе малында кездесетін ауру.*

СЫЛАУШЫ зат. *Сылақшы, үй сылайтын жұмысшы.*

СЫЛБУ *Сылбы етістігінің қимыл атауы.*

СЫЛБЫ= е т. *Өте баяу, тым жай жүру, ыбылжып, ілбіп басу.*

СЫЛБЫР зат. өс. *Шөптесін өсімдіктердің бір түрі.*

СЫЛБЫР¹ сын. 1. *Бос, былжыр, болбыр.* // *Бос, былжыр адам.* 2. *Баяу, жай, ақырын.*

Сылбыр аян. *Жай, баяу жүріс.*

СЫЛБЫРА= е т. 1. *Болырап-солбырау, болжырау, ыбылжу.* 2. *Үзбей бірқалыптан, тола-стамай сіркіреп жағу (жаңбыр).*

СЫЛБЫРАҢ сын. жерг. *Жауын-шашын әсерінен болатын лайсан, былбырақ.*

СЫЛБЫРАУ *Сылбыра етістігінің қимыл атауы.*

СЫЛБЫРЛАН= е т. *Сылбыр тарту, ыбылжу.*

СЫЛБЫРЛАНУ *Сылбырлан етістігінің қимыл атауы.*

СЫЛБЫРЛАУ сын. 1. *Бостану, босаңдау, енжарлау.* 2. *Баяу, ақырындау.*

СЫЛБЫРЛЫҚ зат. *Белгілі бір жұмысты орындауға қатысты босаңдық, енжарлық, жайбасарлық, жайбарақаттық.*

Сылбырлық көрсетті. *Енжарлық танытты, баяу қимылдады.*

СЫЛДЫР¹ елік. 1. *Шолты, сырға сияқты т.б. заттардың қағылып-соғылуы нәтижесінде шығатын дыбысты білдіретін сөз.* // *Судың сылдырлап ағуынан шығатын дыбыс.* // *Телефон, қоңырау дауысының шылдыры.* // *Өсімдік жапырақтарының жел қаққандағы сылдыры.*

Сылдыр қақты. а) *Бұлақ сылдыр-сылдыр етіп ақты.* ә) *Шолты, сырға т.б. заттар сылдырады, сылдыр-сылдыр етті.* б) *Сусылдады, сытылдады.*

СЫЛДЫР² сын. 1. *Сөзінде тиянақ, пәтуа жоқ, судыр, бос сөзді.* 2. *Селқос, енжар.* 3. *Суы көп, маңызы жоқ, сұйық, майсыз (тамақ).*

Сылдыр бақай. *Пәтуасыз, тұрақсыз (адам).*

Сылдыр көмей, жез таңдай. *Сөзге жүзірік, шешен. Сылдыр сөз.* *Мәңсіз, бос, сұйық сөз.* **Сылдыр су.** *Ішінде іліп алар дәнеңесі жоқ сұйық, қатығы жоқ тамақ.*

СЫЛДЫРА= е т. 1. *Сылдыр-сылдыр ету, суылдау (жапырақ, қамыс, шөп т.б.).* 2. *Бұлақтың, арықтың сылдырлап ағуы.* 3. *Шолты, сырға сияқты т.б. заттардың сылдыр-сылдыр ағуы.* 4. *Қоңыраудың соғылуы, шылдыр етуі.* 5. а уыс. *Ішімдік ішу, стақанардың қағысуы.* // *Бос, бекер.*

СЫЛДЫРАҚ сын. *жағымсыз. Бос, құр сылдыр, өтірік.*

СЫЛДЫРАС= е т. *Сылдырлаған көп дыбыстың шығуы, сылдыр-сылдыр етісу.*

СЫЛДЫРАТ= е т. 1. *Сылдыр-сылдыр еткізу.*

2. *Сылдыр-сылдыр, шылдыр-шылдыр еткізу.*

3. *Соғыстыру, қағыстыру.* 4. *Шырқату.*

СЫЛДЫРАУ *Сылдыра етістігінің қимыл атауы.* 1. *Сылдырлау, соғылысу.* 2. *Судың сылдырлап ағуы.*

СЫЛДЫРЛА= е т. 1. *Шолты, сырға сияқты заттардың сылдыр-сылдыр етуі, сыңғырлауы.* 2. *Бұлақтың сылдыр-сылдыр етіп ағуы.*

3. *Жапырақ, қамыс, шөп т.б. сылдырлауы.*

СЫЛДЫРЛАС= е т. *Сылбырласу, сыбыр-сыбыр етісу.*

СЫЛДЫРЛАТ= е т. *Шолты, сырға т.б. заттардың сылдыр-сылдыр етуі.*

СЫЛДЫРЛАТУ *Сылдырлат етістігінің қимыл атауы; жапырақ, қамыс, шөп т.б. сылдыр-сыбыр еткізу.*

СЫЛДЫРЛАУ¹ сын. *Ониша қою емес; сұйықтау, нәрсіздеу.*

СЫЛДЫРЛАУ² *Сылдырла етістігінің қимыл атауы.*

СЫЛДЫРЛЫ сын. 1. *Сылдыр-сылдыр еткен.*

2. *Сылдыры бар; жағымды.*

СЫЛДЫРМАҚ¹ зат. 1. *Сылдырлаған, сыңғырлаған дыбыс, үн шығару үшін (қоңырау, даңғара, асатаяқ, шолты т.б.) заттарға тағылған сылдырауық, сылдырақ.* 2. *Сілкігенде, әрі-бері қозғалп шайқағанда сылдырлайтын балалар ойыншығы.*

СЫЛДЫРМАҚ² зат. 1. ө с. <лат. rhinanthus> *Сабынкоктар тұқымдасына жататын бір жылдық жартмай паразитті өсімдік.*

2. б о т. *Ішінде ұрығы болатын өсімдік қауашағы.*

СЫЛДЫРМАҚАЙ зат. *Сылдырмақ ойыншық.*

СЫЛДЫРМАҚСЫЗ сын. *Сылдырмағы жоқ.*

СЫЛДЫРМАҚТАЙ сын. *Сылдырмақ секілді, сылдырмақ тәрізді.*

СЫЛДЫРМАҚТЫ сын. *Сылдырмағы бар.*

СЫЛДЫР-СУАЙТ сын. *Бос сөзді, өтірікті, алдамшы.*

СЫЛДЫРСЫЗ сын. *Тыныш, баяу.*

СЫЛДЫР-СЫЛДЫР елік. *Шолты, сырға, тиын сияқты нәрселердің бір-біріне тиіп, қозғалуынан шығатын дыбысты білдіретін сөз.* // *Бұлақтың сылдырлап ағуын бейнелейтін сөз.*

Сылдыр-сылдыр етті. *Қайта-қайта сылдырлады, сыбыр-сыбыр етті.*

СЫЛДЫРШӨП зат. ө с. <лат. silene> *Қаламтыр тұқымдасына жататын бір, екі және көпжылдық шөптесін өсімдіктер.*

СЫЛҚ елік. 1. *Сылқылдаған қысқа дыбысты білдіретін сөз.* 2. *Құрт, кілт тыйылғанда жасалған қимылды бейнелейтін сөз.*

Сылқ етті. а) *Бірден төмен түсті, салбырап қалды.* ә) *Әлсірегендіктен гүрс етіп, талып қалды.* **Сылқ [құлап] түсті.** а) *Сылқ етіп құлады.* ә) *Ұнжырғасы түсіп, сұлқ басылды.*

СЫЛҚИ= е т. 1. *Құш-қуат, әлден айырылу, әлі кету, әлсіреу.* 2. а уыс. *Ішімдікті көп ішу.*

Сылқия тойды [ішті]. *Асты, ішімдікті мөлшерден көп ішти.*

СЫЛҚИТ= е т. 1. *Боқтау, жер-жебіріне жету, сілгейте соғу.* 2. *Сөзбен жеңу, дес бермеу.* 3. *Бар пәрменімен тартып жіберу.* 4. *Тоя ішу, әбден жеу.*

СЫЛҚИТУ *Сылқит етістігінің қимыл атауы; сөзбен жеңу, ұпайын жібермеу.*

СЫЛҚИО *Сылқи етістігінің қимыл атауы.*

СЫЛҚ-СЫЛҚ елік. *Құлкізе ұқсас қайта-қайта сылқылдаған дыбысты білдіретін сөз.*

Сылқ-сылқ етті. *Сылқылдап күлді. Сылқ-сылқ жұтты.* *Қылық-қылық, құлық-құлқ еткізе ішти, сімірді.*

Сылқ-сылқ күлді. *Сылқылдап күлді, рақаттана мәз болды.*

СЫЛҚЫЛ зат. *Сылдырлап, сыңқырлап, сыңғырлап шыққан дыбыс, үн.*

СЫЛҚЫЛДА¹= е т. 1. *Бұлшық еттің босауы.* 2. *Қағылған шегенің, бөліктең т.б. босауы, былқылдауы.* 3. а уыс. *Шықу, шықылдау.*

4. а уыс. *Бұлаңдау, еркелеу, еркетомайлану.*

5. а уыс. *Сылаңдау, сылаң қағу.*

СЫЛҚЫЛДА²= ет. 1. Судың сылдырлап, сыңғырлап ауы. 2. ауыс. Әзілдесіп рақаттана құту, сылқ-сылқ ету, мәз болу.

СЫЛҚЫДАЙ [СЫЛҚЫДАЙ] күлді. Сылқ-сылқ күлді, рақаттана мәз болды.

СЫЛҚЫЛДАҚ сын. 1. Сылқ-сылқ еткен, сыңғырлаған. 2. Бұлжырақ, шылқылдақ.

СЫЛҚЫЛДАС= ет. Кірісу, мәз болысу.

СЫЛҚЫЛДАСУ Сылқылдас етістігінің қимыл атауы.

СЫЛҚЫЛДАТ= ет. 1. Қылқылдату, қылқ-қылық еткізіп, ашқарақтана, құныға жұту. 2. Сылқ-сылқ еткізіп ұру, соғу. 3. ауыс. Әнді, күйді безілдету, бебеулету.

СЫЛҚЫЛДАТУ Сылқылдат етістігінің қимыл атауы.

СЫЛҚЫЛДАУ Сылқылда етістігінің қимыл атауы.

СЫЛҚЫМ сын. Кербез, сәңкөй.

СЫЛҚЫМ ЖІГІТ. Жұмыстың ауырына бармайтын, кербез, керден, сал, сері жігіт. **СЫЛҚЫМ СҮЛУ**. Өзінің сұлулығын, әдемілігін бірдейтін қыз.

СЫЛҚЫМДАН= ет. Кербездену, сәңдену, пандану.

СЫЛҚЫМДАНУ Сылқымдан етістігінің қимыл атауы.

СЫЛҚЫМДАУ сын. Кербездеу, серілеу, пандау.

СЫЛҚЫМДЫҚ зат. Кербездік, сәңкөйлік.

СЫЛҚЫТ= ет. 1. Қомағайлана қылқыту, жеу. 2. Ішімдік ішу. 3. ауыс. Қанау, езу, тойымсыздық көрсету.

СЫЛҚЫТУ Сылқыт етістігінің қимыл атауы.

СЫЛП елік. Ішке тартылған ауаны күрт тоқтатқанда, сулы жерді басқанда естілетін дыбысты білдіретін сөз.

СЫЛП-СЫЛП елік. Шалт-шалт, салт-салт, шылп-шылп еткен дыбысты білдіретін сөз.

СЫЛП-СЫЛП ЕТТІ. Шылтылдады, шылп-шылп етті.

СЫЛПЫҚ сын. Бұлжыраған, езілген, лайсаң, әлі қата қоймаған, бос.

СЫЛПЫЛ зат. Сылп-сылп еткен дыбыс.

СЫЛПЫЛДА= ет. 1. Шылп-шылп ету.

2. Шылқыдау. 3. Салтылдау, баяу ілбу.

СЫЛПЫЛДАҚ сын. Қары еріген лайсаң, сылтық.

СЫЛПЫЛДАТ= ет. 1. Әйел адамның таңалғанын білдіріп, ерін шылп еткізуі. 2. Шылпылдаумен жеу, шайнау.

СЫЛПЫЛДАТУ Сылпылдау етістігінің қимыл атауы.

СЫЛПЫЛДАУ Сылпылда етістігінің қимыл атауы.

СЫЛПЫҢ сын. 1. Толассыз, бірқалыпты жауан, салтылдақ. 2. ауыс. Лбиген, ыбылжыған, баяу, босаң (жүріс).

СЫЛП елік. Кілт еткен, бұлт еткен қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

СЫЛТ етті. Кілт етті, бұлт етті.

СЫЛТАУ зат. Белгілі бір іс-әрекеттің, ойдың орындалмай қалғанына айтылатын бостану себеп, негізсіз дәлел.

СЫЛТАУ ЕТТІ [ҚЫЛДЫ]. Болмашы нәрсені желеу қылды, сылтауратты. **СЫЛТАУ ТАШПАДЫ**. Түйсерге қара таппады.

СЫЛТАУРАТ= ет. Бір нәрсені уәж, желеу ету, себеп, сылтау қылу.

СЫЛТАУРАТУ Сылтаурат етістігінің қимыл атауы.

СЫЛТАУШЫЛ сын. Желеуі, айтатын себебі көп, өзін ақтағыш.

СЫЛТУ Сылты етістігінің қимыл атауы.

СЫЛТЫ= ет. Аяғын шекіп басу, сәл ақсаңдау.

СЫЛТЫҚ сын. Аяғын шекіп басатын, ақсақпау.

СЫЛТЫҚАЙ сын. жерг. Ұшқалақ, жеңіптек.

СЫЛТЫҚТА= ет. Ақсаңдау, ақсау.

СЫЛТЫҚТАУ Сылтықта етістігінің қимыл атауы.

СЫЛТЫМА зат. Аяғын аздап ақсап, шекіп басатын кемістік.

СЫЛТЫҒДАЙ үст. Сылқылдана, кербездене.

СЫЛУ¹ зат. вет. Мал пішкенде зауық бездерін жартылай алу тәсілі.

СЫЛУ² Сылы етістігінің қимыл атауы; кесіп алып тастау.

СЫЛЫ= ет. 1. Сыдыру, сытыру, терісінен ажырату. 2. Кесіп алып тастау (без, беріш, ісік, жалты кесел). 3. ауыс. Тұп-тамырымен құрту, жоқ ету, жою.

СЫЛЫМ: **СЫЛЫМ ЕТІ ЖОҚ**. Тым арық, қатпа.

СЫЛЫМДА= ет. Етті сүйектен сылу, сыдыру.

СЫЛЫМДАУ Сылымда етістігінің қимыл атауы.

СЫЛЫН= ет. 1. Ісіктің, кесел орнының кесіп, алынып тасталуы. 2. Етті сүйектен сыдыру. 3. ауыс. Қатты жүдеу, құр сірдері қалу. 4. ауыс. Айырғылу, құр алақан қалу.

СЫЛЫНУ Сылын етістігінің қимыл атауы.

СЫЛЫҒҒЫР сын. Ашаң жүзді, жүдеу, жұқа.

СЫЛЫҒҒЫР ҚАРА. Жұқалау жылтыр қара.

СЫЛЫҒҒЫРЛАУ сын. Жүдеулеу, жұқалау.

СЫЛЫС= ет. Сыдырысу, бірге сылу, сытырысу.

СЫЛЫСУ Сылыс етістігінің қимыл атауы.

СЫЛЫП= ет. Кеселді, ісікті кестіру, алдыру.

СЫЛЫТУ Сылтыт етістігінің қимыл атауы.

СЫМ¹ зат. 1. Радио, телефон-телеграф байланысы мен жарық беру үшін электр тоғын өткізетін желі. 2. Сымтемір. 3. ауыс. Телефон.

Сымға [сымша] тартқан күмістей. поэт. Жіптіктей, келісті, сымбатты, сүйріктей. **Сым саусақ**. бейне. Жұп-жұмыр, сүйір, әдемі саусақ.

СЫМ² зат. жерг. Матадан тігілген шалбар.

Сым шалбар. жерг. Матадан тігілген, қыры сымдай тартылған шалбар.

СЫМ³ зат. жерг. кәс. Темір тескенде астына қойылатын ортасы тесік дөңгелек төс.

СЫМБАЛ зат. көне. Үлкен қып буылған тең, асыл бійым.

СЫМБАЛ² сын. жерг. Әдемі, сәнді, көркем.

СЫМБАЛДА= ет. 1. Мығымдап байлау, теңдеу. 2. Әдемілеу, сәндеу.

СЫМБАЛДАЙ сын. Әдемі, сұлу.

СЫМБАЛДАУ Сымбалда етістігінің қимыл атауы.

СЫМБАТ зат. 1. Адамның дене бітімінің әсемдігі, сұлулығы, мүсінділігі. 2. Сырт бейне, тұлға.

СЫМБАТ-ПІШПІН зат. Кескін-келбет, түр-түрпат.

СЫМБАТ-СИПАТ зат. Түр-келбет, көрік-пішін.

СЫМБАТСЫЗ сын. Дене мүсіні келіспеген.

СЫМБАТТА= ет. Көркемдеу, мәнерлеу, сәндеу.

СЫМБАТТАЛ= ет. Айшықталу, көріну.

СЫМБАТТАЛУ Сымбаттал етістігінің қимыл атауы.

СЫМБАТТАН= ет. 1. Дене бітімінің сұлу-лануы. 2. Көркею, сәулеттену.

СЫМБАТТАНДЫР= ет. Дене бітімін әдемілендіру.

СЫМБАТТАНДЫРУ Сымбаттандыру етістігінің қимыл атауы.

СЫМБАТТАНУ Сымбаттан етістігінің қимыл атауы.

СЫМБАТТАС сын. Ұқсас, тәріздес.

СЫМБАТТАУ Сымбатта етістігінің қимыл атауы; көріктеу.

СЫМБАТТЫ сын. Денесі сұлу, мүсінді.

Сымбатты бүйірдақ. зоол. Амазонканың төменгі ағысындағы Аришарана аралындағы суда тіршілік ететін балықтардың бірі. **Сымбатты керек**. зоол. Малайя, Зонд түбектерінде тіршілік ететін балық.

СЫМБАТТЫЛАУ сын. Көріктілеу, сәнділеу, кескінділеу.

СЫМБАТТЫЛЫҚ зат. Дене бітімінің сұлулығы.

СЫМБАТТЫРАҚ сын. 1. Көркемдірек, әдемірек. 2. Сымбаты келіскен.

СЫМБАТШЫ зат. тар. Сәулет өнерінің, тас қашаудың шебері, мүсінші.

СЫМБЫЛ зат. көне. Көшкен кезде жүк буатын, теңдейтін арқан.

Сымбыл арқан. көне. Жүк артатын арқан түрі. **Сымбыл қалмады**. Ештеңе қалмады, тып-тыпыл.

СЫМБЫЛБАЙ есім. Дәнеме, ештеңе, еш нәрсе.

СЫМБЫР зат. өс. Көкнәр тұқымдас жабайы өсімдік.

СЫМБЫРЛА= ет. Сыңғырлау, күмбірлеу.

СЫМБЫРЛАС= ет. Сыңғырласу.

СЫМБЫРЛАСУ Сымбырлас етістігінің қимыл атауы.

СЫМБЫРЛАУ Сымбырлау етістігінің қимыл атауы.

СЫМДАЙ сын. 1. Сым тәрізді, сым сияқты. 2. ауыс. Тұп-тұзу, тіп-тік. 3. Тап-таза, шап-шақ (кіім туралы).

Сымдай майысты. Мың бұралып толқыды, толықсыды. **Сымдай тартылған**. Оқтай тұзу, тіп-тік.

СЫМДАНА зат. саят. Құбегінің құралы.

СЫМКҰРТ зат. зоол. Жәндіктер класының қаттықанаттылар отрядының шыртылдақтар тұқымдасына жататын қоңыздардың дернәсілі.

СЫМП елік. Ылғым-жылдым, шалыс қысқа қозғалысты бейнелейтін сөз.

Сымп етті [берді]. Жып берді, сым етті.

СЫМПИ= ет. 1. кеміту. Тар киімнің тыртып тұруы. 2. жағымсыз. Жылмию, қылмию.

3. ауыс. Бар мүмкіншіліктен айырылып, жұрдай болу, жымдай болып құр алақан қалу; күнтію.

СЫМПИТ= ет. Тақырлап алып тастау.

СЫМПИТУ Сымпит етістігінің қимыл атауы.

СЫМПИЮ Сымпи етістігінің қимыл атауы.

СЫМПЫЛ зат. Сыбдырлап, сусылдап шығатын үн, дыбыс.

СЫМПЫЛДА= ет. 1. Сусылдау, суылдау, судырау. 2. ауыс. Сампылдау, зуылдау, сумаңдау.

СЫМПЫЛДАҚ сын. 1. Сусылдақ, суылдақ.

2. ауыс. Сампылдаған, сумаңдаған, зуылдаған.

СЫМПЫЛДАС= ет. Суылдасу, сусылдасу.

СЫМПЫЛДАТ= ет. Әңгімені көп айту, аузы-аузына жұқпау.

СЫМПЫЛДАТУ Сымпылдау етістігінің қимыл атауы.

СЫМПЫЛДАУ Сымпылда етістігінің қимыл атауы.

СЫМПЫҢ зат. Сымп еткен тез, қысқа қозғалыс.

Сымпың қақты [етті]. а) Сым-сып етті, суылдады. ә) Сумаң етті.

СЫМПЫҢДА= ет. Сым-сып етіп, зуылдап жүру.

СЫМПЫС¹ зат. Еш шаруаға қыры жоқ берекесіз, жылпос, сұйық адам.

СЫМПЫС²: **сымпыс құйрық**. Биенің (жылқының) қылшығы селдір, сұйқылтым, жұқа болып келген құйрығы.

СЫМПЫСТАН= ет. Сұйылу, сиреу, азаю.

СЫМПЫСТАНУ Сымпыстан етістігінің қимыл атауы.

СЫМПЫСТАУ сын. Қысқалау, аласалау, келтелеу.

СЫМПЫТ= ет. жерг. Тоқтамай сөйлеу, істеу.

СЫМСЫЗ сын. Сымы жоқ.

Сымсыз телефон. а) Сымы жоқ телефон.

ә) Өсек, сытсың сөз.

СЫМ-СЫПАТА зат. Темір-терсек, сым, бұранда т.б.

СЫМТЕМІР зат. жерг. 1. Сым. 2. Шегенің басын шығаратын ұста құралы.

СЫМША үст. Сым тәрізді, сымға ұқсап.

СЫМШҮМЕК зат. жерг. Ақшайнек, аққұман.

СЫМЫРЛАР зат. зоол. <лат. cossioidea, cossiopea> Теңізатты жәндіктер отрядының бір тармағы, жеміс ағаштары мен жидек бұталарына түсетін зиянкес жәндіктер.

СЫН¹ зат. 1. Сынақ, тексеріс, байқау. 2. Әдеби. Белгілі бір ғылыми, әдеби туындының жетістіктерімен қатар кемістіктерін талдап, баға бере айтылатын пікір. 3. Жағымсыз мінез, оғаш іс үшін тағылатын кінә, мін.

СЫН артты. Наз айтты, назданды. **СЫН** болды. Сынақ болды. **СЫНҒА** алды. а) Ойланды, толғанды, байқап көрді, тексерді. ә) Сынады, бағалай қарады, баға берді. **СЫНҒА** қалды. **СЫНҒА** қиырады. **СЫНҒА** құлақ асты. **СЫН** нәтиже берді, жөңделді, қабылдады. **СЫНҒА** теріс қарады. Кемшілікті, айтқанды құп алмады, мойындамады. **СЫНҒА** төзбеді. **СЫН**ды жақтырмады, құлақ аспады. **СЫНҒА** түсті. а) Жарысты, бәйгеге түсті. ә) **СЫНҒА** алынды, сыналды. б) Тексерілді, баға берілді. **СЫНДЫҚ** талдау. хим. Кендердегі, құймалардағы және бұйымдардағы асыл металдардың мөлшерін анықтайтын талдау әдісі. **СЫН** көзбен қарады. Бірден құлай келмеді, әбден байқады, ойланды. **СЫН** көтерді. **СЫНҒА** төзді, шыдады; сынауға жарады. **СЫН** күлкі. **СЫНАЙ**, байқақ күлетін күлкі. **СЫН** мақала. әдеби. Белгілі бір көркем шығармаға, яки ғылыми еңбекке талдау жасап ой қорытатын, бағалаушытық сипаттағы мақала. **СЫННАН** өткізді. **СЫНАДЫ**, байқады, тексерді. **СЫННАН** өтті. Өзін көрсете білді, жетістіктерімен көрінді. **СЫН** сағатта. Қысыл-таяқ уақытта, ауыр күн туған кезде. **СЫН** сойылы. бейн. Өткір сын. **СЫН** [мін] тақты. а) Кемшілігін көрсетті, жетіспейтін жерін айтты. ә) Кінәлады, айыптады, кінә тақты. **СЫН** тағылды. **СЫНАЛТЫН** берді, келді. **СЫН** ташады. Кемшілігі жоқ, кемістігі жоқ. **СЫН** тартты. **СЫНҒА** алынды. **СЫН** тегіне салды [алды]. **СЫНАДЫ**, мінеді; кемшілігін бетіне айтты. **СЫН** түзелді. Айтылған сын жөңделді.

СЫН² зат. Қандай да болмасын бір заттың табиғи бітімі мен сөй, келбеті.

СЫН есім. лингв. Заттың түрін я түсін, санасын білдіретін сөз табы. **СЫНЫ** қашты [кетті]. Сөні кетті, көркі, сиқы бұзылды.

СЫН³ зат. лингв. Араб әліпбиіндегі «с» әрпінің айтылуы.

СЫН= ет. 1. Қирау, бүліну. 2. Аяқ, қол сияқты дене сүйегінің морт кетуі. 3. Ағаш т.с.с. қақ бөлінуі, құрауы, құлауы. 4. ауыс. Басылу, тауы шағылу, мою. 5. ауыс. Шығына қиырау, ұтылу. 6. ауыс. Күн райының (аяз, жел) ызғары қайту, толастау, басылу.

СЫНҒАН бұтақтай. Өмірдің тәлкегінен соққы көріп, ерте солғандай деген мағынада.

СЫНА зат. 1. Үш жағы сүйірлеу етіп жасалған ағаш, тас жарғанда арасына қағатын, қысқа ағаш, я темір. 2. Етік, сырт киім тіккенде арасына салатын былғары.

Сына болды. Екі араға жік салды, ретсіз қилікті. **Сына** жазу. лингв. Ертедегі парсылар және кейбір халықтар қолданған, сынаға ұқсас сызықша жазу. **Сына** қақты. а) Тарсылдатты, жағымсыз дауыс шығарды. ә) Мыш жеді. б) Екі ортаға жік салды, араларын суытты. **СЫНАСЫН** тапты. Ретін келтірді, қиын тапты.

СЫНА= ет. 1. Кемшілікті көрсетіп мінеу, шенеу, сын айту. 2. Байқау, тексеріп көру. 3. Сырттай бақылау, алыстан қарап жүру. **СЫНАҒЫШ** сын. 1. Кемшілікті мінегіш, шенегіш, сынаға алығыш. 2. Біреудің кемшілігін байқағыш, аңғарғыш, абайлағыш.

СЫНАДАЙ сын. 1. Тіп-тік болып, түп-түзу. 2. ауыс. Айнымайтын, бұтартпайтын.

Сынадай қыстырылды. Соқтықты, кірісті, ілінді. **Сынадай** сығылысты. Қысылып-қымтырылды, тар жерде үін тіресті.

СЫНАҚ зат. 1. Тексеру, байқау. 2. ауыс. Тағдыр талайы, қыншылық, ауыр күндер. 3. пед. Жоғары және арнайы орта оқу орындары студенттерінің семинар және практикалық сабақтарда, өндірістік тәжірибеде алақан білімдері

мен дағдылары, олардың өздігінен орындайтын міндетті жұмыстарын (сызған сызбаларын, шығарған есептерін және т.б.) тексерудің бір түрі. 4. әск. Атомдық қаруларды тексеру, сынақтан өткізу ісі.

Сынақ жүргізді. а) Емтихан алды. ә) Тәжірибеде өткізді, байқау жүргізді. **Сынақ кітапшасы.** пед. Студенттердің білім, білік, іскерлік дағдыларына қойылатын бағаны тіркеу кітапшасы. **Сынақ мерзімі.** а) Қызметкердің тапсырылатын жұмысқа, сондай-ақ ішкі фирмалық құжаттармен айқындалатын басқа да талаптарға сай келетінін тексеру мақсатымен белгіленетін мерзім. ә) совет. Совет адамның бейнесіне нұқсан келтіретін, жаман дағдысын көзе түскен жұмысшы, қызметкерге жұмыс тарапынан берілетін байқау мерзімі. **Сынақтан өтті.** Өзін көрсете білді, сыннан мүдірмей өтті, жетістіктерімен көрінді. **Сынақты өткерді.** Сыннан өтті, бастан кешірді.

СЫНАҚСЫЗ үст. Байқаудан, сыннан өткізбей.

СЫНАҚТА= ет. 1. Сынау, байқау. 2. пед. Сынақтан өткізу, білімін тексеру.

СЫНАҚТАУ Сынақта етістігінің қимыл атауы.

СЫНАҚША зат. сөйл. Студенттердің сынақ пен емтиханда алған бағасы көрсетілетін құжат.

СЫНАҚШЫ зат. пед. Белгілі бір пән бойынша емтихан, сынақ алғұшы мұғалім.

СЫНАҚШЫ-ҰШҚЫШ зат. әск. Ұшақты сынақтан өткізетін ұшқыш.

СЫНАЛ= ет. 1. Сынаға түсу, байқау. 2. Сынаға қиырау, сын айтылу. 3. Тәжірибеде өту.

СЫНАЛА= ет. 1. Ағаш не темір, тас сызатына сына қағу, сына қру. 2. ауыс. Біртіндеп қыстырылу, сығылысу. 3. ауыс. Білдірмей кіру, байқатпай ену.

СЫНАЛАН= ет. Қыстырылу, сығылысу.

СЫНАЛАНЫЛ= ет. Енгізілу, қыстырылу.

СЫНАЛАНЫЛУ Сыналаныу етістігінің қимыл атауы; енгізілу, қыстырылу.

СЫНАЛАС= ет. Көп болып сығылысу, топырлау.

СЫНАЛАСТЫР= ет. Сіңістіру, кіріктіру, жымдастыру.

СЫНАЛАУ Сынала етістігінің қимыл атауы; қосу, үстеу.

СЫНАЛТ= ет. жерг. Жарыстыру, бәсе-келестіру.

СЫНАЛТУ Сыналт етістігінің қимыл атауы.

СЫНАЛЫ сын. Сынасы бар.

Сыналы механизм. кен. Жақты ұсатқыштың ұсатылған кенді шығару жырығын ұлкейтетін немесе кішірейтетін қондырғы.

СЫНАЛЫҚ зат. Ағаштарда немесе басқа да ағаш материалдарында кездесетін ойық тілік.

СЫНАЛУ Сынал етістігінің қимыл атауы; сынаға түсу, тексерілу.

СЫНАЛЫН= ет. Сын айтылуы, сынаға алынуы.

СЫНАМ зат. Жаңадан жасалған заттың жарамдылығын тексеретін әдіс.

СЫНАМА зат. 1. зерг. Асыл металдар, қорытпаларының ішіндегі алтын, күміс, платина немесе палладийдің сандық құрамы (мөлшері). 2. геол. Зерттелме нысаннан нақтылы ережелерге сәйкес түрлі-түрлі талдауларды жүзеге асыру үшін алдына отырып, сол нысанның сыр-сипатын ашып беруге көмектесетін материал. **СЫНАМААЛҒЫШ** зат. геол. Зерттелуге тийісті тау жыныстардың, жерасты суының, газдың сынамасын және т.б. алуға арналған аспап.

СЫНАМАЛАУ зат. геол. Зерттелетін материалдың қасиеттерін және құрамын анықтау мақсатымен бастапқы қалтынан сынама алу.

СЫНАМПАЗ зат. Сын айтқыш, сынағыш, мінегіш адам.

СЫНАП зат. 1. хим. <лат. hydrargyrum> Әдеттегі температурада сұйық қалпын сақтайтын табиғаттағы бірден-бір металл. 2. Термометр, градустикадағы жылу мөлшерін

көрсетіп тұратын, сынаптан жасалған белгі. 3. ауыс. Тез өзгергіш, қылт-сылты көп мінез, көңіл күйі.

Сынап нитраты. хим. Талдаулық химияда реагент ретінде қолданылатын зат.

СЫНАПГҮЛ зат. өс. Қараоттың бір түрі; әдемілігі үшін гүлзарларды да өсіреді.

СЫНАП-МІНЕ= ет. Кекетіп-мұқату, кінәлау, айыптау.

СЫНАП-МІНЕУ Сынап-міне етістігінің қимыл атауы.

СЫНАПТАЙ сын. 1. Сынап сияқты, сынап тәрізді. 2. ауыс. Мөлдір, таза. 3. Жылтырдаған, ұстатпайтын, тұрақтамайтын.

Сынаптай [сынапша] ақты. Тез, жылдам жүрді, жер-көкте тұрмады, ұстатпады. **Сынаптай** бұзылды [құбылды, сырғыды, сусыды]. Тез, жылдам айныды, өзгерді.

СЫНАПТЫ сын. хим. Сынап салынған, сынабы бар.

СЫНАПША үст. Сынапқа ұқсап, сынап тәрізді.

СЫНАРЛЫҚ сын. Сын тағарлық, сын-айтындай.

СЫНАС= ет. Сынаға түсісу, сайысу, байқау.

СЫНАСУ Сынас етістігінің қимыл атауы. **СЫНАТ**= ет. 1. Байқау, байқап, тексеріп көру. 2. Сынаға қиырау, сын айтыру. 3. Сөккіру; мазаққа айналдыру.

СЫНАТТЫР= ет. Сынаға алдыру, сынаға түсіру.

СЫНАТТЫРУ Сынаттыр етістігінің қимыл атауы.

СЫНАТУ Сынат етістігінің қимыл атауы; байқау, тексерту.

СЫНАУ Сына етістігінің қимыл атауы. 1. Тексеру, байқау. 2. Әдеби шығармаға сын-пікір жазу. 3. инф. <грек. test, testing> Жүйені немесе оның құраушысын қандай да бір мәселені нақты орындау арқылы тексеру. 4. әск. Сынақ, атом қаруын, қару түрлерін сынау.

СЫНАУСЫЗ сын. Сынаға ілінбей, сынсыз.

СЫНАУШЫ зат. 1. Біреуді мінеуші, сын айтушы адам. 2. Сыншы, көркем шығарманың, оқулықтың тілі мен тақырыбына сын айтушы. 3. Сырт көз, бақылаушы. 4. тех. Белгілі бір техниканы байқап, тексеруші маман, қызметкер.

СЫНАУЫҚ зат. хим. Әдетте, дөңес түрті кішкене шыныдан немесе кварцтан жасалған ыдыс.

СЫНАУЫР зат. хим. Тәжірибе жасау үшін пайдаланылатын сүйір түтікше.

СЫНАША үст. Сына сияқты, сынаға ұқсап.

Сынаша сығылысты. Жоқ жерден қыстырылды.

СЫНҒАҚ сын. Бос, болбыр, жасық.

Сынғақ итшомырт өс. <лат. frangula alnus>. Қаражемістер тұқымдасы, итшомырт туысына жататын өсімдіктің түрі.

СЫНҒАҚТЫҚ зат. Сынғыштық.

СЫНҒЫШ сын. Күйрегіш, отырғылғыш; қирауға бейім.

СЫНҒЫШТЫҚ зат. хим. Морттық, отырғылғыштық.

СЫНДА¹= ет. сөйл. жерг. **Сына**.

СЫНДА²= ет. Әдемілеу, сомдау.

СЫНДАН= ет. Әдемілену, сомдау.

СЫНДАНУ Сындан етістігінің қимыл атауы.

СЫНДАР сын. Тіп-тік, бойшаң, сұңғақ.

СЫНДАРДАЙ сын. жерг. Сұлу, тіп-тік, сынды, сымбатты.

СЫНДАРЛА= ет. 1. Бағдарлау, қадағалау.

2. Тәптіштеу, егжей-тегжейлі бақылау.

СЫНДАРЛАУ¹ сын. Боишаңдау, биіктеу, сұңғақтау.

СЫНДАРЛАУ² Сындарла етістігінің қимыл атауы.

СЫНДАРЛЫ¹ сын. 1. Ұзын бойлы, сұңғақ келген, сымбатты. 2. ауыс. Әдепті, сыйайы.

3. ауыс. Сабырлы, салқалы, парасатты.

Сындарлы күй. геол. Тепе-теңдікте болатын екі фазаның фазалар соған жеткенде қасиеттері жағынан барабар болып шығатын

күйі. **Сындарлы серіктестік.** Турақты, негізі дұрыс серіктес, кәсіптес, әріптес болушылық.

СЫНДАРЛЫ² с.ын. Сыналатын, қысыл-таңып қыю.

СЫНДАРЛЫЛЫҚ зат. Байсалдылық, байыптылық.

СЫНДАРЛЫЛЫҚ зат. саяси. Билік сапасын замана талабына лайық шыңдай алуға бағытталған саясатқа тән салықалық, парасаттылық сипат.

СЫНДАС ш.ыл. Сияқты, тәрізді, ұқсас.

СЫНДАУ Сында етістігінің қимыл атауы.

СЫНДЫ¹ ш.ыл. Сияқты, секілді, тәрізді.

СЫНДЫ² с.ын. Сынамалы, сыналатын, сындарлы.

СЫНДЫ³ с.ын. Тұла бойы келісті, сымбатты.

СЫНДЫР= е.т. 1. Қыш, шыны т.б. жасалған ыдыс т.б. нәрселерді шағу, құлату. 2. Аяқ, қол, башпай сияқты морт сығыш сүйектен тұратын дене мүшелерді мертіктуру. 3. Ортасынан бөлу, отыру, үзу. 4. ауыс. Бетін қайтару, тауын шағу, түңілдіру. 5. ауыс. Пайда көру, ортада пайда жасау.

Сындырған нандай. Тәрбиелі, көргенді бала.

СЫНДЫРАМА зат. Сыңған бұтақ, шөп үйінділері.

СЫНДЫРМАЛЫ с.ын. Бүктемелі, жиналмалы.

СЫНДЫРТ= е.т. Дене сүйегін мертіктуру. **СЫНДЫРТУ** Сындырт етістігінің қимыл атауы.

СЫНДЫРУ Сындыр етістігінің қимыл атауы; ортасынан бөлу, отыру.

СЫНДЫРЫЛ= е.т. Қиратылу, үзілу.

СЫНДЫРЫЛУ Сындырыл етістігінің қимыл атауы.

СЫНДЫРЫҚ зат. жерг. Сынық, үзім.

СЫНДЫРЫМ: бір сындырым. Бірүзім, біржапырақ.

СЫНДЫРЫС= е.т. Бірге қиратысу, үзісу.

СЫНДЫРЫСУ Сындырыс етістігінің қимыл атауы.

СЫН-ЕСКЕРТПЕ зат. 1. Жұмыстағы кемшіліктерді сынап, бетке айтқан пікір, оларды жөндеу жайлы тілек-талап. 2. Қандай да бір мекеменің ұйымдастырылуы мен жұмыс барысы туралы ресми түрде жазылған пікір, мақаладағы с.ын. 3. ғыл. Ғылыми-зерттеу жұмысына айтылған жөндеуді, толықтырылуы тиіс пікірлер, ұсыныстар, ескертпелер.

СЫНИ с.ын. Сындарлы, сынап қараған.

СЫН-СИПАТ зат. 1. Бірзаттық өзіне тән сапасы, қасиеті, көркі. 2. Мінез-құлқы, өзін ұстауы.

СЫНСЫЗ с.ын. Ережесіз, мінсіз. // Сын жоқ жерде, сын болмаған жағдайда.

СЫНСЫЗДАУ с.ын. Көріксіздеу, әрсіздеу, әнсіздеу.

СЫН-СЫҚАҚ зат. әдеб. Жеке адамдар өміріндегі, қоғамдық құбылыстағы жағымсыз іс-әрекеттерді өткір әшкерелеп, мысқылдап, әжуалап, сынаптын әдеби шығарма, фельетон.

СЫН-СЫМБАТ зат. Мінез, бет-әлпет, сымбат.

СЫНТАРАШ зат. жерг. Аттың тұяғын жонатын өткір темір құрал.

СЫНТАС зат. көне. Ерте кездегі тастан қашалып салынған адам бейнесі; балбал.

СЫНУ Сын етістігінің қимыл атауы. 1. Қирау, бұзылу. 2. Жарылу, отырылу.

СЫНШЫ зат. 1. Біреудің іс-әрекетін, болмысын сынауға, мінеуге бейім, кемшілік көргіш кісі. 2. этн. Алыстан аңғаратын, кемшілікті парасатпен, салмақпен бағалайтын, көпті көрген кісі. 3. этн. Дәстүрлі қазақ мәдениетіндегі малдың әсіресе, жылқының, бапталған сәйгіліктердің сыналдырылып, айта білетін зерделі кісі, атсейіс.

4. әдеб. Әдеби, көркем сөз жазатын адам, әрі жазушы, шығармаларға талдап баға беретін, әдеби сынмен шұғылданатын әдебиетші.

СЫНШЫЛ с.ын. 1. Біткен істің немесе біреудің кемшілігін парасатпен бағалайтын, көрген. 2. Аңғарғыш, байқампаз. 3. Талап қойғыш,

көңілі тола бермейтін. 4. әдеб. Әдеби, көркем шығармаларды талдап, сын айтатын. // Көркем шығарманы талдап, сын айтатын адам.

СЫНШЫ РЕАЛИЗМ әдеб. Қоғамның адамзаттық нормаларға қайшы келетін кемшіліктерін сыға алатын әдебиеттегі көркемдік әдіс.

СЫНШЫЛДЫҚ зат. 1. Сын көзбен қараушылық, сынағыштық, мінезіштік. 2. әдеб. Көркем шығармаға сыни пікір айтушылық, сыни көзқарас.

СЫНШЫЛЫҚ зат. Талғампаздық, талғағыштық.

СЫНЫҚ¹ зат. 1. Адамның, малдың сүйек бүтіндігінің бұзылуы; сыңған, қираған, мертіккен жері. 2. Бір нәрсенің қираған, жарылған, бөлшектенген бөлігі.

Сыныққа сылтау іздеді [тапты, қылды, етті]. Болымсыз нәрсені себеп, желеу етті, не болса соны сылтауратты. **Сынықтан басқаным бөрі жұғанды.** Адам табиғаты тез бейімделгіш, үйренгіш, еліктегіш деген мағынада.

СЫНЫҚ² с.ын. 1. Быт-шыт боп сыңған, қираған, күйреген. 2. Сындырылған, сыңған, екіге бөлінген. 3. ауыс. Көңілі жабырқаңқы, қабағы қатыңқы, қайғылы. 4. ауыс. Мінезі жатық, сыпайы, әдепті, ынабатты.

Сынық бұрау алмау [бұрауға қол тигізбеу]. жерг. Еш нәрсені қол тигізбеу, тиіспеу мағынасында. **Сынық ине, сыдырым таспа бермеді.** Өте сараң, өлермен, пайдақнем болды, татырмады.

Сынық ине, тұтаң жіп [сыдырым таспа]. Үйдің мүлкі, керек-жарақ заттар. **Сынық сөз.** Сыпайы, мүләйім сөз. **Сынық сүйем [қарыс].** а) этн. Сұқ саусақ я ортаң қолдың буыны бүгіліп барып белгіленетін қалықтық өлшем. ә) Кішкентай, титтей, бір елі. б) бір сүйемнің төрттен үш бөлігі. **Сынықтан [сыныққа] сылтау тапты [ізеді].** Келіспеуге уәж, желеу, себеп ойластырды. **Сынық шөптің басын сындырмады [көтермеді].** Еш нәрсені істемеді, түк бітirmedі.

СЫНЫҚЖҮЗДІ с.ын. Жабырқаңқы, қайғылы.

СЫНЫҚМҮЙІЗ зат. қолөнер. Тікәуілізе керісінше сынып барып қайта тармақталатын өрнек.

СЫНЫҚСУ Сынықсы етістігінің қимыл атауы; сыпайысыну.

СЫНЫҚСУ= е.т. Әдепті болғансы, сыпайысыну.

СЫНЫҚСЫЗ с.ын. Кірбіңі жоқ, кіршіксіз, асыл.

СЫНЫҚТАУ с.ын. 1. Көңілсіз, жабырқаңқылау, төмендеу. 2. Бәсеңдеу, пәстеу (ауа райы).

СЫНЫҚТЫҚ зат. 1. Мінез-құлқтың сыпайылығы, әдептілік, ибалылығы. 2. ауыс. Жабырқаңқылық, жүдеулік, мүңділік, реніштілік.

СЫНЫҚШЫ зат. этн. Арнайы медициналық білімі жоқ, бірақ адамның және малдың тайған (шыққан) буыны мен сыңған сүйегін қолмен орнына сала білетін халық емшісі.

СЫНЫҚШЫЛЫҚ зат. Сынық сала білушілік, оташылық.

СЫНЫМ зат. геол. Жымдастығы жоқ минералдар мен тау жыныстарын сындырғанда (шаққанда) пайда болатын беттің пішіні.

СЫНЫП ар.зат. пед. Нақты оқу жылындағы оқушылардың жасына және санына қарай топтастырылған қатары; класс.

Сынып белсенділері. пед. Сыныпта, мектепте, мектептен тыс уақытта, қоғамдық істерді атқаруда белсенділік іс-әрекеттер көрсететін оқушылар. **Сынып жетекшісі.** пед. Жалпы білім беретін мектепте сабақтан тыс тәрбие жұмыстарын ұйымдастырумен, үйлестірумен және жүргізумен айналысушы ұстаз. **Сынып сағаты.** пед. Сынып жетекшісінің сынып оқушыларымен өткізетін тәлім-тәрбие сағаты. **Сыныптан тыс жұмыс.** пед. Сабақтан тыс уақытта оқушының білімін тереңдетіп, біліктілігін арттыру, сонымен қатар бос уақыттарын саналы және белсенді өткізу мақсатында жүргізілетін жұмыс.

Сыныптан тыс оқу. Оқу бағдарламаларына сәйкес немесе оқушының тілегі бойынша әдеби шығармаларды оқып, талдау.

СЫНЫПТАМА зат. <лат. classis – разряд, топ, фасеге – істеу> Құбылыстар мен нысандарды ұқсастығы мен айырмашылықтарына қарай белгілі бір сыныптарға, топтарға, түрлерге жіктеліп бөлу.

СЫНЫПТАУ зат. Құбылыстар мен заттарды белгілері мен ұқсастықтарына қарай бөлу.

СЫНЫС¹= е.т. жерг. Сықасу, сығылысу, жиі, тығыз орналасу, қалың боп тұмасу.

СЫНЫС²= е.т. Қиратылысу, бүлінісу.

СЫНЫСУ Сыныс етістігінің қимыл атауы.

СЫҢАЙ зат. 1. Біреудің ойы, іс-әрекетінің ыңғайы, реті. 2. Құн райы.

Сынай берді [блдірді, көрсетті, танытты]. Бір істі құртарлық көңіл байқатты, ниет білдірді. **Сыңайын байқады.** Ыңғайын көрді, емеурінін түсінді.

СЫҢАЙЛАС с.ын. 1. Тәріздес, іспеттес, ұқсас, ыңғайлас. 2. Қатарлас, теңдес, шамалас.

СЫҢАЙЛЫ с.ын. 1. Тәрізді, сияқты. 2. Ыңғайлы, бейім.

СЫҢАЙСЫ= е.т. Сыңай таньту.

СЫҢАЙШЫ л. Шамасы, байқасам, солай болу керек деген мағынадағы сөз.

СЫҢАР зат. 1. Жұп нәрсенің бірі, егіздің екіншісі. 2. Теңі, сол құралытты кісі. 3. лнғв. Күрделі сөздің, біріккен сөздің құрастырушысы, компоненті.

Сыңар емшек. Сыңардың жұп екі емшегінің біреуі қалыбынан тыс кішкене болатын немесе бірінен сүт шығып, екіншісінен сүттің шықпайтын емшегі. **Сыңар ен айғыр.** Туысынан бір ен боп туған еркек жылқы. **Сыңар жетім.** Енесінен егіз туып, сыңарынсыз, жалғыз қалған қозы. **Сыңар құртты бөліп жеді [сыңар құрттың жартысын берді].** Тіршілікті, ыстық-суықты бірге көрді, өзара көмектесті.

СЫҢАРДАЙ с.ын. Сыңар сияқты, сыңар тәрізді.

СЫҢАРЕЗУ с.ын. Бірбеткей, қырсық.

СЫҢАРЕЗУЛІК зат. Кертартпалық, қыңырлық, бірбеткейлік.

СЫҢАРЖАҚ с.ын. 1. Жалғыз, жарым. 2. Бірбеткей, қырсық-қыңыр. 3. Кертартпа, біра тартушы.

СЫҢАРЖАҚТЫҚ зат. Кертартпалық, бірбеткейлік.

СЫҢАРЖИЕК зат. қолөнер. Сырмақты жиектемуге қолданылатын бір тал күйдіне иірілген жіп түрі [бір тал жиек жалаңқабат етіп иірілген жіптерді жиі еселен алып, қайта ширақтаудан жасалады].

СЫҢАРЖОЛ зат. інф. Келесі беттің бірінші жолына басылған абзацтың соңғы жолы немесе беттің соңғы жолына басылған жаңа абзацтың бірінші жолы.

СЫҢАРЛАС зат. Қатарлас, теңдес, серіктес.

СЫҢАРМҮЙІЗ зат. қолөнер. Кілем, ши, текеметке салынатын мүйіз өрнегінің түрі.

Сыңармүйіз бұғыдай етті. Бейн. Көңілін басты, жүдетті.

СЫҢАРӨКШЕ зат. қолөнер. Бір сыңары етіктің басына ұқсап, жетесінен «өкше» шығарылған мүйіз оюының бір түрі.

СЫҢАРТҒЫҚ зат. жерг. кәс. Сыңар ен; бір ені жоқ, шала піштірілген мал.

СЫҢҒАҚ с.ын. сөйл. Сыңғыш, сыңуға бейім.

СЫҢҒЫР зат. Шоты, сырға т.б. қозалуынан шыққан, сыңғырлаған дыбыс. // Сыңғырлаған, сылқ-сылқ еткен, сылқылдаған.

СЫҢҒЫРЛА= е.т. 1. Сыңғыр-сыңғыр ету, сылдырлау, күмбірлеу. 2. Сылқылдау, сыңғылдау.

СЫҢҒЫРЛАҚ с.ын. 1. Сылдыр қаққан, күңгірлеген.

СЫҢҒЫРЛАС= е.т. Соқтығысып, сыңғырлаған дыбыс шығару.

СЫҢҒЫРЛАСУ Сыңғырлас етістігінің қимыл атауы.

СЫҢҒЫРЛАТ= е.т. Шыны ыдыстың бірбірі-

мен соғылуды не басқа нәрсемен соғуы нәтижесінде сылдырлап дыбыс шығаруы.

СЫҢҒЫРЛАТУ Сыңғырлат етістігінің қимыл атауы.

СЫҢҒЫРЛАУ Сыңғырла етістігінің қимыл атауы.

СЫҢҒЫРЛЫ сын. Сылқылдаған, сылқ-сылқ еткен.

СЫҢҒЫРСЫЗ сын. Сылдыр еткен дыбысы жоқ, сылдырсыз.

СЫҢҒЫР-СЫҢҒЫР елік. Сылдыр-сылдыр, шылдыр-шылдыр еткен, сыңғырлаған дыбысты бейнелейтін сөз.

Сыңғыр-сыңғыр етті. Сыңғырлады, сындырлады.

СЫҢҒЫТ= ет. Қылқылдата жұту, сіміру.

Сыңғытқа жұтты. Тоқталмай, дем алмай ішті.

СЫҢҒЫТУ Сыңғыт етістігінің қимыл атауы.

СЫҢҚ елік. Күлген кезде сыңқылдап шығатын қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Сыңқ етіп күлді. Аяқастынан сыңқылдап күлді.

СЫҢҚЫЛ зат. Сыңқылдаған әсем ұн, дыбыс. // Сыңқылдаған, сәнді.

Сыңқыл қақты. Сыңқылдап күлді.

СЫҢҚЫЛДА= ет. 1. Сыңқылқтап, сылқ-сылқ қилу. 2. Сылдыр қағу, сылдырау (су). 3. Қиқу салу, қиқулау (құс). 4. ауыс. Сыңғырлау, сыңғырлау.

СЫҢҚЫЛДАС= ет. Сыңқ-сыңқ етісу, сылқылдасу.

СЫҢҚЫЛДАСУ Сыңқылдас етістігінің қимыл атауы.

СЫҢҚЫЛДАТ= ет. Домбырада т.б. аспапта ойнау, сыңғырлату.

СЫҢҚЫЛДАТУ Сыңқылдат етістігінің қимыл атауы.

СЫҢҚЫЛДАУ Сыңқылда етістігінің қимыл атауы.

СЫҢСУ¹ зат. көне. 1. этн. Ұзатылған қыздың тұған-туыс, елімен қоштасар кезде әндетіп айтатын өлеңі; тұрмыс-салт дәстүрінің бірі. 2. әдеби. Қыззат дәстүріне байланысты тұрғыдаған тұрмыс-салт жыр.

СЫҢСУ² Сыңсы етістігінің қимыл атауы; жылау, зарлау.

СЫҢСЫ¹= ет. 1. Өлген адамды жоқтап, дауыс айтып жылау. 2. Дауысын қатты шығармай жылау. 3. Жіңішке, сызылған дауыспен ән айту, әуендету. 4. Садақ оғының зуылы, шыңылдап атылу. 5. этн. Сыңсу айтып жылау.

СЫҢСЫ²= ет. Жыртыла айырылу, самсау, қатпау, быжыну.

Сыңсыған қалың ел. Өте көп, самсаған жұрт.

Сыңсыған қол. Самсаған қалың әскер.

СЫҢСЫЛА= ет. Сыңсу (қыздың ұзатқанда жылауы).

СЫҢСЫЛАУ Сыңсыла етістігінің қимыл атауы.

СЫҢСЫМА зат. этн. жерг. **Сыңсу.**

СЫҢСЫП= ет. 1. Сыңсыған дыбыс шығарту. 2. Жылату, көресті көрсету. 3. Сызылтып ән салу, жіңішке дауыспен әуендету.

СЫҢСЫТУ Сыңсыт етістігінің қимыл атауы.

СЫП: сып берді [етті]. Көзді ашып-жұмғанша жып етті, зып етті. **Сып етті.** Жылп етті, лып берді.

СЫПА¹ ар. зат. тар. Ел басы, иесі; әскери шендегі қызметкер.

СЫПА² зат. Ағаштан биіктеп жасалған сәкі, нар.

Сыпа бойлы. Бойшаң, бойы суңғақ келген.

Сыпа тас. Биіктеу тас.

СЫПА³ сын. сөйл. **Сыпайы.**

СЫПА⁴ зат. жерг. көне. **Бырыс.**

СЫПА⁵ зат. Сыпайы жан, сыпайы адам.

СЫПАЙ зат. көне. **Сыта.**

СЫПАЙЫ сын. 1. Әдепті, инабатты, биязы, кішіпейіл. 2. Мәдениетті. 3. Қарапайым, жарасымды. // Тыныш, тек, жайымен.

Сыпайы әдебиет. а) көне. Жазба әдебиет.

ә) сөйл. Әдеби тіл, жазба әдебиет. **Сыпайы кінген.** Әдемі, жарасымды кінген. **Сыпайы мінез.** Инабатты, әдепті, сынық мінез. **Сыпайы тіл.** Әдеби тіл.

СЫПАЙЫГЕРЛІК зат. **Сыпайыгершілік.**

СЫПАЙЫГЕРШІЛІК зат. 1. Сыпайы қалып сақтаушылық, әдептілік, инабаттылық, ізеттілік, кішіпейіл мінез көрсетушілік. 2. Қысқалық, ішін бермеушілік, ашылмаушылық.

СЫПАЙЫЛА= ет. 1. Сыпайылық білдіру, әдептілік сақтап, ізет көрсету, кішіпейілдік жасау. 2. Қарапайымдап, жарасымды ету. 3. ауыс. Бір нәрсе жайында жайлап, жұқалап, ептеп қана айту.

СЫПАЙЫЛАН= ет. Сыпайы болып көріну.

СЫПАЙЫЛАНДЫР= ет. Жұқалау, ептеп жеткізу.

СЫПАЙЫЛАНДЫРУ Сыпайыландыру етістігінің қимыл атауы.

СЫПАЙЫЛАНУ Сыпайылан етістігінің қимыл атауы.

СЫПАЙЫЛАС= ет. Ізет білдірісу, кішіпейілдік көрсетісу, сіз-біздесу.

СЫПАЙЫЛАСУ Сыпайылас етістігінің қимыл атауы.

СЫПАЙЫЛАУ¹ сын. Әдептілеу, инабаттылау, ізеттілеу, кішіпейілділеу.

СЫПАЙЫЛАУ² Сыпайыла етістігінің қимыл атауы.

СЫПАЙЫЛЫҚ зат. 1. Мінез-құлыққа тән ізеттілік, инабаттылық, әдептілік, кішіпейілдік қасиет. 2. Мәдениеттілік.

СЫПАЙЫЛЫҚПЕН үст. Сыпайы түрде.

СЫПАЙЫ зат. сөйл. Мәдениетті, ерекше әдепті болып отырған кісіге қатысты қарата атуары.

СЫПАЙЫБРАҚ сын. Сыпайылау, әдептілеу, биязылау.

СЫПАЙЫСУ Сыпайысы етістігінің қимыл атауы.

СЫПАЙЫСЫ= ет. Сыпайы болғансу, әдеп, ізет, инабат сақтағансу.

СЫПАЙЫСЫН= ет. Сыпайы болып көріну.

СЫПАЙЫСЫНУ Сыпайысын етістігінің қимыл атауы.

СЫПАЙЫШЫЛЫҚ зат. 1. Сыпайыгерлік, әдептілік, ізеттілік, инабаттылық, кішіпейілділік. 2. Сыбай-салтаңдық, жалғызбастылық.

Сыпайышылыққа сыймайтын сөз. Дорекі, боқтық сөз.

СЫПАЛЫҚ зат. жерг. **Сыпайылық.**

СЫПАТ ар. зат. сөйл. Бейне, сипат, келбет.

СЫПАТТА= ет. сөйл. Баяндау, сипаттау.

СЫПАТТЫ сын. Бейнелі, сынды, тәрізді.

СЫПАША¹ зат. Кішірек етіп жасаған сыта.

СЫПАША² зат. этн. Лайқа жылқының құйрық, жалын қосып, тастап өрген, көп заманға шыдайтын шағын күмбез.

СЫПИ: сыпи табан етік. Өкішесіз, жұқа, жеңіл мәсі орнына қиетін етік.

СЫПҚЫР сын. **Сыптай.**

СЫПҚЫРТ= ет. сөйл. **Сықпырт.**

СЫП-СИДА сын. Тіп-тік, ұп-ұзын, сидиған, жіп-жіңішке.

СЫП-СИДАМ сын. Сорайған, сойдиган, түп-түзу, тіп-тік, жіп-жіңішке.

СЫП-СЫМБАЛ сын. Әдемі, көркем.

СЫП-СЫНЫҚ сын. Мінезі ұяң, биязы.

СЫП-СЫП: сып-сып етті. Сыпылдады, сусылдады.

СЫП-СЫПЫРУЫН үст. жерг. Тып-тыпыл.

СЫПСЫН¹ зат. Өтірік өсек-аяң, сыбыс.

Сыпсын қақты. Сып-сып етіп өтірік-өсек таратты, сыпсындады. **Сыпсын сөз.** Алыпқауша, өсек, сыбыр-құбір.

СЫПСЫН² сын. 1. Сидам, жіңішке, сүйір, қарағай. 2. Сымтың, самдағай. 3. Шапшаң.

Сыпсын құйрық. Құйрық қылы сұйық, жіңішке жылық, ат.

СЫПСЫНДА= ет. 1. Сып-сың-сытсың ету, сумаң қағу. 2. Сүйреңдеу, сып-сып ету, сыпылдау.

СЫПСЫНДАС= ет. Сыпылдасу, ретін тауып өсек айтқысу.

СЫПСЫНДАСУ Сыпсыңдас етістігінің қимыл атауы.

СЫПСЫНДАТ= ет. Сытсың-сытсың еткізу, сыпылдату.

СЫПСЫНДАТУ Сыпсыңдат етістігінің қимыл атауы.

СЫПСЫНДАУ Сыпсыңда етістігінің қимыл атауы.

СЫПСЫҢ-СЫПСЫҢ зат. Өзара күңкіл-сүңкіл, сыбыр, сыбыс әңгіме, өсек.

СЫП-СЫЛДЫР сын. 1. Мүлде сұйық, сылдыр (тамақ). 2. ауыс. Түйіні жоқ, мәңсіз жасадай (сөз).

СЫП-СЫПАЙЫ сын. 1. Биязы ғана, инабатты. 2. Тап-таза, қарапайым ғана, жарасты.

СЫП-СИДА сын. Тіп-тік, ұп-ұзын, сидиған.

СЫПТА= ет. Тұп-түзу етіп жону, шабу.

СЫПТАЙ сын. 1. Тартылған сымдай тұп-түзу, артық еті жоқ. 2. Қынап тігілген, тап-тар, құртияған.

Сыптай болды. Жарасымды, жинақы болып кінді. **Сыптай кінді.** Жып-жинақы, тап-таза, жарасымды күй киді. **Сыптай қылды.** Денесімен дене етіп, күйін тар қылып киді.

СЫПТИ= ет. Шүртіно, сыптіно, құртіно.

СЫПТИНО Сыпті етістігінің қимыл атауы.

СЫПТЫҒЫР сын. 1. Тығыншықтай, жұп-жұмыр. 2. Біқшам, ыңғайлы.

СЫПТЫҒЫРДАЙ сын. Бсылған, ширақ, ықшам, оңтайлы.

Сыптығырдай сыланды. Сәнденді, сұрланды.

СЫПТЫҒЫРЛА= ет. Жіңішке орау, бұтау, сидамдау.

СЫПТЫҒЫРЛАН= ет. Жіңішкеру, тартылу.

СЫПТЫҒЫРЛАНУ Сыптығырлан етістігінің қимыл атауы.

СЫПТЫҒЫРЛАУ Сыптығырла етістігінің қимыл атауы.

СЫПТЫҒЫРЛЫҚ зат. Сарандық, тартыншақтық.

СЫПТЫР= ет. жерг. Жол беру, қарау.

СЫПЫЛДА= ет. 1. Жыпылдап тез-тез сөйлеу, сып-сып ету. 2. Жылмаң қағу, сумаңдау. 3. Зу-зу ету, суылдау, заулау. 4. Құстардың неше алуан төңкеріліп шуы.

СЫПЫЛДАҚ сын. 1. Көп сөйлейтін сөзінен, өсекшіл, беймаза. 2. Төңкеріліп, неше алуан әдіске салып ұшатын (құс).

СЫПЫЛДАС= ет. Жыпылдасып, өсек айтқысу.

СЫПЫЛДАСУ Сыпылдас етістігінің қимыл атауы.

СЫПЫЛДАТ= ет. 1. Қолы-қолына жұқпай, шаруаны тез істеу. 2. Тез-тез жүру, бастырмалату.

СЫПЫЛДАТУ Сыпылдат етістігінің қимыл атауы.

СЫПЫЛДАУ Сыпылда етістігінің қимыл атауы.

СЫПЫР зат. жерг. Топалаң, қарасан.

Сыпыр алғыр! қарғ. Қара мала, сиырға айтылатын қарғыс.

СЫПЫР= ет. 1. Үй ішін, қора-қопсы, көшені қоқыр-соқыр, шаң-топырақтан сытыртқымен тазарту. 2. Бір нәрсені ысыру, серпіп түсіру.

3. ауыс. Қалдырмай, сытырып-сыыру, жинау.

4. Алып тастау, сыдыру. 5. Кімнің жалаңаштануы шешу. 6. Жұлып алу, ағыту, босату.

Сытырып алды [өкетті]. а) Құшпен, зорлап алды, тартып өкетті. ә) Кімнің тыр жалаңаш қылып шешіп алды.

СЫПЫРА¹ зат. Қамыр ілейтін жұқа жарғақ тері.

Сыпыраның ішінде отырды. Мол дәулеттің ішінде отыру мағынасында айтылады.

СЫПЫРА² үст. Баршасы, шетінен, бәрі бірдей, тұтас, түгелдей, жетпай.

Сыпыра жомарт. Бергенсізген, жомарт-сынған, бәріне көмектескіш. **Сыпыра күзеу.** Жылқы малының құйрық қылын күзеу түрі. **Сы-**

пыра соқты. Түк қалдырмай жеді. Сыпыра шаққан тақтайдай. Қақпақтай, түп түзу, кең.

СЫПЫРА³ зат. жерг. Рет, қатар.

СЫПЫРҒЫ зат. сөйл. **Сытырғыш.**

СЫПЫРҒЫШ зат. 1. Үй ішін, қора-қопсы, көшені сытыру үшін сіпесден, жусаннан, шіліктен жасалған сытыртқы. 2. Моңшада шабыну үшін жөке, емен жапырағынан буып жасалған құрал.

СЫПЫРҒЫШТА = е т. Қайта-қайта, әр жерінен сытыру.

СЫПЫРҒЫШТАУ Сытырғышта етістігінің қимыл атауы.

СЫПЫРМА сын. Сусыма, сырғыма.

СЫПЫРМАЙ зат. жерг. Аласа жиекті бөрік.

СЫПЫРМАЛЫ: сыпырмалы қылыш. этн. Ұшы қайқы, жалаңдаған жеңіл қылыш.

СЫПЫРТ = е т. 1. Сытырғышпен үйді тазалату. 2. Шашын тақырлатып, алып тастау. 3. Терісін сыдырту. 4. ауыс. Зулату, сытыл-дату, соқтырту.

Сыпырта ушу. саят. Сұңқар, лашын тектес құстардың оқтай атылып, ағызып ұшуы.

СЫПЫРТҚЫ зат. сөйл. **Сытырғыш.**

СЫПЫРТҚЫЗ = е т. Шашын біреуге тақыр-латқызу.

СЫПЫРТҚЫЗУ Сыпыртқыз етістігінің қимыл атауы.

СЫПЫРТУ Сыпырт етістігінің қимыл атауы.

СЫПЫРУ Сытыр етістігінің қимыл атауы.

СЫПЫРУЛЫ сын. Тазаланп сытырылған.

СЫПЫРУШЫ зат. Кеңселер мен қонақ үйлерді, көшелер мен аулаларды тазалаушы жұмыскер.

СЫПЫРЫҚ сын. Тақыр, тықыр, жылтыр.

СЫПЫРЫҚТАН = е т. саят. Жылмағайлану, таралу.

СЫПЫРЫЛ = е т. 1. Сытырғышпен топырағы тазалану, жиыстырылу. 2. Сыбырылу, теріс алыну. 3. Сылну. 4. Таю, жылмағай жерден ауу. 5. ауыс. Ысырылу, ығысу.

СЫПЫРЫЛУ Сытырыл етістігінің қимыл атауы.

СЫПЫРЫНДЫ зат. Бір нәрсені сытырғанда, тазалағанда жиылған қоқыр-соқыр, шөп-шалам, қоқсық.

СЫПЫРЫС = е т. Үйді т.б. сытыруға көмектесу.

СЫПЫРЫСУ Сытырыс етістігінің қимыл атауы.

СЫПЫРЫП-СЫЫР = е т. 1. Сытырып, жинау. 2. Түк қалдырмай жалап-жуқтау, жеу. 3. ауыс. Түк қалдырмай алу, теру, қамту.

СЫПЫРЫП-СЫЫРУ Сытырып-сыыр етістігінің қимыл атауы.

СЫПЫС сын. Сидам, жіңішке.

Сыпыс күйрек. Күйрек жалы сидам (ат).

СЫР¹ [ар. سِر] зат. 1. Әркімнің өзіне тән, басқа адамға белгісіз құпия ойы, жасырын пікірі. 2. Істің мән-жайы, жай-жапсары.

Сыр айтты. Құпиясын ашты, сырласты. **Сыр ақтарды.** Шынын айтты, көңілдегісін білдірді. **Сыр алды.** Шындығын білді, құпиясын білді. **Сыр алдырды.** Бар ойын білдіртіп алды, сырын ашып қойды. **Сыр алысты.** Сырласты, жақын тартты, сыр тартты, пікірлесті. **Сыр ашты.** а) Көңілдегі құпиясын ақтарды, білдірді. ә) Қанықты, төсінді. **Сыр ашу.** а) Көңілдегі сырын ақтару. ә) Құпиясын табу, сырын анықтау. **Сыр бермеді.** Сыр алдырмады, ішкі сырын білдірмеді, сездірмеді. **Сыр бермеу.** Сыр алдырмау, ішкі сырын білдірмеу, сездірмеу. **Сыр бөлісті.** Сырларын айтысып, мауық басысты. **Сыр бүкті.** ішкі құпиясын жасырды, жария етпеді. **Сыр білдірмеді.** Сыр бермеді, ештеңесін сыртқа жария етпеді. **Сырга берік.** Сырын сыртқа шашпайтын, сабаз, орынсыз әңгіме айтпайтын. **Сырга жаңа барды.** Енді түсінді, мән-жайды енді ұқты. **Сырга толы.** Сыр-сипаты, құпиясы көп. **Сырдан сыңар аяқ өткен.** Айлакер, амалы көп, қу, алаяқ. **Сырды бұзды.** Құпиясын жариялады, сырын ашты. **Сырдың құба талындай.** Жіп-жіңішке, нәп-нәзік. **Сыр**

жалағаш. сөйл. Үстінде түгі жоқ, лытасыз. **Сыр жарды.** Айттып қойды, сыр ашты. **Сыр жа-сырмады.** Ішіндегісін бәрін айтты. **Сыр жоқ.** Құпия жоқ, бүктесіз, адал. **Сыр қақпағы.** поэт. Жасырынған ішкі ой, іштегі құпия. **Сыр қалмады.** Құпиясы жоқ. **Сыр қылды.** Әсектеді, әңгіме етті. **Сыр сақтады.** Құпияны ешкімге жария қылмай жасырды. **Сыр сандығы.** Әркімнің өзіне ғана мәлім құпия ой, пікір жиынтығы. **Сыр тапты.** Мән-жайын ашты, құпиясын білді. **Сыр тартты.** Құпия пікірін, жасырын ойын білу үшін сыңайын байқады. **Сыр ұқтыра алмады.** Түк түсіндіре алмады, дегенін істей алмады. **Сыр ұқтырды.** Сырын ашты, құпиясын айтты. **Сыр шашпады.** Құпия сақтады, ешкімге айтпады. **Сыр шертті.** Көңіл құпиясын айтты. **Сыр [әңгіме, мұның] шертті.** Сырын айтты, әңгімеледі, баяндады. **Сыр шерткізді.** Сырын айтқызды, баяндапты. **Сыры ашылды.** Жасырын ойы, құпиясы белгілі болды. **Сыры бар.** Құпиясы бар, мән-жайы басқаша. **Сыры жайылды.** Мән-жайға елдің бәрі қанық болды, құпия ел аузында жүрді. **Сыры кетті.** Сыры түсті, ескірді. **Сыры көшкен сыры аяқтың сынындай.** Кәрілікке бет алған кісінің сырт келбеті, бет-пішіні туралы. **Сырына жетті.** Қанық болды, түсінді, білді. **Сырына қанық.** Мән-жайдан, бір нәрседен толық хабардар. **Сырын білді.** а) Қандай да нәрсенің түпкі себебін, ішкі астарын түсінді, ұқты. ә) Мінезіне, әдет-құлықтарына қанықты, бойы үйренді, тіл табысты, ыңғайын байқады, сырын алды. **Сырын білдірді.** Құпиясын ашты, айтты. **Сырын білу.** Өзгеке айтпайтын ойлары мен сырларынан хабардар болу. **Сырын сарықты.** Ішкі құпия, пікірін түгел айтп берді. **Сырдың суы сырағынан келмейді.** Еш нәрсені елең қылмады, қаперіне кіріп шықпады.

СЫР² зат. сөйл. **Сүтсірне.**

СЫР³ зат. құрыл. Темір, ағаш т.б. нәрселерге ерекше тұс, рең беру үшін жағылатын құрылыс материалы; бояқ.

Сыры кетті. Сыры түсті, ескірді.

СЫР⁴: сыр жалаңаш. Тғыр жалаңаш, түптай.

СЫР⁵: сыр жүгірді. Зыр жүгірді, зырылдады.

СЫРА зат. Арпа және құрмақ араластырып ашыту арқылы дайындалатын күші аз сусын (ішімдік).

СЫРАҒДЫ зат. Шырағым, жарығым, сыралаым деген мағынадағы қаратпа атауыш.

СЫРАҚОР зат. Сыраға құмар кісі, үнемі сыра ішіп жүретін.

СЫРАҚОРЛАУ сын. Сыра ішуге құмарлау.

СЫРАЛҒЫ сын. Бұрыннан сырлас, үйренішкіті.

СЫРАЛҒЫЛЫ сын. Бұрыннан белгілі, танымал.

СЫРАЛҚЫ зат. көне. этн. Аңшының серіктестеріне беретін атқан аңының бір саны не қолы.

СЫРАХАНА зат. Сыра сататын орын.

СЫРАШЫ зат. Сыра жасаушы, сыра сатушы.

СЫРБАЗ¹ зат. 1. жерг. Қозының күземнен соңғы селірген кезі. 2. тамақ. этн. Өз терісіне оран, қоламтаға көміп, пісірген баған еті; жолақжұмыр.

СЫРБАЗ² сын. 1. Байсалды, байыптылығымен қоса пан, сәнқой (ер) адам. 2. Кербез, сіду, сылқымдығына ақыл сай (әйел). 3. Жайлы, салтанатты, сайлы.

СЫРБАЗДА = е т. Мәнерлеу, сөндеу, әрлеу.

СЫРБАЗДАН = е т. Кербездену, сылқымдану, паңдану.

СЫРБАЗДАНУ Сырбаздан етістігінің қимыл атауы.

СЫРБАЗДАУ Сырбазда етістігінің қимыл атауы.

СЫРБАЗДЫҚ зат. Кербездік, сылқымдық, паңдық.

СЫРБИДАЙ зат. өс. Бидайдың ертеде Сыр бойына кең тараған түрі.

СЫРБӨРТПЕ зат. этн. саят. Бүркіт жемі.

СЫРБҮРІККШ зат. құр. Металдан, пластмассадан, ағаштан және басқа материалдардан жасалған бұйымдардың жалпақ және бедерлі беттерін сырлауға немесе лақтауға (жұмыс көлемі шағын болған жағдайда), сондай-ақ үй-жайларды әртүрлі сұйықтармен және экстракттармен ылғалдандыруға және бүркуге арналған құрал.

СЫРҒА зат. 1. зерг. Әртүрлі қымбат металдар мен асыл тастардан (алтын, күміс, гауһар, жақұт, лагулт т.б.) жасалған, сән үшін әйелдердің құлағына тағатын әшекей зат. 2. Малдың құлағына бекітетін нөмірлі қаңылтыр, ен.

Сырға ен. жерг. Құлақтың арт жағынан, алдыңғы жағынан, шетінен тілініп, салынған ен.

Сырға салу. этн. Күйеу жақпан құда тұсуге келген кісілердің қалыңдықтың құлағына сырға салып, қызды алып кететін күнді белгілейтін жоралғысы. **Сырғасы тайды.** Ат оқыс жығылғаннан артқы аяғындағы сырға буыны орнынан қозғалып кетуі.

СЫРҒАҒҮЛ <лат. inflorescentia> зат. бот. Еменнің, талдың, теректің салбырап өсетін ма-сақ, шашақ тәрізді гүл шоғыры.

СЫРҒАҚ¹ зат. 1. Қарсыз қара суықта жер бетін басқан жылтыр көк мүз. 2. Қатып қалатын, қар аралас жаңбыр.

СЫРҒАҚ² сын. Табансыз, тұрақсыз, жеңілтек.

Сырғақ жүрді. Шеттеп, қашып жүретін болды. **Сырғақ сөйледі.** Сырғыта, қашақтай айтты.

СЫРҒАҚСУ Сырғақсы етістігінің қимыл атауы.

СЫРҒАҚСЫ = е т. Сырғақтау, сырттап, қашаққтау, шеттеу.

СЫРҒАҚСЫП = е т. Ысыру, ығыстыру.

СЫРҒАҚСЫТУ Сырғақсы етістігінің қимыл атауы.

СЫРҒАҚТА = е т. 1. Сырғақсу, сырттап, қашаққтау, шеттеп жүру. 2. Созбақтау, үзілтіп-созылыту.

СЫРҒАҚТАТ = е т. Ығыстыру, кейінге шегеру.

СЫРҒАҚТАТУ Сырғақтат етістігінің қимыл атауы.

СЫРҒАҚТАУ Сырғақта етістігінің қимыл атауы; сырғақсу, қашаққтау.

СЫРҒАЛА¹ = е т. Малдың құлағына сырға тағу, салу.

СЫРҒАЛА² = е т. Алыстан тору, төңіректеу, сығалау.

СЫРҒАЛАН = е т. Сырға салып әдемілену, сырға тағыну.

СЫРҒАЛАНУ Сырғалан етістігінің қимыл атауы.

СЫРҒАЛАУ Сырғала етістігінің қимыл атауы.

СЫРҒАЛЫ¹ зат. өс. жерг. Жабайы жоңышқаның бір түрі.

СЫРҒАЛЫ² сын. Сырға таққан, сырғасы бар. // этн. Айттырылған, құда түскен қыз, бойжеткен.

СЫРҒАЛЫҚ зат. анат. Құлақтың сырға өткізетін жұқа жері, қаумет.

СЫРҒАЛЫПАЛ зат. өс. жерг. Жыңғыл.

СЫРҒАНА = е т. 1. Жоғарыдан ылдига қарай, қар үстінде аяқпен, шанамен зулау, сырғып түсу. 2. Жылмағай нәрсені ұстап, төмен қарай зулап түсу. 3. Құлдилау, төмен қарай зуылдау. 4. ауыс. Өту, зымырау (уақыт). 5. ауыс. Тұрақтамау, байыздалмау.

СЫРҒАНАҚ зат. Коньки, шанамен сырғанайтын жер; мүз айыны. // Тайғақ, баянсыз, тайғанақ; тұрақсыз.

Сырғанақ тепті. Коньки, шанамен сырғанады. **СЫРҒАНАҚТА** = е т. Қайта-қайта тайғанақтау.

СЫРҒАНАҚТАТ = е т. Созбалақтау, қашақлақтау.

СЫРҒАНАҚТАТУ Сырғанақтат етістігінің қимыл атауы.

СЫРФАНАҚТАУ Сырғанақта етістігінің қимыл атауы.

СЫРФАНАҚШЫ зат. Сырғанаушы, конь-кши.

СЫРФАНАҚЫШ зат. зерг. Шашақты, шибұрышты тұмары бар сырға тәрізді өрнек.

СЫРФАНАС= ет. Сырғанақ тебісу.

СЫРФАНАСУ Сырғанас етістігінің қимыл атауы.

СЫРФАНАТ= ет. Ұшырту, зырылдану.

СЫРФАНАТУ Сырғанат етістігінің қимыл атауы.

СЫРФАНАТТЫР= ет. Сырғанақ тептіру.

СЫРФАНАТТЫРУ Сырғанаттыр етістігінің қимыл атауы.

СЫРФАНАУ Сырғана етістігінің қимыл атауы.

Сырғанау үйкелісінің коэффициенті. физ. Сырғанау үйкелісі күшінің, бір денені екіншісіне қысатын жүктемені түсірген кезде пайда болатын және олардың тиісу бетіне перпендикуляр бағытталған реакция күшіне қатынасы.

СЫРФАНАУШЫ зат. Сырғанақ тебуші, сырғанақшы.

СЫРФАНАУЫҚ сын. Сусыма, сусылдақ.
СЫРФАТЕРУ зат. қолөнер. Шашақты, тұмаршалы сырға тәрізді өрнек.

СЫРФАТОЙ зат. этн. Ертеректе сәбіі тоқтамаған жағдайда баланың құлағына сырға салатын гүрүл.

СЫРФАУЫЛ зат. Үйдің төбесін жабуға т.б. арналған жіңішке леу келген ұзын ағаш, сырық.

СЫРФАУЫЛДАЙ сын. Сырауыл сияқты ұп-ұзын, сорайған.

СЫРФАУЫЛДЫҚ сын. Сырғауыл боларлық.

СЫРФАШЕШЕК зат. өс. Тегеурінгүлдің бойы биік түрі; биік тегеурінгүл.

СЫРҒИ сын. Суайт, өтірікші.

СЫРҒИЯ сын. сөйл. **Сыри.**

СЫРҒУ Сырғы етістігінің қимыл атауы.

СЫРҒЫ зат. жерг. Бидайды сырып үйетін ағаш құрал.

СЫРҒЫ= ет. Бір орында тұрмау, жылжу, ысырылу.

СЫРҒЫҒЫШТЫҚ зат. тех. Материалдардағы тұрақты күш әсерінен болатын үздіксіз пластикалық деформация.

СЫРҒЫЗ= ет. Сырып тіккізу, тіктіру.

СЫРҒЫЗУ Сырғыз етістігінің қимыл атауы.

СЫРҒЫМА зат. Желдің, боранның әсерінен сусып, жылжыған құм, қар; сусыма.

Сырғима боран. Қарды үрлеп жер бауырлай соғатын боран.

СЫРҒЫМАЛЫ сын. Жылжымалы, сусымалы.

Сырғымалы баға. экон. Ұзақ мерзімде дайындалатын бұйымдар жөніндегі сауда мәмілелерінде белгіленетін, осы бұйымдарды дайындау үшін қажет уақыт кезеңінде орын алған өндіріс шығындарындағы өзгерістерді ескеруге мүмкіндік беретін сырғастару қағидаты негізінде есептелетін баға.

СЫРҒЫН зат. өс. Аюқлақтың бір түрі: әсемдік үшін қолдан өсірілетін сәнді өсімдік.

СЫРҒЫҢҚЫРА= ет. Ысырылыққырау, жылжыңқырау.

СЫРҒЫТ¹= ет. 1. Ысыру, итеру. 2. Зырылдау, бірқалыпты желу.

СЫРҒЫТ²= ет. Жауаптан жалтару, дұрыс құлақ аспау.

СЫРҒЫТҚЫ зат. кен. Жердің бетіне тікелей шығатын жері жоқ, әртүрлі жүктерді өз массасының әрекетімен түсіруге арналған көлбеу жерасты қазбасы.

СЫРҒЫТПА¹ зат. Есікті, қақпаны ысырып, жылжытып бекітетін құрал.

СЫРҒЫТПА² сын. Шығарыпсалма, жылжытпа (сөз).

СЫРҒЫТПАЛА= ет. Сырғытпаға салу, соз-балау.

СЫРҒЫТУ Сырғыт етістігінің қимыл атауы; ысыру, итеру.

СЫРҒЫТЫЛ= ет. 1. Ысырылу, жылжытылу. 2. ауыс. Қалдырылу, шегерілу.

СЫРҒЫТЫЛУ Сырғытыл етістігінің қимыл атауы.

СЫРҒЫШ¹ зат. Астықты, қарды, тағы басқа сол тәрізділерді жылжытып, сырып, жинайтын, топтайтын құрал.

СЫРҒЫШ² сын. Сыратын, сырып қоятын.

СЫРДАЙ сын. Сыптай, артық еті жоқ.

СЫРДАҚ¹ зат. этн. көне. Нар түйеге жүк арту үшін жасалған қом.

СЫРДАҚ² сын. сөйл. **Сырғақ**².

Сырдаққа салды. Қашқалақтады, сырт айналды.

СЫРДАҚТА= ет. Сырдақтау, сырттау, қашқалақтау.

СЫРДАҚТАТ= ет. Басын алып қашқалатту, жолаттауға тырысу.

СЫРДАҚТАТУ Сырдақтат етістігінің қимыл атауы.

СЫРДАҚТАУ Сырдақта етістігінің қимыл атауы.

СЫРДАҢ сын. 1. Сараң, қатты, қолы тар.

2. Жұпан, тапшы, кедей. 3. Тақыр, қу жазық.

4. бейн. Қытымыр, сырдақ. 5. Сырақ, қашқалақ.

Сырдаң тартты. Қашқалақтады, сырт айналды.

СЫРДАҢДА= ет. Бойын аулақ салып қашқалатту, сырғақтау.

СЫРДАҢДАТ= ет. Қашқалақтату, сырғақтату.

СЫРДАҢДАТУ Сырдаңдат етістігінің қимыл атауы.

СЫРДАҢДАУ Сырдаңда етістігінің қимыл атауы.

СЫРДАҢДЫҚ¹ зат. 1. Кедейлік, жұтаңдық, тапшылық, жетіспеушілік. 2. ауыс. Сырғақтық, құр баяндаушылық, жұтаң ойлық (әдеби шығарма туралы).

СЫРДАҢДЫҚ² зат. 1. Сырғақтаушылық, қашқалақтаушылық. 2. аят. Сырттаушылық, құстың қашқалақтап шығуы.

СЫРДАҢДЫЛЫҚ зат. Қашқалақтаушылық, ішін бермеушілік, сырғақтаушылық.

СЫРДАҢСУ Сырдаңсу етістігінің қимыл атауы.

СЫРДАҢСЫ= ет. Сыздап, сіз-біздесіп, іштерін бермеу.

СЫРДЕСТЕ сын. Сыр мінез, сыралғы, сырға берік.

СЫРДЕСКІ сын. сөйл. **Сырдесте.**

СЫРИ= ет. Серю, уагуан.

СЫРИҒАН сын. Сидиған, ұзын.

СЫРИТ= ет. сөйл. Бір нәрсені жоқ қылу; тонау.

СЫРҚА= ет. Ауру, сырқырау.

СЫРҚАТ зат. 1. Көптен бергі меңдеп жүрген дерт. 2. Ауру, науқас.

СЫРҚАТТАН= ет. Науқастану, ауыру.

СЫРҚАТТАНУ Сырқаттан етістігінің қимыл атауы.

СЫРҚАТТАНЫҢҚЫРА= ет. Науқастан-ныңқырау, ауырыңқырау.

СЫРҚАТТАУ сын. Науқақтау, дімкәстау.

СЫРҚАТТЫ сын. Науқасты, аурулы.

СЫРҚАТТЫҚ зат. Денсаулық жоқтық, сырқаулық.

СЫРҚАУ сын. сөйл. Ауру, сырқаулы. // Науқас адам.

СЫРҚАУЛЫ сын. Аурулы, науқасы бар.

СЫРҚАУЛЫҚ зат. Науқастық, дімкә-стық.

СЫРҚАУАТ зат. жерг. Аяқ-қолдың сырқырап ауыруы.

СЫРҚЫНДЫ сын. 1. Қу, әккі, айлакер. 2. Жырынды, тісқаққан.

СЫРҚЫРА¹= ет. Сүйектің шанышты, шағып ауыруы, қақсауы.

СЫРҚЫРА²= ет. Зырықтау, зымырау.

СЫРҚЫРАМА¹ зат. Шанышты, шағып, қақсап ауыратын сүйек ауыруы.

СЫРҚЫРАМА² зат. көне. Қақсап, шанышты ауыратын ауру.

СЫРҚЫРАТ= ет. Қақсату, ауырту.

СЫРҚЫРАТУ Сырқырат етістігінің қимыл атауы.

СЫРҚЫРАУ Сырқыра етістігінің қимыл атауы; шағып ауыру, қақсау.

СЫРҚЫРАУЫҚ зат. Әлсін-әлсін сырқырай беретін, жіңі қақсайтын.

СЫРЛА¹= ет. 1. Сырмен бояу, сыр жағу.

2. жақтырмау. Бояну, сәндену.

СЫРЛА²= ет. 1. Сыр қылып бұғу, жасыру.

2. ауыс. Жіңішке леп жеткізу, сыпайылау.

СЫРЛАН= ет. Сыр, бояу жағулы.

СЫРЛАНУ Сырлан етістігінің қимыл атауы.

СЫРЛАС сын. Көңілі жақын, сыры бір, пікірлес.

СЫРЛАС¹= ет. Біреуге сырын айтып, бөлісу, жақын болу.

СЫРЛАС²= ет. Сыр, бояу жағысу, көмектесу.

СЫРЛАСТЫР= ет. Сыр айтысу, сыр бөлістіру.

СЫРЛАСТЫРУ Сырластыр етістігінің қимыл атауы.

СЫРЛАСУ¹ Сырлас¹ етістігінің қимыл атауы.

СЫРЛАСУ² Сырлас² етістігінің қимыл атауы.

СЫРЛАТ= ет. Сыр, бояу жақтыру.

СЫРЛАТУ Сырлат етістігінің қимыл атауы.

СЫРЛАУ Сырла етістігінің қимыл атауы; бояу, сыр жағу.

СЫРЛАУШЫ зат. Бояу жағушы, бояушы.

СЫРЛЫ¹ сын. Бояу жапқан, боялған, сырланған.

Сырлы аяқ. Әдемі оюлары бар, сырланған аяқ.

Сырлы найза. Сабы боялған найза.

СЫРЛЫ² сын. Құпия сырға толы.

СЫРЛЫҚ= ет. Сытылу, құтылу.

СЫРЛЫЛЫҚ сын. Ішкі сырға бай болушылық, сыршылдық.

СЫРМА¹ сын. Арасына жұн немесе мақта салып яки жай ғана сырғанан (кіім).

Сырма шалбар. жерг. Арасына мақта салып, сырып жасалған шалбар.

СЫРМА² зат. Қарлы борасын, сусымалы бұрқақ.

Сырма боран. Сырма.

СЫРМА³ зат. Темірден яки пластмассадан жасалған, түіме орнына күйме пайдаланатын бұйым.

СЫРМА⁴ зат. жерг. Шөп жинайтын құрал.

СЫРМАДАЙ сын. Қарлы борасын сияқты.

СЫРМАЙ зат. Полимерлену нәтижесінде және ауадағы оттектің әсерінен тотығып, оңай кететін өсімдік майы, олифа.

СЫРМАҚ зат. этн. 1. Түрлі түсті киізден, матадан сырып, оюлап жасаған қалың киіз.

2. жерг. Ішіне мақта салып, сырып істелген шапан.

Сырмақ сырды. Сырмақ жасады.

СЫРМАҚША зат. Кішкене, шағын сырмақ.

СЫРМАҚШЫ зат. Сырмақ жасаушы, сырмақ оюшы.

СЫРМАЛА= ет. Сырып тігу.

СЫРМАЛЫ сын. Сырып тігілген, сырмаланған.

Сырмалы астар. Жүннен, мақтадан не бұларды араластырып сырып, сырт киімдердің астарына мақта орнына пайдаланылатын материал.

СЫР-МҰҢ зат. Ішкі ой-сезім мен қайғы-шер.

Сыр-мұңдары жараскыш. Құпиялары бір, әңгімелері ортақ, мұңдас, сырлас.

СЫРМІНЕЗ сын. Әртүрлі іс-әрекетіне қанық, мінезі белгілі, сыралғы.

СЫРНА зат. сөйл. Сырнай сөзінің қысқа түрі.

СЫРНАЙ¹ зат. 1. Ауызбен үрлеп ойнайтын, құрайдан, ағаштан жасалатын музыкалық аспап.

2. муз. Қазақтың үрмелі музыкалық аспаптарына байланысты қолданылатын жалты атау.

СЫРНАЙ² зат. сөйл. *Гармонь*.
СЫРНАЙ-КЕРНЕЙ зат. *Сазды үн шығаратын үрмелі музыкалық аспаптар.*

СЫРНАЙЛАТ= ет. *Сырнай тарту, сырнайға қосылып думандату.*

СЫРНАЙЛАТУ *Сырнайлат етістігінің қимыл атауы.*

СЫРНАЙЛЫ сын. 1. *Сырнайы бар.* 2. *ауыс. Үнді, сазды, қоңыраулы.*

СЫРНАЙША үст. *Сырнай сияқтынып, сырнай тартқандағыдай.*

СЫРНАЙШЫ зат. *Сырнай ойнаушы; гармоньшы.*

СЫРНАУ сын. жерг. *Тегіс те айқын (жол).*

СЫР-СИПАТ зат. 1. *Бір нәрсенің болмысы, табиғаты, жалпы қасиеті.* 2. *Мән-жай, жай-жапсар.*

СЫРП-СЫРП елік. *Аяқкімді сүйрете басып, сыртылдатқанда шығатын қайталама дыбысты білдіретін сөз.*

СЫРП-СЫРП басты. *Аяқкімін сүйрете басып, тыртылдатты.*

СЫРПЫЛ зат. *Сырп-тырп еткен дыбыс.*

СЫРПЫЛДАҚ сын. *Сырдың жаңа тастаған қоймалжың жапасы.*

СЫРПЫЛДАТ= ет. *Аяқкімді сүйрете басып, тыртылдата жүру.*

СЫРСЫЗ¹ сын. *Сыршылдығы жоқ, сыршыл емес.*

СЫРСЫЗ² сын. *Бояу жағылмаған, боялмаған, бояусыз.*

СЫР-СЫЛАУ зат. *Жағылған сыр, бояу, сылақ.*

СЫР-СЫМБАТ сын. 1. *Көрік, сымбат.* 2. *Түр, ажар.*

СЫР-СЫР елік. *Сырылдаған дыбысты білдіретін сөз.*

Кеудесі сыр-сыр етті. *Көкірегі сырылдады, сырылдаған дыбыс шықты.*

СЫРТ¹ зат. 1. *Бір нәрсенің ішіне қарама-қарсы жағы; тыс.* 2. *ауыс. Адамның сыртқы тұлғасы, тұрпаты.* 3. *Бір нәрсенің, заттың, бұйымның мүсіні, кескіні.* 4. *Басқа жер, тыс, түз.* 5. *Алыс жер, аулақ, сырт жақ.* 6. *Бөтен, жақын емес адамдар.* 7. *Дала, аула, бірдей іші емес.* 8. *Ауыл, қыр, далалық.* 9. *Нақты бір мекеннің айналасы, сырт жағы.*

Сырт адам [кісі]. *Бөгде кісі, бөтен адам.*
Сырт айналды. а) *Бұрылып кетті, теріс қарады.* ә) *Сенен, жақын деген адамның өзі аулақтады, шеттеді.* ә) *Теріс берді.* ә) *Теріс қарады, қарамады.* ә) *Араз болды, өкпеледі, ренжіді.* **Сырт буын.** *Сырттан қалған, жат, бөтен.* **Сырт буын тартты.** *Сартпанып қалды, ашыла алмады.* **Сырт дүние.** *Қоршаған орта; түз.* **Сырт естүі.** *Басқалардан аңғаруы, бөгде біреудің айтуы.* **Сырт көзіннен танытты.** *жерг. Сыртынан, сырт бейнесінен байқатты.* **Сырт кісі.** *Бөтен, бөгде адам.* **Сыртқа жайды.** *Бүкпеді, бәрін ашық айтып берді.* **Сырт қалды.** *Шеттеп қалды, еленбеді.* **Сыртқа тепті.** а) *Шеттепті, алыстатты.* ә) *Атқақтады, сыймады, арнасынан асты.* **Сыртқа шығарды.** *Ойын, ішкі сырын, сезімін жария етті, әйгіледі.* **Сыртқа шықты.** *Ашық жауласты.* **Сырт пішіні.** *Сыртқы түрі.* **Сырттағы ел.** *Былайғы жұрт, сырт көз.* **Сырттан [сыртынан] тон пішті.** *Анық-қанығына көзі жетпей, құр долбарлады.* **Сырттан ғашық болды.** *Көрмей тұрып ұнатты, сүйіп қалды, сыртынан өзіне білдірмей ұнатты.* **Сырттан таңылды.** *Өз елі, өз адамы емес, бөгде, бөтен жұрттың айтуы, ат қоюы туралы.* **Сырт хабар.** *Біреу арқылы естілген, бөгде хабар.* **Сырт халық.** *Шетел, бөтен, жат жұрт.* **Сыртқы абыз, іші желғабыз.** *Сырттай білгіш көрініп жүретін, қуыскеуде.* **Сыртқы ащы, іші тәтті.** *Сырттай қатал, тік болғанмен, түбін ойлағанда пайдасы мол кісі (мінез, сөз т.б.) туралы айтылады.* **Сыртқы бүтін, іші түтін.** *Сыртқа білдірмегенмен күңлі жарымы, мүңлі, шерлі, жаны жабырқау, жаралы.* **Сыртқы дос.** *Жалған, отірік жолдас.* **Сыртқы [сыртымен] жылтырады.** *Өзін жақсы қылып көрсетіп, көлгірсіді.* **Сыртқы сау, іші науқас.**

Сырттай дұрыс көрінгенмен, тұрмыс-тіршілігі нашар. **Сыртқы – сопы, іші – арам.** *Сырт көзге адал, жақсызғыс көрінгенмен, ішкі ойы бұзық, теріс.* **Сыртқы сұлу.** *Санасы тімен, парасаты жоқ, тек бет-әлеті ғана жылтыраған.* **Сыртқы таза.** *Ақ, адал болып көріну.* **Сырттымен жылтырады.** *Көлгірсіді, арам ойын сездірмеуге тырысты.* **Сырттымен құрмет қылды.** *Бергі жағымен, жалған қошемет жасады.* **Сырттына шығармады.** *Сыр бермей іште сақтады; ішінен тынды.* **Сырттыңды көрсет.** *сөйл. Кет, үйден шық.* **Сырттын болады.** *Жақсы болып көрінуге тырысты.* **Сырттын жылтыратты.** *Әдеміледі, сәндеді.* **Сырттын суық ұстады.** *үшін бермеді, сыр алдырмады.* **Сырттын тосты.** *Сөйлескісі, араласқысы келмеді.*

СЫРТ² зат. геогр. *Жалпақ жонды қыраттар.*

СЫРТ³ елік. *Қатты заттың бір-біріне созылғандағы сағат тілінің тысырына ұқсас дыбысты білдіретін сөз.*

Сырт етті. *Сыртындады, тырс етті.*

СЫРТДӘН: *Сыртдән ит жүзім. ө.с. Асқабақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктің тамырында ұлы заттек бар бір түрі.*

СЫРТБАҚАЙ сын. *қарап. Адамға үйір емес.*

СЫРТБАҚАЙЛАН= ет.сөйл. *Оңашалану, оқшаулану.*

СЫРТКИІМ зат. *Пәлте, плащ, тон сияқты суық, жанбырлы, салқын күндері бойкіімнің сыртынан киетін киім.*

СЫРТКИІМДІК сын. *Сырткіім тізуге арналған.*

СЫРТКӨЗ зат. *Бөтен, бөгде кісі, өзге жұрт, айнала.*

СЫРТҚАБЫҚ зат. биол. <грек. ekto – сыртқы, deigma – тері> *Гастрюла сатысындағы ұрықтың сыртқы клеткалар қабаты, яғни сыртқы ұрықтың жапырақшасы.*

СЫРТҚАБЫҚША зат. б.о.т. *Жасыл жапырақтардың және бірінші жылы пайда болған өркеннің сыртқы жаққа қабықшасы.*

СЫРТҚАЛТА зат. *Киімнің сыртына тігілетін қалта.*

СЫРТҚАРҒЫ үст. сөйл. **Сыртқары.**

СЫРТҚАРЫ үст. *Тысқары, шеткері.*

СЫРТҚАРЫЛАУ сын. *Тысқарырақ, шеткерілеу.*

СЫРТҚАСЫҚ зат. жерг. *Үлкендеу келген сырлы ағаш қасық.*

СЫРТҚЫ сын. 1. *Өзінен тыс; іші емес.* 2. *Сырт жақтағы; бөтен, бөгде.* 3. *Шетелдік, халықаралық.* 4. *Айнала, қоршаған.*

Сыртқы белгі. *Көрініп тұрған, басы ашық өзгешеліктер.* **Сыртқы берешек.** *қ.р.ж. Мемлекеттің шетел банктері мен басқа да қаржы мекемелеріне қарыз бен несие алуына байланысты туындайтын берешегі.* **Сыртқы борыш.** *қ.р.ж. Халықаралық мемлекеттік несие алағанда пайда болатын мемлекеттік борыш түрі.* **Сыртқы драйвер.** *инф. Компьютердің стандартты құрылғыларынан тыс ерекшеліктерін басқаратын бағдарлама.* **Сыртқы дүние.** *Айнала, қоршаған орта.* **Сыртқы жалтылдақ.** *Көзбояушылық.* **Сыртқы интерфейс.** *инф. <ағыл. frontend interface> Ішкі жүйенің сыртқы объектілермен (пайдаланушымен, есептеу желдімен) әрекеттестігінің құралдары мен ережелері.* **Сыртқы қарыз.** *экон. Халықаралық несиеінің негізгі нысаны; шетелдік кредиторлардан алынған немесе шетелдік қарыз алушыға берілген қарыздар.* **Сыртқы модем.** *инф. Компьютер қорабынан тысқары, бөлек блок түріндегі модем.* **Сыртқы сауда.** *экон. Тауарлар мен қызмет көрсетулер әкелімі (экспорты) мен әкелімінен (импортынан) тұратын елдер арасындағы сауда.* **Сыртқы сауда айналымы.** *экон. Елдің (елдер тобының) белгілі бір кезеңдегі экспорты мен импорты құнының сомасы.* **Сыртқы сауда бірлестігі.** *экон. Экспорт-импорт операцияларын және солармен байланысты қызмет түрлерін жүзеге асыратын шаруашылық есептегі ұйым.* **Сыртқы сауда мәмілесі.** *экон. Тауарлардың,*

көрсетілетін қызметтердің экспортымен және импортымен, шығармашылық қызмет нәтижелерімен немесе оларды пайдалану құқығымен байланысты мәміле. **Сыртқы сауда саясаты.** *экон. Белгілі бір елдің немесе елдер тобының сыртқы сауда қатынастарын дамыту жөніндегі экономикалық ұйымдастыру, саяси шараларының жүйесі.* **Сыртқы сауда фирмасы.** *экон. Тауарды экспортқа айтарлықтай шығаруға жағдайы бар өндірістік, ғылыми-өндірістік, сыртқы сауда және басқа бірлестіктердің құрылымында құрылатын дербес сыртқы экономикалық бөлімше.* **Сыртқы саясат.** *саяси. Мемлекеттің өзге мемлекеттермен саяси, экономикалық, әскери және әлеуметтік-мәдени қарым-қатынасының жиынтығы.* **Сыртқы саяси ведомство.** *саяси. Кез келген мемлекеттің, елдің сыртқы істер министрлігі.* **Сыртқы шығын.** *экон. Кәсіпорын басқа ұйымдарға (фирмаларға, кәсіпорындарға) немесе жалпы қоғамға аударатын өндіріс шығыны.* **Сыртқы істер.** *саяси. Мемлекеттің халықаралық, шетеларалық істеріне қатысты.* **Сыртқы істер министрлігі.** *дипл. Сыртқы саяси қызметті жүзеге асыратын және дипломатиялық қызмет органдарының бірегей жүйесін басқаратын орталық атқарушы билік органы.*

СЫРТ-СЫРТ елік. *Тыр-тыр, ты-сыр-тыр еткен дыбысты білдіретін сөз.*

СЫРТА үст. *Түз, дала.*

СЫРТА= ет. *Шеттеп кету, алыстау.*

СЫРТАЙ үст. 1. *Біреуден сұрап біліп, сырттан.* 2. *Бетіне емес, сыртынан.* 3. *Өндірістен қол үзбей (оқу).* 4. *Сырт жағынан, сырт қарағанда.*

Сырттай конформдылық. *псих. Қасындағы адамдардың көңілін тауып, сынал-мінеуінен құтылу үшін олардың талап-тілегін орындаған кейін танытқандық.* **Сырттай оқу.** *пед. Жоғары оқу орындарының өндірістен қол үзбей оқитын бөлімі.* **Сырттай ұрықтау.** *биол. Суда тіршілік ететін және көбейетін көптеген жануарларға (сақиналы құрттар, қосжақаулы моллюскілер, тікентерілілер, ішектысыздар, балықтардың көп түрлері, құйрықсыз қосмекенділер т.б.) тән ұрықтау түрі.*

СЫРТАН¹ зат. 1. *Тегі жақсы, қырағы, алғыр ит, қасқыр.* 2. *ауыс. Құшті, мықты, қайратты адам.*

СЫРТАН² зат. *ө.с. жерг. Құмда өсетін тамыры жуан әрі ұзын ұлы шөптесін өсімдік.*

СЫРТАНДЫҚ зат. *Құштілік, қайраттылық, батырлық.*

СЫРТАНСУ *Сырттансы етістігінің қимыл атауы.*

СЫРТАНСЫ= ет. *Мықтысыну, құштісіну.*

СЫРТАНСЫМАҚ зат. *Өзін құштіге балайтын, қайратты боп көрінетін адам.*

СЫРТАТ= ет. *Сыртқа тебу, жақын тартпау.*

СЫРТАТУ *Сырттап етістігінің қимыл атауы.*

СЫРТАУ¹ сын. *Шеткерірек, алыстау.*

СЫРТАУ² *Сыртта етістігінің қимыл атауы.*

СЫРТТЫҚ¹ зат. *Тон, ішік, шекпен сияқты киімдерді тыстайтын қауып мата.*

Сырттық ішік. *жерг. Түркі ішік.*

СЫРТТЫҚ² зат. *Далалық, сырт жақ.*

СЫРТТЫҚ³ зат. *жерг. Жетекті көтеріп тұратын, ыңырашақ арқылы өткізілетін қайыс.*

СЫРТЫЛДА= ет. *Тықылдан, сырт етіп естілген дыбыс.*

СЫРТЫЛДА¹ зат. *Тықылдан, сырт етіп естілген дыбыс шығару.*

СЫРТЫЛДАҚ¹ сын. *Тырсылдақ, сытырлақ.*

СЫРТЫЛДАҚ² зат. *Қнопкалы түйме.*

СЫРТЫЛДАТ= ет. *Тырсылдату, сырт-сырт еткізу.*

СЫРТЫЛДАТУ *Сырттылат етістігінің қимыл атауы.*

СЫРТЫЛДАУ *Сырттыда етістігінің қимыл атауы.*

СЫРТЫНАН үст. Бетіне, өзіне емес, сырттай.

Сыртнан әңгіме қылды. Өсектеді, бетіне емес, сырттай сөз қылды. **Сыртнан бақты.** Қалай болады екен деп байқақтады. **Сыртнан дұшпан сескенді.** Қанаарлы, айбынды, айбарлы батыр тұлғасы туралы. **Сыртнан естимін.** Біреумен жақын таныс-білісім жоқ, өзгелердің айтуына қарағанда деген мағынадағы сөзқолданыс. **Сыртнан өсітті.** Ізінен емес, басқа біреулер арқылы естіп білді. **Сыртнан күлді.** Мысқылдады, мазақ етті. **Сыртнан күңкіл жасады.** Көзіне айтпай, сырттай ренішін білдірді, сөз таратты, өсек айтты. **Сыртнан мақтанды.** Өзі жоқ жерде, жақсылығын айтты, сүйсіне айтты. **Сыртнан малданды.** Қолы ештемеге жетпесе де, көңілін тоқ ұстады. **Сыртнан өсектеді.** Бетіне айта алмай, сыртнан өсекке қосты, сөз етті. **Сыртнан сатып кетті.** Жалаң дос болып, опасыздық жасады. **Сыртнан семірді.** Сырттай маз болды, сырттай малданды. **Сыртнан таба-лады.** Көре алмайтынын білдірді, сол керек деді. **Сыртнан [сырттан] тон пішті.** Анық-қанығына көзі жетпей, құр долбарады.

СЫРУ¹ зат. колөнер. Арасын жиі етіп тігетін тігістің түрі.

СЫРУ² Сыры етістігінің қимыл атауы. **СЫРША** зат. жерг. Үй төбесіне салатын жіңішке ағаштар.

СЫРШЫ¹ зат. Бояушы, сыр жағушы. **СЫРШЫ²** зат. Сыр айтқыш, тыңдағыш адам.

СЫРШЫЛ сын. 1. Сырға толы, нәзік (қасиет). 2. әдеб. Көңіл-күй, эмоция, сезімге бай, лирикалық.

СЫРШЫЛДЫҚ зат. 1. әдеб. Көңіл күй, эмоция, нәзік сезім жырланатын өлең сипаты. 2. Нәзіктік, сезімталдық.

Сыршылдык өлең. Лирикалық өлең. **СЫРЫ¹**= ет. Жиі етіп, бастырып атуы. **СЫРЫ²**= ет. 1. Кері жырып тастау, ысыру.

2. Сызғып кету, сыдыру. **СЫРЫҚ¹** зат. этн. Қазақ үйдің киізін жөн-деуге, жауынды күні үйдің бір бұрышын тіреуге, түңдікті көтеріп ашуға арналған жуанырақ ұзын ағаш.

Сырық бойлы. Арықша келген, ұзын бойлы. **Сырық ойнағын,** сырмағын жүндей түтті. Шауып алды, ойрандады.

СЫРЫҚ² зат. жерг. кәс. Арық қазушыларға өлшеп берілген жер мөлшері.

СЫРЫҚАТТАМАС зат. этн. жерг. Қыз ұзатқанда жеңгелерінің күйеуден алатын көдесі.

СЫРЫҚТА= ет. Сырықпен ұру, таяқтау. **СЫРЫҚТАЙ** сын. Ұзын, сидиган.

СЫРЫҚТАП үст. Сырықпен өлшеп, мөлшерлеп.

СЫРЫҚША зат. Кішірек сырық. **СЫРЫҚШЫ** зат. жерг. Жер өлшеуші.

СЫРЫЛ зат. Сыр-сыр еткен, сырылдаған дыбыс.

СЫРЫЛ= ет. 1. Ысырылу, сырғу. 2. ауыс. Жоғалу, өшу, құру.

СЫРЫЛДА= ет. 1. Демалғанда өкпе ауруынан сырылдаған дыбыс шығару, сыр-сыр ету. 2. Шалғы, орақтың шөпті сыр-сыр еткізін қионы, шабуы.

СЫРЫЛДАҚ зат. Сыр-сыр еткен дыбыс, үн.

СЫРЫЛДАТ= ет. Сыр-сыр еткізу, сырылдаған дыбыс шығарту.

СЫРЫЛДАТУ Сырылдап етістігінің қимыл атауы.

СЫРЫЛДАУ Сырылда етістігінің қимыл атауы; сырылдаған дыбыс шығару.

СЫРЫЛДАУЫҚ зат. көне. Дабыл қазатын құрал.

СЫРЫЛУ Сырыл етістігінің қимыл атауы. **СЫРЫМАЛЫ** сын. сөйл. Сырып тілген, сырмалы.

СЫРЫМТА зат. этн. Қарымта қайтару, жасырын жолмен есе алу әрекеті.

СЫРЫСТЫР= ет. Ысырыстыру, жинау.

СЫТҚЫ зат. зоол. <лат. monodon monoceros> Кит тектестер отряды дельфиндер тұқымдасына жататын сүтқоректі.

СЫТЫЛ= ет. 1. Жылыстау, шығып кету. 2. Сал жыртып кету, сету.

Сытып алды. жерг. Балықты аудан қолмен алу.

СЫТЫҚ; сытық ине. Көзі сынған не жырылып кеткен ине.

СЫТЫЛ= ет. Жыл етіп шығып кету, жылыстау, құтылу.

Сытылып шықты. Жылыстап барып, құтылып кетті.

СЫТЫЛУ Сытыл етістігінің қимыл атауы; жылыстау, қашу.

СЫТЫР елік. 1. Сүйек, буынның орнынан тайғанда, сынғанда шығатын дыбысын білдіретін сөз. 2. Тыр еткенді білдіретін сөз.

Сытыр етті. Сытырлап сынды, сыртылдады. **СЫТЫРЛА**= ет. Сыртылдау, сырт-сырт ету, тысырлау, шытырлау.

СЫТЫРЛАТ= ет. Шырт-шырт еткізу, сытыр-сытыр еткізу, тысырлату.

СЫТЫРЛАТУ Сытырлат етістігінің қимыл атауы.

СЫТЫРЛАУ Сытырла етістігінің қимыл атауы.

СЫЯЗ [ор. съезд] зат. тар. Революциядан бұрынғы қазақ сахарасындағы дау-шарды, қылмысты істерді қарап, билік айтатын үлкен жиналыс.

СЫЯҚ зат. сөйл. Сыйық, түр.

СЫЯҚАТТЫ шылы. сөйл. Сияқты, секілді, тәрізді.

СЫЯПА зат. сөйл. Сыйлық, сыяпат.

СЫЯПАТ [ар. صیافة] зат. Сый, құрмет, мәзірет.

СЫЯПАТТЫ сын. 1. Қадірлі, құрметті, сыйлы. 2. Келбетті, келісті, сымбатты.

СЫНО Сый етістігінің қимыл атауы.

СИБЕ-СОЛАН зат. этнон. Халық аты.

СИБЕЛЕС= ет. Сөз таластыру, көндікпеу.

СИБЕР¹ зат. жерг. Шөп.

СИБЕР² сын. жерг. Сәңқой, төкаптар, өркөкірек.

СІБР сібір балқарағайы. өс. <larix sibirica>. Бейкігі 30 метрдей, қыста түсіп қалатын қылқан жапырақтары ші тәрізді жұмсақ, қарағай тұқымдасына жататын өсімдік. Сібір бұрыштісігі. зоол. <лат. hynobiuskeyserling>.

Құйрықтылар отряды бұрыштісілдер тұқымдасы қосмектелерінің Қазақстанда тараян түрі. Сібір жанаргүлі. өс. <лат. adonis spiricus> Ipi гүлді сарғалдақ тұқымдасы жанаргүл туысына жататын шөптесін өсімдік. Сібір сасықкөкіресі өс. <лат. townfortia> Айлауық тұқымдасына жататын бүтін жиекті сағақсыз жапырағы кезектесіп орналасқан көпжылдық шөптесін өсімдіктің Қазақстанда кең таралған бір түрі.

СІБІРЛЕ= ет. 1. Таңның бозарып атуы; жарық түсу. 2. Сіркіреу, себезгілеу (жаңбыр).

СІБІРЛЕУ Сібірге етістігінің қимыл атауы; таң бозарып ату.

СІБІРЛІК сын. Сібірге тән, Сібірде өсетін, мекендеітіні.

Сібірлік қылды. жерг. Сібірге жер аударды. **Сібірлік шетен.** өс. <лат. sibirica hedl> Бейкігі 3-10 метр ағаш.

СІБІРТКІ зат. жерг. Сытыртқы.

СІДЕТ зат. Міндет.

Сідет етті [қылды]. Міндет қылды, сылтау етті.

СІДІК зат. қарап. 1. Адам, ит, малдың кіші дәреті. 2. жақтырмау. Арақ, ішімдік.

Сідігі бір, жатыры басқа. кекесін. Әкесі бір, шешесі басқа балалар туралы. Сідігін бетіне шашқан [шыққан]. дөрекі. Тез ашуланғыш, долы, орынсыз ашу көрсететін адам туралы айттылады. Сідігіне дарысын. көне. Әйелің жүкті болсын, перзентті бол деген мағынадағы тілек.

СІДІКШАПТЫРЫМ: сідікшаптырым жер. қарап. Тиіп тұран, өте жақын қашықтық.

СІЗ есім. Сен есімдігінің сыйпайы түрі.

СІЗ-БІЗ үст. Бәрі бірге, ортақпасып.

Сіз-біз болды. Тату-тәтті ынтымақтау түрды.

СІЗ-БІЗДЕП үст. сөйл. Өзара сыйласып, әдеттілік сақтап, артыққа бармай.

СІЗДЕЙ сын. Сіз сияқты, сіз тәрізді.

СІЗДЕЙІН сын. Сізіше, сіз сияқты.

СІЗДІК сын. Сізден шыққан, сізден туған, сізге тән.

СІЗСІЗ үст. Сіз болмағанда, сіз жоқ жерде.

СІЗШЕ үст. Сіздің ойыңызша, сізге салса.

СІЛӘН зат. сөйл. Сивыры, кедей-жатақтардың үйі.

СІЛЫ¹ зат. Баяулатып ұзақ жауған жауын-шашын.

СІЛЫ² зат. Өрмекшінің өрнегін тоқуға керекті талшық зат.

СІЛЫ³ зат. Жас асау түйелердің мұрнына өткізілген бүлдіргі, қыл жіп.

СІЛЫ⁴ зат. Көктемгі көбең кезең.

СІЛЫ⁵ зат. жерг. Жұқа мұз, кізегей мұз.

СІЛЫЛЕ= ет. Қардың, жаңбырдың баяу, ұзақ жаууы.

СІЛЫРМУЗДАҚ зат. Жаңа жауған қардың еріп барып мұз болып қатып қалған кезі, көктайпақ.

СІЛЕ¹: сілесі қатты. Қатты шаршады, болдырды, діңкеледі.

Сілесі қатты. Әбден шаршады, қалжырады, сілікпесі шықты. **Сілесі қатып [тас болып] ұйықтады.** Қатты ұйықтады, түк сезбей ұйықтады. **Сілесі құрыды.** Қатты шаршап шалдықты. **Сілесін қатырды.** Әбден әуреледі, шаршатты.

СІЛЕ² зат. Қарғыс, нала.

Сілесіне қалды. Қарғысына ұшырады.

СІЛЕ³ зат. жерг. Жұқа ақ мата, дәке.

СІЛЕ= ет. Қарғау, қарғыс айтту.

СІЛЕГЕ зат. Қоралардың төбесіне үйген шөпті боран ұшырып кетпеу үшін үстінен кесе-көлденең тастайтын ағаш бастырық.

СІЛЕГЕДЕЙ сын. Жұп-жұсмыр, әдемі.

СІЛЕГЕН зат. жерг. Арқалық, мәтке.

СІЛЕЙ= ет. Мелшіп қатып қалу, қалшыю.

Сілейіп жатты. Қозғалмады, қатты соққыдан тұралап қалды.

СІЛЕЙТ= ет. 1. Ұру, сұлату, әбден соғу, көзін құрту. 2. Есінен тандыру, қатыру.

Сілейтіп салды. а) Қатты сынады, аузын аштырмады. ә) Таяққа жықты.

СІЛЕЙТУ Сілейт етістігінің қимыл атауы; ұру, сұлату.

СІЛЕЙІС= ет. Бір-біріне қарап мелшыю, естен тану, үңдей алмай қалу.

СІЛЕЙІСУ Сілейіт етістігінің қимыл атауы.

СІЛЕКЕЙ зат. Адамның немесе хайуанның ауыз қуысынан сілекей бездері арқылы бөлініп шығатын созылмалы, түссіз, иіссіз сұйықтық.

Сілекей бездері. анат. <лат. glandulae salivales> Ауыз қуысына сілекей бөлінетін экзокринді бездер. **Сілекей сірне.** этн. Үйірлі жылқысынан жылқы берерде қылы мен сілекейін үзіп алып, өзіне сақтап қоятын ырым. **Сілекейін алып қалды.** этн. Біреуге берген малдың сілекейін дәулетім ауыспасын деген ырыммен өз киімінің жасағына жазу салты. **Сілекейі шұбырды.** а) Қарны ашып немесе жеңсік асты көріп, жегісі келді, құмартты. ә) Таңғалды, таңырқады, тамсанды. **Сілекейі шұбыртты.** Қарны ашты, іші шұрылдады.

СІЛЕКЕЙЛЕН= ет. 1. Сілекеймен сулау.

2. Сілекейін жағу.

СІЛЕКЕЙЛЕН= ет. Сілекейі көбею, шығу.

СІЛЕКЕЙЛЕНУ Сілекейлен етістігінің қимыл атауы.

СІЛКІПЕ зат. өс. Астық тұқымдасына жататын көпжылдық екпе шөп.

СІЛЕЛЕ= ет. Сілесі қатып шаршау, болдыру.

СІЛЕЛЕН= ет. Қатты шаршау, болдыру.

СІЛЕЛЕНУ Сілен етістігінің қимыл атауы.

СІЛЕЛЕТ= ет. Шаршау, болдырту.

СІЛЕЛЕТУ Сілетет етістігінің қимыл атауы.

СІЛЕМ зат. 1. Ұзыннан ұзын созылып жатқан тау жоталарының аласарып бітер, таусылар жері, жалғасы. 2. ауыс. Жалғасы, аяғы, сарқыншағы.

СІЛЕМДЕ= ет. Тарамысты жалғап, ширату.

СІЛЕМДЕЙ сын. *Сілем тәрізді.*
СІЛЕМДЕН= ет. *Сабақтаса жалғасу, созылу.*
СІЛЕМДЕНУ *Сілемден етістігінің қимыл атауы.*

СІЛЕМДЕС сын. *Бір-бірімен жалғас, сабақтас.*

СІЛЕМДІ сын. *Жалғасып жатқан, тұтасқан, созылған.*

СІЛЕМЕЙ зат. сөйл. *Сілекей.*

СІЛЕМЕЙЛЕ= ет. *Сілекейлеу; сілекейін жазу.*

СІЛЕМЕЙЛЕН= ет. *Былжырау, сілекейлену.*

СІЛЕМЕЙЛЕНУ *Сілемейлен етістігінің қимыл атауы.*

СІЛЕМЕЙЛЕУ *Сілемейле етістігінің қимыл атауы.*

СІЛЕМЕЙЛІ сын. *Сілекей тәрізді шұбалған.*

СІЛЕМІРЛЕ үст. *Бірте-бірте, жаңа-жаңа.*

СІЛЕН= ет. *Ант су ішу, қарғану.*

СІЛЕТ зат. сөйл. *Сылтау, міндет.*

Сілет қылды. *Міндет қылды, міндетсіді.*

СІЛЕТ зат. ө. с. *Көпжылдық шөптесін өсімдік.*

СІЛЕТСІЗ сын. *Міндет көрмейтін, жақсылығын саппайтын.*

СІЛЕУ зат. *Қарғыс, қарғап-сілеушілік, нала.*

СІЛЕУСІН зат. зоол. <лат. lupus> *Қүй-рығы шолақ, құлақтары ұзын, шың үшкір, ұшында аздаан шашағы бар, түзі қалың әрі ұзын, мысық тектес жыртқыш аң.*

Сілеусін көз. *Өткір; тайсалмайтын көз.*

Сілеусін тон. этн. *Сілеусін терісін беттестіріп тіккен тон.*

СІЛЕУ *Сілей етістігінің қимыл атауы.*

СІЛКІ *Сілкі етістігінің қимыл атауы; сілкілеу, сілтеу.*

СІЛКІ= ет. 1. *Шаң, балшық, қар т.с.с. қағып түсіру, сілкілеу.* 2. ауыс. *Серпу, ысыру.* 3. *паралингв. Жақтырмай «қойшы» дегенді қолын сермен білдіретін қимыл-ишарат жасау.* 4. *Ұрсу, кезо, сөгу.*

СІЛКІЛЕ= ет. 1. *Ары-бері қозғау, қайта-қайта жылқылау.* 2. *паралингв. Қол алып амандасқанда, ығылас білдіретін, қуанғанын қолды қатты қысу арқылы білдіріп, қимыл-ишарат жасау.* 3. ауыс. *Кемшілігін айтып ұрсу, сөгу.* 4. ауыс. *Дем беру, ояту.*

СІЛКІЛЕН= ет. *Қозғалу, ояну.*

СІЛКІЛЕНУ *Сілкілен етістігінің қимыл атауы.*

СІЛКІЛЕС= ет. 1. *Қол алысып амандасқанда, қолды қатты қысысу арқылы қуанғанын білдірісу.* 2. ауыс. *Ұрсысу, сөзге келісу.* 3. *Алысу, жылқыласу.*

СІЛКІЛЕСУ *Сілкілес етістігінің қимыл атауы; алысу.*

СІЛКІЛЕУ *Сілкіле етістігінің қимыл атауы; сынга алу, сөгу.*

СІЛКІН= ет. 1. *Қар, жаңбырдан ағаш бастарының ауырсынып, қозғалуы.* 2. *Қағыну, шаңын кетіру.* 3. ауыс. *Өз-өзіне қайрат-жігер беріп шырғу, қатулану.* 4. *Құстың бүкіл денесімен дүр етуі.* 5. *Жылқы малының шабар, мінер алдында бүкіл денесімен дүр етуі.* 6. ауыс. *Жұлқыну, ұрсу, ашулану.* 7. ауыс. *Ояну, өзін-өзі қолға алу, іске кірісу.*

Сілкініп бір сөйледі. *Ашына айтты.*

СІЛКІНГІШ сын. *Сілкіне беретін.*

СІЛКІНГІШТІК зат. геол. <грек. seisimos> *Жер қойнауларының (тұтастай не жекедеген атыраптардың) жер сілкіну ошақтарының қалыптастыру қабілеті.*

СІЛКІНДІР= ет. 1. *Қозғалдыру, сілкіу.* 2. ауыс. *Көңіл көтеру, селт еткізу, дүрліктіру.* 3. *Тітірету, қозғалдыру.*

СІЛКІНДІРУ *Сілкіндір етістігінің қимыл атауы.*

СІЛКІНТ= ет. 1. *Тітірету, қозғалту.* 2. ауыс. *Ояту, дүрліктіру.*

СІЛКІНТУ *Сілкінт етістігінің қимыл атауы; тітірету, қозғалту.*

СІЛКІНУ *Сілкін етістігінің қимыл атауы.*

СІЛКІНІС зат. 1. *Еңсе көтеру, сергіліс.*

СІЛКІНКІРЕУ= ет. *Қағынқырау, жылқыңқырау.*

СІЛКІНКІРЕУ *Сілкіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

СІЛКІС= ет. *Алысу, жылқысу.*

СІЛКІСУ *Сілкіс етістігінің қимыл атауы.*

СІЛКІТ= ет. *Шаңын қақтырту.*

СІЛКІТУ *Сілкіт етістігінің қимыл атауы.*

СІЛТЕ= ет. 1. *Нұсқап жібери, жол көрсету.* 2. *Қылыш, қару жұмсау.* 3. ауыс. *Еркін сөйлеу, жазу, бөгелмеу, іркілмеу.* 4. ауыс. *Жөн көрсету, ұлгі, бағыт-бағдар беру.*

СІЛТЕЛЕ= ет. *Бір нәрсеге шыдай алмағанда, разы болмағанда қолды сілкілеп білдіру.*

СІЛТЕМ зат. *Бір сілкініп қалған сілкініс, серпіс.*

СІЛТЕМЕ зат. кіт. *Жазба еңбектердегі тақырыпты ашу үшін, пікірді дәйектеу үшін басқа еңбектен алынған үзінді.*

СІЛТЕН= ет. 1. *Доғар дегенді білдіру үшін қимыл-ишарат жасап қол сермен, сертіну.* 2. *Қару жұмсау.*

СІЛТЕНУ *Сілтен етістігінің қимыл атауы.*

СІЛТЕНКІРЕУ= ет. 1. *Асырыңқырап жібери, артығырақ кету.* 2. *Ішідікті көбірек ішіп қою.*

СІЛТЕНКІРЕУ *Сілтенкіре етістігінің қимыл атауы.*

СІЛТЕС= ет. *Жұлқысу, қозғалтысу.*

СІЛТЕСУ *Сілтес етістігінің қимыл атауы; бір-біріне қару жұмсау.*

СІЛТЕТ= ет. *Жол, бағыт көрсетіру.*

СІЛТЕТУ *Сілтет етістігінің қимыл атауы.*

СІЛТЕУ *Сілте етістігінің қимыл атауы; нұсқау, жол көрсету.*

Сілтеу есімдігі. лингв. *Әр аудан құбылыстың жақындық я алыстық сияқты аралық қатысын білдіретін сөздер.*

СІЛТЕУШІ зат. *Бағыт-бағдар беруші, жол көрсетуші, нұсқаушы.*

СІЛТЕУШІ зат. инф. *Бас менюдегі «іске қосу» батырмасы арқылы жүктелетін, дискілердегі файл жүйесінің бұтақтәріздіс құрылымын аралап көріп, ондағы мәліметпен жұмыс істеуді және компьютер құрылғыларын тазайындау, орнату істерін жүзеге асыратын жүйелік бума; жүйеге қызмет ету программасы.*

СІЛТІ зат. 1. *хим. Құрамына сутектік көрсеткіші 7-ден артық сулы орта түзіп, гидролизденетін ерітмал негіздер мен тұздар кіретін химиялық қосылыс.* 2. *жерг. Сабан күлін суға қайнататын тұндырып алағаны.*

Сілтге салған сүйектей. *Боп-боз, қуарған.*

Сілтіден шыққандай. *Қуарған, бозарған.*

СІЛТІДЕЙ сын. *Сілтi сияқты.*

Сілтідей тұнды. сөйл. *Жым-жырт болды, тыныштық орнады; сілтідей тұнды.*

Сілтідей тынды. *Тып-тыныш болып, тына қалды, қозғалмады.*

СІЛТІЛЕР зат. *хим. Құрамына сутектік көрсеткіші 7-ден артық сулы орта түзіп, гидролизденетін ерітмал негіздер мен тұздар кіретін химиялық қосылыстар тобы.*

СІЛТІЛЕУ зат. *хим. Сілтiлер көмегімен қатты минералдарды әртүрлі құрауыштарға ажыратып алудың гидрометаллургиялық әдісі.*

СІЛТІЛІ сын. *хим. Сілтiсі бар, сілтi қосылған.*

СІЛТІЛІК зат. *Сілтiге тән.*

Сілтiлік металдар. *хим. Элементтерің периодтық жүйесіндегі I топтың негізгі топшасында орналасқан химиялық элементтер, литий, натрий, калий, рубидий, цезий, франций.*

СІЛТІСІЗДІРІУШІ зат. *хим. Сілтiлік қасиеттен айырушы.*

СІЛТІШЕ зат. *хим. Қатты қоспалардан кейбір құрауыштарды бөліп алуға арналған сұйық белсенді агент.*

СІЛҚ= ет. сөйл. *Сілжі.*

СІЛҚПЕ зат. тамақ. 1. *этно. Жаңа сойылған қой, қозының етін солайымен қарыға салып, құмға көміп, үстіне от жағып пісіретін тағам.* 2. *Ішінде ет немесе балық кесектері бар, қоюланған ет немесе балық сортағы.*

Сілқпешықты. а) *Коп қайнап, езіліп пісті, ылжырады.* ә) *Әбден қалжырады, титықтады.*

СІЛҚПЕЛЕ= ет. 1. *Жас төлдің етін жұмсақ етіп, езіп пісіру.* 2. ауыс. сөйл. *Сөгу, жерден алып, жерге салу.*

СІЛІМТІК зат. *Итаршы, сүмелек.*

Сілімтігі шықты. *Конетоз болды, тамтығы қалмады, бой-бой болып жыртылды.*

СІЛІМТІКТЕН= ет. *Сүмірего, сүмсшо.*

СІЛІМТІР зат. *Бір нәрсенің ештеңеге жарамайтын қаңқасы; қалдық.*

СІМЕР сын. *жерг. Таң, менмен, тәк-аттар.*

СІМЕР зат. *жерг. Шебер, ұста.*

СІМСІК сын. *жерг. Өсекшіл, арсыз, ұятсыз.*

СІМІР= ет. *Тоқтаусыз жұту, кідіріссіз ішу.*

СІМІРТ= ет. *Тоқтаусыз жұтқызу, кідіріссіз ішкізу.*

СІМІРТУ *Сімірт етістігінің қимыл атауы.*

СІМІРУ *Сімір етістігінің қимыл атауы.*

СІҢБЕ сын. *Жауын-шашын суларының таужыныстардың жарықшақтары мен кеуектері арқылы сіңуінен пайда болған жерасты суы.*

СІҢ= ет. 1. *Бір затқа судың енуі, сорылуы.* 2. ауыс. *Кірізін-бірізін кету, етене болып араласу.*

СІҢБЫР= ет. *Мұрынды суқ саусақ пен бас бармақтың қиымен ұстап, қатты дем шығару арқылы тазалау.*

Сіңбіргеннен оңай. *Оп-оңай, еш қиындығы жоқ.*

СІҢБИРУ *Сіңбір етістігінің қимыл атауы.*

Сіңбіруге қол тимеді. *Бос уақыты болмады, жұмысбасты болды.*

Сіңбіруге мұрша [мұрса] болмады [жоқ]. *Жұмысбасты болды; өддісі болмады.*

Сіңбіруге мұршасын келтірмеді. *Уақыт тығыз, асығыс болды, мүмкіндік бермеді.*

СІҢБІРІК зат. *Мұрын қуысынан ағатын сора.*

Сіңбіріңді сүрт. *кекесін. Ержет, өз-өзіңе кел, есей.*

СІҢБІРІК зат. *жерг. Сабағы жіңішке, ұзындығы 8-10 см., құмда өсетін өсімдік түрі [далалы, құмды, сортаңды жерлерде, өзен, арық бойларында өсетін, биіктігі 10-15 см-дей, бір-жылдық өсімдік].*

СІҢБІРІК зат. ө. с. *Шитарының (немесе парсы-шайырының) бірі түрі.*

СІҢБІРІН= ет. *Мұрынды бас бармақ пен суқ саусақтың қиымен ұстап қатты дем шығару арқылы тазалау.*

СІҢБІРІНУ *Сіңбірін етістігінің қимыл атауы.*

СІҢГІЗ *Сіңдіру, сіңімді ету.*

Судай сіңгізіп, тастай батырды. *Пайдаланып, иемденіп кетті.*

СІҢГІЗУ *Сіңгіз етістігінің қимыл атауы.*

СІҢДІ: *сүйек сіңді әдет. Қалыптасқан дағды, үйреніштікі іс.*

СІҢДІР= ет. *Судың, сұйықтықтың сорылуы.*

СІҢДІРУ *Сіңдір етістігінің қимыл атауы; қабылдау, меңгеру.*

СІҢДІРУ зат. *Материалдардағы капиллярлар мен кеуектерді және әртүрлі құрылғылардың конструкциялық элементтеріндегі қуыстарды жоғары молекулалық шайырлар мен қосылыстар негізіндегі сұйық құрамалармен толтыру.*

СІҢДІРІЛ= ет. *Ендірілу, сорылу.*

СІҢДІРІЛУ *Сіңдіріл етістігінің қимыл атауы.*

СІҢДІ зат. *Бірге туған қыздардың, жақын әйелдердің кішісі; жасы үлкен әйелдердің жасы кіші әйелге қарата қолданылатын атауы.*

СІҢУ *Сің етістігінің қимыл атауы.* 1. *Бір затқа судың, сұйықтықтың сорылуы, енуі.*

2. *Атмосфералық және жерүсті суларының әртүрлі капиллярлық, субкапиллярлық кеуектер мен жарықшақтар арқылы топырақ пен таужыныстарға енуі.* 3. *Заттардың жануарлар ұлпаларынан жасуша элементтері арқылы қан мен лимфаға өтуі.*

СІҢІМДІ сын. *Тез қорытылып, бойға жақсы тарайтын, жұғымды.*

СІҢІМДІЛІК зат. *Бойға жақсы тарайтындық, жұғымдылық.*

СІҢІМСІЗ сын. *Тез қорытылмайтын, бойға тарайтын; жұғымсыз.*

СІҢІР зат. *анат. <лат. tend – катаяу, созылып керілу> Дене мүшелерін байланысты-*

рып тұратын ақиық сары мықты зат, бұлшық еттерді қаңқа сүйектеріне бекітетін бұлшық ет бөлігі.

Сіңір саусақ. бейн. *Тарамыстай тар-тылған, жасы келген еңбекқор адамның арық саусағы. Сіңірін созды. Әбден титықтатты, шаршатты. Сіңірі қатқан. Әбден арықтап біткен. Сіңірі [ынырашағы] шыққан. Түгі, ештеңесі жоқ, жұрдай. Сіңірі шыққан кедей. Ишер асқа, киер киімге жарымаған, хал-ауқаты әбден төмен.*

СІҢІР = ет. 1. Суды, сұйықты сору. 2. Бойына қабылдау.

Сіңіре будандастыру. мал шар. Тұқымы нашар, өнімі аз мал тұқымдарын жақсарту үшін тұқымы жақсы аталық малмен (айғыр, бура, тұқа, қошқар т.б.) шағылыстыру.

СІҢІРГЕН зат. өс. Құмда (Мойынқұмда, Қызылқұмда) өсетін, малға жұғымды шөптердің түрі.

СІҢІРГІШ¹ зат. хим. Газ және сұйық күйіндегі заттарды, ерітіндіде еріген заттарды өзіне сіңіріп алғыш зат.

СІҢІРГІШ² сын. Сіңіруге бейім, сіңіріп алғыш.

СІҢІРГІШТІК зат. Сіңіруге бейімділік, сіңіріп алғыштық.

СІҢІРЛІ сын. 1. Сіңірі мол, көп. 2. ауыс. Әлуетті, жуан, мықты.

СІҢІРТ = ет. 1. Азаға жақсы сіңдірілу, қабылдану. 2. ауыс. Иемдендіру, меншіктендіру, пайдаланып кету.

СІҢІРТУ Сіңірт етістігінің қимылы атауы.

СІҢІРУ Сіңір етістігінің қимылы атауы.

1. геол. Блгалдың (сұйықтың) жерге сіңуі, атмосфералық жауын-шашынның ылғалы мен жер бетіндегі судың капилляр және суб-капилляр жарықшақ арқылы топыраққа сіңуі. 2. Атмосфералық және жер бетіндегі сулардың топыраққа, тау жыныстарының арасына өтуі мен ондағы қуыс түтікшелерімен ыза сулардың деңгейіне қарай қозғалуы. 3. ауыс. Қабылдау, тиісіну.

Сіңіру талғамдығы. хим. Күрделі қоспаның құрауыштарының сіңіру сипаттамасы.

СІҢІРЛІ = ет. 1. Ендірілу. 2. Жіберілу, қосылу, қабылдану.

СІҢІРЛІГІШТІК зат. хим. Сорбция үдерісіне сорбат ретінде қатынасу қабілеттігі.

СІҢІРЛІУ Сіңіріл етістігінің қимылы атауы.

СІҢІС = ет. Етене араласу, аралас-құралас болу.

СІҢІСТІ сын. Үйреншікті, дағдылы.

СІҢІСТІР = ет. Ендіру, кірістіру.

СІҢІСТІРУ Сіңістір етістігінің қимылы атауы. 1. Ендіру, енгізу. 2. Етене араластыру, кірігу.

СІҢІСУ Сіңіс етістігінің қимылы атауы. 1. геол. <лат. assimilatio> Интрузиялардың жер қыртысына бірте-бірте енуі барысында интрузия магмаларына тән жоғары температуралар әсерінен жапсарлас тау жыныстар бөлігінің балқуы және бұл балқымаларды магманың өз бойына сіңіріп алуы. 2. инф. Өзара қиылысатын жазықтықтары бар графикалық объектілердің орналасуы. 3. Ендірілу, меңгерілу. 4. Етене араласу, аралас-құралас болу.

СІПСЕБАС зат. өс. <лат. melica> Астық тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік.

СІРӘ мод. Дәуде болса, бөлкім.

Сірә да. Ешқашанда да, еш уақытта да, тіпті де, мүлде.

СІРГЕ зат. этн. Енесін емдірмеу үшін тана, торпақ, тайыншаның тұмсығын тесіп өткізіп қоятын істік ағаш.

СІРГЕЖИЯР зат. этн. Күдігүні бие ағытардан ең соңғы қымызға көрші-қолаңды шақыру кәдесі.

Сіргежияр қымыз. Бие ағытқандар кездегі ең соңғы қымыз.

СІРГЕҚАРА зат. өс. Басы масақты аласа шөп.

СІРГЕМӨЛДІРЕТЕР зат. этн. Күздігүні бие ағытардан бірін ең ақырғы қымызға көрші-қолаңын шақыру кәдесі.

СІРГЕЛЕ = ет. Енесін емін қоймауы үшін тана, торпақ, тайыншаның тұмсығына сірге өткізу.

СІРГЕЛЕУ Сірге етістігінің қимылы атауы.

СІРГЕЛІ сын. Тұмсығында сіргесі бар, сірге өткізілген.

СІРГЕЛІК зат. Сірге өткізетін жер; мұрынның, тұмсықтың асты.

СІРЕ сын. Сіресіп қатып қалған (қар). **СІРЕ** = ет. Тығыздалу, сіресу, қату.

Сіреп салды. Қатырып, сірестіріп тастады.

СІРЕЛЕ = ет. Сіреп салу, нығыздап толтыру.

СІРЕЛЕУ Сіре етістігінің қимылы атауы.

СІРЕҢКЕ зат. өйл. **Сіреңке.**

СІРЕС = ет. 1. Мұз болып қату, тоңазу.

2. Икемге келмеу, қозғалмау; қақпа. 3. Тығыздалу, тұтасу, топтасу. 4. ауыс. Айтқанаға көнбеу, қасарысу, ерегісу.

СІРЕС зат. жерг. кәс. Қамытқа байланатын кішкене ағаш пен кіндікті біріктіретін ағаш.

СІРЕСПЕ¹ зат. мед. <лат. tetanus> Зақымданған жүйке жүйесінен пайда болатын, бұлшық еттерді жиырып, сірестіріп тастайтын жұқпалы ауру.

СІРЕСПЕ² сын. Сіресіп, тығыз орналасқан. **Сіреспе аударма.** Сөзбе-сөз аударма.

СІРЕСПЕЛІК зат. Сіресіп қалғандық.

СІРЕСТІР = ет. Қақайту, қозғалтпау, қақшату.

СІРЕСТІРУ Сірестір етістігінің қимылы атауы.

СІРЕСТІРЛІ = ет. Нығыздалу, тұтасу.

СІРЕСТІРЛІУ Сірестіріл етістігінің қимылы атауы.

СІРЕСУ Сірес етістігінің қимылы атауы; айтқанаға көнбеу, қасарысу.

СІРЕСІҢКІРЕ = ет. Икемге келіңкіремеу, мұздап қалу.

СІРЕСІҢКІРЕУ Сіресіңкіре етістігінің қимылы атауы.

СІРЕУ сын. Тізеден келер тұстас қатып қалған, сірескен (қар).

СІРЕУЛЕ = ет. Нығарлап, нығыздап тастау, қату.

СІРЕУЛЕН = ет. Сіресу, қақшату.

СІРЕУЛЕНУ Сіреулен етістігінің қимылы атауы.

СІРЕУЛІ сын. Тығыздалып үйілген, сіреуленіп қалған.

СІРЕКЕ¹ зат. Биттің црығы, бит пайда болатын тұқым.

Сірке жауын. Майдалап жауған, ұсақ жаңбыр.

СІРЕКЕ² зат. Тамақтың дәмін кіргізу үшін қосылатын қышқыл, сұйық зат; сірке суы.

Сірке альдегиді. хим. Түссіз, тыныс тарылатын күшті иісті сұйықтық. **Сірке қышқылы.** хим. Көп сатылы синтез арқылы ацетиленнен алынатын химиялық зат. **Сірке суы.** Тамаққа қосатын қышқыл зат; сірке. **Сіркесі су көтермеді.** Сәл нәрсеге реңжіді, қабағы ашылмады.

СІРЕАҒАШ зат. өс. <лат. rhus hirta> Бұта, ағаш өсімдіктер тұқымдасы.

СІРКЕДЕЙ сын. Өте ұсақ, кішкене.

СІРКЕЛЕ = ет. Сірке тұсу, сіркелеп кету.

СІРКЕЛЕУ Сірке етістігінің қимылы атауы.

СІРКЕЛІ: сіркелі жүзік, зерг. Бауырына (шығыршық, балдақ) нүкте сияқты мәнгер салған жүзік.

СІРКЕЛІ¹ сын. Сірке суы бар.

СІРКЕШӨП зат. өс. Қандыгүлдің (қансегеткі) бір түрі; ұзын тамырлы қандыгүл.

СІРКІРЕ = ет. Жаңбырдың себезіген, бүркіп жаууы.

СІРКІРЕМЕ: сіркіреме жаңбыр. Диаметрі 0,5 мм-ден аспай, майдалап, өте баяу жауатын жаңбыр.

СІРКІРЕУ Сіркіре етістігінің қимылы атауы.

СІРКІРЕТ = ет. Себезілету, бірқу.

СІРКІРЕТІ Сіркірет етістігінің қимылы атауы.

СІРКІРЕУ Сіркіре етістігінің қимылы атауы.

СІРКІРЕУК: сіркіреуік жаңбыр. Ұсақ жаңбыр, масса ішілік бұлттардан (өдетте, қатпарлы бұлттар) немесе тұманнан

жауатын, диаметрі 0,5 мм-ден аспайтын өте ұсақ су тамшыларынан тұратын атмосфералық жауын-шашынның түрі. **Сіркіреуік тұман.** Өте ұсақ су тамшыларының сіркіреген жаңбырдың ірірек тамшыларымен бірігіп, жер бетіне немесе заттың үстіне түсетін тұман.

СІРҚАБЫҚ зат. <лат. cuticula> 1. бот. Өсімдіктің жерүсті мүшелерінің сыртын қаптап тұратын май тәрізді кутин – шаңдақ сияқты зат. 2. биол. <лат. tunica serosae> Жаңулар ағзасындағы көкірек, құрсақ және жамбас дене қуыстарының ішкі беттерін астарлайтын, осы қуыстардағы ішкі мүшелерді сыртынан қаптайтын жұқа қабық.

СІРҚАЛАҚ зат. кәс. Өрмек тоқуға қажетті, ағаштан жасалған құрал.

СІРҚҰР зат. жерг. Керегелердің басын қосып тұратын эцишкелі құр.

СІРЛІ: сірлі без. <лат. glandula – без, serum – сары су> Құрамында ас қорыту ферменттері бар, белокты секрет бөліп шығаратын экзокринді без. **Сірлі сұйықтық.** биол. Дене қуыстарындағы (көкірек, құрсақ, жамбас) бір қабатты жалпақ эпителий жасушалары – мезотелиоциттер бөліп шығаратын сұйықтық.

СІРНЕ¹ зат. 1. тамақ. Қойдың жас төлінің етінен қарынға салынып, өз сөліне бұқтырылып пісірілетін тамақ. 2. жерг. Ірімшіктің сарысуынан жасалған тағам.

СІРНЕ² зат. биол. Өсімдік пен жануардың жасушалары мен тканьдарында болатын сұйық зат; шырпы, сөл.

СІРНЕ³ сын. жерг. Кір, былғаныш.

СІРНЕЛЕН = ет. Сірнесі шығу.

СІРНЕМЕЛЕР зат. хим. Пішінсізденгенде үлкен қайтымды пішінсізденулер пайда болатын құрылымданған коллоидтар.

СІРНЫС зат. өс. Қауынның бір түрі.

СІРТАҚА зат. жерг. кәс. Аяққим өкшесіне салынатын зат, сірп өкше.

СІРІ зат. 1. Етіктің өкшесіне қойылатын қатты қалың көн. // Көн болып қатып қалған. 2. Шала иленген көн тері.

Сірі болып жабысты. Сіресе мықтап жабысты.

СІР² зат. жерг. кәс. Құр тоқтың төрт тесікті тақтай құрал.

СІРІК зат. өс. Биік тауда өсетін бетеге тәріздес шөп.

СІРІЛЕН = ет. Сіресіп қату, құрысып қалу.

СІРІЛЕНУ Сірілен етістігінің қимылы атауы.

СІРІЛІК зат. Етік өкшесінің сірі тұрған жері.

СІРІҢКЕ зат. От тұтату үшін басына күкірт жағылған жіңішке шырпылар және сол шырпылар салынған қорап.

Сіркеңке қара. а) Қошқыл қара. ә) Арық, қатпа қара.

СІРІТАБАНДЫЛАР зат. зоол. <лат. tyulopoda> Сүтқоректілер классының бір отряды.

СӘНДВИЧ [ағылш. sandwich] зат. т. ам а қ. Бутербродтардың ағылшынша және қазіргі жалпыуропалық сүйеті.

СЮЖЕТ [франц. sujet] зат. өнер. Көркем мәтінде өзара жалғасқан оқиғалардың тізбегі, біртұтас желісі.

СЮЖЕТЕС сын. Жүйе-желісі бір, мазмұндас.

СЮЖЕТПІ сын. Сюжетке бай, жүйе-желісі бар.

СЮЖЕТПІК сын. Сюжетке тән, сюжетке қатысты.

СЮЖЕТПІЛІК зат. Жүйесі, арқауы, желісі барлық.

СЮИТА [франц. suite] зат. муз. Әртүрлі музыкалық пьесалардан тұратын көлемді шығарма, аспаптық музыканың топтамалық формадағы негізгі бір түрі.

СЮРРЕАЛИЗМ [франц. surrealisme] зат. әдеб. Әдебиетте ХХ ғасырда пайда болған ағым.

СЮРРЕАЛИСТ зат. Сюрреализм бағытын ұстаушы, қолдаушы.

СЮРРЕАЛИСТІК сын. Сюрреализмге тән, сюрреализм бағытындағы.

Т

Т 1. Қазақ алфавитінің 25-әрпі және сол әріптің жазылу (графикалық) таңбасы. 2. лингв. Тілдің ұшы күрек тіспен жымдасып барып, бірден кілт ашылып кетуі арқылы жасалатын шұғыл дауыссыз дыбыс; фонема.

ТА шыл. Да шылауының фонетикалық варианты.

ТАБА¹ ир. зат. *Нан т.б. тамақ пісіру үшін металдан жасалған дөңгелек, көмеш ыдыс.*

Таба көму. этн. Шоққа нан пісіру.

ТАБА² зат. Біреудің сәтсіздікке ұшырағанына қуанышылық; шоқ-шоқ деушілік.

Таба болды [қылды]. Келеке-мазағына қалды, күлкі, мазақ болды. **Таба болу.** Мазаққа қалу. **Табасы қанды.** Біреудің сәтсіздігіне жаны кіріп, рақаттанды.

ТАБАҚ¹ [ир. طاق] зат. 1. Тастан, ағаштан, темірден жасалған тамақ салатын жайпақ ыдыс. 2. этн. Мүшелен жасаған бір табақ ет (бас табақ, аяқ табақ). 3. Пластинка.

Табақ тартты. а) Табаққа салып тамақ (ет) әкелді. ә) Көделі сыбазасын (құдаға жамбас, күйеуге төс, қызға асықты жілік т.б.) беріп сыйлады. б) Үлестірді, үлесін берді.

ТАБАҚ² зат. сөйл. **Парақ.**

ТАБАҚ³ зат. қолөнер. 1. Кілемнің, түскізідің ортасының атауы [Табаққа самауыр-құл, құлжұмбез, аттабан, шатырқұл және т.б. бір немесе бірнеше қатар етіп салынады]. 2. Кілемнің ортасына салынған өрнектердің атауы.

ТАБАҚ-ТАБАҚ зат. Бірнеше табақ, көп табақ.

ТАБАҚТАЙ сын. 1. Табақ сияқты, табақ тәрізді. 2. ауыс. Үлкен, жалпақ.

ТАБАҚТАРТАР зат. этн. Күйеу жігітке төс салып ұсынған табаққа сый беру көдесі.

ТАБАҚТАС сын. Дәмдес, дастарқандас; аралас-құралас.

ТАБАҚША¹ зат. 1. Кішкене табақ. 2. хим. Мұнараның түйіспе элементі.

Табақша дене. бот. Қалталы саңырауқұлақтар мен қыналардың ашық жемістік денесі.

ТАБАҚША² үст. Табақ секілді, табаққа ұқсас.

ТАБАҚША (Тарелка) зат. геол. Табақшалы мұнараның түйіспе элементі.

ТАБАҚШЫ зат. этн. Үлкен той, ас беру сияқты жиындарда қонақтарға табақ тартушы адам.

ТАБАЛА= ет. Біреудің сәтсіздігіне қуану; өзіне сол керек деу.

ТАБАЛАН= ет. Табаға қалу, келеке-мазақ болу.

ТАБАЛАНУ Табалан етістігінің қимыл атауы.

ТАБАЛАС= ет. Табалау, күлкі, мазақ етісу.

ТАБАЛАСУ Табалас етістігінің қимыл атауы.

ТАБАЛАТ= ет. Күлкі, мазақ еткізу, табаға қалдыру.

ТАБАЛАТУ Табалат етістігінің қимыл атауы.

ТАБАЛАУ Табала етістігінің қимыл атауы. **ТАБАЛАУШЫ** зат. Біреудің жаңылыс басқанына айызы қанып, рақаттанатын, іші тар, күншіл адам.

ТАБАЛАУШЫЛЫҚ зат. Біреудің сәтсіз ісіне рақаттанушылық, адам бойынан көрінген кемшілікке немесе басына түскен қиындыққа байланысты оны кемсітушілік.

ТАБАЛДЫРЫҚ зат. 1. Есіктің маңдайшасына қарама-қарсы, төменгі жағындағы жерге,

еденге тиіп тұратын көлденең ағашы. // Есіктің кіреберісі, ішке қарай аттап өтетін жер. 2. кен. Металлургиялық пештердің әртүрлі шалаөнімдерді шығаруға арналған бөлігі. 3. кен. Шөктіру мәшinesінде тор бетіндегі заттың үстіңгі қабатындағы жеңіл фракцияны келесі камераға немесе қалдық науаға белгілі мөлшермен түсіру үшін орнатылған тетік.

Табалдырығын аттады. а) Үйге алғаш рет келді, бас сұқты, кірді. ә) поэт. Жарық дүниеге, өмірге және т.б. келді, кірісті деген мағынада. **Табалдырығын аттамады.** Үйіне келмей, кірмей қойды. **Табалдырығын аттаттырды.** Ұжым, мекеме, оқу орнына қабылдаптырды. **Табалдырығын былғады.** Ұятты іс жасап, айыпты болды. **Табалдырығын тоздыру.** Қайта-қайта бара беру. **Табалдырық қазы.** Аса қалың, айналдыруға келмеген өте семіз қазы; кей жерлерде табан қазы деп аталады.

ТАБАН¹ зат. 1. Аяқтың жерге тиетін, жер басатын бөлігі. 2. Аяққиймнің адам табаны тиіп тұратын бөлігі. 3. Аяқасты. 4. Заттың жерге тиіп тұратын астыңғы жағы. 5. геом. Фигураның төменгі бөлігі. 6. Өзеннің, сайдың, өзектің су ағатын арнасы, төменгі етегі, іші.

Табан аңдыды. Қыр соңына түсіп, ізін бақты, жау болды. **Табан аңдысты.** Бірінің-бірі ізін бақты, жауласты. **Табан асты.** кен. Дюна пеші табан тасының жер астындағы бөлігі. **Табан аулармады.** а) Тапжылмады, қозғалмады, тырп етпеді. ә) Алған бетінен қайтпады; тайсалмай төтеп берді. **Табанға басты.** Аяқ асты етті.

Табанға жықты. Таптады, қорлады, басынды. **Табанға салды [таптады].** а) Жауын жеңіп, бас игізді, бағындырды. ә) Қорлады, азаптады. **Табандағы тұяқ.** Сүйеніш, көмекші, тірек. **Табан елі.** этн. Торт сауасақпен басбармақты біріктіре ұстағандағы қалыңдық (көбіне жылқы қазысының өлшем ретінде қолданылады) білдіретін халықтық өлшем. **Табан ет, маңдай тері.** Өз еңбегі, адал еңбегі, жатпай-тұрмай істеген бейнеті. **Табан жазбай [серішпей].** Тапжылмай, тырп етпей. **Табан жолын көрмеді.** Аяғының астын көрмеді (қартайып, көз жанары суалған кісі туралы айтылады). **Табан қарыс.** этн. Кере қарыс деген мағынадағы халықтық өлшем.

Табан қышыры. зат. Малдағы табанның сыртындағы қысаң қатты жұқа қабаты. **Табан тіреді.** а) Бір жерге тұрақтап орнықты, жайғасты. ә) Тапжылмай төтеп берді, қайсарлық көрсетті. б) Бір тоқтамға, шешімге келді; негіз, тырнақ етті. **Табан тіресті.** Өліспей беріспей, асқан ерлікпен қасарып, қайсарлық көрсетті. **Табан шөгугі.** с. у. Бөгет табанының, басқа да гидротехникалық құрылыс бөліктері элементтерінің шөгугі. **Табаны алты қарыс.** Табанды, байсалды, жұмысқа төзімді кісі. **Табаны жаудан таймаған.** поэт. Мықты, батыл, ер-жүрек. **Табаны жерге тимеді.** а) Әлпештелген, жаяу жүріп көрмеген, бұлзы болып өскен деген мағынада. ә) Құстай ұшты, зымырады, зулады. **Табаны күректей.** а) Сақадай, сайдың тасындай, таңдаулы. ә) Дәл, нақ, аттай, бақандай. **Табаны қызды.** Делебесі қозды, шабаты келді. **Табаны ойылды [тесілді].** Өмір тауқыметін тартты; қажыды. **Табаны тайғақ.** Ісіне, сөзіне берік емес, тұрақсыз. **Табаны тайды.** а) Өлді, қаза тапты. ә) Тұрақсыздық білдірді, тайсақтады, төтеп бере алмады. **Табаны тасқа тиді.** Өмір тауқыметін тартты, қажыды. **Табанында иледі.** Таптады, биледі. **Табаны тесілді.** Өмір тауқыметін тартты; қажыды. **Табаны алдырды.** Көп жүріп не аяққийм жайсыз болып, табаны қолдырап ойылды. **Табанын жалады.** а) Құлдық ұрып, жалынғып-жалтайды. ә) Жағымпазданды, жарамсақтанды. **Табанын жалтыратты.** Тайып тұрды, кетіп қалды. **Табанын жерге тигізбеді.**

Дедектетті, жанын қоймады. **Табанын күйдірген.** Бір жайдың ызасы, зары қатты өткен; жанына тиер ызасы бар. **Табанын тайдырды.** Қуды (бұл жерде орнынан алды деген мағынада). **Табанын тасқа алдырды.** Аяғы ойылды. **Табанын тілді.** Рақым етпеді, аямады. **Табанын тіліп, түз қуо.** Ауыр жазаның бір түрі. **Табанын үш тартып жеді.** Тарығын зарықты, жүдеп-жадады. **Табанына кірген шөгір [тікен, шөңге] маңдайыма қалалсын!** Ең жақын, жақсы көретін адамына жақсылық тілеу, қорғау мағынасында, оған келген ауырлық т.б. маған келсін деген мағынада айтылады. **Табанына [табанының астына] салды.** а) Аяғымен басты, таптады. ә) Толық жеңіп, басып алды. **Табанынан жарылған.** Ағып тұратын сү жорға, таймас жорға; жарамды ат. **Табанынан сарылды [гаусылды, сарсылды, тозды].** Босқа зуре болды, титықтады, сандалды. **Табанынан тік тұрғызды.** Барынша аяныб қызмет еткізді. **Табанының бүрі [табанында бұдыр] жок.** Тұрақсыз, айтқанында тұра алмайтын жалтақ, табансыз. **Табанының бүрі кетті.** а) Тұрақсыздық, табансыздық көрсетті. ә) Күш-қайраттан айырылды. **Табаныңнан таусылғыр!** қарғ. Бармасаң бадал деген мағынада көбіне тілазар балаға айтылады.

ТАБАН² зат. зоол. <лат. carassius gibelio> Тұңғы тұқымдас Каспий, Азов және Арал теңіздеріндегі негізгі кәсіптік маңызы бар балық.

ТАБАН³ зат. жерг. қолөнер. Балғаның затты соатын жалпақ жағы.

ТАБАН⁴ зат. жерг. кәс. Қайықтың астыңғы тақтайы, қайықтың табаны.

ТАБАН⁵ зат. жерг. Қонысқа лайықты, ел ірге тепкен жер, қоныс.

ТАБАН⁶ зат. кәс. Аудың төменгі арқаны.

ТАБАНАҒАШ зат. жерг. 1. Дөңгелектің шентемірі. 2. Шентемір ішіндегі ағаш шеңбері (дөңгелегі).

ТАБАНАҚЫ зат. Адал еңбектің өтемі. **Табанақы, маңдай тер.** а) Жатпай-тұрмай, жанын қунап істеген адал еңбегі. ә) Адал, ауыр еңбектің өтемі. **Табанақы, маңдай терін жеді.** Біреуді қунады, қанады.

ТАБАНАЗ зат. тамақ. этн. Бидай ұнына ашытқы, май, жұмыртқа қосып илеп, көтерілген соң, екі табаның арасына салып, қоламтаға пісіретін нан.

ТАБАНАСТЫНАН үст. Аяқ астынан, жоқ жерден; кенет.

ТАБАНАСТЫНДА үст. Кенеттен, күтпеген жерден; тез, жыздам.

ТАБАНАУЗЫНДА үст. Қолма-қол, ешбір кідіріссіз, бөгелместен.

ТАБАНАУМАЙ үст. Алған бетінен қайтпай, таймай, тайсалмай.

ТАБАНАЯҚ: Табанаық қылып құйды. Ыдыстың түбіне ғана құйды.

ТАБАНДА үст. Лезде, табан аузында, күтпеген жерден, аяқ астынан.

ТАБАНДА= ет. 1. Аяққийме жасаудан табан салу, ұтан қағу. 2. ауыс. Табанын тіреп, барлық күшін салып тапжылмау. 3. ауыс. Қасарысып көнбеу, сіресу, қарысу. 4. Орнынан қозғалмау, жылыжылмау.

ТАБАНДАН= ет. Алған бетінен қайтпау, қасарысу.

ТАБАНДАП үст. Қозғалмастан, мызғымас-тан, тырп етпей.

ТАБАНДАҒАН үст. сөйл. **Табандатқан.**

ТАБАНДАЛ= ет. Табан салыну.

ТАБАНДАЛУ Табалат етістігінің қимыл атауы.

ТАБАНДАТ= ет. Табан салдырту.

ТАБАНДАТҚАН үст. Тұп-тура, табаны күректей.

ТАБАНДАТЫП үст. Қақштып, мықтап.
ТАБАНДАТУ Табандат етістігінің қимыл атауы.

ТАБАНДАУ Табанда етістігінің қимыл атауы.

ТАБАНДЫ сын. 1. Табан салған, табаны бар. 2. ауыс. Алған бетінен қайтпайтын тұрақты, сөзіне, уәдесіне берік.

ТАБАНДЫҚ¹ зат. кен. Қазбаның еденіне қолденең немесе ұзын бойына төселетін жақтау шезеннің элементі.

Табандық ұлтан. кәс. Табанға салған қос қабат ұлтанның сыртына қаратып салған көн бөлігі.

ТАБАНДЫҚ² зат. кәс. Аудың теңіз түбіне тиіп жатқан жері.

ТАБАНДЫҚ³ сын. көлөнер. Табан салуға арналған, табанға жарайтын (көн).

ТАБАНДЫЛЫҚ зат. 1. Тұрақтылық, төзімділік, қайсарлық. 2. психол. Адамның көздеген мақсатына жету жолындағы қайтпас қайсарлығымен сипатталатын қасиеті. 3. психол. Қиыншылықтар мен кедергілерге қарамастан мақсатқа қалай да жетуге бағытталған еріктік қасиет.

ТАБАНДЫРАҚ сын. Табандылау, қайсардылау.

Табанет, маңдай тер ақталды. Еңбегінің зейнетін көрді, еңбегі ақталды.

ТАБАНЖАПЫРАҚ зат. жерг. Жапырағының үш жағы тілімделмей, тегіс келетін, үлкендігі табақтай өсімдік.

ТАБАНКӨК зат. өс. Құмда өсетін құнарлы шөптердің бір түрі.

ТАБАНСЫЗ сын. 1. Табаны жоқ, табан салмаған. 2. ауыс. Тұрақсыз, солқылдақ.

ТАБАНСЫЗДЫҚ зат. Тұрақсыздық, солқылдақтық.

Табансыздық көрсетті. Айнып кетті, уәдесіне берік болмады.

ТАБАНТЕМІР зат. жерг. кәс. Дөңгелектің сыртындағы шентемірі.

ТАБАНША үст. Табанаа ұқсап, табан секілді.

ТАБАНЫШ зат. Тірек, таяныш.

ТАБАРАК ар. зат. діни. **Тәбарік.**

ТАБАС зат. геол. Аралдық силикаттар класына жататын минерал.

Табасы қанды. Біреудің сәтсіз ісіне, оқыс қылығына қуанды.

ТАБАСАРАН зат. Дағыстанның жергілікті халқы.

ТАБАШЫ зат. Табалаушы, күндеуші.

ТАБАШЫЛ сын. Табалағыш, күндегіш. // Табалағыш, күндегіш адам.

ТАБАШЫЛДЫҚ зат. сөйл. **Табалаушылық.**

ТАБҒАШТАР зат. этнон. Халық, қытайлардың Сянбю оағына қарасты көшпенділерге қойған атауы.

ТАБДЫЛ [ар. تابدیل] зат. ескікіт. Өзгеріс, алмастыру, ауыстыру.

ТАБЕЛЬ зат. 1. Таблица, қандай да бір нәрселердің белгілі ретпен, графалар бойынша берілген тізімі. 2. пед. Мектеп оқушыларының тоқсандық, жылдық оқу үлгерімі көрсетілетін құжат қағаз. 3. Еңбеккерлердің жұмысқа келген-кеткен уақыттарын, істелген жұмыстың көлемін жазып отыратын есеп-қисап қағазы. 4. әск. Қару-жарақ, ұрыс техникасы мен мүліктердің әскер бөлімі мен бөлімшесіне тиесілі саны көрсетіліп берілген тізімі бар құжат.

ТАБЕЛЬДІК сын. Табельге қатысты, табельге тән.

Табельдік қару-жарақ. әск. Әскери бөлім штаты үшін табельде көзделген қару және оны қолдануға қажетті техникалық құралдар. **Табельдік қарулар.** әск. Қорғаныс министрлігінің

табелінде бөлімшелер мен инженерлік әскер бөлімдері үшін қарастырылған инженерлік қарулар, жабдықтар мен мүліктер (бірұяғай үлгідегі және бір мөлшердегі). **Табельдік мүлік.** әск. Қорғаныс министрлігі бекіткен бірұяғай норма, типтерге, өлшемдер мен сапаларға сәйкес бөлімде (бөлімшеде) болуға тиісті жабдықтар заттары.

ТАБЕЛЬШІ зат. Табель толтырушы.

ТАБЖЫЛМА= ет. сөйл. **Табжылма.**

ТАБИАТ зат. ескікіт. **Табиаат.**

ТАБИҒ [ар. تبيع] зат. 1. Біреуге еруші, біреудің жолын қудушы, шәкірт, жәрдемші. 2. Қоласты, қарасты, бағынушы.

ТАБИҒАТ [ар. طبیعه] зат. 1. Бар тіршілік, бүкіл әлемнің сансыз көп формаларын қамтитын әр алуандығымен, үйлесімділігімен, көркемдігімен ерекшеленетін жаратылыс дүниесі; адамның өмірлік және танымдық-эстетикалық ықпалдану ортасы. 2. Тау, орман-тоғай, өзен-су, бау-бақша. 3. ауыс. Әрбір заттың, құбылыстың өзіне тән ерекшелігі, қасиеті.

Табигат апаттық құбылыстар. Қатерлі табиғат құбылыстары. **Табигат байлығы [табиғи байлық].** Қоршаған ортаның табиғи ресурстары. **Табигат байлықтары.** Табиғи қорлар, адамзат қоғамының материалдық, ғылыми, рухани және мәдени мұқтажының қамтамасыз ететін табиғаттың құрамда бөліктері. **Табигат жағайы.** Табиғаттың әдеттегіден ерекше не үздік құбылыстары не нысандары. **Табигат ескерткіштері.** Ғылыми, мәдени-танымдық және сауықтырушылық маңызы бар (қайталанбас немесе өзіндік сипаты бар) бағалы табиғи нысандар. **Табигат қорғау құқығы.** экол. Тіршілік ортасы мен табиғат ресурстарын қорғаудың заңдылық негіздерін қарастыратын халықаралық құқық пен мемлекет ішіндегі табиғатты құқықтық қорғаудың тарауы. **Табигат қорғау шаралары.** экол. Қоршаған табиғат ортасына жағымсыз әсер етуді азайтуға, жоюға, елдің табиғи-ресурстық әлеуетін сақтауға, жақсартуға және ұтымды пайдалануға бағытталған шаруашылық қызмет түрлері. **Табигат қорлары [ресурстары].** экол. Қоғамның материалдық және мәдени мұқтажының қанағаттандыру үшін қолданылатын адамзатты қоршаған табиғи ортаның ең маңызды құрауыштары (жер, орман, жануарлар әлемінің ресурстары т.б.). **Табигаттағы су айналымы.** геол. Күн радиациясы мен ауырлық күшінің әсерінен жер қабығы және гидросфера арасында үздіксіз жүретін ылғал алмасу үдерісі. **Табигатты басқару.** Өзін-өзі реттеуге қабілетті шаруашылық-өндіргіш табиғи кешендерді құру мақсатымен және экологиялық тепе-теңдікті сақтау үшін адамның орта түзетін құрауыштардың мөлшері мен арақатысын, қарқынды және экстенсивті пайдаланылатын аумақтардың қиастырылуын, үйлесуін реттеуі. **Табигатты қорғау.** экол. Адамзат қоғамы мен бүгінгі және келешек ұрпақтың материалдық, мәдени және рухани қажеттіліктерін қамтамасыз ету мақсатында табиғат пен оның байлықтарын тиімді пайдалануға және қайтадан қалпына келтіруге бағытталған мемлекеттік және қоғамдық шаралар жиісі. **Табигаттың кентенуі.** экол. <лат. urbanus – қалалық> Қала салудың әсерінен табиғи ландшафтың жасанды ландшафтқа айналуы. **Табигаттың түрленуі.** экол. Табиғи кешендердің биологиялық өнімділігін немесе шаруашылық өнімділігін арттыру үшін қалыптасқан экологиялық тепе-теңдіктің антропогендік өзгеруі. **Табигаты қаламады.** Жаны жек көрді; жаны сүймеді; көңілі соқпады.

ТАБИҒАТТАНУ зат Табиғат, жаратылыс жайы түсінік беретін ғылым, пән.

ТАБИҒАТТАНУШЫ зат Табиғат, жаратылыс құбылыстарын зерттеуші.

ТАБИҒАТТАНУШЫЛЫҚ зат. Табиғат, жаратылыс туралы түсінік.

ТАБИҒАТТАС сын. Жаратылысы бір, ұқсас.

ТАБИҒИ зат. діни. Сахабаларды көріп, соларға ерін дінді қабылдағандар.

ТАБИҒИ сын. 1. Табиғатқа тән; жасанды емес. 2. Таза, қоспасыз. 3. ауыс. Боямасыз, нанымды.

Табиғи аумақтық кешен. геогр. Белгілі бір аумаққа қатысты алынған табиғат құрауыштарының өзара заңды байланысы.

Табиғи ая. экол. Жергілікті жердің табиғат ортасын және табиғи жағдайын сипаттайтын және адам мен қоршаған ортаға (немесе оның жеке элементтеріне) табиғи факторлардың тұрақты салыстырмалы әсерінің деңгейін (табиғи көпжылдық ауытқу үшін) көрсететін жеке физикалық, химиялық және басқа көрсеткіштер немесе олардың жиынтығы. **Табиғи бөгеттер.** әск. Бөлімшелер мен бөлімдердің шабуылға шыққанда ұрыс әрекеттерін қиындатытын, маневрін шектейтін жергілікті жер заттары мен жер бедері элементтері. **Табиғи бүркеме.** әск. Бөлімдер мен бөлімшелердің жасырын орналасуы мен қозғалысын табиғи түрде біркелемейтін жергілікті элементтер. **Табиғи газ.** хим. Химиялық құрамы мен физикалық қасиеттері жағынан сан алуан болып, әртүрлі геологиялық және геохимиялық жағдайларда шығаратын газдардың жалпы атауы. **Табиғи ескерткіштер.** Жаратылысына немесе адам қолымен ежелден өзгертілген табиғи аумақ. **Табиғи жағдайлар.** экол. а) Адамдардың іс-әрекетіне қатыссыз болатын тірі ағзалар, денелер жиынтығы мен табиғат құбылыстарының жиынтығы. ә) Қоғамның шаруашылық қызметі мен тіршілігі үшін өндіргіш күштердің тап сол даму деңгейінде өте маңызды табиғат денелері мен күштері. б) Тікелей және жанама түрде тұтыныатын, бірақ түпкі өнім құрамына тікелей кірмейтін, оны алуға қажетті табиғат денелері мен күштері. **Табиғи жайылым.** сусар. Оты мол табиғи мал өрісі.

Табиғи жұмыссыздық. Жұмыссыздықтың тең еңбек нарығы жағдайында сақталған объективті қажетті деңгейі. **Табиғи иммунитет.** мед. Туа пайда болған иммунитет. **Табиғи кедергілер.** Жер қыртысы, теңіз толқындары, электрлік және басқа да үдерістер, жарыштық көздердің сәулеленуі нәтижесінде пайда болатын радиокедергілер. **Табиғи кему.** Тауар салмағының жетіспеуі, ол тауардың кейбір топтарына – көнкіске, жеміс-жидекке, астыққа, цементке т.б. тән табиғи қасиеттердің салдарынан пайда болатын шығындар. **Табиғи [еркін] конвекция.** физ. Ортаның біртексіздігіне температура мен тығыздық градиенттерінің әсері. **Табиғи қор [ресурс].** Табиғат қорлары. **Табиғи қорық.** экол. Табиғи кешендерді қорғау үшін құрылған қорық. **Табиғи құрауыш.** экол. Өзін табиғи немесе адам өзгертуген жағдайында ландшафтың қалыптасуына қатысатын материалдық денелер. **Табиғи құрылыс материалдары.** Құрылыста қолданылатын әртүрлі тауарыныстар. **Табиғи ландшафт.** экол. Адамның іс-әрекетінің әсеріне душар болмаған (антропогендік немесе техногендік ландшафтқа қарама-қарсы), тек табиғи факторлардың әсерімен қалыптасқан немесе қалыптасатын ландшафт. **Табиғи ластану.** экол. Қоршаған ортаға ластағыш табиғи заттардың түсуі. **Табиғи монополия.** экол. Өндірістің, көрсетілетін қызметтер (өткізілетін тауарлар, орындалатын жұмыстар) түрінің технологиялық ерекшеліктеріне байланысты осы көрсетілетін қызметке (тауарға, жұмысқа) сұранымды қанағаттандыру үшін осы көрсетілетін қызметтер (өткізілетін тауарлар, орындалатын жұмыстар) рыногында бәсекелік

жағдай жасау мүмкін болмайтын немесе экономикалық тұрғыдан тиімсіз болатын жай-күй. **Табиғи орта.** Адамды қоршап тұрған табиғат жағдайлары мен өлі және тірі табиғаттың алуан түрлі формаларының жиынтығы. **Табиғи өсімдік.** Адамның әрекет-әсеріне (ағаш кесу, жыртыу, жайылым, пішен шабу, т.б.) қиырамаған күйіндегі өсімдіктер. **Табиғи өсіп-өну.** д е м о г р. Белгілі бір уақыт аралығында туғандар (N) мен өлгендер (M) санының арасындағы айырманың абсолюттік шамасы (ΔP болады= $N-M$). **Табиғи пигменттер.** геол. Табиғи минералды бояулардың бояғыш қасиеті бар құрамбөлігі. **Табиғи радиация.** физ. Фарыштан түсетін немесе көптеген тау жыныстары мен топырақ құрамына кіретін, физикалық жартылай ыдырау кезеңі ұзақ радиоактивті изотоптар ядроларының ыдырауы кезінде түзілетін иондаушы сәулелену. **Табиғи радиоактивтілік.** физ. Табиғи жағдайдағы изотоптарда байқалатын құбылыс. **Табиғи саябақ.** Едәуір экологиялық және эстетикалық құндылығы бар және табиғатты қорғау, ағартушылық және тынығу мақсаттарында пайдалануға арналған, табиғат кешендері мен объектілерін қамтитын табиғатты қорғайтын тынығу мекемелері. **Табиғи сұрыпталу.** Орманның табиғи жағдайының әсерінен азғалардың ең бейімделгендерінің тірі қалып, аз бейімделгендерінің жойылуы. **Табиғи сұрыптау.** Тірі азғалар эволюциясының негізгі қозғаушы факторы. **Табиғи талшықтар.** Табиғи жағдайларда түзілетін жіп және тоқыма бұйымдарын дайындауға қолданылатын денелер. **Табиғи тасалар.** әск. Қорғануға мүмкіндік беретін жер бедері элементтері мен жергілікті заттар. **Табиғи тепе-теңдіктің бұзылуы.** экол. Экожүйе элементтері мен құрамды бөліктерінің құрамындағы және өзара қатынасы процесіндегі өзгеріс. **Табиғи тозу.** Негізгі қорлардың пайдаланылу барысында да, жұмыс істемей тұрған кезеңінде де материалдық тозуы. **Табиғи төсеніш.** Тығыздығы мен салмағы орташа кен кесектерін құрайтын қабат. **Табиғи тұздар.** хим. Тұзды немесе ащы дәмі бар, суда едәуір ерігіш және шөгінді тұзды кен орындарын түзетін минералдар тобы. **Табиғи фактор.** экол. Адамның қатысуынан тысқары (антропогендік емес) немесе оның биологиялық мәнімен байланысты әрекет ететін фактор, яғни табиғаттың немесе табиғи орманның табиғи әсері. **Табиғи шабындық пен жайылым.** Шөп шабуға, мал жаяуға пайдаланылатын табиғи өсімдікті алқаттар. **Табиғи ырғақтар.** Тірі азғаларды қоса табиғатта болатын құбылыстар мен оқиғалардың уақыт мезгілінде қайталануы. **ТАБИҒИ-КЛИМАТТЫҚ** сын. Табиғат пен ауа райына тәуелді, байланысты. **ТАБИҒИЛЫҚ** зат. 1. Адамның жасандысыз таза ісі, бейнесі, көрінісі, жүріс-тұрысы. 2. ауыс. Боямасыздық, нанымдылық. **ТАБИҒИН** [ар. تابوعون] зат. діни. Мұхаммед пайғамбардың сахабаларын көздері көрін, олардан тәлім алып, дін жолын қушы, ұстанушылар. **ТАБИҚ** [ар. تابق] сын. ескі кіт. Бағынышты, тәуелді. **ТАБИП** [ар. طبيب] зат. ескі кіт. Емші, тәуіп. **ТАБИР** [ар. تدير] зат. ескі кіт. Амал, айла, шара. **ТАБИОН** зат. ескі кіт. **Табиғин.** 1. Пайғамбардың замандастарын жақын білетіндер. 2. Ерушілер, ізін қушылар, шәкірттер. **ТАБЛЕТКАЛАР** зат. хим. Өлшемдері кішкене дұрыс геометриялық пішінді денелер. **ТАБЛЕТКАЛАУ** хим. Таблеткалар жасаудың технологиялық операциясы. **ТАБЛИЦА** [лат. tabula] зат. 1. Кесте. 2. матем. Сандық деректердің белгілі бір жүйеге келтірілген және бағандарға бөлінген

тізбесі. 3. статистика. Қандай да бір бұқаралық құбылыстарды немесе процестерді сипаттайтын статистикалық деректерді, сандарды жүйелеп орналастыру түрінде бейнелеу әдісі.

ТАБЛО [франц. tableau] зат. Жарық сигналдары немесе жазу пайда болатын қақпан.

ТАБУ¹ зат. 1. <ағылш. taboo> Ежелгі әдет-ғұрыпқа, діни наным-сенімге байланысты тыйым салынған сөздер. 2. экон. Тауардың кейбір түрлерін (арақты, темекіні) жарнамалауға салынатын тыйым.

ТАБУ² Тап етістігінің қимыл атауы; кезіктіру, тауып алу.

ТАБУЛЯТОР [лат. tabulator] зат. инф. Пернетақтадан енгізілген ақпаратты автоматты түрде өңдеуге және нәтижелерін кесте түрінде беруге арналған электрмеханикалық есептеуші машина.

ТАБУЛЯЦИЯ: табуляция позициясы. инф. а) Пернеліктегі табуляция пернесін (Tab) баса отырып ауыстыруға болатын мәтін жолындағы нүкте немесе топтағы (мыс., диалогтық терезеде) басқару элементі. ә) Бетке мәтінді орналастыру және тұралау үшін пайдалануға тағайындалған позиция.

ТАБУН зат. хим. Орталық жүйке жүйесін зақымдайтын, тез әсер ететін жалпы улағыш зат.

ТАБЫ зат. ескі кіт. Денсаулық, шама, хал.

ТАБЫМДЫ сын. Ұтымды, орайлы.

ТАБЫЛЫН= ет. Кез болу, кезігу.

ТАБЫЛ= ет. Кез болу, кезігу.

Табылған ақыл. Орынды айтылған сөз, дұрыс қысым.

ТАБЫЛУ Табыл етістігінің қимыл атауы.

1. Кез болу, кезігу. 2. Көріну, бой көрсету.

ТАБЫН зат. Сыыр малының, аңның (күйк, бұғы) үйірлі тобы.

ТАБЫН= ет. 1. Түрлі табиғат құбылыстарына құндылық етіп сиыну. 2. ауыс. Бас ию, құрмет тұту, бағыну.

ТАБЫНҒЫШ сын. Бас игіші, құлдықшыл.

ТАБЫНДАП ұст. Табын болып, топталып.

ТАБЫНДАТҚАН сын. сөйл. **Табан-датқан.**

ТАБЫНДЫ сын. жерг. Сөзге шебер, тапқыр.

ТАБЫНДЫР= ет. Бас идіру, бағындыру, құрмет тұтқызу.

ТАБЫНДЫРУ Табындыр етістігінің қимыл атауы.

ТАБЫНДЫРУШЫЛЫҚ зат. Бағындырушылық, бас идірушілік.

ТАБЫНТ= ет. Табындыру, бағындыру.

ТАБЫН-ТАБЫН сын. Өте көп, топ-тобымен.

ТАБЫНУ Табын етістігінің қимыл атауы.

1. Пұтқа, табиғат күштеріне, жеке пұтқаға беріле сеніп жалбарыну, Құдайға балап құлшылық жасау. 2. ауыс. Бағыну, құрмет тұту.

ТАБЫНУШЫ зат. 1. Құлдық ұрушы, сиынушы. 2. ауыс. Бас июші, құрметтеуші.

ТАБЫНУШЫЛЫҚ зат. Сиынушылық, құлдық ұрушылық.

ТАБЫНШЫ зат. Табындағы малды бағып қараушы, бақташы.

ТАБЫРА зат. кәс. Балық салған ыдыстарға қойылатын белгі.

ТАБЫС зат. 1. Белгілі бір жұмысты атқару нәтижесінде түсетін ақша, материалдық иліктер; кіріс, пайда. 2. экон. Кәсіпорындардың (фирмалардың, компаниялардың) белгілі бір уақыт кезеңіндегі қызметінің нәтижесінде (мыс., өнімді өткізуден, жұмыстарды орындаудан, қызмет көрсетуден) алатын ақшалай қаражаты немесе материалдық құндылықтары. 3. экон. Өткізілген өнім мен көрсетілген қызметтің құны

мен жұмсалатын шығынның арасындағы айырма ретінде алынатын өндірістік-шаруашылық қызметтің нәтижесі. 4. экон. Иеленушілерге төленетін дивиденд немесе бағалы қағаздың ағымдағы бағасынан алынатын пайыз, сол сияқты салым мен депозит бойынша пайыз. 5. ауыс. Қол жеткен жетістік, жеңіс.

Табысқа жету. Мақсаты орындалу, еңбегінің жемісін көру. **Табысқа салынатын салық.** экон. Ұйымдық құрылымына, бағыныстылығы мен меншік нысанына қарамастан, кәсіпорындардың (фирмалардың) қөдеріне тиесілі акцияларды, облигацияларды және басқа бағалы қағаздарды өткізуден, бірлескен кәсіпорындарға үлестік қатысудан, бейнекорсетімнен, көпшілік ойын-сауық шараларынан, ақшалай ұтысы бар ойын автоматтары, ойын-жүлделік аттракциондарды пайдаланудан, лотереяларды өткізуден алаан табысының бір бөлігін бюджетке алу нысаны.

Табыс салығы. экон. Мемлекеттік, кооперативтік, қоғамдық және басқа кәсіпорындар мен ұйымдардан алынған жалақы мен басқа да төлемдер салық салу нысаны болып табылатын салық төлемінің түрі. **Табыс саясаты.** экон.

Бағаның өсуін және кәсіпорындар мен халықтың ақшалай табысын өкімшілік шаралар арқылы реттеу практикасында ақшаға сұранымды, өндірістің жалпы (макрэкономикалық) көлемін және инфляция қарқынын реттеу саясатының құрамдас бөлігі. **Табыстарды теңестіру.** экон. Мемлекеттік, әлеуметтік-экономикалық саясат бағыттарының бірі; оның міндеті — ұлттық өнімді, өзіндік табыстар мен мүлкті бөлудегі айырмашылықтарды келісу. **Табыс туралы декларация.** экон. Азаматтардың, лауазымды адамдардың немесе ұйымдардың табыс мөлшері мен көздері туралы мәлімдемесі, декларациясы. **Табысты капиталдандыру.** экон. Капиталды табысқа айналындыру, яғни бөлінбеген табысты не жарғы капиталын молайту түрінде не айналым қаражатын толықтыруға бағытталған табыс түрінде өндіріске бағыттау (қайта инвестициялау).

ТАБЫС= ет. 1. Бірін-бірі тауып алып, кездесу, көрісу, диалогтасу. 2. Төлдің енесіне қосылуы, жамырауы. 3. Бірін-бірі түсінісу, татуласу, достасу.

Табыс етті [қылды]. Бір затты біреуге жеткізіп тапсырды, қолына тигізді.

ТАБЫСКЕР сын. Табыс тапқыш, пайда түсіргіш, кіріс кіргізгіш.

ТАБЫСКЕРЛІК зат. Табыс тапқыштық.

ТАБЫССЫЗ сын. 1. Табысы жоқ, олжасыз, пайдасыз. 2. ауыс. Жетістіксіз, нәтижесіз.

ТАБЫСТА= ет. Тапсыру, аманат ету.

ТАБЫСТАУ Табыста етістігінің қимыл атауы.

Табыстау әктісі. экон. Табыстау құржаты.

ТАБЫСТЫ сын. 1. Табысы мол, пайдалы.

2. ауыс. Нәтижелі, жемісті.

ТАБЫСТЫЛЫҚ зат. 1. Табысы молдық, нәтижелік. 2. экон. Алынған табыстың базалық көрсеткішке қатынасын сипаттайтын салыстырмалы шама.

ТАБЫСТЫР= ет. 1. Кездестіру, жолықтыру.

2. Татуластыру, достастыру.

ТАБЫСТЫРУ Табыстыр етістігінің қимыл атауы; татуластыру.

ТАБЫСТЫРЫЛ= ет. Төлді енесіне қосу, жамырату.

ТАБЫСТЫРЫЛУ Табыстырыл етістігінің қимыл атауы.

ТАБЫСУ Табыс етістігінің қимыл атауы, достасу.

ТАБЫТ [ар. تابوت] зат. 1. Өлген адамның денесін салуға арналған ағаштан істелген қорап. 2. діни. Нұх пайғамбардың кемесі. 3. ауыс. Өлім, ақырзаман.

Табыт қақты. Өлім тіледі, кім болса да тың біреудің өлімін тіледі.

ТАВТОГРАММА з.т. Барлық сөздері бір әріптен басталатын өлең.

ТАВТОЛОГИЯ [грек. tauto – дәл сондай, logos – ілім] з.т. кіт. 1. Бір айтылған ойдың, сөздің, сөз тіркестерінің қайталануы. 2. филол. Өзара барабар ақиқатты заңдылық.

ТАҒА¹ з.т. Аттың тұяғына қағылатын доға түрінде соғылған темір.

Таға тимеді. Адам аяғы баспады деген мағынада. **Тағасын тоздырды.** Атты дамысыз мінді.

ТАҒА² з.т. жерг. **Нағашы.**

ТАҒА³ з.т. ө.с. Қырыққұлақтар (папоротниктер) тұқымдастарына жататын, көлеңкелі, ылғалды жерлерде, яғни орман ішінде, таудың субальпілік белдеулерінде өсетін, биіктігі 30-100 см-дей, көпжылдық өсімдік.

ТАҒАҒҮЛ з.т. ө.с. Әдемділік үшін ғұлзарларды қолдан егілетін мәдени өсімдіктердің бір түрі.

ТАҒАЖҮН сын. Ғажайып, таңғажайып.

ТАҒАЙЫНДА = е.т. 1. Біреуді белгілі бір қызметке орналастыру. 2. Солай атау, соған арнау, көрсету.

ТАҒАЙЫНДАЛ = е.т. Қызметке орналас-тырылу.

ТАҒАЙЫНДАЛУ Тағайындап етістігінің қимыл атауы.

ТАҒАЙЫНДАТ = е.т. Қызметке орналастырту.

ТАҒАЙЫНДАТУ Тағайындап етістігінің қимыл атауы; белгілеу.

ТАҒАЙЫНДАУ Тағайында етістігінің қимыл атауы. 1. Біреуді белгілі бір қызметке қою, орналастыру. 2. Белгілеу. 3. Айқындау, анықтау.

ТАҒАЙЫНДЫ сын. жерг. Тұрақты, тыңғылықты.

ТАҒАЙЫНДЫЛЫҚ з.т. Тұрақтылық, тыңғылықтылық.

ТАҒАЛА [ар. تعالي] з.т. діни. Тек қана Алла, Құдай, Хақ сөздерімен тіркесіп айтылып, бүкіл дүниені, адамзатты жаратушы деген мағынаны білдіреді.

ТАҒАЛА = е.т. Аттың аяғына таға қағу.

ТАҒАЛАН = е.т. Таға қағылу.

ТАҒАЛАНУ Тағалап етістігінің қимыл атауы.

ТАҒАЛАТ = е.т. Таға қақтыру.

ТАҒАЛАТТЫР = е.т. Таға қақтырту.

ТАҒАЛАТТЫРУ Тағалаттыр етістігінің қимыл атауы.

ТАҒАЛАТУ Тағалат етістігінің қимыл атауы.

ТАҒАЛАУ Тағалап етістігінің қимыл атауы.

ТАҒАЛА сын. Таға қағылған, тағасы бар.

Тағалы ат тайып жығылғандай. Жап-жал-тыр, тұқыл жоқ, түлдір жоқ. **Тағалы тай қалмады [қалған жоқ].** Тігерге тұяқ қалмады, малдан жұрдай болды.

ТАҒАЛЫҚ з.т. Тұяқтың таға қағылатын жері.

ТАҒАМ¹ [ар. طعام] з.т. Ас, тамақ, дәм.

ТАҒАМ² з.т. жерг. Ұзақ қарға.

ТАҒАМ³ з.т. жерг. Үш аяқты ошақтың үшінші аяғы.

ТАҒАМ⁴ з.т. жерг. Малдың басқан жерінде қалған ізі.

ТАҒАМДАС сын. Дәмдес, дастарқандас, табақтас.

ТАҒАМДЫҚ сын. Тамақтық, астық.

Тағамдық концентраттар. тамақ. Азық-түліктің тез әрі оңай тамақ дайындап алуға болатын арнайы өңделген құрғақ қоспалары. **Тағамдық майлар.** тамақ. Қазіргі өндіріс орындарында дайындалатын жоғары сапалы май өнімдері.

ТАҒАМКӨК з.т. ө.с. Жапырағын тағамға пайдалануға болатын көпжылдық, эфир майлы өсімдік.

ТАҒАМТАНУ з.т. мед. Медицина ғылымының тағамның адамға қажетті мөлшері мен сапасын және оның ағзаның дұрыс өсіп, қалыптасуына тигізетін әсерін жан-жақты зерттейтін саласы.

ТАҒАН¹ з.т. 1. көне. Бір нәрсенің (ошақ т.б.) аяғы; тіреуіші. 2. Үш аяқты темір ошақ. 3. кен. Қазба маңдайшасының астына немесе төбесі мен табанасты арасына қойылып, көбінесе осы тік сығымға төтеп беретін жақтаулық немесе тіректік шегенің элементі. 4. сөйл. **Табан.**

ТАҒАН² з.т. сөйл. Тағанақ құс.

ТАҒАН³ з.т. ө.с. Таулы аймақта өсетін, көпжылдық құрай.

ТАҒАНАҚ з.т. зоол. <лат. Ianius excubitor> Тұмсығы үшкір, қауырсыны жұмсақ, қанаты қысқа, торғай тұқымдас құс.

ТАҒАНДА = е.т. Бір орыннан тапжылмау, қозғалмау.

ТАҒАНДАЛ = е.т. Қозғалтпау, тапжылтпау.

ТАҒАНДАЛ Тағандал етістігінің қимыл атауы.

ТАҒАНДАУ Тағанда етістігінің қимыл атауы.

ТАҒАСЫЗ сын. Таға қағылмаған, тағасы жоқ.

ТАҒАТ [ар. طاعة] з.т. 1. Шыдам, төзім, сабыр. 2. діни. Аллага мойынсұну, діни міндеттерді, ғибадаттарды орындау жолындағы іс-әрекеттер.

Тағат алмады. Шыдамы таусылды, дегбірсізденді. **Тағат қылмады [қылып тұра алмады].** Шыдамы жетпеді, төзімнен айырылды, дегбірсізденді. **Тағат таппады [таба алмады].** Мазасы кетіп, көңілі орнықтады; қатты алаңдады. **Тағат тұтып отыра алмады.** Дегбірсізденді, сабыры кетті, тынышсызданды. **Тағаты жетпеді.** Шыдамы таусылды. **Тағаты таусылды [кетті, қалмады, жетпеді].** Шыдамы таусылды, сабырсызданды, төзімнен айырылды.

ТАҒАТСЫЗ сын. Төзімнен, сабырдан айырылған; шыдамсыз.

ТАҒАТСЫЗДАН = е.т. Сабырсыздану, шыдамсыздану.

ТАҒАТСЫЗДАНДЫР = е.т. Асықтыру, шыдамсыздандыру.

ТАҒАТСЫЗДАНДЫРУ Тағатсыздандыру етістігінің қимыл атауы.

ТАҒАТСЫЗДАНУ Тағатсыздан етістігінің қимыл атауы.

ТАҒАТСЫЗДЫҚ з.т. Шыдамсыздық, сабырсыздық.

ТАҒАТТА = е.т. Тағат табу, шыдамы жету, сабыр сақтау.

ТАҒАТТАН = е.т. Сабыр ету, шыдамдылық көрсету.

ТАҒАТТАУ Тағатта етістігінің қимыл атауы.

ТАҒАТТЫ сын. Шыдамды, төзімді. // Шыдамды, төзімді жан.

ТАҒАТТЫҚ з.т. сөйл. **Тағаттылық.**

ТАҒАТТЫЛЫҚ з.т. Шыдамдылық, сабырлық.

ТАҒАШЫ з.т. Таға соғатын, ат тағалайтын адам.

ТАҒБИР [ар. تعبیر] з.т. ескікіт. Мағына, мән.

ТАҒБИРШЫ з.т. ескікіт. Түс жорушы.

ТАҒДЫР [ар. تغدير] з.т. 1. діни. Құдіреттің жазуы, жазмыс; адам өміріндегі барлық оқиғалардың алдын ала белгіленуін білдіретін діни ғыым. 2. миф. Кейбір діни-идеалистік философиялық жүйелерде дүниедегі және адам өміріндегі оқиғалардың, жағдайлардың, іс-мылдардың адамға беймәлім жолмен алдын ала

анықталып қоятынына сенім. 3. Өмір, тұрмыс, тіршілік. 4. ауыс. Бір нәрсенің жай-күйі, келешегі, болашағы.

Тағдырдың [тағдырда] жазғаны [салғаны]. Алланың арнауы, маңдайға жазғаны. **Тағдырдың кермесіне кез болды.** Басына іс түсті, ауыртпашылық түсті, қиналды, қиыншылық көрді.

Тағдырдың құлы. Пенде, көнбіс. **Тағдырдың уын ішті.** Тұрмыстың ауыртпалығын, қайғы-қасіретін көп тартты. **Тағдырдың шырғасы.** бейн. Бейнет, қиыншылық. **Тағдырға иман келтіру.** діни. Ислам діні бойынша, тіршіліктегі барлық жақсылық пен жамандықтың белгіленуі бір Алладан болатынына сенуді білдіретін иманның негізгі шарттарының бірі.

Тағдырға мойынсұнды [бағынды]. Алла тағаланың басқа салғанына көнді. **Тағдырға нала қылды [болды].** Өміріне риза болмады. **Тағдырға риза болды [көнді].** Алла тағаланың берген ризығына көңілі толды, басқа салғанына көнді. **Тағдыр жазған жол.** Маңдайға, пешенеге жазылған тағдыр, жазмыш. **Тағдырын қолына алды.** Болашағын, өмір жолын өз билігіне алды. **Тағдырын қосты.** Біреу болды, жұптасты, қосылды. **Тағдырын шешті.** Істің тетігін тауып, шешімін анықтады. **Тағдыры шешілді.** Мәселе анықталды, шешімін тапты.

ТАҒДЫРАРАЗ сын. Әуелден-ақ бұйыр-маған, бір болуға қоспаған.

ТАҒДЫРЛАС сын. Тағдыры бір, тағдыры ұқсас.

ТАҒДЫРЛАСТЫҚ з.т. Тағдырлас болушылық.

ТАҒДЫРЛЫ сын. Тағдыры бар, тағдырға ие.

ТАҒДЫРСЫЗ сын. Тағдырдың бұйырығынсыз, жазмышсыз.

Тағдырсыз тәбділ болмас [бола ма; тағдырға тәбділ жоқ]. Жазмышқа шара жоқ, не салса да көнбесің деген мағынада.

ТАҒДЫР-ТАЛАЙ з.т. Жазмыш, пешене.

ТАҒЗЫМ [ар. تعظيم] з.т. Ізет, құрмет, қошемет.

Тағзым етті [көрсетті, жасады, қылды]. Іліп ізет көрсетті, бас иді.

ТАҒЛА з.т. ескі кіт. Тағала, Жаратқан, Жасаған.

ТАҒЛИМ з.т. ескі кіт. Тәлім, үлгі.

Тағлим берді. кіт. Үлгі көрсетті.

ТАҒРИФ [ар. تعریف] з.т. ескі кіт. Мән, мағына, түсінік.

Тағриф Алла. Білдіруші Алла.

ТАҒРИФАТ з.т. діни. ескі кіт. **Тариқат.**

ТАҒУ Тақ етістігінің қимыл атауы; байлау, оралу.

ТАҒЫ¹ сын. 1. Жабайы, қолға үйренбеген (дала аңы, тұз құсы). // Жабайы, қолға үйретілмеген аң-құс. 2. ауыс. Көппен араласпай, бөлектеніп жүретін (басқаны жатырқайтын адам). 3. ауыс. Мейірімсіз, қатыгез; зұлым, жауыз. // Мейірімсіз, жауыз адам. 4. ауыс. Даму жағынан артта қалған; надан, мәдениетсіз. // Надан, мешеу халық.

ТАҒЫ² шыл. Және, бұдан басқа, мұның үстіне, әлі де болса.

Тағы да. Және де, оның үстіне. **Тағысын тағы [тағы тағылар, тағы басқа].** Бұдан басқа да, тағы сол сияқты.

ТАҒЫЛ = е.т. Орнатылу, салыну.

ТАҒЫЛАН з.т. зоол. **Үлкен кірпітқишешен** [Кемірушілер тобына жататын тау тағысы].

ТАҒЫЛАН = е.т. 1. Тағыға айналды, жабайы болды. 2. ауыс. Жауыздық, қатыгездік көрсету.

Тағыланған жануар. Әлдебір себеттермен адамның бағып-қауырынан босаған және адамның

арнайы қарауынсыз тіршілік етуге бейімделген үй жануары.

ТАҒЫЛАНУ Тағылан етістігінің қимыл атауы.

ТАҒЫЛУ Тағыл етістігінің қимыл атауы.

ТАҒЫЛЫҚ з. а. т. 1. Қолға үйренбей ладала, түзде өсушілік, жабайылық. 2. тар. Адамзат тарихының бірінші кезеңін білдіретін атау. 3. а. у. с. Жауыздық, зұлымдық, қатыгездік. 4. а. у. с. Надандық, қараңғылық, артта қалушылық.

Тағылық жасады. Жабайылығын көрсетті, өрескел мінез танытты. **Тағылық капитализм.** газеті. Капитализмнің рухани азындыққа апаратын, халықты аяусыз қанайтын, құқықтық реттеуге бағынбай кеткен жабайы түрі.

ТАҒЫЛЫМ [ар. تحلیم] з. а. т. Тәлім, үлгі-өнеге.

Тағылым айтты. Үлгі, уағыз сөз үйретті.

Тағылым тұтты [алды]. Ісін, мінезін, ақыл-парасатын өнеге етті.

ТАҒЫН ш. ы. л. Тағы.

ТАҒЫН= е. т. Өзіне тағу, үстіне қадау.

ТАҒЫНДЫР= е. т. Таққызу, қадау.

ТАҒЫНДЫРУ Тағындыр етістігінің қимыл атауы.

ТАҒЫНУ Тағын етістігінің қимыл атауы.

ТАҒЫРЫП [ар. تعریف] з. а. т. ескікіт. Сыр-сипат, кейін.

ТАҒЫС= е. т. Қадау, тағу.

ТАҒЫСУ Тағыс етістігінің қимыл атауы.

ТАҒЫСЫ з. а. т. Жалғасы, соңы.

ТАҒЫТ з. а. т. көне. Тақ.

ТАҒЫША ү. с. тағы секілді, тағыға ұқсап.

ТАДЫР з. а. т. ескікіт. Шара, тәсіл.

ТАЖ з. а. т. Тәж.

ТАЖАЛ [ар. تاجال] з. а. т. 1. діни. Ақырзаман болғанда шығады-мыс делінетін аждаһа.

2. а. у. с. Сұптайы, сұрмайы, бөлекте. 3. а. у. с. Өлтіріп, қиратып, ортеп, жоқ қып жіберетін апат, алапат; ауырталық, қиыншылық.

ТАЖ-ТАҚЫТ [ар. تاج و تخت] з. а. т. Тәжтақ.

ТАЖ-ТАҚЫТТЫ с. ы. н. ескікіт. Патшалық құрған, тақта отырған.

ТАЖЫ= е. т. Тайқу, бұрылу, ауытқу.

ТАЗ з. а. т. 1. Басқа түсетін жұқпалы жара. 2. мед. <ағыл. calivities> Негізінен бастағы шаштың сиреуі, кей жағдайда терінің жекелеген бөліктеріндегі түктердің толықтай түсіп қалуы түрінде болатын ауру. 3. Басы таз адам.

Таздың басына күйінді. Қатты ашып кеткен (қымыз, іркіт, айран). **Таз кебіне түсірді.** Бұрынғы қалпына келтірді. **Таз келешін кіді.** Баяғы қалпына түсті. **Таз қалшына келді [түсті].** Баяғы күйіне түсті, бұрынғы қайталанды.

ТАЗА¹ с. ы. н. 1. Лас емес, кірсіз. 2. Мүлтіксіз, тап-тұйнақтай, мұнтаздай. 3. Қоспасыз, табиғи, жасанды емес. // Қоспасыз, табиғи түрі. 4. а. у. с. Сау, ауру емес, дұрыс дамыған. 5. а. у. с. Кіршіксіз, пәк. 6. а. у. с. Адал, арам емес. 7. а. у. с. Дұрыс, жөн. 8. а. у. с. Нағыз, дәл, тұра.

Таза айналыс шығындары. э. кон. Тауарды сатып алушыға және сатушыға тікелей байланысты шығындар. **Таза активтердің құны.** э. кон. Инвестициялық қор активтері құнының осы қордың міндеттемелерінен асып түсуі. **Таза алтын.** 24 караттық алтын. **Таза арулады [арулап көмді, қойды].** Сүйегін (марқұмын денесін) құрметтеп жерледі. **Таза ауа.** Денсаулыққа пайдалы, тыныстауға қажетті саф ауа. **Таза бәсеке.** э. кон. Көптеген ұсақ сатып алушылар мен сатушылардың бәсекелестігі. **Таза жүрек [көңіл].** Адал, ақ ниет. **Таза жүру.** Ешкімге жамандық жасамай, қаралық істемей, әділ сөйлеп, өсек-аяққа шаруасы болмай өмір сүру. **Таза ислам.** Құран мен Мұхаммед пайғамбар хадистерін

құстанатын дәстүрлі мұсылман діні. **Таза қанды.** Будандастырылмаған, қаны араласпаған. **Таза қанды жылқы тұқымы.** Басқа жылқы тұқымдарының қаны араластырмай, өте ұзақ уақыт бойы (10 ұрпақтан жоғары) іріктеу, жұптау және жас малдарды арнайы бағытта баптау барысында алынған жылқы тұқымы. **Таза масса.** <итал. netto> Оралған, қапталған өнімнің таза салмағы. **Таза металдар.** к. е. н. Қоспалар мөлшері аз металдар не қорытпалар. **Таза монополия.** э. кон. Нақты тауар рыногындағы бір ғана сатушы әрекет ететін жағдай. **Таза өнім.** э. кон. Кәсіпорын (фирма) ұжымы жаңадан жасаған құнды көрсететін құндық көрсеткіш; тұтынылмаған өндіріс құрал-жабдығының жалпы өнімі (оның бір бөлігі). **Таза пайда.** э. кон. Кәсіпорында (фирмада) салықтар мен басқа да төлемдерді төлегеннен кейін қалатын пайда. **Таза пар.** е. г. н. шар. Топырақты ауылшаруашылық өсімдіктерін (көбіне күздік дақылдарды) егуге дайындау әдісі. **Таза себінділер.** би. ол. Жасанды оғар қосылған қоректік ортада бактерияларды, балдырлар мен саңырауқұлақтарды бір жасушасын езу арқылы көбейтіп өсіру әдісі. **Таза су.** э. кол. Құрамында лас заттектері жоқ су. **Таза табыс.** э. кон. Жалпы табыс пен төленген салықтарды қосқанда өндіріске жұмсалған шығындардың арасындағы айырма, яғни субъект есепті кезеңде алған қалдық нәтиже. **Таза ұлттық өнім.** э. кон. Өндірілген өнімнің өнім шығару барысында тозған өндіріс құрал-жабдығын ауыстыру (амортизация) үшін қажет бөлігін шегеріп тастағандағы жалпы ұлттық өнім. **Таза ұсталу.** Үнемі жуылып-шайылып, тазартылып отыру. **Таза шарап.** тамақ. Табиғи жолмен алынған, қоспасыз шарап.

ТАЗА² з. а. т. жерг. Жібектен тігілген қымбат бағалы киім.

ТАЗАЛА= е. т. 1. Жуып-шайып, сүртіп, сыпырып, кір-қоқыстан тазарту. 2. Зиянды қалдықтарды, жәндіктерді т. б. кетіру, жою.

ТАЗАЛАҒЫШ с. ы. н. Тазалауға арналған, тазалайтын.

Тазалағыш құралдар. Ыдыс-аяқ, ванналар және т. б. тазалау үшін қолданылатын өр алуан заттектер.

ТАЗАЛАН= е. т. Тазартылу, лас, құрыс т. б. арылу.

ТАЗАЛАНУ Тазалан етістігінің қимыл атауы.

ТАЗАЛАС= е. т. Тазартысу, жуысу.

ТАЗАЛАСУ Тазалас етістігінің қимыл атауы.

ТАЗАЛАТ= е. т. Тазарту, жуғызу.

ТАЗАЛАТҚЫЗ= е. т. Тазалаттыру.

ТАЗАЛАТҚЫЗУ Тазалатқыз етістігінің қимыл атауы.

ТАЗАЛАТТЫР= е. т. Тазалатқызу, тазарту. **ТАЗАЛАТТЫРУ** Тазалаттыр етістігінің қимыл атауы.

ТАЗАЛАТУ Тазалат етістігінің қимыл атауы.

ТАЗАЛАУ¹ с. ы. н. Тазарақ, аса кірлемеген, ластанбаған.

ТАЗАЛАУ² Тазала етістігінің қимыл атауы. 1. Тазарту, кір-қоқыстан арылту. 2. Жер бетінен немесе қандай да бір нысан көлемінен (атмосфера, су, шикізат, т. б.) бөтен және жағымсыз заттектерді жою. 3. Қатты, сұйық және газ тәрізді қалдықтарды қоршаған ортаны қалдайтын зиянды қоспалардан арылту (яғни, қалдықтарды жағымсыз құрауыштардан тазарту).

Тазалау дәрежесі. э. кол. Шығарылған газдан немесе ақбаба судан бөлініп алынған ластағыш заттек массасының тазартылғанға дейін газдың не судың құрамында болған ластағыш заттек

массасына пайыздық қатынасы. **Тазалау флотациясы.** э. кол. Бірінші негізгі флотациялау операциясынан алынатын өнім сапасы оған қойылатын талаптарға сай келмеуіне байланысты жүргізілетін операция.

ТАЗАЛАУШЫ з. а. т. Шаң-тозаңнан, кір-қоқыстан тазартушы.

ТАЗАЛЫҚ з. а. т. 1. Кір жолатпаушылық, шаң-тозаң баспаушылық; тап-тұйнақтылық. 2. а. у. с. Адалдық, ақиеттілік, пәктік.

Тазалық бақылаушы. Тазалық тексеруші, тіркеуші. **Тазалық ережелері.** Гигиеналық тәртіп. **Тазалық күні.** а) Кітапхана, мұражай, мұрағат сияқты кейбір мекемелердегі толық тазалық жұмыстарын жүргізетін, алдын ала белгіленген күні, келушілерді қабылдамайтын уақыт. ә) Орта мектептерде тоқсанның, оқу жылының аяғында және т. б. кездерде оқушылардың сабақтан кейін өз кабинеттерінде тазалық жұмыстарын жүргізетін күні. **Тазалық сақтанды.** Таза ұстады.

ТАЗАР= е. т. 1. Кір-қоқыс, шаң-тозаң т. б. нәрселерден арылып, тазалану. 2. Таза ауа жайылу. 3. а. у. с. Арам, жаман пығыдан арылу.

ТАЗАРАҚ с. ы. н. Тазалау, біршама таза.

ТАЗАРТ= е. т. 1. Тазалау, кетіру. 2. х. м. Металдар мен қорытпалардың сапасын жақсартуға және бағалы ілеспе қоспалардан элементтерді алу үшін металдар мен қорытпалардан (әдетте, сұйық түрінде) қоспаларын кетіру.

ТАЗАРТҚЫ з. а. т. Тазартатын химиялық қоспа.

ТАЗАРТҚЫЗ= е. т. Тазалатқызу, таза еткізу.

ТАЗАРТҚЫЗУ Тазартқыз етістігінің қимыл атауы.

ТАЗАРТҚЫШ з. а. т. Шаң-тозаң, кір-қоқысты тазалағыш құрал.

Тазартқыш имараттар. э. кол. Ақбаба суды ластағыш заттектерден жүйелі тазалауды жүргізуге арналған арнайы инженерлік құрылымдар.

ТАЗАРТПА з. а. т. геол. 1. Тазарту өнімі, геологиядағы ең қарапайым кен қазбасы. 2. Мақсатты өнімдер сұйықты шайғындау әдісімен бөлініп алынған ерітінділер.

ТАЗАРТПАЛА= е. т. Тазартылмаған заттарды олардың құрамындағы бөгде қоспалардан ажырату, айыру, ариу, қалытқа түсіру және қорыту. **Тазартпалап қаду.** к. е. н. Ашық немесе жерасты жұмыстарында тазарту үңгу беттерінен пайдалы қазбаларды айырып алуға байланысты жүргізілетін жұмыстар жиынтығы.

ТАЗАРТПАЛАУ Тазартпала етістігінің қимыл атауы.

ТАЗАРТУ Тазарт етістігінің қимыл атауы.

1. Тазалау, қоспасыз, табиғи күйде келтіру. 2. Арылту, жою, кетіру. 3. х. м. Металлургияда құймалар мен жаншылған металдардың беттік қабатын күйіктен, таттан, құймалық қоспалар мен шаң-тозаңнан, сондай-ақ құю жүйесінің элементтерін кедір-бұдырдан арылту. 4. х. м. Мұнайды қайта айдаудан пайда болған дистилаттарды зиянды қоспалардан (нафтенді қышқылдар, күкіртті қосылыстар т. б.) арылту. 5. х. м. Түпін газдарын олардың құрамындағы қатты, бу және зиянды газ тәрізді қоспалардан арылту. 6. тамақ. Сұйықтықты айдау арқылы тазалау, қоспалардан тазалау.

ТАЗАРТУШЫ з. а. т. Тазалаушы, керексіз нәрседен арылып сұрыптаушы.

ТАЗАРТЫЛ= е. т. Тазалану, кір-қоқыстан т. б. арылу. 2. Таза ауа жәбірлену, желдетілу.

Тазартылған кеңістік. к. е. н. Тазартып алу жұмыстарының нәтижесінде пайда болған, кені алынған кеңістік. **Тазартылған су.** э. кол. Қоспалар құрамы табиғи аздан немесе шектелулі

рауалы концентрациядан аспайтын деңгейге дейін жеткізілген су.

ТАЗАРТЫЛУ Тазартыл етістігінің қимыл атауы; желдетілу.

ТАЗАРТЫС = е. т. Тазаласу.

ТАЗАРТЫСУ Тазартыс етістігінің қимыл атауы.

ТАЗАРУ Тазар етістігінің қимыл атауы; тазалану.

ТАЗАРЫЛ = е. т. Тазару, арылу.

ТАЗАРЫЛУ Тазарыл етістігінің қимыл атауы.

ТАЗКИРА [ар. تَكْرِير] зат. әдеб. Жазушының өмірі мен шығармашылығынан мәлімет беріп, шығармаларынан үзінді келтіретін кітап.

ТАЗКІЛЕМ зат. жерг. колөнер. Тақыр кілем.

ТАЗҚАРА¹ зат. зоол. <лат. aegurius monachus> Үлкен жыртықшы құс; құиіген.

ТАЗҚАРА зат. өс. Малға жақымды шөптердің бір түрі.

ТАЗҚАРЫН зат. Күйіс қайыратын жануарлардың төрт бөлімді қарнының тықыр түкті бастақы ең үлкен бөлімі.

ТАЗҚҰМАЙ зат. зоол. Сұңқартәрізділер отрядына жататын ірі жыртықшы құс.

ТАЗША сын. Басы таз (бала).

ТАЗЫ зат. Жүрі тықыр, сирақтары, сүйек бітімі нәзік, аң алатын жүйрік ит, құмай.

Таазыға [қыранға] алдырды. Ауға, аңға салды.

Таазы ит. Үшкір ұзын тұмсықты, аяқтары ұзын, жіңішке, тықыр жүнді, денесі тығыршықтай болып келетін, жүйрік аң аулайтын иттің тұқымы. Таазы құған қояндай. Қатты қорқып, абыржыған.

ТАЗЫҒЫР зат. Шөпсіз, тақыр жер.

ТАЗЫДАЙ сын. Таазы сияқты, таазы тәрізді.

ТАЙ¹ зат. Бір жастан асқан, екі жасқа әлі толмаған жылқы төлі.

Тай бөйге [жарыс]. этн. Блгі тай мініп жарысатын бөйге. Тайға да, танаға да жетті. жерг. Жұрттың бөріне, тайлы-таяғына түгел жетті. **Тайға таңба басқандай.** Өте анық, айқын, бадырайған. **Тай өгіз.** Бір жастан асқан, пішірілген еркек тайыңша. **Тай шықты.** Бір жасқа толды, құлындықтан кетті.

ТАЙ² зат. Бума, байлам, тең.

ТАЙ³ зат. этнон. Оңтүстік Қытайдағы, Үндіқытай және Солтүстік-шығыс Үндістан елдеріндегі халықтар тобы.

ТАЙ = е. т. 1. Аяғы (дөңгелегі) сырғанап, тұран орыннан жылжып кету. 2. ауыс. Қашу, безу, қарасын көрсетпеу.

Тайып отырды [тұрды, берді]. Кетіп қалды, зытты. **Тайып тұрды.** Жоқ болып кетті, қашты.

ТАЙГА зат. геогр. Солтүстік жартышардың қоңыржай белдеуіндегі қылқан жапырақты орман белдемі.

ТАЙҒАҚ сын. 1. Тайғанақ, сырғанағыш. 2. ауыс. Тұрақсыз, баянсыз; бір сөзді емес, айнығыш.

ТАЙҒАҚТА = е. т. 1. Тайғанақтау, сырғанау. 2. ауыс. Тайсақтау, айну, өзгеру; имену, жасқану.

ТАЙҒАҚТАН = е. т. Тайғанақтау, сырғанақ болу.

ТАЙҒАҚТАНУ Тайғанақтау етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҒАҚТАТ = е. т. Сырғыту, тайдыру.

ТАЙҒАҚТАТУ Тайғанақтау етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҒАҚТАУ Тайғанақтау етістігінің қимыл атауы; тайсақтау, айну.

ТАЙҒАҚТЫҚ зат. 1. Тайғанақтық, сырғанақтық, сырғақтық. 2. ауыс. Тұрақсыздық, жалтақтық.

ТАЙҒАНА = е. т. Тайғанақтау, сырғанау.

ТАЙҒАНАҚ сын. 1. Табан тұрмайтындай сырғанақ, тайғақ. 2. ауыс. Тұрақсыз, табансыз.

ТАЙҒАНАҚТА = е. т. Қайта-қайта тая беру, тайғақтау, сырғанау.

ТАЙҒАНАҚТАТ = е. т. Сырғыту, тайғақтау.

ТАЙҒАНАҚТАТУ Тайғанақтау етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҒАНАҚТАУ Тайғанақтау етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҒАНАҚТЫЛЫҚ зат. Тайғақтық, сырғанақтық.

ТАЙҒАНАТ = е. т. Сырғанату, тайғақтату.

ТАЙҒАНАТУ Тайғанат етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҒАНАУ Тайғана етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҒЫЗ = е. т. Ауытқу, дәл тигізбеу, мұлт кету.

ТАЙҒЫЗУ Тайғыз етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҒЫШ сын. 1. Тайғанақтағыш, тайғақтағыш. 2. ауыс. Айнығыш, өзгергіш.

ТАЙДАЙ сын. 1. Тай сияқты, тай тәрізді. 2. Ірі, үлкен.

ТАЙДЫР = е. т. Айныту, тайсақтау.

ТАЙДЫРТ = е. т. Ысырту, ығыстыру.

ТАЙДЫРТУ Тайдырт етістігінің қимыл атауы.

ТАЙДЫРУ Тайдыр етістігінің қимыл атауы.

ТАЙДЫРЫЛ = е. т. Түсірілу, құлатылу.

ТАЙДЫРЫЛУ Тайдырыл етістігінің қимыл атауы.

ТАЙЖАҚЫ зат. этн. Тай, құлын, құралай терісінен тіккен ішік.

ТАЙЖАҚЫЛЫ сын. Тайжақысы бар, тайжақы киген.

ТАЙЖАРЫС зат. этн. Тайлар ғана қатысатын бөйге.

ТАЙЖҮЗГЕН зат. этн. Өте үлкен саба.

ТАЙКӨКІРЕК сын. Алып-ұшқан, қызба, өршіл деген мағынада.

ТАЙҚА = е. т. Тайқақтау, тайқып шығу, айну.

ТАЙҚАЗАН зат. 1. этн. Тайдың еті түгел сыйып кетерліктей үлкен қазан. 2. ауыс. Үлкен жетістік, ірі олжа.

ТАЙҚАЗАНДАЙ сын. Тайқазан сияқты үлкен.

ТАЙҚАҚ сын. Тұрақсыз, айнымалы, өзгермелі.

Тайқак берді. Тайқақтады, тайсалды.

ТАЙҚАҚСУ Тайқақсы етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҚАҚСЫ = е. т. 1. Қашақтау, сырдақтау; тайсақтау. 2. Тайсалу, қаймығу.

ТАЙҚАҚТА = е. т. Тайсақтау, табансыздық көрсету, қашқалақтау, сырдақтау.

ТАЙҚАҚТАУ Тайқақтау етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҚАЛ = е. т. Тайсақтау, сырдақтау.

ТАЙҚАЛАҚ сын. Сенімсіз, күдікшіл. // Сенімсіз, күдікшіл адам.

ТАЙҚАЛАҚТА = е. т. 1. Қайта-қайта таяу, тайғанақтау. 2. ауыс. Қашақтау, сырдақтау.

ТАЙҚАЛАҚТАУ Тайқалақтау етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҚАЛУ Тайқал етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҚАНДА = е. т. сөйл. **Тайқақта.**

ТАЙҚАР¹ зат. Екі жасар есек.

ТАЙҚАР² зат. өс. Тамырсабақты өсімдік [үлкен әрі жуан тамыры жеуге жарамды].

ТАЙҚАРА зат. жерг. Бір жастағы есек.

ТАЙҚАУ Тайқа етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҚИ = е. т. Сәл шалқақ келу, тайқы болу.

ТАЙҚИТ = е. т. Шалқақтау, шалқыту.

ТАЙҚИТУ Тайқит етістігінің қимыл атауы.

ТАЙҚИЮ Тайқи етістігінің қимыл атауы.

ТАҚИЯБАС зат. өс. Егістіктерде өсетін арамиөптердің бір түрі.

ТАЙҚУ Тайқы етістігінің қимыл атауы; тайсалу, қашақтау.

ТАЙҚҰЙРЫҚ зат. өс. Тамыры дәрілікке пайдаланылатын өсімдік.

ТАЙ-ҚҰЛЫН зат. Жылқы малының жас төлдері.

ТАЙ-ҚҰЛЫНДАЙ сын. Тай-құлын сияқты, тай-құлын тәрізді.

Тай-құлындай тебіскен. Балалық шақ, боз-бала шағын бірге өткізген, қызық, қимас дәурен кешкен. **Тай-құлындай тебісті.** Асыр салып бірге өсті, жастық шағы бірге өтті.

ТАЙҚЫ сын. Тайпиган, шалқия біткен.

Тайқы маңдай. Жалпақ емес, тайпиган маңдай.

ТАЙҚЫ = е. т. 1. Сырғу, тайқақтау. 2. ауыс. Батылы бармай жалт беру, тайсалу, қашақтау, сырғақтау. 3. ауыс. Айну, өзгеру.

ТАЙҚЫЛА = е. т. Сырғыта түсу, тайғақтату.

Тайқылай салу. к. өс. Етік өкшесіне бірнеше қабат сіріні жербасары жіңішке, табанына қарай жуындап келетіндей етіп қуағштай кесіп салу тәсілі.

ТАЙҚЫЛАУ сын. Сәл шалқия біткен, тайпигандау.

ТАЙҚЫМЫЗ зат. этн. Қатты ашымаған жұмсақ қымыз; сүт құйғаннан кейінгі екінші күнгі қымыз.

ТАЙҚЫТ = е. т. Сырғыту, ысыру.

ТАЙҚЫТУ Тайқыт етістігінің қимыл атауы.

ТАЙЛА = е. т. Бума-бума, тең-тең етіп буу, бума-бума етіп байлау.

ТАЙЛАҚ зат. Түйенің бір жастан екі жасқа дейінгі төлі.

Тайлақ келе. Тайлақтан құралған келе, топ. **Тайлаққа арқан теңдей.** Шамадан, мөлшерден артық затты әлі келмейтін жанға көтертуге орай айтылады.

ТАЙЛАҚТА = е. т. сөйл. **Тайраңда.**

ТАЙЛАҚТАЙ сын. Тайлақ сияқты, тайлақ тәрізді.

ТАЙЛАҚТАТА үст. Тайлақ түрінде, тайлақ күйінде.

ТАЙЛАҚША¹ зат. Бір жарым жастан асқан, екі жасқа әлі толмаған тайлақтың атауы.

ТАЙЛАҚША² зат. жерг. Қоржынның құлын салатын ілгегі.

ТАЙЛАҚША³ үст. Тайлаққа ұқсап, тайлақ секілді.

ТАЙЛАН сын. ескі кіт. Мықты, күшті, ірі, зор.

ТАЙЛАН = е. т. Тай түрінде буылу.

ТАЙЛАНУ Тайлан етістігінің қимыл атауы.

ТАЙЛАП үст. Тай түрінде.

ТАЙЛАС сын. жерг. Теңдес, пар.

ТАЙЛАС¹ = е. т. Тай түрінде буу.

ТАЙЛАС² = е. т. **Тайталас.**

ТАЙЛАСУ Тайлас етістігінің қимыл атауы.

ТАЙЛАТ = е. т. Тай түрінде әкелу.

ТАЙЛАТТЫР = е. т. Тай-тай етіп буу.

ТАЙЛАТТЫРУ Тайлаттыр етістігінің қимыл атауы.

ТАЙЛАТУ Тайлат етістігінің қимыл атауы.

ТАЙЛАУ Тайла етістігінің қимыл атауы; тай-тай етіп буу.

ТАЙЛЫ сын. Тайы бар, тай ерткен.

ТАЙЛЫҒУ Тайлығ етістігінің қимыл атауы; қаймығу, жалтару.

ТАЙЛЫҚ сын. Тайдың құнына татырлық.

ТАЙЛЫҚ = е. т. 1. Тайсақтау, беттемеу, ығысу. 2. Қаймығу, жалтару.

ТАЙЛЫ-ТАЯҒ зат. Үлкен-кіші, жас-кәрі, бала-шаға, ауыл-аймақ түгелімен, барлығы.

Тайлы-таяғы қалмады. Үлкен-кіші, бала-шаға, ауыл-аймақ бірі қалмады, барлығы келді, жиналды.

ТАЙЛЫ-ТАЯҚТЫ зат. сөйл. *Тайлы-таяқ.*

ТАЙМ [ағыл. time] зат. спорт. *Футбол ойынының үзіліске дейінгі және үзілістен кейінгі жеке-жеке бөлігі.*

ТАЙМАҢ; таймаң қақты [етті]. жерг. *Таймаңдады, тайсалмады, именбеді.*

ТАЙМАҢДА= ет. жерг. *Еш нәрседен қаймықпау, тайсалмау.*

ТАЙМАҢДАС= ет. *Бір-бірінен қаймықпау, таймаңдау.*

ТАЙМАҢДАСУ *Таймаңдас етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙМАҢДАУ *Таймаңда етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙМЕН [лат. hucho taimen] зат. зоол. *Албырттар тұқымдасы, өзі аттас туысқа жататын тұр.*

Таймен балық. *Массасы 10–100 кг-ға дейін болатын ірі балық түрі (Қаз. тілі термин. Тамақ.).*

ТАЙМЕР [ағыл. timer] зат. 1. тех. *Берілген уақыт аралығында техникалық жүйені, мәшинені, өндірістік немесе тұрмыстық аппаратты автоматты түрде қосып (өшіретін) бақылаушы-реттеуші аспап.* 2. инф. *Уақыт санауыш схема.* 3. инф. *Ағымдық уақытты немесе уақыт аралығын анықтайтын электрондық сағат (құрылғы) немесе белгілі бір уақыт аралығы сайын мәні өсіп, өзгертіліп отыратын сағат рөлін атқара алатын регистр.*

ТАЙМ-ЧАРТЕР [ағыл. time – уақыт, charter – қағаз, құжат] зат. экон. *Сауда кемесін немесе оның бір бөлігін белгілі бір мерзімге жалға алу жөніндегі теңіз тасымалы шарты.*

ТАЙМШИТ [ағыл. time – уақыт, sheet – парақ, тізімдік] зат. экон. *Шетелдік теңіз тасымалында жүк тиеу-түсіруге кететін уақыт шығыны дәл көрсетілетін теңіз тасымалы құржаты.*

ТАЙПА [ир. مطیفة] зат. *Бірнеше ру, аталардан құралатын әлеуметтік топ, этникалық қауымның, қоғамдық бірліктің бір түрі.*

Тайпалар одағы. тар. *Байырғы тұрғындар бірлестігі.*

ТАЙПАҚ сын. 1. *Биік емес, аласа.* 2. *Шұңғыл емес, жайпақ.*

ТАЙПАҚТАУ сын. 1. *Бойы аласалау, талпақтау.* 2. *Жайпақтау, жайыпандану.*

ТАЙПАҚТЫҚ зат. *Аласалық, талпақтық.*

ТАЙПАҚША сын. *Тайпақтау, аласалау.*

ТАЙПАЛ= ет. *Аттың біркелкі әдемі, жайлы жүруі, жорғалауы.*

Тайпалған жорға. *Төрт аяғы тең жорға; су жорға.*

ТАЙПАЛАС сын. *Бір тайпадан шыққан, тайпасы бір.*

ТАЙПАЛДЫР= ет. *Тайпалату, жорғалату.*

ТАЙПАЛДЫРУ *Тайпалдыр етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙПАЛМА: тайпалма жорға. *Су жорға, төгілген жорға.*

ТАЙПАЛТ= ет. *Тайпалдыру, жорғалату, жортақтату.*

ТАЙПАЛТУ *Тайпалт етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙПАЛУ *Тайпал етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙПАЛЫ сын. *Бірнеше тайпадан тұратын.*

ТАЙПАЛЫҚ сын. *Тайпаға тән, тайпаға қатысты.*

Тайпалық тілдер. лингв. *Туыс рулық тілдер негізінде туған, жеке тайпалар сөйлейтін тілдер; тайпалық диалектілер деген ұғыммен паранар.*

ТАЙПАҢДА= ет. *Тайпалу, шайқалып жүру; жорғалау.*

ТАЙПАҢДАУ *Тайпаңда етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙПИ= ет. *Жайтыю, жапыраю, жалтыю.*

ТАЙПИТ= ет. *Жалтайту, апырайту.*

ТАЙПИТУ *Тайпит етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙПИЮ *Тайпи етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙРАҚТА= ет. сөйл. *Тайраңда.*

ТАЙРАҚТАТ= ет. *Тайраңдату, тайраң-тайраң еткізу.*

ТАЙРАҚТАТУ *Тайрақтат етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙРАҚТАУ *Тайрақта етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙРАЛАҢДА= ет. сөйл. *Тайраңда.*

ТАЙРАҢ зат. 1. *Тайрақтаған жүріс.*

2. а у ы с. *Еркінсіп масайраған қылық.*

ТАЙРАҢДА= ет. 1. *Түйе малының тайраң-тайраң етіп желуі, ойнақтау.*

2. а у ы с. *Түйе құсап арбаңдап, ебедейсіз жүру.*

3. а у ы с. *Ештеңеден ығыспай еркінсу, масайрау.*

ТАЙРАҢДАС= ет. *Масайрасу, еркінсу.*

ТАЙРАҢДАСУ *Тайраңдас етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙРАҢДАТ= ет. 1. *Тайраңдап ойнақтау, тайрақтату.*

2. а у ы с. *Масайрату, еркінсіту.*

ТАЙРАҢДАТУ *Тайраңдат етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙРАҢДАУ *Тайраңда етістігінің қимыл атауы; еркінсу.*

ТАЙРУЛМӘЛІК зат. ескікіт. *Құс патшасы.*

ТАЙСА= ет. сөйл. *Тайсал.*

ТАЙСАҚ сын. *Батыл емес, жалтақ, жасқаушақ.*

ТАЙСАҚТА= ет. *Қаймығып, именіп тайсалу, қашқалақтау.*

ТАЙСАҚТАҢҚЫРА= ет. *Тайсальыңқырау, қашқалақтаңқырау.*

ТАЙСАҚТАҢҚЫРАУ *Тайсақтаңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙСАҚТАТ= ет. *Тайсалту, қаймықтыру.*

ТАЙСАҚТАТУ *Тайсақтат етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙСАҚТАУ *Тайсақта етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙСАЛ= ет. *Қаймығу, имену, жасқану.*

ТАЙСАЛАҚТА= ет. сөйл. *Тайсақта.*

ТАЙСАЛДЫР= ет. *Жасқандыру, қаймықтыру.*

ТАЙСАЛДЫРУ *Тайсалдыр етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙСАЛТ= ет. *Имендіру, қаймықтыру.*

ТАЙСАЛТУ *Тайсалт етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙСАЛУ *Тайсал етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙСАЛЫҢҚЫРА= ет. *Қаймығыңқырау, именіңкіреу.*

ТАЙСАЛЫҢҚЫРАУ *Тайсалыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙСАН= ет. сөйл. *Тайсал.*

ТАЙСАНДЫҚ зат. этн. *Төрт адам қолдасып көтеретін үлкен сандық.*

ТАЙСАНДА= ет. *Тайсалақтау, қашқалақтау.*

ТАЙСАҢДАУ *Тайсаңда етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙСАТ= ет. *Тайдыру, тайсақтау; қаймығу, имену.*

ТАЙСАТУ *Тайсат етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙСАУ *Тайса етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙСУ *Тайку, айну.*

ТАЙ-ТАЙ сын. *Бума-бума, тең-тең.*

ТАЙТАҚТА= ет. *Тайраңдау, тайталақтау.*

ТАЙТАҚТАТ= ет. *Тайпаңдату, тайраңдату.*

ТАЙТАҚТАТУ *Тайтақтат етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙТАҚТАУ *Тайтақта етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙТАЛАҚТА= ет. *Тайтаңдау, тайраңдау.*

ТАЙТАЛАҚТАУ *Тайталақта етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙТАЛАС зат. 1. *Талас-тартыс, егес, қақтығыс.* 2. *Қатарлас, бірге, тең.*

ТАЙТАЛАС= ет. 1. *Сөзбен я күшпен тіресу, таласып-тартысу.*

2. *Бәсекелесу, жарысу.*

ТАЙТАЛАСҚЫШ сын. *Егескіш, ерегіскіш.*

ТАЙТАЛАСТЫР= ет. *Таластыру, тірестіру.*

ТАЙТАЛАСТЫРУ *Тайталастыр етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙТАЛАСУ *Тайталас етістігінің қимыл атауы; жарысу, бәсекелесу.*

ТАЙТАҢ; тайтаң қақты. *Тайраң-тайраң етті, тайтаңдады.*

ТАЙТАҢДА= ет. 1. *Тайраңдау, тайрақтау.*

2. а у ы с. *Еркінсіп, баса көктеу, дандайсу, ешкімнен ығыспау.*

ТАЙТАҢДАТ= ет. *Тайраңдату, тайрақтау.*

ТАЙТАҢДАТУ *Тайтаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙТАҢДАУ *Тайтаңда етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙТЕРІ зат. 1. этн. *Тай терісімен тысталған көрпеше.*

2. *Тай терісінен жасалған, жүрнің үстіне қаратып салатын тері төсеніш, тулақ.*

ТАЙ-ТУЛАҚ зат. *Арық-тұрақ, нашар жылқы.*

ТАЙТҮЯҚ¹ зат. *19 ғ-ға дейін қазақ жерінде айналымда болған ақша түрі; аумағы тайдың тұяғындай кесек күміс, алтын.*

ТАЙТҮЯҚ ЖАМБЫ *Үлкендігі тай тұяғындай жамбы.*

ТАЙТҮЯҚ² зат. өс. <лат. nardosmia> *Қурделіүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ТАЙФҮН [ағыл. typhoon] зат. *Тынық мұхиттың оңтүстік-шығыс Азияға жақын бөлігінде пайда болып, сурапыл дауыл түрінде әрекет ететін өте күшті тропиктік циклонның аты.*

ТАЙША¹ зат. сөйл. *Тайыңша.*

ТАЙША² ұст. *Тай секілді, тайға ұқсап.*

ТАЙШАПТЫРЫМ: *Тайшаптырым жер.*

Тай-қунап етпекпей келетін (5–10 шақырым) қашықтық деген мағынаны білдіретін халықтың қолшөмі.

ТАЙШҰНАҚ зат. жерг. *Кішкене қап, қатшық.*

ТАЙЫЗ сын. 1. *Терең емес, саяз. // Саяз жер.*

2. а у ы с. *Ой-өрісі, білімі төмен, үстірт.*

ТАЙЫЗДА= ет. *Өзен-көлдің суы терең болмай, саяздану.*

ТАЙЫЗДАН= ет. *Саяздану, таяздану.*

ТАЙЫЗДАНУ *Тайыздан етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙЫЗДАТ= ет. *Саяздату, таяздату.*

ТАЙЫЗДАТУ *Тайыздат етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙЫЗДАУ¹ сын. 1. *Саяздау, жайдақтау.*

2. а у ы с. *Ақыл-ойы, білімі төмендеу, шамалылау.*

ТАЙЫЗДАУ² *Тайызда етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙЫЗДЫҚ зат. 1. *Терең болмаушылық, саяздық.*

2. а у ы с. *Білімі аздық, ой өрісі төмендік.*

ТАЙЫН= ет. *Жүрексініп имену, жасқану, тайсалу, қаймығу.*

ТАЙЫНБА= ет. *Неден болса да тартынбау, алған бетінен қайтпау, тәуекелге бел байлау.*

ТАЙЫНБАУ *Тайынба етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙЫНУ *Тайын етістігінің қимыл атауы.*

ТАЙЫНША зат. *Бір жасқа толып, өкі жасқа жетпеген торпақ.*

ТАЙЫНШАДАЙ сын. *Тайыңша сияқты, ірілеу, үлкен.*

ТАКА зат. экон. *Бангладеш ақша бірлігі.*

ТАКЕЛАЖ [гол. takelage] з а т. Ауыр жүкті көтеруге, тасымалдауға қажетті құралдар (шығырлар, сым арқандар) құрамы.

ТАКЕСИКА з а т. псих. 1. Адамдардың қол алысу, сүйісу, тиіп кету т.б. жанасқан қарым-қатынасы 2. Осы құбылыстарды зерттейтін психологияның бір саласы.

ТАКИН з а т. зоол. Сырт түрі бұқаға ұқсас жүзі жібектей, майда, салмағы 350 келіге дейін болатын сиырдың бір түрі.

ТАКИЯ ескікіт. **Сүйену.**

ТАКРАП з а т. ескікіт. **Қайталау.**

ТАКС з а т. әк.с. Әуе шабуылына қарсы қорғаныстың америкалық әскери жүйесі.

ТАКСА [лат. taxage] з а т. экон. Мемлекет немесе өзін-өзі басқару органдары дәл белгілеген тауарлар бағасы немесе еңбек пен көрсетілетін қызмет ақысының мөлшері.

ТАКСИ [франц. taxi] з а т. Жүрілген жолға арнаулы таксометрдің көрсетуі бойынша ақы ұстап, жолдаушылар мен жүк тасымалдауға арналған автомобиль.

ТАКСИЛЕТІП үст. сөйл. Такси ұстап, такси мініп.

ТАКСИС¹ [грек. taxis] з а т. биол. Еркін қозғалатын азғалардың (жануарлар, бактериялар), сондай-ақ кейбір жасушалардың (сперматозоидтардың) біржақты әрекет етуші факторға жауап ретінде қозғалу реакциялары.

ТАКСИС² [грек. taxis] з а т. лингв. Мезгілде амал әрекетті білдіретін функционалды-семантикалық категория.

ТАКСИСТ з а т. сөйл. Такси жүргізушісі.

ТАКСИСТЫ сын. биол. Таксисі бар, таксиске қатысқан.

Таксисти қозғалыстар. биол. Өсімдіктердің, өсімдік мүшелерінің, жасушалардағы органеллалардың белгілі бір фактордың әсерінен кеңістіктегі белгілі бір бағытта жылыжуы.

ТАКСОМЕТР [лат. taxo – құнын анықтаймын, грек. metron – өлшем] з а т. көлік. Жұмысын есепке алатын және қабылданған тариф бойынша жолақы сомасын көрсетуге арналған аспап.

ТАКСОМОТОР: таксомотор паркі. Таксилерді пайдалануға беретін, оның бүкіл жұмысын басқаратын мекеме.

ТАКСОН [грек. taxis – орналасу, op – мән] з а т. Қасиеттері мен белгілерінің ортақтығы әртүрлі дәрежесімен байланысқан дискреттік нысандар тобы.

ТАКСОНОМИЯ [грек. taxis – орналасу, nomos – заң] з а т. биол. Азғаларды олардың туыстық дәрежесі бойынша иерархиялық жіктеудің ұстанымдарымен, әдістерімен және ережелерімен шұғылданатын биология саласы.

ТАКСОНОМИЯЛЫҚ сын. Таксономияға тән, таксономияға қатысты.

Таксономиялық категория. Таксономияда категориялардың бір-біріне бағынышты топтарын – таксондарды белгілеу үшін қолданылатын түсініктер.

ТАКСОФОН з а т. Шақырушы абоненттің бір реткі ақылды байланысы үшін жалпы қолданыстағы телефон аппараты.

ТАКТ [нем. Takt] з а т. муз. Музыкалық шығармалардың салмақты үлесі мен салмақсыз үлесінің аралығы.

ТАКТИК з а т. Тактикаға шебер адам.

ТАКТИКА [грек. taktika] з а т. 1. Әск. Соғысты басқара, жүргізе білу ғылымы; барлық әскер түрлерінің және қарулы күштер түрлерінің бөлімшелері, бөлімдері мен құрамаларының ұрысқа дайындығы мен оны жүргізудің теориясы және практикасы. 2. Белгілі бір мақсатқа жету үшін қолданылатын әдіс, жол, экономикалық, әлеуметтік және басқа саясатта алаға қойылған

мақсатқа жету үшін қолданылатын құралдар мен тәсілдер; іс-қимыл желісі.

ТАКТИКАЛЫҚ сын. Тактикаға жататын, тактикамен байланысты.

Тактикалық барлау. әск. Әскери барлаудың құрамалардың, бөлімдер мен бөлімшелердің командирлері мен штабтары, әскерлер (күштер) түрлерінің, арнаулы әскердің бастықтары және ҚК-дің барлық түрлерінің құрамалары мен бөлімдерінің қызметтері ұйымдастыратын құрамдас бөлігі. **Тактикалық бомбалаушы.** әск. Қарсыластың нысандарын ұрыс даласында және оперативтік тереңдікте жоюға арналған жоғары ұшу салмағы 35–70 т, ұшу қашықтығы 5 мың км-ге дейін, бомбалық жүк көтерігіштігі 3–4,5 т, ядролық жойғыш бөлігі бар ұшақ. **Тактикалық бүркеме.** әск. Бірлестіктердің, бөлімдер мен бөлімшелердің ұрысқа дайындығын немесе құпия объекттердің орнын жасыру үшін жүргізілетін бүркеме. **Тактикалық бүркеніш.** әск. Өз әскерлерінің (күштерінің) ілгерілеуі мен орналасуын, артиллериялық және ракеталық әскерлердің атыс (сөрелік) позицияларын, басқару пункттері мен басқа да маңызды объекттердің орналасуын қарсыластан жасыру арқылы жергілікті жердің бүркеніш қасиеттерін, көріну шектеулі болатын жағдайлар мен бүркеніш құралдарын, сондай-ақ жалған позициялар, аудандар жасау әдістерін пайдаланып жасалатын бүркеніш. **Тактикалық дайындық.** әск. Бөлімшелерді, бөлімдер мен құрамаларды сол әскер салаларының тактикасына сәйкес ұрысты ұйымдастыру мен жүргізу тәсілдеріне үйрету мақсатындағы жауынгерлік дайындықтың маңызды бөлімі. **Тактикалық десант.** әск. Қарсыластың тактикалық және жақын маңдағы операциялық бөлімдеріндегі маңызды объекттерді алу және жойып жіберу үшін шабуылдау соғыстарында, қарсылас әскерлерінің маневрлік іс-шараларын тоқтатуға және қауырт шабуылдарды қамтамасыз ету үшін қолданылатын десант. **Тактикалық жағдай.** әск. Құрама (бөлім, бөлімше) мен оның көршілері ұрысқа дайындалатын және оны жүргізетін ұрыс алқабында (учаскеде, ауданда) қалыптасатын жағдай. **Тактикалық жаттығу.** әск. Барлық әскер салаларының бөлімшелері мен бөлімдерін, арнайы әскерлерді, олардың командирлері мен штабтарын қазіргі заманғы ұрыс жүргізуге іс жүзінде бірлесіп дайындаудың ең жетілген түрі. **Тактикалық зымырандар.** Жалпы әскери қарулар құрамаларынан тұратын және қарсыластардың тактикалық түркірінде орналасқан объекттерді жоюға арналған ұрыс ракеталары. **Тактикалық қор.** әск. Құрамалар (бөлімдер), бөлімшелер командирлерінің тікелей қол астындағы бөлімдер (бөлімшелер); ұрыстық рет элементі.

ТАҚ¹ [ир. تخت] з а т. 1. Хан, патша, корольдің отыратын орны, сандал тақ. 2. Билік, билікке ие болу белгісі.

Тақ басына әкелді. Таққа отырғызды, билікке жеткізді. **Тағынан түскен жоқ.** Күш-қуатынан айырылған жоқ, қартайған жоқ. **Таққа мінгендей.** Ерекше құрметпен, қадірменді. **Таққа мінді [отырды].** Хан сайланды, патша болды. **Тақтан тайдырды.** Тақтан түсірді, тақтан құлатты. **Тақтан түсті [құлады, тайды].** Патшалықтан, хандықтан айырылды. **Тақтан түсірді [құлатты, тайдырды].** Патшалығынан, хандығынан айырды.

ТАҚ² з а т. 1. матем. Жүппен алмасып келіп отыратын сан (1, 3, 5, 7). 2. ауыс. Жеке, дара, жалғыз.

Тақ функциялар. матем. Өзінің анықталу облысындағы барлық x үшін $f(-x) = f(x)$ шартын қанағаттандыратын $f(x)$ функциясы.

ТАҚ³ үст. Нақ, тура, дәл.

ТАҚ⁴ елік. Тақылдаған қысқа да қатты дыбысты бейнелейтін сөз.

Тақ етті. а) Сарт етіп, қатты дыбыс шықты. ә) Сақ етіп, дәл жауап берді.

ТАҚ⁵ = е т. 1. Бір нәрсені қадау, жапсыру, ілу. 2. Пайдалану, байлау, орау, салу.

ТАҚА¹ з а т. 1. жерг. Аяққимнің өкшесі, өкшелігі. 3. Көлемі өкшені айналып келген доғаша болатын, аяққимнің өкшесіне қағылған, металдан жасалған жалақ кесінді.

ТАҚА² үст. Нақ, нағыз, тура, әбден.

ТАҚА³ = е т. Жақындау, жуықтау, таяну.

ТАҚАЗ з а т. жерг. Жоны қоңыр, ұзынша, жіңішке балық.

ТАҚАЙЫР: тақайыр қылмады. Айныды, өзгерді.

ТАҚАҚТА = е т. Бір нәрсені қайта-қайта айтып, мазаны алу.

ТАҚАҚТАТ = е т. Қайталау, қақсату.

ТАҚАҚТАТУ Тақақтат етістігінің қимыл атауы.

ТАҚАҚТАУ Тақақтат етістігінің қимыл атауы.

ТАҚАЛ = е т. Жақындау, жуықтау.

ТАҚАЛА = е т. сөйл. **Тақа.**

ТАҚАЛТ = е т. Жақындау, жуықтату.

ТАҚАЛТУ Тақалт етістігінің қимыл атауы.

ТАҚАЛУ Тақал етістігінің қимыл атауы.

ТАҚАЛУҢҚЫРА = е т. Жақындау, жуықтау, жуықтаңқырау.

ТАҚАЛЫҢҚЫРАУ Тақалыңқырау етістігінің қимыл атауы.

ТАҚАЛЫС = е т. Жақындау, жуықтасу.

ТАҚАЛЫСУ Тақалыс етістігінің қимыл атауы.

ТАҚАС з а т. Талас-тартыс, егес.

ТАҚАС¹ = е т. Ерегісу, егесу, таласу.

ТАҚАС² = е т. Жақындау, жуықтату, тақау.

ТАҚАСТЫҚ з а т. Таласып-тартысушылық, ерегісушілік.

ТАҚАСТЫР = е т. Қағыстыру, жақындастыру.

ТАҚАСТЫРУ Тақастыр етістігінің қимыл атауы.

ТАҚАСУ Тақас етістігінің қимыл атауы; ерегісу, таласу.

ТАҚАТ [ар. طاقه] з а т. сөйл. **Тағат** (мұрша, мезіл, мүмкіндік).

Тақат қылды. Сабыр қылды, шыдады. **Тақат қып тура алмады.** Шымдамсызданды, әбгерленді, тақат қылға шамасы келмеді.

ТАҚАУ¹ үст. Таяу, жуық, жақын.

ТАҚАУ² Тақа етістігінің қимыл атауы.

ТАҚАУЛАУ сын. Жақындық, жуықтау.

ТАҚАУЫР сын. сөйл. Жедел (талап).

ТАҚАУЫРЛА = е т. Қузалу, қауазу.

ТАҚАУЫРЛАН = е т. Бітуге жақындау.

ТАҚАУЫРЛАНУ Тақауырлан етістігінің қимыл атауы.

ТАҚБЕЗЕ з а т. жерг. Тақсірет, тауқымет. **Тақбезесін тартты.** Тақсіретін, зардабын тартты.

ТАҚИҚ [ар. تحقیق] сын. ескікіт. Анық, айқын, таза.

ТАҚИҚДАР з а т. ескікіт. Дидар, бейне. **ТАҚИЯ** [ар. طایفه] з а т. Кестелеп, сырын жасалған дөңгелек, жеңіл басқим.

Тақияға тар келе ме [тарлық етпейді]. Қомсынып, оқысынып отырсың ба деген мағынада. **Тақияда тамтығын қалдырмады.** Бәрінен айырды, түгін қалдырмады. **Тақияда тамтығы қалмады.** Түгін қалдырмай, қиратып бүлдірді. **Тақияң жерге түседі [түсердей].** Зәулім, биік. **Тақия тігіп беретін тапты.** Қыз тапты, қызды болды. **Тақиясына тар келді.** Осал, солғын болды, көңілі толмады.

ТАҚИЯДАЙ сын. 1. Дөп-дөңгелек. 2. Өте тар, кішкентай.

ТАҚИЯЖҮГІРТПЕК з а т. этн. ойын. Ұлттық ойын түрі.

ТАҚИЯҚАРЫН з а т. анат. Месқарын мен жалбырақ қарын аралығында орналасқан

ең кішкентай қосалқы қарын; қарынның тықыр түкті бөлігі.

ТАҚИЯЛЫ сын. Тақия киген, тақиясы бар.
ТАҚИЯТЕППЕК зат. этн. Тақия теуіп ойнайтын балалар ойыны.

ТАҚИЯТҰЗАҚ зат. аңш. Кішкентай құстарды ұстауға арналған шағын, дөңгелек тұзақ.

ТАҚИЯСЫЗ сын. Тақиясы жоқ, тақия кимеген.

ТАҚИЯШАҢ сын. Басына тақия гана киген.

ТАҚҚЫЗ= ет. Таққыру, қадату.

ТАҚҚЫЗУ Таққыз етістігінің қимыл атауы.

ТАҚЛИДИ: тақлиди иман. діни. Қоршаған ортаның әсерімен немесе біреулерден естіп, соларға елітіп мақұлдаудан болған иман.

ТАҚПАҚ зат. Жатпап алып, көпшілік алдында айтуға лайықты шағын өлең.

ТАҚПАҚТА= ет. 1. Өлең сөзді жатқа айту, тақпақ айту. 2. Сөздің майын тамызып, қиыстырып, термелеп айту.

ТАҚПАҚТАТ= ет. Тақпақ айту, жатқа айту.

ТАҚПАҚТАТУ Тақпақтат етістігінің қимыл атауы.

ТАҚПАҚТАУ Тақпақта етістігінің қимыл атауы. 1. Тақпақтап сөйлеу. 2. Қисынды сөзді, тақпақты мәнерлеп айту.

ТАҚПАҚШЫ зат. Тақпақ айтушы.

ТАҚПАҚШЫЛ сын. Термелеп, нақылдап сөйлегіш.

ТАҚРАП [ар. تکرار] шы. л. Қайта, тағы.

ТАҚСЫ сын. жерг. Тентек, қисық, бұзық.

ТАҚСЫР [ар. تحضیر] зат. көне. Мәртебесі жоғары адамға жазыну-жалбарыну мағынасында айтылатын қаратпа сөз.

ТАҚСЫРЛА= ет. Тақсыр-тақсыр деу.

ТАҚСЫРЛАУ Тақсырла етістігінің қимыл атауы.

ТАҚСІРЕТ [ар. تحسیرات] зат. Ауыртпалық, қиыншылық, азап.

Тақсірет тырнағы. Көңіл кірбіңі, сары уайым, ауыртпалық. **Тақсіретті жықты.** Қайғыны, қиындықты жеңді. **Тақсіретін тартты [шекті].** Азабын көрді, зардабын тартты.

ТАҚТА¹ [ар. تخت] зат. 1. Бормен жазуға лайықталып жасалған қара не қызыл түсті мектеп жабдығы. 2. Түрлі құлақтандыру, жарнама, күнделікті хабар, газет т.б. лінетін арнаулы тақтай. 3. Құрылыста, үйлердің, ғимараттардың т.б. іш-сыртын қаптауға, еденге төсеуге, төбесін жабуға пайдаланылатын құрылыстық құрылым.

ТАҚТА² зат. 1. Арасын межелеп бөліп-бөліп тастаған егістік жер. 2. Өлшеп, бірдей етіп бөлінген, тақталған бөлік.

Тақта болды. Дән байлады. **Тақта шоколад.** тамақ. Құрамында 0,6%-ға дейін теобромин, 0,4%-ға дейін қымыздық қышқылы бар өте құнарлы тағам.

ТАҚТА³ зат. жерг. колөнер. Әсіеден кейін тоқталатын кілемнің жиегі.

ТАҚТАДАЙ сын. Тақта сияқты, тақта тәрізді тегіс, жазық.

ТАҚТАЖАУЫР зат. кәс. Ісіксіз жауыр [әдетте, жылқының қапталындағы жауырға байланысты айтылады].

ТАҚТАЖЕЛБЕЗЕКТІЛЕР зат. зоол. Моллюсқалардың бір класы.

ТАҚТАЙ зат. Бөрени тіліп әзірленетін екі жағы тегіс, жұқа ағаш, құрылыс материалы. // Тақтайдан істелген.

Тақтай еденді. Еденіне тақтай төселген. **Тақтай көріз.** Тақтайдан тор немесе үш бұрышты құбыр жасап, артық жерасты суын басқа тұсқа бирып өкету арқылы жер құрғататын тәсіл. **Тақтай жол.** Дағдылы жол,

түзу бағыт, жөн. **Тақтай соқты болды.** Денесіне тақтай батты.

ТАҚТАЙДАЙ сын. Кедір-бұдырсыз, тентегіс.

ТАҚТАЙЛА= ет. 1. Тақтай төсеу, тақтай салу. 2. ауыс. Тізу, тізбектеу.

ТАҚТАЙЛАН= ет. Тақтай төселу, тақтай салыну.

ТАҚТАЙЛАНУ Тақтайлан етістігінің қимыл атауы.

ТАҚТАЙЛАТ= ет. Тақтай төсету, тақтай салдыру.

ТАҚТАЙЛАТУ Тақтайлат етістігінің қимыл атауы.

ТАҚТАЙЛАУ Тақтайла етістігінің қимыл атауы.

ТАҚТАЙЛЫ сын. Тақтай төселген, тақтай салған.

ТАҚТАЙША зат. Кішкене тақтай.

ТАҚТАКІЕМ зат. колөнер. Көп қатарлы жолақтардан тұратын кілем.

ТАҚТАҚ зат. зоол. Инге ұя салатын ақ құйрық торғай.

ТАҚТАҚ² сын. Кедір-бұдырсыз, тегіс.

ТАҚ-ТАҚ¹ елік. Тарс-тарс, сарт-сарт еткен қысқа да қатты дыбысты бейнелейтін сөз.

Тақ-тақ етті. Тақылдады, тарсылдады.

ТАҚ-ТАҚ² зат. өс. сөйл. **Арнауш.**

ТАҚТАЛА= ет. Тақта-тақта етіп болу.

ТАҚТАЛАУ Тақтала етістігінің қимыл атауы.

ТАҚТАЛЫЛАР зат. зоол. <лат. placozoa> Дене пішінін өзгертіп, амеба сияқты қозғалатын, омыртқасыздардың бір түрі.

ТАҚТАТАСТАР зат. геол. Бітімі тақталанып келген метаморфтық тау жыныстарының жалпы атауы.

ТАҚТАТАСТЫҚ зат. геол. Қатты соққы әсерінен тау жыныстарының белгілі жазықтыққа параллель, біршама оңай жарылу қабілеті.

ТАҚТАТАСТЫЛЫҚ зат. геол. Қат-қабатты метаморфтық тау жыныстардың жіктелу жазықтығы оларды құрайтын жарғақты, қабыршақты және созылмалы минералдардың орналасу бағытына параллель болуымен сипатталатын кливаж нәтижесінде осы тау жыныстардың жеке-дара тақташаларға даралану пішіні.

ТАҚТАШАЙ зат. тамақ. Шай үзінділерінен массалары 100, 200, 500 г болатындай етіп, төрт бұрыштан, баспаланып өндірілген шай.

ТАҚ-ТҰҚ сын. Болар-болмас, жетер-жетпес; бірде бар, бірде жоқ, жарымаған.

ТАҚТҰЯҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. perissodactyla> Сүтқоректілер класының отряды, ірі жануарлар.

ТАҚТЫР= ет. Таққызу, байлаттыру.

ТАҚТЫРУ Тақтыр етістігінің қимыл атауы.

ТАҚУА [ар. نقوی] сын. Діндар, діниш. // Діндар, діниш адам.

Тақуа болу. Шарғат талаттарын шын пейілімен беріліп орындау.

ТАҚУАЛАН= ет. Тақуа болу, тақуаға тән қылық көрсету.

ТАҚУАЛАНУ Тақуалан етістігінің қимыл атауы.

ТАҚУАЛАУ сын. Тақуаға бейімірек, діндарлау.

ТАҚУАЛЫҚ зат. 1. Тақуаға тән іс-әрекет.

2. Адамның діни, адамгершілік, әдептілік парыздары мен міндеттеріне адалдығын сипаттайтын имандылық қасиеті.

ТАҚУА-ТАҚТАҚ сын. жерг. Шешен, тілмар.

ТАҚУАСЫН= ет. Тақуа болансу, діндарсу.

ТАҚУАСЫНУ Тақуасын етістігінің қимыл атауы.

ТАҚУАША үст. Тақуаға ұқсап, тақуа тәрізді.

ТАҚША зат. инф. <ағыл. board> Электрондық құрауыштардан тұратын, компьютердің басқа құрылғыларымен жалғаса алатын, бетінде баспа өткізгіштері бар ауыстырмалы шағын тақта.

ТАҚЫ зат. көне. Амал, айла, әдіс.

ТАҚЫЛ¹ зат. Тақ-тақ еткен дыбыс.

ТАҚЫЛ² зат. көне. Амал-айла, құлық.

ТАҚЫЛДА= ет. 1. Тақ-тақ ету, тарсылдау.

2. ауыс. Мүдірмей бөетсіз, тық-тық етіп сөйлеу.

ТАҚЫЛДАҚ¹ зат. Тас ататын соғыс қаруы.

ТАҚЫЛДАҚ² сын. Тақылдауық, сөзуар, сайрауық.

ТАҚЫЛДАТ= ет. Тақ-тақ еткізу.

ТАҚЫЛДАТУ Тақылдат етістігінің қимыл атауы.

ТАҚЫЛДАУ Тақылда етістігінің қимыл атауы; тықылдап сөйлеу.

ТАҚЫЛДАУЫҚ сын. Тақылдақ, тақылдағыш.

ТАҚЫЛЕТТЕС сын. сөйл. **Тақылетті.**

ТАҚЫЛЕТТІ сын. Ұқсап, сияқты, тәрізді.

ТАҚЫЛЖЫР зат. 1. жерг. **Тақым.**

2. анат. <лат. patella> Ортан жіліктің тобықтық шығырымен буын арқылы байланысқан ірі тиек сүйек.

ТАҚЫЛ-ТАҚЫЛ үст. Аз-аздан, жиі-жиі (тамақ ішу).

ТАҚЫЛ-ТҰҚЫЛ үст. Бірде бар, бірде жоқ, тақ-тұқ.

ТАҚЫМ зат. Тізенің астыңғы, ішкі жағы.

Тақымға басқан ат. Шаруаның не жеке бір адамның жасынан күтіп, жеке иелігіне алып жүрген күш-көлігі. **Тақым басты.** а) Тақыммен тебініп, атқа ишү-ишүледі. **Тақымға бұрау** салды. Арқанмен қатты буып қинады. **Тақым батырды.** Қинады, озбырлық көрсетті. **Тақым бұрау** [тақымна қыл бұрау] салды. көне. Қылмысты адамдарды (ұры, барымташы т.б.) азаптаудың бір жолы; жазаның түрі. **Тақым бұрау, тар қыспақ.** Ауыр азап, қиыншылық. **Тақым жазды.** Шапты, жүрді деген мағынада айтылады. **Тақымға алды.** Қатты мастырды, әбден қысты. **Тақымға салды.** Тізесін батырды, күш көрсетті. **Тақым салды.** Атқа мінді, атқа шапты. **Тақымны атқа жарымады.** Мініп жүрер көлігі болмады. **Тақымны берік.** Атқа нық, мығым отыратын (адам). **Тақымны жылтыраған.** Кедей, жоқ-жітік. **Тақымны кепес ұры.** Бауқесте ұры. **Тақымна ат тиді.** Астына ат бітті. **Тақымна басты.** а) Мінді, көлік етті. ә) Тізенің астыңғы жағына қыстырды. б) Тізенің астыңғы жағына қысты. **Тақымнан сойыл түспеді.** Көп жапа шекті, таяқ жеді, азап тартты. **Тақымын жазды.** Атқа мініп шапты. **Тақымны толмады.** Көңілі толмады, місе тұтпады, қорашынды.

ТАҚЫМДА= ет. 1. Көлікті жүргізу үшін тақым қағу, тақым қысу. 2. ауыс. Өкшелеп қалыспау. 3. ауыс. Қоярда қоймай қыр соғына тиісу, тақақтап қалмау, қайталай беру.

ТАҚЫМДАС= ет. Жақындасу, қатарласу. **ТАҚЫМДАСУ** Тақымдас етістігінің қимыл атауы.

ТАҚЫМДАТ= ет. Жақындату, қатарлас-тыру.

ТАҚЫМДАТУ Тақымдат етістігінің қимыл атауы.

ТАҚЫМДАУ Тақымда етістігінің қимыл атауы.

ТАҚЫМДЫҚ зат. Тақымның тұсы, шапқа жақын жер.

ТАҚЫМКЕШ сын. Көкпарда, жекпе-жек тартыста жеңгіш (адам).

ТАҚЫМҚАҒАР зат. Атқа мінгенде тақым тимеу үшін былғарыдан, киізден жасалған зат.

ТАҚЫМТАҒЫЛАН = е. т. Көптен атқа отырмай, жатырқау, тосырқау.

ТАҚЫР¹ зат. 1. геогр. Шөл, шөлейтті өңірлерде өсімдік өспейтін құрық жер. 2. экол. Шөлмен шөлейттегі жазық сазды ойпауыттарда түзілетін тотырақ түпі. 3. Шөбі қурап қалған, тегіс жер. 4. Өсімдіксіз, беті кеуіп жарылып кеткен ойдым жер; тотырақтың түзіле бастаған бір түрі. // Тықыр, жалтыр. // Кенде, жұрдай.

Тақыра [тақыр мұзға, тақыр жерге] отырғызды [отырғызып кетті]. Айла-амалын асырып, жер соқтырды, алдады. **Тақыр жер.** Еш нәрсе төселмеген, төсенішсіз жер. **Тақыр жерге отырғызды.** Жер соқтырды, алдан кетті. **Тақыр жерден шөп шығарған.** Қу, айлакер адам деген мағынада. **Тақыр жетім.** Жанашыр ешкімі жоқ, нағыз жетім. **Тақыр кедей.** Түгі жоқ, нағыз кедей. **Тақыр мұзға отырды.** Қапы қалды, алданды.

ТАҚЫР² сын. жерг. Дәмнің ащы татымының бір түрі.

ТАҚЫР³ зат. жерг. кәс. Қырман.

ТАҚЫРАЙ = ет. Шашы алынтып, тақыр болу.

ТАҚЫРАЙТ = ет. Тақыр етіп, жалтырлату.

ТАҚЫРАЙТУ Тақырайт етістігінің қимыл атауы.

ТАҚЫРАЮ Тақырай етістігінің қимыл атауы.

ТАҚЫРКІЛЕМ зат. қолөнер. Түксіз әрі тығыз тоқылған кілем.

ТАҚЫРЛА = ет. Тақыр ету; түк қалдырмау.

ТАҚЫРЛАН = ет. Тықырлану, шөп шықпау.

ТАҚЫРЛАНУ Тақырлан етістігінің қимыл атауы.

ТАҚЫРЛАТ = ет. Тықырлау, жалтырату.

ТАҚЫРЛАТУ Тақырлат етістігінің қимыл атауы.

ТАҚЫРЛАУ¹ сын. Сөл тақыр.

ТАҚЫРЛАУ² Тақырла етістігінің қимыл атауы.

ТАҚЫР-ТАЗА үст. Бүтіндей, біржола.

ТАҚЫРТАҚ зат. Тақыр.

ТАҚЫРШАҚ зат. Сортаң, тақыр жер.

Тақыршаққа отырғызды. Жер соқтырды, алдан кетті. **Тақыршаққа отырды.** Қапы қалды, алданып қалды.

ТАҚЫРШЫЛЫҚ зат. Құрғақшылық, қуаңшылық, шөп өспей қалушылық.

ТАҚЫРЫП зат. 1. Жазған еңбектің, шығарманың, оқылатын дәріс, баяндама, сабақтың аты. 2. Шығарма мазмұнының негізгі арқауы, онда сөз болатын басты мәселе, айтылатын жайдың бағыт-бағдары. 3. и н ф. <ағыл. header> Бағдарламаның, құрылғы драйверінің және т.б. басында орналасатын параметрлер блогы. 4. и н ф. Құжаттың бастапқы бөлігі; мәліметтерді жеткізу желілерінде – берілетін хабардың арнайы басқарушы символынан кейін орналастырылатын және адрес ретінде пайдаланылатын символдар тізбегі. 5. и н ф. Windows жүйесіндегі мәтіндерде – құжат беттерінің жоғарғы жағына орналасқан колоннатурал. 6. и н ф. Терезенің, диалогтық терезенің немесе аспаптар тақпасының жоғарғы бөлігіндегі көк немесе басқа түсті көлденең белдеу.

Тақырып алабы. и н ф. <ағыл. title bar> Терезе тақырыбы жазылған экранның ең жоғарғы жолында орналасқан, көкіл не басқа түсті көлденең жол. **Тақырып файлы.** и н ф. <ағыл. header file> Бағдарламаның басында анықталған және Си тілінде жазылған бағдарламадағы қызметтерде пайдаланылатын айнұмалыар мен мәліметтер типі бар сыртқы файл. **Тақырыпқа барғыш.** ресми. кіт. Әдеби шығарманың тақырыбын таңдауда біреуіне қайта-қайта орала беру. **Тақырыпқа барғыштады.** кіт. Шығарманың тақырыбын таңдауда біреуіне қайта-қайта орала берді.

ТАҚЫРЫПТАС сын. Тақырыбы бір, ұқсас.

ТАҚЫРЫПТЫҚ сын. Тақырыпқа қатысты, белгілі бір тақырыпқа арналған.

Тақырыптық тексеру. пед. Нақты тақырыпқа байланысты оқушының білімін, машық-дағдыларын тексеру.

ТАҚЫРЫПША зат. Қысқа, шағын тақырып.

ТАҚЫРЫПШЫ: тақырыпшы мүше. лингв. Сөйлемді актуалды мүшелердегі ремалық бөлігі.

ТАҚЫС сын. 1. Қу, әккі, айлакер. 1. жерг. сараң.

ТАҚЫСТАН = ет. Әккілену, қулану.

ТАҚЫСТАНУ Тақыстан етістігінің қимыл атауы.

ТАҚЫСТАУ сын. Әккілеу, қулау, айлашылық.

ТАҚЫСТЫҚ зат. Әккілік, қулық, айлашылық.

ТАҚЫТ зат. сөйл. **Тақ.**

ТАЛ¹ зат. 1. Майысқақ бұтақты, жіңішке жапырақты ағаш, бұта. 2. бот. Талдар тұқымдасына жататын ағаш, бұта, бұташық өсімдіктер туысы.

Тал бесік. Талдан иіп жасалған бесік. **Тал бойы.** Бүкіл денесі, тұла бойы. **Тал бойына жарасты.** Бойына шақ келді, жараса кетті. **Тал бойында тарыдай бір міні жоқ.** Мінсіз, дара туған.

Тал бойында кіршік жоқ. Мінсіз, таза. **Тал жібектей оралды.** бейн. Еркеледі, назданды. **Тал қалқан.** Қалқанның бір түрі. **Тал қоя.** Ұзындығы бір тұтам, жуандығы бас бармақтай, сырты ақ шүберекпен орап тігілен, талдан жасалған қоя.

Тал тұқымдасы. бот. <лат. salicales> Қос жарнақты өсімдіктер, ағаштар, бұта, бұташық. **Тал [талма, тапа-тал] түс.** Кірнің тас төбеге келіп, қатты ысыған кезі. **Тал шыбықтай.** Өрімдей, жас; сымбатты. **Тал шыбықтай бұралды.** поэт. Нәзік, сілту мағынасында. **Тал шыбықтай бұралған.** Нәзік, үзіліп тұрған, талдырмаш.

ТАЛ² зат. Біртектес, ұқсас заттардың жеке біреуі, данасы.

ТАЛ³: тал түс. Нағыз шаңқай тұс, талма түс.

Тал түс сызығы. геогр. Аспан меридианы жазықтығының математикалық көкжиек жазықтығымен қилысатын түзу сызығы.

ТАЛ = ет. 1. Есінен тану, есі ауып қалу, талықсу. 2. Қатты, шаршап әлсіреу.

ТАЛА = ет. 1. Иттің, жыртқыш аңның тістеп жара түсіруі; бір жерін жылтып алып тастауы.

2. Ара, маса, сона т.б. жәндіктердің денені шағып дуылдатуы. 3. ауыс. Тонап, шауып алу, тартып алу. 4. ауыс. Таласын-тармасуы, таласуы.

Талап жеді. Ешбір аяушылық көрсетпеді, қатыгездік танытты. **Таламаған ит қалған жоқ.** Адам баласынан көрмегенді көрді, көп қиыншылықты басынан өткізді.

ТАЛАҒЫШ сын. Ел шапқыш, жаулап тартып алғыш.

ТАЛАЙ¹ зат. Бақ, несібе, тағдырдың маңдайына жазғаны.

Талайды көрді. Жақсы-жаманды басынан кешті, қатып-пісті. **Талайын сынады.** Тағдырын сынады. **Талайын ашылсын.** тілек. Бағың ашылсын, бақытты бол. **Талайың өссін!** алғыс. Мерейің үстем болсын, бақытты бол! **Талайы төмен түсті.** Беделі түсіп, кеңілі басылып қалды.

ТАЛАЙ² үст. 1. Әлденеше, бірнеше. 2. Көп, көптеген. // Көп адам, көпшілік. 3. Неше түрлі, алуан түрлі. // Неше түрлісі, сан алуан. 4. Сан мәрте, бірнеше рет.

Талайдан бері. Көптен бері, бұрыннан. **Талай жер.** Алыс, біраз жер. **Талай жылғы дәурен.** Талай қызық, Талай [сан] жылдар. а) Көптен бері. Қанша қызық ә) Көп уақыт. **Талай күндік.** Мол, біразға жететін. **Талай қыршын өмірді текке қиды.** Талай боздақ мезгілсіз мерт болды, өмірін құрбан етті. **Талай сулар ақты.** Көптеген өзгерістер болды.

ТАЛАЙҒЫ сын. Көптен бергі, бұрыннан келе жатқан.

ТАЛАЙЛЫ сын. Бақытты, абыройлы.

ТАЛАЙСЫЗ сын. Бақсыз, сорлы.

ТАЛАЙ-ТАЛАЙ сын. 1. Көптеген, әлденеше, бірнеше. 2. Неше түрлі, әр алуан; алуан-алуан.

ТАЛАҚ¹ [ар. طلاق] зат. діни. Ер адамның әйелін тастағанда айтылатын «неке бұзылды, әйелін тастады» деген мағынадағы сөз.

Талақ айту. діни. Ислам дініндегі неке бұзу шарты. **Талақ етті [қылды].** а) Неке бұзды, әйелін тастады. ә) Дүниеден, тіршіліктен безді. **Талақ салды [тастады].** а) Неке бұзды, әйелінен ажырасты. ә) Дүниеден безді, еш нәрсе керек қылмады.

ТАЛАҚ² зат. 1. Қарынға жабыса біткен, қан түзетін жүйеге жататын мүше; көк бауыр. 2. анат. <лат. lien> Қанның иммундық бақылау қызметін жүзеге асыратын орган. 3. вет. Бағым-күтімі нашарлаған жылқы қиырайтын ауру.

Талағы жабысты. кекесін. Ымы-жымы бірігіп, жігі айырылмастай болды. **Талағы тарс айырылды.** Қатты ашуланды, бұлқан-талқан болды. **Талағынан тарс жарылды.** Қатты ашуланды, бұлқан-талқан болды. **Талағында [талағының] биті бар.** Еті тірі, пысық, етті. **Талағында биті бар.** Келешекте іс тындыра алатын ізденіш, зерделі. **Талағы тарс айырылды [жарылды, кетті].** Бұлдан-талан болып, қатты ашуланды.

ТАЛАҚАЙ: ту талақай. Бейберекет, опыр-топыр, астан-кестен.

ТАЛАҚАҒАЗ зат. көне. Мұсылмандық шаригат бойынша некенің бұзылуын растайтын куәлік.

ТАЛАҚТАЙ сын. 1. Талақ сияқты, талақ тәрізді. 2. ауыс. Талаураған, көкпеңбек.

Талақтай жабысты. Қыр соңынан қалмады, айырылмады.

ТАЛАҚША үст. Талақ сияқты, талаққа ұқсап.

Талақша жабысты. Қыр соңынан қалмай, айырылмай, кетпей қойды.

ТАЛАҚШӨП зат. өс. Өзен жағалауында, ылғалды ормандарда өсетін, биіктігі 5-15 см-дей, бәрілік шөп.

ТАЛАМАҚАЙ зат. сөйл. **Талапай.**

ТАЛАМУС зат. анат. Қору төмпешігі, аралық мидың ең үлкен бөлігі.

ТАЛАН зат. сөйл. Бақ, несібе, тағдырдың жазуы.

Таланы өрледі. Бағы жанды, тасы өрге домалады.

ТАЛАН = ет. Талауға түсу, тонау.

Талан болды. Талауға түсті, таланды, тоналды. **Талан көрді.** Ауыр азап көрді. **Талан қылды.** Таланды, тонады.

ТАЛАНЫ¹ зат. Талаушылық, тонаушылық.

ТАЛАНДЫ² сын. сөйл. Несібелі, бақытты, бағы бар.

ТАЛАНСЫЗ сын. сөйл. **Талайсыз** (несібесіз, ырыссыз).

ТАЛАНТ¹ [грек. talanton] зат. Табиғи дарын, ерекше қабілет. 2. психол. Жеке тұлғаға тән көркем шығармашылықтың белгілі бір саласындағы айрықша қабілет.

Таланты көмілді. Көрінбеді, ескерілмеді, байқалмады.

ТАЛАНТ² [грек. talanton] зат. Ежелгі Грекияның, Вавилонның, Персия мен Кіші Азиядағы басқа да аймақтардың ең ірі салмақ және ақша-есептік бірлігі.

ТАЛАН-ТАРАЖ ир. зат. Мал-мүлкін, байлығын талаушылық, тонаушылық.

Талан-таражға салды. а) Тонады, талады. ә) Қоғам мүлкін ысырапқа қиыратты, ұрлады.

ТАЛАНТСЫЗ сын. Дарынсыз, қабілетсіз. // Дарынсыз, қабілетсіз жан.

ТАЛАНТСЫЗДЫҚ зат. Дарынсыздық, қабілетсіздік.

ТАЛАНТТЫ сын. Дарынды, ерекше қабілетті, өнерлі.

ТАЛАНТТЫЛЫҚ зат. Дарындылық, ерекше қабілеттілік.

ТАЛАНУ Талан етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАП [ар. طلب] зат. 1. Бита, ықылас, ұмтылушылық. 2. психол. Адамның ішкі ізденісінен туындап, ілгері ұмтылысымен сипатталатын ізі қасиеті. 3. Мақсат, тілек. 4. Міндет, жауапкершілік.

Талабы өрге аспады. Мақсаты орындалмады, іске аспады. **Талабыңа нұр жаусын!** алғыс. Алдыңнан жарылқасын, бақытты бол! **Талабы тас болды.** Райынан қайтты, тоқтады. **Талабыңа таудай.** Өте талапты, қабілетті. **Талабыңа жет.** алғыс. Арманыңа жет. **Талап ету мерзімі.** құқық. Азаматтық құқығы бұзылған адамның сотқа шағымдануға тиесілі уақыты. **Талаптарды біріктіру.** құқық. Бірнеше талапты бір өндіріске қосу. **Талап етті.** а) Міндеттеді, жүктеді. ә) Талпынды, ұмтылды. **Талап етіді.** Міндеттеді, талап қойды. **Талап қойды.** Шарт қойды, міндет жүктеді. **Талап қою.** Міндет жүктеу, жауапкершілік арту.

ТАЛАПАЙ зат. 1. Шағылып жатқан нәрсеңі таласа-тармаса жинап алу әрекеті. 2. Талан-тараж, талау, тонау.

Талапайға салды. Тонады, талауға салды. **Талапайға түсті.** Көрігеннің қолында, талауында кетті. **Талапайы шықты.** Тоналды, талауға түсті.

ТАЛАПАЙЛА= ет. Талапайға салу, талау-тартысып бөліп алу.

ТАЛАПАЙЛАС= ет. Талапайға салысу, таласып-тартысу, бөлісу.

ТАЛАПАЙЛАСУ Талапайлас етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАПАЙЛАТ= ет. Талапайға салғызу.

ТАЛАПАЙЛАТУ Талапайлат етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАПАЙЛАУ Талапайла етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАПАРЫЗ зат. құқық. Субъективті құқықты немесе заңды мүддені қорғау үшін заңда бекітілген сотқа шағымдану нысаны.

ТАЛАП-БҰЛА= ет. Талау, талауға салу.

ТАЛАПКЕР¹ зат. <лат. abiturienti> Негізгі не жалпы орта мектепті бітіріп, арнайы орта немесе жоғары мектепке түсуге талаптанушы (адам).

ТАЛАПКЕР² зат. 1. Сот орнына арыз беріп ізденуші, жоқтаушы адам. 2. құқық. Өзіне қатысты тікелей қылмыспен мүлікте залал келтірілді деп ұйғаруға негізі бар және оны өтеу туралы талап қойған заңды тұлға.

ТАЛАПКЕР³ сын. Келешегінен үміт күттіретін ізденіш, талапшыл, үміткер. // Талапшыл, үміткер адам.

ТАЛАПКЕРЛІК зат. Ізденгіштік, талаптанушылық.

ТАЛАПСЫЗ сын. Битасыз, мақсатсыз.

ТАЛАПСЫЗДЫҚ зат. Талаптанбаушылық, ұмтылмаушылық, ынтасыздық.

ТАЛАП-ТАЛҒАМ зат. Талап пен талғам.

ТАЛАПТАН= ет. Алдына қойған мақсатқа жетуге тырысу, ұмтылу.

ТАЛАПТАНДЫР= ет. Ұмтылдыру, тырыстыру.

ТАЛАПТАНДЫРУ Талаптандыр етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАПТАНУ Талаптан етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАПТАНУШЫЛЫҚ зат. Ілгері ұмтылушылық, тырысушылық.

ТАЛАПТАС сын. Талабы бір қатарлас.

ТАЛАПТЫ сын. Көздеген мақсатына, жетуге ұмтылғыш, ізденгіш, талабы мол.

ТАЛАПТЫЛЫҚ зат. Талапты болушылық, ілгері ұмтылушылық.

ТАЛАП-ТІЛЕК зат. 1. Алдына қойған, жетсем деген арман, мақсат. 2. Мұқтаж, қажеттілік.

ТАЛАПШЫЛ сын. Талап қойғыш, талап еткіш, ұмтылғыш.

ТАЛАПШЫЛДЫҚ зат. Талап қойғыштық, талап еткіштік.

ТАЛАС зат. 1. Белгілі бір мәселе жайындағы пікір тартысы, дау, керіс. 2. Даулы, шешілмеген, анық-танығы белгісіз жай. // Таласатын, дауласатын. 3. Үміт, дәме. 3. Тайталас, қатарма-қатар, теңбе-тең.

ТАЛАС= ет. 1. Белгілі бір мәселе жайында дауласу, тартысу. 2. Бір-бірімен тістесіп жүлқыласу, алысу. 3. Таласып-тармасу, асығу. 4. Ұрысып, керісу. 5. ауыс. Бақсынасу, жарысу. 6. ауыс. Аңсау, ұмтылу.

ТАЛАС-ТАРМАСА үст. Жедегабыл, асығыс-үсігіс.

ТАЛАСҚЫШ сын. Төбелескіш, даукес, жанжалқой.

ТАЛАСҚЫШТЫҚ зат. Жанжалқойлық, даукестік, төбелескіштік.

ТАЛАССОКРАТОН [грек. thalassa – теңіз, kraios – күш] зат. геол. Мұхит түбінің тектоникалық тұрғыдан орнықты, қозғалысы аз атырабы.

ТАЛАССОКРАТТЫҚ; талассократтық кезең. тар. Қазіргі кездегі құрлықтардың бетіне теңіз суының кеңінен жайылу кезеңі.

ТАЛАССЫЗ сын. Дау-дамайсыз, даусыз, анық.

ТАЛАС-ТАРТЫС зат. 1. Дау-дамай, ұрыс-керіс. 2. Бәсекелестік.

ТАЛАСТАУ сын. Дауы көптеу, шешілмеген.

ТАЛАСТЫ: таласты жер. Таласатын, бәсекеге түсетін, сыналғаны жер.

ТАЛАСТЫР= ет. 1. Жарыстыру, бәсекелесу. 2. Айтысу, сөз таластыру.

ТАЛАСТЫРУ Таластыр етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАСУ Талас етістігінің қимыл атауы. 1. Дауласу, керісу. 2. Ұмтылу, тайталасу.

ТАЛАСЫП-ТАРМАСЫП үст. Таласа-тармаса.

ТАЛАТ= ет. 1. Тістеп жүлқылату, талатқызу. 2. ауыс. Қанату, қысымышылық көрсету.

ТАЛАТОП сын. ескікіт. Лас, кір.

ТАЛАТТЫР= ет. Талатқызу, талауға түсірту.

ТАЛАТТЫРУ Талаттыр етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАТУ Талат етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАУ¹ зат. Талан-тараж, тонау. Талауға салды. Талады, тонады.

ТАЛАУ² Тала етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАУ² зат. жерг. кәс. Ыстықпан келіп су ішкеннен болатын жылқы ауруы.

ТАЛАУЛА= ет. сөйл. **Талаура.**

ТАЛАУЛАН= ет. сөйл. **Талауран.**

ТАЛАУЛАНУ Талаулан етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАУЛАУ Талаула етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАУРА= ет. 1. Шапақ шашу, қызыл жалқындану. 2. ауыс. Қызара бөрту, қабыну, ісіну.

ТАЛАУРАН= ет. Шапақ шашу, жалқындану.

ТАЛАУРАНУ Талауран етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАУРАНҚЫРА= ет. Қызара бөрткіңіреу. **ТАЛАУРАНҚЫРАУ** Талауранқыра етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАУРАТ= ет. 1. Қызыл жалқындану, шапақ шашу. 2. ауыс. Қызара бөрту, қабыну.

ТАЛАУРАТУ Талаурат етістігінің қимыл атауы.

ТАЛАУРАУ Талаура етістігінің қимыл атауы; қабыну, ісіну.

ТАЛБҰРАУ зат. Талдан жасалған бұраудың түрі.

ТАЛБҰРШАҚ зат. өс. Жабайы өсетін, бийіктігі 1м-дей кішірек бұта.

ТАЛҒҮЛ зат. өс. Сабағы тал сияқты суректі, бийіктігі 1-2 м-дей үй өсімдігі.

ТАЛҒА= ет. Таңдау, іріктеу, сұрыптау.

ТАЛҒАҒЫШ сын. Талғампаз, талғамды.

ТАЛҒАЖАУ зат. Қоректік зат, талшық.

Талғажау етті. Қорек қылды, талшық етті.

ТАЛҒАЖАУЛА= ет. Талшық ету, қорек қылды.

ТАЛҒАМ зат. Адамның бір нәрсеге деген ыңғымды көзқарасы, талғампаздық.

ТАЛҒАМАЛЫ сын. Талғайтын, сұрыптайтын.

ТАЛҒАМДЫ сын. 1. Талғайтын, талғайғыш. 2. Талғамы бар, талғампаз. 3. Таңдаулы, іріктелген.

Талғамды коррозия. физ. Құйманың бір компоненті (мысалы, жездегі мыс) күштірек бүліне жүретін коррозия.

ТАЛҒАМДЫҚ зат. сөйл. **Талғамдылық.**

ТАЛҒАМДЫЛЫҚ зат. Талғампаздық, талғайшылық.

ТАЛҒАМПАЗ сын. Талғайғыш, талғамды.

ТАЛҒАМПАЗДЫҚ зат. Талғайшылық, талғамдылық.

ТАЛҒАМПАЗДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Талғампаздық.**

ТАЛҒАМШЫЛ сын. Талғампаз, талғамды.

ТАЛҒАМШЫЛДЫҚ зат. Талғампаздық, талғамдылық.

ТАЛҒАС= ет. Таңдасу, сұрыптасу.

ТАЛҒАСУ Талғас етістігінің қимыл атауы.

ТАЛҒАТ= ет. Таңдату, сұрыптау.

ТАЛҒАТ зат. Реңі, бет бейнесі келбетті (адам).

ТАЛҒАТУ Талғат етістігінің қимыл атауы.

ТАЛҒАУ¹ зат. сөйл. **Талағажу.**

ТАЛҒАУ² Талағ етістігінің қимыл атауы.

ТАЛҒАУЛЫ сын. Таңдамалы, таңдаулы.

ТАЛҒАУЛЫҚТЫ: талғаулықты жалғаулық. лингв. Сөйлем ішінде кезектесіп қолданылатын жалғаулықтың бір түрі.

ТАЛҒАУСЫЗ үст. 1. Немқұрайды, қалай болса, солай. 2. Әмбебап, көп, алуан түрлі.

Талаусыз қоректенетін жануарлар. биол. Өсімдіктерді және жануарларды азықпен қоректенетін жануарлар. **Талаусыз өсімдіктер.** өс. Су-текстік көрсеткіштері (рН) әртүрлі топырақта өсетін өсімдіктер (инжугүл, дала шырғауығы, жатаған саралдақ, орман бүдіркені және т.б.).

ТАЛҒАУСЫЗДЫҚ зат. Немқұрайлылық, кездейсоқтық.

ТАЛҒАУШЫЛ сын. Талғампаз, көп таңдайтын.

ТАЛДА= ет. 1. Бір-бірлеп салалау, тарамдау. 2. ауыс. Бір істі жеріне жеткізіп тексеру, салалау.

ТАЛДАҒЫШ зат. 1. Талдау жүргізуге арналған құрал. 2. <грек. analisatores> биол. Дененің сыртқы бетіндегі сезім мүшелері мен ішкі мүшелерді жүзіке жүзісінің орталық бөлімімен байланыстырып тұрған рефлекторлық доғаның сезімтал бөлігі.

Талдағыштар жүйесі. биол. Сыртқы және ішкі тітіркендіргіштер әсерлерін қабылдап, оларды талдауға бейімделген сезімтал жүзіке құрылымдарының жүйесі.

ТАЛДАҒЫШ сын. Талдау ісін атқаратын, талдай алатын.

ТАЛДАЙ сын. Тал сияқты, тал тәрізді.

ТАЛДАН = е т. 1. Салалану, тарамдану. 2. ауыс. Саралану, жіктелу.

ТАЛДАНУ Талдан етістігінің қимыл атауы.

ТАЛДАНЫЛ = е т. Саралану, жіктелу.

ТАЛДАНЫЛУ Талданыл етістігінің қимыл атауы.

ТАЛДАС = е т. Сараласу, талдау жасасу.

ТАЛДАСУ Талдас етістігінің қимыл атауы.

ТАЛДАТ = е т. Жіктету, талдау жасату.

ТАЛДАТУ Талдат етістігінің қимыл атауы.

ТАЛДАТЫЛ = е т. Талдау жасатылу, жіктетілу.

ТАЛДАТЫЛУ Талдатыл етістігінің қимыл атауы.

ТАЛДАУ¹ зат. 1. филос. Бүтінді құрамды бөліктерге жіктеп талдауға негізделген ғылыми-зерттеу әдісі. 2. хим. Тұтастай бір заттың немесе оның қандай да бір ингредиентінің кез келген сипаттамасын – құрамын, құрылысын, күйін анықтауды мақсат еткен зерттеу әдістері мен процестері.

Талдаудың дәлдігі, хим. Сандық талдау кезіндегі өлшеу қателігінің шамасы. **Талдаудың кинетикалық әдістері**, хим. Химиялық реакция жылдамдығы мен реакцияласушы заттар концентрациясының арасындағы тәуелділікке негізделген химиялық талдау әдістері. **Талдау жасады**, Жеріне жеткізіп тексерді, сараптады. **Талдау және жинақтау**, <грек. analysis – саралау, мүшелу және synthesis – бірігу, тұтасу> филос. Бүтінді, тұтастықты құрамдас бөліктерге, мүшелерге ойша немесе реалды түрде таратып, ажырату арқылы түсіну және олардың ішкі үйлесімінің мысалымен басқа құбылыстарды тану әдісі. **Талдау картасы**, экол. Қандай да бір құбылыстың жеке элементтерін, әдетте, аз талданып қорытылған көрсеткіштермен бейнелеп көрсететін карта.

ТАЛДАУЫШ зат. геол. Үйектегіш микроскоптың объективі мен окулярының аралығында тубуста орналасқан Николь призмасы.

ТАЛДЫ сын. Талы көп, тал өскен (жер).

ТАЛДЫР = ет. Есінен тандыру, талқысыту.

ТАЛДЫРМА зат. қолөнер. 1. Қой, қозының жүнінен бастау етіп шала басқан киіз. 2. Тек қана қара жүнді шиге салып орап, үстінен су құйып, теуіп, таза пісірмей талдырып тастаған киіз түрі.

ТАЛДЫРМАШ сын. Үзіліп тұрған, нәзік, жіңішке.

Талдырмаш денелі, Артық еті жоқ, ашаң.

ТАЛДЫРМАШТАЛ = ет. сөйл. **Талдыр-маштан**.

ТАЛДЫРМАШТАН = е т. Жіңішкеру, таралып жүдеу.

ТАЛДЫРМАШТАНУ Талдырмаштан етістігінің қимыл атауы.

ТАЛДЫРМАШТАУ сын. Нәзіктеу, жіңішкерек.

ТАЛДЫРМАШТЫҚ зат. Нәзіктік, жіңішкелік.

ТАЛДЫРТ = е т. Әлсірету, қатты шаршату.

ТАЛДЫРТУ Талдырт етістігінің қимыл атауы.

ТАЛДЫРУ Талдыр етістігінің қимыл атауы.

ТАЛЖАПЫРАҚ зат. өс. Әремінің немесе қозықұлақтың бір түрі.

ТАЛИ = ет. Тарбию, талтаю.

ТАЛИБ сын. Талатты.

ТАЛИБАН зат. саяси. Ауғанстандағы пұштундар арасында 1994 ж. құрылған ислам қозғалысы.

ТАЛИГ зат. ескікіт. Тағдыр, жазмыш; бақ, несібе.

ТАЛИОН зат. мэд. Қандас туыстар арасындағы қарым-қатынасты реттеуші алашқы қауымдық қоғамда қалыптасқан салт-дәстүр.

ТАЛҚАН зат. тамақ, этн. 1. Қуырылған

бидай, жүгері, тары және т.б. дәндердің диірменге тартылған не келіге түйілген ұнтағы. 2. ауыс. Құл-паршасы шыққан, быт-шыты шығып бұзылған үгінді.

Талқан етті, а) Қиратты, сындырды, быт-шыт қылды. б) Қырып-жойды, жермен-жексен қылды. **Талқан қылды**, Быт-шыт етті, қиратты. **Талқанын сынады**, Тағдырын сынады. **Талқанын шығарды**, Құл-талқан етті, қиратты, бүлдірді.

ТАЛҚАНДА = е т. 1. Қуырылған бидай мен тарыны түйіп, ұнтақтау. 2. ауыс. Қирату, бүлдіру, жою, құрту. 3. ауыс. Қол жеткізу, орындау.

ТАЛҚАНДАЛ = е т. Жеңілу, жермен-жексен етілу.

ТАЛҚАНДАЛУ Талқандал етістігінің қимыл атауы.

ТАЛҚАНДАН = ет. Быт-шыт болу, құл-талқаны шығу.

ТАЛҚАНДАНУ Талқандан етістігінің қимыл атауы.

ТАЛҚАНДАС = ет. Құл-паршасын шығарысу, бірге құрту.

ТАЛҚАНДАСУ Талқандас етістігінің қимыл атауы.

ТАЛҚАНДАТ = ет. Құл-паршасын шығарту, құл-талқан еткізу.

ТАЛҚАНДАТҚЫЗ = ет. Құл-парша еткізу, тас-талқанын шығартқызу.

ТАЛҚАНДАТҚЫЗУ Талқандатқыз етістігінің қимыл атауы.

ТАЛҚАНДАТУ Талқандат етістігінің қимыл атауы.

ТАЛҚАНДАУ Талқанда етістігінің қимыл атауы; қирату, құрту.

ТАЛҚАНДЫҚ сын. Талқан боларлық, талқанға жарарлық.

ТАЛҚУРАЙ зат. бот. <лат. lysimachia> Примула тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер, кейде жартылай бұта.

ТАЛҚЫ зат. 1. Теріні керіп, созып, ішін қандыра жұмсартатын ағаш аспап. 2. ауыс. Адам баласының басына түскен ауыр азап, бейнет, қиындық. 3. ауыс. Таразы, сынақ. 4. ауыс. Талау, талан-тараж.

Талқыға салды, а) Сынады, тексерді, сынақтан өткізді. б) Көшіліктің пікірталасынан өткізді, қаралды. **Талқыға түсті**, Талдау жасалды, сынап-мінелді, сынаға түсті. **Талқы көрді**, Тауқымет тартты, сыннан өтті.

ТАЛҚЫЛА = ет. 1. Иден шыққан, тобарсып кепкен теріні талқыға салып жұмсарту. 2. ауыс. Бір істі жан-жақты тексеріп, пікір алысу, белгілі бір тұжырымға келу. 3. ауыс. Талау, талан-таражға салу.

ТАЛҚЫЛАН = ет. Жан-жақты тексеріліп, талқыға салыну.

ТАЛҚЫЛАНУ Талқылан етістігінің қимыл атауы.

ТАЛҚЫЛАС = е т. Жан-жақты тексеріп, талқыға салысу.

ТАЛҚЫЛАСУ Талқылас етістігінің қимыл атауы.

ТАЛҚЫЛАТ = е т. Жан-жақты тексеріп, талқыға салдыру.

ТАЛҚЫЛАТУ Талқылат етістігінің қимыл атауы.

ТАЛҚЫЛАУ Талқыла етістігінің қимыл атауы; талқыға салу.

ТАЛЛИЙ [грек. thallos] зат. хим. Құміс тұстас ақ, жұмсақ металл, химиялық элемент.

ТАЛЛИЙ зат. хим. Химиялық элемент, таңбасы Тl (лат. Thallium), атомдық массасы 204,37; реттік нөмірі 81, балқу темп-расы 303°С, тығыздығы 1850 кг/м³; +1, +3 типтік тотығу дәрежелері бар; жай зат, күмістей ақ түсті металл.

ТАЛЛОМ зат. бот. Төменгі сатыдағы өсімдіктердің (балдырлар, саңырауқұлақтар, қыналар) денесі.

ТАЛМА¹ зат. Талып қалатын ұстамалы ауру. **Талмасы ұстады**, Талып қалды.

ТАЛМА² зат. зоол. <лат. nemachilus> Еуропа мен Солтүстік Азияда мекендейтін балықтардың ең өдемсі.

Талма балықтар, зоол. <лат. balitoridae> Тұқымтәрізділер отрядына жататын майда балық тұқымдасы.

ТАЛМА³ сын. Әлсіз, нәзік.

Талма жер, а) Нәзік, әлсіз жер. б) Тар жер, қиын кез, басқа ауыртпашылық түскен тұс.

Талма түс, Күннің тас төбеге келген кезі. **Талма шақ**, Қараөзек шақ; көктем кезі.

ТАЛМА¹ = ет. Тынымсыз еңбек ету, жалықпай іздену, әрекеттену.

ТАЛМА² = е т. Бір затты ауызға салып, әрліберлі тамсанып дәмін көру.

ТАЛМАЙ үст. Үздіксіз, үнемі, шаршамас-тан, тынбастан.

ТАЛМАТ = ет. Тамсандыру, дәмін алдыру.

ТАЛМАТУ Талмат етістігінің қимыл атауы.

ТАЛМАУ¹ сын. сөйл. **Талма**.

Талмау жер, **Талма жер**, **Талмау жері**, Өкпе тұсы, жанды жер.

ТАЛМАУ³ Талма етістігінің қимыл атауы.

ТАЛМАУРА = ет. Әлсіреу, өлімсіреу, үзілу.

ТАЛМАУРАТ = е т. Әлсірету, өлімсірету.

ТАЛМАУРАТУ Талмаурат етістігінің қимыл атауы.

ТАЛМАУРАУ сын. Талмауратқан, талмаусыраған.

ТАЛМАУСУ Талмаусы етістігінің қимыл атауы.

ТАЛМАУСЫ = ет. Талықсу, үзілу, әлсіреу.

ТАЛМАУСЫРА¹ = е т. Талықсу, әлсіреу, қалжырау.

ТАЛМАУСЫРА² = е т. Талаурату, шапақтау.

ТАЛМАУСЫРАТ = ет. Талықсыту, қалжырату.

ТАЛМАУСЫРАТУ Талмаусырат етістігінің қимыл атауы.

ТАЛМАУСЫРАУ Талмаусыра етістігінің қимыл атауы.

ТАЛМАУЫР: талмауыр жер. **Талма жер**.

ТАЛМУД зат. мэд. Иудейлер дініндегі киелі кітап.

ТАЛМҰҚ зат. діни. сөйл. **Талмұқ**.

ТАЛОН [франц. talon] зат. Құжаттың не қвтаңаның түбіртегі немесе бір зат алу үшін берілген бақылау қағаз.

ТАЛПАЙ = ет. Жалпаю, тайшию.

ТАЛПАҚ сын. Жалпиган, тәмпиген.

ТАЛПАҚ зат. жерг. кәс. Егінің көлемін өлшейтін екі метрлік жерөлшеуіш (құрал).

ТАЛПАҚТАЙ сын. Жалпайған, тайпиган.

ТАЛПАҚТАУ сын. Жалпигандау, тәмпигендеу.

ТАЛПАЮ Талпай етістігінің қимыл атауы.

ТАЛПИ = ет. Жалпию, тәмпию.

ТАЛПИТ = ет. Жалпиту, тәмпиту.

ТАЛПИТУ Талпит етістігінің қимыл атауы.

ТАЛПИЮ Талпи етістігінің қимыл атауы.

ТАЛПИ = ет. сөйл. Талпыну, ұмтылу.

ТАЛПЫН = е т. 1. Қимыл-қозғалыс жасап тырмысу, ұмтылу. 2. Сөбидің жүруге, жетуге талпыныс жасауы. 3. Мақсатқа тырысу, талаптану.

ТАЛПЫНДЫР = е т. Ұмтылдыру, талаптандыру.

ТАЛПЫНДЫРУ Талпындыр етістігінің қимыл атауы.

ТАЛПЫНТ = е т. Ұмтылдыру, талаптандыру.

ТАЛПЫНТУ Талпынт етістігінің қимыл атауы.

ТАЛПЫНУ Талпын етістігінің қимыл атауы; талпыныс жасау, ұмтылу.

ТАЛПЫНЫС зат. 1. *Жүрсем деген алғашқы қозғалыс, тырмыс.* 2. Белгілі бір мақсатқа жетсем деген қимыл-әрекет, талап-тілек.

Талпыныс жасады. Талпынды, талаптанды.
ТАЛТАЙ= е. т. Аяқты екі жаққа тарбитып ашу.

Талтайған тал түсте. Тана-тал түсте.

ТАЛТАЙТ= е. т. Аяқтарын екі жаққа тарбитып алышайту.

ТАЛТАЙТУ Талтайт етістігінің қимыл атауы.

ТАЛТАЙТЫҒЫРА= е. т. Сәл талтайту, аяғын ашыңқырату.

ТАЛТАЙЫҒЫРА= е. т. Талтая түсу, талтаңдау.

ТАЛТАЙЫҒЫРАУ Талтайыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ТАЛТАҚ сын. Аяқтың арасы түзу болмай, қисайыңқырап біткен, талтайған.

Талтақ басты. Алыңадады, алың-алың жүрді. **Талтақ бүт.** а) Екі аяғының арасы алың, аяқтары доғаланып келіп қосылатын (адам, жануар). ә) саят. Қыран құстың алғырығының бір белгісі ретінде танылатын саусақтары алың біткен қисық аяқтары.

ТАЛТАҚАЙ сын. Талтақтау, талтақ-талтақ еткен.

ТАЛТАҚТА= е. т. Талтақ-талтақ басу, алыңдау.

ТАЛТАҚТАУ¹ сын. Талтыған, талтайғандау, қисықтау.

Талтақтау басты. Талтақтап жүрді, талтып жүрді.

ТАЛТАҚТАУ² Талтақта етістігінің қимыл атауы.

ТАЛТАЛАҢДА= е. т. Тәлтіректен, әрең жүру.

ТАЛТАҢДА= е. т. 1. Аяқтың арасын кең ашып, талтақтап жүру. 2. ауыс. Дандайсұ, еркінсу, мардамсу.

ТАЛТАҢДАС= е. т. Талтаң-талтаң етісу, талтақтасу.

ТАЛТАҢДАСУ Талтаңдас етістігінің қимыл атауы.

ТАЛТАҢДАТ= е. т. Дандайсұту, тайраңдау.

ТАЛТАҢДАТУ Талтаңдат етістігінің қимыл атауы.

ТАЛТАҢДАУ Талтаңда етістігінің қимыл атауы.

ТАЛТАЮ Талтай етістігінің қимыл атауы.

ТАЛТИ= е. т. Аяқтың арасын кеңірек ашып, талтаю.

ТАЛТИТ= е. т. Талтайту, тарбиту.

ТАЛТИТУ Талтит етістігінің қимыл атауы.

ТАЛТИЮ Талти етістігінің қимыл атауы.

ТАЛУ Тал етістігінің қимыл атауы; қалжырау, шаршасу.

ТАЛУСЫРА= е. т. сөйл. **Талмаусыра.**

ТАЛША: қылша мойным талша. Не истесен де көндім, тақсыр, құлдық деген мағынада.

ТАЛШЫҚ¹ зат. 1. Әрбір заттың құрамын құрайтын жеке бөлшектері, таы. 2. хим. Көлденең қимасы кіші, ұзындығы шектелген иілгіш әрі берік ұзыншақ дене.

Талшық етті. Аздап қорек қылды, үнем етті.

ТАЛШЫҚ² зат. Жүрек жалғарлық азын-аулақ тамақ, қорек.

ТАЛШЫҚТА= е. т. 1. Бір-бірлеу, тал-тал ету, талдау. 2. ауыс. Аз-аздау, там-түмдау, үнемдеу, талғажау ету. 3. ауыс. Шетінен пайдалану, қажетіне жарату.

ТАЛШЫҚТАН= е. т. Талшық-талшық болып бөліну, тарамдану.

ТАЛШЫҚТАНУ Талшықтан етістігінің қимыл атауы.

ТАЛШЫҚТАУ Талшықта етістігінің қимыл атауы; талғажау ету.

ТАЛШЫҚТАС зат. геол. <грек. asbestos> Жеке-жеке тіндерге оңай дараланатын өте берік талшықтар жиынтығынан тұратын минерал түрі.

ТАЛШЫҚТЫ сын. Талшығы бар, тарамдалған.

ТАЛШЫҚТЫҚ сын. Талшыққа тән, талшыққа қатысты.

Талшықтық құрылым. геол. Талшық пішінді таужыныс құрушы минералдар болады. **Талшықтық оптика.** физ. Оптиканың жарықтың таралуын және ақпараттың жарықжесті бойынша берілуін зерттейтін саласы.

ТАЛШЫҚТЫ-ОПТИКАЛЫҚ: талшықты-оптикалық көбіл. зат. инф. <ағыл. fiber optic cable> Жерілікті желілердегі өте жоғары жылдамдықпен мәлімет жеткізе алатын көбіл түрі.

ТАЛШЫҚТЫЛАР зат. биол. <лат. mastigophora> Тұщы суларда, теңіздерде, ылғалды топырақтарда және адамның жануардың денесінде паразиттік тіршілік ететін саркомастигофоралар түінің бір класы.

ТАЛШЫН зат. бот. <лат. castanea> Шамшат тұқымдасына жататын, биіктігі 35 метр болатын ағаш.

Талшын жаңғағы. бот. Бук тұқымдасына жататын талшын және тәтті талшын деп аталатын ағаштардың жемісі.

ТАЛЫҒУ Талық етістігінің қимыл атауы.

ТАЛЫҚ= е. т. Шаршау, қалжырау, діңкелеу.

ТАЛЫҚПА зат. сөйл. **Талма.**

ТАЛЫҚСУ Талықсу етістігінің қимыл атауы.

ТАЛЫҚСЫ= е. т. 1. Есі кірер-кірмес халде болу, есеңгіреу. 2. Әлсіреу, шаршап-шалдығу, қалжырау.

ТАЛЫҚСЫТ= е. т. Талдыру, есеңгірету.

ТАЛЫҚСЫТУ Талықсыт етістігінің қимыл атауы.

ТАЛЫҚТЫР= е. т. Есеңгірету, естен тандыру, талықсыту.

ТАЛЫҚТЫРУ Талықтыр етістігінің қимыл атауы.

ТАЛЫҒЫРА= е. т. Талмаусырау, есеңгіреу.

ТАЛЫП [ар. طالب] зат. ескікіт. **Тәліп.**

ТАЛЫС зат. этн. Жылқының, сивырдың бас терісін бітеу сылып алып, шікі күйінде түгін сырттына қаратып жасайтын түбі кеңдеу, ауыз жағы ықшамдалып, ашылып-жабылатындай екі ағаш жақтауға бекітілетін тері ыдыс.

ТАЛЫСТАЙ сын. Үлкен, зор, дәу.

ТАЛЫК [нем. Talk] зат. хим. Силикаттар класына жататын минерал.

ТАЛЫКТА зат. геол. Құрамының 75%-ынан көбі тальктен тұратын гидротермальдық метасоматоздық таужыныс.

ТАЛЫКТАС зат. геол. Негізгі минералы тальктен тұратын таужыныс.

ТАЛЫКТЕНУ зат. геол. Ультранегізді таужыныстар құрамындағы оливин мен пироксеннің қышқыл гидротермальдық ерітінділер әсерінен талькке айналу үдерісі.

ТАМ зат. 1. Шатырлы және тоқал үй. 2. жерг. Мола, бейт.

ТАМ= е. т. Сүйік заттың сыздықтап ақырын созалаңдап, үзіп-үзіп ағуы.

ТАМАДА зат. **Асаба.**

ТАМАЗ зат. жерг. кәс. Қайықтың тұрмысындағы және артындағы сыналап, қиып салынған ағаш.

ТАМАҚ¹ зат. Мойынның алдыңғы жағы, иектің асты.

Тамағын кенеді. Сөз сөйлеуге я өлең айтуға

қам жасап ыңғайланды. **Тамақ ісіді.** Дәме етті, ұмтпенді.

ТАМАҚ² зат. Ішім-жем, тағам, дәм, ас.

Тамағынан жырды. Ішпей-жемей кейінге қалдырды. **Тамағынан [ас] өтпеді.** Тамақтан қалды, тамақ жүрмеді. **Тамағын бойға тарату.** Тамағын сіңдіру. **Тамағы тоқ, көйлегі көк.** Тұрмысы жақсы; жегені алдында, жемегені артында.

Тамағын кенеді. Даусы қарлықпас үшін тамақты қырнай жөткерінді, жұтынды. **Тамағын қырнады.** Көмейін кенеді, жөткерінді. **Тамақ айырды.** Талшық етті, қицелтті. **Тамақ асырады.** Тамағын тойғызды, күнін көрді. **Тамақ баптады.** Тамақты бабына келтіріп, дәмдеп дайындады. **Тамақ дайындады.** Тамақ пісірді, ас әзірледі. **Тамақ дайындасты.** Ас пісірісті, бірге әзірлесті. **Тамақ дайындаушы.** Тамақ пісіруші, ас әзірлеуші. **Тамақ жабдықтары.** тамақ. Тамақ өнімдерін өңдеуге қажетті жабдықтар.

Тамақ жібіту. сөйл. а) Аздап арақ, ішімдік ішу. ә) Сусанын басу, сусын ішу. **Тамақ жібіттісі.** Сусын ішісті, шолін басысты. **Тамақ кәсіпорындары.** тамақ. Нан зауыттары, кондитер, макарон, шай фабрикалары, спирт, арақ, шарап, сусындар, май және т.б. өнімдер шығаратын кәсіпорындар. **Тамақ қалдықтары.** тамақ. Қоғамдық және жеке тамақтану, сондай-ақ тамақ өнеркәсібі мекемелерінің қалдығы. **Тамақ өнеркәсібі.** тамақ. Дәм-тағам өнеркәсібі, ет, сүт және балық өнеркәсібі салаларының жиынтығы. **Тамақ сіндірді.** Ішкен тамағын қорытты. **Тамақ тоқ, киім бүгіндік.** Уайым-қайғы жоқтық. **Тамақтан қалды.** Ас батпады, ішуге көңілі соқпады. **Тамақтан улану.** мед. Бұзылған немесе улы тағамдарды қабылдаудан, тағам құрамына микроағзалардан бөлініп шығатын улы заттармен уланғаннан пайда болатын ауру. **Тамақтың сіндімділігі.** тамақ. Ағзаның энергетикалық шығыны мен түрлі биосинтездерді толықтыру үшін тамақтың заттарды пайдалану дәрежесі. **Тамақ шығымы.** экон. Тағамдық шикізаттан дайындалған тамақ мөлшері.

ТАМАҚАҒАШ зат. Мойын тұрлықтың алқым ағашы.

ТАМАҚБАУ зат. этн. Қамыттың екі жақ ағашын қосып байланыстыратын жіңішке қайыс.

ТАМАҚСАУ сын. Ашқарақ, қомағай. // Ашқарақ, қомағай адам.

ТАМАҚСАУЛАУ сын. Ашқарақтау, қомағайлау.

ТАМАҚСАУЛЫҚ зат. Ашқарақтық, қомағайлық.

ТАМАҚТА= е. т. Малды тамағынан алу, азумен бауыздағандай етіп жарақаттау, ору.

ТАМАҚТАН= е. т. Тамақ ішіп-жеу, қарын тойғызу.

ТАМАҚТАНДЫР= е. т. Тамақ беру; қоректендіру.

ТАМАҚТАНДЫРУ Тамақтандыру етістігінің қимыл атауы.

ТАМАҚТАНУ¹ зат. биол. Ағзаның энергия шығынының есесін толтыру, жасушаларды құру мен қайта жаңғырту және олардың функцияларын реттеуге қажетті қоректік заттардың ағзаға түсу, қорытылу және сіңірілу процестерінің жиынтығы.

ТАМАҚТАНУ² Тамақтан етістігінің қимыл атауы.

Тамақтану режимі. физиол. Тамақ мөлшерінің бір күнде тамақтану мезгілдері бойынша физиологиялық тұрғыдан неғұрлым дұрыс бөлінуі.

Тамақтану эстетикасы. тамақ. Тәбеттің ашылуына жақсы әсер ететін дастарқанның жалты көрінісі, оның өсер жасалуы, тағамдарды үйлестіріп, рет-ретімен беру.

ТАМАҚТАУ Тамақта етістігінің қимыл атауы.

ТАМАҚТЫҚ сын. Қоректік, нәрлілік.

ТАМАҚШЫЛ с ы н . Тамақсау, тамаққұмар.
ТАМАМ¹ [ар. تمام] е с і м . Барлық, күллі, дүйім.
ТАМАМ² [ар. تمام] ү с т . Өте, аса, тым.
ТАМАМ³: тамам болды. Бітті, аяқталды, түгесілді.

Тамам етті. Бітірді, аяқтады, тамамадады.
Тамамына келді. Бітті, аяқталды, түгесілді.

ТАМАМДА= е т . Бір нәрсені бітіру, аяқтау.
ТАМАМДАЛ= е т . 1. Біту, аяқталу. 2. а у ы с .
Өмірмен қош айтысу, о дүниелік болу.

ТАМАМДАЛУ Тамамдал етістігінің қимыл атауы.

ТАМАМДАН= е т . Бітіру, аяқтау.
ТАМАМДАНУ Тамамдан етістігінің қимыл атауы.

ТАМАМДАС= е т . Бірге бітіру, аяқтау.
ТАМАМДАСУ Тамамдас етістігінің қимыл атауы.

ТАМАМДАУ Тамамда етістігінің қимыл атауы.

ТАМАН ш ы л . Жақын, таяу, жуық, қарай.
ТАМАША [ар. تماشا] з а т . 1. Қызық-дұман, ойын-сауық. 2. Соншалықты жақсы, ерен, керемет. // Қызығы, гажабы.

Тамаша етті. Қызықтап қарады, сүйсінді, таңданды, таңырқады.

ТАМАШАЛА= е т . Қызықтау, таңырқау, таңдану.

ТАМАШАЛАТ= е т . Қызық көрсету.
ТАМАШАЛАТУ Тамашалат етістігінің қимыл атауы.

ТАМАШАЛАУ Тамашала етістігінің қимыл атауы.

ТАМАШАЛЫ с ы н . Қызықты, қызғылдық.

ТАМАШАЛЫҚ з а т . Қызық, игілік, галаматтық.

ТАМАШАСЫЗ с ы н . Ойын-сауықсыз, қызықсыз.

ТАМАШАШЫЛ с ы н . Сауықшыл, қызықшыл.

ТАМБУР [франц. tambour] 1. з а т . Жолаушылар мінетін вагонның шыгаберіс аузындағы бос жер. 2. Үйлер мен құрылыстардың сыртқы есіктері алдында сыртқы және ішкі есіктерінің арасына суық ауа мен желден қорғау қызметін атқару үшін тұрғызылатын шағын кіреберіс.

ТАМҒА з а т . ескі кіт. Таңба.
ТАМҒАЛЫ т а с . Таңбалы тас.

ТАМҒАШЫ з а т . ескі кіт. Таңба, белгі салушы.

ТАМҒЫ [ар. طمع] з а т . Олжа, дәме.

ТАМДЫР= е т . 1. Тамыз, жаудыру. 2. Ағзыу.
ТАМДЫРУ Тамдыр етістігінің қимыл атауы.

ТАМИЛЬДЕР з а т . Үндістандағы халық, Тамиланд штатының негізгі халқы.

ТАМОЖНА з а т . **Кеден** (шекарадан өтетін тауарларды тексеретін және осы тауарларға салынған салықты алып тұратын мекеме).

ТАМПОН [франц. tampon] з а т . мед. Жараның аузын бастыратын немесе қан тоқтату үшін қойылатын тығын мақта не дәке.

ТАМПЫҚ: тампық мұрын. Тәмпиш мұрын.
ТАМСА= е т . Бір нәрсенің дәмін ауызбен байқап көру.

ТАМСАН= е т . 1. Тамақтың жемісінің дәмін татып көру я болмаса татқандай болып сезіну. 2. а у ы с . Аузының суы құрып, таңдану, таңырқану.

ТАМСАНДЫР= е т . 1. Тәбетін ашу, еліту. 2. а у ы с . Сүйсіндіру, таңырқату.

ТАМСАНДЫРУ Тамсандыр етістігінің қимыл атауы.

ТАМСАНТ= е т . Тамсандыру, сүйсінту.
ТАМСАНТУ Тамсант етістігінің қимыл атауы.

ТАМСАНУ Тамсан етістігінің қимыл атауы; таңдану, таңырқану.

ТАМСАНЫҢҚЫРА= е т . Тамсана тұсу, таңырқау.

ТАМСАНЫС з а т . Таңырқасқан күй, таңданыс.

ТАМСАНЫС= е т . Таңданысу, сүйсінісу.
ТАМСАНЫСУ Тамсаныс етістігінің қимыл атауы.

ТАМСАТ= е т . Тамсандыру, сүйсінту, таңырқату.

ТАМСАТУ Тамсат етістігінің қимыл атауы.
ТАМСАУ Тамса етістігінің қимыл атауы.

ТАМТАМ з а т . муз. Мыс қаңылтырдан беттестіріліп жасалған, ұрып ойнайтын музыкалық аспап.

ТАМ-ТҰМ с ы н . Азгана, шағын, шамалы.
ТАМ-ТҰМДАП ү с т . Аз-аздап, ептеп-септеп.

ТАМТЫҚ з а т . Қалған қалдық, жұқана.
ТАМУ Там етістігінің қимыл атауы.

ТАМҰҚ з а т . 1. діни. Діни ұғым бойынша, күнһар адамға (о дүниеде) азап көрсететін жер, тозақ. 2. а у ы с . Ауыр азап, мехнат, бейнет.
ТАМШУЫР з а т . мед. <франц. pipette> Дәрі тамызатын шыны түтікше.

ТАМШЫ з а т . Сұйық заттың ең кішкене бөлігі.

ТАМШЫЛЫҚ: Тамшылық талдау. хим. Талдаулық реакцияны ертінінің бір тамшысында жүргізетін микрохимиялық талдау.

ТАМШЫДАЙ с ы н . Өте кішкентай, титтей.

ТАМШЫЛА= е т . Сұйық заттың тамшыға айналып ағуы.

ТАМШЫЛАТ= е т . Тамшы түрінде ағызу.
Тамшылата суармалау. е г і н ш а р . Микросуармалаудың бір түрі; өсімдіктің тамырын арнаулы тамшылатқыш тамызғы арқылы ылғандандыру.

ТАМШЫЛАТУ Тамшылат етістігінің қимыл атауы.

ТАМШЫЛАУ Тамшыла етістігінің қимыл атауы.

ТАМЫЗ з а т . Шілдеден соң, қыркүйектен бұрын келетін жаз айы, август.

ТАМЫЗ¹= е т . Сұйық затты тамшылатып ағызу.

ТАМЫЗ²= е т . Отты тұтатып жандыру, от алдыру.

ТАМЫЗДЫҚ з а т . сөйл. **Тамызық.**
ТАМЫЗДЫҚТАЛ= е т . Тамызық салының тұтатылуы.

ТАМЫЗДЫР Құйдыру, тамшылату.
ТАМЫЗДЫРУ Тамыздыр етістігінің қимыл атауы.

ТАМЫЗУ Тамыз етістігінің қимыл атауы.
ТАМЫЗЫҚ з а т . От тұтататын, кепкен, қураған отын.

ТАМЫЗЫҚТА= е т . Тамызық салып от тұтату, жағу.

ТАМЫЗЫҚТАП ү с т . Шетінен, ақырындап, бірте-бірте.

ТАМЫЗЫҚТАТ= е т . Біртінен айту, шетінен білдіру.

ТАМЫЗЫҚТАТУ Тамызықтат етістігінің қимыл атауы.

ТАМЫЗЫҚТАУ Тамызықта етістігінің қимыл атауы.

ТАМЫЗЫҚТЫҚ с ы н . Тамызық боларлық, тамызық етерлік.

ТАМЫЗЫЛ= е т . Тамшылатылу, тамшы түрінде ағызылу.

ТАМЫЗЫЛУ Тамызыл етістігінің қимыл атауы.

ТАМЫҚ з а т . сөйл. **Тамұқ.**
ТАМЫЛЖУ Тамылжы етістігінің қимыл атауы.

ТАМЫЛЖЫ= е т . 1. Маужыраған тыныштық қалыпқа ену, бөлену. 2. Құлақтың құрышын қандырып құйқылау, шырқау.

ТАМЫЛЖЫТ= е т . Құлақ құрышын қандырып құйқылау, шырқату.

ТАМЫЛЖЫТУ Тамылжыт етістігінің қимыл атауы.

ТАМЫР з а т . 1. бот. <грек. rhiza> су мен қоректік заттарды жеткізіп тұратын мүшесі. 2. а н а т . Қан жүретін жол. 3. а у ы с . Алыс-беріс жасап жүретін досжар адам, дос, жақсы жолдас, сыйлас адамдар. 4. а у ы с . Ашынажай, көңілде адам. 5. а у ы с . Бір нәрсенің шыққан жері, төркіні, негізі.

Тамыр атпалары. бот. Өсімдіктердің тамырларындағы бүршіктерден өсіп шыққан жас өркендер. **Тамыр болды.** этн. Арасындағы достық, сыйластық бір-бірінен қалауын алу арқылы бекітілетін қатынаста болды. **Тамыр буындырғыш.** к ө с . Малды пішкенде тамыр, енді қысып ұстауға арналған аша ағаш құрал. **Тамыр бұтақ.** бот. Өсімдік тамырының тармадары. **Тамыр жайды.** а) Кеңінен тарады, өркендеді, өрбіді. ә) ж а ғ а м с ы з . Етек алды. **Тамыр жемісті өсімдік.** Жемісі тамырында болатын өсімдік. **Тамыр жүйесі.** бот. Бір өсімдіктегі әртүрлі тамырлардың (негізгі, жанама, қосалқы) жиынтығы. **Тамыр жіберді.** Орнықты, орнын тапты. **Тамыр қысымы.** бот. Өсімдіктегі су тасымалының төменгі, шеткі қозғаушы күші. **Тамырмен қоректену.** бот. Өсімдіктердің күрделі заттарды сіңіруі, өңдеуі және өз қажетіне пайдалануы; көп сатылы физиологиялық үдеріс. **Тамыр мойны.** бот. Тамырдың сабаққа өтетін, шартты түрде белгіленетін шегарасы. **Тамыр тарылу.** биол. <лат. vas, constructio> Жазық еттерінің жиырылуына байланысты тамыр диаметрінің кішіреюі. **Тамыры білеудей болды.** Тамыры саланып, бадырайды. **Тамырына балта шапты.** Біржолата құртты, жойды, түбіне жетті. **Тамырынан кеседі.** Жояды, құртады; емдейді. **Тамырын басты [ұстады].** Сөз тартты, ыңғайын байқады. **Тамыры тереңге кетті.** Әбден орнықты, орнын тапты. **Тамырын қиды [қырықты, кесті].** Біржолата көзін жойды. **Тамырын құрт жайлаған қу ағаштай.** бейн. Білінбей, байқатпай келіп, бір күні морт сыну, іштен желіну туралы. **Тамырын тартты.** Жайлап сырын білді, ойын білмек болды. **Тамырын ұстады.** а) Тамырдың соғысына қарап бал ашты, болжам жасады. ә) Сөз тартты, байқап көрді.

ТАМЫРАТПА з а т . бот. Тамырдағы қосалқы бүршіктерден дамштын өркен.

ТАМЫРАЯҚТЫЛАР з а т . биол. <лат. rinzoroda> Саркодиналардың бір класс тармағы.

ТАМЫРДӘРІ з а т . ө с . <лат. polygonum atriphibium> Лалағұл тұқымдасына жататын, өзен бойларында, тау беткейлерінің орта белдеулерінде өсетін, кейбір ауруларды емдеуге пайдаланылатын улы көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТАМЫРЖЕМІСТЕР з а т . ө с . Сәбіз, қызылша, кейбір мәдени өсімдіктердің топырақасты мүшесінің ірі етжеңді, шырынды болып өзгерген түрі.

ТАМЫРЖУА з а т . бот. <лат. allium polyrhizum> Жуа туысына жататын көпжылдық өсімдік.

ТАМЫРЛА= е т . 1. Тамыр жаю, тамыры таралып осу. 2. а у ы с . Жылжу, жай қозғалу.

ТАМЫРЛАН= е т . Тамыр жаю, тамыры таралып осу.

ТАМЫРЛАНДЫР= е т . Тамыр жайғызу.
ТАМЫРЛАНДЫРУ Тамырландыру етістігінің қимыл атауы.

ТАМЫРЛАНУ Тамырлан етістігінің қимыл атауы.

ТАМЫРЛАС с ы н . Негіздем, шығу төркіні бір.

ТАМЫРЛАС = е т. 1. Бірге өсу, достасу. 2. ауыс. Қабысу, тоғысу.

ТАМЫРЛАСТЫҚ зат. Бауырластық, туыстастық.

ТАМЫРЛАСУ Тамырлас етістігінің қимыл атауы.

ТАМЫРЛАУ Тамырла етістігінің қимыл атауы; кешігу, орныгу.

ТАМЫРЛЫ сын. 1. Тамыры көп, тамыры терең. 2. Ертеден келе жатқан, дәстүрлі.

Тамырлы қабық. анат. <лат. tunica vasculosa> Көз алмасының қан тамырлары мол ортаңғы қабығы.

ТАМЫРЛЫҚ зат. Алыс-беріс жасап жүретін дос-жарандық.

ТАМЫРЛЫРАҚ зат. Тамыры үлкендеу, жуанырақ.

ТАМЫРМҮК зат. өс. Су астында өсетін, жогары сатыдағы автотрофты өсімдіктер.

ТАМЫРСАБАҚ зат. бот. <грек. rhizoma> Көпжылдық өсімдіктердің жапырақ шығармайтын, түрі өзгерген жерасты өркені.

ТАМЫР-ТАНЫС зат. Көңілде, дос-жаран.

ТАМЫР-ТАНЫСТЫҚ зат. Көңілдестік, дос-жарандық.

ТАМЫРТҮЙНЕК зат. бот. Тамаққа, мал азығына жұмсалатын жуан, етті тамыры бар өсімдіктер (қызылша, тарна, сәбіз және т.б.).

ТАМЫРТҮК зат. бот. <лат. fontinalis antipyrretica> Су астында, аквариумда өсірілетін жогары сатыдағы автотрофты өсімдік.

ТАМЫРША зат. биол. Ұрықтанған жұмыртқа жасушасынан дамыған ұрықтың бір бөлігі.

ТАМЫРШӨП зат. өс. <лат. spirodela> Балдыршөп тұқымдасына жататын көпжылдық су өсімдіктері.

ТАМЫРШЫ зат. Қол тамырын ұстап ауруды анықтайтын емші.

ТАМЫРШЫДАЙ сын. Тамыршы сияқты, тамыршы тәрізді.

ТАМЫРШЫЛЫҚ зат. Тамыр ұстап ауруды емдеу.

ТАМЫРШІРІК зат. бот. Өсімдіктерде гелимиентоспорий, фома сыңырауқұлақтары түрлерімен зақымдалу салдарынан пайда болатын аурудың түрі.

ТАН = е т. Айтқан сөзінде тұрмау, жалтарту, бұлтарту, мойындамау.

Естен танды. Ақылынан алжасты, есеңгіреді, есі ауып қалды.

ТАНА¹ зат. Бір жас пен жастан асып, қондылық алып, дене тұрқы өсе бастаған сиырдың ұрағысы.

ТАНА² зат. Ақықтан жасалған, киімге тағылатын жалтырауың түйме.

Тана көз. Мөлдiреген доңгелек көз. **Тана тағу.** этн. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы жас баланың қуанышын үстемелейтін жора [Жақын туысқаны немесе көшіп-қоланың жас баласы алғаш рет өз бетімен іс тындырса, үлкенге тән ақылдылық танытса, оның осы көшелілігін құптап, әспеттеп, ерекше ескеру белгісі ретінде баланың киім-кешегіне таны (түйме, күміс түйме) әйел адам өз қолымен тағу: «Бәрекеді, азамат екенсің, ақылды екенсің», – деген сөздермен қолташтайды].

ТАНАДАЙ сын. Тана сияқты, тана тәрізді.

ТАНАЗАР зат. Ой, ес, ми.

ТАНАМОНШАҚ зат. этн. Ақықтан жасалған моншақ.

ТАНАП зат. 1. Пайдалануға жарамды жердің бір бөлігі. 2. ауыс. Ауқым, көлем.

ТАНАПТАЙ сын. Танап сияқты, танап көлеміндегі.

ТАНАПТАУ зат. жерг. кәс. Өлшей, бөлішектеу.

ТАНАПТЫҚ сын. Танап-танап болып бөлінген (жер).

Танаптық құлақарық. егін шар. Күріш егілген алапқа су жеткізетін жүйе.

ТАНАСАП зат. этн. Тананың терісімен қапталған сап.

ТАНАСАПТЫ сын. этн. Тана терісімен қапталған сабы бар.

ТАНАТАҒАР зат. этн. Жас бала бірінші рет жолға шыққанда жасалатын ырым.

ТАНАТОЛОГИЯ [грек. thanatos – өлім, logos – ілім] зат. мед. Адам өлімінің себептерін, оның даму механизмін, клиникалық, биохимиялық және морфологиялық көріністерін зерттейтін медицинаның теориялық және тәжірибелік бөлімі.

ТАНАТОЦЕНОЗ [грек. thanatos – өлім, koinos – жалпы, бірлікте] зат. экол. Өлі су аздаларының жинақталуы.

ТАНАУ зат. анат. Адамның, жан-жануарлардың дем алатын мұрын қуысы.

Танаудан тізді. Ешкімді қалдырмай, шетінен түгендеді. **Танауды жыбырлатты.** Тәбетін ашты, піскен астың ісісін тамаққа тәбетін ашты.

Танау қақты. Ашуланды, екіленді, ызаланды. **Танау маңқа.** вет. Жылқының танауынан ірің ағып, ісіп ауыратын жұқпалы ауруы. **Танауы түрілді.** Бөйге атының шабысын бейнелейтін сөз; аттың танауы делді. **Танауы делді** [қусырылды, тарылды, қақты]. а) Булықты, елірді. ә) Ашуланды, ыза-кегі бетіне шықты. **Танауы желбеңдеді.** Ентіге дем алды, алқынды. **Танауы желі-желі етті.** Елтікті, жей-жейі дем алды. **Танауы жырылған.** Қиқар, қырсық, шатақ. **Танауы қусырылды.** Ашуланды, қанын ішіне тартты. **Танауымен көк тіреді.** Ешкімді менсінбеді, дандайсыды. **Танауын көтерді.** Ісініп-кебінді, дандайсыды, менсінбеді. **Танауы шелектей болды.** Мақтанып жер-көкке сыймады, әлдеқандай болып дандайсыды.

ТАНАУЛА = е т. Алқыну, демігу, ентігу, өкпесі ошу.

ТАНАУЛАТ = е т. Алқынту, ентіктіру, ентелету.

ТАНАУЛАТУ Танаулат етістігінің қимыл атауы.

ТАНАУЛАУ Танаула етістігінің қимыл атауы.

ТАНАУРА = е т. сөйл. **Танаула.**

ТАНАУРАТ = е т. сөйл. **Танаулату,** алқынту.

ТАНАУРАТУ Танаурат етістігінің қимыл атауы.

ТАНАУРАУ Танаура етістігінің қимыл атауы.

ТАНБА = е т. Алған беттен қайтпау, жазбау.

ТАНБАУ Танба етістігінің қимыл атауы.

ТАНБҮР зат. муз. Шығыс елдерінде кең тараған үш ішекті музыкалық аспап.

ТАНГАЖ [франц. tangaage] зат. өск. Ұшу, жүзу барысындағы ұшақтың (ракетаның) немесе кемеңнің негізгі көлденең білік инерциясымен салыстырғандағы бұрыштық қозғалысы.

ТАНГЕНС [лат. tangens] зат. матем. Тригонометриялық функциялардың бірі.

Тангенстер теоремасы. матем. Үшбұрыш қабырғаларының ұзындықтар мен оларға қарма-қарсы жатқан бұрыштардың жарты айырмасы мен жарты қосындысы тангенстерінің арасындағы қатысты өрнектейтін теорема.

ТАНГЕНСТІК сын. матем. Тангенске қатысты, тангенске тән.

ТАНГО [исп. tango] зат. өнер. Музыкалық өлшемі жүз (негізінен 2/4) болып келетін қазіргі заманғы бал биі.

ТАНДЕМ [ағыл. tandem] зат. спорт. Қосарланған екі доңғалақты, біріккен екі жүргізілгі бар екі орынды велосипед.

ТАНДЫР¹ [ар. تانور] зат. этн. Нанды қабырғаларына жапсырып, қарып пісіруге арналған, далаға орнатылған пеш. // Кеуіп құрғап қалған, қаңсыған.

Тандыр болып суалды. Құрғады, кепті, жоғалды. **Тандыр нан.** тамақ. Тандыр пештің қабырғасына жапсырылып пісірілген нан. **Тандыры кепті [күрды]**. Суалды, кеуіп, құрғап қалды.

ТАНДЫР²: есінен тандырды. Ақылынан адастырды, алжастырды.

ТАНДЫРДАЙ сын. Тандыр сияқты, тандыр тәрізді.

ТАНДЫРЛА = е т. Қаңсу, кебу, құрғау.

ТАНДЫРЛАТ = е т. Қаңсыту, кептіру, құрғату.

ТАНДЫРЛАТУ Тандырлат етістігінің қимыл атауы.

ТАНДЫРЛАУ Тандырла етістігінің қимыл атауы.

ТАНДЫРУ: естен тандыру. Ақылынан адастыру, есеңгірету.

ТАНЗИМАТ [ар. تنظيمات] зат. саяси. Модернизация, жаңашаландыру.

ТАНЗОМЕТРИЯ зат. спорт. Спорт құралдарына немесе күшті өлшеітін жабдықтарға түскен механикалық қысымның әсерінен электр қауатына айналатын өзгерімдердің өлшемі анықтайтын құрал.

ТАНК [ағыл. tank] зат. өск. Түгелдей сауытты, шынжыр табанды соғыс мәшинесі.

Танк әскері. өск. Құрлықта негізгі соққы беретін әскер түрі. **Танк бригадасы.** өск. Бірнеше танкистерден құралған әскери топ. **Танк взводы.** өск. 3-4 танкіден тұратын танк әскерлерінің тактикалық бөлімшесі. **Танк десанты.** өск. Ортақтаса ұрыс қимылдарын жүргізу үшін танкистермен алып жүрілетін атқыштар (жаяу әскерлік, мотоатқыштар) бөлімшесі. **Танк қаруы.** өск. Танкіге орнатылған қару-жарақ. **Танк пулеметі.** өск. Танкіден атыс жүргізуге бейімделген жаяу әскерлерге қарсы қолданылатын пулеметтің бір түрі. **Танк ротасы.** өск. Танк взводтарынан тұратын танк әскерлерінің тактикалық бөлімшесі. **Танк тосқауылы.** өск. Қарсыластың шабуыл жасауы (қозғалыс жасау) ықтимал бағытында жасырын орналасқан танк бөлімшесі. **Танк ұрысы.** өск. Екі қарсылас жақтың танк бөлімшелерінің, бөлімдерінің, құрамаларының соқтығысы; артиллерия мен авиацияның қолдауы арқылы және әуе шабуылына қарсы қорғаныс құралдарымен бірге жүргізіледі, жарты әскери ұрыстың негізгі бөлімі.

ТАНКЕР [ағыл. tanker] зат. тех. Сұйық заттар (мұнай және оның өнімдері, сұйытылған газ, тамақ өнімдері, химиялық сұйықтар және т.б.) тасымалдайтын кеме.

ТАНКЕСТ зат. өск. Танк жүргізуші.

ТАННАЛЬБИН зат. хим. Су мен спиртке ерімейтін, бірақ сілтіде ерігіш, иіссіз және дәмсіз, қоңыр ұнтақ зат.

ТАННИН зат. хим. Суда, спирт пен глицеринде ерігіш сарғыш ұнтақ зат.

ТАННИНДЕР зат. хим. Көптеген өсімдіктерде болатын фенолдық қосылыстар; илегіш органикалық заттар қоспасы.

ТАННОФОРМ зат. хим. Таннин мен формальдегид қосындысы, суда, сілтіде ерімейтін, иіссіз, қызғылт ұнтақ зат.

ТАНТАЛ¹ [лат. tantalum] зат. хим. Болаттарға легирлеуші қоспа, қызғана төзімді құймалар құраушы ретінде, электротехникада, химиялық мәшине жасау мен ядролық энергетикада конструкциялық материал т.б. ретінде қолданылатын ашық сұр түсті ауыр металл; химиялық элемент.

ТАНТАЛ²: тантал азабы. [грек. tantalos] Мәңгілік шөл азабы, мәңгілік аштық азабы.

ТАНТАЛИТ зат. хим. (Fe,Mn)Ta₂O₆ күрделі оксидтер тобының минералы; тантал кені.

ТАНТРИЗМ зат. мэд. Өздерінің киелі мәтіндері ретінде тантраны таңитын индуизмнің секталары мен мектептерінің жалты атауы.

ТАНТУ Танты етістігінің қимыл атауы.

ТАНТЫ= ет. Орынсыз мылжыңдау, коку.

ТАНТЫҚ сын. жағымсыз. Мылжып көп сөйлейтін, бос сөзге үйір, сөз соқты (адам).

ТАНТЫҚТЫҚ зат. жағымсыз. Мылжыңдық, көпсөзділік, сөзұарлық.

ТАНТЫРА= ет. сөйл. **Танты.**

ТАНТЫРАҚТА= ет. Бұтып-шату, былықтыру.

ТАНТЫРАҚТАУ Тантырақта етістігінің қимыл атауы.

ТАНТЫРАУ Тантыра етістігінің қимыл атауы.

ТАНУ¹ Тан етістігінің қимыл атауы.

ТАНУ² Таны етістігінің қимыл атауы. 1. Айнытпай, тап басып білу. 2. Айыру, ажырату. 3. Түсіну, түісіну.

ТАНША зат. жерг. **Тана.**

ТАНШАДАЙ сын. Танша сияқты, танша тәрізді.

ТАНЫ= ет. 1. Айнытпай тап басып білу. 2. Бір затты жан-жақты тексеріп, ажырату, айыру. 3. Мойындау, қабылдау.

Тани алмады. Бір нәрсенің байыбына баруға, оны танып білуге шамасы келмеді.

ТАНЫҒЫСЫЗ сын. Мүлдем басқаша боп өзгерген, құлтырған, жаңарған.

ТАНЫҒЫШ сын. Танып-білуге шебер.

ТАНЫҒЫШТЫҚ зат. Танып-білуге шеберлік.

ТАНЫҚ сын. Беймәлім, белгісіз. // Белгісіз, беймәлім нәрсе.

ТАНЫЛ= ет. 1. Танымал болу, белгілі, мәшһур болу. 2. Қабылдану, мойындалу.

ТАНЫЛУ Таныл етістігінің қимыл атауы. 1. Танымал болу, белгілі болу. 2. Қабылдану, көріну.

ТАНЫМ зат. филос. Дүниені, өмірді танып-білу қабілеттілігі.

ТАНЫМАЛС сын. 1. Козтаныс, үйреншікті, белгілі, таныс. // Таныс адам. 2. Елге белгілі, көпшілікке танылған, атағы жайылған.

ТАНЫМАЛДЫҚ зат. Белгілілік, таныстық.

ТАНЫМАЛЫ сын. сөйл. **Танымал.**

ТАНЫМАСТАЙ сын. Адам айтқысыз, танығысыз, өзгеше.

ТАНЫМДЫҚ сын. Танып-білуге тән, танымға қатысты.

Танымдық есеп. пед. Жаңа білім іздеуге, оқудағы байланыс, дәлелдерді белсенді пайдалануға түрткі болатын оқу тапсырмасы.

Танымдық қызығушылық. пед. Ғылым жаңалықтарын, қоғамда болып жатқан өзгерістерді танып-білуге деген қызығушылық.

ТАНЫМДЫЛЫҚ сын. сөйл. **Танымдық.**

ТАНЫМПААЗ сын. Тануға шебер, танығыш.

ТАНЫМПАЗДЫҚ зат. Тануға шеберлік, танымғыштық.

ТАНЫС сын. Көптен білетін, белгілі, танымал. // Танитын, білетін адам.

Таныс болды. а) Таныды, білді. ә) Меңгерді, игерді. Таныс емес. Жат, белгісіз.

ТАНЫС= ет. 1. Бөтен адаммен жүздесіп білісу. 2. Бір нәрсенің мән-жайын білу, тексеру, зерттеу.

Танысып көрді. Жүздесіп байқады.

ТАНЫСАЯҚ зат. этн. көне. Құдаласқан адамдардың арасында жүретін қалаулы қара мал.

ТАНЫС-БІЛІС сын. Сыралғы, сыр мінез, танымал.

ТАНЫСТАС сын. Пікірлес, сырлас.

Таныстас болды. Танысты.

ТАНЫСТАУ сын. Танысырақ, белгілілеу.

ТАНЫСТЫҚ зат. 1. Таныс-білістік, білгендік.

2. Танымалдық, көпке белгілілік.

ТАНЫСТЫР= ет. 1. Таныту, білістіру.

2. Көрсету, мәлімет беру.

ТАНЫСТЫРУ Таныстыр етістігінің қимыл атауы; мәлімет беру, көрсету.

ТАНЫСТЫРЫЛ= ет. Түсіндірілу, баяндалу.

ТАНЫСТЫРЫЛУ Таныстырыл етістігінің қимыл атауы.

ТАНЫСТЫРЫЛЫМ зат. **Тұсаукесер.**

ТАНЫСУ Таныс етістігінің қимыл атауы.

1. Білісу, жүздесу. 2. Мән-жайын білу, тексеру.

ТАНЫТ= ет. Көрсету, қандай да бір қырынан көріну.

ТАНЫТТЫР= ет. Таныту, білдірту.

ТАНЫТТЫРУ Таныттыр етістігінің қимыл атауы.

ТАНЫТУ Таныт етістігінің қимыл атауы.

1. Көрсету, білдірту. 2. Жариялау, мәшһур ету.

ТАНЫТЫЛ= ет. Көрсетілу, көріну.

ТАНЫТЫЛУ Танытыл етістігінің қимыл атауы.

ТАНЫТЫС: жылы шырай танытысты.

Жылылық, оңқабақ көрсетті, ілтипат көрсетті.

ТАНЫТЫСУ Танытыс етістігінің қимыл атауы.

ТАҢ¹ зат. Күн шығар алдындағы мезгіл.

Таң ағарды. Таң бозғылт тартып, жарық түсу. Таң азаннан. Ертемен, жерге жарық түсе бастағаннан. Таң айырды. Бөйге атын жаратты, таң асырды. Таң алақобенденді. Таң сөз бере бастады. Таң алдында. Таң атуға таяр сөт.

Таң асты [асырды]. а) Қатты не ұзақ жүрістен соң, атты таңға дейін суытып демалдырды.

ә) Түнімен, таң атқанша жүрді, әрекет етті.

Таң атты. а) Түн қараңғысы сөйілді, жарық түсті.

ә) Теңдікке жетті, бостандық туды. Таң ату.

Таң қараңғысының ыдырауы, жарық сәуле түсуі.

Таң атып, күн батқанша. Ертеден қара кешке дейін, күні бойы, күнұзақ.

Таң [таңды ұйқысыз] атырды. Таңға дейін ұйықтамады, ұйқы көрмеді.

Таң атырмады. Күн көрсетпеді, тыныштық бермеді. Таң бозарды. Таң қиланиектеніп аарды, қылаң берді. Таң бозы. Таң қылау беріп атып келе жатқан кез. Таңды атқызды. Бір нәрсемен таң болғанына айналысты. Таңды атырып, кешті батырды. Уақытты бір іспен, әрекетпен ғана өткізді. Таңды көзбен атырды. Таң атқанша көз ілмеді, түні бойы ұйықтамады, көрер таңды көзімен атқызды. Таңды таңға, күнді күнге ұрды. Күні-түні дамыл таппады. Таңды ұйқысыз атырды [қарсы алды]. Түні бойы кіртік ілмеді, ұйықтамады. Таң жапсары түрілді. п.э.т. Таң атар кез жақындады, жарық түсе бастады. Таң кеугіміндей. Таң қараңғысындай, таң атар алдындағы кездей. Таң көбесі соғылді. Таң ата бастады, түні қараңғылығы ыдырай бастады. Таң қараңғысы. Таң атар кез, таң алды. Таң қылаң берген кезде [саз бергенше]. Таң бозарып атқанда. Таң қылаң берді. Таң сыр берді, бозғыл тартты. Таң қылына. Таң бозарып ата бастаған кезде. Таң нұрлы болсын. Таңертең аман көргенде айтылатын тілек. Таң нұры. Таң шапағы, таңғы жарық. Таңның атысы, күннің батысы. Күні бойы, ұзақ күн. Таң сызат берді. Қиланиектеніп таң ата бастады, таң бозарды. Таң сарғайып атты [сарғайды]. Түн қараңғысы сөйіліп, таң бозамықтана дала сарғыш тартып, жарық түсті. Таң сөрі. Жерге жарық түсе бас-

таған, таң қылаң берген уақыт. Таң сөріден. Елең-алаңнан, ертемен. Таң сөз [сыз] берді. Таң ата бастады, таң бозарды. Таңы атып, күні шықты. Арманына жетті, дегені болды.

ТАҢ² зат. Шаттың ішкі жағы, шап.

ТАҢ³ сын. Сенерін де, сенбесін де біле алмаған қалып; аң-таң.

Таң болды. Қайран қалды, таңырқады, таңданды. Таң көрді. Таңқалды, таңырқады.

Таң қалды. Таңғалды. Таң қылды. Таңдандырды, таңырқатты.

ТАҢ= ет. Байлау, шанду.

ТАҢАМАЛ зат. жерг. Таң алды, таңсөрі.

ТАҢБА зат. 1. Дақ, із, мөр. 2. этн. Әрбір отбасының, әрбір рудың малға, жер бөліске қоятын ені. 3. мат.м. Белгі. 4. ин.ф. <ағыл. symbol> Есептеуіш техникасында қолданылатын алфавиттің жеке символы. 5. ау.с. Қаяу, шер, кек.

Таңба салды. Белгі салды, басты.

ТАҢБАЛА= ет. 1. Таңба салу, белгі соғу.

2. ау.с. Жариялау, жария ету, елге әйгілеу.

ТАҢБАЛАН= ет. 1. Таңба салыну, белгі соғылу. 2. ин.ф. Белгілену, белгі қойылу.

Таңбаланған ет. Қасапханаларда, ет комбинаттарында сойылған мал қиаларының сыртына қойылатын белгі.

ТАҢБАЛАНУ Таңбалан етістігінің қимыл атауы; белгілену.

ТАҢБАЛАУ Таңбала етістігінің қимыл атауы. 1. Таңба салу, белгі соғу. 2. мат.м. Белгілеу, белгі қою.

ТАҢБАЛЫ сын. 1. Таңба салынған, таңбасы бар. 2. Таңбадан тұратын.

ТАҢБАЛЫҚ сын. Таңбаға қатысты, таңбаға тән.

Таңбалық жүйе. ин.ф. <ағыл. sign system> Өздерінің арасында ішкі қатынастары бар таңбалар жүйесі. Таңбалық разряд. ин.ф. <ағыл. sign bit> Санның оң немесе теріс екендігін көрсететін екілік санның разряды.

ТАҢБАОРЫН зат. ин.ф. <ағыл. font reticle> Бір таңба орналасатын дисплей экранындағы немесе қағаз бетіндегі төртбұрышты аймақ.

ТАҢҒАЖАЙЫП сын. Керемет, ерекше, ғажап.

ТАҢҒАЛ= ет. Қайран қалу, аң-таң болу, таңырқау.

ТАҢҒАЛАРЛЫҚ сын. Таңғалдыратын, ерекше, өзгеше, таңғалатындай.

ТАҢҒАЛАРЛЫҚТАЙ сын. Ғажап, керемет.

ТАҢҒАЛДЫР= ет. Таңғалатындай жағдайға душар ету, таңдандыру, таңырқату.

ТАҢҒАЛДЫРУ Таңғалдыру етістігінің қимыл атауы.

ТАҢҒАЛТ= ет. Таңғалуға мәжбүр ету, таңырқату, таңғалдыру.

ТАҢҒАЛУ Таңғал етістігінің қимыл атауы.

ТАҢҒАЛЫС зат. Таңдануы.

ТАҢҒАЛЫС= ет. Таңдануы, таңырқау.

ТАҢҒЫ сын. Азанғы, таңертеңгі.

Таңғы шуақ. Таң алдында түскен күн сәулесі.

ТАҢҒЫЗ= ет. Таңдыру, байлау.

ТАҢҒЫЗУ Таңғыз етістігінің қимыл атауы.

ТАҢҒЫШ зат. 1. этн. Керегелердің қоспаларын байланыстыратын тоқылған жалпақ құр. 2. Бір нәрсенің таңатын, байластырып буып тұратын нәрсені.

ТАҢҒЫШТА= ет. Бірдеңені шандып байлау.

ТАҢҒЫШТАЛ= ет. Таңғыл, байлану.

ТАҢҒЫШТАЛУ Таңғыштал етістігінің қимыл атауы.

ТАҢҒЫШТАУ Таңғышта етістігінің қимыл атауы.

ТАҢДА= ет. Талғау, сұрыптау, жарату, қиату.

ТАҢЫСУ Таңыс етістігінің қимыл атауы.

ТАП¹ зат. тар. 1. Өндірістік тарихи жүйесінде алатын орны мен өндіріс құрал-жабдықтарының қатынасына, еңбекті қоғамдық жолмен ұйымдастыру, одан алып отырған үлестің мөлшері мен алу әдісіне қарай ажыратылатын адамдардың үлкен топтары. 2. Ел, ру.

Тап күресі. тар. Езділуші таптың (жұмысшы, шаруа) үстем тапқа қарсы біріккен қимылы, қозғалысы, наразылығы. **Тап тартысы.** саяси. Қанаушы және қаналушы таптар арасында болатын қайшылық, күрес.

ТАП² зат. Таңба, із, мөр, дақ.

Тап салды. Белгі қалдырды. Тап келді. Душар болды, кезікті.

ТАП³ зат. Шоқтың қоламтасынан қалған ыстық леп, қызу.

ТАП⁴ зат. жерг. Күй-жай, жағдай.

ТАП⁵ зат. этн. көне. Төбетей, бас киім.

ТАП⁶ шыл. Дәл, нақ, нағыз.

Тап басты. Дәл үстінен, ойлаған жерден шықты. **Тап іргесі.** Дәл қасы.

ТАП⁷: тап берді. Бас салғысы келіп ұмтылды. **Тап болды [келді].** Аяқастынан, кенет кездесті, кезікті. **Тап етті.** Кенеттен бірден ұрынды.

ТАП= ет. 1. Қолға түсіру, кездестіру, кезіктіру. 2. Балалау, туу. 3. ауыс. Кіріс кіргізу, пайда келтіру.

Тапқаны тамағына, жұтқаны жұмырына жетпеді [жұмырынан артылмады]. Табысы ішкен-жегенінен артпады.

ТАПА¹: тапа тал түс. Дәл түс кезі.

Тапа [тапай, талма] тал түс. Күн тас төбеге көтерілген кез.

ТАПА² зат. сөйл. **Таба.**

Тапа шай. сөйл. **Тақта шай.**

ТАПА= ет. 1. Аяқ астына салу, таптау.

2. Қирату, жаныш жоқ қылу.

ТАПАЙ зат. Тезектің иленіп, кептірілген түрі.

ТАПАЙЛА= ет. жерг. Таптау.

ТАПАЙТТА= ет. жерг. Таптау.

ТАПАЙТТАУ Тапайтта етістігінің қимыл атауы.

ТАПАЛ сын. Аласа, мықыр, жатаған.

Тапал зеңбірек. әск. Зеңбірек пен келте зеңбірек қоса үйлестірілген, бірақ зеңбіректің қасиеті басым болатын артиллериялық қару.

ТАПАЛА= ет. 1. Үсті-үстіне таптау.

2. ауыс. Жаныш, қиратып өту. 3. жерг. Илеу, жасау.

ТАПАЛАУ Тапала етістігінің қимыл атауы.

ТАПАЛДАУ сын. Мықырлау, аласалау, жатағандау.

ТАПАЛДЫҚ зат. 1. Аласалық, жатағандық. 2. Мықырлық, қысқалық.

ТАПАЛТАҚ сын. Жатағандау, аласалау.

ТАПАЛТАҚТАУ сын. Аласарақ, кішірек келген.

ТАПАЛША сын. Тапалдау, жатағандау.

ТАПАМАЙ: тапаймай тезек. жерг. Құйма тезек.

ТАПАНША зат. Жақын жерге атылатын кішкене қолмылтық, пистолет.

ТАПАНША-ПУЛЕМЕТ зат. әск. Патронды тапанишаға ұқсас автоматтандырылған жеке атыс қаруы.

ТАПЖЫЛДЫРМА= ет. 1. Тырп еткізбеу, міз бақтырмау. 2. ауыс. Айтқанды екі етпеу, мұлткісіз орындау.

ТАПЖЫЛДЫРМАУ Тапжылдырма етістігінің қимылы атауы.

ТАПЖЫЛМА= ет. Тырп етпеу, табан аудармау, қозғалмау. // Сол қалтында, айнымай.

Тапжылмай күтті. Ұзақ сарыла тосты.

ТАПЖЫЛМАУ Тапжылма етістігінің қимыл атауы.

ТАПЖЫЛТ= ет. Қозғалту, қимылдату.

ТАПЖЫЛТПАЙ үст. 1. Бұлтартпай, айнымпай. 2. Сол күйінде, сол қалтында.

ТАПЖЫЛТПАУ Тапжылтпа етістігінің қимыл атауы.

ТАПҚЕР зат. жерг. **Банкер.**

ТАПҚАН-ТАЯНҒАН зат. Жиган-терген бар қаражат, мал-мүлік.

Тапқан-таянғанын аузына тосты. Барын берді, бар тамағын берді.

ТАПҚЫЗ= ет. Таптыру, тауып бергізу.

ТАПҚЫЗДЫР= ет. Тауып бергіздіру.

ТАПҚЫЗДЫРТ= ет. Тауып бергіздіру.

ТАПҚЫЗДЫРТУ Тапқыздырт етістігінің қимыл атауы.

ТАПҚЫЗДЫРУ Тапқыздырт етістігінің қимыл атауы.

ТАПҚЫЗУ Тапқыз етістігінің қимыл атауы.

ТАПҚЫР сын. Тез ойлап, ұтымды сөз айта алатын, алғыр, зерек.

ТАПҚЫРЛАН= ет. Тапқыр болу, алғырлану.

ТАПҚЫРЛАНУ Тапқырлан етістігінің қимыл атауы.

ТАПҚЫРЛЫҚ зат. 1. Алғырлық, зеректік.

2. Әдіс-тәсілді шебер меңгергендік, әдісқойлық.

ТАПҚЫРСЫН= ет. Тапқыр болғансу, тапқырлық жасағансу.

ТАПҚЫРСЫНУ Тапқырсын етістігінің қимыл атауы.

ТАПҚЫШ сын. 1. Тез таба білетін, бір нәрсенің қиюын, ретін келтіретін. 2. Біреудің ойлаған ойын т.б. білгіш.

ТАПҚЫШТЫҚ зат. Таба білгіштік, тапқырлық.

ТАПСЫН= ет. Теспініп, білгішсініп сөйлеу.

ТАПСЫНУ Тапсын етістігінің қимыл атауы.

ТАПСЫР= ет. 1. Бір істі біреуге міндеттеу, жүктеу, арту. 2. Бір затты белгілі бір орынға немесе жеке бір адамға өткізу, беру.

ТАПСЫРМА зат. 1. Міндеттелген жұмыс, іс.

Тапсырма алды. Міндет жүктелді.

ТАПСЫРТ= ет. Тапсыруын қадағалау, бергізу.

ТАПСЫРТҚЫЗ= ет. Тапсыруға мәжбүрлеу.

ТАПСЫРТҚЫЗУ Тапсыртқыз етістігінің қимыл атауы.

ТАПСЫРТТЫР= ет. Тапсыртқызу.

ТАПСЫРТТЫРУ Тапсырттыр етістігінің қимыл атауы.

ТАПСЫРТУ Тапсырт етістігінің қимыл атауы.

ТАПСЫРУ Тапсыр етістігінің қимыл атауы.

1. Өткізу, беру. 2. Міндеттеу, жүктеу. 3. жерг. Жазылу (азетке т.б.).

Тапсыру пункті. Қабылдау орны.

ТАПСЫРЫЛ= ет. 1. Табысталу, табыс етілу. 2. Міндет жүктелу, міндеттелу.

ТАПСЫРЫЛУ Тапсырыл етістігінің қимыл атауы; өткізілу.

ТАПСЫРЫНДЫ сын. Тапсырылған, жүктелген. // Тапсырма, тапсырылған міндет.

ТАПСЫРЫС зат. 1. Тапсырылған іс, жұмыс, шаруа. 2. Бір нәрсені дайындауды, орындауды, жасауды, табуды тапсыру ісі, өтінімі.

Тапсырыстар қоржыны. қаржы. Кәсіпорындардағы, фирмалардағы белгілі бір күнге дейінгі және орындауға тиіс тапсырыстардың жиынтығы.

ТАПСЫРЫСТЫ сын. Бір нәрсені дайындауға, орындауға тапсырыс жасалған.

ТАПСЫРЫСШЫ зат. Белгілі бір затқа, қызметке тапсырыс беруші адам.

ТАПТА= ет. 1. Таптаурын қылу, аяққа басу.

2. ауыс. Басып-жаныш, қиратып-бүлдіру.

3. Темірді көрікке салып қыздырып, балқытып жіққарту, өткірлеу. 4. ауыс. Қатты ескертін

ұғындыру, үгіттеу. 5. ауыс. Қорлау, қиянат өту, мекінбеу, санатқа алмау.

ТАПТАҒЫШ зат. тех. Нығыздау, қатайту мақсатында қолданылатын техника.

ТАП-ТАЗА сын. 1. Кіршіксіз, мұртаздай.

2. ауыс. Күнәсіз, пәк. 3. Қоспасыз, қатесіз.

4. Тұнық, саф.

ТАП-ТАЙҚЫ сын. Тайпиган, қайқы.

ТАП-ТАЙЫЗ үст. Өте саяз, тым тайыс.

ТАП-ТАҚЫР сын. 1. Басында шашы жоқ, тып-тықыр. 2. Өсімдік өспеген, жалаңаш, жадағай.

ТАПТАЛ= ет. 1. Жанышылу, таптаурын болу.

2. ауыс. Қорлану, қиянат жасалу.

ТАПТАЛУ Таптал етістігінің қимыл атауы.

ТАПТАМА зат. этн. ойын. жерг. Қақпақыл ойынында бес асықпен ойнағанда жердегі тасты алып, төртіншісін жерде екі рет соғып алу түрінде ойналатын ойын.

ТАПТАН= ет. Нығыздану, басылу.

ТАПТАНДЫ сын. Өбден тапталған.

ТАП-ТАП: тап-тап берді [етті]. Тұра ұмтылды.

Тап-тап берді. а) Қайта-қайта ұмтылды. ә) Жабысты, жармасты.

ТАП-ТАПАЛ сын. Ап-аласа, кіп-кішкентай.

ТАП-ТАР сын. Тілдей жіп-жіңішке, өте тар.

ТАП-ТАРҒЫЛ сын. 1. Тым тарғыл.

2. ауыс. Өбден қарлыққан.

ТАПТАС сын. Табы бір, бір таптан шыққан.

Тапнас бауыр. кіт. сов. Хал-ахуалы, мүдде-мұқтажы ортақ, өзінің әлеуметтік жігінің өкілі.

ТАПТАС¹= ет. Тап-тап болып бөліну, топтасу.

ТАПТАС²= ет. Жанышысу, бірге таптау.

ТАП-ТАСТАЙ сын. 1. Қап-қатты, өте берік. 2. Сұп-суық, тастай.

ТАПТАСТЫР= ет. 1. лингв. Жіктеп болу, саралау. 2. жерг. Келістіру, татуластыру.

ТАПТАСТЫРУ Таптастыру етістігінің қимыл атауы; жіктеу, топтау.

ТАПТАСТЫРЫЛ= ет. Жіктелу, саралану.

ТАПТАСТЫРЫЛУ Таптастырыл етістігінің қимыл атауы.

ТАПТАСУ Тапнас етістігінің қимыл атауы.

ТАПТАТ= ет. Басып-жаныштату, аяққа басқызу.

ТАПТАТҚЫЗ= ет. Қыздырып жіққартқызу, өткірлету.

ТАПТАТҚЫЗУ Тапнатқыз етістігінің қимыл атауы.

ТАПТАТУ Тапнат етістігінің қимыл атауы.

ТАП-ТАТУ сын. Тату-тәтті, әп-әдемі жарастықты.

ТАПТАТЫЛ= ет. Жанышталу.

ТАПТАТЫЛУ Тапматы етістігінің қимыл атауы. 1. Жанышталу. 2. Металды қыздырып оңдеу.

ТАПТАУ Тапта етістігінің қимыл атауы.

1. Аяқ астына салу. 2. ауыс. Қирату, жаныш.

3. ауыс. Қорлау, мазақ өту.

ТАПТАУРЫН сын. 1. Тапталып қалған (жер). 2. ауыс. Жатпанды, өбден белгілі.

ТАПТАУШЫ зат. 1. Жөне салушы. 2. Қорлаушы, мазақ өтуші.

ТАПТАУЫР сын. сөйл. Таптаурын.

ТАП-ТАУ сын. Жап-жақын, жұп-жуық.

ТАП-ТҰЙНАҚТАЙ сын. Мұртаздай, жып-жынақы.

ТАПТЫҚ сын. Тапқа тән қасиет, сипат.

Таптық жіктелу. саяси. Елде, мемлекетте жаппай өріс алатын, саяси көзқарасы, тұрмыс деңгейі, кәсібі бойынша бөліну. **Таптық сана.** фил. Марксизмнің әлеуметтік-этикалық ұғымы.

ТАПТЫР= ет. Тапқызу, іздеттіру.

ТАПТЫРТ= е т. *Тапқыздыру, іздеткізу.*
ТАПТЫРТУ *Таптырт етістігінің қимыл атауы.*
ТАПТЫРУ *Таптыр етістігінің қимыл атауы.*
ТАПТЫРЫЛ= е т. *Тапқызылу, іздеттірілу.*
ТАПТЫРЫЛУ *Таптырыл етістігінің қимыл атауы.*
ТАПШАН з а т. *Ағаштан жасалған, отырып демалатын және жататын орын.*
ТАПШЫ с ы н. *Жетімсіз, кемшін, аз; қат, зәру.*
Тапшы болды. *Жетіспеді, болмады.*
ТАПШЫЛ с ы н. *Өз табының намысын қорғағыш, табын жақтағыш.*
ТАПШЫЛАН= е т. *Жетімсіз болу, азаю.*
ТАПШЫЛАНДЫР= е т. *Азаюу, кеміттіру.*
ТАПШЫЛАНДЫРУ *Тапшыландыру етістігінің қимыл атауы.*
ТАПШЫЛАНУ *Тапшылан етістігінің қимыл атауы.*
ТАПШЫЛАУ с ы н. *Жетімсіздеу, кемшіндеу.*
ТАПШЫЛДЫҚ з а т. *Табын жақтағыштық қасиет.*
ТАПШЫЛЫҚ з а т. *Жетімсіздік, кемшілік.*
Тапшылық көрді. *Кемістік көрді, жоқшылыққа ұшырады.*
Тапшылық тартты. *Жоқшылықтың азабына ұшырады, жетіспеушілік көрді.*
ТАПЫЛ: тапыл басты. *Қаз-қаз басты.*
ТАПЫЛДА= е т. *Тапанын жерге тап-тап басу.*
ТАПЫЛДАТ= е т. *Тап-тап еткізу.*
ТАПЫЛДАТУ *Тапылдат етістігінің қимыл атауы.*
ТАПЫЛДАУ *Тапылда етістігінің қимыл атауы.*
ТАПЫРАЙ= е т. *Жапыраю, таңқию.*
ТАПЫРАҚ е л і к. *Тапырақ-тапырақ еткен, тапырақтаған жүрісті бейнелейтін сөз.*
Тапырақ қақты. *Аяғын әлтек-тәлтек басты, тапырақтады.*
ТАПЫРАҚТА= е т. *Тапыраңдау, тайрандау, тарпаңдау.*
ТАПЫРАҚТАТ= е т. *Тапыраңдату, тайраңдату.*
ТАПЫРАҚТАТУ *Тапырақтат етістігінің қимыл атауы.*
ТАПЫРАҚТАУ¹ с ы н. *Тайпақтау, жайпақтау.*
ТАПЫРАҚТАУ² *Тапырақта етістігінің қимыл атауы.*
ТАПЫРАҢ е л і к. **1.** *Тапырақтаған, тайпаңдаған жүрісті бейнелейтін сөз.*
2. *ауыс. Дөрекі, ерсі (сөз).*
ТАПЫРАҢДА= е т. *Тапырақпау, әлтек-тәлтек басу.*
ТАПЫРАҢДАУ *Тапыраңда етістігінің қимыл атауы.*
ТАПЫРАШ с ы н. *Жүрісі жаман, тапырақтап жүретін (жылқы).*
ТАПЫРАЮ *Тапырай етістігінің қимыл атауы.*
ТАПЫРЛА= е т. *Тапыраңдау, тапыр-тапыр ету.*
ТАПЫРЛАС= е т. *Тап-тап басысу, тапыраңдасу.*
ТАПЫРЛАСУ *Тапырлас етістігінің қимыл атауы.*
ТАПЫРЛАТ= е т. *Тапыр-тапыр еткізу.*
ТАПЫРЛАТУ *Тапырлат етістігінің қимыл атауы.*
ТАПЫРЛАУ *Тапырла етістігінің қимыл атауы.*
ТАПЫР-ТАПЫР е л і к. *Тапырлата басқан аяқ (тұяқ) дыбысын бейнелейтін сөз.*
ТАПЫР-ТҮПЫР е л і к. *Апыр-тапыр еткен дыбысты бейнелейтін сөз. // Тапырлаған дыбыс.*
Тапыр-түпыр етті. *Апыр-топыр болды.*

ТАПЫРЫҚ з а т. *Тапырлаған жүріс.*
Тапырық етті. *Тапырақтады, апыр-тапыр басты. Тапырық қақты.* *Беймазаланып, берекесізденіп жүрді.*
ТАР¹ з а т. с ө й л. **Таршылық.**
ТАР² с ы н. **1.** *Кең емес, кішкентай, шағын.*
2. *ауыс. Қиын, қысылтаяң, қатал.*
Тар ауыз. *Кіріп-шығар жері кең емес.*
Тар есік [жер], тар босаға. *Ауыртпалық, қиындық.*
Тар жер. *Жан-алқымнан алатын, қысыл-таяң жер.*
Тар жерде қол созды. *Қиыншылық күн туғанда, таршылыққа тап болғанда көмек берді.*
Тар жол. *Азатты, қиыншылығы мол сапар.*
Тар жол, тайпақ кешу. *Азабы, ауыртпалығы көп өмір жолы.*
Тар заман [замана, кезең]. *Аласапыран дәуір, қиын-қыстау шақ.*
Тар кезең. *Қиын-қыстау кез, қысыл-таяң уақыт.*
Тар қамау. *Қиын уақыт, қысылшаң кез, тар заман.*
Тар қапас. *Поэт. Тас қамау, абақты, түрме.*
Тар қолтық. *Нағыз қолтықтың өзі; жүрек түс.*
Тар құрсақ. **а)** *Бала көтермеген, тумаған.*
ә) *бейн. Бір ана, бір шеше.*
Тар құрсағын кеңейтті, тас емшегін жібітті. *Перзент көтерді, нәрстелі, балалы болды.*
Тар қыспақ. *Қиын-қыстау кез, қиыншылық.*
Тар мықын. *Тар бөкселі.*
Тар мінезді. *Ашуланишақ, ұрынишақ.*
Тар өткел. **а)** *Азабы, ауыртпалығы көп қиын-қыстау кезең.*
ә) *Қысылтаяң жер.*
ТАР³ з а т. ж е р г. *Ыдыс, шара.*
ТАРА¹= е т. **1.** *Бытырау, жан-жаққа бет-бетімен кету.*
2. *Етек алу, жайылу, таралу.*
3. *Сіңу, ену.*
4. *ауыс. Басылу, айыру, сейілу.*
ТАРА²= е т. *Тарақпен шашын жазу.*
ТАРАҒАН з а т. ж е р г. *кәс. Атпен шөп жинайтын тырма.*
ТАРАҒЫШ с ы н. *Жайылғыш, тез тарайтын.*
ТАРАҒЫШТА= е т. *Қайта-қайта тарау, жазу.*
ТАРАҒЫШТАУ *Тарағышта етістігінің қимыл атауы.*
ТАРАЗ: *тараз қыз. Тал бойы талдырмаш қыз.*
ТАРАЗБАН [ир. ترازبان] з а т. ж е р г. *Таразышы, таразы ұстаушы.*
ТАРАЗЫ¹ [ир. تراز] з а т. **1.** *Бір заттың салмағын анықтайтын өлшеуіш.*
2. *ауыс. Өлшем, көрсеткіш.*
Таразыға салды. *Ой елегінен өткізді, ақылға салды.*
Таразы құрды. *діни. «О діңгезе» кеткен кісінің сауап-қирасы өлшемге салынды-мыс деген ұғымда айтылады.*
Таразыға тартты. **а)** *Өлшеді, салмақтады.*
ә) *Салыстырды, шама-шарқын көрді.*
Таразыға түсті. *Жарысты, бәсекелесті.*
Таразыдан жеу. *Кем өлшеу, алқолдық жасау.*
Таразысы тең. *Шамалас, дәрежелес.*
Таразы тасы [таразысы] басым болды. *Күші, салмағы, абыройы артық болды.*
ТАРАЗЫ² з а т. а с т р. *Көбіне қыстығуші таңа жуық көрінетін шоқ жұлдыз, орион.*
ТАРАЗЫ³ с ы н. *Сидиган, ашаң.*
ТАРАЗЫПЕР з а т. **1.** *Таразышы, таразымен өлшеуші.*
2. *ауыс. Парасатқа салушы, ақылмен мәлшерлеуші.*
ТАРАЗЫЛА= е т. **1.** *Салмағын таразымен өлшеу, анықтау.*
2. *ауыс. Мөлшерлеу, шамалау, ақылға салу.*
ТАРАЗЫЛАН= е т. **1.** *Өлшену, мөлшерлену.*
2. *ауыс. Таралу, арылу.*
3. *ауыс. Сарапталу, саралану.*
ТАРАЗЫЛАНУ *Таразылан етістігінің қимыл атауы.*
ТАРАЗЫЛАС= е т. *Өлшесу, бірге мөлшерлеу.*
ТАРАЗЫЛАСУ *Таразылас етістігінің қимыл атауы.*
ТАРАЗЫЛАУ *Таразыла етістігінің қимыл атауы; шамалау, ақылға салу.*
ТАРАЗЫЛАУШЫ з а т. *Өлшеуші, сарапқа салушы.*

ТАРАЗЫЛЫ с ы н. **1.** *Таразысы бар, таразыны иемденген.*
2. *ауыс. Сарапқа салынатын, ақымен өлшенетін.*
ТАРАЗЫШЫ з а т. *Таразыға салып өлшеуші, таразымен салмақ айырушы.*
ТАРАЙ= е т. *Тарылу, азаю.*
ТАРАКҮЛ з а т. ө с. *Әдемілік үшін өсретін үй немесе гүлзар өсімдігі.*
ТАРАҚ¹ з а т. *Шапты, жүнді т. б. жазып тарайтын құрал.*
Тарақ құйрық. *Түйе құйрығының қысқалау, екі жақ жанының қылыштық жүзі құйрық ұшына шейін тарақ жүзіндегі екі жағына қақ жарыла келгені.*
ТАРАҚ² з а т. с ө й л. **Парақ** *(қағаздың, кітаптың және тағы басқалардың бір дана қағазы).*
ТАРАҚАҒАШ з а т. ж е р г. *Тырма, тырнауыш.*
ТАРАҚАН з а т. з о о л. <лат. blattoidea> *Тік қанатты, тамақты талғамай жейтін, үй ішінің зиянкес жәндігі.*
ТАРАҚБАЛТА з а т. к ө н е. *Жыртқыш аң, хайуандарды ұру, соғу үшін жасалған, жүзі тістіс болып тарақталып жасалған құрал.*
ТАРАҚБАЛЫҚ з а т. б а л ы қ ш а р. <лат. lenciscus> *Тұқылдар тұқымдасына жататын балықтардың бір түрі.*
ТАРАҚБАС з а т. ж е р г. *Сулы жерде, тоғайда биік болып өсетін өсімдік түрі.*
ТАРАҚБАУ з а т. *Ер-тоқым үзеңгісінің қайыстан жасалған, екі тарам бауы.*
ТАРАҚБОЗ з а т. ө с. *Астық тұқымдас тарға жататын біржылдық өсімдік.*
Тарақбоз арпабас. *ө с. <лат. bromus tectorum>. Арпабас тұясына жататын, мал азығына пайдаланылатын өсімдіктің бір түрі.*
ТАРАҚҚҰЙРЫҚ¹ з а т. з о о л. <лат. spermophilopsis leptodactylus> *Кеміргіштер тобына жататын, егінге зиянды, ұзын құйрық сарыңақ.*
ТАРАҚҚҰЙРЫҚ² з а т. м а л ш а р. *Құйрық бітісіне қарай малға берілетін атау.*
ТАРАҚҚҰРАҚ з а т. ж е р г. *Құрақтың бір түрі.*
ТАРАҚТА¹= е т. *Тарау, салалап болу.*
ТАРАҚТА²= е т. с ө й л. **Парақта** *(кітаптың, дәптердің бетін ашу).*
ТАРАҚТАЛ= е т. **1.** *Тарақпен таралу.*
2. *Тарамдалу, салалану.*
3. *Саусақтардың айқастырылуы.*
ТАРАҚТАЛСЫН з а т. ө с. *Алсын өсімдігі кейде осылай да аталынады.*
ТАРАҚТАЛУ *Тарақтал етістігінің қимыл атауы.*
ТАРАҚТАН= е т. *Тарақ сияқты болу, тарамдалу.*
ТАРАҚТАНУ *Тарақтан етістігінің қимыл атауы.*
ТАРАҚТАНБА з а т. э т н. *қолөнер. Бейнесі тараққа ұқсас таңба.*
ТАРАҚТАҢБАЛЫ с ы н. *Сыртқы бейнесі тараққа ұқсас болып келетін таңбасы бар.*
ТАРАҚТАУ *Тарақта етістігінің қимыл атауы.*
ТАРАҚША з а т. м а л ш а р. *Қой тоғызтуға арналған тарақ тәрізді құрал.*
ТАРАҚШӨП з а т. ө с. *Қырыққұлақтың бір туысы.*
ТАРАЛ¹= е т. **1.** *Өркен жаю, мольнан көктеу, өсу.*
2. *Жайылу, етек алу.*
3. *ауыс. Сіңірілу.*
ТАРАЛ²= е т. *Тарақпен жазылу.*
ТАРАЛ³= е т. *Ұзару, сұңғақтану, айқындалу.*
ТАРАЛҒЫ¹ з а т. э т н. *Үзеңіні ерге жалғастыратын, айылбасы бар қайыс бау.*
Таралғысын тартты. *Ұрысқа, жүріске қамданды.*
ТАРАЛҒЫ² з а т. ж е р г. *Тарту, сыйлық.*

ТАРАЛҒЫ³ сын. *Арық, жүқалтаң.*
ТАРАЛҒЫДАЙ сын. *Таралғы сияқты, таралғы тәрізді.*
Таралғыдай тартылды. *Пысыды, ысылды, жинақыланды.*
ТАРАЛҒЫБЫ сын. *Таралғысы бар.*
ТАРАЛҒЫ-ТАРТУ зат. сөйл. **Тарту-таралғы.**
ТАРАЛУ *Тарал*¹ етістігінің қимыл атауы; жайылу.
Таралу аймағы. *Қайсыбір құбылыс тараған атырап. Таралу аясы.* а) кен. *Пайдалы қазба кен орындарының маңындағы кенді денелерді қамтыған тау жыныстарындағы химиялық элементтер құрамының көптігімен сипатталатын аймақ, ә) экол. Ластағыш заттардың көптігі, таралу аймағы.*
ТАРАЛЫМ зат. *Таралу мөлшері.*
ТАРАМ зат. *Сала, тармақ, бөлек.*
ТАРАМДА= ет. *Тарам-тарам етіп бөлу, салалау.*
ТАРАМДАЛ= ет. *Тарам-тарам болып бөліну, тармақталу.*
ТАРАМДАЛУ *Тарамдал* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАМДАН= ет. 1. *Салалану, тармақталу.* 2. *Бөліну, оқишаулану.* 3. *Топ-топ болу.*
ТАРАМДАНУ *Тарамдан* етістігінің қимыл атауы; бөліну.
ТАРАМДАТ= ет. *Сорғалату, тамшылату.*
ТАРАМДАТУ *Тарамдат* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАМДАУ *Тарамда* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАМДЫ сын. *Тармақты, салалы.*
ТАРАМ-ТАРАМ сын. *Тарамдалған, сала-сала.*
Тарам-тарам жас ақты. *Көз жасын моншақ-моншақ етіп төкті. Тарам-тарам қылды. Бөлшектеді, тарамдады, бөлшектеді.*
ТАРАМЫС зат. 1. *анат. Бұлшық еттерді сүйектерге байланыстырып тұратын созылмалы, мықты талшық.* 2. *көс. Малдың желінішік сіңірлерін кептіріп, соның талшықтарын ширатқан, етік және тағы басқа нәрсе тігетін мықты жіп.* 3. *ауыс. Жүдеу, арық; тырысқақ, төзімді.*
Тарамыс денелі. *Артық еті жоқ, төзімді. Тарамысына ілінді. Қатты жүдеді, құр сүлдері қалды.*
ТАРАМЫСТА= ет. *Тарамыстан жасалған жіппен тігу.*
ТАРАМЫСТАЙ сын. *Тарамыс сияқты, тарамыс тәрізді.*
ТАРАМЫСТАН= ет. *Еті қашу, сіңірлену, таралу.*
ТАРАМЫСТАНУ *Тарамыстан* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАМЫСТАУ сын. *Арықтау, жүдеулеу.*
ТАРАМЫСТЫ сын. *Сіңірлі; арық, сидиган.*
ТАРАМЫШТА= ет. *Қайта-қайта тарау, тарақтау, көп тарау.*
ТАРАМЫШТАУ *Тарамышта* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАН зат. *әск. Кеменің нығайтылған су асты бөлігі.*
ТАРАН¹= ет. *Сылану, сипану, түрлену.*
ТАРАН²= ет. *әск. Ұшақтың фюзеляжымен, қанатымен қарсыластың қшағына соққы беру; танк корпусымен (ауыр танк) қарсыластың танкісіне және басқа сауытты машиналарына, сондай-ақ кеме тұмсығымен қарсыластың кемесіне (сүңгуір қайығына) соққы беру.*
ТАРАН зат. *жерг. Егін.*
ТАРАҢДАЗ зат. *ескікіт. Мерген.*
ТАРАНТАС зат. *Төрт дөңгелекті, көбінесе үсті жабық болып жасалған жақтаулы арба.*

ТАРАНУ *Таран* етістігінің қимыл атауы.
1. Шашын тарау. 2. *ауыс. Сәндену, түрлену.*
ТАРАНШЫ зат. *Ұйғыр халқының егіншілікпен айналысатын бір бөлігі.*
ТАРАҢ сын. сөйл. 1. *Тар, еңсіз.* 2. *Аз, тығыз.* 3. *Сараң.* 4. *Қиын-қыстау, қысталаң, жоқшылық.*
ТАРАҢДАУ сын. *Біқшамдау, кішілеу.*
ТАРАҢДЫҚ зат. 1. *Таршылық.* 2. *Аздық, тапшылық.* 3. *Иштарлық.*
ТАРАП [ар. طرف] зат. 1. *Белгілі бір тұс, жақ // Бөлек, түрлі.* 2. *Жақтас, мүдделес адам, адамдар тобы.*
ТАРАПТЫ¹ шыл. *Жөнінде, туралы.*
ТАРАПТЫ²: *әр тарапты.* а) *Сан салалы, жанжақты.* ә) *Әртүрлі, сан алуан.*
ТАРАС¹= ет. *Жан-жаққа, бөлек-бөлек, бет-бетімен кетісу.*
ТАРАС²= ет. *Тарақпен шаштарын (сақалдарын) жазысу.*
ТАРАСУ¹ *Тарас*¹ етістігінің қимыл атауы.
ТАРАСУ² *Тарас*² етістігінің қимыл атауы.
ТАРАТ¹= ет. 1. *Халық арасына жайдырту, жеткізу.* 2. *Тарқату, қайтару.* 3. *Үлестіру, бөлгізу.* 4. *ауыс. Жүйелеу, жіктеу.*
ТАРАТ²= ет. *Таратқызу, сүздідіру.*
ТАРАТҚЫЗ= ет. *Тараттыру, хабарлатқызу.*
ТАРАТҚЫЗУ *Таратқызу* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАТҚЫШ зат. 1. *Нәрсені, затты таратып тұратын құрал.* 2. *тех. Мәшинелерде қозғалтқыштардағы электр энергиясын, буды, газды беру, жіберуді реттеу аспабы немесе механизмі.*
ТАРАТТЫР= ет. 1. *Таратқызу, қайтару.* 2. *Үлестіру, бөліп бергізу.*
ТАРАТТЫРУ *Тараттыр* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАТУ¹ *Тарат*¹ етістігінің қимыл атауы. 1. *Халық арасына жайдырту, жеткізу.* 2. *Үлестіру, тарқату.* 3. *әкон. Кәсіпорын (мекеме, фирма, т.б.) қызметін тоқтатуы.*
Тарату балансы. *әкон. Субъектінің заңды тұлға ретіндегі қызметі тоқтатылған күнгі мүлкікті жағдайын сипаттайтын есептемегік баланс. Тарату дивиденді. әкон. Серіктестік таратылған жағдайда несие берушінің талаптарын төлегеннен кейін бөлінетін табыс. Тарату комиссиясы. әкон. Таратылға тиіс заңды тұлғаны уақытша басқару органы.*
ТАРАТУ² *Тарат*² етістігінің қимыл атауы.
ТАРАТУШЫ зат. *Бір нәрсені жаюшы, уағыздаушы.*
ТАРАТУШЫЛЫҚ зат. *Жаюшылық, таратқандық.*
ТАРАТЫЛ= ет. 1. *Үлестірілу, берілу.* 2. *Жайылу, енгізілу.* 3. *Тарқатылу, босау.*
ТАРАТЫЛУ *Таратыл* етістігінің қимыл атауы; *насихатталу, жайылу.*
ТАРАТЫС= ет. *Таратуға жәрдемдесу, көмектесу.*
ТАРАТЫСУ *Таратыс* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАУ зат. 1. *Кітаптың, журналдың және тағы басқалардың бөлімі, тармағы.* 2. *Сала, тарап, тұс.*
ТАРАУ *Тара* етістігінің қимыл атауы; *аяқтау, біту, сейілу.*
ТАРАУЛА= ет. *Тарауға бөлу, салалау.*
ТАРАУЛАН= ет. 1. *Тарау-тарау болу.* 2. *Тарам-тарам бөліну, салалану.* 3. *Түрлену, әр алуан болу.*
ТАРАУЛАНУ *Тараулан* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАУЛАУ *Тараула* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАУЛЫ сын. *Салалы, бөлімді.*

ТАРАУ-ТАРАУ сын. *Сала-сала, бөлек-бөлек.*
Тарау-тарау етті. *Сала-сала етіп жіктеді, бөлшектеді.*
ТАРАУ-ТАРМАҚ зат. *Сала, айрық.*
ТАРАУЫҚ [ар. ترویح] зат. *діни. Ораза айында кешкі ауызашардан кейін оқылатын намаз.*
ТАРАУЫҒ сын. *ескікіт. 1. Тығыз, тар; 2. Қараңғы, түнек.*
ТАРАШ зат. *жерг. Арық жиегіндегі кедір-бұдыр, тегістелмеген жер.*
ТАРАША зат. *жерг. Самауырыңға лайықтап кесілген ағаш.*
ТАРАШТА¹= ет. 1. *Қайта-қайта тарау, көп тарау.* 2. *Аудың арасын ашып, жазып жаю; ау жібіннің арасын ашып тарақтау.*
ТАРАШТА²= ет. *Қол саусақтарын айқастыру, салалау.*
ТАРАШТАЛ= ет. *Аудың арасы ашылып, жазылу, тарақталу.*
ТАРАШТАЛУ *Тараштал* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАШТАН= ет. *Әдемілену, сәндену; тыраштану.*
ТАРАШТАУ *Тарашта* етістігінің қимыл атауы.
ТАРАЮ *Тарай* етістігінің қимыл атауы.
ТАРБАҒАН зат. *зоол. 1. Суыр. 2. жерг. Балпақ.*
ТАРБАЙ= ет. *Тарбию, арбию, жайылу.*
ТАРБАЙТ= ет. *Тарбиту, арбиту.*
ТАРБАЙЫС зат. *Жанжал, реніш.*
ТАРБАЙТУ *Тарбайт* етістігінің қимыл атауы.
ТАРБАЙЫС= ет. *Ренжису, өкпелесу.*
ТАРБАҚ¹ зат. *жерг. Ердің қасына салатын күмістелген тұяқ темір.*
ТАРБАҚ² сын. 1. *Тарбиған, талпақ.* 2. *Қалқиған, қалқан.*
ТАРБАҚ зат. *өс. Таспаның (таспашөптің) бір түрі; тарбақ таспа.*
ТАРБАҚА зат. *зоол. <лат. pelobates fuscus> Құйрықсыздар отряды тарбақа тұқымдасына жататын қосмекенділер өкілі.*
ТАРБАҚАНА= ет. *Аяқтарын жан-жаққа жайып жүру, тарбаң-тарбаң ету.*
ТАРБАҚАЙ зат. *өс. <лат. rhaphidophyton> Алаботалар тұқымдасына жататын өсімдік (бұта).*
ТАРБАҚТАУ¹ сын. *Тарбиғандау, талпақтау.*
ТАРБАҚТАУ² *Тарбақта* етістігінің қимыл атауы.
ТАРБАҢ елік. *Тарбаң-тарбаң еткен, қолпайсыз қимылды бейнелейтін сөз.*
ТАРБАҢДА= ет. *Қол-аяқтарын тарбитып жүру, тарбаң-тарбаң ету.*
ТАРБАҢДАТ= ет. *Аяқтарын, қолдарын тарбаң-тарбаң еткізу.*
ТАРБАҢДАТУ *Тарбаңдат* етістігінің қимыл атауы.
ТАРБАҢДАУ *Тарбаңда* етістігінің қимыл атауы.
ТАРБАЮ *Тарбай* етістігінің қимыл атауы.
ТАРБАЯҚТА= ет. сөйл. **Тарбаңда.**
ТАРБЕЙІМДІ сын. *Бір ғана кәсіппен айналысатын.*
ТАРБИ= ет. *Арбию, жарбию, тарбаю.*
ТАРБИТ= ет. *Қолдарын, аяқтарын тарбайту.*
ТАРБИТУ *Тарбит* етістігінің қимыл атауы.
ТАРБИЫС= ет. *Тарбиып-тарбиып тұрысу.*
ТАРБИЫСУ *Тарбиыс* етістігінің қимыл атауы.
ТАРБИЮ *Тарби* етістігінің қимыл атауы.

ТАРҒАҒАҚ¹ зат. зоол. Дала мен шөлейтті жерлерде өсетін, сұрғылт шұбарала түсті ұзын тұмсықты, жіңішке аяқты құс.

ТАРҒАҒАҚ² зат. өс. Шөлейтте өсетін, астық тұқымдас шөп.

ТАРҒАҒАҚ³ сын. Сектіл, шұбар, қара дақ басқан (түс).

ТАРҒАЯҚТА= ет. Тарпаңдау, татырақтау.
ТАРҒАЯҚТАУ Тарғаяқта етістігінің қимыл атауы.

ТАРҒЫЛ сын. Теңбіл, шұбар (түс).
Тарғыл жуа. өс. Жабайы пияз түрі.

ТАРҒЫЛДАН= ет. 1. Тарғыл тарту, таңдақтану. 2. ауыс. Дауыстың барқырап, қырылдап шығуы, қарлығу.

ТАРҒЫЛДАНДЫР= ет. 1. Тарғыл түске (үнге) айналдыру. 2. ауыс. Жаралау, дақ салдыру.

ТАРҒЫЛДАНДЫРУ Тарғылдандыр етістігінің қимыл атауы.

ТАРҒЫЛДАНУ Тарғылдан етістігінің қимыл атауы.

ТАРҒЫЛДАНЫҢҚЫРА= ет. Аздап қарлығу, барлығу.

ТАРҒЫЛДАНЫҢҚЫРАУ Тарғылданыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ТАРҒЫЛДАУ сын. 1. Тарғыл түстілеу, теңбілдеу. 2. ауыс. Қырылдаған, қарлығуық.

ТАРҒЫЛДЫҚ зат. Тарғыл түстілік, теңбілдік.

ТАРҒЫЛТ сын. 1. Тарғыл, тарғылданған. 2. ауыс. Тарғылдау; қарлыққан.

ТАРҒЫЛТТАН= ет. 1. Тарғыл тарту, тарғылдану. 2. ауыс. Қарлығу, барлығу.

ТАРҒЫЛТТАНУ Тарғылттан етістігінің қимыл атауы. 1. Түстің тарғылт тартуы. 2. Үннің қарлығуып естілуі.

ТАРҒЫН зат. өс. Таулы жердің шөбі.

ТАРЕЛКА зат. сөйл. **Тарелке**.
ТАРИҚАТ [ар. طریقت] зат. діни. Дүниені тәркі ету, сопы болу ғырты.

ТАРИФ [франц. tarif] зат. экон. 1. Төлеу, алым алу мөлшерінің ресми белгіленген көрсеткіші. 2. Еңбекақы мөлшерінің көрсеткіші, жұмыстың әр түріне белгіленген баға. 3. Коммуналдық және тұрмыстық қызмет көрсетуші мемлекеттік мекемелердің фирмаларға және халыққа көрсететін түрлі қызметтері үшін ақы төлеу мөлшерлемелерінің жүйесі.

ТАРИФИКАЦИЯ [франц. tarification] зат. экон. Тарифті анықтау, әртүрлі жұмыстардың дәрежеге бөлінуін белгілеу ісі.

ТАРИФИКАЦИЯЛА= ет. Тарификация ісін істеу.

ТАРИФИКАЦИЯЛАУ Тарификацияла етістігінің қимыл атауы.

ТАРИФИКАЦИЯЛЫҚ сын. Тарификацияға қатысты, соған тән.

ТАРИФТЕ= ет. экон. Төленетін не алынатын ақынның бағасын мөлшерлеу, белгілеу.

ТАРИФТЕЛ= ет. Тарифтеу ісінің жүзеге асырылуы.

ТАРИФТЕЛУ Тарифтел етістігінің қимыл атауы.

ТАРИФТЕУ Тарифте етістігінің қимыл атауы.

ТАРИФТІК сын. Тарифке байланысты, соған қатысты.

Тарифтік жүйе. экон. Қызметкерлердің жалақысын олардың біліктілігіне, еңбек жағдайы мен қарқындылығына, еңбекке ақы төлеу нысанына қарай саралауда қолданылатын нормативтер жиынтығы. **Тарифтік кедергі**. экон. Кедей салығының жоғары деңгейін қолдану арқылы елге әкелінетін тауарлар импорттың кедергісін шектеу шарасы. **Тарифтік коэффициент**. экон. Бірінші разрядтық тарифтік мөлшерлеме мен одан кейінгі разрядтық тарифтік мөлшерле-

ме арасындағы арасалмақты сипаттайтын бірыңғай тарифтік тордың элементі. **Тарифтік мөлшерлеме**. экон. Жұмыс уақытының бір өлшемі (сағат, күн, ай) үшін есептелетін еңбекақы мөлшері. **Тарифтік тор**. экон. Еңбекке ақы төлеу мөлшерлемесінің, тарифтік коэффициенттердің жиынтығы.

ТАРИХ [ар. تاریخ] зат. 1. Ақиқат, шындық өмірдің, қоғамның немесе басқа бір заттың шығу, өсу, даму жағдайы. 2. пед. Қоғамның даму барысы туралы ғылыми пән. 3. ауыс. Бір нәрсенің жай-жапсары туралы жүйелі, ұзақ әңгіме.

Тарих доңғалағы. Тарихтың даму жолы, беталысы. **Тарихқа енді**. Тарих оқиғаның санатына кірді, өшпес, елеулі іс деп есептелді. **Тарихы ашылды**. Тарихы басталды, тарихтың алғашқы оқиғасы болды.

ТАРИХА [ар. طریفة] зат. ескікіт. Мұмкіндік; себеп.

ТАРИХАТ зат. ескікіт. **Тариқат**.

ТАРИХАТ зат. діни. Дүниеден безу, алла жолына түсу.

ТАРИХИ [ар. تاریخی] сын. 1. Тарихқа байланысты, соған қатысты, тарихты баяндайтын. 2. ауыс. Ерекіше маңызды, мәнді.

Тарихи грамматика. лингв. Тілдің грамматикалық құрылысының қалыптасу, даму заңдылықтарын зерттейтін тіл білімінің саласы. **Тарихи диалектология**. лингв. Жазба ескерткіштердегі және этнографиялық т.б. тарихи мәліметтерге сүйене отырып, диалектілердің даму сипатын, қалыптасу тарихын ашуды мақсат ететін диалектология саласы.

Тарихи кезен. Ел, мемлекет дамуындағы ерекше маңызы бар уақыт аралығы. **Тарихи күн**. Елдің, мемлекеттің тарихындағы, өміріндегі ерекше айтулы күн. **Тарихи күн**. экон. Мемлекеттің белгілі бір келісімшарттық аумақты барлауға, онда ашылған кеніштерді абаттандыруға байланысты және осы кеніштерді кез келген мердігердің (инвестордың) пайдалануы кезінде өтелуге тиісті өткендегі шығындары. **Тарихи Отан**. Белгілі бір құлтық ежелден келе жатқан атамекені, қоныс тепкен орны. **Тарихи фактор**. Қазіргі әсерінің сипаты адамзаттың дамуы барысында, оның табиғи ортамен әрекеттестігі барысында анықталған фактор.

ТАРИХНАМА [ар. тарих نامه] зат. Тарихи білімнің дамуы туралы және тарихи деректер жөніндегі ғылым.

ТАРИХНАМАЛЫҚ сын. Тарихқа қатысты, тарихын қамтитын.

ТАРИХТА= ет. Бастан-аяқ түгел баяндау, бұрынғы-соңғыны қалдырмай, бүге-шігесіне дейін айту.

ТАРИХТЫҚ сын. Тарихқа байланысты, тарихи.

ТАРИХТЫЛЫҚ зат. Тарихқа қатыстылық, тарихшылық.

ТАРИХШЫ зат. 1. Тарихи оқиғаларды жазушы, тарих зерттеушісі. 2. Тарих пәнінің мұғалімі.

ТАРИХШЫЛДЫҚ зат. Заттар мен құбылыстарға тарихи тұрғыдан қарау, зерттеу.

ТАРҚА= ет. Бөлініп-бөлініп жан-жаққа тарап кету, ыдырау, бытырау.

ТАРҚАҚ сын. жерг. Қатты, аяусыз.

ТАРҚАҚТЫҚ зат. Каттылық, рақымсыздық.

ТАРҚАЛ= ет. 1. Таралу, тарқатылу. 2. Тарадалу, тармақталу.

ТАРҚАЛУ Тарқал етістігінің қимыл атауы; Тарқап кету.

ТАРҚАН зат. **Тархан**.

ТАРҚАС= ет. Тарасу, қайту.

ТАРҚАСУ Тарқас етістігінің қимыл атауы.

ТАРҚАТ= ет. 1. Өрілген, түйілген шашты босатып жаю. 2. Тарту, қайтару. 3. ауыс.

Көпті алдынан өткізу, ақыл айту. 4. ауыс. Сейілту, сергіту.

ТАРҚАТТЫР= ет. Тарқатқызу, жайдыру.

ТАРҚАТЫРЫУ Тарқаттыр етістігінің қимыл атауы.

ТАРҚАТУ Тарқат етістігінің қимыл атауы; иешу, ретін, шешімін табу.

ТАРҚАТЫЛ= ет. Тарқалу, босау, жайылу. Тарқатылған жіптей. Әбден босады, құр сүлдері қалды.

ТАРҚАТЫЛУ Тарқатыл етістігінің қимыл атауы.

ТАРҚАТЫС= ет. Таратысу, шешісу.

ТАРҚАТЫСУ Тарқатыс етістігінің қимыл атауы.

ТАРҚАУ Тарқа етістігінің қимыл атауы; тарау.

ТАРҚ-ТАРҚ елік. Өрескел түрде тарқылдаған дыбысты білдіретін сөз.

ТАРҚЫ зат. **Тарих**.

ТАРҚЫЛ зат. Өрескел шыққан дыбыс; күлкі.

ТАРҚЫЛДА= ет. Тарқ-тарқ ету.

ТАРҚЫЛДАҚ¹ зат. Өзен-көл жағасында жүретін құстың бір түрі.

ТАРҚЫЛДАҚ² сын. Тұрпайы, өрескел күлетін, дарақы.

ТАРҚЫЛДАТ= ет. Тарқ-тарқ еткізу.

ТАРҚЫЛДАТУ Тарқылдат етістігінің қимыл атауы.

ТАРҚЫЛДАУ <лат. androgogon> Тарқылда етістігінің қимыл атауы.

ТАРЛА зат. өс. Бозшаағылдың бір түрі; қантияр бозшаағыл, қантияр.

ТАРЛАН¹ зат. 1. Тарғыл, шұбар түсті тау бүркіті. 2. ауыс. Тәжірибелі, майталман, өз ісінің шебері.

ТАРЛАН² сын. Тарғыл, шұбар секілді аралас түс.

Тарлан ат. Сенімді, белі мықты мініс аты.

Тарлан боз. а) Тарғыл, шұбар араласқан боз. ә) Көпті көрген, тәжірибелі, майталман. **Тарлан тартты**. Егде тартты, жасы келді.

ТАРЛАН³ зат. өс. Астық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТАРЛАНДА= ет. Әлеміштеу, ала-құла ету.

ТАРЛАНДАН= ет. Тарлан тарту, қартаю.

ТАРЛАНДЫҚ зат. Көпті көрген тәжірибелілік, майталмандық.

ТАРЛАУ¹ зат. Биіктеу болып шығатын шалғын шөп.

ТАРЛАУ² сын. Тарырақ, кең емес.

ТАРЛАУЫТ зат. өс. сөйл. **Тарлау**.

ТАРЛЫҚ зат. 1. Кішіректік, тапшылық.

2. ауыс. Тұрмыстың ауырлығы; тапшылық.

Тарлық жасады [қылды, етті]. а) Тар болды, сыймады. ә) Іштарлық көрсетті, қызғанды.

ТАРМА зат. Егістік жер.

ТАРМАҚ¹ зат. 1. Өсімдіктің сабағы.

2. Бір нәрсенің, заттың тарауы, саласы, бөлегі.

3. әдеб. Өлең ырғағының негізгі бөлішегі, буын саны тұрақты келетін өлең жолы. 4. заң. Бап, тарау. 5. и н ф. <ағыл. subtree> Құрамына каталог және оның барлық ішкі каталогтары кіретін каталогтар бұтағының бөлішегі.

ТАРМАҚ² зат. жерг. 1. Тырма, тырнауыш. 2. жерг. Айыр.

ТАРМАҚ³ зат. сушар. 1. Екі суқойманы (өзен мен көлді, екі көлді және т.б.) жалғастыратын кішігірім өзен. 2. Өзеннің бірнеше арнаға бөлінгенде пайда болатын шағын арнасы.

ТАРМАҚТА= ет. 1. Тармақ-тармақ етіп бөлу. 2. ауыс. Жіктеу, таратып айту.

ТАРМАҚТАЛ= ет. 1. Бөліну, салалану, таралу. 2. Жіктелу, таратып айтылу.

ТАРМАҚТАЛУ Тармақтал етістігінің қимыл атауы. 1. Салалану, жіктелу. 2. әдеб. Тармақтарға бөліну. 3. и н ф. <ағыл. branching,

fork> Бағдарламадағы бірнеше команда тізбектерінің – тармақтардың біреуін берілген шарт бойынша таңдау.

ТАРМАҚТАН= ет. 1. Тармақ-тармақ болып бөліну. 2. Салалану, жіктелу.

ТАРМАҚТАНУ Тармақтан етістігінің қимыл атауы.

ТАРМАҚ-ТАРМАҚ зат. Көп салалы, тар-рау-тарау.

ТАРМАҚТАУ Тармақта етістігінің қимыл атауы.

ТАРМАҚТЫ сын. Тармақталған, тарамдалған.

ТАРМАҚША зат. заң. Баттың тармақтан кіші бөлімі.

ТАРМАҚШӨП зат. өс. Бұтақтанып, тармақтанып өсетіндігіне қарай салалышөп кейде осылай да аталынады.

ТАРМАС= ет. 1. Жақындасу, таяу. 2. Жанау, жармасу.

ТАРНА зат. 1. өс. Шаршыгүлділер тұқымдастарына жататын қырыққабат туыстар екі жылдық шоптесін өсімдік. 2. тамақ. <лат. brassica napus varifera> Мал азығы және азықтық дақыл; тамырлы жеміс.

ТАРНАУ¹ зат. <лат. aqua – су, disco – алып жүремін> 1. Тұтынушыларға олардан жоғары орналасқан су көзінен су беруші сұтартқыш (канал, құбыр). 2. Ағысу, аңғар, шатқал, жыра, жол, көше үстінен асыра су беру үшін салынған науа (астау) немесе құбырды ұстап тұрған көпір түріндегі сұтартқыштың бір бөлігі.

ТАРНАУ² сын. Арналы, берекелі.

ТАРПА: тарпа бас салды. а) Шап беріп ұстап алды. ә) Дүрсе қоя берді, ұрыса жөнелді.

б) Шабуыл жасады.

ТАРПАЙЫС= ет. Тарпайып-тарпайып қимылдасу.

ТАРПАЙЫСУ Тарпайыс етістігінің қимыл атауы.

ТАРПАҚ-ТЕЛІ сын. жерг. Телі-тентек.

ТАРПАН зат. биол. Жылқылар туысына жататын жойғылып кеткен жабайы жылқы.

ТАРПАҢ сын. 1. Бас білмейтін, үйретілмеген, асау (жылқы). 2. Тапырақтанан, жайсыз (жүріс). 3. ауыс. Шөлкес, тағы, оқыс (мінез).

Тарпаң тайдай қылтылдап. Асау тайдай бұлт еткіш мінез туралы айтылады.

ТАРПАҢДА= ет. Тарпаң-тарпаң басу, тапырақтау.

ТАРПАҢДАЙ сын. Тарпаң сияқты, тарпаң тәрізді.

ТАРПАҢДАУ¹ Тарпаңда етістігінің қимыл атауы.

ТАРПАҢДАУ² сын. 1. Үйретілмеген, асаулау. 2. ауыс. Мінезі шөлкес, тентектеу.

ТАРПАҢДЫҚ зат. Асаулық, шайпаулық.

ТАРПАҢСЫ= ет. Шайпау, тентектік мінез көрсету.

ТАРПАҢ-ТҮРПАҢ елік. Тасыр-тұсыр, тапыр-тұпыр еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

ТАРПАҢ-ТҮРПАҢСЫЗ сын. Тарпаң-тұрпаңы жоқ, биязы, сытайы.

ТАРП-ТАРП елік. Аяқ басқанда дыбыстың қатты естілуін білдіретін сөз.

ТАРП-ТҮРП елік. Тарп-тарп, тарс-тұрс еткен дыбысты білдіретін сөз.

ТАРПУ Тарпы етістігінің қимыл атауы.

ТАРПЫ зат. жерг. Оры, үзігі, сұлбасы.

ТАРПЫ= ет. Малдың алдыңғы екі аяғымен жерді не басқа бір затты соғуы, ұруы.

ТАРПЫЛ зат. Тарп-тарп еткен жүріс.

ТАРПЫЛДА= ет. Тарп-тарп етіп жүру.

ТАРПЫЛДАТ= ет. Аяғын сүйретіп басу, тарп-тарп еткізіп жүру.

ТАРПЫЛДАТУ Тарпылдат етістігінің қимыл атауы.

ТАРПЫЛДАУ Тарпылда етістігінің қимыл атауы.

ТАРПЫН= ет. Жер тарпу.

ТАРПЫНУ Тарпын етістігінің қимыл атауы.

ТАРПЫС= ет. Бірге, қатар тарпу.

ТАРПЫСУ Тарпыс етістігінің қимыл атауы.

ТАРПЫТ= ет. Атқа жер тарпытқызу.

ТАРПЫТУ Тарпыт етістігінің қимыл атауы.

ТАРС: тарс етті. Дыбыстың, үнің қатты шығуы.

ТАРС: тарс есінен шықты. с өй л. Мүлде ұмытты.

ТАРСА үст. Мүлде, тіпті.

ТАРС-КҮРС елік. Тарсылдаған, күрсілдеген дыбысты білдіретін сөз.

ТАРС-ТАРС елік. Жиі шыққан қатты дыбысты білдіретін сөз.

ТАРС-ТҮРС елік. Сарт-сұрт еткен дыбысты білдіретін сөз.

ТАРСЫЛ зат. Тарсылдаған, тасыр-тұсыр еткен дыбыс.

ТАРСЫЛ-ГҮРСІЛ зат. Тарсылдаған-гүрсілдеген, тасыр-тұсыр еткен дыбыс.

ТАРСЫЛ-ГҮРСІЛСІЗ сын. Тарсыл-гүрсілі жоқ, тыныш.

ТАРСЫЛДА= ет. Тарсылдаған дыбыс шығару, тарс-тұрс ету.

ТАРСЫЛДАТ= ет. Тарс-тұрс еткізу.

ТАРСЫЛДАТУ Тарсылдат етістігінің қимыл атауы.

ТАРСЫЛДАУ Тарсылда етістігінің қимыл атауы.

ТАРСЫЛ-КҮРСІЛ зат. с өй л. Тарс-гүрс еткен дыбыс.

ТАРСЫЛ-ТҮРСЫЛ зат. Тарс-тұрс еткен дыбыс, дүрсіл.

ТАРСЫН= ет. Тар көру, тар деп есептеу.

ТАРСЫНУ Тарсын етістігінің қимыл атауы.

ТАРТ= ет. 1. Бір затты өзіне қарай әжілду, сүйреу, жылжыту. 2. Тасу, жеткізу. 3. Орау, байлау.

4. Жапсыру, таңу. 5. Керу, ұстату. 6. Ұн қылу, ұғу, майдалау. 7. Бір заттың салмағын анықтау, кіреге салу, өлшеу. 8. Еркек малды піштіру, ақтау. 9. Ішу, сіміру. 10. Жүріп кету, аттану, жөнелу. 11. с өй л. Суретке, фотоға түсіру. 12. ауыс. Бал салу.

13. Музыкалық аспапта ойнау, шерту. 14. ауыс. Туыс адамдардың түр-кескін, мінез-құлты және т.б. қасиеттер жағынан бір-біріне ұқсауы, үйлесім келуі.

15. ауыс. Бір затты біреуге сыйлап беру, ұсыну, арнау. 16. ауыс. Адамды қыздықтыру, ынтықтыру.

17. ауыс. Үгіттеу, келтіру, кіргізу. 18. Төлеу. 19. ауыс. Төзу, шыдау, көну. 20. ауыс. Бейімделу, икемделу, ыңғайлану.

Тартқан сымдай. бейн. Әдемі, көркем. Тартқан сымдай болды. Тұп-тұзу болды. Тартылған какао. тамақ. Қуырылған және какао-велласынан тазартылған какао дәндерін тарту кезінде алынатын қоймалжың сұйық масса. Тартып алды. Бір нәрсені зорлықпен алды, күшпен қолға түсірді. Тартып жіберді [тартып кеп қалды]. Ұрып жіберді, салып қалды. Тартып отырды. Ұзап шықты, кетіп қалды.

ТАРТА шы л. Бары жалғаулы есім сөздермен тіркесіп келіп, мәлішерді білдіретін септеулік шылау.

ТАРТАР¹ зат. зоол. <лат. stex stex> Түсі қоңыраша келең кішкентай құс.

ТАРТАР² зат. өс. <лат. plantago> Жапырақты шөптің бір түрі.

ТАРТАР³ зат. жерг. Қабығы жұқа, ұзынша келген, жолақ түсті қауын.

ТАРТАРЛЫҚ: көз тартарлық. Көңіл бөлерлік, қызықтырарлық.

ТАРТҚАНСУ Тартқансы етістігінің қимыл атауы.

ТАРТҚАНСЫ= ет. Тартқан болу, тартқан қалып білдіру.

ТАРТҚЫЗ= ет. 1. Жылжытқызу, сүйреткізу. 2. Ұн қылдыру, үккізу, диірменнен өткізу.

3. Музыкалық аспапты ойнатқызу, шертікізу. 4. Бергізу, салғызу.

ТАРТҚЫЗУ Тартқыз етістігінің қимыл атауы.

ТАРТҚЫЛА= ет. Қайта-қайта тарту, тарта тұсу.

ТАРТҚЫЛАН= ет. Жиі тартылу.

ТАРТҚЫЛАНУ Тартқылан етістігінің қимыл атауы.

ТАРТҚЫЛАНҚЫРА= ет. Тартқылай тұсу, тартқылай беру.

ТАРТҚЫЛАТ= ет. Қайта-қайта тартқызу.

ТАРТҚЫЛАТУ Тартқылат етістігінің қимыл атауы.

ТАРТҚЫЛАУ Тартқыла етістігінің қимыл атауы.

ТАРТҚЫШ¹ зат. тех. Бір затты тартатын құрал.

ТАРТҚЫШ² зат. кәс. жерг. 1. Құрма аудың қадасын бекітетін арқан. 2. Соқаны тартып қоятын арқан.

ТАРТҚЫШ³ сын. Тарта алатын, тарту қабілеті бар, тартымпаз.

ТАРТҚЫШТА= ет. Қайта-қайта тарту, тарта беру.

ТАРТҚЫШТАУ Тартқышта етістігінің қимыл атауы.

ТАРТПА¹ зат. этн. 1. Ер-тоқымның үстіне бастырып, аттың бауырынан өткізіп байлайтын қайыс бау. 2. Жас баланы бесікке бөлегенде байлайтын жалпақ бау, тартпабау.

ТАРТПА² зат. Үстелдің суырма жөшігі.

ТАРТПА³ зат. саят. Аңға салатын, саят құстарын қайығанда шынықтыру, ширату үшін берілетін ет.

ТАРТПА⁴ зат. кәс. Бір басында ілмегі бар, шөп суыратын ағаш.

ТАРТПА⁵ зат. Тартып кететін батпақты сор.

ТАРТПА⁶ зат. жерг. Қошпаалғы.

ТАРТПА⁷ зат. жерг. егіншар. Шығырдың әуітіне су жіберетін канал.

ТАРТПАБАУ зат. этн. 1. Бесіктегі жоржек, жаялықты ту сыртынан байлайтын бау; таңғыш. 2. Бір нәрсені керіп, іліп қою үшін әртүрлі материалдан жасалатын, әдетте жалпақ болып келетін жіп.

ТАРТПАҚТА= ет. Кейін тарту, жұмысты кейінге қалдыру, шегіншектеу.

ТАРТПАҚТАУ Тартпақта етістігінің қимыл атауы.

ТАРТПАҚЫ сын. Кейін тартатын, шегіншек.

ТАРТПАЛА= ет. Тартпаны тарту, тартпамен байлау.

ТАРТПАЛАУ Тартпала етістігінің қимыл атауы.

ТАРТПАЛЫ¹ сын. Тартпасы бар, тартып байланатын.

ТАРТПАЛЫ² сын. Суырмасы бар, суырма жәшікті.

ТАРТПАҢ сын. Кейінге тартқыш, тартыншақ, шегіншек.

ТАРТПАШЫ¹ зат. Тартпа жасаушы, тартпа дайындаушы.

ТАРТПАШЫ² зат. жерг. Пішенші.

ТАРТРАТТАР зат. хим. Шарпатас қышқылының эфирлері мен тұздары.

ТАРТТЫР¹= ет. 1. Домбыра т.б. музыкалық аспаптарда ойнатқызу. 2. Жем қылу.

ТАРТТЫР²= ет. Еркек малдың ен тамырын сыртынан қолмен үзіп жіберу.

ТАРТТЫРУ Тарттыру етістігінің қимыл атауы; тартқызу, жылжыту.

ТАРТТЫРЫЛ= ет. Еркек қозы-лақтың енінің үзілуі.

ТАРТТЫРЫЛУ Тарттырыл етістігінің қимыл атауы.

ТАРТУ¹ зат. Біреуге арнап берілетін ерекше сый, арналған бағалы зат. Тарту етті. Сыйға берді.

Тарту [тарту-таралғы] тартты. Бір затты біреуге

құрметпен сыйлады; сый берді, сый-сияпат көрсетті.

ТАРТУ² *Тарт етістігінің қимыл атауы; ұманың сыртынан ұрық түтігін тартып үзетін тәсіл.*

ТАРТУАРҚАН зат. этн. *Көшкенде түйеге артқан жүкті қолға бекітіп байлайтын, сонымен бірге арба, шанага тиелген жүкті бастырып байлайтын арқан.*

ТАРТУАРҚАН зат. этн. *Түйеге жүк артылған соң жүктің алды-артынан айналдырып, жылжымайтындей етіп таңып байлайтын арқан.*

ТАРТУ-ТАРАЛҒЫ зат. *Сыйлауға арналған зат, сый-сияпат.*

ТАРТУШЫ зат. этн. *Бәйгеге қосқан атты алдынан шығып қоса жарысып демеуші, оған жәрдемдесуші.*

ТАРТЫЛ¹ = ет. *Таразылану, өлшену.*

ТАРТЫЛ² = ет. *Қысқару, таусылу, біту, сарқылу.*

ТАРТЫЛҒЫШ сын. *Тартылуға бейім, тартылымпаз.*

ТАРТЫЛУ *Тартыл етістігінің қимыл атауы.*
1. *Су деңгейінің төмен түсіп азаюы, сарқылып құрғап қалуы.* 2. ауыс. *Құрып біту, күйреу.*

ТАРТЫЛЫМ зат. физ. *Тарту күші, тарту қасиеті, тартылыс.*

ТАРТЫЛЫҢҚЫРА = ет. *Тартыла түсу, тартыла беру.*

ТАРТЫЛЫҢҚЫРАУ *Тартылыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ТАРТЫЛЫС зат. физ. *Тартылу, тартылым, тарту күші.*

Тартылыс заңы. физ. *Табиғатта болатын тартылу құбылысы.*

ТАРТЫМ¹ зат. *Өзіне адамды тартатын ерекше қасиет.*

ТАРТЫМ² зат. кәс. *Балықшылар ұстаған балығын өткізетін өзен (теңіз) жағасындағы арнаулы орын.*

ТАРТЫМ³ зат. кәс. *Балық аулайтын аудың қызындығын (көлемін) білдіретін өлшем.*

ТАРТЫМ⁴: бір тартым. *Бір шезуге жарайтын (темекі, шылым). Шылым тартым. Бір темекі тартатын уақыт мөлшері.*

ТАРТЫМДЫ сын. *Көңіл аударатын, қызықты.*

ТАРТЫМДЫҚ зат. сөйл. *Тартымдылық.*

ТАРТЫМДЫЛЫҚ зат. *Қызықтырушылық, баурап алушылық.*

ТАРТЫМПАЗ сын. *Тартқыш, қызықтырғыш.*
ТАРТЫН = ет. 1. *Артқа тарту, табандап жүрмей қою.* 2. *Бас тарту.* 3. ауыс. *Қаймығу, жалтарту.*

ТАРТЫНАҚТА = ет. сөйл. *Тартыншақтау, шегіншектеу.*

ТАРТЫНАРЛЫҚ сын. *Бой сақтайтындай, бас тартып, жалтартарлық.*

ТАРТЫНДЫР = ет. *Тартынуға мәжбүрлеу.*

ТАРТЫНДЫРУ *Тартындыр етістігінің қимыл атауы.*

ТАРТЫНУ *Тартын етістігінің қимыл атауы; бас тарту.*

ТАРТЫНШАҚ сын. 1. *Жетекке жүрмейтін, көткеншек, шегіншек.* 2. ауыс. *Жасқаншақ, именшек.*

ТАРТЫНШАҚТА = ет. *Кейін тарту, шегіншектеу, имену.*

ТАРТЫНШАҚТАН = ет. *Тартыну, кейін тарту, имену.*

ТАРТЫНШАҚТАНУ *Тартыншақтану етістігінің қимыл атауы.*

ТАРТЫНШАҚТАҢҚЫРА = ет. *Тартыншақтай түсу, шегіншікүреу.*

ТАРТЫНШАҚТАУ *Тартыншақта етістігінің қимыл атауы.*

ТАРТЫНШАҚТЫҚ зат. *Кері тартушылық, шегіншектік; жасқаншақтық, именшектік.*

ТАРТЫНЫС зат. *Өзін-өзі ұстаушылық, тартыншақтық.*

ТАРТЫҢҚЫ сын. *Ішке қарай жабысқан, қабысыңқы.*

ТАРТЫҢҚЫРА = ет. *Тарта түсу, аздап тарту.*

ТАРТЫҢҚЫРАУ *Тартыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ТАРТЫС¹ зат. *Біреумен немесе бір нәрсемен жүрзілетін күрес, айқас, талас.*

Тап тартысы. совет. *Қаналушы және қанаушы таптар арасындағы күрес, тап күресі.*

ТАРТЫС² зат. *Музыкалық аспапта ойнау, шерту мәнері.*

ТАРТЫС = ет. 1. *Тартуға көмектесу, жәрдемдесу.* 2. ауыс. *Дауласу, айтысу, күресу.*

ТАРТЫСКЕР зат. *Сайысушы, ойыншы.*

ТАРТЫС-ТАЛАС зат. *Бір мәселе жөніндегі айтыс, керіс.*

ТАРТЫСТЫ сын. *Қызу айқасты, таласты, қызықты.*

ТАРТЫСТЫР = ет. *Тартысуға мәжбүр ету, тәжікелестіру.*

ТАРТЫСТЫРУ *Тартыстыр етістігінің қимыл атауы.*

ТАРТЫСУ *Тартыс етістігінің қимыл атауы.*

ТАРТЫСШЫЛ сын. *Тартысқұмар, айтысқыш.*

ТАРХАН зат. ескі. *Ерекше жеңілдігі бар, мемлекетке қызметі сіңген, алам-салықпан босатылған лауазым иесі.*

ТАРШЫЛЫҚ зат. *Жетіспеушілік, жоқшылық, тапшылық.*

ТАРЫ зат. <лат. rapicum> 1. *Дәнді дақылдардың бір түрі.* 2. *Осы дақылдың дәні.*

Тары дақылы. егін шар. *Азықтық, малдазықтық т.б. өндірістік-техникалық мақсатта арнайы өсірілетін тары. Тары көже. тамақ. Ақталған тарыны сорпаға, сүтке, сүт қатқан суға бөктіріп жасайтын көженің түрі. Тары көрген тауықтай. Қызғақы, қызыққыш. Тарының қауызындай тарыды. Кішірейді, азайды, шағын болды.*

ТАРЫҒУ *Тарық етістігінің қимыл атауы.*

ТАРЫҒУШЫЛЫҚ зат. *Жоқшылыққа қыраушылық, зәрулік.*

ТАРЫДАЙ сын. 1. *Тары сияқты, тары тәрізді.* 2. ауыс. *Өте кішкентай, шағын көлемді.* 3. ауыс. *Титімдей, азғантай.*

Тарыдай шашылды. *Бытырады, тарады, шашырады.*

ТАРЫДАЙЫН сын. фольк. *Тарыдай.*

ТАРЫҚ = ет. 1. *Қиыншылық, жоқшылық көру, зәру болу, қысылу.* 2. ауыс. *Көңілі құлазу, қапа болу.*

Тарығын қалды. *Мұқтаждыққа, кемтарлыққа қырады, қаражаттан, ішім-жемнен қиналып қалды.*

ТАРЫҚТЫР = ет. 1. *Мұқтаж, зәру ету.*

2. *Жоқшылық көрсету, қиыншылыққа душар ету.*

ТАРЫҚТЫРУ *Тарықтыр етістігінің қимыл атауы.*

ТАРЫЛ = ет. 1. *Бір нәрсеңің тараюы, кішіреюі.* 2. ауыс. *Сараңдық жасау, пейілі құру.* 3. ауыс. *Құру, жойылу.*

ТАРЫЛДА = ет. *Дарылдаған дыбыс шығару, тар-тар ету.*

ТАРЫЛДАҚ сын. *Тарылдап қалған, дарылдақ (мәшине, трактор т.б.).*

ТАРЫЛДАТ = ет. *Тар-тар еткізу.*

ТАРЫЛДАТУ *Тарылдат етістігінің қимыл атауы.*

ТАРЫЛДЫР = ет. *Тынысты тартылу, тұншықтыру.*

ТАРЫЛДЫРУ *Тарылдыр етістігінің қимыл атауы.*

ТАРЫЛТ = ет. 1. *Тарайту, көлемін шектеу.* 2. ауыс. *Жолын, бағын байлау.*

ТАРЫЛТУ *Тарылт етістігінің қимыл атауы.*

ТАРЫЛТЫЛ = ет. *Тарайтылу, кішірейтілу.*

ТАРЫЛТЫҢҚЫРА = ет. *Аздап тартылу, тарылта түсу.*

ТАРЫЛТЫҢҚЫРАУ *Тарылыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ТАРЫЛУ *Тарыл етістігінің қимыл атауы.*

1. *Көлемін кішірейту, тар қүйе түсу.* 2. ауыс. *Сараңдық көрсету, іштарлану.*

ТАРЫЛЫҚ зат. *Тары егінген жер.*

ТАРЫЛЫҢҚЫРА = ет. *Тарыла беру, тарыла түсу.*

ТАРЫЛЫҢҚЫРАУ *Тарылыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ТАРЫЛЫС = ет. *Сараңдық көрсету.*

ТАРЫМШЫЛЫҚ зат. сөйл. *Таршылық.*

ТАРЫН сын. *жерг. Кең емес, тар.*

ТАРЫН = ет. 1. *Таршылықкөру, қаркөрісі қиындау.* 2. ауыс. *Кею, ренжу, қамығу.*

ТАРЫНҒЫШ сын. *Тарыншақ, кейігіш, ренжігіш.*

ТАРЫНДАУ сын. *жерг. Кеңдеу емес, тарлау.*

ТАРЫНДЫҚ зат. *Таршылық, жоқшылық.*

ТАРЫНУ *Тарын етістігінің қимыл атауы.*

1. *Тарылу, іштарлану.* 2. ауыс. *Кею, ренжу, қамығу.*

ТАРЫНШАҚ сын. *Іштар, қызғанишақ.*

ТАРЫШЫҚ зат. өс. *Итқонақтың бір түрі.*

ТАРЫНШЫЛЫҚ зат. 1. *Таршылық, тарлық.*

2. ауыс. *Іштарлық, қоралмаушылық.*

ТАРЫ-ТАЛҚАН зат. этн. *Тары және оның жармасы, тарыдан жасалған азық, тағам.*

ТАРЫШЫ зат. *Тары өсірудің маманы, тары егуші.*

ТАС зат. 1. *Таудың қатты жынысы, соның үлкенді-кішілі бөлшектері. // Тастан жасалған.*

2. *Зергерлік бұйымдарға салынатын, орнатылатын бағалы асыл тастар. 3. Адам ағзасында (бүйрек, өт, бауыр т.б.) зат алмасудың бұзылуынан пайда болатын түзірі зат. 4. ауыс. Ауыр, зілдей. 5. ауыс. Қатыгез, қатал. 6. ауыс. Тастай суық, мұздай. 7. ауыс. Тастай қатты.*

Тас ақыр. *Берік салынған ақыр. Тас атты. Қастық істеді, жаулық жасады, дұшпандық ойлады. Тас аштыру. Құрмалақ салдыру. Тас байланды. м. е. д. Бүйрекке, несеп жолдарына, өтке әртірлі ішкі, сыртқы теріс факторлардың салдарынан құрмың жиналуынан, тасқа айналуынан болатын ауру түрі. Тас безерлік. Барын тұрған қықарлық, қырсықтық. Тас бекіді. Мықтап бекемделді, бекілді, жабылды. Тас болды. Қатты сараңдық өтті, мейірімсіздік қылды. Тас боран. Суырып соққан қатты боран. Тас бөлме [қамау]. Қапас, қамау, тұрме, абақты. Тас бұлақ. Суы өте суық, әдетте, тастақ жерден шығатын бұлақ. Тас бұлау. Тасты қыздырып жасаған бұлау. Тас бігіп қалды. Түк естімей қалды. Тас ғасыры. Еңбек құрал-жабдықтарын көбінесе тастан жасайтын алғашқы дәуірге сәйкес кезең. Тас дәуірі. геол. Адамзат мәдениеті дамуының ең ұзақ алғашқы тас құралдар жасалған кезден (бұдан 2–3 млн жыл бұрын) мыс (энеолит) дәуіріне дейін созылған тарихи-мәдени кезең. Тас дүірмен. Тастан қашап жасалған қол дүірмен. Тас емшегін жібіткен, тар құрсағын кеңіткен. Ананың балаға деген еш нәрсемен өлшенбейтін махаббатын, еміренуін суреттеуде қолданылатын тұрақты тіркес. Тас емшегін иітті. Мейірін түсірді, еміретті. Тас жастанып, бұлт жамылды. Небір қиындықтан өтті. Тас жастанып, мұз бүркенді. Қиыншылықта жүрді; ауырталдық көрді. Тас желін. Иімейтін, сұт шықпай қалған. Тас жібіді. Қатты, мейірімсіз адамның көңілінің түсіуі, мейіренуі. Тас кепіл. жерг. Берік үде, келісім. Тас кесетін болаттай. поэт. Өткір, алмас. Тас көңіл. Бауырмалдығы жоқ, мейірімсіз. Тас кітабы. Тасқа қашалып жазылған жазу. Тасқа басты. Баспаға, машинкаға басты. Тасқа басылды. Типографиялық*

әдіспен басылып шықты, жарық көрді. Тасқа басылып қалғандай. Өте анық, бадырайған. Тас қамал.

а) Тастан жасалған мықты қорған, бекініс. ә) Берік, мықты нәрсе. Тасқа салды. Тасты шарты, қатты нәрсені кеспек болды. Тас қашау өнері. сәулет. Қазақ халқының дәстүрлі мәдениетінде ежелгі дәуірден бері меңгерген тұрмыстық бұйымдарды - тас құдық, астау, малатас, қолдирмен, ойыншық және тас мүсіндер, құлпытас, қабіртас, сағанатам, кесенелерді жасауда, салуда қолданған, тастан қашап, өңдеп, кертіп жасайтын қолөнер шеберлігі.

Тас қашаушы, өнер. Тас қашау өнерін меңгерген, тас қашаумен айналысатын, тасқа түрлі өрнек салатын адам. Тас қияға өрледі. Алға ұмтылды, тазаланды. Тасқа түсті. Сайлауға түсті. Тас қып байлады [таңды, буды]. Шешімстейітіп мықтап бекітті. Тас лақтырды. Душпандық істеді, қастық жасады. Тас өлім. поэт. Мейірімсіз ажал. Тас салды. көне. тар. Дауыс берді. Тас сауыт. Берік, мықты қорғаныс киім. Тастан қатты. а) Қатыгез, қатал. ә) Қолы тар, сараң. Тас төсеніп, темірқазық жастанды. Қиындыққа төтеп берді. Тас түссе талайынан. көне. Пешенеге жазылған болады деген мағынада. Тасты жібітті. Құшын, мықтылығын баршаға мойындаты. Тас үй. көне. Қанас, тұрме, абақты. Тасы өрге домалады. Бақыты ашылды, ісі оңа басты.

ТАС² зат. жерг. Күйдірілмеген кірпіш. ТАС³ зат. жерг. Бекіренің қатты шеміршегі. ТАС⁴: тас төбе. Дәл төбе, нақ төбе. Тас төбеден таймай шық. көне. Бақсылар сарынында айтылатын дағдылы «уағыз» сөз.

ТАС⁵: тас жетім. Әкесі де, шешесі де жоқ, туыстары қалмаған жетім.

ТАС⁶: тас қараңғы. Түк көрінбейтін қараңғы, қап-қараңғы, көзге түртсе көргісіз. Тас керең. Мүлде естімейтін саңырау.

ТАСА¹ зат. 1. Қагаберіс жер, қалтарыс. 2. өск. Жеке құрам, әскери техника және мүліктерді бүркелеу леу және қорғау үшін пайдаланатын жергілікті жер заттары және жер бедерінің элементтері, фортификациялық құрылыс.

ТАСАЛА= ет. 1. Бір нәрсені қалқалап жасырыну. 2. Жүзін жасыру, тура қарамау. 3. Тығылу, жасырыну, бойын алып қашу. 4. ауыс. Бүркемелеу, ойын, сөзін ашық айтау.

ТАСАЛАН= ет. 1. Бір нәрсені қалқалап жасырыну. 2. Тығылу, көзге түспеу, бойын алып қашу.

ТАСАЛАНДЫР= ет. Тасада қалдыру, жасыру, білдірмей жіберу.

ТАСАЛАНДЫРУ Тасаландыр етістігінің қимыл атауы.

ТАСАЛАНУ Тасалан етістігінің қимыл атауы; жасырыну, тығылу.

ТАСАЛАНҚЫРА= ет. Тасалай тұсу, жасырыңқырау.

ТАСАЛАНҚЫРАУ Тасалаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ТАСАЛАТ= ет. 1. Бір нәрсені қалқа ету. 2. Көзге түсірмей жасыру.

ТАСАЛАТТЫР= ет. Жасырынуға жағдай жасау.

ТАСАЛАТТЫРУ Тасалаттыр етістігінің қимыл атауы.

ТАСАЛАТУ Тасалат етістігінің қимыл атауы.

ТАСАЛАУ¹ сын. Жасырындау, қалтарыстау.

ТАСАЛАУ² Тасала етістігінің қимыл атауы.

1. Жасыру, тығу, көзден таса қылу. 2. Білдірмеу, бүркемелеу, назардан тыс қалдыру, жария етпеу.

3. ауыс. Күннің тұтылды.

ТАСАЛАУШЫ сын. Тасалайтын, жасырушы.

ТАСАЛЫ сын. Көзден таса, жасырын (жер).

ТАСАТТЫҚ зат. діни. 1. Қиын жағдайға ұшырағанда, қорқынышты сәттерде Тәңірден тілек сұрап, мал сойып, құрбан шалу салты. 2. этн. Құрғашылық кезде ауыл болып Тәңірден жаңбыр тілеп, өзен жағасында құрбандық шалып, қанын суга ағызатын ғұрыптық салт. 3. ауыс. Садақа, құрбандық.

Тасаттық берді. діни. миф. Көктем жаңбыр тілеп, құрбандық шалып, садақа берді.

ТАСБАҚА зат. зоол. <лат. testudines> Сүйек қабығы бар, қысқа аяқтарымен баяу жылжып қозғалатын жәндік.

Тасбақа аяң [жүріс]. Шабан қимыл, баяу жүріс. Тасбақа ою. қолөнер. Халық арасында түйық ою деп аталатын өрнек... ерте заманнан тас ескерткіштерге тасбақа бейнесін қашап түсірген ою түрі [Бұл ою – мәңгіліктің символы. Тасбақа ұзақ жасайды. Ерте заманнан көшпелілер бейіт басындағы тас ескерткіштерге көбінесе тасбақа бейнесін қашап салған. Сонымен бірге оны батырдың, ханның киіміне, қалқанна салатын болған]. Тасбақаның аузынан шөп алған адам. жерг. Өте айлалы, татқыр, епті адам туралы. Тасбақаның дауылы. Алай-дүйей қатты жел.

ТАСБАҚАЖҮЗІМ зат. өс. Сабағы жіңішке, жапырағы көп әрі қалың; екі құлақ болып бітетін өсімдік.

ТАСБАҚАША үст. Тасбақа сияқты, тасбақаға ұқсас.

ТАСБАУЫР сын. Мейірімсіз, қайырымсыз.

ТАСБАУЫРЛЫҚ зат. Мейірімсіздік, қайырымсыздық.

ТАСБЕДЕ зат. өс. <лат. trigonella> Бұришақтар тұқымдасы бойына туысына жататын тас арасына шығатын беде шөп.

ТАСБЕКІРЕ зат. зоол. <лат. scaphirhynchinae> Бекірлер тұқымдасына жататын тұщы су балықтарының туысы.

ТАСБИ зат. діни. Тасбих.

ТАСБИХ зат. діни. Алаға мадақ айта отырып, қолмен біртіндеп төзетін қысқасы – 33, ұзыны – 99 тастан тұратын мошақ тізбегі.

Тасбих айтты. Алланы мадақтады.

ТАСБОЛАТ зат. Күйдірілген кірпіш.

ТАСБОРАН зат. діни. Мұсылманшылық неке заңын өрескел бұзған әйелге қолданылатын жаза.

ТАСБӨБЕК зат. өс. Көктемде қой сүйсінсе жейтін шөптердің бір түрі.

ТАСБӨГЕТ зат. сусар. Бөгет денесін үйінді қиыршық, ірі сынықты группен толтырып, өзен суын бөгеп арқылы жиналған суды халық шаруашылығына пайдалану тәсілі.

ТАСБҰЙЫРҒЫН зат. өс. <лат. nanophyton> Қиыршық тасты жерлерде өсетін шөп.

ТАСБҮЛДІРГЕН зат. өс. <лат. rubussatatile>

Раушангүлділер тұқымдасына жататын, биіктігі 60 см-ден аспайтын көлжылы шөптесін өсімдік.

ТАСДИХ зат. діни. ескікіт. Мақұлдау, сену.

ТАСЕМЕН зат. өс. Шөлді, шөлейтті, құмды аймақтарда өсетін, биіктігі 40 см-дей, ерте көктемде гүлдейтін (эфемер) өсімдік; жіңішке жапырақты құртқаша.

ТАСЖАНҒАҚ зат. биол. <лат. aflatonia> Раушангүлділер тұқымдасына жататын ағаш немесе бұта өсімдіктер туысы.

ТАСЖАРҒАН зат. өс. <лат. saxifradia> Тасты жерге өсетін басын қой, түйе жейтін, ұзындығы бір метрдей, дәріге пайдаланылатын бұта.

ТАСЖЕЛЕК зат. өс. Қазтабаның далалы жерде өсетін түрі; дала қазтабаны.

ТАСЖЕМИС зат. өс. <лат. euclidium> Орамжапырақ тұқымдасына жататын біржылдық өсімдік.

ТАСЖОЛ зат. Тас төселген көлік жүретін қлкен жол.

ТАСЖУА зат. өс. биол. <лат. allium retgaum> Таулы-тасты жерде өсетін жуаның бір түрі.

ТАСЖҮРЕК сын. 1. Қатал, мейірімсіз. 2. бейн. Бұл жерде қатал тағдыр, тағдыр, жазмыш.

ТАСЗАМАТ зат. стил. Тас дәуірі.

ТАСИРСІЗ сын. ескікіт. Пайдасыз, әсерсіз.

ТАСКЕКІРЕ зат. өс. Басы бүршікті, сабағы қатты арамиөттің бір түрі.

ТАСКЕНЕ зат. биол. <лат. pediculoides> Кішкене, жабысқақ кене.

ТАСКЕНЕДЕЙ сын. Таскене сияқты, таскене тәрізді.

Таскенедей жабысты [қадалды]. Қатты жармасты, айырылмады.

ТАСКЕНЕШЕ үст. Таскене сияқты, таскенеге ұқсас.

ТАСКЕРЕҢ сын. 1. Мүлде естімейтін, есту қабілеті жоқ. 2. Бітеліп қалған, біткен.

ТАСКЕСЕК сын. Жібімейтін, қатып қалған.

ТАСКӨМЕЙ зат. геол. Жанартау ошағынан сығымдала көтерілген өнімдердің (лавалардың, туфолавалардың, жанартау гравелиттерінің және т.б.) сол жанартау көмейіне кетпелді нәтижесінде пайда болатын, сырт пішіні тік бағандарға ұқсас дене.

ТАСКӨМІР зат. кен. Жердің терең астынан қазып шығарылатын отындық қазба байлық.

Таскөмір жүйесі. геол. Палеозой тобының төменнен санағанда бесінші жүйесі. Таскөмір кезеңі. геол. Палеозой эрасының жалты ұзақтығы 74 млн жылмен өлшенетін төменнен санағанда бесінші геологиялық кезеңі.

ТАСКІЛЕМ зат. этн. Жерге төсеуге арнаған кілемнің түрі.

ТАСҚАБАҚ зат. кәс. Қабығы қалың сары асқабақ.

ТАСҚАБАҚТАЙ: тасқабақтай қағыстырды. а) Шаруаны доңгелетіп өкетті. ә) Бірін-біріне айдап салды, ұрыстырды, араға от салды.

ТАСҚАДА зат. геол. Жер астындағы карстық қуыстар мен үңгірлер төбесінен тамшылаған минералданған судың булануы нәтижесінде сол үңгір еденінде пайда болатын қаққан қазыққа ұқсас ақпа пішінді таужыныс (көбінесе оқтас) шоғыры (базаишасы).

ТАСҚАЙНАТ сын. Өте тысық, өте жылдам, өте тез.

ТАСҚАЙЫҢ зат. өс. Қиыр шығыста, Уссурий өлкесінде өсетін қатты ағаш.

ТАСҚАҚ зат. жерг. Тау үстінде су жиналатын ояң жер.

ТАСҚАЛАҚ сын. Таси беретін, тасымпаз.

ТАСҚАРА зат. сөйл. Тазқара (ұлкен қарақұс).

ТАСҚАРАҚАТ зат. өс. <лат. bives saxatile pall> Тас жарғандар тұқымдасына жататын жидекті, аласа, тармақталған бұталар.

ТАСҚАРАН зат. өс. Жабайы өсетін өсімдіктердің бір түрі.

ТАСҚАШАУ зат. Тау-тасқа қашап, әртүрлі ою-өрнек, сурет т.б. салу өнері.

ТАСҚАЯҚ зат. сөйл. Бильярд ойынындағы шар тәрізді тастарды ұруға арналған ұзындау таяқ.

ТАСҚАЯҚТАЙ: тасқаяқтай қағыстырды. Бірді-бірге ұрды, үйіріп өкетті.

ТАСҚАЯҚШЫ зат. сөйл. Бильярд ойынысы.

ТАСҚИЫРШЫҚ зат. геол. Негізінен малмық таужыныстардың физикалық морфологиядан қалыптасатын болбыр масса.

ТАСҚОҢЫРБАС зат. өс. Қоңырбас сияқты сабағы қатты, көпжылдық, шөптесін өсімдік.

ТАСҚОРЫҚ зат. этн. Тасқорықтық (қойшылардың тас салып пісірген сүті).

ТАСҚОРЫҚТЫҚ зат. этн. Отқа әбден қыздырылған кішілеу тастарды ыдыстағы сүтке салып жіберіп пісіру әдісі; осы әдіспен пісірілген сүт.

ТАСҚОРЫМ зат. этн. Тастан жасалған ежелгі зират.

ТАСҚҮДЫҚ зат. Тастақты жердегі құдық.

ТАСҚҮЙМА зат. геол. Алдын ала балқытып алынған табиғи таужыныстарды арнайы жасалған қалыптауға құю және күйдіру арқылы әртүрлі бұйымдар алу өндірісі.

ТАСҚҮЛАҚ сын. Бірде естін, бірде естімейтін құлақ, керен, саңырау.

ТАСҚҮМАН зат. Шай шығаратын ақ, форфор шәйнек, аққұман.

ТАСҚЫН зат. 1. Арнасынан асып көтеріліп, тасып жайылған су, сел. 2. ауыс. Асып-тасқан қиш, жігер, қарқын.

Тасқын судай. Бір сәтте шалқыған, қанасынан асып төгіген.

ТАСҚЫНДА= е.т. 1. Судың арнасынан, кемерінен шығып кетуі. 2. ауыс. Қиш-жігер, қуаттың, ақыл-ой, сезімнің асып-тасуы. 3. ауыс. Асып-тасу, масайрау, масаттану. 4. ауыс. Дандайсу, менменсу.

ТАСҚЫНДАН= е.т. 1. Кемерінен шығу, асып-тасу. 2. ауыс. Қиш-қайраты арту, жігерлену. 3. ауыс. Әлемге жайылу, тарау.

ТАСҚЫНДАНУ Тасқындан етістігінің қимыл атауы.

ТАСҚЫНДАТ= е.т. 1. Судың кемерінен, арнасынан шығып, асып-тасуы. 2. ауыс. Арттыру, асыру. 3. ауыс. Асып-тасу, дандайыту. 4. ауыс. Әнді, сөзді төгілту, майын тамызу.

ТАСҚЫНДАТУ Тасқындат етістігінің қимыл атауы; асыру, арттыру.

ТАСҚЫНДАТУШЫ зат. Көбейтуші, өсіруші адам.

ТАСҚЫНДАУ Тасқында етістігінің қимыл атауы.

ТАСҚЫНДЫ сын. Тасқындаған, тасыған.

ТАСЛАҚТЫРЫМ: таслақтырым жер. этн. Лақтырылған тас түсетіндей қашықтықты білдіретін халықтық өлшем.

ТАСМАНДАЙ сын. Бақытсыз, сорлы.

ТАСНИФ: тасниф қылды. ескікіт. Жүйеледі, жинақтады.

ТАСНҰСҚА зат. геол. Бұрын тіршілік еткен ағзалардың тіршілік әрекетінің тау жыныстарындағы қалдықтары мен іздері.

ТАСНҰСҚАЛАНУ зат. геол. 1. Болбыр шөгінділердің (тұнбалардың) қатты (тастақты) таужыныстарға айналу, яғни қатаю процесі. 2. Таужыныстармен көмілген жәндіктер мен өсімдік мүрдесіне тән органикалық заттардың минералды заттарға айналуы, яғни организм қалдықтарының тасиққалану процесі.

ТАСОШАҚ зат. Қазан асып, астына от жазаатын үлкендеу қи тас.

ТАСӨКПЕ зат. вет. Өкпенің беріштеніп, семіп қалуы; ауру.

ТАСПА¹ зат. этн. Иленген қалың теріден тілінген жіңішке қайыс.

Таспа бел. Жіңішке бел, құмырсқа бел. **Таспа жол.** Жіңішке ұзын жол.

ТАСПА² зат. ө.с. <лат. astragalus> Бұршақ тұқымдасына жататын біржылдық немесе көпжылдық шөптесін, бұта, бұташық өсімдіктер туысы.

ТАСПАБОЗ зат. ө.с. <лат. stenophylla> Таспаның бір түрі, қыр шөбі.

ТАСПАДАЙ сын. 1. Таспа сияқты, таспа тәрізді. 2. ауыс. Жіп-жіңішке, ұзын.

ТАСПАДАЙЫН сын. поэт. **Таспадай.**

ТАСПАЖАПЫРАҚ зат. ө.с. <лат. syreitschikovia> Сабағы жұпырақтары жіңішке, көпжылдық тікенді өсімдік.

Тасжанырақ күймесгүл. ө.с. <лат. disitam-nus angustifolius> Сабағы бұтақты, қалың, ұзын түкті болып келген күймесгүлдің бір түрі.

ТАСПАЖОҢЫШҚА зат. жерг. ө.с. Жабайы жоңышқа.

ТАСПАҚАРА зат. ө.с. Сортаңды жерде өсетін, қой сүйініп жейтін шөп.

ТАСПАҚҰРТ зат. биол. <лат. cestoda> Жалпақ құрттар типінің класына жататын омыртқалы жануарлардың және адамның паразиттері; цестодоз ауруларын қоздырушылар.

ТАСПАЛА¹= е.т. 1. Таспа етіп, жіңішкепел тілу. 2. ауыс. Ұру, соғу.

ТАСПАЛА²= е.т. Таспамен тігу, көктеу.

ТАСПАЛАН= е.т. Жіп-жіңішке болып тіліну.

ТАСПАЛАНУ Таспалан етістігінің қимыл атауы.

ТАСПАЛЫ сын. 1. этн. Таспасы бар, таспадан тұратын. 2. Тарам-тарам, сала-сала, жол-жол. 3. ауыс. Тасқынды, аумалы-төкпелі.

Таспалы конвейер. т.е.х. Сусымалы, кесек және дара жүктерді тасымалдауға арналған қондырғы.

ТАСПАТАРЫ зат. ө.с. Дөңдері тары іспеттес, жабайы шөп түрі.

ТАСПАША үст. Таспа сияқты, таспаға ұқсап.

ТАСПИҚ зат. діни. **Тасбих** (діндар адамдардың Құдайға сиыну кезінен қолына ұстап тартып отыратын мошақ тізбектері; тәспі).

ТАССҰҢП зат. геол. Үңгір төбесінен тамшылаған минералданған судың булануы нәтижесінде қалыптасқан, сол үңгір төбесінен салбырап тұратын ақпа таужыныстар (әдетте әктастар) шоғыры (сұңгісі).

ТАСТА= е.т. 1. Бір затты, нәрсені жерге құлату, түсіру. 2. Әкелу, беру, ұсыну. 3. Бір затты, нәрсені не біреуді қалдырып кету, өзімен бірге алмау. 4. Қою, әдеттенбеу. 5. Адымдау, басу. 6. ауыс. Ажырау, айырылысу.

Тастап кету. а) Қалдыру. ә) Бірге жүрген, біте қайнасан адамдардың немесе сөз байласқан, сүйіскен екі жастың біреуінің кетіп қалуы, басқа біреумен жүруі.

ТАСТАБАҚ зат. жерг. 1. Төрелка. 2. Жайпақ табақ. 3. Шыныаяқ, кесе.

ТАСТАБАНДА= е.т. 1. Міз бақпау, тапжылмау. 2. Қатты сіресу, қарысу.

ТАСТАЙ сын. 1. Тас сияқты, тас тәрізді, қатты, берік, мықты. 2. Өте суық, тым суық.

Тастай бағып, судай сінді. Басқа елге (жерге) араласып, мейлінше сіндіп кетті. **Тастай берік.** Аса берік, мықты, құрышпай. **Тастай қараңғы.** Өте қараңғы, қап-қараңғы; көзге тұртсе, көргісіз. **Тастай қатты.** а) Бір орыннан қозғалмады, тапжылмады, сіресті. ә) Үй шығармады, жымы-жырт болды. **Тастай суық.** Өте суық. **Тастай гүйілді [гүйінді].** Шұқшиды, иүйілді, бір іске қатты бекінді.

ТАСТАҚ сын. Тас араласқан, тасы көп (жер).

ТАСТАҚТЫ сын. Тастақ жерлері көп шырасатын, тас аралас топырақты.

ТАСТАЛ= е.т. 1. Төселу, салыну, қойылу. 2. ауыс. Аласталу, қалдырылу, қымтылу.

ТАС-ТАЛҚАН үст. Құл-талқан, быт-шыт.

Тас-талқан болды. Қатты ашуданды, туладды.

Тас-талқан қылды [етті]. Быт-шытын шығарды, құл-талқан етті. **Тас-талқанын шығарды.** Құл-талқан етті, құйрете соқты.

ТАСТАЛУ Тастал етістігінің қимыл атауы.

ТАСТАЛШЫҚ зат. экол. Табиғи гидросиликаттар тобының жинақтама атауы (амфиболалар, мыс., актинолит, серпентиндер, мыс., хризолит).

ТАСТАМА зат. жерг. Белағаш, мәтке.

ТАСТАМАБАУ зат. этн. Шаңырақтың күлдіреуіші арасынан тасталып, киіз есіктің ең ұшына тағылатын, ағаш есіктің маңдайшасынан өткізіп байлау арқылы киіз есікті жабуға қолданылатын бау.

ТАСТАНДЫ сын. 1. Тасталған, тастап кеткен, қалдырылған. 2. ауыс. Біреуден қалған, ескі зат. 3. қоғ.-әлеу. Ата-анасы бас тартқан жетім балалар.

ТАСТАНДЫЛАР зат. геол. Пайдалы қазбаларды байытудың қалдықтары.

ТАСТАР зат. жерг. Төрткүл ұзыншақ, орман кейіпті байлаушы.

ТАСТАТ= е.т. Қалдырту, қойдырту.

ТАСТАТТЫР= е.т. Тастатқызу.

ТАСТАТТЫРУ Тастаттыр етістігінің қимыл атауы.

ТАСТАЯҚ зат. спорт. **Бильярд.**

ТАСТЕСЕРЛЕР зат. зоол. Таужыныстарды, маржандарды, бақалықтарды үңгілеп, ыдырататын теңіз жәндіктері.

ТАСТҮЙІН сын. 1. Өте берік, қайратты, мықты. 2. Сақадай сай, дайын.

Тастүйін бекінді. Қайтпас шешімге келді, бел буды.

ТАСТҮЗ зат. кен. <грек. hals> Хлоридтер класының минералы, галит.

ТАСТҮЙІНАҚТАЙ сын. Ұқыпты, жып-жинақы.

ТАСТҮЛЕК зат. саят. Төрт жастағы бүркіт.

ТАСТҮЛЕКТЕЙ сын. Тастүлек сияқты, тастүлек тәрізді.

Тастүлектей талпынды. Алған бетінен қайтпады, райынан қайтпады. **Тастүлектей гүйілді [гүйінді].** Қарсы тұрды, шүйлікті.

ТАСТЫ сын. Тасы бар, тас араласқан.

Тасты мұздық. геол. Еру үдерісі жүріп жатқан мұз ядросы бар тас сынықтарының (кесектерінің) тау беткейлерімен төмен жылжитын ағыны. **Тасты шөл.** геогр. Тасты болып келетін, Солтүстік Африка, Таяу Шығыста кең аумақты алып жататын шөл.

ТАСТЫР= е.т. Тасыту, тасыттыру.

ТАСУ¹ Тасы етістігінің қимыл атауы; тасымалдау, жеткізу.

ТАСУ² Тасы етістігінің қимыл атауы. 1. Сұйықтықтардың өз қалыбынан, арнасынан асып төгілуі. 2. ауыс. Қиш-жігердің мол, көңілді өте көтеріңкі болуы.

ТАСУШЫ зат. Апарушы, әкелуші, бір нәрсені екінші жерге жеткізуші.

ТАСШАҚПА зат. геол. 1. Таужыныстардың желмен морылуынан түзілген үшкір бұрышты (мөлшері 100 мм-ге дейін) сынықшалары. 2. Таужыныстарды не жасанды тас материалдарды уату арқылы алынатын (мөлшері 5-15 мм) өнім.

ТАСШӨП зат. ө.с. <лат. thymus serpyllum> Тауқалақай тұқымдас жартылай бұталар мен бұташықтар; дәрілік және хош иісті өсімдік.

ТАСШҮЙГІН зат. ө.с. Шүйгіншөптер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

ТАСШЫ зат. Тас қалаушы, тас тасушы.

ТАСШЫҒҮЛ зат. ө.с. <лат. androsace> Шүйгіншөптер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

ТАСЫ¹= е.т. Затты, нәрсені бір жерден екінші жерге апару, жеткізу.

ТАСЫ²= е.т. 1. Ағын судың жағадан, ернеуден көтеріліп асуы, басқа жерге жайылуы. 2. Сұйық астың қатты қайнап, ыдыстан асып төгілуі. 3. ауыс. Асып-тасу, көңілі шалқу.

Тасыған қазандай көтерілді. Ашуланды, ашу шақырды.

ТАСЫҒӨЙ үст. жерг. Мүлде, тіпті.

ТАСЫҒЫШ сын. 1. Тасымалға арналған (құрал-жабдықтар). 2. Тасуға бейім. 3. ауыс. Көңілі асқақ, асып-тасқан.

ТАСЫҒЫШТА= е.т. Қайта-қайта тасу, бір-неше мәрте апару.

ТАСЫЛ= е.т. Мәшине, ат-арба көмегімен жеткізілу, тасымалдану.

ТАСЫЛУ Тасы етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫМАЛ¹ зат. Нәрсені, затты, жүкті бір жерден екінші жерге жеткізу ісі.

ТАСЫМАЛ² зат. лнгв. Қағаздың, кітаптың бір жолына сыймаған сөз буынын екінші жолға бөліп, көшіріп жазу әдісі.

ТАСЫМАЛДА¹= е.т. Жүкті, нәрсені, затты бір жерден екінші жерге жеткізу, көшіру, тасу.

ТАСЫМАЛДА²= е.т. Жолға сыймаған сөзді буындап, екінші жолға көшіріп жазу.

ТАСЫМАЛДАҒЫШ зат. кен. 1. Сусымалы, құрғақ кесекті затты не дарадай жүктерді тасымалдауға арналған үздіксіз жұмыс істейтін тасымал мәшinesi. 2. Байыту фабрикаларындағы ұсату бөлмінде кенді бір операциядан келесі операцияларға тасымалдау үшін қолданылатын жабдық.

ТАСЫМАЛДАН= е.т. Тасылу, жөнелтілу.

ТАСЫМАЛДАНУ Тасымалдан етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫМАЛДАТ= е т. Тасыту, жөнелтіру.

ТАСЫМАЛДАТУ Тасымалдат етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫМАЛДАУ¹ Тасымалда¹ етістігінің қимыл атауы; жеткізу, тасу.

ТАСЫМАЛДАУ² Тасымалда² етістігінің қимыл атауы; жолға сыймаған сөзді екінші жолға буындап болу.

ТАСЫМАЛДАУШЫ зат. Тасушы, кошіруші; бір жерден екінші жерге жеткізуші.

Тасымалдаушыға орнатылған зеңбірек. әск. Танк, ұшақ, кеме т.б. әскери көліктерге орнатылған зеңбірек түрі.

ТАСЫМАЛДЫ сын. Кошіпелі.

ТАСЫМАЛДЫҚ сын. Тасуға қажетті, тасуға, тасымалдауға арналған.

ТАСЫМАЛШЫ зат. Тасушы, тасымалдаушы, бір жерден екінші жерге жеткізуші.

ТАСЫМАЛЫ сын. Кошіпелі, алмалы-салмалы.

ТАСЫМАН зат. ескі кіт. Тастақ жер.

ТАСЫН= е т. 1. Айбаттану, айбарлану, долдану. 2. ауыс. Көңілі тасу, шалқу.

ТАСЫНДЫЛАР зат. геол. 1. Жер бетіндегі борпылдақ төрттік шөгінділердің (құм, шағыл тас, малта тас, құмдық және т.б.) жалпы атауы. 2. Өзендерде, көлдерде, теңіздерде ағыстармен тасымалданатын қатты бөлшектер.

ТАСЫНДЫР= е т. 1. Көңілді тасқындату. 2. Асқақтату, асып-тасыту.

ТАСЫНДЫРУ Тасындыр етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫНУ Тасын етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫҢҚЫРА= е т. Таси түсу, таси беру.

ТАСЫҢҚЫРАУ Тасыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫР зат. 1. Тарс-тұрс шыққан дыбыс, дүрсіл. 2. ауыс. Мінезі дөрекі, дөкір, топас адам.

ТАСЫРАЙ= е т. 1. Бақыраю, бажыраю. 2. сөйл. Тырсию, қамшию.

ТАСЫРАЙТ= е т. 1. Көздерін бақырайту, бақшиту. 2. Тырситу, қамшиту.

ТАСЫРАЙТУ Тасырайт етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫРАЙЫС= е т. Бақшыысу, бақырайысу.

ТАСЫРАҚ сын. Тасыр-тұсыр еткен, дөкір.

ТАСЫРАҚТА= е т. Дөрекі мінез көрсету, адыраңдау.

ТАСЫРАҚТАУ Тасырақта етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫРАҢ зат. 1. Тасыраңдаған, тарпаң-тұрпаң жүріс. 2. ауыс. Тым ақкөңіл, аңғал, дарақы.

ТАСЫРАҢБАЙ зат. сөйл. экспр. Тасырандап қалған адам.

ТАСЫРАҢДА= е т. Тасыраң-тасыраң ету; әдеп сақтамау.

ТАСЫРАҢДАТ= е т. 1. Тасыраң-тасыраң еткізу; тез-тез бастыру, жедел жүргізу. 2. ауыс. Асып-тасыту, әкіреңдету.

ТАСЫРАҢДАТУ Тасыраңдат етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫРАҢДАУ¹ сын. Ұшқалақтау, жеңіл мінезділеу.

ТАСЫРАҢДАУ² Тасыраңда етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫРАЮ Тасырай етістігінің қимыл атауы; бақыраю, бажыраю.

ТАСЫРАЮЛЫ сын. Тасырайған, адырайған.

ТАСЫРҚА= е т. 1. Ат тұяғының тасқа тиіп, қажалып, ауырып қалуы. 2. ауыс. Тосырқау, жатсынчу, ботенсіңу.

Тасырқаған бие. Табаны жұқарып, тозған бие.

ТАСЫРҚАТ= е т. Атты тастақ жермен жүргізу.

ТАСЫРҚАТУ Тасырқат етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫРҚАУ Тасырқа етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫРЛА= е т. Тасырлаған дыбыс шығу, тасыр-тұсыр ету.

ТАСЫРЛАТ= е т. 1. Тасыр-тұсыр еткізу. 2. Дүрсілдетіп, тез-тез шабу.

ТАСЫРЛАТУ Тасырлат етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫРЛАУ Тасырла етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫРЛЫ сын. Тасыры мол, дүбірлі.

ТАСЫРЛЫҚ зат. Даңғойлық, алаңғасарлық, есерсоқтық.

ТАСЫР-ТАСЫР елік. Тасырлаған, тарс-тұрс еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

ТАСЫР-ТҰСЫР елік. Тарс-тұрс еткен қатты дыбысты бейнелейтін сөз. // Тарсыл-тұрсыл, тарс-тұрс еткен дыбыс.

ТАСЫС= е т. Тасуға көмектесу, бірге тасу.

ТАСЫСУ Тасыс етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫТ= е т. 1. Бір затты, жүкті екінші орынға апарғызу, тасымалдату. 2. Отта тұрған сүтті, сұйық асты т.б. пісіру, қайнату кезінде ернеуінен асырып төгіп алу. 3. ауыс. Тасқындату, арнасынан асыру.

ТАСЫТҚЫЗ= е т. Тасыттыру, тасымалдату.

ТАСЫТҚЫЗУ Тасытқыз етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫТТЫР= е т. 1. Тасытқызу, тасымалдату. 2. ауыс. Тасқындатқызу, арнасынан асырту.

ТАСЫТТЫРУ Тасыттыр етістігінің қимыл атауы.

ТАСЫТУ Тасыт етістігінің қимыл атауы; тасымалдату.

ТАТ¹ зат. 1. хим. Темірдің және темір тектес заттардың дымқыл ауада бүіңкілінен болатын тотық; дат. 2. ауыс. Қалдық, қиытық, сарқынашақ.

Тат басты. Тат тұрды, таттанды, бүлінді. **Тат санырауқлақтары.** өс. <лат. uredinales> Базидиалы саңырауқлақтардың бірқатары. **Тат шықпайтын күмісінен таза жоқ.** поэт. Еш нәрсе таза, басқамен араласпаған күйінде болмайды.

ТАТ² сын. ескі кіт. Тегі басқа, кірме, жат.

ТАТ= е т. Тамақтың дәмін көру, ауызға салып байқау, ішу, жеу.

Татар дәм-тұзы бар. Көрер қызығы көп, көретіні әлі алда.

ТАТА: тата болды. жерг. Басы қатты. **Татаға салды.** Басын қатырды.

ТАТАЛА= е т. Басын қатырып, татаға салды.

ТАТАМИ зат. спорт. Дзюдо күресінің кілемі.

ТАТАН= е т. жерг. Тамсану.

ТАТАРБА зат. жерг. Өзбек арбасы.

ТАТАУ зат. ескі кіт. Арампағыл, жаман ой.

ТАТАУЛЫ сын. ескі кіт. Татауы бар, жасыран.

ТАТАУСЫЗ сын. ескі кіт. Татауы жоқ, таза.

ТАТҚЫЗ= е т. Жегізу, ішкізу.

ТАТҚЫЗУ Татқыз етістігінің қимыл атауы; ішкізу, жегізу.

ТАТРЕҢДЕР зат. зоол. <лат. charadriidae> Татрең тектестер отрядының бір туысына жататын дене тұрқы шағын келген жылы құсы.

ТАТТАЙ сын. Тат сияқты, тат тәрізді, қызыл күрең.

ТАТТАН= е т. 1. Тат басу, тотығу. 2. ауыс. Реңі бұзылу, өңі сарғаю.

ТАТТАНДЫР= е т. Тат бастыру.

ТАТТАНДЫРУ Таттандыр етістігінің қимыл атауы.

ТАТТАНУ Таттан етістігінің қимыл атауы; бетінде тат түзе жүретін жемірілу, тат басу.

ТАТТЫР= е т. Дәм алғызу, дәм беру, дәмін көргізу.

ТАТТЫРУ Таттыр етістігінің қимыл атауы.

ТАТУ¹ сын. Сыйлас, араз емес.

ТАТУ² Тат етістігінің қимыл атауы; дәмін көру, жеу.

ТАТУЛАС= е т. Достасу, өзара түсінісу, өкпе-реңіштерін ұятыу.

ТАТУЛАСТЫР= е т. Достастыру, реңішті қойғызу.

ТАТУЛАСТЫРУ Татуластыр етістігінің қимыл атауы.

ТАТУЛАСУ Татулас етістігінің қимыл атауы.

ТАТУЛЫҚ зат. 1. Жақын, жылы қарым-қатынаста болушылық, жақсы сыйластық. 2. психол. Адамдардың бір-біріне сыйластық қарым-қатынасы.

ТАТУ-ТӘТТІ сын. Араларында көңіл кірбіңі жоқ, сыйластықты.

ТАТУ-ТӘТТІЛІК зат. Тату-тәтті қарым-қатынас.

ТАТУШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Татулық.**

ТАТЫ¹= е т. Бір нәрсемен тең түсу, соған пара-пар келу, тұру.

ТАТЫ²= е т. Дәмі шығу, біліну.

ТАТЫ³= е т. Дәмі бұзылу, ішуге жарамсыз болып қалу.

ТАТЫМ¹ зат. Бір ұрттам, бір жұтым.

ТАТЫМ² зат. 1. Дәм, тұздылық. 2. ауыс. Іске жарамдылық, қадір, қасиет, маңыз.

ТАТЫМАЛ сын. Татып кеткен, ішуге жарамсыз (қымыз).

ТАТЫМДЫ сын. Іске жарамды, құнды, маңызды, мәнді.

ТАТЫМДЫЛЫҚ зат. Құндылық, жарамдылық.

ТАТЫМСЫЗ сын. 1. Іске жарамсыз, құнсыз, мәнсіз. 2. ауыс. Білімсіз, надан.

ТАТЫМСЫЗДЫҚ зат. Іске жарамсыздық, құнсыздық.

ТАТЫМ-ТАЛҒАМ зат. Өзіндік бағам, өлшем.

ТАТЫР зат. Тұзды, сортаң, тақыр жер.

ТАТЫР= е т. Дәм татқызу.

ТАТЫРАНДАЙ сын. жерг. Қап-қара.

ТАТЫРАН= е т. жерг. Сасу, сасқалақтау.

ТАТЫРАН¹ зат. сөйл. **Татыр**¹.

ТАТЫРАН² зат. өс. жерг. Жапырағы да, түйіні де қызылшаға ұқсас таулы жердің өсімдігі.

ТАТЫРАН³ сын. жерг. Шойындай қара.

ТАТЫРАУ зат. сөйл. **Татыр**¹.

ТАТЫРҚАЙ зат. сөйл. **Татыр**.

ТАТЫРҚОЛТЫҚ зат. жерг. Қос өкпе, өкпенің тұсы.

ТАТЫРЛЫҚ сын. Пара-пар, тең тұратын, жарайтын.

ТАТЫР-ТАТЫМАС сын. Татыр, татымауы белгісіз, құманді.

ТАТЫС= е т. Дәмдес болу.

ТАТЫСУ Татыс етістігінің қимыл атауы.

ТАТЫТ= е т. Дәмін сездіру.

ТАТЫТУ Татыт етістігінің қимыл атауы.

ТАУ¹ зат. геогр. Жер бетінен жоғары, көтеріңкі өркейшене тізбектеліп, созылып жатқан құзды, құзартты биіктік.

Тау ауруы. мед. <лат. morbus montanus> Теңіз деңгейінен 4000-6000 м биіктікке көтерілгенде, ауа қысымы төмендеп, оттегінің жетіспеуінен тыныс, қан айналу, орталық жүйке жүйесі қызметінің бұзылуы түрінде пайда болатын ауру. **Тау баласы.** Таулы жерде өскен бала, кісі. **Тау бүркіті.** Таулы жерде мекендейтін бүркіт. **Тауда жүріп, таста өскен.** Ел-жұртынан бөлек жүріп, ауыр өмір кешкен. **Таудан аққан бұлақтай.** а) Сарқыраған, күркіреген. ә) Қарқынды, қайратты. **Таудан аққан селмен бірдей.** поэт. Көзді ашып-жұмғанда өте шығатын. **Таудан түсті.** Төменге, етекке көшті. **Таудын басын қар алды.** поэт. Күн жылына бастаса да жауған қар тау шыңдарында ерімей қалды, күннің ызғарын сездірді деген мағынада. **Тау зебрі.** зоол. <лат. equus zebra> Тауды мекендейтін зебр түрі. **Тау күйіп, тас жанды.** Қиыншылықтарды бастан өткерді, ауыртпашылықтарға кезікті. **Тау санады.** Пана тұтты. Тау суындай екпінді.

бейн. Қарқыны, қуаты қушті, асау. **Тау тізбегі.** геогр. Тізбектеле орналасқан тау жоталары.

ТАУ?: тауы шағылды [қайтты]. Сағы сынды, көңілі қалды. Тауын шақты [қайырды, қайтарды]. Сағын сындырды, меселін қайтарды, көңілін қалдырды.

ТАУА зат. жерг. Асықтың біршама тегіс жағы, тәйке.

ТАУАН зат. жерг. Құи-қуат.

Тауаны жоқ. Баяны жоқ, тұрлаусыз. **Тауаны қайтты.** Тауы шағылды, көңілі қалды, сағы сынды. **Тауанын қайтармады.** Көңілін қалдырмады, тауын қайтармады. **Тауаны тар.** Іштар, пейілі тар.

ТАУАНДЫ сын. Табанды, тұрлаулы, төзімді, баянды.

ТАУАП зат. ескікіт. Құлшылық, қағбаны айналдыр өту.

Тауап етті [қылды]. а) Құлшылық қылды, табынды. ә) Тағзым қылды, даңқына бас иді, қадір тұтты.

ТАУАПХАНА зат. Құлшылық ететін жер, табынатын орын.

ТАУАР [ор. товар] зат. 1. **Мата.** 2. экон. Құны бар және қоғамда айырбас, сатып алу-сату жолымен бөлінетін еңбек өнімі; қажеттілікті қанағаттандыратын және рынокқа (базарға) жұрттың назарын аудару, сатып алу, пайдалану не тұтыну мақсатымен қынылатын нәрселер.

Тауар айналымы. экон. Тауарлардың өндірішіден тұтынушыға ауысу үдерісі; өндіріс құрал-жабдығы мен тұтыну заттарын өткізудің (сатудың) жиынтық құнын бейнелейтін экономикалық көрсеткіш. **Тауар айналысы.** экон. Тауарларды ақшаның көмегімен айырбастау нысаны. **Тауар биржасы.** экон. Сапасы жағынан қалыптасқан стандартқа толықтай сай келетін белгілі бір тауарларды сатып алу мен сату үшін ұйымдасқан пиасаны (рынокты) қамтамасыз етуші саудагерлер ассоциациясы. **Тауар демпингі.** экон. Тауарларды басқа елдің рыноктарында төмендетілген бағамен сату. **Тауар құны.** экон. Қоғамның тауарды өндіруге жұмсаған шығыны, адам еңбегінің жұмсалыу мөлшері. **Тауар өндіруші.** экон. Тұтынушыға сатылатын затты шығарушы; тауар шығарушы адам не өндіріс орны, кәсіпорны. **Тауар рыногының конъюктурасы.** экон. Тауар рыногындағы сұраным мен қынының құрылымын, сертінін, арасалмағын айқындайтын факторлар мен жағдайлардың өзара әрекетінің нәтижесі. **Тауарлардың шығарылған елі туралы куәлік.** Тауардың шығарылған елін анықтайтын, осы елдің кеден органдары беретін құжат. **Тауарлар жіктелімі.** экон. Тауарлар қозғалысын төзімділік деңгейіне қарай топтастыру. **Тауар саясаты.** экон. Тауарға қатысты мәселелер қамтылатын кәсіпорынның маркетингтік қызметінің нышаны.

ТАУАРБЕЛПІ зат. экон. Бір фирманың тауарын екінші фирманың ұқсас тауарларынан айыруға мүмкіндік беретін және мемлекеттік тіркеуден өткен таңба, символ, яғни ресімделген түпінсқалық графикалық бейне не түпінсқалық атау.

ТАУАРИХ зат. ескікіт. **Тарих.**

ТАУАРПА зат. ө. с. <лат. hordeum brevisubulatum> Арпаның таулы жерде өсетін жабайы түрі; қысқа мұрт арпа.

ТАУАШ зат. жерг. Бдыс қою үшін ұй қабырғасынан текшелуу етіп ойын жасалған орын, текше.

ТАУБА зат. сөйл. **Тәубе.**

Таубаға келді. Астамшылығы мойындады, пенделілігі есіне түсті. **Тауба қылды.** Шүкіршілік етті. **Таубасы аузына түсті.** Пенделігін есіне алды, шүкіршілік етті.

ТАУБҰРШАҚ зат. ө. с. <лат. vicia tetrasperma> Сивыржоңышқаның тауда өсетін жабайы түрі; төрт дөңді сивыржоңышқа.

ТАУГУЛ зат. ө. с. <лат. swertia> Таулы жерде өсетін гүлді өсімдік.

ТАУДАҒАН зат. бот. <лат. celtis> Қарағаштар тұқымдасына жататын ағаш немесе бұта өсімдіктер туысы.

ТАУДАЙ сын. 1. Тау сияқты, тау тәрізді. 2. ауыс. Үлкен, ірі. 3. ауыс. Көп, мол. 4. ауыс. Еңселі, биік.

Таудай биік табыс. Зор жетістік, мол табыс. **Таудай бол!** тілек. Үлкен азамат болып өс деген мағынада. **Таудай дене.** Ебедейіс үлкен, зор бітім. **Таудай талап [үміт].** Мұратқа жетуге деген зор ынта-ықылас.

ТАУЕШКІ зат. зоол. Мүйізі иір-иір тауда мекендейтін күйісқайыратын жұптықты сүтқоректі жануар.

ТАУЕШКІДЕЙ сын. Жабайы ешкідей.

ТАУЖАПЫРАҚ зат. ө. с. Қотыроттың бір түрі; Жоңғар қотырбаты.

ТАУЖАРАЛУ зат. геол. Жылдамдығы жер бетінің тегістелуіне бастайтын процестердің жылдамдығынан артық қарқынды тектоникалық қозғалыстардың ықпалымен тау құрылмаларының түзілу процесі.

ТАУЖУА зат. ө. с. Таулы жерде өсетін жуаның түрі.

ТАУЖЫНЫС зат. геол. Геологиялық үдерістер нәтижесінде қалыптасып, жеке-дара денелер түріндегі жер қыртысының құрамбөліктері болып табылатын, нақтылы құрам және құрылыс ерекшеліктерімен сипатталатын табиғи минералдық агрегаттар.

ТАУ-КЕН зат. Кен рудасы. // Таукен ісін үйрететін.

Тау-кен өндірісіндегі заряд. кен. Тұтасып жатқан қатты кенді (кентас, көмір т.б.) шетінен ұсатуға пайдаланылатын заряд. **Тау-кен ісіндегі жіктелім.** кен. Уатылған пайдалы қазыналар бөлшектерін ірілігіне, тығыздығына т.б. қарай өнімдерге (топтауға) ажыратып, топтастыру.

ТАУҚА зат. этн. жерг. **Тәйке** (асықтың алышының қарсы жағы).

ТАУҚАЛАҚАЙ зат. ө. с. Еріндігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік [Таудың тасты, құмды бөкпейлері мен шабындықтарында, орман шеттерінде өседі].

ТАУҚАНАТ зат. жерг. **Тауқымет.**

Тауқанатын тартты. Азабын тартты, зиянын көрді.

ТАУҚАРПА зат. зоол. <лат. rufthosorax rufthosorax> Тауда мекендейтін қарға.

ТАУҚАУЛЕН зат. ө. с. Таулы жерде өсетін шөптесін өсімдік.

ТАУҚУРАЙ зат. ө. с. сөйл. **Беткейшоң.**

ТАУҚОНАҚ зат. ө. с. <лат. setaria verticillata> Шиконақтың тауда жабайы өсетін түрі.

ТАУҚҰДІРЕТ зат. зоол. <лат. gallinago> Көбінесе көлді, батпақты жерде жүретін, аяғы, тұмсығы ұзын құс.

ТАУ-ҚҰЗ зат. Таулы-құзды жер.

ТАУҚҰМ: тауқум сасыры. ө. с. <лат. ferula tauschica> Шатырғүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктің эндемик түрі.

ТАУҚЫ зат. этн. ескікіт. Асыл тастардан, маржанның тізілген мойыны тағатын алқа.

ТАУҚЫМЕТ зат. Ауыртпалық, жоқшылық, азап, қиыншылық.

Тауқымет арқалады [көгерді, тартты, көрді]. Басына түскен ауыртпалық пен азаптың бейнетін тартты. **Тауқыметі өтті [өтіп болды].** Бейнеті, ауырлығы шаршатып, қажытты.

ТАУҚЫМЕТПІ сын. Қиын, азапты.

ТАУЛА= ет. жерг. Бастыру, күзеу.

ТАУЛАУ Таула етістігінің қымыл атауы; мұрт, сақалды бастыру.

ТАУЛЫ сын. Тауы бар, тауы көп.

Таулы жердің газысы. Кеуде жағынан бөксе жағы биіктеу, аяғы сіңірлі, мықты, мойны ұзын әрі жуандау, өте аушлы тазы түрі. **Таулы сарышолақ.**

ө. с. <лат. sideritis montana> Тау беткейлерінде, кейде тыңайған жерлер мен жол жиектерінде арамишоп ретінде өсетін ерінгүлділер тұқымдасына жататын бір, көпжылдық өсімдік. **Таулы үстірт.** геогр. Мұхит деңгейінен 500 м-ден астам көтеріңкі орналасқан тегіс немесе сал ойлы-қырлы жазық.

ТАУЛЫ-ТАСТАҚТЫ сын. Тауы мен тасы көп.

ТАУЛЫ-ТАСТЫ сын. Тауы, тасы бар.

ТАУМАЙЛАР зат. этн. Қыстауға кірерде жасалатын жоралғы.

ТАУПИЫҚ зат. ескікіт. **Таулық.**

ТАУПИЯЗ зат. ө. с. Жуаның тауда өсетін түрі.

ТАУПЫҚ зат. көне. Ынсап, нысап, қанағат. **ТАУПІСТЕ** зат. ө. с. Биіктігі бес метрге жетеабыл жаңақ тұқымдас ағаш.

ТАУРАТ зат. діни. **Тәурат** (Мұса пайғамбардың қауымына Алла тағаладан түскен төрт кітаптың бірі).

ТАУСА= ет. жерг. Шайнау.

ТАУСАҒЫЗ зат. ө. с. <лат. scorzonera> Қауық тектес өсімдік.

ТАУСАМАҚ зат. ө. с. Жасаңшоң тұқымдасына жататын екіжылдық шөптесін өсімдік.

ТАУСАРЫМСАҚ зат. ө. с. Таулы жерде өсетін сарымсақ түрі.

ТАУСИЫР зат. жерг. Сивырдың бір түрі, көбіне құи көлік ретінде арбаға жегетін сиыр.

ТАУСОҒАР зат. миф. Ертегідегі тау көтеретін қаһарман.

ТАУСЫЛ= ет. Біту, тамамдалу.

ТАУСЫЛП= ет. Шаршату, қажыту, болдырту.

ТАУСЫЛТУ Таусылт етістігінің қымыл атауы.

ТАУСЫЛУ Таусылт етістігінің қымыл атауы.

1. Біту, тамамдалу. 2. ауыс. Күні жетіп, қайтыс болу. 3. ауыс. Қажу, тоқырау, шаршау.

ТАУСЫНШАҚ¹ зат. Жуылған сабынның қалдығы.

ТАУСЫНШАҚ² сын. 1. Өте шығатын, бітетін; таусылуға айналған. 2. Ақырғы, соңғы.

Таусыншақ күн. Лезде өте шығатын қысқа күн.

ТАУТАЙЛАҚ зат. 1. Көне замандардағы бірлескен түркі тайпаларының жабайы түйеге қойған аты. 2. миф. Тау-тасты қопарып, тілінің тиген жері опырылып түсетін құбыжық түйе.

ТАУТАН¹ зат. зоол. <лат. gymnoccephalus> Ұсақ балықтың бір түрі; алабұға тұқымдас балықтар туысы.

ТАУТАН² зат. зоол. Тау тағысы, барыстың ұрғашысы.

ТАУТАҢДА= ет. Тойтаңдау, тасыраңдау.

ТАУТАРЫ зат. ө. с. Таулы жерде өсетін, тары сияқты жабайы өсімдік.

ТАУ-ТАС зат. Тауы, тасы бар, таулы, тасты жер.

ТАУТАСПА зат. ө. с. Таспаның (таспашөптің) таулы жерде өсетін түрі.

ТАУ-ТАСТЫ сын. Тау-тасы көп.

ТАУ-ТАУ сын. Көп, мол, үйілген.

ТАУТЕКЕ¹ зат. зоол. 1. <лат. capra sibirica> Жабайы ешкінің еркегі, текесі. 2. Тауда жүретін терісі мен мүйізі, еті үшін ауланатын жабайы аң.

Таутеке тон. этн. Жұн бетін ішіне, иленген жағын сыртына қаратып таутекеңің терісінен тіккен тон.

ТАУТЕКЕ² зат. ө. с. Таулы жерде өсетін, таутеке (аң) жейтін өсімдік.

ТАУТОБЫЛҒЫ: Алтай таутобылғысы. ө. с. Раушангүлдер тұқымдасының таутобылғы туысына жататын бұта.

ТАУТОМЕРЛЕНУ зат. хим. Өзара біріне-бірі ауысатын құрылым изомерлері арасында жылжымалды тепе-теңік пайда болатын құбылыс.

ТАУТОМЕРЛЕР зат. хим. Таутомерлену нәтижесінде түзілетін құрылымдық изомерлер.

ТАУ-ТӨБЕ зат. 1. *Тау мен төбелер.*
2. *Жиналган үлкен үйінді.*

ТАУФИҚ зат. ескікіт. **Тауық.**

ТАУША зат. *Там үйдің қабырғасындағы дыбыс-аяқ қоятын құрыс.*

ТАУШАЙ зат. өс. *Шайқурайдың тауда өсетін түрі.*

ТАУШАНА зат. спорт. *Қарлы тау беткейлерінен түсу үшін темірмен қапталған алдыңғы басы қайқы, тақтайлардан жасалған құрал.*

ТАУШЕШЕК зат. өс. *Тек тауда гана өсетін, биіктігі 10-30 см-дей көпжылдық өсімдік.*

ТАУШЫҚ¹ зат. *Кішкентай, шағын тау.*

ТАУШЫҚ² зат. өс. *Ле Алатауында өсетін, эндемик өсімдік.*

ТАУШЫЛ сын. *Тауды жақсы көретін, тауға жақсы жүретін.*

ТАУШЫМЫШЫҚ зат. зоол. *Таулы өңірлерді мекендейтін шымыштық түрі.*

ТАУШЫМЫЛДЫҚ зат. өс. *Шұғынныңтың бір түрі; жіңішке жапырақты шығынның.*

ТАУЫҚ зат. 1. *Қораз бен мекен тобынан құралатын үй құсы.* 2. *Мешін мен ит жылының аралындағы жыл аты.*

Тауық соқырлығы. **Тауықкөз.** **Тауық жұмыртқасы.** тамақ. *Құрамында толыққанды ақуыздар, майлар, минералды заттар, А, Д, К, В дәрумендері бар, массасы 45–75 г тауық өнімі.*

ТАУЫҚКЕТЕК зат. жерг. **Тауыққүрке.**

ТАУЫҚКӨЗ¹ зат. мед. жерг. *Түңгі қаранғыда көрмейтін көз ауруы.*

ТАУЫҚКӨЗ² зат. өс. *Орман ішінде, шалғын арасында өсетін, хош иісті жидек.*

ТАУЫҚКҮРКЕ зат. *Тауық тұратын қора, тауықхана.*

ТАУЫҚНҮСҚА зат. қолөнер. *Кестешілікте кездесетін тауық бейнесі.*

ТАУЫҚТАЙ сын. *Тауық сияқты, тауық тәрізді.*

ТАУЫҚТАРЫ зат. өс. *Ылғалды жерлерде, күрші егістігінде, канал жиектерінде өсетін, биіктігі 20-100 см-дей, дәнді дақылдар туысына жататын біржылдық өсімдік (арамшо).*

ТАУЫҚХАНА зат. *Тауық тұратын қора, тауыққүрке.*

ТАУЫҚШЫ зат. *Тауық өсіруші, тауық асыраушы.*

ТАУЫС зат. зоол. <лат. pavo cristatus> *Әдемі қауырсынды, қырғауыл тектес құс.*

ТАУЫС ет. *Бір нәрсені бітіру, аяқтау; шегіне жету.* 2. а.у.с. *Ажалы жету, өмірден озу.*

ТАУЫСУ *Тауыс етістігінің қимыл атауы; бітіру, аяқтау.*

ТАФРОГЕНЕЗ [грек. taphros – шұңқыр, genesis – пайда болу] зат. геол. *Жер қыртысында ірі тектоникалық жарылымдардың – лықсымалардың пайда болу процесі.*

ТАХИЯТ зат. діни. ескікіт. *Намаздың ішінде оқылатын дуға.*

ТАХКИКИ: **тахкики иман.** діни. *Санамен саралап, сезіммен қуаттап, зерттеп, іздену нәтижесінде толық көз жеткізуден болған иман.*

ТАХҚИҚ сын. *Анық, айқын, рас.*

ТАХМАН зат. жерг. *Үй ішіндегі текшенің үлкені.*

ТАХЫТ зат. ескікіт. **Тақ.**

ТАХУА сын. ескікіт. **Тақуа.**

ТАҒАЖҮД зат. діни. *Түр ортасында оқитын негізгі намаз түрі.*

ТАҒАТ зат. ескікіт. **Тағат.**

ТАҒАРАТ зат. ескікіт. **Дәрет.**

ТАЧАНКА ор. зат. әск. *Кеңес Одағы дәуірінде, азамат соғысы кезінде қолданыста болған пүлеметтің бір түрі.*

ТАЧКА ор. зат. сөйл. *Тасымал үшін қолданылатын доңғалақты қоларба түрі, тәшке.*

ТАШАН зат. жерг. *Тыныштық, тыным.*

ТАШДИД зат. лингв. *Араб тілінде*

бір дыбыстың қосарлана айтылуын білдіретін әріптанбаның үстіне қойылатын белгі, шадда.

ТАШКЕ [ор. ташка] зат. сөйл. **Арба.**

ТАЭКВОНДО зат. спорт. *Кол мен аяқ арқылы қарсыласының шабуылына тойтарыс беруді көздейтін корейлердің әскери өнері, спорт түрі.*

ТАЭКВОНДОШЫ зат. спорт. *Тәэквондомен шұғылданытын спортшы.*

ТАЮ *Тай етістігінің қимыл атауы; орнынан жылжып кету, тайғанақтау.*

ТАЯ¹ ет. *Жақындау, жету.*

ТАЯ² ет. *Сүйеу, тіреу.*

ТАЯЗ сын. 1. *Терең емес, тайыз, саяз.* 2. а.у.с. *Ой өрісі шамалы, онша тереңге бара алмайтын.*

ТАЯЗДА ет. *Азайып, түбіне жақындап, таяп қалу.*

ТАЯЗДАН ет. *Таяздау.*

ТАЯЗДАНУ *Таяздан етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯЗДАТ ет. *Таяз қылу.*

ТАЯЗДАТУ *Таяздат етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯЗДАТЫЛ ет. *Таяз етілу.*

ТАЯЗДАТЫЛУ *Таяздатыл етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯЗДАУ¹ сын. 1. *Терең емес, саяздау.* 2. а.у.с. *Ой-өрісі шамалы, терең емес.*

ТАЯЗДАУ² *Таязда етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯЗДЫҚ зат. 1. *Терең еместік, саяздық.* 2. а.у.с. *Үстірттік, жеңіл-желпілік; ой-өрісінің терең болмауы.*

ТАЯЗЫРАҚ сын. 1. *Тереңірек емес, таяздау.* 2. а.у.с. *Ой-өрісі саяздырақ, тым терең емес.*

ТАЯҚ зат. 1. *Қолға ұстап, таянып жүретін ағаштан, темірден жасалған құрал.* 2. а.у.с. *Зәбір, зорлық-зомбылық.*

Таяғы тиді. *Жаманшылығы тиді, қиянат жасады.*

Таяғын ұстады. *Жолын құды, ізін басты.* **Таяқ астында жүрді.** *Қорлықпен өмір сүрді.* **Таяқ астында ұстады.** *Ұрып-соғып, күн көрсетпеді.* **Таяқ бойы.** этн. *Онша биік емес, аласа; таяқ бойының мөлшеріндей.* **Таяқ жеді.** а) *Соққы, тепкі көрді.* ә) *Ұрыс есітті, кінәлі болды.* **Таяққа жығылды.** *Таяқ жеді, соққы көрді.* **Таяққа ұшты.** *Таяқ жеді.* **Таяқ құрлы көрмеді.** *Елең қылмады, есепке алмады, көзге ілмеді.* **Таяқ тиді.** *Соққы жеді, сөгіс естіді.*

ТАЯҚСЫЗ сын. *Таяғы жоқ.*

ТАЯҚТА ет. *Таяқпен цру, сабау.*

ТАЯҚТАЙ сын. *Ұзын, сорайған; жуан.*

ТАЯҚТАЛ ет. *Таяқ тию, таяқпен соққы алу.*

ТАЯҚТАЛУ *Таяқтал етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯҚТАС ет. *Таяқпен ұрыласу, таяқ жұмсасу.*

ТАЯҚТАСТАМ: *таяқтастам жер.* этн. *Өте жақын жер, таяу маң, жақын-жуық аралықты білдіретін халықтық өлшем. Таяқтастар жер жоқ. Бос орын жоқ.*

ТАЯҚТАСУ *Таяқтас етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯҚТАТ ет. *Ұрып-соққызу, сабау.*

ТАЯҚТАТУ *Таяқтат етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯҚТАУ *Таяқта етістігінің қимыл атауы; ұрып-соғу, сабау.*

ТАЯҚТЫ сын. *Таяғы бар, таяқ ұстаған.*

ТАЯҚША¹ зат. *Кішкене таяқ.*

ТАЯҚША² зат. биол. <лат. bacillum> *Жұқпалы аурудың микроскоптан көрінетін құрты; бацилла.*

ТАЯЛ ет. *Жақындау, жету, таяну.*

ТАЯЛУ *Таял етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯМУМ зат. діни. *Дәрет алуға су жоқ болғанда немесе басқа да дәрет алуға мүмкіндік жоқта қолды топыраққа ұрып алатын дәрет түрі.*

ТАЯН¹ ет. *Жақындау, жету, шақ қалу.*

ТАЯН² ет. *Белгіне (бүйіріне, мықмына т.б.) екі қолын қою, тіреу.*

ТАЯНДЫР ет. *Сүйендіру.*

ТАЯНДЫРУ *Таяндыр етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯНТ¹ ет. *Жақындату.*

ТАЯНТ² ет. *Екі қолын бүйіріне қойғызу.*

ТАЯНТУ *Таянт етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯНУ *Таян етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯНЫС¹ ет. *Жақын отырысу, сүйенісу.*

ТАЯНЫС² ет. *Белдеріне (бүйір, мықын) қолдарын қойысу, тіресуі.*

ТАЯНЫСУ *Таяныс етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯНЫШ¹ зат. 1. *Таянып, сүйеніп тұру үшін қажетті тіреу, сүйеніш.* 2. *Талғажу, қорек.* 3. а.у.с. *Арқа сүйер тірек, сүйемел.* 4. пед. *Бастапқы, бастаушы.*

Таяныш етті. *Сүйеу, тірек қылды.*

ТАЯНЫШ² зат. этн. *Киіз үй есігінің жақтау ағашы.*

ТАЯТ ет. *Жақындату.*

ТАЯТУ *Таят етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯУ³ зат. кәс. *Қайықты орнынан қозғап шегеріп отыратын ұзын ағаш.*

ТАЯУ² сын. 1. *Жақын, жуық.* 2. *Пе-шала, аз (уақыт).* 3. *Ұқсас, сәйкес, сол сияқты.*

ТАЯУ³ *Тая етістігінің қимыл атауы.*

ТАЯУДА үст. *Жуырда, жақында.*

ТАЯУЫРАҚ сын. *Жақынырақ, жуығырақ.*

ТӨБӘБӘТ зат. жерг. *көне. Сыбаға, нәсіп.*

ТӨБӘРІК зат. 1. *дiнi. Құранның бір аяты.*

2. этн. *Өлген кісінің құдайысынан алған зат, киім, бұйым.* 3. а.у.с. *Олжа, үлес, сыйлық.*

ТӨБӘРІКТЕЙ үст. *Төбәрік тәрізді, қасиетті.*

ТӨБӘРІКТІК сын. *Төбәрік боларлық.*

ТӨБДІЛ¹ зат. ескікіт. *Тоқтау, бөгелу.*

ТӨБДІЛ² зат. *көне. Өзгеріс, ауысу.*

ТӨБДІР зат. сөйл. **Төбділ.**

ТӨБЕНЕК зат. жерг. *Шағын, ықшам, аласа.*

ТӨБЕРКЕ зат. кәс. *Ұсақ аспаптарды салып қоятын темір қалбыр.*

ТӨБЕТ зат. *Адамның асқа деген зауқы, көңіл қалауы.*

Төбетін ашты. *Тамаққа деген ықыласын күшейтті.* **Төбеті тартпады.** *Тамақ ішуге зауқы соқпады, көңілі қаламады.* **Төбеті шапты [шаппады].** *Тамақ ішуге көңілі соқты, араны ашылды.*

ТӨБИБ зат. ескікіт. *дiнi. Емші, тәуіп.*

ТӨБЕТСІЗ үст. 1. *Төбеті болмай.* 2. а.у.с.

Қызықсыз, ықылассыз.

ТӨБЕТПЕН ет. *Төбеті тарту, ашқарақтау.*

ТӨБЕТПІ сын. *Төбеті жақсы, тамақты жақсы жейтін.*

ТӨБИ зат. жерг. *Еркі, қалауы, ықтияры.*

ТӨБИМШЕ үст. жерг. *Ойымша, пікірімше.*

ТӨБІР зат. өс. *Шөлді, шөлейттік жерлерде өсетін, көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ТӨЖ зат. сөйл. **Таж.**

Тәжі солды. *Бақыты ұшты, қызығы сөнді.*

ТӨЖ-ТАҚ зат. *Хан, патшаның, корольдің арнаулы бас киімі мен басқару орны.*

ТӨЖІ¹ зат. жерг. *Дөңгелек пен арыстың арасындағы сым темір.*

ТӨЖІ² зат. жерг. *Адамның бетіне түсетін жара.*

ТӨЖІ³ зат. жерг. *Қораздың (әтештің) төбесіндегі айдары.*

ТӨЖІГҮЛ зат. жерг. **Гүлтәжі** *(басы өтеш тәжіне ұқсайтын гүлдердің бір түрі; тәжіқораз).*

ТӨЖІДАР зат. *көне. Тәж иесі.*

ТӨЖІК зат. этнон. *Тәжікстанның жергілікті халқы; ұлт.*

Тәжік тілі. лингв. *Иран тілдерінің оңтүстік-батыс тобына жататын тәжік халқының ұлттық тілі.*

ТӨЖІКЕ зат. *Айтыс, тартыс, ұрыс, керіс, келеке.*

Тәжіке етті [қылды]. *Ажуалады, құлжі, мазаққа айналдырды.*

ТӨЖІКЕЛЕ ет. 1. *Айыптау, кінәлау, црсу.*

2. *Қалжың ету, келекелеу, келемеждеу.*

ТӨЖІКЕЛЕС ет. *Біреумен сөзге келісу, айтысу, тартысу, керісестіру.*

ТӨЖІКЕЛЕСТІРУ ет. *Керістіру, айтыстыру, тартыстыру.*

ТӘЖІКЕЛЕСТІРУ Тәжікелестір етістігінің қимыл атауы.

ТӘЖІКЕЛЕСУ Тәжікелес етістігінің қимыл атауы; айтысын-тартысу.

ТӘЖІКЕЛЕУ Тәжікеле етістігінің қимыл атауы.

ТӘЖІКШЕ үст. Тәжік тілінде.

ТӘЖІКШІЛ сын. Тәжіктің тілін, ұлтын ұнататын, тәжікке жақын.

ТӘЖІҚОРАЗ зат. өс. жерг. Басы өтештің айдарына (тәжіне) ұқсап тұратын гүлдің түрі.

ТӘЖІМ: тәжім етті [қылды]. Изет қылды, бас иіп, құрмет көрсетті, сәлем берді.

ТӘЖІР зат. көне. Саудагер, сатушы.

ТӘЖІРИБЕ зат. <грек. praktikos> Белгілі бір істі иемі істеумен, машықтанумен болатын жұмыс дағдысы.

Тәжірибе алаңы. Тәжірибе жұмыстары жүргізілетін, тәжірибе сабақтарын өткізетін орын. Тәжірибе жиды. Үйренді, көпті көрді. Тәжірибе жинады. Үйренді, тәлім алды.

ТӘЖІРИБЕЛЕН= ет. сөйл. Тәжірибе алу, үйрену, жаттығу.

ТӘЖІРИБЕЛЕНУ Тәжірибелен етістігінің қимыл атауы.

ТӘЖІРИБЕЛІ сын. Дағдылы, тәжірибесі бар. Тәжірибелі психология. Психология ғылымының қолданбалы саласы.

ТӘЖІРИБЕЛІК сын. Тәжірибеге қатынасты, байланысты.

ТӘЖІРИБЕЛІЛІК зат. Тәжірибесі молдық, ысылғандық.

ТӘЖІРИБЕСІЗ сын. Тәжірибесі жоқ, әлі дағдыланбаған.

ТӘЖІРИБЕСІЗДІК зат. Тәжірибесі жоқтық, ысылмағандық.

ТӘЖІРИБЕХАНА зат. Тәжірибе жасалатын бөлме немесе үй; орын, зертхана.

ТӘЖІРИБЕШІ зат. Тәжірибе жүргізуші.

ТӘЖІТҰҚЫМ зат. өс. Масақты шөп.

ТӘЖІШӨП зат. өс. Айлауықтар тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдік.

ТӘЗІР: тәзірін берді. Жазасын берді, сазайын тартқызды.

ТӘЙЕКЕ зат. жерг. Үлкен нағашы.

ТӘЙЕМ зат. діни. сөйл. Таямум (шариғат заңы бойынша, сусыз жерде алақанды жерге тизініп, топырақпен бет сипау; дәрет алудың орнына жасалатын дағды).

ТӘЙЖІ зат. көне. Мансап атауы; мың түпінді басқаратын лауазым иесі.

ТӘЙКЕ' зат. Асықтық алышына қарсы беті.

Тәйкесінен түсті. Білгісіз құлабы, сәтсіздікке ұшырады.

ТӘЙКЕ' зат. жерг. Тайынша.

ТӘЙКЕМДЕС= ет. сөйл. Тәжікелесу, қақтығысу, ренжісу.

ТӘЙМӨНКЕ: тәймөңке кесе. жерг. Кесенің ең кішкене түрі. Тәймөңке тәсіл. жерг. Ама, айла, құлық.

ТӘЙӨПЗ зат. жерг. Тайынша, тайөгіз.

ТӘЙШІ= ет. сөйл. Тымшо.

ТӘЙТ о.д. Бір нәрсені тыю үшін зекіру, жекіру мағынасында айтылатын одағай сөз.

Тәй-тәй о.д. Жас баланың аяғын басып жүре бастаған кезінде айтылатын сөз.

Тәй-тәй басты. Ағыл-тапыл аяқ басты, енді-енді жүре бастады.

Тәй-тәйла= ет. Жаңа жүре бастаған жас баланы жетелеп жүргізу.

Тәй-тәйлау Тәй-тәйла етістігінің қимыл атауы.

ТәйТЕРІ зат. сөйл. Тайтері.

Тәйтiк сын. 1. Бейбастақ, бетімен кеткен. // Бейбас, бұзық бетімен кеткен (бала). 2. Ерке, бөспе, ұшқалақ.

Тәйтiкте= ет. Өз бетімен ұшқалақтап жүру.

Тәйтiктiк зат. Бейбастақтық, бетімен кеткендік.

Тәйірі о.д. Қоңіл толмағандықты, менсінбеушілікті білдіретін сөз.

Тәк о.д. Тынышталуға шақыратын одағай сөз (көбінесе жылқы малына айтылады).

Тәк тұрады. Айтқанына көнеді, дегенін істейді деген мағынада.

ТәКАППАР сын. Өркөкірек, менмен, паң. // Өзін басқадан артық көріп, кеудесін көтеріп, жағымсыз қылық көрсететін адам.

ТәКАППАРЛАН= ет. Көкірегін көтеру, менменсу.

ТәКАППАРЛАНУ Тәкаппарлан етістігінің қимыл атауы.

ТәКАППАРЛАУ сын. Менмендеу, паңдау, өркөкіректеу.

ТәКАППАРЛЫҚ зат. Өркөкіректік, паңдық, менмендік.

ТәКАППАРСУ Тәкаппарсы етістігінің қимыл атауы.

ТәКАППАРСЫ= ет. Менменсу, паң болғансу.

ТәКБІР зат. ескікіт. Тәкбір.

ТәКІЕ: тәкіе қылды. Аллаға сынды.

ТәКІЯ: тәкія қылды. сөйл. Тәкіе қылды.

ТәКІТ зат. жерг. Тым.

ТәКІПР зат. діни. Намаз кезінде Аллаға сынның, ұлықтау дұғасы.

ТәКІПШ зат. Қиындық, ауыртпалық.

ТәК-ТәК о.д. Еркiне жiбермеу, тежеу мағынасындағы одағай сөз.

ТәК-ТәКТЕ= ет. сөйл. Сабырға шақыру, өзін-өзі тежеу.

ТәКІБАЙ зат. ойын. Бас бармақтың қышмен басты мытып жіберу ойыны; тайтұғыр, кері тұқыл, түйе тоғай.

ТәКІРАРЛА= ет. жерг. Тәптіштеу, қайталау.

ТәЛ зат. жерг. 1. Желкенді көтеру жұмысын жеңілдететін арқан. 2. Ауыр жүкті көтеретін блок. **ТәЛЕЙ** зат. сөйл. Талай.

ТәЛЕЙСІЗ сын. сөйл. Талайсыз, бақсыз.

ТәЛИП зат. көне. Медреседі оқитын шәкірт, оқушы.

ТәЛКЕК зат. Келеке, мазақ, келемеж.

Тәлкек етті. Ажуа-өзілге салды; күлкі-мазаққа айналдырды. Тәлкекке салды. Келеке етті, келемеждеді.

ТәЛКЕКТЕ= ет. Мазақтау, келекелеу, келемеждеу.

ТәЛКЕКТЕС= ет. Келекелесу, келемеждесу.

ТәЛКЕКТЕСУ Тәлкектес етістігінің қимыл атауы.

ТәЛКЕКТЕУ Тәлкекте етістігінің қимыл атауы.

ТәЛКЕКШІЛ сын. Мазақтағыш, келемеждегіш.

ТәЛПШ сын. жерг. Ерке, шолжың, жеңілтөк, ұшқалақ.

ТәЛПШТЕН= ет. Жеңілтөктену, ұшқалақтау.

ТәЛПШТЕУ сын. Еркелеу, шолжаңдау, ұшқалақтау.

ТәЛПШТІК зат. Еркелік, шолжыңдық.

ТәЛПЕК' зат. сөйл. Тәлкек.

ТәЛПЕК' елік. сөйл. Тәлтiрек.

Тәлкек қақты. Тәлтiректеді, қалт-құлт етті.

ТәЛТЕКТЕ= ет. Тәлкектеу, келекелеу, мазақтау.

ТәЛТЕНДЕ= ет. Әңіл-тәңіл басу, теңселе басу.

ТәЛТЕН-ТәЛТЕН үст. әкспр. Әңіл-тәңіл.

ТәЛТИ= ет. Қалқию, жарбию.

ТәЛТИО Тәлти етістігінің қимыл атауы.

ТәЛТІРЕ= ет. сөйл. Тәлтiректеу.

ТәЛТІРЕК елік. Денесін түзу ұстай алмай, бұралаң, қисалаң еткен қимылды бейнелейтін сөз.

ТәЛТІРЕКТЕ= ет. Аяғын жөндеп баса алмай бұралаңдау, қисалаңдау.

ТәЛТІРЕКТЕУ Тәлтiректе етістігінің қимыл атауы.

ТәЛТІРЕКТЕҢКІРЕ= ет. Тәлтiректей түсу, тәлтiректей беру.

ТәЛТІРЕКТЕТ= ет. Дір-дір еткізін, аяғын әрең-әрең бастырту.

ТәЛТІРЕКТЕТУ Тәлтiректет етістігінің қимыл атауы.

ТәЛІМ [ар. تعليم] зат. Үлгі, өнеге, тәрбие.

Тәлім алды. а) Үлгі алды, өнеге тұтты. ә) Сабақ тыңдады, білім алды. **Тәлім берді.** Үлгі берді, үйретті.

ТәЛІМБАҚ зат. Өсімдіктер мен жануарларды қолдан өсіретін орын, жай.

ТәЛІМГЕР [ар. пр. تعليمگر] зат. 1. Үлгі-өнеге үйретуші, тәрбиеші. 2. пед. Жеке және топтық кәсіби оқытуды тікелей жұмыс орнында іске асырушы адам.

ТәЛІМГЕРЛІК сын. Ұстаздық, үйретушілік.

ТәЛІМДЕ= ет. Үйрету, көрсету, тәрбиелеу.

ТәЛІМДЕМЕ зат. әск. Әртүрлі әскер бөлімдері мен бөлімшелерінің және арнайы әскердің ұрыс әрекеттерін, сондай-ақ атқушы, артиллериялық және басқа қарулардың, аспаптарының, техникалық құралдарының және т.б. жекедеген түрлерінің қолдану тәсілдерін анықтауға арналған құжаттар.

ТәЛІМДІ сын. Үлгілі, өнегелі, көргенді.

ТәЛІМДІК зат. сөйл. Өнегелік, үлгілік.

ТәЛІМДІЛІК зат. Үлгілілік, өнегелілік.

ТәЛІМСУ Тәлімсі етістігінің қимыл атауы.

ТәЛІМСУШІЛІК зат. Тәлімсігендік, бәлсігендік.

ТәЛІМСІ= ет. Әлдеқандай болу, бәлсіну, кергу.

ТәЛІМСІЗ сын. Өнегесіз, үлгісіз, тәрбиесіз.

ТәЛІМСІЗДІК зат. Өнегесіздік, тәрбиесіздік.

ТәЛІМСІТ= ет. Бәлсіну, кергіту.

ТәЛІМСІТУ Тәлімсіт етістігінің қимыл атауы.

ТәЛІМ-ТӘРБИЕ зат. Көрсетілген жөн-жоба, үлгі, өнеге.

Тәлім-тәрбие алды. Үлгі алды, өнеге үйренді. **Тәлім-тәрбие берді.** Үлгі көрсетті, өнегелі болуға үйретті.

ТәЛІМ-ТӘРБИЕЛІК сын. Үлгі, өнеге боларлық.

ТәЛІМШІ зат. Тәлімгер ұстаз.

ТәЛІМШІЛ сын. Талғампаз, кіртияз.

ТәЛІМІ сын. Егінді суармай-ақ, қуаңшылық жағдайда өсіретін (жер, егістік).

Тәлімі бидай [арпа]. Суғарылмайтын жерге өскен бидай (арпа). **Тәлімі жер.** Суармалы егіншілік аудандарындағы егісті суармай өсіретін жерлер.

ТәЛІП зат. діни. Үйренуші, оқушы.

ТәЛІФ зат. көне. Шақыру.

ТӘМАМДА= ет. сөйл. Тамамда.

ТӘМАМДАЛ= ет. сөйл. Тамамдал.

ТӘМӘМ есім. сөйл. Тамам.

Тәмәм болды. Таусылды, түгесілді.

ТӘМӘРБУТА зат. лингв. Араб әліпбиіндегі ұстінде екі нүктесі бар һә әрпінің аты.

ТӘММАТ-ТӘМӘМ үст. Бітті, таусылды.

ТӘМПЕНДЕ= ет. Жас баланың аяғын жиі әрі ағыл-тапыл басуы; тәлтiректен әрең жүру.

ТӘМПЕНДЕУ Тәмпенде етістігінің қимыл атауы.

ТӘМПИ= ет. Мұрынның қысқа, келте бітуі; тайшо.

ТӘМПИО Тәмпі етістігінің қимыл атауы.

ТӘМПІК сын. сөйл. Тәмпіш.

ТӘМПІШ сын. Кішкене келген, қысқа, келте (мұрын). // Мұрны келте, қысқа кішкене келген адам (бала, қыз).

Тәмпіш мұрын. Тәмпіштен кішкене мұрын.

ТӘМПІШТЕУ сын. Мұрны келтелеу, қысқа-лау.

ТӘМПІШТІК зат. Мұрынның тәмпіш болып келгендігі, тәмпішгендік, келтемелік.

ТӨМСІЛ [ар.] зат. 1. *Өсиет, нақыл түрінде айтылатын астарлы мазмұры бар әңгіме, үлгілі сөз.* 2. жерг. *Әңгіме, сөз.*

ТӨН¹ [ир. تَن] зат. *Адамның денесі, тіла бойы.* **ТӨН** азабын шектірген зорлық, құқық. *Адамның ағзасына тікелей әсер ету; ұрып-соғу, денесіне зақым келтіру, түрлі тәсілдермен азаптап-қинау т.б.* **ТӨН** жырты. *Қыздың абыройын төкті.* **ТӨН** құмарын іздеді. *Бос құмарлыққа салынды, желікті.* **ТӨН**нен шықты. *Естен шықты.* **ТӨН**ін асырады [бақты]. *Тән қажетін қүйттеді.* **ТӨН**іне балға ұрды. *Істеген жаманшылықтарына қатты өкінді.* **ТӨН**і өртенді [күйді, жанды]. *Құштарлығы артты, уайымдады, қайғы-мұңға батты.* **ТӨН**і тозды. *Қартайды, кәрілік басты.* **ТӨН** рақаты [лөззаты]. *Ішу, жеу, нәпсі қызығушылығы.* **ТӨН** саулығы. *Дененің амандығы, бүтіндігі, он екі мишенің толық жұмыс істеп, таза болуы.*

ТӨН² сын. *Біреуге, бір нәрсеге қатысты, телулі.*

ТӨН алды. *Болған, өтіп кеткен істі мойындады.* **ТӨН** алмады. *жерг. Мойындамады, қабылдамады.*

ТӨНӘПІС зат. *Сабақ кезінде, қызмет яки, жиналыс уақытында болатын үзіліс.*

ТӨНДІК зат. *Біреуге тән болғандық, қатыстылық.*

ТӨНПІ = ет. 1. *Өте риза болу, сүйсіну.* 2. *Қайран қалу, таңдану, таңырқау; қызығу.*

ТӨНТІ болды. *Риза болды, сүйсінді; қайран қалды.* **ТӨНТІ** қылды [етті]. *Риза етті, сүйсіндірді, қайран қалдырды, қызықтырды.*

ТӨНТІЛІК зат. *Ризашылық, сүйсінгендік; қызығушылық.*

ТӨН-ТІН: тән-тін қылды. *жерг. Бөлек-бөлек қылды.*

ТӨНУИН ар. зат. *Араб сөзінің соңында кездестіріп қос фатха, қос кәсра, қос дамма.*

ТӨНХА үст. жерг. *Жеке, өз алдына.*

ТӨНІРЕК сын. *Біреуге, бір нәрсеге аздаған қатысы бар; тәндеу.*

ТӨНЕРТЕН үст. сөйл. *Таңертең.* **ТӨНІР** зат. діни. 1. *Құдірет иесі, бүкіл жаратылыстың бастауы, Құдай, Алла тағала.* 2. *ауыс. Құдіретті күш иесі; пір.*

ТӨНІР айдап келді. *Жаратқан иенің жазуымен, Алланың әмірімен, дәм-түз бұйырып келді.* **ТӨНІР** алғыр [алсын]. *қарғ. Құры, жоғал, өл!* **ТӨНІР** атқан. *Құдай ұрған, көк соққан, оңбаған.* **ТӨНІР** атқыр. *қарғ. Құдай ұрғыр, оң соққыр.* **ТӨНІР** атты. *Құдай ұрды, көк соқты.* **ТӨНІР** бетін ары қылсын. *тілек. Құдай сақтасын, ондайдан аулақ етсін деген мағынадағы сөзқолданыс.* **ТӨНІР**ге жазды. *Жазықты (күнәһар) болды.* **ТӨНІР**ге құлшылық етті. *Құдайға жалбарынды, жаратушыға сиынды.*

ТӨНІРден сұрады. *Құдайдан тілек тіледі.* **ТӨНІР**дің сүйген пендесі. *Алланың жақсы көретін құлы, күнәдан таза адам.* **ТӨНІР** добы. *поэт. Төңірдің, Алланың қолындағы нәрсе.* **ТӨНІР** жазса. *Құдай бұйыртса, дәм тартса.* **ТӨНІР** жарылқағыр [жарылқасын]! *Құдай оңдағыр, жаманшылық көрмегір!* **ТӨНІР** жарылқап. *Сәтті түсіп, құдай оңдап.* **ТӨНІР** жарылқасын! *а) алғыс. Алла разы болсын, рақмет деген мағынадағы біреуге риза болғанда айтылатын сөз. ә) өтініш. Құдай үшін, Алла тағала үшін деген мағынадағы біреуден бір нәрсені немесе істі орындауды сұрағанда айтылатын сөз.* **ТӨНІР**і жарлығын күтті. *бейн. Тағдырдың жазғанын, Құдайдың бұйырағанын тосты.* **ТӨНІР**ім бос қойды. *Алла ризықсыз, несібесіз, сауапсыз немесе жауапсыз қалдырды.* **ТӨНІР**інің дәрғаһынан қуылды. *Төңірдің қаһарына ұшырады, қарсы келді.*

ТӨНІРДЕЙ сын. *Төңір сияқты.* **ТӨНІРҚҰТ** зат. *көне. Ғұндардың ең жоғары билеушісінің лауазымы.*

ТӨНІРЛІК сын. *Төңірге тән; құдіретті.* **ТӨНІРСҮ** *Төңірсі етістігінің қимыл атауы.* **ТӨНІРСІ** = ет. *Өзін құдай санау; күштісіну, мықтаусыну.*

ТӨНІРСІН = ет. *Күштісіну, мықтаусыну.* **ТӨНІРСІНУ** *Төңірсін етістігінің қимыл атауы.* **ТӨНІРСІТ** = ет. *Төңірге балату.* **ТӨНІРШЕ** үст. *Төңір сияқты, Алла тәрізді.* **ТӨНІРШІЛДІК** зат. діни. *Көктей құдіретті күш – бір Төңірге табыну болып табылатын түркі халықтарының ежелгі сенімі.*

ТӨНІР-ИЕ зат. діни. *Алла, Құдай, Жаратқан.* **ТӨНІРІ** зат. сөйл. **Төңір.** **ТӨП:** тәп етті. *Дәлме-дәл болды, жараса кетті.* **ТӨП:** тәп тұрды. *жерг. Дәл тұрды, айтқан сөзді бұлжытпай орындады.*

ТӨПЕЙЛЕ: тәпейлен сөйледі. *жерг. Пысық, ширақ сөйледі.*

ТӨПЕК сын. сөйл. **Төпелтек.** **ТӨПЕЛ** сын. сөйл. **Тапал.** **ТӨПЕЛЕК** сын. жерг. *Төпелтек, аласа.* **ТӨПЕЛТЕК** сын. *Аласа, тапал, бөкене.* **ТӨПЕЛТЕКТЕУ** сын. *Аласалау, тапалау.* **ТӨПЕЛТЕКТІК** зат. *Аласалық, тапалдық, бөкенелік.*

ТӨПЕНЕ сын. жерг. *Аласа, тапал.* **ТӨПЕНЕК** сын. сөйл. **Төпелтек.** **ТӨПЕП** сын. сөйл. **Төпелтек.** **ТӨПКІ** [ор. тапка] зат. *Үй ішінде киіп жүретін жұқа, жеңіл кебіс.*

ТӨПСІР [ар. تفسیر] зат. діни. *Құрандағы ұғымдар мен оңдағы ескірген сөздердің мағынасын түсіндіретін анықтама, түсініктеме.*

Төпсір оқыды. *діни. Құранның араб тілінен аударылып, мәтініне берілген түсініктерді жазуға қарап, іштей немесе дауыстап қайталап шықты.*

ТӨПСІРЛЕ = ет. *Құрандағы ұғымдар мен сөздерге анықтама беру, түсіндіру.*

ТӨПСІРЛЕУ *Төпсірле етістігінің қимыл атауы.*

ТӨПСІРШІ зат. діни. *Діни ұғымдарға түсініктеме беруші.*

ТӨП-ТӨТТІ сын. 1. *Тым төтті, балдай.* 2. *ауыс. Жағымды, ұнамды; жанға жайлы.*

ТӨП-ТӨМІР сын. *Жап-жақсы, әжептәуір.*

ТӨПТЕШ зат. *Ресми басқару орындарында, заң орындарында күдікті адам туралы алдын ала жүргізілетін іс; тәптіс.*

ТӨПТЕШТЕ = ет. сөйл. **Төптіште.** **ТӨПТЕШТЕУ** *Төптеште етістігінің қимыл атауы.*

ТӨПТІШ сын. *Толық қамтыған, жан-жақты.* **Төптішке** алды. *Қазбалап сұрады, төптіштеді.*

ТӨПТІШТЕ = ет. *Бір нәрсені жан-жақты баяндау, рет-ретімен қықптап айтып беру.*

ТӨПТІШТЕЛ = ет. *Ашық-айқын етілу, ретімен баяндалу.*

ТӨПТІШТЕЛУ *Төптіштел етістігінің қимыл атауы.*

ТӨПТІШТЕУ 1. *Төптіште етістігінің қимыл атауы.* 2. *Әңгіменің, сөздің бас-аяғын қайта-қайта айтқызып, бірнеше рет сұрақ қойып, тексеріп сөйлеу.*

ТӨП зат. жерг. *Судың арнасына шығып жайылып жатуы.*

ТӨПШКЕ [ор. тапочка] зат. *Өкшесіз жеңіл аяқкіім.*

ТӨР¹ зат. жерг. *Дәстүр, әдет-ғұрып.*

ТӨР² зат. жерг. *Мәніс, мән, рет.*

ТӨРӘЙЛІ зат. жерг. *Әдет-ғұрып, салт, дәстүр.*

ТӨРБИЕ [ар. تربية] зат. 1. *Жеке тұлғаның адамдық бейнесін қалыптастырып, өмірге бейімдеу үшін жүргізілетін игі әрекет, тәртіп пен мінез-құлық дағдысы.* 2. *Жеке адамды идеялық, саяси, адамгершілік, эстетикалық т.б. жағынан қалыптастырудағы жүйелі процесс.*

Төрбие алды. *Үлгі, өнеге үйренді, тәрбиеленді.* **Төрбие әдістері.** *пед. Ересектер мен балалар арасындағы қоғамдық қарым-қатынастардан туын-*

даған, балалардың тіршілік, әрекет, қарымқатынастарын ұйымдастырып, белсенділігін арттырып, тәртіпке келтіруді көздеітін тәрбиелік әрекеттестік тәсілдерінің жиынтығы. **Төрбие берді.** *Жақсы нәрсеге үйретті, үлгі көрсетті.* **Төрбие жұмысы.** *пед. Жастарды жақсы әдеттер мен дағдыларға үйретудегі жоспарлы іс.* **Төрбие көрді.** *Үлгі, өнеге үйренді, тәлім алды.* **Төрбие қылу.** *Төрбиелеу, үлгі-өнеге беру.* **Төрбие мектебі.** *пед. Тәлім-тәрбие көрсететін орын, үлгі, өнеге үйренетін жер.* **Төрбие сағаты.** *пед. Мектеп оқушылары мен студенттерді әртүрлі өнегелі іске тәрбиелеу үшін арнайы бөлінген сағат.* **Төрбиесіне алды.** *Біреуді тәрбиелеуге келісім берді, тәрбиеледі.* **Төрбиесінде болды [өсті].** *Біреудің тәрбиесін көрді, үлгі-өнегесін үйренді.*

ТӨРБИЕЛЕ = ет. 1. *Өнегелі іске үйрету, өнер-білімге баулып өсіру.* 2. *Адамның сана-сезімін, мінез-құлқын жетілдіру.*

ТӨРБИЕЛЕН = ет. 1. *Төрбие алу, өсіп, ер жету.* 2. *Өнегелі іс үйрену, өнер-білімге баулыну.*

ТӨРБИЕЛЕНУ *Төрбиелен етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРБИЕЛЕНУШІ зат. *Біреудің тәрбиесін көрген, тәрбиеленген адам.*

ТӨРБИЕЛЕС = ет. *Бірге тәрбие ісін жүргізу.*

ТӨРБИЕЛЕСУ *Төрбиелес етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРБИЕЛЕТ = ет. *Өзгеге тәрбие берізу.*

ТӨРБИЕЛЕТУ *Төрбиелет етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРБИЕЛЕУ *Төрбиеле етістігінің қимыл атауы.* 1. *Өнегелі іске үйрету, тәрбие беріп, өсіру.* 2. *Сана-сезімді, мінез-құлықты жетілдіру, дамыту.*

ТӨРБИЕЛЕУШІ зат. *Біреуге тәрбие беруші, бір нәрсені үйретуші.*

ТӨРБИЕЛЕУШІЛІК зат. *Төрбие берушілік, бір нәрсеге үйретушілік.*

ТӨРБИЕЛІ сын. *Жақсы тәрбиеленген, үлгілі, өнегелі, әдепті.*

Төрбиелі жігіт. *Отбасында алған тәлімі мол, сыпайы, мәдениетті, адал, арам ойдан аулақ жігіт.*

ТӨРБИЕЛІК сын. *Үлгі, өнеге боларлық, тәрбие аларлық.*

Төрбиелік әлеуметтану. *пед. Қоғамның тәрбиелік күшін, адамды әлеуметтендіру процесін, әлеуметтік институт ретінде төрбиені зерттейтін ғылым саласы.* **Төрбиелік жағдаят.** *пед. Оқушылардың оқудағы және оқудан тыс іс-әрекеттерінің көрінісі.* **Төрбиелік қарым-қатынас.** *пед. Баланы дамытуға, яғни оның өзін-өзі тәрбиелеуіне, өздігінен білімін жетілдіруіне бағытталған қарым-қатынас.*

ТӨРБИЕЛІЛІК зат. *Жақсы тәрбиеленгендік, әдептілік, үлгілілік.*

ТӨРБИЕСІЗ сын. *Төрбие көрмеген, өнегесіз, әдепсіз.*

ТӨРБИЕСІЗДІК зат. *Төрбие көрмегендік, әдепсіздік, өнегесіздік.*

ТӨРБИЕШІ зат. *Жастарға тәрбие беру жұмысымен айналысатын адам; тәрбие жұмысын жүргізуші, тәрбиелеуші.*

ТӨРБИЕШІЛДІК зат. *Төрбиелілік, тәртіптілік.*

ТӨРБИЕШІЛІК зат. *Төрбие берушілік, ұстаздық.*

ТӨРБИЯТ зат. *ескікіт. Төрбие.*

ТӨРЕКЕЙ: *төркейге тұсті. Таққаға тұсті, қыспаққа тұсті, қиындыққа тұстылықты.*

ТӨРЕЛКЕ [ор. тарелка] зат. *Тамақ құйып ішетін әжегі көтеріңкі, түбі жайпақ дөңгелек пішінді ыдыс.*

ТӨРЕПШ зат. жерг. *Ораза уақытындағы қас қарайған кездегі намаз, тарауық.*

ТӨРЖІБАНД [ир. ترحيم بند] зат. *Сюжетін, желісін, оқиғасын сақтап жасалған дастан, жырлардың аудармасы.*

ТӨРЖІМА зат. сөйл. **Төржіме.**

ТӨРЖІМАЛА = ет. сөйл. **Төржімеле.**

ТӨРЖІМАЛАН = ет. сөйл. **Төржімелен.**

ТӨРЖИМАН [ар. ترجمان] зат. *Аудармашы.*
ТӨРЖИМЕ [ар. ترجمة] зат. *Бір тілден екінші тілге аудару ісі; аударма.*

Төржіме етті [қылды]. *Бір тілден екінші тілге аударды.*

ТӨРЖИМЕЛЕ= е.т. *Бір тілден екінші тілге аудар.*

ТӨРЖИМЕЛЕН= е.т. *Басқа тілге аударылу.*

ТӨРЖИМЕЛЕНУ *Төржімелену етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРЖИМЕЛЕС зат. *Бірлесіп аударма жасау.*

ТӨРЖИМЕЛЕС= е.т. *Аударма жасасу.*

ТӨРЖИМЕЛЕСУ *Төржімелесу етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРЖИМЕЛЕУ *Төржімелеу етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРЖИМЕШІ зат. *Бір тілді екінші тілге аудару ісімен шұғылданушы маман, аудармашы.*

ТӨРЖИМЕШІЛІК зат. *Аудару ісімен шұғылданушылық, аудармашылық.*

ТӨРК: [ар. ترك] **төрк етті** [қылды, болды]. *Дүниеден безді, талақ етті. Төрк етпеді. Сыйлады, бағалады.*

ТӨРКЕЙ зат. *Тартыс, талас.*

ТӨРКЕШ зат. жерг. **1.** *Ақ күйден жасалып, жемдеп өрнек кесте тігіп, ішіне ыдыс-аяқ салып қоятын қалта.* **2.** *Шыбықтан тоқылған, шыныаяқ салатын ыдыс, көрзеңке.*

ТӨРКІ: **төркі дүние** [болды]. *діни. Адамның бүт дүниелік қызықтардан бас тарту ниеті; тақуа, сопы болғандық.*

Төркі қылды. *Тіршіліктен безді, талақ етті.*

ТӨРКІЛ: **төркіл дүние.** **Төркі дүние.**

ТӨРКІЛЕ= е.т. *Заңсыз дүниені тұтқындау, мүлкіті, ақишаны, т.б. сот шешіміне сәйкес мемлекет меншігіне мәжбүрлі түрде өтеусіз алу.*

ТӨРКІЛЕН= е.т. *Мүлік, ақша т.б. сот шешіміне сәйкес мемлекет меншігіне мәжбүрлі түрде өтеусіз алыну.*

ТӨРКІЛЕНУ *Төркілену етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРКІЛЕУ¹ сын. *Қызықсыз, бейжай.*

ТӨРКІЛЕУ² *Төркілеу етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРНЕК зат. жерг. *Қауынның үлкендігі қиярдай, сопақша келген, тез пісетін түрі.*

ТӨРТЕ зат. *Арба-шананың көлік жегетін жетек ағашы; арыс.*

Төртесі қысқа. *Ой-өресі тар, ақылы аз.*

ТӨРТЕДЕЙ сын. *Төрте сияқты.*

ТӨРТПЕК зат. жерг. *ойын. Төрт адам ойнайтын асық ойыны.*

ТӨРТПІ [ар. ترتيب] зат. **1.** <лат. disciplina> *Белгілі бір қоғам не ұйым мүшелеріне ортақ, орындалуы міндетті, қалыптасқан ереже, заң, жүзіе.* **2.** *Бір нәрсенің жөні, реті.* **3.** *Жеке адамның мінез-құлқы.* **4.** сөйл. *Қаулы.* **5.** *Әдет-ұрып, салт.*

Төртпін берді. *жерг. Бір нәрсені істеуге бұйырды. Төртпін бұзды.* *Қалыптасқан, дағдылы ережені сақтамады, тәртіпсіз қылқ жасады, заңға қайшы келді. Төртпін бұзушы.* *ресми. Қандай да бір қоғамдық ортада қалыптасқан әдеп, жүріс-тұрыс ережелерін орындамайтын, оларды сақтамайтын адам. Төртпінге келтірді [келді]. Жөнге түсірді, реттеді. Төртпінге салу.* *Жөнге келтіру, ретке түсіру. Төртпінге түсті. Ретке келді, жөнге түсті. Төртпінге шақырды. Төртпінті бол дегенді ескертті, тәртіпті болу керектігін айтты. Төртпінтен тайды.* *жерг. Төртпінге бағынбады. Төртпін орнатты. Белгілі бір ереже, тәртіпті қалыптастырды, жөнге түсірді, ретке келтірді. Төртпін сақтады. Төртпінті болды, бұзақылық, өрескел қылқ жасасады.*

ТӨРТПІКЕР зат. *Төртпінті қадағалаушы.*

ТӨРТПІШЕН үст. *Төртпін сақтап, ретімен.*

ТӨРТПІСІЗ сын. *Қалай болса, солай, ретсіз, жүйесіз.*

ТӨРТПІСІЗДЕУ сын. *Сөлекеттеу, жөңсіздеу.*

ТӨРТПІСІЗДІК зат. *Төртпін жоқтық, бетімен кеткендік, жүгенсіздік, тентектік.*

ТӨРТПШЕ= е.т. *Жөнге келтіру, реттеу.*

ТӨРТПШЕЛ= е.т. *Жөнге келтірілу, реттелу, жүйелену.*

ТӨРТПШЕЛУ *Төртпінтелу етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРТПШЕЛІН= е.т. *Реттеліну, жүйелену.*

ТӨРТПШЕЛІНУ *Төртпінтеліну етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРТПШЕН= е.т. *Жүйелену, реттелу.*

ТӨРТПШЕНДІР= е.т. *Төртпінге түсіру.*

ТӨРТПШЕНДІРУ *Төртпіндендіру етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРТПШЕНУ *Төртпінтену етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРТПШЕУ *Төртпінтеу етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРТПШІ сын. **1.** *Төртпінге жақсы, үлгілі, өнегелі.* **2.** *Жүйелі, іргелі.*

ТӨРТПШІЛІК зат. *Төртпінді болушылық, үлгілік, өнегелілік.*

ТӨРТПШІЛ сын. *Төртпін сақтауды жақсы көретін, тәртіпқұмар.*

ТӨРІЗДЕН= е.т. *Бір нәрсе секілді болып көріну, сияқтану, ұқсау.*

ТӨРІЗДЕНДІР= е.т. *Ұқсаттыру, сияқтандыру.*

ТӨРІЗДЕНДІРУ *Төріздендіру етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРІЗДЕНУ *Төріздену етістігінің қимыл атауы.*

ТӨРІЗДЕС шыл. *Сияқты, секілді, сықылды; ұқсас.*

ТӨРІЗДЕСТЕУ сын. *Сияқтылау, секілділеу; ұқсастау.*

ТӨРІЗДІ шыл. *Сияқты, секілді; ұқсас, төріздес.*

ТӨРІЗДІЛІК зат. *Сияқтылық, секілділік.*

ТӨРІЗІ мод. *Бір нәрсе туралы анық, дәл білмей, болжамды түрде айтылғанда қолданылатын сөз; шамасы, сірә.*

ТӨРІК зат. сөйл. **Төрк.**

ТӨС: **төсі қайтты.** *Тауы қайтты, беті қайтты.*

ТӨСӘТТҮР: **төсәттур ету.** *діни. Әйел адамның орануы.*

ТӨС: **төс орамал.** *жерг. Қол орамал.*

ТӨСБЕЙІЛ: **төсбейіл қылды.** *жерг. Бөгелді, қарайлады.*

ТӨСБИҚ зат. сөйл. **Тасниқ.**

Төсбиқ тартты [аударды, салды]. *Аллаға жалбарынып, тілек тіледі.*

ТӨСБИЫҚ зат. сөйл. **Тасниқ.**

ТӨСЕЙІЛ зат. *Ақыл-кеңес, айла-тәсіл.*

ТӨСЕЛДЕМ зат. *жерг. Тәсіл, айла, қулық.*

ТӨСЛИМ: **төслим болды.** *ескікіт. Көнді, мойындады.*

ТӨСПІК [ар. تسبیح] зат. сөйл. **Тасниқ.**

ТӨСПІ [ар. تسبیح] зат. *діни. Діни адамдар Аллаға сиыну дұғаларын жаңылмай оқу үшін қолдарына ұстап, санап, тартып, аударыстырып отыратын моншақпар тізбегі; жіпке тізілген биришак; тасниқ.*

Төспі аударды. *Төспінің биришағын жылжытып санады, төспі тартты. Төспі тартты [қайтарды].* *Төспісін қолына алып, биришақтарын санай отырып жылжытты.*

ТӨСПІШЕ үст. *Төспі төрізді, төспіге ұқсап.*

ТӨСІЛ зат. **1.** *Белгілі бір істі орындап шығу үшін қолданылатын әдіс, айла.* **2.** *мат. Белгілі бір есепті шешуде қолданылатын амал.*

ТӨСІЛГӨЙ сын. сөйл. **Төсілқой.**

ТӨСІЛГӨЙЛІК зат. сөйл. **Төсілқойлық.**

ТӨСІЛДЕМЕ зат. **Әдістеме.**

ТӨСІЛДЕН= е.т. *Бір нәрсені істеуге төселу, жаттығу.*

ТӨСІЛДЕНДІР= е.т. *Жаттықтыру, төселдіру.*

ТӨСІЛДЕНДІРУ *Төсілдендіру етістігінің қимыл атауы.*

ТӨСІЛДЕНУ *Төсілдену етістігінің қимыл атауы.*

ТӨСІЛДЕС шыл. *Төріздес, ұқсас.*

ТӨСІЛДІ сын. *Тәсілі, амалы бар, әдісі мол.*

ТӨСІЛДІРЕК сын. *Тәсілі басым; айлағырақ, әдістірек.*

ТӨСІЛҚОЙ сын. *Айла-амалы, тәсілі көп, әдісі мол.*

ТӨСІЛҚОЙЛАУ сын. *Айласы басымдау, әдістілеу.*

ТӨСІЛҚОЙЛЫҚ зат. *Амал, әдісі көптік; айлакерлік.*

ТӨСІЛҚОР сын. *Төсілқой, әдісшіл.*

ТӨСІЛҚОРЛЫҚ зат. *Төсілшілдік, әдісшілдік.*

ТӨСІЛНАМА зат. *Жүзеге асырылуға тиісті жұмыстың реті, әдісі көрсетілген нұсқаулар жиынтығы.*

ТӨСІЛСІЗ сын. *Айла-амалы жоқ, әдіссіз. // Айла, амал, тәсіл болмайынша.*

ТӨСІЛСІЗДІК зат. *Тәсілі жоқтық, әдіссіздік.*

ТӨСІЛШІЛ сын. *Тәсілі көп, айла-амалы мол, әдісшіл.*

ТӨСІЛШІЛДІК зат. *Тәсілі көптік, айлакерлік, төсілқойлық.*

ТӨСІЛШІМ: **жан төсілімде** [жан төсілімге келгенде]. *Өлер шақта, көз жұмар кезде.*

ТӨСІЛШІМ: **төсілім қылу.** *Мойынсұну, тәнті болу.*

ТӨСП: **төспін етті.** **а) Таласты, бәсекеlesti.** **ә) Мақтады.**

ТӨТЕ зат. **1.** *Бірге туған жасы үлкен қыз; әтке.* **2.** *Бірге тумаған, бірақ сыйлайтын, құрметтейтін жасы үлкен әйел адам; апай.* **3.** *жерг. Әке.* **4.** *Бірге туған аға, жасы үлкен туыс.*

ТӨТЕЖАН зат. *Жасы үлкен әйел адамға қарата ізетті немесе жалынышты түрде айтылатын сөз; тәттай.*

ТӨТЕЙ зат. *Жасы үлкен әйел адамға құрметпен айтылатын атауыш сөз, апай.*

ТӨТЕЛБЕК зат. *бот. Құмды жерде өсетін, малға жағымды шөптердің бір түрі.*

ТӨТЕЛЕ= е.т. сөйл. *Төте, төте деп айту; төтелеп жаны қалмау.*

ТӨТЕЛЕУ *Төтелеу етістігінің қимыл атауы.*

ТӨТЕТАЙ зат. *Жасы үлкен әйел адамға, төтеге қарата жалынышты, өтінішті түрде айтылатын атауыш сөз; апатай.*

ТӨТПҮШ: **төтпұшын тартты.** *Қиындық көрді, азабын тартты.*

ТӨТПШТЕ= е.т. сөйл. **Төтпұште.**

ТӨТП сын. **1.** *Дәмі бал, қант, көмшті сияқты; тіл үйіретін.* **2.** *Дәмді, нәрлі, жағымды, сіңімді.* **3.** *ауыс. Артық, қымбат.* **4.** *ауыс. Жаңа жайлы, жағымды, сүйкімді.* **5.** *ауыс. Ынтымақты, тату, сыйлас. // Өмірдің қызығы, рақаты, жақсы жақтары.*

Төтті ауыздың дәмі келті. *Орынсыз айтылған сөз, өңгіме қарым-қатынасқа қаяу түсірді. Төтті бұрыш.* *Алқа тұқымдасына жататын көкөніс өсімдігі ретіндегі бұрыштың хош иісті әрі ащы емес болатын жемісі. Төтті күлкі. Тартымды, сыр жасырғыш, қызықтыратын күлкі. Төтті мұңға батырды. Мұңайды, сағыныш пен мұң аралас, бір жағымды күйге енді. Төтті мінез. Сүйкімді қылық, мінез. Төтті сезім. поэт. Рақат, ләззатты көңіл күй. Төтті сөз. Жайлы өңгіме, көңілге қонымды сөз. Төтті тамыр [түбір]. бот. Қант қызылшасының жемісі. Төтті тіл. Жақсы сөз. Төтті ұйқы. Алаңсыз, рахат ұйқы. Төтті ұйқыға батты. Рахат ұйқы құшағына енді. Төтті үміт. поэт. Жағымды ой-арман, болашаққа деген пәк сенім.*

ТӨТТІ-ДӘМДІ сын. *Жылы-жұмсақ, жақсы (тамақ).*

ТӨТТІКАРТОП зат. *өс. Тропикада өсетін, жеуге жарамды картоп төрізді өсімдік.*

ТӨТТІКАРА зат. *бот. Өте ерте пісетін, жемісінің түсі қара болатын жүзім сорты.*

ТӨТТІҚҰМАР сын. *Төтпінге жақсы көретін, көмштіке, қантқа өш.*

ТӨТТІЛЕ= е.т. *Төтпін ету, дәмді қылу.*

ТӨТТІЛЕН= е.т. **1.** *Төтпін болу, дәм кіру.*

2. *ауыс. Сүйкімді болу, жағымды әсер ету.*

ТӨТТІЛЕНУ Тәттілен етістігінің қимыл атауы.

ТӨТТІЛЕУ үст. Тіл үйретіндей етіп, дәмдеп.
ТӨТТІЛЕУ¹ сын. Аздап тәтті, тәттірек.
ТӨТТІЛЕУ² Тәттіле етістігінің қимыл атауы.
ТӨТТІЛІК зат. 1. Тәтті болғандық, тіл үйретіндік. 2. Дәмділік, нәрлілік, жұғымдылық. 3. ауыс. Жанға жайлылық, жағымдылық, сүйкімділік. 4. ауыс. Татулық, ынтымақтық, сыйластық.

ТӨТТІ-МӨТТІ зат. сөйл. Кәмшит, қант т.б. тәтті тағамдар деген мағынада.

ТӨТТІРЕК сын. 1. Тәттілеу, дәмдірек. 2. Жағымдырақ, сүйкімдірек.

ТӨТТІСІН= ет. Тәтті көру, тәтті деп білу.

ТӨТТІСІНУ Тәттісін етістігінің қимыл атауы.

ТӨТТІТАМЫР зат. бот. <лат. glutycorrhiza uralensis> Мұхаметыр.

ТӨТТІШИЕ зат. бот. <лат. cerasus avium> Раушангүлділер тұқымдас жапырақ тастайтын ише туысы ағашы; жеміс дақыл.

ТӘУ үст. жерг. Алғаш, бірінші рет; әуелі.

Тәу баста, жерг. **О баста**.

Тәу: тәу айырды. діни. *Кітап көтеріп, бата берді.*

Тәу: тәу етті. Қасиетті деген нәрсеге басын ип, маңдайын тигізді; тағзым етті, сиынды.

ТӘУАЗУ діни. Қарапайым мінезділік.

ТӘУАП зат. сөйл. **Тәуап**.

ТӘУӘП [ар. طواف] зат. діни. Қажылық рәсімдерін атқаруда Қағбаны айналу, киелі, қасиетті санан құрмет көрсету әрекеті.

Тәуап етті [қылды]. Тәу етті, бағыштады.

ТӘУБА зат. сөйл. **Тәубе**.

Тәубаға келді. Шүкіршілік етті, басылды. **Тәуба қылды.** сөйл. **Тәубе қылды.**

ТӘУБАЛА= ет. Тәуба айту.

ТӘУБАХАНА зат. Тәубаға келтіретін орын.

ТӘУБӘ сөйл. **Тәубе**.

ТӘУБЕ [ар. توبه] зат. Тағдырға ризалық, шүкіршілік.

Тәубе етті [қылды]. Шүкіршілік етті; асылық жасамады. **Тәубе келтірді.** Шүкіршілік етті, тәуба қылды. **Тәубеге келді.** діни. Бір Аллага сиынып, кешірім сұрады, іштей күнәсына күйініп, мойындады, шүкіршілік етті. **Тәубесіне [тәубеге] келтірді [түсірді].** Құдайын таңытты, сазайн тарттырды. **Тәубесінен жаңылды [жазды].** Құдайды ұмытты, әділ жолдан тайды. **Тәубесін ұмытты.** Ешкіммен санаспады; күтірлік етті. **Тәубесі есіне [аузына] түсті.** Құдайды есіне алды; үрейі қитты, қорықты. **Тәубесі [тобасы] қабыл болды.** діни. Тілгеі орындалды.

ТӘУБЕЛЕ= ет. Шүкіршілік қылу; тәубе деу.

ТӘУБЕЛЕУ Тәубеле етістігінің қимыл атауы.

ТӘУБЕЛІК сын. Тәубе етерлік, шүкірлік.

ТӘУБЕСІЗ сын. Шүкіршілік етпеген, қанағатсыз.

ТӘУБЕ-ТАУПЫҚ зат. Шүкіршілік, сабыр.

ТӘУБЕХАТ зат. Тәубеге келіп жазған хат.

ТӘУБЕШЛ сын. Шүкірлік еткіш, қанағатшыл.

ТӘУБЕШЛІК зат. Шүкіршілдік, қанағатшылдығы.

Тәубешілік етті [жасады]. Шүкіршілік қылды, қанағат тұтты.

ТӘУП үст. жерг. Ең алғашқы, бастапқы, тұңғыш.

Тәуе зат. жерг. Тәйке, тәуке (асықтың тегіс жағы).

Тәуе: тәуе етті. сөйл. Сиынды, бас іді.

ТӘУЕКЕЛ [ар. تعکل] зат. 1. Бір іске жалтақтамай батыл кіріскендік, белді бекем буынғандық.

2. психол. Қалай аяқталатыны анық емес және табысты болмаған жағдайда жағымсыз салдары болуы мүмкін іс-әрекеттің жағдаяттық сипаттамасы. 3. әск. <франц. tisque> Жүзеге асырмақ іс-шаралардың сәтсіз болып шығуының ықтимал

қауі, осындай қауіпке байланысты іс-шаралардың өздері.

Тәуекелге басты [салды, барды]. Бір іске тәуекел деп кірісін кетті. **Тәуекелге бел байлады [буды].** Іштей бекінді, тәуекел деп бір іске кірісті.

Тәуекелге беку. Бір іске жалтақтамай батыл кірісуді ұйғару, белін бекем байлау. **Тәуекелге бел будырды.** Бір істі орындауға батыл шеттенді, ойын жүзеге асыруға шындап кірістірді. **Тәуекелдің қатесін белге буды.** Дұрыс екеніне көз жеткізбей-ақ әрекетке барды, бір істі қолға алды.

Тәуекелдің тонын киді. поэт. Тәуекелге бел буды, не де болса кіріспек болды. **Тәуекел етті [қылды].** Бір іске бел шешіп, батыл кірісті, неге де болса көнбекші болды. **Тәуекел деп тас жұтты.** Бір іске бел шешіп, батыл кірісті, іштей бекінді. **Тәуекел қайығы.** бейн. Бір іске шет қылып, бел буып кірісуге бастайтын, сол істің орындалуына құрал болатын нәрсе. **Тәуекел тобы.** пед. Араласқан ортасының нормасы мен талаптарына сәйкестене алмаған түрлі психикалық және әлеуметтік бейімсіз балалар тобы. **Тәуекел хаққа байланды.** діни. Тәуекелге бел байлады [Діни түсінік бойынша, тәуекел еткен адамды Алла тағаланың өзі қолдайды].

ТӘУЕКЕЛДІК зат. 1. Тәуекел еткендік, бел шешіп кіріскендік. 2. Келесіз зардаптарға шырағататын оқиғалардың басталу ықтималдығы. 3. әскон. Қызмет шарттарының кездейсоқ өзгеруіне байланысты күтілген табыстың, мүлкітін, ақшалай қаражаттың болжанбаған шығынға шығуы қауіп.

ТӘУЕКЕЛСІЗ сын. 1. Тәуекел етпейтін, тәуекел жасамайтын. 2. Тәуекел етпейінше, батылдық жасамайынша; бел шешіп кіріспей.

ТӘУЕКЕЛШІ зат. Тәуекел етуші.

ТӘУЕКЕЛШІЛ сын. Тәуекел еткіш, батыл, өжет.

ТӘУЕКЕЛШІЛДІК зат. Тәуекел еткіштік, батылдық.

ТӘУЕКЕЛШІЛІК зат. Тәуекелге барушылық, батылдық.

ТӘУЕЛДЕ= ет. 1. Тәуелді ету, бағынышты қылу, меншіктеу. 2. лингв. Сөзге тәуелдік жалғауыш жалғау.

ТӘУЕЛДЕН= ет. 1. Тәуелді болу. 2. лингв. Белгілі бір заттың иеленуші үш жақтың біріне меншіктелуі.

ТӘУЕЛДЕНДІР= ет. Тәуелдік жалғауын жалғаттыру.

ТӘУЕЛДЕНДІРУ Тәуелдендір етістігінің қимыл атауы.

ТӘУЕЛДЕНУ Тәуелден етістігінің қимыл атауы.

ТӘУЕЛДЕУ Тәуелде етістігінің қимыл атауы; тәуелдік жалғауын жалғау.

ТӘУЕЛДЕУЛІ сын. Біреуге тәуелденген, бағынышты.

ТӘУЕЛДІ сын. Біреуге, бір нәрсеге бағынышты, байланышты.

Тәуелді болды. Біреуге, бір нәрсеге бағынышты болды. **Тәуелді етті [қылды].** Бағынышты қылды, тәуелдендірді. **Тәуелді сенпеу.** лингв. Септік жалғауларының зат есім немесе зат есім қызметін атқаратын басқа сөздердің тәуелді түрлеріне жалғауы.

ТӘУЕЛДІК зат. Бағыныштылық, тәуелділік.

Тәуелдік жалғау. лингв. Белгілі бір заттың иеленуші үш жақтың біріне меншікті екенін білдіретін арнаулы морфологиялық түлға.

ТӘУЕЛДІЛІК зат. 1. Бағыныштылық, байланыстылық. 2. инф. <ағыл. dependence> Функция мен оның аргументтері арасындағы қатынас; мәліметтер базасындағы мәліметтер ассоциациясы.

ТӘУЕЛЖІ: тәуелжі қалды. Момақансыды, мүсәпірсіді, мүлғәймсіді.

ТӘУЕЛСУ Тәуелсіз етістігінің қимыл атауы.

ТӘУЕЛСІ= ет. Тәуелді, бағынышты болып көріну.

ТӘУЕЛСІЗ сын. 1. Ешкімге, еш нәрсеге бағынышты емес; байланыссыз. 2. саяси-құқық. Өз саясатын, билігін өз еркімен жүргізуге қабілетті.

Тәуелсіз ақпарат құралдары. Мемлекеттік емес ақпарат құралдары. **Тәуелсіз баспасөз.** Мемлекеттің ресми баспасөзден бөлек беймемлекеттік басылым түрлерінің жиынтық атауы.

Тәуелсіз ел. Бостандық алған ел, өз билігі өзінде, ешкімге бағынышты емес ел. **Тәуелсіз Мемлекеттер Достастығы.** саяси. Бұрынғы Кеңестік Социалистік Республикалар Одағы құрамында республикалар құрған Әзербайжан, Армения, Қазақстан, Қырғызстан, Молдова, Тәжікстан, Түркіменстан, Өзбекстан, Ресей, Украина, Беларусь елдерінен тұратын мемлекетаралық ұйым (қысқартылып түрде ТМД).

ТӘУЕЛСІЗДІК зат. 1. Біреуге бағынышты еместік; еркіндік, бостандық. 2. саяси-құқық. Мемлекеттің өз саясатын өз еркімен жүргізуге қабілеттілігі.

ТӘУЕП: [ар. طواف] тәуеп қылу. Қасиетті жер, мекенге барып сиыну.

ТӘУЕТ зат. сөйл. **Дәуіт** (2).

Тәуег бас. Әдемі, тік, сұлу бас. **Тәуег сіркесі** дәрі.

Ұзындығы жұмыртқа тәрізді, сарғыш қоңыр түсті, жұқа қағаз тектес зат. [Несеп тоқтамағанда, аяқ-қол әлсізденгенде, бел шаныып ауырғанда қолданылады].

ТӘУЕТПЕ= ет. Әдемілеу, сәндеу.

ТӘУЕТПЕЙ сын. Тәует сияқты.

ТӘУКЕН зат. бот. <лат. stenocoelium> Жемісінің үстің қалып түк жапқан, сабағы тік, жапырақтары жіңішке шөптесін өсімдік.

ТӘУКЕНШІК сын. Сүйкімсіз.

ТӘУЛІК зат. Күн мен түнді қоса есептегенде ұзақтығы 24 сағатқа тең уақыт, мерзім.

Тәулік бойы. Күні, түні, толық 24 сағат.

ТӘУЛІКТЕЙ үст. Тәулік шамасындай.

ТӘУЛІКТЕП үст. Тәулік бойы, күні-түні.

ТӘУЛІКТІК сын. 1. Тәулікке қатысты, тән.

2. Тәулікке жететін, тәулік шамасындай.

ТӘУМЕНДІ сын. Тәу ететін, жаппай табынатын.

ТӘУМҮЖІК сын. сөйл. Әбден мүржілен, тозған (кетпен).

ТӘУПИҚ [ар. توفيق] зат. діни. Сабыр, қанағат.

ТӘУПИҚСЫЗ сын. діни. Сабырсыз, қанағатсыз.

ТӘУПЫҚ зат. сөйл. **Тәутиқ**.

ТӘУРАТ зат. діни. Көктен түскен төрт кітаптың бірі, еврейлердің діни кітабы; Торо.

ТӘУТИ= ет. Ұсқынсыз мыжырайып көріну; қалтио, селтио.

ТӘУТИП= ет. Қалтиту, селтиту.

ТӘУТИТУ Тәутип етістігінің қимыл атауы.

ТӘУТИО Тәути етістігінің қимыл атауы.

ТӘУФИҚ зат. ескікіт. **Тәутиқсыз.**

ТӘУШЕ зат. Жеміс ағашының гүл ашып, жеміс салатын бүршілі; түйін.

ТӘУШЕЛІ сын. Тәушесі бар, тәуше шыққан.

ТӘУШП [ар. طبيب] зат. Ауырған адамның тамырын ұстап, үшкіріп, ем-дом жасаушы, емші; балгер.

ТӘУШПДӘРІ зат. өс. <лат. plantago major> Жолжелкеннің түрі; үлкен жолжелкен.

ТӘУШПЕЙ сын. Тәуіп сияқты.

ТӘУШПТІК зат. Тәуіп болып, ем-дом жасаушылық; балгерлік.

Тәуіптік жасады [құрды]. Ескіше ем-дом жасады, дем салды, үшкірді; балгерлік етті.

ТӘУШПШЛДІК зат. сөйл. **Тәуіпшілік.**

ТӘУШПШЛІК зат. Ескіше ем-дом жасаушылық, балгерлік.

ТӘУІР сын. 1. Біршама жақсы, оңды, дұрыс.

2. Ауруынан жазыла бастаған, айыққан, сауыққан.

Тәуір болды. а) Жөн болды, дұрыс болды. ә) Ауруынан жазылды, сауықты, айықты. **Тәуір көреді.** Жақсы көреді, ұнатады. **Тәуір тартты.** Тәуірлене бастады, айыға бастады.

ТӘУІРЛЕ= е т. Тәуір, жақсы ету, дұрыстау. **ТӘУІРЛЕН=** е т. 1. Біршама жақсару, түзелу, жөндеу. 2. Ауруынан жазылу, сауығу. **ТӘУІРЛЕНУ** Тәуірлен етістігінің қимыл атауы; жазылу, сауығу.

ТӘУІРЛЕП үст. Жақсылап, әдемілеп, оңдап. **ТӘУІРЛЕУ** сын. 1. Жақсырақ, оңдырақ. 2. Ауруынан жазылыңқыраған.

ТӘУІРЛІК зат. 1. Жақсылық, оңдылық; жөні түзулік. 2. Ауруынан жазылып кеткендік, айыққандық, сауыққандық.

ТӘУІРМИЯ зат. өс. <лат. *glycyrrhiza aspera*> Далалы, шөл-шөлейтті жерлерде өсетін, биіктігі 5–40 см-дей, бұршақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТӘУІРПЕК сын. Жақсырақ, оңдырақ, дұрысырақ.

ТӘШЕК зат. Өркіткі, т.б. сүйегі, дөні. **ТӘФСІР** зат. ескікіт. **Тәңсір.** **ТӘФУАТ** [ар. تفوات] зат. ескікіт. Ерекшелік, қасиет.

ТӘХСИЛ [ар. تحصیل] зат. Оқу төлемі, қаражат. **ТӘШКЕ** [ор. тачка] зат. сөйл. Тұтқасын қолмен ұстап, ілгері итеріп, жүк таситын, жалғыз дөңгелекті қоларба.

ТӘШКЕЛЕП үст. Тәшке-тәшке етіп, тәшкені толтырып.

ТӘШКЕШ зат. Тәшкемен жұмыс істеуші, тәшке айдаушы.

ТӘШКӨМ зат. Көлікпен сүйрететін бөрененің басына қағылатын шығыршықты жуан шеге.

ТӘШМҮШКЕ зат. Әшмүшкенің жартысы.

ТӘШПАҚ зат. жерг. Жеңіл-желті жасала салған тезек.

ТӘШТЕК сын. Аласа, тапал. // Аласа, тапал адам.

ТӘШТИ= е т. 1. Бойы кіп-кішкентай болып шәлтию. 2. ауыс. Шірену, шітірею, шәнию, маңғаздану.

ТӘШТИТ¹ зат. линг. Араб орфографиясында бір әріптің екі рет қайталанғанын білдіретін белгі, таңба.

ТӘШТИТ² зат. жерг. Қораздың басындағы айдары.

ТӘШТИТ= е т. Танауын көтеру.

ТӘШТИТУ Тәштит етістігінің қимыл атауы.

ТӘШТИЮ Тәшти етістігінің қимыл атауы.

ТӘШП зат. жерг. Бекіренің ұсақ түрі.

ТВИСТ [ағыл. twist] зат. XX ғасырдың 60 жылдары танымал болған жүзі болып тез билейтін ырақты би.

ТВИТТЕР [ағыл. twitter] зат. а қ п. Танымал халықаралық электрондық әлеуметтік желі.

ТВОРЧЕСТВО зат. Шығармашылық (ой қызметі арқылы жаңадан мәдени, әдеби, өнер туындысын жасау ісі).

ТВОРЧЕСТВОЛЫҚ сын. Творчествоға қатысты, шығармашылыққа тән.

Творчестволық лаборатория. Шығармашылық зертхана (ой еңбегі қызметкерлерінің жұмыс істеу тәсілі, әдісі; тәжірибесі).

ТЕ шы л. Да/де, та/те ыңғайластық жалғаулықтарының жіңішке түрі.

ТЕАТР¹ [грек. theatron] зат. 1. Драмалық шығармаларды актерлер құймен сахнада бейнелеу, ойнау өнері. 2. Драмалық шығармаларды қоятын, ойын-сауық көрсететін орын-жай. 3. Драмалық шығармалар жиынтығы.

Театр декорация өнері. театр. Декорация, киім-кешек, әртүрлі жарықтар мен қойылымдық техника арқылы спектакльдің бейнелі де көркем образын жасау өнері; сахналық безендіру өнері. **Театр шымылдығының ашылуы.** бейн. Театрлық қойылымның басталуы. **Театрдағы импровизация.**

өнер. Мәтінсіз сахналық сауықтарда әртістің өзі ойнайтын рөлінің сөздерін алдын ала дайындықсыз жанынан көркемдеп шығаруы.

ТЕАТР² зат. әск. Жеке географиялық шайқас ауданы және осы аудан шегіндегі жер үсті, теңіз немесе әуе қимылдары.

ТЕАТРАНДЫРЫЛ= е т. Театрлық көрініс етіп қойылу.

ТЕАТРЛЫҚ сын. Театрға тән, театрға қатысты.

ТЕАТРГАНУ зат. Театр өнерінің теориясы мен практикасын, тарихын зерттейтін ғылым.

ТЕАТРГАНУШЫ зат. Театр саласын зерттейтін адам.

ТЕАТРСЫ зат. Театрда ойнайтын адам.

ТЕАТРШЫЛ сын. Театрға көп барғыш, театрқұмар.

ТЕБЕ= тебе тігу. қол өнер. Түйреп алып тігуге келмейтін тері, былғары сияқты материалдарды сол қолмен шымылып ұстай отырып, оң қолдағы иені екі саусақпен әрлі-берлі өткермелеп отырып тігу.

ТЕБЕГЕН сын. Түйін жіберетін, маңына жолатпайтын (жылқы).

Тебен ген. Маңына жан жолатпайтын, жиі тебетін бие.

ТЕБЕЙ зат. жерг. Тобетей, тақия.

ТЕБЕЛДІРІК зат. жерг. Самаурынның түтін өшіргіші.

ТЕБЕЛЕ= ет. жерг. Таптау, аяққа басу.

ТЕБЕН¹ зат. Көзі үлкен, өзі жуан әрі ұзын ине; жуалды.

Тебу мұрт. Тіксірейген жуан мұрт. **Тебен сүйек.** а нат. Жілінішке жанаспа өсетін жіңішке ұзынша сүйек.

ТЕБЕН² зат. Мәдени-техникалық дақылдардың сепкеннен кейінгі жер бетіне біркелкі болып өніп шыға бастаған кезеңі.

Тебен болды. жерг. Тебендеп шықты.

ТЕБЕНБАЛЫҚ зат. зоол. Ұзындығы 60 см, салмағы 220 г болатын, Каспий теңізі мен Қара теңізде кездесетін балық.

ТЕБЕНДЕ¹= е т. сөйл. 1. Көктеу, көктеп шығу, тебіндеу. 2. Әсу, шығу (сақал-мұртқа қатысты айтылады).

ТЕБЕНДЕ²= е т. Тебен именен тігу.

Тебенден жинады. Тиғындап жиып-терді, майдалап жиды.

ТЕБЕНДЕЙ сын. Тебен сияқты.

ТЕБЕНДЕН= е т. Қалыңдану, қалың болып өсу.

ТЕБЕНДЕУ Тебенде етістігінің қимыл атауы; тебен именен тігу.

ТЕБЕНСІЗ сын. Тебені жоқ.

ТЕБЕРІК зат. сөйл. **Төбарік².**

ТЕБЕТЕЙ зат. Тымақ, бөрік ішінен ер адамдар киетін дөңгелек тақия.

ТЕБЕТЕЙЛІ сын. Басына тебетей киген, тебетей бар.

ТЕБЕТЕЙЛІК сын. Тебетей боларлық, тебетей тігерлік.

ТЕБУ Теб етістігінің қимыл атауы.

Тебу күші. физ. Молекулалардың бір-бірінен ашақтау кезіндегі электромагниттік әсері. **Тебе тігу.** кәс. Тешу сияқты түйреп алып, тігуге келмейтін тұтқыр материалды сол қолмен шымылып ұстап отырып, оң қолдағы иені екі саусақпен әрлі-берлі өткермелеп отырып тігетін тізік түрі.

ТЕБУШЫ зат. Бір нәрсені тебетін адам.

ТЕБІЗ¹ зат. көне. Бұзық, қияңқы, тентек.

ТЕБІЗ² зат. жерг. Шөбі қалың ойпаң жер.

ТЕБІЗ³ зат. өс. <лат. *orthantha*> Гүлінің түсі сары болып келетін, шарғынды жерде өсетін гүлді өсімдік.

ТЕБІЗДІК зат. Еркіндік, бостандылық.

ТЕБІЗДЕ= е т. Байлап-матау.

ТЕБІЛ= е т. 1. Түйін жіберілу. 2. Тенгізе ұшырау.

3. Кері сертілу, ашақтатылу.

ТЕБІЛУ Тебіл етістігінің қимыл атауы; кері сертілу, алыстатылу.

ТЕБІН¹ зат. Малдың тұяғымен тартып, аршып жейтін қар астында қалған шөп; қысқы жайылым.

ТЕБІН² зат. жерг. Құдықтың түбі.

ТЕБІН= е т. 1. Жан-жануардың тұяқ сертпугі. 2. Мініс көлігін жүргізу үшін оның екі бүйірінен үстіндегі адамның аяқпен соққылауы. 3. ауыс. Ашу шақыру, зіл тастау; тепсіну.

ТЕБІНГІ зат. Салт атты адамның балтыры мен тақмын қажымау әрі шалбардың балағын аттың терінен сақтау үшін тоқымға тігілген немесе ерге жаластырыла салынған жалпақ былғары.

Тебінгіден тер, қабырғадан қар жаудырды. Ойран салды, ойсыратып кетті. **Тебінгісін тоздырды.** Үнемі ат үсті жүрді. **Тебінгі терге шірімей.** Ат сабылтып, сарсылып сапар шекпей.

ТЕБІНГІДЕЙ сын. 1. Алақандай, оймақтай, кішкентай. 2. Көлемді, үлкен, жалпақ.

ТЕБІНГІЛЕС сын. Тең, қатар.

ТЕБІНГІЛІ сын. Тебінгісі бар.

ТЕБІНГІЛІК зат. Көліктің тебінгі тұратын жері; қаттал, бүйір.

ТЕБІНДЕ¹= е т. Қар астындағы шөпті аяғымен тартып, ашып жеу; қар басқан жайылымға жайылу.

ТЕБІНДЕ²= е т. 1. Көк шөптің көктеп шығуы, қылтып көрінуі. 2. Сақал-мұрттың жаңадан қаулап шыға бастауы. 3. ауыс. Сыртқа шығу, байқалу, көрініс беру.

ТЕБІНДЕЛ= е т. Жердің шөбінің мал жайылған соң азаюы.

ТЕБІНДЕЛУ Тебінде етістігінің қимыл атауы.

ТЕБІНДЕН= е т. Жаңа шыға бастау.

ТЕБІНДЕНУ Тебінде етістігінің қимыл атауы.

ТЕБІНДЕС сын. Мал жайылымы, тебіні бір.

ТЕБІНДЕТ= е т. Малды оттату, қар басқан жайылымға жайылту.

ТЕБІНДЕТУ Тебінде етістігінің қимыл атауы.

ТЕБІНДЕУ Тебінде етістігінің қимыл атауы;

қар астындағы шөпті аяғымен тартып, ашып жеу; қар басқан жайылымға жайылу.

ТЕБІНДІ зат. Тұяқты малдың жұқалтаң қарлы жерлердегі жайылымы, қысқы жайылым.

ТЕБІНДІК зат. Тебінге жарамды жер; қысқы жайылым.

ТЕБІНДІР= е т. Қозғалысқа келтіру.

ТЕБІНДІРУ Тебіндр етістігінің қимыл атауы.

ТЕБІНСЕКТЕ= е т. Тебініңіреу, қайта-қайта тебіну.

ТЕБІНСІЗ сын. Тебіні жоқ; қысқы жайылымсыз.

ТЕБІНТ= е т. Тебіндіру, бүйірінен аяқпен соққылату.

ТЕБІНТУ Тебінт етістігінің қимыл атауы.

ТЕБІНУ Тебін етістігінің қимыл атауы.

ТЕБІНШЕК сын. Тебіне беретін.

ТЕБІНШЕКТЕ= е т. Атын қайта-қайта тебіну, тебіне беру.

ТЕБІНШЕКТЕУ Тебіншекте етістігінің қимыл атауы.

ТЕБІНІС= е т. Бір мезгілде тебіну.

ТЕБІНІСУ Тебініс етістігінің қимыл атауы.

ТЕБІР зат. жерг. Шөбі қалың ойпаң жер.

ТЕБІР сын. Тасымал, көлік.

ТЕБІРЕ= е т. Жібін, ери бастау (қарға қатысты).

ТЕБІРЕН= е т. Бір нәрсеге жан дүниесін толқу, толғану.

ТЕБІРЕНДІР= е т. Толқыту, толғандыру.

ТЕБІРЕНДІРУ Тебiрендiр етiстiгiнiң қимыл атауы.

ТЕБІРЕНТ= е т. Толғандырту, толқыту.

ТЕБІРЕНТУ Тебiрент етiстiгiнiң қимыл атауы.

ТЕБІРЕНУ Тебiрен етiстiгiнiң қимыл атауы.

ТЕБІРЕНШЕК сын. Тебiренiш, сезiмтал.

ТЕБІРЕНІС зат. Жан толқуы, толғанисы.

ТЕБІРЕНІСТІ сын. Қатты тебiрененен, толқыған; толғанисы.

ТЕБІРІШ= е т. сөйл. Терлеп-тешу.

ТЕБИС = е т. 1. Жылқы т.б. малдың бір-бірін тұяқтарымен тебуі. 2. Бір-бірін аяқпен ұрып төбелесу. 3. Алтыбақанда бірге тербетілу. 4. ауыс. Алысу, жылысу, керісу, тартысу.

ТЕБИСПР = е т. Тартыстыру, алыстыру.

ТЕБИСПРУ Тебистір етістігінің қимыл атауы.

ТЕБІСУ Тебіс етістігінің қимыл атауы; бір-бірін тұяқпен тебу.

ТЕБИТ = е т. жерг. **Тепсин**.

ТЕГЕЛ = е т. жерг. **Теңелу**.

ТЕГДАР зат. сөйл. **Дегдар**.

ТЕГДІК зат. жерг. **Матрас тігетін қалың сиса мата**.

ТЕГДІР зат. **Тау басындағы тегіс жер**.

ТЕГЕЛДІРІК зат. жерг. **Табалдырық**.

Тегелдірік темір. жерг. **Қаттың аузын қырып тұратын шеңбер темір**.

ТЕГЕН зат. сөйл. **Тегене**.

ТЕГЕНЕ² зат. **Ағаштан ойымшталып, өше-кейленіп, күмістеліп жасалатын, қымыз құюға арналған тұтқалы, үлкен шүңғыл ыдыс; үлкен шара, тұтқасыз, эмальді алюминий ыдыс**.

Тегене құйрық. **Тегендей үлкен құйрық**. **Тегене төңкерді**. **У-шу шығармай, дабырайтпай, жылы жауып қойды**.

ТЕГЕНЕ³ зат. жерг. **Топалаңидетінің алқымы, ұма тұсы мен қабырғаның астын ала, төс етегінің арасынан ісік түрінде тарайтын жеңіл түрі**.

ТЕГЕНЕДЕЙ сын. **Үлкен, дәу, теңкіген**.

ТЕГЕНЕК: **тегенек бөрік**. жерг. **Төбесі доңгеленіп келіп, жиегі сеңсең не қаракөл терісімен көмкерілген бөрік**.

ТЕГЕНЕЛЕП үст. **Тегене-тегене етіп, бірнеше тегенеге құйып**.

ТЕГЕНТАЙ зат. **Қымыз құятын ыдыс, шара**.

ТЕГЕРМЕ зат. жерг. **Доңғалақ**.

ТЕГЕРМЕШ зат. жерг. 1. **Доңғалақ, дөңгелек**. 2. **Диірменнің дөңгелек тасы**.

ТЕГЕРШІК¹ зат. 1. **Механизмнің жүрісін ретке келтіретін шойын дөңгелек; «маховик»**. 2. **Механизмді жұмысқа қосатын немесе оны ажырата-тын (тоқтататын) тетік**. 3. **ауыс. Қоғамның, заманның қозғаушы күші**.

ТЕГЕРШІК² зат. жерг. **Доңғалақ**.

Тегершік шені. жерг. **Доңгелектің шеңбер темірі**.

ТЕГЕРІК зат. 1. жерг. **Доңгелек табақ**. 2. **Ыстық шәудіммен табақтың астына (дастарқанды, үстелді күйдіріп кетпес үшін) қойылатын металл бұйым**.

ТЕГЕРШІ⁴ зат. этн. **Киіз үй керегесі, уығын сыртынан қысып, айналдыра ұстайтын әрі сәндік қызметін атқаратын жалаң бау; құр, таңғыш**.

ТЕГЕРШІ³ зат. жерг. **Шығырдың дөңгелегі**.

ТЕГЕУРІН¹ зат. **Қыран құстың алдыңғы үш тырнағына (жембасарына) қарсы біткен артқы жалғыз тырнағы**.

Тегеуріні төрт елі. **Қыран құстың әрі соғатын (тепкісі қатты болып келетін), әрі шеңделген біре түсетін тегеурін тырнағы**.

ТЕГЕУРІН² зат. 1. **Ектің, қарқын, пәрмен**. 2. **Қайрат, күш**. 3. **су шар**. **Жерасты суын цығма бұрылау арқылы ашқан тереңдік пен оның жоғары көтеріліп тұрақталған деңгей аралығында өлшенетін (м) гидродинамикалық көрсеткіш**.

Тегеурініне шыдамады. **Басым құшке төтеп бере алмады**. **Тегеуріні батты**. **Соққысы қатты тиді**.

ТЕГЕУРІНГҮЛ зат. өс. <лат. delphinium> **Тау беткейлерінде, өзендердің бойында, орман арасында, шалғындарда өсетін биіктігі 50-120 (80-200) см-дей, сарғалдақтар тұқымдасына жататын көп жылдық шөптесін өсімдіктердің жалпы атауы**.

ТЕГЕУРІНДЕ = е т. **Ектіңдеу, қарқындау; үдей тұсу**.

ТЕГЕУРІНДЕЙ сын. **Тегеурін сияқты**.

ТЕГЕУРІНДЕУ **Тегеурінде етістігінің қимыл атауы**.

ТЕГЕУРІНДІ сын. 1. **Ектіңді, қарқынды, пәрменді**. 2. **Қайратты, күшті, қуатты**.

Тегеурінді қозғалыс. с у. **Гидродинамикалық қысымның салдарынан арынды жерасты суларының әр бағытты (тігінен, көлденең) қозғалысы**.

Тегеурінді қол. **Қайратты, күшті көп, мықты қол**.

Тегеурінді қысым. с у. **Қабаттың қысым әсерінен туындайтын көрсеткіші**. **Тегеурінді су мұнара**. с у. **Мұнараға суды қысыммен жинап (сорғы арқылы) пайдалануға арналған гидротехникалық имарат**. **Тегеурінді сулар**. с у шар. **Асты-үстінен, кейде жан-жағынан су өткізбейтін (немесе өте аз өткізетін) тау жыныстармен шектелген, көбінесе арынды болып келетін жерасты сулары**.

ТЕГЕУРІНДІЛІК зат. 1. **Қарқындылық, пәрмендік**. 2. **Қайраттылық, күштілік**.

ТЕГЕУРІНДІРЕК сын. **Қуаттылау, күштілеу, пәрменділеу**.

ТЕГЕУРІНСІЗ сын. **Ектіңсіз, қарқынсыз, пәрменсіз**.

ТЕГЕШ зат. 1. **Ағаштан (мыстан, т.б.) жасалған шүңғыл табақ, аяқ, тегене**. 2. **Әртүрлі мағам құю үшін шыны, қалайы, алюминийден жасалған, ернеуі тік, үлкен ыдыс**.

ТЕГЕШТҮЙ сын. 1. **Үлкен, аумақты, кең**. 2. **Тегеш шамасындай, тегеш мөлшеріндеі**.

ТЕГЖЕЙЛЕН = е т. **Ретке тұсу, тәртіпке келу; анықталу, айқындалу**.

ТЕГЖЕЙЛЕНУ **Тегжейлен етістігінің қимыл атауы**.

ТЕГІ¹ шы л. **Шамасы, сірә, асылында, зады**.

ТЕГІ² үст. **Мүлде, тіптен, тіпті**.

ТЕГІН¹ зат. **көне. Ежелгі түркілердегі хандар үлкен шелген қағаннан кейінгі лауазым**.

ТЕГІН² сын. **Ақсыз, тиіссыз; төлеусіз**.

ТЕГІН³ үст. **Тектен-тек, жайдан-жай, бекер**.

Тегін айту. жерг. **Жай, қалжыңдап айту**. **Тегін [тек] болмас [емес]. Жай емес, көптің бірі емес**.

Тегін емес. **Себепсіз емес; тектен-тек емес**.

ТЕГІНДЕ үст. **Асылы, сірә, шамасы; негізінде**.

ТЕГІНДЕП үст. жерг. **Бұрынғы, ежелгі**.

ТЕГІНДІК¹ зат. **Ақсыздық, тиіссыздық**.

ТЕГІНДІК² зат. **Бекерлік, жайшылық**.

ТЕГІНДІКПЕН үст. **Жайдан-жай, тектен-тек, бостан-бос; оңайлықпен**.

ТЕГІННЕН үст. 1. **Босқа, бекер**. 2. **Ертеден, бұрыннан**.

ТЕГІННЕН-ТЕГІН үст. **Жайдан-жай, тектен-тек, бостан-бос**.

ТЕГІНҚОС сын. жерг. **Жатыншыер, арам-тамақ**.

ТЕГІНШІЛІК зат. **Жайшылық, бекерлік; тегіндік**.

ТЕГІНШІЛІКПЕН үст. **Жайдан-жай, оңайшылықпен**.

ТЕГІРПЕШ сын. жерг. **Доңгелек, шар тәрізді**.

ТЕГІРШЕК зат. сөйл. **Тегершік**¹.

ТЕГІРШІК зат. сөйл. **Тегершік**².

ТЕПС¹ сын. **Кедір-бұдырсыз, цығыл-шүңғылсыз, жап-жазық**.

Тегіс бедерлі байтақ. геог. **Жер бедері жазық болып келетін байтақ түрі**. **Тегіс сасыр**. өс. <лат. ferula glaberrima> **Шатырғүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық, малазықтық, дәрілік, балды шөптесін өсімдіктің эндемик түрі**.

ТЕПС² есім. **Барлығы, бәрі, түгел; тұтас**.

ТЕПСТЕ = е т. 1. **Ой-шүңқырын, қырын тептегіс ету; топырағын жаймалау, жаю**. 2. **Заттың шетін, нәрсені біркелкі етіп кесу, теңестіру**.

ТЕПСТЕГІШ зат. **Бір нәрсені тегістейтін құрал, тегістеуші**.

Тегістерің сүргі. **Соңғы рет тазалайтын сүргі**.

ТЕПТЕГІЛ = е т. 1. **Түзелу, кедір-бұдыры жөнделу**. 2. **ауыс. Іштегі жара қалпына келу, реніш басылу, жазылу**.

ТЕПТЕЛІУ **Тегістел етістігінің қимыл атауы**. 1. **Түзелу, кедір-бұдыры жөнделу**. 2. **геол.**

Көтеріңкі аймақтардың яки тау-төбелердің мүжілуі, ал ойыс аудандардың мүжілуі өнімдері есебінен түзілген шөгінді тау жыныстармен көмділі нәтижесінде нақтылы алқаптардың бірте-бірте тегіс болуы.

ТЕПСТЕГ = е т. **Түзету, кедір-бұдырын дұрыс-стату**.

ТЕПСТЕГҮ **Тегістет етістігінің қимыл атауы**.

ТЕПСТЕУ¹ сын. **Кедір-бұдыры аз, жазықпау**.

ТЕПСТЕУ² **Тегісте етістігінің қимыл атауы**.

ТЕПСТЕУШІ зат. **Бір нәрсені тегістейтін адам; тегістеу ісін істеуші**.

ТЕПСТЕУШІ зат. **Бір нәрсені тегістейтін құрал, ауылшаруашылық мәшине**.

ТЕПСПІК² зат. 1. **Зат бетінің кедір-бұдыры жоқ, біртегіс болып келгендігі; бірдейлік**. 2. **Кең жазық, мидай дала**.

ТЕПСПІК³ зат. сөйл. **Тегісшілдік**.

ТЕПСПІЛІК зат. сөйл. **Тегісшілік**⁴.

ТЕПСПІЛДІК зат. тар. **Барлық адамдардың, халықтардың тең құқықты болуы; теңдік**.

ТЕПСПІЛДІК зат. сөйл. **Тегісшілдік**.

ТЕПСІМЕН үст. **Бүтіндей, түгел, тұтас**.

ТЕПСІНЕН үст. **Түгел, тұтас, бәрі; тегісімен**.

ТЕПСІРЕК сын. **Жазықтау, кедір-бұдыры аздау**.

ТЕЖЕ = е т. 1. **Аттың басын тарту, қарқынды бәсеңдету, жүрісін ақырындату; іркіу**. 2. **Өзін-өзі тоқтату, ұстау, сабырлық ету**. 3. **Біреуді басу, тыйып тастау, тізілген ұстау**. 4. **Бір нәрсені бөгеу, кедергі жасау, кешеуілдету**.

ТЕЖЕПШ зат. сөйл. **Тезеуші**.

Тегежіш сұйық. тех. **Автокөліктер мен басқа машиналарды тегежіштерінің гидравликалық жетегінде қолданылатын сұйық**.

ТЕЖЕЛ = е т. 1. **Тоқталу, іркілу**. 2. **Бөгелу, кедергі жасалу, жұмыс істеуі бәсеңдеу**.

ТЕЖЕЛ¹ = е т. **Тоқтату, азайту**.

ТЕЖЕЛТУ **Тегелт етістігінің қимыл атауы**.

ТЕЖЕЛУ¹ зат. биол. **Қозуды бәсеңдететін, тоқтататын немесе болдырмайтын биологиялық активті үдеріс (ми клеткаларының жұмыс істемей тыныштық күйде тұруы)**.

ТЕЖЕЛУ² **Тегел етістігінің қимыл атауы, бөгелу, бәсеңделу**.

ТЕЖЕЛІН = е т. **Тоқталыну, бәсеңдену**.

ТЕЖЕЛІНУ **Тегелін етістігінің қимыл атауы**.

ТЕЖЕМ зат. **Тоқтам, қайрат**.

ТЕЖЕМЕ зат. сөйл. **Тезеуші**.

ТЕЖЕМЕК зат. спорт. **Мықты жіптен немесе тілімнен жасалған, жаттығу кезінде спортшылардың қауіпсіздігін сақтайтын құрал**.

ТЕЖЕМЕЛІК сын. **Шектеушілік**.

ТЕЖЕН = е т. **Тоқталу, өзін-өзі ұстау**.

ТЕЖЕНУ **Теген етістігінің қимыл атауы**.

ТЕЖЕС = е т. 1. **Тоқтатысу**. 2. **ауыс. Тоқтасу, сабыр сақтау**. 3. **Бөгесу, кедергі жасасу**.

ТЕЖЕСУ **Тегес етістігінің қимыл атауы**.

ТЕЖЕТ = е т. **Іркіп тоқтату, кідірту**.

ТЕЖЕТУ **Тегет етістігінің қимыл атауы**.

ТЕЖЕУ **Теге етістігінің қимыл атауы**.

1. **Сабырлық ету, өзін-өзі ұстау**. 2. **Бөгеу, кедергі жасау**. 3. **спорт. Қиштеп тегеп, қарсыласын тепе-теңдік қалтынан шығару**. // н е в р. **Жүйке жүйесіндегі қозуға қарама-қарсы әрекет**.

Тегеу жолы. **Автомобильдің (мотоциклдің) тегеу сәтінде бастан әбден тоқтағана дейінгі жүріп өткен жолы**. **Тегеу салды**. **Тоқтатты, тізілгенді, тыйды**.

ТЕЖЕУЛІ сын. **Тегелген; шектеулі, мөлшерлі**.

ТЕЖЕУСІЗ үст. 1. **Ешбір тегелмей, тыйым салынбай; шектеусіз**. 2. **Кедергісіз, бөгетсіз; еркін**.

Тегеуісіз күш. **У тасқыны, жер сілкінісі, қоғамдық қиыншылар, соғыс қимылдары т.б. сияқты нақты жағдайдағы төтенше және еңсерілмейтін оқиға**.

ТЕЖЕУСІЗДІК зат. **Ешбір тыйымсыздық, шектеусіздік; еркіндік**.

ТЕЖЕУШ сын. Бір нәрсені тежейтін, тежеу қызметін атқаратын (зат, кісі).

ТЕЖЕУШІЛІК зат. Бір нәрсеге тежеу салдырлық, шектеушілік.

ТЕЖЕУШІ зат. 1. тех. Мәшине, трактор, пойыз т.б. көліктің жүрісін бәсеңдетіп, тоқтатып реттейтін тетік. 2. с у шар. Жасанды имараттар немесе табиғи кедергілер (арнайы тарылыту, бұрудың тіктігі, тастарды үймелеу, анжыр кеттемесі, мұзбуу) қалыптастырудың нәтижесінде ағыс жылдамдығының баяулауы қоса жүретін, өзіндегі су деңгейінің көтерілуі.

ТЕЖІМ: тежім етті. сөйл. **Тәжім** өтп.

ТЕЗ¹ үст. Жылдам, шапшаң, лезде, өп-сәтте.

Тез арада. Лезде, жылдам, шапшаң.

ТЕЗ² зат. 1. этн. Киіз үй сүйегін: уық, кереге т.б. жасайтын ағаштарды морлаганнан кейін түзейтін, иетін құрал. 2. ауыс. Тузу жолаға салатын, қателікті, кемшілікті түзейтін өмір талқысы.

Тезге салды. Жөнге келтірді, түзеді. **Тезге түсті**. Жөнге келді, түзелді. **Тезі қатты**. Сыны қатал, аяу билмейтін.

ТЕЗАҒАР зат. с у шар. Су ағынын су тартқыштық жоғарғы тегімінен төменгі тегіміне қарай бағыттап, үлкен жылдамдықпен қозғалатын ашық канал (науа) түріндегі гидротехникалық имарат; каналдың бетонмен немесе темір-бетонмен қапталған суды тез ағызатын құрылысының түрі.

ТЕЗБАС сын. жерг. Ашушаң, ызақор.

ТЕЗБЕ-ТЕЗ үст. Жылдам, тез, шапшаң.

ТЕЗДЕ= ет. Шапшаңдау, жылдамдау; жйлеу.

ТЕЗДЕЙ сын. Тез сияқты.

ТЕЗДЕП үст. Жылдамдап, шапшаңдап; тез.

ТЕЗДЕТ= ет. Шапшаңдату, жылдамдату.

ТЕЗДЕТКІШ зат. Бір нәрсені тездететін, жылдамдатын зат.

ТЕЗДЕТУ Тездет етістігінің қимыл атауы.

ТЕЗДЕТУШІ зат. Бір нәрсені тездететін зат (адам).

ТЕЗДЕУ¹ сын. Тезірек, жылдамдау.

ТЕЗДЕУ² Тезде етістігінің қимыл атауы.

ТЕЗДІК зат. Жылдамдық, шапшаңдық.

ТЕЗЕ: бой [дене] тезеді. Денесін билеп алды, бойын жиып алды.

ТЕЗЕК зат. 1. Жылқының, сиырдың далада жатып кепкен, отқа жауға болатын кесек қыы. 2. Аталған малдардың әлі кетпеген жас қыы; боқ.

Тезегі түсті. Малдың, аттың жүріп бара жатып қи, тезек тастауы. **Тезек құйды**. Қалыңқа келтіріп, тезек басты. **Тезек тастады**. Тезектеді, қи тастады. **Тезек терді**. Тезек жинады.

ТЕЗЕКТАС зат. дәрі. Ауру жылқының ішек-қарына байланысты тас [Ауру жылқы өлгеннен кейін ішек-қарын жолдарына байланған тасты алып, жауып-тазалап, көлеңкеде келтіріп, талқандап, дәрілік мақсатта қолданады].

ТЕЗЕКТЕ= ет. Тезек тастау.

ТЕЗЕКТЕЙ сын. Тезек сияқты.

ТЕЗЕКТЕУ Тезекте етістігінің қимыл атауы.

ТЕЗЕКХАНА зат. Тезек жиятын орын, қора.

ТЕЗЕК-ШАР зат. Қоңыздар домалату арқылы шар бейнесіне түсіріп алатын жас қи.

ТЕЗЕКШЕ үст. Тезек сияқты, тезек тәрізді.

ТЕЗЕКШІ зат. Тезек теруші, тезек жыюшы.

ТЕЗИС [грек. thesis] зат. 1. Шығарманың, баяндаманың, сөздің қысқаша желісі, негізгі ойы, пікірі. 2. Белгілі бір мәселе туралы қысқаша түрде баяндалған қағида, тұжырымдама; басты идея.

ТЕЗИСТЕ= ет. Қысқаша тұжырымдау, тезис жасау.

ТЕЗИСТЕУ Тезисте етістігінің қимыл атауы.

ТЕЗИСТІК сын. Тезиске тән, тезис боларлық.

ТЕЗ-ТЕЗ үст. Өте жылдам, ылдым-жылдым.

ТЕЗШІ сын. Сыны.

ТЕЗІК зат. көне. Сарт; орта ғасырларда саудагер деген мағынада қолданылған сөз.

ТЕЗІНЕН үст. Жылдам, тез; кідірместен.

ТЕЗІРЕК сын. Жылдамдық, шапшаңдық.

ТЕИЗМ [грек. theos] зат. филос. Құдайдың барлығы мен оның дүниеге, адамға қарым-қатынасын негіздеп түсіндіретін діни тағым.

ТЕИЗСТ зат. Теизмді жақтаушы адам.

ТЕЙ о д. сөйл. Қайырып тастау, тыйып тастау мағынасында қолданылатын сөз.

ТЕЙЛЕРИЙ зат. вет. Қан құрамында өсетін мал ауруларын қоздырғыш вирус.

ТЕЙЛЕРИОЗ [лат. Theileriosis] зат. вет. Мал ауруы; эритроциттерді мекендейтін бір жасушалы қарапайым жәндіктер – гемоспоридийлер қоздыратын ауру (салма, сарыауру).

ТЕЙЛЕРИЯ зат. вет. Мал ауруы.

ТЕЙЛІ сын. Дилы, қуатты (малға қатысты).

ТЕЙСІЗ сын. Күйсіз, жағдайы жоқ.

ТЕЙТІК сын. Ұрты салбыраған адам.

ТЕК¹ зат. биол. <грек. genes> 1. Адамның түп нәсілін, арғы атасын білдіретін тарихи ұғым. 2. Арғы ата, сүйек.

Тегі басқа. Тегі ботен, бөгде, табиғаты бөлек. **Тегі жаман**. Ата-бабасы, туысы нашар деген мағынада. **Тегі жарымаған**. Ататегі жоқшылықтан арылмаған. **Тегіне тартты**. Ата-тегіне ұқсап туды, негізіне тартты.

ТЕК² үст. 1. Құр-бекер, босқа, жай. 2. Тегін, ақысыз, ештеме бермей.

Тек емес. Жай, қарапайым емес. **Тек жүрді**. Тыныш жүрді. **Тек жүрсен, тоқ жүресін**. Өз жайыңмен тыныш жүрсен, ұтымалысың деген мағынада.

ТЕК³ үст. Басқа емес, тек қана.

Тек қана. Бір өзі, жеке өзі деген ұғымда шектелгендікті білдіреді. **Тек өзіне белгілі**. Өзі ғана жақсы біледі, қанық.

ТЕК⁴ о д. «Қой!», «тыныш!» деген тәрізді тежеу мағынасында қолданылатын сөз.

ТЕК⁵ зат. жерг. Сырт кимге жарайтын құры төмендеу қара мата.

ТЕКАФOLЛИКУЛОМА зат. мед. Аналық бездің қатерлі гормондық белсенді ісігі.

ТЕКЕ зат. Ешкі малының екі жастан асқан піштірілмеген еркегі.

Теке көз. Аласы басым, адырақ көз. **Теке көзді**. Ежірейген көзді. **Теке мұрын**. Текенің мұрныдай, кеңсірігі кең, қоңқиған. **Текені әке [жезде], ешкіні шеше [ана] етіп отыр**. Жарамсақтанды, жағымпазданды деген мағынада. **Теке сақал**. Иекке ғана біткен, шоқшиған сақал. **Теке сасыған**. Бұл жерде жасы келгенше үйленбеген адам туралы айтылып тұр. **Теке сүмбіле**. Тамыз айының екінші жартысы. **Текесі суға кетті ме?** жерг. Қимасы қышыды, қатысы жоқ іске кірісті.

ТЕКЕБҰРҚЫЛДАҚ зат. этн. Ақбөкенер үйірінің маталу мерзімі жақындағанда аналық үйірлерін бөліп алу үшін сүзісіп, жеке-жеке шағын топтарға бөлінетін уақыты, желтоқсан айы.

ТЕКЕДЕЙ сын. Теке сияқты, теке тәрізді.

Текедей күлмді. Күлімсі ісі шыққан, сасық.

Текедей піресті. Бірін-бірі жеңе алмады, ерегісті.

ТЕКЕЖАУМЫТ зат. Асыл тұқымды түрікмен жылқысы.

ТЕКЕКТЕ= ет. Аттың бірқалыпты аяндамай, текіректен жүруі.

ТЕКЕКТЕТ= ет. Атты текек қақтырып жүргізу, аяңдату.

ТЕКЕКТЕТУ Текектет етістігінің қимыл атауы.

ТЕКЕКТЕУ Текекте етістігінің қимыл атауы.

ТЕКЕМАН: текеман тары. жерг. Ірі ақ тары.

ТЕКЕМЕТ зат. этн. Бетіне әртүрлі ою-өрнек салынып басылған киіз үй жиһазы.

Текеметін тілді. Жақсылыққа жамандық істеді, адал асын ішіп, қастандық қылды.

ТЕКЕМЕТСІЗ сын. Текеметі жоқ, текемет төселмеген.

ТЕКЕМЕТТЕЙ сын. Әдемі; түрлі-түсті.

ТЕКЕМЕТТІК сын. Бір текеметтің көлеміндей, ақысындай.

ТЕКЕСИМ зат. Кішкене текемет.

ТЕКЕМҮЙІЗ зат. қолөнер. Кілемге, киізге текенің мүйізіне ұқсас етіп салынатын ою-өрнектің түрі.

ТЕКЕСАҚАЛ¹ зат. өс. <лат. dodartia> Дала-лы, сортаңды жерлерде, басты беткейлерде, егін арасында өсетін, биіктігі 15-50 см-дей, тамыр-сабағы күшті жетілген (жуан, ұзын) сабағы көп, жіңішке, бұтақтанған сабынқоқ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТЕКЕСАҚАЛ² зат. бот. жерг. **Желжек**. **ТЕКЕСАҚАЛ** зат. этн. 1. Жұлдыз. 2. Тамыз айының екінші жартысы.

ТЕКЕТАРЛЫҚ зат. өс. жерг. Таудың басына шығатын үш жағы сары, түбі көк шөп.

ТЕКЕ-ТЕКЕ о д. Текелерді бір-бірімен сүсіртуге, күйлеген ешкіні текемен шағылыстыруға және мазақтауға арналған сөз.

ТЕКЕТОЙЛЫ сын. Мелдектеген, әбден тойған.

ТЕКЕТПРЕС зат. Бірін-бірі жеңе алмаушылық, басым түспеушілік.

ТЕКЕТПРЕС= ет. Бірін-бірі жеңе алмай, басым түспеу.

ТЕКЕТПРЕСУ Текетірес етістігінің қимыл атауы.

ТЕКЕУАР сын. Мықты, жүрісті.

ТЕКЕУАРДАЙ сын. Мықты, жүрісті жылқыдай.

ТЕКЕШЕ үст. Текеге ұқсап, теке тәрізді.

ТЕКЕШІК зат. 1. Шала тарттырылған еркек лақтың бір жастан асқаны. 2. ауыс. Жөнді мансабы жоқ, бірақ дйектеп қалан адам.

ТЕКЕШІКТЕЙ сын. Текешік сықылды.

ТЕКЕШІКШЕ үст. Текешік сияқты, текешікке ұқсап.

ТЕКИЛА [исп. tequila] зат. тамақ. Азавадан жасалатын мексикандық арақтың бір түрі.

ТЕККЕ үст. Бекерден-бекер, құр босқа, жайдан-жай.

Текке қателесті. Болмашы жерден жаңы-лысты, ағаттық жіберіп алды.

ТЕККЕ-ТЕК үст. Бекерден-бекер, бос.

ТЕКОРИЛ зат. мед. Жұтқынышақ бездері қабынғанда қолданылатын дәрі.

ТЕКОДИН [лат. Thecodinum] зат. вет. Суда тез еритін, спиртте айтарлықтай ерімейтін иіссіз ақ ұнтақ. Мал жараланған, құйған, буыны шыққан кезде ауырсынуды әсерін басу мақсатында қолданылатын, А тобына жататын дәрі.

ТЕКОМА зат. мед. Аналық безінің гормондық белсенді ісігі.

ТЕКОЦИТ зат. мед. Аналық безінің фолликуласының дәнекертінді жасушасы.

ТЕКПЕШІК зат. сөйл. **Тепшек**.

ТЕКПІ зат. сөйл. **Тепкі**.

ТЕКПІЛІ сын. Күшті, қарулы, мықты деген мағынада.

ТЕКПІЛЕ= ет. сөйл. **Тепкіле**.

ТЕКПІЛЕН= ет. сөйл. **Тепкілен**.

ТЕКПІН зат. Құш, қуат; тежеуірі.

ТЕКПІНДІ сын. Күшті, қайратты, екпінді.

ТЕКПІР сын. Тепкішек, текше.

ТЕКПІРШЕК зат. Текше тас.

ТЕКПІШЕК зат. сөйл. **Тепкішек**.

ТЕКПІШЕКТЕ= ет. Тепкішек жасау, кертү.

ТЕКПІШ-ТЕКПІШ сын. Қисық-қисық, ойық-ойық.

ТЕКСЕР= ет. 1. Анық-қанығына жету, анығын білу, айқындау. 2. Ұқыптып қадағалау, бақылау, байқау. 3. Мән-жайын зерттеу, іздену.

ТЕКСЕРГІШ сын. 1. Аңдағыш, аңғарымпаз, мән бергіш. 2. Бір нәрсенің баржоғын, жақсы-жаманын қадағалайтын (кісі).

ТЕКСЕРТ= ет. Анықтау, бақылату.

ТЕКСЕРТКІЗ= ет. Анықтатқызу, бақылатқызу.

ТЕКСЕРТКІЗУ Тексертік етістігінің қимыл атауы.

ТЕКСЕРТУ *Тексерт етістігінің қимыл атауы.*
ТЕКСЕРУ¹ зат. заң. Қылмыстық іс қозғалудан бұрын қылмыс белгілерін анықтап алу үшін жүргізілетін іс жүрізу шарасы.

Тексеру комиссиясы зат. Белгілі бір мекеме, ұйым жұмысын мәселені анықтау үшін тағайындаған бірнеше адамнан құрылған арнайы топ.
Тексеру орны зат. Тергеу жүргізетін мекеме.

ТЕКСЕРУ² *Тексер етістігінің қимыл атауы.*
1. Бақылау, анықтау. **2.** Тергеу, жауап алу, себебін ашу.

ТЕКСЕРУСІЗ сын. *Тексеру жоқ, тексерілмейтін.*

ТЕКСЕРУШІ зат. **1.** *Тексеру жүргізуші, байқаушы, бақылаушы.* **2.** сөйл. **Тергеуші.**

ТЕКСЕРІЛ = ет. *Анықталу, бақылану.*

ТЕКСЕРІЛУ *Тексеріл етістігінің қимыл атауы.*

ТЕКСЕРІС зат. *Тексеру ісі.*

ТЕКСЕРІС = ет. *Тексеріс жасасу, бірге тексеру.*

ТЕКСЕРІСТІР = ет. *Тексеріс жасаттыру.*

ТЕКСЕРІСТІРУ *Тексерістір етістігінің қимыл атауы.*

ТЕКСЕРІСУ *Тексеріс етістігінің қимыл атауы.*

ТЕКСТ [лат. textum] зат. **Мәтін** (жазылған әртүрлі көлемдегі шығарма немесе соның бір бөлігі).

ТЕКСТОВИНИТ зат. *Гапантерей бұйымдарын дайындау, жиһаз қаптау үшін қолданылатын жасанды былғары.*

ТЕКСТОЛИТ [лат. textum – мата, грек. lithos – тас] зат. *Мақта, мата мен шыны талшықтарына қыздыру арқылы жасанды, шайыр сіндіріліп прелстелен пластмасса тәрізді материал.*

ТЕКСТОЛОГ зат. *Текстологияның маманы, мәтінтанушы.*

ТЕКСТОЛОГИЯ [лат. textum – байланыс, грек. logos – ілім] зат. *Әр алуан әдеби мұралар мен тарихи шығармалардың мәтінін қолжазбамен, түпнұсқамен салыстыра тексеретін филология ғылымының бір саласы.*

ТЕКСТОЛОГИЯЛЫҚ сын. *Текстологияға қатысты.*

ТЕКСТІК сын. *Мәтіндік текске байланысты, қатысты.*

ТЕКСІЗ сын. **1.** *Тегі белгісіз.* **2.** ауыс. *Тәлім-тәрбиесі нашар, көргенсіз.*

ТЕКСІЗДЕН = ет. *Тегінен, шыққан тұқым-жұрағатынан айыру, ұмыттыру.*

ТЕКСІЗДІК зат. *Тегі жамандық, тәрбиесі нашарлық.*

ТЕКТАР сын. *Текті, асыл тұқымды.*

ТЕКТЕ = ет. *Мән-жайын аңғару, тексеру, анықтау.*

ТЕК-ТЕК сын. *Қатар-қатар, тек-тегімен жиналған (жүк).*

ТЕК-ТЕК о.д. *Тыныш жүр деген мағынада айтылған сөз.*

ТЕКТЕЛ = ет. **1.** *Қатар-қатар жиналу, текшелену.* **2.** *Жинақталу.*

ТЕКТЕН-ТЕК үст. *Бостан-бос, бекерден-бекер, жайдан-жай.*

ТЕКТЕН-ТЕККЕ үст. *Бостан-босқа, жайдан-жай, бекер-босқа.*

ТЕКТЕС сын. **1.** *Шыққан тегі бір, нәсілде.*

2. *Тұқымдас, тұқымы ұқсас (өсімдік).* **3.** *Бірге туылған, туыстас.* **4.** *Бір нәрсеге ұқсас, сол сияқты, іспеттес.*

ТЕКТЕСТІК зат. **1.** *Тегі бірлік, нәсілдістік.*

2. *Ұқсастық, жанасым, жақындық.* **3.** *Сәйкестік.*

ТЕКТЕСТІР = ет. *Тегін бір ету; нәсілде ету; ұқсастыру, жақындастыру.*

ТЕКТЕСТІРУ *Тектестір етістігінің қимыл атауы.*

ТЕКТЕУ *Текте етістігінің қимыл атауы; анықтау, анығына көз жеткізу.*

ТЕКТИТ [грек. tekto] зат. *Силикатты шыныдан тұратын, беті тілімделген шағын табиғи денелер.*

ТЕКТОНИКА [грек. tektonikē] зат. геол. **1.** *Жер қыртысы және оның қойнауында болып жатқан процестер.* **2.** *Жер қыртысының құрылысын және онда болатын өзгерістерді зерттейтін геология ғылымының бір саласы.*

ТЕКТОНИКАЛЫҚ сын. *Тектоникаға қатысты.*

Тектоникалық аңғар, геол. *Кез келген пішінді тектоникалық ойпаңдағы аңғар.* **Тектоникалық жапсар**, геол. *Таужыныстардың жыртылп-айырылу жазықтығы арқылы жапсарласуы.* **Тектоникалық жарылым**, геол. *Таужыныстарының тектоникалық қозғалыстары мен деформациялары нәтижесінде жер қыртысында пайда болған жарықшақтар.* **Тектоникалық жорамалдар**, геол. *Тектоникалық қозғалыстар табиғатын, жер қыртысына тән тектоникалық құрылымдар эволюциясын түсіндіру мақсатындағы жорамалдар жиынтығы.* **Тектоникалық жым**, геол. *Терең жарылымдардың жер бетіндегі сұлбасына сәйкес келетін ұзыннан-ұзақ созыла сағаланған белдем.*

Тектоникалық карта, геол. *Жер қыртысының құрылымдарын және олардың геологиялық тарихтың әртүрлі кезеңдердегі дамуын бейнелейтін карта.* **Тектоникалық көлдер**, *Қазаншұңқырлары тектоникалық құбылыстар нәтижесінде пайда болған ойысты көлдер.* **Тектоникалық қозғалыстар**, геол. *Жер қойнауындағы әртүрлі процестердің әсерінен болатын механикалық қозғалыстар жиынтығы.* **Тектоникалық құрылым**, геол. *Жер қыртысының нақтылы өңіріне шоғырланған, сол өңірдің нақтылы тектоникалық режім белгілерімен ғана сипатталған геологиялық құрылыс ерекшеліктерін анықтайтын құрылымдық пішіндер жиынтығы.*

Тектоникалық циклдер, геол. *Тектоносфераның дамуындағы геологиялық құбылыстар жиынтығы.*

ТЕКТОНИТТЕР зат. геол. *Тектоникалық қозғалыстардың әсерімен, бастапқы таужыныстардың әсерімен уатылуы, үгітілуі, ал кейде таужыныс түзіетін минералдардың қайтадан кристалдануы нәтижесінде пайда болған метаморфтық таужыныс.*

ТЕКТОНОФИЗИКА зат. *Тектониканың деформациялардың пайда болуының физикалық жағдайларын зерттейтін ғылым.*

ТЕКТҮР зат. *Жартастың текше жапсары. // Жартастың текше жапсарына ұқсас.*

ТЕКТІ сын. **1.** *Шыққан тегі бір, нәсілде.*

2. *Тұқымы бір, тұқымдас.* **3.** *Тегі, шыққан жері жақсы (кісі).*

Текті жер, көне. *Байлығы, билігі атадан балаға қалып келе жатқан адамдық қасиеті, адамгершілігі, имандылығы жоғары ел, ауыл деген мағынада айтылады.*

ТЕКТІК зат. сөйл. **Тектілік.**

ТЕКТІЛІК зат. *Адам бойындағы асыл қасиеттердің, парасаттылықтың үлгісі ретінде ұрпақтан-ұрпаққа рухани сабақтастықпен берілуі; жеке тұлғаның тегіне тартып, парасаттылық, салауаттылық көрсетуі.*

ТЕКШЕ¹ зат. **1.** *Қабырғалары төрт бұрышты болып келген зат.* **2.** *Әртүрлі нәрсе қою үшін баспалдақтан жасалған нәрсе, сөре.*

Текше метр, су т.с.с. *заттардың көлемін өлшейтін қабырғасы метрден тұратындай текше көлемдегі өлшем.* **Текше сандық**, зат. *көлнер, жерг. Кішкене сандық, қол сандық.*

ТЕКШЕ² зат. көне. *Ұсақ-түйек қымбат бағалы құнды заттарды салатын қобдиша сандық.*

ТЕКШЕ³ зат. жерг. *Тау ішіндегі а боктеріндегі үстірт, дөңес жер.*

ТЕКШЕЛЕ = ет. *Қабырғалары тіктеу, тік бұрыштау.*

ТЕКШЕЛЕН = ет. *Текше жасалу, бұрышталу.*

ТЕКШЕЛЕНУ *Текшелен етістігінің қимыл атауы.*

ТЕКШЕЛЕТ = ет. *Текше жасату, бұрыштату.*

ТЕКШЕЛЕТУ *Текшелет етістігінің қимыл атауы.*

ТЕКШЕЛЕУ *Текшеле етістігінің қимыл атауы.*

ТЕКШЕЛІ сын. *Текшесі бар, текшеленген.*

Текшелі шеген, кен. *Қалың кен шоғырларын қазып алу барысында тазартып, қазып алатын қазбаларда қолданылатын шеген.*

ТЕКШЕ-ТЕКШЕ сын. *Текшеленген, қатар-қатар.*

ТЕКІРЕ зат. жерг. *Маңай, төңірек.*

ТЕКІРЕК зат. **1.** *Аттың жайсыз шоқақтаған желісі.* **2.** *ауыс. Шолақ, кілт аяқталатын.*

ТЕКІРЕКТЕ = ет. *Жайсыз шоқақтап желу, текірек қағу.*

ТЕКІРЕКТЕТ = ет. *Атты шоқақтату, текірек қақтыру.*

ТЕКІРЕКТЕТУ *Текіректет етістігінің қимыл атауы.*

ТЕКІРЕКТЕУ *Текіректе етістігінің қимыл атауы.*

ТЕКІТ = ет. сөйл. **Текіректе.**

ТЕКІТУ *Текіт етістігінің қимыл атауы.*

ТЕЛ¹ сын. **1.** *Екі енені бірдей қатар емген (төл).*

2. *ауыс. Қатар, бірге; тең.*

Тел бие, мал шар. *Құлыны өліп, басқа биенің құлынына телінген бие.* **Тел бұйра**, *Екі енені қатар емген, еркін, бұла өскен жылқы малы.*

Тел емді, а) *Екі енені қатар емді.* ә) *Бір нәрсені ортақтасып, бірге пайдаланды.* **Тел еміскен [емген] құлыбыз [құлындаймыз]**, *Балалығы, бозбалалығы бірге өткен.* **Тел жетім бота**, *Енесі өлген не енесі емізбей суалып кеткендіктен өзге боталы немесе ботасы өлген түйеге телінген бота.* **Тел жүрек**, *Дәл жүрек мағынасында.* **Тел қозыдай**, *Бір енені еміп, қатар өскен қозы сияқты өте жақын, сіңісіп кеткен.* **Тел нар**, мал шар. *Ботасы өлген нар түйеге ботасы өлмеген нардың ботасын телу, яғни бір ботаға екі нардың ортақ болуы.* **Тел өсті**, *Жұбын жазбай қатар өсті, бірге өсті.* **Тел тай**, мал шар. *Өз енесі мен телінген енесін немесе екі енені бірдей еміп жүрген еркек жылқының бір жастағысы.* **Тел інген**, мал шар. *Ботасы өлген інгенді ботасы өлмеген інгеннің ботасына телу.*

ТЕЛ² сын. *Жылқының бұла өскен, мәпелеп баққан, тай кезіне дейін емген сипаты [осы мағынада тел қоңыр, тел шұбар, тел күрен, тел торы деген атауларды жасайды].*

Тел қызы, *Аттың түсі.*

ТЕЛБАУ зат. жерг. *Шымылдықтың бауы.*

ТЕЛЕ¹ зат. тар. *Түркі тілдес тайпалар бірлестігінің жазба деректердегі жалты атауының бірі [Қытай жазбаларында те-лэ, орыс деректерінде – турсевичтер деп аталған. VI-IX ғғ. Едіден Солтүстік Моңғолияға дейінгі кең далада мал өсіріп, көшіп-қонып жүрген. Жылнама деректері бойынша б ғ-да теленің құрамында көптеген тайпалар болған].*

ТЕЛЕ...² [грек. tele] *Күрделі сөздердің бөлігі.*

1. *Қашықтықты, үлкен қашықтыққа әсер етуді білдіреді (мыс., теледидар, телеграф).*

ТЕЛЕ³ зат. *Құс ұстау үшін құрылатын тор қоятын күрке – жертөле; аңшылар тығылатын жер үйі.*

ТЕЛЕАЙТЫС зат. *Теледидардан көрсетілу үшін өткен ақындар айтысы, бағдарлама.*

ТЕЛЕАРНА зат. *Телехабарлар мен теленіңдерді көрсетуді ұйымдастыратын мекеме.*

ТЕЛАРХЕ мед. *Екінші жыныстық белгілердің қалыптасуы.*

ТЕЛЕӘНГІМЕ зат. *Телевизия арқылы берілетін әңгіме, очерк.*

ТЕЛЕБАҒАН зат. *Телевизияға арнап салынған бағана.*

ТЕЛЕБАСҚАРУ зат. *Зымыранды және басқа нысандарды қауіпсізден басқару әдісі.*

ТЕЛЕВИДЕНИЕ ор. зат. **Теледидар.**

ТЕЛЕВИЗИЯ зат. *Тектониканың электрлік құралдар арқылы объектінің кескінін алыстан көрсетуді іске асыратын саласы.*

ТЕЛЕВИЗИЯЛЫҚ сын. Телевизияға қатысты, соған тән.

Телевизиялық кадр. кино. Бір дүркіндік телевизиялық кескін.

ТЕЛЕВИЗОР [грек. tele – алыстан, лат. visio – көру] з а т. **Телеидар** (Объектінің кескінін алыстан алып көрсететін радиотехникалық құрылғы).

ТЕЛЕГЕЙ з а т. Көп жерді алып жатқан ұшы-қиыры жоқ мол су. // Өте көп, мол.

ТЕЛЕГЕЙЛЕН = е т. Телегейге айналу, суы молаю; көбею, ұлғаю.

ТЕЛЕГЕЙЛЕНУ Телегейлен етістігінің қимыл атауы.

ТІЛЕГЕЙ-ТЕҢІЗ сын. 1. Ұшы-қиыры жоқ, көз жеткіз. 2. Орасан көп, есепсіз.

ТЕЛЕГРАММА [грек. tele – алыстан, грек. gramma – әріп] з а т. **Жеделхат** (телеграф арқылы берілген хабар және хабар жазылған бланк, қағаз).

Телеграмма берді. Телеграмма салды, хабар жіберді. Телеграмма соқты. Жеделхат салды, жіберді.

ТЕЛЕГРАММАЛЫҚ сын. Телеграммага қатысты, телеграмма түріндегі.

ТЕЛЕГРАММАШЫ з а т. Телеграммага таратушы адам.

ТЕЛЕГРАФ [грек. tele – алыстан, грек. graphō – жазамын] з а т. 1. Электр қуатымен сым арқылы не сымсыз алысқа хабар жеткізетін құрылғы. 2. Аппараттар (құрылғылар) арқылы алыстан хабар алып не хабар таратып отыратын орын, мекеме.

Телеграф аппараты. Электрлік телеграф хабарларын қабылдауға және таратуға, телеграф байланысын құруға арналған құрылғы. **Телеграф кілті.** т е х. Морзе коды бойынша түзілген телеграф дабылын таратқыш. **Телеграф стансысы.** Телеграф желісінің байланыс арналарын жалауға (коммутиациялауға) арналған жабдықтар кешені.

ТЕЛЕГРАФИСТ з а т. Телеграммалар жіберіп және қабылдап отыратын маман, қызметкер.

ТЕЛЕГРАФИЯ з а т. Ғылым мен техниканың телеграф сигналдарын тарату әдістері мен оларды жүзеге асыратын құрылғыларды жасау, телеграф байланысын құру принциптерін және телеграф арнасымен таратылған ақпараттың сапасын бағалау мәселелерімен шұғылданып отырған саласы.

ТЕЛЕДИДАР з а т. а н п - т е х. Электроманнитті толқын арқылы алыстағы бейнені көрсететін техникалық құрылғы. 2. Ғылымның, техниканың, қоғамдық өмірдің құбылыстарды, оқиғаларды қашықтан көрсетумен байланысты саласы. 3. Телекоммуникация құралдары арқылы хабарлар мен ақпараттық бағдарламаларды көрсететін бұқаралық ақпарат құралдарының негізгісі.

Теледидар байланысы. Теледидар аппарату-расының көмегімен жүзеге асырылатын байланыс түрі. Теледидар мұнарасы. Металдан, темір-бетоннан немесе аралас материалдардан тұрғызылған, ұшар басына телехабар, радиобағдарларды таратушы стансылардың, жылыжымалы нысандары мен радиореледі, радиотелефондық байланыс жасау антенналары, кейде метеорологиялық бақылауға арналған аспаптар орнатылатын ғымарат. **Теледидар сәулесі.** Теледидар жарығы, көгілдір экран.

ТЕЛЕДИДАРЛЫҚ сын. Теледидарға қатысты.

Теледидарлық барлау. Теледидарлық аппараттардың көмегімен іске асырылатын барлау тәсілі.

ТЕЛЕДРАМАТУРГИЯ з а т. Теледидар арқылы көрсететін драмалық туындыларды зерттеу саласы.

ТЕЛЕЖКА о р з а т. Тракторға жалданатын жүк арба.

ТЕЛЕЖОБА з а т. Телевизияға арналған белгілі бір ауқымды тақырыпты сөз ететін байқау – бағдарлама.

ТЕЛЕЖУРНАЛИСТ з а т. Теледидар журналисі.

ТЕЛЕЖУРНАЛИСТИКА з а т. Арнайы

техникалық құралдар арқылы бейнелік ақпарат таратудың шығармашылық жүйесі, бұқаралық ақпарат құралының бір парасы, жаңалықтар мен оқиғаларды көрерменге жеткізіп, қоғамдық ой-пікір мен дүниетанымды қалыптастыратын көркем публицистикалық қызмет түрі, шешендік өнердің бір тармағы, тележурналистердің шығармашылық әдіс-тәсілдері мен шеберлік қырларын жүйелейтін білім мен ғылым саласы.

ТЕЛЕЖҮРГІЗУШІ з а т. Телебағдарламаларды жүргізуші маман, журналист.

ТЕЛЕКАМЕРА з а т. Теледидарға түсіретін бейнекамера.

ТЕЛЕКЕҢІСТІК з а т. Телевизиялық қойылымдар мен бағдарлама, хабарлар түрінде теледидар арқылы ақпарат алмасудың жалпы аумағы.

ТЕЛЕКИНЕЗ [грек. telekinesis] з а т. п а р а п с и х о л. Биоэнергетиканы қолдану арқылы заттарды кеңістікте бір орыннан екінші орынға қозғауға мүмкіндік беретін экстрасенсорлық қасиет.

ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЯ з а т. Ғылым мен техниканың халықты ақпараттық қызметтің барлық түрімен қамтамасыз ететін саласы; қашықтықтан ақпарат алмасуды жүзеге асыратын технологиялар жиынтығы.

ТЕЛЕКОРРЕСПОНДЕНТ з а т. Теледидар арқылы берілетін ақпараттық хабарларды оқиға орнынан жеткізетін, баяндайтын тележурналист.

ТЕЛЕКӨЗ з а т. Көпшілік жиналатын, жүретін орындарға қойылатын телекамера, бейнекамера.

ТЕЛЕКӨПІР з а т. Телевизия құралдары арқылы бір-бірінен алыс тұран адамдардың өзара дидарласып әңгіме-сұхбат әжірлізүі.

ТЕЛЕКӨРЕРМЕН з а т. Теледидар көрермені.

ТЕЛЕКС [ағыл. telex] з а т. Абоненттік телеграфтың халықаралық желісі.

ТЕЛЕҚАБЫЛДАҒЫШ з а т. Теледидарлық жабдықтармен жабдықталған қабылдағыш аппарат.

ТЕЛЕҚОЙЫЛЫМ з а т. Телевизия арқылы көрсетілетін көркем шығармалар негізінде жасалған спектакльдер т.б.

ТЕЛЕЛОКАТОР з а т. Теледидарлық локаатор.

ТЕЛЕМЕТРИЯ [грек. tele – алыстан, metron – өлшем] з а т. Зерттелетін заттан қашықта тұрған жағдайда ол туралы іздеген мәліметтерді алуға мүмкіндік туғызатын жүйе.

ТЕЛЕМЕХАНИКА [грек. télé – алыстан, грек. mēchanikē – мөшине құрылысы] з а т. Ғылым мен техниканың қашықтан басқару мақсатында ақпаратты (сигналдары) таратып-қабылдаудың техникалық құралдары мен әдістерін жасаумен айналысатын саласы.

ТЕЛЕМЕХАНИКАЛЫҚ сын. Телемеханикаға қатысты.

ТЕЛЕМҰНАРА з а т. Теледидар мұнарасы.

ТЕЛЕНОМУС з а т. б н о л. Жұмыртқа жегіш паразит.

ТЕЛЕОЙЫН з а т. Теледидардан көрсетуге арналған ұлттық немесе заманауи ойын, жарыс.

ТЕЛЕОЛОГИЯ [грек. telos – мақсат, logos – ілім] з а т. филос. Табиғат құбылыстарының мақсатқа сай дамуы жайындағы ілім.

ТЕЛЕОРТАЛЫҚ з а т. Теледидар хабарларын ұйымдастырып отыратын орталық орын, мекеме.

ТЕЛЕӨНЕР з а т. Тележүргізушілік, т е л е ж у р н а л и с т і к, д и к т о р л ы қ, телекорреспонденттік сияқты теледидарға қатысты қабілеттіліктің жалты атауы.

ТЕЛЕӨНІМ з а т. Теледидар арқылы берілетін хабар, бағдарлама т.с.с.

ТЕЛЕПАТ з а т. п а р а п с и х о л. Телепатия қабілетіне ие адам.

ТЕЛЕПАТИЯ [грек. télé – алыстан, pathos – сезім] з а т. п а р а п с и х о л. Психологиялық күйдің біреуден-біреуге алыстан берілуі, қашықтан сезілуі.

ТЕЛЕСАБАҚ з а т. Телевизия арқылы өткізілетін сабақ.

ТЕЛЕСАЙЫС з а т. Қоғам қайраткерлері, танымал тұлға, шешендердің, сондай-ақ айтары бар тұлғалардың қоғамдық маңызы бар тақырыпта екі немесе одан да көп жақ болып, теледидардан көрсетуге арнап сайысатын шоу-бағдарламасы.

ТЕЛЕСКОП [грек. télé – алыстан, skopeō – қараймын] з а т. Аспандағы жұлдыздарды жақын етіп көрсететін оптикалық аспап; аспан шырақтарын электр-магниттік сәуле арқылы бақылауға арналған астрономиялық құрал.

ТЕЛЕСКОП² [лат. telescopium] з а т. а с т р. Жұлдыздық аспанның оңтүстік жарты шарындағы шоқжұлдыз.

ТЕЛЕСПЕКТАКЛЬ з а т. Теледидар арқылы көрсететін спектакль.

ТЕЛЕСТАНЦИЯ з а т. Теледидар арқылы суретті хабар тарататын стансы.

ТЕЛЕСТУДИЯ з а т. Теледидар арқылы берілетін хабарды ұйымдастыратын мекеме.

ТЕЛЕТАЙП [ағыл. teletype] з а т. **Телемачна.**

ТЕЛЕТАРАТЫЛЫМ з а т. Телевизия арқылы жіберілетін, көрсетілетін өнімдер.

ТЕЛЕТАСПА з а т. Телеграммага жазылған сөздерді өзі басып беретін телеграф аппараты.

ТЕЛЕТРАНСЛЯТОР з а т. Теледидар арқылы берілетін хабарды трансляция жасайтын, тарататын құрылғы.

ТЕЛЕТУЫНДЫ з а т. Телевизиялық шығарма.

ТЕЛЕТІЛШІ з а т. Телекорреспондент.

ТЕЛЕФАКС [ағыл. telfacs] з а т. 1. т е х.

Телефон каналдары арқылы жүзеге асырылатын абоненттер арасындағы қалааралық факстық байланыс. 2. Факстық байланысқа арналған сканерлеу және басып шығару құрылғысы бар аппарат. 3. Факстық байланыстағы абонент нөмірі. 4. Факстық байланыс арқылы жіберілетін хабарлама.

ТЕЛЕФИЛЬМ з а т. Теледидарлық хабар желісінде көрсету үшін (теледидардың техникалық мүмкіндігін және теледидар экранынан қабылдау ерекшелігін ескере отырып) дайындалған арнаулы фильм.

ТЕЛЕФОН [грек. tele – алыстан, phōnē – дыбыс] з а т. Электр қуатымен сым арқылы алыстан сөйлесудің техникалық аспаптар жүйесі; микрофоннан шыққан электр тербелістерін дыбыс тербелістеріне түрлендіруге арналған электроакустикалық аспап.

Телефон аппараты. Телефон байланысының абоненттік желісіне жалғастырылатын сөйлеу құрылғысы. **Телефон байланысы.** Сым арқылы немесе радиосигналдар көмегімен дыбысты ақпараттарды қашықтыққа жеткізуді жүзеге асыратын электрлік байланыс түрі [Телефон байланысы 1876 ж. америкалық өнертапқыш А.Белл (1847–1922) ойлап тапқан телефон аппараты мен алғашқы телефон стансысының пайда болуынан (1878, АҚШ) басталды]. **Телефон қоңыраулады.** с ө й л. **Телефон құлағын тоздырды.** Телефоннан түспеді, дамылсыз телефонмен сөйлесті. **Телефон орнату.** Телефон аппаратын телефон жүйесіне жалғау; тұрмыстық қызмет түрі. **Телефон соқты** [шалды]. **Телефон арқылы сөйлесті.** хабарласты. **Телефон стансысы.** Телефон желісінің байланыс арналарын коммутиациялауға арналған техникалық құралдардың кешені орналасқан ғымарат. **Телефон ұрды.** Телефон арқылы сөйлесті.

ТЕЛЕФОНДА = е т. с ө й л. Телефон соғу, телефонмен хабарласу.

ТЕЛЕФОНДАНДЫР = е т. с ө й л. Телефон орнату, телефонмен қамтамасыз ету.

ТЕЛЕФОНДАНДЫРУ Телефондандыру етістігінің қимыл атауы.

ТЕЛЕФОНДАС = е т. с ө й л. Телефонмен сөйлесу.

ТЕЛЕФОНИСТ зат. Телефонмен жұмыс істейтін маман.

ТЕЛЕФОНИСТКА зат. сөйл. Телефонмен жұмыс істейтін әйел адам.

ТЕЛЕФОНИЯ зат. Ғылым мен техниканың телефон байланысы жүйесін орнату принциптерін, оларды жүзеге асыратын аппаратура шығару, сондай-ақ телефон байланысы арналарымен таратылатын сөздік ақпараттың сапасын бағалау мәселелерімен шұғылданатын саласы.

ТЕЛЕФОНОГРАММА зат. Телефон арқылы берілетін хабар, қатынас сөз.

ТЕЛЕФОНХАТ зат. Абонентпен тікелей телефонмен хабарласу мүмкін болмаған жағдайда және мекеме әкімшілігіне жалпы хабарлау мақсатында телефон арқылы дыбыстап айтып жаздыратын хат.

ТЕЛЕФОНШЫ зат. сөйл. Телефонмен жұмыс істейтін адам, байланысшы.

ТЕЛЕХАБАР зат. Теледидар арқылы берілетін жаңалық, хабар; теледидар бағдарламаларын құру және оларды эфирге тарату коммуникациялық құралдарының бірі.

ТЕЛИТ мед. а у р у. Сүт безіндегі емізінің қабынуы.

ТЕЛЛУР [лат. tellus] зат. хим. Металдық жылтырлығы бар күміс тұтес ақ кристалды зат.

ТЕЛЛУРИДТЕР зат. хим. Теллурсутектің тұздары саналатын, теллур элементінің металдармен қосылыстары ретіндегі минералдар класы.

ТЕЛМЕҢДЕ= е т. Жалтақтап, көзін сатып дәмелену, жаутаңдау.

ТЕЛМЕҢДЕС= е т. Телмең-телмең етісу.

ТЕЛМЕҢДЕТ= е т. Жалтақтату, жаутаңдату, біреудің қолына қарату.

ТЕЛМЕҢДЕТУ Телмеңдет етістігінің қимыл атауы.

ТЕЛМЕҢДЕУ Телмеңде етістігінің қимыл атауы.

ТЕЛМІР= е т. 1. Көз алмай ұзақ тесіле қарау, қадалып қарау. 2. а у с. Дәмелену, үміттену. 3. а у с. Көзін сату, күні түсу. 4. а у с. Іздену, соңына түсу.

ТЕЛМІРТ= е т. 1. Тесірейе қарау. 2. а у с. Дәмелендіру, үміттендіру, жаутаңдату.

ТЕЛМІРТУ Телмірт етістігінің қимыл атауы.

ТЕЛМІРУ Телмір етістігінің қимыл атауы.

ТЕЛМІРІС= е т. 1. Көз алмай ұзақ қарасу. 2. а у с. Үміттерін үзбеу, күтісу.

ТЕЛМІРІСПЕК зат. ойын. Көздің өткірлігі, қырағылғы, адамның шыдамдылығы сыналатын қазақ халқының ұлттық ойыны.

ТЕЛМІРІСУ Телмір етістігінің қимыл атауы.

ТЕЛНЯЖКА зат. Теңізшілер, теңіз өскерінде қызметін өтейтіндер киетін көк пен ақ жолақ түсті мәйкі.

ТЕЛОГРЕЙКА зат. Ер адамдардың мақта салынып тігілген ішкімі.

ТЕЛОМЕРЛЕР зат. биол. Хромосомалардың табиғи ұштары.

ТЕЛОФАЗА [грек. telos – соңы, phasis – пайда болу] зат. биол. Аналық жасушадан екі жас жасуша түзілетін митоздың соңғы фазасы.

ТЕЛПЕК¹ зат. Төбеге ғана киетін жұқа баскиім, тақияның бір түрі.

Телпек тақия. Төбеге ғана киетін тақия сияқты баскиім.

ТЕЛПЕК² зат. стиль. кекесін. Еркексымақ, ер мінезі жоқтар.

ТЕЛПЕКБАЙ: атқа жеңіл телпекбай. Бары кел, алып келге дайын тұратын бала.

ТЕЛПЕКТЕЙ сын. Телпек сияқты.

ТЕЛПЕКТІ сын. Телпек киген, телмегі бар.

ТЕЛТУМА зат. окказ. Аударма туынды.

ТЕЛУ¹ зат. 1. Енесі өлген төлді басқа малдың бауырына салу. 2. Жемісті ағаштарды көбейтудің негізгі әдісі, будандастыру.

ТЕЛУ² Телі етістігінің қимыл атауы. 1. Төлі өлген малға басқа төлді қосып емізу. 2. а у с. Біреуге тән деп санау, меншіктеу. 3. Байланысты, тәуелді болу.

ТЕЛШЕ зат. Жылқының қабырғамен ұшпаса ішекке тығылмаған сүбелік майы.

ТЕЛШІК зат. сөйл. Телше.

ТЕЛІ= е т. 1. Төлі өлген малға басқа төлді қосып емізін үйрету немесе жетім қалған төлді басқа сүтті малға қосып емізу. 2. Әртүрлі ағаш немесе өсімдіктердің бұтақтарын бір-бірімен будандастыру. 3. а у с. Біреуге тән деп санау, лайықтау, меншіктеу. 4. а у с. Біреді-біреуге қосақтау, ерлі-зайыпты ету.

Телі бұзаулы сыыр. Өз төліне екінші бір бұзауды қоса емізетін сыыр малы.

ТЕЛІЗ сын. Даңғаз, тентек.

ТЕЛІМ¹ зат. Жердің белгілі бір бөлігі.

Телім алды. Үлес, сыбаға алды. **Телім сыбаға.** этн. Марқұм болған адамды жерлеу рәсіміндегі ақша, ата-жыртты, киім-кешек, мал үлестіру ғұрты.

ТЕЛІМДЕ= е т. Бөлісу, үлесу.

ТЕЛІМДЕС сын. Үлестес, сыбаалас, телімі ортақ.

ТЕЛІМ-ТЕЛІМ сын. сөйл. Телім-тілім.

Телім-телімі шықты. Тілім-тілім болып діңкеледі, шаршап-шалдықты, тентіреді.

ТЕЛІМЕЛІ сын. Басқа нәрсеге ұқсатылған немесе басқа нәрседен көшірілген, қайталанған, жасанды.

ТЕЛІН= е т. 1. Төлі өлген малға басқа төлдің емізілуі. 2. Әртүрлі өсімдік бұтақтарының бір-біріне будандастырылуы. 3. а у с. Әйелдің еркісіге қосақталуы, тұрмысқа шығуы.

ТЕЛІНУ Телін етістігінің қимыл атауы.

ТЕЛІНУШІ зат. биол. Будандастыру үшін қондырылатын басқа өсімдіктің биригі бар өркені.

ТЕЛІ-ТЕНТЕК зат. Есер, есуас, содыр-сотқар.

ТЕЛІТУШІ зат. биол. Телінушіні қабылдайтын (телінетін) өсімдік немесе оның бір бөлімі.

ТЕЛАЗИОЗ [лат. Thelaziosis] зат. вет. Іріқараның көз жасы түтіктерінде, қабықтарының астында тоғышар тіршілік ететін жұмырт құрттардың әсерінен мал көздерінің қызарып ісінуді, іріңдеуі, тіпті ойылып не тесілеуі, сөтіп соқыр болуға апаратын мал ауруы.

ТЕМА [грек. thema] зат. лингв. Сөйлемдегі актуалды мүшелудің компоненті.

ТЕМБР [франц. timbre] зат. 1. муз. Дауыстың өзіндік ерекшелігі, сазы; өзіне тән үні. 2. лингв. Сөзіндегі қуаныш, реніш, ашу сияқты эмоционалды реңктерді анықтайтын интонацияның компоненті.

ТЕМЕК зат. кәс. Ауды тартатын құрал.

ТЕМЕКІ зат. <лат. nicotiana> 1. өс. Биіктігі 1-1,5 м-дей, жылу, ылғал, жарық сүйгіш, ісі жағымсыз, жабысқақ түрі болатын, жасырағында никотин деп аталатын алкалоид болады, өте улы. алқа тұқымдасына жататын жалпақ жапырақты мәдени өсімдік. 2. Тарту үшін темекі өсімдігінің кептіріліп, үгітілген жапырағынан шырыштықталып дайындалған шылтым.

Темекі бұйым. Никотинді бар фармацевтік өнімдерден басқа құрамында темекі бар кез келген бұйым. **Темекі дорба.** Темекі салатын кішкентай қалта. **Темекі өсіру.** ауыл шар. Техникалық өсімдіктер шаруашылығының бір саласы. **Темекі тарту.** Нездүрлм кеу таралған зиянды өдеттердің бірі, шылтым шегу. **Темекі ширату.** жерг. Темекі орау.

ТЕМЕКІБАС зат. бот. Басы темекінің басына ұқсас.

ТЕМЕКІГҮЛ зат. өс. Гүлі темекінің гүліне ұқсас келетін, әсемдік үшін өсірілетін гүлді өсімдік.

ТЕМЕКІДЕЙ сын. Темекі сияқты, темекі тәрізді.

ТЕМЕКІЛІ сын. Темекісі бар; темекі өсетін.

ТЕМЕКІСІЗ сын. Темекісі жоқ; темекі өспейтін, темекі тартпай.

ТЕМЕКІШӨП зат. өс. <лат. doronicum> Қурделіүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

ТЕМЕКІШІ зат. 1. кәс. Темекі шаруашылығымен айналысатын адам. 2. Темекі тартуға үйір, темекі тартқыш адам.

ТЕМЕКІШІЛ сын. Темекіні көп тартатын, темекіқұмар.

ТЕМЕЛЕК зат. кәс. жерг. Балық тұйрейітін ұшты, өткір қармақ.

ТЕМП [итал. tempo] зат. 1. сөйл. Екпін, қарқын. 2. лингв. **Қарқын** (әртүрлі себептерге байланысты тез өзгеріп отыратын сөйлеушінің сөз жылдамдығы).

ТЕМПЕРА [итал. tempera] зат. Бояумен салынған кескіндеме.

ТЕМПЕРАМЕНТ [лат. temperamentum] зат. психол. Сыртқы әсерді сезгіштік қасиет, қабілет; жүйке жүйесінің тұма қасиеттерінен туындайтын адамның жеке өзгешеліктерінің бірі.

ТЕМПЕРАТУРА [лат. temperatura] зат. физ. 1. Макроскопиялық жүйенің термодинамикалық тепе-теңдік күйін сипаттайтын физикалық шама. 2. Қалып-күйдің жылтылық дәрежесі. 3. Дене қызуы (ауыргандықтың белгісі), ыстықтық.

Температура өткізгіштік коэффициенті. физ. Жылу өткізгіштік коэффициенті мен зат тығыздығы көбейтіндісінің, оның меншікті изобарлық жылу сыйымдылығына қатынасына тең, стационар емес жылу процесіндегі зат температурасының өзгеру жылдамдығының сипаттамасы.

Температурасы жоғары. сөйл. Қызуы көтерілген, дене жылуы қалыпты жағдайдан жоғары, ыстық.

ТЕМПЕРАТУРАЛЫ сын. Температуралағы, температурасы бар, температураға ие.

Температуралық жік. Ғимарат пен имарат аралығын екі бөлікке бөліп тұратын және олардың өзара алмасуына мүмкіндік беретін тұрақты саңылау. **Температуралық шкала.** Температураның әртүрлі мәндерін сәйкес келетін сандар тізбегінің жүйесі. **Температуралық компенсатор.** тех. Ашық салынған құбыр желісі ұзындығының температураға байланысты өзгерісін қабылдау үшін орнатылатын құрылғы.

ТЕМПЕРАТУРАӨТКІЗГІШТІК зат. Температураның өзгеру (тенелу) жылдамдығын сипаттайтын шама.

ТЕМПНОЗИЛ зат. мед. Ішкілікке қарсы қолданылатын дәрі.

ТЕМСАҚ зат. зоол. **Қолтырауын.**

ТЕМТІК зат. жерг. Белгі, орден.

ТЕМІР зат. 1. Берік және салмақты металл; шойын мен болаттың негізгі бөлігі. 2. хим. <лат. ferrum> Элементтердің периодтық жүйесінің VIII тобындағы химиялық элемент. 3. а у с. Шыдамды, төзімді.

Темір ағашы. Сүрегі темірдей қатты әрі берік ағаш. **Темір бактериялары.** биол. Морфологиялық және физиологиялық жағынан ерекше, әртүрлі таксономиялық топқа жататын көптеген прокариоттардың ішінде клетка бетінде темір мен мырыш тотықтарын тұндырып, жинайтын қабілеті бар микроорганизмдер. **Темір дәуірі.** тар. Адамзат тарихында қол дәуірін алмастырған, аса маңызды әлеуметтік-экономикалық, саяси, демографиялық, технологиялық өзгерістерді дүниеге әкелген жаңа кезең. **Темірді қызған кезінде** [қызуында] сок. Әр нәрсені өз уақытында, дер кезінде істе, мезгілін өткізіп алма деген мағынада. **Темір ер.** жерг.

Ершік, ыңырақ. Темір етік. спорт. Тас немесе жердегі жолмен жарысқан кезде мотоциклисті киетін спорт киімінің бір түрі. **Темір етіктен теңгедей, темір тақтан тебендей қалғанда.** фольк. Арыл-ашып өбден болдырғанда, титығы жеткенде. **Темір жаба.** жерг. Шоп үйетін айыр. **Темір жосасы.** Борпылдақ, ұнтақталған минералды жиынтық. **Темір келі.** Шойыннан құйылған келі. **Темір кендері [кенастары].** Құрамынан темірді бөліп алу экономикалық жағынан тиімді болып табылатын минералдық түзінділер. **Темір киген.** Сауыт киіп, сайман асыған. **Темір көзді.** Темірмен қоршалған тор көзді. **Темір көзді сарай.** Абақты. **Темір қанат.** Қанаты қатая бастаған, чушағ талпына бастаған. **Темір қара көк.** Қара күреңденген тұс (аттың түсі). **Темір қорытпалары.** кен. Құрамбөліктерінің біреуі (әдетте басым болатын) темір болып келетін металл жүйелер. **Темір құрсаудай.** Қатты, қиың, тегеурінді. **Темір құрсауды үзді [талқандады].** Жеңу, қол жеткізу мүмкін емес нәрсені жеңді, жеңіске жетті. **Темір масақ.** поэт. окказ. Бақсының салдыр-сұлдыр еткен әлепешектері. **Темір мосы.** Темірден жасалған мосы. **Темір ошақ.** Темірден істеліп, жерге тірелетін чи аяғы, қазанның түбіне киізілетін шеңбері болатын ошақтың түрі. **Темір перде.** тар. бейн. Қыри-қабақ соғыс жылдары демократиялық батыс пен коммунистік (тоталитарлық) шығысты бейнелеген теңеу. **Темір төртін.** Қатаң тәртіп, ереже. **Темір терезе.** Темір тор. **Темір тор.** Темірден торлап жасаған бекініс. **Темір тордың асты.** бейн. Түрме, қамау. **Темір тұлпар.** бейн. совет. а) Трактор туралы. б) Көлік туралы. **Темір шелек.** Темірден жасалған, мықты су таситын ыдыс. **Темір таяғы тебендей болды [қалды].** Жұқарды, тозды, азайды. **Темірден [сүйектен] түйме түйетін.** Асқан шебер, ісмер.

ТЕМІРАҒАШ зат. бот. Қаудаған.

ТЕМІРАҒАШ зат. бот. Тасқайың.

ТЕМІРАҒАШ [ор. железное дерево] зат. бот. Оңтүстік және Оңтүстік Шығыс Азия, Африка ормандарында өсетін, биіктігі 30 м, жуандығы 1,5 м шамасына дейін жететін, сүрегі қатты ағаш. Бұл ағаш көбінесе кеме жасау ісінде қолданылады.

ТЕМІРАЙДАУЫШ зат. жерг. Темірді өңдеп тейістеу үшін қолданылатын құрал.

ТЕМІРБЕТОН зат. бот. Әртүрлі құрылымдар құрамында сыртқы әсерді бірге қабылдайтын болат арматура мен бетоннан біртұтас болып құралған элемент.

Темірбетон құбыр желісі. су шар. Тегеурінді ағынды суды пайдаланушыларға (тұтынушыларға) жеткізуге арналған құбыр түрі. **Темірбетонды құрылымдар.** су шар. Гидротехникалық құрылыстар мен имараттардың темірбетоннан құйып жасалған құрылымдары.

ТЕМІРДЕЙ сын. 1. Темір сияқты, қып-қызыл болып. 2. Қатты, берік. 3. ауыс. Қарулы, қайратты, қиың. 4. ауыс. Мықты, мығым.

Темірдей күшті. Қайратты, қарулы. **Темірдей қатқан.** Мықты, мығым. **Темірдей қысып.** Қатты қысып, босатпай. **Темірдей мықты.** Берік. **Темірдей тұтас.** Мызғымас, ажырамас. **Темірдей қарыды.** Үсіріп жіберді, аяздай батты. **Темірдей шегеленді.** Тастай боп қатып қалды. **Темірдей шырықты.** Сомдалды, қатайды.

ТЕМІРЕК зат. жерг. Ескі темір күрек.

ТЕМІРЕТКІ зат. мед. <грек. mykes> Саңырауқұлақтар тудыратын дөңгелеңіп бөртін шығатын қышымалы, жұқпалы тері ауруы.

ТЕМІРЕТКІДЕЙ сын. 1. Теміреткі сияқты. 2. ауыс. Ақтаңдақ, алағат. 3. ауыс. Ойдым-ойдым.

ТЕМІРЖАБА зат. жерг. Шоп үйетін темір айыр.

ТЕМІРЖОЛ зат. 1. Пойыз, трамвай сияқты көліктер жүруге арнап темірден төселген жол. 2. Теміржол қызметін көрсететін мекеме, өндіріс т.с.с. жалпы атауы. 3. Белгілі бір бағытта ғана

жүретін, рейсті теміржол торабының жалпы атауы.

Теміржол вокзалы. Жолаушылар тасымалдайтын теміржол көлігі аялдамаларындағы ғимараттар, құрылыстар мен құрылғылар кеуені. **Теміржол көлігі.** Көлік кеуенінің жетекші сааласы, жұқтер мен жолаушыларды алыс қашықтыққа тасымалдайтын басты қатынас құралы, пойыз. **Теміржол құрылысы.** Теміржол қатынасын, рельс т.б. салуға арналған жұмыс кеуені. **Теміржол стансысы.** Теміржол көлігі аялдайтын, теміржол көлігіне және жолаушыларға түрлі қызметтер: жұқтерді қабылдау, жұқ тиеу-түсіру, сақтау және жеткізу жұмыстары жүргізілетін, локомотивтер мен вагондар құрастырылатын, т.б. техникалық қызмет көрсетілетін, тасымал үдерісін басқаратын кәсіпорын. **Теміржол тарифі.** Теміржол көлігімен жұқ, жолаушы, жолаушы және пошта тасымалдау, сондай-ақ жұқ тиеу-түсіру жұмыстары құнының ақшалай көрсеткіші. **Теміржол торабы.** Бірнеше теміржол желісі қиылысатын немесе бірігетін жерде орналасқан, жалпы теміржол жүйесіндегі маңызды бекет.

ТЕМІРЖОЛШЫ зат. Теміржолда істейтін жұмысшы, қызметкер.

ТЕМІРҚАЗЫҚ зат. 1. астр. Горизонттың терістік жағына орналасқан, Кіші аю шоқ жұлдызындағы ең жарық жұлдыз. 2. ауыс. Негізгі тірек, сенім, беткеуістар үлгі.

Темірқазығы болды. Бұл жерде үлкен нысана, арманы болды деген ұғымда айтылып тұр. **Темірқазық жастанбай.** Қауіп-қатерге басын тігіп, қиыншылық көрмей.

ТЕМІРҚАЙЫҢ зат. бот. Тасқайың.

ТЕМІРЛЕ= ет. Темірмен қаптау, темір қағу.

ТЕМІРЛЕН= ет. Темір салыну, темірмен қапталу, темір қағылу.

Темірленген су. Темірдің мөлшері 20 мг/дм³-ден астам, емдік қасиеті бар шипалы су.

ТЕМІРЛЕТ= ет. Темірмен қаптау, темір салдыру.

ТЕМІРЛЕТУ Темірлет етістігінің құмыл атауы.

ТЕМІРЛЕУ Темірле етістігінің құмыл атауы; металл бұйымдарды темірмен электролиздік қаптамалау; темірмен қаптау.

ТЕМІРЛІ сын. 1. Темірлі мол, темірі көп. 2. Темірмен қаптаған, темір салынған. 3. Темірден жасалған, темірмен қоршалған.

Темірлі кварциттер. кен. Кембрий кезеңіне шейін қалыптасқан, құрамына кварцты-темірлі түзілімдерді көптеп кіріктіретін, әртүрлі метаморфтық өзгерістерге ұшыраған шөгінді және жанартаутекті шөгінді таужыныстар. **Темірлі шөгінділер.** геол. Жалпы Fe мөлшері > 5% шөгінділер.

ТЕМІРОШАҚ зат. Қазан асатын чи аяқты темір мүлік.

ТЕМІРТАС зат. Темір рудасы.

ТЕМІРТЕК зат. 1. Жай темірден соққан жасық пышақ. 2. Сейф.

ТЕМІРТЕЛПЕК¹ зат. кен. Сульфидті кен орындардың құрамында пирит кристалдары өте мол ұшырасатын ең беткі тотыққан қабаты.

ТЕМІРТЕЛПЕК² зат. Төбелік темірі бар, тақия тәрізді дулыға түрі.

ТЕМІР-ТЕРСЕК зат. Темірден жасалған әртүрлі зат, бұзылған, қолданыстан шыққан темір сыншықтары.

ТЕМІР-ТҰМЫР зат. сөйл. **Темір-терсек.**

ТЕМІРТІКЕН¹ зат. өс. <лат. tribulus> Жер бетінде тырбыш жататын, төменгі жағы тарамдалған, таулы жерде өсетін тұйеабандар тұқымдасына жататын біржылдық өсімдік.

ТЕМІРТІКЕН² зат. бот. <лат. ceratcephalus> Шөңгөбас.

ТЕМІРШАЛАҢ зат. өс. жерг. Теңіз түбіндегі өсімдік.

ТЕМІРШАР зат. спорт. Шар тәрізді, жеңіл атлетика жарысында итеріп лақтыруға арналған металдан құйылған жабдық.

ТЕМІРШЕ зат. жерг. Тесік ожау; кепсер, майқалақ.

ТЕМІРШІ зат. Темірден әртүрлі зат жасайтын ұста.

ТЕМІРШІЛІК зат. Темірден әртүрлі зат жасау өнері; кәсіп.

ТЕНАРДИТ зат. кен. Сульфаттар класына жататын минерал.

ТЕНДЕНЦИЯ [нем. Tendenz] зат. **Үрдіс.** 1. коғ. -әлеум. Жеке тұлғаның бойындағы немесе қоғамдағы мәдени, саяси және әлеуметтік-идеологиялық көзқарастар мен түсініктердің негізгі бағыттары. 2. әд. б. Автордың өзі бейнелеп отырған өмір шындығына деген идеялық-эмоциялық қарым-қатынасы, образдар жүйесі арқылы берілген маңызды мәселелерді ойлегінен өткізу, бағамдау.

ТЕНДЕР¹ зат. Паровоз құрылғыларының бірі.

ТЕНДЕР² [ағыл. tender] зат. экон. 1. Жазбаша ұсыныс, өтінім, офферта. 2. Бағалы қағаздарға жазылу, сауда-саттық туралы өтініш. 3. Тауарды фьючерстік биржадағы мерзімді шарт бойынша жеткізу ниеті туралы хабарлама. 4. Қор биржасында қазыналық вексельдерді немесе облигацияларды тиянақты бағамен сатып алуға ұсыныс. 5. Сатып алушы белгілі бір техникалық-экономикалық сипаттамадағы тауарға (нысанға, жобаға, бұйымға, т.б.) байқау жариялайтын сауда-саттық, көтере сатып алу нысаны.

ТЕНДИНИТ [лат. Tendo – тарамыс] Жылқының жарақаттануы, тайып жығылуы, қарғуы, секіруі, кейде індет ауруларға шалдығуы салдарынан зақымданған жердің ісінуі, қызуы, ауруы, осыған орай малдың ақсауы сияқты белгілерімен сипатталатын дерт.

ТЕНДОВАГИНИТ [лат. ten do – тарамыс, vagina – қынап] зат. вет. Тарамыс қынабының қабынуы. [Әдетте жылқы мен сиырдың жарақаттануы, црылып-соғылуы, бруцеллез, туберкулезге, ревматизмге шалдығуы салдарынан зақымданған жердің ісінуі, қызуы, малдың ақсауы сияқты белгілермен сипатталатын дерт].

ТЕНОТОМИЯ [грек. tenon – тарамыс, tome – тілу, кесу] зат. вет. Малдың кейбір аяқ буындары жазылмай қалғанда жасалатын операция, тарамысты кесу.

ТЕНЕК зат. жерг. Тұр жағы кендеу, аласа құбі.

ТЕНЕУ= ет. жерг. Тентіреу, адасу, бір жаққа басып кету.

ТЕНЗОМЕТР зат. физ. Белгілі бір базада абсолюттік қазару мен қысқаруды өлшейтін аспап. **ТЕНЗОР** [лат. tendere] зат. мат. Координаттардың бір жүйесінен басқасына өткен кезде координаттары ерекше заң бойынша түрленетін шама.

ТЕНЗОРЛЫҚ сын. Тензорға қатысты, тензорға тән.

Тензорлық қисап. мат. Тензорлардың қасиеттерін және оларға қолданылатын амалдар ережесін зерттейтін математикалық теория.

ТЕННИС [ағыл. lawn-tennis] зат. спорт. Ортасынан қақ бөлінген корт деп аталатын арнайы алаңда доп және ракеталармен ойналатын спорт ойыны.

Теннис ішегі. Теннис ракетасына керілген серпімелі, иілгіш жіп тор.

ТЕННИСШІ зат. Теннис ойынымен машықтанған спортшы.

ТЕНОР [итал. tenore] зат. муз. 1. Орта ғасырда (12 ғ-дан) полифониялық шығарманың негізгі ән-әуенін орындайтын басты дауыс (партия). 2. Жоғары регистрде айтылатын ерлер дауысы. 3. Үрлемелі оркестрдің қоңыр дауысты аспабы.

ТЕНОРИТ зат. кен. Тотықтар класына жататын минерал.

ТЕНСАТРИН зат. мед. Қан қысымын төмендетуге арналған дәрі.

ТЕНТ [ағыл. tent] зат. Брезент жаппа.

ТЕНТЕК¹ сын. 1. Тәртіп бұзғыш, сотқар. 2. ауыс. Баланы жақсы көріп, мейірі түскенде айтылатын сөз. 3. Теріс, қысық.

Тентектің ақылы түстен кейін келеді [кіреді]. Шешімін дер кезінде таппай, кейіпін қалды деген мағынада. **Тентек боран.** Бір күшейіп, бір басылып соғатын боран. **Тентек су.** эвф. Арақ-шарап, ішімдік туралы. **Тентекті тыйды.** Бұзықты түзу жолға салды.

ТЕНТЕК² зат. вет. Миына жалқық құрт түскендіктен болатын мал ауруы.

Тентек қойша. Ауру малдай, оғаш, қызық.

ТЕНТЕККӘДЕ зат. этн. жерг. Күйеу келенде алынатын кәде.

ТЕНТЕКҚҰС зат. зоол. <лат. caprimulgus eugroaeus> Тентекқұс отряды, нағыз тентекқұс тұқымдасына жататын жәндік қоректі түн құсы.

ТЕНТЕКҚҰСТӘРІЗДІЛЕР зат. зоол. <лат. caprimulgiformes> Құстардың бір отряды.

ТЕНТЕКМИЯ зат. бот. <лат. thermopsis> Тау беткейлерінде, далалы жерлерде өсетін, бұршақ тұқымдас, екіжылдық улы өсімдік; арамқұмық.

ТЕНТЕКСОРАҢ зат. бот. Мырзасораң.

ТЕНТЕК-ТЕБІЗ сын. Тентек.

ТЕНТЕКТЕУ сын. Сотқарлау, тәртіпсіздеу.

ТЕНТЕКТИК зат. 1. Бұзақылық, сотқарлық, тәртіп бұзғыштық. 2. Еркелік, шолжаңдық.

ТЕНТИРЕ = е т. 1. Бекер-бос сенделу, сарсылу.

2. Қаңғыру, әуре-сарсаңа түсу, күнелту.

ТЕНТИРЕГІШ сын. Бекер-бос сандалуға, тентіреп жүруге құмар; қаңғыбас.

ТЕНТИРЕК сын. 1. Тентіреуік, қаңғыбас.

2. ауыс. Тұрақсыз, әр саққа жүгірген.

ТЕНТИРЕП-ТЕНТИРЕП үст. Бостан-бос.

ТЕНТИРЕТ = е т. Сенделу, қамқорлық көрсетпеу, қаңғырту.

ТЕНТИРЕТУ Тентірет етістігінің қимыл атауы.

ТЕНТИРЕУ Тентіре етістігінің қимыл атауы; сенделу, қаңғыру.

ТЕНТИРЕУІК сын. Унемі тентіреп жүретін, тентірегіш.

ТЕНІК сын. жерг. Жынды, ақымақ, әумесер, есерсоқ.

ТЕНӘКТОМИЯ [грек. tenon – тарамыс, ektome – тіліп жіберу, кесіп алу] зат. вет. Малдың кейбір аяқ буындарының үстіні басып отетін тарамыстардың бір бөлігін кесу, сойтіп сол буындардың бүгіліп-жазылуын жеңілдету.

ТЕН¹ зат. этн. Дәстірлі қазақ қоғамында көшкенде түйеге арту үшін салмағын бірдей етіп бұып-түйген жік.

Тең арқан. Жүкті теңдеп буу үшін қолданылатын арқан. **Тең бұзу.** зат. этн. Көне дәстүр бойынша қайтыс болған беделді адамның жылын бергенде оның киім-кешегі және өзі тұтылған қымбат заттары салынаын теңнің көпшілік алдында шешілуі. Оларды марқұмның ең жақын туыстары мен көңілі жақын дос-жұрандарына естелік етіп тарату салты. **Тең шешті.** этн. а) Күіз не кілемнің ортасына салып, шаршылап бүктеліп, жібек арқанмен бұылған жүкті, көрпе-төсекті шығарды, ашты. ә) Ұзатылған қыздың артынан келген жүгін кәдесін алып, ашып көрсетті.

ТЕН² сын. 1. Бірдей, паратар, қатар. 2. Лайық, сай, нар. // Қатар, жасы шамалас адамдар. // Жас шамасы, ақыл-ойы сәйкес келетін, бір-бірін ұнататын қосылған қыз бен жігіт, ерлі-зайыттары.

Теңін ақтарды. жерг. Сырын ақтарды. **Теңін тапты.** Өзіне лайықты адамға кез болды. **Тең дәрежелі.** Бірдей деңгейдегі. **Тең жарты.** Тура жартысы, қақ жартысы. **Тең жекпе-жек.** спорт. Спортшылардың өнеріне төрейлер мен мамандар-

дың берген бағасы бойынша елеусіз немесе сәл гана басымдылығы бар деп есептелген бәсекенің нәтижесі. **Тең нық,** поэт. Сымбатты, сұлу мүсін, тік кеуде (қыз). **Тең келмеді.** Пар түспеді, пара-нар болмады. **Тең көрді.** Алаламады, бәрін біртегіс, бірдей бағалады, бірдей санады. **Тең көтеру.** зат. ойын. Ойыншылардың дене күші, шыдамдылығы сыналатын ұлттық ойын түрі [Өз күшіне сенген денелі жігіт етпеттетіліп жатқызылып, үстінен денелі екі жігіт қарама-қарсы отырады. Жатқан жігіт тағандап тұрып, екі жігітті тең көтеріп, түйеше алға жүруі тиіс. Жеңсе, бәйге алады, жеңілсе, мазаққа қалады]. **Тең құрбы.** Жасы қатар, замандас. **Тең ойыны.** Екі жақтың бірінің ұтқандығын, яғни жеңіске жеткендігін мойындатып-байтын ойын. **Тең түсті.** Бірдей болды, қалыспады.

ТЕНАЯҚТЫЛАР зат. зоол. <лат. isopoda> Жоғары сатыдағы шаянтәрізділердің бір отряды.

ТЕНБЕ-ТЕН үст. Дәлме-дәл, бірдей, нақ.

ТЕНБЕ-ТЕНДІК зат. Дәлме-дәлдік, бірдейлік, тең түсушілік.

ТЕНБЕ-ТЕНСІЗДІК зат. матем. Теңдігі мен теңсіздігі.

ТЕНБІЛ сын. Ойдым-ойдым түскен дағы бар, шұбар ала.

Теңбіл бақа. зоол. <лат. psendophryhe sogobores>. Теңбіл таңбасы бар бақа. **Теңбіл көк [көк теңбіл].** Көк шұбар, жорға. **Теңбіл шұбар.** Бұжырланып, дақтанып кеткен түс.

ТЕНБІЛБҰҒЫ зат. зоол. <лат. cervus pipron> Бұғы тұқымдасына жататын сүтқоректі жануар.

ТЕНБІЛГҮЛ зат. бот. <лат. cyclamen> Жабайы өсетін, гүл құлтесі теңбіл-теңбіл өсімдік.

ТЕНБІЛДЕН = е т. Теңбіл-теңбіл боп дақ түсу, шұбарлану.

ТЕНБІЛДЕНДІР = е т. Теңбіл-теңбіл ету, шұбарландыру.

ТЕНБІЛДЕНДІРУ Теңбілдендір етістігінің қимыл атауы.

ТЕНБІЛДЕНУ Теңбілден етістігінің қимыл атауы; дақ түсу, шұбарлану.

ТЕНБІЛДЕТ = е т. Теңбіл-теңбіл ету, кезу.

ТЕНБІЛДІ сын. Теңбілі бар, теңбілденген.

ТЕНБІЛЖАПЫРАҚ зат. бот. Жапырақтарының теңбілі бар үй өсімдігі.

ТЕНБІЛСІЗ сын. 1. Дақсыз, теңбіл түспеген. 2. ауыс. Кіршіксіз, таза.

ТЕНБІЛ-ТАРҒЫЛ сын. **Теңбіл-теңбіл.**

ТЕНБІЛ-ТЕҢБІЛ сын. Дақ-дақ, шұбар-шұбар.

ТЕНГЕ¹ зат. 1. Құн өлшемі ретінде пайдаланылатын ақша. 2. Бір сомдық ақша. 3. Ұсақ күміс ақша; Орталық Азия мен Қазақстан аумағында өмір сүрген мемлекеттерде және соған шектес аумақта күмістен жасалған мәнет. 4. экон. Қазақстан Республикасының ақша өлшемі, ұлттық валютасы.

Теңге ойын. ойын. Тегіс қабырғаға тиынды ұрып ойнайтын ойын. **Теңге сүйек.** жерг. Қызыл балықтың қабығы. **Теңге шашу.** этн. жерг. Қарт кісілер қайтыс болғанда балалары күміс шашатын ғұрып. **Теңге ілу.** этн. ойын. Шауып келе жатқан шабандоз аралары бірдей қашықтықта, орманға түйіліп жерде жатқан күміс ақшаларды бірінен соң бірін қағып алып ойнайтын ұлттық ойын.

ТЕНГЕ² зат. вет. Малдың ауыз ауруы.

ТЕНГЕБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. gobio> Үстінде дөңгелек теңбілдері бар балық түрі; тұқы тұқымдасына жататын өзен балығы.

ТЕНГЕБАС зат. ө с. <лат. butomaceae> Көпжылдық су және сұжағалық шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.

ТЕНГЕГҮЛ зат. бот. <лат. crassula> Гүл құлтелері (жапырақшалары) теңгеге ұқсас гүлді өсімдік.

ТЕНГЕДЕЙ сын. Кішкентай, кіп-кішкентай. **Теңгедей жұлып түсірді.** Нысанға дәл тигізді.

ТЕНГЕЖАПЫРАҚ¹ зат. ө с. <лат. trifolium pratense> Жапырақтары тиын тәрізді дөңгелек, бұршақ тұқымдасына беде тұқысына жататын бір, көпжылдық шөптесін өсімдік қызылбас беде.

ТЕНГЕЖАПЫРАҚ² зат. бот. сөйл. **Байғұт.**

ТЕНГЕҚОТЫР зат. мед. Ақ трепонема қоздырушыдан ағзаға зардап келтіретін созылмалы жұқпалы ауру, қотыр.

ТЕНГЕЛЕ = е т. Теңге табу, пайда түсіру.

ТЕНГЕЛІ сын. 1. Теңгесі мол, ақшаты. 2. Күміс теңге таққан.

Теңгелі өрнек. Қайта өрлеу дәуірінде қолданылған, бір-біріне тіркелген теңгелер.

ТЕНГЕЛІК¹ зат. Бір шетін тесіп, киіме таққан күміс тиын.

ТЕНГЕЛІК² сын. Теңгеге тұрарлық, ақшалық; теңгенің мәшерідегі.

ТЕНГЕЛІКТЕЙ сын. Алтын, күміс теңге сияқты, теңге мәнеті тәрізді.

ТЕНГЕР = е т. 1. Тең көру, лайық деп санау. 2. Алаламау, бәрне бірдей қарау. 3. Тең келу, сай келу. 4. Нәрсенің парқын білу, айыра білу.

ТЕНГЕРІЕ зат. жерг. Желді қайыққа суда аударылмас үшін салынатын ауыр зат.

ТЕНГЕРМЕШІЛІК зат. қоғ.-саяси. Адамдардың еңбегін әділетсіз теңдестірушілік.

ТЕНГЕРУ¹ Теңгер етістігінің қимыл атауы.

ТЕНГЕРУ² = е т. ауыс. Елінің өзгеріне лайықты бағасын беруі.

ТЕНГЕРІЛ = е т. Теңестірілу, тең болу.

ТЕНГЕРІЛУ Теңгеріл етістігінің қимыл атауы.

ТЕНГЕРІС = е т. Теңестірісу, салыстыру.

ТЕНГЕРІСУ Теңгеріс етістігінің қимыл атауы.

ТЕНГЕ-ТЕБЕН зат. **Тиын-тебен.**

ТЕНГЕ-ТЕҢБІЛ сын. Тиындай шашыраған, әр жерде бөлініп-бөлініп орналасқан.

ТЕНГЕШӨП зат. бот. <лат. trifolium repens> **Үшқұлақ.**

ТЕНГЕШІК зат. жерг. Қызыл балықтың қабығы.

ТЕНДЕ = е т. 1. Тең-тең етіп буу, байлау. 2. Затты көліктің үстіне екі жағын теңестіріп арту.

ТЕНДЕЙ¹ сын. Тең сияқты үлкен, еңгезердей. Теңдей құрдас. Бір жылғы туған, құрдас.

ТЕНДЕЙ² үст. Теңбе-тең, бірдей.

ТЕНДЕЙ-ТЕНДЕЙ сын. Үлкен-үлкен, дәу-дәу.

ТЕНДЕЛ = е т. Тең салыну.

ТЕНДЕЛУ Теңдел етістігінің қимыл атауы.

ТЕНДЕМЕ зат. матем. Берілген екі функцияның мәндері өзара тең болатын аргуменің мәндерін анықтау жөніндегі есептің аналитикалық түрдегі жазылуы.

ТЕНДЕС сын. 1. Жас жағынан қатарлас, құрбылас. 2. Тең бола алатындай, тең түсетіндей, дәрежелес.

Тендесі жоқ. Құшты, зор, тең келмейтін.

ТЕНДЕС = е т. Тең келу, қатарласу.

ТЕНДЕССІЗ сын. Теңі жоқ, теңдесі, тең түсетіні жоқ.

ТЕНДЕСТІК зат. Тең түсушілік, тең болушылық.

ТЕНДЕСТІР = е т. Теңестіру, тең түсіру.

ТЕНДЕСТІРУ Теңдестір етістігінің қимыл атауы.

ТЕНДЕСТІРІЛ = е т. Теңестірілу, сәйкестендірілу.

ТЕНДЕСТІРІЛУ Теңдестіріл етістігінің қимыл атауы.

ТЕНДЕСУ 1. Теңдес етістігінің қимыл атауы. 2. Тең түсу, тең келу. 3. физ. Физикалық немесе физикалық-химиялық ортада тұрақты тепе-теңдік жағдайдың қалыптасу процесі.

ТЕНДЕУ¹ зат. матем. Әріппен белгіленген бір немесе бірнеше белгісіз саны бар теңдік; белгіленген екі функцияның мәндері өзара тең болатындай

аргументтің мәндерін анықтау (іздеу) жөніндегі есептің аналитикалық түрде жазылуы.

ТЕҢДЕУ² Теңдеу етістігінің қимыл атауы.

ТЕҢДЕУЛІ сын. Тең артылған, теңделген.

ТЕҢДІ: өзі теңді. Өзі қатарлы, теңдес.

ТЕҢДІК зат. 1. Барлық жағынан бірдей, тең болушылық. 2. қоғ. -әлеум. Тең қиықтық, еркіндік, бостандық.

Теңдік алды. Теңдікке ие болды, еркіндікке қолы жетті. **Теңдік берді.** Бостандық алды, азат болды. **Теңдік бермеді.** Ырық бермеді, көнбеді, бой бермеді. **Теңдікке жеткізді.** Теңдік, бостандық әперді. **Теңдік табу.** зат. ойын. Ойыншылардың жауапкершілігі, тепе-теңдікті сақтау шеберлігі, жьылдамдығы сыналатын ұлттық ойын түрі.

ТЕҢДІКСІЗ сын. Тең болмау, еріксіз, бас бостандығы жоқ.

ТЕҢЕ= е т. 1. Бір-бірімен тепе-тең ету, теңестіру. 2. Тең деп санау, тең көру. 3. Бір нәрсені балау, салыстыру.

ТЕҢЕЛ= е т. 1. Тең болу, теңесу, тең тұсу. 2. Қатарға қосылу.

Теңеліп кетті. Жетілді, қатарға қосылды.

ТЕҢЕЛДІР= е т. Тең ету, теңестіру.

ТЕҢЕЛДІРУ Теңелдір етістігінің қимыл атауы.

ТЕҢЕЛТ= е т. Тең тұсіру, бірдей ету.

ТЕҢЕЛТУ Теңелт етістігінің қимыл атауы.

ТЕҢЕЛУ Теңел етістігінің қимыл атауы; тең тұсу, тең келу.

ТЕҢЕС= е т. Тең тұсу, бірдей болу.

ТЕҢЕСТІР= е т. 1. Тең, бірдей ету. 2. Тең көру.

3. Балау.

ТЕҢЕСТІРУ Теңестір етістігінің қимыл атауы.

1. Тең, бірдей ету. 2. Әдеб. **Теңеу.**

Теңестіру жарысы. спорт. Дайындығы әлсіз спортшыны күшті қарсыластарымен мүмкіншілігін теңестіру мақсатында шартты түрде белгілі ба-сымдылық берілетін спорт жарысы.

ТЕҢЕСТІРУШІЛІК зат. Тең санаушылық, теңеушілік.

ТЕҢЕСТІРІЛ= е т. Теңелу, бірдей етілу, тең саналу.

ТЕҢЕСТІРІЛУ Теңестіріл етістігінің қимыл атауы.

ТЕҢЕСУ Теңес етістігінің қимыл атауы; тең тұсу, бірдей болу.

ТЕҢЕУ⁴ зат. 1. Бір затты екінші бір нәрсеге ұқсатып айтқан балама; соған тең, сай деп айтылған сөз. 2. Әдеб. Құбылысты басқа нәрсемен салыстыру арқылы сипаттау тәсілі.

Теңеу жоқ. Тең келмейді, теңеусіз.

ТЕҢЕУ² Теңеу етістігінің қимыл атауы; теңестіру.

ТЕҢЕУСІЗ сын. 1. Теңі жоқ, асқан. 2. ауыс. Өлшеусіз, есепсіз.

ТЕҢЖІП зат. Теңдерді буып-түюге арналған жіп.

ТЕҢЗА зат. көне. Леі аймағында қолданылған ақша.

ТЕҢКЕЙ= е т. Дүңкію, таңқию.

ТЕҢКИ= е т. Ерекше дөңкіп, ебедейсіз көріну.

ТЕҢКИГЕН-ТЕҢКИГЕН сын. Дәу-дәу, қолақпандай.

ТЕҢКИТ= е т. Дөңкитіу, дүңкитіу, қолақпандай ету.

ТЕҢКИТУ Теңкит етістігінің қимыл атауы. **ТЕҢКИТІП-ТЕҢКИТІП** үст. Дөңкитіп-дөңкитіп.

ТЕҢКИП-ТЕҢКИП үст. Үйілу, қйіліп-төгілу, тау болу.

ТЕҢКИЮ Теңки етістігінің қимыл атауы; дүңкитіу, ебедейсіз көріну.

ТЕҢҚАНАТТЫЛАР зат. зоол. <лат. homoptera> Жәндіктердің бір отряды.

ТЕҢҚҰҚЫҚТЫЛЫҚ зат. заң. Әлем елдеріне ортақ конституциялық қағида.

ТЕҢҚҰР зат. қолөнер. Өрмекпен тоқыл жасалған тең бууга арналған жіптің түрі.

ТЕҢЛІК зат. сөйл. **Теңдік.**

ТЕҢСАУСАҚ зат. мед. Баланың қолындағы 2-5 саусақтардың жуандығы және ұзындығы бірдей боп туылуы.

ТЕҢСЕ= е т. Қозғалту, теңселту.

ТЕҢСЕЛ= е т. 1. Оңды-солды шайқалу, ыргала қозғалу. 2. Ағаш басының желдің лебімен тербетіліп тұруы. 3. Тәлтіркеу, масаю. 4. ауыс. Жорға мініп найқалу, ыргалып-жырғалу. 5. ауыс. Желбіреу. 6. ауыс. Шыр айналу, дөңгелену.

ТЕҢСЕЛГІШ сын. Теңселетін, шайқалып, тербеліп тұратын.

ТЕҢСЕЛДІР= е т. Шайқалдыру, тербелдіру.

ТЕҢСЕЛДІРУ Теңселдір етістігінің қимыл атауы.

ТЕҢСЕЛЕКТЕ= е т. Теңселек қағу, шайқалмау, қалп-құлп ету.

ТЕҢСЕЛЕНДЕ= е т. Теңселу, теңселек қағу.

ТЕҢСЕЛМЕЛІ сын. Теңселіп, тербеліп тұратын, тербелмелі.

ТЕҢСЕЛТ= е т. 1. Оңды-солды шайқалту, ыргалту. 2. Жорға атты ыргалтып-жырғалтып, найқалту. 3. ауыс. Дүр сілкіндіру.

ТЕҢСЕЛТУ Теңселт етістігінің қимыл атауы.

ТЕҢСЕЛУ Теңсел етістігінің қимыл атауы.

1. Оңды-солды шайқалу, ыргала қозғалу. 2. Теңселек қағып жүру. 3. ауыс. Беталды, ары-бері жүре беру, көңілі орнында болмау. 4. ауыс. Қайғыру, қамығу.

ТЕҢСЕЛІҢКІРЕ= е т. Аздап теңселу, шайқалмау, таңқырау.

ТЕҢСЕЛІП-ТЕРБЕЛІП үст. Шайқалып, ыргалып-жырғалып.

ТЕҢСЕП-ТЕҢСЕП үст. Жұлқып-жұлқып, ары-бері қозғап.

ТЕҢСІЗ сын. 1. Теңі, теңдесі жоқ. 2. Теңдік жоқ, тең праволы емес.

ТЕҢСІЗДІК зат. 1. құқық. Правосы тең емес, еркі бірдей болмаушылық. 2. матем. а, және а, екі сандарын немесе шамаларды <(кіші), ≥ (кіші не тең), > (үлкен), ≥ (үлкен не тең), (тең емес) таңбалары арқылы байланыстыратын қатыс.

ТЕҢСІН= е т. Тең деп санау, тең көру.

ТЕҢСІНУ Теңсін етістігінің қимыл атауы.

ТЕҢ-ТЕҢ сын. Буғылып-түйілген, теңделген.

ТЕҢ-ТҮС сын. Жасты, жастары шамалас, құрдас.

ТЕҢШЕ= е т. 1. Таңдау, екішеу, тең болу. 2. Теңестіріп, салыстырып қарау.

ТЕҢШІЛ сын. Теңдік сүйіш, әділ.

ТЕҢШІЛІК зат. сөйл. **Теңдік.**

ТЕҢІЗ зат. 1. Жан-жағы құрлықпен ұштасып жатқан кеме жүретін ұшы-қыры жоқ су. 2. термин. Мұхит айдынынан құрлықпен немесе суасты жоталарымен бөлінген және одан гидрологиялық метеорологиялық және климаттық режімдерімен бөлінетін дүниежүзілік мұхит бөлігі. 3. ауыс. Орасан көптік, молдық.

Теңіз авиациясы. әск. Бірқатар мемлекеттердегі әскери-теңіз флоты күшінің түрі. **Теңіз ағыстары.** Мұхиттың ағыстар, түрлі күштердің әсерінен болатын теңіздер мен мұхиттардағы су массаларының жылжымалы қозғалысының үрдісі. **Теңіз алабұғасы.** зоол. <лат. spicara smarig> Мұхиттың терең суларында тіршілік ететін қызыл түсті көзі үлкен алабұға. **Теңіз алабы.** Белгілі бір теңізге жер беті және жерасты суы құйылатын аумақ. **Теңіз артиллериясы.** әск. Кемелер мен жағалық ракета-артиллериялық әскерлер қару-жарағының құрамына енетін артиллерия. **Теңіз ауруы.** мед. Кеме шайқалысының ішкі құлақтағы тепе-теңдік аппаратына әсер етуінен пайда болатын жағдай. **Теңіз өтеші.** зоол. Теңіз түбінде, қоңырсақын және субтропиктік суларда тіршілік ететін балық. **Теңіз балдыры.** биол. Теңіз суындағы жарық түсетін тереңдікте өсетін өсімдік. **Теңіз бекінісі.** әск. Әскери флот күштерінің ишугылы әрекет тірегі қызмет ететін әскери-

стратегиялық тұрғыдан маңызды қорғаныс әрі қарсыласу мүмкіндігі мол тұрақ. **Теңіз вокзалы.** Теңіз порттарында жолаушыларға қызмет көрсететін құрылыстар мен құрылыстар кешені. **Теңіз геодезиясы.** Геодезияның теңіздегі ғылыми және қолданбалы геодезиялық міндеттерін шешетін саласы. **Теңіз геологиясы.** Теңіздер мен мұхиттар түбінің геологиялық құрылысын зерттейтін ғылым саласы. **Теңіз геоморфологиясы.** Мұхит пен теңіз түбінің құрылысын және дамуын зерттейтін ғылым. **Теңіз дақылдары.** Тағам ретінде пайдаланылатын теңіз өсімдіктері. **Теңіз дауылы.** <голл. storm> Күші 8 балдан асып түсетін теңізде ұзақ соғатын дауыл. **Теңіз десанты.** әск. Десанттық кемелер, көліктік кемелер арқылы тасылатын және қарсыластың теңіз жағалауына түсірілетін десант. **Теңіз доңыздары.** зоол. <лат. caviidae> Кеміргіштер отрядының тұқымдасы. **Теңіз жағалауы.** Жағалық белдем, жер бедерінің қазіргі кездегі жағалық пішіндерінің таралуымен айқындалатын құрлық пен теңіздің өзара ықпалдас белдемі. **Теңіз жайылмалары.** Теңіздің жазықтық жағалауларындағы теңіз суы тасыған уақытта суға толатын ойпатты жолақтар. **Теңіз жарқылы.** Судың беткі қабатындағы жарық шығаратын бактериялар мен қарапайым планктондардың шоғырлануынан пайда болатын құбылыс. **Теңіз жаю әскері.** әск. Теңіз десанттары құрамында ұрыс қимылдарын жүргізуге, сондай-ақ, әскери-теңіз базаларының, порттардың қорғанысы мен басқа да міндеттерді орындауға арналған және арнайы дайындалған әскери флот (әскери-теңіз күштері) құрамынан түрі. **Теңіз жұлдызы.** зоол. Жұлдыз тәрізді бес тарам аяғы бар теңіз жәндігі. **Теңіз жұмыртқасы.** бот. Марқакөл жағалауларындағы қойнауларда өсетін ерекше өсімдік. **Теңіз қауғасы.** бот. **Теңіз қырыққабаты** (Тынық, Охот, Ақ және Баренц теңіздерінде болатын қоңыр түсті теңіз балдырлары). **Теңіз қарталары.** Теңіз ағысы, теңіз жолдары, түбінің бедері, тереңдігі, грунт құрамы т.б. бейнеленген арнаулы географиялық карта. **Теңіз көлігі.** Көлік кешенінің теңіздік су жолымен жүк және жолаушы тасымалдайтын көлік түрі. **Теңіз күштері.** Кейбір шет мемлекеттерде теңізде соғыс жүргізуге арналған жеке флот. **Теңіз кірпіштері.** зоол. Теңіз суларында еркін қозғалатын, сыртқы тұрқы шара, жұмыртқаға немесе жирекке ұқсайтын, кейде конус пішінді қылқантүтіктері кла-сына жататын жәндіктер. **Теңіз қарақытығы.** Теңіз немесе өзін кемесіне ботениң мүлкін басып алу мақсатында құи қолданып немесе құи қолдана-мын деп қорқытатын шабуыл жасау. **Теңіз қолтығы.** Тұщы, тұзданған немесе өте тұзды сулы, теңізден жағалық құмбелмен бөлінген суы таяз жер. **Теңіз қырыққабаты.** биол. Ламинария туыстас теңіз балдырлары. **Теңіз милі.** Жер меридианы доғасының 1 минут ұзындығына тең қашықтық бірлігі. **Теңіз мннасы.** әск. Қарсыластың сүңгуір қайықтарын, сүңгіт кемелерін және қайықтарын зақымдау үшін, сондай-ақ, олардың жүзін қиындату үшін суда орнатылатын теңіз оқ-дәрісі. **Теңіз мұзы.** Теңіз суының қатуынан пайда болатын кез келген мұз. **Теңіз оқ-дәрілері.** әск. Артиллериялық атыстар, ракеталардың ұрыс бөлшектері, ракета-торпеда мен торпеда, теңіз миналары, тереңге тасталатын бомбалар және басқалар. **Теңіз операциясы.** әск. Екі белгілі бір оперативтік және стратегиялық мақсатқа жету жолында ортақ бір мүдде мен жоспар бойынша әскери-теңіз флотының оперативтік құрамалары мен бірлестіктерінің жүргізетін теңіз-дегі ұрысы, шайқас және маневрлерінің жиытығы. **Теңіз пняысы.** бот. Екі килограмға (кейде 8 кг дейін) дейін салмағы бар, қабыршық басты, сыңар ұрықты көпжылдық өсімдік. **Теңіз полноғны.** Флоттың ұрыс және техникалық құралдарын санау үшін немесе кемелерді ұрысқа дайындауды өткізу үшін бөлінген теңіздегі белгілі бір аудан. **Теңіз саяхатшысы.** Теңізде жүзіп, саяхат жасаушы адам. **Теңіз**

сыры. з о о л. <лат. hydrodamalis gigas> *Сирендер* отряды дюгондар тұқымдасына жататын сүтқоректі. **Теңіз суы.** Тұздылығы 24,695% -дан жоғары, теңіздер мен мұхитта жинақталған жер бетіндегі су. **Теңіз суы басуы.** Жасалаудың төмен түсуінен немесе теңіз суы деңгейінің көтерілуінен құрлықты теңіз суының басуы. **Теңіз суын тұщыландыру.** Құрамындағы тұздың концентрациясын кеміту арқылы теңіз суын адамның ішуі мен шаруашылықтың пайдалануына жарамды еткенше оңдеу әдісі. **Теңіз суының толысуы.** Ай мен Күннің тарту күші салдарынан мұхит, теңіз суы деңгейінің оқтын-оқтын көтерілуі. **Теңіз суының тұздылығы.** 1 кг теңіз суындағы барлық тұздардың граммен алынған жалпы мөлшері. **Теңіз суының түсі.** Теңіз суының көзге байқалатын реңі. **Теңіз табандылығы.** Африка жасалаудыңдағы суларда тіршілік ететін табандылық. **Теңіз тактикасы.** Әскери-теңіз өнерінің құрамдас бөлігі. **Теңіз тасбақалары.** з о о л. <лат. chelonidae> Жүзу қабілеті ерекше дамыған суда тіршілік ететін тасбақалардың бір тұқымдасы. **Теңіз терминналы.** Жүзкерді тиеуге (түсіруге), оларды сақтауға, теңіз көлігінің түрімен сабақтас көлік құралдарын жөнге келтіруге, сондай-ақ жолаушыларды отырғызуга, түсіруге және оларға өзге де қызмет көрсетуге арналған жағдайларды қамтамасыз ететін техникалық құралдардың, инженерлік құрылыстардың, көтергіш-көліктік және өзге де жабдықтардың жиынтығын қамтитын теңіз портындағы мамандандырылған учаске. **Теңіз толқындары.** Теңіздер мен мұхиттардағы сулы ортаның тербелісті қозғалысы. **Теңіз тышқаны.** з о о л. Теңізде өмір сүретін сүйір тұмсықты ақ не алабажық тышқан. **Теңіз ұлуы.** з о о л. Теңізде тіршілік ететін ұлудың түрі. **Теңіз фаунасы.** Теңіздер мен мұхиттарда тіршілік ететін жануарлар әлемі. **Теңіз шабуылы.** әск. Кемелердің тактикалық топтарының қарсылаас объектілеріне қарсы қару қолдана отырып ұрыстық маневр жасауы. **Теңіз шөбі.** б о т. Жылы теңіздердің (Арал, Каспий т.б.) таяз қойнауларында өсетін, биіктігі 1-4 м-дей болатын көпжылдық өсімдік. **Теңіз шөгінділері.** геогр. а) Теңіздер мен мұхиттардың түбіне шөккен материктік шөгінділер. ә) Организмдер қалдықтарының шоғырлануынан пайда болған органикалық шөгінділер. б) Судағы әртүрлі тұздардың шөгуінен пайда болған химиялық шөгінділер.

ТЕҢІЗДЕЙ сын. 1. Теңіз сияқты. 2. ауыс. Ұшан-теңіз, өлшеусіз. 3. ауыс. Көп, мол.

Теңіздей жалтыраған. Жыл-жытыр, жалт-жұлт еткен. **Теңіздей мұнарты.** Көзіс тартты, көгілдір түске енді. **Теңіздей тебіреді.** Тебіренішті сезімде болды, толқыды. **Теңіздей тербелді.** Жайқалды, баяу есті. **Теңіздей терең.** Шетсіз-шексіз, ұшы-қыры жоқ. **Теңіздей терең тартты.** Билеп, бауран алды. **Теңіздей толқыды.** а) Ашу шақырды, ыза кернеді. ә) Астаң-кестең болды. б) Абыр-сабыр, әрі-сәрі болды. **Теңіздей толқыды.** поэт. Арындады. **Теңіздей тулады.** Астаң-кестең болды, аласұрды. **Теңіздей түбі шалғай.** Терең; білімді, білгір деген мағынада.

ТЕҢІЗДІК сын. сөйл. **Теңіздегі.**

Теңіздік климат. Мұхит кеңістігінің атмосфера қабатына тигізетін әсерінен қалыптасатын климат.

ТЕҢІЗШЕ үст. Теңіз тәрізді, соған ұқсас.

ТЕҢІЗШӨП зат. биол. <лат. zosteraceae> Көпжылдық теңіздік шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.

ТЕҢІЗШІ зат. 1. Теңізде жүзін жүруші, матрос. 2. Теңізде жұмыс істейтін адам.

ТЕҢІЗШІ зат. зоол. Құрақ тұмсық; солтүстік жыртқыш құсы.

ТЕҢІЗШІДЕЙ сын. Теңізші сияқты.

ТЕОДОЛИТ [грек. theaomai – қараймын, dolichos – ұзын] зат. астр. Шырақтардың биіктігі мен азимуттарын өлшейтін бөліктері бар дөңгелектермен жабдықталған кишене көру

трубасы; жергілікті жерлерде жазық және тік бұрыштарды өлшеуге арналған аспап.

ТЕОБРОМИН [лат. Thebrominum] зат. в.ет. Су мен спиртте, эфир мен хлороформта сәл сұйытылған сілтілер мен қышқылдарда тез еритін иіссіз, ащы ақ ұнтақ. [Малдың жүрек, бүйрек қызметі нашарлағанда, денесі ісініп, босір болғанда, уланғанда қолданылатын несеп айдағыш дәрі].

ТЕОГОНИЯ [грек. theos – Құдай, goneia – туу] зат. діни. Құдайлардың пайда болуы, туысқандық қарым-қатынастары туралы діни аңыздар жүйесі, Құдайлар шежіресі.

ТЕОКРАТИЯ [грек. theos – Құдай, kratos – билік] зат. Саяси билік шіркеу басшысының, дін басының қолында шоғырланатын басқару түрі.

ТЕОЛОГ зат. филос. Дін туралы ғылымды жақтаушы.

ТЕОЛОГИЯ [грек. theologia, theos – Құдай, logos – ілім] зат. филос. Құдай туралы діни ілім.

ТЕОРЕМА [грек. theorema] зат. матем. 1. Ақиқаттығы дәлелдеудің нәтижесінде анықталатын математикалық тұжырым. 2. Қағида, ереже, заңдылық.

ТЕОРЕТИК зат. Өзіне жаңа теория жасаушы, өзіндік теория ұсыншы.

ТЕОРИЯ [грек. theoria] зат. Практика мен өмір тәжірибесін қорыта келіп, әр алуан қоғамдық құбылыстар мен фактілерді түсіндіретін және соларға әсер ете алатын жалпы ғылыми принциптерді білдіретін ілім.

ТЕОРИЯЛЫҚ сын. Теорияға байланысты, соған тән.

Теориялық беріктік. тех. Атомаралық ілінісу күштері арқылы есептелетін беріктік. **Теориялық заң.** филос. Заттардың, құбылыстардың мәнін ашып көрсететін заң. **Теориялық конференция.** ғыл.-пед. Ғылыми тақырыпқа негізделіп жоспарланған, сол ғылыми-зерттеу жұмысының теориялық негізін ашатын ғылыми жиын.

ТЕОСОФИЯ [грек. theosophia, theos – Құдай, sophia – даналық] зат. Құдайды сиқыр, сыр арқылы, басқа әлеммен байланысу арқылы тануға болады деп сенетін ағым.

ТЕОТАНИН зат. Шай құрамында болатын элемент.

ТЕОФИЛЛИН [лат. Theophillinum] зат. вет. Малдың қан тамырын кеңейткіш, несеп айдағыш дәрі.

ТЕП = ет. 1. Аяқты қатты серпіп соғып жіберу, қағып жіберу. // Ұрып-соғу, тепкінің астына алу. 2. Шаңғы, коньки, шана, велосипед т.б. үстінде отырып айдау не аяққа байлап сырғанату. 3. ауыс. Алыс тұту, жат санау. 4. ауыс. Аяқасты қылу, қадірін білмеу.

Тепсе темір үзетін. Күшті, мықты, қарулы. **Тепсе темір үзетін жігіт.** Құш-қайраты мол, алып жігіт.

ТЕПЕКТЕ¹ = ет. Көлікті екі бүйірінен тепкілен итектеу, тепек-тепек ету.

ТЕПЕКТЕ² = ет. жерг. Тікектеу, тікеңдеу.

ТЕПЕКТЕТ = ет. Тепек-тепек еткізу, итектеу.

ТЕПЕКТЕТУ Тепектет етістігінің қимыл атауы.

ТЕПЕКТЕУ Тепекте етістігінің қимыл атауы.

ТЕПЕЛЕ = ет. Басым түсу.

ТЕПЕМ зат. жерг. **Тееу.**

ТЕПЕҢ сын. Тепеңдеп қалған, тепектеген.

Тепең қақты. Тепең-тепең етті, тепеңдеді.

ТЕПЕНДЕ = ет. Тепең-тепең ету, тепектеу.

ТЕПЕНДЕТ = ет. Тепең-тепең еткізу, тепектету.

ТЕПЕНДЕТУ Тепендет етістігінің қимыл атауы.

ТЕПЕНДЕУ Тепеңде етістігінің қимыл атауы; тепең-тепең ету.

ТЕПЕҢ-ТЕПЕҢ; тепең-тепең тебінді. Атты тепең қақтырды, тепеңдетті.

ТЕПЕРШІК зат. Қыспақ, қиыншылық.

ТЕПЕРІШ зат. Қиыншылық, азап, зардап, зәбір.

Теперіш көрді. Соққы көрді, азап шекті. .

ТЕПЕТЕЙ зат. жерг. Тақия, тебетей.

ТЕПЕ-ТЕҢ сын. Бір дәрежеде, бірдей.

Тепе-тең баға. экон. Суранымның шамасы ұсынымның шамасына тең болатын баға. **Тепе-тең шама.** экон. Бәсекелі рынокта тепе-тең баға жағдайындағы сураным мен ұсынымның шамасы.

ТЕПЕ-ТЕҢДІК зат. 1. Бірдей болушылық, бірдейлік, тең тұсушілік; заттық немесе құбылыстың тең дәрежелі, біркелкі болуын өрнектейтін категория. 2. спорт. Бокста соққы жасағанда, қорғаныста, ринг үстінде жүргенде дененің бірқалыпты ұстау қабілетін сақтай білу. 3. спорт. Гимнастикада спортшының еден үстінде немесе гимнастика жабдығында бір аяғын немесе қолын тіреп (тірелетін аумақтың көлемі әдеттегідей кішкене болады), сан түрлі қатып тұрған жағдайдағы бірқалыптылығы.

Тепе-теңдік бағасы. экон. Бұқаралық рынокты алуға арналған тауарға немесе қызметтерге қойылған төмен баға. **Тепе-теңдік константасы.** физ. Стехиометриялық коэффициенттерінің дәрежесімен алынған бір реакцияның тепе-теңдік активтерінің көбейтіндісінің осы реакцияның бастапқы заттарының сондай көбейтіндісіне қатынасы. **Тепе-теңдік концентрациясы.** хим. Термодинамикалық тепе-теңдікте болатын фазалардағы компоненттердің концентрациясы.

Тепе-теңдік қалыпты бұзу. спорт. Қарсыласы шабуыл жасаған кезде оның әрекетін, ойын алдына ала біліп, қапталдарға кету немесе шегіну арқылы денесінің бірқалыпта ұсталуын бұзу. **Тепе-теңдік қалпын сақтау.** спорт. Бір немесе бірнеше әріптестерімен қоса өзінің де тепе-теңдік қалпын сақпайтын акробатикалық жаттығу.

ТЕПЕШ сын. Қарабайыр, қырсау, шабан (ат).

ТЕПКІ зат. 1. Аяқпен теуіп жіберу, аяқпен жасалған соққы. 2. ауыс. Ауыр азап пен бейнет, қорлық, зорлық-зомбылық.

Тепкінің астына алды. Аяқпен мейлінше соққылады, аямай тепті. **Тепкі жеді [көрді].** Соққы көрді, азап шекті. **Тепкі салды.** Үсті-үстіне тепкілеп, ұрып-соқты.

ТЕПКІ¹ зат. анат. Кейбір жануарлардың аяқтарында болатын мүйізді түзіліс.

ТЕПКІ² зат. жерг. Есіктің ілгегі.

ТЕПКІ³ зат. ет. 1. Аяқпен соққы. 2. Шаңғы, шана, коньки велосипедпен т.б. жүргізу, сырғанату, айдапқызу. 3. ауыс. Аяққа тапталу.

ТЕПКІЗУ Тепкіз етістігінің қимыл атауы.

ТЕПКІЛЕ = ет. Қайта-қайта тебу, тепкіге алу.

ТЕПКІЛЕН = ет. 1. Аяғымен жер тепкілеу.

2. ауыс. Ашу шақыру, қаһарға міну.

ТЕПКІЛЕНУ Тепкілен етістігінің қимыл атауы.

ТЕПКІЛЕС = ет. Тебісу.

ТЕПКІЛЕСУ Тепкілес етістігінің қимыл атауы.

ТЕПКІЛЕТ = ет. 1. Тепкіге алғыз. 2. ауыс. Бұлғақтау. 3. ауыс. Басым түсу, жеңдіру.

ТЕПКІЛЕТУ Тепкілет етістігінің қимыл атауы.

ТЕПКІЛЕУ Тепкіле етістігінің қимыл атауы.

ТЕПКІН зат. **Тепкі.**

ТЕПКІНШЕК зат. этн. Жас баланы атқа мінгізгенде қолданылатын ер-тоқым әбзелдерінің бір түрі; тепкішек.

ТЕПКІР; тепкір сөз. жерг. Әшейін, жай сөз.

ТЕПКІШ зат. сөйл. **Тепкішек.**

ТЕПКІШЕК¹ зат. Аяқ басын жоғары көтерілу не төмен түсу үшін жасалған басқыш, баспалақ, саты.

ТЕПКІШЕК² зат. тех. <франц. pedale> Мәшинелер мен музыкалық аспаптарды аяқпен басу арқылы қозғалысқа келтіретін тетік.

ТЕПКИШЕК³ зат. Ашмайға мінген баланың аяғын салатын қоржын тәрізді дорба; тепкінішек.

ТЕПЛИЦА зат. Жылыжай (әртүрлі көкөністер мен гүлдерді қыста, суық уақытта өсіруге арналып жабдықталған үймерей, үй).

ТЕПЛОВОЗ ор. зат. Жанармайы өз ішінде жанатын қозғалтқышы бар локомотив.

ТЕПЛОВОЗШЫ зат. Тепловоз жүргізуші.

ТЕПЛОХОД ор. зат. Жанармайы қозғалтқышы өз ішінде жанатын кеме.

ТЕПЛУШКА ор. зат. сөйл. **Тепловоз.**

ТЕППЕ¹ зат. жерг. Саты, басқыш.

ТЕППЕ² зат. жерг. Малдың қыстайғы қыын көлікпен бастырып, қйып жасаған тезек түрі.

ТЕПСЕК зат. сөйл. **Тепсең.**

ТЕПСЕҢ сын. Мал жайылатын жазық жер, жайылым.

Тепсең жер. Қыратты жердің тегістеу алаңшығы.

ТЕПСІН= ет. 1. Ыза кернеп, қатты ашулану.

2. ауыс. Толқу, арнасына асу.

ТЕПСІНДІР= ет. 1. Ызаландыру, ашуландыру, өзектету. 2. ауыс. Безектету, зырығу.

ТЕПСІНДІРУ Тепсіндір етістігінің қимыл атауы.

ТЕПСІНТУ Тепсінт етістігінің қимыл атауы.

ТЕПСІНУ Тепсін етістігінің қимыл атауы; ашулану, ызалану.

ТЕПСІР сын. Асау, шатақ.

ТЕП-ТЕПІН үстг. Жайдан-жай, бекер-бос.

ТЕП-ТЕГІС сын. 1. Кедір-бұдырсыз, жазық. 2. ауыс. Түгелдей, тұтас. 3. стиль. Жып-жинақы, тап-түйінақтай. 4. ауыс. Кедегісіз, ашық.

ТЕП-ТЕЗ үстг. Лезде, азғана уақытта, жылдам.

ТЕПТІК зат. жерг. Мақтадан не зығырдан тоқылған мата.

ТЕПТІР= ет. 1. Аяқпен соқтыру. 2. Шаңғы, коньки т.б. сырғанату, айдау, тектізу.

ТЕПТІРУ Тептір етістігінің қимыл атауы.

ТЕПШУ¹ Тепші етістігінің қимыл атауы.

ТЕПШУ² зат. қолөнер. Тігістің тепшін тігімін түрі.

ТЕПШІ¹= ет. Онша жиі емес, ірілеу етіп тігу.

ТЕПШІ²= ет. Терлеу, тер шығу.

ТЕР¹ зат. <лат. sudor> 1. Денедегі түтік бездерінен бөлініп, тері арқылы сыртқа шығатын сұйық зат; тері бездері түзетін түссіз, ащықтым сұйықтық. 2. ауыс. Адамның еңбегі, бейнеті.

Тер бездері. а н а т. <лат. glandulae sudoriferae> Адам терісіндегі тер шығаратын түтік бездер.

Тер бөліну. Тердің тер бездерінде түзілуі және терінің беткі қабаты арқылы бөлінуі. **Тер бүршіктері.**

жерг. Тер тамшылары, моншақтары. **Тер көйлек.**

жерг. Көйлек ішінен киетін жеңсіз ішкіім. **Тер қату.** Терлеп тұрған дене бірден суығандықтан болатын ауру. **Тер құрғатпау.** Тер төгу, күнде еңбектену. **Тер қысты.** Тер шықпай қиналды. **Тер моншақтады** [тер одан да, бұдан да кетті]. Қара суға түскендей ағып терледі. **Тер орамал.** жерг. Қолорамал, беторамал. **Тер төкті.** Аябай еңбек етті, бейнет сіңірді. **Тер шығару.** Адам терісіндегі бет жағына орналасқан тер бездері қызметінің әсерінен туындайтын жағдай. **Терге багты.** Әлі құрыды, терледі, қансорпасы шықты. **Терге [қара терге] малыңды.** Қатты терледі. **Терге булады.** Терге малыңдырды. **Тері кеппеді.** Дамыл таппады. **Терін алды.** Белгілі бір ұзақтыққа шауып, аттың терін шығарып баппады, жаратты. **Терісі кең.** Етек-жеңі мол, ақпейіл (адам). **Терісіне сыймады.** Қатты ашу шақырып, ооданды, ашуланды.

ТЕР²= ет. 1. Бір-бірілеп алып жинау. 2. ауыс. Біреудің жаман жақтарың, қателіктерін тізіп айту. 3. ауыс. Тізімге алу. 4. Саралап алу, іріктеу, талғау. 5. ауыс. Жыпын-теру, жинақтау.

ТЕРАКТ зат. Террорлық акт, лаңкестік әрекеті.

ТЕРАПЕВТ [грек. therapeutes] зат. мед. Азға ауруларын емдейтін дәрігер.

ТЕРАПИЯ [грек. therapeia] зат. мед. Медицина ғылымының ішкі орган аурулары, олардың себептері, даму барысы, оларды анықтау, емдеу және олардың алдын алып, сақтану әдістерін зерттейтін саласы.

ТЕРАПИЯЛЫҚ сын. Терапия түріндегі, дәрі-дәрмек беру арқылы.

Терапиялық стоматология. мед. Арнайы хирургиялық көмекті қажет етпейтін ауруларды (тіс, тіс айналасындағы тіндердің және ауыздың шырышты қабығының) дәрі-дәрмекпен, физиотерапия әдістерімен емдейтін және аурудың алдын алу жолдарын қарастыратын сала.

ТЕТРОГЕНДІК: тетрогендік әсер. мед. Даму ауытқуының пайда болуына әкелетін, эмбриогенез үрдісінің бұзылыстарын тудыратын фактордың қасиеті.

ТЕРАТОКАРЦИНОМА зат. мед. Эмбриондық обыр.

ТЕРАТОЛОГИЯ [грек. teras – кемтарлық, ақалдық, logos – ілім.] зат. Өсімдіктер, жануарлар, адамдардың даму кезіндегі әртүрлі ауытқушылықты, кемтарлық пен ақаулықты зерттейтін ғылым.

ТЕРАТОМА [грек. teratos – кемтарлық, кеміс; ota – ісік екенін білдіретін жалғау] зат. мед. Құрсақта даму барысының бұзылуынан пайда болған, әртүрлі тіндерден құралған ісік.

ТЕРБЕ= ет. 1. Қозғау, шайқау. 2. ауыс. Ерекше әсер етіп, сезімге қозғау салу; тебірендіру. 3. ауыс. Аялап, әлпештеу.

ТЕРБЕЛ= ет. 1. Қозғалып ырғалу, шайқалу, тербетілу. 2. ауыс. Тебірену, әсерлену, ерекше сезімге бөлену. 3. ауыс. Кайғыру, күңірену.

ТЕРБЕЛДІР= ет. 1. Қозғалдыру, ырғалдыру, шайқалдыру. 2. ауыс. Тебірендіру, әсерлендіру, ерекше сезімге бөлеу.

ТЕРБЕЛДІРУ Тербелдір етістігінің қимыл атауы.

ТЕРБЕЛМЕЛІ сын. Тербеліп тұратын.

Тербелмелі жүйе. Тепе-теңдік күйдің бұзылуы нәтижесінде меншікті тербелістер пайда болатын физикалық жүйе. **Тербелмелі контур.** физ. Электрлік тербелістерді қоздыратын индуктивтілігі L орама мен сыйымдылығы C конденсатордан құралған электр тізбегі.

ТЕРБЕЛТ= ет. 1. Шайқалту, ырғалту. 2. ауыс. Тебірену, ерекше сезімге бөлеу.

ТЕРБЕЛТУ Тербелт етістігінің қимыл атауы.

ТЕРБЕЛУ Тербел етістігінің қимыл атауы.

1. Біралу, шайқалу. 2. ауыс. Толқу, тебірену, әсерлену.

ТЕРБЕЛІС зат. 1. Тербеліп қимылға түсу, қозғалыс. 2. физ. Белгілі бір дәрежеде қайталанып отыратын процесс. 3. лингв. Дауыс желбезегінің белгілі бір жиіліктегі қозғалысы нәтижесіндегі дауыс толқыны. 4. муз. Жілілі есту шегінен төмен, төменгі жиілікті дыбыстық пульсация.

ТЕРБЕН= ет. сөйл. **Төбірен.**

ТЕРБЕНДІР= ет. сөйл. **Төбірендір.**

ТЕРБЕНДІРУ Тербендір етістігінің қимыл атауы.

ТЕРБЕНТ= ет. сөйл. **Төбірент.**

ТЕРБЕНТУ Тербент етістігінің қимыл атауы.

ТЕРБЕНУ Тербен етістігінің қимыл атауы.

ТЕРБЕНІС зат. сөйл. **Төбіреніс.**

ТЕРБЕНІС-ТОЛҒАНЫС зат. **Төбіреніс.**

ТЕРБЕС= ет. Бірге тербелу.

ТЕРБЕСУ Тербес етістігінің қимыл атауы.

ТЕРБЕТ= ет. 1. Ары-бері қозғалту, шайқалту.

2. Жас сәбиді бесікке бөлеп, жұбату, ұйықтату.

3. ауыс. Ерекше әсер етіп, сезімге қозғау салу, тебірену. 4. ауыс. Уайым жеу, қамын ойлау.

ТЕРБЕТПЕЛІ сын. Тербетіліп тұратын, қозғалмалды.

ТЕРБЕТПІР= ет. Ары-бері қозғаттыру, шайқаттыру.

ТЕРБЕТПІРУ Тербеттір етістігінің қимыл атауы.

ТЕРБЕТУ Тербет етістігінің қимыл атауы. 1. Ары-бері қозғалту, шайқау. 2. Жас сәбиді бесікке бөлеп, жұбату, ұйықтату.

ТЕРБЕТУШ зат. Тербетіп тұратын адам.

ТЕРБЕТІЛ= ет. 1. Қозғалу, шайқатылу. 2. Жас сәбидің бесікке бөлініп, жұбатылуы. 3. Әткенішек, алтыбақан тебу. 4. Тербеле басу, ырғатылу. 5. ауыс. Ерекше сезімге бөлену, әсерлену.

ТЕРБЕТІЛУ Тербетіл етістігінің қимыл атауы.

ТЕРБЕТІЛУШ зат. Тербетіліп тұрған адам.

ТЕРБЕТІЛІС зат. Тербеліс, шайқалыс.

ТЕРБЕУ Тербе етістігінің қимыл атауы. 1. Қозғау ырғау, тайқау. 2. ауыс. Аялау, әлпештеу.

ТЕРБИЙ [лат. terbium] зат. Элементтердің периодтық жүйесінің лантаноидтар тобына жататын химиялық элемент.

ТЕРБӨРТПЕ зат. мед. Тым тершеңдіктен және оның өте баяу құрауы салдарынан терінің зақымдануы.

ТЕРГЕ= ет. 1. Егжей-тегжейіне жетіп білу, анықтау үшін тәптіштеп сұрау, тексеру. 2. ауыс. Байқау, бақылау, сынау. 3. ауыс. Жагадан алу, жанын қоймау.

ТЕРГЕПШ сын. Тергеуге құмар.

ТЕРГЕПШТІК зат. Тергеуге құмарлық.

ТЕРГЕЛ= ет. Тергеуге түсу.

ТЕРГЕЛУ Тергел етістігінің қимыл атауы.

ТЕРГЕП-ТЕКСЕР= ет. Анық-қанығына көз жеткізу.

ТЕРГЕС= ет. Анық-қанығына көз жеткізісу.

ТЕРГЕСУ Тергес етістігінің қимыл атауы.

ТЕРГЕТ= ет. 1. Егжей-тегжейін анықтату. 2. ауыс. Тексеру, қазбалау.

ТЕРГЕТУ Тергет етістігінің қимыл атауы.

ТЕРГЕУ¹ Терге етістігінің қимыл атауы.

Тергеуге алды. Ақ-қарасын анықтау, қылмысын ашу үшін жауапқа тартты. **Тергеу әрекеттері.** заң. Қылмысты ашу үшін дәлелдеме жинау мақсатында жүргізілетін әрекеттер. **Тергеу изоляторы.** заң. Бұлтартпау шаралары ретінде қамалуға алынған сезіктілер мен айыпталушыларды ұстауға арналған арнаулы мекеме.

ТЕРГЕУ² зат. Ақ-қарасын анықтау, қылмысын ашу үшін жауап алу; тергеу жүргізілуі үшін жүргізілетін іс-шара.

Тергеу орны. заң. Тергеу ісін жүргізетін мекеме. **Тергеу эксперименті.** заң. Іс үшін маңызы бар мәліметтерді зерттеп отырған оқиғаның белгілі бір әрекеттерін, жай-жапсарын, мән-жайларын қайта жаңғырту және тәжірибе жүргізу арқылы тексеру мен нақтылау мақсатында жүргізілетін шара.

ТЕРГЕУДЕЙ сын. Тергеу сияқты.

ТЕРГЕУЛІ сын. Тергеу жүргізілген.

ТЕРГЕУСІЗ сын. 1. Тексерусіз, ісінің ақ-қарасы анықталмай-ақ. 2. ауыс. Сұраусыз, сұрауы жоқ.

ТЕРГЕУ-ТАЛҚЫ зат. Бір нәрсені анықтау үшін жүргізілген іс-шара.

ТЕРГЕУШ зат. заң. Тергеу ісін жүргізуші, қылмыстық іс бойынша алдын ала тергеу жүргізуге өкілетті лауазымды адам.

ТЕРГЕУШДЕЙ сын. Тергеуші сияқты.

ТЕРГЕУШЛІК сын. Тергеуге қатысты.

ТЕРГУЛ зат. биол. <лат. lythrum> Тергүлдер тұқымдасына жататын бір және көпжылдық шөптесін өсімдіктер; жылмаңқышоп.

Тергүлдер тұқымдасы. ө. с. <лат. lythraceae> Қосжарнақты шөптесін өсімдіктер.

ТЕРГІЗ= ет. Жинату, теріп алғызу.

ТЕРГІЗУ Тергіз етістігінің қимыл атауы.

ТЕРГІЛЕ= ет. Қайта-қайта теру, тергіштеу.

ТЕРГІШ сын. Тез теретін, тере білетін.

ТЕРГІШТЕ= ет. Қайта-қайта теру.

ТЕРГІШТЕУ Тергіште етістігінің қимыл атауы.

ТЕРЕЗЕ зат. *Үйге жарық түсіріп, таза ауа кіргізгіп тұру үшін қабырғаға орнатылған әйнек салған жақтау.*

Терезесі тең. *Дәреже-атағы, даңқы, беделі теңдес, қатарлас.*

Терезе табу. жерг. *Жай табу.*

ТЕРЕЗЕДЕЙ сын. *Терезе сияқты.*

ТЕРЕЗЕЛЕС сын. **1.** *Терезесі қатар.* **2.** ауыс. *Бірдей, тең.*

ТЕРЕЗЕЛІ сын. *Терезе салынған, терезесі бар.*

ТЕРЕЗЕШІ зат. *Терезе салушы, жасаушы (цста).*

ТЕРЕК зат. **1.** өс. *Бұтағы жайылмай, тік болып өсетін үйеңкі тұқымдас ірі ағаш.* **2.** термин. <лат. populus> *Тал тұқымдасына жататын жатырақ тастайтын ағаш.* **3.** ауыс. *Пана, сая.* **4.** ауыс. *Бийі, шығы.*

Терек туысы. бот. *Қос үйлі, желмен тозаңданытын ағаштар.* **Терек шай.** жерг. *Грузин шайының бірінші сарты.*

ТЕРЕКҚҰЛАҚ зат. бот. *Саңырауқұлақтың көк теректі ормандарда өсетін, жеуге жарамды түрі. [Қалмағының үстіңгі жағы қызғылт, астыңғы жағы ақ түсті болады].*

ТЕРЕКТЕЙ сын. **1.** *Терек сияқты.* **2.** ауыс. *Үп-ұзын, сорайған, тіп-тік.*

ТЕРЕКСІЗ сын. *Терек өспеген, терезі жоқ.*

ТЕРЕКТІ сын. *Терек өскен, терезі бар.*

ТЕРЕКШЕ ұст. *Терек тәрзіді, терекке ұқсан.*

ТЕРЕҢ сын. **1.** *Түбіне бойламай кететін тұңғыық; шыңырау.* **2.** ауыс. *Өте қымбатты, бағалы, маңызды, мәнді.* // ауыс. *Ішкі сыр, ішкі мән-жай.* **3.** ауыс. *Әр жақты, мейлінше, кең түрде.* **4.** ауыс. *Бай, көп, мол.*

Терең аймақ. <грек. abyssos> *Теңіздер мен мұхиттардың өте терең аймағы.* **Терең бойлады.** *Үңілді, зер салды.* **Терең білді.** *Жете бойлап барып таныды.* **Терең білді.** *Жете бойлап, таныды.* **Терең білімді.** *Бір іске әбден үйреніп, дадыланған, сол сала бойынша білімдер жиіесін жете меңгерген.* **Тереңге кетті [барды].** *Мәселені арыдан қозғады, қиындатып жіберді.* **Тереңге қол [құлаш] сермеді.** *Қиына, алысқа ұмтылды, бой құрды.* **Тереңге сүңгіді.** *Қиыншылыққа батты деген мағынада.* **Терең ой.** *Маңызды, мәнді ой.* **Терең орналасқан жыныстар.** *Зерттеуге және өлшеуге көптеген қиындық келтіретін мұхит тереңдігінде орналасқан жыныстар.* **Терең орналасқан шөгінділер.** *3 км-ден астам тереңдікте жиналатын теңіз шөгінділері.* **Терең сай.** поэт. *Ойыңқы келген ұлкен аңғар.* **Терең аймақ.** геогр. <грек. abyssos>. *Шамамен 2000-6000 метр тереңдікті қамтитын теңіздер мен мұхиттардың ең терең аймағы.*

ТЕРЕҢДЕ= ет. **1.** *Тереңдей тұсу, түбі төмендеу, шұңқырлану.* **2.** ауыс. *Айқындала, айшықтала тұсу.* **3.** ауыс. *Көздің шұңқыр тартуы.* **4.** ауыс. *Бір нәрсенің мәні, маңызы туралы түсінігі әр жақты дами тұсу, өсу, баю.* **5.** ауыс. *Ойлы көзбен қарау.* **6.** ауыс. *Тамыры жайылу, тереңге тамырлай тұсу.* **7.** ауыс. *Мәселені арыдан қозғау, қиында-тып жіберу.*

ТЕРЕҢДЕН= ет. *Терең бола тұсу.*
ТЕРЕҢДЕНУ *Тереңден етістігінің қимыл атауы.*

ТЕРЕҢДЕТ= ет. **1.** *Терең қылу, шұңқырлай тұсу.* **2.** ауыс. *Бір нәрсе туралы одан әрі біле тұсу, дамыту.*

ТЕРЕҢДЕТУ *Тереңдет етістігінің қимыл атауы.* **1.** *Терең қылу, шұңқырлай тұсу.* **2.** ауыс. *Кеңейте, дамыта тұсу.*

ТЕРЕҢДЕУ¹ сын. *Тереңірек.*

ТЕРЕҢДЕУ² *Тереңде етістігінің қимыл атауы.* **1.** *Шұңқырлану.* **2.** *Белгілі бір территорияның ішкі жағына ене тұсу, бойлау.* **3.** ауыс. *Бір нәрсенің мәні, маңызы туралы түсінігі кеңі, дами тұсу.*

ТЕРЕҢДІК зат. **1.** *Терең болушылық, таяз еместік.* **2.** ауыс. *Мән-жайға терең бойлаушылық, жете білушілік, мейлінше кең түрде*

ойлаушылық, ақыл мен сананың жоғарылығы; мәнділік, маңыздылық.

Тереңдік нөлі. *Теңіздің картада белгіленетін тереңдігі үшін нөлікті шама ретінде қабылданатын теңіз деңгейі.* **Тереңдік өлшеуші.** *Теңіздің, көлдің, өзеннің тереңдігін өлшеуге арналған аспап.*

ТЕРЕҢСАМАЛ сын. жерг. *Тереңірек.*

ТЕРЕҢ-ТЕРЕҢ сын. *Мәнді-маңызды.*

ТЕРЕҢ= ет. жерг. *Тереңдеу.*

ТЕРЕҢІРЕК сын. *Мән-жайды бойлай, кеңірек.*

ТЕРИҢДЖЕК зат. *Әйелдер киетін бас-киім.*

ТЕРИОДОНТАР [грек. therion – аң, odus – тіс] зат. зоол. *Бауырымен жорғалаушылардың жойылып кеткен отряд тармағы.*

ТЕРИОЛОГИЯ [грек. therion – аң, logos – ілім] зат. *Зоология ғылымының сүтқоректілерді зерттейтін саласы.*

ТЕРКЕШ зат. *Ыдыс-аяқ салатын кесеқан, тәркешқан.*

ТЕРКӨЙЛЕК зат. жерг. *Мәйкі.*

ТЕРЛЕ= ет. **1.** *Тер шығу; денеден тер бөліну.*

2. ауыс. *Ұялу, қысылу.* **3.** ауыс. *Күйіну, қиналу, жаны ауыру.*

ТЕРЛЕПШ сын. *Тершең.*

ТЕРЛЕП-ТЕПШУ *Терлеп-тепші етістігінің қимыл атауы.*

ТЕРЛЕП-ТЕПШ= ет. *Ағыл-тегіл боп терлеу, терге шому.*

ТЕРЛЕТ= ет. **1.** *Тер шығару.* **2.** ауыс. *Буландыру, ылғалдандыру.* **3.** ауыс. *Шаршату, болдырту.*

ТЕРЛЕТУ *Терлет етістігінің қимыл атауы.*

ТЕРЛЕУ *Терле етістігінің қимыл атауы.* **1.** *Тер шығару, тер бөліну.* **2.** ауыс. *Шаршап-шалдығу, бейінеттену.*

ТЕРЛЕУК сын. *Көп терлейтін, тершең.*

ТЕРЛІК зат. этн. *Терді бойына сіңіріп тұру үшін тоқымның астына салынатын жұмсақ жабағы.*

ТЕРЛІКТЕЙ сын. *Көлемі шағын, кішкентай.* **ТЕРМЕ**¹ зат. әдеб. *Қазақ халық поэзиясы мен музыкалық өнерінде қалыптасқан лирикалық өлең түрі.*

ТЕРМЕ² зат. жерг. *Тұсқа тұтуға арналып теріліп тоқылатын өрнекті алаша.*

Терме алаша. этн. *Әшекейлен теріп тоқылған алашаның түрі.* **Терме тезек.** жерг. *Мал жайылатын далдан теріп алып, қолмен жайған тезек.* **Терме тігіс.** кәс. *Кесте тіккенде өрнектің бір шетінен келесі шетіне дейін жіптерін санай отырып, біресе оң жағына, біресе теріс жағына қарай матаның жібін бойлай «инені алға салу» әдісімен тігілетін тігіс түрі.* **Терме үй.** жерг. *Киіз үй.*

ТЕРМЕ зат. вет. *Түйеде болатын ауру.*

ТЕРМЕБАУ зат. этн. *Түрлі-түсті жіптерді теріп, өрнектеп тоқыған, уықты шалып байлайтын жіп.*

ТЕРМЕ-ЖЕЛДІРМЕ зат. *Желдірмеге құрылған терме.*

ТЕРМЕК зат. *Ащы тер.*

ТЕРМЕЛЕ¹= ет. **1.** *Термені әндетіп, тақпақтан айту.* **2.** *Әр жерден бір теріп айту.*

ТЕРМЕЛЕ²= ет. **1.** *Үй бұйымдарын терме әшекеймен сәндеп тоқу.* **2.** *Терме үлгісінде айту.*

ТЕРМЕЛЕТ= ет. *Терме әуенімен айту.*

ТЕРМЕЛЕТУ *Термелет етістігінің қимыл атауы.*

ТЕРМЕЛЕУ *Терме*¹ *етістігінің қимыл атауы; терме әуенімен айту.*

ТЕРМЕЛЕУ² *Терме*² *етістігінің қимыл атауы; терме әшекеймен сәндеп тоқу.*

ТЕРМЕЛІ зат. жерг. *Әйелдер көбіне жаулық үшін пайдаланатын жұқа ақ мата.*

ТЕРМЕЛІ² сын. *Терме әуенімен айтылатын. Термелі әуен.* *Қысқа қайырлатын, сөзді еркін сөйлеп айтуға лайықтаған жеңіл әуен.*

ТЕРМЕЛІ³ сын. *Термесі бар, термелеп әшекейленген.*

ТЕРМЕТІПС зат. *қолөнер. Жіпті термелеп өткізу арқылы тізетін тігіс түрі.*

ТЕРМЕШЕЛІ сын. *Қайымайтын, мүйізгеі бар ізгенге айтылады.*

ТЕРМЕШІ зат. *Терме айтамын өнерпаз, жырау.*

ТЕРМЕШЛДІК зат. *Терме әуенімен айтушылық.*

ТЕРМЕШЛІЕ= ет. *Бірінен соң бірін тізбектеу, санау.*

ТЕРМИД зат. әск. *Снаряд түрі.*

ТЕРМИКАЛЫҚ сын. *Термиялық.*

ТЕРМИН [лат. terminus] зат. *Белгілі бір ғылым мен техника саласындағы нақтылы ұғымды білдіретін атау сөздер мен тіркестері.*

ТЕРМИНАЛ [лат. terminalis] зат. **1.** *Көлік желісінің ақырғы немесе аралық бекетінде орналасқан және жүк, жолаушы, жолжұк т.б. тасымалдау кезінде жалпы пайдаланудағы көлік түрлерінің өзара іс-қимылын қамтамасыз ететін құрылыстар кешені.* **2.** *Есептеуіш жүйенің құрамындағы ақпаратты жүйеге енгізуге және ақпаратты одан шығаруға арналған ақырғы тасығыш құрылғы.*

ТЕРМИНДІК сын. *Терминге тән, қатысты.*

Терминдік мағына. лингв. *Ғылым, техника, өнер саласында қолданылатын арнаулы сөздердің лексикалық мағынасы.*

ТЕРМИНОЛОГИЯ [лат. terminus – шек, logos – ілім] зат. *Ғылымның, техниканың, өндірістің, өнердің, қоғамдық өмірдің, шаруашылықтың сан-саласында арнайы ұғымдар мен нақты объектілерді атау үшін қолданылатын сөздер мен сөз тіркестерінің жиынтығы.*

ТЕРМИНОЛОГИЯЛЫҚ сын. *Терминологияға қатысты, соған тән.*

Терминологиялық сөздік. лингв. *Белгілі бір ғылым мен техника, өнер саласындағы арнаулы атаулардың сөздігі.*

ТЕРМИСТОР зат. физ. *Электрлік кедергісі жылуға тәуелді аспап.*

ТЕРМИТ¹ зат. хим. *Жанғанда өте күшті қызу тудыратын ұнтақталған жанғыш зат.*

ТЕРМИТ² [лат. termes] зат. зоол. *Ыстық жақтарда өмір сүретін зиянкес жәндік.*

ТЕРМИТТІК сын. хим. *Термитке қатысты.*

Термиттік қоспа. *Алюминийдің кейбір металдардың (көбінесе темірдің) тотықтарымен қосылған ұнтақ қоспасы.*

ТЕРМИЯЛЫҚ сын. *Жылуға, термияға қатысты.*

Термиялық анализ. *Минералдардың жалпы қасиеттерін және оларды қыздыру-суыту кезінде жүретін әртүрлі процестерді зерттеудің физикалық әдісі. [Термиялық анализді алғаш 1886 ж. француз ғалымы А.Л.Шателье (1850–1936) қолданған].* **Термиялық бұрғылау.** *Массивте жоғары температуралы от қызуымен қазба жүргізетін жасанды процесс.* **Термиялық өңдеу.** *Материалдардың (металдар мен олардың қорытпаларынан жасалған бұйымдардың) құрылымы мен қасиеттерін қажетті бағытта өзгерту мақсатында қолданылатын жылу әсерінің жиынтығы.* **Термиялық пеш.** *Металл бұйымдарды термиялық өңдеуге арналған пеш.* **Термиялық тазалау.** хим. *Металл бетін оптексті-ацетилгенді жанарының жалынымен тазалау.* **Термиялық талдау.** хим. *Температураны бағдарламаға сай өзгерту жағдайында жүргізілетін талдау.*

ТЕРМО... [грек. thermos] *Жылуға, температураға қатысты күрделі сөздердің алғашқы бөлігі.*

ТЕРМОГРАФ зат. *Температураны үздіксіз тіркейтін аспап.*

ТЕРМОГРАФИЯ [грек. therme – жылу, grapho – жазамын] зат. вет. *Мал денесінің және сырттағы ауа температурасын, оның өзгерісін арнаулы аспап – термографпен жазып (сызып) алу, сөйтіп*

термограмма алу; ауру маддың жағдайын қадағалап отыру үшін қолданылатын әдіс.

ТЕРМОДИНАМИКА [грек. thermos – жылы, dynamikos – күшті] з а т. физ. Физиканың термодинамикалық тепе-теңдік күйдегі макрокопиялық жүйелердің қасиеттерін және осы күйлердің арасында өтетін процестерді зерттейтін саласы.

Термодинамиканың бастамалары. Көптеген тәжірибелердің нәтижесінде жалпы түрде тұжырымдалатын термодинамиканың кешенді принциптері.

ТЕРМОДИНАМИКАЛЫҚ с ы н. Термодинамикаға қатысты, соған тән.

Термодинамикалық әлеует. Термодинамикалық жүйені сипаттайтын көлем (V), қысым (p), температура (T), энтропия (S), жұтіе бөлшектерінің саны (N) т.б. макрокопиялық параметрлерге тәуелді болатын функция. **Термодинамикалық тепе-теңдік.** Термодинамикалық жүйенің қоршаған ортадан оқшауланған жағдайда жеткілікті үлкен уақыт аралығы өткеннен кейін өздігінен келетін күйі.

ТЕРМОЖҮП з а т. Үштары бір-біріне пісіріліп біріктірілген әр текті екі металдан немесе жарымлай өткізгіштен құралған жылу сезгіш элемент (датчик).

ТЕРМОИОНДЫҚ; термоиондық эмиссия. Қыздырылған денелердің зарядталған бөлшектер (иондар) шығару құбылысы.

ТЕРМОКАРСТ з а т. Мұздың немесе тоңазыған грунттың еруі және жоғарыдағы қабаттардың отыруы нәтижесінде пайда болған тұйық қазаншұңқырлар, шұңқырлар, табақша тәріздес ойдымдар.

ТЕРМОКАУТТЕР [грек. thermē – жылу, kauter – қызған темір] з а т. мед. Емдеу мақсатымен (мәселен, ұзақ уақыт жазылмайтын жараны, сүйелді) күйдіруге арналған құрал, темір күйдіргіші.

ТЕРМОКАУТЕР з а т. мед. Тіндерді күйдіретін аспап.

ТЕРМОМАГНИТТІК; термомагниттік корытпалар. Магниттік индукциясы температураға барынша тәуелді болатын қорытпалар.

Термомагниттік құбылыстар. Бірқалыпты қызбаған, яғни температуралық градиенті (T) бар өткізгіштер мен шалаөткізгіштерді магнит өрісіне қойған кезде пайда болатын құбылыстар.

ТЕРМОМЕТР [грек. thermē – жылу, metreo – өлшеймін] з а т. Температураны өлшейтін құрал.

ТЕРМОМЕТРИЯ [грек. thermē – жылу, metron – өлшеймін] з а т. 1. физ. Физиканың температураны өлшеу тәсілдерін зерттейтін саласы. 2. геол. Табиғаттағы минерал түзілу процесінің температуралық жағдайы туралы болжам жасауға мүмкіндік беретін минералдың құрылымдар.

Термомеханикалық өңдеу. физ. Белгілі бір жоғары температурада металдардың шынығып, қатаюуына қажетті салқындату жылдамдығын ең аз мөлшерден көбірек мөлшерге жеткізу.

ТЕРМОПАР з а т. Жылу өлшейтін аспап.

ТЕРМОПЛАСТАР [грек. thermē – жылу, plastos – жабыстырылған, қалыптасқан] з а т. Қыздырғанда жұмсарып, суығанда қатайтын пластикалық массалар.

ТЕРМОПСИС [лат. thermopsis] з а т. ө с. Далада жерде өсетін жабайы өсімдік.

ТЕРМОРЕАКТИВТЕР з а т. Қыздырғанда балқымайтын, ерімейтін түрге көшетін, жасанды шайырларға жататын үлкен молекулалы қосылыстар.

ТЕРМОРЕГУЛЯЦИЯ [грек. thermē – жылу; лат. regulus – реттеймін] з а т. Жылу қалыптастыру мен жылу шығару процестерін реттестіру арқылы іске асырылатын әрекет.

ТЕРМОС [грек. thermos] з а т. Ішіндегі заттың жылылық не суықтық температурасын бірқалыпты сақтайтын арнаулы ыдыс.

ТЕРМОСТАТ [грек. thermē – жылу, stasos – тұрақты, тұрақтаған] з а т. Температураның тұрақтылығын ұстап тұруға арналған аспап.

ТЕРМОСФЕРА [грек. thermē – жылу, sphaira – шар] з а т. **Ионосфера.**

ТЕРМОТАКСИС з а т. биол. Қарапайым жәндіктердің температура өзгерісінің әсерінен туган қозғалысы.

ТЕРМОТЕРАПИЯ [лат. thermē – жылу, грек. therapeia – қамқорлық] з а т. мед. Жылылықпен емдеу.

ТЕРМОФОСФАТ [грек. thermē – жылу, phos – жарық, phoros – әкелуші] з а т. хим. Фосфорлы тыңайтқыш.

ТЕРМОХИМИЯ [лат. thermē – жылу, лат. chimia – химия] з а т. Әртүрлі процестердің жылу эффекттерін, заттардың жылу сыйымдылығын және оларға байланысты басқа да шамаларды зерттейтін физикалық химия мен химиялық термодинамиканың бір саласы.

ТЕРМОХИМИЯЛЫҚ с ы н. Термохимияға қатысты.

Термохимиялық өңдеу. Заттарды реагенттермен жоғары температурада өңдеу.

ТЕРМОЭЛЕКТРЛІК; термоэлектрлік құбылыстар. Қатты өткізгіштердегі жылудық және электрлік процестер арасындағы өзара байланыстан туындаған физикалық құбылыстардың жиынтығы [Термоэлектрлік құбылыстарға Зеебек эффектсі, Пельтье эффектсі және Томсон эффектсі жатады].

ТЕРМОЭЛЕКТРОНДЫҚ; термоэлектрондық эмиссия. Қызған қатты немесе сұйық (эммитерлердің) денелердің электрондар шығаруы.

ТЕРМОЯДРОЛЫҚ с ы н. Термоядроға қатысты.

Термоядролық бомба. өск. Ыдырау реакциясынан энергия алатын ядролық қару. **Термоядролық заряд.** физ. Ядролық синтез реакциясына бейім әрі орасан көп энергия бөліп шығаратын сутек изотоптарының қоспасы. **Термоядролық оқ-дәрі.** өск. Термоядролық зарядты ракетаның немесе авиациялық бомбаның жөйіші бөлігі. **Термоядролық реактор.** физ. Өте жоғары температурада ($-108K$) өтетін жеңіл атом ядроларының синтез (қосылу) реакциясы есебінен энергия алу үшін жасалған қондырғы.

ТЕРНЕК з а т. жерг. Ерте пісетін өңгелек тәрізді сопақтау қауып.

ТЕРРОРАМАЛ з а т. жерг. Қолорамал, беторамал.

ТЕРПЕНДЕР [грек. terebinthos] з а т. Органикалық қосылыстарға жататын қанықпаған көмірсутектер.

ТЕРПИНИДРАТ [лат. Terpinum higratum] з а т. вет. Малдағы тыныс жолы ауруларын емдеуге қолданылатын ақ ұнтақ түріндегі дәрі.

ТЕРРАВЕТИН [лат. Terravetinum] з а т. вет. Малдағы асқазан ауруларын емдеу, олардан сақтану, сондай-ақ төлдің өсуін жеделдетіп, мал бордақылау үшін қолданылатын жасыл ұнтақ түріндегі дәрі, окситетрациклин препараты.

ТЕРРАКОТА [итал. terra cotta] з а т. Дәлме-дәл күйдірілген балшық, көзешіліктің бір түрі.

ТЕРРАМИЦИН з а т. мед. Антибиотиктердің түрі.

ТЕРРАРИУМ [лат. terra] з а т. Қосмекенділер мен бауырымен жорғалаушыларды асырайтын орын.

ТЕРРАС з а т. сөйл. **Терраса.** **ТЕРРАСА¹** [франц. terrasse] з а т. Үйдің кіреберісіне салынған бастырма, әйнектелген үй.

ТЕРРАСА² з а т. сушар. 1. Өзен аңғарларының беткейлеріндегі, көлдер мен теңіздер жағаларындағы жоғарыдан және төменнен кертпешелермен шектелген, көлбеу не біршама еңіс жайпақ алаңдар. 2. Өзен аңғарларының беткейіндегі, көлдер мен

теңіздердің жағасындағы, тау беткейіндегі сатыланып орналасқан горизонталь жер бедері.

ТЕРРЕНКУР [нем. Terrainkur] з а т. Дауа-жайлар мен шпгжайлардағы ұзақтығы, уақыты мен бұрылыс бұрыштары есептелген емдік жаяу жүріс жолы; емдік мақсаттағы жаяу жүріске арнайы жабдықталған жол.

ТЕРРИГЕНДІК; терригендік шөгінділер. <лат. terra – жер, грек. genes – шығу тегі> Мұхиттар мен теңіздерге құрлықтан әкелінген сынықты шөгінділер мен сынықты тау жыныстары.

ТЕРРИКОН [франц. terri conique] з а т. Бос жыныстардан немесе жұтаң кендерден коңус тәрізді етіп жасалған жасанды үйме.

ТЕРРИТОРИЯ [лат. territorium] з а т. Белгілі шеғара арқылы бөлінген жер, аймақ.

ТЕРРИТОРИЯЛЫҚ с ы н. Белгілі бір территорияға тән, соған қатысты.

Территориялық су. Теңіздің немесе мұхиттың жағалық бөлігі.

ТЕРРОР [лат. terror] з а т. саяси. Саяси дұшпанына қарсы жасалатын зорлық-зомбылық.

ТЕРРОРИЗМ з а т. саяси. Террорлық әрекетті уағыздаушы саяси бағыт; қоғамдық қауіпсіздікке және қоғамдық тәртіпке қарсы қылмыс, ұйымдасқан топ дінтеген мақсатына жету үшін дүрсін-дүрсін күш қолдану арқылы көрініс табатын әдіс, саяси мақсатты сылтауратып күш қолдану; лаңкестік.

ТЕРРОРИСТ з а т. Террорлық әрекетті қолдаушы; лаңкесті.

ТЕРРОРИСТІК с ы н. Террорлық әрекетке байланысты.

Террористік топ. Лаңкестік топ.

ТЕРРОРЛЫҚ с ы н. Террорға байланысты.

Террорлық қарсы операция. Азаматтар мен лауазымды адамдардың қауіпсіздігін қамтамасыз ету, террорлық акцияларды тыно, терроршыларды зиянсыздандыру, сондай-ақ террорлық акциялардың зардаптарын барынша азайту үшін мемлекеттік органдар жүрізетін арналы шаралар кешені. **Террорлық акция.** Терроршылық және террорлық сипаттағы өзге де қылмыстар мақсаттарына жетуге бағытталған әрекеттер жиынтығы. **Террорлық ұйым.** Террорлық акцияны жасау үшін екі немесе одан да көп адамдардың тұрақты бірігуі. **Террорлық іс-әрекеттер.** Террорлық сипаттағы қылмыстарды жасауға бағытталған және төменде аталған әрекеттердің кез келгенін қамтитын іс-әрекет; лаңкестік әрекеттер.

ТЕРРОРШЫ з а т. **Лаңкес** (террорлық іс-әрекетті жүзеге асыруға қатысушы адам).

ТЕРРОРШЫЛ с ы н. Террорлық әрекетке құмар.

ТЕРРОРШЫЛДЫҚ з а т. **Лаңкестік.** **ТЕРСІНДІ** с ы н. Әбден тер сіңіп, қолаңса сасыған.

ТЕРТЕ з а т. сөйл. **Тәрте.**

ТЕРЦИЯ [лат. tertia] з а т. муз. Диатоникалық дыбыс қатарының үш сатысын (баспалдағын) қамтитын интервал.

ТЕРУ Тер етістігінің қимыл атауы. 1. Бір-бір-леп алып жинау. 2. ауыс. Саралап, іріктен жинақтау.

ТЕРУЛІ с ы н. Терілген, жиналған, теріліп алынған.

Терулі алаша. жерг. колөнер. Өрнекті алаша.

ТЕРУСІЗ с ы н. Терілмеген; теріліп алынбаған.

ТЕРУШІ з а т. Теріп жинаушы.

ТЕРШЕП с ы н. Көп терлейтін, тершіл.

ТЕРШЕҢДІК з а т. Тері бездері қызметінің дұрыс жұмыс істемей; терлегіштік.

ТЕРШУ Терші етістігінің қимыл атауы.

ТЕРШІ = е т. Аздап терлеу, жіпсу, бусану.

ТЕРШІЛ с ы н. Көп терлейтін, тершең.

ТЕРШІП = е т. Терлету, тер шығару.

ТЕРШІСТІ Теріш етістігінің қимыл атауы.

ТЕРІ зат. 1. анат. <лат. cutis> Дененің адам мен жануарлар ағзасын сыртқы әсерлерден қорғайтын жалты жабыны. 2. Сойылған мал не аңың етінен сылынып алынған шикізат.

Тері аурулары. м. е. д. Тері, кілегейлі қабық, шаш (түк), тырнақ қабынуынан, оларға ісік шығуынан дистрофиялық өзгерістер пайда болатын аурулар тобы. **Тері бездері.** а. н. т. <лат. glandulae cutis> Жануарлар терісінің сыртқы эпидермис қабатынан пайда болған бір не көп клеткалы бездер жиынтығы.

Тері бөрік. Теріден тігілген бөрік. **Тері жинаушы.** Ел, ауыл аралап, тері жинайтын, сойылған малдың терісін сатып алатын адам. **Тері көрпе.** Теріден жасалған көрпе. **Терін ағызды.** Терлеп-тепшіді, қиналды. **Терін алды.** Таң асырды, атты жаратып баптады. **Терісі бағалы аңдар.** Сұтқоректілердің табиғатта жабайы қалында кездесетін және қолда арнайы өсіріліп, бағалы терісін алуға болатын бір тобы. **Терісін бігеу сойды.** Қатал болды, аямады, рақымысыз болды. **Терісі кең.** Мінезі жайлы, кеңпейіл. **Терісі кеңді.** Ойындағысы болып, көңілі жай тапты. **Терісі қалың.** а) Сабырлы, салмақты. ә) Ұяты жоқ. **Терісі тарылды.** Жақтырмады, ызасы келді, ашуланды. **Терісін таспа-таспа қылды.** Ұрып, етінің тілім-тілімін шығарды. **Терісін теспей сорды.** Арамдықпен жеп қойған кісі туралы айтылады. **Тері тарамысына ілінді.** Мейлінше арықтап жүдеді. **Терісіне сыймады.** Қатты ашуланды, долданды, бұлықты. **Терісі тар.** а) Ашуланишақ, бетпен ала түсетін жеңіл мінезді (кісі). ә) Біреудің болғанын көре алмайтын (кісі). **Тері түшу.** Аттың бабына келіп, суытылуы. **Тері ұсағуы.** кол өнер. Тері өңдеу (илеу, тезге салу т.б.). **Тері шалбар.** Теріден тігілген шалбар.

ТЕРІДЕЙ сын. 1. Тері сияқты. 2. ауыс. Сытырылып, мүгі қалмаған, жүрдай.

Терідей тырысты. Денесі құрысып қалды.

ТЕРІҚАНАТТЫЛАР зат. зоол. <лат. dermatogata> Жәндіктердің бір отряды.

ТЕРІЛ= е. т. 1. Жиналу. 2. ауыс. Жазылу, қағазға түсу. 3. ауыс. Есепке алыну, тізілу.

ТЕРІЛУ Тері етістігінің қимыл атауы.

ТЕРІЛУ сын. Терісі бар.

ТЕРІМ зат. Бір нәрсені теріп жинау ісі, теру әрекеті.

ТЕРІМШІ зат. Теретін адам, теруші.

ТЕРІМШІЛІК зат. Алағашқы қауымдық құрылыстағы аңшылыққа дейінгі өмір сүру формасының түрі.

ТЕРІС¹ сын. 1. Дұрыс емес, қате; бұрыс. 2. Кері, керісінше, қарама-қарсы. 3. ауыс. Жағымсыз, қиамсыз, орынсыз, жүйсіз.

Теріс айналды [айналып кетті]. а) Бетін бұрып, сырттады. ә) Қарсы болды, қолдау көрсетмеді. б) Өкпелеп, ренжіді. **Теріс айуан.** жерг. Үйдің солтүстік жағынан әдейі көлеңке болу үшін үйге жаластырып салынып, тек төбесі жабылған сая жер. **Теріс бата.** этн. Ел ішіндегі дәстүрді бұзып, ата салтын атпаған адамның шектен шыққан әрекетін құптамаған кезде ел үлкендерінің қолын сыртына жайып оған қарғау, қолдамау мәндегі сөз айтуы. **Теріс басты.** Дұрыс істемеді, қателесті. **Теріс билік бермеді.** Қара қылды бақ жарған әділ болды, турашыл болды. **Теріс жел.** жерг. Қайыққа, жолаушының бағытына қарсы соғатын жел. **Теріс жол.** Бұрыс іс-әрекет, қате бағыт. **Теріске айналды.** Насыра шапты, қырсықты. **Теріс келу.** Баланың не төлдің туарда жадайссыз келіп қалуы. **Теріс көрді.** Оң қарамады, жөн санамады. **Теріс көрмеді.** Дұрыс деп тапты, қиатты; жаратты, құршады. **Теріс қабақ білдірді.** Жаратпады, қиатпаған пішін көрсетті. **Теріс қарады.** Ұнатпады, жек көрді, жаратпады. **Теріс қаю.** Қайып тізудің бір түрі. **Теріс қылық [іс].** а) Дұрыс емес, оған іс-әрекет. ә) з. н. Нақты бір мемлекеттің құқықтық-нормативтік бойынша тәртіптік немесе әкімшілік жауапкершілік арқалытын құқық бұзушылықты білдіретін жинақта-

ушы атау. **Теріс мінез.** Мінезі шөлкес адам туралы. **Теріс пнығлды бәсеке.** Заңды тұлғаның немесе жеке адамның, сондай-ақ мемлекеттік органдар мен жергілікті өзін-өзі басқару органдарының бәсекені жою немесе шектеу арқылы кәсіпкерлік қызметте негізсіз артықшылықтар алуға бағытталған кез келген іс-әрекеті (әрекетсіздігі). **Теріс сандар.** м. а. т. Оң сандарға қарама-қарсы сандар жиынтығы. **Теріс сарыткен.** ө. с. <лат. horaninovia anomala> Алабұталар тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік, сарыткеннің Қазақстанда өсетін бір түрі. **Теріс сермеді.** Теріс жолға салды. **Теріс [нашар] істен тыйылды.** Жаман әдетке баспады, жамандықтан аулақ болды.

ТЕРІС²= е. т. 1. Жинасу, теруге, жинауға болысу. 2. ауыс. Бір-бірінің қателіктерін, кемшіліктерін жіпке тізіп айту, бетке басу.

ТЕРІСАЗУ сын. Өзіне бір қырсық, қыңыр. **ТЕРІСКЕЙ** зат. Солтүстік жақ, терістік. // Терістікте тұратын адам.

ТЕРІСКЕЙЛЕ= е. т. Теріскейге қарай жүру.

ТЕРІСКЕЙЛІК сын. Теріскей бетте тұратын.

ТЕРІСКЕН¹ зат. м. е. д. <лат. hordeolum> Суық тигеннен немесе лас нәрсе жұққаннан адамның көзінің жиегіне, тіліне шығатын борткен; қабақтың май безінің іріңден, қабынуы.

ТЕРІСКЕН² зат. ө. с. <лат. eurtia> Алабұталар тұқымдасына жататын бұта, бұташық өсімдіктер туысы. [Далалы, шөл-шөлейтті, сортаңды, құмды жерлерде өседі. Жапырақты элит тәрізді, сыртынан түк басқан. Гүлдері ұсақ, масақшалы].

ТЕРІСКЕНДЕЙ сын. Теріскен сияқты, теріскен тәрізді.

ТЕРІСКЕРІ: теріскері сойды. Қолағ түскен аңың терісін бүтін етіп сойды.

ТЕРІС-ҚАҒЫС сын. Дұрыс емес, ағат.

ТЕРІСҚАҚПАЙ зат. Қазыпта әзіл, қалжың.

ТЕРІСТЕ= е. т. Жоққа шығару.

ТЕРІСТЕУ сын. Жонсіздеу, жайсыздау.

ТЕРІСТЕУ Терісте етістігінің қимыл атауы.

Терістеуді терістеу заңы. филол. Диалектиканың негізгі заңдарының бірі.

ТЕРІСТІК¹ зат. Солтүстік жақ.

ТЕРІСТІК² зат. Дұрыс еместік, қателік, бұрыстық; жонсіздік.

ТЕРІСУ Теріс етістігінің қимыл атауы.

ТЕРІ-ТЕПШІК зат. Теріден жасалған заттар.

ТЕРІ-ТЕРЕСК зат. Ірілі-уақты мал терісі мен ұсақ-түйек шикізат.

ТЕРІШІ зат. Тері өңдеу өндірісінің жұмысшысы; тері өңдеумен айналысатын адам.

ТЕС= е. т. Тесік жасау; қуыстау, үңгірлеу, тесік шығару.

Тескен тау. Өте алыс, қиян жер. **Тескен тау өтіп кетті.** а) Айдалып кетті, жер аударылды, алыс жерге айдалды. ә) Өте алысқа, қиян төске кетті.

ТЕСЕ¹ зат. Жүзі әбден мұқалып, тозған кетпен.

Тесе болды. жерг. Жүзі майырылып, өтпей қалды.

ТЕСЕ² зат. жерг. Темір ұстасының құралы.

ТЕСЕЛЕ= е. т. Тесемен шабу, түштеу.

ТЕСЕЛЕУ Тесе етістігінің қимыл атауы.

ТЕСКЕРІ үст. жерг. Теріс, керісінше.

ТЕСКІ зат. к. әс. Ұста дүкендегі темір қырсық құрал.

ТЕСКІЗ= е. т. Тесік жасау, тесітіру.

ТЕСКІЗУ Тескіз етістігінің қимыл атауы.

ТЕСКІЛЕ= е. т. Қайта-қайта тесу, көп тесік жасау.

ТЕСКІЛЕУ Тескіле етістігінің қимыл атауы.

ТЕСКІНДІК¹ зат. жерг. Жұттан аман қалған ел.

ТЕСКІНДІК² зат. Тесік, саңылау.

ТЕСКІШ зат. Қатты нәрсені тесетін, қиында асылы бар қадаубас темір құрал.

ТЕСЛІА зат. физ. Магнит индукциясының бірліктердің халықаралық жүйесіндегі (СИ)

өлшем бірлігі. [Тесла атауы серб ғалымы және өнертапқышы Н.Тесладың (1856–1943) құрметіне аталған].

ТЕССИТУРА [итал. tessitura] зат. м. у. з. Шығармада қолданылатын музыкалық аспаптың немесе өңі даусының диапазоны.

ТЕСТ [ағыл. test] зат. п. е. д. Жеке тұлғаның даралық-психологиялық қасиеттерін, сондай-ақ білімін, білігі мен машығын салғастырмалы шамалармен өлшеуге арналған стандартталған тапсырмалар; психологиялық диагностиканың негізгі әдістерінің бірі.

ТЕСТІЛЕУ зат. п. е. д. Белгілі бір мәндер шкаласы бар стандартталған сұрақтар мен есептер (тестілер) пайдаланылатын психологиялық диагностика әдісі.

ТЕСТІЛЕУШІ зат. к. әс. Тестілеу жұмыстарын жүргізетін маман.

ТЕСТІЛІК сын. Тестіге қатысты.

ТЕСТІР= е. т. Тесік жасау, тескізу.

ТЕСТІРУ Тестіретістігінің қимыл атауы.

ТЕСУ Тес етістігінің қимыл атауы.

ТЕСУШІ зат. Тесу ісімен айналысатын адам.

ТЕСІК зат. жерг. Тесік ожау, нан сүзгіш.

ТЕСІК сын. 1. Тесік бар, тесіген, тесіліп қалған.

2. Тесілген жер, қуыс, саңылау. 3. ауыс. Кем-кетік, ақау. 4. б. е. й. н. Кемшілігі аздау адам.

Тесігі бітелмеді. Жоғы түгенделмеді, ісі реттелмеді. **Тесік ен.** к. әс. Қойдың екі жақ құлағының ортасынан дөңгелектей кесіліп салынған белгі. **Тесік моншақ жерде қалмас.** а) Асыл зат жерде жатып қалмайды, керексіз болып қалып қоймайды деген мағынада. ә) Күндердің күнінде бағы ашылады, тұрмыс құрады деген мағынада көбіне әйел адамға қатысты айтылатын сөз қолданыс. **Тесік өкпе.** Қиыншылықты көп көрген, көбіс. **Тесік таба алмады.** Жолын, ретін таба алмады. **Тесік тын қалмады.** Түк жоқ, еш нәрсе қалмады деген мағынада.

Тесік тілік. Қойға ен салғанда екі құлағының бір жақ қиынан тілік, екінші жақ құлағының ортасынан оя кесіліп салынған белгі. **Тесіктер саны.** х. и. м. Елеуге арналған тор көздегі бір сызықтық доймге сай келетін тесіктер саны.

ТЕСІКЖАШЫРАҚ: тесікжапырақ шытырмағы. <лат. lepidium perfoliatum> бот. Бір, екі-жылдық, биіктігі 6–20 см өсімдіктер. **ТЕСІКЖАУЫРЫН** зат. к. әс. Теріші құралы. **ТЕСІККӨЗ** зат. Пәтерлердің сыртқы есігіне орнатылатын қиықтай дөңгелек ойық. **ТЕСІКМҮЙІЗ** зат. к. әс. Қайыс таспаны жұмырлап соғыру үшін аң, мал (көбіне ешкі) мүйізін түрлі көлемде кесіп дайындайтын құрал.

ТЕСІК-САҢЛАУ зат. Қалтарыс жер.

ТЕСІК-ТЕСІК сын. Шұрық тесік болған, көп тесігі бар.

ТЕСІЛ¹= е. т. Тесік боп қалу, тесік пайда болу.

ТЕСІЛ²= е. т. Көз алмай қадала қарау.

ТЕСІЛДІР= е. т. Көз алмай қадалдыру, қарату.

ТЕСІЛДІРУ Тесілдіретістігінің қимыл атауы.

ТЕСІЛУ Тесіл етістігінің қимыл атауы. 1. Көз алмай, қадала қарау. 2. ауыс. Көз алмай оқу, шұқшино.

ТЕСІРЕЙ= е. т. Көз алмай тесіліп қарау, қадалу. **ТЕСІРЕЙТ**= е. т. Көзін алмай қарау, қадалату. **ТЕСІРЕЙТУ** Тесірейт етістігінің қимыл атауы.

ТЕСІРЕЮ Тесірей етістігінің қимыл атауы.

ТЕТАНИЯ [грек. tetanos] зат. в. е. т. Мал денесіндегі зат алмасу бұзылғанда, уланғанда нерв жүйесінің қозып, діріл қағуы, қалыңдауы, аяқ еттерінің ұзақтап-ұзақ сіресіп қалуы, малдың демігуі, кейде тұнығыуы сияқты белгілермен сипатталатын ауру.

ТЕТАНУС зат. м. е. д. Бұлшық еттің сіресіп қалуы немесе құрысып жырылуы.

ТЕТЕ сын. 1. Арасында бала жоқ, бірінен кейін бірі туған, тетелес. 2. Жас жағы шамалас, қатар құрбы.

Тете бауыр. Араларында бала жоқ, бірінен кейін бірі туған бір өкеңің ағайынды балалары.

ТЕТЕЛЕС с ын. 1. Бір-біріне тете. 2. Жас мөлшері шамалас, қатар-құрбы. 3. ауыс. Бір-біріне тіркес, жалғас.

ТЕТЕЛЕСТЕЙ с ын. Тетелес тәрізді, тетелес сияқты.

ТЕТЕЛЕСТІК з а т. Тетелік, қатарластық, құрбыластық.

ТЕТКЕУСІЗ с ын. Түйткілсіз, қаяусыз.

ТЕТКУЛІ с ын. Жабырқау, көңілсіз.

ТЕТКУСІЗ с ын. Түйткілсіз, күдіксіз, күмәнсіз.

ТЕТКІ = е т. 1. Тыю, шектеу, тежеу. 2. Тоқтау, кідіру.

ТЕТРАКОР з а т. фарм. Орталық жүйке жүйесін қоздырып, дем алатын және тамыр қозғалатын орталықтарға әсер ететін дәрі.

ТЕТРАЦИКЛИН з а т. фарм. Өкпеге т.б. суық тиенде ішетін дәрі; антибиотик.

ТЕТРАПЛЕГИЯ з а т. мед. Қолдардың және аяқтардың түгелдей салдануы.

ТЕТРАПОДТАР [грек. tetra – төрт, pus (podos) – аяқ] з а т. зоол. Негізінен құрлықта тіршілік ететін жаңаулардың төртаяқтылар, омыртқалылар тобы.

ТЕТРАЭДР¹ [грек. tetra – төрт, herda – табан, жәк] з а т. геом. Өр қыры үшбұрышқа ұқсас дырыс төртбұрыш, үшбұрышты пирамида.

ТЕТРАЭДР² з а т. әск. Темір-бетоннан жасалған, биіктігі бір метрге тең қабырғалы пирамида түріндегі танкіге қарсы тосқауылдар.

ТЕТРИЛ з а т. физ. Көбіне детонаторларда қолданылатын, жоғары бризанттық әсер ету күші бар жарғыш зат.

ТЕТК¹ з а т. 1. Техникалық механизмнің белгілі бір бөлігі, арнаулы бөлшегі. 2. ауыс. Түйінді мәселе, негізгі ой. 3. ауыс. <грек. mechane> Белгілі бір шараны жүзеге асырудың ішкі жүйесі, жол, амал-тәсілдерінің құрылысы.

Тетігі аузындағы кісі. жерг. Аңқылдаған аққоңіл. **Тетігін тапты.** Біңғайын, жөнін білді.

ТЕТІК² с ын. жерг. Тың, қуатты, саулығы жақсы, қайғысыз.

ТЕТІКТЕЙ с ын. Тетік сияқты, тетік тәрізді.

ТЕТІКПІ с ын. Тетігі бар, тетігі көп.

ТЕТІКШІ з а т. Тетігін табушы, жетік маман.

ТЕТІР¹ с ын. жерг. Теріс, өрескел; бұрыс, қате.

Тетір мінез. Теріс, өрескел қылық. **Тетір пышақ.** кәс. Етікшілердің етікшің құтанан тегістегенде қолданылатын басы қысқа, қиғаш пышақ.

ТЕТІР² з а т. бот. **Тетір.**

ТЕТІРЛЕУ с ын. Терістеу, өрескелдеу.

ТЕТІРЛІК з а т. Теріс іс, өрескел қылық.

ТЕПІР-ТЕНТЕК з а т. Бұзық, тентек, қияңқы.

ТЕФЛОН [ағыл. teflon] з а т. хим. Тамақты күйіп кетуден сақтау үшін ыдыстың түбіне жағылатын арнайы материал.

ТЕФТЕЛІ з а т. тамақ. Тартқан етке күріш, көгөністер қосып дайындалатын шар тәрізді компет.

ТЕХМИНИМУМ з а т. Техника жайындағы білім сынағы.

ТЕХНИК з а т. Техникалық орта білімі бар маман.

ТЕХНИКА [грек. technikē] з а т. Өндіріс құралдарының жиынтық аты.

Техника қауіпсіздігі. Жұмыс орындарында болып қалуы ықтимал сәтсіздіктен сақтану шаралары. **Техника тілі.** лингв. Техниканың тетігі, қыр-сыры.

ТЕХНИКАЛАНДЫР = е т. Техникамен жабдықтау.

ТЕХНИКАЛАНДЫРУ Техникаландыру етістігінің қимыл атауы.

ТЕХНИКАЛЫҚ с ын. Техникаға тән, техникаға қатысты.

Техникалық бақылау. Шығарылатын бұйымдар сапасының тағайындалған стандарттар мен техникалық талаптарды қанағаттандыруын қадағалау

және өндірістік қауды жібермеу мақсатында өнеркәсіп орындарында атқарылатын жұмыстардың жиынтығы. **Техникалық беріктік.** тех. Нақты бір материалдарда қол жеткен беріктік.

Техникалық білім. Өндіріс, құрылыс, көлік, байланыс, шаруашылық салаларында техникалық мәселелерді шеше білуге қажетті білім мен дағдылар кешені.

Техникалық дақылдар. биол. Сабағы, жапырағы, жемісі, тамыры, гүлі әртүрлі өндірісте шикізат ретінде пайдаланылатын өсімдіктер. **Техникалық қызмет көрсету.** Пайдалану барысында жүзеге асырылатын және пайдаланудағы немесе сақталудағы жабдықтарды күтіп-баптап, жұмысқа дайын тұруға бағытталған қымдыл-техникалық шаралар кешені. **Техникалық мақсаттағы келерлер.** Су жолын тереңдету, құм, қиыршық, тас т.б. құрылыс материалдарын дайындау жұмыстарын атқаратын кеме түрі. **Техникалық мата.** Мәшине тетіктерін, қондырғыларды, сондай-ақ химия, автомобиль т.б. өнеркәсіп салаларындағы әртүрлі техникалық бұйымдарды дайындау үшін тікелей не жанама түрде қолданылатын тоқыма мата.

Техникалық көміртек. хим. Жартылай жағылған немесе термиялық ыдыраған көмірсутектердің жоғары майдалы (дисперсті) өнімі. **Техникалық қауіпсіздік ережесі.** Техниканың дырыс пайдалану, қауіпсіздікті сақтау тәртібі. **Техникалық регламент.** Стандартқа немесе ережелерге тікелей не оларға сілтеме жасау арқылы, не осы құжаттардың мазмұнын енгізу арқылы міндетті талаптар белгілейтін нормативтік құжат. **Техникалық су.** Техникалық мақсатқа қолдануға жарамды су. **Техникалық шарттар.** Нақты өнімге, үдерістерге, көрсетілетін қызметтерге немесе өнімнің бірнеше түріне қойылатын техникалық талаптарды белгілейтін нормативтік құжат. **Техникалық лозо.** хим. Талшықты жартылай өнім [Өсімдіктік шикізатты термиялық немесе химиялық өңдеу арқылы алынады, осының нәтижесінде целлюлоза емес құрауыштарының көбісі бөлініп кетеді].

ТЕХНИКУМ з а т. Халық шаруашылығының түрлі салалары үшін мамандар даярлайтын кәсіптік арнаулы орта оқу орны.

ТЕХНИЦИЗМ з а т. Істің мәніне көңіл бөлмей, техникалық жағына бойыру.

ТЕХНО з а т. муз. Өуені электрондық құрал-саймандар және компьютерлік өңдеу арқылы жылдам ырғақпен, түрлі эффекттермен ерекшеленетін поп-музыка бағыты.

ТЕХНОГЕНЕЗ с ын. Техниканың дамуы нәтижесінде, өндірісте түрлі технологияны қолдану арқылы қол жеткізілген.

ТЕХНОГЕНЕЗ [грек. techne – өнер, шеберлік, genesis – шығу тегі] з а т. Адамның өндірістегі іс-әрекеті кезінде табиғат кешендерінің өзгеру үдерісі.

ТЕХНОКРАТ з а т. Технократия өкілі.

ТЕХНОКРАТИЯ [грек. techne – өнер, шеберлік, kratos – билік] з а т. 1. Экономикалық процестер мен мәселелер шешімін табу мен олардың салдарын есепке алуда қоғамдағы әлеуметтік-экономикалық факторларды ескермей, таза техникалық тұрғыдан қадам жасау. 2. Саяси билікті техникалық мамандарға беру керектігін насихаттайтын әлеуметтану ілімі.

ТЕХНОКРАТИЯЛЫҚ с ын. Технократияға қатысты, технократияға тән.

ТЕХНОЛОГ з а т. Технология маманы.

ТЕХНОЛОГИЯ [грек. techne – өнер, шеберлік, logos – ілім] з а т. Ғылыми-практикалық негізде шикізатты дайын өнімге айналдырудың әдіс-тәсілдерінің жиынтығы; ғылымның өндіріс құралдары арқылы материалға, шикізатқа немесе жартылай өнімге әсер ету жолдары мен әдістері туралы саласы.

ТЕХНОЛОГИЯЛЫҚ с ын. Технологияға тән, технологияға қатысты.

Технологиялық болжау. Шығарылатын бұйымдардың тұтынылу қасиетінің және пайдаланылатын технологияның келешекте ықтимал жаңартылуын айқындайтын және өндірістік шығындардың құрылымдығындағы ықтимал өзгерістерді бағалайтын болжамдау. **Технологиялық детерминизм.** Технологиялық өзгерістер қоғам дамуының негізі болып табылатын және әлеуметтік қыымдастыру, экономика, қоғамның мәдениетіне және оның құндылықтарына елеулі ықпал ететін әдістеме. **Технологиялық процесс [үдеріс].** Кез келген тетікті, жартылай өнімді, бұйымды жасау үшін жұмысшылар мен еңбек құрал-саймандарының бірлесіп жасаған қызметі; өндіріс процесінің бір бөлігі.

ТЕХНОПАРК з а т. Ғылыми зерттеулер мен жаңа технологиялардың тәжірибелік өндірісін жүзеге асыратын ғылыми-өндірістік кешен.

ТЕХНОПОЛИС [ағыл. technopolise] з а т. экон. Ғылымды, білімді және жоғары деңгейде дамыған өндірісті аумақтық біріктіруді қазіргі заманғы нысаны; әркім экономикалық аймақтың бір түрі.

ТЕХНОСФЕРА з а т. 1. Биосфераның адам қолымен техникалық және техногенді нысандар арқылы (ғимараттар, жолдар салу, әртүрлі механизмдер т.б.) түпкілікті өзгерткен бір бөлігі. 2. Биосфераның әлеуметтік-экономикалық сұранысқа сәйкес адамзаттың техникалық құралдармен қоршаған ортаға жанама немесе тікелей әсер етуі арқылы өмір сүру ортасын мүмкіндігінше жақсарту мақсатында өзгерткен бір бөлігі.

ТЕХНО-ТОП з а т. өнер. Техно стиліндегі музыканы орындайтын топ.

ТЕХНОФОБИЯ [грек. techne – кәсіп, шеберлік, phobos – қорқыныш] з а т. Техникалық прогресті теріс қабылдау, техникаға үміт артудан зөрі оның әкелер қауіп-қатерінен ұрку, техниканы адамның жауы деп санау.

ТИ Араб әліпбиіндегі «т» әрпінің айтылуы.

ТИ = е т. 1. Бір нәрсені екінші бір нәрсеге барып тірелді, соққығуы. 2. Оқ тию, найза қадалу. 3. ауыс. Бір нәрсені алу, иелену. 4. ауыс. Біреуге тиісу, соқтығу, ұрыну. 5. ауыс. Шабуыл жасау, жауға шабу. 6. ауыс. Күйеуге шығу, тұрмыс құру. **Тие берсін.** діни. Қабыл қылсын. **Тисе – терекке, тимесе – бұтаққа.** Болса болар, болмаса қояр немесе келсін-келмесін әрекет қыла берсе, әйтеуір біреуі нәтиже берер деген мағынаны білдіреді. **Тиіп алды.** Шауып алды. **Тиіп тұр.** Өте жақын, қауып емес.

ТИАМИН [грек. teion] з а т. мед. В, витамині.

ТИБЕТ з а т. Қытай Халық Республикасындағы Тибет автономиялық ауданының тұрғылықты халқы.

Тибет медицинасы. Дәстүрлі медицина түрі. **Тибет тілдері.** лингв. Қытай Халық Республикасының Тибет автономиялық ауданы мен Цинхай, Сычуань, Юньнань, Гансу өлкелерін, Непал және Үндістанның кейбір жерлерін мекендеген тайпалар мен халықтар тілі.

ТИБЕТТІК з а т. Тибет халқы.

ТИГОТРОПИЗМ [грек. tigma – жанасу, tropos – бағыт] з а т. биол. Кейбір субстраттармен механикалық түрде жанасқанда өсімдік мүшелерінің бұрылуы және айналуы, оратылуы (мысалы, ормелегіш өсімдіктердің мұртшаларымен бірге оралу және т.б.).

ТИГЗ = е т. 1. Бір нәрсені екінші нәрсеге жақындатып, жанасуға. 2. Соғыстыру, соғу. 3. Оққа ұшыту, нысанға дәл ату. 4. Әсер ету, ықпал ету.

ТИГЗДІР = е т. Бір затты екінші бір затқа жақындатығу.

ТИГЗДІРУ Тигіздір етістігінің қимыл атауы; оққа ұшыту.

ТИГЗЕР-ТИГЗБЕС үст. Сөл гана жақындатып, болар-болмас тигізін.

ТИГЗУ Тигіз етістігінің қимыл атауы.

ТИГЗІС = е т. Тигістірісу, жанастыру, түйістірісу.

ТИГШ с ын. Жақсы тиетін, тие беретін.

ТИҒЫШ зат. жерг. Есіктің тұтқасына іш жағынан өткізетін ағаш, темір.

ТИДІР = ет. *Тіздіу, жанатау.*

ТИДІРУ Тидір етістігінің қимыл атауы.

ТИЕ = ет. **1.** Жүк және басқа да ірілі-уақты заттарды арба-шанаға, мәшине, көлікке т.б. арту. **2.** ауыс. *Жинау, жинақтау.*

ТИЕГІШ зат. Жүк тағы басқа заттарды арту үшін жасалған арнайы жабдық.

ТИЕК зат. **1.** этн. муз. Домбыраның ішегін көтеріп тұратын кішкентай кепіл ағаш. **2.** этн. Шідер не тұсаудың бір жақ ұшындағы көлденең тұйыртпек. **3.** Есік, терезе, қақпақ сияқты заттарды бекітіп қоятын ілгек не жылыжымалы темір. **4.** зат. жерг. Желкеннің арқанын бекіту үшін қолданылатын иілкі, жалтақ темір.

Тиегі ағытылды. Ағынан жарылды, толғады. **Тиек ағаш.** жерг. Діірменнің үстіңгі бетіне кигізілетін ортасы, тесік ағаш. **Тиек болды.** Дәнекер, сүйеу болды, дем берді. **Тиекті оздырып қою** [тиекті биге шығару]. муз. Тиекті музыкалық аспаптардың дыбысын (құлағын) тұырлау әдістерінің бірі.

ТИЕКСІЗ сын. Тиегі жоқ, тиек салынбаған.

ТИЕКТЕ¹ = ет. Тиегін жабу, тиекпен бекіту.

Тиекпен байлау. Тиек арқылы бекітілетін байлаудың түрі.

ТИЕКТЕ² = ет. жерг. Тұсау.

ТИЕКТЕУ Тиекте етістігінің қимыл атауы.

ТИЕКТЕУЛІ сын. Тиекпен бекітулі.

ТИЕКТҮЙМЕ зат. Койлектің жеңін тұймелеу үшін тағылатын алмалы-салмалы ілгек; жеңілгек.

ТИЕКПІ сын. Тиек орнатылған.

ТИЕКШЕ зат. Кішкене тиек.

ТИЕЛ = ет. Жүк артылу.

ТИЕЛУ Тиел етістігінің қимыл атауы.

ТИЕМЕЛ сын. жерг. **Түйсті.**

ТИЕМЕЛДІ сын. жерг. **Түімді.**

ТИЕМЕЛІ сын. **Түйсті.**

ТИЕР-ТИМЕС сын. **1.** Сәл-пәл тиген. **2.** ауыс. *Өте жақын, таяу.*

ТИЕС = ет. Жүк артысу.

ТИЕСУ Тиес етістігінің қимыл атауы.

ТИЕСІ сын. Түйсті, тән.

ТИЕСІЛІ сын. сөйл. **Түйсті.**

ТИЕСІМ сын. жерг. Тиеседі, түйсті.

ТИЕТ = ет. Жүк арттыру.

ТИЕТКІЗ = ет. Жүк артқызу.

ТИЕТКІЗУ Тиеткіз етістігінің қимыл атауы.

ТИЕТПІР = ет. Жүк арттыру.

ТИЕТПІРУ Тиетпіді етістігінің қимыл атауы.

ТИЕТУ Тиет етістігінің қимыл атауы.

ТИЕУ Тие етістігінің қимыл атауы; жүк арту.

ТИЕУЛІ сын. Тиегелен, жүк артылған.

ТИЕУШІ зат. Жүк артушы.

ТИЕУШІ зат. тех. Өздігінен жүк артатын механизм.

ТИЕШЕК сын. сөйл. **Түйсті.**

ТИЗАНИЗМОЗ [лат. thyasianeziosis] зат. вет. Ірі қара мен қойдың аш ішегінде тіршілік ететін таспа құрттардың әсерінен ауру малдың күйзелуі, аузынан сілекейінің шыбыруы, жүрген кезде қисалаңдан тәліртектеуі сияқты белгілермен сипатталатын мал ауруы.

ТИК [ағыл. teak] зат. бот. Бағалы сүрегі үшін оны қолдан өсіретін, сүрегі кеме жасауға пайдаланылатын, Индия, Индонезия ормандарына өсетін биік әрі қажет ағаш.

ТИКЕР [ағыл. ticker] зат. экон. Биржадағы соңғы мәміленің бағамын тіркейтін және оны ақпараттық таблоға жүргізіліп жолдар түрінде беруші электрондық жүйе.

ТИКСОТРОПИЯ [грек. thixis – жанасу, trope – бұрылыс, өзгеру] зат. Механикалық әсер етуден бұзылған дисперсті жүйелердің алғашқы құрылысының қайта қалпына келу қабілеттілігі.

ТИЛЛ зат. биол. Қаттамырының ішкі өзегін бітеп қалатын бөде дене, жалған ұлпа.

ТИЛЛИТТЕР [ағыл. till] зат. геол. Көне

кезеңдердің аздап тығыздалған, кейде метаморфизме шалынған мореналық шөгінділері.

ТИМАР сын. жерг. Кінәмшіл, сәнқой.

ТИМИН зат. биол. 5-метилурацил-пиримидинді негіздер.

ТИМОЛ [грек. thymus] зат. Медицинада, дәрі жасауда қолданылатын кейбір эфир майларынан алынатын кристалдық заттек.

ТИМПАН [грек. tympanon] зат. **1.** көне. муз. Ертедегі соқпалы музыка аспабы. **2.** сәулет. Фронтонның көркем суретпен немесе мүсінмен әсемделген үш бұрышты алаңы.

ТИМУРШЫ зат. тар. сов. Мұқтаждарға көмек көрсететін, қайырымды іс істейтін пионерлер отрядының мүшесі.

Тимуршылар командасы. тар. совет. Үлкендерге, мүмкіндігі шектеулі адамдарға қамқорлық жасау, көмектесу мақсатында құрылған пионерлер тобы.

ТИМУС [лат. thymus] зат. анат. Қан жасау және ішкі секреция безі.

ТИНАҚАНДАЙ сын. жерг. Кішкентай, құрттай.

ТИНАҚТАЙ сын. Кішкентай, азғантай, титтей.

ТИНИМДЕЙ сын. сөйл. **Тинақтай.**

ТИП [грек. typos] зат. **1.** Үйлес келетін заттар мен құбылыстар тобы; түр, түлға. **2.** әдеб. Бірнеше адамның мінез-құлқы ерекшеліктерін, образын көрсететін жинақтау бейнесі. **3.** зоол. <лат. phylum> Жануарларды жүйелеуде қолданылатын ең жоғары топ.

ТИПАЖ зат. Қандай да бір типті айқын көрсететін белгілер жиынтығы.

ТИПОГРАФИЯ [грек. typos – таңба, grapho – жазамын] зат. баспа. Әртүрлі кітап, журнал, газет т.б. заттарды басып шығаратын орын; баспахана.

ТИПОГРАФИЯЛЫҚ сын. Типографияға тән, типографияға қатысты.

ТИПОЛОГИЯ [грек. typos – үлгі, logos – ілім] зат. Әртүрлі типті заттар мен құбылыстардың қарым-қатынасын білдіретін топтау жүйесі.

ТИПОЛОГИЯЛЫҚ зат. **Түптік.**

Типологиялық байланыс. әдеб. Бірнеше халықтың сөз өрнегіндегі, әдебиетіндегі әдеби ағым, бағыт, стиль, сюжет, образдар ұқсастығы, жалғас-жақындығы.

ТИПЕНДІР = ет. Типке айналдыру, тип жасау.

ТИПЕНДІРУ Типендір етістігінің қимыл атауы; әдеби туында да кейіпкердің мінез ерекшелігін белгілі бір қоғамдық топқа тән белгі, нышандар арқылы көрсету.

ТИПЕНДІРЛІ = ет. Типке айналдырылу.

ТИПЕНДІРІЛУ Типпендірілі етістігінің қимыл атауы.

ТИПТЕНУ Типтен етістігінің қимыл атауы.

ТИПТЕС сын. Бір типті, типі бір, ұқсас.

ТИПТІ сын. Типі біркелкі, типі бірдей.

ТИПТІК сын. Типке тән, типке қатысты; жинақталған, типке айналған.

Типтік оқу бағдарламасы. пед. Белгілі бір пәнді оқытудың үлгісі ретінде ұсынылатын сабақ жоспары, мақсаты мен міндеттері.

ТИПТІЛІК зат. Тип болушылық, тип боларлық.

ТИПЫЛ сын. Теп-тегіз, жермен-жеркесен.

Типыл болды. Жермен-жеркесен болды. **Типыл қылды.** Жоқ етті, құртпен жіберді.

ТИПЫЛДА = ет. **1.** Тып-типыл ету, тегістеу.

2. Тақырлау, тақыр ету.

ТИПЫЛДАН = ет. Тып-типыл болу, тегістелу.

ТИПЫЛДАНУ Типылдан етістігінің қимыл атауы.

ТИПЫЛДАУ Типылда етістігінің қимыл атауы.

ТИПЫҢ сын. Аяғын жеңіл басып, жиі адымдайтын.

ТИПЫҢДА = ет. Типың-типың ету, жиі адымдау, мытыңдау.

ТИПЫҢДАТ = ет. Типың-типың еткізу.

ТИПЫҢДАТУ Типыңдат етістігінің қимыл атауы.

ТИПЫҢДАУ Типыңда етістігінің қимыл атауы.

ТИПЫҢ-ТИПЫҢ е л і к. Аяғын жеңіл басып, жиі адымдаған, типыңдатқан қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

ТИР [франц. tir] зат. Оқатар қару мен пневматикалық қарудан ату жаттығулары мен дайындықтарын жүргізуге арналған жабық немесе жартылай жабық орын.

ТИРАЖ [франц. tirage] зат. **1.** Баспадан шыққан белгілі бір кітап, журнал, газет т.б. жалты саны, таралымы. **2.** Общесаяси (заем, лотерея) қрынын төлеу үшін жарияланған ұтыс нөмірлерінің кестесі.

ТИРАЖДЫ көп тиражды. Тиражды мол болып шығатын, көпке таралатын.

ТИРАН [грек. tyranos] зат. Басшылығы күші пен деспотқа негізделген ел билеуші, қатал басшы, әмірші.

ТИРАНИЯ [грек. tyrania] зат. тар. Тиранның бір өзі билеп-төстеуіне негізделген билік және басқару түрі.

ТИРАННОЗАВР [грек. tyranosaurus] зат. зоол. Жойғып кеткен бауырымен жорғалаушылар туысы.

ТИРЕОИДИН [лат. Thyreoidinum] зат. вет. Сойылған малдың құрғатылған қалқанша безінен әзірленетін гормондық препарат.

ТИРЕОТОКСИКОЗ [грек. thyreoidēs – қалқанша, toxikon – у] зат. биол. Қанда қалқанша безден бөлінетін гормондардың көбеюінен болатын ағзаның патологиялық жағдайы.

ТИРИСТОР [грек. thyra – есік, кіру, ағыл. resistor – кедергі] зат. физ. Көп қабатты құрылымды шалаөткізгіштік монокристалды негізінде жасалған шалаөткізгіш аспап.

ТИРОЗИН зат. биол. Амин қышқылдарының бірі.

ТИРОКСИН [грек. thyreos – қалқан, oxus – улы] зат. физиол. Құрамында йоды бар қалқанша безінің гормоны.

ТИСС [лат. taxus] зат. бот. Шығыс Азияда, Солтүстік Америкада, Кавказда өсетін, биіктігі 10-30 м-дей қылқан жапырақты мәңгі жасыл ағаш. [Жапырақтары қою жасыл түсті. Сүрегі қатты, оны жиіаз жасау үшін пайдаланады. Ұлы. Адамға, жануарларға өте қауіпті].

ТИТАН [грек. titan] зат. хим. Элементтердің периодтық жүйесінің IV тобындағы химиялық элемент; ең мықты және төзімді металл.

Титан кентастары. геол. Құрамында өндірісте бөліп алу экономикалық мағыналы титмді болатындай мөлшерде титаны бар жыралы биіккізат.

ТИТАНДЫ сын. хим. Титан араласқан, титаны мол.

Титанды қорытпалар. хим. Құрамына алюминий, молибден, ванадий, қалайы, темір т.б. элементтер қосылған титан негізді қорытпалар.

ТИТАНОТЕРИЙ [лат. titanotheriidae] зат. зоол. Ауыр салмақты, мұрнының үстінде қатар орналасқан екі мүйізі бар, тақияқтылар отрядына жататын, құрып біткен ірі сүтқоректілер өкілі.

ТИТР¹ [франц. titre] зат. Кинофильм кадрларындағы кірісте сөз, жазу немесе түсінік.

ТИТР² зат. хим. Химиялық анализде қолданылатын ерітінді концентрациясы.

Титриметрлік талдау. хим. Зерттелетін құрауыштың мөлшерін онымен әрекеттесуге жұмсалатын титрант көмегіне сай есеттейтін сандық талдаулар жиынтығы.

ТИТРЕ = ет. хим. Титр жағу, титр қосу.

ТИТРЛІК: титрлік талдау. хим. Сандық талдау әдістерінің жиынтығы.

ТИТТЕЙ сын. **1.** Кішкентай ғана, титімдей. **2.** Ешқандай, мүлде.

ТИТТЕЙЛІК зат. *Кішкентайлық, тинақтайлық.*

ТИТУЛ [лат. titulus] зат. *Ариайы берілетін құрметті атақ, дәреже.*

ТИТУЛДЫҚ сын. *Титулға тән, титулға қатысты.*

ТИТЫҚ зат. *Қиш-қуат, әл, қайрат.*

ТИТЫҒЫНА жетті. *Әбден қалжыратты, қажысты, шаршатты. Титығы қалмады [бітті]. Әл-дәрмені қалмады, титықтады. Титығы құрыды [кетті]. Әбден шаршады, алқуаттан айырылды, әлсіреді.*

ТИТЫҚТА= ет. *Әлі бітіп шаршау, діңкесі құру, болдыру.*

ТИТЫҚТАТ= ет. *Шаршату, діңкесін құрту, болдырту.*

ТИТЫҚТАТҚЫШ сын. *Ауыр, қиын.*

ТИТЫҚТАТУ *Титықтат етістігінің қимыл атауы.*

ТИТЫҚТАУ¹ зат. *Малдың жем-шөп жетпенуден әлсіреп ауруға ұшырауы.*

ТИТЫҚТАУ² *Титықта етістігінің қимыл атауы.*

ТИТИМДЕЙ сын. сөйл. *Титтей.*

ТИТИМДЕЙ-ТИТИМДЕЙ сын. *Кіп-кішкентай, ұсақ.*

ТИУРОЦИЛЛ зат. фарм. *Жемсау ауруын емдеуге арналған дәрі.*

ТИФЛИТ зат. мед. *Соқыр ішектегі қабынуы.*

ТИФЛОПЕДАГОГИКА [грек. typhlos – соқыр, paidagogike – баланы жетелеу] зат. пед. *Кору қабілеті бізылған балаларды оқыту және тәрбиелеу жөніндегі саласы.*

ТИФЛОПСИХОЛОГИЯ зат. психол. [грек. typhlos – соқыр, psychē – жан, logos – ілім] *Соқыр және нашар көретін адамдардың психикалық дамуын, оқыту мен тәрбиелеу кезінде оны түзеудің жолдары мен әдістерін зерттейтін арнаулы психология саласы.*

ТИШАЙ= ет. сөйл. *Тынышталу, тыншу.*

ТИШУ¹ сын. сөйл. *Тыныш.*

ТИШУ² сын. жерг. *Ыстық, қапырық.*

ТИЫН зат. **1.** *Металдан жасалған әртүрлі көлемді майда ақша. 2. экон. Қазақстанның ұсақ ақша өлшемі. 3. ауыс. Азғана ақша, тыын-тебен.*

Тыынға иман алды. *Аллаға деген сенімді, сол сеніммен келетін атақты сатып алмақшы болды.*

Тыын құрлы көрмеді. *Қымбат санамады, менсінбеді.*

Тыын санағыш. *Не болса соны шығын санайтын, сараң. Тыын тастау. зат. ойын. Ойыншылардың құрағылығы, таңқырлығы, шамақтығы мен еттілігі сыналатын ұлттық ойын түрі [Донгелене отыраған ойыншылардың қолдарының ортасына білдірмей тыын салынады. «Тыным кімдік?» деп сұралғанда тыын салынған ойыншы көршісіне «ұсталтың» қалмай тез арада ортаға шығуы керек, әйтпесе айып төлейді]. Тыын терді. Ақша жинады. Тыынға сатты. Арзана берді, бағасын білмеді. Тыынның мөріне қарағыш. Ақша санап қалған, баодан басқаны ойламайтын. Тыынның татын жалады. Түкке тұрмас нәрсені пайда көрді, сараңдыққа салынды.*

Тыындай сын. *Тыын сияқты, тыын тәрізді.*

Тыындай пайдасы жоқ. *Еш пайдасы жоқ, пайдасыз, қажетсіз.*

Тыындап үст. *Тыыннан құрап, тыыннан бастап.*

Тыындық сын. **1.** *Тыынға тұрарлық, тыынға татырлық. 2. Тыын түріндегі, тыын көлеміндегі.*

Тыындық маңызы жоқ. *Маңыссыз, мәңсіз, түкке тұрғысыз.*

Тыынжапырақ зат. бот. <лат. soldanella> *Жатырақтары тыын секілді дөңгелек шөптесін өсімдік.*

Тыынсыз сын. *Ақшасыз, қаражатсыз.*

Тыын-сиын зат. сөйл. *Тыын-тебен.*

Тыынтақ зат. бот. <лат. hedysarum> *Далалы, шалғынды жерлерде, тау өзендерінің жағалауларында өсетін, биіктігі 20-100 (120) см-дей, біршақ тұқымдас көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ТЫЫН-ТЕБЕН зат. *Азын-аулақ ақша, болмашы қаражат.*

ТЫЫНТЫҚ зат. ө. с. <лат. hedysarum> *Бұршақ тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер мен бұталар.*

ТЫЫНШЫ сын. *Тыыншы.*

ТЫЫНШЫЛ сын. *Ақшақұмар.*

ТЫЫНШЫЛДЫҚ зат. *Ақшаға құмарлық.*

ТЫЫШ сын. сөйл. *Тыныш.*

ТЫЫШСЫЗ сын. сөйл. *Тынышсыз.*

ТЫЫШСЫЗДАН= ет. сөйл. *Тынышы кету, мазасыздану.*

ТЫЫШСЫЗДАНДЫР= ет. сөйл. *Тынышын кетіру, мазасыздандыру.*

ТЫЫШСЫЗДАНУ *Тынысыздан етістігінің қимыл атауы; мазасы кету.*

ТЫЫШСЫЗДЫҚ зат. сөйл. *Мазасыздық, тынышы кетушілік.*

ТЫЫШТАЛ= ет. сөйл. *Тынышталу, тын-тыншы болу.*

ТЫЫШТАУ сын. сөйл. *Тыныштау.*

ТЫЫШТЫҚ зат. сөйл. *Тыныштық.*

Тыныштық кетті. *Мазасызданды, мазасы кетті.*

ТИИМДІ сын. **1.** *Пайдасы, табысы мол. 2. Қолайлы, жағдайлы, ыңғайлы.*

Тиимді суармалу режимі. *су шар. Өсімдіктен тұрақты мол өнім алу үшін, барлық климаттық, табиғи жағдайларды ескере отырып жасалатын суару режимі. Тиимді ылғалдылық, су шар. Өсімдіктің өсуіне және мол өнім беруіне қолайлы топырақ ылғалдылығы.*

ТИИМДІЛІК зат. **1.** *Пайдальық, қажеті молдық. 2. экон. Кәсіпорынның қаржылық қызметінің жалпылама көрсеткіші.*

Тиимділік теориясы. *мат. Белгілі бір функцияның экстремумын (максимумы мен минимумын) табу немесе мүмкін болатын жиын ішінен ең тиимдісін таңдап алу жөніндегі есептерді шығарудың теориясы мен әдістеріне арналған саласы.*

ТИИМДІРЕК сын. *Қолайлырақ, ыңғайлырақ.*

ТИИМСІЗ сын. *Қажеті шамалы, пайдасыз.*

ТИИМСІЗДІК зат. *Пайдасы болмайтындық, қажетсіздік.*

ТИИН зат. зоол. <лат. sciurus> *Орман, тоғайларда ағаш басында өмір сүретін терісі қымбат, құрғақ құйрық, кішкене аң; тийн тәрізділер тұқымдасының бір туысы.*

ТИИНТӘРІЗДІЛЕР зат. зоол. <лат. sciuridae> *Қоңыржай, субтропиктік және тропиктік аймақтарда тіршілік ететін кеміргіштер отрядының бір тұқымдасы.*

ТИИНТЫШҚАН зат. жерг. *Жүні жылтыр, кішкене сұр тышқан.*

ТИИП-ҚАШПА сын. *Сарылып істелмеген, тиянақсыз, жүрдім-бардым.*

ТИИП-ҚАШТЫ сын. *Жеңіл-желті, мардымсыз.*

ТИИП-ҚАШЫП үст. *Бір бастап, бір тастап, үзіп-жұтып.*

ТИИП-ШЫҒЫП үст. *Жеткізер-жеткізбес, ұстар-ұстамас.*

ТИИРМЕН зат. жерг. *Диірмен.*

Тиирменіне су құйды. *Өршітті, қоздырды.*

ТИИРМЕНДЕЙ сын. жерг. *Диірмендей.*

ТИИРТУ зат. жерг. *Қорытынды.*

ТИИС¹ мод. *Қажетті, міндетті.*

ТИИС²= ет. **1.** *Жанасу, түйісу. 2. Алу, орнынан қозғау, тию. 3. Біреуге соқтығу, әдейі ұрыну. 4. Жау шабу, соғыс ашу.*

Тиисерге қара таппады. *Кімге соқтығырған білмеді; біреуге тисуге ілік іздеді.*

ТИИССІЗ сын. *Орынсыз, реті жоқ.*

ТИИСТІ сын. *Қажетті, міндетті.*

ТИИСТІЛІК зат. *Қажеттілік, міндеттілік.*

ТИИСТІР= ет. *Жақындату, тигізу.*

Тізе тиистірді. *Қатар отырды, іргелес орналасты.*

ТИИСТІРУ *Тиистір етістігінің қимыл атауы.*

ТИИСТІРІЛ= ет. *Жанастырылу, түйістірілу, соқтығыстырылу.*

ТИИСТІРІЛУ *Тиистіріл етістігінің қимыл атауы.*

ТИИСУ *Тиис етістігінің қимыл атауы. 1. Алу, орнынан қозғау. 2. Біреуді ұрып-соғу, соқтығу, әдейі ұрыну. 3. Балағаттау, ілік іздеу. 4. Килігу, тию.*

ТИИСІНШЕ үст. *Қажетіне қарай, мүмкіндігіне.*

ТИЮ *Тии етістігінің қимыл атауы; иелену, қолға берілу.*

ТИЯНАДАЙ сын. *Тап-түйінақтай, жинақты. .*

ТИЯНАҚ¹ зат. **1.** *Тіреп не сүйеп қоятын нәрсе, тіреуіш, сүйеуіш. 2. ауыс. Арқа сүйер, қорған, сүйеніш, тірек. 3. ауыс. Дұрысы, жөні. 4. ауыс. Тұрлау, байлам. 5. ауыс. Тоқтам, шешім. 6. ауыс. Тұрақ, мекен, қоныс.*

Тиянаққа келді. *Шешімге келді, байлам жасады. Тиянақ тапты. а) Бір байламға, шешімге тоқтады. ә) Орын тепті, тұрақтады. Тиянақ таппады. Шарқ ұрды, тұрақтамады.*

ТИЯНАҚСЫЗ сын. *Тиянағы жоқ, тұрақсыз, табансыз, байлаусыз.*

ТИЯНАҚСЫЗДЫҚ зат. *Тұрақсыздық, табансыздық, байлаусыздық.*

Тиянақсыздыққа түсіп кетті. *Ойын жинақтай алмады, тиянақ таппады.*

Тиянақсыздыққа түсті. *Тұрақсызданды, табансыздық білдірді.*

ТИЯНАҚТА= ет. **1.** *Басталған істі түгел аяқтап тындыру. 2. Бір нәрсені тәптіштеп анықтау, айқындау, анығына жету.*

ТИЯНАҚТАЛ= ет. **1.** *Басталған істің аяқталуы. 2. Айқындалу, анықталу. 3. Тоқтамға, бір шешімге келу. 4. Расталу.*

ТИЯНАҚТАЛУ *Тиянақтал етістігінің қимыл атауы.*

ТИЯНАҚТАН= ет. *Аяғына жету, біту, бір ізге түсу.*

ТИЯНАҚТАНДЫР= ет. *Тиянақты ету.*

ТИЯНАҚТАНДЫРУ *Тиянақтандыру етістігінің қимыл атауы.*

ТИЯНАҚТАНУ *Тиянақтан етістігінің қимыл атауы.*

ТИЯНАҚТАТ= ет. *Тиянақты ету, аяқтату.*

ТИЯНАҚТАТУ *Тиянақтат етістігінің қимыл атауы.*

ТИЯНАҚТАУ *Тиянақта етістігінің қимыл атауы; тиянақты ету, аяқтау.*

ТИЯНАҚТЫ сын. **1.** *Тұрақты, баянды.*

2. *Біржолға, түбегейлі. 3. Өз ісіне берік, табанды.*

4. *Тап-түйінақтай, мұқият, орнықты.*

Тиянақты табыс. *экон. Мүлікті (жылжымайтын мүлікті, бағалы қағаздарды) иеленуден түсетін табыс.*

ТИЯНАҚТЫЛЫҚ зат. *Өз ісіне беріктік, табандылық, тұрақтылық.*

ТКАНЬ зат. биол. *Ұла (тірі заттар мен өсімдіктердің ағасындағы тор жасушалар).*

ТКАНЬАРАЛЫҚ сын. *Ұлалар арасындағы; ұлааралық.*

ТКАНЬДІК сын. *Тканьге тән, тканьге қатысты.*

ТМИН зат. тамақ. *Зере.*

ТОБА од. **1.** *Бір нәрсеге шүкіршілік ету, қанағат тұту негізінде айтылатын ишарат сөз. // Шүкіршілік, қанағат. 2. Бір нәрсеге таңдану, таңырқау кезінде айтылатын ишарат сөз.*

Тоба болды. *Қанағат етті, тәуба етті. Тобаға келді. діни. Асылық қылмады, астамшылық етпеді, шүкіршілік білдірді. Тоба қазығын көмекейіне таяды. Жанын алқымына келтірді, қинады. Тоба қылды. Шүкіршілік етті. Тобаларын жаудырды. Қайта-қайта қанағат етіп, тәубасына келді. Тобасы қабыл болды. Дегені болды, мақсаты орындалды. Тобасынан жаңылды. Дандайсыды, бетімен кетті. Тобасын келтіру. Тезге салу, сабасына түсіру.*

ТОБА: *тоба ағашы. діни. Жұмақ ағашы.*

Тоба қазық, *Трек, таяныш*.
ТОБАҒАН зат. жерг. *Жалтақ сырғанауығы бар кәдімгі шана*.

ТОБАЛА= ет. *Қайта-қайта «тоба» деп айту; риза болу, шүкіршілік ету*.

ТОБАЛАУ *Тобала етістігінің қимыл атауы*.

ТОБАН: **тобан аяқ**, *Баштайдың, табанның не өкшесінің келдігі бар аяқ*.

Тобан аяқтанды, *Жай, баяу қозғалды*.

ТОБАР зат. этн. ойын. *Көктемде балалардың түлеген сиыр жүрінінен доп жасап, тебісіп-лақтырысып ойнайтын ойыны*.

ТОБАРСАҢ сын. *Тобарсыған, тобарсын қалаң*.

ТОБАРСУ *Тобарсы етістігінің қимыл атауы; дегду, кебу*.

ТОБАРСЫ= ет. *Аздап кебу, құрғау, дегду*.

ТОБАРСЫҒ= ет. *Кептіру, құрғату, дегдіту*.

ТОБАРСЫТУ *Тобарсыт етістігінің қимыл атауы*.

ТОБАРТ= ет. *Тежеу, тоқтату*.

ТОБАТАЙ зат. сөйл. жерг. **Топатай**.

ТОБАТАЙ² зат. жерг. *Тебетей, басқийм*.

ТОБАТАЙЛЫ сын. *Тобатайы бар, тобатай киген*.

ТОБАШЫЛ сын. *Тоба-тоба деп жүретін, шүкіршіл*.

ТОБАЯҚ: **тобаяқ қазы**, зат. жерг. *Қазының майлы, етті жері*.

ТОБЫҚ зат. 1. анат. <лат. malleolus> *Адамның табаны мен жілігінің байланыстырып тұратын дәнекер сүйек*. 2. *Малдың ортан жілігі мен асықты жілігінің түйіскен жеріндегі сан етінің сіңіріне орналасқан үшбұрышты жұмыр сүйек*.

Тобығынан келмейтін, *Тең түсе алмайтын, тең емес*. **Тобық жүту**, этн. *Жас жігіттің жолым болсын, бақ қонсын деген ырыммен кішігірім тобықты өңешінен өткізіп жіберуі*. **Тобық жұтқандай**, *Тым-тырыс, жым-жырт, селт етпей*. **Тобық ойнады**, этн. *Жас қыз-келиндешектер мен жігіттердің бір-біріне тобық беріп, күттеген жерде қайта сұрап, ұту ойыны*. **Тобықтан қақты**, *Қысастық қылды, опасыздық жасады*.

ТОБЫҚТАЙ сын. *Кіп-кішкентай, титтей*.

ТОБЫҚША үст. *Тобық тәрізді, тобыққа ұқсап*.

ТОБЫЛҒЫ зат. 1. өс. *Сабағы өте берік, қатты, тұзу, жапырағы қауырсын тәрізденіп тілімделген бұта*. 2. бот. <лат. spiraea> *Раушангүлділер тұқымдына жататын қызыл күрең түсті бұта*. // *Қызыл күрең түс*.

Тобылғы күрең, *Қошқыл, күрең түс*. **Тобылғы сап қамшы**, этн. *Сабы тобылғыдан жасалған қамшы*. **Тобылғы торы**, *Тобылғы тәрізді торы түс*.

ТОБЫЛҒЫДАЙ сын. 1. *Тобылғы сияқты, тобылғы тәрізді*. 2. ауыс. *Берік, мықты*.

Тобылғыдай майысты, поэт. *Сылаңдады, бұратылды*.

ТОБЫЛҒЫЛЫ сын. *Тобылғысы мол, тобылғы көп өскен*.

ТОБЫЛҒЫТУС зат. өс. <лат. spiraeanthus> *Раушангүл тұқымдасына жататын бұта*.

ТОБЫР зат. 1. *Белгілі бір ортақ мүддемен уақытша топтасқан адамдар жиыны*. 2. саяси. *Өз ырқын, мүддесін, саяси, әлеуметтік т.б. талап-тілегін білдіру үшін көшеге, митингке, бейбіт шеруге, ереуілге шыққан адамдар шоғыры*. 3. *Жарлы-жақсыбай, кедей-кепшік*.

ТОБЫРШЫҚ зат. 1. *Ағаштан жасалған заттың ортасына қағылған жалғыз шегені айналтып тұратын тиек ағаш*. 2. көне. *Садақтың оғын адырнаға тіреп апаратын жері*.

Тобыршығы түсті, *Таянышы, тірегі тайды*.

ТОБЫРШЫҚТЫ сын. *Тобыршығы бар, тобыршық салынған*.

ТОБЫШАҚ зат. *Алыс жолға шыдамды, күшті, ірі жылық*.

Тобышақ ат, **Тобышақ**, **Тобышақ бие**. *Қазанат пен қарабайырдың шағылысуынан пайда болған бие*.

ТОВАР зат. экон. **Тауар** (*сатуға немесе сатып алуға жарайтын өзіндік құны, бағасы бар еңбек өнімі*).

ТОВАРЛЫС сын. экон. *Товарды көп беретін, товары мол*.

ТОВАРЛЫҚ сын. экон. *Товарға тән, товарға қатысты*.

ТОВАРОВЕД зат. сөйл. *Сауда орындарында зат таратушы маман*.

ТОҒА зат. сөйл. **Доға** (*белдік, тартпа сияқты заттардың қиын бекіту үшін темірден жасалған зат*).

ТОҒАЙ¹ зат. 1. *Өзен бойларындағы жабайы өскен әртүрлі қалың қу ағаш*. 2. *Шөл және шөлейт аймақтардың жайылма сулы өзен алаптарында өсетін бұта аралас орман*. 3. *Орманның негізгі алқаптан оқшауланған шағын бөлігі*.

Тоғай бұғысы, зоол. <лат. cervus elaphus bactrianus> *Жүптықайлар отряды, бұғылар тұқымдасына жататын дене мөлшері шағын, шоқтығының биіктігі 120 см-дей аң*. **Тоғай жүлдізшасы**, бот. *Дымқыл жерлерде өсетін улы шөп*.

ТОҒАЙ²= ет. *Тампақа тойыну*.

ТОҒАЙДАЙ сын. *Тоғай сияқты, тоғай тәрізді*.

ТОҒАЙЛЫ сын. *Тоғай өскен, тоғайы бар*.

ТОҒАЙЛЫҚ зат. *Тоғайдың қалың шөп өскен ашық жері*.

ТОҒАЙЛЫ-ТОМАРЛЫ сын. *Тоғай өскен, ағашы мол*.

ТОҒАЙЛЫ-ТОРАҢҒЫЛЫ сын. *Тоғай, тораңғыл өскен*.

ТОҒАЙРАҚ зат. 1. *Жылқының тазқарының бесіз, құрғысыз бөлігі*. 2. жерг. *Сойған қойдың тік ішегінің аршылмаған жиынтығы*.

ТОҒАЙСЫЗ сын. *Тоғайы жоқ, ағашы жоқ*.

ТОҒАЙТ= ет. *Тойындыру*.

ТОҒАЙТУ *Тоғайт етістігінің қимыл атауы*.

ТОҒАЙША зат. *Кішкентай тоғай*.

ТОҒАЛ¹ сын. жерг. *Сөзінде үйлесім жоқ, топтастау*.

ТОҒАЛ² зат. жерг. *Саманнан салынған ұй*.

ТОҒАЛА зат. вет. жерг. *Ірі қара малдың көз етінің ісіп ауруы*.

ТОҒАЛЫ сын. *Тоғасы бар*.

ТОҒАМ зат. *Айдың біту мерзімі*.

ТОҒАН зат. с. ушар. 1. *Өзен арнасынан суармалы алқапқа тікелей тартылған үлкен арық (канал)*. 2. *Егістік жерді, бау-бақшаны суғару үшін жасалған үлкен арық*. 3. ауыс. *Ариа, қазына*.

Тоған байлау, *Егістікті суғаруға қажетті суды жинау үшін тоспа, бөгет жасау*. **Тоған қандау** [**тоғанға құдайы қылды**], этн. миф. *Егіншілердің алғаш тоған қазған кезде «тоған суды болсын» деп, мал сойып, қанын қазылған тоған басына тамызып жасайтын ырымы*.

ТОҒАНАҚ¹ зат. 1. этн. көс. *Бір басында ілмегі бар, екінші басына арқан байланатын ағаш*. 2. *Альпинистердің қауіпсіздік арқанымен жұмыс істегенде тасымал жұмыстарын іске асыратын ашығып-жабылмалы шығыршық*.

ТОҒАНАҚ² зат. жерг. *Үлкен етіп буылған жүк, тең*.

ТОҒАНАҚТА= ет. *Тең-тең етіп, домалақтан буу*.

ТОҒАНАҚТАУ *Тоғанақта етістігінің қимыл атауы*.

ТОҒАНДА= ет. 1. *Тоған салу, бөгет жасау*. 2. *Тоған қазу, тоған жүргізу*.

ТОҒАНДАЛ= ет. *Тоған салыңу, бөгет жасалу*.

ТОҒАНДАЛУ *Тоғандал етістігінің қимыл атауы*.

ТОҒАНДАУ *Тоғанда етістігінің қимыл атауы*.

ТОҒАН-ТОСПА зат. *Бөгет, тосқауыл*.

ТОҒАНШЫ зат. көс. *Тоғандағы суды егістікке жіберіп тұратын адам*.

ТОҒАР= ет. жерг. *Доғару, тоқтатып қою*.

ТОҒАС [мерсия] зат. бот. *Жалты пішінді құрш өсімдігіне ұқсас жабайы шөп*.

ТОҒАШЫ¹ зат. жерг. көне. *Ауылдың атқамінері, пысық жігіт, шабарман*.

ТОҒАШЫ² зат. жерг. *Айылбастың сағалдырық жүгендегі және ертоқымының басқа жерлеріндегі кішкентай түрлері*.

ТОҒАЮ *Тоғай етістігінің қимыл атауы*. 1. *Тойыну, тойып жеу*. 2. ауыс. *Көңілі толу, марқаю*.

ТОҒЫЗ сан. 1. *Сегіз бен онның аралығындағы сан*. 2. *Тоғыз жас*. // *Сағатта сегіз бен онның арасын көрсететін уақыт*. 3. этн. *Дәстүрлі қазақ қоғамындағы үлкен жиын-тойда ат бөйгесіне берілетін сыйлық немесе әртүрлі дау-шарда төленетін айып*. 4. этн. *Дәстүрлі қазақ қоғамында қадірлі қонаққа, сыйлы кісіге берілетін, сондай-ақ жол-жоралғы жөнімен берілетін, өз ішінен жанды (немесе тірі) және жансыз (немесе өлі) тоғыздан, бас жақсыдан құралған кәде*.

Тоғыз айып, этн. *Түйе бастаған тоғыз мал не ірі тоғыз зат төлемі, айыптың ең ірісі*. **Тоғыз айып тартты**, *Айыптың ең үлкенін төледі*. **Тоғыз беру**, этн. *Қазақтың байырғы салт-дәстүрінде айып-анжаза (құн төлеу, әртүрлі айып т.б.), бас бөйгеге (ат жарыс, балуан күрес, сүре айтыс т.б.), күілеу ұрын барған кезде, жігіт қызды алып қашқан жағдайда, жол-жоралғы жөнімен қадірлі қонаққа берілетін кәде*. **Тоғыздық бас жақсысы**, этн. *Жанды тоғыздан қара нар, емшегі тұтман бие (не қазанат), жансыздан қалы кілем, алмас қылыш (не тұзу мылтық), тәуір киім (қымбат ішік, жібік шапан) енетін кәде*. **Тоғыз жолдың торабы**, *Көп жолдың түйіскен, тоғысқан жері*. **Тоғыз көзді** [**гор, тошылы**] *кіреуке* [**сауыт, берен**]. фольк. *Эпостық жырларда кездесетін батырлар киімінің бір түрі*. **Тоғыз қарыс қазан**, этн. *Жиын-тойда, ас бергенде асылатын үлкен қазан*. **Тоғыз қырлы, тоқсан** [**бір**] *сырлы*. *Өте тапқыр, өнері мол, икем-орамы ерекше ақылды кісі туралы айтылады*. **Тоғыз саққа жүгіртті**, *Әртүрлі меріс пірері айтты, өзінше болжам жасады*. **Тоғыз тарау**, анат. *Адам қолының мойны, білезік салатын тұстағы көп ұсақ сүйектен тұратын күрделі буыны*. **Тоғыз тарту**, этн. *Той-томалақтарда қайым айтыстан жеңілген жақтың торғын орамалдың шетіне күміс жүзік (не күміс теңге) түйіп, жеңгендерге сый-құрмет көрсетуі*.

Тоғыз тұрып [**толғанып**], **тоқсан** [**он**] *толғанды* [**ойланды**]. *Тебірене ойланды, жан-жақты қарастырды*. **Тоғыз** [**тоқсан**] *қатының толғағы қатар келді*. *Қарбалас іске, қат-қабат шаруаға киікті, жұмыс басты болды деген мағынада*. **Тоғыз қабат торғауыт**, көне. *Бірнеше қабат көннен жасалған сауыт*. **Тоғыз қабат торқа**, бейн. *Үлде мен бүлде*. **Тоғыз пернеді домбыра**, *Тоғыз пернеге бөлінген сабы бар домбыра*. **Тоғыз ішекті домбыра**, *Тоғыз ішектен тұратын домбыра қалы*.

ТОҒЫЗДЫҚ зат. 1. *Тоғыз саны жазылған жер*. 2. *Ойын картасының тоғыз санымен нөмірленген қағазы*. 3. спорт. *Футбол қақпасының үстіңгі оң не сол бұрышы*.

ТОҒЫЗҚУМАЛАҚ зат. этн. *Қазақ халқының ертеден келе жатқан құмалақ салатын он сегіз отауы, екі қазаны бар, есепке баулытын ұлттық ойыны*.

ТОҒЫЗҚУМАЛАҚШЫ зат. спорт. *Тоғызқумалақ ойнаушы; тоғызқумалақ спорттық ойынына қатысушы*.

ТОҒЫЗҚУМАН зат. өс. <лат. ennepogon> *Астық тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік*.

ТОҒЫЗТОНАУ зат. *Қиыншылық, ауыртпалық*. **ТОҒЫЗЫНШЫ** сан. *Сегіз бен он санының аралығындағы реттік сан*.

ТОҒЫЛ= ет. *Бірінің соңынан бірі лықсып түсу, бірін-бірі ығыстыру*.

ТОҒЫЛТ= е т. 1. Бірінің соңынан бірін лықсытып түсіру, ығыстырту. 2. ауыс. Үстін-үстінен төзіту, үдету.

ТОҒЫЛТУ Тоғылт етістігінің қимыл атауы.

ТОҒЫЛУ Тоғыл етістігінің қимыл атауы.

ТОҒЫЛЫС= е т. Жөңкілісу.

ТОҒЫЛЫСУ Тоғылыс етістігінің қимыл атауы.

ТОҒЫМ зат. жерг. 1. **Тоғын** (арбаның дөңгелегінің қимасы, имесі). 2. Дөңгелек.

ТОҒЫН¹ зат. Үлкен, зор денелі адам.

ТОҒЫН² зат. жерг. Дөңгелектің шен темір ішіндегі іме ағашы.

ТОҒЫН³ зат. колөнер. Шаңырақтың күлдіреуішсіз шеңбері.

ТОҒЫС¹ зат. этн. Ай орағының немесе Ай табағының Үркерді «басып өтуіне байланысты кезі».

Тоғыс ай, этн. Ай мен Үркердің тоғысатын уақыты, тетелес келетін екі тоғыс аралығы. **Тоғыс есебі**, этн. Байырғы қазақ қоғамында қолданылған уақыт есебінің Үркер шоқжұлдызы бойынша жүргізілетін жүйесі; Үркерге негізделген күнтізбе.

ТОҒЫС²= е т. этн. Айдың Үркерді басып өтуі.

ТОҒЫС³= е т. 1. Әр тараптан келіп, бір-бірімен түйісу, тоқайласу, бір арнаға құю. 2. Бір жерге жиналу, бас қосу, кездесу. 3. ауыс. Ойлары бір жерден шығу, үйлесу, кету. 4. ауыс. Табысу. 5. ауыс. Ұштасу, ұласу. 6. ауыс. Үстін-үстінен үйілу. 7. ауыс. Ұқсау, бірдей болу. 8. ауыс. Тартысу, таласу.

ТОҒЫСАЙ зат. зоол. Бүркіт тұқымдас жыртқыш құстың бір түрі.

ТОҒЫСПАЛЫ сын. Тоғысатын, түйіспелі.

Тоғыспалы әдіс, егін шар. Егін егуде қолданылатын әдіс-тәсіл. **Тоғыспалы ықпал**, лингв. Сөз құрамындағы екі дыбыстың бір-біріне әсер етуі нәтижесінде екеуінің де өзгеріске түсуі.

ТОҒЫСТЫР= е т. 1. Әр тараптан келіп түйістіру, бір арнаға құйдыру. 2. Кездестіру, жолықтыру. 3. Табыстыру. 4. Ойларын бір жерден шығару.

ТОҒЫСТЫРУ Тоғыстыр етістігінің қимыл атауы. 1. Түйістіру. 2. Ұластыру, ұштастыру.

ТОҒЫСТЫРЫЛ= е т. Түйістірілу, біріктірілу, байланыстырылу.

ТОҒЫСТЫРЫЛУ Тоғыстырыл етістігінің қимыл атауы.

ТОҒЫСУ¹ этн. Тоғыс етістігінің қимыл атауы; Айдың Үркерді басып өтуі [Жаздың басында Үркер аспан сферасының екінші жақ жартысына (көкжиектен төмен) кетеді де, Жер шарының солтүстік жартысындағы елдерге 40 күндей көрінбейді. Қазақтар бұл жөнінде: «Үркер 40 күн жерде жатады» деген. «Жерде жататын» кезінде Үркер Аймен 2 рет тоғысуға тиіс, бірақ олар көзге көрінбейді. Үркерді бір жаңасындағы Ай орағы жауып өткеннен кейінгі 4 апта уақыт бір тоғыс айы деп аталады. Сондай-ақ 3, 5, 7,...25 тоғыс айлары болады, бәрі де 28 күннен].

ТОҒЫСУ² Тоғыс етістігінің қимыл атауы. 1. Түйісу, тоқайласу. 2. Кездесу, қшырасу.

ТОҒЫТ¹= е т. 1. Қотыр, қышыма ауруларына қарсы ағынды (не дәрілі) суға қой-ешкіні салып, жүздіріп өткізу. 2. Суға батыру. 3. ауыс. Тоқтаусыз бастырмалап жіберу, бірінің артынан бірін төгу.

Тоғытқан қойдай үйме-жүйме болды. Ығы-жығы, абыр-сабыр болды. **Тоғытқан қойша**. Өздігінен, андаусыз, байқаусыз.

ТОҒЫТ² зат. жерг. Қой тоғытуға арналған шұңқыр.

ТОҒЫТУ Тоғыт етістігінің қимыл атауы.

ТОҒЫТЫЛ= е т. 1. Қой-ешкінің ағынды суға батырылып, жуылды. 2. Батып кету, сіңу. 3. ауыс. Берілу, таратылу.

ТОҒЫТЫЛУ Тоғытыл етістігінің қимыл атауы.

ТОҒЫШАР сын. Ой-өрісі тар, түк көрмеген, ұсақ (адам).

ТОҒЫШАРЛАН= е т. Ұсақ-түйекпен айналысу, тоғышарлыққа салыну.

ТОҒЫШАРЛЫҚ зат. 1. Ой-өрісі тарлық, ұсақтық. 2. психол. Адамның өзіншілдігімен, қоғамдық белсенділігінің төмендігімен, қауым ісіне салғырттығымен сипатталатын жағымсыз мінез-құлқ.

ТОҒЖАРЛА= е т. жерг. Жұмырлау, ұмаждау.

ТОҒЖНА зат. жерг. Махорка, темекі жапырақтары өзегінің фабрика жағдайында ұсақталған түрі.

ТОЗ¹ зат. Қайыңның бұжыр қабығы.

ТОЗ² зат. этн. Сүттің бетіндегі қаймағын сыпырып алғаннан кейін де шаңытып қалып қоятын қаймақ пен сүт арасындағы жұқа маңғызы.

ТОЗ³ зат. жерг. Лай; шаң, тозаң.

ТОЗ⁴= е т. 1. Тозығы жетіп көнеру, ескіру. 2. Жан-жаққа бытырап, бетбетіне кету. 3. ауыс. Жай-күйі төмендеп, жүздеп-жабау, азу. 4. ауыс. Өзгеру, артта қалу, құрдымға кету. 5. ауыс. Ұмытылу, ұмыт болу. 6. ауыс. Бұзылу, мәнісі кету, жабырқау. 7. ауыс. Қолданыстан шығу. 8. ауыс. Шаршап-шалдығу. 9. ауыс. Шабатып қайту, тоқырау. 10. ауыс. Мұқалу, солу, саламатынан айырылу. 11. ауыс. Қызығы басылу.

ТОЗАҚ зат. 1. діни. Діни наным бойынша өлген кісілерді күнәсі үшін о дүниеде азаптан қинайтын жер, тамық; мұсылмандық ақырзаман туралы ілімде күнәһарлар мен дінсіздердің о дүниеде жазаланатын орны. 2. ауыс. Бұл дүниеде көрген жан қинайтын азап, қыянат.

Тозаққа салды. Алла тағала осы дүниедегі күнәсі үшін о дүниеде жанын қинайтын, азаптайтын орынға жіберді, жазалады. **Тозақ оты**, діни. Діни наным бойынша, о дүниедегі күнәһарлар мен дінсіздердің осы дүниедегі азаптан да ауыр, жанын қинайтын тамық оты. **Тозақтан құтқарды**. Азаптан, қынышлықтан азат етті.

ТОЗАҚТАЙ сын. Тозақ сияқты.

ТОЗАҚЫ сын. 1. Содыр мінезді, сотқар, бұзақы. 2. діни. Тозақтық.

ТОЗАҚЫЛЫҚ зат. Сотқарлық, бұзақылық.

ТОЗАҢ зат. 1. Зат үстіне қонан не ауаға көтерілген жұқалаң селдір шаң. 2. Қапың шаң-топырақ. 3. ауыс. Мәңсіз, салмақсыз бос нәрсе. 4. ауыс. Ауыртпалық, кірби, уайым.

Тозаң басты. Шаңы шықты. **Тозаңды қарақүйе**. <лат. ustilago tritici> Бидай масағының өзекшесінен басқа органдарын тұтасымен жойып, қарақүйе спорасына айналдыратын, күіе саңырауқұлағы тарататын өсімдік ауруы. **Тозаң шалды**. Шаң басты. **Тозаңы шықты**. Топырағы, шаңы көтерілді.

ТОЗАҢ зат. бот. <лат. pollen> Гүлдегі аталық тозаңдықта жетілетін тозаң дәндерінің жиынтығы.

Тозаңның ұрықсыздығы, бот. Тозаңның аналықтың аузына түсуі, онуі, бірақ ұрықтануға қатыспауы.

ТОЗАҢДА= е т. Бұрқыраған майда шаң басу.

ТОЗАҢДАЙ сын. Тозаң сияқты.

ТОЗАҢДАЛ= е т. Шаң, тозаң басу.

ТОЗАҢДАЛУ Тозаңдал етістігінің қимыл атауы.

ТОЗАҢДАН= е т. Тозаң басу.

ТОЗАҢДАН¹= е т. бот. Өсімдіктердің аталық және аналық жасушаларының бір-біріне қосылуы; ұрықтану.

ТОЗАҢДАНДЫР¹= е т. Тозаң, шаң бастыру.

ТОЗАҢДАНДЫР²= е т. бот. Ұрықтандыру.

ТОЗАҢДАНДЫРУ¹ Тозаңдандыр¹ етістігінің қимыл атауы.

ТОЗАҢДАНДЫРУ² Тозаңдандыр² етістігінің қимыл атауы.

ТОЗАҢДАНДЫРУШЫ зат. биол. Ұрықтандырушы.

ТОЗАҢДАНУ¹ Тозаңдан¹ етістігінің қимыл атауы.

ТОЗАҢДАНУ² Тозаңдан² етістігінің қимыл атауы, өсімдіктердің ұрықтануы; тозаңның аналық

аузына (гүлді өсімдіктерде) немесе дәл биригіне (ашық тұқымдыларда) тасымалдануы.

ТОЗАҢДАТ= е т. Тозаңын көтеру, шаңғыту, тозаңын, шаңын шығару.

Тозаңдағы суармалау, с.у.шар. Майда дисперсиялы (аэрозольды) жаңбырлату.

ТОЗАҢДАТҚЫШ сын. биол. Өсімдіктерді тозаңдандыратын (жәндіктер).

ТОЗАҢДАТУ Тозаңдат етістігінің қимыл атауы.

ТОЗАҢДАТЫЛ= е т. Тозаңы көтерілу, ұрықтандырылу.

ТОЗАҢДАТЫЛУ Тозаңдатыл етістігінің қимыл атауы.

ТОЗАҢДАУ¹ сын. Шаң басқан, ластау, былғаныштау.

ТОЗАҢДАУ² Тозаңда етістігінің қимыл атауы.

ТОЗАҢДЫҚ зат. бот. Тозаңданатын өсімдіктердің аталық мүшесінде жатқан бөлтіңкі бірі.

ТОЗАҢЖЕГІШТЕР зат. зоол. <лат. alleculidae> Қаттықанаттылардың бір тұқымдасы.

ТОЗАҢҚАП зат. бот. <лат. anthera> Тозаң жетілетін тозаңдықтың бір ұясы.

ТОЗАҢТҰҚЫМ зат. бот. <лат. sterigmastomum> Копжылдық шөптесін өсімдік.

ТОЗАҢША зат. бот. Гүлдің аталық тозаңдығында жетілетін майда дәндер.

ТОЗАҢЫТ= е т. Селдір, жұқа шаң көтерілу.

ТОЗАҢЫТУ Тозаңыт етістігінің қимыл атауы.

ТОЗҒАҚ¹ сын. Тоza беретін, тозғыш.

ТОЗҒАҚ² зат. жерг. Үлдірік, құрағанда желге ұшып кететін қозаның басы.

ТОЗҒАНАҚ зат. өс. <лат. tussilago> Өгейішөп, өгейішешек.

ТОЗҒАНДЫҚ зат. Тозығы жеткендік, ескіргендік.

ТОЗҒЫН сын. 1. Өңі кетіңкіреп ескірген, көнелеу. 2. ауыс. Шырқы кетіп, берекесі қашқан.

ТОЗҒЫНДА= е т. 1. Әбден ескіру, көнеру. 2. Алды-алдына ыдырап, бет-бетіне кету.

ТОЗҒЫНДАЛ= е т. Ыдырау, бет-бетіне кету.

ТОЗҒЫНДАЛУ Тозғындал етістігінің қимыл атауы.

ТОЗҒЫНДАН= е т. Тозығы жету, ескіру, берекесі кету.

ТОЗҒЫНДАНУ Тозғындан етістігінің қимыл атауы.

ТОЗҒЫНДАУ Тозғында етістігінің қимыл атауы.

ТОЗҒЫНДЫҚ зат. Өңі кетіңкірегендік, ескіргендік, тозығы жеткендік.

ТОЗДА= е т. Қайыңның қабығымен ерді (ертоқымды) қаптау.

ТОЗДЫР= е т. 1. Тозығын жеткізу, көнерту. 2. Титықтату, берекесін кетіру, шырқын бұзу. 3. Қадірін кетіру.

ТОЗДЫРУ Тоздыр етістігінің қимыл атауы.

1. Тозығын жеткізу, ескірту, көнерту. 2. ауыс. Қадірін кетіру, шаршату.

ТОЗДЫРУ Тоздыр етістігінің қимыл атауы.

ТОЗСЫРНАЙ зат. этн. Кәдімгі ақ қайыңның қабығынан (тозынан) жасалған қарапайым ысқырық.

ТОЗ-ТОЗ сын. 1. Жалба-жұлба болған, ескі-құсқы. 2. Берекесіз, бөтуасыз.

Тоз-тоз болды, а) Бет-бетіне бытырап, алды-алдына кетті. ә) Берекесі кетті, шырқы бұзылды.

б) Быт-шыты шығып, қирады. **Тоз-тоз қылды**. Тоздырып, қанғытып жіберді, быт-шытын шығарды.

Тоз-тозы шықты, а) Алды-алдына бытырап, быт-шыт болды. ә) Далал болды.

ТОЗУ *Тоз етістігінің қимыл атауы. 1. Тозығы жетіп, көнеру, ескіру. 2. Құнары кету. 3. э.к.н. Нездігі құрал-жабдық объектілерінің табиғи және сапалық қасиеттерін, көрсеткіштерін, сипаттамаларын жоғалту процесі немесе бейматериалдық активтердің пайдаланылу барысында құнын көшіруі, олардың табыс әкелу қабілетін жоғалтуы.*

ТОЗЫҚ с.ын. Ескіріп біткен, көнерген.

Тозығы жетті. а) Әбден ескірді, көнерді. ә) Шырқы бұзылды, берекесі кетті. б) о.к.к.з. Жел тұрып, жөңкіліп көшкен бұлт туралы.

ТОЗЫҢҚЫ с.ын. Тозығы жетіп ескіріпкіреген, көнеріпкі.

ТОЗЫҢҚЫРА = е.т. Әбден ескіріпкіреу, көнеріпкіреу.

ТОЗЫҢҚЫРАУ *Тозыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

Той' зат. 1. этн. Қазақ халқының мәдени өмірінде ерекше орын алатын адамның дүниеге келуі, үй болуы, не түрлі қуанышты кезеңдерін атап өту дәстүріне сәйкес өткізілетін дүбірлі салтанатты жиын [Қазақтың дәстүрлі тойына, әдетте, той иесінің отбасы, жақын туысы, көрші-қолаңы, алыс ағайыны, құда-жегжаты, дос-тамғыры, ауыл-аймағы шақырылады, әрбір қуанышты оқиғаға қатысты той сценарийі әртүрлі болады, қалыптасқан әдет-ғұрыптар бойынша, өзіндік ырым-жоралғы, жол-жосыны, тарту-таралғы, сый-кәделерімен атқарылады]. 2. Біреудің мерейлі қуанышы не бір салтанаттың, мерекенің құрметіне байланысты өткізілетін жайылған дастарқан, дүбірлі, қуанышты жиын, думан. 3. ауыс. Кең дарқан (көңіл).

Той ағасы. Қуанышты жиын, ойын-тамашаны басқаратын кісі, той басқарушы, асаба. **Той аңдыды.** Қызық, думан іздеді. **Той асы.** этн. Жиын-тойда берілетін кәделі тамақ, дәм (ет, т.б.). **Той бастады.** Жиын-тойды ән-өлеңмен бастады, ашты. **Тойға бара жатқандай.** Сыланып-сыпанып, көтеріңкі (көңіл-мен). **Тойға даярланды.** Той жасауға не тойға баруға әзірлік жасады. **Тойға жас жылығандай.** бейн. Жан-жақтан қаптап, шырқырап. **Тойға шашу.** Той иелеріне берілетін кәделі сый. **Тойда бөйге шапты.** Жиын-тойда өнер көрсетті, алдына жан салмады. **Тойда билеп, торқа киген.** Жай біреу емес, өнерлі деген мағынада айтылып тұр. **Тойдан құр қалды.** Тойға бара алмады. **Тойдан тобықтай.** Тойдан аз да болса сыбаға тисін деген мағынада. **Той десе, қу бас домалайды.** Елдің тойға деген құмарлығын, көрі-жас түгел аттанатынын білдіру үшін айтылады. **Тойдың болғанынан боладысы [дегені] қызық.** Қуанышты жағдайдың болғанынан зәрі дайындық кезеңі маңызды деген мағынада. **Той дүбірлі.** Думанды жиын, той болатынынан хабар. **Той жасады [қылды, істеді].** Адамның қуанышты кезеңдеріне не бір салтанаттың, мерекенің құрметіне арнап думанды, дүбірлі жиын өткізді. **Той құтты болсын!** тілек. Той иелерін құттықтау кезінде айтылатын игі тілек. **Той өткен соң даңғыра.** Әр нәрсе өз мезгілінде деген мағынадағы сөзқолданыс. **Той салты.** Той жасау дәстүрі. **Той сарқыты.** этн. Тойға, қонаққа барған адамның тойға бармай қалған туыстары, көрші-қолаң, ағайын, құрдастары дәм татсын деп және осындай қызық өздерінің де басында болсын деп ырымдап, той дастарқанынан алып келген тағамы, дәм. **Той тарқады.** Той аяқталып, жиналған жұрт үйді-үйіне тарады, қайтты. **Той тойға ұлассын.** тілек. Той бола берсін, той толастамасын.

Той² = е.т. 1. Лықия ішіп-жеу. 2. ауыс. Мықтап ішілік ішіп алу. 3. ауыс. Әбден ығыр болу. // Бойымсыз тұтқида ашкөздену, құнығу деген мағынаны білдіреді. 4. ауыс. Мейірі қану, құмардан шығу.

Тойған қозыдай. а) Әдетті, артық қылығы жоқ, жуас. ә) Қарапайым, қатардағы. **Тойған қозыдай [қозы секілді].** Артық қылығы жоқ, моп-момақан, жұп-жуас. **Тойып бітті.** сөйл. жағымсыз. Әбден көңілі қалды, запты болды, шаршады.

ТОЙБАСТАР зат. 1. әдеб. Қазақтың дәстүрлі халық жырларында тұрмыс-салт, әдет-ғұрыпқа байланысты тұындалған өлең түрі. 2. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы қыз ұзату, үйлену т.б. тойларында той иесін мадақтау, келген қонақтарды таныстыру, игі тілек тілеу мақсатында айтылатын салт өлең. 3. этн. Тойға келген қонақтарға «тойдан тәберік» деген мақсатта таратылатын көйлек-орамал, білезік-сақина сияқты заттар салынған қонақәде. 4. этн. Тойға келген қонақтардың той дастарқанына «тойбастар» әкеліп қойылғаннан кейін оны ашар алдында айтылатын өлең (ән.).

ТОЙБАСЫ зат. Асаба.

ТОЙГЕРШІЛІК зат. жағымсыз. Той жасау салтындағы әсірелеушілік.

ТОЙҒАНЫҢША үст. Қалағаныңша, керезіңше.

ТОЙҒЫЗ = е.т. 1. Тойындыру, ішіп-жегізу. 2. ауыс. Құмардан шығару, разы қылу, мейірін қандыру.

ТОЙҒЫЗУ *Тойғыз етістігінің қимыл атауы; тойындыру.*

ТОЙДАЙ с.ын. 1. Той сияқты. 2. ауыс. Ұлан-асыр.

ТОЙ-ДОМАЛАҚ зат. сөйл. **Той-томалақ.**

ТОЙ-ДУМАН зат. Қызығы мол ойын-сауық, тамаша.

ТОЙ-ДҮРМЕК зат. Сауық-сайранды ойын-тамаша.

ТОЙДЫР = е.т. 1. Тойындыру, тойғанша тамақ беру. 2. Жарылқау, қарқ қылу. 3. ауыс. Мейірін қандыру, құмардан шығару. 4. ауыс. жағымсыз. Әбден ығыр қылу.

ТОЙДЫРУ *Тойдыр етістігінің қимыл атауы; ішіп-жегізу, қанағаттандыру.*

ТОЙ-ЖИЫН зат. Ағайын-туыс, дос-жаран, құда-жегжат, ауыл-аймақ, көрші-қолаң – үлкен тойшы қауым жиналған дәмді ас тартылатын думанды жиын.

ТОЙҚАНДА = е.т. Масатпаның, жайбарақат басып, ауытқы, теңселе қозғалу.

ТОЙҚАНДАУ *Тойқанда етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙЛА = е.т. 1. Той жасау. 2. Бір нәрсенің қуанышы, құрметіне байланысты қиымдастырылған шараны өткізу, соны мерекелеу, мейрамдау. 3. сөйл. Ат-көлікпен не жаяулы-жалтығы тойға бару, тойшылау.

ТОЙЛАН = е.т. Той жасалу, аталып өту, мерекелену.

ТОЙЛАНУ *Тойлан етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙЛАС = е.т. Тойға ортақтасу, ішінде болу.

ТОЙЛАСУ *Тойлас етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙЛАТ = е.т. Той жасату, той-думанға бару, ішінде болу.

ТОЙЛАТУ *Тойлат етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙЛАУ *Тойла етістігінің қимыл атауы; той жасау, мерекелеу, атап өту.*

ТОЙЛЫ с.ын. Бірду-дырдуга толы, думанды.

ТОЙЛЫҚ с.ын. Тойға деп аталған, соған арналған.

ТОЙМАҚАЛА зат. әдеб. Өнер, ғылым, әдебиет т.б. қайраткерлерінің белгілі бір мүшелді жасына байланысты оның еңбектерін, өмір жолын, қызметін қорытындылау мақсатымен жазылатын құттықтау мақала.

ТОЙМАЛ зат. этн. Қыз ұзату тойына күйеу жігіт тарапынан берілетін 10-15 қаралы мал.

ТОЙМАСТЫҚ зат. Ашкөздік, тоғышарлық.

ТОЙНАҚ зат. жерг. Өкшесі түсті маталармен қапталған аяққим (етік, кебіс).

ТОЙНАҚША зат. жерг. Қоржынның құтып салатын ілгегі.

ТОЙНАҚЫ с.ын. Тойынған.

ТОЙОН зат. тар. Сахалар арасындағы билеуші топ өкілдерінің лауазымы.

ТОЙПАҢ зат. Аяқ асты қақтығысып қала беретін албырттық, қызбалық.

ТОЙПАҢДА = е.т. Құнжыңдап ширақ басып, есіп отыру.

ТОЙПАҢДАУ *Тойпаңда етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙ-СОЙ зат. сөйл. **Той-томалақ.**

ТОЙТАҚ с.ын. жерг. Жағымтаз.

ТОЙТАҚТА = е.т. сөйл. **Тойтаңда.**

ТОЙТАҚТАУ *Тойтақта етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙТАЛАҢДА = е.т. Екі жағына қарай қиралаңдай басып, ақсаң-ақсаң ету.

ТОЙТАЛАҢДАУ *Тойталаңда етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙ-ТАМАША зат. Ойын-сауық, думанды жиын.

ТОЙТАҢ зат. Қозғалысы ерсі, шолжаң қимыл, еркелік.

ТОЙТАҢДА = е.т. 1. Әрлі-берлі қиралаңдау, ақсаңдау. 2. Шолжаңдап, өрескел ерсі қимылдау.

ТОЙТАҢДАТ = е.т. Шолтаңдату, еркелетіп жіберу.

ТОЙТАҢДАТУ *Тойтаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙТАҢДАУ *Тойтаңда етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙТАР = е.т. 1. Қағылған шегенің не екі затты бекітетін темір тетіктердің екінші жақ шетін жалпақтап қайыру. 2. ауыс. Меселін қайтарып, қағып тастау. 3. ауыс. Жауға қарсы соққы беріп, бетін қайтару.

ТОЙТАРҚАР зат. этн. Ойын-тамаша аяқталды дегенді білдіретін белгі.

ТОЙТАРМАЛЫ с.ын. Қағып тастайтын, меселін қайтаратын.

ТОЙТАРУ зат. зерг. Күміс, мыс, жез т.б. металдан бұйымға салынған төсеніш.

ТОЙТАРУ *Тойтар етістігінің қимыл атауы.*

1. Істік заттардың қиын қайыру. 2. ауыс. Меселін қайтарып, қағып тастау. 3. ауыс. Қарсы соққы беру, бетін қайтару.

ТОЙТАРЫЛ = е.т. 1. Шегенің немесе екі затты бекітетін темір тетіктердің екінші жақ шетінің жалпақтап қайырылуы. 2. ауыс. Қарсы соққы берілу, беті қайтарылу.

ТОЙТАРЫЛУ *Тойтарыл етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙТАРЫС зат. әск. Шабуылдың бетін қайтаратын батыл қимыл-әрекет.

Тойтарыс берді. Бетін қайтарды.

ТОЙТАРЫС = е.т. **Тойтарыс берісу, жаудың бетін қайтарысу.**

ТОЙТАРЫСУ *Тойтарыс етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙ-ТОБЫР зат. Әртүрлі себеппен жиылысатын дүрмекті жиын-той; той-томалақ.

ТОЙ-ТОМАЛАҚ зат. Кішігірім ойын-сауық, шағын тамаша.

Той-томалақ жөнелтуші. Белгілі бір жиынды, той-думанды басқарушы, соны өткізуші, атқарушы адам.

Той-топыр зат. сөйл. **Той-тобыр.**

ТОЙТӨБЕ зат. этн. Байырғы қазақ қоғамындағы той салтанаты өткізілетін арнайы орын.

ТОЙТЫҚ с.ын. 1. Екі өкшесін екі жаққа бастатып, қисық (өкше). 2. ауыс. Ақсақ, төкір.

ТОЙТЫҚТА = е.т. Екі өкшесін екі жаққа жіберіп, қисық басу, ақсаңдау.

ТОЙТЫҚТАУ *Тойтықта етістігінің қимыл атауы.*

ТОЙТЫҚ-ШОЙТЫҚ с.ын. сөйл. **Қисық-мисық.**

ТОЙХАНА зат. <лат. restauras> *Той жасайтын орын, банкет залы.*

Тойшы зат. Тойға келген кісі.

ТОЙШЫЛ с.ын. Сауықшыл, тойқұмар, той жасағын.

Тойшыла = е.т. Той тойлап кету.

ТОЙШЫЛАУ Тойшыла етістігінің қимыл атауы.

ТОЙЫМ зат. *Ішіп-жемге, рухани жан азығына деген ризалық, қанағат, нысап.*

Тойым жоқ. Қанағатсыз, ашқарақ, қомағай.

ТОЙЫМДЫ сын. Қарынды тез тойғызатын, тоқ.

ТОЙЫМДЫҚ зат. *Барға ризашылық, қанағаттық.*

ТОЙЫМДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Тойымдық.**

ТОЙЫМСЫЗ сын. 1. *Ашқарақ, қомағай.*

2. *ауыс. Еш нәрсеге қанағаты жоқ, нысапсыз, ашкөз.*

ТОЙЫМСЫЗДАН = ет. *Көзі тоймай ашқарақтану, қомағайлану.*

ТОЙЫМСЫЗДАНУ Тойымсыздан етістігінің қимыл атауы.

ТОЙЫМСЫЗДЫҚ зат. *Барға қанағат етпейтін ашқарақтық, нысапсыздық.*

ТОЙЫН сын. *Отты, шүйгінді (жер).*

ТОЙЫН = ет. 1. *Қарны тою, молшылық болу, ішіп-жемді мол болу.*

2. *ауыс. Масығу.* 3. *ауыс. Мауқы басылу, орны толу, үміті ақталу.*

Тойын болу. жерг. *Жердің от болуы. Тойын жер.* жерг. *Сазды жер.*

ТОЙЫНДЫР = ет. *Тойдыру, тойғанша ішіп-жегізу, ішіп-жемін мол беру.*

ТОЙЫНДЫРУ Тойындыр етістігінің қимыл атауы; *тойдыру, тойғанша ішіп-жегізу.*

ТОЙЫНТ = ет. *Тойғызу, тойындыру.*

ТОЙЫНТУ Тойынт етістігінің қимыл атауы.

ТОЙЫНУ Тойын етістігінің қимыл атауы; *тою, тамағы, ішіп-жемді мол болу.*

ТОЙЫҢҚЫ сын. *Ішіп-жемге тойған, қанағаттаныңқы.*

ТОЙЫҢҚЫРА = ет. *Ішіп-жемге қанағаттаныңқырау.*

ТОЙЫҢҚЫРАУ Тойыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ТОЙЫС = ет. 1. *Тойынысу.* 2. *ауыс. Риза болысу, сүйінісу.*

ТОЙЫСУ Тойыс етістігінің қимыл атауы.

ТОЯНА зат. этн. *Тойға апаратын тарту, сый.*

ТОҚ зат. физ. *Өткізгіш бойында қозғалып тұратын электр қуаты.*

Ток бойынша шығым. хим. *Берілген электрдің реакцияға сай электрлігі арқылы өтетін электрдің үлесі.*

Ток көздері. физ. *Әртүрлі энергия түрлерін электр энергиясына түрлендіретін құрылғылар.*

Ток күші. физ. *Электр тогының скалярлық сипаттамасы.*

ТОКАРЬ ор. зат. *Темір ұста (темір, ағаш тетіктерді жонатын істің шебері).*

ТОКАРЬЛЫҚ сын. *Темір ұстаға қатысты, ұсталық.*

ТОККАТА [итал. toccata] зат. муз. *Фортепиано не орган аспаптарына арналып жазылатын қиын пассажды, өте жігерлі, жығдам, екпінді орындалатын шығарма (пьеса).*

ТОҚҚАҒАР зат. физ. *Электр желісін, басқа электрмен қоректену көздерін қысқаша тұйықталу салдарынан болатын токтың кенет шамадан тыс артып кетуінен қорғауға арналған тетік.*

ТОКОГРАФ зат. тех. *Қан қысымын анықтайтын құрал.*

ТОКОДИНАМОМЕТРИЯ зат. мед. *Босану кезінде жатырдың жиырылу күшін өлшеу.*

ТОКСАПИН зат. фарм. *Ара уынан жасалған дәрі.*

ТОКСАСКАРИДОЗ [лат. toxascarirosis] зат. вет. *Иттің, түлкінің аш ішегінде тіршілік ететін жұмыр құрттың әсерінен жануардың ішегін қабындырып, арықтататын гельминтоз ауруы.*

ТОКСИКОЗ [грек. toxikon] зат. мед. **Ит-жерік** (уыттың денеге жайылуы; екіқабат әйелдің жүрегі айнып, тамаққа тәбеті тартпауы, ағзаның әлсіреу кезеңі).

ТОКСИКОЗ [лат. toxicosis] зат. мед. *Бірқатар гармондардың шектен тыс көп болып қанға енуінен пайда болған улану белгілері.*

ТОКСИКОЛОГИЯ [грек. toxikon – у, logos – ілім] *Медицинаның удың қасиеттерін, ағзаға тигізетін әсерін, улану салдарынан тұатын өзгерістерді, уланған адамды емдеу әдістерін зерттейтін саласы.*

ТОКСИКОМАН зат. мед. *Токсикоманиямен ауыратын адам.*

ТОКСИКОМАНИЯ зат. мед. *Улы заттарға зарарлық әуестік.*

ТОКСИН [грек. toxikon] зат. мед. *Улы заттар.*

ТОКСОКАРОЗ [лат. toxocarosis] зат. вет. *Ит пен мысық денесінде тіршілік ететін жұмыр құрттың әсерінен жануарлардың ішегі мен өкпесінің жарақаттануы, өкпесінің қабынуы.*

ТОКСОПЛАЗМОЗ [лат. toxoplasmosis] зат. мед. *Паразит арқылы жұғатын инвазиялық ауру.*

ТОКУН-ФУ зат. спорт. *Ертедегі Қытайдағы императорлық әскери сынақтардың жүйесі.*

ТОҚ¹ сын. 1. *Ішіп-жемді мол, жеткілікті, аш емес. // Ішіп-жеммен уайымсыз, қарны тоқ адам.*

2. *ауыс. Ауқатты, әлді.*

Тоқ бие. *Семіз бие немесе қонданып, оты қанып, тойынған бие. Тоқ қарынға.* *Тыңқия тойын алып, аш іше салысымен. Тоқ ішек.* *Адам мен жануарлар ішегінің ашы ішектен кейінгі жуан келген майлы ішегі.*

ТОҚ² зат. *Тоя ішіп-жеген астың қуаты.*

Тоғын басты. *Ішкен-жегені қорытылғанша бой жазып, демін алды. Тоғын шайқады.* а) *Шырқын алды, берекесін қашырды.* ә) *Ішкен-жегенін араластырды. Тоқ басу.* этн. *Ас сіңіру үшін желінетін жеңіл тағам, қымыз ішу. Тоқ қасқырдай жонын күдірейтті. Кемшілігін, жоқшылығын білдірмей, паңданып жірді.*

ТОҚ³ зат. жерг. *Бестіге барабар қонды жылқы.*

ТОҚ елік. *Кенет құлаған не қатты затты ұран кезде шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.*

Тоқ етті [еткізді]. *Бір дүркін тоқ еткен дыбыс шықты. Тоқ етіп алды.* жерг. *Ұйықтап, көз шырымын алды. Тоқ тұрды.* жерг. *Дайын, әзір тұрды.*

ТОҚАЙ зат. бот. <лат. trachydium> *Тудың суальпілік деңгейінде өсетін шөптесін өсімдік.*

ТОҚАЙЛАС = ет. *Бір жерде бас қосысу, кездесу.*

ТОҚАЙЛАСТЫР = ет. 1. *Кездестіру, жолықтыру.* 2. *ауыс. Түйістіру, ұштастыру, сәйкестендіру.*

ТОҚАЙЛАСТЫРУ Тоқайластыр етістігінің қимыл атауы.

ТОҚАЙЛАСУ Тоқайлас етістігінің қимыл атауы.

ТОҚАЙРА = ет. *Тоқтап қалу, тоқырау, тосылу.*

ТОҚАЙРАС = ет. *Тоқырап қалысу.*

ТОҚАЛ¹ зат. этн. *Бәйбішенің үстіне алған әйел.*

Тоқалдан туды. *Басқалар алған еншіден құр қалды деген мағынада қолданылады. Тоқал етті.*

Тоқалдыққа алды. **Тоқалқатын.** этн. *Әйел бар адамға күйеуге шыққан әйел.*

ТОҚАЛ² сын. *Мүйізі жоқ тұқыл (мал).*

Тоқал бұзау. *Екі-үш айдың ішінде мүйізі шықпаған бұзау. Тоқал ешкідей қылды. Бөтенсіп, жатырқап бәрі түртпекке алды. Тоқал келі.*

Қуырған бидай, тары, жүгері түюге арналған көлемі орташа келі. Тоқал найза. Ұшы жоқ, ұшы майырылған найза. Тоқал үй [там]. Төбесі жайдақ, шатырсыз үй.

ТОҚАЛДА = ет. 1. *Құнттып тұқылдану.* 2. *жерг. Қырқып жеу.*

ТОҚАЛДАЙ сын. *Тоқал сияқты.*

ТОҚАЛДАН = ет. *Құнттып тұқылдану.*

ТОҚАЛДАНУ Тоқалдан етістігінің қимыл атауы.

ТОҚАЛДЫҚ¹ зат. *Әйел үстіне тиендік.*

Тоқалдыққа алды. *Әйел үстіне әйел етті.*

ТОҚАЛДЫҚ² зат. *Мүйізі жоқтық, тұқылдық.*

ТОҚАЛСАРЫ зат. бот. <лат. truellum>

Далалы, шөлді аймақтарында өсетін тікенекті ащы шөп. Оны саршұнақ жақсы жейді.

ТОҚАЛТІС зат. зоол. <лат. microtinae>

Кеміргіштер отряды, аламан тұқымдасының бір тармағына жататын, құйрығы келте, денесі жіңішке келеу, жатаған келген сұр тышқан.

ТОҚАНАҚ зат. жерг. *Темекінің байламы.*

ТОҚАТАЙ: *тоқатай жілік.* жерг. **Тоқпан жілік.**

ТОҚАШ зат. 1. *тамақ. Қалыңдау етіп жайылған қамырды әртүрлі етіп кесіп, майға пісірген бауырсақ.* 2. *тамақ. жерг. Қалыңдау етіп, тандыра пісірілген кішкене дөңгелек нан.*

ТОҚАШТАЙ сын. *Тоқаш сияқты, топ-томпақ.*

ТОҚБАСАР зат. 1. *Тамақ ішіп болғаннан кейінгі ас сіңіретін бойжазсыз.* 2. *Ас сіңіретін жеңіл тағам.*

ТОҚБӘЙГЕ зат. этн. *Атты жаратпай-ақ қосатын, жақын қашықтықта болатын жарыс.*

ТОҚЕТЕРІ зат. 1. *Істің ең басты түйіні, қысқа мәні, тұржырымы.* 2. *Сатылар баға, ақтұғы құр.*

ТОҚЖАРАУ зат. 1. *Бәйгеге жаратылған, бірақ қиы түсіп, іші тазаланбаған ат.* 2. *ауыс. Тоя тамақ ішпеген, бірақ аш емес.* 3. *ауыс. Біршама күші, әл-қуаты бар.*

ТОҚМАТ зат. көне. *Бейнет, азап, қиыншылық.*

ТОҚМАШ зат. жерг. *Кеспе, көже.*

ТОҚМЕЙІЛ сын. *Барды (қол жеткенді) місе етуден басқаға ықпалсыз жоқ, қанағатшыл.*

Тоқмейіл тартты. *Көңілі орнықты деген мағынада.*

ТОҚМЕЙІЛДЕН = ет. *Қол жеткенді місе тұтып, соны көңілге тоқ санау, қанағат тұту.*

ТОҚМЕЙІЛДЕНУ Тоқмейілден етістігінің қимыл атауы.

ТОҚМЕЙІЛДІК зат. *Қол жеткенді, барды місе тұтушылық, қанағат етушілік.*

ТОҚМЕЙІЛДІЛІК зат. сөйл. **Тоқмейілдік.**

ТОҚМЕЙІЛІСУ Тоқмейілсі етістігінің қимыл атауы; *көңілге тоқ санау, қанағаттану.*

ТОҚМЕЙІЛСІШПІК зат. *Қол жеткенді місе тұтушылық, көңілге тоқ санаушылық.*

ТОҚМЕЙІЛСІ = ет. *Қол жеткенді көңілге тоқ санау, місе тұту.*

ТОҚМЕЙІЛСІТ = ет. *Қол жеткенді көңілге тоқ санату, місе тұтқызу, қанағаттандыру.*

ТОҚМЕЙІЛСІТУ Тоқмейілсіт етістігінің қимыл атауы.

ТОҚПАҚ¹ зат. 1. *Ұзындығы бір, бір жарым метрдей жуантық келген қол ағаш; қазық қағу үшін қолданылатын құрал.* 2. *зат. қолөнер. Керілген желдегі (өрмек тоқуда) өрмек жәпі пен ұрғашы жіптің шатысын, арқау жіп өткізілген соң жіп арасын түйгіштейтін иеке тісті ағаш құрал.* 3. *ауыс. Соққы, жаза, теперіш.* 4. *ауыс. Біреудің қолшоқпары, сойылсоғары.*

Тоқпақ жал [жалды]. *Қалыңдау келген, қою, ұзын жал. Тоқпақ жауды. Таяқ тиді, үсті-үстіне төпеледі. Тоқпақ жеді. Соққы көрді, таяқ жеді.*

Тоқпақ жілік. анат. 1. *Жауырын мен кәрі жілік аралығындағы жілік.* 2. *этно. Мал етінің жауырын мен кәрі жілік аралығындағы бөлігі, қонақ құту әдеті бойынша сый табаққа салынбайтын жілік.*

Тоқпақ салды. *Қиянат, жәбір көрсетті. Тоқпақ жалды. Қалың, қою жалы бар.*

ТОҚПАҚ² зат. спорт. *Жұдырығы қарсыласының қолдарының арасында тұрған шақта жақын арақашықтықтан оң қолмен ұру.*

ТОҚПАҚТА = ет. *Үсті-үстіне төпел, ұрғылау.*

ТОҚПАҚТАЙ сын. *Жуантық келген, жұп-жұмыр.*

ТОҚПАҚТАЛ = ет. 1. *Тоқпақпен ұрылу, жаншылу.* 2. *ауыс. Тоқпақ көру, таяқ жеу.*

ТОҚПАҚТАЛУ Тоқпақтал етістігінің қимыл атауы.

ТОҚПАҚТАП-ТОҚПАҚТАП үст. Ұрып-ұрып, езілген-езілген.

ТОҚПАҚТАС = ет. Төбелесу, ұрысу, тоқпақ жұмсасу.

ТОҚПАҚТАСУ Тоқпақтас етістігінің қимыл атауы; тоқпақ жұмсасу, төбелесу.

ТОҚПАҚТАТ = ет. Ұрғызу, тоқпақ жұмсату.

ТОҚПАҚТАТУ Тоқпақтат етістігінің қимыл атауы.

ТОҚПАҚТАУ Тоқпақта етістігінің қимыл атауы.

ТОҚПАҢ: тоқпан жілік. а) анат. <лат. humerus> Жоғарғы жағынан жауырынымен, төменгі жағынан кәрі жілікпен түйіскен қол жілік. ә) этн. Соғым сойған үй шекеге қосып, қасашылар мен көрші-көлемді соғымбасына шақырғанда асатын жілік.

ТОҚПЕЙІЛ сын. сөйл. **Тоқмейіл.**

ТОҚПЕЙІЛДІК зат. сөйл. **Тоқмейілдік.**

ТОҚПЕЙІЛСҮ Тоқпейілсі етістігінің қимыл атауы; тоқмейілсу.

ТОҚПЕЙІЛСІ = ет. сөйл. **Тоқмейілсі.**

ТОҚСАҚ сын. Кем-көткіз бар.

ТОҚСАН¹ сан. 1. Көсен тоғыздан кейінгі есептік сан. 2. Адамның кәрілік жасы. Сексеннен алған хабардың. 3. ауыс. Өте көп, мол. 4. ауыс. Сан алуан, сан қилы. .

Тоқсан ауыз сөздің тобықтай түйіні. Бар өңіменің тоқтар жері, тоқтері, тұржырымы. **Тоқсан баулы.** Көп рулы, құрамалы. **Тоқсан басты ақ орда.** Жырларда кездесетін кәіз үй атауы. **Тоқсан баулы ақ көбе.** көне. этн. Эпостық жырларда кездесетін батыр киетін сауыт. **Тоқсанға шықты.** Тоқсан жасқа келді. **Тоқсан жолдың торабы.** Көп жолдың түйіскен, тоғыздан жері. **Тоқсанның торғынына оранды.** поэт. Жасы тоқсанға келді. **Тоқсан қабат.** бейн. Қалың, түңгерген, сірескен, қап-қара. **Тоқсан сөз.** Көп сөз. **Тоқсан тоғыз.** а) Толып жатқан, сансыз көп. ә) Әлденеше, неше түрлі, әрқилы. **Тоқсан толғанды.** Көп ойланды. **Тоқсан толғау.** Неше түрлі, алуан-алуан. **Тоқсан түрлі.** Сан қилы, көп.

ТОҚСАН² зат. 1. этн. Халықтық құртізбе бойынша жылдың үш-үш айға бөлінген мезгілі. 2. Шаруашылық жылдың төрттен бір бөлігі. 3. пед. Оқу-ағарту жүйесіндегі оқу жылдың төрттен бір ширегі.

ТОҚСАНДЫҚ сын. 1. Шаруашылық жылдың төрттен бір бөлігіне тең, соған сан. 2. пед. Оқу-ағарту жылдың бір ширегінің, соған төн.

Тоқсандық жоспар. Әрбір үш айға (бір тоқсанға) арналып жасалатын жұмыс бағдарламасы. **Тоқсандық қорытынды.** пед. Әрбір тоқсанның аяғында жасалатын оқушылардың оқу үлгерімінің нәтижесі, көрсеткіші.

ТОҚСАНЫНШЫ сан. Сексен тоғыздан кейінгі реттік сан.

ТОҚСЫН = ет. Қанағат тұту, тоғоау.

ТОҚСЫНУ Тоқсын етістігінің қимыл атауы.

ТОҚСЫР = ет. Оттағы отынды шашыратпай ықшамдау, үйіп қалау, қағыстырып сыру.

ТОҚСЫРТ = ет. Оттағы отынды шашыратпай ықшамдату; жинақтап қалату, қағыстырып сырғызу.

ТОҚСЫРТУ Тоқсырт етістігінің қимыл атауы.

ТОҚСЫРУ Тоқсыр етістігінің қимыл атауы.

ТОҚСЫРЫЛ = ет. Жиналу, үйілу.

ТОҚСЫРЫЛУ Тоқсырыл етістігінің қимыл атауы.

ТОҚТА = ет. 1. Кідіріп тұрып қалу; аялдау. // Болымсыз тұлдада өмірдің өткізілігін, көзді-ашып жұмғанша өте шығатындығын білдіреді. // Болымсыз тұлдада ағыза жөнелді, заұлады деген мағынаны білдіреді. 2. Белгілі бір іс-әрекеттің аяқталып, әрі қарай жалғаспауы, тыйылуы. // Ақпай қалу, ағысын доғару. 3. Бір жерден орын алу, сонда жайғасу; тұсу. 4. Орналасу, тұрақтау. 5. ауыс. Тұржырымды шешіме келу, ұйғару. 6. ауыс. Таңдау. 7. ауыс.

Бала көтеруден қалу. 8. ауыс. Айғырдан, бұқадан, күйектен шығып, күйлеуі басылу.

ТОҚТАҒАН БИС. а) Биенің айғырдан шығып кетуі. ә) Биенің орта жастан асуы. **ТОҚТАҒАН ҚОЙ.** Қошқара тоқтап, қашып кеткен қойды және он екі жасқа келген қойдың қошқара шағылысқанда қоздамайтындығы. **ТОҚТАҒАН СЫР.** Бұқадан қашып кеткен сыр.

ТОҚТАЙ-ТОҚТАЙ үст. Тұра-тұра қалып, кідіріп.

ТОҚТАЛ = ет. 1. Тұрып қалу, тежелу, аялдау. 2. Тыйылу, үзілу, жалғаспау. 3. Бір мәселеге арнайы назар аудару, тәттіштей айту. 4. ауыс. Кідіру, тежелу; күрмелу. 5. ауыс. Шабыты қайту. 6. ауыс. Аяқталу, біту.

ТОҚТАЛУ Тоқтал етістігінің қимыл атауы. 1. Аялдау, кідіру. 2. Тежелу. 3. Назар аудару, тәттіштей айту.

ТОҚТАЛЫС¹ зат. Қозғалысы тыйылған кідіріс, үзіліс.

Тоқталыс тапты. Тоқтап қалды, кідірді, тежелді. **ТОҚТАЛЫС**² = ет. 1. Белгілі бір мәселеге арнайы назар аударысу, сөз етісу. 2. Таңдау жасау.

ТОҚТАЛЫСУ Тоқталыс етістігінің қимыл атауы.

ТОҚТАМ зат. 1. Бір шешімге келген байлам. 2. Қойылатын шек, тыйым.

Тоқтама айтты. Жұбатты, басу айтты. **Тоқтама келді.** Бір шешімін шығарды, байлам жасады.

ТОҚТАМДЫ сын. Шешімді, байламды, тұржырымды.

ТОҚТАМДЫЛЫҚ зат. Сабырлылық, шешімділік.

ТОҚТАМ-ТҮЛҒА зат. Демеу, сүйеніш.

ТОҚТАП-ТОҚТАП үст. Аялдап, кідіріс жасап.

ТОҚТАР-ТОҚТАМАС үст. Әні-міне тоқмайын деп жатқанда.

ТОҚТАС = ет. 1. Кідірісу, аял жасасу. 2. Жасы келу, мосқал тарту.

Тоқтасып қалды. Жасы жетті, қартайды.

ТОҚТАСҚАН сын. Жасы жетіп, мосқал тартқан.

Тоқтасқан ат. Жас мөлшерінің он екі-он үшке келгені.

ТОҚТАСУ Тоқтас етістігінің қимыл атауы.

ТОҚТАТ = ет. 1. Кідірту, аялдау. 2. Доғарту, қойдыру, тыйылдыру. 3. ауыс. Райыннан қайтару.

4. ауыс. Тойтарыс беру, бетін қайтару. **ТОҚТАТҚЫЗ** = ет. 1. Кідірту, аялдау.

2. Үздіру, тежелту, доғарту.

ТОҚТАТҚЫЗУ Тоқтатқыз етістігінің қимыл атауы; тежеткізу.

ТОҚТАТТЫР = ет. 1. Кідіріс жасатқызу, аялдамттыру. 2. Үздірту, әрі қарай жалғастырмау, доғарттыру.

ТОҚТАТТЫРУ Тоқтаттыр етістігінің қимыл атауы.

ТОҚТАТТЫРЫЛ = ет. Іске қосылмай, кідіріту. **ТОҚТАТТЫРЫЛУ** Тоқтаттырыл етістігінің қимыл атауы.

ТОҚТАТУ Тоқтат етістігінің қимыл атауы. 1. Аялдау, кідірту. 2. Белгілі бір істі әрі қарай жалғастырмай, тыйып, тоқтау қою.

ТОҚТАТЫЛ = ет. 1. Кідірітілу, доғартылу. 2. Жалғастырылмау, тыйылу. 3. Тойтарыс берілу, беті қайтарылу.

ТОҚТАТЫЛУ Тоқтатыл етістігінің қимыл атауы.

ТОҚТАТЫС = ет. Белгілі бір іс-әрекеттің жалғасуына кедергі келтірісу, тойтарыс берісу.

ТОҚТАТЫСУ Тоқтатыс етістігінің қимыл атауы.

ТОҚТАУ¹ зат. Іс-әрекеттің жалғаса тұсуына бөгет болатын кідіріс, тоқталыс.

Тоқтау айтты [салды, келгірді]. Көңілін басты, ойын тыйышты, жұбатты, кеңес берді. **Тоқтау жоқ.**

а) Кедергі, қиындық, бөгет жоқ. ә) Қанағатсыз, ашкөздігіне шектеу жоқ. **Тоқтау қыл.** тілек. Жақыны, туысы қайтыс болған адамға өлікті жоқтау кезінде көңіл айтып келушілердің «сабыр тілеп» айтатын басу сөзі. **Тоқтау қылды** [етті, берді]. Сабыр қылды, өзін-өзі ұстады.

ТОҚТАУ² Тоқта етістігінің қимыл атауы. 1. Тоқтап қалу, тежелу, тыйылу. 2. Бір мәселеге арнайы назар аудару, ден қою.

ТОҚТАУЛЫ сын. Әр нәрсеге ақыл-парасатпен қарайтын, байыпты, салқикалы.

ТОҚТАУЛЫЛЫҚ зат. Байыптылық, сабырлылық.

ТОҚТАУСЫЗ үст. 1. Ешбір таластамай, кідіріссіз, іркілусіз, үздіксіз. 2. Кедергісіз, кідірмей, дереу, тез. 3. Ойланбастан, бірден-ақ.

ТОҚТАУЫЛ зат. сөйл. **Тосқауыл.**

ТОҚТАШЫҚ зат. бот. <лат. falcaria falcarioides> Қаратұяқтың бір түрі.

ТОҚТАШЫҚ зат. жерг. Жабайы картоп.

ТОҚ-ТОҚ елік. Бір затты екінші бір затпен ұранда немесе мылтық атылғанда шығатын қатқыл дыбысты бейнелейтін сөз.

Тоқ-тоқ етті. Тоқылдады.

ТОҚТЫ¹ зат. этн. 1. Қойдың алты айдан асқан төлі. 2. Сойылған тоқтының еті.

Тоқты қошқар. этн. Күйекке енді түсе бастаған, алты айдан асқан еркек қой. **Тоқты қысыр қалмайтын жер.** Оты-суы мол, берекелі жер.

ТОҚТЫ² зат. аст. <лат. aries> Жұлдыздық аспанның Солтүстік жарты шарындағы зодиактік шоқжұлдыз.

ТОҚТЫБАЛАҚ зат. өс. Дуадақтың халық аузындағы атауы.

ТОҚТЫДАЙ сын. Тоқты сияқты.

ТОҚТЫҚ зат. 1. Ішін-жеп, бүйірі шығып тойғандық. 2. Ағыл-тегіл молшылық, баршылық, дүниенің көптігі.

Тоқты тартты. Жас бала ернін тартып ойнады.

ТОҚТЫҚАШҚАН зат. этн. Ұрғашы қозының күйігінен алты айында қошқара шағылысып, бір жасында қоздағанын білдіреді.

ТОҚТЫЛЫ сын. Тоқтысы бар.

Тоқтылы қой. Сәуір, мамыр айларында төлден, қозысы алты (қорқықтект) айға толған қой.

ТОҚТЫ-ТОРПАҚ зат. Әлі жетіле қоймаған ұсақ малдың жиынтық атауы.

ТОҚТЫ-ТОРЫМ зат. Әлі жетіле қоймаған қой тұрқымы.

ТОҚТЫШАЙЫР зат. бот. Далалы жерлерде өсетін шөптердің бір түрі.

ТОҚТЫШАҚ зат. Тоқты сөзінің кішірейтіліп айтылған түрі.

ТОҚУ Тоқы етістігінің қимыл атауы. 1. Иірілген жіпті түрлі әдіспен шалып торлау арқылы жейде, шұғық т.б. бұйым жасау. 2. Сымнан, шиден т.б. ұзынша заттарды қиаластыру арқылы сал, қоршау т.б. жасау. 3. ауыс. Алған білімді, тәжірибені санаға құю, ұғып алу.

ТОҚУЛЫ сын. Тоқылған.

ТОҚУШЫ зат. Тоқу ісімен шұғылданатын кісі. **ТОҚШЫЛЫҚ** зат. Қажетті дүниесі жеткілікті болу, молшылық, баршылық жағдай.

ТОҚЫ¹ = ет. 1. Асты-үстінен екі қатар орналасқан ерсі жіп пен қарсы жіптің арасына арқау жіпті қолденең түсіру арқылы тығыздан, айқастырып қосу, мата дайындау. 2. Бір затты өзара шалып қосып, немесе айқастырып салып, тор көзді бұйым жасау. 3. Түрлі-түсті боялған жіптен орнек салу арқылы кілем, алаша т.б. үй бұйымдарын жасау. 4. ауыс. Жете түсініп, ұғып алу. // Есіміше тұлғасында көпті көрген, тәжірибелі деген мағынаны білдіреді. 5. ауыс. Ретіп, ыңғайын табу.

Тоқып білген. Көңіле түйген, зерек.

ТОҚЫ² = ет. Көліктің бөліне тоқым салу; ерттеу.

ТОҚЫЛ¹ зат. Әлсін-әлсін тоқ-тоқ етіп шыққан дыбыс.

ТОҚЫЛ² = ет. Жіпті, қамыс, ши, сым т.б. өруге келетін жіңішке ұзын заттарды бір-біріне түрлі әдіспен айқастыра ілу арқылы тұтас бұйым (мата, киім, кілем т.б.) жасалу.

ТОҚЫЛДА = ет. 1. Дамыл-дамыл тоқ-тоқ еткен дыбыс шығу. 2. ауыс. Қоқан-лоқы көрсету, тұщыру.

ТОҚЫЛДАҚ¹ зат. Түнгі күзетшілердің дыбыс беріп жүретін ағаш құралы.

Тоқылдақ тәубесі. Тиянақсыз ант, бос уәде, шығарып салма сөз.

ТОҚЫЛДАҚ² зат. зоол. <лат. picidae> Жемін ағаш қабығынан шұқпн іздейтін, тұмсығы істік, сарғыш жолағы аралас шұбар түсті кішігірім орман құсы; тоқылдақтәрізділер отрядының бір тұқымдасы.

Тоқылдақ тәрізділер. зоол. <лат. piciformes> Құстар отряды.

ТОҚЫЛДАҚ³ сын. Тоқ-тоқ еткізгіш.

ТОҚЫЛДАҚ⁴ зат. бот. Құртқашаштың соғдылық түрі; соғды құртқашашы.

ТОҚЫЛДАҚША үст. Тоқылдақ сияқты, тоқылдаққа ұқсап.

ТОҚЫЛДАТ = ет. Дамыл-дамыл тоқ-тоқ еткен дыбыс шығару, тоқ-тоқ еткізін ыру.

ТОҚЫЛДАТУ Тоқылдат етістігінің қимыл атауы.

ТОҚЫЛДАУ Тоқылда етістігінің қимыл атауы.

ТОҚЫЛУ Тоқыл етістігінің қимыл атауы.

ТОҚЫМ зат. этн. Анттың арқасына ер батпау үшін екі қабат киізден ыңғайлап пішін, сыртын мата немесе былғарымен қаптап, кейде өрнектеп сырып, айнала шетін көмкеріп жасайтын ер-тұрман жабдығының бірі.

Тоқым тарту. жерг. Жетім құрдыны өзге биеге телу. **Тоқым кеппес.** Үздіксіз жортуылда болған, әккі. **Тоқым кеппес [кепейтін] ұры.** Көнігі ұры, барымташы. **Тоқым бауырына алды.** Бітқан-тапқан болды, шала бүлінді, тұлады. **Тоқым кептірмеді [құрғатпады].** Үздіксіз жортуылда болды.

ТОҚЫМА сын. Бізбен, шимен шалып тоқыған, тор көзді.

Тоқыма жіп. колөнер. Тоқыма тоқуға арналған жіп.

ТОҚЫМАШЫ зат. Өндіріс жағдайында мата тоқу ісімен шұғылданатын шебер.

ТОҚЫМАШЫЛЫҚ зат. Мата тоқушылық ісі.

ТОҚЫМДА = ет. Ат арқасына тоқым салу.

ТОҚЫМДАЙ сын. Көлемі шағын ғана, кішкентай.

ТОҚЫМДАЙ-ТОҚЫМДАЙ сын. Азғантай, шағын, әр жерден бір.

ТОҚЫМДАТ = ет. Ат арқасына тоқым салдырту.

ТОҚЫМДАТУ Тоқымдат етістігінің қимыл атауы.

ТОҚЫМДАУ Тоқымда етістігінің қимыл атауы.

ТОҚЫМДЫҚ зат. Тоқымның төменгі жиегінің ішкі беті тиіп тұратын ат қабырғасының үсті.

Тоқымдығы бусанбады. Жаны қиналмады, қыныдық көрмеді.

ТОҚЫМҚАҒАР зат. этн. Жол жүріп бара жатқан немесе жолда жүрген жолаушыға сәт сапар тілеп берілетін қонақасы, кәделі ырым.

Тоқымқағар жасады. этн. Жолаушы шұққан баласына сәт-сапар тілеп, үлкендердің батасын алу үшін қонақасы берді.

ТОҚЫМПАЗ сын. Ұғымпаз.

ТОҚЫМСЛКІР зат. жерг. **Тоқымқағар.**

ТОҚЫР зат. Көп нәрсенің дүрсілінен тоқылдаған дыбыс.

ТОҚЫРА = ет. 1. Кідіріп, тоқтап тұрып қалу, бөгелу. 2. Дағдару, асып-сасу. 3. Бір құбылыстың ілгері жылжуы тыйылып, дамуы тоқтап қалу. 4. ауыс. Тұйыққа тірелу, жабырқау, таусылу.

Тоқыраған түйе. Семіз түйелердің жүдеу бастағаны.

ТОҚЫРАЙ = ет. Тап-тақыр болу.

ТОҚЫРАНДА = ет. Тоңқандау, тоқыраң-тоқыраң ету.

ТОҚЫРАҢҚЫРА = ет. Кідіріңкіреу, бөгеліңкіреу.

ТОҚЫРАС = ет. Кідірісу, бөгелісу, тоқырап қатысу.

ТОҚЫРАСУ Тоқыра етістігінің қимыл атауы.

ТОҚЫРАТ = ет. 1. Белгілі бір жерге малды иіріп жаю. 2. Кідірту, бөгеу, тоқтату.

ТОҚЫРАТУ Тоқырат етістігінің қимыл атауы.

ТОҚЫРАУ Тоқыра етістігінің қимыл атауы.

1. Кідіру, бөгелу. 2. Бір құбылыстың, істің, ілгері жылжымай, тоқтап тұрып қалуы.

Тоқырау кезені. қоғ.-саяси. Қоғамның дамуы, ілгерілеусіз күйде тұруы.

ТОҚЫРАУЛЫ сын. Бөгеулі.

ТОҚЫРАУШЫЛЫҚ зат. Ілгері даму тыйылып, тоқтап тұрып қалушылық.

ТОҚЫРАУЫН зат. бот. Бидай сорты.

ТОҚЫРАЮ Тоқырай етістігінің қимыл атауы.

ТОҚЫРЛА = ет. 1. Көп дүрсілдің бас-аяғы араласып, ретсіз тоқылдаған дыбыс шығу. 2. Көп болып, үйіліп-төгілу, топ-топ болу.

ТОҚЫРЛАТ = ет. 1. Тоқыр-тоқыр еткізу, тоқылдату. 2. Көп етіп, үйіліп-төгілту, топ-топ ету.

ТОҚЫРЛАТУ Тоқырлат етістігінің қимыл атауы.

ТОҚЫРЛАУ Тоқырла етістігінің қимыл атауы.

ТОҚЫТ = ет. 1. Жіптен, сымнан т.б. ұзынша заттарды шалып торлау арқылы мата, кілем т.б. тұтас заттар жасату. 2. ауыс. Жете түсіндіріп, ұқтыру.

ТОҚЫТТЫР = ет. Торлау, оғу арқылы мата, киім (қолғап, кеудеше т.б.), кілем т.б. заттарды жасатқызу.

ТОҚЫТТЫРУ Тоқыттыр етістігінің қимыл атауы.

ТОҚЫТУ Тоқыт етістігінің қимыл атауы.

ТОЛ = ет. 1. Бір нәрсенің іші деңгейіне, кенересіне жете түптілдеу. 2. Аузы-мұрнына шығып, үйіліп-төгілу, көп, мол болу. 3. Белгілі бір жасқа келіп, мерзімді уақытқа жету. // Болымсыз түлғада саны жетпейді, кем деген мағынаны білдіреді. 4. ауыс. Ет алып толысу, семіру. 5. ауыс. Өсіп-жетілу. 6. ауыс. Қатпау, басу.

Толып жатыр. Өте көп деген мағынада.

ТОЛА үст. Өте көп, мол.

ТОЛАҒАЙ¹ зат. Толассы соққан жел аты.

ТОЛАҒАЙ² сын. көне. Түгі жоқ, тап-тақыр, жалаңаш.

Толағай бас. Тақыр бас.

ТОЛАҒАЙ³ сын. 1. Алып, зор 2. жерг. Жалғыз, жеке, денелі

ТОЛАЙЫМ үст. 1. Түгел дерлік, тегіс. 2. жерг. Үнемі, ылғи. 3. Лайықты, мол, толымды.

ТОЛАРСАҚ зат. Асық жіліктің тобықпен түйіскен жеріндегі шодырайған қисық сүйек.

Толарсақ басын қайнату. этн. Ауру малды емдеу тәсілдерінің бірі. **Толарсаққа мұз қатты.** Ел басына қиын-қыстау күн туды, үлкен соғыс, қырғын ұрыс болды. **Толарсақтан су [қан, саз] кешті.** Қиыншылық кезді басынан кешірді, ауыр жағдайға төзді.

ТОЛАРСАҚТА = ет. Суға, батпаққа т.б. толарсаққа дейін бату.

ТОЛАРСАҚТАТ = ет. Аяқты суға, батпаққа т.б. толарсаққа дейін батыру.

ТОЛАРСАҚТАТУ Толарсақтат етістігінің қимыл атауы.

ТОЛАРСАҚТАУ Толарсақта етістігінің қимыл атауы.

ТОЛАР-ТОЛМАС үст. 1. Толуға сәл-ақ қалғанда. 2. Белгілі бір жасқа келер-келмес. 3. Белгілі бір уақытқа жетер-жетпес.

ТОЛАС зат. Сәл тыныс тапқан саябыр шақ, тыным.

Толас тапты. Тыным тапты, саябырлады. **Толас тапшала.** Бәсеңсімеді, толастамады

ТОЛАССЫЗ сын. Ешбір саябыр жоқ, тоқтаусыз, тынымсыз.

Толассыз жаттығу. спорт. Жаттығуды өткізуде әрбір спортшының бір қимыл-қозғалыстың әрқайсысын белгілі сан ретімен қайталап үздіксіз орындауы. **Толассыз селдей ағылу.** поэт. Ығы-жығы, үйіліп-төгілген.

ТОЛАСТА = ет. Саябырлап тыным табу, тоқтау, тыну.

ТОЛАСТАН = ет. Саябырсу, тыну.

ТОЛАСТАНУ Толастан етістігінің қимыл атауы.

ТОЛАСТАТ = ет. 1. Тоқтату, саябырсыту. 2. ауыс. Жеңілдету.

ТОЛАСТАТУ Толастат етістігінің қимыл атауы.

ТОЛАСТАУ Толаста етістігінің қимыл атауы; тоқтау, тыну, саябырсу.

ТОЛАС-ТЫНЫС зат. Бір нәрсенің көрінісі, бейнесі.

ТОЛАУ зат. вет. жерг. Жылқыда болатын ауру.

ТОЛБУТАМИД зат. фарм. Артозинмен тектес дәрінің түрі.

ТОЛҒА = ет. 1. Бұрай қозғап, үйіре айналдыру, шиыру. 2. ауыс. Жұтып жіберу, қылғымта жұту. 3. ауыс. Бір нәрсе жайында жан-жақты терең ойлау. 4. ауыс. Мақамға қосып, жыр ғып шерту. 5. Толғандыру.

ТОЛҒАҚ зат. 1. Адам мен жан-жануарлардың туу алдындағы ішкі қатты бүріп, құрсақ, арқа еттері жырылып ширап, қинайтын физиологиялық жағдай. 2. ауыс. Қатты ойландырып сезім күйі, толғаныс.

Толғағы жетті. а) Екіқабат әйелдің айы-күні толды, босанар уақыты болды. б) Уақыты, шамасы болды; сәті, орайы келді, дер кезі келді, кемеліне жетті [Кейде «бұл мәселенің иі жеткен», «бұл мәселенің толғағы жеткен» деп те қатар қолданыла береді]. **Толғағы пісті.** Туатын, босанатын уақыты болды. **Толғақ ауруы.** Төлдеу алдындағы толғау.

Толғаққа айналды. Оқтын-оқтын көрінетін күрмеуі қиын мәселеге ұласты. **Толғақ қысты.** Толғағы жиіледі, босанатын уақыты таяды. **Толғақты жиілету.** Босанатын әйел толғағының арасын алшақтатпау, жеңіл босануға жағдай жасау.

ТОЛҒАҚТАЙ сын. Толғақ тәрізді ащы, толғаққа ұқсайтын.

ТОЛҒАҚТЫ сын. Ойландырып, толғантатын.

ТОЛҒАҚШӨП зат. өс. <лат. centaurium> Сабағы тік, төрт қырлы, жоғарғы жағы бұтақты, жапырақтары жұмыртқа пішіндес, ұштары доғал, қарама-қарсы орналасқан, биіктігі 15–30 см-дей екі жылдық дәрілік өсімдік.

ТОЛҒАМ зат. 1. Қисынымен топшылап, жан-жақты пайымдау қабілеті. 2. Ой, пікір.

ТОЛҒАМАЛЫ сын. Қарудың сабы ұстап соғуға ыңғайлы болу үшін оның сабына былғары, қайыс оралған немесе кертін жасалған.

ТОЛҒАМДЫ сын. Толғанысқа толы, толғантатын.

Толғамды тотығу. кен. Сұйық құйманың кез келген құрамбөлігін реттеп тотықтыру.

ТОЛҒАМДЫЛЫҚ зат. Толғап, саралай алатын ерекше қабілет, қасиет.

ТОЛҒАМПАЗ сын. Ойлап толғай алатын, қабілетті.

ТОЛҒАН = ет. 1. Бір нәрсе жайында терең ойлап, кеңінен қиялдау. 2. Кікіну, ызалану. 3. Аңсау, сағыну. 4. Мазасыздану, уайымдау. 5. Бар қиын салу. 6. ауыс. Керілу, кербездену.

ТОЛҒАН сын. сөй л. Толып тұрған, тола, толы.

Толған ай. Айдың он төрт күн өтпін, он бесінші күні толысып, дөп-дөңгелек болып көрінген шақ.
Толған айдай. Толықсыған, сұду. **Толған айдай балқыды.** Толықсып құлтырды. **Толған бие.** Қызылы молайып, бойына ет алып, қоңданып, семіздігі артқан бие. **Толған бота.** Сауылып жүрген інгеннің жақсы еттеніп, семірген ботасы. **Толған лақ.** Енесінің алғашқы ащы уызынан бастап сауылғанға дейін емін-еркін емін, семіріп өскен лақ. **Толған тұлшпай.** Күржірейген, дөңкіген кісі.

ТОЛҒАНҒЫШ сын. Көп толғанатын, ойға берілгіш, сезімтал, нәзік жанды.

ТОЛҒАНДЫР= ет. 1. Толғанту, тебірену, ой салдыру. 2. Жанын қинау, жанына бату. 3. Алаңдату, мазалау.

ТОЛҒАНДЫРАРЛЫҚ сын. Селт еткізетін, таңдандырарлық.

ТОЛҒАНДЫРТ= ет. Ой салдырту.

ТОЛҒАНДЫРТУ Толғандырт етістігінің қимыл атауы.

ТОЛҒАНДЫРУ Толғандыр етістігінің қимыл атауы.

ТОЛҒАНТ= ет. 1. Толғандыру, тебірену, ой салдыру. 2. Алаңдату, мазасыздандыру.

ТОЛҒАНТУ Толғант етістігінің қимыл атауы.

1. Ойландыру. 2. Мазасыздандыру, тыншыын алу.

ТОЛҒАНУ Толған етістігінің қимыл атауы.

1. Көп ойлану, ойсоқты болу. 2. Ойлап-пішу.

ТОЛҒАНУШЫЛЫҚ зат. Толқу, мазасыздық, торығушылық.

ТОЛҒАНЫМ зат. Толғаныс.

ТОЛҒАНЫМДЫ сын. Толғанысқа толы, әсерлі, адамды толғандыратындай.

ТОЛҒАНЫС зат. Адамның терең ойға шомған қалып-күйі, тебіреніс.

ТОЛҒАНЫС-ТЕБІРЕНІС зат. Ой-сезім, ішкі сезім көріністері.

ТОЛҒАНЫС-ТЕРБЕЛІС зат. Таусылмайтын ой-сезім, арман-қиял.

ТОЛҒАНЫСТЫ сын. Жан-жақты, кең ауқымды, мәні зор.

ТОЛҒАП-ТОЛҒАП үст. сөйл. 1. Ойлап-толғану. 2. Ықынып, бебеулеп, күшейе түсіп. 3. Дарылдатып, даусын қатты-қатты шығарып. 4. Шайқап-шайқап, пісіп-пісіп.

ТОЛҒАҚ¹= ет. 1. Ырғасу, тәжікелесу. 2. ауыс. Сыр ашып түсінісу.

ТОЛҒАҚ²= ет. поэт. Ауыз салысу, шайнасу, таласу.

ТОЛҒАСУ Толғас етістігінің қимыл атауы.

1. Ақылдасу, ойласу. 2. Бөлісу, сырласу.

ТОЛҒАТ= ет. 1. Босанар алдында белдің сырқырап, іштің қатты бүріп ауыруы. 2. ауыс. Ойлап-толғану, мазасыз күй кешу. 3. ауыс. Баулау, созылу. 4. ауыс. Бұзылу, алай-дүлей болу.

ТОЛҒАТА-ТОЛҒАТА үст. Ойлап-толғану; қиналып, өзреге түсіп.

ТОЛҒАТУ Толғат етістігінің қимыл атауы.

1. Толғақ қысу. 2. ауыс. Ойлап-толғану.

ТОЛҒАТЫЛ= ет. Жан-жүрегі елжіреу, жүрек сыры ақтарылу.

ТОЛҒАУ¹ зат. фольк. 1. Халықтың ауызша поэзиясында кең таралған қоғамдық-саяси лириканың бір түрі, белгілі бір оқиғаға немесе біреуге арнап өлеңмен төгіліп жазылған жыр. 2. Толқу; толқу сезімі. 3. Арман-тілек. 4. Пікір, ақыл, кеңес.

ТОЛҒАУ² Тола етістігінің қимыл атауы; ойланып-кеңесу, ақылдасу.

Толғау салды. Қатты тебірентті, ойға салды; сезімін оятты. **Толғау толғады.** Жыр шертті. **Толғау түсті.** Ойға батты. **Толғау тоқсан қызыл тіл [күй].** Тілдің таңағайып құдіреті, оралымдылығы, икемділігі.

ТОЛҒАУДАЙ сын. Жыр тәрізді, толғау сияқты.

ТОЛҒАУЛЫ сын. 1. Бейнелі. 2. Көкейкесті, өзекті. 3. Буырқанған, шарқ ұрған.

Толғаулы найза. Толғамалы найза.

ТОЛҒАУСЫЗ үст. 1. Таңдамай, тұқ қалдырмай. 2. Талдау, сараптау жасамай.

ТОЛҒАУШЫ зат. Ақын-жыршы.

ТОЛҒАУШЫЛЫҚ зат. Толғану, толқу.

ТОЛҒЫ= ет. көне. Қамығу, күйзелу.

ТОЛҒЫЗ= ет. Толтыру.

ТОЛҒЫЗУ Толғыз етістігінің қимыл атауы.

ТОЛЕРАНТТЫҚ [лат. tolerantia] зат. Кайсыбір жағымсыз тұртқыайттарға жауап әрекетің болмауы не бәсеңсуі; оның әсерінен сезгіштіктің төмендеуінің нәтижесі.

ТОЛҚУ¹ зат. 1. Әділетсіз іске қарсы білдірілген жаппай наразылық. 2. су шар. Су бетінің тербелмелі қозғалысы, жал-жал толқын.

Толқу шкаласы. Теңіз және мұхит айдындары бетінің жел әсерімен толқу мөлшерін жай көзбен анықтау тәсілдерінің жиынтығы.

ТОЛҚУ² Толқы етістігінің қимыл атауы.

1. Өзгеру. 2. Күдіктену. 3. Сағыну. 4. Ішкі сезім. 5. Қобалжу, екітудай болу. 6. Абдырау, не істерін білмеу. 7. Толқыдану, бұйралану.

ТОЛҚУЛЫ сын. 1. Ашу-ызалы. 2. Қобалжулы.

ТОЛҚУСЫЗ үст. Торықпай, уайымдамай, нық сеніммен.

ТОЛҚУ-ТОЛҒАНЫС зат. Ішкі сезім күйі.

ТОЛҚЫ= ет. 1. Желдің әсерінен су, егіс, шөп т.б. үсті бұйраттанып, шайқалып, ыргала тербелу.

2. ауыс. Мазасы кетіп, көңілі қобалжу, абыржу.

3. Елжіреу, барынша көңіл қою. 4. ауыс. Жүрегі қатты созу, атқақтау, тұлау. 5. ауыс. Батыл шешім шығара алмай, тайсалақтау, айну.

Толқып отырды. жерг. Толып, иін тіресе отырды.

ТОЛҚЫҒЫШ сын. Жаны нәзік, әсершіл, сезімтал.

ТОЛҚЫМА¹ сын. 1. Құбылып тұратын, айнымалы. 2. Толқы, тербеле соққан, жанға жайлы.

ТОЛҚЫМА² зат. жерг. Көксоқпа, қардың көксоқта болып еруі.

ТОЛҚЫМАЛЫ сын. 1. Ауытқып кететін, аумалы-төкпелі, айнымалы. 2. Теңселіп тербелген, ыргакты.

Толқымалы валюта бағамы. экон. Сыраным мен ұсынымның әсерімен өзгеріп отыратын, нарықтық тетікті пайдалануға негізделген валюта бағамы; қазіргі дүниежүзілік валюта жүйесінің құрылымдық қағидаттарының бірі.

ТОЛҚЫМ зат. 1. Су бетінің ыргалысынан пайда болатын жал-жал күшті шайқалды; ілгері-кейінді қозғалыс. 2. физ. Физикалық ортадағы ауа тербелісінің қозғалысы. 3. Бір нәрсенің ауқым кеңейіп, шарпынуы бірден-біреу деуі түсінісі.

4. ауыс. Дәуір, кезең, замана. 5. ауыс. Сезім, жүрек сыры. 6. ауыс. Ұрпақ, буын.

Толқын басылды. Алабыртқан сезім бәсеңсіді.

Толқынға бой бермеді. Дес бермеді, қарсы тұрды.

Толқынға кірді. Суга қойып кетті. **Толқындар мен шақырулар кестесі.** еск. Радиостанцияларға арналған толқындар (жіліктер) мен шақырулар тізімі.

Толқынды ағыс. су шар. Желдің әсерінен туындайтын, толқындардың ықпал етуімен су бөлшектерінің қозғалысы. **Толқынның әсер ету тереңдігі.** су шар. Толқындардың тасындыларды қозғалтатын әрекеті жететін теңіздің немесе ірі көлдің ең көп тереңдігі. **Толқын көпіршігі.** су шар. Толқындардың төңкеріліп түсіп аққобік түзетін айдары (жалы). **Толқын ойнады.** Су беті толқынданды. **Толқын өткізгіш.** физ. Бойымен толқын таралатын нақты шекарасы бар канал.

Толқын ұзындығы. физ. Тербеліс фазалары бірдей (не фазалары тұрақты) толқынның ең жақын екі нүктесі арасындағы қашықтық. **Толқын ұрды.** Құбылып-құлтырып сүйкімді көрінеді деген мағынада. **Толқын шаш.** поэт. Бұйра шаш. **Толқын шашты.** Бұйра шашты. **Толқын ырғыма.** су шар. Буырқанған ағынның баяу ағынмен беттесуінің түрі. **Толқын қуған қайықтай ықты.** Біреулердің,

бір нәрсенің әсерінен қалыпты жүрісімен, жолымен жүре алмады. **Толқындардың когерентті көздері.** физ. Уақыт бойынша тұрақты фаза айырымымен және бірдей жиілікпен тербелетін толқындар көзі.

ТОЛҚЫН= ет. сөйл. Тебірену, толқу.

ТОЛҚЫНДА= ет. 1. Су (егіс, шөп) үсті шайқалып, жал-жал боп ыргалу. 2. ауыс. Неше құбылып толқу.

ТОЛҚЫНДАЙ сын. Толқын тәрізді.

ТОЛҚЫНДАЙЫН үст. сөйл. Толқын сияқты.

ТОЛҚЫНДАЛ= ет. 1. Тербелу, ыргалу. 2. Шұбатылу.

ТОЛҚЫНДАЛУ Толқындал етістігінің қимыл атауы.

ТОЛҚЫНДАН= ет. 1. Шайқалу, тербелілу, толқу. 2. Бұйралану. 3. ауыс. Әлем-татырықтану, өңі құбылу.

ТОЛҚЫНДАНАРЛЫҚ сын. Нәзік сезімді, сезімтал.

ТОЛҚЫНДАНДЫР= ет. 1. Бұйраландыру. 2. ауыс. Асқақтату, құбылту, екпіндету.

ТОЛҚЫНДАНУ Толқындан етістігінің қимыл атауы.

ТОЛҚЫНДАТ= ет. 1. Буырқандыру, тербелту.

2. Дірілдету, ыргалту. 3. ауыс. Алаңдату, бейжай ету. 4. Төгілту.

ТОЛҚЫНДАТУ Толқындат етістігінің қимыл атауы.

ТОЛҚЫНДАУ Толқында етістігінің қимыл атауы.

ТОЛҚЫНДЫ сын. 1. Толқын атқан, толқын-данған. 2. Ырақты, екпінді.

ТОЛҚЫНДЫҚ зат. физ. Толқынға тән, толқынға қатысты.

Толқындық әдіс. инф. <ағыл. flooding method> Әрбір десте көшірмеленетін және оның көшірмесі барлық мүлкін болатын бағытқа жөнелтілетін есеттеу желілерінде дестелерді жеткізу әдісі. **Толқындық импульс.** физ. Кеңістікте не белгілі бір ортада бір рет таралатын ұйытқу.

ТОЛҚЫНДАУ Толқында етістігінің қимыл атауы.

1. Шұлату, азан-қазан қылу. 2. Ойландыру, толғандыру.

ТОҚЫНӨЛШЕУШІ зат. су шар. Ағаштан немесе металлдан (көбінесе металл құбырдан) жасалған 10 см-лік бөлшектерге бөлініп, ақ және қызыл түс алмастырылып сырланған сырық (қада) [Бұл тереңдігі 3–5 м болатын су қойманың табанына тікелей орналастырылады немесе өте терең болса, қатқыл түріндегі зәкірге орналастырылады].

ТОЛҚЫНДЫҚ сын. Толқын тұрмайтын, толқынды жоқ.

ТОЛҚЫН-ТОЛҚЫН сын. 1. Асау тайдай тұлған. 2. Үзік-үзік, болар-болмас.

ТОЛҚЫНТУ= ет. Толғанту, толқыту.

ТОЛҚЫНТУ Толқынту етістігінің қимыл атауы; құбылту, құйқылжыту.

ТОЛҚЫНУ Толқын етістігінің қимыл атауы.

1. Буырқана толқу, шайқалу. 2. ауыс. Көшу, ауу, ығысу. 3. ауыс. Толқу, толғану.

ТОЛҚЫН-ЫРҒАҚ зат. Толқын, сағым.

ТОЛҚЫНЫС зат. Іштей қобалжыған тебіреніс, толқу.

ТОЛҚЫНҚЫРА= ет. Қобалжыңқырау.

ТОЛҚЫН-ТАСЫП үст. Арнасынан асып-төгіліп.

ТОЛҚЫП-ТОЛҚЫП үст. Қалықтап, қалықпай түсіп, әуелеп барып.

ТОЛҚЫП-ШАЙҚАЛ= ет. Толқу; толғану; алабырту.

ТОЛҚЫС= ет. 1. Салғыласу, айтысып-тартысу, жағаласу. 2. Иін тіресеу.

ТОЛҚЫСЫН= ет. Толықсу.

ТОЛҚЫТ= ет. 1. Астаң-кестең ету. 2. ауыс. Алаңдату, елктіру, қызықтыру. 3. ауыс. Шалқыту, шаттандыру. 4. ауыс. Толғандыру.

5. ауыс. Жақырту.

ТОЛҚЫТУ *Толқыт етістігінің қимыл атауы.*
ТОЛЛИНГ [ағыл. tolling] зат. экон. *Ел аумағындағы фирмалардың импорттық өңделме шикізатты өңдеуі жөніндегі жұмысына қатысты жекелеген мәмілелері.*

ТОЛТЫР = ет. 1. *Сыйғаныша салу, құю.* 2. *Мол етіп үйдіру.* 3. *Толық жайылу, шүңілдету.* 4. *Ауызға мол етіп асау, тығындау.* 5. *кіт. Іс қағаздарының шикізатты өңдеуі жөніндегі жұмысына қатысты жекелеген мәмілелері.*

ТОЛТЫРА-ТОЛТЫРА үст. 1. *Аузы-мұрнына келтіріп.* 2. *Аузын толтырып.*

ТОЛТЫРҒЫШ сын. *Бос кеңістікті толтыратын.*

ТОЛТЫРҒЫШТАР зат. хим. *Пластмассалардың, резеңкелердің, лак-бояу материалдарының сипаттамаларын жақсарту үшін және арнайы қасиеттер беріп, құрын төмендету үшін енгізілетін қатты, сұйық немесе газ күйіндегі ұсақтағыш материалдар.*

ТОЛТЫРМА зат. тамақ. *Балықтың жон етінен даярланатын тамақтың бір түрі.*

ТОЛТЫРМАЛА = ет. *Толтыру, қайта-қайта толтыру.*

Толтырмалап көлбеу қабаттармен қазу жүйесі. кен. *Блок немесе қабырғадағы көлбеу қабаттарды бұрғылап ұңғылау мен қопару.*

ТОЛТЫРМАЛАУ *Толтырмала етістігінің қимыл атауы.*

Толтырмалау құбыры. кен. *Кені алынған кеңістікті толтыратын материалдарды тасымаздауға арналған өткізгіш құбыр.* **Толтырмалау мәшинесі.** кен. *Пайдалы қазылымдарды алу нәтижесінде пайда болған кеңістікті толтырмалау материалдарымен толтыру үшін арнайы қолданылатын машина.*

ТОЛТЫРТ = ет. 1. *Толтыра құйдыру.* 2. *Сықап, нығыздап салдырту.* 3. *Орнына келтірту.* 4. *Жаптырту, үйгіздіру, көмдіру.*

ТОЛТЫРТҚЫЗ = ет. *Толтырттыру.*

ТОЛТЫРТҚЫЗУ *Толтыртқыз етістігінің қимыл атауы.*

ТОЛТЫРТТЫР = ет. *Толтыртқызу, толтыра құйдырту.*

ТОЛТЫРТУ *Толтырт етістігінің қимыл атауы.*

ТОЛТЫРУ *Толтыр етістігінің қимыл атауы.*
 1. *Бібісқа бір нәрсеі шүңілдете құю, сықап салу.*
 2. *Түгел қамту, тұтас ескеру.* 3. *Мұқтажын толық өтеу.* 4. и н ф. <ағыл. padding> *Толтырғыш көмегімен мәліметтерді толықтыру әдісі; мәліметтер блогына мәнісі ақпаратты жазу тәсілі; тораптағы мәліметтер алмасуының жырдамдығын реттеу үшін хабарламаға екілік разрядтар немесе белгілер енгізу.* 5. экон. *Мольнан қаттамасыз ету.* 6. *Орнын басу, алмастыру.* 7. *Үйіп тастау.*

Толтыру атрибуттары. и н ф. <ағыл. fill attributes> *Кескіннің элементімен байланысты және кескінді бейнелеу кезінде арнайы бағдарлама пайдаланатын толтырудың түсі және/немесе басқа ақпарат. Толтыру коэффициенті.* кен. *Экскаватор шөміші, вагон не басқа қандай да бір ыдыс көлемінің қоспатылған материалмен толтырылу дәрежесі.*

ТОЛТЫРУЛЫ сын. *Толтырылған, толтыра құйылған.*

ТОЛТЫРУШЫ зат. *Толық қамтушы.*
Толтырушы керіш. геол. *Кеуектік керіштің түрі [Онда бастапқы керіш шала не түгел шайылып, орнына жаңа керіш пайда болады].*

ТОЛТЫРЫЛ = ет. 1. *Лықылдата, шүңілдете құйылу.* 2. *Толық жазылу.* 3. *Салыну, қапталу.*

Толтырылған атырау. с у ш а р. *Ертеректе ашық теңізден қайранмен немесе бөгеттен бөлінген шығанаққа құйған өзеннің қолтабанға айналған атырауы.*

ТОЛТЫРЫЛУ *Толтырыл етістігінің қимыл атауы.*

ТОЛТЫРЫМДА: *толтырымдап жазық қабаттармен қазу жүйесі.* кен. *Блок немесе камера қорын алу төменнен жоғары қарай, қалыңдығы 2–3 м жазық қабаттармен жүргізілетін қазу жұмыстары.*

ТОЛТЫРЫМДЫҚ сын. *Толтыратын, толтыруға арналған.*

Толтырымдық кешен. кен. *Кені алынған кеңістікті толтырымдауға арналған жерүсті және жерастындағы имараттар, механизмдер мен жабдықтар кешені.* **Толтырымдық құбыржол.** кен. *Толтырымдық материалды тасымаздауға арналған құбыржол.* **Толтырымдық массив.** кен. *Пайдалы қазылымдарды кен орындарын толтырмалап қазып алу кезінде кені алынған кеңістікке жайғастырылған толтырымдық материал массиві.* **Толтырымдық массивтің орнықтылығы.** кен. *Кені алынған кеңістікке толтырмаланған, оны толтырмаған массивтің орнықтылық тепе-теңдікті сақтау қабілеті.* **Толтырымдық массивтің тығыздығы.** кен. *Толтырымдық массив көлемінің бір өлшеміндегі толтырымдық материалдың массасы (кг/м³).*

Толтырымдық массивтің шөгюі. кен. *Таужыныс қысымы мен өз массасының әсерінен толтырым массивінің тығыздалып, оның көлемінің кішіреюі.* **Толтырымдық материал.** кен. *Кені алынған кеңістікті толтыруға арналған материал [Ол екі топқа бөлінеді: 1) арнаулы кәсіптерде өндірілетін таужыныстар (құм, қиыршық тас, уатылған түпкі таужыныстар, әктас, ерітінділер және т.б.). 2) өндіріс қалдықтары есебіндегі материалдар, пайдалы қазылымдарды қазып алу кезіндегі бос таужыныстар, пайдалы қазылымдарды байыту кезінде алынған таужыныстар, металлургия зауыттарының қождары, күлдер және т.б.].* **Толтырымдық оқпан.** кен. *Толтырымдық материалды түсіруге арналған, жер бетіне шығатын тік не көлбеу қазба.* **Толтырымдық шикіқұрам.** кен. *Кесектерінің ірілігі бойынша белгілі бір шамалық арақатынаста құралған әртүрлі толтырымдық материалдар қоспасы.*

ТОЛТЫРЫҢҚЫРА = ет. *Толтыруға жақын-дату.*

ТОЛТЫРЫС = ет. 1. *Кемістікті толық жойысу, орнына келтірісу.* 2. *Толтыра салысу, құйысу.*

ТОЛТЫРЫСУ *Толтырыс етістігінің қимыл атауы.*

ТОЛУ *Тол етістігінің қимыл атауы.* 1. *Бдыстың бос жері қалмай шүңілдеу, лықылдау.* 2. *Көп болып жосылу, молаю.* 3. *Жету, жетілу, өсу.* 4. *Семіру, ет алу.* 5. *Белгілі бір жастан асу.*

Толу коэффициенті. кен. а) *Сусымалы материалдарды тиеу кезінде экскаватор шөмішінің, вагонның және басқа да ыдыстар көлемінің толу дәрежесі.* б) *Шанақтардың, зумпфтардың және басқа ыдыстардың толу көрсеткіші.* **Толу тарамы.** с у ш а р. *Маусымдық реттеудің жоғарғы іркіліске қарсы сызығының толу тармағы су тапшы болған жыл соңында бөген сыйымдығының толуын қамтамасыз етуін сипаттайтын сызба.*

ТОЛУЛЫ сын. с өй л. *Толы, толық.*

ТОЛУОЛ [сын. tolu] зат. хим. *Ароматты көмірсутек [Авиация және автомобиль бензиндерінің құраушысы ретінде бензол, бензол қышқылы өндірісінде, еріткіш ретінде қолданылады].*

ТОЛЫ сын. 1. *Ішіндегі нәрсеі кемеріне дейін жеткен, лықылдап тұрған, сықап салынған.* 2. *Қыруар, мол.* 3. *Малынан.*

Толыны төгіп, ортаны шайқады. ж е р г. *Байлықты қалай болса, солай төгіп-шашты. Толыны шайқан төккен. Бүліншілік салған, ырысты кетірген.*

ТОЛЫҒУ *Толық етістігінің қимыл атауы.*

ТОЛЫҚ¹ үст. *Түгелдей дерлік, бүтіндей, тұтас.*

Толық айналу уақыты. а с т р. *Ғаламшардың басқа ғаламшарды айналып шығуға кететін уақыт мөлшері.* **Толық арнайы өңдеу.** әск. *Жеке құрамды санитарлық өңдеу, қару-жарақты, әскери техниканы, көліктерді, әскери кәсіпкерді,*

жабдық-тұрмандарды және қорғаныс құралдарын дезактивациялау, газсыздандыру және дезинфекциялау. **Толық бағалы бейнеэффект.** и н ф. <ағыл. full-motion video> *Кинофильмге ұқсас мультимедиялық қойылым.* **Толық дезактивация.** әск. *Зақымданған қару-жарақты, ұрыс техникасы мен өзге де объектілерді радиоактивтік заттардан тазарту.* **Толық емес ақпарат.** и н ф. <ағыл. incomplete information> *Қойылған сұраққа жете жауап алуға жеткіліксіз ақпарат.* **Толық жинақ.** әск. *Танкілерге, зеңбіректерге берілетін қосалқы бөлшектердің, құралдардың және мүліктің кейбір түрлерінің жиынтығы.* **Толық қайта барлау.** әск. *Қарсылас туралы бар деректі тексеру, сонымен қатар неғұрлым толық және анық мәліметтер алу.* **Толық қолдан жасау.** з а н. *Құжаттарды техникалық-криминалистік зерттеуде қылмыскердің құжатты тұтастай қолдан жасауы.* **Толық қорық.** әск. *Дәстүрлі шаруашылыққа пайдаланудан шығарылған және табиғи қалпында сақтау мен ғылыми зерттеуге арналған заңмен қорғалатын аумақ.* **Толық құқықты.** з а н. *Заңды, заңмен бекітілген.* **Толық пікір.** п е л. *Жан-жақты талдау, бағалау.* **Толық санитарлық өңдеу.** әск. *Арнайы тазалау пунктерінде, моншада, санитарлық-өткізгіштік немесе заланданбаған су қоймаларында адам үстіндегі радиоактивтік, улағыш заттар мен бактериальдық құралдарды арнайы ұнтақпен жуып, күімді міндетті түрде ауыстыру.* **Толық серіктестік.** әск. *Шаруашылықтың серіктестік түрі [Оның қатысушылары серіктестіктің мүлкі жеткіліксіз болған жағдайда серіктестіктің міндеттемелері бойынша өзге тәсілі барлық мүлкімен ортақ жауапкершілікте болады].* **Толық су.** с у ш а р. *Ай мен Күннің тартылыс күштерінің әсерінен пайда болатын лықсу кезіндегі теңіздің ең жоғары деңгейі.* **Толық су алмасу уақыты.** геол. *Артезиан алабының қалыптасу барысында таужыныстардағы жерасты суларының толық алмасатын уақыт аралығы.* **Толық тұтылу.** а с т р. *Күннің немесе Айдың толығымен көрінбей қалу құбылысы.* **Толық түлеу.** *Құс қауырсындарының түгел түсіп, қайта шығуы.* **Толық тыныштық белдемі.** әск. *Қорық және ұлттық саябақ ішіндегі аумақ [Мұнда табиғи процестерге, адамның араласуына, соның ішінде, қандай мақсатпен болса да адамның уақытша болуына тыйым салынады].* **Толық үйлесімділік.** м а т. *Толығымен сәйкес келушілік.* **Толық ішкі шағылу.** ф и з. *Оптикалық сәуленің (жарық) немесе басқа диапазондағы электромагниттік сәуленің (мысалы, радиотолқыны) екі мөлдір ортаның шекаралық қабаттына түсіу кезінде сыну көрсеткіші көп ортаға қарай шағылуы.* **Толық емес жұмыс.** *Қысқартылған жұмыс уақытында атқарылатын жұмыс.* **Толық дәлел.** *Толық айғақ.* **Толық серіктестік.** экон. *Азаматтық нұсқа бойынша өзара жасасқан келісімшартқа сәйкес оның қатысушылары (толық серіктестіктері) серіктестік атынан кәсіпкерлік іс-әрекеттен айналысып, өздері тиесілі мүліктері мен оның міндеттемелері бойынша жауапкершілік арқалайтын серіктестік.* **Толық шығару.** и н ф. <ағыл. fully reasoning> *Грамматиканы тудыраған аксиомадан сөйлемді шығару.* **Толық ылғал сыйымдылығы.** с у ш а р. *Таужыныстарының барлық кеуектерін, жарықтарын, қуыстарын толтырған судың ақпай тұрған кездегі салмақтық немесе көлемдік шамасы.*

ТОЛЫҚ² сын. 1. с өй л. **Толы.** 2. *Толыққанды, жеткілікті.* 3. *Етжеңді келген, семіз.*

Толық денелі. *Толықша келген еңгезердей.*

ТОЛЫҚ = ет. 1. *Устемелеп қосылғаннан толық, молая түсу.* 2. *Өсу, жетілу, кемелдену.* 3. *ауыс.* *Көңілі орнына түсу, көңілі қою.*

ТОЛЫҚКРИСТАЛДЫ: *толықкристалды таужыныс.* геол. *Құрамына шыны тектес заттарды кіріктірмейтін, түгелімен кристалды заттардан тұратын таужыныс.*

ТОЛЫҚКАНДЫ сын. Жан-жақты, тереңдігімен ерекшеленетін.

ТОЛЫҚСУ Толықсы етістігінің қимыл атауы. 1. Толымы жетіп құлтыру, жайнау. 2. Бұрала иілу, ыргалып-теңселу. 3. ауыс. Толқу, алабұрту.

ТОЛЫҚСЫ= ет. 1. Қиу-қуаты кемеліне келіп, құлтырып, бабында болу. 2. Әрлі-берлі ыргалып теңселу. 3. ауыс. Толқу, дүрлігу. 4. ауыс. Сөзім ыркына көну, сезімге жол беру.

Толықсып тұрған шақ. Кемеліне жеткен, керемет шарықтау шегі.

ТОЛЫҚСЫТ= ет. 1. Тербелту, ыргалту, толқындату. 2. ауыс. Толқыту, қобалжыту.

ТОЛЫҚСЫТУ Толықсыт етістігінің қимыл атауы.

ТОЛЫҚТА= ет. Бір нәрсенің кемісін толықтыра, жетілдіре түсу.

ТОЛЫҚТАЙ үст. сөйл. Түгелдей.

ТОЛЫҚТАМА зат. Олқылықты, кемістікті толықтыра, анықтай түсетін қосымша.

ТОЛЫҚТАН= ет. 1. Бірін-бірі толықтыру, толығы. 2. жерг. Тоу, семіру.

ТОЛЫҚТАНДЫР= ет. Толықтыру.

ТОЛЫҚТАНДЫРУ Толықтандыр етістігінің қимыл атауы.

ТОЛЫҚТАНУ Толықтан етістігінің қимыл атауы.

ТОЛЫҚТАУ¹ сын. 1. Толығырақ, молдау. 2. Етжеңділеу келген, семіздеу.

ТОЛЫҚТАУ² Толықта етістігінің қимыл атауы.

ТОЛЫҚТАУЫШ зат. лингв. Сөйлемдегі қимыл процесінің, баяндауыштың объектісі болатын тұрлаусыз мүше.

Толықтауыш бұрыш. мат. Толықтырушы бұрыш.

ТОЛЫҚТЫҚ зат. Етжеңділік, семіздік.

ТОЛЫҚТЫЛЫҚ сын. психол. Мінез байлығы, байсалдылығы.

ТОЛЫҚТЫР= ет. Кемісін толтыра түсу, жетілдіре түсу.

ТОЛЫҚТЫРҒЫШ зат. 1. Заттың беріктігін арттыру үшін қосылатын әртүрлі қоспалар. 2. зат. хим. Байланыстырушы материалдармен қосылып, бетондар немесе ерітінділер түзетін материалдар.

ТОЛЫҚТЫРМА зат. 1. Косылған материал. 2. Қоспа ретіндегі құрылыс материалы.

ТОЛЫҚТЫРУ Толықтыр етістігінің қимыл атауы. 1. Жетілдіру, кемін қосу. 2. Толтыру, белгіленген мөлшерге жеткізу. 3. Жетілдіру мақсатымен заңға өзгерістер енгізу. 4. Жинақтау, қор жасау.

ТОЛЫҚТЫРЫЛ= ет. 1. Қалтына келтірілу. 2. Толтырылу, көбейтілу, жаңартылу.

ТОЛЫҚТЫРЫЛУ Толықтырыл етістігінің қимыл атауы.

ТОЛЫҚША сын. Толықтау, семіздеу.

ТОЛЫҚШАЛАУ сын. 1. Оңша семіз емес, толықтау, орташа күйлілеу. 2. Төсі шығыңқылау.

ТОЛЫЛЫҚ зат. Толғандық, толып кеткендік.

ТОЛЫМ зат. көне. 1. Жетістік. 2. көне. Халқына қадірлі ердің ұрпағы деген мағынада.

ТОЛЫМДАЛ= ет. Орнына келу, қалтына түсу; толығы түсу, жеткілікті болу.

ТОЛЫМДАЛУ Толымдал етістігінің қимыл атауы.

ТОЛЫМДЫ сын. 1. Жеткілікті дәрежеде, толық. 2. Көз тойарлық. 3. Жақсы, көтеріңкі. 4. Тағымды, жарамды. 5. Уәжді, көңілге қонымды, негізді. 6. Жан-жақты, терең. 7. Толысқан, жұп-жұмыр.

Толымды сөйлем. лингв. Белгілі бір ойға қатысты мүшелері түгел айтылатын сөйлем. **Толымды сұраным.** экон. Сатып алушының фирма шығаратын тауарларға сұранымы. **Толымды ұйқас.** әдеб. Өзара үйлесетін сөздердегі сәйкес дауысты және дауыссыз дыбыстар түгелдей үндестігі жағынан дәлме-дәл не өте жақын келетін толық үнді ұйқас.

ТОЛЫМДЫЛЫҚ зат. 1. Саны жеткілікті

болғандығы, толықтық. 2. Пайымдылық, қабілеттілік, салиқалылық.

ТОЛЫМСЫЗ сын. 1. Толық емес, жетімсіз. 2. Жұпыны, кедей. 3. Артта қалған, мешеу. 4. Арзанқол, сапасыз.

Толымсыз концентрат. кен. Құрамында бағалы құрамбөліктің пайыздық үлесі талапқа сай келмейтін өнім. **Толымсыз сөйлем.** лингв. Белгілі ойға қатысты мүшелері түгел айтылмаған сөйлем. **Толымсыз топтама.** экон. Жүз акциядан кем бағалы қағаздардың саны.

ТОЛЫМСЫЗДЫҚ зат. Толық еместік, жетімсіздік.

ТОЛЫҢҚЫРА= ет. Толысыңқырау, өсіңкіреу, көтеріңкіреу.

ТОЛЫС= ет. 1. Ет алып оңалу, семіру. 2. Әбден даму, жетілу, өсу. 3. ауыс. Кемеліне келу, жетілу. 4. ауыс. Әйел адамның сұрulanуы, реңденіп кетуі.

Толыспаған дарактар. экон. Өсімдіктер популяцияларының жетілмеген шағы.

ТОЛЫСҚАНДЫҚ зат. Есейгендік, ақыл тоқтатқандық.

ТОЛЫСТЫР= ет. Толықтырысу, толтырысу.

ТОЛЫСТЫРУ Толыстыр етістігінің қимыл атауы.

ТОЛЫСУ Толыс етістігінің қимыл атауы.

1. Оңалу, семіру, толу. 2. Жетілу, өсу. 3. биол. Физиологиялық жағынан жетілу. 4. геол. Жиналу, қорлану, молаю. 5. ауыс. Кемелдене түсу.

Толысу желісі. геол. Жер қыртысындағы (тау жыныстардағы) жарық қуыстарының заттектермен бірте-бірте кетпелуі нәтижесінде қалыптасатын желі. **Толысу электр стансысы.** сұшар. Теңіз суының толысу энергиясын электр энергиясына айналдыратын электр стансысы.

ТОЛЫСЫҢҚЫРА= ет. Толыңқырау, семіріңкіреу.

ТОЛЫСЫП-ТОЛЫҚКАНДЫҚ зат. 1. Есейгендік, ержеткендік. 2. Өсіп-жетілгендік, дамығандық.

ТОЛЬ зат. Қалыңдау келген қатты қағазға қара май сіңіріп, үстіне ұсақ қоспалар сеуіп жасалатын төсегіш (жабынды) материал.

ТОМ [грек. tomos] зат. 1. Белгілі бір шығарма басылымының жеке бір кітабы. 2. инф. [ағыл. volume] Файлдық жүйеде пайдалану үшін дискінің бөліп-белгіленген бөлімі немесе бөлімдер жиынтығы.

Томдарды автоматтық айырып тану. инф. <ағыл. automatic recognition of volumes> Тапсырмаларға жоспарлаушымен орындалатын және осы сәтте операциялық жүйенің басқарылуында тұрған том мен тапсырма сұралатын томның бір-бірімен сәйкестігін тағайындаудан тұратын операция. **Томдарды танып-білу.** инф. <ағыл. volume recognition> Жүйедегі ашық томдардың индентификаторы мен томдардың ентаңбалары арасындағы сәйкестікті тағайындау процедура-сы. **Том ентаңбасы.** инф. <ағыл. volume label> Томға атау беру кезінде оған жазылғаны ентаңба

[Мұнда томның тіркелу нөмірі, файлдар ентаңбасы аймағының адресі, том иесінің индентификаторы болады]. **Томның атауын тағайындау.** инф. <ағыл. volume (pack) initialization> Томды мәліметтер жазуға арнап алған дайындау. **Томның реттік нөмірі.** инф. <ағыл. serial volume number> Бірнеше бөліктен тұратын (көп томды) файлды өңдеу кезінде сол бөліктерді (томдарды) пайдаландық стандартты режімін сипаттайтын сан. **Томның соңы.** инф. <ағыл. end of volume> Томның аяғын белгілейтін код. **Томның стандартты ентаңбасы.** инф. <ағыл. standart label of volume> Том мен оның иесін ұқсататын стандартты ентаңба.

Томның файлы. инф. <ағыл. volume file> Томның аты, осы том арналып бөліп-белгіленген файлдық жүйенің түрі және (жөндеуді талап ететін ақау болғанын көрсететін) өзгеріс біті бар файл. **Том соңының ентаңбасы.** инф. <ағыл. end of volume> Томның аяғында орналасқан және соң белгісі бар

ентаңба. **Том ұқсастыргышы.** инф. <ағыл. volume identifier> Таспа немесе дискідегі мәліметтер тасушының мәтіндік атауы.

ТОМАҒА¹ зат. 1. саят. Қыран құстың басына көзін бастыра кигізіп қоятын былғары қапшық. 2. жерг. Самауырдың шоқ сөндіргіші.

ТОМАҒА² сын. Тұйық, көп сөйлемейтін біржолға.

Томаға көзді. Үлкен, дөңгелек көзді. **Томаға тартты.** Құстың томағасын сыпырды, томағасын алып ұшырды. **Томағасы түрлі.** поэт. Еркіндік берілді, еркіне жіберілді, көңілі ашылды, бақытқа кенелді. **Томағасын тартты.** Томағаны алды, шешті.

ТОМАҒАДАЙ сын. Шағын, кішірек.

ТОМАҒАЛА= ет. Қыран құстың басына көзін бастыра томаға кигізу.

ТОМАҒАЛАН= ет. 1. Томаға кигізілу. 2. ауыс. Томшып жондану.

ТОМАҒАЛАНУ Томағалан етістігінің қимыл атауы.

ТОМАҒАЛАС= ет. Томаға кигізісу.

ТОМАҒАЛАУ Томағала етістігінің қимыл атауы.

ТОМАҒАЛАУЛЫ сын. Томаға кигізілген.

ТОМАҒАЛЫ сын. Томағасы бар, томағалаулы.

Томағалы дулыға. этн. Темірден жасалған, бетті жауып тұратын томағасы бар дулыға.

ТОМАҒАСЫЗ сын. Томағасы жоқ, томаға кигізілмеген.

ТОМАҒА-ТҮЙЫҚ сын. 1. Ешқандай аралас-құраластығы жоқ, бір шет, оқиша, қағыс. 2. Томсарып, көпшіліктен шеттеп жүретін, сөзге араласпайтын, сыр ашпас, бұйығы (кісі).

Томаға-түйық валюта. экон. Тек бір елдің ғана шегінде пайдаланылатын, айырбасталмайтын валюта.

ТОМАҒА-ТҮЙЫҚТЫҚ зат. Аралас-құраластығы жоқтық, оқшаулық, қағастық.

ТОМАҒАШӨП зат. бот. <лат. scutellaria> Сабағы түкті, жапырақтары қарама-қарсы орналасқан, көпжылдық кейде біржылдық шөптесін өсімдік не шала бұта; бұта.

ТОМАЙ сын. Түймедей, кішкентай (құлақ).

ТОМАЛА= ет. жерг. Домалау.

ТОМАЛАҚ зат. сөйл. Кішігірім той, кеш.

ТОМАЛАҚТАЙ сын. Азғантай, кішкентай.

ТОМАН зат. көне. Дағыстан жұрты.

ТОМАР¹ зат. 1. Кесілген ағаштың кепкен түбірі. 2. Отқа жауу үшін жарылған бөрененің кесіндісі.

Томар балта. Ағаштың томарына жалғасқан сабымен қоса алынған балта пішініндегі сайман, қару. **Томар оқ.** Садақ оғының бір түрі.

ТОМАР² зат. Түп-түп боп, үсті-үстіне шөп өскен шалшықты, қоналы жер.

ТОМАР³ зат. жерг. Біза, кішкене тайыз көлшіктер.

ТОМАРБАС зат. жерг. Кішкене, шөкене бас.

ТОМАРБОЯУ зат. өс. <лат. limonium gmelini> Қырга, сортаң жерге шығатын, тамырынан тері бояйтын күлгін сары бояу алынатын көпжылдық өсімдік.

Томар бояу. Құрай тектес өсімдік түбірінен жасалған бояу.

ТОМАРДАЙ сын. 1. Дөңбектей, дәу, үп-үлкен. 2. Кесілген, құраған, өртенген ағаш түбіріндей.

3. ауыс. Моңшақтай.

ТОМАРДАЙ-ТОМАРДАЙ сын. Үлкен-үлкен.

ТОМАРДӘРІ зат. өс. <лат. polygonum amphibium> 1. Тамырынан алынатын дәрілермен зиянды жәндіктерді құртатын, көбіне ормандық және биік таудағы шабындықтарда өсіп-өнетін шөптесін, улы өсімдік; тамырдары. 2. Көпжылдық, жерасты сабақты, шөп сабақпас өсімдік.

ТОМАРДҮЗГІН зат. өс. сөйл. Құмда өсетін өсімдік.

ТОМАРЖУСАН зат. өс. *Түсі қаракөк, бойы жарты метр, сабағы жіңішке, майда жапырақ, құмды жерге шығатын шөп.*

ТОМАРЛАН = ет. *Күжгірею.*

ТОМАРЛЫ сын. *Қопалы, шалшықты.*

ТОМАРҚҰЛАҚ зат. бот. <almillararia> *Томарға (ағаштың түбіріне), құрлаған ағашқа шығатын, жеуге жарамды саңырауқұлақ.*

ТОМАРТА зат. бот. <лат. humenolaena> *Тамырсабағы ағаштанып кеткен, далалы жерлерде өсетін көпжылдық өсімдік.*

ТОМАРТҚАЛА = ет. жерг. *Томыртқалау, салқындату, суыту.*

ТОМАР-ТОМАР сын. 1. *Түйір-түйір.* 2. *Кесек-кесек.*

ТОМАР-ТҮГІРШІК зат. *Состиган ағаш түбірлері.*

ТОМАРША¹ зат. *Ағаштың кішігірім түбірі, кішірек томар.*

ТОМАРША² зат. *Тайыз көлшіктер; томарлы жер.*

ТОМАРШАДАЙ сын. *Кескен дөңбектей.*

ТОМАРЫЛ = ет. 1. *Туырылу.* 2. а. у. с. *Бұлқан-талқан болу.*

ТОМАСҚОЖ зат. хим. *Шойын қорытқанда шығатын қосалқы өнім; бағалы тыңайтқыш.*

ТОМАСТЫҚ; **томастық** болат. кен. *Конвертер процесінің бір түрі, томастық процесс арқылы алынған болат.*

ТОМАСШЛАҚ зат. кен. *Рудадан алынатын тыңайтқыш түрі.*

ТОМАТ [лат. solanum lycopersicum] зат. *Қызанақ.*

Томат езбесі. тамақ. *Үккіштен өткізілген қызанақтан 2–3 рет қайнатып әзірленетін тағам [Томат пастасына қарағанда мұның құрамындағы құрғақ заттардың мөлшері (12–20%) аздау болады]. Томат пастасы.* тамақ. *Піскен қызанақтан жасалатын өнім.*

ТОМАТТА = ет. *Тағамның ішіне томат қосу.*

ТОМАТТАУ *Томатта етістігінің қимыл атауы.*

ТОМАУЫЛ зат. көне. *Тосқауыл, ағаш томары, бұта т.б.*

ТОМАША¹ зат. *Құстың кішкентай бір түрі.*

ТОМАША² зат. сөйл. 1. *Ағаштың кеткен кішігірім түбірі, томарша.* 2. *Кішігірім томарлы, қопалы жер.*

ТОМАША зат. *Кішкентай томар.*

ТОМАШАДАЙ сын. *Кіп-кішкентай ғана, жұдырықтай.*

ТОМАШАҚ зат. 1. *Майда-шүйде ағаш томары.* 2. *Денесі шағын, шөпеті.*

ТОМБЫҚ зат. жерг. кәс. 1. *Езін егетін жерді білдіру үшін жерді қазып үйін қойған белгі.* 2. *Қауын-қарбыздың, жүгерінің жақсы өнуі үшін олардың түбіне үйілген топырақ.*

ТОМДА = ет. *Кітап-кітап етіп жазу, шығару.*

ТОМДАН = ет. *Том-том болып шығу.*

ТОМДАУ *Томда етістігінің қимыл атауы.*

ТОМДЫҚ зат. сын. *Жеке-жеке томдардан тұратын (кітаптар).*

ТОМОГРАФ зат. мед. *Дененің белгілі бір қабаттарын пленкаға түсіріп алып, зерттеу жүргізетін аппарат.*

ТОМОГРАФИЯ [грек. tomos – бөлік, grapho – жазамын] зат. мед. *Томографпен жүргізілетін зерттеу.*

ТОМОГРАФИЯЛЫҚ сын. мед. *Томограф арқылы зерттейтін.*

ТОМОГРАФСЫЗ сын. мед. *Томография құралынсыз.*

ТОМП елік. *Жоғарыдан жерге секіріп түскендегі топ ете қалған, дүрс еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

Томп етті. *Дүрс етіп, құлап түсті. Томп еткізді. Оп-оңай жыға салды деген мағынада.*

ТОМПАЙ = ет. 1. *Бұлтыып ісіну.* 2. *Сыртқа қарай дөңестеніп шығып тұру, томпию.*

ТОМПАЙТ = ет. 1. *Бұлтыту.* 2. *Толтыру.*

3. *Компиту, қосыту.* 4. *Қалыңдату, ақшаға келеті.* 5. *Ісіндіру.*

ТОМПАЙТУ *Томпайт етістігінің қимыл атауы.*

ТОМПАЙЫП-ТОМПАЙЫП үст. *Төбе-төбе болып, томпыып-томпыып.*

ТОМПАҚ¹ сын. 1. *Сыртқа қарай дөңестеніп шығып тұрған, бұлтиған.* 2. а. у. с. *Қисыны жоқ, орынсыз, ретсіз.*

Томпақ бетті. *Бүйрек бетті. Томпақ ойыны.* ойын. *Балалардың «томпақ, томпақ, томпақтар, томпақтан кім домалар?» – десе жүріп, бір-бірін қуалап ойнайтын ұлттық ойын түрі. Томпақ ұрт.* *Ұрты шығарғы.*

ТОМПАҚ² зат. 5–6 қап шамасындағы сульфат үйіндісі.

ТОМПАҚ³ зат. *Көз қалтасы.*

ТОМПАҚТА = ет. 1. *Төмпешіктен, бұлтытып шығару.* 2. а. у. с. *Қалтаны ақшаға толтыру.*

ТОМПАҚТАЛ = ет. 1. *Жұмырлану.* 2. *Бүйірлену, бұлтию.*

ТОМПАҚТАЛУ *Томпақтал етістігінің қимыл атауы.*

ТОМПАҚТАН = ет. *Көтерілу, дөңестену.*

ТОМПАҚТАНУ *Томпақтан етістігінің қимыл атауы.*

ТОМПАҚТАУ¹ *Томпақта етістігінің қимыл атауы.*

ТОМПАҚТАУ² сын. 1. *Сыртқа қарай шығынқылау, дөңестеу.* 2. *Қалыңдау, еттілеу.* 3. а. у. с. *Ретсіздеу, ерсілеу, жөнсіздеу, орынсыздау.*

ТОМПАҚТЫҚ зат. 1. *Сыртқа қарай бұлтиғандық.* 2. а. у. с. *Жөні жоқтық, ерсілік, орынсыздық.*

ТОМПАҚША сын. *Аздап қана бұлтиған.*

ТОМПАЛАҢ елік. *Компандаған, бұлт-бұлт еткен, томпаңдаған жүрісті бейнелейтін сөз.*

ТОМПАЛАНДА = ет. сөйл. *Томпаңдау, томпаң-томпаң ету.*

ТОМПАЛАНДАУ *Томпаңдау етістігінің қимыл атауы.*

ТОМПА елік. *Томп-томп, бұлт-бұлт еткен қимылды бейнелейтін сөз.*

Томпаң қақты. *Бұлт-бұлт етіп, асты-үстіне түсті; бөйек болды, тез қимылдады.*

ТОМПАҢДА = ет. 1. *Томпаң-томпаң етіп жүру, бұлттыңдап тез қимылдау.* 2. *Бүкшеңдеу, бұқпантайлап жүру.*

ТОМПАҢДАТ = ет. 1. *Бұлттыңдату, жүгірту.* 2. *Еңкейтеу.*

ТОМПАҢДАТУ *Томпаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ТОМПАҢДАУ *Томпаңда етістігінің қимыл атауы.*

ТОМПАҢ-ТОМПАҢ елік. *Жас баланың бұлтың-бұлтың еткен жүрісін бейнелейтін сөз.*

ТОМПАШЫҚ зат. жерг. **Төмпешік.**

ТОМПАЮ *Томпай етістігінің қимыл атауы.*

ТОМПИ = ет. 1. *Моп-момақан, сұп-сүйкімді болып көріну.* 2. сөйл. **Томпай.** 3. *Бұлтию.* 4. а. у. с. *Бұртию, ренжу, өкпелеу.*

ТОМПИТ = ет. 1. *Ісіндіру.* 2. *Қалыңдату, қампиту.* 3. *Бұлтыту.* 4. а. у. с. *Бұртиу, ренжіту.*

ТОМПИТУ *Томпит етістігінің қимыл атауы.*

ТОМПИЫП-ТОМПИЫП үст. *Моп-момақан болып, монтыып.*

ТОМПИЫС = ет. 1. *Монтыысу, сүйкімді көріну.* 2. *Томпайысу.*

ТОМПИЫСУ *Томпыыс етістігінің қимыл атауы.*

ТОМПИЮ *Томпи етістігінің қимыл атауы.*

ТОМП-ТОМП елік. *Дүңк-дүңк, тоңқ-тоңқ, дүрс-дүрс еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

ТОМПЫЛДА = ет. 1. *Томпаңдау, елтілеу.* 2. *Секеңдеу.*

ТОМПЫЛДАҚ сын. *Томпаңдаған, томпиган.*

ТОМПЫЛДАТ = ет. 1. *Бұлкілдету.* 2. *Томпаңдату.* 3. *Сартылдату, шықтырта соғу.*

ТОМСА = ет. *Тұмшалау, бүркеу, жабу.*

ТОМСАР = ет. 1. *Қабақ шытып, үңсіз тұнжырау, түнеру.* 2. *Тымыраю, томаға-тұйық болу.*

ТОМСАРТ = ет. *Тұнжырату, ойға батыру.*

ТОМСАРТУ *Томсарт етістігінің қимыл атауы.*

ТОМСАРУ *Томсар етістігінің қимыл атауы.*

ТОМСАРУЛЫ сын. 1. *Қабақ шытқан, тұнжыраған, түнерген.* 2. *Тұйық, үңсіз, көңіліз.*

ТОМСАРЫЛ = ет. *Қатулану, қабағы түйілу.*

ТОМСАРЫҢҚЫ сын. *Кескіні тұнжыраңқы, қабағы түнеріңкі.*

ТОМСАРЫҢҚЫРА = ет. *Түнеріңкіреу, қабағы түсіңкіреу.*

ТОМСАРЫП-ТОМСАРЫП үст. *Түксие-түксие, тұнжырап-тұнжырап.*

ТОМСАРЫС = ет. 1. *Тымырайысу.* 2. *Тұнжырасу, түнерісу.* 3. *Тымпыысу, тынышталу.*

ТОМСАРЫСУ *Томсарыс етістігінің қимыл атауы.*

ТОМСЫР = ет. *Күйзелу, қиналу.*

ТОМСЫРАЙ = ет. *Аузын бұрттытып, қабағы түсіп, үңсіз отыру; тымыраю.*

ТОМСЫРАЙТ = ет. 1. *Түсін суыту, қабағын тию.* 2. *Бұртиу, ренжіту.*

ТОМСЫРАЙТУ *Томсырайт етістігінің қимыл атауы.*

ТОМСЫРАЙЫП-ТОМСЫРАЙЫП үст. *Үдірейіп-үдірейіп.*

ТОМСЫРАЙЫС = ет. *Тұнжырасу; үрпісу; тымырайысу.*

ТОМСЫРАЙЫСУ *Томсырайыс етістігінің қимыл атауы.*

ТОМСЫРАЮ *Томсырай етістігінің қимыл атауы.*

ТОМ-ТОМ сын. *Кітап-кітап, бірнеше кітап болатын.*

ТОМ-ТОМДА = ет. *Бірнеше кітап ету.*

ТОМЫҚ сын. *Үңсіз, тілсіз (таңба).*

ТОМЫЛДЫРЫҚТЫ сын. *Тұмылдырық тәрізді сыммен торланған.*

ТОМЫР = ет. *Кесегімен омыру.*

ТОМЫРАЙ = ет. *Томсару, тұнжыраю.*

ТОМЫРАЙЫС = ет. *Томсарысу, тұнжырасу.*

ТОМЫРАНДА = ет. *Томпаңдау.*

ТОМЫРЛА = ет. *Шымырлау.*

ТОМЫРТҚА зат. этн. тамақ. 1. *Мұз салып салқындатылған сорпа.* 2. *жерг. Малтаға су қосқан сусын; сұп қосылған ищбат; айранға су қосқан сусын (шалпап).*

ТОМЫРТҚАДАЙ сын. *Томыртқа тәрізді.*

ТОМЫРТҚАЛА = ет. 1. *Сорпаға мұз қосып салқындату.* 2. а. у. с. *Жұмсарту, жуып-шаю.*

ТОМЫРТҚАЛАН = ет. 1. *Мұзбен салқындатылу.* 2. а. у. с. *Ыстығы, екпіні басылу.*

ТОМЫРТҚЫЛА = ет. *Ыстық суга мұздай су қосып қанжылым ету, салқындату.*

ТОМЫРТҚЫЛАТ = ет. *Қостырту, араластырту.*

ТОМЫРТҚЫШ зат. сөйл. **Томыртқа.**

ТОМЫРУ *Томыр етістігінің қимыл атауы.*

ТОМЫРЫҚ сын. этн. 1. *Кенет дүрсе қоя беретін, дүңк етпе.* 2. *Бүйіғы, үңсіз, жым-жырт.*

Томырық мінез. *Ырыққа көнбейтін, дүңк етпе.*

ТОМЫРЫҚТАН = ет. 1. *Тік мінезденіп тұйықтану.* 2. *Дорекілену.*

ТОМЫРЫҚТАНУ *Томырықтан етістігінің қимыл атауы.*

ТОМЫРЫҚТАУ сын. *Тік мінезділеу, тұйықтау.*

ТОМЫРЫҚТЫҚ зат. *Морт кететін тік мінезділік, тұйықтық.*

ТОМЫРЫЛ¹ = ет. 1. *Отырылу.* 2. а. у. с. *Морт кету, шарт сыну.* 3. а. у. с. *Үн-түңсіз тұнжырап,*

тұйықтану. 4. Мелжемді, сыртқа біртүрлі үлкен көріну. 5. Төңкерілу, туырылу.

ТОМЫРЫЛ² = е. т. жерг. Тесілу.

ТОМЫРЫЛУ Томырыл етістігінің қимыл атауы.

ТОН¹ з а т. 1. Иленген қой терісінен жүнін ішіне қаратып тіккен жылы, қыстық сыртқим. 2. көне. Киім. 3. этн. Қадірлеу, құрметтеу нышаны ретіндегі сыйлық немесе айып-пұл таралғысы ретінде берілетін құн өтемі.

Тон жамылды. Арам пигылып бүркемеледі, жасырын әрекеттенді. **Тонның ішкі бауындай.** Біте қайнасаң, етене жақын өз адамындай. **Тон пішті.** Сырттан доллар жасады. **Тоны келте [қысқа].** Қолы қысқа, кедей, жарлы. **Тонын айналдырды [айналдырып киді].** Адал болғансып, арам, бұзық ниетін бүркемеледі. **Тонына сыймады.** Күпсініп мақпанды, күпінді. **Тоны сұлу.** Кімдері келісті, әдемі. **Тоны сұлу тұғыр.** жерг. Кеңе, тоғышар. **Тоны тосбайды, аты азбайды.** Аш-жалаңаш болмайды, қатардан қалмайды.

ТОН² з а т. Жануар атаулының қағанағы, іштегі төлдің қабы.

Тонын жарып тыныстатты. Өздігінен туа алмай қиналған малдың ішін жарып, төлін аман алып қалу немесе бие туа салдымен шараңа қабын жарып, құтына тыныс алдыру тәсілі.

ТОН³ [грек. tonos] з а т. муз. 1. Дыбыстың белгілі бір жоғары деңгейі, дауыс көтеріңкілігі. 2. Екі дыбыстың арақатысы. 3. Дыбыс, дауыс ыргағы.

ТОНА = е. т. Біреудің мүлкін зорлық қылып тартып алу, ұптеу.

ТОНАҒЫШ з а т. Тонаумен айналысатын жан, қарақшы.

ТОНАЛ = е. т. 1. Ұры-қарыға жем болу, барынан айырылу. 2. ауыс. Абыройынан айырылу, масқараға қшырау. 3. ауыс. Дәнеңесі қалмау, жұрдай болу.

ТОНАЛТ = е. т. Тонату, айырылу.

ТОНАЛУ Тонал етістігінің қимыл атауы.

ТОНАЛУШЫ з а т. Тоналған адам.

ТОНАЛЬДЫҚ с ы н. муз. Белгілі бір тональдылыққа тән.

ТОНАМАЛА = е. т. Қайта-қайта тонай беру, талан-таражаға салу.

ТОНАТ = е. т. 1. Талату, құштеп алу. 2. Алдыру, ұрлату. 3. Жоғарту.

ТОНАТТЫР = е. т. Шаптырту, талаттыру.

ТОНАТТЫРУ Тонаттыр етістігінің қимыл атауы.

ТОНАТУ Тонат етістігінің қимыл атауы.

ТОНАУ Тона етістігінің қимыл атауы; талау, зорлық қылып тартып алу.

ТОНАУЛЫ с ы н. жерг. 1. Жасаулы, дүриелі. 2. Бай, ауқатты.

ТОНАУСЫЗ с ы н. жерг. Кедей, тұрмысы нашар.

ТОНАУШЫ з а т. Тартып алушы, қарақшы, ұры-қары.

ТОНАУШЫЛЫҚ з а т. Қарақшылық, тонап тартып алушылық.

Тонаушылық демпинг. экон. Шетелдік жеткізушілердің олардың өз рыноктарындағы жағдайына нұқсан келтіру ниетімен (сыртқы рыноктағы бәсекені жою және монополия құру мақсатымен) тауарды шетелге ішкі рыноктардан төмен бағамен саналы түрде, әдейі шығару.

ТОНЕР [ағыл. toner] з а т. инф. Лазерлік принтерлерде қолданылатын құрғақ ұнтақ тәрізді бояу.

ТОНДАЙ с ы н. Тон тәрізді, тон сияқты.

ТОНДЫ с ы н. 1. Үстіне тон киен, тоны бар. 2. жерг. Қауызды. 3. ауыс. Әдемі, жақсы кийген, сырт киімі келісті.

Тонды төл. Туанда төлдің өз қабын жармастан сыртқа шығуы, туған төлдің дорба ішінде болуы.

ТОНДЫҚ с ы н. Бір тонға жарарлық.

Тондық тері. Тон, тұтып тігетін қылышқ жүнді қой терісі.

ТОНЗИЛЛИТ [лат. tonsilla tonsillitis] з а т. мед. 1. Тамақтағы бадамша безінің қабынуынан болатын созылмалы ауру, баспа.

ТОНИК [ағыл. tonic] з а т. 1. Әдетте коктейльдер жасау үшін қолданылатын сергітетін қасиеті бар салқындатқыш сусын. 2. Сергітетін косметикалық өнім (крем, лосьон және т.б. түрінде).

ТОНИКА [грек. tonos] з а т. муз. Лад пен гамманың бірінші тұрақты басқышы.

ТОНИКАЛЫҚ; тоникалық өлең. Ұйқасы екпінге құрылған шағын поэзиялық шығарма.

ТОННА [франц. tonne] з а т. Метрикалық жүйедегі 1000 кг-ға тең салмақ өлшемі.

ТОННАДАЙ с а н. Тоннаға жуық.

ТОННАЖ [ағыл. tonnage] з а т. Автомобильдің, вагонның тоннамен есептегендегі жүк көтеру мүмкіндігі.

ТОННАЛА = е. т. Тонна-тонна ету.

ТОННАЛАУ Тоннала етістігінің қимыл атауы.

ТОННАЛЫҚ с ы н. Тонна мөлшеріне сай.

ТОННА-ТОННА с ы н. Тонналаған, бірнеше тонна.

ТОННЕЛЬ [ағыл. tunnel] з а т. 1. Адамға және құш-көлікке арналған жерасты жолы. 2. Су жинауға арналған жерасты құбыры. 3. кен. Екі шетінен жер бетіне шығатын, терең карьерлердің кен массасын теміржол, автомобиль немесе конвейер көліктерімен тасуға немесе су жүргізуге арналған жазық немесе көлбеу жерасты кен қазбасы.

Тоннельді с ы н. Тоннель бар, тоннель орналас-тырылған.

Тоннельді пештер. тамақ. Көптеген нан өнімдері, тоқаштар және тәтті тағамдар пісіретін пештер.

ТОНОПЛАСТ [грек. tonos – кернеу, plastos – жасалған] з а т. б о т. Жасушадағы вакуольның айналасын қоршап жатқан протоплазманың қабаты.

ТОНСЫЗ с ы н. сөйл. Тоны жоқ.

ТОНТИ = е. т. Шонтио, құнтио.

ТОН-ТОНАУ з а т. жерг. Ат-тон, бағалы сыйлық.

ТОН-ТҰМАҚ з а т. сөйл. Тон, тұмақ тәрізді қыстық киімдер.

ТОНУС [лат. tonus] з а т. мед. Жүректің дамылаған кездегі артериялық қан тамырларының кернеліп тұрған жағдайы.

ТОНША з а т. Кішкене тон.

ТОН-ШАЛБАР з а т. сөйл. Киім-кешек.

ТОНШЫҚ з а т. жерг. Кішігірім тон.

ТОН¹ з а т. 1. Жер қыртысының суықтан сіресіп, қатып қалған үстіңгі қабаты. 2. ауыс. Көңілде тас болып қатып қалған реніш, өкпе т.б.

Тон айбат көрсетті. Сес көрсетті, қоқан-лоқы жасады. **Тон астындағы сулар.** су шар. Көп жылдар бойы тоңданған таужыныстардың астында жататын жерасты сулары. **Тонды ерітті.** Көктемгі күннің қызуы жер бетіндегі қыс бойғы қарды жібітті, босата бастады. **Тон жібіді.** Араларындағы қырын-қабақтық сейілді. **Тон мінез.** Дұңқ етпе, біртөкпей, құқар. **Тоннан аршылу.** геол. Маусымдық тоңның қабатындағы қойтастар мен қиыршық тастардың біртіндеп жібіліп түрде жер бетіне қарай жылжуы. **Тонның деградациясы.** геол. Көп жылы тоң таужыныстардың тоңан жағдайдан жібіген күйге ауысуы. **Тонның жұқаруы.** экон. Жоғары, орташа жылдық температура-ның немесе жоғары жатқан қабаттардың жылу оқшаулағыш қасиеттерінің өзгеруі (соның ішінде өсімдіктерді жою) әсерінен көп жыл қатып жатқан грунттардың жібуі. **Тонның ұлғаюы.** Жылудың ұдайы тапшылығына байланысты грунттың (таужыныстың) қатып, тоңның ұлғаюы. **Тон сирақ болып отырмын.** Отын болмай, тоңып отырмын деген мағынада. **Тон сорпа.** Майы бетіне қатып, суың қалған сорпа. **Тон сулары.** су шар.

Көпжылдық тоңданған аймақтардағы суық күйдегі гравитациялық жерасты сулары [Олар тоң үсті, тоңаралық және тоң асты сулары болып негізінен үшке бөлінеді]. **Тон топырақ.** су шар. Арасындағы суы мұз боп қатқан топырақ. **Тон тірлік.** Жұпыны, тұрмыс күйі. **Тон ұрды.** ж е р г. Малдың асты тоң болып, суық өтті. **Тон үсті суы.** су шар. Көпжылдық тоңдану аудандарында су өтпейтін қабат ретінде қатып қалған таужыныстардың үстінде жататын жерасты суы. **Тонын бұзу.** Қасаң ой-тіктерлерді сейілету деген мағынада.

ТОН²: **тоң сныр.** Қашып кеткен, тоқпаған сныр. **ТОН**³ = е. т. 1. Суық өтіп жаурау, мұздау. 2. Қату, мұз болып қалу.

ТОНАЗУ Тоңазу етістігінің қимыл атауы. 1. Тоңа бастау, аздап тоңу. 2. Салқындықтан ауаның қоюланып буалдырлауы.

ТОНАЗЫ = е. т. 1. Салқынның әсерінен суып, қату; салқындау, мұздау. 2. Суықтың әсерінен аздап тоңып, жаурай бастау. 3. Суықтан денесі тітірке-ну, түршігу. 4. Шөп-бұтасына сиңіп тұрған, суық шалған, қырау басқан (жайылым) деген мағынада.

ТОНАЗЫҒЫШ с ы н. Тез суып қоюланғыш, қоймалжыңданғыш.

ТОНАЗЫТ = е. т. Жаурату, тоңдыру.

ТОНАЗЫТҚЫШ з а т. 1. Үй тұрмысында азық-түлік, тамақ сақтайтын, сондай-ақ өндіріс жағдайында азық-түлік бұйымдарын белгілі температурада сақтап тұру үшін орнатылатын салқындатқыш құрылғы немесе үй. 2. х и м. Нысанды немесе ағынды тоңазыту үшін, сонымен қатар олардың температурасын қоршаған ортаның тем-пературасынан төмен күйде ұзақ сақтауға қажет қондырғы, құрылғы.

Тоңазытқыш агент. х и м. Қайнау немесе ұлаю процесінде сұйықтың нысаннан жылуды тартып алатын және сығылудан кейін суытатын ортаға (мыс., суға, ауаға және т.б.) беретін тоңазытқыш мәшиненің жұмысшы заты. **Тоңазытқыш қондырғы.** тамақ. Тез бұзылатын өнімді қоршаған ортаның температурасынан төмен температурада салқындатуға, мұздатуға және сақтауға арналған қондырғы. **Тоңазытқыш қоспалар.** Бір-біріне араластырылған еру не балқу кезінде жылу сіңіру нәтижесінде температурасы төмендейтін екі не бірнеше қатты және сұйық заттан тұратын жүйелер.

ТОНАЗЫТҚЫШТАЙ с ы н. Тоңазытқыш тәрізді, тоңазытқыштың үлкеніңідей.

ТОНАЗЫТУ Тоңазыт етістігінің қимыл атауы.

Тоңазыту мәшинесі. Жасанды салқындалу (суыту) процесін сырттан келтірілген энергия арқылы жүзеге асыратын мәшине [Ол компрес-сорлық, жылудық және термоэлектрик болып ажыратылады].

ТОНАЗЫТУШЫ з а т. Тоңазыту жұмысының қызметшісі.

ТОНАЗЫТЫЛУ = е. т. 1. Тоңазытқышта салқын-далуы, сақталуы. 2. Мұздатылу.

Тоңазытқан ет. Қаны сорғаман күйінде мұз-датқышқа қойылып мұздатылған, қатырылған ет.

ТОНАЗЫТЫЛУ Тоңазытыл етістігінің қимыл атауы.

ТОНАРАЛЫҚ; тоңаралық су. геол. Көпжылдық тоңданған таужыныстардың ішінде жататын сұйық күйдегі жерасты суы.

ТОНАША з а т. көне. Тайыз көлік, томар.

ТОНШАЛЫ с ы н. Томарлы, балқашты.

ТОНБА з а т. мед. Сірне.

ТОНБАЛАН = е. т. Сірнеге айналу.

Тонбаланған мармелад. тамақ. Сірнелі мармелад.

ТОНБҰЗАР з а т. жерг. Сүймен.

ТОНҒАҚ¹ з а т. Дүриеге жаңа келген нәрестенің уыз, емшек сүтінің емуден іші қатып, үлкен дәреті қатты болып түсуі.

ТОНҒАҚ² з а т. Ұыз емген мал төлінің ішінен түсетін қорек қалдығы.

Тонғағы қатты. Жас төлдің ішек-қарын жүйе-сінің ауруы.

ТОҢҒАҚ³ сын. 1. Суыққа шыдамсыз, жаурауық. 2. ауыс. Діріл қаққан, жытырлаган. **ТОҢҒАҚТА**= ет. 1. Толдң іші бузылып, жіірек тоңғақ шығару. 2. Тоңдану, қатау.

ТОҢҒАҚТАУ Тоңғақта етістігінің қимыл атауы.

ТОҢҒАҚТЫҚ зат. Суыққа шыдамсыздық, жаурағыштық.

ТОҢҒАЛАҚТА= ет. Тоңдану, суықтан қату.

ТОҢҒАНДЫҚ зат. Суық өтіп жаурағандық, мұздағандық.

ТОҢҒЫЗ= ет. Тоңдыру, жаурату.

ТОҢҒЫЗУ Тоңғыз етістігінің қимыл атауы.

ТОҢҒЫСЫЗ: май тоңғысыз. Жыл-жылы.

ТОҢДАЙ сын. Мұз сияқты; мұздай қатқан, сіреудей.

ТОҢДАН= ет. Суықтың әсерінен сіресіп қату.

ТОҢДАНУ Тоңдан етістігінің қимыл атауы.

1. Тоңға айналып сіресу, қатқақтау. 2. геол. Мұзға айналу.

ТОҢДЫР= ет. Тоңғыз, жаурату.

ТОҢДЫРУ Тоңдыр етістігінің қимыл атауы.

1. Мұз қатыру. 2. Тоңғыз, жаурату.

ТОҢЖЕЛІН сын. Желідей төңкерілген.

ТОҢҚ елік. Дүңк еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

Тоңқ етті. Дүңк ете қалды.

ТОҢҚАЙ= ет. 1. Еңкейіп, басты тізеге дейін ию. 2. Басын жерге қойып тізерлеу. 3. Жантаю.

4. Аяқтарын бауырына алып, дүңкііп жату.

ТОҢҚАЙМА¹зат. этн. жерг. Бірнеше уықпен көтере салған киіз үй; жатпаның бір түрі.

ТОҢҚАЙМА²сын. Дөңкіген.

ТОҢҚАЙТ= ет. 1. Еңкейту. 2. Ылдилату, төмендету.

ТОҢҚАЙТУ Тоңқайт етістігінің қимыл атауы.

ТОҢҚАҚ сын. Теріс, бүрыс.

ТОҢҚАЛА елік. Басымен жер сүзе құлаған қимылды бейнелейтін сөз.

Тоңқалаң асты. а) Етпетінен жер сүзе, омақаса жығылды, домалап кетті, ұшып түсті. ә) қарап. Тақтан түсті, құлады; орнынан, алып отырған атақ-дәрежесінен айырылды. б) Төңкерілді, аударылды. **Тоңқалаң асу**. спорт. Дененің жекеден мүшелерінің тірелетін үстіңгі бетке тиюімен аяқталатын дененің толық айналып түсуі.

ТОҢҚАЛАҢДА= ет. сөйл. 1. Тоңқаңда.

2. Бұқише бүгілу, емтеңдеу. 3. Селкілдеп, солықтай қозалу. 4. Домалау. 5. Сүрініп-қабану, еңкеңдеу.

ТОҢҚАЛАҢДАТ= ет. Тоңқалаң асыру, домалама жатыру.

ТОҢҚАЛАҢДАУ Тоңқалаңда етістігінің қимыл атауы.

ТОҢҚАЛАТ= ет. Тоңқалаңдату.

ТОҢҚАҢ елік. Еңкең еткен қимылды бейнелейтін сөз.

Тоңқаң етті Еңкең етті, тоңқаң қақты, тоңқаңдады.

ТОҢҚАҢДА= ет. Еңкеңдеу, тоңқаң-тоңқаңету.

ТОҢҚАҢДАС= ет. Тоңқаң-тоңқаң етісу, еңкеңдесу.

ТОҢҚАҢДАСУ Тоңқаңдас етістігінің қимыл атауы.

ТОҢҚАҢДАТ= ет. Еңкеңдету, тоңқаң-тоңқаң ету.

ТОҢҚАҢДАУ Тоңқаңда етістігінің қимыл атауы.

ТОҢҚАҢ-ТОҢҚАҢ елік. Тоңқаңдаған қайталама қимылды бейнелейтін сөз.

ТОҢҚАР= ет. сөйл. Төңкеру, қотару.

ТОҢҚАРЫЛ= ет. сөйл. Төңкерілу, аударылу.

ТОҢҚАЮ Тоңқай етістігінің қимыл атауы.

ТОҢҚИ= ет. 1. Түп жағы жоғары көтеріле қисайып қалу, дүңкію. 2. Жер сүзу, тоңқалаң асу.

ТОҢҚИТ= ет. 1. Дөңкіту. 2. ауыс. Тауысын босату, төңкеру.

ТОҢҚИТУ Тоңқит етістігінің қимыл атауы.

ТОҢҚИЮ Тоңқи етістігінің қимыл атауы.

ТОҢҚ-ТОҢҚ елік. Дүңкілдеген, тоңқылдаған дыбысты бейнелейтін сөз.

Тоңқ-тоңқ етті. а) Солқ-солқ етті. ә) Дүңк-дүңк сөйледі.

ТОҢҚУ Тоңқы етістігінің қимыл атауы.

ТОҢҚЫ= ет. Басын жерге салып, артқы екі аяғымен ауа теуіп моңқу, тулау (жылқы, есек туралы).

ТОҢҚЫЛ зат. Іші қуыс нәрсені дүңкілдетіп, тоқылдатып ұрғаннан шығатын дыбыс.

ТОҢҚЫЛДА= ет. 1. Тоңқ-тоңқ еткен дыбыс шығарып, қозғалу. 2. ауыс. Кейіңкіреп бұртқыдау, өкпе білдіру.

ТОҢҚЫЛДАҚ сын. 1. Тоңқ-тоңқ еткізетін, кедір-бұдыр. 2. ауыс. Дүңк етпе, ұрысқақ.

ТОҢҚЫЛДАС= ет. Ұрысып-керісу.

ТОҢҚЫЛДАТ= ет. Тоңқ-тоңқ еткен дыбыс шығарту.

ТОҢҚЫЛДАТУ Тоңқылдат етістігінің қимыл атауы.

ТОҢҚЫЛДАУ Тоңқылда етістігінің қимыл атауы.

ТОҢМАЙ зат. Ерітіп қатырылған ішмай.

ТОҢМОЙЫН сын. 1. Әз айтқанынан басқаға көнбейтін бірбет, қыңыр. // Бірбет, қыңыр адам (кісі). 2. Дүлей, мейірімсіз, қатал.

ТОҢМОЙЫНДАУ сын. Қыңырлау, қырсықтау, бірбеткейлеу.

ТОҢМОЙЫНДЫҚ зат. Қыңырлық.

ТОҢМОЙЫНДЫЛЫҚ зат. Қыңырлық, қасарыспалық.

ТОҢТАНУ зат. геол. Тоңазыған жер қыртысын зерттейтін геология ғылымдарының саласы.

ТОҢ-ТЕРІС сын. сөйл. **Тоң-торыс**.

ТОҢ-ТЕРІСКЕК зат. Томаға-түйықтық.

ТОҢ-ТОРАЗ сын. жерг. Бірде суық, бірде жылы деген мағынада.

ТОҢ-ТОРЫС сын. Тымырайып қатып қалған, томаға-түйық, қыңыр.

Тоң-торыс кетті. Қырын қабақ, ерсі мінез көрсетті.

ТОҢ-ТҰРЫС сын. жерг. **Тоң-торыс**.

ТОҢУ Тоң етістігінің қимыл атауы.

ТОҢШОТ зат. жерг. Жер қазатын кішкене шот, тесе.

ТОҢЫЗАҚ зат. жерг. Тоң, сыз, ыза.

ТОҢЫП-ЖАУРА= ет. Тоңу, суыққа ұрыну, жаурау.

ТОҢЫП-ШАРША= ет. Жаурау, болдыру.

ТОҢЫРАЙ= ет. 1. Тымырайып қатулану, үндемей бұртю. 2. Дөңкію.

ТОҢЫРАЙЫҢҚЫ сын. жерг. Кісіге жанасым жоқ, сырдаң(адам).

ТОҢЫРАЙЫС= ет. Қатуланысу, араз болысу, қырын қабақ болысу.

ТОҢЫРАЙЫСУ Тоңырайыс етістігінің қимыл атауы.

ТОҢЫРАНДА= ет. 1. Әкіреңдеу, қоқаңдау.

2. Әкіреңдеу, қолпаңдау.

ТОҢЫРАЮ Тоңырай етістігінің қимыл атауы.

ТОҢЫРТҚА зат. кәс. Тоғанға жиналған суды сыртқа агызып жіберуге арналған түтік.

ТОП¹зат. 1. Бірнеше адамның, малдың т.б. заттардың басы қосылған шағын жыны. 2. қоғ. -әлеум. Қоғамдағы өндірістік тәсілдерге сәйкес пайда болатын әлеуметтік жік. 3. Бір мүдде, бір мақсат топтастырған адамдар. 4. пед. Әлеуметтік тұтастықтан белгілі бір нысандары негізінде бөлінетін адамдардың шектеуді шамадағы қауымдастығы. 5. спорт. Шеберліктерге қарай спортшылардан немесе командалардан құралған жеке құрам.

Тобын жазбады. Шашау шықпады, шашырмады. **Топ бастауы**. Жарыс, жүгіру кездерінде немесе турнир кестесінде бірінші болып топ басына шыққан спортшы немесе команда. **Топ болып**

шешім қабылдау. пед. Топтың барлық мүшелері үшін ортақ міндетті орындау кезінде өзара ақпарат алмасу жағдайында жүзеге асыратын баламалардың бірін таңдау. **Топ жарған**. Суырыла шығатын жүзірік (шешен, ділмар). Жұрттан асты, елден ерек шықты. **Топ жиды**. Ниеттес, пікірлес кісілерді ұйымдастырды. **Топ жасады [жиды]**. Ниеттес, пікірлес, жақтас кісілерді ұйымдастырды, шоғырланды. **Топқа салды**. Көптің талқысына түсірді. **Топқа түсті**. Дау-шара араласты. **Топ маркері**. и н ф. <ағыл. group mark> Мәліметтер тобының басын немесе соңын көрсететін шартбелгі. **Топтан озған ділмар**. Өрен жүзірік сөз шебері. **Топтан торай шалдырмас [бермейтін]**. Дес бермейтін өрен жүзірік деген мағынада. а) Топтасып бұзды. б) Топтасып туған адамдарды қақ жарды, кимелеп араларына кірді. Бір топ адам. **Топты ортадан ойғандай**. бейн. Әдемілік, сұлулық, қыз сымбаты туралы.

ТОП²зат. көне. Зеңбірек.

ТОПАДАЙ сын. сөйл. **Топайдай**.

ТОПАЗ [грек. topazos]зат. хим. Силикаттар класының минералы.

ТОПАЙ¹зат. 1. Жылқының бақайшақ сүйегі.

2. Сыыр малының асығы. 3. жерг. Түйе асығы.

Топай құлак. жерг. Жұмырлау құлак. **Топай торы**. Күнделікті жұмысқа жегілген шаруа аты.

ТОПАЙ²зат. жерг. Мал жатқан жерден ойып алынатын тезек.

ТОПАЙ³сын. жерг. **Топас**.

ТОПАЙДАЙ үст. 1. Жұдырықтай, білеудей.

2. Асықтай.

ТОПАЛ сын. Қысқа, кертік, тоқал.

Топал бұзау. кәс. Екі-үш айдың ішінде мүйізі шықпаған бұзау. **Топал қой**. кәс. Мүйізі жоқ қой. **Топал сыыр**. кәс. Жаратылысынан мүйізі шықпаған сыыр, тоқал сыыр.

ТОПАЛАҢзат. 1. Қой малына жатпай тиетін жұқпалы кесел, індет. 2. ауыс. Ұрейі ұшып, әбігерге түскен астан-кестен дүрлігіс.

Топалаң болды. Опыр-топыр болды, быт-шыты шықты. **Топалаңға салды**. Ойран-топырға қосып жіберді. **Топалаң келгір [тигір]** қарғ. Қырын тигір, жайрағыр! **Топалаң келді**. Ел ішінде лаң таралды, мал қырылып қалды. **Топалаң тигендей [тиген қойдай] етті [қылды]**. Қырып салды, быт-шыт қылды. **Топалаң тиді**. Бірден ауыр тиді, жеделдетіп, жиілетіп, топылдатып қырып салды. **Топалаңы шықты**. Опыр-топыр қырын болды.

ТОПАЛАҢДА= ет. Топырлау.

ТОПАЛАҢДАЙ үст. Топалаң тигендей.

ТОПАЛАҢДАТ= ет. Топалаң тигендей.

ТОПАН¹зат. 1. Бастырылған астық дәнінің қауызы майаланған, шөп-шары араласқан қалдығы.

2. жерг. Егінді бастыраған соң шыққан сабан.

3. Бұрқыраған қар, топырақ, құл; шаң-тозан, көң-қоқыс.

ТОПАН²зат. Жер бетін басқан тасқын су, сел.

Топан су. м и ф. а) Діни аңыздардан белгілі Нұқ пайгамбар (ғ.с.) заманында болған, адамзат баласына қырын әкелген жойқын су апаты; діни наным бойынша бүкіл жер бетін басқан әлемдік су тасқыны [Ескі діни ұғым бойынша «жер жүзін сел басу» мағынасында айтылады]. ә) с у ш а р. Жерасты суы деңгейінің күрт көтерілуінен немесе өзен-көлдер суының (әсіресе көктем – жаз айларында) арнасынан асып кетуінің салдарынан болатын табиғи құбылыс. б) Өзеннің, көлдің немесе теңіздің су деңгейінің көтерілуі салдарынан аумақты су басу. **Топан су қаптады**. а) м и ф. Нұқ пайгамбар (ғ.с.) заманында адамзат баласына келген жойқын су апаты болды. ә) к с п р. Барлық пәле бір басына үйіліп-төгілді.

ТОПАН³ зат. 1. Көлем, бір нәрсенің қарамы. 2. ауыс. Сөз тасқыны деген мағынада.

ТОПАН⁴ зат. жерг. Тезектің ұсағы, үгіндісі.

ТОПАН² зат. бот. Екпе шөп.

ТОПАНДА¹ = ет. Майда шөп-шардан ажырату.

ТОПАНДА² = ет. 1. Ағыл-тегіл тоғилу, селдеу.

2. ауыс. Молаю, көбею. 3. Көлемді етіп қарбыту, мольнан алу.

ТОПАНДАЙ үст. Топан тәрізді, топанша.

ТОПАНДАН = ет. Шөп-шарға, көң-қоқысқа айналу.

ТОПАНДАТ = ет. Селдету, нөсерлету.

ТОПАНДАТУ Топандат етістігінің қимыл атауы.

ТОПАНДАУ Топанда етістігінің қимыл атауы.

ТОПАНДЫ сын. Лайлы, ботана.

ТОПАНСЫЗ сын. Таза, топаны жоқ.

ТОПАНША¹ зат. жерг. 250 грамдық тас шай.

ТОПАНША² үст. Селдей, топан судай.

ТОПАР¹ зат. көне. Топ, жиын.

ТОПАР²: топар аяқ. жерг. Қойдың тұяқ ауруы.

ТОПАР³: топар болды. жерг. Өтпей қалды (балта туралы).

ТОПАРАЛ [итал. arcipelago] зат. геогр.

1. Бір-біріне жақын орналасқан аралдар тобы.

2. Эгей теңізі аралдарының барлық жиынтығының сирек қолданылатын атауы.

ТОПАРАЛЫҚ сын. Топтар арасындағы.

ТОПАС сын. 1. Ой-өрісі тар, надан, ақымақ, кеше. 2. Қайырымсыз, тасжүрек. 3. Тозық, мүржілген.

4. Шорқақ, икемсіз, қабілетсіз. 5. Дөрекі, тұрпайы, сөзі түйеден түскендей.

ТОПАСТАН = ет. Миғра болу, кешелену.

ТОПАСТАНДЫР = ет. Ой-өрісін төмендету, наданға айналдыру.

ТОПАСТАНДЫРУ Топастандыр етістігінің қимыл атауы.

ТОПАСТАНУ Топастан етістігінің қимыл атауы.

ТОПАСТАНУШЫЛЫҚ зат. Миғра болушылық, кешеленушілік.

ТОПАСТАУ сын. 1. Ой-өрісі төмендеу, надан-дау, кешелеу. 2. Томаға-тұйық, бұйығы.

ТОПАСТЫҚ зат. 1. Ой-өрісі тарлық, надандық, кешелік. 2. Ожарлық, дөрекілік, ноқайлық.

3. Есуастық, есалаңдық. 4. Жүзі мұқалғандық, өтпестік.

ТОПАТАЙ¹ зат. 1. Қайыңның қабығынан жасалған, жолға алып жүретін кішкентай шұңғыл ыдыс. 2. Кішірек ағаш шелек. 3. өск. Аузы бұрап жабылатын, тамақ құйып алып жүруге арналған, темірден жасалған шағын тостағана.

ТОПАТАЙ² сын. Ұсақ, күйкі.

ТОПАТАЙДАЙ сын. Торсықтай, тостағандай.

ТОПА-ТОРСАҚ үст. Қалай болса солай, тектен-тек, бостан-босқа.

ТОПА-ТОРЫСТАН үст. Күтпеген жерден.

ТОПАЯҚ сын. жерг. кәс. Ақсақ.

ТОПБАСШЫ зат. **Топбасы.**

ТОПБАСЫ зат. Кішігірім қауым, топтың басшысы, жетекшісі.

ТОПБҰЗАР сын. **Топжарған.**

Топбұзар ат. Өрен жүзірлік, бөйге аты.

ТОП-ДҮРМЕК зат. Адамдар тобы.

ТОПЖАРҒАН сын. 1. Ең озық, үздік. 2. Өжет, батыл.

ТОПЖЕЛІН зат. кәс. Саулық малдың желінінің ауруы, ісініп қатайып қалуы.

ТОПКӨЗ сын. кәс. Білеу-білеу, жұп-жұмыр [Жықы семіздігінің көрсеткіші, сойған кезде қазысының білеуленіп, домалақ болып бөлінуі].

ТОПҚАЗЫ зат. кәс. Бабы үйлеспеген және жарату талабы келіспеген жылық немесе аушы құсының ауыр жүріс пен қозғалысты көтере алмай ішектерінің қызметі бұзылуынан болатын ауру.

ТОПҚЫШ зат. жерг. **Топса.**

ТОПИНАМБУР зат. бот. **Жер алмұрты.**

ТОПИЫН зат. бот. Таулы өңірлерде, бұта арасында, шалғынды жерлерде өсетін, биіктігі 30-80 см-дей, біршақ тұқымдас, көпжыдыдық шөптесін өсімдік.

ТОПОГЕНЕЗИЯ зат. өск. Арнайы тазалау пункттерінде, моншада, санитариялық-өткізгіштік немесе залалданбаған су қоймаларында адам үстіндегі радиоактивтік, улағыш заттар мен бактериялық құралдарды сабынмен жуып, киімді міндетті түрде ауыстыру.

ТОПОГЕОДЕЗИЯЛЫҚ: топогеодезиялық қамтамасыз ету. өск. Әскерлерді топографиялық және арнайы карталармен, бастапқы геодезиялық, гравиметриялық мәліметтермен және басқа да топографиялық құжаттармен қамтамасыз ету түрлерінің бірі.

ТОПОГРАФ зат. Топография маманы.

ТОПОГРАФИЯ [грек. toros – орын, жер, grapho – жазу] зат. 1. Геодезия ғылымының жер бедері құрылысын өлшеп, оның жоспарын жасаумен, картаға түсірумен айналысатын саласы.

2. Жер бетінің және ондағы жеке пункттердің картадағы орналасу көрінісі.

ТОПОГРАФИЯЛЫҚ сын. Топографияға тән.

Топографиялық бағдарлау. өск. Көкжиектің бағыттары мен өз орнын (тұраң нүктесін) қоршаған бірнеше зат пен жер бедерінің бөлшектеріне қатысты анықтап, оларға дейінгі қашықтықты өлшеу.

Топографиялық барлау. өск. Топогеодезиялық қамтамасыз ету тапсырмаларын орындауға қажетті мәліметтер табу.

Топографиялық белгілер. өск. Жергілікті заттардың топографиялық карталардағы шартты (графикалық, әріптік, сандық) белгілері.

Топографиялық дайындық. өск. Қарулы күштердің жеке құрамын жергілікті жерді баалап, зерттеу тәсілдеріне, ол жерде бағдарлана білуге үйрету, топографиялық және арнайы карталарды, бастапқы астрономия-геодезиялық, гравиметриялық мәліметтерді және жергілікті жердің фотоқұжаттарын, сондай-ақ навигация құралдарын қолдана білуге, ұрыс қимылдарын ұйымдастыру және жүргізу кезіндегі далалық өлшемдерді шығара білуге үйрету; жауынгерлік дайындық пәні.

Топографиялық жоспар. өск. Масштабы 1:10 000–25 000 қатынастағы арнайы карта.

Топографиялық карта. Белгілі бір аймақтағы елді мекендер мен географиялық нысандардың орналасуы мен бір-біріне қатынасын көрсетіп беретін карта.

Топографиялық контур. экол. <франц. contour – сыртқы пішін сызығы, грек. toros – орын, жер, grapho – жазу> Картографиялаудың тақырыбы болып табылатын қандай да бір құбылыстың салыстырмалы бірдей көрінуімен картада немесе жоспарда белгіленген салыстырмалы біртекті бөлікпен (ауданын немесе көлемін) көрсететін сызық.

Топографиялық сипаттама. су шар. Бөгеннің негізгі топографиялық сипаттамалары ретінде айдын ауданы мен көлемінің тежелу деңгейі араларын байланыстыратын қисық сызықтар немесе бұл сипаттамаларды анықтау үшін жергілікті жердің горизонталды планы түріндегі болашақ су басатын ауданның ірі масштабтағы планды-биіктігі бейнелетін түсірулер.

Топографиялық түсіру. өск. Жергілікті жердің жоспары мен топографиялық картасын жасау кезіндегі орындалатын жұмыс кешені.

Топографиялық шартты белгілер. өск. Графикалық, цифрлық, мәтіндік белгілер жүйесі [Олар жергілікті жерді түстеріне қарай топографиялық карталарда бейнелеу үшін қолданылады].

Топографиялық элементтер. өск. Біркелкі белгілері бойынша белгілі бір топтарға біріктірілген жергілікті жердегі табиғи және жасанды нысандар. [Оған жататындары бедер, елді мекендер, өндіріс кәсіпорындары

(өнеркәсіп және ауылшаруашылық), жол торабы, топырақ-өсімдік жамылғылары, гидрография (өзендер, көлдер, су қоймалары және т.б.)].

ТОПОКАРТ зат. геод. Негізнен аэрофото-суреттерді өңдеуге арналған стереофотограмметриялық әмбебап аспап [жердегі суреттерді өңдеуге де пайдаланылуы мүмкін].

ТОПОЛОГИЯ [грек. topos – орын, жер, logos – ұғым] зат. мат. 1. Математиканың үздіксіздік идеясын анықтау және зерттеу мәселелерімен айналысатын саласы.

2. инф. [ағыл. topology] Есептеу желісіндегі мәшинелердің физикалық конфигурациясы, яғни қандай түіндер жұбы өзара байланыса алатынын көрсететін физикалық жалғастыруды бейнелеу.

ТОПОНИМ зат. лингв. Географиялық атаулар.

ТОПОНИМИК зат. лингв. Жер-су аттары зерттеуші ғалым.

ТОПОНИМИКА [грек. topos – орын, жер, оупта – ат, атау] зат. лингв. Ономастиканың жер-су, елді мекен атауларының шығуы мен пайда болуы (этимологиясын), мағынасын, құрылымының дамуын, таралу аймағын, қазіргі жағдайын, грамматикалық, фонетикалық тұрғысымен, жазылуы мен екінші бір тілде берілуін зерттейтін құрамдас бөлігі.

ТОПОНИМИЯ зат. лингв. Белгілі бір жердегі географиялық атаулардың жиынтығы.

ТОПОХИМИЯ зат. 1. кен. Қатты дене химиясының бір саласы.

2. хим. Реагенттердің фазалар арасындағы жанасу бетінде қатты өнімдердің түзілуіне әкелетін, қатты реагенттер арасындағы химиялық реакцияларды зерттейтін химия бөлімі.

ТОПОХИМИЯЛЫҚ сын. Топохимия саласына қатысты, соған тән.

Топохимиялық реакциялар. хим. Қатты денелердің қатысуымен жүретін химиялық реакциялар.

ТОПАС зат. өск. жерг. Басында дәні бар, аласа, мал азығына жарамды, тікенді өсімдік.

ТОПСА зат. Оңай ашылып-жабылып тұру үшін есік-терезенің бір жақ жақтауы мен таянышына орнатылатын темір шығыр.

Топса көрген [кісі]. Жол-жораны, көпті көрген адам. **Топсасы босады.** Көңілі, иі жібіді.

ТОПСАЛА = ет. Екі нәрсенің қиюына топса орнату.

ТОПСАЛАТ = ет. Топса салдыру.

ТОПСАЛАТУ Топсалат етістігінің қимыл атауы.

ТОПСАЛАУ Топсала етістігінің қимыл атауы.

ТОПСАЛЫ сын. Топсасы бар, топса арқылы ашылып-жабылатын.

Топсалы білезік. қол өнер. Ашылып, жабылатын топсасы бар, топса арқылы киіліп, шешілетін білезік. **Топсалы монтаж.** инф. <ағыл. point-to-point wiring> Топсалы элементтерді тақшаға тікелей дәнекерлеу мен жалғастыру арқылы іске асырылатын электрондық жабдық монтажі.

ТОПСАСЫЗ сын. 1. Топсасы жоқ, топса салынбаған. 2. ауыс. Бос, пысық емес, аңқау.

Топсасы мінез. Кек сақтамайтын мінез.

ТОПСЕРУЕН зат. пед. <лат. excursio> Оқу-тәрбие процесі ұйымдастырылуының әр аудан заттар мен құбылыстар аясында, табиғи жағдайларда немесе мұражайларда, көрмелерде және т.б. бақылауға және зерделеуге мүмкіндік беретін нысаны.

ТОПА = ет. Бір жерге топ-топ етіп жинау, шоғырлау.

ТОПТАҒЫШ сын. Топ құрушы, ұйымдастырушы, басын біріктіруші.

ТОПТАЙ үст. Тобымен, топ-тобымен.

ТОПТАЛ = ет. 1. Жиналу, бастары қосылу.

2. Бірігу, тізе қосу. 3. Үйірілу, айналсоқпау.

ТОПТАЛУ Топтал етістігінің қимыл атауы.

ТОПТАЛЫС = ет. Жиналыстың қалуы.

ТОПТАЛЫСУ *Топталыс етістігінің қимыл атауы.*

ТОПТАМА зат. 1. кіт. <лат. series> *Заттар жиынтығы, тобы.* 2. әдеб. *Тақырыбы мен мазмұны жағынан өзара жақын шығармалар жинағы.* 3. и н ф. [ағыл. family] *Ортақ қасиеттері бар объектілер жиынтығы; үйлесімді компьютерлік немесе бағдарламалық өнімдердің жиынтығы.*

ТОПТАМАЛЫҚ: топтамалық бұйымдар. *Сериялық бұйымдар.*

ТОПТАМАШЫ зат. <франц. collectionneur> *Ғылыми, көркемдік, тарихи т.б. маңызы бар заттарды, бұйымдарды жинаушы, коллекционер.*

ТОПТАН= е т. 1. *Жиналу.* 2. *Топ-топ болу, топ құрау.*

ТОПТАНДЫР= е т. 1. *Топтастыру, жинау, үйіру.* 2. а у с. *Жүректі айныту, ішті кептіру, бейжай қылу.*

ТОПТАНДЫРУ *Топтандыр етістігінің қимыл атауы.*

ТОПТАНУ *Топтан етістігінің қимыл атауы.*

ТОПТАНЫС= е т. *Жиналысу, топ-топ болысу, топтасу.*

ТОПТАНЫСУ *Топтаныс етістігінің қимыл атауы.*

ТОПТАРҚАТАР зат. жерг. этн. *Айырылысу, бөліну салты; бір жаққа кететін адамдарды шақырып қонақ ету салты.*

ТОПТАП-ТОПТАП үст. *Жинақтап, топ-топ етіп.*

ТОПТАС= е т. *Бір жерге жиналысу, бас құрап бірігу.*

ТОПТАСҚАНДЫҚ зат. *Тас-түйін болып біріккендік.*

ТОПТАСТЫҚ зат. *Топ, жиын.*

ТОПТАСТЫР= е т. 1. *Бастарын құрау.* 2. *Жинастыру; жинақтау.*

ТОПТАСТЫРҒЫШ зат. <ағыл. classifier> 1. *Классификатор, топқа бөліп жіктеуші.* 2. и н ф. *Атаулар мен кодтарды жіктейтін топтардың бір жүйеге келтірілген жинағы.* 3. тех. *Минералдық түйірлердің қоспаларын ірілігіне, тығыздығына және пішініне байланысты топтарға бөлу аппараты.*

ТОПТАСТЫРУ *Топтастыр етістігінің қимыл атауы.* 1. *Біріктіру.* 2. *Ұйымдастыру, құрау.* 3. *Қатарына тарту.* 4. *Жинау, жинақтау.* 5. и н ф. <ағыл. grouping> *Біртектес қасиеттеріне сай бір жүйеге келтірілетін объектілерді өзінше дербес жаңа объект-топтарға біріктіріп жіктеу.*

ТОПТАСТЫРУШЫ зат. *Басын қосушы, ұйымдастырушы.*

ТОПТАСТЫРЫЛ= е т. 1. *Жинақталу, біріктірілу.* 2. *Басы қосылу, шоғырлану.* 3. *Ерекшелігіне қарай жіктелу, жіктелу.*

Топтастырылған құдықтар. с у ш а р. *Біреу құдықтың суымен тұтынушыларды қамтамасыз ету мүмкін болмаған жағдайда тұтынушылардың қажетін өтеу мақсатымен қазылатын қосымша құдықтар жиынтығы.*

ТОПТАСТЫРЫЛУ *Топтастырыл етістігінің қимыл атауы.*

ТОПТАСУ *Топтас етістігінің қимыл атауы.*

Топтасып секіру. спорт. *Оқу барысында немесе спорт жаттығулары кезіндегі бір сәтте бірнеше адамның топтасып суға секіруі.*

ТОПТАУ *Топта етістігінің қимыл атауы.*

Топтау [кодтарды ықшамдау] әдісі. и н ф. <ағыл. convolution method> *Кездейсоқ араластыру әдістерінің бірі.*

ТОП-ТОБЫМЕН үст. *Топ-топ болып.*

ТОП-ТОЛЫҚ с ы н. *Тығыршықтай, семіз.*

ТОП-ТОМПАҚ с ы н. *Томпиган, томпышп тұрған.*

ТОП-ТОП¹ елік. *Топ-топ, дүрс-дүрс еткен дыбысты білдіретін сөз.*

Топ-топ етті. *Аяғымен жерді топылдатты, дүрсілдетті.*

ТОП-ТОП² с ы н. 1. *Бірнеше топ, шоғыр-шоғыр.* 2. *Лек-лек.*

ТОП-ТОПТАН үст. *Топ-топқа бөліп, мольнап.*

ТОПТЫ: *топты жан [бала, кісі т.б.]. Бір топ адам, бір жерге шоғырланған, топталған қауым, бірз жүрт.*

ТОПТЫҚ с ы н. 1. *Белгілі бір адамдар тобына тән.* 2. *Кешенді, тораптық.*

Топтық адаптер. и н ф. <ағыл. groupadapter> *Компьютердің мәліметтерді жеткізетін бірнеше желілермен байланысын және оның қашықтағы көптеген тұтынушылармен жұмыс істеуін ұйымдастыратын көп арналы құрылғы.* **Топтық атау.** и н ф. <ағыл. group name> а) *Топтық мәліметке телінетін атау; ә) Бір типті құрылғылар тобына телінетін атау.* **Топтық ауатаратқыш** к ен. *Сығылған ауаның тұтыну орнына тікелей жақын орналастырылатын тұмшаланған металл ыдыс [Осы арқылы бір мезгілде бірнеше бұрғы машинасы бір құбыр өткізгішке қосылады және ол майды, суды бөліп алудың соңғы сатысы болып табылады].* **Топтық бомба тастау.** әск. *Ұшақтар тобының нысанына бір ұрыстық ретпен шабуылдап, оған үздіксіз бомба жаудырып жоюын, сондай-ақ өз қатарының қорғаныстық қабілетін қамтамасыз ететін бомбалаудың бір түрі.* **Топтық жаттығу.** әск. *Офицерлер құрамының оперативтік және тактикалық дайындығының нысаны.* **Топтық желі.** и н ф. <ағыл. party line> *Терминалдармен, шоғырлаушытармен және компьютермен жалғанған байланыс желісі.* **Топтық жылдамдық.** ф и з. *Гармониялық емес толқынның таралуын сипаттайтын жуық шам; кеңістікте уақыттың әрбір мезетінде белгілі бір көлемде шектелген толқындар түйдегі құратын толқынды топтың немесе тізбегінің қозалыс жылдамдығы.*

Топтық қару. әск. *Ұрыста тұтас топ (есептоп), екі немесе одан да көп адам қызмет көрсететін қару (артиллериялық қару, пулемет және т.б.).*

Топтық май құюшы. әск. *Бір уақытта бірнеше әскери техникаға май құятын жиналмалы-бөлшектемелі және жылыжымалы құрал-жабдықтар кешені.* **Топтық операция** и н ф. <ағыл. group operation> *Топтық мәліметтермен-жұмырлармен және құрылымдармен орындалатын операция.* **Топтық сабақ.** әск. *Оқып-үйренілетін теориялық білімдерді бекіту және практикалық іс-қимыл дағдысын дарыту мақсатында жүргізілетін сабақ [Үйренушілер бір топқа жиналып, командирдің жетекшілігімен белгіленген бір лауазымдық адамның іс-қимылын орындайды].* **Топтық хабар.** и н ф. <ағыл. the group message> а) *Байланыс желісі бойынша берілетін бір хабарға біріктірілген хабарлар жиыны (дестесі).* ә) *Бірден артық абонентке жіберілетін хабар.* **Топтық ықпалдастық.** п е д. *Топішілік қатынас бірлігі, ортақ құндылықтар, өзара қарым-қатынастарды тиімділеу мәселелерін реттеу, құрылымдау процесі.* **Топтық ә-әрекет.** п е д. *Адамдардың іс-әрекетіне, топқа кіретін әлеуметтік және әлеуметтік-психологиялық феномен, қарым-қатынас нәтижесі.* **Топтық ядролық соққы.** әск. *Қарсыластың бір немесе бірнеше объектісіне бір мезгілде бірнеше ядролық соққы беру.*

ТОПЫЛУ көне. *Көп адамның бір жерде тоғысуы, әрі-бері көп жүру, сабылду.*

ТОПЧАН зат. жерг. *Тапшан (тақмайдан жасалған, адам отыратын және жатып демалатын керуеет, сөкі).*

ТОПША зат. жерг. *Топшы.*

ТОПШАЛА= е т. с ө й л. *Топшыла (топышылау, пайымдау).*

ТОПШАН зат. жерг. *Төсекағаш; сөкі.*

ТОПШЫ¹ зат. 1. *Адам қолының, құс қанатының кеудеге жалғасқан жері.* 2. *Қанат.*

ТОПШЫ² зат. көне. әск. *Иыққа тағылатын әскери дәрежелік белгі.*

ТОПШЫ³ зат. кәс. 1. *Қамшы ұшындағы өткермелеп тастаған түйін.* 2. *Көген біршағының бір жас басындағы тобырағы (түйме).* 3. *Арқан*

жіптің, құстың ірге бауы ұшындағы өткермеленген түйін.

ТОПШЫДАЙ с ы н. *Топшы тәрізді.*

ТОПШЫҚ зат. көне. *Киімге жапсырып тігетін металл табақша.*

ТОПШЫЛА= е т. 1. *Бір нәрсе жайлы ойша жорамал жасау, болжау.* 2. *Қорытындылау, тұжырымдау.*

ТОПШЫЛАҒЫШ с ы н. *Болжағыш, аңғарымпаз.*

ТОПШЫЛАН= е т. *Тұжырымдалу; жинақталу, зерделену.*

ТОПШЫЛАНУ *Топшылан етістігінің қимыл атауы.*

ТОПШЫЛАС= е т. *Жорамал жасасу, болжам.*

ТОПШЫЛАСУ *Топшылас етістігінің қимыл атауы.*

ТОПШЫЛАТ= е т. *Болжату, жорамалдату.*

ТОПШЫЛАТУ *Топшылат етістігінің қимыл атауы.*

ТОПШЫЛАУ *Топшыла етістігінің қимыл атауы.*

ТОПШЫЛАУ-ТОЛҒАУ зат. *Таным-түсінік, пайымдау.*

ТОПШЫЛАУ-ТҰЖЫРЫМ зат. *Пайымдау, ой-пікір.*

ТОПШЫЛАУШЫ зат. *Жорамал жасаушы.*

ТОПШЫЛДЫҚ зат. саяси. *Белгілі бір саяси-әлеуметтік топтың мүддесін жақтаушылық.*

ТОПШЫЛЫ с ы н. 1. *Топшысы көзге ұрып тұрған; ықпаты.* 2. *Металл топшысы бар, топшы тігілген.*

ТОПШЫЛЫҚ зат. *Киімнің топшы тағылатын иық тұсы; иық.*

ТОПШЫСЫЗ с ы н. *Топшысы жоқ.*

ТОПЫ зат. 1. *Жан-жағы тік, төбесі шошақ, жаздық тақия.* 2. зат. жерг. *Жас балаға арналып мақта салып сырты тіккен басқыш.*

ТОПЫ= е т. жерг. *Бату, топырлап суға кету.*

ТОПЫДАЙ с ы н. *Топы, тақия тәрізді.*

ТОПЫЛ= е т. жерг. 1. *Топырлау, иін тіресу.* 2. а у с. *Алмасу, итжығыс түсу.* 3. а у с. *Астаң-кестені шығу, татпалу.*

ТОПЫЛДА= е т. 1. *Қайта-қайта топ-топ ету.* 2. *Топырлау, топ-топ болу.*

ТОПЫЛДАТ= е т. 1. *Топ-топ еткізу.* 2. *Бұрқырату, топырлату.*

ТОПЫЛДАУ *Топылда етістігінің қимыл атауы.*

ТОПЫЛТ= е т. 1. *Топ-топ еткізу, дүрсілдету.* 2. жерг. *Топырлату, бұрқырату, төпелеу.*

ТОПЫР зат. 1. *Көп болып жиналған топ, ығы-жығы халық.* 2. *Тобыр.*

Топыр қақты. *Үймеледі, топырлады. Топыр қылды. Астаң-кестені етті. Топыр салды. Асыр салды, ойнақтады, топырлады.*

ТОПЫРАҚ¹ зат. 1. *Жердің сыртқы, үстіңгі жұмсақ қабаты.* 2. экол. *Атмосфераның, литосфераның, биосфераның және физикалық, химиялық, биологиялық процестердің әсерінен түзілген жер қыртысының борпылдақ беткі қабаты.*

Топырағы ауыр. *Салмақты, сабырлы. Топырағы жеңіл. Сөзге, атаққа ілікпші кісі туралы айтылады. Топырағынды жеріңнен бұйырғын! [жазсын!].* *Өз жеріңде дүние сал деген мағынада айтылады. Топырағы торқа болсын!* діни. *Жатқан жері жайлы болсын деген мағынада дүние салған адамға айтылады. Топырағы ұшты.* жерг. *Абыройлы болды, атағы шықты, жұртқа белгілі болды. Топырақ ағзалары.* экол. *Топырақта тіршілік ететін және оған тікелей не жанама әсер ететін барлық тірі тіршілік иелері. Топырақ аналық жынысы.* геогр. *Биологиялық және биохимиялық процестердің, сонымен қатар адам қызметінің әсерінен топыраққа айналған тау жыныстарының беткі қабаты [Олар ығыу тегіне (мыс., аллювиалды, шашырап шыққан жыныстар), хим.-минералог. қасиеттеріне (карбонатты, кварцты),*

түйіршік құрамына (құмды, батпақты, балшықты, т.б.) қарай бөлінеді]. **Топырақ асты суармалау.** с у ш а р. Жер бетінен 40–60 см тереңдіктегі топырақ қабатында, әртүрлі ылғалдандырығыш құрылыммен өсімдік тамырына су жеткізу арқылы суармалау. **Топырақасты суы.** геол. Әдетте байланысқан жарғақ су түрінде болатын құрғақ топырақасты горизонттыңдағы ылғал (су). **Топырақ азрациясы** с у ш а р. <грек. aer> Топырақ пен атмосфераның ауа алмасуы. **Топырақ азрациясы аймағы.** с у ш а р. Топырақ арасындағы саңылаудың, кеуегінің ауамен толуынан азрация процесі жүретін топырақ қалыңдығы. **Топырақ бетінің қатуы.** экол. Жер бетінен тиімді сәулелену әсерінен 2 м биіктікте ауаның температурасы болғанда топырақ және өсімдік температурасының түнде 0° С-қа дейін және одан да төмендеуі. **Топырақ бұйырды.** Жерленді деген мағынада [Бұл көбіне белгілі бір жерде дүниеден қайтты деген ұғымда қолданылады]. **Топырақ бұйырмады.** Жат жерде дүниеден өтті; сүйегі далада қалды. **Топырақ гидрологиясы.** геогр. Топырақтың сулық қасиетін, топырақ ылғалдылығының араласу түрлері мен заңдылықтарын, топырақтардың су режимін зерттейтін топырақтану ғылымның саласы. **Топырақ дефляциясы.** с у ш а р. Топырақтың жел әсерінен болатын эрозиясы. **Топырақ ертіңдісі.** с у ш а р. Топырақ арасындағы ылғалдың (су) газ ерітіндісімен, минералды және органикалық заттармен араласуынан болатын топырақтың сұйық фазасы. **Топырақ жәндіктері мен микроорганизмдері.** с у ш а р. Топырақтың табиғи тіршілік ортасы ретінде пайдаланатын әртүрлі тірі ағзалар; топырақтың тірі қабаты. **Топырақ картасы.** экол. Топырақ түрлерінің жер бетінде таралуын, қасиеттері мен ерекшеліктерін сипаттайды. **Топыраққа әк қосу.** с у ш а р. Қышқыл топырақтарды химиялық жолмен мелиорациялау әдісі. **Топырақ қабаты.** экол. Топырақ түзілу процесінде жеке леу, жер бетіне параллель орналасқан біршама біртекті топырақ қабаты. **Топыраққа тыңайтқыш енгізу.** экол. Өсімдік жақсы өсіп-дамуы үшін топыраққа әртүрлі заттектер мен агенттерді енгізу. **Топырақ қорғау мелиорациясы.** с у ш а р. Топырақ пен жердің құнарлы қыртысын жел мен судың бұзуына қарсы қолданылатын мелиорациялық шаралар жинағы. **Топырақ құнарлығы.** экол. Ауыл шаруашылығы өсімдіктерінің мол түсімділігін, сондай-ақ табиғи фитоценоздардың биологиялық өнімділігін қамтамасыз ететін топырақ қасиеттерінің жиынтығы. **Топырақ құрылымы.** экол. Көлемі, пішіні, физикалық және химиялық қасиеттері (соның ішінде механикалық төзімділігі, суға төзімділігі т.б.) әртүрлі топырақ агрегаттарының жиынтығы. **Топырақ қыртысы.** экол. Жер бетінің сыртқы қабаты. **Топырақ өңдеу.** ауылшар. Ауыл шаруашылық дақылдарының өсіп-өнуіне қолайлы жағдайлар жасау үшін топырақ өңдеуші машиналар мен құралдардың жұмысшы органдары арқылы топыраққа механикалық әсер ету. **Топырақ салды [тастады].** а) Жерлеуге қатысты. ә) Дүниеден қайтқан адамның зиратына барын еске алды, құран бағыштады. **Топырақ салысты.** Жерлесті, көмісті. **Топырақ сулары.** с у ш а р. Топырақ қыртысында төмен жатқан суы қабаттармен гидравликалық байланысы жоқ онша өткізгіш емес қабаттардағы тамшылық-сұйық сулардың уақытша жиналуы. **Топырақ суы.** жерг. кәс. а) Екіне бірінші рет берілетін су. ә) геол. Топырақ қабатында (азрация зонасы) молекулалық тартильдіс күшінің әсерімен түйіршіктерге жабысып тұратын су (ылғал). **Топырақ суыру.** жерг. Топырақ борау. **Топырақ суы түрлері.** с у ш а р. а) Молекулалық Н₂O түрінде сұйық немесе қатты фазада болатын, қозғалу деңгейі және өсімдіктердің пайдалануы үшін қолайлылығы бойынша ерекшеленетін су; ә) Жердің топырақ қабатындағы, түрлі нысандағы су (мұз);

байланысқан (берік және бос байланыстағы), еркін (мыс. гравитация) және бу күйіндегі су. **Топырақтағы жылу алмасу.** экол. Күн сәулесінен түскен жылудың топырақ қабатына еніп, жоғарыдан төмен қарай жылжуы немесе кері бағытта алмасу процесі. **Топырақтағы ылғал айналымы.** с у ш а р. Топыраққа ылғал жиналу процесінің жинағы және оның топырақтан пайдаланылған шығыны. **Топырақтағы ылғал қоры.** с у ш а р. Белгілі бір уақыттағы топырақ қыртысындағы ылғалдың абсолюттік мөлшері, су теңдестігін есептеуде қолданылатын көрсеткіш өлшемі: су қабатына миллиметр немесе гектарына текше метр. **Топырақтағы ылғал тапшылығы.** с у ш а р. Топырақтағы ылғалдың қолайлы деңгейге дейін жетіспеушілігі. **Топырақтар географиясы.** геогр. Топырақтың қалыптасуы мен кеңістік бойынша орналасу заңдылықтарын зерттейтін физикалық-географиялық ғылым саласы [топырақтану, сондай-ақ геоморфология, геоботаника, ландшафттану ғылымдарымен тығыз байланысты]. **Топырақ түзуші.** экол. Топырақ құраушы, түзуші. **Топырақты бөгет.** с у ш а р. Көлденең қимасы әр пішінді болып, топырақты материалдан (құм, саз, топырақ және т.б.) салынған бөгет. **Топырақты гипстеу.** с у ш а р. Химиялық мелиорация тәсілдерінің бір түрі; топырақ құрамына гипс (CaSO₄·2H₂O) енгізе отырып, оның артық қышқылдық қасиеттерін сілті арқылы кетіру; сор және сортаңдау жердің топырағындағы натрий кальциймен сіңіріп алмастыру арқылы топырақтың физикалық, химиялық және биологиялық қасиеттерін жақсарту. **Топырақ тығыздығы.** экол. Табиғи қалыптасуы бұзылмай алынған құрғақ топырақ массасының оның көлеміне қатынасы. **Топырақты қышқылдандыру.** хим. Топырақ қышқылдығын төмендететін агрохимиялық операция. **Топырақты нобайлап өңдеу.** с у ш а р. Жер өңдеудің агротехникалық тәсілдері немесе жауын-шашын суларының топырақты шаюына, топырақ эрозиясына жол бермеу амалдарының бірі. **Топырақтың артық ылғалдануы.** с у ш а р. Топырақ күйі; топырақтың құрамындағы ауа азайып, топырақтану процесі басталатын жұмсақ балшыққа айналу кезеңі. **Топырақтың ауалануы.** с у ш а р. Топырақтың жер бетіндегі ауа қабатымен толассыз газ алмасуы. **Топырақтың әрекетті қабаты.** с у ш а р. Өсімдік тамырының кең жайылып қорек, ылғал алатын топырақ қабаты. **Топырақтың жазықтық эрозиясы.** с у ш а р. Топырақ бетінің эрозиясы, топырақтың үстіңгі құнарлы қабатын жауын-шашын мен жер беті суларының бұзып-шаюынан пайда болатын табиғи құбылыс, топырақтың су эрозиясының бір түрі. **Топырақтың су өткізгіштік қасиеті.** с у ш а р. Топырақтың өз қабаттарынан су өткізгіштік қасиеті [Бұл қасиет топырақ тығыздығы мен механикалық құрамына, құрылысына қарай анықталады]. **Топырақтың күнбеуі.** с у ш а р. Топырақтың ылғалданған кезіндегі ісініп, өз көлемін үлкейту қасиеті. **Топырақтың жақуы.** экол. Бір дақылдың ауысмысыз өсірілуі салдарынан, тыңайтқыштардың сіңірілуіне және басқа да агротехникалық әдістерге қарамастан түсімділіктің азаюы. **Топырақтың қатуы.** с у ш а р. Салқын атмосфераның әсерінен топырақ температурасының 0°С-тан кейінгі суыну кезеңі. **Топырақтың құнарлануы.** экол. Топырақтың физикалық құрылымының, химиялық құрамының және биологиялық-физикалық-химиялық қасиеттерінің табиғи жағдайынан ауыл шаруашылығы өндірісіне пайдалы бағытына қарай өзгеру дәрежесі. **Топырақтың құнарсыздануы.** экол. <франц. degradation> Негізінен адамның шаруашылық әрекеті әсерінен топырақтың түзілу жағдайының өзгеріп, топырақ қасиеттерінің біртіндеп нашарлауы (қарашірінді құрамының азаюы, құрылымның бұзылуы, құнарлығының төмендеуі). **Топырақты қышқылдығы.** экол. Топырақ ертіңдісіндегі (белсенді немесе

маңызды қышқылдық) және топырақтың сіңіретін кешеніндегі (әлеуетті қышқылдық) сутек иондарының концентрациясы. **Топырақтың лайлы фракциясы.** экол. Өлшемі 0,01 мм-ден төменгі топырақтың механикалық элементтерінің жиынтығы. **Топырақтың ластануы.** экол. Топырақта, әдетте, оған тән емес физикалық, химиялық немесе биологиялық агенттердің пайда болуы және еңіу немесе аталған агенттердің концентрациясының қаралған мезгілде табиғи орташа жылдық деңгейінен асып түсуі. **Топырақтың оңтайлы ылғалдығы.** с у ш а р. Өсімдік тамыры жайылатын топырақ қабаты ылғалдылығының жоғарғы транспирация мен қоректік заттарды сіңіру процесіне қолайлы болуы. **Топырақтың өздігінен газаруы.** экол. Топырақтағы жылыстау, айналу, ыдырау, шіру процесітерін нәтижесінде ондағы ластағыш заттектердің мөлшерінің азаюы. **Топырақтың санитарлық жағдайы.** экол. Топырақтың адам денсаулығы мен жануарларға тікелей әсер ететін физикалық-химиялық және биологиялық қасиеттерінің жиынтығы. **Топырақтың су-ауа режимін реттеу.** с у ш а р. Инженерлік-техникалық және агрометеорологиялық шаралар кешені. **Топырақтың су беру қасиеті.** с у ш а р. Жерасты суы деңгейінің төмендеуінен және судың өз салмағының әсерінен өздігінен ағуы арқылы топырақтың сумен қаныққан бөлігінің толық ылғал беру қабілеті. **Топырақтың су режимі.** с у ш а р. Топырақ ылғалының түсуін, жылжуын, жағдайының өзгеруін және шығындалуын анықтайтын процесстердің жиынтығы. **Топырақтың су режимін реттеу.** с у ш а р. Суару жұмыстарын тиімді жүргізу арқылы өсімдіктердің дұрыс өсінуін қамтамасыз ету. **Топырақтың сусінді негізі.** с у ш а р. Топырақтың сутектен басқа катионды сіңіруі. **Топырақтың сызқтық эрозиясы.** с у ш а р. Өзек бойындағы эрозия, жауын-шашын суларының шаюынан пайда болатын құбылыс [ақырында үлкен сайға, өзекке айналады]. **Топырақтың сіңбе сулары.** с у ш а р. Топырақ қабатындағы жер асты су жиынтығы **Топырақтың тұнбалдануы.** с у ш а р. Кеуектер мен жарықшалардың тұнбамен бітелуінен топырақтың су өткізгіштігінің кемуі. **Топырақтың химиялық ластануы.** экол. Топырақта тірі организмдерге қауіп туғызатын химиялық заттектердің жиналуы. **Топырақтың шайылуы.** с у ш а р. Жер қыртысын жауын-шашын және жер беті сулары шаюынан жер қазындысы, сай, жыраның пайда болуы немесе жер асты суының топырақ қабатынан шаюы. **Топырақтың ылғалдылығы.** с у ш а р. Топырақтың құрамындағы қатты (мұз), сұйық және газ (бу) күйіндегі ылғалдың мөлшері. **Топырақтың ылғал қанықтығы.** с у ш а р. Топырақтағы ылғал қорының күзгі-қысқы жауын-шашын, еріген қар суы және тасқын су (табиғи) есебінен бір жолғы едәуір толығы вегетациялық кезеңнен тыс (қар тоқтату, жаңбырлау, жайылма суару т.б.) жүргізілген (жасанды) шаралардың есебінен толықтырылуы. **Топырақтың ылғалмен қанығуы.** с у ш а р. Топырақтың ылғалмен қанығу дәрежесінің көрсеткіші [мелиорацияда жер құрғатудың бірден-бір дәреже көрсеткіші ретінде пайдаланылады]. **Топырақтың ылғалтарқышығы.** с у ш а р. Топырақтың қатты түйірлерінің ауадан су буын ұстап қалу қасиеті. **Топырақтың экологиялық функциялары.** экол. Топырақ түрлерінің, тұтас алғанда биосфераның және еске алынған ландшафттардың экологиялық тұрақтылығын қамтамасыз ету қабілеті. **Топырақты сумен шайу.** с у ш а р. Топырақты сумен ағызып әкелу (гидромеханика) арқылы шайып, құрылыс (топырақты бөгет, топырақ үйінділер) тұрғызу. **Топырақты сілтісіздендіру.** экол. Топырақтан немесе оның жеке бір қабатынан еріген заттектерді топырақтың ертіңдісінің төмен түсетін немесе бүйірлік ағыс әсерінен шаймалау. **Топырақты таяз өңдеу.** с у ш а р. Топырақты әртүрлі құралдармен тереңдігі 8-ден 16 см-ге дейін өңдеу, қосыту,

тырмалау және т.б. **Топырақты ұялау**. с у ш а р. Жер өңдеудің бір тәсілі [бұлай өңдеген кезде жауын-шашын сулары топырақ қыртысын шаймай, атмосфералық ылғал өңдеген жерге сіңіп, ауыл шаруашылығы дақылдарынан мол өнім алынады]. **Топырақты химиялық мелиорациялау**. э кол. Топырақтың физикалық-химиялық қасиеттерін (рН және сіңірілген негіздердің құрамын) түбегейлі жақсарту үшін химиялық заттектер (химиялық мелиоранттар) енгізу. **Топырақ үйіндісі**. с у ш а р. Пайдаланылмай қалған үйінді топырақ немесе экскаватормен жер қазған кездегі немесе жер қазу жұмыстары біткеннен кейін қалған топырақ үйіндісі. **Топырақ ылғалдылығының режімі**. с у ш а р. Топырақ ылғалдылығының белгілі бір уақыт аралығындағы сандық және сапалық тұрғыдағы барлық өзгерістерінің жиынтығы. **Топырақ ылғал өлшеуіші**. геол. Топырақ ылғалдығын оның жанама белгілері (электрлік, жылуоткізгіштік, механикалық және т.б. қасиеттері) бойынша өлшейтін аспап. **Топырақ ылғал сыйымдылығы**. с у ш а р. Топырақтың ылғалды ұстау қабілеті. Ол топырақтың көлемінен немесе массасынан пайызбен көрсетіледі. **Топырақ ылғалы**. с у ш а р. Топырақ қабатында (ауалану аймағы) молекулалық тартылыс күшінің әсерімен түйіршіктерге жабысып тұратын ылғал. **Топырақ ылғалының шамасы**. с у ш а р. Топырақ құрамындағы судың молекулалық пішінде болуы [Топырақ ылғалының шамасы негізінен жауын-шашын мөлшеріне және жер асты суларының жер бетіне алыс немесе жақын орналасуына байланысты болады]. **Топырақ эрозиясы**. э кол. Тау жыныстарының, топырақтың және жер бетіндегі кез келген түзілулердің табиғи (сумен, желмен, мұздақтармен) және антропогендік факторлардан (ормандарды кесу, жайылымдарда малды көп жаю, құрғақ аудандарда жеңіл топырақтарды жырту, т.б.) бүлінуі (моруы). **Топырақ алтын болмас, қанша иісен**. бейн. Қанша тырысқанмен болмайтын нәрседен нәтиже шықпайды. **Топырақ бойды басты**. Жоқ қылды, көмді, көзден таса етті. **Топырақ бұйырды**. Жерленді, белгілі бір жерде дүниедең қайтты. **Топырақ жамылды**. Қаза тапты, өлді. **Топырақ көрпе жамылдырды**. Қазаа қшырату, жер құштыру, өлім әкелу мағынасында. **Топырақ салды**. Қайтыс болған адамды қойысты, жерлесті.

ТОПЫРАҚАСТЫ: топырақастылық суармалау. э кол. Жерді топырақ грунт суларының деңгейін реттеу арқылы суармалау.

ТОПЫРАҚ² зат. жерг. кәс. Түкті кілемнің шетіндегі жалтақтығы 4–5 см. тақыр жер.

ТОПЫРАҚ³: топырақ қол. жерг. Саусағы жоқ, шолақ қол.

ТОПЫРАҚБАС зат. бот. <лат. grunella> Басы (масақшасы) қара қоңыр түсті шөптектес өсімдік.

ТОПЫРАҚ-КЛИМАТ зат. Топырақ және ауа райы.

ТОПЫРАҚ-СОПЫРАҚ зат. сөйл. Топырақ және сол сияқты заттар.

ТОПЫРАҚСОРҒЫШ сын. Жойып жіберетін, түк қоймайтын.

ТОПЫРАҚТАЙ сын. Топырақ тәрізді.

ТОПЫРАҚТАНУ зат. э кол. Топырақ түрлерін олардың генезисін, даму тарихын, құрамы мен қасиеттерін, географиялық таралуын, сондай-ақ топырақты оңтайлы пайдалану мен оның құнарлығын арттырудың жолдарын зерттейтін ғылым.

ТОПЫРАҚТАНУШЫ зат. кәс. Жер бетінің үстіндегі қабатын, топырақтың құрамы мен қасиеттерін т.б. зерттейтін ғалым.

ТОПЫРАҚТЫ¹ сын. Топырағы бар, топырағы мол.

ТОПЫРАҚТЫ²: топырақты өлім. Кісі өлімі, қазалы күн.

ТОПЫРАҚТЫҚ: топырақтық ылғалайналым. с у ш а р. Топыраққа ылғалдың түсуінің және оның

топырақтан шығуының барлық процестерінің жиынтығы (булану, жерге сіңу, өсімдіктердің пайдалануы, т.б.).

ТОПЫРАҚТЫҚ-МЕЛИОРАЦИЯЛЫҚ: топырақтық-мелиорациялық аудандау. с у ш а р. Табиғи және мелиорациялық шаруашылық жағдайына байланысты топырақтың жер бетіндегі таралуына қарай бөлінуі.

ТОПЫРАШ зат. 1. Бітімі, жүрісі жайсыз ат. 2. ауыс. Сауатсыз, надан.

ТОПЫРАШТАУ сын. Жүрісі нашарлау.

ТОПЫРАШ-ТОПАС: топыраш-топас күшеген. Бұл жерде қайрат қылары жоқ, озары жоқ, жаман-жауатқ деген мағынада.

ТОПЫРЛА= е т. 1. Көп болып жиналу, үйме-жүйме болу, үйме-леу, топыр-топыр ету. 2. Дүрсідету.

ТОПЫРЛАҒЫШ сын. Жиналғыш, үйірілгіш.

ТОПЫРЛАС= е т. Жиналысу, үйме-жүйме болысу.

ТОПЫРЛАСУ Топырлас етістігінің қимыл атауы.

ТОПЫРЛАТ= е т. 1. Үйін-тоғу, топ-топ ету.

2. Дүрсідету. 3. Апыр-топыр ету, астаң-кестең қылу.

ТОПЫРЛАТУ Топырлат етістігінің қимыл атауы.

ТОПЫРЛАУ Топырла етістігінің қимыл атауы.

ТОПЫРЛЫ сын. Шоғырланған, тығыз орналасқан.

ТОПЫРСЫЗ сын. Айқай-шусыз.

ТОПЫР-ТОПЫР ұст. Топ-топ, үйме-жүйме.

ТОПЫРШЫҚ зат. жерг. Естік жабатын тетік.

ТОПЫРЫҚ зат. жерг. Ойнақ; лөкіл, тапырақ.

ТОПЫРЫШ сын. 1. Көзге қораш, қарабайыр. 2. Малыш, жалшы. 3. Надан, топас; санда бар да, санатта жоқ.

Топырыш ат. жерг. Шабан, жүрісі кем ат.

ТОПЫРЫШТАУ сын. сөйл. Қораштау.

ТОПЫ= е т. жерг. Батыру.

ТОР¹ зат. 1. Өрмекшінің айқыш-ұйқыш тоқыған заты, өрмекші шылауы. 2. Жіптен кереге көзденіріп, шаршылап тоқылған зат, ыдыс. 3. Темір кереуеттің керегекөзденіп, шынжырланып тоқылған сымтемірі. 4. Балық, құс ақпатын ау, тұзақ. 5. кен. Електердің, шөктіру машиналарының негізгі бөлшектерінің бірі. 6. Уақытша қаму, темір қоршау. 7. Көптеген спорт түрлерінен (баскетбол, волейбол т.б.) жаттығулар мен жарыстар өткізуге қажетті алаң жабығының бір бөлігі. 8. ауыс. Айла-шарғы, қақпан. 9. ауыс. Ой шырмауы, қиялы.

Тор астына берілетін су. кен. Шөктіру процесінде камера ішіндегі су деңгейін бір қабытта ұстау үшін үнемі тор астына беріліп отыратын су. **Тор [шан] байланды**. Шан, топырақтардың тозаңы жиналды; кірледі. **Тордан өткен материал**. кен. Елеу процесінде тордан өткен материал. **Тордағы тотыдай**. Шарасыз күй кешті деген мағынада; қапаста өмір сүру. **Торға түскен торғайдай**. Панасыз, қорғаусыз, әлсіз, әрекет етуге мүмкіндігі жоқ, шарасыз халде. **Торға түсті**. а) Ұсталды, тұтқын болды. ә) Еркінен айырылды, кіріптар болды, қамуға алынды. **Тор ет**. Шақпақ ет, төрт сабақты бұшығы ет. **Тор етінен арылды**. Жүдеді, арықтады, таралды. **Тор жайды**. а) Балық аулау үшін ау құрды. ә) Қолға түсіруге әрекеттенді, айла-шарғы істеді. **Тор жасады [құрды]**. Қастықпен тосқауыл, кедергі, бөгет болды. **Тор көз**. Кереге көзденіріп жасалған. **Тор терезе**. Тор көзді терезе. **Тор үстіндегі материал**. кен. Елеу процесінде тордан өтпей, оның үстінде қалатын материал. **Тор қоршау**. Бірнеше бөлімнен тұратын, терісі бағалы аңдар, қоян, жабайы аң, құс, ит ұсталатын қоршау. **Тор құрды**. Тосқауыл

жасады, кедергі, бөгет болды. **Тор шаш**. поэт. Қалың жайылған шаш.

ТОР² зат. жерг. Жапқыш, жамылғыш.

ТОР³ зат. инф. <ағыл. cell; mesh>

1. Ұяшықтың немесе регистрдің екілік пішімі.

2. Электрондық кестедегі негізгі бірлік; бағана мен жолдың қиылысқан жеріндегі тіктөртбұрыш.

3. Жад ұяшығы.

ТОР⁴: тор жорға. Торы түсті жорға ат.

ТОРАЙ зат. 1. Шошқаның төлі. 2. ауыс. Жексурын, оңбаған деген мағынада.

ТОРАЙДАЙ ұст. Торайша, торай сияқты етіп.

ТОРАЙЛА= е т. Шошқаның төлдеуі.

ТОРАЙЛАҒЫШТЫҚ зат. Төлдегіштік, төлдеу мөлшері.

ТОРАЙЛАТ= е т. Мезежіңдерді төлдету.

ТОРАЙЛАТУ Торайлат етістігінің қимыл атауы.

ТОРАЙЛАУ Торайла етістігінің қимыл атауы.

ТОРАЙША ұст. Торай сияқты.

ТОРАКОЦЕНТЕЗ [грек. thorax – көкірек, kentests – тесу] зат. вет. Ауру себебін анықтау мақсатымен мал кеудесін тесу, ішіндегі суын сорып шығару.

ТОРАҚ зат. жерг. 1. Малта, құрттың езілген түрі, қысқы асқатық түрі. 2. Қайнатылған сүзбенің меске салып кептірілген түрі.

ТОРАЛ= е т. 1. Ет алу, қоңдану, әлдену.

2. ауыс. Ішін-жемі молаю, азық-ауқаты көбею.

ТОРАЛАҚАЗ зат. жерг. зоол. Түсі ақ, қара қанат, жіңішке, ұзын сирақты құс.

ТОРАЛҒЫ зат. жерг. өс. **Тораңғы**.

ТОРАЛТ= е т. Әлдендіру, оңалту.

ТОРАЛТТЫР= е т. Оңалдыру, қоңдандыру, әлдендіру.

ТОРАЛТТЫРУ Торалттыр етістігінің қимыл атауы.

ТОРАЛТУ Торалт етістігінің қимыл атауы.

ТОРАЛУ Торал етістігінің қимыл атауы.

ТОРАМ зат. жерг. Торап, жал торабы.

ТОРАҢҒЫ зат. бот. <лат. populus diversifolia> Діңі жуан әрі қысық-қыңыр болып келетін шөлейт аймақтарда, өзен аңғарларында өсетін, терек тұясына жататын ағаш.

ТОРАҢҒЫЛ зат. сөйл. **Тораңғыл**.

ТОРАҢҒЫДАЙ сын. Тораңғы тәрізді.

ТОРАҢҒЫ-ЖЫҢҒЫЛ зат. Тораңғы мен жыңғыл.

ТОРАҢҒЫЛДАЙ сын. Тораңғыл тәрізді.

ТОРАҢҒЫЛЫ сын. Тораңғы өскен, тораңғы-сы мол.

ТОРАҢҒЫЛЫҚ зат. Тораңғы мол өскен жер.

ТОРАҢҒЫ-ТАЛ зат. Тораңғы мен тал.

ТОРАП зат. 1. Жолдардың тоғысқан жері, түйіскен жері. 2. Астық бастыратын, қырман көтеретін жер. 3. инф. <ағыл. node> Мәшиненің, құрылғының, тетіктің біршама қарапайым элементтен тұратын бөлігі, желінің жеткізуші ортасына тікелей қосылған кез келген құрылғы.

ТОРАПАРАЛЫҚ: торапаралық кеңарна.

инф. <ағыл. interoffice trunk> Мәліметтерді жеткізу жүйелерінде – бекеттер немесе байланыс тораптарының арасындағы түзу желі.

ТОРАПТА= е т. Бөлу, жіктеу, топтау.

ТОРАПТЫ сын. Жолақты; желілі.

ТОРАПТЫҚ сын. Желілік.

Тораптық график. Тораптық жоспарлау мен басқаруда технологиялық байланыстардың және әртүрлі жұмыстардың реттілігін бейнелейтін сұлба. **Тораптық желі**. инф. <ағыл. meshed network> Бекеттерді жұп-жұбымен, яғни әрбір бекет арқайсысымен жаластырылған естену желісі.

Тораптық тізім. инф. <ағыл. the node list> Ішкі тізімдердің кейбір топтарында бір немесе бірнеше ортақ топтары (өрістер) бар тізбекті тізім.

ТОРАУЫЛДА= е т. сөйл. **Торуылда**.

ТОРАША зат. Торланған, тоқылған.
ТОРБАН зат. муз. Бандура тәрізді саз аспабы.

ТОРБАС зат. бот. <лат. oxycossus> Мүк-жидектің батпақты жерде өсетін түрі, батпақ мүкжидегі.

ТОРҒАЙ зат. зоол. <лат. passer> Мамық жүнді, сүйір тұмсықты кішкене құс.

Торғай қуды. Өнбейтін іспен айналысты.
Торғай тәрізді байғыз. зоол. **Байғыз-ша¹**. Торғай шырылдағанда. Таң алдында, құс сайрағанда. **Торғайы тұрымтайдай көрінді.** Асыра бағалады, шексіз жақсы көрді.

ТОРҒАЙАУЫЗ зат. жерг. кәс. Темір ұста қышқашының үшкірлеу келген ең кішкене түрі.

ТОРҒАЙБАС зат. бот. жерг. Торғайқонбас.

ТОРҒАЙБАСТАН= ет. Түйіршіктену, ұлану.

ТОРҒАЙБАСТАНДЫР= ет. Қобырату, дұда-дұда ету.

ТОРҒАЙБАС-ТОРҒАЙБАС үст. Ұсақ-ұсақ.
ТОРҒАЙДАЙ сын. 1. Өте шағын, кішкентай, титтей. 2. Ұсақ емес, ірілеу. 3. Торғай тәрізді, торғайға ұқсаған.

Торғайдай таңмен оянды. Ерте тұрды.
Торғайдай тозды. Быт-шыт болып, бей-берекеті кетті. **Торғайдай шырылдады.** Шыр-шыр етіп безек қақты, зар иледі. **Торға түскен торғайдай.** а) Еркінен айырылып, кіріптар болған. ә) Үрейі ұшып, қатты қорқып. **Торғайдай тозды.** Бет-бетімен бытырап, теңіреп, қаңғып кетті.

ТОРҒАЙДАЙЫН сын. Торғайдай, торғай шамалас.

ТОРҒАЙЖЕМ зат. бот. жерг. Торғайшөп.

ТОРҒАЙЖҮЗІМ зат. бот. Жылы жақта өсірілетін, ылғал сүйіш, дәрілік қасиетке ие алқаның (алқаншөптің) қолдан егілетін мәдени түрі.

ТОРҒАЙКӨЗ. **Торғайкөз сауыт.** этн. Өрілген шығыршықтарының арасындағы қуысы өте кіші болатын кіреуке сауыт.

ТОРҒАЙКӨКБАС зат. бот. <лат. centaurea iberica> Торғайқонбас.

ТОРҒАЙЛЫҚ сын. Торғайдай, торғай тәрізді, торғай құрлы.

ТОРҒАЙҚАРА зат. бот. Алабота тұқымдас көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТОРҒАЙОТЫ зат. өс. Соранша, биіктігі 10–30 см, сабағы тік, сор, сортаң, шолді аймақтағы ойпаңдарда өсетін біржылдық өсімдік.

ТОРҒАЙША үст. Торғай сияқты.

ТОРҒАЙШӨП зат. <лат. lithospermum> Бойында ақ түсті нүктелері бар, томар тамыры есілген арқан тәрізді, сыртқы қабығы қаракөк түсті, оралып өсетін көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТОРҒАУЫТ¹ зат. көне. Батырлар киген оқ өтпейтін сауыт.

Торғауыт сауыт. көне. Бұрынғы батырлар киген сауыттың бір түрі [Моңғол тайпасы торғауыттың атымен аталып кеткен. Кошпелі түркі, моңғол халықтарында кең тараған. Моңғолдар арасында XII–XV ғ-ларда кең қолданыста болған. Торғауыт, қалмақ тайпаларымен соғысқан қазақ батырлары да осы сауытты киген].

ТОРҒАУЫТ² зат. 1. Ру, жұрт; моңғол тектес ру. 2. Әскери атақ.

ТОРҒАУЫТТАЙ үст. Торғауыт сияқты.

ТОРҒАУЫТШАЛА= ет. Торғауытша сөйлеу, торғауыт тіліне аудару.

ТОРҒЫЛ сын. Торыға жақын тұс.

ТОРҒЫЛТ сын. Солғын торы тұс.

ТОРҒЫН зат. 1. Қымбат бағалы жібек матаның бір түрі. 2. ауыс. Үлбіреген, нәзік.

Торғын бұлт. поэт. Ақ ұла бұлт, ұша бұлт.
Торғын ет. поэт. Балзын, жұмсақ, **Торғын жүзді егеу.** Түрпісі майда егеу. **Торғын оралды.** бейн. Ауа бұлдырланды.

ТОРҒЫНДАЙ сын. Торғын сияқты, жібектей.

ТОРҒЫНДАЛ= ет. 1. Торлану, қоюлану.

2. ауыс. Буркелу, тұмшалану.
ТОРҒЫНДАН= ет. 1. Құлтыру, жайнау. 2. Қарауыту, бұлдырлану.

ТОРҒЫНДЫ сын. 1. Жібектей құлпырған.

2. ауыс. Шым-шытырық.

Торғынды жібек. Судыраған жібек, жібек мата.

ТОРҒЫН-ТОРҒА зат. 1. Қымбат асыл мата, жібек, мауыты; үлде мен бүлде. 2. ауыс. Киім-кешек, тон.

ТОРҒЫНШЫ зат. көне. Жол торушы, қарақшы.

ТОРДАЙ сын. Тор тәрізді.

ТОРЖАПЫРАҚ зат. бот. <лат. goodyera> Жапырағының беті тор-тор болып тұратын шөптесін өсімдік.

ТОРЖҮЗГЕН зат. өс. <лат. cancellatum mattei> Тарандар тұқымдасы жүзген туысына жататын биіктігі 2 метрге дейін жететін бұта.

ТОРИЙ [лат. torium] зат. хим. Менделеевтің периодты жүйесіндегі актинидтер қатарына жататын химиялық элемент.

ТОРИТ [ағыл. thorite] зат. геол. Силикаттар класына жататын минерал.

ТОРКӨЗ зат. 1. Тоқыма дорба. 2. кәс. Шахмат тақтасына ұқсаған екі түстен құралатын өрнек. 3. кәс. Он төрт көкті керегенің төртбұрыш, тар көз тесігі.

Торкөз баспалдақ. [ор. трап] Өрт сөндіру спортында, жаттығулар мен жарыс кезінде жоғары өрмелеу үшін пайдаланылатын арнайы жабдық. **Торкөзді кереге.** Бір қанатында 20–22 уық байлаптын басы бар кереге.

ТОРКӨЗШЕ зат. Тор сияқты болып көрінетін қышық.

ТОРҚА¹ зат. 1. Ең қымбат жібек мата. 2. ауыс. Жанға жайлы, сүйкімді; жұмсақ. 3. жерг. Кенеп.

Торқа бүлкіл. бейн. Желістен жай, аяңнан жылдам, жұмсақ жүріс. **Торқа кигізді.** Малындырды, кенелтті.

ТОРҚА² зат. жерг. кәс. Елек, қалбыр; қызылша егісінің жерін өңдеу үшін малдың қиын, қалдығын уақтап елетін елек.

ТОРҚАДАЙ сын. Жібектей, жұмсақ.

ТОРҚАЙТ= ет. поэт. Коркейту, құлдендіру.

ТОРҚАЙШЫҚ зат. жерг. кәс. Кеме, қайықтағы балықтарды түсіріп алу үшін қолданылатын сүзгі.

ТОРҚАЛА= ет. 1. Тойлау, тамашалау. 2. Жер жырту.

ТОРҚАЛАЙ үст. Жібек күйінде, маталай.

ТОРҚАЛАН= ет. Ғүлдену, құлтыру.

ТОРҚАЛТА¹ зат. Оны-мұны салуға арналған, жіптен торлап тоқылған қалта, дорба.

ТОРҚАЛТА² [пол. luz] зат. спорт. Бильярд тақтасының бұрыштарындағы тесіктердің аузына ілінген тор көзді қалта.

ТОРҚАЛЫ сын. 1. Сәнді, салтанатты. 2. ауыс. Жұмсақ, майда; құнарлы.

Торқалы той, топырақты өлім. көне. а) Бір қуаныш, бір қайғы [Бұл фраза қазақтың бір қуаныш, бір қайғы дегенде ағайынның атсалысып, тұтас ауыл, руды ел болып ұрандасып, баталасып, сол қуаныш пен қайғыны бірге атқару салтын білдіреді]. ә) Халықтың көп болып жиналатын жері деген мағынада. **Торқалы той, тұмарлы жүйрік.** Ұлан-асыр той, мерекелі жиын. **Торқалы той.** Даңқты үлкен мереке; кәбелі, салтанатты жиын, мерейтой.

ТОРҚАН: торқан тұқымдастар. зоол. Су қоймаларында тіршілік ететін балықтар.

ТОРҚАНДЫ: торқанды бүйірдақ. зоол. Торқан тұқымдасына жататын балық.

ТОРҚАСҚА сын. сөйл. Қасқасы бар торы түсті (жылқы).

ТОРҚА-ТОЙЛЫ сын. Сән-салтанатты, думанды, қызықты.

ТОРҚЫН зат. жерг. Торқа.

ТОРЛА¹= ет. 1. Иірілген жіптен шаршылап, шынжырлап, кереге көздендіріп тоқу. 2. Торкөздендіріп кесте тігу. 3. Қауынның пісуі жақындағанда тор тәрізді шытынаған сызықтар пайда болу, кереге көздену. 4. Темірден тор көздендіріп, шарбақ тәрізді қоршау жасау. 5. кәс. Күміс қақталатын темір бетін керегекөздендіріп шапқымен безеу, оймалау. 6. ауыс. Қатпау, басып кету, қоршау.

7. ауыс. Еркін билеу, ой-санасын шырмау.

Торлап тігу. кәс. Өрнектелетін материалды алдымен тесіп алып, оны торлай және ортасын кереге көздеп, санап отырып шалу арқылы түрлі өрнек салу тәсілі.

ТОРЛА²= ет. сөйл. 1. Торы, қарауындау. 2. Байқау, аңдау, аңғару. 3. ауыс. Қарау, көз ала алмау.

ТОРЛАҒЫШ сын. Қайғылы, мұңды.

ТОРЛАМА¹ сын. 1. Тор-тор етіп тоқылған, кереге көз. 2. Қою, қалың.

Торлама [тор] дорба. Арасы ашық, алшақ етіп жіптен торлап жасаған азық-түлік салуға арналған қалта, сетка.

ТОРЛАМА² зат. кәс. Қауынның пісуі жақындағанда тор тәрізді шытынаған сызықтар пайда болуы, кереге көзденуі.

Торлама қауын. Сырты торкөзденіп сызаттанған, қабығы жұқа, іші қызғылт, торланған қауын сырбы.

ТОРЛАН= ет. 1. Темір тор жабылу, тор қойылу. 2. Қоюлану, қалыңдану. 3. Құнге тотығу.

ТОРЛАНДЫР= ет. Жыруу, жығырып бұжырландыру.

ТОРЛАНДЫРУ Торландыр етістігінің қимыл атауы.

ТОРЛАНУ Торлан етістігінің қимыл атауы.

ТОРЛАС= ет. Шоғырланысу.

ТОРЛАСУ Торлас етістігінің қимыл атауы.

ТОРЛАТ= ет. 1. Тоқыту, тіктіру. 2. Қоршау, бекіту. 3. Қатпау.

ТОРЛАТУ Торлат етістігінің қимыл атауы.

ТОРЛАУ¹ Торла етістігінің қимыл атауы.

1. Торы, торуылдау. 2. Қатпау, қоршау, басып кету.

ТОРЛАУ² зат. өс. сөйл. Мал жейтін жайылымдық шөп.

ТОРЛАУСЫЗ сын. Еркін, бұғалық көрмеген.

ТОРЛЫ сын. Торы бар, торланған.

Торлы қабық. биол. <лат. retina> Жүйке ұлпасынан құралған, көз алмасының жарықты қабылдайтын сезімтал ішкі қабығы. **Торлы қабық дағы.** анат. Көздің торлы қабығының ортасындағы кішкентай сарғыш дақ. **Торлы құрылым.** анат. <лат. formatio reticularis> Сопанша ми сұр заты ядроларының арасында орналасқан, жүйке клеткалары мен жүйке талшықтарының торланған өрімдерінен құралған мидың үйлестіргіш аппараты. **Торлы ұлпа** биол. <лат. textus reticularis> Қан жасаушы мүшелердің негізін түзетін ұлпа.

ТОРЛЫБАС зат. бот. <лат. dictyoccephalus> Саңырауқұлақтың бір түрі: діңі жуан, басы бұжыр-бұжыр, онша үлкен емес. Түсі ақшыл сары не сарғыш қоңыр. Жегуге жармайды. Шөл далалы, құмды жерлерде өседі.

ТОРМАН зат. зоол. жерг. Сазанның ең кішкенесі, ұсағы.

ТОРМОЗ [грек. tormos] зат. 1. тех. **Тезжегіш.** Көліктердің жүрісін тоқтатуға, бәсеңдетуге немесе тежеуге арналған тетік. 2. сөйл. Тіл, ауыз.

ТОРМОЗСЫЗ сын. Тезжегішсіз.

ТОРНАДО [исп. tornado] зат. геогр. Еуропадағы тропикалармен салыстырғанда жиі қайталанатын, күшті атмосфералық құйынның атауы, күшті дауыл.

ТОРПА зат. Тастақты беткей.

ТОРПАҚ¹ зат. Сыыр малының алты айдан бір жасқа дейінгі бұзауы.

ТОРПАҚ² з. а. стр. <лат. taurus> 12 зодиак-тік шоқжұлдыздардың бірі.

ТОРПАҚТАЙ сын. Торпақ сияқты.

ТОРПАҚ-ТАНА з. а. стр. Торпақ және тана, тайынша.

ТОРПАҚТАТ= е. т. Аты болса болды деп ірі малдың орнына ұсағын беру деген мағынада.

ТОРПАҚША ү. ст. Торпақ сияқты.

ТОРПАҢ сын. сөйл. Торпаң, асау.

ТОРПАҢДА= е. т. Торсаңдау.

ТОРПАҢ-ТОРПАҢ елік. Тапырақтаған жүрісті бейнелейтін сөз.

ТОРПЕДА¹ [лат. torpedo] з. а. стр. Әск. Жаудың әскери кемелерін жою үшін қолданылатын су асты снаряды.

Торпеда аппараттары. Әск. Торпедаға бас-тапқы қозғалыс сәтінде қажетті бағыт беруге, яғни бағыттауға, атуға және торпеданы сақтауға арналған аппараттар. **Торпедамен ату.** Әск. а) Нысананы өзі іздеп тауып жою үшін қушу аппараттарынан авиациялық торпеданы дәл есептен тастау. ә) Теңіздегі нысананы жою үшін қушу аппараттарынан авиациялық торпеданы қолдану теориясын зерттейтін әскери-ғылыми пән. **Торпеда тасушы.** Әск. Авиациялық торпедалармен ұрыс кемелері мен көлік кемелерін жоюға, сондай-ақ миналы бөгеттер қоюға арналған ұрыс ұшағы. **Торпеда тасығыш.** Әск. Әскери-теңіз күштерінде (флот) торпедаларды жүзбелі немесе жағалаудағы базаларға тасуға арналған кеме.

ТОРПЕДА² з. а. стр. спорт. Суда шалқалап сырғуға байланысты жасалатын жаттығу.

ТОРПЕДАЛЫҚ: торпедалық катер. Әск. Қарсылас кемесін торпедамен жою міндетін атқаратын катер.

Торпедальк шабуыл. Әск. Ұшақтар, кемелер, тікұшақтар, торпедальк қару тасушылар арқылы жүзеге асырылатын шабуыл.

ТОРПЕДАЛЫҚ-БОМБАЛЫҚ: торпедальк-бомбалық соққы. Әск. Әскери кемелер мен авиацияның (кейде тек авиацияның) белгілі бір уақыт, бағыт жөнінде алдын ала келісіп алып теңіздегі (құрлықтағы) нысананы торпеда және бомба қолдану арқылы атқылауы.

ТОРПЕДАШЫ з. а. стр. Әск. Торпеда қаруымен жұмыс істейтін маман.

ТОРПЫШ з. а. стр. жерг. көне. Жатқыш.

ТОРС елік. Ішінде ауасы бар заттың жарығанда яки жұмсақ заттың жерге жоғарыдан құлап түскенде шығатын дүрс еткен дыбысты білдіретін сөз.

Торс етті. а) Үн, дыбыс қатты шықты; тарс етті. ә) Дүңк етпе мінез білдірді; қорс етті.

ТОРСАДАЙ-ТОРСА ү. ст. жерг. Тосынан-тосын, кенеттен.

ТОРСАЙ= е. т. Тырсио, ісіну, құп болу.

ТОРСАҢ елік. Қорс етіп бұртқан, түксиген қимылды бейнелейтін сөз.

Торсаң қақты [етті]. Өз-өзінен өкпелеп бұртиды, қорс етті, ерсі мінез көрсетті.

ТОРСАҢДА= е. т. Торсаң-торсаң етіп, біреуеге ренжу, өкпелеу.

ТОРСАҢДАТ= е. т. Өкпелету, ренжіту.

ТОРСАҢДАТУ Торсаңдат етістігінің қимыл атауы.

ТОРСАҢДАУ Торсаңда етістігінің қимыл атауы.

ТОРСАҢ-ТОСЫРАҢСЫЗ сын. Өкпе-ренішсіз, сыпайы.

ТОРСИ= е. т. 1. Жарылып кетердей тырсио; құмшио. 2. ауыс. Өкпелеу, бұршио.

ТОРСИТ= е. т. Бұртитиу.

ТОРСИТУ Торсит етістігінің қимыл атауы.

ТОРСИЫҢҚЫРА= е. т. Бұртиыңқырау, ренжіңкіреу.

ТОРСИЫП-ТОРСИЫП= е. т. Құмшип-құмшип.

ТОРСИЮ Торси етістігінің қимыл атауы.

ТОРС-ТОРС= е. т. Тырс-тырс, гүрс-гүрс еткен сияқты дыбысты білдіретін сөз.

ТОРСЫҚ¹ з. а. стр. этн. Сусын құю үшін ысталған теріден жасалған шағын ыдыс.

Торсық бетті. Тырсған, томпақ жүзді. **Торсық шеке.** Шекесі томпаған, толық (бала).

ТОРСЫҚ² з. а. стр. бот. <лат. dasystephana> Гүлі торсық пішіндес, дыбыс көкішіл, қараштың суық жерлерде өсетін түрі.

ТОРСЫҚТАЙ сын. Бұлтқан; топ-толық, семіз.

ТОРСЫҚ-ТОРСЫҚ сын. Бірнеше торсық.

ТОРСЫҚША¹ з. а. стр. Кішкентай торсық.

ТОРСЫҚША² ү. ст. Торсық тәрізді, торсыққа ұқсап.

ТОРСЫЛ з. а. стр. Тарсылдап, дүрсілдеп яки қорсылдап естілген үн, дыбыс.

ТОРСЫЛДА= е. т. Торс-торс ету, тарсылдау.

2. ауыс. Өкпелеу, ренжу, торсаңдау. 3. ауыс. Қалпақтай, қаңбақтай үшу.

ТОРСЫЛДАҚ¹ з. а. стр. Балықтың ішінде болатын, сопақша келген, іші ауаға толы, жұқа зат.

ТОРСЫЛДАҚ² сын. Жанғанда торс-торс ететін, торсылдайтын.

ТОРСЫЛДАҚ³ з. а. стр. өс. <лат. leontice> Жалпақ жапырақты сұлдыр шөп.

Торсылдақ ешкімия. сын. бот. Торсылдақ тәрізді, биіктігі 40–100 см болып өсетін көпжылдық өсімдік.

ТОРСЫЛДАҚТАЙ сын. Торсылдақ тәрізді.

ТОРСЫЛДАҚША ү. ст. Торсылдақ тәрізді, торсылдаққа ұқсап.

ТОРСЫЛДАТ= е. т. Тарсылдату, дүрсілдету.

ТОРСЫЛДАТУ Торсылдат етістігінің қимыл атауы.

ТОРСЫЛДАУ Торсылда етістігінің қимыл атауы.

ТОРТ [итал. torta] з. а. стр. тамақ. Ұнға қант, май, қаймақ, ванилин, жұмыртқа т.б. заттар қосып әзірленген, беті түрлі кремдермен, жеміс-жидектермен безендірілген кондитерлік тәтті тағам.

ТОРТА¹ з. а. стр. 1. Сарымайды қайнатқанда оның бетіне шығатын көбік пен түбінде қалатын іркіт.

2. ауыс. Буалдыр, тұман; мұң.

ТОРТА² з. а. стр. зоол. <лат. rutilus rutilus> 1. Етінде қылтапағы көп, кішкене, дене тұрқы 15–17 см, орташа салмағы 150–200 грамдай ұсақ балық.

2. жерг. Үлкен ақ балық, сазан балықтың бір түрі.

Торта ау. жерг. кәс. Дарияда қайықпен жүріп, ағынға салып торта балық аулайтын ау.

Торта көз. Балық көзіне ұқсайтын көз деген мағынада.

ТОРТАЛА= е. т. Сары майды қайнатып, тортасынан айыру, қайыру.

ТОРТАЛАН= е. т. 1. Тортасынан айырылған, таза. 2. Қара күйге айналуды, күйлену.

ТОРТАЛАНУ Торталан етістігінің қимыл атауы.

ТОРТАЛАҢ сын. Өжет, шайпау.

ТОРТАЛАУ Тортала етістігінің қимыл атауы.

ТОРТАЛЫ сын. Тортасы алынбаған, тортасы бар.

ТОРТАҢДА= е. т. сөйл. **Торсаңда.**

ТОРТАҢДАУ Торсаңда етістігінің қимыл атауы.

ТОРТАҢ-ТОСЫРАҢСЫЗ ү. ст. Тоң-торыссыз, торсаңсыз.

ТОРТА-ТОБЫР з. а. стр. Балық-малық.

ТОРТИ= е. т. сөйл. Өкпе-реніш білдіріп, бұршио, тыршио, торсио.

ТОРТИКОЛИС [лат. tortus – бұрылған, қисайған; collum – мойын] з. а. стр. мед. Қисық мойын; бір жақ жартысындағы бұлшық еттердің үзілуі (жырттылуы), бұлшық еттердің ревматизмге ұшырап қабынуы, мойын омыртқалардың шығып кетуі салдарынан мойынның қисаюы.

ТОРТИЮ Торти етістігінің қимыл атауы.

ТОР-ТОР з. а. стр. Бірнеше тор; әденеше тор көз.

ТОРТӨБЕЛ з. а. стр. Кішкене қасқасы бар торы түсті ат.

ТОРУ Торы етістігінің қимыл атауы.

ТОРУЛА= е. т. сөйл. **Торұылдау.**

ТОРУЛАУ Торұла етістігінің қимыл атауы.

ТОРУЛЫ сын. Жайлан алаң.

ТОРУШЫ з. а. стр. Торұылдаушы, аңдушы.

ТОРУЫЛ з. а. стр. Бір нәрсені сырттай аңду, тору ісі.

ТОРУЫЛДА= е. т. Бір нәрсені аңду, бақылау, тору.

Торұылдап барлау. Әск. Барлауға бөлінген бөлімшелерді дер кезінде және мұқият бұркемелеуге негізделген барлау тәсілі.

ТОРУЫЛДАУШЫ з. а. стр. Торұшы, аңдушы.

ТОРУЫЛДАТ= е. т. Аңдыту, торұыл жасату.

ТОРУЫЛДАТУ Торұылдат етістігінің қимыл атауы.

ТОРУЫЛДАУ Торұылда етістігінің қимыл атауы.

ТОРУЫЛДЫ сын. Торұылға шыққан, аңдысқан.

ТОРУЫЛШЫ з. а. стр. Аңдушы, торұшы.

ТОРУЫШ з. а. стр. сөйл. **Торұылдаушы.**

ТОРФ [нем. Torf] з. а. стр. **Шымтезек.**

ТОРША з. а. стр. Тұсі қоңырқай, күреңдеу ат.

ТОРШЕР [франц. torchere] з. а. стр. Бөлменің бұрышында еденде тұратын, жарығы көзге жұмсақ, шілтерлі шам.

ТОРШОЛАҚ з. а. стр. Күнделікті жұмысқа мінетін ат.

ТОРШЫ з. а. стр. көне. Темір тор жасаушы ұста.

ТОРЫ сын. Көбіне жылқыда болатын қоңырқай, күрең түс. // Торы ат, жылқы.

Торы ала. Ақ, қара немесе басқа түстермен қызыл қоңыр араласқан түстің түрі. **Торы ат.** Қоңыр түсті жылқы. **Торы байтал.** Қоңырқай күрең байтал. **Торы бедеудей бауыры жазылды.** Жүйрік торы аттай ағыза шапты. **Торы бие.** Тобылғы түстес, қоңырқай, дене түсінің кей жері қара қошқыл түсті. **Торы төбел.** Маңдайында дөңгелек ағы бар торы (ат).

ТОРЫ= е. т. Білдірмей сырттан аңду, бақылау.

ТОРЫҒУ Торық етістігінің қимыл атауы.

1. Күдер ұзу, түңілу. 2. психол. Үмітсіздіктен ұштас, адамның бұл өмірден, тіптен бүкіл құндылықтардан түңілуден сипатталатын халі.

ТОРЫҒУЛЫ сын. Қамығулы, түңілген күйде.

ТОРЫҒУШЫ з. а. стр. Күдер ұзушы, түңілуді.

ТОРЫҒУШЫЛЫҚ з. а. стр. Күдер ұзін түңілудің, үмітсізденудің.

ТОРЫҒЫС з. а. стр. Түңілудің, үмітсіздік.

ТОРЫҒЫШ сын. Аңдығыш, торұылдағыш.

ТОРЫҚ¹= е. т. Жақсы үміттен күдер ұзу, түңілу.

Торыққан көңіл. Жабырқаған көңіл-күй.

ТОРЫҚ²= е. т. жерг. Қамап алып тінту.

ТОРЫҚҚАНДЫҚ з. а. стр. Күдер ұзгендік, түңілгендік.

ТОРЫҚТЫР= е. т. Күдер ұздіру, түңілдіру.

ТОРЫҚТЫРУ Торықтыр етістігінің қимыл атауы.

ТОРЫЛ= е. т. Аңдылу, торұылдану.

ТОРЫЛАН= е. т. Күреңіту.

ТОРЫЛТ= е. т. Өкпені қабу, шаң-тозаң түмшалау.

ТОРЫЛУ Торыл етістігінің қимыл атауы.

ТОРЫЛЫ сын. Торы түсті.

ТОРЫЛЫҚ з. а. стр. Қара күреңдік.

ТОРЫМ Тоқты-торым сөзінің екінші сыңары.

ТОРЫҒЫ з. а. стр. сөйл. **Торсаңғы.**

ТОРЫС= е. т. Аңдысу, торұылдану.

ТОРЫСУ Торыс етістігінің қимыл атауы.

ТОРЫТ= е. т. Торұылдану, аңдыту.

ТОРЫТУ Торыт етістігінің қимыл атауы.

ТОРЫША сын. Торы түстес.

ТОС= е. т. 1. Біреуді не бір нәрсені құту. 2. Бір

нәрсенің алдын бөгөу, тосқауыл жасау, тоқтату.
3. Бір нәрсені қалқалау, жолына кесе көлденең қою.
4. Бір нәрсені беру, ұсыну. 5. ауыс. Баланы дәретке отырғызу.

Тосып алды. Шын ықыласпен қарсы алды.
Тосып алу, әск. Тасалнаған нысандарға әуе қарсыласын жібермеу мақсатында оларға қарсы жойғыш ұшақтардың (жойғыштар тобының) ұшуы. **Тосып алу аймағы.** әск. Әуе кеңістігі шегінде жойғыштың экипажы әуе нысанасын көзден жоюын аймақ.
Тосып алуды автоматты басқару құралдары. әск. Қарсыластың ұшақтарын тосып алуды басқаруға, ӘШҚҚ жүйесінің радиолокациялық станцияларынан түсетін хабарларды автоматты (электрондық есептегіш машиналармен) өңдеуге арналған радиоэлектрондық құралдар кешені. **Тосып жойғыш ұшақ,** әск. Төмен және барыңша жоғары бийікте, дыбысқа дейінгі және дыбыстан ұшқыр жылдамдықта ұшатын әуе нысаналарын жоюға арналған, ауа райының қандай жағдайына болсын арнайы жабдықталған, тосып жойғыш ұшақ. **Тосып алу шебі,** әск. Жойғыштар авиациясы әуе қарсыласын тосып алып жоюын шеп.

ТОС¹ зат. жерг. кәс. Сульфат.

ТОС² зат. жерг. Теңіздің толқынымен жағаға шығып қалған шөп-шалам.

ТОСАҢ¹ сын. 1. Таныс емес, бөтен, жат. 2. Баяу, мымыр. 3. Түсініксіз, көмескі.

ТОСАҢ² сын. Құлағы жақсы естімейтін, мүкісі бар.

ТОСАҢДАУ¹ сын. 1. Жаттау, бөтендеу. 2. Шорқақтау.

ТОСАҢДАУ² сын. Жақсы естіңіремейтін, мүкістеу.

ТОСАҢДЫҚ зат. 1. Жатсынушылық, бөтендік, бөтенсінушілік. 2. Томаға-тұйықтық, салқындық.

ТОСАҢСУ Тосаңсы етістігінің қимыл атауы; тосырқау, бөтенсу.

ТОСАҢСЫ¹ ет. 1. Жатсыну, бөтенсіну.

2. Істен қалы шығып қалу, дағдысынан айырылу.

ТОСАҢСЫ² ет. Жақсы естімеу, мүкістену.

ТОСАҢСЫН ет. Жатсыну, тосырқау.

ТОСАҢСЫНУ Тосаңсын етістігінің қимыл атауы.

ТОСАҢСЫП ет. Жатсындыру.

ТОСАҢСЫТУ Тосаңсыт етістігінің қимыл атауы.

ТОСАП¹ зат. 1. Судың түбіне жиналған зат, қалдық, тұнба, шөгінді. 2. жерг. Теңіздің жағаға шығарып тастаған шөп-шаламы: су бетіндегі шөптің қалдығы, қоқымы, қамыс шірігі. 3. жерг. Шаң, тозаң, сор.

ТОСАП² зат. 1. Қазы салынған қою қымыз. 2. жерг. Қайнатқан сүтке сары маймен, қойдың майын салып, араластырған тағам. 3. жерг. Сүт, жұмыртқа, май т.б. қосып қайнатып жасалған тамақ. 4. жерг. Бұрынғы кезде тәуіптердің ауру кісіге беретін дәрісі. 5. жерг. Айранға су қосып жасалған шалап.

Тосап қымыз. Қымыз бен сиыр сүтін араластырған қоймалжың сусын. **Тосап қымыз,** этн. Қымыздың ыдыс түбіндегі тұнып қалған қоймалжың қозы.

ТОСАП³ зат. 1. Қант қосып қайнатылған жеміс. 2. тамақ. Жеміс-жидекті қант қосып консервілеудің бір түрі.

ТОСАП⁴ зат. жерг. **Сілікпе.**

ТОСАП⁵ зат. жерг. Жас құрайды қайнатып, дәрі есебінде дайындалған тұнба.

ТОСАПҚЫМЫЗ зат. жерг. Қымыз бен сиыр сүтін араластырған қоймалжың сусын.

ТОСАПТА= ет. Сүтке май қосып қайнату, тосап жасау.

ТОСАПТАЙ үст. Тосап сияқты.

ТОСАПТАУ Тосапта етістігінің қимыл атауы.

ТОСАРЛЫ: үш тосарлы қанды ауыз. көне. Бітелі мылтықтың бір түрі.

ТОСАТ үст. Тосыннан, кенеттен.

ТОСА-ТОСА үст. Күте-күте.

ТОСҚАЛ зат. сөйл. Тосқауыл, бөгет, кедергі.

ТОСҚАН зат. Бөгет, кедергі, тосқауыл.

ТОСҚАУ зат. сөйл. **Тосқауыл.**

ТОСҚАУЫЛ зат. 1. Суды бөгөу үшін жасалған гидротехникалық құрылыс; бөген, тоған. 2. Жасырын тосып тұрып, тұтқиылдан жауға шабуыл жасалыпатын орын. 3. әск. Қарсыластың кенеттен пайда болуы немесе жылжуы байқалған бағытта бойтасалау үшін немесе әскер қоршауынан шығатын қапталды қамтамасыз ету үшін қарсы қойылатын бөлімше. 4. ауыс. Кедергі келтіретін зат, бөгет.

Тосқауыл канал. су шар. Беткейден аққан суды жинағыш канал. **Тосқауыл көріздер.** су шар. Көріздің бас сағасы, көлденең орналастырылған құбырлы жер құрғатқыш көріз [Жер асты және жер үсті суларын бөген, басқа жаққа бұрып әкету арқылы жер құрғатады]. **Тосқауыл қою.** спорт. Доптың немесе қарсы команда ойыншысының жолын кесетін қорғаныс. **Тосқауыл радиосы.** әск. Радиохабарлардың мазмұнын ашу және барлау мәліметтерін алу мақсатымен арнайы радиоқабылдағышы бар барлау аппараттарының көмегімен қарсыластардың радиохабарларын қабылдау. **Тосқауылмен жүгіру.** Стадион жолында бірінен кейін екінші бірдей арақашықтыққа мықтап орналасқан бес тосқауыл-кедергіден жүгіріп өтетін жеңіл атлетикалық бөсекенің бір түрі.

ТОСҚАУЫЛДА= ет. 1. Алдынан қарсы шығу, алдын бөгөу. 2. Тосу, күту.

ТОСҚАУЫЛДАУ Тосқауылда етістігінің қимыл атауы.

ТОСҚАУЫЛДЫҚ зат. Бөгеттік, кедергілік.

ТОСҚАУЫЛШЫ зат. 1. Тосқауылдаушы, бөгет жасаушы. 2. көне. Көшпелілердің әскери жүйесіндегі Хан жасағының айналасындағы адамдар.

ТОСҚЫЗ= ет. 1. Құттыру. 2. Абдырату; тосырқату.

ТОСҚЫЗУ Тосқыз етістігінің қимыл атауы.

ТОСҚЫН зат. Тосқауыл, бөгет, кедергі.

ТОСҚЫНДА= ет. Алдын кес-кестеу, тосқауылдау.

ТОСҚЫНДАТ= ет. Тосқауылдату, кес-кестету.

ТОСҚЫНДАТУ Тосқындат етістігінің қимыл атауы.

ТОСҚЫНДАУ Тосқында етістігінің қимыл атауы.

ТОСҚЫШ сын. Тосқауылдайтын, торитын.

ТОСПА зат. 1. Су қоймасы үшін жасалынған бөгет. 2. Бөгет, кедергі. 3. Әдейі жинаған аз ғана су.

Тоспа ау. жерг. кәс. Аудың шағын түрі.

ТОСПАӘУІЗ зат. су шар. Лай суды жүзбе бөлшектерден тазалауға арналған су хауызы.

ТОСПАҚУМАН зат. Қабырғаға іліп қоятын шойын, темір жуынғыш.

ТОСПАЙ зат. жерг. кәс. 1. Жазғытұрым иірімге ұсталған сүзекі ау. 2. Қалтарыс жерде тұрып балық аулайтын құрал.

ТОСПАЛА= ет. 1. Алдын бөгөу, алдын тосу.

2. Суга тоспа жасау, бөгөу.

ТОСПАЛАТ= ет. Бөгеттеу, шегендеу.

ТОСПАЛАТУ Тоспалат етістігінің қимыл атауы.

ТОСПАЛАУ Тоспала етістігінің қимыл атауы.

ТОСПАЛДА= ет. сөйл. **Тұспалда.**

ТОСПАЛЫ сын. Тоспа орнатылған, тоспасы бар.

Тоспасу бақасы. зоол. Су бақасы.

ТОСПА-ТОСПА сын. Алдын бөгетіпін, асуы қиын.

ТОСПА-ТОҒАН зат. Су жиналатын кіншігірім бөгеттер.

ТОСПАУЫЛ зат. сөйл. **Тосқауыл.**

ТОСПАУЫЛДА= ет. Тоспалау, бұғаулау.

ТОСПАУЫЛУ зат. зоол. Тоғандар мен батпақты суда тіршілік ететін балық.

ТОСПАША зат. жерг. кәс. Суаруға қолайлы етіп дайындалған бақшалық егістің бөлшегі.

ТОСПАШЫ зат. кәс. Ауды ату үшін жолын күтіп тұратын адам.

ТОСТ [ағыл. toast] зат. Бір нәрсенің құрметіне жақсы тілек білдіре отырып бокал көтеру.

ТОСТАҒАН зат. 1. Ағаштан жасалған кішілеу дөңгелек ыдыс. 2. ауыс. Көз.

Тостаған желін бие. Желін бітісі тостағанның аумағындай болып келген бие; желіні үлкен бие.

Тостаған көз. Үлкен дөңгелек көз. **Тостағанын бұлады.** Көз жасын токті, жылады. **Тостағанын жуды.** Көзінен жас шықты, жылады. **Тостағанын толтырды.** поэт. Көз жасын токті.

ТОСТАҒАНДАЙ сын. 1. Дөп-дөңгелек, үлкен.

2. Кішкене. 3. Тостаған тәрізді, тостағанға ұқсас.

ТОСТАҒАНДАЙ-ТОСТАҒАНДАЙ сын. Үлкен-үлкен.

ТОСТАҒАНДАП үст. Тостаған-тостаған етіп, тостағанға құйып.

ТОСТАҒАН-ТОСТАҒАН сан. Бірнеше тостаған.

ТОСТАҒАНША зат. 1. Кішкентай тостаған.

2. бот. Гүл шаңағы.

ТОСТАҚ зат. сөйл. 1. **Тостаған.** 2. жерг. Үлкен зерен ыдыс.

ТОСТАҚАН зат. жерг. **Тостаған.** Тостақан бақа. жерг. Тасбақа.

ТОСТЕР [ағыл. toaster] зат. тамақ. Жұқалған тілген нанды кептіруге арналған құрал.

ТОСТИ= ет. Томшо.

ТОСТЫР= ет. 1. Қарсы алдыру. 2. Құттыру.

ТОСТЫРУ Тостыр етістігінің қимыл атауы.

ТОСУ¹ Тос етістігінің қимыл атауы. 1. Құту; шыдау. 2. ауыс. Сағыныш.

ТОСУ² зат. 1. Кедергі, бөгет, тосқауыл. 2. Сөзден тосылдыру, жаңылдыру.

Тосып алу. спорт. Қарсыласының соққан жұдырығының жолына алақанын, шынтағын немесе иығын тосып қорғану амалы.

ТОСУЛА= ет. Алдынан шыққыштау, тағатсыздана құту.

ТОСУЛЫ сын. 1. Құлағы түрік, тыңдауға әзір. 2. Көптен күткен.

ТОСУШЫ зат. Тосқауылшы.

ТОСЫЛ= ет. 1. Не дерін білмей бөгелу, мүдіру.

2. Қысылу, ұялу.

ТОСЫЛДЫР= ет. Мүдірту.

ТОСЫЛТУ= ет. Бөгелту, ойландырып тастау.

ТОСЫЛТУ Тосылт етістігінің қимыл атауы.

ТОСЫЛУ Тосыл етістігінің қимыл атауы.

ТОСЫЛЫҒЫН ет. Ұялықырау; бөгейлік.

ТОСЫЛЫҒЫРАУ Тосылығырау етістігінің қимыл атауы.

ТОСЫЛЫС зат. Мүдіріс, үзіліс.

ТОСЫЛЫС ет. Бөгелісу, мүдірісу.

ТОСЫЛЫСУ Тосылыс етістігінің қимыл атауы.

ТОСЫН¹ сын. 1. Бөгде, жат, бөтен. 2. Кенет, қателімде, күтпеген жерде, төтенше. 3. Сирек.

Тосын мутациялар. биол. Сыртқы табиғи мутагендік факторлардың әсерінен өздігінен пайда болатын мутациялар. **Тосын пікір.** Тың, жаңа ой-тұжырым, пайымдау. **Тосын сөз.** Кенеттен, ойламаған жерден айтылған, құлаққа тосын естілетін сөз, әңгіме.

ТОСЫН² зат. жерг. кәс. Тың жер.

ТОСЫН³ зат. жерг. кәс. Үйдің төбесіне көлденеңінен салынатын ағаш; мәтке, арқалық.

ТОСЫНДАУ сын. 1. Бөгделеу, жаттау, бөтендеу. 2. Дөрекілеу, қатқыдау.

ТОСЫНДЫҚ зат. 1. Бөгделік, бөтендік, жаттық. 2. Кенеттен боландық. 3. Ерекшелік, жаңалық.

ТОСЫННАН үст. *Құтпеген жерден, кенеттен, тұтқиылдан.*

ТОСЫННАН-ТОСЫН үст. 1. Бірден, кенеттен, құтпеген жерден. 2. Бостан-бос, бекерден-бекер, тектен-тек.

ТОСЫН-ТОСЫН сын. *Құтпеген, бір түрлі түсініксіз.*

ТОСЫНТУМА зат. сөйл. *Суырыпсалма (ақын).*

ТОСЫРАЙ= ет. *Состию, тосырқау, томсырау.*

ТОСЫРАЙТ= ет. 1. *Толтайту.* 2. *Адырайту.*

ТОСЫРАЙТУ *Тосырайт етістігінің қимыл атауы.*

ТОСЫРАҚ сын. *Торсаң-торсаң еткен (мінез).*

ТОСЫРАНДА= ет. *Өкпе-реніш білдіріп, торсандау.*

ТОСЫРАНДАС= ет. *Торсандасу, реңжісу.*

ТОСЫРАНДАСУ *Тосыраңдас етістігінің қимыл атауы.*

ТОСЫРАНДАУ *Тосыраңда етістігінің қимыл атауы.*

ТОСЫРАЮ *Тосырай етістігінің қимыл атауы.*

ТОСЫРҚА= ет. 1. *Жатырқау, бөтенсіну, жатсыну.* 2. *Батығы бармау, тайсалду.*

ТОСЫРҚАН= ет. *Жатсыну, бөтенсіну.*

ТОСЫРҚАНУ *Тосырқан етістігінің қимыл атауы.* 1. *Жатсыну, бөтенсіну.* 2. *Тайсалду, қорқу.*

ТОСЫРҚАНҚЫРА= ет. *Бөгеліңкіреу.*

ТОСЫРҚАС= ет. 1. *Іркілісу.* 2. *Бір-бірін жатсыну.*

ТОСЫРҚАСУ *Тосырқас етістігінің қимыл атауы.*

ТОСЫРҚАТ= ет. *Жатырқату, жатсындыру.*

ТОСЫРҚАТУ *Тосырқат етістігінің қимыл атауы.*

ТОСЫРҚАУ *Тосырқа етістігінің қимыл атауы.*

Тосырқаған бие. *Өз үйірін не басқа үйірді бөтенсіген, жатсыныған бие.*

ТОСЫРҚАУЛЫҚ зат. *Тосырқау, тосырқаушылық, жатсыну.*

ТОСЫРҚАУШЫ зат. *Жатсынушы.*

ТОСЫРҚАУШЫЛЫҚ зат. *Жатсынушылық.*

ТОСЫРЛА= ет. *Тасырлау, тысырлау.*

ТОСЫРЛАУ сын. *Тасырлау, дөрекілеу.*

ТОСЫС= ет. *Жолға қарасу, күтісу.*

ТОСЫСУ *Тосыс етістігінің қимыл атауы.*

ТОТ¹ зат. 1. *Тотығудың нәтижесінде темірде пайда болатын қызғылт қоңыр дақ; тат.* 2. *Темір мен оның қорытпаларының беттерінде, негізінен, оттектен пайдаланылатын әсерінен пайда болатын жегі салдарынан түзілетін ішінара гидратталған темір тотықтарының қабаты.* 3. *Темірдің және оның қорытпаларының сыртқы беттерінде пайда болатын қабат.*

Тот әбдіре. *Көне, тозығы жеткен әбдіре.* **Тот баспайтын алтындай.** *Асыл, қымбат, қадірлі.* **Тот басты.** *Тоттанды, дақ түсті; пайдаланбай бос жатты.* **Тот бастырды.** *Тоттандырды, тот басқызды.* **Тот басу.** *Тоттану, темірдің тоттанып жарамсыздануы.*

ТОТ² сын. жерг. *Осал, төзімсіз.*

ТОТАЙ сын. экспр. *Еркін өскен, бұла, шолжаң.*

ТОТАЙЛАН= ет. *Шолжаңдау.*

ТОТАЙЛЫҚ зат. *Еркелік, шолжаңдық.*

ТОТАЙЫНДАЙ сын. *Ерке-томай тәрізді.*

ТОТАЛА зат. көне. *Қуыспақ, ойнақ.*

ТОТАЛИЗАТОР [франц. totalisateur] зат. *Ойын мекемесін ұйымдастырушының делдалдығы арқылы қатысушылардың арасында бәс тігу жасалатын ойын мекемесі.*

ТОТАЛИТАРИЗМ [франц. totalitarisme] зат. *Орталықтандырудың, бірлестірудің, қоғамның барлық (саяси, әлеуметтік, экономикалық, идеологиялық, мәдени) салаларын әкімшілік орталыққа бағындырудың шектен шыққан, экстремалды түрлерімен сипатталатын саяси және қоғамдық құрылымның ерекше түрі.*

ТОТАЛИТАРЛЫҚ [франц. totalitaire] сын. *Тоталитаризмге тән.*

Тоталитарлық жүйе. *Мемлекеттің қоғамға және жеке адамға толықтай, тұтас бақылау орнатуымен сипатталатын саяси жүйенің бір түрі.*

ТОТАН сын. *Татырандай, қазанның күйесіндей, қап-қара.*

ТОТАНАҚ¹ зат. көне. *Сақтаушы, қорғап-жебеуші.*

ТОТАНАҚ² зат. 1. *Мазақ; мысқыл, күлкі.* 2. *Ауырт палық, бейнет.*

ТОТАШ сын. *Тотай, ерке, шолжаң.*

ТОТЕМ [ағыл. totem] зат. миф. *Байырғы діни наным-сенім бойынша адамдардың нақты бір тобымен «туыстық» деп саналатын табыну нысанына алынған тіршілік иесі не зат (көбінесе жануар не өсімдік).*

ТОТЕМИЗМ зат. миф. *Ру-тайпаның шығу тегін жануарларға, өсімдіктерге немесе табиғат құбылыстарына байланыстыру негізінде қалыптасқан наным-сенімдер мен әдеп-ғұрып, салт-санна жиынтығы.*

ТОТЕМШІЛДІК зат. миф. *Ру-тайпаның белгілі бір жан-жануармен, өсімдіктермен тылсым туыстық байланысы бар деп түсінілген ежелгі наным-сенім [Бұл атау Солтүстік Америкада тұратын оджибве тайпасының «ототем – оның тегі» сөзінен шыққан. Зерттеушілер тотемшілдікті адамдардың тұрмыс-салтында ерекше орны бар жануарларды киелендіріп, қасиетті деп санауымен, тіптен табынуымен байланыстырады].*

ТОТИ= ет. жерг. *Жер соғып қалу, құралақан қалу.*

ТОТИТ= ет. *Жер соқтыру, масқара ету.*

ТОТИТУ *Тотит етістігінің қимыл атауы.*

ТОТИЮ жерг. *Тотит етістігінің қимыл атауы; құрқол, құралақан қалу.*

ТОТИЯЙЫН зат. 1. хим. *Кейбір металдардың күкірт қышқылы тұзы, көк түсті дәрі.*

2. ауыс. *Көк, көк жасыл.*

ТОТИЯЙЫНДА= ет. *Тотияйын жағу.*

ТОТИЯЙЫНДАЙ сын. 1. *Өткір, ащы.*

2. ауыс. *Көкпеңбек.*

ТОТИЯЙЫНДАУ *Тотияйында етістігінің қимыл атауы.*

ТОТҚАҚ зат. хим. *Металл заттарды тотықтырғыш ортада қыздырғанда оның бетінде түзілетін тотықтардан тұратын қатты зат.*

ТОТСЫ сын. *Жарқын, еркін.*

ТОТТАН= ет. 1. *Тот басу, таттану.*

2. *Күреңіту, қараю, түгізу.* 3. ауыс. *Көңілі құлазу.*

Тоттанбайтын болат. *көн. Көдімгі ауада, мұхит және өзен суларында, сондай-ақ кейбір жемір ортада тотығуға төзімді, құрамында көміртек аз, механикалық қасиеттері тұрақты болат.*

ТОТТАНДЫР= ет. *Тот бастыру, таттандыру.*

ТОТТАНДЫРУ *Тоттандыр етістігінің қимыл атауы.*

ТОТТАНУ *Тоттан етістігінің қимыл атауы; таттану.*

ТОТТЫ сын. *Күсті, күс басқан.*

ТОТЫ зат. зоол. 1. *Түрлі-түсті қауырсынды, қырғауыл тектес сүлу құс.* 2. ауыс. *Сүлу, әдемі.*

ТОТЫТӘРІЗДІЛЕР зоол. <лат. psittaciformes> *Қазба қалдықтары миоценнен белгілі, дүниежүзіндегі барлық тропиктік және субтропиктік аймақтарда таралған құстардың бір отряды.*

ТОТЫБАЛЫҚ зат. зоол. *Африкада өсетін балық.*

ТОТЫҒАТЫНДЫҚ зат. *Тотығуға қшырайтшылық.*

ТОТЫҒУ *Тотығу етістігінің қимыл атауы.* 1. *Тот басу, таттану.* 2. *Адам бетінің, денесінің күн, жел түйіп, күнне қақталып күрең тартып, қара қошқылдануы.* 3. хим. *Элементтің немесе заттың оттектен әрекеттесу процесі [Тотығу-тотықсыздану реакциялары барысында бөлішектің электрондарынан айырылу процесі. Тотығу кезінде бөлішектің тотығу дәрежесі артады].* 4. хим. *Қатты немесе сұйық металдардың оттектен әрекеттесу процесі.* 5. т. е. х. *Тотықтардың пайда болуына алып келетін оттектің металмен (бүйыммен) әсерлесу процесі.* 6. биол. *Ағзадағы зат алмасу процесі.*

Тотығу белдемі. геол. *Сульфид кенорындары мен кен шоғырларының үстіңгі, яғни грунт сулары деңгейінен биігірек орналасқан қабаты.* **Тотығу дәрежесі.** хим. *Химиялық қосылысты тек иондардан тұрады деп қарастырағанда әр атомда болатын шартты зарядтың сан шамасы [Бұл ұғым молекуладағы атомдардың күйін сипаттау үшін қолданылады. Кез келген қосылысты ионды қосылыс деп қарастыруға болмайтындықтан, тотығу дәрежесі шартты түрде алынады. Химияда тотығу дәрежесі ұғымды тотығу-тотықсыздану реакцияларының теңдеулерін, аорганикалық қосылыстардың классификациясын құруда т.б. пайдаланылады].* **Тотығу ингибиторы.** хим. *Ағаш шайырының 240-300 градусығы фенолдың фракциялары жатамын бензиннің шайырма не қышқылаға айналу үдерісін немесе май өнімдерінің тотығуын тоқтататын заттек. Тотығу реакциясы. хим. Оттегінің басқа элементтермен қосылуы.*

ТОТЫҒУ-ТОТЫҚСЫЗДАНУ зат. хим. *Электрондардың бір атомнан екінші атомға жаппай немесе жартылай ауысуына негізделген химиялық әрекеттесу үлгілерінің үлкен тобы. [Атомның немесе атомдар тобының өз электрондарын беруі нәтижесінде өз валенттілігін өсіруімен сипатталатын химиялық әрекет].* **Тотығу-тотықсыздану белсенділігі.** геол. *Таужыныстардың тотығу-тотықсыздану процесі нәтижесінде өздігінен немесе жартылай ауысуына негізделген химиялық әрекеттесу үлгілерінің үлкен тобы. [Атомның немесе атомдар тобының өз электрондарын беруі нәтижесінде өз валенттілігін өсіруімен сипатталатын химиялық әрекет].* **Тотығу-тотықсыздану белсенділігі.** геол. *Таужыныстардың тотығу-тотықсыздану процесі нәтижесінде өздігінен немесе жартылай ауысуына негізделген химиялық әрекеттесу үлгілерінің үлкен тобы. [Атомның немесе атомдар тобының өз электрондарын беруі нәтижесінде өз валенттілігін өсіруімен сипатталатын химиялық әрекет].* **Тотығу-тотықсыздану потенциалы.** хим. *Электр қозғалушы күш арқылы сипатталатын тотығу-тотықсыздану реакциясы жағдайында заттың электронды қосып алу немесе бөліп шығару қарқындылығының мөлшері; милли-вольтпен өлшенеді [Бұл көрсеткіш ортаның тотықтыру немесе тотықсыздану мүмкіндігінің өлшемі ролін атқарады; арнаулы аспаптар көмегімен анықталатын бұл шама әдетте Eh шартты белгісімен өрнектеледі].* **Тотығу-тотықсыздану процесі.** хим. *Жер қыртысында өтіп жататын химиялық реакциялар арасында реакцияға түскен иондар мен атомдарға тән электрондар саны өзгерістерге қшырайтын процесстер. Тотығу-тотықсыздану реакциялары. хим. Заттар құрамына кіретін атомдардың тотығу дәрежелері өзгере жүретін реакциялар [XVIII ғ.-дың аяғында А.Лавуазье жануың оттекті теориясын ұсынған кезден бастап тотығу заттардың оттектен қосылды, ал тотықсыздану оттекті бөліп алу процесстері деп қаралған].*

ТОТЫҒУШЫЛЫҚ зат. хим. *Метал мен оттектің әсерлесуінен пайда болатын өнім.*

ТОТЫҒЫҢҚЫ сын. *Жел түйіп, күн шалып, қоңырқай тартқан.* **ТОТЫҒЫҢҚЫРА**= ет. *Қарайыңқырау.* **ТОТЫДАЙ** сын. *Тоты тәрізді.* **Тотыдай түрленді.** *Құлтырды, жайнады.* **ТОТЫҚ**¹= ет. 1. *Тот басу.* 2. *Элементтердің немесе заттың оттектен әрекеттесуі.* 3. ауыс. *Күн түйіп, жел қағып, түрі күрең тартып қошқылдану.*

Тотыға фосфорлану. биол. *Төмен молекулалы қосылыстарда оттектен тотықтыру арқылы полиферментті жүйемен іске асырылатын АЕФ-ты фосфорланғанда АУФ-тың түзілуі.* **Тотыққан шөгінділер.** геол. *Су түбінің шөгінділері.*

ТОТЫҚ² зат. хим. <грек. oxys – қышқыл, eidos – түр> *Кез келген элементтің оттегімен қосылысынан түзілген күрделі зат.*

Тотық алу. *Шаршау, жабырқау күйге ену.*

ТОТЫҚҚАНДЫҚ зат. *Күнге қарайандық, күреңіткендік.*

ТОТЫҚПА сын. *Тотығатын.*

ТОТЫҚСЫЗДАН = е. т. х. м. Атомның не ионның электрон қосып алу әрекеті.

ТОТЫҚСЫЗДАНДЫР: **тотықсыздандыра** балқыту. кен. *Металдарды кендерден немесе концентраттардан қорыту процесі [Бұл процесс металдарды тотықсыздандыру принципіне негізделген. Металлургияда бұл процесі мысты, қорғасынды, никельді, қалайыны, шойынды қорытқанда қолданады. Қорыту процесі шахталы, шағылма, домна және электр пештерінде жүргізіледі].*

Тотықсыздандыра күйдіру. кен. *Кенді тотықсыздандыру процесі арқылы күйдіру [Қара металлургияда пайдаланылатын күйдіру процесі тотықтандырушы және тотықсыздандырушы болып бөлінеді].*

ТОТЫҚСЫЗДАНДЫРҒЫШ зат. х. м. *Тотықсыздандыру реакциясы кезінде өзінен электрон бөліп, тотығу дәрежесін өзгертетін бөлшек.*

Тотықтандыргыш жалын. х. м. *Металды (бұйымды) оттектен әсерлестіруді қамтамасыз етуге ішкіміз жалын.*

ТОТЫҚСЫЗДАНДЫРУ зат. х. м. *Металдарды тазартудың негізгі әдістерінің бірі түрі; [Сұйық металл оттектен қосылатын заттар (көміртек, кремний, марганец) жіберіліп, оттектен (тотықтар түріндегі) ажыратылып алынады].*

Тотықсыздандыру процесі. х. м. *Металдарды өздерінің тотықтарынан алудың физикалық-химиялық процесі.*

ТОТЫҚСЫЗДАНДЫРУШЫ сын. *Тотықсыздандыратын.*

Тотықсыздандырушы атмосфера. х. м. *Пісіру ваннасы аумағындағы тотықсыздандырушы газдардың үлесті шамасы әдеттегі көрсеткіштен арттырылған атмосфера.*

ТОТЫҚСЫЗДАНУ зат. кен. **1.** *Реакция кезінде атомның, ионның немесе молекуланың электрон қосып алу процесі. 2.* *Оксидтерден, хлоридтерден және т. б. металл қосылыстарынан оттектен пен хлорды металдардың өзгеріне қосып алу немесе беру процесі.*

Тотықсыздану айналымы. геол. *Таужыныстардың минералдық кешенінің тотықсыздану дәрежесін сипаттайтын геохимиялық параметр.*

ТОТЫҚТАН = е. т. *Тот басу, тотығу.*

ТОТЫҚТАНДЫР = е. т. *Тот бастыру.*

ТОТЫҚТАНДЫРҒЫШ сын. *Тотықтандыратын.*

ТОТЫҚТАНДЫРУ *Тотықтандыру етістігінің қимыл атауы.*

ТОТЫҚТАНДЫРЫЛ = е. т. *Тоттандырылу.*

ТОТЫҚТАНДЫРЫЛУ *Тотықтандырылу етістігінің қимыл атауы.*

ТОТЫҚТАНУ *Тотықтану етістігінің қимыл атауы.*

ТОТЫҚТАР зат. х. м. *Химиялық элементтердің оттектен түзетін қосылыстары.*

ТОТЫҚТЫ сын. кен. *Тотыққан.*

Тотықты кен. кен. *Кен ішіндегі пайдалы минералдардың тотықты қосылыстар түрінде болуы.*

ТОТЫҚТЫР = е. т. *Тотықтандыру.*

Тотықтыра аминдеу. х. м. *Көмірсутектерді NH₃ және O₂-мен әрекеттесіп, азотты органикалық қосылыстарды (нитрилдер, имидтер, қышқыл амидтерін, т. б.) синтездеу. Тотықтыра күйдіру. кен. Кенді тотықтырыштар ортасында күйдіру нәтижесінде оның жартылай тотығуы. Тотықтыра газарту. х. м. Металдарды тотықтандыргыш (O₂) ортасында тазалау.*

ТОТЫҚТЫРҒЫШ зат. х. м. **1.** *Тотығу-тотықсыздану реакциялары кезіндегі электрон қабылдаушы бөлшек (бетіарап атом, молекула, ион).* **2.** *ә. с. к. Жанармайды тотықтыруға себебі тиетін ракеталық отынның бір түрі. 3.* *ә. кол. Тотығу процесіне себепші болатын заттек (озон, азот қос тотығы, асқын тотықтар және т. б.).*

Тотықтырғыш алыптар. ә. кол. *Жасанды*

экожүйе (негізінен оттектен қанықтырылған белсенді тұрбаны немесе ауаны қолдану арқылы) жасалатын арнайы алыптар (немесе тоғандар).

ТОТЫҚТЫРҒЫШТЫҚ зат. х. м. *Тотықтандыратын қасиет.*

ТОТЫҚТЫРУ *Тотықтыру етістігінің қимыл атауы.*

ТОТЫҚТЫРУШЫ сын. *Тотықтандыратын. ТОТЫҚҰС зат. зоол. *Түрлі-түсті қауырсынды, әдемі құс, тоты.**

Тоты құстай сыланған. бейн. *Сұлу, әдемі. Тоты құстай таранды [сыланды]. Әдеміленді, түрленді.*

ТОТЫША үст. *Тотықус сияқты.*

ТОФАКСИН зат. мед. *Эфонимдер тектес дәрі.*

ТОШАҒАШ зат. жерг. *Кереует, төсекағаш. ТОШАЛ: *тошал үй, жерг. Артық үй бұйымдары мен азық-түлік қоятын үй, шовала.**

ТОШАЛА¹ зат. сөйл. **Шовала.**

ТОШАЛА² зат. ө. с. <лат. grossularia> *Таулы жерде өсетін дәмі қышқыл, домалақ жемісті бұта. ТОШАЛА³ зат. жерг. *Сөйгел, оқыра.**

ТОШЫН зат. кене. *Қайыңның тозы; қайыңның безі, үйілі.*

ТОЯ Той етістігінің қимыл атауы. **1.** *Мейлінше, керегінше ішіп-жеу. 2.* *Малдың тойынуы, бүйірі шығу.*

ТОЯТ зат. саят. *Аң алатын аушы құсқа өзі ұстаған аңнан сол сәтте берілетін жылы-жұмсақ ет.*

Тоят алды. а) *Тамағын тойғызды, жем жеді. ә) Ләззат алды, көңілі риза болды. Тоят берді. Ләззатқа кенелтті, мейір қандырды. Тоят етті. Ләззатқа кенелді, мейір қандырды. Тоят кезі жетті. Жаңа қызық іздеді. Тоят төс, салпы ерін. Бұл жерде жараяу, жұйірік ат туралы айтылып отыр. Тоятты алыстан тіледі. Нағыз батыр алыстағы жауын мұқатабы деген мағынада. Тоятты қанды. Құмары қанды, қызыққа тойды.*

ТОЯТСЫЗ сын. *Тойымсыз.*

ТОЯТСЫЗДАН = е. т. *Құмарлану, құмары қанбау.*

ТОЯТТА = е. т. *Тоя жем жеу, тоят алу. т о 2. а у ы с. Көңілі толу, қанағаттану, риза болу. 3. а у ы с. Саябырлау, базудан қалу.*

ТОЯТТАН = е. т. *Құмарлана жеу, тойыну. 2. а у ы с. Риза болу, көңілі толу.*

ТОЯТТАНДЫР = е. т. *Тойдыра жегізу, тоят алдыру. 2. а у ы с. Қандыру, кенелту. 3. а у ы с. Тыңайту, құнарландыру.*

ТОЯТТАНДЫРУ *Тояттандыру етістігінің қимыл атауы.*

ТОЯТТАНУ *Тояттану етістігінің қимыл атауы.*

1. *Құстың жемге тоюы. 2. а у ы с. Құмардан шығу. ТОЯТТАТ = е. т. *Тойдыру. 2. а у ы с. Мейірін қандыру, ләззатқа кенелту.**

ТОЯТТАТУ *Тояттату етістігінің қимыл атауы.*

ТОЯТТАУ *Тоятта етістігінің қимыл атауы. ТОЯТТЫ: *тоятты төс. Көтеріңкі төс, кеуде.**

ТОЯТТЫҚ сын. *Қанағаттанарлық.*

ТОЯТШЫЛ сын. *Тоятқұмар; қанағатшыл.*

ТӨБЕ¹ зат. **1.** *Топырақтан, құм-қырыштық тастан үйіліп қалған, дөңелене біткен биіктеу, дөң жер. 2. ә. т. н. Байырғы қазақ қоғамында әлеуметтік саяси, мәдени мәні жоғары мәселелерді талқылайтын, жұрт жылыны маңызды шешімдер шығаратын орын. 3. а. р. х. Археологияда ежелгі қоныстар мен ортаазысрылық қалалардың, елді мекендердің орындарында қалыптасқан жасанды биіктік.*

Төбе би. ә. т. н. *Негізгі шешімді айтатын басты би. Төбеге шықты. Мәнсапқа, атақ-данққа ие болды. Төбеден түспеді. Ағалық, үлкендік, қариялық көрсетуден бас тартпады. Төбені бекіту коэффициенті. кен. Қазба төбесіндегі орнатылған бекітпе ауданының оны ұстап тұратын төбе ауданына қатынасы. Төбені құлату қадамы. кен. Өзінің және үстінде жатқан таужыныстар массасының*

әсерімен мезгіл-мезгіл өздігінен құлайтын, бір жағы тіреусіз асылып тұрған төбе таужынысының ең төменгі ұзындық шамасы. Төбені [табанды] қонару. кен. а) Қазбаның үңгілеу және шегіндеу тәжірибесімен белгіленген көлденең қимасының контуры шегіндегі пайдалы қазылым қатының төбе (табан) таужыныстарын қазып (үңгілеу қолбайнымен, уатқыш балғамен, бұрғылап жару жұмыстары арқылы) алу [Мұнда алдымен пайдалы қазылым қазып алынады, ал төбе (табан) таужыныстарын қазып алу екі ашық таужыныстық беттер болған ретте жүргізіледі]. а) Лавада қазу жабдықтары орналастыруға арналған мақсетті биіктіктегі жұмыс кеңістігін жасау мақсатында жұқа көмір қаты табанының таужыныстарын қазып алу. Төбені отырғызу. кен. Тазартып қазып алу қазбаларындағы кені алынған кеңістіктің төбесіндегі таужыныстарын шегенді әкту арқылы, кейде үңгілеп оған салынған жарылғыш заттарды жарып, жасанды түрде қонарып құлату. Төбені отырғызу қадамы. кен. Үңгібеттің ілгерілеп жылжу бағытында төбе таужыныстарын отырғызу аралығындағы қашықтық. Төбені табиғи отырғызу. кен. Тазартып алу үңгібеттің жылжуына сәйкес, оның ізінше кені алынған кеңістік төбесі таужыныстарының өздігінен құлауы. Төбені шабақтау. кен. Жер асты қазбасы төбесінен таужыныстардың қосынған кесектерінің тосыннан құлап түсуін болдырмау үшін үңгу жұмысында алдын ала жасалынатын қауіпсіздік шаралары. Төбе шегенді. зат. кен. Арқалықтардан тұратын шеген [Олардың екі жақ ұшы қазба қабырғаларында жасалынған арнайы шұңқырларға тіреледі немесе фермаларда тордан қаланған ағаштардың үстіне орнатылады. Бұл әдіс, әдетте, қатты және орнықты таужыныстарда дайындық қазбаларын жүргізу барысында қолданылады].

ТӨБЕ² зат. **1.** *Бастың ең үстіңгі бөлігі. 2.* *Бас киімінің, қамшешкінің үстіңгі жақ бөлігі. 3.* *Үйдің үсті, жабылған жағы. 4.* *Бір заттың ұшар басы, ең жоғарғы жағы. 5.* *геом. Геометриялық фигуралардың ең үстіңгі нүктесі.*

Төбе жасанды. *Жерленді, көз жұмды. Төбе көрсетті. Жай келіп көрініп қайтты. Төбе күйқасы шымырлады [шымырлап кетті]. Жаны түршікті, шошынды. Төбе қызар от. Мәздапты жаққан от. Төбеге секірді. Еркінсіп, басының алды, төбесіне шықты. Төбемен жер қазған да табамын. Қайтсем де табамын деген мағынада. Төбелерінде биік ысқырды. Биіктікі қайта-қайта сермеді. Төбемнің шұңқыры көрсін! тілек. Қайта кездеспейін, көріспейін, Құдайың оны көрсетпесін деген мағынада. Төбенді көрмегір! Жай ана айтылған жеңіл-желті қарғыс. Төбенен ұрғыр! қ. а. р. г. Тәңір атқыр, оңбағыр, Құдайдың қаһары соққыр! Төбесі көкке бір-ақ [екі-ақ] елі жетпеді [жеткен жоқ]. Мәз болды, қатты қуанды; мақтаныш кернеді. Төбесі көкке екі елі жетпеді [нимеді]. Қатты қуанды, мәз-майрам болды. Төбесі көкке жетті [тиді]. Ойындағысы орындалды, шектен тыс масаттанды, мәре-сәре болып, қатты қуанды. Төбесі көкке тигендей [тирдей] қуанды [риза болды]. Бар арманы орындалғандай, ойындағы ісі жүзеге асқандай қуанды, мәз болды. Төбесі көрінді. Елес берді, көзге шалынды, қылт етті. Төбесіне әңгір таяқ [ат] ойнатты. Ұрын-соқты; зорлық көрсетті, қорлады. Төбесіне жанғақ шақты. жерг. Әкірендеп, тынышын алды. Төбесіне көтерді. Қадірлеп құрметтеді, сый көрсетті. Төбесіне ойнады [шықты]. Зорлық көрсетті, басынды, қорлады. Төбесінен ділда құйды. Үлде мен билдеге орап, батпап құтті. Төбесінен [төбеден] жай түскендей [болды]. а) Аяқ астынан болған жадайдан кенет қатты сасып, есі шығып, есеңгіреп қалды. ә) Ауыр соққы аландай сілейіп қатты. Төбесінен құй қазды. Мазасын алды, тынышын кетірді, аздақ салды, қиынады. Төбесінен түсті. Дәл тапты, үстінен түсті. Төбесі тесік. Өзі тілінен басқа тілді де біледі деген мағынада. Төбесін*

тесті. Мазасын кетірді, зықын шығарды; айыптады, қателігі үшін жазасын берді. **Төбесінен тік тұрды.** Қатты құрметтеді, бар бейлімен жүгіріп жүріп күтті, қатты сыйлады, құрметтеді; мадақтады. **Төбесі тесік [жарық].** Өзге тілді түсініп қала-тындай хабары бар деген мағынада. **Төбе шашы тік тұрды.** Тұла бойы түршікті, қатты қорықты.

ТӨБЕ³ зат. жерг. Малды сойып, жіліктен бөлісіп алудағы халық өлшемнің түрі.

ТӨБЕ⁴ зат. этн. Діни ғұрып бойынша жерлеуге келгендерге қайтыс болған адамның туыстары оның киім-кешегін, басқа да заттай, ақшалай сый-сияпаттарын таратқанда тиетін үлес.

ТӨБЕБАСЫ зат. этн. көне. Той-жиын өткізуге жауапты адам.

ТӨБЕДЕЙ сын. 1. Үлкен, дәу, еңгезердей. 2. Мал, көп.

ТӨБЕЖАБЫН зат. Тұрақты баспаның шатыры.

ТӨБЕКЕРІПЕШ: төбекертпенген қазу. кен. Кенді төменнен жоғары қарай кеңістіктің төбесінен кертпештер жасай отырып қазу әдісі.

Төбекертпенгі қазу жүйесі. кен. Кен шоғырның ұзына бойына арасы әрбір 25 м сайын жүргізілген бұрығылау орлемесі бар блокты панельдерге бөліп қазу жүйесі.

ТӨБЕЛ зат. Жылқы малының маңдайында болатын дөңгелек ақ дақ.

Төбел бие. Маңдайында дөңгелек ақ дағы бар бие. **Төбел таз.** Төбе шашы дөңгелене түскен таз.

ТӨБЕЛДІРІК¹ зат. 1. Әйелдердің бас киімінің төбесіне орнатылған әшекей. 2. Жас, әлсіз түйеге арналған бас жабуы.

ТӨБЕЛДІРІК² зат. жерг. Самауырдың от өшіргіші, кемпірек.

ТӨБЕЛДІРІК³ зат. кәс. Жүгеннің төбеге келетін бөлігі.

ТӨБЕЛДІРІК⁴ зат. жерг. кәс. Мәтке, белааши, арқалық.

ТӨБЕЛДІРІК⁵ зат. жерг. Үйдің, мешіттің сыртқы күмбезі.

ТӨБЕЛЕ¹= ет. 1. Үсті-үстіне ұрығып соққылау; төлеу. 2. жерг. Таптау, басу. 3. жерг. Ұру, соғу (егін сабағын).

ТӨБЕЛЕ²= ет. жерг. Қайталау.

ТӨБЕЛЕ³= ет. жерг. этн. Соған малдың етін жіліктен бөлу, жіліктен бөліп алу.

ТӨБЕЛЕС зат. 1. Ұрыс, қол жұмсалған жанжал, керіс. 2. Иттердің таласы.

ТӨБЕЛЕС= ет. Бірін-бірі ұрып жанжалдасу, ұрысу, жұдырықтасу.

ТӨБЕЛЕСЕРМЕН үст. Төбелесуге сәл-ақ қалған жағдай.

ТӨБЕЛЕСКІШ сын. Төбелесқұмар, жұдырық жұмсағыш, байланысқыш.

Төбелескіш бокшы. Жан-жақты тәсілдер мен әдістерді меңгере алмаған, қорғаныс әрекеттерінен мән бермейтін, қарсыласымен дөрекі соққы алмасуды ғана мақсат тұтатын спортиші.

ТӨБЕЛЕСҚОЙ сын. Төбелескіш, төбелесқұмар.

ТӨБЕЛЕСҚОЙЛЫҚ зат. Төбелесуге бейімділік, төбелесқұмарлық.

ТӨБЕЛЕСҚОР сын. Төбелесқой.

ТӨБЕЛЕСҚҰМАР сын. Төбелескіш, төбелесқой.

ТӨБЕЛЕСТІР= ет. Төбелескізу, жұдырықтастыру.

ТӨБЕЛЕСТІРУ Төбелестір етістігінің қимыл атауы.

ТӨБЕЛЕСУ Төбелес етістігінің қимыл атауы; бірін-бірі ұру, жұдырықтасу.

ТӨБЕЛЕУ Төбеле етістігінің қимыл атауы; ұру, соғу, соққылау.

ТӨБЕЛТАМ зат. жерг. Күмбезден соғылған ескерткіш, там.

ТӨБЕЛІ сын. 1. Шатырлы, шатыры бар. 2. Бас киімі үшкір, биік төбелі деген мағынада.

ТӨБЕЛІК зат. 1. Бір заттың төбе тұсы, ең жоғарғы жағы. 2. Театр сахнасының жарық түсіруші құралдары ілінетін орын, жер.

ТӨБЕ-ТӨБЕ с. н. Эте көп, мол.

ТӨБЕСОРАҢ зат. ө. с. <лат. folaitum>

Сорқақбақтың бір түрі.

ТӨБЕТ зат. 1. Үлкен арлан ит; қора күзететін үлкен ит. 2. ауыс. Көбінесе жексұрын, оңбаған ештеңенің парқын айырмайтын пасық деген мағынада ұнатпаған ер адамдарға айтылатын сөз.

ТӨБЕТЕЙ зат. с. өй. л. Тебетей, тақия.

ТӨБЕТЕЙЛІ сын. Тебетей киген, төбетейі бар.

ТӨБЕТТЕЙ сын. Төбет тәрізді.

ТӨБЕТПІК зат. Төбетке тән қасиет.

ТӨБЕТШЕ үст. Төбет сияқты.

ТӨБЕШЕ зат. Кішкентай төбешік.

ТӨБЕ-ШОҚЫ зат. Төбелер мен шоқылар.

ТӨБЕШІК¹ зат. 1. Кішірек төбе, төбеше, обашық. 2. геол. Біршама жазық алқаптарда жеке-дара көрініс беретін немесе бір-біріне тізбектеле созылатын оңша биік емес, баурайлары біршама құрамалы жоталар.

Төбешік құм. Бұта түбіне желмен үрілген шаңтозаңды құмдардың өсімдіктерден бөлінген тұздармен шыланып, цеметтелудің қауіптісі, микробедердің құмды шөлдерде кездесетін пішіні.

ТӨБЕШІК² зат. Ботаның төбесі тоңбас үшін кигізілген төбелдірікке құясақ жабуы.

ТӨБЕШІКТЕЙ сын. Төбешік сияқты.

ТӨБЕШІКТЕН= ет. Доңестену, бийктей түсу.

ТӨБЕШІКТЕНУ Төбешіктен етістігінің қимыл атауы.

ТӨБЕШІКТЕУ сын. Аса биік емес, доңестеу.

ТӨБЕШІКТІК сын. Төбешігі бар.

Төбешік құмдар. Оқшау өскен бұталардың түбінде болатын дөңгелек немесе сопақша пішінді кішкене төбешік түріндегі тұрақты құм шоғыры.

ТӨГЕЛ үст. көне. **Түгел.**

ТӨГЕ-МӨГЕ үст. Төгіп-шашып, төгер-төкпестен.

ТӨГЕРЕК¹ зат. жерг. **Төңірек.**

ТӨГЕРЕК² Қағымпа сөзді тыңдама, «жұмырлану», шірөну.

ТӨГҮ¹ Төк етістігінің қимыл атауы. 1. Сұйықтықты, ұсақ, үзінді затты бір жерден екінші жерге ақтару, аудару, құю. 2. ауыс. Өлең, жыр, ән, күйді ағытып-ағытып жіберу, бірінен кейін бірін орындау, төпелеу.

ТӨГҮ² жерг. Иірілген, ширатылған жіпті домалақтау.

ТӨГУШІ зат. Затты, сұйықтықты ақтарушы, құрошы.

ТӨГІЛ= ет. 1. Ақтарылу, құйылу, шашылу. 2. ауыс. Үсті-үстіне тоғылау, қаптатылу, жаңбырша жаудырылу. 3. ауыс. Өлең, жыр, күйдің ағытылып, бірінен кейін бірін орындалуы, төпелеу.

4. ауыс. Шапқу, асып-тасу. 5. ауыс. Ақтарылып айтылу, ашылу. 6. Ағаштың, өсімдіктің өбден пісіп, жемісі, жапырақтары салбырап түсе бастауы, құйылу. 7. ауыс. Әдемілене ұп-ұзын болып, төмен салбырау, жайыла салбырау.

ТӨГІЛГІШ сын. Қатты піскеннен құйылып тұратын.

ТӨГІЛДІР= ет. 1. ауыс. Ән-жырды ағыттыру, бірінен кейін бірін орындап, төпелеттіру. 2. Әдемілендіру, сәндендіру. 3. ауыс. Ақтарылып айту.

ТӨГІЛДІРУ Төгілдір етістігінің қимыл атауы.

ТӨГІЛМЕ сын. 1. Ағытылған, төкпелі. 2. Ырғақты, сар (желіс).

ТӨГІЛМЕЙ-ШАШЫЛМАЙ үст. Шығындалмай, жан-жаққа шашырмай, шашау шықпай.

ТӨГІЛМЕЛІ сын. 1. Ағытылған, төкпелі, құйқылжыған. 2. Сыңғыр-сыңғыр еткен жағымды.

3. Ырғақты, әсем (жүріс). 4. Төгілген, әдемі, сәнді.

ТӨГІЛМЕЛІ-ТӨКПЕЛІ сын. Құйқылжы ағытылған.

ТӨГІЛТ= ет. 1. ауыс. Құйқылжыту, ән-күйді бірінен кейін бірін орындап төпелету. 2. ауыс. Атты ағызып заулау, жорғалата басу. 3. ауыс. Шашты, т.б. төмен қарай көлкілдетіп, салбыратып қою.

ТӨГІЛТУ Төгілт етістігінің қимыл атауы.

ТӨГІЛУ Төгіл етістігінің қимыл атауы. Ақтарылу, құйылу.

ТӨГІЛІП-ШАШЫЛ= ет. 1. Жан-жаққа шашырау, ернеуінен шығып құйылу. 2. Ысырап болу, ақтарылу. 3. Пісіп, салбырап құйылу.

ТӨГІН зат. жерг. Жер тыңайтуға жұмсалатын көң, қорда.

ТӨГІНДІ сын. Төгіп тасалған, төгілген (су, сұйықтық, сусымалы зат). // тех. Қоршаған ортаға ақша сүмен бірге төгіліп, сыртқа шығарылатын ластағыш заттектер (қоспалар) немесе артық мөлшердегі жылу.

ТӨГІП-ШАШ= ет. Шашып-тоғу, ысырап құю.

ТӨГІС= ет. 1. Бірге тоғу, ақтарысу. 2. кәс. Жіпті аударысу. 3. ауыс. Ақтарылып айтысу, ашылып сөйлесу.

ТӨГІССІЗ: қан төгіссіз. **Қантөгіссіз** (қырғынсыз, жойқын соғыссыз).

ТӨГІСУ Төгіс етістігінің қимыл атауы.

ТӨГІРІК моңғ. зат. қаржы. Моңғолияның ақша бірлігі.

ТӨЗ= ет. Әртүрлі қыян жағдайға көңу, төзімділік көрсету, шыдау.

Төзіп бақты. Соңына дейін шыдады, артын күтті.

ТӨЗБЕУШІЛІК зат. Әлденеге келіспеушілік, шыдамның иегіне жетуден қарсы әрекет жасаушылық.

ТӨЗПІСІЗ сын. Шыдап болмайтын, жан түршігерлік.

ТӨЗПІШ сын. Неге болса да көңіш, төзімді, шыдамды.

ТӨЗГІШТІК зат. Көңгіштік, төзімділік, шыдамдылық.

ТӨЗДІР= ет. Көндіру, төзімділік көрсету, шыдаптыру.

ТӨЗДІРУ Төздір етістігінің қимыл атауы.

ТӨЗУ Төз етістігінің қимыл атауы.

ТӨЗІКТІК сын. **Төзгіштік.**

ТӨЗІМ зат. Шыдам, тағат, сабыр.

Төзім бітті [ада қылды]. Шыдап тады, шыдамы таусылды. **Төзім етті [тапты].** Өзін-өзі ұстап, сабыр тұтты, шыдамдылық көрсетті. **Төзімі жетпеді таусылды.** Одан әрі төзе алмады, шыдамады. **Төзімі тозды.** Шыдамы таусылды.

ТӨЗІМДЕЙ сын. Төзім сияқты.

ТӨЗІМДІ сын. 1. Шыдамды, көнімпаз. 2. Құрамындағы қасиетті жоғалтпайтын, берік, мықты, қатты. 3. қоғ. -өлеу. Өзге сенімдегі, көзқарастағы адамның, қоғамның ерекшелігін, мінез-құлқын қабылдай білетін, кемшілікке кешіріммен қарайтын, толерантты.

ТӨЗІМДІК сын. сөй. л. **Төзімділік.**

ТӨЗІМДІЛЕУ сын. 1. Шыдамдылау, көнбістеу, мықтылау. 2. Беріктеу, мықтылау.

ТӨЗІМДІЛІК зат. 1. Шыдамдылық, көнбістік. 2. тех. Сыртқы ортаның қолайсыз әсерінен немесе ұзақ уақыт сақталғанда материалдардың, аспаптардың белгілі бір қасиеттерін жоғалтпау қасиеті; беріктік, мықтылық. 3. Түрдің қандай да бір экологиялық фактордың ауытқуына, ағзаның белгілі бір заттың, улының жағымсыз әсеріне шыдамдылығы.

ТӨЗІМДІРЕК сын. 1. Төзгіштеу, төзімділеу. 2. Бойындағы қасиетін жоғалтпайтын, беріктеу.

ТӨЗІМПАЗ сын. Неге болса да шыдамды, төзімді.

ТӨЗІМПАЗДЫҚ зат. Шыдамдылық, төзгіштік.

ТӨЗІМСІЗ сын. Еш нәрсеге төзе алмайтын, шыдамсыз.

ТӨЗІМСІЗДЕН= ет. Шыдамсыздану, тағатсыздану, сабырсыздану.

ТӨЗІМСІЗДЕНУ Төзімсізден етістігінің қимыл атауы.

ТӨЗІМСІЗДЕУ сын. Шыдамсыздау, тағатсыздау, сабырсыздау.

ТӨЗІМСІЗДІК зат. 1. Шыдамсыздық, тағатсыздық, сабырсыздық. 2. Төзбеушілік, төзе алмаушылық.

ТӨЗІМТАЛ сын. 1. Шыдамды, төзімді, төзімпаз. 2. Қолайсыз әсерге төзгіш, белгілі бір қасиеттерін жоғалтпайтын.

ТӨЗІМТАЛДЫҚ зат. Шыдамдылық, төзгіштік.

ТӨЗІМШІЛ сын. Шыдамды, төзімтал, көнбіс.

ТӨЗІМШІЛДІК зат. Шыдамдылық, төзімділік.

ТӨЗІМШІЛІК зат. сөйл. **Төзімшілдік.**

ТӨЗІН= ет. стиль. Төзу, төзімділік көрсету.

ТӨЙГЕ-ТӨЙГЕ о д. Қозыны енесіне телуде айтылатын сөз.

ТӨЙГЕЛЕ= ет. Қозы-лақты өзінің немесе өзге енеге телгенде қоңыр, баяу ырғақты, біртекті созылықты жыр жолдарын айту.

ТӨЙГЕЛЕУ Төйгеле етістігінің қимыл атауы. **Төйгеулеу жыры.** Кәсіпке байланысты тұрмыс-салт жырына енетін емшілік мақсаттағы жыр.

ТӨК= ет. 1. Сұйық, сусымалы, уақ затты жерге шашу, ыдысқа ақтару, құю. 2. ауыс. Үсті-үстіне топырлату, қаптату, жаңбырша құю. 3. ауыс. Барын мол етіп аямай жұмсау, бас-аяғына қарамай шашу. 4. ауыс. Өлең, жыр, ән, күйді ағытып жіберу, бірінен кейін бірін орындау. 5. ауыс. Жіпті бір нәрседен екінші бір нәрсеге аударып орау. 6. жерг. Бір қазадан екінші қазазға қотарып жазу, аудару.

Төккен кестедей. а) Әдемі, көркем. ә) Анық, жатық, танық.

ТӨККІЗ= ет. 1. Ақтарып аққызу, құйғызу. 2. ауыс. Өлең, жыр, ән, күйді ағытып жібергізу, орындауқызу.

ТӨККІЗДІР= ет. Ақтарып құйғыздыру.

ТӨККІЗДІРУ Төккіздір етістігінің қимыл атауы.

ТӨККІЗУ Төккіз етістігінің қимыл атауы.

ТӨККІШ зат. Бір нәрсені төгіп тұратын аспап, құрал.

ТӨКПЕ¹ зат. Төгіліп тасталған үйінді.

ТӨКПЕ² зат. жерг. Қамыстан тоқылған кепе қабырғасының сыртынан жел соқпау үшін қапталған қосымша қамыс не қоға.

ТӨКПЕ³ сын. Тоқтауыс төгіліп өкететін. **Төкпе жаңбыр [нөсер].** Төгіп-төгіп нөсерлетіп жауатын өткіңші жауын. **Төкпе күн.** Күйдің аса қарқынмен, сыдыртып, төгіліп орындалатын түрі. **Төкпе жорға.** Еш уақытта жорасынан жаңылмайтын жылқы. **Төкпе шығарғыш.** жерг. Суырытсалма.

ТӨКПЕЙ-ШАШПАЙ үст. Ысырап қылмай, шашау шығармай.

ТӨКПЕКТЕ= ет. Үсті-үстіне төгу, үстемелеу.

ТӨКПЕКТЕТ= ет. 1. Төпелету, үдете бастырмалату. 2. ауыс. Үсті-үстіне төккілетіп орындау, үстемелетіп айту.

ТӨКПЕКТЕТУ Төкпектет етістігінің қимыл атауы.

ТӨКПЕКТЕУ Төкпекте етістігінің қимыл атауы.

ТӨКПЕЛЕ= ет. 1. Қайта-қайта құю, дүркін-дүркін нөсерлеп жауу. 2. ауыс. Үсті-үстіне үйіп-төгіп, бастырмалап, тез-тез айту.

ТӨКПЕЛЕТ= ет. 1. Қайта-қайта құю, дүркін-дүркін нөсерлетіп жауу. 2. ауыс. Үсті-үстіне үйіп-төгіп, баса-көктеп, тез-тез айту.

ТӨКПЕЛЕТУ Төкпелет етістігінің қимыл атауы.

ТӨКПЕЛЕТУ Төкпеле етістігінің қимыл атауы.

ТӨКПЕЛІК зат. Төгіп-төгіп жіберушілік.

ТӨКПІР= ет. 1. Сұйық, сусымалы ұсақ затты ақтару, құйдыру. 2. ауыс. Үсті-үстіне топырлату, жаңбырша жаудыру. 3. ауыс. Барын жұмсап, шаштыру.

ТӨКПІРТ= ет. 1. Сұйық, сусымалы ұсақ затты ақтару, құйдыру. 2. ауыс. Бөлдirtу.

ТӨКПІRTУ Төкпirt етістігінің қимыл атауы.

ТӨКПІRTІ Төкпirt етістігінің қимыл атауы.

ТӨЛ¹ зат. Малдың, жануардың жаңа туған құтыны, ботасы, қозысы, лағы.

Төл ажырату. малшар. Төрт түлік малдың төлін енесінен бөліп алу. **Төл айы.** малшар. Мал төлдейтін сәуір, мамыр айлары. **Төл басы.** Ең алғашқы мал; құтпан. **Төлдің жұқпалы аурулары.** вет. Мал төлінде кездесетін ішек-асқазан, тыныс алу жолдарының, буындарының қабынуы немесе зақымдануы т.б. тері аурулары. **Төлді онғару.** Теріс келген төлді қолмен оңғарып туғызу. **Төлді телу.** малшар. Төлді өз енесінен немесе басқа саулыққа арнайы әрекет, тәсіл арқылы қабылдау. **Төлдің еруі.** Малдың төлдеуі, төлдің көбеюі. **Төл қой.** Қозысы өлгендіктен басқа қойдың қозысына телінген қой. **Төл тышқағы.** Суық тию, бұзылған сүт ему, артық ему салдарынан болатын тышқақ ауруы.

ТӨЛ² сын. Жеке өз басына тән, меншікті, байырғы.

Төл ат. Адамның өзіне ғана тиесілі, өзі ғана мінетін аты. **Төл атан нар.** түйешар. Жасынан шаруаның қолында бағылтып өсіріліп, пішіріліп жіберілген нар. **Төл сөз.** лингв. Сөйлеушінің не жазушының сөзінде ешқандай өзгеріссіз, бұлжытпай ешқандай өзгеріске ұшырмай берілген түрі. **Төл тары.** жерг. Жергілікті жердің, Сыр бойының тарысы.

ТӨЛДЕ= ет. Малдың, жануардың тууы, балау; қоздау, лақтау, құтындау, боталау, бұзаулау.

ТӨЛДЕГІШ сын. Жыл сайын төлдейтін, балағалып.

ТӨЛДЕГІШТІК зат. Малдың төлдеуге бейімділігі.

ТӨЛДЕЙ сын. Төл сияқты.

ТӨЛДЕМЕ зат. Төл алу науқаны.

ТӨЛДЕН= ет. Төл беру, төлдеу.

ТӨЛДЕТ= ет. Төл алғызу, тудырту.

ТӨЛДЕТУ Төлдет етістігінің қимыл атауы.

ТӨЛДЕТІЛ= ет. Төл алғызылу, туғызылу.

ТӨЛДЕУ Төлде етістігінің қимыл атауы.

ТӨЛДІ сын. Төл бар, төлдеген.

ТӨЛДІЛІК зат. Төлдеу қасиеті.

ТӨЛЕ зат. жерг. Жерден қазылған үй.

Төле қора. жерг. Жайма, ашық қамыс қора.

ТӨЛЕ= ет. Бір заттың, нәрсенің құнын беру, ақысын өтеу.

ТӨЛЕЖУ Төлежі етістігінің қимыл атауы.

ТӨЛЕЖІ= ет. Жас сәби мен төлдің өсуі, марқайып өсеуі, жетіле бастауы.

ТӨЛЕҚОРА зат. жерг. Жайма, ашық қамыс қора.

ТӨЛЕМ зат. 1. Бір нәрсенің орнына берілген, өтелген зат. 2. қаржы. Сатып алынған тауарлар, көрсетілген қызметтер, пайдаланылатын ресурстар, берілген несие үшін төленуге тиіс ақшалай қаражат, сондай-ақ міндеттемелер бойынша есептесу нысанындағы заңмен белгіленген жарналар.

Төлем айналымы. қаржы. Ақша төлем құралы ретіндегі міндетін атқара отырып, міндеттемелерді өтеу үшін пайдаланылып, қолма-қол ақшасыз нысанда да, қолма-қол ақша нысанында да жүзеге асырылатын ақша айналымының бір бөлігі. **Төлем балансы.** қаржы. Төлем түріндегі ақшалай қаражаттың елден елге қозғалымын сипаттайтын кесте, тізімдеме. **Төлем валютасы.** қаржы. Тауар нақты төленетін немесе несие берілетін валюта. **Төлем карточкасы.** қаржы. Электронды терминалдар, өзге құрылғылар арқылы ақшаға қол жеткізу құралы болып оны ұстаушының төлем төлеуіне, қолма-қол ақша алуына, валюталарды айырбастауына, төлем карточкасын шығарушы белгілеген және соның шарттарына негізделген басқа да операциялар жасауына мүмкіндік беретін магнит қабатты пластикалық карточка. **Төлем келісімі.** қ

аржы-экон. Екі немесе бірнеше ел арасындағы өзара есеп айырысулар мен төлемдерді айқындап, реттейтін құқықтық акт. **Төлем қабілеті.** қаржы. Мемлекеттің, заңды және жеке тұлғалардың төлем бойынша өзіндеттемелерін өздерінде бар ақшалай қаражаттың есебінен төлеп, толық орындауға қабілеттілігі. **Төлем мерзімін ұзарту.** қаржы. Тауарлар мен көрсетілетін қызметтердің ақысын төлеу бір жолғы тәртіппен немесе толық сомда емес, бөліп-бөліп төлену арқылы жүзеге асырылатын әдіс. **Төлем талабы.** қаржы. Жеткізушінің жөнелтілген тауар, орындалған жұмыс немесе көрсетілген қызмет үшін төлемшінің иотынан өзіне тиесілі қаражат сомасын аударуға берген бұйрығын қуаттайтын есеп айырысу құжаты. **Төлем тапсырмасы.** қаржы. Төлемшінің өз иотынан алушының иотына қаражат аудару туралы банкке берен бұйрығын қуаттайтын есеп айырысу құжаты. **Төлем тәртібі.** қаржы. Кәсіпорындардың, бірлестіктердің, ұйымдардың, мекемелердің немесе жекелеген азаматтардың төлемдерді дәл белгіленген мерзімде әрі толық көлемде төлеу жөніндегі міндеттемесі. **Төлем тізімдемесі.** қаржы. Жұмысшылар мен қызметшілерге жалақы, сыйақы, еңбекке жарамсыздығына байланысты жаремақы немесе басқа да төлемдер беруге арналған бухгалтерлік кассалық құжат. **Төлем шлюзі** инф. Транзакциялық қызметтер көрсету төлемдері жүзеге асыруға арналған ақпараттық жүйе.

ТӨЛЕМАҚЫ зат. қаржы. Халыққа қызмет көрсету орындарында төленетін тиесілі ақша.

ТӨЛЕМДЕЙ сын. Төлемі сияқты, еңбекақысындай.

ТӨЛЕМДІ сын. сөйл. Төлемдік.

ТӨЛЕМДІК сын. Ақысы төленетін, төленуі тиіс.

ТӨЛЕМҚУЖАТ зат. Ақысы төленгендігін растау үшін берілетін құжат түрі.

ТӨЛЕМСІЗ сын. Ақысы төленбеген.

ТӨЛЕМШІ зат. Ақысын төлеуші.

ТӨЛЕН= ет. 1. Бір заттың, нәрсенің құны берілу, ақысы өтелу. 2. ауыс. Өтеуі болу, қайтымсы жасалу.

ТӨЛЕНУ Төлен етістігінің қимыл атауы.

ТӨЛЕНІЛ= ет. Бағасы, құны беріліп, ақысы өтеліну.

ТӨЛЕНІЛУ Төлені етістігінің қимыл атауы.

ТӨЛЕНІТ зат. көне. 1. Төренің құтушісі, малыш-жалшы қызметшісі. 2. Достірлі қазақ қоғамындағы ақсүйек-төрелерге (хандар мен сұлтандар) қызмет етуші адамдардың әлеуметтік қауымы [Төлеңгіттер негізінен жаугершілік замандарда сырт елдерге жорық жасау барысында қолға түсіп, билеушілердің жеке иелігіне берілген соғыс тұтқын-дарынан тұрды].

ТӨЛЕТ= ет. Бағасын, құнын бергізу, ақысын өтеу.

ТӨЛЕПКИЗ= ет. Бағасын, құнын бергізу, ақысын өтеткізу.

ТӨЛЕПКИЗУ Төлеткіз етістігінің қимыл атауы.

ТӨЛЕПІР= ет. Бағасын, құнын бергіздіру, ақысын өтеттіру.

ТӨЛЕПІРУ Төлеттір етістігінің қимыл атауы.

ТӨЛЕТУ Төлет етістігінің қимыл атауы.

ТӨЛЕТІЛ= ет. Бағасы, құны бергізілу, ақысы өтетілу.

ТӨЛЕТІЛУ Төлеті етістігінің қимыл атауы.

ТӨЛЕУ¹ зат. 1. Ақша яки заттай мөлшерлеген баға, құн, ақы, төлем. 2. Қайтарылған қарымта, өтеу.

ТӨЛЕУ²: төлеу сөз. лингв. Бөгде сөздің айтылған қалтын сақтамай, өзгеріске ұшырап, тек мазмұнының сақталуы түрі.

ТӨЛЕУ³ Төле етістігінің қимыл атауы; төлемін беру, құнын өтеу.

ТӨЛЕУСІЗ сын. Төленбеген, қарыз болып кеткен.

ТӨЛЕУШІ зат. Бір нәрсенің ақысын, ақшасын төлейтін адам.

ТӨЛЖАНДЫ сын. Мал төлін жақсы күтетін, төлге жаны ашығыш.

ТӨЛЖАНДЫЛЫҚ зат. Төлге жаны ашығыштық.

ТӨЛКЕ зат. тех. 1. Доңғалақ күпшегінің орталық бөлігі. 2. Жалғасушы бөлшекті өткізуге арналған тесігі бар домалақ сақина түріндегі тетік.

ТӨЛКЕЛІ сын. Төлкесі бар.

ТӨЛҚҰЖАТ зат. <франц. passeport> Жеке адамның аты-жөні, ата-тегі, туған күні мен туған жері жазылып, жеке басын құаландыратын ресми құжат. 2. Кәсіпорын, ғимарат, түрлі көлік құралдары, тиірмистық құрал-жабдықтар туралы негізгі мәлімет жазылған тіркеу құжаты.

Төлқұжат жүйесі. Халықтың өсіп, орын ауыстыруын есепке алып, реттеуге негізделген құқық нормаларының жолы.

ТӨЛҚҰЖАТТАНДЫР= ет. Жеке басты куәландыру.

ТӨЛҚҰЖАТТАНДЫРУ= ет. Жеке басты куәландырып, төлқұжат бергіздіру.

ТӨЛҚҰЖАТТАУ зат. Төлқұжат жүйесін енгізу үдерісі.

ТӨЛМӘДЕНИЕТ зат. Мәдениеттануда тұрғаның өзі тәрбиеленіп өскен ортасы, дәстүрлі мәдениетіне байланысты қолданылатын ұғым-термин.

ТӨЛНАҚЫШ зат. өнер. **Автографора.**

ТӨЛНҰСҚА зат. геол. Зерттеу нысанын салыстыра саралауға керекті, сыр-сипаты алдын ала анықталған үлгі.

ТӨЛСЫМБАТ зат. өнер. Автопортрет, суретшінің өзі салған өз портреті.

ТӨЛТАҢБА зат. сөйл. Автоития (қолдан жасалған және түсіріп алынған суреттерді фото-механикалық әдіспен суретке түсіру тәсілі).

ТӨЛТАҢБАЛАУ зат. геол. Нысандарға тән белгілерді екінші таңбалар арқылы кескіндеу үдерісі.

ТӨЛТҰМА зат. Автордың өз қолынан шыққан шығарманың қолжазбасы, құжаттың түпнұсқасы.

ТӨЛТҮР зат. биол. <грек. endemos> Жануарлар мен өсімдіктердің белгілі бір біршама шағын географиялық аймақта ғана кездесетін түрлері, туыстары, туыстықтары немесе басқа да таксондары, эндемиалық түр.

ТӨЛХАНА зат. Жаңа туған төлдерді бөлек күтімге, бағуға арналған жеке орын.

ТӨЛШЕ үст. Төл тәрізі.

ТӨЛШЕҢ сын. Төл бергіш, өсімтал.

ТӨЛШІ зат. малшар. Төл аяқтандырушы адам.

ТӨЛШІЛ сын. Төл бергіш, төлдегіш.

ТӨЛШІЛІК зат. Төл бергіштік, төлдегіштік.

ТӨМЕН үст. 1. Жоғарыға, биікке қарама-қарсы жақ, еңіс. 2. ауыс. Ой, ылди, етек. 3. ауыс. Өзен ағысының аяққы бөлігі, төмен жақ. 4. ауыс. Қоңілдегідей жақсы емес, нашар. // Артта қалған, деңгейі пәс.

Төменге түсті. Білділады, таудың етегіне құлдырады. **Төмен дәрежелі метаморфизм.** геол. Жасы тақтатастар фациясы. **Төмен ескен жел.** геогр. Вертикаль құрамдасымен қосылып, аңғар бойымен немесе беткейімен төмен қарай ескен жел; мыс., фен, бора, ағынды жел, мұздық желі және т.б. **Төмен қарайғы.** Төмен жағындағы, төменгі. **Төмен қарады [басын төмен салды].** Жерге қарады, түңжырады. **Төмен қолды.** Нашар, өтімді емес (тауар). **Төмен санады.** Біреуді өзінен кем деп есептеді, кемітті.

ТӨМЕНГІ сын. 1. Астыңғы, бір нәрсенің астында орналасқан. 2. Еңісте орналасқан, ылдида жатқан. 3. Төменде көрсетілген, кейінгі.

Төменгі деңгей. сушар. Ағын судағы судың ең төмен деңгейі. **Төменгі ендіктер.** геогр. Жер шарының, шамамен, 40° солтүстік және оңтүстік ендіктері аралығында орналасқан тропиктік және субтропиктік атыраптардың шартты атауы.

Төменгі индекс. и н ф. <ағыл. subscript> Берілген жолдың символдарынан біршама төмен орналасқан мәтін бөлігі. **Төменгі класс [сынып].** Бастауыш сынып. **Төменгі көміртеккі болат.** Көміртектің мөлшері 0,25%-дан аз болатын көміртеккі болат. **Төменгі регистр.** и н ф. <ағыл. lower case> Ағылшын алфавиттеріне сәйкес келетін пернетақтаның қалып-күйі. **Төменгі саты.** Дамудың ең алғашқы, қарапайым деңгейі. **Төменгі сатыдағы өсімдіктер.** бот. <лат. thallophyta> *Vegetativті денесі тамырға, сабаққа, жапыраққа бөлінбейтін, құрылысы қаттамалы өсімдіктер. **Төменгі табалдырық.** кен. Тұтқыр құраушының мөлшері 10%-дан артық болмайтын бақыма температурасы. **Төменгі төрттаған.** спорт. Балуаның тізерлеп отырып білектерін кілемге тіреп тұрған күйі.*

ТӨМЕНДЕ= ет. 1. Төмен қарай түсу, құлдылау, еңістеу, ылдилау. 2. Төмен жылыу, төмен қарай отыру. 3. Деңгейі түсу, басылу. 4. Азаю, кему. 5. ауыс. Нашарлау, сапасы түсу. 6. Әуелгі қалпынан әлсіреу, бәсеңдеу. 7. эвф. Денсаудығы болмау, халі нашарлау. 8. ауыс. Қызмет бабы, дәрежесі түсу, лауазымы бұрынғыдан гөрі кішіреу.

ТӨМЕНДЕГІ сын. 1. Төмен жақпағы, астындағы. 2. Кейінгі көрсетілген, берілген.

ТӨМЕНДЕГІДЕЙ сын. Төменде көрсетілгендей, кейінгідегідей.

ТӨМЕНДЕГІШЕ үст. Төмендегі бойынша.

ТӨМЕНДЕНҚІРЕУ= ет. Төменшіктеңкіреу, аздап жасқанишақтау.

ТӨМЕНДЕТ= ет. 1. Еңісету, құлдылату, ылдилату. 2. ауыс. Нашарлату, сапасын түсіру. 3. Әуелгі қалпынан әлсірету, бәсеңдету. 4. ауыс. Атақ-дәрежесін түсірту, қызмет бабын бұрынғыдан гөрі кішірейту.

ТӨМЕНДЕТКІШ сын. Қуатты, қушті бәсеңдеткіш.

ТӨМЕНДЕТУ Төмендет етістігінің қимыл атауы. 1. Деңгейін түсіру. 2. Азайту, кеміту. 3. ауыс. Нашарлату, сапасын түсіру. 4. Бәсеңдету, әлсірету. 5. Бағасын түсірту, құнын азайту.

ТӨМЕНДЕТІЛ= ет. 1. Төмен түсіріліу, әуелгі қалпынан бәсеңдетілу, қалпынан әлсіретілу. 2. Бағасы түсіріліу, құны азайтылу. 3. ауыс. Атақ-дәрежесі түсірілу, қызмет бабы кішірейтілу.

Төмендетілген траектория. әск. Жерге әдеттегіден өте төмен бұрышып атылған, осыған сәйкес төмен биікте ұшқан ракетаның ұшу траекториясы.

ТӨМЕНДЕТІЛУ Төмендетіл етістігінің қимыл атауы; бәсеңдетілу, әлсіретілу.

ТӨМЕНДЕТІНҚІРЕУ= ет. Әлсіретіңкіреу, бәсеңдетіңкіреу.

ТӨМЕНДЕУ¹ сын. 1. Еңістеу, төменірек. 2. ауыс. Құны, сапасы жоғары емес, нашарлау.

ТӨМЕНДЕУ² Төменде етістігінің қимыл атауы.

ТӨМЕНДІ-ЖОҒАРЫЛЫ үст. Төменнен жоғарыға, жоғарыдан төменге.

ТӨМЕНДІК зат. 1. Биік еместік, аласалық. 2. Ұсақтық, жетіспеушілік, кемдік. 3. ауыс. Сапа жағынан нашарлық, кемдік.

ТӨМЕНТЕК зат. қарап. Қазақ арасында әйел кісіні кеміту, қолысу мәнінде қолданылатын сөзқолданыс.

ТӨМЕНТЕКТІ сын. көне. қарап. Әйел затына жататын.

ТӨМЕНТЕКТІ сын. экспр. Әйел баласына, әйел жыныстыға кемсіту үшін әлсіз, нашар мағынасында айтылған.

ТӨМЕНЕСУ Төменсі етістігінің қимыл атауы.

ТӨМЕНСІ= ет. Бұрынғыдан басылу, бәсеңсу.

ТӨМЕНСІТ= ет. Төмен санату, кеміту.

ТӨМЕНСІТУ Төменсіт етістігінің қимыл атауы.

ТӨМЕНТІН үст. сөйл. Төмен жақта, төменге қарайғы бағыт.

ТӨМЕНШІК сын. 1. Өзін төмен ұстайтын, кішік, қарапайым, именшек. 2. Бәсең, әлсіз.

Төменшік тартты. Қарапайым болып кішірейді, тартыншақтады.

ТӨМЕНШІКТЕ= ет. 1. Төмен тарту, төмендей түсу. 2. ауыс. Өзін төмен ұстау, жасқанишақтау.

3. жерг. Қызметінен төмендей түсу, кішіреу.

ТӨМЕНШІКТЕН= ет. Өзін төмен ұстап жасқанишақтау.

ТӨМЕНШІКТЕНУ Төменшіктен етістігінің қимыл атауы.

ТӨМЕНШІКТЕТ= ет. Біреуді өзінен төмен ұстап кемсіту.

ТӨМЕНШІКТЕУ¹ сын. Басылып қалған, жасқанишақтау.

ТӨМЕНШІКТЕУ² Төменшікте етістігінің қимыл атауы; өзін төмен ұстау.

ТӨМЕНШІКТІК зат. Өзін өзгеден төмен ұстаушылық, жасқанишақтық.

ТӨМЕНШІЛ сын. **Төменшік.**

ТӨМЕНШІЛІК зат. **Төменшіктік.**

ТӨМЕНІРЕК сын. 1. Біршама төмендеу, сәл төмен. 2. Ойлау келген, ойындау, ойыстау (жер).

3. Баяуырақ, бәсең.

ТӨМПЕ сын. сөйл. Төмпиген, дөңестеу (жер).

ТӨМПЕЙ зат. жерг. **Төмпешік.**

ТӨМПЕДЕЙ сын. Төмпе сияқты.

ТӨМПЕЛЕН= ет. Төмпешіктену, дөңестену.

ТӨМПЕЙІС зат. жерг. Дөңес, төбелеу жер.

ТӨМПЕК зат. сөйл. Кішкентай төмпешік, сәл гана дөңестеу жер.

Төмпек сарсазан. ө. с. <лат. halocnemum strobilatum> Алабота тұқымдасына жататын бұтасын өсімдіктің бір түрі.

ТӨМПЕШ¹ зат. сөйл. **Төмпешік.**

ТӨМПЕШ² зат. Бір нәрсені үсті-үстіне қойғылау, ұрғылау, соққылау әрекеті.

ТӨМПЕШТЕ= ет. Үсті-үстіне ұру, соғу, қойғылау.

ТӨМПЕШТЕЛ= ет. 1. Үсті-үстіне соққы алу, ұрғылану. 2. Үсті-үстіне төпелену.

ТӨМПЕШТЕЛУ Төмпештел етістігінің қимыл атауы.

ТӨМПЕШТЕН= ет. Төмпешіктену, төмпешіп жату.

ТӨМПЕШТЕС= ет. Үсті-үстіне соққыласу, ұрғыласу.

ТӨМПЕШТЕСУ Төмпештес етістігінің қимыл атауы.

ТӨМПЕШТЕТ= ет. Соққылату, ұрғылату.

ТӨМПЕШТЕТУ Төмпештет етістігінің қимыл атауы.

ТӨМПЕШТЕУ¹ зат. Төмпеш, соққы.

ТӨМПЕШТЕУ² сын. сөйл. Төмпиген, төмпеш келген.

ТӨМПЕШТЕУ³ Төмпеште етістігінің қимыл атауы.

ТӨМПЕШІК зат. 1. Қым, тотырақтан, тағы басқа заттардан үйілген кішкентай гана дөңес жер, төмпек. 2. әск. Қарғылас оғынан сақтану әрі оқ атуға қолайлы болу үшін оқоттың алдыңғы жиегіне тотырақтан жасалған үйінді.

Төмпешік без. анат. <лат. epiphysis> Аралық мидың эпителиалық бөлігінің құрамына кіретін ішкі секреция безі. **Төрт төмпешік.** анат. <лат. corpa quadrigemina, лат. corpus – дене, quadrigemina – төрт төмпешік> Ортанғы мидың төбесін құрайтын ми бөлігі.

ТӨМПЕШІКТЕЙ сын. Төмпешік сияқты.

ТӨМПЕШІКТЕН= ет. Көтеріңкі болу, дөңестену.

ТӨМПЕШІКТЕУ сын. Сәл гана көтеріңкі, дөңестеу (жер).

ТӨМПЕШІКТІ сын. Төмпеш келген, дөңесті.

Төмпешікті батпақ. Көпжылдық тоң таралған аймақтарда, орманды тундрада, аралдық тоң белдемінде кездесетін көлжылдық шымтезек төмпешіктерінің көптігімен сипатталатын батпақ.

ТӨМІЛЖІ= ет. Төмен қарау, имену.

ТӨМІЛЖІТ= ет. Төмен қарату, именту.

ТӨМІЛЖІТУ Төмілжет етістігінің қимыл атауы.

ТӨН= е.т. 1. Бір нәрсенің үстінен үйле қарау, мінбелеу. 2. Үстіне жақын келу, қисаю. 3. а.у.ы.с. Жақындап келіп қалу, ентелеу, өзәуреу, киіп-жару. 4. а.у.ы.с. Тап келу. 5. Кезелу.

ТӨНПЗ= е.т. Төндіру, тап келгізу.

ТӨНПЗУ Төнгіз етістігінің қимыл атауы.

ТӨНДІР= е.т. 1. Бір нәрсенің үстінен қаратып үйдіріу. 2. Кезендіру. 3. а.у.ы.с. Өсіре айту, өршелендіру. 4. Тап келтіру, душар еттіру.

ТӨНДІРТ= е.т. Бір нәрсенің үстінен үйдіріу қарату.

ТӨНДІРТУ Төндірт етістігінің қимыл атауы.

ТӨНДІРУ Төндір етістігінің қимыл атауы; өршелендіру, өсіре айту, өректү.

ТӨНДІРЛІ= е.т. 1. Бір нәрсенің үстіне үйдірілу.

2. Киіп-жарып, қаумалану.

ТӨНДІРЛІУ Төндіріл етістігінің қимыл атауы.

ТӨНУ Төн етістігінің қимыл атауы; ентелеу, өзәуреу.

ТӨНУШ зат. Ентелеп тұрушы.

ТӨНІҚКІРЕ= е.т. 1. Үйліңкіреп қарау. 2. Ентелеңкіреу, өзәуреңкіреу.

ТӨНБЕК зат. сөйл. **Дөңбек.**

ТӨНБЕКТЕЙ сын. сөйл. **Дөңбектей.**

ТӨНБЕКШУ Дөңбекші етістігінің қимыл атауы.

ТӨНБЕКШІ= е.т. сөйл. **Дөңбекші.**

ТӨНБЕКШП= е.т. сөйл. **Дөңбекшіт.**

ТӨНЕРЕК¹ үст. колонер. Дөңгелек бейнемен келетін өрнек; ру таңбаларының бір түрі.

ТӨНЕРЕК² үст. сөйл. **Төңірек.**

ТӨНҚЕ зат. жерг. Отын үшін пайдаланатын ағаштың түбірі.

ТӨНҚЕР= е.т. 1. Бір нәрсенің астын үстіне қарату, аударып тастау. 2. Ақтарып қуя салу. 3. а.у.ы.с. Бастан-аяқ өзгерту, қонару, құлату, аяғын көкпен келтіру. 4. а.у.ы.с. Жер аудару. 5. а.у.ы.с. Аударыстыру, ақтару.

Төңкер салды [төңкеріп тастады]. Тоқтаусыз тез, асығыс ішіп жіберді, сімдірді.

ТӨНҚЕРГІШ¹ зат. тех. 1. Кабырғалары ашылмайтын шанатты вазоншалардың жүгін түсіретін механизм. 2. Пісірілетін бұйымды горизонталь және тік бетте айналдыру арқылы пісіруді төменгі жазықтықта жүргізуге мүмкіндік тудыратын механизм.

ТӨНҚЕРГІШ² сын. Қуатты, зор.

ТӨНҚЕРМЕ¹ зат. тамақ. 1. Қазанды аударып-төңкеріп, қақпан пісірілген жұқа нан; қазанжамта. 2. жерг. Ұн мен майды араластырып, қуырып пісіретін майлы тәтті тамақ.

ТӨНҚЕРМЕ² зат. **Төңкергіш.**

ТӨНҚЕРМЕШ зат. Төңкерме жасаушы.

ТӨНҚЕРТ= е.т. Бір нәрсенің астын үстіне қарату, аударту.

ТӨНҚЕРТКІЗ= е.т. Төңкертіру, төңкертіп қойғызу.

ТӨНҚЕРТКІЗУ Төңкертікіз етістігінің қимыл атауы.

ТӨНҚЕРТУ Төңкерт етістігінің қимыл атауы.

ТӨНҚЕРУ Төңкер етістігінің қимыл атауы; түбегейлі бастан-аяқ өзгерту.

ТӨНҚЕРУЛІ сын. Төңкерілген, асты үстіне қаратып аударылған.

ТӨНҚЕРЛІ= е.т. 1. Бір нәрсенің асты үстіне қаратылу, аударылуы. 2. Төнү. 3. Бір қалыпта тұрмау, өзгеру. 4. Аду, жоңкілу.

Төңкерілген астаудай. бейн. Ірі денелі, дөңкіген. **Төңкерілген қазандай.** а) бейн. Түңгі аспан. ә) Теңкіген-теңкіген, үлкен. б) Қамтиған, шартпаған. **Төңкерілген қайықтай.** поэт. Астан-кестен болғандай.

ТӨНҚЕРЛІПШ сын. Төңкеріліп тұратын, құбылмалы, төңкерме.

ТӨНҚЕРЛП= е.т. 1. Аяғын көкпен келтіріп, аударту. 2. а.у.ы.с. Өлең, жыр, күйді ағылту, тоғилту.

ТӨНҚЕРЛҮ Төңкеріл етістігінің қимыл атауы; асты үстіне қаратылу, аударылу.

ТӨНҚЕРІЛУЛІ сын. Асты үстіне қаратылу, аударылған.

ТӨНҚЕРІС зат. қоғ.-саяси. 1. Қалыптасқан қоғамдық-саяси жүйедегі түбегейлі өзгеріс. 2. тар. <лат. revolution> Дәурені өткен қоғамдық және саяси құрылысты жоюға және жаңа қоғам орнатуға әкеліп жеткізетін, түбегейлі өзгеріс жасауға ұмтылатын қарулы көтеріліс. 3. а.у.ы.с. Белгілі бір нәрсенің дамуындағы, ағымындағы кенеттен болған өзгеріс, жаңалық.

ТӨНҚЕРІС= е.т. Астын үстіне қойып аударысу.

ТӨНҚЕРІСПЕК зат. Аударыспақ.

ТӨНҚЕРІСТІК сын. Төңкеріске қатысты, сонымен байланысты.

Төңкерістік жағдай. саяси. Қалың бұқара халықтың өмір сүріп отырған саяси құрылысқа қарсы күресуге дайын бұқаралық төңкерістік көңіл-күймен сипатталатын саяси жағдай.

ТӨНҚЕРІСТІР= е.т. Астын үстіне қаратып аударыстыру.

ТӨНҚЕРІСТІРУ Төңкерістір етістігінің қимыл атауы.

ТӨНҚЕРІСУ Төңкеріс етістігінің қимыл атауы.

ТӨНҚЕРІСШ зат. тар. Революцияға қатысушы, төңкеріс жасаушы.

ТӨНҚЕРІСШЛІ зат. тар. Революцияны жақтаушы, революционер. // Төңкерісті жақтайтын, соны қолдайтын.

ТӨНҚЕРІСШЛДІК зат. тар. Төңкерісті, революцияны жақтаушылық, қолдаушылық.

ТӨНҚИ= е.т. сөйл. **Дөңқи.**

ТӨНҚІРЕК зат. Бір заттың айналасы, жан-жағы, қасы; маңы. // Айналасындағы адамдар. // Туралы, жөнінде.

Төңірегі жаңалану. Жараның шеті кеңейіп, сау жерден жара пайда болу, асқыну. **Төңірегі күшіктеу.** Жараның айналасына бөртпештер пайда болып, ұлаюы, бөртлуі, асқынуы, өршуі. **Төңірегі қызуару.** Жараның, жауырдың айналасы қызуару, асқынуға бет алу. **Төңіректі барлау.** әск. Әскерлердің алдағы қимыл жасайтын аудандарындағы жерлікті жер бедері, топырақ-өсімдік жамылғысы, су бөгеттері, жол тораптары, елді мекен, гидротехникалық құрылыстар, сондай-ақ әскерлердің ұрыстық қимылдарына әсер ететін жерлікті жер элементтері туралы мәліметтерді алу, жинау және зерттеу.

ТӨНҚРЕКТЕ= е.т. Бір нәрсенің айналасынан ұзап кете алмай, айналышқып, айналсоқпау, маңайлау.

ТӨНҚРЕКТЕГІ сын. Айналадағы, маңайдағы.

ТӨНҚРЕКТЕГІШ сын. Төңірегінде жүретін, маңайлағыш.

ТӨНҚРЕКТЕЛ= е.т. Шамалану, есептелу.

ТӨНҚРЕКТЕТ= е.т. Айналышқып, маңайлау.

ТӨНҚРЕКТЕТУ Төңіректет етістігінің қимыл атауы.

ТӨНҚРЕКТЕУ Төңіректе етістігінің қимыл атауы.

ТӨНҚРЕКТЕУШ зат. Біреуден, бір нәрседен ұзап кетпей, маңайында жүруші.

ТӨНҚРШЕК зат. жерг. **Төңірек.**

ТӨП¹ зат. жерг. Сөкпен жасалған көже, ботқа. 2. Талқаннан жасалатын ботқа. 3. Шарап, сыра дайындаудан қалған қалдықтардан әзірленетін, малға беруге болатын қоймалжың жем.

Төп көже. жерг. Сүтке пісірілген қою тары көже.

ТӨПЕ= е.т. 1. Бастырмалатып ұрып-соғу, үсті-үстіне тоқпақтау. // Жаудыру, оқтың астына алу. 2. а.у.ы.с. Тоқтаусыз жауу, төгіп-төгіп жіберу. 3. Тоқтамай, кідіріссіз сөйлеу, оқу.

ТӨПЕКШӨП зат. бот. жерг. **Дарабас.**

ТӨПЕЛЕ= е.т. 1. Бастырмалатып қайта-қайта ұрып-соғу. 2. Дамыл таптырмай, үсті-үстіне төпеу. 3. а.у.ы.с. Тоқтамастан сөйлеу, оқу.

ТӨПЕЛЕМЕ сын. Үйіп салына, үйілме.

ТӨПЕЛЕН= е.т. 1. Үйіп салыну, үймелену. 2. а.у.ы.с. Тоқтаусыз жаудырылу.

ТӨПЕЛЕНУ Төпелен етістігінің қимыл атауы.

ТӨПЕЛЕС= е.т. Бастырмалатып бір-бірін ұрып-соғу, үсті-үстіне тоқпақтау.

ТӨПЕЛЕС Төпелес етістігінің қимыл атауы.

ТӨПЕЛЕТ= е.т. 1. Бастырмалата ұрып-соғу, тоқпақтау. 2. а.у.ы.с. Тоқтаусыз, үсті-үстіне жаудырту. 3. а.у.ы.с. Тоқтамай сөйлеу, кідіріссіз оқу, төпеу.

ТӨПЕЛЕТУ Төпелет етістігінің қимыл атауы.

ТӨПЕЛЕУ Төпеле етістігінің қимыл атауы.

1. Үсті-үстіне тоқпақтау. 2. а.у.ы.с. Тоқтаусыз жауу, бастырмалау. 3. Төпел, тоқтамастан үсті-үстіне сөйлеу, оқу.

ТӨПЕМЕ сын. Төпелен, тоқтаусыз аққан.

ТӨПЕТ= е.т. 1. Бастырмалатып ұрып-соғу, үсті-үстіне тоқпақтау. 2. а.у.ы.с. Тоқтамай сөйлеу, кідіріссіз оқу.

ТӨПЕТУ Төпет етістігінің қимыл атауы.

ТӨПЕУ Төпе етістігінің қимыл атауы; бастырмалап ұрып-соғу, үсті-үстіне тоқпақтау.

ТӨПЕШТЕ= е.т. сөйл. **Төмпеште.**

ТӨПЕШТЕП-ТӨПЕШТЕП үст. Ұрып-соғып, таяқтап.

ТӨПЕШТЕУ Төпеште етістігінің қимыл атауы.

ТӨП-ТӨНҚІРЕК зат. Төңіректің бәрі, барлығы, айнала түгел.

ТӨПТ= е.т. сөйл. **Төнет.**

ТӨР зат. 1. Үйдің есігіне қарама-қарсы жоғарғы жағы. 2. этн. Жасы үлкен адамдар, сыйлы қонақтар отыратын құрметті орын. 3. а.у.ы.с. Ең жақсы, көрнекті жер, ыңғайлы орын. 4. Құтты, қасиетті мекен. 5. а.у.ы.с. Бүгі, шыңы. 6. Түбі, түңкірі.

Төр бөлме. Түңкі бөлме, ішкі бөлме; Үйдің төр жағында орналасқан, үлкен, кең, көбінесе қонақ күтетін бөлме. **Төрге озды [шықты].** а) Жоғары шықты, төрге барды. ә) Кеңінен орын алды, қалыптасты. **Төрге шығарды [қондырды].** а) Сыйлап, жоғарыдан орын беріп, жайғастырды. ә) Сыйлады, құрмет көрсетті. **Төрден орын алды.** Өзгеден сыйлы болып, жетарыдан көрінді. **Төр жақ.** Сыйлы қонақтар отыратын орын. **Төр майлау тойы.** этн. Жаңа қонысқа кіргенде үй иесінің қонақ шақырып, дастарқан жайып откізетін той-думаны. **Төр сырмақ.** Көлемі 2–4 м болатын, жиектен, екі өңінің киізін оюластырып жасалатын төрге төселетін сырмақтың түрі. **Төр төсек.** Бесік туралы. **Төрнен көрі жуық [жақын].** Қартайған, жасы келіп қалған, бір аяғы жерде, бір аяғы көрде.

ТӨРАҒА зат. тар. 1. Мәжілісті, жиналысты басқарушы ресми тұрға. 2. Ұйым, мекеме, бірлестіктердің басшысы.

ТӨРАҒАЛЫҚ зат. Мәжілісті, жиналысты басқарушылық қызмет, басшылық лауазымы.

Төрағалық етті. Төраға қызметін атқарды.

Төрағалық етуші. Қылмыстық істі алқаулық немесе жеке қарау кезінде төрағалық ететін судья.

ТӨРАЙЫМ зат. Мәжілісті, жиналысты басқарушы әйел адам.

ТӨРАЛҚА зат. ресми. Жиналысты, мәжілісті басқару үшін уақытша сайланған орын.

ТӨРГІ сын. Төрдегі, жоғарғы жақтағы.

Төргі үй. Түңкі үй, ішкі бөлме.

ТӨРДЕГІ сын. Төр жақтағы, түңкірдегі.

Төрдегі үй. Төргі үй.

ТӨРДЕЙ: есік пен төрдей. а) Қол созымай, жақын (жер). ә) Үлкен денелі, зор (жылқы).

ТӨРЕ¹ зат. 1. көне. Шыңғыс ханның ұрпақтарына жататын, хан, сұлтан болу құқығына ие әлеуметтік топ, ақсүйек, ел билеуші өкім. 2. Әділдік, төрелік, билік айтушы адам. 3. Істің, даудың шешімі. 4. а.у.ы.с. Бір тектес заттың жақсысы, асылы, мықтысы.

Төре айтты. Ақыл, кеңес беріп, тұрасын көрсетті, кесімін шығарды. **Төре берді.** Билік жасап, әділдігін айтты. **Төре дақыл.** бейн. Дақылдардың дақылды, ең маңызды дақыл бөген мағынада. **Төреге жүгінді.** Даулы мәселенің шешімін айтуды, кесім жасауды төренің, бидің иелігіне берді. **Төреңе**

құлдық. Берген билігіңе ризамын деген мағынада. Төресінен жаңылды. Әділдіктен айырылды.

ТӨРЕ: төре төсек. жерг. Керуеттің үстіне киізді қабаттап, оның үстіне барқытпен қаттап салған төсек.

ТӨРЕДЕЙ сын. Төре сияқты.

ТӨРЕ-ҚАРА зат. Төресі де, қарасы да аралас.

ТӨРЕЛЕ= ет. 1. Билік айту, шешім шығару. 2. спорт. Жарыста төрелік ету.

ТӨРЕЛЕС= ет. Билік айтысу, шешім шығарысу.

ТӨРЕЛЕСУ Төресі етістігінің қимыл атауы.

ТӨРЕЛЕТ= ет. Билік айтып, шешім шығарту.

ТӨРЕЛЕТУ Төресі етістігінің қимыл атауы.

ТӨРЕЛЕУ¹ сын. Төреге жақындау, төреге ұқсастау.

ТӨРЕЛЕУ² Төре етістігінің қимыл атауы.

ТӨРЕЛІ сын. Сапалы, мәнді.

ТӨРЕЛІК¹ зат. Төре тұқымына тән қасиет.

ТӨРЕЛІК² зат. Бір нәрсе жөнінде айтылған билік, шешім, кесім.

Төрелік айтты [еггі, берді]. Бір нәрсеге билік айтты, кесімін шығарды. **Төрелік сот.** заң. Сыртқы экономикалық және ғылыми-техникалық байланыстар жөніндегі шарттар мен басқа да азаматтық-құқықтық актілердің толық немесе тәмітті дәрежеде орындалмауынан туындайтын дауларды шешу үшін тұрақты әрекет ететін ұйым. **Төрелік талдау.** хим. Өнім өндіруші мен тұтынушы арасындағы таласты шешу кезінде және ұзақ сақталған өнім сапасының мемлекеттік стандарт пен техникалық шарттарға сәйкестігін тексеруде жүргізілетін бақылау.

ТӨРЕМ зат. этн. Әйел адамның, жеңенің қайынына еркелетіп атайтын қаратпа атауы.

ТӨРЕ-МӨРЕ зат. Төре және сол сияқтылар.

ТӨРЕСЫМАҚ зат. Өзін төреге санайтын, пан адам.

ТӨРЕШЕ үст. Төреге ұқсап.

ТӨРЕШІ зат. 1. Билік айтушы, келістіруші, қазы. 2. спорт. <лат. arbiter> Спорт ойынында төрелік ететін адам. 3. заң. Дауласушы жақтардың өзара келісімі бойынша сайланатын тұлға.

Төреші қонырауы. спорт. Кейбір спорт түрлерінде сөре мен мәреде, соңғы айналмама өткен кезде қазылатын дыбыс белгі. **Төрешілер алқасы.** спорт. Жарыстың өтуін басқару жұктелген спорт төрешілерінің тобы. **Төрешілер бөлмесі.** спорт. Төрешілер алқасы жұмыс істеу үшін арнайы жабдықталған стадиондағы және басқа да спорт құрылысындағы бөлме. **Төрешілер мұнарасы.** спорт. Жарыс өтіп жатқан алаңды жақсы бақылау үшін біршама биікке орнатылған төреші отыратын орны бар мұнара.

ТӨРЕШІК зат. экспр. Төресымақ.

ТӨРЕШІЛ сын. көне. Мансап сүйгіш, әкімқұмар.

ТӨРЕШІЛДІК зат. 1. Мансап сүйгіштік, лауазымқұмарлық, әкімшілік. 2. сөйл. Қағазбастылық, кеңсешілдік, формализмге бой ұрушылық.

ТӨРЕШІЛІК зат. 1. Билік айтушылық, қазылық. 2. спорт. Спорт жарыстарында, ойында төрелік етушілік, судьялық.

ТӨРЖҰМЫР зат. жерг. Қойшының торсық қабы.

ТӨРКІН зат. 1. Тұрмысқа шыққан қыздың аяғыны, туған-туысқаны; ел-жұрты. 2. ауыс. Белгілі бір нәрсенің түпкі негізі, басты арқауы. 3. Ата тегі, елі.

Төркінін көбеледі. Төркінін жақын тартты, пана тұтты. **Төркіні табылып, құлметі ашылды.** Себеп-сыры анықталып, ашық болды.

ТӨРКІНДЕ= ет. этн. Тұрмысқа шыққан әйелдің ел-жұртына қыдырып баруы, туыстарын аралауы. 2. ауыс. Түбінде, тамырында жату, ұялау.

ТӨРКІНДЕС сын. 1. Бір елдің қыздары, туыс-тас. 2. ауыс. Түбі бір, негіздем.

ТӨРКІНДЕСТІК зат. Түбі, негізі бір болушылық.

ТӨРКІНДЕТ= ет. 1. Төркінін, ел-жұрты аралауы. 2. ауыс. Түбін, негізін ашу.

ТӨРКІНДЕТУ Төркіндет етістігінің қимыл атауы; төркінін аралауы.

ТӨРКІНДЕУ Төркінде етістігінің қимыл атауы; төркінін аралау, ағайын-туысына қыдырып бару.

ТӨРКІНДІК сын. Түп-төркіні бар, негізді.

ТӨРКІН-ЖҰРАҒАТ зат. Ұзатылған қыздың, тұрмыстағы әйелдің төркіні, ел-жұрты.

ТӨРКІН-ЖҰРТ зат. **Төркін-жұрағат.**

ТӨРКІНСІЗ сын. Түп-төркіні жоқ, негізсіз.

ТӨРКІНСІН= ет. Төркін санау, жұртым деп біліп еркіну.

ТӨРКІН-ТӨС зат. Әйелдің төркін-жұрағаты.

ТӨРКІН-ТҮП зат. **Түп-төркін.**

ТӨРКІНШІЛ сын. Төркініне жиі барғыш (әйел).

ТӨРКІНШІЛДІК зат. Төркініне жиі барғыштық.

ТӨРКІНШІЛЕ= ет. Ағайын-туғанына, ел-жұртына бару, елін аралау.

ТӨРКІНШІЛЕУ Төркіншіле етістігінің қимыл атауы.

ТӨРЛЕ= ет. 1. Төре шығу. 2. ауыс. Орнығу, қалыптасу, орын алу.

ТӨРЛЕТ= ет. Қонақтың, сыйлы адамның төреге шығып жайғасуы, құрмет көрсету нышанымен кірген адамды бөлменің жоғары жағына шығару.

ТӨРЛЕТУ Төрлет етістігінің қимыл атауы.

ТӨРЛЕУ Төрле етістігінің қимыл атауы.

ТӨРЛЕУШІ зат. Төре отырушы адам.

ТӨРСЫРМАҚ зат. колөнер. Сыйлы қонақтар келгенде төрдегі киіздің үстіне, қонақ көрпенің астына салатын сырмақ.

ТӨРСІЗ сын. 1. Төрі жоқ. 2. ауыс. Құтты мекенсіз.

ТӨРТ сан. 1. Үштен кейінгі есеттік сан, 4 цифрдің атауы. 2. мат. Натурал сандардың ондықтар жүйесіндегі үштен кейінгі сан. 3. пед. Оқу орындарында білімді баалауда қойылатын баға.

Төрт амал. мат. Арифметиканың қосу, болу, алу, көбейту амалдары. **Төрт арыстың баласы.** көне. Бүкіл ел, күллі қазақ жұрты. **Төрт асық.** жерг. Асық ойының бір түрі. **Төрт аяғы алаяқ, маңдайы қасқа.** жерг. Сегіз қырлы, бір сырлы. **Төрт аяғы көкпен жерді.** Аударылып түсті. **Төрт аяғынан тік тұрғызды.** Қалпына, орнына келтірді, түзеуді, істі жандандырды. **Төрт аяғын тең басқан.** Барлық жағынан мінсіз, кемшілігі жоқ. **Төрт аяғы тең [тенселені] жорға.** а) Төрт аяғы тең түсетін, тайпалған жорға. ә) Төгіліп жырлайтын ақын, сөз зергері. **Төрт аяқ.** қас ап. Сойылған малдың теңдей етіп төртке бөлінісі. **Төрт аяқтан [аяқтан] ақсады.** Бар ауырталық түсіп, қатты құналды, тұралап қалды. **Төрт аяқты.** Мал, хайуан. **Төрт аяқты мал.** Надан, топас. **Төрт бақыт.** Денсаулық, дабыр-дұбыр (бала), бақ-дәулет, атақ-абырой. **Төрт буынды тармақ.** әдеб. Қазақ поэзиясындағы өлең өлшемінде қолданылатын, бір бұнақпан тұратын ең қысқа өлең жолы. **Төрт бұрышты дүние.** Айнала, шартарап, бар әлем. **Төрт бүктелді.** Бүк түсті, бүртылды, тұралап жатып қалды. **Төрт елі қазы.** тамақ. Сүбе майы төрт елі келетін қазы. **Төрт жағы құбыла [құбыла].** Болып-толды; қазанағы қарқ, сағанағы сарқ күйге жетті. **Төрт жағы сай.** Бәрі жеткілікті, төрт құбыласы түгел. **Төрт жолақты қарашу бар жылан.** з о л. <лат. elaphe quatuorlineata>

Қабыршақтылар отрядының сарыбас жылан тұқымдасына жататын жыланның түрі. **Төрт жол өлең.** Бір шумақ өлең. **Төрт көз ит [төбет].** діни. Екі көзінің үстінде көзге ұқсас ақшын дақтары бар ит [Діни аңыз бойынша Әзірет Әлінің немерелерін су бермей қаталатын қастандықпен өлтірген Шаймір және оның жақастары Алланың қаһарына шығып, төрт көз итке айналған]. **Төрт көзденді.** Көзін баттастыра бояды деген мағынада. **Төрт көзі түгел.** Бәрі жиналған, тегіс бас қосқан. **Төрт кітап.** діни. Көкпен төрт пайғамбарға түскен төрт кітап: 1. Тәурат, 2. Зәбур, 3. Інжіл, 4. Құран [Діни аңыз бойынша Тәурат – Мұса пайғамбарға, Зәбур – Дәуіт пайғамбарға, Інжіл – Иса пайғамбарға, Құран – Мұхаммед пайғамбарға Алладан түскен. Діни аңызда Адам ата арқылы 10 кітап, Шис (Сиф) арқылы 50 кітап, Ыбраһым (Абрам) арқылы 10 кітап көкпен түсіпті]. **Төрт қанат.** этн. Төрт керегеден құралған (киіз үй). **Төрт қары бөз.** Ақырет, кебін. **Төрт құбыла [құбыласы, жағы] түгел [сай, тең].** Болып-толған, ешқандай қайғы-қасіреті жоқ, арман-тілегі орындалған, бәрімен қамтамасыз етілген, ешбір уайымсыз. **Төрт құбыласын түгел қылды.** Түгелдеді, кем-кетігін толтырды. **Төрт құбыласы түгелденді.** Барлық шаруасы ыңғайланды, болып-толды. **Төрт құлақты.** этн. Төрт бұрышты етіп қазылып, әр бұрышында шошайған ұшы болатын (зират түрі). **Төрт қылыш.** миф. Ислам дініндегі аңыз бойынша жер бетіне жаннаттан түскен қасиетті қылыштар: 1. Халхалм. 2. Самсам. 3. Зұлтықар. 4. Зұлперен [Қазақ көркем әдебиетінде асыл қылыш мағынасында зұлтықар жиі қолданылады. Аңызда сермегенде ұзарып кететін екі басты зұлтықар қылышты пайғамбар Мұхаммед ғалайһиссалам ұстаған, кейін ол күйеу баласы Хазірет Әлиде қалған деп айтылады]. **Төрт мұқараб періште.** Алла тағалаға ең жақын періштелер: Жәбрейіл, Әзірейіл, Ысрайыл, Микаил. **Төрт мүше.** этн. Екі аяқ, екі қол. **Төрт сауап.** діни. Көпшілік пайдаланатын игі істердің ең абзалы: ағаш егу, көпір (өткел) салу, құдық қазу, шөлдеген адамға сусын беру. **Төрт табандады.** Екі аяқ, екі қолын тіреп тұра қалды. **Төрт тағаны қимылдады.** Зорға қозғалды; әлсіреді. **Төрт тармақты.** әдеб. Қазақ поэзиясында ең көп тараған, төрт жолдан тұратын шумақ өрнегі. **Төрт төмешік [төбелік].** Ортаңғы мидың төбесін құрайтын ми бөлігі. **Төрт тұрманы түгел сай.** Жау жабдығы, керек-жарағы түгел. **Төрт түлгі [түлік малы] сай.** Ішкені алдында, ішпегені артында, малы-жанды. **Төрт түлік.** этн. Түйе, жылқы, қой, сиыр сияқты үй малдарының жыныстық аты [Халық төрт түліктің әрқайсысының сақтаушы иесі бар деп ұғынып, оларды Ойсылқара, Камбар ата, Жылқышы ата, Шопан ата, Зеңгі баба деп атаған]. **Төрт түлік малды құрады.** Байды, дәулеті асты. **Төрт түлікті.** Түйе, жылқы, қой, сиыр сияқты малы бар, төрт түлік жайылған. **Төрт тісті саулық.** а) Қошқардан қысыр қалмай төрт қоздаған саулық. ә) Төрт төлдеген соң, сүті қайтып, арықтан көртеіетін, тұқымы жаман деген мағынада. **Төрт шадияр.** діни. Мұхаммед пайғамбардың төрт ізбасары: Әбубәкір, Омар, Осман, Ғали.

Төрт шеттегі. жерг. Жылқы тісінің ортасындағы қара мөрінің алдындағы тісте тұруы. **Төрт ішекті домбыра.** Төрт ішектен тұратын қазір көп қолданылмайтын көне домбыра үлгісі. **ТӨРТ-БЕС** сан. Төрт не бес шамалас болжалды сан. **ТӨРТБҰРЫШ**¹ зат. бот. жерг. Шылым. **ТӨРТБҰРЫШ**² зат. геом. Төрт бұрышты болып келген фигура. **ТӨРТБҰРЫШТЫ** сын. геом. Төрт бұрыштан тұратын, төрт бұрышы бар (фигура). **ТӨРТКІІЗ** зат. колөнер. Төрге, қонақтардың астына төсейтін киіз. **ТӨРТЕН** зат. жерг. Ұсақ малдан бірге туған төрт төл. **ТӨРТЕУ** сан. Төрт санының жинақтау түрі. **ТӨРТЕУ-БЕСЕУ** сан. Төрт-бес санының жинақтық түрі. **ТӨРТЕУЛІ** үст. 1. Төртеуі қосылып, төрт жақтап. 2. Төрт-төрттен. **ТӨРТКӨЗ** зат. зоол. Су бетінде тіршілік етуге бейімделген балық түрі. **ТӨРТКІЛ**¹ зат. жерг. Таудың ұшар басындағы тегіс жер. **ТӨРТКІЛ**² сын. 1. Төрт бұрышты. 2. Сүйірлеу төртбұрышты етіп салынатын (өрнек).

Төрткіл аймақтар. геогр. Горизонталь жатқан қатардан құралған, бедерінде үстірт пен жайпақ бетті, тік беткейлі, көбінесе сатылы біршама көтеріңкі жазық басым кең аумақ. **Төрткүл бөрік.** Төбесі жайпақ, төрт қыяқты бөрік. **Төрткүл дүние.** Дүниежүзі, бүкіл әлем. **Төрткіл тау.** геогр. Жайпақ бетті, тік (жоғары бөлігі тік жар), кейде сатылы, беткейлі таулар.

ТӨРТКІЛДЕ = е.т. Төрт бұрыш ету, төрт бұрыштау.

ТӨРТКІЛДЕН = е.т. Төрт бұрыштау.

ТӨРТКІЛДЕНУ Төрткілден етістігінің қимыл атауы.

ТӨРТКІЛДЕУ¹ сын. Төрт бұрыштылау.

ТӨРТКІЛДЕУ² Төрткілден етістігінің қимыл атауы.

ТӨРТҚАНАТ зат. зоол. Аквариумда өсіретін балықтың түрі.

Төртқанаг жүзген. ө.с. <лат. tetrapterum> Кирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі.

ТӨРТПАҚ сын. 1. Иықты келген, мығым денелі, быртпаған, дембеліше. 2. Аласа бойлы, тапал.

Төртпақ денелі. Ұзыны мен көлденеңі бірдей, бойы аласа, тығыршықтай.

ТӨРТПАҚТАН = е.т. Толысып, домаланыңқырап қалу.

ТӨРТПАҚТАНУ Төртпақтан етістігінің қимыл атауы.

ТӨРТПАҚТАУ сын. Домаланған, аласалау.

ТӨРТПАҚТЫҚ зат. Мығымдық, быртпағандық.

ТӨРТТАҒАН зат. 1. әдеб. Төрт жолдан ғана тұратын шағын өлең; рубаят. 2. спорт. <франц. pattege> Балуанның тізерлеп отырып алақандарын, білектерін кілемге тіреп тұрған күйі.

ТӨРТТАҒАНДА = е.т. 1. Төрт тағанын тіреп тұра қалу. 2. ауыс. Берік, нық болу.

ТӨРТТАҒАНДЫ сын. Төрт тіреуіштен тұратын.

ТӨРТТАСПА зат. этн. Қамшы өрімінің бір түрі.

ТӨРТ-ТӨРТТЕН үст. Төртеу-төртеу етіп, төртеулеп.

ТӨРТТІ-БЕСТІ сан. сөйл. Төрт-бес.

ТӨРТТІК¹ зат. спорт. Төрт ер кісі орындайтын спорттық акробатиканың түрі.

ТӨРТТІК² зат. Оқу-ағарту жұмысындағы білім сапасына қойылатын жақсы деген баға.

Төрттік дәуір. тар. Уақытығы 1–3,5 млн. жыл аралығы деп есептелетін жердің геологиялық тарихының бүгінге дейін созылып келе жатқан соңғы дәуірі.

Төрттік мұз басу дәуірі. тар. Неоген дәуірінің аяғында температураның төмендеуінен жер бетін мұз басқан дәуір.

Төрттік шөгінділер. Сұзықтардың еруінен, өзен, теңіз, уақытша су ағыстарының тұнбаларынан пайда болатын, төрттік дәуірден қалған шөгінділер.

ТӨРТІНШІ сан. Үштен кейінгі реттік сан.

Төртінші буын тілі. инф. <ағыл. fourth generation language> Жоғары деңгейлі тілдердің (қуінші буын тілдерінің) мүмкіндігін дамытатын және бейпрограммашыларға есептеу қуаттарын пайдалануға жиі мүмкіндік беретін тіл [Әдетте, шоғырланған мәліметтер қор басқару жүйесінің, сұраныстар тілінің, есеп беру генераторының және экрандық нысандарды пайдалану мүмкіндіктерінен тұрады. Қосымша мүмкіндіктері ретінде графика генераторы, шешімді қабылдауға демеуші функцияларды, экономикалық модельдеуді, электрондық кестелерді, статистикалық анализ функцияларын атап кетуге болады].

Төртінші интернационал. тар. совет. 1938 ж. Парижде Л.Д.Троцкийдің қолдауымен құрылған коммунистік партиялардың халықаралық бірлестігі.

ТӨРТТІС [ор. гервертозубец] зат. бот. Көпжылдық жабайы өсімдік.

ТӨРҮЙ зат. Үйдің ең үлкен, қонақ қабылдайтын бөлмесі.

ТӨС¹ зат. 1. Адамның, жан-жануарлардың қабырғасын біріктіріп, кеудесін құрайтын кеуде мүшесі, көкірек, омырау. 2. ауыс. Әйел жыныстыларының омырауы, анары. 3. этн. Күйеу балаға берілетін сыбаға, кәделі мүше. 4. ауыс. Тау мен төбенің беткей жағы. 5. ауыс. Кемелің алдыңғы жағы. 6. ауыс. Баурай, аспан әлемі.

Төс аршынды сұлу. Мүсіні әдемі қыз, әйел. **Төс байлау.** этн. Үйге жиналып өткізілген отырыс, кештің алдағы күндері келесі үйде жалғасуы үшін лайық көрген кісіге сойылған малдың төсін байлап жіберетін ырым. **Төс ет.** Сыыр мен жылқының төстігі. **Төс етегі.** Малдың іш қуысын жауып тұрған жұқа көк ет. **Төске ойнады.** Басқа шықты, құтырды. **Төске шықты.** Басынды, басына шықты.

Төс қағысты [төске төс тигізді, түйістірді, соғысты]. а) Адал дос болуға ант беріп, төстерін тиістірді. ә) Сәлемдесер, я қоштасар алдында құшақтасып кеуде түйістірді. **Төс қақты [соқты, ұрды].** Дандайсып мақтанды, менменсіп кеудесін керді. **Төс қыры.** анат. <лат. sagina> Омыртқалы жануарлардың төс сүйегінде болатын айрықша өскін. **Төс сүйек.** Жан-жануарлардың кеуде мүшесі.

Төс табандан жатты. Бауырын төсеп, етпетінен жатты. **Төс табанды би.** Біқалы, тегеуріні күшті табанды би. **Төс табаны жерге таиді.** Әбден жүйкеледі, шаршап-шалдықты. **Төс тақтасты.** Төс түйістірді, құшақтасты. **Төстің шұрайы.** Малдың төс етіндегі етегінің шандырлы, майлы шымы. **Төс шандыры.** Төс етегінің ішкі жағындағы көк шандыр. **Төсіне басты.** Көкірегіне қысты. **Төсін керді.** Паңданды, менмендік жасады.

ТӨС² зат. кәс. Үстіне темір қойып соғуға қолданылатын ұстаның құралы.

ТӨСАҒАШ зат. қолөнер. 1. Ағаштан ою-өрнекпен, сырлан, сүйекпен әшекейлеп жасалған, төсек салатын керуеу. 2. Арбаның алдыңғы білігінің үстінде тұратын жастық ағаш.

ТӨСАЙЫЛ зат. этн. Аттың бауырын ала көлдене келтіріп тартып байлайтын тартпа.

ТӨСБАЛҒА зат. жерг. Шалғы, орақ т.б. шаруашылық құралдарының жүзін шыңдайтын төс.

ТӨСБЕЛП [ор. – медаль; франц. medaille; лат. metallum] зат. Елеі сңірген ерекше еңбегі үшін немесе белгілі бір тартуға оқиғалар мен тұлғаларды еске түсіру үшін берілетін, әдетте, дөңгелек формада жасалатын үкіметтік марапат белгісі.

ТӨСЕ = е.т. 1. Бір нәрсені (кііз, көрне т.б.) жаю, жерге салу, төсеніш ету. 2. Бір нәрсенің үстіне салу, бетіне жатқызып жаю. 3. Қарату, қарсы тарту. 4. Жер бауырау. 5. ауыс. Қою, тосу.

Төсей ату. әск. Жер бетінен сәл көтеріңкі биіктікте ату.

ТӨСЕК¹ зат. 1. Адам жататын, тынығатын орын; керуеу. 2. Төсенуге, жамылуга, ұйықтауға керекті көрпе-жастық.

Төсегінен айырылған. Жаны тыныш жатпаған, жұрт қамы үшін ұйқы бөлген. **Төсегін бығалды.** Зинақорлық жасады. **Төсек болып жатыр.** Жерге шашылып, рәсуа болған астық, жеміс, т.б. жайлы айтылады. **Төсек жазды.** жерг. Төсек салды. **Төсек жаңғыртты [жаңартты].** Басқа әйел алды, екінші рет үйленді (әдетте әйел қайтыс болып екінші әйел алған кісіге, кейде әйелінен ажырасып, басқа әйел алған адамға да айтылады). **Төсекке қисайды.** Жатып демін алды, тынығуға жатты. **Төсекпен көтерді.** Келін боп түсе сала екі қабат болды. **Төсек тартты [тартып жатты].** Сырқат меңдеп, жатып қалды, ұзақ қатты ауырды, науқастанды. **Төсекте басы, төскейде малы қосылды [жатты].** Ағайын-туысты, ынтымағы, бірлігі бар, қонысы ортақ жұрт болды. **Төсектен безінді.** а) Жар көңілінен суынды. ә) Жортуылды күндер туып, ұйқысын қашырды. **Төсектен жерінді.** Жар төсегінен безді, көңілі суыды. **Төсек шыпта.** жерг. Төсек астына салатын тоқылған қоға, қамыс ши.

ТӨСЕК² зат. Қоғадан, жөкеден тоқылған түйе төсеніші.

ТӨСЕК³ зат. қолөнер. Өрмектің желісі [Төсектің немесе желінің ұзындығы 5 м, ені 2,5 м болады].

ТӨСЕКАҒАШ зат. этн. **Төсағаш.**

ТӨСЕКАЛДЫ: төсекалды сырмақ. қолөнер. Төсектің орнына (астына), төсекағаштың алдына төсейтін сырмақ.

ТӨСЕКАЯҚ зат. қолөнер. Төсек жинап қоятын үй жиһазы.

ТӨСЕКЖАНДЫ сын. Үйкүшік, жыраққа көп шықпайтын.

ТӨСЕКЖАПҚЫШ зат. Төсек үстін жабатын зат, жамылғы.

ТӨСЕКҚАҚПАН зат. саят. Жолбарыс, аю сияқты ірі аңдарға салынатын үлкен қақпан.

ТӨСЕКҚАП зат. қолөнер. Төсек-орын жабдықтарын сақтайтын қап.

ТӨСЕК-МӨСЕК зат. сөйл. **Төсек-орын.**

ТӨСЕК-ОРЫН зат. Жатуға қажетті көрпе-жастық, төсеніш.

ТӨСЕКСІЗ сын. Төсегі, жатар орны жоқ.

ТӨСЕКТЕЙ зат. этн. Төсек сияқты.

Төсектей жазық. Теп-тегіс, бірде-бір ойлы-қырлы жері жоқ алқап.

ТӨСЕКТЕЛ = е.т. Жайылу, төселу.

ТӨСЕКТЕМДІР зат. жерг. Былғарыдан тігілген белбелуір я жүзегінің ішкі жағына құйманы орналастыратын, мыстан қақтаған жұқа астарша.

ТӨСЕКТЕС сын. Жатын орны іргелес, қатар.

ТӨСЕКТОЙ зат. этн. Жаңа түскен келін бала көтеріп, жұкті болғанда ененің көрші-қолаң, ауыл-аймақты шақырып шүкірлік жасап беретін асы.

ТӨСЕКТІ сын. Төсегі бар, төсек салынған.

ТӨСЕКТІК сын. Төсек боларлық, төсекке жарарлық.

ТӨСЕКШЕ зат. Кішігірім төсек.

ТӨСЕКШІ зат. **Төсекшіл.**

ТӨСЕКШІЛ сын. Төсек құмар.

ТӨСЕЛ = е.т. 1. Жайылу, төсеніш етілу. 2. Бетіне, үстіңгі қабатына салыну. 3. ауыс. Белгілі бір іске дағдылану, жаттығу, қалыптасу, машықтану.

ТӨСЕЛДІР = е.т. Дағдыландыру, қалыптастыру, машықтандыру.

ТӨСЕЛДІРУ Төселдір етістігінің қимыл атауы.

ТӨСЕЛМЕ сын. сөйл. **Төселмелі.**

ТӨСЕЛМЕЛІ сын. Сабағы жайылып, жерге төселіп өсетін (өсімдік).

Төселмелі өсімдіктер. Көлденең өрнектері төселіп, өсу процесінде тамырланатын өсімдіктер.

ТӨСЕЛП = е.т. Дағдыландыру, қалыптастыру.

ТӨСЕЛТПР = е.т. 1. Жайылттыру. 2. ауыс. Қалыптастыру, дағдыландыру.

ТӨСЕЛТПІРУ Төселтір етістігінің қимыл атауы.

ТӨСЕЛТУ Төселт етістігінің қимыл атауы.

ТӨСЕЛУ Төсел етістігінің қимыл атауы.

1. Жайылу, салыну. 2. ауыс. Дағдылану, машықтану.

ТӨСЕЛУШІЛІК зат. Дағдыланушылық, машықтанушылық.

ТӨСЕЛІН = е.т. сөйл. Төселу, жайылу.

ТӨСЕЛІНУ Төселін етістігінің қимыл атауы.

ТӨСЕЛІНКІ сын. Төселетін, жайылыққа.

ТӨСЕЛІНКІРЕ = е.т. Іске машықтанушықурау, жаттығыңқырау.

ТӨСЕЛІНКІРЕУ Төселінкіре етістігінің қимыл атауы.

ТӨСЕМ зат. 1. Төсеніш. 2. Бір нәрсенің үстіне салынатын жабын.

Төсем тауыныс. геол. Шеген қалқасын құрастыру аяқталғаннан кейін оған түсетін динамикалық жүктемені азайту мақсатында жасалатын кесекті тауыныс қабаты.

ТӨСЕМДІК сын. Төсем боларлық.

Төсемдік құрал-сайман. Металдарды қысыммен өңдеудің соғу өндірісінде дәл соғылманы алу үшін қолданылатын арнайы аспап.

ТӨСЕМЕ з а т. Төсем, жабын.

Төсеме қабат. Жер қабатының қыртысын тегістеген кезде топырақтан төселген қабат немесе жердің құнарлылығын арттыру үшін басқа жақтан тасып әкеліп төселген құнарлы топырақ қабаты.

ТӨСЕН = е т. Өз астына төсеу, жаю.

ТӨСЕНДІ с ы н. Қиыршық тас, құм төселген.

ТӨСЕНУ Төсен етістігінің қимыл атауы.

ТӨСЕНІС = е т. Жайғысу, бірге төсеу. // Төсемдік, төсеніш боларлық.

ТӨСЕНІШ з а т. 1. Үйдің еденіне төселетін киіз, алаша, кілем, көрпе тәрізді үй жиһаздары. 2. мал-шар. Мал қорасының едені жұмсақ, жылы, жайды да таза болу үшін төселетін төсем. 3. Жылуды жақсы сақтайтын, су өткізбейтін заттан жасалған ұйықтағанда кіретін қаптың астына салуға арналған жадбық. 4. гидрол. Гидротехникалық құрылыстар мен жолдардың жасанды іргетасының табаны өте сығылғыш, тұрақсыз, сусымалы топырақтың үстіне тұрғызылатын жағдайда, құрылыстың оған түсіретін қысымын нығайта түсу үшін арнайы жасалынатын төсеніштік құрылыс материалдары. 5. спорт. Секірінен кейін жерге түскенде, сол сияқты белдесу, акробатикалық, гимнастикалық жаттығуларды орындау кезінде жарақат алудан сақтандыру үшін қолданылатын жұмсақ жадбық.

Төсеніш бет. Жылу және ылғал алмасу процестерінде атмосферамен өзара әрекеттесетін жер беті (топырақ, қар, өсімдік, су, мұз). **Төсеніш сырмақ,** з а т. қолөнер. От басы мен төрге өлініп жасалған, жерге төсейтін сырмақ.

ТӨСЕНІШСІЗ с ы н. Төсеніші жоқ, төсеніш салынбаған.

ТӨСЕНІШТЕЙ с ы н. Төсеніш сияқты.

ТӨСЕНІШТІК с ы н. Төсеніш боларлық, төсенішке жарарлық.

ТӨСЕС = е т. Жайғысу, салысу.

ТӨСЕСУ Төсес етістігінің қимыл атауы.

ТӨСЕТ = е т. Жайғызу, төсеніш салғызу.

ТӨСЕТТІР = е т. Жайғыздыру, төсеніш салғыздыру.

ТӨСЕТТІРУ Төсеттір етістігінің қимыл атауы.

ТӨСЕТУ Төсет етістігінің қимыл атауы.

ТӨСЕУ Төсе етістігінің қимыл атауы; жаю, салу.

Төсеу тақтасы. Құймакесекті немесе дайындаманы шөктіруге қолданылатын, ортасында тесігі бар құрал-сайман.

ТӨСЕУАҒАШ з а т. қолөнер. Керегелерді көктеу кезінде желілердің астына қойылған жастық ағаш.

ТӨСЕУЛІ с ы н. Жапыл, төселген.

ТӨСЕУШІ з а т. Жабын салушы.

ТӨСЖАРА з а т. Жуан ағаш шоқпар.

ТӨСҚАМЗОЛ з а т. Әйелдер мен еркектер киетін, бел қынамен, жеңі шынтақтан ғана келетін шолақ камзол.

ТӨСКЕЙ¹ з а т. Таудың қия беткейі, биіктеу баурайы.

Төскейде мал қосылды. Жайылымдас, қоныстас болды. **Төскейде малы, төскейге басы қосылған.** Бірбірімен етене сіңісіп, араласып кеткен.

ТӨСКЕЙ² з а т. бот. жерг. **Төскейшоп.**

ТӨСКЕЙЛЕ = е т. Беткейлеу жаққа қарай көтерілу.

ТӨСКЕЙЛЕУ¹ с ы н. Жоғарылау, биіктеу; көтеріңкі.

ТӨСКЕЙЛЕУ² Төскейле етістігінің қимыл атауы.

ТӨСКЕЙЛІ с ы н. Беткейлі, биіктеу баурайы бар.

ТӨСКЕЙЛІК з а т. Төскей жақ.

ТӨСКЕЙШӨП з а т. ө. с. <лат. linoisyris cass> Төскей туысына жататын өсімдік, емізкіше.

ТӨСКЕЛІ з а т. жерг. Темір келі, шойын келі.

ТӨСҚАЛТА з а т. Киімнің кеуде тұсына тізілген қалта.

ТӨСҚАРЫН з а т. зоол. Орталық және Оңтүстік Америка суқоймаларында тіршілік ететін кеудесі шығыңқы, кеуде жұзбеқанаттары ұзын балық.

ТӨСҚҰДЫҚ з а т. жерг. Тайыз, онша терең емес құдық.

ТӨСТАРТҚЫШ з а т. Төске киілетін әйел киімі.

ТӨСҚАЛДАҚ з а т. сөйл. Қой, ешкі малының төстізі.

ТӨСҚАП з а т. Аттың төсі мен алдыңғы аяғын қар, сиңгі мұз жаралаудан сақтайтын жабық.

ТӨСҚАСҚА з а т. Мал төсінің алды, екі аяғының ара тұсы, төстік.

ТӨСТАБАН¹ з а т. 1. Түйе шөгіп жатқанда кеудесіне төсеніш, қарнын ызадан, өзе де қауіптерден сақтауға қорғаныш болатын төсінің жерге тиіп жататын табан тәрізді жері, жер соары. 2. жерг. Шолақ ұлан.

ТӨСТЕ = е т. сөйл. **Билеп-төсте** (ырқына көндіру, дегенін істету).

ТӨСТЕК с ы н. сөйл. Кеуделі, төсті.

ТӨСТЕКТЕЙ с ы н. Төстек сияқты, төстек тәрізді.

ТӨСТЕКТЕУ с ы н. Кеудесі сәл көтеріңкілеу, төстілеу.

ТӨСТЕН = е т. Төсі шығу, көріну.

ТӨСТЕС = е т. Төсті-төске тиізу, құшақтасу.

ТӨСТЕСУ Төстес етістігінің қимыл атауы.

ТӨСТІ = е т. Сыртқа қарай шығыңқырап тұру, бұттио.

ТӨСТИТ = е т. Сыртқа қарай шығыңқыратып, бұттиту.

ТӨСТИТУ Төстит етістігінің қимыл атауы.

ТӨСТИП-ТӨСТИП ү с т. Бұлттып, көзге көрініп.

ТӨСТИЮ Төсти етістігінің қимыл атауы.

ТӨСТУРАР з а т. этн. жерг. Қыз жеңгесі күйеу балаға төсті өз қолымен турап бергені үшін күйеу жағынан жеңгеге беретін сый.

ТӨСП с ы н. Төсі шығыңқы, кең кеуделі, салқы төсті.

ТӨСПК з а т. 1. Сойылған қойдың терісімен қоса кесіп алынған төсі. 2. Малдың төс сүйегінің тұсы. 3. тамақ. Қой, ешкі сойғанда төс етін тұздап, отқа қақпап пісірілетін қазартқың ұлттық тағамы.

ТӨСПКТЕЙ с ы н. Төстік сияқты.

ТӨСПКТЕУ с ы н. Төстілеу, төсі шығыңқылау.

ТӨСПКШЕ ү с т. Төстік тәрізді, төстікке ұқсап.

ТӨСПЛЕУ с ы н. Төсі шығыңқы, кеуделілеу.

ТӨТЕ¹ с ы н. Айналыс, бұрылысы жоқ, тура, тіке.

Төте жазу. лннг. А.Байтұрсынұлының араб графикасы негізінде жасаған жазу жүйесінің х а л ы қ т ы қ атауы. **Төте жеткізу.** и н ф. <ағыл. point-to-point> Қандай да бір аралық құрылғыны пайдаланбастан, екі бөлмнің арасында мәліметтерді тікелей жеткізу. **Төте оқу.** Араб жазуында сауат ашудың жаңартылған әдісі. **Төте салықтар.** экон. Салық төлеушінің табысынан немесе мүлкінен алынатын салықтар. **Төтесінен қайырды.** Қысқа сөйледі, турасын айтты. **Төтесінен салды [тартты].** Тіке, жол қысқарта жүрді. **Төте шығындар.** экон. Белгілі бір бұйымды шығарумен тікелей байланысты шығындар.

ТӨТЕ = е т. 1. Табағат күштеріне төзімділік көрсету, жайсыз жағдайға шыдас беру. 2. а у ы с. Өмір қиындықтарына, келеңсіздіктерге қарсы тұра білу, қайсарлық көрсету. 3. а у ы с. Жауға қарсы тұрып, күресе білу.

Төтеп берді. Қарсы тұрып, күресе білді.

ТӨТЕДЕН ү с т. Күтпеген жерден, өкпе тұстап.

ТӨТЕДЕН-ТӨТЕ ү с т. Турадан-тура, түп-түп-ра.

ТӨТЕЛ з а т. Бекіністегі жер асты жол.

ТӨТЕЛЕ = е т. 1. Барар жерге тура тарту, тіке жүру. 2. а у ы с. Тікесінен сөйлеу.

ТӨТЕЛЕЙ ү с т. Туралай, тікелей.

ТӨТЕЛЕНКІРЕУ = е т. Төтелей түсіңкіреу, тіке жүріңкіреу.

ТӨТЕЛЕНКІРЕУ Төтелеңкіре етістігінің қимыл атауы.

ТӨТЕЛЕГ = е т. Барар жерге туралата тарту, тікелете жүру.

ТӨТЕЛЕУ Төтеле етістігінің қимыл атауы.

ТӨТЕЛЕУ¹ с ы н. 1. Өкпе тұстау, жақындау.

2. а у ы с. Тікелей айтылау.

ТӨТЕЛЕУ² Төтеле етістігінің қимыл атауы.

ТӨТЕЛІК з а т. Өкпе тұстық, жақындық, туралық.

ТӨТЕМЕЛІЛІК з а т. сөйл. <лат. immunitas> Жұқпалы ауруға немесе уағазаның қарсы тұра алу, қабылдамаушылық қасиеті, иммунитет.

ТӨТЕН с ы н. сөйл. **Төтенше.**

Төтеннен келген [кез болған]. Аяқасты, кенеттен пайда болған.

ТӨТЕНДЕ = е т. Төтелеу, тура жүру.

ТӨТЕННЕН ү с т. Күтпеген жерден, кенеттен.

ТӨТЕННЕН-ТӨТЕН ү с т. сөйл. **Төмеден-төме.**

ТӨТЕНШЕ с ы н. 1. Айрықша, ерекше. 2. Шұғыл жағдайларға байланысты.

Төтенше бюджет. экон. Жай бюджетке (ағымдағы кірістер мен шығыстар бюджетіне) қосымша түрде жасалатын мемлекет кірістері мен шығыстарының тізбесі. **Төтенше жағдай.** Табиғат апаты, соғыс қаупі, техногендік апат, халық ішіндегі толқу, т.б. жағдайларда мемлекетке нөнген түрлі қауіпке байланысты президент немесе парламент жариялайтын уақытша режим. **Төтенше және өкілетті елші.** дипл. Бір елдің екінші елге төтенше жағдайларда жіберілетін белгілі өкілеттілігі бар елшісі. **Төтенше заңдар.** заң. Төтенше жағдай кезінде қабылданатын заңдар. **Төтенше кірістер.** экон. Төтенше бюджетте қарастырылатын мемлекеттік кірістер. **Төтенше салықтар.** экон. Жеке және заңды тұлғалардың әлдебір төтенше жағдайлар (соғыс, дүлей апат, т.б.) болғанда мемлекеттік бюджетке төлейтін міндетті төлемдері. **Төтенше шығыстар.** экон. Төтенше бюджетте қарастырылатын мемлекеттік шығыстар.

ТӨТЕПКІ з а т. Төтеп берушілік.

ТӨТЕРЕК с ы н. Туралау, тікерек.

ТӨТЕСІН = е т. Төте деп білу, жақынсыну.

ТӨТЕСІНУ Төтесіну етістігінің қимыл атауы.

ТӨТЕ-ТӨТЕ о д. жерг. Тауықты шақырғанда айтылатын сөз.

ТӨТЕУ Төте етістігінің қимыл атауы.

ТӨТ-ТӨТ о д. жерг. Тауықты шақырғанда айтылатын сөз.

ТӨШКЕ [ор. точка] з а т. сөйл. **Нүкте.**

ТРАБЕКУЛА [лат. Trabecula: tiabs – бөрене] з а т. м е д. Белгілі бір мишең (мәселен, талақтың) ұлпасын көптеген бөліктерге бөліп тұрған, дәнекер тіннен құралған қалқан.

ТРАВЕРС [ағыл. traverse] з а т. спорт. Шыңға немесе жотаның сенгіріне таудың беткейін бүйірлеп бір бағат бойынша көтерілетін, ал түскен кезде тәртіптің ретімен жеңіл жолды таңдайтын спорттық өрмелеудің түрі.

ТРАВЕРТИН [итал. travertino] з а т. Әкті жеңіл тау жынысы.

ТРАВМАТИКАЛЫҚ с ы н. Адам немесе затты зақымдайтын құралды сипаттау үшін қолданылатын термин.

ТРАВМАТОЛОГИЯ [грек. trauma – жарақат, logos – ілім] з а т. м е д. Клиникалық медицинаның жарақатты, оның түрлері мен себептерін, өту барысын зерттеп, осыған лайық емдеу жолын ала сақтау шараларын қарастыратын саласы.

ТРАВМАТОЛОГИЯЛЫҚ с ы н. Травматологияға қатысты, сонымен байланысты.

ТРАГЕДИЯ [грек. tragōidia] з а т. 1. әдеб. Соңғы қайғылы оқиғаны (кісі өлімі, апат т.б.) шешім табатын драмалық шығарма. 2. ауыс. Қайғылы оқиға.

ТРАГЕДИЯЛЫ с ы н. 1. Трагедия жанрына құрылған. 2. Қайғылы, аянышты.

ТРАГЕДИЯЛЫҚ с ы н. 1. Трагедия сипатындағы, соған тән. 2. ауыс. Қайғылы, аянышты.

ТРАГЕДИЯШЫ з а т. әдеб. Трагедия жанрында шығарма жазушы.

ТРАГИЗМ з а т. әдеб. Әдеби, музыкалық шығармалардағы трагедиялық элементтер.

ТРАГИК с ы н. 1. әдеб. Трагедия жанрында жазатын (автор). 2. театр. Трагедиялық рөлдерде ойнайтын (актер).

ТРАГИКОМЕДИЯ з а т. театр. Трагедия мен комедияның элементтері араласқан драмалық шығарма.

ТРАГИКОМЕДИЯЛЫҚ с ы н. театр. Трагикомедияға тән.

ТРАДЕСКАНЦИЯ [лат. tradescantia] з а т. ө с. Тік және жайылып өсетін сабақтары бар декоративті бөлме өсімдіктері.

ТРАЕКТОРИЯ [лат. trajectory] з а т. 1. Дененің не нүктенің т.б. әуеде ұшу жолы, жасаған сызығы. 2. өск. Снарядтың немесе оқтың ауадағы ұшу жолы.

Траекторияның жоғары нүктесі. өск. Қару горизонты үстіндегі оқтың (снарядтың, минаның, ракетаның) ұшу траекториясының ең биік нүктесі.

ТРАЕКТОРИЯЛЫ с ы н. Траектория жасап қиқан, белгілі сызық бойымен жүрген.

ТРАЙБАЛИЗМ [ағыл. tribalism] з а т. қоғ. -әлеум. 1. Рушылдық (қоғамдық жікке бөлінушілікті тудыратын этнос шіндегі ру-тайпалар мен жеке адамдар бойындағы тайпалық, рулық сезім). 2. Мәдени-тұрмыстық, мәдени-діңи және қоғамдық-саяси салаларда кездесетін тайпалық ерекшеліктерге бас қарып, сол өзгешеліктерді алға тарту құбылысы.

ТРАКТ [нем. Trakt] з а т. 1. Әбден жүрілген үлкен жол. 2. Белгілі бір затты жеткізуге, жөнелтуге арналған құралдар жиынтығы.

ТРАКТАТ [лат. tractatus] з а т. ғыл. Белгілі бір ғылым саласы бойынша жазылған, түбегейлі зерттеу жұмысы, ғылыми шығарма.

ТРАКТАЦИЯ [лат. tractatus] з а т. экон. Туісті мәміле жасауға мүдделі ықтимал сатып алушыларды немесе сатушыларды анықтау мақсатын көздеуін тауар сату немесе сатып алу туралы алдын ала жасалған ұсыныс.

ТРАКТИР [лат. tractoria] з а т. 1. Мейрамханасы бар қонақ үйі. 2. Арзанқол мейрамхана.

ТРАКТОВКА з а т. сөйл. Белгілі бір нәрсеге берілген түсініктеме.

ТРАКТОР [лат. tractor] з а т. Тіркемелі, аспалы не өздігінен қозғалмайтын (стационар) құралдармен бір агрегатқа біріктіріліп, ауылшаруашылық жол құрылысы, жер қазу, көліктік, т.б. жұмыстарды атқаруға арналған, өздігінен қозғалатын доңғалақты не шынжыр табанды мәшине.

Трактор бригадасы. с о в. Тракторшылардан құралған топ.

ТРАКТОРДАЙ с ы н. Трактор сияқты.

ТРАКТОРИСТ з а т. сөйл. Тракторшы.

ТРАКТОРИСТІК з а т. сөйл. Тракторшылық.

ТРАКТОРЛЫ с ы н. Тракторы бар, трактор жүргізетін.

ТРАКТОРША ү с т. Тракторға ұқсас.

ТРАКТОРШЫ з а т. Трактор жүргізушілердің арнаулы құрсын оқыған, трактор жүргізу күәлігі бар адам.

ТРАКТОРШЫДАЙ с ы н. Тракторшы сияқты.

ТРАКТОРШЫЛЫҚ з а т. Тракторшы кәсібі.

ТРАЛ [ағылш. trawl] з а т. кәс. 1. Пішіні конус тәрізді, әртүрлі тереңдіктен балық аулауға

арналған тордан тоқылған сүзгі құралы. 2. гидрограф. Су астындағы белгілі бір тереңдіктегі кедергілерді анықтап, қауіпсіз жүзуді қамтамасыз етуге арналған құрылғы. 3. өск. Миналарды анықтау мен жоюға арналған құрылғы.

ТРАЛДЫҚ с ы н. Трал қолданатын.

ТРАЛМЕЙСТЕР [ағыл. trawl, нем. Meister – шебер] з а т. кәс. Тралмен балық аулауды басқаратын маман.

ТРАЛЬЩИК з а т. 1. кәс. Тралмен жабдықталған балық аулау кемесі. 2. өск. Суасты миналарын тралмен тауып, жоюатын әскери кеме.

ТРАМВАЙ [ағыл. tram – вагон, арба, way – жол] з а т. Электр энергиясының қуаты арқылы рельспен қозғалып, адам тасымалдайтын қалалық вагонды көліктің түрі.

ТРАМВАЙЛЫ с ы н. Трамвайға ие, трамвай жүретін.

ТРАМПЛИН [франц. tremplin] з а т. спорт. Шаңғымен биіктен секіру үшін не суга секіру үшін жасалған арнаулы тұғыр.

ТРАНЗАКЦИЯ [ағыл. transaction] з а т. инф. Мәліметтер қорын бір қарама-қайшылықсыз жағдайдан басқа жағдайға ауыстыру үшін енгізілетін хабарлама; мәліметтер базасын өзгертуге сұраныс; топтық амалдар.

ТРАНЗИСТОР [ағыл. transistor] з а т. 1. Батареямен сойлейтін көлемі шағын радиоқабылдағыш. 2. кәс. Электр төрбелістерін қишеітуге, оны тудыруға және түрлендіруге арналып жартылай өткізгіш кристалл негізінде жасалған электрондық аспап.

ТРАНЗИСТОРЛЫ с ы н. Транзисторы бар, соған ие.

ТРАНЗИСТОРЛЫҚ с ы н. Транзистор түріндегі.

ТРАНЗИТ [лат. transitus] з а т. 1. Бір жерден екінші жерге жолаушы не жүкті аралық нүктеті арқылы тасымалдау ісі. 2. кеден. Тауарлар екі кеден органы арқылы кеден бажы мен салығы алынбай өткізілетін кеден режімі.

Транзит операциялары. экон. Жүкті жөнелтушілердің жеткізушілермен жасасылған шарт бойынша шикізатты, материалдарды, отынды және басқа материалдық құндылықтарды жүк алушыға тікелей жөнелтуіне байланысты операциялар.

ТРАНЗИТОЛОГИЯ [лат. transitus – өту, грек. logos – ілім] з а т. Өзерістердің құрдылықты және мақсатты белгілерін есепке алмау негізінде өтпелі қатынастарды зерттейтін білім саласы.

ТРАНЗИТТІК с ы н. Транзитпен байланысты.

Транзиттік аймақ. экон. Теңіз жағалауында орналасқан мемлекеттегі сауда аймағы. **Транзиттік өзен.** Ағып өтетін аумақтың физикалық-географиялық жағдайларына сәйкес келмейтін су жүргізімен сипатталатын өзен телімі. **Транзиттік тауар айналымы.** экон. Көтерме сауда кәсіпорындары тауарларды өз қоймаларына әкелместен, өндірістік кәсіпорындардан немесе жеткізушілерден тікелей сатып алушыларға жөнелте отырып сататын көтерме сауда айналымының бір түрі.

ТРАНКИВИЛИЗАТОР [лат. tranquillo] з а т. Тыныштандыратын қасиеті бар, психотроптық құралдар тобына жататын дәрілік препарат.

ТРАНС [франц. transe] з а т. мед. Адам санасының дүниеден, қоршаған ортадан тұнжырау, безу түрінде көрініс беретін психикалық күй.

ТРАНС [лат. trans] Күрделі сөздердің алғашқы бөлігі. 1. Қандай да бір кеңістік арқылы қозғалыс, оны қиып өту. 2. Қандай да бір нәрсенің артынан ілесу, қандай да бір нәрсенің қарсы жағында орналасу. 3. Қандай да бір нәрсенің қатысуы арқылы белгілеу немесе беру.

ТРАНСАГЕНТТІК с ы н. Тұрғындарға барлық көлік қызметтерін ұсынатын мекеме.

ТРАНСАКЦИЯ [латын. transactio] з а т. экон. Қайсыбір мақсат үшін бір шоттан екінші шотқа ақша аударудан тұратын алыс-беріс; өзара кеңістік жасалатын мәміле, келісім.

ТРАНСАКЦИЯЛЫҚ с ы н. экон.

Трансакцияға қатысты, сонымен байланысты.

Трансакциялық банк. қ а р ж ы . Шетелдік кәсіпорындар (филиалдар, болмишелер, өкпдіктер, агенттіктер) торабы және қатысу әжүісі арқылы өкім жүргізетін, несие капиталының дүниежүзілік рыногындағы валюта және несие операцияларын бақылайтын әмбебап тұрпаттағы ірі несие-қаржы кешені. **Трансакциялық депозит.** қ а р ж ы . Чек немесе электрондық ақша аударымы арқылы жүзеге асырылатын мәміле бойынша төленетін төлем түрінде басқа тұлғаларға аударылуы мүмкін депозит, қаражат.

ТРАНСГРЕССИЯ [лат. transgressio] з а т. а к а т. Ағзадағы қандай да болмасын белгі қасиетін арттыратын немесе кемітетін полимерлі гендердің жинақтаушы әсері.

ТРАНСГРЕСТІК з а т. <лат. transgressio> Тектоникалық қозғалыстар әсерінен жер қыртысының төмендеуі немесе дүниежүзілік мұхит деңгейінің көтерілуінің жетісінде теңіздің құрлықты басу үдерісі.

ТРАНСДУКЦИЯ [лат. transductio] з а т. Генетикалық материалдың бір бактериядан (донор) екіншісіне (реципиент) бактериофагтардың көмегімен тасымалдану үдерісі.

ТРАНСИВЕР з а т. Адаптер мен желілік кабельдің немесе екі сегменттің арасында мәліметтер жеткізуге арналған қабылдаушы таратқыш.

ТРАНСКРИПЦИЯ [лат. transcriptio] з а т. лингв. 1. Белгілі бір тілдегі дыбыстарды дәл беру үшін пайдаланылатын жазу, шартты таңба. 2. м у з . Музыкалық шығарманы басқа аспаптарға немесе дауысқа салу әрекеті.

ТРАНСЛИТЕРАЦИЯ [лат. trans – арқылы, littera – өріп] з а т. лингв. 1. Белгілі бір тілге тән дыбысты екінші бір тілдің орфографиялық заңдылығына лайық белгілеу. 2. инф. Бір символдан қайта кодтау; бір алфавиттің символының функционалды тепе-тең басқа алфавиттің символына түрлендіру.

ТРАНСЛОКАЦИЯ з а т. биол. Ұқсас, жұп (гомологиялық) хромосомалардың бір-бірімен бөлім алмастырулары жүретін, хромосомалық өзгерістердің бір түрі.

ТРАНСЛЯЦИЯ [лат. translatio] з а т. Студиядан тысқары белгілі бір оқиға, үлкен мереке не спорт жарысы болып жатқан жерден радио және теледидар арқылы берілетін хабар.

ТРАНСМИССИЯЛЫҚ; трансмиссиялық ауру. мед. Ауру адамнан немесе жануардан дені сауға таратқыш жануарлар, негізінен қансорғыштар арқылы жүзгатын жұқпалы ауру.

ТРАНСПАРАНТ [франц. transparent] з а т. 1. Ұрандар мен үндеулер жазылып, жақтауға керілген мата қиындысы. 2. Тұзу жазу үшін жолсыз ақ қағаздың астына салынатын сызықша парақ.

ТРАНСПИРАЦИЯ [лат. trans – тікелей өту, spirare – тыныс алу] з а т. Судың негізінен жапырақ арқылы булану үдерісі.

ТРАНСПЛАНТАТ з а т. мед. Тірі тін мен өсімдіктердің трансплантация арқылы ауыстырып салынған органдары мен тіндерінің бөлігі.

ТРАНСПЛАНТАЦИЯ [лат. transplantatio] з а т. мед. Адам мен жануарларда органдар мен тіндерді ауыстырып салу әдісі.

ТРАНСПОЗИЦИЯ [лат. transpositio] з а т. 1. м у з . Музыкалық шығармадағы барлық дыбыстарды белгілі бір жоғары не төмен интервалға ауыстыру. 2. лингв. Белгілі бір тілдік форманы басқа бір формалардың қызметінде жазу.

ТРАНСПОРТ [лат. transportare] з а т. **Көлік** (әуеде, жерде және суда жолаушылар мен жүк тасымалдайтын қатынас көлігі).

ТРАНСПОРТЕР [франц. transporteur] з а т. 1. Жүктерді үздіксіз тасуға арналған механикалық құрылғы. 2. өск. Әскерлерді, әскери техниканы, материалдық қажеттіліктерді тасуға арналған шынжыр табанды немесе доңғалақты мәшине.

ТРАНСПОРТИР [франц. transporteur] з а т. геом. Бұрыштарды өлшеуге арналған, градуустары

көрсетілген сызғыш пен жартылай доғал түріндегі сызу құралы.

ТРАНСПОРТТЫҚ сын. Көліктік транспортқа қатысты.

ТРАНСПОРТШЫ зат. Белгілі бір көлік түрін жүргізетін (ұшықшы, машинист, шофер).

ТРАНСПЬЮТЕР [франц. transputer] зат. и н ф. Есептеу процестерін аппараттық сүйемелдеуді және мультипроцессорлық жүйелерді ұйымдастыру ісін атқаратын мамандандырылған микропроцессор.

ТРАНСЕКСУАЛИЗМ зат. мед. Өзінің жыныстық белгілерін менсінбейтін және жыныстық мүшелеріне операция жасатып басқа жыныс өкілі болғысы келетін адам.

ТРАНССЕРТИФИКАТ зат. **Көлік сертификаты** (көлік ұйымдарының паркін жаңарту кезінде жаңа жабдық сатып алу үшін шығарылатын бағалы қағаз).

ТРАНСУРАНДЫ: трансуранды элементтер. хим. Д.И. Менделеев кестесінде ураннан кейін тұратын элементтер.

ТРАНССУДАТ [лат. trans – арқылы, sudo – өтемің] зат. мед. Қан айналысы мен лимфа айналысының бұзылуы салдарынан ткань саңылаулары мен дене қуыстарында жиналатын, құрамы лимфаға ұқсас сарғыш түсті мөлдір сұйық.

ТРАНСҰЛТТЫҚ сын. Халықаралық, бірнеше елдердің қатысуымен.

Трансұлттық саяси кеңістік. саяси. Мемлекеттен жоғары шешім қабылдау деңгейі бар жаңа субъектілердің пайда болуымен сипатталатын саяси шынайылықты ұйымдастырудың қазіргі бейнесі.

ТРАНСФЕКЦИЯ зат. Трансформацияның дене клеткасы генетикасына қатысты синонимі.

ТРАНСФЕР [ағыл. transfer] зат. кәсіп. Туристік бизнесте туристік фирма өкілінің туристі демалыс орнына дейін шығарып салу қызметі.

ТРАНСФЕР-АГЕНТ зат. экон. Бағалы қағаздар нарығындағы бағалы қағаздарды иеленуші тұлғалардан, олардың уәкілетті өкілдерінен тіркеліме өзгерістер енгізу үшін қажетті ақпарат пен құжаттарды қабылдап, тіркеуіге табыстау міндетін, сондай-ақ тіркеушіден алынған ақпарат пен құжаттарды қабылдап, қағаздарды иеленуші тұлғаларға, олардың уәкілетті өкілдеріне табыстау міндетін орындаушы заңды тұлға.

ТРАНСФЕРКАР [ағыл. transfero – алып барамын, car – вагон] зат. Жүзін өзі түсіретін, өздігінен жүретін вагон.

ТРАНСФЕРТ [лат. transfert] зат. 1. экон. Шетелдік валютаны немесе алтынды бір елден екінші елге аудару, ыңғайласпа аударма жасау жөніндегі банк операциялары. 2. заң. Ақциялар немесе басқа да атаулы бағалы қағаздарға қатысты меншік құқығының жазбаша келісімшарт бойынша өзге заңды тұлғаға ауысу әрекеті.

ТРАНСФЕРТТІК сын. экон. Трансфертке қатысты, сонымен байланысты.

Трансферттік қатер. экон. Капиталды бір елден екінші елге аудару кезінде шектеулердің, проблемалардың пайда болуы қатері. **Трансферттік төлемдер**. экон. Мемлекеттік бюджеттен халыққа және жеке кәсіпкерлерге төленетін, олардың мемлекеттік қызметті орындауымен байланысты емес, бірақ қаражаты оған неғұрлым мұқтаж азаматтардың пайдасына бюджет арқылы қайта бөлу тәртібімен жүзеге асырылатын ақшалай төлемдер.

ТРАНСФОРМАТОР [лат. transformo] зат. 1. э л е к т р. Кернеулі айнымалы тоқты жиілігін өзгертпей басқа кернеулі айнымалы токқа түрлендіретін статикалық электрмагниттік құрылғы. 2. Белгілі бір нәрсені бір түрден екіншісіне, бір күйден келесі күйге өзгерткіш.

ТРАНСФОРМИЗМ [лат. transformare] зат. геол. Бірінші құрамбөліктердің сырттан әкелініп, екіншілерінің сыртқа шығарылуымен сипатталатын метасоматоз процесінен тіркенушілігімен берген

жаңа тау жыныс түрлерінің, бірінші кезекте гранитоидтердің қалыптасу ерекшеліктерін зерттейтін ғылым саласы.

ТРАНСФУЗИЯ [лат. transfusio] зат. мед. Қан құру.

ТРАНСЦЕНДЕНТТІК [лат. transcendere] зат. филос. Имманенттікке қарама-қарсы сана мен таным шегінен тыс нәрсені білдіретін термин.

ТРАНСШЕКАРАЛЫҚ сын. Шекаралары шектесетін, шекарадан шығыңқы.

ТРАНШЕЙ зат. сөйл. **Траншея**.

ТРАНШЕЙЛІ сын. сөйл. Траншей қазылған.

ТРАНШЕЯ [франц. tranchée] зат. әск. 1. Бір жағында немесе екі жағында топырақ қалқаны бар, ені тар, ұзынша келген соғыс майданындағы әскери құштердің уақытша бекініс орны, терең қазылған ор. 2. Қорғаныс үшін ертеде қамалдардың айналасына қазылған ор.

ТРАНШПАНКЕЛІ сын. сөйл. **Трашпенкелі**.

ТРАШПЕНКЕ зат. сөйл. **Трашпенке**.

ТРАШПЕНКЕ зат. сөйл. **Трашпенке**.

ТРАП [ағыл. trap] зат. геол. Ұшаққа, кемеге жолаушыларды мінгізіп-түсіргенде пайдаланатын жылжымалы баспалдақ.

ТРАПЕЦИЯ [грек. trapezion] зат. геом. Екі қабырғасы өзара параллель, ал қалған екі қабырғасы өзара параллель болмайтын дөңес төртбұрыш.

ТРАПЕЦОЭДР зат. геом. Бір жұп қабырғасы тең төртбұрышты жақтардан тұратын қаратайым пішін.

ТРАПП [швед. trappa] зат. Баспалдақ тәрізді бөлінетін негізгі магмалық тау жыныстарының (диабаз, габбро-диабаз, габбро, долерит, базальт) жалты атауы.

ТРАСОЛОГИЯ [франц. trace – із, грек. logos – ілім] зат. к р и м. Іздерді зерттейтін және оларды көшіріп айқындайтын тәсілдер мен амалдарды жасақтаушы криминалистиканың бөлімі.

ТРАССА [нем. trasse] зат. Үлкен қалалар аралығын қосатын не қалалар мен елді мекендерді жаластыратын кез, түзу асфальтты жол.

ТРАССАЛЫҚ сын. Трассаға қатысты, сонымен байланысты.

ТРАССАНТ [итал. trassante] зат. экон. Аударма өкесель – трапта беруші тұлға.

ТРАССАТ [итал. trassare] зат. экон. Аударма өкесель – трапта бойынша төлеуге міндетті тұлға (борышкер).

ТРАСТ [ағыл. trust] зат. қаржы. Тапсырыскерлердің мүдделері үшін банктің шаруашылық саласы мен басқа да қызмет салаларында қызмет көрсету жөніндегі сенімгерлік операциялары.

ТРАСТ-КОМПАНИЯ зат. экон. Сенімгерлік міндеттерді атқарушы, мүлікті басқаруға сенім білдірген тұлғаның тапсырмасы бойынша әрекет етуші компания; мүлікті иесінің тапсырмасымен басқаруға сенім білдірілген тұлға.

ТРАСТЫЛЫҚ сын. Трастыға қатысты, соған байланысты.

Трастылық келісім. экон. Банкпен клиенттер арасындағы келісім.

ТРАТТА [итал. tratta] зат. қаржы. Аударма өкесель, ақша құжатта.

ТРАТТОРИЯ [итал. trattoria] зат. Кейбір батыс Еуропа елдеріндегі мейрамхана, трактир.

ТРАУЛЕР [ағылш. trawler] зат. кәс. Тралмен балық аулауға арналған кәсіпшілік кеме.

ТРАФАРЕТ [итал. traforetto] зат. 1. Металл, пластмасса, картон т.б. басып түсіруге қажетті әріптер, суреттер ойылған жұқа пластинка. 2. Осы пластинкалар арқылы түсірілген суреттер, әріптер. 3. ауыс. Ойлануды қажет етпейтін қалыптасқан үлгі, штамп.

ТРАФИК [ағыл. traffic] зат. и н ф. Мәлімет жеткізу желісіндегі хабарламалар ағымы.

ТРАХЕИТ [грек. tracheia – кеңірдек, itis – қабыну] зат. мед. Кеңірдектің шырышты қабығының қабынуынан болатын ауру.

ТРАХЕОТОМИЯ [грек. tracheio – кеңірдек және tomie – кесу, қуысты ашу] зат. мед. Кеңірдек қуысы стенозында күйіп қалған жағдайда, ісік пайда болып, не тыныс жолдарына бөгде зат түскенде жедел кеңірдекті кесіп, қуысына арнайы түтік орналастыру арқылы қолданылатын хирургиялық шара.

ТРАХЕОФИЛЕЗ зат. вет. Кобіне құстарда болатын аурудың түрі.

ТРАХИЛИПАРИТ зат. геол. Минералдық және химиялық құрамы трахиттер мен липариттердің аралығына сәйкес келетін эффузиялық тау жынысы.

ТРАХИТ [грек. trachys] зат. геол. Калийлі дала шпаттарын, кейде орташа құрамды плагиоклаздарды және бір немесе бірнеше түсті минерал түйіршіктерін кіркіретін, әдетте порфирлі не септелі болып келетін кайнотипті эффузиялық тау жынысы.

ТРАХИТТІК сын. Трахитке қатысты.

ТРАХОДОНТАР [лат. trachodontidae] зат. зоол. Артқы екі аяғымен жүретін, жерде тіршілік ететін барлық омыртқалылардың ішіндегі ең ірісі болып табылатын құсжамбасты динозаврлар тұқымдасы.

ТРАХОМА [грек. trachys] зат. мед. Ісініп, былшықтанып кететін жұқпалы, созылмалы көз ауруы.

ТРАШМӨНКЕ зат. сөйл. **Трашпенке**.

ТРАШПЕНКЕ зат. Үстінде жабық қорабы бар, төрт доңғалақты, жеңіл арба.

ТРАШПЕНКЕЛІ сын. Трашпенке айдаған, трашпенкесі бар.

ТРЕЙДЕР [ағыл. trader] зат. экон. Істі өз қаражаты есебінен және жауапкершілікті өз мойнына ала отырып жүргізетін, дербес шешім қабылдайтын, бизнесті жеке өзі басқаратын тұлға.

ТРЕЙДЕРЛІК [ағыл. trading] зат. экон. Трейдерге қатысты.

ТРЕЙЛЕР [ағыл. trailer] зат. көлік. Жамылғыға түсетін қысымы белгіленген мөлшерден аспайтын машиналар мен заборттері үлкен жүктерді тасымалдайтын тіркемелі немесе өздігінен жүретін көлік құралы.

ТРЕК¹ [ағыл. track] зат. Мәлімет жазуға қолданылатын магниттік диск бетіндегі коңцентрлі жолдар.

ТРЕК² зат. спорт. Велосипедпен жарысу және жаттығулар өткізу үшін арнайы салынған спорт құрылысы.

ТРЕЛЬ [итал. trillo] зат. Дірілдеген құйылмалы дыбыс.

ТРЕЛҮЯЖ [франц. treillage] зат. Үстінде айна тұратын тумба түріндегі жиһаз бөлігі.

ТРЕМАТОД зат. мед. Паразит құрт.

ТРЕМОЛИТ зат. Силикаттар класының амфиболдар тобына жататын ақшыл түсті минерал.

ТРЕМОЛИТ-АСБЕСТ зат. геол. Гидротермалық өзгерген гипербазиттер мен карбонатты тау жыныстарда кездесетін тремолиттің талшықты түрі.

ТРЕМОЛО [итал. tremolo] зат. муз. Бір дыбыстың өте шапшаң қайталануы немесе діріл туғызатын қатар тұрмаған бірнеше дыбыстың алмасуы.

ТРЕМОР [лат. tremor] зат. мед. Адам, мал ағзасы шектен тыс қатты қозған, зорығып шаршаған, ұлы заттармен ұланғайып інет ауруларға шалдыққан кезде пайда болатын жауап реакция.

ТРЕНД [ағыл. trend] зат. Экономикалық көрсеткіштердің есептемелік статистикалық деректерді өңдеу жолымен айқындатын өзгеру бағыты және экономикалық өсу және құлдырау үрдістерін анықтау.

ТРЕНАЖ [ағыл. train] зат. *Жаттығулар жүйесі.*

ТРЕНАЖЕР [ағылш. train] зат. 1. спорт. Спорт жаттығуларына арналған құрылғы. 2. тех. Мәшинені (не механизмді) басқаруға машықтандыру және жүргізу техникасын кемелдендіру мақсатында пайдаланылатын оқу-жаттығу құрылғысы.

ТРЕНЕР [ағыл. trainer] зат. спорт. **Жаттықтырушы.**

ТРЕНЕРЛІК зат. спорт. **Жаттықтырушылық.**

ТРЕНИНГ [ағыл. trainig] зат. психол. с а у д а. Қандай да бір тіршілік саласында кемелдену үшін немесе кері әсерлердің алдын алу үшін және т.с.с. қолданылатын жаттығулар жүйесі.

ТРЕНИНГТІК сын. Тренингке қатысты.

ТРЕНИРОВКА зат. спорт. сөйл. **Жаттығу.**

ТРЕПАНАЦИЯ [франц. trepanation] зат. мед. *Сүйек қуысын ашу операциясы.*

ТРЕПАНГ [малай. tirpan] зат. зоол. *Жеуге жарамды омыртқасыз теңіз жануары.*

ТРЕПАНОЗОМА зат. зоол. *Су аурудың қоздырғышы.*

ТРЕПЕЛЬ [нем. Tripel] зат. геол. *Жұқа кеуекті шөгінді таужыныс.*

ТРЕСКА зат. зоол. *Теңіздерде өмір сүретін, ұзындығы 90 см-ге дейін жететін теңбіл балық.*

ТРЕСКАТӘРІЗДІЛЕР зат. зоол. <лат. gadiformes> *Негізінен салқын су айдындары мен су түбіне жақын топтасып тіршілік ететін нағыз сүйекті балықтардың бір отряды.*

ТРЕСТ [ағылш. trust] зат. Құрамына енетін кәсіпорындардың толықтай өзіндік өндірістік, коммерциялық және заңды дербестігінен айрылып, бір-біріне бақылауға бағынатын кәсіпкерлер бірлестігі; монополияның бір түрі.

ТРЕФОН зат. вет. Қанның ақ түйіршіктерін бізу арқылы алынатын ерекше зат.

ТРИАДА [грек. trias] зат. 1. Үш ұғымнан немесе бөлдіктерден, мүшелерден құралатын бірлік. 2. филос. *Идея дамуының үшкілдігі, үш сатылығы.*

ТРИАЗИН зат. хим. Циклді құрамдарына азоттың үш атомы кіретін алты мүшелі гетероциклді қосылыстар.

ТРИАЛ зат. спорт. *Кедергілерден мотоциклмен өтпін жарысатын спорт түрі.*

ТРИАНГУЛЯЦИЯ [лат. triangulum] зат. 1. мат. *Бетті үшбұрыштарға бөлу және тригонометриялық әдіспен есептеп шығару әдісі.* 2. геод. *Жер бетінде үшбұрыштар тораптарын құру арқылы геодезиялық пункттердің пландық координаталарын анықтау әдісі.*

ТРИАНГУЛЯЦИЯЛЫҚ сын. Триангуляцияға қатысты, сонымен байланысты.

ТРИАС [грек. triás] зат. геол. *Ұзақтығы 50 миллион жыл болатын жердің геологиялық тарихындағы мезозой эрасының алғашқы үш кезеңі.*

Триас жүйесі. Ортаңғы және жоғарғы триас бөлімдерінен тұратын мезозой тобының ең төменгі жүйесі.

ТРИАТЛОН [грек. triás – үш, áthlon – жарыс] зат. спорт. *Спорттық ұшсайыстан: 3800 м-ге жүзуден, 170 км-ге веложарыс және 42 км 195 м-ге марафондық жүгірістен тұратын спорт түрі.*

ТРИАТЛОНШЫ зат. спорт. *Триатлон спортымен шұғылданыатын спортшы, ұшсайысы.*

ТРИБОЛОГИЯ зат. физ. *Түйісуші денелердің үйкелісі мен тозуын зерттейтін физиканың бөлімі.*

ТРИБОМЕТРИЯ зат. физ. *Үйкелісуші беттердің тозуы мен үйкеліс коэффициенттерін өлшеудің тәсілдері.*

ТРИБУН [грек. tribunus] зат. 1. *Ежелгі Римдегі қызмет адамы.* 2. а у с. *Қайраткер, шешен.*

ТРИБУНА [франц. tribune] зат. 1. *Жұртшылық алдында сөйлейтін адамдардың алдына қой-*

ылатын көтеріңкі тұғыр, мінбе. 2. *Көрермендерге, көпшілікке арналған қатар-қатар орындары бар құрылыс.*

ТРИБУНАЛ [лат. tribunal] зат. зан. *Соғыс қылмыскерлерін және аса ауыр азаматтық қылмыс жасағандарды соттауға арналып құрылған сот органы; осы органның сот коллегиясы, судьялар.*

ТРИГГЕР [ағыл. trigger] зат. *Өзіңіңекі орнықты тепе-теңдік күйінің бірін ұзақ уақыт сақтай алатын және бір күйден екіншісіне сырттан келетін сигнал арқылы секірмелі түрде ауысатын ток аударғыш құрылғы.*

ТРИГЛИФ [грек. triglyphos] зат. сәулет. *Ғимарат қабырғасына тік тартылған жошықты тас тақташалар жолағы.*

ТРИГОНОМЕТРИЯ [грек. trigonon – үш-бұрыш, metreo – өлшеймін] зат. геом. *Тригонометриялық функциялар мен олардың геометрияда қолданылуын зерттейтін математиканың бір саласы.*

ТРИГОНОМЕТРИЯЛЫҚ сын. геом. *Тригонометрияға тән, соған қатысты.*

Тригонометриялық пункт. әск. *Координаттары мен биіктігі триангуляция әдісімен анықталатын геодезиялық тірек пункті.*

ТРИЕР [франц. trieur] зат. егін шар. *Түрлі дақылдардың тұқымын әртүрлі қоспаларында тазартатын және сұрыптайтын мәшине.*

ТРИЗМ [грек. trismos – сықыр, шықыр] зат. мед. *Жақтың қарысуы, шайнау еттерінің ұзақ уақыт жиырылып, діріл қағуы.*

ТРИКО [франц. tricot] зат. 1. *Мақта, жүн жіпке химиялық талшық қосып тоқылған тығыз, қалың мата.* 2. *Трико матасынан тігілген жеңіл спорт киімі.*

ТРИКОТАЖ [франц. tricotage] зат. *Жіптің тұзақталып, өзара айқасуы арқылы тоқылған тоқыма мата.*

Трикотаж машинасы. *Трикотаж маталар мен бұйымдарды тоқуға арналған машина, іліп тоқу машинасы.*

ТРИКОТИН зат. *Жүн жіпке химиялық талшық қосып тоқылған, түрлі-түсті, қымбат мата.*

ТРИЛЛЕР [ағыл. triller] зат. өнер. *Оқырманның, көрерменнің ұдайы қорқыныш пен қобалжу сезімдерін тұдыратын көркем туынды (кітап, пьеса немесе фильм).*

ТРИЛЛИОН [франц. trillion] с а н. *Миллиардтан мың есе көп, бір және 12 нөл арқылы өрнектелетін есептік сан.*

ТРИЛЛИОНДАҒАН с а н. *Триллион шамасындағы.*

ТРИЛЛИОНДЫҚ сын. *Триллионға тең, сонша шамалы.*

ТРИЛОБИТТЕР [грек. trilobita] зат. палеонт. *Буынақтылар типінің құрып кеткен класы, палеозой эрасында, кембрий дәуірінде өте кең тараған жануарлар тобы.*

ТРИЛОГИЯ [грек. tri – үш, logos – сөз] зат. әдеб. *Мазмұн-мағынасы, сюжеті бір-бірімен байланысты, негізгі кейіпкерлері ортақ үш кітаптан тұратын әдеби шығарма.*

ТРИМЕР зат. хим. *Үш бірдей буындардан құрылған химиялық қосылыс.*

ТРИНИТРОТОЛУОЛ зат. *Қопару жұмыстарына және көптеген оқ-дәрілерді жабдықтауға арналған, жеткілікті қуатты, болшектегіш жарығыш кристалл зат.*

ТРИО [итал. trio] зат. муз. 1. *Үш аспапқа арналып жазылған шығарма.* 2. *Үш орындаушы музыканттардан құралған топ.*

ТРИОЛЬ [нем. triol] зат. муз. *Ұзақтығы жағынан екі нотамен тең үш нотадан тұратын ерекше ритмикалық фигура.*

ТРИПАНОСОМА [грек. trypanosoma] зат. биол. *Денелері 1,4–2,4×1,5–40 мкм, пішіні ұрыс тәрізді, бір ядролы, көлденең болыу арқылы жыныссыз көбейетін қарапайымдардың талшықтылар*

классының кинетопластидалар отрядының туысы.

ТРИПАНОСОМОЗ зат. мед. *Трипаносома туысына жататын талшықты қарапайымдар арқылы жабайы және үй жануарларына таралатын трансмиссивтік аурулар.*

ТРИПЛЕКС [лат. triplex] зат. *Үш қабатты жарықшақсыз шыны.*

ТРИПЛЕТ [франц. tripler] зат. 1. *Белгілі бір ретпен тізбектеліп орналасқан, үш азотты негіздерден тұратын және амин қышқылын көшіріп жазатын (кодтайтын) геннің құрамдық бөлігі.* 2. *Белок синтезі кезінде амин қышқылдарының кезегін анықтайтын үш нуклеотидтен тұратын топ.*

ТРИПС [грек. thrips] зат. зоол. *Ұзындығы 1–1,5 мм, денесі сопақша, қара немесе қоңыр, личинкалары ақ ұсақ насеком.*

ТРИПСИН [лат. thrýpsis] зат. биол. *Қарын ұйқы бездерінде пайда болатын белоктарды ыдырататын фермент.*

ТРИПСИНОГЕН зат. биол. *Химиялық құрамы қарапайым белок.*

ТРИПТИХ [грек. triptychos] зат. өнер. *Бейнелеу өнерінде жалпы тақырыбы, сюжеті немесе композициясы бойынша біріктірілген үш картина, рельеф я болмаса сурет туындысы.*

ТРИПТОН зат. *Суда қалқып жүретін өлі элементтердің жиынтығы.*

ТРИПТОФАН зат. *Гамма-глобулин, казеин және басқа да ақуыздардың құрамына енетін аминқышқылдардың бірі.*

ТРИТИЙ [грек. tritos] зат. хим. *Сутек изотоптарының атомдарынан тұрапн жәй зат, радиоактивті газ, молекулалық массалық саны 3.*

ТРИТОН [франц. triton] зат. зоол. *Саламандра тұқымдасына жататын құйрықты қосмекенділердің бір туысы.*

ТРИУМВИРАТ [грек. triumviratus] зат. 1. *Жоғары билікті басып алу мақсатында көне Римдегі үш саяси қайраткердің одағы.* 2. *Саяси. Жоғары билікті жүргізудегі үш мемлекеттік қайраткердің арасындағы өзара келісімі немесе одағы.*

ТРИУМФ [лат. triumphus] зат. 1. *Ежелгі Римде дұшпанмен шешуші соғыста зор жеңіске жеткен қолбасшыға көрсетілетін жоғары құрмет.* 2. *Аса зор жеңіс, тамаша жетістік, салтанат.* 3. *Белгілі бір оқиғаға арналып, ескерткіш ретінде қала алаңына жасалған, басына мүсін немесе эмблема орнатылған биік колонна.*

ТРИУМФАЛДЫҚ сын. *Салтанатты, жеңісті.*

ТРИУМФАТОР [лат. triumphator] зат. *Салтанатпен қарсы алынған жеңімпаз, салтанат иесі, жеңімпаз қолбасшы.*

ТРИХИНЕЛЛА [грек. trichinos] зат. мед. *Дернәсідері шошқа және басқа да жануарлардың бұшық еттерінде тіршілік етін, ет тағамдары арқылы адам берілетін құрт.*

ТРИХИНЕЛЛЕЗ [грек. trichinellosis] зат. мед. *Адам мен жануарларда болатын ішек құрты ауруы.*

ТРИХОБОТРИЯЛАР зат. *Өрмекшітектестердің арнайы сезім мүшесінің қызметін атқаратын қылтандар.*

ТРИХОГРАММА [лат. trichogramma] зат. *Шаншар-жұмыртқа жегілер туысына жататын хальцидтер тұқымдасы.*

ТРИХОМОНОД [грек. trichōma] зат. мед. *Сүтқоректілерде, адамдарда болатын паразит.*

ТРИХОМОНОДТЫҚ сын. мед. *Трихомонодқа қатысты, соған тән.*

ТРИХОМОНОЗ зат. мед. *Қоздырғышы қарапайым трихомонада болатын адамның, малдың, құстың жұқпалы ауруы.*

ТРИХОФИТИЯ [лат. trichophyte] зат. вет. *Барша түлік малдың (әсіресе бұзаудың) терісін зақымдап (қабындырып), тері бетін қабыршақтандыратын, жүнін түсіретін жұқпалы ауру.*

ТРИХОЦИСТАЛАР зат. биол. Инфузориялардың эктоплазма қабатында орналасқан, тітіркену және қорғаныш қызметін атқаратын қысқа таяқшалар.

ТРИЭНОФОР зат. зоол. Балықтарда болатын аурудың түрі.

ТРОАКАР [франц. trois-quarts] зат. мед. Денедегі ірің немесе басқа да сұйықтықты шығаруға арналған үш қырлы иесі бар түтікше тәрізді хирургиялық аспап.

ТРОГ [нем. Trog] зат. геогр. Мұздың қозғалысы салдарынан тау баурайларының жемірілуі нәтижесінде пайда болатын астау пішіндес аңғар.

ТРОИЦА ор. зат. діни. Құдай үш бейнеде (ипостасияда) деген сенімге негізделген христиан догматы.

ТРОЙКА ор. зат. сөйл. 1. Үш тас жегілген арба. 2. Пиджак, шалбар (немесе юбка) және жилеттен тұратын костюм.

ТРОКОЛИТ зат. геол. Негізінен оливин мен негізді плагиоклаздан тұратын анық кристаллы ультранегізді магмалық тау жынысы.

ТРОЛЛЕЙБУС [ағыл. trolleybus] зат. көлік. Контакттілік сым арқылы электр энергиясымен қозғалатын, жолаушылар таситын қалалық көлік түрі.

ТРОМБ¹ [итал. tromba] зат. Найзағайлы бұлт астында, құрлық үстінде қалыптасатын өте күшті құйын.

ТРОМБ² [грек. trómbos] зат. мед. Қан тамырларында пайда болатын қан тұйырықтері.

ТРОМБИН [грек. trómbos] зат. мед. Қанның қырын туғызатын фермент.

ТРОМБОЗ [лат. Thrombosis] зат. мед. Белгілі бір қан тамырының ұйыған қанмен (тромбпен) бітеліп, зақымданған қан тамырының ішкі бетінде қан ұйып, қойыртыпқа айналуы.

ТРОМБОКИНАЗА [грек. trombos – қанның ұюы, кінео – қозғалтамын] зат. мед. Қанның қырын тездететін заттек.

ТРОМБОН [итал. trombone] зат. муз. Симфониялық эстрадалық оркестр құрамына енетін үрлемелі аспап.

ТРОМБОФЛЕБИТ [грек. thrombos – ұйыған қан, phleps, phlebos – вена, itis – қабыну] зат. мед. Тромбтың пайда болуына апарып соғатын вена қан тамырларының ауруы.

ТРОМБОЦИТ [грек. thrombos – ұйыған қан, kytos – клетка] зат. мед. Қанның қырын қамтамасыз ететін қан жасушасы.

ТРОНДЬЕМИТ зат. геол. Құрамының 70%-ы қышқыл плагиоклаздан, 25%-ы кварцтан тұратын, түсті минералдардың (биотиттің немесе амфиболдың) азын-аулақ мөлшерлерін кіріктіретін лейкократты плагиограцит түрі.

ТРООСТИТ зат. кен. Болаттың құрылымдық құраушы, феррит пен цементтің дисперстік қоспасы.

ТРООСТОМАРТЕНСИТ зат. кен. Болаттардың шынықтырудан кейінгі троостит пен мартенситтен тұратын құрылымы.

ТРОП [грек. tropos] зат. әдеб. Сөз бен сөз тіркесінің ауыспалы түрде қолданылу тәсілі.

ТРОПИЗМ [грек. tropos] зат. Белгілі бір фактордың әсерінен өсімдік мүшелерінің бұрыла, бағытын өзгерте осу қозғалысы.

ТРОПИК [грек. tropikos] зат. геогр. Экваторға жақын маңдағы жыл маусымында елеулі айырмашылық байқалмайтын ыстық климатты аймақ.

ТРОПИКА зат. сөйл. **Тропик.**

ТРОПИКАЛЫҚ сын. сөйл. **Тропиктік.**

ТРОПИКТІК сын. сөйл. Тропикке тән, соған қатысты.

Тропиктік ауа. геогр. Тропиктік және субтропиктік ендіктерде жыл бойына, қоңыржай ендіктің оңтүстігінде тек жазда қалыптасатын ауа массасы. **Тропиктік белдеулер.** геогр. Солтүстік және Оңтүстік жарты шарлардағы, субтропиктік

және субэкваторлық белдеулер аралығындағы табиғи географиялық белдеулер. **Тропиктік жыл.** геогр. Құи мен түңнің жазғытұңғы теңелу нүктесінен күннің қатарынан екі рет өтуіне кететін уақыт аралығы. **Тропиктік орман.** Климаты жыл бойы ыстық болып, жауын-шашын мол түсетін жерлердегі тропиктік белдеудің ормандары.

ТРОПИЛАР [грек. tropos] зат. Ежелгі скептицизм өкілдерінің өмірде бар нәрселерді объективті түрде танып-білуге болмайды деп дәлелдеуде қолданған қағидаттары.

ТРОПОСФЕРА [грек. tropos – бұрылыс, өзгеріс, sphaira – шар] зат. геогр. Атмосфераның тропопаузаға дейін жалғасатын төменгі қабаты.

ТРОПОСФЕРАЛЫҚ сын. геогр. Тропосфераға тән, соған қатысты.

ТРОПОУЗІЛС зат. геогр. <грек. tropos – бұрылыс, pauses – тоқтату> Атмосферадағы тропо-сфера мен стратосфера арасындағы өтпелі қабат.

ТРОПОФИТТЕР [грек. tropos – бағыт, rhyton – өсімдік] зат. бот. Тропиктік аумақтарда өсетін өсімдіктер.

ТРОС [голл. tros] зат. Кендір я болат сымнан есілген берік арқан.

ТРОПИД зат. өск. **Триинтрополуч.**

ТРОТИЛДЫҚ сын. Тротилге қатысты.

Тротилдың эквивалент. өск. Ядролық зарядтың (оқ-дәрінің) жарылу күшінің өлшемі.

ТРОТУАР [франц. trottoir] зат. Қала көшелерінің жаяу адамдар жүретін шеткі бөлігі.

ТРОТУАРША ұст. Тротуарға ұқсап, тротуар тәрізді.

ТРОФЕЙ [франц. trophée] зат. Соғыс кезіндегі жеңген жақтың жаудан иеленген қару-жарақтары немесе әскери мүліктері.

ТРОФИКА [грек. trophē] зат. Жүйке жүйесінің органдар мен тііндердің қоректенуіне, ағзадағы зат алмасуға әсері.

ТРОФИКАЛЫҚ сын. Трофикаға қатысты.

Трофикалық қосындылар. биол. Жасуша цитоплазмасында болатын тұрақсыз құрылым.

ТРОФОЛОГИЯ [грек. trophē – қорек, logos – ілім] зат. Тамақ, тамақтану туралы ғылым.

ТРОФОБЛАСТ [грек. trophē – тамақ, коректік зат, blastos] зат. Сүтқоректілердің көп жасушалы көпіршік тәрізді қырының сыртқы қоректендіруші қабығы.

ТРОХОФОРА зат. Көпқылтанды буылытық құрттардың дернәсілі.

ТРОЦКИЗМ зат. саяси. Ұзақ тарихы бар идеялық-саяси соғыс қозғалысы.

ТРУБА¹ [итал. tromba] зат. муз. Жезден жасалатын жоғары регистрлі үрлемелі музыкалық аспап.

ТРУБА² ор. зат. сөйл. **Құбыр.**

ТРУБАДУР [франц. troubadour] зат. әдеб. Ортағасырлық провансалдық ақын-әнші, оперназ.

ТРУБКА ор. зат. сөйл. 1. **Мұштек.** 2. **Тұтқа.**

ТРУБКАЛЫ сын. сөйл. Трубкасы бар, тұтқалы.

ТРУВЕР [франц. trouver] зат. әдеб. Ортағасырда Францияда ел кезіп жүрген өлеңші, жыршы, ақын.

ТРУППА [нем. Gruppe] зат. театр. Драмалық, опералық, балет театрының, цирктің актерлік-шығармашылық құрамы.

ТРУТЕНЬ зат. зоол. **Аталық ара.**

ТРИОК [франц. trio] зат. Шеберлік, айлакерлік іс-әрекет.

ТРИОМ [голл. trium] зат. Кемеңіз қозғалтқышы орналасқан жүк қоятын астыңғы бөлімі.

ТРИОМО [франц. triangle] зат. Үлкен, биік айна.

ТРИНКА зат. сөйл. Құмарлық карта ойыны.

ТСС елік. Тынышталу, дыбыс шығармау мәнінде айтылатын сөз.

ТУ¹ зат. <голл. vlag> Жеке бір мемлекетке, топқа арналып белгілі бір түсті маталардан жасалған, рәміздік бейнелері бар ұзын сапты жалау; байрақ. 2. өск. Әскери бөлімнің рәмізі. 3. этн. Бура келеге түскен кезде адамға қауіп төндіріп шайнау, тартудан сақпандыру үшін бура оркешінің қиына байлауын түсті мата белгі.

Ту алды. Атқа қонды, жауға қарсы шықты. **Ту алып [үстап], түлар мінді [жаратты].** Елді жорыққа көтерді, қол бастады. **Ту астында.** Адамдардың ортақ мақсатпен топтасқан, ұйымдасқан, басы біріккен орны. **Ту жығып, тұғырын сындырды.** Жеңді, тастаққан етті. **Ту кестелеуші.** Туды пішіп, кесте, өрнек салушы. **Ту көтерді [байлады].** Халықтың басын қосып, елдікке шақырды. **Ту тікті.** а) Жаулап жеңіп алды, үстемдік орнатты; жеңіске жетті. ә) Өрістетті, күлдендірді. **Ту ұстап, түлар жаратты.** Ерлік жорыққа елді көтерді, қол бастады. **Ту ұстаушы.** Жарыстарда мемлекеттің туын ұстап шығатын спортшы. **Туы биіктеді.** Мерейі үстем болды. **Туы жығылмады.** Жеңілмеді, алған бетінен қайтпады. **Туы жығылып, қанаты қайырылды.** Биліктен айрылды, жеңілді.

ТУ² сын. 1. Бір не бірнеше жыл тумай қалған, қысыр; қонды (мал). // Бала таппаған, бедеу (өйел).

2. ауыс. Әлі игерілмеген, пайдаланылмаған; тың (жер).

Ту аңыз. жерг. Үш-төрт жыл тыңайтылған аңыз. **Ту байтал.** Бір немесе бірнеше жыл құлындамаған байтал. **Ту бие.** Құлын тастап кеткен не құлыны өліп қалған немесе мүлдем құлындамаған бие. **Ту биедей.** Құлын тастап кеткен не құлыны өліп қалған немесе мүлдем құлындамаған әрі мінсі көрмеген бие сияқты. **Ту дала.** Кетпен тимеген, тың жатқан жер. **Ту кой.** Қысыр қалған, қоздамаған семіз қой. **Ту шөп.** Мал тісі тимеген бітім шөп.

ТУ³ есім. Тіптен алыс, анау, тонау, сонау.

Ту баста. Дүеден, бұрыннан, қашаннан. **Ту сырты.** Адамның, үйдің т.б. сырт жағы, арқа тұсы, арты. **Ту сыртынан өткендей.** Тесіп өткендей деген мағынада айтылып тұр.

ТУ⁴ о.д. Таңырқау не кейістік білдіргенде қолданылатын көңіл күй одағайы.

ТУ⁵ ет. 1. Ана құрсағынан шығу. // Белгілі бір өңірде дүниеге келу. 2. ауыс. Ұйымдасу, құрылу.

3. Жаңа айдың келуі, басталуы. 4. Жоқпан бар болу, пайда болу. 5. Қамтамасыз ету, жасау.

Туған ай. Жаңа көрінген ай. **Туған айдай.** Аса сұлу, көрнекті ару туралы айтылады. **Туған күн.** Әр жыл сайын құттықтап, атап өтілетін адамның дүниеге келген күні. **Тумай жатып қағынған.** Жастай бұзылған. **Тумай туа шөккір.** қарғ. Жоқ болғыр, тумай кеткір. **Тумаса да туғандай.** Жат болса да өз баласындай.

ТУА ұст. Тумасынан, жаратылысынан.

Туа біткен. Қанмен берілген, тегінде бар табиғи. **Туада біткен.** жерг. **Туа біткен.** **Туа жау.** Ежелгі жау, ата жау. **Туа пайда болған иммунитет.** мед. Тұқым қуалаушылықпен берілетін ағзаның жұқпалы аурулардың қорғаныш қасиеті.

ТУАҒАШ зат. Тудың сабы.

ТУАБІТТІ сын. Туа біткен, тумасынан.

ТУАЖАТ зат. этн. Бір атадан тараған алтыншы ұрпақ, неменеден туған бала.

ТУАЛЕТ [франц. toilette] зат. сөйл. **Дәрет-хана.**

ТУАР зат. этн. 1. Төлдейтін мал. 2. эвф. Жылқыны тұспалдау, атау.

Туар көбейсін. тілек. Құрсақты мал көп болып, мал басы өссін.

ТУАР² ет. жерг. **Догар.**

ТУАРЕГТЕР зат. Берберлер тобына жататын, Сахара, Алжирдің орталық бөлігінің тұрғын халқы.

ТУАРУЛЫ сын. сөйл. **Дозарулы.**

ТУАРЫЛ = ет. сөйл. *Догарыл*.
ТУАСЫ үст. сөйл. *Туасылы, тугалы*.
ТУАСЫЛЫ үст. *Тугалы, тумысынан, туысынан*.

ТУАТАЯҚ зат. жерг. *Киіз үйдің шаңырағына ілін қозатын, бірнеше ашалы, мүйізбен әшекейленген киім ілгіш*.

ТУАШАҚ сын. жерг. *Әлі тумазан, болашақта туатын*.

ТУАШАР зат. этн. *Жиеншардан туған ұл не қыз балалар өздерінің анасы келген елге, ондағы ата-ана, туған-туыстарына туашар болып есептеледі*.

ТУБА [итал. tuba] зат. муз. *Үрлемелі мыс аспаптардың ішіндегі жуан дауысты, ең үлкен аспап*.

ТУБАЗИД зат. мед. *Суға жақсы еритін ақ ұлпа немесе таблетка түрінде шығарылатын дәрі*.

ТУБДИСПАНСЕР зат. мед. *Туберкулез ауруын емдеп, одан алдын ала сақтандыратын арнаулы медициналық мекеме, туберкулез диспансері*.

ТУБЕП зат. көне. *Ту ұстайтын адам*.

ТУБЕРКУЛЕЗ [лат. tuberculum] зат. мед. *Адам мен жануарлардың өкпе, бауыр, сүйек т.б. органдарын зақымдайтын, созылмалы, жұқпалы ауру*.

ТУБЕРКУЛИН зат. фарм. *Туберкулез ауруына қарсы қолданылатын дәрі-дәрмек*.

ТУБЕРКУЛИН [лат. Tuberculinum] зат. мед. *Туберкулезді аллергиялық әдіспен анықтау үшін қолданылатын биологиялық препарат*.

ТУБЕРКУЛИНИЗАЦИЯ [лат. Tuberculinisatio] зат. вет. *Малдың туберкулезге шалдыққан-шалдықпағанын анықтау мақсатымен оның мойын терісінің ішіне туберкулин енгізу*.

ТУБЕРКУЛОПРОТЕИН зат. фарм. *Туберкулез ауруына қарсы қолданылатын дәрі-дәрмек*.

ТУБУЛАР зат. *Сахара шөлінің орталық ауданында тұратын, біраз бөлігі Нигер мен Ливияны мекендейтін, экваторлық нәсілге жататын халық*.

ТУБУС [лат. tubus] зат. мед. *Адамды ультрадыбыстық толқымен емдеуде қолданылатын оптикалық құралдың бөлігі*.

ТУВА зат. сөйл. *Тыва (Тува автономиялық республикасының тұрғын халқы, ұлты, осы ұлттың өкілі)*.

Тува тілі лингв. *Байырғы халқы Тува республикасында, сонымен қатар Моңғолия, Қытайдағы тувалықтардың тілі болып табылатын түркі тілдерінің бірі*.

ТУҒАН зат. *Туысқан, туыс, ағайын, жекжат*. // *Бірге туған, туыс болып келетін*. // *Етене, туып-өскен, орналасуы бойынша жақын*.

Туған бауыр. *Бір әкеден туған ағайынды адам*. **Туған бөле**. *Бірге туған апалы-сіңілі адамдардың балалары*. **Туған ел**. *Туып-өскен ел-жерің, Отан*. **Туған жер**. *Атамекен, туып-өскен, кіндік қаны тамған жер*. **Туған жердің дәм-тұзы тартсын**. *тілек сөз*. *Еліңе аман-есен орал*. **Туған жер топырағы бұйырмады**. *Жат жерде өлді, топырақ сала алмады*. **Туған күн**. *а) Адамның дүниеге келген күні. ә) Қаланың т.б. құрылған, іргесі қаланан мәртебесі өзгертілген күні. б) Кез, жағдай*. **Туған мекен**. *Туған жер, атамекен*. **Туған тіл**. *Ана тілі*. **Туған үй**. *Кіндік қаны тамған үй, өз үйі*. **Туған шаңырақ**. *Туған үй, мекен*. **Туған шеше**. *Баланың өз анасы*.

ТУҒАНДАЙ сын. *Бірге тугандай, өте жақын*.
ТУҒАН-ТУЫС зат. *Ағайын-туған, туыс-жақын*.

ТУҒАН-ТУЫСҚАН зат. *Бір атадан тараған, аталас ағайын*.

ТУҒАТ = ет. жерг. *Тауысу, түгесу*.

ТУҒЫЗ = ет. **1.** *Босанғызу, бала тапқызу*. **2.** *Сол жерде, мекенде дүниеге келгізу*. **3.** *ауыс. Пайда болғызу, жарыққа шығарғызу*. **4.** *Қамтамасыз еткізу, жасау*.

ТУҒЫЗУ *Туғыз етістігінің қимыл атауы*. **1.** *Босанғызу, бала тапқызу, баланы дүниеге әкелкізу*.

2. *ауыс. Адам ғып шығару, тәрбиелеп өсіру*. **3.** *ауыс. Пайда болғызу, жарыққа шығарғызу*. **4.** *Жасау, қамтамасыз ету*. **5.** *Келеңсіздікке бастау, нашар жағдайға ұрындыру, душар ету*.

ТУҒЫЗЫЛ = ет. *Жасалу, қамтамасыз етілу*.
ТУҒЫЗЫЛУ *Туғыз етістігінің қимыл атауы*.
ТУҒЫШ сын. **1.** *Жиі туатын, туа бергіш*.

2. *ауыс. Пайда болғыш*.
ТУДАЙ сын. *Ту сияқты, ту тәрізді*. // *Ту құсап*.

ТУДЫР = ет. **1.** *Босандыру, төлдеттіру, дүниеге әкелдіру*. **2.** *ауыс. Пайда болдыру, жарыққа шығарту*. **3.** *Душар еттіру, ұрындыру*.

ТУДЫРҒЫШ зат. *Душар еткіш, ұрындырғыш*.

ТУДЫРҒЫШТЫҚ зат. *Пайда болдырғыш қасиет, жасампаздық*.

ТУДЫРУ *Тудыр етістігінің қимыл атауы*.

ТУДЫРУШЫ зат. *Бір нәрсені туғызушы, ойлап табушы адам*.

ТУЖЫРКА [франц. toujours] зат. *Күртенің түрі*.

ТУЖЫРКЕЛІ сын. *Тужырке киен, тужыркесі бар*.

ТУКАН зат. зоол. *Тропикалық ормандарда мекендейтін құс*.

ТУЛА = ет. **1.** *Бас асаулық құлы, моңқу*. **2.** *ауыс. Бұлқан-талқан болып ашуға басу*. **3.** *ауыс. Толқын ату, буырқану*. **4.** *ауыс. Тебірену, толқу*. **5.** *Серту, секіру, шоршу*.

ТУЛАҒЫШ сын. **1.** *Тулай беретін, мөңкізіш*.

2. *ауыс. Толқығыш, ашушаң*.
ТУЛАҚ зат. этн. **1.** *Үстіне жұн сабау немесе төсеніш үшін көбіне ірі қараның, тайдың терісінен жасалатын, жүні алынбай кепкен көнтері*. **2.** *ауыс. Көп мінілген, азып-арыған ат*.

Тулаққа аунағты. *Жеңді, басым түсті*. **Тулақ шашу**. *а) Күземалғанда шашылатын шашу. ә) Тулаққа жұн сабап алған соң, тулақ үстіне құрт шашатын рәсім*.

ТУЛАҚТА = ет. *Тулақ ату*.

ТУЛАҚТАЙ сын. *Тулақ сияқты, соған ұқсас*.
Тулақтай сүйретті. *Қиыншылық көрсетті, азаптады, қорлады; құш көрсетті, қоқан-лоқы жасады*.
ТУЛАҚТАН = ет. **1.** *Тулақтай болып кебу, тақырлану*. **2.** *ауыс. Кебірсү*.

ТУЛАҚТАНДЫР = ет. *Кептіру, тақырландыру*.

ТУЛАҚТАНДЫРУ *Тулақтандыр етістігінің қимыл атауы*.

ТУЛАҚША үст. *Тулақ тәрізді, тулақ құсатып*.

Тулақша сілкіді [қақты]. *Астан-кестеңін шығарды, әлек салды*.

ТУЛАН = ет. көне. **1.** *жерг. Көбею, өсу, семіру*. **2.** *Тусырау, қысырау*.

ТУЛАС = ет. *Бірге тулау, дүрсілдеу*.

ТУЛАТ = ет. **1.** *Мөңкіту, асаулық көрсету*. **2.** *Шоршыту, секірту, селкілдету*. **3.** *ауыс. Тебіренту, толқыту*.

ТУЛАТТЫР = ет. *ауыс. Тебіренттіру, толқыттыру*.

ТУЛАТТЫРУ *Тулаттыр етістігінің қимыл атауы*.

ТУЛАТУ *Тулат етістігінің қимыл атауы; тебіренту, толқыту*.

ТУЛАУ *Тула етістігінің қимыл атауы*.

ТУЛҒИЙ [лат. Thule] зат. хим. *Лантаноидтарға жататын химиялық элемент*.

ТУЛЫ сын. *Ту алған, тұлары бар*.

ТУЛЫҚ: *тулық тас*. *жерг. Егін бастыратын тас*.

ТУЛЯРЕМИЯ [лат. tularaemia] зат. мед. *Жануарлардан жұғатын табиғи-ошақты, аса қауіпті жұқпалы ауру*.

ТУМА¹ зат. сөйл. **1.** *Туыстығы жақын, аталас адам, туыс*. **2.** *Сол өлкенің, мекенің адамы*. **3.** *жерг. Нәресте, сәби*.

Тума мал. *Өзіне менішкенген соң туған мал*.
ТУМА² сын. *Тумысынан бар, жаратылысынан қалыптасқан, туғаннан*.

Тума иммунитет. *мел. Туа пайда болған иммунитет*. **Тума металдар**. *хим. Табиғатта дербес түрінде кездесетін металдар*. **Тума түйе**. *түйе шар*. *Қолда өсірген, иесінің құрты болған, ата-басынан мира болып қалған қадірлі түйесінің ұрпағы*.

ТУМАДАЙ сын. *Тума сияқты*.

ТУМА-ЖАҚЫН зат. *Туған-туыс, жақын-жуық*.

ТУМАЛАС зат. *Туыс, аталас жақын, туысқан*.

ТУМАЛАСТАЙ сын. *Тумалас сияқты*.

ТУМАЛАСТАЙҚ зат. *Туыстық, аталас жақындық, туысқандық*.

ТУМАЛЫҚ зат. *Туысқандық, жақындық*.

ТУМА-ТУЫС зат. *Ағайын-туыс*.

ТУМА-ТУЫСҚАН зат. *Тума-туыс*.

ТУМБА зат. сөйл. *Жазу үстеліне арналған кішілеу ишак*.

ТУМБАЛЫ сын. *Тумбасы бар, тумба қойылған*.

ТУМЫС зат. *Жаратылыс, болмыс*.

ТУМЫСЫНАН үст. *Жаратылысынан, болмысынан*.

ТУМЫСЫНДА үст. *Өз өмірінде, туылғалы бері*.

ТУМЫШ зат. жерг. *Туған, тума*.

Тумыш ат. *Арғымақ пен қазақы жылқыдан туған будан*.

ТУНГ қыт. зат. ө. с. *Дөнінен бағалы техникалық май алынатын тропикалық ағаш*.

ТУНГУС зат. *Әвенкілердің бұрынғы аты (Шығыс Сібірде тұратын халық)*.

ТУНДРА [фин. tunturi] зат. геогр. *Тайга белдемнен солтүстікке қарай орналасқан және онымен орманды тундра асуы арқылы байланысқан ормансыз аумақ*.

ТУНЕЦ зат. зоол. *Скрумбия тұқымдасына жататын ірі жыртқыш балық*.

ТУНИКА [лат. tunica] зат. зоол. **1.** *Хордалы жануарлардың сыртқы қабаты*. **2.** *б. о. т. Өсімдіктің коносты келген жоғары жағының сыртқы қабаты*.

ТУНИКАЛЫҚ сын. *Туникаға тән, соған қатысты*.

ТУННЕЛЬ [ағыл. tunnel] зат. *Теміржол, автотрасса құрылыстардың тау немесе жер астынан өтетін бөлігі*.

ТУННЕЛЬДЕЙ сын. *Туннель сияқты*.

ТУННЕЛЬДІК сын. *Туннельге тән, соған қатысты*.

ТУННЕЛЬШІ зат. *Туннель салушы, сонда жұмыс істейтін жұмысшы*.

ТУР¹ зат. зоол. *Ертеде өмір сүріп, тұқымы жойылып кеткен ірі, жабайы сиыр*.

ТУР² [франц. tour] зат. **1.** *Белгілі бір істі, жұмысты іске асырудағы кезең*. **2.** *Сұрыптау конкурстарының, спорт жарыстарының кезекті сатысы, жаңа белесі*.

ТУР³ зат. *Турстік саяхат*.

ТУР⁴ зат. *Музыканттың, музыкалық жұмының басқа қалаларға барып концерт беруі*.

ТУРА¹ сын. **1.** *Ешбір ауытқусыз, түзу, бұрылмастан, тіке*. **2.** *Дәл, нақ*. **3.** *ауыс. Қара қылды қақ жарған әділ, дұрыс, ақ*.

Тура ату. *әск. Снаряд, оқ траекториясы белгіленген нысана білкімізінен көтерілмейтін атыс қаруынан ату*. **Тура ату қашықтығы**. *әск. Снарядтың (оқтың) траекториясы нысананың берілген білкімізінен аспайтын ең үлкен атыс қашықтығы*. **Тура дәлдеу**. *әск. Панораманың оптикалық осін (қыстыруды) нысанамен тікелей үйлестіру арқылы зеңбіректі дәлдеу*. **Тура жол**. *Дұрыс бағыт-бағдар*. **Тура жолға салды**. *Дұрыс бағыт сілтеді, жол көрсетті*. **Тура жолдан жаздырды**. *Теріс қылық әрекетке итермеледі, аял, оң, дұрыс ісінен жаңылдырды, адастырды*. **Тура келді**.

а) Тікелей кезікті, дөп түсті. **ә) Мәжбүр болды,**

амалы қалмады. б) Айтқаны болды, расқа шықты. **Тура салықтар.** экон. Салық төлеушінің кірістері мен мүлкінен тікелей алынатын салықтар. **Турасын айтты** [сөйледі]. Шыны, анығын баяндады. **Тура артты.** Төтесінен салды, тіке, жол қысқарта жүрді. **Тура толықтауыш.** лингв. Табыс септеуінде жұмсалатын сөйлем мүшесі. **Тура түскен.** Тұп-тура, түзу. **Тура тілді.** Шын, әділ сөйлейтін. **Тура шығару.** инф. <ағыл. direct output> а) Деректерді аралық жазусыз магниттік таспаға шығару. ә) Сараптық жүйеде – жіберуден қорытындыға бағытталған білімдер базасының ережелерін оңдеуге негізделген айнымалының мәнін анықтау әдісі.

ТУРА = ет. 1. Етті, нанды т.б. жеуге ыңғайлап, уақ бөлшектерге бөлу, пышақпен кесу. 2. ауыс. Кескілеу, сою.

ТУРАҒАН зат. жерг. тамақ. Етті, жұқа нанды ұсақтап турап, үстіне сорпа құйып жасаған тамақ.

ТУРАҒЫШ зат. Әлденені турауға арналған құрал, жақсы тұрайтын аспап. д

ТУРАҒЫШТА = ет. 1. Турай түсу, кескілеу. 2. ауыс. Кесіп өту.

ТУРАДА шыл. **Туралы.**

ТУРАДАН-ТУРА сын. сөйл. **Тұп-тура.** **ТУРАҚАНАТТЫЛАР** зат. зоол. <лат. orthoptera> Алдыңғы қанаттары тері тәрізді, артқысы нәзіктеу, жарғақ болып келетін, дене үстіні бойлай тік орналасқан, артқы аяқтары ұзын, секіруге бейімделген жәндіктер класының бір отряды.

ТУРАЛ = ет. 1. Бөліну, бөлшектелу, пышақпен кесілу. 2. Орылу, шабылу.

ТУРАЛА = ет. 1. Тіке бет алу, тура жүру. 2. Тура ету, түзулеу, дәлдеу. 3. ауыс. Тіке айту, төтесінен сөйлеу. 4. ауыс. Ретке келтіру, ыңғайлау.

ТУРАЛАЙ үст. Тікелей, төтесінен.

ТУРАЛАН = ет. 1. Дәлдену, бағытталу. 2. ауыс. Түзетілу, реттелу.

ТУРАЛАНУ Туралан етістігінің қимыл атауы.

ТУРАЛАТ = ет. 1. Тура ету, түзулеу, дәлдету. 2. ауыс. Реттету, ыңғайын келтірту.

ТУРАЛАТУ Туралат етістігінің қимыл атауы.

ТУРАЛАУ¹ зат. инф. 1. Мәтін жолына оның сөздерінің немесе символдарының арасындағы бос орындарды өзгерту (көбейту не азайту) арқылы көрсетілген пішімді пайдалану тәсілі. 2. Мәтінді оңдеу барысында абзацты сол жақ және оң жақ өрістердің аралығына туралан орналастыру әдісі.

ТУРАЛАУ² сын. Бағыты дұрыс, түзулеу; дұрыстау.

ТУРАЛАУ³ Турала етістігінің қимыл атауы; ретке келтіру, ыңғайлау.

ТУРАЛЫ шыл. Жайында, хақында.

ТУРАЛЫҚ зат. 1. Түзулік, тікелік. 2. Тура айтушылық, әділдік.

ТУРАМ зат. Кішірек бір кесім, бір асам. // Туралған, үзіліп-кесілген.

ТУРАМА зат. жерг. Туралған ет.

ТУРАМШЫ сын. Ұсақ етіп туралған.

ТУРАМШЫЛА = ет. сөйл. **Турамышта.**

ТУРАМЫШТА = ет. Әлденені турап-турап, бөлшектеу, уақтап турау.

ТУРАМЫШТАУ Турамышта етістігінің қимыл атауы.

ТУРАС = ет. Бөлшектеп кесісу, бірге турау.

ТУРАСУ Турас етістігінің қимыл атауы.

ТУРАСЫНДА¹ шыл. сөйл. **Туралы.**

ТУРАСЫНДА² үст. Шамасында, мөлшерінде.

ТУРАТ = ет. 1. Кескізу, қиып бөлгізу, тілгізу.

2. Кескілету, сойғызу.

ТУРАТТЫР = ет. Кестірту.

ТУРАТТЫРУ Тураттыр етістігінің қимыл атауы.

ТУРАТУ Турат етістігінің қимыл атауы.

ТУРАУ Тура етістігінің қимыл атауы.

ТУРАЛЫ сын. Туралып қойылған, туралған.

ТУРАУШЫ зат. Дастарқан басында қолына пышақ ұстап, ет турап беретін адам.

ТУРАУЫШ зат. Үстіне бекітілген жалпақ пышағы бар ағаш тақтай түрінде болатын, түрлі нәрселерді кесуге арналған құрылғы.

ТУРАШЫЛ сын. Бет-жүзіне қарамай тура-сын айтатын, әділ.

ТУРАШЫЛДЫҚ зат. Тура жолмен жүрушілік, әділдік.

ТУРБАЗ зат. Туристік база.

ТУРБИН зат. сөйл. **Турбина.**

ТУРБИНА [франц. turbine] зат. Бу мен газдың, судың энергиясын механикалық энергияға үздіксіз түрлендіріп отыратын қозғалтқыш.

ТУРБИДИТТЕР зат. Қазіргі және көне турбидитті ағындар (қыйқ ағындары) нәтижесінде қалыптасқан шөгінділердің жалпылама атауы.

ТУРБИНАЛЫҚ сын. Турбинасы бар, турбина арқылы жұмыс істейтін.

ТУРБО. [франц. turbo] Турбина қолданылады деген мағына беретін күрделі сөздердің алғашқы бөлігі.

ТУРБОБҰРҒЫ зат. Мұнай және газ өндіру кезінде терең ұңғыма бұрғылауға арналған қозғалтқыш.

ТУРБОГЕНЕРАТОР зат. Бу не газ турбинасымен айналатын электрлік синхронды генератор.

ТУРБОКОМПРЕССОР зат. Жану камерасындағы ауаны компрессор арқылы сығатын агрегат.

ТУРБОКОМПРЕССОРЛЫ сын. Турбокомпрессор арқылы жұмыс істейтін.

ТУРБОЛЕТ зат. авиац. Ауадан ауыр, көтеріш күшті тік орналасқан реактивтік қозғалтқыш тугызатын қшу аппараты.

ТУРБОПӨЙІЗ зат. көлік. Газ турбиналық қозғалтқышпен жұмыс істеп, жоғары жылдамдықпен қозғалатын теміржол пойызы.

ТУРБОРЕАКТИВТІК: турбореактивтік қозғалтқыш. Компрессоры іске газ турбинасының көмегімен қосылатын әуе-реактивтік қозғалтқыш. **Турбореактивтік ракета.** Траекторияда қшуы көлденең білігі төңірегінде айналу арқылы реттелетін ракета.

ТУРБУЛЕНТТІК сын. геол. Күрделі траекториясы бойынша бөлшектері ретсіз, бейберекет қозғалып, нәтижесінде қозғалыстағы өз бетін сұйықтықтың қатты араласуымен сипатталатын.

ТУРБУЛЕНТТІЛІК зат. геол. <лат. turbulenti> Сұйықтықтың соңғы массасының газ молекулаларына ұқсас ретсіз, бейберекет, әр түрлі бағытта қозғалу құбылысы.

ТУРГОР [лат. Turgere] Ағзаның (тінің) шымырлығы, серпінділігі.

ТУРЕЛЬ зат. Пулемет отырғызатын айналымы түзгір.

ТУР-ДЕ-ВАЛЬС зат. спорт. Бокстағы ақылға сыйымды, алайда орындалуы күрделі әдістер.

ТУРИЗМ [франц. tourisme] зат. Тынығу және қызғылықты жаңа аймақтармен, объектілерімен танысу мақсатын көздеген кез келген (бір күндік, көп күндік, шалғай не жақын жерлерге) саяхат.

ТУРИСТ зат. Туризммен айналысушы, ел, жер аралаушы, саяхатшы.

Туристер жаныны. тур. Лагерльер жағдайына, табиғат аясында, өтетін туристердің басқосуы, көшіліктің кездесуі. **Туристер клубы.** тур. Туристерді біріктіретін қоғамдық ұйым. **Туристер қылқайығы.** тур. Екі жағы жалпақ ескекпен алға қарап отырып есетін турист отырған жерден басқа үсті жабық, ұзынша келген жеңіл қайық. **Туристер салы.** Өзендерде жүзіп саяхат жасауға арналған бөренелерді бір-біріне байластырып жасалған құрал.

ТУРИСТЕЙ сын. Турист сияқты.

ТУРИСТІК сын. Туризмге қатысты, сонымен байланысты.

Туристік жай. тур. Туристік саяхат-сапарларға шыққан адамдарға қызмет көрсетуге арналған сауықтыру және мәдени ағарту мекемесі. **Туристік**

жолдама. тур. Туристік фирма ұйымдастырған туристік базада, лагерде жорық, шетелге саяхат кезінде белгілі бір туристік қызметтерді қабылдауға құқық беретін, ақшаға сатып алынатын құжат. **Туристік имидж.** тур. Халықаралық туризмнің нарықтық қатынас жағдайындағы бет-бейнесі. **Туристік индустрия.** зат. тур. Туристерді орналастыру құралдарының, көліктің, қоғамдық тамақтандыру объектілерінің, ойын-сауық объектілері мен құралдарының, танымдық, сауықтыру, іскерлік, спорттық және өзге де мақсаттағы объектілердің, туристік қызметті жүзеге асыратын ұйымдардың, экскурсиялық қызмет және гидтер (гид-аудармашылар) қызметін көрсететін ұйымдардың жиынтығы. **Туристік карта.** тур. Туристерді қызықтыратын объектілер, маршруттың бағыты мен жағдайы бейнеленген карта. **Туристік күнделік.** тур. Саяхат кезінде жүргізілетін сапардың негізгі есебі болып табылатын күнделікті жазба. **Туристік лагерь.** тур. Туристердің табиғат аясында уақытша орналасқан демалыс орны.

ТУРМАЛИН [нем. turmalin] зат. кен. Кристалдары базаға тәрізді, агрегаттары сояу, радиал-сәулелі, талшықты, түсі қызыл, қара, көк, жасыл, түссіз, жытырлығы шыныдай, силикаттар класының борлы силикаттар тобына жататын минерал.

ТУРМАН зат. зоол. Ұшуы кезінде айнала білетін, қолдан өсірілген шүйілгіш кептер.

ТУРНЕПС [ағыл. turnips] зат. өск. Тамыр қалың болып өсетін мал азықтық шалқан.

ТУРНИК [франц. tourner] зат. спорт. Биіктігі екі метрдің қос тіреуішке көлденең орнатылған темір білік.

ТУРНИКЕТ [франц. tourniquet] зат. Әрлі-берлі өтушілерді біртіндеп жіберіп тұру үшін өтетін жерге қойылатын айналып тұратын жабдық.

ТУРНИР [нем. Turnier] зат. 1. Ортағасырлық Батыс Еуропа елдері рыцарьларының әскери сайысы. 2. спорт. Спорттық жарыс.

ТУРНИРЛІК сын. Турнирге қатысты.

ТУРНОДОЗЕР зат. тех. Тракторға топсамен бүйірінен ілініп, топсалы шапаңпен байланыстырылған, аспалы рельс қармағыш механизммен жабдықталған, шынжыртабанды немесе пневмодоңғалақты трактор түріндегі агрегат.

ТУСТЕП [ағыл. two-step] зат. Жұптасып билейтін америкалық би.

ТУСУ Тусы етістігінің қимыл атауы.

ТУСЫ = ет. сөйл. **Тусыра.**

ТУСЫРА = ет. Игерусіз қалу, тыңаю.

ТУСЫРАТ = ет. Игерусіз қалдыру, тыңайту.

ТУСЫРАТУ Тусырат етістігінің қимыл атауы.

ТУСЫРАУ Тусыра етістігінің қимыл атауы.

ТУСЫП = ет. сөйл. **Тусырату.**

ТУТАЛАЙЫН үст. жерг. **Ту-талақай.**

ТУ-ТАЛАҚАЙ үст. Әлем-тапырлық, бей-берекет, быт-шыт.

Ту-талақай қылды. Астаң-кестеңің шығарды, быт-шыт етті. **Ту-талақайы шықты.** Астаң-кестеңің шықты, берекесі қашты.

ТУ-ТАЛАҚАЙЛА = ет. Берекесін кетіру, талапайлау.

ТУ-ТАЛАҚАЙЛАУ Ту-талақайла етістігінің қимыл атауы.

ТУ-ТАЛАПАЙ үст. Ту-талақай, тас-талқан.

ТУ-ТАЛҚАН үст. Тас-талқан.

ТУ-ТУ о.д. Шегі жоқ алыс, шалғай дегенді білдіретін сөз.

ТУТУҒЫБ зат. **Флакитог** (жалауды тік көтеру үшін тігінен орнатқан ұзын сырлық).

ТУУ¹ зат. Дүниеде адамзаттың өмірін жалғастырушы ұрпақ өкелу, халықтың табиғи өніпөсу, көбею үдерісі.

ТУУ² Ту етістігінің қимыл атауы. 1. Өмірге келу, жаратылу. 2. Пайда болу, жарыққа шығу, туындау.

Тууы туралы куәлік. Адамның аты-жөні, туған күні, жері, әке-шешесі туралы мәлімет жазылатын құжат.

ТУУСЫЗ сын. Тумаған күіде.

ТУФ¹ [итал. tufo] зат. геол. Шығу тегі әртүрлі тау жыныстарының тобы.

ТУФЕЛЬКА зат. биол. Инфузория класындағы қарапайым организмдер.

ТУФЛИ зат. Әртүрлі формада тігілетін ерлер мен әйелдердің қонышсыз, өкшелі аяқ киімі.

ТУФЛИЛІ сын. Аяғында туфлиі бар, туфли киген.

ТУФФИТ зат. геол. Жанартау текті және шөгінді тау жыныстарынан құралған аралас құрамды тау жынысы.

ТУҒ о.д. Таңырқаған не кейіген кезде айтылатын одағай сөз.

ТУША зат. Бір жасар ұрашы ешкі; өткен жылғы лақ.

ТУШАДАЙ сын. Туша сияқты.

ТУШАҚУРАЙ зат. бот. Сабағы жуандау келетін онша биік емес құрай.

ТУШЫ зат. Әскер туын ұстаушы батыр адам.

ТУШЬ¹ [нем. Tusche] зат. Сызу, сурет салу үшін суға езіп жасалған әртүрлі түсті бояу.

ТУШЬ² зат. спорт. Бильярдта кез келген шарға таяқпен, қолмен, киіммен т.б. тиіп кету.

ТУЫЛ= ет. Дүниеге келу, жаралу.

ТУЫЛДЫРЫҚ зат. сөйл. Туырлық.

ТУЫЛУ Туыл етістігінің қимыл атауы.

ТУЫМ¹ зат. Жаратылыс, бітім; туыс.

ТУЫМ² зат. жерг. Төлдеу, қоздау кезі.

ТУЫМДЫ сын. жерг. Туысы жақсы.

ТУЫНДА= ет. Өрбіп-өсу, көбею.

ТУЫНДАС сын. Төркіндес, түбірлес.

ТУЫНДАТ= ет. Өрбіту, көбейту.

ТУЫНДАТҚЫЗ= ет. Өрбіткізу, көбейткізу.

ТУЫНДАТҚЫЗУ Туындатқыз етістігінің қимыл атауы.

ТУЫНДАТУ Туында етістігінің қимыл атауы.

ТУЫНДАУ Туында етістігінің қимыл атауы.

ТУЫНДЫ¹ зат. 1. Ақын не жазушының шығармашылық еңбегі; шығарма. 2. хим. Зат молекуласы құрам бөліктерінің басқа затқа алмасуынан түзілген өнім, бастапқы заттың туындысы.

Туынды етістік. Басқа сөз табына немесе түбір етістікке жұрнақ жалғану арқылы жасалған етістік. **Туынды сөз.** лингв. Қазақ тілінің сөздік құрамында қолданылып жүрген қазіргі атау сөздер. **Туынды табыс.** экон. Бастапқы табыстардың негізінде оларды бір иеленушіден екінші иеленушіге беру жолымен құралатын табыс түрі.

ТУЫНДЫ² зат. мат. Дифференциалдық есептеудің x аргументі өзгерген кездегі $f(x)$ функциясының өзгеру жылдамдығымен сипатталатын негізгі түсінігі.

ТУЫНДЫГЕР зат. сөйл. Автор.

ТУЫНДЫГЕРЛІК сын. сөйл. Авторлық.

ТУЫНДЫДАЙ сын. Туынды сияқты.

ТУЫНДЫЛЫҚ зат. Бір нәрседен туындағандық.

ТУЫП-ӨС= ет. Дүниеге келіп, ер жету.

ТУЫП-ӨСУ Туып-өс етістігінің қимыл атауы.

ТУЫРЛЫҚ зат. этн. Киіз үйдің түндігі мен үзгінің арасын қосатын, уықтың орта тұсынан кереженің басына дейін жабатын киіз.

Туырлығын тілді [тіліп, тоқым етті]. ескі. Тас-талқан етіп, шаңырағын ортасына түсірді. **Туырлығы туралды.** Тас-талқаны шықты. **Туырлық бау,** колөнер. Туырлықты ұстап тұратын әрі әсемдік үшін ою-өрнек салынған жалтақ терме бау. **Туырлық қас,** колөнер. Туырлықтың басына ішкі жағынан (үй ішінен) ұсталатын, оюлы, түрлі-түсті басқұр, оюлы киіз. **Туырлық үй.** этн. Төрт қанатты, уықтары кішігірім шаңыраққа қдалатын, тек туырлықтармен жабылатын жолма, жол үйдің тұсқасы.

ТУЫРЛЫҚСЫЗ сын. Туырлығы жоқ, туырлық жабылмаған.

ТУЫРЛЫҚТАЙ сын. 1. Туырлық сияқты. 2. Кең, көлемді, даллаған. 3. Шап-шағын, тулақтай.

ТУЫРЛЫҚТЫ сын. Туырлық жапқан, туырлығы бар.

ТУЫРЫЛ= ет. 1. Ішін май басу, семіру; қатпар-қатпар май тұсу. 2. ауыс. Тың, құнары мол болу. 3. ауыс. Майлану, шелдену.

ТУЫРЫЛТ= ет. Май бастыру, майландыру, шайландыру, шелдендіру.

ТУЫРЫЛУ Туыры етістігінің қимыл атауы.

ТУЫС зат. 1. Бір атадан тараған, жақын, қандас туысқан. 2. ауыс. Бір-біріне мейір-шапағаты бар, бауырлас. 3. Бауырлас, тегі бір, түбі бір. // Жақындығы бар, қатысты. 4. биол. <лат. genus> Филогенетикалық тұрғыдан бір-біріне туыстығы жақын түрлерді біріктіретін, түрден жоғары тұратын негізгі таксономиялық категория.

Туыс тіл [тілдер]. лингв. Шығу төркіні бір, грамматикалық құрылысы, фонетикалық жүйесі ұқсас, негізгі сөздік қоры ортақ не өте жақын тілдер, тілдер тобы.

ТУЫС= ет. Бір анадан туу.

Туыспай кеткір! Бірге тумай қалғыр деген мағынада.

ТУЫСАРАЛЫҚ; туысаралық будан. Әртүрлі туыстарға жататын дарақтарды будандастыру арқылы алынатын зетерозиготалы ұрпақ.

ТУЫС-ЖАҚЫН зат. Ағайын-туыс, жақын-жуық.

ТУЫСҚАН зат. 1. Бір атадан өрбіген ұрпақтар, туыстас, бауырлас адамдар. 2. ауыс. Бірі мен бірін ортақ мақсаттар қосқан әртүрлі халықтар, одақтас елдер. 3. ауыс. эмоц. Тағыс не тағыс емес адамдарға меңзей айтылатын қаратпа сөз.

ТУЫСҚАНДАЙ сын. Туысқан сияқты, етене жақын.

ТУЫСҚАНДАС сын. Туыстас, бауырлас.

ТУЫСҚАНДЫҚ зат. Туыстық, бауырлық. Туысқандық қылды. Туыстығын танытты, жақындығын көрсетті.

ТУЫСҚАН-ТУҒАН зат. Туыс атаулы, ағайын-туған, жақын-жақыбай.

ТУЫСҚАНШЫЛ сын. Туысын жақын көретін, туысшы.

ТУЫСҚАНШЫЛДЫҚ зат. Туысқа жаны ашушылық, ағайыншылық, жақындық.

ТУЫССЫЗ сын. Ағайын-тумасыз, туысқансыз.

ТУЫССЫЗДЫҚ зат. Туысы жоқтық, ағайынсыздық.

ТУЫССЫРА= ет. Туысын аңсау, іздеу, сағыну.

ТУЫССЫРАУ Туыссыра етістігінің қимыл атауы.

ТУЫСТАЙ сын. Туыс сияқты, туысқандай.

ТУЫСТАС сын. Шыққан тегі бір, төркіні жақын.

ТУЫСТАС= ет. Бірге туғандай, аралас-құралас болу.

ТУЫСТАСТЫР= ет. Туыс еттіру.

ТУЫСТАСТЫРУ Туыстастыр етістігінің қимыл атауы.

ТУЫСТАСУ Туыстас етістігінің қимыл атауы.

ТУЫСТАУ сын. Аздаған туыстығы бар, жақындау.

ТУЫС-ТУҒАН зат. **Туған-туыс.**

ТУЫС-ТУМА зат. Ағайын, жекжат.

ТУЫСТЫҚ зат. Бір туғандай, туысқандық, қаның жақындығы.

Туыстығы қақырады. Өкпе, кейістен аралары суыды, ренжісті.

ТУЫСТЫР= ет. Ара-жігін қосу, жақындастыру.

ТУЫСТЫРУ Туыстыр етістігінің қимыл атауы.

ТУЫСУ Туыс етістігінің қимыл атауы.

ТУЫСПА ұст. Туыс төрзіді, ааыныша.

ТУЫСШЫЛ сын. Туысын жақсы көретін, туысқаншыл.

ТУЫСШЫЛДЫҚ зат. Туысқандық, ағайыншылдық.

ТУЫСЫНАН ұст. Туғанынан бастап, жаратылысынан, тумысынан.

ТУЫСЫНДА ұст. сөйл. **Тумысында.**

ТУБАНАДАЙ сын. Тұбана сияқты.

ТУҒАНАҚ зат. сөйл. **Тоғанақ.**

ТУҒЖИ= ет. Тұқырая еңкею; еңсесі тұсу.

ТУҒЖИТ= ет. Тұқырайта еңкейту.

ТУҒЖИТУ Тұғжит етістігінің қимыл атауы.

ТУҒЖИЮ Тұғжи етістігінің қимыл атауы.

ТУҒЖЫ елік. Тұқырайып, еңсесі түскен қимылды бейнелейтін сөз.

ТУҒЖЫНДА= ет. Тұғжың-тұғжың ету, құнжындаған қимыл жасау.

ТУҒЖЫНДАС= ет. Тұғжың-тұғжың етісу, бірге құнжыңдасу.

ТУҒЖЫНДАСУ Тұғжыңдас етістігінің қимыл атауы.

ТУҒЖЫНДАУ Тұғжыңдас етістігінің қимыл атауы.

ТУҒЫ зат. жерг. Дөңгелек.

ТУҒЫЖЫМ сын. жерг. Бойы, тұрқы қысқалау, тұқырайған. // Мығым, тезгеруіңді.

ТУҒЫЛ зат. Тау сайының барып тірелетін, тұйықталып қалатын жері.

ТУҒЫЛДАЙ сын. Тұғыл сияқты, тұғыл төрзіді.

ТУҒЫН шыл. Өткен шақтық демеулік шылау.

ТУҒЫР¹ зат. 1. Қолға үйретілген саят құстарының (буркіт, қаршыға, ителгі т.б.) қонақтайтын орны, биіктеу ағаш қондырғы. 2. Бір нәрсенің астына қойылан тірек. 3. ауыс. Сүйеніш; тірек. 4. Мүсіндік туындылар (мүсін-ескерткіш, мүсіндік топтама, сырғалы, т.б.) мен базаналардың,obeliskлердің астына қойылатын сандықша негіз.

Тұғырдан тайды [түсті]. Бұрынғы дәуреннен қалды, қайраты қайтты. **Тұғырдан түсті.** Қайраты қайтты, күші кеміді. **Тұғырдан ұшты.** Бұл жерде о дүниеге кетті деген мағынада.

ТУҒЫР² зат. Мініске төзімді, жабы тұқымдас жылқы; жұмыс көлігі, тұғыр ат.

Тұғыр ат. Мініске, жезуге төзімді жылқы.

ТУҒЫРЛЫ сын. Астында мінс көлігі, аты бар.

ТУҒЫРЛЫҚ зат. Туралық, тікелік.

ТУҒЫРНАМА зат. 1. саяси. <франц. plate-forme> Мемлекеттік, қоғамдық-саяси ұйым, қозғалыстардың бағытын, қызметін айқындайтын, табан тіреуінің іс-әрекет бағдарламасы. 2. Қандай да бір қоғамдық, саяси, әлеуметтік шараның негізі, тұрғырымдалмыс ұстанымдар.

ТУҒЫРСЫЗ сын. Күс қонатын тұғыры жоқ.

ТУҒЫРШЫ зат. саят. Тұғырға қондырылған саят құстарын ұстаушы.

ТУҒЫРШЫН зат. түйешар. Үштен төртке шығатын ұрашы, қайымай қалған түйе.

ТУҒЫРШЫНДАЙ сын. Тұғыршын сияқты.

ТУҒЫР= ет. 1. Кесілген ағаштың, бұтақтың үш жағын тегістеп, жұмырлай шабу. 2. ауыс. Әңгімені, сөзді қысқа қайырту, доғарту.

ТУҒЫРТ= ет. 1. Кесілген ағаштың, бұтақтың үш жағын тегістеп, жұмырлай шапқызу. 2. ауыс. Сөзді қысқа қайырту, доғарту.

ТУҒЫРТУ Тұғырт етістігінің қимыл атауы.

ТУҒЫРУ Тұғыр етістігінің қимыл атауы, сөзді қысқарту, қайыру.

ТУҒЫРЫЛ= ет. 1. Қысқа етіп кесілу, қиылу. 2. ауыс. Тұқырылу, доғарылу.

ТУҒЫРЫЛУ Тұғырыл етістігінің қимыл атауы.

ТУҒЫРЫМ зат. тер. 1. Белгілі бір істің, ойдың қорытындысы, байламы, шешімі. 2. ғыл. Диссертациялық жұмыстың қорғауға ұсынатын негізгі байламы, қорытындысы, нәтижесі, болжамы.

Тұжырым жасады [тұжырымға келді]. Бір қорытындыға жетті, байлам жасады.

ТҰЖЫРЫМДА= е. т. 1. Тұжырым шауып, ұшып, теістеу. 2. ауыс. Тұжырым жасау, қорытындылау, түйіндеу.

ТҰЖЫРЫМДАЛ= е. т. Түйіндеу, тұжырым жасалу, бұйырды.

ТҰЖЫРЫМДАЛУ Тұжырымдал етістігінің қимыл атауы; түйіндеу.

ТҰЖЫРЫМДАМА з. т. 1. Белгілі бір құбылыс жайындағы көзқарастар жүйесі, бір нәрсе туралы негізгі пікір, қорытынды. 2. коғ.-саяси. <лат. concertio> Белгілі бір мемлекеттік қоғамдық маңызы бар мәселелердің айқын ұстанымы. 3. филос. *Қандай да бір құбылыс үдерістерді танудың негізгі бағыты, ондағы көзқарастар жүйесі.*

ТҰЖЫРЫМДАМАЛЫҚ с. ын. Тұжырымдамаға тән.

ТҰЖЫРЫМДАУ Тұжырымда етістігінің қимыл атауы; түйіндеу; қорытындылау.

ТҰЖЫРЫМДЫ с. ын. Байламды, шешімді. **ТҰЖЫРЫМДЫЛЫҚ** з. т. Байламдылық, шешімділік.

ТҰЖЫРЫНҚЫРА= е. т. Тұжыра түсу; қорытынқырау, қысқартыңқырау.

ТҰЖЫРЫҢҚЫРАУ Тұжырыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ТҰЗ¹ з. т. 1. Су, көл түбінен алынатын малға жасалатын, ащы дәмді, ақ түсті кристалл зат. 2. Ас-тағамдардың дәмін кіргізу үшін қосылатын, өткір дәмді, ақ түсті кристалл зат.

Тұз айдады. Алла тағаланың, тағдырдың жазуымен дәм бұйырды. **Тұз байлану.** мед. Тұздың шөлуі мен зат алмасуының бұзылуына байланысты өт, бауыр, бүйрек, несеп жолы, қуық, бұлишық еттер мен буындардың ауыруы. **Тұзға салған балықтай.** Қатып, қуарып қалу. **Тұз көзденді.** Құты қашты, үрейлене бастады. **Тұз қышқыл.** хим. Ас тұзы мен күкірт қышқылын қосу арқылы алынатын, клорлы сүттегі қышқыл. **Тұз сауыты.** Тұзсауыт (тұз салатын кішкене ыдыс). **Тұзы ащы татыды.** Жеккөрінішті, сүйкімсіз болды. **Тұзы жараспады.** а) Та табыса алмады, ортақ пікірге келмеді. ә) Ерлі-зайыпты болып тұра алмай, айырылысты. **Тұзы жарасты.** Үй болып, отасты, үйленді. **Тұзы жеңіл.** Сөзге тез ілінетін, жолы ауырлау (адам). **Тұзын ақтады.** Еңбегін ақтады, борышын өтеді. **Тұзын тағты.** Белгілі бір жерде болып көрді. **Тұзы таусылды.** а) Өмірмен қоштасатын кез келді, ажас жетті. ә) Тұрғылықты жерінен қоныс аударуға тура келді.

ТҰЗ² з. т. ойын. Ойын картасының ең үлкені, күшісі.

ТҰЗАҚ¹ з. т. Әртүрлі құс, қоян ұстау үшін, қырдан есіп жасалатын ащы қысқалы.

Тұзағына іліндірді. Шырмауына түсірді. **Тұзаққа түсті** [ілінді]. а) Тұзаққа ілініп қалды. ә) Алдауға түсті, ұсталды. **Тұзақ құрды.** а) Құстың қонатын, жүретін жеріне тұзақ байлады. ә) Айла, амал жасады, пәле ойлады. **Тұзақ салды.** а) Аң, құсты қолға түсіру үшін құрылатын қақпан құрды, жіптен тор құрды. ә) Дарға асу үшін қолданылатын, шеңбер түрінде байланған жіпті жазаланушының мойнына кигізді. б) Дарға асты, өлтірді. **Тұзақ үзген** [тұзақ үзген ала аяқ]. Ала бөтен бұзық, зұлым адам.

ТҰЗАҚ² з. т. спорт. Ең соңында қозғалыстың бағыты өзгертін қарсы жүріс.

ТҰЗАҚТА= е. т. Бұғалық жасап байлау, шалма жасау.

ТҰЗАҚТАЛ= е. т. 1. Байлану, шалма жасалу. 2. ауыс. Қолға түсу, ұсталу.

ТҰЗАҚТАЛУ Тұзақтал етістігінің қимыл атауы.

ТҰЗАҚТАУ Тұзақта етістігінің қимыл атауы.

ТҰЗАҚТАУЛЫ с. ын. Тұзақталған, тұзақ жасалған.

ТҰЗАҚТЫ с. ын. Тұзақтан байланған.

ТҰЗАҚШЫ з. т. Тұзақпен ащылық құратын адам; тұзақ жасаушы.

ТҰЗБАСТЫҚ з. т. жерг. Тұз салатын дорба.

ТҰЗБҰРШАҚ з. т. ө. с. <лат. retrasimonia monandra> Алабұталар тұқымдасы Сораңша туысына жататын малазықтық шөптесін өсімдік, ащы шөп.

ТҰЗГАТЫҚ з. т. жерг. Сүзбеге тұз қосып, ашқылтым етіп жасалған тағам.

ТҰЗДА= е. т. Ет, май, балық сияқтылардың дәмін кіргізу үшін тұз себу, тұз қосу.

ТҰЗДАЙ с. ын. 1. Тұз сияқты. 2. ауыс. Көкпенбек, көк.

ТҰЗДАЛ= е. т. Тұз себілу, тұз қосылу. **Тұздалған қырыққабат** [қияр]. т. а. м. а. қ. Қысқа сақтау үшін бошкеге, эмальді ыдысқа тұз қосылып бастырылған қырыққабат, қияр.

ТҰЗДАЛУ Тұздал етістігінің қимыл атауы.

ТҰЗДАН= е. т. Құрамында тұз көбею, тұз пайда болу.

ТҰЗДАНУ Тұздан етістігінің қимыл атауы.

ТҰЗДАР з. т. хим. Химиялық қосылыстар класы; қышқы молекулаларындағы сутек атомдарының орны толықтай немесе жартылай металл атомдарына ОН топтарына ауысқан қосылыстар; қалыпты жағдайда иондық құрылымдағы кристалл заттар.

ТҰЗДАС-ДӘМДЕС с. ын. Аралас-құралас.

ТҰЗДАТ= е. т. Етке, майға тұз сепкізу, тұз қосқызу.

ТҰЗДАТУ Тұздат етістігінің қимыл атауы.

ТҰЗДАУ Тұзда етістігінің қимыл атауы.

ТҰЗДАУЛЫ с. ын. Тұз салынған, тұз қосылған.

ТҰЗДАУШЫ з. т. Тұздаған адам.

ТҰЗ-ДӘМ з. т. **Дәм-тұз** (Ас-су, несібе). **Тұз-дәм айдады.** Бір жаққа бару сәті түсті, дәм бұйырды. **Тұз-дәм бітті** [таусылды]. Ризығы таусылды, өмірі сарқылды. **Тұз-дәм жараспады** [жарасты]. а) Тіл табыса алмады, шығыспады. ә) Үйленді, үй болып тұра алды. **Тұз-дәмін ақтады.** Істеген жақсылықты қайтарды, еңбегін жандырды.

ТҰЗДӘМЕК с. ын. жерг. Шала тұздалған.

ТҰЗДЫ с. ын. Тұзы көп, ащы.

Тұзды ваннада шынықтыру. м. ә. ш. Тұзды бақытпада суыту арқылы шынықтыру.

ТҰЗДЫБҰРШАҚ з. т. ө. с. Торғайотының бір түрі; сорлы, сортаңды жерлерде, шөлдалаларда өсетін, биіктігі 10-30 см-дей, біржылдық шөптесін ащы шөп.

ТҰЗДЫҚ¹ з. т. тамақ. Піскен еттің, қуырдақтың т. б. тағамдардың дәмін кіргізу үшін үстіне құйылатын пияз бұрыш, тұз, сарысақ салып не айран, ірімшік, қымызқұйып, құрт, қатық езіп жасалатын қоспалар.

ТҰЗДЫҚ² з. т. геол. Құрамындағы еріген тұздың жалпы мөлшері 50 г/л-ден астам табиғи немесе жасанды су ерітінділері.

ТҰЗДЫҚ³ з. т. жерг. Тоғызқұмалақ ойынындағы хан.

ТҰЗДЫҚСЫЗ с. ын. Тұздығы жоқ.

ТҰЗДЫҚТА= е. т. 1. Асқа тұздық құю, дәмін кіргізу. 2. ауыс. Сөзді астарлап, көркемдеп, мақалдатып сөйлеу.

ТҰЗДЫҚТАЛ= е. т. Асқа тұздық құйылу.

ТҰЗДЫҚТАЛУ Тұздықтал етістігінің қимыл атауы.

ТҰЗДЫҚТАТ= е. т. Асқа тұздық құйызу.

ТҰЗДЫҚТАТУ Тұздықтат етістігінің қимыл атауы.

ТҰЗДЫҚТАУ Тұздықта етістігінің қимыл атауы.

ТҰЗДЫҚТЫ с. ын. 1. Тұздық қосылған. 2. ауыс. Тоқ етері бар, сазды, мәнді (сөйлеу).

ТҰЗДЫҚШЫ з. т. жерг. Қара шегіртке.

ТҰЗДЫЛЫҚ з. т. Тұзы көптік, ащылық.

ТҰЗКЕСЕЛ з. т. сөйл. Денесі түршігін, қалшыдайтын ауру.

ТҰЗҚҰРТ з. т. жерг. Қарынға салып келтірген сүзбе.

ТҰЗСЫЗ с. ын. Тұз салынбаған, тұзы жоқ.

ТҰЗСЫЗДАНДЫРУ= е. т. экол. Ауыз суды, технологиялық немесе салқындатқыш суды пайдалану үшін тұздан арылту.

ТҰЗСЫЗДЫҚ з. т. Тұзы жоқтық, тұз жетіспегендік.

ТҰЗСЫРА= е. т. Тұз жегісі келу, тұзды аңсау.

ТҰЗСЫРАУ Тұзсыра етістігінің қимыл атауы.

ТҰЗХАНА з. т. Тұз сақтайтын үсті жабық орын, арнаулы бөлме.

ТҰЗШЫ з. т. Тұз өндіретін өндірісте жұмыс істейтін адам.

ТҰЙҒЫН з. т. <лат. accipiter gentilis> 1. Қаз, үйрек т. б. аулап қоректенетін, лашын тұқымдас жыртықш құс. 2. ауыс. Қызуқанды, алғыр, қайсар (кісі).

ТҰЙҒЫНДАЙ с. ын. Тұйғын секілді қырағы, алғыр.

ТҰЙҒЫНША ү. ст. Тұйғын тәрізді, қыранша.

ТҰЙЫҚ¹ с. ын. 1. Шығар жақ беті жабық, бітеу. 2. Күіздің, арқан-жіптің т. б. бүктелген, қайырылған жері. 3. ауыс. Ашылып сөйлемейтін бұйығы, аз сөзді.

Тұйық алап. Тұйық аймақтардағы көл немесе өзен алаптары. **Тұйық буын.** лингв. Дауыстыдан басталып, дауыссызға келіп біткен буын. **Тұйық валюта.** экон. Айырбасталмайтын валюта. **Тұйық етістік.** лингв. Семантикалық жағынан қимыл, іс-әрекетті білдірмей, соның аты, атауы ретінде қолданылып, грамматикалық сипаты жағынан етістік тұлғаларына тән модальдық мағынаны да, шақтық мағынаны да білдірмей, тек зат есімдерше түрленетін етістіктің ерекше түрі.

Тұйыққа тірелді. Шарасы таусылды, амалы құрылды. **Тұйық мінез.** Бұйығы, көп ашыла бермейтін, дұңқ етпе мінез. **Тұйық тартты.** Сөйлеуден қашып, бұйығыланды.

ТҰЙЫҚ² з. т. ө. д. б. Классикалық түркі тілдес поэзиядағы өлең өрнегі.

ТҰЙЫҚСЫЗДЫҚ з. т. инф. Тұйықталу жағдайын болдырмауға келіптік беретін өрі параллель орындалатын бағдарлама қасиеті.

ТҰЙЫҚТА= е. т. Көрпе не киімнің шетін қайырып қымталу.

ТҰЙЫҚТАЛ= е. т. 1. Көрпе не киімнің шетінің қайырылып, қымталуы. 2. Біту, аяқ шеніне жету. 3. ауыс. Тұжырымдалу, орындалу.

Тұйықталған арқанды тартысу. з. т. этн. Ойыншылардың дене күші, шыдамдылығы сыналатын ұлттық ойын түрі [Ойыншылар тұйықталған арқанды мойындарына іле, қолтықтарының астынан өткізе екі жаққа қарай бар шамаларымен тартады. Кім кімді сүйреп, ортадағы белгіден шығарса, сол жеңімпаз атанады].

ТҰЙЫҚТАЛУ Тұйықтал етістігінің қимыл атауы.

ТҰЙЫҚТАН= е. т. Ешкімге сұр аштау, бұйығылану.

ТҰЙЫҚТАНУ Тұйықтан етістігінің қимыл атауы.

ТҰЙЫҚТАТ= е. т. Тұйық қылдыру, тұжырымдалу.

ТҰЙЫҚТАТУ Тұйықтат етістігінің қимыл атауы.

ТҰЙЫҚТАУ¹ Тұйықта етістігінің қимыл атауы.

ТҰЙЫҚТАУ² с. ын. Ақжарқын, ашық емес, тұйығырақ.

ТҰЙЫҚТЫҚ з. т. Тұйық мінезділік, бұйығылық.

ТҰҚАБА з. т. жерг. Пүліш ата.

ТҰҚАЙ з. т. Қой-ешкі тұяғы.

ТҰҚАШ з. т. ө. с. Көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТҰҚИ= е. т. Басын тұқырайтып төмен салу, еңсесі түсу.

ТҰҚИТ= е. т. Еңсені түсіру.

ТҮҚИТУ Тұқит етістігінің қимыл атауы.
ТҮҚИЮ Тұқи етістігінің қимыл атауы.
ТҮҚШИ= ет. Тұқшо, тұқыраю.
ТҮҚШИЮ Тұқши етістігінің қимыл атауы.
ТҮҚШЫНДА= ет. Тұқшың-тұқшың ету, еңкендеу.
ТҮҚШЫНДАУ Тұқшында етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫ зат. зоол. <лат. *surpinus caprio*> Сазан балықтың тоған суларында өсірілетін қабыршақты не қабыршақсыз түрі.

ТҮҚЫЛ¹ зат. Темекі, тарақ т.с.с. нәрсенің түбіртегі, қалдығы.

ТҮҚЫЛ² сын. Қысқа, мұқыл (мүйіз).

ТҮҚЫЛАР зат. зоол. <лат. *surpinidae*> Тұқытәрізділер отрядының бір тұқымдасы.

ТҮҚЫЛДА= ет. Тұқыл ету, тегіс қыру, сытыру.

ТҮҚЫЛДАН= ет. Тұқыл етілу, қырылу, сыпырылу.

ТҮҚЫЛДАНУ Тұқылдан етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫЛДАУ Тұқылда етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫЛДЫҚ зат. Сыыр мүйізінің шекеге тақау түбі.

ТҮҚЫМ¹ зат. <лат. *semen*> **1.** Әртүрлі дақылдар мен өсімдіктердің өсіп-өну, көбею негізі; дән, ұрық. **2.** Малдың, түліктің белгілі, асыл тегі. **3.** ауыс. Үрім-бұтақ, ұрпақ, бала. **4.** Ата-тек, ру. **5.** Үрім-бұтақ, тұмыс, қан.

Тұқым дәрілеу. егін шар. Себілетін (отырғызылатын) материалды ішкі және сыртқы өсімдік ауруларынан, егістікке себілген тұқымды және көктем шыққан өскінді топырақ зиянкестері мен ауру таратушы микроорганизмдерден қорғау үшін химиялық заттармен зарарсыздандыру. **Тұқым қуалады.** биол. Азаның өзіндік белгілері мен даму ерекшеліктері кейінгі ұрпаққа өтті, жалғасты. **Тұқым қуалайды.** Үрім-бұтағына ауысып отырады, ұрпақтан-ұрпаққа беріледі. **Тұқым қуалайтын аурулар.** мед. Ата-аналарынан ұрпақтарына берілетін аурулар. **Тұқымна жетті.** Өте ұзаққа созылды, балаға мирас боды. **Тұқымын құртты.** Тұқ қалдырмай жойды, қырып жіберді. **Тұқымын тұздай құртты.** Тып-типыл етті, көзін жойды; түбіне жетті. **Тұқымның құрғыр [құрысын]!** қарғ. Үрім-бұтағың жойылсын, ұрпағың өспесін, басың кемісін! **Тұқымның түптесін, қатынның жүктесін!** «Тұқымның түптесін» деген «үбірлі-үбірлі бол» деген мағынада қолданылады [Бұл фразалар құрдас, замандас кісілердің өзін ретінде айтылады].

ТҮҚЫМ² зат. жерг. **Жұмыртқа.**

ТҮҚЫМБАҚ зат. жаңа. Кошеттерді отырғызғанға дейін тұқымнан өсіретін орын.

ТҮҚЫМДАЙ үст. Тұқым күйінде, ұрық түрінде.

ТҮҚЫМДАС¹ сын. **1.** зоол. Жануарлардың, малдың бір тектен тарағаны, тұқымның бірі. **2.** Ата-тегі бір, бір тектен тараған (халық, ұлт). **3.** Ұқсас, ыңғайлас.

ТҮҚЫМДАС² зат. биол. <лат. *familia*> Биологиялық жүйеленімдегі таксономиялық категория.

ТҮҚЫМДЫ: асыл тұқымды. Еті, жүні бірдей сапалы, жақсартылған будан.

ТҮҚЫМДЫҚ сын. Тұқымға арнап сақталған, ұрық боларлық.

ТҮҚЫМ-ЖҰРАФАТ зат. Туған-туыс, ағайын-тума.

ТҮҚЫМ-ЖҰРАФАТСЫЗ сын. Ұрықсыз, баласыз.

ТҮҚЫМ-ЖҰРАТ зат. **Тұқым-жұрағат.**

ТҮҚЫМҚУАЛАУШЫЛЫҚ зат. биол. Аза құрылысындағы өзіндік белгілері мен олардың даму ерекшеліктерінің кейінгі ұрпаққа өту, жалғасу заңдылығы.

ТҮҚЫМСАҒАҚ зат. бот. Тұқым орналасатын өсімдіктің пілігі.

ТҮҚЫМСЕПКІШ зат. Егіндікке тұқым шашатын құрал.

ТҮҚЫМСЫЗ сын. Тұқым қалмаған, ұрпақсыз. **ТҮҚЫМСЫЗДЫҚ** зат. Тұқым жоқтық, ұрпақсыздық.

ТҮҚЫМ-ТҮҚИЯН зат. этн. Ата-бабаның арғы тегі мен олардың бастау алған түп негізінің кейінгі буын ұрпаққа, оның үрім-бұтақ, зәуатына туыстық қатысы

ТҮҚЫМ-ТҮЯҚ зат. Үрім-бұтақ.

Тұқым-тұяғынан тұқ қалдырмай [тұқ-тұқиянның қалдырмай] боқтады. Үрім-бұтағының бәрін балағаттады. **Тұқым-тұяғын тұқ қалдырмай.** Үрім-бұтағының бәрін, түгел.

ТҮҚЫМШЫ зат. Тұқым себуші.

ТҮҚЫР= ет. **1.** Малды бас жібiмен қазаққа қысқа ғып бекiтiлу, басын жоғары көтере алмастай етiп байлау. **2.** Басын төмен салып, мойнын iшке алу. **3.** ауыс. Тыйып тастау, басу.

ТҮҚЫРАЙ= ет. Басын төмен салу, тұқшию.

ТҮҚЫРАЙТ= ет. Басын төмен салғызу, тұқшишту.

ТҮҚЫРАЙТУ Тұқырайт етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫРАЙЫС= ет. Бастарын төмен салысу, тұқшиусу.

ТҮҚЫРАЙЫСУ Тұқырайыс етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫРАНДА= ет. Құнжындау, тұрпаңдау.

ТҮҚЫРАНДАУ Тұқыранда етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫРАЮ Тұқырай етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫРТ= ет. Басын төмен салғызып, тұқырайту.

ТҮҚЫРТЫЛ= ет. Басы төмен салынып тұқырайтылу.

ТҮҚЫРТЫЛУ Тұқыртыл етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫРТУ Тұқырт етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫРТҚЫРА= ет. Тұқырта түсіңкіреу, басын шіріңкіреу.

ТҮҚЫРТЫҢҚЫРАУ Тұқыртыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫРУ Тұқыр етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫРУЛЫ сын. Басы төмен салуды, тұқшиған.

ТҮҚЫРЫЛ= ет. Басы төмен салынып тұқыртылу.

ТҮҚЫРЫЛУ Тұқырыл етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫРЫН= ет. Басын төмен салып, мойнын ішке алу.

ТҮҚЫРЫНУ Тұқырын етістігінің қимыл атауы.

ТҮҚЫТӘРІЗДІЛЕР зат. зоол. <лат. *surpiniformes*> Нағыз сүйекті балықтар отряды.

ТҮЛ сын. **1.** Отасқан ері өлген не айырылысып кеткен, баласы жоқ жесір (әйел). **2.** ауыс. Бас иесіз, ереккесіз. **3.** ауыс. Жалғыз. **4.** ауыс. Бекер, бос, тұқ емес.

Тұл етті. Жесір қалдырды, қорлады. **Тұл қалды.** Жесір қалды. **Тұл қатын [әйел].** Жесір қалған әйел.

ТҮЛА: тұла бой. Өн бой, бүкіл дене. **Тұла бойы.**

Бүкіл дене, он екі мүшесі түгелімен. **Тұла бойы алып ұшты.** Қуанышқа кенелді, қатты қуанды. **Тұла бойы ду етті.** Өн бойынан бірдеме жүзіріп өткендей болды, тұла бойы дыз етті. **Тұла бойы ніді.** Меірі түсті, жүйкесі босады, еміренді. **Тұла бойы қалтырап кетті.** а) Қатты қорықты, жаны түршікті. ә) Жаурап кетті, мұздады. **Тұла бойын ерітті.** Тебіретті, көңілін толғыныс күйге бөлетті. **Тұла бойын жұлып жеді.** Қышынды, қасынды. **Тұла бойы тұңғышы.** Бірінші көрген перзенті. **Тұла бойы шымырлады.** а) Денесі тітіркенді, түршікті. ә) Ойға түсті, ой тұңғығына батты, шымырланды.

ТҮЛАН: түлан тұтты. Бұлқан-талқан ашуға басты, қатты доланды.

ТҮЛҒА¹ зат. **1.** Адамның дене бітімі, пішіні. **2.** ауыс. Қорғаныш, сүйеніш.

ТҮЛҒА² зат. **1.** Белгілі бір елдің танымал адамы, қоғамға еңбегі сіңген қайраткер, айтулы азамат. **2.** фил. әдеб. Жеке адамның өзіндік

адамгершілік, әлеуметтік, психологиялық қырларын ашып, адамды саналы іс-әрекет иесі және қоғам мүшесі ретінде жан-жақты сипаттайтын ұғым.

Тұлға болды. Қорғаныш, сүйеніш, тірек болды.

ТҮЛҒАЛАН= ет. Келбет-кескіні айқындалу, пошым-бітімі ірілену.

ТҮЛҒАЛАНДЫР= ет. Келбет-кескінін айқындау, пошым-бітімін іріледіру.

ТҮЛҒАЛАНДЫРУ Тұлғаландыр етістігінің қимыл атауы.

ТҮЛҒАЛАНУ Тұлғалан етістігінің қимыл атауы.

ТҮЛҒАЛАС сын. Кескіндес, ұқсас, пішіндес.

ТҮЛҒАЛЫ сын. Тұлғасы келіскен, тұрпатты.

ТҮЛҒАЛЫҚ сын. Тұлға боларлық.

ТҮЛҒА-ТҮРПАТ зат. Сырт құрылым, кескін-келбет, пошым.

ТҮЛДА= ет. э.н. Ел қорғаған батыр, қадірлі азамат өлгенде істелетін, шаңыраққа қара ту байлап, мінген атын күзеу салты.

ТҮЛДАН= ет. **1.** Бұлқан-талқан болу, міндетсіну, ашулану. **2.** этн. Әйелдің өлген күйеуін еске алып қайғыруы. **3.** ауыс. Қаһарына міну, айбаттану.

ТҮЛДАНУ Тұлдан етістігінің қимыл атауы.

ТҮЛДАУ¹ зат. этн. Ата-баба дәстүріндегі арысы, азаматы, ардагері дүние салған шаңырақ бір жылға дейін қайғырып, қимасын жоқтап, іздеу; азамат мінген аттың құйрығын күзеп, түл жібери салты [Осы жыл бұл шаңырақ үшін той-томалақ, ойын-сауық өткізуге болмайтын азалы жыл болып саналады].

ТҮЛДАУ² Тұлда етістігінің қимыл атауы.

ТҮЛДЫҚ зат. Тұл болып қалушылық, жесірлік.

ТҮЛДЫР зат. **1.** Жоққа тән болмашы зат, соңғы талшық. **2.** ауыс. Жалаңаш, тақыр.

Тұлдыр да жоқ. Жып-жымсамай, түк те жоқ. **Тұлдыр жетім.** Ата-ана, бауыр-туыстан түгел айырылған, жалғыз бас; тас жетім. **Тұлдыр қалды.** Әке-шешеден бірдей айырылды, жалғыз қалды. **Тұлдыр сөз.** Бос сөз, бос аңгіме.

ТҮЛДЫРЛЫҚ зат. Жоқтық, жалғыздық.

ТҮЛДЫРСЫЗ сын. Еш нәрсе жоқ, тап-тақыр.

ТҮЛПАР зат. **1.** Ұзақ сапар, ауыр шайқастарда батырлар мінген асқан жүйрік, әрі белді ат; дүлдүл; асыл тұқымды жүйрік ат. **2.** ауыс. Алдына жан салмас, білмді, озық кісі, көшбасы.

Тұлпар ат. Асқан жүйрік, дүлдүл ат. **Тұлпар мүддеге толды.** Тұлпар бабына келді, жаратуы жетті. **Тұлпар туар жүйріктен.** Әр нәрсе негізіне тартады деген мағынада.

ТҮЛПАРДАЙ сын. Тұлпар сияқты, бәйге атындай.

ТҮЛПАРЛЫҚ сын. Тұлпарға тән, лайық.

ТҮЛПАРША үст. Тұлпар тәрізді.

ТҮЛЫҚТАС зат. көне. Атқа жегіп астық бастыратын, ұзындығы 1 метрдей, жұмыр сүйретпе тас, тұлдық.

ТҮЛЫМ зат. **1.** Жас балалардың шекесіне, шүйдесіне қойылатын ойма шаш, тұлымшақ. **2.** Қыз баланың өруге келмейтін қысқа шашы.

Тұлым тойы. этн. Жас балаға көз тимеу тілегімен қойған тұлымды бала есейе келе ел ішінде қадірі асқан, мәртебелі кісіге кестіріп, ел батасын алатын той.

ТҮЛЫМДЫ сын. Тұлымды бар, тұлымшақты.

ТҮЛЫМШАҚ зат. Қыз баланың өруге келмейтін қысқа шашы, тұлымды.

ТҮЛЫМШАҚТЫ сын. Кішкентай тұлымшағы бар, тұлымды.

ТҮЛЫП¹ зат. Әртүрлі аң, мал терілерінен тігілген сырт киім, ішік.

ТҮЛЫП² зат. Жас төлі өлген малды алдырқату үшін ішіне шөп, сабан тығылған бітеу тері.

Тұлыпқа мөңіреген сырдау. Бос алданы, көңіл жұбаншыны сену, алданыш ету, жұбану. **Тұлыпқа мөңіреді.** Босқа алданды, жоққа жұбаныш етті.

ТҮЛЫП³ зат. спорт. Кейбір спорт түрлерінде жаттығулар өткізу үшін адам бейнесінде жасалған құыршақ.

ТҮЛЫП⁴ зат. жерг. Ешкі терісінен істелген үлкен ыдыс.

ТҮЛЫП⁵ зат. жерг. Пейіл, ниет.

ТҮЛЫПТАЙ сын. Жұп-жуан, күбідей.

ТҮЛЫПТЫ сын. Үстінде түлбы бар, ішікті.

ТҮМА зат. Өзен аңғары, жыра, сай беткейлерінен шығатын кішірек бастау.

ТҮМАҚ зат. сөйл. **Тымақ**.

Тұмақ құрлы көрмеді. Менсінеді, ауырсынбады, ауырлығын білмеді.

ТҮМАҚТАЙ сын. сөйл. **Тымақтай**.

Тұмақтай ұшырды. Жалт еткізді, ұрып құлатты.

ТҮМАҚТЫҚ сын. Бір тұмаққа жететін.

ТҮМАН зат. 1. Атмосфераның жерге таяу қабатына ұсақ су тамшыларынан немесе мұз кристалдарынан жиналған бұлдыр ауа. 2. ауыс. Болашағы жоқ, күңгірт, белгісіздік. 3. ауыс. Қиындық, қайғы-қасірет.

Тұман басты [түсті]. Айналаны, төңіректі тұман қаптады, көрсетмеді. **Тұман ашылды.** Тұман сөйліді, тарқады.

ТҮМАНДА= ет. 1. Тұман тұсу, бұлт басу. 2. ауыс. Белгісіз болу, күңгірттену.

ТҮМАНДАЛ= ет. Тұман басу, көрсетпеу.

ТҮМАНДАЛУ Тұмандал етістігінің қимыл атауы.

ТҮМАНДАН= ет. Тұман тұсу, тұман басу.

ТҮМАНДАНДЫР= ет. Тұман түсіру, тұман басқызу.

ТҮМАНДАНДЫРУ Тұмандандыр етістігінің қимыл атауы.

ТҮМАНДАНУ Тұмандан етістігінің қимыл атауы.

ТҮМАНДАТ= ет. Тұман бастыру, тұман түсірту.

ТҮМАНДАТУ Тұмандат етістігінің қимыл атауы.

ТҮМАНДАУ Тұманда етістігінің қимыл атауы.

ТҮМАНДЫ сын. 1. Тұман түскен, тұман басқан. 2. ауыс. Күңгірт, айқын мүскен.

ТҮМАНДЫҚ зат. астр. Галактика кеңістіктеріндегі сиретілген газ бен тозаң «бұлттары», шоғырлары.

ТҮМАНТ= ет. Бұлыңғыр тарту, тұмандану.

ТҮМАНША үст. Тұман секілді, тұман тәрізді.

ТҮМАР зат. этн. 1. Жас бала не жаңа туған төлді, жүйрік атты тіл-көзден, ауру-сырқаудан сақтайды деген ұғыммен ішіне Құран сөзі жазылған, үш бұрышты мата не былғарымен тысталған дұғалық қағаз. 2. ауыс. Ең қастерлі, киелі зат.

Тұмар жүзді. Әдемі, шырайлы. **Тұмар мойын.** Әдемі мойын (ат мойнына қатысты).

ТҮМАРЛА= ет. Тұмар тағу, қастерлеу.

ТҮМАРЛАТ= ет. 1. Тұмар таққызу. 2. ауыс. Қастерлету.

ТҮМАРЛАТУ Тұмарлат етістігінің қимыл атауы.

ТҮМАРЛАУ Тұмарла етістігінің қимыл атауы.

ТҮМАРЛЫ¹ сын. 1. Тұмар тағылған, тұмары бар. 2. ауыс. Қасиетті, киелі.

ТҮМАРЛЫҚ сын. Тұмар боларлық, тұмарға лайық.

ТҮМАРША зат. Кішкене тұмар.

Тұмарша қалып. Шолпыға үш бұрышты ормек түсіретін қалып. **Тұмарша тігіс.** қол өнер. Орамалдың шетін жинап тігуге қолданылатын тігіс түрі.

ТҮМАРШАЛА= ет. Тұмарша сияқтандыру, шаршылау.

ТҮМАРШАЛАУ Тұмаршала етістігінің қимыл атауы.

ТҮМАРШӨП зат. ө.с. Жемісінің үшбұрышты тұмарға ұқсастығына байланысты

халық тілінде кейде осылай да аталына беретін жұмыршақ өсімдігі.

ТҮМАУ зат. мед. <лат. grippus> Тыныс алу органдарының жұқпалы вирусстық ауруы.

Тұмау тиді. Салқын тиіп ауырды, тұмаулатып қалды.

ТҮМАУРАТ= ет. Суық тиіп ауыру, тұмау жұқтыру, түшкіру, жөтелу.

ТҮМАУРАТҚЫШ сын. Тұмау тигіш, тұмаурата беретін.

ТҮМАУРАТУ Тұмаурат етістігінің қимыл атауы.

ТҮМАУРАТЫҢҚЫРА= ет. Тұмаумен ауырыңқырап жүру, денсаулығы болыңқырамау.

ТҮМАУРАТЫҢҚЫРАУ Тұмаураатыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ТҮМАУ-СҰМАУ зат. Тұмауды жеңіл-желпі ауру көруде айтылатын сөз.

ТҮМБА зат. вет. Буаз биенің құлындар алдындағы артынан білінетін құлын тынысы.

ТҮМЖЫР зат. саят. Қыран құстың түрі.

ТҮМСА зат. 1. Алғаш рет босанайын деп отырған жас әйел. 2. Тұңғыш төлдейтін мал.

Тұмса бие. Тұңғыш құлындайтын немесе тұңғыш құлындаған 3-4 жастағы бие. **Тұмса қулық.** Үш немесе төрт жасқа дейін айғырдан шықса да құлындамай жүрген бие.

ТҮМСАЛЫҚ зат. Алғаш рет бала көтерүүлшілік.

ТҮМСЫҚ зат. 1. Жан-жануарлар мен адам баласының ауыз мен мұрнының орналасқан жері. 2. геог. Тау етегінің, жонының айнала берісіндегі мүйіз немесе сүйірленбеген жағы, іні. 3. Аяққимнің шыы, бас жағы.

Тұмсығы батпады. Кіре алмады. **Тұмсығын бұзды.** а) Аузы-мұрны қан қылды, қол жұмсады, соққыға жықты. ә) Ұрыста жеңді, жауды талқандады. **Тұмсығын көтерді.** Тақаптарланды, менсінеді. **Тұмсығы тасқа тиді [тұмсығын тасқа соқты].** Жолы болмады, беті қайтты.

ТҮМСЫҚБАСТЫЛАР зат. зоол. <лат. rhynchocephalia> Летидозаврлар класс тармағының бір отряды.

ТҮМСЫҚҚАП зат. окказ. Буды, шаңды өткізбейтін фильтрлі маска.

ТҮМСЫҚТА= ет. Тұмсығын салу, тұмсығымен жеу, тұмсығын пайдалану.

ТҮМСЫҚТАУ сын. Тұмсығы дөңестеу, имек мұрындылау.

ТҮМСЫҚТАУ Тұмсықта етістігінің қимыл атауы.

ТҮМСЫҚТЫ сын. Тұмсығы шығыңқы, тұмсығы бар.

ТҮМСЫҚТЫЛАУ сын. Тұмсығы ұзындау.

ТҮМСЫҚША зат. Таудың не биіктеу жоталардың жазықтыққа сұғынып тұрған тұсы.

ТҮМША¹ зат. экол. Қалың тұман тамшылары мен тозаңды бөлшектерінің үйлесуімен сипатталатын қауіпті ауа.

ТҮМША² зат. спорт. Жылқының екі көзін қапталынан жауып, тек қана алдына қарап отыруды қаптамасыз ететін жабдық.

ТҮМШАЛА= ет. 1. Басын, бет-аузын тегіс бүркеу, орау; аузы-мұрнын жауып, байлап алу. 2. ауыс. Қалқалау, күңгірт тарту.

ТҮМШАЛАН= ет. Бет-аузын, басын бүркеу, орану.

ТҮМШАЛАНУ Тұмшалан етістігінің қимыл атауы.

ТҮМШАЛАТ= ет. Бет-аузын жауып, көрсетпеу, орау.

ТҮМШАЛАУ Тұмшала етістігінің қимыл атауы.

ТҮМШАЛАУЛЫ сын. Тұмшалап жауып тұрған, бүркеулі.

ТҮМШАЛЫ сын. Бас-аяғы жабуды, бүркеуді, орадан.

ТҮМЫЛДЫРЫҚ зат. 1. Енесін ембеу үшін төлді, сондай-ақ кісіні қаптау үшін иттің тұм-

сығына кигізілетін киіз немесе былғарыдан жасалған тұмсыққап. 2. Дәрігерлер мен шаң-тозаңда жұмыс істейтін адамдардың тазалық сақтау үшін жасалған, аузы-мұрнын қалқалайтын дөкесі.

ТҮМЫЛДЫРЫҚТА= ет. Тұмылдырық кигізу; тұмсығын байлап тастау.

ТҮМЫЛДЫРЫҚТАЛ= ет. Тұмылдырық кигізілу.

ТҮМЫЛДЫРЫҚТАЛУ Тұмылдырықтал етістігінің қимыл атауы.

ТҮМЫЛДЫРЫҚТАУ Тұмылдырықта етістігінің қимыл атауы.

ТҮМЫЛДЫРЫҚТАУЛЫ сын. Тұмылдырық кигізілген, тұмсығы бекітілген.

ТҮМЫР зат. ө.с. Исі өткірлеу, дәмі ащылау, тамыр жемісті бақшалық өсімдік.

ТҮН= ет. 1. Су не сол сияқты лайланған сұйық заттардың тыныш күйде тұрып тазаруы, мөлдір түске енуі. 2. ауыс. Қоңілге алу, ішке жиналу. 3. ауыс. Қалың боп, қаптай осу, толып кету.

Тұнып тұр. а) Өте қалың, бітік өскен. ә) Көп ұшырасады, көп кездеседі. **Тұнып тұрған.** Қалың, бітік өскен.

ТҮНБА зат. 1. Сұйық заттың түбіне түскен қойыртағы; шөгінді. 2. Шөптің т.б. заттардың қайнатылып түндырылған сұйығы, сұйық астың тұнып қалған тұнығы.

Тұнба кен орындары. кен. Тау жыныстарының қалыптасуы кезінде пайда болған кен шоғырлары. **Тұнба өткел.** Өзеннің таяз әрі тұнық, тасты жері.

ТҮНҒЫЗ= ет. 1. Су не сол сияқты сұйық заттарды біраз уақыт тыныш күйде қойып, тазарту. 2. Тыныш күйде тұрған сұйықтықтан бөлінген қиыршық заттарды астыңғы жағына шөктіру. 3. ауыс. Сақтау, қатыру.

ТҮНҒЫЗУ Тұңғыз етістігінің қимыл атауы.

ТҮНДЫР= ет. 1. Су не сол сияқты сұйық заттарды біраз уақыт тыныш күйде қойып, тазарту. 2. Тыныш күйде тұрған сұйықтықтан бөлінген қиыршық заттарды астыңғы жағына шөктіру.

ТҮНДЫРҒЫШ зат. 1. Сұйықтарды сүзіп, тазалап, түндырып тұратын арнайы орын. 2. хим. Газ бен сұйық күйіндегі қоспаларды түндырып бөлетін құрылғы.

ТҮНДЫРМА зат. Емдік қасиеті бар шөп, жеміс кептіріңділеріне қайнақ су, спирт қосып дайындалатын тұнба.

ТҮНДЫРУ Түндыр етістігінің қимыл атауы.

ТҮНДЫРЫЛ= ет. Су не сол сияқты сұйық заттардың тыныш күйде біраз уақыт тұрып тазартылуы, қиыршық заттардың түбіне шөктірілуі.

ТҮНДЫРЫЛУ Түндырыл етістігінің қимыл атауы.

ТҮНЖЫР¹ зат. Қаршығаның ұрашысы.

ТҮНЖЫР² сын. Қабағы салыңқы, тұнжыраған.

ТҮНЖЫРА= ет. 1. Қабақ ашау, тұнеру. 2. ауыс. Аспанды бұлт торлау, жауарман болу.

ТҮНЖЫРАҢҚЫ сын. Қабағы салыңқы, кірбің; ашулы.

ТҮНЖЫРАҢҚЫЛЫҚ зат. Қабағы салыңқылық, реніштілік.

ТҮНЖЫРАС= ет. Түнерісу, еңселері түсу.

ТҮНЖЫРАСУ Түнжырас етістігінің қимыл атауы.

ТҮНЖЫРАТ= ет. Түнерту, қабағын ашау.

ТҮНЖЫРАТУ Түнжырат етістігінің қимыл атауы.

ТҮНЖЫРАУ Түнжыра етістігінің қимыл атауы.

ТҮНЖЫРАУЛЫ сын. Қабағы түсіңкі, қатұлы.

ТҮНЖЫРЛЫҚ зат. Түнжырап қалғандық, жабынқылық.

ТҮНУ Түн етістігінің қимыл атауы.

ТҮНШЫҒУ Түншығу етістігінің қимыл атауы. Ауа жетпей, дем ала алмай қалу. // мед.

<грек. asphyxia> Қанда оттегі жетіспеушілігінен көмірқышқыл газының көбеюінен болатын адам өміріне қауіпті патологиялық жағдай.

ТҮНШЫҚ = е т. 1. Дем алуы қиындап кету, тынысы тарылу, шаң, түтін т.с.с. ауа жетпей. 2. ауыс. Қиру, жоқ болу.

ТҮНШЫҚПА з а т. Адамның дем алысын қиындасты, тынысын тарылтатын ауру.

ТҮНШЫҚТЫР = е т. 1. Тынысын тарылту, ауыз-мұрны басып, дем алдырмау. 2. Суға батыру. 3. ауыс. Мүмкіндік бермеу, басып тастау, жанбай жатып сөндіру.

ТҮНШЫҚТЫРҒЫШ сын. Тұншықтыратын қасиеті бар, тұншықтыра алатын.

ТҮНШЫҚТЫРТ = е т. Аузы-мұрны басып, дем алғызбай қинау, тынысын тарылту.

ТҮНШЫҚТЫРТУ Тұншықтырт етістігінің қимыл атауы.

ТҮНШЫҚТЫРУ Тұншықтыр етістігінің қимыл атауы.

ТҮНШЫҚТЫРУШЫ з а т. Жоқ қылатын, кедергі, тосқауыл болатын адам.

ТҮНШЫҚТЫРЫЛ = е т. 1. Аузы-мұрны бітеліп, тынысы тарылу, дем, ауа жетпей. 2. ауыс. Басылу, басып-жаныштылу.

ТҮНШЫҚТЫРЫЛУ Тұншықтырыл етістігінің қимыл атауы; басылу, басып-жаныштылу.

ТҮНШЫҚШӨП з а т. бот. Аюқұлақтың бір түрі; шығыс аюқұлағы.

ТҮНШЫҚТЫРЫЛ = е т. 1. Тұнған, таза мөлдір (су). 2. Ашық, бұлтсыз (аспан). 3. Мөлдір, лай емес (су). 4. ауыс. Таза, пәк, арамдығы жоқ, жамандығы жоқ.

ТҮНШЫҚТЫРУ Тұншықтыр етістігінің қимыл атауы.

ТҮНШЫҚТЫРУШЫ з а т. Жоқ қылатын, кедергі, тосқауыл болатын адам.

ТҮНШЫҚТАЛ = е т. 1. Аузы-мұрны бітеліп, тынысы тарылу, дем, ауа жетпей. 2. ауыс. Басылу, басып-жаныштылу.

ТҮНШЫҚТАЛУ Тұншықтал етістігінің қимыл атауы.

ТҮНШЫҚТАН = е т. 1. Тұп-тұнық болу, мөлдірлену, басылу (су). 2. Тазару, шаңнан арылу, жел басылу (ауа).

ТҮНШЫҚТАНУ Тұншықтан етістігінің қимыл атауы.

ТҮНШЫҚТЫҚ з а т. 1. Мөлдірлік (су). 2. Ауаның тазалығы, маңайдың тыныштығы.

ТҮНШЫҚТЫҚ сын. 1. Тұнсық терең, өте терең (су иірімі). 2. ауыс. Тереңде, көңіл түкпірінде жатқан (сезім, ой). 3. ауыс. Сырын шашпайтын, тұншық (адам).

ТҮНШЫҚҚА БАТТЫ. Ойға шомды, өзімен-өзі болып, қатты ойланды. **ТҮНШЫҚҚА БАТЫРДЫ**. а) Құрдымға кетірді, қарасын өшірді, жойды. ә) Терең ойға шомдырды, ой түбіне жеткізбеді. **ТҮНШЫҚ МӨЛДІР ІНІРІМ**. п о з т. Тұнсық терең, үлкен, суы мөлдір қол.

ТҮНШЫҚҮЛ з а т. ө. с. <лат. pumphaea> Қазақстанның баяу ағатын барлық су аймақтарында өсетін, тамырлары суда бекіп, жапырақтары су бетінде қалқып тұратын, түстері ақ, сары, қызғылт болып келетін көпжылдық су өсімдігі.

ТҮНШЫҚТАН = е т. Тұңғыш тарту, көзі шырғишо.

ТҮНШЫҚТАНДЫР = е т. Тұңғыш тартқызу.

ТҮНШЫҚТАНДЫРУ Тұңғышқандыру етістігінің қимыл атауы.

ТҮНШЫҚТАНУ Тұңғышқандыру етістігінің қимыл атауы.

ТҮНШЫҚТАР: тұңғыштар тұқымдасы. б о т. <лат. pumphaeaceae> Көпжылдық, қосжарнақты өсімдіктер.

ТҮНШЫҚТАР з а т. Эвентердің бұрынғы аты.

ТҮНШЫҚ-МАНЬЧЖУР: тұңғыс-маньчжур тілдері. лингв. Ежелде Шығыс Маньчжур, Сібір мен Қиыр Шығысты мекендеген халықтар тілі.

ТҮНШЫҚ сын. Ең алғаш, бірінші. // Алғаш көрген баласы, баланың ең үлкені.

ТҮНШЫҚ НЕМЕРЕ. Ата-ананың ұлдарынан бірінші болып туған бала.

ТҮПА-ТУРА ү с т. сөйл. **Тұп-тура**.

ТҮПАДАН-ТУРА ү с т. сөйл. **Тұп-тура**. **ТҮП-ТУРА** ү с т. Төтесінен, дәл, тура; әй-шәйге қарамай.

ТҮП-ТҰҚЫЛ ү с т. Әбден тұқылдап, қыпқысқа, жоқ қылып.

ТҮП-ТҰЛДЫР сын. 1. Түгі жоқ, сып-сидам. 2. Жесір, тасжетім.

ТҮП-ТҰНЫҚ сын. 1. Тұнып тұрған таза, мөлдір. 2. ауыс. Пәк, бейкір.

ТҮП-ТҰТАС сын. 1. Әбден тұтасып кеткен. 2. Түгі қалмай, барлығы, түгел.

ТҮР = е т. 1. Аяғын тік басып, бір орында болу. 2. Отырған орнынан көтерілу. 3. Белгілі бір жерді мекендеу, өмір сүру; болу. 4. Ұйқыдан оянып, төсегінен басып көтеру. 5. Белгілі бір сөздермен тіркесіп келіп, түзілу, жасалу, құралу мағыналарын білдіреді. 6. Кейбір сөздермен тіркесе айтылып орналасу, жайласу мағынасын білдіреді. 7. Құрделі етістік құрамында жұмсалып, осы, нақ осы шақтағы істің күйін, жайын білдіреді. 8. Бөгелу, тоқтау, кідіру. 9. Болу, бар болу. 10. Қозғалысты тоқтауға берілетін пәрмен.

Тұра қашты. а) Бірден қаша жөнелді. ә) Безіп кетті, алды-артына қарамады. **Тұра тұр**, бөлем. сөйл. экспр. Осыдан қара да тұр, әлі көресің көресің деген мағынада.

ТҮРА¹ з а т. малшар. Көп жүргендіктен жылқы тұяғының табан жағында пайда болатын тіл сияқты қатты шеміршек.

ТҮРА²: ұзын тұра. Бойы ұзын, бойшаң, сырықтай.

ТҮРАҚ з а т. Тұратын жай, мекен, орын.

Тұрағы жоқ, **Тұрақсыз**, бір орында тұрмайтын. **Тұрағын жұмақтан жазсын!** діни. Қайырлы болсын, о дүниеде жаны жайлы болсын!

ТҮРАҚЖАЙ з а т. Автотұрақ, автокөліктерді қоюға болатын, күзеті бар орын.

ТҮРАҚСЫЗ сын. 1. Бір орында тұрмайтын, тұрағы жоқ. 2. ауыс. Тұрақты емес, айнымалы, екісөзді, тиянақсыз, берекесіз, орнықсыз; баянсыз. 3. ауыс. Байлауы жоқ, баянсыз (дүние, өмір).

4. Ұшқалақ, өзгере беретін, бірде көл, бірде шөл (мінез).

ТҮРАҚСЫЗДАН = е т. Біркелкі болмау, ұйқасы, ыргағы бұзылу.

ТҮРАҚСЫЗДАНДЫР = е т. Тиянақсыздандыру, орнықсыздандыру.

ТҮРАҚСЫЗДАНДЫРУ Тұрақсыздандыру етістігінің қимыл атауы.

ТҮРАҚСЫЗДАУ сын. Тұрлаусыздау, баянсыздау.

ТҮРАҚСЫЗДЫҚ з а т. 1. Тұрлауы жоқтық, баянсыздық, жалғандық (дүние туралы). 2. Сөзінде тұрмаушылық, екісөзділік; айнымалылық.

ТҮРАҚТА = е т. Бір орында орнығу, мекендеу, тұру, өмір сүру.

ТҮРАҚТАЛ = е т. Беку, қалыптану, тұрақты қалыпқа түсірілу.

ТҮРАҚТАЛУ Тұрақтал етістігінің қимыл атауы.

ТҮРАҚТАН = е т. 1. Баянды болу, бірқалыпты болу. 2. Орнығу, бірыңғайлану.

ТҮРАҚТАНДЫР = е т. 1. Орнықтыру. 2. Жаттату, есте сақтау.

ТҮРАҚТАНДЫРУ Тұрақтандыру етістігінің қимыл атауы. 1. Орнықтыру, өзге жаққа кетіп қалмайтындай жағдай жасау. 2. экон. Экономиканы бірқалыпқа келтіру, қалпына түсіру.

Тұрақтандыру саясаты. экон. Экономиканың цикліді ауытқуларының тігісін жатқызуға бағытталған мемлекеттік реттеу шараларының жиынтығы.

ТҮРАҚТАНДЫРУШЫ сын. техн. Тұрақты қалыпқа түсіретін.

ТҮРАҚТАНДЫРЫЛ = е т. Тұрақты етілу, бірқалыпқа түсірілу, орнықтырылу.

ТҮРАҚТАНДЫРЫЛУ Тұрақтандырыл етістігінің қимыл атауы.

ТҮРАҚТАНУ Тұрақтан етістігінің қимыл атауы; орнығу.

ТҮРАҚТАТ = е т. 1. Тұрақты ету, бір орында ұстау, бірқалыпты ету. 2. Орнықтыру. 3. ауыс. Баянды ету, тұрақтау.

ТҮРАҚТАТУ Тұрақтан етістігінің қимыл атауы; орнықтыру, жергілікті ету.

ТҮРАҚТАУ Тұрақта етістігінің қимыл атауы.

1. Орналасу, орнығу. 2. Тоқтау, бір орында болу.

ТҮРАҚТЫ¹ з а т. мат. <лат. constans> Бағдарлама орындалу барысында тұрақты мәні сақпалатын шама; математикалық сан.

ТҮРАҚТЫ² сын. 1. Өзгермейтін, ауыспайтын, орнықты. 2. Бірқалыпты, сындарлы. 3. Сөзіне, уәдесіне берік.

Тұрақты армия. Мемлекеттің Қарулы күштерінің тұрақты әскери қолы. **Тұрақты баға**. экон. Шарт жасасу кезінде тараптардың келісімімен белгіленетін және осы шарттың қолданылуы кезінде өзгеріссіз қалатын келісім-шарттық тиянақты баға. **Тұрақты валенттік**. хим. Өзгермейтін валенттік. **Тұрақты валюта**. Мемлекеттік ақша айналымындағы жиі қолданылса түсетін валюта. **Тұрақты генофонд**. биол. Гендерінің жиілігі генотиппен фенотиптің қатынасын кейінгі ұрпақтарға бір күйде беріп, генетикалық тепе-теңдікті сақтайтын геннің жиынтығы.

Тұрақты жад. инф. <ағыл. read-only memory> Ұлғайтып бағдарламаларды, өзгермейтін мәліметтерді және жүйелік ақпаратты энергиядан тәуелсіз сақтауға арналған жад. **Тұрақты капитал**. экон. Капиталдың өндіріс құрал-жабдығы түріндегі бөлігі: өндірістік үймереттер, ғимараттар, жабдық, шикізат, отын, көмекші материалдар. **Тұрақты конституция**. құқық. Ұзақ жылдар қолданылып келе жатқан құқықтық нормалар жүйесі. **Тұрақты қосүйекті сәт**. оң және теріс зарядталған полюсті молекулалардың ауырлық орталықтары. **Тұрақты нүкте**. инф. Позициясы санның берілу форматымен анықталатын нүкте. **Тұрақты өкілдік**. саясат. Мемлекеттің шетелде, халықаралық ұйымдардың жанынан ашатын сыртқы қарым-қатынас органы. **Тұрақты сөз тіркесі**. лингв. Құрамындағы сөздер жеке-жеке мағынаға ие болмай, тобымен бір-ақ мүшенің қызметін атқаратын ауыспалы мағынадағы фразалық тіркес. **Тұрақты спорттық көрсеткіш**. Кездейсоқ жағдайда емес, «спорттық бапты» тұрақты ұстау нәтижесінде қалыптасқан спорттық көрсеткіш. **Тұрақты ток**. физ. Ток күшінің шамасы мен бағыты уақытқа байланысты өзгермейтін электр тогы. **Тұрақты шама**. мат. **Тұрақты**⁴ (қарастырылып отырған есепте өзінің мәнін өзгертпей сақтайтын шама). **Тұрақты шығын**. экон. Өндірістің көлеміне тәуелді емес жанама шығыстар (әкімшілік және басқару шығыстары, т.б.).

ТҮРАҚТЫҚ з а т. сөйл. **Тұрақтылық**.

ТҮРАҚТЫЛАУ сын. 1. Орнықтылау, жайлылау. 2. Бір сөзділеу, сөзіне беріктеу. 3. Бір мезгілде қайталанатын.

ТҮРАҚТЫЛЫҚ¹ з а т. 1. Мінездегі бірқалыптылық, сабырлық. 2. Махаббат сезіміндегі адалдық, айнымалылық. 3. ауыс. Достық, жолдастықтағы адалдық, беріктік. 4. экон. Тұтынуды мен өндіруді арасындағы сәйкестілік, бірқалыптылық.

Тұрақтылық константасы. физ. Комплекстің тұрақсыздық константасына кері шама. **Тұрақтылық қалпы**. физол. Бұлшық еттің жұмыс жасауы кезінде оның тұрақты қалыпта оттегіні қабылдауындағы төніні жағдайы.

ТҮРАҚТЫРАҚ сын. Баяндырақ, тұрлауырақ, орнықтырақ.

ТҮРАЛА = е т. 1. Әбден шаршап, діңкесі құру, болдыру. 2. ауыс. Жоқшылықтан азып-тозу, жұтау.

ТҰРАЛАҢҚЫРА = е т. Жадап-жүдеңкіреу, жұптаңқырау.

ТҰРАЛАҢҚЫРАУ Тұралаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ТҰРАЛАТ = е т. Әбден шаршатып, діңкесін құрту, болдырту.

Тұралатын кетті. Болдыртты, титықтатты.

ТҰРАЛАТУ Тұрала етістігінің қимыл атауы.

ТҰРАЛАУ Тұрала етістігінің қимыл атауы.

1. Әбден шаршау, титықтау. 2. экон. <ағыл. stagnation> Экономикалық өрлеудің тоқтау сатысы, экономикадағы, өндірістеігі, саудадағы т.б. тоқырау.

ТҰРАН¹ зат. көне. Мінбе, тұғыр, мұнара, трибуна.

ТҰРАН² зат. жерг. 1. Таудың үстіндегі су жиналған ойпаң жер; 2. Езінге керекті суды жинақтамайтын орын, шұңқыр.

ТҰРАРЛЫҚ зат. Бір нәрсеге жарайтындай, татымды, жарамды.

ТҰРҒАУА зат. Бір ортаға біріккен, әлі өз алдына хандық құрмаған тайпалар бірлестігі.

ТҰРҒАУЫШ зат. Жеміс салатын ыдыс.

ТҰРҒЫ¹ зат. Белгілі бір бағытта пайда болатын көзқарас.

ТҰРҒЫ² зат. 1. Тау қырқасының ең биігі. 2. ауыс. Белгілі бір нәрсенің биік межесі, асқар шыңы.

ТҰРҒЫ³ зат. Замандас, тұстас, қатарлас адам.

Тұрғысын көкседі. Қатар-теңін іздеді.

ТҰРҒЫ⁴ зат. хим. Тік және көлденең жазықтықта зертханалық құралдың элементтерін бекітуге арналған механикалық құрылғы.

ТҰРҒЫЗ = е т. 1. Орнынан тұрғызу, тігінен қою.

2. Ұйқыдан ояну, төсектен басын көтеру. 3. Үй, сарай және т.б. салу, үйдің қабырғасын көтеру.

ТҰРҒЫЗДЫР = е т. 1. Орнынан тұрғыздыру, тігінен қойғызу. 2. Үй, сарай және т.б. қабырғасын көтеру, салу.

ТҰРҒЫЗДЫРУ Тұрғыздыру етістігінің қимыл атауы; салғыздыру.

ТҰРҒЫЗУ Тұрғыз етістігінің қимыл атауы; салу, орнату.

ТҰРҒЫЗЫЛ = е т. 1. Орнынан тұрғызылу, тігінен қойылу. 2. Үй, сарай т.б. қабырғасы көтерілу, салыну.

ТҰРҒЫЗЫЛУ Тұрғызыл етістігінің қимыл атауы.

ТҰРҒЫЗЫС = е т. 1. Орнынан тұруға көмектесу, тік қойысу. 2. Сарай, үй т.б. қабырғасын көтерісу, салысу.

ТҰРҒЫЗЫСУ Тұрғызыс етістігінің қимыл атауы.

ТҰРҒЫЛАС зат. Қатар өскен құрбы-құрдас, жора-жолдастар және олардың өзара жақындық қатысы.

ТҰРҒЫЛЫҚ сын. Үй тұрғызуға болатын, мекен ететін (жай, орын).

ТҰРҒЫЛЫҚТЫ сын. 1. Тұрақты, байырғы, жергілікті (ел, халық). 2. Тұрақты, өзгермейтін.

ТҰРҒЫН зат. Белгілі бір елді мекенді, ауылды, қаланы, үй, пәтерді мекен ететін адам.

Тұрғын үй. Баспана, пәтер. **Тұрғын үй қоры.** әлеум. Тұрғын үй-жайлардың, тұрғын үй және тұрғын үйге жатпайтын құрылыстардағы тұрғын үйлерге тиесілі көмекші үй-жайлардың жиынтығы.

Тұрғын үй құқығы. әлеум. Тұрғын үйге бөлен құқықтың пайда болуы, жүзеге асуы, жойылуы айналасында тұндайтын қоғамдық қарым-қатынасты реттейтін құқық саласы. **Тұрғын үй құрылысы.** Тұрғын үйлер, тұрақты тұрпаттағы жатақханалар, мүгедектер мен қарттарға арналған үйлер, балалар үйлерінің жатын корпустары т.б. салу.

ТҰРҒЫНЖАЙ зат. Тұрғын үй басқармасының қарамағындағы үй жайлар.

ТҰРҒЫСЫЗ ит байласа тұрғысыз. Тұруға болмайтын; азынаған, адам төзгісіз.

ТҰРҒЫШТЫҚ зат. Тұратындық, тұра беретіндік.

ТҰРДЫР = е т. сөйл. 1. Тұрғызу. 2. Жауға төтеп бергізу, қайтпау.

ТҰРЛАУ зат. Баян, тұрақ, тиянақ.

Тұрлауы жоқ. Баянсыз, тұрлаусыз.

ТҰРЛАУЛЫ сын. Тұрақты, баянды, салмақты.

ТҰРЛАУЛЫҚ зат. сөйл. **Тұрлаулылық.**

ТҰРЛАУЛЫЛЫҚ зат. Тұрақтылық, баяндылық.

ТҰРЛАУЛЫРАҚ сын. Баяндырақ, тұрақтырақ.

ТҰРЛАУСЫЗ сын. Тұрлауы, тиянағы жоқ, екі сөзді, баянсыз.

ТҰРЛАУСЫЗДЫҚ зат. 1. Жеңілтектік, шошақайлық. 2. Өзгерімпаздық, тұрақсыздық.

ТҰРМА зат. бот. көне. **Шомыр.**

ТҰРМАҚ үст. Оны былай қойғанда, ол түгілі.

ТҰРМАН зат. Ер-тоқымның жабдығы.

ТҰРМАНДА = е т. Атқа ер-тоқым салу; әбзелдеу.

ТҰРМАНДАТ = е т. Атқа ер-тоқым салғызу, әбзелдету.

ТҰРМАНДАТУ Тұрмандат етістігінің қимыл атауы.

ТҰРМАНДАУ Тұрманда етістігінің қимыл атауы.

ТҰРМАНДЫ сын. Тұрманы бар, тұрмандалған.

ТҰРМАНСЫЗ сын. Тұрманы жоқ.

ТҰРМАТАМЫР зат. бот. **Тұрма.**

ТҰРМЫҚ зат. көне. Әдебиеттегі һәмлет

айтылған ерекеттің жаныс мүшесі.

ТҰРМЫС зат. 1. Әл-ауқат, хал-жай, тіршілік. 2. Өмір сүру менталитеті, бір ел, ұлттың өзіне тән тіршілік ерекшелігі. 3. Тіршілік қаракет. 4. терм. Өндірістік, қоғамдық-саяси іс-әрекеттен тыс, адамдардың тіршілік қажеттілігін қамтамасыз ететін материалдық және мәдени жағдай.

Тұрмыс биледі. Шарасыз болды, еркі болмады.

Тұрмыс деңгейі. Халықтың материалдық және мәдени қажеттіліктерінің қанағаттандырылу дәрежесі. **Тұрмыс деңгейінің индексі.** экон. Халықтың, оның топтарының нақты табысы деңгейінің өзгеруін сипаттайтын көрсеткіш.

Тұрмыс ні. Тіршілік, өмір талқысы, қиындығы.

Тұрмысқа жанаспайды. Қүдіделікті тіршілікте іске аспайды, өмірде керегі жоқ. **Тұрмыс қажетін өтеу.** Мәдени-тұрмыстық мұқтаждықтарды орындау.

Тұрмысқа шықты. Бойжеткен үйленді; күйеуге тиді. **Тұрмыс құнының индексі.** экон. Елдегі халықтың жекелеген санаттарының тұтынуына кіретін тауарлар мен көрсетілетін қызметтердің тіркелген жиынтығы бағасы мен тарифтерінің индексі. **Тұрмыс құрды.** Қыз бала, бойжеткен үйленді.

Тұрмыс қызметі. әлеум. оқказ. Тұрмыстық қызмет. **Тұрмыстары түзелді.** Тұрмысы жақсарды, жөнделді. **Тұрмыстың тапшысына тура келді.** Жоқшылық көрді, тұрмыс тауқыметін тартты.

ТҰРМЫС-ЖАЙ зат. Тіршілік-тыныс, қал-жағдай.

ТҰРМЫС-КҮЙ зат. Әл-ауқат, жағдай.

ТҰРМЫС-САЛТ зат. Тұрмыста қалыптасқан әдет, дәстүр, жора.

Тұрмыс-салт жырлары. әдеб. Халықтың тұрмыс-тіршілігіне, әдет-ғұрыптарына байланысты туған шығарма; жыр.

ТҰРМЫСТАН = е т. Тұрмысы жақсару, дүние-мүлік жию.

ТҰРМЫСТАНУ Тұрмыстан етістігінің қимыл атауы; қыздың тұрмысқа шығуы.

ТҰРМЫСТЫ сын. Тұрмысы жақсы, әл-ауқатты.

ТҰРМЫСТЫҚ сын. Тұрмысқа керекті, тұрмысқа қажетті.

Тұрмыстық жанр. өнер. Бейнелеу өнерінің жанры. **Тұрмыстық қалдықтар.** Тұрмыстық мақ-

саттарға қолданылған шикізаттардың қатты және сұйық қалдықтары. **Тұрмыстық қызмет.** әлеум. Халыққа көрсететін өндірістік және өндірістік емес қызмет түрлерінің кешені.

ТҰРМЫСШЫЛДЫҚ зат. әдеб. Көркем әдебиетте адамдардың күдіделікті тұрмысын, өмірін суреттеушілік.

ТҰРНА зат. бот. жерг. **Тұрма.**

ТҰРНИЯЗ зат. тамақ. этн. Сүтке ақтаған тары, езілген құрт, май, ұн, қоспа қайнатып, бұқтыратын қазақ халқының дәстүрлі асы.

ТҰРПА зат. зоол. <лат. vimba> Тұқы тұқымдасына жататын бағалы балық.

ТҰРПАЙЫ сын. 1. Қарабайыр, анайы, төмен (сөз). 2. Дөкір, өрескел.

Тұрпайы әзіл. Өрескел, оғаш, дөрекі айтылған қалжың сөз, ойын, қылық. **Тұрпайы материализм.** филос. Сананы материяға әкеп тірейтін буржуазиялық философияның бір ағымы. **Тұрпайы мінез.** Дөрекі, оғаш құлық.

ТҰРПАЙЫЛА = е т. Тұрпайы, дөрекі сөйлеу.

ТҰРПАЙЫЛАН = е т. Дөрекілену, тұрпайы болу.

ТҰРПАЙЫЛАНДЫР = е т. Тұрпайы ету, дөрекілендіру.

ТҰРПАЙЫЛАНДЫРУ Тұрпайыландыру етістігінің қимыл атауы.

ТҰРПАЙЫЛАНУ Тұрпайылан етістігінің қимыл атауы.

ТҰРПАЙЫЛАУ¹ сын. Дөрекілеу, анайылау, өрескелдеу.

ТҰРПАЙЫЛАУ² Тұрпайыла етістігінің қимыл атауы.

ТҰРПАЙЫЛЫҚ зат. Дөрекілік, анайылық.

ТҰРПАН зат. зоол. <лат. leuciscus cephalus> Тұқытәрізділер, тарақбалықтар туысына жататын тұр.

ТҰРПАТ зат. 1. Кескін, келбет, пішін. 2. ауыс. Тұр, бағыт. 3. Дене бітім, пошым.

ТҰРПАТСЫЗ сын. Тұрпаты нашар, келбетсіз, кескінсіз.

ТҰРПАТСЫЗДЫҚ зат. Кескіні жоқтық, келбетсіздік.

ТҰРПАТТА = е т. Бейнелеу, суреттеу, сипаттау.

ТҰРПАТТАС сын. Тектес, тәріздес, тақілеттес.

ТҰРПАТТАУ Тұрпатта етістігінің қимыл атауы; суреттеу, кейіптеу.

ТҰРПАТТЫ сын. Тұрпаты біреуге, бір нәрсеге ұқсаған.

ТҰРПАТТЫЛЫҚ зат. Келбеттілік, көріктілік.

ТҰР-ТҰРЛА = е т. Қайта-қайта тұр-тұр деп мазалау.

ТҰР-ТҰРЛАТ = е т. Маза бермеу, тыныштық бермеу.

ТҰР-ТҰРЛАТУ Тұр-тұрлат етістігінің қимыл атауы.

ТҰР-ТҰРЛАУ Тұр-тұрла етістігінің қимыл атауы.

ТҰРУ Тұр етістігінің қимыл атауы; үйқыдан ояну, төсектен тұру.

ТҰРУШЫ зат. Мекен етуші, бір жерде тұратын адам.

ТҰРУШЫЛЫҚ зат. Тұрғандық, тұратындық.

ТҰРЫҚ¹ зат. Бір нәрсенің көлбеу қалтындағы ұзындығы.

ТҰРЫҚ² зат. спорт. Акробатикада қолданылатын әріптестің төбесіне баспен тұруға арналған шағын жабдық.

ТҰРЫҚСЫЗ сын. Тұрқы қысқа.

ТҰРЫҚТЫ сын. Тұрқы ұзын.

ТҰРЫҚТЫЛАУ сын. Тұрқықты келген, ұзындау.

ТҰРЫЛ = е т. Тұру, өту, болу.

ТҰРЫЛУ Тұрыл етістігінің қимыл атауы.

ТҰРЫМТАЙ зат. зоол. <лат. falco

columbaris> Қанатының ұшы қызғылт, түрі күйкентайға ұқсас, кішірек келген сұңқар тектес жыртқыш құс.

ТҰРЫМТАЙДАЙ сын. Кіп-кішкентай, шағын.

ТҰРЫМТАЙША үст. Тұрымтай тәрізді, тұрымтайға ұқсас.

ТҰРЫН зат. бот. жерг. **Тұрма.**

ТҰРЫҢҚЫРА= ет. Көбірек тұрып қалу, кідіріңкіреу.

ТҰРЫҢҚЫРАУ Тұрыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ТҰРЫП зат. өс. ауылшар. Иісі өткірлеу, дәмі ащы, тамыр жемісті бақша өсімдігі; шомыр.

ТҰРЫС зат. Бір орыннан қозғалмаған қалып; тұрғандық.

ТҰРЫС= ет. 1. Отыраған орындарынан тұру, көтерілу. 2. Қозғалмау, кідіру.

Тұрысатын жеріңді айт. Келісімге, бітімге келе алмағанда ересіккен жақтың айтатын сөзі.

ТҰРЫСУ Тұрыс етістігінің қимыл атауы.

ТҰРЫШ зат. Ащы ашыған ашытқы.

ТҰС зат. 1. Бір зат пен екінші заттың өкпе тұсы, қапталы. 2. Белгілі бір оқиғаға сай келген уақыт, мерзім, дәуір, кезең.

ТҰСКІЛЕМ зат. қолөнер. Қабырғаға тұтылатын [ілінетін] кілем.

ТҰСА= ет. 1. Аттың не басқа да мініс көліктің алдыңғы екі аяғына тұсау салу. 2. ауыс. Еркіне жібермеу, кедергі болу.

ТҰСАҚ зат. Бір жас пен екі жас арасындағы ұрғашы қой.

Тұсақ қой. Екі жасар ұрғашы қой.

ТҰСАЛ= ет. 1. Тұсақ салыңу. 2. Байлану, маталу. 3. ауыс. Тежелу, тоқталу, кідіру.

ТҰСАЛУ Тұсал етістігінің қимыл атауы.

ТҰСАЛЫН= ет. 1. Тұсақ салыну, байлану, маталу. 2. ауыс. Тежелу, орнықтырылу.

ТҰСАЛЫНУ Тұсалын етістігінің қимыл атауы.

ТҰСАМЫС зат. этн. Аттың алдыңғы екі аяғын тұсайтын жіп, қайыс; тұсау.

ТҰСАРЛЫҚ зат. мөлшер. Сирақтың тұсау салатын ең жіңішке, төменгі жері.

ТҰСАТ= ет. 1. Тұсау салғызу. 2. ауыс. Кедергі келтірту, тежету.

ТҰСАТУ Тұсат етістігінің қимыл атауы.

ТҰСАУ¹ зат. 1. этн. Ат, түйе т.б. мініс көліктің алысқа ұзап кетпеуі үшін аяғына салынатын қайыстан, жіптен істелген өзбел. 2. ауыс. Қолбайлау, кедергі, бөгет.

ТҰСАУ² Тұса етістігінің қимыл атауы.

Тұсау бойы. этн. 30–40 см-дей көлемдегі азана қашықтықты білдіретін халықтық өлшем.

Тұсау кесу. этн. а) Сәби қаз тұрғаннан кейін тез жүріп кетсін деген тілекпен, жүріс-тұрысы ширақ адамға алдын ала дайындаған ала жіптен баланың аяғын тұсап, қидыратын, кәдесі бар ғырып, ырым. ә) Барымталау алдында аттың тұсауын қиып акету. **Тұсау салды.** а) Малдың, төлдің ұзап, адасып кетпеуі үшін аяғына жіп байлап қойды. ә) Еркінен айырды. б) Тоқтатты, кедергі болды. **Тұсауы кенді.** Еркі қолына тиді, өрісі ұзарды. **Тұсауы кесілгендей.** Жүйтімкіте, жосыла, босатылып жіберілгендей.

ТҰСАУКЕСЕР¹ зат. 1. этн. Сәби қаз тұрған соң тез жүріп кетсін деген тілекпен жасалатын ғырым, ырым. 2. жаңа. <лат. praesentatio> Алғаш рет таныстыру рәсімі. // Алғашқы, тұңғыш.

ТҰСАУЛА= ет. 1. Мінсіз көлікке тұсау салу. 2. ауыс. Тежеу, кедергі болу, бұсаулау.

ТҰСАУЛАН= ет. Тұсау салыну.

ТҰСАУЛАНУ Тұсаулан етістігінің қимыл атауы.

ТҰСАУЛАУ Тұсаула етістігінің қимыл атауы; кедергі болу, тежеу.

ТҰСАУЛЫ сын. 1. Аяғында тұсауы бар, тұсау салынған. 2. ауыс. Еркі жоқ, еріксіз.

ТҰСАУЛЫҚ¹ зат. 1. этн. Тұсауға арналған

қатты жіптен, арқаннан жасалған бұсау. 2. этн. Тұсау салынатын ұзындықты білдіретін, жерден екі қарыстай жозары х а л ы қ т ы қ өлшем.

ТҰСАУЛЫҚ² сын. Тұсау боларлық, тұсауға жарарлық.

ТҰСАУСЫЗ сын. Тұсауы жоқ, тұсау салынбаған. // Тұсау салмай, еркін.

ТҰСБАҒДАР зат. Көкжиек тұстарын анықтау үшін қолданылатын аспап.

ТҰСДОРБА зат. қолөнер. Ұсақ-түйек салатын дорба.

ТҰСКИІЗ зат. этн. Сәндік үшін төсектің тұсына ұстайтын, тұсті барқыт, жібектен т.б. бетіне ою-өрнектер тізілген үй мүлкі.

ТҰСҚА зат. жерг. Тұрме, абақты.

ТҰСҚАҒАЗ зат. Біркелкі және түрлі тұсті бояулы бедер баспа тәсілімен салынған алуан түрлі өрнегі бар бөлменің қабырғаларына жапсырылатын қағаз текті әрлеу материалы.

ТҰСҚАП зат. жерг. Керегеге іліп қоятын қатшық, кірсалғыш.

ТҰСПАЛ зат. 1. Астарлы сөз. 2. Жорамал, болжал.

Тұспал жасады. Тұспалдады, жорамалдады, болжады.

ТҰСПАЛА= ет. Шамалау, болжау.

ТҰСПАЛАУ¹ зат. сөйл. **Тұспал.**

ТҰСПАЛАУ² Тұспала етістігінің қимыл атауы.

ТҰСПАЛДА= ет. 1. Тура айтпай, жұмбақтап, астарлай сөйлеу. 2. Шамалау, болжау, жорамалдау.

ТҰСПАЛДАС сын. Сөйкес, ыңғайлас.

ТҰСПАЛДАС= ет. Тура айтпай, жұмбақтай сөйлесу, болжам жасасу.

ТҰСПАЛДАСУ Тұспалдас етістігінің қимыл атауы.

ТҰСПАЛДАУ зат. сөйл. **Тұспал.**

ТҰСПАЛДАУ Тұспалда етістігінің қимыл атауы.

ТҰСПАЛДЫ сын. Астарлы, жұмбаққа толы.

ТҰСПАЛСЫЗ сын. Ешқандай астары жоқ, жұмбақсыз.

ТҰСПА-ТҰС үст. 1. Дәлме-дәл, тұстас, қарама-қарсы. 2. Бір оқиғамен мезгілдес, уақытпас.

ТҰСТАЛ= ет. Тұсына іліну, тұтылу.

ТҰСТАЛУ Тұстал етістігінің қимыл атауы.

ТҰСТАС сын. 1. Жас шамалары бір-біріне қарайлас. // Жас шамалары бір-бірінен қарайлас, қатарлас адамдар. 2. Бір уақытта өмір сүрген, замандас. 3. Бір нәрсеге сәйкес, сайма-сай, дәл.

ТҰС-ТҰСТАН үст. Жан-жақтан, барлық жағынан, әр жерден.

ТҰСЫР зат. Тұсырлаған дыбыс, дүрсіз.

ТҰТ зат. өс. <лат. togus> Жапырақтары жұмыртқа пішіндес, жемісі ұсақ, ағашының сүрегі қатты болатын, жапырағын жібек құрты жейтін ағаш.

ТҰТ= ет. 1. Бір нәрсені қолмен ұстау. 2. Кереге, қабырғаға, терезеге бір нәрсені ұстау, ілу. 3. Бір нәрсені ұстап алу, қолға түсіру. 4. Жібермей қалу, жабысу, жармасу. 5. ауыс. Бір нәрсені қабылдау, ұстану. 6. ауыс. Кейбір сөздермен тіркесіп келіп, есептеу, білу, санау деген мағынада қолданылады.

ТҰТА= ет. 1. От алып жана бастау. 2. ауыс. Өршу, жану, күш алу.

ТҰТАМ зат. этн. Бес саусақпен тұтқандағы көлемге шамалас, 4–5 еліге тең ұзындықты білдіретін х а л ы қ т ы қ өлшем.

ТҰТАМДА= ет. 1. Тұтамға салу, тұтаммен өлшеу. 2. ауыс. Аз-аздау, там-тұмдау, мөлшерлеу.

ТҰТАМДА сын. 1. Кіп-кішкентай, өте шағын. 2. Қып-қысқа, шолақ.

ТҰТАМДЫҚ зат. Тұтамға жуық, тұтамға жетерлік; қысқалық.

ТҰТАН= ет. 1. Жаңа от алып, жана бастау. 2. ауыс. От алу, іске қосылу. 3. ауыс. Өркендеу, күш алу, өрістеу.

ТҰТАНҒЫШ сын. 1. Тез жануға бейім, тез тұтанатын. 2. ауыс. Тез ашуланғыш, шамданғыш.

ТҰТАНҒЫШТЫҚ зат. Тез тұтанатындық. **ТҰТАНДЫР**= ет. 1. Жандыру, от алдыру, тұтату. 2. ауыс. Ояту, пайда болдыру, өршіту.

ТҰТАНДЫРҒЫШ зат. 1. Тұтатқыш, оттық. 2. өск. Миналар мен гранаталардың жарылу зарядын тұтандыратын құрал.

ТҰТАНДЫРУ Тұтандыр етістігінің қимыл атауы.

ТҰТАНДЫРУШЫ зат. Отты жағушы, тамызғыш.

ТҰТАНУ Тұтан етістігінің қимыл атауы.

ТҰТАС сын. 1. Түгел, жаппай, тегіз. 2. Бөлек емес, бір, бірге.

Тұтас дулыға. этн. Темірден тұтас құйылған дулыға.

ТҰТАС= ет. 1. Бір-біріне жалғасу, ұштасу. 2. Бірігу, шоғырлану. 3. ауыс. Қатарласу, бір-бірінен ажырамау, бас қосу.

ТҰТАСЖАПЫРАҚ зат. өс. <лат. haplophyllum> Таудың тасты беткейлерінде, кеуіп қалған жән арналарында кездесетін рута тұқымдасына жататын, биіктігі 20-30 (75) см-дей, көпжылдық шөптөктес өсімдік.

ТҰТАСТАЙ үст. Жеке-жеке емес, түгелімен, біртұтас.

ТҰТАСТАН= ет. Бөлінбей, бүтін болу, ұштасу.

ТҰТАСТАНДЫР= ет. Біріктіру, шоғырландыру.

ТҰТАСТАНДЫРУ Тұтастандыр етістігінің қимыл атауы.

ТҰТАСТАНУ Тұтастан етістігінің қимыл атауы.

ТҰТАСТЫҚ¹ <ағыл.integrity> зат. 1. Тұтас болушылық, бөлінбеушілік, бірлік. 2. инф. Кез-дейсоқ әрекеттер жағдайында өзінің ақпараттық мазмұнын және түсініктемесі берудің бір мәнділігін сақтайтын мәліметтердің қалып-күйі.

ТҰТАСТЫЛЫҚ зат. сөйл. **Тұтастық.**

ТҰТАСТЫР= ет. Біріктіру, қосу.

ТҰТАСТЫРҒЫШ сын. мед. Тұтастыруға бейім, байланыстырғыш.

ТҰТАСТЫРУ Тұтастыр етістігінің қимыл атауы.

ТҰТАСТЫРЫЛ= ет. Біріктірілу, тұтас етілу, қосылу.

ТҰТАСТЫРЫЛУ Тұтастырыл етістігінің қимыл атауы.

ТҰТАСУ Тұтас етістігінің қимыл атауы.

ТҰТАТ= ет. От жағу, жандыру.

ТҰТАТҚЫШ зат. сөйл. **Оттық.**

ТҰТАТТЫР= ет. От жақтыру.

ТҰТАТТЫРУ Тұтаттыр етістігінің қимыл атауы.

ТҰТАТУ Тұтат етістігінің қимыл атауы.

ТҰТАТЫЛ= ет. От жағғылу.

ТҰТАТЫЛУ Тұтатыл етістігінің қимыл атауы.

ТҰТАУ Тұта етістігінің қимыл атауы.

ТҰТҚА зат. 1. Есіктің т.б. заттардың қолмен ұстауға ыңғайлы етіп жасаған жері. 2. ауыс. Тірек, таяныш, сүйеу.

Тұтқа болды. Тірек, таяныш болды.

ТҰТҚАЛЫ сын. 1. Тұтқа салынған, тұтқасы бар. 2. ауыс. Бастаушысы, көсемі бар.

Тұтқалы орын. Негізгі, шешуші жер.

ТҰТҚАЛЫҚ¹ зат. сөйл. **Тұтқа.**

ТҰТҚАЛЫҚ² зат. қолөнер. Сықаурынның жіңішке ұшы.

ТҰТҚАСЫЗ сын. Тұтқа салынбаған, тұтқасы жоқ.

ТҰТҚАУШЫ зат. спорт. Басқару тұтқасына ие қайық немесе буер экипажының мүшесі.

ТҰТҚИЫЛ сын. Ойда жоқ жерден, кенеттен пайда болған.

ТҰТҚИЫЛДА үст. Аяқ астынан, кенеттен.

ТҰТҚИЫЛДАН үст. Күтпеген жерден, төтеннен.

ТҰТҚҰЛАҚ зат. бот. <лат. mulberry fruits> Саңырауқұлақтың тұт ағашы түбінде өсетін түрі.

ТҰТҚЫЗ= е.т. Қабырғаға бір затты ілгізу, ұстату.

ТҰТҚЫЗУ Тұтқыз етістігінің қимыл атауы.
ТҰТҚЫН зат. Бас еркінен айырылып, қолға тұтқын адам.

Тұтқынға алды. Қамады, тұтқындады, жауып тастады.

ТҰТҚЫНДА= е.т. 1. Тұтқын ету, түрмеге жабу, қамауға алу. 2. ауыс. Бір нәрсенің шыр-мауында болу.

ТҰТҚЫНДАЙ сын. Тұтқын сияқты, тұтқын тәрізді.

ТҰТҚЫНДАЛ= е.т. 1. Қамауға алыну, тұтқынға түсірілу, түрмеге жабылу. 2. Қолға түсу, қамалу.

ТҰТҚЫНДАЛУ Тұтқындал етістігінің қимыл атауы.

ТҰТҚЫНДАТ= е.т. Түрмеге жапқызу, қамауға алғызу.

ТҰТҚЫНДАТУ Тұтқындал етістігінің қимыл атауы.

ТҰТҚЫНДАУ¹ зат. этн. Ойыншылардың аңғарымпаздығы, шапшаңдығы сыналатын ұлттық ойын түрі [Екі топқа бөлінген ойыншылар теріс қарап тұрып, қолдарын айқастырып «көпір» істейді. «Көпір» астынан өтіп бара жатқан ойыншылар келесі топтың жасыраған затының атын атауы тиіс. Тапса, жеңеді; таба алмаса, айып-анжы төлейді].

ТҰТҚЫНДАУ² Тұтқында етістігінің қимыл атауы.

ТҰТҚЫНДЫҚ зат. Тұтқын болушылық, тұтқындалғандық.

ТҰТҚЫР сын. 1. Ұстаған, жабысқан жерінен айырылмайтын, тұтып қалғыш. 2. ауыс. Бірден көсіліп кете алмайтын, кібіртік. 3. ауыс. Бір нәрсені тез ұғып алатын, алғыр.

ТҰТҚЫРЛАН= е.т. 1. Тұтып қалу, жібермеу.

2. ауыс. Кібіртіктеу, марғаулану.

ТҰТҚЫРЛАНДЫР= е.т. 1. Тұтқыр ету, тұту.

2. ауыс. Кібіртіктеу, кекештеңдіру.

ТҰТҚЫРЛАНДЫРУ Тұтқырландыру етістігінің қимыл атауы.

ТҰТҚЫРЛАНУ Тұтқырлан етістігінің қимыл атауы.

ТҰТҚЫРЛАУ сын. Көсіліп кете алмайтын, кібіртіктеу.

ТҰТҚЫРЛЫҚ зат. Тұтып қалушылық, тұтқыр болушылық.

ТҰТҚЫШ¹ зат. этн. Ыстық затты ұстау үшін күізден не басқа матадан істелген қолғап.

ТҰТҚЫШ² сын. Бір нәрсені жібермейтін, ұстап қалатын.

ТҰТҚЫШСЫЗ сын. Тұтқышы жоқ, тұтқыш ұстамай.

ТҰТҚЫШТАЙ сын. Тұтқыш сияқты, тұтқыш тәрізді.

ТҰТҚЫШТЫҚ сын. Бір нәрсені тез тұтқып қалғышытық.

ТҰТТАЙ сын. Үстінде лыпа жоқ, тырдай.

Тұттай жалаңаш. Ылерге тұт жоқ, тыр жалаңаш.

ТҰТТЫҚ= е.т. сөйл. Тұтыу, кекештеу.

ТҰТТЫР= е.т. Тұтқызу, ұстату.

ТҰТТЫРУ Тұттыр етістігінің қимыл атауы.

ТҰТУ Тұт етістігінің қимыл атауы.

ТҰТУЛЫ сын. Ілінген, тұтылған.

ТҰТЫҒУ Тұтығ етістігінің қимыл атауы.

ТҰТЫҒЫҢҚЫРА= е.т. Сәл тұтығып сойлеу.

ТҰТЫҒЫҢҚЫРАУ Тұтығыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ТҰТЫҚ= е.т. Жекелеген сөздерді, буындарды дұрыс айта алмау, кекештеу.

ТҰТЫҚПА зат. Тілінің кемістігі бар адам; кекеш.

ТҰТЫҚТАН= е.т. сөйл. Кекештеу, тұтыу.

ТҰТЫҚТАНУ Тұтықтан етістігінің қимыл атауы.

ТҰТЫҚТЫР= е.т. Кекештеңдіру, кібіртіктеу.

ТҰТЫҚТЫРУ Тұтықтыр етістігінің қимыл атауы.

ТҰТЫЛ¹= е.т. 1. Ұсталу, іліну. 2. ауыс. Қолға түсу; қамауға алыну.

ТҰТЫЛ²= е.т. Айдың, Құннің бетіне Жер көлеңкесінің түсуі.

ТҰТЫЛҒЫШ сын. Тез тұтылып қалатын.

ТҰТЫЛДЫР= е.т. 1. Жұлдыздардың толық көрінбей қалуы, шала көрінуі. 2. ауыс. Қолға түсіру.

ТҰТЫЛДЫРУ Тұтылдыр етістігінің қимыл атауы.

ТҰТЫЛУ Тұтыл етістігінің қимыл атауы; тұтқынға алыну, қолға түсу.

ТҰТЫМ зат. 1. Бір нәрсені ұстауы, тұтуы.

2. Ұстам, қарым, уыс. 3. ауыс. Қоласты, қарамағы.

ТҰТЫМДЫ сын. 1. Ұғынғыш, тез қабылдағыш, зерек. 2. ауыс. Тұрақты, берік.

ТҰТЫН= е.т. 1. Керегіне жарату, пайдалану, қолдану. 2. Бір нәрсені қабылдау, ұстану.

ТҰТЫНАРЛЫҚ сын. Жарататын, пайдаланатын.

ТҰТЫНУ Тұтын етістігінің қимыл атауы; пайдалану.

Тұтыну бағасының индексі. экон. Салыстырмалы базистік кезеңдегі орташа отбасы тұтынатын тауарлар мен көрсетілетін қызметтер бағасы өзгеруінің орташа деңгейінің көрсеткіші. **Тұтыну кооперативі.** Азаматтардың материалдық және басқа қажеттіліктерін қанағаттандыру мақсатымен олардың мүлкітік үлесіңдік жәрналарын біріктіру жолымен құрылған ұйым. **Тұтыну қоры.** экон. Қоғам мүшелерінің жеке басының тұтынуы мен қоғамдық қажеттерін қанағаттандыру үшін пайдаланылатын ұлттық табыстың бір бөлігі. **Тұтынулар маркетингі.** экон. Компанияның бүкіл өндірістік-өткізу жүйесін тұтыну өнімінің жаңа үлгілерін жасау үшін соңғы технологиялық жетістіктерді пайдалануды ұйымдастыру. **Тұтыну нарығы.** экон. Сатып алушылардың тұтыну тауарларына төлем қабілеті бар сұранымның қанағаттандыратын тауарлар мен ақылы қызмет нарығы. **Тұтыну сапасы.** экон. Сұранымды ұсынымнан алшақтататын тауар тапшылығы және соның негізінде бағаның өсуі.

ТҰТЫНУШЫ зат. Пайдаға асырушы, керегіне жаратушы.

Тұтынушы интерфейсi. инф. Бағдарлама мен оны қолданушы адам арасындағы диалогті ұйымдастыру құралдары. **Тұтынушылар кооперативі.** экон. Азаматтардың мүшелік негіздегі ерікті бірлестігі. **Тұтынушылар құқығын қорғау.** экон. Тұтынушылардың тиісті сападағы, өмірі мен денсаулығына қауіпсіз тауарларды (жұмыстарды, қызметтерді) сатып алу, тауарлар мен олардың дайындаушылары туралы ақпарат алу, өз мүдделерін мемлекеттік және қоғамдық тұрғыда қорғау. **Тұтынушылар одағы.** экон. Халыққа қажетті тұрмыс бұйымдарын өтейтін ұйым. **Тұтынушылар рыногы [нарығы].** экон. Жекелеген адамдар мен ұй қожалықтары тұтыну тауарлары мен қызметтерін сататын және сатып алатын нарық.

ТҰТЫНУШЫЛЫҚ зат. Пайдаланушылық, іске асырушылық.

ТҰТЫНЫЛ= е.т. Пайдаланылу, қолданылу, іске асырылу.

ТҰТЫНЫЛУ Тұтыныл етістігінің қимыл атауы.

ТҰТЫНЫШ зат. жерг. Керегенің астына салатын күіз.

ТҰТЫНС= е.т. Ұстанысу, санау, есептеу.

ТҰТЫНСУ Тұтынс етістігінің қимыл атауы.

ТҰҒМАТ [ар. قهمة] зат. ескі кіт. Қауесет, өсек-аяң.

ТҰҒМАТШЫ зат. ескі кіт. Қауесет, өсек-аяң таратушы.

ТҰШ: түш бауырсақ, этн. тамақ. Ұнға сұт, май, қант, жұмыртқа қосып илеп, ұсақ

етіп кесіп, қуырып, балға қатыратын мерекелік бауырсақ.

ТҰШАЛА зат. өс. <лат. grossularia> Қарлыған, тасжарған тұқымдасына жататын, биіктігі 2 м-ге дейін жететін жемісті бұта.

ТҰШПАРА [ир. خوشه] зат. тамақ. Арасына туралған, не тартылған майда ет салып, қамырға орап пісірілетін, үстіне сарымай немесе кілегей құйылып желінетін сүйкімді ас, пельмен.

ТҰШТАҚАЙ сын. Жағымсыз, цыпып-қонған, жеңілтек, жеңіл мінезді.

ТҰШТАҚА= е.т. Тұштақ-тұштақ ету.

ТҰШТАҚАТ= е.т. Тұштаң-тұштаң еткізу.

ТҰШТАҚАТАУ Тұштақтат етістігінің қимыл атауы.

ТҰШТАҚТАУ Тұштақта етістігінің қимыл атауы.

ТҰШТАЛАҢДА= е.т. Жеңілтектену, шошаңдау, тұшталмақтау.

ТҰШТАЛАҢДАУ Тұшталаңда етістігінің қимыл атауы.

ТҰШТАҢ зат. Жеңілтектік, жеңіл мінезділік.

ТҰШТАҢДА= е.т. Тұштаң-тұштаң ету, шұңдау.

ТҰШТАҢДАТ= е.т. Тұштаң-тұштаң еткізу, шұңдау.

ТҰШТАҢДАТУ Тұштаңдат етістігінің қимыл атауы.

ТҰШТАҢДАУ Тұштаңда етістігінің қимыл атауы.

ТҰШТИ= е.т. Дурдио, шошаю.

ТҰШТИТ= е.т. Дурдиту, шошайту.

ТҰШТИТУ Тұшит етістігінің қимыл атауы.

ТҰШТИЮ Тұшти етістігінің қимыл атауы.

ТҰШЫ= е.т. Дәмі кіру, татымы болу.

ТҰШЫМ зат. Дәмі, татымы.

ТҰШЫМДЫ сын. Мәнді, көңілге қонымды.

ТҰШЫМДЫЛЫҚ зат. Тұшымды, татымды болушылық.

ТҰШЫМСЫЗ сын. Дәмі жоқ, татымсыз, нәрсіз.

ТҰШЫМСЫЗДЫҚ зат. Нәрсіздік, татымсыздық, мәні жоқтық.

ТҰШЫМ-ТАЛҒАМ зат. Талғампаздық, бағалағыштық.

ТҰШЫН= е.т. 1. Дәмін алу, дәмін сезу. 2. ауыс. Қанығу, сезіну, байқау.

ТҰШЫНДЫР= е.т. 1. Дәмін алғызу, дәмін сезіндіру. 2. ауыс. Қанықтыру, сезіндіру, рахат сезімге бөлеу.

ТҰШЫНДЫРУ Тұшындыр етістігінің қимыл атауы.

ТҰШЫНТ= е.т. Қанықтыру, сезіндіру.

ТҰШЫНТУ Тұшынт етістігінің қимыл атауы.

ТҰШЫНУ Тұшын етістігінің қимыл атауы.

ТҰШЫР: ауыз тұшыр. Айтуға тұрарлық, риза боларлық, көңіл толарлық.

ТҰШЫРҚАН= е.т. Тамақтың тұщы дәмін сезіну.

ТҰШЫРҚАНДЫР= е.т. Тамақтың тұщы дәмін сезіндіру.

ТҰШЫРҚАНУ Тұшырқан етістігінің қимыл атауы.

ТҰШЫРЛЫҚ: ауыз тұшырлық. Құлақ құрышын қандырарлық, риза боларлық.

ТҰШЫТ= е.т. жерг. Майды күйдіру, қыздыру.

ТҰШЫТУ Тұшыт етістігінің қимыл атауы.

ТҰШЫ сын. 1. Тұзы жоқ, ішуге жарамды (су). 2. Ащы емес, дәмді (тағам).

Тұшы етке тиген ащы таяқ. Жас, құлық-сұмдықты білмейтін кезде көрген қыянат, зорлық, зәбір ащы болады, жүректе қазақ сақпалады деген мағынада қолданылатын сөз. **Тұшы етіне ащы таяқ тигізбеді.** Жазықсыз жанға арашашы болды. **Тұшы етіне ащы таяқ тиді.** Жазықсыз жапа шекті, жәбірленді. **Тұшы құрт.** этн. Тұзы аз салынған құрт.

ТҮЩЫЛА = е. т. *Түздан арылту, түщыга айналдыру.*

ТҮЩЫЛАН = е. т. *Түздан арылу, түщыга айналду.*

ТҮЩЫЛАНДЫР = е. т. *Түздан арылту.*

ТҮЩЫЛАНДЫРУ *Түщыландыр етістігінің қимыл атауы.*

ТҮЩЫЛАНУ *Түщылан етістігінің қимыл атауы.*

ТҮЩЫЛАУ сын. *Түзы аздау, кемдеу.*

ТҮЩЫЛЫ сын. **1.** *Түщылау келген; ащы емес.*

2. ауыс. *Жайлы, жағымды, дәмді.*

ТҮЩЫЛЫҚ зат. *Түщы болушылық.*

ТҮЩЫРАҚ сын. *Түзы азырақ, ащы емес.*

ТҮЩЫТ = е. т. *Ащы суды т.б. ішуге жарамды ету, түщыландыру.*

ТҮЩЫТҚЫШ зат. тех. *Ащы суды түзынан арылтатын қондырғы.*

ТҮЩЫТУ *Түщыт етістігінің қимыл атауы.*

ТҮЩЫТЫЛ = е. т. *Түщыландырылу, ащысын кетіру.*

ТҮЩЫТЫЛУ *Түщытыл етістігінің қимыл атауы.*

ТҮЯ зат. бот. <лат. thuja> *Қитарис тұқымдасына жататын, биіктігі 7-12 м-дей, қылқан жапырақты, мәңгі жасыл ағаш.*

ТҮЯҚ зат. **1.** *Мал т.б. сүтқоректі жануардың аяғының басындағы жер басатын мүйіз тұ қай.*

2. ауыс. *Ұсақ мал, қой-ешкі.*

3. ауыс. *Артта қалған ұрпақ, тұқым.*

Түяғы қимылдаған жоқ. Еш әрекет істемеді, қарап отырды. Түяғына теңгермеді. Ешкімге тең көрмеді, баламады. Түяғын ілді. Қол жеткізді, мақсатына жетті. Түяғы тозды. Көп жүрді, жүрістен болдырып шаршады. Түяғы ілінді. Бір нәрсеге енді ғана қолы жетті. Түяқ баспаған [түмеген]. Еш мал бармаған, соны, тың. Түяқ жұлығы. анат. <лат. согопа ungulae> Түяқ көбесінен төменірек орналасып, бақайдың алдыңғы және бүйір қабырғасын жарты сақина түрінде қоршап жатқан түяқ бөлігі.

Түяқ көбесі. анат. <лат. limbis ungulae> *Терінің мүйіз тұяққа ауысатын жеріндегі жіңішке аралық.*

Түяқ қалмады. *Артында ұрпақ, тұқым қалмады.*

Түяқ салығы. көне. *Мал басына төлетін салық.*

Түяқ серішпеді. *Ешбір қимылысыз, тып-тынш жатты. Түяқ тимеді. Мал баспады, аяқасты болмады.*

Түяқ шыыр. *Әбден тапталған, шыырланған (жер).*

ТҮЯҚКЕСТІ сын. сөйл. **Түяқкешті.**

Түяқкесті болды. Түяқкешті болды.

ТҮЯҚКЕШТІ сын. *Әбден тапталған, тықырланған.*

Түяқкешті болды. Шөбі әбден тапталды, оты басылып, тықырланды. Түяқкешті сүрлеу. *Оты мал түяғымен тапталған, шөбі кетіп, тықырланған жол.*

ТҮЯҚҚҰЛАҚ зат. бот. *Қабығы қатты, еті жұмсақ, пішіні жылқының түяғына ұқсас саңырауқұлақ.*

ТҮЯҚСЕРПЕР сын. *Соңғы, ақырғы.*

ТҮЯҚСЫЗ сын. **1.** *Малсыз, малы жоқ.*

2. ауыс. *Ұрпақсыз, тұқымсыз.*

ТҮЯҚТЫ сын. **1.** *Мал.* **2.** ауыс. *Тұқымы, ұрпағы бар.*

Түяқты болды. Артында қалатын ұрпақ дүниеге келді. Түяқты құстар. саят. Аушы құстар, қыран құстар.

ТҮЯҚША зат. бот. жерг. **Тайтұяқ.**

ТҮЯҚШАЙЛЫ сын. *Тапталған.*

Түяқшайлы етті. Жерді таптап тастады, шылады.

ТҮЯҚШӨП зат. бот. жерг. **Тайтұяқ.**

ТҮЯНА сын. жерг. *Пысық, тындырымды.*

ТҮЯНАДАЙ сын. жерг. *Кішкентай, жытжынақы, әп-әдемі.*

ТҮБЕГЕЙ сын. **1.** *Негізгі, түпкі.* **2.** *Мүлде жаңа, түбірлі.*

ТҮБЕГЕЙЛЕ = е. т. *Тәттіштеу, тиянақтау.*

ТҮБЕГЕЙЛІ сын. **1.** *Негізгі, түпкілікті.*

2. *Біржолға, біржақты. 3.* *Жан-жақты, ұқыпты, тыңғылықты.*

ТҮБЕК¹ зат. этн. *Сөбиді бесікке бөлегенде, жаялықтары былғанбас үшін бесіктің астын тесіп орнататын, нәрестенің дәреті жиналатын ыдыс.*

ТҮБЕК² зат. геогр. **1.** *Бір жағы құрлықпен шектесіп, қалған жақтары сумен қоршалған құрлық бөлігі.* **2.** *Өзеннің бұрылыс, іілген жері, иіні.*

ТҮБЕКШЕ зат. *Кішігірім түбек.*

ТҮБЕЛЕК зат. этн. жерг. *Қазан астына қоятын дөңгелек темір.*

ТҮБЕЛІКТІ сын. *Тынақты, түпкілікті; түбегейлі.*

ТҮБІНДЕ үст. **1.** *Бір нәрсеңнің қасында, маңында, жанында.* **2.** *Түттеп келгенде, ақыр соңында.*

ТҮБІР¹ зат. **1.** бот. *Ағаштың, өсімдіктің жерде қалған түбі.* **2.** анат. *Тістің жақ ұясына кіріп тұрған бөлігі.* **3.** ауыс. *Бір нәрсеңнің түп-тамыры, негізі, аргы жағы.*

ТҮБІР² зат. лингв. *Ары қарай бөлшектеуге келмейтін, бірнеше сөзге ортақ лексикалық мағынаны білдіретін сөздің негізі бөлшегі.*

ТҮБІР³ зат. мат. *Теңдеудегі санның орнына қойған кезде осы теңдеуді тепе-теңдікке айналдыратын сан.*

Түбір табу. мат. *Түбір іздеу амалдары.*

ТҮБІРЛЕН = е. т. *Түбірі көріну, түбірі шығу.*

ТҮБІРЛЕП үст. *Бір нәрсеңнің егжей-тегжейіне жетіп, тәттіштеп.*

ТҮБІРЛЕС сын. **1.** *Түбірі бір, төркіндес, негіздес.* **2.** лингв. *Бір түбірден өрбіген, бір түбірден тараған (сөз).*

ТҮБІРЛЕСТІК зат. лингв. *Түбірі бір болушылық.*

ТҮБІРЛІ сын. **1.** *Түбірі бар.* **2.** ауыс. *Шешуші, негізгі, түбегейлі.*

Түбірлі өзгеріс жасады. Мүлде, біржолға өзгертіп жіберді.

ТҮБІРТАМЫР зат. өс. жерг. *Ақжелкек.*

ТҮБІРТЕК¹ зат. **1.** *Кесілген не сынған ағаштың, өсімдіктің түбірі.* **2.** ауыс. *Бір нәрсеңнің қалдығы.*

ТҮБІРТЕК² зат. экон. <итал. quitanza> *Сомасы көрсетілген төлем құжаты; заттар мен құжаттар, ақша қабылдағандығы туралы берілетін қағаз.*

ТҮБІРТЕК³ зат. бот. жерг. *Жасаң.*

ТҮБІРТІК зат. сөйл. **Түбіртек.**

ТҮБІРШЕК зат. сөйл. *Есеп-қисап жасасқандағы қолда қалатын құжат.*

ТҮБІРШК¹ зат. *Түбіртек, түбір.*

ТҮБІРШК² <лат. thylacospermum> зат. өс. *Түбір ағаштанып кеткен шөл өсімдігі.*

ТҮБІТ¹ зат. *Хайуанаттың қылышқ жүйінің астындағы биязы, ұлтідек жүн.*

Түбіт орамал [шәлі]. Түбіттен тоқылған орамал, шәлі. Түбіт тарақ. Түбіт түтетін темір тісті ағаш құрал.

ТҮБІТ² зат. жерг. *Қалдық май.*

ТҮБІТСІЗ сын. *Түбітінен айырылған, түбіті жоқ.*

ТҮБІТТЕ = е. т. *Түбітті қылығынан тазарту.*

ТҮБІТТЕЙ сын. *Түбіт сияқты, түбіт тәрізді.*

Түбіттей тұтасқан. Әбден ұйысқан, қалың болып өскен. Түбіттей түтті. Быт-шытың шығарды, құлталақан етті.

ТҮБІТТЕЛ = е. т. *Түбіт салыну.*

ТҮБІТТЕЛУ *Түбіттел етістігінің қимыл атауы.*

ТҮБІТТЕН = е. т. *Майда, тығыз тұқ осу.*

ТҮБІТТЕНУ *Түбіттен етістігінің қимыл атауы.*

ТҮБІТТЕУ *Түбітте етістігінің қимыл атауы.*

ТҮБІТТІ сын. *Түбіті қалың.*

ТҮБІТТІК сын. *Түбіт болатын, түбітке тән.*

ТҮБІТШЕ *түбітше түтті. Быт-шытың шығарды, берекесін кетірді.*

ТҮГЕ мод. *Көбіне лепті сөйлем құрамында келіп, қынжылу, ренжу мағынасын білдіреді.*

ТҮГЕЛ есім. *Барлық, тегіс, күллі.*

Түгел сөздің түбі бір, түп атасы – Майқы би. *Билер сөзі, шешендік сөз Майқыдан басталады деген мағынада [Майқы – Шыңғысты хан көтерген он екі бидің бірі. Қазақтың билік, шешендік сөз дәстүрінің ережелері мен принциптерінің негізін қалаған қайраткер].*

ТҮГЕЛДЕ = е. т. **1.** *Бір нәрсеңнің санының дұрыстығын анықтау; түгендеу, санақ жүргізу.*

2. ауыс. *Кем-кетігін толтыру.*

3. ауыс. *Тексеру, жинақтау.*

ТҮГЕЛДЕЙ үст. *Бәрі, толығымен, тұтастай.*

ТҮГЕЛДЕН = е. т. *Түгел болу, кем-кетігі толтырылу.*

ТҮГЕЛДЕНДІР = е. т. *Түгел болғызу, кем-кетігін толтыру.*

ТҮГЕЛДЕНДІРУ *Түгелдендір етістігінің қимыл атауы.*

ТҮГЕЛДЕНУ *Түгелден етістігінің қимыл атауы.*

ТҮГЕЛДЕТ = е. т. *Түгел ету, кем-кетігін толтыру.*

ТҮГЕЛДЕТУ *Түгелдет етістігінің қимыл атауы.*

ТҮГЕЛДЕУ *Түгелде етістігінің қимыл атауы; түгендеу, жинақтау.*

ТҮГЕЛДІК зат. *Түгел болушылық, амандық.*

ТҮГЕН есім. сөйл. *Кез келген есімнің (атаудың) орнына жүретін сөз.*

ТҮГЕНДЕ = е. т. *Бір нәрсеңнің санын анықтау, түгелдеу, есеп жүргізу.*

2. ауыс. *Кем-кетігін толтыру, толықтыру.*

ТҮГЕНДЕЛ = е. т. *Бір нәрсеңнің саны анықталу; есеп-қисап жүргізілу, тексерілу.*

ТҮГЕНДЕЛУ *Түгелдел етістігінің қимыл атауы.*

ТҮГЕНДЕМЕ зат. экон. *Субъектінің балансында есептеулі мүлктің бар-жоғын, оның сақталуын және сақталуының дұрыстығын, міндеттемелерді, қаражат алу құқықтарын, қойма шаруашылығының жүргізілуін, есеп деректерінің нақтылығын дүркіндік тексеру.*

ТҮГЕНДЕСУ *Түгелден етістігінің қимыл атауы.*

ТҮГЕНДЕТ = е. т. *Санын анықтату, санату, тексерту.*

ТҮГЕНДЕТУ *Түгелдет етістігінің қимыл атауы.*

ТҮГЕНДЕУ¹ зат. *Санақ.*

ТҮГЕНДЕУ² *Түгенде етістігінің қимыл атауы; түгелдеу, санын анықтау.*

ТҮГЕНДЕУЛІ сын. *Түгенделіп қойылған, түгелденген.*

ТҮГЕНДЕУСІЗ сын. *Түгенделмеген, саналанбаған; есепсіз көп.*

ТҮГЕНДЕУШІ зат. *Бір нәрсеңнің бар-жоғын білуші, тексеруші.*

ТҮГЕНШЕ есім. сөйл. *Әдебіреу, әлдекім.*

ТҮГЕС = е. т. **1.** *Бір нәрсең бітіру, аяқтау, тәмамдау.* **2.** *Тамақты жеп тауысу.*

ТҮГЕСУ *Түгес етістігінің қимыл атауы; бітіру, аяқтау, тауысу.*

ТҮГЕСІЛ = е. т. *Таусылу, біту, аяқталу.*

ТҮГЕСІЛУ *Түгесіл етістігінің қимыл атауы.*

ТҮГІЛ шыл. *Атау түлғалы сөзден кейін тұрып, болымсыз мағынаны білдіретін сөз.*

ТҮЖІРКЕ зат. этн. *Қалың матадан астарлы етіп тіккен, қысқа етектегі сырт киім.*

ТҮЗ зат. *Үйден сырт жер, дала.*

Түз дала. Елсіз, меңіреу жер. Түзге отырды [шықты]. Дәрет сындырды. Түзден дам тартты.

Алысқа сапар шекті. Түзден тоят іздеді. Жемін сырттан, ботен жақтан іздеді.

ТҮЗ = е. т. *Құрау, жасау.*

ТҮЗАТ зат. зool. *Жылқы тектес жабайы жануар.*

Түзғайып ерендер. миф. *Қырдың киелі пірлері.*

Түз құладыны. зool. <лат. circus cyaneus> *Ересек аталығының арқа жоны күлгін сұр, бауыр жағы ақ, басы ақ бұрыл, қабасының арқа жоны қара қоңыр, бауырында қара қошқыл теңбілдері бар, қанаттарының ұшы, тұмсығы, тырнақтары қара*

түсті келетін жыртқыш құстың егістік алқабы мен шабындықты мекендейтін түрі.

ТҮЗДЕЙ сын. Түз сияқты, түз тәрізді.

ТҮЗДІК зат. Далалық, қырда тұратын тұрғындар.

ТҮЗЕ= ет. 1. Қисық нәрсені түзу қалыпқа келтіру; дұрыстау. 2. Жөндеу, жөнге келтіру.

ТҮЗЕГЕНСІ= ет. Түзеген болу, түзеген ыңғай таныту.

ТҮЗЕГІШТЕ= ет. Қайта-қайта түзеу, жөндеу.

ТҮЗЕГІШТЕУ Түзегіште етістігінің қимыл атауы.

ТҮЗЕЛ= ет. 1. Жөндеу, дұрысталу, реттелу. 2. ауыс. Қатесін жою, қатеден арылу. 3. Мінезін өзгерту, тәртіпке келу. 4. Сөндеу, әдемліену.

ТҮЗЕЛУ Түзел етістігінің қимыл атауы; жөндеу.

ТҮЗЕЛІҢКІРЕ= ет. Жөндеуіңкіреу, реттеліңкіреу, дұрысталуыңкіреу.

ТҮЗЕЛІҢКІРЕУ Түзеліңкіре етістігінің қимыл атауы.

ТҮЗЕМ зат. әск. Әскердің немесе өзге де топтардың сапы.

ТҮЗЕҢ сын. Түзу келген, түзулеу.

ТҮЗЕҢДЕУ сын. Қисық емес, түзулеу.

ТҮЗЕҢКІРЕ= ет. Аздап түзеу, жөндеуіңкіреу.

ТҮЗЕҢКІРЕУ Түзеңкіре етістігінің қимыл атауы.

ТҮЗЕМДІК зат. Қандай да бір шет, онша дамымаған ел не мекеннің тұрғындары, тұрғыны.

ТҮЗЕС¹= ет. Дұрыс жолға салысу, түзетісу, жөндесу.

ТҮЗЕС²= ет. Сапқа тұрысу.

ТҮЗЕСУ Түзес етістігінің қимыл атауы; жөндесу, кемшілігін түзетісу.

ТҮЗЕТ= ет. 1. Түзулеу, түзу ету. 2. ауыс. Дұрыстату, жөндеу.

ТҮЗЕТКІЗ= ет. Дұрыстату, жөндеу.

ТҮЗЕТКІЗУ Түзеткіз етістігінің қимыл атауы; қатесін жөндеу.

ТҮЗЕТКІШ зат. тех. Механизмді тәртіпке келтіретін аспап, құрал.

ТҮЗЕТКІШТІК сын. Түзетіп отыратын, түзейтін.

ТҮЗЕТПІР= ет. Жөндеу, дұрыстату.

ТҮЗЕТПІРУ Түзетпір етістігінің қимыл атауы.

ТҮЗЕТУ Түзет етістігінің қимыл атауы; жөнге салу, жөнге келтіру.

Түзету енгізді. Түзетті, қатесін жөндеді.

ТҮЗЕТУСІЗ сын. Жөндеусіз, өзгеріссіз, түзеусіз.

ТҮЗЕТУШІ зат. Кемістікті жөндейтін, түзете алатын адам.

Түзетуші қорсет. мед. Бел омыртқа, қабырға сүйектері жарақаттанған қисайғанда емдеу әдісінің бірі ретінде, сондай-ақ, жеңілдік беріп көтеріп тұру үшін пайдаланылатын құрал.

ТҮЗЕТПІ= ет. 1. Дұрыстатылу, реттелілу.

2. Қатесі жөндеу.

ТҮЗЕТІЛУ Түзетіл етістігінің қимыл атауы; дұрыстатылу, реттелілу.

ТҮЗЕТІҢКІРЕ= ет. Сәл жөндеуіңкіреу, түзеуіңкіреу.

ТҮЗЕТІҢКІРЕУ Түзетіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ТҮЗЕТІС= ет. Жөндеуісу, жөнге салысу, түзулесу.

ТҮЗЕТІСУ Түзетіс етістігінің қимыл атауы.

ТҮЗЕУ Түзе етістігінің қимыл атауы. 1. Жөндеу, түзулеу. 2. ауыс. Кемшілігін жою, жөнге салу.

ТҮЗЕУШІ зат. Жөнге келтіруші, тәртіпке салушы.

ТҮЗГЕН зат. бот. жерг. Жүзген.

ТҮЗУ¹ зат. мат. Жазықтықта екі нүкте арқылы өтетін сызық, геометрияның негізгі ұғымдарының бірі.

Түзу сызық, мат. Түзу.

ТҮЗУ² сын. 1. Тура, тік. 2. ауыс. Дұрыс, жөн. Түзу адам. Ешкімге зияны жоқ, дұрыс адам. Түзу

бет алу. Алған бағыты, беталысы дұрыс болу. Түзу жолға салды. Дұрыс бағытқа түсірді. Түзу келді. Дәл түсті, тура шықты. Түзу мылтық. Сапалы, тигіш мылтық. Түзу сымдай қып тартты. Түп-түзу, оқтай түзу етті. Түзу табан етік. Оң, сол жақ сыңарларының табаны, пошымы, ұлтары бірдей, алмастырып киюге келетін етік, көшпелі елдерде кеңінен таралған аяқкиім.

ТҮЗУ³ Түз етістігінің қимыл атауы; құрау, жасау.

ТҮЗУҚҰЙРЫҚ <лат. orthurus> зат. ө. с. Сивірдың құйрығы пішіндес, түп-түзу болып өсетін өсімдік.

ТҮЗУЛЕ= ет. Түп-түзу ету, тезістеу.

ТҮЗУЛЕН= ет. Түзу қалыпқа келу, тіктелу, дұрысталу.

ТҮЗУЛЕНУ Түзулен етістігінің қимыл атауы.

ТҮЗУЛЕУ¹ сын. Аздап түзу, туралау.

ТҮЗУЛЕУ² Түзуле етістігінің қимыл атауы.

ТҮЗУЛІК зат. 1. Оқтай түзу болушылық.

2. ауыс. Тура жол; дұрыстық, жөндік.

ТҮЗУШІ зат. Бір нәрсені түзетін, құрайтын.

ТҮЗШІЛ сын. Далада жүруді ұнататын,

түзге, сыртқа үйір адам.

ТҮЗІК сын. 1. Түзу, тура, дұрыс. 2. Еш жері бұзылмаған, ақауы жоқ. 3. ауыс. Адал, әділ.

Түзік болды. а) Әділ, адал болды. ә) Бұзылмады, ақауы болмады.

ТҮЗІКТЕУ сын. Жөнділеу, дұрыстау.

ТҮЗІКТІК зат. Туралық, дұрыстық.

ТҮЗІЛ= ет. Пайда болу, қалыптасу.

ТҮЗІЛУ Түзіл етістігінің қимыл атауы.

ТҮЗІЛУМ зат. әдеб. 1. Бір нәрсенің құрылымы, мазмұны. 2. геол. Қосынды, түзіліс.

ТҮЗІЛУС зат. 1. геол. Құрылыс, құрам.

2. әдеб. Түзілім, құрылым.

ТҮЙ¹= ет. 1. Бір нәрсені келіге сап, майдалау,

жармалау, ұнтақтау. 2. Қойып қалу, ниқу.

ТҮЙ²= ет. 1. Бір затты шүберекке орап байлау.

2. ауыс. Сезу, аңғару, байқау, білу. 3. ауыс. Түйсіну, сезіну.

Түйіп алды. Жаттап алды, тез ұғып алды, жадына сақтады.

ТҮЙПІЗ= ет. Келіге сөк, бидай, жсүгері сияқты дақылдарды салып, келсаппен ұрып жаныштату, қабығынан арылту, түйдіру.

ТҮЙПІЗУ Түйгіз етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙПІЛЕ= ет. Бірнеше рет тұру, түйгіштеу.

ТҮЙПІЛЕУ Түйгіле етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙГІШ зат. этн. Түроге арналған аспап, құрал.

ТҮЙГІШТЕ= ет. 1. Қайта-қайта тұру, түйгілеу, қабығынан арылту. 2. Ұрыштау, соққылау.

ТҮЙГІШТЕЛ= ет. 1. Қайта-қайта түйгілу, татпауды, жанышталу. 2. Соққылану, ұрылу.

ТҮЙГІШТЕЛУ Түйгіштел етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙГІШТЕУ Түйгіште етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙГІШТІК зат. 1. Затты түйгіштеуі (түйе) берушілік. 2. ауыс. Бір нәрсені ұғып алушылық.

ТҮЙДЕЙ: түйдей құрдас. Бір жылда туған; жасы қатар.

Түйдей жасты. Түйдей құрдас, бір жылда туған.

ТҮЙДЕК¹ зат. әдеб. Қазақ поэзиясында жырда қолданылатын тармақтарды топтастырудың еркін түрі.

ТҮЙДЕК² зат. 1. Үздік-создық шұбатылған тіркестің бір бөлігі, бір-біріне ұласқан топ. 2. Біріккен жиынтық, бума, байлам.

ТҮЙДЕКТЕ= ет. Топтау, жинақтау.

ТҮЙДЕКТЕЛ= ет. Топталу, жинақталу, тұтасу.

ТҮЙДЕКТЕЛУ Түйдектел етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙДЕКТЕН= ет. Топтану, тұтасу.

ТҮЙДЕКТЕНУ Түйдектен етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙДЕКТЕС= ет. Топтасу, тұтасу, түйдек-түйдек болысу.

ТҮЙДЕКТЕСУ Түйдектес етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙДЕКТЕТ= ет. Түйдек-түйдек ету, топтастыру, тұтастыру.

ТҮЙДЕКТЕТУ Түйдектет етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙДЕКТЕУ Түйдекте етістігінің қимыл атауы. 1. Топтасу, жинақтау. 2. әдеб. Аз сөзге көп ой сыйғызу.

ТҮЙДЕК-ТҮЙДЕК сын. Үздік-создық шұбатылған.

ТҮЙДЕКТІ сын. Топ-тобымен келген, тұтасқан.

Түйдекті тіркес. лингв. Сөз тіркесінің бір сыңары қызметінде жұмсалатын лексика-грамматикалық сөздер тобы.

ТҮЙДЕКТІК зат. Біртұтастық, топтық.

ТҮЙДІР= ет. 1. Түйгізу. 2. Жинау, қамдау.

3. ауыс. Сездіру, білдіру, түйсінту.

ТҮЙДІРУ Түйдір етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙЕ зат. 1. Бір немесе екі өркешті, күйіс қайтаратын ірі мал, үй жануары. 2. этн. Еті мен сүті азыққа, терісі мен жүні әртүрлі тұрмыс қажетіндегі бұйымдарды жасауға, шөлге төзімді болғандықтан, мініске пайдаланылатын, иесінің дәулеттілігінің белгісі ретіндегі қазатқын төрт түлік малының ішіндегі ең ірісі. 3. этн. Ескі уақыттан бері келе жатқан дәулет, салтанаттың, әртүрлі салт-дәстүр бойынша көрсетілетін сый-құрметтің, берілетін айып-таралғының бас белгі-заты ретіндегі ірі мал. 4. көне. Ерте кезде Шығыс елдерінде жұқ тасуға, ұзақ жолға, шөлге төзімді болғандықтан, сауда керуендерінің көлігі ретінде пайдаланылатын мініс мал. 5. этн. Қалыңмалға берілетін сый-құрметтің тоғыз ішіндегі бас белгі-заты. 6. діни. Ислам діні бойынша, құрбандыққа шалуға болатын ең ірі мал. 7. зool. Сұтқоректілер тобына, сірітабандылар отрядына жататын күйіс қайтаратын жұрттықты бір немесе қос өркешті ірі жануар.

Түйе бақты. Түйе өсіріп, өндірді, түйеге қарады.

Түйе балуан [палуан]. Күрескенін жығатын, денесі ірі адам. // Еңзердей, күшті, алып денелі. Түйе бас кылды [еті]. Бәрі жиналып басып тастады.

Түйе басты. этн. Балдыз бен жезде, жеңге мен қайны, қайын сіңілері арасындағы сыйластықты мойнайту, өзара жарастықты арттыру мақсатында ойналатын ұлттық ойын [Жезделерін балдыздары ебін тауып «жығып», үстіне кез келген дүршелерді «үйіп, оны үйелетіп, ой, тұрсаңшы, түйе басты» десіп, әзілдеп ойнайды]. Түйе бойына сеніп, жылдан құр қалыпты [қалған]. миф. Құшыне сеніп, алаңсыз болам деп істен немесе басқа да пайдадан бос қалма деген мағынада [Көне аңыз бойынша, түйе атауы болуға басқа аңдармен таласқан жылы, атып келе жатқан күрді көрмей ұйықтап қалып, жыл атауына енбей қалғаны туралы аңыздан қалған сөз]. Түйеге ком бітті. Түйе семіріп, салмақ қосты, қомданды.

Түйеде неше соқырың бар. сөйл. этн. а) Неше жүз түйеңіз бар деген мағынада. ә) табу. Жүз түйе [Дәстүрлі қазақ қоғамында түйенің саны жүзге толғанда, жүзінші түйені көз тимесін деп ырым етіп, бір көзін азығып жіберетін ырым негізінде қалыптасқан]. Түйеден түскендей. Дөрекі, орынсыз.

Түйе жабағы. Түйенің жазғытұрмығы ұйысқан салалы жүрі. Түйе жабу. Түйеге ықшамдалып жасалған жамылғы. Түйе жүн көрпе. этн. Түйенің жүнінен қабып жасалған, жеңіл әрі жылы көрпе. Түйе кекірік. Катты тойғанда өріксіз, өрескел шығатын кекірік.

Түйе көштік жер. этн. Түйеге артылған қоштың тынықпай жүріп отекіндей қашықтығын білдіретін халықтардың өзімен атауы. Түйе күйреуік. Күйреуіктің мал азығына жарамсыз ірі түрі. Түйе комдады. Түйеге жұқ арту үшін арқасына, қомына киіз салды; түйеге сөндеп жұқ артты. Түйе қомында жүру. Құй таңдамау. Түйе қотыр сөз. Біреуге

тигізіп, біреуді қиғытып, қажай айтылатын сөз. **Түйе қуырдық**, тамақ. Жас малдың кесек-кесек етіп туралған етіні суга тісіріп алып, май тұздық құйып дайындалатын қуырдақ. **Түйе мойнақ**.

а) Түйенің мойны; мойнын терісі. ә) Түйенің мойны, мойнын терісі сияқты иір-иір. **Түйе мұрындық**, этн. Ұзатылып бара жатқан қыздың жақындары мен құрбыларына естелік ретінде қалдыратын заты, сыйы. **Түйе мүйізгегі**, ауыл шар. Түйенің бедеулік кеселі. **Түйенің өзбелі**, этн. Түйені байлауға, жеуге арналған нұқта тұрманы. **Түйенің жарты етіндей**. Үлкен, зор. **Түйенің қимасы**. Түйенің майлы тоқ ішегі, дәмді тағам. **Түйенің құмалағындай**. Баданадай, ірі. **Түйенің қымызы**, этн. Күзді күзгі түйенің сүтінен ашытылып дайындалатын сусын. **Түйенің өркеші**. Түйенің арқасында болатын майлы өскін [Түйе малын оның санына қарай екеу болса, қосөркеш түйе, ал біреу болса, нар деп атайды]. **Түйенің танытыны жапырақ**. Білетіні бір-ақ нәрсе деген мағынада. **Түйенің тұяғы түсетін жер**. Өте алыс жер. **Түйенің шудасы**. Аса бағалы саналатын жасуды мол әрі емдік қасиеті бар түйенің өркеші, жылкесі, қолтық пен тамақ астының жүні. **Түйені мұзға жетелеу**. Бос ауызге тұсу. **Түйені түгімен жұтады**. Параны көп алатындарға қатысты айылады. **Түйе совхозы**, с. о. в. Түйе өсіруге кәсібиленген кеңістік ауылшаруашылығындағы құжымдық-аумақтық бірлік. **Түйе тас**. Үлкендігі түйедей ірі тас. **Түйе түберкулезі**, вет. Қоздырғышы – микробактериум бовис болып табылатын түйенің жұқпалы ауруы. **Түйе, түйе, түйелер**, этн. Ойыншыларды шаруашылыққа, қырағылыққа, тапқырлыққа баулитын ұлттық ойын. **Түйе үстінде [үстінен] ит қабар**. Жаманның кесепаты жақсыға тиеді, жоқ жерден жазықсыз болса да пәлеге ұрынады. **Түйе үстінен сирақ үйітті [ит қапты]**. Икемсіз, епсіз, болбыр кісі туралы айтылады. **Түйе шешек**. Түйенің денесіне бортпін, іріңдеп шығатын ауру. **Түйе шөгерді**. Түйе тізесін бүгіп жатты. **Түйе шудасын төсейді**. Түйеден құлаған адамның денесі ауырмайды, жарақат алмайды дегенді білдіреді. **Түйе шыбын**. Денесі ірі, үлкенірек шыбын.

ТҮЙЕБАЛДЫРҒАН зат. өс. жерг. **Қат-паржеміс**.

ТҮЙЕБАС¹ зат. ойын. Бірнеше кісі бір адамның үстіне шығып, астына басып ойнайтын ойынның аты.

ТҮЙЕБАС² зат. бот. жерг. **Түйетікен**. **ТҮЙЕБЕДЕ** зат. өс. Беде тұқымдас шөптесін өсімдік.

ТҮЙЕБҰРШАҚ зат. өс. Бұршақ тұқымдас біржылдық өсімдік.

ТҮЙЕБҮЛДІРГЕН зат. өс. Бүлдіргеннің үлкендігі бармақтай, тұтас алша сияқты бір түрі.

ТҮЙЕДЕЙ¹ сын. 1. Түйе секілді. 2. ауыс. Үлкен, ірі. // Бар күшімен, алып денесімен.

Түйедейді түйеді қылды [етті, болды]. Ұсақ-түйекке бола ірі нәрсені ұмытты, азғана мініне бола бүкіл ісін жоққа шығарды деген мағынада.

ТҮЙЕЖАБАҒЫ зат. Түйенің қысқы жүнінің тығыздалып, жабыса ұйысқаны.

ТҮЙЕЖАНТАҚ зат. өс. Жатырағының төменгі жағы тікенді, бұталар өсімдік.

ТҮЙЕЖАНҒАҒ зат. өс. <лат. juglans regia> Құрамындағы эфир майына байланысты жапырағы хош иісті болатын, жаңғақ тұқымдасына жататын ағаш.

ТҮЙЕЖАПЫРАҚ¹ зат. өс. <лат. rheum tataricum> Жапырағы үлкен, ірі болып өсетін, тарпаң тұқымбасы, шоңайна туысына жататын көпжылдық жабайы өсімдік.

ТҮЙЕЖАПЫРАҚ² зат. өс. <лат. rheum turkestanicum> Құмды, сортаңды, қиыршық тасты жерлерде өсетін, рауаш тұқымдасына жататын, биіктігі 30-70 см-дей, көпжылдық өсімдік.

ТҮЙЕЖАРЫС зат. этн. ойын. Тек түйеге мінген жігіттер қатысатын ойын түрі.

ТҮЙЕЖОҢЫШҚА зат. өс. <лат. melilotus>

Бұршақ тұқымдасына жататын екі жылдық (сирек бір жылдық) өсімдіктер; жоңышқа тұстес сабағы ұзын, ақ, сары гүлді өсімдік.

ТҮЙЕЖІЛІК сын. Сүйегі ірі, алып денелі.

ТҮЙЕКЕКЛІК зат. зоол. Тауда екі-екіден жүретін, тасқа жұмыртқалайтын құс.

ТҮЙЕКЕШ зат. Түйемен керуен тартатын, түйе бағатын адам.

ТҮЙЕКӨТЕН зат. бот. жерг. **Қызанақ**. **ТҮЙЕҚАҢБАҚ** зат. өс. Мареліктер (маревые) тұқымдасына жататын біржылдық өсімдік.

ТҮЙЕҚАРЫН зат. өс. <лат. salsola pestifer> Сортаңды жерде өсетін майда тікенді шөп, қаңбақ.

ТҮЙЕҚОҢЫЗ зат. зоол. Малдың жас тезегін домалатып, зыңылдап ұшып жүретін, басы бұзаубасқа ұқсаған үлкен қара қоңыз.

ТҮЙЕҚҰЙРЫҚ зат. өс. <лат. sagapana jubata> Бұршақ тұқымдасы, қараған туысына жататын тікенекті бұта.

ТҮЙЕҚҰЛАҚ зат. зоол. Құлақ пішіні түйе құлағына ұқсайтын, кеміргіштер тобына жататын ишқылдауық тышқанның бір түрі.

ТҮЙЕҚҰС зат. зоол. Ұша алмайтын, бірақ өте жақсы жүгіретін, Африка жерін мекендейтін ең үлкен құс; страус.

Түйеқұс тәрізділер, зоол. <лат. struthioniformes> Қырғыз төсті құстар тобының бір отряды.

ТҮЙЕҚҰСЖАПЫРАҚ зат. бот. <лат. blechnum> Ылғалды жерде өсетін ірі жапырақты өсімдік.

ТҮЙЕҚҰСШӨП зат. өс. <лат. mattheuccia struthiopteris> Ұзын сабақты шөптесін өсімдік.

ТҮЙЕЛЕП ұст. Түйеге артын, түйемен тасып.

ТҮЙЕЛІ сын. 1. Түйеге мінген, арба-шанаға түйе жеккен. 2. Түйесі бар, түйесі көп.

ТҮЙЕЛІК сын. 1. Түйеге татитын, түйе нарқына тең (мал, мүлік). 2. Түйе көтере алатын (жүк). 3. ауыс. Түйеге тән қылық.

ТҮЙЕМЕШ зат. тамақ. Жанышталып, қатырылған немесе қарыға салып сақталатын ет. **ТҮЙЕМОЙНАҚ** зат. көне. Түйенің мойын терісінен істелген дорба тәрізді ыдыс.

ТҮЙЕМОЙЫНИТ зат. геол. Қырғызстандағы Түйемойын елді мекенінен табылуына байланысты аталған уран слюдалары тобына жататын минерал.

ТҮЙЕМҰРЫНДЫҚ зат. 1. Жіңішке жүң жіптен не қайыстан өрмідеп, екі ұшып түйген түйенің мұрындығы. 2. этн. Ұзатылып келе жатқан қыздан сырлатын ырым.

ТҮЙЕОШАҒАН зат. өс. Ошағанның бір түрі. **ТҮЙЕОШАН** зат. өс. Сор қаңбақ туысына жататын аласа бұта; сорқаңбақ.

ТҮЙЕСҮЙЕК зат. өс. <лат. astragalus raucijugus> Сеңгіртаспа, бұршақ тұқымдасы, таспа туысына жататын бұта.

ТҮЙЕСІҢІР¹ зат. өс. <лат. astragalus macrocladus> Бұршақ тұқымдасы, таспа туысына жататын жартылай бұта, ізен, жусан тәрізді шөлде түп-түп болып өсетін, жазғытұрым мал жейтін өсімдік.

ТҮЙЕСІҢІР² зат. бот. <лат. astragalus macrocladus> Таспаның (таспашөптің) бір туысы; ірі бұтақты таспа.

ТҮЙЕТАБАН¹ зат. өс. 1. Тауды аймақтың өзен жағаларындағы сазды жерлерде өсетін, түйенің табанына ұқсас тарбып жататын тікенді, жеуге жарамды өсімдік. 2. <лат. zygophyllum> Түйетабандар тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

Түйетабандар тұқымдасы. <лат. zygophylleaceae> Қосжарнақты өсімдіктер, бұта, жартылай бұта.

ТҮЙЕТАБАН² зат. қолөнер. Түйенің табанына ұқсас ою-өрнек, әшекей.

ТҮЙЕТАБАН³ зат. зоол. Табан, жалпақ-тыран тұлғалас, көбіне қолды мекендейтін қоңырқай түсті балық.

ТҮЙЕТАБАН⁴ зат. жерг. Үлкен ожау.

ТҮЙЕТАБАН⁵ зат. мед. Табанның ұзын және көлденең сүйектерінің шөгін, өзгеріске ұшырауы.

ТҮЙЕТАЙЛАП ұст. Тік түсірмей, жайдағы-рақ етіп, бір жағын еңісетіп.

ТҮЙЕТАЙЛАН= ет. Жайдақталу, еңіс тартылу.

ТҮЙЕТАЙЛАНУ Түйетайлан етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙЕТАЙЛАУ сын. Тік емес, құламалау, ылдйлау, сырғымалу.

ТҮЙЕТАЙЛЫ сын. 1. Бір жағына сырғымалу, еңіс, ылди. 2. ауыс. Сенімсіз.

Түйетайлы жер, спорт. Секіру мен жүгіруден жаттығу жасауға арналған жеңіл атлетикалық арнайы жол. **Түйетайлы тақта**, спорт. Ауыр атлетикада қолданылатын жатқан жағдайда дене мен аяқтарды жоғары, сондай-ақ сығымдай көтеру жаттығуларына арналған жабдық.

ТҮЙЕТАЙЛЫЛА= ет. Түйетайлы ету, жайдақтау.

ТҮЙЕТАЙЛЫЛАН= ет. Түйетайлы етілу, жайдақталу.

ТҮЙЕТАЙЛЫЛАУ¹ сын. Тік емес, құламалау, ылдйлау, сырғымалау.

ТҮЙЕТАЙЛЫЛАУ² Түйетайлыла етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙЕТАУЫҚ зат. сөйл. **Күркетауық**.

Түйетауық адам. жерг. Мінезі қисық адам.

ТҮЙЕТЕК зат. зоол. Лама туысына жататын әрі ламаның жабайы арғы тегі болып саналатын жабайы жануар.

ТҮЙЕТҰЯҚ зат. бот. Далалы жерлерде өсетін, көлжылдық шөптесін өсімдік.

ТҮЙЕТІКЕН¹ зат. өс. <лат. carduus> Қурделігүлділер тұқымдасына жататын екі (сирек бір) жылдық шөптесін өсімдіктер, сабағы ұзын болып өсетін тікенді құрай.

ТҮЙЕТІКЕН² зат. өс. жерг. **Ошаған**.

ТҮЙЕТІКЕН³ зат. өс. жерг. **Жантақ**.

ТҮЙЕТІКЕНЕК зат. өс. жерг. **Түйетікен**.

ТҮЙЕШАҒАЛА зат. зоол. Көктем мен қара күзге дейін өзен-көл, теңіз жағалауларын мекендейтін ақ қауырсынды, қаражағал мойынды, тұмсығы мен аяғы сары не алқұзылы, кейде қызғылт түсті болып келетін шағала атаулының үлкені.

ТҮЙЕШАРУАШЫЛЫҚ зат. ауыл шар. Түйе өсіруге негізделген мал шаруашылығының дәстүрлі салаларының бірі.

ТҮЙЕШОҒЫР зат. өс. Сораның бір түрі, шөл далада өсетін біржылдық өсімдік.

ТҮЙЕШӨП зат. бот. жерг. Ірілігіне қарай түйежоңышқа кейде осылай да аталынады.

ТҮЙЕШЫРМАУЫҚ¹ зат. бот. <лат. vincetoxicum> Мизамшөп, түйешырмауық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

Түйешырмауықтар тұқымдасы. бот. <лат. asclepiadaceae> Қос жарнақтылар класына жататын көпжылдық өсімдіктер.

ТҮЙЕШЫРМАУЫҚ² зат. өс. Өзен жағалауларында, орман алаңқайларында, бұталар арасында, тау бөкелерінде өсетін, биіктігі 50-60 (120) см-дей көпжылдық өсімдік.

ТҮЙЕШЕ ұст. Түйеге ұқсас, түйе сияқты.

ТҮЙЕШЕТЕН зат. өс. Сабағы тұзу, гүлдері түтікше тәрізді майда шөп тектес көпжылдық өсімдік.

ТҮЙЕШІ зат. Түйе бағатын кісі.

ТҮЙЛІГҮ Түйлік етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙЛІК= ет. 1. Түйілу, шиедену. 2. ауыс. Тас түйін болу, ширығу. 3. ауыс. Шүйілгу, шүйілу.

ТҮЙЛІКТІР= ет. Түйіту, түйілітін ауырту.

ТҮЙЛІКТІРУ Түйлікті етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙМЕ¹ зат. 1. *Каусырыну үшін киімге қадалатын әртүрлі иісқадағы кішірек дөңгелек пішінді зат.* 2. *көне. зерг. Ертеректе сәні үшін таққан ішінде сылдырмағы бар үлкендігі бала жұдырығындай, сопақша, домалақтау келген әшекей.* 3. *тех. Қандай да бір тетіктің бекітуге арналған шағын деталі.*

Түйме алтын. Түйменің үлкендігіндей алтын кесегі, кішірек жамбы. **Түйме бас.** поэт. Әдемі, сұлу, шағын бас (әдетте әдемі қыздың теңеуі). **Түйме қадау мәшинесі.** тех. Арнайы киімдерге, аяқкиімге т.б. бұйымдарға түйме қадауға арналған тігін мәшинесі. **Түйме шідер.** этн. Қылдан түйін жасалған немесе толықтай қылдан түйілген, қайыстан өрілген шідердің түрі. **Түйме тігу.** колөнер. Түшектің (қалың көрпе) екі жағына матадан түйме жасап, олардың арасын тігіс, жіп арқылы жалғастыру.

ТҮЙМЕБАС зат. ө.с. <лат. serratula> Құрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТҮЙМЕГҮЛ зат. ө.с. <лат. malva pusilla> Қыңқайырдың бір түрі; кіші қыңқайыр.

ТҮЙМЕДАҒЫ зат. ө.с. <лат. matricaria> Құрделігүлділер тұқымдасына жататын бір жылдық шөптесін өсімдіктер.

ТҮЙМЕДАҚ зат. ө.с. **Түймедағы** (дәрілік, эфир-майлы, улы біржылдық шөптесін өсімдік).

ТҮЙМЕДЕЙ сын. Көлемі шағын, кішкентай. **Түймедейді түйедей етті.** Болымсыз нәрсені үлкен етіп көрсетті.

ТҮЙМЕЖАПЫРАҚ зат. ө.с. <лат. rhacelia> Жатырақтары түйме сияқты, әдемі өсімдік.

ТҮЙМЕҚУРАЙ зат. ө.с. жерг. **Жалбыз-тікені.**

ТҮЙМЕЛЕ= е.т. Түймені тор ілгекке кигізу, түйме салу.

ТҮЙМЕЛЕН= е.т. Түйме тағылу, түйме салыну.

ТҮЙМЕЛЕНУ Түймелен етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙМЕЛЕС= е.т. Түйме тағысу, түймелерін салысу.

ТҮЙМЕЛЕСУ Түймелес етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙМЕЛЕТ= е.т. Түймесін салғызу.

ТҮЙМЕЛЕТУ Түймелет етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙМЕЛЕУ Түймеле етістігінің қимыл атауы; түймесін салу.

ТҮЙМЕЛІ сын. Түймесі бар, түйме қадалған. **Түймелі сауыт.** этн. Жансарларының арасы түймелер арқылы бекітілетін темір сауыт.

ТҮЙМЕЛІК зат. Түйме кигізілетін тесік.

ТҮЙМЕНЕ зат. мед. Теріге шығатын іріңдеген жара.

ТҮЙМЕСІЗ сын. Түймесі жоқ.

ТҮЙМЕТҮҒЫЛ зат. тех. Шанақшалар мен қақпақтың төменгі ұшы желімделетін және түймені ұстап тұратын түйін ағаш.

ТҮЙМЕШ¹ зат. тамақ. Туралып, жаншылып, кішірек етіп доғалақталынып майға қуырылған ет тағам.

ТҮЙМЕШ² зат. Жұдырықпен түйін-түйін жіберушілік.

ТҮЙМЕШ³ зат. Дөңгелек, қатырылған дәрі.

ТҮЙМЕШ⁴ зат. тамақ. жерг. Тарыға қант, май қосып, келіге түйін жасалған тағам.

ТҮЙМЕШ⁵ зат. тамақ. жерг. Майлы етті майымен қоса ішекке салып қатырып істеген иршық түрі.

ТҮЙМЕШТЕ= е.т. Ұрып-соғу, түйгіштеу.

ТҮЙМЕШТЕН зат. ө.с. <лат. tanacetum> Құрделі гүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

ТҮЙМЕШТЕЛ= е.т. Ұрылып-соғылу, түйгіштелу.

ТҮЙМЕШТЕЛУ Түймештел етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙМЕШТЕТ= е.т. Ұрып-соққызу, түйгіштену.

ТҮЙМЕШТЕТУ Түймештет етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙМЕШТЕУ Түймеште етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙМЕШІК¹ зат. Кішкентай түйме.

ТҮЙМЕШІК² зат. жерг. Сырғаға тағылған ұсақ сылдырмақтар.

ТҮЙМЕШІК³ зат. мед. Сүйел тәрізді өсінді.

ТҮЙМШ¹ зат. жерг. Самауыр қайнатуға әзірленген, оттыққа сиярлық ұсақ ағаш.

ТҮЙМШ² зат. жерг. Түздәлып, қойдың қарнына салынып сақталған ет.

ТҮЙМШТЕ= е.т. сөйл. **Түймеште.**

ТҮЙНЕ= е.т. 1. Түйіліп ауыру. 2. ауыс. Шер қату, мазалану.

ТҮЙНЕК¹ зат. 1. бот. Тозаңданған өсімдік күлтесінен өніп шыққан жеміс түйіні. 2. бот. <лат. tuber> Өсімдіктің бір не бірнеше сабақ бұяғы аралығынан дамимын өзгерген сабақ. 3. бот. Қауың-қарбыздың жетілмей қалған түрі.

Түйнек бактериялары. бот. <лат. rhizobium> Ризобий тұқысына жататын азоботы бактериялар.

ТҮЙНЕК² зат. вет. Көбінесе қой, ешкіде және адамда болатын түйіліп ауыратын іш ауруы.

ТҮЙНЕК³ зат. сөйл. Карпон.

ТҮЙНЕКГҮЛ зат. ө.с. <лат. krasnoria> Ерте көктемде гүлдейтін көпжылдық өсімдік.

ТҮЙНЕКҚОНАҚ зат. Дәнінен дәрі даярлатын өсімдік.

ТҮЙНЕКӨЛЕҢ зат. ө.с. <лат. bolboschoenus> Қияқөлеңдер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

ТҮЙНЕКТАРАН зат. ө.с. Жерасты сабағы түйінге айналатын шөптесін өсімдік.

ТҮЙНЕКТЕ= е.т. Түйін тастау, түйнек салу.

ТҮЙНЕКТЕЛ¹= е.т. Түйнек салу.

ТҮЙНЕКТЕЛ²= е.т. Түйілу, түйнектелу.

ТҮЙНЕКТЕЛУ Түйнектел етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙНЕКТЕН= е.т. Түйнек байлау.

ТҮЙНЕКТЕНУ Түйнектен етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙНЕКТЕУ Түйнекте етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙНЕКТІ сын. Түйнек байланған, жеміс түйіні бар.

Түйнекті қозықулақ. ө.с. Мамыр-маусым айларында гүлдейтін ерінгүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық дәрілік шөптесін өсімдік.

ТҮЙНЕКШЕ зат. Кішкене жеміс түйнегі.

ТҮЙНЕКШӨП зат. ө.с. <лат. bunium> Ша-тыршагүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдіктер.

ТҮЙНЕЛ= е.т. Түйілу.

ТҮЙНЕЛУ Түйнел етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙНЕМЕ зат. мед. Адамның ішкі азғасы түйіліп ауыратын жұқпалы ауру.

Түйнеме келгір [келсін]. қарғ. Қатты ашу-ланғанда айтылатын қарғау.

ТҮЙНЕМЕ зат. мед. Адам мен малда болатын оба аталатын аса қауіпті қоздырыштан пайда болатын індет ауру, ол кейде күйдіргі деп те аталады.

ТҮЙНЕУ Түйне етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙРЕ= е.т. 1. Сұғып алу, шаныу. 2. ауыс. Сөзбен сынау, шенеу, тіл тигізу.

ТҮЙРЕГНШ¹ зат. сөйл. **Түйреуіш.**

ТҮЙРЕГНШ² сын. Сынағыш, шенегіш.

ТҮЙРЕЛ= е.т. Шаныылу, қадалу.

ТҮЙРЕЛЕ= е.т. 1. Бірнеше рет шаныу, үсті-үстіне түйреу. 2. ауыс. Өткір сөзбен сынау, шенеу.

ТҮЙРЕЛЕУ Түйреле етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙРЕЛУ Түйрел етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙРЕС= е.т. Шаныысу, үшкір заттарды қадау.

ТҮЙРЕСУ Түйрес етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙРЕТ= е.т. Шаныыту, қадау.

ТҮЙРЕТУ Түйрет етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙРЕТІЛ= е.т. Шаныылу, қадалу.

ТҮЙРЕТІЛУ Түйретіл етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙРЕУ Түйре етістігінің қимыл атауы; шаныу.

ТҮЙРЕУШ¹ зат. Бір нәрсені түйреп, бекітіп қоюға арналған бір жағы имек доғал болып келетін қапсырмалы бұйым.

ТҮЙРЕУШ² зат. жерг. Сабы ағаш, бір не тармақты, қайырлап жатқан балықты шаныып алу үшін қолданылатын үшкір темір.

ТҮЙРЕУШТЕ= е.т. сөйл. Бір нәрсені түйреп тастау.

ТҮЙРЕУШТЕУ Түйреуіште етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙСІК зат. 1. Сананың, ақыл-ойдың тітіркенуі арқылы болатын сезіну қабілеті. 2. психол. Адамның және басқа жан иелерінің жан қуатынан туындаған танымдық сезімі. 3. ауыс. Ақыл-ой, сезім, зейін.

ТҮЙСІКСІЗ сын. Ақылы шамалы, түсінігі аз.

ТҮЙСІКСІЗДІК зат. Түйсігі жоқтық, ақыл-сыздық.

ТҮЙСІКТЕ= е.т. Сезу, тану, білу.

ТҮЙСІКТЕН= е.т. 1. Болмысты түсіне білу. 2. ауыс. Сезіктену, күдіктену.

ТҮЙСІКТЕНУ Түйсіктен етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙСІКТЕУ Түйсікте етістігінің қимыл атауы; таны білу, түйсіну.

ТҮЙСІКТІ сын. Түйсігі бар, сезгіш.

ТҮЙСІН= е.т. Сезім арқылы қабылдау, ақылға түру.

ТҮЙСІНГНШ сын. Ақылмен сезе білетін, сезгіш.

ТҮЙСІНДІР= е.т. Сезім арқылы қабылдану, сезіндіру, түйсігін ояту.

ТҮЙСІНДІРУ Түйсіндір етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙСІНУ Түйсін етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙТЕ сын. 1. Мұқал, тоқал, майырылған. 2. ауыс. Жарымжан, жабыраңқы.

ТҮЙТЕЛЕН= е.т. Қажу, тозу, мұқалу.

ТҮЙТЕЛЕНУ Түйтелен етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙТЕНДЕ= е.т. сөйл. **Түйтінде.**

ТҮЙТКІ зат. сөйл. **Түйткіл.**

ТҮЙТКІЛ зат. Күдік, секем, сезік.

ТҮЙТКІЛДЕ= е.т. Көңілге күдік түсу, секем алу.

ТҮЙТКІЛДЕН= е.т. Көңіліне қаяу түсу, күдіктену, көңілі күпті болу.

ТҮЙТКІЛДЕНУ Түйткілден етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙТКІЛЕС= е.т. Сезіктену, күдіктену.

ТҮЙТКІЛЕСУ Түйткілес етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙТКІЛДЕУ Түйткілде етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙТКІЛЖІ= е.т. Көңілі толқу, қобалжу.

ТҮЙТКІЛК зат. Көңіл кірбіңі, реніш.

ТҮЙТКІЛС= е.т. Қобалжу, толқу, алабырт, әбігерлену.

ТҮЙТКІЛСУ Түйткіліс етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙТПЕК зат. Ұсақ-түйек жұмыс, өнбейтін күйбең, түйтін.

ТҮЙТПЕКТЕ= е.т. Қарап отырмай күйбеңдеу, түйтіндеу.

ТҮЙТПЕКТЕС= е.т. Күйбеңдесу, түйтіндесу.

ТҮЙТПЕКТЕСУ Түйтпектес етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙТПЕКТЕТ= е.т. Күйбеңдету, түйтіндету.

ТҮЙТПЕКТЕТУ Түйтпектет етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙТПЕКТЕУ Түйтпекте етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙТІК¹ зат. Ұсақ-түйек шаруа, түйтпек.

ТҮЙТІК² зат. сөйл. Көңілге түскен қаяу; түйткіл.

ТҮЙТІКСІЗ сын. Түйтпекті, көп күтімді қажет етпейтін.

ТҮЙТІҢ зат. сөйл. Оны-мұны шаруа, түйіткі.

ТҮЙТІНДЕ= ет. Оны-мұны шаруамен күйбеңдеу.

ТҮЙТІНДЕУ Түйтіңде етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІЛ= ет. 1. Оралу, буып-жылыу. 2. Қадалу, төну, шүйілу. 3. Астың оңеште аз кідіріп өтпей қалуы. 4. ауыс. Тығылу, тұтығу. 5. Адамның көзі, тамағы т.б. қадалып, түйідектеліп ауру.

ТҮЙІЛГЕН: түйілген шытқа таласу. зат. ойын. Балаларды жылдамдыққа, ептілікке, қырағылыққа тәрбиелейтін ұлттық ойын [Алаңға жиналған екі топ ортаға тасталған түйілген шытты ала қашып, ешкімге ұсталмай, тез арада көмбеге жетуі тиіс. Жете алмай қалса, одақтасына лақтырады. Осылайша екі топ шытқа таласа ойнайды. Шытты көмбеге кім бырын әкелсе, жеңімпаз атанады].

ТҮЙІЛДІР= ет. 1. Шүйілту, қадалту. 2. Адамның көзін, тамағын түйінеп ауырту.

ТҮЙІЛДІРУ Түйілдір етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІЛМЕ зат. сөйл. **Түйіме.**

ТҮЙІЛТ= ет. 1. Қадалту, төндіру. 2. Түйінеп ауырту.

ТҮЙІЛТУ Түйілт етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІЛУ Түйіл етістігінің қимыл атауы; түйінеп ауыру.

ТҮЙІЛІҢКІ: қабағы түйіліңкі. Қабағы қатыңқы, ашулы, ренішті.

ТҮЙІН¹ зат. 1. Бір нәрсенің ишелініп байланған жері. 2. ауыс. Қорытынды, байлам, шешім.

Түйін жазу. Жібегіңнен хабардың мазмұны жіптен түйілген түйіндердің көлеміне, түріне, арақашықтығына қарап оқылатын ақпар берудің жасанды көне түрі. **Түйінді шешті**. Ойындағы түйіктіңді себебін түсінді, сұрағының жауаптарын татты; ренішін басты. **Түйін тігіс**. кәс. Белгілі бір орындарда кесте жібінің өзінен түйіп, түйін тастап отырып тізетін тігіс түрі. **Түйін шешілді**. Мәселенің басы ашылды, жауап табылды.

ТҮЙІН² зат. 1. бот. Өсімдіктің алғашқы байланған жеміс түйнегі. 2. ауыс. Теріге шығатын бүрткік.

ТҮЙІН³ зат. <ағыл. host; uncoupling> 1. Желлік жұмыс мәшинесі; бас есептеуші мәшине; жетекші компьютер; желілік қызметкермен (желіге қызмет ету және хабарларды жеткізу) бірге пайдаланушылардың да тапсырмасын (бағдарламаны, есептерді, есептеулерді және т. б.) орындайтын желілік компьютер.

ТҮЙІН= ет. Бір нәрсені іштей сезу, түсіну, бекіну.

ТҮЙІНДЕ¹= ет. 1. Шиеден байлап түро, түйін жасау. 2. ауыс. Қорытындылау, жинақтау.

Түйіндеп бұлау. көне. Нақталғы [Арнайы темір ыдысқа жыланның басын қайнатып, сол бұға науқас адамның басын орамалмен жауып, ауырған жерін бұлайтын әдіс].

ТҮЙІНДЕ²= ет. Жеміс түйнегінің байлануы.

ТҮЙІНДЕЛ= ет. Түйін жасалу, түйін болып байлану.

ТҮЙІНДЕЛУ Түйіндел етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІНДЕМЕ зат. терм. <ағыл. resume> Айтылған ойдың қысқаша қорытындысы.

ТҮЙІНДЕН= ет. Түйін-түйін болу.

ТҮЙІНДЕНУ Түйінден етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІНДЕС= ет. Келісімге, қорытындыға келісу.

ТҮЙІНДЕСУ Түйіндес етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІНДЕТ= ет. Түйін жасату.

ТҮЙІНДЕТУ Түйіндет етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІНДЕУ Түйінде етістігінің қимыл атауы; түйін жасап байлау.

ТҮЙІНДІ сын. Негізгі, нәтижелі.

Түйінді диск. инф. <ағыл. key disk> Қосымшаның дистрибутивтік дискеттерімен бірге жеткізілетін арнайы диск. **Түйінді кадр**. инф. <ағыл. key frame> Қозғалатын бейнені қалыптастырудың түйінді болып табылатын кадр. **Түйінді**

сөз. а) Даудың шешімі, қорытынды шешуші сөз. ә) инф. <ағыл. keyword, reserved word> Бағдарламалау тілдерінде – мағынасы бағдарламалау тілі ережелерімен анықталған және аударғыш (немесе адам) оның негізгі тілдік құрылымын түсінетін сөз.

ТҮЙІНДІР= ет. Бекіндіру, бел бұдыру.

ТҮЙІНДІРУ Түйіндір етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІН-КОМПЬЮТЕР зат. инф. Басқа есептеу мәшинесінің файлдары мен мәліметтеріне қатынас құруға мүмкіндік беру сияқты орталықтандырылған қызметтер атқаратын есептеу мәшинесі.

ТҮЙІНСІЗ сын. 1. Байланған түйіні жоқ, түйін етіп байланбаған. 2. ауыс. Нәтижесіз, жеміссіз, мәңсіз.

ТҮЙІНУ Түйін етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІНШЕК зат. 1. Бір адам көтере алатындай етіп мата сияқты жұмсақ орауышқа оралған, түйілген не буылған зат, жеңіл жүк т.б. 2. ауыс. Адам ойындағы бүрке пікір.

ТҮЙІНШЕКТЕ= ет. Әртүрлі заттарды бір жерге орап, түйіншек жасау.

ТҮЙІНШЕКТЕЙ сын. Түйіншек секілді.

ТҮЙІНШЕКТЕЛ= ет. Түйінктелу, түйінделу.

ТҮЙІНШЕКТЕЛУ Түйіншектел етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІНШЕКТЕУ Түйіншекте етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІНШӨП зат. өс. Көп шашақ тамырлы, ұзын сабағы тік өсетін дәрілік өсімдік [Жапырағы қарама-қарсы орналасқан, қауырсын жармалы, үш жағынан жапырақшасы үлкендеу, қандауыр пішінді келеді].

ТҮЙІНШЫҒЫРЫҚ зат. жерг. Жүген түзігенде салынатын үш тесігі бар, алақанның жұрттысындай дөңгелек келген пішінді, түйін қайыстың бір-бірімен айқасатын түйінін алмастыратын тетік.

ТҮЙІР зат. 1. Өсімдіктің бір тал дәні, тұқымы. 2. Қандай да бір заттың кішкене бөлігі.

ТҮЙІР² зат. тамақ. жерг. Балықтың ыстық сорпасынан нан, пияз турап, бұрыш салып істелген тағам.

Түйір нан. Жүрек жалпап алуда жарарлық азғана мөлшердегі ас деген мағынада.

ТҮЙІРЛЕ= ет. Түйір-түйір ету, ұсақтау, майдалау.

ТҮЙІРЛЕН= ет. Түйір-түйір болу, ұсақталу, майдалану.

ТҮЙІРЛЕНДІР= ет. Түйір-түйір ету.

ТҮЙІРЛЕНДІРУ Түйірлендір етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІРЛЕНУ Түйірлен етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІРЛЕУ Түйірле етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІРТПЕК¹ зат. 1. Түйінделіп қалған, буылтық зат. 2. Бас күй төбесіне қадалған тұйықша бау. 3. ауыс. Жайсыз хабар, дөрекі сөз.

ТҮЙІРТПЕК² <лат. taraxacum glabellum> зат. бот. Бақбақтың бір түрі; басты бақбақ.

ТҮЙІРТПЕКТЕ= ет. Түйіртпек-түйіртпек ету, шектеу.

ТҮЙІРТПЕКТЕЛ= ет. Түйіртпек-түйіртпек болу.

ТҮЙІРТПЕКТЕЛУ Түйіртпектел етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІРТПЕКТЕН= ет. Түйіртпек-түйіртпек етілу.

ТҮЙІРТПЕКТЕНУ Түйіртпектен етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІРТПЕКТЕУ Түйіртпекте етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІРШК зат. Заттың көзге көрінерліктей ең ұсақ бөлішегі.

ТҮЙІРШКТЕ= ет. Түйіршік жасау, түйір-түйір ету, ұсақту.

ТҮЙІРШКТЕГІШ зат. кен. Заттарды, шикіқұрамды материалдарды түйіршіктеуге арналған құрылғы.

ТҮЙІРШКТЕЛ= ет. Түйіршікке айналу, түйіршік-түйіршік етілу, ұсақтылу.

ТҮЙІРШКТЕЛУ Түйіршіктел етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІРШКТЕН= ет. Түйіршік-түйіршік болу.

ТҮЙІРШКТЕНДІРІЛ= ет. Түйіршік-түйіршік етілу, түйіршікке айналдырылу.

ТҮЙІРШКТЕНУ Түйіршіктен етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІРШКТЕУ Түйіршікте етістігінің қимыл атауы. 1. Ұсақту. 2. кен. Балққан затты қатаюу кезінде немесе ұнтақ затты әртүрлі әдістермен біріктіру арқылы түйіршікті қалыпқа келтіру, затқа белгілі бір өлшем мен пішін беру.

ТҮЙІРШКТІК: түйіршіктік металлургия. кен. Ұнтақтық металлургияның маңызды бағыттарының бірі.

ТҮЙІС¹= ет. 1. Майдаласу, ұнтақтасу, бірге түро. 2. ауыс. Қағысу, қақтығысу.

ТҮЙІС²= ет. Кездесу, тоғысу, жолығысу.

Түйіскен жер. инф. <ағыл. joint> Телекоммуникацияда – келісілен қызметтік сипаттамаларымен, физикалық әрекеттесудің жалпы параметрлерімен, сигналдардың сипаттамаларымен және т.б. анықталатын екі құрылғының арасындағы ортақ шеғара.

ТҮЙІСПЕ¹ зат. Екі-үш нәрсенің түйіскен, тоғысқан жері.

ТҮЙІСПЕ² зат. терм. Электр тоғы өткізгіштері түйісетін жер.

ТҮЙІСПЕЛІ: түйіспелі кен орындары. кен. Жер қыртысында балққан магманың шөгінді таужыныстармен түйісуі кезінде пайда болған кен орындары (әдетте, темір, мыс, кейде вольфрам, молибден және кобальт кендері).

ТҮЙІСПЕЛІК: түйіспелік аспап. тех. Минералдық бөлшектердің әртүрлі жағдайда ауа көпірішігіне жабысу уақытын анықтайтын аспап.

ТҮЙІСТІР= ет. 1. Біріктіру, ұштастыру, тоғыстыру. 2. Салыстыру, қатар қою.

ТҮЙІСТІРУ¹ Түйістір етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІСТІРУ² зат. өдеб. Көбінесе лебіз түрінде қолданылатын сөзді әсерлеудің бір әдісі.

ТҮЙІСТІРІЛ= ет. Біріктірілу, ұштастырылу.

ТҮЙІСТІРІЛУ Түйістіріл етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІСТІРІС= ет. Біріктірісу, ұштастырысу.

ТҮЙІСТІРІСУ Түйістіріс етістігінің қимыл атауы.

ТҮЙІСУ Түйіс етістігінің қимыл атауы; кездесу, ұштасу, бірігу.

ТҮЙІСІМ зат. кен. 1. Шахта алабын немесе блогын ашқанда екі шотльняны немесе екі оқранды қосатын және жерасты қазбаларын тура ағымды желдету контурын тұйықтайтын жер астында жүргізілген еңіс не көлбеу қазба. 2. Екі жерасты қазбасын бір-бірімен немесе бір жерасты қазбасын жер үстімен қосып жалғастыратын кешенді жұмыстар.

Түйісу әлеуеті. Бет зарядтары, соған сәйкес бет потенциалдары әртүрлі минералдар түйіршіктері түйіскенде (соқтығысқанда) өзара зарядтарын теңестіру нәтижесінде пайда болатын потенциал.

ТҮК¹ зат. 1. Жан-жануардың денесінде болатын жіңішке, майда жұн, қыл. 2. ауыс. Өсімдікте, т.б. болатын майда талшықтар.

Түгі жытырды. Қоңанды алды, семірді. Түгімен жалмайды. Обыр, қомағай. Түгіне тозаң тигізбеді. Шаң жұстырпады. Түгін қалдырмады. Жер жеріне жетті, өбден ұрысты. Түгін тартсан, майы шығады. Семіз мал, құнарлы жүр туралы айтылады. Түгін төкті. Жүнін тастады, түледі. Түгі сыртына шықты. Қатты ашуланды. Түк баданасы. анат. Түк бадамы, түкпің, түбіндегі теріге кіріп тұратын

құрылымдық бөлігі. **Түк басты.** Жүні қалың шықты, жүнінен көрінбей қалды. **Түк жіптер.** колонер. Кілем ормегіндегі жоғарыдан төмен қарай тізілген бой жіптермен қатарлас тұратын, өзге жіптерден бастау іріленген жіп (ол қойдың биязы жүнінен, түінің жүнінен іріледі). Мұны өрнек жіп те атайды.

ТҮК² есім. 1. Ештеңе, еш нәрсе, дәнеңе. 2. Ешқандай, ешбір.

Түкке тұрмайды. Іске алғысыз, ештеңеге жармайды. **Түкке тұрмайтын.** Ештеңеге жарамсыз, іске алғысыз.

ТҮК³ зат. жерг. Темекі басатын құрал.

ТҮКАҚЫ зат. көне. **Тұяқақы** (жерге мал жайғаны үшін төленетін айытпұл).

ТҮКЖАҒЫРАҚ зат. бот. <лат. *symptegma*> Жапырақтарының бетін түк басқан шөптесін өсімдік.

ТҮКЖЕМІС зат. бот. Жапырақтарының да, жемістерінің де сыртын түк басқан шөптесін өсімдік.

ТҮКҚАТАР зат. бот. жерг. Көкшолақ.

ТҮКПІР зат. 1. Кісі көзінен алыстау, таса жер, қалтарыс, қуыс. 2. ауыс. Қыыр шет, алыс жер. 3. Терең қойнау, астар, түп.

ТҮКПІРЛЕ = ет. 1. Түкпірмен, шетпен жүру. 2. ауыс. Жеріне жеткізу, тереңдеу.

ТҮКПІРЛЕТ = ет. Түкпірмен, қалтарыс-бұлтартыспен, шетпен жүргізу.

ТҮКПІРЛЕТУ Түкпірлет етістігінің қимыл атауы.

ТҮКПІРЛЕУ Түкпірле етістігінің қимыл атауы.

ТҮКПІРЛІ сын. Қыр-сыры, қалтарысы көп.

ТҮКСАБАҚ зат. бот. <лат. *erioscaulon*>

Сабағы түкті шөптесін өсімдік.

ТҮКСИ = ет. 1. Тікіреу, тік-тік болып көрінген түру. 2. ауыс. Ашулы кейін көрсету, қабақ шыту. 3. ауыс. Жатсыну, жатырқау, жақтырмау.

ТҮКСИТ = ет. Жаратпау, қабағын түю.

ТҮКСИТУ Түксит етістігінің қимыл атауы.

ТҮКСИНС = ет. Бір-біріне қабақ шытысу.

ТҮКСИНСУ Түксис етістігінің қимыл атауы.

ТҮКСИЮ Түкси етістігінің қимыл атауы.

ТҮКСОБЫҚТҮЛ зат. бот. жерг. Түктігүл.

ТҮКСІК: түксігін салды. Жаратпаған пішін көрсетті.

ТҮКТЕ = ет. Астық дәнін келіге түйіп, қауызынан, кебезінен ажырату, тазарту.

Түктегер теру. колонер. Өрнек жіптері ерсі мен қарсыға аралас байлап тоқылып, бой жіптер қатарында тұрған өрнектеуші жіп өрнек бетінде бос қалып отырады, ол кесермен қырқылғанда, өрнек бетінде түк пайда болады (шағын кілем, қоржын тоқығанда қолданылады). **Түктеп тігу.** кәс. Кестелеу барысында бұйымның оң бетінде 1–2 сантиметрдей бүлдіргі жіп қалдыра отырып тігіп, артынан ол бүлдіргілерді тезіс қырқып тастау арқылы кілемнің түзі тәрізді пішіне келтіру [Кейде түгінің бүйкімі біркелкі болу үшін астына ширатқан жуан жіп, жұмсақ металл шыбықты мүйізден, ою-өрнегіне келтіріп салып тігеді де, тігіп болған соң, әлгі тігіс астына салған заттарды үстінен тіліп алып тастайды. Сонда түктеп тігілген кесте біркелкі шығады, ою-өрнегі де айқын болады].

ТҮКТЕН = ет. Түк шыға бастау.

ТҮКТЕНУ Түктен етістігінің қимыл атауы.

ТҮКТЕС = ет. Астық дәнін келіге түйісу, қауызынан, кебезінен ажыратысу.

ТҮКТЕСУ Түктес етістігінің қимыл атауы.

ТҮКТЕТ = ет. Астық дәнін келіге түйгізу.

ТҮКТЕТУ Түктет етістігінің қимыл атауы.

ТҮКТЕУ Түкте етістігінің қимыл атауы.

ТҮКПІ сын. Түгі бар, түгі қалың.

Түкті ара. з.о.л. Жабайы араның бір туысы.

Түкті бақа. з.о.л. <лат. *astylotermus robustus*>. Бақаның түкті түрі. **Түкті бүйі.** з.о.л. Дене-тұрқы 5–7 см жететін өрмекшілердің ең ірі түрі. **Түкті қабақ.** Қатұлы, реңжулі, жаратпаған кейіп. **Түкті жанаргүл.** ө.с. Сарғалдақтұқымдасы

жанаргүл туысына жататын гүлдері ірі шөптесін өсімдік. **Түкті кілем.** а) Түгі бетіне қаратып тоқыған кілемнің жұмсақ, баалы түрі. ә) бейн. Көк майса шөбі қалың жер. **Түкті қабақ.** Қасы қалың. **Түкті құрттар.** з.о.л. <лат. *nematomorpha*> Жұмыр құрттардың бір класы. **Түкті сарышатыр.** ө.с. <лат. *hieracium pilosella*> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік, сарышатырдың Қазақстанда жиі кездесетін түрі.

ТҮКТИГҮЛ зат. бот. <лат. *velezia*> Гүлі жүгерінің сабағына ұқсас өсімдік.

ТҮКТӨРІК зат. бот. Бадам.

ТҮКТИСОР зат. бот. <лат. *rioptera*> Үстін түк басқан, сор топырақты жерлерде өсетін өсімдік.

ТҮКТШӨП зат. ө.с. <лат. *erichloa*> Астық тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдіктер.

ТҮКШЕ зат. 1. Жан-жануардың денесінде болатын өте майда түк. 2. Өсімдікте, т.б. болатын өте майда түк.

ТҮКІР = ет. Ауызға жиналған сілекейді тастау.

ТҮКІРПІШ зат. Түкіру үшін қойылған ыдыс.

ТҮКІРТ = ет. 1. Түкірік шығарту. 2. этн. миф.

Көне наным-сенім бойынша көз, тіл тимесін деген оймен үшкіртудің ырымын жасату. 3. Тіл-көзден сақтау үшін молдаға су бүркіту.

ТҮКІРТУ Түкірт етістігінің қимыл атауы.

ТҮКІРУ Түкір етістігінің қимыл атауы; сілекей, қақырығын сыртқа шығарып тастау.

ТҮКІРІК зат. Сілекей бездерінен бөлініп шығатын сұйықтық.

Түкірік жерге түспейтін. бейн. Қатты аязды, ерекше суық, ызарлы.

ТҮКІРІКТЕ = ет. Түкірік тигізу, түкіргін жағу, сілекейлеу.

ТҮКІРІКТЕЛ = ет. Түкірік жағулы.

ТҮКІРІКТЕЛУ Түкіріктел етістігінің қимыл атауы.

ТҮКІРІКТЕУ Түкірікте етістігінің қимыл атауы.

ТҮКІРІН = ет. Түкіру, түкірік шығару, түкірік тастау.

ТҮКІРІНУ Түкірін етістігінің қимыл атауы.

ТҮКІРІС = ет. Түкірік тастасу, жатпай түкіру.

ТҮКІРІСУ Түкіріс етістігінің қимыл атауы.

ТҮЛЕ = ет. 1. Көктем кезінде жан-жануардың жүнінің не қауырсынының түсуі. 2. ауыс. Жаңару, құлтыру.

ТҮЛЕЖУ Түлежі етістігінің қимыл атауы.

ТҮЛЕЖІ = ет. Ажарлану, оңі кіру, түрлену.

ТҮЛЕЙ зат. Қалың сексеуіл өскен жер.

ТҮЛЕЙДЕЙ сын. Түк көрмеген, көргенсіз.

ТҮЛЕК¹ зат. 1. Құстың түлеуіне байланысты жас мөлшері, түлеу кезі. 2. Қыран құс баланының жетіліп, бабына келген ұшар кезі. 3. ауыс. Жас ұрпақ, жас буын, жеткінішек. 4. ауыс. Мектеп, оқу орнын бітіруші.

Түлекке отырғызды. этн. саят. Аңбылық маусымы аяқталған кездегі саят құсын үйде байлап ұстады.

ТҮЛЕКТЕ = ет. Түлеу, түлежу; шынығу.

ТҮЛЕКТЕУ Түлекте етістігінің қимыл атауы.

ТҮЛЕКПІ сын. 1. Жүні түсіп түлген. 2. саят. Түлеу кезінен өткен (қыран құс туралы).

ТҮЛЕМЕ сын. Түлеуге айналған, жүні көпсіген.

ТҮЛЕН = түлен түртті. Сайтап түрттіп, бір бәлеге ұрынды.

ТҮЛЕН = ет. Қайта түлеу, жаңадан күшіне еңу.

ТҮЛЕТ = ет. 1. Көктем кезінде жан-жануардың, құстың жүнін, қауырсынын түсіру. 2. ауыс. Жаңарту, жақсарту. 3. ауыс. Шынықтыру, шыңдау.

ТҮЛЕТУ Түлет етістігінің қимыл атауы.

ТҮЛЕУ Түле етістігінің қимыл атауы. 1. Аң,

құс мал, терісі жүнінің көктемдегі қайта шығуы. 2. ауыс. Жаңару, жаңадан басталу. 3. з.о.л. Жануарлардың даму кезіндегі жас ерекшеліктеріне, маусымдық өзгерістерге байланысты және тіршілігінде тұрақты түрде жүріп отыратын биологиялық процесс.

ТҮЛКІ зат. 1. Үлпек құйрығы ұзын, терісі бағалы жыртқыш аң. 2. з.о.л. <лат. *vulpes vulpes*> Жыртқыштар отрядының ит тұқымдасына жататын аң. 3. ауыс. Айласы көп, қу, әккі, зальым.

Түлкі алмайды тоқ тазы. Мүдделі болмаса іс бітпейді. **Түлкі аулау.** спорт. Радиоөуесқойлар спортының бір түрі. **Түлкі бөрік.** Түлкінің терісінен жасалған бөрік. **Түлкі бұлаңға [бұлаққа, жортаққа, құйрыққа]** салды. Жалтартпа құлыққа басты. **Түлкі жалтаққа салды.** Құлыққа басты, алдады. **Түлкі жортнас түлей.** Қалың, ну, бұталы (жер). **Түлкі көзденді.** Тіміскілене қарады. **Түлкі [күзен] күрсақ.** Тартыңқы, жарау қарын. **Түлкі құлық.** Барып тұрған айлакерлік, айлашылық. **Түлкі құйрық.** Алдамшы, қу. **Түлкі [пұшпақ] тон.** жерг. Түлкінің қара жолақ, қарақасқа тұшақтарынан тігілген тон. **Түлкі тымақ.** этн. Түлкі терісінен тігілген тымақ.

ТҮЛКІДЕЙ сын. Түлкі сияқты.

ТҮЛКІЖЕМ зат. бот. Саңырауқұлақтың қылқан және жалпақ жапырақты орман ішінде өсетін түрі. Жеуге жарамды.

ТҮЛКІҚУРАЙ зат. бот. жерг. Түлкіқұйрық.

ТҮЛКІҚҰЙРЫҚ зат. ө.с. <лат. *alopercurus*> Астық тұқымдасына жататын көп не бір жылдық өсімдік.

ТҮЛКІЛЕН = ет. Айлалы болу, қулану.

ТҮЛКІЛЕНУ Түлкілен етістігінің қимыл атауы.

ТҮЛКІЛІК зат. Айлалық, қулық.

ТҮЛКІМАСАҚ зат. ө.с. <лат. *vulpinus*> Масағы құлмелі болып келетін бұршақ тұқымдас өсімдік.

ТҮЛКІШЕ үст. Түлкіге ұқсас.

ТҮЛКІШЕК зат. жерг. Түк жүнді құрт.

ТҮЛІК зат. Малдың төрт түрінің жиынтық аты.

ТҮЛІКТЕН = ет. Белгілі бір мал түрінің өніп-өсуі, көбеюі.

ТҮЛІКТЕНУ Түліктен етістігінің қимыл атауы.

ТҮЛІКТЕС сын. Тұқымдас, тектес.

ТҮЛІКПІ: төрт түлкіті. Ауқатты, әлді, бай.

ТҮМЕН зат. көне. 1. XIII–XV ғасырларда түркі-моңғол ұлыстарында болған әскери-әкімшілік бірлік. // Он мың.

Түменді бұзды. бейн. Бір түмен әскердің қатарын қақ жарып, талқандап өтті.

ТҮМЕНБАСЫ зат. көне. Он мың сарбаздың қолбасшысы.

ТҮМЕНБЕГІ зат. көне. Түменбасы, түркі-моңғол тайпаларындағы әскери лауазымы.

ТҮМЕНБЕК зат. көне. **Түменбегі** (он мың сарбазға қолбасшы).

ТҮН зат. Тәуліктің кешкі уақыттан таңертеңлікке дейінгі аралығы, қараңғы бөлігі.

Түн асқан. Түнімен тұрған піскен ас. **Түн асты.** Түнді өткізіп, таңды атырды. **Түн ауа.** Түн ортасы өткеннен кейін. **Түн баласы.** Түні бойы. **Түн баласында [баласына].** Күннің батуынан таңның атуына дейін, түні бойы. **Түн бойы.** Бүкіл түні іші, тұтас түні. **Түн гүлі.** бот. Гүлі түнге қарай ашылатындығына қарай «желімсабақ» өсімдігі осылай да аталады. **Түнде ұйқы бермеді.** Мазалады, алаңдатты. **Түнде ұйқыдан, күндіз күлкіден айырылды.** Уайымдады, қамығып қайғы жеді. **Түнде ұйқы, күндіз күлкі көрмеді.** Тыным таппады, күндіз-түні күркірей қамымен шапқылады; мазасы болмады. **Түнді кешті.** поэт. Түні бойы жүрді, ұйықтамады. **Түнді түнге ұрып.** Бірнеше түні қатарынан. **Түн жамылды.** Түнделетіп жүрді, түні ішінде жолға шықты. **Түн кешті.** Ұзақ түндерді

басынан өткерді. **Түн көбелектері.** з о о л. <лат. noctuidae> Қабыршаққанаттылар отрядының бір тұқымдасы. **Түн көбесі сөгілді.** Таң ата бастады, түн жарымынан асты. **Түн көрпесін жамылды.** Қараңғы түсті. **Түн күзетті.** Түнді ұйықтамай өткізді. **Түн қараңғысы.** Түнгі қараңғылық. **Түн қатты.** Түнделетіп жүрді. **Түн қатырды.** Түнделетіп жүргізді. **Түнің жалауы жығылды.** Таң атып, жарық бола бастады. **Түн ортасы.** Түнің жартысынан ауған мезгіл. **Түн ортасы кезінде.** Түн жарымында. **Түн түндігі түрлі.** Таң қылаң берді, түн қараңғылығы сөйліді. **Түн ұйқысын қашырды.** Ұйқысын бұзды, ұйықтауға кедергі болды. **Түн ұйқысын төрт бөлді.** а) Түні бойы қайта-қайта оянып, баланы жұбату-мен болды (емізді баласы бар ана туралы). ә) Түн бойы дамыл көрмеді, көз ілмеді.

ТҮНП сын. Түндегі, түнге тән.

Түнгі салқын. Түнгі самал.

ТҮНДЕЛЕП үст. сөйл. **Түнделетіп.**

ТҮНДЕЛЕТІП үст. Түні бойы жүріп, түн қатты.

ТҮНДІК зат. этн. Киіз үйдің шаңырағын жауып тұратын, жаңбыр өткізбейтін, күн түсірмейтін төрт бұрышты шағын киіз.

Түндігі жабылып, ошағындағы оты сөнді. Үрім-бұтақ қалмады, қырдыды. **Түндігін теріс айналырды.** Әлек-шәлегін шығарды, астан-кестен қылды. **Түндік ашты.** Киіз үйдің шаңырағынан таңғы жарық түссін, ошақтан шыққан түтін сыртқа шықсын деп шаңырақты жауып тұрған шаршы киізді түрді. **Түндік аштырды.** Шаңырақты жауып тұрған шаршы киізді түргізді. **Түндік басы.** а) Түтін түтететін әрбір үй. ә) көне. Әр түтінге, әрбір үйге салынатын салық түрі. **Түндіктің бауы.** этн. Шаңырақ үстінен жабылатын, киіз үй жамылғысы кесегінің ұштарын бекітетін жіптер. **Түндікпенен күн берді.** бейн. Жарық күнді көруден жазбады, басын аман, денін сау қылды.

ТҮНДІК² зат. жерг. Қарақұрттың өрмегі, қысы.

ТҮНДІКТЕ= ет. Киіз үйге түндік жабу.

ТҮНДІКТЕЙ сын. Түндік сияқты.

ТҮНДІКТЕЛ= ет. Киіз үйге түндік жабылу.

ТҮНДІКТЕЛУ Түндіктел етістігінің қимыл атауы.

ТҮНДІКТЕН= ет. 1. Киіз үйге түндік жабылу. 2. ауыс. Үйірілу, айналасқау.

ТҮНДІКТЕНУ Түндіктен етістігінің қимыл атауы.

ТҮНДІКТЕС¹= ет. Түндік жабысу.

ТҮНДІКТЕС² сын. Отандас, жерлес, туыстас.

ТҮНДІКТЕСУ Түндіктес етістігінің қимыл атауы.

ТҮНДІКТЕУ Түндікте етістігінің қимыл атауы.

ТҮНЕ= ет. 1. Түнге қарай қону (түнеп шығу.). 2. ауыс. этн. Әулие-әнбиелер басына қасиетті киелі жерге түнеп тілек тілесе, Алладан медет болады, тілеуі бірден қабыл болады деген наным бойынша сиыну, табыну, құлшылық ету.

ТҮНЕК¹ зат. 1. Көзге тұртса, көрінбейтін қараңғылық. 2. ауыс. Ел басына түскен ауыртпалық, қайғы-қасірет.

Түнекті [қауіпті, қауіп-қатерді] төндірді. Ауыр халге душар еттірді, қындығы тудырды.

ТҮНЕК²: түнекке шығу. кәс. балықшар. Теңізде бірнеше күн кезекпей түнеп балық аулау.

ТҮНЕК³ зат. 1. Түнейтін орын. 2. Малды қораға әкелмей, өрісте түнететін орын.

ТҮНЕМЕ зат. Түнейтін орын, қонатын жер.

ТҮНЕМЕЛ зат. 1. Түнейтін орын, жататын жер. 2. Сивр қора, мал жататын орын. 3. Түнеме қымыз.

Түнеме қымыз. этн. Ашығаннан кейін бір түн тұрған, күн асқан кезегі қымыз.

ТҮНЕМЕЛДЕ= ет Бір жерге түнеп, қону.

ТҮНЕМЕЛДЕУ Түнемеде етістігінің қимыл атауы.

ТҮНЕМЕЛЕТ= ет. Малды қораға айдап келмей, өрісте түнету.

ТҮНЕМЕЛЕТУ Түнемелет етістігінің қимыл атауы.

ТҮНЕМЕЛҚАП зат. Туристерге арналған қап түріндегі арнайы «төсек».

ТҮНЕМЕЛІК зат. Түнгі ұйықтайтын кез.

ТҮНЕР= ет. 1. Бұлттың бір жерге шоғырланып, аспан күмбезін жабуы; күңгірт тарту, қарауыту. 2. ауыс. Қабағын тұю, ренжу.

ТҮНЕРТ= ет. 1. Қарауыту, күңгірт тартқызу, бұлыңғырландыру. 2. ауыс. Қайғырту, еңсені түсіру.

ТҮНЕРТПЕК зат. бот. <лат. glycyrrhiza echinata> Мияның бір түрі; тікенді мия, бас мия.

ТҮНЕРТУ Түнерт етістігінің қимыл атауы.

ТҮНЕРУ Түнер етістігінің қимыл атауы.

ТҮНЕРІК сын. 1. Түнерген, қарауытқан, бұлыңғыр (ауа райы). 2. ауыс. Қабағы қатулы, ренішті (адам).

ТҮНЕРІКІРЕ= ет. 1. Аздап түнеру, күңгірт-тене түсу. 2. ауыс. Қабағын түксітіңкіреу, ренжіңкіреу.

ТҮНЕРІКІРЕУ Түнеріңкіре етістігінің қимыл атауы.

ТҮНЕРІС= ет. Қабақтарын қарс жабысу, түксісу.

ТҮНЕРІСУ Түнеріс етістігінің қимыл атауы.

ТҮНЕТ= ет. Қондыру.

ТҮНЕТУ Түнет етістігінің қимыл атауы.

1. Қондыру. 2. Малды қораға әкелмей, түнге өрісте қалдыру.

ТҮНЕП¹= ет. Қондырылу.

ТҮНЕП²= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП³= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП⁴= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП⁵= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП⁶= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП⁷= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП⁸= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП⁹= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП¹⁰= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП¹¹= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП¹²= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП¹³= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП¹⁴= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП¹⁵= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП¹⁶= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП¹⁷= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП¹⁸= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП¹⁹= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП²⁰= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП²¹= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП²²= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП²³= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП²⁴= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП²⁵= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП²⁶= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП²⁷= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП²⁸= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП²⁹= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП³⁰= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП³¹= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП³²= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП³³= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП³⁴= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП³⁵= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП³⁶= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП³⁷= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП³⁸= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП³⁹= ет. Қондырысу.

ТҮНЕП⁴⁰= ет. Қондырысу.

ТҮНІЛІС¹= ет. Күдер үзису, торығысу, қамығысу. **Түңіліс білдірісті.** кіт. Түңіліп қалғанын аңғартысты.

ТҮНІЛІС² зат. Күдер үзушілік, тарығушылық.

ТҮНІЛІС³ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁴ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁵ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁶ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁷ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁸ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС¹⁰ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС¹¹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС¹² зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС¹³ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС¹⁴ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС¹⁵ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС¹⁶ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС¹⁷ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС¹⁸ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС¹⁹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС²⁰ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС²¹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС²² зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС²³ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС²⁴ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС²⁵ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС²⁶ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС²⁷ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС²⁸ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС²⁹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС³⁰ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС³¹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС³² зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС³³ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС³⁴ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС³⁵ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС³⁶ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС³⁷ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС³⁸ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС³⁹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁴⁰ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁴¹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁴² зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁴³ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁴⁴ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁴⁵ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁴⁶ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁴⁷ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁴⁸ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁴⁹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁵⁰ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁵¹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁵² зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁵³ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁵⁴ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁵⁵ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁵⁶ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁵⁷ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁵⁸ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁵⁹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁶⁰ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁶¹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁶² зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁶³ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁶⁴ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁶⁵ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁶⁶ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁶⁷ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁶⁸ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁶⁹ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮНІЛІС⁷⁰ зат. Күдер үзгіш, торығыш.

ТҮПТЕЛ = ет. 1. Шоқпаңу, топтасу. 2. *Kıtan* парактарының түтке біріктірілуі.

ТҮПТЕЛУ Түптел етістігінің қимыл атауы.

ТҮПТЕН = ет. Түп алу.

ТҮПТЕНУ Түптен етістігінің қимыл атауы.

ТҮПТЕС = ет. Өсімдіктің түбін шабысу, қосысуға көмектесу.

ТҮПТЕС² сын. Түп негізі бір, аталас.

ТҮПТЕСУ Түптес етістігінің қимыл атауы.

ТҮПТЕТ = ет. 1. Түп жасату. 2. Өсімдік түбін шапқызу. 3. ауыс. Тұжырымдау.

ТҮПТЕТУ Түптет етістігінің қимыл атауы.

ТҮПТЕУ Түпте етістігінің қимыл атауы.

ТҮПТЕУЛІ сын. Түптелген.

ТҮПТЕУШІ зат. Түп жасаушы, бір түтке біріктіруші.

ТҮПТІК сын. Түтке қатысты, түтке тән.

Түптік морена. геол. Негізі морена, мұздық табанымен тасымалданған, жұмырланған, өңделген, сынған таудыңыстар. **Түптік мұз**. сушар. Су түбіне шөккен немесе су қабатындағы жұзбе мұздар. **Түптік шөгінділер**. сушар. Табиғи, сондай-ақ техногендік заттектерден суқойма ішінде физикалық-химиялық және биохимиялық процестер нәтижесінде су объектісінің түбінде түзіліп, түрбаза түсетін түптік тасындылар мен қатты бөлшектер.

ТҮПТІЛІК зат. ауылшар. Өсімдік түбінің шоғырланып өсуі.

ТҮП-ТҮҒИЯН зат. сөйл. **Түп-тұқиян**.

ТҮП-ТҮҚИЯН зат. Үрім-бұтақ, ататек. 2. ауыс. Түгел, бәрі.

ТҮП-ТҮГЕЛ есім. Шып-шырғасы шықпаған, барлығы, тегіс.

ТҮП-ТҮРКІ зат. Ең алғашқы, су байырғы түркілер.

ТҮПШАЙМА зат. геол. Табиғи бос түзілімдерді немесе ұсақталған тау жыныстарын шайқағанда түбіне шөгетін ауыр минералдардың концентраты.

ТҮР¹ зат. Бет-әлпет, ажар-көрік, оң-түс.

Түр салу. этн. қолөнер. Киізге, кілемге т.б. әртүрлі түспен өрнек салу. **Түрге енді**. Безенді, құлтұрды, жайнады. **Түрі бар**. Ыңғайы бар, ойы бар, мақсаты ұстаған, ниет көздеген. **Түрі жат**. Өзгеден бөлекше, әдеттегіден басқаша. **Түрі қашты**. Өңі бұзылды, құарды; қорқып кетті. **Түрінен көрініп тұр**. Бәрі ап-айқын, бет-әлпетінен белгілі.

ТҮР² зат. 1. терм. Белгілі бір заттың бір текті тобы. 2. биол. <лат. species> Түрі ағзалар жүйесіндегі негізгі құрылымдық бірлік, олардың эволюциясының сапалық сатысы; биологиялық жіктелімдегі негізгі таксономиялық категория.

Түр жепкісіз. стиль. Алуан түрлі, түрлі-түсті. **Түр критерийлері**. биол. Бір түрге жататын ағзалардың жеке дарабастарының бәріне тән ерекше белгілерінің жиынтығы. **Түр түзілу**. биол. Жаңа түрдің пайда болуы, өте күрделі әрі ұзақ уақыт аралығын қамтитын эволюциялық процесс.

ТҮР = ет. 1. Бір нәрсеңің шетін жоғары қарай шыршықпаң қайыру, көтеру. 2. ауыс. Ыдырату, тарату.

Түре қуды. Өкшелеп соғына түсті.

ТҮРГІЗ = ет. Жоғары қарай қайырту, көтерту.

ТҮРГІЗУ Түргіз етістігінің қимыл атауы.

ТҮРДІР = ет. Түргізу, жоғары қайыргызу.

ТҮРДІРУ Түрдір етістігінің қимыл атауы.

ТҮРЕ: түре айтыс. фольк. этн. Ер-әйел екі-екіден жұптасып, төрт кісінің қара өлеңмен айтысатын, қысқа да тез бір-бір ауыз өлеңмен жасаптасатын айтыс түрі. **Түре қуды**. Өкшелеп соғына түсті.

ТҮРЕГЕ = ет. сөйл. Түрегел, орнынан тұру, көтерілу.

ТҮРЕГЕЛ = ет. Отырған орнынан тұру.

ТҮРЕГЕЛІЗ = ет. Орнынан тұрғызу.

ТҮРЕГЕЛІЗУ Түрегеліз етістігінің қимыл атауы.

ТҮРЕГЕЛДІР = ет. **Тұрғызу**.

ТҮРЕГЕЛДІРУ Түрегелдір етістігінің қимыл атауы.

ТҮРЕГЕЛТ = ет. Орнынан тұрғызу, тұрдырту.

ТҮРЕГЕЛТУ Түрегелт етістігінің қимыл атауы.

ТҮРЕГЕЛУ Түрегел етістігінің қимыл атауы.

ТҮРЕГЕЛІС = ет. Орнындарынан көтерілісу.

ТҮРЕГЕЛІСУ Түрегеліс етістігінің қимыл атауы.

ТҮРЕН¹ зат. кәс. Соқаның жер жыртыатын тісі, жүзі.

ТҮРЕН² зат. жерг. Қайықтың алдыңғы жағындағы қуыс, орын.

ТҮРЕНДЕ = ет. Жер жырту.

ТҮРЕНДЕУ Түренде етістігінің қимыл атауы.

ТҮРЕ-СҮРЕ зат. Түре және суре айтыс.

ТҮРКЕБАЛЫҚ зат. зоол. Ұзындығы 64–65 см болатын албырт балық тұқымдасына жататын балық.

ТҮРКЕЙ сын. Сауатсыз, надан.

ТҮРКИЗМ зат. линг. Белгілі бір тілдегі түркі тілдерінен ауысып, шет тілдік элементтер ретінде қабылданатын сөз не оралды.

ТҮРКОЛОГ зат. Түркітану мәселелерімен айналысатын маман.

ТҮРКОЛОГИЯ зат. Түркітекес халықтардың тілін, мәдениетін, әдебиетін, тарихын зерттейтін ғылымдар жиынтығы.

ТҮРКІ сын. ғыл. Түркі дүниесіне, халықтарына тән, оларға ортақ, мәдениетіне қатысты.

Түркі атбұршағы. бот. Атбұршақтың бір түрі. **Түркі бұршағы**. бот. Түркі атбұршағы.

Түркі гүлі. бот. Сәндік үшін гүлзарларда қолдан егілетін мәдени өсімдік. [Негізгі отаны – Түркі елі]. **Түркі дүниетанымы**. мәд. Дәстүрлі қазақ ұлттық-мәдени ұстандыларының бастауы – әлемнің, болмыстың, адамның мақсаты мен өмірінің мәнін, оның құндылықтық әлемін тануға бағытталған біртұтас әмбебап көзқарас. **Түркі қызғалдағы**.

бот. Қызғалдақтардың түп-төркіні түркі жұрты болғандықтан, еуропалықтар оны түркі қызғалдағы деп атаған. **Түркі тектес**. Түркі халықтарына, түркі тілдеріне жататын. **Түркі тілдері**. лингв. Түркі халықтарының тілі; шығу тегі бір, грамматикалық құрылысы, фонетикалық жүйесі ұқсас, негізгі сөздік қоры ортақ, белгілі тарихи жағдайларда, дәуірлерде қалыптасып, бүгінде жеке-жеке, өз алдына дербес тіл болып саналатын жырмадан астам түркі халықтарының тілдері. **Түркі тілдерінің қарлұқ тобы**. лингв. Құрамына үйгер, өзбек тілдері кіретін түркі тілдерінің бір тобы. **Түркі халықтары**. Еуразия құрлығының көп бөлігін ежелден мекендеп келе жатқан этностар мен этникалық топтардың жиынтық атауы.

ТҮРКІТАНУ зат. Түркі тілінде сөйлейтін халықтардың тілін, этнографиясын, тарихын, ауыз әдебиетін, мәдениетін зерттеу нәтижесінде қалыптасқан шығыстану ғылымының жеке саласы.

ТҮРКІТАНУШЫ зат. Түркітану мәселелерімен айналысатын маман.

ТҮРКІТІЛДІ сын. кіт. Түрік тілінде сөйлейтін, ана тілі түрік тілдерінің бірі болып табылатын.

ТҮРЛЕ = ет. 1. Әрін кіргізу, әдемилеу, сәндеу. 2. Түр-түрге бөлу, әртүрлі ету.

ТҮРЛЕН = ет. 1. Сәндеу, әрлену, құлпыру.

2. ауыс. Құбылу, өзгеру, даму.

ТҮРЛЕНДІР = ет. 1. Сәндеуді, әрін кіргізу.

2. Алуан түрлі ету, құбыту.

ТҮРЛЕНДІРГІШ зат. инф. <ағыл. converter> 1. Мәліметтерді бір ортадан екінші ортаға ауыстыру кезінде жеткізілетін сигналдар деңгейін түрлендіру, жеткізу жылдамдығын өзгерту құрылғысы. 2. Мәліметтерді бір пішімнен екінші пішімге түрлендіру ісін орындайтын бағдарлама.

Түрлендіргіш техника. тех. Электрлік түрлендіргіштер, электр техникасының электр энергиясын түрлендіру тәсілдері мен техникалық

құралдарын жасаумен айналысатын саласы; түрлендіргіш құрылғылар жиынтығы.

ТҮРЛЕНДІРУ Түрлендіру етістігінің қимыл атауы. 1. Сәндеуді, әрлендіру. 2. мат. Кез келген X жиынындағы α -дің өз-өзіне бейнелеуі.

ТҮРЛЕНДІРІЛ = ет. Әртүрлі мазмұн, пішінмен т.б. байытылу.

ТҮРЛЕНДІРІЛУ Түрлендіріл етістігінің қимыл атауы.

ТҮРЛЕН-ҚАСҚЫР зат. фольк. Байырғы қазақ ертегі-аңыздарында адам кейпіне енетін қасқыр бейнесі.

ТҮРЛЕНТ = ет. 1. Құбылту. 2. Құлпырту.

ТҮРЛЕНТУ Түрлент етістігінің қимыл атауы.

ТҮРЛЕНУ Түрлен етістігінің қимыл атауы; өзгеру.

Түрлену өнері. өнер. Театр мен кинода актердің сахнада (немесе кинофильмде) басқа адам кейпінде әрекет жасау қабілеті.

ТҮРЛЕС сын. Түрі ұқсас, рендес.

ТҮРЛЕТ = ет. Түрлендіру, түрлі-түсті ету.

ТҮРЛЕТУ Түрлет етістігінің қимыл атауы.

ТҮРЛІ сын. Әр алуан, әрқилы.

Түрлі түсті. Әртүрлі түске боялған, гаммадағы барлық түсті көрсететін. **Түрлі түсті дисплей**. инф. <ағыл. color display> а) Ақпарат мәтінін түрлі түсті етіп шығара алатын электрондық сәулелік түтікше. ә) Түрлі түсті кескін беретін экраны бар дисплей. **Түрлі-түсті бор**. Тақтаға және т.б. қатты заттарға сурет салуға арналған балалар құралы.

ТҮРЛІЛІК зат. Әрқилылық.

ТҮРЛІ-ТҮРЛІ сын. Сан түрлі, алуан түрлі.

ТҮРЛІШЕ сын. Әртүрлі, түрлі-түрлі.

ТҮРМЕ¹ зат. Қылмыстыларды қамайтын орын, абақты.

Түрмеге салды. Түрмеге жапты, қамды.

ТҮРМЕ² сын. Бір заттың түрлілігін тұратын, түрлілігін (бөлігі). // Түрлілігін бөлік.

Түрме бөрік. этн. Төбесі жібекпен тысталған, жан-жағы жоғары қарай қайырылып килетін бөрік.

ТҮРМЕ³ зат. этн. Ер қасының үстіңгі жағы.

ТҮРМЕ⁴ зат. жерг. **Түрме белбеу**.

Түрме белбеу. этн. Жібек матадан жасалған ұзын әдемі белбеу.

ТҮРМЕЛЕ¹ = ет. Жоғары көтеру, тұру.

ТҮРМЕЛЕ² = ет. сөйл. Түрмеге қамау, абақтыға отырғызу.

ТҮРМЕЛЕУ Түрмеле етістігінің қимыл атауы.

ТҮРМЕЛІ сын. Терілетін, түрлілігін қоятын.

Түрмелі перде. Әрбір тігістіктің бойына орнатылған сақиналар арқылы бекітілген тартқыш баудың көмегімен түрлілігін, түсірілігін перде.

ТҮРМЕШІ зат. Түрмені бақылайтын кісі.

ТҮРПЕТ зат. сөйл. **Түрпан**.

ТҮРПІ¹ зат. 1. Ағаштың кедір-бұдырын тегістеуге арналған, шикір сиректеу тістері бар құрал. // ауыс. Түртіге ұқсас дөрекі, оғаш.

ТҮРПІ² зат. зоол. <лат. tachyglossidae> Сүтқоректілер класының жұмыртқа салатындар отрядының бір тұқымдасы, ехидна.

ТҮРПІДЕЙ сын. Түрті сияқты.

Түрпідей тиді. Өте қатты батты; шаншудай қадалды, ауыр тиді.

ТҮРПІЛЕ = ет. Кедір-бұдырын кетіру, тегістеу.

ТҮРПІЛЕН = ет. Кедір-бұдырлану.

ТҮРПІЛЕНУ Түрпілен етістігінің қимыл атауы.

ТҮРПІЛЕУ¹ сын. Кесектеу, дөрекілеу.

ТҮРПІЛЕУ² Түрпіле етістігінің қимыл атауы.

ТҮРПІЛІК сын. Дөкірлік, анайылық, түр-пайылық.

ТҮРПІОТ зат. өс. сөйл. **Егеуот**.

ТҮРСІЗ сын. Сықсыз, өңсіз.

ТҮРСІЗДІК зат. Түрті жоқтық, өңсіздік.

ТҮРТ = ет. 1. Бір нәрсемен бірдемені шұқу, шұқу. 2. ауыс. Еске сақпау үшін жазын аду.

Түрт, шайтан [сайтан] түрт. Бір бөле шықса деп тілеген кезде айталады.

ТҮРТЕК зат. Оны-тұны күйбең жұмыс; қыбыр-қыбыр әрекет.

ТҮРТЕКТЕ= ет. Бір нәрсеге машықтану, үйренуге талпыну.

ТҮРТИ= ет. Томпайт буылтықтану, бұртқу.

ТҮРТИТ= ет. Ернін шошайту, аузын бұртқу.

ТҮРТИТУ Тұртит етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТИЮ Тұрти етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТКІ зат. 1. Бір істің басталуына әсер ететін себеп-салдар. 2. ауыс. Біреуден көрген қорлық, зәбір-жапа, зорлық.

Түрткі болды. Қозғау салды, себеп болды.

ТҮРТКІЖАЙТ зат. <лат. factor> Белгілі бір жағдайдың тууына себеп болған нәрсе; фактор.

ТҮРТКІЛЕ= ет. 1. Қайта-қайта тұрту, шұқылау, иірку. 2. ауыс. Түйтіндеп жазу-сызмен айналысу. 3. ауыс. Тісу, соқтығу, құдалау. 4. ауыс. Жанын қоймау, мазасын алу. 5. ауыс. Бір нәрсені қарастыру, іздегіру.

ТҮРТКІЛЕН= ет. Әр нәрсені бір тұрту, шұқылану.

ТҮРТКІЛЕНУ Тұрткілен етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТКІЛЕС= ет. Бір-бірін тұртқу.

ТҮРТКІЛЕСУ Тұрткілес етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТКІЛЕТ= ет. Қайта-қайта тұрткізу, шұқылату.

ТҮРТКІЛЕТУ Тұрткілет етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТКІЛЕУ Тұрткіле етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТКІШ зат. Бір нәрсені тұртетін, шұқытын зат.

ТҮРТКІШТЕ= ет. Қайта-қайта шұқылау, тұрткілеу.

ТҮРТКІШТЕУ Тұрткіште етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТПЕ зат. қолөнер. Шапқы секілді ұшы қиғаш қайырылған, балғамен соға отырып әртүрлі сызық түсіруге, жазу жазуға қолданатын құрал.

ТҮРТШЕК зат. 1. Қайта-қайта тұртушілік, иіқығыштық. 2. ауыс. Қуғын, сүргін, қақ-соқ. 3. ауыс. Оны-тұны жұмыс.

ТҮРТШЕКТЕ= ет. 1. Қайта-қайта тұрткілеу, үсті-үстіне шұқылау. 2. ауыс. Оны-тұны жұмыс істеу. 3. ауыс. Бірдемені тұрткініп жазу. 4. ауыс. Шет-нұшақтап сыр тарту, бірдемені білгісі келу.

ТҮРТШЕКТЕН= ет. Әр нәрсені бір тұрту, шұқылану.

ТҮРТШЕКТЕНУ Тұртпектен етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТШЕКТЕС= ет. Бір-бірін тұртқу, шұқыласу.

ТҮРТШЕКТЕСУ Тұртпектес етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТШЕКТЕТ= ет. Үсті-үстіне тұрткілеу, тоқтатпау.

ТҮРТШЕКТЕТУ Тұртпектет етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТШЕКТЕУ Тұртпекте етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТУ Тұрт етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІН= ет. Шұқылану, әр нәрсені бір тұрту.

ТҮРТІНДІ зат. Қағазға тұскен белгі, ноқат.

ТҮРТІНЕК зат. Оны-тұны күйбең іс.

ТҮРТІНЕКТЕ= ет. 1. Қайта-қайта тұртқу қару, іздеу. 2. ауыс. Өз бетіше қарастыру, іздену. 3. ауыс. Ашып айта алмау, кібіртіктеу, күмілжу.

ТҮРТІНЕКТЕН= ет. Қайта-қайта тұртқу қарану, іздеу.

ТҮРТІНЕКТЕНУ Тұртінектен етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІНЕКТЕУ Тұртінекте етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІНУ Тұртін етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІНШЕК сын. 1. Әр нәрсені бір тұртқу келі беретін, тұртқу. 2. ауыс. Бірдемені білуге талпыныс, ізденгіш.

ТҮРТІНШЕКТЕ= ет. 1. Әр жерді тұрткілеп, бір нәрсе іздеу. 2. ауыс. Оны-тұны жұмыс істеу.

ТҮРТІНШЕКТЕН= ет. Әр жерді тұрткілеп, бір нәрсе іздеу.

ТҮРТІНШЕКТЕНУ Тұртіншектен етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІНШЕКТЕУ Тұртіншекте етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІНЖАЙТ зат. <лат. factor> Белгілі бір жағдайдың тууына себеп болған нәрсе; фактор.

ТҮРТІКІЛЕ= ет. 1. Қайта-қайта тұрту, шұқылау, иірку. 2. ауыс. Түйтіндеп жазу-сызмен айналысу. 3. ауыс. Тісу, соқтығу, құдалау. 4. ауыс. Жанын қоймау, мазасын алу. 5. ауыс. Бір нәрсені қарастыру, іздегіру.

ТҮРТІКІЛЕН= ет. Әр нәрсені бір тұрту, шұқылану.

ТҮРТІКІЛЕНУ Тұрткілен етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІКІЛЕС= ет. Бір-бірін тұртқу.

ТҮРТІКІЛЕСУ Тұрткілес етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІКІЛЕТ= ет. Қайта-қайта тұрткізу, шұқылату.

ТҮРТІКІЛЕТУ Тұрткілет етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІКІЛЕУ Тұрткіле етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІКІШ зат. Бір нәрсені тұртетін, шұқытын зат.

ТҮРТІКІШТЕ= ет. Қайта-қайта шұқылау, тұрткілеу.

ТҮРТІКІШТЕУ Тұрткіште етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТПЕ зат. қолөнер. Шапқы секілді ұшы қиғаш қайырылған, балғамен соға отырып әртүрлі сызық түсіруге, жазу жазуға қолданатын құрал.

ТҮРТШЕК зат. 1. Қайта-қайта тұртушілік, иіқығыштық. 2. ауыс. Қуғын, сүргін, қақ-соқ. 3. ауыс. Оны-тұны жұмыс.

ТҮРТШЕКТЕ= ет. 1. Қайта-қайта тұрткілеу, үсті-үстіне шұқылау. 2. ауыс. Оны-тұны жұмыс істеу. 3. ауыс. Бірдемені тұрткініп жазу. 4. ауыс. Шет-нұшақтап сыр тарту, бірдемені білгісі келу.

ТҮРТШЕКТЕН= ет. Әр нәрсені бір тұрту, шұқылану.

ТҮРТШЕКТЕНУ Тұртпектен етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТШЕКТЕС= ет. Бір-бірін тұртқу, шұқыласу.

ТҮРТШЕКТЕСУ Тұртпектес етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТШЕКТЕТ= ет. Үсті-үстіне тұрткілеу, тоқтатпау.

ТҮРТШЕКТЕТУ Тұртпектет етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТШЕКТЕУ Тұртпекте етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТУ Тұрт етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІН= ет. Шұқылану, әр нәрсені бір тұрту.

ТҮРТІНДІ зат. Қағазға тұскен белгі, ноқат.

ТҮРТІНЕК зат. Оны-тұны күйбең іс.

ТҮРТІНЕКТЕ= ет. 1. Қайта-қайта тұртқу қару, іздеу. 2. ауыс. Өз бетіше қарастыру, іздену. 3. ауыс. Ашып айта алмау, кібіртіктеу, күмілжу.

ТҮРТІНЕКТЕН= ет. Қайта-қайта тұртқу қарану, іздеу.

ТҮРТІНЕКТЕНУ Тұртінектен етістігінің қимыл атауы.

ТҮРТІНЕКТЕУ Тұртінекте етістігінің қимыл атауы.

ТҮРІЛУ Түріл етістігінің қимыл атауы.

ТҮРІМ зат. кәс. Балық аулайтын кеме-лердегі балықшылар жататын қуыс, текшелер, каюталар.

ТҮРІН= ет. Етек, жең, балақты қайырыну.

ТҮРІНУ Түрін етістігінің қимыл атауы.

ТҮРІНҚІ сын. 1. Жоғары қарай қайырылған, түрілген. 2. Үстіңгі жағы көтеріңкі (ерін).

ТҮРІНҚІРЕ= ет. Аздап түре түсу.

ТҮРІНҚІРЕУ Түрінқіре етістігінің қимыл атауы.

ТҮРІС= ет. Қайырысу, көтерісу.

ТҮРІСУ Түріс етістігінің қимыл атауы.

ТҮС зат. Қиял процесінің ұйқы кезіндегі енжар бейнесі, ұйқы кезінде көрінетін елес.

Түс жорыды. Көрген түсін болжам айтты. **Түс жорықты.** Көрген түсін біреуге, көріпкел кісіге айтып, болжасты. **Түске енді.** Белгілі бір түрге ие болды, басқаша бояу алды. **Түске кірді.** а) Арман болып қалды. ә) Түсінде көрді. **Түс көргендей болмады.** Тез, әп-сәтте өтті. **Түс көрді.** Ұйқыға жатып елес көрді. **Түс секілді.** Қимас нәрсе, арман нәрсе қас пен көздің арасында, қас қағым сәтте өтті де кетті. **Түсте көргендей.** Қимас, бағалы, құнды сезімнің қас қағым сәт, тез өтуі туралы. **Түстен кетпейді [шықпайды].** Үнемі түсінде көреді. **Түсінде де көрмейтін.** Өңі тұрмақ, қиялында да елестете алмайтын. **Түсіне енбестей.** Ойға келмейтіндей, шындыққа жанаспайтындай, ақылға сыймайтындай. **Түсіне енді.** а) Түсінде көрді, түсіне кірді. ә) Әсері қатты болды, есінен шықпады.

ТҮС зат. 1. Адамның кескін-келбеті, бет-әлпеті, түрі. 2. этн. Төрт түлік малдың бірі.

Түс айырысты. Түс шайысты, ренжісті. **Түс ауды.** Түс мезгілі өтті. **Түс ат.** жерг. этн. Қа-лықмалдың сыртында құдаға берілетін қалаулы ат. **Түс атқа ең аяулы жорға, жүзігің тандап алады.** **Түс жарды.** **Түс ашады.** Ішкі сырын сыртқа білдірмеді. **Көңілденді, қабағы ашылды, жадырады.** **Түс жұртысты [шайысты].** Қабақ шыттысып, айттысып қалды, бір-бірімен ұрысты. **Түс құбылтты.** Түсін өзгертті, басқа түрге енді. **Түс тоқтатып қарады.** Анықтан қарады, бет-жүзін барлады. **Түс түйе [айыр, нар].** жерг. Нар мен аруананың арасынан шыққан асыл түйе. **Түс шайысты.** Ренжісті, ұрысты. **Түсі бұзылды.** Өңі қабарды, естіген сөзді, көрген істі ұнатпады. **Түсі жақсы.** Өңі жылы. **Түсі жылы [нигі].** Жүзі жарқын, қайырымды, мейірімді. **Түсі жібіді.** Ашуы қайтты. **Түсі жібімеді.** Мейірі түспейді, жылы жүз білдірмеді. **Түсі игіден [жақсыдан] туықлма.** Жүзі жылы, келбетті кісіден жаманшылық шықпайды деген мағынада. **Түсі кетті [түсін алды, алдырды].** Өңі, реңі қуарды, бұзылды. **Түсі кірді.** Бетіне қан жүгірді, өңі кірді; көңілденді. **Түсі қашты.** Түрі бұзылды, өңі қашты. **Түсі құбылды.** Қорыққаннан не қуанғаннан бет әлпеті күреңітті. **Түсін алдырмады [ашпады, көрсетпеді].** Сыр білдірмеді, ештеңе сезбегендей кейіп көрсетті. **Түсін биледі.** Сыр бермеді. **Түсін бояп көрсетті.** Өңін айналдырды, басқаша етіп көрсетті. **Түсін бұзды [суытты].** Қабақ шытты, ашу шақырды, ызбарланды. **Түсінен қорықты.** Ұрысқа шықпай-ақ, бетте-бет келмей-ақ, қарап жатып қорықты, айбынынан сескенді. **Түсін жылытты.** Күлімсіреді, ашуынан қайтты. **Түсін солғындатты.** Сапасын төмендетті. **Түсі суық.** Ызғарлы, айбынды. **Түсіне де кіріп шықпады.** Ойына да келмеді.

ТҮС зат. 1. Адамның кескін-келбеті, бет-әлпеті, түрі. 2. этн. Төрт түлік малдың бірі.

Түс айырысты. Түс шайысты, ренжісті. **Түс ауды.** Түс мезгілі өтті. **Түс ат.** жерг. этн. Қа-лықмалдың сыртында құдаға берілетін қалаулы ат. **Түс атқа ең аяулы жорға, жүзігің тандап алады.** **Түс жарды.** **Түс ашады.** Ішкі сырын сыртқа білдірмеді. **Көңілденді, қабағы ашылды, жадырады.** **Түс жұртысты [шайысты].** Қабақ шыттысып, айттысып қалды, бір-бірімен ұрысты. **Түс құбылтты.** Түсін өзгертті, басқа түрге енді. **Түс тоқтатып қарады.** Анықтан қарады, бет-жүзін барлады. **Түс түйе [айыр, нар].** жерг. Нар мен аруананың арасынан шыққан асыл түйе. **Түс шайысты.** Ренжісті, ұрысты. **Түсі бұзылды.** Өңі қабарды, естіген сөзді, көрген істі ұнатпады. **Түсі жақсы.** Өңі жылы. **Түсі жылы [нигі].** Жүзі жарқын, қайырымды, мейірімді. **Түсі жібіді.** Ашуы қайтты. **Түсі жібімеді.** Мейірі түспейді, жылы жүз білдірмеді. **Түсі игіден [жақсыдан] туықлма.** Жүзі жылы, келбетті кісіден жаманшылық шықпайды деген мағынада. **Түсі кетті [түсін алды, алдырды].** Өңі, реңі қуарды, бұзылды. **Түсі кірді.** Бетіне қан жүгірді, өңі кірді; көңілденді. **Түсі қашты.** Түрі бұзылды, өңі қашты. **Түсі құбылды.** Қорыққаннан не қуанғаннан бет әлпеті күреңітті. **Түсін алдырмады [ашпады, көрсетпеді].** Сыр білдірмеді, ештеңе сезбегендей кейіп көрсетті. **Түсін биледі.** Сыр бермеді. **Түсін бояп көрсетті.** Өңін айналдырды, басқаша етіп көрсетті. **Түсін бұзды [суытты].** Қабақ шытты, ашу шақырды, ызбарланды. **Түсінен қорықты.** Ұрысқа шықпай-ақ, бетте-бет келмей-ақ, қарап жатып қорықты, айбынынан сескенді. **Түсін жылытты.** Күлімсіреді, ашуынан қайтты. **Түсін солғындатты.** Сапасын төмендетті. **Түсі суық.** Ызғарлы, айбынды. **Түсіне де кіріп шықпады.** Ойына да келмеді.

ТҮС зат. 1. Адамның кескін-келбеті, бет-әлпеті, түрі. 2. этн. Төрт түлік малдың бірі.

Түс айырысты. Түс шайысты, ренжісті. **Түс ауды.** Түс мезгілі өтті. **Түс ат.** жерг. этн. Қа-лықмалдың сыртында құдаға берілетін қалаулы ат. **Түс атқа ең аяулы жорға, жүзігің тандап алады.** **Түс жарды.** **Түс ашады.** Ішкі сырын сыртқа білдірмеді. **Көңілденді, қабағы ашылды, жадырады.** **Түс жұртысты [шайысты].** Қабақ шыттысып, айттысып қалды, бір-бірімен ұрысты. **Түс құбылтты.** Түсін өзгертті, басқа түрге енді. **Түс тоқтатып қарады.** Анықтан қарады, бет-жүзін барлады. **Түс түйе [айыр, нар].** жерг. Нар мен аруананың арасынан шыққан асыл түйе. **Түс шайысты.** Ренжісті, ұрысты. **Түсі бұзылды.** Өңі қабарды, естіген сөзді, көрген істі ұнатпады. **Түсі жақсы.** Өңі жылы. **Түсі жылы [нигі].** Жүзі жарқын, қайырымды, мейірімді. **Түсі жібіді.** Ашуы қайтты. **Түсі жібімеді.** Мейірі түспейді, жылы жүз білдірмеді. **Түсі игіден [жақсыдан] туықлма.** Жүзі жылы, келбетті кісіден жаманшылық шықпайды деген мағынада. **Түсі кетті [түсін алды, алдырды].** Өңі, реңі қуарды, бұзылды. **Түсі кірді.** Бетіне қан жүгірді, өңі кірді; көңілденді. **Түсі қашты.** Түрі бұзылды, өңі қашты. **Түсі құбылды.** Қорыққаннан не қуанғаннан бет әлпеті күреңітті. **Түсін алдырмады [ашпады, көрсетпеді].** Сыр білдірмеді, ештеңе сезбегендей кейіп көрсетті. **Түсін биледі.** Сыр бермеді. **Түсін бояп көрсетті.** Өңін айналдырды, басқаша етіп көрсетті. **Түсін бұзды [суытты].** Қабақ шытты, ашу шақырды, ызбарланды. **Түсінен қорықты.** Ұрысқа шықпай-ақ, бетте-бет келмей-ақ, қарап жатып қорықты, айбынынан сескенді. **Түсін жылытты.** Күлімсіреді, ашуынан қайтты. **Түсін солғындатты.** Сапасын төмендетті. **Түсі суық.** Ызғарлы, айбынды. **Түсіне де кіріп шықпады.** Ойына да келмеді.

ТҮС зат. 1. Адамның кескін-келбеті, бет-әлпеті, түрі. 2. этн. Төрт түлік малдың бірі.

Түс айырысты. Түс шайысты, ренжісті. **Түс ауды.** Түс мезгілі өтті. **Түс ат.** жерг. этн. Қа-лықмалдың сыртында құдаға берілетін қалаулы ат. **Түс атқа ең аяулы жорға, жүзігің тандап алады.** **Түс жарды.** **Түс ашады.** Ішкі сырын сыртқа білдірмеді. **Көңілденді, қабағы ашылды, жадырады.** **Түс жұртысты [шайысты].** Қабақ шыттысып, айттысып қалды, бір-бірімен ұрысты. **Түс құбылтты.** Түсін өзгертті, басқа түрге енді. **Түс тоқтатып қарады.** Анықтан қарады, бет-жүзін барлады. **Түс түйе [айыр, нар].** жерг. Нар мен аруананың арасынан шыққан асыл түйе. **Түс шайысты.** Ренжісті, ұрысты. **Түсі бұзылды.** Өңі қабарды, естіген сөзді, көрген істі ұнатпады. **Түсі жақсы.** Өңі жылы. **Түсі жылы [нигі].** Жүзі жарқын, қайырымды, мейірімді. **Түсі жібіді.** Ашуы қайтты. **Түсі жібімеді.** Мейірі түспейді, жылы жүз білдірмеді. **Түсі игіден [жақсыдан] туықлма.** Жүзі жылы, келбетті кісіден жаманшылық шықпайды деген мағынада. **Түсі кетті [түсін алды, алдырды].** Өңі, реңі қуарды, бұзылды. **Түсі кірді.** Бетіне қан жүгірді, өңі кірді; көңілденді. **Түсі қашты.** Түрі бұзылды, өңі қашты. **Түсі құбылды.** Қорыққаннан не қуанғаннан бет әлпеті күреңітті. **Түсін алдырмады [ашпады, көрсетпеді].** Сыр білдірмеді, ештеңе сезбегендей кейіп көрсетті. **Түсін биледі.** Сыр бермеді. **Түсін бояп көрсетті.** Өңін айналдырды, басқаша етіп көрсетті. **Түсін бұзды [суытты].** Қабақ шытты, ашу шақырды, ызбарланды. **Түсінен қорықты.** Ұрысқа шықпай-ақ, бетте-бет келмей-ақ, қарап жатып қорықты, айбынынан сескенді. **Түсін жылытты.** Күлімсіреді, ашуынан қайтты. **Түсін солғындатты.** Сапасын төмендетті. **Түсі суық.** Ызғарлы, айбынды. **Түсіне де кіріп шықпады.** Ойына да келмеді.

ТҮС зат. 1. Адамның кескін-келбеті, бет-әлпеті, түрі. 2. этн. Төрт түлік малдың бірі.

Түс айырысты. Түс шайысты, ренжісті. **Түс ауды.** Түс мезгілі өтті. **Түс ат.** жерг. этн. Қа-лықмалдың сыртында құдаға берілетін қалаулы ат. **Түс атқа ең аяулы жорға, жүзігің тандап алады.** **Түс жарды.** **Түс ашады.** Ішкі сырын сыртқа білдірмеді. **Көңілденді, қабағы ашылды, жадырады.** **Түс жұртысты [шайысты].** Қабақ шыттысып, айттысып қалды, бір-бірімен ұрысты. **Түс құбылтты.** Түсін өзгертті, басқа түрге енді. **Түс тоқтатып қарады.** Анықтан қарады, бет-жүзін барлады. **Түс түйе [айыр, нар].** жерг. Нар мен аруананың арасынан шыққан асыл түйе. **Түс шайысты.** Ренжісті, ұрысты. **Түсі бұзылды.** Өңі қабарды, естіген сөзді, көрген істі ұнатпады. **Түсі жақсы.** Өңі жылы. **Түсі жылы [нигі].** Жүзі жарқын, қайырымды, мейірімді. **Түсі жібіді.** Ашуы қайтты. **Түсі жібімеді.** Мейірі түспейді, жылы жүз білдірмеді. **Түсі игіден [жақсыдан] туықлма.** Жүзі жылы, келбетті кісіден жаманшылық шықпайды деген мағынада. **Түсі кетті [түсін алды, алдырды].** Өңі, реңі қуарды, бұзылды. **Түсі кірді.** Бетіне қан жүгірді, өңі кірді; көңілденді. **Түсі қашты.** Түрі бұзылды, өңі қашты. **Түсі құбылды.** Қорыққаннан не қуанғаннан бет әлпеті күреңітті. **Түсін алдырмады [ашпады, көрсетпеді].** Сыр білдірмеді, ештеңе

келетін электромагниттік сәулеленудің спектрлік құрамына және оның шағылысу қарқындылығына сәйкес көру сезімінде әсер тудыратын денелердің қасиеттері.

Түс дараулау. Фото немесе кино түсіру ісінде нысаннан шығатын немесе шағыллатын күрделі спектрлік құрамның бірнеше спектрлік диапазондарға жіктелу процесі. **Түстер палитрасы.** и н ф. <ағыл. palette> Дисплей экранындағы кескіндерді бейнелеуге мүмкіндік беретін түстердің жалпы саны, графикалық редакторлардағы сурет салу аспаптарына қажетті түстерді таңдау мүмкіндігі.

ТҮС³ үст. жерг. Нағыз, тура.

ТҮС= е т. 1. Көліктен шығу, аттан түсу. 2. Жер бетінен тереңдікке, суға, шұңқырға ену, құлау. 3. Бір жерге келіп орналасу, жайғасу. // этн. Жолаушының жолды ауылды жерге тоқтап, демалуы, дам татууы. 4. Жоғары оқу орнына емтихан тапсырып, қабыдану. // Оқуға, мектеп, медресеге бару. 5. Жолға, бағытқа ыңғайлану, сол бағытпен жүру. 6. Қызметтен босау, айырылу. // этн. Қонақ болу, үйге кіру, ат басын тіреу. 7. Егістік жердің бір басынан екінші басына дейін шығу, бойлап түсу. 8. Құлдылау, биік жерден төменге қарай жүру. 9. Жоғарыдан төменге қарай салмақпен құлау. 10. Таңбалану, бір нәрсенің белгісі салыну. 11. Қамалу, байлану, бекітілу. 12. Алғырау, жұдыну, алыну. 13. Көлеңке, жарық, сәуле т.с.с білінуі, байқалуы. 14. Жағымсыз. Жаман жолға салыну, жаман іске берілу. 15. Тап болу, ұшырау, пайда болу. 16. Бомба т.б. жарылғыш заттардың құлап, жарылды. 17. Шешілу, күймеу. 18. Негізгі мағынаны беретін етістікке тіркесіп қимылдың тез, аяқ астынан болғанын білдіреді. 19. Негізгі етістікке тіркесіп, қимылдың үдей түскенін, күшейгенін білдіреді.

ТҮСЕЛ зат. этн. Қонбай, түстеніп тамақ ішіп аттанатын қонақ.

Түсел түсетін. а) Кісі үзілмейтін, адам көп келетін. ә) Түскі тамақ берілетін, түскі қонақасы берілетін.

ТҮСЕЛДІ сын. жерг. Үйіне адамдар көп келетін дастарқаны жаюлы, кең.
ТҮСЕРЛІК зат. жерг. Бөктер етек.
ТҮСКЕР зат. жерг. Көрген түсі келетін, сәулегі.

ТҮСКИІЗ зат. этн. сөйл. **Түскиіз.**
ТҮСКІ үст. Түс әлетіндегі, түс кезіндегі.

Түскі [түсігік] ас. Түс мезгілінде ішетін тамақ.
Түскі дамыл. Түс кезіндегі үзіліс.

ТҮСКІЗ= е т. 1. Түсірту, түскізу. 2. Түскіз етістігінің қимыл атауы.

ТҮСКІЛІК зат. 1. Түскі уақыт, түскі мезгіл. 2. Түс кезінде ішілетін тамақ, түскі.

ТҮСКІЛІКТЕЙ үст. Түскі тамағын іше, тамақтанып.

ТҮСҚАҒАЗ зат. құрыл. **Түсқағаз** (біркелкі немесе түрлі түсті бояу немесе бедер баспа тәсілімен салынған алуан түрлі өрнегі бар қағаз текті, бөлмелердің ішкі қабырғасына жапсырылатын түрлі-түсті бояуы бар орама қағаз).

ТҮССІЗ¹ сын. Түсі жоқ, мөлдір, тұңық.
Түссіз буа сөйледі. Алды-артына қаратпай, бастырмалатып сөйледі, жауап алды.

ТҮССІЗ² зат. Түс көрусіз, тынық, тыншы.

ТҮССІЗДЕН= е т. Түсі болмау, мөлдір болу.

ТҮССІЗДЕНДІР= е т. Түсін алу, мөлдір ету.

ТҮССІЗДЕНДІРУ Түссіздендір етістігінің қимыл атауы.

ТҮССІЗДЕНУ¹ зат. кен. Өңделетін материалдың түсінің жойылуына әкелетін технологиялық процесс.

ТҮССІЗДЕНУ² 1. Түссізден етістігінің қимыл атауы. 2. Түсі болмау, мөлдір болу.

ТҮССІЗДЕУ сын. Түсі солығын, күркірттеу.
ТҮСТЕ= е т. 1. Түсіне қарап тану, ажырату.

2. а у с. Таңдау, талғау, алатау.
Түстеп қарады. Назар аударып қарады, жете барлады.

ТҮСТЕЙ¹ сын. Көрген түс секілді, түс тәрізді.
ТҮСТЕЙ² сын. Түсі, түрі сияқты, түсі тәрізді.

ТҮСТЕЛ= е т. Боялу, түске ену.

ТҮСТЕЛУ Түстел етістігінің қимыл атауы.

ТҮСТЕМДІ сын. жерг. Түсі белгілі.
ТҮСТЕН¹= е т. 1. Түскі тамақ жеу, түстік ішу.

2. а у с. стиль. Кідіру, тоқтау.
ТҮСТЕН²= е т. Белгілі бір түске ие болу, түрін өзгерту.

ТҮСТЕНЕЛІК зат. жерг. Түскі тамақ.

ТҮСТЕНДІР= е т. Түскі тамақ беру, қонақ ету.
ТҮСТЕНДІРУ Түстендір етістігінің қимыл атауы.

ТҮСТЕНУ¹ Түстен¹ етістігінің қимыл атауы.
ТҮСТЕНУ² Түстен² етістігінің қимыл атауы.

ТҮСТЕНІС зат. Түстік, түскі ас.

ТҮСТЕС с сын. 1. Түсі сияқты, түрлес, өңдес.

2. Үйлес, ұйқас.
ТҮСТЕСПІР= е т. Түрін еске түсіру, бейнесін көз алдына елестету.

ТҮСТЕСПІРУ Түстеспір етістігінің қимыл атауы.

ТҮСТЕТ= е т. Бояту, түске ендіру.

ТҮСТЕТУ Түстет етістігінің қимыл атауы.

ТҮСТЕУ Түсте етістігінің қимыл атауы; малды түгендеу, малдың өң-түсін еске түсіріп, жоқ малды білу; тану.

ТҮСТІ¹ сын. Белгілі түсі бар, түстес.
Түсті металдар. кен. Темірден басқа барлық металдардың өнеркәсіптік атауы.

Түсті металлургия өнеркәсібі. кен. Темірден басқа барлық металдарды кентастық шикізатты байытудан дайын өнім алуға дейінгі өндіріс сатысын қамтитын кешен.

ТҮСТІ² сын. Өңді, ажарлы, сүйкімді, әдемі.

ТҮСТІК¹ зат. геогр. Солтүстік бағытқа қарама-қарсы жатқан төрт құбыланың бірі, күңгей жақ, оңтүстік.

ТҮСТІК² зат. 1. Түс кезінде ішіп-желінетін арнаулы тамақ, түскі ас. 2. а у с. Түске дейінгі уақыт.

Түстік желді. этн. Түстенді, түскі тамақ жеді.

Түстік жер [жол]. этн. Көліктен жарты күнде жететін қашықтықты білдіретін халықтық өлшем.

ТҮСУ Түс етістігінің қимыл атауы. 1. Көліктен шығу, аттан түсу. 2. Оқуға бару, қабылдану.

3. Қызметтен босау, айырылу. 4. Негізгі етістікке қосылып, тез, шапшаң өткен қимылды білдіреді.

ТҮСІК зат. 1. Тұар мерзіміне жетпей түскен өлі төл. 2. Ай-күніне жетпей, ерте туылған шарана.

Түсік сіңіру. мал шар. Буаз малдың қауіпті жағдайды алдын ала сезіп, црықты ағзым жіберуі, ауру, кінарат.

ТҮСІМ зат. Өндірілген өнім, алынған табыс, пайда.

Түсім ақша. Бір нәрсені сатудан алынған пайда, табыс ретінде алынған ақша.

ТҮСІМДІ сын. Табысы мол, өнімді.

ТҮСІН= е т. 1. Мәтіннің мазмұнын меңгеру, білу. 2. Сезіну, тану. 3. Ұғыну, байыбына бару, мәнін білу. 4. Бағалау, баға беру, қадірлеу. 5. Белгілі бір елдің тілін білу, өзге тілде сөйлесе алу. 6. Хабары болу, аздап білу. 7. Ғылымды, білімді игеру, меңгеру.

Түсінсем бұйырмасын. Түк түсінгенім жоқ деген мағынада.

ТҮСІНБЕСТІК зат. Теріс пікір, білместік, ағаттық.

ТҮСІНБЕУШІЛІК зат. Ұқпаушылық, түсіне қоймаушылық.

ТҮСІНГІШ сын. Сезгіш, байқағыш.

ТҮСІНДІР= е т. 1. Түсініксіз нәрсенің мәнін ашу, болған мән-жайды баяндау. 2. Үйрету, ұғындыру, түзу жолға салу. 3. Негізін ашу, ғылыми тұрғыдан ұғындыру.

ТҮСІНДІРГІШ сын. 1. Түсініктемесі мол, түсіндірмелі. 2. Мән-жайды талдап ұғындырғыш.

ТҮСІНДІРМЕ зат. 1. Бір нәрсенің мән-мағынасын ашатын сипаттама. 2. Болған істі жазбаша түрде баяндайтын түсіндірме.

Түсіндірме сөздік. лингв. Белгілі бір тілдің сөздік қорын жүйелеп, мағыналарын ашатын сөздіктің түрі.

ТҮСІНДІРМЕЛІ сын. Түсіндірмесі бар, түсіндірмесі айтылатын, берілетін.

Түсіндірмелі сабақтас. лингв. Сабақтас құрмаластың бағынықтық компонентінде белгілі бір жайт сөз болып, оның мән-мағынасы, түсінігі басшылық компонентте айқындалатын сабақтас сөйлем.

Түсіндірмелі салалас. лингв. Синтаксистік компоненттерінің алғашқысында айтылған іс-әрекет, оқиға желісінің мәні кейінгі компонентте сараланып, түсіндіріліп, ашылып отыратын құрмалас сөйлем.

ТҮСІНДІРУ Түсіндір етістігінің қимыл атауы.

1. Мән-жайды ашу, баяндау. 2. Негіздеу, ұғындыру.

ТҮСІНДІРІЛ= е т. Ұғынбырылу, мәні ашылу.

ТҮСІНДІРІЛУ Түсіндіріл етістігінің қимыл атауы.

ТҮСІНДІРІҢКІРЕ= е т. Баяндай түсу, анықтаушырау.

ТҮСІНДІРІҢКІРЕУ Түсіндіріңкіре етістігінің қимыл атауы.

ТҮСІНДІРІС= е т. Ұқтырысу, байыбын, мәнін ашысу.

ТҮСІНДІРІСУ Түсіндіріс етістігінің қимыл атауы.

ТҮСІНУ Түсін етістігінің қимыл атауы.

1. Мәніне жету, бағалау. 2. Терең сезіну, білу, ұғыну. 3. Ойлау әрекетінің нәтижесінде белгілі бір оқиғаның немесе құбылыстың мағынасы жайлы ой-тұжырымға келу.

ТҮСІНІК зат. 1. Бір нәрсе жайлы қалыптасқан ұғым. 2. Зат туралы тұрақталған ой, пікір. 3. Бір нәрсе туралы берілетін ақпарат, мәлімет. 4. Түсінік-теме.

Түсінігі жоқ. Санасы төмен, қарабайыр, қараңғы.

ТҮСІНІКСІЗ сын. 1. Анық емес, күңгірт; ұяға болмайтын. 2. Тағыс емес, қонес, сирек кездесетін.

3. Абың-күбің, алас-қапас.

ТҮСІНІКСІЗДІК зат. Түсінігі жоқтық.

ТҮСІНІКСІЗДЕУ сын. Анық емес; күңгірттеу, белгісіздеу.

ТҮСІНІКТЕМЕ зат. 1. Бір нәрсе жайлы деректеме, анықтама. 2. ресми. Қызмет бабында ресми түрде анықтауды қажет ететін мәселелер туралы себебін айтып жазатын хат, құжат.

3. әдеб. Көркем шығарманың қандай жағдайда, қай уақытта жазылғаны жайлы анықтама, оның идеялық мазмұнын, құрылым бітімін терең танып-білуге қажетті деректер. 4. Сөйлеген сөзге, мәтінге берілген анықтама, түсіндірме. 5. и н ф.

<ағыл. comment> Алғашқы программадағы түсінік беретін мәтін; программаның орындалуына әсер етпестен программаға кейбір түсінік ретіндегі мәтіндерді қосуға мүмкіндік беретін қарапайым құрылым.

Түсініктемелер терезесі. и н ф. <ағыл. assisted panel> Бағдарлама берілген сәттегі пайдаланушының мүмкін әрекеттері туралы ескертпе шығаратын интерактивтік жүйелердегі дисплей экранының бөлігі.

Түсініктеме операторы. и н ф. <ағыл. comment statement> Түсініктеме мәтінді көрсету (енгізуге) арналған бағдарламалау тілінің операторы.

ТҮСІНІКТЕМЕШІ зат. Түсінік беруші радио-телевизия қызметкері.

ТҮСІНІКТІ сын. 1. Белгілі, анық, айқын.

2. Түсінігі бар, көзі ашық.

ТҮСІНІКТІЛЕУ сын. Белгілілеу, анығырақ, айқындау.

ТҮСІНІКТІЛІК сын. 1. Айқындылық, анықтылық, ұғындылық. 2. экон. Қаржы есептемесінің сапалық сипаттамасы.

ТҮСІНІКТІРЕК сын. Айқыннырақ, анығырақ.

ТҮСІНІЛ= е т. Ұғынылу, мәні ашылу.

ТҮСІНІЛУ Түсініл етістігінің қимыл атауы.

ТҮСІНІМПАЗ сын. Бір нәрсені тез түсінгіш, ұғымтал.

ТҮСІНІҢКІРЕ= ет. Бір нәрсені ұғыныңқырау, байғына барыңқырау.

ТҮСІНІҢКІРЕУ Түсініңкіре етістігінің қимыл атауы.

ТҮСІНІС зат. көне. Тіл табысу, ұғынысу, өзара үйлесу.

ТҮСІНІС= ет. Өзара тіл табысу, сөзі жарасу.

ТҮСІНІСТІК зат. Тіл табысушылық, келісушілік, өзара ұғынушылық.

Түсіністік жайлы меморандум. саяси. Келісімді қамтамасыз ету үшін қажетті қосымша ақпараттар беретін немесе келіссөздің түсініктілігі мен ұғындырылуын нақтылайтын халықаралық келісімге тіркелген құжат.

ТҮСІНІСТІР= ет. Тіл табыстыру.

ТҮСІНІСТІРУ Түсіністір етістігінің қимыл атауы.

ТҮСІНІСУ Түсініс етістігінің қимыл атауы.

ТҮСІНІСУШІЛІК зат. Бірін-бірі ұғушылық.

ТҮСІҢКІ сын. 1. Төмен түскен, салбыраңқы. 2. ауыс. Көңілі жабығыңқы, ренішті.

Түсіңкі жыланбас. өс. <лат. dracoscephalum putans> Ерінгүлділер тұқымдасына жататын, биіктігі 20–70 см көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТҮСІҢКІРЕ= ет. 1. Төмен қарай аздап түсу, салбыраңқырау. 2. ауыс. Жабығыңқырау, ренжіңкіреу.

ТҮСІҢКІРЕУ Түсіңкіре етістігінің қимыл атауы.

ТҮСІР= ет. 1. Біреудің аттан, көліктен түсуіне жәрдемдесу. 2. Жерге тік қою. 3. этн. Жолаушыны, құдайы қонақты құшақ жая қарсы алу, үйінен дем татыру. 4. Біреуді орналастыру, орын тауып беру, кіргізу. 5. Ылдилату, құділмату, сайға құлау. 6. Төгу, әкеліп үйіп тастау. 7. Мол пайда табу. 8. Алып беру, ие болу. 9. Негізгі естікке тіркесіп, қимылдың тез, шапшаң орындалғанын білдіреді.

ТҮСІРГІ: түсіргі нлімдері. кен. Скиттер мен төңкерілемелі клеттерді механикалық (еріксіз) түсіруге арналған, шахта оқпанының жоғарғы қабылдау алаңында орнатылатын, пішіні иілген арнайы металл құрылғылар.

ТҮСІРГІШТЕР зат. кен. Бункерден материалдың белгіленген жылдамдықпен және белгіленген көлденең қимамен үзбей берілуін жүзеге асыратын құрылғылар.

ТҮСІРТ= ет. 1. Әкелдіру, беру. 2. Біреудің көліктен түсуіне жәрдемдесу.

ТҮСІРТУ Түсірт етістігінің қимыл атауы.

ТҮСІРУ Түсір етістігінің қимыл атауы.

1. Устау, қолға түсіру, ие болу. 2. кен. Тазартып қазып алу кеңістігінен немесе сақтау орнынан жүйелі түрде жарылған пайдалы қазылымдарды өз салмағымен тік қазба арқылы түсіріп (ағызып) алу. 3. инф. <ағыл. preemption, outswap, swap out> Көп есепті жүйелерде – маңызы жоғары басқа есепке орын босату мақсатында ағымдағы есепті жедел жаудан дискіге жылжыту; процестің немесе есептің күйін сыртқы жағдайға сақтау.

Түсіру ауданы. әск. Теміржолмен немесе сужолдармен тасымалдау кезінде әскер мен материалдық заттарды түсіру жұмыстары жүргізілетін аудан.

ТҮСІРУЛІ сын. Түсіріліп қойылған, түсіп тұрған.

ТҮСІРІЛ= ет. 1. Жүктің көліктен алынып, жерге қойылуы. 2. Босатылу, ағытылу, шешілу. 3. Салыну, ендірілу, қойылу.

ТҮСІРІЛУ Түсіріл етістігінің қимыл атауы.

1. Зат, жүктің көліктен әкелдірілуі, кіргізілуі. 2. ауыс. Қызметтен төмендетілу, айырылу.

ТҮСІРІЛІМ зат. өнер. Фильмнің кинотаспаға жазылу үдерісі.

ТҮСІРІМДІ сын. жерг. Түсімді, өнімді.

ТҮСІРІМДІ сын. жерг. Қонымды (киім).

ТҮСІРІҢКІРЕ= ет. Төмен қарай түсіре түсу, салбыратыңқырау.

ТҮСІРІҢКІРЕУ Түсіріңкіре етістігінің қимыл атауы.

ТҮСІРІС= ет. Зат, жүкті көліктен алысу, түсіруге көмектесу.

ТҮСІРІСУ Түсіріс етістігінің қимыл атауы.

ТҮСІС= ет. Көліктегілердің жапырай жерге түсуі.

ТҮСІСУ Түсіс етістігінің қимыл атауы.

ТҮТ= ет. Жүнді түйіртпегінен жазу, ұлаулау. **Түтін жеді.** Жан-жақтан талады, барлығы жабылды.

ТҮТ?= ет. Төзу, қону, мою, шыдау.

ТҮТЕ= ет. 1. Түтіннің бұрқырап шығуы; түтіндеу. 2. Боранның алай-түлей борап қарды ұйтқыта соғуы. 3. ауыс. Ашудан бұлығы, терісіне сыймау.

Түтесі шықты. Түте-түтесі шығып, жыртылды. **Түтетен мылтық.** Оқталған бітелі мылтық.

ТҮТЕК зат. Алай-түлей борап.

Түтек [түтетен] борап. Алай-түлей борап.

ТҮТЕЛЕ= ет. 1. Түте-түтесін шығару, жүңін жұлду. 2. Жүнді, мақтаны созып қопсыту, түту. 3. ауыс. Пәре-пересін шығарып, жыртыу.

ТҮТЕЛЕН= ет. Түте-түтесі шығарылу.

ТҮТЕЛЕНДІР= ет. Түте-түтесін шығартқызу.

ТҮТЕЛЕНДІРУ Түтелендір етістігінің қимыл атауы.

ТҮТЕЛЕНУ Түтелен етістігінің қимыл атауы.

ТҮТЕЛЕУ Түтеле етістігінің қимыл атауы.

ТҮТЕТ= ет. От тұтату, от жағу.

Түтін түтетті. а) Өз алдына үй болды, отбасын құрды. ә) Ел болды, адам болды, тәуелсіздікте өмір сүрді.

ТҮТЕТУ Түтет етістігінің қимыл атауы.

ТҮТЕ-ТҮТЕ сын. Жүңі шығып түтеленген, қобыраған.

Түте-түтесі шықты. Түтеленді, жыртылды, тозды.

ТҮТЕПІЛ= ет. Түте-түтесі шығарылу.

ТҮТЕПІЛУ Түтетілі етістігінің қимыл атауы.

ТҮТЕУ Түте етістігінің қимыл атауы.

ТҮТКІЗ= ет. Жүңнің түйіртпегін жаздыру, тазалату.

ТҮТКІЗУ Түткіз етістігінің қимыл атауы.

ТҮТТІР= ет. 1. Жүн тұттыру, тазалату. 2. ауыс. Түте-түтесін шығару, жүңжіту.

ТҮТТІРУ Түттір етістігінің қимыл атауы.

ТҮТУ Түт етістігінің қимыл атауы.

Түту мәшһесі. тех. Өндірісте мақта, зығыр, жүң т.б. талшықтарын әртүрлі қоспалардан соққылау арқылы тазартатын машина.

ТҮШУ Түтік етістігінің қимыл атауы; қап-қара болып өңі бұзылу.

ТҮТІК зат. 1. Іші құыс, сырты жұмыр, жіңішке құбыр. 2. саят. Құстың ішін шаю үшін, су беру үшін тырна жілігінен немесе ағаштан бір басын жайтақ ауызды етіп жасаған түтік.

Түтік емген. сөйл. жағымсыз. Шылымды көп тартатын. **Түтікне.** мед. Шприцтің не басқа бір аспаптардың көмегімен адам не мал денесіне дәрі ерітінділерін енгізуге, сұйықтықтарын сорып, сыртқа шығаруға арналған құрал.

ТҮТІК зат. жерг. Көрпенің шетіне жүргізілетін бір жарым елідей жиек.

ТҮТІК зат. жерг. Түтек (ұйтқып соққан қатты борап).

ТҮТІК= ет. 1. Қап-қара болып өңі қашу, түсі бұзылу. 2. вет. Байге үстінде қашаған, қырғыншыл аттардың тынысы тарылып, аузы-мұрнынан көбік иаша дірілдеп, танау желбіршегі құсырылуы, ауруы.

ТҮТІКГҮЛ зат. өс. <лат. solenanthus> Айлауық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТҮТІКТҮЛФА зат. зоол. Жұмыр құрттың бір түрі.

ТҮТІКТІР= ет. Жайсыз хабардың адам өңін бұзуы, қашыру, қарабарқындау.

ТҮТІКТІРУ Түтіктір етістігінің қимыл атауы.

ТҮТІКШЕ зат. Өте жіңішке, әрі қысқа түтік.

ТҮТІКШӨП зат. бот. жерг. Түтікшұла.

ТҮТІЛ= ет. Жүн, түбіттің қылшығынан тазартылуы, тазалануы.

ТҮТІЛУ Түтіл етістігінің қимыл атауы.

ТҮТІН зат. 1. Жаққан оттан будақтап, бықсып, шұбатылып шығатын көкіл сүр немесе қара газ түріндегі қошқыл зат. 2. Темекі тартқанда мұрыннан, ауыздан деммен бірге шығатын зат. 3. терм. Газдарда салмақтанған жағдайда болатын ұсақ қатты бөлшектерден тұратын орнықты дисперстік жүйе. 4. ауыс. Үй-жай, отбасы. 5. этн. Қазақ ауырының мамыражай тіршілігінің белгісі, ел іші. 6. ауыс. Тұрмыс жағдайы. 7. Тамақ пісіріп, ас әзірлеп жатқан үйдің белгісі. 8. Ауылды жердің, елді мекеннің белгісі.

Түтін айдау камерасы. әск. Әскери қызметшілерге газтұмдыдырқықты сенімділігіне көзі жеткізу үшін және оларды ұланған ауада (УЗ-пен ұландырылған) қолдана білу дағдысын тексеру үшін бөлімшелердің жеке құрамын ұландырып заттардың әлсіз концентрациясымен сынайтын арнайы герметикалық жабылатын ыдыс. **Түтін [ет, ас, тамақ] аңдыды.** жағымсыз. Байырғы қазақ тұрмысында дағын астың үстінен түсуі әдет қылған адам туралы айтылатын сөз. **Түтін аңдығыш.** жағымсыз. Дағын асқа түскін, қазан торығыш. **Түтін басы.** Әр үй сайын. **Түтін салды.** а) Етті сүрлеу, ұстау үшін от жағып, түтін қойды. ә) Масадан, шыбын-шіркейден қорғану үшін от жағып, бықсытып қойды. **Түтін салды.** а) Маса, шіркей т.б. жәндік-терден қорғану үшін отты бықсытып түтетті. ә) Жаңа сойылған етке шыбын қондырмау үшін отты бықсытып түтетті. **Түтін түтетті.** Өз алдына үй болды, отбасын құрды. **Түтіні бір жерден шықты.** а) Бірікті, тату болды. ә) Үйленді, қосылды. **Түтіні бүтін.** Жағдайы, тұрмысы жақсы, оңалған. **Түтіні [оты] өшті.** Бір шаңырақ, үйелмен жоқ болды, ұрпақ жасалсады. **Түтіні тура шықты.** Тату-тәтті болды, бірікті. **Түтіні түзу.** Тілегі дұрыс, келпейілді, ақкөңіл, берекелі, тату-тәтті отбасы. **Түтіні түзу шықсаң!** тілек. Ұрыс-керіссіз, тасы болғын деген мағынадағы тілек.

Түтіні түзу шықты. Ұрыс-керіссіз, тату-тәтті өмір сүрді. **Түтінін үзбей оқ атқан.** бейн. Мерген, жауынгер.

ТҮТІНДЕ= ет. 1. Түтін шығу, бықсу. 2. От жағылу. 3. ауыс. Істің нәтижеге жетпей, не аяқталмай, ұзақ сирқықымшақтауы.

ТҮТІНДЕЙ сын. Түтін сияқты, түтін тәрізді.

Түтіндейін заттар. әск. Аэрозоль жағдайында ұлағыш қасиеті жоқ түтіндеткіш құралдарды жақбықтау үшін қолданылатын аэрозольді заттар.

ТҮТІНДЕН= ет. Түтін толып кету, бықсу.

ТҮТІНДЕНУ Түтінден етістігінің қимыл атауы.

ТҮТІНДЕТ= ет. 1. Түтін салу, от жағу. 2. Түтінге орану, өртену.

Түтіндетіп бүркемелеу. әск. Әскерлердің соғыс қимылдарын және әртүрлі объектілерді түтін жіберу арқылы қарсыла көзінен, олардың суретке түсіріп алуынан тасалау.

ТҮТІНДЕТКІШ: түтіндеткіш құралдар. әск. Түтін түтететін оқ-дәрілер, машиналар, аппаратуралар мен аспаптар. **Түтіндеткіш құты.** әск. Түтін шығаруға арналған қарапайым құрал.

ТҮТІНДЕТУ Түтіндет етістігінің қимыл атауы.

Түтіндету шебі. әск. Түтіннен қалқа жасау кезінде түтін жіберу жүзеге асырылатын жергілікті жер өңірі.

ТҮТІНДІ сын. Түтіні бар, түтін шығатын.

Түтінді бүркеңіш. әск. Әскердің ұрыс әрекеттері мен әртүрлі объектілерді көзбен бақылау жасауға, бақылауға және инфрақызыл сәулелермен

суретке түсіруге кедергі келтіретіндей етіп түтін қалқасын қою жолымен бүркемелеу. **Түтінді газдар.** Отын жағу кезінде ластанған заттар шығаратын газдар. **Түтінді мұнар.** әск. Өртенген орманның, шымтезектің т.б. өртенуінің түтіндерінен немесе өнеркәсіптік кәсіпорындар мен көліктердің шығарындарынан қалыптасатын мұнар.

ТҮТІНДІК зат. 1. Түтін жолы, мұржа. 2. Қорадағы малды маса-шыбыннан қоры үшін дымқыл тезек, отынды тұтатып, түтіндетіп қотырылық.

Түтіндік салды. Қорадағы қойды, малды шыбын-масадан қорғау үшін бықсып жанған отын, тезекті түтіндетіп қойды.

ТҮТІНҚАЛҚА зат. әск. Қарсыласты жаңылыстыру, өз әскерлерінің қимылдарын және объектілерін бүркемелеу үшін қолданылатын жасанды жолмен жасалған аэрозоль (түтін немесе тұман) бұтты.

ТҮТІНҚҰБЫР зат. экол. Пайдаланылған ауаны не түтінді газдарды олардың шыққан жерлерінен атмосфераның төменгі қабатына шығарып, зиянды шығарындыларды таратып жіберуге арналған құрылғы.

ТҮТІНСАЛЫҚ зат. тар. 20 г. басына дейін әрбір жеке үй басына салынатын салық.

ТҮТІНТҮЗЕГІШТЕР зат. әск. Атмосфераға араласқанда түтін немесе тұман (аэрозоль) түзетін заттар.

ТҮҮ¹ о.д. Ұнатпауды білдіретін көңіл-күй одағайы. **Түу деген түкірігі жерге түспейтін.** Қахаған, қатты (аяз).

ТҮҮ² есім. «Сонау алыста» мағынасындағы сілтеу есімдігі.

Түу деген түкірігі жерге түспеді. Билігі жүріп тұрды, беделі күшті болды. **Түу десе түкірік жерге түспейтін аяз.** Сарышұнақ аяз, қатты аяз.

ТҮҮ о.д. Өкініш мағынасындағы көңіл күй одағайы.

ТҮҮФУ о.д. Жиіркену мәніндегі көңіл күй одағайы.

ТҮШБАУЫРСАҚ зат. этн. тамақ. Ұнға сүт, май, қант, жұмыртқа қосып илеп, ұсақ кесіп қуырған бауырсақ.

ТҮШЕК зат. жерг. Бір не екі адамдық қалың матрац.

ТҮШЕН= ет. көне. Тұшылу, рақаттану, көңілі толу.

ТҮШКІР= ет. Қолқаны атқан ащы ісістен, не тұмау тиоден кенет ауыз-мұрыннан түкірік шаша, қатты күшпен еріксіз дем шығару.

ТҮШКІРТ= ет. Түшіруге әкелу, себеп болу.

ТҮШКІРТУ Түшірт етістігінің қимыл атауы.

ТҮШКІРУ Түшірт етістігінің қимыл атауы.

ТҮШКІРІК зат. Қолқаны атқан ащы ісістен, не тұмаудың әсерінен ауыз бен мұрыннан түкірік шаша, еріксіз қатты шыққан дем.

ТҮШКІРІН= ет. Қайта-қайта түшіру.

ТҮШКІРІНУ Түшірін етістігінің қимыл атауы.

ТҮШКІРІС= ет. Түшірік атысу.

ТҮШКІРІСУ Түшірік етістігінің қимыл атауы.

ТҮШПРКЕН= ет. Сүйсіну, көңілі толу.

ТҮШПРКЕНДІР= ет. Сүйсіндіру, көңілі толдыру.

ТҮҮ¹ Түй етістігінің қимыл атауы. 1. Әйел адамның ұзын шашының жиналған төбесіне не желкесіне қондырылды. 2. Аттың жал, құйрық, кекілінің қайтарылып байлануы. 3. Жіп, арқанның түйіншектелінуі. 4. ауыс. Парықтау, түйіндеу, ойлану, ақығға салу.

ТҮҮ² Түй етістігінің қимыл атауы.

ТҮҮЛІ сын. Байлаулы, ораулы.

ТҮҮШ зат. Қайыстан әбзел, тұрман жасаушы шебер, түйін түйетін адам.

ТҮФУ о.д. Тұфу.

ТЫБЫР: тыбыр етпеді. Тыбыр етпеді, орнынан қозғалмады, қыбыр етпеді.

ТЫВАЛАР зат. этнон. Тілі түркі тілдері тобына жататын сойон, сойот деп әртүрлі аталып келген Тыва Республикасының байырғы халқы.

Тыва тілі. лингв. Тыва халқының тілі [Тыва тілі түркі тілдерінің үйғыр тобына жатады, көне оғыз, көне үйғыр, тоға, саха тілдеріне жақын].

ТЫҒАНАҚ зат. саят. Қаршыға тектес денесі шағындау, жыртқыш құс.

ТЫҒУ Тық етістігінің қимыл атауы.

ТЫҒУЛЫ сын. Тығып қойылған, жасырын.

ТЫҒЫЗ сын. 1. Қалың, жиі. 2. Бітік (өскен).

3. Мықты, берік. // Өте. 4. ауыс. Асығыс, шұғыл, тығыз-таян.

ТЫҒЫЗДА¹= ет. Нығыздап, басып, толтырып салу.

ТЫҒЫЗДА²= ет. жерг. Асықтыру.

ТЫҒЫЗДАЛ= ет. Нығыздалып, толтырылып, басылып салыну.

ТЫҒЫЗДАЛУ Тығыздал етістігінің қимыл атауы.

ТЫҒЫЗДАН= ет. Нығыздану, басылып салыну.

ТЫҒЫЗДАНУ Тығыздан етістігінің қимыл атауы.

ТЫҒЫЗДАТ= ет. 1. Нығыздату, толтырту.

2. ауыс. Асықтыру, жеделдету, тездету.

ТЫҒЫЗДАТУ Тығыздану етістігінің қимыл атауы.

ТЫҒЫЗДАУ¹ зат. инф. <ағыл. compaction> Бірінші, екінші немесе басқа жағдайы пайдаланылмаған немесе пайдаланылмайтын кеңістікті ықшамдау әдістері; компьютер жадындағы файлдар арасында мәліметтер жазылмай бос қалған орындарды бір блокқа жинақтап, бос кеңістікті біріктіру үшін орындалатын мәліметтерді ығыстыру процесі.

ТЫҒЫЗДАУ² сын. 1. Жиілеу, қалыңдау.

2. ауыс. Асығыстау, қысылтандыру.

ТЫҒЫЗДАУ³ Тығыздау етістігінің қимыл атауы. 1. Нығыздау, тығыз ету.

ТЫҒЫЗДЫҚ зат. 1. Жиілік, қалыңдық.

2. Жұмсақ еместік, беріктік, қаттылық. 3. физ. Біртекті заттың бірлік көлемдегі массасымен анықталатын физикалық шама. 4. ауыс. Тығыз-таяндық, асығыстық. 5. инф. <ағыл. density> Мәліметтерді жазу кезіндегі ұзындық бірлігіне немесе аудан бірлігіне орналасатын битпен берілген мәліметтердің жазылу тығыздығы. 6. Жиі орналасушылық.

ТЫҒЫЗДЫҚӨЛШЕГІШ зат. техн. Тығыздықты жүйелі немесе үздіксіз өлшеуге арналған құрал.

ТЫҒЫЗЖАПЫРАҚ зат. өс. <лат. fibigia> Жапырақтары көп көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТЫҒЫЗ-ТАЯН сын. Асығыс-үсігіс, қысыл-таян.

ТЫҒЫЗҰЛПА зат. биол. Тұзшуі ұлпа мен жабын ұлпаның құрамындағы жасушалар тобы.

ТЫҒЫЛ¹= ет. 1. Көріңбей бой тасалау, жасырыну. 2. ауыс. Ашуланып булығы, үні шықпай қалу. 3. Паналау, қорқу, жан сақтау. 4. ауыс. Өзін-өзі көрсете алмау, жарып шыға алмау. 5. Орынсыз іске кірісу. 6. Тартынақтау, ілгері баспау.

ТЫҒЫЛ²= ет. Бітелу, тығындалу.

ТЫҒЫЛМАҚ зат. ойын. Тығылып ойнайтын ойын, жасырынбақ.

ТЫҒЫЛТ= ет. Бұдықтыру, алқындыру.

ТЫҒЫЛ-ТАЯН сын. Қысылтаян, тығыз-таян.

ТЫҒЫЛУ Тығылт етістігінің қимыл атауы.

ТЫҒЫЛУ Тығыл етістігінің қимыл атауы.

ТЫҒЫЛЫС= ет. Сығылысу, сыймау.

ТЫҒЫЛЫСУ Тығылыс етістігінің қимыл атауы.

ТЫҒЫН зат. 1. Бөтелке сияқты өңеші тарыдыстардың аузына тығатын зат. 2. Тесікті бітейтін зат. 3. ауыс. Аз-маз тамақ, талажау.

4. стиль. **Кенмеліс.** 5. ауыс. Пара, ауызба-стырық.

Тығын ағашы. бот. Биік болып өсетін, қабығынан тығын (пробка) жасалынатын, мәңгі жасыл ағаш. **Тығыны ағытылды.** Қарқындады, үдей түсті. **Тығыны ашылды.** Үдей түсті.

ТЫҒЫНДА= ет. 1. Тығынмен бекіту, тығын тығу. 2. Бекіту, жабу, тұмшалау. 3. ауыс. Жолына көлденең тұру, кедергі жасау. 4. ауыс. Пара, ауызбақтырық беру.

ТЫҒЫНДАҒЫШ зат. кен. Алюминийден не алюминий кизібесі бар ағаштан жасалған өзек.

ТЫҒЫНДАЛ= ет. Бекітілу, тығын тығылу.

ТЫҒЫНДАЛУ Тығындал етістігінің қимыл атауы.

ТЫҒЫНДАМА зат. кен. Ұңғыманы, шұрды, оқтам не олардың камерасының ЖЗ оқтамына жақын бөлігін жарылыс газының күшті қысымына кедергі жасап, оқтамның тұйықталуын қамтамасыз ететін тығындамалық материалмен толтыру процесі.

ТЫҒЫНДАМАЛЫҚ сын. кен. Тығындамаға қатысты, соған тән.

Тығындамалық материалдар. Бітеме ерітінділер дайындауға қажет материалдар.

ТЫҒЫНДАУ Тығындау етістігінің қимыл атауы. 1. Тойдыру, тамақтандыру, асырау. 2. кен. Құйма қалыптағы болаттың қайнауын жасанды түрде тоқтатау.

ТЫҒЫНДАУЛЫ сын. 1. Қиюластырылып жабылған, бекітілген. 2. ауыс. Естімейтін, нашар еститін, саңырау.

ТЫҒЫНША зат. Кішкене тығын.

ТЫҒЫНШЫҚ сын. жерг. **Тығыршық, ТЫҒЫНШЫҚТАЙ** сын. жерг. **Тығыршықтай.**

ТЫҒЫРАДАЙ сын. Тығыз өрілген, тығыншықтай, тығыршықтай.

ТЫҒЫРШЫН зат. түйе шар. Үштен төртке шығатын қайылмаған ұрғашы түйе.

ТЫҒЫРШЫҚ сын. Мығым, шымыр. **Тығыршық [шаршы, жұмыр] дене.** Еті тығыз, шымыр тұлға, бітім.

ТЫҒЫРШЫҚТАЙ сын. Топ-толық, жұм-жұмыр.

ТЫҒЫРЫҚ¹ зат. түйе шар. Мұрындыққа өткізген ағаш шығып кетпеу үшін ойылып кигізілетін бізгелары тоқтамшы.

Тығырық бөрік. жерг. Дөңгелек бөрік.

ТЫҒЫРЫҚ² зат. 1. Ілгері жүруі, өтуі қиын түйық жер. 2. ауыс. Өмірде кездесетін қиыншылық; дағдарыс. 3. Соғыстың не биранда басының астына салынатын жазық сақина пішіндес астар.

Тығырық буын. мал шар. Мүшелегенде абай болмаса айытқа жығатын, әрі аяқтың шектен тыс бүгілуіне жол бермейтін тұсы. **Тығырыққа тірелді.** Амалы таусылды, не берін, не істерін білмеді.

ТЫҒЫРЫҚТАЛ= ет. Тығырық салыну.

Тығырықталған түйедей. Тіл алғыш, айтқана көңілі.

ТЫҒЫРЫҚТЫ сын. Қиын-қыстауды, не шешім қабылдарын, қайда барарын білмей қалатын.

Тығырықты жағдай. инф. <ағыл. clinch, impasse, lock-up> Екі процесстің екеуінің де бір мезгілде бір ресурсқа қатынауы кезінде бірін-бірі тежейтін есептеуіш жүйенің қауып-күйі.

ТЫЖЫР= ет. паралингв. Ұнатпағанда, қынжылғанда бетін, мұрынның жиыру.

ТЫЖЫРА-ТЫЖЫРА үст. Жиіркену, түшіркену.

ТЫЖЫРАЙ= ет. 1. Қатпарлану, тырысу, тыжыру. 2. ауыс. Мұрын шүйіріп жақтырмау, ұнатпау.

ТЫЖЫРАЙТ= ет. паралингв. Бірнәрсені ұнатпағанда, жақтырмағанын білдіргенде бет-әлпетін жиыру.

ТЫЖЫРАЙТУ Тыжырайт етістігінің қимыл атауы.

ТЫЖЫРЫЛ= ет. Қатпарлану, жиырылу, тыжырайтылу.

ТЫЖЫРЫЛУ Тыжырыл етістігінің қимыл атауы.

ТЫЖЫРЫН= е т. 1. Ащы, жағымсыз дәмі бар сұйықтықты ішкенде, не көргенде дененің сілкінуі. 2. а у ы с. Ұнатпау, жақтырмауды бет-әлпет арқылы білдіру.

ТЫЖЫРЫНТ= е т. Жағымсыз әсер ету, шамына тию.

ТЫЖЫРЫНТУ Тыжырынт етістігінің қимыл атауы.

ТЫЖЫРЫНУ Тыжырын етістігінің қимыл атауы.

ТЫЗ елік. Денесін кенеттен қатты затқа соғып аландағы шымыр еткен сезім күйі бейнелейтін сөз.

Тыз етті. Бір нәрсе шым еткізді, шағып алды. **Тыз еткізді.** Бір нәрсенің шым еткізіп, қатты тістеуі, шағып алуы.

ТЫЗАҚТА= е т. Безек қағу, шыржаалақтау.

ТЫЗАҚТАУ Тызақта етістігінің қимыл атауы.

ТЫЗАЛАҚТА= е т. Күйіп-пісіп быжылдау, шыржаалақтау.

ТЫЗАЛАҚТАУ Тызалақта етістігінің қимыл атауы.

ТЫЗАЛАНДА= е т. сөйл. **Тызақта.**

ТЫЗАЛАНДАУ Тызалаңда етістігінің қимыл атауы.

ТЫЗАНДА= е т. Тызбалақтау, не істерін білмеу.

ТЫЗҒАҚТАТ= е т. Тызбалақтату.

ТЫЗЕТПЕ сын. 1. Қызуқанды, ашушаң.

2. Ұзаққа бармайтын, қысқа қашықтыққа ғана төзімді (ат).

ТЫЗЫЛДА= е т. Тыз-тыз етіп, дуылдап ашу.

ТЫЗЫЛДАТ= е т. Тыз-тыз еткізу, дуылдату.

ТЫЗЫЛДАТУ Тызылдат етістігінің қимыл атауы.

ТЫЗЫЛДАУ Тызылда етістігінің қимыл атауы.

Тый= е т. 1. Бөгөу, бөлу, тосқауыл болу. 2. Тыйым салу, қойдыру.

Тыйғыз= е т. Тыйдыру, тоқтату.

ТыйғызУ Тыйғыз етістігінің қимыл атауы.

Тыйдыр= е т. Тоқтату, тежеу.

Тыйдыру Тыйдыр етістігінің қимыл атауы.

Тыйыл= е т. 1. Тоқтау, басылу. 2. Келмеу, қатынамау. 3. Доғарылу, тежелу.

Тыйылу Тыйыл етістігінің қимыл атауы.

1. Тежелу, тоқталу. 2. Теріс мінездісінің доғарылуы.

Тыйыштық зат. сөйл. **Тыныштық.**

Тыйым зат. 1. Тежеу, тоқтам. 2. пед. Белгілі бір сенімге байланысты рұқсат етілмеген іс-әрекет.

Тыйым берді. Тоқтатты, тежеді, тыйым салды. **Тыйым салды.** а) Тежеді, бөгеді. ә) Рұқсат етпеді, тыйды. **Тыйым салынған түр.** Белгілі бір қауымдастық қауіпті болғандықтан карантиндік бақылауға алынған түр. **Тыйым сөз.** Белгілі бір сенімге байланысты атауға рұқсат етілмеген, тыйылған сөз.

Тыйымсыз сын. Тежеусіз, тоқтаусыз; тыйымсыз.

Тыйымдық зат. сөйл. **Тыйым.**

Тыйырым зат. сөйл. Тыйым, тоқтам.

Тыйышсыз сын. сөйл. Мазасыз, тынымсыз.

Тық= е т. 1. Үшкір затты денеге сұғып алу, қадау. 2. Бір заттың ішіне екінші бір затты салу, сұғу. 3. а у ы с. Адамды түрмеге қамау, жауып қою. 4. а у ы с. Көзден таса қылып жасыру, көрсетпей қою. 5. а у ы с. Қорғау, сақтау.

Тық елік. Кенеттен тырс етіп келте шыққан қатты дыбысты білдіретін сөз.

Тық еткізді. Тырс еткізді, тықылдатты.

ТықАДАЙ сан. Тап-тұйнақтай, тиянақдай.

ТықАҚТА= е т. 1. Қыспаққа алып асықтыру, тақымдау. 2. Дамыл таппау, мігір қормеу.

ТықАҚТАТ= е т. Асықтыру, тақыдау.

ТықАҚТАТУ Тықақтат етістігінің қимыл атауы.

ТықАҚТАУ Тықақта етістігінің қимыл атауы.

ТықАҚТЫҚ зат. Қыспаққа алғыштық, маза бермеушілік.

ТықАҚТЫҚ ҚЫЛДЫ. Асықтырды, жанықтырды, тықактады.

ТықҚЫЗ= е т. Тықтыру, жасырту, көзден таса еткізу.

ТықҚЫЗУ Тыққыз етістігінің қимыл атауы.

ТықҚЫЛА= е т. Тыққыштап сақтап қою, қайта-қайта тығу.

ТықҚЫЛАУ Тыққыла етістігінің қимыл атауы.

ТықҚЫШТА= е т. 1. Үсті-үстіне тығу, тыға түсу. 2. а у ы с. Белгілі бір затты басқаға көрсетпей, қайта-қайта жасыру.

ТықҚЫШТАУ Тыққышта етістігінің қимыл атауы.

ТықПА зат. тамақ. жерг. Пісіріліп, өз майына қатырылып, қарында сақталатын қой еті.

ТықПА: тықпа сақал. Иектің астына қарай тығыз, қалың, боп өсетін сақал.

ТықПАЙЛА= е т. сөйл. **Тықпала.**

ТықПАЙЛАУ Тықпайла етістігінің қимыл атауы.

ТықПАЛА= е т. 1. Бір нәрсені еріксіз беру, ал деп қыстау. 2. а у ы с. Өз ойын, идеясын орынсыз жерге қайта-қайта қыстыру, кірістіру.

ТықПАЛАН= е т. Жасырыну, бой тасалау.

ТықПАЛАНУ Тықпалан етістігінің қимыл атауы.

ТықПАЛАУ Тықпала етістігінің қимыл атауы. 1. Кірітіру, оршесіз жерге қайта-қайта қыстыру. 2. и н ф. Толтыру, толықтыру.

ТықПЫШТА= е т. сөйл. **Тыққышта.** Үсті-үстіне тығу, тыға түсу.

ТықПЫШТАУ Тықпышта етістігінің қимыл атауы.

ТықСЫР= е т. 1. Соңғына түсіп, тақымдап қуу, ығыстыру. 2. Шетке шығару, қыспаққа алу.

ТықСЫРТ= е т. 1. Быстыру, тақымдап қуу.

2. а у ы с. Асықтыру, жанықтыру.

ТықСЫРТУ Тықсырт етістігінің қимыл атауы.

ТықСЫРУ Тықсыр етістігінің қимыл атауы.

ТықСЫРЫЛ= е т. 1. Ығыстырылу, қысылу.

2. а у ы с. Қыспаққа алыну, шеттетілу.

ТықСЫРЫЛУ Тықсырыл етістігінің қимыл атауы.

ТықТЫ зат. зоол. Күні бойы шидің сақалының астынан бидайықтың ұрығын теріп, түбірдегі қоңыз, құмырсқаларды аулайтын құс, құрқылтай.

Тық-Тық елік. Қайта-қайта тықылдап шыққан дыбысты білдіру үшін қолданылатын сөз.

Тық-тық етті. Қайта-қайта тықылдады, тықылдаған дыбыс шығарды.

ТықТЫР= е т. Жасырту, көзден таса еткізу.

ТықТЫРТ= е т. Қамату, жасыру.

ТықТЫРТУ Тықтырт етістігінің қимыл атауы.

ТықТЫРУ Тықтыр етістігінің қимыл атауы.

ТықТЫЛ зат. Тық-тық еткен дыбыс.

ТықТЫЛДА= е т. 1. Тық-тық еткен дыбыс шығу. 2. а у ы с. Тақ-тақ етіп, жылдам сойлеу.

ТықТЫЛДАҚ сын. 1. Тық-тық еткен, тықылдап қалған. 2. а у ы с. Ширақ сөйлейтін, тақылдақ.

ТықТЫЛДАТ= е т. Тық-тық еткізу, тықылдаған дыбыс шығарту.

ТықТЫЛДАТУ Тықылдат етістігінің қимыл атауы.

ТықТЫЛДАУ Тықылда етістігінің қимыл атауы; тық-тық етіп, жылдам сойлеу.

ТықТЫЛЖЫР зат. Тізенің ішкі, бүгілген жағы.

ТықЫР зат. Тысыр, дыбыс.

Тықыр [тақыр] кілем. Бетінде түгі жоқ тегіс кілем. **Тықыр таянды.** Қауіп-қатер төнді, жаны қысылды.

Тықыр² сын. Өскедең емес, қысқа, тақыр.

ТықыРАНДА= е т. Тықылдап сойлеу, тықаңдау.

ТықыРАНДАУ Тықыранда етістігінің қимыл атауы.

ТықыРЛА¹= е т. Тақыр-тықыр ету, тысырлау.

ТықыРЛА²= е т. Шап, жұп тәрізді заттарды қысқа кесу, тақырлап алу.

ТықыРЛАН= е т. Тақыр болу, тықыр күйге түсу.

ТықыРЛАНУ Тықырлан етістігінің қимыл атауы.

ТықыРЛАТ= е т. Тықыр еткізу, тықыр күйге түсіру.

ТықыРЛАТУ Тықырлат етістігінің қимыл атауы.

ТықыРЛАУ сын. Тықыр келген, тақырлау.

ТықыРТАЯҢ зат. Тығызы таяң, қысталаң мезгіл, тұртпегі асықтыра келген қарбалас кез.

ТықыРШУ Тықыршы етістігінің қимыл атауы.

ТықыРШЫ= е т. 1. Ойнақтау, ойнақшу.

2. а у ы с. Мазасы кету, шыдамсыздану, дегбірсіздену.

ТықыРШЫҚ: тықыршық атты. Тытыршыды; шыр көбелек айналып орнында тұрмады.

ТықыРШЫН= е т. Тықыршу, дегбірсіздену.

ТықыРШЫТУ Тықыршым етістігінің қимыл атауы.

Тыл зат. әск. 1. Соғысушы елдердің соғыс қимылдары жүріп жатқан ауданынан басқа, адам және экономикалық ресурстарымен бірге алғандағы барлық аумағы. 2. Майданда әрекет етуші әскер шебінің артқы бөлігі. 3. Соғыс және бейбіт уақытта армия мен флотты техникамен қамтамасыз ететін тыл қызметінің күші мен құрал-жабдықтары.

Тыл ауданы. әск. Тыл бөлімдері мен мекемелерін, материалдық құралдар қорын (мыс, құрамаларды, бөлімдерді) бытырата орналастыруға, сондай-ақ жергілікті қорларды тасымалдауға, эвакуациялауға және пайдалануға арналған жер алқабы. **Тыл барлауы.** әск. Өз бөлімдерінің, бөлімшелері мен тыл мекемелерін орналастыру және әскерді тылмен қамтамасыз ету үшін мәлімет жинау. **Тылдағы басқару пункті.** әск. Операцияға (ұрысқа) дайындық және операция барысында бөлім, бөлімше және тыл, сонымен қоса арнайы техникамен қамтамасыз ету мекемелерін басқаратын басқару пункті. **Тылдағы нысандар** [объектілер]. әск. Тыл органдарының, қатынас жолдарының, көлік құралдарының, материалдық жабдықтау аэродромдарының, уақытша тиеу-түсіру аудандарының, әуе десанттарын жабдықтау базаларының, сондай-ақ әскерді (құштерді) тылдық және техникалық жабдықтау үшін пайдаланылатын өндірістік кәсіпорындар мен жергілікті әскери-экономикалық базаның басқа да объектілерінің жинақтама атауы. **Тылды ұйымдастыру.** әск. Кез келген жағдайда әскерді жан-жақты қамтамасыз ету мақсатында жүргізілетін шаралар. **Тыл жағдайы.** әск. Операцияға (ұрысқа) дайындық және оның жүзеге асырылуы жағдайында әскерлерді тылмен қамтамасыз ету міндеттерінің көлемі және орындалу жағдайы, сондай-ақ әскерді тыл арқылы қамтамасыз етудің мүмкіндіктері. **Тыл қоры.** әск. Әскерлерді (құштерді) тылдық қамтамасыз ету құштері мен құралдарының әскери іс-қимыл барысында шұғыл берілген тапсырмаларды орындау үшін бөлінген арнайы бөлігі.

Тылшы= е т. жерг. Ұйып түсу, жап ету.

ТЫЛШИТ = е т. *Жалп еткізу, шығырып түсіру.*
ТЫЛСЫМ зат. 1. Тыным, тыныштық, жым-жырт. 2. Жұмбақ, құпия, жасырын.

Тылсым ой. Белгісіз бір сезім, ой.

ТЫЛСЫМДА = е т. *Сиқырлау дұғалау.*

ТЫЛСЫМДАЙ сын. Тылсым сияқты, тылсым тәрізді.

ТЫЛСЫМДАН = е т. *Жасырыну, құпиялану.*

ТЫЛСЫМДАНУ Тылсымдан етістігінің қимыл атауы.

ТЫЛСЫМДАУ Тылсымда етістігінің қимыл атауы.

ТЫЛТИ = е т. *Денесіне шақ болмай, тар, қысқа келу.*

ТЫЛТИТ = е т. *Қып-қысқа етіп кино.*

ТЫЛТИТУ Тылтит етістігінің қимыл атауы.

ТЫЛТИЮ Тылти етістігінің қимыл атауы.

Тым үст. *Өте, аса.*

Тым болмаса [құрыса]. Ең болмаса, ең құрығанда. **Тым жақсы.** Әп-әсем, әжептәуір. **Тым құрыса [ең құрығанда, құрмаса].** Тіпті болмағанда, ең болмағанда, құрыды дегенде.

Тымақ зат. этн. Аң терісінен жасалған, теріден тігілген, биік төбелі, маңдайы сыртына қарайтын, екі құлақшасы бар, желке-жотаны жауып тұратын артқы етекпен тұратын, суықпа қиетін жылы басқим [дәстүрлі қазақ мәдениетінде тымақ түрлері рудың, елдің ерекшелігін байқатып тұрады: Сай қарқаралы тымағы, алты сай сырма найман тымағы, жіңішке, ұзын төбелі керей тымағы, сегіз сай уақ тымағы, төрт сай аласа төбелі тобықты тымағы, алты сай тобықты тымағы].

Тымағын бұғады. Белгі берді, шақырды.

Тымақтай сын. Тымақ сияқты, тымақ тәрізді.

Тымақты сын. Тымақ киген, тымағы бар.

Тымақты [бөрікті] алшы [алшысынан] киді [салды]. а) Бас киімін артқа ысыра одырайта киді. ә) Емін-еркін, ешкімнен қаймықпады.

Тымақша үст. Тымақ тәрізді, тымаққа ұқсатып.

Тымау зат. сөйл. **Тұмау.**

Тымаура = е т. сөйл. **Тұмаура.**

Тымаурат = е т. сөйл. **Тұмаурат.**

Тымпи¹ зат. ойын. Балаларды шыдамдылыққа, тыныштық сақтауға үйрететін ұлттық ойын [ортадағы ойын жүргізуші «тымтырыс, тымпи-тымпи» деген сөз, балалар тым-тырыс отыра қалды. Одан әрі ойын жүргізуші әртүрлі әзіл-сықақ күлдірті әңгіме айтып, болмаса бетін тымсырайтын, сайқымазақ болып, топты күлдіруге тырысады. Құлп қойған бала жеңілген болып саналып, ән айтып, өнер көрсетіп, айыбын өтейді].

Тымпи² = е т. Жұмған аузын ашау, үндемеу. **Тымпиша** сын. Сыртқа шығарып ештеңе айтпайтын, іштен тынған.

Тымпың елік. Тез-тез екі жаққа теңселіп басқандағы қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Тымпың қақты. Тез-тез басып жүрді, тымпындады.

Тымпыңда = е т. Тымпың қағу, томпаңдау.

Тымпың-тымпың елік. Тымпың қағу, томпаңдаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Тымсал [ар. تَمَسَّال] зат. жерг. Үлгі, мысал.

Тымсал қылды. жерг. Нұсқалап, үлгілеп сөз айтты.

Тымсырай = е т. Томсырау, үндемеу, сөйлемеу.

Тымсырайыс = е т. Томсырайысу, үндемей отырысу.

Тымсырайысу Тымсырайыс етістігінің қимыл атауы.

Тымсыраю Тымсырай етістігінің қимыл атауы.

Тым-тымдап үст. сөйл. **Там-тұмдап.**

Тым-тырақай үст. Бет-бетіне, жапа-тармазай, тырым-тырақай.

Тым-тырақай қашты. Жан-жаққа бытырай қашты.

Тым-тырыс сын. Үн-түн жоқ, тып-тыныш.

Тымық сын. Желсіз, тыныш, тынық.

Тымық ауа. Желсіз күнгі таза, мөлдір ауа.

Тымықтау сын. Желсіз, тыныштау, тынықтау.

Тымбыр зат. өс. <лат. cachrys> Жемістері ірі келетін көпжылдық өсімдік.

Тымбырай = е т. Тымпып, сөйлемей, үндемей отыру.

Тымбырайыс = е т. Томырайысу, үндемеу.

Тымбырайысу Тымбырайыс етістігінің қимыл атауы.

Тымбыраю Тымбырай етістігінің қимыл атауы.

Тымырсу Тымырсы етістігінің қимыл атауы.

Тымырсы = е т. Жел соқпай, қапырықтану.

Тымырсық сын. 1. Желсіз, тынық, қапырық. 2. ауыс. Сыр ашпайтын, сөйлемейтін, біртоға.

Тымырсық аяз. Желсіз күнгі шақпа аяз.

Тымырсықтан = е т. Адам тынысын тарылтатын қапырық болу.

Тымырсықтану Тымырсықтан етістігінің қимыл атауы.

Тымырсықтау сын. Тыныс тарылатындай, қапырықтау, ысылау.

Тымырсықтық зат. Қапырықтық, ыстықтық.

Тымырық¹ сын. сөйл. **Тымырсық.**

1. Желсіз, тынық, қапырық. 2. ауыс. Сыр ашпайтын, сөйлемейтін, біртоға.

Тымырық² зат. өс. Тауды жерде өсетін, көпжылдық гүлді өсімдік.

Тымырықтан = е т. сөйл. **Тымырсықтан.**

Тымырықтану Тымырықтан етістігінің қимыл атауы.

Тын = е т. 1. Белгілі бір іс-әрекеттің тамам болуы; тоқталу. 2. Тым-тырыс болып тынышталу.

3. Саябырсу, тыншу, басылу. 4. ауыс. Бітіру, аяқтау. 5. ауыс. Теріс істен тыйылу. 6. ауыс. О дүниелік болу, қайтыс болу.

Тына қалды. Тынышталды, жым-жырт болды.

Тын: тын алды. Дем алды, тыныс алды.

Тын болды. Тынышталды, үнсіз қалды.

Тынар зат. зоол. Шөл далалы жерде үйрек-қаздарға түспей, қобие қоянмен қоректенетін, өте сирек кездесетін, көк құс.

Тынба = е т. Тыным көрмеу.

Тынбай үст. Үздіксіз, дамылсыз, үсті-үстіне.

Тынбастан үст. Демалмастан, дамылсыз, дамыл көрместен.

Тынбау Тынба етістігінің қимыл атауы.

Тындым: тындым болды. Тыныш тапты, көңілі жай тапты.

Тындыр = е т. 1. Бітіру, аяқтау. 2. Қандай да бір істі мұқият жеріне жеткізе орындау, жайғастыру. 3. Қандай да бір істі атқару, орындау. 4. ауыс. Дауды бітістіру, екі жақты келістіру. 5. ауыс. Тыныштандыру, тынышту.

Тындыру Тындыр етістігінің қимыл атауы.

1. Бітіру, аяқтау. 2. Қандай да бір істі жеріне жеткізе орындау.

Тындырыл = е т. Аяқталу, бітірілу.

Тындырылу Тындырыл етістігінің қимыл атауы.

Тындырымды сын. Ұқыпты, тиянақты.

Тындырымдылық зат. Іске, жұмысқа ұқыптылық, тиянақтылық.

Тындырымпаз сын. Өзісіне, тиянақты, тыңғылықты.

Тындырыс = е т. Бітірісу, атқарысу.

Тындырысу Тындырыс етістігінің қимыл атауы.

Тынжы зат. мал шар. Сүті мол, жақсы сиыр, асыл тұқымды ірі қара.

Тыну Тың етістігінің қимыл атауы; тыншу, тынышталу.

Тынуар: тынуар тартты. Құймақұлақ, көп тыңдайтын.

Тыншу¹ зат. Тыныштық, дамыл.

Тыншу² сын. Тымық, тынық.

Тыншу³ Тыныш етістігінің қимыл атауы;

Тыншы = е т. 1. Дамыл табу, тынышталу.

2. Алаңсыз болу, жайбарақаттану. 3. ауыс. Көңілі жайлану, жану жай табу. 4. ауыс. Саябырсу, таластау. 5. ауыс. Құтылу, айығу.

Тыншығу зат. Тыныштық, тыным.

Тыншығу = е т. 1. Тыным алу, тынышталу.

2. Саябырсу, таластау. 3. ауыс. Жайбарақаттану, жайлану.

Тыншықтыр = е т. Тыныштандыру, тынышту.

Тыншықтыру Тыншықтыр етістігінің қимыл атауы.

Тыншыт = е т. 1. Тыным беру, тыныштандыру. 2. Мазасын алмау, мазаламау.

Тыншыту Тыншыт етістігінің қимыл атауы; демалу, тыныстау.

Тынығу зат. биол. Жануарлардың дамуындағы және өмір-өсуіндегі уақытша физиологиялық тыныштық кезеңі.

Тынығу кадастры. экол. <лат. recreatio – қалпына келтіру, франц. cadastre – бет> Адамның демалуына және денсаулығын қалпына келтіруіне арналған аумақтар туралы мәліметтер жиынтығы. **Тынығу қорлары.** геогр. Табиғи (теңіз жағалауы, өзен жағасы, ормандар) және антропогендік (тарихи архитектуралық көрікті жерлер) қорлар. **Тынығу нысаны.** экол. Демалу үшін ерекше тартымды қасиеттері бар, ауданы жағынан шектелген жер. **Тынығу ортасының сыйымдылығы.** экол. Тынығу демалуға қолайлы аумақтың не акваторияның белгілі бір демалушылар санына психикалық-физикалық және спорттық-шынығушылық тұрғыда жайлы жасау әлеует-қарымның мөлшері. **Тынығу ресурстары.** экол. Адамдардың демалуы үшін, яғни халықтың денсаулығы мен еңбекке қабілеттігін қалпына келтіруге және сақтауға пайдаланылатын табиғи ресурстар мен мәдени мұралардың бөлігі. **Тынығу суқоймасы.** экол. Суда демалу орны ретінде (қайық, байдарка, желкенді спорт, туризм және серуендеу) пайдаланылатын және оның жағасында суға түсетіндей жағдайлар болатын не болмайтын кез келген су нысаны.

Тынығу Тынық етістігінің қимыл атауы.

1. Тоқтау, таластау, дамылдау. 2. егін шар. Бос жату, егін егілмеу. 3. Демалу, серу.

Тынық¹ сын. сөйл. **Тымық.**

Тынық² сын. Тыныққан, тың, тыныш.

Тынық болат. кен. Қайнаған болатпен және жартылай тынық болатпен салыстырғанда неғұрлым толық тотықсызданған құйма болат.

Тынық = е т. 1. Тыным табу, дем алу. 2. Дамылдау, тыншу. 3. ауыс. Жайлану, жайбарақаттану. 4. ауыс. Таң асу, суу.

Тынықтыр = е т. Демалдыру, тыныштандыру.

Тынықтыру Тынықтыр етістігінің қимыл атауы.

Тынықтырыл = е т. Демін алдыру.

Тыным зат. Саябыр, дамыл, тыныштық.

Тыным алды. Демалды, тынықты. **Тыным алмады.** а) Дем алып, дамыл таппады, мізір көрмеді. ә) Тынышмады, мазасызданды. **Тыным бермеді.** а) Тыныштық бермеді, тынышпады. ә) Мазалады, мазасын алды. **Тыным етті.** Тыныштанды, дамылдады. **Тыным жоқ.** а) Дамыл жоқ, дамылдамады, тыным таппады. ә) Мазасы кетті, мазасызданды. **Тыным көрмеді [көрген жоқ].** а) Тыныштық көрмеді, тынбады. ә) Мазасызданды, мазасы кетті.

Тыным таппады. а) Дамыл көрмеді, жұмысбасты болды. ә) Мазасызданды, дегбірсізденді. Тыным таптырпады. Дамыл бермеді, мазасын алды.

ТЫНЫМ з а т. Аяғы, соңы.
ТЫНЫМБАҚ з а т. Жаңа. <ағыл. square> Қадаағы, кенттегі шағын қоғамдық саябақ немесе бақ.

ТЫНЫМДА = е т. 1. Тыным табу, тынышталу.
2. Үзіліс жасау, асықпау. 3. ауыс. Мазасыздану, тынымы кету.

ТЫНЫМДАН = е т. Тынышталу, тыншу.
ТЫНЫМДАУ Тынымда етістігінің қимыл атауы.

ТЫНЫМДЫ с ы н. Тындырымды, тыңғылдық, тиянақты.

ТЫНЫМСЫЗ с ы н. 1. Түк тынбайтын, тыным таппайтын, тынышсыз. // Дамыл таппай, толастамастан. 2. ауыс. Мазасыз, беймаза.

ТЫНЫМСЫЗДАН = е т. Мазасыздану, тынышмау.

ТЫНЫМСЫЗДАНДЫР = е т. Тынышсыздандыру, мазалау, тынымын кетіру.

ТЫНЫМСЫЗДАНДЫРУ Тынышсыздандыру етістігінің қимыл атауы.

ТЫНЫМСЫЗДАНУ Тынышсыздану етістігінің қимыл атауы.

ТЫНЫМСЫЗДАУ с ы н. Мазасыздау, жайсыздау.

ТЫНЫМСЫЗДЫҚ з а т. Дамыл көрмеушілік, тыным татпаушылық; мазасыздық.

Тынымсыздық білдірді. Тынымсызданған сыңай танытты, тынымсызданандай болды. Тынымсыздық білдірді. Мазасызданды, тынышы кетті.

ТЫНЫС з а т. 1. Ауа жұтып, дем шығарандық, тыныстағандық; 2. ауыс. Тіршілік, өмір. 3. ауыс. Демалыс, үзіліс кезі. 4. ауыс. Мәні, нәрі. 5. ауыс. Мүмкіндік, мүрша. 6. ауыс. Сүйеу, сүйеніш.

Тыныс алды. Демін алды, тыныстады. Тыныс алмады. Тыным таппады, дамыл көрмеді. Тыныс белгілері. лингв. Айтайын деген ойды нақтылы, дәл, түсінікті етіп жеткізу үшін, баяндалмақшы тікпінді айқын білдіру үшін қойылатын жазуға тән шартты белгі. Тыныс жолы. анат. Демалыс жолы, тыныс мүшелері. Тыныс жоқ, а) Уақыты жоқ, мүршасы жоқ, ә) Тыным жоқ, мігір жоқ, мазасыз. Тыныс тапты. Тыным алды, тыныстады. Тынысы ашылды [кеңейді]. Кең тыныстады, рахаттанды. Тынысы кең. Мүмкіндігі кең, әлеуетті. Тынысы тарылды.

а) Демалуы қиындады, жүрегі қысылды. ә) Мазасы кетті, мазасызданды. Тынысын ашты. а) Жан дүниесін аңғарды, мінезін байқады. ә) Мүмкіндік берді, жағдай тугызды. Тынысын бақты. Аңдысын тексерді, қадағалады. Тынысын тарылтты. а) Дем алуды тежеді, жүректі қысты. ә) Сұсын көрсетті, соққы берді. Тынысын тыңдады. Аңдыды, бақылады. **ТЫНЫС** = е т. Тыну, біту, аяқталу.

ТЫНЫСТА = е т. 1. Ауа жұтып, дем алу. 2. Тынығу, тыным алу.

ТЫНЫСТАН = е т. Тыншу, тыныш күйге түсу.
ТЫНЫСТАНДЫР = е т. Демалдыру, жай таптыру.

ТЫНЫСТАНДЫРУ Тыныстандыру етістігінің қимыл атауы.

ТЫНЫСТАНУ Тыныстану етістігінің қимыл атауы.

ТЫНЫСТАС с ы н. Байланысы бар, сабақтас.
ТЫНЫСТАТ = е т. Дем алдыру, тыныс алдыру, ауа жұтқызу.

ТЫНЫСТАТУ Тыныстату етістігінің қимыл атауы; сүйту.

ТЫНЫСТАУ¹ з а т. Тыным, тыныс.
ТЫНЫСТАУ² Тыныста етістігінің қимыл атауы; демалу, тынығу.

ТЫНЫСТЫ: кең тынысты. Қамтыған уақиғалары мол, ауқымы кең.

ТЫНЫС-ТЫНЫМ з а т. Демалыс, тыным.

ТЫНЫШ с ы н. 1. Шусыз, айғайсыз, жым-жырт. 2. ауыс. Алаңсыз, уайым-қайғысыз,

жайбарақат. 3. Жайлы, ыңғайлы. 4. ауыс. Соғыссыз, дау-дамайсыз.

Тыныш жанартау, геогр. Атқыламайтын жанартау. **Тыныш жатты**. а) Ешкімге соқтықпады, қилікпеді. ә) Соғыспай, қаннен-қаперсіз. б) Тынышыды, тыным тапты. в) Бос жатты, ештеңемен жұмысы болмады. Тыныш жүрді. Ешкімге соқтықпады, қилікпеді, тиіспеді. **Тыныш құлағым [аш құлақтан тыныш құлақ]**. Жайбарақат, ешкімге қатыссыз болу мағынасында. **Тыныш қылды**. Тыныштандырды, тыныштты. **Тыныш отырмады [отырған жоқ]**: а) Жұмыссыз бос отырмады, дамыл таппады, мігір көрмеді. ә) Соқтықпты, қилікті. б) Кіріспейтін жерге кірісті, сөзге орынсыз араласты. **Тыныш тапты**. Тынышыды, жаны жай тапты. Тыныш таппады. Мазасы кетті, дамыл көрмеді. Тыныш таптырмады. Дамыл көрсетмеді, тыным бермеді. **Тынышы кетті**. Мазасы болмады, тынышсызданды.

Тынышын алды. а) Мазасын алды, тыныштық бермеді. ә) Дамыл таптырмады, мүрша бермеді. **Тынышын бұзды**. Мазалады, мазасын алды. **Тынышын кетірді**. Мазасын алды, мазалады.

ТЫНЫШСЫЗ с ы н. 1. Жіі өзгеретін, көп қозғалатын. 2. ауыс. Тыным таппайтын, мазасыз. // Үздіксіз, дамылсыз.

ТЫНЫШСЫЗДАН = е т. Мазасы кету, мазасыздану.

ТЫНЫШСЫЗДАНДЫР = е т. Мазасыздандыру, тынышын кетіру.

ТЫНЫШСЫЗДАНДЫРУ Тынышсыздандыру етістігінің қимыл атауы.

ТЫНЫШСЫЗДАНУ¹ з а т. Мазасыздық, беймазалық.

ТЫНЫШСЫЗДАНУ² Тынышсыздану етістігінің қимыл атауы.

ТЫНЫШСЫЗДЫҚ з а т. Беймаза болушылық, мазасыздық.

ТЫНЫШТАЛ = е т. Дамыл табу, тыншу.

ТЫНЫШТАЛУ Тынышталу етістігінің қимыл атауы.

ТЫНЫШТАН = е т. сөйл. **Тыныштал**.
ТЫНЫШТАНДЫР = е т. Тыныш күйге түсіру, жанын жай таптыру.

ТЫНЫШТАНДЫРУ Тыныштандыру етістігінің қимыл атауы.

ТЫНЫШТАНУ Тыныштану етістігінің қимыл атауы.

ТЫНЫШТАТ = е т. Тыныш күйге түсіру, жайландыру.

ТЫНЫШТАТУ Тыныштату етістігінің қимыл атауы.

ТЫНЫШТЫ с ы н. Ыңғайлы, жайлы.

ТЫНЫШТЫҚ з а т. 1. Тым-тырыстық, жым-жырт болушылық. 2. мат. Қозғалысыз, тұрақты. 3. ауыс. Ел арасындағы жақсы қарым-қатынас, бейбітшілік. 4. Алаңсыздық, жайбарақаттық.

Тыныштығын алды. Тынышын кетірді, мазасын алды. **Тыныштығы табылды**. Тыныштанды, тынышыды. **Тыныштық алды**. Тынышталды, тынышыды. **Тыныштық белдемі**. экол. Адамдардың демалуы немесе олардың физиотерапиялық емделуі үшін жағдай жасау мақсатымен техногендік әсерлердің мүмкіндігіне ең аз немесе абсолют аз режимі орнатылған аумақ. **Тыныштық бермеді**. Маза бермеді, мазасын алды. **Тыныштық болмады [бола ма?]**. Тыным таппады, тынышмады. **Тыныштық бітті**. Тынышы кетті, мазасызданды. **Тыныштық жоқ**. Айғай-шу, дабыра. **Тыныштық зонасы**. геогр. Тыныштық аймағы (географиялық экватордың солтүстігінен әрі қарай жатқан төменгі қысым зонасы). **Тыныштық кетті**. Мазасы кетті, мазасызданды. **Тыныштық [жүзін] көрмеді**. Тыным таппады, дамыл көрмеді. **Тыныштық қылды**. Жайына жүрді, ешкімге қилікпеді, соқтықпады. **Тыныштық қашты**. Берекесі кетті, мазасызданды, бейберекетсіздікке тап болды. **Тыныштық орнады**. Тынышталды, бейбітшілік орнады. **Тыныштық па? Жай ма, не бүлінді? деген мағынадағы сөзқолданыс.**

Тыныштық пердесін айырды. бейн. Жым-жырттықты, тыныштықты бұзды. **Тыныштық тапты**. Тынышыды, тыным алды. **Тыныштық таппады**. Тыным көрмеді, көңілі жай таппады. **Тыныштықтан безді**. Тыныштықты қаламады, елдің тынышын бұзды. **Тыныштықты қашырды**. Мазасын кетірді, мазалады. **Тыныштық үйкелісінің коэффициенті**. физ. Тыныштық үйкелісі күшінің, бір денені екіншісіне қысатын жүктемені түсірген кезде пайда болатын және олардың тиісу бетіне перпендикуляр бағытталған реакция күшіне қатынасы. **Тыныштық іздеді**. Тыныш жүргізі келді, тыным тапқысы келді.

ТЫНЫШТЫҚСЫЗ с ы н. Дамылсыз, үздіксіз.

ТЫНЫШЫРАҚ с ы н. У-шусыз, жайлырақ.

ТЫҢ: тың тыңдады. Құлақ тосты, біреудің сөзін аңдыды.

ТЫҢ² с ы н. 1. Қайраты қайтпаған, қуатты, әлеуетті. // Тыңайған күй, қуаттанған қалы.

2. Шырақ, тысық.

ТЫҢ³ с ы н. 1. Бұрын пайдаланылмаған, егін салынбаған (жер). 2. Соны, жаңа. // Жаңа екпін, серпіліс, қарқын.

Тың асыларды бағындыру. көтер. Болашақтың игі істерін жүзеге асыру, игі мақсаттарға жету. **Тыңға түрен салды**. Жаңадан бастады. **Тың дала**. Адам баласы үгермеген, бос жатқан кең жер. **Тың игеру**. тар. совет. КСРО-да астық өнімін арттыру мақсатымен 1954–64 жылдар аралығында жүзеге асырылған мемлекеттік іс-шара. **Тың жер**. а) Жыртылып егін егілмеген жер. ә) Әлі зерттелмеген аймақ, өлке. **Тың көтерді**. Тың жатқан жерді игерді. **Тың ормандар**. экол. Адамның шаруашылық әрекетінің тікелей немесе жанама әсері тиімеген орман. **Тың тұяқ**. Әлді, қуатты, шырақ.

ТЫҢ *Мініс ат.*

ТЫҢАЙ = е т. 1. егіншар. Топырақтың түрлі бактериялық тыңайтқыштарды бойына жинап құрнарлануы, егін шығымдылығының артуы. 2. ауыс. Демалу, тынығу, әлдену. 3. ауыс. Күшею, зорау. 4. ауыс.

Тыңайған жер. экол. Топырағын оңдеу тоқтатылып, табиғи өсімдіктер қалына келетін, тасталған алқап.

ТЫҢАЙТ = е т. 1. Жерді құрнарландыру, батпау. 2. ауыс. Жігерлендіру, құи беру.

ТЫҢАЙТҚЫШ з а т. хим. 1. Ауылшаруашылығында және балық өсіруде мәдени өсімдіктердің түсімділігін және тозанадағы балық өнімділігін арттыру үшін қолданылатын бейорганикалық және органикалық заттар. 2. егіншар. Өсімдіктердің жақсы өсіп дамуы үшін, топырақтың сапасын арттыру үшін пайдаланылатын минерал зат.

ТЫҢАЙТУ Тыңайту етістігінің қимыл атауы.

ТЫҢАЙТЫЛ = е т. Құрнарландырылу, тыңайтқыш себілу.

ТЫҢАЙТЫЛУ Тыңайтылу етістігінің қимыл атауы.

ТЫҢҒЕР з а т. Тың жерді игеруші.

ТЫҢҒЫЛЫҚТЫ с ы н. Істеген ісіне тиянақты, ұқыпты, мұқият.

ТЫҢҒЫЛЫҚТЫЛЫҚ з а т. Ұқыптылық, тиянақтылық.

ТЫҢДА = е т. 1. Құлақ қою, есту. 2. ауыс. Мән беру, ұғу, зер салу.

Тың тыңдады. Құлақ сап дыбыс тыңдады.

ТЫҢДАҒЫШ с ы н. Тыңдауға құмар, тыңдағанды жақсы көретін. // Тыңдайтын, тыңдаушы адам.

ТЫҢДАЛ = е т. Құлақ салыну, естілу, дең қойылу.

ТЫҢДАЛУ Тыңдалу етістігінің қимыл атауы.

ТЫҢДАҢҚЫРА = е т. 1. Құлақ қоя түсу, естіңкіреу. 2. Сөзіне мән беру.

ТЫҢДАҢҚЫРАУ Тыңдаңқырау етістігінің қимыл атауы.

ТЫҢДАРЛЫҚ с ы н. Тыңдауға тұрарлық, естірлік, құлақ саларлық.

ТЫҢДАС= е т. 1. Құлақ түрісу, есту. 2. ауыс. Ден қойысу, көңіл бөлу.

ТЫҢДАСУ Тыңдас етістігінің қимыл атауы.

ТЫҢДАТ= е т. 1. Есітіру, құлаққа жеткізу.

2. ауыс. Айтқан сөзін өткізу, көңіл бөлдіру.

3. ауыс. Құлақ салдыру, назар аударту.

ТЫҢДАТТЫР= е т. Есірту, көңіл бөлгізу.

ТЫҢДАТУ Тыңдат етістігінің қимыл атауы.

ТЫҢДАТЫЛ= е т. Естірілу, құлаққа естілу, тыңдалу.

ТЫҢДАТЫЛУ Тыңдатыл етістігінің қимыл атауы.

ТЫҢДАУ Тыңда етістігінің қимыл атауы.

1. Құлақ қою, есту. 2. ауыс. Мән беру, көңіл бөлу. Тыңдаудан тынбады. Тыңдай берді, жалықпай тыңдады.

ТЫҢДАУСЫЗ үст. Тыңдалмай, мән берілмей.

ТЫҢДАУШЫ зат. Құлақ салушы, естуші.

ТЫҢЖЕРШІ зат. тар. сов. Тың жерді иеруші.

ТЫҢҚИ= е т. Тамаққа тойын алу, тоя жеу.

Тыңқия [кенірдектеп, сықия] тойды. Ықылқай ата ішіп-жеді.

ТЫҢҚИЮ Тыңқи етістігінің қимыл атауы.

ТЫҢҚ-ТЫҢҚ елік. Қайта-қайта тыңқылдап, келте шыққан дыбысты бейнелейтін сөз.

Тыңқ-тыңқ еткізді. Тыңқылдатты, домбыра шертті.

ТЫҢҚЫЛДА= е т. Домбыраны жайлап қана тыңқ-тыңқ еткізіп шерту.

ТЫҢҚЫЛДАҚ зат. Тыңқ-тыңқ еткен дыбыс.

ТЫҢҚЫЛДАТ= е т. Тыңқ-тыңқ еткізіп тарту.

ТЫҢҚЫЛДАТУ Тыңқылдат етістігінің қимыл атауы.

ТЫҢШЫ зат. <нем. Spion> Жасырын жүріп, тың тыңдаушы адам, жансыз.

ТЫҢШЫЛЫҚ зат. 1. Тыңшы міндетін атқарушылық, біреудің ізін бағушылық. 2. с а я с и. Өзін жіберген мемлекет, шетелдік ұйым үшін басқа мемлекеттің әскери, саяси-экономикалық негіздерін құпия мәліметтерді жинау, ұрлау және бұлдіру, жою әрекеттерін жасаушылық, қолға түсірген мәліметтерді шет мемлекеттер агентурасына беріп отыру істерімен айналысатын қауіпті қылмыстық жұмыстар жүргізушілік.

Тыш елік. Бір істі тез орындағандағы сенімді, ылдым-жылдым қозғалысты бейнелейтін сөз.

Тыш еткізді. Тездетті, шапшаңдатты. **Тыш** етті. Бір істі жылдам, көз ілестірмей істеді; лып етті.

ТЫШ-ТЫЛСЫМ сын. Жым-жырт, тып-тыныш.

ТЫП-ТЫН сын. Тып-тыныш, жым-жырт.

ТЫПА-ТЫНЫШ сын. сөйл. **Тып-тыныш**.

ТЫП-ТИПЫЛ үст. Із-түзсіз, жым-жылас.

Тып-типыл етті. Ізім-гайым, жоқ қылды, құртты.

ТЫП-ТИЯНАҚТЫ сын. Тап-тұйнақтай, жинақы.

ТЫП-ТЫҒЫЗ сын. 1. Жиі өскен, қою. 2. Шымыр, тығыршықтықтай.

ТЫП-ТЫНЫҚ сын. Желсіз, тып-тыныш.

ТЫП-ТЫНЫШ үст. 1. У-шусыз, жым-жырт, тым-тырыс. 2. ауыс. Қаннен-қаперсіз, алаңсыз, бейқам.

ТЫП-ТЫҢ сын. Құш-қуаты қайтпаған, денсаулығы жақсы, әлеуетті.

ТЫП-ТЫП елік. Істі тез, ылдым-жылдым орындаған икемді күрделі қозғалысты бейнелейтін сөз.

Тып-тып басты. Тыпың-тыпың басты, тыпыңдады.

Тыпылда= е т. Тып-тып етіп басу, жеделдету.

ТЫПЫЛДАТ= е т. Тып-тып еткізу, тып-тып еткен дыбыс шығару.

ТЫПЫЛДАТУ Тыпылдат етістігінің қимыл атауы.

ТЫПЫЛДАУ Тыпылда етістігінің қимыл атауы.

ТЫПЫҢ: тыпың қақты. Тыпың-тыпың етіп басты, тепеңдеді.

ТЫПЫҢДА= е т. Жеделдете басып, тыпың қағу.

ТЫПЫҢДАТ= е т. Тыпың-тыпың еткізу, тепеңдету.

ТЫПЫҢДАТУ Тыпыңдат етістігінің қимыл атауы.

ТЫПЫҢДАУ Тыпыңда етістігінің қимыл атауы.

ТЫПЫҢ-ТЫПЫҢ елік. Аяғын тепеңдете басып, тыпыңдатқан жүрісті бейнелейтін сөз.

ТЫПЫР елік. Аяқтың тықырына ұқсас қысқа қатты дыбысты бейнелейтін сөз. Жан шыра тыпырлагандық.

Тыпыр етпеді. Тырп етпеді, қозғалмады.

ТЫПЫРЛА= е т. 1. Тыпыр-тыпыр ету, тыным таппай тыпыру. 2. ауыс. Тосылу, бөгелу, қиналу.

ТЫПЫРЛАС= е т. Тыпыр-тыпыр етісу.

ТЫПЫРЛАСУ Тыпырлас етістігінің қимыл атауы.

ТЫПЫРЛАТ= е т. Тыпыр-тыпыр еткізу.

ТЫПЫРЛАТУ Тыпырлат етістігінің қимыл атауы.

ТЫПЫРЛАУ Тыпырлау етістігінің қимыл атауы.

ТЫПЫР-ТЫПЫР елік. Қайта-қайта тыпырлап, тыпырлаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Тыпыр-тыпыр еткізді. Тыпырлатты, тыпыр-тыпыр еткен дыбыс шығартты.

ТЫПЫРШУ Тыпыршы етістігінің қимыл атауы.

ТЫПЫРШЫ= е т. 1. Тыпырлап қозғала беру, тыным таппау, мазасы кету. 2. ауыс. Мазасыздану, мазасы кету.

ТЫПЫРШЫТ= е т. Тыным таптырмау, мазасын алу.

ТЫПЫРШЫТУ Тыпыршыт етістігінің қимыл атауы.

Тыр: тыр жалаңаш. а) Үстінде ешқандай киімі жоқ, лыпасыз. ә) экспр. Үстіне киерге киімі жоқ; жоқшылық көріп, азып-тозған.

Тыр[дай] жалаңаш. Үстінде лыпасы жоқ, анадан туғандай.

ТЫРАҒАЙЛА= е т. экспр. 1. Әр жақтан лап қою, әркім өзіне ұмтылу. 2. Бет-бетімен, алды-артына қарамай зыта жөнелу.

ТЫРАҒАЙЛАТ= е т. Бет-бетімен лап қойғызу; тықсырту.

ТЫРАҒАЙЛАТУ Тырағайлат етістігінің қимыл атауы.

ТЫРАҒАЙЛАУ Тырағайлау етістігінің қимыл атауы.

ТЫРАЙ= е т. Аяқ-қолын жазып жіберіп серейіп жату, сұлау.

ТЫРАЙТ= е т. Сұлау, серейту.

Тырайта салды. а) Оп-оңай құлатып тастады. ә) Орнынан, қызметінен түсірді.

ТЫРАЙТУ Тырайт етістігінің қимыл атауы.

ТЫРАҚАЙ сын. Жүдеулеу келген, тырбыған.

ТЫРАҚАЙЛА= е т. сөйл. **Тырағайлат**.

ТЫРАҚАЙЛАТ= е т. сөйл. **Тырағайлат**.

ТЫРАҚАЙЛАТУ Тырақайлат етістігінің қимыл атауы.

ТЫРАҚАЙЛАУ Тырақайлау етістігінің қимыл атауы.

ТЫРАҚАЙ сын. сөйл. **Тырақай**.

ТЫРАҚТАШ зат. Тарантас, атқа жегілетін екі дөңгелекті жеңіл арба.

ТЫРАН зат. зоол <лат. abramis brama> Қазақстанда Каспий мен Арал теңіздерінің су алабында, Ертіс, Балқаш, Талас өзендерінде кездесетін тұқымтәрізділердің бір түрі.

ТЫРАНАУЫҚ зат. жерг. Қол тырма.

ТЫРАҢ зат. ө. сөйл. **Тыран**. (құмды жерде, ерте көктемде өсетін өсімдік).

ТЫРАҢ² елік. Аяқ-қолды ербең еткізіп ебедейсіз қозғалғандағы қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Тыраң асты. Аяғы көкпен келді, мұрттай ұшты, құлады. **Тыраң етті**. Жалп етіп құлады.

ТЫРАҢДА= е т. 1. Аяқ-қолын ербеңдету, тырбыңдау. 2. ауыс. Босқа әуре болу, далбасалау.

ТЫРАҢДАС= е т. 1. Аяқ-қолын ербеңдетісу, тырбыңдасу. 2. ауыс. Тыраштанып, күйбеңдесу; бірігіп тіршілік ету.

ТЫРАҢДАСУ Тыраңдас етістігінің қимыл атауы.

ТЫРАҢДАТ= е т. Ербеңдету.

ТЫРАҢДАТУ Тыраңдат етістігінің қимыл атауы.

ТЫРАҢДАУ Тыраңда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРАҢ-ТЫРАҢ елік. Аяқ-қолды қайта-қайта сермегендегі немесе құлағандағы қайталама қимылды бейнелейтін сөз.

Тыраң-тыраң етті. Аяқ-қолын тырбаң-тырбаң еткізді, қақты.

ТЫРАПАЙ: тырапай асты. сөйл. Жалп етіп құлады, мұрттай ұшты.

ТЫРАПАЙ: тырапай асты. сөйл. **Тырапай асты**.

ТЫРАУ елік. Тырнаның шығаратын үніндегі қысқа дыбысты білдіретін сөз.

ТЫРАУЛА= е т. Тырнардың тырау-тырау деп үн шығаруы.

ТЫРАУЛАУ Тыраула етістігінің қимыл атауы.

ТЫРАШ сын. Қолында барды шашатын, тыртақ, бос мақтан.

ТЫРАШПАН зат. жерг. Төрт дөңгелекті, қоратты арба.

ТЫРАША сын. е т. Боспелікке салынып, босқа тыртақтау, мақтану.

ТЫРАШТАН= е т. 1. Боспелікке салыну, бос мақтану, құр шашылу. 2. Күйбеңдеу, әуре-сарсаңға салыну.

ТЫРАШТАНУ Тыраштан етістігінің қимыл атауы; құр-бос әуреге түсу.

ТЫРАШТАУ Тырашта етістігінің қимыл атауы.

ТЫРАШТЫҚ зат. Қолда барды орынсыз шашушылық.

ТЫРАЮ Тырай етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБАҚ сын. Тырбын өскен, аласа, тырбық.

Тырбақ бүт. Қысқа, қисық аяқты.

ТЫРБАЛА= е т. Тырмысып, тірнектеу, әрекет ету.

ТЫРБАЛАҢ елік. Тырбың-тырбың еткен созылыңқы қозғалысты бейнелейтін сөз. // Тырбаң-тырбаң етушілік.

Тырбалаң қақты. Аяқ-қолын ербеңдетіп, тырбаңдады.

ТЫРБАЛАҢ-ТЫРБАЛАҢ елік. Тырбаң-тырбаң еткен созылыңқы қайталама қозғалысты бейнелейтін сөз.

ТЫРБАЛАҢДА= е т. Тырбың-тырбың ету, тырбаңдау.

ТЫРБАЛАҢДАУ Тырбалаңда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБАН= е т. Ұмтылу, әрекеттену, талтыну, тырысу.

ТЫРБАҢУ Тырбан етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБАҢЫС зат. Тырысушылық, ұмтылыс, қимыл-әрекет.

ТЫРБАҢЫС= е т. Бірігіп әрекеттену, тырысу.

ТЫРБАҢЫСУ Тырбаныс етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБАҢ елік. Қол-аяқты ербең еткізіп тез қозғалтқандағы қысқа қимылды бейнелейтін сөз. // Бітпейтін күйбең тіршілік. (Ф.Мүсірепов,

ТЫРБАҢДА= е т. 1. Тырбаң-тырбаң ету, қол-аяғын ербеңдету. 2. ауыс. Тырбану, қолынан келгенше тырысу. 3. ауыс. Кең сермей алмай, қысылып қалу; жетілмеу.

ТЫРБАҢДАС = е. т. 1. Тырбаң-тырбаң етісу. 2. ауыс. Тырбанысу, бірге тырысу.

ТЫРБАҢДАСУ Тырбаңдас етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБАҢДАТ = е. т. Тырбаң-тырбаң еткізу, қол-аяғын ербең еткізу.

ТЫРБАҢДАУ Тырбаңда етістігінің қимыл атауы. 1. Тырбаң-тырбаң ету, қол-аяғын ербеңдету.

2. ауыс. Тырысу, тырмысу, тыраштану.

ТЫРБАҢ-ТЫРБАҢ елік. Қол-аяқты ербең-ербең еткізіп қозғалғандағы қайталама қимылды бейнелейтін сөз.

Тырбаң-тырбаң етті. Аяқ-қолын ербеңдетіп тырбыңдады.

ТЫРБИ = е. т. 1. Аласа болып өсу. 2. Ет алмай, құр сүйек болу, тырштыу.

ТЫРБИТ = е. т. Аласа ету, быртиту.

ТЫРБИТУ Тырбит етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБИЮ Тырби етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБЫҚ сын. 1. Тырбыты өспей қалған, жатаған. 2. ауыс. Бырбиган, қысқа.

Тырбық ағаштар. геогр. Ағаштар мен бұталардың жер бауырлай өсетін аласа түрлері, жынғыл түзеді. **Тырбық қарағай.** ө. с. Тасты жерде, тауда өсетін қарағайдың бойы аласа түрі.

ТЫРБЫҚҚЫЛША зат. ө. с. <лат. fedtchenkei pauls> Өте биік жерде өсетін сарғылт-жасыл түсті қылшаның бір түрі.

ТЫРБЫҚАЙ сын. Ұзын емес, аласа, тырбық.

ТЫРБЫҚТАЛ = е. т. сөйл. **Тырбықтан.**

ТЫРБЫҚТАЛУ Тырбықтал етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБЫҚТАН = е. т. Тырбыты өспей қалу.

ТЫРБЫҚТАНУ Тырбықтан етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБЫҚ-ТЫРБЫҚ сын. Аласа, бырбиган, быртық-быртық.

ТЫРБЫҢ = е. т. Шамасы келгенше, әлі жеткенше тырысу, талаптану.

ТЫРБЫҢУ Тырбын етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБЫҢ елік. Қол-аяқты сермегендегі қысқа қимылды бейнелейтін сөз. // Тырысқандағы қимыл-әрекет, тырбаң.

Тырбың қақты. Аяқ-қолын ербеңдетті.

ТЫРБЫҢДА = е. т. Тырбың-тырбың ету; күйбеңдеу; тырысу, тырмысу.

ТЫРБЫҢДАТ = е. т. Ербеңдету, тырбың-тырбың еткізу.

ТЫРБЫҢДАТУ Тырбыңдат етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБЫҢДАУ Тырбыңда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРБЫҢ-ТЫРБЫҢ елік. Ербең-ербең, қол-аяқты қайта-қайта сермегендегі қимылды бейнелейтін сөз.

ТЫРҒАҢДА = е. т. Тырбаңдау.

ТЫРДАЙ: тырдай жалаңаш. Тыр жалаңаш, киімсіз, лыпасыз.

ТЫРДУ зат. зоол. <лат. burhinidae> Тырна тәрізділер отрядының бір тұқымдасы.

ТЫРЖАҢДА = е. т. экспр. 1. Бет-аузын қисайту. 2. Езуін керу, құду.

ТЫРЖИ = е. т. 1. Қатпарланып қыртыстану, тырысу. 2. ауыс. Жақтырмау, тыжырыну.

ТЫРЖИТ = е. т. 1. Қатпарландыру, тырыстыру, қыртыстандыру. 2. ауыс. паралингв. Жақтырмау, тыжырыну; бір нәрсені ұнатпағанды, жаратпағанды білдіру үшін бет-аузын жиыру арқылы білдіретін ишаратты жасау.

ТЫРЖИТУ Тыржит етістігінің қимыл атауы; тыжырыну.

ТЫРЖИБЫС = е. т. Бет-аузын қисайтып, ұнатпаған кейіс білдірісу.

ТЫРЖИБЫСУ Тыржыбыс етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЖИЮ Тыржи етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЖЫҢ елік. Бет-ауыздың жиырылғандағы қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Тыржың етті [еткізді]. Бет-аузын қисайтты; тыржиды.

ТЫРЖЫҢДА = е. т. Бет-аузын тыржиты; ұнатпау, жақтырмау.

ТЫРЖЫҢДАС = е. т. Ұнатпаған, жақтырмаған кейіп танытып, бет-аузын тыржитысу.

ТЫРЖЫҢДАСУ Тыржыңдас етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЖЫҢДАТ = е. т. Бет-аузын қисайтқызу.

ТЫРЖЫҢДАТУ Тыржыңдат етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЖЫҢДАУ Тыржыңда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЖЫҢҚҰЛАҚ зат. бот. ө. с. <лат. morchella> Саңырауқұлақтың жалпақ және қылқан жапырақты ормандарда өсетін жеуге жарамды түрі.

ТЫРИ = е. т. Серейіп жату, тыраю.

ТЫРИҒАН сын. Тыртыған арық, жүдеу.

ТЫРИЮ Тыри етістігінің қимыл атауы.

ТЫРҚ елік. 1. Тар жермен қысылып шыққан ауаның, желдің қысқа дыбысын білдіретін сөз. 2. Қысылып шыққандағы қысқа күлкіні білдіретін сөз.

Тырқ еткізді. қарап. Арт жағынан жел шығарды, өсырды. **Тырқы жазылды.** Тырысып-қырысқан жаман мінезінен арылды, көңілі жадырады, жайланды.

ТЫРҚАҚТА = е. т. экспр. Тырқ-тырқ етіп құлу.

ТЫРҚАҚТАУ Тырқақта етістігінің қимыл атауы; ретсіз құлу.

ТЫРҚИ = е. т. сөйл. **Тырай.**

ТЫРҚИЮ Тырқи етістігінің қимыл атауы.

ТЫРҚ-ТЫРҚ елік. 1. Тар жермен қысылып шыққан ауаның немесе желдің қайталама дыбысын білдіретін сөз. 2. Қысылып күлгендегі қайталама дыбысты білдіретін сөз.

Тырқ-тырқ етті. Даусын онша қатты шығармай қысылып құлді.

ТЫРҚЫ сын. сөйл. Сараң, қытымыр.

Тырқы жазылды. Тырысып-қырысқан жаман мінезінің сазайып тартты.

ТЫРҚЫЛ зат. Тырқ-тырқ еткен күлкі.

Тырқыл қақты. Бос мақпаңды.

ТЫРҚЫЛАН = е. т. экспр. Босқа шашылу, бекер мақпаңу.

ТЫРҚЫЛАНУ Тырқылан етістігінің қимыл атауы.

ТЫРҚЫЛДА = е. т. 1. Қайта-қайта құлу, сықылқытау. 2. жағымсыз. Бей-берекет құлу.

ТЫРҚЫЛДАҚ сын. Тырқ-тырқ күлетін, күлегеш.

ТЫРҚЫЛДАҚ² зат. зоол. <лат. turdus> Далалы жерлерді мекендейтін ұсақ құс.

ТЫРҚЫЛДАТ = е. т. Тырқ-тырқ еткен дыбыс шығарту; тырқ-тырқ еткізіп айдау.

ТЫРҚЫЛДАТУ Тырқылдат етістігінің қимыл атауы.

ТЫРҚЫЛДАУ Тырқылда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРҚЫРА = е. т. Бет-бетіне бытырау, жан-жаққа қарай зыта жөнелу, тарап кету.

Тырқырай қашты. Жан-жағына қарамай зыту, қатты қорыққанынан бет-бетіне бытырау.

ТЫРҚЫРАТ = е. т. Жанын қоймай құу.

ТЫРҚЫРАТУ Тырқырат етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЛА = е. т. Тырмалау, тырналау.

ТЫРЛИ: тырли қатпа. сөйл. Жылмазақ, қытымыр, сараң.

ТЫРМА зат. 1. Топырақты майдалау үшін, шоп жинау үшін пайдаланылатын машина, тракторға немесе өзінге, атқа жегілетін темір тісті ауылшаруашылық құрал. 2. Шабылған шопті жинау үшін, ұй, қораманды шоп-шаламды тазарту үшін пайдаланылатын қол құрал.

ТЫРМАЛА = е. т. 1. Тырнағымен сыру, тырналау. 2. Топырақты тырмамен қопсытып өңдеу.

ТЫРМАЛАН = е. т. Тырмамен қопсытылу.

ТЫРМАЛАНУ Тырмамен етістігінің қимыл атауы.

ТЫРМАЛАТ = е. т. Тырмамен қопсыту.

ТЫРМАЛАТТЫР = е. т. Тырмамен қопсыттыру.

ТЫРМАЛАТТЫРУ Тырмалаттыр етістігінің қимыл атауы.

ТЫРМАЛАТУ Тырмалат етістігінің қимыл атауы.

ТЫРМАЛАУ Тырмала етістігінің қимыл атауы; тырмамен жерді қопсыту. // егін шар. Топырақты майдалап, қопсытып және бетін тегістеуге арналған шаруашылық құралмен жер өңдеу тәсілі.

ТЫРМАУЫШ зат. сөйл. **Тырнауыш.**

ТЫРМАШЫ зат. Тырмамен айдалған жердің топырағын майдалаушы адам.

ТЫРМЫС = е. т. 1. Бір нәрсеге әлі жеткенше талыну, тырбыңдау. 2. Сүйену, жабысу, таяну, қол созу. 3. Ұмтылу, жетуге тырысу.

ТЫРМЫСУ Тырмыс етістігінің қимыл атауы; ұмтылу.

ТЫРМЫШТА = е. т. Бір нәрсені көлденеңнен және тігінен буу.

ТЫРМЫШТАН = е. т. Бір нәрсені көлденеңнен, тігінен буылуы. // Буытық-буынтық болу.

ТЫРМЫШТАНУ Тырмыштан етістігінің қимыл атауы.

ТЫРМЫШТАУ Тырмышта етістігінің қимыл атауы.

ТЫРНА зат. 1. Мойны ұзын, аяқтары сыриған, ірілеу келген жыл құсы. 2. этн. Қазақ түсінігінде пайдасы аз, еті дәмсіз, ұлы болғандықтан аңшылықпен ауланбайтын, суда жүзе алмайтын қыр құсы. 3. зоол. <лат. grus> Батпақты, шалғынды және далалы жерлерді мекендейтін тырна тәрізділер отрядының бір туысы.

Тырнадан би сайлады. Ашқоз, ессізге биліктің тізгінін берді. **Тырна көшті** [қайтты]. Тырналар жылы жаққа қарай топтанып ұшты.

ТЫРНА = е. т. 1. Адамның денесінде тырнақтың ізі қалу, тырнақпен осып тұсу. 2. ауыс. Жанын жаралау.

ТЫРНАҒЫШ зат. этн. Тері илейтін теріші құралы.

ТЫРНАДАЙ сын. Тырна сияқты. // Тырнаға ұқсап.

ТЫРНАҚ зат. 1. Аяқ-қолының қысындағы қатты және өткір өсінді. 2. Аңның, құстың аяқтарындағы қышқир, илген мүіз түзімді өткір өсінді. 3. Мұзда және мұздақты беткеймен өрмелегенде аяқтың тайып кетпеуіне қажетті альпинистердің аяқкіміне бекітілетін арнайы жабық. 4. ауыс. Басқа түскен жағымсыз жағдай, біреудің үстемдігі, жәбір, қорлығы деген мағынада. 5. Шананың табаты мен үстіңгі тақпайдың арасындағы қысқа тіреу ағаштар. 6. Шамның шынысын кигізетін жері. 7. Үйдің сыртын жаңбыр шаймас үшін төбеден салған қамыс, қарағай. 8. Үйдің іргетасы.

Тырнағына алмады. Түкке жаратпады, менсінбеді. **Тырнағынан садаға кетті.** Татымады, біреумен салыстырғанда, оған лайық болмады, теңдес келмеді. **Тырнағынан шыға алмады.** Азабынан құтыла алмады. **Тырнағына тұрмады** [татымады]. Деңгейіне келмеді, лайықты болмады. **Тырнағына түсті** [ілікті]. Қармағына ілінді, тұтылды. **Тырнағын батырды** [бүрді]. а) Зорлық көрсетті, күштеді, үстемдік жасады. ә) Жаралы етті; аямады. **Тырнағын салды.** Бүрді. **Тырнағы сауағына жабысты** [мұқады]. Қартайды, денесі солды. **Тырнағы ілікті.** Бір нәрсеге қолы жетті. **Тырнақ астынан кір іздеді.** Бәле құды, жаманшылық іздеді. **Тырнақ астынан кір іздеуші.** Бәле іздеуші, жаманшылық құған адам. **Тырнақ көбесі.** Аяқ-қолдың басындағы қатты өскіннің етке жабысқан жері, тырнақ пен еттің арасы. **Тырнақ іліктірді.** Қол жеткізді.

ТЫРНАҚАЛДЫ сын. Ең алғашқы, тұңғыш (табыс, туынды т.б.).

ТЫРНАҚҮЛ зат. өс. Қырмызыгүлдің бір түрі; дәрілік қырмызыгүл. Үйде өсірілетін хош иісті, біржылдық, дәрілік өсімдік.

ТЫРНАҚАТАР сын. Тырнадай тізілген, қаз-қатар.

Тырның басын кемірді. Есалаңданды, есінен адасты.

ТЫРНАҚАТАР зат. қолөнер. Тырнаққа ұқсас үш бұрышты құрақшалар.

ТЫРНАҚҰТАН зат. зоол. <лат. threskiornithidae> *Негізінен тропиктік және қоңыржай аймақтарды мекендейтін дегелек тәрізділер отрядының бір тұқымдасына жататын құс.*

ТЫРНАҚҒЫЛ зат. жерг. Үзік жиегіне жасалай тігілген үлкендігі алақандай кішкене киіз.

ТЫРНАҚТАЙ сын. Кішкентай, құрттай.

ТЫРНАҚТАП: тырнақтап жинады. Тамтұмдап, аз-аздан мұқият жиды.

ТЫРНАҚТЫ сын. 1. Тырнағы өскен. 2. Тырнағы бар, тырнағы өткір (аң, құс). 3. ауыс. Азулы, озбыр. // Азулы, озбыр, адам.

ТЫРНАҚША зат. лингв. Цитатаның, төл сөздердің, газет-журнал аттарының және өз мағынасында қолданылмаған сөздердің екі жағынан қойылатын жазба мәтіннің шартты белгісі.

ТЫРНАҚШӨП зат. өс. <лат. seseli> Шапырақ гүлділер тұқымдасына жататын, екі не көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТЫРНАЛ ет. Сырылу, жырылу.

ТЫРНАЛА= ет. Тырнақты батырып қайта-қайта тырнау. 2. ауыс. Тырнаштау, тырбану, тырысу.

ТЫРНАЛАУ Тырнала етістігінің қимыл атауы.

ТЫРНАЛУ Тырнал етістігінің қимыл атауы.

Тырнауы бойынша қаттылық. кен. Материалдың бетін белгілі бір жағдайда стандарттық ұштықпен тырнау арқылы анықталатын қаттылығы.

ТЫРНАС= ет. 1. Бірізін тырнау. 2. ауыс. Жүз шайысу, ұрысу.

ТЫРНАСУ Тырнас етістігінің қимыл атауы.

ТЫРНАТ= ет. Тырнағын батырту.

ТЫРНАТӘРІЗДІЛЕР зат. зоол. <лат. gruiformes> Қазба қалдықтары эоценнен белгілі, жер шарында кең тараған құстардың бір отряды.

ТЫРНАТУ Тырнат етістігінің қимыл атауы.

ТЫРНАУ Тырна етістігінің қимыл атауы.

ТЫРНАУЫҚ зат. сөйл. Тырнауыш.

ТЫРНАУЫШ зат. Шабылған шөпті жинауға, жер оңдеуге арналған ағаш сапты қол құрал.

ТЫРНАШӨП зат. өс. сөйл. Қасқыртабан.

ТЫРП елік. Аяқтың бір басқандағы тықырын білдіретін сөз.

Тырп еткізбеді. Орнынан қозғалтпады, тапжылтпады, қыбыр еткізбеді. **Тырп етпеді.** а) Қимылдамады, қозғалмады, тапжылмады. ә) Енжар болды, жалқауланды, амал қылмады, әрекеттенбеді. б) Қарсылық көрсетпеді, айтқанына көнді. **Тырп етті.** а) Қыбырлады, жыбыр етті, қозғалды. ә) Қарсыласты, қарсы тұрды.

ТЫРП-ТЫРП елік. Тыпыр-тыпыр етіп жүргендегі дыбысты білдіретін сөз.

ТЫРПЫЛ зат. Тырылдама басқан жүріс.

ТЫРПЫЛДА= ет. Тырп-тырп ету, сүйретілу.

ТЫРПЫЛДАҚ сын. Тырп-тырп етіп сүйретілген, тырылдаған.

ТЫРПЫЛДАТ= ет. Аяқты тырп-тырп еткізін басу.

ТЫРПЫЛДАТУ Тырылда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРПЫЛДАУ Тырылда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРС елік. Қатты заттың басқа қатты затпен соғылысқандағы тықырын білдіретін сөз.

Тыр еткен сыбыс [дыбыс] жоқ. Ешбір сыбыс, хабар-ошар болмады. **Тыр [қыбыр] еткен тірі жан [пенде] жоқ.** Қыбыр еткен адам, ешкім жоқ.

Тыр етпе. а) Үн қатпа, ләм деме; жұмған аузыңды ашпа деген мағынада. ә) Еш қам жеме, уайымдама.

Тыр етпеді. Былқ етпеді, қозғалмады. **Тыр етті.** а) Сырт ете түсті. ә) Қылт ете қалды, шырт етті, ашуланды.

ТЫРСА зат. өс. Қырда өсетін көпжылдық астықтұқымдас өсімдік; қылқан боздың дәні.

ТЫРСИ= ет. 1. Тырсылдап толу, құмпшо, томшо. 2. ауыс. Терісіне сыймай ашулану, жарылып кете жаздау. 3. ауыс. Кеудесіне нан тісу.

ТЫРСИТ= ет. Тырсылдатып толтыру, томшиту.

ТЫРСИТУ Тырсит етістігінің қимыл атауы.

ТЫРСИЫС¹ зат. сөйл. Қырсығушылық, қитар мінез көрсетушілік.

ТЫРСИЫС²= ет. Тырсылдап томшысу, бір-бірімен сойлестей, томсырайысу.

ТЫРСИЫСУ Тырсыс етістігінің қимыл атауы.

ТЫРСИЮ Тырси етістігінің қимыл атауы.

ТЫРС-ТЫРС елік. Сырт-сырт еткен, қатты затқа соғылғанда шығатын қайталама дыбысты білдіретін сөз.

Тыр-тырс етті. Сытыр-сытыр етті, тырсылдады.

ТЫРСЫҚ зат. өс. Далалы, құмды, шөлді жерлерде өсетін боздың (селеудің) бір түрі тарақбоз.

ТЫРСЫЛ зат. Сырт-сырт, тық-тық еткен дыбыс.

ТЫРСЫЛ-ГҮРСІЛ зат. Тарсылдап, гүрсілдеген дыбыс.

ТЫРСЫЛДА= ет. 1. Тыр-тырс ету, сыртылдау, тықылдау. 2. ауыс. Терісіне сыймай тығылду, тырсию, ісіну. 3. Томпаю, қамшо, лықылдау.

ТЫРСЫЛДАТ= ет. Тыр-тырс еткізу.

ТЫРСЫЛДАТУ Тырсылда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРСЫЛДАУ Тырсылда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТАҚАЙ сын. экспр. қарап.

1. Жеңілтек, шошаңдап қалған (адам). 2. Бекер мал шашпақ, дарақы.

ТЫРТАҚТА= ет. экспр. қарап. 1. Шошаңдау, жеңілтектену. 2. Шамасы келмейтін, қолынан келмейтін нәрсеге әуре болу, бекер босқа тыраңдау.

ТЫРТАҚТАУ Тыртақта етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТАҢ елік. Шошаңдаған қысқа қимылды бейнелейтін сөз. // Әурешілік, құрбос әбігерлік. 2. Өз әлін білмейтін тырақай адам.

Тыртаң етті. Шошаң етті.

ТЫРТАҢДА= ет. Тыртаң-тыртаң ету, тырыңдау.

ТЫРТАҢДАТ= ет. 1. Тырбаңдату, тыртаң-тыртаң еткізу. 2. Бос әурелендіру.

ТЫРТАҢДАТУ Тыртаңдат етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТАҢДАУ Тыртаңда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТАҢДЫҚ зат. Әлі келмейтін іске әуре болушылық, бекер босқа тыртаңдаушылық, тыраштық.

ТЫРТАҢ-ТЫРТАҢ елік. Шошаңдаған қайталама қимылды бейнелейтін сөз.

Тыртаң-тыртаң етті. Шошаңдады.

ТЫРТИ= ет. 1. Еті қашып тырбию, ару. 2. Қып-қысқа болып шолтию, тар болу.

ТЫРТИТ= ет. Шолшиту, қып-қысқа ету.

ТЫРТИТУ Тыртит етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТИЮ Тырти етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТЫҚ зат. Жазылған жара орнына, күйгек денеге пайда болған дақ, таңба. // Бетінде немесе денесінде көрінетін жараның орны, дағы бар адам.

ТЫРТЫҚТА= ет. Дақ түсіру, таңба салу, жарақаттау.

ТЫРТЫҚТАЛ= ет. Жазылған жараның таратылып, терінің жырылуы.

ТЫРТЫҚТАЛУ Тыртықтал етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТЫҚТАН= ет. Тыртыққа айналу.

ТЫРТЫҚТАНДЫР= ет. Тыртық қалдыру.

ТЫРТЫҚТАНДЫРУ Тыртықтандыр етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТЫҚТАНУ Тыртықтан етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТЫҚТАУ¹ Тыртықта етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТЫҚТАУ² сын. Білінер-білінбес тыртығы бар.

ТЫРТЫҚША зат. Білінер-білінбес, болар-болмас кішкене тыртық.

ТЫРТЫҢ елік. **Тыртаң.** // Шолтиған киім киюшілік.

Тыртың етті. Жалбақтады, жағымсақтанды.

ТЫРТЫҢДА= ет. 1. Бекер босқа әуре боп тырбаңдау, тыраштану. 2. Бір нәрсені істеуге тырбыну, тырысу.

ТЫРТЫҢДАУ Тыртыңда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТЫҢ-ТЫРТЫҢ елік. **Тыртаң-тыртаң.**

Тыртың-тыртың етті. Шошаң-шошаң етіп қозғалды.

ТЫР-ТЫР елік. Екі қатты заттың үйкелісінен тырылдап шыққан дыбысты білдіретін сөз.

Тыр-тыр қасыды. Қышыған денені тырнақпен тырылдама тырнады.

ТЫР-ТЫРЛА= ет. Гүрілдеп, тырылдап дауыс шығару.

ТЫР-ТЫРЛАУ Тыр-тырла етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТЫС= ет. 1. Кері тартыншақтап тырмысу, тырысу, қасарысу, қарысу. 2. Қыртыс-тыртыс болып құрысу; тыжырау.

ТЫРТЫСТЫР= ет. 1. Қыртыстандыру. 2. Тыртытып тар киім кию.

ТЫРТЫСТЫРУ Тыртыстыр етістігінің қимыл атауы.

ТЫРТЫС Тыртыс етістігінің қимыл атауы.

ТЫРУ елік. Тырнаың үн шығарып, дыбыстағанын білдіретін сөз.

ТЫРУЛА= ет. Ұшып бара жатқан тырналардың үн шығаруы, қиқылдауы.

ТЫРУЛАУ Тырула етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЫЛ зат. 1. Трактордың, мәшиненің т.б. оталғанда, жүргенде гүрілдеп шыққан үні; дыбыс. 2. Автоматтың бытыр-бытыр үні, тарсылы.

ТЫРЫЛДА= ет. 1. Трактор, мәшине, мотоциклдің т.п. гүрілдеп, тыр-тыр етуі. 2. Автоматтың, пулеметтің тарсылдауы, бытырлауы.

ТЫРЫЛДАҚ сын. қарап. Тырылдағыш, зырлдақ. // Зу-зу еткен жылпос (адам).

ТЫРЫЛДАТ= ет. 1. Гүрілдеген дыбыс шығару. 2. Тарсылдаған, бытырлаған дыбыс шығару.

ТЫРЫЛДАТУ Тырылда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЫЛДАУ Тырылда етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЫМ-ТЫРАҚАЙ үст. сөйл. **Тым-тырақай.**

ТЫРЫС¹= ет. Бір істі орындауға әрекет ету, тырмысу, талаптану, ұмтылу.

ТЫРЫС²= ет. 1. Қыртыс-тыртыс болып бүрісу, құрысу, жырылып тартылу. // Тар болып тыртып тұру, жабысу. 2. ауыс. Жақтырмау, риза болмау, қырсығу, қитарлану. 3. ауыс. Қытымьрлану, сараңдану, ештеңесін берісі келмеу. 4. ауыс. Қартаю, денесі солу.

ТЫРЫСҚАҚ¹ зат. Денені тырыстырып, құрыстырып, лоқсытып құстыра беретін өте жұқпалы, қатерлі ауру.

ТЫРЫСҚАҚ² сын. Болмашы нәрсеге ашулана қалатын, қитар, қыңыр (кісі).

ТЫРЫСҚАҚТЫҚ зат. *Не болса соған мінез көрсетіп, тырысып қалушылық, қыңырлық, қитарлық.*

ТЫРЫСҚАНДЫҚ зат. *Ұмтылғандық, талаптанғандық.*

ТЫРЫСҚЫШ сын. *Қандай да бір істі тындыруға әрекет еткіш, соған ұмтылғыш, талаптанғыш.*

ТЫРЫСТЫР= ет. *Құрыстыру, жиырылтып тартылту.*

ТЫРЫСТЫРУ¹ *Тырыстыр*¹ етістігінің қимыл атауы;

ТЫРЫСТЫРУ² *Тырыстыр*² етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЫСУ¹ *Тырыс*¹ етістігінің қимыл атауы;

ТЫРЫСУ² *Тырыс*² етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЫСУШЫ зат. *Қандай да бір істі орындауға әрекет жасаушы, соны істеуге ұмтылушы, талаптанушы.*

ТЫРЫСУШЫЛЫҚ зат. *Қандай да бір істі орындауға әрекет етушілік, соған ұмтылушылық, талаптанушылық.*

ТЫРЫСЫП-БҮРІС= ет. *Денесі қырысып жиырылу.*

ТЫРЫСЫП-БҮРІСУ *Тырысып-бүріс* етістігінің қимыл атауы.

ТЫРЫСЫП-ҚҰРЫС= ет. *1. Жиырлы, тартылу. 2. ауыс. Тыржып-қыржып, тыжырыну.*

ТЫРЫСЫП-ТЫРМЫС= ет. *Тырбанып-тырмысып, талтынып жанталасу.*

ТЫРЫСЫП-ТЫРМЫСУ *Тырысып-тырмысу* етістігінің қимыл атауы.

ТЫС¹ зат. **1.** *Үйдің сырты, сырт жақ, дала. 2. Сырт, шет, бөлек; тысқары. 3. ауыс. Адамның сыртқы пішіні, көзге көрінген жағы, келбеті. // Қатыссыз, ада, сыртында. 4. ауыс. Қоғам, шетел, басқа жұрт.*

Тысқа шықты. а) *Үйдің, ғимараттың, үймереттің сыртына бет алды.* ә) эвф. *Дәретханаға барды, дәрет сындырды.*

ТЫС² зат. *Заттың сыртқы қабы, қаптаған сырты, мұқаб.*

ТЫСҚАП зат. *Дәптердің сыртын қаптайтын қағаз немесе целлофан.*

ТЫСҚАРҒЫ сын. *Сыртқы, шеткі.*

ТЫСҚАРЫ үст. **1.** *Сырт жерде, далада. 2. Алыс, қашық жер, шет жақ, аулақ. // Шет, сырт қалған, бөлектегілен. // Сыртындағы, қоршауындағы. // Енбей, бөлек, өз алдына дербес. // Бір нәрсенің ауқымынан, шеберінен шығып кететін, оның асына сыймайтын.*

ТЫСҚАРЫДА үст. *Сыртта; далада.*

ТЫСҚАЯҚ сын. *Тіс қаққан қу, сырдақ.*

ТЫСҚЫ үст. *Сыртқы, сыртқары.*

ТЫССЫЗ сын. *Тысы жоқ, тысталмаған.*

ТЫСТА¹ үст. **1.** *Сыртта, далада, есік алдында, үй тысында. 2. Қоршаған ортада, сырт әлемде.*

ТЫСТА²= ет. *Затты, сырт киімді матамен, терімен т.б. қаптау, тыс салу.*

ТЫСТАЛ= ет. *Матамен т.б. қапталу, тыс салыну.*

ТЫСТАЛУ *Тыстал* етістігінің қимыл атауы.

ТЫСТАМА зат. *күр. Қаптауға арналған материал.*

ТЫСТАТ= ет. *Қаптату, тыс салғызу.*

ТЫСТАТУ *Тыстат* етістігінің қимыл атауы.

ТЫСТАУ¹ *Тыста*¹ етістігінің қимыл атауы.

ТЫСТЫ сын. *Сыртынан тыстық қапталған, тысталған.*

ТЫСТЫҚ сын. *Киімді тыстауға, қаптауға лайық, тыс боларлық. // Киімді тыстауға, қаптауға лайық мата, тері т.б.*

ТЫСЫН зат. *оқказ. Ауқым; несібе.*

ТЫСЫР елік. *Жүргенде, қозғалғанда шығатын дыбысты, тықырды білдіретін сөз.*

ТЫСЫРАЙ= ет. *Әлдеқандай боп тырсыю, сазбеттену.*

ТЫСЫРАЮ *Тысырай* етістігінің қимыл атауы.

ТЫСЫРЛА= ет. *Тысыр-тысыр етіп ұн, дыбыс шығару.*

ТЫСЫРЛАТ= ет. *Тысыр-тысыр еткізу, тырсылдау.*

ТЫСЫРЛАТУ *Тысырлат* етістігінің қимыл атауы.

ТЫСЫРЛАУ *Тысырла* етістігінің қимыл атауы.

ТЫСЫРСЫЗ сын. *Тысырлаған, тықырлаған дыбыс шығармай, дыбыссыз.*

ТЫСЫР-ТЫСЫР елік. *Сырт-сырт, тыр-с-тыр еткен дыбысты білдіретін сөз.*

ТЫТЫР зат. ө.с. *Сұр қоңыр топырақты аймақта өсетін, малға жұғымды, аласа өсетін өсімдік.*

ТЫШ= ет. *қарап. Үлкен дәретке отыру; қи, нәжіс тастау.*

ТЫШҚАҚ зат. **1.** *Малдан адамға, ауырған адамнан сау адамға жұғатын өте жұғымтал іш ауруы. 2. қарап. ауыс. Қолынан іс келмейтін нашар, жаман адам.*

Тышқақ лағы жоқ. *қарап. Бір де малы жоқ, дүниеден жұрдай. Тышқақ лақ бітпеген қарап. [байламаған]. Мал бітім көрмеген, түгі жоқ, жарлы. Тышқақ тиді. Іш ауру келді. Тышқақ тиді. Іші өтті, тышқақтап ауырды.*

ТЫШҚАҚТА= ет. *қарап. Іші бұзылып, тышқақ ауруына шалдығы, тышқақ болу.*

ТЫШҚАҚТАУ *Тышқақта* етістігінің қимыл атауы.

ТЫШҚАН¹ зат. **1.** *Далалы жерді мекендейтін сүйір тұмсықты сүтқоректі жәндік. 2. ауылшар. Егістіктерге, азық-түлік қоймасына ниқсан келтіретін зиянкес кеміргіштер. 3. зоол. <лат. murigada> Синантропты азғалар қатарына жататын, араларында космополиттері де (егеуқұйрықтар) кездесетін кеміргіштер отрядының бір тұқымдасы. 4. этн. Екіше шығыс күртізбесі бойынша 12 жылдың ең бастапқы жылының аты. 5. Үй тышқаны. 6. ауыс. бейн. Кішкентай, ұсақшыл адам мағынасында.*

Тышқан ауруы. *вет. Шықымт безі шошудан білеуленіп, ісін кететін, көбіне жылқы малында болатын кесел. Тышқан жорғалатпайды. Тірі жанды қыбыр еткізбейді, қимылдапмайды. Тышқан жылы. Доңыз жылынан соң, сиыр жылынан бұрын келетін, 12 жылда бір рет қайталанып отыратын мүшел есебінің бірінші жылы. Тышқан көз. Сығырайған кішкене көз. Тышқан көрген мысықтай. бейн. Жиырлып, шашып. Тышқан қажады. Тышқан тісімен егеді, кемірді. Тышқан мұрын қанатпады. а) Мал соймады. ә) Біреуге зиян істемеді, қиянат жасамады. Тышқан мысықпен ойнамайды. Өлетін жерін біледі, әл-шамасына қарай қозғалады. Тышқанның тықырын сезіп қойды. Саққулақ, сергек. Тышқанның ізіндей. Тым ұсақ, болар-болмас. Тышқан ініне кіре алмай жүріп, құйрығына қалжуыр байлайды. кекесін. Шамасына қарамай, қолынан келмейтін іс істейді деген мағынада.*

ТЫШҚАН² зат. *вет. Тышқан ауруы.*

ТЫШҚАН³ зат. *жаңа. и.ф. <ағыл. mouse> Тінтуір (белгілі бір бет бойынша орын ауыстыруы нәтижесінде қызмет етілетін жеке-дара ықшам құрылғы; графикалық ақпаратты енгізу манипулятор); үстел бетімен жылжытқанда экрандағы мензерді қозғалтатын, қолмен басқарылатын кішкене пішіні тышқан тәріздем құрылғы).*

Тышқан мензері. <ағыл. mouse cursor> *Тышқан арқылы дисплей экраны бойынша орын ауыстыратын графикалық символ. Тышқанмен сүйреу.* и.н.ф. <ағыл. drag and drop> *Ерекшеленген үзіндіні тышқан мензерінің соңынан ілестіріп жылжыту. Тышқан мұрын қанатпады. Мал соймады, елемеді. Тышқан нұсқағышы.* и.н.ф. <ағыл. mouse pointer> *Тышқан компьютерге қосылғанда және тышқан драйвері жұктелгенде әрқашан экранда тұратын белгі. Тышқанның сезіншітігі.* и.н.ф. <ағыл. mouse

sensitivity> *Тышқанның үстел бетіндегі орын ауыстыру жылдамдығы мен экран бетіндегі мензердің жылжуы арасындағы өзара байланысты сипаттамасы. Тышқан төсемі.* и.н.ф. <ағыл. mouse pad> *Реңке немесе пластикалық пластина. Тышқан ініне кіре алмай жүріп, құйрығына қалжуыр байлады.* кекесін. *Шамасына қарамай, қолынан келмейтін іс істейді деген мағынада.*

ТЫШҚАНБҮРШАҚ [ор. мышный горошек] зат. *бот. Сивиржоңшықасы бір түрі; тышқан сивиржоңшықасы; күрды мал азығы.*

ТЫШҚАНДАЙ сын. *Кішкентай, титімдей; қаршадай. // Тышқанға ұқсап, тышқан сияқты болып.*

ТЫШҚАНЖЕГІШ: *тышқанжегіш қырғи. зоол. Ұсақ кеміргіштермен қоректенетін күңдізгі жыртқыш құс.*

ТЫШҚАНҚОРЫҚ зат. *Тышқанның бірнеше жерден қазып тасталған іні.*

ТЫШҚАНҚҰЙРЫҚ зат. ө.с. *Астық тұқымдасына жататын, сабағы сиадам, тегіс. Жапырақтары ұзын өрі жіңішке көпжылдық шөптесін өсімдік.*

Тышқанқұйрық баттауық. ө.с. <лат. impreata cylindrical> *Астық тұқымдасына, баттауық тұқымдасына жататын біржылдық өсімдік.*

ТЫШҚАНША үст. *Тышқанға ұқсап.*

ТЫШҚАНШАҚ зат. *вет. Айыр түйелер мен азындаған түйелердің өрісте улы шоп жеп, ұлануы салдарынан болатын жүзіртпек ауруы.*

ТЫШҚАНШЫ зат. *Тышқан аулағыш (аң, құс туралы).*

ТЫШҚАНШЫҚ зат. *вет. Сиыр, жылқының құлақасты безінің төменгі тұсында, сагағында пайда болатын ісік.*

ТЫШҚАНШЫЛА= ет. **1.** *Тышқан сияқты әрекет істеу. 2. Тышқан аулау, тышқан ұстау. 3. ауыс. Болымсыз нәрсені кәсіп ету, ұсақ-түйекке үйір болу.*

ТЫШҚАНШЫЛАУ *Тышқаншыла* етістігінің қимыл атауы.

ТЫШҚАНІЗ зат. *қолөнер. Үш сызықтың арасымен немесе шаршы сызықтар арасымен тігілген тігіс түрі.*

ТЫШҚЫРТ= ет. *Бір шыбықпен айдау, тықсыру.*

ТЫШҚЫРТУ *Тышқырт* етістігінің қимыл атауы.

ТЫШТАҚАЙ зат. *экспр. сөйл. Тұнтақай. (Шолжан, жеңілтек, шошақай).*

ТЫШТАЛАНДА= ет. *экспр. Әлдеқандай болып шектен тыс шошандау, құтыру.*

ТЫШТАЛАНДАТ= ет. *экспр. Шектен тыс шошандату, құтырту.*

ТЫШТАЛАНДАУ *Тышталаңда* етістігінің қимыл атауы.

ТЫШТАНДА= ет. *экспр. 1. Құтыру, шошандау, шолтандау. 2. Әліл білмей әлектену, құр босқа тыраштану.*

ТЫШТАНДАУ *Тыштанда* етістігінің қимыл атауы.

ТЫШТИ= ет. *экспр. Өз әліне қарамай, әлдеқандай болып шікіреу, тұштию.*

ТЫШТИЮ *Тышти* етістігінің қимыл атауы..

ТЫШТЫМА зат. *э.н. 1. Бесіктойда баланың несібесі мол, тоқ болсын деп жасалатын ырым [жаңа туған нәрестені бесікке бөлер алдында бесігінің ішкі бетін тұратын тесігінің астына қолдарын қойған тойшыларға той шесі, баланың шешесі «тыштыма» деп бидай, тары немесе тойдың тәтті дәмін қолын тесіктің астынан өткізіп тартады]. 2. Осы ырымды орындаушылар айтатын сөз. 3. Осы ырымда таратылатын тәтті дәм.*

ТЫШУЫР зат. *к.с. этн. Ерші сайманы.*

ТЮ *Тый* етістігінің қимыл атауы. **1.** *Тыйым салу. 2. пед. Жамандықтан аулақ болуды талап етіп, сол талапты орындату.*

Тью қылды. Тежеді, тоқтатты.

ТҮЮСЫЗ сын. Бетімен кеткен, бейбастақ, тәрбиесіз.

ТҮБЕН зат. көне. Түрлі түсті қалың мата.

ТҮГУ Тік етістігінің қимыл атауы.

ТҮГУЛІ сын. 1. Киюге дайын етіп тізілген.

2. Тізілулі, қондырылулы (үй, шатыр). 3. Қаттап тіккен, тіркеулі.

Тігулі үй, қоралы мал. Үй-жай, мал-мүлік.

ТІГУШІ зат. Кім тігетін адам; тізініші.

ТІГІЛ = е т. 1. Тігін қойылған. 2. Орналастырылған, қондырылған.

ТІГІЛУ Тігіл етістігінің қимыл атауы.

ТІГІН зат. кәс. Кім-кешек, іс тігу ісі.

Тігін инесі. кәс. Қолмен және тігін машинасымен іс тігуге арналған ине.

ТІГІНДІ зат. Газет-журналдардың жыл сайын тігілген бұмасы.

Тігінді полимерлер. х им. Буындары біртұтас, химиялық жағынан бір-бірімен байланысқан кеңістіктік тор құрайтын полимерлер.

ТІГІНЕН ұст. Тікесінен, тік тұрған қалтында.

Тігін аркап алмасу. и н ф. <ағыл. vertical communication> Ұйым шегінде ақпараттың бір деңгейден екінші деңгейге қозғалысы.

ТІГІНМӘШИНЕСІ зат. 1. Іс тігетін, кім-кешек тігетін машина. 2. т. е. х. Тігін бұйымдарының бөліктерін өзара тігіспен қосуға, түйме қадауға, торлауға, сондай-ақ әртүрлі кесте тігуге т. б. арналған машина; бұйымдар жасау процесіндегі негізгі технологиялық жабдық.

ТІГІНШІ зат. Кім-кешек тігуді кәсіп еткен шебер, маман.

ТІГІНШІЛІК зат. Іс тігумен шұғылданушылық, сол кәсіпке маманданушылық.

ТІГІС зат. 1. Кімді, басқа да затты қайып, тешип, жәрмен т. б. тігу тәсілі, тігу ісі. 2. Кімнің тігілген жері.

Тігісін жағқыза айтты [сөйледі]. Ерсі, жайсыз жайды жұмсартып жуып-шаю туралы айтылады. **Тігісін жағқызды [білдірмеді].** Болаң ерсі жайдың жай-жапсарын жуып-шайды, әшкереп етпеуге тырысты. **Тігісі жатып, жымы білінбей кетті.** Бәрі орнына келді. **Тігісі сөгілді.** Бідырады, быт-шыт болды.

ТІГІС = е т. Тігу ісін бірге атқарысу, тігуге жәрдемдесу.

ТІГІСТІК зат. Кімнің тігілген жері.

ТІГІСУ Тігіс етістігінің қимыл атауы.

ТІЗ' зат. жерг. Ішкім, дамбал.

ТІЗ²: тіз оқ. көне. Оқтын бір түрі.

ТІЗ³ = е т. 1. Бірінен соң бірін қатарлап тізбектеу. 2. а у ы с. Еш нәрсесін қалдырмай тәптіштеп теру, жинау.

ТІЗБЕ¹ зат. 1. Адамның аты-жөні жазылған немесе әлдебір заттың рет-ыңғайы көрсетілген тізім. 2. Қатарлай тізілген тізбек.

ТІЗБЕ² зат. жерг. Кііз үйдің уықтары шалып байластыратын жіңішке құр.

ТІЗБЕК зат. 1. Бірінің соңынан бірі тізілген, рет-ретімен тұрған топ, лек, қатар. 2. әск. Маңдайшап бойына әскердің бір сызықтың бойында 6-8 м (8-12 қадам) аралықта орналасуы. 3. и н ф. <ағыл. chain> Барлық қабырғасы әртүрлі маршрут.

Тізбектің өсуі. х им. Мономер молекулаларының белсенді ортаға қосылуы [Мұның нәтижесінде жаңа белсенді орталық түзіледі]. **Тізбектің тууы.** х им. Тізбекті реакцияның жүруін қамтамасыз ететін, бірінен соң бірі жүретін қарапайым актілердің алғашқысы [Мұның мәні әрекеттесуші заттар молекулаларының қозып, олардың радикалдарға айналуында]. **Тізбектің үзілуі.** х им. Тізбекті реакцияның жүруін қамтамасыз ететін қарапайым актілердің өту ретінің соңғы кезеңі, белсенді орталықтың басқа белсенді орталықтармен немесе молекулалармен әсерлесуі немесе мономолекулалы қосылысқа айналу салдарынан белсенділігінің жойылуы.

ТІЗБЕКТЕ = е т. Бірінен соң бірін рет-ретімен, қатар-қатар тізу.

ТІЗБЕКТЕЛ = е т. Тізілу, қатар-қатар болу.

ТІЗБЕКТЕЛУ Тізбектел етістігінің қимыл атауы.

ТІЗБЕКТЕН = е т. Қатар тізу, қатар-қатар болып көріну.

ТІЗБЕКТЕНУ Тізбектен етістігінің қимыл атауы.

ТІЗБЕКТЕС = е т. 1. Тізілісу. 2. Қатарласу.

ТІЗБЕКТЕСУ Тізбектес етістігінің қимыл атауы.

ТІЗБЕКТЕТ = е т. Тізілдіру, қатарлап орналастыру.

ТІЗБЕКТЕТУ Тізбектет етістігінің қимыл атауы.

ТІЗБЕКТЕУ Тізбекте етістігінің қимыл атауы.

ТІЗБЕКТІ сын. Бір-біріне тіресе жалғасқан, тізбектелген.

Тізбекті адрестеу. и н ф. <ағыл. chained addressing> Байланыс адрестерінің көмегімен тізбектік тізімдегі жазбаларды адрестеу. **Тізбекті басу құрылғысы.** и н ф. <ағыл. chain printer> Баспаның бедербелгісі айналатын тізбектің буынына бекітілген басу құрылғысы. **Тізбекті жазба.** и н ф. <ағыл. chained record> Тізбектік тізімнің элементі. **Тізбекті жұмыс.** и н ф. <ағыл. serial operation> Мәліметтерді жеткізу тізбекті түрде және бір арна бойынша жүзеге асырылатын құрылғының жұмыс режімі. **Тізбекті интерфейс.** и н ф. <ағыл. sequential interface> Тізбектік құрылғы (мыс., принтер) мен есептеу машинасы арасындағы интерфейс **Тізбекті код.** и н ф. <ағыл. chain code> а) Бағытталған векторлардың үздікті жыны болып табылатын символдар тізбегін пайдаланып контурларды сипаттау әдісі. б) Кодталатын сөздің екілік разрядтарының тобын циклік ауыстыру арқылы тізбектік мәнді берді алуға болатын код. **Тізбекті қатынас құру.** и н ф. <ағыл. chained access> Нұсқағышты пайдалану арқылы тізбелі ұйымдастырылған мәліметтерге қатынас құру. **Тізбекті қосындылауыш.** и н ф. <ағыл. sequential summer> Қосу үшін сандар тізбекті шарттаңба түрінде берілетін қосындылауыш. **Тізбекті құрылым.** и н ф. <ағыл. chain structure> Тізбекті тізімнің құрылымы. **Тізбекті-параллель жұмыс.** и н ф. <ағыл. serial-parallel operation> Машиналық сөздің байттарын жеткізу бір арна бойынша тізбекті түрде, ал сөзді өңдеу барлық разряд бойынша бір мезгілде жүзеге асырылатын компьютердің жұмыс режімі. **Тізбекті порт.** и н ф. <ағыл. sequential port> а) Бірізділік құрылғы қосылатын есептеу машинасындағы айырма (разъем) б) Компьютерге тізбекті интерфейс арқылы әртүрлі құрылғыларды, мыс., жүзгіртпені, модемді және т. б. қосуға арналған қосқыш тарақша мен порт. **Тізбекті порттар контроллері.** и н ф. <ағыл. serial port controller> Байланыстың тізбекті арнасы бойынша дербес компьютердің шалғай құрылғылармен, негізінен сыртқы модеммен, тышқан манипуляторымен, тізбекті принтермен немесе басқа компьютермен мәліметтер алмасуын синхрондауды орындайтын контроллер. **Тізбекті реакциялар.** х им. Реакцияның әрбір тізбегінде активті бөлшектердің пайда болуынан активті емес молекулаларда не ядроларда көп өзгерістер туғызатын активті бөлшектер түзілетін химиялық және ядролық реакциялар. **Тізбекті талдау.** м ат. Математикалық статистикада гипотезаны статистикалық жолмен тексеру тәсілі. **Тізбекті файл.** и н ф. <ағыл. sequential file> а) Құрауыштарына тек қана тізбекті қатынас құруға болатын файл б) Мәліметтерді тізбекті ұйымдастыруға пайдаланылатын файл. **Тізбекті іздестіру.** и н ф. <ағыл. chaining search> Әрбір элементтің келесі элементке нұсқағышы бар болатын іздестіру.

ТІЗБЕКТІК сын. Тізбектелген, тізбек болып тұрылған.

Тізбектік жеткізу. и н ф. <ағыл. serial transmission> Есептеуіш жүйенің екі элементінің арасында ақпарат жөнелту **Тізбектік интерфейс.** и н ф. <ағыл. serial interface> Тізбектік арна бойынша мәліметтерді іске қосу және жеткізу құралдары; ақпарат бір бит бойынша берілетін сәйкестендіру. **Тізбектік қосындылауыш.** и н ф. <ағыл. the consecutive adder> Қосылыштардың разрядын тізбектей өңдейтін қосындылауыш. **Тізбектік ұйымдастыру.** и н ф. <ағыл. sequential organization> Жазбалар түсу ретімен тізбектік түрде орналасатын және басынан бастап осы ретпен оқылатын мәліметтер жинағын ұйымдастыру.

ТІЗБЕКШЕ: тізбекше жол. и н ф. <ағыл. string> Мәліметтердің жеке элементі ретінде қарастырылатын бедербелгі тізбегінен құралған мәліметтер құрылымы; жадта жеке бірлік ретінде сақталатын символдар жиыны. **Тізбекшелер әдісі.** и н ф. <ағыл. chain method> Коллизияларды ажырату әдісі.

ТІЗБЕЛЕ = е т. Бірінен соң бірін тізіп, тәптіштеп айтып беру; тізбектеу.

ТІЗБЕЛЕН = е т. Тізілу.

ТІЗБЕЛЕНУ Тізбелен етістігінің қимыл атауы.

ТІЗБЕЛЕУ Тізбеле етістігінің қимыл атауы.

ТІЗГІЗ = е т. Тіздіру.

ТІЗГІЗУ Тізгіз етістігінің қимыл атауы.

ТІЗГІН зат. 1. Аттың басын тежеу, басқару үшін пайдаланылатын, ұштары жүзгеннің ауыздық шығырышығына байланған шығым қайыс. 2. а у ы с. Ерік, бостандық. 3. а у ы с. Билік, басшылық.

Тізгін берді [босатты]. Ерік берді, ырық берді.

Тізгін бермеді [бермей кетті]. Бой бермеді, ырыққа көнбеді. **Тізгін берілді.** Бетімен жіберілді. **Тізгін бойы.** Тым қысқа, бір метр шамасында. **Тізгінге жабысты.** Билікті өз қолына алуға тырысты. **Тізгінді босатты.** Ерік берді, ырық берді, еркіне жіберді. **Тізгін жимады.** Сескенбеді, айылын жимады. **Тізгін жіберді.** Еркіне қоя берді, ағыза шатып. **Тізгін көшгі [тиді, ұстады].** Билік тиді, ерік өз қолында болды. **Тізгін салмады.** Ерік бермеді. **Тізгінін тартпады.** Алған бетінен қайтпады, тыйылмады. **Тізгін тартты.** а) Аттың басын тежеді. б) Аттықпай байқап сөйледі. **Тізгін ұстатпаған.** а) Асау (ат). б) Шолжаң, ерке. **Тізгін ұшымен келді.** жерг. Асығыс келді, тез жетті. **Тізгін ұшың берді.** жерг. а) Жәрдем берді, көмектесті. б) Тізгін қиында, тез, қолма-қол. **Тізгіні жоқ.** Көп сөйлейтін, бос. **Тізгінін берді.** Еркін, тағдырын қолына ұстатты, көнді, бағынды. **Тізгінін босатты.** Аттың басын қоя берді. **Тізгінінен айырылды.** Билігінен, еркінен жұрдай болды. **Тізгінін жиды.** Аяғын тартты, арынын тоқтатты. **Тізгінін жия алмады.** Өзін тоқтата алмады; ой ұшығына жете алмады. **Тізгініне [шылбырына] оралды.** а) Шын ықыласпен қызмет етті, жабыса кетті. б) Жолына бөгелу болып, жүрме беген адамды тоқтатты. **Тізгінін өз қолына алды.** а) Ерік өзіне тиді, өз билігі өзінде болды. б) Өзі басқарды; ұсыныда ұстады. **Тізгінін өз қолына берді [ұстатты].** Билігіне берді. **Тізгінін сүзді.** Тыпыршырды; бой бермеді, жұпқынды.

ТІЗГІНДЕ = е т. 1. Басына жүген кигізу, тізгін тағу. 2. а у ы с. Еркіне жібермей тежеу, билік бермеу. 3. а у ы с. Өзін жетер. 4. а у ы с. Белгілі бір істі меңгеру, игеру.

Тізгінде ұстады. Өз еркіне жібермей тежеді. **ТІЗГІНДЕЛ** = е т. 1. Тізгін тағылу. 2. а у ы с. Тоқтатылу, жойылу.

ТІЗГІНДЕЛУ Тізгінде етістігінің қимыл атауы.

ТІЗГІНДЕС = е т. 1. Қатарласа түсу, теңесу. 2. а у ы с. Біреумен таласу, тартысу.

ТІЗГІНДЕС сын. Қатарлас, тең, бірге.
ТІЗГІНДЕСУ Тізгіндес етістігінің қимыл атауы.
ТІЗГІНДЕУ Тізгінде етістігінің қимыл атауы; тыйым салу, тежеу.

ТІЗГІНДЕУЛІ сын. Тіркеулі, байлаулы.
ТІЗГІНСІЗ сын. Тежеусіз, өз бетімен кеткен.
ТІЗГІНСІЗДІК зат. Ешкімге бойсұнбаушылық, бетімен кеткендік, тежеусіздік.

ТІЗГІНШІ зат. сөйл. Жүргізуші, басқарушы.
ТІЗГІШ сын. Қатар-қатар етіп тізетін.
ТІЗГІШТЕ = ет. Тізбелеп байлау, тізін өткізу.
ТІЗГІШТЕУ Тізгіште етістігінің қимыл атауы.

ТІЗДЕ = ет. Шөгіп жатқан түіені тұрып кетпеу үшін алдыңғы аяғының біреуін не екеуін кейде төрт аяғын тізесінен астына қарай бүктіріп байлау.
Тізден буды. жерг. Торт аяғын бірдей буды.

ТІЗДЕЛ = ет. Еріксіз байлау, маталу.
ТІЗДЕЛУ Тіздел етістігінің қимыл атауы.
ТІЗДЕУ Тізде етістігінің қимыл атауы.
ТІЗДЕУЛІ сын. Тізделп байланған, тізделген.

ТІЗДІР = ет. Тізімге енгізу, қосу.
ТІЗДІРУ Тіздір етістігінің қимыл атауы.
ТІЗЕ зат. 1. анат. <лат. genu> Асық жзілік пен ортан жзіліктің түйіскен буын тұсы. 2. ауыс. Үстемдік, озбырлық.

Тізе батырды [көрсетті]. Құш көрсетті, зорлық-зомбылық жасады. **Тізе буын.** Қаржзілік пен жзіліктің түйісі. **Тізе бүгі.** әск. Қарулы күштердің немесе олардың бөлімдерінің соғыс қимылдары аймағы мен аудандарында, қамалдарында, бекіністі немесе елді мекендерде, теңізде және теңіз базаларында және т.б. жерлерде жеңуші жақ шарттарына мойынсұнуы немесе екі жақ қолбасшыларының өзара келісуіне сәйкес қарсылығын тоқтатуы.
Тізе бүгіп, қол қусырар жайы жоқ. Бағынбайды, жалынбайды деген мағынада. **Тізе бүгді.** а) Үнемі тік тұрмай отырды. ә) Жасы үлкенді құрметтеді, иіліп сәлемдесті. б) Келіндері аталары мен ежелеріне, жасы үлкендерге иіліп сәлем берді. в) Жеңілгенін мойынды бағынды, бас иді. **Тізе бүктірілді.** Жеңгенін мойындатты; мысын басты. **Тізеге басты.** Құшке салды. **Тізеден қан кешті.** Қан майданда жүрді, сұрапыл қантөгісте болды. **Тізеден суға, белден тауба.** Суға кеткенде және терең судан өтерде айтылады.

Тізе жазбады [айырмады]. Қатар жүрді, жұп жазбады, ажырамады. **Тізе көрді.** Жапа шекті, қорлық көрді. **Тізе көрсетті.** Зорлық-зомбылық етті, қиянат жасады. **Тізе қосты.** Бірікті, біріктір, ұйымдасты. **Тізесін бүкпеді.** а) Ғымыссыз қимылдап еңбек етті. ә) Жеңілмеді, берілмеді. **Тізе қатар отырды.** Тізелерін бүгіп, қаз-қатар отырды. **Тізесі батты.** Зорлық-зомбылық жасады, құш көрсетті. **Тізесі жылып қалды.** Бұл көбіне қарт кісінің жас әйелмен көңіл қосуына орай айтылады. **Тізесін батырды.** Зорлық қылды, құш көрсетті. **Тізесін кемірді.** Шыдамсызданды, жұлқынды. **Тізесін құшақтады.** Төсекте жалғыз жатты деген мағынада. **Тізесін өткізді.** Зорлық жасады, құш көрсетті. **Тізе бүгіп көрмеді.** Демалып, тыныстауды білмеді, жұмыссыз отырмады. **Тізе жазбады.** Жұбы ажырамады, қатары ботырамады. **Тізеден қан кешті.** Үлкен қырғын майдан, сұрапыл соғыс туралы айтылады. **Тізесін таяды.** Тізесін бала тырды, құш көрсетті. **Тізе қосты.** Ұйымдасып бірікті, топтасты. **Тізесін кемірді.** Шыдамсызданды. **Тізесі батты.** Біреудің езгісінде болды, зорлық-зомбылығын көрді. **Тізесін батырды.** а) Құш көрсетті, зорлық-зомбылық жасады, өктемдік жүргізді. ә) Еркіне жібермеді, шектен шығармады, тосқауыл болды.

ТІЗЕЖАПҚЫШ зат. Тізе буынын нығайтып, жарақаттан қорғау немесе сақтануы үшін созылмалы резеңкеден немесе матадан тізілетін өкше мен бармақ бастарын кигізетін бөліктері жоқ жабдық.

ТІЗЕКАП зат. этн. Құш суықта аязды күндері екі бұтқа ғана киетін, ауы, ышқыры жоқ екі балақ.

ТІЗЕКАП зат. спорт. Тізе буыны мен сңірлерін жарақат пен созып алудан сақтау үшін пайдаланылатын созылмалы мажжет.

ТІЗЕЛЕ = ет. сөйл. **Тізерле.**
ТІЗЕЛЕС = ет. 1. Бір-біріне жақын кеп қатарласа, тізбектесе, қаз-қатар отыру. 2. ауыс. Белгілі бір іс-әрекет жайында тіресу, тайталасу, егесу.

ТІЗЕЛЕС сын. Қатарлас, теңдес, замандас.
ТІЗЕЛЕСТІР = ет. Қатарластыру.
ТІЗЕЛЕСТІРУ Тізелестіру етістігінің қимыл атауы.

ТІЗЕЛЕСУ Тізелес етістігінің қимыл атауы.
ТІЗЕЛЕУ Тізеле етістігінің қимыл атауы.
ТІЗЕЛІ сын. Мықты, зор, күшті, адуынды.
ТІЗЕЛІК зат. 1. Адамның, малдың тізе тұсы (мөлшер). 2. Шалбардың тізе тұсы. 3. әск. Жауынгердің тізесін қорайтын жарақ [10–12 асырларға жататын тізеліктің бір тұсқасы қышпақ обаларынан табылған].

ТІЗЕРЛЕ = ет. 1. Тізені жерге тигізе бүгіп, жүгіне отыру. 2. Тізеге салып жұмарлап басу, тізесін батыру.
ТІЗЕРЛЕС сын. 1. Бірге жүрген, теңдес, қатарлас. 2. Қаз-қатар, тізелес.
ТІЗЕРЛЕС = ет. Қатар отырысу; тізелесу.
ТІЗЕРЛЕСУ Тізерлес етістігінің қимыл атауы.
ТІЗЕРЛЕТ = ет. Тізесін бүктіріп, жүгіне отырысу, шөкелету.

ТІЗЕРЛЕТУ Тізерлет етістігінің қимыл атауы.
ТІЗЕРЛЕУ Тізерле етістігінің қимыл атауы.
ТІЗЕРЛІК зат. Шалбардың тізе тұсы.
ТІЗЕТАЛҚЫ зат. кәс. Көнді тізеген илеуге арналған ағаш құрал.

ТІЗҚАТАР сын. жерг. Қаз-қатар.
ТІЗУ Тіз етістігінің қимыл атауы.

ТІЗІЛ = ет. 1. Тізбектелу, тарам-тарам болу.
2. Қатарластырылу, қатар-қатар қойылу.
ТІЗІЛДІР = ет. Тізбектету, қатарластыру.
ТІЗІЛДІРУ Тізідір етістігінің қимыл атауы.
ТІЗІЛТ = ет. Тізбелеу, тізбектету.
ТІЗІЛТУ Тізілт етістігінің қимыл атауы.
ТІЗІЛУ Тізіл етістігінің қимыл атауы.
ТІЗІЛМ зат. Тізім.
ТІЗІЛІС = ет. Қаз-қатар боп тізбектелісу, қатарласа тұру.

ТІЗІЛІСУ Тізіліс етістігінің қимыл атауы.
ТІЗІМ зат. 1. Адамның, мал-мүлік, дүниенің қағаз бетіне рет-ретімен жазылған аты. 2. и.н.ф. <ағыл. list> Объектілер тізімі, өзара логикалық түрде байланысқан жазбалар тізбегі (тізім элементтері) болып саналатын мәліметтер құрылымы.

Тізім басқарушысы. и.н.ф. <ағыл. moderator> Электрондық поштада – пошта тізімінің басқарушысы келіп түскен хабарларды оқып тексеріп, арналған тақырыбына сәйкес материалдарды таңдап алып тізімге қосушы. **Тізімге алды.** Жы-жөнін қағазға жазды, тіркеді, санады, ескерді, түгендеді. **Тізімдерді өңдеу.** и.н.ф. <ағыл. list processing> Тізімдер көмегімен орындатылған операциялар жиыны. **Тізімдерді өңдеу тілі.** и.н.ф. <ағыл. list processing language> Тізімдер түрінде ұсынылған мәліметтерді өңдеу үшін пайдаланылатын программалау тілі. **Тізім процессоры.** и.н.ф. <ағыл. list processing> Тізімдерді өңдеуге арналған бағдарламалау тілі. **Тізім тақырыбы.** и.н.ф. <ағыл. list header> Тізім немесе ішкі тізімнің бастапқы адресінен тұратын жазба.

ТІЗІМДЕ = ет. Тізімге алу, тізімін жасау.
ТІЗІМДЕЛ = ет. Тізімге алыну.
ТІЗІМДЕЛУ Тізідел етістігінің қимыл атауы.
ТІЗІМДЕМЕ зат. Бір салаға қатысты заттардың тізімі.

ТІЗІМДЕУ Тізідме етістігінің қимыл атауы.
ТІЗІМДІК тізімдік құрылым. и.н.ф. <ағыл. list structure> Өзінен шығатын барлық ішкі тізімдері-

мен бірге тізбекті тізіммен құрылған мәліметтер құрылымы. **Тізімдік ұсыну.** и.н.ф. <ағыл. list representation> Мәліметтерді сызықтық немесе тізбектік тізім түрінде ұсыну.

ТІК сын. 1. Тікесінен, тура, түп-түзу. 2. Биік, құлди, шанышылған, тіп-тік. 3. ауыс. Төтесінен, бірден.

Тігерге тұяқ қалмады. Мал атаулыдан түк жоқ (кейде адаммен байланысты да айтылады), қырылып қалды. **Тік айтты.** Өз ойын батыл білдірді, күмілжімеді. **Тік бөрік.** жерг. а) Қыздардың үкілі тақиясы сияқты бөрік. ә) Жиегі қатырмалы биік бөрік. **Тік білікті сорғы.** с.у.ш.а.р. Тұтқырлығы және химиялық белсенділігі жағынан суға ұқсас, өлшемі 0,1 мм дейін болатын жүзінді бөлікке құрамы массасының 0,3%-дан аспайтын, температурасы 35°C-қа дейінгі сұйықтықтарды келтіруге арналған сорғы. **Тік жаға.** Жағасы ұзынынан да, көлденеңінен де бірнеше рет тігілендіктен қатайып, тік көтеріліп тұратын жаға. **Тік жағалы еркек көйлек.** жерг. Жағасы бірнеше рет ұзынынан да, көлденеңінен де тігіліп, жағасы қатайып тік тұратын жеіде.

Тік көріз. с.у.ш.а.р. Ұңғыма жерасты суының деңгейін төмендету және көрізді ұңғыма арқылы топырақ түзі мен суының режімін бақылайтын техникалық құрылғы. **Тік келді [кетті].** Қатты, батыл айтты. **Тік көтеріді.** Бірі қалмай бәрі өре тұрды, бәрі жабыла шықты. **Тік құлама.** с.у.ш.а.р. Гидротехникалық құрылыстарды бір-бірімен жалғастыру түрлерінің бірі, судың артық энергиясын (су арынын) баяулату әдісі. **Тік мата.** Жол-жол мата. **Тік меню.** и.н.ф. <ағыл. vertical menu> Элементтері (бөлімдері) бірінің астына бірі тік орналасқан меню. **Тік микрокод.** и.н.ф. <ағыл. vertical microcode> Жоғарыдан төмен тізбекті орындатын, төменгі деңгейлі командалардан тұратын микропрограмма. **Тік микрокоманда.** и.н.ф. <ағыл. vertical microinstruction> Жеке микрооперацияны бір немесе екі регистрмен беретін микрокоманда. **Тік мінез.** Мінезі нашар, ожар. **Тік оқ.** кәс. Шығырды айналдыратын ағаш. **Тік өркеш.** кәс. Қисаймай, түзу тұрған семіз түіенің өркеші. **Тік сағы.** спорт. Өрмелеу үшін гимнастикалық аяңдар мен заңдарға қойылатын спорттық жабдық. **Тік сөзді.** Бетің бар, жүзің бар демеі тура айтатын кісі туралы айтылады. **Тік сұтартқы.** с.у.ш.а.р. Цилиндрлі немесе призмалы, ұңғымалы пішіндегі жерасты жынысының қабатындағы сулы деңгейден су алу. **Тік сұтұндырғыш.** с.у.ш.а.р. Шеңбер немесе төрт бұрышты темірбетон түрінде тік орнатылған су тұндырғысы. **Тік тартты.** Жер, тұрмыс жағдайына қарай өр елдің сазы (ән-құй) да өр алуан деген мағынада. **Тік түр.** Сапта қалышп (қимылдамай) тұруға берілген бұйрық. **Тік тұрды [тұрып күтті].** Жік-жапар болды, барынша аянбай күтті. **Тік шелек.** жерг. Цилиндр тәрізді аузы мен түбі бірдей биікше келген шелек түрі.

ТІК = ет. Инемен не іс мәшинесімен киім-кешек т.б. заттарды тігіп теңу, жөрмеу, көктеу.

ТІК = ет. Ағаш, гүл, көкөніс өсімдік қошеттерін жерге отырғызу, егу, қадау.

ТІК = ет. Бөйгеге немесе бөстескен адамдардың жеңгеніне ақшалай немесе заттай жүрде қою, белгілеу.

Тігерге тұяқ жоқ. Мал атаулыдан ештеңе қалмаған, түк жоқ, жұрдай. **Тігерге тұяқ қалмады.** Малдан жұрдай болып айырылды.

ТІКАЯҚ Икеміз, орашалақ.

ТІКАЯҚ зат. жерг. Шыныаяқ, шөшке.

ТІКБАҚАЙ сын. Шаруаға қыры жоқ, түк істемейтін (адам).

ТІКБЕЛДЕУЛІК зат. геогр. <лат. vertikalıs>. Таулы аудандарда ауа райының, топырақтың, өсімдіктер мен жануарлардың биіктікке қарай біртіндеп алмасуы.

ТІКБҰРЫШТЫ сын. Бұрыштары тік болатын.

ТІКЕ үст. Тік, тура.

Тіке адрестеу, и.н.ф. Операндтың атқарылатын адресі команда құрамына оның бір бөлігі болып кіріуі [операнд сақпалатын жақ ұяығының адресі команданың адрестік бөлігінде көрсетіледі]. **Тіке бояу**, х.и.м. Материалды тіке бояғыштардың көмегімен сулы ерітінділерде бояу. **Тіке [təte] режим**, и.н.ф. <ағыл. direct mode> Қатынас құру режимі [құжаттағы өзгертулер буферде жинақталмай, олардың өзгертілген нәтижелері файлда бірден сақталады]. **Тіке сызықты**, к.әс. Қазақ бұйымдарындағы тұзу жүргізілген геометриялық ою-өрнек. **Тікесінен тік тұрды**, Туран қалпында тізе бүкпеді. **Тіке тоңазытқыш**, х.и.м. Бұды конденсациялауға және түзілген сұйықтықты жүйеден шығаруға арналған мұздатқыш. **Тіке эмульсия**, х.и.м. Майдалық фазасы – плюссіз сұйықтық, ал майдалық ортасы – полюсті сұйықтық болатын эмульсия.

ТІКЕДЕН-ТІК үст. Тіп-тік, тұп-тура.

ТІКЕЙ = ет. 1. Тіп-тік болу, тікірею. 2. ауыс. Тұру, көтерілу, орнына қайта келу.

ТІКЕЙТ = ет. 1. Тікірейту. 2. Тұрғызу, тігінен қою.

ТІКЕЙТУ Тікейт етістігінің қимыл атауы.

ТІКЕЛЕЙ үст. 1. Тіке, тұп-тура, бірден. 2. Ең негізгі, арнайы.

Тікелей адрес, и.н.ф. Мәшине командасының адрестік өрісінде орналасқан мәліметтер. **Тікелей аралас қатынас**, з.аң. Жүктерді, жолаушыларды, теңізде жүзгі әртүрлі көлік түрлерімен бірыңғай көлік құжаты бойынша тасымалдау. **Тікелей араластыру**, и.н.ф. <ағыл. direct access hashing> Орналастыру міндеті әртүрлі кіріс мәліметтері үшін әртүрлі мәндер беретін араластыру әдісі. **Тікелей басқару**, и.н.ф. Микрокомандадағы өрістің мағынасы осы микрокомандадағы басқа өрістің мәніне тәуелді болатын микробаддарламалау әдісі.

Тікелей бастық, әск. Қарамағындағыларға ең жақын бастық. **Тікелей бойтаса**, әск. Аза басыш ұйымдастырған бойтасадан басқа, бөлімдер мен бөлімшелердің өз күшімен салынатын бойтаса, панажай. **Тікелей жалғастыру**, и.н.ф. <ағыл. point-to-point connection> Ауыстырып қосудың аралық құралдарын пайдаланбайтын компьютер мен терминалдардың арасындағы тұрақты байланыс арнасы. **Тікелей қорғау**, әск. Үлкен басыштар ұйымдастыратын, бөлімше командирі әкіберетін қорғау. **Тікелей операнд**, и.н.ф. <ағыл. immediate operand> Команда өрісінде орналасқан команда операнды; мәшине командасының адрестік өрісінде орналасқан мәліметтер. **Тікелей пішімдеу**, и.н.ф. <ағыл. on-screen formatting> Мәтіндерді дайындау жүйелерінде мәтінді енгізумен әрі редакциялаумен бір мезгілде орындалатын және дисплей экранында бейнеленетін мәтінді пішімдеу. **Тікелей режим**, и.н.ф. <ағыл. immediate mode> Пайдаланушы дисплей экранындағы процестер мен ақпараттық объектілердің кескініне әсер ете отырып, жүйені басқаратын интерактивті жүйені ұйымдастыру тәсілі. **Тікелей сайлау**, с.аяс.-қоғ. Сайлауды өткізу тәртібі; ең жоғары мемлекеттік биліктерге лауазымды тұлғаларды сайлаудың демократиялық төте жолы. **Тікелей сыртқы сауда айналымы**, экон. Халық шаруашылығы балансының жиынтық көрсеткіштерінің бірі [Ол елдің шетелмен экономикалық байланысын сапатайды. Тауарды сатып алу, сату жөніндегі коммерциялық мәмілелер нәтижесінде мемлекеттік шеғарадан кесіп өтетін тауардың құны, сондай-ақ коммерциялық негізде сатылған және сатып алушы елдің меншігіне ауысқан, бірақ сатушы елдің аумағында қалған тауардың құны болып табылады]. **Тікелей толатын қолтабан**, су шар. Еріген қар суымен және көктемді тасқын және жауын-шашын, нөсер суларымен толатын қолтабан. **Тікелей ұйымдастыру**, и.н.ф. <ағыл. direct organization> Мәліметтердің тікелей

жинағын ұйымдастыру. **Тікелей шаруашылық байланыстар**, экон. Кәсіпорындар арасында тікелей жасасылған шаруашылық шарттарға негізделген кәсіпорындар арасындағы қарым-қатынас. **Тікелей шығындар**, экон. Өнімін, жұмыстардың, қызметтердің жекелеген түрлерін өндіруге, орындауға, көрсетуге тікелей байланысты және олардың құнына тікелей жатқызылатын шығыстар. **Тікелей ықпал шеңбері**, экон. Ұйымға тікелей әсер ететін факторлар, сондай-ақ ұйымның осы факторларға әсер ететін сыртқы ортасы. **Тікелей іздеу**, и.н.ф. <ағыл. immediate search> Мәліметтерді олардың адрестері бойынша іздестіру. **Тікелей эфир**, Радио, телевизияда хабар жүргізуші мен тыңдарман, көрермен арасындағы байланыс. **Тікелей шығару**, и.н.ф. <ағыл. immediate reasoning> Егер грамматиканы тудырған ереже ішінде $x \rightarrow y$ ережесі болса, онда қос axb және ayb тізбегі болады.

ТІКЕЛЕН = ет. сөй.л. 1. Тіке келу, батылдану, өршелену. 2. Ашулану, қаһарлану.

ТІКЕЛЕНУ Тікелен етістігінің қимыл атауы.

ТІКЕН ЗАТ. Кейбір ағаштар мен өсімдіктердің бұтақтарында болатын қи жағы қиқір зат, тікенек.

Тікен тілді. Өткір сөзді.

ТІКЕНАҒАШ зат. бот. жерг. Қарамала.

ТІКЕНБАС зат. өс. <лат. acanthocephalis> Құрделігүлділер тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдіктер.

Тікенбас құрттар, зоол. Скробилер тіпіне жататын жалғыз класс.

ТІКЕНБҰРШАҚ зат. бот. Тау баурайларында, шалғынды жерлерде өсетін биікшілік тұқымдас өсімдік [Сабағы тікенді, жемісінің түсі қызыл].

ТІКЕНҮЛ зат. бот. Қарымошаған.

ТІКЕНҒАЛДАҚ зат. бот. жерг. Бүркен.

ТІКЕНДЕЙ сын. Тікен сияқты, өткір.

Тікендей қадалды. Қатты батты.

ТІКЕНДІ сын. Тікені қалын, тікенегі көп.

Тікенді бұта, бот. Өркендерінде қиқір қатты өсімділері бар тұп-тұп болып өсетін ағаштан аласа өсімдіктер. **Тікенді бұтақ**, бот. Өн бойында ұсақ-ұсақ қиқір өскіндері бар ағаш діңінің тарамы. **Тікенді жүзген**, өс. <лат. spinosissimum> Қирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі. **Тікенді кеуел**, бот. <лат. sarraris spinosa> Кеуелдің тікенегі бар түрі. **Тікенді қарақат**, бот. <лат. ribes hispidulum> Биіктігі 1,5–2 метрлік бұта. **Тікенді қарлыған**, бот. <лат. grossularia acicularis> Қарлыған тұқымдасына жататын, биіктігі 50–100 см, маусым айында гүлдеп, жемісі ішінде пісетін жидекті бұта. **Тікенді қараөрік**, бот. <лат. prunus spinosa> Биіктігі үш метрге дейін жететін, бұталарының көбінің ұшында өткір тікені болатын, жатырақтары майда, сағақтары қысқа, бұталы өсімдік. **Тікенді раушан**, өс. Раушангүлдер тұқымдасына жататын биіктігі 2 метрге дейін жететін бұта. **Тікенді таумасақ**, бот. <лат. orostachys spinosa> Екіжылдық өсімдік түрі. **Тікенді сарысою**, өс. <лат. xanthium spinosum> Құрделігүлділер тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік түрі.

ТІКЕНЕК зат. 1. Кейбір өсімдіктер жапырағының шетіне шығатын майда тікен. 2. биол. Қоршаған ортаның әртүрлі жағдайларына байланысты түрін өзгерткен жатырақ. 3. ауыс. Қатты, тастай. 4. ауыс. Азап, машақат, у, дерт.

Тікенегі сыртына шықты. Жаңадан босанған әйел туралы айтылады. **Тікенектен шошын, шоқ басты**. Бір бәледен қашам деп, екінші бәлеге ұрынды. **Тікенекті бозтікен**, өс. <лат. acanthophyllum pungens> Сабағы ұзын, жуандығы 7 мм, биіктігі 50–80 см шөп сабақтас өсімдік.

ТІКЕНЕКТЕЙ үст. Тікендей, тікен сияқты.

ТІКЕНЖАПЫРАҚ зат. өс. **Бозтікен** (жар-тылді тікенекті, ұзын кіндік тамырлы, бұтақты, көпжылдық өсімдік).

ТІКЕНЖИДЕК зат. бот. жерг. Шығанақ. **ТІКЕНҚАБЫҚ** зат. бот. Көпжылдық шөптесін өсімдік.

ТІКЕНҚУРАЙ зат. өс. Шөп тектес бір-екі жылдық дәрілік өсімдік [Сабағы көп, тік өседі. Жапырақтары ұзынша келген, ұштары сүйір, гүлі шар тәрізді, тікенді келген, түсі сары. Жемісі сопақша, дән. Шілде, тамыз айларында гүлдейді].

ТІКЕНОТ зат. бот. Қатқыл жерлерде өсетін, тікенді өсімдік.

ТІКЕНСАБАҚ зат. өс. Далалы, шалғынды жерлерде өсетін, сабағы жуан әрі тікенді өсімдік.

ТІКЕНТЕРІЛІЛЕР зат. өс. <лат. echinodermata> Теңіз омыртқасыздарының бір түсі.

Тікенерілдер типі, биол. Омыртқасыз жануарлар тобының бір түсі.

ТІКЕНТҮК Шөл, шөлейтті жерлерде өсетін өсімдік. [Өн бойын тікен сияқты майда тұқшалар жауып тұрады].

ТІКЕНШЕ үст. Тікен сияқты, тікендей.

ТІКЕНШӨП зат. өс. <лат. scolochloa> Астық тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдіктер.

ТІКЕСІНЕН үст. 1. Тіп-тік, тура. 2. Турасынан, төтесінен, бірден.

Тікесінен тік тұрып күтті. Жаны қалмай қызмет етті.

ТІКЕЮ Тікей етістігінің қимыл атауы.

ТІКИ = ет. 1. Тіп-тік болу. 2. Тікірею, едірею.

ТІКИЮ Тіки етістігінің қимыл атауы.

ТІККІЗ = ет. 1. Кіім тіктіру. 2. Кііз үйі тіктіру.

ТІККІЗУ Тіккіз етістігінің қимыл атауы.

ТІККІШ сын. Кіімді сәндеп тігетін, кіім тізуге шебер.

ТІККАНАТТЫЛАР зат. зоол. <лат. orthoptera> Жәндіктердің бір отряды.

ТІКҚҰЛАҚ зат. Темекінің бір сорты.

ТІКМЕ сын. көне. Тікпе, қабаттап тігілген.

ТІКПЕКІЛ зат. жерг. Асық ойынының бір түрі.

ТІКСИ = ет. Тікірейе қарау, ажырау, тікшию.

ТІКСИЮ Тікси етістігінің қимыл атауы.

ТІКСИН = ет. 1. Әлденеден сезіктену, секем алу.

2. Сескену, тітіркену.

ТІКСІНДІР = ет. Тіксіну, тітіркендіру.

ТІКСІНДІРУ Тіксіндіру етістігінің қимыл атауы.

ТІКСІНТ = ет. Тіксіндіру.

ТІКСІНТУ Тіксінту етістігінің қимыл атауы.

ТІКСІНУ Тіксін етістігінің қимыл атауы.

ТІКСІНІКІРЕУ = ет. 1. Әлденеден сезікпенікіреу, секем алғандай болу. 2. Бойы тітіреңкіреу, қорқыңқырау.

ТІКСІНІКІРЕУ Тіксінікіреу етістігінің қимыл атауы.

ТІКТАС зат. геогр. Жотаның қырымен жүруді қиындататын жолдың бойында оның қырынан биік тұрған тіп-тік тас қабырға.

ТІКТЕ = ет. 1. Денесін, бойын тік ұстау. 2. Тура қарау, қадалу.

ТІКТЕЛ = ет. 1. Түзулену. 2. Қадалу.

ТІКТЕЛУ Тіктел етістігінің қимыл атауы.

ТІКТЕН = ет. 1. Қадалу. 2. Тіксіну, сескену.

ТІКТЕНУ Тіктен етістігінің қимыл атауы.

ТІКТЕС = ет. 1. Қарсы келу, тіресу, таласу.

2. Қадала қарасу, қадалысу.

ТІКТЕСУ Тіктес етістігінің қимыл атауы.

ТІКТЕТ = ет. Түзулету, тік ұстау, тігінен қойғызу.

ТІКТЕТУ Тіктет етістігінің қимыл атауы.

ТІКТЕУ¹ сын. 1. Тік келген, түзулеу. 2. Тікелеу, туралау, өткірлеу, батылдау. 3. ауыс. Қатаңдау, қатқылдау, ерсілеу.

ТІКТЕУ² Тікте етістігінің қимыл атауы.

ТІКТӨРТБҰРЫШ зат. геом. Барлық бұрыштары тік болатын төртбұрыш.

ТІКТІР= е.т. 1. Киім тіккізу. 2. Куіз үй тіккізу. **ТІКТІРТ**= е.т. Тіккіздіру.

ТІКТИРТУ Тіктірт етістігінің қимыл атауы.

ТІКТИРУ Тіктір етістігінің қимыл атауы.

ТІКТИРІЛ= е.т. Тіккізілу.

ТІКТИРІЛУ Тіктіріл етістігінің қимыл атауы.

ТІКҮШАҚ зат. Көтеру үшін бір не бірнеше ауа виіті іске қосылатын, тік көтеріліп, тік қона алатын ауадан ауыр қуу аппараты.

Тікүшақ алаңы. ө.с.к. Тікүшақтардың қиып-қорнуына, орналасуына және оларға қызмет көрсетуіне арналған жер телімі. **Тікүшақ тасығыш.** ө.с.к. Теңіз десантының алдығы жасағын түсіру және тасымадау немесе сүңгуір қайықтарды іздеп табу мен жоюға арналған тікүшақтар тасытын ұрыс кемесі.

Тікүшақтардың жіктелуі. ө.с.к. Тікүшақтардың айналдыру моментін түзу тәсіліне, қалақтарының саны мен орналасуына, сонымен қатар қозғалтқышының түріне қарай тартпалы механикалық тікүшақтар, реактивті тікүшақтар, құрастырмалы тікүшақтар (бурамалы қалақты) және тікүшақ-қуақтар (конвертопандар) болып бөлінуі.

ТІКШЕ с.ын. Тіктеу келген, биіктеу.

Тікше сандықтай. Жан-жағы тұп-түзу сандық тәрізді.

ТІКШЕЛЕ= е.т. Тікейту, тік ету.

ТІКШЕЛЕН= е.т. Тіктену, түзулену.

ТІКШЕЛЕНУ Тікшелен етістігінің қимыл атауы.

ТІКШЕЛЕУ с.ын. Тіктеу, тігірек.

ТІКШИ= е.т. Тікесінен тік түру, тікпею, тікію.

ТІКШИТ= е.т. Тікпейту, тікитү.

ТІКШИТУ Тікшит етістігінің қимыл атауы.

ТІКШИЮ Тікши етістігінің қимыл атауы.

ТІКШЛ с.ын. 1. Тіктеу, тік келген. 2. ауыс. Мінезі бірбеткей, қатты.

Тікшіл мінез. Мінезі тіктеу, бетке тура айытатын әдет, құлық.

ТІКІЛЕН= е.т. сөйл. Айтқанын орындауға тырысып екілену, едіреңдеу, едірею.

ТІКІЛЕНУ Тікілен етістігінің қимыл атауы.

ТІКІРЕЙ= е.т. 1. Әдеттен тыс қалып көрсетіп тесірейін қарау, тікшию, тіккілеу. 2. ауыс. Саза-ру, бедірею. 3. ауыс. Едірею, тікшию.

ТІКІРЕЙТ= е.т. 1. Тікшиту, едірейту. 2. Көзіп тесірейту.

ТІКІРЕЙТУ Тіктейт етістігінің қимыл атауы.

ТІКІРЕЮ Тіктей етістігінің қимыл атауы.

ТІЛ зат. 1. анат. <лат. lingua> Жан-жануарлардың, адамның дәм сезетін, адамдардың сойлеу дыбыстарын шығаратын ауыз қуысындағы негізгі мүше. 2. Сағаттың уақыт мөлшерін білдіріп тұратын көрсеткіші. 3. Темір айыластың жырым бекітілген тиек бөлігі.

Тілі аузына сыймады [таңдайға жабысты]. Аузы кеберсіп, қатты шөлдеді, сусады. **Тілі салақтады.** Тілі аузынан шықты.

ТІЛІ зат. 1. Адамдардың қоғамдық өмірде бірін-бірі түсінісіп, пікір алысар қатынас құралы болып табылатын, дыбыстық және сөз құрамдары мен грамматикалық тәсілдер жүйесі. 2. Адамдардың ойлау қабілетін іске асырып, оны дамытатын, ерік-жігерін, сезімін білдіретін мәдени-тарихи дәстүрлерді ұрпақтан-ұрпаққа жеткізуді құрал. 3. Айтпақ ойды білдіретін сөз, мәнерді тіркес. 4. л.ингв. Ана тілінің заңдылықтарын, ереже-қағидаларын оқытатын арнайы пән. 5. ауыс. Соғыс даласында мәлімет алу мақсатында қолға түсірген тірі тұтқын. 6. и.нф. Есептеуші машинаға командалар беру тәсілін анықтайтын ережелер жинағы. // сөйл. Психикалық, құрал-жабдықпен жұмыс істейтін, іске қосудың тәртібі, ережесі.

Тіл алғызды. Айтқанына көндірді, дегенін істетті. **Тіл алды.** Айтқанын орындады, істеді, тілге көнді. **Тіл алды дауыссыздар.** л.ингв. Тіл ұшының үстіңгі тіске тіреліп, ауа екпінінің шығылуынан жасалатын дауыссыздар: т, д, л, н. **Тіл алды дауыстылар.** л.ингв. Тілдің ілгері созылуы арқылы жасалатын дауыссыз дыбыстар; жіңішке

дауыссыздар: ә, е, ө, т, б. **Тіл арты дауыссыздар.** л.ингв. Тілдің арты жағының белсенді қызметі арқылы, яғни оның қатты таңдайға тиіп арқылы жасалатын дауыссыздар: қ, г, ж, з. **Тіл арты дауыссыздар.** л.ингв. Тілдің кейін жиырылуы арқылы жасалатын дауыссыздар; жуан дауыссыздар: а, о, ұ, т, б. **Тіл астында тіл бар.** Күнде айтып, сөйлеп жүргеннен басқа, басқаша мінез танытатын тағы бір «тілі» бар деген мағынада; екі түрлі сөйлеу. **Тіл әкелді.** а) Сыр білу үшін жау адамын ұстап әкелді. ә) Жаңалық хабар жеткізді. **Тіл байлады.** а) Сөз айтқызады, тіл қатқызады, сөйлетпеді. ә) м.и.ф. Әртүрлі дүгалар арқылы жыланды адамды шағатын қасиетінен айыру. **Тіл безеді.** Тілге ерік берді, сөз көрігін қыздырды. **Тіл безеуі сүйенген.** Тілзар, бос сөзге үйір. **Тіл безеуі, сойыл кезеуі болды.** Айтпақ дауы да, қарсыласар күші де дайын. **Тіл берді.** Хабар берді, жауап қайтарды. **Тіл буынсыз.** Сөзде шек жоқ, тоқтау жоқ деген мағынада. **Тіл білімі.** л.ингв. Әлем тілдерінің құрылысын, әлеуметтік қызметін және тарихи дамуын, адамзаттың табиғи тілін, оның жалпы заңдылықтарын, қолданылуын және адам қоғамын зерттейтін ғылымдарлық ғылым саласы. **Тіл білімі терминдері.** л.ингв. Тіл білімі саласындағы арнайы ұғымдар мен өзіне ғана тән объектілерді білдіру үшін жұмсалатын сөздер мен сөз тіркестерінің жиынтығы атауы. **Тіл біліміндегі логикалық бағыт.** л.ингв. Тілді ойлауға және логика мен философияның әртүрлі ағымдарына қатысты тұрғысын зерттейтін көзқарастар жиынтығы [Логикалық бағытқа жалпы тән сипаттар: тілді таным теориясы тұрғысынан зерттеуге тырысу; тілдің жалпыға ортақ қасиеттерін ашу үшін оны талдаудың жалпы принциптерін жасауға ұмтылу; тілдің тарихи даму тұрпатынан гөрі тұрақты сапаларын зерттеуге ұмтылу; тілдік категориялардың көбінесе мазмұндық, қызметтік жағына көңіл аудару; грамматикалық категорияларды логикалық категориялармен байланыстырып анықтауға ұмтылу. Тілге логикалық тұрғыдан келу көне грек философиянан басталады]. **Тіл білімінің зерттеу әдістері.** л.ингв. Тілдің маңызды жақтарын зерттеудің жолы, тәсілі, солардың жиынтығы. **Тіл білімінің құрылымы.** л.ингв. Тіл туралы ғылымның дәстүрлі қалыптасқан салалары: фонетика, фонология, морфология, грамматика (морфология, синтаксис), лексикология, фразеология, лексикография, ономастика, семантика, сойлеу қызметінің теориясы. **Тіл білімінің тарихнамасы.** л.ингв. Ғылым мен мәдениет тарихындағы тіл туралы білімнің дамуына, оның теориялық мәнін түсінуге, жалпы тіл туралы тілдің шығу тегіндегі теориялар мен тұжырымдарды, ағым-дәстүрлерді, бағыттар мен мектептерді талдауға арналған зерттеулер. **Тіл білімінің тарихы.** л.ингв. Тіл білімі тарихы б.з.д. 3–2 мыңжылдықта жазудың пайда болуына байланысты оны үйренуге қажеттілік туан кезден басталады [Алғашқы тілдік деректер Месопотамиядағы шумер тілінен басталып, Ежелгі Үндістан, Қытай, Грек тіл білімдеріне келіп тіреледі. Тіл білімінде бірте-бірте тілдер туыстығы жөнінде білім (М. Кашқари, Ю. Скалгер, Г. Ленц т.б.) жинала бастайды, тілдерді салыстырмалы-тарихи, салыстырмалы зерттеумен байланысты жалпы тіл білімінің негізі салынады (В. фон Гумбольдт). Тіл білімінде логикалық, психологиялық, натуралисттік, эстетикалық, жасграмматизм бағыттары пайда болды, тілдік теориялар ұсынылған көптеген тілдік мектептер қалыптасты. **Тіл бірлігі.** л.ингв. Тіл жүйесінің қызметі, мағынасы әртүрлі элементтері. **Тіл бітігі.** а) Адамша сөзге келді. ә) Сойлеу қабілетінен қалған адам сөйлеп кетті. б) Тілі шықты. в) Біреуге қарсы сөйлеуге әдеттенді, тілі шықты. **Тіл бітірді.** Сөйлетті. **Тілге алды.** көне. Ауызға алды, айтты; атын жалбарынып ауызға алды. **Тілге бай.** Сөзге шешен, шебер. **Тілге бар да, дінге жоқ.** Сөз жүзінде болмаса іске жоқ, дәл солай емес деген мағынада. **Тілге [тіліне] ерді.** а) Азығуға еліктеді, біреудің

сөзіне нанды, сенді. ә) Айтқанын істеді, мақұл көрді. **Тілге жеңіл.** Айтпауға ыңғайлы, оралымды. **Тілге жүйрік.** Сөзге шешен, шебер. **Тілге келді.** а) Сөйледі, келісті. ә) Ережесі, сөз таластырды, егесті. **Тілге келмеді.** а) Ақай жоқ, тоқай жоқ, бірден. ә) Сөйлей алмады, тілі байланып, өліп кетті. **Тілге көнді.** Айтқанды істеді, ақылды тыңдады. **Тілге оралды.** Тілге тиек болды, ояға мүсін сөз етілді. **Тілге сөз түспеді.** Айтпауға сөз таба алмады. **Тілге тиек етті.** а) Сөз қылды, баяндады. ә) Негіз боларлықтай дәлел, себеп айта сойледі. **Тілге ұста.** Сөзге шебер, майталман. **Тілге шешен.** Шебер сөйлейтін, тіл байлығы мол (адам). **Тіл ғылымы.** л.ингв. Тіл білімі; адамзаттың табиғи тілі туралы ғылым. **Тіл дамуының сыртқы заңдары.** л.ингв. Қоғамдық өмір жағдайында тіл дамуына әсер ететін факторлар (қоғамдық-әлеуметтік өзгерістер, ғылым, өнер, мәдениет дамуы, ғылыми-техникалық прогресс, көркем әдебиет, діни көзқарастар т.б.) негізінде туған заңдар. **Тіл дамуының ішкі заңдары.** л.ингв. Тілдің өз ішіндегі мүмкіншіліктері, тәсілдері (сөз-жасам, аналогия т.б.) арқылы өз бетімен дамуы. **Тіл дамыту жұмысы.** п.ед. Оқушының тілін жетілдіруге, сөздік қорын байыту мен сөз мәдениетіне, тіл ұстартауға т.б. арналған арнайы әдістемелік амалдар. **Тіл дауыссыздары.** л.ингв. Тілдің белсеніне қатысуы арқылы жасалатын дауыссыздар: т, д, с, ш, з, ж, н, л, р (тіл алды), й, к, г (тіл ортасы), қ, г, ц (тіл арты). **Тіл дәлдігі [тазалығы].** л.ингв. Ойлаған ойға, ұғымға сөз тағаланысының сәйкес келуі. **Тілден жазды.** Бір нәрсе туралына абайсызда айттып қалып, ыңғайсыз жағдайға тап болды; тілінен жаңылып, басына бөле тіпален алды. **Тілден зар шықты.** Өмірге күйінді, қаналды. **Тілден қалды.** Қорыққаннан немесе біреудің мәжбүрлеуінен сөйлей алмады. **Тілден сүрінді.** Сөйлеп тұрған сөзінен жаңылады, өз ойын дырыстан жеткізе алмады. **Тіл денгейлері.** л.ингв. Жалпы тіл жүйесіне кіретін шағын жүйелер, бөлімдер [Олардың әрқайсысы өздеріне тән бірыңғай тіл бірліктері мен ережелердің жиынтығынан тұрады]. **Тілден жіберді.** Ұрысты, балағаттады. **Тілдер атласы.** л.ингв. Лингвистикалық карталардың қамтитын нысаны мен тақырып ыңғайы бойынша құрастырылған жинағы. **Тілдер байланысы.** Әртүрлі этникалық топтарға кіретін тілдердің арасындағы қарым-қатынасқа қажеттілігінен туындайтын, екі не одан да көп тілдердің бір-біріне ықпалы. **Тілдердің генеологиялық топтастырылуы.** л.ингв. Тілдерді туыстығына, шығу тегіне, тарихи даму жағдайларының ортақлығына қарай топтастыру. **Тілдердің инкорпоратив типі.** л.ингв. Тілдердің морфологиялық топтастырылуына сәйкес келетін тіл типтерінің бірі. **Тілдердің қарым-қатынасы.** л.ингв. Әртүрлі топтағы туыс емес тілдердің бір-біріне әсері [Әртүрлі тілде сөйлейтін халықтардың экономикалық, саяси, мәдени т.б. жағдайларға байланысты өзара қарым-қатынасы тіл арқылы жүзеге асады. Сол себепті бір тілден екінші тілге алуан түрі сөздер мен сөз тізбектері ауысып, бір-біріне тікелей я жанама түрде әсер етеді]. **Тілдердің морфологиялық-типологиялық топтастырылуы.** л.ингв. Тілдердің құрылымдық ұқсастықтары мен айырмашылықтарына қарай жіктелуі. **Тілдердің тұрпаттамалық жіктелімі.** л.ингв. Тілдік құрылымның ұқсас сипаттары (морфологиялық, дыбыстық, синтаксистік, семантикалық белгілері) негізінде топтастыру. **Тілдер семьясы.** л.ингв. Бір негіз тілден тарған, шыққан тегі туыс тілдердің жиынтығы. **Тілдер туыстығы.** л.ингв. Екі немесе бірнеше тілдің ұқсастығы, жақындығы сөздік қор мен грамматикалық, дыбыстық құрылымынағы төл элементтерден көрінетін, бастапқы негізі бар ата-тілден шығатын тілдерге тән жалпы қасиет. **Тілде сүйек [жоқ] бар ма?** Тіл буынсыз, қалай бірсаң солай кетеді. **Тілді байлады.** Сөз айтпауға мұршасын келтірмеді, жақ ашпаймады. **Тілді берік ұстау.** Жапқан ауызын ашпау, үндемеу. **Тілді күрмеу.** Айтпау, үндемеу. **Тілдің ауысуы.** л.ингв. Ана

тілінің басқа тілге ауысуы. **Тілдің қамы.** Қазіргі кезеңдегі қазақ ұлтының тілін Қазақстан Республикасында шын мәніндегі мемлекеттік тіл дәрежесіне көтеруге, орнықтыру жолындағы күрес, іс-шаралар [Бұл тіркестің мәні дәл қазіргі қазақ ұлтының тіл үшін күрес майданында жүру мақсатын ашып береді. Елдің қамы деген – Отанның қамы, ұлттың тұтастығы, болашақ үшін әрекет. Осылардың бәрі тілге қамқорлықтың арқасында ғана жүзеге асырылады]. **Тілдің қызметі.** лингв. а) Адамзат қоғамындағы тілдің ролі, қолданысы. ә) Бір бірліктің екінші тілдік бірлікпен себепті бағыныштылығы, байланыстылығы. **Тілдің майын тамызды [ағызды].** Аса мәнерлі, жағымды сөз айтты, шебер сөйледі. **Тілдің машиналық қоры.** лингв. Тілді зерттеп тексерудің автоматтандырылған кешенді жүйесі [Онда мәтіндер, картотекалар, сөздіктер арқылы деректелген ақпараттық материалдар, тілдік мәліметтер жинақталады]. **Тілдің мәртебесі.** лингв. Тілдің атқаратын қызметіне, пайдалануы дәрежесіне қарай мемлекеттік заңдар арқылы ресми бекітілген жағдайы. **Тілдің таңбалық теориясы.** лингв. Тілді таңбалар жүйесі ретінде қарастыратын тілдің құрылымы жөніндегі теориялық қағидалар (идея, жорамал) жиынтығы. **Тілдің шығуы.** лингв. Адамзат қоғамының пайда болуымен байланысты алғашқы адамдардың сөйлеу мүшелерінен дыбыстарды бірінен соң бірі ажырата айтуы арқылы қарым-қатынас қажеттілігінің өтелуі. **Тілді тербетті.** Ауызға сөз салды, тілге тиек болды. **Тіл емізу.** жерг. Құр сөзбен алдау. **Тіл жанашыры.** Ана тілінің қазіргі қоғамдық қатынастардың барлық саласында кеңінен қолданып орнығуын жақтаушы және сол жолда күресуші, мемлекеттік тіл мәртебесін алған қазақ тілінің шын мәнінде мемлекеттік тіл дәрежесіне көтерілуін мәселе етіп қойып, оны табанды түрде қорғап-жақтаушы, қазақ тілінің қамқоршысы. **Тіл жарасы.** Зәрлі, ащы сөзден көңілде қалған дық, қалаң көңіл. **Тіл және ойлау.** лингв. Бір-бірінен өзінің мәні, өзіндік белгілерімен ерекшеленетін, қоғамдық қызметтің өзара тығыз байланысты екі түрі. **Тіл жеткісіз.** Тілмен, сөзбен суреттеп айтып шыққысыз. **Тіл жетпейді.** Сөзбен айтып болмайды, теңеу, балама табылмайды. **Тіл [сөз] жетпес [жетпейді].** Айтуға сөз табылмас; сөзбен айтып жеткізе алмайтын. **Тіл жетілдеді.** Сөйлеуге тәсілді, тіл ұстартады. **Тіл жұмсады.** а) Жаман сөзбен балағаттады, ауыр сөз айтты. ә) Қолданыстағы тілмен қатынас жасады, сөйледі. **Тіл кесті.** Сөйлетпей тастады, сөзін тыйды. **Тіл қағысты [қағыстырды].** Сөзбен соқтығысты, айтысты. **Тіл қайтарды.** Қарсы сөз айтты. **Тіл қайырды.** Сөзге жауап берді, тойтарыс бере сөйледі. **Тіл қалпша.** Тіл алмайтын бала туралы айтылады. **Тіл қатқандай болды.** Болар-болмас дыбыс берді, сыбырлады. **Тіл қатты.** Сөйледі, үн шығарды, жауап берді. **Тіл қатырды.** Сөйлетті, айтқызды. **Тіл қағысты.** Сөйлетті. **Тіл құралы.** Оқулық, оқу құралы. **Тіл маманы.** Ғылымның тіл білімі саласында жұмыс істеуші, тілші ғалым, лингвист. **Тіл маржанын терең сүзді.** бейне. Тереңнен толғап, мәнерлі етіп сөйледі, шешен сөйледі. **Тіл мәдениеті.** лингв. Әдеби тілде таза сөйлеп, сауатты жазудың қоғам талабына сай қалыптасқан нормаларын игеру және әртүрлі қарым-қатынас жағдайында айтаын деген ойдың мақсаты мен мақсатына сай келетін тілдің мәнерлеу тәсілдерін қолдана білу. **Тіл мен жағна сүйенді.** а) Тілін безеп, зар қақсады. ә) Сөзді жөелеу етті, әр нәрсені бір сылтау етіп қылжақпады. **Тіл мен жақты безеді.** Тіл мен жағна сүйенді. **Тілмен түйілген сөзді тіспен шешті.** Мәселенің шешімін тапты. **Тіл өнері.** Таза, көркем сөйлеу шеберлігі, шешен сөйлеу машықтығы, шешендік өнер. **Тіл өтті.** миф. Біреудің қызығын немесе қызана айтқан сөзі ауыр болып, денсаулығын нашарлатты, қызықтырған қасиетінен айырылды. **Тіл саясаты.** Қоғамда, мемлекетте тіл мәселелерін белгілейтін идеологиялық қағидаттар мен шаралар жиынтығы. **Тіл сындыр-**

ды. Сауатын ашты, хат таныды. **Тіл табысты.** Өзара ұғынысты, түсіністі, сөздері жарасты, пәтуаға келісті. **Тіл тағдыры.** Қоғамдағы, мемлекеттегі тілдің жағдайы. **Тіл тазалығы.** Ана тілінің сөзін басқа тілдің сөзімен шұбарламау; тілдің жақсанды, ботен сөзбен шұбарланбай, өзінің табиғи, төл қалпын сақтауы. **Тіл тапты.** Қысынын, ретін келтірді; жөнін, ыңғайын білді. **Тіл тартпады.** Именбей, сөзбен сыбап салды. **Тіл тартпай [тартпастан] кетті [өлді].** Тілге келмей, табан астында өліп кетті. **Тіл тартты.** Пиғылын, ойын білмек болып сөзге, әңгімеге бұрды. **Тіл тигізді.** Жаман сөзбен балағаттады, ұрысты. **Тіл тиді.** Біреудің тіл-көзі өтті. **Тіл тосқаулы.** Тіл білмеу. **Тіл төркіні.** Белгілі бір тілдің шығу тегі. **Тіл ұстартты.** Шебер, шешен сөйлеуге баулыды, сөйлеу тілін нәшіне келтіруге машықтандырды, ширатты. **Тіл ұстарту.** Тілді дамыту, жетілдіру. **Тіл ұшында [гүр].** Бірдеңені айтқысы келсе де, айта алмады, аузына түспеді. **Тіл үйренді.** Басқа тілді меңгерді. **Тіл үйрген [ілді үйрген].** Өте тәтті, ауыздың дәмін келтіретін. **Тіл үйрді.** Тілді көркем, шұрайлы. **Тіл шұбарлығы.** Өзге тілдерден орынсыз көп сөз еніп, тіл тазалығының сақталмауы. **Тіл [сөз] шұрайы.** Тіл (сөз) байлығы; көркемдігі, мәнді, мағыналы сөз. **Тілі айыр.** Сөзінің тұрағы жоқ, құбылмалы, бірде олай, бірде былай сөйлейтін, пәтуасыз (адам). **Тілі аузына сыймады.** Таңдайы кеберсіп, қатты шөлдеді. **Тілі ауыр.** Көркем шығарманың тілі оқып-түсінуге жеңіл емес, түсіну қиын. **Тілі ащы.** Шайнау, шақпа, қыршаңқы, улы тілді. **Тілі байланды [күрмелді].** а) Үн қатпады, сөйлер сөзін айта алмай қалды. ә) Ауру адам жантәсілім алдында тілі күрмеліп, сөйлей алмады. **Тілі балдай [бал].** Сөзі жанға жайлы, жағымды. **Тілі бұзылды.** Тілдің табиғи қалпына, нормасына нұқсан келді. **Тілі біздей.** Тілі ащы. **Тілі жетеді.** Өз ойын сөзбен толық айтып бере алады, жеткізе алады. **Тілі жоқ.** Сөзге шорқақ, ойға олақ (адам). **Тілі жұтан.** Сөз байлығы аз, сөзге олақ, тілі қысқа. **Тілі зәрлі.** Мысқылдап, түйреп, жана тие, жүреңі ауырта сөйлейтін, сөзүдай ащы (адам). **Тілі келмеді.** Сөзді дұрыс айта алмады. **Тілі күрмелді.** а) Тілі байланды, сөйлеу қабілетінен айырылды. ә) Тұтықты, кекештенді, ойын еркін айта алмады. б) Ойындағысын жеткізе алмады, көп ойланып, бөгеле берді, сөз таба алмады. **Тілі күрмеу.** Мылқау, үн-түсіс. **Тілі күрмеуге келді.** Сөйледі, үн қатты. **Тілі күрмеулі.** Сөйлемейтін, үнсіз. **Тілі күстенді.** мед. Тілге жара шықты. **Тілі күсті.** Орынсыз босқа сөйлей беретіндер бәріне ұнамайды деген мағынада. **Тілі қайырмаға келді.** Сөзге келді, сөйлеуге шамасы жетті. **Тілі қымылады.** а) Адамның қайтыс болар сәтінде сөйлеп жатқаны туралы айтылады. ә) Әр нәрсені алдын ала жоспарлап, өзгелерден бұрын-ақ іске кірісіп, онысын басқаларға айтып, іс іспен жүрген адам туралы айтылады. **Тілі қысқа.** Тілі жетпейді; тілге, сөзге олақ. **Тілі қышыды.** Сөйлеуге құштарланды, сөйлегісі келді. **Тілі майда.** Сөзі жұмсақ, ілтипатты. **Тілімен бидай қуырды.** Сөзімен елдің ашысын алды, берекесін кетірді. **Тілімен емізді.** Басқа біреуді тек тілімен ана алдан, беретін еш нәрсесі жоқ болса да өтірік уәде берді, алдан шығарып салды. **Тілі мен жағна сүйенді.** Әр нәрсені жөелеу етіп, істің байыбына, сөздің орайына көнбеді; заржақтанды. **Тілімен жеткізді.** Айтар ойын ым-шарамен емес, көдімгідей мәнерлі тілмен түсінікті етіп айтып берді. **Тілімен күс ұстаған.** Бұл жерде тәтті сөз, шығарып салма әңгіме мағынасында. **Тілімен орақ орады.** Ауызбен айтуға бар, қолмен істеуге жоқ. **Тілімен тындырды.** Істің бәрін сөзбен бітіре салды, нақты ештеңе істелген жоқ. **Тілімнің ұшында тұр.** Ұмыт болып, көмейімде тұр, аузыма түспей тұрамын деген мағынада. **Тілім [көзім, көз сұғым] тасқа [тасқа болсын].** көне. Көз сұғым, тіл сұғым өтіп кетпесін деген мағынада. **Тілі мұрдің оғындай.** Сөзі ұшыты, ащы, өткір. **Тілің алдырды.** Айтқанын істетті, дегеніне көндірді. **Тілің алмады.** Айтқаның тыңдамады, сөзге көнбеді. **Тілің бақты.** Бірдеңені артық айтып қалмайын деп тіліне ие болды. **Тілің безеді.**

а) Тілдің майын тамызып сөйледі. ә) жағымсыз. **Тілі мен жағна сүйенді,** аузымен орақ орды. б) Тілінен майын тамызып безектеп, қызмет көрсетті, жағымтазданды. в) Шырылдады, шыр-шыр етті, сарнады (құс туралы). **Тілің [сөзің] бұзды.** Сөйлеу мәнерін немесе дұрыс дыбысталуы өзгертіп тілдесті. **Тілің бұралаңдатты.** Түсініксіз етіп сөйледі, шұддірледі. **Тілің білді.** а) Ұесты, тіл тауып сөйлесе алды. ә) Бір нәрсенің мән-жайын, тетігін білді. **Тіліне ерді.** Өз ой-пікірі бола тұра біреудің айтқан сөзіне ілесіп кетті; біреудің азғыранына көнді. **Тілінен айырылды.** а) Кеңестік дәуірде аз ұлттардың кейбіреуі өз тілінен айырылып қалды, тілін ұмытты. ә) Әртүрлі себептерден сөйлеу мүмкіндігін жоғалтты. **Тілінен бал ағызған.** Тілі майдай, тілі тәтті, шешен. **Тілінен бал тамған.** Сөзі майдай, тілі жұмсақ; шешен, ділмар. **Тілінен жазды.** Аңдамай сөйлеп айтып болды. **Тілінен қағынды.** Жағымсыз сөз айтып қалып, содан отық жеді. **Тілінен май тамған.** Мәнерлеп сөйлейтін, сөзге ұста, шебер (адам). **Тілінен тапты.** Өз сөзінен өзі зиян көрді. **Тілінен сүріндірді.** Айтысқа түскен шешенді дәлел, уәж айтып сөзбен жеңді. **Тілінен тастамады.** Белгілі бір оқиға, әңгімені т.б. кез келген жерде қайталап айта берді; жәй еске алып отырды. **Тілінен таяқ жеді.** Қалай болса, солай сөйлеймін деп өз тілінен өзі жазалы болды. **Тіліне сүйенді.** Дәлдір адам дау-дамайға дәлелсіз жақсы сойлегеннен, сөзден жеңіліп қалды. **Тіліне тас байланды.** Үндемеді, тіл қатпады. **Тіліне шок түсті.** Сөзін байқамай айтып қалғанда, өз аузын бас қойды. **Тілің жаныды.** Шешенсіп сайрады, ділмарсыды. **Тілің жаттықтырды.** Тіл сындырды; оқуға, сөйлеуге төселдірді. **Тілің жұтып қойды.** Тілі байланып қалды, үндемеді. **Тілің жіпсіз байлады.** Ойындағысын айтқызыбады, еркіне қоймады, тұншықтырды, қинады. **Тілің көлімаға келтірді.** діни. Ауру өлер алдында аузына құранның сүрелерін салды. **Тілің көлімаға келтіру.** діни. Алланы, Құдайды есіне алу, тәубасына келу. **Тілің кесті.** а) Аузын алды, пара тықты, үндетпеді. ә) Сөйлетпеді, айтар ойын түгел айтып бермеді. **Тілің күрмеді.** а) Еркін сөйлетпеді, тілін байлады, үнін шығармады, кедергі жасады. ә) Дұрыс айта алмады, тілі келмеді. **Тілің қайтарды.** Айтқанын орындамай, сөзін қайырды. **Тілің қадады.** Сөзбен шаншыды. **Тілің қышығты.** Шамына тиіп, сөйлеуге итермеді, ызасын келтірді. **Тілің [тілің] сұққылады.** Сөзбен түйреді, мысқылдады. **Тілің тартпады.** Аузына келген сөзін тартынбай айтты, батыл сөйледі. **Тілің тіске жаныды.** Ауыр сөз айтты, тісін қайрады. **Тілің тістеді.** а) Үн шығармады, сөйлеуден қалды, тілінің ұшына келген сөзін белгілі бір себеппен айтпады. ә) Тілін тартты, бетіне қарап сөйлей алмады. **Тілің тіспен алды.** Қатты өкінді, сөз айта алмай қалды. **Тілің шайнады.** Шұддірлеп сөйледі, анық сөйлемеді. **Тілің шығарды.** а) Батыл айтуға мәжбүр етті. ә) Келеке етті, келемеждеді. **Тілінің күрмелуі.** Тұтығуы, күмілжуі, анық сөйлей алмауы. **Тілінің күрмеуін шешті.** Сөйлеуге мүмкіндік берді, сөйлетті. **Тілінің қағындысын бар.** Сөзді қышындырып, біреуге тиісе сөйлейтін. **Тілінің қотыры [шықаны] бар.** Біреуді кекетіп-мұқатып сөйлейтін қыршаңқы тілді деген мағынада. **Тілінің мүкісі бар.** Тұтығып, кекештеніп сөйлейтін адам туралы. **Тілінің тиегі ағытылды.** Сөзінде сөк болмады. **Тілінің ұшына алмады.** Ауызға алмады, еске алған жоқ. **Тіліңді тарт!** Сөзді доғар, қысқарт, анау-мынау сөзді қой, абайлап сөйле! **Тіліңді Төңір кескін [тілің кескісін].** қарғ. Тіл-жағна жылан жұмыртқаласын, сазайынды тарт! **Тіліңе күйдірі шыққыр.** қарғ. Тілі ащы адамдарға айтылатын қарғыс. **Тіліңе құлғана шықсын.** қарғ. **Тіліңе теміреткі шықсын!** қарғ. **Тілі ащы кісіге айтылады.** **Тіліңе теріскен шықсын [шөк түскірі].** қарғ. **Тілің кескісін, күйсін (тілі ащы адамға айтылады).** **Тіліңе шешек шыққыр.** қарғ. **Тіл-көзің тиісін деген мағынада.** **Тілің қырқылғыр.** қарғ. **Тілің кескілгір деген мағынада.** **Тілі орамға келмеді.** Сөйлей алмады, тілі күрмелді. **Тілі орамды.** Сөзге ұста,

шебер, тілі бай. **Тілі өтпеді.** Айтқанын орындамады. **Тілі сала құлаш.** Көп сөйлейтін, ешкімді бет бақтырмайтын, көкезу. **Тілі сынқы.** Айтқан сөзінің қысымы бар. **Тілі тәтті.** Тілінен бал таман, тілі жұмсақ. **Тілі тәтті, діні қатты.** Сыртқа сыр бермей, әкей-құей болғанмен, істеген ісі мен қылығы қатыгездікті танытады. **Тілі темірдей қатты.** Тілі ащы, сөздері көңілге келердей ауыр, жағымсыз. **Тілі тиді.** а) Жаман сөзбен балағаттады, сөзі қатты батты. ә) Тіл-көзі өтті. **Тілі ұдай.** Сөзі ащы, тілі зәрлі. **Тілі ұзын.** Шайнау, ұрысқақ. **Тілі шаншар.** Шақпа тілі бар, мысқылшылы, тәжікешіл. **Тілі шыға бастады.** эксп. жағымсыз. Қарсы сөйлеуді шығарды, ессін жібермей сөз қайтаратын болды. **Тілі шықты.** а) Сөби алғаш рет сөйлей бастады. ә) Қарсы сөз айтатын болды, қасарысты. **Тірі тіл.** лингв. Бүгінгі күнде қолданылып жүрген тіл.

ТІЛ= ет. 1. Жіңішке етіп кесу. 2. Осты түсу. 3. Жарып жіберу.

Тілген таспадай. а) Жіңішке. ә) Білеу-білеу, бадырайған.

ТІЛАЗАР сын. Ешкімнің тілін алмайтын, танырған істі орындамайтын (адам).

ТІЛАЗАРЛЫҚ зат. Айтқанды тыңдамаушылық, істі орындамаушылық.

ТІЛАЛҒЫШ сын. Айтқанды қалтқысыз орындайтын, жұмсаған жерге екі айтқызбай батын елгезек.

ТІЛАЛҒЫШТЫҚ зат. Баланың бойындағы жақсы қасиет, үлкенді, ата-ананы сыйлау белгісі.

ТІЛАРА зат. жерг. Қолмен тақтап кесетін, бір жақ ені жалмақ, екінші жақ ені тар, ұзын ара.

ТІЛАСТЫ: тіласты безі. анат. <лат. glandula sublingualis> Ауыз қуысына сілекей бөлетін ас қорыту безі.

ТІЛ-АУЫЗ зат. Тіл қататын, сөйлейтін мүшелер, тіл мен ауыз қуысы.

Тіл-ауыз байланды. а) Қатты қорыққандықтан яки қатты ауырғандықтан сөйлей алмай қалды. ә) Бір нәрсеге ренжігенде немесе қатты ұялғанда айтуға сөз таппады, қыстықты, мүдірді. **Тіл-аузым тасқа.** Тілім тимесін, пәледен аман болсын деген мағынада. **Тіл-ауыздан айырылды.** Үндемей қалды, сөйлей алмады.

ТІЛАШАР зат. көне. 1. Баланы молдаға бергенде төлейтін ақының бір түрі. 2. Баланың мектепке барғанына арналған кішігірім той.

ТІЛБАС зат. Мал ауруы.

ТІЛБҰЗАР зат. Ана тіліне ботен тілдің қажетсіз сөздерін қосып, шұбарлап сөйлейтін адам.

ТІЛПІЗ= ет. Тілдіру.

ТІЛПІЗУ Тілге етістігінің қимыл атауы.

ТІЛПІЛЕ= ет. 1. Тілім-тілім етіп кескілеу. 2. ауыс. Жерді үсті-үстіне айдап жырта беру, талқандау. 3. ауыс. Тымық аудан, аспанды, көк жүзін есіп, тіліп өту. 4. ауыс. Жанды ауырту, азптау, қинау.

ТІЛПІЛЕН= ет. 1. Тілімдену, кескілену. 2. ауыс. Жердің үсті-үстіне айдап жыртылуы, талқандану.

ТІЛПІЛЕНУ Тілгілен етістігінің қимыл атауы.

ТІЛПІЛЕС= ет. Бірге тілгілеу, кескілесу.

ТІЛПІЛЕСУ Тілгілес етістігінің қимыл атауы.

ТІЛПІЛЕТ= ет. 1. Қайта-қайта тілдірту, кескілету. 2. ауыс. Жанды ауыртқызу, азпатау.

ТІЛПІЛЕТУ Тілгілет етістігінің қимыл атауы.

ТІЛПІЛЕУ Тілгіле етістігінің қимыл атауы; тілім-тілім етіп кескілеу.

ТІЛПІШ зат. Жер жыртуға, тақтап тілуге т. б. шаруа істеуге арналған құрал.

ТІЛПІШТЕ= ет. сөйл. **Тілгіле.**

ТІЛДЕ= ет. Біреуге тіл тигізу, жаман сөзбен балағаттау, қатты сөз айтып жер қылу.

ТІЛДЕЙ сын. 1. Жіп-жіңішке. 2. Кишкентай, бір жапырақ.

ТІЛДЕЙН сын. сөйл. Тілдей, бір жапырақ.

ТІЛДЕН: қу тілденді. Қуақыланды, қуланды.

ТІЛДЕН-ТІЛГЕ үст. Бір халық тілінен екінші халық тіліне.

ТІЛДЕС¹ сын. Ортақ, туыстас тілде сөйлейтін, тілі бір.

ТІЛДЕС² сын. **Сыбайлас.**

ТІЛДЕС= ет. 1. Жүзбе-жүз сөйлесу, өзгімелесу.

2. ауыс. Сыр айту, сырласу, ой бөлісу.

ТІЛДЕСКІШ зат. Өзге тілді өз бетімен оқып-үйренуге жәрдемдесетін арнаулы көмекші құрал.

ТІЛДЕСТІР= ет. Жүзбе-жүз сөйлестіру, өзгімелестіру.

ТІЛДЕСТІРУ Тілдестіру етістігінің қимыл атауы.

ТІЛДЕСУ Тілдес етістігінің қимыл атауы.

1. Сөйлесу, тіл алысу. 2. ауыс. Сыр айту, сырласу, ой бөлісу.

ТІЛДЕТ= ет. Біреуге тіл тигізіп балағаттау, қатты сөз айтқызу.

ТІЛДЕТУ Тілдет етістігінің қимыл атауы.

ТІЛДЕУ Тілде етістігінің қимыл атауы.

ТІЛДІ сын. 1. Сөзге шебер, сөзің, ділмар.

2. Тілі шайнау, өткір сөзді. 3. ауыс. Басып ойнайтын тілі бар (гармонь туралы).

ТІЛДІК¹ зат. Тіл ұшы тиіп тұратын төменгі тістердің түбірі бекіген қызыл ет.

ТІЛДІК² сын. 1. Тілге тән, тілге қатысты.

2. Тіл білімі пәніне байланысты, соған қатысты.

Тілдік акустика. лингв. Дыбыстардың жасалуы мен олардың естілуі, дыбыстың белгілерді, сондай-ақ дыбыс құрылыстарын және оларды танып-білетін қондырғыларды жасайтын жалпы акустиканың бөлімі. **Тілдік барьер.** Бір тілді тұтынушының ботен тілдік ортаға түскендегі тіл білмеуден туындайтын қиындықтары. **Тілдік бірліктер.** лингв. Тілдік жүйеде әртүрлі мағынада және қызметке ие болатын бірліктер. **Тілдік жағдаят.** лингв. Бір тілдің немесе бір территориялық-әлеуметтік ортада қызмет ететін тілдік формалардың (жергілікті, әлеуметтік диалектілер, койне, жаргон, тілдің функционалды стильдік түрлері) белгілі географиялық аймақ немесе саяси-әкімшілік құрылым шеңберіне өмір сүру формасының жиынтығы. **Тілдік жоспарлау.** лингв. Тілдік құрылыс, тілдің дамуын саналы түрде реттеу, саналы түрде тілге өзгеріс енгізу, арнайы құрылып және тиісті өкілеттігі бар саяси, білім беру, лингвистикалық жоспарлаудан тіл жүйелерінде өзгерістер жасау. **Тілдік жүйе.** лингв. Табиғи тілдің ішкі заңына лайық (үйлес) сөздік құрам мен грамматикалық құрылыстың тұрақты қарым-қатынасқа түскен элементтерінің бірлігі мен тұтастығы. **Тілдік категория.** лингв. Бірыңғай тілдік бірліктердің жиынтығы. **Тілдік қатынас.** Адамның ойлау, сөйлеу, тыңдау, түсіну, айту, пікірлесу әрекеттеріне қатысты құбылыс. **Тілдік құрылым.** лингв. Тілдегі сөздер мен сөйлемдердің тілдің ішкі заңдылығына байланысты өзінше құрылу, түрлену жүйесінің жиынтығы. **Тілдік норма.** лингв. Тіл жүйесінің дәстүріне сай тұрақты түрде қалыптасып, қоғамдық қатынастар арқылы орныққан тілдік амал-тәсілдердің жиынтығы, сөз қолдану ережелері. **Тілдік одақ.** лингв. Біртұтас географиялық кеңістікте ұзақ уақыт бойы жиі қарым-қатынаста даму нәтижесінде пайда болған, құрылымдық және материалдық белгілері ұқсас тілдердің аймақтық-тарихи бірлігінің ерекше түрі. **Тілдік процессор.** инф. Белгілі бір тілде берілген сөйлемдерді аударатын, түсініктеме беретін немесе басқаша өңдеуді орындайтын бағдарлама. **Тілдік таңба.** лингв. Болмыстың танып, қасиетін, қарым-қатынасын танытатын материалдық-идеялық түзіліс. **Тілдік тұлға.** лингв. а) Тіл жүйесінде бір-бірінен қызметі, құрылысы, орны жағынан дараланатын тұрақты тілдік элементтер. ә) Ұлттық ойлау ділі бар, ұлттық тілдің дамуына өз шығармашылығы арқылы үлес қосатын, әсерін тигізетін адам [Халқымыздың

рухани мәдениетін құрайтын би-шешендер мен ақын-жазушылардан қалған нақыл сөздер ауыздан-ауызға тарап, халық жабында мәңгі жатталып қалып, ұрпақтан-ұрпаққа беріледі. Бұлар – ұлттық тұлғалар, ұлттық тілдің қорғаушысы, ана тілі олардың рухани азығы, олар үшін «тіл өнері – дертпен тең». Кез келген жеке тұлға өзінің тілге қатысыз басқа қасиеттерімен танылуы мүмкін. Бірақ тілдік тұлға бола алмайды. Тілдік тұлғаны анықтау үшін оның ұлтжандылық танымын алдыңғы кезекке қою керек, себебі бір елдегі әртүрлі ұлттарға ортақ тіл арқылы танылғанмен, ол өзінің ұлтының намысын жыртыпаса, оның рухани болмысы төмендеп, тілді тұтынушы жай тұлға дәрежесінде қалады. Тілдік тұлға этностың тарихи өсуінің жемісі]. **Тілдік үйлестіру.** лингв. Әдеби, ресми, мәдени, діни т.б. қатынас құралының бірыңғай тілдік үлгісін қалыптастыру.

ТІЛДІЛЕУ сын. Тілі өткірлеу, батылдау.

ТІЛДІЛІ сын. сөйл. **Тілді.**

ТІЛДІЛІК зат. Сөзге шешендік, тілмарлық.

ТІЛДІР= ет. 1. Жіңішке етіп кестіру. 2. Остыру.

ТІЛДІРУ Тілдіру етістігінің қимыл атауы.

ТІЛЕ= ет. 1. Бір істің орындалуын қажет етіп, сәті түсуін қалау, жалбарына сұрау, жалыншыты күйде өтіну. 2. Тілек білдіру.

ТІЛЕК зат. 1. Көңілдегі көрікті ой, орындалмақ игі арман, ұлы мақсат, мүдде. 2. Істің орындалуы жайлы, болмаса басқа да оқиға бойынша өтініш, талап.

Тілегі [тілеуі] қабыл болды. Ойлаған, аңсаған арманы орындалды, дегені болды. **Тілегі қосылды.** Арманы бір жерден шықты, тілек-ниеті орындалды. **Тілегін берді [орындады, қабыл қылды].** Дегені болды, мақсатына жетті. **Тілегіне жетті.** Арман-мақсаты орындалды, жақсылық көрді. **Тілегін тіледі.** Біреудің қамын жеді, амандығын, ісінің оңа басуын қалады, іштей тілектес болды. **Тілегіне жет [тілегің қабыл болсын].** алғыс. Арман-мақсатың орындалсын, жақсылық көр деген мағынада. **Тілегі табылды.** Тілегі орындалды, қабыл болды. **Тілегі түзу.** Ниеті дұрыс. **Тілегі үзілді.** Солай болса-ау деген арман, ойы болмай қалды. **Тілек айтты [қылды, тіледі, қосты].** Бата берді, алғыс айтты, жақсы ниет білдірді. **Тілек арқалады.** стиль. Тіледі, іштей үміттенді. **Тілек білдірді [етті].** Ниет, ықылас көрсетті. **Тілек білдіруші.** к і т. Ынталанушы, ниеті бар, қатысқысы келетін. **Тілек етті.** Арман-мүддесін білдірді, өтінді. **Тілек қосты.** Тілектестік білдірді.

ТІЛЕК-БАТА зат. сөйл. **Бата-тілек.**

ТІЛЕК-НИЕТ зат. Көңілден шыққан тілек пен ниеттің жинақтық атауы.

ТІЛЕКСІЗ сын. Тілегі жоқ, ниетсіз.

ТІЛЕК-ТАЛАП зат. Белгілі бір бақытқа негізделген ой-пікір, қажеттілікке сай мүдде-мірат.

ТІЛЕКТЕС сын. Мақсаттас, армандас, мүдделес. 2. Тілегі бір, ниеттес, қолдайтын.

ТІЛЕКТЕСТІК зат. Бір белгілі іс барысында ниеттестік, мақсаттастық, мүдделестік.

ТІЛЕКТІ сын. Арман-мақсаты, ой-міраты, мүддесі, ниеті бір, тілектес.

ТІЛЕК-ШАҒЫМ зат. құқық. Кредитордың қарызды қайтару, зиянды өтеу, айытқуды төлеу, жеткізілген өнімнің, сатылған заттың, орындалған жұмыстың кемшіліктерін жою туралы борышкерге қоятын талап-тілегі.

ТІЛЕКШІ зат. Біреудің абыройы арта беруін тілеуші, тілектес адам.

ТІЛЕМСЕК сын. Біреуге емінген сұрамсақ, сұраншақ, тіленшек.

ТІЛЕМСЕКТЕН= ет. Біреуге емініп қайыршыдай сұрамсақтау, тіленшектену.

ТІЛЕМСЕКТЕНУ Тілемсектен етістігінің қимыл атауы.

ТІЛЕМСЕКТЕУ сын. *Емінің сұрана беретін, тіленішек.*

ТІЛЕМШІ зат. зоол. Шөлді мекен ететін жамансары туысына жататын ірі жыртқыш құс.

ТІЛЕН= ет. 1. Өз еркімен, ықтиярымен сұрану, өтіну. 2. Жұрттан емінің бірдеме сұрау, тілемсектену.

ТІЛЕНДІР= ет. Біреуден емінің бірдеме сұраттыру, тілемсектендіру.

ТІЛЕНДІРУ Тілдендіретістігінің қимыл атауы.

ТІЛЕНТ= ет. Жалынып бірдеме сұрату, тілемсектену.

ТІЛЕНТУ Тілент етістігінің қимыл атауы.

ТІЛЕНУ Тілен етістігінің қимыл атауы. 1. Өз еркімен, ықтиярымен сұрану, өтіну. 2. Жұрттан емінің бірдеме сұрау, тілемсектену.

ТІЛЕНУШІ зат. Белгілі бір істің орындалуын тілеуші, сұранушы.

ТІЛЕНШЕК сын. *Сұранышақ, сұрамсақ. Тіленшек қозы. Үнемі әр қойға жазғыстырылып өсірілген қозы, басқа қойды емізіп, тойындырсаң да, қыр соңынан қалмай, маңырай еріп жүретіні.*

ТІЛЕНШЕКТІК зат. Әр нәрсені бір сұрап тілемсектенушілік, сұрампаздық.

ТІЛЕНШІ зат. көне. Ел аралап, қайыр-садақ сұраған тілемсек қайыршы.

ТІЛЕНШІЛЕН= ет. Ел-жұрттан әр нәрсені сұрану, тілемсектену.

ТІЛЕНШІЛЕНУ Тіленшілен етістігінің қимыл атауы.

ТІЛЕНШІЛІК зат. Ел-жұрттан, әркімнен көзін сатып, не болса, соны сұраушылық, қайыршылық.

ТІЛЕРСЕК зат. сөйл. **Тірсек.**

Тілерсек жең шапан. Жеңі ұзын болып келетін шапанның түрі. Тілерсектен қан кешті. Басынан қыбындық өткізді, ауыр азап көрді.

ТІЛЕРСЕКТЕ= ет. Тілерсеке дейін кешу.

ТІЛЕРСЕКТЕУ Тілерсеке етістігінің қимыл атауы.

ТІЛЕС= ет. Тілек айтысу, оң ниет білдірісу, тілектес болу.

ТІЛЕСУ Тілес етістігінің қимыл атауы.

ТІЛЕТ= ет. Тілек білдірту, ниет байқату.

ТІЛЕТКІЗ= ет. Тілек білдірткізу, ниет байқатқызу.

ТІЛЕТКІЗУ Тілеткіз етістігінің қимыл атауы.

ТІЛЕТУ Тілет етістігінің қимыл атауы.

ТІЛЕУ¹ зат. Адал ниет, ақ көңілден шыққан ізгі тілек, тәтті үміт, нысаналы арман-мақсат.

Тілеу қосты. Тілектестік білдірді. **Тілеу той.** жерг. Үлкендердің батасын, елдің тілегін алу үшін дастарқан жайылып, жасалатын той. **Тілеуі кесіл-гір [құрғыр].** қарғ. Үмітің үзілгір, ісің оңбағыр. **Тілеуі кесілді.** Тілегіне жете алмады, үміті үзілді. **Тілеуі қабыл болды.** Ойлаған арман-мақсаты жүзеге асты, тілегі орындалды. **Тілеуін кесті.** Тілегіне жете алмады, үмітін үзді, дегенін болдырмады, үміті, арманы орындалмады. **Тілеуін тіледі.** Біреудің амандығын, ісінің оңа басын қалады, іштей тілектес болды. **Тілеуінді бергір.** алғ. Арман-мақсатың орындалсын, үмітің ақталсын.

ТІЛЕУ² Тілеу етістігінің қимыл атауы. 1. Бір істің орындалуын қажет етіп, сәті тұсуын қалау, жалбарына сұрау, жалынышты күйде өтіну. 2. Тілек білдіру.

ТІЛЕУҚОР сын. Жанқүйер, жанашыр боп, жақсылық ойлайтын тілектес (адам). // Тілектес адам.

ТІЛЕУЛЕС сын. Тілектес, тілеуқор.

ТІЛЕУЛЕСТІК зат. Ақ ниет, адал тілектестік.

ТІЛЕУСІЗ сын. Үмітсіз, үміт үзген.

ТІЛЕУТОЙ зат. этн. жерг. Ауыл қарияларының батасын, халықтың тілегін алу үшін дастарқан жайылып, жасалатын той.

ТІЛЕУШІ зат. Қайыршы, тіленші.

ТІЛ-ЖАҚ зат. Адамның тілі мен жағы.

Тіл-жағы [жақ] байланды. Сөйлей алмады,

сөзден қалды. **Тіл-жағына [тіл мен жағына] сүйенді.** Қақсай берді, көп сөйледі.

ТІЛКЕМ зат. Адам денесінің, жер қыртысының тіліменген жері.

ТІЛКЕМДӨКЕ зат. Қолды таңып байлайтын медициналық мата.

ТІЛКЕМДЕ= ет. 1. Тілгілеу, тілім-тілім ету, жырту. 2. ауыс. Жаманшылық жасап, жүректі, пәк көңілді жаралау, ниетті бұзу.

ТІЛКЕМДЕЛ= ет. 1. Тілгілену, тілім-тілім ету. 2. ауыс. Жүрегі жаралану, көңілі жаралы болу, ниеті бұзылу.

ТІЛКЕМДЕЛУ Тілкемдел етістігінің қимыл атауы.

ТІЛКЕМДЕУ Тілкемде етістігінің қимыл атауы.

ТІЛКЕМ-ТІЛКЕМ сын. Тілім-тілім, жырым-жырым.

ТІЛ-КӨЗ зат. Таңдана, қадала қараған көз сұғы.

Тіл-көзден аман болсын. тілек. Тіл-көз тимесін, біреудің көзі өтпесін. **Тіл-көзден қақас болсын!** [сақтасын!]. көне. Тілден, көзден сақта; біреудің көзі өтпесін. **Тіл-көзден [тілден-көзден] сақтасын.** тілек. Аман-есен бол деген мағынада. **Тіл-көз тию.** этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында жақсы адамға, жас балаға, жігір атқа, сұлу қызға біреудің назары ауып, көзі өтпеді, таңданып айтқан, мақтап сөйлеген сөзінен ауруға, жайсыз жағдайға қырырайды деген ұғым.

ТІЛҚАТ зат. сөйл. **Тілхат** (хабар-сөз, сөлем хат).

ТІЛҚАТ зат. сөйл. **Тілхат** (хабар-сөз, сөлем хат).

ТІЛҚАЯР зат. өс. <лат. hierochloe> Ұзын болып өсетін, астық тұқымдасына жататын қияқ шөп.

ТІЛЛА [нр. ملا] зат. көне. Теңгеңің ертедегі атауы.

ТІЛМАР сын. сөйл. **Ділмар.**

ТІЛМАРЛАУ сын. сөйл. Сөзге шешендеу; ділмарлау.

ТІЛМАРЛЫҚ зат. Қара сөзге шешендік, шеберлік.

ТІЛМАРСУ Тілмарсы етістігінің қимыл атауы.

ТІЛМАРСЫ= ет. Тіл мен жағына сүйеніп шешену, білгену.

ТІЛМАШ зат. 1. Бір тілден екінші тілге сөз-сөз аударатын адам. 2. Хатшы, іс жүргізуші адам.

ТІЛМАШТЫҚ зат. Тілмаш болушылық, тілмаш қызметін атқарушылық.

ТІЛМЕ зат. Адамның терісі мен кілегей қабығын қабындыратын жұрналы ауру.

ТІЛМЕЛЕ= ет. Жіңішке етіп тілгілеу, кескілеу.

ТІЛМЕЛЕН= ет. Тілмдену, кескілену.

ТІЛМЕЛЕНУ Тілмелен етістігінің қимыл атауы.

ТІЛМЕЛЕУ Тілмеле етістігінің қимыл атауы.

ТІЛПАРША үст. Тілім-тілім, парша-парша.

ТІЛСІЗ сын. 1. Дыбыс шығармай, үн қатпай, үнсіз. 2. Мелшген, қатып қалған; тілі жоқ.

Тіліс жау. Қауіп-қатері мол, мылқау күш, от пен судан келетін зор апат. **Тіліс сөлем жолдады.** БМ-ишара, қимылмен ішкі ықыласын, ыстық сезімін білдірді. **Тіліс тіл.** о.к.к.аз. Сөзбен айттып жеткізе алмайтын ішкі сезім.

ТІЛСІЗДЕН= ет. Ешбір дыбыс, үн шықпай мелшию.

ТІЛСІЗДЕНУ Тілсізден етістігінің қимыл атауы.

ТІЛСІМ зат. сөйл. **Тыльсым.**

ТІЛТАНУ зат. Тілді зерттеу, тіл мәселесімен шұғылдану.

ТІЛТАНУШЫ зат. Тілді зерттеуші, тіл ғылымының маманы.

ТІЛТАНУШЫЛЫҚ зат. Тілді зерттеушілік, тілді меңгерушілік.

ТІЛТАНЫМ зат. Тілді зерттеу, тану.

ТІЛТАНЫМДЫҚ сын. Тілтанушылық, тіл ғылымы туралы, тілге қатысты.

ТІЛТҰМАР зат. этн. Жас балаға тіл тимесін деген ырыммен дұға жазылған тұмар.

ТІЛТІС зат. биол. <лат. petromyzoniformes> Дене тұрқы 15–100 см, бір не екі арқа жүзу қанаттары бар, желбезек саңылаулары 7 жұп, аузы шұңғыма тәрізді, тері қатпарымен көмкерілген, көздері жақсы жетілген дөңгелек ауыздылар класының отряды.

ТІЛҮ Тіл етістігінің қимыл атауы; кесу, тілімдеу.

ТІЛҮАР сын. Тілге бай, шешен, сөзуар.

ТІЛХАТ зат. 1. Өзінің сенетіндігін растап қол қойған куәлік, ісқағазы, құжат. 2. Хабар-сөз, сөлем хат.

ТІЛХАТШЫ зат. 1. Хатшы. 2. ауыс. Жәрдемші, көмекші.

ТІЛШЕ¹ зат. Сағат, компас т.б. миңут, секундты, бағдар, бағытты сілтеп, нұсқап көрсететін тіл.

ТІЛШЕ² зат. өс. Жапырақ қынабының жапырақ алақанына айналар жеріндегі ішкі ұлпаның кішкене өсіндісі.

ТІЛШЕ³ зат. **Телше** (бұғана қабырғадан кейінгі ішекке сыймайтын жуан майлы еті).

ТІЛШЕ⁴ сын. Тілдей жіңішке, кішкентай, бір жапырақ.

Тілше қармақ. Кішкене ақ балық, алабұғаларды ұстайтын қармақ.

ТІЛШЕЛЕ= ет. Етті бөлшек-бөлшек, борша-борша етіп тілу, тілімдеу.

ТІЛШЕЛЕН= ет. 1. Бөлшектену, борша-борша болып тілімдену. 2. ауыс. Жүрегі жаралану, тілімдену.

ТІЛШЕЛЕНУ Тілшелен етістігінің қимыл атауы.

ТІЛШЕЛЕУ Тілшеле етістігінің қимыл атауы.

ТІЛШІ зат. 1. Белгілі бір халық тілін зерттейтін ғылым, тіл білімінің маманы. 2. Редакцияның тапсырмасымен газетке мақала, хат, хабар жазып тұратын тұрақты қызметкер, меншікті тілші, журналист.

Тілшілер қосыны. кіт. Бұқаралық ақпарат құралдарының әр аймақтағы өкілдігі; аймақтық газет тілшілерінің ұжымы, тобы.

ТІЛШІК зат. 1. анат. Көмейдің үстінде, жұмсақ таңдайдың артқы жағындағы бөлігі, кішкене тіл. 2. егін шар. Өсімдік жапырағына жанаса бітетін жарғақты өскін.

ТІЛШІЛІК зат. Тілші кәсібімен шұғылданушылық; газет тілшісі қызметін атқарушылық.

ТІЛПРАМ зат. сөйл. **Жеделхат.**

ТІЛҚ¹ зат. Заттың, нәрсенің кішілеу етіп тілінген бөлігі.

ТІЛҚ² сын. 1. Тілінген, кесілген. 2. Құлағына тіліп салынған ені бар.

Тілік ен. этн. Құлақтың қиын сұғынта тіліп салынған белгі.

ТІЛҚГҮЛ зат. өс. <лат. nonnea> Айлаулықтар тұқымдасы nonnea туысына жататын өсімдік.

ТІЛҚЖАПЫРАҚ зат. өс. <лат. athamant-ha> Шатырғүлдер тұқымдасы атаманна туысына жататын өсімдік.

ТІЛҚКҮЛАҚ зат. өс. Дәнді дақылға жататын шөптесін өсімдік.

ТІЛҚШЕ зат. Тіліктің кішілеу бөлігі.

ТІЛҚШЕЛЕУ сын. Тіліңкірегендеу, сөз кесілген.

ТІЛМ сын. 1. Кішкентай етіп тілінген, бір жапырақ. 2. Тілменген, тілім-тілім болған.

ТІЛМДЕ= ет. 1. Тілгілеу, кескілеу, тілу. 2. Жерді жырту, тілгілеп осу. 3. ауыс. Жүрекке жара салу, жанды қинау.

ТІЛМДЕЛ= ет. Тілім-тілім болу.

ТІЛМДЕЛУ Тілмдел етістігінің қимыл атауы.

ТІЛМДЕН= ет. Тіліну, тілімдеу.

ТІЛМДЕНУ Тілмден етістігінің қимыл атауы.

ТІЛМДЕУ Тілмде етістігінің қимыл атауы.

ТІЛІМ-ТІЛІМ сын. 1. Жырым-жырым, тілімденген. 2. ауыс. Жаралы, дертті.

ТІЛІН= ет. Тілік-тілік болып кесілу.

ТІЛІНДІР= ет. Тілімдендіру, тілдіру.

ТІЛІНДІРУ Тіліндіру етістігінің қимыл атауы.

ТІЛІНУ Тіліні етістігінің қимыл атауы.

ТІЛІС= ет. (Қақ) тілу ісіне көмектесу.

ТІЛІСУ Тіліс етістігінің қимыл атауы.

ТІМСЕМ зат. тех. Белгілі бір материалдың жұқа, жайтақ бөлігі.

ТІМСІН= ет. сөйл. **Тімітін**.

ТІМСІНУ Тімсін етістігінің қимыл атауы.

ТІМТІН= ет. Тіміскелеу, іздеу, тімсіну.

ТІМТІНУ Тімтіні етістігінің қимыл атауы.

ТІМІСКЕК сын. Әр нәрсені бір тіміскелеп,

тімтініп жүретін, тұртішек.

ТІМІСКУ Тіміскі етістігінің қимыл атауы.

ТІМІСКІ сын. Әр нәрсені бір тіміскелеп, тұртініп жүретін.

ТІМІСКІ= ет. Тімсініп, тіміскілеу, тұртініп жүру.

ТІМІСКІЛЕ= ет. Тімту, тұртінішектеу.

ТІМІСКІЛЕН= ет. Тімтіну, тұртінішектену.

ТІМІСКІЛЕНУ Тіміскілен етістігінің қимыл атауы.

ТІМІСКІЛЕС= ет. Тімтісу, бірге тұртініп

жүру, сумаңдасу.

ТІМІСКІЛЕСУ Тіміскілес етістігінің қимыл атауы.

ТІМІСКІЛЕТ= ет. Тімсінту, сумаңдату.

ТІМІСКІЛЕТУ Тіміскілет етістігінің қимыл атауы.

ТІМІСКІЛЕУ Тіміскіле етістігінің қимыл атауы.

ТІМІСКІЛІК зат. Тіміскіленушілік, тімтінушілік.

ТІМІСКІН= ет. сөйл. Тіміскілену.

ТІМІСКІНУ Тіміскін етістігінің қимыл атауы.

ТІН¹ зат. 1. Әрқайсысы бөлек-бөлек есіліп, ширатылған соң, біріктіріп, қосып бұралатын арқанның т.б. жібі. 2. ауыс. Буын, көңіл.

Тін етті. Жіпті екі-екіден не үш-үштеп ширатты. **Тіні жүгініп кетті**. колөнер. Тінің босауынан тұйін тұйіртектің пайда болуы.

ТІН² зат. бот. 1. Өсімдік ұтасының бір түрі. 2. биол. <лат. textus> Адам мен жануарлар ағзасында болатын, шығу тегі, құрылысы және атқаратын қызметі ұқсас жасушалар жүйесі.

ТІНДЕС сын. Тіні бір.

ТІНДІ сын. Тіні өскен.

ТІНТ= ет. 1. Үйдің ішін, қора-қопсыны ақтарып-төңкеріп қарау, бір нәрсе іздеу. 2. ауыс. Жан-жаққа үйіле қарау, көзімен ішіп-жөу.

ТІНТКІЗ= ет. Ақтарып-төңкеріп қаратқызу, бір нәрсе іздеткізу.

ТІНТКІЗУ Тінткіз етістігінің қимыл атауы.

ТІНТКІЛЕ= ет. 1. Ақтарып қарау, іздестіру. 2. Жан-жаққа үйіле көз салу.

ТІНТКІЛЕС= ет. Ақтарысу, іздесу.

ТІНТКІЛЕСУ Тінткілес етістігінің қимыл атауы.

ТІНТКІЛЕТ= ет. Ақтарту, қарап іздету.

ТІНТКІЛЕТУ Тінткілет етістігінің қимыл атауы.

ТІНТКІЛЕУ Тінткіле етістігінің қимыл атауы; ақтарып қарау, іздестіру.

ТІНТТІР= ет. Ақтарып қараттыру, іздестірту.

ТІНТТІРУ Тінттір етістігінің қимыл атауы.

ТІНТУ Тінт етістігінің қимыл атауы; ақтарып-төңкеріп қарау, бір нәрсе іздеу.

ТІНТУШІ зат. Арнайы тапсырмамен айыпты адамның үй-жай, қора-қопсыны ақтарып-төңкеріп тінткітін адам.

Тінтуші қошқар. жерг. Қойлардың күйге келгенін анықтап беретін қошқар.

ТІНТУІР зат. инф. <ағыл. mouse> Қолмен ұстап басқара отырып экрандағы меңзерді

қозғалтатын, кішкене компьютер құрылғысы, жүгіртпе.

ТІНТІЛ= ет. Ақтарып-төңкеріп қаралу, бір нәрсе іздетілу.

ТІНТІЛҮ Тінтіл етістігінің қимыл атауы.

ТІНТІН= ет. Тіміскілену, сұанақтана іздену.

ТІНТІНУ Тінтіні етістігінің қимыл атауы.

ТІНТІСУ= ет. Бірге тінту, ақтарысу.

ТІНТІСУ Тінтіс етістігінің қимыл атауы.

ТІНІКЕ зат. кәс. Лажы (эмаль).

ТІНПЕН ұст. Мүлде, тым, өте.

ТІП-ТІТТЕЙ сын. Кін-кішкентай, титімдей.

ТІПТІ ұст. сөйл. **Тіптең**.

ТІП-ТІК сын. 1. Біп-биік. 2. Тұп-тұзу, тұп-тура. 3. ауыс. Өткір, батыл.

ТІП-ТІКЕ ұст. Тұп-тура, тікпен-тік.

ТІПШЕ-ТІПШЕ од. Жем жең құйып қойды жемге шақыру үшін айтылатын сөз.

ТІРГІЗ= ет. сөйл. Тірілтікізу, қалпына келтіргізу.

ТІРЕ= ет. 1. Таян қою, тақау, сүйеу. 2. Істің ретін, бағытын бір нәрсеге апарып нұсқау, ыңғайлау.

Тіреге тұяқ қалдырмады [қоймады]. Малдан жүрдай етті, ештеңе қалдырмады. **Тіреп тұр**. Бір істің тұтқасын ұстап тұр деген мағынада.

ТІРЕК зат. 1. Үй, қора, шахта т.б. бел ағаштарын тіреп қоятын тірек ағаш. 2. ауыс. Сүйенер сүйеніш, таяныш.

Тірегі жок. Сүйенері жоқ, панасыз. **Тірек пункті**. өск. Инженерлік тұрғыдан жабдықталған, атыс құралдарымен толық жасақталған айнала қорғанысқа бейімделген жергілікті жер өңірі, қорғаныс позицияларының (қорғаныс ауданының) бір бөлігі. **Тірек сырық**. Жеміс ағаштарының бұтағынан жеміс түсіруге лайықталған шыы айыр сырық.

Тірек табан. тех. Ауылшаруашылығы мәшинесінің тетігі. **Тірек ұлпа**. бот. Өсімдікке беріктік қасиет беретін ұлта.

ТІРЕКСІЗ сын. Сүйенер сүйеніші жоқ, таянышсыз.

ТІРЕКТЕ= ет. Негіздеу, тиянақтау.

ТІРЕКТЕН= ет. Негіздену, тиянақтану.

ТІРЕКТЕНУ Тіректен етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕКТЕУ Тіректе етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕКТІ сын. Тиянақты, табанды, сенімді. **Тіректі геодезиялық тор**. геодез. Жер бетінде топографиялық түсірімдер мен геодезиялық өлшеулер жүргізу негізінде тірек пунктінің қызметін атқаратын нүктелер жүйесі.

ТІРЕЛ= ет. 1. Таян қойылу, тақалу, сүйелу. 2. Түйп тұру. 3. ауыс. Тірек етілу, негізделу.

ТІРЕЛТ= ет. Бір нәрсеге сүйету.

ТІРЕЛТУ Тірелт етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕЛУ Тірел етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕЛІС= ет. Тақалысу, тіресу.

ТІРЕЛІСУ Тіреліс етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕМЕ¹ зат. Аяққимінің шажамайы тұсынан сынып кетпейтін қалтамасыз ететін, өкішесі мен табан аралығына ұлтарақ астынан салынатын жайпақ жұқа темір.

ТІРЕМЕ²: тіреме таужыныс қысымы. кен. Тазартып қазу жұмыстары, жер асты қазбаларын жүргізу кезінде таужыныстар массивінің үстінде жатқан таужыныстар массасының реттелуі нәтижесінде қопарылған таужыныстарға, пайдалы қазылымдар массиві мен кентіректерге түсетін қысым.

ТІРЕН= ет. сөйл. Таяну, сүйену.

ТІРЕНУ Тірен етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕНІШ зат. 1. Сүйенетін зат, таяныш, тірек. 2. ауыс. Арқа сүйер сенімді адам.

ТІРЕС= ет. 1. Бір-бірімен қақтығысу, күш таластырып тіресу, арпалысу, егесу. 2. Сығылысу, тығылысу.

ТІРЕСТІР= ет. Сығылыстыру, тығылыстыру.

ТІРЕСТІРУ Тірестір етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕСТІРІЛ= ет. Тақастырылу, сүйеттірілу.

ТІРЕСТІРІЛУ Тірестіріл етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕСУ Тірес етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕТ= ет. Бір нәрсеге сүйету.

ТІРЕТУ Тірет етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕУ¹ зат. 1. Үйдің, қораның т.б. бел ағашы майысып я құлап түспеуі үшін астынан тік қоятын таяныш, бағана. 2. Қолмен ұстап не тіреп сүйенетін а т. 3. ауыс. Сүйенер сүйеніш, сенімді таяныш, тірек.

Тіреу бақан. этн. Куіз үй тіккенде қолданылатын бақанның түрі. **Тіреу болды**. Медеу, сүйеу болды.

ТІРЕУ² Тіре етістігінің қимыл атауы; бір нәрсені сүйен ұстап тұру.

ТІРЕУЛЕН= ет. Жиналу, толау, күшею.

ТІРЕУЛІ сын. Тіреп, тіреп қойылған, тақалған.

ТІРЕУЛІК сын. Тіреуге жарайтын, тіреу боларлық.

ТІРЕУСІЗ сын. Тіреуі жоқ, тіреу қойылмаған, сүйеусіз.

ТІРЕУШІ зат. Тіреу қоюшы, тіреу салушы маман.

ТІРЕУШІ зат. Тіреу ретінде қойылатын діңгек, сырық.

ТІРЕКЕ= ет. 1. Тірекстіру, қосу. 2. Есепке алу, хаттау, журналға жазу.

ТІРЕКЕЛ= ет. Есепке алыну, хатталу, журналға жазылу.

ТІРЕКЕЛУ Тіркел етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕКЕЛІМ зат. экон. <лат. regstrum> Құқықтық мәні бар көрсеткіш, тізбе, кітап, есептік құжат.

ТІРЕКЕМ зат. <лат. regstrum> Істерді, құжаттарды, мүдіктерді т.б. жазуға арналған кітап.

ТІРЕКЕМЕ зат. Мәшиненің немесе трактордың арт жағына қосыла тіркелетін, жұқ салуға арналған қоратты доңғалақты көлік.

ТІРЕКЕМЕЛІ сын. Тіркемесі бар, тіркеме тіркелген.

ТІРЕКЕМЕШІ зат. Трактор соңындағы тіркемелі басқарып отыратын жұмысшы.

ТІРЕКЕС¹ зат. Қатарласқан тізбе.

ТІРЕКЕС² сын. Жалғас, қатар, бірінен соң бірі. **Тіркес гендер**. бот. Бірізін, тіркесіп тұқым қуалайтын, бір хромосомада шоғырланған бүкіл гендердің жиынтығы. **Тіркес тұқым қуалау**. бот. Бір хромосомада шоғырланған гендер арқылы болатын тұқым қуалау.

ТІРЕКЕС= ет. Бірінің соңынан бірі шуап жалғасу, тізбектелу.

ТІРЕКЕСІПЕ зат. Бөлмелері тіркестіре орналастырылатын тұрғын үй үлгісі.

ТІРЕКЕСТЕ= ет. Соңынан қалмау, тілерсектеу.

ТІРЕКЕСТЕН= ет. Тіркес-тіркес болу, тізбектену.

ТІРЕКЕСТЕНУ Тіркестен етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕКЕСТЕУ Тіркесте етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕКЕСТІР= ет. Жалғастыру, тізбектестіру.

ТІРЕКЕСТІРУ Тіркестіру етістігінің қимыл атауы. 1. Жалғастыру, тізбектестіру. 2. инф. Жеке элементтерді біртұтас бүтінге біріктіру.

3. Операциялардың тізбектесін қалыптастыру.

ТІРЕКЕСТІРІЛ= ет. Жалғастырылу, тізбектестірілу.

ТІРЕКЕСТІРІЛУ Тіркестіріл етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕКЕСУ Тіркес етістігінің қимыл атауы.

ТІРЕКЕСІМ зат. лингв. 1. Тілдегі сөздердің бір-бірімен бізгу, байланысу тәсілі. 2. Негізгі жөғары деңгейдегі тіл бірліктерін жасау кезінде тілдік бірліктердің тіркеу қабілеті.

ТІРЕКЕСІМДІ сын. Тіркесу, бір-бірімен байланысу қасиеті бар.

ТІРЕКЕТ= ет. Есепке алдыру, хатқа түсірту, тізімдету.

ТІРЕКЕТУ Тіркет етістігінің қимыл атауы.

ТІРКЕТІЛ = ет. Есенке, хатқа түсірілу, тізімделілу.

ТІРКЕТІЛУ Тіркетіл етістігінің қимыл атауы.
ТІРКЕУ¹ з а т. Мәшине, тракторға қосып тіркелетін, доңделекті қосымша көлік, тіркеме.

ТІРКЕУ² з а т. 1. Тұрған жерді көрсетіп, құжатта тіркелген белгі. 2. з а ң. <лат. registratio> Заңдылық сипат беру үшін, есепке алу мақсатымен деректерді немесе құбылыстарды тіркеп отыру үшін жасалатын жазба.

Тіркеу туралы күәлік. Заңды тұлға ретінде тіркелген ұйымдарға құзыретті мемлекеттік орган беретін белгіленген үлгідегі құжат.

ТІРКЕУ³ з а т. көне. Айып ретінде төленетін малға қоса берілетін қосымша, қосалқы уақ мал, дише.

ТІРКЕУ⁴ Тірке етістігінің қимыл атауы; тізімге енгізу, кітапқа жазып қою; тізбе, тізім жасау.

ТІРКЕУ⁵ с ы н. 1. Біріне-бірі тіркелген, матасқан, бекітілген. 2. Есепке алынған, қатталған.

ТІРКЕУ⁶ з а т. Трактор тіркеуінде істейтін маман.

ТІРКЕУ⁷ з а т. 1. заң. Бағалы қағаздар ұстаушылар тізілімін жүргізу жөніндегі кәсіби қызметті жүзеге асыратын заңды тұлға. 2. Біреуді, бір нәрсені тіркеу жүргізетін ресми тұлға.

ТІРКЕУ⁸ з а т. инф. <ағыл. recorder> 1. Өңделетін немесе басқарушы апараттарды сақтауға арналған, 32 биттен тұратын процессордың шатшаң істейтін жадының шағын бөлігі. 2. Есептеу құрылғысының бір санды немесе сөзді уақытша сақтауға арналған шағын көлемді жад блогы; регистр.

ТІРКІС¹ з а т. жерг. Ерте кездегі ағаш соқаман мойынтырқыны бірлестіріп байлайтын қайыс.

ТІРКІС² с ы н. жерг. Өз айтқанынан басқаға көнбейтін қыңыр, қырсық.

ТІРЛІК з а т. сөйл. **Тіршілік**.

Тірлік болмады. Өмір жоқ, тіршілігі бітті. **Тірлік дабыры.** Күнделікті тұрмыстың абыр-сабыр, азан-қазан шағы. **Тірлік иесі.** бейн. Өмір сүйгіштік, өмірге құлшыныс тудыратын сезім. **Тірлік нысаны.** Тіршілік иесі. **Тірлікті қарын билеген [заман].** Ишер асқа жарымаған адамдардың рухани дүниесі екінші орынға ысырып, тұрмыс қамымен кетуі.

ТІРЛІК-БОЛМЫС з а т. Белгілі дәрежедегі іс-әрекет, хал-жәй, тіршілік-тауқымет.

ТІРЛІКСІЗ с ы н. 1. Тіршілік жоқ. 2. ауыс. Шаруасыз, іс-әрекетсіз.

ТІРМІЗІК с ы н. жерг. Тырысып бағушылық, өлермен.

ТІРНЕК¹ з а т. саят. Үш жасар бүркіт.

ТІРНЕК² з а т. Күнделікті іс-әрекет, тірлік.

ТІРНЕКТЕ = ет. Аз-аздап, там-тұмдап, тырнақтап жинау.

Тірнектеп жинады. Азар дегенде басын құрастырды, там-тұмдап жинады. **Тірнектеп мал жинады.** Бар құш қайратын жұмсап, біртіндеп мал жинады.

ТІРНЕКТЕЙ с ы н. сөйл. Тырнақтай, кішкентай.

ТІРНЕКТЕН = ет. Там-тұмдап тырнақтанды, тырнақтап жинау.

ТІРНЕКТЕНУ Тірнектен етістігінің қимыл атауы.

ТІРНЕКТЕУ Тірнекте етістігінің қимыл атауы.

ТІРСЕК з а т. Жан-жануарлардың артқы аяғы мен адам аяғының бүгіліп-жазылуына қажетті сіңір; қылтаның жоғарғы тұсы.

ТІРСКЕТЕ = ет. Тірсегінен алу, соңынан қалмай, өкшелеу.

ТІРСКЕТЕС = ет. Соңынан қалмай ілесу, өкшелесу.

ТІРСКЕТЕСУ Тірскетес етістігінің қимыл атауы.

ТІРСКЕТЕТ = ет. Соңынан қалмай, өкшелете қуу.

ТІРСЕКТЕТУ Тірскетес етістігінің қимыл атауы.

ТІРСЕКТЕУ Тірскетес етістігінің қимыл атауы.

ТІРШІЛІК з а т. 1. Күнделікті іс-әрекет, өмір, тірлік. 2. Тірі жүрушілік, аман-саулық. 3. ауыс. Белгілі бір шаруа, кәсіп. 4. Тіршілік иесі, тірі зат.

Тіршілігің құрысы! Бүітіп тіршілік еткенше, тірі жүрмей-ақ қой. **Тіршілік етті.** Өмір сүрді, құш көрді. **Тіршілік заттегі.** х.им. а) Организмдердің тіршілік әрекеті нәтижесінде пайда болған химиялық қосылыстар (бірақ олардың дене құрамына кіруі міндетті емес). б) Тіршілікті қолдау үшін қажетті химиялық элемент немесе қосылыс. **Тіршілікке қабілеттілік.** биол. Организмнің үнемі сыртқы ортамен қарым-қатынаста болып, қоршаған орта жағдайы өзгерген кезде тіршілігін сақтап қалуға икемділігі. **Тіршілік кеңістігі.** а) биол. Популяцияның бір дарағына келетін, дарақтың популяция құрамында қалыпты тіршілік етуін қамтамасыз ететін орташа аудан. б) Тамақ өндіру, техникалық дақылдар өсіру, инфрақұрылымдарымен қоса өнеркәсіп объектілерін жайғастыру және адамдардың демалып тынығуы үшін қажет аудандарды қамтитын адамның барлық қажетсінулерінің қанағаттандырылуы үшін қажет аумақ. **Тіршілік ортасы.** биол. Өсімдіктің, жануардың немесе тұтас биоценоздың тіршілік етуіне қажетті жағдайлары бар орта. **Тіршілік сапасы.** Адам экологиясында және әлеуметтік экологияда адамдардың мәдени және материалдық мұқтаждықтарға қанағаттандыру сапасын білдіру үшін кең қолданылатын ұғым. **Тіршілік етті.** Өмір сүрді, құш көрді.

Тіршілік ету. Өмір сүру. **Тіршілік қайғығын еркін есті.** бейн. Өмір жолында өзіне сенімді болды, оңай иеріп әкетті. **Тіршіліктің иірімі.** Күнделікті өмірдің күйбеңі, қалтарысы мен қиын кезеңдері. **Тірі жан тіршілігін істейді.** Әркім өз тіршілік-қамын жасайды деген мағынада.

ТІРШІЛІКСІЗ с ы н. Ешбір тіршілігі жоқ, өлі.

Тіршіліксіз сукойма. Құрамында биогендік заттектері өте аз болатын, тіршілік онша дамымайтын сукойма.

ТІРШІЛІКТІК з а т. Тіршілікке қажеттілік.

ТІРІ с ы н. 1. Жаны бар, тіршілік етуші. 2. Өмірде бар, өмір сүріп жүрген.

Тірі азап [қорлық]. Қиямет-қайым, мехнат.

Тірі аруақ. а) Өлген адам тәрізді құр сүлдесі қалған, бейбақ. б) Дәрменсіз адам мағынасында айтылады.

Тірі әруақ. сөйл. **Тірі аруақ.** **Тірі бол!** Аман-есен, сау-саламат жүр! **Тірі бейіт.** Көзі тірісінде орны белгіленіп, тұрғызылған бейіт. **Тірі еткенді құр етпеді.** діни. Жан бергенді құр тастамады, ризығын берді. **Тірі жан [пенде].** Адам баласы, адамзат, кісі. **Тірі жанға теңдік бермеді [берген жоқ].** Ешкімге есесін жібермеді. **Тірі жан жоқ.** Ешкім, ешбір адам жоқ. **Тірі жаннан қайықпады.** Ешкімнен қорықпады. **Тірі жан тісті бақа.** Әйтеуір талынып, ұмтылып жатыр деген мағынада. **Тірі жесір.** Күйеуі ұзақ сапарға кеткен не ажырасып кеткен әйел. **Тірі жетім.** а) Әке-шешесінен жастай айырылған бала. б) Желіндемей төлдеген қойдың қозысы. **Тірі жүн.** қой шар. Қойдың қалың болып ұйысқан қысқы жүнінің астынан жаз шыға жаңадан шыққан және сол жысқан жүнінің көтеріліп қырқылғаннан кейін шығып келе жатқан жүні. **Тірі заттек.** Биосферадағы тірі организмдердің жиынтығы және биомассасы. **Тірі кесір болды.** Арылмастай қырсыққа айналды, пәле болды. **Тірі кетпейді.** Аман жібермейді. **Тірі күйік болды.** Тірдей қайғы-қасірет шектірді, уайым болды. **Тірі күйік тартқызды.** Тірдей қайғы-қасірет шектірді. **Тірі күн.** п о з т. Жақсы тұрмыс, бейбіт өмір. **Тірі қалды.** Өлмеді, ажал аузынан қалды. **Тірі маскара.** Нағыз сорақы, барып тұрған оңбағандық. **Тірі өлік.** Құр сүлдесі қалған, жансыз бейне; қолынан түк келмейтін дәрменсіз, қауқарсыз адам. **Тірі өліктей.** Қауқарсыз, дәрменсіз адам. **Тірі пенде.** а) Жарық дүниеде өмір сүруші, тіршілік етуші адам. б) Қыбыр еткен, қит

еткен жан; ешкім. **Тірі сөз.** Жанға нәр, қуат берер, иландырар, шипа болар жанды сөз.

ТІРІ: тірі дән. Дирменнен бітеу шыққан дән.

ТІРІДЕЙ ү с т. Өлтірмей тірі күйінде, тірі тұрғанда.

Тірдей жеді [жеп қойды]. Қатты ұрысты; қатты ұрсып, ұялтты. **Тірдей жерге кірді [масқара болды, өлді].** Қатты ұялды, өлердей ұялды. **Тірдей жерледі [көмді].** Жер-жебіріне жетіп жәбірледі, әбден ұятқа қалдырды, масқара етті. **Тірдей көрге тықты.** Әбден өлімші етті, азапқа салды. **Тірдей қорлық.** Қарапан-қарап, ішпей-жемей, күнәсіз қиянат қору. **Тірдей өлді.** Көп алдында масқара болды, иті шықты. **Тірдей салмағы.** Сойылмай тұрғандығы салмағы. **Тірдей тілу.** биол. <лат. vivus – тірі, sectio – тілу> Тәжірибе арқылы жануар организмнің қызметін зерттеу, аурудың себебін анықтау, түрлі заттардың әсерін білу, хирургиялық емдеу жолын анықтау үшін жасалатын оталау (операция) әдістемесі.

ТІРІ з а т. сөйл. **Тіршілік.**

ТІРІҚАЗЫНДЫЛАР з а т. Бір геологиялық дәуірден басқасына елеулі өзгеріссіз өтетін әртүрлі таксономиялық дәрежедегі азғалар.

ТІРІЛ = ет. 1. Қайтадан жан біту, жан кіру. 2. ауыс. Әлдену, құш алу. 3. ауыс. Жандану, ояну.

ТІРІЛЕ = ет. саят. Қыран құстың балапанына жанды нәрсе жегізіп баулу, сонымен ауыздандыруы.

ТІРІЛЕЙ ү с т. сөйл. **Тірдей.**

Тірлей жұмыртқалау. биол. Жануарлардың жетілген ұрығы бар жұмыртқа тууы. **Тірлей суару.** егін шар. Өсімдікті өсіп-жетілу кезінде суару.

ТІРІЛЕТ = ет. саят. Балапан құсқа жанды нәрсе жегізіп баулыту, сонымен ауыздандыру.

ТІРІЛЕТУ Тірілет етістігінің қимыл атауы.

ТІРІЛЕУ Тіріле етістігінің қимыл атауы.

ТІРІЛТ = ет. 1. Жан бітірту. 2. ауыс. Ояту, қайта қалтына келтірту, еске түсірту.

ТІРІЛТУ Тірілт етістігінің қимыл атауы; жан бітірту.

ТІРІЛУ Тіріл етістігінің қимыл атауы.

ТІРЛІК з а т. Тірі жүргендік, тірі болып өмір сүрушілік.

ТІС¹ з а т. <лат. dens> 1. анат. Адамның, жан-жануарлардың шайнауға немесе тістен үзуге бейімделген, ауыз қуысындағы қатар тізілген сүйек мүшесі. 2. Ауылшаруашылық сайман, техникалардың жүзі, тарақтың қысы. 3. ауыс. Өмірдің қиындығы, азабы, зардабы.

Тіс ауруы. мед. Тіс ұлпасы мен қызылшектің қабынуы салдарынан тіс түбірлері жалаңаштанып, іріңдеп тіс қағының орнына сыяқты ауру түрлері.

Тіс басқан. жерг. Тоқпаққан, жасы келген, көрі.

Тіс батырысты. Құш қолданысты, қаттырақ құш қолданды. **Тіс емдеу.** мед. <грек. stoma – ауыз, logos – ілім> Тіс, жақ, ауыз қуысы ауруларын емдеумен айналысатын медицина саласы. **Тіс жарды.** а) Сәбиге тіс шыға бастады. б) Үн қатты, сөйледі, сыр ашты. **Тіс жармады.** Сөйлемеді, үн қатпады, үндемеді. **Тіс жарып тыр етпеді [тыр етіп тіс жармады].** Үндемеді, еш нәрсе айтпады, тіл қатпады. **Тіс жарысқан жоқ.** Өзара үндемеді, тіл қатпады. **Тіс жуатын сықпа.** Тіс жууға арналған, фтор қосылған құтыдағы паста. **Тіс карнесі.** мед. Тістің қатты тіндерінің бұзылуынан тісте қуыстың пайда болуы; өте көп тараған ауру. **Тіске сыздық етті.** Үндемеді, тіс тиерлік алданыш етті. **Тіс қағу.** этн. Сойылған малдың тісін қағып тісіру салты (қазактардың түсінігі бойынша, егер бұл салтты орындамаса, тазалық сақталмаған биік саналады). **Тіс қобысы.** Түйе тісіндегі жарықшақ, түйе жасын анықтауға болатын өлшем. **Тіс қырғысы.** Тіс тілігінен (етінен) шығып тұрған тіс тұрқы. **Тіс мойны.** Тіс сауыты мен тіс түбірін бір-бірінен бөліп тұрған жіңішке аралық. **Тіс өзгі.** анат. Тіс түбіріндегі канал.

Тіс салды. **Тіседі**, **тісін батырды**. **Тіс сауыты**. **Тістің ауыз қуысына шығып тұрған бөлігі**. **Тістері тістеріне тимей [тісі тісіне тимей]** сақылдады. **Қатты тоңды**. **Тіс тимеген**. **Мал жемеген**. **Тіс түбірі**. **Тістің тіс ұяларына кіріп тұрған бөлігі**. **Тіс, тырнағымен жабысты**. **Жата жармасты**, өлердей жабысты. **Тісті қамады**. **Жас алма**, қышқылтым жемісті жеп, тіс тұтылып қалды, ауырды. **Тістің мөрі**. в. е. т. **Тістің жұлар бетіндегі шырғылдау келген өңезді**, қақты бедер өрнегі. **Тістің суындай**. **Сайлы**, сайдауыт. **Тісті тіске қойды**. **Аштыққа әрең көнді**, шыдады, тарықты. **Тіс шұқыр қылтанақ жоқ**. **Шөп шықпаған тақыр**. **Тісі бақаланды**. **Бір нәрсені өзі жеместен арнап, сақтап қойды**. **Тісі батпады**. **Батылы жетпеді**, ойындағысын айта алмады. **Тісі батты**. **Батырып сөйледі**. **Тісі кетпіді**. **Кетік тісі көрініп күлді**. **Тісі қаладай**. **Тісі біркелкі ірі**, мықты. **Тісі қалмады**. **Тістерінің бәрі түсіп қалды**. **Тісі қаусады**. **Ауызда сау тіс қалмады**, тіс пен түсіп қалды. **Тісін басты**. **Егесті**, өштесті, жауласты. **Тісін батырды**. **Әлімжеттік керсетті**. **Тісін батыру**. **Зорлық-зомбылық көрсету**, құштеу. **Тісін бұрша ұра бастады**. т ү й е ш а р. **Түйенің 9 жасар кезінде айырдың қасқа маңдайы үшкілденіп, тоза бастауы**. **Тісіне басты [сыздық қылды]**. **Азық етті**, үнемдеп талшық қылды. **Тісінен шықпады**. **Ешкіме айтпады**, тіс жармады, жан баласына білдірмеді. **Тісін жасырды**. **Арам ойын ішке тықты**, қақтық ойлады. **Тісін қайрады**. **Өшікті**, өштесті, кектенді. **Тісін салды**. **Жыртқыш аң талады**, дал-дұлын шығарды. **Тісін тісіне қойып сақтады**. а) **Біреуге арнап**, тәтті дәмін өзіне қимай сақтады. ә) **Аманатты берік сақтады**. б) **Сыртқа сыр шығармады**. **Тісінен шығармады**. **Ішкі сырғын**, құпиясын ешкімге айтпады, білдірмеді, жария етпеді. **Тісінің сыздығына сақтады**. **Сырды берік**, бекем, құпия ұстады; жария етпеді. **Тісің барда ысқырып қал**. **Қайратың барда көріп қал**; қолыңнан келіп тұрғанда дегенді істен қал деген мағынада. **Тісі өтпеді**. а) **Қатты нәрсені тіспен сындыра алмады**. ә) **Айтқанын істете алмады**, сөзі жүрмеді. **Тісі сақылдады**. **Тоңаннан**, қайрағаннан қалш-қалш етіп, тістері бір-біріне тиді. **Тісі сары қайрақ**. **Әбден қартайған деген мағынада айттылады**. **Тісі сойдыды**. **Тісі ырсып**, ақсиды. **Тісі ісігі [қанжел]**. м е д. **Пародонт ұлпаларының жеткіліксіз қоректенуінен туындайтын созылмалы ауру**. **Тісі түсті**. а) **Б жасқа келген баланың сүт тістері түсті**. ә) **Азадағы әртүрлі аурудан**, калың жетіспеуден, тісжегі әсерінен тіс түбірінен босап қалды. **Тісі тісіне тимеді**. **Қатты тоңды**, қалш-қалш етті, діріл қақты. **Тісі шыққан**. **Тәжірибесі бар**, ысылған. **Тісі шықты**. а) **Тіс жарды**. ә) **Есейді**, ер жетті.

Тіс² з а т. ж е р г. **Қайықтың тұмсығына көлденең орнатылған ағаш**.

ТІСАФАШ з а т. к ә с і п. **Диқандардың қарапайым еңбек құралы**, бір жағы имек, ұсталған ағаш.

ТІСБАЙЛАМ з а т. б и о л. <periodontium> **Тістерді (тіс түбірін) жоғарғы және төменгі жақ қызыл иек ұяларына (альвеолаларына) бекітіп тұратын дәнекер ұлпалы байлам**.

ТІСЕ з а т. **Құрал-сайман**.

ТІСЕ= е т. **Алғашқы сүт тіс түсіп, орнына қайтадан жаңа тіс шығу**.

ТІСЕК з а т. ж е р г. **Үйдің есігіне сүйектен жасалатын ишекей, ою**.

ТІСЕУ¹ з а т. в е т. <лат. dentitio> **Құлын, тай, құнан сияқты малдарда болатын тіс ауруы**.

Тісеу құнан. **Сүт тістерінің түсіп, орнына тұрақты тістердің шыға бастаған жылқы төлі**.

ТІСЕУ² <лат. dentitio> **Тісе етістігінің қимыл атауы**.

ТІСЖАРҒЫШ з а т. ж е р г. **Қайрақ**.

ТІСЖЕП з а т. м е д. <лат. caries> **Ауру қоздырғышы жерінен тіс эмалі мен дентиннің тесіліп сонымен бірге минералдық заттардың жетіспеуінен тісте қуыс пайда болатын ауру**.

ТІСКЕ с ы н. ж е р г. **Жіңішке**.

ТІСКЕБАСАР з а т. **Қорек етер, жейтіндей (тамақ)**.

ТІСҚАҚАН с ы н. **1. Тәжірибелі, ысылған, әккі, құ. 2. Есейген, ересек**.

ТІСҚАҚАНДЫҚ з а т. **Көпті көргендік, пысықтық**.

ТІСҚАҚТЫ с ы н. **Ысылған, әккі, құ**.

ТІСҚОЛ с ы н. ж е р г. **Тыстық, сырттық (мата)**.

ТІСПАСТА з а т. **Тіс жууға арналған сықпа**.

ТІСТАЗАЛАҒЫШ з а т. **Тіс тазалауға арналған құрал, щетка**.

ТІСТЕ= е т. **1. Тістен алу, тісін батыру, тісімен бір нәрсені тартып жібермеу, үзіп алу. 2. Ішін-жеу**.

Тістен жерде тіс қалу. ж е р г. **Өштесу**, кек алу. **Тістегеннің аузында, ұстағанның қолында кетгі**. **Кім болса соның еркінде кетті, талауға түсті**.

ТІСТЕГЕРШТІ: **тістегерішті сорғы**. т е х н. **Екі роторлы ротациялық сорғының бір түрі**.

ТІСТЕГІШ с ы н. с ө й л. **Тістегіш**.

ТІСТЕЙ с ы н. **Тіс сияқты, тіс тәрізді, қатты**. **Тістей қатты**. а) **Сіресіп қатып қалды**, тапжылмады, қозғалмады. ә) **Дегенінен қайтпады**, қасарысты. **Тістей қату**. **Жабысын айырылмау**.

ТІСТЕЛ= е т. **Тістен алыну, тіспен үзілу, бөліну**.

ТІСТЕЛЕ= е т. **Қайта-қайта, үсті-үстіне тістелеу, тістей беру**.

ТІСТЕЛЕС= е т. **1. Бір-бірін қайта-қайта тістелеу. 2. ауыс. Ұрысып-керісу, төбелесу, тіресу**.

ТІСТЕЛЕСУ **Тістелес етістігінің қимыл атауы**.

ТІСТЕЛЕУ **Тістеле етістігінің қимыл атауы**.

ТІСТЕЛУ **Тістел етістігінің қимыл атауы**.

ТІСТЕМ: **бір тістем**. **Бір жапырақ, бір тілім**.

ТІСТЕМЕ¹ з а т. с ө й л. **Ауыз толтырып шайнап жейтін азын-аулақ ішін-жем, тағам**.

ТІСТЕМЕ² з а т. ж е р г. **Тістен жеуге қолайлы етіп жасалған ұсақталған кесек қант**.

ТІСТЕМЕ: **тістеме құрақ**. к о л ө н е р. **Кекілік қас негізінде тігіліп, әрбір көздің үстіне майда-майда ақ қойып шығатын құрақ түрі**.

ТІСТЕН= е т. **Қатты ызаланып, зығырданы қайнау, кіжіну**.

ТІСТЕНДІР= е т. **Ызаландыру, кіжіндіру**.

ТІСТЕНДІРУ **Тістендір етістігінің қимыл атауы**.

ТІСТЕНУ **Тістен етістігінің қимыл атауы**; **қатты ызалану, зығырданы қайнау, кіжіну**.

ТІСТЕНІС= е т. **Бір-бірімен тістесу**; **зығырдандары қайнау, кіжінісу**.

ТІСТЕНІСУ **Тістеніс етістігінің қимыл атауы**.

ТІСТЕС= е т. **1. Бір-біріне тіс салу. 2. ауыс. Біреумен айтысу, ұстасып қалу, ерегісу, жағаласу, тіресу**.

Құйрық тістесті. а) **Ат жарыста, шабыста аттар тақалып шапты, жақындасты, соңғысы алдыңғысына тым жуық келді**. ә) **Арасы үзілмеді, бір-біріне жалғасты**.

ТІСТЕСТІР= е т. **Қабаттастыру, сірестіру**.

ТІСТЕСТІРУ **Тістестір етістігінің қимыл атауы**.

ТІСТЕСУ¹ **Тістес етістігінің қимыл атауы**; **бір-бірімен тістесіп, жақтың қарысып қалуы**.

ТІСТЕСУ² з а т. **Өзара болған шайқасулар, айқастар**.

ТІСТЕТ= е т. **1. Бір затты (тамақ) екінші бір адамның аузына ұсынып, тісіне басқызу. 2. Өз қолымен ұсыну, беру**.

ТІСТЕТІР= е т. **Тістеткізу, тісіне басқызу; бергізу, ұсындыру**.

ТІСТЕТІРУ **Тістеттір етістігінің қимыл атауы**.

ТІСТЕТУ **Тістет етістігінің қимыл атауы**.

ТІСТЕУ **Тісте етістігінің қимыл атауы**; **аузымен, тісімен бір нәрсені тістелеу; тіске басу**.

ТІСТЕУК¹ з а т. **1. Шеге суыруға не бір нәрсені қатты қысып ұстауға арналған темірден жасалған құрал; атауыз. 2. Қантты бөлуге,**

ұстауға және басқа да тағамдарды алуға арналған қайшы тәріздіс құрал.

ТІСТЕУК² с ы н. **Тістен алатын, қыршаңқы, тістеуіш**.

ТІСТЕУШ з а т. **Араның тістерін оңдайтын, түзеуіш темір құрал**.

ТІСТІ с ы н. **1. Тісі бар; тісі өткір. 2. ауыс. Азулы, батыл, жақты. // Батыл, қорықпайтын, жүректі кісі**.

Тісті беріліс. т е х н. **Біліктер арасында айналмалы қозғалысты беруге және айналыс жиілігін өзгертуге арналған механизм**. **Тісті жонғы**. к о л ө н е р. **Керегінің басы мен ұяқтың алақанна ыру, сызық жүргізу үшін қолданылатын жонғы**. **Тісті киттер**. з о о л. <лат. odontoceti> **Қит тәрізділердің отряд тармағы**. **Тісті түйежоңышқа**. ө с. <лат. melilotus dentatus> **Жоңышқаның бір түрі**.

ТІС-ТІС с ы н. **Өркеш-өркеш, ирек-ирек**.

ТІСШҰҚЫҒЫШ з а т. **Тістің арасына тұрып қалған тамақ қалдықтарын алып тастауға арналған жіңішке, ұшкір таяқшалар**.

ТІПРЕ= е т. **1. Қорыққан кезде немесе қуанғанда дененің қалтырауы, дірілдеуі. 2. Жер қыртысы қозғалысының әсерінен жердің қозғалуы, жер сілкіну**.

ТІПРЕН= е т. **Шошыну, үрейлену**.

ТІПРЕНДІР= е т. **Үрейлендіру, шошындыру**.

ТІПРЕНДІРУ **Тіпрендір етістігінің қимыл атауы**.

ТІПРЕНТ= е т. **Дүр сілкіндіру, дірілдету**.

ТІПРЕНТУ **Тіпрент етістігінің қимыл атауы**; **дүр еткізу**.

ТІПРЕНУ **Тіпрен етістігінің қимыл атауы**.

ТІПРЕС= е т. **Дірілдеу, тоңу, қалшылдау**.

ТІПРЕСУ **Тіпрес етістігінің қимыл атауы**.

ТІПРЕТ= е т. **1. Қалтырату, дүр сілкіндіру. 2. Дірілдету, гүрлідету. 3. ауыс. Шошыту, ұркіту, қорқыту**.

ТІПРЕТУ **Тіпрет етістігінің қимыл атауы**; **селт еткізу, дүр еткізу**.

ТІПРЕУ **Тіпре етістігінің қимыл атауы**.

ТІПРКЕ= е т. с ө й л. **Қалтырау, тітіркену**.

ТІПРКЕН= е т. **1. Денесі тұршігу, шіміркену. 2. Сескену, шошыну**.

ТІПРКЕНГІШ с ы н. **Денесі тұршіккіш; көңіліне секем алғыш**.

ТІПРКЕНГІШТІК з а т. з о о л. **Тірі жасушалардың, тіндердің (ұлпалардың) немесе тұтас ағзаның ішкі және сыртқы тітіркендіргіштерге жауап қайтару қабілеттілігі; ортаның өзгерістеріне бейімделушілік процесі**.

ТІПРКЕНДІР= е т. **Түршіктіру, шіміркендіру**.

ТІПРКЕНДІРГІШ з а т. **Ағза күйінің бұдан кейінгі өзгерістерінің шарты болып көрінетін сыртқы не ішкі, ұғынылатын не ұғынылмайтын кез келген материалдық агент**.

Тітіркендіргіш улы заттар. ө с к. **Жұтқыншақ пен көзге әсер ететін (тітіркендіретін) улы заттар**.

ТІПРКЕНДІРУ= **Тітіркендір етістігінің қимыл атауы**; **қоздыру, әсер ету**.

ТІПРКЕНУ= е т. **Түршіктіру, қалтырату**.

ТІПРКЕНТУ **Тітіркент етістігінің қимыл атауы**.

ТІПРКЕНУ **Тітіркен етістігінің қимыл атауы**.

1. Дір ету, тұршігу. 2. би о л. Тірі клеткалардың, ұлпалардың немесе тұтас организмнің ішкі немесе сыртқы тітіркендіргіштерге жауап қайтаруға қабілеттілігі.

ТІПРКЕНУШІЛІК з а т. **1. Тірі ағзаның сыртқы әсерге жауап беру қабілеті. 2. тер м. Тұтас ағзаның, оның органдарының, тіндерінің жасушаларының физиологиялық күйінің тітіркендіргіштер деп аталатын сыртқы әсерлердің ықпалымен өзгеруі**.

ТІПРКЕНІС з а т. **Дене тұршігушілігі, шіміркенушілік**.

ТІФӘ о д. **1. Жаманат хабарды естіп, не білгенде «өзімен кетсін», «басымызға келмесін» деген мағынада айтылатын одағай сөз. 2. Бір нәрсеге**

таңданып, таңырқағанда, разы болғанда көз, тіл тимесін деп айтылатын одағай сөз.

ТІФУ о.д. Налығанда, ренжіп, жаратпағанда айтылатын одағай сөз.

ТІШКЕКАШАУ з.ат. Жұқа қып көздеуге арналған жіңішке қашау түрі, аспап.

ТІШКЕЛЕУ сын. Жіңішкеу.

ТӘН з.ат. Әск. Қуаттылығы жоғары жауынгерлік з.ат.

ТЮБИНГ [ағыл. tubing] з.ат. кен. Қырлы сегменттер түріндегі құрастырмалы шойын, болат және темірбетон элементтер; жер асты имаратының қаптаулары (әдетте цилиндрлік) құрастырылатын элемент.

ТЮБИНГЛІК: тюбинглік шеген. кен. Босан, орнықсыз не сулы, құмды тұстардағы тік, көлбеу және еңіс қазбаларды бекіту үшін тюбингтерден құрастырылған шеген.

ТЮЛЕНЬ [фин. поггра] з.ат. з.ол. **Итбалық** (Жарғақ табанды, аяқтары жүзуге икемді, теңіздерде өмір сүретін сүтқоректі жануар).

ТЮЛЬ [франц. tulle] з.ат. Терезеге перде ретінде қолданылатын жұқа, селдір мата.

ТЯНЬ-ШАНЬ: Тянь-Шань арқары. з.ол. <лат. ovis ammonkarelini>. Таралу аймағы тарылым, саны азайып жатқан, Тянь-Шань, Шу-Ле таулары мен Жоңғар Алатауын мекендейтін жабайы тау қойының бір түрі. **Тянь-Шань жанаргүлі.** өс. <лат. adonis tianschanica> Бийіктігі 7-8 см, өте сирек кездесетін, сабағын түк басқан дәрілік өсімдік. **Тянь-Шань қоңыр аюы.** з.ол. <лат. ursus arctos isabellinus> Тянь-Шань және Жоңғар Алатауында, орманды және бұтасы қалың таулардың Альпі шалғынына дейін мекендейтін аюдың түрі. **Тянь-Шань шегені.** б.от. <лат. sorbus tianschanica> Бийіктігі 3-5 м, бүршінің ұзындығы 15 мм-ге жететін, діңі қызыл қоңыр түсті жылытыр ағаш.

У

У¹ лингв. 1. Ерінің сүйірленуі арқылы жасалатын үнді дауыссыз дыбыс. 2. Қазақ әліпбиінің жиырма алтыншы әрпі және сол әріптің жазылу таңбасы.

У витамині. Азаға қажетті дәрумендердің бірі. **У²** з.ат. 1. Тірі азаға әсер еткенде, қалыпты тіршілік әрекеттерін күрт өзгертетін не өлімге душар ететін химиялық з.ат. 2. ауыс. Қайғы-қасірет, мұң-шер. 3. ауыс. Зияндық, жамандық.

У да шу. Айқай-ұйқай, ду-ду, уу-гу. **У жақты.** Қаралады, жала жапты. **У жеген бурыл бөрі** порымданды. Ыза кернеп аласұрды. **У жесең [жұтсан, ішсен], руынмен.** Не көрсенде ағайын-туған, ел-жұртпен бір көрген дұрыс деген мағынада. **У жұтқандай болды.** Қатты қайғырды, іші шерге толып, уайым жеді. **У қайтарғыштар.** хим. Улы заттарды арнайы байланыстыратын және токсиндермен, улы заттармен ұланғанда емдік препарат болып табылатын химиялық қосылыстар. **У тілді.** Тіл ұдай, ащы. **У ішті.** Азап көрді, қиналды, адасты.

УА¹ о.д. 1. Көптің зейінін өзіне қарату үшін көтеріңкі үнмен айтылатын ишарат сөз. 2. Разы болып қолпаштағанда, пай, пәлі деген мағынадағы ишарат сөз. 3. Біреудің зейінін, көңілін өзіне бұрып, мән бердіру үшін көтеріңкі үнмен айтылатын ишарат сөз. 4. Адамның көңіл күйі төмендегенде, қайғырғанда, қапаланғанда айтылатын сөз.

Уа, дарига! а) Арман, өкінішті білдіруде айтылатын одағай сөз. ә) Аңсау, сағыну мәнінде қолданылатын сөз.

УА² шыл. көне. Және.

УА³ з.ат. вет. Жылқының толарсақ (буынның) қабынуы.

УАҒАЗ з.ат. **Уағыз** (үгіт-насихат, өсиет).

УАҒДА з.ат. **Уағда.**

УАҒАЛАЙКУМАССАЛАМ [ар.عليكم السلام] з.ат. Ассаламуғалейкум деп аманасқан ер адамның

сәлемін қабылдау ретінде қайтарылатын жауап.

УАҒДА з.ат. **Уәде, серт.**

Уағда байлады. **Уәделесті.** **Уағда берді.** **Серт етті, уәде берді.** **Уағда берісті.** **Серт берісті, уәделесті.** **Уағда бұзу.** **Уәдесінен айну, сөзінде тұрмау.** **Уағдадан танды.** **Берген сөзден айныды.** **Уағдада тұрысты.** **Уәдесінен, берген сертінен айнымады, сөзінде тұрды.** **Уағда десті.** **Серттесті, бір-біріне адал дос болды.** **Уағда кесті.** **Алт етті, серт берді.** **Уағда күтті.** **Уәдеде, сертте тұрады деп сенді.** **Уағда қылды [етті].** **Сөз берді, уәделесті.** **Уағдасы берік.** **Бір сөзді, сөзде тұратын.** **Уағдасы болды.** **Келісіген ортақ сөз болды.** **Уағдасын алды.** **Сөзін алды, уәде беруді сұрады.**

УАҒДАЛАС= е.т. **Бір-бірімен уәделесу, серт берісу.**

УАҒДАЛАСТЫҚ з.ат. **Келіссөз арқылы қол жеткен ортақ мәміле, келісім.**

УАҒДАЛАСУ **Уағдалас етістігінің қимыл атауы.**

УАҒДАЛЫ сын. **Серт жасасқан, уәделі.**

УАҒДАСЫЗ сын. **Уәделеспеген, сөз беріспеген.**

УАҒДАШЫЛ сын. 1. **Уәдеде тұрғыш, сертке**

берік. 2. **Уәде бергіш, сертке берік емес.**

УАҒЗА з.ат. көне. **Уағыз.**

УАҒЫЗ [ар. وعظ] з.ат. 1. **Үгіт, насихат.**

2. діни. **Ислам дінінде Алланың барлығы мен бірлігі, дін шындығы жайлы және адамдарды дінде шақыру мақсатында айтылатын насихат сөздер.** 3. **Өз ойын, идеясын біреуге таңып, өткізіп, қабылдауып айтатын үгіт сөз.**

УАҒЫЗДА= е.т. **Өсиет айту, насихат жүргізу.**

УАҒЫЗДАУ **Уағызда етістігінің қимыл атауы.**

УАҒЫЗДАУШЫ з.ат. 1. **Бір нәрсе жайлы үгіт жүргізуші, насихаттаушы адам.** 2. діни. **Мұсылман дінінің ерекшеліктерін айтушы, насихаттаушы молда, сопы т.с.с.**

УАҒЫЗДАУШЫЛЫҚ з.ат. **Насихат жүргізушілік, үгітшілік.**

УАҒЫЗШЫ з.ат. **Уағыз айтушы, үгіт жүргізуші.**

УАҒЫЗШЫЛ сын. **Уағыз айтқыш, уағыз айтуға жаны құмар.**

УАҒЫЗШЫЛЫҚ з.ат. **Уағыз айтушылық, үгітшілік.**

УАЖИП [ар. واجب] з.ат. көне. **Міндет, талап.**

УАЗИПА [ар. وظيفة] з.ат. **Міндет.**

УАЗЫНА з.ат. **жерг. Бытыра мылтыққа салатын дәрінің өлшеуіші.**

УАЙ о.д. 1. **Өзара келіспеушілік, әр жаққа тартушылық орын алағанда, «сөзге құлақ сал», «ақылға кел» деген мағынада біреудің назарын өзіне қарату кезінде айтылады.** 2. **Ау, оу одағаймен мәндес сөз.**

УАЙТ-СПИРИТ з.ат. хим. **Бензин айдағанда алынатын қайнау температурасы 165–200°С болатын көмірсутектердің сұйық қоспасы.**

УАЙЫМ [ар. وهم] з.ат. **Адамның жан дүниесіндегі саяғышып, рухани мұқтаждықты сезінумен байланысты құлазу, қайғыру сезімі; мұң.**

Уайым жеді. **Қатты қайғырды, уайымдады.**

Уайым қылды. **Уайымдады, қатты қапаланды.**

Уайымнан құр етпеді. **Қапаландырды, уайымға салды.** **Уайым ойлады.** **Уайымдады, қайғырды.** **Уайым табы кетті.** **Сары уайымнан арылды, жадырады.**

Уайым тиді. **Уайымға батты, уайымдады.** **Уайым шекті.** **Уайымдады, қайғы ойлады.**

УАЙЫМДА= е.т. **Бір нәрсеге қайғыру, құсалану.**

УАЙЫМДАҒЫШ сын. **Уайымдай беретін, қайғырғыш.**

УАЙЫМДАН= е.т. **Бір нәрсеге қайғыру, құса болу.**

УАЙЫМДАНУ **Уайымдан етістігінің қимыл атауы; қайғыру, құса болу.**

УАЙЫМДАС= е.т. **Біреудің қайғысына ортақ болу, қайғырысу.**

УАЙЫМДАСУ **Уайымдас етістігінің қимыл атауы; бірге қайғыру.**

УАЙЫМДАТ= е.т. **Бір нәрсе туралы ойланту, қапаландыру, мұңайту.**

УАЙЫМДАТУ **Уайымдат етістігінің қимыл атауы; бір нәрсенің жанға батып ойлантуы, мұңайтуы.**

УАЙЫМДАУ **Уайымда етістігінің қимыл атауы; қайғыру, мұңаю.**

УАЙЫМДЫ сын. **Уайымдай беретін, қайғырлы.**

УАЙЫМ-ҚАЙҒЫ з.ат. **Мұң-шер, қайғы-қапа.** **Уайым-қайғы жоқ.** **Қамығатын, жанын жейтін ештеме жоқ, көңілі орнықты.**

УАЙЫМ-ҚАЙҒЫСЫЗ сын. **Еш нәрседен тарлық көрмей, қамсыз, мұңсыз-шерсіз.**

УАЙЫМ-ҚАЙҒЫСЫЗДЫҚ з.ат. **Қайғысыздық, ештеме ойламаушылық.**

УАЙЫМ-МҰҢ з.ат. **Қайғы-шер, зар.**

УАЙЫМСЫЗ сын. **Уайымы, қайғысы жоқ; қамсыз, белден басатын.**

УАЙЫМСЫЗДЫҚ з.ат. **Уайымға салынбаушылық, жеңіл қарау, жеңіл ойлаушылық, қайғысыздық.**

УАЙЫМШЫЛ сын. **Әр нәрсені уайымдай бергіш, қайғышыл.**

УАЙЫМШЫЛДЫҚ з.ат. **Уайым ойлаушылық, уайымға салынушылық.**

УАҚ¹ з.ат. 1. **Мезгіл.** 2. **Сәт.** 3. **Уақыт, кез.** 4. **Шақ, мезет.**

УАҚ² з.ат. 1. **Ұсақ, майда.** 2. **Аз, шамалы, кішкентай.**

Уақ ақша. **Ұсақ тыын, ұсақ-түйек ақша.** **Уақ мал.** **Қой-ешкі, тоқты-торым, қозы-лақ сияқты малдар.**

УАҚА з.ат. сөйл. **Оқа.**

Уақа етпес [емес]. **Оқасы жоқ, ештеме етпейді.**

УАҚАП: **уақап үй.** **Көпшілік болып жабылып салған ортақ үй.**

УАҚАП²: **уақап бол.** **Ұқыты, сақ бол.**

УАҚАПШЫЛАР з.ат. діни. **Уақапшылық бағытын ұстанушылар.**

УАҚАПШЫЛДЫҚ з.ат. діни. **Сәләфи бағытындағы ешбір мазһабқа кірмейтін ислам дініндегі ағымның бірі.**

УАҚИБ: **уақиб барған.** **ескікіт.** **Қаңғып барған.**

УАҚИҒА [ар. واقعة] з.ат. **Қоғамның немесе жеке адамның өміріндегі елеулі бір оқиға, құбылыс.**

Уақиға жасады. **жерг. Жадаи жасады, әрекет етті, ретін келтірді.**

УАҚИҒАЛЫ сын. **Уақиғаға толы, уақиғасы қызық.**

УАҚҚЫ үст. **Бір уақыттық, бір мезгілдік...**

УАҚСЫЗ үст. **Мезгілсіз.**

УАҚСЫН= е.т. **Уақ деп білу, уақ деп менсінбеу.**

УАҚСЫНУ **Уақсын етістігінің қимыл атауы; уақ деп менсінбеу.**

УАҚТА= е.т. **Ұсақтау, майдалау.**

УАҚТА: **бір уақта.** **Бір мезгілде, бір сәтте.**

УАҚТАҒЫШ сын. **Майдалағыш, ұсақтағыш.**

УАҚТАЛ= е.т. **Майдалану, ұсақтау.**

УАҚТАЛУ **Уақтал етістігінің қимыл атауы; ұсақталу, майдалану.**

УАҚТАН= е.т. **Бөліктегену, ұсақталу.**

УАҚТАНУ **Уақтан етістігінің қимыл атауы; майдалану, ұсақталу.**

УАҚТАТУ= е.т. **Ұсақтату, майдалату.**

УАҚТАТУ **Уақтату етістігінің қимыл атауы; ұсақтату, майдалату.**

УАҚТАУ **Уақта етістігінің қимыл атауы; үгіту, майдалау, ұсақтау.**

УАҚ-ТҮЙЕК з.ат. **Ұсақ-түйек, майда-шүйде.**

УАҚТЫЛЫ үст. **Дер кезінде, тиісті мезгілде.**

УАҚТЫЛЫҚ з.ат. **экон. Есептемелердің сапалық сипаттамасы.**

УАҚ-УАҚ үст. сөйл. **Мезгіл-мезгіл.**

УАҚШЫЛ сын. **Ұсақ-түйекті есептейтін, күйі (адам).**

УАҚШЫЛДЫҚ з.ат. **Ұсақтық, күйкілік.**

УАҚЫП зат. діни. *Діни орындарға тегін берілген зат, мүлік.*

УАҚЫПНАМА зат. көне. Құдайы ісіне жұмсау үшін берілген мүлік жазылған қағаз, уақыт қағазы.

УАҚЫТ [ар. وقت] зат. 1. филос. Материяның үздіксіз дамуы мен өмір сүруінің объективті бір формасы; мезгіл, мерзім. 2. Сәт, кез, мезет. 3. ауыс. Заман, дәуір.

Уақыт бар. Әлі ерте, біраз нәрсеге үлгеруге болады деген мағынада. **Уақыт берді.** Мүмкіндік тугызды, жағдай жасады. **Уақыт болып қалды.** Біраз уақыт өтіп кетті, белгілі бір шаруаның аяқталар мерзімі тақалды. **Уақыт бірлігі.** и н ф. <ағыл. time unit>. Процессордың жұмыс істеу ырағы. **Уақыт бюджеті.** экон. Қызметкердің, оның отбасы мүшелерінің немесе халықтың жекелеген тобының – уақытты (тәулікті, атаны, айды, жылды) пайдалануы түрлеріне қарай оның жұмсалынуы болу. **Уақыт [сын] елегіне түсті.** Уақыт сынынан өтті, сыналды. **Уақыт жоғалту.** Уақытын бос, пайдасыз, бекер істермен өткізіп алу. **Уақыт жоқ.** а) Қол тимейді, мұрша жоқ, ә) Болмайтын нәрсені соза беруге шыдамсыз келмейді деген мағынада. **Уақыт [жастық] зуылдады.** Уақыт (жастық) тез өтіп кетті. **Уақыт кешті.** Тағатсызданып, мазасызданып күтті. **Уақыт кетіру.** Уақытты босқа жіберу, өткізу, қажетсіз нәрсемен айналдыру. **Уақыт қоры.** экон. Жобаны ең ерте аяқтауға болатын уақыт пен жобаны ең кеш аяқтауға болатын уақыттың арасындағы айырмашылық. **Уақыт мәнінесі.** окказ. Басқа мезгілге, басқа жағдаятқа лезде тап болушылық. **Уақыт нормасы.** экон. Тиісті біліктілігі бар бір жұмыскердің немесе жұмыскерлер тобының (бригаданың) белгілі бір ұйымдық-техникалық және табиғат-климат жағдайында өнімнің (жұмыстың) бір өлшемін орындау үшін белгіленетін жұмыс уақыты шығынының тәртіптелген шамасы. **Уақыт озды.** а) Аз уақыт өтті. ә) Күндер зымырады, күн артынан күн, ай артынан ай өтті. **Уақыт өткізу.** Кешеуілдеу, кешігіп қалу, әрекетсіз бос жіберіп алу. **Уақыт өтті.** Мезгілі келді, уақыт жылжыды. **Уақыт санаушысы.** и н ф. <ағыл. time clock> Таймер қызметін атқаратын компьютер құрылғысы. **Уақыт супердидары.** и н ф. <ағыл. time supervisor> Машиналық таймер негізінде уақыт қызметін ұйымдастыратын операциялық жүйені басқаратын программа. **Уақыт тағдаушысы.** и н ф. Белгілі жолға тиісті нұсқаулардың орындалу уақыттарын қосындылау негізінде немесе программаларының белгілі нүктелеріне белгілер қою және осы белгілер арасындағы программа бөлшегінің орындалу уақытын өлшеу негізінде программаның немесе программа бөлігінің орындалу уақытын бағалау немесе өлшеуге арналған аспаптық программалық құрал. **Уақыт тапты.** Қолы тиді, мұршасы келді. **Уақыт тар.** Уақыт аз, қысыялаң. **Уақытты бөлу.** и н ф. <ағыл. division of time> Бір компьютер процессорымен бір немесе бірнеше программада бірнеше есептеу процесіне кезектесіп қызмет ететін жүйелердің негізі. **Уақытты бөлу жүйесі.** и н ф. <ағыл. time-sharing operating system> Уақытты бөлу режимінде компьютер жұмысын жасақтайтын операциялық жүйе. **Уақытты бөлу монитормы.** и н ф. <ағыл. time-sharing monitor> Уақытты бөлудің операциялық жүйесі немесе оның құраушысы. **Уақыт тығыз.** Өте асығыс, күттірмейтін мезгіл, уақыт жоқ. **Уақыттың абсолюттік аралығы.** и н ф. <ағыл. absolute timelag> Программаның орындалуының басы мен соңы арасындағы айырмаға тең уақыт аралығы. **Уақыттың көрмесі.** бей н. Заман, кезең. **Уақыттың нақты мاسштабы.** и н ф. <ағыл. real time> Мәліметтер өңдеудің нақты орындалып жатқан процесстерін басқару кезінде пайдаланылатын масштаб. **Уақыттың ісі қиын.** діни. Уақыт еш нәрсемен санаспайды, күтпейді деген мағынада. **Уақытты өткізісу.** Бірге бастап кешіру, бір іске ортақ болу. **Уақыт үзіп кетті.** жерг. Уақыт озып кетті. **Уақыт факторларын тағдау.** экон. Келе-

шекте болатын өзгерістерге жеткілікті сенімді көрсеткіш есебінде пайдаланылатын жағдайды ұсынуға негізделген тағдау. **Уақыт факторы.** экон. Уақыт жөнінен әрқалай белгіленген төлемдерді мәміле жасасудың басына, түрлі уақытта жұмсалған шығындар мен алынған нәтижелерді ағымдағы мезетке не есепті жылдың басына келтіру кезінде қолданылатын көрсеткіш (коэффициент, дисконттаушы көбейткіш). **Уақыты бітті [жетті, озды].** Ғұмыры таусылды, қайтыс болды. **Уақытын алды.** Біреудің уақытын босқа өңімемен, босқа жүріспен кетірді, мазалады. **Уақытын бөлді.** Негізгі жұмысынан бөлек, басқа бір істі істеуге арнайы уақыт қалдырды. **Уақытын қаза жібермеді.** Уақытын рәсуа етпеді, бос жүріске салыбады.

УАҚЫТСЫ: хош уақытсызды. Көңілденіп қарсы алғаны.

УАҚЫТСЫЗ сын. 1. Ерте, мезгілінен бұрын. 2. Беймезгіл. // Уақыты шектеулі, мезгілі келмей.

УАҚЫТСЫЗДЫҚ зат. Уақыты жоқтық, жұмысбастылық.

УАҚЫТТАЙ сын. Зулаган, зымыраған мерзімдей.

УАҚЫТТЫҚ сын. Бір мезгілдік, сәттік. **Уақыттық айырмашылық.** экон. Есепті кезеңдегі бухгалтерлік және салық салынатын табыстың арасындағы айырма.

УАҚЫТША ұст. 1. Белгілі бір уақытқа дейін, қысқа мерзімге. 2. Әзірге, басы бүтін емес.

Уақытша аймақ. и н ф. <ағыл. temporary area> Аймақты құрған процесті орындау кезінде ғана болатын аймақ. **Уақытша артықтық.** и н ф. <ағыл. time redundancy> Мәселені шешуге алдын ала қарастырылған уақыт резерві. **Уақытша жад.** и н ф. <ағыл. temporary storage> Өңдеудің аралық нәтижелерін сақтауға резервтелетін арнайы сақтаушы құрылғы немесе жедел жадтың бөлігі. **Уақытша жұмыс.** Шектеулі мерзімге, көбінесе, бірнеше ай ішінде орындауға берілетін жұмыс. **Уақытша көріздеу.** с у ш а р. Топырақпағы түзды сумен шайып, оны коллекторлар арқылы сыртқа алып кету. **Уақытша келісілген шығарындылар.** экон. Өндірістің ең озық технологиясын игерген, қуаты шамалас және технологиялық процесстері ұқсас кәсіпорындардың зиянды заттектерді атмосфераға шығару мөлшері. **Уақытша конституция.** құқық. Елдің түпкілікті конституциялық құрылымын әзірлеу қажет болатын өпелді кезеңде қабылданатын конституция. **Уақытша кітапхана.** и н ф. <ағыл. temporary library> Бір тапсырманың шеңберіндегі мәліметтердің кітапханалық жинағы. **Уақытша құрғату желісі.** с у ш а р. Ойпаң жерлердегі артық суды тоған канал арқылы басқа жаққа ағызып құрату немесе жерасты суының деңгейін төмендетуге арналған гидротехникалық шарала. **Уақытша қызметкер.** Белгілі бір мерзімге жұмысқа қабылданған адамдар. **Уақытша мекен стансасы.** экон. Тірілік етуге айрықша қолайлы жағдайлардың болуына байланысты, белгілі бір түрдің өзі үшін ең ауыр кезеңдерде паналайтын мекені (аумақ, акватория). **Уақытша өкімет.** тар. Ақпан революциясының нәтижесінде Ресейде құрылған билік органы. **Уақытша су көзі.** с у ш а р. Жер беті суының жетіспеушілігіне байланысты анда-санда пайдаланылатын су қоры. **Уақытша тұрғындар.** Тұрақты пайдаланушылардың (пәтер жалдаушының, тұрғын үй-құрылыс кооперативі мүшесінің, тұрғын үй иесінің және онымен бірге тұратын семья мүшелерінің) рұқсат етуімен тұрғын жайда уақытша тұрған азаматтар. **Уақытша үкімет.** тар. саяси. 1917 жылғы ақпан төңкерісінің нәтижесінде патша өкіметі құлатылып, орнына туған буржуазиялық өкімет. **Уақытша файл.** и н ф. <ағыл. temporary (work) file> Даярлаған міндеті аяқталғаннан кейін жойылуға жататын файл. **Уақытша ценоз [проценоз]** экон. <лат. pro – бұрын, грек. koinos – ортақ> Көбінесе кездейсоқ түрлерден құралған, динамикалық сипаттамалары өте айнымалы уақытша қауымдастық (әдетте,

алғашқы қауымдастық). **Уақытша шегерім.** экон. Негізінен маусымдық сипаты бар көпшілік қолды өніммен жасалатын саудада қолданылатын баға шегерімі

УАҚЫТЫЛЫ ұст. Өз кезінде, мезгілінде.

УАҚЫТЫНДА ұст. Кезінде, мезгілінде.

УАҚЫҒ зат. діни. ескікіт. **Уақып.**

УАЛ зат. жерг. Егін бастатын құрал, талдан тоқып, бір бетін жебелеп жасайтын жабайы құрал.

УАЛАЯТ зат. тар. **Уәлаят.**

УАЛЛАҒИ од. сөйл. **Оллаһи.**

УАН= ет. 1. Кішкентай баланың жылағанын қоя қоюы, жұбануы. 2. ауыс. Жұбану, көңілді алдарқату. 3. ауыс. Қуану, көңілі толу, көңілі көтерілу, сену.

УАНДЫР= ет. Алданыш болу, алдандыру.

УАНДЫРУ Уандыр етістігінің қимыл атауы; жылағанын қойдыру; алдандыру.

УАНТ= ет. Жұбатту; алданту.

УАНТУ Уант етістігінің қимыл атауы; жұбатту, алдарқату.

УАНУ Уан етістігінің қимыл атауы; жұбану, алдану.

УАНЫШ зат. ескікіт. Жұбаныш, алданыш.

УАН зат. тар. Аймақ бастығы, князь.

УАСИҒА зат. Дәреже, лауазымға қосымша берілетін ақының түрі.

УАСИҒ [ар] зат. ескікіт. Сипат; белгі; сапа.

УАСЛ: уасл һәмзә. Араб әліпбиінде сөз басында һәмзәсіз келетін әліф.

УАСЫЛ: [ар. وصال] уасыл айлады. Тлек қабыл болды. **Уасылқылды.** Мақсатына жеткізді, тілегін қабыл етті.

УАФЫҚ [ар] зат. ескікіт. **Опық.**

УАТ= ет. 1. Баланың жылағанын қойғызу, жұбатту. 2. ауыс. Алдарқату, көңілді аулау. 3. ауыс. Қамқорлық көрсету, сүйеніш болу, көмек қыну.

УАТ= ет. 1. Үйімілетін нәрсені, тасты ұсату, майдалау, ұнтақтау, ұзіту. 2. Тасты шағу, бөлшектеу. 3. ауыс. Ұшыру, сідату, құлату.

УАТҚЫЗ= ет. Ұсақтатқызу, майдалатқызу. **УАТҚЫЗУ** Уатқыз етістігінің қимыл атауы; ұсақтатқызу, майдалатқызу.

УАТҚЫШ зат. техн. Тас, көмір т.с.с. ұнтақтайтын, уататын, майдалайтын техникка.

Уатқыш балға. кен. Соғатын теьматикалық қолмәшине, соғу тетіктерінен тұратын құрылғы.

УАТТЫР= ет. Майдалаттыру, ұсақпаттыру. **УАТТЫРУ** Уаттыр етістігінің қимыл атауы.

УАТУ Уат етістігінің қимыл атауы; жұбатту, көңілді аулау.

УАТУ Уат етістігінің қимыл атауы; ұсақтау, майдалау.

Уату тақтасы. кен. Балгалы ұсақтатын бөлшегі.

УАТУШЫ зат. Жұбатушы, көңілді аулаушы.

УАТУШЫ зат. Тас, көмір т.с.с. бөлшектеуші, майдалаушы, ұсатушы.

УАТЫЛ= ет. Ұсатылу, майдалану.

УАТЫЛ= ет. Езілу, егілу, жылау.

УАТЫЛҒЫШ сын. Тез уатылатын, майдаланғын.

УАТЫЛҒЫШТЫҚ зат. Омырылғыштық, ұсатылғыштық.

УАТЫЛУ Уатыл етістігінің қимыл атауы.

УАУ од. Басқа біреудің зейіні өзіне қарату үшін айтылатын шират сөз.

УАХСУСАН [ар. وخصوصا] шыл. ескікіт. **Әсіресе.**

УА од. Тебіреніп, толғанған кезде қолданылады.

УАҒЫМ ар. зат. ескікіт. Уайым, шер.

УАҒА зат. ескікіт. **Опа.**

УАФАЛЫ сын. ескікіт. Опалы, қайырлы.

УӘ шыл. ескікіт. **Және.**

УӘҒДА зат. көне. **Уағда.**

УӘДЕ [ар. وعهده] зат. Берілген сөз, серт, уағда.

Уәде байлады. Сөз берді, ант етті. **Уәде** байласты. Бір-біріне сөз, уағда берісті. **Уәде** бекітісті. Бірігіп келісті, мәмілеге келді. **Уәде** берді. Сөрт етті, уәделесті. **Уәде** бұзды. Сөзінде тұрмады, сертті, уағданы орындамады. **Уәде** бойынша. Келісуіміз бойынша. **Уәдеге** бекіністі. Өзара шешімге келді, ұйғарысты, бел байласты. **Уәдеге** берік. Сөртінде тұрғыш, сенімді. **Уәдеге** күпті болды. Бос сөзге қарық болды, уәдені көп естіді. **Уәдеде** бар болу. Сөзінде тұру, екі сөйлемеу. **Уәде** [уағда] етті. **Уәде** берді. **Уәде** етісті. **Уәделесті**, серттесті. **Уәде** қоздады. Сөзінде тұрмады, сөз беруі жиіледі. **Уәде** қылды. Сөз берді, ант етті, уағдаласты. **Уәдені** аттады. **Уәдені** бұзды, сертті орындамады. **Уәдені** ұмытты. Сөзінде тұрмады, айныды. **Уәдесін** [уағдасын] бұзды. Берген сертінен тайды, уәдесін орындамады. **Уәдесінде** тұрды [тұрмады]. а) Сөзінде тұрды, уағдасын орындады. ә) Айтқан сөзінен таймады, айнымады. **Уәдесінен** тайды. Сөзінде тұрмады, уағданы бұзды. **Уәдесін** жұтты. Айтқан сөзін орындамады, уағданы ұмытты. **Уәдесін** орындады. Сөзінде тұрды, айтқанын орындады. **Уәде** ұстады. Айнымасқа сөз байласты, келісім-ант жасасты.

УӘДЕГЕЙЛІК зат. Уәде беріштік, уәдеге әуестік.

УӘДЕЛЕС = ет. Сөз байласу, уағда берісу, серттесу.

УӘДЕЛЕСУ Уәделес етістігінің қимыл атауы; уағдаласу, сөз байласу.

УӘДЕЛІ сын. Уәде байласылған, уәделескен.

Уәделі күн. Шарттасқан, келісілген мерзім.

УӘДЕМЫРЗА сын. Ешкімнің көңілін қалдырғысы келмей, мүмкіндігі болсын, болмасын уәде бере беретін (кісі).

УӘДЕНАМЕ зат. тар. Өзара келісімшарт, келіссөз.

УӘДЕСІЗ сын. Уәдеде тұрмайтын, бөтуәсіз.

УӘДЕСІЗДІК зат. Сөзінде тұрмаушылық, баянсыздық, бөтуәсиздік.

УӘДЕШІЛ сын. Ант-су ішін, уәде бергіш, сертшіл.

УӘДЕШІЛДІК зат. Уәдеге беріктік, сертшілдік.

УӘЖ [ар.] зат. 1. Бөтуәлі сөз, талассыз пікір, дәлелді жауап. 2. лингв. <франц. motif> Тілдегі құбылыстардың себепті негізі. 3. әдеб. Көркем шығарманың тақырыбына негіз болған нәрсе.

УӘЖДЕМЕ зат. 1. экон. <ағыл. motivation> Жекелеген адамның немесе адамдар тобының ұйым мақсатына қол жеткізуге бағытталған әрекетке иштей ынталандырушылдардың жиынтығы. 2. лингв. Тілдік құбылыстың пайда болуының негіздемесі; сөзжасамдық, мағыналық байланыс.

УӘЖДЕМЕЛІК сын. Уәжеге негізделген.

Уәждемелік талдау. экон. Маркетингілік зерттеулердің біршама жаңа, перспективалы бағыты.

УӘЖДЕС = ет. Келісу, кеңесу, пікірлесу, ақылдасу.

УӘЖДЕСУ Уәждес етістігінің қимыл атауы; келісу, кеңесу, ақылдасу.

УӘЖДІ сын. 1. Дәлелі нық, бұлтартпайтын. 2. лингв. Тіл құбылыстарының, сөзжасам процестерінің уәжі бар, негізді.

УӘЖТАПҚЫШ сын. Сөз тапқыш деген мағынада.

УӘЖШ [ар. واجب] зат. 1. діни. Діни сенімде мойынсұнушыға пәрыздан кейінгі орындалуы міндетті болған діни амал, ғибадаттар. 2. Міндет, борыш.

УӘЗИПА [ар. وظیفه] зат. Іс, қызмет, әрекет.

УӘЗИПАЛЫ сын. Салиқалы, пәтуалы.

УӘЗІН [ар. وزن] зат. көне. 1. Мысқалдан өлшеітін өлшеуіш. 2. Өлең өлшемі.

УӘЗІР [ир. وزیر] зат. көне. Кейбір шығыс елдерінің ел билеуші ханының немесе патшасының ақылшысы, кеңесшісі; лауазым аты.

УӘЗІРДЕЙ сын. Уәзір сияқты, уәзір тәрізді.

УӘЗІРИЯТ зат.okkaз. **Министрлік**.

УӘЗІРЛІК зат. Уәзір міндетін атқарушылық.

УӘЙІМСІЗ сын. сөйл. **Уайымсыз** (уайым-қайғысы жоқ, мүңсіз).

УӘЙІМШІЛ сын. сөйл. **Уайымшыл** (қайғырғыш, әр нәрсені ойлай бергіш).

УӘКІЛ [ар. وكيل] зат. 1. тар. совет. Белгілі бір мекеменің, ұйымның атынан іс атқаруға өкілдік алған, сенім білдірілген адам. 2. ресми. Басқа тұлғаның өкілі болып табылатын, қажет болса соның атынан әрекет етіп, дауыс. беретін заңды немесе жеке тұлға.

УӘКІЛДІ сын. Уәкілдік сенімге ие болған.

УӘКІЛДІК зат. 1. Уәкіл болушылық. 2. ауыс. Кепілдеме, кәулік.

УӘКІЛДІЛІК зат. сөйл. **Уәкілдік**.

УӘКІЛЕТТІ сын. Уәкілдігі бар.

Уәкілетті аудитор. экон. Уәкілетті мемлекеттік органның тиісті лицензиясы негізінде сақтандыру (қайта сақтандыру) ұйымның аудиті бойынша қызметті жүзеге асырушы аудиторлық ұйым (аудитор). **Уәкілетті банктер**. экон. а) Банк заңнамасында көзделген шетел валютасымен операциялар жүргізуге елдің ұлттық (орталық) банкінің лицензиясы бар, валюта операцияларын, соның ішінде пайдаланушылардың тапсырмасы бойынша жүзеге асырушы банктер; ә) Белгілі бір банк операцияларын жүргізуге үкімет органдарының арнаулы рұқсаты бар несие-қаржы мекемелері; б) Халықаралық валюта-несие ұйымдарында өз елі үкіметінің мүдделерін білдіруші несие-қаржы мекемелері. **Уәкілетті орган**. Мемлекеттік құрылыстың түрлі салаларында мемлекеттік саясат жүргізу үшін үкімет айқындайтын орган. **Уәкілетті өкіл**. Инвестициялық-дилерлік фирмаға жұмыс істейтін және тиісті мемлекеттік органда тіркелгені туралы құжатты бар бағалы қағаздар.

УӘКІС¹ зат. Матаның түрі.

УӘКІС² зат. сөйл. Аяққийме жағатын май.

УӘЛАДЗИНА [ар.] зат. ескікіт. Некесіз, жеңіл жүрісетін туған бала.

УӘЛАЯТ [ар. ولايت] зат. тар. Шығыс елдерінде жиі кездесетін аймақтық-әкімшілік бөлік: өлке, аймақ, облыс.

УӘЛИ¹ [ар. والى] зат. ескікіт. Әулие, қасиетті адам.

УӘЛИ² [парс.] зат. ескікіт. Әмір, аймақ басшысы.

УӘЛХАСЫЛ [ар.] үст. ескікіт. Әлқисса, бір сөзбен, қысқаша айтқанда.

УӘЛІ сын. Айтқаны келетін қасиетті, дуалы (ауыз).

УӘЛІЛІК зат. жерг. Айтқаны келушілік, аузы дуалылық.

УӘРСАЛӘР зат. көне. Баспахана.

УӘСУӘ [ар. وسوسة] зат. көне. Азғырушылық, жолдан тайдырушылық.

УӘСУӘЛІ сын. көне. Азғыратын, жолдан тайдыратын.

УӘСФІ [ар. وصف] зат. көне. Бет-пішін, келбет.

УӘСІЛ [ар. وصل] зат. Көздеген, дiттеген мақсат.

УӘУ Араб әліпбиіндегі «у» әрпінің айтылуы.

УӘХИ [ар. وحى] зат. діни. Құдайдың Жәбір-ейіл періште арқылы пайғамбарға жіберген бұйрық-жарлықтары, хабарлары.

УӘҒЫМ [ар.] зат. ескікіт. Қорқыныш, қатер, уайым.

УӘШТ [ар.] зат. ескікіт. Өсиет, насихат.

УБАЛДЫРҒАН зат. өс. <лат. conium> Сабағы тармақты, жапырақтары 3, кейде 4 тілімді шытырша гүлділер тұқымдасының бір түрі.

УБИДАЙЫҚ зат. өс. Астық тұқымдасына жататын көп не біржылдық шөп.

УБИКВИСТ [лат. ubique] зат. биол. Әртүрлі жағдайларда, көбінесе көптеген ландшафтты белдеулерде тіршілік етуге бейім ағза (мыс., кәдімгі қараай, кәдімгі қамыс, қасқыр, түлкі және т. б.).

УВАРОВИТ зат. геол. Силикаттар класының гранат тобына жататын минерал.

УВЕРТЮРА [франц. ouverture] зат. муз. 1. Опералық, балеттік шығармалардың музыкалық кіріспесі. 2. Оркестр үшін жазылған бір бөлімді шығарма.

Увнольдік шыны. хим. Ультракүлгін сәулелерді өткізетін, боялған шыны.

УВИТЕКСТЕР зат. хим. Швейцарияда шығарылатын оптикалық ағартқыш заттардың саудадағы атауы.

УВОЛОГИЯ [лат. uva – жүзім, logos – ілім] зат. Жүзімнің құрылымдық құрауыштары және олардың тамақ өнеркәсібінің шикізаты ретіндегі қасиеттері туралы ғылым.

УГИЯ [ар.] зат. экон. Мавритания ақша бірлігі.

УГЛЕВОД зат. хим. сөйл. **Көмірсу** (құрамында крахмал мен қант мол кездесетін қоректік зат).

УГЛЕВОДСЫЗ сын. сөйл. **Көмірсусыз**.

УГЛЕВОДТЫ сын. сөйл. **Көмірсулы** (құрамында углевод бар).

УГУЛЖАПЫРАҚ зат. өс. Сиреп бара жатқан өсімдік.

УҒАМ: уғам баданы. өс. <лат. bergenia ugamica>. Бадан туысына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

УҒАРАҚ сын. Ащы, кермек.

УДАЙ сын. 1. Өте ащы. 2. ауыс. Өте ауыр, қиын.

Удай ашыды. Қатты дуылдады, тыз-тыз етіп ауырды. **Удай ащы**. а) Дәмі өте ащы (тағам). ә) Шыңғырған жіңішке, өте қатты (дауыс.). **Удай қымбат**. Бағасы өте жоғары. **Удай мас**. Ес-түсін білмейтін, жығыла мас.

УДАР-ДУДАР сын. Шашы дударланған, ұйна-тұйна.

УДМУРД: удмурд тілі. Финн-угор шоғырына жататын удмурд халқының тілі.

У-ДУ зат. Дуыл, даңғаз, у-шу.

У-ДУЛЫ сын. У-шуы мол, дүрбелең.

УЕЗ зат. тар. **Ояз**.

УЕЗД зат. тар. **Ояз** (қазақ жерін облыстар мен аудандарға бөлуден бұрын болған губерния немесе басқа ірі аймақтарға бағынатын, болыстардан тұратын әкімшілік-территориялық бөлік).

УЕЗДІК сын. Уезге қарасты, уезге бағынатын.

УЗАНС зат. экон. Сауда ауырттары.

У-ЗӘР зат. Жанға жайсыз тиетін, ащы сөз.

УЗУКАПИЯ зат. экон. Мүлікті нақты иелену мерзімінің өтіп кетуі себепті меншіктену құқығын сатып алу.

УЗУРПАТОР зат. экон. Билікті заңсыз басып алған не бірдеңеге құқықты иеленіп алған адам.

УЗУРПАЦИЯ зат. экон. Билікті заңсыз басып алу, не бірдеңені бірдеңеге құқығын иемденіп алу.

УИКИПЕДИЯ [ағыл. wikipedia] зат. жаңа. Электронды ашық энциклопедия.

УИСАЛ сын. ескікіт. Қосылған, жұп болған.

УЙЕЗ зат. **Уезд**.

ҮЙЖЫЛЫТҚЫШ зат. Үйді жылытуға арналған тоққа қосылатын жылу пештері.

УКАЗ зат. тар. совет. Өкіметтің жоғарғы органы қабылдайтын, заң жүзінде күші бар қаулы, жарлық.

УКЕКІРЕ зат. өс. <лат. acroptilon> Күрделігүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

УКОЛ зат. Тері астына сұйық дәрі жіберіп емдеуге арналған құрысине.

УКРАИН зат. Украинаның негізгі тұрғын халқы.

УКРОП зат. өс. сөйл. <лат. anethum>

Аскок (тамақтың дәмін келтіру үшін пайдаланылатын ұсақ жапырақты бақша өсімдігі; әшкөк).

УҚАЙТАРМА зат. мед. Удың зәрін қайтаратын, ағза ұланғанда қолданылатын дәрі.

УҚАЛА= ет. 1. Бетті, теріні қолмен үйкеу, ысқылау. 2. Ауырған аяқ-қолды сипау. 3. Қышыған көзді қасу. 4. Бір нәрсені екі алақанның арасына салып ұмаждау, мыжғылау.

УҚАЛАҒАНСУ Уқалағансы етістігінің қимыл атауы; уқалағандай болу, уқалағанаңа ұқсату.

УҚАЛАҒАНСЫ= ет. Уқалаған тәріздену, уқалаған болу.

УҚАЛАҒЫШ сын. Уқалауға шебер.

УҚАЛАН= ет. Мыж-мыж болу, ұмаждау.

УҚАЛАНУ Уқалан етістігінің қимыл атауы; мыж-мыж болу, мыжғылану.

УҚАЛАС= ет. Мыжғыласу, ұмаждау.

УҚАЛАСТЫР= ет. Алақанын бір-біріне үйкеу.

УҚАЛАСТЫРУ Уқаластыр етістігінің қимыл атауы; мыжғыластыру, ұмаждастыру.

УҚАЛАСУ Уқалас етістігінің қимыл атауы; мыжғыласу, ұмаждау.

УҚАЛАТ= ет. Ауырған жерін сипалату, мыжғылату.

УҚАЛАТҚЫЗ= ет. Сипалатқызу, мыжғылатқызу.

УҚАЛАТҚЫЗУ Уқалатқыз етістігінің қимыл атауы.

УҚАЛАТУ Уқалат етістігінің қимыл атауы; сипалату, мыжғылату.

УҚАЛАУ Уқала етістігінің қимыл атауы.

1. Сипау, мыжғылау. 2. Көзін қолымен қасу.

УҚАЛАУШЫ зат. Денені қолмен үйкелеп, ысқылау арқылы емдейтін массажист-маман.

УҚАН-СУҚАН зат. Өйткен-бүйткен, алдаусыратқан іс.

УҚОҒАСЫН зат. өс. <лат. aconitum> Таулы жерде өсетін, тамырсабақты, көпжылдық улы өсімдік.

УҚУРАЙ зат. өс. Қурайдың егістікке, малға зиянды түрі.

УЛА= ет. 1. У беру, умен зиян келтіру, өлтіру. 2. ауыс. Басын айналдыру, өтірік алдау. 3. ауыс. Өмірін құрту, зиянын тигізу. 4. ауыс. Мазалау, маза бермеу, ес-түсінен айыру, есін алу. 5. ауыс. Жағымсыз әсерін жасау.

УЛАҒЫШ сын. Уын таратқыш, улайтын қасиеті мол.

Улағыш газдар. өск. Ұрыс жағдайында қолданған кезде адамдар мен жануарларға зақым келтіретін улы (уытты) қоспалар. **Улағыш заттарды** индификациялау. Улағыш заттарды жергілікті жерден, объектілерден, әскери техникадан, әскери киімнен, азық-түлікпен, сондай-ақ ауадан табу немесе барын анықтау, байқап білу. **Улағыш заттар концентрациясы.** Ауаның бірікші өлшемі көлеміндегі улағыш заттар мөлшері. **Улағыш заттардың тұрақтылығы.** өск. Улағыш заттардың қорғанышсыз адам үшін зақымдау әсерін біраз уақытқа дейін сақтау қабілеттілігі.

УЛАҒЫШТЫҚ сын. Улағыш заттың адамдар мен жануарларды улау әсерінің күші.

УЛАЙ-УЛАЙ үст. Іріткі сала, дау-дамай туғыза-туғыза.

УЛАН= ет. 1. Улағыш заттың әсеріне қшырау, зардабына шалығу. 2. Спирттік ішімдіктерді көп ішіп, масаю, салыну. 3. ауыс. Біреудің жаман, пасық ойымен жаман жолға түсу. 4. ауыс. Ойы бұзылу, санасы қараю, шырмалу.

УЛАНҒЫШ сын. Улануға бейім, улануы тез.

УЛАНДЫР= ет. 1. Улағыш заттың әсеріне шалдықтыру, қшырату. 2. ауыс. Есін кетіру, мазалау.

УЛАНДЫРҒЫШ сын. Уландыру қасиеті бар, уландыратын.

Уландырғыш заттар. Соғыс мақсатында қолданылатын уландырғыш химиялық қосылыстар.

УЛАНДЫРТ= ет. Улағыш заттың әсеріне қшырату.

УЛАНДЫРТУ Уландырт етістігінің қимыл атауы.

УЛАНДЫРУ Уландыр етістігінің қимыл атауы; улағыш заттың әсеріне шалдықтыру.

УЛАНДЫРУШЫ зат. Теріс уағыз айтушы.

УЛАНДЫРЫЛ= ет. Улы зат араластырылу.

УЛАНДЫРЫЛУ Уландырыл етістігінің қимыл атауы.

УЛАНТ= ет. Зиянын тигізу, кесірін тигізу.

УЛАНУ Улан етістігінің қимыл атауы; улы заттың әсеріне шалдығу.

УЛАП-ШУЛА= ет. У-шу, азан-қазан болу.

УЛАП-ШУЛАУ Улап-шула етістігінің қимыл атауы; у-шу болу, азан-қазан болу.

УЛАС= ет. Өзара шұғылдау, азан-қазан болысу.

УЛАСУ Улас етістігінің қимыл атауы.

УЛАСЫП-ШУЛАСЫП үст. У-шу, азан-қазан болып.

УЛАТ= ет. 1. Ащылау, масайту, улы заттың әсеріне шалдықтыру. 2. Қатты масайту, есін білдірмеу.

УЛАТУ Улат етістігінің қимыл атауы; улы заттың әсеріне шалдықтыру.

УЛАТЫП-ШУЛАТ= ет. У-шу еткізу, даңғалау.

УЛАТЫП-ШУЛАТУ Улатып-шулат етістігінің қимыл атауы.

УЛАУ Ула етістігінің қимыл атауы; улы заттың әсеріне шалдықтыру.

УЛАУШЫ зат. Зиянын, зардабын тигізетін адам.

УЛЕ= ет. Желдің гүілдеуі; үрлеу, соғу.

УЛЕТ= ет. Үрлеу, борату.

УЛЕТУ Улет етістігінің қимыл атауы; желдің гүілдеуі; қардың борауы.

УЛЕУ Уле етістігінің қимыл атауы; гүілдеу, борау, соғу.

УЛУҒЫЛА= ет. сөйл. Дабырау, улап-шулау.

УЛЫ сын. 1. Уы күшті, тез уландыратын. 2. ауыс. Зәрлі, зиянды, ащы. 3. ауыс. Ащы шындықты бетке айтатын өткір (тіл). 4. Жағымсыз, жаман, қаһарлы, мейірімсіз (көзқарас). 5. ауыс. Ызалы, ашулы, долы.

Улы бездер. биол. Жануарлардың арнайы у бөлетін бездері. **Улы газ.** Тірі ағзалардың қызметі мен өміріне қауіпті газ. **Улы жануарлар.** зоол. Денесінде басқа жануарлар мен адам денсаулығына қауіпті улары (уы) болатын жануарлар. **Улы жыландар.** зоол. Басқа жануарларға улы әсер ететін немесе қорғанытын арнайы у өндіретін бездері бар бауырымен жорғалаушылар. **Улы зат.** Азғаа зиянды улы зат. **Улы заттек.** хим. Азғаа зиянды у бөлетін химиялық заттек (мыс., пестицидтер). **Улы қалдықтар.** экол. Құрамында адам денсаулығына өте зиянды әсер ететін, сондай-ақ қоршаған ортаға қауіп туғызатын заттектері бар қалдықтар. **Улы өсімдіктер.** өс. Өсімдіктерге зиян әкелетін жануарлардан қорғану үшін уыт (алкалоидтар, глюкозидтер) бөліп шығаратын өсімдіктер. **Улы препарат.** Химиялық улы зат. **Улы саңырауқұлақтар.** өс. Жемісті денесінде улы зат (митоксин) болатын саңырауқұлақтар. **Улы сөз [тіл].** Көңілге қатты тиер, жанға батыр сөз. **Улы сөз жұтты.** Ащы сөз естіді. **Улы тау жынысы.** геол. Құрамында өсімдіктер мен жануарлардың өсуі мен дамуын тезейтіндей концентрацияда улы заттектер (ауыр металдар, қышқылдық және сілтілік көрсеткіштер) өте күшті (сүлтектік көрсеткіш рН 3,5-тен төмен және 9-дан жоғары) ерітінділер және т. б.) бар тау жыныстары. **Улы толқынды түтін.** өск. Улы түтінді құттыны (шашқаны) желдің бағытымен жағу нәтижесінде пайда болаған түтінді бұлт. **Улы тұман.** экол. Газ тәріздес ластағыштардың (негізінен күкіртті ангидридтің), шаң түйіршіктерінің және тұман тамшыларының қосындысы. **Улы шоғырлану.** экол. Әртүрлі уақыт аралықтарында әсер еткенде сынақтағы жануарлардың опат болуына апарып соғатын зиянды заттектер концентрацияларының ауқымы.

УЛЫЛЫҚ зат. 1. Уы мол болушылық. 2. ауыс. Өткірлік, ащылық, тілмен, сөзбен шағып алушылық.

УЛЫХИМИКАТТАР зат. хим. Шаруашылық немесе медициналық тұрғыдан жағымсыз ағзалармен күресу үшін қолданылатын химиялық заттектер.

УЛЫ-ШУЛЫ сын. У-шуы мол.

УЛЬТИМАТИСТ зат. Ультиматум қоюшы.

УЛЬТИМАТУМ [лат. ultimus] зат. 1. саяси. Халықаралық құқықта бір мемлекеттен екіншісіне қойылатын үзілді-кесілді талап. 2. өск. Соғыс жағдайында әскери өкімшілік тарапынан (әскер топтарында) қарсылас әскеріне қақтығысты тоқтату үшін нәтижесіз қарсылық жасауын тоқтатуы талап ету.

УЛЬТИМО [итал. ultimo] зат. экон. Тауар немесе қор құндылықтарымен жасалған мәміленің орындалуына арналған айдың, тоқсанның, жылдың соңғы күні.

УЛЬТРА [лат. ultra] Шектен тыс (сандық немесе сапалық белгілері бойынша), шеткі орналасуды білдіретін күрделі сөздің бөлігі.

УЛЬТРАБАЗИТТЕР зат. геол. **Гипербазиттер.**

УЛЬТРАДЫБЫС зат. 1. экол. Айналдағы ортаны қорғаудың пассив әдістері өнеркәсіп өндірісінің қалдықтарын пайдаға асыру немесе қолу арқылы олардың мөлшерін шектеу жөніндегі шаралар кешені. 2. физ. Адам құлағына естілмейтін жиілігі жоғары дыбыс толқыны.

Ультрадыбыстық толқындар. физ. Жиілігі жоғары, құлаққа естілмейтін дыбыс толқындары.

УЛЬТРАКӨРЛЕН зат. хим. Құрамында алюминий оксидінің мөлшері молдау болатын электротехникалық көрлен.

УЛЬТРАКҮЛПІН сын. 1. Аса күлпін немесе көгілдір түсті, жай көзге көрінбейтін электромагнитті (сәуле). 2. Сақтауыш құрылғының қолданбалы прогармасын жойып жіберуге пайдаланылатын түс.

Ультракүлпін сәуле. Толқын ұзындығы 40010 нм болатын көзге көрінетін және рентген сәулелерінің арасындағы спектр аймағында жататын көзге көрінбейтін электромагниттік сәуле.

УЛЬТРАМАРИН [нем. Ultramarin] зат. хим. Бертоллидтер класының химиялық қосылысы.

УЛЬТРАМАФЕЛІК: ультрамафелік таужыныстар. геол. Түстілік индексі 90-нан жоғары магмалық таужыныстар.

УЛЬТРАМЕТАМОРФИЗМ зат. геол. Жоғары температуралар мен қысымдардың және ұша заттардың әсерінен түп таужыныстар толықтай немесе жартылай балқитын, химиялық құрам-бөліктер қарқынды түрде жаңаша жинақталатын процесс.

УЛЬТРАМИЛОНИТ зат. геол. Бастапқы таужыныстың бітімі мен құрылымы толық өзгерген, минерал түйірлері түгелдей уатылған милионитті түрі.

УЛЬТРАМИЛОНИТТІК сын. Ультрамилонитке тән.

Ультрамилониттік құрылым. геол. Қарқынды милиониттенген таужыныстарға тән; порфиро-блестер болмайтын, түйіршіктердің майдалығы 0,01–0,001 мм-ге дейін жететін құрылым.

УЛЬТРАМИКРОСКОПИЯ зат. хим. Сұйықтық немесе газда таралған коллоидтық бөлшектерді санаудың және бақылаудың оптикалық әдісі.

УЛЬТРАМИКРОТАЛДАУ зат. хим. Масалары 10^{-6} г-нан аспайтын аз мөлшерлі үлгілерді талдау әдістерінің жиынтығы.

УЛЬТРАМИКРОТАРАЗЫЛАР зат. Массасы 2 мг-нан аз үлгілерді өлшеуге арналған таразылар.

УЛЬТРАНЕГІЗДІ: ультранегізді таужыныстар. геол. Кремний қышқылы аз ($SiO_2 < 45\%$) және марганецпен молыққан атқылама таужыныстар (ультрабазиттер, гипербазиттер).

УЛЬТРАСУЗГІЛЕР зат. хим. Коллодия тәрізді жасанды қабыршақтан жасалған, тесіктері өте тар сүзгі.

УЛЬТРАСУЗУ зат. Бөлінетін қоспа бөлшектерінің тиімді мөлшерінің айырмашылықтарына негізделген қысым әсерімен жарғақтық болу.

УЛЬТРАҮЛКЕН: ультраүлкен ағасу, ин ф. <ағыл. ultra large scale integration> Элементтері барында тығыз орналасқан микросхема.

УЛЬТРАФАРФОР зат. хим. **Ультракәрлен.**

УМАЖДА= ет. 1. Уысқа салып қысу, мыж-мыжсын шығару. 2. ауыс. Басу, жаншу, астына салып илеу.

УМАЖДАС= ет. Ұмар-жұмар болысу, алысу. **УМАЖДАЛ**= ет. Мыж-мыж болу, қыртыстану, бүктелу.

УМАЖДАЛУ Умаждал етістігінің қимыл атауы; мыж-мыж болу, мыжғылу, қыртыстану.

УМАЖДАН= ет. Топ-топ болып, шоғырлану. **УМАЖДАНУ** Умаждан етістігінің қимыл атауы; мыж-мыж болу, қыртыстану.

УМАЖДАСУ Умаждас етістігінің қимыл атауы; ұмар-жұмар болысу, алысу, айқасу.

УМАЖДАТ= ет. Мыжғылату, жаншыту, уқалату.

УМАЖДАТУ Умаждат етістігінің қимыл атауы.

УМАЖДАУ Умажда етістігінің қимыл атауы; мыжғылау, бүктеу.

УМА-ЖУМА үст. Отыр-топыр, астан-кестен.

УМАҚ-ШУМАҚ үст. Топ-топ болып, шоғырланып.

УМАЛАУ Умала етістігінің қимыл атауы; уқдалу, мыжғылау.

УМАН-ДУМАН үст. Шат-шадыман, мәз-мейрам.

УМАР-ЖУМАР үст. **Ұмар-жұмар** (бірінің үстіне бірі шыққан, отыр-топыр).

УМАШ: умах көже. этн. тамақ. Ұнды елеп, оған аздап су немесе сүт құйып қайнатып, пісіретін ас.

УМАШТА= ет. сөйл. **Умажда.**

УМРА: умра қажылық. діни. **Кіші қажылық** (жылдың кез келген уақытында орындалатын қажылық).

УМБРА [лат. umbra] зат. хим. Ашық және күңгірт қоңыр түсті табиғи темір оксидті пигмент.

УНАРЛЫҚ: унарлық қатынас. ин ф. <ағыл. unary relation> Атрибуттарының саны 1-ге тең мәліметтердің жазба құжаттық моделінің қатынасы.

УНИВАЛЕНТ [лат. unus – біреу, valens – күшті] зат. биол. Мейоздың бірінші бөліну кезіндегі қосылмайтын, жекелеген хромосомалар.

УНИВЕРМАГ зат. **Әмбебап дүкен** (әр алуан өнеркәсіп тауарларын сататын дүкен).

УНИВЕРСАЛ [лат. universalis] сын. **Әмбебап** (әр нәрсеге лайық, жан-жақты).

УНИВЕРСАЛДЫ сын. 1. **Әмбебап.** 2. Әртүрлі мақсаттарға лайықталған.

УНИВЕРСАЛДЫҚ зат. Универсал болушылық, әмбебаптық.

УНИВЕРСАДА зат. Университет студенттерінің спорттық жарысы.

УНИВЕРСИТЕТ [нем. Universität] зат. Әртүрлі ғылымдар саласынан кең көлемде жоғары білімді мамандар даярлайтын көп профилді жоғары оқу орны.

УНИВЕРСИТЕТТІК сын. Университетке тән, университетке қатысты.

УНИОНИЗМ зат. Біреуге қосылуда ұмтылушылық.

УНИТАЗ зат. Дәретхананың ішіндегі дәрет сұндыратын астауша.

УНИТАРИЗМ [франц. unitarisme] зат. Біртұтастық, әкімшілік-аумақтық бірліктері бір орталықтан басқарылатын, дербес мемлекеттік құрылымдар болмайтын мемлекеттік құрылыс.

УНИТАРЛЫ сын. саяси. Орталықтандырылған басқаруға негізделген.

УНИТАРЛЫҚ: унитарлық кәсіпорын. экон. Өзіне бекітілген мүлікті менішкенуге құқығы жоқ коммерциялық ұйым.

УНТЕР-ОФИЦЕР [нем. Unteroffizier] зат. өск. Патша армиясындағы және кейбір басқа да армиялардағы кіші командалық құрамға кіретін әскери қызметкер.

УНЦ [лат. uncia] зат. мед. Дәріхана безбенінің 29,8 граммға тең салмақ өлшемі.

УПАНИШАДТАР зат. Ведалар; үнді әдебиетінің ең көне (2 ғ. соңы - б.з.д. 1 ғ. басындағы мыңжылдықтар) діни және философиялық мұралары.

УПРАВА зат. көне. **Әкімшілік.**

УРА о.д. Солдатты шабуылға бастағанда немесе бір нәрсені қолдап қуаттағанда көтеріңкі рухпен айтылатын сөз.

УРАЛА= ет. сөйл. Ура, ура деп дауыстау.

УРАЛАУ Урала етістігінің қимыл атауы; ура, ура деп айқайлау.

УРАЛКИД зат. хим. Фталдид ангидридтің біраз бөлігі диизоцианатқа алмастырылған, түрлендірілген алкидті шайыр.

УРАН [грек. uranos] зат. хим. Радиоактивті қасиеттері бар ақ түсті қызылметалл.

Уран қорытпалары. кен. Уран негізіндегі, молибден, цирконий, алюминий, ниобий, хром, темір, кремний қосылған қорытпалар.

УРАН² зат. астр. Күн жүйесіндегі көлемі үлкен жетінші галамшар.

УРАНАТТАР [нем. Uranat] зат. хим. Уран қышқылының H₂UO₄ тұздары.

УРАНИНИТ зат. хим. Оксидтер класына жататын минерал.

УРАПОДАЛАР зат. анат. Шаянтекестер денесінің артқы жағындағы, жүзгіш тақташаларға айналған, түрі өзгерген аяқтары.

УРАЦИЛ зат. биол. Пиримидинді негіздер.

УРБАЖҮЙЕ зат. экон. 1. Сәулет-құрылыс объектілерінен және қатты бүлінген табиғи экожүйелерден тұратын табиғи-антропогендік орнықсыз жүйе. 2. Қаланың өзара байланысты әлеуметтік-экологиялық сипаттамаларының жиынтығы.

УРБАКЕШЕН зат. Аумақты кешендердің салыну барысы мен инфрақұрылымның қалыптасуын сипаттау үшін қолданылатын термин.

УРБАНИЗАЦИЯ [лат. urbanus] зат. **Абаттандыру** (өнеркәсіп кәсіпорындарының және тұрғын халықтың ірі қалаларға шоғырлануы, яғни ел немесе аудан экономикасында қала рөлінің артуы).

УРБАНИЗМ [лат. urbanus] зат. 20-шы жылдардың сәулет өнері мен құрылысындағы бағыт; ірілендіру, шоғырландыру, қалаландыру.

УРБАЭКОЛОГИЯ [лат. urbanus] зат. экон. Кенттелген ортадағы адам, табиғат аясындағы елді мекендер, адам мен қоршаған орта арасындағы оң және кері байланыстардың сан алуан көріністері болып табылатын білім саласы.

УРҒА зат. көне. Орда.

УРДУ зат. Пәкістан халқының мемлекеттік тілі.

УРЕМИЯ зат. мед. Бүйрек қызметінің бұзылуы салдарынан малдың өз несемімен улануы.

УРЕТАНДАР зат. хим. Күрделі эфирлер класындағы химиялық қосылыстар тобы.

УРИДИН зат. Барлық тірі ағзалардағы РНК-да болатын нуклеозид.

УРНА [лат. urna] зат. 1. Әртүрлі қиқымдарды, қоқыстарды салу үшін қошелерге, қоғамдық орындарға қойылатын ағаштан не металдан жасалған шелекше ыдыс; қоқышелек. 2. Сайлау бюллетендерін салуға арналған үстінде жіңішке тілігі бар жәшік.

УРОБАКТЕРИЯЛАР [грек. uron – зәр, bacteria – таяқша] зат. биол. Зәрдің құрамындағы мочевинаны уреаз ферменті арқылы ыдырататын бактериялар.

УРОЛОГ зат. мед. Урология маманы.

УРОЛОГИЯ [грек. uron – зәр, logos – ілім] зат. мед. Зәр шығаратын органдардың ауруларын зерттеп, оны емдейтін медицина саласы.

УРОЛОГИЯЛЫҚ зат. Урологияға тән, урологияға қатысты.

УРОТРОПИН зат. Спирт пен суда ерігіш, ақ ұнтақ зат, аммиак пен формальдегидтің қосындысы.

УРЯДНИК зат. тар. Патшалық Россия кезіндегі уездік полицияның төменгі шендерінің үлкені.

УСАРҒАЛДАҚ зат. өс. <лат. ranunculus scleratus> Сызды, батпақты жерлерде, шалғындарда, жартылай су астында да, далалы, таулы аймақтарда тау беткейінің 1800 метрге дейінгі деңгейінде өсетін өсімдік.

УСИҚЫ сын. У жегендей.

УСОЙҚЫ зат. өс. 1. Қасқыржидек, биіктігі 40–80 сантиметр, жапырақтары қалың түкті, хош иісті ақ түлі бар улы өсімдік. 2. ауыс. Ащы, қыршаңқы тілі.

УСОЙҚЫДАЙ сын. Ащы, өткір, аяусыз.

УСОЙҚЫЛЫҚ зат. Ащы, қыршаңқы тілділік.

УСУЛ [ар. اصول] зат. тар. XX ғ. басындағы ескі араб (қадим) жазу жүйесіне ендірілген «жаңа бағыттағы оқыту» жүйесі.

Усул жадид. тар. Мектепте барлық пәндерді оқытатын, жазуда барлық әріптерді таңбалайтын қадим жазу жүйесіне енгізілген өзгеріс, жаңа жүйе.

УСУН зат. ескікіт. **Үйсін.**

УСТАВ зат. ресми. **Жарғы** (құйымдардың, мекемелердің міндеттері мен қызметін белгілейтін сөзсіз орындальуды қажет ететін ережелер жиынтығы, қағида).

УСТАВТЫҚ сын. Уставтың талабына сай.

УСЫЗ сын. 1. Уы жоқ, уы болмайтын. 2. ауыс. Зілсіз, ашу-өзасыз.

УТАМЫР зат. өс. <лат. cicut> Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық өсімдіктер туысы.

УТАС зат. Үйді ақтауға арналған ақ түсті минералды зат, әк.

УТИЛИЗАЦИЯ [лат. utilis] зат. Қалдықтарды пайдаға асыру.

УТИЛИТАРИЗМ [лат. utilitas] зат. қоғ. әлеум. Адамның қандай да бір мүдделерінің қанағаттандырылуы деп түсінілетін пайда адамгершілік тұрғыдан бағамдауының негізі құрметші, ал табысқа жету адам бақытының негізі болып табылауы дейтін көзқарастар жүйесі, өмір салты.

УТИЛИТТЕР [ағыл. utility program] зат. ин ф. Операциялық жүйенің мүмкіндіктерін кеңейтетін қосалқы бағдарламалар.

УТОҒЫПШАЛАУ [ағыл. dump] зат. экон. Әлемдік мұхитқа және теңіздерге өндіріс қалдықтарын, улы, радиоактивтік заттарды тоғу немесе батыру.

УТОПИИЗМ зат. филос. Іске аспайтын, болуы екіталай, бос қиял.

УТОПИСТ зат. Утопизмді қолдаушы.

УТОПИЯ [грек. u – жоқ, topos – орын] зат. филос. Мінсіз қоғам жайлы адамның ой-қиялымен құрылған, әлеуметтік идеал ойша жүзеге асырылатын қоғам.

УТОПИЯЛЫҚ зат. Бос қиялшылық, болмайтынды аңсаушылық.

Утопиялық социализм. қоғ.-саяси. Капитализмді сынағанымен, қоғамның даму заңдарын, пролетариат пен оның партиясының жетекші революциялық рөлін ашып бере алмаған социалистік ілім.

У о.д. Толқыған, тебіренген, қиналған көңілі күйді білдіреді.

У деді. Есін жиып, демін алды.

У ілеу= ет. Қайта-қайта үйілеу, күрсіну, іштей қайғыру.

У ілес= ет. Күрсінісу, қайғырысу.

УЧАСКЕ зат. сөйл. **Учасок.**

УЧАСКЕЛІК зат. Учаскеге тән, учаскеге қатысты.

УЧАСТОК зат. 1. *Телім (жердің үй салуға, егін егуге т. с. с. арналған белгілі бір бөлігі).* 2. *Әкімшілік-аймақтық бөлік.*

УЧАСТОКТИК сын. *Участокке қатысты, соған тән.*

УЧЕТЧИК зат. *Бригада жұмыстарының есеп-қисабын жүргізетін есепші.*

УЧЕТЧИКТИК зат. *Учетчик болушылық.*

УЧИЛИЩЕ зат. тар. *Белгілі бір мамандық беретін орта және арнаулы оқу орны.*

У-ШУ¹ зат. *Айқай-құйқай, шуыл.*

У-ШУ² зат. с п о р т. *Тұлғаны өзін-өзі кемелдендірудегі философиялық, этикалық және психофизикалық аспектілерді негізін салатын дәстүрлі қытай әскери өнерінің кешені.*

УШУИСТ зат. спорт. *У-шумен ицғылданытын спортшы.*

У-ШУЛЫ сын. *У-шуы мол, айқай-құйқайлы, мазасыз.*

У-ШУСЫЗ сын. *У-шуы, айқай-құйқайы жоқ, тыныш.*

УШЫҒУ *Ушық етістігінің қимыл атауы.*

УШЫҒЫ ет. 1. *Жарақаттың асқынып кетуі.* 2. *ауыс. Араздықтың, өкпе-реніштің үдей түсуі, өршуі.*

УШЫҚТЫР ет. 1. *Сырқаттың асқынуы, үдей түсуі.* 2. *ауыс. Қарым-қатынастағы шиеленісті өршіту.*

УШЫҚТЫРУ *Ушықтыр етістігінің қимыл атауы.*

УШЫҚТЫРУШЫ зат. *Дау-жанжалды өрбітуші, асқындырушы.*

УШЫРМАУЫҚ зат. өс. <лат. atragene> *Сарғалдақтар тұқымдасына жататын бұта.*

УЫЗ зат. этн. 1. *Жас төлдеген малдың, жас босанған әйелдің алғашқы 2–3 күнгі құрамында минералдар мен дәрумендері көп қояу сүті.* 2. *Жаңа төлдеген малдың төлі емгеннен кейінгі алғашқы сүтінен пісірілген тағам, өте дәмді ақірімшік.* 3. *Жұмыртқаның ағы мен сарысы. // Жас, балғын, қыя.*

Уыз байлану. вет. *Ауа-райы қолайсыз жұт жылдары төлде көп шырасатын ауру.* **Уыз ет.** *Жаңа сойылған жас малдың пісірілген еті.* **Уыз қатыру.** *Жаңа төлдеген малдың уызына сүт қосып пісіру, әзірлеу.* **Уыз қуырдақ.** тамақ. этн. *Уыз қосылған қуырдақ.* **Уыз қымыз.** этн. а) *Жазытырғы кездегі алағашқы қымыз.* ә) *Бие құлындағаннан кейін алғашқы күндері сауылған сүтінен жасалған қымыз.* **Уыз сәби.** окказ. *Өте жас, әлі жас.* **Уыз сүті.** **Уыз таң.** поэт. *Жаңадан атып келе жатқан аралы таң.* **Уыз тоғилен.** *Асып-тасыған, шылқыған (бай).* **Уызы арылмаған.** *Дәулеті шайқалмаған, бақ-дәулеті таймаған.* **Уызы жарыған [жарылмаған].** *Жастайынан байлықта, баршылықта өмір сүрген, таршылық көрмеген.* **Уызын ағыздыру.** *мал шар. Мал пішудегі зауық безін жою тәсілі.* **Уыз ірімшік.** *Уыз сүттен жасалған ірімшік.*

УЫЗДАЙ сын. 1. *Уылжыған, балғын, жас (қыз, келіншек).* 2. *Жас, гүлдеген (гүл, ағаш).*

Уыздай [уылжыған] жас. *Жап-жас, балауса жас.* **Уыздай уылжыған.** *Нұрланған, әдеміленген.* **Уыздай ұйыды.** *Береке-бірлігі бұзылмады, ыпты-мазы жарасты.*

УЫЗДАН ет. 1. *Уызға айналу, қоймалжыңдану.* 2. *Сүттену.* 3. *ауыс. Ауыздану, нәр алу.*

УЫЗДАНУ *Уыздан етістігінің қимыл атауы; уызға айналу, қоймалжыңдану.*

УЫЗДАУ¹ *Уызда етістігінің қимыл атауы; уыз араластыру.*

УЫЗДАУ² сын. *Әлі қатая қоймаған, жастау.*

УЫЗДЫ сын. 1. *Уызы бар.* 2. *Сүті қою, маңызды.*

УЫЗДЫҚ¹ зат. *Уызға тоюшылық.*

УЫЗДЫҚ² зат. өс. *Мал жейтін шөп.*

УЫЗҚАҒАНАҚ зат. этн. *Койдың уыз сүтін бүйенге құйып, аузын буып, бұмен пісіретін тағам.*

УЫЗ-ҰЙҚЫ зат. *Рақат, тәтті құйқы.*

УЫҚ зат. этн. *Кереге мен шаңырақтың ара-*

сын қосып тұратын бір басы түзу, екінші басы иілген жіңішке сырық, киіз үйдің негізгі бөлшектерінің бірі.

УЫҚ бойлады. *Уық бойымен қозғалды.* **УЫҚ қаламдады.** *Уықтың келесі қымы «төрт бұрыштан» сүйірледі.* **Уықты қарындау.** этн. *Киіз үйдің уығын бауырлап жоңу.* **Уықтың қары.** этн. *Уықтың иілген жері.* **Уықтың қыдыруы.** *Уықтың шаңырақтың көзіне сәйкестей айналып кете беруі.* **Уық шаншыды.** *Бір жерге шаңырақ көтеріп үй тікті, орын тепті.*

УЫҚБАУ зат. этн. *Уықтың имек басын керегеге бекітіп байлайтын бау, жіп.*

УЫҚҚАП зат. этн. *Көшкенде сынбас үшін уықтардың екі басына кизгізетін қап.*

УЫҚСЫЗ сын. *Уығы жоқ, уық шаншылмаған.*

УЫҚТА ет. *Уықты шаңыраққа шаншу.*

УЫҚТАЙ сын. *Жіп-жіңішке, арық, иміген.*

УЫҚТАУ *Уықта етістігінің қимыл атауы; уықты шаңыраққа шаншу.*

УЫҚТЫҚ сын. *Уыққа жарайтын, уық жасауға болатын (ағаш).*

УЫҚША зат. *Уық тәрізді кішігірім, қысқа сырық.*

УЫЛ ет. *Тәттіні, не басқа жағымсыз нәрсе жезеннен ауыздың кілегей қабықтарының жарылып ашып ауруы; күлдіреу.*

УЫЛДАП-ШУЫЛДАП үст. *Улап-шулап, дабырлап.*

УЫЛДЫРЫҚ зат. 1. *биол. Моллюскалар, тікентерілілер, сүйекті балықтар, қосмекенділер және т.б. жануарлардың жыныс бездерінен бөлінетін түйіршекті ұрықтар.* 2. *тамақ. Арнаулы өңдеуден өткізілген тағам түрі, осы уылдырықтан жасалған құнарлы тамақ.*

Уылдырық нан. тамақ. *Торта, тыран сияқты ұсақ балықтардың майда уылдырығына қн, тұз қосып араластырып, табаға көміліп дайындалатын балық тағамы.* **Уылдырық шашты.** *Балық уылдырықпады, ұрық шашты.*

УЫЛДЫРЫҚТА ет. *Уылдырық шашу, ұрық шашу.*

УЫЛДЫРЫҚТАУ *Уылдырықта етістігінің қимыл атауы.*

УЫЛДЫРЫҚШЫ зат. *балық шар. Балықтардың уылдырықтарын сорттап өңдейтін маман.*

УЫЛЖУ *Уылжы етістігінің қимыл атауы; сымбаттанып, өңі бал-бұл жану, құлтыру.*

УЫЛЖЫ ет. 1. *Жидек-жемістің толысып пісуі; езілу.* 2. *Еттің жұмсақ болып бабымен пісуі; былбырау.* 3. *ауыс. Жаңа өсіп келе жатқан жастың сымбаттанып, өңі бал-бұл жануы, көз тартып құлтыруы.*

УЫЛЖЫП ет. *Албырату, балбырату.*

УЫЛЖЫТУ *Уылжыт етістігінің қимыл атауы.*

УЫЛП ет. *Ауызды ашыту, ойып жіберу.*

УЫЛТУ *Уылт етістігінің қимыл атауы.*

УЫЛУ *Уыл етістігінің қимыл атауы.*

УЫС зат. 1. *Қолдың саусақтарын жымдас-тыра бүккенде шұңғырайған алақан аясының іші, алақанның іші, шеңел.* 2. *ауыс. Қамау, қоршау.*

Уысқа түспеді. *Қолы жете алмады, өкінді.*

Уысқа түсті. *Қола түсті, ұсталды.* **Уысына алды.** *Еркін билеп, өзіне баурап алды, еркіне жібермей, қатал ұстады.* **Уысынан босатпады [шығармады].**

а) *Еркіне жібермеді, алысқа жібермеді.* ә) *Қатал ұстады, тықсырды, ырық бермеді.* б) *Ешкімге бермей, өзіне қалдырды.* **Уысынан кетпеді [кеткен жоқ].** *Билігінен, өкімінен, қарауынан шықпады.*

Уысынан шықпады. *Қолында болды, айырылмады.* **Уысынан шықты [шығып кетті].** *Қолынан, билігінен кетті, айтқанына қонбеді.* **Уысына түсті.** *Қолы жетті, қолына түсірді, бұйырды.* **Уысында сығылды.** *Билігінде, өкімінде, қарауында қорлық көрді.*

Уысында тұрды. а) *Қолында болды, тиесілі болды.* ә) *Қарамағында болды, тәуелді болды.* **Уысында ұстады.** *Еркіне жібермей, қатал ұстады.*

УЫСТА ет. *Уысына толтыру, уысын толтыра ұстау.*

УЫСТАЙ сын. *Уыс мөлшеріндегі, уыс көлемінде.*

УЫСТАТ ет. *Алақанға салу, қолына ұстау.*

УЫСТАТУ *Уыстат етістігінің қимыл атауы.*

УЫСТАУ *Уыста етістігінің қимыл атауы; қолында мольнан ұстау.*

УЫС-УЫС сын. *Бірнеше уыс; көп, мол.*

УЫТ зат. 1. *Азғаға дарыған удың зардабы, күші.* 2. *биол. <грек. toxikon> Жыландардың, өрмекшілер мен буылтық денелілердің уының құрамына кіретін, осімдіктер мен жануарлардың физиологиялық функцияларын тезей алатын немесе олардың опат болуына апарып соғатын ақуыз және полиептид тектес заттектер.* 3. *ауыс. Бір нәрсенің, құбылыстың басқаға тигізер әсері, ықпалы.*

Уыт қайтарғыштар. хим. *Азға ұланғанда пайдаланылатын шпталы заттар.* **Уытын басты [қайырды].** *Бір нәрсенің уын, зәрін жойды, ықпалын азайтты.* **Уытын жайды [шашты].** *Жаңға батты, зардабын тигізді.*

УЫТҚУМАРЛЫҚ зат. *Уытқа құмар болушылық, уытты ұнатушылық.*

УЫТСЫЗ сын. 1. *Уыты, зардабы жоқ, залалсыз.* 2. *ауыс. Ықпалы, әсері жоқ.*

УЫТСЫЗДАНДЫР ет. *Уытын жою, залалсыздандыру.*

УЫТСЫЗДАНДЫРУ *Уытсыздандыр етістігінің қимыл атауы; уытын жою, залалсыздандыру.*

УЫТТА ет. 1. *Уқосылу, зәр жайылу.* 2. *жерг. Ашыту, ащылау, күшейту (насыбай туралы).* 3. *ауыс. Құш, құат беру.* 4. *ауыс. Бабын табу, ретін табу.*

УЫТҒАҒЫШ сын. *Уыт бергіш, уыттайтын.*

УЫТТАЛ ет. *Бойға сіңу, дару.*

УЫТТАЛУ *Уыттал етістігінің қимыл атауы.*

УЫТТАН ет. 1. *Асқыну, дендеу.* 2. *ауыс. Қайраттану, рухтану, күш алу.*

УЫТТАНДЫР ет. 1. *Бойға сіңіру, дарыту.* 2. *ауыс. Рухтандыру, күш беру.*

УЫТТАНДЫРУ *Уыттандыр етістігінің қимыл атауы.*

УЫТТАНУ *Уыттан етістігінің қимыл атауы.*

УЫТТАУ *Уытта етістігінің қимыл атауы; қосу, ашыту.*

УЫТТЫ сын. 1. *Улы, зәрлі қасиеті бар.* 2. *ауыс. Әсерлі, қатты, күшті.*

Уытты қиелер. биол. *Адамның немесе басқа тіршілік иелерінің азғасына әртүрлі зақым келтіретін қалдықтар.* **Уытты тау жыныстары.** биол. *Өсімдіктер мен жануарлардың өсуі мен дамуын тезейтіндей, адамның денсаулығына әсер ететіндей шамада уытты заттектер бар таужыныстар.*

УЫТТЫЛАУ сын. 1. *Улылау, зәрлілеу.* 2. *ауыс. Сұстылау, өткірлеу.*

УЫТТЫЛЫҚ зат. 1. *х.м. Улағыш заттың адамдар мен жануарларға зақымдау әсерінің күші.* 2. *ауыс. Өжеттік, қайраттылық, сұсты болушылық.*

Уыттылық мөлшер. хим. *Улағыш заттардың және басқа уытты қоспалардың зақымдаушы әрекетінің сан мөлшерлік сипаттамасы.*

УЫТТЫРАҚ сын. 1. *Уландыру қауіпі молдау.* 2. *ауыс. Әсері молдау, күштірек.*

УЫШТЫ сын. жерг. *Ұтымды, ұтқыр, шешен.*

УҮЛ зат. 1. *Желдің, самалдың ақырын дыбыс шығарып соғуы.* 2. *Кішкентай сәбидің тілі шыққанға дейінгі шығаратын дыбысы.*

УҮЛДЕ ет. 1. *У-у еткен дыбыс шығару, азынау.* 2. *У-у етпін жел созу.* 3. *Сәбидің үл шығаруы.*

УҮЛДЕК зат. муз. этн. *Үрлемелі халықтық музыкалық аспап.*

УҮЛДЕТ ет. 1. *Азынату жел соқтыру.* 2. *ауыс. Гүлдетіп құй тарту.*

УҮЛДЕТУ *Үлдет етістігінің қимыл атауы.*

ҮІЛДЕУ *Үілде етістігінің қимыл атауы.*
1. *Гулел жел соғу.* 2. *Былдырлау, үіл шығару.*

ҮІЛДІРІК *зат.* 1. *Қамыс сияқты өсімдіктердің басындағы ұлтасы, майда шашағы.* 2. *этн. Қазының ең майлы, жұмсақ жері.*

ҮІЛДІРІК *жерг.* *Ыдыс-аяқ қоятын жер, орын.*

Ү

Ү *зат.* 1. *Қазақ алфавитінің 27 әрпі және сол әрпінің жазылу (графикалық) таңбасы.* 2. *лингв. Ауыздың келте ашылып, ерінің сүйірленуі арқылы жасалатын қысаң, жуан дауыс.ты дыбыс: фонема.*

ҰБАҚ-ШҰБАҚ *үст.* *Іркес-тіркес, шұбатылған, шұбырған.*

ҰБАП-ШҰБАП *үст.* *Бірінен кейін бірі шұбырғып, шұбаттылып.*

ҰБАР *зат.* *жерг.* *Үлкендігі кептердей үкі сияқты құс.*

ҰБЫРЫП-ШҰБЫРЫП *үст.* *Ұбап-шұбап, шұбаттылып.*

ҰҒЛАН *зат.* *ескі кіт. Ұлан.*

ҰҒЛЫ *зат.* *ескі кіт. Ұлы.*

ҰҒЛЫҒ *сын.* *ескі кіт. Ұлық.*

ҰҒУ *Ұқ етістігінің қимыл атауы.* 1. *Түсіну, түсінісу.* 2. *психол. Адамның білімді, ізкерлікті, дағдыны меңгеру арқылы дүниені таңуы.*

ҰҒУШЫ *зат.* *Түсінуші, пайымдаушы, ойға тоқушы.*

ҰҒУШЫЛЫҚ *зат.* *Түсінушілік, пайымдаушылық.*

ҰҒЫЛ' *зат.* *ескі кіт. Ұл.*

ҰҒЫЛ' *ет.* 1. *Түсінікті, ұғынықты болу.* 2. *Танылу, біліну.*

ҰҒЫЛУ *Ұғыл етістігінің қимыл атауы.*

ҰҒЫМ *зат.* 1. *Түсінік, мағлұмат, пайым.* 2. *Мән, мағына, маңыз.* 3. *филос. Заттар мен құбылыстардың мәнін байланыстарын олардың қарама-қайшылығы мен даму процесін бейнелейтін ой жүйесі; белгілі бір тұтастықтағы заттардың ішкі байланысын, оларға тән ортақ ерекшеліктерді көрсететін теориялық танымның формасы.*

ҰҒЫМ ЖАСАУ. *жерг.* *Ұғыну, қорытынды шығару.*

ҰҒЫМДЫ *сын.* 1. *Түсінікті, көкейге қонымды.*

2. *Ғылымтал, зерек.*

ҰҒЫМДЫҚ *сын.* *Ұғымға қатысты, ұғымға тән.*

ҰҒЫМДЫҚ КАТЕГОРИЯЛАР. *лингв. Табиғи тілде әртүрлі жолмен білінетін сөздердің үлкен топтарына тән мағыналық категориялар.*

ҰҒЫМДЫЛЫҚ *зат.* *Ғылымталдық, зерделілік.*

ҰҒЫМДЫЛАУ *сын.* *Түсініктілеу, көкейге қонымдылау.*

ҰҒЫМДЫРАҚ *сын.* *Ұғымдылау, түсініктілеу.*

ҰҒЫМПАЗ *сын.* *Ғылымтал, алғыр, зерек.*

ҰҒЫМПАЗДЫҚ *зат.* *Ғылымталдық, алғырлық, зеректік.*

ҰҒЫМСЫЗ *сын.* 1. *Ұғынықсыз, түсініксіз.* 2. *ауыс. Зейінсіз, ықылдассыз.*

ҰҒЫМСЫЗДАУ *сын.* *Түсініксіздеу, ұғынықсыздау.*

ҰҒЫМСЫЗДЫҚ *зат.* *Түсілігі жоқтық, топастық.*

ҰҒЫМТАЛ *сын.* *Ғылымпаз, құқыш, зерек. // Құқыш зерек адам.*

ҰҒЫМТАЛДАУ *сын.* *Зеректеу, алғырлау.*

ҰҒЫМТАЛДЫҚ *зат.* *Ғылымпаздық, зеректік, алғырлық.*

ҰҒЫН *ет.* *Түсіну, пайымдау.*

ҰҒЫНҒЫШ *сын.* *Түсінгіш, ұғымтал.*

ҰҒЫНДА *ет.* *Ұғыну, байыбына бару.*

ҰҒЫНДЫР *ет.* *Түсіндіру, көз жеткізу.*

АҚЫЛ ҰҒЫНДЫРДЫ *Ақыл айтты, түсіндірді.*

ҰҒЫНДЫРУ *Ұғындыр етістігінің қимыл атауы.*

ҰҒЫНДЫРЫЛ *ет.* *Түсіндірілу, баяндалу.*

ҰҒЫНДЫРЫЛУ *Ұғындырыл етістігінің қимыл атауы.*

ҰҒЫНТ *ет.* *Ұғындыру, түсіндіру, көзін жеткізу.*

ҰҒЫНТУ *Ұғынт етістігінің қимыл атауы.*

ҰҒЫНУ *Ұғын етістігінің қимыл атауы.*

ҰҒЫНЫҚСЫЗ *сын.* *Түсініксіз, ұғымды емес.*

ҰҒЫНЫҚТЫ *сын.* *Түсінікті, ұғымды, ақылға қонымды.*

ҰҒЫНЫҚТЫЛЫҚ *зат.* *Түсініктілік, ұғымдылық.*

ҰҒЫНЫЛ *ет.* *Түсінілу, айқындалу.*

ҰҒЫНЫЛУ *Ұғыныл етістігінің қимыл атауы.*

ҰҒЫНЫС *зат.* 1. *Түсінік, ұғым.* 2. *Түсіністік, келісім.*

ҰҒЫНЫС² *ет.* *Өзара түсінісу, тіл табысу.*

ҰҒЫНЫСУ *Ұғыныс етістігінің қимыл атауы.*

ҰҒЫНЫСУШЫЛЫҚ *зат.* *Түсінісушілік, тіл табысушылық.*

ҰҒЫНҚЫРА *ет.* *Түсініксіреу, ұға түсу.*

ҰҒЫНҚЫРАУ *Ұғынқыра етістігінің қимыл атауы.*

ҰҒЫР *зат.* *жерг. Жөн, рет, орын.*

ҰҒЫРЛА *ет.* *ескі кіт. Ұрлау.*

ҰҒЫС *ет.* 1. *Түсінісу, келісу, тіл табысу.* 2. *Анық-қанығын айту, анықтау. // Түсініскен, тіл табысқан жандар.*

ҰҒЫСТЫР *ет.* *Бір-бірін түсінуге мүмкіндік беру, табыстыру.*

ҰҒЫСУ *Ұғыс етістігінің қимыл атауы.*

ҰДАЙ *үст.* *сөйл. Ұдайы.*

ҰДАЙ: *екі ұдай.* а) *Қарама-қарсы екі топ, екі дай.* ә) *Әрі-сәрі, дудамал; екі ұшты.*

ҰДАЙЫ *үст.* *Үнемі, ылы; үздіксіз, толассыз.*

Ұдайы өндіріс. *экон. Ұдайы жаңартып отыратын, айналсоқпа кезеңдік сипаттағы өндіріс үдерісі. Ұдайы өндірістік цикл.* *экон. Үздіксіз қайталанатын, жаңартылып отыратын «өндіру – бөлу – айырбастау – тұтыну» циклі.*

ҰДАЙЫМЕН *үст.* *Арасын үзбей, қатарынан.*

ҰДАҚТАС *ет.* *сөйл. Бірлесу, одақтасу, ұйымдасу.*

ҰДДА: *ұддасынан шыға алмады. Шама-шарқына, шегіне жете алмады.*

ҰЖДАН [ар. *وجدان*] *зат.* 1. *Ар, намыс, қыат.*

2. *психол. Адамның өз мінез-құлқын бақылау, қадағалау, оған белгілі бір шек қойып, мұткізсіз орындау қабілетін бейнелейтін әдептану санаты.*

Ұжданды жаралау. *Намысын аяққа басу, ардан безу.*

ҰЖДАНДЫ *сын.* *Ұжданы, ар-қыаты бар.*

ҰЖДАНСЫЗ *сын.* *Арсыз, қыатсыз, намыссыз.*

ҰЖДЫҚ: *ұждық етті.* *дінн. Аллаға құлшылық етті.*

ҰЖМАҚ *зат.* *сөйл. Жұмақ.* 1. *дінн. Алла тағаланың рақымы түскен сүйікті құлдарының о дүниедегі рақат орны; пейіш.* 2. *ауыс. Шаруашылық пен тұрмысқа қолайлы жер, жайлы мекен.*

ҰЖМАҚТАЙ *сын.* *Ұжмақ сияқты, ұжмақ тәрізді.*

ҰЖЫМ *зат.* *<лат. collectivus>* 1. *Ортақ мақсатпен, ортақ мүддемен біріккен адамдар жиынтығы, яғни қоғамдық, топтық және жеке адами мүдделер тоғысқан шағын ұжым. [Белгілі бір меншік нысаны шеңберінде жүзеге асырылатын қоғамдық қызметтің нақты түрі және осы қызмет барысында қалыптасатын өзара жауапкершілік қатынастар, мүдделер, құндылық бағыттары, мінез-құлық қалыптасуы мен нормалары бойынша біріккен адамдардың ұйымдық қауымы].* 2. *сөйл. Ауызбірлік, ұйымшылдық, ынтымақ.*

ҰЖЫМДАС *ет.* *Ынтымақтасу, бірлесу.*

ҰЖЫМДАСТЫР *ет.* *Ынтымақтастыру, бірлестіру.*

ҰЖЫМДАСТЫРУ *Ұжымдастыр етістігінің қимыл атауы.*

Ұжымдастыру саясаты. *тар. XX ғасырдың басында жеке меншіктегі мал-мүлікті зорлықпен ұжымдарға тартып алып беру арқылы, ұжымдық шаруашылық құруға бағытталған құштелу саясаты.*

ҰЖЫМДАСТЫРЫЛ *ет.* *Бірлестірілу, ынтымақтастырылу.*

ҰЖЫМДАСТЫРЫЛУ *Ұжымдастырыл етістігінің қимыл атауы.*

ҰЖЫМДАСУ *Ұжымдас етістігінің қимыл атауы.*

ҰЖЫМДЫ *сын.* *Ынтымақты, ұйымшыл.*

ҰЖЫМДЫҚ *сын.* *Ұжымға тән, ұжымға қатысты.*

Ұжымдық ақша өлшемдері. *экон. Халықаралық есеп айырысу және несие қатынастарына қатысушылардың өзара міндеттемелері мен төлемдерінің мөлшері есептелетін жасанды валюталық шот өлшемдері. Ұжымдық белгі. экон.*

Одақтың, шаруашылық қауымдастығының немесе өзге де кәсіпорындардың еркікті бірлестіктерінің өздері шығаратын немесе өткізетін бірыңғай сипатты, өзге де ортақ сипаттамалары бар тауарларын таңбалауға арналған тауар белгісі. Ұжымдық валюта. *экон. Мемлекетаралық экономикалық одақтардың шеңберінде халықаралық есеп айырысуларда пайдаланылатын валюта. Ұжымдық еңбек дауы.* *экон. Жұмыскерлер мен жұмыс берушілер арасындағы еңбек шарттарын (жалақыны қоса) белгілеу және өзгерту, әлеуметтік-еңбек қатынастары мәселелері бойынша ұжымдық келісімшарттарды, келісімдерді жасасу, өзгерту және орындау жөніндегі реттелмеген алауыздық.*

Ұжымдық кәсіпорын. *экон. Мемлекеттік кәсіпорынды құнын төлеп алған жағдайда немесе мүлкті еңбек ұжымы заңды жолмен сатып алған жағдайда құрылатын шаруашылық бірлік. Ұжымдық қауымдастық.* *а. я. с. Халықаралық құқық, халықаралық дау-жанжалдарды бейбіт реттеу, бейбітшілікке төнген қауіптің алдын алу, тыйым тастау, жоюдың ұжымдық шараларының ережелері мен қағидаттарының жалпы мойындалған жүйесі.*

Ұжымдық меншік. *экон. Әрқайсысының белгілі бір үлесі бар (үлестік меншік) немесе белгілі бір үлесі жоқ (бірлескен меншік) бірнеше адамға бір мезгілде тиесілі мүлік. Ұжымдық мердігерлік.* *экон.*

Ұжымдық еңбекті ұйымдастыру мен ынталандыру нысаны. Ұжымдық сана. *Адам тобының әр мүшесіне (топтық сана туралы сөз болғанда) немесе жалпы барлық адамдарға («жалпы сана» немесе «жеке сана» туралы сөз болғанда) тән барлық саналы әкпілдер мен сана мазмұнының жиынтығы.*

Ұжымдық шарт. *экон. Кәсіпкер (немесе фирма өкімшілігі арқылы оның өкілі) мен қызметкерлер (кәсіподақ арқылы олардың өкілдері) арасындағы еңбек жағдайы, жалақы, кәсіпорындағы жұмысшы ұйымдарының құқықтары т.б. туралы келісім.*

Ұжымдық шаруашылық. *экон. Ұжымдық меншік негізінде жұмыс істейтін шаруашылық.*

ҰЖЫМТОП *зат.* *пед. Мектеп немесе мектептен тыс тәрбие ұжымы кеңесінің шешімі бойынша құрылған оқушылар ұйымының негізгі құрылымдық бөлігі.*

ҰЖЫМШАР *зат.* *совет. Кеңес өкіметі тұсында құрылған ұжымдық шаруашылық нысандарының бірі.*

ҰЖЫМШЫЛ *сын.* *Ынтымақты, ұйымшыл.*

ҰЖЫМШЫЛДЫҚ *зат.* *<лат. collectivus>*

Ұжымның мақсаты мен мүддесін жеке бастың ұлттығыстарының жоғары қозғаны және топтық ұйымдасушылық белгідейтін жоғарылығымен сипатталатын адамгершілік қағида.

ҰЗА *ет.* 1. *Алыстау, қашықтау.* 2. *Қол ұзу, ажырау.* 3. *Тез аяқталмау, көпке созылу.* 4. *Кешікпей, уақыт оздырмай.*

Ұзап шықты. *Дара бөлініп шықты.*

ҰЗАҒЫРАҚ *сын.* 1. *Ұзақтау, біршама ұзақ.*

2. *ауыс. Көбірек, молырақ.*

ҰЗАЙ *ет.* *сөйл. Ұзар.*

ҰЗАЙТ *ет.* *Ұзарта түсу, соза түсу.*

ҰЗАЙТУ Ұзайт етістігінің қимыл атауы.
ҰЗАҚ¹ зат. зool. Үсті қара, басы бозғылт, қарға тұқырмдас кішкентай жыл құсы; ұзақ қарға.

ҰЗАҚ² сын. 1. Алыс, қашық, жырақ. 2. Көп уақытқа созылған, тез емес. // Асықпай, көпке шейін. 3. Ұзын, шұбалдаңқы; қысқа емес.

Ұзағынан жарылқасын [сүйіндірсін] алғыс. Жақсылығын көпке созылсын, мәңгілік болсын! **Ұзақ ғұмыр. Көп жасаған өмір. Ұзақ жылдар. Ұзақ уақыт. Ұзақ кеш. Жазғы, ел жатау болмайтын кеш. Ұзақ күнді кеш қылды. Уақытын босқа өткізді. Ұзақ күндік өсімдіктер. ботан. Күрнің ұзақтығы (тәуліктің жарық бөлігінің ұзақтығы) 14 сағат болатын не одан ұзағырақ кезде гана күрдеп, түйін салатын өсімдіктер. Ұзаққа бармады. Көпке созылмады; қысқа болды. Ұзақ мерзімді несие. экон. Банк несиеісін өтеу мерзімімен айқындалатын несие нысаны. [Ұзақ мерзімді несиеіні банк немесе бейбанклік несие мекемелері береді]. Ұзақ сарын. Бітпейтін жыр, созылып кеткен әуен. Ұзақ сонар [сүре]. Тез біте қоймайтын, көпке созылған, бір-біріне ұласқан. Ұзақ сонарға салды. Таусылмас сөзбйодаа салды. Ұзақтан жем ілді. Тоятты алыстан іздеді; өз төңірегінен жырақ ізденді.**

ҰЗАҚМЕРЗІМДІ сын. Ұзақ уақытқа арналған.

Ұзақмерзімді қарыз міндеттемесі. Бір жылдан жоғары мерзімде өтелетін міндеттеме.

ҰЗАҚСЫН= ет. Ұзақ санау, ұзақ көру.

ҰЗАҚТА= ет. Алыстау, қашықтау, жырақтау.

ҰЗАҚТАЙ сын. Ұзақ сияқты, ұзақ тәрізді. Ұзақтай шулады. Бетімен жамырады, дуылдады.

ҰЗАҚТАТ= ет. Жырақтату, алыстату.

ҰЗАҚТАТУ Ұзақтат етістігінің қимыл атауы.

ҰЗАҚТАУ¹ сын. 1. Қашықтау, алыстау.

2. Ұзындау, көлемділеу.

ҰЗАҚТАУ² Ұзақта етістігінің қимыл атауы.

ҰЗАҚТЫ: ұзақты күн. Күн ұзын, күні бойы.

Ұзақты түн. Түні бойы, таң атқанша.

ҰЗАҚТЫҚ зат. 1. Ұзақ болушылық, көпке созылушылық. 2. Шалайлық, қашықтық.

ҰЗАҚ-ҰЗАҚ сын. 1. Алыс, қашық. 2. Көп уақыт, көпке шейін.

ҰЗАҚША үст. Ұзақ құсы секілді, ұзаққа ұқсап.

Ұзақша шулады. Шу ете қалды, у-шу болды.

ҰЗАҚШЫЛ сын. Алыс қашықтыққа төтеп беретін, шаршамайтын.

ҰЗАЛТ= ет. Ұзағынан болу, шұбалу.

ҰЗАМАЙ үст. Көп уақыт өтпей, көпке созылмай.

ҰЗАҢҚЫРА= ет. Алыстанқырау, қашықтанқырау.

ҰЗАҢҚЫРАУ Ұзаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰЗАР= ет. 1. Ұзая түсу, биіктеу, осу. 2. Созылу, жайылу. 3. Мезгіл-мерзімнің тез өтпей, көпке созылуы. 4. ауыс. Көбею, молаю.

ҰЗАРТ= ет. 1. Алыстату, қашықтату, жырақтату. 2. Созу, көбейту, малайту.

ҰЗАРТҚЫШ зат. Ұзайтқыш, жайғастырғыш.

ҰЗАРТТЫР= ет. Созғызу, ұзақ ету.

ҰЗАРТТЫРУ Ұзарттыр етістігінің қимыл атауы.

ҰЗАРТУ Ұзарт етістігінің қимыл атауы.

1. Созу, ұзын ету. 2. Ұзақ ету, көбейту.

ҰЗАРТЫЛ= ет. Ұзыннан ұзақ созылу.

Ұзартылған жұмыс жабыды. тех. Бір шөмішті экскаватордың жебесі мен тұтпасының экскаватордың жұмыс радиусын ұзартатын түрлері. Ұзартылған заряд, әск. Миналы жарылғыш және басқа бөгеттерден өткел жасау үшін қолданылатын заряд. Ұзартылған күн топтары. пед. Оқушылардың сабақтан тыс уақытын дұрыс ұйымдастыруға септігін тигізетін мектеп жанынан ашылған оқу-тәрбие орны.

ҰЗАРТЫЛУ Ұзарты етістігінің қимыл атауы; көбейтілу, созылу.

ҰЗАРУ Ұзар етістігінің қимыл атауы; созылу, ұзағырақ болу.

ҰЗАТ= ет. 1. Қашықтату, алыстату. 2. Уақыт өткізу, шығарып салу. 3. Бөліп шығару, жеке шығару. 4. этн. Қалыптасқан дәстүр бойынша түрлі ырым-сырымын, жөн-жоралғысын жасап, қызды күйеуге беру.

Ұзатар көбейсін. этн. тілек. Қыз ұзату тойының үстіне келген адамның айтатын тілегі.

Ұзатып салды. Біраз жерге шығарып салды, біраз жерге дейін ілесті.

ҰЗАТТЫР= ет. Жырақтату, қашықтату.

ҰЗАТТЫРУ Ұзаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҰЗАТУ Ұзат етістігінің қимыл атауы; қызды той жасап, ұзатып салу.

Ұзату тойы. этн. Айттырылған қыздың елінде құда түсіп, сырға салып келгеннен кейін жасалатын салтанатты той-жыю.

ҰЗАТЫЛ= ет. этн. Қыз тойы жасалып, айттырылған жеріне кетті.

ҰЗАТЫЛУ Ұзатыл етістігінің қимыл атауы.

ҰЗАТЫҢҚЫРА= ет. Алыстатыңқырау, қашықтатыңқырау.

ҰЗАТЫҢҚЫРАУ Ұзатыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰЗАТЫС= ет. Біркіл ауыл, туған-туыс болып қызды күйеуге беру.

ҰЗАТЫСУ Ұзатыс етістігінің қимыл атауы.

ҰЗАУ Ұза етістігінің қимыл атауы; жырақтау, қашықтау.

ҰЗАЮ Ұза етістігінің қимыл атауы.

ҰЗЫН сын. 1. Қысқа емес, шұбатылған. 2. Биік, сорайған, сойдиган. 3. Ұзақ, көп уақытқа созылған.

Ұзын арқан [арқау], кең тұсау. Арқасын кеңге салу, жайбарақаттық салыну деген мағынада.

Ұзын арқан, кең тұсауға салды [кең тұсаумен жүрді]. Арқасын кеңге салды, жайбарақаттанды.

Ұзын аяқ, эвф. Аяқты мал; жылқы. Ұзын бойлы.

Бойшаң, сұрғақ. Ұзындағы өшін, қысқадағы кегін алды. Бұрынды-соңды кеткен есесін, жаудықтың қарымтасын қайтарды.

Ұзында [ұзыннан] опті, қысқада [қысқадан] кекті. Бұрыннан араздығы бар, ақысы, есесі кеткен. Ұзынды құрмен, қысқаны жалғады. Ептеп-септеп, өйтіп-бүйтті, амалдады.

Ұзын елдің иірі, қысқа елдің қиыры. Дүйім жұрт, барлық ел. Ұзын елдің үйіріне, қысқа елдің қиырына кетті. Көпке жария болды, шартарақ тарады.

Ұзын етек, экспр.эвф. Әйел, қатын-қалаш деген мағынада айтылады. Ұзын жалынды көмір. геол. Көмірленудің нақтылы дәрежесіне сәйкес келетін, яғни метаморфизмнің I сатысындай қалыптасқан таскөмір түрі. Ұзын жас берсін. тілек. Ұзақ ғұмыр берсін, көп жасасын. Ұзын жол. Алыс жол, қиыр шет. Ұзын күнді мың бейнетпен өткізді. Әбден қиналды, бейнет шекті. Ұзын қоржын. этн. жерг. Сыйлық, тарту. Ұзын құйрық субүркіт. зool. Құйрықтары ұзынша болып біткен субүркіттің түрі. Ұзын құлақ. а) эвф. Қоян. ә) Біреуден біреуге жетіп, ел арасына тараған хабар. Ұзын омыртқа. анат. Арқа омыртқа мен бел омыртқаның аралығындағы омыртқа. Ұзын өріс қысқарып, кең қонысы тарылды. Өрісінен, қонысынан айырылды, жерінен ажырап қалды. Ұзын салқар. Ұзыннан-ұзақ, шұбатылған, шұбырған. Ұзын саны [қарасы]. Жалты мөлшері, ұзын-ығарсы. Ұзын сонарға [сүреге] салынды [түсті]. Тез арада бітпей, ұзаққа созылды. Ұзын [ұзақ] сүре. Бірінен кейін бірі жаласқан ұзақ сонар (әңгіме). Ұзын сызғанына жүріп, қысқа сызғанына көнді. жерг. Еркіне көнді, айтқанымен жүрді. Ұзын толқын. физ. Ұзындығы теңіз тереңдігінен екі есе асып түсетін теңіз толқыны. Ұзыннан көсілді. Ұзыннан-ұзақ созылды.

ҰЗЫНА: ұзына бойы. Өң бойы, бастан-аяқ.

ҰЗЫНДА= ет. Ұзару, ұзын болу. Ұзындағы өшін, қысқадағы кегін алды. Бұрынды-соңды кеткен есесін, жаудықтың қарымтасын қайтарды.

ҰЗЫНДАУ¹ сын. Ұзынырақ, біршама ұзын.
ҰЗЫНДАУ² Ұзында етістігінің қимыл атауы; созып, ұзарта түсу.

ҰЗЫНДЫ: ұзынды күн. Күні бойы, ертеден қара кешке дейін.

ҰЗЫНДЫ-КЕШ үст. Өне бойы, ұзақ уақыт.

ҰЗЫНДЫҚ зат. 1. Бір заттың ұзыннан алғандағы қалты, тұрқы. 2. мат. Сызықтар шамасының сандық сипаттамасы.

Ұзындықтың өлшеу бірліктері. мат. Белгілі бір заттың биіктігін немесе бірнеше заттың арақашықтығын өлшеу үшін қолданылатын өлшем бірліктер.

ҰЗЫНДЫ-ҚЫСҚАЛЫ сын. Бірі ұзын, бірі қысқа; ұзын-қысқасы аралас.

ҰЗЫНКИМДІ зат. Әйел адам.

ҰЗЫНҚАНАТ зат. зool. Жер шарының тропиктік және қоңыржай белдеулерін мекендейтін қанаттары ұзын болып келетін құстар.

Ұзынқанат барбус. зool. Қанаты ұзын барбустың түрі. Ұзынқанат қарлығаш. зool. Қанаты ұзын өрі жіңішке, тұмсығы мен аяғы қысқа, сәл жалмақтау біткен, сырт пішіні қарлығашқа ұқсас құс.

ҰЗЫНҚАНАТТЫЛАР зат. зool. <лат. arodiformes> Жер шарының тропиктік және қоңыржай белдеулерін мекендейтін құстардың бір отряды.

ҰЗЫНҚҰЙРЫҚ: ұзынқұйрық сарышұнақ. зool. Кеміргіштер отряды, тиіндер тұқымдасының құйрығы ұзын түрі.

ҰЗЫНҚҰЛАҚ зат. 1. көне. Байырғы қазақ қоғамындағы біреуден біреу есту арқылы тарайтын хабар, ақпарат алудың, ақпарат берудің коммуникативті тәсілі. 2. жағымсыз. Біреуден біреуге жететін, дерегі айқын емес, әркімнің өсіре, қоса айтқан алыпқашты сөзі.

ҰЗЫН-ҚЫСҚА сын. Ұзыны, қысқасы аралас.

ҰЗЫННАН-ҰЗАҚ үст. Ұзына бойын қуалай, қаз-қатар тіркесіп, шұбатылып.

Ұзыннан-ұзақ шұбатылған. Ұн-ұзын болып созылған.

ҰЗЫНСАРЫ зат. Жуанның жіңішкеріп, жіңішкенің жізілетін, наурызға тура келетін көктемді көкөзек шақ.

ҰЗЫНТҰРА сын. Сидиган арық, ұзын бойлы (адам).

ҰЗЫНША сын. 1. Ұзындау, сопақша. 2. Сұңғақтау, бойшаңдау.

ҰЗЫНШАҚ сын. Ұзындау, ұзынырақ.

ҰЗЫНШАҚТА= ет. Ұзыншақ ету, ұзын ету.

ҰЗЫНШАҚТАУ¹ сын. Сәл ұзыншақ, сопақшалау.

ҰЗЫНШАҚТАУ² Ұзыншақта етістігінің қимыл атауы.

ҰЗЫНШАҚ-ҰЗЫНШАҚ сын. Ұзын-ұзын, сорайған.

ҰЗЫН-ШҰБАҚ сын. Ұзыннан-ұзақ, алысқа созылған.

ҰЗЫНЫРАҚ сын. Әжептәуір ұзын, ұзындау.

ҰЗЫН-ЫРҒАСЫ зат. 1. Бір нәрсенің жалты нобайы, жобасы, желісі. 2. Бас-аяғы, жалты саны.

ҰЙБАЙ о.д. Жаны қиналғанда, ренжігенде, таңырқағанда айтылатын, көңіл күйін білдіретін сөз; ойбай.

ҰЙҒАР= ет. 1. Белгілі бір шешімге, тоқтамға келу, ой қорыту. 2. Жору, жорамалдау, болжалдау. 3. Лайық көру, тең санау.

ҰЙҒАРУ¹ зат. 1. Резолюция, тоқтам, шешім. 2. Болжам, жорамал.

ҰЙҒАРУ² Ұйғар етістігінің қимыл атауы.

1. Шешімге келу, тоқтамға келу. 2. Жору, жорамалдау. 3. Шешім, тоқтам.

ҰЙҒАРЫЛ= ет. 1. Белгілі бір шешім шығарылу. 2. Жорылу, болжану. 3. Лайық саналу, сайлану.

ҰЙҒАРЫМ зат. Шешім, тоқтам, байлам.

ҰЙҒАРЫНДЫ зат. Тоқтам, шешім, ұйғарым.

ҰЙҒАРЫСУ= ет. Келісілу, шешілу.

ҰЙҒАРЫСУ Ұйғарыс етістігінің қимыл атауы.

ҰЙҒЫР зат. Орталық Азиядағы көне түркі халықтарының бірі.

Ұйғыр жазуы, лингв. Бірінші мыңжылдықтың аяқ кезінде соғды алфавиті негізінде жасалған жазу жүйесі [Жоғарыдан төмен қарай тік әріптермен солдан оңға бағытталма жазылатын ұйғыр жазуы сирия-арамей әліпбилерінің біріне саяды]. **Ұйғыр тілі**, лингв. Түркі тілдерінің оңтүстік-шығыс тобындағы қарлұқ бұтағына жататын тіл [Ұйғыр тілі КХР-ның Шыңжаң-Ұйғыр автономиялы районына (8 млн., 2004) және Қазақстан, Өзбекстан, Қырғызстан, Түрікменстан республикаларына (300 мың), Үндістан, Пәкстан, Ауғанстан елдеріне (200 мың) таралған].

ҰЙҒЫРТАНУ зат. 1. Ұйғыр халқының тілі, әдебиет, мәдениеті, ауыз әдебиетімен шұғылданып отырған филологияның бір саласы. 2. Ұйғыр тілінің тарихы және қазіргі жайы туралы ғылым.

ҰЙҒЫРША үст. Ұйғыр халқының дәстүрінше, әдет-ғұрпынаша. // сөйл. Ұйғыр тілі.

ҰЙҒАС¹ әдеб. <грек. rhythmos> Өлең-жырларда тармақтың (өлең жолы) соңындағы бірнеше буынның келесі тармақтағы сәйкес буындармен үйлесуі (дыбыс үндестігі).

Ұйқас құды. Өлеңнің мәнді-мағыналы болуын ескермстен, жолдарының ұйқасты болуын, дыбыстардың үйлестігін ғана ескерді. **Ұйқас теру**. Ұйқастыру, ұйқас құрастыру.

ҰЙҚАС² сын. Ұқсас, сәйкес.

Ұйқас мүшелер. Ұқсас, сәйкес мүшелер.

ҰЙҚАС= ет. 1. Сәйкесу, сай, келу, үйлесу. 2. әдеб. Сөздердің өзара үндесіп, үйлесіп келуі, қиоласуы.

ҰЙҚАССЫЗ сын. Ұйқасы жоқ, ырғақсыз.

ҰЙҚАСТЫ сын. Ұйқасы бар, ұйқасқа құрылған.

ҰЙҚАСТЫҚ зат. Ұйқасы болушылық, үндесушілік.

ҰЙҚАСТЫР= ет. 1. Үйлестіру, сәйкестендіру. 2. әдеб. Ұйқасты ету, үндестіру.

ҰЙҚАСТЫРУ= ет. Ұйқасты етістігінің қимыл атауы; үндестіру, ұқсату.

ҰЙҚАСТЫРЫЛ= ет. Үндестірілу, қиоластырылу.

ҰЙҚАСТЫРЫЛУ Ұйқастырыл етістігінің қимыл атауы.

ҰЙҚАСУ Ұйқас етістігінің қимыл атауы; үндесу, қиоласу.

ҰЙҚАСЫМ зат. Үндесіп келушілік, үйлесім.

ҰЙҚАСЫМДЫ сын. Ұйқасып келген, ұйқасымы бар.

ҰЙҚАСЫМДЫЛЫҚ зат. Ұйқасымды болып келушілік.

ҰЙҚЫ зат. 1. Адам мен кейбір жануарлардың тынығып дем алуы үшін, белгілі бір мерзімде қайталанып отыратын физиологиялық жағдайы. 2. ауыс. Қараңғылық, сауатсыздық. 3. ауыс. Өлім.

Ұйқы басты. Ұйқы меңдетті, ұйқыдан бас көтере алмады. **Ұйқы безі**, анат. <лат. pancreas>. Азада көмірсу, май, ақуыс алмасуына, яғни ас қорытуға қатысатын мүше. **Ұйқы бұды**. Көзіне ұйқы тығылды, қалғып-мүлгіді. **Ұйқы бұзылды**. а) Тынышы кетіп, мазасызданды, ұйқысы қашты. ә) мед. Жүйке жүйесінің қозғалысынан, адам ағзасының әсіреуінен және т. б. себептерден мазасы кетті, ұйқысынан айырылды. **Ұйқыға енді**. Ұйықтап етті, қалғып-мүлгіді. **Ұйқыға кеткен айдаһардай қозғалады**. б е й н. Бір орнынан тапжылмады, табандап тұрып алды.

Ұйқыға кетті [жатты]. а) Ұйқыға кірісті, ұйқыға бас қойды. ә) Тынышталды, тынышды. б) Қайтыс болды, дүние салды. **Ұйқыға маза бермеді**. Ұйықтамады, ұйықтауға кедергі болды. **Ұйқыға тоймады**. Көп ұйықтады, ұйықтай берді. **Ұйқыға шому**. Ұйқыға берілу, ұйықтап кету. **Ұйқыда жатты**. Мүлгіген тыныштық орнады. **Ұйқыдан қалды**. а) Уайымдап, қайғырғаннан не ауру меңдегеннен ұйқысы келмеді. ә) Тыныш таппады, мазасызданды,

әбгер болды. **Ұйқыдан тұрды**. Оянды, күнделікті күйбең тіршілікке кірісті. **Ұйқы жамылды**. Тыныштық басты, тынышталды. **Ұйқы жеңді**. Шаршап ұйқысы келді, ұйықтап кетті. **Ұйқы көрмеді**.

а) Көз ілмеді, мызғымады. ә) Дамыл таппады, мігір көрмеді. **Ұйқы қысты**. Ұйықтағысы келді, көзіне ұйқы тығылды. **Ұйқының шырқын бұзды**. Оятып жіберді, ұйықтаппады, мазалады. **Ұйқыны селдіретті**. Ұйқыны ашты, ұйқыны қашырды. **Ұйқыны тыншытты**. Ұйқыны бұзады, мазаламады. **Ұйқысы ашылды**. Ұйқысы тарап кетті, сергіді. **Ұйқысы бұзылу**. Жөнді ұйықтай алмау, мазасы кету. **Ұйқысы келді**. Көзіне ұйқы тығылды. **Ұйқысы қалды**. Тынышы қашты, ұйықтай алмады, мазасызданды. **Ұйқысы қанды**. Жақсы ұйықтап, тынықты. **Ұйқысын қандырды**. Жақсы ұйықтап оянды, әбден ұйықтап тұрды. **Ұйқысы қанық**. Ұйқыны қандыраңдық, тыныққандық. **Ұйқысы қашты**. Ұйқысы келмеді, тынышы кетті. **Ұйқысын алды**. этн. с а я т. Туз бүркітін қолға үйрету үшін ыраққа отырғызты, есін алды. **Ұйқысын ашпады**. Мәңгі ұйқыдан ояндады. **Ұйқысын ашты**. Оянды, сергіді. **Ұйқысын бұзды [бөлді]**. а) Ұйқысына бөгет жасап, кедергі келтірді, мезгілсіз уақытта оятты. ә) Мазасын алды, тынышын кетірді. **Ұйқысы сергек**. Өте сақ ұйықтайтын, сәл сыбыра оянып кететін (кісі). **Ұйқысы үзілді**. Ұйқысы ашылып кетті. **Ұйқысы шайдай ашылды**. Ұйқысы бірден тарап кетті, сергіп сала берді.

ҰЙҚЫР зат. Малдың шажырқай майына жабса біткен біржыр-біржыр үлкен без.

Ұйқы безі, анат. а) Адамдардың ағзасында ас қорыту, сөл түзу міндетін атқаратын без. ә) <лат. pancreas> Жануарлар ағзасында қорсарлық безмет атқаратын сыртқы және ішкі секреция безі.

ҰЙҚЫАШАР зат. этн. Ұзақ таңды ұйықтамай қарсы алу үшін жасалатын әрекет, ән-өлең, қызықты әңгіме.

ҰЙҚЫДАЙ сын. Ұйқы сияқты, ұйқы тәрізді. **ҰЙҚЫҚАҚТЫ**: ұйқықакты болды. Ұйқыдан бас көтермеді.

ҰЙҚЫҚУДЫ сын. Ұйқысын қашыраң, ұйқы бермеген.

ҰЙҚЫЛЫ сын. Ұйқысы ашылмаған, ұйқысы сергімеген.

Ұйқылы көз. Ұйқысын аша алмай тұрған адам. **ҰЙҚЫЛЫ-ОЯУ** сын. 1. Ұйқы мен ояудың арасында, қатты ұйқыға кетпеген, қалғып-мүлгіген. 2. ауыс. Селқос, ықылассыз.

ҰЙҚЫСЫЗ сын. Ұйқы жоқ, ұйқы қашқан.

ҰЙҚЫСЫЗДЫҚ зат. мед. Қалыпты ұйқының бұзылуы, ұйқысы қашушылық, ұйықтай алмаушылық.

ҰЙҚЫСЫРА= ет. Ұйықтап жатып сойлеу.

ҰЙҚЫСЫРАУ Ұйқысыра етістігінің қимыл атауы.

ҰЙҚЫ-ТҰЙҚЫ сын. 1. Асты-үстіне шыққан, қобыраған, дудыраған. 2. Алай-дүлей, аласатыраң, астан-кестені шыққан. 3. ауыс. Ойран-асыр, бейберекет.

Ұйқы-тұйқы болды. Астан-кестені шықты, қобырады. **Ұйқы-тұйқы қылды**. Астан-кестені шығарды, қобыратты, қоқсытты. **Ұйқы-тұйқысын шығарды**. Астан-кестені шығарды, опыр-топыр етті. Мазасын алды, тынышын бұзды. **Ұйқы-тұйқысы шықты**. Астан-кестені шықты, опыр-топыр болды.

ҰЙҚЫШ Айқұш-ұйқыш қос сөзінің екінші сыңары.

ҰЙҚЫШЫ сын. сөйл. **Ұйқышыл**.

ҰЙҚЫШЫЛ сын. Көп ұйықтайтын, ұйықтай беруді ұнататын (адам).

ҰЙҚЫШЫЛДЫҚ зат. Көп ұйықтауды ұнатушылық, ұйықтай бергіштік.

ҰЙЛЫҒУ Ұйлық етістігінің қимыл атауы.

ҰЙЛЫҒЫҢҚЫРА= ет. Аздап ұйлығып қалу, шоғырланыпқырау.

ҰЙЛЫҒЫҢҚЫРАУ Ұйлығыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰЙЛЫҒЫС= ет. Боле-жарылмау, топтасу. **ҰЙЛЫҒЫСУ** Ұйлығыс етістігінің қимыл атауы.

ҰЙЛЫҚ= ет. 1. Топтану, бір жерге шоғырлану. 2. ауыс. Дағдару, қысылу.

ҰЙЛЫҚТЫР= ет. Топтастыру, шоғырландыру.

ҰЙЛЫҚТЫРУ Ұйлықтыр етістігінің қимыл атауы.

ҰЙНАҚ зат. жерг. Кебек.

ҰЙПА сын. сөйл. **Ұйналақ**.

ҰЙПА²= ет. Жайпау, қырып-жою, қирату.

ҰЙПАҚ-ТҰЙПАҚ сын. сөйл. **Ұйна-тұйна**.

Ұйнақ-тұйнағын шығарды. Ұйна-тұйнасын шығарды, ұйна-тұйна етті.

ҰЙПАЛА= ет. 1. Қобырату, будырату; умаждау. 2. ауыс. Ұйна-тұйнасын шығарып, жайратып салу, жайтап жіберу.

ҰЙПАЛАҚ сын. 1. Қобырап ұйпаланған, будыраған (шаш, сақал). 2. Мызж-мызж, қытыс-қытыс; умаждаған.

ҰЙПАЛАҚТА= ет. 1. Қобырату, дудырату. 2. ауыс. Апыр-топыр, ұйна-тұйнасын шығару, жайратып салу.

ҰЙПАЛАҚТАЛ= ет. Қобырау, дудырау.

ҰЙПАЛАҚТАЛУ Ұйналақтал етістігінің қимыл атауы.

ҰЙПАЛАҚТАН= ет. Қобырау, дудырау.

ҰЙПАЛАҚТАНУ Ұйналақтан етістігінің қимыл атауы.

ҰЙПАЛАҚТАУ¹ сын. Сәл ұйналақ болып келген.

ҰЙПАЛАҚТАУ² Ұйналақта етістігінің қимыл атауы.

ҰЙПАЛАҚ-ТҰЙПАЛАҚ сын. Ұйналақтанған, қобыраған, бобыраған.

ҰЙПАЛАН= ет. Қобырау, дудырау.

ҰЙПАЛАНДЫР= ет. Қобырату, дудырату.

ҰЙПАЛАНДЫРУ Ұйналандыр етістігінің қимыл атауы.

ҰЙПАЛАНУ Ұйналан етістігінің қимыл атауы.

ҰЙПАЛАУ Ұйнала етістігінің қимыл атауы; қинау, қорлау.

ҰЙПА-ТҰЙПА сын. 1. Ұйқы-тұйқысы шыққан, қобыраған. 2. ауыс. Ойран-асыр, опыр-топыр.

Ұйна-тұйнасы шықты. а) Ұйналақтанды, мызж-мызж болды. ә) Ойран-асыр болып, ұйқы-тұйқысы шықты.

ҰЙПАУ Ұйна етістігінің қимыл атауы; қырып-жою, көзін құрту.

ҰЙТҚУ Ұйтқы етістігінің қимыл атауы; бір жерге топтасу, лықсу, аласуру.

ҰЙТҚЫ= ет. 1. Жел, боранның т.б. тез көтеріліп, кері үйіріле соғу. 2. ауыс. Лаулау, қаумалау, қаулау. 3. ауыс. Буырқану, бұрқырау (көңіл-күй, сезім).

Ұйтқы соқты. Шарқ ұрды, лықсыды.

ҰЙТҚЫЛЫ сын. Ұйысқан, ұйымшыл, ауыз-біршілдікті.

ҰЙТҚЫМА¹ зат. Қысқа уақыт аралығында күрт күшейіп, бағытын қым-қиғаш өзгерткен жел.

Ұйытқыма [ұйытқыған] боран. Ұйытқы соққан қарлы боран.

ҰЙТҚЫМА² сын. 1. Ұйтқы соққан. 2. ауыс. Аумалы-төкпелі, құбылмалы.

ҰЙТҚЫМАЛЫ сын. сөйл. **Ұйтқыма**.

ҰЙТҚЫТ= ет. 1. Ұйтқы, үйіре соғу. 2. ауыс. Астындағы апты құйыту, қатты жүріспен ағыз-у. 3. ауыс. Берекесін кетіру, шырқын бұзу.

ҰЙТҚЫТУ Ұйтқыт етістігінің қимыл атауы; үйіру, борату.

ҰЙЫ= ет. 1. Сұттың айранға айналуы. 2. Қанның қоюланып қалуы. 3. биол. Қан жұрсініп бұзылуына байланысты дене мүшесінің шырмырап, жансызданған сияқтануы. 4. ауыс. Бар ынта-сымен ден қойып тыңдау, елту; қалтқысыз сену. 5. ауыс. Тоқтау, кідіру. 6. ауыс. Жинақталу, топталу.

Ұйып тұрған қатықтай. а) Өз дегенінен қайтпайтын, анау-мынауға мызғымайтын. ә) бейн. Өте салмақты, сабырлы, сырбаз. **Ұйып тыңдады.** Бар ынта-шытығымен, қалтқысыз тыңдады.

ҰЙЫҚ¹ зат. 1. этн. Түйе мен қой жүнінен, ешкі түбітінен иірілген жіптен тоқылатын аяқкиім. 2. **Шұлық.** 3. жерг. Пима.

ҰЙЫҚ² зат. 1. Ұйма, тартпа, ми батпақ. 2. су шар. Беткі 1–2 м қабатын өсімдік басқан суқоймасы. 3. су шар. Су шаралардағы суға қаныққан майда түйірлі, нығыздалмаған шөгінді.

Ұйық суы. геол. Тұп шөгінділердің кеуектерін толтырып тұратын су, немесе дисперстік жүйе ретіндегі шөгінділердің сұйық бөлігі.

ҰЙЫҚ³ зат. кәс. Бір жерге топталып, шоғырланған балық.

ҰЙЫҚ= ет. Ит тұқымдас хайуандардың ылығы.

ҰЙЫҚТА= ет. 1. Ұйқыға кету, ұйқыға шому. 2. ауыс. Тынышталу, жым-жырт болу. 3. ауыс. Алаңсыз, жайбарақат күйде болу.

Ұйықтамай түскөрді. Құр қиял, есек дәме болды. **Ұйықтап кетті.** а) Мызғиды, көзі ілінді, қалғиды. ә) Душие салды. Ұйықтап кетті. Көзі ілінді, мызғиды.

ҰЙЫҚТАҒАНСУ Ұйықтағансы етістігінің қимыл атауы.

ҰЙЫҚТАҒАНСЫ= ет. Ұйықтаған сияқты күйде болу, ұйықтаған сыңай білдіру.

ҰЙЫҚТАҢҚЫРА= ет. Ұйқыға кетіңкіреу.

ҰЙЫҚТАҢҚЫРАУ Ұйықтаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰЙЫҚТАТ= ет. 1. Ұйықтауға мәжбүр ету, ұйықтауға жағдай жасау. 2. ауыс. Тыныштандыру, жым-жырт еткізу. 3. ауыс. Мазаламау, мазасын алмау.

ҰЙЫҚТАТУ Ұйықтат етістігінің қимыл атауы.

ҰЙЫҚТАТЫЛ= ет. Ұйықтауға жағдай жасау, әсер ету.

ҰЙЫҚТАТЫЛУ Ұйықтатыл етістігінің қимыл атауы.

ҰЙЫҚТАУ Ұйықта етістігінің қимыл атауы. 1. Ұйқыға кету, ұйқыға шому. 2. ауыс. Тынышталу, жым-жырт болу.

ҰЙЫҚТЫ сын. геол. Ұйығы бар, ұйықтан құралған.

ҰЙЫЛ сын. Мығым, шымыр.

ҰЙЫМ зат. <франц. organisation> 1. Өзара байланысты ерекше мақсаттарға жетуге бағытталған әлеуметтік топ, саяси бірлестік. 2. Белгілі бір мақсат жолында біріккен адамдардың тобы.

Ұйым басшылығы. Ұйымның мақсатына қол жеткізу үшін жекелеген адамдар мен топтарға ықпал жасап, оларды жұмысқа жұмылдыруға қабілетті басшы. **Ұйымдағы билік.** Ұйымда тапсырмаларды орындауға адамдардың бір бөлігінің күшін және ұйымның ресурстарын пайдалануға бағытталған құқық. **Ұйым жетекшісі.** Ресми және ресми емес басшылық пен жетекшілікті тиімді жүзеге асыратын адам.

ҰЙЫМА зат. жерг. Тартпа, ми батпақ. **ҰЙЫМАЛА=** ет. жерг. Батпақтау, батпаққа бату.

ҰЙЫМАЛАУ Ұймала етістігінің қимыл атауы. **ҰЙЫМДАС=** ет. 1. Қоғамдасып бірігу, бас қосып, топ құру. 2. Ұйым болып құрылу.

Ұйымдасқан қылмыс. заң. Негізінен экономика аясындағы бірлікпен жүзілетін қылмыстық әрекет [Ұйымдасқан қылмыс ұзақ уақытқа есептеліп, кәсіпшілік түрінде жасалады, оны қылмыстық қоғамдастықтар (қылмыстық ұйымдар) материалдық пайда алу немесе қоғамдық өмірдің белгілі бір аясына ықпал ету мақсатымен жоспарлап, жүзеге асырады]. **Ұйымдасқан топ.** заң. Қылмысты бір немесе бірнеше қылмыс жасау үшін күні бүрын біріккен адамдардың тұрақты тобы жасалатын қылмысқа қатысу нысаны.

ҰЙЫМДАСТЫР= ет. 1. Бір жерге топта-

стыру, шоғырландыру. 2. Ұжымдастыру, ұйытқы болу, құру.

ҰЙЫМДАСТЫРҒЫШ сын. Ұйымдастыруға шебер, қабілетті.

ҰЙЫМДАСТЫРҒЫШТЫҚ зат. Жұмысты ұйымдастыруға білу қабілеті; іскерлік.

ҰЙЫМДАСТЫРТ= ет. Бір жерге топтастыруға, шоғырландыруға атсалысу.

ҰЙЫМДАСТЫРТУ Ұйымдастырт етістігінің қимыл атауы.

ҰЙЫМДАСТЫРУ Ұйымдастыр етістігінің қимыл атауы. <франц. organiser> 1. Топтастыру, шоғырландыру. 2. Қандай да бір іс-шараларды өткізу бойынша ақылдасу, бір нәрсеге ұйытқы болу.

Ұйымдастырудың даралық нысаны. пед. Әр оқушының мүмкіндігіне орай өзіндік тапсырмалар беру арқылы жеке-өзі оқытуды кемелдендіру. **Ұйымдастырудың топтық нысаны.** пед. Белгілі бір тапсырмаларды орындату үшін оқушыларды топқа бөліп жүргізілетін жұмыс. **Ұйымдастырудың тұтастық нысаны.** пед. Педагогтың бүкіл оқу тобымен бір мезгілде жүргізетін жұмысы. **Ұйымдастыру жасақтамасы.** и н ф. <ағыл. organization support> Кольпотоерлер мен автоматтандырылған жүйелердің жұмыс істеу тәртібін белгілейтін өлшемдер мен шаралар жиынтығы.

ҰЙЫМДАСТЫРУШЫ зат. 1. Бір нәрсені ұйымдастырып, жүзеге асыруда ұйытқы, жетекші болушы. 2. пед. Әртүрлі күнтізбелік даталарға байланысты мәдени-ағарту шараларын, қоғамда күнделікті болатын іс-шараларды оқушылармен жүргізілетін жоспарлы жоспардан тыс оқу-танымдық іс-әрекеттерді ұйымдастыратын адам.

ҰЙЫМДАСТЫРУШЫЛЫҚ зат. Ұйымдастыруға білділік, ұйымдастыру ісін атқарушылық.

Ұйымдастырушылық жетекшілік. Ұйымның мақсаттарға жетуі үшін жеке адамдар мен топтардың әрекеттеріне әсер етуге қабілеттілігі.

Ұйымдастырушылық шешім. Басшы өзі атқарып отырған қызметке байланысты міндеттерді орындау үшін жасауға тиіс таңдауы. **Ұйымдастырушылық шығармашылық.** пед. Басқару мен ұйымдастыру әрекеті саласындағы жоспарлауды, бақылауды, күштерді орналастыруды қорларды жұмылдыруды, ортамен байланысты, тәлімгер мен оқушылардың өзара әрекеттестігін қамтамасыз ететін шығармашылық.

ҰЙЫМДАСТЫРЫЛ= ет. 1. Шаралардың іске асырылуы, жүзеге келтірілуі. 2. Құрылу, пайда болу.

Ұйымдастырылмаған рынок. заң. Мәміле және оның қатысушыларына ұйымдастырылған рынок талаптарын сақтамай бағалы қағаздармен мәмілелер жүзеге асырылатын бағалы қағаздар айналым өрісі.

ҰЙЫМДАСТЫРЫЛУ Ұйымдастырыл етістігінің қимыл атауы; белгілі бір шараның іске асырылуы, ретке келтірілуі.

ҰЙЫМДАСУ Ұйымдасу етістігінің қимыл атауы; бірігу, топтасу, шоғырлану.

ҰЙЫМДЫ сын. Ұйымдасқын, ұйымшыл.

ҰЙЫМДЫҚ сын. Ұйымға қатысты, ұйымға тән.

Ұйымдық құрылым. Мақсатқа тиімді түрде қол жеткізуді қамтамасыз ету үшін ұйымдастырылған басқару деңгейлері мен атқарымдық салалардың қисынды арақатынасы.

ҰЙЫМШЫЛ сын. Ынтымақшы, ауызбірлігі күшті.

ҰЙЫМШЫЛДЫҚ зат. Ұйымшыл болушылық, ынтымақтастық.

ҰЙЫНДЫ зат. Ұйып қалған за т.

ҰЙЫС= ет. 1. Қалың, қою болып өскен заттардың (шаш, сақал, жүн, шөп т.б.) өзара тұтасып, бытысып қалуы. 2. ауыс. Бір жерге үйіріліп топталу, ұйылу. 3. сөйл. Бірігу, ұйымдасу, қоғамдасу.

ҰЙЫС: ұйыса салу. жерг. Ортаға салу.

ҰЙЫСҚАҚ сын. Ұйысқыш, тез ұйысатын.

ҰЙЫСҚЫШ сын. Ұйыса бергіш, ұйысқақ.

ҰЙЫСПАЛЫ сын. Ұйыса беретін, ұйысқақ.

ҰЙЫСТЫР= ет. Ұйымдастыру, біріктіру, топтастыру.

ҰЙЫСТЫРУ Ұйыстыр етістігінің қимыл атауы; біріктіру, топтастыру, ұйытқы болу.

ҰЙЫСТЫРЫЛ= ет. Ұйымдастырылу, біріктірілу.

ҰЙЫСТЫРЫЛУ Ұйыстырыл етістігінің қимыл атауы.

ҰЙЫСУ¹ зат. Консолидация.

ҰЙЫСУ² Ұйыс етістігінің қимыл атауы.

1. Шатасу, қобырау, дудырау. 2. ауыс. Бірігу, топтасу, бас қосу.

ҰЙЫТ= ет. 1. Сүтті айранға айналдыру. 2. ауыс. Еліту, еліктіру. 3. ауыс. Біріктіру, басын қосу.

ҰЙЫТҚУ Ұйытқы етістігінің қимыл атауы.

ҰЙЫТҚЫ зат. 1. Сүтті ұйытып, айран жасайтын ашытқы. 2. ауыс. Бірікті ұйымдастырушы, жетекшілік көрсетіп үлгі болушы, бастаушы.

Ұйытқы болды. а) Бірікті жүйеге асырылуы негізгі күш, тірек болды. ә) Басшылық етті, жәрдемдесті. **Ұйытқысын бұзды [шайқады].** Береке-бірлігін кетірді, шырқын, бірлігін бұзды. **Ұйытқысы шайқалды.** Шырқы бұзылды, береке-бірлігі кетті.

ҰЙЫТҚЫЗ= ет. Сүттен айран жасатқызу.

ҰЙЫТҚЫЗУ Ұйытқыз етістігінің қимыл атауы.

ҰЙЫТҚЫЛЫ сын. Береке-бірлігі бар, топты.

ҰЙЫТҚЫЛЫҚ сын. Ұйытқы болуға жарарлық.

ҰЙЫТҚЫМА сын. Ұйытқыған, ұйытқы соққан.

Ұйытқыма [ұйытқыған] боран. Ұйытқы соққан қарлы боран.

ҰЙЫТҚЫМАЛЫҚ зат. Ұйытқушылық, тұрақсыздық, әрекетсіздік.

ҰЙЫТҚЫП-ШАЛҚЫ= ет. Топтасып, береке-бірліктері жарасу.

ҰЙЫТУ Ұйыт етістігінің қимыл атауы; сүттен айран жасау.

ҰЙЫТЫЛ= ет. Ұю үдерісінің іске асырылуы.

ҰЙЫТЫЛУ Ұйытыл етістігінің қимыл атауы.

ҰҚ= ет. Түсіну, санаға тоқу, жадында сақтау;

бір нәрсенің мән-жайын білу, түсіну. 2. Санау, солай деп қабылдау. 3. ауыс. Қадірлеу, бағалау, парқын айыру.

ҰҚКАНДЫҚ зат. Түсінгендік, білгендік.

ҰҚҚЫЗ= ет. Түсіндіру, ұқтыру, санасына тоқтыту.

ҰҚҚЫШ сын. Ұғып алғыш, түсінгіш, ұғымтал, жадына сақтағыш.

ҰҚҚЫШТЫҚ зат. Түсінгіштік, ұғымталдық.

ҰҚМЫШ зат. көне. ескікіт. Ұққыш, түсінгіш, білгіш.

ҰҚСА= ет. Ұқса болу, сәйкес, бейнелес келу.

Ұқсамасаң тумағыр! Айнымай қалған, аузынан түскендей деген мағынада.

ҰҚСАҒАНДЫҚ зат. Сәйкестілік, сайма-сай келгендік.

ҰҚСАҢҚЫРА= ет. Аздап ұқсау, біршама ұқсау келу.

ҰҚСАҢҚЫРАУ Ұқсаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰҚСАРСЫЗ сын. Орынсыз айтылған (сөз).

ҰҚСАС сын. Бейнелес, тәріздес.

Ұқсас егіздер. биол. Бір жұмыртқадан пайда болған, монозиготалы егіздер. **Ұқсас жным.** и н ф. Өлшемі және индексстерді өлшеу шекаралары бірдей екі немесе одан да көп жұмырдардың бірі. **Ұқсас тауар.** экон. Жұмыс істеу мақсаты, қолданылуы, сапалық және техниканың сипаттамалары жағынан және басқа да негізгі қасиеттері жағынан басқа тауарлармен толық бірдейленген немесе салыстыруға болатын тауар.

ҰҚСАСТАН= ет. Ұқсау, ұқсас болу.

ҰҚСАСТАУ сын. Біршама ұқсау, сәйкестеу.

ҰҚСАСТАУ зат. 1. Ұқсас болушылық, айнымай дәл келушілік. 2. лингв. <грек. analogia>

Өзара қатысты тіл элементтерінің бір-біріне әсер етуінен жасалған ұқсас сөздер мен сөз формалары. **3.** геом. Геометриялық фигуралардың (олардың мәлішеріне тәуелсіз) бірдей болатындығын сипаттайтын геометриялық ұғым. **4.** заң. Құқықтық реттеуді талап ететін, алайда тікелей заңмен немесе заңнан туындайтын актімен көзделмеген құқықтық реттеуді қажет ететін қоғамдық қарым-қатынастарға ұқсас қарым-қатынастарды реттейтін құқықтық нормаларды қолдану, ал ондай нормалар болмаған жағдайда құқықтың немесе құқықтық институттың тиісті саласын құқықтық реттеудің жалпы ережелері мен қағидаттары.

Ұқсастық тапты. Ұқсастық ұқсас жерлерін анықтады. **Ұқсастық теориясы.** физ. Физикалық құбылыстардың (үдерістердің, жүйелердің) ұқсастық шарттарын зерттейтін ілім [Ұқсастық теориясының негізгі мақсаты – әртүрлі процестердің ұқсастық критерийлерін анықтау және олар арқылы сол процестердің қасиеттерін зерттеу].

ҰҚСАСТЫР= е.т. Бейнелестіру, сәйкестендіру.

ҰҚСАСТЫРҒЫШ зат. инф. <ағыл. identifier> Нысандарға атау беру кезінде пайдаланылатын бедер-белгілік тізбек.

ҰҚСАСТЫРУ Ұқсастыр етістігінің қимыл атауы. **1.** Сәйкестендіру, үйлестіру. **2.** инф. <ағыл. identification> Қатынау нысандары немесе ұсынылған ұқсастырғышты телінген ұқсастырғыштар тізімімен салыстыру.

Ұқсастыру символы. инф. <ағыл. symbol identification> Бекетті ұқсастыру үшін ауыстырып қосылатын желі бойынша бекеттен берілетін символ.

ҰҚСАТ¹= е.т. **1.** Біртектес заттардың сәйкес келуі, сол сияқты болуы; балау. **2.** Бір нәрсеге теңестіру, сәйкестендіру.

ҰҚСАТ²= е.т. Істі, шаруаны орнына келтіріп, тап-тұйнақтай етіп тындыру.

ҰҚСАТҚЫЗ= е.т. Жоқпан бар жасау, кәдеге жарату, оқсату.

ҰҚСАТҚЫЗУ Ұқсатқыз етістігінің қимыл атауы.

ҰҚСАТҚЫШ зат. инф. <ағыл. simulator> **1.** Ұқсататын құрылғы. **2.** Модельдейтін бағдарлама.

ҰҚСАТУ Ұқсат етістігінің қимыл атауы; кәдеге жарату.

ҰҚСАТЫЛ= е.т. Сәйкестендірілу, ұқсату.

ҰҚСАТЫЛУ Ұқсатыл етістігінің қимыл атауы.

ҰҚСАТЫМПАЗ сын. Жоқты бар етіп ұқсатқын.

ҰҚСАУ Ұқса етістігінің қимыл атауы; бірдей, сәйкес болу.

ҰҚСАУШЫЛЫҚ зат. Ұқсас болушылық, ұқсастық.

ҰҚТЫР= е.т. Түсіндіру, санасына тоқтыру. **2.** ауыс. Сездіру, білдіру. **3.** ауыс. Мойындату, көзін жеткізу, дәлелдеу.

ҰҚТЫРУ Ұқтыр етістігінің қимыл атауы; білдіру, сездіру.

ҰҚЫҚ зат. сөйл. Әкімшілік-аумақтық бірлік.

ҰҚЫП зат. **1.** Тиянақтылық, тыңғылықтылық, тындырымдылық. **2.** Ысырапқа жол бермеушілік, үнемшілдік.

ҰҚЫПСЫЗ сын. Ұқыпты емес; салақ. // Салақ, малшашақ, ыңшақ адам.

ҰҚЫПСЫЗДЫҚ зат. Ұқыпсыз болушылық, салақтық.

ҰҚЫПТА= е.т. **1.** Ыждааттау, реттестіру. **2.** Зейін салу, ден қою.

ҰҚЫПТАЛ= е.т. Ретке келтірілу.

ҰҚЫПТАЛУ Ұқыптал етістігінің қимыл атауы; ретке келтірілу, іждаатталу.

ҰҚЫПТАУ Ұқыпта етістігінің қимыл атауы.

ҰҚЫПТЫ сын. Тап-тұйнақтай, жинақты (салақ емес); тыңғылықты.

ҰҚЫПТЫЛЫҚ зат. Жинақтылық, тыңғылықтылық.

ҰЛ зат. **1.** Еркек бала, ер бала. **2.** этн. Дәстүрлі қазақ мәдениетінде (кейжесі болса) қарашаңырақтың иесі болып қалатын, қартайғанда әке-шешесін бағатын әулеттің мұрагері, тегін, ұрпағын жалғастырушы ер бала. **3.** Халық қамын ойлайтын ер азамат, ел-жұртының қорғаушысы. **4.** Бозбала, кәмелетке жеткен ер бала.

Ұлға балады. Ардақтады, өзгеден бағасын артық көрді. **Ұл қылды.** Өзінен туған баладай көрді, асырап алды. **Ұл тап.** этн. тілек. Мұрагерін, тірегің болсын деген мағынада жас келіншекке айтылатын бата тілек. **Ұл тапқандай қуанды.** Ерекше қуанды, мәз болды, шаттанды. **Ұлын ұяға, қызын қияға қондырды.** Балалары отбасын құрып, өмірде өз орындарын тапты. **Ұлын ұрымға [үрімге], қызын қырымға [қытайға] шұбыртты [зыгтырды, тентіретті].** Ұрім-бұтағы тоз-тоз болып, қаңғырып кетті. **Ұлын Ұрымға [Үрімге], қызын Қырымға [Қытайға] шұбырсын [кетсін, зыгтсын!].** қарғыс. Ұрім-бұтағың бытырап, тоз-тоз болсын деген мағынада. **Ұлы ойда, қызы қырда.** Бытырап, тарап кеткен деген мағынада.

ҰЛАҒАТ зат. Халықты игілікке, адамгершілікке, бауырмалдыққа, береке-бірлікке шақыратын ізі өнеге, ақыл-кеңес.

ҰЛАҒАТТЫ сын. **1.** Тәлім-тәрбиелік мәні бар. **2.** Парасатты, оқымысты, ғұлама. **3.** Үлгілі-өнегелі.

ҰЛАН¹ зат. **1.** Жасостырып, жеткінішек, өрен. **2.** ауыс. Орасан, ұлы, зор. **3.** тар. әск. Әуелде патшаны күзететін әскер; орта ғасырдағы атты әскер бөлімі, 13–14 ғ-да түркі-моңғол әскерлерінде садақпен қаруланп, ишашақты найза ұстаған атты жауынгер. **4.** ауыс. Батырлық, табандылық пен ерекше құрметке бөленген жауынгер, әскери бөлім.

ҰЛАН² үст. Бүкіл, барлық, түгел.

Ұлан асыр той. Ұлкен қуаныштың құрметіне бүкіл елге жасалтын жиын. **Ұлан байтақ.** Ұлан асыр, шексіз кең. **Ұлан бой.** Тұла бой, бүкіл дене. **Ұлан жаздай.** Жаз бойы, жаз өткенше. **Ұлан қыстай.** Қыс бойы, қыс өткенше.

ҰЛАН= е.т. сөйл. **Ұласу.**

ҰЛАН-АСЫР сын. Ағыл-тегіл, аста-төк.

Ұлан-асыр той жасады [болды]. Бүкіл елге әйгілеп, жұрттың есінде қалардай айнала-аймақты түгел шақырып, үлкен думанды дүрмек өткізді.

ҰЛАН-БАЙТАҚ сын. Көз жеткісіз кең, көсіліп жатқан, шетсіз-шексіз.

ҰЛАН-ҒАЙЫР сын. **1.** Ұшы-қырсыз үлкен, көз жеткісіз кең. **2.** Есепсіз мол, сан жетпес көп.

3. Ұзақ, көлемді.

ҰЛАН-ҚИЫР үст. Өте алыс, шексіз.

ҰЛАР зат. **1.** Таудың биік шыңдарын мекендейтін, түсі сұрғылт, еті дәмді, ірі құс. **2.** зоол. <лат. tetraogallus> Тау күркеуауығы, тауықтәрізділер отряды, қырғауылдар тұқымдасына жататын бір туыс.

ҰЛАРДАЙ үст. Ұлар сияқты, ұларға ұқсап.

Ұлардай шулады. а) Ұлап-шулап дүрлікті. ә) Дауыс қосып жылжытты.

ҰЛАС= е.т. **1.** Бір-біріне жалғасу, ұтасу. **2.** ауыс. Жеткізу, апару. **3.** ауыс. Ұтасу, қоршау. **4.** Араласу, бытысу.

ҰЛАСТЫР= е.т. Жалғастыру, ұтастыру.

ҰЛАСТЫРЫЛ= е.т. Жалғастырылу, ұтастырылу.

Ұластырылған баланс [теңгерім]. экон. Негізгі серіктес пен еншілес серіктестердің біріктірілген есеп-қисабы; бірнеше серіктестердің біртұтас баланстары. **Ұластырылған борыш.** экон. Әдетте, найыздар әкелетін облигациялар немесе борыш міндеттемелері.

ҰЛАСТЫРУ Ұластыр етістігінің қимыл атауы. **1.** Жалғастыру, ұтастыру, ұтасу. **2.** психол. <грек. synthesis> Қандай да бір заттың, құбылыстың құрамдас бөліктерін тұтастай, өзара тығыз байланыста қарайтын таным дәуірінің бір өдісі. **3.** ауылшар. <көне лат.

transplantation> Бір өсімдіктің (телінуші) жас өркенінің бүршігін (қалемшесін) не көзшесін екінші өсімдікке (телінтуші) телу.

ҰЛАСУ Ұлас етістігінің қимыл атауы; жалғасу, ұтасу, ұтасу.

ҰЛҒАЙ= е.т. **1.** Өсу, көбею. **2.** Өршу, шиеленісу. **3.** Ұдеу, үдей түсу. **4.** Ауырлай түсу, тереңдеу, күшею. **5.** Кеңею, ауқымы арту. **6.** ауыс. Жасы егде тарту, қартайыңқырау. Ұлғайған көрілік стнль. Әбден қартайған шақ.

ҰЛҒАЙМА: ұлғайма атырау. су шар. Өзеннің шөгінді жинау әрекеті нәтижесінде аумағы ұлғайтын атырау.

ҰЛҒАЙМАЛЫ сын. Үнемі ұлғайып, өсіп отыратын.

Ұлғаймалы ұдайы өндіріс. экон. Қосымша өндіріс құрал-жабдықтары мен тұтыну заттарын өндіретін өндіріс процесті.

ҰЛҒАЙТ= е.т. **1.** Ұлкейту, көбейту. **2.** ауыс. Зорайту, маңызын арттыру, мәртебесін көтеру. **3.** Кеңейту, ауқымын арттыра түсу. **4.** Өршіту, өрбіту, үдету.

ҰЛҒАЙТҚЫШ: ұлғайтқыш өйнек. Ұсақнәрсені 3–5 есе үлкейте алатын қарапайым құрал, лупа.

ҰЛҒАЙТУ Ұлғайт етістігінің қимыл атауы.

1. Кеңейту, ауқымын арттыру, үдету. **2.** Ұлкейту, көбейту. **3.** Өршіту, үдету.

ҰЛҒАЙТЫЛ= е.т. **1.** Ірілендірілу. **2.** Кеңейтілу, көбейтілу.

Ұлғайтылған терезе. инф. <ағыл. maximized window> Құжаттың немесе қолданбалы бағдарламалардың жұмыс терезесі ұлғайтылғанда бір өзі экранның бетін толық жауып тұруы.

ҰЛҒАЙТЫЛУ Ұлғайтыл етістігінің қимыл атауы; үлкейтілу, ірілендірілу.

ҰЛҒАЙЫҢҚЫРА= е.т. **1.** Ұлкейіңкіреу, үдеңкіреу. **2.** Егде тарта бастау.

ҰЛҒАЙЫҢҚЫРАУ Ұлғайыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰЛҒАТ зат. Ұл, тұрға.

ҰЛҒАЮ Ұлай етістігінің қимыл атауы. **1.** Ұлкею, кеңею; көлемнің арта түсуі. **2.** Өршу, үдеу. **3.** ауыс. Адамдардың өсуі, ересек болуы, зораю.

ҰЛҒАЯ-ҰЛҒАЯ үст. Кеңейген үстіне кеңейіп, шегінен аса.

ҰЛДАЙ сын. Ұл сияқты, ұл тәрізді.

ҰЛДЫ сын. Ұл балалы.

ҰЛДЫҚ сын. Ұла төн.

ҰЛ-ҚЫЗ зат. **1.** Оқушы жастар. **2.** Бала-шаға, өсіп-өнген ұрпақ. **3.** Жас ұрпақ, елдің болашақ тіреуі.

ҰЛМА-ЖҰЛМА сын. Дал-дұл, алба-дұлба.

ҰЛПА¹ сын. **1.** Мамықтай, үлтілдеген, жұп-жұмсақ. **2.** Өте ұсақ, мап-майда.

Ұла бүлт. бейн. Ашық күні болатын аптақ жеңіл бүлт. **Ұла [үлпек] қар.** Жаңа жауан жұмсақ қар. **Ұла бұтақ.** поэт. Тал шыбықтай майысқан, нәзік, сымбатты денелі қыз денелі мағынада.

ҰЛПА² зат. **1.** бот. <грек. histos; лат. textum> Өсімдіктердің шыққан тегі, құрылымы және аздаағы атқаратын қызметі бір-бірімен байланысты жасушалар жүйесі. **2.** Кейбір өсімдіктердің басындағы жұп-жұмсақ үлгідегі бөлшегі. **3.** зоол. Жануарлар организмі мүшелерінің құрамына кіріп, арнайы қызметтер атқаратын, шығу тегі, құрылысы, қызметі ұқсас клеткалар мен клеткааралық заттардың тарихи қалыптасқан жүйесі. **4.** тамақ. <франц. rougre, лат. pulvis> Ұнтақталған ақ минералдан (талық), каолиннен, жүгері крахмалынан, бояғыштардан, хош иісті заттардан тұратын косметикалық зат.

ҰЛПАБАС зат. өс. <лат. etriophorum> Қыяқ-өлеңдер тұқымдасына жататын көп жылдық шөптесін өсімдік [Ұлпабасын жатырақтары жіңішке, таспа тәрізді, ұш қырлы. Гүлдері көп, қосжынысты, жұқа жаппа қылтандарының қолтығына бір-бірінен орналасып, масақ құрайды].

ҰЛПАДАЙ сын. Жұп-жұмсақ, мап-майда.

ҰЛПАЛАН= е.т. Жұп-жұмсақ, мап-майда болу.

ҰЛПАЛАНУ Ұлпалан етістігінің қимыл атауы. Жұмсақ, майда болу.

ҰЛПАН зат. Аңның үлгілдек жүнді өңделген бағалы терісі.

ҰЛПАНДЫ сын. Ұлгілдек жүнді, терісі бағалы. **Ұлпанды аңдар.** Жабайы немесе қолда өсірілетін түсі мамық, бағалы аң.

ҰЛПА-ОТАНЫМЕН үст. Түп-тамырымен, тұқым-жұрағатымен, зәуәтімен.

ҰЛПАТ сын. көне. Шын берілген, жақын (дос туралы). // Жақындық, достық.

ҰЛПАТТАС=ет. Ынтымақтасу, пікірлесу.

ҰЛПАТУЗІЛУ зат. б.иол. <лат. histogenesis, грек. histos – ұлпа, genesis – түзілу, даму> Ұрықтық даму кезіндегі ұрық жапырақшалары мен бірлік мүшелерден энтодермадан ұрықтық (ішектік) және ұрықтан тыс энтодерма, тыныс алу, ас қорыту мүшелерінің эпителий қабаты мен бездері және ұрықтың сарыуыз қапшығының эпителий қабатының даму процесі.

ҰЛСЫЗ сын. Ер баласыз; азаматсыз.

ҰЛТ зат. 1. қоғ.-саяси. Тіл, территория, экономикалық өмір тұтастығы негізінде және психологиялық мінез-құлқтың ортақтығы негізінде қалыптасқан адамдардың тарихи әлеуметтік, этникалық тұтастығы, адамдардың тарихи қалыптасқан әлеуметтік-этностық қауымының жоғары түрі. 2. Ел, жұрт, ұлыс, бір елдің халқы. 3. Этнос, бір тілде сөйлейтін, тарихи жады ортақ, әрбір мүшесі өзін тілдік, мәдени, ділдік, діндік жағынан ортақ санамен бірегейлендіретін тарихи, мәдени, рухани қауым. // Ұлтқа тән, ұлттық.

Ұлт аспаптар оркестрі. муз. Құрамы әр ұлттың өзіне тән музыкалық аспаптарын тұратын, музыканттар тобы. **Ұлт мәселесі.** қоғ.-саяси. Ұлттардың, этникалық топтардың, халықтардың арасындағы саяси, экономикалық, аумақтық, құқықтық, идеологиялық және мәдени қатынастардың жиынтығы. **Ұлт мектебі.** Белгілі бір ұлтқа қызмет ететін түлек тәрбиелетінін мектеп. **Ұлт меншігіне айналдыру.** саяси.-экон. <франц. nationalisation> Жеке кәсіпорындардың, жердің, банктердің, көліктің, басқа да құралдардың мемлекет меншігіне өтуі. **Ұлт меншігіне айналдырылған тауар.** саяси.-экон. Кеден бақылауынан өткен және осы елдің экономикалық аумағында еркін сату үшін рұқсат етілген импорттық тауар. **Ұлт [ұлттық] намысы.** Бүтіндей бір ұлттың адамгершілік, ар-ождан, ділі тұрғысынан жоғары бағаланатын, өз бет-бейнесін, бірегейлігін сақтап қалу жолындағы күресінен көрініс табатын жалпы ұлттық сананың көрінісі ретіндегі этностың ең нәзік, ең жоғары сезімі. **Ұлт саясаты.** Көпэтникалық мемлекеттің өз аумағындағы ұлттар, ұлыстар мен халықтарға қатысты саясаты. **Ұлттар ұйымы.** тар. Бірнеше мемлекеттерден құралған халықаралық ұйым. **Ұлттың рухани өмірі.** м.өд. Өмір сүруінің экономикалық және жаратылыстық-тарихи негіздерін бейнелейтін ұлттық (этностық) қоғамдастықтың тіршілік қарекеті мен өзін-өзі көрсетуінің ерекше нысаны. **Ұлт шаруашылығы.** саяси.-экон. Белгілі бір аумақтың шекараларда тарихи тұрғыда қалыптасқан қоғамдық ұдайы өндіріс жүйесі.

ҰЛТАБАР¹ зат. <лат. diodeni> 1. Жалбыршақ қары мен он екі елі ішекке жалғасып біткен ас қорыту мүшесі. 2. а.нат. <лат. abomasum> Күйісті жануарлардың көп бөлімі қарнының соңғы безді бөлімі.

Ұлтабар құрғы. <лат. haemochosis> Малдың ұлтабарын зақымдап, қаенон азайтып, денесіне көптеген ісік түсіретін күйіс қайыратын малдардың құрт ауруы. **Ұлтабар ұшы бездері.** <лат. glandula duodenum, лат. glandula – без, duodenum – ұлтабар ұшы, 12 елі ішек> Құрылысы жағынан күрделі түтікше немесе көпіршікті-түтікше бездерге жататын ұлтабар ұшы ішегі кілегейлі асты негізде орналасқан, қабырғалық асқорыту безі.

ҰЛТ-АЗАТТЫҚ сын. тар. Ұлттың жаппай қатысуымен болатын және бодауға тәуелділікке қарсы.

Ұлт-азаттық армия [өскер]. тар. Екінші дүниежүзілік соғыс кезі мен ол аяқталған соң, отаршылдықтан құтылу, басқыншылар мен ішкі контрреволюцияға қарсы күресуші елдердегі халықтардың қарулы күштерінің аты. **Ұлт-азаттық революция [төңкеріс].** тар. Шетел жаулаушылары, отарлаушыларына тәуелді болып келген отар немесе жартылай отар елдерді ұлттық тәуелсіздікке жеткізетін революциялық процесс.

ҰЛТАН зат. 1. Аяқкіімнің табанына салатын қалың, қатты былғары. // Ұлтан болуға жарайтындай қалың, қатты. 2. ауыс. Қаратабан, кедей. 3. ауыс. Өзеннің, сайдың, көлдің, жыраның т.б. табаны. 4. вет. <лат. solea unguulae> Түйе табанының мүйізді қалың қабаты.

Ұлтан белбеу [белдеу]. Жалпақ белбеу. **Ұлтан шершеуі.** вет. <carilago pulvini> Түйе табанындағы шеміршекті (шершеулі) қабат.

ҰЛТАНДА=ет. Аяқкіімге ұлтан салу.

ҰЛТАНДАТ=ет. Аяқкіімге ұлтан салғызу.

ҰЛТАНДАТТЫР=ет. Аяқкіімге ұлтан салдырту.

ҰЛТАНДАТТЫРУ Ұлтандаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҰЛТАНДАТУ Ұлтандат етістігінің қимыл атауы.

ҰЛТАНДАУ Ұлтандат етістігінің қимыл атауы; аяқкіімге ұлтан салу.

ҰЛТАНДЫ сын. 1. Ұлтандалған, ұлтан салған. 2. ауыс. Мықты, күшті.

ҰЛТАНДЫҚ сын. Ұлтан боларлық, ұлтанға жарарлық.

Ұлтандық тері. Ұлтан жасауға арналған тері.

ҰЛТАНСЫЗ сын. Ұлтаны жоқ, ұлтаны түсіп қалған.

ҰЛТАР=ет. Қонышты аяқкіімді бастау, жаңадан ұлтан салу.

ҰЛТАРАЗДЫҚ зат. Ұлттар арасындағы қақтығыс, қырғиқабақтық.

ҰЛТАРАҚ зат. Аяқкіімнің ішінен табанға салатын төсеніс зат.

Ұлтарак қылды. Намысын тиді, қорлады, аяқасты етті.

ҰЛТАРАҚТАЙ сын. Көлемі кішкентай, алақандай. **Ұлтарактай жер.** этн. Азантай, болмашы жер.

ҰЛТАРАҚТЫҚ сын. Ұлтарак боларлық.

ҰЛТАРАЛЫҚ сын. кіт. Ұлттар арасындағы, ұлт пен ұлт арасындағы.

Ұлтаралық банктер. экон. а) Шетелдік активтері бар және халықаралық операцияларды жүзеге асыратын бірқатар ірі елдердің ірі банк институттары. ә) Түрлі елдерде, түрлі аяларда, түрлі валюталармен операциялар жасайтын әмбебап тұрпаттығы халықаралық қаржы-несие кешені. **Ұлтаралық келісім.** саяси. Қазақстан тәуелсіздігін алған соң елдегі титулдық ұлт – қазақтардың басқа ұлттармен татулығы негізінде жаппай қоғамға тән сипат алып, мемлекет саясатында басшылыққа алынған ұлттар арасындағы жақын, жылы қарым-қатынас. **Ұлтаралық компаниялар.** экон. Қызметін өзі тіркелген елден сырт жерде жүзеге асыратын фирмалар [Негізінен қызмет бір не бірнеше шетелдің аумағындағы тәуелді немесе бақыланбалы заңды тұлғалардың ұйымы арқылы жүзеге асырылады. Ел аумағында шетелдік инвесторлардың қатысуымен құрылған барлық заңды тұлғалар, біріккен кәсіпорындар дейтіндер ұлтаралық фирмалар болып табылады]. **Ұлтаралық корпорациялар.** экон. Шетелден тікелей инвестицияланатын БҰҰ-ның анықтамасы бойынша жылдық айналымы 100 млн доллардан асатын және кем дегенде алты елде бөлімшелері бар мекемелер. **Ұлтаралық қақтығыс.** саяси. Түрлі ұлттардың, этникалық топтардың арасында тәуелсіздікке, саяси билікке ұмтылуға, жер дауына, діни, этникалық кемсітушілікке,

т.б. себептерге байланысты туатын шиеленіс. **Ұлтаралық қаржы-өнеркәсіптік топтары.** саяси. Қатысушылары арасында Тәуелсіз Мемлекеттер Достастығына мүше елдердің құзыретіндегі, аталмыш мемлекеттердің аумағында оқишауланған бөлімшелері бар, не олардың аумағында күрделі жұмсалымды жүзеге асыратын заңды тұлғалардан құралатын қаржы-өнеркәсіптік топтар. **Ұлтаралық [этносаралық] қатынас.** қоғ.-саяс. Көп ұлтты, көпэтникалық қоғамда өмір сүріп жатқан ұлттар мен этностардың өзара қатысу мәдениеті. **Ұлтаралық монополия.** экон. Капиталы бойынша ұлттық және қызмет аясы бойынша халықаралық ірі өнеркәсіптік бірлестік. **Ұлтаралық тіл.** саяси. Көпэтникалық мемлекеттерде халықтардың өзара қарым-қатынастарын қамтамасыз ететін сөйлеу құралы.

ҰЛТАРМА: ұлтарма бас етік. этн. Басы мен қонышын тұтас пішіп алып, бітеу бастап ұлттарған етік.

ҰЛТАРТ=ет. Ұлтарақ салдырту.

ҰЛТАРТУ Ұлтарт етістігінің қимыл атауы.

ҰЛТАРУ Ұлтарт етістігінің қимыл атауы.

1. Ұлтарақ салу. 2. этн. Етікті бітеу бастап тігу. // Ұлтартып тігуге арналған.

ҰЛТАРЫЛ=ет. Ұлтаны тігілу, ұлтарақ салыну.

ҰЛТАРЫЛУ Ұлтарыл етістігінің қимыл атауы.

ҰЛТБЕЗЕРЛІК зат. Өз ұлтының тілін, мәдениетін, әдет-ғұрпын білмеушілік; ұлтының намысын аяққа басушылық.

ҰЛТЖАНДЫ сын. Өзінің ұлты қалтқысыз сүйетін (адам).

ҰЛТЖАНДЫЛЫҚ зат. Өз ұлтының тілін, дінін, дәстүрін сүюдің белгісі, өз ұлтының мәдениетін, әдебиетін, дәстүрін қадірлейтін, ұлттық намысты қорай білетін адамның қасиеті.

ҰЛТСЫЗ сын. 1. Ұлты жоқ. 2. Ұлтын ұмытқан.

ҰЛТСЫЗДАН=ет. Бір ұлттың екінші бір (үстем) ұлтқа сіңіп, өзінің төл ұлттық құндылықтарын жоғалтуы, мәдениеті мен салт-дәстүрін, ділі мен тілін ұмытуы.

ҰЛТСЫЗДАНДЫР=ет. Ұлттық мәдениет пен дәстүрді, тілін әлсірету, ұлттық құндылықтарды жою.

ҰЛТСЫЗДАНДЫРУ=ет. Ұлтсыздандыр етістігінің қимыл атауы.

ҰЛТСЫЗДАНДЫРЫЛ=ет. Ұлттық қасиетінен айырылу, мәңгірттендірілу.

ҰЛТСЫЗДАНУ Ұлтсыздан етістігінің қимыл атауы.

ҰЛТСЫЗДЫҚ зат. Ұлттық құндылықтарды, мәдениеті мен салт-дәстүрін, ділі мен тілін ұмытушылық.

ҰЛТТАНДЫРУ Ұлттандыр етістігінің қимыл атауы.

ҰЛТТАНУ зат. Ұлтқа айналу.

ҰЛТТАСТЫРУ зат. саяси. Мемлекеттік меншікке алу, халық байлығын жеке қолдан мемлекетке өткізу.

ҰЛТТЫ: көп ұлтты. Көптеген ұлттардың басы қосылған, бірнеше ұлттан тұратын.

ҰЛТТЫҚ сын. 1. Белгілі бір ұлтқа тән, ұлтқа қатысты; ұлт ерекшеліктерін көрсететін, қамтитын. 2. Ұлттық ақшымдағы, мемлекет деңгейіндегі. 3. Бүкіл ұлт мүддесіне жұмыс істейтін, ұлт қамын жейтін. // Ұлтқа қатыстылық, ұлтқа тән болушылық, ұлттық қасиет.

Ұлттық ақша жүйесі. саяси. экон. Елдегі ақша айналысын ұйымдастырудың тарихи тұрғыда қалыптасқан және заңмен баянды етілген нысаны. **Ұлттық бағдарлама.** қоғ.-саяси. Мемлекеттің құрған жаппай ұлттың мүддесіне байланысты белгілі бір мақсаттарды орындауға бағытталған шараларының жосынды жүйесі. **Ұлттық байлық.**

экон. Бір ұлттың қауымдастығына жататын адамдардың еңбегімен қорланған және белгілі бір кезеңде ел аумағында бар материалдық иеліктер, сондай-ақ, табиғат ресурстары, халық байлығы. **Ұлттық басылымдар.** Белгілі бір ұлттың тілінде жарыққа шығатын газет-журналдар. **Ұлттық валюта.** саяси. экон. Мемлекет (мемлекеттік банк немесе ұлттық банк) осы мемлекеттік аумағында есептесу және төлем төлеу кезінде пайдалану үшін шығаратын ақша өлшемі; белгілі бір мемлекетте қабылданған ақша төлемі: теңге, сом, рублий т.б. ұлттық, есеп бөлшегі және төлем құралы. **Ұлттық валюта жүйесі.** саяси. экон. Валютаның елдің сыртқы экономикалық байланыстарын қамтамасыз ету үшін жұмыс істеуін көздейтін экономикалық ақша-несие қатынастарының жиынтығы. **Ұлттық дәстүр.** Тарих барысында қалыптасып, ұрпақтан-ұрпаққа жалғасып отыратын әдет-ғұрыптар, салт-сана, қоғамдық тәртіп, заң, мінез-құлық қалыптары. **Ұлттық дүниетаным.** филос. Адам мен табиғатқа, құндылықтарға, моральдық нормаға түлғаның көзқарасын білдіретін, қоршаған ортамен қатынасын қалыптастыратын қоғам мүшелеріне ортақ, ұлттық негіздегі жүйе. **Ұлттық есептеу жүйесі.** экон. Елдің есептеу институттарының; депозитарийлік қызметті жүзеге асырушы ұйымдардың, бағалы қағаздар иелерінің тіркелімі жүргізу қызметін жүзеге асырушы ұйымдардың жиынтығы. **Ұлттық ескерткіш.** «Мемлекеттік ескерткіш» ұғымның синонимі, яғни мемлекеттің қорғауындағы ескерткіш. **Ұлттық идея.** Ұлтты белгілі бір мақсатқа бағыттайтын, жұмылдыратын ортақ мүдде. **Ұлттық кадр.** Белгілі бір ұлт өкілдерінен шыққан немесе ұлт мүддесіне жұмыс істейтін маман. **Ұлттық келісім.** Ұлттардың бір мемлекет аумағында өзара татулық пен бейбіт қатар өмір сүру қағидасы. **Ұлттық киім.** Белгілі бір ұлтқа тән, ұлт ерекшеліктерін көрсететін, киім. **Ұлттық күрес.** саяси. Белгілі бір ұлттың мүддесін қорғауға бағытталған үздіксіз жүргізілетін іс-қимыл, рухани актілер. **Ұлттық кіндіпахана.** Анықтамалық-библиографиялық жұмыстар жүргізетін, баспа өнімдері мен жазбалар жинайтын және сақтайтын мемлекеттік мәртебесі бар мекеме. **Ұлттық қарулы күштер.** әск. саяси. Тәуелсіз Мемлекеттер Достастығына қатысушы мемлекеттердің қарулы ұйымы; ұлттың қауіпсіздігін қамтамасыз ету, өмірлік маңызды мүдделерін қарулы күш-құралдармен жеке және ұжымдық қорғау үшін құрылған, тәуелсіз мемлекеттің маңызды институттарының бірі. **Ұлттық қауіпсіздік.** саяси. Ұлттың (мемлекеттің) өмірлік қаракетін қамтамасыз ететіндей күй, беталыс және жағдайлар. **Ұлттық қозғалыс.** саяси. Белгілі бір ұлттың мүддесін қорғауға арналған ұлт ішінен шыққан ұйымдасқан топтардың келісім жүргізген шаралары. **Ұлттық құндылық.** филос. Белгілі бір ұлттың мүддесіне, таным-түсінігіне бағытталған мәнділік. **Ұлттық мақтаншыл.** Бүкіл бір ұлтқа ерен еңбегі, ерлігі, рухы, күш-қайраты, елжандылығымен танымал болған тұлғаларға қатысты туындайтын жапайы бір ұлтқа тән позитивті сезім. **Ұлттық мектеп.** Әрбір ұлттың тілін, тарихын және сол ұлт тілінде барлық пәндерді оқытатын мектеп. **Ұлттық мемлекет.** саяси. Бір ұлттың негізінде, яғни мемлекет құрушы ұлттың тарихи қалыптасу, даму барысында сол ұлттың мүддесін қамтамасыз ету мақсатында құрылған мемлекет. **Ұлттық мүдде.** Белгілі бір ұлтқа тән көзқарастар жиынтығы, тұтас бір ұлттың болашағының рухани біртұтастығын қамтамасыз ететін қоғамдағы әлеуметтік субъектілер іс-әрекетінің, өмір сүру бағдарының негізгі, қозғаушы күші. **Ұлттық мінез.** Белгілі бір халыққа, елге тән мінез-құлық, дәстүр. **Ұлттық намыс.** Әрбір ұлт өкілінің отансүйгіштік қасиетін көрсететін жігерлі сезімінің, саналы іс-әрекетінің көрінісі; ұлттық санасының жоғары деңгейін көрсететін әлеуметтік-психологиялық, эмоциялық жеке адамға немесе белгілі бір қауымға тән сезім. **Ұлттық**

нан, тамақ. Қазақ халқының дастарқан мәзіріне тән ашыған қамырдан от шоғына пісірілетін нан-дар. **Ұлттық нарық.** экон. Бір елдің мемлекеттік шекарасының аумағымен шектелген жалпы ішкі нарық, **Ұлттық нигилизм.** Ұлттық ерекшеліктерді, құндылықтарды мойындамау, жоққа шығару. **Ұлттық ойындар.** Белгілі бір халыққа тән, қалыптасқан дәстүрлі ойын-сауық түрлері. **Ұлттық психология.** әлеум.-псих. Белгілі бір ұлттық қауымдастыққа тән орнықты сезімдік, эмоциялық қасиеттердің, әлемді ұғыну өдістері мен оған әсер-ықпал нысандарының тарихи тұрғыда қалыптасқан жинақтамасы. **Ұлттық республика.** саяси. Республика түрінде құрылған ұлттық мемлекет. **Ұлттық рух.** қоғ.-мәд. Ұлттық сананың заттық және рухани мәдениеттегі көрінісі арқылы берілетін әлеуеті, күш-қуаты; ұлтшылық, елжандылық сезімнің күштілігі, ұлттық сананың биік түрі. **Ұлттық руханият.** Тұтас бір ұлттың рухани мирасы, құндылығы. **Ұлттық [өзіндік] сана.** филос. Белгілі бір тарихи қалыптасқан, бірдей бірегейліктегі, бір тілде сөйлейтін қауымдастықтың қоғамдық шындықты өзіне қабылдап, оны салт-дәстүр, тілі, өнері арқылы білдіруі; ұлттық-этникалық топтың әлеуметтік, саяси, экономикалық, эстетикалық, діни, философиялық т.б. көзқарастар жиынтығынан тұратын, рухани даму деңгейі мен ерекшелігін көрсететін ұғым. **Ұлттық сана-сезім.** Ұлтқа тән сана мен отансүйгіштік, елжандылық, ұлттық намыс сияқты күрделі сезімдер жүйесі. **Ұлттық саябақ.** Ерекше қорғалатын табиғи аумақтар нысандарының бірі. **Ұлттық саясат.** саяси. Белгілі бір ұлт мүдделерінің шеңберінде жүргізілетін мемлекеттік саясат. **Ұлттық спорт түрлері.** спорт. Әр ұлтқа тән, тиімді-салтына ыңғайландырылған, ертеден келе жатқан дене тәрбие жүйесіне жататын спорт түрлері. **Ұлттық стандарт.** Стандарттау жөніндегі ұлттық орган қабылдаған және тұтынушылардың қалың көпшілігінің қолы жетімді стандарт. **Ұлттық сусындар.** тамақ. Сүт және сүт өнімдерінен дайындалатын, сондай-ақ жарма кіндірінен қайнатылатын сусындар. **Ұлттық табыс.** экон. а) Бір жылы өндірілген тұтыну заттары және өндіріс құрал-жабдықтары. ә) Елдің әлеуметтік-экономикалық дамуының қорытындылаушы көрсеткіші. **Ұлттық табыстың икемділігі.** экон. Өндіріс түрткісіндетінің кез келгенін 1 пайызға үлгіткенде, ұлттық табыстың қанша пайызға өзгергенін сипаттайтын көрсеткіш. **Ұлттық тағамдар.** тамақ. Қазақтың дәстүрлі дастарқан мәзіріне тән ас-у. **Ұлттық тауар.** экон. Белгілі бір мемлекеттің экономикалық аумағында өндірілген тауар. **Ұлттық тәуелсіздік.** саяси. Белгілі бір ұлттың (мемлекеттің) басқа елдің боданынан, тәуелділіктен өз алдынча өрбейтіндігі, егемендігі. **Ұлттық теңдік.** саяси. Белгілі бір ұлттың (мемлекеттің) өзге ұлттармен (мемлекеттермен) бірдей мәртебеде болуы. **Ұлттық тұтастық.** Белгілі бір ұлттың берік бірегейлігі. **Ұлттық тіл.** Ұлт болып қалыптасқан халықтың рухын, ділін, мәдениетін көрсететін қарым-қатынас құралы, ұлттық бірегейліктің қажетті де ен-маңызды нышаны. **Ұлттық ұлан.** әск. Тәуелсіз Қазақстан Республикасының ұлттық әскери құрамының маңызды мемлекеттік әскери шаралары жүзеге асыруға, мемлекеттік нысандарды қорғауға арналған бөлігі. **Ұлттық шовинизм.** саяси. Әсіреушілікке көзқарас. **Ұлттық шоттар.** экон. Белгілі бір уақыт кезеңінде экономика дамуының сандық сипаттамасы болып табылатын шоттар мен баланстық кестелер жүйесі. **Ұлттық шоттар жүйесі.** экон. Көрсеткіштері табыстың, тұтынушының, қорланушының мәшһерін және күрделі шығынның шамасын анықтауға арналған баланстық кестелердің өзара байланысты кешені. **Ұлттық экономика.** саяси. экон. Көбінесе қызметі елдің экономикалық аумағында жүзеге асырылатын шаруашылық бірліктердің жиынтығы (үкімет, жеке тұлғалар, пайда алмайтын жекеше ұйымдар, жәстопрындар, фирмалар, компаниялар,

т.б.). **Ұлттық элита.** қоғ.-саяси. Әр ұлттың құрамындағы қоғамдық өмірдің барлық салаларына неғұрлым белсенді ықпал ететін зиялы топтары.

ҰЛТТЫҚ-БАҒЫТТЫ: ұлттық-бағытты білім. пед. Оқушының өз ұлттық мәдениетін игеріп, әрі қарай дамытуға бағытталған оқытудың ұстанымдық құрылымы, мазмұны мен технологиясы.

ҰЛТШЫЛ сын. 1. жағымды. Ұлтжанды, ұлтаның мүддесін жеке мүддесінен жоғары қоятын, азаматтық парызын жауапкершілікпен сезінетін. 2. с о в. Әсіреушілікке жақтаушы, соның сойылын соғушы, өз ұлтын тәкаппарлықпен басқа ұлттан артық көруші, өзге ұлтты кемсітуші.

Ұлтшыл бұқара. Ұлтжанды азаматтар, халық өкілі.

ҰЛТШЫЛДЫҚ зат. қоғ.-саяси. 1. Төлтенілік құндылықтары мен мақсат-мұраттарын құрметтеумен сипатталатын адам санасындағы әлеуметтік-саяси және психологиялық-этникалық құбылыс. 2. с о в. е т. Кеңестік идеология бойынша ұлттар арасындағы алауыздықты насихаттайтын, еңбекшілер мүддесіне жат буржуазиялық идеология мен саясат.

ҰЛУ¹ зат. 1. зоол. <лат. molluscus> Омыртқасыз, көпшілігі сауытты, бықылдақ денелілерге жататын жануар түрі. 2. Сыртында бақалшақ сауыты болатын, өте баяу қозғалатын, шыршыты жұмсақ денелі жәндік. 3. Осы жәндіктің сыртқы қатты қабығы. 4. этн. Ескіше жыл аты – мүшел есебінің бесінші жылына негіз болған жәндік аты.

Ұлу жылы. Қоян жылынан кейін, жылан жылынан бұрын келеді, әрбір 12 жылда қайталанып отыратын мүшел есебінің 5-жылы.

ҰЛУ² зат. анал. Ішкі құлақтың құлақ ұқсас бөлігі.

ҰЛУ³ ұлы етістігінің қымыл атауы; қасқырдың не іттің қатты созып үн шығаруы.

ҰЛУТАС зат. геол. Теңіз жағалауларында құлақ қабыршақтарының қалдықтарынан пайда болған жыныс.

ҰЛУҒ сын. ескікіт. Ұлы.

ҰЛША ұст. Ұл секілді, ұла ұқсас.

ҰЛЫ сын. 1. Ұлан-асыр, аса үлкен, ауқымы зор. 2. ауыс. Асқан маңызды, теңдесі жоқ, ааламат. 3. Асқан кемеңгер, данышпан; атақты, озық ойлы. // Ұлы адам, ұлы тұлға. 4. Асқақ, биік.

Ұлы ата. Ұлкен ата, әулетінің негізін қалаған арғы ата. **Ұлы әңгіме.** әдеб. Роман-эпопея, бір ұлттың тұтас бір тарихи кезеңін кейіпкерлері тағдыры арқылы сипаттайтын ауқымды прозалық көркем шығарма жанры. **Ұлы бесін.** а) Күннің қақ маңдайға келген кезі. ә) Бесін намаздың оқитын уақыт, түс маңайдан енді аяған кез. **Ұлы дала.** көтеріңкі стиль. Кең байтақ, аса ауқымды жерді алып жатқан киелі мекен (қазақтың тарихи жері туралы). **Ұлы достық.** поэт. Биік, жоғары сезім. **Ұлы дүбір.** а) Бүкіл қауым жиналып өткізетін қызықты да ауманды жиын-той, жарыс т.б. ә) Жалтұралыққа үлкен іс, қозғалыс. б) әк с п р. Жанкүйер көп жиналатын спорттық ойындарды шешуші жарыстары деген мағынада. **Ұлы жеңіс.** Ұлкен, орасан, зор табыс. **Ұлы жол.** Дұрыс бағыт, оң, адал жол. **Ұлы жүз.** этн. Қазақ халқының этникалық құрамына енген рулар мен тайпалардың саяси, экономикалық және мәдени бірлестігі; негізінен, Оңтүстік, Оңтүстік-Шығыс Қазақстандағы ру-тайпалар бірлестігі. **Ұлы жібек жолы.** Еуразия құрлығындағы сауда, керуен жолдарының жалты атауы. **Ұлы керуен.** поэт. Ұлкен, ұлы көш, өзеріс, дәуір. **Ұлы кеуде.** Тәкаппар, кісілік. **Ұлы күмбез.** сәулет. Фимараттың ең үлкен, негізгі қымыз. **Ұлы Октябрь социалистік революциясы.** тар. с о в. Россияда пролетариат диктатурасын орнатқан тарихтағы алғашқы социалистік төңкеріс. **Ұлы Отан соғысы.** тар. 1941–1945 жылдарда КСРО-ның фашистік басқыншыларға қарсы жүргізген, кеңес халқының жеңіспен аяқтаған Отан қорғау соғысы. **Ұлы Отан соғысының ардагері.**

совет. 1941-1945 жылдарда фашистік басқыншыларға қарсы жүргізілген Отан қорғау соғысына қатысқан адам. **Ұлы сәске**. этн. Күн арқан бойы көтерілген (түс мезгіліне таянған) кез. **Ұлы сезім**. поэт. Адам баласын жақсылыққа жетелейтін асқақ ой, терең толғаныс. **Ұлы сөз**. Мағыналы да мәнді, ойлы сөз. **Ұлы той**. Үлкен мереке, ұлан-асыр той. **Ұлыстың ұлы күні**. а) көне. Қазақтың ескі күнтізбесі бойынша жаңа жылдың басы (22 март) наурыз. ә) Салтанатты, қуанышты, мерекелі күн. **Ұлы түс**. Тал түс, шаңқай түс.

ҰЛЫ= ет. 1. Иттің, қасқырдың даусын созып үн шығаруы. 2. ауыс. Боранның, желдің гүлдеп, азыпан қатты соғуы. 3. ауыс. Үйнің, обыстың созылып, гүлдеп шығуы. 4. ауыс. Сөзін сөйлеу, жоғын жоқтау, сойылын соғу.

ҰЛЫҒ сын. ескікіт. Ұлық (мәртебелі).

ҰЛЫҒУ Ұлық етістігінің қимыл атауы.

ҰЛЫ-КІШІ зат. Үлкені мен кішісі, барша жұрт.

ҰЛЫҚ зат. көне. 1. Ертеректегі қазақ қоғамындағы ел билеуші әлеуметтік топ өкілі. 2. Билеуші, өкім. 3. Тәкаппар, өр-көкірек, менмен адам. 4. Өктем, үстем тап, езуші, қанаушы.

Ұлық қылды. Ел билетті, қолына билік берді.

Ұлық тұтты. Басымдық берді, қастерледі.

ҰЛЫҚ² сын. көне. 1. Ұлы, қасиетті. 2. діни. Ұлылардың ұлысы, ең мәртебелі деген мағынадағы Алла тағалаға тән мадақ. 3. Аса мәртебелі деген мағынадағы жоғары лауазымды ел билеушінің ұлықтау сөз. 4. ауыс. Ұлан-асыр, аса үлкен.

Ұлық болсаң, кішік бол. Негұрлым мәртебелі, үлкен т.б. болсаң, соғұрлым кішіпейіл бол деген мағынада.

ҰЛЫҚСАТ зат. сөйл. **Рұқсат**.

ҰЛЫҚСАТСЫЗ сын. сөйл. Рұқсатсыз.

ҰЛЫҚСУ Ұлықсы етістігінің қимыл атауы.

ҰЛЫҚСЫ= ет. Жақтырмау, ұлық болғансу, өзін ұлықтың деу.

ҰЛЫҚСЫН= ет. Ұлық болғансу.

ҰЛЫҚСЫНУ Ұлықсын етістігінің қимыл атауы. Ұлық болғансу, ұлықтың деу.

ҰЛЫҚТА= ет. 1. Ерекше құрметтеу, қадір тұту. 2. саяси. Мәртебелі тұлғаның қызметіне кірісуінің салтанатты рәсімін өткізу.

ҰЛЫҚТАЛ= ет. Ерекше құрмет көрсетілу.

ҰЛЫҚТАЛУ Ұлықтал етістігінің қимыл атауы.

ҰЛЫҚТАУ¹ зат. саяси. <ағыл. inauguration> Таққа отырған монархты немесе билік басына келген мәртебелі қызметке сайланған билеушінің ресми түрде қызметіне кірісуінің салтанатты рәсімі.

ҰЛЫҚТАУ² Ұлықта етістігінің қимыл атауы.

1. Қадірлеу, құрмет тұту. 2. ауыс. Жұрт алдында мадақтау.

ҰЛЫҚТЫҚ¹ зат. Ұлық, өкім болушылық, соған тән іс-әрекет, мінез-құлық.

ҰЛЫҚТЫҚ² зат. Ұлылық, данышпандық.

ҰЛЫҚШЫЛ сын. Ұлықты жақтаушы, ұлық болуға құмар.

ҰЛЫЛА= ет. Ұлылығын таныту, тұлғаландыру, ұлықтау.

ҰЛЫЛАН= ет. Ірілену, биіктеп тұлғалану.

ҰЛЫЛАНУ Ұлылан етістігінің қимыл атауы. Ірілену, биіктеп тұлғалану.

ҰЛЫЛЫ-КІШІЛІ сын. Үлкенді-кішілі, ірілі-уақты.

ҰЛЫЛЫҚ зат. Кішілік, қарапайымдылық, т.б. сияқты ұлыққа тән қасиет. // Ұлы адам, ұлы тұлға.

Ұлық көзі. Даналық пен мәңгі құндылықтардың бастауы.

ҰЛЫМА зат. эвф. Қасқыр.

ҰЛЫС зат. көне. 1. Рулық бірлестік; әулет. 2. тар. көне. Мекен, аймақ, өкімшілік мағынасын беретін көне түркі сөзі. 3. ауыс. Бүкіл ел, барлық халық.

Ұлыс күні. Ұлыстың ұлы күні. Ұлыстың ұлы күні [ұлыс күні]. этн. Қазақ күнтізбесіндегі жаңа

жылдың бірінші айының бірінші күні (22 наурыз); Жыл басы ретінде тойланатын наурыз мерекесінің алғашқы күні.

ҰЛЫС= ет. Қасқырдың не иттің жан-жақпан қатты созып үн шығаруы.

ҰЛЫСАРАЛЫҚ сын. Ұлыстар арасындағы.

ҰЛЫСБЕП зат. тар. көне. Моңғолстан мемлекетіндегі жоғарғы лауазым.

ҰЛЫСТЫҚ сын. Рулық бірлестікке тән, рулық-қауымдық.

ҰЛЫСУ Ұлыс етістігінің қимыл атауы. Қасқырдың не иттің жан-жақпан қатты созып үн шығаруы.

ҰЛЫТ= ет. 1. Қасқырды, итті созып үн шығарту. 2. ауыс. Қырып-жойып, зар қақсату, шулату.

ҰЛЫТУ Ұлыт етістігінің қимыл атауы.

ҰМА зат. 1. анат. <лат. scrotum> Еңқаптың сыртқы етті-терілі қабығы. 2. Еркек малдың аталық зәр шығару мүшелерінің тері астындағы сыртқы бөлігі.

Ұма майы шайқалған [қалпақтай]. Мықты ат сыны.

ҰМАР-ЖҰМАР үст. 1. Бірінің үстіне бірі шыққан, опыр-топыр, үйме-жүйме. 2. Үсті-үстіне, қатар-қабат.

ҰМАШ зат. этн. Қазақтың ұлттық тағамы – көзгені бір түрі.

ҰМБАР-ЖҰМБАР сын. Жұмбаздалған, ұмар-жұмар.

ҰМСЫН= ет. 1. Ілгері қарай ұмтыла түсу, талпыну. 2. Ұсынған болу, шiarат ету, мезірет қылу. 3. ауыс. Бой алдыру. 4. Қол созып, сұрау.

5. Талаптану, тырысу.

ҰМСЫНДЫР= ет. Мезірет еткізу, шiarат қылдыру, дәмелендіру.

ҰМСЫНДЫРУ Ұмындыр етістігінің қимыл атауы; мезірет ету, шiarат қылу, дәмелендіру.

ҰМСЫНТ= ет. 1. Алға ұмтылу, ентелеу.

2. Ынтықтыру, дәмелендіру.

ҰМСЫНТУ Ұмыснт етістігінің қимыл атауы; мезірет ету, дәмелендіру; ентелту.

ҰМСЫНУ Ұмысн етістігінің қимыл атауы; ұсыну, созу.

ҰМТЫЛ= ет. 1. Ілгері қарай ентелеу, омыраулау. 3. ауыс. Болашақты ойлау, ертеңгі күннің қамын жеу, алға жылжу. 4. Секіру, жүйткіп жылжу.

5. Қимыл-шiarат ету, әрекеттену.

ҰМТЫЛҒЫШ сын. Талаптанғыш, тырысқыш.

ҰМТЫЛДЫР= ет. Талаптандыру, алға жетелеу.

ҰМТЫЛДЫРУ Ұмтылдыр етістігінің қимыл атауы; талаптандыру, алға жетелеу.

ҰМТЫЛТУ= ет. Талаптандыру, қанаттандыру.

ҰМТЫЛТУ Ұмтылт етістігінің қимыл атауы; талаптандыру, қанаттандыру.

ҰМТЫЛУ Ұмтыл етістігінің қимыл атауы.

1. Ұмыну, алға қарай ентелеу. 2. Талаптану, тырысу. 3. Кііп-жару, басқалардың мүддесін аяққа басып, баса-көктеу. 4. Зымырау, зулау. 5. Мақсат тұту, әрекеттену.

ҰМТЫЛУШЫЛЫҚ зат. Талаптану шылық, тырысушылық.

ҰМТЫЛЫҢҚЫРА= ет. Ілгері қарай сәл ұмтыла түсу, ентелей түсу.

ҰМТЫЛЫҢҚЫРАУ Ұмтылыққыра етістігінің қимыл атауы. Ілгері қарай сәл ұмтыла түсу, ентелеңкіреу.

ҰМТЫЛЫС¹= ет. Ілгері қарай ентелесу.

ҰМТЫЛЫС² зат. Ілгері басушылық, құлшыныс.

ҰМТЫЛЫСУ Ұмтылыс етістігінің қимыл атауы. Ілгері қарай жапа-тармағай ентелеу.

ҰМЫП= ет. 1. Естен шығару, жадында сақтамау, қатерінде болмау. 2. ауыс. Мүлде елемей, араластығын үзу. 3. ауыс. Есінен айырылу, бәрін тәрк ету. // Ұмытылған, естен шыққан, жадтан өшкен.

Ұмыт болды. а) Көрген тұстей өте шықты, естен шықты, ұмытылды. ә) Дағдыдан қалды.

Ұмыт қалды. Ұмытылды, естен шықты, есте сақталмады. **Ұмытылып кетті**. Ұмытылды, ұмытты. **Ұмытып кетті**. а) Қайыда есінен шығып кетті. ә) Хабарласуды қойды, қатыспай кетті.

ҰМЫТҚЫЗ= ет. Естен шығарту.

ҰМЫТҚЫЗУ Ұмытқыз етістігінің қимыл атауы; естен шығартқызу.

ҰМЫТҚЫШ сын. Тез ұмытатын, ұмытшақ.

ҰМЫТПАС сын. Ешқашан естен шығармайтын.

ҰМЫТТЫР= ет. Естен шығару.

ҰМЫТТЫРУ Ұмыттыр етістігінің қимыл атауы; естен шығарттыр.

ҰМЫТУ Ұмыт етістігінің қимыл атауы.

1. Естен шығару, еске алмау. 2. ауыс. Санадан өшіру, жадтан шығару. 3. псих. Ақпараттың адам жадында сақталмай қалуы.

ҰМЫТУШЫ зат. Есте сақтамайтын, жадынан шығарғыш адам.

ҰМЫТШАҚ сын. Естігенді жадына сақтай алмайтын, ұмытқыш.

ҰМЫТШАҚТЫҚ зат. Естігенді жадта сақтай алмаушылық, есте ұзақ сақтамаушылық.

ҰМЫТШАҚТЫҚ зат. Меңгерілген материалдың еске түсуі және қайта жаңғыру мүмкіндігінің біртіндеп кемюімен сипатталатын процесс.

ҰМЫТЫЛ= ет. 1. Естен шығарылу. 2. ауыс. Санадан өшті, есiбip белгісі де қалмады, ізi өшті.

ҰМЫТЫЛМАС сын. Естен шықпастай, жадынан шығармастай.

ҰМЫТЫЛУ Ұмытыл етістігінің қимыл атауы; естен шығарылу.

ҰМЫТЫҢҚЫРА= ет. Аздап ұмыту, жадында сақтаңқырамау.

ҰМЫТЫҢҚЫРАУ Ұмытыңқыра етістігінің қимыл атауы; біршама ұмытып қалу.

ҰМЫТЫС= ет. Естерінен, жадтарынан шығарып тастау.

ҰМЫТЫСУ Ұмытыс етістігінің қимыл атауы.

ҰН зат. Астықтың бірменге тарту арқылы алынатын, түрлі нан тағамдары пісіретін шикі азық, тағамдық өнім.

Ұн ассортименті. тамақ. Ұнның сорттары, түр-түрінің жиынтығы. **Ұнға аунату**. тамақ. Кейбір жартылай фабрикаттарды (мыс, ет, балық өнімдерін) майға қуырып пісіру үшін оларды ұнға немесе кепкен нан ұнтақтарына аунатып алу. **Ұнды ауаландыру**. тамақ. Ұнның сапасын жақсарту үшін оны қоршаған ортадағы ауамен қанықтыру [Ол үшін ұнды ауа ағынымен араластырады, сол кезде қи ауадағы оттектен қанығады]. **Ұнды шала қуыру [пассерлеу]**. Түздыққа арналған ұнды қуыру [Май салмай қыздыру кезінде еленген ұнның қалыңдығы 3–5 см болады. Пассерленген қи көп мөлшерде керек болғанда біркелкі қуырылуы үшін түзбен араластырып қыздырады]. **Ұн жағу**. этн. Кейбір жерлерде құдаласқан екі жақтың құйрық-бауыр жемес бұрын бір-бірінің беттеріне ақ жағып, ойын-сауық құру, жақындасу үшін жасалатын әзіл рәсімі.

Ұн кенелері. зоол. <лат. tyroglyphidae> Кене отрядының бір тұқымдасы. **Ұн көже**. этн. Қайнан жатқан сұға қуырылған қи қосып пісірілген тағам.

Ұннан майда. бейн. Көзге көрінбейтін, ұсақ.

Ұнның ашуы. Ұзақ уақыт жылы жерде сақталған ұнның микроорганизмдер әсерінен қиықылдануы. **Ұн тағамдары**. тамақ. Ұннан дайындалған тағамдар.

Ұн тарту. Астық дәндерінің элеоторларда әртүрлі қоспалардан тазаланған қи зауытының тарту желісіне берілуі. **Ұн шаңы [тозаңы]**. Ұнның ауадағы немесе қонған өте ұсақ түйіршіктері.

ҰНА= ет. 1. Жаеу, көңілінен шығу. 2. Жанына жайлы тию, жаны жай табу. 3. Ынтық болу, сүйіспеншілік сезімі ояну.

ҰНАМ зат. сөйл. Үйлесім, жағымдылық, жарасымдық.

ҰНАМДЫ сын. 1. Жарасымды, жағымды. 2. Жанға жайлы, оң, орынды.

ҰНАМДЫЛЫҚ зат. Жарасымдылық, жағымдылық.

ҰНАМСЫЗ сын. Жағымсыз, жарамсыз, қолайсыз.

ҰНАМСЫЗДЫҚ зат. Жағымсыздық, жарамсыздық.

ҰНАҢҚЫРА= ет. Жағыңқырау, көңілге қоныңқырау.

ҰНАҢҚЫРАУ Ұнаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰНАС= ет. 1. Бірін-бірі жақтыру, бір-біріне сүйіспеншілік, ынтықтығы ояну. 2. Жандары жайланысу, жай табысу, келісу, келісімге келу. 3. Қонымды болып үйлесу, лайықты, сай келу, жарасу. 4. ауыс. Дұрыс, лайықты болу, оң болысу.

ҰНАСТЫР= ет. 1. Бірін-бірі жақтырту, ынтықтық, сүйіспеншілігін оятыру. 2. Үйлестіру, қонымды, жарасымды ету.

ҰНАСЫМ зат. Үйлесім, жарасым; қысын.

ҰНАСЫМДЫ сын. 1. Жарасымды, қонымды, келісті. 2. Лайықты, сәйкес, жағымды, үйлесімді. 3. ауыс. Оң, орынды, жағана жайлы.

ҰНАТ= ет. 1. Жақсы көру, ынтызар, ынтық болу, қалау. 2. Жақтыру, жарату. 3. Мақұл көру, қолдау.

ҰНАТҚЫШ сын. Тез ұнататын, жақсы көріп қалатын адам.

ҰНАТУ Ұнат етістігінің қимыл атауы; жақтыру, жарату.

ҰНАТУШЫЛЫҚ зат. Жақсы көрушілік, жаратушылық.

ҰНАТЫС= ет. Бір-бірін жақсы көру.

ҰНАТЫСУ Ұнатыс етістігінің қимыл атауы; бір-бірін жақсы көру.

ҰНАУ Ұна етістігінің қимыл атауы; көңілге қону, ойдан шығу.

ҰНДАЙ сын. Ұн сияқты.

ҰНДЫ сын. Ұны көп, ұннан жасалған.

Ұнды кондитер өнімдері. тамақ. Печенье, пряник, торт, кекс, орама (рулет), вафли т.б. өнімдер.

ҰНЖЫРҒА: ұнжырғасы түсті. Еңсесі түсті, салы суға кетті.

ҰНСЫЗ сын. Ұны жоқ, ұны таусылған.

ҰНТА= ет. Түйір-түйір, кесек-кесек нәрсені майдалап ұғу, ұнтақтау.

ҰНТАУ Ұнта етістігінің қимыл атауы; ұнтақтау, үгіту, майдалау.

ҰНТАҚ зат. 1. Бір заттың ұнтақталған үйіндісі, уатылған қалты. 2. геол. Катты қосылыстардың ұсақ бөлшектері. 3. фарм. Фармакология өндірісі шығаратын, бір не бірнеше ұсақталған заттардан тұратын дәрілік қалыптар.

Ұнтақ әдісі. геол. Минералдарды рентген-құрылымдық түрғыдан зерттеу әдістерінің бірі. **Ұнтақ жарма.** тамақ. Бидайдан сорптық ұн тарту кезінде, оның массасы бидай массасының 2%-ындай болатын қиыршықты жармаларынан таңдап алынған жарма. **Ұнтақ құрт.** Түйін, әдейі ұнтақтаған немесе қап түбінен қақшып алған ұнтақ құрт. **Ұнтақ металл металлургиясы.** Металл ұнтақтарынан, сондай-ақ металдардың бейметалдармен қоспаларынан ұнтақ және жентектелген металл өндіру [Бұл әдіс арқылы бақыту жолымен алуға болмайтын материалдар мен бұйымдар алынады].

ҰНТАҚТА= ет. Бір затты уату, үгіндіге айналдыру.

ҰНТАҚТАҒЫШ зат. тех. Кесек материалдарды жармайтын және жемді ұнтақтап, ара-ластыратын машина.

ҰНТАҚТАЛ= ет. Үгітілу, майдалану, уатылу.

Ұнтақталған бұрыш. тамақ. Қара, ақ, хош иісті және қызыл бұрыштардың кептірілген дәндерін немесе сабақтарын ұнтақтап алынған дәмдеуіш. **Ұнтақталған какаоөвелла.** тамақ. Какао қабықтарынан ұнтақталып алынған өнім.

ҰНТАҚТАЛУ Ұнтақтал етістігінің қимыл атауы; уатылу, үгітілу, майдалану.

ҰНТАҚТАЛЫН= ет. Майдалану, үгітілу, ұсақталу.

ҰНТАҚТАЛЫНУ Ұнтақталын етістігінің қимыл атауы; майдалану, үгітілу, ұсақталыну.

ҰНТАҚТАУ Ұнтақта етістігінің қимыл атауы. 1. Ұсақтау, майдалау, үгіту. 2. терм. Қандай да бір тұтас, қатты материалды үйкелеу, ысқылау немесе жармалау арқылы бөлшекке, ұнтаққа айналдыру.

ҰНТАЛ= ет. Үгітілу, майдалану, ұсақталу.

ҰНТАЛУ Ұнтал етістігінің қимыл атауы; үгітілу, майдалану, ұсақталу.

ҰНТАТ= ет. Үгіткізу, майдалатқызу.

ҰНТАТУ Ұнтат етістігінің қимыл атауы; үгіткізу, майдалатқызу.

ҰНТАТЫЛ= ет. Үгітілу, майдалану.

ҰНТАТЫЛУ Ұнтаатыл етістігінің қимыл атауы; үгітілу.

ҰНТАУ Ұнта етістігінің қимыл атауы; майдалау, ұсақтау, үгіту.

ҰНТЫ зат. Иттің терісінен тігілетін сол-түстік халықтары киетін жылы қыстық етік, аяққим түрі.

ҰНША үст. Ұн сияқтынып, ұнға ұқсап.

ҰНҒУ Ұңғы етістігінің қимыл атауы; бір заттың ішін ойып қуыстау.

ҰНҒУЫР зат. қолөнер. Ағашты ұңғып белгілі қалыпқа келтіретін құрал.

ҰНҒЫ зат. 1. Кетпен-шоттың, балтаның, киректің саңқа күйлетін ұғғы жағы, сап кигізілетін жері. 2. Мылтықтың оқ шығатын жері, оқатар қарудың негізгі бөлігі.

Ұңғының оқталатын бөлігі. әск. Артиллериялық зеңбіректің артқы бөлігі [Бұл жерде оқпалатын бөлік бекітіледі, ұңғының оқпалатын бөлігі арқылы зеңбіректі оқтау жүзеге асырылады].

ҰНҒЫ² зат. геол. **Ұңғыма.**

ҰНҒЫ= ет. Бір заттың ішін ойып ұңғу, қуыстау.

ҰНҒЫДАЙ сын. Ұңғы сияқты.

ҰНҒЫЛ зат. көне. Түйрейдің қару.

ҰНҒЫЛА= ет. 1. Бір заттың ішін үзіп қуыстау. 2. ауыс. Тереңдей түсу, тәптіштеп талдау.

ҰНҒЫЛАН= ет. Іші ойылып, қуысталу.

ҰНҒЫЛАНУ Ұңғылан етістігінің қимыл атауы; іші ойылып, қуысталу.

ҰНҒЫЛАС= ет. Қолдағы қарумен айқасу, арпалысу.

ҰНҒЫЛАСУ Ұңғылас етістігінің қимыл атауы.

ҰНҒЫЛАТ= ет. Жерді ойып, қуыстама тереңдей қаздыру.

ҰНҒЫЛАТУ Ұңғылат етістігінің қимыл атауы.

ҰНҒЫЛАУ Ұңғыла етістігінің қимыл атауы.

ҰНҒЫЛ-ШҰҢҒЫЛ сын. Кедір-бұдыр, ойлы-қырлы (жер). // Кедір-бұдыр, ойғыш-ойқыш жер. **ҰНҒЫЛЫ** сын. Ұңғы салынан, ұңғысы бар. **Ұңғылы артиллерия.** әск. Снаряд бастапқы жылдамдығын ұңғыдағы оқ-дәрі газының әсерінен алатын артиллериялық қарулар.

ҰНҒЫМА зат. кен. Тау жыныстарында немесе пайдалы қазбаларда механикалық немесе өзге әдістермен бұрғыланған тау-кен қазындысы.

Ұңғымалардың [құдықтардың] өзара әсері. с у ш а р. Бір ұңғымадан (немесе құдықтан) сутартудың сол маңдағы басқа ұңғымалардың су өнімділігіне тигізетін әсері (ықпалы). **Ұңғыманың құмдануы.** с у ш а р. Құм аралас кеуекті саздақ шөпінділердегі сулары зерттеу барысында бұрғыланған ұңғыманы құм басу. **Ұңғыманың меншікті өтімі, шығамы.** с у ш а р. Секундына литрмен (л/с) алынған ұңғыма өтімінің, ондағы су деңгейін 1 метрге төмендеткендегі шамасы. **Ұңғыманың шығымдылығы.** с у ш а р. Су кезінің белгілі бір өлшемде беретін суы, ұңғымадан сорғы арқылы алынатын сұйықтық мөлшері [Өнімділік өлшемдері: л/сек, м³/сағат, м³/тәулік]. **Ұңғыма өнімділігі.** с у ш а р. Ұңғымадан белгілі бір уақытта (секунд, тәулік) алынатын су мөлшері (литр, текше дециметр, текшеметр). **Ұңғыма [құдық] өтімі, шығамы.** с у ш а р. Ұңғымадан (құдықтан) уақыт

бірлігі ішінде шығатын (келетін) су, мұнай немесе газ көлемі [Ол секундына литрмен немесе сағатына, тәулігіне текше метрмен өлшенеді. Синонимі – құдық (ұңғыма) өнімділігі, өтімі]. **Ұңғыма сүзгісі.** с у ш а р. Бортылдақ таужыныстардағы ұңғыманың су қабыдайтын бөлігінің қабырғасын бекітуге, сулы таужыныстың ұсақ түйіршіктерін ұңғымаға және суды өткізуге арналған ерекше құрылғы.

ҰНҒЫМАЛЫ сын. 1. Ұңғылып кете беретін, сусымалы. 2. кен. Ұңғыма жасалған, ұңғымасы бар, ұңғымаға қатысты.

Ұңғымалы сорғы. тех. Бұрғылау ұңғымаларынан сұйықтықты көтеруге арналған гидравликалық машина.

ҰНҒЫРАУ зат. сөйл. **Ыңғыру** (ұста аспабы).

ҰНҒЫСЫЗ сын. Ұңғысы жоқ, ұңғы салынбаған.

Ұңғысыз артиллерия. әск. Реактивті артиллерияның ұңғы болмайтын түрі (лақтыру және шығу қондырғысы).

ҰНҒЫ= ет. Жерге батыра, тереңдете кіргізу.

ҰНҒЫТУ Ұңғыт етістігінің қимыл атауы.

ҰПАЙ зат. 1. спорт. Спорт сайысында немесе белгілі бір жарыста жеңіс көрсеткішін белгілейтін өлшем бірлігі. 2. ауыс. Есеп, қарымта, есе.

ҰПАЙЕСЕПТЕГІШ зат. спорт. Кейбір спорт ойындары түрлерінен (баскетбол, волейбол, теннис т.б.) команданың немесе жеке спортшының алған ұпай сандарын көрсетіп отыратын аспап.

ҰПАЙЛАС сын. Ортақтас, мүшелес, еңішлес.

ҰПАЙЛАС= ет. Мүдделес болу, ортақ тасу.

ҰПАЙЛАСУ Ұпайлас етістігінің қимыл атауы; мүшелес болу, ортақтасу.

ҰП-ҰСАҚ сын. Мап-майда, уақ, күлдей.

ҰПЫН: ұпыны ұшты. Катты үрейленді, үрейі ұшты.

ҰПЫН= ет. сөйл. Өкіну, опық жеу.

ҰПЫНУ Ұпын етістігінің қимыл атауы; өкіну, опық жеу.

ҰР= ет. 1. Сабау, соғу, тоқпақтау. 2. ауыс. Қиындыққа тап қылу, сынаққа салу. 3. Қарқындау, үдей түсу, әсерін күшейте түсу (жайыт аяу райына қатысты). 4. Қақтығысу, соқтығысу.

Ұр да жық. Дөкір, содыр. **Ұр тоқпақ.** фольк. Ертегілерде өзінен-өзі ұра жөнелетін қолаташ.

ҰРА¹ зат. 1. Астық сақтау үшін жерден қазып жасалған қарапайым орын, жасырын, жабық көмбе. 2. ауыс. Қалтарыс. 3. құр. Ғимарат қабырғаларына үзіп жасалатын ойық түріндегі құрылыстық элемент.

ҰРА² зат. Жан-жануарлардың денесіне шыққан бөрткі, томпақ ісік.

ҰРАБАЙЛА= ет. Катты айқайлау, уралау.

ҰРАЛА= ет. Ұра қылып тереңдетіп қазу.

ҰРАЛАС сын. Ұрасы бірге, қатар орналасқан.

ҰРАЛАУ Ұрала етістігінің қимыл атауы; ұра қылып тереңдете қазу.

ҰРАЛЫ сын. Ұрасы бар, ұрасы көп.

ҰРАН зат. 1. Халықты бір іске жұмылдыру мақсатында айтылатын үндеу, шақыру, дабыл.

2. Үндеу, шақырулар жазылған плакаттар, қағаз немесе көше жазбалары. 3. ауыс. Өмірлік ұстанымы, басты қағидат, credo.

Ұран болды. Бір елдің, жұрт немесе топтың рухтаңдырушысы, басын қосушы, мақтаншысы болып, соғысқа шыққанда, бір іске жұмылғанда аруағын шақыру үшін атын ауызға алып атойлайтын сөзге айналды. **Ұранға ерді.** Бір іске жұртпен бірге жұмылып, шақыруға ерді. **Ұран салды.** Дабыл қақты, ұрандады, бір іске жұмылуға, бас қосуға шақырды. **Ұран тастады.** Жұрттың басын қосатындай қысқа, қазымдиді сөз айтып, бір іске жұмылдырды. **Ұран шақырды.** Жұртты бір іске шақырды, бәрін бір адамдай жұмылдыру үшін ұрандады.

ҰРАНҒЕР зат. Ұран шақырушы адам.

ҰРАНДА= ет. Ұран салу, дабыл қағу.

ҰРАНДАЛ= ет. *Дабыл болып қағылу, цран болу.*

ҰРАНДАЛУ *Ұрандал етістігінің қимыл атауы.*
ҰРАНДАС= ет. *Жан-жақтан атойлап, цран салысу.*

ҰРАНДАСТЫР= ет. *Ұран тастап біріктіру, ынтымақтастыру.*

ҰРАНДАСТЫРУ *Ұрандастыр етістігінің қимыл атауы.*

ҰРАНДАСУ *Ұрандас етістігінің қимыл атауы.*
ҰРАНДАТ= ет. *Қатты айғайлап, дабыра қылдыру.*

ҰРАНДАТТЫР= ет. *Ұран салғызу, дабыра қылғызу.*

ҰРАНДАТТЫРУ *Ұрандаттыр етістігінің қимыл атауы.*

ҰРАНДАТУ *Ұрандат етістігінің қимыл атауы.*
ҰРАНДАУ *Ұранда етістігінің қимыл атауы; цран салу, дабыра қылу.*

ҰРАНДЫ сын. *Ұран айтып шақырған, лебіді, үйді.*

ҰРАНКЕШ сын. *Ұран тастағыш, цраншыл, дабырашыл.*

ҰРАНҚАЙ зат. этн. *Уық тәрізді сидам ағаштардан басын түйістіріп тігілетін, негізінен киіз үйдің бірқатар бөліктерінен ғана құралатын баспана.*
ҰРАНҚАЙЛАП үст. жерг. *Ұрандап, дабыдап.*

ҰРАНШЫ зат. 1. *Ұран салушы, дабыл қағушы жауынгер.* 2. ауыс. *Біріске жұмылдырушы, бастамашы адам, тұлға.*

ҰРАНШЫЛ сын. 1. *Ұрандағыш, цран салғыш.*

2. *жағымсыз. Дабырашыл, бос сөзге салынғыш.*

ҰРАНШЫЛДЫҚ зат. *Ұран салғыштық, дабыл қағушылық.*

ҰРҒАНСЫ= ет. *Ұрандай болу, црган сынай таныту.*

ҰРҒАШЫ зат. 1. *Жан-жануарлардың аналық жыныстылары.* 2. *Әйел жамағаты, зайып, қатын.*

Ұрғашы жіп. этн. *қолөнер. Өрмектің бой жібінің астыңғысы. Ұрғашы күміс. Жұмсақ ақ күміс.*

Ұрғашы тас. зат., *Дирменнің үстіңгі беті.*

ҰРҒАШЫДАЙ сын. *Ұрғашы сияқты.*

ҰРҒАШЫЛЫҚ зат. 1. *Ұрғашы жыныстылық.*

2. *жағымсыз. Әділдік, төменетектік.*

ҰРҒЫ зат. *көне. Астық бастыратын ертедегі құрал.*

ҰРҒЫЗ= ет. *Соққызу, сабау.*

ҰРҒЫЗДЫР= ет. *Соққыздыру, сабатқызу.*

ҰРҒЫЗДЫРТ= ет. *Біреуге соққыздырту, сабатқызу.*

ҰРҒЫЗДЫРТУ *Ұрғыздырт етістігінің қимыл атауы.*

ҰРҒЫЗДЫРУ *Ұрғыздыр етістігінің қимыл атауы.*

ҰРҒЫЗУ *Ұрғыз етістігінің қимыл атауы.*

ҰРҒЫЛА= ет. *Үсті-үстіне цру, қоймастан цра беру.*

ҰРҒЫЛАТ= ет. *Үсті-үстіне соққызу.*

ҰРҒЫЛАТУ *Ұрғылат етістігінің қимыл атауы.*

ҰРҒЫЛАУ *Ұрғыла етістігінің қимыл атауы; қайта-қайта црғылау.*

ҰРҒЫШ сын. *Ұруға шебер, соққыш.*

ҰРҒЫШТА= ет. *Қайта-қайта цра беру, үсті-үстіне сабау.*

ҰРҒЫШТАУ *Ұрғышта етістігінің қимыл атауы; үсті-үстіне сабау, тоқпақтау.*

ҰРДЫР= ет. *Соққызу.*

ҰРДЫРТ= ет. *Сабатқызу, соққызу.*

ҰРДЫРТУ *Ұрдырт етістігінің қимыл атауы.*

ҰРДЫРУ *Ұрдыр етістігінің қимыл атауы.*

ҰРКӨШПЕ сын. сөйл. *Бөспе, даңғой, елірме.*

ҰРЛА= ет. 1. *Біреудің бір затын білдіртпей, жасырын алып кету.* 2. *ауыс. Жаулап алу, өзине иелік еткізбеу.* 3. *ауыс. Кеміту, білдіртпей азайту; жүдету, қартайту.*

ҰРЛАҒЫШ сын. *Ұрлауға шебер, црлықты кәсіп еткіш.*

ҰРЛАН= ет. 1. *Бір затты үесіне білдіртпей,*

жасырын алынып кетуі. 2. *Жасырыну, бұғыну, сақтанып қозғалу.* 3. *ауыс. Білінбей таусылу, азая беру, жоғалу.*

ҰРЛАНУ *Ұрлан етістігінің қимыл атауы; жоғалу, біреудің жасырын алып кетуі.*

ҰРЛАП-ҚАРЛАП үст. *Оғып-бұғып, онан-мұнан жырымдап.*

ҰРЛАС= ет. *Біреу црлық жасасу.*

ҰРЛАСУ *Ұрлас етістігінің қимыл атауы.*

ҰРЛАТ= ет. *Біреу арқылы црлық жасату.*

ҰРЛАТҚЫЗ= ет. *Біреуге црлық жасату.*

ҰРЛАТҚЫЗУ *Ұрлатқыз етістігінің қимыл атауы.*

ҰРЛАТТЫР= ет. *Біреуге црлық жасаттыру.*

ҰРЛАТТЫРУ *Ұрлаттыр етістігінің қимыл атауы.*

ҰРЛАТУ *Ұрлат етістігінің қимыл атауы.*

ҰРЛАУ *Ұрла етістігінің қимыл атауы.* 1. *Бір-нәрсені жасырын, көрсетпей алып кету.* 2. *ауыс. Суыртпақтап біліп алу.*

ҰРЛЫҚ зат. *Біреудің бір затын білдірмей, көрсетпей алып кету ісі.* 2. *құқық. Мүлікті жасырын қымықу.*

Ұрлық жасады [қылды]. *Біреудің иелігіндегі затты, нәрсені т.б. жасырын иемденіп қылмысқа барды. Ұрлық жасаумен көзі шықты. Ұрлық жасау арқылы күн көрді, сонымен қалыптасты. Ұрлық жүріс. Жеңіл жүріс.*

ҰРЛЫҚ-ЗОРЛЫҚ зат. *Ұрлық істеу және күш көрсету, күш қолдану.*

ҰРЛЫҚ-ҚАРЛЫҚ зат. *Ұрлық істегендік, біреуді тонаушылық.*

ҰРЛЫҚШЫ зат. *Ұрлық істеп дәніккен, црлықты кәсіп еткен адам.*

ҰРЛЫҚШЫЛЫҚ зат. *Ұрлықты кәсіп етушілік.*

ҰРЛЫҚЫ сын. *Ұрланып жүретін, жасырын, құпия.*

ҰРМА зат. *Кесек бөлжырдап соғылған құрылыс; балшықтан құйылған қабырға.*

Ұрма қалып. *Соқпа қалыптардың жалпы атауы, цшында ою, бедері бар болат шыбық; қолдаубас. Ұрма сөз. жерг. Қалай болса, солай ойланбай айтыла салған сөз. Ұрма толқын. Теңіз (көл) толқынының жағада тікелей деформацияға цшырау құбылысы.*

ҰРМА сын. *Тоңмойын, нойыс, дүлей.*

ҰРМАЛАУ сын. *Нойыстау, тоңмойындау. // Нойыстау, тоңмойындау адам.*

ҰРМАЛЫҚ зат. *Нойыстық, тоңмойындық.*

ҰРМАНДАЙ сын. *Әнербақан, нойыс.*

ҰРПАҚ зат. 1. *Тұқымы, цзраат.* 2. *өлеум. Қоғамның қарайлас мезгілде дүниеге келген мүшелерінен тұратын топ.* 3. *Өмірдің жалғасы, болашағы.* 4. *Ел-жұрт, халық.* 5. *Бала-шаға.* 6. *Малдың тұқымы, тұяғы.*

Ұрпағы жоқ. *Ұрпақсыз, перзенті жоқ. Ұрпақ қалдырмады. Перзент сүймеді, баласы болмады.*

Ұрпақ қамын ойлады. *Ел-жұртының, халқының қамын жеді. Ұрпақ өсірді. Перзент сүйді, црім-бұтақты болды. Ұрпақтан-ұрпаққа жалғасты. Келесі црпаққа дейін жетті, міра болып қалды. Ұрпақ тарайды. Ұрпағы жалғасты, црім-бұтақты болды.*

ҰРПАҚ зат. 1. *Ұның елегеннен кейін қалған қалдығы; кебек.* 2. *Жұқа нанға себілетін цн.*

ҰРПАҚТА= ет. *Өніп-өсу, өрістен-даму.*

ҰРПАҚТЫ сын. *Ұрпағы өсіп-өндіген, црім-бұтақты.*

ҰРПАҚТЫ сын. *Жайма қамырга цнның шектен тыс көп себілуі; црпағы көп.*

ҰРПАҚТЫҚ зат. *жерг. Нан жайғанда тақтайға себетін цла цн.*

ҰРПАҚСЫЗ сын. *Ұрім-бұтақсыз, тұқымысыз.*

ҰРПАҚСЫЗ сын. *Жайма қамырга цнның аз себілуі; црпағы аз.*

ҰРПАҚСЫЗДЫҚ зат. *Ұрпағы жоқтық, црпағы өсіп-өнген, црім-бұтақсыз болушылық.*

ҰРПАЯ зат. *кәс. Ұрыққа қалдырылған жоңышқаның дәні алынбай сабағымен, яғни паясымен тұрғандағы қалты.*

ҰРСУ *Ұрс етістігінің қимыл атауы; зеку, жазғыру, соғу.*

ҰРСЫҢҚЫРА= ет. *Жазғырыңқырау, сөзін-кіреу.*

ҰРСЫҢҚЫРАУ *Ұрсыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ҰРСЫС= ет. 1. *Бір-біріне қатты сөз айту; сөзге келу.* 2. *Бір-біріне өкпелеп, реңжісу, қабақ шытысу.*

ҰРСЫСУ *Ұрсыс етістігінің қимыл атауы; бір-біріне қатты сөз айтысу, жанжалдасу, дауласу.*

ҰРТ зат. анат. <лат. *bucca*> 1. *Жақ пен иекті тұтастырып тұратын ездуден шықшытқа дейінгі жердегі ет.* 2. *Етік тұмсығының (басының) екі жақ бүйірі.*

Ұрт еті босады. *Ұрты салбырап, жүдеді. Ұрты мен мұрты бірдей май болды. Әбден ішіп-жеп ықылық атты, аузы-басы майланды. Ұртын алып, мұртына жалғады. Жетпегенді етпен қулықпен жалғастыраанда айтылады. Ұртына қан толды. Қаны қарайып түтікті, қахарына мінді. Ұртын майлады. Біреуді ішіп-егезіп, аузын алды. Ұртын кештірді. Менменсіді, кеудесін керді. Ұртын шымылды. паралингв. Біреудің не өзінің жасаған цятты іске ішкі сезмін білдіргенде, өкің т.б. көңіл күйді білдіруде қолданылатын ым-ишарат. Ұрты суалды [солды]. Азып-тозды, жүдеп-жаадады.*

ҰРТ сын. *Бірбет, нойыс, дүңк.*

Ұрт жігіт [ұрт адам]. *Мінезі томпырық, бірбет адам туралы айтылады.*

ҰРТҚАЛ сын. *жерг. Тентек, кері сөйлейтін кісі (адам).*

ҰРТҚАЛТА зат. анат. *Кейбір қаталылардың, кемірушілер мен тарпаналы маймылдардың цртында болатын қалта тәрізді құыстар.*

ҰРТТА= ет. *Сүйық затты ауызға толтырып алып, бөліп-бөліп жцту, сіміру.* 2. *Ішмдік ішіп, қызып жүру.*

Ұрттап ішіп, шайқап төкті. *Ішіп-жеп, тоғип шашу, ысырап ету.*

ҰРТТАҒЫШТА= ет. *Қайта-қайта црттау, үсті-үстіне црттау.*

ҰРТТАҒЫШТАУ *Ұрттағышта етістігінің қимыл атауы.*

ҰРТПАЛ= ет. *Сүйық заттың ауызға толтырылып, жұтылуы, сімірілуі.*

ҰРТПАЛУ *Ұртпал етістігінің қимыл атауы.*

ҰРТТАМ сын. *Бір црттарлық, бір жұтым. [Бір] ұрттам су. Бір жұтым су, бір црттағандағы судың мөлшері.*

ҰРТТАҢҚЫРАУ *Ұрттаңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ҰРТТАС= ет. 1. *Сүйық затты (су, сүт т.б.) ауызға толтырып алып сімірісу.* 2. *Ішмдік ішісу, қосылып арақ ішу.*

ҰРТТАСУ *Ұрттас етістігінің қимыл атауы.*

ҰРТТАТ= ет. 1. *Бөліп-бөліп жұтқызу, сүйық затты ішкізу.* 2. *Ішмдік ішкізу, шарап беру.*

ҰРТТАТҚЫЗ= ет. *Сүйық затты (су т.б.) бөліп-бөліп жұтқыздыру, ішкізу, сімірткізу.*

ҰРТТАТҚЫЗУ *Ұрттаатқыз етістігінің қимыл атауы.*

ҰРТТАТУ *Ұрттаат етістігінің қимыл атауы.*

ҰРТТАУ зат. анат. *Жеген затты цстап тұратын ауыз қуысының мүшесі.*

ҰРТУ сын. *жерг. Ұялашқ.*

ҰРУ зат. сөйл. **Ру.**

ҰРУ зат. сөйл. **Ру.**

ҰРУ зат. сөйл. **Ру.**

ҰРУ зат. сөйл. **Ру.**

ҰРУ зат. сөйл. **Ру.**

ҰРУ зат. сөйл. **Ру.**

ҰРУ зат. сөйл. **Ру.**

ҰРУ зат. сөйл. **Ру.**

ҰРУ зат. сөйл. **Ру.**

ҰРУ зат. сөйл. **Ру.**

ҰРУ зат. сөйл. **Ру.**

ҰРШОҚПАР зат. жерг. Қолшоқпар.
ҰРШЫҚ¹ зат. 1. Шүйкеленген жүннен жіп иіруге арналған аспап. 2. ауыс. Тоқтаусыз уақыт.

Ұршық иірд. Ұршықпен жүннен жіп ширатты.
Ұршық иіру. Ұршық аспабын айналдырып жүнді ширатып созу; жіп иіру. **Ұршық созды.** Жіп иірді.

ҰРШЫҚ² зат. анат. Жан-жануарлардың асықты жлігі мен ортан жлігінің түйіскен жеріндегі қозғалмалы сүйек.

Ұршық буын. Жамбас пен ортан жлік түйісі.
ҰРШЫҚБАЛЫҚ зат. зоол. Майда, ұсақ балық.

ҰРШЫҚБАС¹ зат. Шоп, егін мәшинелерінің шалғысын бөкітетін жер.

ҰРШЫҚБАС² зат. Қорғасыннан құйылған немесе тастан қашап жасалған ортасы ойық, цршықты айналдырып тиратын бөлігі.

ҰРШЫҚБАС³ зат. анат. Ортан жліктің үлкен дөңгелек бөлігі.

ҰРШЫҚТАЙ сын. 1. Ұршық сияқты. 2. ауыс. Ширақ, жеңіл.

Ұршықтай дөңгелеңді. Шыр көбелек айналды. **Ұршықтай үйірді [іірді].** а) Дөңгелеңтіп ала жөнелді. ә) Жұртты қаратты, игеріп алды. // Өмірдің өз заңдылығына бағындыруы, дегенін істеу. **Ұршықтай үйірді.** а) Бір нәрсені игеріп әкетті. ә) Бағындырды, көндірді.

ҰРШЫҚТАЙЫН сын. **Ұршықтай.**
ҰРШЫҚША үст. Ұршық тәрізді, цршық секілді.

Ұршықша үйірді [іірді]. Дөңгелеңтіп ала жөнелді. **Ұршықша [ұршықтай] иірді.** а) Емін-еркін меңгерді, иерді. ә) Тез, жеңіл қимылдады. б) Дегеніне көндірді, басын айналдырды. **Ұршықша үйірді.** Тез игеріп әкетті, киіп-жарып кетті.

ҰРЫ зат. Ұрлықты кәсіп еткен адам.
Ұры алды. Қолды болды, ұрланды. **Ұрыға құрық берді.** Қарақшыны қолдап, бем берді. **Ұрыға құрық салдырмады.** Малды црыға алдырмады, қырағы болды. **Ұры иттей.** Сұзнапақтанып, сумаңдап. **Ұры иттей шулатты.** Азан-қазан қылды. **Ұрының арты қуыс.** Сезіктенді, қорықты. **Ұрының қолын кестірген.** Ұрыққа тыйым салған, црыны жасалаудың түрі. **Ұры сай.** Жықыл-жықылды көп жынысты сай. **Ұры тіс.** Тіс қабаттың үстіңгі жағымен қабаттаса шыққан қосалқы тіс.

ҰРЫ-БӨРІ зат. Ұры-қары, жау.

ҰРЫДАЙ сын. Ұры сияқты.
ҰРЫҚ зат. 1. биол. <лат. embryo> Аталық және аналық жыныс жасушаларының қосылу үдерісі – црықтану нәтижесінде түзілген бір жасушалы жаза аза (зигота). 2. Тұқым; дән. 3. ауыс. Негіз, түп тамыр. 4. жерг. Ру, тек, ұрым-бұтақ.

Ұрық алмастыру. биол. Екте өсімдіктерді бір жерге кезектестіріп өсіру әдістері. **Ұрық ауыстыру.** биол. Жатында пайда болған црықты екінші аза жатынына орналастыру. **Ұрық жапырақшалары.** биол. <лат. strata germinalia> Ұрықтық дамудың гаструляция кезеңінде бластуладан пайда болатын, маманданған жасушалар қабаттары (сыртқы қабат – эктодерма, ішкі қабат – энтодерма, ортаңғы қабат – мезодерма және оларды өзара байланыстаратын эмбрионалдық дәнекер ұлпасы – мезенхима). **Ұрық жолы.** биол. Пісіп жетілген црық өтетін түтік. **Ұрық көпіршігі.** биол. <лат. blastocystis, грек. blastos – бастама, cystis – көпіршік> Болиектену кезеңі нәтижесінде түзілетін, іші қуыс сүтқоректілер црығы. **Ұрық қандауыры.** биол. <лат. acrosoma, грек. acron – ұшы, soma – дене> Аталық жыныс жасушасы – сперматозоид басының құрамындағы құрылым. **Ұрық тамыршысы.** биол. Өсімдік тамыршының црықтағы белгісі. **Ұрық түйіні.** биол. <лат. nodulus embryonicus> Сүтқоректілер црық көпіршігі (бластоциста) ішіндегі күңгірт түсті ірі жасушалардан (бластомерлер) құралған түйін (эмбриобласт). **Ұрық шашты.** Өніп-өсті, көбейді.

ҰРЫҚҚАП зат. биол. Жемістің тұқымды (црықты) қоршаған бөлігі.

ҰРЫ-ҚАРЫ зат. Ұрлық жасайтын, соны кәсіп ететін адам.

ҰРЫҚСАТ зат. сөйл. **Рұқсат.**

ҰРЫҚСАТСЫЗ сын. сөйл. **Рұқсатсыз.**

ҰРЫҚТАН= ет. Тұқым шашу, црық егу.

ҰРЫҚТАНДЫР= ет. Тұқым шаштыру, црық ектіру.

ҰРЫҚТАНДЫРҒЫЗ= ет. Тұқым шашқызу, црық еккізу.

ҰРЫҚТАНДЫРҒЫЗУ Ұрықтандырғыз етістігінің қимыл атауы.

ҰРЫҚТАНДЫРУ Ұрықтандыр етістігінің қимыл атауы.

ҰРЫҚТАНДЫРЫЛ= ет. Тұқым шаштырылу, црық ектірілу.

ҰРЫҚТАНДЫРЫЛУ Ұрықтандырыл етістігінің қимыл атауы.

ҰРЫҚТАНУ Ұрықтан етістігінің қимыл атауы; аталық және аналық жыныс клеткаларының қосылып, бір клеткалы црық-зиготаның түзілу процесі.

ҰРЫҚТЫҚ сын. Ұрық боларлықтай, црыққа тән.

Ұрықтық кезең. биол. Эмбриогенездің бастапқы кезеңі. **Ұрықтық ұлпа.** биол. <лат. mesenchyma> Ұрықтың алашқы дәнекер ұлпасы.

ҰРЫҚ-ШАРҚЫ зат. Ұрым-бұтақ, рух.

ҰРЫЛ= ет. 1. Қақтызу, соқтызу. 2. Тазақ жеп, соққыға жығылу.

ҰРЫЛУ Ұрыл етістігінің қимыл атауы.

ҰРЫМ: ұлын Ұрымға [Ұрымге], қызын Қырымға [Қытайға] шұбыртты [зыттырды]. Ұрым-бұтағын бытыратып, тоз-тозын шығарды.

ҰРЫМТАЛ сын. 1. Жақын, жуық, таяу. 2. Қолайлы, ыңғайлы (жағдай).

Ұрымтал жер. а) Қолайлы жағдай, ыңғайлы жер. ә) Тұтқиылдан соқтығатын өкпе тұс, төте.

ҰРЫМТАЛДАУ сын. Қолайлырақ, ыңғайлылау.

ҰРЫМТАЛДЫҚ зат. Қолайлылық, ыңғайлылық.

ҰРЫН= ет. 1. Бір нәрсеге қақтығу, тиісу, соқтығу. 2. ауыс. Бір пәлеге, жаманышылыққа душар болу, кездесу, кезігу. 3. ауыс. Ебін, оңтайын табу.

Ұрынарға [ұрынуға] қара таппады. Кімге соқтығарын білмеді, біреуге тиісуге ілік іздеді. **Ұрынып қалды.** Сәтсіздікке жолықты, қапыда қалды.

ҰРЫН: ұрын жіберді. этн. Айттырған қыздың аулына күйеу жігітті сый-сыяпатпен жасырын аттандырды. **Ұрын жіберу.** этн. Күйеуді айттырған қызға тойдан бұрын жеңгелеріне сыйлықтарын алып, қыздың аулына жасырын жөнелтіру салты. **Ұрын келді [барды].** этн. Айттырған қыздың аулына жеңгелеріне сый-сыяпат алып, жасырын келді. **Ұрын келу.** этн. Қалыңмалының біразын өткізгеннен кейін күйеудің жөн-жоралғысымен, сыйлықтарымен қыз аулына бірінші рет келуі.

ҰРЫНҒЫШ сын. Ұрынақ, тез бейімделгіш.

ҰРЫНДА= ет. Ұрын бару.

ҰРЫНДЫ: ұрынды жер. Ыңғайлы жер, қолайлы сағат.

ҰРЫНДЫР= ет. Душар ету, кезіктіру.

ҰРЫНДЫРУ Ұрындыр етістігінің қимыл атауы; душар ету.

ҰРЫНДЫРЫЛ= ет. Душар еткізу.

ҰРЫНКЕЗЕК сын. жерг. Немқұрайды.

ҰРЫНТ= ет. 1. Душар ету, кезіктіру. 2. Терлету, иаршату.

ҰРЫНТУ Ұрынт етістігінің қимыл атауы.

ҰРЫНУ Ұрын етістігінің қимыл атауы.

Ұрынуға қара таппады. Өз-өзінен басына бөле тіледі, сендей соғысты, қағынды, құтырды.

ҰРЫНУШЫЛЫҚ зат. Кезігушілік, цшыраушылық.

ҰРЫНШАҚ сын. 1. Орынсыз біреуге тиісе беретін, соқтығыа беріш. 2. Жаңғалақ, тұзы жеңіл. // Жаңғалақ, соқтығықшы кісі. 3. Асау, алаңғасар, шәкес (ат).

Ұрынақ ат. Қызба, соқтығықшы ат.
ҰРЫНШАҚТАУ сын. Жаңғалақтау, алаңғасарлау.

ҰРЫНШАҚТЫҚ зат. Жаңғалақтық, алаңғасарлық.

ҰРЫНЫС= ет. Қақтығысу, соқтығысу.

ҰРЫҢҚЫРА= ет. Сабаңқырау, жұмырлық жұмсқаңқырау.

ҰРЫҢҚЫРАУ Ұрыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰРЫП-ЖЫГУ Ұрып-жық етістігінің қимыл атауы.

ҰРЫП-ЖЫҚ= ет. Мерт қылып сабау, сылқата өлімші қылып цру.

ҰРЫП-СОҒУ Ұрып-соқ етістігінің қимыл атауы; соққыға жығу, таяқтау.

ҰРЫП-СОҚ= ет. Соққыға жығып, жәбірлеу.

ҰРЫП-ҰРЫШ үст. Ұрып-соғып, жәбірлеп.

ҰРЫС¹ зат. 1. Соғыс, шайқас. 2. Керіс, талас, жанжал.

Ұрыс дағдарысы. әск. Ұрыс қимылдары барысындағы шешуші кезең. **Ұрыс даласы.** Майдан даласы. **Ұрыс жоспары.** әск. Ұрыс қимылдарын жоспарлау жөніндегі құжаттар жиыны. **Ұрыс жүргізу.** Соғысу, црысқа шығу. **Ұрыс қимылдары.** әск. Қарулы күштердің барлық түрлерінің, бөлімдерінің, құрамаларының, бірлестіктерінің қойылған црыс тапсырмасын орындау барысында ұйымдасқан қимылдары. **Ұрыс қылды.** Наразылық білдірді, керісті. **Ұрыс мәшинесі.** әск. Түгелдей немесе жартылай сауыттанған, црыс жүргізуге, црыстық қимылдарды қамтамасыз етуге және әскерді басқаруға арналған қару-жарақ орнатылған шынжыр табанды немесе дөңгелекті өздігінен жүретін мәшине. **Ұрыс салды.** а) Қолма-қол црысқа кірісіп кетті, соғысты. ә) Жанжал шығарды. **Ұрыс сипаты.** әск. Белгілі бір црысқа тән жалпы сипаттар мен қасиеттердің және оның ерекшеліктері мен өзіне тән белгілерінің жиынтығы. **Ұрыс тиімділігі.** әск. Қарудың црыстық тиімділігі, оның әртүрлі жағдайдағы црыс тапсырмасын орындауға бейімделу деңгейі.

ҰРЫС²= ет. 1. Керісу, дауласу, жанжалдасу.

2. Қатты сөз айту, соғу. 3. Араздасу. 4. Соғысу, төбелесу, қырқысу. 5. Қуңкілдеп, жақтырмай сойлеу. 6. Ақыл айту, дұрыс жолға бағыттау. 7. Налу, қапа болу.

Ұрысып алды. Ешкім жоқпа, оңашада кейіді. **ҰРЫС-ЖАНЖАЛ** зат. Дау, црыс, керіс. **ҰРЫС-КЕРІС** зат. Дау-жанжал, сойқан. **ҰРЫС-ҚАҒЫС** зат. Уақ-түйек, ілін-тартпа, кикілжің, шашу сөз.

ҰРЫСҚАҚ сын. Ашушаң, црысқұмар, керіскіш, шәкес мінезді.

ҰРЫСҚАҚТЫҚ зат. Ашушаңдық, жанжалқойлық, црысқұмарлық.

ҰРЫСҚАЛ сын. жерг. Ұрысқақ, ҰРЫСҚАНСУ Ұрысқансы етістігінің қимыл атауы.

ҰРЫСҚАНСЫ= ет. Ұрысып, жекірен сияқты болу.

ҰРЫСҚЫШ сын. Ұрысқақ, ашуланшақ, керіскіш.

ҰРЫС-ТАЛАС зат. Дау-дамай, жанжал.

ҰРЫС-ТӨБЕЛЕС зат. Жанжал, қырғын, алыс-жұлыс.

ҰРЫСТЫҚ сын. Ұрысқа арналған, црысқа қатысты.

Ұрыстық атыс. әск. Штаттық оқ-дәрілермен штаттық қарудан нысаналарға ату; ату дайындығының жоғары формасы, армия мен флоттың жеке құрамын црысқа өте ұқсас жағдайларда қаруды қолдануға үйрету. **Ұрыстық барлау шолғыны.** әск. Маңдайшап алдында және батальон немесе ротаның қапталдарында жергілікті жерді және қарсыласты барлау үшін жіберілетін барлау органы. **Ұрыстық жабдықтау пункті.** Қару қабылдау, оқ-дәрі қорларын сақтау, оларды атысқа ішінара дайындау және олармен бөлімшелерді қамтамасыз ету үшін црыс қимылдары кезеңінде батальонда

(ротада) ұйымдастырылатын ұрыстық жабдықтау пункті.

ҰРЫСТЫР= ет. 1. Жанжалдастыру, керістіру. 2. Ұрысқызу, қатты сөз айтып, сөккізу. 3. Соғыстыру, шайқастыру, төбелестіру.

ҰРЫСТЫРУ Ұрыстыр етістігінің қимыл атауы.

ҰРЫСУ Ұрыс етістігінің қимыл атауы. 1. Жанжалдасу, керісу. 2. Соғысу, шайқасу, төбелесу.

Ұрысуға қара таппады. Ілік іздеді, сойқан салғысы келді.

ҰРЫСШЫЛ сын. Ұрысқұмар, басқаға тиіскіш.

ҰРЫСЫҢҚЫРА= ет. Ұрса тұсу, жазғырыңқырау.

ҰРЫСЫҢҚЫРАУ Ұрысыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰРЫСЫС= ет. Сөзге келісу, жанжалдасу.

ҰРЫША ұст. Ұры сияқты.

ҰСА= ет. сөйл. **Ұқса.**

ҰСАҚ сын. 1. Кішігірім, майда, уақ, 2. ауыс. Тывнан құралған майда ақша. 3. ауыс. Қой-ешкі, уақ мал. 4. ауыс. Күйкі тіршілік, уақ-түйек. 5. ауыс. Қақ-соққа құмар, өсек-аянға мән бергіш (адам). 6. ауыс. Кішкентай, болмашы нәрсе. 7. Жұқалтан, сіркіреп жауған, майда (жаңбыр, қар). 8. ауыс. Мәңсіз, елеусіз, қарапайым.

Ұсақ адам. Биреудің мерейін көре алмайтын, іші тар кісі. **Ұсақ бұзақылық,** заң. <ағыл. small hoodliganism>. Қылмыстық жаза қолданылатын бұзақылыққа жетекшілік әкімшілік құқық бұзушылық. **Ұсақ бүрлер.** биол. <лат. microvilli> Жасуша қабықшасы (плазмолемма) мен цитоплазмасының тым ұсақ өсінділері. **Ұсақ глиоциттер.** биол. <лат. microglia> Жүйке ұлпасының құрамында болып, қораныш қызметін атқаратын моноциттер туындысы. **Ұсақ қара.** Қой, ешкі сияқты уақ мал.

Ұсақ құмды саздақ. Кейбір қасиеттерімен лёсқа ұқсас, бірақ көп қабатты, сазды, құмды, кейде қыршық түйірлер түрінде болатын саздақ. **Ұсақ саудагер.** Ұсақ-түйек сатумен тын-тебенін тауып жүрген адам. **Ұсақ сезім.** бейн. Көрсөқырарлық, желікпе сезім. **Ұсақ сөз.** Мәңсіз әңгіме, өсек-аян, пыш-пыш сөз. **Ұсақ топырақ.** Түйірлері өте ұсақ, 1 мм шамасынан да кіші болатын топырақ. **Ұсақ түйіршікті уылдырық.** Сазан, көксерке, қаракөз, табан, шортан, жайын сияқты балықтардан алынатын уылдырықтың түрі. **Ұсақ шабақ.** Тұқы тұқымдасына жататын ұсақ балық.

ҰСАҚЖАҢПАҢАҚТЫ сын. Жатырағы майда. **Ұсақжапырақты ақсора.** өс. <лат. suaeda microphylla>. Өркендері күлгін түсті, жапырағы ұсақ, гүлі екі-үштен шоғырлана орналасқан сора туысына жататын бұта түріндегі біржылдық өсімдік.

ҰСАҚЖАҢПАҢАҚТЫЛЫҚ зат. биол. Топырақта цинк жетіспеуден болатын жеміс дақылдың кеселі.

ҰСАҚСЫН= ет. Менсінбеу, қанағат тұтпау. **ҰСАҚСЫНУ** Ұсақсын етістігінің қимыл атауы.

ҰСАҚТА= ет. 1. Майдалау, ұнтақтау, ұсату. 2. ауыс. Азындану, азып-тозу. 3. Ақшаны майдалау. 4. ауыс. Босату, жібіту. 5. ауыс. Тіршілік күйбеңнен аса алмау, қақ-соққа мән беру.

ҰСАҚТАҒЫШ зат. Мал азығын ұнтақтап бөлуге арналған мәшине.

ҰСАҚТАЛ= ет. 1. Майдалану, ұсатылу, ұнтақталу. 2. ауыс. Азындану, азып-тозу. 3. ауыс. Шашырау, әр тарапқа кету, шымшытырық болу.

Ұсақталған тас. Табиғи жолмен үзілген немесе жасанды түрде әдейі майдаланған ұсақ тастар.

ҰСАҚТАЛУ Ұсақтал етістігінің қимыл атауы. 1. Майдалану, ұсатылу. 2. ауыс. Азындану, азып-тозу, күйбең тіршіліктен аса алмау.

ҰСАҚТАН= ет. Майдалану, азып-тозу, азындану.

ҰСАҚТАНУ Ұсақтан етістігінің қимыл атауы.

ҰСАҚТАС зат. Құрылыстық және жол жұмыстарына пайдаланылатын майдаланған тас.

ҰСАҚТАТ= ет. 1. Майдалату, ұсату. 2. Ақшаны майдалату, ірі ақшаны майда ақшаға айырбау. 3. ауыс. Азып-тоздыру, азындану, күйбең тіршілікке бой ұрысу.

ҰСАҚТАТУ Ұсақтат етістігінің қимыл атауы. **ҰСАҚТАУ**¹ сын. Майдалау, онша үлкен емес, кішірек.

ҰСАҚТАУ² Ұсақта етістігінің қимыл атауы. **ҰСАҚТАУШЫ** зат. Жынысты уату, ұсақтау жұмыстарымен шұғылданышы маман.

ҰСАҚ-ТҮЙЕК зат. 1. Майда-шүйде (зат). 2. Кәкір-шүкір, қиқыр-сиқыр, жеңіл-желпі. 3. ауыс. Кемшілік, қателік. 4. ауыс. Күңделікті күйбең, күйкі тіршілік.

Ұсақ-түйек дүкені. Күңделікті тұрмысқа қажетті майда-шүйде зат сататын сауда орны. **Ұсақ-түйек сатты.** Күңделікті тұрмысқа қажетті майда-шүйде затпен сауда жасады. **Ұсақ-түйек шаруа.** Майда-шүйде тіршілік қамы.

ҰСАҚТЫҚ зат. Оңшалықты маңызды жоқ, уақ-түйек, мәңсіз мәселелен шұғылданышылық.

ҰСАҚТІКЕН: ұсақтікен жүзген. өс. <лат. calligonum spinulosum> Кирказондар тұқымдасы жүзген туысына жататын өсімдіктің түрі.

ҰСАҚ-ҰЛАН сын. Үлкенді-кішілі, азы-көпті, майда-шүйде.

ҰСАҚШЫЛ сын. Ұсақ-түйекке мән бергіш, елегіш.

ҰСАҚШЫЛДЫҚ зат. Ұсақ құлық, анау-мынауға, ұсақ-түйекке мән берушілік.

ҰСАТ= ет. 1. Майдалау, ұнтақтау. 2. Ақшаны майдалау.

ҰСАТ²= ет. сөйл. **Ұқсам.** 1. Айыптау, ұқсас ету. 2. ауыс. Жолын құрысу. 3. Балау, телу.

ҰСАТҚЫШ зат. Қатты заттың кесектерін ұсақ бөлшектерге айналдырып ұсатуға, майдалауға арналған зертханалық не техникалық аспап.

ҰСАТТЫР= ет. Майдалау; ұсатқызу, ұнтақтау.

ҰСАТТЫРУ Ұсаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҰСАТУ Ұсат етістігінің қимыл атауы.

ҰСАТЫЛ= ет. Майдалану, уатылу.

ҰСАТЫЛУ Ұсатыл етістігінің қимыл атауы.

Ұсатылу белдемі. кен. Жер қыртысының жарықтар мен жарықшақтар жүйесі кеңінен қамтыған белдемі.

ҰСАУ Ұса етістігінің қимыл атауы.

ҰСҚЫН зат. Әлет, кескін, кейін.

Ұсқыны жаман. Түрі үрейлі, адам көргісіз, келіссіз. **Ұсқыны қашты.** Түрден түр қалмады, сұрқы кетті. **Ұсқының құрғыр!** қарғ. Сұры, тұрпаты келіспеген адамға айтылады.

ҰСҚЫНДЫ сын. Ұқсас, кескіндес, түстес.

ҰСҚЫНСЫЗ сын. 1. Түрі жаман, бет-әлпеті келіспеген, реңсіз (кісі). 2. Жаман, ескі, жұптыны (зат, нәрсе). 3. Сұрқай, сұрқысыз (табиғат.) 4. Жазымсыз, жеккөрінішті. 5. стиль. Ақын бұл жерде қартай бастаған мосқал адамға қатысты айтып отыр.

ҰСҚЫНСЫЗДАН= ет. Түсі қашу, өңсіздену. **ҰСҚЫНСЫЗДАНУ** Ұсқысыздан етістігінің қимыл атауы

ҰСҚЫНСЫЗДАУ сын. Кескінсіздеу, реңсіздеу, сұрқысыздау.

ҰСҚЫНСЫЗДЫҚ зат. 1. Кескінсіздік, реңсіздік, бет-әлпетті келіспеушілігі. 2. Заттың, нәрсені көнетоз, жұптыны болуы, көркісіздік. 3. Жағымсыз, жеккөрінішті әрекеттер.

ҰСТА зат. 1. Темірден неше түрлі бұйым жасап шығаратын қолонері бар адам. 2. ауыс. Өнерлі, шебер. 3. ауыс. Тілмар, шешен. 4. ауыс. Белсенді, көшбасшы, белді (азаматы).

Ұста дүкені. Ұсталық қалыптау немесе ұсталық баспалау жұмыстарын орындау үшін

жабдықталған орын; Ұстахана, ұстаның жұмыс істейтін шеберханасы. **Ұста көрген бала.** Тәлім-тәрбие көрген бала.

ҰСТА= ет. 1. Бір нәрсені қолмен қармап тұту. 2. Қолмен демеу, сүйеу. 3. Жармасу, уыстау. 4. Қолға түсіру. 5. Бір нәрсені бекітіп жібермеу. // Адамның өз бойын белгілі бір қалыпта көрсетуі. 6. Бір нәрсенің қолда болуы, кәсіп ету. 7. Бағып-қағу, өсіру, күту. 8. Бір затты бір жерге тұту, құру. 9. Бір затты қажетке жарату, кәдеге асыру, пайдалану. 10. Жазалап қамау, тұтқындау. // Қамап қою, торға салу. 11. Елді басқару, ие болу. 12. Жолын қуу, қолдау, жолына түсу. 13. Еске сақтау, қадір тұту. 14. Жібермей тұру, тоқтату. 15. Көтеру, алдына алып отыру. 16. Адамның өзін ертерлі жағдайда көрсетуі. 17. ауыс. Қалқан қылу, қорғану.

Ұстағанның қолында, тістегеннің аузында. Кім көрінгенге жем болды, талпалайға түсті. **Ұстап алды.** а) Қолға түсірді, тұтқындады. ә) Шап берді, бас салды. **Ұстаса – уысында, ашса – алақанында.** Дегенің қылды, білгенің жасады, бар білік өзінде.

ҰСТАҒАН зат. жерг. Ет турағанда қонақ қарап отырмас үшін берілетін кесек ет.

Ұстағандап беру. Етті ұсақтап турамай, кесек түрінде беру.

ҰСТАҒАНСЫ= ет. Ұстаған сияқты қимыл жасау.

ҰСТАҒЫШ¹ зат. Зат ұстау қабілеті бар бұйым.

ҰСТАҒЫШ² зат. жерг. Балық ұстайтын ау.

ҰСТАҒЫШ³ зат. жерг. Тұтқа.

ҰСТАҒЫШ⁴ сын. Ұстауға шебер.

Ұстағыш канал. с у шар. Құрғатылған егістікке сырттан жерасты ыза суының келуін тоқтататын канал.

ҰСТАД зат. ескікіт. Ұстаз, ақылшы.

ҰСТАЗ [ир. استاد] зат. 1. Тәлім-тәрбие, білім егетін оқытушы. 2. Белгілі бір өнердің түрін үйретуші. 3. Ақылшы, басшы.

Ұстаздан ғылым алды. Мұғалімнен ілім-білім үйренді, сауатын ашты. **Ұстаз [алдың] көрмеген.** Ұстаздан дәріс алмаған, оқымаған, сауатсыз. **Ұстаз тұтты.** Ұстазды деп санады.

ҰСТАЗДЫҚ зат. Оқытушылық, мұғалімдік, жетекшілік, басшылық.

Ұстаздық қылды [етті]. Бала оқытты, үйретті, мұғалімдік қызмет атқарды.

ҰСТАЗХАНА зат. Мектептегі мұғалімдер бөлмесі.

ҰСТАЛ= ет. 1. Қолға түсу, қамалу, тұтқындау. 2. Пайдаланылу, жаратылу. 3. Ұстанылу, бағыт алу. 4. Қаражаттың, ақшаның белгілі бір бөлігінің аударылуы, бөлінбей қалуы, қолға берілмеуі. 200 теңге ұст алды.

Ұсталған шығын. экон. Өнімді өндіруге жұмсалатын ағымдағы шығын.

ҰСТАЛУ Ұстал етістігінің қимыл атауы.

1. Қолға түсірілу, тұтқындау, қамауға алыну. 2. Қолда болу, пайдаланылу.

ҰСТАЛУШЫ зат. заң. Қолға, қамауға түскен адам.

ҰСТАЛЫҚ зат. 1. Ұста өнерін кәсіп етушілік. 2. Шеберлік.

Ұсталық цех. тех. Тоқпақта соғып, соғылма жасайтын цех.

ҰСТАЛЫҚ-ҚАЛЫПТАУ: ұсталық-қалыптау цехы. тех. Ыстықтай қалыптайтын қосынды баспақта және қолденең соғу машинасында қалыптап, соғылма жасайтын цех.

ҰСТАЛЫМ зат. Фотоаппарат тетігінің ашылып-жабылу уақыты.

ҰСТАЛЫН= ет. 1. Қолға түсірілу. 2. Ақшаның белгілі бір бөлігінің берілмеі, алынып қалуы.

ҰСТАЛЫНУ Ұсталын етістігінің қимыл атауы.

ҰСТАМ зат. Өзін-өзі ұстай білушілік.

ҰСТАМА¹ зат. Соқпа-соқпада ауыратын ауру, елірме мез.

Ұстамасы ұстады. Ауырып қалды, ұстама ауруы қайталады.

ҰСТАМА² зат. Қуғын.

ҰСТАМАЛА= ет. Қамалап ұстай беру.

ҰСТАМАЛАУ Ұстамала етістігінің қимыл атауы.

ҰСТАМАЛЫ сын. Соқпа-соқпада ұстайтын, үйренішті талма (ауру).

Ұстамалы ауру. м е д. <лат. epilepsia>. Қояншық, талма ауруы.

ҰСТАМДЫ сын. Байытты, байсалды, сабырлы.

ҰСТАМДЫҚ зат. сөйл. 1. **Ұстамдылық.** 2. Беріктік, мықтылық.

ҰСТАМДЫЛЫҚ зат. 1. Байыттылық, байсалдылық, сабырлық. 2. псих. Адамның бойындағы жағымды қасиет; өз тәртібін қадағалай білу, қызбалығы мен үстірт әрекетін тежей алу, оларды қолданыстағы тәртіп нормалары мен ережелеріне бағындыру.

ҰСТАМДЫРАҚ сын. Ұстамдылау, байсалдырақ, сабырлылау.

ҰСТАМПАЗ сын. Ұстағыш.

ҰСТАМСЫЗ сын. 1. Өзін-өзі ұстай алмайтын, шыдамсыз. 2. Өзіндік ұстамы жоқ, тұрақсыз.

ҰСТАМСЫЗДЫҚ зат. 1. Өзін-өзі ұстай алмаушылық, шыдамсыздық, сабыр сақтамаушылық. 2. Өзіндік ұстамы жоқтық, тұрақсыздық, бостық.

ҰСТАН¹ зат. жерг. Тіреу.

ҰСТАН²= ет. Бір нәрсеге жан-тәнімен берілу, соның жолын қуу.

Ұстанған діні. Діни наным-сенімі, тұтыңған діні.

ҰСТАНЫМ зат. Нақты бір мәселеге көзқарас.

ҰСТАНУ Ұстан етістігінің қимыл атауы.

1. Бір нәрсенің жолын қуу, өмірлік ұстаным ету. 2. Үлгі тұту.

ҰСТАҢҚЫРА= ет. Ұстағандай болу, ұстаған сияқты.

ҰСТАҢҚЫРАУ Ұстаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰСТАР: ат ұстар. көне. этн. Жаңа туған жас бала, ұл.

ҰСТАРА [ар. استره] зат. 1. Шаш алатын, сақал-мұрт қыратын өткір пышақ. 2. ауыс. Қылшылдаған, өткір.

Ұстараның жүзіндей. а) Аумалы-төкпелі, бірде олай, бірде былай. ә) Өткір, қайраған. **Ұстараның жүзінде отыр.** Өте қиын, қысылтаяң жағдайда қалу туралы айтылады. **Ұстараның жүзінде отырды.** Өте қиын, қысылтаяң жағдайда қалды. **Ұстара дүзі тигенен.** Сақал-мұрты көптен алынбаған.

ҰСТАРАСЫЗ сын. Ұстарасы жоқ, ұстара қолданбаған, ұстарамен алынбаған.

ҰСТАРЛЫҚ: ел ұстарлық. Ел билерлік, ие боларлық.

ҰСТАРТ= ет. 1. Жетілдіру, ұстау, шыңдау. 2. Әрі қарай айта түсу, қыздыру, орбиту.

ҰСТАРТУ Ұстарт етістігінің қимыл атауы.

ҰСТАС= ет. 1. Алысу, тіресу, төбелесу. 2. Біреумен байланысу, өштесу, тартысу. 3. Жанжалдасу, керісу. 4. Ұстауға көмектесу, болысу. 5. ауыс. Су бетіне мұз қатып, беки түсу.

ҰСТАСТЫР= ет. Қол қастастыру, біріктіру, қосу.

ҰСТАСТЫРУ Ұстастыр етістігінің қимыл атауы; байланыстыру, біріктіру, жапсарластыру.

ҰСТАСУ Ұстас етістігінің қимыл атауы.

1. Алысу, тіресу, төбелесу. 2. Біреумен байланысу, тартысу, жағаласу.

ҰСТАТ= ет. 1. Қолға беру. 2. Екі затты бір-бірімен байланыстыру, бекіту. 3. Бір затты екінші затқа ілу, таңу. 4. Қамату, тұтқындату, тұрмеге жаптыру. 5. Болымсыз тұлғада жеткізбеу, қашу деген мағынаны білдіреді. 6. Болымсыз тұлғада қолға түспеу, арман болу деген мағынаны білдіреді.

ҰСТАТҚЫЗ= ет. Қолға бергізу, қол тигіздіру, ұстаттыру.

ҰСТАТҚЫЗУ Ұстатқыз етістігінің қимыл атауы.

ҰСТАТТЫР= ет. Бір-бірінің қолынан ұстатқызу. 2. Байланыстыру, бекіту.

ҰСТАТТЫРУ Ұстаттыр етістігінің қимыл атауы.

ҰСТАТУ Ұстат етістігінің қимыл атауы. 1. Қолға беру, қолға тигізу. 2. Бекіту, байланыстыру. 3. Тұтқындату, қаматуға алғызу, тұрмеге жаптыру.

ҰСТАУ Ұста етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсені қолмен қармап тұту. 2. Белгілі бір жерде болуын қадағалау. 3. Қолға түсіру, қамату. // заң. Қаматуға алу түрінде бұлтартпау шарасын қолдану туралы мәселені шешу, ұсталған адамның қылмысқа қатыстылығын анықтау мақсатында қылмыс жасады деп сезіктелген адамға қолданатын қысқа мерзімді мәжбүрлеу шарасы.

Ұстауға салу. Қамату, тұрмеге жабу.

ҰСТАХАНА зат. Темірден әртүрлі заттар жасап шығаратын дүкен.

ҰСТЫН зат. 1. Үй құрылысының үстіңгі жағын көтеріп ұстап тұру үшін қойылатын тіреу, баған. 2. ауыс. Тірек, қоралыш, тұғыр.

ҰСТЫНДЫҚ сын. Тірек боларлық, негізгі.

ҰСТЫНША зат. 1. Қатар бағанаша. 2. Бірінің астына бірі жазылған қысқаша жазулардың қатары.

ҰСЫН= ет. 1. Бір затты біреуге қолымен әперу. 2. Қолын беру. 3. ауыс. Белгілі бір атақ-дәреже алуға қолайлы деп табу, ұйғару, қалау. 4. Белгілі бір мақсатты жүзеге асыруға ұсыныс жасау. 5. Беру, сыйлау. 6. ауыс. Көрсету, таныту. 7. ауыс. Көздеу, нысанға алу, кезеу. 8. ауыс. Орын беру.

ҰСЫНАҚТЫ сын. сөйл. Өнерпаз, шебер.

ҰСЫНАБАЛЫ сын. Белгілі бір ұсыныстарды, пікірлерді қамтитын.

Ұсынабалы көрсеткіш. Белгілі бір ұсыныстарды, пікірлерді қамтитын көмекші құрал.

ҰСЫНҒЫЗ= ет. Бір затты біреуге әпергізу, қолын бергізу.

ҰСЫНҒЫЗУ Ұсынғыз етістігінің қимыл атауы.

ҰСЫНДЫ= ет. Белгілі бір атақ-дәрежеге, қызметке қолайлы деп таптыру, ұйғарту.

ҰСЫНДЫРУ Ұсындыр етістігінің қимыл атауы.

ҰСЫНТ= ет. Ұсыныс жасату.

ҰСЫНТУ Ұсынт етістігінің қимыл атауы.

ҰСЫНУ Ұсын етістігінің қимыл атауы. 1. Бір затты біреуге қолымен әперу. 2. Бір мақсатты жүзеге асыруға ұсыныс жасау.

ҰСЫНЫҚТЫ сын. сөйл. **Ұсынақты.**

ҰСЫНЫҚТЫЛЫҚ зат. Іскерлік, пысықтық, шеберлік.

ҰСЫНЫЛ= ет. 1. Берілу, әперілу. 2. Белгілі бір мақсатты жүзеге асыруға ұсыныс жасалу. 3. Белгілі бір атақ-дәреже, қызметке қолайлы деп табылу.

ҰСЫНЫЛУ Ұсыныл етістігінің қимыл атауы.

1. Белгілі бір қызметке тағайындалу, атақ-дәреже берілу; ұсыныс жасалу. 2. Пайдаланылу, пайдаға жаратылу.

ҰСЫНЫМ зат. экон. Рыноқтағы немесе тауар өндірушіні қанағаттандыратын тиімді баға бойынша өндіріліп, сатуға ұсынылуы мүмкін тауарлардың жиынтығы.

Ұсыным ауытқымасы экон. Сатушылар (сатушы) белгілі бір уақыт кезеңі ішінде түрлі бағамен сатуға ұсынатын тауарды немесе қызметтің мөлшерін көрсететін ауытқыма. **Ұсынымды молайту.** экон. Рыноқта кез келген бағамен ұсынылатын тауарлар мен қызметтердің көлемін ұлғайту; ауытқымалы ұсынымды оңа қарай сыйғыту. **Ұсыным жер.** Жақын қашықтық. **Ұсыным факторы.** экон. Ресурстың қолда бар мөлшерін ұлғайту, оның сапасын арттыру немесе экономика үшін тауарлар мен қызметтерді көп мөлшерде өндіру мүмкіндігін жасайтын техникалық білімдерді кеңейту.

ҰСЫНЫМ: қол ұсыным. Өте жақын қашықтықты білдіретін халықтық өлшем.

ҰСЫНЫС¹ зат. Нақтылы тілек, тұржырымды пікір.

ҰСЫНЫС² зат. жерг. Қайырым, қатынас, аралас.

ҰТ= ет. 1. Екі жақ болып сайысқанда біреуі екіншісін тізе бүктіру, жеңу; пайда келтіру. 2. Соғыста, шайқаста жеңіп шығу, тізе бүктіру. 3. Бастырмалау, тықсыру. 4. Жол қысқарту. 5. Уақытты үнемді пайдалану. 6. Өз пайдасына шешу, пайда келтіру.

ҰТҚЫЗ= ет. 1. Ойыннан жеңілу. 2. Жол қысқарту.

ҰТҚЫЗУ Ұтқыз етістігінің қимыл атауы.

ҰТҚЫЗЫҢҚЫРА= ет. Жеңіліңкіреу.

ҰТҚЫР сын. Ұтымды, мазмұнды, өнімді.

ҰТҚЫРЛЫҚ зат. Ұтымдылық, мазмұндылық.

ҰТТЫР= ет. 1. Ойыннан жеңілу. 2. Біреуде есесі кету, есесін жіберіп алу. 3. Уақытты босқа кетіру.

ҰТТЫРУ Ұттыр етістігінің қимыл атауы.

ҰТУ Ұт етістігінің қимыл атауы. 1. Жеңу.

2. Біреуге есесін жібермеу. 3. Уақыттан озу, уақытты үнемді пайдалану.

ҰТЫҚ¹ зат. Ұтымды түйін, түйінді сөз.

ҰТЫҚ² зат. жерг. Ұрық, ру, сүйек.

ҰТЫҚТЫ сын. Ұтымды, үйлесімді, орынды.

Ұтықты сөз. Орамды, ұтымды сөз.

ҰТЫЛ= ет. 1. Екі жақ болып сайысқанда біреуінің екіншісіне тізе бүзуді, жеңуді. 2. Соғыста, шайқаста жеңіліс табу, тізе бүгу. 3. Есесін жіберіп алу. 4. Шығындану, пайда көрмеу.

ҰТЫЛА= ет. 1. Бірінен соң бірі іліп әкету, жалтаруға мүмкіндік бермеу, бастырмалау. 2. Сатылау.

ҰТЫЛАС= ет. Бір-бірімен жалғасу.

ҰТЫЛАСУ Ұтылас етістігінің қимыл атауы.

ҰТЫЛАУ Ұтыла етістігінің қимыл атауы.

ҰТЫЛУ Ұтыл етістігінің қимыл атауы.

1. Жеңілу, мойынсыну. 2. Уақыт оздыру. 3. Шығындану, ұтылыс табу, пайда көрмеу.

ҰТЫЛЫҢҚЫРА= ет. Ұтылыс табыңқырау, жеңіліңкіреу.

ҰТЫЛЫҢҚЫРАУ Ұтылыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰТЫЛЫС зат. Ұтылып қалушылық, жеңіліс. Ұтылыс тапты. Ұтылып қалды, жеңілді.

ҰТЫЛЫССЫЗ сын. Ұтылысы жоқ, ұтылмайтын.

Ұтылыссыз қарыз. Қарыз мерзімі бойынша барлық облигациялар ойналып, ұтылым қарыз.

ҰТЫМ зат. Нәтиже, қорытынды.

ҰТЫМДЫ сын. 1. Ұтықты, ұтқыр (сөз).

2. Тиімді, пайдалы.

ҰТЫМДЫЛЫҚ зат. Тиімділік, ұтқырлық.

ҰТЫМДЫРАҚ сын. Ұтықтылау, тиімдірек.

ҰТЫМСЫЗ сын. Мәнсіз, жөн-жосықсыз, тиімсіз.

Ұтымсыз сұраным. экон. Мақсатты түрде қарсы әрекет жасауды талап ететін, денсаулыққа зиянды тауарларға (темекіге, алкогольді ішімдікке т. б.) сұраным.

ҰТЫМТАЛ сын. Бір нәрсенің, не қимылдың тиімді, қолайлы жері.

ҰТЫҢҚЫРА= ет. 1. Жеңіңкіреу, жеңіске жетіңкіреу. 2. Өндіріп тастау, қарту.

ҰТЫҢҚЫРАУ Ұтыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰТЫР зат. жерг. Жөні, реті, қисыны.

Ұтыры келген жерде. Орайы келгенде, сәті түскенде. **Ұтырын тапты.** Жөнін, ретін, қисынын келтірді.

ҰТЫРЛАС= ет. жерг. Бірлесу, жабылу.

Ұтырласып сөйлесу. жерг. Кезектесіп сөйлесу.

ҰТЫРЛЫ сын. жерг. 1. Ұтымды, ұтқыр.

2. Пайдалы, тиімді. 3. Ұтымтал, қолайлы.

Ұтырлы жерін тапты [күтті, тосты]. Қолайлы кезін, ұтымды сәтін пайдаланды.

ҰТЫС зат. 1. Сайысқа түсіп жеңіп шығу, жеңіске ие болу ісі. 2. Ұтып алынған пайда, түсім, олжа.

ҰТЫС= ет. Ойында алма-кезек ұту.

Ұтыстық қарыз. Ұтыс түрінде табыс төлетін қарыз.

ҰШ зат. Бір нәрсенің таусылған жері, шеті, шегі.

ҰШ¹= ет. 1. Көкке көтерілу, аспанға шығып қалықтау, әуелеу. 2. Қанаты қату. 3. Желдің, дауылдың, құйынның әсерінен жерден бір көтеріліп, бір түсіп домалау. 4. Буланып, түтін болып, жоғары шығып таралу, жайылу. 5. Шаңу, шаңы шығу. 6. стиль. Қаны кеуіп, шолдеу, қаталау. 7. Шапшаң басып жүгіру, зымырау. 8. Ұшаққа мініп жету. 9. Оқ атылу. 10. Ағаш жапырағының желдің әсерінен түсіп қалуы. 11. ауыс. Ұмтылу, талаптану. 12. ауыс. Ән салынып, жыр айтылу.

Ұшарға қанаты жоқ. а) Тағат таппады, не қыларын білмеді. ә) Қолдан келер ештеңе жоқ, шарасыз, дәрменсіз. б) Аңсау, тағат таппай құту мағынасында. **Ұшар көл, қонар көгі тарылды.** Бұл жерде мекен еткен жері тарылды деген мағынада айтылып тұр. **Ұшарымды жел [ұшарын], қонарымды [қонарын] сай білсін [біледі].** Белгілі тұрағы жоқ, басы ауған жаққа босып жүру мағынасында. **Ұшарын жел, қонарын сай біледі.** Белгілі тұрағы жоқ, басы ауған жаққа босып жүрді. **Ұшатын құстай қомданды.** Қанатын жазды. **Ұшқан күс, жүгірген [жорқан] аң.** Қыбыр еткен жан-жануар. **Ұшқан құспен жарысты.** поэт. Жүрісіне, шабысына көз ілеспеді. **Ұшқан құстай шарықтады.** Аяғы-аяғына тимеді, заулады. **Ұшқан құстан озды.** Зымырады, жүйірікті (жүйірік ат туралы). **Ұшқан [ызындаған] шыбынның ызыны [даусы] естілердей [естілетін(дей), білінетін(дей)].** Бң-дың жоқ, тып-тыншы. **Ұшып түсті.** Құлады, жалт ете қалды.

ҰШ²= ет. 1. Егіннің, өсімдік жемісінің суыққа ұрынып үсіп кетуі. 2. Суыққа ұрынып олу, қырылу.

ҰША¹ зат. Екі жамбастың үстіндегі қалың етті омыртқа мен сүбе қабырғалардың жиынтығы; сойылған малдың терісі, бас-сирағы, ішек-қарыны, өкпе-бауырынан басқа бөлігі.

Ұшанды сайла. этн. Сыйға лайықты сый қайтар деген мағынада айтылады.

ҰША² зат. жерг. Биік ағаштың ең жоғарғы қымы (ұшар басы).

ҰШАҚ зат. Аспан арқылы адам және жүк таситын әуе кемесі.

Ұшақ курсы. Меридиандардың бірі мен көлденең қышу кезінде ұшақтың бойлық осі арасындағы бұрыш. **Ұшақты басқару.** Ұшу аппаратын адам немесе борттық автоматтық құрылғылар кешені жүзеге асыратын басқару процесі.

ҰШАҚ-АНФИБИЯ зат. Суда да, құрлықта да қозғалуға ыңғайлы көліктік не әскери машина.

ҰШАҚ-НЫСАНА зат. әск. Ұшқысыз ұшақ.

ҰШАЛА= ет. 1. Ұшаға бөлу. 2. ауыс. Түйінін шешу, саралау.

ҰШАН¹ зат. жерг. Желкенді қайықтың қлкен түрі.

ҰШАН² зат. жерг. Теңіз айдыны.

ҰШАН³ сын. 1. Ұшы-қыры жоқ. 2. ауыс. Көл-көсір, мол.

Ұшан дала. Кең дала, кең жазық.

ҰШАНДАҚ зат. көне. Ұшы-қыры жоқтық.

ҰШАН-ДАРИЯ сын. Көзжеткісіз, қысы-қыры жоқ, орасан көп.

ҰШАН-ТЕҢІЗ сын. 1. Ұлан-қайыр, шексіз-шетсіз. 2. Көл-көсір.

ҰШАР¹ зат. Биік ағаштың, таудың жоғарғы жағы.

Ұшар басы. Биік ағаштың, таудың т.б. ең жоғарғы қымы, төбесі.

ҰШАР² зат. зоол. <лат. pteromyini> Денесі жалтақтау, құйрығы қысқалау, алдыңғы

және артқы аяқтарын қалың жабылған жалтақ тері қаптары бар тийнге ұқсас жәндік.

ҰШАР: ұшар ит. зоол. Итбас жарқанаттың бір түрі.

ҰШАТ зат. жерг. Ішіне 4-5 шелек су сиятын екі жағында құлағы бар ағаш ыдыс.

ҰШБУ есім. көне. Осы.

ҰШБЫР зат. Майдалайтын құрал.

ҰШҚАЛАҚ зат. Барлық өшекей ісіне тән қи мүйізді, қи тармақты, қи жапырақты өрнек.

ҰШҚАЛАҚ сын. 1. Ұйытқып соққан (жел). 2. ауыс. Жеңілтек, шошақай, тұштақай. 3. ауыс. Алып-қашпа, анық емес.

Ұшқалақ мінез. Алып-қашпа, жеңілтек, жаңғалақ мінез.

ҰШҚАЛАҚТА= ет. Ұшқалақтық көрсету, жеңілтектік жасау.

ҰШҚАЛАҚТАН= ет. Жеңілтектену, шошақайлану.

ҰШҚАЛАҚТАНУ Ұшқалақтан етістігінің қимыл атауы.

ҰШҚАЛАҚТАУ¹ сын. Шошақайлау, жеңілтектеу.

ҰШҚАЛАҚТАУ² Ұшқалақта етістігінің қимыл атауы.

ҰШҚАЛАҚТЫҚ зат. Жеңілтектік, шошақайлық, тұштақайлық.

Ұшқалақтық істеді [жасады]. Асықты, асығыстық жасады.

ҰШҚАНАҚ зат. Ұша қар, сирек жауған қар.

ҰШҚАРЫ сын. Байыбына бармай, жеңіл-желпі, үстіртің.

Ұшқары сойлеу. Ойланбай айта салу.

ҰШҚАРЫЛАУ сын. Жеңіл-желпілеу, үстіртіңдеу.

ҰШҚАРЫЛЫҚ зат. Істің байыбына бармай, үстіртің қимыл-әрекет жасаушылық.

ҰШҚАРЫРАҚ сын. Ұшқарылау, жеңіл-желпілеу.

ҰШҚАС= ет. Бір-бірімен жаласу, ытымақтасу.

ҰШҚАСУ Ұшқас етістігінің қимыл атауы.

ҰШҚАТ зат. өс. <лат. Ioniceta> **Ұшқат.** Ұсақ жапырақты бұта өсімдігі.

ҰШҚЫН зат. 1. Жалын шашқан ұсақ шоқ. 2. Ұшқындап жауған майда қар, қылау. 3. ауыс. Бір нәрсенің белгісі, нышаны, көрінісі. 4. Шапыранды, ұсақ зат. 5. ауыс. Болмашы, кішкене нәрсе. 6. ауыс. Қайрат-жігер. 7. ауыс. Махаббат, сезім.

Ұшқын жылтырады. Үміттенді. **Ұшқыннан өрт [от] шығды.** Болмашы нәрседен зор шатақ туады деген мағынада. **Ұшқын шашты [атты, шашырады, шықты].** Жарқырады, жайнады, жалын шашты.

Ұшқыны тиді. Кесір шарпыу іліп кетті.

ҰШҚЫНДА= ет. 1. Ұшқын болып қышу, қиыршықтану. 2. Алаулап көріну. 3. Көзінен қиқын шашу, жайнау.

ҰШҚЫНДАЙ сын. Ұшқын сияқты.

ҰШҚЫНДАЛ= ет. Ұшқын шашу, жалындау.

ҰШҚЫНДАЛУ Ұшқындал етістігінің қимыл атауы.

ҰШҚЫНДАН= ет. 1. Ұшқын шашу, алаулану. 2. Көзі жайнау, от шашу.

ҰШҚЫНДАНУ Ұшқындал етістігінің қимыл атауы.

ҰШҚЫНДАС сын. Ұқсас, бір сарынды.

ҰШҚЫНДАТ= ет. 1. Ұшқын шаштыру, қиқын қып шашырату. 2. Көзінен қиқын шашқызу. 3. ауыс. Бір нәрсенің белгісін, нышанын білдіру, үміттендіру.

ҰШҚЫНДАТУ Ұшқындал етістігінің қимыл атауы.

ҰШҚЫНДАУ Ұшқындал етістігінің қимыл атауы. 1. Ұшқын болып қышу. 2. ауыс. Ұшқыны тию, пайда болу.

ҰШҚЫНДЫ сын. 1. Ұшқын атқан, қиқын-даған. 2. Жайнаған, қиқын шашқан өткір (көз). 3. ауыс. Жалынды, тегеурінді (сөз).

ҰШҚЫНДЫР= ет. Ушықтыру, шиеленістіру. **ҰШҚЫНДЫРУ** Ұшқындыр етістігінің қимыл атауы.

ҰШҚЫНТ= ет. Құтырту, қыздыру.

ҰШҚЫР сын. 1. Ұшатын, қиқыш. 2. Жүрдек, қипа (поезд, самолет т.б.). 3. Жүйірік (ат). 4. ауыс. Тегеурінді, өткір, майталман.

5. ауыс. Шебер, бейім. 6. ауыс. Аумалы-төкпелі заман.

Ұшқыр аттай. Жұлдыздай ағатын жүйірік аттай.

ҰШҚЫРЛА= ет. 1. Ұштау, ширату. 2. ауыс. Шыңдау, жетілдіру.

ҰШҚЫРЛАН= ет. Өткірлену, ұшталу.

ҰШҚЫРЛАНДЫР= ет. Ұшқыр ету, ұштау, шыңдау.

ҰШҚЫРЛАНДЫРУ Ұшқырландыр етістігінің қимыл атауы.

ҰШҚЫРЛАНУ Ұшқырлан етістігінің қимыл атауы.

ҰШҚЫРЛАУ¹ сын. 1. Ұшқырырақ, өткірірек. 2. Жүйіріктеу.

ҰШҚЫРЛАУ² Ұшқырла етістігінің қимыл атауы.

ҰШҚЫРЛЫ сын. Ұшталған, өткір.

ҰШҚЫРЛЫҚ зат. 1. Жүрдектік, шапшаңдық, ұшталық. 2. Жүйіріктік. 3. ауыс. Тегеурінділік, өткірлік.

ҰШҚЫШ¹ зат. Ұшақ, тікұшақ сияқты әуе кемесін қышып басқаратын адам, пилот.

Ұшқыштар мектебі. Ұшқыш мамандығын оқытатын оқу орны.

ҰШҚЫШ² сын. Ұшуға бейім, ұшатын.

Ұшқыш кесірткелер. зоол. <лат. pterosauria> Ұшуға бейімделген диapsидті бауырымен жорғалаушылар отряды. **Ұшқыш шар.** Көлемі 3–4 текше метрге дейін болатын, сүтегімен толтырылған резеңке шар.

ҰШҚЫШТЫҚ зат. Әуе кемесін жүргізушілік.

ҰШПА¹ зат. жерг. Таудың ең биік жері, шың, күз.

ҰШПА² сын. 1. Ұшатын, қышып жүретін.

2. Жеңіл, қаңылтақ. 3. ауыс. Жеңілтек (мінез).

4. Тіз етпе, шықпа, қиқыр. 5. ауыс. Алып-қашпа (көңіл).

Ұшпа балықтар. зоол. Теңізде, мұхитта кездесетін және су бетіне шығып, ондаған, жүздеген метрге дейін ұша алатын балық түрлері. **Ұшпа бұлт.** Түйдек-түйдек болып шоғырланған алашабыр бұлт. **Ұшпа жеміс.** бот. Өсімдік тұқымдары мен жемістерінің жел арқылы тарауға бейімделген түрлері.

ҰШПА³ зат. Шоқ-шоқ болып жөңкіген бұлт.

ҰШПАДАЙ сын. Ұша сияқты.

ҰШПАЛ зат. 1. діни. Бейіш, жұмақ. 2. ауыс. Бақытты өмір, шат тұрмыс.

Ұшағына жетті. Мұрат-мақсаты орындалды, бақытты болды. **Ұшаққа жеткізді.** Жарылқанды. **Ұшаққа шығарды.** Жарылқанды, бақытқа жеткізді. **Ұшаққа шықты.** Бақытқа кенелді, мақсатына жетті; арман-мақсатының бәрі орындалды.

ҰШПАЛЫ сын. 1. Ұшып кететін, қышып жүретін. 2. ауыс. Алып-қашқан.

ҰШПЫР зат. сөйл. **Ұшбыр.**

ҰШПҮТТА= ет. жерг. Шідерлеу, шідер салу.

ҰШТА= ет. 1. Бір нәрсені сүйірлеп қышып шығару. 2. ауыс. Шеберлік пен өнерлілікті арттыру, жетілдіру, жақсарту.

ҰШТАЛ= ет. 1. Ұшы шығарылу. 2. Киімнің жең қымының шығарылуы. 3. ауыс. Жақсартылу, жетілдірілу, шыңдалу.

ҰШТАЛУ Ұштал етістігінің қимыл атауы.

1. Ұшы шығарылу. 2. Жақсартылу, жетілдірілу, шыңдалу.

ҰШТАН= ет. Ұшкірлену, қышы шығу.

ҰШТАҢҚЫРА= ет. Ұшын шығарыңқырау.

ҰШТАҢҚЫРАУ Ұштанқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰШТАП зат. Ақ түсті тығыз мата.

ҰШТАС= ет. Ұласу, жалғасу.
ҰШТАСТЫҚ зат. Үйлесімділік, жарасымдылық.

ҰШТАСТЫР= ет. 1. Ұластыру, жалғастыру. 2. ауыс. Байланыстыру, қатар алып жүру.

ҰШТАСТЫРУ Ұшастыр етістігінің қимыл атауы. 1. Ұластыру, жалғастыру. 2. Байланыстыру.

ҰШТАСТЫРЫЛ= ет. 1. Ұластырылу, жалғастырылу. 2. Байланыстырылу, қатар жүрілу.

ҰШТАСТЫРЫЛУ Ұшастырыл етістігінің қимыл атауы; байланыстырылу, қатар жүрілу.

ҰШТАСУ Ұштас етістігінің қимыл атауы. 1. Ұласу, жалғасу, байланысты болу. 2. Бірігу, қосылу.

ҰШТАТ= ет. 1. Ұшын шығару, сүйірлету. 2. Шөп жинау.

ҰШТАТУ Ұштат етістігінің қимыл атауы.
ҰШТАУ Ұшта етістігінің қимыл атауы.

1. Ұшын шығару. 2. ауыс. Жақсарту, жетілдіру, шыңдау.

ҰШТАУЛЫ сын. Ұшы шыққан, қиталан.

ҰШТЫ сын. Ұшы бар, қиы шыққан, үшкір.

ҰШТЫ-КҮЙДІ үст. сөйл. Біржол, мүлдем, із-түзсіз.

ҰШТЫ-КҮЙЛІ үст. сөйл. **Ұшты-күйді.** Ұшты-күйлі жоғалды. Із-түзсіз жоқ болды, хабарсыз кетті. Ұшты-күйлі жоқ [болды]. Зымзия жоғалды.

ҰШТЫҚ зат. 1. Бір нәрсенің қиы жағуы. 2. ауыс. Бір нәрсенің кішігірім бастамасы, шет-түшпағы.

Ұштығына шыға алмады. Шегіне жете алмады, шешімін таппады. Ұштығын шығарды. Шет-жағасын білдірді. Ұштығы түгіл, пұштығы да жоқ. Ештеңесі де жоқ, аты түгіл заты да жоқ деген мағынада.

ҰШТЫҚ² зат. жерг. Қаламұш.

ҰШТЫРМА зат. Қатты соққан жел, дауыл.

ҰШУ Ұш етістігінің қимыл атауы. 1. Самғау, қалықтау. 2. Әуеге ұшақ (зымыран т.б.) шығару.

Ұшу алаңы. Аэродром аумағының ұшақтардың ұшуы мен қонуы үшін арнайы жабдықталған және дайындалған бөлігі. Ұшу жылдамдығы. Ұшақтардың ұрыстық қасиеттерін сипаттайтын негізгі фактор. Ұшу эшалоны. Ұше бойынша жаңа аэродромдарға орналастырылатын авиациялық бөлім мен құрамалардың құштері мен құралдары.

ҰШЫҒАДАЙ сын. жерг. Ұшы-қыры жоқ.

ҰШЫҒУ Ұшық етістігінің қимыл атауы; ишленісу.

ҰШЫҚ зат. Ұшындан пайда болатын ауыз-мұрына шығатын бөртпе, суды жара.

Ұшық шықты. Суық тиіп не қышып, ерніне жара пайда болды.

ҰШЫҚ² зат. Дәнді-дақылды қырымда қиырғанда шығатын жартыкеш жеңіл дән.

ҰШЫҚ³ зат. 1. Инеден қалған жіптің үзіндісі, үзгі. 2. ауыс. Бір нәрсенің шет-түшпағы, нышаны.

Ұшығына шықты. Бір нәрсенің шегіне жетті, шешімін тапты. Ұшығын шығарды. Шет-жағасын айтты, өңгіме бастады.

ҰШЫҚ= ет. 1. Ұшығу, қағыну, зақымдану. 2. ауыс. Шиеленісу, өрбін-өршу.

ҰШЫҚ-ҰШЫҚ зат. этн. Ұшықтағанда айтылатын сөз.

ҰШЫҚБАС зат. Ортан желіктің үлкен басы.

ҰШЫ-ҚИЫРЫ зат. Ол шеті мен бұл шеті.

Ұшы-қиыры жоқ. а) Шексіз-шетсіз, ұлан-байтақ. ә) Еселсіз, сансыз, мол. Ұшы-қиырына [ұшы мен қиырына] көз жетпейді. Ұшы-қиыры жоқ, ұлан-байтақ.

ҰШЫ-ҚИЫРСЫЗ сын. 1. Шетсіз-шексіз, қиы-қиыры жоқ. 2. ауыс. Көп, мол.

ҰШЫҚТА= ет. 1. Ауруды аластап емдеу. 2. ауыс. Сабақтап жаластыру, дамыту.

ҰШЫҚТАЛ= ет. Аластатылу, ем-дом жасалу.

ҰШЫҚТАЛ²= ет. Аяқталу, тәмамдалу.

ҰШЫҚТАЛУ Ұшықтал етістігінің қимыл атауы; аяқтау, тәмамдау.

ҰШЫҚТАТ= ет. Аластату, ем-дом жасату.

ҰШЫҚТАТУ Ұшықтат етістігінің қимыл атауы.

ҰШЫҚТАУ Ұшықта етістігінің қимыл атауы; ауруды аластап емдеу.

ҰШЫҚТЫР= ет. сөйл. **Ұшықтыр.**

ҰШЫҚТЫРУ Ұшықтыр етістігінің қимыл атауы.

ҰШЫҚШЫ зат. Ауруды ұшықтайтын адам.

ҰШЫН= ет. Бір нәрседен жеркеліп, тіміркеніп ауыру.

ҰШЫНДЫР= ет. Бір нәрсені әдейі ұшықтыру, өршіту.

ҰШЫНДЫРУ Ұшындыр етістігінің қимыл атауы.

ҰШЫНУ Ұшын етістігінің қимыл атауы.

ҰШЫП-ҚОН= ет. 1. Құстың қиып-қонып жүруі. 2. Жеңілтектену, шошаңдау. 3. ауыс. Бәйек боп, зыр қағу, құрдай жорғалау.

ҰШЫП-ҚОНБА сын. Жеңілтек, шошақай.

ҰШЫП-ҚОНУ Ұшып-қон етістігінің қимыл атауы.

ҰШЫР зат. көне. Диқандардың астық өнімінен беретін діни салғы.

ҰШЫР= ет. 1. Құсты аспанға әуелету, қалықтау, жіберу. 2. Жел қағу, жел соғу. 3. Әуеге ұшақ шығару. 4. Қырымдағы астықты қауызын желдетіп тазарту. 5. ауыс. Лақтыру, екпіндете соғу, құлату, мерт қылу. 6. ауыс. Жарыққа шығару. 7. ауыс. Баптау, өсіріп-өндіру.

Ұшырып жіберді. а) Қалаудағы құсты тұғырынан босатып, көкке бағыттап еркіне жіберді. ә) ауыс. Адамды немесе затты қатты соғу, итеріп қалу арқылы, оқыс құлатты.

ҰШЫРА= ет. 1. Жүздесу, жолығу. 2. Кездесу, қиырсу. 3. Бір қырсыққа тап болу, сәтсіздікке ұрыну, шатылу.

ҰШЫРАС= ет. 1. Кездесу, кез болу. 2. Жолығу, жүздесу.

ҰШЫРАСТЫР= ет. Кездестіру, жолықтыру.

ҰШЫРАСТЫРУ Ұшырастыр етістігінің қимыл атауы.

ҰШЫРАСУ Ұшырас етістігінің қимыл атауы; кездесу, жолығу, жүздесу.

ҰШЫРАТ= ет. 1. Кездестіру, жолықтыру. 2. Ұрындыру, қырсыққа тап қылу.

ҰШЫРАТУ Ұшырат етістігінің қимыл атауы.

ҰШЫРАУ Ұшыра етістігінің қимыл атауы.

1. Жүздесу, жолығу, кездесу. 2. Қырсыққа тап болу, сәтсіздікке ұрыну.

ҰШЫРҒЫШ зат. тех. Астық дәндерін қауыз-мекенінен айналп тұратын желдеткішпен мазалауға арналған мәшине.

ҰШЫРМА зат. Желге ұшырып ойнайтын зат.

ҰШЫРМА² зат. жерг. Үйдің төбесіне салынған жеңіл жаздық шатыр.

ҰШЫРТ= ет. 1. Астықты қауызынан арышты тазарту. 2. Құйғыту, зырлату, жүйіктіту.

ҰШЫРТУ Ұшырт етістігінің қимыл атауы.

ҰШЫРУ Ұшыр етістігінің қимыл атауы.

1. Құсты аспанға әуелетіп жіберу, самғату, қалықтау. 2. Әуеге ұшақ, зымыран т.б. шығару.

3. егін шар. Қырымдағы астықтың қауызын желдетіп тазарту.

ҰШЫРЫЛ= ет. 1. Әуеге шығарылу. 2. Астықтың қауызынан артылып тазартылуы.

ҰШЫРЫЛУ Ұшырыл етістігінің қимыл атауы.

ҰШЫРЫНДЫ зат. Астық қиырдынан шыққан қиық, қауыз сияқты жеңіл-желпі заттар.

ҰШЫРЫС= ет. Астықты арышып тазарту.

ҰШЫРЫСУ Ұшырыс етістігінің қимыл атауы.

ҰШЫС зат. Ұшып жүру қимылы.

ҰЙЫ= ет. 1. Аяқ-қолдың қан жәрмеі қалудан жаны кетіп, қозғалтпай қалуы. 2. Жылы сүтке қатық салып, орап қойғаннан біраз уақыт өткеннен кейінгі айран болуы. 3. Қан айналымының

бұзылуынан қанның қойылып кетуі. 4. ауыс. Ден қою, илану.

ҰЮ Ұйы етістігінің қимыл атауы. 1. Аяқ-қолдың жаны кетіп, қозғалтпай қалуы. 2. Сүттің ұюы.

3. Қанның қоймалжыңдануы.

ҰЯ зат. 1. Құс пен араның балапан басатын, бал жинап, ұрық салатын орны. 2. Белгілі бір заттарды шоғырландырып орнататын шұңқыр, тесік. 3. Күрннің батыр жері. 4. совет. Партия, комсомол комитеттерінің бастауыш ұйымы.

5. ауыс. Орын тепкен, қоныстанған жер (туған жер, мектеп, үй, отбасы). 6. ауыс. Бір нәрсеге ұйытқы болған негіз, шоғырланған жері.

Ұя басты. Ұя салып, балапан басты. Ұя бұзбас. бейн. Тірі жанға қиянаты жоқ, жуас. **Ұя бұзды [бұзылды, бұзар].** а) Отбасының шырқын бұзды, ынтымағын кетірді. ә) Бір нәрсенің ордасын, негізін жойды. б) Берекені алды, ынтымақты кетірді.

Ұядан үш түлеген. бейн. Ақиық, қыран құс. **Ұя салды.** а) Құс ағаш басына немесе қиы қабырғасына қя жасады. ә) Қоныс тепті. **Ұя салу.** Құстардың жұмыртқа салып, балапан басып шығару үшін орын дайындап, қя жасауы (көктемнің аяғы мен жаздың басы).

ҰЯ зат. физ. Электрлік және механикалық қосылысы бар кабельге жүйені қосатын элемент.

ҰЯБАСАР зат. аяғт. Қыранның ұрғашысы.

ҰЯБӨРІК сын. Тартышақтау, именіктеу, орташа ғана деген мағынада.

ҰЯДАЙ сын. Жып-жинақы, шағын, жып-жылы.

ҰЯ-ЖАЙ зат. Мекен ететін орын.

ҰЯЛ= ет. 1. Бетінен оты шығып қызару. 2. Қысылу, қымтырылу. 3. Жүрексіну, батылы бармау. 4. Қорқу, тайсалу. 5. Арлану, намыстану. 6. Әдеп сақтау.

ҰЯЛА= ет. 1. Ұя салу, қя жасау. 2. ауыс. Жиналу, іркілу, толу. 3. Шұңқыр жасау, шұңқырлану. 4. ауыс. Пайда болу, шырмалып шықпау.

Ұялап себу. егін шар. Тұқымды топтап орналастырып себу.

ҰЯЛАН= ет. Ұя пайда болу, жиналу.

ҰЯЛАНУ Ұялан етістігінің қимыл атауы.

ҰЯЛАС сын. Бір қяда жатқан, бірге туған (құс, жан-жануар т.б.).

Ұялас [ұялы] бөрідей. Қиы біріктірген, тобын жазбайтын. **Ұялас ит.** Бірге туған, ағайын, туысқан, жастайынан бірге өскен адамдар бір-бірін жақын тартады, көп қылықтары ұқсайды деген мағынада. **Ұялас өсімдіктер.** бот. Аталық гүлі, аналық гүлі немесе аталық жыныс мүшесі мен аналық жыныс мүшесі бірдей өсіп-жетілген өсімдік тобы.

ҰЯЛАТ= ет. 1. Шұңқыр қазып егу, дән егетін қя жасату. 2. ауыс. Жинау, іркіту, толығу. // Пайда болғызу.

ҰЯЛАТУ Ұялат етістігінің қимыл атауы.

ҰЯЛАУ Ұяла етістігінің қимыл атауы.

1. Шұңқырлап егу. 2. Ұя салу.

ҰЯЛҒАНСУ Ұялғансы етістігінің қимыл атауы.

ҰЯЛҒАНСЫ= ет. Ұялғандай болу.

ҰЯЛМАЙ-ҚЫЗАРМАЙ үст. Ешбір шімірлік-пестен, қыламастан.

ҰЯЛТ= ет. Біреуді қялуға мәжбүр ету, айыбын бетіне басып қаймықтыру, қызарту.

ҰЯЛТУ Ұялт етістігінің қимыл атауы; біреуді қялуға мәжбүр ету, қысылту.

ҰЯЛУ Ұял етістігінің қимыл атауы. Бетінен оты шығып, қызару, қысылу, қымтырылу. // п с н х.

Адамның өз қылықтарының немесе қайсыбір дара-лық көріністерінің сол қоғамда қабылданаған және оның өзі де қостайтын нормаларға, мораль талап-тарына іс жүзінде сәйкестенуі қиыны не сәйкестенді деп біліу нәтижесінде пайда болатын эмоция.

ҰЯЛШАҚ сын. 1. Ұялғыш, қяң. 2. ауыс. Меңіреу, құлазыған.

ҰЯЛШАҚТА= ет. Именіп қысылу, біреуге батып, ойындағысын айта алмау.

ҰЯЛШАҚТАН= ет. Ұялу, қяңдық көрсету, жасқану, имену.

ҰЯЛШАҚТАНУ Ұялашақтан етістігінің қимыл атауы.

ҰЯЛШАҚТАНДЫР= ет. Ұялашақ ету, қяңдандыру.

ҰЯЛШАҚТАНДЫРУ Ұялашақтандыру етістігінің қимыл атауы.

ҰЯЛШАҚТАУ¹ сын. Ұяң, қяңдау.

ҰЯЛШАҚТАУ² Ұялашақта етістігінің қимыл атауы.

ҰЯЛШАҚТЫҚ зат. Ұялғыштық, қяңдық, именшектік, жасықтық.

ҰЯЛЫ сын. 1. Ұясы бар, қя салынған. 2. Ұядан тұратын. 3. Ұялау арқылы жасалған, іске асырылатын. 4. Бір енеден туған, бір қяда өсіп-өнген. 5. ауыс. Қалың, қаулаған.

Ұялы байланыс, тех. Телефон байланысының жетілдірілген кабельсіз жүзеге асатын түрі. **Ұялы бөрідей** [қасқырдай]. Бірге тобымен жүрген, тізе қосқан, алыссоғар, дырдай деген мағынада айтылады. **Ұялы көз**. Әдемі үлкен көз. **Ұялы телефон**. Белгілі бір ортадан байланысатын телефон жүйесі.

ҰЯЛЫҢҚЫРА= ет. Ұялған қалыпта болу, қысылу, қызарақтау.

ҰЯЛЫҢҚЫРАУ Ұялыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ҰЯЛЫС зат. Ұялуға тән қылық.

Ұялыс тапты. Ұялды, қысылып-қымтырылды, қызарақтады.

ҰЯЛЫС= ет. Қызарып-қымтырылысу, қялуға мәжбүр болысу.

ҰЯҢ сын. 1. Биязы, жұмсақ (жүні). 2. ауыс. Ұялашақ, бұйығы. 3. Жасық, төменшік, именшек. 4. ауыс. Нәзік (сөзім).

Ұяң дыбыс. лингв. Салдырдың басымырақ қатысуымен жасалатын дауыссыз дыбыс. **Ұяң жүзді**. Ұялашақ, бұйығы. **Ұяң жүн**. Құрамында аралық және майда талшықтары бар жүн. **Ұяң мінез**. Мінезі ашық емес, бұйығы, именшек мінез. Ұяң [тұйық] жігіт. Сыпайы, сөзге сараң, тәрбиелі жігіт.

ҰЯҢДА= ет. Жұмсарту, майдалану, биязылану.

ҰЯҢДАН= ет. Ұяң болу, қялу, бұйығылану, именшектену.

ҰЯҢДАНУ Ұяңдан етістігінің қимыл атауы.

ҰЯҢДАС= ет. Ұяң дыбысқа айналу.

ҰЯҢДАУ¹ сын. Бұйығылау, қялашақтау.

ҰЯҢДАУ² Ұяңда етістігінің қимыл атауы.

ҰЯҢДЫҚ сын. Бұйығылық, қялашақтық, жасықтық, именшектік.

Ұяңдық істеді. Бұйығылық, именшектік танып-ты, жасықтық көрсетті.

ҰЯҢДЫЛЫҚ зат. Ұяңдық, қялушылық.

ҰЯҢҚЫ сын. Ұяң, бұйығы.

ҰЯТ зат. 1. Адам бойындағы ізгі қасиет, ар-намыс, адамдардың қарым-қатынас мәдениетіндегі неің жақсы, неің жаман екендігін түсіну және ажырата білуі. 2. псих. Адамның ұждан мен қоғамдағы моральдық принциптерге үйлеспейтіні жағымсыз, теріс қылық жасаған кезде байқалатын сезімі. 3. ауыс. Жарасымсыз, келіспейді деген мағынада.

Ұят болды. Бейбастақ іс істелді; ыңғайсыз болды. **Ұятқа қалды**. Өз атына кір келтірді; ұятты жыып қойды. **Ұятқа қалдырды**. Масқара етті, жер қылды, қялтты. **Ұят қой**. Ұят болады. **Ұят пердесін жыртты**. поэт. Ұятты жинап қойды; ұятқа қалды, абыройы төгілді. **Ұят сақтады**. Ізет қылды, бой тартты. **Ұят сөз**. Боқандық, дөрекі сөз. **Ұяттан айырылды**. Ар-ұятты жыып қойды, ұяттан безді. **Ұяттан аттады**. Өз атына кір келтірді, ұяттан безді. **Ұяттан аттап кете алмады**. Ар-намысты сақтады. **Ұяттан безген**. Арсыз, ұятсыз. **Ұяттан беті күйді**. Ұятқа қалды, масқара болды. **Ұяттан өлді**. Қатты қялғаннан жерге кіріп кете жаздады. **Ұятты шүберекке түйді**. Ар-намысқа келер істен шімірікпеді. **Ұятты жок**. Ұяттан безген, ұятсыз, арсыз.

ҰЯТ-АР зат. **Ар-ұят**.

ҰЯТСЫЗ сын. Ардан безген, көргенсіз, әдепсіз. // Ұятты жоқ, ардан безген адам.

ҰЯТСЫЗДАУ сын. Арсыздау, ұятты жоқтау, әдепсіздеу.

ҰЯТСЫЗДЫҚ зат. Арсыздық, көргенсіздік, әдепсіздік.

ҰЯТСЫН= ет. Ұят деп білу, қялу, арлану.

ҰЯТСЫНУ Ұятсын етістігінің қимыл атауы.

ҰЯТТА= ет. жерг. Ұялту, ұятқа қалдыру.

ҰЯТТАУ сын. Сивқысыздау, қолайсыздау, ыңғайсыздау.

ҰЯТТЫ сын. 1. Ұятқа қалған. 2. Ұятты бар. Ұятты болды. Ұялты қолайсыз жағдайда қалды.

ҰЯТТЫҚ; **ұяттығы жок**. Сөкет емес, ұят емес.

ҰЯТТЫЛАУ сын. Ұятты, ұятты бардай.

ҰЯТШЫЛ сын. сөйл. Намысқор, аршыл.

ҰЯТЫРАҚ сын. Сәл ұяттау. ыңғайсыздау.

ҰЯШЫҚ зат. Кішірек ұя.

ҰЯШЫЛ сын. Ұяқұмар.

Ұяшыл масылдық. Әдетте жұмыртқаларын басқа құстарға салып, ұртағына қаққорлық жасауды басқа құстарға табыстау амалы.

Ұ

Ұ лингв. 1. Жіңішке, қысан, еріндік дауысты дыбыс. 2. Осы дыбысты белгілейтін әріп.

ҰББЕ зат. миф. Орманда, өзен-көлдерде жүретін әйел адамдарға әртүрлі қорқынышты бейнеде көрінетін зиянқас, қасқой құс; мифологиялық персонаж [Байыргы түсінік бойынша күн батқан соң, әйелдерді ұббі тиеді деп су алуға жібермейді; ұббі шіккі өкпе, мыстан келтір бейнесінде бір түрден бір түрге ауысып көрініп отырады].

ҰБЕКТЕ= ет. сөйл. **Өбекте**.

ҰБРЕШМ зат. көне. Шапшақтың бір түрі.

ҰБШҢ зат. ескікіт. Үй-іші.

ҰБІ зат. Үй бұйымы, жиһаз, дүниеіліктер.

ҰБЖІК зат. жерг. Құбыжық.

ҰБЛІ сын. Жиһазды, дүниеіге толы.

ҰБІР-ДҰБІР зат. Дабырлап, дүбірлеп шыққан әртүрлі дыбыс.

ҰБІРЛІ-ШҰБІРЛІ сын. Балалы-шағалы, ұрым-бұтақты.

Ұбірлі-шүбірлі бол! тілек. Бастарың өсіп көбейсін деген мағынадағы сөз. **Ұбірлі-шүбірлі болды**. Балалы-шағалы болды.

ҰБІРІНДІ-ШҰБЫРЫНДЫ сын. Балалы-шағалы.

ҰБІСТІР= ет. жерг. Жалғастыру, байланыстыру, жабыстыру.

ҰБІСТІРУ Ұбістіру етістігінің қимыл атауы.

ҰГУ Үк етістігінің қимыл атауы.

1. Ұнтақтап, майдалап ұсақ бөлшектерге бөлу, түйіршектерге айналдыру. 2. Дирменде астықтан ұн тарту, ұнтақ жасау.

ҰГУШ зат. Бір нәрсені үдетін адам.

ҰГІЛ= ет. 1. Үгітілу, майдалану, ұнтақталу. 2. Желіну, жемірілу. 3. ауыс. Таусылу, тауы шағылу, құйреу.

Үгіліл мүжілу. геол. Табиғи факторлардың әсерінен тау жыныстарының мүжілуі, химиялық өзгеріске ұшырауы.

ҮГІЛГІШ сын. Тез үгіліл кететін, үгілмелі.

ҮГІЛМЕЛІ сын. Мүжілгіш, үгілгіш.

Үгілмелі шірінді. биол. Борпылдақ қара шірік.

ҮГІЛТ= ет. Үгітілту, майдалау, ұнтақтау.

ҮГІЛТУ Үгіт етістігінің қимыл атауы.

ҮГІЛУ Үгіл етістігінің қимыл атауы. 1. Үгітілу, майдалану, ұнтақталу. 2. геол. Жер бетінде немесе оған жақын маңдағы температура ауытқуларынан, атмосфераның судың және организмдердің химиялық және механикалық әсерінен таужыныстардың бұзылуы мен химиялық өзгеріске ұшырау процесі.

Үгілу қыртысы. Көптеген факторлардың әсер етуі нәтижесінде магмалық, метаморфоздық және

шөгінді жыныстардың бұзылып, өзгеруінен пайда болатын борпылдақ жыныстар қабаты.

ҮГІЛҢКІРЕ= ет. Аздап үгілу, мүжілкіреу.

ҮГІЛҢКІРЕУ Үгілкіреу етістігінің қимыл атауы.

ҮГІМ: бір үгім. Түйіршік заттарды уатып майдалауға, ұсақтауға керекті мөлшері.

ҮГІН зат. сөйл. **Үгінді**.

ҮГІНДІ зат. Үгітілген, ұнтақталған зат.

ҮГІНДІРІК зат. Көмірді жинақтап көсеуге арналған құрал.

ҮГІНТІК зат. Жанатын заттардың қалдығы.

ҮГІРШІК зат. Ағашты сүйреу үшін қолданылатын құрал.

ҮГІС= ет. Үгітісу, майдаласу, ұнтақтасу.

ҮГІСУ Үгіс етістігінің қимыл атауы.

ҮГІТ зат. 1. Әңгіме, баяндама өткізу арқылы бұқараға саяси әсер етудің құралы. 2. Ақыл-кеңес.

Үгіт айтты. Үгіттеді, үгіт-насихат жасады, ақыл-кеңес берді. **Үгіт жүргізді**. Насихаттады, үгіттеді. **Үгіт өлен**, әдеб. Ықпал ету мақсатында жазылған өлен.

ҮГІТ= ет. 1. Бүтін нәрсені майдалау, ұсақтау, уақтау. 2. Сындыру, езу, жапыштау.

ҮГІТ-НАСИХАТ [лат. agitatio] зат. Белгілі идеяларды, ілімді, саяси теорияларды үғындыру, тарту арқылы көпшілікке ықпал жасау, әсер ету ісі.

Үгіт-насихат технологиялары. Жалты адамдардың сана-сезімін бақылап, арбауға бағытталған технологиялар.

ҮГІТТЕ= ет. Ақыл-кеңес айтып көндіру, жөнге келтіру.

ҮГІТТЕС= ет. Үгіт жасасу.

ҮГІТТЕУ Үгітте етістігінің қимыл атауы; үгіт жасау, үгіт-насихат жүргізу, көндіру.

ҮГІТТЕУШІ зат. Үгіт жүргізуші, үгіт айтушы.

ҮГІТТІК сын. Үгітке тән, соған қатысты.

ҮГІТУ Үгіт етістігінің қимыл атауы. 1. Бүтін нәрсені майдалау, ұсақтау. 2. Денедегі қабыршақ, тұзды заттарды тырнап түсіру.

ҮГІТУШ зат. Бір нәрсені уатушы, ұсақтаушы адам.

ҮГІТШІ зат. Көпшілік арасында үгіт жүргізуші, үгіт жасаушы адам.

ҮГІТШІЛІК зат. Үгітші болушылық.

ҮГІТІЛ= ет. 1. Майдалану, ұсақталу, уақталу. 2. Мүжілу, желіну, ыдырау.

ҮГІТІЛГІШ сын. Тез үгітілетін, үгітіле беретін.

ҮГІТІЛУ Үгітіл етістігінің қимыл атауы.

ҮГІТІНДІ зат. Үгілген, ұсақталған, майдаланған зат. // Үгілген, ұсақ, майда.

ҮДЕ зат. Мақсат-мұрат, талап-тілек деген мағынада.

ҮДЕ= ет. Бір нәрсе қарқынның қалыпты шамадан артуы; ұялау, күшею.

ҮДЕ: үдесінен [үдеден] шықты. Ойындағысын орындады, мұратына жетті.

ҮДЕЛІ сын. Мүдделі, мақсатты.

ҮДЕМ зат. Үдемелі қозғалыс, қарқын, ектің.

ҮДЕМЕ сын. Үдей түсетін, дамымалы.

ҮДЕМЕЛЕ= ет. Үдей түсу, үсті-үстіне даму.

ҮДЕМЕЛЕТ= ет. Үсті-үстіне үдете, дамыта түсу, күшейту.

ҮДЕМЕЛЕТУ Үдемелет етістігінің қимыл атауы.

ҮДЕМЕЛЕУ Үдемеле етістігінің қимыл атауы.

ҮДЕМЕЛІ сын. Еселеніп арта беретін, үсте-меленіп молая түсетін.

Үдемелі дауыс. толқыны. лингв. Дауыс толқыны үздіксіз артып отыратын қозғалыс.

Үдемелі қозғалыс. физ. Жылдамдығы үздіксіз артып отыратын қозғалыс. **Үдемелі салық** экон. Салық салынатын табыс мөлшерінің өсуіне қарай пайыздық тұрғыда өсіп отыратын салық.

ҮДЕМЕЛІК зат. Үдей түсушілік, дамығыштық.

ҮДЕМПАЗ сын. Жүйрік.

ҮДЕҢКІРЕ = ет. *Үдей түсу, дамыңқырау, өсіңкіреу.*

ҮДЕР = ет. **1.** *Босу, асып-сасып жедел көшу.* **2.** *ауыс. Бұлттың түйіліп, жоңқи көшуі.* **3.** *ауыс. Қорқу, шошу.*

ҮДЕРЕ үст. *Жедел, тоқтаусыз, жаптай.*

Үдере көшті. а) *Түйенің теңін шешпей, қомын шешіп, бір қоныста ұзақ аялдамай жедел көшті.* ә) *Дамылысыз, суыт көшті, жаптай көшті.*

ҮДЕРЛІ сын. *Сергек, сернімді.*

ҮДЕРМЕ сын. *Тоқтаусыз, жылжымалы, қозғалмалы.*

ҮДЕРМЕЛІ сын. *Тоқтаусыз, үздіксіз, ұзақ.*

ҮДЕРТ = ет. *Үдету, қарқындау, күшейту.*

Үдерте көшпді. *Асығыс көшпді.*

ҮДЕРТУ *Үдету етістігінің қимыл атауы.*

ҮДЕРТІС = ет. *Қорқыту, шошыту, үркіту.*

ҮДЕРУ *Үдер етістігінің қимыл атауы.*

ҮДЕРІЛ = ет. *Қарбаласу, қауырт қозғалу.*

ҮДЕРІЛУ *Үдеріл етістігінің қимыл атауы.*

ҮДЕРІМ зат. *Қозғалыс, бас көтеру, көтеріліс.*

ҮДЕРІС зат. **1.** *Қауырт қозғалыс, қарбалас.* **2.** *к і т ж а ң а. <лат. processus> Белгілі бір құбылыстың, күйдің өту, ауысу барысы.*

ҮДЕРІС = ет. *Шошу, қорқу.*

ҮДЕТ = ет. *Күшейту, қарқындату.*

Үдете желдету. *Өнімді жақсы сақтау үшін құрамы, ылғалдылығы және температурасы белгілі ауа мөлшерін айдап өткізіп отыру.*

ҮДЕТКІШ зат. *тех. Істің, қимылдың қарқынын күшейте, үдете түсіні, өсіргіш тетік, құрылғы.*

ҮДЕТПЕЛІ сын. *Үдей түскен, дамыпталы.*

ҮДЕТУ *Үдету етістігінің қимыл атауы.*

1. *Күшейту, өсіру, қарқындату.* **2.** *ә д е б. Шешендік сөз қолдану тәсілі, бейнелі сөздерді, бірыңғай эпитеттерді, ұқсас теңеулерді, мәндес сөздерді (синоним) тізбектеп келтіріп, ойды өзгеше әсерлі еткізіп жеткізу.*

ҮДЕТІЛ = ет. *Күшейтілу, қарқындатылу.*

ҮДЕТІЛУ *Үдетіл етістігінің қимыл атауы.*

ҮДЕТІҢКІРЕ = ет. *Дамытыңқырау, өсіріңкіреу, күшейтіңкіреу.*

ҮДЕТІҢКІРЕУ *Үдетіңкіреу етістігінің қимыл атауы.*

ҮДЕУ¹ зат. *физ. Жылдамдық қарқынының уақыт бірлігі ішінде өзгеруін көрсететін физикалық шама.*

ҮДЕУ² *Үде етістігінің қимыл атауы; күшею, өсу, қарқындау.*

ҮДІР¹ = ет. *Жанталасу, қарбаласу.*

ҮДІР² сын. *жерг. Қырыр.*

ҮДІРЕ = ет. *жерг. Өсін-ону, көбею, тарау.*

ҮДІРЕЙ = ет. **1.** *Тікірею, ұрпю, күжірею.* **2.** *ауыс. Қорқу, зәресі чушу.*

ҮДІРЕЙТ = ет. *Ұрпю, күжірейту, тікірейту.*

ҮДІРЕЙТУ *Үдірейт етістігінің қимыл атауы.*

ҮДІРЕЙІС = ет. *Ұрпюсу, қорқысу, үркісу.*

ҮДІРЕЙІСУ *Үдірейіс етістігінің қимыл атауы.*

ҮДІРЕЮ *Үдірей етістігінің қимыл атауы.*

ҮДІРТ = ет. *сөйл. Үдерм.*

ҮДІРІМ зат. **Үдеріс** (құбылыс, күйдің өтуі, ауысу барысы).

ҮЖІРЕ зат. *жерг. Негізгі үйге жапсарластыра немесе тақау салынған үй-жайдың бір бөлігі; өтіре.*

ҮЗ = ет. **1.** *Бүтін, тұтас заттың, нәрсенің бір бөлегін қолмен жұлып алу, бөлектеу.* **2.** *Байланған жін, сым, арқан т.б. заттардың бөлініп қалуы.* **3.** *ауыс. Белгілі істі әрі қарай дамытпау, тоқтау.*

Үзіп-жұлып бара жатқан еш нәрсе жоқ. *Бүлініп, бұзылып, қираған түгі жоқ (жұбатату мәнінде айтылады).*

ҮЗБАРА зат. *зоол. <лат. cervus elaphus xanthopygus> Жүптықтарлар отрядының бұғылар тұқымдасына жататын сүтқоректі.*

ҮЗБЕ¹ зат. *Шығжыр және т.б. заттардың әрбір жеке түйіні, өзара тізбектеле байланысатын жеке-жеке бөлегі.*

ҮЗБЕ² зат. *қолөнер. Күміс, алтын белбеудің ұшына бастырған темір бастырғы.*

ҮЗБЕ³ зат. *тамақ. Сүтке, сорпаға тісірілетін қамыр кесектері.*

ҮЗБЕЙ¹ үст. *Күдіделікті, дағдылы.*

ҮЗБЕЙ² зат. *жерг. Қармаға қосылатын нан.*

ҮЗБЕКТЕ = ет. *Бөлшектеу, бөлек-бөлек ету.*

ҮЗБЕКТЕЛ = ет. *Үзілу, үзбек-үзбек болу, бөлшектелу.*

ҮЗБЕКТЕЛУ *Үзбектелу етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗБЕКТЕП-СОЗБАҚТА = ет. *Әне-міне деп сөзбұйдаға салу, созу.*

ҮЗБЕКТЕП-СОЗБАҚТАУ *Үзбектеп-созбақтау етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗБЕКТЕУ *Үзбектеу етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗБЕЛЕ = ет. *Қайта-қайта үзу, бөлу; буынтық-буынтық етіп құрау, тізу.*

ҮЗБЕЛЕУ *Үзбелеу етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗБЕЛІ сын. *Үзілмелі, бүктелмелі, құрамалы.*

Үзбелі білезік, *қолөнер. Шығыр, доғабас, ілмек тәрізді етіп соғып, бөлек-бөлек күмістерден жасалған білезік. Үзбелі домбыра.* *Құлағы мен басы сагағынан бүктелетін, жол жүруге ығайлы, құрастырмалы домбыра. Үзбелі сырға.* *Бірнеше буынтықты сыра. Үзбелі түйме.* *Алтыннан не күмістен үзбелеп жасалған түйме, әшекей.*

ҮЗБЕН зат. *жерг. Кеспе көже.*

ҮЗБЕНТАЙ зат. *жерг. Нанын үзіп-үзіп салған көжеңкі түрі; үзбен.*

ҮЗБЕСТЕН үст. *Үнемі, ұдайы, ылғи.*

ҮЗГІЗ = ет. *Буынның қатайып кеткен жерлерін босату.*

ҮЗГІЗУ *Үзгіз етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗГІЛЕ = ет. *Бір нәрсені, затты бөлектеу, үзіп-үзіп тастау.*

ҮЗГІЛЕУ *Үзгілеу етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗГІШ сын. *Үзілмас, үзуге шебер.*

ҮЗДІГУ *Үздік етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗДІК¹ = ет. **1.** *Үзік-үзік болу; әлсіреу, нашарлау.* **2.** *ауыс. Қарны ашу.* **3.** *ауыс. Ықыласы түсіп берілу, елжіреу, мейірлену.* **4.** *Қатты құмарту.*

ҮЗДІК² сын. *Елден асқан озат, озық, алдыңғы қатарлы; ерекше, айрықша, артық.*

Үздік баға, *пед. Оқушының біліміне қойылатын жоғарғы баға. Үздік оқушы,* *пед. Мектепте сабақты тек 5-тік бағаға оқитын озат оқушы. Үздік шықты.* *Озды, алды болды.*

ҮЗДІК-СОЗДЫҚ сын. **1.** *Аралары алашақ-алашақ созылған, ілгері-кейінді жұбатылған.* **2.** *Өз уақытында емес, ыраалып-жырғалып.* **3.** *Қысқа қайырылған немесе созылып айтылатын (әуен, ән).* **4.** *Үзіліссіз, тоқтаусыз.*

ҮЗДІКСІЗ сын. *Тынымсыз, үнемі, ылғи, толассыз.*

Үздіксіз білім беру. *Білімнің бір сатысы мен екінші сатысының жалғасып келуі, үздіксіз білім беру ісі.*

ҮЗДІКСІЗДІК зат. *Толассыздық, тынымсыздық.*

ҮЗДІКТЕН = ет. *Үзік-үзік болу, шашырау, бөліну.*

ҮЗДІКТІ: *үздікті сигнал.* *инф. Уақыт кезеңіне және өз деңгейіне қарай бөліп қамдастыру арқылы немесе уақытқа да, деңгейге де қарай үздіксіз белгілену арқылы жасалған үздік-үздік элементтерден тұратын сигнал; дискретті сигнал.*

ҮЗДІКТІК зат. *Озаттық, озықтық, алда болушылық.*

ҮЗДІКТІР = ет. **1.** *Үзік-үзік ету, созу.* **2.** *Әлсірету, нашарлату.* **3.** *Қарны аштыру, өзегін талдыру.* **4.** *ауыс. Құмарттыру.*

ҮЗДІКТІРУ *Үздіктіру етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗДІКТІ-СОЗДЫҚТЫ сын. *Ілгері-кейінді жұбататын созылған.*

ҮЗДІК-ҮЗДІК сын. *Ауық-ауық, анда-санда бір, бөлек-бөлек.*

ҮЗДІР = ет. **1.** *Бүтін, тұтас заттың, нәрсенің*

бір бөлегін қолмен жұлып алғызу. **2.** *Жібін шешу, босату.*

ҮЗДІРТ = ет. *Бүтін, тұтас заттың, нәрсенің бір бөлегін қолмен жұлып алғыздыру.*

ҮЗДІРТУ *Үздірту етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗДІРУ *Үздір етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗЕҢГІ зат. *Көлікке міну үшін жасалған, ер-тұрман өзбелінің аяқ салатын бөлігі.*

Үзенгі [үзеңгілес] жолдас [дос]. *Көп уақыт қызметтес болған, бірге жүрген қатарлас, замандас. Үзенгі қағысты.* а) *Ат үстіндегі адамдар бір-бірінен қалыспай қатарласып жүрді.* ә) *Еңбек жарысына түсіп, тайталасты. Үзенгісін тең басқан. Әділетті, әділ деген мағынада.*

ҮЗЕҢГІ зат. *вет. Жыққының қан алатын тамыр түрі.*

ҮЗЕҢГІ зат. *жерг. Баспалдақ.*

ҮЗЕҢГІБАУ зат. *этн. Үзенгіні ерге тағу үшін қалың қайыстан не былғарыдан екі қабаттан жасайтын айылбасты бау.*

Үзенгібау қағысты. *Ат үстіндегі адамдар бір-бірінен қалыспай қатарласып жүрді. Үзенгібауы алты қабат екен. Төкаптар, мемменшіл, өр көкірек кісі туралы айтылады.*

ҮЗЕҢГІЛЕС¹ сын. **1.** *Бірге жүрген қатар-құрбы.* **2.** *Бірдей, тең.*

ҮЗЕҢГІЛЕС² = ет. *Қатарласу, тең түсу.*

ҮЗЕҢГІЛЕСТІК зат. *Қатар-құрбылық, жолдастық.*

ҮЗЕҢГІЛЕСТІР = ет. **1.** *Үзенгі байластыру.* **2.** *Қатарластыру, жақындастыру.*

ҮЗЕҢГІЛЕСТІРУ *Үзенгілестіру етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗЕҢГІЛЕСУ *Үзенгілесу етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗЕҢГІЛІК зат. **1.** *Малдың қолының, яки алдыңғы аяғының арты, қолтық тұсы, жүрек тұсы, жырықша үзеңгімен тебіңген шетін тұсы.* **2.** *ауыс. Сатының табан шетін жері, баспалдақ.* **3.** *ауыс. Адам табанындағы жалтақ сүйегі.* **4.** *ауыс. Аттың үзеңгі тұратын тұсына бейінгі, шамамен, жерден 1 метр шамасындағы биіктік.*

ҮЗЕР = *үзер болды. Құмар, ынтық болды.*

ҮЗУ *Үз етістігінің қимыл атауы; бүтін, тұтас заттың, нәрсенің бір бөлегін қолмен жұлып алу, бөлу, бөлектеу.*

ҮЗІК¹ зат. *этн. Киіз үйдің жоғарғы жағына, уықтың үстіне, туырлықпен астастарыла жабылатын киіз.*

ҮЗІК² зат. **1.** *Жіп, арқан сияқты заттың үзілген бөлегі.* **2.** *Белгілі бір заттың, не құбылыстың бөлшегі.*

ҮЗІК³ сын. *Үзілген, үзіліп, жұдырып қалған.*

ҮЗІК-ЖҰЛЫҚ сын. *Үзілген, жұдырылған, бейберекет.*

ҮЗІК-КЕСІК сын. *Үзілген, кесілген.*

ҮЗІК-СОЗЫҚ үст. *Ілгері-кейінді, бірінен кейін бірі.*

ҮЗІКСІЗ сын. *Үзігі жоқ.*

ҮЗІКТЕМЕ зат. *Белгілі бір нәрсенің бір бөлігі, үзінді, фрагмент.*

ҮЗІКТІ сын. *Үзік жабылған, үзігі бар.*

ҮЗІК-ҮЗІК сын. *Үзілген, жұдырылған, бөлек-бөлек.*

ҮЗІЛ = ет. **1.** *Жұдырылу, түсіп қалу.* **2.** *Бөліну, кесілу.* **3.** *ауыс. Таусылу, біту, тоқтау.* **4.** *ауыс. Көз жұму, қайтыс болу.* **5.** *ауыс. Хабарсыз кету, қатыспай қалу.* **6.** *ауыс. Үздігу, ықыласы түсіп берілу, елжіреу.* **7.** *ауыс. Сөңу, ошу.*

Үзіліп кетті. *Өлді, жан тәсіліп қылды.*

ҮЗІЛГІШ сын. *Үзіле беретін, үзілмпаз.*

ҮЗІЛГІШТІК зат. *Үзілімпаздық, үзіле беретіндік.*

ҮЗІЛДІ-КЕСІЛДІ үст. *Біржолата, ада-күде.*

ҮЗІЛДІР = ет. **1.** *Нақысына келтіріп ән шырқау.* **2.** *ауыс. Емірену, елжіреу.*

ҮЗІЛДІРУ *Үзділдіру етістігінің қимыл атауы.*

ҮЗІЛМЕЛІ сын. *Үзілетін, үзілді.*

ҮЗІЛТ= ет. 1. Нақысына келтіріп, ән шырқау. 2. Әлсірету, қуатынан айыру. 3. ауыс. бей н. Әдемі көрінетіндей салбырату.

ҮЗІЛТУ Үзіт етістігінің қимыл атауы.

ҮЗІЛУ Үзіл етістігінің қимыл атауы. 1. Жұлыну, түсіп қалу. 2. Бөліну, кесілу. 3. ауыс. Таусылу, тоқтау, біту. 4. ауыс. Қайтыс болу, көз жұму.

ҮЗІЛІН= ет. сөйл. Үзділу.

ҮЗІЛІС зат. 1. Белгілі бір іс, жұмыстың тоқталатын аралық уақыты; кідіріс, тыныс, демалыс. 2. пед. Мектептегі әрбір сабақтың арасында берілетін 5–10 минуттық демалыс.

Үзіліс жариялады. кіт. Жылыс, жиналыс, той -дүрмектің ресми өту барысы тамақтану т.б. үшін сәл уақытқа тоқтатылатын туралы айтты. **Үзіліс жарияланды.** кіт. Жиналыс, той-дүрмектің ресми өту барысы сәл уақытқа тоқтатылатын туралы хабарланды.

ҮЗІЛІССІЗ үст. Демалыссыз, кідіріссіз.

ҮЗІМ¹ зат. Бір заттың, нәрсенің үзін алынған кішкене бөлегі.

ҮЗІМ² зат. сөйл. **Жүзім.**

Үзім суы. сөйл. Жүзім суы, шарап.

ҮЗІМДЕ= ет. Үзін-үзін бөлу, аз-аздап бөлшектеу.

ҮЗІМДЕУ Үзімде етістігінің қимыл атауы.

ҮЗІМШІЛІК зат. жерг. Жүзім өсірумен айналысушылық.

ҮЗІНДІ зат. Сөйлеген сөзден, шығармадан бөлініп алынған бөлшек.

ҮЗІП-ЖАР= ет. Бөліп-жару, үзін-жүзді.

ҮЗІП-ЖАРУ Үзін-жар етістігінің қимыл атауы.

ҮЗІП-ЖҰЛ= ет. 1. Тіуіп-қашу. 2. Жырымылау, там-түмдап алу.

ҮЗІП-ЖҰЛУ Үзін-жұл етістігінің қимыл атауы.

ҮЗІП-СОЗ= ет. Ұзаққа созу, сөзбұйдаға салу.

ҮЗІП-СОЗУ Үзін-сөз етістігінің қимыл атауы.

ҮЗІП-ШАЛ= ет. Тіуіп-қашу, жүре істеу.

ҮЗІП-ШАЛУ Үзін-шал етістігінің қимыл атауы.

ҮЗІР¹ зат. көне. Тілек, өтініш.

ҮЗІР² зат. жерг. Ауру, науқас.

ҮЗІР³ зат. көне. Дәлел, сылтау, себеп.

ҮЗІРЕ зат. ескікіт. Жоғары, үсті.

ҮЗІР-МӘЗІР зат. Қалаан нәрсе, қолқа, тілек.

ҮЗІРНИЯЗ зат. ескікіт. Өтініш, тілек, қайыр сұрау.

ҮЗІРІ зат. ескікіт. Құзыры, қарауы, қарамағы.

ҮЗІС= ет. 1. Жеміс-жидек, қауын-қарбыз жинасу, үзуге көмектесу. 2. Ұрын-жығу, алысу.

ҮЗІСУ Үзіс етістігінің қимыл атауы.

ҮЙ¹ зат. 1. Адам тұратын, мекендейтін баспана. 2. ауыс. Бірге тұратын адамдар, үй іші. 3. ауыс. Отбасы, шаңырақ. 4. Белгілі бір қоғамдық қажеттілік үшін пайдаланылатын орын, ғимарат. 5. жерг. Түрме.

Үй арқалау. этн. Жаман ырым; үйге арқасын беріп, сүйеніп тұру. **Үй баласы.** Үйдің ұсақ-түйек шаруасын атқаратын жеткінішек, жасөспірім бала. **Үй басы.** Әрбір үй. **Үй бастырды.** Дауыл, қатты жел тұрғанда киіз үйді аудармас үшін арқанмен бекітті. **Үй болды.** а) Өз алдына түтін түтетіп, бөлек үй болып шықты. ә) Отбасын құрды, үйленді. **Үйге алып істейтін жұмыс.** Фирма жұмыскерінің өндірістік ғимаратта емес, өзінің үйінде немесе шеберханасында орындайтын жұмыс. **Үйге жеткізіп беру.** Керекті затты, бұйымды тапсырыс бойынша үйге жеткізіп беру қызметі. **Үйге кір!** этн. Дәстүрлі қазақ мәдениетіндегі үйге келген, есік ашқан адамға қонақжайлық таныту, сый-құрмет көрсету нышанымен айтылатын сөз. **Үйге кірді.** Жаңа үй, баспана тұрғызды. **Үйге сыймады.** Бір нәрсені ойлап, ұайымдап, тағат тауып отыра алмады, кіріп-шыға берді. **Үйге түсті.** а) Белгілі бір үйге қонақ боп келді, тоқтады. ә) жерг. Түрмеге түсті, абақтыға жабылып қалды. **Үйде жатқыз-**

бады. Мазаны алды, тыныштық бермеді. **Үйде жатты.** Ешқайда бармады, үйде болды. **Үйде жұмыс істейтін қызметкерлер.** Жұмыс берушімен өзінің материалдарымен және өзіндегі немесе жұмыс беруші бөлетін не жұмыс берушінің қаражаты есебінен сатып алатын жабдықтарды, құрал-саймандар мен тетіктерін пайдалана отырып, жұмысты өз еңбегімен орындау туралы жеке еңбек шартын жасасқан адамдар. **Үйден адым [қарыс] аттап пады.** Үйден шығармады, ешқайда жібермеді. **Үйден аттап шықпайды.** Ұзап ешқайда бармайды. **Үйден кетті.** Басқа жақта тұрды, бірге тұрмады. **Үйден шықпады.** а) Жиі келіп тұрды, араласты. ә) Бас көтермеді, тырт етпеді, қозғалмады. **Үйде отыру.** Жұмыс істемеу, бос болу. **Үйде тұрмайды.** Үйде жоқ, қыдырғыз, жұмысбасты. **Үйді басына көтерді.** Даурығып қатты сөйледі, шулады. **Үй жаллады.** Уақытша тұру үшін біреудің үйіне ақы беріп, тұрақтады. **Үй жануары.** Қолға үйретілген, адамға үйренген хайуанат. **Үй жапқандай қылды [жасады].** Үйіп-төзіп тастады, қарық қылды. **Үй жапты.** Үйдің төбесіне ағаш т.б. салды, үстін бекітті. **Үй жасауы.** Үй мүлкі, жиһаз. **Үй жоқ, күй жоқ.** Үйсіз-күйсіз, баспанасыз. **Үй жолдас.** а) Жан серік, айырылмас дос. ә) Жұбай, зайып. **Үй жығылды.** Киіз үйдің киіздері алыннып, уықтары суырылып, шаңырағы түсіріліп, көшуге т.б. дайындалды. **Үй жықты.** Киіз үйдің кережелерін жинап, шаңырағын, уықтарын буып-түю. **Үй несі.** Үй қожасы, отағасы. **Үй комитеті.** Қоғамдық негізде жұмыс істейтін орган, мемлекеттік және қоғамдық тұрғын үй қорын және оның сақталуын қамтамасыз етуді басқаруға халықты қатыстырудың бір формасы. **Үй көрмеді.** Үнемі түзде болды. **Үй қояны.** Үй жағдайында өсірілетін қоян. **Үй кісісі.** Үй-жайға ие өйел туралы айтылады. **Үй құстары.** Тауық, күрке, тауық, үйрек пен қаз сияқты үй жағдайында ұсталатын құстар. **Үй қызметкерлері.** Жұмыс беруші – жеке тұлғаларда үй шаруашылығында жұмыс істейтін (қызмет көрсететін) жеке еңбек шартын жасасқан қызметкерлер. **Үйлердің қирау дәрежесі.** т.ех. Ғимараттың беріктігін, сыртқы әсерге қарсы тұру қасиетін анықтайтын шама. **Үй мүлкі.** Үй ішінің жиһазы, ұсақ-түйек дүниесі. **Үй орнындай.** Аумағы шағын, оша құлкен емес. **Үй өсімдігі.** Үй жағдайына бейімделген өсімдік. **Үй салды.** Баспана тұрғызды. **Үй сәндеу.** жаңа. Үйдің ішіндегі жиһазды, ішкі безендіру мен жөндеуді үйлесімді етіп әртүрлі талғамға сәйкес әсемдеу өнері. **Үй сынығы.** этн. Қалыңмалдың үстінен қосылып берілетін кәде. **Үй тапсырмасы.** пед. Шәкірттің, оқушының сыныптан тыс, үйде орындап келуі үшін берілетін тапсырма. **Үй тұтқыны.** **Үйқамас.** **Үй тышқаны.** Үйде, ғимараттарда ит салатын ұсақ жыныкес кеміргіш аң, **Үй тігу.** а) Киіз үйді құру, қоныстану. ә) этн. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы үлкен той жасап, ас беру салтанатында жасалатын рәсім. **Үй тіршілігі.** Үй шаруасының әрекет қамы. **Үй шаруасы.** Әрбір үйдегі күндегі атқарылатын іс. Үйінен кісі үзілмейтін. Келімді-кетімді қонағы көп, адамдар келіп-кетіп жататын. Үйін кеңейтті. а) Тұртып жатқан үйіне бөлме қосып салды, үлкейтті. ә) Пәтерін көп бөлмелі пәтерге ауыстырды. Үйінде шымылдығың желбіреп тұр ма? е к с п р. Үйінде жас келіңшегің күтіп отыр ма деген мағынада асығып-алпысқан кісіге айтылатын өзіл. **Үйің күйгір!** қ а р ғ ы с. Отаның бұзылғыр деген мағынада. Үйіңнен ит жаланып шықпайды. Үйінде ит жейтін де ас жоқ деген мағынада. Үйіңнен ит жаланып шықпайтын. Барып тұрған сараң, ешкімге тұқ бермейтін (адам). Үйіңнен үркіп шыққыр! қ а р ғ ы с. Қуғын, тұрткі-тұртпек көргір. Үйіңнің төбесінен күйкентай ебелектегір! қ а р ғ ы с. Кім көрінген басының, әркім мазақ еткір! Үйі сынық. Әйелі жоқ еркек туралы айтылады. Үйі түсу. Саулықтағы жатыр түсу кінәраты. Үй іші. Бір отбасындағы барлық жан, үй адамдары, отбасы мүшелері. Үй ішінен үй тіккен. Мекемеде, жұмыс орнында тікелей басылыққа бағынбай, өз алдына әрекет жасаған адамдар, қыз-

меткерлер туралы айтылады. **Үй іші түгел, отбасы аман ба?** этн. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы алыстан, көптен көрмеген таныс, жақын, жұрағаттарымен амандық-саулық сұрасу түрі.

ҮЙ²: үйіне жетті. Ит бір жасқа толды.

ҮЙ= ет. 1. Затты, нәрсені бір жерге төбе қылып жинау, топтау. 2. ауыс. Көп, мол қылу, үйіп-тоғу.

ҮЙБАЙ од. сөйл. **Ойбай.**

ҮЙБИДАЙЫҚ зат. өс. <лат. lolium> Ма-лазығындық дақылға және арамшөпке жататын біржылдық, екіжылдық немесе көпжылдық өсімдік туысы.

ҮЙГІЗ= ет. Үйіп қойғызу.

ҮЙГІЗУ Үгізу етістігінің қимыл атауы.

ҮЙГІШТЕ= ет. 1. Қайта-қайта үю, көп етіп үю. 2. ауыс. Үйіп-тоғу, топеу.

ҮЙГІШТЕУ Үгіште етістігінің қимыл атауы.

ҮЙДЕЙ сын. 1. Үй сияқты. 2. ауыс. Көлемі үлкен, зор.

ҮЙДЕК-ГҮЙДЕК үст. Тобымен, топ-топ, түйдек-түйдек болып.

ҮЙДІР= ет. Біреуге үйгізу, төбе қылып жинау.

ҮЙДІРУ Үйдір етістігінің қимыл атауы.

ҮЙДІ-ҮЙ үст. Үй сайын, үй басы.

ҮЙЕ зат. Түйе малының тұрмай үйілеп жатып қалатын дерті.

ҮЙЕЗ¹ зат. сөйл. 1. **Үезд.** 2. Үезд бастығы, болыс.

ҮЙЕЗ² зат. жерг. Сыыр шірілген жердің тезегі.

ҮЙЕЗДЕ= ет. Күнің ыстық кезінде жылқының, қойдың шыбыннан, бөгелектен қорғанып, тұмсығын бір-бірінің көлеңкесіне жасырып, топтанып тұрды.

ҮЙЕЗДЕС= ет. Сүйкенісіп, бастарын бір-бірінің бауырына тығысып топтанып тұру.

ҮЙЕЗДЕТ= ет. 1. Үйіру, топтау. 2. ауыс. Үйіп-тоғу.

ҮЙЕЗДЕТУ Үйездет етістігінің қимыл атауы.

ҮЙЕЗДЕУ Үйезде етістігінің қимыл атауы.

ҮЙЕЗНАЙ [ор. уездной] зат. көне. сөйл. Үезд бастығы.

ҮЙЕК¹ зат. 1. Тіршілікке, тұрмысқа табиғаты қолайлы, күні жылы, шөбі шүйгін жер. 2. ауыс. Жаны жайсаң, жайдары.

ҮЙЕК² зат. Малдың, аңның тамағынан бастап, көктей шапқа дейін созылатын, 5–6 елідей жалпақ тері; жануарлардың құрсақ бұлшық етінің бітісу шегі.

ҮЙЕК³ зат. Жердің ойша осьтері өтетін нүктелер; полюс.

ҮЙЕКСІЗДЕНУ зат. хим. Кристалхмиядағы катиондар мен аниондардың өзара әрекеттесуінің үйектену мен қарсы үйектену аралық типі.

ҮЙЕКТЕПШ зат. Петрографиялық микроскоптарда үйектелген жарық алу үшін қолданылатын құрал.

ҮЙЕКТЕЛПШТІК зат. хим. 1. Атомдардың, молекулалардың, иондардың сыртқы электр өрісінде диполь моментіне ие болу қабілеті. 2. Диполь моментінің шамасы.

ҮЙЕЛЕ= ет. Ойыстау жерге, шұңқырға шалқасынан жатып қалған малдың өз бетімен тұра алмауы.

ҮЙЕЛЕҢ сын. Жұтаң, күйсіз.

ҮЙЕЛЕТ= ет. 1. Шалқасынан түсіру, тұрғызбау. 2. сөйл. Үймелету.

ҮЙЕЛЕТУ Үйелет етістігінің қимыл атауы.

ҮЙЕЛЕУ Үйеле етістігінің қимыл атауы.

ҮЙЕЛМЕЛІ-СҮЙЕЛМЕЛІ сын. Бір отбасындағы бір-біріне жасы, бойы жағынан телелес; туысқан, ағайын.

ҮЙЕЛМЕН сын. Үйелменді-сүйелменді жан-дар, отбасы.

ҮЙЕЛМЕНДЕЙ сын. Сомадай, дәу, үлкен.

ҮЙЕЛМЕНДІ сын. Бір-біріне туыс, жақын, ағайында, бауырлас.

ҮЙЕЛМЕНИМЕН үст. *Түп-түгелімен, тұяқ-түқиянымен.*

ҮЙЕМЕ сын. *Бетімен-бет болып толған, үстіне мол етіп, қомақпалып үйілген.*

ҮЙЕМЕЛЕ= ет. *Үйін салу, тым көп салу.*

ҮЙЕМЕЛЕТ= ет. *Үйеме-үйеме ету.*

ҮЙЕМЕЛЕТУ *Үйемелет етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙЕМЕЛЕУ *Үйемеле етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙЕҢКІ зат. бс. <лат. асег> *Жапырағы қалақша тәрізді, жалпақ болып келетін ағаш.*

ҮЙ-ЖАЙ зат. 1. *Тұрмысқа қажетті шаруашылық жағдай.* 2. *Тұрғын үйдегі (тұрғын жайдағы) жеке ішкі кеңістік.*

ҮЙКЕ= ет. *Бір нәрсені екінші нәрсеге ысу, жану.*

ҮЙКЕК зат. жерг. *Ошақтан, оттан түсірілген қазанның орнықты тұруы үшін астына дөңгелентіп қою үшін жасалатын тұғыр.*

ҮЙКЕКТЕ= ет. *Қайта-қайта үйкелу, көп үйкеу.*

ҮЙКЕКТЕУ *Үйекте етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙКЕЛ= ет. *Бір заттың екінші бір затқа сүйкеліп, ысылуы; жанасу, жаңылу, түйісу.*

ҮЙКЕЛДІ зат. жерг. *Қарақұрт шаққан адамды, малды оқығанда салатын құмырсқа.*

ҮЙКЕЛЕ= ет. *Бір нәрсені екінші нәрсеге ыспалу, ысу.*

ҮЙКЕЛЕТ= ет. *Үйектізуді, сүйкелетуді.*

ҮЙКЕЛЕУ *Үйкеле етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙКЕЛУ *Үйкел етістігінің қимыл атауы; ысылу, жаңылу, сүйкелу, қажалу.*

ҮЙКЕЛІС зат. 1. *Бір заттың басқа, екінші затқа үйкеліп, тиіп өтетін қозғалысы.* 2. *Физ. Қатты дене лер арасындағы олардың түйіскен жерлерінде пайда болатын және денелердің түйісу жа-зықтығындағы бағытта салыстырмалы жылжуына бөгет жасайтын механикалық өзара әрекеттестік.*

Үйкеліс коэффициенті. физ. *Түйісетін екі заттың беттері арасындағы физикалық әрекет күшін сипаттайтын көрсеткіш.*

ҮЙКЕЛІСТІР= ет. *Үйкеу, жану, ысу, үйкеліс жасату.*

ҮЙКЕЛІСТІРУ *Үйкелістір етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙКЕН= ет. сөйл. *Сүйкен.*

ҮЙКЕНУ *Үйкен етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙКЕУ *Үйке етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙ-КҮЙ зат. *Адам тіршілік жасайтын баспа-на, шаруашылық жағдай, үй іші тұрмысы.*

Үй-күйі жоқ. *Баспанасы, барар жер, басар тауы жоқ.*

ҮЙ-КҮЙСІЗ сын. *Күтім-күй жоқ, баспа-насыз.*

ҮЙКҮШК зат. *Үйден ұзап шықпайтын, үнемі үйде жүретін кісі.*

ҮЙКҮШКТЕН= ет. *Үйден шықпау, ешкіммен араласпау.*

ҮЙКАМАҚ зат. *Істі болған адамдарды өз үйінен, мекен-жайынан сыртқа шығармай тұтқында ұстаудың бір түрі.*

ҮЙЛЕН= ет. *Әр жынысты екі адамның қосылып тұрмыс құруы; әйел алу.*

ҮЙЛЕНДІР= ет. *Әйел мен еркекті қосу; әйел әперу, күйеуге беру.*

ҮЙЛЕНДІРУ *Үйлендір етістігінің қимыл атауы; әйел әперу.*

ҮЙЛЕНУ *Үйлену етістігінің қимыл атауы.*

Үйлену тойы. *Қыз бен жігіттің қосылу құр-метіне жасалған ойын-сауықты салтанатты жиынтамаша.*

ҮЙЛЕНУ-САЛТ: *үйлену-салт өлеңдері.* Ә д е б. *Тойбастар, жар-жар, сыңсу, беташар секілді ғыртытық өлең-жырлар.*

ҮЙЛЕНУШІ сын. *Әйел алушы, тұрмыс құрушы ер адам; тұрмысқа шығушы әйел, қыз.*

ҮЙЛЕНІС= ет. *Бір-біріне үйлену.*

ҮЙЛЕНІСУ *Үйленіс етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙЛЕС сын. *Сәйкес, жарасымды, келісті.*

Үйлес тапты. *Үйлес келді, жарасты.*

ҮЙЛЕС= ет. 1. *Сәйкес келу, жарасу, келісу, үйлесім табу.* 2. *Өлең жолдарының ұйқасуы.*

ҮЙЛЕСТІК зат. 1. *Сәйкестік, жарасымдық, үйлесімділік.* 2. *Ұқастық.*

ҮЙЛЕСТІР= ет. *Сәйкестендіру, ұйқастыру, жарастыру, келістіру.*

ҮЙЛЕСТІРУ *Үйлестір етістігінің қимыл атауы.*

Үйлестіру әдісі. бот. *Қашық туысты өсімдіктерді бір-бірімен тоздандыру тәсілі.* **Үйлестіру кеңесі [комиссиясы].** қоғ. *Белгілі бір мәселе жөніндегі жұмыстарды қадағалап тексеріп, бағыт-тап отыратын кеңес.*

ҮЙЛЕСТІРУШІ зат. *Үйлестіру жұмысын басқарушы.*

ҮЙЛЕСТІРІЛ= ет. *Сәйкестендірілу, ұйқастырылу.*

ҮЙЛЕСТІРІЛУ *Үйлестіріл етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙЛЕСУ *Үйлес етістігінің қимыл атауы; жа-расу, сәйкестену, ұйқасу.*

ҮЙЛЕСІМ зат. *Жарасым, келісім; сәйкестік. Үйлесім тапты. Сәйкесті, жарасты, үйлесті.*

ҮЙЛЕСІМДІ сын. *Жарасымды, ұнамды, қонымды.*

Үйлесімді мінез. *Сөзі мен ісі сәйкес, ұнамды, жағымды мінез.*

ҮЙЛЕСІМДІК зат. *Сәйкестік, жарасымдық.*

ҮЙЛЕСІМДІЛІК зат. *Жарастылық, сәйкес-тілік.*

ҮЙЛЕСІМСІЗ сын. *Үйлесімі жоқ.*

ҮЙЛЕСІМСІЗДІК зат. *Сәйкессіздік, жарас-паушылық.*

ҮЙЛЕСІҢКІРЕУ= ет. *Сәйкесіңкіреу, ұқсаңқы-рау.*

ҮЙЛЕСІҢКІРЕУ *Үйлесіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙЛІ сын. *Өз алдына үй болған, жеке үй болып тұратын, үйі бар.*

ҮЙЛІ-БАРАН зат. *Үй іші, бала-шаға.*

ҮЙЛІ-БАРАНДЫ сын. *Үйлі-жайлы, ба-ла-шарлы.*

Үйлі-баранды болды. *Өз алдына үй болды.*

ҮЙЛІ-ЖАЙЛЫ сын. *Өз алдына бас құрап, үй болып, тұрмыс құрған.*

ҮЙЛІК¹ зат. *Үй қызметін атқарушылық.*

ҮЙЛІК² сын. *Үй болып отырған, үй болып тұрған.*

ҮЙЛІ-КҮЙЛІ сын. *Әйел алып, күйеуге шығып, базалы-шағалы болған.*

ҮЙЛІЛІК зат. *Үй болушылық, үй болып оты-рушылық.*

ҮЙМЕ¹ зат. *Үйілген зат, нәрсе, үйінді.*

ҮЙМЕ² сын. *Үйілген, толтыра салынған.*

ҮЙМЕ-ЖҮЙМЕ үст. *Бір жерге шоғырланып, топтанып; опыр-топыр.*

Үйме-жүйме болды. *Бір жерге опыр-топыр боп топталып жиналды.*

ҮЙМЕК зат. *Үйілген зат, нәрсе, үйінді.*

ҮЙМЕКТЕ= ет. *Жинау, үю, төбе қылу.*

ҮЙМЕКТЕЛ= ет. *Жиналу, шоғырлану, үйілу.*

ҮЙМЕКТЕЛУ *Үймектел етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙМЕКШІ зат. *Үймек үюші.*

ҮЙМЕЛЕ= ет. *Бір жерге шоғырлану, топталу.*

ҮЙМЕЛЕН= ет. сөйл. *Үймелеу (Топталу, шоғырлану).*

ҮЙМЕЛЕНУ *Үймелену етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙМЕЛЕС= ет. *Үйілу, топтасу.*

ҮЙМЕЛЕСУ *Үймелес етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙМЕЛЕТ= ет. *Көп етіп үйін тастау, үй-іптөгу.*

ҮЙМЕЛЕТУ *Үймелет етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙМЕЛЕНУ *Үймелену етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙМЕ-ҮЙ үст. *Үй сайын, үй басына.*

ҮЙМЕРЕТ зат. *Құрылыс, ғымарат.*

ҮЙМЕШІК зат. *Шағын үйме, өсімдік тамы-рын көму үшін жасалған үйінділер.*

ҮЙРЕК зат. зоол. <лат. anas platyrhynchos var. domestica> 1. *Башпайларының арасы жұқа жарғақ терімен тұтасқан, тұмсығы жалпақ су құсы; құрақта да, суда да тіршілік ететін құс.* 2. *бейн.* *Ақын бұл жерде үйректтей әдемі, сұлу қыздарды айтып отыр.*

Үйрек бас ер. қолөнер. *Ердің алдыңғы қасы үйректің басына ұқастылып жасалған түрі.* **Үйрек ұшып, қаз қонды [қаңқылдады].** *Мол сулы жер туралы, еркін өмір туралы айтылады.* **Үй үйрегі.** *Үй жағдайына бейімделген үйрек.*

ҮЙРЕКБАЛЫҚ зат. зоол. *Балықтың бір түрі.*

ҮЙРЕК-ҚАЗ зат. *Үйрек, қаз сияқты үй құстарының жиынтық атауы.*

ҮЙРЕКТЕЙ сын. *Үйрек сияқты.*

Үйректтей жүзді, қаздай қалқыды. *Өмірдің қызығын көрді, емін-еркін шаттықта өмір сүрді.*

ҮЙРЕКТҮМСЫҚ зат. зоол. <лат. ornitho- hunchus anatinus> *Тұрқы кішілеу, ұзындығы 60 см шамасындай сүтқоректі жануар.*

ҮЙРЕН= ет. 1. *Өзі білмеген нәрсені түсініп, көңілге тоқу, басқадан біліп алу, оқу.* 2. *Біреудің ісіне еліктеу, бойына сіңіру, үлгі алу.* 3. *ауыс.* *Бір нәрсеге дағдылану, көзі үйрену, машықтану.* 4. *Білу, жат-тығу, иеру.* 5. *Үлгі, онеге ету, сабақ алу.* 6. *Бойы үйрену, бауыр басу.*

Үйреніп қалды. *Бойы үйренді, дағдыланды.*

ҮЙРЕНГІШ сын. *Білмегенін үйреніп алғыш, тез жаттыққыш.*

ҮЙРЕНДІР= ет. *Үйрету, дағдыландыру.*

ҮЙРЕНДІРУ *Үйрендір етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙРЕНУ *Үйрену етістігінің қимыл атауы.* 1. *Білмегенді басқадан біліп алу, көңілге тоқу.* 2. *Бой үйрету, дағдылану, көндігу.* 3. *пед.* *Адамның белгілі бір білім жүйелерін, тiмiстi қимыл-қозғалыстар мен амалдарды меңгеру алуы.*

ҮЙРЕНУШІ зат. *Басқадан білім алушы, үй-рететін адам; тәлім, онеге алушы.*

ҮЙРЕНУШІЛІК зат. *Оқып білушілік, жат-тығушылық.*

ҮЙРЕНШІК сын. *Үйренген, дағдылы.*

Үйреншік иттей жұмсады. *Қолбала қылды, дамыл бермеді. Үйреншік иттей жұмсады. Қолбала қылды, дамыл бермеді.*

ҮЙРЕНШІКТІ сын. *Бұрыннан белгілі, ет үйренген, дағдылы.*

Үйреншікті зейін. псих. *Зейіннің ерекше түрі; қажетті әрі құнды болып саналатын объектіге адам санасының шоғырлануы. Үйреншікті зейін. псих.* *Адамның әдетіне айналып кеткен әрекет.*

ҮЙРЕНІЛ= ет. *Үйреніп алыну, көңілге тоқулы.*

ҮЙРЕНІЛУ *Үйреніл етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙРЕНІҢКІРЕУ= ет. *Үйрене түсу, үйрене беру.*

ҮЙРЕНІҢКІРЕУ *Үйреніңкіреу етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙРЕНІС= ет. *Жағдайға, іске икемделіп, бейімделіп кету.*

Үйреніскен жау. «*Ет өлді*» болған ежелгі дұшпан. **Үйреніскен ит.** *кекесін.* *Ежелден бірін-бірі білетін қатар адам деген мағынада.* **Үйреніскен ұя.** *Етене болған шаңырақ, өскен, туған үй.* **Үйреніс қылды.** *Бой үйретті, дағдыланды, машықтанды.*

ҮЙРЕНІСУ *Үйреніс етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙРЕТ= ет. 1. *Білмегенді білдіру, оқыту.*

2. *Жаттықтыру, машықтандыру.* 3. *Тәлім-тәрбие беру.* 4. *ауыс.* *Асау малға бас білдіру, ырыққа жөнге көндіру.* 5. *Сабақ болу.* 6. *Әдеттендіру, дағдыландыру.* 7. *Ақыл беру.* 8. *Өнер сіңіру.* 9. *Көндіктіру, мойынсұндыру.*

ҮЙРЕТКЕНСУ *Үйреткенсіз етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙРЕТКЕНСІ= ет. *Үйреткен болу, дағдыландырылған.*

ҮЙРЕТКІЗ= ет. 1. *Білмегенді білгізу, оқытқызу.* 2. *Асау малды ырыққа көңгізу.*

ҮЙРЕТКІЗУ *Үйреткізу етістігінің қимыл атауы.*

ҮЙРЕТКІШ сын. Білмегенді түсіндіргіш, ұғындырғыш; үйретуге шебер.

ҮЙРЕТІП= ет. 1. Білмегенді білдіру, оқыттыру. 2. Асау малды ырыққа көндіру.

ҮЙРЕТІРУ Үйреттір етістігінің қимыл атауы.

ҮЙРЕТУ Үйрет етістігінің қимыл атауы. Білмегенді білдіру, оқыту.

ҮЙРЕТУШІ зат. 1. Білмегенді білдіруші, оқытушы. // Оқушының (студенттің т.б.) белгілі бір пәннен немесе өнердің бір саласынан білімін толықтыра түсуге ақы алып жәрдемдесетін адам.

2. Асау малды ырыққа көндіруші. 3. Үгіттеуші, уағыздаушы. 4. Жаттықтырушы, машықтандырушы.

ҮЙРЕТІЛ= ет. 1. Оқытылу, дағдыландырылу, машықтандырылу. 2. Асау малдың ырыққа көндірілді, жаттықтырылуы.

ҮЙРЕТІЛУ Үйретіл етістігінің қимыл атауы.

ҮЙРЕТІМ зат. Үйрету, оқыту үдерісі.

ҮЙРЕТІМДІ сын. 1. Дағдыланған, төселген. 2. Үйретілген, жаттықтырылған. // Үйретіп қойған, үйретілген амал-әрекет.

ҮЙРЕТІМПАЗ сын. Үйреткіш, үйрету қабілеті күшті адам.

ҮЙРЕП= ет. Бір-біріне бой үйрету.

ҮЙРЕПСУ Үйретіс етістігінің қимыл атауы.

ҮЙСЫНЫҚ зат. жерг. Әйелі өлген кісі.

ҮЙСІЗ сын. Үйі, тұратын жері жоқ.

ҮЙСІЗ-КҮЙСІЗ сын. Тұрмыс жағдайы жоқ, үй-күйінен айырылған.

Үйсіз-күйсіз жүрді. Баспанасыз, күтім-күйсіз болды.

ҮЙТ¹= ет. Олай ету, сойту.

ҮЙТ²= ет. Малдың бас-сирағын, кейде денесін отқа ұстап қақтау.

Үйтіп жіберді [жеді]. Талап, жеп қоя жаздады; жанын жатпарға таяды, әлек-шәлегін шығарды.

ҮЙТАС зат. Жорықта, қырғын соғыста т.б. ерекше жағдайда қаза болғандардың жерленген орны, қорған; жұымалды жерлеудің бір түрі.

ҮЙТЕНТЕК сын. Мінезі шалқас, еркемталы.

ҮЙТ-БҮЙТ= ет. Олай ету, бұлай ету.

ҮЙТКЕНМЕН шыл. Олай еткенмен, сонда да.

ҮЙТКЕНІ шыл. **Өйткені.** Көбіне салдары бұрын, себебі соңынан келетін себеп-салдар салалас құрмалас сөйлемнің арасына қойылатын шылау сөз.

ҮЙТКІЗ= ет. Сойған малдың бас-сирағын, кейде денесін отқа ұстап күйдірткізу, қақпатқызу.

ҮЙТКІЗУ Үйткіз етістігінің қимыл атауы.

ҮЙТУ¹ Үйт¹ етістігінің қимыл атауы; олай ету, сойту.

ҮЙТУ² Үйт² етістігінің қимыл атауы; отқа қақтау.

ҮЙ-ТУҒАН зат. Туған-туыс.

ҮЙТІЛ= ет. 1. Сойылған малдың бас-сирағының, кейде денесінің күйдіріліп, отқа қақталуы.

2. Жану, өртену, күю.

ҮЙТІЛУ Үйтіл етістігінің қимыл атауы.

ҮЙТІП-БҮЙТІП үст. Озып-бұғып, амалдап; әрең-мәрең.

ҮЙТІС= ет. Сойылған малды тұтас, не бас-сирағын отқа қақтасу, үйтуге көмектесу.

ҮЙТІСУ Үйтіс етістігінің қимыл атауы.

ҮЙШІ зат. 1. этн. Күіз үйдің сүйегін, қаңқасын жасайтын шебер адам. 2. Үй салушы, құрылысшы.

ҮЙШІК зат. 1. Уақытша жасалған аласа, шағын, кішкене ұя. 2. Ит, құс және т. б. аң-құстардың тұрағы, жатағы. 3. Кабадан аудың балық кіру үшін жасалған құыстары.

ҮЙШІКТЕЙ сын. Кішкентай, шағын ғана.

ҮЙШІК-ҮЙШІК зат. Ойын атауы, балалардың отбасы мүшелерінің ролінде ойнауы.

ҮЙШ зат. Үйілген зат, нәрсе.

ҮЙІЛ зат. 1. Қарағайдың шор боп біткен қатты жері. 2. ауыс. Қатты қатал.

ҮЙІЛ= ет. 1. Заттың, нәрсеінің бір жерге төбе болып жиналуы. 2. ауыс. Бір жерге топталу.

3. ауыс. Көп, мол болу.

ҮЙІЛУ Үйіл етістігінің қимыл атауы; төбе болып жиналу, топталу.

ҮЙІЛІП-ТӨГІЛІП үст. Топырлап, қаптап.

ҮЙІЛІС= ет. Топырласу, топтасу.

ҮЙІМ зат. Үйілген, жиналған зат.

ҮЙІНДЕУІШ зат. Қызылша жемісін үйім, үстіне қызылша үйетін мәшине.

ҮЙІНДІ зат. 1. Төбе-төбе болып үйілген, жиналған зат. 2. Тозығы жетіп құлаған, бұзылған үйдің т.б. құрылыстың қалдығы, сарқыншағы. 3. әск. Кесілген ағаштар, тастар, қар және басқа заттардан жасалған танкіге қарсы кедергілер. 4. геол. Кенсіз бос таужыныстардың, кондициясыз пайдалы қазылымдардың не қалдықтардың жер үстіндегі үйінділері. 5. <лат. alluvio> Белгілі бір арнамен ағатын су тасқындарының әрекетінен түзілетін шөгінділер (малтатас, қиыршықтас, құм және т. б.); құрылқының қолтабанды немесе лагуна-ны теңізден бөліп тұратын үйінді бөлігі.

ҮЙІНДІЛЕ= ет. Үйінді жасау, төбе-төбе етіп үю.

ҮЙІНДІЛЕУ Үйінділе етістігінің қимыл атауы. 1. Үйінді жасау. 2. геол. Жер бетіне жақын жатқан денесі үстіндегі бос таужыныстарды қопарғаннан кейін жинақтап, үйінді ретінде бір жерге орналастыру.

ҮЙІНДІЛЕУШІ зат. жерг. Аршылым таужыныстарын үйіндіге қаптап салуға арналған үзіліссіз жұмыс істейтін мәшине.

ҮЙІНШЕК зат. Кішкентай үйінді, аздап үйілген зат.

ҮЙІП-ТӨГУ Үйіп-төк етістігінің қимыл атауы.

ҮЙІП-ТӨК= ет. 1. Мол етіп бәрін бір-ақ бере салу, жарылқау. 2. Топырлату, жинап алу. 3. Көп, мол ету.

ҮЙІР¹ зат. 1. Бір айғырдың қарамағындағы құлын-тайы аралас 15–20 шақты биелер тобы. 2. ауыс. Өскен, еңбек еткен орта, тең-құрбының арасы. 3. Топ.

Үйір болды. а) Бауыр басып, үйреністі, шығалап шықпай қойды. ә) жағымды. Әуестенді, әдеттенді. б) жағымсыз. Пайда болды, жабысты. **Үйірге қосылды.** Өз ортасына қайта келді, қатарға қосылды. **Үйірге салды.** Үйір алды, үйірге қосты. **Үйірге түсті.** Айғыр үйірге кірді. **Үйірде құтпан жалды айғыр.** поэт. Өз үйірін қорғайтын мықты айғыр. **Үйірден айырылды [адасты].** Өзімен қатар өскен жора-жолдастардан ажырады. **Үйірден шықпады.** Қауымның, топтың ойынан шықты. **Үйірімен үш тоғыз.** этн. Аңшылықта айтылатын олжаң көбейсін, қанжығаң майланысын деген мағынадағы тілек. **Үйірін тапты.** Өскен ортаға қосылды.

ҮЙІР² сын. Бір нәрсеге жақын, жанасқыш, үйірсек, құмар.

Үйір болды. а) Бауыр басып, үйреніп кетті; шығалап шықпай қойды. ә) Әдеттенді, дағдыланды. б) Құмартты, қызық көрді. в) Әуес етті. г) Үйреншікті болды, сіңісті болды. **Үйір қылды.** а) Бойына жақын етті, үйретті. ә) Әуес қылды, құмар қылды.

ҮЙІР³= ет. 1. Бір жерге жинау, топтау. 2. ауыс. Өзіне тарту, қызықтыру, жақындату.

3. ауыс. Еліту, бағындыру.

ҮЙІР⁴= ет. 1. Шыр көбелек айналдыру, дөңгелету. 2. Тағз, қылыш, пышақ, найза сияқты заттарды жұмсауға оқталу, төндіру. 3. Блқтыру, ұшыру.

ҮЙІРБАСЫ зат. Қоңырандардың (құлан, күйк, арқар) үйірін бастаушы қауауы.

ҮЙІРГЕЛІК зат. Үйдің қасындағы, маңайындағы меншікті жер.

Үйіргелік телім. Үйдің маңайынан шаруашылық жүргізуге пайдалануға берілген арнайы жер бөлігі.

ҮЙІРГІШ сын. Үйірін әкеткіш, өзіне тартқыш.

ҮЙІРЛЕ= ет. Топ-топ ету, шоғырландыру.

ҮЙІРЛЕН= ет. 1. Топ-топ болу, топтану, шоғырлану. 2. ауыс. Үйір болу, бауыр басу.

ҮЙІРЛЕНДІР= ет. Әуестендіру, құмарландыру.

ҮЙІРЛЕНДІРУ Үйірлендір етістігінің қимыл атауы.

ҮЙІРЛЕНУ Үйірлен етістігінің қимыл атауы.

ҮЙІРЛЕС¹ сын. Бір үйірдегі, үйірі бір.

ҮЙІРЛЕС²= ет. Үйренісу, бауыр басу.

ҮЙІРЛЕСТІК зат. Қауымдастық, жұымдастық.

ҮЙІРЛЕСТІР= ет. Топқа қосу, жақындастыру, бауыр бастыру.

ҮЙІРЛЕСТІРУ Үйірлестір етістігінің қимыл атауы.

ҮЙІРЛЕСУ Үйірлес етістігінің қимыл атауы.

ҮЙІРЛЕУ¹ Үйірле етістігінің қимыл атауы.

ҮЙІРЛЕУ² сын. Жанасқыштау, жақындау, құмарлау.

ҮЙІРЛІ сын. Үйір-үйір болып топталған, топ-топ болып жиналған.

Үйірлі жылқы. Үйір-үйір болып топталған жылқы. **Үйірлі мүше.** Кемінде екі не одан көп сөзден құралып, бастауыштық-баяндауыштық қатынастан тұратын, бір сөйлем мүшесінің қызметін атқаратын сөздер тобы.

ҮЙІРЛІК зат. Өзара жақын-жуықтық, құмарлық, үйір болушылық.

ҮЙІРМЕ зат. Белгілі бір іспен, өнермен айналысу үшін біріккен бір топ адам.

Үйірме жұмысы. пед. Оқушылардың өздігінен орындайтын әс-әрекеті; сабақтан және мектептен тыс жұмыстың бір түрі.

ҮЙІРМЕКІЛ зат. ойын. Асық ойынының бір түрі.

ҮЙІРМЕШІ зат. Іспен, өнермен айналысатын топтың жетекшісі.

ҮЙІРСЕК сын. 1. Үйіріне әбден үйренген, үйірінен шықпайтын (жылқы). 2. ауыс. Кісіге, іске жақын, үйір, бауырмал (адам). 3. ауыс. Құмар.

Үйірсек аттай. Бір үйге я ауылға келе бергіш кісі туралы айтылады.

ҮЙІРСЕКТЕ= ет. Үйір болу, жақын тарту.

ҮЙІРСЕКТЕН= ет. Үйір болу, құмар болу, жақын тарту, үйренісу, бауыр басу.

ҮЙІРСЕКТЕНУ Үйірсектен етістігінің қимыл атауы. 1. Құмарту. 2. Үйренісу, жақын тарту.

ҮЙІРСЕКТЕНКІРЕ= ет. Үйірсектей түсу, үйірсектей беру.

ҮЙІРСЕКТЕНКІРЕУ Үйірсектенкіре етістігінің қимыл атауы.

ҮЙІРСЕКТЕТ= ет. Үйір ету, жақын тарту, бауыр бастыру, құмар қылу.

ҮЙІРСЕКТЕТУ Үйірсектет етістігінің қимыл атауы.

ҮЙІРСЕКТЕУ¹ Үйірсекте етістігінің қимыл атауы.

ҮЙІРСЕКТЕУ² сын. Жақындау, үйірлеу.

ҮЙІРСЕКТІК зат. Жақын тартушылық, бауырмалдық, құмарлық.

ҮЙІРСІРЕ= ет. Үйірін жоқтау, іздеу.

ҮЙІРСІРЕУ Үйірсіре етістігінің қимыл атауы.

ҮЙІРТ= ет. 1. Бір жерге жинату, топтату.

2. ауыс. Өзіне тарту, қызықтыру.

ҮЙІРТПЕКТЕ= ет. сөйл. **Үйірсекте.**

ҮЙІРТПЕКТЕУ Үйіртпекте етістігінің қимыл атауы.

ҮЙІРУ¹ Үйір етістігінің қимыл атауы. 1. Шыр көбелек айналдыру. 2. ауыс. Тарту, қызықтыру.

ҮЙІРУ² зат. спорт. Балунның қарсыла-сының денесін қапсыра ұстап қатталған немесе жоғары көтеру әдісі.

ҮЙІРУШІ: қамшы үйіруші. Қоқан-лоқы жасушы, бұзақы.

ҮЙІР-ҮЙІР¹ сын. Топ-топ болып шоғырланған, бірнеше топ.

Үйір-үйір жылқы. Мыңғырған көп жылқы.

ҮЙІР-ҮЙІР² сын. жерг. Таныс, аралас.

ҮЙІР-ШҮЙІР сын. Бауыр, аралас-құралас.

ҮЙІРШІЛ сын. Үйірін, тобын іздегіш, үйір-құмар.

ҮЙРІЛ= ет. 1. Бір жерге жиналу, топталу, қоршау. 2. ауыс. Үйір болу, бауыр басу, құмарту. 3. ауыс. Үйрену, сіңісу. 4. ауыс. Пайда болу, көрініс беру. 5. ауыс. Бұлт басу, тоңу.

ҮЙРІЛГШ сын. Үйірілуе құмар, үйірілімпаз.
ҮЙРІЛДІР= ет. Жақын тарту, елкірту.
ҮЙРІЛДІРУ Үйірлідр етістігінің қимыл атауы.

ҮЙРІЛТ= ет. 1. Шыр айналдыру. 2. ауыс. Елкірту, қызықтырту. 3. ауыс. Мейірлендіру, елжірету.

ҮЙРІЛТУ Үйірілт етістігінің қимыл атауы.
ҮЙРІЛУ Үйіріл етістігінің қимыл атауы.
ҮЙРІЛІС= ет. 1. Жиналысу, топтасу. 2. Үйренісу, бейімделу.

ҮЙРІЛІС зат. Үйіріп әкетушілік.
ҮЙРІЛІСУ Үйіріліс етістігінің қимыл атауы.
ҮЙРІМ¹ зат. 1. Үйірілген, бір жерге көп жиналған су; шірім. 2. Әнің не құйдің қиестікке құрылған шоғыры.

ҮЙРІМ² зат. жерг. Топ.
ҮЙРІМДЕЛ= ет. 1. Шоғырлану, жинақталу.
2. Үйірім болу, шірімделу.
ҮЙРІМДЕЛУ Үйірімдел етістігінің қимыл атауы.

ҮЙРІМДЕУ сын. **Іірімдеу**.
ҮЙРІМДІ сын. 1. Үйіріп әкететін, орамды, жанасқыш. 2. Орамды, жағымды.

ҮЙРІМДІЛІК зат. Жұғымдылық, жанасқыштық, үйіріп алушылық.
ҮЙРІМ-ҮЙРІМ сын. 1. Топталған, шоғырланған. 2. Ілілім-шірім.

ҮЙІС= ет. **Жинасу**.
ҮЙІСТІР= ет. Жинастыру, үйе салу.
ҮЙІСТІРУ Үйістір етістігінің қимыл атауы.
ҮЙІСУ Үйіс етістігінің қимыл атауы; жинасу.
ҮК= ет. 1. Бір нәрсені уатып майдалау, ұсақтау. 2. Дәнді қауызынан ажыратып, бөліп алу. 3. Дәнді диірменге салып тартып, талқан, қи жасау. 4. ауыс. Қирату, ойсырату, қыртып-жою.
ҮКЕ зат. Жасы кіші ер адамдарға еркелете айтатын атауы.

ҮКЕМА зат. көне. Тұс жорушы, бал ашаптың кісі.

ҮККІЗ= ет. Тартқызу, ұсақтау, уатқызу.
ҮККІШ¹ зат. Бір затты үгіту, ұсату, майдалау үшін қолданылатын құрал.

ҮККІШ² зат. анат. <лат. gadula> Көптеген моллюскілердің (қосжақтаулылардан басқа) жұтқыншағының құрсақ жағындағы етті тілінің сыртында болатын тісшелері бар ілгіш хитинді табақша.

ҮКПЕЛІ сын. Үзітілген, ұнтақталған.
ҮКПЕТІС зат. Азу тістер.
ҮКІП= ет. Үгіттіру, ұсаттыру, тарттыру.
ҮКІПІРУ Үктір етістігінің қимыл атауы.

ҮКІ¹ зат. 1. зоол. <лат. bubo> Жапалақтар отрядына жататын, түнде ұшатын ірі жыртқыш құс. 2. этн. Түнде ұшып қоректенетін, жүні, тырнағы бойтұмар саналған ірі жыртқыш құс [Қазақ халқында қасиетті құс саналады, оның қауырсынындағы бедер Құранның құпияланып жазылған нұсқасы деп, баланың бесігіне, бас киіміне жүнін қадаған, бақыт, табыс әкеледі деген сеніммен салсерілер, ақын-әншілер, батырлар бас киімдерін, ат өзбелдерін, домбыраларын, аттарын үкілеген]. 3. этн. Әйел адамның (қыз-келін) бас киіміне (тақия, бөрік, сәукеле т. б.) тіл-көзден, жағымсыз күштерден қорғайды деген наныммен әрі сәндік үшін тағатын, қадайтын үлгідек жүні. 4. этн. Тіл-көзден, жағымсыз күштерден қорғайды деген наныммен әрі сәндік үшін тағалатын үкінің жүні. 5. Батырлардың, сал-серінің, жігіт-желеңнің бас киіміне (бөрік, дулыға т.б.) тіл-көзден, жағымсыз күштерден қорғайды деген наныммен әрі сәндік үшін тағалатын үкінің жүні.

Үкі бас қой. Қойдың қозы күнінен бастап бос жүндері үкінің басына ұқсас ербие түсіп, екі шекесінің үстің ала тіктеу шыққан кишірек екі

айдары барын білдіреді. **Үкі бота** [үкілі бота]. Көз тиеді деген ұғыммен нұқтасына, төбесіне үкінің қауырсынын тағып сәндеген бота. **Үкі көз**. Үкінің көзі секілді, бадырайған, үлкен көз. **Үкі тағу**. этн. Күйеу жігіттің әке-шешесі, туыстары құдаласқан күні қалыңдықтың бас киіміне үкінің жүнін тағып, қызды айттырып қойғанының белгісін жасауы [Үкі тағылған қыз сол күнінен бастап айттырылған болып, оған басқалар құда түспейді].

ҮКІ² зат. Қыста қатып қалған өзен, көлдің мұзын ойып жасалған суат.

ҮКІАЯҚ зат. этн. Әйелдің бас киіміне тіл-көзден қорғайды деп тағып қоятын үкінің аяғындағы тырнақтарын күміспен, мошақпен әшекейлеп жасаған салтынақ тұмар түріндегі зергерлік бұйым.

ҮКІДЕЙ сын. Үкі сияқты әдемі, сүйкімді.
Үкідей ұшты. Қатты жүргірді, зыр қақты.

ҮКІЛЕ= ет. 1. Үкі қадап сәндеу, тіл-көзден қорғау, әдемділеу. 2. ауыс. Алақанына салып бағып-қағу, аялау, әлтештеу.

ҮКІЛЕН= ет. Үкі тағылып тіл-көзден қорғалу, әдемділену, сәндеу.

ҮКІЛЕНДІР= ет. Үлгідету.
Үмітін үкілендірді. Сенімін арттырды, шыдамдын шындай түсті.

ҮКІЛЕНУ Үкілен етістігінің қимыл атауы.
ҮКІЛЕТ= ет. Үкі таққызу, сәндеу.

ҮКІЛЕТУ Үкілет етістігінің қимыл атауы.
ҮКІЛЕУ Үкіле етістігінің қимыл атауы.

ҮКІЛІ сын. Үкісі бар, үкіленген.
Үкілі бота. «Көз тиеді» деген ұғыммен нұқтасына, төбесіне үкінің қауырсынын тағып сәндеген бота. **Үкілі бөрік**. этн. Төбесіне үкі таққан сәнді бас киім. **Үкілі домбыра**.

а) Бәсеке-жарыс, көрмелерде өзінің иешендігін, домбырашының шебер тартуымен үздік бағаланып жүлде алған, ел арасына атағы шыққан, иесін тіл-көзден сақтасын деген иештен басына үкі тағып ұстайтын хас шебердің қолтума домбырасы. ә) Қасиетті, қастерлі домбыра. **Үкілі жүген**. қолөнер. Сәндік үшін яки ырым етіп үкі қауырсыны тағылған жүген. **Үкілі қыз**. этн. Айттырылып қойған қыз. **Үкілі пошта**. көне. Ресми түрде жедел жіберілетін хат-қааза. **Үкілі сәукеле**. этн. Төбесі үкінің қауырсындарымен әшекейленген сәукеле. **Үкілі тымақ**. этн. Үкі тағылған тымақ.

ҮКІЛІ-ТҰМАРЛЫ сын. Үкі-тұмар тағылған. **Үкілі-тұмарлы ат**. этн. Әшекейлі ат өзбелдерімен (үкі, тұмар т.б.) безендірілген сәнді ат.

ҮКІМ зат. 1. заң. Соттың қылмысты істер жөніндегі шешімі; жаза. 2. ауыс. Кесім, жарлық, билік. 3. ауыс. Бұйрық, жазмыс.
Үкім айтты [жүргізді, қылды]. Билік сөзін, шешімін жариялады, бұйрық етті. **Үкім кесті**. Үкім шығарды, жазаға бұйырды. Үкім кесті. Жаза кесті, жазалады, соттады, үкім шығарды. **Үкім қылды**. Бұйырды, әмір етті. **Үкім шығарды**. Сот қылмысты істер жөнінде шешім қабылдады. **Үкім шықты**. Соттың қылмысты іс жөнінде шешімі қабылданды, жазаға тартылды. **Үкімі жүрді**. Айтқаны болды, дегені орындалды.

ҮКІМДАР зат. ескікіт. Өкімет, билеушілер.

ҮКІМДЕЛ= ет. Үкімге кесілу, жазалану.
ҮКІМДІК зат. Үкім етушілік, билік.
ҮКІМЕТ зат. Мемлекеттің атқарушы билігінің жоғарғы органы. 2. ауыс. Өкімдік. 3. ауыс. Басшы, билеуші. 4. ауыс. Мемлекет.
Үкімет борышы. Белгілі бір мерзімде алынған және өтелмеген мемлекеттік қарыздардың, сондай-ақ заңнамалық келісімдер мен үкімет борышына жатқызылған борышқорлық міндеттемелердің сомасы. **Үкімет қаулысы**. заң. Қазақстан Республикасының Үкіметі шығарып, Премьер-министр қолы қойылатын заң күші бар құжат.

ҮКІМЕТАРАЛЫҚ сын. Түрлі мемлекеттер үкіметтерінің өзара байланысы, қарым-қатынастары және соларға тән қасиеттер.

Үкіметаралық қарыз. Бір елге екінші ел тарапынан мерзімділік және белгіленген төлем үшін қайтарым шарттарымен тауар-материалдық құндылықтар, ақшалай қаражат беру нысанындағы халықаралық несиесі.

ҮКІМЕТБАСЫ зат. Әрбір мемлекеттің жоғарғы үкіметін басқарушы; премьер-министр.
ҮКІМЕТТІК сын. Үкіметке қатынасты, үкімет ісіне байланысты.

Үкіметтік емес ұйымдар. қоғ. - саяси. Жеке немесе заңды тұлғалардың бірізгі нәтижесінде құрылған, қызметі үкіметтің ішкі саясатынан тыс жүргізілетін ұйымдар. **Үкіметтік емес халықаралық ұйымдар**. Мемлекетаралық келісім негізінде емес, жеке немесе заңды тұлғалардың бірізгі нәтижесінде құрылған, қызметі үкіметтің ресми сыртқы саясатынан тыс жүргізілетін ұйымдар.

ҮКІМРАНДЫҚ сын. Билеушілік, әкімшілік, патшалық.

ҮКІМШІ зат. Үкім айтушы, кесім кесуші; үстемдік етуші, билік айтушы.

ҮКІРДАЙ зат. жерг. Болыс, болысты басқаратын әкім; рубасыларына берілетін атақ.

ҮКІРДАЙЛЫҚ сын. **Болыстық**.

ҮКІ-ТҮКІ үст. сөйл. Үйна-ұйна, үй-қы-түйік.

ҮКІШАБАҚ зат. зоол. Тұқыз тұқымдас балықтарға жататын ұсақ балық.

ҮКІШЕ үст. Үкіге ұқсап, үкі тәрізденіп.

ҮЛ: үл болмаса күл болсын. сөйл. Не болса о болсын.

ҮЛБІР зат. Үлгідек жүнді жаңуарлардың бағалы терісі. // Жұқа, нәзік.

ҮЛБІРЕ= ет. 1. Мамықтай, жұп-жұмсақ болу. 2. ауыс. Үілжу, нәзіктену. 3. ауыс. Үлгілеу. 4. ауыс. Жұқару, тозу. 5. ауыс. Жап-жас, уыздай. 6. ауыс. Сүлду, ару.

ҮЛБІРЕК¹ зат. өс. <лат. lavatera> Құлқайыр тұқымдасына жататын бір не көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

ҮЛБІРЕК² сын. 1. Үлбіреген, жұмсақ. 2. Нәзік.

ҮЛБІРЕТ= ет. 1. Үлгідету. 2. ауыс. Нәзік-тендіру, алақана салып, тым еркелетіп жіберу.

ҮЛБІРЕТУ Үлбірет етістігінің қимыл атауы.
ҮЛБІРЕУ Үлбіре етістігінің қимыл атауы.

ҮЛБІРЕУІК сын. Үлбіреген, өте нәзік.

ҮЛБІРТОН зат. Бағалы аң терісінен жасалған сырты килм.

ҮЛПЕР= ет. 1. Бір нәрсені белгілі уақытқа дейін істеп біту, тамамдау. // Қандай да бір іс-әрекетті белгілі бір уақыт арасында істеуге мүмкіндігі болу, жүзеге асыру. 2. Оқуда жаман баға алмай, құрбы-құрдастарымен қатар болу.

ҮЛПЕРМЕУШЛІК зат. 1. Іс-әрекетті белгілі бір уақыт аралығында іске асыра алмаушылық. 2. пед. Оқушылардың білім мазмұнын игеру деңгейінің оқу бағдарламасында көзделген деңгеймен салыстырғанда неғұрлым төмен болушылық.

ҮЛПЕРТ= ет. Істеп бітірту, тамамдату.

ҮЛПЕРТУ Үлперт етістігінің қимыл атауы.

ҮЛПЕРУ Үлгер етістігінің қимыл атауы.

ҮЛПЕРІМ зат. пед. Оқушылардың оқу бағдарламасымен белгіленген білім, білік, дағдыны олардың тереңдігі, саналығы, толықтығы мен беріктілігі тұрғысынан меңгеру дәрежесі; оқуды меңгерушілік, игерушілік.

ҮЛПІ зат. 1. Өнеге, тәлім. 2. Бір нәрсеге көрнекті құрал ретінде қолданылатын зат, нұсқа.

3. Сән, киім кию, шаш қою формасы, моделі, түрі.

Үлгі алды. Үйренді, тәлім-тәрбие, өнеге алды.

Үлгі берді. Тәлім-тәрбие көрсетті, өнеге болды.

Үлгі болды. Өнегелі іс жасады, үлгі көрсетті. **Үлгіге салу**. Дайын пішінге, қалыпқа салып шығару (тішу, тігу, т.б.). **Үлгі етті**. Өнеге түтты, үлгі қылды. **Үлгі көрді**. Өнегелі іс деп таныты, дұрыс санады. **Үлгі**

көрсетті. Үлгі-өнеге берді. Үлгі қылды. Үлгі-өнеге етті. Үлгі шашты. Үлгі-өнеге, тәлім-тәрбие берді.

ҮЛГІПЕР з а т. Әртүрлі замануи киім үлгілерін ойлап табушы маман; модельер.

ҮЛГІҚАЛЫП з а т. Бұйымның сапасы мен қасиеті жағынан танылған, қалыптасқан үлгі.

ҮЛГІЛЕ= е т. Үлгі жасау, үлгі ету.

ҮЛГІЛЕС с ы н. Үлгілері ұқсас, шамалас.

ҮЛГІЛЕУ Үлгіле етістігінің қимыл атауы.

ҮЛГІЛЕУШІ з а т. Үлгіге салатын адам.

ҮЛГІЛІ с ы н. 1. Өнегелі, тәлім-тәрбиелі.

2. Оқуда о з а т.

ҮЛГІЛІК с ы н. Үлгі боларлық, үлгі етерлік.

ҮЛГІЛІЛІК з а т. Үлгі болушылық, тәрбиелілік.

ҮЛГІ-НҮСҚА з а т. Үлгі-өнеге болу үшін жасалған нәрсе.

ҮЛГІ-ӨНЕГЕ з а т. Тәлім-тәрбиелік маңызы бар нәрсе, нұсқа.

Үлгі-өнеге етті. Тәлім-тәрбиелік маңызы бар іс ретінде көрсетті. **Үлгі-өнегесін көрді.** Тәлім-тәрбиесін алды.

ҮЛГІР= е т. 1. Жұмысты, іс-әрекетті дер кезінде істеп болу, аяқтау, бітіру, үлгеру. 2. Оқу ісінде құрбы-құрдастарынан кейін қалмай, солардың қатарында жүру.

ҮЛГІРМЕУШІ з а т. Сабақты меңгеріп оқып кете алмаушы.

ҮЛГІРМЕУШІЛІК з а т. Сабақты жақсы оқи алмаушылық.

ҮЛГІРТ= е т. Белгілі бір іс-әрекетті дер кезінде аяқтау, үлгерту.

ҮЛГІРТУ Үлгірт етістігінің қимыл атауы.

ҮЛГІРТІЛ= е т. Белгілі бір іс-әрекеттің дер кезінде аяқталып, үлгертілуі.

ҮЛГІРТІЛУ Үлгірт етістігінің қимыл атауы.

ҮЛГІРУ Үлгір етістігінің қимыл атауы.

ҮЛГІРУШІ з а т. Істі, жұмысты, оқуды дер кезінде меңгеруші, игеруші.

ҮЛГІРЛІ= е т. Белгілі бір жұмыстың, іс-әрекеттің дер кезінде аяқталып, үлгерілуі.

ҮЛГІРІЛУ Үлгірлі етістігінің қимыл атауы.

ҮЛГІРМ з а т. пед. Сабақты меңгеру, игеру ісі.

ҮЛГІШ з а т. Киім, кілем тағы басқа нәрсенің үлгісін жасаушы маман.

ҮЛГІШІЛ с ы н. Дәстүрлі.

ҮЛГІСІЗ с ы н. 1. Үлгісі жоқ, үлгі пайдаланылмаған. 2. ауыс. Тәрбиесіз, көргенсіз, өнегесіз.

3. ауыс. Артық-кем, дәл емес.

ҮЛГІСІЗДІК з а т. Үлгі-өнеге көрмеушілік.

ҮЛДЕ з а т. Қымбат жұқа мата.

Үлде мен бүлде. Қымбат маталар, ылғи асыл киімдер. Үлде мен бүлдеге бөледі. Барынша жақсы киіндірді, әлештеп бақты. Үлде мен бүлдеге бөледі [оранды, малыңды]. Ең жақсы, сәнді киім киді, ырысқа кенелді, төрт түлігі сай болды. Үлде мен бүлдеге малыңдырды. Байлықты үйіп-төкті, кимегенді киіндірді. Үлде мен бүлдеге орады. Бар жақсыны үстіне кигізді.

ҮЛДІР¹ з а т. Фотосуретке түсіруде қолданылатын жабдық.

ҮЛДІР² с ы н. Өте жұмсақ, ұлпадай; жұп-жұқа.

ҮЛДІРЕ= е т. Қолдың, табанның терісі жұқартып, қолдырауы; жұқару.

ҮЛДІРЕК¹ с ы н. Жұп-жұқа, өте жұмсақ.

ҮЛДІРЕК² з а т. жерг. Селдір мата, дәке.

ҮЛДІРЕТ= е т. Күлдірету.

ҮЛДІРЕТУ Үлдірет етістігінің қимыл атауы.

ҮЛДІРЕУ Үлдіре етістігінің қимыл атауы.

ҮЛДІРІК¹ з а т. Ыдыс-аяқ, тағам қоюға арналған сөре, орын.

ҮЛДІРІК² з а т. Жұқа шүберек, дәке.

ҮЛДІРІК³ з а т. Камыстың басындағы жұқа, жұмсақ шашақ.

ҮЛЕ= е т. Үлестіру, таратып беру.

ҮЛЕК з а т. 1. Таза қанды нар түіенің таза тұқымды бұрасы. 2. ауыс. Төбе, биіктік.

Үлек бота. Таза аруана мен үлкен туган

жалғыз оркешті еркек бота. **Үлек нар.** Қисық төс нардың ұрғашысын лөкке шағылыстырудан туган түіе.

ҮЛЕКСЕТӘРІЗДІ: үлексетәрізді сарыткен. ө.с. <лат. horaninovia anomala> Алабұталар тұқымдасына жататын біржылдық шөптесін өсімдік, сарыткеннің Қазақстанда өсетін бір түрі.

ҮЛЕКТЕЙ с ы н. Үлек сияқты.

ҮЛЕКШЕ¹ з а т. Үлек дәрежесіне жетпеген, төрт жастан асқан аруана нәсілдес еркек түіенің атауы.

ҮЛЕКШЕ² ұ с т. Үлекке ұқсап, үлек тәрізді.

ҮЛЕМ з а т. Топ, ағым.

ҮЛЕС з а т. 1. Сыбаға, тиесі. 2. Белгілі бір істің, жұмыстың орындалуына қосылған еңбегі.

3. <лат. portio> Меірамханада, асханада бір адамға шақталып берілетін тағам немесе сусын. 4. Меншік.

5. ауыс. Алланың берген ризығы.

Үлес алды. Тиесілі сыбағасы қолына тиді. **Үлес қосты.** Қандай да бір еңбегі сіңді; пайдасын тигізді, көмегі болды, қол қыын берді. **Үлес қосу.** Бір істің орындалу, жүзеге асуына атсалысу, септігін тигізу.

Үлес салмағы. а) физ. Бір зат салмағының басқа заттар салмағына қатынасын білдіретін өлшем. ә) Алатын орны, рөлі. **Үлестен құр қалды.** Сыбаға тиemedі. **Үлесі кетті.** Есесі кетті, еңбегі еш болды.

ҮЛЕС= е т. 1. Белгілі бір нәрсені әркімге тарату, бөліп беру. 2. Тіесілі үлесін, сыбағасын бөліп алу. 3. ауыс. Бірден-біреу ету, қолдан-қолға көшу.

ҮЛЕСКЕР з а т. экон. Жоспарланған нәтиже алу (табыс алу, әлеуметтік және табиғат қорғау объектілерін, т.б. іске қосу) мақсатымен ақшалай қаражаттың, мүлктің немесе қандай да бір басқа құндылықтардың белгілі бір сомасын жарғы капиталына енгізу арқылы қандай да бір бірлескен жобаға қатысушыға айналған жеке немесе заңды тұлға.

ҮЛЕСКЕРЛІК з а т. экон. Жер иесінің жалдау ақысын онан түскен өнімнің бір бөлігімен алатын жерді жалға берудің бір түрі.

ҮЛЕСКІ з а т. Жердің, т.с.с. шағын бөлегі.

ҮЛЕСПҮЛ з а т. экон. Ортақ іске жеке қатысушының осы ортақ іске қосқан ақшалай жарнасы.

ҮЛЕСПҮЛДЫҚ с ы н. Үлеспұлға қатысты.

Үлеспұлдық қор. экон. Кооперативтік ұйымның үлеспұлдық жарналардан құралатын мүлдіктік және ақшалай қоры.

ҮЛЕСТІ с ы н. Тіісті, сыбағасына тиген.

ҮЛЕСТІК с ы н. Сыбағасына, үлесіне тиен (нәрсе).

Үлестік әдіс. Астықты үздіксіз тасымалдауды қамтамасыз ететін тәсіл. **Үлестік меншік.** экон. Қатысушылардың үлесі анықталған ортақ меншік.

Үлестік міндеттеме. экон. Бірнеше несиегердің немесе бірнеше борышқордың қатысуымен қабылданатын міндеттеме.

ҮЛЕСТІР= е т. 1. Тарату, бөліп беру. 2. ауыс. Ризық ету, нәсіп ету. 3. ауыс. Дарыту. 4. ауыс. Мұра ету, мирас етіп қалдыру.

ҮЛЕСТІРГІШ з а т. Затты үлестіретін, тарататын құрал.

ҮЛЕСТІРМЕЛІ с ы н. Үлестіретін, тарататын.

ҮЛЕСТІРУ Үлестір етістігінің қимыл атауы; таратып беру.

ҮЛЕСТІРУШІ з а т. Таратушы, бөліп беруші.

ҮЛЕСТІРІЛ= е т. Таратылу, бөлініп берілу.

ҮЛЕСТІРІЛУ Үлестіріл етістігінің қимыл атауы.

ҮЛЕСТІРІМ: жиілік үлестірім. экон. Көп қайталанатын оқиғалар мен құбылыстардың белгілі бір мәндерінің пайда болу жиілігінің есебі.

ҮЛЕСУ Үлес етістігінің қимыл атауы; бөліп, сыбағасын алу.

ҮЛЕСІЛ= е т. Таратылу, үлестірілу.

ҮЛЕСІЛУ Үлесілі етістігінің қимыл атауы.

ҮЛЕСУ Үле етістігінің қимыл атауы.

ҮЛКЕЙ= е т. 1. Көлемі арту, кеңею, зороа.

2. Көзі бақырау, шарасынан шығу. 3. ауыс. Өсу, ер жету, жетілу. 4. ауыс. Қартаюу, жасы келу, моқсал тарту. 5. ауыс. Қызметі, атақ-дәрежесі жоғарылау. 6. ауыс. Орны, жолы жоғарылау.

ҮЛКЕЙТ= е т. 1. Үлкен ету, көлемін ұлғайту. 2. Кеңейту. 3. Жасын қосып айту, жасын үлкен санау. 4. ауыс. Асыру, өсіре айту.

ҮЛКЕЙТКІШ¹ з а т. Бір нәрсені ұлғайтып көрсететін құрал; луна.

Үлкейткіш өйнек. Бір жағы ойыс, бір жағы дөңес, үлкейтін көрсететін шыны, луна.

ҮЛКЕЙТКІШ² с ы н. Үлкейтін көрсететін, үлкейтетін.

ҮЛКЕЙТТІР= е т. Көлемін ұлғайттыру.

ҮЛКЕЙТТІРУ Үлкейттір етістігінің қимыл атауы.

ҮЛКЕЙТУ Үлкейт етістігінің қимыл атауы; көлемін ұлғайту.

ҮЛКЕЙТІЛ= е т. Көлемі ұлғайтылу.

ҮЛКЕЙТІЛУ Үлкейтіл етістігінің қимыл атауы.

ҮЛКЕЙТІНҚІРЕ= е т. Үлкейте түсу, ұлғайтыңқырау.

ҮЛКЕЙТІНҚІРЕУ Үлкейтінқіре етістігінің қимыл атауы.

ҮЛКЕН с ы н. 1. Көлемі жағынан аумақты, зор, дәу. 2. Маңызды, көрнекті. 3. ауыс. Бұрын туган, жасы артық. 4. ауыс. Көпті көрген көне, көп жасаған. // Жасы үлкен адам, көпті көрген қарт, қария. // Ересек, естияр. 5. ауыс. Айтулы, белгілі. 6. ауыс. Сенімді, жанашыр. 7. ауыс. Шектен шыққан. 8. ауыс. Бағалы, құнды. 9. ауыс. Қызметі жоғары адам. 10. ауыс. Бас көтерер. 11. ауыс. Мол көп.

Үлкен адам [кісі]. Еліне елеулі, халқына қалаулы адам. **Үлкен азу.** Ұрт азуының арғы жағынан асты, үстіне үш-үштеп орналасқан тіс. **Үлкен андыз.** ө.с. Күрделізүлділер тұқымдасына жататын, биіктігі екі метрге дейін жететін көпжылдық шөптесін өсімдік. **Үлкен ауыл.** этн. Қара шаңырақты ауыл, ру басының отырған ауылы. **Үлкен әйел [қауын].** этн. Бірінші алған әйел, бәйбіше. **Үлкен дәрет.** Адамның нәжісі, қою дәреті. **Үлкенді сыйлау.** этн. Қазақ халқының жасы үлкен кісіні құрметтеу, алдынан өтпеу, үлкеннен бұрын сөз алмау, әдеп сақтау, үлкеннің сөзін тыңдау, айтқанына құлақ асу т.б. тұратын мінез ерекшелігі. **Үлкен есеппен жасады.** Белгілі бір тікірмен істелді, алдына зор мақсат қойды. **Үлкен жүректі.** Кеңпейілді. **Үлкен күнәлар.** діни. Жасаған күнәсі үшін шариаат заңы бойынша бұл дүниеде жазаланатын, адамның өзімен бірге тозаққа ала баратын, Аллаға серік қосу, зинақорлық, кісі өлтіру, жала жабу, жетімнің несібесін жеу сияқты т.б. күнәлар. **Үлкен [жасы үлкен] кісі.** а) Жасы үлкенге еде адам. ә) Өте беделді, әмірі екі болмайтын адам. **Үлкен кісідей.** Ересек адамша. **Үлкен қулық бие.** Міністен ергашты болып, күш-көлікке басылып, үйірге қосылмай жүріп, кейіннен айғырдан шығып құлдыдаған ірі бие. **Үлкен ми.** а н а т. Орталық жұйке жұйесінің екінші бөлігі. **Үлкен ой.** Кеңнен толғау, терең ой. **Үлкен сегіздік** [сегіздік тобы]. с а я с н. Әлемдік экономикалық мәселелерді талқылау үшін үнемі басқосулар өткізіп отыратын КШ, Жапония, Германия, Франция, Ұлыбритания, Канада, Италия, Ресей сияқты сегіз ірі елдерден құралған топ, ұйым. **Үлкен орын.** Басшылық ететін, жоғарғы қызмет, мансап. **Үлкен үй.** этн. Әке-шешесінің үйі; қара шаңыраққа ие болып отырған үй. **Үлкен шаңырақ.** этн. Үлкен үй; үлкен мекеме. **Үлкен [ұлы] шеше.** Баладың әкесінің шешесі; әже. **Үлкеннің алдынан өтпеді.** этн. Жасы үлкен адамды сыйлау, құрметтеу шарасын жасап, оған жол берді, жолын кеспей, ол жүргеннен кейін қозғалды.

ҮЛКЕНДЕУ с ы н. 1. Бір жағынан үлкендігі бар, ересектеу. 2. Ірілеу, көлемдерек, аумақтырақ.

ҮЛКЕНДІК зат. 1. Үлкен болгандық, дәулік. 2. Көлем, пішін. 3. ауыс. Жасы ұлғайғандық, ағалық. 4. ауыс. Әлімжеттілік, күші артықтық, лауазымы жоғарылық.

ҮЛКЕНДІ-КІШІЛІ сын. Үлкені мен кішісі аралас, әртүрлі.

ҮЛКЕНКАЛИБРЛІ сын. Калибрі үлкен (қару).

ҮЛКЕН-КІШІ сын. 1. Кәрі-жасы аралас, барша қауымы. 2. Ірілі-уақты. 3. Азды-көпті.

Үлкен-кіші демейді. Бөліп-жармайды.

ҮЛКЕН-КІШІЛІ сын. 1. Үлкені бар, кішісі бар, ірілі-уақты; әртүрлі. 2. Кәрі-жасы аралас.

ҮЛКЕН-КІШІЛІК зат. Үлкен не кіші екендік, заттың, нәрсенің көлемі.

ҮЛКЕНСУ Үлкенсі етістігінің қимыл атауы.

ҮЛКЕНСЫМАҚ сын. экспр. Өзінің үлкендігін көрсеткісі келген, үлкен болғансыған (адам).

ҮЛКЕНСІ= ет. Үлкен болғансу, үлкен болуға ұмтылу, үлкен екендігін көрсеткісі келу.

ҮЛКЕНСІН= ет. Үлкен санау.

ҮЛКЕНСІНУ Үлкенсін етістігінің қимыл атауы.

ҮЛКЕНСІТ= ет. Үлкен санату.

ҮЛКЕНСІТУ Үлкенсіт етістігінің қимыл атауы.

ҮЛКЕНШЕ ұст. Үлкен кісі сияқты, үлкенге ұқсас.

ҮЛКЕНІРЕК сын. 1. Дәуірек, зорырақ. 2. Жасы үлкендеу. 3. Күрделірек, қиындау. 4. Дәрежесі артығырақ.

ҮЛКЕЮ Үлкей етістігінің қимыл атауы.

1. Көлемі ұлаюу. 2. Кеңею. 3. ауыс. Жасы ұлаюу. 4. ауыс. Дәрежесі, қызметі өсу.

ҮЛП елік. Үп етіп жай ғана соққан желдің лебін бейнелейтін сөз.

Үлп етті. Желтіп қана өтті.

ҮЛПАТ¹ сын. көне. Жақын, ұйір.

ҮЛПАТ² зат. жерг. этн. 30–40 жасқа жетіп бір-лесіп уде байлап, бірін-бірі шақырып қонақ болу.

ҮЛПАТТАС= ет. Жақындасу, ұйір болу, тіл табысу.

ҮЛПАТТАСУ Үлпаттас етістігінің қимыл атауы.

ҮЛПЕ сын. Үлпідеген мамық.

ҮЛПЕК сын. Мамық, ұлпа. // Төбіндеп шығып келе жатқан сақал-мұрт.

Үлпек қар. Жеңіл, ұла қар.

ҮЛПЕКТЕН= ет. Үлек-үлек болу, ұлпалану, қыраулану.

ҮЛПЕКТЕНУ Үлпектен етістігінің қимыл атауы.

ҮЛПЕРШЕК зат. 1. анат. <лат. pericardium> Көкірек қуысында жүректі қатпал жатқан сірлі, фиброзды қапшық. 2. тамақ. Жүрек қабына май, кесек ет т.б. салып жасалған, шыршық тәрізді тағам. // Үлбіреп тұрған, жұп-жұмсақ.

ҮЛПЕРШЕКТЕЙ сын. Ұылжыған, сұп-сүйкімді.

ҮЛПЕРШЕКТІ сын. Майлы, әрлі.

ҮЛПЕТПІ сын. жерг. Құрметті, сөйлі.

ҮЛП-ҮЛП: үлп-үлп етті. Үлпідеді.

ҮЛПІ= ет. Желдің соғуы.

ҮЛПШКЕР сын. Үлпідеп тұрған, жұп-жұмсақ.

ҮЛПШЛ: үлпшіл қақты. Үлпідеді, нәзік, биязы түрде желтілдеді.

ҮЛПШЛДЕ= ет. Жеңіл, нәзік желкілеу, үлбіреу.

ҮЛПШЛДЕК¹ зат. Өсімдік басының қиында болатын мамық шашағы.

ҮЛПШЛДЕК² сын. 1. Өте жұмсақ, үлбіреген, үлпшіл қаққан. 2. Жаңа жасаған ұла (қар).

ҮЛПШЛДЕТ= ет. Үлп-үлп еткізу, үлпшіл қақтыру, үлбірету. 2. ауыз. Аяқ-қолын жерге тигізбей еркелетіп өсіру.

ҮЛПШЛДЕТУ Үлпшлет етістігінің қимыл атауы.

ҮЛПШЛДЕУ Үлпше етістігінің қимыл атауы.

ҮЛПШР сын. Нәзік, үлбір.

ҮЛПҚ зат. жерг. Қайық қақпағы.

ҮМБЕТ зат. діни. Хақ дінінің біріне мойынсұнған, бағынышты, оның пайғамбарының соңынан еркен қауым.

ҮМБЕТПІК зат. діни. Хақ діндердің біріне мойынсұнушылық.

ҮМЕ зат. этн. Белгілі бір жұмысты істеуге көпшілікті шақыру салты; көмек, жәрдем, асар.

ҮМЕК-ШҮМЕГІМЕН ұст. Тұп-түгел, барлығы.

ҮМЕЛЕ= ет. Көпшілік болып көмектесу, асарлау.

ҮМЕЛЕУ Үмеле етістігінің қимыл атауы.

ҮМЕШ зат. Үмеге келген адам, асаршы.

ҮМІТ зат. 1. Белгілі бір істің, ойдың жүзеге асуына білдірілген сенім, дәме. 2. Арман-тілек. 3. ауыс. Үміт артары, сенері.

Үміт артты. Сенім білдірді. Үміт бар. Сенімін жоғалтпаған, дәмелі. Үміт дүниесі. Арман, ой, тілек. Үміт етті [қылды]. а) Армандады, дәмеленді.

ә) Сенім артты. б) Күдер үзбеді. Үміт [-тің шамы] жанды. Арманы оянды, болашаққа деген сенім пайда болды. Үміт жетеледі. Сенім ұялатты, дәмелендірді.

Үмітке жетті. Сенім ақталды, арман-тілегі орындалды. **Үміт жібі.** п. о. э. Бір нәрсеге үміттену, жақсылық құту. **Үміт күтті.** Дәмеленді, үміт етті. **Үміт қылды.** Күдерін үзбеді, сенімін жоғалтпады. **Үміт ордасын тікті.** п. о. э. Сенімді, баянды іс жасады. **Үміт оты.** Арман, тілек. Үміт оты жалп-жұлп етті. **Үміті,** сенімі біресе күшейді, біресе жоғалды. **Үміт оты [үміті] өшті.** Үміті үзілді, сенімі ақталмады. **Үміт өлен.** Үміт күте жазылған өлең. **Үмітпен күткен.** Сенім артқан. **Үміт сәулесі.** п. о. э. Арман-тілегі, жарқын болашақ. **Үміт сенгі.** Үміттендірді, болашаққа сендірді. **Үмітті ақтады.** Ойлаған ойды, тілекті орындады. **Үміттің жібін үзді.** п. о. э. Сенімін жоғалтты. **Үміттің көлін кешті.** п. о. э. Әлі де үмітін бар деген мағынада. **Үміттің оты ойнады.** п. о. э. Сенім артты, болашағын зор үміт күтті. **Үміт үзбеді.** Сенімін жоғалтпады. **Үміт [үмітін] үзді.** Түңілді, үміттенбеді, сенімі жоғалды. **Үміт үзді.** Барлық сенімін жоғалтты, үміттенбеді, күдер үзді. **Үміт шамын өшірді.** б. е. й. н. Үмітін үзді, сенім артуын қойды. **Үміті ақталды.** Тілегі орындалды. **Үміті алда.** Болашағы зор. **Үміті алданды.** Жер соғып қалды, соқыр сенімге қиырады. **Үміті желге ұшты.** Сенім-дәмесі босқа кетті. **Үміті желге ұшты.** Үміті үзілді, босқа кетті. **Үміті жанды.** Арман-тілегі орындалды, дәмесі артты, сенімі күшейді. **Үміті жеткізбеді.** Арман-тілегі орындалмады. **Үміті жоғалды.** Сенімнен айырылды, үміті үзілді. **Үміті кесілді [қнылды].** Көздеген мақсаты, ниеті орындалмай қалды. **Үміті көп.** Сенімі мол. Үмітін кесті. Сенім қалдырмады. **Үміті қнылды.** Ойлағаны болмады, үміті үзілді. **Үмітін көмді.** Үмітін өшірді. **Үмітін сөндірді.** Үмітін үздірді. **Үміті өшті [сөнді].** Сенімі жоғалды. **Үмітін өшірді [сөндірді].** Сенімін жоғалтты. **Үмітін ұстады.** Бұл жерде күдерін үзбей, тілектес болды деген мағынада. **Үмітін үздірді.** Барлық сенімін жоғалтты. **Үмітінің сөгі түсті.** Арман-тілегі орындалды. **Үміті үзілді.** Арман-тілегі орындалмай қалды, сенімін жоғалтты. **Үмігі үзілу.** Арман, мақсаты орындалмай қалу, үміті сөну.

ҮММЕТ зат. діни. сөйл. **Үмбет.**

ҮМІТКЕР зат. 1. Белгілі бір істен дәмелі адам. // Үміті бар, дәмелі. 2. Спорт т.б. салада белгілі бір жарыс межесінен өтіп, одан кейінгі бәсекеге қатысуға мүмкіндік алған адам.

ҮМІТКЕРЛІК зат. жаңа. Үміткер болушылық (бәсеке, жарысқа, байқауға қатысуға мүмкіндік алушылық). // Үміткер болуға қатысты.

ҮМІТ-ҚОРҒАН зат. Сенері, арқа сүйері, қорғаушысы.

ҮМІТ-МҰРАТ зат. Белгілі бір ойдың іске асуына білдірілетін сенім, арман.

ҮМІТСІЗ сын. Күдер үзген, үміті кесілген, сенімін жоғалтқан.

Үмітсіз шайтан [ісі]. Ешқашан жақсылықтан күдер үзбе, үмітіңді кесте, жойма деген мағынада [төкаппарлығы, адам баласына бас шөгсе бас

тартқаны, сол арқылы жаратушысы – Аллаға қарсы шыққаны үшін жұмақтан айдалып, ақырзаманға дейін жер бетінде жүріп, тозаққа кететіндіктен, Алланың кешірімінен үмітсіз шайтан ана].

ҮМІТСІЗДЕН= ет. Үмітін ұзу, сенімін жоғалту.

ҮМІТСІЗДІК зат. Күдер үзгендік, сенбеушілік. Үмітсіздік биледі. Сенімін жоғалтты, күдерін үзді. Үмітсіздікке салынды. Күдер үзе түңілді.

ҮМІТТӘЙІМ сын. жерг. Алдамшы, қу.

ҮМІТТЕН= ет. 1. Белгілі бір уақиғаны болады деп құту, бір нәрсеге сену, дәмелену. 2. Үміт құту, сенім арту.

ҮМІТТЕНДІРУ= ет. Дәмелендіру, сендіру.

ҮМІТТЕНДІРУ Үміттендіру етістігінің қимыл атауы.

ҮМІТТЕНУ Үміттен етістігінің қимыл атауы.

ҮМІТТЕНІС= ет. Үміт етісу, дәме қылысу.

ҮМІТТЕНІСУ Үміттеніс етістігінің қимыл атауы.

ҮМІТТЕС сын. Үміті, тілегі бір.

ҮМІТТІ сын. Белгілі бір нәрседен дәмелі.

ҮМІТ-ТІЛЕК зат. Дәмелі арман, мақсат.

ҮМІТТІРЕК сын. Сенімі зорырақ, үміттілеу.

ҮМІТУАР сын. ескікіт. Үмітті, үміті бар, сенетін.

ҮМІТШІЛ сын. Үміт еткіш, дәмеленгіш.

ҮМІТШІЛДІК зат. Дәмеленушілік, үміт құтушілік.

ҮН зат. 1. Құлаққа естілетін дыбыс; дауыс. // Сөбидің, нәрсенің іңгәлөп жылаған дауысы. // Мәшине, трактор т.б. жол көліктерінің оталанда шығатын дауысы; сүріл. // Қоңырау дауысы, сылдыр, шырыл. 2. Әуен, ән. 3. ауыс. Сөз, сөйлем. // Музыкалық аспапты тартқанда, ойнағанда шығатын саз. // Бйрақ, әуез. 4. ауыс. Ұран.

5. ауыс. Құстардың сайрауы. 6. ауыс. Иттің үрген дауысы, арсық.

Үн берді. Хабарлады, үндеу тастады, тілек қосты, қостады. **Үн жоқ.** Тіл қатпады, бір ауыз сөз айтпады. **Үн жоқ, түн жоқ.** Ешбір дыбыс шығармастан; үнсіз-түңсіз, тым-тырыс. **Үн көтерді.** Ұран тастады, үндеу тастады, дабыл қақты. **Үн қатпады.** Тіс жармады, ләм-мим демеді. **Үн қатты.** Дыбыс берді, сөйледі, жауаптасты. **Үн қосты.** а) Жаңа бастаманы, жаңалықты қолдайтынын білдірді. ә) ауыс. Бірге жыласты, бірге дауыс шығарды. **Үннен қалды.** Сөзден қалды, үндемеді. **Үн салды.** Дауыс шығарып жылады. **Үн [дыбыс] шығармады [шығарған жоқ].** а) Ләм-мим демеді, үндемеді, тіл қатпады. ә) Жоқ демеді, ауырсынбады; бәріне де төзді. **Үн шығару.** Бұл жерде ақын соңғы сөзін, ақтық тілегін айтты деген мағынада қолданған. **Үні бітті.** а) Дауыс қарлығым, дыбысы шықпай қалды. ә) Сөйлеуден қалды, үндей алмады. **Үні жер [қоқ] жарды.** Атағы шартарапқа жайылды. **Үні кетпеді.** Сөзі, дауысы қнамды, жағымды деген мағынада. **Үнін өшірді.** а) Жағын қарыстырды, сөйлеуін қойды. ә) Мазалауын қойғызды. б) Жауды жойды, талқандады. **Үнін шығарма.** Жылатпа, дауысын шығарма, ауызын жап деген мағынада. **Үніңді өшір!** кейіс. Даусыңды шығарма, сөйлеме. **Үніңді [дыбысыңды] шығарма!** Аузыңды жап, үніңді өшір деген мағынада айтылатын зеку. **Үнің өшкір!** қарғыс. **Даусы.** ың шықпай қалғыр! **Үні [даусы] өнменнен өтті.** Жанға батты, көңілді қалдырды. **Үні өшті.** а) Сөзден бөгелді, үндеуге шамасы келмеді. ә) Жойылды, құртылды, қиратылды. **Үні шықпады.** а) Сөз таба алмады, сөзден тосылды. ә) Көмексіз, мүсепір болу мағынасында. б) Дыбысы шықпай қалды, тілі байланды. **Үні шықты.** Дыбысы естілді.

ҮНАЛҒЫ зат. жаңа. Дауысты қатты шығаратын құрал.

ҮНДЕ= ет. Бірдеме деу, сөйлеу.

ҮНДЕ= ет. Белгілі бір істі істеуге шақыру, жар салу.

ҮНДЕМЕ= ет. 1. Еш нәрсе демеу, үн шығармау, ләм-лим демеу, сөйлемеу. // Тым-тырыс қалу, тыну.

2. Дымын шығармау, үнін өшіру. 3. ауыс. Қарсы

дау айтпау, сөзге келмеу. 4. ауыс. Тоқтай тұр, сабыр ет, кейінірек деген мағынада

Үндемеген үйдей пәледен құтылады. Ешкімге тиіспей тыныш жүрген тиімді деген мағынада. **Үндемей қоя салды.** Шатақ шығармады, іштен тынды.

ҮНДЕМЕЙ-ТҮНДЕМЕЙ үст. Тіс жарып ештеме айтпастан.

ҮНДЕМЕС¹ зат. ойын. Ойын кезінде үндемей, күлмей отыратын ұлттық ойын; тымпи.

ҮНДЕМЕС² сын. Аз сөйлейтін, сөзге әуестігі жоқ.

ҮНДЕМЕСТІК зат. Көп сөйлемейшілік.

ҮНДЕС¹ сын. Мазмұнда, әуендес, сарындас.

ҮНДЕС² сын. жерг. Сырлас.

ҮНДЕС= ет. 1. Үн қатысу, сөйлесу, тілдесу. 2. Сәйкес келу, бір сарынды болу.

ҮНДЕСТІК зат. 1. Бірімен-бірі сәйкестік, үйлесімділік. 2. лингв. Сөз ішіндегі, сөздердің аралығындағы буындармен дыбыстардың үйлесіп келуі.

Үндестік заңы. лингв. Сөз ішіндегі дауыс тылдардың бірыңғай не жуан, не жіңішке болып әуендесіп (үндесіп) айтылуы; сингармонизм. Үндестік заңы, лингв. Түркі тілдерінің қытшақ тобына тән; сөздің жуан, бірыңғай жіңішке дыбыстармен айтылу сипаты, заңы.

ҮНДЕСТІР= ет. Сәйкестендіру, үйлестіру.

ҮНДЕСТІРҮ Үндестіріп етістігінің қимыл атауы.

ҮНДЕСУ Үндес етістігінің қимыл атауы. 1. Тілдеу, сөйлесу. 2. Үйлесу, сәйкесу, бір сарынды болу. 3. лингв. Сөз ішіндегі, сөздер аралығындағы дыбыстардың, буындардың үйлесуі, әуендесуі.

ҮНДЕСІМ зат. лингв. Дыбыстардың әуендесіп айтылуы.

Үндесім заңы. лингв. **Үндестік заңы.**

ҮНДЕТ= ет. Сөйлету, үн шығарту.

ҮНДЕТУ Үндет етістігінің қимыл атауы.

ҮНДЕУ¹ зат. 1. Халықты белгілі бір іске жұмылдыру үшін жазылған ұран; шақыру. 2. **Үндеу хат.**

ҮНДЕУ² Үнде¹ етістігінің қимыл атауы; бір-деме деу, сөйлеу.

ҮНДЕУ³ Үнде² етістігінің қимыл атауы; белгілі бір істі істеуге шақыру.

ҮНДЕУХАТ зат. саяси. <лат. proclamatio> Батыл қимылға, ереуіл, қарулы көтеріліске шақыратын, үгіттеу мәніндегі хат.

ҮНДЕУШІ зат. Халықты белгілі бір іске жұмылдырушы.

ҮНДІ¹ зат. Үндістанның негізгі халқы, индустар.

Үнді тілі. Үнді халқының ұлттық тілі. **Үнді философиясы.** Б.з.б. 4 ғасырда Үндістанда дүниеге келіп, қазіргі заманға дейін жалғасын тапқан әлем, адам және олардың қатынас формалары жайлы танымдық, әлеуметтік, ақылғақтық, эстетикалық тұрғыдағы теориялық ілімдер жиынтығы.

ҮНДІ² сын. 1. Үні, дауысы бар. 2. Дауысы зор, күшті.

Үнді дауыссыздар. линг. Дауыс пен салдырдан құралған, бірақ салдырдан гөрі дауыс басымырақ р, л, м, н, ң дыбыстары. **Үнді екпін.** лингв. Дауыс әуенімен, ырағыммен ерекшеленетін сөз екпіні; музыкалық екпін.

ҮНДЕУРОПА: үндіуропа тілдері. лингв. Еуразиядағы ең ірі тіл шоғырының бірі.

ҮНДЕУРОПАЛЫҚТАР зат. Еуропа халықтары.

ҮНДІК зат. сөйл. Көркей, асыранды үй құсы.

ҮНДІЛЕР зат. Үнді мұхиты жағалауында, Оңтүстік Азияда орналасқан Үндістан елінің халқы.

ҮНДІЛЕУ сын. Үні басыдау, үндірек.

ҮНДІЛІК зат. Дауыстың күштілігі, жоғаарылығы.

ҮНДІРЕК сын. Үні басымырақ, күштірек.

ҮНДІС зат. сөйл. **Индус.**

ҮНДІСШЕ үст. Үндіс тілінде.

ҮНДІШЕ үст. Үнді тілінде, үнді халқының дәстүрінше.

ҮНЕМ зат. 1. Шығындарды азайту, еңбектің өнімділігін арттыру арқылы қор жинау а құрау тәсілі. 2. Құнттау арқылы құралған тамақ, қор, азық-түлік.

Үнем етті [қылды]. Талшық етті, қорек қылды, ептеп-септеп жеткізді. **Үнем режимі.** экон. Нақты және заттанған еңбекті барынша сақтап, неғұрлым тиімді қолдануға негізделіп құралған шаруашылықты жүргізу жүйесі; өндіріс тиімділігін арттырудың басты шарттарының бірі.

ҮНЕМДЕ= ет. Затты тиімді, ұқыпты пайдалану, үнемді жұмсалу.

ҮНЕМДЕЛ= ет. Үнем жасалу, тиімді пайдаланылу, ысырап болмау.

ҮНЕМДЕЛУ Үнемдел етістігінің қимыл атауы; үнем жасалу, тиімді пайдаланылу.

ҮНЕМДЕУ Үнемде етістігінің қимыл атауы.

ҮНЕМДІ сын. 1. Тiймдi, пайдалы. 2. поэт. Бұл жерде ақын жорға аттың жүйіріктігін сипаттап отыр.

ҮНЕМДІЛІК зат. Үнемді, тиімді болушылық.

ҮНЕМДІРЕК сын. Біршама үнемді.

ҮНЕМҚОР сын. Үнемдегіш, үнемшіл.

ҮНЕМСОЗАР сын. Жүріске берік, ұзақ жүріске шыдамды (ат).

ҮНЕМСІЗ сын. Пайдасы жоқ, тиімсіз.

ҮНЕМШІЛ сын. Ысырақпа жол бермейтін, ұқыпты.

ҮНЕМШІЛДІК зат. Үнемдеу ісіне ұқыптылық, үнемшіл болушылық.

ҮНЕМІ үст. Әрқашан, әрдайым, ылғи, ұдайы.

ҮНЖАЗБА зат. жаңа. Үнтаспаға жазылған дыбыстық материал.

ҮНЖАРИЯ зат. Бұқаралық ақпарат құралдары.

ҮНҚҮШЕЙТКІ зат. Дыбысты қатты шығаратын құрал, микрофон.

ҮНҚАҒАЗ зат. Белгілі бір шараға қатысуға шақыратын, жаптай қола таратылатын қағаз.

ҮНҚАТЫСУ зат. Екі немесе одан да көп адамдардың өзара жүргізіген әңгімесі, диалог; келісім жүрізу, келісімшарт жасасу.

ҮНПАЗ зат. 1. Алға бастаушы көсем. 2. ауыс. Үнді құстарға қатысты айтылады.

ҮНПАЗДЫҚ зат. Үнпаз болушылық.

ҮНПАРАҚ зат. Саяси үгіт жүргізу немесе ақпараттық сипатта жазылған қағаздар; листовка.

ҮНСТЕТ зат. сөйл. Институт.

ҮНСІЗ сын. 1. Дыбыс шығармай, дыбыссыз. 2. Жым-жырт, ләм демей. 3. ауыс. Меңіреу (тыныштық).

Үнсіз қалды. Ештеңе айта алмай, дағдарып қалды. **Үнсіз масалар.** зоол. <лат. phlebotomidae> Жәндіктер класының қосқанаттылар отрядының бір тұқымдасы. **Үнсіз сөйлеу.** Сөйлеу әрекетінің ерекше түрі. **Үнсіз тұру.** Белгілі бір қайғылы оқиғаны, қайтыс болған адамды еске алып, құрмет көрсету нышанымен 2–3 минут тым-тырыс тұру.

ҮНСІЗДІК зат. Тым-тырыс болушылық, тыныштық.

ҮНСІЗ-ТҮНСІЗ сын. 1. Ешбір дыбыс шығармай, үн-түнсіз. 2. Ештеңе айтпастан. 3. ауыс. Мызғымастан, тып-тыныш.

ҮНТАБАҚ зат. Патефон, радиоло, магнитола сияқты дыбыс шығаратын аспаптарда ойнатылатын дыбыс, ән-күй жазылған табақ; пластинка.

ҮНТАСПА зат. жаңа. <франц. cassette> Дыбыс немесе бейне жазбаларды сақтауға арналған магнит таспа.

ҮН-ТҮН: үн-түн жоқ. Ештеме айтпастан, еш нәрсе деместен.

ҮН-ТҮНСІЗ сын. 1. Тіл қатпай, дыбыс шығармай. 2. Айтпастан, ешкімге білдірмей. 3. Тып-тыныш, меңіреу.

ҮН-ТІЛСІЗ үст. Ешбір сөз айтпай, үндемей, тіл қатпай.

ҮНСІЗ-ТІЛСІЗ үст. Ләм-мим деместен, тіл қатпай.

ҮНШЕҢ сын. Үнді, ашық үнді, ақ жарқын.

ҮНШІ зат. Бір істің мәнін жеткізуші жар-шысы.

ҮНҒУ Үңгі етістігінің қимыл атауы.

ҮНГҮБЕТ зат. геол. Кен орнын жер асты әдісімен қазып алу барысында үңгілеп қопарылатын кен немесе бос таужыныстар беті.

Үңгүбет қозғалтқышы. кен. Үңғыманың түбіне тікелей орналасып, бұрғы ұшын (бұрғы-тәжді) айналдырып тұратын құбырбұрғы және электрбұрғы. **Үңгүбет реакциясы.** кен. Массивтің бұзу құралының өзіне енуіне жасайтын кедергі күші.

ҮНГҮІР зат. көлөнер. Пышақтың бір түрі.

ҮНГҮІШ сын. Жерді үңгіп қазғыш, үңгірлегіш.

ҮНГІ= ет. 1. Бір жерді қуыстап қазу, үңгірлеу. 2. ауыс. **Жедей жее,** жаңа батпа.

Үңгі жырту. ауылшар. Топырақты 40 см, тіпті одан да терең жырту.

ҮНГІҚОҢЫЗ зат. зоол. <лат. anobiidae> Жәндіктер класының қаттықанаттылар отрядының тұқымдасы.

ҮНГІЛ= ет. 1. Қазылу, үңгірлену, ойылу. 2. ауыс. **Те реңделу,** қазбалану.

ҮНГІЛЕ= ет. Қуыстау, үңгілеу, үңгу.

ҮНГІЛЕУ Үңгіле етістігінің қимыл атауы.

Үңгілеу агрегаты. геол. Қазбаларды жүру кезінде барлық негізгі процестерді (үңгілеу, тиеу, тасымалдау, қазбаны шегендеу және т. б. жұмыстарды) орындайтын кен машинасы. **Үңгілеу комбайны.** геол. Кен қазбаларын жүру және сонымен қатар пайдалы қазылымдарды немесе таужыныстарды массивтен бөліп алудан бастап, оны вагоншыларға немесе конвейерге тиеумен аяқталатын негізгі жұмыстарды орындайтын күрделі кен қазу машинасы. **Үңгілеу қалқасы.** геол. Қазбаны таужыныстар қысымынан және олардың құлап түсуінен қорғайтын механикаландырылған жылыс-малы шеген. **Үңгілеу циклі.** геол. Бірдей уақыт аралығы ішінде қайталанатын орындалатын қазба жүру процестері мен операциялардың жиынтығы.

ҮНГІР зат. 1. Тауды жерде кездесетін табиғи, я болмаса қолдан кеуектеп қазылған қуыс. 2. геол. Жер бетімен бір немесе бірнеше жол арқылы байланыстарын жерасты қуысы.

ҮНГІР-ҮНГІР сын. Қуыс-қуыс.

ҮНГІРДЕЙ сын. Үңгір сияқты терең ойық; қараңғы.

ҮНГІРДЕЙІН сын. фольк. **Үңгірдей.**

ҮНГІРЛЕ= ет. Белгілі бір жерді үңгір етіп қазу; қуыстау.

ҮНГІРЛЕНУ Үңгірлен етістігінің қимыл атауы.

ҮНГІРЛЕУ¹ Үңгірле етістігінің қимыл атауы.

ҮНГІРЛЕУ² сын. Ойықтау, шұңқырлау.

ҮНГІР-МҰЗДЫҚ зат. геогр. Суық үңгір, ауаның температурасы жыл бойы 0°С-тан градустан төмен болатын үңгірдің түрі.

ҮНГІРШЕ сын. Кішігірім үңгір.

ҮНГІТ= ет. Бір жерді қуыстап қаздыру, үңгірлету, ойықтау.

ҮНГІЛ= ет. 1. Мұқият, шұқшия қарау. 2. ауыс. **Зер салу,** ден қою, көңіл болу.

ҮНГІЛГІШ сын. Жан-жағына зер салғыш, байқағыш.

ҮНГІЛДІР= ет. Шұқшишту, көңіл бөлдіру, назар аударту.

ҮНГІЛДІРУ Үңгілдір етістігінің қимыл атауы.

ҮНГІЛТ= ет. Мұқият қарату, ден қойғызу, зер салғызу. Шығ.).

ҮНГІЛГҮ Үңгілт етістігінің қимыл атауы

ҮНГІЛУ Үңгіл етістігінің қимыл атауы.

1. Шұқшия қарау. 2. ауыс. **Зер салу,** ден қою.

ҮНГІЛНҚІРЕ= ет. Үңгіле түсу.

ҮНГІЛІС= ет. Шұқшия қарасу, ден қойысу.

ҮНГІЛІСУ Үңгіліс етістігінің қимыл атауы.

ҮНІРЕЙ= ет. 1. Ойылу, үңгірлену. 2. Ойыңқы келу, ішке қарай сәл тартылу, ішкі рею. 3. а. уыс. Келу, азаю, ойсырау, орны толмау.

ҮНІРЕЙТ= ет. 1. Ойылту, үңгірлеу. 2. а. уыс. Ойсырату, орнын жоқтату.

ҮНІРЕЙТУ Үңгірейт етістігінің қимыл атауы.

ҮНІРЕК¹ сын. Көздік пен ұрттың ішке тартып ішкірейтін тұруы.

ҮНІРЕК² зат. жерг. *Іш ауруы.*

ҮНІРЕККӨЗ зат. Жүзқалы ауру түрі.

ҮНІРЕҢДЕ= ет. Телміріп ашқарақтану, сүганақтану.

ҮНІРЕҢДЕУ Үңіреңде етістігінің қимыл атауы.

ҮНІТ зат. жерг. *Жолы, жайы.*

ҮП¹ зат. көне. *Зат, дүние, мүлік, жасау.*

ҮП² елік. *Ауызбен үрлегендегі немесе желдің лебіне ұқсас қысқа дыбысты білдіретін сөз.*

Үп десең ұшып кетеді. Қаңбақтай жеңіл. Үп еткен жел жоқ. Тымырсық, желсіз.

ҮПӘД сын. ескікіт. *Аса, зор.*

ҮПЕК¹ зат. Малдағы жыныс мүшесі ауруы.

ҮПЕК² зат. жерг. *Қырсық, кедергі.*

ҮПЕК-ТАПЫҚ сын. жерг. *Жетімсіз, жетеркетпес.*

ҮПЕЛЕК зат. Қамыстың (т.б. кейбір өсімдіктердің) ұлтідеген шашағы.

ҮПЕЛЕКТЕ= ет. *Үпелек-үпелек болу.*

ҮПЕЛЕКТЕН= ет. *Үпелек басу.*

ҮПТЕ= ет. *Түк қалдырмай ұрлап кету, тонау.*

Үптеп кетті. Дым қалдырмай сығырып әкетті, тонады, ұры түсті.

ҮПТЕЛ= ет. *Тоналу, ұрлану, ұры түсу.*

ҮПТЕЛУ Үптел етістігінің қимыл атауы.

ҮПТЕУ Үпте етістігінің қимыл атауы; *тонау, ұрлық жасау.*

ҮПТ сын. *Дүние-мүлкіт, жасаулы.*

ҮП-ҮЛКЕН сын. *Әжеттәуір үлкен.*

ҮПЛЕ= ет. 1. *Үп-үп деп үрлеу.* 2. а. уыс. *Аялау, мәпелеу.*

ҮПЛЕУ Үпле етістігінің қимыл атауы.

ҮПЛМӘЛІК зат. өс. <ricinus communis> *Саалаы, ірі жапырақты, шоқ күрді, жығылы жақта өсетін, көпжылдық техникалық өсімдік.*

ҮПР= ет. жерг. **Үрпе.**

ҮПРЛІ-ШҮПРЛІ сын. *Үпір-шүпір болған.*

ҮПР-ШҮПР сын. сөйл. **Үрпе-шүрпе.**

ҮПІ-ТӘШ ұст. *Зорға, әрең.*

ҮР¹= ет. *Ерінді қомақтан, «үф» деп, ауыздан күшті дем шығару, үрлеу.*

Үрген қарындай [қуықтай]. Өте семіз, домаланған, тырсыған (адам). Үрген қарын секілді. Керіліп, кербезденіп, даңдайсып қалу мағынасында.

Үрген қуықтай. Торсыған, бұлтшан; торсықтай.

Үрген мөстей [тұлыптай]. Тырсыған, жуан, семіз.

Үрген өкпе. саят. Құсты жемтік ретінде алдаусырататын ішіне ауа толтырылған өкпе; боз өкпе. Үрге іті, сығарға биті [түгі] жоқ. Ішерге асы, киерге күйі болмады. Үріп ауызға салғандай. Сүп-сүйкімді, өте әдемі. Үріп ішіп, шайқап төкті. Өмірі молшылықта, тоқышылықта өтті.

ҮР²= ет. 1. *Иттің абалап шәуілдеуі, арсылдауы.* 2. а. уыс. *Аузына келгенді сөйлеп, балағаттау.* 3. а. уыс. *Біреудің сыртынан сөйлеу, күндеу.*

Үрге іті жоқ. Түгі жоқ, кедей. Үрге іті, сығарға биті жоқ. Тағыр кедей.

ҮР³: үр жаңа. Су жаңа, жап-жаңа.

ҮР⁴ зат. жерг. *Торап.*

ҮР⁵ зат. **Үр қызы.**

Үр қызы. Хордың, періштенің сұлу қызы.

ҮРБ зат. *Ұлта, ұлтідек.*

ҮРГЕДЕК¹ зат. бот. сөйл. **Бақ-бақ**

ҮРГЕДЕК² сын. жерг. сөйл. **Үркек.**

ҮРГЕДЕКТЕН= ет. *Үрейлену, үрку, қорқақтау.*

ҮРГЕДЕКТІК зат. *Үркектік, қорқақтық.*

ҮРГЕЛЕК сын. жерг. *Қорқақ, үркек, секемшіл.*

ҮРГЕЛЕКТЕ= ет. *Қорқу, үрку, жасқанақтау.*

ҮРГЕЛЕКТЕН= ет. *Үркектену, жасқаншақтану, қорқу.*

ҮРГЕЛЕКТЕНУ Үргелектен етістігінің қимыл атауы.

ҮРГЕЛЕКТЕУ Үргелекте етістігінің қимыл атауы; *үркектеу, қорқу.*

ҮРГЕЛЕКТІК зат. *Қорқақтық, шошынғыштық.*

ҮРГІЗ= ет. 1. *Итті шабаландыру, тыйым салмау.* 2. а. уыс. *Аузына келгенін сөйлеттіру.*

ҮРГІЗУ Үргіз етістігінің қимыл атауы.

ҮРГІЛЕ= ет. *Қайта-қайта үрлей беру, үрлей түсу.*

ҮРГІЛЕУ Үргіле етістігінің қимыл атауы.

ҮРГІН зат. сөйл. **Үрінді.**

ҮРГІН-СҮРГІН зат. *Қуғын-сүргін, әуре-сарсаң.*

ҮРГІШ сын. *Үріп тұратын, үреген.*

ҮРГІШТЕ¹= ет. *Қайта-қайта үрлеу.*

ҮРГІШТЕ²= ет. *Иттің қайта-қайта үру, әлсін-әлсін үруі.*

ҮРДЕ зат. жерг. **Мүдде.**

ҮРДЕСІН сын. жерг. *Қардың тау болып үйілуі.*

ҮРДІР= ет. 1. *Итті абалату, шабаландыру.* 2. а. уыс. *Аузына келгенін сөйлету.*

ҮРДІРУ Үрдір етістігінің қимыл атауы.

ҮРДІС¹ зат. жерг. 1. *Әдет-ғұрып, салт-дәстүр, дағды.* 2. а. уыс. *Өнер, кәсіп.*

ҮРДІС² зат. <нем. Tendenz> *Іс-әрекет, дамудың беталысы; тенденция.*

Үрдіс алды. Үрдіске айналды, етек алды.

ҮРДІС³ сын. 1. *Екпіні күшті, қарқынды; қауырт.* 2. *Тез, жылдам, шапшаң; кенет, оқыс.*

3. Үздіксіз, тоқтаусыз, тынбай.

Үрдіс жүрді. Тез, шапшаң жүрді.

ҮРДІСТЕУ сын. *Екпінділеу, қарқындылау, күштілеу.*

ҮРДІСТІ сын. жерг. *Дәстүрлі, дағдылы.*

ҮРДІСТІЛІК зат. *Үрдісті болушылық, дәстүрлілік.*

ҮРЕГЕН сын. *Көп үретін, үргіш (ит).*

ҮРЕЙ¹ зат. 1. *Зәре, құт, қорқыныш.*

2. психол. <грек. panion> *Жалған немесе шындық қауіптерден жатпай үрейлену.*

Үрейге батырды. Қорқытты, шошытты, үрейлендірді. Үрей биледі. Қорқыныш ұялады, құты қашты, үрейленді. Үрей кеуделі. Қорқыныш кірді, жатқызабады, маза бермеді. Үрей кірді. Қорқыныш ұялады. Үрей салды. Үрей туғызды. Үрей туғызды. Қорқытты, шошындырды. Үрейі жоғалды. Қорықпады. Үрейі қашты. Зәресі кетті, қорықты. Үрейін алды. Зәресін алды, үрейлендірді; қорқытты. Үрейі ұшты. Зәре-құты қалмады, қатты қорықты. Үрейі шапшыды. Үрейленді, үрейі ұшты.

ҮРЕЙ² зат. *Құр сүлдер, сырт бейне.*

ҮРЕЙЛЕН= ет. *Зәресі қыту, қорқу.*

ҮРЕЙЛЕНДІР= ет. *Қорқыту, үрейін шығару.*

ҮРЕЙЛЕНДІРУ Үрейлендір етістігінің қимыл атауы.

ҮРЕЙЛЕНУ Үрейлен етістігінің қимыл атауы; *зәресі қыту, қорқу.*

ҮРЕЙЛЕНУШ зат. *Зәре-құты қашып қорқатын адам.*

ҮРЕЙЛЕНУШЛІК зат. *Зәре-құты қалмаушылық, қорқушылық.*

ҮРЕЙЛЕНІҚІРЕ= ет. *Үрейлене бастау; аздап қорқыңқырау.*

ҮРЕЙЛЕНІҚІРЕУ Үрейленіңіре етістігінің қимыл атауы.

ҮРЕЙЛЕНІС= ет. *Қорқу, үрейлері шығу.*

ҮРЕЙЛЕНІСУ Үрейленіс етістігінің қимыл атауы.

ҮРЕЙЛІ сын. *Адамның зәре-құтын аларлық, қорқынышты.*

ҮРЕЙСІЗ сын. *Қорқынышсыз, алаңсыз.*

ҮРЕЙШЛ сын. *Сұжүрек, қорқақ.*

ҮРЕЙШЛІДЕУ сын. *Жүрексіздеу, қорқақ.*

ҮРЕЙШЛДІК зат. *Қорқақтық, жүрексіздік.*

ҮРЕЛЕ= ет. жерг. *Берекесі кетіру, үрейін алу.*

ҮРЕНДЕ зат. *Ит-құс.*

ҮРЕСІН: үресін қар. Жел айдап келіп үйін тастаған күрттік қар.

ҮРЕТ сын. жерг. *Терең, жарлауыт.*

ҮРЗАДА сын. 1. *Әдемі, сұлу.* 2. а. уыс. *Ашық жарқын, мейібан.*

ҮРИТ: үрит соқ-соқ [соқтады]. а) *Сүзіскен қошқарларды, текелерді онан әрі өшіктіре түсу үшін айтылатын ишарат сөз.* Әкі адамның арасына от жақты, жанжалға итермеледі.

ҮРК= ет. сөйл. **Үрік.**

Үрке қарады. Қорықты, сескенді.

ҮРКЕК сын. 1. *Кез келген нәрседен шошынғыш, үрікші (мал).* 2. а. уыс. *Қорқақ, батыл емес (адам).*

Үркек түйе. Бота кезінде қолға жөнді үйретілмей, бас білдіру кезінде ит құрып, бас үйретушіні жығып, нашар үйретілген будан ұрпағының атауы.

ҮРКЕКТЕ= ет. 1. *Қайта-қайта үрку.* 2. а. уыс. *Қорқақтау, үрейлену, шошыну.* 3. а. уыс. *Бойын аулақ салу, жатырқау.*

ҮРКЕКТЕН= ет. *Үркек болу, қорқақтау.*

ҮРКЕКТЕНУ Үркектен етістігінің қимыл атауы.

ҮРКЕКТЕТ= ет. *Қорқыту, үркіту.*

ҮРКЕКТЕУ¹ сын. *Үрке беретін, шошынғыш, қорқақтау.*

ҮРКЕКТЕУ² Үркекте етістігінің қимыл атауы.

ҮРКЕКТІК зат. *Үрке беретіндік, үрікшілтік, қорқақтық.*

ҮРКЕШПЕ сын. **Үркөпше** (бөспе, лепірме).

ҮРКЕШПЕЛЕУ сын. *Үркөпшелеу, бөспелеу.*

ҮРКЕР зат. астр. <грек. pleiades> *Торпақ шоқжұлдызының құрамына енетін топтанған жұлдыз шоғыры.*

Үркек [төбеден] ауды. Көкс ортасынан өтті. Үркеге маңдайын берді. Үркеді бетке алды. Үркек жамбасқа түсті. этн. Күн мен түн теңеліп, күн жылынып, көктемнің басталаған шағы. Үркек жерге түсті. этн. Үркек көкжиектен көрінбей кетті [Үркек тасқа батса құрғақшылық, суға батса жаз жаңбырлы, жерге батса жаз ыстық болады].

ҮРКЕРГҮЛ зат. колөнер. *Кесте тіккенде, күміс беберлегенде топ жұлдызшалардан құралған ұсақ өрнек.*

ҮРКЕРДЕЙ сын. *Бір жерге топтанған, азем топтанған, шоғырланған.*

Үркектей иірді. Шып-шығасын шығармай, үйірімен айдап келді.

ҮРКЕРШЕ ұст. *Үркеге ұқсап.*

ҮРКЕСОҚ ұст. *Шеткері, оқишау, бөлек.*

ҮРКЕСОҚТА= ет. *Үрке қарап шеткері жүру, бөлектену.*

ҮРКУ Үрк етістігінің қимыл атауы; *қорқу, шошу, зәресі қыту.*

ҮРКІН зат. *Жаудан үріккен, зорлық-зомбылық көріп қаша қойған ел.*

Үркін ел. көне. Тыншытығы кетіп, жер ауған ел. Үркін көш. Үркін, қорқып қашқан көш.

ҮРКІН= ет. *Шошыну, қорқу, үркектеу.*

ҮРКІНДІ зат. сөйл. **Үркіншілік.**

ҮРКІН-ҚОРҚЫН сын. *Үріккен, қорыққан.*

ҮРКІНУ Үркін етістігінің қимыл атауы; *шошыну, қорқу.*

ҮРКІНШЛІК зат. *Қуғын-сүргінге, үркінге шығарған күй, жай.*

ҮРКІНШ зат. сөйл. **Үркіншілік.**

ҮРКІНШТІ сын. сөйл. *Қорқынышты, үрейлі.*

ҮРКІНҚІ сын. *Адам шошырлықтай, қорқынышты, үрейлі.*

ҮРКІНҚІРЕ= ет. *Аздап шошыныс байқату.*

ҮРКІС= ет. 1. *Малдың бір нәрседен қорқып қашуы, жатпай үркектеуі.* 2. *Шошынысу, зәре-құттары қашу.*

ҮРКІСУ Үркіс етістігінің қимыл атауы.

ҮРКІТ= ет. 1. *Малға, жан-жануарға тосыннан тиіп шошындыру.* 2. а. уыс. *Қорқыту, үрейін алу.*

ҮРКІТІП = ет. Қорқыттыру, үрейін алғызу.
ҮРКІТІПІРУ Үркіттір етістігінің қимыл атауы.
ҮРКІТУ Үркіт етістігінің қимыл атауы.
1. Малды, ит-құсты шошыту. 2. ауыс. Қорқыту, үрейін алу, қашыру, бездіру.
ҮРКІТУШІ зат. Үркіткен, үркітетін адам.
ҮРКІТШІЛІК зат. жерг. Үркін-сүргін, дүр-белең, шабыншылық.
ҮРКІТІЛ = ет. Қорқытылу, шошытылу.
ҮРКІТІЛУ Үркітіл етістігінің қимыл атауы.
ҮРЛЕ = ет. Екі ұртты желге толтырып, ауыздан қайта-қайта дем шығару, дүркін-дүркін ұру.
2. Отты үрп тұтандыру.
Үрлеп ішіп, шайқап төкті. Не ішіп, не жеймін демей, молшылықта өмір сүрді.
ҮРЛЕМЕ сын. сөйл. **Үрмелі.**
ҮРЛЕМЕЛЕ = ет. Қайта-қайта үрлеу.
ҮРЛЕМЕЛЕУ Үрлемелеу етістігінің қимыл атауы.
ҮРЛЕМЕЛІ сын. сөйл. **Үрмелі.**
Үрлемелі оркестр. муз. Үскірік, тастауық, сьрнай т.б. үрп тартылатын музыкалық аспаптардан құрылған оркестр.
ҮРЛЕН = ет. Ауа толтырылу, үрліу.
ҮРЛЕНУ Үрлен етістігінің қимыл атауы.
ҮРЛЕС = ет. Бірге үрлеу, үрісу.
ҮРЛЕСУ Үрлес етістігінің қимыл атауы.
ҮРЛЕСІН сын. сөйл. **Үрінді.**
ҮРЛЕТ = ет. Ауа толтырту, үргізу.
ҮРЛЕТУ Үрлет етістігінің қимыл атауы.
ҮРЛЕУ¹ зат. Көзіне ақ тұскенді емдейтін магиялық-мистикалық дәстүрлі емдеу тәсілі.
ҮРЛЕУ² Үрле етістігінің қимыл атауы. **1. Үпіру, ұру.** 2. ауыс. Демлеу, сүйеу.
ҮРЛЕУЛІ сын. Үрлеп қойған, үрленген, ауа толтырылған.
ҮРЛЕУШІ: үрлеуіш машина. Ауа үрлеп тұратын машина.
ҮРЛІК зат. жерг. Мәтке; үйдің төбесіндегі жуан ағаш.
ҮРМЕ сын. Үрп тұратын, еспе (жел, құм).
Үрме қар. Жел үрлеп, тығыздап тастаған қар.
ҮРМЕБҰРШАҚ зат. бот. <лат. phaseolus> Гүлі ірі, қос жарнақты биік шұңқымдас біржылдық дәнді дақыл.
ҮРМЕК-ДҮРМЕК үст. Тобымен, тегіс.
ҮРМЕЛЕ = ет. Қайта-қайта ұру, үрлеу.
ҮРМЕЛЕУ Үрмеле етістігінің қимыл атауы.
ҮРМЕЛІ сын. **1. Ауызбен үрп ойнайтын.**
2. Ішіне жел толтырылған.
Үрмелі қайық. Үрмелі эластик корпустаны шағын еспелі қайық, **Үрмелі оркестр.** муз. Құрамы негізінен үрмелі аспаптардан құралған оркестр.
ҮРМЕТ зат. жерг. Құрмет.
ҮРПЕЙ = ет. сөйл. **Үрп** (түршігу, үрейлену).
ҮРПЕЙІС = ет. Үрейленісу, қорқу.
ҮРПЕЙІСУ Үрпейіс етістігінің қимыл атауы.
ҮРПЕЙІСІҢКІРЕ = ет. Аздап үрпейісу.
ҮРПЕК¹ зат. жерг. Шөбі қалың өскен дөң жер.
ҮРПЕК² сын. **1. Жаңа өсе бастаған (түк, жүн).** 2. Үртіген, ұйна-тұйна (шаш).
Үрпек бас [үрпек бас шак]. Таңның әлі жарық түспеген, елең-алаң кезі.
ҮРПЕКТЕУ сын. Шашы тіктейген, үртіген.
ҮРПЕТ зат. жерг. **Тұрпат.**
ҮРПЕ-ТҮРПЕ сын. Қобырап кеткен, дүр-дүр.
Үрпе-түрпе[сі] шықты [болды]. Үйқы-тұйқысы шықты, ұйна-тұйна болды.
ҮРПЕ-ШҮРПЕ сын. **Үйелмелі-сүйемелі.**
ҮРПИ = ет. **1. Үйна-тұйпасы шығу, додалану.**
2. ауыс. Суыққа тоңу, дірдектеу, қалтырау.
3. ауыс. Бір нәрседен үрейлену, қорқу, шошу.
Үрпиген [үріккен] балапандай. Қатты қорыққан.

ҮРПИТ = ет. **1. Үйна-тұйпасын шығару, додаландыру.** 2. Жүнін күжірейту. 3. ауыс. Қорқыту, шошыту, үрейлендіру.
ҮРПИТУ Үрпит етістігінің қимыл атауы; жүнін күжірейту.
ҮРПИІС = ет. **1. Арқа жүндерін күжірейтісу.** 2. ауыс. Жаппай қорқу, үрейленісу.
ҮРПИІСУ Үрпиіс етістігінің қимыл атауы; жаппай қорқу, ұрку.
ҮРПИЮ Үрпи етістігінің қимыл атауы.
ҮРПИЯ зат. зоол. **Жарқанат.**
ҮРШ зат. <лат. rapilla mamma> **1. Емшектің сүт шығатын шыы.** 2. Еркектің жыныс мүшесіндегі неспелі жұретін түтік.
ҮРШКЕН = ет. Өсімдік басының жемісі піскен кезде белгі беріп толысып, үрпекбастануы.
ҮРШЛЕН = ет. Сүті қайту.
ҮРШ-МӨРДА зат. жерг. Белгілі бір аймақтың шұғылданатын негізгі кәсібі, күнкөрісі.
ҮРШ-ТҮРШ сын. сөйл. **Үрпе-түрпе.**
ҮРТ үст. Бірден, тез, кілт.
ҮРТУ сын. Ұялашақ.
ҮРТІК зат. жерг. Жабу.
ҮРТИС үст. Шұғыл, жыждам.
ҮРҮ¹ Үр¹ етістігінің қимыл атауы; ауыздан күшті дем шығару, үрлеу.
ҮРҮ² Үр² етістігінің қимыл атауы; іттің аба-лап шәуілдеуі, арсылдауы.
ҮРІК = ет. **1. Малдың бір нәрседен қорқып қашуы, жалт беруі.** 2. ауыс. Зәресі қшу, қорқу. 3. ауыс. Тосырқау, жатырқау. 4. ауыс. Жаудан қаша көшу.
Үріккен қойдай. Жау тигендей, қасқыр шапқандай. Үріккен қойдай қамалды. Үйме-жүйме болды, топтана отыр-топыр болды. Үріккен тананың көзіндей. Үлкен, бадырақ көз. Үріккен түіе [қой] көзденді. Қорқып ежірейе қарады, алақтады. Үріккен түіеш [лақ, текеше] едірендеді. Жан-жағына үрке қарады, елеңдеді.
ҮРІЛ = ет. Жел берілу, ауа толтырылу.
ҮРІЛДІРІК зат. жерг. Қамыстың басындағы үпелек, үлділек.
ҮРІЛУ Үріл етістігінің қимыл атауы.
ҮРІМ¹ зат. Өсіп тұрған өсімдіктің (ағаштың) шыбық шығындағы соңғы бүршігі.
ҮРІМ² зат. Аталық ұрпақ.
ҮРІМ³ сын. жерг. Кесек, бүтін, түгел.
ҮРІМДІ: үрімді мылтық. этн. көне. Багалы Рим (Византия) мылтығы.
ҮРІМ зат. Шығыс халықтары орта ғасырларда Византияны осылай атаған. Көптеген шығыс халықтарының әдеби-фольклорлық туындыларында Рим ате алыс, саяжайы өлкенің бейнесін елестеткен.
ҮРІМ-БҰТАҚ зат. Бір атадан тараған бала-шаға, ұрпақ.
ҮРІМДЕЙ үст. жерг. Уақпап турамай, кесектей, бүтіндей.
ҮРІМДЕЙ² сын. сөйл. Өрімдей, жап-жас.
ҮРІМПАР зат. қолөнер. Зергер көріктің шоққа жел үрлетінін аузы, көріктің желдеткіші.
ҮРІНДІ сын. Үрп әкеп тығын тастаған (қар); үрлесін, үргін.
ҮРІПТЕС сын. жерг. Аталас, ағайын, туысқан, емшектес.
ҮРІС зат. Иттің үруі.
ҮРІП зат. Ойрат руларының атауы.
ҮРІШПАР зат. қолөнер. Көріктің желдеткіші.
ҮС = ет. Қатты суықтан тоңып қалу, мұздай болып қату.
ҮСКЕН зат. жерг. Баспана, үй-жай.
ҮСЕНШІК зат. кәс. Балға, біз, тістеуік сияқты саймандарды салып қоятын тері қашыық.
ҮСКІ зат. қолөнер. Ағашты, былғарыны т.б. тесетін іші қуыс біз.
ҮСКІДЕЙ сын. **1. Үскі сияқты.** 2. ауыс. Төте, тік, тура.
ҮСКІЛЕ = ет. Үскімен тесу.

ҮСКІЛЕН = ет. **1. Үскімен тесілу.** 2. ауыс. Шыңдалу, жақсартылу.
ҮСКІЛЕНУ Үскілен етістігінің қимыл атауы.
ҮСКІЛЕУ Үскіле етістігінің қимыл атауы.
ҮСКІН зат. жерг. Мүсәпір, бейшара.
ҮСКІР = ет. Жел қатты соғу, борау, азынау.
ҮСКІРУ Үскір етістігінің қимыл атауы.
ҮСКІРІК¹ зат. Бет қаратпайтын суық жел, аяз.
Үскірік аяз. Боранды, желді аяз. Үскірік боран. Құрғақ, суық боран. Үскірік жел. Екпіні қатты аса суық күзгі жел.
ҮСКІРІК² зат. муз. Үрп ойналатын музыкалық аспап.
ҮСКІРІКТІ сын. Ызғары қатты, суығы бар (жел).
ҮСКІРІН = ет. Боран соғу.
ҮСКІРІНУ Үскірін етістігінің қимыл атауы.
ҮСПЕ зат. жерг. Көзі бітеліп қалған құдық.
ҮСТЕ = ет. Бір нәрсенің үстіне тағы қосу, еселеу.
Үстеп қоректендіру [азықтандыру]. Негізгі қоректің үстіне минералды тыңайтқыш қосуы.
ҮСТЕЛ [ор. стол] зат. Ағаштан т.б. заттан жасалып, тамақ ішуге, жазу жазуға арналған төрт аяқты, үсті тегіс үй жиһазы.
ҮСТЕЛ = ет. Қосылу, үстеме жасалу.
ҮСТЕЛЕ = ет. Қосымшалау, қосарлау.
ҮСТЕЛЕУ Үстеле етістігінің қимыл атауы.
ҮСТЕЛУ Үстел етістігінің қимыл атауы.
ҮСТЕЛҮСТІЛІК сын. Үнемі үстел үстінде тұратын, үстелге қоюға арналған.
Үстелүстілік кітап. Үнемі пайдалануға қажетті кітап. Үстелүстілік сағат. Үстел үстіне қоюға арналған сағат.
ҮСТЕМ үст. Өктем, басым.
Үстем болды. Басым түсті, өзіне қаратты.
Үстем санады. Артық көрді.
ҮСТЕМАҚЫ зат. Есептелген мөлшерден тыс берілетін артық ақша, төлем.
ҮСТЕМДЕГІШ зат. кен. <лат. ligatura> Металлургияда балқыған металға қажетті элементтерді қосу үшін қолданылатын қосалқы қоспалар.
ҮСТЕМДІК зат. Басымдық, күштілік, қожалық.
Үстемдік алды. Басымдыққа ие болды. Үстемдік етті [құрды]. Билеп-төстеді, күштілік көрсетті.
ҮСТЕМДІЛІК зат. Үстем болушылық, өктемділік.
ҮСТЕМЕ сын. Қосымша, қосалқы. // Қосымша, қосалқы төленетін ақша.
Үстеме баға. а) Өз бағасынан артық қойылған баға. ә) экон. Тауардың өзіндік бағасының үстінен қосылатын қаражат, құн. **Үстеме шығын.** экон. Өндірісті ұйымдастырумен, басқарумен, оған қызмет көрсетумен байланысты шығын.
ҮСТЕМЕЛЕ = ет. Бірдеменің үстіне тағы қосу, еселеу.
ҮСТЕМЕЛЕН = ет. Еселену, қосылу.
ҮСТЕМЕЛЕНУ Үстемелен етістігінің қимыл атауы.
ҮСТЕМЕЛЕТ = ет. **1. Еселету, қосу.** 2. ауыс. Үдету, бастырмалату, күшейту.
ҮСТЕМЕЛЕТУ Үстемелет етістігінің қимыл атауы.
ҮСТЕМЕЛЕУ Үстемеле етістігінің қимыл атауы. **1. Қосу, еселеу.** 2. әдеб. <лат. gradatio> Алдыңғы сөзден соңғы сөздің, алдыңғы ой-пікірден соңғы лебездің, алдыңғы құбылыстан соңғы құбылыстың қуат-тегеурінінің асып түсіп отыруы.
ҮСТЕМЕЛІ үст. Қосалқы, қосымша.
ҮСТЕМСУ Үстемсі етістігінің қимыл атауы.
ҮСТЕМСІ = ет. Көкірегің керіп күштісіңу, басымсыну.
ҮСТЕМАП тар. Қазан төңкерісіне дейін қоғамда әмірін жүргізіп, билеп келген қанаушы тап.
ҮСТЕМШІЛ сын. Біреуге үстемдік етуші, зорлықшы.

УСТЕМШІЛДІК зат. Устем болушылық, зорлықшылық, озбырлық.

УСТЕМШІЛІК зат. Устемдік, билік жүргізушілік.

УСТЕМИРЕК сын. Устемдеу, басымырақ, күштірек.

УСТЕУ¹ зат. Бір нәрсенің үстіне қосылған үстеме, қосымша зат (мал, ақша).

УСТЕУ² зат. лингв. Сөйлемде түрленбей-ақ мекен, мезгіл, сын-сипат мәнін білдіріп, пысықтаушы қызметін атқаратын сөз табы.

УСТЕУЛЕН¹= ет. Устелу, еселену.

УСТЕУЛЕН²= ет. лингв. Устеуге айналу, адвербиалдану.

УСТІР көмекші сөз. 1. Бір заттың астына қарама-қарсы жағы, үстіңгі беті, жоғарғы жағы. 2. Адамның үсті-басы, тұла-бойы; дене. 3. Уақиғаның дәл мезгілі, болып жатқан уақыты.

Үстінде [бүтін, тәуір] киімі жоқ. Дұрыс киімі жоқ, үсті-басы жырттық-жырттық, алба-жұлбасы шыққан. Үстіне [бетіне] шыбын қондырмайды. Үстіне шаң жуытпайды, мәпелеп күтеді. Үстіне жапсырды. Бар тапқан-таянғанын аямады, кінәді, ким әперді, кінәдірді. Үстіне жығылды. Үстіне құшақтай құлады. Үстіне қона кетті [түсті]. Қарғын мінді, бүркітше бүрді. Үстінен қара дауыл қаптады [соқты]. п о э т. Қыян-қыстау кезеңге тап болды, қыян заман басына түсті. Үстінен қарады. Бәрінен жоғары билік етті. Үстінен күс ұшырып, астынан ит жүгіртті. Ізін бақты, қуғынға қырып аты. Үстінен суық су құйып жібергендей болды. Тұла бойы тұршықты. Үстінен түсті. а) Уақиғаның нақ болып жатқан мезгіліне тап болды. ә) Біреудің ойындағысын тапты, ойынан шықты. Үстінен [маңайынан] шыбын ұшырмайды. Мәпелеп күтеді, әлпештейді. Үстінен шықты. Бір нәрсенің куәсі болды, көзімен көрді.

УСТІ-БАСЫ зат. 1. Жеке адамның киім киісі, дене тазалығы, сырт келбеті. 2. сөйл. Заттың сырты.

Усті-басы малмандай [су]. Өне-бойы әбден су болған, суға малынған.

УСТІК зат. Ағаш ұстасының үстіріктейтін құралы.

УСТІЛІК зат. мед. Сыртқы анестезия.

УСТІН¹ сын. Устем, ерен, бекем.

УСТІН² зат. жерг. Үйдің діңгегі, тіреу.

УСТІМІЗДЕГІ үст. ресми. Қазіргі, ағым-дағы.

Үстіміздегі жыл. Осы жыл.

УСТІНДЕ үст. Бір нәрсенің жоғарғы жағында, үстіңгі жағында.

УСТІНДЕГІ үст. Усті-басындағы, бойындағы.

Үстіндегі ұй, оқказ. Басындағы ұй, баспана.

УСТІНЕ үст. 1. Сырт киім ретінде. 2. Қосымша үстеме ретінде.

УСТІНЕН¹ үст. Сыртынан, адамның өзі жоқ жерде.

УСТІНЕН² шыл. жерг. Арқылы.

УСТІН-УСТІН үст. Дүркін-дүркін, қайта-қайта, үсті-үстіне.

УСТІНГІ сын. Жоғарғы, сыртқы, беткі.

Үстіңгі бүйір. кен. Тікелей қабыса бітіп, бос тау жыныстармен шектесетін пайдалы қазылымдардың үстіңгі жағы. Үстіңгі қанат. зоол. Қоңыздардың екі жұп қанаттарының бірінші жұбы, мүйізді, элитра деп аталатын қатты қанаты. Үстіңгі түмсық. зоол. Құстардың үстіңгі жақ сүйектері және оның сыртындағы тұтас мүйізді жабыны. Үстіңгі ыза суы. с у ш а р. Жердің беткі қабатына жақын ылғал.

УСТІН үст. сөйл. Өстіп, осылай етіп.

УСТІРТ¹ зат. геогр. Биіктігі 200–300 мге дейін баратын маңайындағы жазықтардан жарқабақпен ерекше оқшауланып тұратын қыратты жазық.

Үстірт арқары. зоол. <лат. ovis vignei arkal> Қуыс мүйізділер тұқымдасына жататын аша

тұяқты аң. **Үстірт қойы**. зоол. Жабайыланған тағы қой; муфлон.

УСТІРТ² үст. Жеңіл-желпі, асығыс, жедел, шала-шарты, немқұрайды.

Үстірт қарады. Жеңіл-желпі, немқұрайды істеді. **Үстірт нәтиже**. Жеңіл-желпі, жедел қорытынды.

УСТІРТ³ зат. к.әс. Аяққиймнің үстіңгі жағын көтеріп, белгілі бір формаға түсіру үшін қолданылатын құрал.

УСТІРТТЕ= ет. Тереңге, байыбына бармау.

УСТІРТТЕУ¹ сын. Дөңестеу, биіктеу.

УСТІРТТЕУ² үст. Немқұрайдылау, жеңіл-желпілеу.

УСТІРТТІ сын. Қыратты жазығы бар.

УСТІРТТІК зат. Жеңіл-желпі ойланушылық, шалағайлық, асығыстық.

УСТІРТІН үст. Жеңіл-желпі, шала-пұла, асығыс.

УСТІРТІНДІК зат. Жеңіл-желпілік, шалағайлық, асығыстық.

УСТІРІК¹ зат. жерг. Қалыптың үстінен басына таман қоятын қосымша ағаш.

УСТІРІК² зат. сөйл. Сүргі, тақтай жоғары аспап.

УСТІРІКТЕ= ет. сөйл. Ағашты сүргілеу.

УСТІРІКТЕЛ= ет. Сүргілену, жоюлу.

УСТІРІКТЕЛУ Үстіріктел етістігінің қимыл атауы.

УСТІРІКТЕУ Үстірікте етістігінің қимыл атауы.

УСТІ-УСТІНЕ үст. Үстің-үстің, дүркін-дүркін, қайта-қайта, әлсін-әлсін.

ҮСУ Үсі етістігінің қимыл атауы; суықтың әсерінен денедегі тіндердің зақымдануы.

ҮСІ= ет. Аязға, боранға қырып, үсікке шалдығу.

ҮСІПЕН зат. жерг. Ақ балық.

ҮСІПШ сын. Үсуге бейім, тез үсітін.

ҮСІПШТІК зат. Үсіп кетушілік.

ҮСІК¹ зат. 1. Көктем мен күзде кенеттен болатын ызғарлық суық, аяз. 2. Үсікке шалдығушылық, үсінушілік.

Үсік жүрді [ұрды]. Көктемде, күзде кенеттен күн суытып кетіп, көктемелерді үсітті. **Үсік шалды**. Үсіді, аязға ұрынды.

ҮСІК² сын. Үсік шалған, үсіген.

ҮСІН= ет. Үсікке ұрыну, үсікке шалдығу, қатты аязда қалу.

ҮСІНДІР= ет. Үсікке шалдығыру, аязда қалдыру.

ҮСІНДІРУ Үсіндір етістігінің қимыл атауы.

ҮСІНУ Үсін етістігінің қимыл атауы.

ҮСІНІП-ҚАБЫН= ет. Үсіну, аязға шалдығу.

ҮСІНІП-ҚАБЫНУ Үсініп-қабын етістігінің қимыл атауы.

ҮСІР зат. діни. жерг. Езін еккен адамдардан 10 табақтан бір табақ, 10 пұттан бір пұт астық алу, яғни өнімнің оннан бірін алатын алым-салықтың бір түрі.

ҮСІР= ет. Үсікке қалдыру.

ҮСІРУ Үсір етістігінің қимыл атауы.

ҮСІТ= ет. Үсікке ұрындырып алу, аязда қалдыру.

ҮСІТУ Үсіт етістігінің қимыл атауы. **ҮТ** зат. көне. Ақпанның 22-нен наурыздың 21-не дейінгі мерзім, сыыр шуақ басталған кез.

ҮТІК [ор. утюг] зат. Қыздырып алып, киімнің қыртыс-тыртысын жазуға арналған электрлі тұрмыстық техника.

ҮТІКТЕ= ет. Киім-кешектің, матаның бырсы-тыртысын, қыртысын үтікпен жазу.

ҮТІКТЕЛ= ет. Үтікпен бастырылу, үтік жүргізілу.

ҮТІКТЕЛУ Үтіктел етістігінің қимыл атауы.

ҮТІКТЕУ Үтіктеу етістігінің қимыл атауы.

Үтіктеу үстелі. Киім-кешек үтіктеуге арналған құрылғы.

ҮТІКТЕУШІ зат. Киімнің қырыс-тырысын үтікпен тегістеуші адам.

ҮТІР¹ зат. лингв. Бірыңғай сөйлем мүшелерінің, сөйлемдердің, оқшауланған сөздердің т.б. арасына қойылатын, мәтінді түсініп оқуға көмектесетін, сөз ауқымындағы кідірісті білдіретін кіші тыныс белгісі.

ҮТІР² зат. жерг. Істің ыңғайы, жөні, реті. **ҮТІР³** Араб әліпбиіндегі дауыссыз дыбыстардың үстіне қойылатын қосымша белгінің атауы.

ҮТІРЛІК сын. Кішкентай, болмашы ғана.

ҮУ е л і к. Ызыдап, гулеп соққан желдің дауысына ұқсас дыбысты бейнелейтін сөз.

Үу етгі. Жел кенеттен гу етіп соқты.

ҮУЛ зат. сөйл. Гуіл, гулеген дыбыс.

ҮФ о д. 1. Ерінді жығырып, ауызбен үрлегенде шығатын дыбыс. 2. Бірдемеге ренжіп, шаршап, қажып шығарғандағы дыбыс.

ҮҒ е л і к. Шаршап алқынғанда, қайғырып қажығанда қатты күрсінген шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

Үһ деңі [десті]. Бір жұмысты бітіріп, көңілі жайланы.

ҮҒІЛ зат. Жанға батқанда, қайғырғанда шығатын үһ деген дыбыс, күрсініс.

ҮҒЫЛЕ= ет. Қайта-қайта үһ деп дем шығару, күрсіну.

ҮҒЫЛЕП-АҒЫЛАП үст. Үһ-аһ деп, шаршап, қиналып, шаршағанын, қиналғанын көрсетіп.

ҮҒЫЛЕ= ет. Аһ-үһ десу, шаршау.

ҮҒЫЛЕСУ Үһлес етістігінің қимыл атауы.

ҮҒЫЛЕТ= ет. Шаршату, күрсіндіру, қажыту.

ҮҒЫЛЕТУ Үһлет етістігінің қимыл атауы.

ҮҒЫЛЕУ Үһле етістігінің қимыл атауы.

ҮШ¹ с а н. 1. Екіден жоғары сан. 2. пед. Оқушының білім дәрежесін анықтауда қойылатын қанағаттанарлық орташа баға. 3. этн. Үш санына киелі, мифтік дүниетанымда қараған көзқарас негізіндегі ұғым.

Үш айлық бидай. жерг. Бидайдың сорты.

Үш-ақ түрлі өмір. этн. Адам ғұмырының жастық шағы, ағалық шағы, көрлік шағы. **Үш алаш**. Үш жүз (Ұлы жүз, Орта жүз, Кіші жүз). **Үш ананың баласы**. этн. бейн. Үш жүз. **Үш арсыз**. Тоқтау салу мүмкін емес, адамның еркіне бағына қоймайтын нәсілдерге дауа болмайды деген мағынада айтылады. **Үш ауыз**. Бір ауыз сөз, тоқтатар. **Үш аяқ келгір**. жерг. Сыйға айтылатын қарғыс сөз. **Үш басы**. жерг. Шеті, талтығы, қалдығы. **Үш байлық**. этн. Адам бақытына қажетті денсаулық, жақсы жар, дәулеттің жалты атауы. **Үш басып [үшбасарлап]** тігу. қолөнер. Алғашқы екі жіпті көбейту амалының белгісі түрінде (X) тігіп, соңғы үшінші жіпті соның бөлінен көлденең басып тігіетін, нәтижесінде тең алты тармақ пішіні шығатын көркем тігіс. **Үш бөлек**. сөйл. Үш түрлі, үш жүйелі. **Үш ғалам**. Аспан әлемі, жер үсті, жер асты. **Үш егіз**. жерг. Қойдың я ешкінің үшеу табуы, үшем. **Үш есіктен өткізді**. діни. Балалық шақта үш үйдің тәрбиесінен шықты. [Мұхаммед пайғамбарымыздың әуелгі тәрбиені өз анасы Әмнина мен сүт анасы Әлмамдан алып, одан кейін бабасы Әбдімүтәліп, ағасы Әбуәлліптердің қолында болғаны осылайша айтылады]. **Үш жақтады**. Үшеуледі, үш кісі жабылды. **Үш жоқ**. Бір нәрсенің, заттың жаратылысында жоқты іздеуге болмайды деген мағынада айтылады.

Үш жүз. этн. Ертедегі қазақ тайпаларының ұлыстық, әкімшілік-аумақтық, шаруашылық жағынан құрылған тайпалық одағы. **Үш жүз алыс** екі тамыры келті [суалды]. Дәрмені таусылып, бітіп, емешесі құрыды. **Үш жүздің серкесі**. Елдің ардақты адамы. **Үш көсе**. жерг. Бір арбаға үш пар аттың жегілуі. **Үш күндік пәни**. п о э т. Өтпелі қысқа өмір. **Үш қабат**. Қабат-қабат, қалың етіп.

Үш қабатты тазарту. кен. Төменгі анод қабаты 30–40% мыс қосылған алюминий балқыма, жоғарғысы – таза алюминий, екі қабат аралығында хлорлы барийдің алюминий және натрий фторидтерімен қоспасы бар электролит қабаты бар алюминийді электролитті тазалау. **Үш қайнаса сорпасы қо**сылмайды. Ешқандай, ешбір қатысы жоқ. **Үш қат**

бөз. Мәйітті жерлегенде орайтын кебін. **Үш қиян.** Үш өзеннің аралығын алып жатқан үлкен аймақ [Жайық, Ойыл, Қызыл]. **Үш құмар.** окказ. Аса ынтық, құштар болатын нәрселер. **Үш қырыққан түйе.** жерг. Алдыңғы сегіз тісі түгел тегістелген 27 жастағы түйе. **Үш метр.** этн. а) Әйел адамға қойлектік тауар ретінде берілетін матаның өлшемі. ә) Қайтыс болған адам жерленген моланың өлшемі. **Үш мүйіз болды.** Үш топқа бөлінді, үш топ құрды (әскери шеп құрудың бір түрі). **Үш мысқалдық.** Түттей, мардымсыз. **Үш өлшемдік кеңістік.** Өлшемі үшке тең кеңістік. **Үш сүю.** этн. филос. Алланы, адамзатты, әділетті сүюді негіздеген Абай шығармашылығындағы діни сенімнің, жоғары ақылға асылы деп таныған адамгершілік қағидасы. **Үш тап.** этн. филос. Ақыл, жүрек, қайраттан тұратын адамның жан дүниесі. **Үштен бірі.** Санамалап бөлінбейтін нәрсені үшке шамалағандағы бір бөлігі. **Үш тоғыз.** этн. Әрқайсысы тоғыздан тұратын үш топ сыйлық (айып). **Үш ұйықтаса [да] түсіне енген емес [енбеген].** Ойына еш кіріп-шықпаған, мүлдем ойламаған, күтпеген. **Үш ұйықтаса ойында жоқ.** Мүлде ойламаған, күтпеген. **Үш ұйықтаса да түсіне кірмеді [өңі түгіл түсіне де кіріп шықпады].** Бұлай болады деп ойламады, мүлде күтмеді.

ҮШ² зат. жерг. Кимешектің сыртынан тартатын ақ шүберек.

ҮШАҚА¹ зат. жерг. Үш тармақты ағаш айыр.

ҮШАҚА² зат. жерг. Белбеудің айылбасы. **ҮШАРҚАР:** ұшарқар таразы. астр. <лат. orion> Байырғы кезде қазақтардың Күн жүйесінен бұрынғы Үркер жұлдызы бойынша жыл санауында қозғалысына қарап күн райын, амалдарды белгілеп отырған жарқырап көрінетін экваторлық шоқжұлдыз.

ҮШАЯҚ зат. сөйл. 1. Темірмосы. 2. жерг. Шайдың шоғын салатын ыдыс. 3. Бауырсақ пісіретін үш аяқты қазан.

ҮШБАҚ зат. діни. сөйл. Үшақ, бейіш, жұмақ.

Үшбақы болғыр. Ұжмақта болғыр, бейіште болғыр деген мағынада сүйсінуді білдіретін қолданыс.

ҮШБАСАРЛА: үшбасарлап тігу. көс. Алдымен алғашқы екі жіпті крест түрінде тігіп алып, соңғы үшінші жіпті соның белінен қолденең басып тігіс жүргізу.

ҮШБУ есім. ескікіт. Мына, бұл, осы. **Үшбу сәлем жолдады.** Алыстан жеткен хат-хабар, амандық біліс хабар жіберді.

ҮШБҰРЫШ зат. геом. Өзара қиылысатын үш түзу сызықпен шектеліп жасалған геометриялық фигура.

ҮШБҰРЫШТЫ сын. Үш бұрышы бар, үш бұрыштанған (зат).

Үшбұрышты суағар. Өзен суының су өтімін өлшеуге арналған аса қолайлы, үшбұрышты, жұқа қабырғалы гидротехникалық құрылыс.

ҮШЕК зат. жерг. Үйдің сыртқы төбесі.

ҮШЕМ зат. Бір ене, бір анадан туған үш төл, бала.

ҮШЕН сын. сөйл. **Үшем.**

ҮШЕНДІК сын. Үш жақты.

ҮШЕУ сан. Үш санының жинақтық түрі.

ҮШЕУЛЕ= ет. Үш адам біріге әрекет жасау.

ҮШЕУЛЕУ Үшеуле етістігінің қимыл атауы.

ҮШЕҮІНДЕЙ сын. Үшеуі тәріздес, үшеуі сияқты.

ҮШЖАҚ зат. спорт. Үстел үстіне бір-біріне аралары түйістіріліп, үшбұрышталып, қойылған біркелкі шаралар.

ҮШКӘПР зат. жерг. Үш амал; 12–13 желтоқсаннан бастап, 18 желтоқсанға дейінгі қатты суық болатын қыс амалы.

ҮШКҮЛ¹ зат. сөйл. **Үшкіл.**

ҮШКІЛ² сын. 1. Үш бұрышты зат. 2. Қойлектің етегін кеңейту үшін оған үшбұрыштан қоятын қырықша; шабу. 3. Мәсінің сірсі. 4. жерг.

Қойлектің кеудесі не жеңін біріктіргенде қолтыққа қойылатын төрт бұрышты қыяқ.

ҮШКІЛДЕ= ет. Үшкіл ету, үшбұрыштау.

ҮШКІЛДЕН= ет. Сүйірлену, үшы жіңішкеру.

ҮШКІЛДЕНУ Үшкілден етістігінің қимыл атауы.

ҮШКІЛДЕУ¹ сын. Үшкілдене біткен.

ҮШКІЛДЕУ² Үшкілде етістігінің қимыл атауы.

ҮШКІЛСІЗ сын. Үшкілі жоқ, шабуысыз.

ҮШКІЛТІМ сын. Бір жағы сүйірлене біткен.

ҮШКІР сын. 1. Үшы сүйір, істіктей. 2. ауыс.

Өткір біздей (тіл).

ҮШКІР= ет. діни. 1. Ауырған адамға дем салып, су буржу, дұға оқу. 2. ауыс. мысқыл.

Басқа біреудің күші басым түсу.

ҮШКІРГЕН-ТҮШКІРГЕН= ет. Ем-дом салған, дұға оқыған.

ҮШКІРҚҰРТ зат. зоол. **Бөсір.**

ҮШКІРЛЕ= ет. Бір нәрсені егеп не жонып үш шығару, ұштау.

ҮШКІРЛЕН= ет. Сүйегі, қыры шығу; көріну.

ҮШКІРЛЕНУ Үшкірлен етістігінің қимыл атауы.

ҮШКІРЛЕУ¹ сын. Сүйірлеу, сопақтау.

ҮШКІРЛЕУ² Үшкірле етістігінің қимыл атауы.

ҮШКІРЛІК зат. Сүйірлік, қиырлық.

ҮШКІРТ= ет. Дем салдыру, дұға оқыттыру, су буржіту.

ҮШКІРТАС зат. геол. Жұмырланбаған,

қырлары мұқалмаған, сүйіршек келген 10-100 мм шамасындағы ірі кесекті бортылдақ тау жынысы.

ҮШКІРТУ Үшкірт етістігінің қимыл атауы.

ҮШКІРУ Үшкір етістігінің қимыл атауы; адам ағзасы дертке шалдығып, ауырғанда аят-дұға оқып, шипа тілеу.

ҮШКІРУШ зат. Дұға оқып, дем салушы адам.

ҮШКІРІП-ТҮШКІР= ет. Емдеп-домдау;

қиықтау, бақсының ем-дом жасауы.

ҮШКІРІП-ТҮШКІРУ Үшкіріп-түшкір етістігінің қимыл атауы.

ҮШҚАТ зат. өс. <лат. carpfoliaceae> Гүлінің түсі әртүрлі бұта өсімдіктер тұқымдасы және сол өсімдіктің ащы дәмді жемісі.

ҮШҚАТТЫ сын. Үшқат көп, қалың өсетін (жер).

ҮШҚҰЛАҚ зат. қолөнер. Барлық әшекей ісіне тән үш мүйізді, үш жапырақты, үш тармақты өрнек.

Үшқұлақ тымақ. зат. этн. Түлкі терісінен, пішақтан, қозы терісінен тігілетін баскым.

ҮШҚҰЛАН зат. өс. <лат. trisetum> Астық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ҮШӨЛШЕМДІ: үшөлшемді полимерлер. хим. Торлы полимерлер – буындары бірыңғай химиялы байланысқан кеңістіктік тор түзетін полимерлер.

ҮШПЕК зат. жерг. Терлік.

ҮШСАЙЫС зат. спорт. Белгілі бір спорттың үш түрі бойынша бір гана спортшының сайысқа түсу жарысы.

ҮШСАЙЫСШЫ зат. спорт. Үшсайыс шебері.

ҮШСЕКІРІС зат. спорт. Серпілу, аттау және секірістен тұратын жеңіл атлетиканың бір түрі.

ҮШТАБАН зат. жерг. Асық ойынының бір түрі.

ҮШТАҒАН зат. әдеб. Үш нәрседен, бөліктеп тұратын тұтастық, бірлік; триада.

Үштаған болып жауласқан. Үш қияннан келіп соғысқан.

ҮШТАП зат. жерг. Екі түсті жуантық жіппен тығыз тоқылған бедерлі жібек матаның бір түрі.

ҮШТАРМАҚ: ұштармақ итошаған. өс. <лат. bidens tripartita>. Кірделігүлділер тұқымдасы итошаған туысына жататын өсімдік түрі.

ҮШТЕ= ет. жерг. Сіркітеу, жекелеу.

ҮШТЕЛНЕЙ зат. жерг. Жер асты, үңгір тау.

ҮШТОҒЫЗ зат. этн. 1. Бас тоғыз (түйе бастаған құндыз бие, қос ат, жамбы, жағалы күйм, тұтас құндыз, қылыш т.б.), орта тоғыз (бие бастаған тоғыз мал және әртүрлі бұйымдар) және аяқ тоғыздан (бұзаулы сиыр бастаған тоғыз тайынша, қоралы қой және басқа бұйымдар) тұратын, құдаласқаннан кейін күйеу ұрын барған кезде және алып қашқан жағдайда жігіт жағы айып-ажы ретінде бірін атайтын, беретін қазақ дәстүрлі қоғамының жоралғысы. 2. Құресте бас бәйгеге берілген жұлде.

ҮШТОСАР зат. жерг. Ескі мылтықтың атауы.

ҮШТОСАРЛЫ сын. Мылтықты.

ҮШ-ТӨРТ сан. 1. Үш не төрт шамалы болжалдық санды азырқанған, аз көрген мағынада қолданылады. 2. Үш, төрт шамалы болжалдық санды көп көрген мағынада айтылады.

ҮШТҰҒЫРЛЫҚ: тілдің үштұғырлығы. қоғ. саяси. жаңа. Жеке тұлғаның қазақ, орыс және ағылшын тілін білуін, меңгеруін қоғамдық, мемлекеттік мүдде етушілік.

ҮШТІК¹ зат. пед. Студенттердің, оқушылардың біліміне қойылатын орташа баға, балл.

ҮШТІК² зат. спорт. Спорттық және басқа да конкурстық жарыстардағы алғашқы жұлделі үш орын.

ҮШТІК³ сын. Үшке тән, үшке байланысты.

Үштік байланыс. хим. Екі атом арасында үш рет электрон жұптасуынан пайда болатын химиялық ковалентті байланыс. **Үштік нүкте.** физ. Заттың үш фазасының да бірдей, бір мезгілдегі тепе-теңдік күйіне сәйкес келетін күй диаграммасындағы нүкте. **Үштік шам.** Шишасының түбінің аумағы үш сантиметрлік шам. **Үштікті ирелендетіп шықты.** окказ. юмор. Үштік бағасын алып қалды, орташа деңгейдегі білім көрсетті.

ҮШТІКЕНДІ: үштікенді қарамала. өс. <лат. gleditschia trincanthos> Сабақтарының және бұтақтарының қабығы тұңыр, тікенектері жиі тармақталған бұшақ тұқымдасына жататын ағаш.

ҮШТІ-КҮЙЛІ ұст. Із-түзісі, зым-зия.

ҮШҮЙЛІ зат. бот. Үш тінді өсімдік.

ҮШҮНДІЛІК зат. муз. Музыкада дыбыстары терция интервалында орналасқан немесе орналаса алатын аккорд.

ҮШ-ҮШТЕН ұст. Үшеу-үшеу болып, үштен топтап.

ҮШ зат. этн. Қайтыс болған адамды еске түсіру үшін үш күннен кейін берілетін ас.

Үшін берді. этн. Қайтыс болған адамның туған-туыстары жиылып, үш күннен соң еске алып, киім-кешені тартатын, ас берді.

ҮШН шыл. Зат есімге, есімдіктерге, етістік-тің қимыл атауларына, кейбір есімшелерге тіркесіп, оларға мақсат, себеп, арнау мәнін үстейтін септеулік шылау.

ҮШНІНШ сан. 1. Екіден жоғары реттік сан. // Үшінші ретте, үшінші кезекте. 2. Айтатын не жазатын ойын жүйелеп, санамалағанда, сөзін салмақтау үшін қыстырма сөз ретінде айтылады.

Үшінші әлем. саяси. Батыс елдерінің өз экономикалық дамуы тұрғысынан салыстыра отырып атаған әлемдегі дамушы елдердің шартты атауы. **Үшінші буын тілі.** инф. Жоғары деңгейлі тіл. **Үшінші интернационал.** тар. совет. Негізі 1919 ж. Мәскеуде қалған, өзін бірінші және екінші интернационалдардың тарихи мұрагері санаған, коммунистік партиялардың халықаралық бірлестігі. **Үшінші космостық жылдамдық.** астрон. Жерден шығырылған ғарыш кемесінің Күннің тартылыс күшіне жеңіп, Күн жүйесінен асып кетуіне керекті жылдамдық (яғни 16,67 км/сек). **Үшінші текті электродтар.** физ. Ерітмалдау түзбелі бірдей катионы бар электролит ерітіндісінде болатын екі ерітмал түзбелі жанасатын металдан жасалған жүйелер. **Үшінші тұлғалар.** Азаматтық сот ісін

жүргізуде: басқа тұлғалардың (тараптардың) жүзіні бойынша қозғалған азаматтық істе өз құқықтарын және заңмен қорғалатын мүдделерін қорғаушы тұлғалар.

ҮШІНШІДЕН үст. Бір мәнді нәрселерді санамалап айтқанда үшінші жақтан деген мағынада қолданылады.

ҮШІНШІЛІК зат. Үшінші орын.

ҮШІР [ар.] зат. діни. Жерден өндірілетін өнімге, саудадан түскен қаржыдан салына тын оның бір бөлігіндей алым, салық.

ҮЮ Үй етістігінің қимыл атауы; нәрсені бір жерге жинау, айналасын қомақтау.

ҮЮЛІ сын. Үйліп қойылған, жиналған.

Ф

Ф 1. Тіс пен еріннің жуысуынан жасалатын кірме ызың дауыссыз дыбыс.

ФА [итал. fa] зат. м.у.з. Музыка гаммасының төртінші нотасы.

ФАБРИКА [лат. fabrica] зат. экон. Шикізатты техникалық тәсілмен өңдейтін өнеркәсіп орны.

ФАБРИКАЛЫ сын. 1. Фабрикасы бар, фабрикаға ие. 2. Белгілі бір фабрикаға тән.

ФАБРИКАЛЫҚ сын. Фабрикаға қатысты, фабрикаға тән.

ФАБРИКАНТ зат. Өз меншігінде фабрикасы бар кәсіпорын иесі, қожасы.

ФАБРИКАТ [лат. fabricatus] зат. Өндірістің дайындаған өнімі, фабриканың дайын бұйымы; қосымша өңдеусіз өндірісте не жекедей тұтынылатын өнім.

ФАБРИК-ЗАУБЫТ зат. Фабрикалар мен зауыттар.

ФАБУЛА [лат. fabula] зат. 1. әдеб. Әдеби шығармалардағы баяндалатын оқиғалардың желісі, қысқаша мазмұны. 2. и.н.ф. <ағыл. track> Мульти-медиалық анимацияларда – цыну ортасының анықтамалық «фильмдік» мәліметтері.

ФАБУЛИТ зат. Жасанды минерал, стронций титанаты.

ФАВОРИТ [франц. favorite] зат. 1. саяси. Билеушінің, ықпалды тұлғаның басқалардан мысы басым, ерекше артықшылықтармен есептелетін тамыр адамы, өз кезегінде билеушіге ықпалы өте күштісі. 2. Сайлауалды компанияларында әлеуметтік зерттеу, сауалнамалардың қорытындысы бойынша рейтингісі жоғары, жеңістен бірден-бір үміткер тұлға. 3. спорт. Біріншілікке шығуға, жеңіске ие болуға мүдделі дәнегер. 4. экон. Басқа фирмаларға қарағанда пайда алуға, бәсекелі күресте жеңіске жетуге мүмкіндігі көп фирма.

ФАГ [грек. phagos] 1. биол. «Жеп қоятын», «жұтып жіберетін» деген ұғымдарды білдіретін күрделі сөздердің бір бөлігі; мысалы, бактериофагтар, фагоциттер. 2. и.н.ф. Детектор қызметін орындайтын және сонымен бірге вирусты жоятын антивирус (программа).

ФАГОПРОФИЛАКТИКА [грек. phagos – жалмау, жеу, prophylaktikos – сақтандыратын] зат. биол. Кейбір ішек ауруларынан (дизентерия, сіреспе, т.б.) бактериофагтар препараттары арқылы алдын ала сақтандыру әдісі.

ФАГОСОМА [phagosoma, лат. phagein – жалмау, obu, жеу, soma – дене] зат. биол. Ішінде фагоцитоз процесінің толық қорытылмаған өнімдері болатын, клетка цитоплазмасындағы жеке жарғақпен шектелген көпіршік.

ФАГОТ [итал. fagotto] зат. муз. Ағаштан істелген, дыбысы жұпан үрлемелі музыкалық аспап.

ФАГОТЕРАПИЯ [грек. phagos – жеймін, therapeia – емдеу] зат. мед. Кейбір жұқпалы ауруларды (іш сүзегі, дизентерия, тырысқақ, т.б.) ерекше зат – бактериофагтар көмегімен емдеу.

ФАГОЦИТЕЛЛОТӘРІЗДІЛЕР [лат. phagocytellozoa] зат. биол. Алғашқы қарапайым құрылысты көпклеткалылар.

ФАГОЦИТОЗ [грек. phagos – жеймін, kytos – жасуша] зат. биол. Тірі жасушалар мен өлі нәрселерді біржасушалы организмдердің жеміруі.

ФАГОЦИТТЕР зат. биол. Фагоцитоз түзетін, адам мен жануарлардың дәнекер тіндерінде болатын арнайы қорғаныштық клеткалар.

ФАГТАР зат. биол. Қожайыны бактериялар болып саналатын вирустар.

ФАҒАН¹ [ир. فغان]: фаған қылды. ескі кіт. Мінәжат етті, зарлады.

ФАҒАН² [парс. فغان] зат. ескі кіт. Күрсініс, қиналыс, күңірлену.

ФАДИГҮНДАЙ сын. ескі кіт. Пәк, таза, әсем.

ФАЗА [грек. phasis] зат. 1. Жанды заттың не құбылыстың дамуындағы белгілі бір кезең, күй, қалып. 2. Қоғамның тарихи дамуындағы белгілі бір дәуір. 3. тех. Генератор орамдарының жеке тобы. 4. и.н.ф. Тапсырманы өңдеу кезеңі.

Фазаларды ығыстыру компенсаторы. тех. Электр қондырғылардың қуат коэффициентін жоғарылататын электрмәшин (синхронды мәшине, коллекторлы мәшине, электр конденсатор).

ФАЗАБҰРҒЫШ зат. физ. Құрылығның шығысындағы электромагниттік тербеліс фазасының кірісіндегі тербеліс фазасына қарағанда өзгертуге арналған электр құрылғыларының ортақ атауы.

ФАЗАЛЫ зат. техн. Генератор орамдарының жеке тобы мен оған жалғанған электр сымы.

ФАЗАЛЫҚ сын. Фазаға тән, фазаға қатысты.

Фазалық ауысу. физ. Фазалық түрлену кең мағынасында сыртқы жағдайлар (температура, қысым, магниттік және электрлік өріс т.б.) өзгергенде заттың бір фазадан екінші фазаға ауысуы; тар мағынасында сыртқы параметрлер үздіксіз өзгергенде физикалық қасиеттердің секірмелі өзгеруі. **Фазалық модуляция.** физ. Тербеліс модуляциясының бір түрі. **Фазалық тепе-теңдік.** физ. Термодинамикалық тепе-теңдіктегі фазалардың бір мезгілде көп фазалық жүйеде болуы.

ФАЗЕНДА [порт. fazenda] зат. Шаруашылықпен айналысу үшін қала сыртынан салынғай үй-жай.

ФАЗОМЕТР [грек. phasis – пайда болу, metro – өлшем] зат. физ. Екі электрлік тербелістің фазалар айырымын немесе электр тізбегіндегі ток күшінің жоғары мәндеріндегі қуат коэффициентін өлшеуге арналған аспап.

ФАЗОТРОН зат. физ. Синхроциклотрон – ауыр зарядталған бөлшектердің (протондар, иондар) циклдік резонанстық үдеткіші.

ФАЗЫЛ [ар.] зат. көне. 1. Құдірет, қасиет. 2. Өте қадірлі, құрметті, беделді. 3. Адамгершілік, абырой, жақсылық. 4. Меіірім.

Фазыл сезім. поэт. Биік, кемел түсінік, адал, игі ой.

ФАЗЫЛАТТЫ сын. көне. Қайырымды, рақымды, жағымды.

ФАЙ зат. діни. Барлық кіріс атаулының түрі, мұсылман қауымының бейбіт жолмен басқа діндегі адамдардан алған мүліктері, түрлі алым-салық табыстары.

ФАЙД [ар. فایض] зат. діни. Ағынан жарылу, зманация.

ФАЙЛ [ағыл. file] зат. 1. и.н.ф. Сыртқы жад құрылғыларында орналасатын және жеткізу мен өңдеу кезінде бөлінбейтін, біртұтас қарастырылатын жазбалар тізбегі; белгілі бір атаумен аталып, реттеліп жазылған байттар тізбегі. 2. Атау берузе болатын құжат немесе қолданылу программа.

Файлдар каталогы. и.н.ф. <ағыл. file catalog> Файлдың атауы, типі, көлемі, орналасуы мен даярланған немесе соңғы өзгертілген уақыты туралы ақпаратты сақтайтын каталог. **Файлдарды**

көшіру. и.н.ф. <ағыл. file copying> Операциялық жүйенің стандартты құралдарымен жасақталатын сыртқы құрылғылардың арасында файлдар алмасу процедурасы. **Файлды ашу.** и.н.ф. <ағыл. file opening> Файлдың қолайлылығын тексеру және жазбалары енгізу-шығару үшін негізгі жадта буфер бөлу, сыртқы жадтағы файлдың тұрған орнын анықтау, мәліметтерді басқару блогын басқарушы ақпараттармен ақтық толықтыру процедурасы. **Файлды бұғаттау.** и.н.ф. <ағыл. locking file> Файлға жазылған мәліметті өзгертуге мүмкіндік бермейтін әрекет. **Файлды даярлау.** и.н.ф. <ағыл. creation of a file> Сыртқы жадты бөлу, файл ентабасын дайындау және оған жазбаларды жүктеуді қамтитын операциялар кешені. **Файлды жабу.** и.н.ф. <ағыл. file closing> Бағдарламаның файлмен жұмысты аяқтау операциясы. **Файлды иемдену.** и.н.ф. <ағыл. fail locking> Көпесті жүйеде немесе жергілікті желілерде файлдық жүйенің беріктігін арттыру құралы.

ФАЙЛ-СЕРВЕР зат. и.н.ф. Бір-бірінен алыста орналасқан ортақ файлдарды пайдаланатын бірнеше жұмыс станцияларына қызмет ететін жергілікті желінің қуатты компьютері.

ФАК зат. экон. Жүк мөлшері үшін оған кіретін тауарлардың номенклатурасына қарамастан белгіленетін көлік тарифінің бірыңғай мөлшерлемесі.

ФАКЕЛ¹ [нем. Fackel] зат. астр. Күн шеңберінің жегіндегі қысқыл формалы, ішінде әртүрлі сызықтар мен жарық нүктелер және әрқилы түйіршектері бар жарықтаңба.

ФАКЕЛ² зат. Таяқ басына майлы шүберек немесе май құйылған темір құты байлап жасалған (көбіне тұтқаға бекітілген) олимпиада ойыны өтетін орына әкелінетін жалынды шырақ.

ФАКЕЛШ зат. Факелді ұстаушы, факелді алып жүруші.

ФАКИР [ар. فقير] зат. 1. діни. Мұсылман діні үшін өз өмірін пақырлыққа, сопылыққа арнаған адам. 2. Көз байлаушы, сиқыр адам.

ФАКИХ [ар.] зат. діни. Діниші, заңгер, Құран сөзінің білгірлері.

ФАКОЛИТ [грек. phakos – линза, lithos – тас] зат. геол. Көбінесе антиклинды, сирегірек синклинді қатпар құлды өңіріне кірігіп линза пішіндес шағын гана шоғыр түрінде оқшауланатын интрузиялық дене.

ФАКС [ағыл. fax, facsimile] зат. Құжаттарды, оның ішінде схемаларды, сызбаларды, фотосуреттерді электрондық жеткізу жүйесі; графикалық мәліметтерді немесе мәтіндерді екілік кодтар түрінде телефон желілері арқылы жеткізу, жіберу құралы.

ФАКСИМИЛДІ сын. Суретке түсіріліп көшірілген, тұтқиққа дәл келетін.

ФАКСИМИЛЕ [лат. simile] зат. Қолжазба, қолтаңба, құжаттардың тұтқиқаларының фотографиялық не баспа әдісімен алынған дәл көшірмесі.

ФАКС-МАШИНА зат. и.н.ф. Графикалық мәліметті немесе мәтінді екілік кодтар түрінде телефон желілері арқылы жеткізу, жіберу құралы.

ФАКС-МОДЕМ [ағыл. fax modem] зат. и.н.ф. Бір компьютердегі графикалық түрдегі құжатты (файлды) қазақша баспай-ақ, басқа жерде орналасқан факсимилді мәшинеге жіберетін (қабылдайтын) электрондық құрылғы.

ФАКСХАТ зат. Факс арқылы жіберілген хат, құжат.

ФАКТ [лат. factum] зат. Анық іске асқан оқиға; шын болған іс.

ФАКТИТИВ зат. лингв. 1. Іс-әрекетке тікелей қатысты етістіктің тұлғасы мен лексикалық мағынасы. 2. Зат есім мен сын есім негіздерден жасалған етістік.

ФАКТОЛОГИЯ зат. Дәлел, дәйек болатын материалдарды, фактілерді, құжаттарды салыстырып зерттейтін ғылым саласы.

ФАКТОР [лат. factor] з а т. *Түрткіжайт.*

1. Қандай да бір құбылыстың, процестің сипатын не жекелеген белгілерін анықтайтын қозғаушы күші, себебі; саяси ғылымда саяси құбылыстарға, процестерге түсініктеме беретін түсілдер жиынтығы. 2. экон. Кәсіпорынның өндірістік қызметінің және жалпы экономиканың негізгі ресурстарының бірі (жер, еңбек, капитал, кәсіпкерлік); экономикалық қызметтің нәтижесіне ықпал ететін қозғаушы күші; ағылшынның сауда тәжірибесінде тауарларды сатуға, сатып алуға немесе тауарды кепілге салып, қарызға ақша алуға өкілеттігі бар агент.

Факторлар теориясы. әлеум. 19 ғасырдың аяғынан бастап Батыста және Ресейде таралған позитивтік социологиялық концепция.

ФАКТОРИНГ [ағыл. factoring] з а т. з аң. Ақшалай талапты беріп қаржыландыру.

ФАКТОРИНГЛІК сын. Факторингке тән. **ФАКТОРИЯ** [ағыл. factory] з а т. экон. 1. Елден алыс жерлердегі сауда-саттық және мәдени пункт. 2. Еуропа көпестерінің отар елдердегі сауда жасайтын елді мекені.

ФАКТОРЛЫҚ сын. Қандай да бір факторға қатысты.

ФАКТУРА¹ [лат. factura] з а т. өнер. Көркемөнер шығармаларындағы көркемдік техникасының өзіндік ерекшелігі; көркемсурет туындысының сыртқы өңі, түр сипаты.

ФАКТУРА² з а т. 1. экон. Сатып алушыға берілетін тауардың аты, баасы жазылған қағаз, босатылған тауарға берілетін шот. 2. ауыс. Есеп, бақай есеп.

ФАКТУРАЛА= е т. Жөнелтілетін тауарларды тізімге түсіріп, есепке алу, хаттау.

ФАКТУРАЛАН= е т. Тізімделу, хатталу.

ФАКТУРАЛАНУ Фактуралану етістігінің қимыл атауы.

ФАКТУРАЛАУ Фактурала етістігінің қимыл атауы.

ФАКТУРАЛЫҚ сын. Фактураға қатысты. **Фактуралық баға.** экон. Жеткізілген тауар шотында (инвойста, фактурада) көрсетілетін баға.

ФАКТЛІ сын. Нақтылық, ақиқатқа негізделген, шынайы.

ФАКУЛЬТАТИВТІ [франц. facultatif] сын. пед. Қосымша, үстеме білім беруге қатысты, негізгі емес, қосалқы.

ФАКУЛЬТАТИВТІК сын. пед. Негізгі емес, қосалқы, белгілі пәннен тереңдетіп оқытатын, сабақтан тыс.

Факультативтік курс. пед. Жоғары және орта оқу орындарында оқушылардың жалпы мәдени және ғылыми-теориялық таным аясын кеңіту немесе қосымша мамандық беру үшін оқылатын міндетті емес оқу курсы немесе пән. **Факультативтік сабақ.** пед. Жеке мәселе, курс, тақырып бойынша оқушылардың қалауы мен қызығушылығына сәйкес, білімдерін тереңдетуге арналған міндетті емес сабақ.

ФАКУЛЬТЕТ [нем. Fakultät] з а т. Жоғары оқу орнының белгілі бір пән саласын қамтитын бір бөлімі.

ФАКУЛЬТЕТАРЛЫҚ сын. Факультеттер арасында өтетін шараларға қатысы бар.

ФАКУЛЬТЕТТІК сын. Факультетке қатысты, соған тән.

ФАҚИЙ [ар. فقيه] з а т. Діни заңгер; Құран сөзінің білгірі.

ФАҚЫР з а т. сөйл. *Пақыр.*

ФАЛАНГА [грек. phalanx (phalangos)] з а т. анат. Саусақ пен бақай сүйектерінің ғылыми атауы.

ФАЛЕРИСТ з а т. Фалеристикамен шұғылданышы, коллекциямен айналысушы.

ФАЛЕРИСТИКА [лат. falerae] з а т. Значоктарды, төсбелгілерді, жетондарды т.б. коллекциялау және зерттеу.

ФАЛСАФ з а т. Философ.

ФАЛЬСИФИКАЦИЯ [лат. falsificare] з а т. Қолдан жасалу; нақтылық, шынайы мәліметті жалған, өтірікпен алмастыру.

ФАЛЬСТАРТ [ағыл. false start] з а т. спорт. Жарысты бір мезетте бастамағандықтың себебінен болатын ереже бұзушылық.

ФАЛЬЦ [нем. Falz] з а т. полигр. 1. Баспа табақ қағазының бүгілген жері. 2. тех. Жұқа металдан, қаңылтырдан жасалған бұйымдардың өзара қиоласып, жалғасқан жеріндегі бүктесінді жік, жапсар.

ФАЛЬЦЕТ [итал. falsetto] з а т. муз. Әнші даусының (қобие ерлер даусы) белгілі бір регистрі.

ФАЛЬЦОВКА [нем. Falzen] з а т. полигр. Баспа орындарында баспа табақ қағаздарды тиісті үлгіге келтіріп бүктеу әрекеті.

ФАЛЬЦОВЩИК з а т. полигр. Баспа орындарында баспа табақ қағаздарын белгіленген үлгіге келтіріп, бүктеп тұратын маман қызметкер, бүктеуші.

ФАМИЛИСТИКА з а т. Отбасы туралы білімдер жиыны, отбасын зерделеу кезіндегі факторлардың, процестер мен құбылыстардың жиынтығы.

ФАМИЛИЯ [лат. familia] з а т. Әулетісі; бір отбасының әулетіне арғы ата тегінен бастап қойылып келе жатқан әулеттік атау.

ФАМИЛИЯЛАС сын. Фамилиясы бір, ұқсас. **ФАНА** з а т. діни. Сопылық атаулар, Құран сүресіне дейін көтеріп, өзінің тұлғасын шенеп-мінеп, оның орнына Құдайдың құдіретін мадақтаушылар.

ФАНАТ з а т. сөйл. *Фанатик* (Дінге берілген адам).

ФАНАТИЗМ [лат. fanaticus] з а т. Өзінің ұнатқан қалағанына, өзінің наным-сеніміне, белгілі бір идеяға деген қатты құштарлықты, нық сенгендікті, таза берілгендікті көрсету.

ФАНАТИК [лат. fanaticus] з а т. 1. Дін жолына басы бүтін берілген, нағыз діниші адам. 2. ауыс. Белгілі бір іске жан-тәнімен берілген, сол жолда бар еңбегін сарп еткен адам.

ФАНАТИКПҚ з а т. 1. Нағыз фанатик. 2. Белгілі бір іске жан-тәнімен берілгендік.

ФАНГТЕР з а т. Пангвөлдер, пахундер, фанвөлдер, мфанттер, орталық Африканың жергілікті тұрғындары – бантулар құрамына кіретін халықтар тобы.

ФАНЕР [нем. Furnier] з а т. Бірнеше қабаттап ағаш талшықтарынан істелген жұқа тақтай.

ФАНЕРЛЕ= е т. Бір нәрсенің үстін, бет жағын фанермен қаптау, жапсыру.

ФАНЕРЛЕУ Фанерле етістігінің қимыл атауы.

ФАНЕРЛІ сын. Фанерленген, фанері бар.

ФАНОРОЗОЙ [грек. phaneros] з а т. геол. Жердің геологиялық тарихындағы аса үлкен кезең.

ФАНОРОФИТТЕР [грек. phaneros – ашық, айқын, rhyton – өсімдік] з а т. биол. Қайта түлейтін бүршіктері топырақ бетінен қашық орналасқан (25-ден биік) өсімдіктер.

ФАНИ сын. діни. ескікіт. *Пәни.*

ФАН-КЛУБ з а т. Әртүрлі ортақ мүддеге (спорт, музыка т.б.) сай жиналған адамдар тобы.

ФАНТАЗИЯ [грек. phantasia] з а т. 1. Адам қиялының идеялы қайта құрушы мүмкіншілігімен байланысты. 2. әдб. Ақын, жазушының көркемдік қиялы. 3. муз. Жалпы қолданылатын формадан ауытқып, еркін жазылатын музыкалық шығарма.

ФАНТАСМАГОРИЯ [грек. phantasma – елес, agoreuo – айтамын] з а т. филос. Қиял, сандырақ, елес; оптикалық аспаптар арқылы түрліше елестетіліп, көрсетілетін гажайып көріністер.

ФАНТАСМАГОРИЯЛЫҚ сын. Фантасмагорияға тән.

ФАНТАСТ [грек. phantastikos] з а т. Шығармасын табиғи қалыптан тыс әсірелеп, қиялдан құрап жазатын жазушы.

ФАНТАСТИКА [грек. phantastike] з а т. әдб. Қиялдан шығарылған бейне, яғни табиғи

қалыптан тыс, ой, елестету арқылы әсірелеп бейнеленетін шығарма.

ФАНТАСТИКАЛЫҚ сын. Фантастикаға қатысты, қиялға негізделген.

ФАНТОМ [франц. fantome] з а т. Адамның қиялынан туындаған таңғажайып елес, көрініс.

ФАНТОМДЫҚ сын. Фантомға тән, қатысты.

Фантомдық бұзылулар. псих. Жоқ дене мүшесі жағынан (мыс., қол не аяқ кесілгеннен кейін) болатын жалған түйсінулер (ауыру, қышу, анемия, сіңірі тартылып қалу және т. б.).

ФАНФАРА [итал. fanfara] з а т. муз. 1. Труба тәрізді етіп, жезден жасалған үрлемелі музыкалық аспап керней. 2. Салтанатты, шаттық жайда бірнеше кернеймен орындалатын қысқаша ғана музыкалық өуен.

ФАНФАРАЛЫҚ сын. муз. Фанфарада ойналатын, фанфараға арналған.

ФАОЛИТ з а т. хим. Сүйік резольды фенол-формальдегидті шайырлар негізіндегі қышқылға тұрақты терморезистивті пластмасса.

ФАР [франц. phare] з а т. Жолға жарық түсіру үшін көлік және ауылшаруашылығы машиналарының алдыңғы жағына орнатылатын электршам; фара.

ФАРАДЕЙ з а т. физ. Электр зарядының бірліктерінің халықаралық жиынының бірлігі.

Фарадей заңдары. физ. Электродтар арқылы электр тогы өткенде электродтарда бөлінетін не ыдырайтын заттардың мөлшерін (массасын) анықтайтын электролиз процесінің негізгі заңдары.

ФАРАН з а т. көне. Еуропада жасалған тері.

ФАРАОН [грек. pharaon] з а т. тар. Ертедегі Мысыр патшаларының құрметті атағы, перғауыны.

ФАРАУАН үст. ескікіт. Мол, ағыл-тегіл.

ФАРВАТЕР [голл. vaarwater] з а т. 1. Су асты және су үсті кедергілері арасынан кемелердің қауіпсіз жүзетін су жолы. 2. Саяз сулы айдындарда кемелердің жүзуіне арналып тереңдетілген канал.

ФАРВАТЕРЛІК сын. Фарватерге қатысты, фарватерге тән.

ФАРИАД з а т. ескікіт. Айғай, жылау.

ФАРИНГАЛЬ: фарингаль дауыссыздар. лингв. <грек. pharyngos> Көмей дауыссыздары, тіл артының кейін шегініп, жұтқыншақ қуысының тарылуы арқылы жасалатын дауыссыздар.

ФАРИНГИТ [грек. pharynx] з а т. мед. Жұтқыншақтың ішкі кілегейлі бетінің қабынуынан болатын ауру.

ФАРИСЕЙ з а т. Ертедегі еврейлердің саяси-діни партиясының мүшесі; жананма мағынасында жағымпаз, арам, екіжүзді адам дегенді білдіреді.

ФАРИЯД ар.: фарияд қылды. ескі кіт. діни. Көңіл айтты, марқұмды жоқпады, Аллаға сиынып, зарлады.

Фарияд салды. діни. Жоқтады, зарлады.

ФАРҚАД парс. з а т. ескікіт. Ойын-сауық, рахат, ләззат.

ФАРМАКОЛОГ з а т. мед. Дәрі-дәрмек, фармакология маманы.

ФАРМАКОЛОГИЯ [грек. pharmakon – дәрі, logos – ілім] з а т. мед. Адам ағзасына әртүрлі дәрілік және биологиялық белсенді заттардың тигізетін әсерін зерттейтін, сондай-ақ дәрі-дәрмектің жаңа түрлерін іздеп табуды қарастыратын ғылым.

ФАРМАКОЛОГИЯЛЫҚ сын. Фармакологияға қатысты.

ФАРМАКОПЕЯ [грек. pharmakopoeia] з а т. Дәрі-дәрмектер, олардың латынша және орысша аттары, химиялық құрамы, оларды дайындау, сақтау, қолдану тәсілдері туралы мәліметтердің жиынтығы.

ФАРМАН [ир. فرمان] з а т. ескікіт. Пәрмен, бұйрық, өмір, жарлық.

ФАРМАЦЕВТ [грек. pharmakeia] з а т. мед. Дәрі-дәрмек жасайтын адам, маман.

ФАРМАЦЕВТИКА зат. Дәрі-дәрмектік заттарды зерттеу мен дайындау, жасау жайындағы ғылым.

ФАРМАЦЕВТИКАЛЫҚ сын. Фармацевтикаға қатысты.

ФАРМАЦЕВТІК сын. Фармацевтке қатысты бар.

Фармацевтік химия. хим. Синтетикалық және табиғи дәрі-дәрмектік заттарды зерттейтін химия саласы.

ФАРМАЦИЯ [грек. pharmakeia] зат. мед. Дәрі дәрмектік заттарды зерттеу, дайындап сақтау жайлы ғылым саласы.

ФАРМКОМПАНИЯ зат. Дәрі-дәрмек шығарумен, тасымалдаумен, сатумен шұғылданатын коммерциялық ұйымдар.

ФАРС [франц. farsе] зат. әдеб. Жеңіл күлкіге құрылған, жасанды оғаш қимыл-әрекеттерге орын беретін, мағынасы жағынан дөрекілеу келген пьеса.

ФАРСАХ зат. ескі кіт. Жол қашықтығының 6–7 км шамасындағы өлшемі.

ФАРСАХТАЙ сын. Фарсах көлемінде, фарсах шамасында.

ФАРСЫ зат. Парсы.

ФАРСЫША үст. Парсы тілі, парсы тілініше.

ФАРТУК зат. сөйл. 1. Алжатқыш (жұмыс кезінде, үй ішінде ас дайындаған алға тартатын күйм). 2. тар. совет. Кеңес дәуірі кезіндегі мектеп оқушылары қыздарының ақ матадан, гефюрден тігілген алжатқышы.

ФАРУАЗ зат. Наз, олең-жыр.

ФАРУАЙ ир. зат. ескі кіт. Пәруай.

ФАРФОР зат. 1. Ақ балшықтың ең таңдаулы түрінен жасалатын, су мен газды өткізбейтін минералды қоспа. 2. Осындай қоспадан істелген ыдыс-аяқ, түрлі бұйым.

ФАРШ [франц. farsе] зат. тамақ. Ас дайындау үшін арнаулы мәшиненен өте ұсақ етіп тартылған шикі ет.

ФАРШТАЛ= ет. Ет тартқыштан өткізілу, тартылу.

ФАРШТАУ Етті еттартқыш мәшинеден өткізу.

ФАРХ ар. зат. діни. Мұсылмандардың орындауға тиісті діни рәсімдері, парыз.

ФАРЫЗ зат. көне. Парыз.

Фарыз уәжіп. діни. Міндет, парыз, жүк.

ФАС [франц. fase] зат. Бір нәрсенің маңдай алды, алдыңғы беті.

ФАС² зат. экон. Тауарды су жолымен жеткізуге байланысты сыртқы сауда саласында қолданылатын сатып алу-сату келісімшартының бір түрі.

ФАСАД [франц. facade] зат. сәулет. Үйдің, үлкен ғимараттың алдыңғы кіреберіс жағы.

ФАСЕТ [франц. facette] зат. Қандай да бір ортақтық белгісі (сипаттамасы, бөлінуге негізгі) бар біркелкі терминдер тобы.

ФАСИЛИТАЦИЯ [ағыл. facilitate] зат. пед. Басқа адамның белсенді қатысуымен бір адамның немесе топтың іс-әрекетін жеңілдету процесі.

ФАСОЛЬ [лат. phaseolus] зат. бот. Бұршақ тектес біржылдық бақша өсімдігі, сондай-ақ осы өсімдіктің дәні.

ФАСОН [франц. fason] зат. 1. Тігілген бұйымның пішім үлгісі; 2. Күімнің сырт көрінісі, сәні.

ФАСОНДА= ет. Пішімін жаңа үлгіге салып, құбылтып тігу.

ФАСОНДЫ сын. Белгілі бір үлгіге, фасон, сөнге қатысты.

ФАСТНАХТШПИЛЬ [нем. Fastnachtspiel] зат. 14-15 ғасырлардағы карнавал ойын-сауығының бір түрі.

ФАСТФУД [ағыл. fast food] зат. Жылдам тамақтану жүйесі; осындай жүйеде сатылатын тағамдар (хот-догтар, гамбургерлер т.с.с.).

ФАСЦИОЛЕЗ зат. Адамда және барлық малда кездесетін бауырқұрт ауруы.

ФАСЫЛ [ар. فصل] зат. көне. 1. Жыл мезгілі. 2. Бөлім, тарау.

ФАТА зат. Еуропа, Батыс елдері мәдениетіндегі қалыңдық қыз үйлену тойы кезінде кино үшін жұқа жібек кездемеден, шілтерден тігілетін жамығы.

ФАТАЛИЗМ [лат. fatalis] зат. филос. Әрбір оқиғаны және адамның әрбір әрекетін о баста бекітілген деп білетін, қалау еркі мен кездейсоқтықты жоққа шығаратын дүниетанымдық тұржырымдама.

ФАТАЛИСТ зат. Фатализмге бейім, нанғыш, діндар адам.

ФАТАЛИСТІК сын. Фатализмге қатысты.

ФАТИМИА [ар. فاطمية] зат. діни. X–XI ғасырларда фатимавидар құрған халифаттың аты.

ФАТИХА [ар. فاتحة] зат. ескі кіт. 1. Құран көрінінің бірінші сүресі. 2. Бата.

Фатиха сүресі. діни. Құран Кәрімнің бета-шар сүресі.

ФАТОС зат. Ерекше үн қатысу.

ФАТУА [ар. فتوا] зат. Шариятты қолданған мүфтидің не қазіреттің тоқтамы, қорытындысы, шешімі.

ФАТХ [ар. فتح] зат. 1. Ашу. 2. Жеңіп алу, жеңіс. **ФАУНА** [лат. fauna] зат. биол. **Мақлұқат** (белгілі бір аумақта мекендейтін не Жер тарихының белгілі бір кезеңінде тіршілік еткен барлық жануарлар түрлерінің жиынтығы).

ФАУНАЛЫҚ сын. **Мақлұқаттық** (фаунаға қатысты).

Фауналық аймақ. Жер шарын фаунасының ерекшеліктеріне қарай аудандастырудың негізгі бірлігі.

ФАУСТПАТРОН [нем. Faustpatrone] зат. әск. Неміс-фашист армиясы 1945 ж. тұңғыш рет қолданған кері тептейтін (реактивті) қол қаруы.

ФАУСТЫҚ: фаустық мәдениет. филос. Рухани-шығармашылық мүмкіндігін сарп етіп, өлі өркениеттілік күйге өтіп бара жатқан, табиғатқа өктемдік жасауға бейімділігімен ерекшеленетін қазіргі батыстық мәдениет.

ФАХВЕРК [нем. Fachwerk] зат. сәулет. 1. Құрылыс сыртынан салынатын қорғаныш конструкцияның қаңқасы. 2. Каркас үй қаңқасының бір түрі.

ФАХР зат. сөйл. Пақыр.

ФАЪАМ [ар. فءام] зат. Сөз қадірі, пайымы.

ФАЪАНА зат. ескі кіт. Бәһана, бәле-жалала.

ФАЪИМ ар. зат. ескі кіт. Түсінік, пайым, зейін, ой.

ФАЪИМ [ар. فءيم] зат. ескі кіт. Пайым.

ФАЪИМЛІ сын. ескі кіт. Пайымды, парасатты.

ФАЦИЛИТАЦИЯ [ағыл. facilitate] зат. саяси. Субъект әрекетінің әсерлілігін арттыру, басқа адамдардың алдында әрекет ету үшін психологиялық тұрғыда жеңілдету.

ФАЦИЯ [лат. facies] зат. геогр. 1. Жауын-шашын жиналуының физикалық-географиялық жағдайы. 2. Белгілі бір физикалық-географиялық жағдайда пайда болатын тау жынысы немесе тұнба. 3. Ландшафттануда – географиялық ландшафттың қарапайым морфологиялық бірлігі. 4. Шөгіндінің не шөгінді таужыныстың шөгіндену не түзілу жағдайын айна-қатесіз анықтайтын болмыс-бітім ерекшеліктерінің жиынтығы.

ФАЦИЯЛЫҚ сын. Фацияға тән, фацияға қатысты.

Фациялық баламалар. геол. Таужыныстардың литологиялық-фациялық тұрғыдан бір-біріне ұқсас бірлестіктері. **Фациялық ерекшеліктер**. геол. Магмалық таужыныстардың, денелердің, бірлестіктердің өз жаралуының фациялық жағдайларынан туындайтын қасиеттері – олардың минералдық құрам ерекшеліктері, құрылымдары, бітімдері, магмалық дене болмысын орналасу ерекшеліктері, жасарлық әсер, аутометаморфизм және қоспалану сипаттары және т.б. **Фациялық жағдайлар**. геол. Магмалық, таужыныстардың, денелердің, бірлестіктердің қалыптасу

ерекшеліктерін анықтайтын геологиялық жағдайлар жиынтығы – магмалық денелер мөлшері мен олардың астасу пішіндері, жаралу тереңдігі, кіріктіруші таужыныстармен әрекеттесу және жасарласу сипаттары және т.б. **Фациялық қатар (тізбек)**. геол. Геологиялық формациялардың құрамбөліктері болып табылатын, геологиялық көнелігі бір-бірімен тұстас болғанымен, құрамдық және құрылымдық өзгешеліктері бар, бір-бірін кеңістікте алмастырып отыратын таужыныстар жиынтығы. **Фациялық талдау**. геол. Шөгіндінің өткен геологиялық кезеңдердегі физикалық-географиялық жағдайын анықтау үшін қолданылатын әдістер мен арнайы әдістемелердің жиынтығы.

ФАШ [ир. فاش]: **фаш етті**. сөйл. **Паш етті**.

а) Жұрт албында сырғын ышкере етті, ашты, айыбын бетке басты. ә) Жұртқа мәлім құлды, әйгіледі.

ФАШИЗМ [итал. fascismo] зат. 1. Билікті сакрализациялау, мемлекеттің, оның диктаторлық функцияларының қызметінің күшеюі, демократиялық еркіндіктермен қиыс, адам құқығын құрт шектелуі, шовинизм, расизм, экстремистік ұтшылық, элитаризм, әскери агрессияға талтыну сияқты қатал реакциялық тәртіп орнату және агрессиялық соғыстар жүргізу мақсатына бағытталған буржуазияның саясатын ашықтан-ашық қолдайтын террорлық диктатура. 2. Неміс басқыншылары.

ФАШИСТ зат. Фашизмді жақтаушы; фашистік германия басқыншылары. // Қаныпезер, арам.

ФАШИСТЕНДІР= ет. Бір жерге фашизмді енгізу.

ФАШИСТЕНДІРУ Фашистендір етістігінің қимыл атауы.

ФАШИСТІК сын. Фашизмге қатысты, соған тән.

ФАЭТОН [грек. phaethon] зат. *Серіппелі жеңіл арба, күйме*.

ФАЯЛИТ зат. геол. Алғаш Азор түбегіне жақын жердегі Фаял аралынан табылған, оқшауланған силикаттар тобына жататын минерал.

ФАЯНС [франц. faience] зат. Гипс қоспасына басқа заттарды араластырып іленетін саз балшық. // Осындай сазбалшықтан жасалған (ыдыс-аяқ).

ФӘЛӘК зат. сөйл. **Пәлек**.

ФӘЛСАПА [ар. فلسفة] зат. сөйл. **Философия**.

ФӘЛСАФА зат. сөйл. **Философия**.

ФӘН зат. **Пән**.

ФӘНИ зат. 1. **Пәни** (турағы жоқ баянсыз, алдамшы дүние, жалған). **Фәнидің жүзінде**. көне. Тіршілік, өмірде, дүниеде, бұл жалғанда. **Фәни жалған** [дүние, тірлік]. көне. Опасыз, тұрақсыз өмір.

ФӘРАҢ зат. **Фараң**.

ФӘРДА [ир. فرءاء] зат. көне. 1. Ертен, ертеңгі күн. 2. ауыс. Келешек.

ФӘРЗАНА [ир. فرءاة] сын. көне. 1. Даныштан, ғалым. 2. Ақылды, есті, парасатты.

ФӘРИДА [ар. فرءاءة] зат. көне. 1. Инжу, моншақ. 2. Сирек, теңдесі жоқ зат, өте сирек, бірден-бір.

ФӘРИЯД [ир. فرءاء] зат. көне. Тілек, сиыну түрінде айтылатын зар, үн.

ФӘРҚ сөйл. **Парық**.

ФӘРМӘН зат. сөйл. **Пәрмен**.

ФӘРУАЗ зат. ескі кіт. **Наз**.

ФӘТӘНАТ [ар.] зат. діни. Тек қана пайғамбарларға тән зеректік, ерекше зейінділік.

ФӘТУА зат. сөйл. **Пәтуа**.

ФӘЪИМ [ар. فءيم] зат. ескі кіт. Пайым, қадір, зерде.

ФЕВРАЛЬ зат. сөйл. **Ақпан айы**.

ФЕДДАН [ар. فءءان] зат. көне. Жер өлшемі.

ФЕДЕРАЛДЫ сын. Одақ боп біріккендікті білдіретін, құрама.

ФЕДЕРАЛДЫҚ сын. Федерацияға қатыстық, соған тиісті.

Федералдық бюджет. экон. Мемлекеттік құрылыстың федерациялық нысаны бар мемлекеттердегі орталық үкіметтің бюджеті.

ФЕДЕРАЛИЗМ [франц. federalisme] з а т. с а я с и. **1.** Конституцияда немесе келісімде көрсетілген мәселелер бойынша оның құрамдас аумақтық бөліктері жекелеген дербестіктерге ие мемлекеттің ішкі құрылымын құру және қызмет ету өдісі. **2.** Кейбір көңілді мемлекеттердегі федерацияны жақтайтын қозғалыс.

ФЕДЕРАТИВТІ с ы н. с а я с и. Федерацияға қатысты.

Федеративті мемлекет. с а я с и. Заңдық тұрғыда белгілі дәрежеде саяси дербестігі бар жекелеген мемлекеттік құрылымдардан құралған күрделі одақтық мемлекет.

ФЕДЕРАТИВТІК с ы н. с а я с и. Федерацияны білдіре алатын, соған қатысты.

ФЕДЕРАЦИЯ [лат. foederatio] з а т. с а я с и. **1.** Заңдық тұрғыда белгілі дәрежеде саяси дербестігі бар жекелеген мемлекеттік құрылымдардан құралған күрделі одақтық мемлекет. **2.** Жеке қоғамдар мен ұйымдардың одағы.

ФЕДЕРАЦИЯЛЫҚ с ы н. с а я с и. Федерацияға қатысты, соған тән.

ФЕЕРИЯ [франц. feerie] з а т. ө н е р. **1.** Ерекше қойылдықтық эффект тұбыруға негізделген театр ойын-сауығының бір жанры.

ФЕЙЕРВЕРК [нем. Feuerwerk] з а т. **Отишау** (той, салтанат кезінде әртүрлі дәрілік қоспаларды тұтатқаннан, жаққаннан болатын алуан түсті жарық).

ФЕЙЕРВЕРКЕР [нем. Feuerwerker] з а т. ө с к. Паша армиясындағы артиллерияның унтер-офицери.

ФЕЙХОА [исп. feijoa] з а т. ө с. Жемісі сопақша келген, жасыл не сарғыш жасыл түсті, сырты кедір-бұдыр болып келетін, шырыны мол, дәмі тәтті, қышқылтым, жсағымды иісі бар Грузияда, Сочи аудандарында өсірілетін ағаш, жеміс ағашы.

ФЕЛЛАХ з а т. Араб елдеріндегі жер шаруашылығымен шұғылданышы диқандар.

ФЕЛЬДМАРШАЛ [нем. Feldmarschall] з а т. Ерте кездегі Ресейде және кейбір шетел армиясында болған жоғары әскери шен, сондай-ақ осы шенді иемденген адам.

ФЕЛЬДФЕБЕЛЬ [нем. Feldwebel] з а т. ө с к. Патшалық Ресей және кейбір шетелдік армиясындағы унтер-офицер рота командирінің көмекшісі.

ФЕЛЬДШЕР [нем. Feldscher] з а т. м е д. Медициналық орта білімі бар, ауылдық жерлерде, медициналық пункттерде істейтін адам, дәрігердің көмекшісі.

ФЕЛЬДШЕРЛІК с ы н. Фельдшерге қатысты, соған тиісті.

ФЕЛЬДШПАТОИДТАР [нем. Feldspat – дала шпаты, грек. eidos – түр] з а т. х и м. Химиялық құрамы жағынан кремний қышқылына қанықпаған тау жыныстарын түзуші минералдардың (сілтілі аллюмосиликаттар) тобы.

ФЕЛЬДЪЕГЕРЬ [нем. Feldjäger] з а т. ө с к. Өте маңызды, жасапты шаруаны орындаушы әскери не үкімет шабарманы.

ФЕЛЬЕТОН [франц. feuilleton] з а т. ө д е б. Көркем әдебиеттегі сықақ сайқымзақ жанры.

ФЕЛЬЕТОНИСТ з а т. Фельетон жазумен айналысатын автор, фельетоншы.

ФЕЛЬЕТОНШЫ з а т. Фельетон жазушы.

ФЕЛЬЗИТ [нем. Felsit] з а т. г е о л. Кварц пен дала шпатының ұсақ түйіршікті агрегаттарынан тұратын қышқыл жанартаулық ашық түсті тау жынысы.

ФЕМИНИЗАЦИЯ з а т. Қоғамда әйелдер ролінің артуы.

ФЕМИНИЗМ [франц. feminisme] з а т. Қоғамның барлық салаларында әйелдердің ерлермен теңесуге талпынуы; әйелдерді кемсітушілікті жою және олардың құқық ерлермен теңестіруді көздеген әйелдер қозғалысы.

ФЕМИНИСТ з а т. Феминистік көзқарастағы адам.

ФЕМИНИСТІК с ы н. Феминизмге тән, феминизмге қатысты.

ФЕН¹ [ағыл. fan] з а т. Шаш кептіруге арналған электрлік құрал.

ФЕН² з а т. б и о л. Генотип арқылы анықталатын белгінің көрінісі.

ФЕНАЗИН [ағыл. penazine] з а т. х и м. Гетероциклді азоты бар қосылыс.

ФЕНАКИТ [грек. phenax (phenakos)] з а т. х и м. Силикаттар класына жататын минерал.

ФЕНАНТРЕН з а т. х и м. С14Н10 - конденсацияланған ароматты көмірсутек.

ФЕНАЦЕТИН з а т. Денеде антипирин сияқты әсер тиізетін түссіз, жылтыр кристалл.

ФЕНВАЛЕРАТ з а т. х и м. Фототұрақты пиретроид, май қышқылы тұындысының ароматты эфири; мақта өсімдігі және басқа ауыл шаруашылығының өсімдіктер зиянкестеріне қолданылатын орташа ұятты инсектицид.

ФЕНИКС [грек. phoenix] з а т. м и ф. Ежелгі грек мифологиясында өзі отқа жапып кетіп, күлінен қайта тірілетін құс.

ФЕНИЛ з а т. х и м. Бензолдың бір валентті ароматты радикалы, жиынтық формуласы С6Н5.

ФЕНИЛДИАМИНДЕР з а т. х и м. СеН4(НН2)2 – ароматты аминдердің о-, м-, п-изомерлер тобы.

ФЕНИЛДИХЛОРСИЛАН з а т. х и м. Қайнау температурасы 181,5°C, салғырт органикалық еріткіштерде еритін сұйық зат – С6Н5SiHCl2.

ФЕНОБЛАСТАР з а т. г е о л. Порфириобластар терминінің синонимі.

ФЕНОГЕНЕТИКА з а т. б и о л. Организмнің жеке дамуы (онтогенез) барысында генотиптің ролін зерттейтін генетика ғылымының бір тармағы.

ФЕНОКОПИЯ [грек. phaino – жарықтандыру, көрсету, лат. соріа – жиынтық] з а т. б и о л. Сыртқы орта факторларының және қандай да болмасын тұқым қуалайтын мутацияның әсерінен пайда болатын организм фенотипінің тұқым қуаламайтын өзгерісі (модификациясы).

ФЕНОКРИСТЕР з а т. г е о л. Магмалық тау жыныстар құрамында өздеріне қарағанда тығыздау және түйірлі немесе шыны тектес масса арасынан шырасатын, мөлшері мен идиоморфизмі тұрғысынан анық ерекшеленетін жеке сәтелер.

ФЕНОКАЗИН з а т. х и м. Оттекті және азотты гетероциклді қосылыс, хинонимінді бояғыштар қатарының құрылым фрагменті.

ФЕНОЛ [грек. phaino – жарықтандыру, көрсету, лат. ol(eum) – май] з а т. х и м. Бензолмен тікелей байланысқан гидроксил тобы бар органикалық қосылыс.

ФЕНОЛОГ з а т. Фенология ғылымының маманы.

ФЕНОЛОГИЯ з а т. Жануарлар мен өсімдіктер тіршілігінде болатын құбылыстардың заңдылықтарын жсық мезгіліне байланыстыра зерттейтін биология ғылымының бір тарауы.

ФЕНОЛОГИЯЛЫҚ с ы н. Фенологияға тән. Фенологиялық карталар. Органикалық дүниенің маусымға сай өзгеріп отыруын, өсімдіктер мен жануарлардың даму сатыларының басталуын бейнелейтін карталар.

ФЕНОЛФТАЛЕИН з а т. х и м. Полифункционалы, көп ядролы ароматты қосылыс; сілтілік ортада өзінің түсін ақтан таңқурай қызылға дейін өзгертетін индикатор.

ФЕНОЛЯТТАР з а т. х и м. Фенолдардың гидроксил тобындағы сутектің орнын басу өнімдері.

ФЕНОМЕН [грек. phainomenon] з а т. **1.** Философияда объективтік шындықты қамтымай, тәжірибеде, сезімдік таңуда берілген құбылысты білдіретін философиялық ұғым. **2.** а у ы с. Өмірде сирек кездесетін, ерекше жаралған, көрнекті адам, небір ғажап таңғаларлық нәрсе.

ФЕНОМЕНАЛДЫ с ы н. Өмірде сирек кездесетін, таңғаларлық ерекше, айрықша нәрсе.

ФЕНОМЕНОЛОГИЯ [грек. phainomenon – болмыста бар, logos – ілім] з а т. ф и л о с. Санының әлемді қабылдауын, әлемнің санада құбылуын зерттеу арқылы нағыз танымға, шынайы ақиқатқа жетуді көздейтін 20 ғ. философиясындағы ықпалды бағыт.

ФЕНОМЕНОЛОГИЯЛЫҚ с ы н. ф и л о с. Феноменологияға тән, феноменологияға байланысты.

ФЕНОМЕНОЦЕНТРИЗМ з а т. п е д. Өзінің жекелей, тікелей тәжірибесін психиканың ақиқат аспектілерін аңғартатын тәжірибе деп қарастыратын беталыс.

ФЕНОПЛАСТАР з а т. Фенол-формальдегидті шайырлар негізіндегі терморезистентті пластмассалар.

ФЕНОТИАЗИН з а т. х и м. Күкіртті бояғыштар, дәрі-дәрмектік заттар алуға, полимерленудің тежегіші, антиоксидант ретінде қолданылатын гетероциклді қосылыс.

ФЕНОТИАЗИНДЕР з а т. м е л. Психологиялық ауру кезінде, әсіресе шизофрения кезінде жағдайды жеңілдету үшін қолданылатын антипсихоздық дәрілік заттардың негізгі тобы.

ФЕНОТИП [грек. phaino – байқаймын, түрос – таңба, нысан, үлгі] з а т. б и о л. Организмнің бақылауға келетін кез келген морфологиялық, физикалық, мінез-құлықтық нышаны.

ФЕНХЕЛЬ [нем. Fenchel] з а т. ө с. Шатыршагүлділер тұқымдасы, бір, екі және көпжылдық шөптесін өсімдіктер туысы; биіктігі екі метрдей, жапырағы тілімденген, гүлдері сары, шатырша болып орналасқан, жемісі екі дөңді, дәрілік қасиеті бар өсімдік.

ФЕОД [лат. feodum] з а т. Батыс Еуропада орта ғасырлардың алғашқы кезеңінде болған ақсүйек тұқымы өзінің әулетіне қызмет ету (көбінесе әскери қызмет ету) шартымен мұраға қалдырған жер иелігі.

ФЕОДАЛ [лат. feodalis] з а т. Феодализм кезінде басыбайлы шаруалардың еңбегін қанаушы ірі жер иесі, бай-манап, алпауыт.

ФЕОДАЛДЫҚ с ы н. Феодалға тән, соған қатысты.

Феодалдық қоғам. т а р. Тарихи дамудың капитализмге дейінгі қоғамдық формациясы.

ФЕОДАЛИЗМ [лат. feodum] з а т. с а я с и. Жер, өндіріс құрал-жабдықтары, басыбайлы шаруалар түгелдей ірі феодалдардың тәуелсіздігіне негізделген капитализм алдындағы әлеуметтік-экономикалық формация.

ФЕРГУСОНИТ з а т. х и м. Күрделі оксидтер тобына жататын минерал.

ФЕРҒАУЫН з а т. с ө й л. **Перғауын.** Ферғауын болып кетсең де. Бұрынғы уақыттағы ауызекі тілдегі «қандай күшті болсаң да» деген мәнде айтылған қолданыс.

ФЕРДАУСИ ар. з а т. е с к і к і т. Ұжмақ, ұжмақтық, ұжмақ бағы [Құран Кәрім бойынша ұжмақ бірнеше бөліктен тұрады. Біреуінің атауы – Фердаус. Бертин келе мұсылман елдерінің фольклоры мен әдебиетінде «Фердаус» сөзі мәңгі күлден тұратын мәуе бақтың символы ретінде қолданылады].

ФЕРЗЬ з а т. Шахмат ойынындағы ең күшті фигура.

ФЕРМА¹ [лат. ferma] з а т. ауылшар. **1.** Ауылшаруашылығының мал өсірумен шұғылданытын бөлімшесі. **2.** Капиталистік қоғамда жеке адамдардың өз жерінде не жалға алаған жерде жүргізетін жекеменшікті ауылшаруашылық кәсіпорны.

ФЕРМА² [франц. ferme] з а т. Темірден, түзу стерженьдерден, бетоннан құраулы не құрлы жуан ағаштан мықтап жасалған құрылыс.

ФЕРМЕНТ [лат. fermentum] з а т. б и о л. Тірі ағзалар денесінде болатын, организм алмасуын реттеп тұратын күрделі органикалық заттар.

Ферментті электрод. ф и з. Электродтық реакцияға қатысушылардың бірі фермент болып келетін электрод.

ФЕРМЕНТАЦИЯ [лат. fermentare] зат. Ферменттердің әсерінен органикалық заттардың ыдырау процесі.

ФЕРМЕНТТЕН = ет. Тірі клеткалардан органикалық зат бөліну.

ФЕРМЕНТТЕНУ Ферменттен етістігінің қимыл атауы.

ФЕРМЕР¹ [ағыл. farmer] зат. Жекеменшікті ауылшаруашылық фермасының иесі, жерді жалға алушы.

ФЕРМЕРЛІК сын. Фермерге қатысты, соған тән.

ФЕРМИ зат. физ. Ұзындықтың жүйеден тыс бірлігі.

ФЕРМИЙ зат. хим. Жасанды жолмен алынған радиоактивті химиялық элемент.

ФЕРОМОН [грек. phero – іздестіру, бірге алып жүру, hoptao – қозғалысқа келтіремін] зат. биол. Қоршаған ортаға кейбір жануарлар түрлері бөлетін биологиялық белсенді заттар.

ФЕРАТТАР зат. хим. Бос күйінде алынбаған темір қышқылының H_2FeO_4 тұздары.

ФЕРРИТЕНУ зат. Темірлену деген ұғымды білдіретін термин; темір тотығымен қаныққан таужыныстардың жапайы қалыптасуына жағдай тудыратын тотық белдемдерінің беткі бөлігінде болатын процесс.

ФЕРРИТЕР [лат. ferrum] зат. хим. Темір (III) оксидінің басқа металдар оксидтерімен химиялық қосылыстары.

ФЕРРО... [лат. ferrum] Темірге қатысты бар химиялық, техникалық т.б. терминдердің (мыс., ферромагниттілік, феррит, ферроқорытпалар, т.б.) құрамдас бөлігі.

ФЕРРОБАЛҚЫТУ сын. Темір, мыс қорытпаларын дайындайтын.

ФЕРРОГРАФИЯ [ағыл. ferrography] зат. инф. Ақпаратты ферромагнитті ұнтақ көмегімен жазу.

ФЕРРОЗОНД зат. физ. Магнит өрісінің кернеулігі мен градиенттерін өлшеуге арналған аспап.

ФЕРРОҚОРЫТПАЛАР зат. хим. Болатты қышқылсыздандыру және легирлеу үшін пайдаланылатын темір мен басқа элементтердің қорытпалары.

ФЕРРОҚҰЙМАЛАР зат. хим. Темірдің басқа элементтерімен құймасы.

ФЕРРОМАГНИТ зат. геол. Магнит өрісінде жаңадан магниттелу және магнит өрісі жоғалғаннан кейін де осы қасиетінің жұрнағын сақтап қалу қабілеті бар зат.

ФЕРРОМАГНИТТІЛІК зат. физ. Атомдарының магнит моменттері параллель бағытталған, өздігінен магниттеле алатын, магниттелуі реттелген заттың күйі.

ФЕРРОСИЛИЦИЙ [нем. Ferrosilicium] зат. хим. Темір мен кремний құймасы.

ФЕРРОСПЛАВ зат. Темірді басқа металдарға қосып балқытқаннан шығатын қорытпа.

ФЕРРОЦЕН зат. хим. C_5H_5Fe - темірдің сандық қосылысы, полимерлер.

ФЕРСИНГ зат. спорт. Бокстағы қатты қарқынмен шапшаң орындалатын үздіксіз шабуыл жасау әдісі.

ФЕРТИЛЬДІЛІК зат. биол. Ағзаның тіршілікке қабілеті бар ұрпақ беру қасиеті.

ФЕСТИВАЛЬ [ағыл. festival] зат. Көркемөнердің әр алуан түрлеріне байқау жүргізе отырып, оларды көпшілікке көрсететін сауық, қоғамдық мереке.

ФЕСТИВАЛЬДЫҚ сын. Фестивальға қатысты.

ФЕТИШ [франц. fetiche] зат. 1. Алғашқы қоғам адамдарының киелі деп табынатын киелі заты. 2. ауыс. Қалтқысыз сенуге болатын, дауласуға келмейтін нәрсе деп танылған зат не құбылыс.

ФЕТИШИЗМ [франц. fetichisme] зат. филос. 1. Алғашқы қоғам адамдары киелі, аруақты деп табынған жансыз бұйымдар. 2. ауыс. Соқыр сенімге айналған ұғым, түсінік.

ФЕТИШТЕН = ет. Фетишке айналу.

ФЕТИШТІК сын. Фетишке қатысты, фетишизмге тән.

ФЕТР [франц. feutre] зат. Биязы жүннен тығыздап, ширақ басылған киіз, қалпақ жасауға арналған киіздің жұқа, тығыз сорты.

ФЕХРАЛЬ зат. хим. Меншікті электр кедергісі жоғары, темір негізіндегі 8–15% хром және 3,5–5,5% алюминий қосылған, ыстыққа берік қорытпалар тобының атауы.

ФЕХТОВАНИЕ [нем. Fechten] зат. спорт. Рапира, эскадрон қылыштарымен сайысатын спорт ойыны.

ФӨН [нем. Föhn] зат. геол. Көптеген тау жүйелеріндегі аңғарға қарай соғатын (температурасы жоғары, ылғалдылығы төмен) күшті жел.

ФИ [ар. فاء] Араб алфавитіндегі «ф» дыбысының айтылуы.

ФИАЛКА [лат. viola] зат. өс. Құлjin, сары, ақ күлді шоптесін өсімдік, гүл.

ФИАНИТ зат. мин. Цирконийдің кубтық оксиді болып саналатын жасанды жолмен алынған (1976) минерал.

ФИБРИН [лат. fibra] зат. Қан плазмасының белогы.

ФИБРОЛИТ [лат. fibra – талшық, грек. lithos – тас] зат. хим. Портландцемент сіңірілген ағаш үгінділерін жанып жасаған табақша; жылу және дыбыс өткізбейтін, отқа шыдамды жеңіл зат.

ФИГУРА [лат. figura] зат. 1. мат. Геометрияда жазықтықтың тұйық сызықпен шектелген бір бөлігі немесе белгілі бір тәртіппен орналасқан нүктелердің, сызықтар мен беттердің, денелердің жиынтығы. 2. Кітаптағы мәтін ішінде берілген сызбалардың аты. 3. ауыс. Адамның дене бітімі, сыртқы келбеті. 4. Шахмат тастарының (король, ферзь, лады, ат, піл секілділерінің) пешкалардан өзге жалты атауы. 5. әдеб. Сөздердің мәнерлілігін арттыра түсетін сөз орамдары мен сөз тіркестерінің айрықша синтаксистік құрылысы.

Фигурасы бұзылды. сөйл. Мүсін бұзылды.

ФИГУРИСТ зат. спорт. Конькіді мәнерлеп тебуден шебер адам.

ФИГЫЛ¹ [ар. فَعْل] зат. ескікіт. Ис, әрекет.

ФИГЫЛ² [ар. فَعْل] зат. ескікіт. Пиғыл, пейіл.

ФИДА зат. ескікіт. Пйда.

Фида кылды. ескікіт. Құрбан етті, жанын салды, аянбады.

ФИДАИ [ар. فدائي] зат. діни. Қауым басының тапсырмасын орындау үшін үнемі өз өмірін өзі құрбандыққа шалған исмаилшілдер.

ФИДЕИЗМ [лат. fideisme] зат. филос. Әлемді рационалды тұрғыдан түсінетін ақыл-ойдан діни сенімді, осы негізде табылған шындықты жоғары қоятын философиялық ағымың жалты атауы.

ФИДЕИСТ зат. Фидеизмнің жолын қуған адам.

ФИДЕНКОМИСС зат. экон. Мұраға қалдырушының мұраға қалдырылған мүлктің бір бөлігін не бәрін үшінші тұлғаға беру жөніндегі мұрагерге берген тапсырмасы.

ФИДЕР [ағыл. feeder] зат. 1. Энергетикада – электр стансысында өндірілген токты энергия үлестіргіш құрылғыға дейін жеткізетін кабельді немесе аспалы желі. 2. Радиотехникада – радиосигнал диапазонындағы электрлік тербелістерді таратуға арналған сымдар желісі.

ФИДИЯ зат. діни. Пидия (өліктің кінәсін молдаға сату, күнәдан құтқару төлемі).

ФИДУСЪАНТ зат. экон. Клиент.

ФИДУСЪЕР зат. экон. Сенімгер тұлға.

ФИДУЦИЯ зат. экон. Мәміле, шарт.

ФИДУЦИЯЛЫҚ: Фидуциялық эмиссия. экон. Эмиссиялық банктің босалқы металл қорымен қамтамасыз етілмеген банкноттық эмиссия.

ФИЗАЛИС [грек. phyalis] зат. өс. Қызғылт шартәрізді жемісі бар, шырмауықты, жіңішке ағаш тектес, бұтақты бақша өсімдігі.

Физалис жаңғағы. өс. Алқалар тұқымдасына жататын бір және көпжылдық, шырмауықты, жіңішке, ағаш тектес бұтақты бақша өсімдігі.

ФИЗИК зат. Физиканың маманы.

ФИЗИКА [грек. physike] зат. 1. Материяның жалты қасиеттерін, олардың қозғалысы мен өзгеру жолдарын, неорганикалық табиғат құбылыстарының жалты заңдылықтарын зерттейтін ғылым.

2. Физика ғылымын түсіндіретін пән.

ФИЗИКА-ГЕОГРАФИЯЛЫҚ сын. геогр. Физикалық географияға қатысты.

ФИЗИКАЛИЗМ зат. Ғылымдағы кез келген жайттардың дұрыстығын, ақиқаттығын тек физика тілінде ғана түсіндіруге болады деген неопозитивистік тұжырым.

ФИЗИКАЛЫҚ сын. Физикаға қатысты, физикаға байланысты.

Физикалық антропология. Адамды көбіне биологиялық және эволюциялық көзқарас тұрғысынан зерттеумен шұғылданатын антропология саласы. **Физикалық география.** геогр. Жердің географиялық қабығын зерттейтін жаратылыстану ғылымы. **Физикалық географиялық белдеу.** геогр. Географиялық қабықтанудың ең ірі бөліктері. **Физикалық жад.** инф. <ағыл. physical (core) storage> Компьютердің жедел және сыртқы жады. **Физикалық жазба.** инф. Компьютердің сыртқы және ішкі жадтары арасында мәліметтер алмасу бірлігі болып саналатын ақпарат мәлшері.

Физикалық желі. инф. <ағыл. physical line> Терминалдарды компьютермен жаластыру тәсілі [Терминалдарды арнайы электр кабелі арқылы тікелей қосады]. **Физикалық залалсыздандыру.** терм. Ультракүлден, радиациялық, лазерлік сәулелермен, ультрадыбыспен өңдеу; қайнату, ортеу, бумен немесе ыстық ауамен өңдеу т.б. **Физикалық идеализм.** филос. Физика ғылымдарының жетістіктерін субъективтік-идеалистік тұрғыдан бағалайтын философиялық ағым. **Физикалық интерфейс.** инф. Әртүрлі құрылғыларды байланыстыратын электрондық құралдар деңгейін анықтайтын интерфейс. **Физикалық кинетика.** физ. Молекулалық-кинетикалық теория негізінде заттағы тепе-теңдіктегі емес процестер қарастырылатын статистиканың физикалық бөлімі. **Физикалық құрылы.** инф. <ағыл. physical unit> Белгілі бір қызметті орындайтын техникалық құрал. **Физикалық өріс.** физ. Материяның ерекше түрі; еркіндік дәрежесінің саны шексіз көп физикалық жүйе. **Физикалық тұрақтылар.** физ. Физикалық константалар – физикалық заңдар теңдеулерінің құрамына енетін және кейбір жағдайда физикалық процестер мен шағын нысандардың (микрообъектілердің) масштабтық сипаттамалары болатын сандық коэффициенттер. **Физикалық үгілу.** Ауа температурасының күрт өзгеруі мен ылғалдың араласуынан таужыныстардың шытынап жарылып, ұсақ кесектерге бөлінуі. **Физикалық химия.** хим. Физиканың жалты ұстанымдарына сүйене отырып, химиялық құбылыстарды түсіндіретін және олардың заңдылықтарын анықтайтын ғылым.

ФИЗИКА-ХИМИЯЛЫҚ сын. Физика мен химияға қатысты, ортақ.

Физика-химиялық талдау. хим. Тепе-теңдіктегі жүйе қасиеттерінің күй параметрлеріне тәуелділігін зерттейтін талдау әдістерінің жиынтығы.

ФИЗИОГНОМИКА [грек. physiognomike] зат. псих. Адамның ішкі сезімінің сырт көрінісі туралы ілім.

ФИЗИОКРАТИЯ [грек. physis – табиғат, kratos – билік, okimet] зат. Францияда 18-дың 2-жартысында дүниеге келген саяси экономияның екінші мектебі.

ФИЗИОКРАТТАР зат. саяси. Жерді байлықтың бірден-бір көзі ретінде қараған және сондықтан да салық салуға тұрарлық деп санаған саяси-экономикалық ұғым.

ФИЗИОЛОГ зат. Физиология ғылымының маманы.

ФИЗИОЛОГИЯ [грек. physis – табиғат, logos – ілім] зат. биол. Тірі организм мен оның жеке жүйелері, органдары, тіндері (цұлалары) мен клеткаларының тіршілік әрекеттерін, қызметін, биологиялық маңызын және организмнің сыртқы ортамен қарым-қатынасы мен оған бейімделу процестерін зерттейтін ғылым.

ФИЗИОЛОГИЯЛЫҚ сын. Физиологияға қатысты, сонымен байланысты.

Физиологиялық акустика биол. Жануарлардың дыбыс шығаруы мен қабылдауын зерттейтін акустика бөлімі. **Физиологиялық ырғақ**, биол. Тіршілік процестерінің орындалу заңдылығын бейнелейтін ағзаның әртүрлі функцияларының мерзімдік ауытқулары.

ФИЗИОТЕРАПЕВТ зат. мед. Физиотерапия маманы.

ФИЗИОТЕРАПИЯ [грек. physis – табиғат, therapeia – қамқорлық] зат. мед. Клиникалық медицинаның табиғи (су, ауа, күн сәулесі, күн ішкілуі) және жасанды (электр тоғы, сәуле қуаты, т.б.) факторлардың адам организмне тигізетін әсерін зерттеп, осы факторларды емдеу, аурудан сақтану мақсаттарына қолдану әдістерін іздеуіретін бөлімі.

ФИЗИОТЕРАПИЯЛЫҚ сын. Физиотерапияға қатысты.

ФИЗКУЛЬТУРА зат. Түрлі гимнастикалық жаттығулар арқылы адам дене бітімін жетілдіріп, нығайта түсетін дене тәрбиесі, пән.

ФИЗКУЛЬТУРАЛЫҚ сын. Физкультураға қатысты.

ФИЗКУЛЬТУРАШЫ зат. Дене шынықтырумен, спортпен айналысатын адам.

ФИКОБИЛИНДЕР [грек. phikos – балдыр, lat. bilis – өт] зат. биол. Балдырларға тән қызыл, қоңыр, көк пигменттер.

ФИКС [франц. fixe] зат. экон. 1. Тауарлардың белгіленген бағасы. 2. Белгілі бір жұмыс түрі үшін сыйақының, төленетін ақының дәл белгіленген мөлшері.

ФИКСАЖ [франц. fixage] зат. Сурет үлдірін шаятын немесе ондағы сурет кескінін бекіте түсетін химиялық ерітінді.

ФИКСАНАЛ зат. хим. Бітеу шыны ампулада сақталатын (өдеттегі мөлшері 0,1 моль) химиялық заттар.

ФИКСИЗМ [лат. fixus] зат. геол. Геотектоникалық гипотеза.

ФИКСИНГ [ағыл. fixing] зат. экон. Әрбір валюта бойынша сұраным мен ұсынымды дәйектілікпен салыстыру арқылы валюталардың банкаралық бағамын анықтап, тіркеуден тұратын баға белгілеу тәртібі.

ФИКУС [лат. ficus] зат. өс. 1. Қысы-жазы үй ішінде сән үшін өсірілетін ірі жаспаурақты тропиктік ағаш. 2. Тұт тұқымдасына жататын мәңгі жасыл ағаштар мен бұталар [Тропиктік, аздаған түрі субтропиктік аймақтарда өседі].

ФИКХ [ар. فقه] зат. діни. Мұсылмандық тәртіп және құқық туралы шариғат ілімі.

ФИЛАНТРОП [грек. philanthropos] зат. Филантропиямен айналысатын адам; қайырымдылық қызметпен айналысуды адам.

ФИЛАНТРОПИЯ [грек. philanthropia] зат. Қоғамдық маңызына ие іс-әрекет түрлеріне (мәдени ескерткіштер мен мұраларды қорғау, қоршаған ортаға қамқорлық көрсету және т. б. сынды) қол ұшын беріп, көмек көрсету түрі.

ФИЛАНТРОПИЯЛЫҚ сын. Филантропияға қатысты, соған тән.

ФИЛАНТРОПИЯШЫЛДАР зат. Филантропия жолындағы адам, топ, филантропиязмді жақтаушылар.

ФИЛАРМОНИЯ [грек. phileo – сүйемін, harmonia – үйлесімділік] зат. Концерттер ұйымдастырып, музыка өнерін насихаттаумен айналысатын ұйым, мекеме.

ФИЛАРМОНИЯЛЫҚ сын. Филармонияға қатысты.

ФИЛАТЕЛИСТ зат. Филателиямен айналысушы, сонымен әуестенуші адам.

ФИЛАТЕЛИЯ [грек. phileo – сүйемін, ateleia – төлемнен босау] зат. Неше түрлі пошта, ақша маркаларын т.б. топтамасын жинау ісі.

ФИЛЕ [франц. filet] зат. 1. Сүйек, қылтанақтан ажыратылған балық еті. 2. Мал субесі, жұмсақ ет.

ФИЛИАЛ [лат. filialis] зат. Заңды тұлғаның тұрған жерінен тыс орналасқан және оның міндеттерінің бәрін немесе бір бөлігін, соның ішінде өкілдік міндетін жүзеге асырушы оқшау бөлімшесі.

ФИЛИРОВКА зат. Шапты жұқалап қию әдісі.

ФИЛИСТЕР [нем. Philister] зат. филос. Мәдени таным шеңбері тар, көрген-білгенінің аздығына қарамастан, өзіне-өзі көңілі толы, екіжүзді мінез көрсететін адам.

ФИЛАХ зат. Адам, халық, көпшілік, бұқара. **ФИЛЛИТ** [грек. phyllon] зат. геол. Кварц пен серициттен тұратын, кейде хлориттің, биотиттің және альбиттің азын-аулақ қоспаларын кіркіретін қоңыр реңді біршама тығыз жік-жапсарлы метаморфтық таужыныс.

ФИЛИТТЕНУ зат. геол. Сазды тақтатастардың аймақтық метаморфизм салдарынан өзгерістерге ұшырау процесі [Сазды тақтатастардың тығыздала түсуімен, оларға тиесілі минералдардың қайтадан кристалдануымен, яғни сазды минералдардың жаппай серицитке, биотитке және хлоритке айналуымен сипатталады].

ФИЛЛОНИТ зат. геол. Сырт көрінісі филлитке ұқсас, бірақ миллиониттену процесі нәтижесінде қалыптасқан таужыныс.

ФИЛОГЕНЕЗ [грек. phyle – туыс, тайпа, genesis – шығу тегі] зат. биол. Жалпы тірі организмдердің және олардың жеке жүйелік топтарының (тип, бөлім, класс, отряд, қатар, тұқымдас, т.б.) тарихи дамуы.

ФИЛОГЕНИЯ зат. Организмдердің түрлерінің, туыстарының, тұқымдасстарының, қатарларының (отрядтар), кластарының, бөлімдерінің, патшалықтарының тарихи дамуы.

ФИЛОЛОГ [грек. philologos] зат. Тіл мен әдебиет ғылымдарын зерттеуші маман.

ФИЛОЛОГИЯ [грек. phileo – сүйемін, logos – ілім] зат. Жазба ескерткіштердің тілін, стилін, тарихын, жалпы халық мәдениетін (тіл мен әдеби шығармалар арқылы танылатын байлығын) зерттейтін тіл мен әдебиет ғылымдарының жиынтық аты.

ФИЛОЛОГИЯЛЫҚ сын. Филологияға қатысты, соған тән.

ФИЛОКАРТИСТ зат. Филокартиямен айналысушы, жиналушы.

ФИЛОКАРТИЯ [грек. phileo – сүйемін, франц. carte – қарточка] зат. Пошта ашықхаттары мен суретті ашықхаттарды зерттеу және жинау.

ФИЛОСОФ [грек. philosophos] зат. 1. Философия ғылымының маманы, оқымысты, сондай-ақ дүниетану мәселелерін зерттеп табу жолына түскен ойшыл адамдарға берілетін жалпы ат. 2. а у ы с. Өмірде кездесетін құбылыстарды ақылға салып, байсалды түрде жете түсінетін адам.

ФИЛОСОФИЯ [грек. philosophia] зат. 1. Әлемнің, дүниенің, қоғамның және ойлау жүйесінің ортақ заңдылықтары туралы ғылым. 2. Белгілі бір ғылымның негізі болған методологиялық принцип. 3. а у ы с. Іске ешбір қатысы жоқ дерексіз пайындау.

ФИЛОСОФИЯЛЫҚ сын. Философияға қатысты, соған тән.

Философиялық антропология, филос. Адам жайлы, оның жан дүниесі мен табиғаты, әлемдегі орны туралы философиялық ілім. **Философиялық лирика**, әд. б. Лириканың тақырыптық табиғатына, мазмұндық-идеялық тұрғыда жіктелуіне қатысты туған ұғым. **Философиялық поэма**, әд. б. Өлеңмен жазылған көлемі шағын лирикалық немесе сюжетті поэманың ойшылық сарыны басым келетін жанрлық түрі. **Философиялық роман**, әд. б. Роман жанрының композициялық-сюжеттік принциптеріне, баяндау тәсілдеріне негізделген философиялық шығарма.

ФИЛУМЕНИЯ [грек. phileo – сүйемін, lat. lumen – жарық, от] зат. Сіріңке қоратшаларының әртүрлі этикеткалары және коллекция жасаушылар үшін арнайы шығарылатын бланк этикеткаларын белгілі бір принцип, тақырып бойынша мақсатты түрде жинау, зерттеу және жүйелеу; коллекциялаудың кең тараған түрлерінің бірі.

ФИЛЬЕРА зат. экон. Сатушы берген ерекше вексель.

ФИЛЬЕРЛЕР зат. хим. Сұйық массадан талшық созуға арналған фильерлі пластинадағы калибрленген тесік.

ФИЛЬМ [ағыл. film] зат. Көпшілікке көрсету үшін пленкаға түсірілген кинокартина.

ФИЛЬМОГРАФИЯЛЫҚ сын. Фильмдерді тізетін, жазатын.

ФИЛЬМОСКОП [ағыл. film – фильм, грек. skopeo – қараймын, бақылаймын] зат. Бейнетаспадағы сурет кескіндерін көрсететін арнайы аспап.

ФИЛЬМОТЕКА [ағыл. film – фильм, грек. theke – қойма] зат. Кинокартиналар түсірілген бейнетаспадарды жинап сақтап әрі оларды зерттеп, көпшілік арасына насихаттап отыратын мекеме.

ФИЛЬМХАНА зат. Фильмдерді сақтайтын мекеме немесе қарамындағы бөлімі, фильмотека.

ФИЛЬТР [франц. filtre] зат. тех. 1. Сұйық заттарды өзге қоспалардан тазартатын сүзгі. 2. Кейбір сәулелерді, дыбыстарды, электромагнитті толқындарды өткізбейтін арнаулы аспап.

ФИЛЬТРАТ зат. Сүзгіден өткізіліп, тазартылған сұйық.

ФИЛЬТРЛЕУ = е т. Сұйықтықтың кеуек нәрселерден, жарықшақтың табиғи сүзгілерден өткізу, тазарту, сүзу.

ФИЛЬМБРИОГЕНЕЗ [грек. phyle – туыс, тайпа, embryo – ұрық, genesis – шығу тегі] зат. биол. Жануарлар цығының даму кезеңінде пайда болатын эволюциялық өзгерістер.

ФИНАЛ [итал. finale] зат. 1. Спорт жарыстарының жеңімпазды анықтайтын ақтық кезеңі. 2. Концерттің, белгілі бір музыка, опералардың ақтық кезеңі, соның қорытынды бөлімі. 3. әд. б. Әдеби шығарманың аяқтамасы, ең соңғы эпизоды, суреттемесі. 4. а у ы с. жа ғ ы м с ы з. Өмірдің ақыры, жалаң.

ФИНАНС [франц. finance] зат. экон. **Қаржы** (халық шаруашылығы айналымының элементі болып табылатын ақша қаражаты).

ФИНАНСИСТ зат. 1. **Қаржыгер** (қаражат істерін жүргізетін қызметкер, қаражат жұмысының маманы). 2. Күрделі ақша операцияларын жүргізетін капиталист, банкир.

ФИНАНСТА = е т. Ақшалай қаражатпен қамтамасыз ету.

ФИНАНСТАУ Финанста етістігінің қимыл атауы.

ФИНАНСТЫҚ сын. Финансқа қатысты, соған тән.

ФИНДЕР зат. Финляндия мемлекетінің негізін құраған, финн-угор тіл тобының батыс тармағы болып саналатын халық.

ФИНИК [грек. phoinix (phoinikos)] зат. өс. Сабағы шашыраңқы келген қауырсын тәрізді жапырақты өсем пальма.

ФИНИКИЯ: финикия жазуу. лингв. Финикиялырдың б.з.д. 2-мыңжылдыгының орта шенінде пайда болган консонанттық жазуу.

ФИНИФТЬ [грек. chymeyton] з. ат. Металдан, фарфордан жасалган бұйымдардың сырт бетін мөнерлеп әшекейлетін эмаль.

ФИНИШ [ағыл. finish] з. ат. 1. Спорт жарыстарының озып келгендігін көрсететін мәре. 2. Жаяу жарыс пен ат бөйгесіндегі жарыс жолының мәреге жетер алдындағы азгана жері.

ФИНН: финн тілі. Финн халқының тілі, Финляндия Республикасының ресми тілі.

ФИННА з. ат. Таспа құрттардың окносферадан дамуының дернәсілі.

ФИНН-УГОР: финн-угор тілдері. з. ат. Финдер, венгрлер, карелдер мен эстондықтар, удмурттардың туыстықтарын білдіретін тілдер тобы.

ФИНОКРИСТАЛДАР з. ат. хим. Сеппелер, септе бөлшектер.

ФИНТ [итал. finta] з. ат. спорт. Футболда ойыншының допты қарсыласының бір жағын ала орай теуіп, өзі оның екінші жағын тез айналып өтуді қолдану әдісі.

ФИРАҚ: фирақ оты. діни. Тозақ оты. **ФИРКА** [ар. فِرْقَة] з. ат. діни. Белгілі бір қағидадың немесе бірнеше мәселелер бойынша бірдей пікірдегі адамдардың тобы, мектеп, қауым.

ФИРМА [итал. firma] з. ат. экон. 1. Пайда алу мақсатымен ресурстарды тауарлар өндіру немесе қызметтер көрсету үшін пайдаланатын, бір немесе бірнеше кәсіпкер иеленетін және басқаратын ұйым; заңды тұлға құрықтарын пайдаланатын шаруашылық, өнеркәсіптік, сауда кәсіпорны; бір текті немесе сабақпас кәсіпорындар бірлестігі; жржымдық немесе жеке кәсіпкерлердің ең кең таралған ортақ атауы. 2. Біртекті кәсіпорындарды біріктіру негізінде құрылған, дербес праволары бар, шаруашылық есептегі өндіріс бірлестігі.

ФИРМАЛЫҚ с. ын. Фирмаға қатысты, белгілі бір фирма дайындаған.

Фирмалық несие. экон. Тауар нысанындағы несие; өткізу рыногы үшін күрес құралдарының бірі. **Фирмалық стандарт.** Өнімнің, үдерістің (жұмыстың), қызмет көрсетулердің нақты түріне қойылатын талаптарды белгілейтін, бір заңды немесе жеке тұлға әзірлеген және тек сол жеке немесе заңды тұлға ғана қолданатын құжат. **Фирмалық стиль.** Безендірілу қағидааттарының бірлігі, фирманың көзге көрінетін танымал бейнесін қамтамасыз ететін графикалық, тұртыстық, пластикалық, дыбыстық, диаларлық әдістерінің жиынтығы.

ФИРН [нем. Firn] з. ат. геогр. Мұзқар, қардың жоғарғы қабатының қысымынан және беткі қардың әлденеше рет еріп, қайта қатуынан, мұз түзілуінің қалыптасқан қабаты; мұз бен қар арасындағы өтпелі фаза.

ФИРУЗ [ир. فیروز] с. ын. 1. Жеңімпаз, жеңіш. 2. Табысты, бақытты.

ФИРУЗА [ир. فیروزه] з. ат. мин. Березе, фосфаттар класына жататын, құрамы біршама күрделі минерал; көкіл тұсті асығ тас.

ФИРУЗАБАТ [ир. فیروزآباد] з. ат. ескі кіт. 1. Жеңімпаз күлі, жеңіс туының күлі. 2. ауыс. Бақыт күлі.

ФИСГАРМОНИЯ [нем. Fisharmonium] з. ат. муз. Орган тәрізді көп дауысты клавишті музыкалық аспап.

ФИСТУЛА [лат. fistula] з. ат. муз. Шаңқылдап шыққан жіңішке дауыс.

ФИТИНГ [ағыл. fitting] з. ат. Құбырлардың бұрылысына, тармақтарына, бір диаметрден екінші диаметрге жалғасуына пайдаланылатын байланыстыру бөлшектерінің жалпы атауы.

ФИТНА з. ат. діни. Іріткі, бүдік, жөнсіздік; фитна.

ФИТНЕС [ағыл. fitness] з. ат. спорт. Дене бітімінің сымыбатты болуы, бұлшық еттерді ширату, азганы күшейту үшін арнайы спорт тренажерларында жасалатын әртүрлі жаттығулар жүйесі.

ФИТНЕС-ЗАЛ [ағыл. fitness] з. ат. спорт. Фитнеспен шұғылдану үшін арнайы тренажерлармен жабдықталған бөлме, жай.

ФИТНЕС-ИНДУСТРИЯ з. ат. спорт. Фитнеспен шұғылдану үшін қызметтер көрсету ортасы.

ФИТНЕС-КЛУБ з. ат. спорт. Фитнес-залы бар спорт клубы.

ФИТНЕС-ОРТАЛЫҚ з. ат. спорт. Бірнеше фитнес-залдары және басқа да спортпен айналысуға арналған бөлмелері, сондай-ақ массаж кабинеті, солярій және т. с. с. бар үлкен спорт орталығы.

ФИТ(О)... [грек. phyton] Өсімдік немесе өсімдіктер туралы ғылым – ботаникаға қатысты айтылатын күрделі сөздің бір бөлігі; мыс., гаметофит, фитоценология.

ФИТОАЛЕКСИНДЕР [грек. phyton – өсімдік, alexo – қорғаймын] з. ат. биол. Қалыпты жағдайда сау өсімдіктерде болмайтын, бірақ қоздырғыш зақымдануынан қорғаныш реакциясы ретінде түзілетін фенолды қосындылар.

ФИТОБАР [гр. phyton] з. ат. Дәрілік өсімдіктерден жасалатын сусындар мен қайнатпаларды сататын арнаулы бөлімше; фитозал.

ФИТОБЕНТОС [грек. phyton – өсімдік, benthos – тереңдік] з. ат. биол. Өзендер мен сұқоймаалардың түбінде өсетін түтік өсімдіктер, өсімдіктекті организмдер жиынтығы.

ФИТОГЕОГРАФИЯ [грек. phyton – өсімдік, ge – жер, grapho – жазамын] з. ат. Өсімдіктердің жер бетіне таралу заңдылықтарын зерттейтін ғылым. **ФИТОГОРМОН** з. ат. биол. Өсімдік гормоны.

ФИТОГОРМОНДАР [грек. phyton – өсімдік, hormao – қозғалысқа түсіріу] з. ат. биол. Жоғары сатыдағы өсімдіктердің арнайы ұлпаларында өндіретін органикалық заттар.

ФИТОДИЗАЙНЕР [грек. phyton – өсімдік, ағыл. designer – дизайнер] з. ат. кәс. Интерьерді өсімдіктермен (тірі немесе жасанды) сәндіктейтін маман.

ФИТОКЛИМАТ [грек. phyton – өсімдік, klima – ауа райы] з. ат. биол. Өсімдікке қатысты климаттың (ауа райының) ерекшелігі.

ФИТОМАССА [грек. phyton – өсімдік, лат. massa – бөлшек] з. ат. биол. Барлық өсімдік текті организмдердің, олардың қандай да бір тобының немесе қауымдастықтағы жеке өсімдіктердің жиынтық массасы.

ФИТОМЕЛИОРАЦИЯ з. ат. биол. 1. Топырақтағы ерітінді тұздары сыртқа өсімдік арқылы шығарудың биологиялық әдісі. 2. экон. Қоршаған ортаны жақсарту жөніндегі шаралар кешені.

ФИТОНИЦИДТЕР [грек. phyton – өсімдік, лат. caedere – өлтіремін] з. ат. биол. Жоғары сатыдағы өсімдіктер бөліп шығаратын, бактериялардың, саңырауқұлақтардың, қарапайымдылардың тіршілігін тежейтін немесе мүлде тоқтататын биологиялық белсенді заттар.

ФИТОПАТОЛОГ з. ат. биол. Өсімдіктер ауруын зерттейтін маман.

ФИТОПАТОЛОГИЯ [грек. phyton – өсімдік, pathos – қайғыру, logos – ілім] з. ат. биол. Өсімдік ауруларының себептері мен салдарын, оларды қоздыратын микроорганизмдердің морфологиялық және биологиялық ерекшеліктерін анықтап, айықтыру, дамуын шектеу жолдары мен әдістерін зерттейтін ғылым саласы.

ФИТОПЛАНКТ з. ат. Судың беткі қабатында қалқып жүрген өсімдіктер жиынтығы, көбінесе балдыр түрлері және қылақтылар.

ФИТОТЕРАПЕВТ [грек. phyton – өсімдік] з. ат. кәс. Фитотерапия бойынша маман.

ФИТОТЕРАПИЯ [грек. phyton – өсімдік] з. ат. кәс. Өсімдіктермен емдеумен айналысатын медицинаның саласы.

ФИТОТРОН [грек. phyton – өсімдік, thronos – орын] з. ат. биол. Факторлары жасанды жолмен реттелетін, өсімдіктерді

өсіруге, ғылыми-ізденіс жұмыстарын жүргізуге бейімделген мекен-жай.

ФИТОФАГТАР [грек. phyton – өсімдік, phagos – кеміруші] з. ат. Өсімдіктермен қоректенетін жануарлар, насекомдар.

ФИТОФТОРОЗ з. ат. биол. *Phytophthora* туысына жататын саңырауқұлақтар қоздыратын өсімдік ауруы.

ФИТОЦЕНОГЕНЕЗ з. ат. биол. Өсімдіктер қауымдастықтарының қалыптасу және даму процесі.

ФИТОЦЕНОЗ [грек. phyton – өсімдік, koinos – жалпы] з. ат. биол. Өсімдіктер қауымдастығы – құрлықтың біртекті телімдерінде орналасқан, өзара және сыртқы ортамен тығыз әрекетте болатын өсімдіктер жиынтығы.

ФИТОЦЕНОЛОГИЯ [грек. phyton – өсімдік, koinos – жалпы, logos – ілім] з. ат. биол. Геоботаниканың және биогеоценологияның бөлімі.

ФИТОЦЕНОТИПТЕР [грек. phyton – өсімдік, koinos – жалпы, typos – таңба, нысан, үлгі] з. ат. биол. Биоценозда тұрақты орын алуға биологиялық мүмкіншіліктері бірдей түрлер жиынтығы.

ФИТОШАЙ [грек. phyton – өсімдік] з. ат. Дәрілік өсімдіктерден дайындалған шай.

ФИФО [ағыл. fifo – first-in-first-out] з. ат. экон. Алғашқы болып түскен не дайындалған топтаманың бағасы бойынша тауар-материалдық босалқы қорларды бухгалтерлік есепке алу әдісі.

ФИЙҚА ар. з. ат. ескі кіт. Діни қағидалар, ережелер.

ФИШКА з. ат. Әртүрлі ойындарда ұнай санын санау үшін қолданылатын сүйектен жасалынған кубик не дөңгелекше.

ФЛАВАНТРОН з. ат. хим. Полиадролы гетероциклді қосылыс.

ФЛАГМАН [голл. vlagman] з. ат. 1. Соғыс кемелері құрамасының, эскадраның қолбасшысы. 2. Әуе немесе теңіз флотындағы жетекші ретінде есептелетін ең ірі кеме, сондай-ақ белгілі бір аймақтың флотындағы ең үлкен және ең әдемі корабль. 3. ауыс. Белгілі бір өндіріс саласындағы кәсіпорындарының ең үлкені, ең басты орындағысы. **ФЛАГОНИЦ** з. ат. геол. Тұсы сарғылт, кірпіштей қызыл, қоңыр, шыныдай жытыр минерал, бағалы электртехникалық, радиотехникалық материал.

ФЛАГШТОК [голл. vlagstok] з. ат. Жалауды тік көтеру үшін тізінен орнатқан ұзын сырық.

ФЛАЖОЛЕТ [франц. flageolet] з. ат. муз. Үрлемелі көне музыкалық аспап; флейтаның бір түрі.

ФЛАКОН [франц. flacon] з. ат. Иссу мен әтір құятын кішкентай ышыа.

ФЛАМИНГО [порт. flamingo] з. ат. зоол. **Қоқиқаз** (мойны мен сирағы ұзын, оңтүстікте болатын, түсі нәзік қызғылт реңді су құсы).

ФЛАНГ [франц. flanc] з. ат. әск. Сапта тұрған немесе бір жерге орналасқан әскерлердің оң жақ, сол жақ қанаты.

ФЛАНЕЛЬ [франц. flanelle] з. ат. Екі жағы да ұлтілдеген сирек түкті жеңіл мата.

ФЛАНЕЦ [нем. Flansch] з. ат. Жазық сақина немесе бұрандама салуға арналған тесіктері бар диск тәрізді біліктерді, құбырларды, бір-біріне жалғауға арналған бөлік, металл немесе басқа беттердің тұқырыш жасалып қайырылған шеті.

ФЛАТ [ағыл. flat] з. ат. экон. 1. «Пайызды есептемей» деген мағынаны білдіретін биржа термині (пайыз акцияның бағамына енгізіліп қойылған). 2. Сауда мәмілесінде «қалыпты» сапада (қосымша дәлдемей) деген мағынаны білдіретін сөз.

ФЛЕБИТ [грек. phleps] з. ат. биол. Адам ағзасындағы көк тамырдың (венаның) қабынуы.

ФЛЕГМАТИЗМ з. ат. псих. Дүниенің бәріне неміқрайды қараумен ұштасып жататын адам мінез-құлқындағы шектен тыс тұйықтық, самарқаулық.

ФЛЕГМАТИК [грек. phlegmatikos] з а т. п с и х. Эмоциялық сезімі тез қоза қоймайтын самарқау, салғырт адам.

ФЛЕГМОНА [грек. phlegmone] з а т. биол. Дәнекер тінде болатын қабыну.

ФЛЕЙТА [итал. flauto] з а т. муз. Агаштан керней тәрізді етіп жасалған, үстіндегі тесікшелерін жауып тұратын қақпақшалары бар үрлемелі музыка аспабы, сырнай.

ФЛЕЙТАШЫ з а т. Флейта аспабында ойнайтын музыкант.

ФЛЕКСИЯ [лат. flexio] з а т. лингв. 1. Флективті тілдердің типологиялық белгілеріне сәйкес грамматикалық құрылымы мен сөздердің атқарар қызметін анықтайтын көпмағыналы термин. 2. Сөзді септегенде, жіктегенде түбірдің өзгеріске ұшырауы, сөз түлғасының жаңаруы.

ФЛЕКСУРА [лат. flexura] з а т. кен. Бүгіліс; тау жыныстар қабатының бір жақты иіле бітуі.

ФЛЕКТИВТІ сын. лингв. Ішкі флексия арқылы, дауысты, дауыссыздардың алмасуы арқылы сөздердің жаңа мағынаға ие болуы.

Флективті тілдер. лингв. Аглютинативті тілден өзгеше, ішкі флексияның болуы, дауысты, дауыссыздың алмасуы арқылы жаңа мағына жасалатын, морфологиялық құрылысы бойынша топтастырылған дүниежүзі тілдерінің бір тобы.

ФЛЕШ-АНИМАЦИЯ з а т. Анимациялық фрагмент.

ФЛЕШ-БАҒА з а т. экон. Биржадағы баға туралы деректер кешіккенде берілетін жедел ақпарат.

ФЛЕШ-ЖАД з а т. инф. <ағыл. flash memo> Электрлік жолмен жазылған мәліметтерді есте сақтай алатын микросұлба (чип) түрінде жасалған жад түрі.

ФЛЕШКА з а т. *Флеш-карта.*

ФЛЕШ-КАРТА [ағыл. flash card] з а т. Флеш жадысы бар карта.

ФЛИАКИ [грек. phlyax] з а т. Ежелгі Грекиядағы халық ойын-сауықтары.

ФЛИГЕЛЬ [нем. Flügel] з а т. Бас ғимараттың жанындағы тұрғынжай немесе үлкен ғимараттың ауласындағы шағын үй.

ФЛИНТЕР з а т. Құрамындағы қорғасын оксидінің мөлшері 3%-тен кем болмайтын оптикалық шынылар тобы.

ФЛИШПЕР з а т. экон. Қысқа мерзімді қаржы мәмілесін жасасушы; акцияларды сатып алғаннан кейін бірден сатушы тұлға.

ФЛИШ [нем. Fliesen] з а т. Тау тізбектерімен жиектелген теңіздің түбінде түзілетін шөгінділердің өте қалың (жүздеген, мыңдаған м) қабаттарының жиынтығы.

ФЛИШОИДТЕР з а т. геол. Флиш тектес шөгінді тау жыныстар қабаты.

ФЛОГИСТОН [грек. phlogistos] з а т. биол. 17–18 ғ-лар химиктерінің түсінігінше, барлық заттың құрамында болатын жанғыш немесе жаққанда қаққа және өкпе айналатын з а т.

ФЛОГОПИТ [грек. phlogopos] з а т. мин. Силикаттар класы, слюдалар тобына жататын минерал.

ФЛОКУЛЯЦИЯ [лат. floculi] з а т. кен. Ұнтақ түйіршіктерді жоғары молекулалы органикалық заттармен өңдеп, біріктіру процесі.

ФЛОМАСТЕР [ағыл. flowmaster] з а т. Арнаулы бояу сіңірілген қуысты жазу өзекшесі бар, жазуға, сурет салуға арналған оқу құралы.

ФЛОРА [лат. flora] з а т. биол. *Нәбәтат* (белгілі аймақта өсіп, тіршілік етуге бейімделген өсімдіктер түрлерінің жиынтығы).

ФЛОРАЛЫҚ сын. к і т. *Нәбәтаттық* (флораға қатысты).

Флоралық аймақ. геогр. Жер шарын флорасының ерекшеліктеріне қарай аудандастыру бірлігі.

ФЛОРИСТИКА [лат. flora] з а т. Жер шарындағы және оның жеке аймақтарындағы флоралар құрамындағы өсімдік түрлері, олардың өзара қа-

тынасы, шығу тегі, ерекшеліктері туралы ғылым.

ФЛОРОГЕНЕЗ з а т. биол. Түр құрылу және өсімдіктер қауымдастықтарының қалыптасуы процесстерінің нәтижесінде флораның тарихи дамуы.

ФЛОТ [голл. vloot] з а т. 1. Белгілі бір теңіздегі немесе өзен, әуе алабындағы әскери не сауда кемелерінің жиыны. 2. Әск. Созыс-теңіз кемелерінің ірі құрамасы. 3. Әск. Кейбір мемлекеттердегі (АҚШ, Ұлыбритания, Франция, т.б.) тактикалық құрама. 4. Кейбір мемлекеттердегі (Франция әскери-теңіз күштері, т.б.) атомды ракеталық стратегиялық мақсаттағы сүңгуір қайықтарының оперативтік бірлестігі. 5. Кәсіптік, экспедициялық немесе спорттық кемелердің құрамасы.

ФЛОТАЦИЯ [франц. flotation] з а т. 1. кен. Барлық ұнтақ секілді қазылымдарға қолданылатын, минералдардың физикалық-химиялық қасиеттерінің айырмашылықтарына негізделген, ең көп тараған байыту процесі. 2. Әртүрлі заттардың суға әрқалай шыланатыны негізінде бағалы металдарды ажыратып алу тәсілі.

ФЛОТЕР з а т. экон. Пайызы өзгермелі қысқа мерзімді ауызкей міндеттеме.

ФЛОТИЛИЯ [франц. flottille] з а т. 1. Белгілі өзендегі, көлдегі, жабық теңіздегі әскери кемелердің жиыны. 2. Арнаулы мақсаттағы топтастырылған кемелер леі (отряды). Кейбір елдердің әскери-теңіз күштеріндегі оперативтік бірлестік немесе құрама.

ФЛОТИНГ з а т. экон. Бағаның еркін ауытқуы.

ФЛУКТУАЦИЯ [лат. fluctuatio] з а т. физ. Физикалық шамалардың (бақыланатын мәнделері) өздерінің орташа мәндерінен кездейсоқ ауытқуы.

ФЛУОРЕСЦЕНН з а т. хим. Оксиксантенді бояғыш; тоқыма емес материалдарды сары түске бояуға арналған қышқылдық-негіздік индикатор.

ФЛУОРЕСЦЕНЦИЯ з а т. физ. Қозығу әсері тоқтағаннан кейін тез өшіп қалатын люминесценция.

ФЛЮАТТАР з а т. Суда оңай еритін фторсилкаттардың техникалық атауы.

ФЛЮВИОГЛЯЦИАЛДЫҚ; флювиогляциалдық шөгінділер. <лат. fluvius – ағын, glacialis – мұз> геогр. Еріген мұздық суы ағынына шөккен шөгінділер.

ФЛЮГЕР [нем. Flügel] з а т. Желдің бағыты мен жылдамдық білу үшін діншек басына орнатылған айналмалы қалақшасы мен жалаушасы бар аспап.

ФЛОКТУАЦИЯ з а т. экон. Экожүйенің әр жылдық өзгерістігі, жылдан-жылға қайта өзгеруі.

ФЛЮРАЙТТАР з а т. Ұлыбританияда шығарылатын оптикалық аэартқыш заттардың саудадағы атауы.

ФЛЮОРИТ [лат. flua] з а т. геол. Мөлдір, түссіз, солғын сары, жасыл, күлгін, шыныдай жылтыр, металлургияда флюс ретінде, кіреуке, криолит алуға қолданылатын минерал.

ФЛЮОРОГРАФ з а т. мед. Адам кеудесінің ішкі мүшелерін суретке түсіретін аспап.

ФЛЮОРОГРАФИЯ [лат. fluo – ағыс, грек. grapho – кескінін көрсету, бейнелеу] з а т. Фотографиялық пленкаға флюоресценттік (сәулелендіруші) экраннан зерттелетін нысанның рентгендік кескінін алудан тұратын рентгенологиялық зерттеу әдісі.

ФЛЮОРОЗ [лат. fluorum] з а т. мед. Организмге фтордың шамадан көп түсуінен (мыс., ауыз суда ол 1,5 мг/л-ден артық болғанда) болатын негізінен остеохлороз және тіс кіреуікесінің гипоклазиясынан көрінетін созылмалы ауру.

ФЛЮС [нем. Fluß] з а т. кен. Домна пешінің шихтасына бос жыныстардың балку температура-сын төмендету және құл мен күкіртті қож түрінде ығыстыру үшін қосылатын минералды заттар.

ФЛЯГА [нем. Flasche] з а т. 1. Сұйық зат құйып, жорықта не жолда алып жүру үшін істелген қалайы құты. 2. Су, сүт сияқты заттарды тасу үшін қалайыдан істелген сыйықты ыдыс.

ФЛЯК з а т. спорт. Алдымен шалқайып, сосын бүгіліп барып екі аяқпен жоғары қарай артқа секіріп барып орындатын қимыл.

ФОВ [ағыл. FOB – free on board] з а т. экон. Халықаралық саудада тауарды жеткізу мен ақысын төлеу, оның бағасында тасымалдауға, жүк тиеу-түсіруге жұмсалған шығынды есептеу тәртібін айқындайтын жағдай; тиелген және жөнелтуге дайын тауардың бағасы.

ФОБИЯ [грек. phobos] з а т. филос. Негізсіз, яғни нақты үрей тұдыратын жағдайсыз пайда болатын қорқыныш түрлері.

ФОВИЗМ [франц. fauve] з а т. өнер. Француздық бейнелеу өнеріндегі ашық бояуды еркін пайдалануымен ерекшеленетін кескіндеме стилі.

ФОЙЕ [франц. foyer] з а т. 1. Ғимарат ішіндегі демалуға әртүрлі шаралар өткізуге арналған ашық залы. 2. Көрермендердің спектакль басталар алдында, антракт кезінде дем алып, тыныстайтын залы.

ФОК [ағыл. FOK, fill-or-kill] з а т. экон. Нұсқау беруші делдалға берілген тапсырмаға қосымша жағдайға қарай тек бір дүркін ғана ұсыну немесе өтініш жасау жөніндегі өкім.

ФОКОН з а т. Ұзындық өлшемдері өзгеретін және пішіні қима тәрізді болатын сәулелік кесіндісі.

ФОКСТЕРЬЕР [ағыл. fox-terrier] з а т. зоол. Инде жататын аңдарды аулауға пайдаланылатын ең көп таралған аңшы иттер тұқымның бірі.

ФОКСТРОТ [ағыл. foxtrot] з а т. Торт бөлімді екпінді ырғаққа құрылған би және осы бидің сазы.

ФОКУС [лат. focus] з а т. 1. физ. Сыңған немесе шағылысқан сәулелердің тоғысу нүктесі.

2. Суретке түсірілетін нәрсенің кескіні айқын белгіленетін нүкте. 3. мат. Математикада қисық сызықтың (эллипстің, гиперболаының немесе параболаының) кез келген N нүктесіне дейінгі қашықтығының сол нүктеден белгілі бір түзуге (директрисаға) дейінгі қашықтығына қатынасы тұрақты шама (эксцентриситет) болатын нүкте.

ФОКУС [нем. Hokuspokus] з а т. 1. Шаншаң қимылдың, қолдың ептілігімен адал-арбап, көз бояп, неше түрлі сиқырлы гажап ойындар көрсету әрекеті, сиқырлық. 2. ауыс. Таңғаларлық іс, ептілік.

ФОКУСШЫ з а т. Фокус көрсетуші эстрада немесе цирк артисі.

ФОЛ [ағыл. foul] з а т. спорт. Спорттық ойындарда ережелердің бұзылуы.

ФОЛИО [ағыл. in folio] з а т. экон. Бухгалтерлік (есептік) кітаптарда рет нөмірі бірдей сол және оң беттер.

ФOLЛИКУЛИТ [лат. folliculitis] з а т. мед. Шап фолькулардың іріңді қабынуы.

ФOLЬГА [лат. folium] з а т. Айна жасауда, әсемдеп өрнек салуда және азық-түлікті орау үшін металлдан өте жұқа етіп істелген қаңылтыр тәрізді нәрсе.

ФOLЬКЛОР [ағыл. folklore] з а т. 1. әдеб. Халық арасында кең таралған, белгілі әрі халықтың өзі туындатқан шығармалар (аңыз-ертегілер, мақал-мәтелдер, өлең-жырлар, билер, әдет-ғұрыптар, салт-дәстүрлер және т.б.). 2. Фольклоршы, ауыз әдебиетін жинаушы.

ФOLЬКЛОРИСТИКА з а т. Ауыз әдебиеті мен халық музыкасын зерттейтін, халық творчествосы жайлы ғылым.

ФOLЬКЛОРЛЫҚ сын. Халық ауыз шығармашылығына, ауыз әдебиетіне тән.

ФOLЬКЛОРТАНУ з а т. әдеб. Фольклорды зерттейтін ғылым.

ФOLЬКЛОРШЫ з а т. Халық шығармашылығын, ауыз әдебиетін зерттеуші.

ФOLЬФАРГ з а т. экон. Польшадағы помещик шаруашылығы.

ФОН [франц. fond] з а т. 1. Полотнаға салынған суреттің негізгі түсі, жалты өңі. 2. ауыс. Бір нәрсе болып жатқан жердің жалты көрінісі.

3. инф. Жұмыс істеп тұрған активті терезе сыртындағы аймақ. 4. Орта, ая, табиғи фон – бір нәрсеге табиғи концентрацияның немесе табиғи заттардың әсер ету дәрежесі.

ФОН² [грек. phone] зат. тех. Телефон не радио арқылы алыстан естіліп тұратын дыбыс, шу. **ФОНАРИК** зат. Батареямен жанатын қолға ұстайтын шам.

ФОНАРЬ [грек. phonation] зат. Түнде қолға ұстап жүретін немесе іліп қоятын шишалы шам. **ФОНАРШЫ** зат. Фонарьды жөндеп, мезгілінде жағып тұрушы адам.

ФОНАЦИЯ [франц. phonation] зат. лингв. Дыбыстау мүшелерінің әрекеті нәтижесінде тіл дыбыстарының айтылуы я жасалу процесі.

ФОНД [франц. fond] зат. Кор. 1. Нақты бір мақсатқа арналған, жиналған, сақталған қаржы. 2. Бір нәрсенің жиналған топтамасы.

ФОНДЫҚ; фондық режим. инф. <ағыл. background mode> Жұмыс істеуші адамның назарын аудармай-ақ программаның өз тапсырмасын өрі қарай орындау режимі.

ФОНЕМА [грек. phonema] зат. лингв. Сөздің мағынасы мен түрлесін түрлендіре алатын тілдегі ең кіші дыбыстық бірлік.

Фонемалардың айырым белгілері. лингв. Фонемаларды бір-бірінен ажырататын белгілер.

ФОНЕМАТИКАЛЫҚ сын. Фонологияға қатысты, фонологияға тән.

ФОНЕТИКА [грек. phonetike] зат. лингв. 1. Тілдің дыбыстық жүйесін зерттейтін тіл білімінің саласы. 2. Тілдің дыбыстық құрылымы, дыбыстың құрамы, артикуляциясы, акустикасы, перцепциясы.

ФОНЕТИКАЛЫҚ сын. Фонетикаға қатысты, фонетикаға тән.

Фонетикалық алмасу. лингв. Қазіргі фонетикалық процестерге байланысты сөйлеудегі дыбыстық өзгерістер. **Фонетикалық әліпби.** лингв. Фонетикалық транскрипцияда (дыбыс таңбада) қолданылатын әліпби. **Фонетикалық жазу.** лингв. Емле ережелерін фонетикалық принципке негіздеп, сөздерді айтылуына жақындатып жазу. **Фонетикалық заңдылықтар.** лингв. Дыбыстардың өз қалпын сақтауы мен үздіксіз болып отыратын өзгерістерін, өзара алмасуы мен тіркестерін зерттеп отыратын дыбыстардың даму заңдылықтары. **Фонетикалық транскрипция.** лингв. Ауызша айтылған сөздің дыбысталуын неғұрлым дәл беру үшін қолданылатын жазу тәсілі.

ФОНЕТИСТ зат. лингв. Тілдің дыбыс жүйесін зерттейтін маман, ғалым.

ФОНО... [грек. phone] Дауысқа, дыбысқа қатысты айтылатын біріккен сөздің алашқы бөлігі, фонограф, фонограмма.

ФОНОГРАММА [грек. phone – дыбыс, gramma – әріп] зат. 1. Дыбыс жазылып алынған табақша пластинка, кішкене білік. 2. лингв. Сөздің дыбыстық құрамын нақты ажыратып көрсетуге қызмет ететін графикалық таңба, сөз дыбыстарының таңбасы.

ФОНОГРАФ [грек. phone – дыбыс, grapho – жазамын] зат. Дыбысты жазып алып, қайтадан естіретін аспап.

ФОНОГРАФИЯЛЫҚ сын. Фонографияға қатысты, соған тән.

ФОНОКАРДИОГРАФИЯ зат. спорт. Жүректің жұмысын оның дыбыс естіліміне байланысты сызып, тіркеуге негізделген зерттеу тәсілі.

ФОНОЛОГИЯ [грек. phone – дыбыс, logos – ілім] зат. лингв. Тіл дыбыстарын, фонеманы атқаратын қызметіне қарай зерттейтін тіл білімінің саласы.

ФОНОМЕТР [грек. phone – дыбыс, metron – өлшем] зат. линг. Дыбыстың айтылу, шығу күшін өлшейтін аспап.

ФОНОМОРФОЛОГИЯ зат. лингв. Фонология мен морфологияның байланысын, морфологиялық ерекшеліктерді фонологиялық құбылыстарды

зерттеу арқылы түсіндіретін, сөздер мен морфемалардың фонемалық құрамын тексеретін тіл білімінің саласы.

ФОНОН [грек. phone] зат. физ. Кристалл атомдарының (иондарының) және молекулаларының ығысу толқынына сәйкес келетін квазибөлшек.

ФОНОСЕМАНТИКА [грек. phone – дыбыс, semanticos – белгілеуші] зат. лингв. Тіл дыбыстарының мағыналық бейнелеушілік сипатын зерттейтін сала.

ФОНОСКОП [грек. phone – дыбыс, skopeo – қараймын] зат. лингв. Дыбыстардың өзгеруін, жеке дыбыстарды айтудағы бет құбылысы мен ерін қозғалысын бақылайтын аспап.

ФОНОТЕКА [грек. phone – дыбыс, theke – қойма] зат. Музыка шығармалары мен жеке адамдардың сөздері жазылып алынған пластинкалар, таспадар сақталатын орын.

ФОНТАН [итал. fontana] зат. Сәулет өнерінде негізі ғимарат төңірегіне салтанатты сипат беру әрі ауаны жақсарту мақсатымен орнатылатын су атқылайтын қосымша құрылыс.

ФОНТАНДА = ет. Судың т.б. сұйықтың шапшып атқылауы; бұрқақтау.

ФОНТАНДАТ = ет. Суды аспапқа атқылату, бұрқақтату.

ФОНТАНДАТУ Фонтанда етістігінің қимыл атауы.

ФОНТАНДАУ Фонтанда етістігінің қимыл атауы.

ФОРАМИНИФЕРАЛАР [лат. foramen (foraminis) – тесік, foro – көтерін жүру] зат. зоол. Тамырақтылардың құрамына кіретін қарапайым жануарлар отряды.

ФОРБАҒА зат. экон. Жеткізілімінің базистік шарттарын қамтитын база [Статушы тауарды өзінің есебінен тасымалдап, вагондарға тиеді немесе стансадағы қоймаға өткізеді, сатып алушыға көлік құжаттары мен басқа да коммерциялық құжаттарды табыстайды. Сатып алушы тауардың тасымал ақысын төлейді, барлық кеден құжаттарын ресімдейді, тауар көлік құйымына табысталаған сәттен бастап оның бүлінгені үшін жауапкершілікті міндетіне алады].

ФОРВАРД [ағыл. forward] зат. экон. Мәміле жасасылғаннан кейін әрі кеткенде 2–3 күн өткен соң жүргізілетін мерзімді есеп айырысу нысаны.

ФОРВАРДТЫҚ сын. Форвардқа тән.

Форвардтық маржа. экон. Қолма-қол ақшаға жасасылған мәміле бойынша валюта бағамы мен мерзімдік мәміле бойынша валюта бағамы арасындағы айырма.

ФОРЕЗИЯ [грек. phoreo] зат. биол. Кеңістікте бір организмнің басқалардың көмегімен орын ауыстыру құбылысы.

ФОРЕКС зат. экон. Валюта айырбастау операциясының атауы.

ФОРЕЛЛЕНШТЕЙН зат. хим. Троктолит терминінің синонимі.

ФОРЕЛЬ [нем. Forelle] зат. зоол. Тау өзендері мен көлдерінде тіршілік ететін, албырт тұқымдасына жататын кішігірім қызыл жолақты балық.

ФОРЗАЦ [нем. Vorsatz] зат. полигр. Кітап мұқабасы мен негізгі беттерін біріктіретін екі (үш) қабақты парақ.

ФОРИНТ [венг. forint] зат. экон. Венгрияның ақша бірлігі, 100 филлерге тең.

ФОРКАСТИНГ зат. экон. Деректерді пайдалана отырып, нарықтың ағымдағы бағытын жобалау.

ФОРЛАНД [нем. vor – алға, land – ел] зат. геол. Геосинклидік кешендердің қатпарлануы барысында тангенциальды кернеулер әсерін дәйім сезінетін енжар блоктардың не салғырт атыраптардың (кратонның, платформаның, массивтің) орогенмен жапсарласу жиегі қатпарлы белдеу алдында жатқан платформалық атырап.

ФОРМА [лат. forma] зат. 1. Заттың сыртқы түрі, тысқы пішін, көрінісі. 2. Белгілі бір мазмұнның сыртқы көрінісі болып танылатын түрі, үлгісі, құрылымы. 3. Белгілі бір мекеме қызметкерлеріне, әскери адамдарға, мектеп оқушыларына арналып, бірнәше үлгімен тігілген киім. 4. Түсті үлгі бойынша дайындалған ісқағаз үлгісі. 5. мат. Математикада барлық мүшесінің дәрежесі бірдей болып келетін бірнеше айнымалы шамалар көпмүшелігі.

ФОРМАЛА = ет. Белгілі бір түрге, пішінге, қалыпқа келтіру.

ФОРМАЛАН = ет. Формаға түсірілу, бір қалыпқа келтірілу.

ФОРМАЛАНУ Формалан етістігінің қимыл атауы.

ФОРМАЛАС сын. Сыртқы түрі ұқсас, пішіндес.

ФОРМАЛАТ = ет. Белгілі бір түрге келтірту, түсірту.

ФОРМАЛАТУ Формалат етістігінің қимыл атауы.

ФОРМАЛАУ Формала етістігінің қимыл атауы.

ФОРМАЛДЫ сын. Көрек көзге ғана істелетін, қағаз жүзінде, формализмге негізделген, көзбояушы.

Формалды арифметика. мат. Арифметиканы формалды жүйе ретінде тұжырымдау. **Формалды логика.** Формализм принциптеріне негізделген логика; ой формалары мен олардың байланысу формаларын зерттейтін ғылым.

ФОРМАЛДЫҚ сын. сөйл. **Формалды.**

ФОРМАЛДЫЛЫҚ зат. Қабылданған тәртіп тұрғысынан қажетті бір істі орындауда сырттай ұсақ-түйегіне дейін түп-түгел тізушілік.

ФОРМАЛИЗМ зат. 1. Істің мән-мазмұнын ескермей, оның сырттай көрінісіне ғана басым көңіл бөлу жолы. 2. Коркөмнөрге, әдебиетте, әдебиеттану мен басқа да ғылым саласында шығарманың түрін мазмұнынан бүтіндей бөліп алып, оны ең негізгі деп танытын идеалистік бағыт. 3. Белгілі бір іске селқас, немқұрайды, үстірт қараушылық. 4. кұқық. Мораль табиғатын зерттеуде әлеуметтік мазмұнға қарағанда формалдық-логикалық сәттердің басымдығын білдіретін этикалық принцип.

ФОРМАЛИН зат. мед. Залалсыздандыру үшін қолданылатын, ащы иісті уландырығыш дәрі.

ФОРМАЛИСТ зат. Жұмысқа немқұрайды, үстірт қарайтын кісі, формализмнің жолын қушы.

ФОРМАЛИСТІК сын. Формализм принциптеріне негізделген, сонымен байланысты.

ФОРМАНТ [лат. formans] зат. лингв. Сөз тудырушы, сөз өзгертуші қосымша.

ФОРМАТ [франц. format] зат. 1. Кітаптың, журналдың көлемі, пішімі, мөлшері. 2. инф. Компьютер жадында немесе басқа мәлімет сақтау құрылғысында ақпараттарды бейнелеу, орналастыру тәсілі.

ФОРМАТТАЛҒАН; форматталған диск. зат. инф. Пішімделіп сатылатын илгіз диск.

ФОРМАТТАУ; форматтау тақтасы. зат. инф. Мәтінді пішімдеу үшін пайдаланылатын стандартты операцияларды орындауға қызмет ететін параметрлер мен батырмалар жолы.

ФОРМАЦИЯ [лат. formatio] зат. қоғ.-с. а. яс. н. Қоғамның дамуындағы белгілі кезең және сол даму кезеңіне тән өндірістік тәсілдің сипатынан көрінетін қоғамдық құбылыс.

ФОРМАЦИЯЛЫҚ сын. Формацияға тән.

Формациялық талдау. геол. Геологиялық формацияларды зерттеу әдісі.

ФОРМИАТТАР зат. хим. Құмырсқа қышқылының тұздары және эфирлері.

ФОРМОВЩИК зат. Қалыптаушы, қалыпқа құю ісінің маманы, жұмысшы.

ФОРМУЛА [лат. formula] зат. 1. Қысқа, тұжырымды айтылатын қорытынды. 2. мат. Математикада шамалардың шартты белгілермен таңбалаған қатарлары. 3. хим. Химиялық

қосындылармен процестердің құрамын белгілейтін әріп таңбалары.

ФОРМУЛЯР [нем. Formular] зат. 1. Абонентке берілетін кітап туралы барлық мәліметтер толықтырылған кітап тізімінің есеп карточкасы. 2. экон. Азаматтық және сауда құқығындағы ұлгі шарт.

ФОРПОЛИМЕРЛЕР зат. хим. Молекулалардың құрамына осы немесе тізбектер тігілу реакцияларына сай жоғары молекулалық полимер түзуге қатысатын қабілеті бар функциялық топтар кіретін олигомерлер.

ФОРПОСТ [нем. Vorposten] зат. әск. Алдыңғы жақтағы шепте салынған қорғаныс орны, бекініс.

ФОРСАЖ [франц. forçage] зат. тех. Жылдамдықтың не қозғалтқыш қуатының бірден артуы.

ФОРС-МАЖОР [франц. force majeure] зат. құқық. Төтенше және болмай қоймайтын жағдайлардың туындауы; төтенше оқиға.

ФОРСТЕРИТ зат. хим. Магний силикаты.

ФОРСУНКА [ағыл. force-pump] зат. тех. Сұйық немесе ұнтақ тәріздес жанармайды бу қазандарының оттығына, қозғалтқыштардың цилиндрі ішіне бүркіп, шашып тұратын аридауы тетік.

ФОРТ [нем. Fort] зат. Камал құрылысы жүйесіндегі шағын бекініс орны, қорған.

ФОРТЕ [итал. forte] зат. муз. Қатты, күшті дыбыс.

ФОРТЕПЬЯНО [нем. Fortepiano] зат. муз. Ишекті соқпалы-клавишті рояль мен пианино музыка аспабының жалпы атауы.

ФОРТИФИКАЦИЯ [лат. fortificatio] зат. әск. Күңілгері және соғыс барысында қарулы күштердің жауынгерлік қабілетін көтеру, әскери қимылдардың тиімділігін арттыру, әскерді, басқару орындарын, халықты және шаруашылық нысандарын қарсылас шабуылдан қорғау үшін жергілікті жерде бекіндірудің теориясы мен практикасын қамтитын әскери-инженерлік өнер саласы.

ФОРТИФИКАЦИЯЛЫҚ сын. әск. Фортификацияға тән, фортификацияға қатысты.

ФОРТОЧКА зат. сөйл. Үйдің ауасын жаңартып, желдетуде пайдаланылатын терезенің ашылмалы көзі, желкөз.

ФОРТРАН [ағыл. fortran] зат. инф. Инженерлік және ғылыми есептерді шығаруға арналған жоғары деңгейдегі бағдарламалау тілі.

ФОРУМ [лат. forum] зат. Нақты бір мәселені сарапқа салу үшін тиісті жұртшылықтың бас қосқан үлкен жиыны.

ФОРУМШЫ зат. Форумға қатысушы.

ФОРФАРД-БАҒАМ зат. экон. Белгілі бір мерзімде өтелетін операциялар жүзеге асырылатын бағам.

ФОРФЕЙТЕР зат. экон. Форфейтинг нысанында несиелендіру кезінде вексельді не тұтас вексельдер пакетін сатып алуды.

ФОРФЕЙТИНГ [ағыл. forfeit] зат. экон. Импортшы ризалық берген вексельдерді экспортшылардан сатып алу нысанында сыртқы экономикалық операцияларды несиелендіру.

ФОРФЕЙТИРЛЕУ [ағыл. forfeit] зат. экон. Коммерциялық вексельдерді, сыртқы сауда мәмілері бойынша басқа да қарыз талаптарын сатушыға арналған тауар айналымынсыз экспортты несиелендіру; коммерциялық несиені банктік несиеге ауыстырудың түрі.

ФОРШОК [ағыл. fog – дейін, shok – дүмпу] зат. геол. Күшті жер сілкінуі алдында болатын болмашы дүмпу түрі.

ФОРЫМДЫ сын. Кескінді, тірлі, келбетті.

ФОСЕН зат. хим. СОС12 - көмір қышқылының хлор туындысы.

ФОСФАТ зат. хим. Техника мен медицинада қолданылатын фосфор қышқылының тұзы, минералды зат.

ФОСФАТАЗАЛАР зат. хим. Фосфор қышқылының күрделі эфирлерінің гидролизін тездетуші және организмде фосфаттардың дәрежесін көтермелейтін ферменттер.

ФОСФАТИДТЕР зат. биол. Организмде май, май қышқылдарын және холестеринді тасымалдауға қатысатын күрделі липидтер.

ФОСФАТТАУ зат. хим. Беттерді бояуға дайындауға және металдың бетіне жемірлікке қасиеттері бар ерімейтін фосфаттардан жұқа қабықша жалатуға арналған технологиялық операция.

ФОСФИДТЕР зат. хим. Фосфордың электрон, элементтермен химиялық қосылыстары.

ФОСФИН зат. хим. Фосфор гидриді, жағымсыз иісті газ РН₃.

ФОСФОНИЙ [итал. fosfonio] зат. хим. РН+4. Бір оң валентті радикал.

ФОСФОР [грек. phosphoros] зат. хим. Кейбір минералдарда, жануарлардың сүйегінде, жанды организмдер мен өсімдік клеткаларында болатын тез тұтанғыш әрі қараңғыда жылтырап тұратын химиялық элемент.

Фосфор қышқылы. хим. Фосфор тотықтары негізінде түзілетін оттекті қышқылы. **Фосфор тотығы.** хим. Фосфордың оттегімен біріккен қосылысы.

ФОСФОРЕСЦЕНЦИЯ [грек. phosphoros – жарық тасығыш, лат. essentia – әлсіз әсерді білдіретін журнал] зат. физ. Қоздыру әсері тоқтатқаннан кейін де белгілі бір уақытқа дейін созылатын люминесценция құбылысы.

ФОСФОРІЛДЕУ зат. хим. Органикалық қосылыстардағы сутек атомдарының фосфор қышқылдарының орынбасу процесі.

ФОСФОРІТ зат. хим. Кальций фосфаттарынан алынатын сұрылт сары түсті тыңайтқыш минерал.

ФОСФОРЛЫ сын. Фосфоры көп.

Фосфорлы тыңайтқыштар. Өсімдікті қорегіне қажетті фосформен қамтамасыз ету үшін қолданылатын минералды және органикалық заттар.

ФОТ [грек. photos] зат. Жарықталыну мен жарқыраудың ескіреніп өлшем бірлігі.

ФОТО [грек. phos, photos] зат. 1. Фотосурет, фотографиялық жолмен түсірілген сурет. 2. Жарыққа қатысты бар күрделі сөздердің бастапқы бөлігі.

ФОТОАЙҒАҚ зат. кіт. Бұлжартпай дәлелдеуді қажет ететін істерде пайдаланылатын фотоға түсірілген нысан.

ФОТОАЛЬБОМ зат. Фотосуреттер жапсырылған альбом.

ФОТОАППАРАТ зат. Фотосуретке түсіретін аспап.

ФОТОГРАФИЯЛЫҚ сын. Фотографияға тән.

ФОТОКАРТА зат. 1. Әск. Жергілікті жердің жоспарлы фотобейнесі мен сол жердің топографиялық картасында бар мәліметтерді қамтитын фотоқұжат. 2. Картографиялық көрсетулер, горизонтальдар, жазулар түсірілген фотопланның алынған полиграфиялық оптик.

ФОТОКАРТОЧКА зат. сөйл. **Фотосурет.**

ФОТОКАТОД зат. физ. Теледидарлық электрондық-сәулелік беру құралының катоды.

ФОТОКОЛОРИМЕТР зат. хим. Фотометрлік өлшеулер жүргізуге арналған аспап.

ФОТОКОРРЕСПОНДЕНТ зат. Суретке түсіру жұмысымен шұғылданатын журналист.

ФОТОКӨРМЕ зат. Көпшіліктің байқауы үшін фотосуреттер ілінген орын.

ФОТОКӨШІРМЕ зат. Бірнәрсенің түпнұсқадан суретке түсіріліп алынған данасы.

ФОТОҚАҒАЗ зат. Түсірілген фотосуреттерді шығаратын арнайы қағаз.

ФОТОҚОНДЫРҒЫ зат. Фотосуреттік құрылғы.

ФОТОҚҰЖАТ зат. Фотоға түсіріліп сақталған құжат.

ФОТОЛАБОРАТОРИЯ зат. Пленкалардағы көмескі бейнелерді айқындап, фотосуреттерді шығаруға лайықталған арнайы қондырғылармен, аспаптармен, электр шамдарымен жабдықталған жұмыс бөлмесі.

ФОТОЛИЗ [грек. phos – жарық, lysis – ыдырау] зат. физ. Жұтылған жарық әсерінен молекулалардың ыдырауы.

ФОТОЛИТОГРАФИЯ зат. Тақта не металл пластинкада жайпақ баспа формасын дайындаудың фотомеханикалық тәсілі.

ФОТОМӘРЕ зат. спорт. Бір немесе бірнеше жарысып келе жатқан спортшылардың (мәшине, ат т.б.) мәре сызығы бір мезгілде бірдей қып өтетін жағдайында олардың қайсысының бірінші болғанын мәре сызығын фотосуретке түсіру арқылы анықтау.

ФОТОМЕТР [грек. phos – жарық, metreo – өлшеймін] зат. Жарық күшін өлшеуге арналған аспап.

ФОТОМЕТРИЯ зат. физ. Физикалық оптиканың сәуленің энергетикалық сипаттамаларын қарастыратын бөлімі.

ФОТОМЕТРИЯЛЫҚ сын. Фотометрияға қатысты.

Фотометриялық талдау. физ. Әртүрлі заттардың инфрақызыл немесе ультракүлгін сәулеленуді, сол сияқты күндізгі жарықты өткізу, сіңіру немесе шашырап тарау мәлішерін өлшеуге негізделген талдаудың оптикалық әдісі.

ФОТОМЕХАНИКА зат. Фотографияны механика жолымен жүзеге асыратын тәсіл.

ФОТОМОДЕЛЬ [ағыл. foto – сурет, model – модель] зат. Жарнамалық мақсатта суретке түсетін сымбатты, келбетті адам.

ФОТОМОНТАЖ зат. Ортақ тақырыпқа құрастырылған фотосуреттер топтамасы.

ФОТОН [грек. phos (photos) зат. физ. Электромагниттік сәуленің кванты; элементар бөлшек.

ФОТООБЪЕКТИВ зат. тех. Фотоаппараттың бірнеше линзалардан тұратын бір бөлігі.

ФОТОӨНЕР зат. Фотографияның көрерменге әсер ететін барлық мүмкіншіліктерін пайдалану негізінде құрылған көркем шығармашылықтың бір түрі.

ФОТОӨТКІЗГІШТІК зат. физ. Электромагниттік сәуле әсерінен заттың электр өткізгіштігін өзгерту.

ФОТОПЕРИОДИЗМ зат. Қоңыржай белдеуде қоныстанған организмдердің тіршілік барысын уақыт кеңістігінде реттейтін маңызды белгілердің бірі, яғни күннің жарық мерзімі.

ФОТОПЛЕНКА зат. **Фотоүлдір.**

ФОТОПОЛИМЕРЛЕНУ зат. хим. Жарық әсерінен өтетін полимердің түзілу процесі.

ФОТОПРИНТЕР [ағыл. foto – сурет, printer – басып шығару] зат. Саңық камерамен түсірілген түрлі-түсті суреттерді басып шығаратын принтер.

ФОТОРЕЗИСТОР зат. Жұмысы ішкі фотоэффектіге негізделген, жарық әсерінен электрлік кедергісі кеміп, электрөткізгіштігі артатын шалаөткізгіш аспап.

ФОТОРЕПОРТАЖ зат. Газет-журнал беттерінде фотосуреттерді бір араға жинақтап жариялау арқылы берілген мәлімет, хабар.

ФОТОРЕПОРТЕР зат. Фоторепортаж ісімен айналысып жүрген фотограф.

ФОТОРЕЦЕПТОРЛАР [грек. phos – жарық, лат. receptio – қабылдау] зат. биол. Тірі организмдердің ішкі және сыртқы орта тітіркендіргіштерінің әсерін қабылдап, оларды ерекше электрхимиялық сигналдарға айналдыратын арнаулы сезімтал жүйке ұштары; жарық қабылдаушы және жарыққа сезімтал құрылымдар.

ФОТОРЕЦЕПЦИЯ [грек. phos – жарық, лат. receptio – қабылдау] зат. биол. Бір клеткалы организмдердің немесе арнаулы фоторецепторлық құрылымдардың жарық қабылдауы.

ФОТОСИНТЕЗ [грек. phos – жарық, synthesis – қосылыс] з. а. т. биол. Жатырақтардағы хлорофилдерде күн сәулесінің көмегімен органикалық емес заттардан, яғни көмір қышқыл газы мен судан органикалық заттардың түзілу процесі.

ФОТОСИТАЛДАР з. а. т. хим. Жарық сезгіш шыныны фототермохимиялық өңдеу арқылы алынатын ситалдар.

ФОТОСУРЕТ з. а. т. Заттың, адам тұрпатының фотографияға түсірілген кескіні.

ФОТОСФЕРА [грек. phos – жарық, sphaera – шар] з. а. т. Күн атмосферасының төменгі қабаты.

ФОТОТЕЛЕГРАММА з. а. т. Қолдан мәтін күйінде фототелеграф арқылы жеткізетін жеделхат.

ФОТОТЕЛЕГРАФ [грек. phos – жарық, tele – алыс, grapho – жазамын] з. а. т. Заттың бейнесін, суреттер, қолжазба, фотосуреттерді алыстан телераф немесе радио арқылы беретін техникалық құрал.

ФОТОТЕРАПИЯ [грек. phos – жарық, therapeia – қамқорлық] з. а. т. мед. Науқасты сәулелі жарығымен емдеу жолы.

ФОТОТЕРІМ з. а. т. Кітап-журналдарды фото тәсілімен теру.

ФОТОТРАНЗИСТОР з. а. т. Ішкі фотоэффektті негізінде жұмыс істейтін, фототоқты күшейту үшін транзисторлар құрылымдары мен жұмысы пайдаланылатын фотоэлектрондық шалаөткізгіш аспап.

ФОТОТЫНЫС: фототыныс алу. Жарықпен тыныс алу – өсімдік клеткасында жарықтың әсерінен оттектің сіңіріліп, көмірқышқыл газдың бөліну қарқынының арту процесі.

ФОТОТІЛШІ з. а. т. Газет-журналдарда ақпараттарды фото арқылы бейнелеп беретін тілші.

ФОТОҮЙІРМЕ з. а. т. Мектеп жанынан ашылған балаларды фотосурет өнеріне баулитын арнайы топ.

ФОТОҮЛДІР з. а. т. Фотографияда заттың бейнесін түсіріп алу үшін пайдаланатын жарық сезгіш лента.

ФОТОҮЛКЕЙТКІШ з. а. т. Шағын, кішкене суреттерді үлкейтетін аппарат.

ФОТОХИМИЯ з. а. т. Химия ғылымының жарық сәулелері әсерінен жүретін реакцияларды зерттейтін саласы.

ФОТОХИМИЯЛЫҚ сын. Фотохимияға қатысты, соған тән.

ФОТОХРОМДЫ: фотохромды шыны. хим. Сәулелен әсер еткенде қайтымды күңгірттенне алатын шыны.

ФОТОХРОМИЗМ [грек. photoschroma] з. а. т. хим. Жарық әсерінен және зат түсінің өзгеруімен өтетін молекула, ион, радикал құрылымының немесе электрондық күйінің қайтымды өзгеру құбылысы.

ФОТОХРОНИКА з. а. т. Болып өткен оқиғаны фотосуреттер арқылы көрсететін хабар.

ФОТОШАБЛОН з. а. т. Мәлдір және қарайтылған бөліктері; микросызбаның қабатты суреті бар шыны перде немесе фотоүлдір.

ФОТОШАҚПАҚ з. а. т. тех. Фотоаппараттың жарық беретін, түсіретін құрылысы.

ФОТОЭЛЕКТРОХИМИЯ з. а. т. хим. Электрондық өткізгіш; электролит жүйесінде жарық және электр энергияларының өзара өзгерулерін зерттейтін электрохимия бөлімі.

ФОТОЭЛЕМЕНТ [грек. phos – жарық, lat. elementum – табиғат бөлшегі] з. а. т. физ. Электрондар ағыны немесе электр тогы жарық арқылы басқарылатын электрондық құрылыс.

ФОТОЭТЮД з. а. т. Кездейсоқ, жеке бір тақырыпқа арналған шағын көлемді фотосурет.

ФОТОЭФФЕКТ з. а. т. физ. Заттан электромагниттік сәулелің әсерінен электрондардың шығу құбылысы.

ФРАГМЕНТ [лат. fragmentum] з. а. т. Музыкалық шығарманың, көркем мәтіннің үзіндісі.

ФРАЗА [грек. phrasis] з. а. т. 1. Әдеб. Аяқталған бір ойды білдіретін көркем сөз. 2. лингв.

Сөйлеудің пауза арқылы ажыратылатын, интонациялық-мағыналық жағынан дербес, ең шағын бірлігі.

Фазалық талдау. хим. Зерттелетін жүйенің құрамындағы жеке фазалардың құрамы мен құрылымын анықтайтын талдау әдісі.

ФРАЗЕОЛОГИЯ [грек. phrasis – сөйлемше, logos – ұғым] з. а. т. лингв. 1. Турақты сөз тіркестерін зерттейтін тіл білімінің саласы. 2. Белгілі бір тілге тән турақты сөз орамдарының жиынтығы.

ФРАЗЕОЛОГИЯЛЫҚ сын. лингв. Турақты сөз тізбектеріне қатысты.

Фразеологиялық байлауы мағына. лингв. Сөздің белгілі ғана сөздермен тіркесу арқылы, яғни фразеологиялық тіркестерде берілетін лексикалық мағынасы. **Фразеологиялық сөздік.** лингв. Тілдегі сан алуан турақты тіркестерді жинап, мағыналық жағынан бір жүйеге түсіретін лексикографиялық еңбек. **Фразеологиялық тіркес.** лингв. Турақты сөз тізбектері.

ФРАЗОГРАФИЯ з. а. т. Пиктография, логография, тұтас айды таңбалайтын жазудың дыбыстық түріне дейінгі түрі.

ФРАК [франц. frac] з. а. т. Алдыңғы екі етегі артық бойына қарай қығаштап ойып тіккен, ұзын етектегі ерлер киімінің түрі.

ФРАКЦИЯЛЫҚТАР з. а. т. Ежелгі заманда Балқан түбегінің солтүстік-шығысын мекендеген үндіеуропалық тайпалардың жалпы атауы.

ФРАКЦИОНЕР з. а. т. қоғ.-саяси. Саяси бір партияның ішінде өз алды оқшауланған шоғырдың мүшесі.

ФРАКЦИЯ [франц. fraction] з. а. т. қоғ.-саяси. Белгілі бір партия мүшелерінің парламенттегі, қоғамдық ұйымдардағы тобы немесе саяси партия ішіндегі бір топ болып, оқшауланған шоғыры.

ФРАКЦИЯЛЫҚ сын. Фракцияға қатысты. **Фракциялық конденсация.** хим. Газдық қоспаларды салқындатып бөлу әдісі.

ФРАКЦИЯШЫЛ сын. Алалық тудыруға бейім, жікшіл.

ФРАКЦИЯШЫЛДЫҚ з. а. т. Алалық тудыруға бейімдік, жікшілдік.

ФРАНК [франц. franc] з. а. т. Франция, Бельгия мен Швейцария елдерінің ақша бірлігі.

ФРАНКО [итал. franco] з. а. т. экон. Тауарды сатып алу-сату (жеткізу) мәмілесінде шартта көрсетілген жерге дейінгі көлік шығынын сатушы мен сатып алушы арасында бөлсуді білдіретін коммерциялық термин.

Франко баға. экон. Өнімді тапсырыс берушіге жеткізуге байланысты көлік шығынының орнын толтырудың көзделген тәртібін ескере отырып белгіленген көтерме сауда бааасы.

ФРАНКО-ТАЛАП з. а. т. экон. Сату шарты. Бұл шартқа сәйкес жүктерді тиеуге және тасымалдауға жұмсалатын тікелей шығындардың тауар бағасына енгізілуіне байланысты сатып алушы осы шығындардан босатылады.

ФРАНЦИЙ [лат. Francium] з. а. т. хим. Радиоактивті химиялық элемент, таңбасы - Fr.

ФРАНЦУЗ з. а. т. Франция мемлекетінің негізін құраған, үндіеуропа тіл тобының бірі болып саналатын халық, сол халық өкілі.

Француз тілі. лингв. Үндіеуропа тілдері шоғырының роман тобына жататын француз халқының тілі.

ФРАНЦУЗША үст. Француз тілінде, француз тілінде.

Французша күрес. спорт. Грек-рим, классикалық күрес түрінің XX ғ. 30-жылдарындағы кезеңдік атауы.

ФРАНЧАЙЗИНГ [ағыл. franchise] з. а. т. экон. Ұзаққа созылған іскерлік қатынас түрі.

ФРАНШИЗА [франц. franchise] з. а. т. экон. Сақтандыру шартының сақтандырушыны белгілі бір мөлшерден аспайтын залалдарды төлеуден босатуды көздейтін талдауы.

ФРАХТ [нем. Fracht] з. а. т. экон. Теңіз немесе әуе жолымен жүкті тасымалдау үшін төленетін ақы.

ФРАХТ-АУТ з. а. т. экон. Тауар сату кезінде жұмсалған көлік шығыны.

ФРАХТО-АВАНС з. а. т. Тасымал-аванс.

ФРАХТ-РЕЛИЗ з. а. т. экон. Тасымал-хабарлама.

ФРЕГАТ [франц. fregate] з. а. т. әск. 1. Үш дңгекті, желкенді соғыс кемесі. 2. Кейбір мемлекеттердің флотында крейсерлік, күзетшілік қызметіндегі соғыс кемесі.

ФРЕЗЕР [франц. fraise] з. а. т. тех. Металдан не ағаштан жасалған түрлі заттардың сыртын жою, өңдеуге арналған, бірнеше айналмалы тістері бар ұсталық сайман.

ФРЕЗЕРЛЕ= ет. Айналмалы тістері бар ұсталық сайманымен металдан не ағаштан жасалған заттардың сыртын жою өңдеу.

ФРЕЗЕРЛЕУ Фрезерле етістігінің қимыл атауы.

ФРЕЗЕРШІ з. а. т. Фрезер станогымен жұмыс істейтін маман жұмысшы.

ФРЕНОЛОГ з. а. т. Френология жолын қуған адам.

ФРЕНОЛОГИЯ [грек. phren – ақыл, logos – ілім] з. а. т. Адамның психологиясын бас сүйегінің бітіміне қарап білуге болады дейтін жалған ғылыми теория.

ФРЕНЧ з. а. т. Сыртынан бастырыла тігілген үлкен-үлкен төрт қалтасы бар әскери үлгідегі кеудеше.

ФРЕНЧАЙЗИНГ з. а. т. экон. Ірі корпорациялар мен ұсақ фирмалар не жекелеген кәсіпкерлер арасында жасалынған мәміле.

ФРЕОНДАР [лат. frigo] з. а. т. Тоңазытқыш машиналарда сұйытқыш реагент ретінде қолданылатын құрамында фторы бар қаныққан көмірсутектердің қосылыстары.

ФРЕСКА [итал. fresco] з. а. т. Дуалға, қабырғаға сылағы келпей тұрада салынатын сырлы сурет, кескіндеме.

ФРИЗДЕР з. а. т. Ұлт; Нидерландтағы халық.

ФРИКАТИВ [лат. fricatus] сын. лингв. Дыбыстау мүшелерінің жуысуынан сүзіліп шығатын ызың (дыбыс).

ФРИКАТИВТІ [ағыл. fricative] сын. лингв. Дыбыстауда ауа шұғыл шықпайтын, ызыңды.

ФРИКЦИЯЛЫҚ; фрикциялық жұмыссыздық. Қызметкерлердің жұмыс орнын ерікті түрде ауыстыруымен және жұмыстан уақытша босау кезеңдерімен байланысты (қызметкерлердің бір жұмыстан екінші жұмысқа ауысқан кездегі уақытша жұмыстан қамтылмауы) құбылыс.

ФРИСТАЙЛ [ағыл. freestyle] з. а. т. спорт. Тау шаңғысы спортында төменге жылдамдықпен түсуді акробатика элементімен ұштастыратын түрі.

ФРИСТАЙЛШЫ з. а. т. спорт. Фристайл спортымен шұғылданатын спортшы.

ФРОНТИНГ з. а. т. экон. Компания сақтандыру полисін тіркегеннен тәуелді басқа сақтандырушыға табыстайтын операция.

ФРОНТИТ [лат. frons] з. а. т. мед. Маңдай қуысының қабынуы.

ФРУКТУЗА [лат. fructus] з. а. т. хим. Жеміс-жидек шырыны, қантты, моносахаридтер тобына жататын затты з. а. т.

ФРУСТРАЦИЯ [лат. frustratio] з. а. т. псих. Мақсатқа жету жолында жеңу мүмкін емес (немесе субъективті қабылданатын) қиыншылықтардан объективті негізде туындайтын жүріс-тұрыс пен уайым ретінде танылатын адамның психикалық қалы.

ФТАЛОЗОЛ з. а. т. Дизентерия, гастроэнтерит т.с. ауруларды емдеу үшін қолданылатын суда ерімейтін ақ ұнтақ з. а. т.

ФТАЛОИЛАКРИДОН зат. хим. Клубтық бояғыштар өндірісінде қолданылатын антрохинон туындысы.

ФТАЛОИЛКАРБАЗОЛДАР зат. хим. Полициклді қосылыс.

ФТАЛОЦИАНОГЕНДЕР зат. хим. Мата бетінде тікелей фталоцианинді бояғыштар түзуші қосылыстардың ТМД-да қабылданған атауы.

ФТАМИНДЕР зат. хим. Ксантогенді бояғыштарға жататын синтетикалық бояғыштар.

ФТИЗИАТР [грек. phthisis – құрт ауруы, iater – дәрігер] зат. Фтизиатр мамандығына ие дәрігер.

ФТИЗИАТРИЯ [грек. phthisis – құрт ауруы, iatreia – емдеу] зат. мед. Медицианың өкпе туберкулезінің емдеу әдісін зерттейтін бөлімі.

ФТОНИТ зат. геол. Шөгінді тау жынысы.

ФТОР [грек. phthoros] зат. хим. Ащы иісті, улы газ түріндегі солғын сары түсті элемент.

Фтор қосылыстары. хим. Құрамында фторы бар химиялық заттар.

ФТОРИДТЕР зат. хим. Элементтердің фтормен бинарлы химиялық қосылыстары.

ФТОРКӨМІРТЕКТЕР зат. хим. Сутек атомдарының орнын түгелдей фтор атомдары басқан көмірсутектердің туындылары.

ФТОРЛАУ = ет. 1. Химиялық қосылыстарды фтормен өңдеу арқылы тотықтыру. 2. Өнімге фтор қосылыстарын енгізу.

ФТОРОЛИТТЕР зат. геол. Фторға бай шөгінді тау жыныстары.

ФТОРОМЕТРЛЕУ зат. хим. Фторидтер немесе фторидті кешендер көмегімен F-, Al³⁺, Fe³⁺, Si⁴⁺ және т. б. иондарды анықтауға арналған талдаулық әдістер жиынтығы.

ФТОРОФОРМ зат. хим. CHF₃ – фторкөміртек; тыныс жолдарын қоздыратын газ.

ФТОРЦЛАСТАР зат. хим. Фторлы полимерлердің, сонымен қатар этилен фтортуындыларының фторолефиндермен, этиленмен, пропиленмен және басқа олефиндермен қосаполимерлерінің техникалық атауы.

ФТОРЦЛАСТЫ: фторцласты эмальдар. хим. Фторцласты лак негізіндегі эмальдар.

ФТОРПОЛИМЕРЛЕР зат. хим. Макромолекулаларының құрамына фтор атомдары кіретін полимерлер; жылуға төзімді, химиялық тұрақты, диэлектрлік қасиеттері жоғары, үйкелу коэффициенті мәнделері төмен материалдар.

ФТОРСИЛИКАТТАР зат. хим. Кремний фторсутек қышқылының H₂SiF₆ тұздары.

ФТОРСУТЕК зат. хим. HF – фторорганикалық қосылыстар алуда қолданылатын шикізат.

ФУГА [итал. fuga] зат. муз. Музыкалық шығармадағы негізгі сарынның бірнеше дауыспен ұлғайтып, кеңейіп қайталануы.

ФУГАС [франц. fougasse] зат. Ішінде жарылғыш зат бар мина.

ФУГАСТЫ: фугасты бомба [снаряд]. әск. Нысананы атқылағанда оған оқтың не жалынның күшімен емес, жарылғанда пайда болатын газдармен әсер ететін жарылғыш зат.

ФУГАТ зат. хим. Суспензияны үйірткілегенде бөлінетін сұйық фаза.

ФУГИТИВТІК зат. хим. Идеалды газдар күйлерінің теңделуіндегі қысымының орнына қойғанда, ол теңделулерді реал газдардың қасиеттерін сипаттауға жарайтындай ететін шама.

ФУГУ зат. Улы балық.

ФУЖЕР [франц. fougere] зат. Үлкен рюмка тәрізді етіп жасалған шарап не сусын ішетін бокал.

ФУЗАРИОЗ зат. биол. Фузариум туысына жататын саңырауқұлақтар тудыратын өсімдік ауруы.

ФУКС [нем. Fuchs] зат. спорт. Бильярдда күштеген жерден торқалтаға түскен шар.

ФУКСИНДЕР зат. хим. Тоқыма емес материалдарды бояуда бояғыштар ретінде, сонымен қатар сия, түсті қарындаштар жасауда қолданылатын трифенилметан туындылары.

ФУКСИТ зат. хим. Минерал, құрамында 1-6% Cr₂O₃-і бар мусковиттің түрі; хроммусковит.

ФУКСИЯ [нем. Fuchsia] зат. өс. Гүлінің көбі ашық ал қызыл түсті, көбіне сән үшін үйде өсірілетін өсімдік.

ФУЛЬМИНАТТАР зат. хим. Күркіреуік қышқылдың тұздары.

ФУМАРОЛА [итал. fumarola] зат. Жанартаудан шығатын ыстық газдар мен су буы.

ФУМИГАНТТАР зат. хим. Газ немесе бу тәрізді күйде қолданылатын немесе қолдану кезінде газ тәрізді агент бөліп шығаратын пестицидтер.

ФУМИГАЦИЯ [франц. fumigation] зат. экон. Кеме трюмоларын, порт қоймаларын, жүктерді зиянкестерге қарсы дәрілеу.

ФУНГИЦИДТЕР [лат. fungus – саңырауқұлақ caedo – өлтіру] зат. хим. Ауыл шаруашылығы өсімдіктерінің саңырауқұлақ ауруларына қарсы қолданылатын химиялық заттар.

ФУНДАЛЬ [лат. fundus]: **фундаль безі.** анат. Адам мен омыртқалы жануарлардың қарынының қабырғасы мен түбінің шырышты қабаттында орналасқан без.

ФУНДАМЕНТ [лат. fundamentum] зат. 1. қ Ұр. Үйдің іргесі, табаны. 2. ауыс. Бір істің негізі.

ФУНДАМЕНТАЛДЫ сын. Іргелі, негізі нық, тиянақты, басты.

ФУНДАМЕНТАЛИСТ зат. экон. Банкінің немесе делдалдық компанияның нарық жағдайына талдау жасауға маманданған қызметкері.

ФУНДУК зат. өс. Кавказ бен Қырымда өсетін жаңғақ тектес бұталы өсімдік, сондай-ақ осы бұтаның жеуге жарайтын жемісі.

ФУНИКУЛЕР [франц. funiculaire] зат. Тік беткейлерге вагонды темір арқанмен сүйреп шығаратын, рельстерінің арасында вагон кейін сырғып кетпес үшін орнатылған тісті рейкалары бар тау теміржолы.

ФУНКЦИОНАЛ зат. мат. Бір не бірнеше функцияға тәуелді болатын айнымалы шаманы білдіретін математикалық ұғым.

ФУНКЦИОНАЛДЫ сын. Бір нәрсенің құрылысы, құрамынан емес, қызметінен болатын, соның әрекетіне байланысты.

ФУНКЦИОНАЛДЫҚ сын. Бір нәрсенің қасиеттеріне байланысы жоқ, тек атқаратын қызметіне сәйкес.

Функционалдық грамматика. лингв. Тілдің грамматикалық формаларының мәтіндегі, сөз ішіндегі қызметінен шығарылған мағынаны қарастыратын грамматика; лингвистикалық грамматика. **Функционалдық лингвистика.** лингв. Структуралық лингвистиканың бір тарауы ретінде пайда болған мектеп пен бағыттардың жиын-тығы. **Функционалдық стиль.** лингв. Сөздің көркем сөз, шаршысөз, ғылыми, ресми және сөйлеу тілі стилдеріндегі қолданыс ерекшелігі.

ФУНКЦИОНАЛИЗМ [лат. functio] зат. 20 ғасырдағы сәулет өнерінде өріс алған бағыт.

ФУНКЦИЯ [лат. functio] зат. 1. Өзіндей басқа бір өзгеріске тәуелді, соның әуенімен бірге өзгеретін құбылыс. 2. мат. Айнымалы шамалар арасындағы тәуелділікті білдіретін математикалық ұғым. 3. Дене мүшелерінің, организмнің атқаратын қызметі. 4. ауыс. Белгілі бір нәрсенің ролі, маңызы. 5. Қызмет бабына байланысты, жүктелген міндет, атқаруға тиісті істердің жалпы аумағы.

Функция тақырыбы. н.ф. <ағыл. function header> Функция идентификаторы және формальды параметрлер тізімін қамтитын функция сипаттамасының бастапқы бөлігі.

ФУНКЦИЯЛЫҚ сын. Функциясына қызметіне қатысты.

Функциялық талдау. хим. Берілген затқа тән функциялық топтарды анықтайтын талдау әдісі.

ФУНТ [ағыл. pound (sterling)] зат. Кейбір елдердегі ақша өлшемі.

Фунт стерлинг. қаржы. Англиядағы негізгі ақша өлшемі.

ФУРАЖКА зат. Жалпақ жиекті, маңдай алды биіктеу келген күнжағары бар жаздық басқым.

ФУРАН зат. хим. Бесмүйеші сақиналы оттектегі гетероциклді қосылыс.

ФУРАНОЗАЛАР зат. хим. Моносахаридтердің циклді түрлері.

ФУРАЦИЛИН зат. мед. С6Н16O4N4 - антисептикалық дәрі.

ФУРГОН [франц. fourgon] зат. 1. Үсті жабық, жүк таситын арба. 2. Жүк не жолаушылар тасушы автомобильдің, тіркemeniң белгілі бір жүкті (тамақ өнімі, жиһаз, мал, т.б.) тасымалдауға арналған арнаулы жабық қорабы.

ФУРКИ зат. Театр спектакльдерінде декорациялық жасау-жиһаздарды қажет кезінде сахнада жылжытып тұруға көмектесетін платформа.

ФУРМА [нем. Form] зат. Металлургиялық пештер мен агрегаттарда үрлеу процесінде қолданылатын құрылғы.

ФУРНИТУРА [франц. fourniture] зат. Ағаштан, металдан, басқа да материалдардан әшекей ретінде, болмаса айыбас, тартпа, қыстырма, ілгек ретінде жасалған заттар.

ФУРОР [лат. furor] зат. экон. Даңғаз табыс.

ФУРУНКУЛЕЗ [лат. furunculus] зат. мед. Денеге бірнеше сыздауықтың шығуынан терінің іріңді қабынуы.

ФУРУФУРОЛ [лат. furacilin] зат. хим. Фуран алуда, шайырлар өндірісінде еріткіш ретінде және т. б. қолданылатын альдегид, фуран туындысы.

ФУРШЕТ [франц. fourchette] зат. Ресми жиындардың үзілістерінде, салтанатты кештерде тұрып тамақтануға арналған жеңіл тағамдар дастарханы.

ФУСХИ зат. экон. Тауардағы қоспа үшін ретінде берілетін таразыдан кемітілген шегерім.

ФУТ [ағыл. foot] зат. Ағылшын өлшем жүйесіндегі 12 дюймге (30, 48 см) тең ұзындық өлшемі.

ФУТБОЛ [ағыл. football] зат. спорт. Әрқайсысы он бір адамнан құрылған екі команданың допты аяқпен тегіп жүріп, қарсы жақтың қақпасына түсіруді мақсат ететін спорт ойыны; аяқдоп.

ФУТБОЛКА зат. Спортшылар, сондай-ақ көпшілік қиетін қысқа жеңді, қайырма жағалы тоқыма жейде.

ФУТБОЛСҮЙЕР сын. Футбол ойынын тамашалағанды, ойнағанды ұнататын.

ФУТБОЛШЫ зат. спорт. Футбол командасының ойыншысы.

ФУТЗАЛ зат. спорт. Залда ойналатын шағын футбол.

ФУТЗАЛШЫ зат. спорт. Футзалмен шұғылданатын спортшы

ФУТУРИЗМ [лат. futurum] зат. XX ғасырдың бас кезінде әдебиет пен көркемөнер саласында реализмді жоққа шығарып, ескі дәстүрлер мен тәсілдердің бәрін күйрететіндей жаңа стиль тудырмақ болған буржуазияшы формалистік бағыт.

ФУТУРИСТ зат. Футуризм бағытындағы адам.

ФУТУРОЛОГИЯ [лат. futurum – болашақ, logos – ілім] зат. Адамзаттың және қоғам тұрмысының ежелкеген салаларының болашақтағы дамуы болжап білу мақсатын көздеетін кешенді ілім.

ФУТШТОК [нем. Footstock] зат. Теңіз, өзенкөл жағалауларындағы су өлшеетін орындарда судың деңгейін бақылау үшін қондырылған, бөліктерге бөлінген таяқша-аспап.

ФУФАЙКА зат. Тысы мен астары арасына жүн не мақта салып, сырғып тіккен шолпақ сырт киім.

ФУФАЙКАЛЫ сын. Фуфайка киген, фуфайкасы бар.

ФУШТЫ зат. көне. Тарақ.

ФҮРСАТ зат. ескікіт. Мүмкіндік, мүрсат.

ФЬЮЧЕРС зат. экон. Нақты материалдық

немес бейматериалдық өнімнің белгілі бір мөлшерін жеткізу немесе алу күні ескерілетін биржалық келісімшарт.

ФЬЮЧЕРСТІК: фьючерстік келісімшарт. экон. Биржа активін мәміле жасасу сәтінде тараптар белгілеген баға бойынша келешекте белгілі бір сәтте сатып алу-сату (жеткізу) жөніндегі стандарттық биржалық шарт, яғни келешектегі тауар жеткізілімі туралы келісім.

Фьючерстік мәміле. <ағыл. futures transactions> Тауар және қор биржасындағы мәміле түрі, мерзімдік мәміле.

ФЭКТОР зат. экон. Сауда фирмасының тапсыруымен сатып алушыдан борышты өндіріп алушы сенімді өкіл, агент, делдал.

ФЭКТОРИНГ зат. экон. Делдалдық сауда фирмасының өз тапсырыскеріне ұзақмерзімді келісімшарт негізінде қызмет көрсетуі.

ФЮЗЕЛЯЖ [франц. fuselage] зат. Ұшақтың барлық бөлшектерін тұтастыра бекітіп тұрған құрсауы, корпус.

ФЮЗЕН [франц. Fusain] зат. хим. Көмірдің құрамдас бөлігі.

ФЮЗЕНДЕНУ зат. хим. Өсімдіктердің лигнин-целлюлозалық тіндер қалдығының тотығып өзгеру процесі.

ФҮТНӨ [ар. فتنه] зат. 1. Таңғажайып, таңғаларлық, бойтартарлық. 2. Еліктіруші, қызықтырушы, арбаушы, алдамшы. 3. Көтеріліс, бүлік, бүлінішілік. 4. Ақылсыздық, есуастық.

ФІДИЯ зат. ескікіт. **Підія.**

ФЭН-ШУЙ [қыт. фэн – жел, шуй – су] зат. Дүниенің энергетикалық табиғатын танып білу арқылы қоршаған ортамен үйлесімділік іздеудің, адам денсаулығына, отбасы тіршілігіне, еңбек ету қабілетіне игі әсері туралы ежелгі қытайлық ілім.

X

X 1. Тілдің түбі таңдайдың артқы шенімен нық жымдаспай, тек жуысуынан пайда болатын ызың дауыссыз дыбыс. 2. Қазақ әлөпбіндегі осы тіл арты, ызың, қатаң дауыссыз дыбыстың графикалық таңбасы, әріп.

ХАБАР [ар. خبر] зат. 1. Болған іс, оқиға, сондай-ақ біреулердің хал-жайы жөнінде білдірілген қысқаша мәлімет. 2. ресми. Телерадио бағдарламалары арқылы берілетін ресми ақпараттар.

Хабар айтты. Сәлем жолдады, жеткізді, білдірді. **Хабар алды.** а) Хат-хабар келді, жай-жапсарды білді. ә) Құлағдар болды, хабарланылды. **Хабар берді.** Болған іс, оқиға жайын екінші бір жерге білдірді, мәлім етті. **Хабар етті.** Мәлімдеді, жеткізіп айтты. **Хабар жоқ.** Іс-түссіз, жым-жырт, хабарсыз. **Хабар салды.** Бір нәрсені мәлім қылды, білдірді, хабар жіберді. **Хабар тиді.** Хабар жетті, құлағдар болды. **Хабары бар.** Хабардар, білімді. **Хабары жоқ.** Еш нәрсе сезбейді, соңғы мәліметтері белгісіз, хабарсыз.

ХАБАРГЕР зат. Хабар беруші, тыңшы, жансыз.

ХАБАРДАР [ар.+ир. خبردار] сын. Біреудің я болмаса болған істің, оқиғаның мән-жайынан мағлұматы, дерегі бар, құлағдар.

ХАБАРДАРЛЫҚ зат. Бір нәрсе жайында мәліметі барлық, құлағдарлық.

ХАБАРЛА= ет. Болған оқиға немесе болатын іс жайлы айту, құлағдар ету, хабар беру.

ХАБАРЛАҒЫШ зат. Қабылдаған дыбысты естіретін аспап.

ХАБАРЛАМА зат. 1. Ауызша не жазбаша түрде қысқаша ғана баяндалатын мәлімет. 2. Құлақтандыру ретіндегі хабарландыру. 3. жаңа. Қолтелефон қызметі, галамтор арқылы екінші тарапқа берілетін, жазылатын хат.

ХАБАРЛАМАШЫ зат. Әр алуан тақырыптарға байланысты әңгіме, хабар беретін, айтатын адам.

ХАБАРЛАН= ет. *Хабар есту, мәлімет алыну.* **ХАБАРЛАНДЫР=** ет. *Хабар беру, хабардар ету, болар жайды білдіру.*

ХАБАРЛАНДЫРУ¹ зат. Бір іс жайлы газет-журналға басылған не қағазға жазып, іліп қойылатын құлақтандыру.

ХАБАРЛАНДЫРУ² *Хабарландыр етістігінің қимыл атауы.*

ХАБАРЛАНДЫРЫЛ= ет. *Хабар берілу, айтылу.*

ХАБАРЛАНДЫРЫЛУ *Хабарландырыл етістігінің қимыл атауы.*

ХАБАРЛАНУ *Хабарлан етістігінің қимыл атауы; хабар берілу.*

ХАБАРЛАС= ет. *Хабар алысу, хабар берісу.*

ХАБАРЛАСТЫҚ зат. Бір нәрсе жайында мәліметі болушылық.

ХАБАРЛАСТЫР= ет. *Хабар алысу, байланыстыру.*

ХАБАРЛАСТЫРУ *Хабарластыр етістігінің қимыл атауы.*

ХАБАРЛАСУ *Хабарлас етістігінің қимыл атауы.*

ХАБАРЛАТ= ет. *Хабар берізу, хабардар ету.*

ХАБАРЛАТТЫР= ет. *Хабар жібертізу, хабар бергіздірту.*

ХАБАРЛАТТЫРУ *Хабарлаттыр етістігінің қимыл атауы.*

ХАБАРЛАТУ *Хабарлат етістігінің қимыл атауы.*

ХАБАРЛАУ *Хабарла етістігінің қимыл атауы; болған, істелген іс жайлы хабар беру.*

ХАБАРЛАУШЫ зат. Бір нәрсе жайындағы мәліметті айтып жеткізуші.

ХАБАРЛАУШЫЛЫҚ зат. Мәлімет берушілік.

ХАБАРЛЫ сын. Бір нәрсе жайында мәліметі бар, хабардар.

Хабарлы сөйлем. линг. Бір істің жайын баяндау мақсатымен айтылатын сөйлем.

ХАБАРНАМА зат. окказ. Ғылыми ақпараттың берілу әдістері мен жалпы қасиеттерін, құрылымын зерттейтін пән; информатика.

ХАБАР-ОШАР зат. Біреу не бір нәрсе жайынан айтылар дерек, мағлұмат.

ХАБАР-ОШАРСЫЗ сын. Із-түссіз, дерексіз, мәліметсіз.

Хабар-ошарсыз кету. Азаматтың тұрақты тұрғылықты жерінде ұзақ уақыт бойына дерексіз жоғалуы.

ХАБАРСЫЗ сын. 1. Қайда, қалай екені белгісіз, дерегі жоқ, хабар-ошарсыз. 2. Хабар бермей, үн-түссіз, тым-тырыс. 3. ауыс. Ешбір түсінігі, хабары жоқ.

Хабарсыз қалды. Бейхабар болды, хабардар болмады. **Хабарсыз кетті.** Із-түссіз, ұшты-күйлі жоқ болды.

ХАБАРСЫЗДЫҚ зат. 1. Бір нәрсе жайынан хабары жоқтық, хабардар еместік, дерегі жоқтық. 2. Ешбір түсінігі жоқтық, түк білмеушілік.

ХАБАРШЫ зат. тар. Ертедегі қазақ тұрмысында екі ел, екі ауыл, ру арасына қатысты оқиғаларды жеткізуші адам, хабар әкелуші, хабар беруші, хабарлаушы. // Белгі беретін, хабар беретін.

ХАБАС ар.зат. ескікіт. Қапас, тар қапас.

ХАБЕРТИОЗ зат. вет. Қой мен ешкінің ішқұрт ауруы.

ХАБИБ ар.сын. ескікіт. Сүйікті, қадірлі.

Хабиб Алла. Алланың сүйген құлы, Алланың сүйіктісі.

ХАДАКРИСТАЛДАР зат. мин. Пойкиститтік құрылымда үлкен тұйірлі минералдардың (ойокристалдардың) ішіндегі ретсіз орналасқан ұсақ кірініді минералдар.

ХАДАЛИТТЕР зат. геол. Жанартау көмеінен тоғлаған лава құрамындағы әр түрлі қатты

кірікпелер.

ХАДИМ [ар. خادم] зат. Ескі, бұрынғы.

ХАДИС [ар. حديث] зат. діни. Мұсылман қауымы өмірінің әр алуан діни-құқықтық мәселелерін қамтитын, Мұхаммедтің сөзі мен істерін дәріптейтін аңыз әңгімелер; Ислам дініндегілердің ұғымы бойынша, Мұхаммед пайғамбардың айтқан қасиетті өсиеттері, сөздері.

Хадис ілімі. діни. Хадистерді зерттеуге арналған білім саласы [Ислам дамуының алғашқы кезеңінде-ақ жолдан қосылған жалған хадистер санының көбеюі мұсылман ғалымдары ортасында оларға қатысты сын көзқарас туғызды. Мұхаддистер айналымаа күмәнді материалдардың қосылып кеткенін, «жалған» өсиеттерді анықтап, шынайы өсиеттерді олардан тазарту үшін зерттеу жүргізу қажеттігін түсіндірді].

ХАЖ зат. діни. сөйл. **Қаж.**

ХАЖАРУЛ: хажарул асуад. діни. Қабада орналасқан қасиетті қара тас.

ХАЖИП ар.зат. ескікіт. Қайраткер, жоғары дәрежелі қызметші.

ХАЗМОФИТТЕР зат. өс. <грек. chasma – терең, жарық, phyton – өсімдік> Мүжілу өнімдері жиналатын жартастар жарықтарында өсетін, тастақты мекен орта өсімдіктері (липтофиттері).

ХАЗІР ескікіт. **Қазір.**

ХАЗІРЕТ [ар. حضره] зат. 1. Дін басы. 2. Ұлы мәртебелі, мырза, тақсыр.

Хазіреті Имам Ағзам. діни. Ғұлама Әбу Ханифа [Жоғары дәрежелі дін иесі, діни қағидаларға жүрірік, ғұлама Әбу Ханифа әл-Нұғман бин Сәбит әл-имам әл-ағзам (699-767 жылдар) – ханафиттік мазһабтың негізін салған сүнниттік төрт ұлы имамның бірі, исламның діни іліміндегі жазба дәстүрді қалыптастырушылардың бірі, ислам негіздері туралы бірнеше еңбектердің авторы, хадистер жинағын құрастырушы].

ХАЙАЛ ар.зат. ескікіт. Қиял; арман.

ХАЙДАР ир.зат. ескікіт. Арыстан; Хазіреті Ғалидің зипеті.

ХАЙЛА зат. **Айла.**

ХАЙЛАШЫ зат. Айлакер, қу.

ХАЙРИНГ [ағыл. hiring] зат. экон. Негізгі құрал-жабдықты жалдаудың орта мерзімдік шарты, экспорттың тауарға меншік құқығын жалгерге табыстамай несиелендіру нысандарының бірі [қысқа мерзімге арналған жалгерлік рейтинг, ұзақ мерзімге арналған жалгерлік лизинг деп аталады].

ХАЙРИЯ зат. Дәрігерлік көмек беретін орта білімі бар маман.

ХАЙТЭК-КОМПАНИЯ зат. экон. Жоғары технологиялық үдерістерді енгізіп, қолданушы компания.

ХАЙУАН [ар. حيوان] зат. 1. Төрт аяқты мақұлық, жануар. 2. ауыс. Ардан безіп, азғындаған қасқұнем, жаяуыз.

ХАЙУАНАТ [ар. حیوانات] зат. Жан-жануарлардың, мақұлықтардың жалпы аты.

Хайуанаттар паркі. Жан-жануарларды, мақұлықтарды бір араға жыпып, көшілікке көрсету шараларымен ішуге алатын мекеме.

ХАЙУАНАТХАНА зат. Айуанаттар паркі, зоопарк.

ХАЙУАНБАҚ зат. Хайуанаттар паркі.

ХАЙУАНДЫҚ зат. Мақұлыққа тән іс-әрекет, қатыгездік.

ХАЙУАНИ [ар. حیوانی] сын. Хайуанға тән, хас.

ХАЙУАНША үст. Хайуанға ұқсап, хайуан сияқты (іс-әрекет).

ХАЙЫЗ зат. ескікіт. Әйелдердің айында бір қайталану отыратын қан алмасу үдерісі, етеккір.

ХАЙЫЗДЫ сын. Әйелдердің етеккірі келген уақыты.

ХАЙЫЗ-НИФАС зат. ескікіт. **Етеккір.**

ХАЙЫР ар. зат. ескікіт. Жақсылық; садақ.

ХАЙЫР-ИХСАН ар. зат. ескікіт. Адамшылық, жақсылық.

ХАКАМ зат. діни. Түрлі құқықтық мәселелерді шешу үшін төрөлкке жүгінетін құқық билігі.

ХАКАС зат. Ресей федерациясы құрамындағы Хакас автономиялық облысының негізгі тұрғын халқы, осы ұлттың өкілі.

Хакас тілі. лингв. Түркі тілдерінің шығыс тармағының ұйғыр-оғыз тобына жататын, Ресейдегі хакас ұлтының тілі.

ХАКЕР [ағыл. hacker] зат. 1. Ешқандай құқығы жоқ болса да жүйелі программалық жасақтамаларға өзгеріс енгізуге әрекет жасайтын адам. 2. Басқарудың файлдарындағы мәліметтерді өзгертетін компьютерлік бұзақы. 3. Компьютермен және программамен әртүрлі тәжірибелер жасап, толық игеріп, кейде ешбір мақсатсыз-ақ оның мүмкіндіктерінің қырымен сырғып ұрып, шарықтау шегінде жұмыс істейтін, содан ләззат табатын білімқұмар адам.

ХАКИМ [ар. حَكيم] зат. 1. көне. Даулы мәселені шешетін тәуелсіз төреші. 2. Басқарушы, әкім. 3. Оққымысты, данышан, философ.

Хақим салды [қылды]. Жария қылды, жарлық етті, үкім етті.

ХАКИМДІК зат. Хақимге тән қасиет, әкімдік.

ХАКИМШІ зат. Басқарушы, әкім.

ХАКИМШІЛІК зат. Әкімшілік.

ХАҚ [ар. حق] зат. Нағыз шындық, шын, рас, ақиқат.

ХАҚ [ар. الحق] зат. діни. Құдайдың лақап аттарының бірі; Алла, Құдай.

Хақ дидарын көрді. Діни сенім бойынша, Алла тағаланың рақым, шапағатын көру. **Хақ ниет.** Тура, дұрыс ниет, адал, тізуді көңіл. **Хаққа жарады.** Аллага, Құдайға істеген ісі жақты. **Хаққа тапсырды.** көне. Алла тағалаға аманат етті. **Хақ тағала.** Жаратушы Құдай, Алла, Тәңірі. **Хақтың жауы.** Бұйрықты іс, Алланың ісі, жазмышы деген мағынада.

ХАҚИҚАТ [ар. حقيقة] зат. діни. Білім толысуымен байланысты сопылық сатының бірі.

ХАҚТЫҚ зат. Ақтық, дұрыстық.

ХАҚЫ зат. сөйл. 1. Ақы. 2. Біреудің адал еңбегі, үлесі, ақысы.

Хақын жеді. Еңбегін қанады, еңбекақысын бермеді, төлемеді. **Хақын жүктеді.** Обалына қалды, өділдіктен тайды.

ХАҚЫ зат. Ерік, құқық.

Хақы бар. Ерікті, құқыққа ие.

ХАҚЫЛЫ сын. Толық ерікті, құқылы.

ХАҚЫНДА шыл. Туралы, жөнінде, жайында.

ХАЛ [ар. حال] зат. 1. Бойдағы қуат, әл-дәрмен, шама. 2. Тап болған жағдай, жай-күйі.

Халден кетті. Ойға алған ісін орындай алмайтын болды, мүмкіншілігі шектеулі болды. **Хал сұрады.** Аурудың хал-жайын біліп, көңілін сұрады, жайын білді. **Хал үстінде.** Дүние салу алдында, өлім аузында; өлі мен тірінің арасында, өлім аузында. **Халі бітті.** Әлі кетті, күш-қуаты қалмады, қозғалуға да шамасы келмеді. **Халі қынға түсті.** Жағдайы мүшкіл болды, қиындады. **Халі мүшкіл.** Жағдайы тым ауыр; жаман күйге тап болды. **Халін [хал-жайын, жағдайын] сұрады.** Жай-күйді, ахуалды білді.

ХАЛАЙЫҚ [ар. خلایق] зат. Бір араға жиналған көпшілік, дүйім жұрт.

ХАЛАЛ [ар. حلال] зат. діни. 1. Рұқсат етілген әрекет, пайдалануға тыйым салынбаған тағам, зат. 2. Некелесуге тыйым салу жүрмейтін әйел немесе ер адам. 3. Бауыздалған малдың немесе аңның еті. 4. Қажыға қол тапсырып қайтқан, шашын қырғызып, күнделікті киімін киіп, әдеттегі тіршілігіне кірісуге даяр адамның күйі.

ХАЛАП: халап болу. кіт. Сәйкес, сай, мағыналас болу.

ХАЛАС [ар. خلاص]: халас болды. а) Құтқарылды, босатылды. ә) Әр бәледен таза болды, арылды.

ХАЛАТ зат. Матадан тігіліп, әдетте іш киім немесе дағдылы киім үстінен, сондай-ақ жалаңаш денеге де киетін жеңілдеу, ұзынша сырт киім.

ХАЛАТТЫ сын. Үстіне халат киген, халаты бар.

ХАЛАФ¹ ар. зат. сын. **Теріс.**

ХАЛАФ² сын. ескікіт. Қарсы.

ХАЛ-АХУАЛ зат. Тұрмыс күйі, тірлік жайы; жағдай.

ХАЛҒАТ [ар. خلعت] зат. ескікіт. Сыйлыққа берілген бағалы киім; шапан.

ХАЛЕ ар. сын. ескікіт. Қалы. (Қымбат, бағалы).

Хале тон. Құрметті шапан, тон.

ХАЛЕЛ ар. сын. ескікіт. Сүйікті, аяулы.

Халел Алла ескікіт. Алланың сүйіктісі, Алланың досы.

ХАЛЕТ зат. көне. Жағдай, хал-ахуал деген мағынада.

ХАЛ-ЖАҒДАЙ зат. Жай-күй, ахуал.

ХАЛ-ЖАЙ зат. Тұрмыс жағдайы, ахуал.

ХАЛИД [ар. خالد] сын. Мәңгі, өшпейтін, өлмес.

ХАЛИЛ ар. зат. ескікіт. Дос, жолдас.

ХАЛИМ [ир. حليم] зат. тамақ. Бидай мен еттен жисырма сағатқа жуық қайнатылып пісірілетін тағам.

ХАЛИС [ар. خالص] сын. көне. Шын, нағыз, таза, адал.

ХАЛИФ [ар. خليفة] зат. көне. Билеуші, патша.

ХАЛИФА [ар. خليفة] зат. көне. Орта ғасырларда мұсылман дініндегі елдердің діни мен үкіметін бір өзі басқарып отыран мемлекет билеушісінің құрметті атағы, лауазымы.

ХАЛИФАТ [ар. خلافة] зат. көне. Халифа өулеттері билеген, солардың қол астында болған ел, патшалық.

ХАЛИФАТТЫҚ зат. Патшалық.

ХАЛИЯЛЫ сын. ескікіт. Байтақ, іргелі.

ХАЛИЯН ар. зат. ескікіт. Қалы.

ХАЛ-ҚАДЕР зат. Қолдан келер шама-шарық, мүмкіндік.

ХАЛ-ҚАДЕРІНШЕ үст. Шама-шарқы келгенінше, мүмкіндігі болғанынша.

ХАЛЛА: халла тон зат. діни. Жұмақта килетін тон.

ХАЛЛАҚ ар. зат. Жаратушының есімдерінің бірі.

ХАЛСЫЗ сын. Нашар, әлсіз, ойдағыдай емес.

ХАЛУА [ир. حلوی] зат. тамақ. Тәтті тағам; күйдірген, майға қуырлынған ұнды шекер ерітілген суға шылап әзірлеген тәтті шекер, алуа.

ХАЛФЕ [ар. خليفة] зат. діни. Мұсылманша оқудың белгілі кезеңін аяқтағандарға берілетін атақ, шанаға дейінгі дәреже; қалы.

ХАЛФЕЛІК сын. Халфеге тән, соған қатысты.

ХАЛЫҚ [ар. خلق] зат. 1. Белгілі бір елді, мемлекетті мекендейтін адамдардың жалпы жиыны. 2. Ел-жұрт, бұқара, көпшілік. 3. саяси. -әлеум. Мемлекеттің, елдің тұрғындары, тарих субъектісі, белгілі бір қоғамның тарихи тағдыры ортақ таптарының, ұлттарының, әлеуметтік топтарының жиынтығы. 4. Тілдік-мәдени мағынада этнос ұғымымен бір.

Халық айтса, қате айтпайды. Халық айтса, қалы айтпайды (жұрт, көпшілік қателеспейді, дәл, тұрасын, шындықты айтады). **Халық артисі.** Әртисінің өнер саласында жоғары шеберлікке қол жеткізген адамға мемлекет тарапынан берілетін ресми жоғары атақ. **Халық әдебиеті.** әдеб. Ауыз әдебиеті. **Халық өні.** муз. Авторы белгісіз халық шығармасының туындысы ретінде вокалдық музыканың жанры. **Халық бұқарасы.** Қарапайым халық, қалың көпшілік, ел. **Халық [ұл] достығы.** Бір мемлекетте тұрып жатқан ұлттар мен ұлыстар, халықтар арасындағы сенімге, ынтымаққа негізделген қарым-қатынасы. **Халық жасағы.** өск. Жұмылдыру кезінде армия қатарына шақыруға

жатпайтын адамдардан құралған жасақ, бөлімше, бөлім және құрамалар түріндегі еріктілердің уақытша әскери құрамалары. **Халық жасақшылары.** сов. Қоғамдық тәртіпті бұзушылармен күресуші ерікті ұйымның мүшелері. **Халық жауы.** саяси. ХХ ғасырдың отызыншы жылдары кеңестік өктемдік, үстемдік замандағы бірсыпыра адамдарға таңғалған жалған саяси жала, ауыр айып. **Халық жыры.** Ел аузында сақталған жыр. **Халық комиссары.** тар. совет. КСРО-да министрліктер құралғанға дейін Халық комиссариаттарын басқарған үкімет мүшелері. **Халық қалауысы.** а) Халықтың ұнатып, қолдаған адамы. ә) п у б л. Халық атынан сайланған депутат. **Халық [ел] қамын ойлады.** Ел мүддесін ойлады, ел қамын жеді. **Халық педагогикасы.** Ғасырлар бойы атадан балаға мирас болып келе жатқан тәрбие үлгісі. **Халық поэзиясы.** Халыққа тән, халықтың иілігі болып саналатын әдеби шығарма. **Халық прозасы.** Қара сөзбен ауызша айтылған байырғы ертегі, аңыз әңгімелер т.б. тәрізді шығарма. **Халық салымдарының орналастырылуы.** экон. Халық салымдарының түрлі банктерге, компанияларға, қорларға, қаржы ұйымдарына, акционерлік қоғамдарға орналастырылуы. **Халық санағы.** саяси. әлеум. Белгілі бір уақыт шеңберінде бүкіл елдің халқының немесе оның бір бөлігінің демографиялық, экономикалық, әлеуметтік сипаттағы ақпараттарын жинау, өңдеу, жариялау, тарату мақсатындағы жалтымемлекеттік статистикалық шаралар. **Халық санағының уақыты.** Халық санағы өткізілетін күнтізбек жылдың маусымы, адамдардың қозғалысы анағұрлым аз болатын мерзім. **Халықтар Достығы ордені.** тар. совет. Халықтар арасындағы ынтымақ үшін күресушілер мен социалистік қоғамды дамытудағы қосқан үлесі үшін жеке адамдарға және ұйым, мекемелерге берілетін жоғары награда. **Халық театры.** Көркемөнерпаздардан құралған ойын-сауық ұжымы. **Халық тұрмысы денгейінің статистикасы.** Халықтың материалдық және рухани қажеттіліктерінің қанағаттандырылуы мәселелерін зерттейтін статистика саласы. **Халықтың адамы болды.** Көпшіліктің қалаулы кісісі, ел қамын жеген ер болып өсті. **Халықтың әл-ауқаты.** экон. әлеум. Халықтың әлеуметтік-экономикалық және тұрмыс жағдайының қажеттерін қанағаттандырудың сипаттамасы. **Халықтың әлеуметтік қорғалуы.** экон. Заңмен (экономикалық, құқықтық, әлеуметтік) тиынақталған, инфляция, жұмыссыздық, кедейлік сияқты тұрақсыздандырушы факторларға қарсы әрекет ететін кепілдіктер жиынтығы. **Халықтың денсаулығы.** экон. Адамдар қауымдастығының негізгі қасиеті, оның табиғи жайкүйі [Адамдар қоғамының әрбір мүшесінің жеке бейімделген реакциясын және бүкіл қауымдастықтың нақты бір аймақтың белгілі бір жағдайларында өздерінің әлеуметтік және биологиялық функцияларын неғұрлым пәрменді атқаруға қабілеттілігін көрсетеді]. **Халықтың [елдің] қамын жеді.** Ел мұңын жоқтады, ел мүддесін ойлады. **Халықтың орналасу тығыздығы.** физ. геогр. Белгілі бір территорияның 1 шаршы шақырмына келетін адам саны. **Халықтың өмірлік әлеуеті.** экон. Жасқа қатысты өлім-жітімнің белгілі бір деңгейі сақталған жағдайға орайлас есептелетін белгілі бір жастағы адамдар тобының алдағы өмір суретін жылдарының саны [Өмірлік әлеует адам-жылымен есептеледі. Бұл көрсеткіш әлеуметтік демография деп аталған демография саласына қатысты]. **Халықтың өмірлік қарекеті.** экон. Адамның бүкіл құмыры бойында өзінің биологиялық және әлеуметтік ролін жүзеге асыру процесінде үнемі атқаратын іс-әрекеті. **Халықтың табысы.** экон. Жеке қажеттерді қанағаттандыру үшін халыққа ақшалай нысанда түсетін қаражат [Оның құралуының негізгі көздері: қосалқы шаруашылықты қосқанда табыстың барлық түрлері, зейнетақы, жәрдемақы, стипендия, салымдар бойынша пайыздар, сақтандыру өтемдері

және басқа түсімдер түріндегі төлемдер]. **Хақтың ісі.** Құдайдың ісі, тағдыр, жазмыш. **Халық тілі.** лингв. Белгілі бір тарихи дәуірде қалыптасқан халықтың тілі, қарым-қатынас құралы. **Халық үстіндегі адам.** Басқаның еңбегімен күн көретін адам. **Халық шаруашылығы.** Халықтың қоғамдық құрылыстағы өндіріс, кәсіпорындарының жүйесі.

ХАЛЫҚ-АЗАТТЫҚ с ы н. Бостандық, еркіндік жолындағы күреске қатысты.

ХАЛЫҚАРАЛЫҚ с ы н. 1. Сыртқы саясатқа, халықтар мен елдердің өзара байланысына қатысты, соларға тән. 2. Көптеген халықтарға тараған, солардың арасында болатын, интернационалды.

Халықаралық арена. к і т. Бүкіл әлемдік көлем. **Халықаралық аудит стандарты.** э к о н. Аудиторлық тексеруді оңтайландырып, жеңілдететін, халықаралық тәжірибені ескеретін, кейбір аудиторлық фирмалар (құымдар) сапасының салыстырылуын қамтамасыз ететін нормалар мен жалпы ережелер кешені. **Халықаралық ахуал.** с а с я с и. Мемлекетаралық қатынастардың жай-жапсары, жағдайы. **Халықаралық байланыс.** а) с а с я с и. Мемлекеттер, халықтар арасындағы қатынас. ә) т е х. Телефон, телеграф, радио, спутниктік техникалық құралдар арқылы басқа алыс-жақын иетелдермен қатынас. **Халықаралық бухгалтерлік стандарт.** э к о н. Бухгалтерлік есепті жүргізудің нақтылық және инфляциялық процестерді және олардың кәсіпорынның материалдық-өндірістік босалқы қорларын бағалауға ықпалын ескеретін жалпы ережелер түріндегі бағдары. **Халықаралық бірлік жүйесі.** 1960 жылы Парижде өткен мөлшер мен салмақ туралы XI Генералдық конференцияда барлық ғылыми, техникалық, халықшаруашылығы салаларына және білім жүйесіне арналған қабылданған физикалық шамалардың әмбебап бірлік жүйесі.

Халықаралық валюта қатынастары. э к о н. Дүниежүзілік шаруашылықта валютаның жұмыс істеуі кезінде қалыптасатын, ұлттық шаруашылықтар қызметінің нәтижелерін өзара айырбастауға қызмет көрсететін қоғамдық қатынастар жиынтығы. **Халықаралық валюта өтімділігі.** э к о н. Жеке елдің елдің немесе барлық елдердің өзінің сыртқы міндеттемелерін қолайлы төлем қаражатымен үздіксіз төлеу мүмкіндігі. **Халықаралық еңбек бөлінісі.** э к о н. Қоғамдық еңбек бөлінісі дамуының жоғары статысы, жеке елдің елдердің өнімнің осы елдер айырбастайтын белгілі бір түрлерін өндіруге мамандануы. **Халықаралық есеп айырысу.** э к о н. Әртүрлі елдер мен фирмалардың өкілдері арасындағы экономикалық, саяси және мәдени байланыстар негізінде туындайтын есеп айырысу. **Халықаралық келісімдер.** с а с я с и. Орындалуы міндетті, халықаралық қауымдастық мүшелерінің арасында, мейлі ол егеменді мемлекеттер болсын немесе халықаралық құымдар болсын кез келген келісімшартқа отыру. **Халықаралық қауым.** с ө й л. Дүниежүзі, әлем. **Халықаралық қауіпсіздік.** с а с я с и. а) Халықаралық қатынастар жүйесінің тұрақсыздандыру, конфронтация, қарулы қақтығыстар мен соғыстар қауіп-қатерінен қорғалуы. ә) Бүкіләлемдік бейбітшілікті бұзуды немесе халықтар қауіпсіздігіне қатер төндіруді жоққа шығаратын халықаралық қатынастар қалпы. **Халықаралық қоғамдастық.** Ортақ мүдделі халықтардың құймасыдан бірлестігі. **Халықаралық құқық.** з а н. <ағыл. international law> Мемлекеттер мен халықаралық байланыстың басқа да қатысушылары арасындағы қарым-қатынастарды реттейтін заңдық ұстанымдар мен нормалардың жиынтығы. **Халықаралық ланкестік [терроризм].** с а с я с и. Мемлекет басшыларының, топ адамдардың, жалпы халықтың үрейін ұшыру мақсатында адамдарға немесе жеке меншікке бағытталған бір мемлекет өкілдерінің екіншісіне қарсы акті жасау, құймдастыру, жүзеге асыруға жәрдемдесу, қаржыландыру немесе қолдау көрсетуі немесе оған жол беру әрекеттері (БҰҰ-ның адамзаттың қауіпсіздігі мен бейбітшілікке қарсы қылмыстар Кодексінің жобасындағы анықтамаға

сөйкес). **Халықаралық лаңкестік.** Мемлекетаралық саяси күштер, дін, саясат арасындағы алақоздік, қасақана қылмыстық іс-әрекет. **Халықаралық лизинг.** э к о н. Әртүрлі елдердің кәсіпорындары мен құымдары жасасатын жалгерлік шарт [Лизингтік фирма мен жалгердің немесе лизингтік фирма мен жеткізушінің (жалға берілетін мүлік иесінің) әртүрлі елдерде болатынығымен сипатталады]. **Халықаралық маркетинг.** э к о н. Ұйым орналасқан елден тыс жерлердегі тауарлар мен қызметтер маркетингі. **Халықаралық монополиялар.** э к о н. Барынша көп пайда алу мақсатымен дүниежүзілік шаруашылықтың бір немесе бірнеше саласын бақылайтын жеке және акционерлік кәсіпорындардың ірі бірлестіктері [Олар шетелде күрделі жұмыс-құымдары бар ұлттық (ұлттаралық) трестер мен концерндер, меншікті-халықаралық (ұлттаралық) монополиялар және фирмаларлық одақтар (картельдер, синдикаттар, трестер) нысанында болып келеді]. **Халықаралық несие.** э к о н. Мемлекеттер, халықаралық банктер, қаржы құымдары, жеке банктер мен фирмалар, басқа да заңды және жеке тұлғалар халықаралық ынтымақтастық барысында мерзімділік қайтарыммен және пайыз төлеу шартымен беретін несие. **Халықаралық өзендер.** геогр. Екі немесе бірнеше мемлекеттің территориясын бөліп тұратын өзендер. **Халықаралық сауда.** э к о н. Қалыптасқан мемлекеттік ұлттық шаруашылықтар арасындағы тауарлар мен көрсетілетін қызметтер айырбасы. **Халықаралық сауданы ырықтандыру.** э к о н. Халықаралық сауданы дамыту жолында тұрған кедендік және тарифтік емес кедергілерді азайту үдерісі. **Халықаралық сауда-саттық.** э к о н. Халықаралық рынокта жабдықты сатып алуға берілген тапсырыстарды орналастырудың немесе кешенді нысандарды салу және басқа жұмыстарды орындау, сондай-ақ инжинирингтік қызметтерді көрсету үшін мердігерлерді тартудың конкурстық нысаны. **Халықаралық саяси төртін.** с а с я с и. Халықаралық қатынастар жүйесіндегі қандай да бір сапалық жағдайды, қалыптатуға қолданылатын ұғым. **Халықаралық сот.** з а н. Біріккен Ұлттар Ұйымының негізгі сот органы [1945 жылы құрылаған. Орналасқан жері – Гаага қаласы]. **Халықаралық сөздер.** лингв. Сыртқы тұлғасы жағынан бірдей, мағынасы жағынан толық не жартылай сөйкес келетін, ғылым, техника, саясат, мәдениет, өнер саласындағы халықаралық құымдарды білдіретін, әртүрлі тілде, оның ішінде туыс емес тілдерде қолданылатын сөздер; интернационализмдер. **Халықаралық стандарт.** Стандарттау жөніндегі халықаралық ұйым қабылдаған және тұтынушылардың қалың көпшілігінің қолы жетімді стандарт. **Халықаралық тәртiптiр.** с а с я с и. <ағыл. international regimes> **Халықаралық қатынастардың қандай да бір саласында әлемдік қауымдастық мүшелерінің талап-тілектеріне сөйкес келетін принциптер, ережелер, нормалар, процедуралар жиынтығы.** **Халықаралық тілдер.** лингв. Әртүрлі мемлекеттерде тұрып жатқан халықтардың өзара қарым-қатынас құралы ретінде пайдаланылатын тілдер [Шиджин, лингва francaдан бірнеше тілдің араласып, сауда жүйесіне қолданылатын гибридтілдер, көбінесе мемлекеттер арасында шекаралық аймақтарда кездеседі]. **Халықаралық ұйымдар.** с а с я с и. Мемлекеттердің немесе олардың құрылымдарының, сондай-ақ қоғамдық құымдардың, ұлттық қоғамдардың, үкіметтік емес сипаттағы қауымдастықтардың, әртүрлі мемлекеттердің атынан жүретін жеке мүшелердің бірлесуі [Қоғамдық өмірдің әртүрлі (саяси, экономикалық, әлеуметтік, мәдени, ғылыми-техникалық және т. б.) салаларында ортақ мақсаттарға жету үшін құрылады және халықаралық өріптестіктің аса маңызды түрі болып табылады]. **Халықаралық шарт.** с а с я с и. э к о н. Тең құқықты екі немесе бірнеше мемлекеттің арасындағы немесе халықаралық құымдардың арасындағы олардың саяси, экономикалық, мәдени т. б. ынтымақтастық саласындағы

өзара құқықтары мен міндеттерін белгілеуге, өзгертуге немесе тоқтатуға қатысты ерікті келісім.

ХАЛЫҚ-ДЕМОКРАТИЯЛЫҚ с ы н. Даму барысы бұқаралық демократияға қатысты.

ХАЛЫҚНАМА з а т. Халықтардың тұрмысын, салт-санасын, мәдениетін зерттейтін білім саласы.

ХАЛЫҚТЫҚ с ы н. Ел мүддесіне тән, соған лайық.

Халықтық [халық] медицина [медицинасы]. Халықтың емдеу әдістері мен жолдары, дәрілік құралдар, шөптер, гигиеналық ұғым-салт жөніндегі ғасырлар бойы жинаған білім-тағылымының жиынтығы. **Халықтық өнер.** Бір халықтың өзіне тән, елдік тарихымен бірге жасап, біте қайнасқан көркем өнері. **Халықтық рух.** Бір этносқа тән өршілдік, асқақ сезім. **Халықтық сот.** Халық сайлаған заң орынының ресми адамы.

Халықшылық [халық] аяғының жолын ұстаған, соны қолдаушы.

ХАЛЫҚШЫЛДЫҚ з а т. қоғ. -с а с я с и. XIX ғасырдың соңы кезеңіндегі төңкерістік қозғалыста жұмысшы табының жетекшілік ролін жоққа шығарып, шаруалар қауымын көксеген ұсақ буржуазиялық бағыт.

ХАЛЬКОЗИН [грек. chalkos] з а т. хим. Сульфидтер классына жататын минерал; мыс кені.

ХАЛЬКОПИРИТ [грек. chalkos – мыс, pyrites – пирит] з а т. хим. Сульфидтер классына жататын минерал; мыстың ең маңызды кені.

ХАЛЬЦЕДОН [грек. chalcodon] з а т. хим. Минерал, кварцтың бір түрі.

ХАМЕЛЕОН [грек. chamaileon] з а т.

1. Тіршілік ететін орта жағдайына сөйкес түсін өзгертіп отыратын ыстық жақ жәндігі.

2. а у ы с. Жеке басының пайдасы үшін ой-пікірін, көзқарасын өзертпе қоятын құбылмалы адам.

ХАМЕФИТТЕР з а т. Жаңадан өркендеу бүршіктері тотырақ бетіне жақын орналасқан өсімдіктер тобы.

ХАМИД [ар. حمد] с ы н. ескі кіт. Мақтаулы, текті, бекзанда.

ХАМИЛ ар.з а т. ескі кіт. Іштегі бала; жүк, нәресте.

ХАМИТ: хамит тілдері. лингв. Семит тілдерімен ұқсас тілдерді білдіретін тіл біліміндегі XIX ғ. қолданылған термин.

ХАМСА¹ з а т. Майшабақ тектес кішкене теңіз балығы.

ХАМСА² [ар. خمسة] з а т. Орта ғасырда жасалған, әлемге белгілі Шығыс ақындары Низамидің, Хусраудың, Науадидің бес дастандық шығармаларының аттары.

ХАМХАМ з а т. діни. Көкпен түскен төрт қылыштың бірі [Діни аңыз бойынша көкпен төрт қылыш текен: 1. Хамхам. 2. Самсам. 3. Зұлтықар. 4. Зұлперен].

ХАМЫР [ар. خمير] з а т. ескі кіт. Ашыту арқылы жасалатын шараптың түрі.

ХАН з а т. тар. Байырғы хандық мемлекеттегі ең жоғары лауазым, билік иесі, ел билеуші.

Ханға сәлем бермейді. Шаруасына ісі сай, мұртын балта кеспейді. **Ханға сәлем бермейтін.** а) ж а ғ ы м д ы. Өрмінез, намысшыл. ә) ж а ғ ы м с ы з. Тәкаппар, өркеуде. **Хан болсын, қара болсын.** көне. Кім болса, ол болсын. **Хан [хан жарлығы] екі айтпайды [екі болмайды].** көне. **Хан айтса орындалмай қалмайды, хан екі сөйлемейді, айтқанын істетеді, орындаатады.** **Хан жақсы ма?** э т н. Қазақтың ұлттық ойын-сауығының бірі. **Хан жарлығы екі болмайды.** Бұйрық сөзсіз орындалады. **Хан нем.** Мәннің ханымы, табынатын бас иемдеген мағынада. **Хан көкірек адам.** көне. Өте төкаппар адам туралы айтылады. **Хан көгерді.** а) э т н. Ақ киізге отырғызды, хан етіп сайлады. ә) Сый тұтып, құрмет көрсетті. **Хан нәсілі.** Тексті, асыл тұқымды, хан ұрпағы. **Ханның қара өгізін сойып алғаннан жаман не бар.** көне. Өктем таттың аяусыз, қаныпезер қылығы туралы айтылады. [Ескі заманда ханның малын барымталаған кісі

немесе руды ел оны әденеше есе етіп төлеуге мәжбүр болған, ал барымташы кісіні хан үкімімен мақсарлаған, құртып жіберу дәстүрі болған]. **Хан ордасы.** Хан отыратын, билік жүргізетін орын, хан сарайы. **Хан сайлауы.** саяси. Қазақ ордасында қалыптасқан ең жоғары билік иесін, ел басшысын сайлаудың рәсімі мен жөн-жоралғысы [Ежелгі түріктің қият руынан шыққан Шыңғыс хан ұрпағы қазақ ордасында ақсүйек, айрықша текті әулет деп саналып, солардан хан сайланған. Қазақ ордасының, мемлекеттілігінің туын көтерген Керей мен Жәнібектен тараған ұрпақ қазақтың үш жүзіне ортақ саналған. Осындай жеке әулеттен хан сайлау ел бірлігі үшін аса маңызды рәсім болды. Осының нәтижесінде хан сайлау – ру таласынан тысқары, барлық ұлыс үшін тең дағудағы ортақ игілікке айналды]. **Хан сарқыты.** этн. Хан сайланған соң атқа мініп, ордаға түскен кезде әр тайпадан, әр тараптан арнайы іріктелген адамдар ханның өрістеуі малын, қозы-лақ, құлын-тайына бейін түк қалдырмай бөліске салу рәсімі [Оның мәні – ханға малдың керегі жоқ. Хан – ел иесі, жұрт тұрғасы, елде бар болса, ханға да бар, ханның халықтан бөтен тілегі болмауы тиіс дегенге саяды. Сайлауға келе алмаған жұрт тойдан дәм татады, сарқыт алады, хан малының тұқымы қалан елге құт әкеледі]. **Хан сыртынан жұдырық.** Доқ, айбат қылу, қоқан-лоқы, қыр көрсету деген мағынада. **Хан тажы.** Қызыл-жасыл ақық, жалт-жұлт еткен гауһар, меруерт сияқты асыл тастармен әшекейлеген ханның сәнді баскімі. **Хан талау.** көне. Ханталау (елді дұрыс басқара алмаған хандардың жазасы). **Хан тәңірінің биігіне шаншылды.** Ең биік белеске көтерілді, аспанмен теңесті деген мағынада (Хан тәңірі атты биік бейнелене айтылып тұр).

ХАНА [ир. خانة] зат. Тұрғын үй немесе үйдің өз алдына бөлек бір бөлмесі.

ХАНАДАН зат. ескі кіт. Әулет, династия. **ХАНАКА** [ир. خانگاه] зат. Орта Азияда дәруіштерге арналып жасалған, жатақханасы бар мешіттер.

ХАНАС зат. ескі кіт. **Әәзіл.** **ХАНДЫҚ** зат. 1. Ханға берілген атақ, дәреже. 2. Белгілі бір территорияны билеген ханның қол астындағы мемлекеттік бірлестік.

ХАНЗАДА зат. тар. Арғы заты, шыққан тегі хан тұқымынан тараған ұрпақ, ханның ұлы, немересі.

ХАНЗАДАЛЫҚ сын. Ханзадаға тән, соған лайық.

ХАНЗУ зат. Қытай ұлтының өз елі ішіндегі атауы.

ХАН-ҚАРА зат. Хан мен жалпы қара халық. **ХАНҚЫЗЫ** зат. зоол. Кішкентай қызыл қоныз.

ХАНСУ зат. сөйл. **Ханзу.** **ХАН-СҮЛТАҢДАР** зат. Хан мен билеп-төстелуші шонжарлар, сұлтандар.

ХАНТАЛАПАЙ зат. этн. Қызыл (сақа) асық алышынан түссе болды, ортада жатқандарын жапа-тармағай талап алатын қазақтың ұлттық ойыны.

Ханталапайға салды. Талауға, талапайға түсірді.

ХАНТАЛАУ¹ зат. этн. саяси. Ел сенімін ақтамаған, дарынсыздығымен емес, қорқаулығымен жексұрын болған, ақылсыздығын зана емес, арамдығын, аярлығын танытқан, түзелмейтін әміршінің мал-мүлкіні тигерге тұяқ қалдырмай бөлісіп алу әрекеті.

Ханталауға түсті. Ханталапайға салу, талап ақтау.

ХАНТАЛАУ² зат. Ойын асықтарын шашып жіберіп, талапай-талай деп, тиген тигенімен іліп алатын балалар ойыны.

ХАНТЫ: ханты тілі. зат. Финн-угор тобына жататын тілдердің бірі, остяк тілі [Хантыманси және Ямал-неңец автономиялы аймақтарында, Түмен облысында кең тараған тіл].

ХАНША зат. тар. Хан тұқымынан шыққан әйел жынысты адам, ханның қызы, қарындасы.

ХАНШАЙЫМ зат. тар. Хан тұқымынан шыққан жас қыз, бикеш.

ХАНШЫЛ сын. Ханды жақтаушы, соның сойылын соғушы.

ХАНШЫЛДЫҚ зат. Ханды жақтаушылық, соның сөзін сөйлеушілік.

ХАНЫМ зат. 1. тар. Ханның әйелі, зайыбы. 2. Әйел адамға қарата салтанатты түрде сөйлегенде оның тегі мен атағына қоса айтылатын сыпайы түрдегі қаратпа сөз.

ХАРАБ [ар. خراب] : хараб болды. Қиын, нашар, мүшкіл болды.

ХАРАЖ [ар. خراج] зат. көне. Салықтың түрі.

ХАРАКАТ [ар. حركة] зат. Араб жазуындағы қысқа дауыстыларды білдіретін дәйекше белгілер.

ХАРАМ [ар. حرم] сын. діни. 1. Пайдалануға рұқсат етілмейтін зат, тыйым салынған әрекет (халалға қарама-қарсы) 2. Үйленуге немесе некелесуге болмайтын жағдайлар. 3. Пайдалануға тыйым салынған тағам, ішімдік. 4. Құмарлық ойынға және ойын-сауыққа салынатын тыйым. 5. Қажыға қол таспыруға барған адамға қару асынуға, күнделікті киіммен жүруге, мұрт, сақал басып, шаш алуға, жыныстық қатынас жасауға және т. б. салынатын тыйым.

ХАРАМЗАТ ар. зат. ескі кіт. **Күнәһар.**

ХАРАП [ар. خراب] : харап болды. Быт-шыты шықты, құрыды, жойылды.

Харап етті [қылды]. Быт-шытын шығарды, құртты, жойды.

ХАРБИЯ ар. зат. Соғыс мектебі.

ХАРЕМ ар. зат. ескі кіт. Гарем, әйелдер бөлмесі.

ХАРИЗМА [грек. charisma] зат. 1. Аса дарындылық; қандай да бір тұлғаның қисынын түсіндіруге келмейтін, айналадағыларға қатты ықпал ету, әсер ету мүмкіндігі. 2. пед. Жеке тұлғада оған бас игізетіндей және оның мүмкіндіктеріне сөзсіз сенетіндей қасиеттер бар деп білу [Бұл феномен топтасу процесінде өз мұраттарын жеке бір адамға түгелдей дарыған деуге бейім шағын және әсіресе үлкен топтарға тән].

ХАРИЗМАЛЫҚ сын. Харизма қасиетіне ие. **Харизмалық жетекші.** Үйірімпіздығымен қызметкерлерді алға қойылған міндеттерді орындауға жұмылдыра алатын адам.

ХАРИУС [лат. thymallus] зат. зоол. Тұщы суларда өсіп-өнетін, лосось тұқымдасына жататын ірі балық.

ХАРТИЯ зат. 1. лингв. Ескі қолжазба материал, құжаттар. 2. Саяси-қоғамдық, саяси мәнді құнды құжаттар.

ХАС [ар. خاص] сын. 1. Шын мәніндегі, нағыз, нақ, дәл. 2. Бір нәрсенің бойына тән, соған лайық.

ХАСАН ар. сын. ескі кіт. **Жақсы.**

ХАСИДИЗМ зат. мөд. 18 ғ. 30 жылдарында Украинаның кедей еврейлерінің арасында пайда болған иудаизмнің мистикалық бағыты.

ХАСИЛ ар. зат. Нәтиже, қорытынды, пайда, өнім.

ХАСЛАТ ар. зат. Сипат, тұр, қасиет.

ХАССА ар. сын. Нағыз, айқын.

ХАСТЕ зат. ескі кіт. Сырқат, ауру.

ХАСТЕЛЛОЙ [ағыл. hastelloy] зат. хим. Никель негізіндегі қышқылдарға төзімді құймалардың жаты атауы, құрамында 33% молибден, 23% хром, кейде 29% хобальт бар; құрылымдық материал ретінде машина жасау мен авиация өндірісінде қолданылады.

ХАСЫЛ ар. зат. ескі кіт. Орындалу, тілегіне жету; нәтиже, қорытынды.

ХАСІЛ¹ [ар. حاصل] зат. Өнім, түсім.

ХАСІЛ²: хасіл болды. Ойлағаны іске асты, тілегі орындалды.

ХАТ [ар. خط] зат. 1. Біреуге немесе бір мекемеге хабар жіберу үшін жазылып қойылған не

жөнелтілген мәтін. 2. Сөз ретінде қағаз бетіне түсірілген графикалық таңбалардың жүйесі, жазу.

Хат білді [таныды]. Сауатын ашты, оқып, жазып үйренді, оқып білім алды. **Хат жазысу.** Хат арқылы қатынасу, хабарласу. **Хат жолдады.** Хат жазды. **Хатқа жүйрік.** Жазуға шебер, тез жазғыш, тез оқығыш. **Хатқа түсті.** Жазылып алынды. **Хатқа түсірді.** Қағазға түсіріп жазды, кітап етіп шығарды. **Хат өлен.** әдеб. Арнау өлеңінің бір түрі [Қазақ өмірінде өлеңмен хат жазысу ертеден орын алған. Кейін бұл үлгі поэзияға келді. Абайдың «Мен сәлем жазамын» деп басталатын өлең хат өлең үлгісінде берілген...]. **Хат салды.** Хат жазды жіберді. **Хат таныды.** Оқып, жазға білді, сауатын ашты. **Хат таныту.** Сауат аштыру, сауаттандыру. **Хат тіркеуші.** Басқа мекемелерден келген хаттарды хаттаушы редакция қызметкері.

ХАТА [ар. خطأ] сын. ескі кіт. Қате; кемшілік.

ХАТЕП зат. Түйе ерінің (ашамайы не ауыттының, көтебінің) біріне-біріне түйістіріп қосқан екі басы.

ХАТҚАЛТА зат. Хат салуға арналып қағаздан жасалатын қалташа, конверт.

ХАТСАУАТ зат. жерг. Сауат ашу, әріп тану.

ХАТТА үст. көне. Тіпті, кейде.

ХАТТА=ет. Есепке алынған заттарды тізімге, хатқа түсіру, ресмилеу.

ХАТТАЛ=ет. Есепке алыну, тіркелу, қағазға, шаруашылық кітабына жазылу.

ХАТТАЛУ Хаттал етістігінің қимыл атауы.

ХАТТАМА зат. <грек. protokollon> Жиналыстың қағазға түсірілген, жазба түріндегі толық мазмұны.

ХАТТАМАШЫ зат. Жиналыс мазмұнын хаттамаға түсіріп отыратын адам, хатшы.

ХАТТАНУШЫ зат. Сауатты, білімі бар, көзі ашық адамдар.

ХАТТАС=ет. Хаттау жұмысына атсалысу, заңдастыруға қатысу.

ХАТТАСУ Хаттас етістігінің қимыл атауы.

ХАТТАТ=ет. Есепке алдырту, жаздырту.

ХАТТАТУ Хаттат етістігінің қимыл атауы.

ХАТТАУ Хатта етістігінің қимыл атауы.

ХАТТАУЛЫ сын. Тіркелген, есепке алынған, есеп кітабына жазылған.

ХАТТАУШЫ зат. Кеңсеге келген хаттар мен қажетті құжаттарды т.б. тіркеуші адам.

ХАТ-ХАБАР зат. Ауызша не жазбаша түріндегі дерек, мағлұмат.

ХАТХАНА зат. Газет-журнал редакциясы мен мекемелерге жіберілген хат-хабарларды қабылдайтын бөлім.

ХАТ-ШОТ зат. Жазу-сызу, есеп-қисап ісі.

ХАТШЫ зат. тар. <франц. secretaire>

1. Партия, комсомол комитетінің және олардың бастауыш ұйымдарының жетекшісі. 2. Белгілі бір мекеменің ісқағаздарын жүргізуші қызметкер, сондай-ақ, жиналыстарда мәжіліс барысын жазып отыруға белгіленген адам.

ХАТШЫЛЫҚ зат. Хатшыға жүктелген қызмет, міндет.

ХАТЫМ [ар. ختم] зат. діни. Белгілі бір шараның қарсаңында діндарлардың құранды түгел оқып, аяқтап шыққан кезі және соның құрметіне берілетін ас-су, қатым.

Хатым қылды. діни. Оқуды аяқтап шықты, тамадады.

ХАТЫМ: хатым құран. зат. ескі кіт. Құранды бастан-аяқ оқу.

ХАУА зат. діни. **Хауана.**

ХАУАНА [ар. حواء] зат. діни. Барша адам атаулының ең алашқы анасы, Адам ата пайғамбардың жұптысы.

ХАУАС ир. сын. ескі кіт. Әуес (Құштар, ынтық, құмар).

ХАУЫЗ [ар. حوض] зат. <франц. bassin> Су сақтайтын, жан-жағы, түбі шегенделген шұңқыр.

ХАУЫПСІЗДІК зат. сөйл. **Қауіпсіздік.**

Хауіпсіздік комитеті. Ұлт, мемлекет мүддесін қауіп-қатерден сақтау шараларымен айналысатын коллегиялы ұйым. **Хауіпсіздік советі.** Біріккен Ұлттар Ұйымының халықаралық жағдайды шешелістіруге бағытталған әрекеттерге қарсы тиісті шаралар қолдануға құқығы бар тұрақты органы.

ХАФИЗ ар. зат. діни. **1.** Құранды жатқа білетін мұсылман. **2.** Қорғаушы, көшіруші, ара тұрушы (Алланың 99 атының бірі).

ХАФІЛ сын. ескікіт. **Бекер.**

ХАФІЛАТ сын. ескікіт. *Ештеңе мен ісі жоқ.* **ХА-ХА** едік. Қатты күлгенде шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

ХА-ХАХАЛА = ет. Қарқылдап қатты құлу.

ХА-ХАХАЛАУ *Ха-хала етістігінің қымыл атауы.*

ХАШИЕ [ар. حاشية] зат. Табақтың ернеуіндегі, кітаптың ішкі мәтініндегі кейбір сөздерді сол кітаптың шетіне шығарып жазып түсінік беру.

ХАЯС [ар. حياء] зат. көне. Ұят, ар.

ХАЯТ [ар. حياة] зат. көне. Өмір, тірлік.

ХӘКІМ [ар. حکم] зат. ескі кіт. сөйл. Әкім.

ХӘКІМШЛІК зат. Әкімшілік, билік.

ХӘМЛӘ ар. зат. Айла-әрекет.

ХӘЛӘЛ [ар. حلال] зат. ескі кіт. **Адал.**

ХӘРЕКЕТ [ар. حركة] зат. ескі кіт. **Әрекет.**

ХЕДЖ [ағыл. hedge] зат. экон. Бағаның болашақта қолайсыз өзгеруі қатерінен сақтандыру, осы қатерден сақтандыруға арналған өзара шарт; бағаның ықтимал төмендеуінен сақтандыру үшін жасасылған мерзімдік мәміле.

ХЕДЖЕР [ағыл. hedge] зат. экон. Фьючерстік биржада хеджерлеу операциясын жүзеге асыратын кез келген кәсіпорын (банк, фермер, кәсіпкер).

ХЕДЖЕРЛЕ = ет. экон. <ағыл. hedging> Сатушы мен сатып алушыны болашақта баға мен валюталар бағамының ықтимал өзгеруі қатерінен сақтандыру мақсатымен жасасылған хедж-мәміле жасасу.

ХЕДЖЕРЛЕУ *Хеджерле етістігінің қымыл атауы.*

ХЕДЛАЙНЕР [ағыл. headliner] зат. Көптен күлкен танымал тұлғаның фестивальде, концертте т. б. ең соңғы боп өнер көрсетуі.

ХЕЛИНГ зат. спорт. Ирландықтардың қоғалдағы хоккейге ұқсас ұлттық байырғы спорт ойыны.

ХЕМОГЕНДІК: хемогендік шөгінділер. геогр. <лат. chimia – химия, грек. genes – туған> Мұхит түбіндегі және мұхит түбі су қабатында өтетін химиялық және биохимиялық процестердің нәтижесінде қалыптасатын шөгінділер (мыс, темір-марганец тасбериштері).

ХЕМОЖҰТЫЛУ зат. экон. Қатты дененің бетімен заттектерді сіңіру (адсорбция) [Бұл кезде адсорбцияланған молекула мен қатты дене арасында химиялық өзара әрекет пайда болады].

ХЕМОҚҰРЫЛЫМСЫЗДАНУ = ет. Жебір орта әсерінен жүретін материалдар құрылымсыздануы.

ХЕМОСИНТЕЗ [лат. chimia – химия, грек. synthesis – қосылыс] зат. экон. Минерал заттектерді (аммиакты, күкіртсутекті және т. б.) химиялық тотықтыру арқылы алынатын энергия есебінен органикалық заттектерді синтездеу үдерісі.

ХЕМОСОРБЦИЯ [лат. chimia – химия, sorbere – сіңіру, жұту] зат. кен. Қатты заттардың бетінде заттардың химиялық қосылыс түзіп, шоғырлануы.

ХЕМОСОРУ зат. биол. Сіңіретін зат (сорбит) пен сіңіргіш зат (сорбент) химиялық әрекеттесіп, жаңа зат түзетін сорбцияның түрі.

ХЕМОСТАТ зат. хим. Биосинтез өнімдерін үздіксіз бөліп алып отыратын шала өткізгіш жармақты ферменттер.

ХЕМОТАКСИС зат. Көбішелердің химиялық тітіркендіргіштерге қарай қозғалуы немесе ашиқтауы.

ХЕМОФОБИЯ зат. экон. Адамның сапасы төмен тамақтан, ластанған ауадан, химияға қатысты тұрмыстық қолданымдағы заттардан химиялық улану қаупінен қорқушылығы негізінде қалыптасатын, дами келе ауруға барабар деңгейге жететін жағдайы.

ХИАФАТ ар. зат. ескікіт. Кескін, кейін, тұр.

ХИБАИ сын. көне. Күйз шатырлы.

ХИДЖАБ [ар. حجاب] зат. Мұсылман әйелінің көшеге шыққанда бетін, денесін жасыру үшін киетін киімі, чадра, паранжа, жамылғы.

ХИЖРА [ар. هجر] зат. Мұсылман дінін ұстанатын елдердегі жыл санау жүйесінің басталар күні.

ХИКАЯ [ар. حكاية] зат. **1.** Бастан кешкен жағдай, болған іс, оқиға. **2.** Алуан түрлі әжайып оқиғалар жайлы жазылған, шығыс әдебиетіндегі әңгіме, новелла тәрізді көркем шығарма.

ХИКАЯЛА = ет. Хикая етіп әңгімелеу, баяндау.

ХИКАЯЛАУ *Хикаяла етістігінің қымыл атауы.*

ХИКАЯЛЫ сын. *Ғажайып сырға толы.*

ХИКАЯТ [ар. حكايات] зат. ескікіт. Әдеби шығармалардың, жинақтардың аты.

ХИКАЯШЫЛ сын. *Ғажайып оқиғаларды айтқыш, әңгімешіл.*

ХИКМЕТ [ар. حكمة] зат. **1.** Адамның ақылна қонбайтын ғажайып іс, керемет, сұмдық. **2.** Ауыр бейнет, азап.

ХИКМЕТСІЗ зат. *Ғажайыпсыз, кереметсіз.*

ХИЛАФ зат. ескікіт. *Қарсы, қате, теріс.*

ХИЛАФСЫЗ сын. ескі кіт. Адал, шың, таза.

ХИЛУС [грек. chylos] зат. Шек шырыны, құрамында денеге сіңген қоректік заттар бар шек лимпасы.

ХИМЕРА зат. Грек мифологиясы бойынша ғажайып хайуанатқа байланысты туған антикалық және кейінгі стильдердегі бейнелеу мотивтері.

ХИМИК зат. **1.** Химия ғылымының маманы. **2.** Химия өнеркәсібінің қызметкері.

ХИМИК-БАРЛАУШЫ зат. өск. Химиялық қорғаныс бөлімшесінің сарбазы.

ХИМИКАТ зат. экон. Лаборатория, фабрика жағдайында дайындалған химиялық дәрі-дәрмектік, тыңайтқыштық өнім, химиялық заттектер.

ХИМИКАТСЫЗ сын. *Химикат жоқ, химикатты қатысынсыз.*

ХИМИЯ [лат. chimia] зат. Материяның ішкі құрамын, оның құрылысын, сапалық өзгерістердің заңдылықтарын, заттардың ыдырауы мен өзгерісін, сондай-ақ, сапалық өзгерістердің нәтижесінде жаңа заттардың пайда болу заңдылықтарын зерттейтін жаратылыстану ғылымдарының бірі.

ХИМИЯЛАНДЫР = ет. Халық шаруашылығына химия өнімдерін ендіру.

ХИМИЯЛАНДЫРУ *Химияландыр етістігінің қымыл атауы; химия ғылымының табыстарын өндірісте, ауылшаруашылығында кеңінен пайдалану.*

ХИМИЯЛЫҚ сын. Химия ғылымына, оның зерттеу нысандарына, тәсілдері мен жолдарына тән, соған қатысы бар.

Химиялық авиациялық бомба. өск. Улағыш заттардан жасалатын бомба. **Химиялық әскерлер.** өск. Жатпай қырып-жоятын қарудан қорғану шараларын орындау үшін арнайы құрылған әскер. **Химиялық бақылау посты.** өск. Радиациялық және химиялық, биологиялық (бактериологиялық) жағдайды бақылау органы. **Химиялық барлау.** өск. Әскердің орналасқан жерін және жүретін маршруттарын химиялық жолмен барлау арқылы қарсыластың уландырығыш заттар қолдану мүмкіндігін анықтау. **Химиялық бүркемеу.** хим. Талдаулық химияда талдау кезінде кедергі жасайтын иондарды аз диссоциацияланатын қосылысқа байланыстыратын тәсіл. **Химиялық жіп.** хим.

Табиғи немесе синтездік полимерлерді химиялық өңдеу жолымен алынатын жіптер. **Химиялық зақым ошағы.** хим. Химиялық қаруының немесе өте күшті улы заттардың әсеріне ұшыраған аумақ. **Химиялық залалсыздандыру.** терм. Химикаттар, химиялық заттарды қолдану арқылы тазарту. **Химиялық зат.** Химикат, химиялық заттек. **Химиялық кибернетика.** хим. а) Химия-технологиялық жүйелерді зерттейтін кибернетика бөлімі. ә) Химия-технологиялық жүйелердегі процестер мен құбылыстарды басқару және байланыстыру туралы ғылымның бөлімі [Менгеру пәні – химиялық нысандар және олардың жынытығы (химиялық өндіріс орындары), ғылыми әдісі – математикалық модельдеу, орындау құралы – ЭВМ]. **Химиялық кинетика.** хим. Химиялық процестердің жылдамдығын зерттейтін химия ғылымының арнаулы бір саласы. **Химиялық қару.** өск. Улағыш заттар мен құралдарды қолдануға арналған машиналар, жабдықтар, қару-жарақтар. **Химиялық қарудан қорғану.** өск. Әскер мен халықты химиялық қару әсеріне ұрындырмау немесе бұл әсерді барынша бәсеңдету, әскерлердің ұрыс қабілеттілігін сақтау және олардың жауынгерлік міндеттерін сәтті орындауын қамтамасыз ету мақсатында жүргізілетін арнайы шаралар жүйесі. **Химиялық қосылыстар.** хим. Бірден артық нуклид бар нуклидті-электронды жүйелер. **Химиялық қосылыстар класы.** хим. Химиялық қосылыстардың ауқымды тобы, оларды жіктеу кезінде жалты белгі немесе белглер негізге алынады. **Химиялық ластану.** экон. Қоршаған орта ның табиғи химиялық қасиеттерінің қарастырылып отырған уақыт кезеңі үшін қайсыбір заттектердің көпжылдық орташа ауытқуларынан асып түсетіндей болып өзгеруі немесе қоршаған ортаға әдетте онда болмайтын заттектердің түсуі немесе нормадан артық шамада түсуі. **Химиялық мелiorация.** экон. Тұзды, сортаң жердің тұздылығы мен қышқылдығын химиялық мелiorанттардың көмегімен бейтараптандырып, топырақтың химиялық құрамын жақсарту арқылы тұрақты мол өнім алу әдісі [Химиялық мелiorант ретінде гипс және құрамында гипс бар заттар (фосфогипс, сазды гипс), хлорлы кальций, күкірт, темір күпроросы, органикалықсыз қышқылдар пайдаланылады]. **Химиялық нышан.** хим. Химиялық элементтің шартты белгісі. **Химиялық оқ-дәрілер.** өск. Ұрыстық улағыш заттармен немесе әскери мақсаттағы гербицидтермен жабдықталған оқ-дәрілер. **Химиялық өңдеуге арналған целлюлоза.** хим. Химиялық тазалығы жоғары техникалық целлюлоза. **Химиялық реакцияның изобарасы.** хим. Тұрақты қысымда химиялық реакцияның тепетеңдік константасының температураға тәуелділігін көрсететін термодинамикалық теңдеу. **Химиялық стақан.** хим. Шыныдан немесе көрленнен жасалған, сүзуге, тұндыруға және химиялық зертханаларда жүргізілетін басқа да тәжірибелерге қолданылатын ыдыс. **Химиялық тазалау.** хим. Мамандандырылған кәсіпорындарда киім-кешектердегі дақтарды кетіру мен жалты кірден тазартудың күшті әрекетті органикалық ерітінділер қолданылатын әдісі, химтазалау. **Химиялық тазарту.** кен. Химиялық реакцияның әсерінен тазалау. **Химиялық шабуыл.** өск. Қарсыластың әскері мен тыл объектілеріне қарсы адам күшін жою мен басу мақсатында химиялық қару қолдану. **Химиялық шөгінділер.** геогр. Су температурасының өзгеруі және басқа құбылыстар кезінде химиялық және биохимиялық реакциялар барысында судағы ерітінділерден тұнған шөгінділер. **Химиялық үгілу.** Химиялық реакциялардың жүруінен таужыныстардың құрамы өзгеріске ұшырап, жаңа минералдардың қалыптасуы. **Химиялық ытық.** хим. Химиялық реакцияда Гиббс энергиясының өзгеруінің теріс мәніне тең етіп алынған күй функциясы. **Химиялық экология.** экон. Химикаттарды қолданудың салдарын және олардың қоршаған ортаға түскендегі әрекетін зерттейтін, экологиялық мониторингтің

әдістерін талдап-белгілейтін ғылым. Химиялық элемент. хим. Рет нөмірлері бірдей нуклидті электрондардың жүйелер жиыны.

ХИМИЯЛЫҚ-СПЕКТРЛІК: химиялық-спектрлік талдау. хим. Үлгіні химиялық әдістермен ерітіндіге ауыстырып өңдеу сатысы кіретін және сол ерітіндіні эмиссиялық спектрлік талдаумен зерттеу.

ХИММОТОЛОГИЯ [лат. chimia – химия, motog – қозғалысқа келтіру, грек. logos – ұғым, ілім] зат. оты н м ұ н а й. Отынның, жазармайдың және арнайы сұйықтардың сапасын ескере отырып, олардың техникада тиімді пайдалану жолдарын зерттейтін ғылым.

ХИМТАЗАЛАУ зат. Киім-кешекті химия әдісімен өңдеп тазалау қызметі.

ХИНА зат. сөйл. **Хинин ағашы.**

ХИНДИ: хинди тілі. Үндістанның мемлекеттік және негізгі әдеби тілінің бірі.

ХИНДСАЙТ: хиндсайт қатесі. пед. Оқиға өтіп кеткеннен кейін «осылай болатынын білген едім» деп ойлау.

ХИНИН [перуан. kina] зат. Хинин ағашының қабығынан жасалып, безгек ауруына қарсы қолданылатын, дәмі кермек, ақ ұнтақ дәрі.

Хинин ағашы. бот. Қабығынан хинин дәрісі жасалатын, Оңтүстік Америкада, Үндістанда өсетін ағаш.

ХИНОЛИН зат. хим. Күкірт, фосфор т.б. еріткіші ретінде органикалық бояғыштар синтезінде және медицинада қолданылатын гетероциклді қосылыс.

ХИНОНДАР зат. хим. Еселенген байланыстары бар бейароматты карбонильді қосылыстар; бояғыштардың, илеуші заттардың, т.б. құрылым бірлігі.

ХИОНОСФЕРА [грек. chion – қар, sphaira – шар] зат. Қатты жауын-шашынның түсуі оның шығындалуынан жоғары болатын тропосфера қабаты туралы шартты ұғым [Хионосфераның жоғарғы шекарасы, әдетте, ең биік таулардың деңгейінен де жоғарыда болады және қатты жауын-шашынның нөлдік теңдестігіне сәйкес келеді].

ХИОНОФИЛДЕР [грек. chion – қар, phileo – сүйемін] зат. экол. Қыста қар жамылғысы қалың кезде тіршілік етуге бейімделген қарсүйгіш организмдер (көртышқан, леммингтер, тоқалтіс және т. б.).

ХИППИ [ағыл. hippie] зат. Әуелде америкалық жастардың қоғамдық тәртіп пен қоғамдық құндылықтарды көзге ілмейтін, жеке тұлғалық рухани тәуелсіздік пен бостандықты ала ұстаған бейресми тобының мүшесі.

ХИРҚА [ар. حرقا] зат. діни. Ақзәрет кебінің әйел кеудесін жабатын бөлігі.

ХИРОМАНТИЯ [грек. cheir – қол, manteia – бал ашу, көріпкелдік] зат. Адамның даралық ерекшеліктері туралы, оның мінезі, басынан кешкендері және алдағы тағдыры туралы алақан терісінің бедеріне – палилярлық және өсіресе флексорлық сызықтарға қарап бал ашудың ең ежелгі жүйелерінің бірі.

ХИРУС зат. көне. Дүниеқұмарлық, дүниеге қызығушылық.

ХИРУРГ зат. мед. Хирургия маманы, оташы.

ХИРУРГИЯ [грек. cheir – қол, ergon – жұмыс] зат. мед. Ауруды операция жасау арқылы емдейтін медицинаның бір саласы.

ХИРУРГИЯЛЫҚ с.ын. Хирургияға қатысты, сонымен байланысы бар.

Хирургиялық инелер. Операция жасаған кезде адам не мал тіндерін тізуге арналған құрал. **Хирургиялық стоматология.** мед. Әртүрлі қабыну үдерістерін жақ, бет, тіс сүйектерін хирургиялық операция арқылы емдейтін сала.

ХИСАБ ар.зат. ескікіт. Есеп, қисап.

ХИСАП зат. көне. Есеп, дерек деген мағына береді.

ХИСАПТА= ет. **Есеттеу.**

ХИТ [ағыл. hit] зат. муз. Ең танымал эстрадалық өн.

ХИУА: хиуадай базарлы. Жүрген жері той-думан, көңілді, ашық-жарқын кісі мәнінде айтылатын сөз.

ХИЯТ ар.зат. ескікіт. Тіршілік, жаратылыстану.

ХЛОР [грек. chlōros] зат. хим. Техникада және санитариялық шараларда дезинфекция құралы ретінде қолданылатын, соғыс ісінде уландығыш заттар жасауға пайдаланытын химиялық элемент, улы, сасық газ.

Хлор суы. хим. $\text{Ca}(\text{ClO})_2$, CaCl_2 , $\text{Ca}(\text{OH})_2$ – күрделі кешені [Құрамында 28–38% белсенді хлор (тұз қышқылымен әрекеттескенде бөлінетін хлордың мөлшері) бар. Құшті тотықтығыш, органикалық заттармен жану арқылы әрекеттеседі. Зарарсыздандырушы және газсыздандырушы зат ретінде маталарды аазартуға қолданылады].

ХЛОРАЗИД зат. хим. C_1N_3 – азотты сутек қышқылының хлорлы туындысы. Түссіз газ, өте құшті қопарылғыш зат.

ХЛОРАКНЕ [лат. chloracne] зат. биол. Полихлорфенолдың әсерінен пайда болатын май бездерінің созылмалы қабынуы.

ХЛОРАЛЬ зат. хим. CCl_3CHO ацетальдегидтің хлортуындысы, хлороформ, инсектицидтер.

ХЛОРАМИНДЕР зат. хим. Құрамында хлор атомы азот атомымен байланысқан, аммиак пен аминдердің хлортуындылары кіретін химиялық қосылыстар.

ХЛОРАНГИДРИДТЕР зат. хим. Сумен реакцияласып, тұз қышқылын және басқа бір оттекті қышқыл түзетін заттар.

ХЛОРАГИРИТ зат. хим. AgCl – хлоридтер класына жататын минерал; күміс кені.

ХЛОРАТ зат. хим. Хлорлау қышқылының тұздары, құшті тотықтығыш.

ХЛОРАЦЕТОФЕНОН зат. хим. Тітіркендіретін (көзден жас ағызатын) ұлағыш зат.

ХЛОРБАКТЕРИЯЛАР зат. биол. *Chlorobacteriaceae* тұқымдасына жататын хлоро-биум-хлорофилді жасыл пигментті бар микроорганизмдер.

ХЛОРБЕНЗОЛ зат. хим. Құрамында галогені бар ароматты көмірсутек [Органикалық синтезде ишікзат ретінде, пестицидтер, дәрі-дәрмектік; заттар өндірісінде, еріткіш ретінде қолданылады].

ХЛОРБУТИЛКӨКСАҒЫЗ зат. хим. Полимерлік тізбектерінде біраз мөлшерде хлор бар галогенденген бутил-көксағыз.

ХЛОРИД зат. хим. Хлордың өздігінен электртерістігі аздау элементтермен химиялық қосылыстары.

ХЛОРИН зат. хим. ТМД-да шығарылатын поливинилхлоридті талшықтың саудадағы атауы.

ХЛОРИТТЕНУ зат. хим. Көбінесе негізді және ультранегізді, кейде қышқыл және орташа қышқыл тау жыныстардың метаморфтық не метасоматоздық өзгерістерге ұшырауы барысында олардың құрамындағы түсті минералдардың (амфиболдардың, пироксендердің, биотиттердің, эпидоттардың және т.б.) хлоритпен жаппай алмасу процесі.

ХЛОРИТТЕР зат. хим. Хлорлы қышқылдың HClO_2 тұздары, қопарылу қаупі бар заттар, құшті тотықтығыштар [Мата, целлюлоза, қағаз ағартуға пайдаланылады].

ХЛОРКӨКСАҒЫЗ зат. хим. Табиғи немесе синтетикалық көксағызды хлорлау нәтижесінде алынған өнім [Желімдер, лактар, бояулар өндірісінде қолданылады].

ХЛОРЛА= ет. Заттардың құрамына хлор араластырып залалсыздандыру, дезинфекция жасау.

Хлорлай күйдіру. Хлорлау процесі арқылы күйдірілген материалдардың оксидтері мен сульфидтері суда еритін немесе ұшатын қосылыстарға айналыдыру.

ХЛОРЛАН= ет. хим. Хлор араластырылу, хлормен залалсыздандырылу.

Хлорланған көмірсутектер. экол. Құрамына көміртектен сутектен басқа хлор да кіретін органикалық және химиялық қосылыстардың жалпы атауы.

ХЛОРЛАУ Хлорлау етістігінің қимыл атауы. 1. су шар. Суды залалсыздандырудың негізгі тәсілі; химиялық реакция өсерінен және оттектің еркін атомының бөлінуі арқылы бактерияның тотығып жойылуын қамтамасыз ету [Суды хлорлау кезінде хлордың екі атомы бір атом оттегіні бөліп шығарады. Ауылшаруашылығын сумен қамтамасыздандыруда суды залалсыздандыру үшін хлорлы өкті пайдаланады]. 2. экол. Суға газ тәріздес (не басқадай нысанда) хлор қосу процесі [Осы арқылы хлорлы қышқыл немесе гипохлоридті иондар түзіліп, олар бактериялардың өніп-өсуін, органикалық заттардың қышқылдануын тоқтатады, коагуляция процесін жеделдетеді және иісті азайтады].

ХЛОРЛИГНИН зат. хим. Лигнинді хлорлау өнімі.

ХЛОРЛЫ с.ын. Құрамында хлоры бар, хлормен қосылған (өк, сутегі).

ХЛОРОЗ [грек. chloros] зат. экол. Хлорофилдердің түзілуінің, бұзылуының салдарынан болатын өсімдік ауруы [Негізінен қоршаған ортаның антропогендік ластануынан болады. Мыс., жапырақта ағаш тұқымдарының жапырақтары өнеркәсіптік кәсіпорының түпінді шығарындарының өсерінен күрең тартады. Ауада болатын ауыр металдардың өсерінен көптеген өсімдіктердің жапырақтары бозғылттанады. Атмосфера әртүрлі улы заттармен тұрақты ластанғанда ағаштардың баяу өсетіні, биологиялық өнімділігінің азаятыны (өсіресе қылқан жапырақтылардың), сұлбасының сиреуі және т. б. байқалады].

ХЛОРОПЛАСТАР [грек. chloros – жасыл сарғыш, plastos – түзуші] зат. Өсімдіктер клеткасының фотосинтез процесін жүргізетін ішкі ороноиды.

ХЛОРОФИЛЛ [грек. chlōros – жасыл, phyllon – жапырақ] зат. биол. Жапырақтағы хлоропластарда болатын жасыл пигмент.

ХЛОРОФОРМ [франц. chloroforme] зат. хим. Құрамында хлоры бар, ерекше иісті, ұйқыға шомдыратын түссіз органикалық сұйық зат.

ХЛОРОФОС зат. хим. Суда жақсы еритін, ісі шамалы ғана білініп тұратын, ақ тұсті, кристалды улы дәрі.

ХЛОРПИКРИН [грек. chlōros – жасыл сарғыш, rikros – ашты] зат. хим. Ісі мұрын жаратын, ауылшаруашылық зиянкестерімен күресуде, дезинфекция жасауда, сондай-ақ ұлағыш зат есебінде қолданылатын өткір иісті, түссіз сұйық зат.

ХЛОРПРЕН зат. хим. $\text{CH}_2\text{-CClCH=CH}_2$ – галогені бар қанықпаған алифатты көмірсутек.

ХЛОРСУТЕК зат. хим. HCl – тұз қышқылы.

ХЛОРТЕТРАЦИКЛИН зат. биол. Емдік қасиеті құшті дәрі биомидин деп те аталады [Actinomyces aurefaciensten-мен алынады. Қоректік ортада V_2 витаминін түзе алады. Сары түсті, кристалл ұнтақ, күн сәулесі түскенде тез біділіп кетеді. Бөлме температурасында, қараңғы жерде ыдыста сақтанда шипалық қасиеті жойылмай, үш жылға дейін сақталады].

ХОАНОЦИТТЕР зат. биол. Губкалардың энтодерма қабатында орналасқан талшықты-жағалы жасушалары.

ХОББИ [ағыл. hobby] зат. мәд. Әрбір адамның бос уақытын өткізудің ең қызық, лайық жолы деп танитын өзіне ғана тән іс-әрекет әуестігі [Біреулер пошта маркаларын жинаса,

екішілері автомобильдер тарихын қызықтайды, келесілері – су түбіне сүңгумен айналысады].

ХОББИШ з. ат. Белгілі бір әуесқойлық нәрсені ищылданатын адам.

ХОККЕЙ [ағыл. hockey] з. ат. спорт. Мұз алаңында немесе коғал үстінде екі жақтың бір-бірінің қақпасына имек басты таяқшамен доп не шайба түсіру үшін бөсекелесетін спорт ойыны.

ХОККЕЙШІ з. ат. спорт. Хоккей ойнайтын спортшы.

ХОЛДИНГ [ағыл. holding] з. ат. экон. Тәуелді және еншілес компаниялар акцияларының бақылау пакеттерін иеленуші басты компания, заңды түлға.

ХОЛДИНГІЛІК: холдингілік компания. <ағыл. holding company> а) Заң жүзінде дербес фирмалар немесе банктер акцияларының бақылау пакеттерін иеленуші акционерлік қоғам. ә) Басқа компаниялардың қызметіне бақылау орнату және дивиденд түрінде табыс алу мақсатымен капиталы көбінесе олардың акцияларының бақылау пакеттерін сатып алу үшін пайдаланылатын акционерлік компания.

ХОЛЕРИК [лат. cholericus] з. ат. псих. пед. Эмоциялық қозуы өте шапшаң, өзінің сезім күйін бірден байқататын, қызу мінезді адам; температураменттің бір түрі.

ХОЛЕСТЕРИН [грек. chole] з. ат. мед. тамақ. Стериндер тобына жататын заттек; жануарлар организмнің барлық клеткаларында, бүйрек үсті безі, ми, бауыр, жұмыртқа сары уызында көп болатын органикалық заттектер.

ХОЛЕЦИСТИГ [грек. chol – өт, kystis – қап] з. ат. мед. Өт қалтасының қабынуынан болатын ауру.

ХОЛИН [грек. chole] з. ат. хим. В тобының дәрумені [Дәнді, бұршақты дақылдардың дәнінде, қызылмияда және басқа да өсімдік тектес өнімдерде, ашытқыда, бауырда болатын, зат алмасуда маңызды мәні бар].

ХОЛИСТІК: холистік көзқарас. экон. Кейіннен (қажет болған жағдайда) бөліктерін зерделейтін болып, жүрінің қасиеттерін тұтастай бағалау.

ХОНДРИТТЕР [грек. chondros] з. ат. геол. Ұсақтүйіршікті силикатты масса аралығына кіріккен хондрлар деп аталатын, жекелеген шар тұрқылас силикатты тамшылардан тұратын тасты таужасын тастар.

ХОНДРОБЛАСТАР [chondroblastus, грек. chondros – шеміршек, blastos – өскін, бастама] биол. Дінгекті жасушадан түзілген, пішіні сопақша келген жас шеміршек жасушасы.

ХОНДРОЦИТ [грек. chondros – шеміршек, cytos – жасуша] з. ат. биол. Шеміршек ұлтасының жасушасы.

ХОПШЕР [ағыл. hopper] з. ат. кен. Көмір, кен және басқа да сусымалы жүктерді тасуға арналған бункер түріндегі шанағы бар жүк вагоны.

ХОР¹ [грек. choros] з. ат. муз. 1. Вокалдық музыканы қосылып орындайтын өңшілер тобы. 2. Өңшілер тобының орындауы үшін жазылған көп дауысты музыкалық шығарма.

ХОР² с. ын. Сілү, көркем, кеміліксіз, сымбатты.

Хор қызы. діни. поэт. Жұмақтағы (пейіштегі) ең сүлү қыз деген мағынада.

ХОРАЛ з. ат. діни. Католиктер мен протестанттардың шіркеуде орындайтын көп дауысты діни әндерінің бір түрі, сондай-ақ осындай түрде жазылған музыкалық шығарма.

ХОРДА¹ [грек. chordē] з. ат. мат. Шеңбердің екі нүктесін қосатын түзудің кесіндісі.

ХОРДА² з. ат. биол. Адамның және хордалы жануарлардың арқа жағындағы ұзына бойына созылған желі тәрізді құрылым.

ХОРДАБҰРЫШ: хордабұрыш өлшеуіш. Бұрыштарды өлшеп салу және картада қашықтықты өлшеп, сызу үшін қолданылатын құрал.

ХОРДАЙ с. ын. Хор қызы сияқты, хордың қызындай, аса сүлү.

ХОРДАЛЫЛАР з. ат. зоол. Денесінде хордасы немесе омыртқа жотасы болатын жоғары сатыдағы жануарлар.

ХОРЕЙ [грек. choreios] з. ат. әдеб. Өлең құрылысының тоникалық жүйесіндегі алғашқы буынына екпін түсетін екі буынды бунақ.

ХОРЕОГРАФ з. ат. Жеке билер мен балет шығармаларын сахнаға қоюшы.

ХОРЕОГРАФИЯ [грек. choreia – би, graphō – жазамын] з. ат. Би және балет спектакльдерін қою өнері.

ХОРЕОГРАФИЯЛЫҚ с. ын. Хореографияға тән, сонымен байланысты.

ХОРИОН [грек. chorion] з. ат. биол. 1. Сүтқоректілер ұрығының сыртқы бірлі ұрық қабығы. 2. Жоғары сатылы омыртқалы жануарлардың ұрығының алғашқы даму кезеңінде пайда болатын сыртқы ұрық қабық [Хорион трофобластан және ұрықтан тыс мезодермадан дамиды].

ХОРМЕЙСТЕР [грек. choros – хор, нем. Meister – жетекші] з. ат. муз. Хор басқарушы дирижер, хор жетекшісі.

ХОРТОБИОНТТАР з. ат. бот. Шөптерде мекендейтін организмдер.

ХОРУНЖИЙ [поляк. chorazy] з. ат. тар. Патша армиясындағы казак офицерлеріне берілетін подпоручикке тең әскери шен.

ХОСПИС [ағыл. hospice] з. ат. Науқастың демі тау сылар күн жақындағанын біле тұра оны тәни және жан құналысын жеңілдетуге тырысатын әлеуметтік қызмет, оның мамандары.

ХОСПИСТІК с. ын. Хостіке қатысты.

ХОССА з. ат. экон. Бағалы газдардың бағамын не тауарлардың бағасын көтеруге бағытталған биржалық алыпсатарлық.

ХОСТАЛАНДАР з. ат. хим. ГФР-да шығарылатын жүн бояуға арналған бояғыштардың саудадағы атауы.

ХОСТ-КОМПЬЮТЕР з. ат. инф. 1. Желідегі басқа компьютерлер (клиенттер) пайдалана алатын программалар мен файлдарды сақтайтын орталық компьютер. 2. Желі жүйесімен (мыс., интернет желісімен) тікелей байланысқан, өзіндік жеке адресі бар компьютер.

ХОСТМОДУЛЬ [ағыл. host module] з. ат. инф. Ақпараттық есептеу процесстерін және осы процесстердің есептеу желісімен өзара әрекетін сипаттайтын есептеу желісі құрылымының логикалық элементі.

ХОШ¹ [ир. خوش] з. ат. Көңілдің жан сүйсінерліктей жай-күйі, ықылас-зауық.

Хош келіңіз. Жақсы, дұрыс келіңіз, келгеніңіз орынды болды. **Хош көрді**. Жақсы ниетпен қарсы алды, мақұлдады.

ХОШ²: хош (ис. а) Аңқыған жұпар иіс. ә) Жанға жайлы, елжіретіп әкететін нәрестенің, сәбидің тәтті иісі. **Хош иісті бактериялар**. биол. Тірілігі барысында хош иісті заттар түзе алатын кейбір микроорганизмдер. **Хош иістендірілген шараптар**. тамақ. Жүзім шараптарынан спирт, қант және хош иісті шөптер мен тамырлардың тұнбалары қосылып дайындалған шараптар. **Хош иісті заттар**. тамақ. Әдетте жағымды иісі бар органикалық қосылыстар. **Хош иісті өсімдіктер**. биол. Жапырағы, гүлі, тамыры және т. б. мүшелері эфир майын алу үшін өсірілетін өткір иісті, құрамында эфир майы бар өсімдіктер тобы.

ХОШ³ од. Алдыңғы айтылған ойды жорамал ретінде қабылдай отырып, оған қарсы дерек айтарда қолданылатын құптау сөз.

Хош көрді. Құптады, мақұлдады, жөн санады. **ХОШНІСТЕНДІРГІШ** з. ат. Қандай да бір заттың құрамына қосылатын немесе себілетін әртүрлі жағымды иістер.

ХОШЛЫҚ з. ат. Адамдық, жақсылық.

ХОШРАЙ ир. с. ын. ескікіт. Әдемі, сүлү жүзді.

ХОШСЫЗ с. ын. Көңіл күйі жоқ, ықылассыз, зауықсыз.

ХОШСЫЗДЫҚ з. ат. Көңіл күйі төмендік, ықылассыздық, зауықсыздық.

ХОШТАН= ет. Көңіл-күйі көтерілу, ықыластану.

ХОШТАНУ Хоштан етістітінің қимыл атауы.

ХОШТЫҚ з. ат. Көңіл күйі көтеріңкілік, ықыластылық.

ХОШУАҚ с. ын. Көңілді, жарқын.

ХОШУАҚЫТ ир. з. ат. ескікіт. Хош көңіл, көңілді, бақытты.

ХРАМ з. ат. 1. Құдайға құлшылық ету үшін салынған ғимарат, шіркеу. 2. ауыс. Жоғары оқу-білім, ғылым ордасы.

ХРЕСТОМАТИЯ [грек. chrēstomatheia] з. ат. Көпшілікке танымал болған шығармалардың үзінділерінен немесе әдеби шығармалардың үзгілерінен тұратын, оқушыларға, студенттерге арналған жинақ.

ХРИЗАНТЕМА [грек. chrysanthemon] з. ат. өс. Әдемі болып ашылатын, қат-қабат шоқ гүлдері түрліше реңді сәндік өсімдік және осы өсімдіктің гүлі.

ХРИЗОБЕРИЛЛ [грек. chrysol – алтын, beryllus – берилл] з. ат. геол. хим. Оксидтер классына жататын минерал [Химиялық формуласы: BeAl₂O₄]. Сингониясы – ромбылық, кристалдары – қалың тақта, призма. Түсі – сары, жасыл-сары, жасыл (александрит); жылтырлығы – шыныдай; қаттылығы – 8,5; жіктілігі жетілген; меншікті салмағы – 3,50–3,84. Пегматиттерде, метасоматиттерде кездеседі. Мөлдір түсті түрі зергерлік істе қолданылады].

ХРИЗОИДИН з. ат. хим. Азоқосылыс [Былғарыны, қағазды сары түске, целлюлозалы талшықты қызғылт сары түске бояуға қажет бояғыш ретінде, полиграфтық бояу дайындауда, т. б. қолданылады].

ХРИЗОКОЛЛА [грек. chrysol – алтын, kolla – желім] з. ат. геол. Силикаттар классына жататын минерал [Химиялық формуласы: SiSiO₂nH₂O. Агрегаттары – криптокристалды, бүйрек, топырақ тәрізді, қабықшалар. Түсі – көгілдір, жасыл, көк, қоңыр, қара; қаттылығы – 2–4, меншікті салмағы – 2,3. Хризоколла мыс кендерінің тотықтану белдемінде қалыптасады].

ХРИЗОЛИТ [грек. chrysol – алтын, lithos – тас] з. ат. геол. Силикаттар классына жататын минерал; оливиннің мөлдір жасыл түсті түрі; асыл тас.

ХРИЗОПРАЗ [грек. chrysol – алтын, prasios – жасыл] з. ат. геол. Минерал, әдемі жасыл түсті халцедон; әшекей тас.

ХРИЗОТИЛ-АСБЕСТ [грек. chrysol – алтын, tilos – талшық] з. ат. геол. Серпентиннің талшықты түрі [Оның агрегаттары серпентин массасының ішінде қабырғаларына тік орналасқан талшықтан тұратын желілер болып келеді. Талшықтардың ұзындығы мм-дің оннан бір бөлігінен 20–25 мм, кейде 50 мм, өте сирек 160 ммге дейін жетеді. Түсі – жасыл сары, кейде ақ, қоңыр, жылтырлығы жібектей, қаттылығы – 2–3. Жіңішке, берік және майысқақ талшықтарға оңай бөлінеді].

ХРИЗОФЕНИН з. ат. хим. Азоқосылыс [Целлюлозалық материалдарға арналған тікелей бояғыштар ретінде қолданылады].

ХРИСТИАН з. ат. Христиан діні жолын қуашушы адам.

Христиан діні. діни. Иисус Христсың атына табынуға негізделген дін; будда және ислам діндерімен қатар дүниеде кең тараған діндердің бірі.

ХРИСТИАНДЫҚ з. ат. діни. Христиан дінінің жолын қуашушылық, соған тән қасиет.

ХРИСТИАНШЫЛ с. ын. Христиан дінін жақтаушы.

ХРИСТИАНШЫЛДЫҚ з. ат. діни. Христиан дінін ұстаушылық, христиандықты жақтаушылық.

ХРОМ¹ [грек. chrōma] з. ат. хим. Сұрғылт түсті, жалтырауық қатты металл; химиялық элемент.

ХРОМ² з а т. *Былғарының жұмсақ, жұқа түрі, сұрыбы.*

ХРОМАТ з а т. х и м. Хром қышқылдары тұздарының жалты атауы.

ХРОМАТИДТЕР [грек. chrōma (chrōmatos) – рең, eidos – түр] з а т. б и о л. Хромосоманың құрамына енетін ұзына жіпшелер.

ХРОМАТИЗМ з а т. ф и з. Түрлі түсті кескіндер мен сәулелерді алуда болатын оптикалық ортаның сындырғыштық қасиеті.

ХРОМАТИН [грек. chrōma (chrōmatos)] з а т. 1. б и о л. Хромосоманы құрайтын нуклеопротейдті жіпшелер. 2. х и м. Ядролық ДНҚ мен нәруыздардың кешені.

Хроматин диминуциясы. б и о л. Кейбір эукариоттардың эмбриогенезінің бастапқы немесе микронуклеустердің жетілуі кезінде геномның біраз бөлігінің шетінен қалуын қамтамасыз ететін генетикалық тұрғыда бағдарланған процесс.

ХРОМАТОГРАФ з а т. х и м. Хроматографтауға арналған құрал немесе қондырғы.

ХРОМАТОГРАФИЯ [грек. chrōma (chrōmatos) – рең, graphō – жазамын] з а т. х и м. Жылжымалы фаза ағынымен заттар қоспасын бөлудің құрауыштары, концентрациясының аймағы қозғалмайтын фаза бойымен өтіп бара жатқандағы жылдамдықтарының әртүрлі болуына негізделген, талдаудың әдістері мен процесстерінің және физика-химиялық зерттеулердің жиынтығы.

ХРОМАФФИНДИ: хроматинді клеткалар. <грек. chromaffinocytі, chrom – түр-түс, бояу, affinis – ұқсастық, kytos – жасуша> б и о л. Ас қорыту мүшелері қабырғаларында, жүйке жүйесінің симпатикалық бөлігінде болатын, бүйрекүсті безінің бозғылт затын құрайтын клеткалар.

ХРОМДА = е т. х и м. 1. Басқа металдарды хроммен қатпау, хром жасалу. 2. Хром қоспаларын араластырып, тері бетін жылтырату.

ХРОМДАЛ = е т. Хром жағылу, жалатылу.

ХРОМДАЛУ Хромдал етістігінің қимыл атауы.

ХРОМДАТ = е т. Хром қоспаларын қосып, былғары сырт киім не аяққымды жылтырату.

ХРОМДАТУ Хромдат етістігінің қимыл атауы.

ХРОМДАУ х и м. Хромда етістігінің қимыл атауы; басқа металдардың бетіне немесе полимерлердің физика-химиялық, технологиялық және декоративті қасиеттерін жақсарту мақсатымен хром қабықшасын қондырудың технологиялық операциясы.

ХРОМДЫ с ы н. Құрамында хром бар.

Хромды қоспа. х и м. Қаныққан калий дихроматының ерітіндісі мен концентрациялы күкірт қышқылының бірдей көлемдерінен дайындалатын қоспа.

ХРОМЕЛЬ з а т. х и м. Никель негізіндегі құйма [Құрамында 10% хром бар; іс жүзінде оның термомоқсеткіші температураға сызықты тәуелділікте болады, термомоқсеткіш жасауда қолданылады].

ХРОМИТ [грек. chroma] з а т. к е н. Хромды темір – хром мен темірден тұратын кен [Хромды болат пен феррохром өндіру және хромды темірден отқа төзімді материал алу үшін металлургияда қолданылады].

ХРОМИТИТ з а т. г е о л. Магмалық таужыныс [Құрамының 90%-дайы хромитинелидтен тұрады, онымен бірге серпентин, оливин, тироксен кездеседі; хромит кені].

ХРОМИТТЕР з а т. х и м. Хромды қышқылдың НСrO₂ тұздары.

ХРОМОЛИТОГРАФИЯ [грек. chrōma – рең, lithos – тас, graphō – жазамын] з а т. п о л и г р. Баспада түрлі түсті бояуларды қатар қолданудың литографиялық тәсілі, сол сияқты осы жолмен жасалған баспа өнімі.

ХРОМОМЕРЛЕР з а т. б и о л. Хромосоманың дезоксинуклеопротейдтері тығыз шырышқаталан, жуандау келген бөлігі.

ХРОМОПЛАСТАР [грек. chrōma – рең, бояу, plastēs – сомдалған] з а т. б и о л. Ішкі құрылысы онша айқындалмаған, өз бастамасын хлоропласттардан немесе лейкопласттардан алатын пластидтер [Негізінен сары пигмент – каротиноидтермен толы болады. Әсіресе, жеміс пісер шақта қарқынды түзіледі. Оның есесіне бұл кезде хлорофилдің ыдырау қарқыны да артады. Күздегі жатырақтардың қызыл, сары түске боялуы осы хромопласттардың болуымен байланысты].

ХРОМОПРОТЕИДТЕР [грек. chrōma – рең, бояу, prōtos – бірінші, eidos – түр] з а т. б и о л. Жай белоктан және протейтикалық топтан тұратын боялған құрбелі белоктар (гемоглобин, миоглобин, цитохромдар және т. б.).

ХРОМОСОМА [грек. chrōma – рең, бояу, soma – дене] з а т. б и о л. Жасуша ядросында болатын, гендерді тасымалдайтын және азғалар мен жасушалардың тұқым қуалайтын қасиеттерін анықтайтын органоидтер [Жыныс жасушаларында сыңар, яғни гаплоидті болса, басқа жасушаларда диплоидті – жұп болады. Басқаша айтқанда, құрамында гендер болатын және генетикалық ақпаратты сақтау мен тасымалдау қызметін атқаратын ДНҚ-ның үлкен молекулалары].

Хромосома конъюгациясы. б и о л. Гомологтық хромосомалардың уақытша жұптасқан айқасы. Хромосомалар жыныстығы. б и о л. Белгілі бір организмнің жасушаларына тән хромосома жыныстығы [Бұл екі типті: гаплоидті – жыныс жасушаларында (n) және диплоидті – дене жасушаларында (2n) болып келеді. Мысалы, адамның жыныс жасушасында 23 (n), ал дене жасушасында 46 (2n) хромосома болады].

ХРОМОСОМАЛЫҚ с ы н. Хромосомаға тән. Хромосомалық абберация. б и о л. Хромосомалар құрылысының әртүрлі өзгерістері (делеция, транслокация, инверсия, дупликация). Хромосомалық мутациялар. б и о л. Түрлі хромосомалық өзгерістерге байланысты болатын тұқым қуалайтын өзгеріштік.

ХРОМОСФЕРА [грек. chrōma – рең, бояу, sphaira – шар] з а т. а с т р. Күнді қоршаған атмосфераның сыртығы қабаты.

ХРОМОТОГРАФИЯЛЫҚ: хромотографиялық талдау. х и м. Қоспа құрауыштарының сорбент пен элюент арасындағы тепе-теңдігіне немесе кинетикалық таралу өзгешеліктеріне негізделген талдау.

ХРОМОФОРЛАР з а т. х и м. Органикалық қосылыстар құрамындағы бояуға жауапты атомдық топтамалар (мысалы, -N = N-, -NO₂, -N = O, -CH=CH-, -C-O).

ХРОМПИК з а т. х и м. 1. Калий дихроматының техникалық атауы. 2. Хромды қоспа.

ХРОНИКА [грек. chronikos] з а т. 1. Болып өткен оқиғаларды уақыт ретімен, тәртіптен жазу ісі. 2. Баспасөздің қысқаша ана хабарлар жариялап отыратын бөлімі. 3. Күнбе-күнгі қоғамдық өмір жайында жасалған деректі фильм.

ХРОНИКАЛЫ с ы н. Бірнеше хроникадан тұратын көп қырлы, оқиғалы.

ХРОНИКАЛЫҚ с ы н. Хроникаға қатысты, соған негізделген.

ХРОНОЛОГИЯ [грек. chronos – уақыт, bios – өмір, logos – ілім] з а т. э к о л. Әртүрлі организмдер мен олардың қауымдастығының тіршілік әрекеті процесстерінің ұярақты ұйымдастырылу заңдылықтарын зерттейтін биология бөлімі.

ХРОНОГРАФ¹ [грек. chronos – уақыт, graphō – жазамын] з а т. т а р. Белгілі бір ежелгі елдің тарихи хроникасын баяндайтын ескілікті көне жазу ескерткіші.

ХРОНОГРАФ² [грек. chronos – уақыт, graphō – жазамын] з а т. ф и з. Қысқа мерзімнің ішінде өте шығатын шатшаңдықты тіркеп және өлшеп отыратын, өздігінен жазатын аспап.

ХРОНОЛОГ з а т. Хронологиямен айналысушы адам.

ХРОНОЛОГИЯ [грек. chronos – уақыт, logos – ілім] з а т. Болып өткен уақыт ретімен тіркелін отырылған оқиғалар тізбесі.

ХРОНОЛОГИЯЛЫҚ с ы н. 1. Оқиганың болған уақытын өз кезегімен тіркеп отыратын. 2. Хронологияға негізделген.

ХРОНОМЕТР [грек. chronos – уақыт, metreo – өлшеймін] з а т. ф и з. Өте дәл жүретін аспап.

ХРОНОМЕТРАЖ [грек. chronos – уақыт, metreo – өлшеймін] з а т. Хронометрдің көмегімен қимыл-әрекетке кеткен уақытты өлшеп білу әдісі.

ХРОНОМЕТРАЖШЫ з а т. Хронометраж ісімен шұғылданушы кісі.

ХРОНОСКОП [грек. chronos – уақыт, skopeō – қараймын, бакылаймын] з а т. ф и з. Уақыт аралығындағы титтей сәтті өлшейтін аспап.

ХРОНОТОП ф и л о с. Мәдени кеңістік пен уақыттың бірлігінің білдіретін ұғым [Бұл ұғым бастапқыда жаратылыстану ілімдерінен алынған].

ХРУСТАЛЬ [грек. krystallos] з а т. 1. Айрықша жалтылдап тұратын жоғары сұрыпты шыны. 2. Сондай шыныдан жасалған қымбат бағалы ыдыс-аяқ.

Хрустальды шыны. х и м. Жоғары сыну көрсеткішімен, ашық жалтырымен, мөлдірлігімен ерекшеленетін шыны.

ХУМАР [ар. حمار] з а т. д і н и. Ақирет кебінің әйел шашын жабатын бөлігі.

ХУНТА [испан. junta] з а т. с а я с и. Испанияда және бірқатар испан тілді Латын Америкасы елдерінде қоғамдық-саяси ұйымның, бірлесіктің, жиналыстың атауы; билікке заңсыз жолмен (мемлекеттік төңкеріс нәтижесінде) келген топтардың атауы.

ХУРАЛ з а т. Моңғол Халық Республикасындағы еңбекшілердің жоғарғы және жергілікті өкімет органдарының аты.

ХУРРАМ с ы н. е с к і к і т. Қуанышты.

ХУСИСИ с ы н. е с к і к і т. Бірінші сатыдағы мектеп, гимназия.

ХУСНИЗӘН и р. з а т. е с к і к і т. Жақсы ниет, көркем ой, жақсы пікір.

ХУСУСАН а р. ү с т. Әсіресе, тіпті.

ХУТОР з а т. Ресей мен Украинаның ауылды жерінде болатын бірнеше түпінді кішігірім елді мекен.

ХҰЖЫРА з а т. с ө й л. 1. Құжыра (жеке бөлме, камера, қаята). 2. Медресенің шәкірттері мен мұғалімдеріне арналған тұрығын үйі.

ХҰЗЫР [ар. حضور] з а т. Билігі, қол асты, қарамағы.

ХҰЗЫРХАТ з а т. Құзырхат.

ХҰКІМЕТ з а т. Тиісті мемлекеттік органдардың дауларды шешу және құқық бұзушылық істерді шешу, яғни тұлғаның немесе өзге құқық субъектісінің іс-әрекетін олардың заңдылығы тұрғысынан бағалау, құқық бұзушыларға заң ықпалшараларын қолдану жөніндегі өкілеттіктерінің заңмен белгіленген жиынтығы; юрисдикция.

ХҰЛЫҚ [ар.] з а т. Мінез, құлық.

ХҰКІМ з а т. е с к і к і т. Өкім.

ХҰКІМШІ з а т. Үкімші, билік айтушы.

ХҰҚ [ар. حق] з а т. Азаматтық, саяси ерік, құқық.

ХҰҚЫҚ [ар. حقوق] з а т. Құқық (ерік, хақы, құқы).

ХҰҚЫҚСЫЗ с ы н. Азаматтық құқықсыз, еріксіз, құқы жоқ.

ХҰҚЫҚСЫЗДЫҚ с ы н. Еркі жоқтық, құқықсыздық, құқы жоқтық.

ХҰҚЫҚТЫ с ы н. Азаматтық құқығы бар, ерікті.

ХҰЛЛА: хұлла тон. Өте асыл киім; қымбатты жіппен тігілген әсем кестелі тон.

ХҰП: хұп білу. е с к і к і т. Жақсы білу.

ХҰРСАНТ с ы н. к ө н е. Шат көңілді, шадыман.

ХҮСНА [ар. حسنى] сын. көне. Ең жақсы, өте әдемі, асқан сұлу, тамаша.

ХҮСНИ [ар. حسنى] сын. көне. Ең жақсы, өте әдемі, асқан сұлу.

Хүсни жамал. көне. Асқан сұлулық, көркемдік.
ХҮСНИХАТ [ар. حسن الخط] зат. көне. <грек. kalligraphia] Әдемі, анық, көркем етіп жаза алу өнері, құсни жазу.

ХҮСІДШІЛДІК [ар. حسد] зат. көне. Күн-дестік, күншілдік.

ХҮТБА [ар. خطبة] зат. діни. 1. Уағыз, хатибтың (имамның) уәзі [Хұтба туралы Пайғамбардың өмірнамасында, көптеген хадистерде сөз болады. Хұтба, негізінен, жұма күні ірі мейрамдар кезінде және ерекше жағдайда (күш тұтылғанда, қуаңшылықта т.б.) оқылады. Хұтбаны имам-хатиб мінберде тұреп тұрып оқиды]. 2. Неке дұғасы, уағыз сөз.

ХҮТПА зат. діни. **Хұтба**.
ХҮЖРА ар.зат. ескі кіт. Құжра; бөлме.
ХҮКІМ зат. ескі кіт. **Үкім**.
ХҮКІМЕТ зат. ескі кіт. **Үкімет**.
ХҮРМЕТХАНА зат. көне. Мейрамхана [Міржақып Дулатов ресторанды «хұрметхана» деп атаған].

БАҚ сын. Ақ, ақиқат мағынасында.
БАЛЕКЕТ зат. ескі кіт. Пәлекет.
БАУАЛАН зат. ескі кіт. Мاستану, желігу.
БӘМ зат. ескі кіт. Немесе, және.
БӘМИША ир. үст. Блги, үнемі.
БӘММА зат. ескі кіт. Барлығы, жалты.
БӘММӘ шыл. Әрі.
БӘР зат. Әр, әрбір.
БӘУАС ар. зат. Орынсыз әуесқойлық, соқыр сезім.

БЕШ ар. ес. ескі кіт. **Еш**.
БИНДИ ар. зат. ескі кіт. **Үнділік**.

Ц

Ц зат. 1. Тіл ұшы үстіңгі күрек тіске барып соқтығудан жасалатын дауыссыз дыбыс. 2. Қазақ әліпбиіндегі тіл алды, қатан, аффрикат дауыссыз дыбысты белгілейтін әріп.

ЦАПОНЛАК [нем. Zaponlack] зат. хим. Құрамына пластификаторлар қосылмайтын түссіз немесе боялған нитроцеллюлозалық лак.

ЦАПФА [нем. Zapfen] зат. тех. Біліктің я жұмыр валдың подшипнигінде айналатын жері.

ЦАРИЗМ зат. тар. Патшалық Россия кезінде ел билеудің тізгіні жалғыз адамның, монархтың қолында болған мемлекеттік құрылыс.

ЦЕДЕЛ зат. экон. Бағалы қағаздармен жасалатын операциялар бойынша банк аралық есептеудің халықаралық автоматтандырылған жүйесі.

ЦЕДЕНТ [лат. sedere] зат. экон. Өзінің талап ету құқығын басқа адамға беруші несиегер.

ЦЕЗИЙ [лат. caesium] зат. хим. Ауада өздігінен тұтанатын алтындай сары реңкті ашық металл; химиялық элемент, таңбасы - Cs.

ЦЕЗИУМ зат. Жұмсақ бидайдың тұр тармағы; масағы сұрқай қызыл, қылтанақты, түссіз бидай.

ЦЕЙТНОТ [нем. Zeitnot] зат. Шахмат ойынында кезекті жүрісті қалай жүздерін білмей, түйыққа тіреліп, уақытты ұтқызу.

ЦЕЙТНОТТЫҚ зат. Цейтнотқа тұсу жағдайы. Шахматта кезекті жүрісті таба алмай уақыт өткізушілік.

ЦЕЙХГАУЗ [нем. Zeughaus] зат. әск. Бұйым, әртүрлі зат қоймасы.

ЦЕЛЕСТИН [лат. caelestis] зат. геол. Түсі солғын көк, жасыл, қызғылт, түссіз шыныдай жылтыр, шөгінді жыныстарда, гидротермалдық желілілерде ұшырасатын минерал.

ЦЕЛИЙ зат. хим. Химиялық элемент.

ЦЕЛЛОФАН [лат. cellula – жасуша, грек. phanos – мөлдір] зат. Целлюлозадан істелінетін, су өтпейтін мөлдір жұқа пленка.

ЦЕЛЛЮЛОИД [лат. cellula – жасуша, грек. eidos – түр] зат. 1. Целлюлозадан істелінген созымалы берік зат. 2. хим. Целлюлоза нитраты негізіндегі термопласт.

ЦЕЛЛЮЛОЗА [лат. cellula] зат. 1. Қағаз, оталғыш, жарылғыш заттар жасауға жұмсалатын, ағаштан өндірілетін шикізат. 2. хим. Құрылымдық полисахарид, глюкозаның тармақталмаған полимері; жасуша қабырғаларының басты құрам бөлігі, өсімдік массасының 50–99% құрайды, тоқыма, микробиология өнеркәсіптерінде қағаз, қабықша өндіру т.б. ретінде қолданылады.

ЦЕЛОМАТА [лат. coelomata] зат. зоол. Қайталама құыстары бар бір топ жануарлар (буылтық құрттар, моллюскалар, буынаяқтылар, жартылай хордалылар).

ЦЕМЕНТ [нем. Zement] зат. 1. Майда үгінді түрінде әзірленген, су қосып араластырылған тұтқыр жабысқақ қоспа болып шығатын құрылыс материалы. 2. экол. Құрылыс өнеркәсібінде қолданылатын стандартты материал [Құны төмен және жұмысқа қолайлы болғандықтан, радиоактивті қалдықтарға қатысты жұмыстарда көп қолданылады]. 3. хим. Кальций силикаттары, алюминаттары немесе ферриттері негізіндегі байланыстырышы материал. Ц

ЦЕМЕНТИТ зат. хим. Темір карбиді, темір-көміртекті құймалардың фазалық және құрылымдық негізі, перлит, сорбит, ледебурит және болат өнімдерінің құрамбөлігі.

ЦЕМЕНТТЕ= ет. Цемент қосып ұстату, бекіту.

ЦЕМЕНТТЕЛ= ет. 1. Цемент құйылу, сылану. 2. геол. Тас сияқты қатты күйге айналу.

ЦЕМЕНТТЕЛУ Цементтел етістігінің қимыл атауы; қатты күйге айналу.

ЦЕМЕНТТЕТ= ет. Цементтен құйдыру, бекіту, сылату.

ЦЕМЕНТТЕТУ Цементтет етістігінің қимыл атауы.

ЦЕМЕНТТЕУ Цементте етістігінің қимыл атауы. 1. Цемент қосып бекіту, ұстату. 2. хим. Түсті металлургияда – алтын мен мысты шөктіруде, никель өндіру кезінде электролитті тазалауда қолданылатын гидротермалургиялық процесс. 3. Металл өңдеуде металл (көбіне болат) бұйымдарды химиялық-термиялық өңдеудің бір түрі; бұйым беті 900–950°С-та көміртектен қанықтырылады. 4. кен. Грунттарды цементтеу – цымаларға цементті не цементті-балшықты ерітінділерді қысыммен айдау арқылы грунттарды бекіту әдісі.

ЦЕМЕНТТІ сын. Цемент араластырып істелген, құрамында цементі бар.

ЦЕНАНАБИОЗ зат. биол. Әртүрлі сыртқы факторларды және микроорганизмдердің құрамын өзгерту арқылы өнімдерді сақтау әдісі.

ЦЕНЗ [лат. census] зат. Азаматтардың белгілі бір саяси құқықтарын іске асыруды шектеп отыратын шарт.

ЦЕНЗОР [лат. censor] зат. Баспа орындары басқан кітап не газет-журнал, тағы басқаларды бақылауды қызметкер.

ЦЕНЗУРА [лат. censura] зат. 1. Баспасөзге дайындаған, сахнаға қоюға әзірлеген шығармаларға бақылау жасайтын орын. 2. заң. Бұқаралық ақпарат құралдарының хабарларын және материалдарын мемлекеттік органдармен, лауазымды адамдармен және өзге де ұйымдармен олардың талап етуі бойынша немесе өзге де негіздер бойынша хабарлар мен материалдары не олардың жекелеген бөліктерін таратуды шектеу немесе оларға тыйым салу мақсатымен алдын ала келісу.

ЦЕНОБИОЗ зат. экол. Организмдердің қауымдастықтарда бірлесіп тіршілік етуі.

ЦЕНОБИОНТ зат. экол. Қауымдастықтың мүшесі ретіндегі организм (біртүрлік қауымдастық ретіндегі популяцияда немесе көптүрлік қауымдастық ретіндегі биоценозда).

ЦЕНОГЕНЕЗ [грек. kainos – жаңа, genesis – тек] зат. экол. 1. Организмнің эмбриондық немесе дернәсілдік дамудың тән жағдайларына бейімделу үдерісі. 2. Табиғи эволюцияның нәтижесінде, соның ішінде адамның әрекеті нәтижесінде де бұрын болмаған жаңа табиғи қауымдастықтардың қалыптасуының ұзақ үдерісі; мыс., америкалық үйеңкінің еуропалық орманды дала өңірінде қолдан өсіріліп тұрауы.

ЦЕНОЗ [грек. kainos] зат. экол. Кез келген қауымдастық (биоценоз, зооценоз, фитоценоз және т.б.).

ЦЕНТ [лат. centum] зат. қаржы. АҚШ, Канада сияқты кейбір елдердегі бір доллардың жүзден біріне тең ұсақ ақша.

ЦЕНТНЕР [нем. Zentner] зат. Жүз килограммға тең салмақ өлшемі.

ЦЕНТНЕРЛЕ= ет. Центнер-центнер ету, мол ету.

ЦЕНТНЕРЛЕУ Центнерле етістігінің қимыл атауы.

ЦЕНТНЕРЛІК сын. Бір центнерге жететін.

ЦЕНТРАЛИЗМ зат. саяси. тар. Бір орталықтан басқару жүйесі.

ЦЕНТРИЗМ зат. саяси. тар. 1. П Интернационалдағы реформистік және революциялық бағытталғандардың күрес барысында туған оппортунистік идеялық саяси ағым. 2. саяси. Қалыпты реформалар жүргізу арқылы әртүрлі әлеуметтік-саяси күштерді біріктіруге талпынатын қошбасшылар мен ұйымдардың саяси көзқарасы. Оңшыл радикалды, солшыл радикалды идеялық-саяси ағымдардың экстремизмі.

ЦЕНТРИФУГА [нем. Zentrifuge] зат. техн. Сыртқа тепкіш күш арқылы аралас затты құрама бөліктерінен ажырататын қондырғы.

ЦЕНУР зат. биол. Таспа құрттардың фина дернәсілінің бір түрі.

ЦЕОЛИТТЕНУ зат. хим. Цеолит пайда болатын гидротермалық метасоматоз процесі.

ЦЕОЛИТТЕР [грек. zēb – қайнау, lithos – тас] зат. отын мұнай. Кристалды алюмосиликаттар – крекин процессінде катализатор үшін және табиғи елек ретінде, көмірсутектердің топтарын бір-бірінен айыруға, газдарды тұрсыздандыруға қолданылады.

ЦЕРВИЦТ зат. вет. [лат. cervix (uteri)] Көбінесе малдың қысыр қалуына әкеліп соғатын жатыр мойнының қабынуы.

ЦЕРЕЗИН зат. отын мұнай. Парафин көмірсутектерінен тұратын қатты қоспа [Ц е р з и н озокеритті арнайы әдістермен өңдеу жолымен дайындалады].

ЦЕРОМОНИАЛ зат. Белгілі бір шараны салтанатты түрде өткізудің ресми тәртібі.

ЦЕРОМОНИЯ [лат. caerimonia] зат. Белгілі бір шараны өткізудің дағдылы салтанатты тәртібі, жон-жосығы.

ЦЕРИЙ [лат. cerium] зат. хим. Сұрғылт түсті, оңай балқитын жұмсақ металл.

ЦЕРУССИТ [лат. Cerussa] зат. хим. Карбонаттар класына жататын минерал.

ЦЕССИОНАРИЙ [франц. cessionnaire] зат. экон. Өзіне талап ету құқығы берілгендіктен, несиегерге айналушы адам.

ЦЕССИЯ [лат. cessio] зат. 1. экон. Өзінің меншікті, құрал-жабдықты, қаражатты иеленуі немесе оларды алуы құқығын басқа адамға ұсыну, табыстау. 2. заң. Азаматтық заңдарға сәйкес міндеттемедегі талаптарды азайту.

ЦЕСТОДОЗДАР зат. мед. Таспа тәрізді ішқұрттарды тұдыратын аурулар (мониезиоз, тризаниеози, ценуроз, эхинококкоз, цистицеркоз т.б.).

ЦЕТАН зат. хим. $CN_3(CN)_2$ $14CN_3$ - қаныққан алифатты көмірсутектер.

ЦЕТАНДЫҚ; **цетандық сан**, хим. Дизельдік отындардың детонациялық тұрақтылығының сипаттамасы.

ЦЕХ [нем. Zeche] зат. Өнеркәсіп орнының негізгі өндірістік бөлімшесі.

Цехтың өзіндік күн, экон. Цехтың өнім өндіруге (жұмыстарды орындауға, қызмет көрсетуге) жұмсаған ақшалай шығыны. **Цех шығысы**, экон. Өндірісті ұйымдастыруға, басқаруға, оған қызмет көрсетуге жұмсалған шығын; жалпы өндірістік шығыстың құрамдас бөлігі.

ЦИАН [грек. kyanos] зат. хим. Азот пен көміртегінің қосындысынан тұратын өте улы, өткір иісті, түссіз газ.

ЦИАНАЗИД зат. хим. N_3CN - азотты сутек қышқылының циан туындысы.

ЦИАНАЛДАР зат. хим. Фталоцианинді бояғыштар туындылары ерітінділерінің ТМД-да қабдылданған атауы.

ЦИАНАМИД зат. хим. Жартылай өнім ретінде синтетикалық шайырлар өндірісінде қолданылатын NH_2CN - көгертіш қышқылдың амиді.

ЦИАНИДТЕР зат. хим. Көгертіш қышқылдардың тұздары.

ЦИБАЛАНДАР зат. хим. Жүрді және табиғи жібекті бояуға арналған, Швейцарияда шығарылатын белсенді бояғыштардың саудадағы атауы.

ЦИВИЛИЗАЦИЯ [лат. civilis] зат. Белгілі бір қоғамдық-саяси құрылыс кезіндегі рухани және материалдық мәдениеттің даму сатысы; өркениет.

ЦИВИЛИЗАЦИЯЛАН = ет. Белгілі бір қоғамдық-саяси құрылыс кезінде рухани және материалдық мәдениет жағынан дамып өркендеу; өркениеттену.

ЦИВИЛИЗАЦИЯЛАНУ Цивилизациялану етістігінің қымыл атауы.

ЦИГЕЙКА зат. Жүнін қысқалау етіп қырқып, бояған қой терісі.

ЦИКЛ [грек. kyklos] зат. 1. Мөлшерлі уақыт ішінде толық бір айналыс жасайтын белгілі бір құбылыстар жүйесіндегі үдерістердің жиынтығы. 2. Әдебиет. Қаһармандарының а тақырыбының немесе тарихи дәуірінің бірыңғай болып келуіне қарай топтастырылған шығармалар тобы. 3. и.н.ф. Алгоритмнің немесе программаның бірнеше рет орындалатын бөлігі.

Циклді қосылыстар, хим. Құрамына циклдер кіретін химиялық қосылыстар. **Циклдерді оңтайландыру**, и.н.ф. <ағыл. cycle optimization> Программаларды оңтайландырудың негізгі мақсаты болып саналатын алгоритмдер мен программалардағы циклдердің орындалу уақытын жергілікті оңтайландыру. **Циклдерді санауыш**, и.н.ф. <ағыл. the counter of cycles> Циклдің қадамдар санын есептейтін программа операторы. **Цикл индексі**, и.н.ф. <ағыл. cycle index> Циклдің орындалған қадамдарының саны. **Цикл қадамы**, и.н.ф. <ағыл. cycle step> Цикл параметрінің ағылшадағы мәнін қосу немесе азайту арқылы өзгертетін шама. **Цикл операторы**, и.н.ф. <ағыл. cycle statement> Циклге кіретін операторлар тобының бірнеше рет қайталанып орындалуын анықтайтын программадағы оператор. **Цикл параметрі**, и.н.ф. <ағыл. cycle parameter> Цикл операторында циклдің қайталанулар (қадамдар) санының санауышы ретінде пайдаланылатын айнымалы. **Цикл тізімі**, и.н.ф. <ағыл. the list of a cycle> Цикл айнымалысының мәндерін есептеу ережесі мен оның аяқталу шартын анықтайтын цикл операторы құрылымының бөлігі. **Цикл уақыты**, и.н.ф. <ағыл. cycle time> Бір тізбек оқиғалардың немесе құбылыстардың шығуының уақыт аралығы (мысалы, жадқа жүйелі түрде назар аударудағы уақыт аралығы).

ЦИКЛДЕН = ет. и.н.ф. Программаның орындалу барысында шексіз қайталанудың пайда болуы; мұндай циклден шығу үшін компьютер операторының программаны еріксіз үзугі.

ЦИКЛДЕНУ Циклден етістігінің қымыл атауы.

ЦИКЛДІ-АҒЫНДЫ; **циклді-ағынды технология**, кен. 1. Кен орындарын жерасты әдісімен пайдалануда – қазып алудың белгілі бір жүйелерінде руданың үздіксіз берілуін қамтамасыз ету мақсатында бірқатар технологиялық процесстерді ұштастыруды көздейтін кен жұмыстарын жүргізу сұлбасы. 2. Кен орнын ашық пайдалануда – қатты таужыныстар мен рудаларды қазып алу сұлбасы [Бұл үшін жару жұмыстарын жүргізу және конвейерлік көлікті қолдану керек болады].

ЦИКЛДІК; **циклдік алгоритм**, и.н.ф. <ағыл. round-robin algorithm> Есептеу процесінің бірнеше рет қайталану орындалатын бөлігі бар алгоритм; уақытты бөлуі бар жүйелерде – орталық процессордың өзіне бөлінген квант уақытын пайдаланған мәселені үзуде әрі кезектің соңына орналастыруда қолданылатын алгоритм.

Циклдік бақылау байты, и.н.ф. <ағыл. cyclic check byte> Циклдік бақылау жайында ақпаратты бар әрі магниттік тасуышқа мәліметтер блогын жазуды жүзеге асыратын байт. **Циклдік буфер**, и.н.ф. <ағыл. circular buffer> Мәліметтерді жазу мен оқу кезінде жылжытын еркін кеңістіктің басы мен соңын көрсетушісі бар жымын түрінде буферді ұйымдастыру [Жымынның соңына жеткен соң көрсетуші оның басына орнатылады]. **Циклдік код**, и.н.ф. <ағыл. cyclic code> Егер V – кодтық сөз болса, онда оның циклдік ығысуының барлық нәтижелері де кодтық сөздер болатын сызықтық код.

Циклдік қосынды, и.н.ф. <ағыл. the cyclic sum> Әдетте, жедел жадтың қиығына сәйкес келетін біркелкі пішімдегі мәліметтер элементтерінің қосындысы [Мұнда үлкен разрядтан тасымалдау кезінде келесісі үлкендігі бойынша кіші разряд болып саналады]. **Циклдік программа**, и.н.ф. <ағыл. cyclic program> Алгоритмнің ең болмағанда қайталайтын бір бөлігі – цикл бар программа. **Циклдік процесс**, и.н.ф. <ағыл. cyclic process> Алгоритмнің (программаның) сол бір ғана бөлігін әлденеше рет қайталау процесі. **Циклдік регистр**, и.н.ф. <ағыл. circular register> Мәліметтер регистрі. **Циклдік сұрау әдісі**, <ағыл. search ring method> Үзілім желісін сұрау циклдік тәртіппен жүзеге асырылатын, сондай-ақ бірінші ең жоғарғы басымдылық сұралатын басым үзілімдер жүйесі. **Циклдік тасымалдау**, и.н.ф. <ағыл. end-around-carry> Кері кодта ұсынған екі бүтін санды қосындылау кезінде талап етілетін тасымалдау түрі [Егер сандардың үлкен разрядтарын қосындылау кезінде тасымалдау жағдайы туатын болса, онда оны кері кодта берілетін нәтиженің кіші разрядына қосу қажет]. **Циклдік ығысу**, и.н.ф. <ағыл. circular shift> а) Циклдік ығысу командасымен берілетін ығысу операциясы. ә) Регистрдің бір шетінде жылжытылатын разрядтар оның екінші жағына келіп, сол ретпен босаған орынға орналастырылуы.

ЦИКЛОГРАФИЯ [грек. kyklos – шеңбер, grapho – жазамын] зат. тех. Бір кадрде қозғалыстың тізбегін, сол сияқты жеке нүктелерді, бүтін тұлғаларды суретке түсіре алатын арнайы жабдық.

ЦИКЛОН [грек. kyklon] зат. геогр. Ауа қысымының төмендеуімен байланысты қалың бұлт қаптап, жауын-шашынға айналатын атмосфераның құйынды күйі.

ЦИКЛОНДЫ; **циклонды әдіс**. Мысты балқыту тәсілдерінің бірі.

ЦИКЛОНДЫҚ с.ы.н. Циклонға қатысты. **Циклондық әрекет**. Атмосферадағы жалты айналманың нысаны, онда циклондар мен антициклондардың пайда болуы, дамуы, қозғалысы мен ыдырауы.

ЦИКЛОТРОН [грек. kyklon – дөңгелек, elektron – көріпнас] зат. физ. Ядролық бөлшектердің қозғалыс қуатын үдететін арнайы күрделі құрылғы.

ЦИЛИНДР [грек. kylindros] зат. 1. геом. Тұйық цилиндрлік бетпен және өзара параллель

екі жазықтықпен шектелген геометриялық дене. 2. тех. Мәшине мен механизмдердің (іштен жанатын двигателдің, бу мәшinesінің, гидравликалық не пневматикалық жүйелердің) поршеньді қаптап тұратын жұмыр шелекшесі. 3. Формасы осындай биік төбелі, жиегі тарлау қатты қалпақ. 4. и.н.ф. Магниттік дискілер дестесіндегі сызықжолдардың жиынтығы. Мұнда жазбаға қатынас құру қатынас құру тетігінің орнын өзгертіпестен жүзеге асырылады.

Цилиндрлер индексі, и.н.ф. <ағыл. cylinder index> Индекстік-тізбекті мәліметтер жинағының аймағы [Оған осы мәліметтер жинағы орын алатын цилиндрлер адресі және берілген цилиндрлерде орналасқан кілттердің максимал мәндері кіреді].

Цилиндр нөмірі, и.н.ф. <ағыл. cylinder number> Магниттік дискі цилиндріне телінген реттік нөмір.

ЦИМБАЛ [венг. cimbalom] зат. муз. Түрін ішек тартылған жәшікке ұқсатып жасап, кішкене таяқшамен ұрып ойнайтын украин халқының музыкалық аспабы.

ЦИНИЗМ [грек. kynismos] зат. саяси. Мәдениет жетістіктеріне, адамгершілік қасиетке немқұрайды қарайтын шектен асқан арсыз қылық.

ЦИНК [нем. Zink] зат. хим. Көгілдір ақ таңдақ түсті химиялық элемент, қақтауға төзімді металл; мырыш.

ЦИНКАТТАР зат. хим. Бос күйінде болмайтын мырыш қышқылының H_2ZnO_2 тұздары.

ЦИНКОГРАФ зат. полигр. Баспаға басылатын суреттің мырыштан құйылатын қалыбын дайындаушы жұмысшы.

ЦИНКОГРАФИЯ [нем. Zink – мырыш, грек. grapho – жазамын] зат. полигр. Фотография жолымен мырыштан суреттердің клишесін дайындау тәсілі, сондай-ақ клише әзірлейтін орын.

ЦИНКТЕЛ = ет. Цинк қосылу.

ЦИНКТІ с.ы.н. Құрамына цинк қосылған, мырышты.

ЦИПЕРМЕТРИН зат. хим. Мақтаны, жеміс-жидек өсімдіктерді өңдеуде инсектицид ретінде қолданылатын фототұрақты пиретроид, перметриннің циантуындысы.

ЦИРК [лат. circus] зат. Акробаттар мен сайқымазақтардың, қолға үйретілген хайуандардың қатыстырылуымен ойын-сауық көрсететін көпшілік орын.

ЦИРКОН¹ [нем. Zirkon] зат. геол. Түсі түрлі реңді қоңыр, қызыл сары, сары сұрғылт, алқызыл, қызыл, жасыл, алмаздай, шыныдай жылтыр, қышқыл, сілтілі жыныстарда, қорымдарда шығаратын, кіреуке, керамика, кәрлен, отқа төзімді кірпіш пен шыны өндірісінде, цирконий, гафний алуға қолданылатын минерал.

ЦИРКОН² зат. хим. Силикаттар класына жататын минерал.

ЦИРКУЛЬ [лат. circulus] зат. Шеңбер сызатын, сондай-ақ, чертеждердің ұзындығын өлшейтін екі ашалы аспап.

ЦИРКУЛЯР [нем. Zirkular] зат. Белгілі бір мекемелерге қарасты орындарға нұсқау ретінде жоғарыдан берілетін жарлық.

ЦИРКУЛЯЦИЯ [лат. circulatio] зат. астр. Ауа ағысының не сұйықтықтың белгілі бір тұйықтық бойымен айналып тұру жүйесі.

ЦИСТА [грек. kystis] зат. Біржасушалы және көпжасушалы жануарлардың (зымырақтар, жұмырқұрттар) уақытша тығыз қабықшамен қапталған тіршілік формасы.

ЦИСТАЛАНУ зат. Азғалардың тығыз қабықша түзуі.

ЦИСТЕРНА [лат. cisterna] зат. Вагон, машина үстіне орнатып, сұйықтықты бір орыннан екінші орынға жеткізу не сақтау үшін пайдаланылатын сыйымды, үлкен ыдыс.

ЦИТАДЕЛЬ [франц. citadelle] зат. әск. Жаудан қорғаныс кезінде паналайтын, дербес тұрғызылған қамал, бекініс.

ЦИТАТА [лат. citatum] зат. Белгілі бір шығармадан өзгертпей, сөзбе-сөз алынған үзінді.

ЦИТВАР: цитвар жусаны. өс. *Дермене.*

ЦИТОЗИН зат. хим. Нуклеин қышқылыдарының құрамына кіретін пиримидинді гетероциклді негіз.

ЦИТОЛОГ зат. Цитология ғылымының маманы.

ЦИТОЛОГИЯ [грек. kytos – жасуша, logos – ілім] зат. биол. Жасушаның шығу тегін, дамуын, құрылысын және қызметін зерттейтін ілім.

ЦИТОПИКИНДЕР зат. биол. Өсімдікті гормондар.

ЦИТОПЛАЗМА [грек. kytos – жасуша, plasma – қалыптасқан] зат. биол. Ядроны қоршап жатқан жасуша бөлігі.

ЦИТОСПОРОЗ зат. бот. Жеміс ағаштары мен орман ағаштарының құрап қалу ауруы.

ЦИТОСТОМ зат. Кебісшелердің жасушалық ауызы.

ЦИТОХРОМДАР [грек. kytos – жасуша, chroma – түс] зат. биол. Құрамында темірі бар белоктар [Цитохромдардың a, b, c, d түрлері белгілі. Тыныс алу және фотосинтез процесінде электрондар тасымалдау ролін атқаратын, құрамында гели бар ферменттер].

Цитохромдар жүйесі. биол. Электрондары флавопротеиндерден ақадағы оттекті тасымалдауға қатысатын, құрамында темір болатын цитохромдар мен цитохромоксидазалар тізбегі.

ЦИТОЭКОЛОГИЯ зат. экол. Жасушалардың қоршаған орта жағдайларына бейімделу заңдылықтарын зерттейтін цитология саласы.

ЦИТРА [нем. Zither] зат. муз. Музыка аспабының бір түрі.

ЦИТРИН зат. хим. Минерал, кварцтың сары түсті түрі.

ЦИТРУС [лат. citrus] зат. бот. Қабықтарында эфир майлары болатын лимон, апельсин, мандарин өсімдіктерінің жалты аты.

Цитрус дақылдары. Шырынды жемістер беретін мәңгі жасыл өсімдіктердің үлкен тобы [60тан астам түрі, тұр тармағы бар. Апельсин, мандарин, лимон көбірек тараған, ал басқалары цитрон, бигардия, помпельмус, шеддок және т. б. аз тараған].

ЦИФЕРБЛАТ [нем. Zifferblatt] зат. Сағаттың тілі айналып тұратын цифрлы беті.

ЦИФР зат. Сан ұғымын жазуда белгілейтін таңба.

ЦИФРЛА = ет. Цифрлар қойып белгілеу, нөмірлеу.

ЦИФРЛАН = ет. Цифрмен белгілену, нөмірлену.

ЦИФРЛАНУ Цифрлан етістігінің қимыл атауы.

ЦИФРЛАТ = ет. Цифрмен жаздырту, белгілеу.

ЦИФРЛАТУ Цифрлан етістігінің қимыл атауы.

ЦИФРЛАУ Цифрла етістігінің қимыл атауы.

1. Цифр қою, цифрмен белгілеу, нөмірлеу. **2.** ин ф. <ағыл. quantization> Қандай да бір шамаларды өзгерту және алынған мәндерді цифрлық пішінге ауыстыру.

ЦИФРЛЫ сын. Цифрланған, нөмірленген, нөмірі бар.

ЦИФРЛЫҒА: цифрлы ақша. Электронды ақша.

ЦИФРЛЫҚ зат. ин ф. <ағыл. digital>

1. Арифметикалық сандарды, үздіксіз өзгеретін шамалар аппроксимациясын, логикалық өрнектерді немесе логикалық айнымалыларды ұсыну үшін қандай да бір жолмен цифрлар пайдаланылатын әдіс. **2.** Кернеу деңгейі бойынша ақпаратты ұсыну тәсілі.

Цифрлық байланыс. ин ф. <ағыл. digital link> а) Цифрлық таңбалау ағыны. ә) Ақпаратты цифрлық пішінді жеткізу. **Цифрлық басқару**. ин ф. <ағыл. numerical control> Жабдықтар мен технологиялық процесстерді программаланатын

есептеуіш құрылғылар арқылы басқару. **Цифрлық дыбыс**. ин ф. <ағыл. digital sound> Компьютер жадына дыбысты сандар тізбегі түрінде жазу әдісі.

Цифрлық желі. ин ф. <ағыл. digital network>

Мәліметтердің цифрлық сигналдарымен операция орындайтын мәліметтерді жеткізу желісі. **Цифрлық жеткізу**. ин ф. <ағыл. digital transmission> Жеке үздікті импульстер немесе сигналдар деңгейі түрінде кодталған мәліметтер символын жеткізу. **Цифрлық жобалау**. ин ф. <ағыл. digital desing – logical desing> Кірісі мен шығысы үздікті айнымалылар сияқты ұсынылған схемалар мен жүйелерді жобалау. **Цифрлық жүйе**. ин ф. <ағыл. digital system> Цифрлық (үздікті) сигналдарымен операция орындайтын кез келген жүйе. **Цифрлық зонд**. ин ф. <ағыл. digital wand> Штрихталған кодтарды немесе символдарды оқу үшін пайдаланылатын шағын аспап. **Цифрлық код**. ин ф. <ағыл. numeric cod> Таңбалар жинағы тек цифрдан тұратын код; символдары ретінде цифрлар алынатын шарттаңба. **Цифрлық кодтау**. ин ф. <ағыл. digital coding> Кодталатын хабар цифрлар мен сандар тізбегі түрінде жазылатын кодтау. **Цифрлық кодтық жинақ**. ин ф. <ағыл. numeric> Цифрлардан тұратын, сонымен қатар басқару элементтері мен арнайы бедер-белгілер қамтылатын, бірақ, әдетте, әріптер кірмейтін кодтық жинақ. **Цифрлық коммутация**. ин ф. <ағыл. digital switching> Мәліметтерді жеткізу желісіндегі цифрлық сигналдарды аналогтық түрге ауыстырмайақ, олармен әртүрлі әрекеттерді (операцияларды) орындау арқылы байланыс орнататын коммутация түрі. **Цифрлық қолтаңба**. ин ф. <ағыл. digital signature> Мәліметтердің ұқсастығын және тұтастығын жасақтау үшін хабар соңына қосылатын биттер тіркестігі.

Цифрлық қосындылауыш. ин ф. <ағыл. digital adder> Кірісіне берілген әрі сигналмен ұсынылған екі санның қосындысын қалыптастыратын құрылғы.

Цифрлық мәліметтер. ин ф. <ағыл. digital data> Санаудың белгілі бір жүйесінде үздікті пішінде ұсынылған мәліметтер. **Цифрлық планшет**. ин ф. <ағыл. digitizing tablet – digitizing pad> Қаламш деп аталатын арнайы аспаппен жабдықталған, үстелге орнатылған жазық тақта. **Цифрлық пішін**. ин ф. <ағыл. digital form> Ақпаратты цифр түрінде (аналогты пішінен айырмашылығы) ұсыну және сақтау тәсілі. **Цифрлық сигнал**. ин ф. <ағыл. digital signal> Тек екі мәнді, әдетте нөл мен бірді қабылдайтын сигнал; уақыттың кез келген сәтінде кернеу мәні бірнеше (әдетте, екі) деңгейдің біріне сәйкес келетін сигнал. **Цифрлық сұрыптау**. ин ф. <ағыл. numerical sorting> Сұрыптау кілті цифрлық кодпен ұсынылатын сұрыптау. **Цифрлық сүзу**. ин ф. <ағыл. digital filtering> Цифрлық ондеу әдістерінің негізінде сигналдарды сүзу. **Цифрлық схема**. ин ф. <ағыл. digital circuit> Үздікті сигналдарға назар аударатын және шығуында үздікті сигналдарды тудыратын электрондық схема. **Цифрлық үлгі**. ин ф. <ағыл. numeric picture> Цифрлық мәліметтерді сипаттауға арналған үлгі. **Цифрлық шама**. ин ф. Дискретті өзгертін және санмен берілетін шама. **Цифрлық ЭЕМ**. ин ф. <ағыл. digital computer> Дискрет шамалармен операция орындайтын компьютер.

ЦОКОЛЬ [итал. zoccolo] зат. сәулет. Үйдің, ескерткіштің, колоннаның т.б. заттардың төменгі бөлігі, етек тұсы.

ЦУКАТ [польск. cukaty] зат. тамақ. Жемістің (лимон, апельсин, қауын және т. б.) қантты қабығы немесе қантты жеміс.

ЦУНАМИ [жапон. tsunami] зат. Негізінен су астында болатын жер сілкініуден мұхит табының біраз тегілінің жоғары не төмен жылжуы нәтижесінде пайда болатын гравитациялық, аса ұзын теңіз толқындары.

ЦЫГАН зат. сөйл. *Сыған* (дүниежүзінің әртүрлі елдерінде көшпелі өмір сүретін үнді тектес халық).

Ч

Ч зат. **1.** Тістің қызыл етіне тіл ұшының келіп тиюінен жасалатын тіл ұшы дыбысы. **2.** Қазақ әліпбиіндегі тіл ады қатан, аффрикат дауыссыз дыбысты белгілейтін әріп.

ЧАПАРАЛЪЛЪ [испан. chapparal] зат. бот. Жапырағы түсетін және қатты болып келетін жартылай мәңгі жасыл, субтропикалық белдеуде өсетін, қопалы, көптікпенді, бұталы өсімдік түрлері.

ЧАРДАШ [венг. csárdás] зат. муз. Венгр халық бйі, сондай-ақ, осы би ырағында жазылған музыка.

ЧАРЛЬСТОН [ағыл. chrlleston] зат. Би түрі. **ЧАРТ** [ағыл. chart] зат. экон. Бағаны есепке алу және болжау үшін қолданылатын баға кестелері.

ЧАРТЕР [ағыл. charter] зат. экон. Көлік құралын немесе оның бір бөлігін белгілі бір мерзімге не бір сапарға жалдау туралы шарт [Онда тараптардың атауы, көлік құралы туралы, жүктің мөлшері туралы деректер, жүк тиелетін және түсірілетін жерлер көрсетіледі, стабилілік уақыт (кемеге жүк тиелуге және одан түсірілуге кететін мерзім), диспач (жүктің мерзімінен бұрын тиеліп, түсірілгені үшін төлем) пен демередж (кеменің стабилілік уақыттан тыс бек тұрғаны үшін төлем) мөлшері туралы мәліметтер қамтылады].

ЧАРТЕРЛІК сын. Чартерге тән.

Чартерлік коносамент. Чартерлік тасымалда берілетін коносамент. **Чартерлік шарт**. заң. Әуе кемесімен жалданушы және әуе кемесін жалдаушы арасында жасалатын әуе кемесін жалдау шарты.

ЧАРТИЗМ [ағыл. chartism] зат. тар. XIX ғасырдың 30–50-жылдарында жұмысшы қозғалысының тарихында тұңғыш рет Англияда болған пролетариаттың бұқаралық саяси-революциялық қозғалысы.

ЧАРТИНГ [ағыл. chart] зат. экон. Нарыққа талдау жасау кезінде жасалған диаграммалар мен кестелер.

ЧАРТИСТ [ағыл. chartists] зат. тар. Чартизм қозғалысына қатысушы.

ЧАРТУШКА ор. зат. Орыс халқының ауыз әдебиеті поэзиясындағы екі не төрт тармақтан тұратын, көбіне белгілі бір өлеңмен күлдіргі, лирикалық сарында айтылатын өні.

ЧАТ [ағыл. chat] зат. Ақпараттық желі арқылы қолданушылар арасындағы шынайы уақытта хат алмасуы.

ЧАТТЫҚ сын. Чатқа қатысты.

ЧЕК [ағыл. cheque] зат. **1.** Кассаға ақша төлегенде берілетін талон. **2.** экон. Қатаң түрде белгіленген нысандағы баалы қағаз [Онда чек берушінің чекте көрсетілген ақшалай соманы чек ұстаушыға төлеу жөнінде банкке берген өкімі баяндалады]. **3.** заң. Чек берушінің чек ұстаушыға онда көрсетілген соманы төлеу жөнінде банкке ешқандай шарт қойылмаған жазбаша үкімі бар баалы қағаз.

Чек бланкілері. экон. Баспаналық әдіспен дайындалған чек формулярлары [Жалаң жасалуына жол бермеу үшін арнаулы қағазға басылып, тізбекті нөмірлер қойылады. Клиенттерге беру үшін чек кітапшаларына түптеледі]. **Чек кітапшасы**. экон. Банк ағымдағы немесе есеп айырысу шотының иесіне беретін чектердің түптелген бланкілері [Чектерді пайдалана отырып, банк клиенті шоттан қажетті соманы алуына, оны қолма-қол ақша түрінде алуына немесе үшінші тұлғалармен чек арқылы тікелей есеп айырысуына болады. Шотқа өкім жасау құралы].

ЧЕКА зат. тар. 1917–1921 жылдар арасында елдегі контрреволюциямен, өкіметке қарсы астыртын әрекетпен, алысатарлықпен күресу кезінде болған Бүкілроссиялық төтенше комиссияның орысша қысқартылған аты.

ЧЕКИСТ зат. тар. Чеканың қызметкері, сондай-ақ жалпы мемлекеттік қауіпсіздік органдары қызметкерінің атауы.

ЧЕМОДАН зат. Жол жүргенде ішіне киім салып, қолға ұстауға ыңғайлап жасалған төрт бұрышты сандықшы.

ЧЕМПИОН [ағыл. champion] зат. 1. спорт. Спорттық жарыстарда бірінші орынды жеңіп алған спортыш. 2. совет. Сыңа түскен бөсектерде үздік нәтиже көрсетіп, маңдайалды атанған жеңімпаз.

ЧЕМПИОНАТ зат. Спорттың әр түрінен өткізіліп тұратын республикалық, одақтық, европалық, әлемдік біріншіліктер.

ЧЕМПИОНДЫҚ зат. спорт. Жарыстарда бірінші орынға ие болған жеңімпаздық атақ.

ЧЕРЕПИЦА зат. Саз балшықтан немесе цементтен науашық тәрізді етіп құйылып, үй шатырын жабуға пайдаланылатын з а т.

ЧЕРКЕС зат. этн. Ресей Федерациясындағы Қарашай-Черкес автономиялы облысында тұратын халық.

ЧЕРЛИДИНГ зат. спорт. Командалар жанкүйерлерінің назарын аудартып, ойынға құмарлығын арттыру мақсатында жарыстың алдында екі қарсылас жақтан түрлі түсті киім киінген қыздар тобы шығып, спорттық би билеп, өнер көрсетіп жарысатын сайыс.

ЧЕРТЕЖ зат. Құрылыс жобаларының, мәшине бөлшектерінің техникалық суреттерінің қағаз бетіне түсірілген сызық кескіні.

ЧЕСТЬ: честь берді. әск. сөйл. Қолды бас киймеге тақай ұстап сәлемдесті.

ЧЕХ зат. Чехияның негізгі тұрғындарын құрайтын батыс славян халқы.

ЧЕЧЕН зат. Ичкерияда (Шешенстанда) тұратын негізгі тұрғын халық.

ЧИЗБУРГЕР [ағыл. cheese burger] зат. тамақ. Ірімшігі бар гамбургер.

ЧИНОВНИК зат. сөйл. **Шенеунік.** Патша өкіметі кезіндегі кеңсе қызметкері.

ЧИП [ағыл. chip] зат. Есептеуіш жүйелерді құру үшін қолданылатын кристаллға орнатылған электронды модуль немесе микросхема.

ЧИПС [ағыл. chips] зат. тамақ. Жұқалап туралып, майға қуырылған қытырлақ картоп.

ЧИПСЕТ зат. инф. <ағыл. chipset> Дербес компьютердің ең маңызды құрылғыларының бірі, микропроцессордың микросхемалар жиынтығы.

ЧИПТІК сын. Чипқа қатысты.

ЧУВАШ зат. Чуваши Республикасында тұратын негізгі тұрғын халық, ұлт, осы ұлттың өкілі.

Чуваши тілі. лингв. Чуваши республикасында тұратын негізгі тұрғын халықтың тілі, түрлі тілдерінің бірі.

ЧУКЧА зат. Чукот ұлттық округінде тұратын халық.

ЧУМА зат. Өкпеден, безден тиетін өте жұқпалы ауру, қатыгез дерт.

Ш

Ш лингв. Қазақ әліпбиінің 34-і әрпі және осы әрпі таңбалайтын дауыссыз дыбыс.

ШАБАҒЫНШЫЛ сын. Шапқынышы жау, шабуылшы.

ШАБАДАН ор.зат. сөйл. **Сөмке.**

ШАБАЗ зат. сөйл. **Шаһбаз.**

ШАБАҚ¹ зат. Арба доңгелегінің шеңбері мен күшіекті жалғастырып бекітіп тұратын таяқша тіреуіштер, кегей.

ШАБАҚ² зат. Уылдырықтан шыққан соң өсе бастаған ұсақ, майда балық.

Шабак өрісі. кәс. Кастий теңізінде, Еділдің төменгі сағасында жайын балықтың уылдырық шашатын орны, жері. **Шабак тоғаны.** кәс. Жас шабак балық өсіру үшін арнайы жасалған, суға толы тоған, арық.

ШАБАҚТА= ет. 1. Денедегі ісікті, етті т.б. өткір пышақ қышымен, біз немесе инемен шанышқы-

лап ірінді, арам қанды шығару, піспектеу. 2. Тілгілеу, кескілеу. 3. Ұйысқан жүнді, мақтаны сабаумен жайлап сабап, көпсіту. 4. Күіз басарда басылатын жүнді шиге сабаумен жұқалап жаймалап реттеу. 5. ауыс. Біреудің намысына тие түйреулеу, қақтығысу.

ШАБАҚТАЛ¹= ет. Түйрелу, шанышлы, ілігу.

ШАБАҚТАЛ²= ет. Күіз басарда жүннің жаймаланып төселуі, реттелуі.

ШАБАҚТАЛУ Шабактал етістігінің қимыл атауы.

ШАБАҚТАС= ет. Жүнді жаймаласу, сабаумен сабасып көпсіту.

ШАБАҚТАТ= ет. Шанышқылату, піспектеу.

ШАБАҚТАТУ Шабактат етістігінің қимыл атауы.

ШАБАҚТАУ Шабакта етістігінің қимыл атауы. Шабактап жаймалау.

ШАБАҚТЫ¹ сын. Шарбақты, шыбықтан тоқылған қоратты (арба).

ШАБАҚТЫ² сын. Шабак балығы көп, мол.

ШАБАҚТЫҚ сын. Доңгелектің кегейіне жарамды (ағаш).

ШАБАҚША үст. Шабак сияқты, шабақтай етіп.

ШАБАЛ сын. Әлжуаз, әлсіз.

ШАБАЛА зат. жерг. Піскен етті, қуырдақты қазаннан сүзіп алатын кесер.

ШАБАЛА= ет. Өршелене уру, абалау.

ШАБАЛАҚТА= ет. 1. Қайта-қайта, үсті-үстіне уру. 2. ауыс. Тосын мінез көрсетіп, біреуге өршелене уру, байбалам салу.

ШАБАЛАҚТАУ Шабалақта етістігінің қимыл атауы.

ШАБАЛАН= ет. 1. Иттің өршелене уруі. 2. ауыс. Шайпау мінез, ерсі айқай-шу шығару.

ШАБАЛАНДЫР= ет. Өршелендіру, өрііту.

ШАБАЛАНДЫРУ= ет. Абаландыру, үргіздіру.

ШАБАЛАНУ Шабалан етістігінің қимыл атауы.

ШАБАЛАҢ зат. 1. Иттердің өршеленген үрісі.

2. ауыс. Шайпау мінез, ерсі сөз.

Шабалаң етті. Шыжбындады, шаптығын қарсы сөз сөйледі.

ШАБАЛАНДА= ет. 1. Иттердің өршелене түсуі, үсті-үстіне арсылдап уруі. 2. ауыс. Шайпау мінез көрсетіп өкілену, шаптығу, өршелену.

ШАБАЛАНДАС= ет. Арсылдасу, үрису.

ШАБАЛАНДАСУ Шабалаңдас етістігінің қимыл атауы.

ШАБАЛАНДАТ= ет. Арсылдату, өршелендіріп үргізу.

ШАБАЛАНДАТУ Шабалаңдат етістігінің қимыл атауы.

ШАБАЛАНДАУ Шабалаңда етістігінің қимыл атауы.

ШАБАЛАТ= ет. Шабалаңдату, арсылдату.

ШАБАЛАТУ Шабалат етістігінің қимыл атауы.

ШАБАЛАУ Шабала етістігінің қимыл атауы.

ШАБАН сын. 1. Жайбасар, енжар, жалқау.

2. Баяу, жай, сұлбыр.

Шабан ат. Жайбасар, жүрдек емес ат. **Шабан үйрек бұрын ұшар.** Өзінің мушкіл халін білген тез қимылдар, әрекет етер деген мағынада.

ШАБАНДА= ет. 1. Ақырындау, баяулау.

2. Сұлбыр тарту, жайлау, баяулау.

ШАБАНДАН= ет. Шабан тарту, сұлбырлану, жайбарақаттану.

ШАБАНДАТ= ет. Баяулату, жайлату.

ШАБАНДАТУ Шабандат етістігінің қимыл атауы; кешіктіру, кешеуілдету.

ШАБАНДАУ¹ сын. 1. Сұлбырлау, жалқаулау.

2. Тым баяулау, жайбарақаттау.

ШАБАНДАУ² Шабанда етістігінің қимыл атауы.

ШАБАНДОЗ зат. 1. Бәйге атына мініп шабатын, өнерлі (жігіт, бала). 2. Көкпар шабудың шебері (көкпарда жеңіп шығушыларға

халық қойған атақ). 3. ауыс. Белгілі бір істің, өнердің хас шебері.

Шабандоз жігіт. Ат құлағында ойнайтын, қолы қарулы, аса етті, батыл жігіт.

ШАБАНДОЗДЫҚ зат. Бәйге атына мініуге шеберлік.

ШАБАНДОЗША үст. Шабандоз сияқты, атқа мықты кісіше.

ШАБАНДЫҚ зат. Баяу қимылдаушылық, жайбарақаттық, сұлбырлық.

ШАБАН-ШАЛАҒАЙ зат. Шала-шарты, шала-шардақ.

ШАБАН-ШАЛАЙ: шабан-шалай адам. жерг. Шама-шарқы кем адам, ат-көліксіз, кедей, кембағал.

ШАБАН-ШАРДАҚ сын. Арық-ұрғы; кедей-кешік.

ШАБАР зат. сөйл. **Шабарман.**

Шабар көбейсін. Бәйгеге ат қосқанда, ат жарысында айтылатын тілек.

ШАБАРА зат. жерг. Тор, темір құрсау.

ШАБАРМАН зат. 1. көне. Белгілі бір іс, оқиға жайынан хабар айтатын үлкенді-кішілі ел билеушілерінің тапсырмаларын орындайтын шапқынышы, хабаршы. 2. кіт. <франц. coustier> Кеңсе қызметін таситын қызметші немесе осы қызмет түрін көрсететін заңды, жеке тұлға.

ШАБАРМАНДЫҚ зат. Шабарман міндетін атқарушылық, шабарман болушылық.

ШАБАТА зат. көне. Жазда жөкеден, талдың қабығынан т.б. тоқылған не тері, былғары сияқты материалдардан құрастырып тіккен жеңіл шәркей; шоқай.

ШАБА-ШАБА үст. Шапқылай-шапқылай.

ШАБДАЛЫ зат. бот. <лат. persica>

1. Қазақстанның оңтүстік өңірінде өсетін жеміс ағашы. 2. Шабдалының домалақ пішіні, жұмсақ, тәтті шырынды.

ШАБДАР сын. 1. Сыртқы түзі ақиылы сары, жал-құйрығы бурыл келген, құла-жирен жылқы (ат). 2. ауыс. Шикіл сары, жирен (адам).

Шабдар беде. өс. Мал азығы ретінде өсірілетін беденің бір түрі [Ғылымда оны парсы бедесі деп те атайды].

Шабдар бие. Жал-құйрығы сарғыш келген құла жирен түсті бие. **Шабдар сәске.** жерг. Күндізгі сағаттың он, он бір жарым кезі.

ШАБДАРЛАН= ет. Сары күрең тарту, қызғылт күңгірттену.

ШАБДАРЛАНДЫР= ет. Сары күреңдендіру, ала-құлаландыру.

ШАБДАРЛАНДЫРУ Шабдарландыр етістігінің қимыл атауы.

ШАБДАРЛАНУ Шабдарлан етістігінің қимыл атауы.

ШАБДАРЛАУ сын. Шабдарға ұқсастау, сарқызыл жирендеу.

ШАБДАРЛЫ сын. Шабдар аты бар, шабдар мінген.

ШАБЛОН [нем. Schablone] зат. 1. Біртектес нәрселер жасалатын қалып. 2. ауыс. Бғыр, жауыр болған.

ШАБУ¹ зат. Киімнің етегіне, қолтығына, ауына үшкілдеп қиып салынатын қиықша.

ШАБУ² Шап етістігінің қимыл атауы; талау, тонау, ұрлау.

ШАБУ³ Шап етістігінің қимыл атауы; жарысу, шапқылау.

ШАБУ⁴ Шап етістігінің қимыл атауы. 1. Өткір құралмен кесіп түсу, шауып жіберу. 2. тех. Металды аспаппен немесе созу қимылдарын атқаратын қалыптармен бөлу. 3. Металл пластинкаларды, алтын не күмісті былғарыға, ағашқа не темірге жапсыру, орнату.

ШАБУЛАН= ет. Шабу салыну; тілмешектену, жырымдану.

ШАБУЛЫ сын. Шабу салынған, қиып бұрыштан тілген.

ШАБУСЫЗ сын. Шабу салынбаған, шабуы жоқ.

ШАБУШЫ¹ сын. *Бәйге атына мініп шабатын.*

ШАБУШЫ² зат. *Шөп, ет шабатын адам.*

ШАБУШЫЛЫҚ¹ зат. 1. *Атқа мініп шапқандық.*

ШАБУШЫЛЫҚ² зат. *Бір елді шауып алушылық.*

ШАБУЫЛ зат. 1. *Соғыста жауға қарсы қарсыласты жеңуге бағытталған қимыл-әрекет, ұрыс әрекетінің негізгі түрі. 2. Біреуге қарсы іс-әрекет, қимыл. 3. Ары-бері шауып, ат сабылғандық. 4. экон. Компаниялардың рынокта жетекші орын алу мақсатымен қолданатын баға саясаты.*

Шабуы алқабы. өск. Бірлестік (құрама, бөлім) жауынгерлік міндеттерін орындаумен байланысты шабуыл жүргізетін, маневр және басқа да қимылдарды жүзеге асыратын шектегі жергілікті жер алқабы. **Шабуылға [ұрысқа] қамданды.** Соғысқа, шабуылға дайындалды, әзірленді. **Шабуыл жасады.** Атой салды, шабуылға шықты, ұмтылды.

Шабуыл қарқыны. өск. Өз әскерлері және қарсылас жақтың жауынгерлік қабілеті мен санына, қорғаныс сипаты мен жергілікті жер ерекшеліктеріне, дайындыққа, шабуылдың батылдығына т.б. байланысты шабуылдаушы әскердің қозғалу жылдамдығы км/тәулікпен өлшенетін операция ауқымының бірден-бір көрсеткіші. **Шабуыл сағаты.** өск. Қарсыластың алдыңғы қорғаныс шебіне танк және мотоатқыштар бөлімшелерінің бір мезгілде шабуылға шығуын қамтамасыз ету мақсатында командирдің алдын ала хабарлайтын уақыты [Шабуылға шығу жөніндегі белгі (сигнал) қарсыластың алдыңғы шебіне танкілер мен мотоатқыштар әскерлерінің сол «сағатта» жетуі ескеріліп беріледі]. **Шабуыл салды.** Атой берді, шабуылдады.

Шабуыл шебі. өск. Әскердің қарсылаасқа қарсы шабуылын бастайтын бөлімше командирі анықтап берген жергілікті жердің белгілі бір бөлігі.

ШАБУЫЛДА= ет. 1. *Үсті-үстіне шабуылға шығу, тынбастан соғыс салу. 2. Жан-жаққа суыт шапқылау.*

ШАБУЫЛДАС= ет. Бірлесе шабуыл жасасу.

ШАБУЫЛДАСУ Шабуылдас етістігінің қимыл атауы.

ШАБУЫЛДАТ= ет. Жылдамдату, тездету.

ШАБУЫЛДАТУ Шабуылдат етістігінің қимыл атауы.

ШАБУЫЛДАУ Шабуылда етістігінің қимыл атауы.

ШАБУЫЛДАУШЫ зат. Шабуылға шығушы, үсті-үстіне шабуыл жасаушы.

ШАБУЫЛДЫ сын. Шабуыл салған, атойлаған.

Шабуылды ұрыс. өск. Қарсыластың қарсы тұратын тактикалық топтарын талқандау және одан әрі іс-қимыл жасауға қолайлы болып табылатын маңызды ауданды (шепті, объектіні) басып алу мақсатында жүргізілетін әскердің тактикалық қимылдарының негізгі түрі [Жеңіске жету үшін оның маңызы өте зор].

ШАБУЫЛШЫ зат. 1. *Жау шебіне шабуыл жасаушы. 2. спорт. Шабуыл жасайтын ойыншы.*

ШАБЫҚ¹ зат. кәс. Мақта, бау-бақша өсімдіктерінің түбін қопсыту, босату жұмысы.

ШАБЫҚ² зат. көне. Шаңпақ тас, шар тас.

ШАБЫҚТА= ет. кәс. Өсімдік түбінде өскен арамшөпті отау, топырақты босату, қопсыту.

ШАБЫҚТАЛ= ет. кәс. Өсімдіктің оталуы, түбін қопсытылуы.

ШАБЫҚТАЛУ Шабықтал етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫҚТАТ= ет. кәс. Өсімдік түбін босату, қопсыту.

ШАБЫҚТАТУ Шабықтат етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫҚТАУ Шабықта етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫҚТАУШЫ зат. кәс. Шабықтау ісін істейтін; шабықшы.

ШАБЫҚТАУЫШ зат. кәс. Мәдени өсімдіктердің түбін қопсыту, босату үшін жасалған құрал.

ШАБЫҚШЫ зат. кәс. Өсімдік түптерін босатып, қопсыту жұмысын атқарушы, арам шөпті отаушы.

ШАБЫЛ¹= ет. 1. *Орылу. 2. Қазылу, шабылып тазалану. 3. Кесілу, жұтыну, үзілу.*

ШАБЫЛ²= ет. 1. *ауыс. Шабысқа, жарысқа түсу. 2. Дүре-сарсаңа түсу, сабылу.*

ШАБЫЛУ Шабыл етістігінің қимыл атауы; кесілу, орылу.

ШАБЫЛЫП-ШАНШЫЛ= ет. *Жан-тәнімен кірісу, жанталасу.*

ШАБЫЛЫСУ зат. Әрі-бері шапқылаған жүріс.

ШАБЫН зат. сөйл. **Шабындық.**

ШАБЫН¹= ет. *Буырқанып-бұрсану, өршелену, қатты қайрат көрсетіп долдану, шамырқану, шабалдану.*

ШАБЫН²= ет. *Моншада ыстық бұға қыздырынып, сыбыртқымен сабалдану.*

ШАБЫНДЫ¹ зат. 1. *Шөбі шүйіл өскен шабындық жер. 2. Шөбі не егіні шабылып алынған жер, егінді, егінжай.*

ШАБЫНДЫ² зат. көне. *Жауласқан елдер арасындағы шапқыншылық, бітпес жаугершілік.*

ШАБЫНДЫҚ¹ зат. Шөбі шүйіл, қау өскен пішендік; шабындық жер.

ШАБЫНДЫҚ² зат. Шапқыншылық, жаугершілік.

ШАБЫНДЫР= ет. *Өршелендіру, шамырқандыру, долдандыру.*

ШАБЫНДЫРУ Шабындыр етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫНТ= ет. *Өршеленту, долданту, шамырқанту.*

ШАБЫНТУ Шабынт етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫНУ¹ Шабын¹ етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫНУ² Шабын² етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫНШЫЛЫҚ зат. сөйл. **Шапқыншылық.**

ШАБЫНЫС= ет. *Бір-біріне бата алмай тайталасу.*

ШАБЫНЫСУ Шабыныс етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫР¹ зат. *Ағаш пен бұтасы, өсімдігі сиректеу өскен жер.*

Ала шабыр. Ала-құла, ойдым-ойдым, селдір, сирек. Ала шабыр бұлт. Сирек, шарбы бұлт.

ШАБЫР² зат. бот. *Өзен-көлде өсетін балдыр.*

ШАБЫРА¹ зат. *Ешкі терісінен иленген былғары.*

ШАБЫРА² зат. жерг. *Қар тоқтататын бөгесіп, қалқа.*

ШАБЫРА³ зат. жерг. *Күрке, қос.*

ШАБЫРҚАН= ет. *Бұрқану, бұрсану, шабыну.*

ШАБЫРҚАНУ Шабырқан етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫРЛАН= ет. *Бұлттану, бұлт қатпау.*

ШАБЫРЛАНУ Шабырлан етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫРЛЫ сын. *Сирек-сирек, ала-құла.*

ШАБЫРТ зат. көне. **Шабыт.**

ШАБЫС¹ зат. 1. *Аттың қосаяқтап қатты шапқан күйі. 2. Аттың бағын сыйайтын, бәйгеге қосатын думанды жер. 3. ауыс. Екпін, қарқын.*

4. *ауыс. Сабылыс, әрі-бері жүріс.*

Шабыс қосты. Шабысы қызды, үдеді. **Шабысы бұзылды.** Жүйріктігінен айырылды. **Шабысынан тайған жок.** Қауһар-күші азаймады, әлі сол қалпында.

ШАБЫС² зат. *Шөп шабатын жер, шабындық.*

ШАБЫС³ зат. *Жауласқан екі ел арасындағы бүліншілік, соғыс, шабынды.*

ШАБЫС⁴= ет. *Жан аямай соғысу, шайқасу.*

2. *Айтқын-тартысу, жан алып, жан берісу, кескілесу.*

ШАБЫС⁵= ет. *Шапқыласу, жарысу.*

ШАБЫСКЕР зат. *Бәйгі атына мініп, жақсы шабатын; шабандоз.*

ШАБЫСТАУЫШ зат. Мәдени өсімдіктердің түбін босату, қопсыту үшін жасалған құрал.

ШАБЫСТЫ сын. *Шабысқа төзімді, шыдамды (ат).*

ШАБЫСТЫР= ет. *Жауластыру, соғыстыру, таластыру.*

ШАБЫСТЫРУ Шабыстыр етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫСУ Шабыс етістігінің қимыл атауы; соғысу, шайқасу.

ШАБЫТ зат. *Адамның көңіл-күйінің ерекше ықыласты, әсерлі сәті.*

Шабыт берді. *Қуат берді, жігерлендірді, демеді.*

Шабыт буды. *Шабыт кернеді, бір іске зауқы соқты.*

Шабыт келді. *Қанаттанды, бір істі орындауға ерекше ықыласы оялды, шығармашылығы оялды.*

Шабыт көседі. *Шабыт шақырды, шабыттанды.*

Шабытқа қозғау салды. *Бір істі орындауға итермеледі, шығармашылығын оятты.*

Шабытқа мінді. *Шабыттанды, жігерленді.*

ШАБЫТСЫЗ сын. *Қабілетсіз, қайрат-жігерсіз.*

ШАБЫТСЫЗДЫҚ зат. *Шабыты жоқтық, шабыты келмегендік.*

ШАБЫТТАН= ет. *Қандай да бір істі орындау, атқаруда адамның көңіл күйінің, ынта-жігерінің арта түсуі.*

ШАБЫТТАНДЫР= ет. *Ынталандыру, жігерлендіру, шабытты артыра түсу, қуаттандыру.*

ШАБЫТТАНДЫРУ Шабыттан етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫТТАНУ Шабыттан етістігінің қимыл атауы.

ШАБЫТТЫ сын. *Шабыты жоғары, жігерлі, серпінді, қарқынды.*

ШАБЫТТЫЛЫҚ зат. *Шабыты келгендік, құлшынып тұрғандық.*

ШАҒАЛ зат. *Өлексемен қоректенетін қасқыр тұқымдас жыртқыш аң.*

ШАҒАЛА зат. 1. *Балықпен қоректенетін ақ түсті, суда тіршілік ететін су құсы. 2. зоол. <лат. Iarus> Татреңтәрізділер отряды, шағала тұқымдасына жататын құс тұысы.*

ШАҒАЛАДАЙ сын. *Шаңқиган апақ.*

ШАҒАЛАЛЫ сын. *Шағаласы көп, шағаласы қалың.*

ШАҒАЛАША үст. *Шағала сияқты, шағала тәрізді.*

ШАҒАЛДАҚ зат. жерг. *Жүгерінің собыған өңіні үзіп алғанда ортасында қалатын өзегі.*

ШАҒАН¹ зат. бот. <лат. fraxinus> *Зәйтүн тұқымдасына жататын, жатырағы түсетін ағаш.*

ШАҒАН² сын. *Шаңқан, мүлдем ақ.*

ШАҒАТАЙ; **шағатай** тілі. *Орта Азия мен оның төңірегіндегі аймақтарда (бұрынғы Шағатай ұлысында) 15–16 ғ-ларда классикалық тіл ретінде қалыптасып дамыған, ортағасырлық түркі жазба әдеби тілі.*

ШАҒАТАЙША үст. *Шағатай тілінде, шағатай сөзі үлгісінде.*

ШАҒАТАЙШЫЛАП үст. *Шағатай тілінде сөйлеп.*

ШАҒИ зат. *Жұқалаң жұмсақ және таза мата.*

Шағи бешпет. этн. *Жұқа, жұмсақ матадан тігілген жеңіл жеңсіз кеудеше.*

ШАҒУ¹ Шақ¹ етістігінің қимыл атауы; сындыру, ұсату.

ШАҒУ² Шақ² етістігінің қимыл атауы; тістеу, талау.

ШАҒУ³ Шақ³ етістігінің қимыл атауы; мөлшерлеу, салыстыру.

ШАҒЫЛ¹ зат. 1. *Белес-белес, жота-жота боп үйіліп қалған құм. 2. Ұсақталған қиыршақ тас. 3. Күндегі ұсақ-ұсақ қорым тас, соған ұқсас ағаштың ақ сөңке боп кепкен түрі. 4. геогр. Құмды шөл және шөлейт жерлерде жел әрекетінен пайда болатын ысырынды құм төбелері, жер бедерінің пішіні.*

ШАҒЫЛ МЫСЫҒЫ. зоол. <лат. felis margarita> Мысықтәрізділерге жататын түр.

ШАҒЫЛ¹ с ы н. 1. Ашық, шаңқан, жарқыраған күн. 2. Ақ, аппақ.

ШАҒЫЛ¹= ет. Сыну, қирау.

ШАҒЫЛ²= ет. Жәндікке талану, тістелу.

ШАҒЫЛ³= ет. Жалт-жұлт етіп жарқылдан сәуде түсу; тегіс жалтыр бетке сәуленің шағылысуы.

ШАҒЫЛДАН= ет. Шағылга айналу. Шағыл құм бола бастау.

ШАҒЫЛДАНУ Шағылдан етістігінің қимыл атауы.

ШАҒЫЛДЫ с ы н. 1. Шағылы көп, шағыл құмы бар. 2. геогр. Барханды, ысырынды құм төбелері бар жер бедеріне қатысты.

ШАҒЫЛДЫР¹= ет. Жәндікке талатылу, тістелілу.

ШАҒЫЛДЫР²= ет. Көзді қарықтыру, шағылыстыру.

ШАҒЫЛДЫРУ¹ Шағылдыр¹ етістігінің қимыл атауы; талатылу.

ШАҒЫЛДЫРУ² Шағылдыр² етістігінің қимыл атауы; шағылыстыру.

ШАҒЫЛТ= ет. **Шағылыстыру.**

ШАҒЫЛТУ Шағылт етістігінің қимыл атауы.

ШАҒЫЛУ¹ Шағыл етістігінің қимыл атауы; қирау.

ШАҒЫЛУ² Шағыл етістігінің қимыл атауы; жәндікке талану.

ШАҒЫЛУ³ Шағыл етістігінің қимыл атауы; әр басқа есептелу.

ШАҒЫЛУ⁴ Шағыл етістігінің қимыл атауы; шағылысу.

ШАҒЫЛЫС¹= ет. Малдардың, аңдардың ұрықтану кезі.

ШАҒЫЛЫС МҮШЕЛЕРІ. Жыныс мүшелері. **Шағылыс сәні.** зоол. Балықтың, басқа да жануарлардың шағылысу, ұылдырық шашу кезінде пішіні өзгертуі.

ШАҒЫЛЫС²= ет. Құн сәулесінің әсерінен бір нәрсенің бетіне сәуде түсу, жарқылдау, жалтылдау.

ШАҒЫЛЫСТЫР¹= ет. малшар. Ұрықтандыру, будандастыру.

ШАҒЫЛЫСТЫР²= ет. Жарқылдау.

ШАҒЫЛЫСТЫРҒЫШ зат. физ. Тегіс, жалтыр бетке сәуде түсіру арқылы, сәулені сындырғыш, жарықтандырығыш құрал.

ШАҒЫЛЫСТЫРУ¹ Шағылыстыр етістігінің қимыл атауы; ұрықтандыру. // Қүйлеген аналық малды аталық малмен табиғи және қолдан ұрықтандыру әдістері.

ШАҒЫЛЫСТЫРУ² Шағылыстыр етістігінің қимыл атауы; жарық сындыру.

ШАҒЫЛЫСТЫРЫЛ¹= ет. Ұрықтандырылу, будандастырылу.

ШАҒЫЛЫСТЫРЫЛ²= ет. Сәуде түсірілу, жалтылдатылу.

ШАҒЫЛЫСТЫРЫЛУ¹ Шағылыстырыл¹ етістігінің қимыл атауы; ұрықтандырылу.

ШАҒЫЛЫСТЫРЫЛУ² Шағылыстырыл² етістігінің қимыл атауы; сәуде түсірілу.

ШАҒЫЛЫСУ¹ Шағылыс¹ етістігінің қимыл атауы.

ШАҒЫЛЫСУ²= ет. Шағылыс² етістігінің қимыл атауы; жарқылдау.

ШАҒЫМ¹ зат. 1. Біреудің үстінен айтылған наразылық арыз. 2. заң. Сот тарапынан кесілген үкімге наразылық ретінде жоғары заң орындарына жазылған өтініш.

Шағым арыз. Қылмысты адамның кешірім сұрап берген өтініші. **Шағым қылды** [етті, жасады]. Арызданды, өтініш жасады. **Шағым кітабы.** ресми. Халыққа қызмет көрсететін мекемелерде болатын қызмет тұтынушылар шағымын жазып қалдыратын қалың дәптер.

ШАҒЫМ²: бір [бір-екі] шағым қант. Бір кесе шайға жететіндей шағылған қатты қанттың мөлшерін білдіретін халықтық өлшем.

ШАҒЫМ³: бір шағым қу. көне. Шақпақ таспен тұтатқандағы оттық алуға болатындай бір тұттам жатырақ, не қу шөп мөлшерін білдіретін халықтық өлшем.

ШАҒЫМДА= ет. Біреудің үстінен шағым айту, арыз жазу.

ШАҒЫМДАН= ет. Наразылық білдіріп, шағым айту, арыздану.

ШАҒЫМДАНУ Шағымдан етістігінің қимыл атауы; шағымдану, арыздану.

ШАҒЫМДАС= ет. Араздасу, таласым-тармасу.

ШАҒЫМДАСУ Шағымдас етістігінің қимыл атауы.

ШАҒЫМДЫ с ы н. Шағып түсетін, дөп келетін, ұтымды, тиімді.

ШАҒЫМҚОР с ы н. Шағымданғыш, арызқой, жалақор.

ШАҒЫМПАЗ с ы н. Шағым айтқыш, арызшыл, жалақор.

ШАҒЫМШЫ зат. Шағым айтушы, арызшы. // Шағымданғыш, арызқой.

ШАҒЫМШЫЛ с ы н. Шағым айтқыш, жалақор, пәлекор.

ШАҒЫН с ы н. 1. Кішкентай, ықшам. 2. Аз санды, ортайған. 3. Аз, көп емес.

Шағын аймақтағы соғыс. әск. Бір мемлекеттің өмірлік маңызды мүдделеріне әсер ететін және оның аумағынан шығайтын әскери жанжал.

Шағын алаулы оттық. тех. Жылыту пештері жүйесіндегі газдың тұтыну көлемін үнемдейтін оттық түрі. **Шағын архитектуралық формалар.**

с ә у л е т. Негізгі құрылысты сыртынан көркейтуді толықтыра түсетін құрылыстар және жабдықтар мен элементтер. **Шағын аудан.** Үлкен қала ішіндегі өз инфрақұрылымы бар кішігірім аудан. **Шағын [кәсіпкерлік] бизнес.** экон. Ешқандай монополистік бірлестікке кірмейтін және экономикада монополияға қатысты бағынышты рөл атқаратын жеке меншіктегі ұсақ және орта кәсіпорындардың қабылданған жиынтық атауы. **Шағын калибрлі винтовка.** зат. әск. Екінші дүниежүзілік соғыстан кейін мылтық салмағын жеңілдету, оқтың қорын молайту үшін шығарылатын қару. **Шағын кәсіпорын.** экон. Жұмысшылар саны мен шаруашылық айналымы (өнеркәсіпте өнім көлемі, саудада тауар айналымының көлемі) белгілі бір мөлшерлік өлшеммен шектелетін жанадан құрылған немесе бұрыннан жұмыс істеп тұрған кәсіпорын. **Шағын қыран.** с а я т. Дене тұрқы кішілеу келген, жемтігің теуіп алатын алғыр қыран құстар. **Шағын литражды автомобиль.** Қозғалтқыштың көлемі 0,85 л және массасы 700-100 кг жеңіл автокөлік. **Шағын полигон.** зат. әск. Артиллериядан атып үйретуге және атуды басқаруға арналған жабық жайдағы немесе жергілікті жердегі имитациялық құрылым.

ШАҒЫН= ет. Біреуге мұң-мұқтажсын айтып шағымдану.

ШАҒЫНДА= ет. Азайту, кеміту, ықшамдау.

ШАҒЫНДАЛ= ет. 1. Ықшамдалу, жинақлану. 2. Азаю, кему, ортаю.

ШАҒЫНДАЛУ Шағындал етістігінің қимыл атауы.

ШАҒЫНДАП үст. Аздап, көлемін мөлшерлеп.

ШАҒЫНДАТ= ет. Шағын еткізу, азайту.

ШАҒЫНДАТЫП үст. поэт. Шағын сияқты сусылдатып, біркелкі жейлестіп.

ШАҒЫНДАТУ Шағындат етістігінің қимыл атауы; азайту.

ШАҒЫНДАТЫЛ= ет. Азайтылу.

ШАҒЫНДАТЫЛУ Шағындатыл етістігінің қимыл атауы.

ШАҒЫНДАУ¹ с ы н. Кішірек, шамалылау, мардамсыздау.

ШАҒЫНДАУ² Шағында етістігінің қимыл атауы; ықшамдау.

ШАҒЫНДЫҚ зат. 1. Бір нәрсенің көлемі жағынан кішілік, ықшамдылық. 2. Аздық, кемдік.

ШАҒЫНУ Шағын етістігінің қимыл атауы; шағымдану, арыздану.

ШАҒЫНУШЫЛЫҚ зат. Біреудің үстінен шағым айтушылық.

ШАҒЫР¹ с ы н. 1. Ағы мен аласы көп, шегір (көз). 2. ауыс. Мінезі жаман, шәлкем-шалыс. 3. ауыс. Тарпаң, асау, шайпау.

ШАҒЫР² зат. өс. Құмды, шағылды жерлерге өсетін көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШАҒЫР³ с ы н. Шағыл, қыршық, ұсақ (тас).

ШАҒЫРАЙ= ет. сөйл. **Шақыраю.**

ШАҒЫРБИДАЙ зат. <лат. melica> Астық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

ШАҒЫРБОЯУ зат. көне. Бұқарадан әкелінетін тері бояуы.

ШАҒЫРДАН зат. жерг. 1. Тарының бір түрі. 2. Осы шағырдан жасалған арақ.

ШАҒЫРЛАУ с ы н. 1. Шегірлеу. 2. ауыс. Шайпаулау, шәлкестеу.

ШАҒЫРЛАН= ет. сөйл. Құн сәулесінің тура түсіп, шақыраюы.

ШАҒЫРЛЫ с ы н. Шағыр көп өскен, шағыры қалың.

ШАҒЫРМА с ы н. көне. Жарқыраған, ашық, жарық (жұлдыз).

Шағырма жұлдыз, шарт аяз. этн. Сұраныл, қатты аяз болатын қыстағы амал.

ШАҒЫРМАҚ с ы н. 1. Күннің қызуы мол, шуақты кезі. 2. ауыс. Дәмді, ащы емес.

ШАҒЫРМАҚТАН= ет. Күннің қызуы көбейіп, шуақты болу.

ШАҒЫРМАҚТАНУ Шағырмақтан етістігінің қимыл атауы.

ШАҒЫРМАҚТАУ с ы н. Күннің қызуы молырақ, шуақтылау.

ШАҒЫРТАС зат. құр. Құрылыс материалы ретіндегі біркелкі таужыныстарын ұсақтау арқылы алынған тас.

ШАҒЫРТІКЕН зат. өс. <лат. опордум> Күрделі гүлділер тұқымдасына жататын екі жылдық шөптесін өсімдік.

ШАҒЫРШАЙ зат. өс. Етжапырақ бадан.

ШАҒЫС= ет. Мұң-зар айтысып арыздасу.

ШАҒЫСТЫР= ет. Бір адамды екінші біреуге жамандау, өшіктіру, айдап салу.

ШАҒЫСТЫРУ Шағыстыр етістігінің қимыл атауы.

ШАҒЫСТЫРУШЫ зат. Бір адамды екінші адамға жамандаушы, өшіктіруші, айдап салушы.

ШАҒЫСУ Шағыс етістігінің қимыл атауы.

ШАД зат. көне. Батыс Түрік қағандығындағы жоғары лауазым.

ШАДИЯР зат. діни. Ислам дінінде рухы мен иманының деңгейі жоғары мұсылмандарға берілетін діни мәртебе.

ШАДЛЫҚ сөйл. **Шаттық.**

ШАДЛАН= ет. ескітік. **Шаттану.**

ШАДЫ ир.зат. ескікіт. **Шаттық, жайда-рылық, көңіл көтеру.**

ШАДЫМАН [ир. شادمان] с ы н. **Шат, шаттыққа толы; сөзділі.**

Шадыман жұрт. Көңілді, қуанышты ел.

ШАДЫМАНДЫ с ы н. Қуанышты, көңілді.

ШАДЫР с ы н. Күйгелек, тез ашуланшақ, мінезі шайпау, шәлкек, шырты етпе.

Шадыр көз. Шақырайған, шатынаған көз.

Шадыр өрелеу. жерг. Мінер жақ алдыңғы аяқты қамшылар жақ (биеде сауар жақ) (қарама-қарсы) жақтағы артқы аяқты өзара өремен қосақтап байлау, бекіту.

ШАДЫРА¹ [ир. چادر] зат. Жұқа матадан тігілген, шығыс әйелдерінің тәнін жауып тұратын киім, жамылғы.

ШАДЫРА² зат. жерг. 1. Жөкеден тоқылған ыдыс. 2. Сирек шыққан шөп.

ШАДЫРАЙ= ет. Оғаш мінез көрсетіп, көзін адырайту, шақшиту; шатынау.

ШАДЫРАЙТ= ет. Көзді бадырайту.

ШАДЫРАЙТУ *Шадырайт етістігінің қимыл атауы.*

ШАДЫРАН: *шадыраң етті. Көзін адырайтты, адыраң қарады.*

ШАДЫРАЮ *Шадырай етістігінің қимыл атауы.*

ШАДЫРЛАН ет. *Қиястану, шатынау.*

ШАДЫРЛАУ сын. *Мінезі аздап шадыр; шайтаулау, шалкестеу.*

ШАДЫРЛЫҚ зат. *Мінезі шайпаулық, шәл-кестік.*

ШАДЫР-ШӘЛКЕС сын. *Қырсық-қыңыр, қиқар, шалт етпе, қиқалақ.*

ШАЖ елік. *Шыр еткен ащы дауысты (әдетте нәрестенің жылауын) білдіретін сөз.*

Шаж етті. *Ащы дауыс шығарды.*

ШАЖА¹ сын. 1. *Қиқар, қырсық, тілазар.*

2. *Ілмиген арық, шаар.*

Шажа болды. *Нәзік, әлсіз, беймаза болды. Шажа байтал.* *Ілмиген арық байтал.*

ШАЖА² зат. *Таудың шынар басын мекендейтін, даусы ащы құс.*

ШАЖАМАЙ¹ зат. этн. 1. *Аяққимнің басы мен табанының жапсарына жылықты бастырып жапсыра тігілген жіңішке көлмерме, сыздық.*

2. *Кебістің өкшелігі мен ернеуінің арасы.*

ШАЖАМАЙ² зат. этн. *Малдың ішмайы, шажырақай.*

ШАЖАМАЙЛЫҚ зат. *Шажамайға керекті, қажет зат.*

ШАЖАР зат. мед. *Қышыма қотырдың ірің қатпары.*

ШАЖЫЛДА ет. 1. *Быжылдау, шыжылдау.*

2. *ауыс. Күйіп-пісу, бажылдау, шырылдау.*

ШАЖЫЛДАТ ет. *Шажылдату, быжылдату.*

ШАЖЫЛДАТУ *Шажылдат етістігінің қимыл атауы.*

ШАЖЫЛДАУ *Шажылда етістігінің қимыл атауы.*

ШАЖЫРҚАЙ зат. 1. *Ішектерді орап тұратын, жұқа шарпы, іш май.* 2. *зат. <лат. mesenterium> Мезентерий – тірі азынның құрсақ қуысындағы мүшелерін бекітіп, бірқалыпты ұстап тұратын сіңір.*

ШАЙ¹ зат. 1. *Мәңгі көгеріп тұратын ауыл-шаруашылық дақұлына айналған сергітетін сусын дайындалатын мәдени өсімдіктің кептірілген жатырағы.* 2. *Шөл қандыру үшін ішетін, шайдан дайындалған сусын [Қазақтың дәстүрлі дастарқан мәзірінде шай қою, ыстық әрі сұт қатқан түрде басқа да дәммен (қант, қаймақ, талқан, жент, құрт, бауырсақ т.б.) бірге, әдетте ыстық қою тамақтан (етпен) бұрын немесе одан кейін ұсынылады].* 3. *<лат. thea> Шай тұқымдасына жататын мәңгі жасыл ағаштар мен бұталар туысының бір түрі.*

Шай берді. *Қонақ қылып күтті, дастарқаннан дәм татқызды. Шай бордақтады. Шайды қайна-тып баптады. Шай демдеді. Шәйнектегі шайды шығарып, түңдырды, ішуге әзірледі. Шай кесе.*

Шай ішетін кішкене, жұқа шыны. Шай кеседей.

а) *Үп-үлкен. ә) Сұп-сүйкімді, топ-томпақ. Шай кесіледі.*

Шайдың қызылы сұйылды, шай ағарып кетті. Шай қайнады. Шай шығарып демдейтін су қайнады. Шай қайнағым уақыт.

Бір шай қайнағым мөлшеріндегі уақытты білдіретін халықтық өлшем.

Шай қасық. *Шай ішкенде пайдаланатын кішкентай қасық. Шай қойды. Шай қайнату қамына кірді.*

Шай тостаған [кесе]. *Шай ішуге арналған шағын ыдыс (әдетте шыныдан жасалады). Шай [жақсы] шықты. Шай қызыл болып шықты.*

ШАЙ² зат. сөйл. **Шайы (мата).**

ШАЙ³: *шай деспеді. Ренжиспеді, көңіл қалды-рыспады, тәйт, ей демей, түс шайыспады.*

ШАЙ ет. 1. *Сумен жуу, шайқау, тазарту.*

2. *Қатты аққан ағын судың немесе нөсерлеп жауған жаңбырдың жер қыртысын жуып, қазып кетуі.*

Шайып суару, егін шар. *Топырақ құрамындағы артық тұзды кептіру үшін атқарылатын шара.*

ШАЙБА [нем. Scheibe] зат. 1. *тех. Винттің астынан кигізілетін жұқа сақина темір.* 2. *спорт. Хоккей ойынында қақпаға соғып ойнайтын дөңгелек, қатты резеңке.*

ШАЙБАЛЫ сын. *спорт. Шайбамен ойнайтын.*

Шайбалы хоккей. *спорт. Мұз үстінде таяқ-шамен шайбаны ұрып, қақпаға түсіріп ойнайтын хоккей спортының бір түрі.*

ШАЙ-БУДАН: *шай-будан раушангүлдер. өс. Ремонтты раушангүлдерді шай раушан-гүлдерімен будандастырудың нәтижесінде алынған раушангүл түрі.*

ШАЙҒЫ зат. *жерг. Семіз құсты аздап арықтататын жем.*

ШАЙҒЫЗ ет. *Сумен жуғызу.*

ШАЙҒЫЗДЫР ет. *Сумен жуғыздыру.*

ШАЙҒЫЗДЫРУ *Шайғыздыр етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҒЫЗУ *Шайғыз етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҒЫЛА ет. *Қайта-қайта, үсті-үстіне шаю, тазалау.*

ШАЙҒЫЛАУ *Шайғыла етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҒЫНДА ет. *Шайғында етістігінің қимыл атауы.*

Шайғындау талғамдығы. *хим. Күрделі қопа құрауыштарының шайғындық сипаттамасы.*

ШАЙҒЫНДАҒЫШ зат. *хим. Газдық және сұйықтық шайғындауға арналған құрылғы.*

ШАЙДАЙ сын. *Бұтсыз ашық, жарқыраған күн (аспан).*

Шайдай ашық. *Бұлтсыз, жауын-шашынсыз (аспан, күн). Шайдай ашылды. Жадырады, қырысы тарқады.*

ШАЙДЫР ет. *Шайқатып алу, жуындыру.*

ШАЙДЫРТ ет. *Шайқаттыру, жудырту.*

ШАЙДЫРТУ *Шайдырт етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙДЫРУ *Шайдыр етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙ ЖАПЫРАҚ зат. өс. *<лат. rhaponticum> Күрделі гүлділер тұқымдасына жататын көп жылдық көген тамыры өсімдіктер.*

ШАЙЖИНАҒЫШ зат. *тех. Шай өсімдігінің жас жапырағын жинауға арналған құрал.*

ШАЙҚА зат. *сов. Ұры, банды.*

ШАЙҚАЗ ет. 1. *Әрлі-берлі ырағ қозғау, тербеу.*

2. *Сұйық зат құрылған ыдысты, құтыны т.б. ырағу, кір болған затты суға салып әрі-бері бұлғап жуу, шайып тазарту.*

3. *ауыс. Дүниені судай сапырып, қызық-дәурен сүру, тамашалау.*

Шайқап өтті. *Дүниені, адыс-пұлды аямай, шашып-төгіп өтті. Шайқап төгіп, үріп ішті. Ішкені алдында, ішпегені артында болып өтті.*

ШАЙҚАҒЫШ сын. *Бір нәрсені шайқайтын, шайқай беретін.*

ШАЙҚАЙНАТЫМ: *шайқайнатым уақыт. Шай қайнатуға кететіндей уақыт ұзақтығын білдіретін білдіретін халықтық өлшем.*

ШАЙҚАҚ елік. *Қисаңдаған, шайқалған қимылды бейнелейтін сөз.*

Шайқақ қақты. *Ерсілі-қарсылы, әрі-бері теңселіп, шайқақтады.*

ШАЙҚАҚТА ет. 1. *Шайқалу, теңселу, шайқалаңдау.*

2. *ауыс. Ешбір жанды өзине тең көрмей шалқақтау, шірену, менменсу.*

ШАЙҚАҚТАТҚЫЗ ет. *Теңселткізу.*

ШАЙҚАҚТАТҚЫЗУ *Шайқақтатқыз етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАҚТАУ *Шайқақта етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАЛ ет. 1. *Белгілі бір қимылдың әсерінен араласу, шайқалып кету.*

2. *Әрі, бері теңселу, шайқалаңдап жүру.*

3. *Тыныш тұрған қалпынан қозғалып кету, тербелу, ыргалу.*

4. *ауыс. Жақсы қалпынан айырылу, күйзелу.*

5. *ауыс. Шалқу, жақсы, қиындықсыз өмір кешу.*

ШАЙҚАЛАҚ елік. *Шайқалған, қиқаңдаған қайталама қимылды бейнелейтін сөз.*

Шайқалақ қақты. *Шайқалаң қақты, шайқалаңдады.*

ШАЙҚАЛАҚТА ет. *Қайта-қайта шайқалу, теңселу.*

ШАЙҚАЛАҚТАУ *Шайқалақта етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАЛАҚТАТ ет. *Қайта-қайта теңселту, шайқалту.*

ШАЙҚАЛАҢДА ет. *Шайқалақтау, шайқаңдау, теңселу.*

ШАЙҚАЛАҢДАУ *Шайқалаңда етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАЛҒЫЗ ет. *Теңселткізу.*

ШАЙҚАЛҒЫЗУ *Шайқалғыз етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАЛДЫР ет. *Теңселткізу.*

ШАЙҚАЛДЫРУ *Шайқалдыр етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАЛТ ет. 1. *Ырғалту, қозғалту.*

2. *ауыс. Белгілі бір жағдайды, мемлекеттік жүйені өзгерту, күйрету.*

ШАЙҚАЛТУ *Шайқалт етістігінің қимыл атауы.*

1. *Ырғалту, қозғалту.*

2. *ауыс. Белгілі бір жағдайды, мемлекеттік жүйені өзгерту, күйрету.*

ШАЙҚАЛУ *Шайқал етістігінің қимыл атауы; қозғалу, теңселу, сілкіну.*

ШАЙҚАЛЫС зат. 1. *Белгілі бір күштің әсерінен болатын қозғалыс, тербеліс, қимыл.*

2. *ауыс. Саяси іс-әрекетпен байланысты қозғалыс, өзгеріс.*

ШАЙ-ҚАНТ зат. *Кәмпит, шай, шекер, қант сияқты шай дәмі.*

ШАЙҚАҢДА ет. *Әрлі-берлі ыргандап, шалқақтау.*

ШАЙҚАҢДАТ ет. *Ырғалаңдату, ырақтау.*

ШАЙҚАҢДАТУ *Шайқаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАҢДАУ *Шайқаңда етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАҢҚЫРА ет. *Әрлі-берлі қозғаңқырау, шайқап-шайқап қою.*

ШАЙҚАҢҚЫРАУ *Шайқаңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАП-ТӨК ет. *Төгіп-шашу; кеңшілікте емін-еркін өмір сүру.*

ШАЙҚАС зат. 1. *Жауласқан екі жақтың арасында болатын ұрыс, соғыс, айқас.*

2. *саяси. Белгілі бір саяси топтар арасындағы айтыс-тар-тыс, қақтығыс, күрес.*

3. *әск. Операцияның құрамдас бөлігі, жалпы мақсатпен бірлестірілген, белгілі бір әскер топтастықтарымен (күштерімен) жүргізілетін және бір операциялық тапсырманы орындауға бағытталған неғұрлым маңызды және қауырт ұрыстық соққылардың жиынтығы; ұрыстық қимылдардың түрі.*

ШАЙҚАС ет. 1. *Жаумен алысу, майдан шебінде соғысу.*

2. *ауыс. Біреумен айтысу, егесу, жанжалдасу.*

ШАЙҚАСТЫР ет. *Айтыстыру, егестіру, жанжалдастыру.*

ШАЙҚАСТЫРУ *Шайқастыр етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАСУ *Шайқас етістігінің қимыл атауы; ұрысу, соғысу.*

ШАЙҚАТ ет. *Қозғалту, тербету.*

ШАЙҚАТТЫР ет. *Ырғату, теңселту.*

ШАЙҚАТТЫРУ *Шайқаттыр етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАТУ *Шайқат етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙҚАТЫЛ ет. *Қозғалту, теңселту.*

ШАЙҚАТЫЛУ *Ырғатыл, қозғалтылу.*

ШАЙҚАУ *Шайқа етістігінің қимыл атауы; ырап қозғау.*

ШАЙҚАУШЫ зат. *Бір нәрсені шайқаған адам.*

ШАЙҚАУЫШ сын. *Бір нәрсені шайқайтын.*

ШАЙҚОЙ сын. **Шайқор.**

ШАЙҚОР сын. *Шайды көп ішетін, шайқұмар.*

ШАЙҚОРЛАН= ет. *Шайқұмар болу, шайшыл болу.*

ШАЙҚОРЛЫҚ зат. *Шайшылдық, шайқұмарлық.*

ШАЙҚУРАЙ зат. өс. <лат. hypericum> *Ұсақ сарғыш гүлді, шөптесін және бұташық өсімдік тұтысы.*

Шайқурай тұқымдасы. бот. <лат. hypericaceae> *Ағаш, бұта, шала бұта, шөптесін өсімдіктер, кейде шырмауық түрінде де өсетін қос жарнақты өсімдіктердің бір тобы.*

ШАЙҚЫ зат. 1. *Сайқы, жұртты күлкіге қарық қылып жүретін қалжыңбас, қуақы, диуана.* 2. сөйл. *Шайхы.*

ШАЙҚЫ-БҰРҚЫ¹ зат. көне. діни. *Имандылықтың ең жоғары дәрежесіндегі, әулиелердің рухани ұстаз деңгейіндегі рух, биік қасиетті машайық.*

ШАЙҚЫ-БҰРҚЫ² сын. *Тентек, долы, шәлкес.*

ШАЙҚЫЛЫҚ зат. *Қылжақбастық, диуаналық.*

ШАЙҚЫРЫҚҚЫШ зат. тех. *Шай өсімдігін шыртып қалыптастыратын құрал.*

ШАЙЛА¹ зат. *Төбесін шошайтын тіккен баспана, күрке, қос.*

ШАЙЛА²= ет. *Малдың май басып, семіздіктен тұра алмай қалуды.*

ШАЙЛА³= ет. *Қанғанша шай ішу; шай беру.*

ШАЙЛАН¹= ет. *Малдың семіруі, майлануы.*

Шайланған сныр. зат. *Әдеттен тыс қатты семіріп, аяғын зорға алып, жай басатын сныр.*

ШАЙЛАН²= ет. *Шай ішіп, шайға қану.*

ШАЙЛАНУ *Шайлан етістігінің қимыл атауы.*

ШАЙЛАТ¹= ет. *Малды семірту, қондандыру.*

ШАЙЛАТ²= ет. *Шай бергізу, шаймен сыйлау.*

ШАЙЛАТУ¹ *Шайлат*¹ етістігінің қимыл атауы; семірту.

ШАЙЛАТУ² *Шайлат*² етістігінің қимыл атауы; шай ішкізу.

ШАЙЛАУ¹ *Шайла* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙЛАУ² сын. *Шадыр мінезді шайпаулау, ащы тілділеу.*

ШАЙЛАУ³ зат. *Шай ішетін орын, шайхана.*

ШАЙЛЫ сын. *Әлді, ауқатты, дәулетті.*

ШАЙЛЫҒУ *Шайлық* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙЛЫҚ¹ зат. *Шай-жемін алуға ғана жарар пұл, қаражат.*

ШАЙЛЫҚ² сын. *Шайға қататын, шайға қосатын; шай қоятын.*

ШАЙЛЫҚ³= ет. *Біреуден тайсалып қаймығу, беті қайту.*

ШАЙЛЫҚТЫР= ет. *Бетін қайтару, ығыстыру.*

ШАЙЛЫҚТЫРУ *Шайлықтыр* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙМА зат. 1. *Су шайып, жуып кететін жер.*

2. *Шайынды, жұғынды.*

ШАЙМАЛА= ет. *Қайта-қайта шайқау, екі ыдысқа алмастырып құю.*

ШАЙМАЛАН= ет. *Қайта-қайта шайылу, жуылу.*

ШАЙМАЛАНУ *Шаймалан* етістігінің қимыл атауы.

Шаймалану суы. су шар. *Химиялық құрамы әртүрлі тау жыныстары мен минералдардың жер қойнауынан сүзділі нәтижесінде пайда болған жер асты сулары.*

ШАЙМАЛАУ¹ зат. геол. *Тау-кен ісінде, гидрометаллургияда, химия өнеркәсібінде, қант өндірісінде, т.б. пайдаланылатын, еріткіш пен қатты заттың жеке құраушыларын бөліп алу.*

ШАЙМАЛАУ² *Шаймала* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙНА= ет. 1. *Ауыздағы асты тістің көмегімен майдалап ұсату.* 2. *Қатты тістелеу, қыршу.* 3. *ауыс. Жегу; асау.*

Шайнап берген ас болмайды. Біреудің аузына сөз салғанмен өзі білмесе, тұқ болмайды деген мағынада.

ШАЙНАЛ= ет. *Шайналып болу.*

ШАЙНАЛУ *Шайнал* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙНАМ зат. *Ауызға салып, шайнап жейтін қою ас, тағам.*

ШАЙНАМА зат. 1. *Шайнап жейтін қою ас, тағам.* 2. *Арақ, шарап ішкенде дастарқанға қоятын жеңіл тағам.*

ШАЙНАҢДА= ет. *Аузы тыным таппай шайнаң-шайнаң ету.*

ШАЙНАҢДАТ= ет. *Шайнаң-шайнаң еткізу, қисаңдау.*

ШАЙНАҢДАТУ *Шайнаңдат* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙНАҢДАУ *Шайнаңда* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙНАС зат. *Шайнау кезі, шайнау әрекеті.*

ШАЙНАС= ет. *Тістесу, алысу, жұлысу.*

ШАЙНАСТЫР= ет. *Алыстыру, жылдыстыру, тістестіру.*

ШАЙНАСТЫРУ *Шайнастыр* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙНАСУ *Тістесу, кіжінісу, азуын батырысу.*

ШАЙНАТ= ет. *Тістету, қаттыру.*

ШАЙНАТТЫР= ет. 1. *Тістеттіру, талаттыру.* 2. *ауыс. Ас ішкізу, тамақтандыру.*

ШАЙНАТТЫРУ *Шайнаттыр* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙНАТУ *Шайнат* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙНАУ *Шайна* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙНЕК зат. *Шай қайнататын (шығара-тын) ыдыс; аққұман.*

ШАЙНЕКТЕЙ сын. *Шайнек сияқты.*

ШАЙНЫШҚАҚ зат. *Күн өтуден болатын ауру.*

ШАЙПА= ет. *Жөнді-жосықсыз әркімге бір тиісу.*

ШАЙ-ПАЙ зат. сөйл. *Шай т.б. жеңіл тамақ, дәм.*

ШАЙ-ПАЙЛЫҚ зат. сөйл. *Ішім-жем, шайпайға қажет заттар.*

ШАЙПАУ сын. *Шадыр мінезді, тілі ащы, ашушаң.*

Шайпау мінезді [тілді]. *Тілі ащы, мінезі шатақ, шәлкес қылықты адам.*

Шайпау сөз. *Ашу шақыра айтылған қатқыл сөз.*

ШАЙПАУЛАН= ет. *Ашу шақыру, қыңыр-қырсық мінез көрсету.*

ШАЙПАУЛАУ сын. *Мінезі шәлкестеу, оғаштау.*

ШАЙПАУЛЫҚ зат. *Оғаш мінезділік, шәлкестік.*

ШАЙ-ПҰЛ зат. сөйл. *Шай-шатып, оны-мұны ұсақ жоралғы дүниелер.*

ШАЙСАНДЫҚ зат. этн. *Шай өзбелдерін салатын сандық.*

ШАЙСАУЫТ зат. *Шай салатын құты.*

ШАЙ-СУ зат. *Жеңіл-желті тамақ, ас-су.*

Шай-суын ала жүгірді. *Шын пейілімен қызмет етті, күтті.*

ШАЙСЫЗ сын. *Шайдан ада, шайдан кем. // Шай болмаса, шай жоқта.*

ШАЙТ од. *Қойды қайтару үшін айтылатын одағай сөз.*

ШАЙТАЗАРТҚЫШ зат. тех. *Жиналған шай жапырақтарын сапасыз жапырақтардан бөлектеп тазартатын құрал.*

ШАЙТАҚТАЙ зат. жерг. *Аласа үстел, жозы.*

раш. зат. жерг. *Теңіз жағасындағы молосқалардың қабыршығы (ракушка).*

Шайтан бұзды. *Жаман іске арандап қалды, шайтанның арбауына түсті.*

Шайтанға ерді. *Азды, азғындады.*

Шайтан [жын-шайтан] қашады. діни. *Бойында қасиеті бар діндар адамнан, Құраннан қырсық, бәле алыс жүреді деген мағынада.*

Шайтан қашар бақсы. м и ф. *Атақты, күші, мысы басым бақсы.*

Шайтанның асуасына енді. діни. *Шайтанның азғыруына сенді.*

Шайтанның ойнағы. *Жын-перінің мекені, жиналатын орны, жері.*

Шайтанның үйірі. зат. *Шайтанның тобы, серіктесі.*

Шайтан тиек. зат. жерг. *Домбыраның бас тиегі.*

Шайтан түртті. *Жын қақты, соқты, жаман жолға арандап қалды.*

ШАЙТАНАРБА зат. көне. сөйл. *Велосипед.*

ШАЙТАНДАЙ сын. *Шайтан сияқты, шайтан тәрізді.*

ШАЙТАНДЫҚ зат. *Шайтанға тәндік, өзәзілдік. // Жаман, теріс, адал емес, харам.*

ШАЙТАНИ сын. *Шайтандыққа тән, харам.*

ШАЙТАНША үст. *Қолды-аяғы жерге тимей, тез, жыздам.*

ШАЙТҮЛЫП зат. этн. 1. *Секек, престелген шайды үгітуге, ұсатуға, оны салып сақтайтын дорба. // Шәулім, шайнек, шөй өзбелі деген мағынада.*

ШАЙ-ШАБЫТ зат. жерг. *Шай-пай.*

ШАЙ-ШАЙЛА= ет. *Айқайлай дауыс шығарып, қойды қайыру.*

ШАЙХАНА зат. *Кейбір Шығыс елдері мәдениетіне тән шай ішетін орын.*

ШАЙХАНАШЫ зат. *Шайхана ұстаушы.*

ШАЙХИСАЛАМ зат. көне. діни *дәреже, атақ.*

ШАЙХЫ [ар. شيخ] зат. діни. *Мұсылман дінінде діндарлық, тақуалық ілім деңгейіне қарай берілетін жоғары діни атақ.*

ШАЙШӨП зат. өс. *Жапырағынан шай дайындалатын шөп түрі, шайқурай.*

ШАЙ-ШАҚПЫТ зат. сөйл. *Күнделікті ішіп-жемге керекті қант-шай, бал-шекер сияқты заттар.*

ШАЙШЫЛ сын. *Шайқұмар, шайға өуес, шайқор.*

ШАЙШЫЛДАУ сын. *Шайқұмарлау, шайқорлау.*

ШАЙЫ зат. *Үлбіреген, жұқа жібек мата.*

ШАЙЫЛ= ет. 1. *Жуылу, тазару.* 2. *ауыс. Жойылу, жоғалу, із-түзсіз жоқ болу.*

ШАЙЫЛДЫР= ет. *Сүмен тазартылу.*

ШАЙЫЛТ= ет. *Тазартқызу.*

ШАЙЫЛТТЫР= ет. *Сүмен тазарттыру.*

ШАЙЫЛТУ *Шайыт* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙЫЛУ *Шайыл* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙЫЛЫМДАР зат. геол. *Беткей мен баурайдағы үгілеу шалынған жыныстардың сазды бөлшектерінің мол түскен жауын-шашын суларымен қанығуы немесе қардың тез еруі нәтижесінде сырғанап жылығуы.*

ШАЙЫМ зат. жерг. *Кішкене көлшік, судың шайылған жері.*

ШАЙЫН= ет. *Жуыну, сүмен құйыну.*

ШАЙЫНДЫ сын. *Ыдыс-аяқты жуғаннан соңғы жуынды.*

ШАЙЫНУ *Шайын* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙЫП-ЖУ= ет. *Жік-жапар болып айыбын жеңілдету, жұмсарту, майпаздау.*

ШАЙЫП-ЖУУ *Шайып-жу* етістігінің қимыл атауы.

ШАЙЫР¹ зат. 1. *Қарағайдың зақымдалған діңінен ағып шығатын жылытыр сарғыштау немесе қоңыр түсті созылмалы сұйық, қатқан соң сағыз түріне түсетін з а т.* 2. *Қойдың жүнінің тұтасын, баттаса желімденген кірі.* 3. *қой шар. Шуаш, қой терісіндегі май және тері бездерінен бөлінетін тұтқыр з а т.* 4. *хим. Табиғи немесе синтетикалық қатты, кейде өте тұтқыр сұйықтық күйіндегі полимер.*

Шайыр сасыр. өс. <лат. *ferula schairt*> Шатырғүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық, малазықтық, дәрілік, балды шөптесін өсімдіктің шайырлы түрі.

ШАЙЫР² [ар. شاعر] зат. Түркі халықтарында суыртып салма ақын.

ШАЙЫР³ зат. жерг. Су толқынымен көл жағасында шығып қалған құм, қиыршық тастар.

ШАЙЫРҒАЛ сын. сөйл. Не болса соған мән бергіш, қисық, қыңыр.

ШАЙЫРҒАЛДАН= ет. Шиеленісу, үдей түсу.

ШАЙЫРҒАЛДАНУ Шайырғалдан етістігінің қимыл атауы.

ШАЙЫРҒАЛДАС= ет. Байланысу, айтысып-таласу, шарылдасу.

ШАЙЫРҒАЛДАСУ Шайырғалдас етістігінің қимыл атауы.

ШАЙЫРҒАЛДЫҚ зат. Ұсақшылдық, қыңырлық.

ШАЙЫРЛА= ет. 1. Шайыр жағу, шайырмен ысқылау. 2. Жабыстыру, байланыстыру. 3. Малдың ет алып қондануы, семіру.

ШАЙЫРЛАН= ет. 1. Шайырмен ысқылану. 2. Тұтасу, ұйысу, тығыздалу.

ШАЙЫРЛАНУ Шайырлан етістігінің қимыл атауы.

ШАЙЫРЛАУ Шайырла етістігінің қимыл атауы.

ШАЙЫРЛЫ сын. 1. Шайыры бір жерге жиналып тұтасқан, шайыры көп. 2. Сірленген, тұтасқан, баттасқан майлы (қой жүні).

ШАЙЫРЛЫҚ¹ сын. Шайырлы болушылық; шайырга тән қасиет.

ШАЙЫРЛЫҚ² зат. Ақындық қабілет. // Ақындыққа қатысты.

ШАЙЫРШЫҚ зат. хим. Изомерді бір негізді шайырлы қышқылдар мен оларға ілеспелі сабынданбайтын қосылыстардан тұратын қылқан жатырақты асашты өңдеуде түзілетін қатты өнім.

ШАЙЫС= ет. Сүмен тазаласу, бірге шайқау.

ШАЙЫСУ Шайыс етістігінің қимыл атауы.

ШАҚ¹ зат. 1. Уақыт мезгілі, мезет. 2. Кез, тұс, кезең; дәуір. 3. Сәт, қысқа уақыт аралығы.

ШАҚ² сын. Дәл, лайық, құйып қойғандай болды. Шақ келмеді. а) Дәл, тура келмеді, лайық болмады. ә) Төтен бере алмады.

ШАҚ³ үст. 1. Әрең, әзер, зорға. 2. Сәл.

Шақ қалды. Сәл болғанда бір нәрсеге ұрына, соқтыға жаздады. **Шақ отыр.** Зордан, әрең отыр.

Шақ түр. Зорға ілініп, әрең түр.

ШАҚ⁴ сын. Қысқа, шағын, сәл, аз.

ШАҚ⁵ зат. көне. Насыбайға құты жасауға, тарақ істеуге пайдаланылатын малдың, арқардың мүйізі, мүйіз.

ШАҚ⁶ елік. Қатты нәрсеңің екінші бір нәрсеге соқтығысқанда, шақ етіп тигенде шығатын қысқа қатты дыбысты бейнелейтін сөз.

Шақ етті. а) Шаңқылдады, шақылдады, қатты дауыс шығарды. ә) Бұрқ етіп беттен алды, қарсы сөйледі.

ШАҚ¹= ет. 1. Быт-шыт етіп сындыру, ұсату, қирату. 2. ауыс. Бүлдіру, құрту, жою.

ШАҚ²= ет. 1. Жәндіктің тістеуі, талауы. 2. ауыс. Біреуді сыртынан жамандау, өсектеу, тіл тигізу. 3. ауыс. Сөзбен тіл тигізу, шаныу, түңіреу, жанына, шымбайына т.б. батыру.

Шағып алды. Өткір тілмен түіреді, жанына батырып сөз айтты.

ШАҚ³= ет. Бір нәрсеңің бағасын екінші бір зат қызымен есептеу, мөлшерлеу.

ШАҚ⁴= ет. Шырты, сіріңке тұтату, жандыру.

ШАҚ⁵= ет. Біреуге шағың, арыздану.

ШАҚА¹ зат. Жаңа тұлға нәресте, жас сәби; жүні жетілмеген балапан, төл. // Жас, жетілмеген.

Шақа бұзау. Енесінен жүні жетілмей өте тықыр боп, яғни шала туылған бұзау.

ШАҚА² зат. Ұсақ тиын, қара бақыр.

ШАҚА³ зат. жерг. Қаңылтырдан жасалған шелек; бақыр.

ШАҚА⁴ зат. жерг. Арбизан ағаш, қада.

ШАҚА⁵ зат. жерг. Үрім-бұтақ, шақай.

ШАҚАЙ зат. жерг. Жылқының не сиырдың ишкі терісінен илемей істелетін аяққим, шәркей, шоқай.

ШАҚАЛАҚ¹ зат. жерг. 1. Сәби, жас бала. 2. кіт. Эмбрион, әлі жетілмеген құрсақтағы ұрық.

ШАҚАЛАҚ² зат. кәс. Діірменнен шыққан ұнының түсетін жері.

ШАҚАР зат. Өз үйіріндегі биелерді місе тұтпай, басқа айғырдың бауырындағы үйірін шайнасып жүріп тартып алатын айғыр. // Айтқанын істемей қоймайтын, бірбет.

ШАҚАРЛАН= ет. Бзалау, қаһарлану.

ШАҚАРЛАНУ Шақарлан етістігінің қимыл атауы.

ШАҚАРЛАУ сын. Дольлау, ызақорлау.

ШАҚАРЛЫҚ зат. Ызақорлық, біртөкпейлік.

ШАҚАТ¹ зат. Қағы кепкен сортаң жер.

ШАҚАТТАУ сын. Сортаңдау, қатқылдау.

ШАҚАТТЫ сын. Қағы кепкен, сортаңды, қатқылды.

ШАҚИТ зат. Қағы кепкен сортаң жер.

ШАҚҚА үст. Әрең дегенде, зорға.

ШАҚҚЫЗ¹= ет. 1. Қиратқызу. 2. Дәнін алғызып, қабын сындыру.

ШАҚҚЫЗ²= ет. Бас сапына есептеу.

ШАҚҚЫЗ³= ет. Тістету, талату.

ШАҚҚЫЗ⁴= ет. Тұтату.

ШАҚҚЫЗ⁵= ет. Шағым жасату.

ШАҚҚЫЗУ Шаққыз етістігінің қимыл атауы.

ШАҚҚЫЛА= ет. Қайта-қайта шағу, шаққан үстине шағу.

ШАҚҚЫЛАУ Шаққыла етістігінің қимыл атауы.

ШАҚҚЫШ¹ зат. 1. Қант, науат, жаңғақ шағатын құрал. 2. Қатты затты ұсатқыш, ұнтақтағыш, сындырғыш.

ШАҚҚЫШ² сын. Шағып алғыш, тістегіш (жәндік). // Шағатын жәндік.

ШАҚҚЫШТЫҚ зат. Шағып алғыштық, тістегіштік.

ШАҚПА¹ сын. Қақтықпа, шымшыма (сөз).

Шақпа сөз. зат. Өткір, әжуа сөз. **Шақпа тіл** [тілді]. Қыршаңқы өткір сөз.

ШАҚПА²; шақпа қант. Қатты қант.

ШАҚПАҚ¹ зат. Бір-біріне шағын, от шығару үшін пайдаланылатын тас, оттық.

Шақпақ денелі. Төртпақ, мығым, сом денелі.

Шақпақ етті. Кесек-кесек, бұлшық етті.

ШАҚПАҚТА зат. Қатты тау жыныстарынан тұратын төрт қырлы болып келетін биік жер бедері бөлігі.

ШАҚПАҚ³ сын. Төрт бұрышты, тор көзді.

Шақпақ бас. **Шақпа бас.** Шақпақ етті. Кесек-кесек, бұлшық етті. Шақпақ қант. Төрт бұрышты қант. Шақпақ салды. жерг. Қарбыз-қаруыңды бұрыштап кесіп, ен салып, дәмін көрді.

ШАҚПАҚТА= ет. Шақпақ тәрізді етіп, төрт бұрыштап жасау.

ШАҚПАҚТАЙ сын. 1. Шақпақтас, оттық сияқты. 2. ауыс. Қатты, тастай, шымыр.

ШАҚПАҚТАЛ= ет. Торкөздеу, төрт бұрышталу.

Шақпақталған мыс. зат. геол. Тазартылған қоспасыз мыс.

ШАҚПАҚТАЛУ Шақпақтал етістігінің қимыл атауы.

ШАҚПАҚТАН= ет. Шақпақ сияқтанып шашырау.

ШАҚПАҚТАНУ Шақпақтан етістігінің қимыл атауы.

ШАҚПАҚТАС¹ зат. геол. Әртүрлі кремнийлі тау жыныстарының қазақша жалты атауы.

ШАҚПАҚТАС² зат. көне. **Шақпақ** (оттық).

ШАҚПАҚТАУ Шақпақта етістігінің қимыл атауы.

ШАҚПАҚТЫ сын. Төрт бұрышты шақпақ тәрізді.

ШАҚПАҚТЫҚ сын. Шақпақ боларлық, шақпақ жасауға жарарлық.

ШАҚПАҚША үст. Шақпақ, оттық тәрізді, шақпаққа ұқсас.

ШАҚПАҚШАМ зат. тех. Фотоапараттың жарық беретін құрылғысы (фотовспышка).

ШАҚПАТАС зат. геол. Ірі сынықты, болбыр шөгінді тау жынысы.

ШАҚТАП үст. Ретімен, ыңғайына қарай.

ШАҚТАЛ= ет. Мөлшерлену, шамалану, есептелу.

ШАҚТАЛУ Шақтал етістігінің қимыл атауы.

ШАҚТАС сын. Шамалас, шектес.

ШАҚТАТ= ет. Ыңғайлату, лайықтау.

ШАҚТАТТЫР= ет. Ыңғайлаттыру, лайықтатқызу.

ШАҚТАТУ Шақтат етістігінің қимыл атауы.

ШАҚТАУ¹ сын. Шақ келетін, дәлдеу.

ШАҚТАУ² Шақта етістігінің қимыл атауы.

ШАҚТЫ шыл. Сан есімдермен тіркесіп келіп, «жуық», «шамалы» деген мағынаны білдіретін көмекші сөз.

ШАҚТЫҚ зат. 1. Көлемі, үлкен-кішілігі жағынан дәл келетіндік. 2. лингв. Етістіктің шақ категориясына тәндік.

ШАҚТЫР¹= ет. 1. Бүлдіру, қираттыру. 2. Жарғызу, бөлгізу.

ШАҚТЫР²= ет. Жәндікке талаттыру, тістеттіру.

ШАҚТЫРУ¹ Шақтыр¹ етістігінің қимыл атауы; қираттыру.

ШАҚТЫРУ² Шақтыр² етістігінің қимыл атауы; талаттыру.

ШАҚША зат. этн. Сұыр, серке, тау ешкілерінің мүйіздерінен жасалған, насыбай салатын құты.

Шақша бас. Маңдайы тайқылау кішкене сопақ бас.

ШАҚШАДАЙ сын. Кішкентай, титімдей.

Шақшадай басы шарадай болды. Не істерін білмей дәл болып абыржыды.

ШАҚ-ШАҚ елік. Қатты нәрсеңің екінші бір қатты затқа соқтыққандағы шығатын қайталама қысқа дыбыс.

ШАҚШАҚ зат. сөйл. **Шақшақай.**

ШАҚШАҚАЙ зат. 1. Ескі інді мекендейтін ақшыл сұр түсті торғай. 2. <лат. *oenanthe*> Сайрауықтар тұқымдасына жататын құстардың туысы.

ШАҚШАҚҰНДЫЗ зат. жерг. Түсі қызыл қоңыр, сабағы тіп-тік, ұзын өсетін, жапырағының тілімі тоғыз бөлек, майлы өсімдік.

ШАҚШАҚТЫ сын. Мүйізінде шақысы бар.

ШАҚШАЛАУ сын. Шақшаға ұқсас, сопақтау.

ШАҚШАЛЫ сын. Шақша ұстаған, шақшасы бар.

Шақшалы күлте. зат. бот. Шырын шақшасы бар өсімдік күлтесі.

ШАҚШАҢДА= ет. Едіреңдеу, шәңк-шәңк етіп, ерсі мінез көрсету.

ШАҚШАҢДАУ Шақшаңда етістігінің қимыл атауы.

ШАҚ-ШАЛЕКЕЙ үст. сөйл. Быт-шыт, құл-талқан.

ШАҚШАСЫЗ сын. Шақшасы жоқ.

ШАҚШИ ет. 1. Күннің шақырайып, шығып тұруы. 2. ауыс. Ерсі мінез көрсетіп едірею, ақию, ажыраю (адам).

ШАҚШИТ= ет. Көзін шақырайта қарау.

ШАҚШИТҚЫЗ= ет. Шақырайтқызу.

ШАҚШИТУ Шақшит етістігінің қимыл атауы.

ШАҚШИҰ Шақши етістігінің қимыл атауы.

ШАҚ-ШҰҚ елік. Тақ-тық, тық-тық еткен күрделі дыбысты бейнелейтін сөз.

ШАҚЫ зат. Қошқар мүйізінің түп жағынан бастап жыл сайын пайда болатын сақина іспеттес дөңгелек сызықтар.

ШАҚҰР-ШҰҚЫР елік. Шықыр-шықыр, шақ-шақ еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

ШАҚЫЛ¹ зат. Қатты заттардың бір-біріне тиіп, соқтығысқанынан шығатын дыбыс.

ШАҚЫЛ² зат. жерг. Ай мүйіз; шақша жасайтын ай мүйіз.

ШАҚЫЛДА= ет. 1. Шақ-шұқ ету. 2. ауыс. Шаңқылдап қатты сөйлеу.

ШАҚЫЛДАҚ сын. Шақылдап қалған, шақар.

ШАҚЫЛДАҚ¹ зат. зоол. <лат. ochotonidae> Қоянтәрізділер отрядының тұқымдасы.

ШАҚЫЛДАҚ² зат. Дүірменнің бидайды тартып, ұн шығаратын тасы.

ШАҚЫЛДАҚ³ сын. Даусы шақ-шақ еткен.

ШАҚЫЛДАС= ет. Шақ-шақ етісу.

ШАҚЫЛДАСУ Шақылдас етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫЛДАТ= ет. Сарт-сұрт еттіру, сартылдату.

ШАҚЫЛДАТУ Шақылдат етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫЛДАУ Шақылда етістігінің қимыл атауы; шақ-шақ ету.

ШАҚЫЛДАУЫҚ сын. Шақылдап қалған, шаңқылдақ, қатты сөйлейтін.

ШАҚЫЛЫҚТА= ет. сөйл. Қайта-қайта шақылдау.

ШАҚЫЛЫҚТАУ Шақылдықта етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫР зат. Шақ-шақ еткен дыбыс.

ШАҚЫР= ет. 1. Басқа жерде тұрған адамды дауыстап, болмаса қол бұлап кел деу. 2. Құрметтеп, сыйлап бір жерге келтіру, қонақ ету. 3. ауыс. Белгілі бір мақсат-мұратқа үндеу, бір ниетке жұмылдыру. 4. ауыс. Айқайлап дауыс шығару, қышқыру (қораз).

Шақырып алды. Хабар жіберіп, келтірді.

ШАҚЫРАЙ= ет. 1. Күн сәулесінің шаңқиоы, шақшиоы. 2. ауыс. Біреуге ашуланғанда бетіне шатынай қарау, бажыраю.

ШАҚЫРАЙТ= ет. Баожиты, бадырайту.

ШАҚЫРАЙТУ Шақырайт етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРАУЫҚ зат. көне. сөйл. Тауық.

ШАҚЫРАЮ Шақырай етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРҒАНСУ Шақырғансы етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРҒАНСЫ= ет. Шақырғандай болу, шақырған сыңай таныту.

ШАҚЫРҒЫЗ= ет. Кел деп айтқызу немесе ишарат білдірту.

ШАҚЫРҒЫЗУ Шақырғыз етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРҒЫШ сын. Жіі шақыратын, шақырмпаз.

ШАҚЫРҒЫШТА= ет. Усті-үстіне, қайта-қайта шақыру.

ШАҚЫРҒЫШТАУ Шақырғышта етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРЛА= ет. 1. Шақыр-шұқыр ету, шықырлау. 2. Сақырлау, сықырлау.

ШАҚЫРЛАС= ет. Шақұр-шұқыр етісу, сылдыр қағу.

ШАҚЫРЛАСУ Шақырлас етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРЛАТ= ет. Сақырлату, шықырлату, қышырлату.

ШАҚЫРЛАТҚЫЗ= ет. Шақыр-шақыр еткіздіру.

ШАҚЫРЛАТУ Шақырлат етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРЛАУ Шақырла етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРТ= ет. 1. Біреуді келтіруге адам жұмсау. 2. Үлкен шараға қатысуға жұмылдыру, келтіру.

ШАҚЫРТҚЫ зат. саят. Қыран құсты қайтару үшін шақырып үйрететін жем.

ШАҚЫРТҚЫЗ= ет. Келтірту.

ШАҚЫРТҚЫЗУ Шақыртқыз етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРТТЫР= ет. Келтіргізу.

ШАҚЫРТТЫРУ Шақырттыр етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРТУ Шақырт етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРТУШЫ зат. Шақырып келуші, шақыртқан адам.

ШАҚЫРТЫЛ= ет. Келтірілу.

ШАҚЫРТЫЛУ Шақыртыл етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРУ¹ Шақыр етістігінің қимыл атауы.

Шақыру белгілері. әск. Бірлестіктердің, құрамалардың, бөлімдердің, бөлімшелердің байланыс тораптары мен байланыс станцияларына, сондай-ақ командирлерге және де басқа лауазымдық тұлғаларға, оларды техникалық, байланыс құралдарымен шақыру барысында шын аттарын қарсыластан жасыру мақсатында берілетін шартты сөзден немесе әріптерден, сандардан құралаан тіркестер.

Шақыру билеті. Той, салтанаттарға ресми түрде шақыруға арналған қағаз.

Шақыру қағазы. а) ресми. Бір мекеменің немесе лауазымды тұлғаның шақырылатын жақты белгілі уақытқа келуін сұраған жазбаша хабар. ә) Тойға, салтанатты жиынына т.б. қонақ ретінде қатысуды жазбаша хабарлайтын қағаз.

ШАҚЫРУ² зат. 1. Саяси ұрандар жазылған мата немесе қағаз. 2. Шақыру қағаз.

ШАҚЫРУСЫЗ сын. Арнайы шақырылмай, өз бетімен.

ШАҚЫРУШЫ зат. Тойға, жиынына, қонаққа шақырып келуші.

ШАҚЫР-ШҰҚЫР елік. Қарш-қарш, қырш-қырш, шықыр-шықыр еткен дыбысты бейнелейтін сөз.

ШАҚЫРЫҚ зат. зоол. Шөлей жерде, құмда тіршілік ететін, балықшы құстармен тұқымдас, сарғыш түсті, бадырақ көз құстар.

ШАҚЫРЫЛ= ет. Келтірілу.

ШАҚЫРЫЛУ Шақырыл етістігінің қимыл атауы.

ШАҚЫРЫЛЫМ зат. кіт. Кезеңмен немесе белгілі мерзім сайын өткізілетін ресми жиының кезектесі; белгілі мерзімге сайланған алқақты органның жұмыс кезеңі.

ШАҚЫРЫМ зат. Бір мың метрге тең қашықтық өлшемі; километр.

ШАҚЫРЫМДАЙ сын. Бір шақырымға жақын.

ШАҚЫРЫМДЫҚ сын. Шақырым болатын, шақырымдай.

ШАҚЫРЫС= ет. Сөзбен немесе ишаратпен кел десу.

ШАҚЫРЫСУ Шақырыс етістігінің қимыл атауы.

ШАЛ¹ зат. көне. Қора-қопсы.

ШАЛ² зат. қарап. 1. Қария, қарт. 2. әлеу. Өз үй-іші шаруасымен айналысатын, әлеуметісінен сырттай жүретін, бала-шаға қамында өзімен-өзі болған қарт кісі.

Шал болды. Қартайды, қаусады.

ШАЛ³ зат. көне. Боз, ақ.

Шал құйрық зат. Жылқының құйрық қылының ақ араласқан, ақиылдау біткен түрі.

ШАЛ⁴= ет. 1. Күресін жүрген адамды жығу үшін оның аяғын қағып қалу немесе іштен іліп алу. 2. Арқанды, жіпті қазыққа я ағашқа тартып, орап байлау. 3. Оттың, өрттің бір нәрсені шартуы; аздап күйдіру. 4. ауыс. Біреуді сөзбен шенеу, кекету-мұқату.

Шалып байлау. Бір нәрсені ары-бері айналдыра орап бекітетін байлаудың түрі.

Шалып тігу. к.әс.

Кесте өнерінде бізкестемен тіккен сияқты қос ілмек болып түсетін тігіс түсіру тәсілі.

ШАЛ⁵= ет. Малдың шөп басын жүре жұлып оттауы.

ШАЛА¹ зат. Оттың толық жанып бітпеген қалдығы.

ШАЛА² сын. Толық емес, жартылай, шалағай.

Шала байыды. а) Біршама байып қалды. ә) Көңілі өсті, толды, масайрады.

Шала бұта. б о т. Кейбір белгілері жағынан шөптесін өсімдіктерге ұқсас, бойлары аласа түп-түп болып өсетін өсімдіктер түрі.

Шала бүлінді. а) Қатты ашуланды, бұрқан-тарқан болды. ә) Бәйек болды, жаны қалмады.

Шала дәулетті. Ортан қолды, байлығы аз.

Шала естілеу болып қалды. Кейде есін біліп, кейде білмей қалатын ауруға ұшырады.

Шала көшпелі. Жартылай отырықшы, жартылай көшпелі.

Шала қазақ. Басқа ұлтпен аралас некелі немесе өз ана тілінде шала сөйлейтін, мәдениетінен қол үзе бастаған, үзін кеткен қазақ.

Шала қалды. Толық аяқталмады, бітпеді.

Шала қарпыған киіздей. а) Қонымсыз, үйлесімсіз. ә) Бос, болбыр.

Шала мас. Аса қатты масаймаған, ес-тұсын білетін мас.

Шала мейір. Ынтасыз, ықыласы аз, пейілі тар.

Шала молда. Оншалық білімі жоқ, діни сауаты төмен молда.

Шала оқу. Устірт, жарым-жартылай, біленсіп деген мағынада.

Шала өткізгіш приборлардағы коллектор. физ. Базадан заряд тасушылардың басым бөлігі жиналатын шала өткізгіш прибордың (битолярлы транзистор т.б.) бір бөлігі.

Шала сауатты. Білімі шамалы, сауаты кем.

Шала түрленіп дамидындар. зоол. <лат. hemimetamorphosis> Төменгі сатыдағы қанатсыз жәндіктерге және жоғарғы сатыдағы жәндіктердің бірқатар отрядтарына тән даму жолы.

Шала туды. Айы күні қолмай жатып дүниеге келді.

Шала ұйқы [ұйқысы шала]. Ұйқысы қанбаған, аз ұйықтаған.

Шала ұйқылы. Ұйқысы қанбаған, дұрыс ұйықтамаған.

Шала ұйықтады. Жөнді ұйықтай алмады, шала ұйқы болды.

ШАЛАҒАЙ сын. Бастаған істі толық аяқтамайтын олақ, ұрыссыз.

ШАЛА-БҰЛА үст. сөйл. Жартылай, шалағай.

ШАЛАҒАЙЛАН= ет. Шала көріну, жетілмегені біліну.

ШАЛАҒАЙЛАНДЫР= ет. Шала көрсету.

ШАЛАҒАЙЛАНДЫРУ Шалағайландыру етістігінің қимыл атауы.

ШАЛАҒАЙЛАНУ Шалағайлан етістігінің қимыл атауы.

ШАЛАҒАЙЛАУ сын. Шалалау, іске олақтау.

ШАЛАҒАЙЛЫҚ зат. Іске олақтық, шалалық, үстірттік, атустілік.

ШАЛАҒАТ сын. Шалағай, ұрыссыз.

ШАЛА-ДҮМБІЛ сын. Шала-шарты, шалағай.

ШАЛА-ДҮМБІЛЕЗ сын. Шала-шарты, шалағай.

ШАЛА-ДҮМБІЛЕЗДЕУ сын. Шала-шартылау, шалағайлау.

ШАЛА-ЖАНСАР сын. Өлі мен тірінің арасында, өлмеші.

ШАЛА-ЖАНСАРЛАН= ет. Шала-жансар сияқты көріну, өлімсіреу.

ШАЛА-ЖАНСАРЛЫҚ зат. Әрі-сәрі халде жатқандық; не өлі, не тірі еместік.

ШАЛАҚАЗАҚ сын. Қазақша дұрыс сөйлей алмайтын.

ШАЛАҚҰРСАҚ сын. Ашқарақ, ашқарым.

ШАЛАЛАУ сын. Толық емес, жарым-жартылай, шалағай.

ШАЛАЛЫҚ зат. Белгілі бір істі ойдағыдай тындырмаушылық, шалағайлық, үстірттік, асығыстық.

ШАЛАН¹ зат. Су түбінде өсетін көпжылдық өсімдік, ұзын-ұзын шөп.

ШАЛАН² зат. жерг. Көлде, шалшық, лай суларда болатын кішкене ақ құрт.

ШАЛАӨТКІЗГІШТЕР зат. физ. Электр өткізгіштігі бойынша металдар мен

диэлектриктердің арасынан орын алатын заттар.

ШАЛАП з. а. т. Айранға су қосып жасаған сұйық сусын.

Шалабын шайқады. Берекесін кетірді, тыныштығын, татулығын бұзды.

ШАЛАПАЙ с. ы. н. с. өй. л. Жұмыс істемейтін, сандалбай, бос жүретін жалау; іссіз, әрекетсіз.

ШАЛА-ПҰЛА ү. с. т. Шала-шарпы, шалағай, атусті, қалай болса солай.

Шала-пұла түсіну. Толық емес, жарым-жартылай ұғыну.

ШАЛАПТА= е. т. Шалап жасау, шалап істеу.

ШАЛАТІКЕНДІ: шалатікенді сарыбас қурай. ө. с. <лат. sisimbrum subspinescens> Орамжатырақ тұқымдасына жататын бір немесе көпжылдық шөптесін өсімдіктің сирек кездесетін түрі.

ШАЛАУ з. а. т. ө. с. Су түбінде ұйысып өсетін, ұсақ жатырақты шөп; шалаң.

ШАЛАУЛАН= е. т. жерг. Балдырлану, шалау басып кету, шалау шығу.

ШАЛАУЛАНУ Шалаулану етістігінің қимыл атауы.

ШАЛАУЛАНУ с. ы. н. Шалау өскен, шалауы көп.

ШАЛАШ з. а. т. Жеңіл-желпі баспана, қос, күрке.

ШАЛА-ШАРПЫ ү. с. т. Толық емес, жартылай; шала-пұла.

Шала-шарпы [кіресілі-шығасылы] есі бар. Есі кіресілі-шығасылы.

ШАЛА-ШАРПЫЛАУ ү. с. т. Толық еместеу, шалағайлау.

ШАЛАШИРАҚ: шалаширақ балапан. зоол. Ұядан жан-жаққа шыға алатын қызылшақа және балапандар арасында өтпелі тип.

ШАЛБАР з. а. т. 1. көне. Бұтқа киетін қой не ешкі терісінен тігілген ер адамның бұт киімі. 2. Ер адамға арналатын түрлі матадан тігілген бұт киім.

Шалбар бет. с. өй. л. Бет терісі әжім-әжім, қатпар-қатпар абай.

ШАЛБАРЛАН= е. т. 1. Койлек-көншектің етегін шалбардың ышқырына салу, тығып қою.

2. а. у. ы. с. Қатпарланып, құрысып тұру, әжім басу.

ШАЛБАРЛАНУ Шалбарлану етістігінің қимыл атауы.

ШАЛБАРЛЫ с. ы. н. Шалбар киген, шалбары бар.

ШАЛБАРЛЫҚ с. ы. н. Шалбар боларлық, шалбарға арналған.

ШАЛБАРСЫЗ с. ы. н. Шалбары жоқ, шалбар кимеген.

ШАЛБАР-ШАЛБАР с. ы. н. Әжім басқан, қатпар-қатпар, қыртыс-қыртыс.

ШАЛБАРШАҢ ү. с. т. Үстінде шалбары ғана бар.

ШАЛБАСТАН= е. т. Бозару, ағару, қыраулану.

ШАЛБАСТАНУ Шалбастану етістігінің қимыл атауы.

ШАЛГЕЗ с. ы. н. Шәлкем-шалыс, қыңыр; шәлкек, қарсы.

ШАЛҒАЙ з. а. т. 1. Сырт киімнің қиылысатын алғы тұсы. 2. а. у. ы. с. Киімнің етегі. 3. а. у. ы. с. Мұрт жебесінің үш жағы. 4. с. а. т. Қыран құстың керілген қанаты.

ШАЛҒАЙ з. а. т. Алыс, қашық, қыр-шет.

Шалғайға ұшатын авиация. ө. с. қ. Қарсыластың алыс тылында орналасқан құрлықтағы және теңіздегі маңызды объектілерін жойып жіберуге, істен шығаруға немесе әуеден барлау жүргізуге арналған авиация түрі. Шалғайынан ала кетті. Жармаса кетті.

ШАЛҒАЙЛА з. а. т. Бір жерден қашықтап кету, алыстау.

ШАЛҒАЙЛА з. а. т. Шалғайына жармасу, иектеп алу.

ШАЛҒАЙЛАН= е. т. Алаштану, алыстау.

ШАЛҒАЙЛАНУ Шалғайлану етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҒАЙЛАТ= е. т. Алыстау.

ШАЛҒАЙЛАТУ Шалғайлат етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҒАЙЛАУ з. а. т. Шалғайла етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҒАЙЛАУ з. а. т. Қашықтау, алысырақ.

ШАЛҒАЙЛЫ з. а. т. Қашықтау, алаштану.

ШАЛҒАЙЛЫ з. а. т. Киімнің етегі үлкенірек, етектілеу.

ШАЛҒАЙЛЫҚ з. а. т. Қашықтық, алаштық.

Шалғайлық авиация. ө. с. қ. Қарсыластың алыс тылында орналасқан құрлықтағы және теңіздегі маңызды нысандарын жойып жіберуге, істен шығаруға немесе әуеден барлау жүргізуге арналған авиация түрі. Шалғайлық басшылық посты.

ө. с. қ. Кемедегі артиллериядан атуды басқаратын басшылық пункті.

ШАЛҒАЙЛЫҚ з. а. т. Мұрттың екі жақ жебелі.

ШАЛҒАЙСЫЗ с. ы. н. Етексіз, келте.

ШАЛҒАЙ-ШАЛЫС с. ы. н. 1. Қашық-бұрыс; алыс, алаш. 2. Қысқы-қыңыр, шала-шарпы.

ШАЛҒАЙЫРАҚ с. ы. н. Қашықтау, алысырақ.

ШАЛҒАМ з. а. т. б. о. т. <лат. garhanus sativus>

Шалғам (бағалы көкөніс ретінде жеуге жарамды бірнеше сорты бар орамжатырақ туысына жататын бір не екі жылдық шөптесін өсімдік).

ШАЛҒАЯҚТА= е. т. Кергу, кесірлену.

ШАЛҒАЯҚТАУ Шалғаяқтау етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҒЫ з. а. т. Қобыз, скрипканың ішегін тартатын ысқы; қыяқ.

ШАЛҒЫ з. а. т. 1. Ұзын ағашқа сапталған, жүзі өткір, шөп шабатын ауылшаруашылық құрал. 2. Шөп, егін шабатын ауылшаруашылық мәшинелерінің шығағы. 3. с. а. т. Қыран құстың қанатының шеткі қауырсындары.

Шалғыға түсті. Шалғыға қақтықты, ұрынды; шалғыға арнады. Шалғы орақ. с. өй. л. Шалғы.

Шалғы салды. Егін мен шөпті шаба бастады.

Шалғы тартты. Шалғымен шөп шапты. Шалғы темір. Шалғы жасалған темір. Шалғы түсті. Шаба бастады.

ШАЛҒЫ з. а. т. Мұрттың қыяғы, жебесі.

ШАЛҒЫ з. а. т. жерг. Алжапқыш, белдемше.

ШАЛҒЫЗ з. а. т. Сойғызу, шалдыру.

ШАЛҒЫЗ з. а. т. Шөп жегізу, жаю.

ШАЛҒЫЗУ Шалғы етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҒЫЛА з. а. т. 1. Шалғымен шөп шабу (ору). 2. Ары-бері сілтеу, оңды-солды сұмаңдату.

ШАЛҒЫЛА з. а. т. Мұрт қыяғын тарамдау, жебелеу.

ШАЛҒЫЛАУ Шалғылау етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҒЫЛЫ з. а. т. Шалғысы бар, шалғы ұстаған.

ШАЛҒЫЛЫ з. а. т. Мұрт қыяғы үлкен, жебелі.

ШАЛҒЫЛЫҚ з. а. т. Бүркіттің қанаты.

ШАЛҒЫН з. а. т. 1. Қалың өскен көкорай биік шөп, шабындық. 2. б. и. о. л. <франц. prairie>

Көпжылдық шөптесін өсімдіктердің, негізінен жеткілікті және артық ылғал жағдайындағы астықтұқымдас және өлеңтұқымдасардың басымдығымен сипатталатын белдемдік және штрбелдемдік өсімдіктер типі.

Шалғын баймана. ө. с. <лат. cardamina pratensis>. Баймана туысына жататын шөптесін өсімдік түрі. Шалғын көбелегі. зоол. <лат. loxostege sticticalis> Қанкөбелек тұқымдасына жататын, қанаттарының өрісі – 18–26 мм, алдыңғысы сұрғылт, қызыл қоңыр қара жолақты, ал артқы қанаттары қоңыр сұрғылт болып келетін көбелек.

ШАЛҒЫНДА= е. т. Шалғына жайылу.

ШАЛҒЫНДАЙ с. ы. н. Шалғын сияқты, шалғын тәрізді.

ШАЛҒЫНДАН= е. т. Шөптің қалың болып өсуі, шалғына айналу.

ШАЛҒЫНДАНДЫР= е. т. Шалғына айналдыру.

ШАЛҒЫНДАНДЫРУ Шалғындандыру етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҒЫНДАНУ Шалғындану етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҒЫНДЫ с. ы. н. Шалғыны мол, шалғын қалың өскен.

Шалғынды батпақ. геогр. <фин. laita>. Ресейдің (ТМД-ның) солтүстік теңіздерінің көтерілген суы астында қалып, ол қайтқанда құрғайтын ойпаң жағалау. Шалғынды жаға. Жайылмасы мен аласа жайылма үсті терассалары жақсы дамыған өзеннің аласа жағасы, асимметриялық өзен аңғарының жайпақ беткейі. Шалғынды топырақ. Табиғи жағдайда аудан түсетін ылғал мен күн сәулесі жеткілікті, жаз бойы шөп қалың өсетін аймақтарда түзілетін топырақ түрі.

ШАЛҒЫНДЫҚ з. а. т. Мал азығы дайындалатын шабындық, пішендік жер.

Шалғындық дала. Жеткілікті ылғалда жақсы өсетін далалық өсімдіктер (шалғына ауыспалы) түрі. Шалғындық қоңырбас. б. о. т. <лат. roa pratensis> Астық тұқымдасына жататын көпжылдық тамыр сабақты шөптесін өсімдік.

ШАЛҒЫНШЫ з. а. т. Айналыны байқап қарайтын барлаушы; шолғыншы.

ШАЛҒЫНШЫ з. а. т. Шөп шабушы, шалғышы.

ШАЛҒЫР с. ы. н. Байқағыш, алғыр, тілі орамды.

ШАЛҒЫРЛЫҚ с. ы. н. Іліп алғыштық, байқағыштық; алғырлық.

ШАЛҒЫРТ з. а. т. Көзге түскен ақ шел, ноғала.

Шалғырт тартты. Ағара бастады, бұрыл тартты, сарғышанды.

ШАЛҒЫРТ з. а. т. Ақшыл, шалғырт тартқан, ақшыл тартқан.

ШАЛҒЫРТ з. а. т. Шалғыр, алғыр.

ШАЛҒЫРТСЫЗ с. ы. н. Еш қоспасы жоқ, бұрыл тартпаған.

ШАЛҒЫРТТАН= е. т. Бұрыл тарту, ағару, сарғаю.

ШАЛҒЫРТТАНУ Шалғырттану етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҒЫШ з. а. т. 1. Алдыға байлайтын белдемше, алышғыш. 2. кәс. Балықшылардың алжапқышы.

ШАЛҒЫШ з. а. т. Күрес, айқас кезінде жығу үшін аяқты шалатын не қағатын айла-әрекеттің шебері.

ШАЛҒЫШ з. а. т. Алыстан байқағыш қырағы.

ШАЛҒЫША ү. с. т. Шалғы тәрізді, шалғыға ұқсап.

ШАЛҒЫШЫ з. а. т. Шалғымен шабушы.

ШАЛДАЙ с. ы. н. Шал сияқты, шал тәрізді.

ШАЛДАУ с. ы. н. Қарта бастаған, қартамыз.

ШАЛДУАР з. а. т. жерг. 1. Тастан, балшықтан жасалған үсті ашық, аласа мал қора. Төлді көктемде ш а л д у а р д а ұстаймыз (Қазақ тілі. аймақ сөздігі). 2. Бұзылған, тозған үйлердің лайдан тұрғызған қабырғалары.

ШАЛДУАР з. а. т. Мінезі шәлкем-шалыс, аусар.

Шалдуар мінез. Шәлкем-шалыс, аусар мінез.

ШАЛДУАРЛА= е. т. Шәлкем-шалыстық істеу, аусарлану.

ШАЛДУАРЛАН= е. т. Шәлкем-шалыс болу, аусарлану.

ШАЛДУАРЛАНУ Шалдуарлану етістігінің қимыл атауы.

ШАЛДУАРЛАУ з. а. т. Мінезі шалыстау, аусарлану.

ШАЛДУАРЛАУ з. а. т. Шалдуарлау етістігінің қимыл атауы.

ШАЛДУАРЛЫҚ з. а. т. Мінездегі шәлкем-шалыстық, аусарлық, бейбастақтық, жүгенсіздік.

Шалдуарлық істеді. Бұзықтық істеді, тыңдамады.

ШАЛДЫҒУ Шалдық етістігінің қимыл атауы.

1. Әлі құрып, шаршау, болдыру. 2. Науқастану, ауырып қалу.

ШАЛДЫҒУШЫ зат. Бір нәрсеге шалдыққан адам, кеселге тап болушы.

ШАЛДЫҚ¹ зат. Шал болушылық, қарттық, көрілік.

ШАЛДЫҚ²= ет. 1. Әлі құрып шаршау, болдыру. 2. ауыс. Бір жайсыз жағдайға тап болу, күйзелу.

ШАЛДЫҚҚЫШ= ет. Бір нәрсеге тап болғыш, қышырағыш.

ШАЛДЫҚТЫР= ет. 1. Болдырту, шаршату. 2. Ауру жұқтыру, ауыру.

ШАЛДЫҚТЫРУ Шалдықтыр етістігінің қимыл атауы. 1. Болдырту, шаршату. 2. Ауру жұқтыру, кеселге қырату.

ШАЛДЫР= ет. 1. Өртке қырату. 2. Сойдыру, шалғызу. 3. ауыс. Сөзден ұтылу, мүдіру. 4. ауыс. Жаза басу, қателесу.

ШАЛДЫР-БҮЛДЫР сын. Шүлдірлеген, шала-шарты.

ШАЛДЫРЛА= ет. Біріне-бірі қақтығып шалдыр-шалдыр ету.

ШАЛДЫРЛАТ= ет. Шалдыр-шалдыр еткізу, салдырлату.

ШАЛДЫРЛАТУ Шалдырлат етістігінің қимыл атауы.

ШАЛДЫРТ¹= ет. Шалғызу, сойғызу.

ШАЛДЫРТ²= ет. 1. Жұқтыру, тигізу. 2. Устатпау, ойына келгенін істетпеу.

ШАЛДЫРТУ Шалдырт етістігінің қимыл атауы.

ШАЛДЫРУ Шалдыр етістігінің қимыл атауы; аттың демін алдыру, отқа жіберу.

ШАЛДЫР-ШАЛДЫР елік. Шалдырлаған, шалдыр-шалдыр еткен жағымсыз дыбысты бейнелейтін сөз.

Шалдыр-шалдыр сөйледі. Әр нәрсені шатылбұтып, қалай болса солай сөйледі.

ШАЛДЫР-ШАТПАҚ сын. Қалай болса, солай айтылған мәнісіз мылжын.

Шалдыр-шатпаққа айналдырды. Мазақ етті, әжуа етті, мылжындады.

ШАЛДЫР-ШҮЛДЫР елік. Шалдырлап, салдыр-сұлдыр етіп шыққан шулы, жағымсыз дыбысты білдіретін сөз.

Шалдыр-шүлдір еткізді. Шалдырлатты, салдыр-сұлдыр еткізді.

ШАЛЖАЙ= ет. сөйл. Шалжси.

ШАЛЖАҚ сын. Бетімен кеткен ерке, шолжың.

Шалжағына жібермеді. Шолжаңдатпады, бетімен жібермеді. Шалжақ ауыз. Дырыс жабылмайтын, алқам-салқам. Шалжақ ауыз сандық. Аузы жабылмайтын, тозығы жеткен сандық.

ШАЛЖАҚТА= ет. Ойына келгенін істен шолжыңдау, бетімен кету.

ШАЛЖАҚТАУ Шалжақта етістігінің қимыл атауы.

ШАЛЖАҢДА= ет. Асып-тасып шалжақтау, шолжаңдау.

ШАЛЖАҢДАТ= ет. Шалжақтау, шолжыңдау.

ШАЛЖАҢДАТУ Шалжаңдат етістігінің қимыл атауы.

ШАЛЖАҢДАУ Шалжаңда етістігінің қимыл атауы.

ШАЛЖАЮ Шалжай етістігінің қимыл атауы.

ШАЛЖИ= ет. 1. Айқара ашылу. 2. ауыс. Емін-еркін, қаннен-қаперсіз жайғасу, шолжсию.

ШАЛЖИМА зат. жерг. Қақпан.

ШАЛЖИЮ Шалжси етістігінің қимыл атауы.

ШАЛИ= ет. сөйл. Шалжси.

ШАЛКЕШ сын. сөйл. Шәлкес (мінезі кедір-бұдыр, асау).

ШАЛҚА: шалқанд [шалқасынан] құлады [үсті, жатты]. а) Бетін көкке (тобеге) қаратып құлап түсті, жығылды, жатты. ә) Арқасын жерге беріп, жоғары қарап көсіліп жатты. б) Жаңа Ай шалқалай туды, Ай орағы артқа қарай еңкіштеңе жатты. Шалқасынан кетті. Қатты ашуланды,

шамданды. Шалқасынан түсірді. Мұрттай қышырды, құлатты.

ШАЛҚАҒЫРАҚ сын. Тұзу, еңкіш емес, шалқақтау.

ШАЛҚАЙ= ет. 1. Басты артқа қарай қайқайту. 2. ауыс. Кергу, кесірілеу, паңдану.

Шалқая берді. Көңбеді, өзмісінді, әлдеқандай болды.

ШАЛҚАЙМА сын. Қайқайған, шалқақ.

ШАЛҚАЙТ= ет. 1. Басты артқа қарай қайқайту. 2. Есікті, түндікті барынша аңқайта, айқара ашу.

ШАЛҚАЙТУ Шалқайт етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚАЙЫҢҚЫРА= ет. Шалқая тұсу, көбірек шалқақ.

ШАЛҚАЙЫС= ет. 1. Бастарын артқа қарай қайқайтысу. 2. ауыс. Кергу, паңдану, әлдеқандай болысу.

ШАЛҚАЙЫСУ Шалқайыс етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚАҚ сын. 1. Шалқайған, қайқаң. 2. ауыс. Паң, кейкізен.

Шаңырағы шалқақ, поэт. Кең, қарымды, өрісті.

ШАЛҚАҚТА= ет. 1. Ту сыртқа, артқа қарай қайқақтау. 2. ауыс. Кердендеу, паңдану, кейкізо. 3. ауыс. Дәулетіне масаттану, шалқып тасу.

ШАЛҚАҚТАТ= ет. 1. Басын қайқайту. 2. ауыс. Кердеңдету, кергілендіру.

ШАЛҚАҚТАТУ Шалқақтат етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚАҚТАУ¹ сын. Тұзу емес; шалқағырақ.

ШАЛҚАҚТАУ² Шалқақта етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚАҚТЫҚ сын. 1. Артқа, ту сыртқа қарай иілушілік, қайқақтық. 2. ауыс. Менмендік, төкәтпарлық, кердеңдік.

ШАЛҚАЛА= ет. 1. Ту сыртқа, артқа қарай шалқаю, қайқаю. 2. ауыс. Кердендеу, кергілену, паңдану.

ШАЛҚАЛАҚТА= ет. Ту сыртқа, артқа қарай қайқалақтау.

ШАЛҚАЛАҚТАУ Шалқалақта етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚАЛАН= ет. Кергілену, кердеңдеу.

ШАЛҚАЛАНУ Шалқалан етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚАЛАҢҚЫРА= ет. Шалқая тұсу, шалқаю.

ШАЛҚАЛАҢҚЫРАУ Шалқалаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚАЛАТ= ет. 1. Арқасымен жатқызу, шалқайту. 2. Айқара ашу.

ШАЛҚАЛАТУ Шалқалат етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚАЛАУ Шалқала етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚАМ зат. өс. <лат. raphanus sativus> Тамыр түйнекішесі жеуге жарайтын бақша өсімдігі.

ШАЛҚАН зат. 1. өс. Тамыр түйнегі жеуге жарайтын, шалқаннан үлкен бақша өсімдігі (repa). 2. өс. <лат. brassica rapa> Шаршыгүлділер тұқымдасының қырыққабат туысына жататын екіжылдық тамыр жемісті өсімдік; көкөніс дақыл.

ШАЛҚАН елік. Шалқалақтаған, қайқаңдаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Шалқан етті. а) Шалқалап кетті, шалқасынан түсті. ә) Айқара ашылды.

ШАЛҚАҢДА= ет. 1. Артқа, ту сыртына қарай шалқалау. 2. ауыс. Кердеңдеу, кергілену, менменсу.

ШАЛҚАҢДАУ Шалқаңда етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚАР сын. 1. Кең-байтақ, шексіз, шетсіз, үлкен. 2. ауыс. Көл; айдын. Қайран көктем, 3. ауыс. Көп, мол. 4. ауыс. Әл-дәрмен, күш-қуат.

Шалқар көл. поэт. Көсіліп жатқан қиы-қырыссыз өзен-көл туралы. **Шалқар көлдей** несібе. Асып-

тасқан береке, бақ-дәулет. **Шалқар көңіл.** поэт. Шат-шадьман көңіл күйі.

ШАЛҚАР-ШАЛҚАР сын. Шексіз-шетсіз, қиан-теңіз.

ШАЛҚАРЛАН= ет. Жайылу, кеңею.

ШАЛҚАРЛАНУ Шалқарлан етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚАРЛАУ сын. Ұлылау, үлкенірек, кеңдеу.

ШАЛҚАРЛЫҚ зат. Ұлылық, үлкендік, кеңдік.

ШАЛҚАСЫНАН үст. Ту сыртымен, арқа жағымен.

Шалқасынан жығылды. Арқасымен, шалқалай құлады. Шалқасынан түсірді. Шалқасынан құлатты, сұлатты.

ШАЛҚАЮ Шалқай етістігінің қимыл атауы.

1. Шалқалақтау, қайқаю. 2. ауыс. Паңдану, кердеңдеу, кейкізо.

ШАЛҚАЯҚТА= ет. 1. Артқа қарай шалқалақтау, қайқалақтау. 2. ауыс. Кергу, кесірілеу.

ШАЛҚАЯҚТАУ Шалқаяқта етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚИ= ет. сөйл. Шалқай.

ШАЛҚИТ= ет. 1. Қайқайту, шалқайту. 2. Айқара ашу.

ШАЛҚИТУ Шалқит етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚИЫС= ет. Шалқайысу, шалқалай жатысу.

ШАЛҚИЫСУ Шалқиыс етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚИЮ Шалқи етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚУ Шалқы етістігінің қимыл атауы.

1. Тербелу, толқу. 2. ауыс. Шалықтау, желтіну.

ШАЛҚЫ= ет. 1. От жалынының айналыны шарты ұйтқы, шартуы, жайылуы, лаулауы. 2. ауыс. Тербелу, толқу. 3. ауыс. Ырғалу, шайқалу. 4. ауыс. Шарықтау, қалықтау. 5. ауыс. Шалықтау, желтіну. 6. ауыс. Көңіл тасу. 7. ауыс. Мол болу, жер-көкке сыймай асып-тасу.

ШАЛҚЫМА сын. 1. Сән-салтанаты мол, асып-тасқан. 2. ауыс. Лепірме, желтінген.

ШАЛҚЫМАЛЫ сын. Асқақтаған, толқыма-лы; аумалы-төкпелі.

ШАЛҚЫП-ТАСЫ= ет. Не кием, не ішем демей, емін-еркін жүру, асып-тасу.

ШАЛҚЫП-ТАСУ Шалқып-тасы етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚЫТ= ет. 1. Тербелту, толқыту. 2. ауыс. Асқақтату, шарықтату.

ШАЛҚЫТҚЫЗ= ет. Шарықтату, шалқыту.

ШАЛҚЫТҚЫЗУ Шалқытқыз етістігінің қимыл атауы.

ШАЛҚЫТУ Шалқыт етістігінің қимыл атауы.

ШАЛМА¹ зат. этн. Лақтыру әдісімен қашағанды ұстайтын, бір қиы тұзақталған ұзын жіп, бұғалық.

Шалма қосақ. этн. Қазық қақпай-ақ арқан-ның бір қиынан ілмек жасап, қойларды екі-екіден жұптап, мойнынан арқанды ілмектен шалып, қарама-қарсы қатарлап тізіп шыққан қосақтың түрі.

Шалма тастам жер. этн. Бұғалық түсе алатын қашықтықты білдіретін халықтық өлшем.

ШАЛМА² зат. дінн. Басқа орайтын ақ мата, сәлде.

ШАЛМА³ зат. этн. Уықты байланыстырып тұратын тоқылған еңсіз құр.

ШАЛМА⁴ зат. ойын. Екі қолдың он саусағына тартылған жіпті сол қалтынан аудармай, екінші адамның өз саусақтарына көшіретін ойын аты.

ШАЛМА⁵ зат. этн. қолөнер. Жіпті не таспаны ары-бері өткізіп тоқу мен өрудің бір әдісі, осы әдістің аты.

Шалма тор. кәс. Бекіре, шоқыр, қортпа аулайтын, көзінің кеңдігі 20 см-дей ау.

ШАЛМА⁶ зат. жерг. Қора ішіне қыс бойы мал аяғының астында тапталып жатқан көңді кетпенмен шауып, көшіріп жайып тастаған тезек.

ШАЛМА⁷ зат. жерг. Мойынға орайтын шарф, мойыншалғы.

ШАЛМАГЕР зат. Қашағанды ұстаушы, шалма лақтыруға шебер (адам).

ШАЛМАЛА=ет. Орай байлау, шалып тарту.

ШАЛМАЛАУ Шалмала етістігінің қимыл атауы.

ШАЛМАН¹ зат. жерг. Бөрене, теміржол рельсіне төсейтін жуан ағаш.

ШАЛМАН² сын. жерг. Тентек, бұзық, сотқар.

ШАЛМАШЫ зат. этн. Қашағанды ұстау үшін шалма лақтыратын адам.

ШАЛОРАҚ зат. жерг. Шалғы.

ШАЛП елік. Салмағы бар заттың суга, сұйықтыққа (су, т.б.) түсіп кеткенде құм етіп шыққан дыбысын бейнелейтін сөз.

Шалп етті. Су шолп ете қалды, бір нәрсеге соқтығып шашырады.

ШАЛПЫ сын. жерг. Шайнау, тілі ащы, ұрысқақ.

Шалпы тіл. Шайнау тілді, тілі ащы.

ШАЛПЫЛ зат. Судың шалп-шалп еткен дыбысы, шолтыл.

ШАЛПЫЛДА=ет. Судың шалп-шалп етуі.

ШАЛПЫЛДАС=ет. Шалп-шалп етісу.

ШАЛПЫЛДАСУ Шалпылдас етістігінің қимыл атауы.

ШАЛПЫЛДАТ=ет. Шалп-шалп еткізу, құмилдету.

ШАЛПЫЛДАТУ Шалпылдат етістігінің қимыл атауы.

ШАЛПЫЛДАУ Шалпылда етістігінің қимыл атауы.

ШАЛСЫМАҚ зат. Шал орнында жүрген шал-шақпыт.

ШАЛТ¹ үст. Өте шатиш, тез. // Шапшандық, тездік.

ШАЛТ² сын. жерг. Шат, қуаныш, көңілі көтерілді.

Шалт мінез. Шарт мінез.

ШАЛТАЙ-БАЛТАЙ зат. сөйл. Керексіз бос сөз, мыжыма.

ШАЛТТАП үст. жерг. Тездетіп, жылдамда-тып, шатиш.

ШАЛТТЫҚ зат. Шапшандық, тездік.

ШАЛТЫРЛА=ет. Құн күркіреу, шатырлау.

ШАЛТЫРЛАУ Шалтырла етістігінің қимыл атауы.

ШАЛУ¹ зат. жерг. От жер, малдың өрісі, шөбі шүйгін жер.

ШАЛУ² зат. өс. Суы тартылған жерге шыққан өлең шөп.

ШАЛУ² Шал етістігінің қимыл атауы.

ШАЛУАТТА=ет. Сынап-мінеу, іліп тарту, кеміту.

ШАЛУАТТАУ Шалуатта етістігінің қимыл атауы.

ШАЛУШЫ зат. Байқағыш, болжағыш адам.

ШАЛФЕЙ [лат. salvia] зат. бот. Ерінгүлділер тұқымдас көпжылдық шөптер мен жартылай бұталар туысы.

ШАЛША зат. жерг. Кішкентай алаша.

ШАЛ-ШАБАН зат. сөйл. Шал-кемпір, шал-шауқан.

ШАЛ-ШАБЫР зат. сөйл. Шал-шақпыт.

ШАЛ-ШАҚПЫТ зат. сөйл. Ауыр жұмысқа жарамайтын шалдар тобы.

ШАЛ-ШАПҚЫТ зат. сөйл. Шал-шауқан, шал-шақпыт.

ШАЛ-ШАПЫР зат. сөйл. Шал-шабан, шал-шауқан.

ШАЛ-ШАУҚАН зат. сөйл. Шал-шақпыт.

ШАЛ-ШАУҚАТ зат. сөйл. Шал-шауқан, шал-шақпыт.

ШАЛШЫҚ зат. Ақрайтын, тартылған саяз су, қақтағы іркінді су.

ШАЛШЫҚТАН=ет. Судың тартыла бастауы, шалшыққа айналуы.

ШАЛШЫҚТАНУ Шалшықтан етістігінің қимыл атауы.

ШАЛШЫҚТЫ сын. Ақрайтан, іркінді сулары мол, шалшығы бар.

ШАЛШЫҚШЫ: құртамш шалшықшы. зоол. <лат. nymphus minutus> Сирек, таралған аймағы шағын, реликті түр, Сібір эндемигі [Шығыс Сібірде ұялайды, Шығыс Австралия мен Тасманияда қыстайды. Тау және тау бөктеріндегі селдір ормандарды мекендейді].

ШАЛЫ¹ зат. Қамыс бумасы.

ШАЛЫ² зат. жерг. Қамыстың түбін жерге я қарға көміп жасайтын төбесі ашық мал қора.

Шалы қора. жерг. Қамыстан салынған қора.

ШАЛЫ³ зат. кәс. Өсіп тұрған күріш егістігі, жердің бетінде өсіп тұрған күріш. 2. Қауызынан тазаланбаған күріш дәндері (Қаз. тілі термин. Тамақ.).

ШАЛЫҒУ Шалық етістігінің қимыл атауы.

ШАЛЫҚ зат. 1. Бас айналып, мең-зең боп ауыратын ұстамалы ауру, жірме. 2. ауыс. Бір нәрсенің көтеріңкі әсері; есірік, желік.

Шалығы [шарпуы] тиді. Біқпалы, әсері болды.

Шалық шалды [тиді]. а) Шалық ауруына ұшырады. ә) Біқпалы, әсері болды.

ШАЛЫҚ=ет. 1. Шаршау, шалдығу. 2. Отқа шартылу, құю.

ШАЛЫҚТА=ет. 1. Ақылдан адасу, естен айырылу, есіру. 2. ауыс. Жас баланың ұйықтап жатқандағы езу тартып күліу. 3. ауыс. Көңілдің көтерілуі, шалқу, асын-тасу. 4. ауыс. Шалқақтау, қашқақтау, басын алып қашу.

ШАЛЫҚТАМА зат. мед. Шалық ауруы.

ШАЛЫҚТАН=ет. 1. Шалықтау, шатасу. 2. ауыс. Қуану, шалқу, шаттану.

ШАЛЫҚТАТ=ет. 1. Есінен айыру, шатастыру. 2. ауыс. Шарықтау, шалқыту.

ШАЛЫҚТАТУ Шалықтат етістігінің қимыл атауы.

ШАЛЫҚТАУ Шалықта етістігінің қимыл атауы. 1. Ақылдан адасу, есіру. 2. ауыс. Жас баланың ұйықтап жатып езу тартып күліу. 3. ауыс. Көңіл көтеру, шалқу, асын-тасу.

ШАЛЫҚТЫР=ет. 1. Шалдықтыру, душар ету. 2. Болдыру, шаршату.

ШАЛЫҚТЫРУ Шалықтыр етістігінің қимыл атауы.

ШАЛЫҚ зат. 1. Шалып алып, қамтып қалған жер. 2. ауыс. Алыстан болжағыштық, байқағыштық. 3. ауыс. Сенім.

Шалымы кең. Мүмкіншілігі мол, ауқымы кең.

ШАЛЫМДЫ сын. 1. Орап тартқыш; іліп қалғыш, ұстағыш. 2. ауыс. Алыстан байқағыш, көргіш. 3. ауыс. Әр нәрсені сезгіш, аңғарғыш. 4. ауыс. Жүрірік, ұшқыр.

ШАЛЫМДЫЛЫҚ зат. Ептілік, байқағыштық, аңғарымпаздық.

ШАЛЫН=ет. 1. Көзге түсу, көріну. 2. ауыс. Біқпалына ұшырау, әсеріне бөлену.

ШАЛЫНАР-ШАЛЫНБАС үст. Көрінер-көрінісес, байқалар-байқалмас.

ШАЛЫНДЫР=ет. Көрсету, көзге түсіру.

ШАЛЫНДЫРУ Шалындыр етістігінің қимыл атауы.

ШАЛЫНУ Шалын етістігінің қимыл атауы; көріну, көзге түсу.

ШАЛЫНЫС=ет. Соқтығысу, шатасу, шалысу.

ШАЛЫНЫСУ Шалыныс етістігінің қимыл атауы.

ШАЛЫҢҚЫРА=ет. Аздап шалу, шала түсу.

ШАЛЫҢҚЫРАУ Шалыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШАЛЫС¹ зат. кәс. Жіпті не таспаны ары-бері өткізіп тоқу.

ШАЛЫС² сын. 1. Қисық, түзу емес. 2. ауыс. Қырық, қыңыр. 3. ауыс. Теріс, бұрыс. 4. ауыс. Қыыр, шет, алыс.

Шалыс басты. а) Қисалаңдан әрең жүрді, тәттіректеді. ә) Қателесті, жаңылды. **Шалыс ұйқас.** әдеб. Шумақтың бірінші жолы мен

үшінші жолының, екінші жолы мен төртінші жолының ұйқасып келген өлең өлиемі.

ШАЛЫС зат. Аяқтан шалатын күрес әдісі.

ШАЛЫС=ет. Құш сынасу, байқасу.

ШАЛЫСТАН=ет. Теріс кетіп, қырсығу.

ШАЛЫСТАНУ Шалыстан етістігінің қимыл атауы.

ШАЛЫСТАУ сын. 1. Қиғаштау, қисықтау. 2. ауыс. Қыңырлау, терістеу.

ШАЛЫСТЫҚ зат. 1. Қайшылық, теріс кетушілік. 2. машина жасау. Металл бұйымдардың пішіні мен өлшемдерінің өзгеруі немесе ақау түсуі.

ШАЛЫСТЫР=ет. Айқастыру, шалыс басу.

ШАЛЫСТЫРУ Шалыстыр етістігінің қимыл атауы; шатастыру, ауыстыру, алмастыру.

ШАЛЫСУ Шалыс етістігінің қимыл атауы; аяқтан шалу, құш сынасу.

ШАМ¹ [ар. شمع] зат. 1. Маймен жанатын шынысыз, жайдақ яки шыны салынған жарық беретін құрал, шырақ. 2. Қараңғыда үй ішін, көшені жарық қылатын әртүрлі құрылғылардың жалты атауы. 3. ауыс. Жерге жарық беріп тұратын аспан денелері (жұлдыз, күн, ай). 4. ауыс. Тірек, сүйеніш, медеу.

Шамды бүқтырды. Шамның білтесін бастырды, жарығын азайтты, сығырайтып қойды. **Шам етті.** Жарық етті, жарқыратты. **Шам жақты.** Жарық жандырды. **Шам жамырады.** Күн ұясына кіріп, қас қарайды. **Шамы сөнді [өшті].** а) Ұйықтады, ұйқыға кетті. ә) Өмірден өтті, қайтыс болды.

ШАМ² зат. физ. Жарық күші бірлігінің ескірген атауы [Бірліктердің халықаралық жүйелерінде (СИ жүйесі) бұл бірліктің орнына кандела алынады].

ШАМ² зат. Ар-ұят, намыс.

Шам алды. Шамданды, көңілге дық санады.

Шам алмады. Көңіліне алмады, шамданбады, ренжімеді. **Шам көрді [алды].** Намыстанды, жақтырмады, көңіліне алды. **Шам шығарды.** Ашу шақырды, тулады. **Шамына тиді.** Ар-ұяттына кір келтірді, намысына тиді.

ШАМ³ зат. жерг. Арықтың қазылып бітпеген жері, қалдығы.

ШАМ³ зат. Кеш, ақшам, намаздыгер.

ШАМА¹ зат. 1. Бойдағы құш-қуат, әл, дәрмен. 2. Болжалды көлем, мөлшер. 3. филос. Нәрсенің немесе құбылыстың сапалық және сандық айқындылығының табиғи бірлігін білдіретін философиялық категория. 4. физ. Заттардың, құбылыстардың және үдерістердің әртүрлі өлшемдерін (көлем, аудан, қысым және т.б.) жалпылама сипаттайтын ұғым. 5. физ. Физикалық күш мөлшерін көрсететін өлшем бірлігі. 6. мат. Мәні математиканың дамуына байланысты жалпыланып отырылған негізгі математикалық ұғымдардың бірі. 7. инф. <ағыл. value> Белгілі бір жиындағы мәндерге ие болатын объект.

Шама қылды. Шамалады, мөлшерледі. **Шамадан тыс.** Мөлшерден артық, тым көп. **Шамасы жетпеді.** Күші келмеді, әл-дәрмені құрыды. **Шамасы жетті.** Әл-дәрмені жетті, бағыты барды. **Шамасы жоқ.** а) Әл-дәрмені, қауқары жоқ, дәрменсіз. ә) Мүмкіндігі, жағдайы жоқ. **Шамасы жоқтық.** Әлсіздік, қуатсыздық. **Шамасы келгеніше.** Барынша, әлі жеткенше. **Шамасы келді.** а) Мүмкіндігі, әлеуеті жетті. ә) Әл-дәрмені жетті, мүшасасы жетті. **Шамасы келмеді [неге келсін, қайдан келсін].** Әлеуеті жетпеді, мүмкіндігі болмады. **Шамасын білді.** Мүмкіндігін, дәрменін байқады.

ШАМА² зат. жерг. Қайнатқан шайдың аққуында қалған қалдығы.

ШАМАДАН зат. сөйл. **Шабадан.**

ШАМАЙ зат. кәс. Ұсақ балықтың бір түрі.

Шамай ау. кәс. Шамай балыққа құрылатын, көзі тар ау.

ШАМАҚ зат. көне. Шама-шарық.

ШАМАЛ зат. жерг. 1. Самал, қоңыр салқын жел, көбінесе жазда ыстықта кешке қарай соғатын жел. 2. Шық, таң алдында жерге түсетін дымқы.

ШАМАЛА= ет. 1. Бір нәрсені болжау, бағдарлау, мөлшерлеу.

ШАМАЛАН= ет. Болжау, мөлшерлеу.

ШАМАЛАНУ Шамалан етістігінің қимыл атауы.

ШАМАЛАС сын. 1. Белгілі бір шамаға жуық, мөлшерлес. 2. Жас мөлшері тұстас, қарайлас.

ШАМАЛАСТАУ сын. Белгілі бір шамаға жуықтау, мөлшерлестеу.

ШАМАЛАСТЫР= ет. Бір-бірімен деңгейлестіру, бір мөлшерге жақындату.

ШАМАЛАСТЫРУ Шамаластыр етістігінің қимыл атауы.

ШАМАЛАТ= ет. Болжату, мөлшерлету.

ШАМАЛАТУ Шамалат етістігінің қимыл атауы.

ШАМАЛАУ Шамала етістігінің қимыл атауы.

ШАМАЛАУЫНША мод. Болжауынша, мөлшерлеуінше, байқауынша.

ШАМАЛЫ сын. 1. Көлемі шағын, кішкене, азғана. 2. Белгілі бір шамаға жақын, соған мөлшерлес.

ШАМАЛЫЛАУ сын. 1. Шағындау, кішілеу, тапшылау. 2. Дәулеті аз, кедейлеу.

ШАМАЛЫЛЫҚ зат. Бір нәрсенің аздығы, тапшылық.

ШАМАЛЫРАҚ сын. Азырақ, тапшылау, кемірек.

ШАМАМЕН үст. Шамалап алғанда, мөлшерлеп қарағанда.

ШАМАН зат. діни. Солтүстік-шығысты мекендейтін, көк Тәңіріне табынатын халықтардың сұқыршы бақсы-балгері.

Шаман діні діни. Көк Тәңіріне құлшылық ететін дін, шаманизм.

ШАМАНДЫҚ¹ зат. діни. Көк Тәңіріне табынатын наным-сенімнің көне түрі.

ШАМАНДЫҚ² сын. Шаман дініне тән, шаман ұғымына қатысты.

ШАМАНИЗМ зат. діни. Шаман дінін қолдағандық, шаманизмге құлшылық етушілік.

ШАМАНИСТИК сын. діни. Шаман дініне тән, шаманизмге қатысты.

ШАМАНША үст. Шаманға ұқсап, шаман сияқтанып.

ШАМАСЫ мод. Бір нәрсенің мөлшері, нобайы, болжамы.

Шамасы келді. Күші жетті.

ШАМАСЫЗ сын. 1. Әлсіз, дәрменсіз; қауқары жоқ. 2. ауыс. Амалсыз, айласыз, шарасыз.

ШАМАСЫЗДАН үст. Лажсыздан, амалсыздан.

ШАМАСЫНДА үст. Белгілі бір уақыт мөлшерінде, сол кезде.

ШАМАСЫНША үст. 1. Әлі келгенше, күші жеткенше. 2. ауыс. Хал-қадірінше, мүмкін болғанынша.

ШАМА-ШАРҚЫНША үст. Күш-қауқарының жеткенінше, әл-шамасы келгенше.

ШАМА-ШАРЫҚ зат. Күш-қуат, әл-шама.

ШАМБА зат. сөйл. жерг. Шама, қайнатқан шайдың қалдығы.

ШАМБАЛ зат. кәс. Желкендердің ағашын бетіне жібермей, ұстап тұру үшін жасалған шығыршық.

ШАМБЫЛ сын. Жағал сыр.

ШАМҒАЛ зат. көне. Мылтықтың түрі.

ШАМДАҒАЙ сын. сөйл. *Самдагай*.

ШАМДАЙ сын. Шам сияқты, шам тәрізді.

ШАМДАЛ зат. 1. Май шамдарды қоятын тұғыр, жабдық. 2. жерг. Аспалы шам.

ШАМДАН= ет. Бір нәрсеге ыза болу, қызараңдап ашу шақыру.

ШАМДАНҒЫШ зат. Ашуланғыш, ызаланғыш, ренжігіш.

ШАМДАНҒЫШТЫҚ зат. Ашуланғыштық, ызакорлық, ренжушілік.

ШАМДАНДЫР= ет. Ашуына тию, ашуландыру.

ШАМДАНДЫРУ Шамдандыр етістігінің қимыл атауы.

ШАМДАНСАҚТАН= ет. 1. Шамдану, шам шығару. 2. Мандың (ат т.б.) аяғын баспай, жүрмей, тастабандап тұрып алуы.

ШАМДАНТ= ет. 1. Ызаландыру, шамдандыру, шамырқанту. 2. ауыс. Долдату, толқындату (өзен-су туралы).

ШАМДАНТУ Шамдант етістігінің қимыл атауы.

ШАМДАНУ Шамдан етістігінің қимыл атауы; көңілге алу, ашулану, шамырқану.

ШАМДАНШАҚ сын. Ашуланшақ, ренжігіш.

ШАМДАНЫС= ет. Шамырқанысу, ашу шақырысу.

ШАМДАНЫСУ Шамданыс етістігінің қимыл атауы.

ШАМДЫҚ сын. Шамға тән, шамға қатысты.

ШАМКЕС сын. сөйл. Шамшыл, шәлкем-шалыс.

ШАМКЕСТІК зат. сөйл. Қыңырлық, шәлкем-шалыстық.

ШАМҚАЛ зат. Қару түрі, винтовка.

ШАМҚАЛЫП зат. Май шамды құйып шығару үшін жасаған қалып.

ШАМОТ [франц. chamotte] зат. құр. Күйдірілген балшық және балшықтан күйдіріліп жасалған, отқа төзімді кірпіш.

ШАМПАН зат. Жүзім шырынынан істелген, көпіршіп, шапшып тұратын ақ шарап.

ШАМПАНДАТ= ет. сөйл. Шампан ішу, шампанды ағыл-тегіл ету.

ШАМПАНДАТУ Шампандат етістігінің қимыл атауы.

ШАМПАНША үст. Шампанға ұқсап, шампан тәрізденіп.

ШАМПУНЬ [ағыл. shampoo] зат. *Сабынсу*.

ШАМСУ-ҚАМАР ар. сын. ескікіт. Ай мен күн (дей).

ШАМША үст. Шамға ұқсап, шам тәрізді.

ШАМШАТ зат. бот. <лат. fagaseae> Дүние-ежізінің қоңыржай, тропиктік және субтропиктік аймақтарында өсетін, биіктігі 50 м-ден, діңінің жуандығы 2 м-ден асатын сирегі берік, ірі ағаш.

ШАМШЫЛ сын. 1. Ызаланғыш, шамданғыш, ашушаң. 2. ауыс. Ырыққа көнбейтін, тулағыш.

ШАМШЫЛДЫҚ сын. Ызақорлық, ашуланшақтық.

ШАМШЫЛДЫҚСЫЗ сын. Шамданбайтын, ызасыз.

ШАМШЫРАҚ зат. 1. Түңгі жарық, сәуле, шырақ. 2. сусар. Кемелің жағалауды бағдарлауына әрі өз орнын анықтауын және оны әртүрлі навигациялық қауіптерден сақтандыруға арналған мұнаралық құрылыс. 3. ауыс. Маңдайалды адам, еңбек озаты.

Шамшырағы өшті [сөнді]. Үміті ақталмады.

ШАМШЫРАҚТАЙ сын. Шамшырақ сияқты, шамшырақ тәрізді.

Шамшырақтай жайнады. Жайнаң қақты, жайраңдады.

ШАМШЫРАҚТЫ сын. Шамшырағы бар, шамшырағы көп.

ШАМШЫРАҚША үст. Шамшыраққа ұқсап, шамшырақ тәрізді.

ШАМЫҚ= ет. Қуану, шаттану деген мағынада.

ШАМЫРҚА= ет. Қатты ашулану, ыза болу, шырғы, қатулану.

ШАМЫРҚАН= ет. Сілкіну, күш жию, шамырқану, ашулану.

ШАМЫРҚАНҒЫШ сын. Шамданғыш, ашуланғыш, ренжігіш.

ШАМЫРҚАНДЫР= ет. Ашуландыру, шамдандыру, ызасын келтіру.

ШАМЫРҚАНДЫРУ Шамырқандыр етістігінің қимыл атауы.

ШАМЫРҚАНТ= ет. Шамына тию, шамдандыру.

ШАМЫРҚАНТУ Шамырқант етістігінің қимыл атауы.

ШАМЫРҚАНУ Шамырқан етістігінің қимыл атауы; ренжу, кео, ашулану.

ШАМЫРҚАТ= ет. Шамдандыру, шамына тию.

ШАМЫРҚАТУ Шамырқат етістігінің қимыл атауы.

ШАМЫРҚАУ¹ сын. Аздап шырғақан, қатынқы.

ШАМЫРҚАУ² Шамырқа етістігінің қимыл атауы.

ШАМЫРЫҒУ Шамырық етістігінің қимыл атауы.

ШАМЫРЫҚ= ет. Бір нәрсеге қапалану, ренжу; шамырқау.

ШАМЫРЫҚҚЫШ зат. Ашуланғыш, ренжігіш.

ШАМЫРЫҚТЫР= ет. Шамдандыру, шамына тию.

ШАМЫРЫҚТЫРУ Шамырықтыр етістігінің қимыл атауы.

ШАН зат. 1. кәс. Ағаштан не металдан жасалған үлкен бошке. 2. кен. Пульпаны реагенттермен немесе ауамен араластыру үшін қолданылатын цилиндрлі сыйымды жабдық.

ШАНА зат. Жүк тасуға арналған қар үстінде сырғанайтын, көлікке жезілген, трактор, мәшинеге тіркелген қос табанды сүйретпе құрал.

ШАНАБАС зат. Су өтпес үшін төбе жағы шошайтып үйілген бірнеше шөмеле шөптің үйіндісі.

ШАНАҚ¹ зат. 1. муз. Қобыз, домбыра тәрізді ішекті музыка аспаптарының үш бұрышты немесе домалақша келген дүмі. 2. кәс. Дирменнің астық құйылатын немесе үн төгілетін жәшігі. 3. Арба мен мәшиненің сыртқы қорабы. 4. жерг. Шыбықтан тоқылған себет. 5. сөйл. Өңделген теріден істелген сусын құятын үлкен ыдыс; шанап. 6. Жүгерінің сабағы.

ШАНАҚ² зат. жерг. Мақта талшығы жетіліп, ашылғанына, оны ыстықтан қорғап тұратын мақта қауашағы.

Шанақ байлады. Мақта қауашақ салды. **Шанақ төкті**. Мақтаның қауашағы қурап, түсіп қалды.

ШАНАҚ³ зат. бот. Өсімдіктің гүл қауашағы.

ШАНАҚТА= ет. Гүл қауашағының ашылуы, шешек атуы.

ШАНАҚТАЙ сын. 1. Шанақ сияқты, шанақ тәрізді. 2. Шанақ күйінде, шанағымен.

ШАНАҚТАН= ет. Гүл ату, шешек ату.

ШАНАҚТАНУ Шанақтан етістігінің қимыл атауы.

ШАНАҚТАУ Шанақта етістігінің қимыл атауы.

ШАНАҚТЫ сын. Шанағы үлкен, шанағы ерекше.

ШАНАЛАП үст. Шанаға толтырып, шана-шана етіп.

ШАНАЛЫ сын. Шана жеккен, шанаға мінген.

ШАНАП зат. кен. <ағыл. bunker> 1. Үймелі және жеке материалдарды (астық, көмір, құм, кен т.б.) сақтауға арналған сыйымдылық. 2. Белгілі уақыт ішінде кен сақтайтын және бір үдерістен екінші үдеріске ауысар алдында кенді жинақтайтын сыйымды жабдық.

ШАНАШ зат. этн. 1. Малдың терісінен істелген ыдыс, қап. 2. Ешкі терісінен жасалған торсық, мес, сусын құятын ыдыс.

ШАНАША үст. Шанаға ұқсап, шана тәрізденіп.

ШАНАШТАП үст. Шанапты толтырып, шанапша салып.

ШАНАШЫ зат. Шана жасайтын; шана жүргізетін адам.

ШАНАШЫҚ зат. Сұйық зат құятын шағын ыдыс.

ШАНҒА зат. кәс. Балықтың шеміршегі.

ШАНДА үст. Анда-санда, оқта-текте; бірлі-жарым.

ШАНДАҒАЙ сын. жерг. *Бытыраңқы, бөлек-бөлек.*

ШАНДАҒАЙЛАН= ет. *Бытырау, бет-бетіне ыдырау.*

ШАНДАР зат. хим. *Қатты майдалық фазалы тұрақсыз аэрозольдар.*

ШАНДОЗ сын. 1. *Асқан жүйрік; жарыста озып шыққан жеңімпаз.* 2. жерг. *Көз тартарлық сұлу, көркем.* 3. жерг. *Кербез, талғампаз.*

ШАНДОЗДА= ет. жерг. *Әдемілеп сомдау, көркемдеу.*

ШАНДОЗДЫҚ зат. *Көз тиінарлық көркемдік, әдемілік.*

ШАНДОЗСЫ= ет. *Шандоз болғансу.*

ШАНДУ Шанды етістігінің қимыл атауы.

Шанду арқан. *Жүкті, теңді т.б. шандап байлау үшін қолданылатын арқан.*

ШАНДУЛЫ сын. *Шандып байланған, таңулы.*

ШАНДЫ= ет. *Шеіілместей етіп таңу, байлап тастау.*

Шандып байлау. *Шеіілместей шиелен байлаудың түрі.*

ШАНДЫЛ= ет. *Шандылып байлану.*

ШАНДЫЛУ Шандыл етістігінің қимыл атауы.

ШАНДЫМА сын. *Айқыш-цұқыш тартылып байланған.*

ШАНДЫР¹ зат. 1. *Тіс өтпейтін тарамыс ет.* 2. биол. <лат. fascia> *Бұлшық еттің дәнекерді-палық жұқа қабығы.*

ШАНДЫР² зат. жерг. *Айыл, ердің шап айылы.*

Шандыр тартпа. *Шөптің үстінен тартылып тұратын артқы тартпа.*

ШАНДЫРЛА= ет. *Шанду, шеіілместей етіп таңу.*

ШАНДЫРЛАН= ет. *Етінен арылып, шандыр боп қалу, тарамыстану.*

ШАНДЫРЛАНУ Шандырлан етістігінің қимыл атауы.

ШАНДЫР= ет. жерг. *Күәландыру, растау.*

ШАНДЫС= ет. *Шандып байлау.*

ШАНДЫСУ Шандыс етістігінің қимыл атауы.

ШАНДЫТ= ет. *Шандып байлау.*

ШАНДЫТУ Шандыт етістігінің қимыл атауы.

ШАНЖА зат. 1. *Ұзын боп өскен жіңішке жас қарағай.* 2. жерг. *Сырауылы, сырық.* 3. жерг. *Белағаш, арқалық үстіне салынатын жіңішке ағаш.*

ШАНЖАҒАЙ сын. *Анда-санда бір көрінетін, әредік, сирек.*

ШАНЖАҒАЙЛАП үст. *Андыздап, шашырап, бытырап.*

ШАНЖАУ үст. *Шашау, андыз-андыз, бытырап.*

ШАНЖАУЛА= ет. *Бытырап кету, шашау шығу.*

ШАНЖАУЛАУ Шанжаула етістігінің қимыл атауы.

ШАНЖИ= ет. 1. *Қаннен-қаперсіз шалжиып жату, шәнио.* 2. ауыс. *Масаттану, кердеңдеу.*

ШАНЖИЮ Шанжи етістігінің қимыл атауы.

ШАНИ= ет. сөйл. *Қаннен-қаперсіз отыру.*

ШАНСОНЬЕ [франц. chansonnier] зат. муз. *Француздың көбіне өзі шығарған ән-жырларды орындайтын эстрада әншісі [Шансонье өнері 18–19 ғасырдағы француз революциялары кезінде кеңінен дамыды].*

ШАНТА зат. кәс. *Балықтың ішек-қарны.*

ШАНТАҚ зат. жерг. *Фанерден істелген жәшік.*

ШАНТЫ= ет. *Әр нәрсені айту, таңту.*

ШАНШАР¹ зат. 1. зоол. <лат. ichneumonidae> *Жарақ қанаттылар отряды, сабақшалы құрсақтылар отряд тармағына жататын паразитті жәндіктердің бір тобы [Шаншарлар дене тұрқы 0,2–40 мм, антенналары (мұртшалары) ұзын, алдыңғы қанаттарында тығыз қара дағы болады, араларында кейде қанатсыз аналықтары да кездеседі.*

Шаншарлардың жұмыртқа салғыштары ұзын, ине тәрізді өткір болады].

ШАНШАР² зат. зоол. *Жола қанаты тікенекті балық.*

ШАНШУ¹ зат. *Суыққа қиыраудан болатын сырқат, науқас.*

Шаншу боп қадалды. *Өңменінен өтті, жайсыз тиді. Шаншу қадалды. Суық тиген т.б. науқас-танған жері үшкір зат тығып алғандай ауырды.*

ШАНШУ² Шаншы етістігінің қимыл атауы.

ШАНШУДАЙ сын. *Шаншу сияқты, шаншу тәрізді.*

ШАНШУЛА= ет. *Суық тиіп сырқаттану.*

ШАНШУЛАТ= ет. *Шаншу тигізу.*

ШАНШУЛАТУ Шаншулат етістігінің қимыл атауы.

ШАНШУЛАУ Шаншула етістігінің қимыл атауы.

ШАНШУЛЫ сын. *Шаншылған, қадалған.*

ШАНШУША үст. *Шаншуга ұқсап, шаншу тәрізденіп.*

ШАНШЫ= ет. 1. *Түйреу, қадау.* 2. *Бір нәрсені қиыстыру, сұғу.* 3. сөйл. *Көшет отырығу, тігу.* 4. *Денені сұққылап, түйреп ауыруы.* 5. ауыс. *Біреуді сөзбен шенеу, жекету.* 6. ауыс. *Шағылысу.* 7. ауыс. *Найзағайдың жарқылдауы.*

Шаншы алма [шаншыпа] тіл. *Ұятты, зілді сөз.*

ШАНШЫЛ= ет. 1. *Қадалу, түйрелу.* 2. ауыс. *Көкке көтерілу, жоғары қышу.* 3. ауыс. *Қозғалмау, тырт етпеу.* 4. ауыс. *Қолға түсу, құрықпалу.*

ШАНШЫЛА= ет. 1. *Әрі-бері сұққылау, үстіүстіне шаншу.* 2. *Түйреп, қадалып ауыру.* 3. *Төтесінен келу.*

Шаншыла қарады. *Тесіле көз тікті.*

ШАНШЫЛАУ Шаншыла етістігінің қимыл атауы.

ШАНШЫЛДЫР= ет. *Қадалту, түйреу.*

ШАНШЫЛДЫРУ Шаншылдыр етістігінің қимыл атауы.

ШАНШЫЛМА сын. *Тіп-тік, қаққан қададай.*

ШАНШЫЛТУ Шаншылт етістігінің қимыл атауы.

ШАНШЫЛУ Шаншыл етістігінің қимыл атауы; *қадалу, түйрелу.*

ШАНШЫЛЫС зат. *Тік тұра қалшылық, қадалыс.*

ШАНШЫМ зат. *көлөнер. Инемен шаншып тіккендік.*

ШАНШЫМА зат. *Түйреп, шаншып кететін ауру.*

ШАНШЫП-ШАНШЫП үст. *Таңдап тұрып, іріктеп.*

ШАНШЫС= ет. 1. *Қадасу, бірге шаншу.* 2. *Түйресу, сұққыласу.*

ШАНШЫСУ Шаншыс етістігінің қимыл атауы.

ШАНШЫТ= ет. *Шаншықсыз, түйрету.*

ШАНШЫТУ Шаншыт етістігінің қимыл атауы.

ШАНЫ зат. жерг. *Айғағы, дәлелі.*

ШАНЫ= ет. *Кекетіп-мұқату, шалу, қағыту.*

ШАНЫШ= ет. сөйл. **Шанышы.** 1. *Қадау, түйреу.* 2. ауыс. *Кекету, мұқату.*

ШАНЫШҚАҚ¹ сын. *Шаныш беретін, жиі шаншытын.*

ШАНЫШҚАҚ² зат. сөйл. **Шанышық.**

ШАНЫШҚАҚ³ зат. жерг. *Сығрда болатын ауру; оқыра, сөйгел.*

ШАНЫШҚАҚ⁴ зат. бот. <лат. pulsatilla> *Саргалдақтар тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ШАНЫШҚАҚТА= ет. *Оқыра тию, оқыралау, сөйгел тию.*

ШАНЫШҚАҚТАУ Шанышқақта етістігінің қимыл атауы.

ШАНЫШҚЫ зат. 1. кәс. *Балық ұстайтын қи айыр істік темір.* 2. спорт. *Шаншуга, түйреуге арналған сайыс құралы.* 3. *Тамақ алып*

жейтін тармақты құрал. 4. *Қосарланған қиы бар құралдардың жалты атауы (ҚҰӘ).* 5. *Айыр.*

ШАНЫШҚЫЛА= ет. 1. *Қайта-қайта шаншу, түйрей түсу.* 2. ауыс. *Шаншып-түйреп ауыру.*

ШАНЫШҚЫЛАС= ет. *Таласу, дауласу, айыра ала жүгірісу.*

ШАНЫШҚЫЛАСУ Шанышқылас етістігінің қимыл атауы.

ШАНЫШҚЫЛАУ Шанышқыла етістігінің қимыл атауы.

ШАНЫШҚЫЛЫ сын. *Шаншытын құралы бар, найзалы, істікті.*

ШАНЫШПА сын. 1. *Шаншылып тігілген, шаншылатын.* 2. ауыс. *Шағып алатын, шымшыма.*

Шанышпа қос. *Бірнеше уықты жерге шаншып жасаған қос.*

ШАҢ¹ зат. 1. *Ауа кеңістігінде не жер бетінде болатын күлдей майда тозаң.* 2. *Топырақтың аспанға ұшқан тозаңы.* 3. хим. *Газ тәріздес ортадағы мөлшері 0,1 мм-ден аспайтын қатты бөлшектер.*

Шаң ауруы. мед. <грек. pneumon – өкпе, kopia – шаң> *Шаңды ауамен демалудан пайда болатын ауру. Шаңға қаққызды. Артта қалдырды, ілескізбеді. Шаң басты. а) Шаңға бөкті, шаң-тозаңның астында қалды. ә) Көптен бері қолға алынбады, ұмыт қалды. б) Су сеуіп, шаңын сөйілтті, азайтты. Шаң басу.* кен. *Әртүрлі әдістермен және техникалық құралдардың көмегімен ауаға көтерілгенге дейін пайда болатын және пайда болған шаңды басу және ауадағы тозаңды отырғызу. Шаң берді. Белгі берді, байқалды. Шаң бермеді. Озық болды, алдына жан салмады. Шаң болды. Шаңға бөкті, шаңға көміді. Шаң ілеспес. Өте жүрік. Шаңды боратты. Шаңға көмді, шаңның астына қалдырды. Шаң жуытпады [жұқтырмады, тигізбеді]. Қораштады, кір келтірмеді. Шаң жұқпады. а) Алдына жан салмады, озды. ә) Сөз келмеді, кесірі тимеді. Шаң жұтқан. Жүйрік бөйге аты туралы. Шаң көрсетті. Белгі берді, байқатты. Шаң қапты [құшты]. Шаңға көміді, артта қалды. Шаң қаптырды. Жұытпады, жақындаптады. Шаң қылды. Шаңға бөктірді, шаңдатты. Шаңның астында қалды. У-шудың, шаң-топаңның ішінде қалды. Шанның жарылғыштығы. кен. Кейбір материалдардың өте ұсақ бөлшектерінің белгілі бір жағдайда жарылу, ағиіп оттекпен тез қосылуы кезінде мол көлемде жылу бөліп шығару қасиеті.*

Шаңның жарылғыштығын сынау. кен. *Шаңның жарылғыштық дәрежесін анықтау. Шаңның үлестік шығымы. кен. Қопарылған массивтің немесе тиелген таужыныстың бірлік өлшеміне сәйкес ауада пайда болған шаң мөлшері (шамасы). Шаңның шоғырлануы. кен. Шығарылған газдардың, шығарынды газдардың белгілі бір көлеміндегі, жұмыс орындарының, өнеркәсіптік аймақтардың, елді мекендердің қоршаған ауасындағы не атмосферадағы шаң мөлшері. Шаң тастады. Белгі білдірді.*

Шаң тұту. а) *Газдарды шаң мен тұманнан тазарту, ауадан қатты бөлшектерді бөлу.* ә) *Шанды бөлінетін жерінен сору арқылы алу және сонан соң шаңтұтқыштарда отырғызу. Шаң тұту түрлері.* кен. *Шаңдалған газды пайда болған жерінен бөліп алып, одан кейін ішіндегі қатты бөлшектерді газ ағынынан ажырататын инженерлік-технологиялық кешеннің шаралары мен үдерістері. Шаң тұсу қарқындылығы. кен. Таужыныстарды қопару жұмыстары барысында уақыт бірлігі ішінде ауаға араласатын шаңның көлемі (кг/мин). Шаң ұшты. Шаңы шықты, шаңы көтерілді. Шаң шығару деңгейі. кен. Технологиялық процестерде пайда болатын шаңның мөлшері. Шаңына ере алмады [ілеспеді]. Қуып жете алмады, қарасын көре алмады. Шаңын аспанға шығарды. Шаң-тозаңды бұрқыратты. Шаңын басты. Бұрқыраған тозаңға су сеуіп тастады, су бұркіді. Шаңын қақты [сілікті]. Астан-кестенің шығарды, ұрысты.*

ШАҢ² зат. жерг. кәс. Балық тұздайтын үлкен ыдыс.

ШАҢБАҚ зат. жерг. кәс. Теріден жасалған қауғаның аузын керіп тұратын темір шеңбер.

ШАҢБАСАР зат. көне. Бөтен біреуден ауыл сыртынан мал айдап өтіп, шаңдатқаны үшін алыматын салық.

Шаңбасар алды. көне. Салық алды.

ШАҢҒА¹ зат. жерг. Ірі балықтың сыртындағы тікенек қанаты.

ШАҢҒА² зат. жерг. кәс. 1. Жақша тәрізді темір (тақтайдың жігін ұстататын темір). 2. Доңгелектің шеңберінің ішіндегі имек ағашы (Қазақ тілі аймақ сөздігі).

ШАҢҒАЛАҚ зат. Жаңғақтың, өріктің дөңегін қаптап тұран сыртық қатты қабығы. 2. Мақпанның сыртындағы қабығы.

ШАҢҒАРАҚ зат. сөйл. **Шаңырақ.**

ШАҢҒАРАҚТАЙ сөйл. **Шаңырақтай.**

ШАҢҒЫ зат. спорт. Адам аяғына іліп, қар үстінде сырғайтын, шана табаны сияқты жалпақтау келген, басы қайғы жұқа ағаш.

ШАҢҒЫАУЫЗ зат. сөйл. **Шаңқобыз.**

ШАҢҒЫЛЫҚ сын. Шаңғыға тән, шаңғы тебуге арналған.

ШАҢҒЫТ зат. жерг. Жел, ұйытқыған жел.

ШАҢҒЫТ=ет. сөйл. **Шаңым.**

ШАҢҒЫТАЯҚ зат. спорт. Бамбуктен, қамыстан, іші қуыс металдан жасалатын шаңғы тебушінің қолына ұстап жер тіреуінің құралы.

ШАҢҒЫШЫ зат. Шаңғы тебуші; шаңғы тебудің шебері.

ШАҢДА=ет. Шаңшығару, шаңын бұрқырату.

ШАҢДАҚ сын. 1. Шаңы мол, тозанды жер. 2. Түйенің жататын, ағнайтын жері. 3. ауыс. Мұнар, буалдыр. 4. ауыс. Соқыр, ой-өрісі төмен, саяз.

Шаңдақ салды. Ұрыс салды, соғысты.

ШАҢДАҚТАН=ет. Шаң басу, шаңы шығып жату.

ШАҢДАҚТАНУ Шаңдақтан етістігінің қимыл атауы.

ШАҢДАҚТАУ сын. Шаңы молырақ, шаңдылау.

ШАҢДАҚТЫ сын. Шаңы мол, шаңы шығып жатқан.

ШАҢДАҚ-ШАҢДАҚ сын. Шаң басқан, шаң-шаң.

ШАҢДАЛ=ет. Шаңы шығу, шаң бұрқырау.

ШАҢДАЛУ Шаңдал етістігінің қимыл атауы.

ШАҢДАН=ет. Шаң басу, шаң болу.

ШАҢДАНУ Шаңдан етістігінің қимыл атауы.

Шаңдану қарқындылығы. кен. Таужыныстарды қопару жұмыстары барысында уақыт бірлігі ішінде пайда болған шаң көлемі (кг/мин).

ШАҢДАТ=ет. 1. Шаң ету, шаңға бөктіру. 2. ауыс. Шарлау, шыр айналу.

ШАҢДАТҚЫШ зат. тех. 1. Шаңды үрлеп көтеретін техникалық аспап. 2. Сұйықтықты ұнтақты шашыратуға, тозаңдатуға арналған құрал (Қаз. тілі термин. Тамақ).

ШАҢДАТУ Шаңдат етістігінің қимыл атауы.

1. Шаң қылу, шаңға бөктеру. 2. Іс көтеру, іс қозғау.

ШАҢДАТЫС=ет. Шаң етісу, шаңға бөктірісу.

ШАҢДАТЫСУ Шаңдаттыс етістігінің қимыл атауы.

ШАҢДАУ¹ сын. Шаңы молырақ, шаңдылау.

ШАҢДАУ² Шаңда етістігінің қимыл атауы.

ШАҢДАУЫТ сын. Шаңы шыққан, шаңдылау.

ШАҢДАЯҚ сын. сөйл. Қыдырымпаз, ел кезгіш.

ШАҢДОЗ сын. Асқан жүйрік, жарыста озып шыққан жеңімпаз.

ШАҢДЫ сын. Шаңы мол, бортылдақ.

Шаңды аяқ. Мал соңынан жүрген құл. **Шаңды дауыл.** экол. Өсімдік жамылғысы жоқ тақырланған және басқа да ашық өңірлерден көтерілген қатты бөлшектердің орасан көп мөлшерін (топы-

рақ, құм түйіршіктерін) өзімен ілестіретін қатты жел (25–30 м/сек). **Шаңды заттардың бірігуі.** кен. Шаңды заттарды әртүрлі әдіспен (мыс, сулау, электр өрісінде өңдеу әдісімен) біріктіру арқылы ірілендіру.

ШАҢЖҰҚПАС сын. Аузымен құс тістеген, жүйрік, жүйріктің жүйрігі.

ШАҢҚ елік. Оқыстан, кенет шаңқылдап шыққан қатты, жаңғырыққан дыбысты бейнелейтін сөз.

Шаңқ етті. Даусы саңқ етіп шықты.

ШАҢҚАЙ сын. сөйл. **Шаңқан.**

ШАҢҚАЙ=ет. Аппақ болу, ағару.

ШАҢҚАЙ: шаңқай түс. Тал түс, нағыз түс.

ШАҢҚАЙТ¹=ет. Азарту, аппақ ету.

ШАҢҚАЙТ²=ет. Айқара ашу, шаңқайту.

ШАҢҚАН сын. Ақ сұттей, аппақ.

Шаңқан боз. Ашық, шымқай боз.

ШАҢҚАНДАЙ сын. Аппаққұдай, шаңқайған.

ШАҢҚАНДАН=ет. Шаңқандай болу, аппақ болып ағару.

ШАҢҚАНДАНУ Шаңқандан етістігінің қимыл атауы.

ШАҢҚАНДЫҚ зат. Шаңқандай болып ағарушылық, ақтық.

ШАҢҚАЮ Шаңқай етістігінің қимыл атауы.

ШАҢҚИ=ет. Аппақ болып көріну, шаңқаяу.

ШАҢҚИО Шаңқи етістігінің қимыл атауы.

ШАҢҚОБЫЗ зат. муз. этн. Ауызға салып тартатын, темір тілкішелі музыкалық аспап.

ШАҢҚ-ШАҢҚ елік. Оқыстан қайта-қайта шаңқылдап шыққан қатқыл дыбысты бейнелейтін сөз.

ШАҢҚЫЛ зат. Шаңқ еткен ащы дауыс, шаңқылдаған дыбыс.

ШАҢҚЫЛДА=ет. 1. Шаңқ еткен ащы дауыс шығару, шаңқ-шаңқ ету. 2. Шәуілдеу, ұру. 3. ауыс. Ұрысу, балазаттау, айғайлау.

ШАҢҚЫЛДАҚ сын. Шаңқылдаған, жағымсыз, ащы (дыбыс).

Шаңқылдақ қыран. зоол. <лат. aquila clanga> Сұңқартәрізділер отрядына жататын жыртықшы құс [Шаңқылдақ қыран Солтүстік және Шығыс Қазақстан аралас ормандары жоқ қайыңдары арасында, Алматы облысында Жетісу (Жоңғар) Алатауындағы қайың, ырай, терек, самырсын және шырша өскен аралас ормандарда, теңіз деңгейінен 1000–2000 м биіктікте кездеседі].

ШАҢҚЫЛДАС=ет. Шаңқ-шаңқ етісу, ұрысу, таласу, дауласу.

ШАҢҚЫЛДАСУ Шаңқылдас етістігінің қимыл атауы.

ШАҢҚЫЛДАТ=ет. Шаңқ-шаңқ еткізу.

ШАҢҚЫЛДАТУ Шаңқылдат етістігінің қимыл атауы.

ШАҢҚЫЛДАУ Шаңқылда етістігінің қимыл атауы; шаңқ-шаңқ ету, шәуілдеу.

ШАҢҚЫЛДАУЫҚ сын. **Шаңқылдақ.**

ШАҢҚЫЛАУ сын. жерг. Дәу, үлкен.

ШАҢӨЛШЕГІШ сын. Ауаның шаңдылығын өлшейтін.

Шаңөлшегіш аспаптар. кен. Ауадағы шаңның шоғырлануын анықтайтын құрылғылар мен аппараттар.

ШАҢСОРҒЫШ зат. тех. Бөлменің еденін, қабырғасын, сондай-ақ жиһаз, кілем, киім т.б. осы сияқты тұрмыстық заттар мен бұйымдарды шаң-тозаңдан арылтуға арналған құрылғы.

ШАҢСЫЗ сын. Шаңы жоқ, шаңы шықпайтын.

ШАҢСЫЗДАНДЫР=ет. 1. Шаңдан аялту.

2. кен. Пайдалы қазылым шикізатын не байыту өнімдерін шаңдарын азайту үшін пневматикалық өңдеу. 3. Кеніштегі шаң ағындарын суландыру не шаң шығатын жерлерде оқшаулап басу арқылы ауаны шаңнан тазарту.

ШАҢСЫЗДАНДЫРУ Шаңсыздандыру етістігінің қимыл атауы.

ШАҢСАЗ зат. кәс. Айналып тұратын білікке

орнатылған астық бастыратын бірнеше қырлы тас; тұғырлықтас.

ШАҢ-ТОЗАҢ зат. Шаң мен тозаң.

Шаң-тозаң тәрізді саздақ. Мұзды-сулы алаптарда қалыптасып, жұқа қабаттар түзетін саздақ.

ШАҢ-ТОПЫРАҚ зат. Шаң және топырақ.

ШАҢТҮТҚЫШ зат. тех. Ауа (газ) ағынынан шаңды және басқа ұсақ қоспаларды ұстауға (ажыратуға) арналған құрылғы.

ШАҢҮСТАҒЫШ зат. тех. Ауаны шаңнан тазартуға арналған аппараттар.

ШАҢ-ШӘЛЕКЕТ сын. жерг. Астан-кестен.

ШАҢ-ШҰҢ зат. 1. Шақ-шұқ етіп шыңылдаған дыбыс, ызың-шу. 2. ауыс. Ұрыс-керіс, айтыс-тартыс.

ШАҢЫЛДА=ет. Шаң-шұң еткен дыбыс шығару, шуылдау.

ШАҢЫЛТАҚ сын. сөйл. **Шаңылтыр.**

ШАҢЫЛТЫР сын. Катқыл, құрғақ; шыңылтыр.

ШАҢЫРАҚ¹ зат. 1. этн. Киіз үйдің төбесінде уықтарын біріктіріп ұстап тұратын күлдіреуіштері бар доңгелек шеңбер. 2. ауыс. Өзінің туған тұрғын үйі. 3. ауыс. Орда, мекен. 4. ауыс. Әулет, үрім-бұтақ. 5. ауыс. Отбасы, жансы.

Шаңырағы биік, іргесі берік болсын! тілек. Үлгілі, мәртебелі болсын. **Шаңырағы кергілді.** Отбасының шырқы бұзылды, берекесі кетті.

Шаңырағы құлады. Түйіні ошті, үй болудан қалды.

Шаңырағына ат ойнатты [қобыз ойнатты, қобыз тартты], шаңырағын қиратты, түндігін тілді [ортасын түсірді]. Астан-кестенің шығарып ойрандады, әлек салды; төбесіне әңгіртаяқ ойнатты.

Шаңырағынан жылу тапты. Шаңырағын паналады, сағалады. **Шаңырағын жықпады.** Отын өшірмеді, орнын сақтады. **Шаңырағын күйретті [құл қылып талқандады].** Үйін қиратты, отбасының берекесін кетірді. **Шаңырағын қиратты.** Астан-кестенің шығара ойрандады, әлек салды; қым-қуым, у да шу етті. **Шаңырағын қиратты, түндігін тілді.** Астан-кестенің шығарды, ойрандады, әлек салды.

Шаңырағын құлатты [жықты]. Үйін қиратты, отбасының берекесін кетірді. **Шаңырағын қиратты, түндігін тілді.** Астан-кестенің шығарды, ойрандады, әлек салды.

Шаңырағын биік болсын. тілек. Үй көтергенде, үй тіккенде, үй боп бөлініп шыққанда айтылатын тілек. **Шаңырағы ортаға түсті.** Отбасы бұзылды. **Шаңырағы ортасына түсті.** Отауы құзылды, отбасының берекесі кетті, үй-орманы ыдырады; жойылды, қирады. **Шаңырағы шайқалды.** Отбасының берекесі кетті, отауы күйзелді. **Шаңырақ асты.** Бір отбасы, үй іші. **Шаңырақ көтерді.** а) Әйел алып, өз алдына үй болды, үйлі-баранды болды. ә) Үй тікті. б) Ел болып, етек-жеңің түзеді. в) Үйымдастырылды, ашылды. **Шаңырақ би болды.** жағымсыз. Әрқайсысы отбасына мәтіби болды, бірін-бірі тыңдамады. **Шаңыраққа қара.** Өз үйің емес, бөтен үй; таныш отыр, жай отыр, абайла деген мағынада. **Шаңыраққа уық болып шаңшылды [тіреу болды].** Отбасына береке кіргізді, жоғын түгендеді. **Шаңырақ мүйіз.** Екі қыш иіле-иіле келіп, бір-біріне түйісе біткен мүйіз. **Шаңырақ салма.** этн. Киіз үйдің киісі. **Шаңырақ салығы.** көне. Әр үйге, түтінге түсетін салым. **Шаңырақ түйе.** этн. Арнайы шаңырақ артатын түйе.

ШАҢЫРАҚ² зат. жерг. Арба доңгелегінің имек ағашы.

ШАҢЫРАҚБАУ зат. этн. Әсемдік үшін әртүрлі иірілген жіптен жасалып, шаңыраққа салбырата байланатын шашағы күтеленген бау.

ШАҢЫРАҚСЫЗ сын. Үйсіз-күйсіз, баспанасыз.

ШАҢЫРАҚТАЙ сын. Шаңыраққа ұқсас, үлкен.

ШАҢЫРАҚТАН = ет. Арбию, үлкею, дөңгелектену.

ШАҢЫРАҚТАНУ Шаңырақтан етістігінің қимыл атауы.

ШАҢЫРАҚТАС сын. Шаңырағы бір, ортақ. **ШАҢЫРАҚША** үст. Шаңыраққа ұқсап, сол тәрізденіп.

ШАҢЫРАҚШАЛА = ет. Шаңырақ тәрізді ету, шаңыраққа ұқсату.

ШАҢЫРАҚШАЛАУ Шаңырақшала етістігінің қимыл атауы.

ШАҢЫРҚА = ет. 1. Шаң басу, ақ тозаңдану. 2. ауыс. Қаны кеуіп шөлдеу, қаталау, сусалу.

ШАҢЫРҚАС = ет. Шөлдеу, қаталау.

ШАҢЫРҚАТ = ет. 1. Шаңдану, шаңды бора-ту. 2. ауыс. Әбден шөлдету, сусату.

ШАҢЫРҚАТУ Шаңырақтан етістігінің қимыл атауы.

ШАҢЫРҚАУ Шаңырақ етістігінің қимыл атауы.

ШАҢЫТ зат. жерг. Шаң, тозаң.

ШАҢЫТ = ет. Шаң болу, ақ тозаңдану.

ШАҢЫТТАН = ет. Шаң басу, тозаңдану.

ШАҢЫТТАНУ Шаңыттан етістігінің қимыл атауы.

ШАҢЫТТЫ сын. Шаң-тозаңды, шаңытқан.

ШАҢЫТУ Шаңыт етістігінің қимыл атауы.

ШАП зат. анат. 1. <лат. inguen> Қарынның төменгі жағы мен санның ішкі түйіскен жері. 2. оқказ. Бұл жерде ақын шүйігіні жоқ тақыр жер, жұптан тұрмыс туралы айтып отыр.

Шапқа түртгі. Бізасын келтірді, ашуландырды.

ШАП¹ = ет. 1. Атпен құйғыта жорту, ызы-ту. 2. Бәйгеге түсіп, сыналу. 3. ауыс. Зымырау, зулау. 4. ауыс. Қарсы тұру, бетпе-бет келу.

5. Тас-талқанын шығару, жермен-жермен ету. 6. ауыс. Жаулап алу, басып алу. 7. ауыс. Жену, басым түсу. 8. ауыс. Құрту, жою, жоқ қылу.

Шапқан аттай. Бізғытып шапқылаған ат секілді тез, көзді ашып-жұмғаныша. **Шапқан аттай желіккен дау-жанжал.** Ел үшін ала-құйындатқан, елірге дем болған ерегіз, егес.

ШАП² = ет. 1. Өткір құралмен кесу. 2. Ағашты балталау, шапқылау. 3. Шөп ору.

Шапқан шөптей баудай түсті. Жапырыла құлады; қырылды.

ШАП³ = ет. Бір нәрсеге жүгу, ұстап қалу.

ШАП⁴: шап берді. Тарпа бас салды, тұра ұмтылды.

Шап ете қалды. Бір сөзге келмей, тыз етіп ашуланды. **Шап ете түсті.** Бір сөзге келмей тыз етіп ашуланды; тап берді. **Шап етті.** а) Кенеттен бас салды, тап берді. ә) Бір сөзге келмей тыз етіп ашуланды; тап берді. **Шап келді.** Тап берді, ойламаған жерден кез болды.

ШАПАҒАТ [ар. شفاعت] зат. Рақым, мейірім, шарапат.

Шапағатын көрді. Көмегі тиді, шарапатын көрді. **Шапағаты тиді.** Пайдасы болды, көмек жасады.

ШАПАҒАТТЫ сын. Мейірімді, рақымды, қайырымды.

ШАПАҒАТШЫ зат. діни. Мұсылмандардың бұл дүниелік күнәсінің Құдай алдында кешірілуін сұрап, қамқор, қорғаныш болатын Мұхаммед (ғ.с.) пайғамбардың әрекетін білдіретін цыым.

ШАПАҒАТШЫЛ сын. Рақым, мейірім жасағыш, жақсылық етуші.

ШАПАҒҰЛ зат. ескікіт. Шабуылдаушы.

ШАПАЙЫЛ зат. Аттың шабын ала тартылатын айыл, артқы айыл.

ШАПАҚ зат. Күннің шығар немесе батар кезіндегі қызыл арай сәулесі.

Шапақ атсын. жерг. Өлім арты қайырлы болсын. **Шапақ шашты.** Нұрын төкті, сәулесін шашты.

ШАПАҚТА = ет. 1. Шапалақпен цру, соғу. 2. ауыс. Коңіл жұсату.

ШАПАҚТАН = ет. Күннің шапақ атуы, сәуле шашуы.

ШАПАҚТАНУ Шапақтан етістігінің қимыл атауы.

ШАПАҚТАУ Шапақта етістігінің қимыл атауы.

ШАПАҚТЫ сын. Қызыл арайлы, сәулелі.

ШАПАЛАҚ зат. Қолдың алақаны.

Шапалақ ду еге түсті. Алақаны ысып кетті.

Шапалақ жеді. Шапалақпен ұрылды, соғылды, таяқ жеді. **Шапалақпен тартып жіберді.** Шапалақтады, шапалақпен салып қалды. **Шапалақ соғылды.** Алақан ұрылды, қошемет көрсетілді. **Шапалақ соқты [ұрды].** Қол соғып қошеметтеді.

ШАПАЛАҚТА = ет. 1. Шапалақпен цру, соғу.

2. Қол соғу, алақан соғу.

ШАПАЛАҚТАС = ет. 1. Шапалақпен црысу.

2. ауыс. Шапылдасу, шаптылдасу.

ШАПАЛАҚТАСУ Шапалақтас етістігінің қимыл атауы.

ШАПАЛАҚТАУ Шапалақта етістігінің қимыл атауы.

ШАПАН зат. этн. Астарына жүн не мақта салынып, сыртын иуға, барқыт сияқты матамен қаптаған, іші астарланған кәделі киім.

Шапан жапты [кигізді]. этн. а) Сый тартты, құрмет көрсетті. ә) Айып тартты, айыбын өтеді. **Шапан киді.** этн. Сый алды, сый-құрметке ие болды.

ШАПАНДЫ сын. Шапаны бар, шапан киген.

ШАПАНДЫҚ сын. Шапан тізуге жарамды (кездеме, мата).

ШАПАНША зат. Кішкене, шағын, жеңіл шапан.

ШАПАНШАҰ үст. Үстінде шапаны ғана бар, шапан ғана жамылған.

ШАПАН-ШАПҚЫТ зат. Аздаған құрмет, сыйлық.

ШАПАТА зат. жерг. **Шабата** (көннен, ішкі теріден, жөкеден істелген өкшесіз кебіс, шәркей).

ШАПАТТА = ет. жерг. Ұру, соғу, шапалақтау, сабаласу.

ШАПАТТАС = ет. жерг. Шапалақтасу, црысу, сабаласу.

ШАПАТТАСУ Шапаттас етістігінің қимыл атауы.

ШАПАТТАТ = ет. Ұрғызу, соқтыру.

ШАПАТТАТУ Шапаттат етістігінің қимыл атауы.

ШАПАТТАУ Шапатта етістігінің қимыл атауы.

ШАПАТЫ сын. жерг. 1. Ұзын да, қысқа да емес; шамалы, шағын (дене). 2. Шамалы, жұқалтай, болмашы, болар-болмас.

ШАПАТЫЛЫҚ зат. Шағын денелілік, шамалылық.

ШАПАШОТ зат. Бірыңғай ағаш шабатын, имек ағашқа сапталған, цығыдан төменгі жағы цзынша келген, шот пішінді жеңіл шағын құрал, шот.

ШАПИТО [франц. charpenteau] зат. Негізінен црк ойын-сауығына арналған театр ғимаратының уақытша түрі.

ШАПШЕ [ор. шапка] зат. сөйл. **Қалтақ**, **ШАПҚАТ** зат. кіт. **Шапағат**.

ШАПҚАТАРЛА = ет. Бір түйенің басын құйрық жағына, екіншісінің, керісінше, құйрығын басына қаратып айқастыра байлау.

ШАПҚЫ зат. 1. Қатты затты (темір, тас т.б.) кесу үшін асыл темірден жасалған кескіш. 2. жерг. Ағашты жонып тегістеуге арналған құрал.

ШАПҚЫ² зат. Жер өңдеуге арналған құрал.

ШАПҚЫ³ зат. Мылтық патронының пестонын црып, дәріге от алдыратын шапта темір.

ШАПҚЫ⁴ сын. Жүйрік (ат туралы).

ШАПҚЫ⁵ зат. жерг. **Балта**.

ШАПҚЫЗ¹ = ет. 1. Орғызу, пішен шаптыру. 2. Жасату, даярлату.

ШАПҚЫЗ² = ет. 1. Шаптыру, хабар жіберу. 2. Бәйгеге ат қостыру.

ШАПҚЫЗУ Шапқыз етістігінің қимыл атауы; шаптыру, хабар жіберу.

ШАПҚЫЛА¹ = ет. 1. Дамыл тапмай, атпен шабу. 2. Асыр салып жүгіру. 3. ауыс. Заулау, зымырау. 4. ауыс. Әбігер болу, әурелену.

ШАПҚЫЛА² = ет. Қайта-қайта шабу, кескілеу.

ШАПҚЫЛАС = ет. 1. Атпен шабысу; құлын-тайдың асыр салып ойнақтауы. 2. ауыс. Әбігер болысу, әуреленісу.

ШАПҚЫЛАСУ Шапқылас етістігінің қимыл атауы.

ШАПҚЫЛАТ = ет. 1. Қайта-қайта шапқылау. 2. ауыс. Зулату, зымырату.

ШАПҚЫЛАТУ Шапқылат етістігінің қимыл атауы.

ШАПҚЫЛАУ Шапқыла етістігінің қимыл атауы; әбігерлену, әуре болу.

ШАПҚЫН¹ зат. Шабуыл, црыс.

Шапқыға ұшырағандай. Астан-кестен, ойран-топыры шыққан.

ШАПҚЫН² зат. Болған уақиғаны жеткізетін хабаршы, шапқышы.

ШАПҚЫНДА = ет. Шабуылдау, црыс салу.

ШАПҚЫНДАУ Шапқында етістігінің қимыл атауы.

ШАПҚЫНДЫҚ сын. Шабуылдық, црыс салған.

ШАПҚЫНШЫ¹ зат. Басқа бір елді немесе мемлекетті күштеп жаулап алушы, басқышы.

ШАПҚЫНШЫ² зат. Болған істі, уақиғаны жеткізетін, айтатын хабаршы.

ШАПҚЫНШЫЛЫҚ зат. Басқа елдің жерін басып алу үшін жасалған қарулы шабуыл, басқышылық.

Шапқышылыққа ұшырады. Дүние-мүлкі талан-таражға, халқы құлдыққа түсті.

ШАПҚЫР сын. Шапқыш, қапқыш.

ШАПҚЫШ¹ зат. жерг. 1. **Шапқы**. 2. сөйл. **Балта**.

ШАПҚЫШ² сын. Атқа шабуға төселген, дағдыланған.

ШАПҚЫШ³ сын. Бір нәрсені шаба білетін, кескіш.

ШАППА¹ зат. Мылтықтың патрон пестонын црып от алдыратын қайырмасы; шапқы.

ШАППА² зат. жерг. Қалтаға салып жүруге ыңғайлы бүктеме пышақ; бөкі.

Шаппа домбыра. этн. Шанағын тұтас ағаш кесіндісінен ішін ойып, шауып жасайтын домбыра.

ШАППА³ зат. жерг. Есікті жабатын темір тілшік; ілгек.

ШАППА⁴ зат. жерг. Шөбі шауып алынған жер, шабындықтың орны.

ШАППАЛЫ сын. Шаптыс бар (мылтық).

ШАППАТТАЙ сын. жерг. Кішкентай, титімдей.

ШАППА-ШАП үст. Қолма-қол, бетпе-бет. **Шаппа-шап келді.** Бетпе-бет цшырасты.

ШАППАШОТ зат. сөйл. **Шапашот**.

ШАППАШОТТАЙ сын. Шаппашот сияқты, шаппашот тәрізді.

ШАППА-ШҰП үст. Жалма-жан, шартта-шұрт.

ШАПТА = ет. 1. Бір нәрсені екінші нәрсеге жапсыру. 2. Шабынан қысып тарту, бекіту. 3. ауыс. Шағыстыру, біреудің қолтығына су бурку, біреуді біреуге айдап салу.

ШАПТАЛ = ет. Жапсырылу.

ШАПТАЛУ Шаптал етістігінің қимыл атауы.

ШАПТАРПА зат. жерг. Шаптан тартылатын қосымша тартпа.

ШАПТАСТЫР = ет. Пішіліп жатқан матаның жетпей қалаған жерін қиоластырып құрау.

ШАПТАС = ет. жерг. Соңына түсу, айналысу.

ШАПТАУ¹ зат. жерг. Жылқының шабынан тартылатын айыл, тартпа; шап айыл.

ШАПТАУ² зат. Шанайыл, тартпа.

ШАПТАУ жерг. Шапта етістігінің қимыл атауы.

ШАПТЫҒУ Шаптық етістігінің қимыл атауы; өршелену, беттен алу.

ШАПТЫҒЫС = ет. Шабаланысу, беттерінен алысу.

ШАПТЫҒЫСУ Шаптығыс етістігінің қимыл атауы.

ШАПТЫҚ = ет. 1. Өршелену, шабалану. 2. ауыс. Беттен алу, ұрысу, тілдеу. 3. ауыс. Толқынның жазаға соғып шапшуы.

ШАПТЫҚПА сын. Ашуланшақ, ұрысқақ. // Ашуланшақ, өршеленіп кететін мінез.

ШАПТЫҚТЫР = ет. Ашуландыру, долдандыру.

ШАПТЫҚТЫРУ Шаптықтыр етістігінің қимыл атауы.

ШАПТЫР¹ = ет. Кісі жіберу, шақырту.

ШАПТЫР² = ет. қарап. Тік тұрып зөрсіндыру.

ШАПТЫР³ = ет. кәс. Арқанды жазып салу, жылғының арқанын суға жазып тастау.

ШАПТЫРМА: шаптырма арқан. кәс. Жылғым аудын екі жағына тағылған ұзын кендір арқан.

ШАПТЫРТ¹ = ет. Кісі жіберту, шақырту.

ШАПТЫРТ² = ет. Кестірту, шапқызу.

ШАПТЫРТУ Шаптырт етістігінің қимыл атауы.

ШАПТЫРУ Шаптыр етістігінің қимыл атауы.

ШАПТЫРЫЛ = ет. Бәйгеге түсіп, ат жарыстырылу.

ШАПТЫРЫЛУ Шаптырыл етістігінің қимыл атауы.

ШАПТЫРЫМ зат. этн. Көбінесе ат көлігіне қатысты қашықтықты білдіретін халықтық өлшем [Мысалы: атишаптырым, тайшаптырым, қырашаптырым].

ШАПША зат. кәс. Пісіп жетілмеген қауын, пісуге жақындап тұрған қауын.

ШАП-ШАҒЫН сын. Аумағы, көлемі кіп-кішкене, ықшамды.

ШАПШАҚ зат. Ағаштан құрсау салып жасалған қымыз ашытатын ыдыс.

ШАП-ШАҚ сын. Құйып қойғандай, дәпдәл.

ШАПШАҚ: құрама шапшақ. этн. Қымыз ашыту үшін ағаштан кіріктіріп жасалған ыдыс, күбінің бір түрі.

ШАПШАҚАЙ зат. Құстың түрі.

ШАПШАҢ үст. Тез, жылдам.

Шапшаң әрекетті жад. и н ф. <ағыл. high speed storage> Сыйымдылығы үлкен операциялық жадтан таңдаудың салыстырмалы үлкен уақыты мен операцияларды орындаудың аз уақытын сәйкестендіру үшін өнімділігі жоғары процестерде буферлік жад ретінде пайдаланылатын таңдау уақытының циклі аз жад.

Шапшаң нейтронды реактор. ф и з. Ядролық отын бөлінуінің тізбекті реакциясы шапшаң нейтрондар арқылы жүзеге асатын ядролық реактор.

Шапшаң перне. и н ф. <ағыл. fast key> Бірнеше менюден өтпестен, қажетті әрекетке шапшаң өтуді жүзеге асыратындай бағдарламаланған перне.

ШАПШАҢБАЙ зат. сөйл. Жұмысты, істі тез, жылдам орындаушы.

ШАПШАҢДАТ = ет. Бір нәрсені тездетіп істеу, жылдам қимылдау.

ШАПШАҢДАТҚЫШ сын. Шапшаңдатушы, тездетуші.

ШАПШАҢДАТУ Шапшаңдат етістігінің қимыл атауы.

ШАПШАҢДАТЫЛ = ет. Тездетілу, жылдамдатылу.

ШАПШАҢДАТЫЛУ Шапшаңдатыл етістігінің қимыл атауы.

ШАПШАҢДАТЫҢҚЫРА = ет. Тездете, жылдамдата түсу.

ШАПШАҢДАТЫҢҚЫРАУ Шапшаңдатыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШАПШАҢДАУ сын. Жылдамдау, тездеу.

ШАПШАҢДЫҚ зат. 1. Қимыл-әрекеттегі тездік, жылдамдық. 2. и н ф. Белгілі бір уақыт аралығында орындалатын әрекеттердің саны арқылы есептеу жүйесінің өнімділігін сипаттайтын параметр.

ШАПШАҢДЫЛЫҚ зат. сөйл. **Шапшаңдық.**

ШАПШАҢЫРАҚ үст. Тезірек, жылдамдырақ.

ШАПШУ Шапшы етістігінің қимыл атауы.

ШАП-ШҮП: шап-шүп жетті. Зорға жетті.

ШАПШЫ = ет. 1. Сүйік заттың сыртқа атылып шығуы. 2. Бір жаққа қарай секіру, ыршу, қашу.

ШАПШЫ зат. жерг. Күіден істелген бүйымдарды жақсылап істеуші маман адам.

ШАПШЫМА¹ сын. Шапшып, атылып тұрған (су).

ШАПШЫМА² зат. Құлама су.

ШАПШЫМАЛЫ сын. Жоғары қарай атқылағыш, шапшығыш.

ШАПШЫҢҚЫРА = ет. Әуеліден зөрі шапши түсу.

ШАПШЫҢҚЫРАУ Шапшыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШАПШЫТ = ет. Шапшырату, атқылату.

ШАПШЫТУ Шапшыт етістігінің қимыл атауы.

ШАПЫЛДА = ет. Шап-шап етіп беттен алу, ұрысу.

ШАПЫЛДАҚ сын. Беттен алығыш, ұрысқақ. // Ұрысқақ адам.

ШАПЫЛДАС = ет. Ұрысу, беттен алысу.

ШАПЫЛДАСУ Шапылдас етістігінің қимыл атауы.

ШАПЫЛДАУ Шапылда етістігінің қимыл атауы.

ШАПЫРАШ сын. Көзі қисық, қыли.

ШАПЫРАШТАН = ет. Қиғаштану, қылилану, қисықтану.

ШАПЫРАШТАНДЫР = ет. Қиғаштандыру, қылиландыру.

ШАПЫРАШТАНДЫРУ Шапыраштандыру етістігінің қимыл атауы.

ШАПЫРАШТАНУ Шапыраштан етістігінің қимыл атауы.

ШАПЫРАШТАУ сын. Қиғаштау, қылилау, қисықтау.

ШАПЫРАШТЫҚ зат. Көздің қисықтығы, қиғаштығы, қылилық.

ШАПЫРЛА = ет. Көп болу, жытырлау, топырлау.

ШАПЫРЛАС = ет. Жытырласу, топырласу.

ШАПЫРЛАСУ Шапырлас етістігінің қимыл атауы.

ШАПЫРЛАТ = ет. Жытырлату, топырлату.

ШАПЫРЛАТУ Шапырлат етістігінің қимыл атауы.

ШАПЫРЛАУ Шапырла етістігінің қимыл атауы.

ШАПЫР-ШҮПЫР елік. Сарт-сұрт, атыр-тапыр.

ШАР¹ зат. 1. геом. Дөңгелектің өз диаметрінен айналудың пайда болатын геометриялық дене. 2. Осы геометриялық дене формалас домалақ (зат).

Шар сегменті. Шар мен кез келген жазықтықтың қиылысуынан шығатын шар бөлігі.

Шар түйме. Әйелдің сабақты күміс түймесі.

Шар табақтай. Өте үлкен, быттиған.

ШАР² зат. Той-томалақ, мерекелік кештерді әсемдеу үшін тағылатын резіңкеден жасалған жұқа үрмелі зат.

ШАР³ зат. көне. 1. Дауыс бергенде, сайлағанда жасырын салынатын домалақ тас. 2. ауыс. Дау-дамай, талас-тартыс.

Шарға түсті. көне. Сайлауда жасырын дауысқа түсті. **Шар салды, т а р .** көне. Болысты

сайлауға дауыс берді, сайлау тасын салды. **Шары шықты.** Ойлағаны іске асты, жолы болды.

ШАР⁴ зат. жерг. Шама, қайнатқан шайдың қалдығы.

ШАР⁵ зат. 1. егін шар. Астықтың үгітілген, бірақ қауызынан ажырамаған басы. 2. Қиқым-сиқым, шөп-шалам, қауыз.

ШАР⁶ зат. жерг. Шұбырған көп із, шыыр.

ШАР⁷ зат. жерг. Шарық, шарық қайрақ.

Шарға ұстады. Қайрады, өткірледі. **Шар болат.** Таза, сапасы жоғары болаттан жасалған қылыш.

Шар қайрақ. Темірді қайрауға арналған қайрақ.

ШАР⁸ сын. жерг. Ашулы, ызалы.

ШАР⁹ елік. Кенеттен, оқыс шыққан жағымсыз, ащы дауысты бейнелейтін сөз.

Шар етті [еге қалды]. а) Жағымсыз үнмен қатты дауыстап жіберді. ә) Кенеттен қатты дауыстап жылады.

ШАР¹⁰: шар тартты. а) Егде тартты, жасы ұлайды; шау тартты. ә) Самарқандуанды, жалқауланды.

ШАРА¹ зат. 1. Сүйік тағамға арналып, ағаштан жасалған пішіні дөңгелек, іші шырғыл үлкен ыдыс, аяқ. 2. ауыс. Көздің ұясы, ойдымы. 3. ауыс. Бір нәрсенің аумағы, оңгейі.

Шара аяқ. Суын ішетін үлкен аяқ. **Шарасынан асты [шықты].** Шамадан артып кетті, шектен шықты. **Шарасына түсті.** Қалтына, сабасына келді, саябыр тапты.

ШАРА² зат. 1. Белгілі бір жұмысты орындау үшін қолданылатын амал, айла. 2. Келешекте істелетін іс, міндет.

Шара бар ма? Амал жоқ, дәрмен жоқ деген мәндегі сөзқолданыс. **Шара жоқ,** а) Амалы жоқ, дәрменсіз. ә) Емі жоқ, дауасы жоқ. **Шара қолданды.** а) Жолын тапты, амал істеді. ә) Жазалады, кінәлады, айыптады. **Шараң қанша.** Амал жоқ, дәрменсіз. **Шарасы болмады.** Амалы қалмады, дәрменсіз күйге түсті. **Шарасы таусылды.** Амалы құрыды, дәрмені болмады. **Шара таппады.** Амалын таппады, дәрменсіз күйге түсті.

ШАРАҒАТ зат. діни. **Шаригат.**

ШАРАҒАТШЫЛ сын. діни. Шаригат айтуға құмар.

ШАРАДАЙ сын. 1. Шара сияқты, шара тәрізді. 2. ауыс. Үлкен, дәу.

Шарадай [шақшадай] басы шақшадай [шарадай] болды. Не істерін білмей, бел-сал болды, басы қатты.

ШАРАЙ: шарай топ. жерг. Шаршытоп, жыын.

ШАРАЙНА¹ зат. 1. Анық көрсететін үлкен төрт бұрышты айна. 2. ауыс. Айнадай тұрық, мөлдір. 3. ауыс. Қорғаныш, тірек, сүйеу.

ШАРАЙНА² [ар. چارینه] зат. көне. Найза мен семсерден қорғану үшін батырлар киетін болат көкірекше.

Шарайна белдік. Қайыс бауға ілгек арқылы бекітілген шарайнасы бар белдік. **Шарайнасы шалқасынан екен.** Кесірілі, кесепатты адам туралы айтылады.

ШАРАЙНАДАЙ сын. Шарайна сияқты, шарайна тәрізді.

ШАРАЙЫН сын. жерг. Ұят, өрескел.

ШАРАЛАН = ет. Көзі шарасынан шығу, үлкену.

ШАРАЛАНУ Шаралан етістігінің қимыл атауы.

ШАРАЛЫ сын. Аумақты, үлкен (көз).

ШАРАНА зат. 1. Жатырдағы төлді, нәрестені қоршап тұратын жұқа қабыршақ, шырыш.

2. Қойдың ай, күңі жетілмей іш тастаған қозысы. 3. ауыс. Нәресте, сәби.

Шаранадан шайқан өсірген. Өз қолында өскен, бала күннен көз алдында өскен, жастайынан өзі тәрбиелен өсірген. **Шаранасы кеппеген [тазармаған].** а) Жаңа туған жас нәресте, сәби. ә) Есін жия қоймаған, жас.

ШАРАНАЛАС сын. Бір анадан туған, бауыр.

ШАРАНАТОҒЫ зат. Төлдің уыз емген кездегі нәжесі.

ШАРАП [ар. شراب] зат. Қышқыл дәмді, тұр-түсі әртүрлі, спирт қосылған ішімдік.

Шарап қышқылы. хим. Екі негізді органикалық қышқыл; суда жақсы, спиртте нашар еритін түссіз кристалдар. **Шарап өнеркәсібі**. Тамақ өнеркәсібінің жүзім және жеміс-жидек шарабын, аққайнар, коньяк өндіретін саласы [Шарап өндірісі екі кезеңнен тұрады: алғашқысында – жүзім ұсақталып, шарап материалдары дайындалады, екінші кезеңде шарап материалдарына тиісті дәм, хош иіс және бұзылмайтын және т. б. сапа беру үшін оларды қайта өңдеу және белгілі бір мезгілде қақтау процестері жүреді]. **Шарап спирті**. хим. Бір атомды, қаныққан, өзіне тән иісі бар, түссіз сұйық спирттердің бірі.

ШАРАПАТ [ар. شرافة] зат. Биреуге жасалатын қайырым, мейірім, жақсылық.

Шарапаты тиді. Биреуге жақсылық жасады, қайырымдылық көрсетті.

ШАРАПАТСЫЗ сын. Шапағаты жоқ, шапағат болмай, шарапаты тимей.

ШАРАПАТТЫ сын. 1. Қайырымды, мейірімді. 2. Пайдалы, тиімді.

ШАРАПАТТЫЛЫҚ зат. Қайырымдылық, шарапатын тигізушілік.

ШАРАПҚҰМАР сын. Ішкіш, ішімдікті жақсы көретін, масқирем.

ШАРАПҚҰМАРЛЫҚ зат. Шарап ішкішілік, ішімдікті жақсы көрушілік, масқиремдік.

ШАРАПТАЙ сын. Шарап сияқты, шарап тәрізді.

ШАРАПХАНА зат. Шарап сатамын дүкен.

ШАРАПШЫ зат. Шарап сатушы адам.

ШАРАПШЫН зат. жерг. Дәке, мәрлі.

ШАРАСЫЗ сын. Істер амалы жоқ, амалсыз, лажсыз. // Дәрменсіз адам.

Шарасыз иондар. кен. Кен байыту процестерінде тұльпада табиғи түрде кездесетін иондар.

ШАРАСЫЗДАН үст. Амалсыздан, лажсыздан.

ШАРАСЫЗДАН= ет. Амалы құру, лажсыздану.

ШАРАСЫЗДАНУ Шарасыздан етістігінің қимыл атауы.

ШАРАСЫЗДЫҚ зат. Амалы жоқтық, дәрменсіздік, лажсыздық.

ШАРАФАТ зат. сөйл. **Шарапат**.

ШАРАЯҚ зат. Сұйық тамақ ішуге арналған иіңгіл, дөңгелек үлкен ыдыс.

ШАРБАҚ зат. 1. Тал, қараған, мойыл т.б. құрылыс материалдарынан жерге қада қағу арқылы тоқылған қоршау. 2. Сырты шарбақпен қоршалған қора, аула. 3. к. өс. Құрма ауың екі басының арасындағы бос алаң, бос жер.

Шарбақ жүзік. зерг. Шығыршыққа қондырған бөлігі төртбұрыш пішінді болып келетін, оған (кейде) асыл тас қондырылатын жүзік түрі. **Шарбақ ошақ**. этн. Бірнеше тіреуіштен тұратын, темір қадалардан қиоластырылып жасалған ошақтың түрі. **Шарбақ үй**. Қаңқасы бұтақтарымен шабақталған шарбақтан құрастырылып, іші-сырты сыланып тасалатын мекен-жай.

ШАРБАҚТА= ет. Бір нәрсенің айналасын қоршау, шарбақ жасау.

ШАРБАҚТАЛ= ет. Шарбақ жасалу, шарбақ орнатылу.

ШАРБАҚТАЛУ Шарбақтал етістігінің қимыл атауы.

ШАРБАҚТАУ Шарбақта етістігінің қимыл атауы.

ШАРБАҚТЫ сын. Шарбағы бар, шарбақпен қоршалған.

ШАРБАҚША зат. Кішкене, шағын шарбақ.

ШАРБАТ зат. сөйл. **Шәрбат**.

ШАРБАТШЫ зат. Аспаз.

ШАРБОЛАТ зат. 1. **Шарайна**. 2. Өте берік, құрыш, асыл болат.

ШАРБЫ зат. Малдың, аңның қарнын орап тұратын жұқа май.

Шарбы бұлт. Селдір, сирек бұлт. **Шарбы киіз**. этн. Жүн жұқа салынып, жұқалтаң етіп басылған киіз, текемет.

ШАРБЫМҰЗ зат. Су бетіндегі ұсақ мұз кристалдарының қалың қабаты.

ШАРБЫЛАН= ет. 1. Шарбы пайда болу, семіру. 2. ауыс. Селдірен тұтасу.

ШАРБЫЛАНУ Шарбылан етістігінің қимыл атауы.

ШАРБЫА зат. жерг. Шама-шарқы, мүмкіндік, қабілет.

Шарғасы жетпеді. жерг. Амалы жоқ, лажсыз, амалсыз.

ШАРҒА² сын. Әлсіз, күйсіз (мал).

Шарға ұстаған қара балта. бейн. Бұл жерде қайрауы жеткен, батталған қару-жарақ бейнеленіп отыр.

ШАРҒА³ сын. **Шарғы**³.

ШАРҒАЛАУ сын. сөйл. **Шарғылау**.

ШАРҒИ ар. сын. ескі кіт. Заңды, шариғатқа сай.

ШАРҒИ зат. діни. Шариғат ережелері.

ШАРҒИ: шарғи кітап. діни. ескі кіт. Шариғат ережелері жинақталған диуани кітап.

ШАРҒИЯ зат. көне. Заң, ереже.

ШАРҒЫ¹ зат. діни. Ислам дінінің жолы, шариғат заңы.

ШАРҒЫ² зат. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамында ұзатылған қыздың соңынан ерген сіңісіне өзінің жолын тілеп, тақиясын, боркін ырымдап беру сәтты.

ШАРҒЫ³ сын. 1. Қысқа бойлы, аласа, тапал (адам). 2. ауыс. Шамалы, аз.

ШАРҒЫ⁴: шарғы жіп. Домалақтаған жіп.

ШАРҒЫЛАУ сын. Қысқалау, тапалау.

ШАРДАҚ¹ зат. жерг. **Шарбақ**.

ШАРДАҚ² зат. жерг. Жермай шамның шіштері.

ШАРДАҚ³ сын. Дәрменсіз, әлсіз.

ШАРДӨРІ зат. Халық емшілерінің шипалық қасиеті бар әртүрлі заттардан қосып жасаған дәрісі.

ШАРЖ [франц. charge] зат. 1. Сатуралық немесе юморлық суретті бейне. 2. Осы стильде орындалған бейнелеу өнерінің шығармасы.

ШАРЖАУ: шаржау қауын. к. өс. Ақсары тұсті, сыртындағы торы сирек және торы тек сабақ жағына жақын жерде болатын қауын. Бұл сөз Шаржау деген жер атынан алынған.

ШАР-ЗОНД зат. Аэрологиялық аспаптарды (метеорограф немесе радиозонд) аспан кеңістігіне көтеретін, ішіне сутек немесе гелий толтырылған ауа шары.

ШАРИФАТ [ар. شريعة] зат. діни. Мұсылмандардың иманын айқындап, адамгершілік мұраттары мен діни құданын қалыптастыратын, сондай-ақ олардың мінез-құлқын реттеуші нақтылы өлшемдер бастауы болып табылатын, Құран Кәрім және сунна арқылы нысқалған шариғаттың жиынтығы.

Шариғат бұзды. діни. Мұсылмандық ережелеріне қайшы келді. **Шариғат жолын тұтты**. діни. Дін (ислам) қағидаларын сақтады. **Шариғатқа сыймады**. діни. Ислам ережесіне сай келмеді. **Шариғатпен кескен бармақ ауырмас**. Ақылдасып, келісіп жасаған іс пайдалы болмақ. **Шариғаттың бұйрығы**. діни. Шариғаттың жолы, тура жол.

ШАРИҒАТШЫЛ сын. Шариғат айтқыш, шариғатқа құмар.

ШАРИК зат. сөйл. Кішкене келген домалақ зат.

ШАРИФ [ар. شريف] зат. ескі кіт. Текті, қасиетті; Мұхаммед (с.э.с.) пайғамбардың немересі Хасеннен тараған ұрпақтарына берілген құрметті атақ.

ШАРҚ¹ зат. Қуат, әл, шама.

ШАРҚ²: шарқ етті [ете қалды]. Шақ ете қалды, тыз етпе мінез көрсетті.

ШАРҚ³: шарқ ұрды. Ешбір тыным таппады, аласұрды.

Шарқ ұрды. Жер-көкті шарлап аласұрды.

ШАРҚАЙ зат. сөйл. **Шәркей**.

ШАРҚАТ¹ зат. жерг. 1. Әйелдердің басына тартатын тоқыма түбіт шәлі. 2. этн. Жаңа түскен келіннің басына жабатын жібек орамал.

ШАРҚАТ² зат. жерг. Шама, әл, мұрша.

ШАРҚАШАУ зат. кен. Өз өсіне еркін орнатылған және ұңғыма ұңғубетін оның үстімен тербетілуі кезінде бұзып қопаратын құрал.

ШАРҚАЯ сын. жерг. Бұзақы, ұрысқақ, ашушаң.

ШАРҚИ ар. сын. ескі кіт. Шығыс, шығыстық.

ШАРҚЫ сын. Шама-шарқы төмен, әлсіз.

ШАРҚЫЛДА= ет. 1. Шаңқылдау, саңқылдау (адамның қи шығаруы туралы). 2. Сартылдау, тарс-тұрс ету (бір нәрсенің тарсыл-тұрсілі етуі).

ШАРҚЫЛДАС= ет. сөйл. Ұрысу, керісу.

ШАРҚЫЛДАСУ Шарқылдас етістігінің қимыл атауы.

ШАРҚЫШ сын. жерг. Салдырап қалған, ескі, көне.

ШАРЛА¹= ет. 1. Көп жерді аралап кезу, қыдыру. 2. Тіпту, іздеу.

Шарлап өтті [шықты]. а) Кезіп шықты. ә) Тексеріп өтті.

ШАРЛА²= ет. Бидайдың шарын тазалау, тазарту.

ШАРЛАҚ ар. зат. ескі кіт. Шардақ, қарауыл қарайтын орын.

ШАРЛАМА зат. жерг. Ұызға қи қосып, майға пісірілетін тағам (Қазақ тілі. аймақ сөздігі).

ШАРЛАН¹= ет. Шыр пайда болу, майлану, семіру.

Шарланған бие. Құлыны өліп не құлының қасқыр жеп, басқа биенің құлынына телінбей, мүлде су алып кетіп, семірген бие.

ШАРЛАН²= ет. Қырмандағы астықтың қызылданып, желеге шығырылып, шоп-шардан арылтылуы.

ШАРЛАНУ Шарлан етістігінің қимыл атауы.

ШАРЛАС= ет. Бірге қыдыру, кезу.

ШАРЛАСУ Шарлас етістігінің қимыл атауы.

ШАРЛАТ= ет. 1. Аралату, кезіру. 2. Іздеу, тіптікізу.

ШАРЛАТАН [франц. charlatan] зат. Өзін білгір, маман етіп көрсететін дүмше, алдаушы.

ШАРЛАТАНДЫҚ зат. Алдаушытық, алдампаздық.

ШАРЛАУ¹ зат. Малдың әрлі-берлі өткен іздері.

ШАРЛАУ² Шарла етістігінің қимыл атауы; қыдыру, аралау, кезу.

ШАРЛАУШЫ сын. Қырмандағы астықты желдетіп, оның дәнін тазалаушы.

ШАРЛАШ сын. жерг. Бұзақы, тентек.

ШАРЛЫ¹ сын. Шары бар, шар орнатылған.

Шарлы бетгі тіреу. кен. Конусты ұсақшатың білікке орнатылған қозғалмалы конустың астыңғы шарлы беті тірелетін бөлігі.

ШАРЛЫ² сын. Шөп-шаламы тазармаған, қауызы аралас (астық туралы).

Шарлы днірмен. кен. Кенді қиықтауға арналған днірмен.

ШАРМАЙ¹ зат. зоол. <лат. shirothorax> Улы балықтың бір түрі; тау өзендері мен көлдерін мекендейтін қабыршық бояуы құбылмалы тұңғы су балығы.

ШАРМАЙ²: бетінен шармай алды. Беттен алды, шап ете қалды.

ШАРПУ¹ зат. Бққал, әсер.

Шарпуын тигізбеді. Қарсы тұрды, бөгет болды. **Шарпуы тимеді**. Кесірі тимеді, әсер етпеді.

ШАРПУ² Шарты етістігінің қимыл атауы. 1. От жалынының, будың тиюі, қарпу. 2. а уыс. Қамту, тию, әсер ету.

ШАРПЫ= ет. От жалынының, будың тиюі; шалу, қарпу. 2. а уыс. Қамту, тию.

ШАРПЫЛ= ет. От жалынына, буға тию, қарпылу.

ШАРПЫЛА= ет. Жемістер мен көкөністерді ыстық сумен, бумен өңдеу; көкөністерді қарайып кетуден сақтау.

ШАРПЫЛАУ Шарпыла етістігінің қимыл атауы.

ШАРПЫЛУ Шарпыл етістігінің қимыл атауы. **ШАРПЫС**= ет. Сөз таластыру, ұрысу.

ШАРПЫСУ Шарпыс етістігінің қимыл атауы. **ШАРПЫТ**= ет. Әсерін тигізу, қарпыту.

ШАРПЫТУ Шарпыт етістігінің қимыл атауы. **ШАРСАУЛЫҚ** зат. Орта жастағы қой.

ШАРТ¹ зат. 1. Міндет, борыш. 2. құқық. Екі және одан көп тараптардың азаматтық құқықтар мен міндеттерді белгілеу, өзгерту, тоқтату туралы ерікті келісімі. 3. Керек, қажет деген мағынада.

Шарт байлады. Қатты таңып, шимайлап, шешілместей байлады. **Шарт бұзды.** Келісімді бұзды, келісімді орындай алмады. **Шарт жасады.** Келісімге келді, уәделесті. **Шарт жасасты.** Шарттасты, шартқа отырды, келісті. **Шарт жүгінді.** Тізе бүгін отырды. **Шарт қағаз.** сөйл. Келісімшарт (мекемелер не мекеме мен жеке адамдар арасында жасалған өзара міндеттері туралы жазбаша келісім). **Шарт қойды [қылды].** Талап қойды, міндет жүктелді. **Шарт [талап] қойылды.** Міндет жүктелді. **Шартқа отырды.** Келісімге келді, шарт жасасты. **Шарт талаптары.** экон. Шарт жасасушы тараптар шартта белгілеген және оның мазмұнында аталатын талаптар. **Шарттық баға.** экон. Шарт жасасу арқылы белгіленген баға. **Шарттық коды.** ин ф. <ағыл. condition code> Бағдарламаның немесе үдерістің нәтижесі ретінде қайталанатын қателер деңгейімен байланысты сандық мән.

ШАРТ² үст. Қатты, мықты, шешілместей. **Шарт буынды.** а) Тас түінің байлағы. ә) Мықтап бекінді. **Шарт жұмды.** Қатты қысты, тас қып жұмды. **Шарт жүгінді.** Екі аяғын бүгін, тізесімен жер тіреп отырды. **Шарт киінді.** Белін буынып, жинақы киініп алды.

ШАРТ³ елік. Қатты нәрсе сығанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз. **Шарт кетті.** а) Сарт ете түсті, сарт ете қалды. ә) Қатты ашуланды, бүрк ете қалды. **Шарт сынды.** а) Сарт ете қалды, сарт ете түсті. ә) Бірден морт үзді. б) Қатты ашуланды, бұқан-талқан болды.

ШАРТА: шарта жүгінді. Тізе бүгін отырды, шарт жүгінді. **Шарта жұмды.** Шарт жұмды, тарс жұмды.

ШАРТАБАҚ зат. этн. Тамақ салатын үлкен табақ.

ШАРТАБАҚТАЙ сын. Жалтиған, үлкен.

ШАРТАҚ¹ зат. жерг. Бір нәрсені күзету үшін, төрт бөренені биік етіп орнатып, үстіне көлденең тақтай шегелеп жасалған сәкі.

ШАРТАҚ² зат. жерг. Талдан тоқылған шарбақ, қоршау.

ШАРТАҚ³ зат. жерг. Құрт, қауын, жеміс жаятын сөре.

ШАРТАҚ⁴ зат. жерг. 1. Бәйге аттары келетін қарақшы, мөре. 2. Бәйге.

ШАРТАҚ⁵ зат. кәс. Балық салатын кәрзеңке тәрізді ыдыс.

ШАРТАЛА= ет. жерг. кәс. Суармалы егістікті өңдеу, атыз-арығын жөндеу.

ШАРТАЛАУ Шартала етістігінің қимыл атауы.

ШАРТАРАП [ир. چهار طرف] зат. 1. Дүниенің төрт бұрышы, жан-жақ, төңірек. 2. Алуан түрлі, сан қилы.

Шартарапқа жайылды. Бүкіл елге тарады, бәріне мәлім болды.

ШАРТИ= ет. Местей болып үлкею, шертю.

ШАРТИТ= ет. Шертю, үлкейту.

ШАРТИТУ Шартит етістігінің қимыл атауы. **ШАРТИУ** Шартит етістігінің қимыл атауы.

ШАРТНАМА зат. кіт. Келісім, шарт жазылған құжат.

ШАРТПА-ШҮРТ үст. **Шартпа-шұрт.**

ШАРТСЫЗ сын. Шарт жасаспаған, келісімсіз.

Шартсыз оператор. ин ф. <ағыл. unconditional statement> Тізбектік әрекеттердің мүмкін болатын тек бір ғана нұсқасын анықтайтын оператор бағдарламадағы әрекеттердің орындалу реттілігін, яғни табиғи тізбегін бұзып, тек көрсетілген бір ғана басқа орынға (алға немесе артқа) ауысу мүмкіндігін анықтайтын оператор. **Шартсыз өту.** ин ф. <ағыл. unconditional branch> Берілген мәселені шешу кезінде қандай да бір шарттардың орындалуын тексерместен бағдарламада көрсетілген нүктеге өту. **Шартсыз рефлекстер.** б.и.о. Туа пайда болған, биологиялық тұрғыдан ағзаның әртүрлі ішкі немесе сыртқы әсерлерге орталық жүзікке жүзісінің қатысуымен беретін жауабы.

ШАРТАЛ= ет. Шартқа түсу, шарттылыққа құрылылу.

ШАРТАС= ет. Келісімшарт жасасу, келісу.

ШАРТТАСТЫҚ зат. Байланыстылық, іліктестік.

ШАРТТАСУ Шарттас етістігінің қимыл атауы.

ШАРТА-ШҮРТ үст. Шат-шәлекей, сатыр-сұтыр.

ШАРТТЫ сын. 1. Шарттасқан, белгіленген, уәделескен. 2. Жобамен, шамамен.

Шартты баға. экон. Өнімді өндіруші (сатушы) мен тұтынушы (сатып алушы) арасындағы уағдаластық бойынша белгіленген баға. **Шартты бағынықты сабақтас.** лингв. Бағынықты сөйлемі шартты рәй тұлғасында қолданылатын, шарттық мағынаны білдіретін сабақтас сөйлемнің бір түрі. **Шартты белгі.** а) Мәні, мағынасы келісілген таңба. ә) Географиялық карталар мен географиялық құжаттарда қолданылған жергілікті нысандардың символдық-үлгілік және түстік (фон) белгілері мен әскери және метеорологиялық жағдайы. **Шартты зарданты бактериялар.** Бактериялардың бір тобы. **Шартты оператор.** ин ф. <ағыл. conditional statement> Ақиқаттық немесе жаландық шартына тәуелді орындалатын әрекет пен шартты анықтайтын оператор. **Шартты өлшемдер әдісі.** экон. Қасиеттері бойынша айырмашылықтары бар біртекті өнім түрлері өлшемдерінің жалпы санын бір түрдің шартты өлшемі ретінде қабылданаан өлшеммен көрсету әдісі. **Шартты рәй.** лингв. Қимылдың, іс-әрекеттің істелу, іске асу мүмкіндігінің шартын білдіретін етістік түрі. **Шартты рефлекс.** б.и.о. Тітіркендігінің әсер етуінен жүре пайда болатын, жеке-дара бастарға тән және ұрпақ қуаламайтын әрекеттер, рефлекс.

Шартты таза су. эк.о.л. Тазартылғаннан кейін не тазаланбаған күйінде су объектісіне жіберілгенде ондағы су сапасының нормаларын бұзуға тиіс емес ақаба сулар. **Шартты таңбалау.** ин ф. <ағыл. encryption> Мәтінді шартты түрде таңбалап түрлендіру арқылы хабарды рұқсатсыз оқудан қорғау. **Шартты төртпін.** экон. Шаруашылық шартында көзделген міндеттемелердің уақтылығы толық орындалуы. **Шартты түрде.** Мөлшерлеп, жобамен. **Шартты түрдегі таза өнім.** экон. Өнімді өлшеудің құндық көрсеткіштерінің бірі. **Шартты түрдегі тегін бағдарлама.** ин ф. <ағыл. shareware> Жаңа жасалған программаның өндіріске енгізілген алғашқы уақытта, яғни тексеру мерзімінде (30 күнде) пайдаланушыларға тегін берілетін түрі. **Шартты түрде соттау.** құқық. Қылмыстық заңда белгіленген жағдайда сот қолданатын қылмыстық-құқықтық ықпал жасау шарасы. **Шартты топ.** пед. Белгілі бір нышаны бойынша (іс-әрекетінің сипаты, жынысы, жасы, білім деңгейі, ұлты және т. б.) біріккен, әле-

уметтік психологияның зерттеу объектісі болып табылатын және бір-бірімен тікелей не жанама объективтік қарым-қатынастары жоқ адамдардың қауымдастығы.

ШАРТТЫҚ сын. Шартқа қатысты.

Шарттық сатылас маркетингтік жүйе. экон. Жеке-дара болғандағыдан гөрі көбірек үнемдеуге немесе көбірек коммерциялық нәтижелерге бірлесіп қол жеткізу үшін шарттық қатынастармен байланысқан және өз қызметінің бағдарламаларын үйлестірген тәуелсіз фирмалардың жиынтығы.

ШАРТТЫЛЫҚ зат. Шартты түрде қалыптасқандық, формальдылық.

ШАРТ-ШҮРТ елік. Қайта-қайта сатырлап, шартылдап шыққан қатты дыбысты білдіру үшін қолданылатын сөз.

Шарт-шұрт етті. Қайта-қайта шартылдады, шартылдаған дыбыс шығарды.

ШАРТЫҚ¹ зат. сын. 1. мал шар. Тарттыранда ен тамыры толық үзілмей, шала үзілген еркек мал. 2. а уыс. Қолынан еш нәрсе келмейтін, икемсіз, берекесіз.

ШАРТЫҚ² сын. Бүйірі шыққан, шермиген.

Шартық нар бұра. Сүйек тұлғасы жағынан өзгешеуле, біртүма нарлардан кішірек шағын тұқымдық бұдан.

ШАРТЫЛ зат. Бір зат пен екінші заттың соғылысуынан пайда болған дыбыс.

ШАРТЫЛДА= ет. 1. Дыбыстың қайта-қайта шарт-шарт етіп қатты шығуы. 2. а уыс. Бұрқсарқ етіп ашулану, долдану.

ШАРТЫЛДАТ= ет. Шарт-шұрт еткізу, сартылдау.

ШАРТЫЛДАТУ Шартылдат етістігінің қимыл атауы.

ШАРТЫЛДАУ Шартылда етістігінің қимыл атауы.

ШАРТЫЛДАУЫҚ зат. этн. муз. Қазақтың көне музыкалық аспабы.

ШАРУ¹ зат. жерг. Шананың әртүрлі бөліктерін бір-біріне байлаптың бұрау шыбық.

ШАРУ² зат. Бос сөз, сандырақ.

ШАРУ³ Шары етістігінің қимыл атауы.

ШАРУА¹ зат. 1. Жер, мал, егін шаруашылығымен айналысатын адам. 2. тар. Қоамадағы заттай байлықты өндірушілердің негізгі тобын құрайтын, өз алдына жеке шаруашылығы бар халық бұқарасы.

ШАРУА² зат. 1. Халықтың күнелісі, тіршілігі, тұрмыс қалпы. 2. Жұмыс, іс, тіршілік, кәсіп, қарекет. 3. Хал-жағдай, ахуал. 4. а уыс. Еңбекқор, бейнеткер адам.

Шаруа баққан [қуған, күйттеген]. Іс істеп, тірлік еткен, қызмет қылған. **Шаруаға жегілді.** Жұмысбасты болды, қолы босамады. **Шаруаға керек.** Қолынан іс келетін, шебер, іскер. **Шаруа** кетпенінен іздеді. Егіншіліктен, бақшадан табылды, күні-түні кетпен қазды, еңбектенді. **Шаруаға көріпкел.** Етті, ыңғайлы. **Шаруаға күйіп-пісті.** Тіршілік қамымен жүрді, уайым қылды. **Шаруаға қыры жок.** Жұмысқа, іске ыңғайы, ебі жок; олақ. **Шаруа жиды.** Тіршілік істеді, тіршілік қамымен жүрді. **Шаруа күйзелді.** Күн көрісі, тіршілігі қындады. **Шаруа қамдады.** Еңбек етті, тіршілік істеді. **Шаруа қожалықтары.** Жаңа экономикалық қатынастар кезеңіндегі ауылшаруашылық өнім өндірушілерінің шаруашылық бірлігі. **Шаруа қолды.** Шаруашылыққа қолдайды. **Шаруа қылды [істеді].** Еңбек етті, еңбектенді. **Шаруамен жүрді.** Жұмыс істеді, тіршілік істеді; қолы босамады. **Шаруаны дүірменділ дөңгелетті.** Шаруаға тыссық болды, бәрінен тындырды. **Шаруаның баласы.** Еңбекқор, еңбексүйгіш. **Шаруаның құлжын табу.** көне. Жұмыстың, шаруаның ретін келтіру, ыңғайын білу. **Шаруаң қанша? Не жұмысың бар? Шаруа солға айналды.** Оңға баспайтын, сәтсіз жұмыс туралы айтылады. **Шаруасы азды.** Тіршілігі кері кетті. **Шаруасы болды.** Керек қылды, іздеді. **Шаруасы бітпеді [біткен адам емес].** Жұмысы өнбеді. **Шаруасы бітті.** а) Сорлады, соры қайнады. ә) Іс-әрекеті аяқталды, жұмысы

бітті. **Шаруасы жоқ**. Жұмысы жоқ, шатағы жоқ. **Шаруасы дөңгеленді**. Жұмыс ілгері басты, өрге домалады. **Шаруасын дөңгелентті**. Жұмысты еркін менгерді, ілгері бастыры. **Шаруасы қирады**. Құн көрісі ауырлады, ісі жүрмеді. **Шаруасына қарады**. Жұмысына көмектесті, қарайласты. **Шаруасын жөндеді**. Тіршілігін қолдады, жұмысын істеді. **Шаруасы таусылды**. Ісінің берекесі болмады, күнелтісі қиындады. **Шаруасы түгел**. Есебі, ойына алған ісі орнында. **Шаруасы шалқайды**. Еңбегі берекелі болды, ісі оңды. **Шаруасы шалқайды**. **Шаруасы жайланды**, жұмысы жүрді. **Шаруа таппады**. Ерігін бос жүрді, жұмысыз сенделді. **Шаруа тындырды**. Жұмысты бітірді, өндіріп жұмыс істеді.

ШАРУАБАСТЫ сын. Жұмыстан қолы ешбір босамайтын, жұмысбасты.

ШАРУАБАСТЫЛЫҚ зат. Жұмысбастылық.

ШАРУААБЕР сын. Шаруаға етті, шаруақор.

ШАРУААБЕРЛІК зат. Шаруаға икемділік, шаруақорлық.

ШАРУААЖАЙ сын. Шаруаға бейім, шаруашы.

ШАРУААЖАЙЛЫҚ зат. Шаруаға бейімділік, шаруақорлық.

ШАРУААКЕШ сын. Шаруақор, шаруагер.

ШАРУААКЕШТІК зат. Шаруагерлік, шаруақорлық.

ШАРУААҚОЙ сын. Шаруаға икемді, шаруашы.

ШАРУААҚОЙЛЫҚ зат. Шаруақорлық, шаруагерлік.

ШАРУААҚОЛ сын. Жұмысқа, іске ыңғайлы, бейім.

ШАРУААҚОР сын. Шаруаға қыры бар, шаруашы.

ШАРУААҚОРЛЫҚ зат. Шаруагерлік, шаруақорлық.

ШАРУААЛА ет. Шаруасын, жұмысын істеу.

ШАРУААЛАС ет. жерг. Ақылдасу, шаруашылығының жайын айтып, біреумен кеңесу.

ШАРУААЛЫ сын. Тұрмыс халі жақсы, шаруасы тәуір, ауқатты.

ШАРУААЛЫҚ зат. жерг. Шаруашылық, жұмыс, іс.

ШАРУААСЫЗ сын. Еңбекпен шұғылданбайтын, қарекетсіз.

ШАРУААШЫЛ сын. Шаруаға бейім, шаруақор, еңбекқор.

ШАРУААШЫЛЫҚ зат. 1. Белгілі бір өндірістік қатынастардың жиынтығы. 2. Шағын өндірістік бірлік. 3. Табиғи ресурстарды пайдаланатын өндірістік бірлік (ауылшаруашылығы, қорықты-аңшылық шаруашылығы, орман шаруашылығы, орман-аңшылық шаруашылығы, балық шаруашылығы, тоған шаруашылығы, көл шаруашылығы, теңіз шаруашылығы және т. б.). 4. Адам қоғамы мен табиғат арасындағы қарым-қатынастар.

Шаруашылық акті. экон. Белгілі бір шаруашылық операциясының болғанын (жасалғанын) қуаттайтын құжат. **Шаруашылық бөлімі**. Кәсіпорын, ұйым, мекеменің т.б. шаруашылық ісімен шұғылданатын арнаулы саласы. **Шаруашылық даулары**. экон. Кәсіпкерлік және шаруашылық қызметте, сондай-ақ түрлі шарттар мен келісім-шарттарға негізделген қаржы-несие қатынастары кезінде туындайтын даулар. **Шаруашылық дербестік**. экон. Шаруашылық шешімдерді тәуелсіз қабылдаудың, тәуекелмен байланысты іс-қимылдарды қоса заңмен тыйым салынбаған кез келген іс-қимылды жасаудың құқық нормаларымен қамтамасыз етілген мүмкіндігі. **Шаруашылық есеп**. экон. Өз шығынын өз табысының есебінен толтырып, өндірістің тиімділігін қамтамасыз етуге негізделген, шаруашылықтың жоғарымен жүргізу өдісі. **Шаруашылық жүргізуші субъект**. экон. Шаруашылық қызметпен айналысушы заңды немесе жеке тұлға. **Шаруашылық қауымдастықтар**. экон. Өндірістік-шаруашылық қызметтерді үйлестіру мен орталықтандыру, өнімге деген қажет-

тіліктерін қанағаттандыру, оны өткізу үшін өндірісті мамандандыру және кооперацияны дамыту мақсатымен шарт негізінде құрылған кәсіпорындар бірлестімі. **Шаруашылық қоғам**. экон. Жарғылық капитал бойынша құрылтайшылардың (қатысушылардың) үлестеріне бөлінген коммерциялық ұйым. **Шаруашылық құқық**. экон. Үлгілік экономикалық қатынастарды (мыс., кооперативтік құқық) және күнделікті шаруашылық қызметті (мыс., жеткізілімдер, кепілдіктер т.б. туралы шарттар) айқындайтын азаматтық та, қылмыстық та құқықтың нормалары. **Шаруашылық серіктестік**. экон. Ортақ коммерциялық мақсатқа қол жеткізу үшін құрылған заңды және жеке тұлғалар бірлестігі. **Шаруашылық серіктестік**. экон. Жарғы капиталы құрылтайшылардың (акционерлердің) үлестеріне (акцияларына) бөлінген акционерлік ұйым. **Шаруашылық тетігі**. Экономикалық құрылымдардың, институттардың шаруашылықты жүргізу нысандары мен әдістерінің жиынтығы. **Шаруашылық шарт**. Кәсіпкерлік қызметті жүзеге асыру барысында кәсіпкерлік қызмет субъектілері арасында жасалатын азаматтық-құқықтық шарт: фирмалар, компаниялар, ұйымдар арасында олардың шаруашылық қызметті қамтамасыз ету, оларға қызмет көрсету және экономикалық, шаруашылық қызметті жүзеге асыру үдерісінде өзара міндеттерді орындау мақсатымен жасалынған келісім. **Шаруашылықты экономикалық реттеу**. экон. Ресурстарды бөлу және ұлттық экономиканың дамуы кезінде белгілі бір тетіктердің – институттар, нысандар мен құралдар жиынтығының көмегімен қоғамдық қажеттіліктерге сай келетін үйлесімділікті қалыптастыру.

ШАРУАШЫЛЫҚАРАЛЫҚ сын. Шаруашылықтар арасындағы.

Шаруашылықаралық арна. с у шар. Суды бас арнадан алып, жақын орналасқан бір топ шаруашылыққа тасымалдау үшін салынатын жүйе.

Шаруашылықаралық коллектор. с у шар. Бір топ шаруашылықтан суару кезіндегі ағынды суларды жинап, сыртқа алып кететін жүйе. **Шаруашылықаралық мелиорациялық жүйе**. с у шар. Екі және одан көп шаруашылықтың суармалы жерлерін сумен қамтамасыз ететін жүйе.

ШАРУАШЫЛЫҚШІЛІК сын. Шаруашылықтың өз ішіндегі.

Шаруашылықшілік мелиорациялық желі. Бір шаруашылық аймағындағы және сол шаруашылықтың жерін сумен қамтамасыз ететін суландыру желілері.

ШАРФ [пол. szarfa] зат. сөйл. **Мойынорағыш** (мойынға салу үшін матадан жасалған не жіптен тоқылған бұйым).

ШАРХ [ар. شرح] зат. ескікіт. Түсінік, түсіндірме.

ШАРХИ [ар. شرحی] зат. Шығыс.

ШАРША ет. 1. Денесі дел-сал болып қалжырау, болдыру. 2. Мезі болу, ығыры шығу. 3. ауыс. Ренжу, ашулану, ыза болу.

ШАРШАҒЫШ сын. Тез шаршайтын, болдырғыш.

ШАРШАҒЫШТЫҚ зат. Жылдам шаршайтындық, шаршамтаздық.

ШАРШАҚ зат. жерг. Шөп үйетін айыр.

ШАРШАМПАЗ сын. Тез шаршайтын, шаршағыш.

ШАРШАМПАЗДЫҚ зат. Жылдам шаршайтындық, шаршағыштық.

ШАРШАҢҚЫРА ет. Шаршай түсу, қалжыраңқырау.

ШАРШАҢҚЫРАУ Шаршаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШАРШАП-ТАЛ ет. Қажу, болдыру, діңкелету.

ШАРШАП-ТАЛУ Шаршап-тал етістігінің қимыл атауы.

ШАРШАП-ШАЛДЫҒУ Шаршап-шалдық етістігінің қимыл атауы.

ШАРШАП-ШАЛДЫҚ ет. Қажып-талу, болдыру, діңкесі құру.

ШАРШАТ ет. 1. Әлін құрту, діңкелету, алауқатын кетіру, қалжырату. 2. ауыс. Мезі ету, ығырын шығару.

ШАРШАТУ Шаршат етістігінің қимыл атауы.

ШАРШАУ зат. психол. Ұзаққа созылатын және қарқынды жұмыстың салдарынан ағзаның жұмыс қабілетінің төмендеуіне байланысты функциялық жағдайдың уақытша пайда болатын ерекше түрі.

ШАРШАУ² зат. жерг. 1. Терезе пердесі.

2. Үйдің бір жағын бөліп тұратын перде. 3. Шымылдықтың балдағы.

ШАРШАУ³ Шарша етістігінің қимыл атауы.

ШАРШАУ⁴: шаршау тары. Тарының ұсақ, майда түрі.

ШАРШАУЫҚ сын. Тез шаршағыш, шаршамтаз.

ШАРШЫ¹ зат. геол. 1. <лат. quadratus> Қабырғалары тең тік төрт бұрышты геометриялық дене; квадрат. 2. ауыс. Әйелдер басқа салатын кішкене орамал. 3. ауыс. Көпірлік, халық, шаршы топ.

Шаршы метр. Бір нәрсенің аумағын, көлемін білдіретін өлшемдік бірлік; квадрат метр. **Шаршы орамал**. Той-томалақта өнер көрсеткендерге сый-құрмет белгісі ретінде берілетін сый-сыяпат. **Шаршы топ**. Дүйім жұрт, күллі халайық. **Шаршы төр**. Мекен, орын, қақ төр, сойлы орын. **Шаршы төс**. Тік қиялы беткей. **Шаршы ұялы әдіс**. егін шар. Жемісті, дақылды шаршы ұялап егу амалы.

ШАРШЫ² зат. жерг. Ойын картасының қиығы.

ШАРШЫЛА ет. 1. Бір заттың, нәрсенің ұзындығы мен енін бірдей ету, төрткілдеу. 2. Үш бұрыштан, үшкілден байлау.

Шаршылан байлау. Үш бұрыштан, үшкілден байлау (орамалды).

ШАРШЫЛАУ¹ сын. Төрт бұрыштылау, төрткілдеу.

ШАРШЫЛАУ² Шаршыла етістігінің қимыл атауы.

ШАРШЫЛАН ет. Төртбұрыштану, төрткілдеу.

ШАРШЫЛАНУ Шаршылан етістігінің қимыл атауы.

ШАРШЫЛЫ сын. Шаршысы бар, басына шаршы салған.

ШАРШЫСӨЗ зат. Қандай да бір ресми жиын-дарда, дүйім жұрт алдында айтылатын сөз, көпшілік алдында оиды дәл, иешен тілмен жеткізе білу.

ШАРШЫТОП зат. Көпшілік жиналған жер, дүйім жұрт.

ШАРЫ¹ ет. Бір нәрсені әрлі-берлі орап байлау.

ШАРЫ² ет. Шарқыштану, жаратпай өзіңше болып шалқу.

ШАРЫҚ¹ зат. Шалғы, қанжар, тышақ, балта, орақ және басқа құралдарды қайрау үшін арнайы жасалған дөңгелек тас қайрақ.

Шарық қайрақ. Тышақты, балтаны әлсін-әлсін қайрап отыратын төрт бұрышты шым қайрақ.

Шарық тас. Құннан жасалған дөңгелек қайрақ.

ШАРЫҚ² зат. Көк, аспан.

Шарық атты. Биікке шықты, шыңға зулады.

ШАРЫҚ³ зат. Теріден, тал қабығынан және т. б. арзан заттан лекерлеп жасалған аяққайм; шәркей.

ШАРЫҚ⁴ зат. жерг. Құдықтан су тарту үшін орнатылған ағаш бұтағы.

ШАРЫҚ⁵ зат. Жіңішке жіп орайтын, екі басында қалтақша дөңгелегі бар, іші қуыс ағаш.

ШАРЫҚ⁶ зат. Әл, шам, құш.

ШАРЫҚЖІП зат. қолөнер. Іс тігуге арналған жіңішке ұзын жіп.

ШАРЫҚТА¹ ет. 1. Жоғарылап, аспандап ұшу, қалықтау. 2. Жан-жақты кезу, шарлау. 3. ауыс. Даму, өркендеу, қанат жаю.

ШАРЫҚТА²= ет. *Жүзі бар құралдарды шарыққа салып қайрау.*

ШАРЫҚТАЛ= ет. *Қайралу, өткірлену.*

ШАРЫҚТАЛУ Шарықтал етістігінің қимыл атауы.

ШАРЫҚТАТ¹= ет. 1. *Аспандатып қышу, қалықтау.* 2. а уыс. *Асқақтау, өрлету.*

Шарықтатып ән салды. Әнді нақышына келтіріп, шалқытып орындады.

ШАРЫҚТАТ²= ет. 1. *Жүзі бар құралдарды шарыққа салып қайрату, өткірлету.*

ШАРЫҚТАТУ Шарықтат етістігінің қимыл атауы.

ШАРЫҚТАУ¹ зат. астрон. *Аспан координаттарының экваторлық жүйесіндегі координаттарының бірі.*

ШАРЫҚТАУ² Шарықта¹ етістігінің қимыл атауы. 1. *Жоғарылау, биікке самғау.* 2. а уыс. *Өрлеу, даму, қанат жаю.*

Шарықтау шегі. а) *Жеткен жері, қызған тұсы.* ә) *Әдеб. Көркем шығармада оқиганың шиеленісіп, шегіне жетіп өрістеген тұсы, кульминация.*

ШАРЫҚ-ШАМА зат. *Әлеует, қиш.*

ШАРЫҚШЫ¹ зат. *Жүзді құралдарды шарықпен қайраушы адам.*

ШАРЫҚШЫ² сын. жерг. *Ұрысқақ, ашушаң.*

ШАРЫЛ зат. *Шар ете қалан дыбыс.*

ШАРЫЛДА= ет. 1. *Шар еткен құиті дыбыс шығару.* 2. *Шғырылдап жылау.* 3. а уыс. *Ашу қысып, бұлқан-талқан болып қатты сойлеу.*

ШАРЫЛДАҚ сын. *Шар-шар еткен қатты дауыс шығаратын, шарылдай беретін.*

ШАРЫЛДАС= ет. 1. *Шар-шар етісу, шулау.* 2. а уыс. *Ұрысу, ренжісу.*

ШАРЫЛДАТУ Шарылдат етістігінің қимыл атауы.

ШАРЫЛДАТ= ет. *Шар-шар еткізу, қатты айғайлату.*

ШАРЫЛДАТУ Шарылдат етістігінің қимыл атауы.

ШАРЫЛДАУ Шарылда етістігінің қимыл атауы.

ШАССИ [франц. châssis] зат. *Ұшақтың дөңгелегі және сол дөңгелек орналасқан бөлегі.*

ШАТ¹ зат. *Екі санның түйіскен жері, іш жағы.*

ШАТ² зат. 1. *Таудың қойнауындағы жықпыл-жықпыл терең сай.* 2. геол. *Беткейлері тік құралатын, түпкі жазықтығы түгелімен сумен тоғытылған, көбінесе терең де еңсіз болып келетін өзен аңғары.*

ШАТ³ сын. *Қуанышты, көңілді, шадыман.*

Шат болды. *Көңіл тасыды, қуанды, шаттанды. Шат күлкі.* *Көңілді, қуанышты сөз. Шат күн.* *Қуанышқа, шаттыққа толы күн. Шат қылды.* *Қуанышты, шаттандырды. Шат өмір.* *Қуанышты тіршілік.*

ШАТ= ет. 1. *Шандып байлау, буу.* 2. а уыс. *Шатастыру, бұлдіру.* 3. а уыс. *Бетімен сөйлеу, лау.*

ШАТА¹ зат. *Некесіз туған бала.*

ШАТА² сын. *Мінезі шәлкес, тентек, шатақ шығарғыш.*

ШАТА= ет. жерг. *Шырмау, шатастыру.*

ШАТАЙЛАУ= ет. 1. *Кемелің, қайықтың шайқалуы, ығрауды.* 2. а уыс. *Қыдырымпаздыққа, кезбелікке салыну.*

ШАТАҚ¹ зат. 1. *Шиеленіскен дау, жанжал. // Қисық, қыңыр (мінез).* 2. а уыс. *Қиын, күрделі (іс).*

Шатағым не [не шатағым бар]. *Жұмысым жоқ, бәлден аулақ деген мағынада. Шатақ болды.* *Жанжал, дау шықты. Шатақ мінез.* *Қисық, қыңыр, қиын мінез. Шатақ шығарды.* *Жанжал шығарды, дауласты.*

ШАТАҚ² зат. жерг. *Жекжат, жақын.*

ШАТАҚ-БҰТАҚ зат. жерг. *Жекжат.*

ШАТАҚ-ЖАНЖАЛ зат. *Дау, жанжал, ұрыс-керіс.*

ШАТАҚҚОЙ сын. *Дау, жанжал шығарғыш, даукес.*

ШАТАҚҚОР сын. *Шатаққұмар, жанжалқой.*

ШАТАҚҚҰМАР сын. *Шатаққой, даукес, жанжалқұмар.*

ШАТАҚҚҰМАРЛЫҚ зат. *Шатақ шығарғыштық, даукестік.*

ШАТАҚТАС= ет. *Біреумен дауға келу, жанжалдасу.*

ШАТАҚТАСУ Шатақтас етістігінің қимыл атауы.

ШАТАҚТАУ сын. *Қияңқылау, тентектеу, даукестеу.*

ШАТАҚШЫЛ сын. *Шатаққұмар, шатаққор.*

ШАТАЛ= ет. 1. *Істі болу, айыққа килігу, қылмысқа ұрыну.* 2. а уыс. *Құрыққа түсу, ығрмалу, арбалу.*

ШАТАЛАН= ет. жерг. *Шатасу, бетімен лағып сөйлеу.*

ШАТАЛАУ= ет. 1. *Жаңылу, қателесу.* 2. а уыс. *Басы қату, әуре-сарсаңға түсу.*

ШАТАҢ зат. *Тау аңғары, сайдың екі айырланған тұсы.*

ШАТАС¹ зат. жерг. *Екі түрлі тұқымның араласуынан туған мал.*

ШАТАС² зат. жерг. *Қате, жаңылыс.*

ШАТАС³ сын. жерг. *Шатақ.*

ШАТАС⁴ ет. 1. *Шым-шытырық болып бытысу, шатылу.* 2. а уыс. *Жанжалдасу, дауласу, ұрысу.*

ШАТАСТЫР= ет. сөйл. *Шатыстыр.*

1. *Жаңылысу, таба алмау.* 2. *Қателестіру, адастыру.*

ШАТАСТЫРУ Шатастыр етістігінің қимыл атауы.

ШАТАСТЫРУШЫ зат. *Жаңылыстырушы, қателестіруші, адастырушы.*

ШАТАСТЫРЫЛ= ет. *Жаңылысу, қателесу, бірінің орнына екіншісін алу.*

ШАТАСТЫРЫЛУ Шатастырыл етістігінің қимыл атауы.

ШАТАСУ Шатас етістігінің қимыл атауы; жаңылысу, қателесу.

ШАТАСУШЫ зат. *Жаңылысушы, қателесуші.*

ШАТАСУШЫЛЫҚ зат. *Қателесушілік, жаңылышылық.*

ШАТАСЫҢҚЫРА= ет. 1. *Шатаса тұсу, қателесіңкіреу.* 2. а уыс. *Кікілжіңге келу, ренжісу.*

ШАТАСЫҢҚЫРАУ Шатасыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШАТ-ДУМАН зат. *Адам көңілінің көтеріліп масайраған кезі, мәз-мейрам жағдай, қуаныш.*

ШАТ-ДУМАНДЫ сын. *Қуанышқа толы, думаны мол.*

ШАТҚАЛ зат. 1. *Тауларда гана болатын, тар, терең және тік беткейлі аңғар.* 2. геол. *Тауды өлкелерге тән, түбі терең (тереңдігі 1800 м-ге дейін жететін) әрі тар, беткейлері тік аңғар.* 3. а уыс. *Қиын-қыстау кез, ауыр жағдай.*

ШАТҚАЛАҢ зат. 1. *Жүруі қиын таулы жер, шатқал.* 2. а уыс. *Қиыншылық, азап, әлек.*

ШАТҚАЛДАН= ет. *Шатқал болу, тарылу.*

ШАТҚАЛДАНУ Шатқалдан етістігінің қимыл атауы.

ШАТҚАЛДЫ сын. *Шатқалды бар, шатқалды мол.*

ШАТҚАЛ-ШАТҚАЛ сын. *Шатқалы көп, шатқалды.*

ШАТҚАЯҚ¹ зат. *Екі аяқтың арасы ашыла, талтая тұрған қалты.*

ШАТҚАЯҚ² сын. 1. *Қисық, шәлкем-шалыс.* 2. а уыс. *Күрделі, даулы.*

ШАТҚАЯҚТА= ет. 1. *Аяғын шалыс басу, қисық-қыңыр жүру; талтаңдау.* 2. а уыс. *Қыңырау, қисаю, біра тарту.*

ШАТҚАЯҚТАН= ет. *Талтаңдау, аяғын шалыс басу.*

ШАТҚАЯҚТАНУ Шатқаяқтан етістігінің қимыл атауы.

ШАТҚАЯҚТАТ= ет. *Шалқалату, шалқатту.*

ШАТҚАЯҚТАТУ Шатқаяқтат етістігінің қимыл атауы.

ШАТҚАЯҚТАУ Шатқаяқта етістігінің қимыл атауы.

ШАТПА зат. этн. *Киіз үй.*

ШАТПАҚ зат. 1. *Қалай болса, солай жазылған жазу, шимай.* 2. а уыс. *Ерке содырлық, бұзақылық.*

Шатпаққа түсті. *Басын бөлеге шатты.*

ШАТПАҚТА= ет. *Әр нәрсенің басын бір шалып, мәнсіз бірдеңені жазу, айту.*

ШАТПАҚТАЛ= ет. *Шимайлану, шатпақ-шатпақ болу.*

ШАТПАҚТАЛУ Шатпақтал етістігінің қимыл атауы.

ШАТПАҚТАТ= ет. *Шимайлату, шатпақ-шатпақ еткізу.*

ШАТПАҚТАТУ Шатпақтал етістігінің қимыл атауы.

ШАТПАҚТАУ Шатпақта етістігінің қимыл атауы.

ШАТПАҚ-ШИМАЙ зат. *Шатпақтап жазған жазу.*

ШАТПАҚШЫЛ сын. *Не болса соны айтатын, содыр, даукестеу, бәлекой.*

ШАТПАҚШЫЛДЫҚ сын. *Содырлық, даукестік, бәлекойлық.*

ШАТПЫРАҚ сын. *Шатып-бұтқан, шатпақтаған (сөз, жазу).*

ШАТПЫРАҚТА= ет. *Қалай болса, солай сөйлеу, шатып-бұту.*

ШАТПЫРАҚТАУ Шатпырақта етістігінің қимыл атауы.

ШАТТАМА зат. жерг. *Тор.*

ШАТТАН= ет. *Мәз болып қуану, көңілдену, масайрау.*

ШАТТАНДЫР= ет. *Қуанту, шат қылу.*

ШАТТАРДЫРҒЫШ: **шаттандырғыш газ.** хим. *Балқу $t - 91^{\circ}\text{C}$, суда нашар еритін, тұз тұзбейтін оксидтерге жататын тұссіз, жағымды иісті газ.*

ШАТТАНДЫРУ Шаттандыр етістігінің қимыл атауы.

ШАТТАНУ Шаттан етістігінің қимыл атауы.

ШАТТАНЫС¹ зат. *Қуаныш, шаттық.*

ШАТТАНЫС²= ет. *Қуанысу, масаттанысу.*

ШАТТАНЫСУ Шаттаныс етістігінің қимыл атауы.

ШАТТАУЫҚ¹ зат. 1. *Темірді өңдеу үшін қысып, бекітіп қоятын құрал; қысқыш.* 2. жерг. *Шымышуыр, отқысқыш.* 3. *Ұста оңкеніндегі қызған темірді ұстайтын құрал, қысқаш.*

ШАТТАУЫҚ² зат. 1. *Басында жаңғағы, дәні бар жабайы өсетін ағаш.* 2. жерг. *Жаңғақ.*

ШАТТАУЫҚ³ зат. кәс. 1. *Талқы, илеген теріні жұмсарту үшін қолданылатын құрал.* 2. *Іскенже.*

ШАТТАУЫҚТАЙ сын. *Шаттауық сияқты, шаттауық тәрізді.*

ШАТТЫ сын. *Көңілді, қуанышты.*

ШАТТЫ-БҰТТЫ сын. *Шатып-бұтқан, көңілге қонбайтын (сөз, әңгіме).*

ШАТТЫҚ зат. *Адамның аса риза болған кездегі сезім күйі, қуаныш.*

Шаттығын жасырмады. *Әбден қуанды, мәз-мейрам болды. Шаттығымың тостағаны кертілді.*

п. оэт. Бастан бақ тайды, бақытсыздыққа душар болды. Шаттық жыры. *п. оэт. Көңілді әуен. Шаттық құрды. Қуанды, шаттанды. Шаттық таппады. Қуана алмады, шаттанбады. Шаттық толды. Қуанышқа бөленді.*

ШАТТЫҚТАЙ сын. *Шаттық сияқты, шаттық тәрізді.*

ШАТУ Шат етістігінің қимыл атауы; *аузына келгенін сөйлеп шатпақтау, не болса соны айту.*

ШАТУЛЫ сын. *Шатылған, шатысы бар.*

ШАТУН зат. тех. *Поршеньді қозалтқыштың вальмен жалғастыратын тетік.*

ШАТХАНА зат. *Салтанатты мерекелер, жиылыстар, той-думандар, банкеттер өткізілетін кең, жарық, сәнді зал; тойхана.*

ШАТ-ХАРАМ ир.зат. ескікіт. *Ойын-күлкі, қуаныш.*

ШАТ-ШАДЫМАН сын. *Қоңілі көтеріңкі, масайраған, мәз-мейрам.*

ШАТ-ШӘЛЕКЕЙ сын. *Быт-шыт, тас-талқан.*

ШАТЫЛ=ет. 1. *Торға, жіпке оралып байланып қалу.* 2. *ауыс. Пәлеге шыырау, шатаққа қалу.*

ШАТЫЛДЫР=ет. *Пәлеге шыырату, шатаққа қалдыру.*

ШАТЫЛДЫРУ *Шатылдыр етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫЛТ=ет. *Шатылдыру, араластыру.*

ШАТЫЛТУ *Шатылт етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫЛУ *Шатыл етістігінің қимыл атауы; бос-бекерге жүру, әурелену.*

ШАТЫЛЫС=ет. *Шатысу, байлану.*

ШАТЫЛЫСУ *Шатылыс етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫНА=ет. 1. *Сытырлап немесе шырт етіп жарылу, сыну.* 2. *ауыс. Ашулану, шамдану.*

ШАТЫНАҢҚЫ сын. *Аздап шатынаған.*

ШАТЫНАҢҚЫРА=ет. *Шатынай тұсу, ашуланыңқырау.*

ШАТЫНЫҢҚЫРАУ *Шатыныңқырау етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫНАС=ет. *Ашулану, ашуға булығыу, шамданысу.*

ШАТЫНАСУ *Шатынас етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫНАТ=ет. *Шарт-шұрт еткізу.*

ШАТЫНАТУ *Шатынат етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫНАУ *Шатына етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫНАУЫҚ сын. 1. *Шатынап кеткіш, жарылғыш, сығыш.* 2. *ауыс. Ашушаң, шамшыл.*

ШАТЫНАУЫҚ зат. жерг. *Темір ұстаханасындағы темірді қысып тұратын аспап, атауыз, іскенже.*

ШАТЫП-БҮТ=ет. *Қалай болса, солай сөйлеу, аузына келгенін айту.*

ШАТЫП-БҮТУ *Шатып-бүт етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫР¹ зат. 1. *Үйдің жауын өтпес үшін арнайы жасалған атжалданып келген қосымша төбесі.*

Шатыр жапты. *Үйдің төбесін шатырлады, шатыр салды.*

ШАТЫР² зат. 1. *Мықты матадан, брезенттен жасалған, төрт бұрышың керіп тігетін жеңіл баспана; палатка.* 2. *Сая қылатып күрке, баспана.* 3. *әск. Далалық жағдайларда жеке құрамды, әскери техниканы, меоциналдық мекемелерді, шеберханаларды және қоймаларды орналастыруға арналған жиналмалы құрылыс.* 4. *ауыс. Отау.*

Шатыр байғазы. этн. *Күйеу жігіттің шатыр орнатқан келіншектерге беретін сыйлық кәдесі.*

ШАТЫР³ зат. 1. *Жауын-шашыннан, қардан, күннің көзінен қорғану үшін жасалып, қолға ұстап жүретін бұйым; қолшатыр.* 2. *ауыс. Пана, қорған.*

ШАТЫР⁴ елік. *Кенеттен, ойламаған жерден шатырлап шыққан қатты дыбысты бейнелейтін сөз.*

Шатыр етті. *Шатырлады, сатырлады.*

ШАТЫРАҚ зат. өс. <лат. seseli> *Тырнашап (шөптесін өсімдік).*

ШАТЫРАНЖЫ зат. жерг. *Дойбы.*

ШАТЫРАУ зат. жерг. *Үйдің төбесі, шатыр.*

ШАТЫРАУЛА=ет. *Шатырлау, үйдің төбесін шатырлап жабу.*

ШАТЫРАШ¹ зат. *Дойбы.* // *Дойбы тақта-сындай тақта-тақта.*

Шатыраш кесте. экон. *Кәсіпорының кірісі мен шығысы балансына қосымша тексеру кестесі.*

ШАТЫРАШ² зат. жерг. *Қос, күрке.*

ШАТЫРАШ³ сын. жерг. *Тентек, мінезі шатақ.*

ШАТЫРАШТА=ет. *Дойбы тақтасының ұясы сияқты етіп шаршылау.*

ШАТЫРАШТАН=ет. *Ағы мен қарасы араласу, алару.*

ШАТЫРАШТАНУ *Шатыраштан етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫРАШТАУ *Шатырашта етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫРДАЙ сын. *Шатыр сияқты, шатыр тәрізді.*

ШАТЫРЛА¹=ет. *Үйдің, қораның және тағы басқа құрылыстың төбесіне шатыр салу.*

ШАТЫРЛА²=ет. *Шатырлаған дыбыс шығу, шатыр-шатыр ету.*

ШАТЫРЛАН=ет. *Шатырмен жабылу, шатыр салыну.*

ШАТЫРЛАНУ *Шатырлан етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫРЛАТ¹=ет. *Шатыр жапқызу, шатыр салдыру.*

ШАТЫРЛАТ²=ет. *Шатыр-шұтыр еткізу, сатырлату.*

ШАТЫРЛАТУ *Шатырлат етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫРЛАУ¹ *Шатырла етістігінің қимыл атауы; шатырмен жабу, шатыр салу.*

ШАТЫРЛАУ² *Шатырла етістігінің қимыл атауы; сатырлау, шатыр-шұтыр ету.*

ШАТЫРЛЫ сын. *Шатыры бар, шатырланған.*

ШАТЫРХАТ зат. көне. *Медресе бітіргендерге берілетін куәлік, аттестат.*

ШАТЫРША¹ зат. *Кішкене, шағын шатыр.*

ШАТЫРША² үст. *Шатыр тәрізді, шатырға ұқсас.*

ШАТЫРШАГУЛ зат. бот. *Ұрнақтану өркенінің қышында бір жерден шыққан, қысқарған негізгі тірегі және тең, соған жақын гүлсағағы бар гүлшоғыры.*

ШАТЫРШАГУЛДІЛЕР зат. бот. <лат. umbelliferae moris> *Шөптесін, сирек біта немесе ағаш түріндегі жапырақтары тілімді ұсақ қосжарнақты өсімдіктер тұқымдасы.*

Шатыршагүлділер тұқымдасы. бот. <лат. ariaceae> *Шатыршагүлділер.*

ШАТЫР-ШАЙЛА зат. *Баспана, күрке, қос.*

ШАТЫРШАЛА=ет. *Шатыр сияқты ету, шатырға ұқсату.*

ШАТЫРШАЛАУ *Шатыршала етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫР-ШҰТЫР елік. *Қайта-қайта сатыр-сұтыр, тасыр-тұсыр етіп шыққан дыбысты білдіретін сөз.*

ШАТЫС зат. 1. *Шиеленіскен түйін.* 2. *ауыс. Қарым-қатынас, байланыс.* // *Туыстық жағынан жақындығы бар, ілік-шатыс.*

Шатыс бие. *Жай тұқымнан шыққан биенің жақсы айғыра шағылысуынан туып-өскен, асылданған бие.*

ШАТЫС=ет. 1. *Жіптің, арқанның т.б. заттың шиеленісіп оралып қалуы.* 2. *ауыс. Шатасу, қателесу, жаңылдыру.*

ШАТЫСТЫҚ зат. *Белгілі бір қарым-қатынасы, жақындығы барлық.*

ШАТЫСТЫР=ет. *Жаңылыстыру, қателестіру, адастыру.*

ШАТЫСТЫРУ *Шатыстыр етістігінің қимыл атауы.*

ШАТЫСУ *Шатыс етістігінің қимыл атауы.*

ШАУ¹ зат. *Адамның, малдың жасы келіп, әбден қартайған кезі.* // *Шабан, баяу, самарқау, сылбыр.*

Шау тартты. *Денесі ауырлады, моқал тартты.*

Шау түйе. *Міністен де, жүк көтеруден де қалған, денесі кішірейе бастаған кәрі түйе.*

ШАУ² зат. жерг. *Қайықтың ескегі.*

ШАУ³=ет. *Шабу.*

Шауып алды. *Қиратты, қолынан келгенін істеді.*

Шауып жіберу. *Адамнан, аңнан үркектелген қыран құстың аларға қарсы ұмтылып,*

қанатымен сабалап, тырнағымен осып жіберуі т.б.

ШАУАШ: *шауаш ету. Бітіру, аяқтау.*

ШАУЖАЙ зат. 1. *Аттың шылбыры мен тізгінінің түйіскен тұсы.* 2. *Алқым, омырау.*

Шаужайға [шаужайынан] қақты. *Шаужайға соғып, атты дегеніне көндірді. Шаужайдан алды. Жагадан алды, бөгет жасады. Шаужайға оралды [жабысты, жармасты]. Кесе-көлденең тұрды, бөгет болды. Шаужайдан ұстады. Көдергі болды. Шаужай қақтырды. Дегеніне көндірді, айт қанын істетті. Шаужайына жармасты. Жағасынан алды, бетінен алды. Шаужайынан айырылды. Еркiне жіберді, бос қоя берді. Шаужайынан қақпады. Жолына, ісіне бөгет жасамады, бетін қайтармады.*

ШАУЖАЙЛА=ет. 1. *Аттың тізгінін жұлқа тартып, жүрісін ретке келтіру, еркiне жібермеу.*

2. *ауыс. Бір нәрсені жөнге салу, тежеу.*

ШАУЖАЙЛАН=ет. *Шаужайына қақтыру.*

ШАУЖАЙЛАНУ *Шаужайлан етістігінің қимыл атауы.*

ШАУЖАЙЛАС=ет. 1. *Қатарласу, қатар жүру.* 2. *ауыс. Сөйлесу, әңгімелесу.*

ШАУЖАЙЛАСУ *Шаужайлас етістігінің қимыл атауы.*

ШАУЖАЙЛАТ=ет. *Жақындату, қатарластыру.*

ШАУЖАЙЛАТУ *Шаужайлат етістігінің қимыл атауы.*

ШАУЖАЙЛАУ *Шаужайла етістігінің қимыл атауы; атының тізгінін жұлқа тартып жүрісін реттеу.*

ШАУҚАР сын. *Шұбар, теңбіл.*

ШАУҚАРДА үст. жерг. *Анда-санда, арагидік.*

ШАУҚАРҒА зат. зоол. <ағыл. ruythosogax graculus> *Тұмсығы сары, басы ақшылдау боп келетін қара қарғаның кішілеу түрі.*

ШАУҚАРҒАДАЙ сын. *Шауқарға сияқты, шауқарға тәрізді.*

ШАУҚАРДАЙ сын. *Шауқар сияқты, шауқар тәрізді.*

ШАУҚЫЛДАС=ет. *Жапа-тармағай дыбыс шығару, шу-шу ету.*

ШАУҚЫЛДАСУ *Шауқылдас етістігінің қимыл атауы.*

ШАУҚЫМ зат. жерг. 1. *Ойын-сауық, қызық-думан.* 2. *Айғай, шу.*

Шауқым салды. *Сауық-сайран құрды, қызық думанмен өткізді.*

ШАУЛА¹=ет. *Қартайып жүре алмай қалу, шау тарту.*

ШАУЛА²=ет. *Жылжыту, босату, арылту.*

ШАУЛАТ=ет. *Шау тартқызу, болдырту.*

ШАУЛАТУ *Шаулат етістігінің қимыл атауы.*

ШАУЛАУ¹ сын. жерг. *Еріншек, жалқау.*

ШАУЛАУ² *Шаула етістігінің қимыл атауы; жылжыту, босату, арылту.*

ШАУЛЫҚ зат. *Шау тартқандық, сылбырлық.*

ШАУЛЫҚ зат. жерг. *Шөбере.*

ШАУЫРМА зат. тамақ. *Ащы дәмдеуіштер, кетчуп және т. с. қосылған ет немесе тауық еті оралған ыстық нан.*

ШАУЫЕТ зат. сөйл. *Шаһуат.*

ШАУШАЙ¹ зат. өс. *Биіктігі 20–25 см-дей сәбіз тәрізді түбірі жеуге жарамды өсімдік.*

ШАУШАЙ² зат. жерг. *Бақай, башай.*

ШАУЫШ зат. жерг. *Жаңа гана қатқан жұқа мұз.*

ШАУЫШТАН=ет. жерг. *Судың бетіне мұздың қабыршақтанып қатуы.*

ШАУЫШТАНУ *Шауыштан етістігінің қимыл атауы.*

ШАФАҒАТ зат. ескікіт. *Шанағат.*

ШАФИҒИШЛЕР зат. діни. *Негізін имам Мұхаммед аш-Шафиғи қалаған мазхабаты ұстанушылар.*

ШАФҚАТ зат. ескікіт. *Шатқат.*

ШАФРАН зат. 1. бот. <лат. stocus> Құртқашаштар тұқымдасы. 2. өс. <лат. stocus alatavis> Зағытыран, құртқашаштар тұқымдасы бойынша бөйшешек туысына жататын шөптесін өсімдік. 3. Мәуесі сарғыш, оша ірі емес тәтті алма сорты.

ШАФХАТ [ар. شفقة] зат. ескі кіт. Шапағат.

ШАФЪАТКЕР ар. зат. ескі кіт. Қолдаушы, жақтаушы.

ШАХ¹ [ир. شاه] зат. Ирандағы монархтың, Үндістандағы кейбір мұсылман билеушілерінің лауазымы.

ШАХ² зат. Шахмат ойынында бір фигураның қарсы жақтың короліне шабуыл жасауы.

ШАХБИБІ зат. Шахтың әйелі.

ШАХЗАДА [ар. شاهزاده] зат. Шахтың патшаның баласы.

ШАХИНШАХ [ир. شاهنشاه] зат. Шахтың шахы, шахтың ең үлкені.

ШАХИРСТАН [ир. شهرستان] зат. көне. Орта Азияның феодалдық аумағының дуалмен қоршалған негізгі бөлігі.

ШАХМАТ зат. спорт. Ақ және қара фигура-лармен тақта бетіндегі алыс төрт тор көзде өзіне тән ережелері бойынша ойналатын ойын.

Шахмат тағасы. Шахмат, дойбы тастарын жүргізіп ойнауға арналған тақта.

ШАХМАТШЫ зат. Шахмат ойнаушы адам.

ШАХСИЯТ зат. ескі кіт. Жеке адам мен тұлғаның қасиеттері мен мінез-құлқы.

ШАХТА [нем. Schacht] зат. Жер астынан пайдалы кен қазу жұмыстарын жүзеге асыратын тау-кен кәсіпорны.

Шахта алабы. кен. Кенді қазып алуға бөлінген кен орнының бір бөлігі. **Шахта алабының шекарасы.** кен. Шахта алабының кенорынның басқа бөліктерінен бөліп тұрған үстіңгі беті. **Шахта желдеткіштері.** кен. Жерасты қазбалар желісі арқылы ауаның, газдың, шаңның жылыстылығын қамтамасыз ететін мәшинелер. **Шахта клеттері.** кен. Шахта оқпаны бойымен пайдалы қазылым не таужыныс тиелген вагоншаларды көтеріп шығаруға, адамдарды, жабдықтар мен материалдарды көтеріп-түсіруге арналған қондырғы. **Шахта көлігі.** кен. Шахтаның жұмысшыларды, қазылып алынған кенді және басқа заттарды (бекітпе, қопарғыш заттар, құрал-жабдықтар, мәшинелер т.б.) тасымалдауға арналған көлігі. **Шахта құдығы.** Қабарасын аашпен, таспен, кірпішпен, бетонмен немесе шеберлі темірбетон немесе сексеуілмен және т.б. материалдармен бекітіп, халық мұқтаж-дығына пайдаланатын шахта түріндегі механизмдер көмегімен жұмыс істейтін шыңырау құдық.

Шахта оқпандары. кен. Жер бетіне шықпасы бар, шахта алабы шегіндегі жерасты жұмыстарын қамтуға арналған тік не көлбеу оқпандар, тұрақты тіреулері бар, тік немесе көлбеу қуыс жол. **Шахта парашоті.** кен. Көтергіш сым арқан үзіліп кеткен жағдайда шахта клеттерін (еңіс көтерілім кезінде – вагоншаларды) ұстап, баяулатып тоқтатуға арналған, автоматты түрде жұмыс істейтін құрылғы. **Шахта сулары.** кен. Пайдалы қазбалар өндіру кезінде жерасты суларының кең қығымаларға ағып келуінен құралатын сулар.

ШАХТАЛАС сын. Бір шахтада жұмыс істейтін.

ШАХТАЛЫ сын. Шахтасы бар.

ШАХТАЛЫҚ сын. Шахтаға қатысты, шахтаға тән.

Шахталық көтерігі қондырғылар. кен. Өндірілген кенді (көмірді) және жерасты қазбаларын үңгу барысында алынған таужыныстарды жерүстіне шығаруға, адамдарды тез және қауіпсіз көтеріп, түсіруге, шахта жабдықтарын, құрал-саймандарын және басқа материалдарды тасымалдауға арналған қондырғылар. **Шахталық пеш.** кен. Жұмыстың кеңістігі дөңгелек не тік бұрышты биік шахта түрінде жасалған өнеркәсіптік пеш. **Шахталық**

су. кен. Көмір өндірілетін жерлерде тау-кен қазындарының ішіне ағып кіретін (енетін) және пайдалы қазбалар кенорындарының үстіні ашу және ормен қарай қазу жағдайларына әсер ететін жерасты (кейде жерүсті) суы. **Шахталық сужығы.** кен. Жер үстіне су тартып шығару алдында оны жинап, түндіруға арналған орын. **Шахталық таспа.** кен. Жер астындағы кен қазбаларының арасын өлшеуге және геодезиялық-маркшейдерлік жұмыстарда бағыттарды дәл анықтауға арналған аспап. **Шахталық үйінді.** кен. Жерасты жұмыстары кезінде қазып шығарылатын бос таужыныстарын цро нәтижесінде құралатын үйінді.

ШАХТЕР зат. Шахталарда жұмыс істейтін тау-кен жұмысшысы.

ШАХТКОМ зат. Шахта комитеті.

ШАЪ [ир. شاه] зат. 1. Шах, патша. 2. Шығыстың кейбір елдеріндегі жоғары билеушінің лауазымы.

ШАЪАДАТ [ар. شهاده] зат. ескі кіт. 1. Аяққа; қуәлік; көрсеткіш; қуәлік ету, қуә болу. 2. Кәлімаға тілін келтіру.

ШАЪАДАТНАМА зат. ескі кіт. Анықтамалық, қолхат.

ШАЪАНШАЪ ир. зат. ескі кіт. Патшалардың патшасы (Иран шаһының мәртебесі).

ШАЪАР [ир. شهر] зат. ескі кіт. 1. Қала, шәр. 2. Мекен, орын.

ШАЪАРИ¹ зат. ескі кіт. Қалалық адамдар, қала адамдары.

ШАЪАРИ² зат. <грек. megas – үлкен, polis – қала> Үлкен қала, ірі мәдени-өндірістік әрі әкімшілік-аумақтық орталық.

ШАЪАРИАР ир. зат. ескі кіт. Шадиар. (Мұхаммед пайғамбардың төрт серігі). [Әбубәкір, Омар, Осман, Әли. Кейде төрт жар, төрт шәрі деп те аталады. Бұл араб халифаты бірінен кейін бірі билеген төрт өкілетті халифа тарихта «ал-хулафа ар-рашидун» деген атпен белгілі болған].

ШАЪАРСТАН зат. <грек. megas – үлкен, polis – қала> Үлкен қала, ірі мәдени-өндірістік, әрі әкімшілік-аумақтық орталық.

ШАЪБАЗ [ир. شاهباز] зат. ескі кіт. 1. Кен пейіл, ержүрек сабаз. 2. Жігіт, кісі, адам.

ШАЪБАЗ ар. зат. ескі кіт. Сұңқар, қыран.

ШАЪЗАДА [ир. شاهزاده] зат. ескі кіт. Шахзада, шахтың ұлы.

ШАЪЗАТ ир. зат. ескі кіт. Шаһизат, шахзада.

ШАЪИД [ар. شهيد] зат. діни. ескі кіт. Дін жолында құрбан болған адам, шейіт.

ШАЪИТ [ар. شهيد] зат. 1. Дін жолында құрбан болған адам, шейіт. 2. ауыс. Адал, дұрыс, ақ іс үшін қаза тапқан кісі.

ШАЪИЯР зат. діни. ескі кіт. Шадиар.

ШАЪМАРАН ир. зат. ескі кіт. Жыландар патшасы, маржылан.

ШАЪМҮРҒАН зат. миф. Құс патшасы.

ШАЪНАЛЫҚ сын. ескі кіт. Қазыналық, қоғамдық.

ШАЪР зат. ескі кіт. Шаһар.

ШАЪУАТ¹ [ар. شهوة] зат. 1. Жыныс безінің ұрығы; сперматозоид.

ШАЪУАТ² [ар. شهوة] зат. ескі кіт. Бнитықтық, құмарлық.

ШАШ¹ зат. 1. Адамның бас терісіне біткен жіңішке көп қыл. 2. биол. Эпидермистің жіпше бітімді қылтық өскіндері.

Шаш ағарды. а) Шашына ақ түсті. ә) Жасы ұлғайды, қартайды. б) Қажыды, шаршады, ығыры шықты. **Шаш ал десе, бас алды.** Асыра сілмеді, шамадан, мәшерден тыс кетті. **Шаш етегінен малынды.** Байлыққа қол жетті, кенелді, батты. **Шаш етектен.** Шамадан тыс, мәшерден көп. **Шаш етектен олжаға [пайдаға] батты.** Молшылыққа батты, табысқа қарық болды. **Шаш етекпен пайда келтірді [түсірді].** Көп пайда әкелді, қарық етті. **Шаш жетпеді.** Ұшан-теңіз, өте мол деген мағынада. **Шаш жіберу.** Шаш өсіру, мезгілінде қытып отырмау.

Шашқа қылау қосты. Қартайды, шашы ағарды. **Шаш қойды [жіберді].** Шашын өсірді. **Шаштан көп.** Өте көп, сансыз, мол. **Шашы ағарды.** а) Қартайды, жасы ұлғайды. ә) Шаршады, қажыды, азап шегіп, уайым басты. **Шашы жетпейді.** Ұшан-теңіз, есепсіз, мол. **Шашына ақ кірді.** Қартайды, шашы ағарды. **Шашына ақ тал енді.** Шашын ағартты. **Шаршату, қажыту, күйікке салу, қартайту.** **Шашын ақ қар шалды.** э.кспр. Шашы ағарды, егде тартты, жасы ұлғайды. **Шашы ағара бастады, қартайды.** **Шашына қырау түсті.** Шашы ағарды, қартайды. **Шашын жайды.** көне. этн. Ескі дағды бойынша әйелдің қаралы болуының белгісі. **Шашын жұлды.** а) Әйел адам қатты күйінгендіктен өзін-өзі азаптады, ойбайлады. **Шашын жүлу.** Айайдың астына алу, әңгіртаяқ ойнату. **Шашын [самай шашын] қырау шалды.** Шашын, самайын ақ басты. **Шашын түйді.** Шашын біріктіріп жинады. **Шашың жайылғыр.** қарғ. Жақын-жанашырың өліп, аза тұтқыр деген мағынада. **Шашы шақ келмеді.** Қолындағы, бойындағы т.б. барын берсе де, жететін емес.

ШАШ²: шаш өлең. Өлең шөптің бір түрі.

ШАШ= ет. 1. Бір затты әр жерге таратып салу, төгу. 2. Бурку, шашырату, себу. 3. Тарату, жсау. 4. Өз ішінен бір затты бөліп шығару. 5. ауыс. Жиган-терген мал-мүлікті, қаражатты орынсыз жұмсау, ысыран қылу.

ШАША зат. Жылқының сирағы мен бақайшағы түйіскен жердегі бір шот ұзын қыл.

Шашасына шаң жұқпайды [жұқтырмайды, шалмайды]. Жүйрік, шабысқа жүйрік; сөзге жүйрік, саңлақ. **Шашасына шаң жұқпады.** Оза шатты, алдына жан салмады. **Шашасын шаң шалмайды.** Алдына жан салмайтын жүйрік.

ШАШАҚ зат. 1. Бір затты шетіне әдемілік, сәндік үшін жасалған тарам-тарам салтынақ; жіп күлтесі. 2. Бір нәрсенің шеті, жізегі. 3. өск. Әскери дәрежені білдіретін рәміздік белгі.

Шашақ атты [жарды]. а) Гүлдеді, құлтырды. ә) Есейді, бой жетті.

ШАШАҚҮЛ: шашақгүл тұқымдасы. бот. <лат. resedaceae>

ШАШАҚҮЛДЕР зат. бот. <лат. resedaceae> Шөптесін, кейде бұта, бұташық түріндегі қосжарнақты бір-екі немесе көпжылдық өсімдіктер тұқымдасы.

ШАШАҚАНАТТЫЛАР зат. бот. <лат. thysanoptera> Денесінің ұзындығы 0,5–2 (сирек 14) мм. 2 жұп қанатты бар жәндіктердің бір отряды.

ШАШАҚТА= ет. Шашақ салу, шашақ тағу.

ШАШАҚТАЛ= ет. Шашақ тағулы, шашақпен көмкерілу.

ШАШАҚТАЛУ Шашақтал етістігінің қимыл атауы.

ШАШАҚТАН= ет. Шашақ түрінде болу.

ШАШАҚТАНУ Шашақтан етістігінің қимыл атауы.

ШАШАҚТАУ Шашақта етістігінің қимыл атауы.

ШАШАҚТАУ сын. Шашағы бар, шашақталған.

Шашақты найза. этн. Батырлық белгісі ретінде тағылған шашағы бар найза.

ШАШАЛ зат. көс. Мұз үстінде балық аулау үшін қолданылатын темірден жасалған айыр тәрізді құрал.

ШАШАЛ= ет. Тамақты бір нәрсенің жыбыр-латуы салдарынан қақалу, жөтелу.

ШАШАЛТ= ет. Шашалдыру, қақалдыру.

ШАШАЛТУ Шашалт етістігінің қимыл атауы.

ШАШАЛУ Шашал етістігінің қимыл атауы.

ШАШАЛЫ сын. Шашасы ұзын, қалың.

ШАШАЛЫҚ зат. Шаша тұратын жер.

ШАША-МАША үст. сөйл. Төгіп-шашып, сүрініп-қабынып.

ШАШАУ үст. Шашылып-төгіліп, оқшау, жырақ.

Шашау жатты. Бөлек, бақылаусыз болды.

Шашау шығармады. Ресуа етпеді, босқа шаш-

пады; шашыратып алмады. **Шашау шықпады.** Бөлек кетпеді, топтанып бірге жүрді.

ШАШАУЛА= ет. Шеттеу, оқшаулау.

ШАШАУЛАН= ет. Шеттеу, оқшаулану, шеткерілену.

ШАШАУЛАНУ Шашаулан етістігінің қимыл атауы.

ШАШАУЛАУ Шашаула етістігінің қимыл атауы.

ШАШАУСЫЗ үст. 1. Ысырапсыз, шығынсыз.

2. Түгелімен, тұтастай, біртұтас.

ШАШБАУ зат. этн. Бұрымның ци жағына қоса өретін, күміс теңге, шолғы тәрізді түрлі әшекей таққан, таспадай жіңішке жай жіптен не жібектен ескен бау.

Шашбауын көтерді. Біреудің сөзін сөйлеп жағынды, жыртысын жыртыты.

ШАШБАУЛА= ет. 1. Шашбау тағу, шашбау салып өру. 2. ауыс. Кошеметтеу, көтермелеу.

ШАШБАУЛАУ Шашбаула етістігінің қимыл атауы.

ШАШБАУЛЫ сын. Шашбау таққан, шашбауы бар.

ШАШКЕПІРГІШ зат. Жуган шашты кептіруге арналған құрылғы.

ШАШҚА зат. егіншар. Шөп-шары, қауызы, шаңы толық арылмаған бидайдың қырмандығы үйіндісі.

ШАШҚАП зат. этн. Шашты, бұрымды шаң-тозаңнан, күн көзінен қорғау үшін арнайы тігілетін ұлттық сәндік бұйым.

ШАШҚЫЗ= ет. Шаштыру, шашырату.

ШАШҚЫЗУ Шашқыз етістігінің қимыл атауы.

ШАШҚЫН сын. Шашыранды, шашырап, бытырап жатқан.

ШАШҚЫСТЫРҒЫШ зат. Шашты жинап, түйіп, байлап қоюға арналған қыстыратын сәндік бұйым.

ШАШҚЫШ зат. тех. Дәрі-дәрмек себуге арналған құрал.

ШАШЛЫҚ зат. тамақ. Істікке шанышп шоққа пісірілген ет; қауап.

ШАШЛЫҚШЫ зат. Шашлық пісірумен маманданған адам.

ШАШЛЫҚХАНА зат. Шашлық пісіріп, сататын орын.

ШАШМАҚАМ зат. өнер. Өзбек және тәжік халықтарының ежелден келе жатқан кәсіби музыка жанры, классикалық музыка үлгісі.

ШАШМАР зат. жерг. Аңыз, егін салған жердің орны, егін орылған жер.

ШАШПА¹ зат. сөйл. Малға шөп, жем шашып, азықтандыратын орын.

ШАШПА² сын. жерг. Мырза, қолы ашық, берген.

ШАШПАЙ-ТӨКПЕЙ үст. Ысырап етпей, шығындатпай.

ШАШПАУ зат. сөйл. **Шаубау.**

ШАШСИПАР көне. этн. Күйеуді қалыңдығымен алғаш таныстырудағы жоралғы.

ШАШСИПАТАР зат. этн. көне. Жеңетайлық үшін берілетін ырым.

ШАШТАЙ сын. Шаш сияқты, шаш тәрізді.

ШАШТАРАЗ зат. 1. Шаш қығыз, сақал-мұрт алдыратын орын. 2. Осы мамандықты кәсіп еткен адам.

ШАШТАС= ет. Шаштан алып жүрісу.

ШАШТАСУ Шаштас етістігінің қимыл атауы.

ШАШТЫ сын. Шаш қойған, шашы бар. // Шашы бар, шаш қойған адам.

ШАШТЫҚЫЗ зат. бот. <лат. arthraxon> Астық тұқымдасына жататын біржылдық өсімдіктер.

ШАШТЫР= ет. Шашқызу, шашыратқызу.

Жар шаштырды. Әмірін тарапты.

ШАШТЫРУ Шаштыр етістігінің қимыл атауы.

ШАШУ¹ зат. 1. этн. Бала туғылаанда, тұсау

кескенде, сүңдетке отырғызылғанда, келін тұскенде, күйеу келгенде, отау көтергенде, бүркіт ұстап әкелгенде, жіңірік ат бәйгеден озғанда, алыс сапардан жолдаушы оралғанда т.б. қуанышты жағдайларға байланысты шашылатын құрт, ірімшік, өрік-мейіз, кәмпит жиынтығы. 2. ауыс. Сый, сыйлық.

Шашу шашты. этн. а) Жаңа тұскен келін, жас нәрестеге т. б. қуанышты жайға байланысты жасалатын ырым. ә) Тойға арнау, жыр айтты.

ШАШУ² Шаш етістігінің қимыл атауы. 1. Себу, егу. 2. Шашырату. 3. ауыс. Рәсуа ету, ысыраптау.

ШАШУДАЙ сын. Шашу сияқты, шашу тәрізді.

ШАШЫҚ¹ зат. сөйл. **Сұлгі.**

ШАШЫҚ² сын. жерг. Сирек, шашыраңқы, бытыраңқы, сұйылыңқы.

ШАШЫЛ= ет. 1. Таралу, үлестірілу. 2. Төгілу, шашырау, жайылу. 3. Бөлініп шығу, таралу. 4. Егін егілу, тұқым себілу. 5. Ыбырсу, қоқу. 6. Әр жерде бір қалу, бытырау. 7. Жан-жаққа жайылу, бөліну. 8. ауыс. Жария болу, бәріне белгілі болу. 9. ауыс. Көп болып, толып жату. 10. ауыс. Ыдырау, берекесінен айырылу. 11. ауыс. Барын салу, аянбау. 12. ауыс. Рәсуа ету, ысырап жасау.

ШАШЫЛҒЫ зат. этн. тамақ. Ұлттық тағамдардың бір түрі.

ШАШЫЛУ Шашыл етістігінің қимыл атауы; аянбау, барын салу.

ШАШЫЛЫП-ТӨГІЛ= ет. Бейберекет жату, рәсуа болу.

ШАШЫЛЫП-ТӨГІЛУ Шашылып-төгіл етістігінің қимыл атауы.

ШАШЫН зат. Жауын-шашын қос сөзінің екінші сыңары.

ШАШЫН зат. Қар көшкіні жиі түсетін беткей, жер бедері.

ШАШЫҢҚЫ сын. Бытыраңқы, жинақы емес.

ШАШЫҢҚЫРА= ет. Шаша тұсу, аздап шашу.

ШАШЫҢҚЫРАУ Шашыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШАШЫП-ТӨГУ Шашып-төк етістігінің қимыл атауы.

ШАШЫП-ТӨК= ет. Ысырап қылу, рәсуа ету.

ШАШЫРА= ет. 1. Бытырау, жан-жаққа кету. 2. Басы қосылмау, бірікпеу, ұйыспау. 3. Жарық тұсу, жан-жаққа сәуле шашу. 4. Су шалу, себелену, төгілу. 5. Таралу, жайылу. 6. Бөлініп шығу, басталу. 7. ауыс. Тырым-тырақай қшу.

ШАШЫРАН зат. сөйл. Диаспора.

ШАШЫРАНДЫ сын. 1. Шашыраған, әр жерде бір көрінген. 2. ауыс. Бытыраңқы, басы бірікпеген, тұтаспаған, жүйесіз. 3. Әр жерден бір шыққан, әр жерден естілген.

Шашыранды металдар геол. Тау жыныстар мен рудаларда өте аз мөлшерде қиырғасын, өзіндік минералдық агрегаттары да өте сирек құратын металдар (элементтер). Шашыранды элемент. хим. геол. Табиғи жағдайда химиялық қосылыстары өте сирек кездесетін немесе өз қосылыстарын түзбейтін химиялық элементтер.

ШАШЫРАНДЫЛАУ сын. 1. Шоғырланбаған, тұтаспаған, сиректеу. 2. ауыс. Жүйесіздеу, бытыраңқы.

ШАШЫРАНДЫЛЫҚ зат. Бытыраңқылық, жүйесіздік.

ШАШЫРАҢҚЫ сын. 1. Аздап шашыраған, сирек орналасқан, шоғырланбаған. 2. ауыс. Жүйесіз, бытыраңқы.

Шашыраңқы элементтер. хим. Жеке өз минералдарын түзбейтін химиялық элементтер.

ШАШЫРАҢҚЫЛЫҚ зат. Бытыраңқылық, шашырандылық.

ШАШЫРАҢҚЫРА= ет. Бет-бетімен тарап кету, бытыраңқырау.

ШАШЫРАҢҚЫРАУ Шашыраңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШАШЫРАТ= ет. 1. Бытырату, басын біріктірмеу, шоғырландырмау. 2. Жинақтамау, әр нәрсені бір айту.

ШАШЫРАТҚЫ¹ зат. 1. Ұзын сабақты, басы бүршікті дәрі-дәрмектік қасиеті бар өсімдік. 2. <лат. cichorium> Бүйіктігі 20–150 см-дей, тамыры жуан, тік өсетін сабағының сыртын сиректеу тұқ басқан күрделі гүлділер тұқымдасына жататын бір, екі және көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШАШЫРАТҚЫ² зат. этн. 1. Мал күйлеген, шағылысқан кездегі жасалатын ырым, той.

2. Тоқты, шыбыш күйектен шыққанда қойшыға ырым қып беретін сыйлық.

ШАШЫРАТУ Шашырат етістігінің қимыл атауы.

ШАШЫРАУ¹ зат. әск. Бірыңғай жағдайда бір қарудан атыс (зымыран жіберу, бомба тастау) кезінде кейбір аяндарда (кейбір кеңістіктерде) снарядтардың, оқтардың, гранаттар мен бомбалардың тұсу нүктелерін (әуеде жарылуын) шашырату үдерісі.

ШАШЫРАУ² Шашыра етістігінің қимыл атауы; шашылу, төгілу.

Шашырау ауданы. әск. Атыс кезінде бір қондырғыдан атылған снарядтардың (оқтардың, гранаттардың) құлау нүктелері анықталатын алаң. **Шашырау ореолы.** геол. Кен орындарымен байланысты химиялық элементтер мөлшерінің геохимиялық фонмен салыстырғанда жоғары (кейде төмен) болып келетін табиғи түзілімдердің белдемдері.

ШАШЫС= ет. Шашырату, шашу, төгу, ыбырсытысу.

ШАШЫСУ Шашыс етістігінің қимыл атауы.

ШАЮ Шай етістігінің қимыл атауы. 1. Жуу, су тигізу. 2. саят. Бабына келтіру үшін арнайы тәсілдермен қыран құстың қаясын түсіру, ішін тазалау.

ШАЯ¹ зат. жерг. Тұқым сепкен кезде дәл сирек түсіп, егін шықпай қалаған жер.

ШАЯ² сын. жерг. Бойы аласа, өзі сирек шыққан (өсімдік).

ШАЯ³ сын. Ашуланшақ, ызақор.

ШАЯЛА= ет. жерг. Быртып бойы өспей қалу.

ШАЯЛАН= ет. жерг. Тырбып, өспей қалу.

ШАЯЛАУ¹ сын. Шақарлау, ызақорлау.

ШАЯЛАУ² Шаяла етістігінің қимыл атауы.

ШАЯЛЫҚ зат. Ызақорлық, шақарлық.

ШАЯН зат. зоол. <лат. astacus fluviatilis> Көпаяқты, денесі бунақ-бунақ, бунақаяқтылар типі, шаянтәрізділер класына жататын су қоймаларында тіршілік ететін жәндік.

Шаян тіл. Шағып алатын, улы тілді сөз.

ШАЯНБУНАҚ зат. Кекіренің бір түрі; түстік кекіре; емкекіре, укекіре.

ШАЯНДАЙ сын. Улы, ащы.

ШАЯНҚӨЗДІ сын. Жексұрын тигізді.

ШАЯНМОЙНАҚ зат. өс. Шаянбунақ, кекіренің бір түрі.

ШАЯНМОЙЫН зат. өс. сөйл. Жылан-тамыр.

ШАЯНОТ зат. бот. <лат. agaseae> Лиана, эпифий, кейде су өсімдіктер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШАЯНТӘРІЗДІЛЕР зат. зоол. <лат. crustacea> Тұиқы сұқоймаларда, теңіздерде көп тараған, денелерінің ұзындығы – 1–2 мм-ден 80 см-ге дейін жететін екі қос мұртшалары бар баскеуде және құрсақ бөлімінен тұратын буынақтылар типінің үлкен бір класы.

ШАЯНТЕКТЕСТЕР зат. зоол. **Шаян-тәрізділер.**

ШАЯНША үст. Шаян сияқты, шаянға ұқсас.

Шаянша шақты. Ащы тілмен шанышты, тілдеді, түйреді.

ШӘДДЕ [ар. شدة] сын. жерг. Ашушан, күйгелек.

ШӘДИТ зат. көне. Жоқтық, қайғы.

ШӘЖДЕ [ар. سجدة] зат. сөйл. **Сәжде.**

ШӘЙ¹ зат. сөйл. *Шай*.
ШӘЙ² о.д. *Кой-ешкіге айтылатын жекіру одагайы.*

Шәй деспеді [десіп көрмеді]. *Сөзге келіп ұрысады, ешкіммен түс шайыспады.*

ШӘЙГӨН зат. жерг. *Аққұман, шай қайнататын құман.*

ШӘЙКЕСЕ зат. жерг. *Шай ішетін кесе.*

ШӘЙЛА зат. жерг. *Жазда мал тұратын қамыстан, құрайдан, талдан жасалған күрке, қос қора.*

ШӘЙЛАН = ет. *Шай ішу.*

ШӘЙ-МӘЙ зат. жерг. *Шәй-най.*

ШӘЙНЕК зат. 1. *Шай қайнататын 3–4 литрлік ыдыс, шөүгім.* 2. жерг. *Шай шығаратын ыдыс, аққұман.*

ШӘЙПИ зат. өс. жерг. *Ермен, алабота, шырмауық сияқты арамшөптің бір түрі.*

ШӘЙ-ПҰЛ зат. сөйл. *Ұсақ-түйек нәрселер, шай мәзірі.*

ШӘЙП сын. жерг. *Шайнау, ашушаң, ұрысқақ, жанжал шығарғы.*

ШӘЙСАНДЫҚ зат. жерг. этн. *Шай жабдығын салып қоятын сандықша.*

ШӘЙТ о.д. *Кой-ешкіні қайтару одагайы.*

Шәйт демеді. *Үндемеді, біреуде-біреудің жұмысы болмады, қыңқ етмеді. Шәйт демеу.* *Үндемеу, біреуде біреудің жұмысы болмау, қыңқ етпеу.*

ШӘЙ-СЕКЕР зат. жерг. *Шай-қант, шай жабдық.*

ШӘЙ-ШАМАЛАҚ зат. жерг. *Шай-най, шай-шақты.*

ШӘЙ-ШӘЙЛА = ет. *Шәй, шәй деп қойды қайыру.*

ШӘЙ-ШӘЙЛАУ *Шәй-шәйла етістігінің қимыл атауы.*

ШӘЙШӨП зат. жерг. *Шайға түсі құсас жатырақты шөп.*

ШӘЙЫМ: *шәйымға келтірмеді. Шыдатпады.*

ШӘЙІ зат. *Үлбіреген жібек мата. // Нәзік, жұқа.*

ШӘЙІР зат. сөйл. *Шайыр.*

ШӘЙІТ зат. діни. *Шейіт.*

ШӘҚ [ар. شاق] зат. *Күмән, күдік, шүбә.*

Шәк келтірмеді. *Ешбір күдік келтірмеді, шүбәланбады.*

ШӘҚКІ сын. жерг. *Нашар, өнімсіз.*

ШӘҚРАТ зат. көне. *Кәсіби әскери қызмет.*

ШӘҚСІЗ сын. жерг. *Шүбәсіз, күмәнсіз, кәміл, қалтқысыз.*

ШӘҚ-ШӘҚ зат. тамақ. *Шай дастарқанына арналған, майға құырылған, қытырлақ, балға шыланған тәтті тағам.*

ШӘҚ-ШӘЛЕКЕЙ: *шәк-шәлекейін шығарды. Быт-шыт қылды.*

ШӘҚТЕН = ет. *Күдіктену, күмәндану, шүбәлану.*

ШӘҚТЕНУ *Шәктен етістігінің қимыл атауы.*

ШӘҚІЛ зат. экон. *Түрлі мерзімдегі депозиттік сертификат бойынша пайыздың түрлі мөлшерлемесін төлеуді ұсынатын банкдегі бағамдар, бағалар, мөлшерлемеле жиынтығы.*

ШӘҚІМЕ зат. қолөнер. *Зергерлік сайманың бір түрі.*

ШӘҚІРӘ зат. жерг. *Жас лақ.*

ШӘҚІРЛҚ зат. ескі кіт. *Шүкірлік, қанағат қылушылық, барға ырза болушылық, ырзалық.*

ШӘҚІРТ [ир. شاکرت] зат. 1. *Медреседе оқитын оқушы.* 2. *Мектепте тәлім-тәрбие алушы оқушы.*

3. *Ғалымдардың ақыл-кеңесімен, жетекшілігімен ғылыми еңбек жазушы, ізденуші.* 4. *ауыс. Ұстаздың жолын қуған, соның ісін алға апарушы үйренуші адам.*

ШӘҚІРТАҚЫ зат. жаңа. <лат. stipendium> *Жоғары, арнайы кәсіптік оқу орындарының белгілі бір санаттағы тәлімгерлеріне ай сайын ақшалай берілетін әлеуметтік төлемақы.*

ШӘҚІРТСІЗ сын. *Шәкірті жоқ,*

ШӘҚІРТТІК зат. *Шәкіртке лайық қылық, іс, әрекет.*

ШӘҚІРТШЕ үст. *Шәкіртке ұқсап, шәкірт сияқты.*

ШӘЛДУАР сын. жерг. *Ерке тотай.*

ШӘЛДҮРШ сын. жерг. *Сөзі, ісі тиянақсыз (адам).*

ШӘЛДІР зат. экспр. *Тиянақ-тұрлауы жоқ, берекесіз жан.*

ШӘЛДІР-БҮЛДІР сын. *Әр нәрсені шатыстырып-батыстырып жүретін, шатып-бұтты.*

ШӘЛДІРЛЕ = ет. *Бұтып-шатып, былдырлап сойлеу.*

ШӘЛДІРІК сын. *Бір нәрсені жете білмейтін, әр нәрсенің басын шалып, бұтып-шатып сойлей беретін (кісі).*

ШӘЛДІРІКТЕ = ет. *Әр нәрсені шатып-бұтып сойлеу.*

ШӘЛДІРІКТЕН = ет. *Әр нәрсені шатып-бұтып, беталды, жауапсыз сойлеу.*

ШӘЛДІРІКТЕУ сын. жерг. *Шәлкем-шалыс, жауапсыз.*

ШӘЛЕКЕЙ сын. *Шалағай.*

ШӘЛКЕ зат. жерг. *Қамыт, шлия.*

ШӘЛКЕМ сын. 1. *Күлтпеген жерден жағымсыз қылық көрсететін, теріс-қағыс сойлейтін.* 2. жерг. *Қате, жаңсақ, жаңылыс.*

ШӘЛКЕМДЕ = ет. жерг. *Егіннің бауын бір жерге жинау.*

ШӘЛКЕМДЕС = ет. *Сөзге келісу, ұрысу.*

ШӘЛКЕМДЕСУ *Шәлкемдес етістігінің қимыл атауы.*

ШӘЛКЕМДЕУ *Шәлкемде етістігінің қимыл атауы.*

ШӘЛКЕМ-ШАЛЫС сын. *Теріс-қағыс, кереғар.*

Шәлкем-шалыс келді. а) *Қарсы келді, келіспеді, қарсыласты.* ә) *Көңіліне келді, ауыр тиді.*

ШӘЛКЕМ-ШАЛЫСТАУ сын. *Араз-қураздау, қырбайлау.*

ШӘЛКЕМ-ШАЛЫСТЫҚ зат. *Қырғиқабақтық, араздық.*

ШӘЛКЕС сын. 1. *Асау, үйретілмеген.* 2. *ауыс. Қыңыр, сотқар.*

Шәлкес басты. *Қателесті, жаңылысты. Шәлкес кетті.* *Түсініспеді, қарсы келді. Шәлкес сөз. Қисық-қыңыр сөз.*

ШӘЛКЕСТЕН = ет. *Қиястану, қиқаю, қыңырлану.*

ШӘЛКЕСТЕНУ *Шәлкестен етістігінің қимыл атауы.*

ШӘЛКЕСТЕУ сын. 1. *Асаулау, бұғауға бағына қоймаған.* 2. *Қыңырлау, қырсықтау.*

ШӘЛКЕСТІК зат. *Қиқарлық, қиястық, шәлкем-шалыстық.*

ШӘЛКІ¹ зат. жерг. *Жағаға тоқтағанда қайықты байлайтын арқан.*

ШӘЛКІ² сын. жерг. *Шәлкес, қырсық, қыңыр.*

ШӘЛПЕЙ зат. өс. сөйл. *Сәлбен (тау беткейлерінде, тастақты жерлерде өсетін, биіктігі 30–70 см-дей, құрамында өфир майы болатын, дәрілік, көпжылдық шөптесін өсімдік).*

ШӘЛПИ зат. өс. жерг. *Суға қайнатып тұнбасын пайдаланатын шөптің бір түрі, шәлпей.*

ШӘЛПІ зат. өс. сөйл. *Шәлпей, сәлбен.*

ШӘЛТЕН елік. *Арық, тыриған адамның, малдың т.б. қиралап етіп қозғалғандағы қысқа қимылғын бейнелейтін сөз.*

ШӘЛТЕНДЕ = ет. *Қиқандау, бұлғақтау.*

ШӘЛТЕНДЕУ *Шәлтенде етістігінің қимыл атауы.*

ШӘЛТИ = ет. *Бойының қысқалығына қарамай шірену, қайқаю.*

ШӘЛТИО *Шәлти етістігінің қимыл атауы.*

ШӘЛТҮРІШ сын. жерг. *Шәлкес, қыңыр (адам).*

ШӘЛТҮРІШТІК зат. *Шәлкестік, қыңырлық.*

ШӘЛТІК зат. *Шәлтиіп қалған, бойы тапал адам.*

ШӘЛІ зат. *Әйелдердің басына жамылатын үлкен жылы орамал.*

ШӘЛҚ зат. *Теңіздің жағасындағы суға сұғына кіріп тұрған құрғақ жер, жал.*

ШӘЛІЛІ сын. *Шәлісі бар, шәлі салған.*

ШӘЛІЛІК сын. *Шәлі боларлық, шәліге лайық.*

ШӘМБЕ зат. жерг. *Қайнатқан шайдың қалған қалдығы, шам.*

ШӘМБІЛ зат. тамақ. *Құс етінің ішіне картоп салып, қою-сұйығы бірдей құырылып жасалатын сорпа.*

ШӘМПІШ зат. өс. жерг. *Саңырауқұлақ.*

ШӘМСІ [ар. شمسی] зат. ескі кіт. *Күн.*

ШӘНИ = ет. *Паңсынып шірену, қайқаю.*

ШӘНИО *Шәни етістігінің қимыл атауы.*

ШӘН-САУҚАТ зат. сөйл. *Сән-салтанат.*

ШӘНТИ = ет. экспр. *Бойы тапал адамның шіреніп отыруы, тұруы.*

ШӘНТИО *Шәнти етістігінің қимыл атауы.*

ШӘНТІК сын. экспр. *Шәнтиген, шәниген.*

ШӘНШӘРҮЙ зат. жерг. *Қазан жаққа тігіп қоятын тік уықты, сүйір төбелі кішкене қосалқы киіз үй.*

ШӘНІ зат. ескі кіт. *Шен, дәреже.*

ШӘНІК зат. жерг. *Өріктің сүйегі.*

ШӘҢГЕ¹ зат. жерг. тамақ. *Арасына ет салып табаға көмген нан.*

ШӘҢГЕ² зат. жерг. *Ирек-ирек болып сырма бораннан кейін түскен шыыр қар.*

ШӘҢГЕК зат. 1. этн. *Малды іліп соятын аспа ілмек ағаш.* 2. *Дүкендегі ет іліп қоятын басы қайырылған темір.* 3. *Тармақтала өскен бұтақтары бар қатты ағаштан, еліктің мүйізінен немесе темірден жасалған аспа.* 4. *Майда-шүйде заттарды іліп қою үшін қабырғаға не үйдің төбесіне бекітілген, қозғалып тұратын ағаш.*

ШӘҢГІРЛЕ = ет. *Шәңгір-шәңгір ету, шәңкілдеу.*

ШӘҢГІРЛЕУ *Шәңгірле етістігінің қимыл атауы.*

ШӘҢГІШ зат. өс. сөйл. *Шәңкіш (ұшқат тұқымдасына жататын жемісті бұта өсімдігі).*

ШӘҢК елік. *Кенеттен шаңқ ете қалған жіңішке дыбысты білдіретін сөз.*

ШӘҢКІЛДЕ = ет. 1. *Шаңқ-шәңк еткен үн шығару, ұру.* 2. *ауыс. Шаңқыдан сойлеу, дауыс көтеру.*

ШӘҢКІЛДЕК сын. *Шаңқ-шәңк еткен, шәңкілдеген.*

ШӘҢКІШ зат. өс. <лат. viburnum> *Ұшқат-тар тұқымдасына жататын бұта немесе аласа ағаш түріндегі өсімдік туысы.*

ШӘПЕТІ сын. *Үлкен де емес, кіші де емес, шағын.*

ШӘПШӨР зат. жерг. *Сандал сияқты аяққым.*

ШӘР зат. ескі кіт. *Шаһар.*

ШӘРБАТ [ар. شربت] зат. 1. *Жүзім суы, шырыны.* 2. *ауыс. Тәтті дәм. // Шырынды, шырыны мол.* 3. *Қасиетті су, тәтті сусын.* 4. *ауыс. Жан саясы, рақат.* 5. *ауыс. Саф, таза ауа.*

ШӘРБАТТАЙ сын. *Шәрбат сияқты, шәрбат тәрізді.*

ШӘРБАТТЫ сын. *Бал татыған, тәтті.*

ШӘРБАТШЫ зат. *Шәрбат дайындаушы.*

ШӘРГЕЗ сын. *Шәлкес, шалыс, қыңыр, қырсық.*

Шәргез келді. *Қарсы болды, келіспеді.*

ШӘРГЕЗДІК зат. *Қыңырлық, қырсықтық.*

ШӘРГІЛТЕК зат. жерг. *Кішкентай.*

ШӘРГІ зат. ескі кіт. *Шарғағат.*

ШӘРДӘРІ зат. *Емдік қасиеті мол, ем болатын дәрі; бірнеше дәрінің қосындысы.*

ШӘРДӘРІЛЕ = ет. *Дәрі-дәрмек жұмсап, жақсылап емдеу.*

ШӘРДӘРІЛЕУ *Шәрдәріле етістігінің қимыл атауы.*

ШӘРИКСІЗ сын. ескі кіт. *Тең келмейтін, бірдей болмайтын, өзімен қатар түспейтін.*

ШӘРКЕ зат. *Ірі қараның терісінен, көннен жасалған өкшесіз, жеңіл аяққым, шоқай.*

ШӘРКЕЙ зат. сөйл. *Шәрке.*

ШӘРКЕЛІ сын. *Шәрке киген, шәркесі бар.*
Шәркелі байпақ. Сыртынан өзг терісінен – көннен тігілген шарқай, ішінен байпақ киілетін аяқкүйім.

ШӘРЛЕНУ зат. Қалаға шоғырландыру, урбандану, қалалану.

ШӘРЛІ сын. Қалалы, шаһарлы.

ШӘРМЕШ зат. жерг. Ұрлық істейтін адам.

ШӘРМІК сын. жағымсыз. Қарны шәр-миген.

ШӘРШ зат. жерг. Мойынорағыш.

ШӘРТЕК зат. жерг. Шартпақ, адам бойынан биік төрт бағанаға арқалықтар тастап, үстің қамыспен жапқан, айналды ашық баспа.

ШӘРТІК сын. Қарны шығыңқы, боққарын.

ШӘРІМ¹ зат. жерг. Сыйымдылығы екі үш литрлік ыдыс.

ШӘРІМ²; шәрім жер. Шөбі шүйің, отты жер.

ШӘТЕК зат. жерг. Ауыртпақ, кергі қауғаны суға батыру және керіп тұру үшін қолданылатын темір.

ШӘТЕН зат. жерг. Қозы, лақты қамайтын кішкене қора.

ШӘТКІ зат. жерг. Жылдам, шатшаң.

ШӘТ-ШӘЛЕКЕЙ: шәт-шәлекейін шығарды. Быт-шыт қылып, берекесін алды.

ШӘУ¹ сын. саят. Қыран құстың қартайып, жұдеп, қайраты азайған шағы.

Шәу тартғы [болды]. Мосқал тартты, қар-тайды.

ШӘУ² елік. Иттің үргеніне ұқсас жіңішке қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Шәу етті. Ит шәңкілден, үрді.

ШӘУГІМ зат. Бүйірлі келген, шүмекті, тұтқалы шай қайнататын ыдыс.

ШӘУЕТ зат. биол. <грек. sperma> Аталық жыныс безі – ең түзетін сперматозоидтер мен қосалқы жыныс бездері бөлетін спермоплазмадан тұратын тұқымдық сұйық.

Шәует түзілу. биол. <грек. spermatogenesis> Аталық жыныс жасушаларының даму үдерісі. **Шәует шығару.** физиол. <лат. ejaculatio> Сперматозоидтар мен қосалқы жыныс бездері шырынының еркектің жыныс мүшесінен ытқып сыртқа шығуы.

ШӘУШЕК зат. жерг. Шүңғыл аяқ (ыдыс).

ШӘУКЕНШЕК зат. жерг. Шүңғыл кішкентай табақ.

ШӘУКИ= ет. Шүмшио, қушио.

ШӘУКИТ= ет. Жымырайту, мыжырайту.

ШӘУКИТУ Шәукиит етістігінің қимыл атауы.

ШӘУКИЮ Шәуки етістігінің қимыл атауы.

ШӘУКІЛДЕ= ет. саят. Құстың қатты дауыстап мазасыдануы.

ШӘУКІЛДЕК зат. зоол. Көлді жерде жүретін құс.

ШӘУКІЛДЕС= ет. Адамдардың бір-бірімен шүйіркелесіп сөйлесуі.

ШӘУКІЛДЕСУ Шәукілдес етістігінің қимыл атауы.

ШӘУКІЛДЕУ Шәукілде етістігінің қимыл атауы.

ШӘУҚАРҒА зат. зоол. <лат. corpus monedula> Денесінің ұзындығы 33 см, қанатын жайғанда ұзындығы 65 см, әрбір қанаты – 22 см, құйрығы – 13 см, салмағы 150–200 г болып келетін арқасы қара, металл сияқты жылтыр, бауыры сұр қара, аяғы қызыл түсті торғайтәрізділер отряды, қарға тұқымдасына жататын құс.

ШӘУЛЕ зат. тамақ. Майы мен еті аздау, күріштен пісірілген дәмді тағам.

ШӘУЛІ¹ зат. этн. Қазандағы піскен ет пен қамырды сүзіп алатын құрал көкпір, тесік ожау.

ШӘУЛІ² зат. зоол. Бүркіттің аталығы.

Шәулі құс. саят. Қыран құстардың аталығы.

ШӘУУӘ [ар. شوال] зат. діни. Ислам күнтізбесі бойынша рамазаннан кейінгі ай.

ШӘУ-ШӘУ од. Шаңқылдаған, шіңк-шіңк еткен иттің дыбысы.

ШӘУШИ= ет. Шүмшио, қушио; шәукио.

ШӘУШИЮ Шәуши етістігінің қимыл атауы.
ШӘУШЫМЫЛДЫҚ зат. өс. сөйл. **Жәу-шымылдық.**

ШӘУЛІ¹ зат. өс. жерг. **Қымыздық.**

ШӘУЛІ² зат. Шәу-шәу етіп үрген дыбыс.

ШӘУЛІДЕ= ет. Шәу-шәу етіп ұру, дыбыстау.

ШӘУЛІДЕК сын. Шәу-шәу етіп үрген, шәуілден қалған.

ШӘУЛІДЕС= ет. 1. Шәуілден ұру. 2. Шәу-шәу етісу, шұлау.

ШӘУЛІДЕСУ Шәуілдес етістігінің қимыл атауы.

ШӘУЛІДЕТ= ет. Шәу-шәу еткізу.

ШӘУЛІДЕТУ Шәуілдет етістігінің қимыл атауы.

ШӘУЛІДЕУ Шәуілде етістігінің қимыл атауы.

ШӘУЛІЖІ: шәуілжіге қақты. Ауызға қағып тоқтатты.

ШӘУЛІ зат. өс. жерг. **Қымыздық.**

ШӘУІМ зат. этн. жерг. Түбі тікше келген кішкене шойын қазан.

ШӘУІП-ШӘУІП од. Сыйр малын суаранда айтылатын шақыру одағайы.

ШӘУІШ зат. Су жағасында жаңа ғана іліккен жұқа қабыршақ мұз, қата бастаған мұз.

ШӘҒӘР зат. ескі кіт. **Шаһар.**

ШӘҒИ [ар. شاهی] сын. көне. Асыл, текті.

ШӘҒИД зат. діни. **Шәйіт** (Құдай жолында құрбан болушы).

ШӘҒИЗАТ сын. көне. Асыл текті жан.

ШӘШКЕ зат. Тамақ құятын кішірек ыдыс.

ШӘШКЕЛЕП үст. Шәшке-шәшке етіп.

ШВЕД зат. Ұлт, Швецияның негізгі халқы.

Швед тілі. Шведтердің ұлттық тілі, Швецияның ресми тілі, сондай-ақ Финляндияның екінші мемлекеттік тілі.

ШВЕЛМЕР зат. спорт. Альпинизмде тасқа бекітілетін қазық түрі.

ШЕ шылы. Сұраулық шылау.

ШЕБДЕ= ет. жерг. Шамалау, долбарлау.

ШЕБДЕУ Шебе етістігінің қимыл атауы.

ШЕБЕР зат. 1. Қолынан іс келетін өнерпаз адам, ісмер, ұста. // Еш кемшілігі жоқ, мінсіз. 2. ннф. Көптеген Windows бағдарламаларында тұтынушыдан мәліметтер сұрай отырып, керекті әрекеттер тізбегін қатесіз әрі жылдам орындауға көмектесетін саппаушы шағын ішкі бағдарламалар.

Шебер жігіт. Он саусағынан өнер тамған, істің көзін таба білетін, ісмер жігіт. **Шебер қол.** Өнерлі адам.

ШЕБЕРШӨП <лат. brachypodium> зат. өс. Көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШЕБЫЛ зат. жерг. Жол, қара жол.

ШЕБЕРЛЕ= ет. Шебер қалыпқа келтіру, мәнерлеу, әдемилеу.

ШЕБЕРЛЕН= ет. Маманданып төселу, машықтану.

ШЕБЕРЛЕНДІР= ет. Мамандандыру, машықтандыру.

ШЕБЕРЛЕНДІРУ Шеберлендір етістігінің қимыл атауы.

ШЕБЕРЛЕНУ Шеберлен етістігінің қимыл атауы.

ШЕБЕРЛЕУ Шеберле етістігінің қимыл атауы.

ШЕБЕРЛІК зат. Іскерлік, ұсталық, өнерпаздық.

ШЕБЕРХАНА зат. Бұйым дайындап шығаруға арналған үй, орын.

ШЕВИОТ [ағыл. cheviot] зат. Сыртқимдік жүннен жасалған жеңіл мата.

ШЕГЕ зат. 1. Ұрар жағында қалтақшасы бар, үшкір келген ұзын жіңішке темір. 2. Қарапайым бекіту құралы.

Шеге тию. Шеге мен тағаның үйлеспейінен аттың аяғына шегенің батуы.

ШЕГЕАТ зат. этн. Құдандалықты бекіту үшін істелетін жоралғы.

ШЕГЕБИ зат. этн. көне. Дауды бекітетін, шешім айтар ықпалды би.

ШЕГЕДІ сын. 1. Шеге сияқты, шеге тәрізді. 2. ауыс. Мықты, қатты, өткір.

ШЕГЕДЕК зат. жерг. Қаймақшып қатқан жұқа мұз қабаты.

ШЕГЕКӨЗ зат. Тағаның шеге қағатын тесігі.

ШЕГЕЛЕ= ет. 1. Бір нәрсені шықпастай етіп, шегемен қағып, бекітіп тастау, шеге қағу. 2. ауыс. Тапжылтпау, мықтау, мығымдау.

ШЕГЕЛЕН= ет. 1. Шеге қағылу, бекітілу. 2. ауыс. Нық орналасу, мығым орын табу.

ШЕГЕЛЕНУ Шегелен етістігінің қимыл атауы.

ШЕГЕЛЕТ= ет. Шеге қақтыру, жөндеу.

ШЕГЕЛЕТУ Шегелет етістігінің қимыл атауы.

ШЕГЕЛЕУ Шегеле етістігінің қимыл атауы.

ШЕГЕЛЕУЛІ сын. Шегелеп қойған, бекітілі, шегеленген.

ШЕГЕЛІ сын. Шеге қағылған, шегесі бар.

ШЕГЕЛІК зат. Шеге тұратын, қағылатын орын.

ШЕГЕН зат. Шегендейтін құрсау тас, қима ағаш, өрме тал.

Шеген аула [қора]. Екі жағы балшықпен сыланған қамыстан жасалған қора. **Шеген үй.** Балшықпен сыланған қамыстан салынған үй.

ШЕГЕНДЕ= ет. 1. Құдықтың ішін аашпен яки таспен өру, құрсаулап тастау. 2. ауыс. Орнын толтыру, жамап-жақсау.

ШЕГЕНДЕЛ= ет. Құдықтың ішінің таспен не ағашпен өрілуі, құрсаулануы.

ШЕГЕНДЕЛУ Шегендел етістігінің қимыл атауы.

ШЕГЕНДЕУ¹ зат. сусар. <франц. cartage> Бұлақ және әртүрлі жерасты суларын жинайтын әдейі жабдықталған құрылыс инженерлік-техникалық ғимарат.

Шегендеу құбыры. кен. Сулы қабаттан болу үшін немесе ұңғыма қабырғаларын құлаудан сақтау және олардың ішіндегі жарықшақтар қуысына бұрғы қойыртпақтарының кірмеуі үшін ұңғыма ішіне сұғылып отырғызатын металл құбыр.

ШЕГЕНДЕУ² Шегенде етістігінің қимыл атауы.

ШЕГЕНДЕУЛІ сын. Шегенмен бекітілген, қоршалған.

ШЕГЕНДЕУШ зат. 1. көне. Құмды жерде қазылған құдықтың жан-жағынан талдан тоқып жасалатын, құмның суға түсуінен қорғап тұратын торлама. 2. лингв. Мәтіндегі күрделі фразалық тұтастық (абзацтар) арасын жалғап тұратын қысқырма сөздер.

ШЕГЕНДІ сын. Шеген салынған, шегені бар.

ШЕГЕНДІК сын. кен. Шегенге тән, шегенге қатысты.

ШЕГЕНҚҰДЫҚ зат. 1. сусар. Жерасты суларын пайдалануға арналған гидротехникалық құрылыс. 2. этн. Қазылған құдықтың төңірегі орылып, түбіне түсіп кетпес үшін, ішкі қабырғасы шыбық, сексеуіл, тас т.б. сол сияқты заттармен әдемилеп өрілген құдық.

ШЕГЕР= ет. 1. Арт жаққа қарай шегіндіру, кейін қайтару. 2. матем. Үлкен саннан аз санды алып тастау, азайту. 3. Бірден-бірге созу, кейінге жылжыту.

ШЕГЕРІ сын. Шеген салынған, шегені бар.

ШЕГЕРІЛ сын. кен. Шегенге тән, шегенге қатысты.

ШЕГЕРІЛУ Шегеріл етістігінің қимыл атауы.

ШЕГЕРІМ зат. экон. Тауарды сатушы от-кізім нарығын кеңейту және сату көлемін ұлғайту, жеке-кеден шығынды жабу мақсатымен түрлі сатып алушыларға кеңшілік жасайтын сома.

ШЕГЕШАПАН зат. этн. Құдандалықты бекіту рәсімі, шешім шығарушының белгісі.

ШЕГЕШІ зат. Шеге қағушы, шеге жасаушы.

ШЕГУ Шек етістігінің қимыл атауы; темекі тарту.

ШЕГІЛ= ет. Темекі тартылу.

ШЕГІЛ² = е. т. колөнер. *Өрнектелу, безендірілу.*

ШЕГІЛДЕК зат. өс. жерг. **Бұрметікен.**

ШЕГІЛТЕК зат. жерг. *Қурап, кеуіп қалған, қаудыраған шөп.*

ШЕГІЛҮ¹ *Шегілі* етістігінің қимыл атауы.

ШЕГІЛҮ² *Шегілі* етістігінің қимыл атауы.

ШЕГІМ¹ зат. сөйл. жерг. **Шекара.**

ШЕГІМ² шыл. сөйл. *Шейін, дейін.*

ШЕГІН = е. т. **1.** *Артқа қарай көткеншектен жылжыу, шегіншектеу.* **2.** *әск. Өз тұғырын беру, кейін жылжыу.* **3.** *Жылыстау, ығысу.* **4.** *ауыс. Кері кету.* **5.** *ауыс. Қону, келісу.*

ШЕГІНДІ зат. Темекінің шегілгеннен кейін қалған қалдығы, тұқыл.

ШЕГІНДІР = е. т. **1.** *Кейін қарай ығыстыру, жылжыту.* **2.** *Тықсырта қуу, кейін ысыру.*

ШЕГІНДІРУ *Шегіндір етістігінің қимыл атауы.* **1.** *Кейін жылжыту.* **2.** *Кейін ысыру.*

ШЕГІНДІРЛІ = е. т. *Тықсырта қуылу, шегіншектету.*

ШЕГІНДІРЛҮ *Шегіндіріл етістігінің қимыл атауы.*

ШЕГІНТ = е. т. **1.** *Шегіндіру, кейін қарай ығыстыру.* **2.** *әск. Тықсырту, шегіншектету.*

ШЕГІНТУ *Шегінт етістігінің қимыл атауы.*

ШЕГІНҮ¹ зат. **1.** *әск. Қарсыластың басым күйінің соққысынан шығу мақсатында жүргізілетін әскерлер маневрі, келесі іс-қимылға тиімді жағдай табу, уақытты үту және басқа бағыттардағы іс-қимыл үшін құштерді босату қимыл әрекеті.* **2.** *инф. Бағдарламадаудың диалогтық редакторлары мен жүйелерінде – алдыңғы команданың (бірнеше команданың) орындалу нәтижесін болдырмайтын және өңделетін айнымалының немесе мәтіннің қалып-күйін қалтына келтіретін әрекет.*

ШЕГІНҮ² зат. спорт. Тізгінді қолына алған бөсекелесін шаршатқу мақсаты мен қорғаныс тактикасына көшіп спортшының (команданың) уақытша позициясын беру әдісі.

ШЕГІНҮ³ *Шегін етістігінің қимыл атауы.* **1.** *Артқа қарай шегіншектету.* **2.** *әск. Кері жылжыу, позициясын беру.* **3.** *ауыс. Райынға қайту, айну.*

Шегінү жолағы, *әск. Шегінуді жүзеге асыру үшін бірлестік (құрама) тағайындайтын жергілікті жер жолағы.*

ШЕГІНШЕК¹ зат. вет. *Мал ауруының бір түрі.*

ШЕГІНШЕК² сын. *Көткеншек, жасқаншақ.*

ШЕГІНШЕКТЕ = е. т. **1.** *Көткеншектету, шегінү.*

2. *Ыңғайсыздану, кейін тартыну.*

ШЕГІНШЕКТЕУ = е. т. *Шегіндіру, тартындыру.*

ШЕГІНШЕКТЕТУ *Шегіншектет етістігінің қимыл атауы.*

ШЕГІНШЕКТЕУ *Шегіншекте етістігінің қимыл атауы.*

ШЕГІНШЕКІРЕ = е. т. *Шегіне түсу, аздап көткеншектету, шегіншектеніңіреу.*

ШЕГІНШЕКІРЕУ *Шегіншектеу етістігінің қимыл атауы.*

ШЕГІНІС зат. **1.** *Алған беттен кейін қайту, райдан қайту, айну.* **2.** *инф. <ағыл. indent> Жолдың сол жақ шекарасынан оңға ығыстырыла орналасқан символға дейінгі кеңістік, яғни азат жол алдындағы өріс.* **3.** *инф. Беттің өрісі мен берілген мәтін жолының басы немесе соңы арасындағы кеңістік.* **4.** *инф. Басты командаларды ерекшелейтіндей етіп бағдарлама командаларын жазу.*

Шегініс жасады. *Кері шегінді, шегіншектеді.*

ШЕГІНІС = е. т. **1.** *Кейін шегіншектесу, кері жылжысу.* **2.** *әск. Позицияларын беріп, кейін кету.* **3.** *ауыс. Егесу, ерегісу.* **4.** *ауыс. Тайсал, жалтақтау.*

ШЕГІНІСУ *Шегініс етістігінің қимыл атауы.*

ШЕГІР сын. *Сарғылт, сарғыш түсті.*

Шегір көз. *Сарғыш келген көз.*

ШЕГІРГҮЛДЕР зат. өс. <лат. viola> *Шегіргүл тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер, кейде шала бұталар.*

Шегіргүл тұқымдасы. бот. <лат. violaceae> *Қос жарнақты, шөптесін өсімдіктер, кейде бұта, шала бұталар.*

ШЕГІРЕЙ = е. т. *Көзбен тесірейіп қарау, тесілу.*

ШЕГІРЕЙТ = е. т. *Тесіле қарау, тесірейту.*

ШЕГІРЕЙТУ *Шегірейт етістігінің қимыл атауы.*

ШЕГІРЕН зат. этн. *Ешкі мен қой терісінен жасалатын, бетінде бұдыры бар жұмсақ былғары.*

ШЕГІРЕН *Шегірей етістігінің қимыл атауы.*

ШЕГІРЛЕН = е. т. *Шегір тарту.*

ШЕГІРЛЕНУ *Шегірлен етістігінің қимыл атауы.*

ШЕГІРЛЕНУ сын. *Шегір тартқан, тарғылдау.*

ШЕГІРТАРЫ өс. жерг. *Тарының азғын түрі, күрмек.*

ШЕГІРТКЕ зат. **1.** *Шырылдақ дауысты секіріп жүретін қос қанатты жәндік.* **2.** *зоол. <лат. tettigoniodea> Тікқанатты жәндіктер отрядының қысқамұрттылар тармағына жататын жәндік.*

Шегірткенің айғырындай. *Кіп-кішкене болып алып, қыдырдап ақылсынатын адам туралы айтылады.*

ШЕГІРТКЕДЕЙ сын. *Шегіртке сияқты, шегіртке тәрізді.*

Шегірткедей қаптаған. *Қалың, сансыз көп.*

ШЕГІРТКЕШЕ үст. *Шегірткеге ұқсап.*

ШЕГІРШІН зат. өс. <лат. ulmus campestris> *Діңінің қабығы күңгірт сұр, қабыршақ тәрізді, жапырағының ұзындығы 6–12 см, ені 3–6 см, түкті жапырақ сабағының ұзындығы 4–8 мм болып келетін, қарааша тұқымдасына жататын өсімдік, қатты, биік ағаш.*

ШЕГІС = е. т. *Темекі тартысты, шылым тартысты.*

ШЕГІСУ *Шегіс етістігінің қимыл атауы.*

ШЕДУЛА зат. экон. *Бөлектеме, салық салу кезінде табыс көздері бөлінетін разрядтар.*

ШЕДУЛАЛЫҚ сын. экон. *Бөлектемеге, шедулаға қатысты.*

Шедулалық табыс салығы. экон. *Бөлектемелі табыс салығы.*

ШЕДІРЕЙ = е. т. *Едірею, делдио; шетірей.*

ШЕДІРЕМ: *шедірем қал. қарғ. Әдірем қал, адыра қал.*

ШЕДІРЕЮ *Шедірей етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЕЛИТ зат. хим. *Тұсі сұр, сары, қоңыр, кейде түссіз, сызығы ақ, жылтырлығы майдай, алмастай, вольфраматтар класына жататын минерал.*

ШЕЖІРЕ [ар. شجرة] зат. **1.** *Тарихи оқиғаларды жазып отыратын жылнама.* **2.** *ғыл. Халықтың шығу тегін, таралуын баяндайтын тарих ғылымының тармағы.* **3.** *ауыс. Көпті көрген, көп білетін адам.*

Шежіре боп кетті. *Шешен болды, ұзақ сөйледі.*

Шежіре тілі. *Халықтың, ру-тайпаның, ата-бабаның шығу тегін, тарихын баяндайтын ауызекі не жазба шежірелердің өзіндік тілі; ата-тегін баяндайтын тарихи сөз.*

ШЕЖІРЕДЕЙ сын. *Шежіре сияқты, шежіре тәрізді.*

ШЕЖІРЕЛЕ = е. т. *Шежіре қылып айтып беру.*

ШЕЖІРЕЛЕУ *Шежіреле етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЖІРЕЛІ сын. *Шежіреге толы, тарихы мол.*

ШЕЖІРЕЛІК зат. *Көп білетіндік, бәрін есте ұстаушылық.*

ШЕЖІРЕШІ зат. **1.** *Халықтың өткен тарихын, тұрмыс-тіршілігін ауызша таратып, ұрпақтан ұрпаққа жеткізуді.* **2.** *Көпті көрген, тарихи оқиғаларды көп білетін адам.*

ШЕЖІРЕШІЛ сын. *Шежіре айтқыш, шежіреқұмар.*

ШЕЖІРЕШІЛДІК сын. *Шежірешіл болушылық.*

ШЕЗЛОНГ [франц. chaise longue] зат. *Жантайып жатуға болатын, отырғышы ұзыншалау, жазылып-жиналуды жеңіл кресло.*

ШЕЙПИНГ [ағыл. body shaping] зат. спорт. *Басты мақсаты дененің саулығын жақсарту мен сұлу мүсінді қалыптастыру болып есептелетін дене тәрбиесі мен денсаулықты түзедің философиялық жүйесі.*

ШЕЙР-ДРАФТ: *шейр-драфт шот. экон. Несие одақтарында салымшыларға пайыз әкелетін және чектерді төлем төлеу үшін жазуға мүмкіндік беретін чектік салым.*

ШЕЙХ [ар. شیخ] зат. діни. *Діни қайраткерлерге, діни пәндер білімпаздарына, сопылық бауырластықтар мен сауда-қолөнер серіктестігі басыларына, ұстаздарға қатысты айтылатын құрметті атақ.*

ШЕЙХЫ: *шейхы әл-ислам* [ар.] діни. *Лауазым, ислам ақсақалы мағынасындағы құрметті атақ ретінде факихтерге, сопыларға берілген атақ.*

ШЕЙН шыл. *Бір нәрсең шегін көрсететін демеулік шылау; дейін.*

ШЕЙТ [ар. شهيد] зат. діни. **1.** *Дін жолында құрбан болған адам.* **2.** *Ақ өлім; елінің құрбаны болған адам.*

Шейт болды. діни. *Дін жолында жанын тида қылды, хақ, адалдық жолында өлді; дін жолында құрбан болды.* **Шейт кетті.** *Құрбан болды, тосыннан жан тапсырды.*

ШЕК¹ зат. **1.** *Бір нәрсең жеткен жері, аяқталып таусылар шекарасы.* **2.** *Белгілі мөлшер, шама, меже.* **3.** *матем. Математиканың негізгі ұғымдарының бірі.*

Шегі жоқ [шек бар ма?]. *Сансыз, өте көп, шексіз.* **Шегінен аса алмады.** *Шамадан шықпады.* **Шек қойды.** *Белгілі бір меже қойды.* **Шектен асты [шықты].** *Асқынды, шамадан тыс кетті.* **Шектен тыс.** *Тым көп, шамадан тыс, ерекше.* **Шектен шығып кету.** *спорт. Жеңіл атлетикада спорт құралын лақтыру немесе секіру кезінде спортшы денесінің немесе киімінің доңгелек сызықтың (тіреуіштен, белгіден) шегінен тыс кетуі.* **Шек шыққан.** *Оаш кеткен, оңашаланған.*

ШЕК² зат. *Күмән, күдік, шүбә.*

Шек келтірмеді. *Дау-дамайы жоқ, күмәнсіз, даусыз.*

ШЕК³ зат. сөйл. **Шек.** **1.** *Адамның, малдың, хайуанаттардың ас қорытатын мүшелерінің бірі.* **2.** *Мал ішегінен, тарамыстан ширатылған, домбыраға таққанда үн шығаратын жіп.*

Шегі қатты [түйілді]. *Қатты күлді. Шегі шұрқырады. Қарғы ашты.*

ШЕК⁴ зат. этн. *Құрбан айттың алдыңғы күні о дүниелік болған туыстарына арнап берілетін ас.*

ШЕК⁵ о.д. *Ешкі малын қайыру, тоқтату ишараты.*

ШЕК = е. т. **1.** *Бір нәрсеге өрнек түсіру, кестелеу.* **2.** *Темекіні ішке қарай тарту, сору.*

ШЕКАРА зат. **1.** *Аумақтық жағынан бір-біріне шектесіп жатқан жер.* **2.** *Шек, меже.* **3.** *инф. <ағыл. boundary> Қандай да бір шаманы өзгертілу межесі.* **4.** *саяси. Қандай да бір мемлекеттің әлемдік қауымдастық мойындаған, жер ауқымының басқа мемлекеттермен шектескен сыртқы межесі.*

Шекара әскерлері. *әск. Мемлекеттік шекараны күзету мен қорғауға, елдің егемендігі мен аумақтық тұтастығына қол сұеушылық, әрекеттерінің жолын кесуге арналған арнайы әскерлер.* **Шекара демилитарландырылуы.** *әск. Халықаралық келісімшарттар негізінде шекараға жанасып жатқан қарулы күштерді жер аумағынан шығару және осы аймақтағы бекіністер мен құрылыстардың салынуына тыйым салу.* **Шекараны анықтау.** *әск. Шекараны делимитацялау, келіссөз жолымен мемлекеттік шекараның шебін айқындау, оның өтетін шегін саптампау, картаға түсіру, халықаралық шартқа тиісті шарттарды енгізу.* **Шекараны қайта межелу.** *әск. Шекараны реде-маркациялау – халықаралық құқықта – мемлекет-*

тік шекараның белгіленген шебін бірлесіп тексеру және қажет болған жағдайда жергілікті жерлерде қираған шекаралық белгілерді қалпына келтіру немесе жаңа шекаралық белгілер орнату, бір үлгідегі белгілерді екінші үлгідегі белгілермен ауыстыру, қосымша белгілер орнату. **Шекараны межелеу.** әск. Шекараны демаркациялау, жергілікті жердегі мемлекеттер теңе-теңдік негіздерде құратын бірлескен комиссиялардың шекараны анықтау туралы халықаралық-құқықтық құжаттардың (шарттар, карталар, шекараның сипаттамалары) негізінде жергілікті жерлерде оларды арнаулы шекаралық белгілерін таңбалай отырып, мемлекеттік шекара шебін анықтау.

ШЕКАРАЛАС сын. 1. Шекаралары шектес, қанаттас. 2. Іргелес, қоныстас. 3. ауыс. Қатарлас.

ШЕКАРАЛЫҚ сын. Шекарамен байланысты, шекараға қатысты.

Шекаралық баға. экон. Елдің шекарасында немесе келген портта сатуға түскен тауардың бағасы, яғни экспорт үшін FOB баға және импорт үшін СИФ баға. **Шекаралық демилитаризация.** әск. Халықаралық келісімшарттар негізінде шекараға жанаспай жатқан ер аумағынан қарулы күштерді шығару және осы аймақтағы әскери бекіністер мен құрылыстарды жою. **Шекаралық қабат.** хим. Тұтқыр сұйықтық (газ) ішінде қозғалған қатты дене бетінде немесе темпратурасы, химиялық құрамы және жылдамдығы әртүрлі екі сұйықтықтың шекарасында пайда болатын өте жұқа сұйықтық (газ). **Шекаралық өзендер.** әск. Мемлекеттік шекарадан өтетін өзендер. **Шекаралық тәртіп.** әск. Шекаралық аймақ пен шекаралық өңірде азаматтардың келу, уақытша болу, тұру, жүріп-тұру тәртібін, жұмыстар жүргізу, кеме тұрақтарында, айлақтарда, өздігінен жүретін және өздігінен жүрмейтін кемелер мен мұз арқылы жүруге арналған құралдар аялдайтын орынжайларда есеп жүргізу және ұстау, ішкі суларында жүзу және қозғалу тәртібі.

ШЕКАРАШЫ зат. Шекара күзетінде әскери қызмет атқаратын адам.

ШЕКАРАШЫЛЫҚ зат. Шекарашыға тән міндет, қызмет.

ШЕКЕ зат. 1. Құлақ пен маңдай аралығындағы бас сүйектің бір бөлігі. 2. Белгілі бір заттың үстіңгі бір жақ бырышы. 3. этн. Ауыл ақсақалдарына, сыйлы қонақтарға берілетін, наурыз мерекесінде асылатын тамақ.

Шекеге шертілу. Ескерту алу, бет қайту. **Шекеден шықты.** Біл жерде аса суық су туралы айтылып тұр. **Шекесі зіркілдеді.** Басы ауырды. **Шекесі қызбады.** Көңілі толмады, мөз таппады. **Шекесі қызды.** а) Бірденеңе қол жетті, жетісті. ә) Егесуге, ерегесуге дайын тұрды. **Шекесінен қарады.** а) Қақшиды, жатырқады. ә) Кекиді, кекжиді, паңсынды. **Шекесінен отырды.** Тізесін жерге тигізіп отырды. **Шекесінен тыңдады.** Жүре тыңдады, құлақ аспады. **Шекесінен шертіп жүріп таңдады.** Ең жақсысын қалады. **Шекесіне тиді.** Тауы шағылып, беті қайтты. **Шекесіне шық етті.** Салқындық басына (шекесіне) дейін өтіп кеткендей болды, басы (шекесі) ауырды, тыз етті. **Шекесін қыздырды.** Жарылқады, мандытты. **Шекесін тегі.** Зығырданын қайнатты, ашыуна тиді. **Шекесін шылқытты.** Әл-ауқатын арттырды; мерейін өсірді. **Шекесі шылқ етті.** Жетісті, қарқ болды. **Шекесі шылқылдады.** Жарыды, жетісті, молшылыққа кенелді. **Шеке тамыры солқылдады.** Басы зепін ауырды.

ШЕКЕЙІН шыл. жерг. **Шейін.**

ШЕКЕЛДІК зат. этн. жерг. Жүгеннің кекілдігі, кекіл бастырғышы.

ШЕКЕЛЕ= ет. 1. Шекесінен ұрылау; шекесінен соққылау. 2. ауыс. Жоғарыдан қарау, менсінбеу.

ШЕКЕЛЕС= ет. Ерегісу, кықылжидісу.

ШЕКЕЛЕСУ Шекелес етістігінің қимыл атауы.

ШЕКЕЛЕТУ= ет. Шекесіне қию.

ШЕКЕЛЕТУ Шекелет етістігінің қимыл атауы.

ШЕКЕЛЕУ Шекеле етістігінің қимыл атауы.

ШЕКЕЛІ сын. Шекесі үлкен, шекесі шығыңқы.

ШЕКЕЛІК¹ зат. Шеке бітімі, шеке құрылысы.

ШЕКЕЛІК² зат. Баскіімнің шеке тұсы.

ШЕКЕЛЬ зат. қаржы. 100 агортқа тең, 1980 ж. Израиль фунтының орнына енгізілген Израильдің ақша өлшемі.

ШЕКЕМ¹ шыл. сөйл. Дейін, шейін.

ШЕКЕМ²: шекем болу. жерг. Сақтау, сақ болу.

ШЕКЕМҚОРАЗДАН= ет. жерг. Шекіреу, мардымсу.

ШЕКЕМТАС зат. этн. Бестаспен ойнайтын ойын, қақпатас.

ШЕКЕН зат. өс. жерг. **Қылиа.**

ШЕКЕР зат. 1. Майда қант, үлке қант; құм-шекер. 2. ауыс. Тәтті, дәмді нәрсе.

Шекермен тең [барабар]. Шекердей, көңілден шығатын. **Шекер татыды.** Көңілден шықты, ұнады.

ШЕКЕРДЕЙ сын. Шекер сияқты, шекер тәрізді тәтті.

ШЕКЕРҚАЙШЫ зат. этн. Қант қысқыш, қант шаатын құрал.

ШЕКЕРПАРА зат. кәс. Көк түсті, піскені сырттай белгісіз, көлемі кіші, торларының арасы кең, сыртына шырыны шығып тұратын қауынның бір түрі.

ШЕКЕТУ зат. этн. қолөнер. Белбеуге, жүген-құйысқанға, ер-тұрман, ат-өбзелге салатын зергерлік әшекей.

ШЕКЕТУЛІ сын. этн. қолөнер. Белбеу, ер-тұрман, жүген-құйысқан сияқты нәрселерге зергерлік әшекей салынаын, әшекейленген.

ШЕКИ= ет. Керденеу, паңсыну.

ШЕКИО Шеки етістігінің қимыл атауы.

ШЕККІ¹ зат. жерг. **Таразы.**

ШЕККІ² сын. Теріс, жөңсіз.

Шеккі емес. Қате болмас, дұрыс; жаман емес, сөлекеттігі жоқ. **Шеккі көрмеді [жорген жоқ].** Теріс таппады, тәуір деп есептеді.

ШЕККІЗ= ет. Шектіру, бастан өткеру.

ШЕККІЗУ Шеккіз етістігінің қимыл атауы.

ШЕККІЛ сын. жерг. Салмақты, таразы тартатын.

ШЕККІШ зат. жерг. Таразышы, безбенші, таразы тартушы.

ШЕККІШ: темекі шеккіш. Шылымқұмар, темекі тартқыш.

ШЕКЛІТОН зат. спорт. Антарктиданы зерттеген ағылшын ғалымының құрметіне аталған тауға шыққанда киетін аяққым.

ШЕКПЕЛЕН= ет. Қашалып шекілу.

ШЕКПЕН зат. 1. этн. Түйе, қой жүнінен иіріп, өрмекпен тоқылған шапанға ұқсас сыртқым. 2. ауыс. Атақ-дәреже, мансап.

ШЕКПЕНДІ сын. Шекпен киген, үстінде шекпен бар.

ШЕКПЕНШЕ зат. этн. Кішірек тігілген шекпен.

ШЕКПЕНШЕҢ сын. Шекпен ғана киген, шекпенмен жүрген.

ШЕКСІЗ сын. 1. Ұшы-құйры жоқ, кең-байтақ. 2. ауыс. Өте көп, мол. 3. ауыс. Өлшеусіз, қалтқысыз.

Шексіз аз шама. матем. Шегі нөлге ұмтылатын айнымалы шама. **Шексіз билік.** қоғ. саяс. Шектеусіз, барлық билік. **Шексіз үлкен шама.** матем. Абсолют шамасы белгілі бір мәнінен бастап алдын ала берілген кез келген үлкен оң саннан артық болатын айнымалы шама.

ШЕКСІЗДІК зат. 1. Ұшы-құйры жоқтық, біріне-бірі ұласып кете беретіндік. 2. матем. Математиканың әртүрлі салаларында кездесетін түсінік, негізінде «шексіздік» ұғымына қарама-қарсы ұғым.

ШЕКТЕ= ет. 1. Тежеу, ауыздықтау. 2. жерг. Қысқарту, азайту. 3. Шек қою.

Шектейін жақтау. инф. Мәтінде немесе графикада пайдаланылатын төртбұрышты кеңістік.

ШЕКТЕЙІН шыл. жерг. Дейін, шейін.

ШЕКТЕЛ= ет. 1. Қысқартылу, тежелу. 2. Шек қойылу, жол берілмеу.

ШЕКТЕЛУ Шектел етістігінің қимыл атауы.

1. Тежелу, қысқартылу, аспау. 2. Шек қойылу, жол берілмеу.

ШЕКТЕЛУШІЛІК зат. Шектеліп қалушылық.

ШЕКТЕЛІМ зат. экон. Адамның қандай да болса құқықтарына қойылатын шектеулі шарт; ценз.

ШЕКТЕМЕ зат. жерг. Талдан тоқып жасалған мал қора.

ШЕКТЕН= ет. Тежелу, бойын аулақ ұстау.

ШЕКТЕНУ Шектен етістігінің қимыл атауы.

ШЕКТЕС сын. Іргелес, шекаралас, көршілес.

ШЕКТЕС= ет. 1. Шегі бір жерден келу, шекараласу. 2. Қатарласу, қатар болу.

ШЕКТЕСТІК зат. Көршілестік, іргелестік.

ШЕКТЕСУ Шектес етістігінің қимыл атауы; жанжалдасу, шатақтасу, ұрысып-керісу.

ШЕКТЕУ¹ зат. 1. Шек, шекара, жеке. 2. инф. <ағыл. constraint, restriction> Компьютердің жұмыс істеу жылдамдығын шектейтін құрылғы немесе бағдарлама.

Шектеу сызықтары. әск. Ұрыс міндетін қою кезінде аға командир анықтайтын жергілікті жердегі шартты сызықтар.

ШЕКТЕУ² Шекте етістігінің қимыл атауы.

1. Ауыздықтау, тежеу. 2. Шек қою, жол бермеу.

Шектеуші сағы. хим. Процесс жылдамдығын тұтас анықтайтын сағы.

ШЕКТЕУЖИЕКТІК сын. кен. Мұнай жатынының шектеулері маңындағы белдемдерге орналасқан.

Шектеужиектік сумен тотығу. кен. Тотығу ұңғымалары мұнай жатынының шектеулері маңындағы белдемдерге орналастырылудымен сипатталатын сумен тотығу әдістерінің жеке тәсілі.

ШЕКТЕУЛІ сын. Тежеулі, өлшеулі.

Шектеулі айырымды есептеу. матем. Функцияның аргументтің зәдіксіз өзгердеі деп ұйғарылатын дифференциалдық есептеу мен интегралдық есептеуден өзгеше – аргументі дискретті болып өзгертетін функцияларды зерттейтін математика саласы.

Шектеулі акциялар. экон. Жай дивидендтер өкелетін, бірақ дауыс құқығын толық бермейтін немесе оны мүлдем бермейтін акциялар.

Шектеулі жауапкершілік. экон. Іске қаштал салған меншік иесі көсіпорын (фирма) пассивтері үшін тек өзі салған капитал мөлшерінде ғана жауапкершілік жүктелетін заңды ереже.

Шектеулі осу стратегиясы. экон. Инфляцияны ескере отырып, бұрынғы мақсат бейгезінде бекітілген стратегиялық балама.

Шектеулі шығындар. экон. Өнімнің қосымша өлшемін өндіру кезінде жұмсалатын қосымша шығындар.

ШЕКТЕУСЫРТТЫҚ сын. кен. Өнімді қойнауқат жатын шекарасынан сырт орналасқан.

Шектеусырттық алқан. кен. Өнімді қойнауқат түгелімен қойнауқаттық сумен қаныққан, жатын шекарасынан сырт орналасқан белдем. **Шектеусырттық белдем.** кен. Шектеусырттық алқан. **Шектеусырттық ұңғыма.** кен. Барланған мұнай және газ жатыны шектеуінің сырт өңірі аумағынан өнімді қойнауқатты тесіп өткен іздеу немесе барлау ұңғымасы.

ШЕКТЕУСІЗ сын. Шексіз, шегі жоқ, шектелмеген.

Шектеусіз ондық бөлшек. матем. Әрқашан келесі таңбасы болғанымен, ең соңғы таңбасы көрсетілмейтін ондық бөлшек түрінде жазылған сан.

ШЕКТЕУШІ зат. инф. <ағыл. delimiter>

1. Литерлік жолдың не басқа лексеманың басы немесе соңын индекстейтін лексема. 2. Кейбір

мәліметтер тізбегі соңының нышаны ролінде шығатын мәліметтер элементі.

ШЕКТЕУШТИК: шектеушілік сумен тотығу. кен. *Мұнай жатығына су айдай отырып, мұнайлы қабаттың қойнауқаттық қысымы мөлшерін қалыпты жағдайда ұстап тұру тәсілі.*

ШЕКТІ¹ сын. *Шегі бар, шекарасы айқын.*

Шекті аралық. ин ф. <ағыл. critical region> *Басқа процестер тарапынан үзілмей орындалуға тиіс бағдарлама бөлігі. Шекті диаметр.* ин ф. *Жарылғыш зат оқтаманың тұрақты дүмпуін қамтамасыз ететін оның ең кіші диаметрі. Шекті концентрация.* хим. *Ерітіндідегі ерітілген заттардың максимум концентрациясы. Шекті өзіндік күн.* экон. *Өнімнің бір өлшеміне шаққанда өндіріс көлемін ұлғайту немесе азайту кезінде жұмсалатын толық шығынның көбейген не азайған түрі. Шекті пайдалылық.* экон. *Тұтынушы тауардың немесе қызметтің бір қосымша өлшемінен алатын қосымша пайдалылық. Шекті рауалы өнім.* экон. *Популяциядан (немесе экожүйеден) экологиялық тепе-теңдікке иңқсан келтірмей алуға болатын биологиялық өнімнің шекті рауалы мөлшер-шамасы. Шекті рауалы төгінді.* с у. *Бақылау пунктіндегі судың сапасын қамтамасыз ету мақсатында белгілі су объектісі пунктінде, кесімді уақыт ішінде, бекітілген режим бойынша барынша жоғары рауалы жіберілмді ағынды судағы заттек массасы. Шекті рауалы түсім.* экон. *Белгілі бір алаңда немесе көлемге кесімді бір уақыт ішінде келіп түсетін, нормативте белгіленген шекті рауалы концентрация мөлшерінен аспайтын ластағыштар ағыны. Шекті рауалы шығарынды.* экон. *Жермен астасқан ауа қабатындағы негізден не негіздер тобынан түскен ластағыш заттектің шамасы тұрғындарға, жануарлар мен өсімдіктер өлеміне арналған сапасының нормативінен аспайтындай етіп белгіленген ғылыми-техникалық нормативі. Шекті салмақ.* әск. *Берілген траектория бойынша белгіленген арақашықтыққа ракетамен жеткізуге болатын ену құралдары мен ыдырату және кездеу құрылғысындағы оқтұмсықтың максимум салмағы. ШЕКТІ-МҮМКІН:* шекті-мүмкін **концентрация.** хим. а) *Технологиялық, экологиялық, санитарлық т.б. нормалар тұрғысынан алғанда асуға болмайтын қоспадағы кез келген компоненттің концентрациясының шартты мөлшері.* ә) *Құрделікті өте ұзақ уақыттар бойында әсер етсе де азаға зиян келтірмейтін, тұқымна кесір келтірмейтін заттың ауадағы, судағы, тағамдық өнімдердегі т.б. максималды концентрациясы.*

ШЕКТІ² шыл. жерг. *Шейін, дейін.*

ШЕКТІК сын. *Шекке қатысты, шекке тән.*

ШЕКТІЛІК зат. филос. *Объективті дүниенің бір-бірімен тығыз байланыстағы қарама-қарсы өлшемге сыйымдылық мөлшерін білдіретін материалстік категориялар.*

ШЕКТІР: сапар шектірді. *Жолға шығарды, сапарға шығарды.*

ШЕКУЛІ сын. *Шекілген, безендірілген, әшекейлі.*

ШЕКШЕК¹ зат. зоол. *Ұзын мұрттылар тармағына жататын тұқымдас зиянды жәндіктердің бір түрі.*

ШЕКШЕК² зат. вет. *Ешкі ауруы.*

Шекшек ата. миф. *Ешкі малының иесі, киесі, пірі.*

ШЕКШИ= ет. *Шекесінен қарау, одырау.*

ШЕКШИЮ *Шекши етістігінің қимыл атауы.*

ШЕКУ *Шекі етістігінің қимыл атауы.*

ШЕКІ сын. жерг. *Ерсі, сөкет.*

ШЕКІ¹= ет. *Аяқтарын сілтеп тастау, тік басу.*

ШЕКІ²= ет. *1. Бір нәрсенің шетін аздап кететіп түсіру, сындыру. 2. ауыс. Қинау, күш көрсету, қорлау.*

ШЕКІЛ= ет. жерг. *Бедерлену, ойылу.*

ШЕКІЛДЕК¹ зат. тамақ. *Қытырлақ шибайырсақ.*

ШЕКІЛДЕК² зат. жерг. *Құнбағыстың дәні, шемішке.*

ШЕКІЛДЕК зат. өс. жерг. *Құнбағар.*
ШЕКІЛДЕУІК зат. *Сыртында қабығы бар дәні майлы өсімдік; құнбағыс дәні, құнбағыстың ұрығы.*

ШЕКІЛУ *Шекіл етістігінің қимыл атауы.*

ШЕКІМ шыл. жерг. *Дейін, шейін.*

ШЕКІМЕ зат. жерг. **1.** *Ою-өрнек салуға арналған, болаттан соғылған шапқы тәрізді балға. 2. Қаңылтыр бетіне түсірілген бедерлі бейне. 3. Кейбір кедір-бұдыры мен жапсар-жымы өңделіп тегістелген көркем құйма бұйымдар мен сомдалған мүсіндемелер ұсақ-түйек бөлшектерін әдемілеп әрлеу тәсілі. 4. Медальдар мен шақалар т.б. бұйымдардың бетіне түсірілген бедер.*

ШЕКІРЕ сын. *Әлештеген, алақана салып аялаған ерке (адам).*

ШЕКІРЕЙ= ет. *Шекесінен қарау, шікіреу.*

ШЕКІРЕЙТ= ет. *Шекірейту, құсайту.*

ШЕКІРЕЙТУ *Шекірейт етістігінің қимыл атауы.*

ШЕКІРЕЛЕН= ет. *Шекіреу, менменсу, дандайсу.*

ШЕКІРЕЛЕНУ *Шекіренен етістігінің қимыл атауы.*

ШЕКІРЕЮ *Шекірей етістігінің қимыл атауы.*

ШЕКІРТАРЫ зат. өс. сөйл. **Шегіртары** *(тарынның азғыны)*

ШЕКІС= ет. *Бір-біріне қарсы келу, қақтысу, ұрысу.*

ШЕКІСТІР= ет. *Айтақтау, ерезестіру.*

ШЕКІСТІРУ *Шекістір етістігінің қимыл атауы.*

ШЕКІСУ *Шекіс етістігінің қимыл атауы.*

ШЕКІТ= ет. *Қаздаңдау, аяқтарын сілтей бастыру.*

ШЕКІТУ *Шекіт етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЛ¹ зат. **1.** *Тері мен еттің аралығында біткен жұқа май қабаты. 2. Көздің қарашығын жауып тұратын ақшыл ет, ноғала.*

Шел байланды. *Шел бітті, ақ түсті.*

ШЕЛ² зат. **1.** *Атыздың төрт жағынан ұзынша етіліп үйілген топырақ. 2. Арықтың құлағы.*

ШЕЛДЕ= ет. *Терінің майын, шелін қырып алу.*

ШЕЛДЕЙ сын. *Шел сияқты, шел тәрізді.*

ШЕЛДЕН= ет. **1.** *Семіру, майлану, тойыну.*

2. *Көзіне шел пайда болу, азару.*

ШЕЛДЕНДІР= ет. *Семірту, майландыру.*

ШЕЛДЕНДІРУ *Шелдендір етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЛДЕНУ *Шелден етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЛДЕУ *Шелде етістігінің қимыл атауы.*

Шелдеу мәшинесі. тех. *Терінің шелін алу үшін былғары және тері өндірісінде қолданылатын мәшине.*

ШЕЛДІ сын. **1.** *Шелі бар, шел біткен, майлы, семіз. 2. Көзіне ақ түскен, шел басқан.*

ШЕЛЕЙ зат. сөйл. **Шел** *(көздің қарашығын жауып тұратын ақшыл ет).*

ШЕЛЕК¹ зат. *Сұйықтық құюға, сусымалы заттарға арналған, тұтқасы бар үлкен ыдыс.*

ШЕЛЕК² зат. жерг. *Күпшек, арба дөңгелегінің күпшегі.*

ШЕЛЕКТЕЙ сын. *Шелек сияқты, үлкен, делденген.*

ШЕЛЕКТЕП үст. **1.** *Шелек-шелек етіп, шелек-ке құйып. 2. ауыс. Сорғалап, шүмектеп. 3. ауыс. Мол етіп, көп етіп.*

ШЕЛЕКШЕ зат. *Кішірек шелек.*

ШЕЛІ= ет. сөйл. *Шенио, кергу, кердеңдеу.*

ШЕЛИТ= ет. *Кердеңдету, шәниту.*

ШЕЛИТУ *Шелит етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЛИЮ *Шели етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЛМАЙ зат. анат. *Тері мен еттің ара-сындағы май қабаты.*

ШЕЛМШ сын. экспр. *Жүдеу, арық, әлжуаз (адам туралы).*

ШЕЛПЕК зат. **1.** этн. *Қайтыс болған кісінің асына, батаоқырына, құдайысына т.б. наным-сенімге қатысты ырымдарда, қонақасыларда пісірілетін, майға қуырылған дөңгелек жұқа нан. 2. Етке салыпатын жұқалап жайылған қамыр, жайманан.*

ШЕЛПЕКТЕ= ет. тамақ. *Қамырды жұқалап жаяу, жалпақтау.*

ШЕЛПЕКТЕУ *Шелпекте етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЛПИ= ет. *Жұқалап боп көріну, шелтию.*

ШЕЛПИЮ *Шелпи етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЛТИ= ет. экспр. *Тәштию, шәнию.*

ШЕЛТИТ= ет. **1.** *Шошайту, шелтірейту.*

2. ауыс. Шәниту, тәштиту, кердеңдету.

ШЕЛТИТУ *Шелтит етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЛТИЮ *Шелти етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЛТІК сын. *Шелтиген, ілімген.*

ШЕЛТІРЕЙТ= ет. *Қоқиты, қоқырайту, шәниту.*

ШЕЛТІРЕЙТУ *Шелтірейт етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЛПР= ет. *Шәнио, еліру.*

ШЕЛПРУ *Шелпр етістігінің қимыл атауы.*

ШЕЛЬФ зат. геол. <ағыл. shelf> *Континенттердің мұхит суы түбіндегі аумақты бөлігі.*

ШЕМАЯ зат. зоол. *Майбалық.*

ШЕМДЕУЛІ сын. *Шектеулі, тежеулі.*

ШЕМЕКІ зат. жерг. *Құнбағыс, шемішке.*

ШЕМЕКІЛЕ= ет. жерг. *Шемішке шағу, құнбағыс дәнін шағу.*

ШЕМЕН¹ зат. **1.** мед. *Қол-аяғы жіңішкеріп, іш қуысына сары жалқаяқ толып кететін ауру. 2. мед. Қан мен лимфа сұйығының қалыптан тыс көп бөлініп, ағза тініне қайта сіңіруін нашарлауынан тері асты май қабырғасына, тіндерге, буынға, органдарға жиналатын сұйық (транссудат).*

3. ауыс. Көңілге түскен дық, қайғы-қасірет, уайым-шер.

Шемен боп байланды [қатты]. *Тастай болып жабысты, түйілді.*

ШЕМЕН²: *шемен жігіт. Қысқа, тапал, шымыр жігіт.*

ШЕМЕНДЕ= ет. **1.** *Қатып қалу, қатпарлану. 2. Түйін болып байлану, жинақталу, қордалану.*

ШЕМЕНДЕЙ сын. *Тас түйін болып қатып қалған, жібімейтін.*

ШЕМЕНДЕН= ет. *Қатаю, беріштену.*

ШЕМЕНДЕНУ *Шеменден етістігінің қимыл атауы; беріштену, қату.*

ШЕМЕНДЕУ *Шеменде етістігінің қимыл атауы.*

ШЕМЕНДІ сын. *Қайғылы, мұңды, шерлі.*

ШЕМЕНТАС зат. геол. <лат. lapillus> *Әдетте бұришак дәнінен жаяңақ дәніне дейінгі аралықтағы мөлшерлерде, домалақ пішінді немесе үшкір тастар түрінде шығаратын жанартау атындылары.*

ШЕМЕНТАСТЫ сын. геол. *Шементасты бар, шементас араласқан.*

ШЕМЕУ сын. *Шешу, кезіп.*

ШЕМШРЛІК зат. этн. жерг. *Қолдан өрілген нұқта.*

ШЕМІРШЕК зат. анат. <ағыл. cartilago> *Сүйек пен сүйек түйіскен жерді, буын мен буынды байланыстырып тұратын иілгіш жұмсақ зат. // Жұқалаң, қатқыл. // Жұмсақ, әлсіз.*

Шеміршек ұлпа. анат. <лат. textus cartilagineus> *Қаңқалық дәнекер ұлпасы.*

ШЕМІРШЕКҚАП зат. биол. <грек. perichondium> *Шеміршек ұлпаларының сыртқы дәнекерқұлалы қабығы.*

ШЕМІРШЕКТЕ= ет. *Аузы-мурнынан шығып толу, тою.*

ШЕМІРШЕКТЕЙ сын. **1.** *Шеміршек сияқты, қатталған, қата бастаған. 2. ауыс. Қордалану, жинақталу.*

ШЕМІРШЕКТЕН= ет. *Шеміршек болып қатаю бастау.*

ШЕМІРШЕКТЕНУ Шеміршектен етістігінің қимыл атауы.

ШЕМІРШЕКТЕТ= е т. Лық толтыру, үстемелету, ілілдету.

ШЕМІРШЕКТЕТУ Шеміршектен етістігінің қимыл атауы.

ШЕМІРШЕКТЕУ Шеміршекте етістігінің қимыл атауы.

ШЕМІРШЕКТИ сын. биол. Шеміршек қалың біткен, шеміршектен тұратын.

Шеміршекті зool. <лат. chondrischthyes> Денелерінің ұзындығы 6 см-ден 20 м-ге дейін жететін, денесі плакоидті қабыршақпен қапталған, омыртқалы жануарлардың класы; балықтардың ертеден тіршілік етіп келе жатқан қарапайым тобы.

ШЕМІШКЕ зат. сөйл. Қабығын аршып, шағып жеуге болатын құнбағыстың қуырылған дәні.

ШЕН¹ зат. 1. Арбаның дөңгелегінің сыртын қоршап тұратын, іліп келетін темір, шеңбері. 2. ауыс. Бір заттың төңірегі, маңы, айналасы. 3. Белгілі бір уақыт, мөлшерлі кез.

Шеннен асқан. Есебі жоқ, көп, мол. **Шеніне жуытпады.** Маңына жолатпады, маңайлатпады, өзінне аулақ ұстады. **Шеніне келмеді [жоламады].** Қасына жуымады, жақындамады. **Шенінен жан жүрмеді.** Қасына ешкім жоламады, маңайламады. **Шенінен жүргізбеді.** Маңайлатпады, жуытпады. **ШЕН**² зат. 1. Әскери қызмет дәрежесі, атақ, мансап. 2. Атақ-дәреже, марапат.

Шен алды. Атаққа, билік-мансапқа ие болды. **Шен тақты.** Дәреже, билікке ие болды. **Шен тимеске шен тиді.** Кім болса сол билік етті.

ШЕНДЕ¹= е т. 1. Көбею, молаю, қаптап шығу. 2. Өсімдіктің түбінен тармақталып шығуы, өсімдік сабақтарының көбеюі.

ШЕНДЕ²= е т. 1. Лесу, маңайласу, жету. 2. ауыс. Шеніне бару, тең келу, теңдесу.

ШЕНДЕН= е т. Дандайсұ, кісімсұ, бәлсіну, өзінше болу.

ШЕНДЕС сын. 1. Шамалас; шектес, іргелес. 2. Дәрежелес, қатарлас.

ШЕНДЕС= е т. 1. Қатарласу, жақындасу, маңайласу. 2. ауыс. Пар келу, теңдесу, қатарласу.

ШЕНДЕСТІР= е т. Салыстыру, салғастыру, теңестіру.

ШЕНДЕСТІРУ¹ зат. әдеб. Қарама-қарсы алысқа екі ұғымды, екі затты, көріністі бетпе-бет қойып суреттеу тәсілі.

ШЕНДЕСТІРУ² Шендестіру етістігінің қимыл атауы.

ШЕНДЕСТІРІЛ= е т. Қатар қойылу, салыстырылу.

ШЕНДЕСТІРІЛУ Шендестіріл етістігінің қимыл атауы.

ШЕНДЕСУ Шендес етістігінің қимыл атауы; қатар қою, салыстыру.

ШЕНДЕТ= е т. Жолату, жақындату.

ШЕНДЕТУ Шендет етістігінің қимыл атауы.

ШЕНДЕУ Шенде етістігінің қимыл атауы.

ШЕНДІ сын. 1. Шен алған, шені, дәрежесі бар. 2. Шенін білдіретін, атақ-дәрежесін, деңгейін көрсететін.

Шенді шекпен. Атақ-лауазым, дәреже. **Шенді шекпен жапты.** Атаққа, билік-мансапқа ие болды.

ШЕНЕ= е т. Біреуді-біреу сынап-мінеу, мысқылдау, сықақ ету, әжуалау.

ШЕНЕГІШ сын. Сынап-мінеп, сын айтқыш.

ШЕНЕЙ зат. Маңай, төңірек, айнала.

ШЕНЕЛ= е т. Сыналу, мінелу, сыға алыну.

ШЕНЕЛУ Шенел етістігінің қимыл атауы.

ШЕНЕС= е т. 1. Шанышласу, қадасу. 2. ауыс. Ерегісу, қарсы келу.

ШЕНЕСУ Шенес етістігінің қимыл атауы.

ШЕНЕУ¹ зат. Ащы мысқыл, кекесін, сықақ, келеке.

ШЕНЕУ² Шене етістігінің қимыл атауы; әжуалау, мысқылдау.

ШЕНЕУНІК [ор. чиновник] зат. Мемлекеттік мекемелерде қызмет істейтін қызметкерлер.

ШЕНИ= е т. жерг. Шәнио, шікірею, шекірею.

ШЕНҚҰМАР сын. Атақ-дәрежеге үйір, мәнсапқор.

ШЕНҚҰМАРЛЫҚ зат. Атаққұмарлық, мәнсапқорлық.

ШЕННОН [ағыл. shannon] зат. инф. Ақпарат мәлішерінің өлшем бірлігі.

ШЕНСІРЕ= е т. Шенді керек ету.

ШЕН-ШЕКПЕН зат. Атақ-дәреже, мансап.

Шен-шекпенге сатылды. Атақ-дәрежені, мансапты жоғары санап, тек сол үшін қызмет етті.

ШЕН-ШЕКПЕНДІ сын. Шен-шекпені бар, атақ-дәрежесі үлкен.

ШЕНШІЛ сын. сөйл. **Шенқұмар.**

ШЕНІК зат. жерг. **Мырза.**

ШЕҢБЕКТЕ= е т. Мығымдау, қыса ұстау.

ШЕҢБЕР¹ зат. 1. Бір заттың сыртына қапталған темір құрсау. 2. Дөңгелек қоршау. 3. геом. Барлық нүктесі берілген нүктеден (шеңбер центрінен) бірдей қашықтықта жататын тұйық сызық. 4. ауыс. Бір нәрсенің аумағы, ауқымы.

ШЕҢБЕР² зат. жерг. Шоқайдың сыртынан қарға батпау үшін киетін аяқкіім.

ШЕҢБЕР³: шеңбер атты. сөйл. Шеңбірек атты, қатты тойды.

ШЕҢБЕРДЕЙ сын. Шеңбер сияқты, шеңбер тәрізді.

ШЕҢБЕРЛЕ= е т. Шеңбер сияқты етіп дөңгелетіп ію.

ШЕҢБЕРЛЕН= е т. Шеңбер сияқты етіп дөңгелену.

ШЕҢБЕРЛЕНУ Шеңберлен етістігінің қимыл атауы.

ШЕҢБЕРЛЕТ= е т. Дөңгелектету, шеңбер түрінде шығару.

ШЕҢБЕРЛЕТУ Шеңберлет етістігінің қимыл атауы.

ШЕҢБЕРЛІ сын. Шеңбер салынған, шеңберленген.

Шеңберлі тіреуіш. кен. Орташа және ұсақ ұсату сатысында қолданылатын ішкі беті бұрандалы конусты ұстатқыштардың бөлшегі.

ШЕҢБІРЕК: шеңбірек атты. Аузы-мұрнынан шықты, қарны қампайды, лықылдап толды.

ШЕҢГЕК зат. этн. Ет жаю үшін ағаштан я темірден жасалған сөре.

ШЕҢГЕЛ¹ зат. 1. Бұта. 2. бот. <лат. halimodendron> Бұршақ тұқымдасына жататын тікенекті бұта.

ШЕҢГЕЛ² зат. 1. саят. Саят құсының аяғындағы төрт саусағының сыртқы жағындағы шынашағының атауы. 2. Саусақтардың тарбиып кең ашылған аясы, ұыс. 3. ауыс. Қоршау, қамасу.

Шеңгел салды. Зорлықпен қол салды, ауыз салды. **Шеңгелін батырды.** Зорлық-зомбылық көрсетті, қинады. **Шеңгеліне түсті.** Қолына түсті, ұсталды. **Шеңгеліне ілінді [ілікті].** Қармағына түсті. **Шеңгелі толмады.** Олқы көрді, қорашынды.

ШЕҢГЕЛДЕ= е т. Шеңгелмен сығымдап ұстау, біру, ұыстау.

ШЕҢГЕЛДЕН¹= е т. Тікенектену, тарамыстану.

ШЕҢГЕЛДЕН²= е т. Бүрілу, шеңгел тәріздену.

ШЕҢГЕЛДЕНУ Шеңгелден етістігінің қимыл атауы.

ШЕҢГЕЛДЕС= е т. Шеңгелдерімен ілу, жабысу.

ШЕҢГЕЛДЕСТІРУ зат. саят. Қолға үйренген бүркітпен тұз құсын ұстаудың бір тәсілі.

ШЕҢГЕЛДЕУ Шеңгелде етістігінің қимыл атауы.

ШЕҢГЕЛДІ¹ сын. Шеңгел көп өскен, шеңгелі көп.

ШЕҢГЕЛДІ² сын. саят. Шеңгелі үлкен, жалтақ.

ШЕП зат. 1. әск. Соғыс майданында қарсыласты өткізбеу үшін жасалған бөгет, кедергі, қорғаныс, қамал. 2. Талдан я қамыстан жасалған

мал қора. 3. ауыс. Бір нәрсенің ауқымы, көлемі. 4. ауыс. Кеңістік, орын, мекен.

Шеп бұзды. Жаудың бекінісін талқандап, жарып өтті. **Шеп құрды.** а) әск. Қарсыласты өткізбеу үшін бөгет жасады. ә) Қарсы шықты, қалың қол жып, сап түзеді. **Шеп тартты [салды].** Қарсы сап түзеді. **Шепті бұзып өту.** әск. Соғыс тактикасындағы жаудың алдын ала даярланған қорғанысын бұзып, оның негізгі тобын майданның сол бөлігінде қирату және шабуылды одан әрі жалғастыру.

ШЕПЕК зат. Сұйық зат құйып бір жерден екінші жерге тасу үшін пайдаланылатын тұтқасы бар үлкен ыдыс.

ШЕПТЕ= е т. Дөңгелекті құрсаулау, дөңгелекке құрсау салу.

ШЕПТЕЙ сын. Шеп сияқты, шеп тәрізді.

ШЕПТЕС сын. Бір шепте болатын, шебі жақын адамдар.

ШЕП-ШЕБЕР сын. сөйл. Өте шебер, пысық.

ШЕП-ШЕП о д. Тауықты шақырғанда айтылатын одағай сөз.

ШЕПШЕР зат. жерг. 1. Үйге киетін өкшесіз аяқкіім. 2. Көннен жасалған кебіс тәрізді аяқкіім.

3. Илеусіз тұзға піскен тері, көннен жасалған аяқкіімнің сыртынан киетін қорғаныш.

ШЕПШІ¹ зат. жерг. Табаны ғана бар, аяққа тікен кірмес үшін жасалған аяқкіім.

ШЕПШІ² зат. жерг. Арша тақтай, желімдеп жасалған жұқа тақтай.

ШЕПШІ³ сын. жерг. Әлсіз, нәзік, ілбиген.

ШЕПШІ⁴ сын. жерг. **Кірпияз.**

ШЕР¹ зат. Қайғы-қасірет, мұң-зар, уайым.

Шер ақтарды. Мұң-шерін, уайымын айтты.

Шер артты. Уайым-қайғысы көбейді, уайымға салынды. **Шер байланды.** Көкірегі шерге толды, қайғы-мұңға салынды. **Шер басты.** Уайымға түсті, торықты. **Шер болды.** Қайғы-қасіретке батты, қайғыланды. **Шерге батты.** Қайғырды, шерленді, уайымдады. **Шерге толды [қамуаланды].** Уайым басты, қайғырды. **Шер жұтты.** Қайғырды, мұңайды, қайғы-мұң басты, көкірегін шер басты. **Шер құмардан шықты.** Еркін сөйлесіп, көңілдегісін айтты. **Шер құшты.** Шерге салынды, уайым-қайғы басты. **Шер тарқалды.** Қайғы-мұң сейілді, уайым-қайғыдан арылды. **Шер тарқатысты.** Мұңдасу, қайғы-мұңын бөлді. **Шері айықпады [қайтапай].** Шер басты, шерлі болды, қайғы-мұң басты. **Шері қайнады.** Азапқа түсті, қиналды. **Шерін төкті [баяндады].** Мұңын шақты, сырын ақтарды. **Шерін шығарды [тарқатты, шертті].** Көңілдегі, қайғы-қасіретін айтып, біреумен сіхбаттасты, қайғысын шығарды, мұңын шақты.

ШЕР² зат. көне. **Жолбарыс.** // Ержүрек, қайратты, әжіректі, батыл.

ШЕРБЕК¹ зат. жерг. Жуан ағаш кесетін екі тұтқалы үлкен ара.

ШЕРБЕК² зат. Себет, шыбықтан тоқылған үлкен қорап.

ШЕРБЕТ зат. сөйл. тамақ. **Шәрбат.**

1. Жеміс-жидек шырынынан жасалған табиғи салқындатқыш сусын. 2. Жаңғақ қосылған қант, шоколад, жеміс немесе кофе қосып дайындалатын қою массаның атауы.

ШЕРДЕЙ сын. Шер сияқты, шер тәрізді.

ШЕРЕ зат. жерг. 1. Желімдеп жасалған жұқа тақтай. 2. Жәшік.

ШЕРЕБЕ зат. тамақ. Тұздық, тұзы ащы тағам.

ШЕРЕК сан. сөйл. **Ширек.**

ШЕРКЕЗ зат. өс. Құмды, сортаңды, шөлді далаларда өсетін, қабығы ақылды сир түсті, сабағы бұтақты, жапырақтары жіңішке, кезектесіп орналасқан, гүлі майда, биіктігі 1-1,5 м-дей бұта, ілік өсімдік.

ШЕРКЕС зат. этнон. Халық аты, черкес.

ШЕРКӨЗ зат. өс. сөйл. **Шеркес.**

ШЕРКӨКІРЕК сын. Қайғылы, қасіретті, мұңды.

ШЕР-КҮЙІК зат. Шер, қайғы, күйік, уайым.

ШЕРҚҰРТ з. а. т. в. е. т. Қой ауруының бір түрі.
ШЕРЛЕ = е. т. Қайғыру, қамығу.

ШЕРЛЕН = е. т. Шер басу, шерге толу.

ШЕРЛЕНДІР = е. т. Шерлі ету, қайғы-мұңға батыру, қайғырту.

ШЕРЛЕНДІРУ Шерлендіретін етістігінің қимыл атауы.

ШЕРЛЕНУ Шерлен етістігінің қимыл атауы.

ШЕРЛЕС¹ с. ын. Қайғы-қасіреті ортақ, мұңдас.

ШЕРЛЕС² = е. т. Шер тарқатысу, сырласу.

ШЕРЛЕСУ Шерлес етістігінің қимыл атауы.

ШЕРЛЕУ Шерле етістігінің қимыл атауы.

ШЕРЛІ с. ын. 1. Уайымы мол, мұңды. 2. Қайғы басқан, қасіретті. // Мұң басқан, шерге толы адам.

ШЕРЛІК з. а. т. Ерлік, қайраттылық.

ШЕРМЕНГҮЛ з. а. т. ө. с. <лат. gentiana> **Көкгүл** (тырбық осетін гүлді өсімдік).

ШЕРМЕНДЕ¹ з. а. т. 1. Қайғы, мұң, шер. 2. ау. с. Қайғы, мұң басқан, шерлі адам.

Шерменде болды. а) Қайғы басты, уайымға батты. ә) Әуре-сарсаңа түсті. **Шерменде қылды.** Қайғы-уайымға түсірді, қайғырды.

ШЕРМЕНДЕ² о. д. а) Кісіге жаны ашығанды, «бейшара» дегенді білдіретін сөз. ә) Кісіні ұнатпағандықты, жақтырмаушылықты білдіретін кейіс сөз.

ШЕРМЕНДЕЛІК з. а. т. Шарасыздық, пенде болушылық, бейшаралық.

ШЕРМЕҢ елік. Қампиган, шермиген, қысқа қозғалысты бейнелейтін сөз.

ШЕРМЕНДЕ = е. т. Қарны қампиган қайқаңдан басу.

ШЕРМЕҢДЕТ = е. т. Қарнын қампиган, қайқаңдау.

ШЕРМЕНДЕТУ Шермендет етістігінің қимыл атауы.

ШЕРМЕНДЕУ Шермендеу етістігінің қимыл атауы.

ШЕРМИ = е. т. Қарны қампиган шығып тұру.

ШЕРМИТ = е. т. 1. Қарнын қампиган. 2. Сықау, лық толтыру.

ШЕРМИТУ Шермит етістігінің қимыл атауы.

ШЕРМИЮ Шерми етістігінің қимыл атауы.

ШЕР-МҰЗ з. а. т. Көңілге тоң болып қатқан қайғы-шер.

ШЕР-МҰҢ з. а. т. Мұң-зар, қайғы-шер.

ШЕРМІК с. ын. Қампиган, шертиген, торсиган.

ШЕРМІН с. ын. Жауыз, арамза.

ШЕРМІШ с. ын. 1. Қарны қампиган, жүре алмай қалған, ауру, мешел. 2. ау. с. Пасық, бақса, ұры-қар.

ШЕРМІШТІК з. а. т. Қулық, сұмдық, арамдық.

ШЕРПАЛАР [ағыл. sherpa] з. а. т. антроп. Антрополиялық жазғынан үлкен моңғол нәсілінің Тынық мұхиттың нәсіліне жататын Шығыс Непалда, Үндістанда тұратын халық.

ШЕРТ = е. т. 1. Саусақпен тырс еткізіп тұрып қалу. 2. Домбыра сияқты шекті аспапты тартып ойнау. 3. ау. с. Бір нәрсе жайында жұртты қызықтырып айтып беру, әңгімелеу, баяндау. 4. ау. с. Бетінен қағу, қарсы келу, тыйым салу.

Шертгер күй, шығар мұң. Айтар арыз, көңілдегі сыр.

ШЕРТЕК з. а. т. жерг. 1. Үйдің кіреберісіне көлеңке түсу үшін жалғастырып салған, тек төбесі ғана жабық құрылыс. 2. Үсті жабылған жан-жағы ашық, жаз айларында күннің ыстығында отыратын жер.

ШЕРТЕР з. а. т. муз. этн. Қобызға ұқсас келген екі не үш шекті қазақ халқының көне ұлттық аспаптарының бірі.

ШЕРТИ = е. т. 1. Қарны қампиган шығып тұру. 2. ау. с. Шірену, шекіреу.

ШЕРТИТ = е. т. Қарнын қампиган, шермиту.

ШЕРТИТУ Шертит етістігінің қимыл атауы.
ШЕРТКІЗ = е. т. Домбыра тартқызу, шертіп ойнату.

ШЕРТКІЗУ Шерткіз етістігінің қимыл атауы.
ШЕРТКІЛЕ = е. т. Бір нәрсені үсті-үстіне шерте беру.

ШЕРТКІЛЕУ Шерткіле етістігінің қимыл атауы.

ШЕРТКІШ с. ын. Шертуге бейім, шертуге құмар.

ШЕРТПЕ: шертеп күй. муз. этн. Домбырада шертіп орындалатын күй.

ШЕРТПЕК¹ з. а. т. Балалардың бір-бірін шертіп ойнайтын ойыны.

Шертпек алды. этн. ойын. Ойыннан ұтылған адамның маңдайына шертіп «қарыз» қайыратын ойын түрі.

ШЕРТПЕК² з. а. т. этн. ойын. Дәрі-дәрмек, спирт құятын үлкен шыны ыдыс.

ШЕРТПЕКІЛ з. а. т. этн. ойын. Шертіп ойнайтын ойын аты; шертпек.

ШЕРТТІР = е. т. Домбыра тарттыру.

ШЕРТТІРУ Шерттір етістігінің қимыл атауы.

ШЕРТУ Шерт етістігінің қимыл атауы.

Шертуге келмейді. Күші тең емес.

ШЕРТІК с. ын. Қарны қампиган, шертиген.

ШЕРТІЛ = е. т. 1. Домбырада, қобызда күй, әуен ойналу. 2. Баяндалу, айтылу.

ШЕРТІЛУ Шертілу етістігінің қимыл атауы.

1. Саусақпен тырс еткізіп ұру. 2. Күй ойналу, күй тартылу.

ШЕРТІС з. а. т. Домбырада күй тартып, өнер көрсету тәсілі.

ШЕРТІС = е. т. Қызықтырып айтып беру, баяндау.

ШЕРТІСУ Шертіс етістігінің қимыл атауы.

ШЕРУ з. а. т. ө. с. 1. Бір елдің қарулы әскері, қалың қол. 2. Топталып бір жаққа аттанасы, қалың жиын. 3. <франц. parade> Арнайы мерекелерге байланысты сап түзеген әртүрлі ұжымдар.

4. ау. с. Ұзын-ырақ әңгіме желісі.

Шеру қол. көне. Жорыққа аттанған қалың қол (әскер). **Шеру тартты.** Сап құрып, жорыққа аттанды, жолға шықты.

ШЕРУЛЕ = е. т. Бір жаққа бағыт алып, топталып жоңкілу, сап түзеп аттану.

ШЕРУЛЕТ = е. т. Шеру құру, сап түзеу.

ШЕРУЛЕТУ Шерулет етістігінің қимыл атауы.

ШЕРУЛЕУ Шеруле етістігінің қимыл атауы.

ШЕРУЛІ с. ын. Сән-салтанаты жарасқан, шеру тартқан.

Шерулі көш. этн. Сырнай, қобыз тартылып, ән шырқалып думандатқан көш. **Шерулі қол.** көне. Шеру қол.

ШЕР-ШЕРМЕН з. а. т. Іштегі қайғы-қасірет, мұң-зар.

ШЕР-ШЕРМЕНДІ с. ын. Мұңлы-зарлы, қайғылы.

ШЕРШЕУ з. а. т. анат. Тос сүйектің төменгі жағындағы қалақша шеміршек.

ШЕРІ з. а. т. көне. Жолбарыс.

ШЕРІК¹ з. а. т. Жыын.

ШЕРІК² з. а. т. көне. Сарбаз, жауынгер, қарулы әскер.

ШЕРІМ з. а. т. этн. Қолдан иленген тері, көн.

Шерім етік. этн. Көн етік.

ШЕРІН з. а. т. Ортақ, бөліске түскен үлес, сыбаға.

ШЕСТЕРНЯ ор. з. а. т. тех. Тісті доңгелек.

ШЕТ з. а. т. 1. Заттың бір жақ ұшы, жиегі, бұрышы. 2. Сырт жер, жырақ, оқшау маң. 3. Шек, шекара. 4. Жақ, тұс. 5. Алыс, шалғай жер. 6. Сырттан келген, шетелдік. 7. Дала, далалық жер.

Шет болды. Жек көрінішті болды, ұнамады. а) Бір нәрсенің шеті, жиегі, жатпасы. ә) Әңгіме,

сөз, хабар сияқты нәрселердің шет ұшынағы, аздаған ұшығы. **Шет жағалап.** Ештеп-септеп, тиіп-қашып. **Шет-жағасын айтты.** Ештеп сездірді, шетұшынақтап жеткізді. **Шет-жағасын шығарды.** Бір ойды ештеп қана сездірді, білдірді. **Шет жағасы.** Түгелдей емес, аздаған бөлігі. **Шет жайлады.** Басқа жақта, сыртта жүрді. **Шет жайылды.** Оқшауланды, оңашаланды. **Шет жүрді.** Оқшау жүрді, оңашаланды. **Шет елдер.** Сыртқы, өзге елдер. **Шетке қакты.** Сыртқа тепті, сырттады, қағажу көрсетті. **Шетке қашты.** Жоламады, жақындамады. **Шетке кетті.** Шеттетті, сырттатты. **Шет кетті.** Алысқа кетті, оқшауланды. **Шетке шығыңқырады.** Оқшауланды, шеткерірек шықты. **Шетке шықты.** а) Оқшауланды, шеткері шықты. ә) Топқа қосылмады, өзіне болды, жырақ болды. **Шет көрді.** Жат санады, ұнатпады. **Шет қалды.** Топқа қосылмады, өзіне болды; жырақ болды. **Шет қонды.** Оңашаланды, оқшауланды. **Шет қонып, қыр жайлады.** Жырақ жерді қоныстанды, асайыннан алыс жүрді. **Шет пұшағы.** Шет жағасы, аздаған ғана бөлішегі. **Шетте қалды.** Оқшау қалды, мән берілмеді, көңіл бөлінбеді. **Шет тілі.** Ана тілінен басқа, мемлекеттен тыс жерде тұратын халықтар тілі. **Шетін көрсетті [шығарды].** Шет-жағасын сездірді, ыңғай танытты.

ШЕТЕЛ з. а. т. Бөтен ел, басқа мемлекет.

Шетел азаматтары. қоғ. - саяси. Мемлекеттің азаматтары болып табылмайтын, өз мемлекетінің азаматтығына жататынын дәлелдейтін айғақтары жоқ адамдар. **Шетел валютасы.** э. кон.

а) Шет мемлекеттердің ақша белгілері, сондай-ақ есеп айырысуда (халықаралық, аймақтық, мемлекетаралық т.б.) пайдаланылатын шетелдік ақшалай өлшем түріндегі төлем және кредит құжаттары (чексельдер, чектер). ә) Тісті шет мемлекетте және мемлекеттер тобында айналыста жүрген және заңды төлем қаражаты болып табылатын банкнот, қазынашылық билет, мәнет, сондай-ақ айналыстан алынған немесе алынатын, бірақ айыр-басталуға тиіс ақша белгілері. б) Шоттардағы шет мемлекеттердің ақша өлшемдері және халықаралық ақша немесе есеп айырысу бірліктері түріндегі қаражат. **Шетел нарығы.** Шетелден әкелінетін өнім саудасы.

ШЕТЕЛДІК с. ын. Шетелден келген, өзге жұрттық.

Шетелдік банк. э. кон. Капиталы толық немесе ішінара шетелдік салымның (иеленушінің) есебінен құралған банк. **Шетелдік жұмыс күші.** э. кон. Еңбек заңнамасы сәйкес жұмысқа тартылған шетелдік азаматтар.

Шетелдік инвестиция. э. кон. Шетелдік инвесторлар мен резидент заңды тұлғалардың шетелдегі бөлімшелері қабылдаушы (реципиент) елдің экономикасына салған ұзақ мерзімді жұмсалымы, сондай-ақ олардың пайда немесе активтер алу мақсатымен корпоративтік және мемлекеттік бағалы қағаздарды сатып алуы. **Шетелдік инвестор.** э. кон. Орналасқан елінің заңнамасына сәйкес инвестицияны жүзеге асыру үшін құрылған және соған құқылы шетелдік заңды тұлға, сондай-ақ кез келген шетелдік компаниялар, фирмалар, кәсіпорындар, ұйымдар немесе қауымдастықтар, шетелдік азаматтар мен азаматтығы жоқ адамдар, шет мемлекеттер, халықаралық ұйымдар.

Шетелдік кәсіпорын. э. кон. Республика заңдарына сәйкес ел аумағында құрылған, шетелдік инвестордың толық иелігіндегі, яғни жарғы капиталында 100% үлесі бар кәсіпорын.

Шетелдік қадағалаушы. қоғ. - саяси. Шетелдік немесе халықаралық ұйымның өкілдігін білдіретін, заңмен белгіленген тәртіптен елде сайлауға және референдумға дайындықты және оның өткізілуін қадағалауға құқық алған тұлға. **Шетелдік несие.** э. кон. Халықаралық

ШЕШЕ зат. 1. Баланың туған анасы, ана. 2. этн. Жасы үлкен әйел адамға айтылатын қаратпа сөз.

ШЕШЕЙ зат. экспр. Жасы үлкен әйелге құрметпен айтылатын қаратпа сөз; шеше. 2. ж е р г. Кіші іні әйелінің үлкен ағасының әйеліне құрметпен айтылатын сөз.

ШЕШЕК¹ зат. Түрлі түсті жұпар иісті гүл. **Шешек атты [жарды]**. Гүл ашты, құдырды, гүлденді.

ШЕШЕК² зат. мед. 1. Адам денесіне бөртпін, күлдірпін ұйыса шығатын жұқпалы ауру. 2. **Шешек дақ**.

Шешек дақ. Жарадан және шешек егуден денеден қалған орны, таңба. **Шешек егу**. Шешекке қарсы, шешек ауруының алдын алу үшін дәрі салу. **Шешек екті**. Жас сәбиді шешек ауруынан қорғау үшін ағасына ауруға қарсы иммунитет тудыратын сол аурудың таяқшасын жіберді. **Шешек келгір [тигір, шыққыр]**! Қатты наразы болғанда айтылатын қарғыс.

ШЕШЕКЕ зат. экспр. **Шешей**. **ШЕШЕКТЕЙ** сын. Шешек сияқты, шешек тәрізді.

ШЕШЕКТІ сын. Шешек гүлі бар, гүлді. **ШЕШЕЛЕ**= ет. Шеше-шеше деп қайта-қайта айту.

ШЕШЕЛЕС сын. Анасы бір, бір анадан туған. **ШЕШЕЛЕС**= ет. Шеше-шеше десу. **ШЕШЕЛЕСУ** Шешелес етістігінің қимыл атауы.

ШЕШЕЛЕУ Шешеле етістігінің қимыл атауы. **ШЕШЕЛІ** сын. Шешесі бар, аналы. **ШЕШЕЛІ-БАЛАЛЫ** сын. Анасы мен баласы, аналы-балалы.

ШЕШЕЛІК зат. Шеше болушылық, аналық. **ШЕШЕН** зат. 1. Сөзге ағып тұрған, қызыл тілді, тілге жүйрік адам. 2. <лат. orator> Паршы топ алдында тапқырлық танытып, нанымды, шебер сөйлейтін адам. 3. этн. Би, ділмар. // Домбыраға қатысты әуезді деген мағынада.

Шешен жігіт. Сөйлер сөзге тосылмайтын, тауып айтатын, әділдікті жақтайтын, тура сөйлейтін ділмар жігіт.

ШЕШЕНДЕН= ет. Тілі мен жағына сүйену, ділмарсу.

ШЕШЕНДЕНУ Шешенден етістігінің қимыл атауы.

ШЕШЕНДЕУ сын. Сөзге шеберлеу, тілге жүйріктеу.

ШЕШЕНДІК зат. Сөзге жүйріктік, шебер сөйлеушілік.

Шешендік өнер. <грек. rhētorikē> Софистикалық бағыттағы далалық риторика. **Шешендік сөз**. а) өдеб. Қазақ ауыз әдебиетіндегі көркем, әрі шағын дидактикалық жанр; ғибраттылық мәні, өнегелі ой-тұжырымы бар, айрықша тапқырлық танытатын нақыл сөз. ә) лингв. Қазіргі кездегі шешендік сөз талабына сай келетін саяси-әлеуметтік тақырыптағы баяндамалар, митинг, конференция, форумдарда айтылатын сөздер, радио, теледидарда ауызша жүргізілетін саяси-әлеуметтік шолулар, сот ісінде, діни қызметте айтылатын, күнделікті әлеумет өмірінде салтанатты, болмаса қаралы жиындарда, мерейтойларда т.б. айтылатын сөз үлгілері.

ШЕШЕНСУ Шешенсі етістігінің қимыл атауы. **ШЕШЕНСЫМАҚ** зат. Шешен сияқты көсемсіп көп сөйлейтін адам.

ШЕШЕНСІ= ет. Мақалдап, мәтелдеп көп сөйлеу, ділмарсу, көсемсу.

ШЕШЕНСІН= ет. Өзін шешен санап, көсемсінін сөйлеу.

ШЕШЕНСІНУ Шешенсін етістігінің қимыл атауы.

ШЕШЕТАЙ зат. Жасы үлкен әйел адамға ізетпен айтылатын қаратпа сөз.

ШЕШКІЗ= ет. 1. Күілген, жабылған киімді сытырғызу, шештіру. 2. Байланған, бекітілген нәрсені босатқызу. 3. ауыс. Бір нәрсенің шешімін тапқызу.

ШЕШКІЗУ Шешкіз етістігінің қимыл атауы. **ШЕШТІР**= ет. 1. Үстіден сытырғызу. 2. ауыс.

Шешім таптыру. **ШЕШТІРУ** Шештір етістігінің қимыл атауы.

ШЕШУ¹ зат. Жұмбақтың жауабы; бір нәрсенің түйіні; шешім.

ШЕШУ² Шеш етістігінің қимыл атауы. 1. Кіміні сытыру. 2. ауыс. Шешімін табу.

ШЕШУСІЗ сын. Шешімі жоқ, шешілмеген. **ШЕШУШІ**¹ зат. Жұмбақтың жауабын, бір нәрсенің түйінін табушы адам.

ШЕШУШІ² сын. Ең басты, маңызды, негізгі. **Шешуші күшейткіш**. инф. Тұрақты токтің күшейткіші мен теріс кері байланыс тізбегін құрайтын сыртқы радиоэлементтерден тұратын кешендік құрылым. **Шешуші соққы**. әск. Шабуылдаушы қарсыласты жою, жоюға жабдайды қалтына келтіру мақсатында екінші эшелонның немесе оперативті бірлестіктер резервтерінің шабуыл болмаған өңірлерден алынған әскерлермен, сондай-ақ қарсы соққы майданындағы әскерлермен бірлесіп отырып жүргізілген соққы.

ШЕШІЛ= ет. 1. Босатылу, тарқатылу. 2. ауыс. Ашылып, іштегі сырын сыртқа шығару, ақтарылып айту. 3. ауыс. Шешімі табылу. **ШЕШІЛУ** Шешіл етістігінің қимыл атауы. 1. Босатылу, тарқатылу. 2. ауыс. Шешімі табылу.

ШЕШІЛС зат. өдеб. Шығармадағы оқиға желісін шешелісіп, оаму барысындағы байланған түйіндер шешілетін тұсы.

ШЕШІЛС= ет. Ашылып сөйлесу, бір-біріне сырын ақтарысу.

ШЕШІЛСУ Шешіліс етістігінің қимыл атауы. **ШЕШІМ** зат. 1. Бір нәрсенің түйіні, байлам, тоқтам, қорытынды. 2. құқық. Азаматтық істі талқылау нәтижесінде шығарған сот актісі.

Шешім алды. Белгілі бір тоқтамға келді. **Шешімге келді**. Бір нәрсеге байлам, қорытынды жасады, тоқтамға келді. **Шешім қабылдады**. а) Үй-ғарды, шешті. ә) Келісімге келді, тоқтамға келді, келісті. **Шешім қабылданды**. Үйарылды, шешілді. **Шешім қабылдау**. а) Келісімге келу, келісу, тоқтау. ә) Әрекеттер, нақты жұмыстар жасау. **Шешімін табу**. Бір нәрсенің түйінін шешу, жолын қарастыру.

ШЕШІМДІ сын. Өз бетініше шешім жасай білетін.

ШЕШІМДІЛІК зат. Адамның өз бетімен жауапты шешімдер қабылдауға және іс-әрекетте оларды бұлжытпай жүзеге асыруға қабілеттілік.

ШЕШІМСІЗДІК сын. Жауапты шешімдер қабылдай алмаушылық.

ШЕШІН= ет. 1. Үстіндегі киімін өзі шешу. 2. ауыс. Білек сыбану, кірісу.

ШЕШІНГІЗ= ет. Үстіндегі киімін шешуге мәжбүр ету.

ШЕШІНГІЗУ Шешінгіз етістігінің қимыл атауы.

ШЕШІНДІР= ет. 1. Біреудің киімін сытырғызу. 2. ауыс. Біреудің киімін үстінен күштеп шешіп, тартып алу, тонау.

ШЕШІНДІРТ= ет. Біреуге киімін шешкіздірту, сытыртқызу.

ШЕШІНДІRTY Шешіндірт етістігінің қимыл атауы.

ШЕШІНДІРУ Шешіндір етістігінің қимыл атауы; киімін үстінен сытырғызу.

ШЕШІНДІPІC= ет. Кімді бірге шешіндіру.

ШЕШІНУ Шешін етістігінің қимыл атауы; өз киімін шешу.

ШЕШІНС= ет. Үстіндегі киімдерін шешісі.

ШЕШІНСУ Шешініс етістігінің қимыл атауы.

ШЕШІC= ет. 1. Кімді шешуге көмектесу, бірге шешу. 2. ауыс. Бір нәрсенің шешімін бірге табу.

ШЕШІCУ Шешіс етістігінің қимыл атауы; шешімін бірге табу.

ШИ¹ зат. 1. өс. <лат. lasiagrostis> Тұр-тұр болып өсетін, сабағы жіңішке әрі ұзын қамыс тектес өсімдік. 2. Шиден тоқылған бұйым.

Ши алтын. Таза алтын. **Ши бақай**. Арық, жүдеу. **Ши борбай**. сын. а) Сидиган арық, жіп-жіңішке.

ә) Жас, жетілмеген. **Ши бұт**. а) Арық аяқты, сидиган сирақты. ә) Тыриған, арық, әлсіз деген мағынада. б) Бабына келмеген, әлі шикі, шала деген мағынада. **Ши жүгіртті**. Араға от салды. **Ши мойын**. Мойны қылқиан, жіп-жіңішке. **Ши мұрын**.

эвф. Жын, шайтан. **Ши тоқу**. қолөнер. Қазақ халқы мен Орта Азия халықтары арасында кеңінен таралған қолөнер түрі. **Ши ұстау**. этн. Кереже сыртынан бір босағадан екінші босағаға дейін шиді айналдыра ұстау. **Ши шығарды**. Реніш пайда болғызды, іріткі тудырды. **Ши шықты**. Реніш пайда болды, іріткі туды.

ШИ² зат. Сіріккенің жіңішке талы.

ШИ³ зат. Бірде ыстық, бірде суық жібергендіктен аттың арқасына шығатын ісікті жаура.

Ши арқа ат. Көп міністен жауыр болып, ер батқан соң арқасының ші шығып тұратын мініс көлігі. **Ши арқа түйе**. Арқа сүйегі ырсып тұрғандай, шидей жұқа, ені тар әрі жіңішке будан түйелердің азғындарының бірі. **Ши қотыр**. Денеге шығатын қотырдың бір түрі, киіз қотыр.

ШИ⁴ зат. ж е р г. Егістікте жыртылмай қалған жер.

ШИБАРҚЫТ зат. Бет жағы жол-жол болып келген барқаттың, бердерлі түрі.

ШИБАУ зат. этн. Үйде ұсталған шидің екі шетіндегі керегеге байланатын жіп.

ШИБАУЫЗ зат. тар. Бір ауылдың жайылымын, шабындығын руқсатсыз, келісімсіз пайдалану үшін салынатын айыптың түрі.

ШИБАУЫPCAҚ зат. тамақ. Сүтке, сорпаға жұмыртқа қосып, иленген қамырды ашытпай жіңішке есіп, ұсақ кесіп, майға жүздіріп пісірген бауырсақ.

ШИБӨPІ зат. сөйл. **Шиебөрі**.

ШИГӘ сын. ескі кіт. Кішкентай, нәзік, жіңішке.

ШИГЕДЕК зат. ж е р г. Шігесіне қорғасын құйған сақа.

ШИГАЗ зат. діни. 1. Шига мазһабындағылар, Әлидің жолын қушылар. 2. көне. Партия, топ.

ШИҒЫP [ар.] зат. ескі кіт. Өлең, поэзия.

ШИДЕЙ сын. Жіп-жіңішке, ілмген.

ШИДЕЛІ: шиделі күпі. Қой не түйе жабағысынан бидай шүбіректеліп жасалған күпінің астарсыз шидем шекпенмен тысталған түрі.

ШИДЕМ зат. Жүннен тоқылып істелетін жылы сырт киім.

Шидем шекпен. этн. Ішіне жабағы күскен шекпен.

ШИДЕҢ е л і к. Шидиген, сидиган адамның, малдың т.б. қысқа қозғалысын бейнелейтін сөз.

Шидең бұт. Сыпатай, ұзын, жіңішке аяқты. **Шидең қақты**. Бұтын сідандақты, шидеңдеді.

ШИДЕҢДЕ= ет. Шидең-шидең ету.

ШИДЕҢДЕУ Шидеңде етістігінің қимыл атауы.

ШИДИ= ет. Ши сияқты жіп-жіңішке болу, сидио.

ШИДИО Шиди етістігінің қимыл атауы.

ШИЕ¹ зат. бот. 1. Басына қызыл түсті жеміс өсетін ағаш және сол ағаштың домалақ жемісі. 2. <лат. *segetas*> Раушангүлділер тұқымдасына жататын жеміс ағаштарының туысы.

Шие жегендей қылды. Аузы-басын қып-қызыл қан етті. **Шие қызыл**. Аса қызыл, қан қызыл, шиедей қызыл. **Шие шыбыны**. зool. Үлкендігі 5 мм-дей болатын жылтыр қара шыбын.

ШИЕ² зат. 1. Арқан-жіптерді шешілместей етіп байлаудың түрі. 2. ауыс. Шым-шытырық шатақ, шешілмес түйін.

ШИЕБӨРІ зат. зool. <лат. *canis aureus*> Ит тұқымдасына жататын сүтқоректі жәйртқыш; шиебөрі.

ШИЕДЕЙ сын. Қып-қызыл, шикандай.

Шиңдей қылды. Қып-қызыл етіп, қанға бояды.

ШИЕЛЕ= ет. Шешілмейтіндей етіп түйін байлау.

Шилеп байлады. Шешілмейтіндей етіп шандып байлады.

ШИЕЛЕН= ет. 1. Шешілмейтіндей өздігінен шандып байлану. 2. ауыс. Күрделену, асқыну.

ШИЕЛЕНДІР= ет. Дау-дамайды, келіспеушілікті ушықтыру, асқындыру.

ШИЕЛЕНДІРУ Шиелендір етістігінің қимыл атауы.

ШИЕЛЕНУ Шиелен етістігінің қимыл атауы; күрделену, асқыну.

ШИЕЛЕНІС зат. 1. Ерегіс, тартыс, талас. 2. әдеб. Сюжеттегі тартыстың кезеңі, оқиғаның алғаш шиеленісе бастаған тұсы.

ШИЕЛЕНІС= ет. 1. Бір-бірімен шиеленіп байлану. 2. ауыс. Шатысу, күрделене түсу. 3. ауыс. Егесу, қақтығысу, шекісу. 4. әдеб. Оқиғаның сюжеттің шиеленісуі.

ШИЕЛЕНІСКЕНДІК зат. 1. Шатысқандық. 2. Ушығыс, талас-тартыс.

ШИЕЛЕНІСТІ сын. Шиеленіскен, тартысты.

ШИЕЛЕНІСТІР= ет. Ушықтырысу, күрделендіре түскізу.

ШИЕЛЕНІСТІРУ Шиеленістір етістігінің қимыл атауы.

ШИЕЛЕНІСУ Шиеленіс етістігінің қимыл атауы. 1. Ушығысу, күрделене түсу. 2. Егесу, қақтығысу, шекісу.

ШИЕЛЕТ= ет. Шандып, түйін байлау.

ШИЕЛЕТУ Шиелет етістігінің қимыл атауы.

ШИЕЛЕУ Шиелет етістігінің қимыл атауы.

ШИЕЛІ¹ сын. Шие өскен, шиесі мол.

ШИЕЛІ² сын. Шым-шытырық шатысқан, бытысқан іс.

ШИЕЛІЛІК зат. Шиеленіп қалғандық, шатысқандық.

ШИЕН¹ зат. өс. сөйл. Шииң (армишөптiң бір түрі).

ШИЕН² зат. 1. Жаңа өсіп келе жатқан көк шалғын. 2. Хайуанның қыстайтын іні, үңгірі.

ШИЕНДЕ= ет. Өсімдіктердің биірік ашып, көгере бастауы.

ШИЕНДЕУ Шиенде етістігінің қимыл атауы.

ШИЕТТЕЙ сын. Үйелмелі-сүйелмелі, әрі жас, әрі көп (бала-шаға).

ШИЖУА зат. өс. сөйл. **Жусай**.

ШИЗОГОНИЯ [грек. *schizo* – ыдыратамын, бөлемін; *gone, goneia* – туу, дүниеге келу, ұрпақ] зат. зool. Кокцидияның және басқа қарапайым жәндіктердің қайта-қайта бөлініп жынысыз өрбуі.

ШИЗООНТ зат. биол. Споралылардың (қарапайымдардың) жынысыз көбею сатысындағы көпәурлы дарағы.

ШИЗОФРЕНИЯ [грек. *schizo* – бөлемін, *phren* – ақыл, ой] зат. мед. Түрлі инфекцияның, аурудың әсер етуінен пайда болатын созылмалы психикалық ауру.

ШИИ [ар. *شيعي*] сын. діни. Шиалық, шиғилық.

ШИИЗМ зат. діни. Шиғалар ағымы, шиизмнің жолын ұстану.

ШИИТТЕР зат. діни. Шиизмді ұстанатын, Галиді жақтаушылар.

ШИКАНЕР зат. экон. Еуропа мәдениетінде арам пияғылды саудагер дегенді білдіретін ұғым.

ШИКАЯТ [ар. *شكایة*] зат. 1. Шағым. 2. Айыптаушылық.

ШИКЕСПЕ зат. тамақ. Жіңішке етіп кесілген кеспе.

ШИКІ сын. 1. Қайнап піспеген, жсеуге әлі болмайтын. 2. Толықтай өсіп-өнген. 3. Өңделмеген, қам. 4. ауыс. Кемеліне келмеген, жетілмеген, шалағай. 5. Сенімсіз, құдікті.

Шикі газ. тех. Ешқандай өңдеуден өтпеген, өңделмеген газ. **Шикі конденсат**. геол. Газ түріндегі көмірсутектердің белгілі бір мөлшері өздерінде еріген, қалыты жағдайда сұйық көмірсутектерден тұратын дербес газдың іріктелу өнімі. **Шикі көже**. Бидай көже. **Шикі керпіш**. сөйл. **Шикі кірпіш**.

Шикі кірпіш. Балшықтан құйған құйдірілмеген кірпіш. **Шикі кірпіш**. Құйдірілмеген, өңделмеген қыш, кірпіш, құрылыс материалы. **Шикі қаймақ**. Шикідей тұндырып қойған сүттің бетінен немесе сепаратор мәшинесіне тартылған сүттен алынатын қаймақ.

Шикі өкпе. а) Жас бала, сәби. ә) жағымсыз. Қолынан еш нәрсе келмейтін, оң-солын білмейтін, тәжірибесіз. **Шикі сары**. Сап-сары, ашық сары. **Шикі спирт**. хим. Құрамына сивуш майларының қоспасы кіретін этанол.

ШИКІДЕЙ ұст. Піспеген күйінде, пісі қалпында, пісірмей.

ШИКІЗАТ зат. кіт. Өндірілуіне, қазып алынуына еңбек жұмсалған еңбек заты.

ШИКІҚҰРАМ зат. хим. Берілген құрамды шикізатты қоспа.

ШИКІҚҰРАМДАУ зат. хим. Қоспаға белгілі бір технологиялық қасиет беру мақсатымен әртүрлі сортты немесе әртүрлі мөлшердегі пайдалы құрам-бөлікті пайдалы қазылымды араластыру үдерісі.

ШИКІЛ сын. 1. Сап-сары, сарғыш. 2. ауыс. Ақыл төлмаған, жас; шала. 3. Жетілмеген, шала.

Шикіл сары. Сап-сары; нағыз шикі сары.

ШИКІЛЕЙ сын. сөйл. **Шикідей**.

ШИКІЛЕУ сын. 1. Пісіп жетіңкіремеген, шала піскен. 2. ауыс. Жетілмеген, шала-шарты, шалағай.

ШИКІЛТІМ сын. Оңша пісіп жетпеген, әлі де шикілеу.

ШИКІЛІК зат. 1. Пісіп жетпегендік, піспегендік. 2. ауыс. Шалағайлық, ысылып-жетілмегендік, шалалық.

ШИКІЛ-ПІСІЛ сын. 1. Бабына келтіріліп, пісірілмеген, шала піскен, пісіп жетпеген. 2. ауыс. Шала-шарты, кемеліне жетпеген.

ШИК елік. Заттардың үйкелісінен шығатын дыбысты білдіретін сөз.

Шик етті [ете қалды]. Шықылдаған дыбыс шығарды.

ШИҚАЗТАҢДАЙ зат. өс. Қасқыржемнің бір түрі; қылтаңды қасқыржем.

ШИҚАЛПАҚ зат. Шиден тоқылған қалпақ.

ШИҚАН зат. 1. Көбіне суық тигеннен денеге іріңдеп, қызарып, ісініп шығатын тері ауруы. 2. ауыс. жерг. Аязда теңіз мұзының қысыммен шатынауынан пайда болатын мұз төбе, мұз үйіндісі.

ШИҚАНДАЙ сын. Қып-қызыл, шиедей.

ШИҚАНШӨП зат. өс. сөйл. **Иманжапырақ**.

ШИҚОНАҚ зат. өс. сөйл. **Итқонақ**.

ШИҚУРАЙ зат. өс. сөйл. **Сұтқурай** (сабағы жіңішке, тарамдалып өсетін құрай түрі).

ШИҚ елік. Кішілеу құстардың, жәндіктің дауысын немесе екі қатты заттың үйкеленінде шығатын жіңішке, құлақты тесетін қысқа дауысты білдіретін сөз.

ШИҚ-ШИҚ елік. Кішілеу құстардың, жәндіктердің үсті-үстіне шықылдаған дауысын немесе екі қатты зат үйкелгендегі қайталанған жіңішке дыбысты білдіретін сөз.

Шық-шық етті. а) Құстар шықылдаған дыбыс шығарды. ә) Заттардың үйкелісі салдарынан шықылдап дыбыс естіді.

ШИҚЫЛ зат. 1. Кішілеу құстардың, ұсақ жәндіктердің шық-шық еткен үні. 2. Заттардың үйкелісінен шығатын дыбыс.

ШИҚЫЛДА= ет. 1. Шық-шық ету. 2. Шықылдаған дыбыс шығару.

ШИҚЫЛДАЖ¹ зат. өс. Тау етектеріндегі қиыршық тасты жерлерде, өзен арналарында өсетін, биіктігі 10-30 см-дей, тамыры жуан, жапырақтары ұзын, орақ тәрізді иіліп тұратын, күлі ақшыл көк, күлгін немесе көкіл сары түсті құртқашаштар тұқымдастарына жататын, көпжылдық жуашықты өсімдік.

ШИҚЫЛДАЖ² зат. өс. <лат. *iridaceae iliensis*> Құртқашаштың ілелік түрі; іле құртқашашы.

ШИҚЫЛДАЖ³ сын. Шық-шық ететін, шықылдап қалған.

Шықылдақ торғай. зool. Орманды мекендейтін торғайдың түрі. **Шықылдақ тышқан**. зool. Орман ішінде, биік жартастарда тіршілік ететін ерекше тышқан.

ШИҚЫЛДАС= ет. 1. Қосылып шық-шық ету. 2. Шықылдаған дауыс шығарысу.

ШИҚЫЛДАСУ Шықылдас етістігінің қимыл атауы.

ШИҚЫЛДАТ= ет. 1. Шық-шық еткізу. 2. Шықылдаған дауыс шығарту.

ШИҚЫЛДАТҚЫЗ= ет. Шықылдаған дауыс шығартқызу.

ШИҚЫЛДАТҚЫЗУ Шықылдатқыз етістігінің қимыл атауы.

ШИҚЫЛДАТҚЫЗУ Шықылдатқыз етістігінің қимыл атауы.

ШИҚЫЛДАТҚЫЗУ Шықылдатқыз етістігінің қимыл атауы.

ШИҚЫЛДАТУ Шықылдат етістігінің қимыл атауы.

ШИҚЫЛДАУ Шықылда етістігінің қимыл атауы. 1. Шық-шық ету. 2. Шықылдаған дыбыс шығару.

ШИҚЫЛДАУЫҚ сын. Шық-шық етіп қалған, шықылдай беретін.

ШИЛАН¹ зат. жерг. Ақша салатын күмәз-нік.

ШИЛАН² зат. Сұйық заттарды сақтауға арналған ыдыс.

ШИЛАН= ет. Ет алу, оңалу, түзелу.

ШИЛАНДАЙ сын. Шылан сияқты.

ШИЛЕН зат. өс. Ұнаби (таудың құрғақ тастақты беткейлерінде өсетін, биіктігі 2-5 м-дей, қызыл қоңыр түсті қосылы тикенді бұта).

ШИЛЕУ зат. өс. жерг. **Ши**.

ШИЛЕУТ¹ зат. өс. жерг. **Ши**.

ШИЛЕУТ² зат. Ши өскен жер, шилі алқан.

ШИЛЕУТТІ сын. Ши қалың өскен, шилі бар.

ШИЛЛИНГ [ағыл. *shilling*] зат. 1. Ағылшын тиыны. 2. Австрия, кейбір Африка мен басқа да елдердің ақша бірлігі.

ШИЛЫҒУ Шылық етістігінің қимыл атауы.

ШИЛЫҚ= ет. сөйл. **Шырық**.

ШИЛЫҚТЫР= ет. **Шырықтыр**.

ШИЛЫҚТЫРУ Шылықтыр етістігінің қимыл атауы.

ШИЛІ¹ сын. Ши өскен, шилі мол (жер).

ШИЛІ² сын. Арқасында шилі бар, жаралы.

Шыл қара. Бұрын көбірек мінліп арқасы жауыр боп жазылып, мінсе арқасы тез кетіп, тағы сондай жауыр болатын жылқы.

ШИМАЙ зат. 1. Айқыш-ұйқыш, иір-қиыр сызықтар. 2. Оқылуды қиын, нашар жазу, шимай-шатпақ.

ШИМАЙЛА= ет. 1. Айқыш-ұйқыш иректел, ретсіз сызғылау, шатпақтау. 2. Астаң-кестеңін шығару.

ШИМАЙЛАН= ет. 1. Айқыш-ұйқыштану. 2. Шимай-шатпақтау.

ШИМАЙЛАНУ Шимайлан етістігінің қимыл атауы.

ШИМАЙЛАТ= ет. Айқыш-ұйқыш ету, иректету.

ШИМАЙЛАТҚЫЗ= ет. Айқыш-ұйқыш еткізу, иректеткізу.

ШИМАЙЛАТҚЫЗУ Шимайлатқыз етістігінің қимыл атауы.

ШИМАЙЛАТУ Шимайлат етістігінің қимыл атауы.

ШИМАЙЛАУ Шимайла етістігінің қимыл атауы; шатпақтап жазу, сызу.

ШИМАЙ-ШАТПАҚ зат. 1. Қалай болса, солай, асығыс, нашар жазу. 2. Негізсіз жазылған қолжазба.

ШИМАЙ-ШИМАЙ сын. Шатпақ, айқыш-цуйқыш, иір-қиыр.

ШИМАЙШЫ зат. Жазу-сызумен айналысушы.

ШИМАҚ зат. сөйл. *Шимай.*

ШИМАҚТА= ет. сөйл. *Шимайла.*

ШИМАҚТАУ Шимақта етістігінің қимыл атауы.

ШИМАЛ [ар. شمال] зат. 1. Солтүстік. 2. Сол, сол жақ.

ШИМАН зат. Қалың, ну.

ШИМАНДАЙ сын. Самсаган, қалың, көп.

ШИМАНДЫ сын. 1. Нәрлі, дәмді, жақсы. 2. ауыс. Құнарлы, құйқалы. 3. ауыс. Таңдаулы, мақтаулы; бетке ұстап.

ШИМПАНЗЕ [франц. chimpanze] зат. зоол. Адамтәрізді маймылдардың понгидтер тұқымдасына жататын адам тектес тұясы.

ШИН¹ зат. көлік. *Шина*¹.

ШИН² Араб әліпбиіндегі «ш» әрпінің атауы, оның айтылуы.

ШИНА¹ [нем. Schiene] зат. көлік. Доңғалақтың сыртына кигізілетін қалың резеңке.

ШИНА² зат. инф. <ағыл. bus> Ортақ қызметтік белгі бойынша біріктірілген және есептеу машинасының бір құрама бөлігінен екіншісіне ақпарат тасымалданатын арналар (желілер) тобы.

ШИНГАРД зат. спорт. Боксшы биттерін алмастыратын саусақтарыс арнайы қолаптар.

ШИНДІ сын. көлік. Шині бар, шин кигізілген.

ШИНЕЛЬ зат. Қалың иіңгедан тігілген, ұзын етектегі әскери сырт киім.

ШИНЕЛЬДІ сын. Үстінде шинелі бар, шинель киген.

ШИНЕЛЬДІК сын. Шинельге арналған, шинель тігілетін.

ШИНШИЛЛА [франц. chinchilla] зат. зоол. Кеміргіштер отрядының бір тұқымдасы.

ШИНЬОН [франц. chignon] зат. Жасанды шаш.

ШИПА [ар. شفا] зат. 1. Ауру, сырқауды сауықтыруға себеп болатын ем, дауа. 2. Емдік заттар, дәрі-дәрмек.

Шипасы тиді. Себі, пайдасы тиді.

ШИПАГЕР зат. Емші, домшы.

ШИПАГЕРЛІК зат. Емшілік, домшылық.

ШИПАЖАЙ зат. <лат. sanatore> Ем алатын орын.

ШИПАЛЫ сын. Емдік қасиеті бар, ем боларлық.

Шипалы лай. Емдік қасиеті бар, табиғи ыстық батпақ. **Шипалы су.** Құрамында емдік қасиеті бар минералды су.

ШИПАЛЫҚ сын. Ем боларлық, емдік, дарулық, дәрілік.

ШИПАЛЫЛЫҚ зат. Емділік, дәрілік қасиет.

ШИПАҢ елік. сөйл. *Шипың.*

ШИПАҢДА= ет. сөйл. *Шипыңда.*

ШИПАҢДАУ Шипаңда етістігінің қимыл атауы.

ШИПАСЫЗ сын. Шипалы, емдік қасиеті жоқ.

ШИПАХАНА зат. Сауықтанатын орын, емхана, аурухана.

ШИПАШАҚ зат. мед. <лат. receptum> Дәрігердің дәріханаға, фармацевтке науқастың қолына беруге тиісті дәрінің сипаттамаларын жазып берген қағазы.

ШИПАШЫ зат. Емші, шипагер.

ШИПАЯ зат. өс. жерг. *Ши.*

ШИПАЯ сын. 1. Жақсы өспей қалған, жетілмеген. 2. ауыс. *Ілмизен, жіп-жіпшіке.*

ШИПИ= ет. *Ілмизе, ет алмау.*

ШИПИО Шипи етістігінің қимыл атауы.

ШИПЧАНДЛЕР [ағыл. shipchandler] зат. экон. Кемеге азық-түлік және техникалық жабдық жеткізуші ұйым немесе фирма.

ШИПЫҢ сын. Құйрығын шипыңдатып қалған; шипаң.

ШИПЫҢДА= ет. Құйрығымен екі бүйірін сабау, шипың-шипың ету.

ШИПЫҢДАТ= ет. Құйрығымен екі бүйірін сабау.

ШИПЫҢДАТУ Шипыңдат етістігінің қимыл атауы.

ШИПЫҢДАУ Шипыңда етістігінің қимыл атауы.

ШИП: шипі емшек бие. Биенің кішкене емшектісі.

ШИРА= ет. 1. Ширатылған арқанның, жіптің көбірек есіліп кетуі, тысу. 2. Жұрылған киімінің отырып, қысқарып қалуы; апшу. 3. Жердің дегдуді, кебу.

4. Адам денесінің серуді, шырғауы. 5. Қимылқозғалыстың артуы; үдей түсу, күшею. 6. Күш жию, әлдену, тыңаю. 7. Өсу, ересек тарту, есею. 8. ауыс. Ысығу, шынығу, шыңдау.

ШИРАЗ зат. қойшар. 1. Көк түсті қаракөл елтірісі. 2. Көк елтірілі қаракөл қозысы.

ШИРАҚ¹ зат. колөнер. Тіннің әбден ширқықаны, арқанның пысығы.

ШИРАҚ² сын. 1. Тығыз, қатты; жұмсақ емес. 2. Дегдіген, кебу. 3. Жүріс-тұрысы, қимыл-қозғалысы ылдым-жылдым, күш-қуаты мол, тың. 4. Күйлі, қуатты.

ШИРАҚСЫН= ет. Ширақ болып көріну.

ШИРАҚСЫНУ Ширақсын етістігінің қимыл атауы.

ШИРАҚТАН= ет. Қимыл-қозғалысын тездету, ширау.

ШИРАҚТАНУ Ширақтан етістігінің қимыл атауы.

ШИРАҚТАУ сын. Қимыл-әрекеті ширағырақ, ылдым-жылдым.

ШИРАҚТЫҚ зат. Сергектік, жинақылық, пысықтық.

ШИРАҚТЫЛЫҚ зат. сөйл. *Ширақтық.*

ШИРАҚЫ сын. сөйл. *Ширақ* (жүріс-тұрысы ылдым-жылдым, күш-қуаты бар).

ШИРАҚЫЛАН= ет. Ширай түсу, ылдым-жылдым қозғалу.

ШИРАҚЫЛАНУ Ширақылан етістігінің қимыл атауы.

ШИРАЛ= ет. 1. Қимыл-қозғалыстың артып, үдетілуі. 2. ауыс. Жетілу, шыңдалу.

ШИРАЛУ Ширал етістігінің қимыл атауы.

ШИРАҢҚЫРА= ет. Ширай түсіңкіреу, жинақы болыңқырау.

ШИРАҢҚЫРАУ Шираңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШИРАТ= ет. 1. Арқан, жіп жасау үшін тарамысты, жүнді, қылды, мақтаны т. б. қатты етіп есу, пысыту. 2. Бір нәрсені шырлатып орау, шыршықтау. 3. Сақал-мұртты бұрап, сәндепін қою. 4. Денені сергіту, шырқырту. 5. ауыс. Бір нәрсеге қозғау салу, жеделдету, тездету. 6. ауыс. Ысығу, шыңдау, шынықтыру.

ШИРАТҚЫ зат. колөнер. Арқан, жіп жасауға қажетті көмежі құрал.

ШИРАТҚЫЗ= ет. Шырлатқызу, шыршықтатқызу.

ШИРАТҚЫЗУ Ширатқыз етістігінің қимыл атауы.

ШИРАТҚЫШ зат. Бір нәрсені ширататын машина.

Ширатқыш машина. тоқыма. Тоқыма өндірісінде жіпті, кордты, шипаатты, арқанды, т. б. ширату үшін қолданылатын машина.

ШИРАТПА сын. 1. Ширатылған, есілген. 2. Сақал-мұртты бұрап, сәндеген. 3. зерг. Ал-

тын, күміс шыбығы, талшығы бұралған, есілген, өрмеленген.

Ширатпа білезік. зерг. Ширатпа ұста, зергер технологиясының бір түрімен жасалған білезік.

Ширатпа шыны күміс. зерг. Сағ құмістің есілген, ширатылған түрі.

ШИРАТПАЛЫ сын. Ширатып қойған, бұрамалы.

ШИРАТТЫР= ет. Естіру, пысықтыру.

ШИРАТТЫРУ Шираттыр етістігінің қимыл атауы.

ШИРАТУ Шират етістігінің қимыл атауы.

1. Пысыту, есу. 2. Сақал-мұртты бұрап, сәндеу.

ШИРАТЫЛ= ет. 1. Есіліп, пысытылу. 2. Оратылу, шыршықталу. 3. Сақал-мұртты бұрап, сәндеу. 4. Керіліп-созылу, кербездену.

ШИРАТЫЛТ= ет. Есіту, пысылту.

ШИРАТЫЛТУ Ширатылт етістігінің қимыл атауы.

ШИРАТЫЛУ Ширатыл етістігінің қимыл атауы; оратылу, шыршықталу.

ШИРАТЫҢДЫ зат. Шыршықталған зат.

ШИРАТЫҢҚЫРА= ет. Ширата түсу, қатайтынқырау.

ШИРАТЫҢҚЫРАУ Ширатыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШИРАТЫС= ет. Бірге ширату, қатайтысу.

ШИРАТЫСУ Ширатыс етістігінің қимыл атауы.

ШИРАУ¹ зат. 1. Ширатылу, есілу, бұралу ісі. 2. Шыңдалу, пісіп жетілу әрекеті.

ШИРАУ² Шира етістігінің қимыл атауы; күш жию, тыңаю.

ШИРЕК [ир. چهار یک] зат. Бүтінінің төрттен бір бөлігі.

Ширегіне келмейді [татымайды, тұрмайды].

Тырнағына тұрмайды, тең келмейді. **Ширек газсыр.** Бір газсырдың төрттен бірі, жиырма бес жыл.

Ширек күн. тар. Құнның төрттен бірі. **Ширек финал.** спорт. Командалардың біріншілік үшін өтетін спорт ойындарының жартылай финал алдындағы кездесуі.

ШИРЕКТЕГІШ зат. Кеннен алынған сынама ұнтағын төртке бөлетін құрылғы.

ШИРЕКТЕУ зат. кен. Кеннен алынған сынаманы өңдеу кезінде оның бастапқы массасын қысқартуға қолданылатын әдіс.

ШИРЕКФИНАЛДЫҚ сын. спорт. Жартылай финалға шығатындарды анықтайтын.

Ширекфиналдық жекпе-жек. спорт. Бокста осы бәсекенің нәтижесінде жартылай финалға шығатындар яки жарыстың жүлдегерлері анықталады.

ШИРИНИ зат. жерг. Шекер қосқан бұйырсақ.

ШИРЫҒУ Шырық етістігінің қимыл атауы; шыңдалу.

ШИРЫҒЫҢҚЫРА= ет. Шырыға түсіңкіреу.

ШИРЫҒЫҢҚЫРАУ Шырығыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШИРЫҒЫС= ет. Шырығу, шыңдалу.

ШИРЫҒЫСУ Шырығыс етістігінің қимыл атауы.

ШИРЫҚ= ет. 1. Бұратылу, ширатылу, шыршықталу. 2. ауыс. Шымырлану, шыңдалу.

3. Тығышу, тығыршу. 4. Қатулану, ыза болу, терісіне сыймау.

ШИРЫҚТЫР= ет. 1. Шыңдай түсу, шираттыру, қажырландыру. 2. ауыс. Қушейту, үдету.

ШИРЫҚТЫРУ Шырықтыр етістігінің қимыл атауы.

ШИСАБАҚ. шисабақ қоңырбас. өс. Мал азығы ретінде пайдаланылатын көлжылдық шөптесін өсімдіктің түрі.

ШИТАЗЫ зат. этн. Шоқтығы мен бөксе жағының биіктігі бірдей, өте шапшаң, ұшқыр, сүйегі жеңіл, нәзік келетін дала тазысы.

ШИТАРЫ зат. өс. <лат. eragrostis> Парсышайыр (тау етектерінде, шол-шөлейтті, сортаңды, тұзды жерлерде, құмды далаларда өсетін астық тұқымдасына жататын, биіктігі 30-100 см-дей, малазықтық көпжылдық шөптесін өсімдік).

ШИТИ = ет. сөйл. **Шиди**.

ШИТИЮ Шити етістігінің қимыл атауы.

ШИТКУ Шиткі етістігінің қимыл атауы.

ШИТКІ = ет. жерг. Бір нәрсені көңілге алу, ренжу, өкпелеу.

ШИТКІТ = ет. Ренжіту, өкпелету.

ШИТКІТУ Шиткіт етістігінің қимыл атауы.

ШИТТЕЙ сын. Кішкентай, азғантай.

ШИТҮМСЫҚ: шитүмсық шалшықшы. <лат. pumenius tenuirostris> Кіші шалшықшы (тап-трекәрізділер отрядына, тауқұдірет тұқымдасына жататын құс).

ШИТТИ: шитті мақта. Дәнінен ажырамаған шикі мақта.

ШИТГ зат. 1. көне. Ерте кездерде болған, ұңғысы ұзын, екі таянышы (сирағы) бар бітелі мылтық. 2. Әдеттегі мылтықтарға караганда ұңғысы тар кіші колибрлі мылтық.

Шиті мылтық, көне. Негізінен аңшылар аң аулауда қолданатын, аузынан оқталып, біткелімен от алатын сирақты мылтық.

ШИТГ зат. кәс. Мақтаның ұрық шашатын тұқымы, дәні.

ШИТІРСЕК сын. Аяғы шидей.

ШИФА зат. ескі кіт. **Шина**.

ШИФЕР [нем. Schiefer] зат. құр. Табиғи тақтатасты, кейде құмтасты қыздыру арқылы алынатын, цемент пен асбестік лайдан қысым арқылы жаныштап жасалған шағын тақта түріндегі жабындық материал; шатыр жабуға пайдаланылатын жасанды құрылыс материалы.

ШИФЕРЛЕ = ет. Үй-жайдың шатырын шифермен жабу.

ШИФЕРЛЕН = ет. Шифер жабылу.

ШИФЕРЛЕНУ Шиферлен етістігінің қимыл атауы.

ШИФЕРЛЕУ Шиферле етістігінің қимыл атауы.

ШИФЕРЛІ сын. Шатыры шиферленген, шифермен жабылған.

ШИФОН зат. тоқыма. Жұқа, жұмсақ, жібек мата.

ШИФОНЬЕР [франц. chiffonnier] зат. Қым-кешек ілетін, салатын, көптеген жәшікшелері бар шаф.

ШИФР [франц. chiffre] зат. кіт. 1. Құпиялау үшін бас әріптерден немесе жеке сөздерден, не сандардан тұратын шартты белгі; құпия хабарласуға арналған шартты әліппе. 2. Кітапханалардағы кітаптарға, қолжазбаларға т.б. қойылатын шартты тіркеу белгілері.

ШИФРАТОР [франц. chiffre] зат. кіт. 1. Сигналды кодтауға арналған құрылғы. 2. Әск. Импульстерді кодтауға (шифрлауға), яғни берілетін пәрмендерді (мыс, ракетаға) шартты белгілерге (сигналдарға) айналдыратын телебасқарушы және телеөткізгіш қондырғылардың тасымалдаушы негізгі блоктарының бірі.

ШИФРЛА = ет. кіт. 1. Шифр белгілерін қою. 2. Берілетін ақпаратты бөгде адамға түсініксіз болатындай ету (кодтау).

ШИФРЛАН = ет. Шифр белгілері қойылу.

ШИФРЛАНУ Шифрлан етістігінің қимыл атауы.

ШИФРЛАУ Шифрла етістігінің қимыл атауы.

ШИФРЛАУШЫ зат. инф. <ағыл. encoder, encipherer> 1. Кодтау принциптерін өзгерту арқылы ақпаратты ұсыну сипатын өзертетін құрылғы. 2. Кірістік сигналдарды түрлендіретін компьютер блогы. 3. Ақпаратты автоматты түрде шифрлауға арналған құрылғы.

ШИФРЛЕУ зат. экон. Мұқамдау.

ШИФРЛЫ сын. Құпия белгісі бар.

ШИФТ-ПОНГ зат. спорт. Бокста қарсыласы сол қолымен қатты ұруды ойластырған кезде, жеке-жектегі тұрыстың бұрынғы қалпын оң қаталда ауыстыру тәсілі.

ШИХТА [нем. Schicht] зат. тех. 1. Жоғары сапалы металл алу үшін балқыту пешіне салынатын арнайы қоспа. 2. Кокс алу үшін пайдаланатын көмірлер қоспасы.

ШИХТАЛА = ет. Балқыту пешіне шихта салу.

ШИХТАЛАУ Шихтала етістігінің қимыл атауы.

ШИХТАЛЫҚ сын. Шихтаның орнына жүретін, шихта боларлық.

ШИХТАШЫ зат. Шихта дайындаушы маман.

ШИША¹ [ир. شيشه] зат. Керосин шамның жалын тартатын төменгі жағы, бүйірлі шыны түтікшесі.

ШИША² зат. 1. Әйнек. 2. Сұйық зат құю үшін арнайы жасалған шыны ыдыс; бөтелке. // Арақ-шарап.

ШИШАЛА = ет. Бірнеше шшшасымен ішу.

ШИШАЛАУ Шшшала етістігінің қимыл атауы.

ШИШАЛЫ сын. Шшшасы бар, шынылы (шам).

ШИШМА [ир. چشمه] зат. Қайнар көз, бұлақ.

ШИШМАДАЙ сын. Шшшма сияқты, шшшма тәрізді.

ШИ-ШЫҚПЫТ зат. Шшш аралас өскен бұталар.

ШИЫҚ елік. Екі қатты зат үйкелгенде шығатын созылңқы дыбысты, құстардың шықпаны, немесе соған ұқсас дыбысты білдіретін сөз.

Шыық етті. Шшық-шыық етіп дыбыс шығарды, шықпандады.

ШИЫҚ-ШИЫҚ елік. Екі қатты зат үйкелгенде шығатын созылңқы жіңішке қайталанған дыбысты, құстардың қайталанған шықпаны немесе т.б. осы сияқты қайталанма дыбысты білдіретін сөз.

Шыық-шыық етті. Шшық еткен ңн, дыбыс әлсін-әлсін қайталанды.

ШИЫР¹ зат. Мал тұспеген, жайылмаған тың жер.

ШИЫР² зат. 1. Малдың, аңның т.б. жүрген жерінде қалған айқұш-ұйқыш ізі. // Айқыш-ұйқыш, қым-қиғаш, шытырман. 2. ауыс. Шым-шытырық, шытырман іс.

ШИЫР = ет. 1. Бір нәрсені шыырлап бұрау, есу. 2. Асық, ұрысқ сияқты нәрселерді шыр айналдырып жіберу, ішу. 3. сөйл. **Шыырла**.

ШИЫРЛА = ет. Айқыш-ұйқыш, қым-қиғаш етіп әрлі-берлі із тастау.

ШИЫРЛАН = ет. 1. Айқыш-ұйқыш болып, қым-қиғашталып із қалу. 2. ауыс. Айқыш-ұйқыш етіп жазылу, шымқаталу.

ШИЫРЛАНУ Шшырлан етістігінің қимыл атауы.

ШИЫРЛАС = ет. Айқасу, қысу.

ШИЫРЛАСУ Шшырлас етістігінің қимыл атауы.

ШИЫРЛАТ = ет. Айқыш-ұйқыш етіп, қым-қиғаштатып із қалдырту.

ШИЫРЛАТУ Шшырлат етістігінің қимыл атауы.

ШИЫРЛАУ¹ зат. Топырақтың жоғарғы қабаты тығыздалып, биік өсімдіктер бүктеліп жанышлатын өте күшті антропогендік фактор.

ШИЫРЛАУ² Шшырла етістігінің қимыл атауы.

ШИЫРЛЫ сын. Шшырынды, шыырланған.

ШИЫРПАҚ сын. Қатты бұралып оралған, ширатылған. // Айқыш-ұйқышталған сызық.

ШИЫР¹ зат. спорт. Бадминтон ойынында қалақшаның бет және сырт жағымен керме тордың шетін жанап төмен ұшып келе жатқан қауырсынды өзін-өзі жазық өсінен айналдырып шығып ұру тәсілі.

ШИЫРУ² Шшыр етістігінің қимыл атауы.

ШИЫРШЫҚ зат. Шшырықталып оралған нәрсе.

Шшырық атты. а) Тытырышып бір орында

тұрмады, жұмқынтып тықырышды. ә) Қайраттанды, қатуланды, бекінді. б) Ызаланды, ыза кернеді, мазасы кетті.

ШИЫРШЫҚТА = ет. 1. Жүнді немесе бір нәрсені ширату, бұрау, есу. 2. Бір шетін қайырып, доңғелете орау.

ШИЫРШЫҚТАЛ = ет. Шеті қайырыла, доңғелете оралу.

ШИЫРШЫҚТАЛУ Шшырышқытал етістігінің қимыл атауы.

ШИЫРШЫҚТАН = ет. 1. Ширатылу, керілу. 2. ауыс. Қайраттану, қатулану.

ШИЫРШЫҚТАНДЫР = ет. Шираттыру, доңғелектендіріп орау.

ШИЫРШЫҚТАНДЫРУ Шшырышқытандыру етістігінің қимыл атауы.

ШИЫРШЫҚТАНУ Шшырышқытан етістігінің қимыл атауы.

ШИЫРШЫҚТАТ = ет. Шшырышқы еткізу, ширату.

ШИЫРШЫҚТАТУ Шшырышқытат етістігінің қимыл атауы.

ШИЫРШЫҚТАУ Шшырышқыта етістігінің қимыл атауы.

ШИЫРШЫҚТАУЛЫ сын. Білемделіп, ширатылып оралған.

ШИЫРШЫҚТЫ сын. Ширатылған, оралған.

ШИЫР-ШЫРҒАЛАҢ зат. Қыыр-шыыр жол, із, т.б.

ШИЫРЫҚ зат. **Шшыр**².

ШИИ зат. сөйл. **Шиен**.

ШИИ зат. өс. Күрмектің бір түрі, күріш егістігінде өсетін аса зиянды арамшөп.

ШИИТ зат. Мақтаның дәні, тұқымы.

ШИИТТЕ = ет. Мақтаны шіітінен, дәнінен айыру, тазалау.

ШИИТТЕУ Шіітте етістігінің қимыл атауы.

ШИИТТЕУШІ зат. тех. Мақта тазалағыш

мәшине.

ШИИТТИ сын. Шііті бар, шіітнен арылмаған (мақта).

ШКАЛА [лат. scala] зат. тех. Әртүрлі өлшеу аспаптарының бетінде көрсетілген өлшем сызықшалар.

ШКАТУЛКА ор. зат. Кішкене қобдиша.

ШКАФ зат. 1. Ішіне түрлі зат салынатын, есігі, текшелері бар үй мүлкі. 2. Кептіруге, дайындауға арналған және т.б. мақсаттарға пайдаланылатын, жабылатын қоран тәрізді арнаулы құрылғы.

ШКАФША үст. Кішігірім шаф сияқты.

ШКВАЛ [ағыл. squall] зат. геогр. Қысқа уақыттың ішінде бағыты кенеттен өзгеріп, ұйтқи соғатын өте күшті жел.

ШКИВ [голл. schijf] зат. тех. Сыртына тұйықталған белдік (не сым арқан) кигізілетін құрсаулы доңғалақ түріндегі, диаметрі әртүрлі таспалы беріліс бөлшегі.

ШКИПЕР [голл. schipper] зат. навиг. 1. Жүк таситын коммерциялық кемеңің капитаны. 2. Теңіз кемелерінде палуба мүлкіне жауапты адам.

ШЛАГБАУМ [нем. Schlagbaum, Schlag – соққы, жабылып қалу, Baum – ағаш, бөрене] зат. көлік. Теміржол мен басқа жолдардың түйіскен жеріне қойылатын теміржол өтпесі арқылы өтетін жаяу адамдар мен көлік турлерін пойыз өткенше тоқтата тұратын сырғауыл түріндегі бөгесін.

ШЛАК [нем. Schlacke] зат. тех. Кен қорытпасынан, таскөмірді жаққаннан кейін қалатын қалдық, қоқыс.

ШЛАКБЕТОН зат. құр. Толтырғыш отын не домна илағы болатын жеңіл бетонның бір түрі.

ШЛАКТАН = ет. Қоқыстану, қалдыққа айналу.

ШЛАКТАНУ Шлактан етістігінің қимыл атауы.

ШЛАКТЫ сын. Шлак аралас, шлак қосылған.

ШЛАМ [нем. Schlamm] зат. кен. 1. Кенді бұрғылау кезінде ұнтақталып шыққан өнім (тау жынысы, тұнба). 2. Мысты, мырышты және т.б. металдарды электролиздеу кезінде тұнбаға тұ-

сетін, әдетте, құрамында асыл металдар болатын ұнтақ тәрізді өнім. **3.** Сұйықтықты түндырған не сүзген кезде қалатын тұнба. **4.** Пайдалы қазылымдарды байыту кезінде көмірдің не руданың судағы тұнбасы не жұқа жүзгісі.

ШЛАНГ [нем. Schlange] зат. тех. Ішінен сұйық зат не газ жүретін резеңке түтік.

ШЛАНГІЛІ сын. Шлангісі бар, шлангі бекітілген.

Шлангілі тереңдік сорғы. кен. Бұрғылау ұңғымаларынан сұйықтықтарды тартуға арналған тікелей іс-әрекетті, өтпе плунжерлік сорғы.

ШЛЕЙФ [нем. Schleppe] зат. **1.** геол. Тау жоталары етегінде сырынды конустардың бірімен-бірінің қосылуынан пайда болған ұсақтығын тау жыныстарының белдеуі. **2.** к.с. Егістік жердің бетін тегістейтін құрал, сүйретпе.

ШЛЕМ зат. **Дульга** жаяу, атты әскерлер, қиқыштар, танкистер киетін арнаулы баскүйм).

ШЛЕМ-ДИСПЛЕЙ [ағыл. head-mounted display] зат. инф. Адамның басына бекітілетін үшөлшемді дисплей, құлақ аспаптары мен бағдарды, орныды анықтау құралы бар құрылғы; басқа киілетін дисплей.

ШЛЕМОФОН зат. әск. Дауыс арқылы қатынас жасау үшін ыңғайланған қондырғысы бар қиқыш, гарышкер, танкистердің дульгасы.

ШЛИР зат. геол. Интрузиялық тау жыныстарында құрылымдық, құрамдық немесе құрамындағы минералдары арқылы ерекшеленетін минералдық түзілімдер.

ШЛИРЛІК сын. геол. Шлирге қатысты.

Шлирлік бітім. Минералдық құрамымен не түйірлерінің ірілігімен оқшауланатын бөліктері бар тау жыныстың бітімі.

ШЛИФ [нем. Schliff] зат. геол. Тау жыныстарының, минералдарының, қазба көмірлердің микроскоп арқылы зерттеуге арналған аса жұқа пластинкасы.

ШЛЮЗ' [голл. sluis] зат. сушар. **1.** Судың деңгейін көтеру үшін өзенге, каналға орнатылатын арнайы тоспалы құрылыс. **2.** Су бөгеттеріндегі артық суды ағызып жіберуге арналған шүмек.

ШЛЮЗ' зат. инф. Әртүрлі хаттамалары бар желілердің немесе компьютерлердің өзара байланысуын қамтамасыз ететін аппаратты-бағдарламалық кешен (құрылғы); желіаралық төтен.

ШЛЮЗДЕ=ет. Канал, өзен бойларындағы суды ағызып, көбейтіп тұратын құрылыс жасау.

ШЛЮЗДЕУ Шлюзде етістігінің қимыл атауы.

ШЛЮЗКАМЕРА зат. навиг. Кемелерді бір су деңгейінен екіншісіне көтеріп немесе су деңгейімен төмен түсіріп (камера су жинап немесе суды ағызып) бір бөлектен екінші бөлекке көтеріп-түсіруге арналған гидротехникалық кеме тасымалдаушы құрылыс.

ШЛЮПКА [голл. sloep] зат. к.өлік. Кең әрі берік кортусы бар қайық.

ШЛЯГЕР [нем. Schlager] зат. Модадағы эстрадалық ән, әуен.

ШЛЯХТА [пол. szlachta] зат. тар. Поляктардағы ұсақ дворяндық.

ШМАЛЬТА зат. хим. Қара көктұс беру үшін құрамына кобальт қосылысы араласқан шынының ұнтағы.

ШНИЦЕЛЬ [нем. Schnitzel] зат. тамақ. Жаншылған еттен жасалған жалпақтау дөңгелек комплет.

ШНУР зат. **Бай** (телефон, радио т.б. нәрселердің бауы).

ШОБЫР зат. Мінске, құи көлікке өте мықты келетін шабан ат. // Қарабайыр, көнбіс (адам).

ШОВИНИЗМ [франц. chauvinisme] зат. с.ая-си. Басқа халықтарды өзіне бағындыруға және оларды езгіде, қанауда ұстауға, халықтар арасында ұлт араздығы мен өшпенділікті қоздыруға бағытталған озбырлық саясат.

ШОВИНИСТ зат. Шовинизм саясатын

жақтаушы.

ШОВИНИСТІК сын. Шовинизмге тән, шовинизмге қатысты.

ШОГАН-ОБЛИГАЦИЯ зат. экон. Атаулы құны бағамен көрсетілмеген, бірақ шетелдік эмитент Жапонияға шығарған, жапон қор біржасында сатылатын облигация.

ШОҒАЙ зат. сөйл. **Шоңайна.**

ШОҒАЙНА' зат. сөйл. **Шоңайна.**

ШОҒАЙНА' зат. жерг. Ұсақ шабақ.

ШОҒАЛ' зат. өс. Балдырған тәрізді өсімдік.

ШОҒАЛ' зат. жерг. **1.** Қорқау қасқыр.

2. ауыс. Әзәзіл, сиқыр.

ШОҒАН зат. бот. Кебіртек, қиыршықтасты беткейлерде және шөлейт құмдарда өсетін биіктігі 2,5–3 метр бұта.

ШОҒЫЛ=ет. Бір жерге жиналу, шоғырлану, топтану.

ШОҒЫЛУ Шоғыл етістігінің қимыл атауы.

ШОҒЫЛЫС=ет. Жиналысу, шоғырласу.

ШОҒЫЛЫСУ Шоғылыс етістігінің қимыл атауы.

ШОҒЫР зат. **1.** Қалың топ, жиын, жиынтық. **2.** ауыс. Шоқтығы биік тұлғалар. **3.** биол.

<лат. colonia> Бір немесе бірнеше түрдің бірігіп тіршілік етіп, бірақ өз беттеріне жеке тіршілік ете алатын, кейде түрлі қызмет атқаратын (мыс., пингвиндердің «балабақшалары») немесе тіпті бір ағзаның жеке мүшесі (кейбір маржандар) ретінде бірігіп қоректенетін, жыртқыштардан топтанып қорғанатын тобы. **4.** геол. Жер қыртысы айналасындағы қоршаған таужыныстардан айқын шектелген пайдалы қазылымдар топтамасы. **5.** хим. Периодтық жүйеде бір-ақ орын алатын элементтер тобы, басқаша айтқанда, бір элементтің изотоптарының жиыны.

ШОҒЫРҮЛ зат. өс. Сабының бойы биік, гүлінің түсі ақ, қызғылт, сары, күлгін болатын, жаз бойы гүлдейтін, ірі гүлді, хош иісті үй өсімдігі.

ШОҒЫРҚҰРЫЛЫМДЫ: шоғыр-құрылымды көбік. кен. Қабаты жұқалау, ірі түйіршіктер көптеген көпіршіктермен тұрақты қоршалған, суы аз көбік.

ШОҒЫРЛА=ет. Бір жерге топтау, жинау.

ШОҒЫРЛАҒЫШ зат. тех. **Аккумулятор.**

ШОҒЫРЛАН=ет. Бір жерге жиналу, топталу.

ШОҒЫРЛАНБАЛЫ сын. Топталып жиналатын.

ШОҒЫРЛАНДЫР=ет. Жинақтау, топтандыру.

ШОҒЫРЛАНДЫРМА: шоғырландырма әртараптандыру. экон. Бұрыннан бар тауарларға қосымша түрде жаңа тауарлар шығару арқылы тауарлардың түр-түрін кеңейту.

ШОҒЫРЛАНДЫРУ Шоғырландыру етістігінің қимыл атауы. **1.** Шоғыр жасау, жинақтау, топтандыру. **2.** ауыс. Ұйыстыру, топтастыру.

Шоғырландыру ауданы. өск. Әскерлер шоғырланатын, орналасатын аймақ.

ШОҒЫРЛАНДЫРЫЛ=ет. **1.** Топтандырылу, шоғыр жасап жинаптырылу. **2.** Бір жерге топтастырылу.

Шоғырландырылған атыс. өск. а) Артиллерияда бірнеше батарея мен дивизионның бір нысанаға немесе бір топ нысанаға атысы. ә) Ату құралдарының – бірнеше пулеметтің, бір немесе бірнеше бөлімшенің бір нысанаға немесе қарсылас шебінің бір бөлігін атуы. **Шоғырландырылған баланс.** қаржы. Басты (негізгі) шаруашылық серіктестігінің, еншілес және тәуелді серіктестіктердің қызметінің қаржы нәтижелері туралы жиынтық бухгалтерлік есептеме.

ШОҒЫРЛАНДЫРЫЛУ Шоғырландырыл етістігінің қимыл атауы.

ШОҒЫРЛАНУ Шоғырлан етістігінің қимыл атауы.

Шоғырлану ауданы. өск. Белгілі бір ұрыс міндеттерін орындауға арналған немесе оны орындағаннан кейін әскердің жиналуына арналған

аудан. **Шоғырлану көкжиегі.** Карьердегі жартылай тұрақты елек-ұсақтағыш жабдықтардың орналасқан горизонты. **Шоғырлану саны.** хим. а) Кристалдағы берілген бөлшекке жақын орналасқан атомдар немесе иондар саны. ә) Кешен түзушімен тікелей байланысқан атомдар саны.

ШОҒЫРЛАС=ет. Топтасу, шоғыр құрысу.

ШОҒЫРЛАСУ Шоғырлас етістігінің қимыл атауы.

ШОҒЫРЛАУ Шоғырла етістігінің қимыл атауы.

ШОҒЫРЛАУЫШ зат. инф. <ағыл. concentrator> **1.** Бірнеше байланыс каналдарын жиіліктік ажырату жолымен ауыстырып қосатын құрылғы. **2.** Қашықта орналасқан есептеу орталығы мен пайдаланушылар арасындағы байланыс арнасы арқылы мәліметтер тасымалдайтын автоматтық жүйенің құрамындағы арнаулы компьютер.

Шоғырлауыш сервер. инф. <ағыл. hub server> Модуль түрінде шоғырлауыш үшін жасалған сервер.

ШОҒЫРЛЫ сын. **1.** Топтаулы, жинақталған. **2.** Шоғыр болып, шоқтанып өсетін.

ШОҒЫРЛЫҚ зат. Жинақтылық, топтасушылық.

ШОҒЫРМАҚ' зат. Топ, шоғыр, жиын.

ШОҒЫРМАҚ' зат. кен. Балқыту жұмысының дурыс жүрмеуі немесе шикіқұрамның өтпозімді шегендермен қолайсыз әрекеттесуі салдарынан балқыту пештерінің ішкі қабырғаларында пайда болатын, қиын балқытын масса.

ШОҒЫРМАҚТА=ет. Шоғыр-шоғыр етіп топтау, шоғырлап жинау.

ШОҒЫРМАҚТАЛ=ет. Шоғыр етіп топталу.

ШОҒЫРМАҚТАЛУ Шоғырмақтал етістігінің қимыл атауы.

ШОҒЫРМАҚТАН=ет. Шоғырлану, жиналу.

ШОҒЫРМАҚТАНУ Шоғырмақтан етістігінің қимыл атауы.

ШОҒЫРШАҚТАР зат. өс. <лат. mollugo> Жапырақтары ұзынша, сабақ бұындарына шоғыр тәрізді орналасқан, гүлшоғыры жапырақша, жемісі – қауашақ, тұқымы ұсақ, қара-қоңыр түсті болып келетін бір жылдық шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.

ШОДЫР зат. Ісік, томпақ.

Шодыр мінез. Шырт етпе, дөкір (мінез).

ШОДЫРАЙ=ет. Сыртқа қарай томпылып шығу, бұлттып тұру.

ШОДЫРАЙТ=ет. Томпайту, бұлттыту.

ШОДЫРАЙТУ Шодырайт етістігінің қимыл атауы.

ШОДЫРАЮ Шодырай етістігінің қимыл атауы.

ШОДЫРЛАУ сын. Шатақ мінезділеу, соддырлау.

ШОДЫРЛЫҚ зат. Содырлық, теңтектік, сойқандық.

ШОДЫРМАҚ зат. бот. Қарағай шекілеудегі.

ШОЙ сын. Орасан зор, дәу, үлкен.

Шой [шойын] қара. Былшыған, дөңкіген қара.

ШОЙБАЛҒА зат. Балғаның үлкен, салмақты түрі.

ШОЙДАЙ сын. **1.** Шойын қазандай, мықты, берік. **2.** Еңгезердей, үлкен, дәу.

ШОЙҚАЙ=ет. Аяққим өкшесінің желінін қисаюы, мыжырау.

ШОЙҚАЙТ=ет. Қисайту, мыжырайту.

ШОЙҚАЙТУ Шойқайту етістігінің қимыл атауы.

ШОЙҚАҚТА=ет. Шойқаң-шойқаң етіп ақсаңдау.

ШОЙҚАҚТАТҚЫЗ=ет. Шойқаң етіп ақсаңдату.

ШОҚАҚТАТҚЫЗУ Шоқақтатқыз етістігінің қимыл атауы.

ШОЙҚАҚТАТУ Шойқақтат етістігінің қимыл атауы.

ШОЙҚАҚТАУ Шойқақта етістігінің қимыл атауы.

ШОЙҚАЛАНДА= ет. Шойқаң-шойқаң ету.
ШОЙҚАЛАНДАУ Шойқалаңда етістігінің қимыл атауы.

ШОЙҚАҢ елік. Қисаң қаққан қысқа қимылды бейнелейтін сөз.

Шойқаң етті. Қисаң ете қалды.

ШОЙҚАҢДА= ет. Шойқаң-шойқаң ету, ақсаңдау.

ШОЙҚАҢДАТ= ет. Шойқақтату, ақсаңдату.

ШОЙҚАҢДАТУ Шойқаңдат етістігінің қимыл атауы.

ШОЙҚАҢДАУ Шойқаңда етістігінің қимыл атауы.
ШОЙҚАҢ-ШОЙҚАҢ елік. Қисаң қаққан қайталама қимылды бейнелейтін сөз.

Шойқаң-шойқаң етті. Ақсаң-ақсаң етіп, аяқты сытып басты.

ШОЙҚАЮ Шойқай етістігінің қимыл атауы.

ШОЙҚИ= ет. 1. Қисаю, қиқаю, мыжыраю.

2. Шоңқып отыру (жануарларға қатысты).

ШОЙҚИМА сын. Шоңқып қалған, қисық.

ШОЙҚИТ= ет. Қисайту, мыжырайту.

ШОЙҚИТУ Шойқит етістігінің қимыл атауы.

ШОЙҚИЮ Шойқи етістігінің қимыл атауы.

ШОЙҚЫ сын. сөйл. Қисық-қыңыр.

ШОЙНАҚ сын. Бір аяғы бір аяғынан қысқа; ақсақ.

ШОЙНАҢ елік. Ақсаңдаған жүрістегі қысқа қимылды бейнелейтін сөз // Ақсаңдап жүретін, ақсақ.

Шойнаң етті [қақты]. Қисаң етті, аяғын ақсаңдап басты, шойнаңдады.

ШОЙНАҢДА= ет. Шойнаң-шойнаң ету, ақсаңдау.

ШОЙНАҢДАТ= ет. Шойнаң-шойнаң еткізу, ақсаңдату.

ШОЙНАҢДАТТЫР= ет. Шойнаң-шойнаң еткіздіру, ақсаңдаттыру.

ШОЙНАҢДАТУ Шойнаңдат етістігінің қимыл атауы.

ШОЙНАҢДАУ Шойнаңда етістігінің қимыл атауы.

ШОЙРАЛАҢ елік. Ақсаңдаған созылыңқы қимылды бейнелейтін сөз// сөйл. Шойнаң.

ШОЙРАЛАНДА= ет. Қисалаң-қисалаң етіп жүру, шойнаңдау.

ШОЙРАЛАНДАУ Шойралаңда етістігінің қимыл атауы.

ШОЙРЫЛМА зат. Жылқының белінен құрт жеп, тесіліп ауыратын ауруы.

ШОЙТАЛАҢ елік. **Шойтаң.**

ШОЙТАЛАНДА= ет. Шойталаң-шойталаң ету.

ШОЙТАЛАНДАУ Шойталаңда етістігінің қимыл атауы.

ШОЙТАҢ елік. Ақсаң еткен қысқа қимылды бейнелейтін сөз// Ақсаң-ақсаң еткен, шойталаң.

ШОЙТАҢДА= ет. Шойтаң-шойтаң ету, шойталаңдау.

ШОЙТАҢДАУ Шойтаңда етістігінің қимыл атауы.

ШОЙТАС зат. кен. Пайдалы қазылымның не таужыныстың мөлшер жағынан кондициялықтан асып түсетін кесегі.

ШОЙЫН зат. металлург. Көміртегін, белгілі бір мөлшерде марганец, кремний, күкірт, фосфор, басқа да элементтерді қосу арқылы алынған өте берік темір қорытпасы. // Ауыр, зор, сом.

ШОЙЫНДАЙ сын. 1. Шойын сияқты ауыр, салмақты, зілдей. 2. Шойын сияқты, қап-қара.

ШОЙЫНЖОЛ зат. 1. көне. Теміржол. 2. Шойыннан жасалып, төселген жол; рельс.

ШОЙЫНҚАЛЫП зат. кен. <франц. соқил le> Балқызан металды құятын және қайталан пайдалана беруге болатын металл қалып, темірқорам.

ШОЙЫРЫЛ= ет. Белінен тұра алмай қалу, қиқаң болу.

ШОЙЫРЫЛМА зат. Суық тигеннен болатын сегізкөздің, белдің ауруы, қиқаң.

ШОЙЫРЫЛМАЛЫ сын. сөйл. **Шойырылма.**

ШОЙЫРЫЛТ= ет. Майырылту, тұрғызбай тастау.

ШОЙЫРЫЛТУ Шойырылт етістігінің қимыл атауы.

ШОЙЫРЫЛУ Шойырыл етістігінің қимыл атауы.

ШОҚ зат. мед. Адам ағзасының психологиялық немесе физикалық зақымдануынан, кенеттен қатты әсер алудан болатын күй.

ШОКОЛАД [нем. Schokolade] зат. 1. Какао ұнтағына оның дәмі мен хош иісін арттыру, сондай-ақ нәзік те қолайлы консистенция беру үшін қант, басқа қоспалар қосып қатырылған кондитерлік тәтті тағам. 2. Осы тағамның ұнтағынан жасалынған тәтті сусын.

ШОКОЛАДАҒАШ зат. өс. Тропикалық аймақта өсетін, жапырақ шығармастан бұрын гүлдейтін, жемісі шоколад өндірісінде пайдаланылатын ағаш.

ШОҚ зат. 1. Жанған отынның сөнбеген қып-қызыл ыстық қалдығы. 2. ауыс. Қызу, қуат.

Шоқ басты. Бірден шыр ете қалды. **Шоқ басқандай.** Шағып алғандай. **Шоқ басқандай шошыңды.** Жағасын ұстады, зәре-құты қалмады. **Шоққа отырғызды.** Отырғызып кетті, алдады. **Шоқ тастады [салды].** Екі елді не екі кісіні араздастырды, бірине-бірін айдап салды.

ШОҚ? зат. кен. Таужыныс үңгімелерінде өте күрделі қиын жағдайда бірінің жанына бірі белгілі бір ретпен орнатылатын ағаш немесе темір діңгектер тобы.

Шоқ шеген. кен. Тазартып қазып алу қазбаларындағы үңгубет маңында кені алынған кеңістікпен шектескен жерде бұталар тәрізді бірінің жанына бірі 0,1–0,2 м қашықтықта орналасқан ағаш немесе металл тіреулер; кені алынған кеңістік төбесін реттеп отырғызу процесінде қолданылатын шегендердің бір түрі.

ШОҚ? зат. Бір топ, уақ құтделген жіп, қайыс, мата шоғыры.

ШОҚ? сын. Бір топ, шоқталған.

Шоқ ағаш. Жазық жерде, шоғырлана, топ-топ болып өскен ағаш. **Шоқ гүл [гүл шоғы].** Әдемілеп топтастырылған гүлдер. **Шоқ қарағай.** Көбінесе құмды топырақта өсетін, шағын аумақты қарағайлы орман. **Шоқ мал.** Топ-топ болып өрісте жайылып жатқан төрт түлкі. **Шоқ тоғай.** Топталып, шоғырланып өскен тоғай. **Шоқ төбелер.** Жеке тұрған жатаған бұталар шоқтарының жанындағы құм үйінділері.

ШОҚА зат. жерг. Он баулықтары үйіндісі.

ШОҚАЙ зат. Көн теріден бүріп жасалған жеңіл аяқ киім.

ШОҚАЙ? зат. сөйл. Төбе, шоқы.

ШОҚАЙ= ет. сөйл. **Шоқи.**

ШОҚАЙЛЫ сын. Шоқай кизен, шоқайы бар.

ШОҚАЙТ= ет. сөйл. **Шоқит.**

ШОҚАЙТУ Шоқайт етістігінің қимыл атауы.

ШОҚАҚ зат. Шоқақтаған жайсыз желіс, текірек, шоқырақ.

ШОҚАҚТА= ет. Шоқақ-шоқақ ету, шоқыта желу.

ШОҚАҚТАТ= ет. Шоқырақтату, шоқыту.

ШОҚАҚТАТУ Шоқақтат етістігінің қимыл атауы.

ШОҚАҚТАУ Шоқақта етістігінің қимыл атауы.

ШОҚАЛ зат. сөйл. **Шоңқал.**

ШОҚАЛАҚ сын. Кедір-бұдыр, тегіс емес, ойлы-қырлы (жер). // Кедір-бұдырлы, ойлы-қырлы жер.

Шоқалақ қақты. Шоқырақ-шоқырақ етіп желді, секеңдеп жүрді.

ШОҚАЛАҚТА= ет. Шоқырақтан, текіректен желу, секең-секең етіп жүру.

ШОҚАЛАҚТАТ= ет. Шоқырақтату, секеңдету.

ШОҚАЛАҚТАТУ Шоқалақтат етістігінің қимыл атауы.

ШОҚАЛАҚТАУ Шоқалақта етістігінің қимыл атауы.

ШОҚАЛАНДА= ет. сөйл. **Шоқалақта.**
ШОҚАЛДАЙ сын. Шоқал сияқты, шоқал тәрізді.

ШОҚАЛ-ШОҚПЫТ зат. Шоңқал, шоқы.

ШОҚАЛ-ШОҢҚАЙ зат. **Шоқы-шоқы.**

ШОҚАҢ елік. Қисайып, ақсаң ете қалған жүрістің қысқа қимылын бейнелейтін сөз.

Шоқаң етті. Кенеттен ақсаң, шоңқия кетті.

ШОҚАҢДА= ет. Шоқаң-шоқаң ету, қаусау.

ШОҚАҢДАТ= ет. Шоқаң-шоқаң еткізу.

ШОҚАҢДАТУ Шоқаңдат етістігінің қимыл атауы.

ШОҚАҢДАУ Шоқаңда етістігінің қимыл атауы.

ШОҚАТ сын. Шоқып-шоқып тұрған төбешік, қырат, қырқалар.

ШОҚАТТАЙ сын. Шоқат сияқты, шоқат тәрізді.

ШОҚАЮ Шоқай етістігінің қимыл атауы.

ШОҚБЕЛДЕУ зат. этн. Текті тұқымынан шыққан яки қызмет-дәрежесі үлкен, лауазымы жоғары, атақты адамдар тағамын асыл тасты белбеу.

ШОҚГҮЛ зат. өс. <лат. soranthus> Биіктігі 1 м-дей, құмды жерлерде өсетін, сабағы тік, жұмыр, үш жағы бұтақтанған, жапырақтары жіңішке, жиектері тілімделген, гүлі майда, жасылдау түсті, сырты түкті, шатырша гүлділер тұқымдасына жататын, көпжылдық ірі өсімдік.

ШОҚЖАҢЫРАҚ зат. өс. <лат. leptunis> Жапырақтары сабағының түбіне топтанып бітетін тау баурайларында өсетін, көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШОҚИ= ет. 1. Екі тізені бүзін, жүресінен отыру, шоқаю. 2. Селтшу, сексисо, шошаю.

ШОҚИМА зат. сөйл. Шоқиған басқим.

ШОҚИТ= ет. 1. Екі тізені бүзін, жүресінен отырғызу, шоқайту. 2. Селтиту, секситу, шошайту.

ШОҚИТУ Шоқит етістігінің қимыл атауы; шоқайтып отырғызу.

ШОҚИЫС= ет. Екі тізені бүзін, жүресінен отырысу.

ШОҚИЫСУ Шоқиыс етістігінің қимыл атауы.

ШОҚИЮ Шоқи етістігінің қимыл атауы.

ШОҚПАҚТАЙ сын. сөйл. **Тоқпақтай.**

ШОҚПАР зат. 1. этн. Брай, тобылғы, қайың сияқты қатты ағаштардан жасалатын бір басы дөңкіп жұмыр келген, кейде басына темір немесе қорғасын құйылатын сойылдан қысқа қол қаруы; батырдың бес қаруының бірі. 2. ауыс. Соқы беретін негізгі құш.

Шоқпар сан. бейн. саят. Қыран құстың жуан саны.

ШОҚПАРБАС зат. өс. <лат. lagopsis> Мәңгі жасыл болып тұратын споралы шөптесін өсімдіктер тобы.

Шоқпарбас плаун. өс. Сабағы жерге төселіп, жайыла өсетін, биіктігі 1,5 метрге жететін, сопақша келген жіңішке жапырақтарының ұшында ұзын әрі өткір ақ түсті шаш сияқты зат, ал бұтақтарының ұшында 3–4 споралы масақшалар бар, мәңгі көгеріп тұратын споралы өсімдік.

ШОҚПАРДАЙ сын. 1. Дәу, үлкен. 2. ауыс. Қалың, ұйысқан.

ШОҚПАРЛА= ет. Шоқпармен цру, шоқпармен соғу.

ШОҚПАРЛАН= ет. Шоқпар тәрізді жұмырлану.

ШОҚПАРЛАНУ Шоқпарлан етістігінің қимыл атауы.

ШОҚПАРЛАС= ет. Бір-бірін шоқпармен цру, шоқпармен соғысу.

ШОҚПАРЛАСУ Шоқпарлас етістігінің қимыл атауы.

ШОҚПАРЛАУ Шоқпарла етістігінің қимыл атауы.

ШОҚПАРЛЫ сын. Шоқпары бар, шоқпар ұстаған.

ШОҚПАРШЫ зат. Шоқпармен соғысатын жауынгер, шоқпармен соғысудың шебері.

ШОҚПЕРНЕ зат. инф. Алдын ала тағайындалған келісім бойынша бір команданы немесе резиденттік бағдарламаны орындауды жылдам жүзеге асыратын перне немесе пернелер комбинациясы.

ШОҚПЫТ сын. Әбден тозығы жеткен, алба-жұлба, жырым-жырым. // Әбден тозығы жеткен бұйым, алба-жұлба кым-кешек.

Шоқпыт бөрік. Тозығы жеткен, алба-жұлба, жырым-жырым бөрік.

ШОҚПЫТТАН = ет. Шоқпыт-шоқпыт болып тозу.

ШОҚПЫТТАНУ Шоқпыттан етістігінің қимыл атауы.

ШОҚПЫТ-ШОҚПЫТ сын. Үсті-басы алба-жұлба, жырттық-жырттық, жұдым-жұдым.

ШОҚСАРЫ зат. өс. <лат. bupleurum> Шатыршагүлділер тұқымдасына жататын бір не көпжылдық шоптесін өсімдік.

ШОҚТА = ет. 1. Бір жерге топтау, жинау. 2. Шошақ қою, шошайту.

ШОҚТАЙ сын. Шоқ тәрізді, шоқ сияқты.

Шоқтай жанды. Денесі ысып, қызуы көтерілді.

Шоқтай ірді. Шашау шығармай, сетінетпей, бір жерге топтап жинады.

ШОҚТАЛ = ет. Шоқ-шоқ болып топталу, үйірілу.

ШОҚТАЛУ Шоқтал етістігінің қимыл атауы.

ШОҚТАЛЫС = ет. Топталысу, жиылысу.

ШОҚТАЛЫСУ Шоқталыс етістігінің қимыл атауы.

ШОҚТАН¹ = ет. Шоғырлану, топтану.

ШОҚТАН² = ет. 1. Жаным болып, қып-қызыл шоққа айналу. 2. ауыс. Ұшқын атып от шашу, жайнау, жарқырау.

ШОҚТАНДЫР = ет. Жайнаттыру, жарқырату.

ШОҚТАНДЫРУ Шоқтандыр етістігінің қимыл атауы.

ШОҚТАНУ Шоқтан етістігінің қимыл атауы; жайнау, жарқырау.

ШОҚТАНЫС = ет. Шоғырланып топтасу.

ШОҚТАНЫСУ Шоқтаныс етістігінің қимыл атауы.

ШОҚТАС = ет. Топтасу, жиылысу.

ШОҚТАСТЫР = ет. Топтастыру, жиылыстыру.

ШОҚТАСТЫРУ Шоқтастыр етістігінің қимыл атауы.

ШОҚТАСУ Шоқтас етістігінің қимыл атауы.

ШОҚТАТ = ет. Шашақ таққызу.

ШОҚТАТУ Шоқтат етістігінің қимыл атауы.

ШОҚТАУ Шоқта етістігінің қимыл атауы.

ШОҚТЫ¹ сын. Шоғы бар, отты, өткір.

ШОҚТЫ² сын. Шашағы бар, шашақты.

ШОҚТЫҚ зат. 1. Малдың екі иығының тұйыскен жері, басы; иықтық. 2. ауыс. Таудың, төбенің ең биік жері, қиыр басы. 3. Жылқының жауырын тұсындағы жотасы.

Шоқтығы асты. Мерейі үстем болды, артты.

Шоқтығы биік. а) Басқалардан білім дәрежесі артық, мәртебесі жоғары. ә) Оры бөлек, дара, ерекше. Шоқтығы биіктеді. Мәртебесі көтерілді, мерейі үстем болды. Шоқтығы көтерілді. Мерейі үстем болды, мәртебесі артты.

ШОҚТЫҚТА = ет. Шоқтығынан тістеу, шоқтығынан ала түсу.

ШОҚТЫҚТАН = ет. 1. Биік болып, бөлектене көріну, ерекшелену. 2. ауыс. Мерейі осу, еңсесі көтерілу.

ШОҚТЫҚТАНДЫР = ет. Бөлектендіру, ерекшелендіру.

ШОҚТЫҚТАНДЫРУ Шоқтықтандыр етістігінің қимыл атауы.

ШОҚТЫҚТАНУ Шоқтықтан етістігінің қимыл атауы.

ШОҚТЫҚТАУ Шоқтықта етістігінің қимыл атауы.

ШОҚТЫҚТЫ сын. 1. Шоқтығы шығыңқы. 2. ауыс. Шоқтығы биік, ерекше.

ШОҚТЫРЫЛ = ет. Шоғырлану, топталу.

ШОҚТКЕН зат. өс. <лат. schmalhausenia>

Алатаудың альпілік, субальпілік шалғындарында, ұсақ тасты беткейлерде өсетін, биіктігі 20-50 см-дей, сабағы жуан, көп қырлы, тік, жапырақтары тілімделген, ұшы үшкір, тікенекті, қалың түкті, зүлі күрең қызыл түсті күрделі гүлділер тұқымдасына жататын, көпжылдық, тікенекті өсімдік.

ШОҚУ Шоқы етістігінің қимыл атауы.

ШОҚША¹ зат. өс. Сыртқы пішіні – тарының басы сияқты түп-түп болып, ерте көктемде шығатын эфемер шоп.

ШОҚША² сын. Бір топ боп шоқтанған, шоғыр.

Шоқша сақал. Төңірегін түзетін, сәндеп қойған үшкіл сақал; иекке шығатын, сүйір сақал.

ШОҚША³ үст. Шоқ құсатып, шоқ тәрізді.

ШОҚШАБАС зат. өс. Тау беткейлерінің шалғынды жерлерінде өсетін, биіктігі 5-20 см-дей, жапырағы қалың, қауырсын тәрізді, тілімделген папоротник тұқымдас споралы өсімдік.

ШОҚШАКӨК зат. өс. сөйл. **Шоқша¹.**

ШОҚШАЛА = ет. Жан-жағын түзетін, сәндеп сүйірлеу.

ШОҚШАЛАН = ет. Сақалдың жан-жағы түзетіліп, сәндеп сүйірлену.

ШОҚШАЛАНДЫР = ет. Сақалдың жан-жағы түзетіліп, сәндеп сүйірлендіру.

ШОҚШАЛАНДЫРУ Шоқшаландыру етістігінің қимыл атауы.

ШОҚШАЛАНУ Шоқшалан етістігінің қимыл атауы.

ШОҚШАЛАУ¹ сын. Сәл шоқшаланған, сүйірлеу.

ШОҚШАЛАУ² Шоқшала етістігінің қимыл атауы.

ШОҚШИ = ет. Бір топ болып шоқталу.

ШОҚШИТ = ет. Сақалды сүйір етіп түзету.

ШОҚШИТУ Шоқшит етістігінің қимыл атауы.

ШОҚШИЮ Шоқши етістігінің қимыл атауы.

ШОҚ-ШОҚ¹ сын. Топ-топ болып шоқтанған.

ШОҚ-ШОҚ² о д. Біреудің сөтсіздігіне қуанып, масайрау, сол керек еді деп, табалау кезінде айтылатын сөз.

ШОҚШҮЙКЕ зат. өс. **Шүйкебас.**

ШОҚЫ зат. 1. Төбенің, жотаның ең биік жері, ұшы. 2. геогр. Жұмыр немесе иыңды таулар мен төбелердің жалты атауы. 3. ауыс. Қол жеткен табыстың, жетістіктің шыңы.

ШОҚЫ = ет. Құстың бір нәрсені тұмсығымен шұқтып, теріп жеуі.

Шоқы жіберу. саят. Құстың өткір де үшкір тұмсығымен тістеп алуы, қыран құстың қолға алғаш ұсталып, қалауға үйрене алмай жүрген кезінде істейтін әрекеті.

ШОҚЫДАЙ сын. Шоқы тәрізді.

ШОҚЫЛ = ет. Тұмсықпен шұқылап терілу.

ШОҚЫЛА = ет. Қайта-қайта шоқу.

ШОҚЫЛАН = ет. Шоқы болып көтерілу, биіктеу.

ШОҚЫЛАНУ Шоқылан етістігінің қимыл атауы.

ШОҚЫЛАУ¹ сын. Биіктеу, төбешіктеу, көтеріңкі.

ШОҚЫЛАУ² Шоқыла етістігінің қимыл атауы.

ШОҚЫЛЫ сын. Шоқысы бар, шоқысы көп.

ШОҚЫЛЫҚ: шоқылық брекчиялар. кен. Балшықты жанартаулар әрекеті нәтижесінде түзілетін брекчиялар.

ШОҚЫЛЫҚТА = ет. Қоқылықтан, шықылықтау.

ШОҚЫН = ет. діни. 1. Христиан діні бойынша қолын маңдайына, екі иығына тигізіп, Құдайға сыйну. 2. ауыс. Христиан дініне кіру, соны мойындау.

ШОҚЫНДЫ зат. Христиан дініне өткен, соны қабылдаған адам.

ШОҚЫНДЫР = ет. діни. Христиан діні бойынша қолын маңдайына, екі иығына тигізіп, Құдайға сыйндыру. 2. Христиан дініне кіргізу.

ШОҚЫНДЫРТ = ет. Христиан діні бойынша қолын маңдайына, екі иығына тигізіп, Құдайға сыйндырту.

ШОҚЫНДЫРТУ Шоқындырт етістігінің қимыл атауы.

ШОҚЫНДЫРУ Шоқындыр етістігінің қимыл атауы; христиан дініне кіргізу. // діни. Христиан дінін қабылдаудағы бастапқы жоралғы, діни ғибадат.

ШОҚЫНДЫРЫЛ = ет. Христиан дініне кіргізілу, мойындатылу.

ШОҚЫНДЫРЫЛУ Шоқындырыл етістігінің қимыл атауы.

ШОҚЫНТ = ет. діни. Христиан дініне кіріп, соны мойындау.

ШОҚЫНТУ Шоқынт етістігінің қимыл атауы.

ШОҚЫНУ Шоқын етістігінің қимыл атауы; Христиан діні бойынша қолын маңдайына, екі иығына тигізіп, Құдайға сыйну.

ШОҚЫНШАҚ зат. сөйл. **Шоқынды.**

ШОҚЫНШЫ сын. Басқа дінге берілген, шоқынған.

ШОҚЫНШЫҚ сын. сөйл. **Шоқынды.**

ШОҚЫНЫС = ет. Христиан діні бойынша Құдайға сыйнысу, бірге шоқыну.

ШОҚЫНЫСУ Шоқыныс етістігінің қимыл атауы.

ШОҚЫР зат. зоол. <лат. acipenser stellatus> Еті мен уылдырығы бағалы, тұмсығы семсер тәрізді бекіре тұқымдас балық.

ШОҚЫРАҚ зат. 1. Шоқыта жүрген жүріс, текірек. 2. Шоқалақ жер.

ШОҚЫРАҚТА = ет. Қатты шаптай шоқыта, желе журу, текіректеу.

ШОҚЫРАҚТАТ = ет. Қатты шаптай шоқыта, желдіре журу, текіректету.

ШОҚЫРАҚТАТҚЫЗ = ет. Шоқытқызу, текіректеткізу.

ШОҚЫРАҚТАТУ Шоқырақтат етістігінің қимыл атауы.

ШОҚЫРАҚТАУ Шоқырақта етістігінің қимыл атауы.

ШОҚЫРАҚ-ШОҚЫРАҚ сын. Шағыл-шағыл, шоқдалақ-шоқдалақ.

ШОҚЫС = ет. 1. Бірін-бірі шоқу, бір-бірімен тұмсықтасу. 2. ауыс. Бір-бірімен байланысу, ұрсу, жанжалдасу.

ШОҚЫСУ Шоқыс етістігінің қимыл атауы; бір-бірімен байланысу, ұрсу, жанжалдасу.

ШОҚЫТ = ет. Құсқа тұмсығымен шұқтыту, теріп жегізу.

ШОҚЫТ² = ет. Текіректетіп шоқырақтата желу.

ШОҚЫТТЫР = ет. Құсқа шоқытқызу, бір нәрсені шұқтытып жегіздіру.

ШОҚЫТТЫРУ Шоқыттыр етістігінің қимыл атауы.

ШОҚЫТУ¹ Шоқыт¹ етістігінің қимыл атауы; құсқа тұмсығымен шұқтыту, теріп жегізу.

ШОҚЫТУ² Шоқыт² етістігінің қимыл атауы; текіректетіп шоқырақтата желу.

ШОЛ = ет. 1. Бір нәрсені қашықтан байқау, бағдарлау. 2. Көз жүгіртіп қарап шығу. 3. Істі, оқиганы көз алдына келтіру, ой жүгірту.

ШОЛА зат. 1. Біркелкі емес, оймыштанған ала-құла жер.

ШОЛАҚ¹ зат. Құйрық-жалы келте, шүңтиган жылқы.

ШОЛАҚ² сын. 1. Қол не аяқтың кемтарлығы, мүдедек. 2. Қысқа, ұзын емес, келте. // Қысқа айтылған. 3. Баянсыз, мәнісіз, пәтуасыз.

Шолақ аяқбау. саят. Бүркітті қолға ұстау үшін жілінішігіне тағылатын балақбауға жалғанған баудың екінші бөлігі. **Шолақ белсенді.** Дәрежесі кішігірім болғанымен, асыра сілтеуші, тым белсенді адам; шаш ал десе, бас алушылар. **Шолақ дүние.** Тез өте шығар қысқа өмір. **Шолақ қайырды.** Қысқа, тез доғарды, көпке созады. **Шолақ сан.** Қоян, қарсақ, түлкінің жамбассыз екі жілігі. **Шолақ мылтық.** этн. Мылтықтың оқпанын не дүмін кесіп қысқарту арқылы жасалған ату құралы. **Шолақ тон.** этн. Қысқалау келген жеңіл тон.

ШОЛАҚБЕЛСЕНДІЛІК зат. Асыра сілтеушілік.

ШОЛАҚЖЕҢ сын. Жеңін тек шынтаққа дейін ғана келтіріп тіккен, жеңіл (бешент, камзол).

ШОЛАҚТАУ сын. Келтелеу, қысқалау.

ШОЛАҚТЫҚ зат. Келтелік, қысқалық, баянсыздық.

ШОЛАН¹ зат. Тамақ, оны-мұны сақтайтын аула ішіндегі бөлек бөлме, қойма.

ШОЛАН²: шолан ұрды. этн. Майдан ортасында не көп ішінде еркіндеп, өрі-бері жүрді; өсіресе батырлар не палуандар өзінің қарсыласын жеңіп, екіншісі шыға алмай жатқандағы қимыл-әрекет көрсетті.

ШОЛАСЫЗ сын. Аз емес, едәуір.

ШОЛҒЫЗ = е т. Бір нәрсені қашықтан байқатқызу, бағдарлату.

ШОЛҒЫЗУ Шолғыз етістігінің қимыл атауы.

ШОЛҒЫН зат. 1. Жау әрекетін шолу, барлау ісі. 2. әск. Қарсылас, жергілікті жер, радиациялық және химиялық жағдайлар туралы мәлімет табу, қорғаныстағы әскерлерге тұтқиылдан шабуыл жасатпау мақсатында бөлімшелер мен бөлімдерден жіберілетін барлау органы немесе жорық қызметі.

Шолғын бөлімше. әск. Бөлімшелерден жіберілген, негізгі күштен бөлек әскери тапсырмаларды орындайтын, барлау жүргізетін әскери барлау органы, взводтан жіберілген жаяу застава немесе негізгі шолғын құрамындағы әскери күзет органы. **Шолғын мәшинесі.** әск. Қарсыласты тауып анықтау мақсатында жергілікті жерді, жергілікті заттарды байқап қарау үшін барлау жүргізетін, басқа да міндеттерді орындайтын бөлімшелерден жіберілетін мәшине.

ШОЛҒЫНДА = е т. 1. Шолғынға шығу, барлау. 2. Көз жүгірту, қарау.

ШОЛҒЫНДАУ Шолғында етістігінің қимыл атауы; шолғынға шығу, барлау.

ШОЛҒЫНШЫ зат. Барлаушы, шолушы.

Шолғыншы теке. этн. Бөкеннің үйірін бастаушысы ішіндегі мықты еркегі.

ШОЛҒЫНШЫЛЫҚ зат. Шолғыншы болушылық, барлаушылық.

ШОЛҒЫШ сын. 1. Бір нәрсені байымдағыш, қарағыш. 2. Шолғын шығқыш, шола білетін.

ШОЛДЫР = е т. 1. Бір нәрсені қашықтан байқаттыру, бағдарлату. 2. ауыс. Көз жүгірткізу, қараттыру.

ШОЛДЫРУ Шолдыр етістігінің қимыл атауы.

ШОЛЖАЙ = е т. сөйл. **Шолжы.**

ШОЛЖАҚ сын. Ерке, шолжаң, тәйттік.

ШОЛЖАҚАЙ сын. сөйл. **Шолжақ.**

ШОЛЖАҚТА = е т. Шолжаң-шолжаң ету, шолжаңдау.

ШОЛЖАҚТАТ = е т. Шолжаң-шолжаң еткізу, шолжаңдату.

ШОЛЖАҚТАТУ Шолжақтат етістігінің қимыл атауы.

ШОЛЖАҚТАУ¹ сын. Еркелеу, шолжаңырақ.

ШОЛЖАҚТАУ² Шолжақта етістігінің қимыл атауы.

ШОЛЖАҚТЫҚ зат. Еркелік, шолжаңдық.

ШОЛЖАҢ сын. экспр. Бетімен жіберілген, ерке-томай.

ШОЛЖАҢБАЙ сын. экспр. Ерке-томай, шолжаң.

ШОЛЖАҢДА = е т. Шолжаң-шолжаң ету, шолжыңдау.

ШОЛЖАҢДАТ = е т. Шолжаң-шолжаң еткізу, шолжыңдату, еркелету.

ШОЛЖАҢДАТУ Шолжаңдат етістігінің қимыл атауы.

ШОЛЖАҢДАУ¹ сын. Шолжақай, ерке-томайлау.

ШОЛЖАҢДАУ² Шолжаңда етістігінің қимыл атауы.

ШОЛЖАҢДЫҚ зат. Шолжаң болып өскендік, тәйттік, ерке-томайлық.

ШОЛЖАЮ Шолжай етістігінің қимыл атауы.

ШОЛЖИ = е т. Қол-аяқты созып жіберіп, сұлап жату.

ШОЛЖИТ = е т. Қол-аяқты созыртып жіберіп, сұлап жатқызу.

ШОЛЖИТУ Шолжит етістігінің қимыл атауы.

ШОЛЖИЮ Шолжи етістігінің қимыл атауы.

ШОЛЖЫН сын. сөйл. **Шолжаң.**

ШОЛЖЫҢДА = е т. сөйл. **Шолжаңда.**

ШОЛЖЫҢДАТ = е т. сөйл. **Шолжаңдат.**

ШОЛЖЫҢДАТУ Шолжыңдат етістігінің қимыл атауы.

ШОЛЖЫҢДАУ¹ сын. сөйл. **Шолжаңдау.**

ШОЛЖЫҢДАУ² Шолжыңда етістігінің қимыл атауы.

ШОЛЖЫҢДЫҚ зат. сөйл. **Шолжаңдық.**

ШОЛП елік. Бір нәрсенің суға, сұйықтыққа кенеттен түсіп, құлап кетуінен шығатын дыбыс ты білдіретін сөз.

Шолп етті. Суға құлап етіп түсіп кетті.

ШОЛПАН¹ зат. астр. <лат. venus (veneris)> Күнге жақын жүретін планеталардың бірі, жарық жұлдыз.

ШОЛПАН² зат. өс. Күздік қарабидайдың бір сорты.

Шолпан шыбынжұты. өс. Шыбынжұттың бір түрі.

ШОЛПАНКЕБІС зат. өс. <лат. cyripedium> Сүйсіндер тұқымдасына жататын тамырсабақты көпжылдық шөптесін өсімдіктердің жалпы атауы.

ШОЛПАҢТАРАҚ зат. өс. <лат. scandix> Скандикс тұқымдасына жататын өсімдіктің түрі.

ШОЛПАҢШАШ зат. өс. <лат. sarillum veneris> Биіктігі 10-30 см-дей келетін әсемдік өсімдік ретінде ұлзарларда өсірілетін дәрілік қасиеті бар өсімдік, сүмбіл өсімдігінің (адантум) бір түрі.

ШОЛПЫ¹ зат. зерг. Алтын не күміс теңгелерден, қақталған алтын мен күмістен ою-өрнектеп, тізбелеп жасаған, шашқа тағатын моншақты, қоңыраулы әшекей.

ШОЛПЫ² зат. зерг. Сүзгі, кепсер, кәкбір, май шолты.

ШОЛПЫ = е т. сөйл. **Шолпылда.**

ШОЛПЫЛ зат. 1. Шолп етіп судан шығатын дыбыс. 2. сөйл. **Шылтыл** (ерінді сыл еткізуден шығатын дыбыс).

ШОЛПЫЛДА = е т. Су бетін шолп-шолп еткізу.

ШОЛПЫЛДАС = е т. Суды шолп-шолп етісу.

ШОЛПЫЛДАСУ Шолпылдас етістігінің қимыл атауы.

ШОЛПЫЛДАТ = е т. 1. Суды шолп-шолп етіп дыбыс шығарту. 2. сөйл. **Шылтылдану.**

ШОЛПЫЛДАТУ Шолпылдат етістігінің қимыл атауы.

ШОЛПЫЛДАУ Шолпылда етістігінің қимыл атауы.

ШОЛПЫЛЫ сын. Шолпы таққан, шолпысы бар.

ШОЛТАҢ елік. Қысқа, шолақ нәрсенің шолтаңдап, оқыс қозғалған қимылды білдіретін сөз.

Шолтаң етті [қақты]. Шолтаңдап қозғалды, шолтаң-шолтаң етті.

ШОЛТАҢДА = е т. 1. Қысқа нәрсенің оқыс селтектенуі. 2. ауыс. Теріс мінез, жағымсыз қылық көрсету.

ШОЛТАҢДАТ = е т. Оқыс селтектету, селтеңдету.

ШОЛТАҢДАТУ Шолтаңдат етістігінің қимыл атауы.

ШОЛТАҢДАУ Шолтаңда етістігінің қимыл атауы.

ШОЛТАҢ-ШОЛТАҢ елік. Қысқа шолақ нәрсенің қайталама қозғалысын бейнелейтін сөз.

Шолтаң-шолтаң етті. Елп-елп етіп қозғалды.

ШОЛТИ = е т. Мейлінше қысқару, құншю.

ШОЛТИТ = е т. Мейлінше қысқартып, құншю.

ШОЛТИТУ Шолтит етістігінің қимыл атауы.

ШОЛТИЮ Шолти етістігінің қимыл атауы.

ШОЛТЫҚ; шолтық мінез. Шалт, шорт мінез.

ШОЛУ¹ зат. кіт. Белгілі бір оқиға я бір нәрсе жөнінде қысқаша мәлімет, баяндама.

ШОЛУ² Шол етістігінің қимыл атауы. 1. Қашықтан байқау, бағдарлау. 2. Көз жүгіртін қарап шығу.

ШОЛУШЫ зат. 1. Барлаушы, шолғыншы. 2. ауыс. Байымдан қараушы, бағдарлаушы, пайымдаушы. 3. инф. <ағыл. browser> Ғаламтор тұтынушыларын бағдарламалық жасақтауда – желіде бағыттау жасауға, ақпаратты іздестіру мен қарап шығуға, жеткізуге және т.б. арналған аспаптық құралдар гипермәтінді көру бағдарламасы.

ШОЛЫС = е т. Бажайлап, байқап қарасу.

ШОЛЫСУ Шолыс етістігінің қимыл атауы.

ШОМ¹ зат. этн. Түйенің беліне жүк батпақ үшін қамыстан, қошадан не селеуден, кейде күзден де жасалатын немесе қомдалған өркеш арасына салынатын қарапайым жондық.

ШОМ² зат. зерг. 1. Үйінді. 2. Өзенге, каналға су тасқынында бөгетке салатын құрылыс материалының бір түрі.

Шом қора. Қабырғасы үйіндіден көтерілген қалқа, далда.

ШОМ = е т. 1. Судың түбіне шөгіп, көрінбей кету, бату, сіңу. 2. ауыс. Бір нәрсеге қатты беріліп кету, ойға бату.

ШОМАЖ зат. экон. Өндірістің іркілісінен және тоқпап қалуынан болатын қаржылық залалды сақтандыру.

ШОМАЙ зат. Екі жамбас сүйектің түйіскен жері, құйымшақ.

ШОМАРҚАН зат. этн. Түйеге жүк таңу үшін екі ұшы шомға бекітілген арқан.

ШОМАТАЙ зат. қарап. **Шометей.**

ШОМБАЛ¹ сын. Ірі, ұлкен, кесек, зор, алтамса. Шомбал бітім, геол. Таужыныстың құраушы бөліктері біркелкі бағдарсыз орналасқан бітімі.

Шомбал денелі. Зор, жуан. Шомбал жігіт. Денелі, төртбақ келген, мығым жігіт.

ШОМБАЛ²: шомбал жатын. кен. Құрамы жағынан біртекті немесе әртекті, бірақ мұнайды өз бойынан өткізуге қабілетті таужыныстардың (әдетте карбонатты таужыныстардың) қомақты көтерілімінен құралған тұтқыштағы көмірсутектер жатыны.

ШОМБАЛДА = е т. Домбайлап бір нәрсенің нұсқасына келтіру, дөңкіту.

ШОМБАЛДАЙ сын. Ірі, зор денелі, тұғалы, алтамсадай.

ШОМБАЛДАН = е т. Ірілену, кесектену.

ШОМБАЛДАНУ Шомбалдан етістігінің қимыл атауы.

ШОМБАЛДАУ¹ сын. Денесі ірілеу, жуандау.

ШОМБАЛДАУ² Шомбалда етістігінің қимыл атауы.

ШОМБАЛДЫҚ зат. Тұтастық, жұмырлық, ірілік, кесектік.

ШОМБАЛТАС зат. кен. Таужыныстың табиғи қалпын сақтай отырып кертіліп алынған үлесі.

ШОМҒЫШ сын. Ойға, қияла берілген.

ШОМДА¹= ет. *Түйеге шом салу, қомдау.*
ШОМДА²= ет. жерг. *Қамысты, қоғаны т.б. өсімдіктерді баулау.*

ШОМДАУ *Шомда етістігінің қимыл атауы.*
ШОМДЫР= ет. *Толгандыру, қиялдандыру.*
ШОМДЫРТ= ет. *Ойландырту, толгандырту.*
ШОМДЫРТУ *Шомдырт етістігінің қимыл атауы.*

ШОМДЫРУ *Шомдыр етістігінің қимыл атауы.*

ШОМП елік. *Домалақ, дағыл заттың ұзыннан суға құм етіп түскенде шығаратын қысқа дыбысты білдіретін сөз.*

Шомп етті [берді]. *Гүмп берді, гүмп етті.*
ШОМПОЛ [нем. Stempel] зат. өск. *Қарудың ұңғысын тазалау және майлау үшін қолданылатын темір.*

ШОМЫЛ зат. *Сүмбі.*
ШОМЫЛДА= ет. *Шомп-шомп ету.*
ШОМУ *Шом етістігінің қимыл атауы.*
ШОМША зат. *Кішкене шом.*
ШОМШЫ зат. *Жүк тиелген түйелері бар керуен.*

ШОМЫЛ= ет. 1. *Суға түсу, жуыну, шайыну.*
2. *ауыс. Бір нәрсеге бату, малыну, бөлену.*
ШОМЫЛДЫР= ет. *Жуындыру, шайындыру.*
ШОМЫЛДЫРТ= ет. *Суға түсірту, жуындырту.*

ШОМЫЛДЫРТУ *Шомылдырт етістігінің қимыл атауы.*

ШОМЫЛДЫРУ *Шомылдыр етістігінің қимыл атауы; суға түсіру, жуындыру.*

ШОМЫЛДЫРЫЛ= ет. *Суға түсірілу, жуындырылу.*

ШОМЫЛДЫРЫЛУ *Шомылдырыл етістігінің қимыл атауы.*

ШОМЫЛТ= ет. *Суға түсірту, жуындырту.*
ШОМЫЛТУ *Шомылт етістігінің қимыл атауы.*

ШОМЫЛУ *Шомыл етістігінің қимыл атауы.*
ШОМЫЛЫС зат. *Суға шомылғандық.*
ШОМЫР зат. өс. <лат. raphanus> *Түбірі жеуге жарайтын, ащы дәмді, қырыққабат тұқымдасына жататын, бір не екі жылдық бақша өсімдігі.*

Шомырдың ақкөбелегі. з.о.л. *Шомыр өсімдігінің зақымдайтын күнөізгі көбелектің түрі.*

ШОМЫРТ зат. өс. <лат. prunus spinosa> *Биіктігі 3–5 метр, ақ, қызыл гүлді, раушангүлділер тұқымдасына жататын, жас өркені сүр, түкті, жатырағы ұзынша келген бұта тектес өсімдік.*

ШОМЫТ зат. *Ескі-құсқы, шоқтып.*
ШОМЫТТЫ сын. сөйл. **Шомыт.**
ШОНАЙ зат. з.о.л. *Балықтың аталығының ұрығы.*

ШОНАМДАЙ сын. *Түтпей.*
ШОНДАНАЙ зат. анат. <лат. tuber ischiadicum> *Жамбастың шодырайып тұрған шығыңқы жері.*

ШОНЖАР зат. этн. *Бірнеше атадан жалғасып келе жатқан би, болыс, бай, сұлтан тәрізді ел басқарушы әкімдер.*

ШОНЖАРЛЫҚ зат. *Шонжарға тән қасиет, үстемдік етушілік, би-болыстық.*

ШОНТАЙ зат. *Кішкене дорба, қалта.*
ШОНТИ= ет. *Шолтиып қысқару, келте болу, ширтшу.*

ШОНТИТ= ет. *Шолтиту, ширтиту.*
ШОНТИТУ *Шонтит етістігінің қимыл атауы.*
ШОНТИО *Шонти етістігінің қимыл атауы.*
ШОҢ сын. *Үлкен, дәу, докей, жуан.*
Шоң желке. *Күзгірейген жуан мойын.*

ШОҢАЙНА зат. 1. *Киімге, мал үстіне жабысқыш тікенекті өсімдік.* 2. өс. <лат. arctium> *Күрделігүлділер тұқымдасына жататын екі жылдық шөптесін өсімдіктер туысы.*

Шоңайна жүрені. бот. <лат. aellenia subarhylla> *Биіктігі 50-120 см-дей ұзын жапырақтары кезектесіп орналасқан шала бұта.*

ШОҢАЙНАҚ зат. з.о.л. <лат. acanthis cannabina> *Тауда, таудың етегінде мекендейтін кішілеу құс.*

ШОҢАЙНАША үст. *Шоңайна тәрізді, шоңайнаға ұқсап, жабысып.*

ШОҢБАС сын. *Санасыз, қараңғы.*
ШОҢҒАЛ¹ зат. өс. *Жусан тәріздес шөп.*

ШОҢҒАЛ² зат. 1. *Өзен арнасының ағысы қатты, буырқанып құлап ағатын таяз әрі жартасты телімі.* 2. геол. *Өзен арнасының түбінде кездесетін тасты будырлар.*

ШОҢҒАЛ³ сын. *Дөңкіп-дөңкіп жататын, құлкен, ірі.*

ШОҢҚАЙ= ет. 1. *Арт жағын көтере алмай отырып қалу, шоңқию.* 2. *ауыс. Алданып қалу, жер соғу.*

ШОҢҚАЙМА¹ зат. этн. *Қонышы тізеден аспайтын, тұмсығы үшкір, өкшесі тайқы былғары етік.*

Шоңқайма етік. этн. *Тұмсығы үшкір, өкшесі тайқы былғары етік.*

ШОҢҚАЙМА² зат. этн. *Түйеге шөп артудың бір тәсілі.*

ШОҢҚАЙТ= ет. сөйл. **Шоңқит.**
ШОҢҚАЙТУ *Шоңқайт етістігінің қимыл атауы.*

ШОҢҚАЛ зат. *Биіктеу төбешік, көтеріңкі жер.*

ШОҢҚАҢ елік. *Қиқаң еткен қысқа қимылды бейнелейтін сөз.*

Шоңқаң етті. *Қиқаң етіп отыра кетті, шоңқайып қалды.*

ШОҢҚАҢДА= ет. *Шоңқаң-шоңқаң ету, қиралаңдау.*

ШОҢҚАҢДАУ *Шоңқаңда етістігінің қимыл атауы.*

ШОҢҚАЮ *Шоңқай етістігінің қимыл атауы.*
ШОҢҚИ¹= ет. 1. *Арт жағына қарай қисаю, қиқаю.* 2. сөйл. **Шоқи.**

Шоңқнып қалды. *Құлап қалды, жарамады.*
ШОҢҚИТ= ет. сөйл. **Шоқит.**

Шоңқитып кетті. *Жер соқтырып алдады, отырғызып кетті.*

ШОҢҚИТУ *Шоңқит етістігінің қимыл атауы.*
ШОҢҚИО *Шоңқи етістігінің қимыл атауы.*

ШОҢҚЫ зат. этн. *Асық, сақа ирген кезде бір жағына қисайып тұрған қалты.*

ШОП зат. 1. экон. *Қор делдалының немесе дилерінің кеңсесі.* 2. *Дүкен.* 3. *Өндірістік үйжай.*

ШОПАҚ зат. *Қауын, қарбыз, асқабақ, қияр, т.б. көкөністердің тұқымы, дәні.*

Шопақ құрлы көрмеді. *Көңіл бөлмеді, елемеді, ескермеді; ауырлығын, салмағын сезбеді.*

ШОПАҢ зат. *Қой бағатын кісі, қойшы.*

Шопан таяғын ұстады. *Қойшылық жолын құды, ізін басты.*

ШОПАНАТА зат. миф. *Қазақ халқының түсінігі бойынша, қой түлігінің тірі, иесі әрі сақтаушысы.*

ШОПАНДЫҚ зат. *Шопан болушылық, қой бағушылық.*

ШОП-ТУР [ағыл. shop – дүкен, tour – саяхат] зат. экон. *Мақсаты көпшілікке арналған тауарларды сатып алып кейіннен сату үшін белгіленген маршрут бойынша ұйымдасып шетелге барып қайтатын сапар.*

ШОП-ШОЛАҚ сын. 1. *Қып-қысқа, шолтиған.* 2. *Қашық емес, өте қысқа.* 3. *Мерзімі, уақыт жағынан өте қысқа.*

ШОП-ШОШАҚ сын. сөйл. *Төбесі қатты шошайған, сүйірлеу.*

ШОПЫЛ зат. сөйл. **Шолтыл.**

ШОПЫЛДА= ет. сөйл. **Шолтылда.**
ШОПЫЛДАС= ет. сөйл. **Шөпідес.**

ШОПЫЛДАСУ *Шопылдас етістігінің қимыл атауы.*

ШОПЫЛДАТ= ет. сөйл. **Шөпідет.**
ШОПЫЛДАТУ *Шопылдат етістігінің қимыл атауы.*

ШОПЫЛДАУ *Шопылда етістігінің қимыл атауы.*

ШОПЫР [франц. chauffeur] зат. сөйл. *Автокөлік жүргізушісі.*

ШОПЫРЛЫҚ сын. *Автокөлік жүргізушісінің дайындайтын мамандық. // Автокөлік жүргізушісінің дайындайтын. // Шопыр болушылық.*

ШОР¹ зат. 1. мед. *Денедегі қатып қалған түйін, ісік, беріш.* 2. бот. *Өсімдік ұталарының жергілікті өсуінен пайда болған ағаш діңі, сабағы және тамырындағы сопақтау өскен томпақ шор түзуші ұлта.* 3. зерг. *Былғарыға, қайысқа орнатылған алтын, күміс күмбез өшекей.*

ШОР² зат. геогр. **Сор** (*Орта Азия мен Қазақстандағы сазды құрақ дала мен шөлде кездесетін, беті ақ жылыттыр ойпаңдар*).

ШОР³ зат. этнон. *Шығу тегі мен мәдениеті жағынан солтүстік алтайлықтар мен хакастардың кейбір этникалық топтарына жақын, түркі тілдес халық.*

Шор тілі. *Түркі тілдері тобына жататын шор халқының ұлттық тілі.*

ШОРА¹ зат. көне. *Үстем тап өкілі, ел билеген әкім, бек, мырза, шонжар.*

ШОРА² [ар. شوری] зат. *Кеңес, мәслихат.*

ШОРА³: **Шора алтын.** *Кесек алтын, құйма алтын.*

ШОРАҒАЙ зат. з.о.л. *Тайыз суларда мекен ететін шортан тұқымдас кішкентай балық.*

ШОРАИСЛАМИЯ ир. зат. діни. *Ислам кеңесі.*

ШОРАЛЫҚ сын. *Шораға тән өктем, асқақ, кердең; өктемдік, асқақтық.*

ШОРАЯҚ зат. вет. <грек. elephantiasis> *Ұзаққа созылған қабыну және лимфа ағысының баяулауы салдарынан белгілі бір органның, көбінесе аяқтың шектен тыс жуандап табиғи кейпі жоюы.*

ШОРБУЫН зат. мед. <грек. ankylos> *Зат алмасудың бұзылуынан буылық-буылық болып, қатты түйін түрінде пайда болатын созылмалы буын ауруы.*

ШОРҚАҚ сын. *Іске жүірік емес, олақ, шаалай, орашолақ.*

ШОРҚАҚТА= ет. *Шорқақ болу, кібіртіктеу, мүдіру.*

ШОРҚАҚТАН= ет. *Шорқақтық жасау, орашолақтану.*

ШОРҚАҚТАНДЫР= ет. *Шорқақтық жасату.*

ШОРҚАҚТАНДЫРУ *Шорқақтандыр етістігінің қимыл атауы.*

ШОРҚАҚТАНУ *Шорқақтан етістігінің қимыл атауы.*

ШОРҚАҚТАТ= ет. *Шорқақтық жасату.*

ШОРҚАҚТАТУ *Шорқақтат етістігінің қимыл атауы.*

ШОРҚАҚТАУ¹ сын. *Жетік емес, олақтау, осалдау.*

ШОРҚАҚТАУ² *Шорқақта етістігінің қимыл атауы.*

ШОРҚАҚТЫҚ зат. *Осалдық, олақтық, нашарлық.*

ШОРЛАН= ет. 1. *Шор болып біту, беріштеніп, шодырайып қатып қалу.* 2. *ауыс. Қайғыдан шерлену, шер басу.*

ШОРЛАНДЫР= ет. *Шор қылып беріктендіру.*

ШОРЛАНДЫРУ *Шорландыр етістігінің қимыл атауы.*

ШОРЛАНУ зат. // бот. <лат. callus> *Өсімдіктің зақымдалған жерінде пайда болатын ұлта; өлі ерекшеленбеген жасушалардан құралған шор дене.*

ШОРЛАНУ *Шорлан етістігінің қимыл атауы.*

ШОРЛАС= ет. *Бір-біріне түйілектесу, тіркесу.*

ШОРЛАСТЫР= ет. *Түйілектестіру, тіркестіру.*

ШОРЛАСТЫРУ *Шорластыр етістігінің қимыл атауы.*

ШОРЛАСУ *Шорлас етістігінің қимыл атауы.*
ШОРЛАУ сын. *Аздап шорланған, шор болып біткен.*

ШОРЛЫ сын. 1. Шоры бар, түйінді, бериіті. 2. Құмбезді етіп әшекейленген.

Шорлы жүзік, көне. зерг. Құйма жүзік.

ШОРМАҚ зат. Бір нәрсенің шор болып түйінделген жері, түйіншек.

ШОРМАҚТАЙ сын. Шормақ тәрізді.

ШОРСУЙЕК зат. вет. Мал сүйегінің өсіп кету кеселі, сүйек тасу.

ШОРТ¹ зат. экон. Бағаны төмендету есебімен сатылған келісімшарт.

ШОРТ² үст. Үзілді-кесілді, біржола, бір-ақ.

Шорт байлады. Шешілмейтіндей етіп қатты таңып байлады. **Шорт кесті**. а) Бірден қырқып салды, бір-ақ қып тастады. ә) Кенет тыйып тастады, кілт тоқтатты. б) Турасын айтып, үзін тастады. **Шорт кетті**. Аяқасты дүрсе қоя берді, қатты ашуланды. **Шорт мінез**. Дуңқ етпе, шалт мінез. **Шорт сынды**. а) Бірден опырылды, қақ бөлінді. ә) Кенеттен ашуланды, морт кетті. **Шорт түйді**. Жалын, құйрығын түйін тастады. **Шорт үзді**. Кілт тоқтады, ары қарай созбады.

ШОРТА зат. Белдеме, құйымшақ, жамбас сүйек үшеуінің ұштасқан тұсы.

ШОРТАН зат. зоол. 1. Тұрқы ұзын, басы сопақша келген, азуы үлкен, жыртықшы балық. <лат. esox lucius> Альбирт қатарының өзі аттас тұқымдасына жататын балық.

ШОРТАНДАЙ сын. Шортан секілді.

ШОРТАНДЫ сын. Шортаны көп, шортан мекендейтін (өзен, көл).

ШОРТАС зат. этн. қолөнер. Баскіімге қайайтын асыл тас; өкімдік дәрежені көрсететін белгі.

ШОРТТЫҚ сын. экон. Шортқа қатысты, тән.

Шорттық хеджерлеу, экон. Бағалы қағаз не тауар құнының төмендеу қатерін шектейтін не жоятын мәміле.

ШОРТҒЕ зат. вет. Малдың тізе буынындағы ауру асқынған шақта пайда болатын қос уыстай томпақ ісік.

ШОРШУ Шоршы етістігінің қимыл атауы.

ШОРШЫ= ет. Жоғары қарай қарғу, секіру, ыргу.

ШОРШЫҒЫШ сын. Қарғығыш, шорши бергіш, секіргіш, ырғығыш.

ШОРШЫЛА= ет. Қайта-қайта шоршу.

ШОРШЫЛАС= ет. Бірге шоршу.

ШОРШЫЛАСУ Шоршылас етістігінің қимыл атауы.

ШОРШЫЛАУ Шоршыла етістігінің қимыл атауы.

ШОРШЫТ= ет. Секірту, ырғыту.

ШОРШЫТУ Шоршыт етістігінің қимыл атауы.

ШОРЫ зат. Қызметкер әйел, қи қызметшісі, малай.

ШОРЫЛ зат. Сұйықтықтың жоғарыдан төмен қарай қатты құйылуынан, ағуынан шығатын дыбыс.

ШОРЫЛДА= ет. Шор-шор ету, сарылдау, сарқырау.

ШОРЫЛДАТ= ет. Сарылдату, сарқырату.

ШОРЫЛДАТУ Шорылдат етістігінің қимыл атауы.

ШОРЫЛДАУ Шорылда етістігінің қимыл атауы.

ШОРЫМЫҚ зат. Ағаштың шоғы.

ШОССЕ [франц. chaussee] зат. Қиыршық тас төселген жол немесе қатты табанды жолдың барлығы.

ШОТ¹ зат. 1. Қысқа сапты, жүзі өткір, ағаш шабатын құрал; шапашот. 2. Кетпеннің құдық, ор қазуға арналған, сабы қысқа, кішірек түрі.

Шот аяқ, Имшен, қисық аяқ. **Шот желке**. Желкесі құжирейген. **Шот маңдай**. Дөңкіген томпақ маңдай.

ШОТ² зат. Есепті тез шығару үшін төрт-бұрыштан жасалған дөңгелек тастары бар қарапайым есеп құрал; есеп-шот.

Шотқа салды [соқты]. Санның есебін шот арқылы шығарды.

ШОТ³ [ор. счет] зат. экон. 1. Төленуге тиіс тауарлардың, жұмыстардың, қызметтердің тізбесі көрсетілетін қаржы құжаты. 2. Қаржы есептері мен міндеттемелерінің жай-күйі, қолда бар нақты ақшалай қаражат, т.б. көрсетілетін қаржы құжаты.

Шоттар корреспонденциясы. Операцияларды екі қайтара жазу, бухгалтерлік шоттарды жүргізу әдісі. **Шоттарды оқшаулау**. қаржы. Шетел адамының банктегі шоттарын ол үшін үкімет шараларымен жауып тастау. **Шот шифрі**. экон. Шот мұқамы.

ШОТ⁴ зат. жерг. Есікті іштен іліп қоятын, бекітетін ілгешек, күршек.

ШОТАҒАШ зат. Бір нәрсені ілуге ыңғайлы басы имек темір құрал, шотаяқ.

ШОТАЛ зат. 1. ойын. Әртүрлі құмар ойындардан ақша ұтқан адамнан үй иесі қызметі үшін алатын үлес. 2. ауыс. Жуу тұлы, пайда, олжа.

ШОТАЯҚ зат. 1. Бір нәрсені іліп тартып алуға ыңғайлы басы имек темір құрал. 2. ауыс. Қағытпа, шымышма сөз.

ШОТАЯҚТАН= ет. Шотаяқ сияқты болып имшо, имектену.

ШОТАЯҚТАНУ Шотаяқтан етістігінің қимыл атауы.

ШОТЕСЕП зат. қаржы. Өзара есеп жүргізетін есеп қағазы.

ШОТЛАНДТ зат. этнон. Шотландияның негізгі тұрғын халқы.

ШОТНАҚ сын. Дөңкіген, томпақ.

ШОТТ [ар. شط] зат. геогр. Жылдың көп уақытында кеуіп жататын Африканың солтүстік-батысындағы тұйық, тұзды ойпаңдар.

ШОТТА¹= ет. Жерді шапашотпен өңдеу, қопсыту, қазу.

ШОТТА²= ет. Есепті шотқа салып шығару.

ШОТТАЛ= ет. Шотқа салыну, есептелу.

ШОТТАЛУ Шоттал етістігінің қимыл атауы; есептелу.

ШОТТАУ Шотта етістігінің қимыл атауы.

ШОТ-ФАКТУРА зат. қаржы. Барлық қосылған құн салығын төлеушілер үшін міндетті құжат.

ШОТЫР сын. Бетінде дағы бар.

ШОУ [ағыл. show] зат. өнер. Эстрада, цирк, спорт, джаз-оркестр, мұз айдынындағы балет жүлдеушілерінің қатысуымен өткізілетін ұлан-асыр сахналық ойын-сауық.

ШОУ-БИЗНЕС [ағыл. show business] зат. к.іт. Сахна, өнер, эстрададағы қаржы табу мақсатын да жүргізетін бизнестің түрі.

ШОУИНГ зат. экон. Жарнамалық бизнес термині.

ШОФЕР [франц. chauffeur] зат. Автокөлік жүргізуші маман.

ШОФЕРЛІК сын. Шофер болушылық, автокөлік жүргізушілік.

ШОШАЙ= ет. 1. Қолдың, бір нәрсенің, заттың қи жағы селтііп, сорайып тұру. 2. Бір нәрсенің төбесі, жоғарғы жағы сүйірленіп көріну, үшкірлену. 3. ауыс. Көпшіліктен оқшаулануы, оңаша шоқып отыру.

ШОШАЙМА сын. этн. Төбесі шошайған, шоқлама (баскіім).

ШОШАЙТ= ет. Селтіту, серейту.

ШОШАЙТҚЫЗ= ет. Селтіткізу, сорайтқызу.

ШОШАЙТҚЫЗУ Шошайтқыз етістігінің қимыл атауы.

ШОШАЙТУ Шошайт етістігінің қимыл атауы.

ШОШАЙТЫЛ= ет. Селтітілу, сорайтылу.

ШОШАЙТЫЛУ Шошайтыл етістігінің қимыл атауы.

ШОШАЙТЫС= ет. Бір нәрсенің қиын шығарып, селтітісі.

ШОШАЙТЫСУ Шошайтыс етістігінің қимыл атауы.

ШОШАҚ¹ зат. Маядан кіші, бір жерге үйілген он шақты шөмеле шөп.

ШОШАҚ² сын. Ұш жағы, төбесі шошайған; сүйір.

Шошақ [бас] ер. этн. Ердің қасы шошақ болып келген түрі; қоқан ері. **Шошақ бөрік**. этн. Төбесі үшкіл етіп тігілген бөріктің түрі.

ШОШАҚ³ зат. сөйл. Бас көтерер адам, басшы.

ШОШАҚАЙ сын. Ұшып-қонған, ұшқалақ, жеңілтек мінезді (адам).

ШОШАҚАЙЛАН= ет. Ұшқалақтану, жеңілтектену.

ШОШАҚАЙЛАНУ Шошақайлан етістігінің қимыл атауы.

ШОШАҚТА= ет. Шошақ ету, сүйірлеу.

ШОШАҚТАС зат. көне. этн. Әшекейлі қоқан ері.

ШОШАҚТАУ¹ сын. Төбесі сәл шошақ болып келген.

ШОШАҚТАУ² Шошақта етістігінің қимыл атауы.

ШОШАЛА¹ зат. Азық-түлік қоятын, ас пісіретін үй.

ШОШАЛА² зат. вет. Сиырға тиетін шанышқақ.

ШОШАЛАЛА= ет. Оқырадан сақтанып қашу.

ШОШАЛАЛАУ Шошалала етістігінің қимыл атауы.

ШОШАЛАҢДА= ет. Шошақ-шошақ ету, шошандау.

ШОШАҢ елік. Селтең етіп, шошаңдағандағы қысқа бірреттік қимылды бейнелейтін сөз.

Шошаң етті. Шошаңдады, селтеңдеді.

ШОШАҢДА= ет. 1. Шошаң-шошаң ету, селтендеу. 2. ауыс. Ұшып-қону, жеңілтектену.

ШОШАҢДАС= ет. Шошаң-шошаң етісу.

ШОШАҢДАСУ Шошаңдас етістігінің қимыл атауы.

ШОШАҢДАТ= ет. Шошаң-шошаң еткізу.

ШОШАҢДАТУ Шошаңдат етістігінің қимыл атауы.

ШОШАҢДАУ Шошаңда етістігінің қимыл атауы.

ШОШАҢ-ШОШАҢ елік. Селтең-селтең еткен, қайта-қайта шошаңдаған қимылды бейнелейтін сөз.

Шошаң-шошаң етті. Селтең-селтең етті, қайта-қайта шошаңдады.

ШОШАО Шошай етістігінің қимыл атауы.

ШОШИ= ет. Шошао, селтішо.

ШОШИТ= ет. Шошайту, шоқшиту.

ШОШИТУ Шошит етістігінің қимыл атауы.

ШОШИЮ Шоши етістігінің қимыл атауы.

ШОШҚА зат. 1. Жұмыр, жуан, сирағы қысқа, айыр тұяқты, еті мұсылмандарда харам саналатын, сүтқоректі өсімтал хайуан; доңыз. 2. зоол. Бітімі ірі, жұмыр, аяқтары қысқа, денесі ақ, қара, қоңыр, қызғылт түстегі қатқыл әрі сирек тұкті, бас сүйегі сүйір, ұзын, төменгі жағында жер қопаратын сүйек өсіндісі бар, тұмсығы тақыр жұптұяқтылар отрядына жататын сүтқоректі жануар. 3. ауыс. Надан, топас, оңбаған.

Шошқа жаңғағы. бот. Емен ағашының жемісі. **Шошқа обасы**. вет. <лат. pestis suum> Арнаулы сүзгіден өтетін вирус тудыратын, қауырт, жіті, жітілеу, созылмалы түрде өтетін, жіті түрінде – шошқаның ыстығы көтерілуі, төбетінен айырылу, әлсіреуі, құсуы, біресе іші қатуы, біресе іші отуы, нәжісіне қан араласуы, танауынан қан аралас ірің сорғалауы, денесіне қып-қызыл дақтар шығу, есеңгіреп айнала беру, буаз мезегінің іш тастауы сияқты белгілермен сипатталатын жұқпалы ауру.

Шошқа тағаладың ба? кекесін. Бітірген жұмысың жоқ, не істедің деген мағынада.

Шошқа тілмесі. вет. Шошқаның жұқпалы ауруы.

Шошқа шаруашылығы. мал шар. Етің, майың,

терісін және басқа да өнімдер алу үшін шошқа өсіретін мал шаруашылығының бір саласы.

ШОШҚАБАДАМ зат. өс. сөйл. **Тікенді бадам.** Бадам өсімдігінің бір түрі.

ШОШҚАБОРЫҚ зат. мед. Шықшыт безінің қабынып ауруы.

ШОШҚАДАЙ сын. Іркілдеген, семіз, дөңкиген дәу.

ШОШҚАЛАП үст. Ұрсыт ежікпін, шошқа деп балағаттап.

ШОШҚАЛЫ сын. Шошқасы көп, шошқасы мол.

ШОШҚАЛЫҚ зат. 1. Шошқаға тән сипат. 2. ауыс. Оңбаандық, топастық, апоандық.

ШОШҚАТІКЕН зат. өс. Су бойына шығатын, тікенегі инедей, мал жемейтін өсімдік, ақтікен.

ШОШҚАШЫ зат. Шошқа өсіруші, шошқа бағушы.

ШОШТАҢДА= ет. экспр. Шошаңдау, селтеңдеу.

ШОШТАҢДАТ= ет. Шошаңдату, селтеңдету.

ШОШТАҢДАТУ Шошаңдату етістігінің қимыл атауы.

ШОШТАҢДАУ Шошаңдау етістігінің қимыл атауы.

ШОШТИ= ет. сөйл. Шоши, шошай.

ШОШТИТ= ет. сөйл. Шошиту, шошайту.

ШОШТИТУ Шоштит етістігінің қимыл атауы.

ШОШТИЮ Шошти етістігінің қимыл атауы.

ШОШУ Шошы етістігінің қимыл атауы.

ШОШЫ= ет. 1. Зәресі ұшу, қатты қорқу, үрей басу. 2. Ұрку, секем алу, сезіктену. 3. Ісіну, қабыну.

Шошып оянды. Ұйқыдағы адам жайсыз тұс көріп, не басқа бір оқыс жағдайдан кенет оянып кетті.

ШОШЫҚ зат. Шошынғандағы күй.

Шошығы басылды. Қорқып, үрейленуін қойды.

ШОШЫМАЛ¹ зат. жерг. Шошынғы, елегізін ауыратын ауру.

ШОШЫМАЛ² сын. сөйл. **Шошымалы.**

ШОШЫМАЛДАН= ет. Өз-өзінен шошу, үрейлену.

ШОШЫМАЛДАНУ Шошымалдан етістігінің қимыл атауы.

ШОШЫМАЛДЫ сын. сөйл. **Шошымалы.**

ШОШЫМАЛЫ сын. Шоши беретін, шошығыш, үрейленгіш.

ШОШЫМЫЛДЫҚ зат. өс. Тауда өсетін қызылша тәріздес өсімдік.

ШОШЫН= ет. 1. Зәрелену, қорқып үрейлену.

2. Секемдеу, сезіктену.

ШОШЫНАРЛЫҚ сын. Қорқарлық, сескелерлік.

ШОШЫНДЫР= ет. Зәресін шыырғызу, үрейлендіру.

ШОШЫНДЫРУ Шошындыр етістігінің қимыл атауы.

ШОШЫНТ= ет. Зәресін шырту, қорқыту.

ШОШЫНТУ Шошынт етістігінің қимыл атауы.

ШОШЫНУ Шошын етістігінің қимыл атауы.

ШОШЫНЫС= ет. Зәресі шығысу, қорқысу.

ШОШЫНЫСУ Шошынис етістігінің қимыл атауы.

ШОШЫТ= ет. Зәресін шырту, қорқыту.

ШОШЫТУ Шошйт етістігінің қимыл атауы.

ШОЯЛА= ет. Қауқарсыздану, қуатсыздану.

ШӨБЕЛЕК зат. этн. Төртінші ұрпақ, шоп-шек, шөбереден туған бала.

ШӨБЕРЕ¹ зат. этн. Немереден туған бала; үшінші ұрпақ.

ШӨБЕРЕ² зат. этн. 1. Торта, сарымайды қорытқанда түбінде тұнып қалатын қалдық. 2. Тері бояйтын томар бояуды қайнатқанда, сілті қайнатқанда ыдыс түбінде қалатын тұнба.

ШӨБЕРЕЛЕС сын. этн. Туыстық жағынан бір-бірімен шөбере.

ШӨБЕРЕЛІ сын. этн. Шөбересі бар.

ШӨБЕРЕ-ШӨПШЕК зат. этн. Немереден туған бала мен одан кейінгі ұрпақ.

ШӨБІР сын. Өзіміш, өзінің қатесін көрмейтін (адам).

ШӨБІРЕ зат. Балық еті желінгеннен кейін шыққан сүйектері.

ШӨБІШН зат. өс. Самалдықтың бір түрі; мықыр самалдық.

ШӨГЕЛ¹ зат. саят. Он бір жыл жасаған әккі бүркіт.

ШӨГЕЛ² сын. Пысық, тындырымды.

Шөгел жігіт. Ісіне пысық, жұмысқа тыңғылықты, тірлікке тындырымды, мықты жігіт.

ШӨГЕЛДЕЙ сын. Шөгел сияқты, шөгел тәрізді.

ШӨГЕН¹ зат. Бұйырлы келген, дөңгелек ауызды, ас пісіретін шағындау шойын ыдыс.

ШӨГЕН² зат. спорт. <ағыл. polo> Әрқайсысы төрт салт аттыдан құралған екі команда келдектен қарсы команданың қақпасына доп салып ойнайтын спорт ойыны.

ШӨГЕР= ет. 1. Түйені тізерлетіп жатқызу, шөктіру. 2. ауыс. Ұрағын түйені бұраға, яки лөкке шағылыстыру.

ШӨГЕРГІЗ= ет. Түйені шөккізу.

ШӨГЕРГІЗУ Шөгегіз етістігінің қимыл атауы.

ШӨГЕРМЕ зат. этн. Түрікмендердің басына киетін үлкен сеңсең бөрігі.

ШӨГЕРУ Шөгер етістігінің қимыл атауы.

ШӨГЕРЛІ= ет. Түйенің тізерлетіп жатқызылуы, шөктірілу.

ШӨГЕРЛІУ Шөгерлі етістігінің қимыл атауы.

ШӨГЕРІС= ет. Түйенің тізерлетіп жатқызысу, шөктірісу.

ШӨГЕРІСУ Шөгеріс етістігінің қимыл атауы.

ШӨГЕУ Шөк етістігінің қимыл атауы; басылу, отыру.

ШӨГҮЛІК сын. Шөгуге қатысты.

Шөгүлік талдау. хим. Дисперсті жүйедегі бөлшектердің және полимерлердің ерітінділеріндегі макромолекулалардың молекулалық массасын шөгуге жылаудың арқылы анықтау.

ШӨГЛ= ет. сөйл. Шөгү.

ШӨГПН зат. саят. Сегіз жастағы бүркіт.

ШӨГІНДЕНУ зат. геол. Шөгінді материалдардың табиғи жағдайда су немесе ауа қабатындағы қозғалмалы яки қалқып қалып жөгілген, тыныш жағдайда, яки шөгінділерге ауысу үдерісі.

ШӨГІНДІ зат. 1. Теңіз, өзен, көл т.б. сулардың түбінде, жалты шөгін қалан, тұнба зат. 2. геогр. Қойылдырықтарда шөгін, оның түбіне жиналатын зат.

Шөгінді кендер. геогр. Теңіз, өзен, көл т.б. су айдындары түбіндегі шөгінді жиналу барысында пайда болған түзілімдер. Шөгінді кешен. Болмыс-бітімі бірдей (ұқсас процестер жағдайында қалыптасқан), геологиялық көнеілігі дәл анықтау қиын, аймақтық стратиграфиялық шкаланың біршама қалың да қомақты бөлігін біріктіретін шөгінділер атауы. Шөгінді компенсатор. тех. Құбыр желісінің негізгі бос және шөгінді топырақты болып келуіне байланысты байқалатын ұзындық өзгерісін қабылдайтын құрылғы. Шөгіндінің ағымдануы. геол. Шөгінділердің сұйыла келе, аққыш қасиетке ие болуы. Шөгіндінің шымырлануы. геол. Бортылдақ, босаң шөгінділердің (тұнбалардың) қысым күшімен тығыздалу, қайтадан кристалдану, жымыса дөңкерлену және т.б. процестер нәтижесінде шымыр таужыныстарға айналуы. Шөгінді таужыныстар. кен. Бұзылған тау жыныстарының, минералдық, органикалық заттарының сулы ортада шөгін, кейін тығыздалып өзгеруінен түзілген таужыныстар.

ШӨГІНДІЛЕ= ет. Шөгінді жасау, тұнба түзу.

Шөгінділен байыту. кен. Гравитациялық байыту әдісі [Массалары әртүрлі минералдар кесектері (түйіршіктері) тік бағытта судың шайқалу күшімен тор үстінде екі қабатқа бөлінеді: астыңғы қабатқа ауыр фракция, ал үстіңгі қабатқа жеңіл фракция жиналып, беткі қабат кенмен бірге түсетін судың күшімен ағып кетеді де, астыңғы қабат тор астына түсіріліп бөлінеді].

ШӨГІНДІЛЕН= ет. кен. Шөгіндіге айналу.

ШӨГІНДІЛЕНУ¹ зат. геол. Литосфераның атмосферамен, гидросферамен, биосферамен және ғарыштық кеңістікпен өзара қарым-қатынасы нәтижесінде бүгінгі таңда шөгінділерді қалыптастыруды қамтамасыз етіп отырған барша процестер жиынтығы.

ШӨГІНДІЛЕНУ² Шөгінділен етістігінің қимыл атауы.

Шөгінділену белдемі. геол. Шөгінділердің түзілімдену процесі жүзеге асатын, яғни тұп таужыныстардың бұзылу материалдары есебінен жаңа тау жыныстардың шөгінділенуі қамтамасыз етілетін Жер ғаламшарының беткі бөлігі.

ШӨГІНДІЛЕУ Шөгінділе етістігінің қимыл атауы.

Шөгінділеу мәшинелері. кен. Кенді гравитациялық әдіспен байытқанда жиі қолданылатын аппараттар.

ШӨГІНДІЛІК зат. Шөгіндіге қатысты, шөгінді боларлық.

ШӨГІНКІ сын. Аздап шөккен, шөгеге түскен.

ШӨГІНКІРЕ= ет. Шөгеге түсу, сәл гана шөгуге.

ШӨГІНКІРЕУ Шөгінкіре етістігінің қимыл атауы.

ШӨГІР зат. 1. Шидің, қамыстың, бұтаның тұңғышы, үшкір түбірі; шөгеге. 2. жерг. Тікен.

ШӨГІРДЕЙ сын. Шөгір сияқты.

ШӨГІРЛЕ= ет. сөйл. Аяққа шөгір кіру.

ШӨГІРЛЕН= ет. Шөгеге айналу.

ШӨГІРЛЕНУ Шөгірлен етістігінің қимыл атауы.

ШӨГІРТКЕН зат. өс. **Теміртікен.**

ШӨЖЕ зат. Тауықтың, құстың балапаны, шібі. // Жетілмеген, уақ, майда, кішкентай.

Шөже бас. Шүже бас, жүддырықтай, үрпек бас.

ШӨЖЕБАС: шөжебас нар. түйе шар. Бір-туардың басқа түйемен араласпаған түрі.

ШӨЖЕДЕЙ сын. Шөже сияқты.

ШӨЖЕКӨЗ сын. көне. Көзі кішкентай, торгайкөз (сауыт, кіреуке).

Шөжекөз сауыт. этн. Торгайкөз сауыт.

ШӨЖЕЛЕ= ет. 1. Мекеннің жұмыртқа басып, шөже шығаруы. 2. ауыс. Арықтау, сему, жүдеу.

ШӨЖЕЛ сын. Шөжесі бар.

ШӨЖЕТОРҒАЙ зат. зоол. Мамық қауырсынды қоңыр сұрғылт, кішкене құс.

ШӨЖУ Шөжі етістігінің қимыл атауы.

ШӨЖІ= ет. 1. Дәннің толмай бірінші қалуы. 2. ауыс. Шөгуге, кішіреу. 3. ауыс. Еңсесі түсу, жүңжу, жасу.

ШӨЖІК зат. жерг. Майда көк шөбі мол жер.

ШӨЖІМ зат. Ішкіімдік, арзанқолды жұқа мата.

ШӨЖІМДЕЙ сын. Кішкентай, титтей.

ШӨЖІТ= ет. Еңсесін түсірту, жұттыту.

ШӨЖІТУ Шөжіт етістігінің қимыл атауы.

ШӨЙГЕЙ зат. жерг. Жырау.

ШӨК од. этн. Өріп бара жатқан түйені өргізбей, тоқтату үшін айтылатын сөз.

Шөк былай. Түйені айдағанда қайыру, тоқтату үшін қолданылады.

ШӨК= ет. 1. Негізінен түйенің, басқа да жауардың тізесін бүгіп, бауырына алып жатуы. 2. ауыс. Аласару, кішіреу, мыжырау. 3. ауыс. Басылу, тұну.

Шөккен нардай. бейн. Дөңкиген, үлкен, добалдай. **Шөккен морена.** геогр. Еріген немесе шегінген мұздықтардың орнында қалған морена.

ШӨКЕ үст. *Шөкесінен.*
Шөке түсті. Тізесін бүгін, шоқпын отырды.
ШӨКЕЙТ зат. этн. сөйл. *Шүкейт* (кішкентай шекідек астық).
ШӨКЕЛЕ = ет. *Шөке тұсу, тізесін бұзу, жүрелеу.*
ШӨКЕЛЕТ = ет. Тізесін бүккізу, жүрелету.
ШӨКЕЛЕТУ *Шөкелет етістігінің қимыл атауы.*
ШӨКЕЛЕУ *Шөкеле етістігінің қимыл атауы.*
ШӨКЕМДЕ = ет. *Аз-аздан, шөкім-шөкімнен жеу.*
ШӨКЕСІНЕН үст. *Екі тізесін бүгін, бауырына алып (отыру, жату).*
ШӨКЕ-ШӨКЕ од. *Ешкіні шақыру үшін айтылатын сөз.*
ШӨКИ = ет. сөйл. *Шоқи.*
ШӨКИТ = ет. сөйл. *Шоқит.*
ШӨКИТУ *Шоқит етістігінің қимыл атауы.*
ШӨКИЮ *Шоқи етістігінің қимыл атауы.*
ШӨККІЗ = ет. Тізерткізу, тізесін бүккізу.
ШӨККІЗУ *Шөккіз етістігінің қимыл атауы.*
ШӨКІПЕ зат. 1. *Шөгіп қалаған тұнба зат; шөгілді.* 2. геогр. *Органикалық батпақтар, құрлық су қоймаларының тұнбасы.*
Шөкпе ойыстар. геоморф. *Далалы жерлерде, шөлейт аудандарда қиырқасын дөңгелек пішінді, түпкі жазықтығы біршама тегіс болып келетін алаңдар мен ойыс алаңдар.*
ШӨКІР = ет. Тізертлету, тізесін бүктіру.
ШӨКІРМЕ зат. кәс. *Аудың суға бататын жағындағы арнаулы түрде байланған тастар.*
ШӨКІРҮ¹ зат. кен. *Флотациялық байыту үдерісінде пульпа түрінде алынған концентраттан суды бөліп алу үшін қолданылатын қойылдыру үдерісі.*
ШӨКІРҮ² *Шөктірі етістігінің қимыл атауы.*
ШӨКІРҮЛІ сын. *Шөккен күйде.*
ШӨКІРІЛ = ет. *Шөгерілу, түіенің тізерлетіп жатқызылуы.*
ШӨКІРІЛУ *Шөктіріл етістігінің қимыл атауы.*
ШӨК-ШӨК од. *Елеуреп үріккен түіенің үркуін басып тоқтарда немесе тізесін бүктіріп, шөгуде айтылатын сөз.*
ШӨКІМ зат. этн. *Үш саусақтың қиымен шымыш ұстағанда ілігетін мөлшерді білдіретін халықтық өлшем.*
ШӨКІМДЕЙ сын. *Кішкентай, азғантай; титтей, құрттай.*
ШӨКІМДЕП үст. *Шөкім-шөкімнен, аздап, етпен.*
ШӨЛ¹ зат. 1. *Жауын-шашын аз жауатын, суға ташы, ылғалы жоқ, өсімдік сирек өсетін қуаң дала.*
Шөл арық. а) *Суы тарылған, кеуіп кеткен арық.* ә) *Ештеме бермейтін сараң, пайдасыз.* **Шөлге айналду.** *Шөл аумағының төңірегіндегі жерлер есебінен кеңеюі.* **Шөл дала.** а) *Сусыз, құнарсыз дала.* ә) *Құм басқан, өсімдіксіз, қу дала.* **Шөлді шүлен етті.** *Қуаң, құрғақ жерді игерді, шұрайландырды.* **Шөл зебрі.** зоол. *<лат. equus grevgi>* Шөлді жерлерді мекендейтін зебр түрі. **Шөл қарсақ болды.** жерг. *Шөлдеді, сусады.* **Шөл қысты.** *Әбден шөлдеді, аңқасы кетті.* **Шөл тотығы.** *Шөлді атырларда күннің жарығы көп түсетін жартастар мен тау жыныстары сынықтарының беттерінде қошқыл-қоңыр немесе қара түсті болып түзілетін үлдір, қабыршақ.*
ШӨЛ² зат. *Су ішкісі келушілік, сусаушылық.*
Шөлі қанды. *Сусындады, шөлі басылды.*
ШӨЛДАДЫР зат. геогр. *<ағыл. bad land>* Ретсіз, терең және тар сай-жыралар, жарлар жүйесінен құралатын, аласа таулы аймақтағы эрозия әрекетінен күрделі тілімделуге шыраған, пайдалануға жарамсыз өңір.
ШӨЛБЕ зат. *Шап қыстырғыш.*
ШӨЛБИДАЙЫҚ зат. өс. *<лат. agropyron desertorum>* Шөлде өсетін мал жайылымдық шөп; астық тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШӨЛБӨРІ зат. жерг. *Қорқау қасқыр.*
ШӨЛДАЛА зат. геогр. *Бетіндегі өсімдік жамылғысы мен ауа райының белдеуіне қарай шала бұталы, жусанды өсімдіктер өсетін даланың түрі.*
ШӨЛДАЛАЛЫ сын. геогр. *Шөлдалаға қатысты.*
Шөлдалалы жер. геогр. *Жауын-шашын мөлшері аз түсетін, ауа райы континентті ормансыз, таусыз, бетін шөп басқан аймақ.*
ШӨЛДЕ = ет. 1. *Сусау, таңдайы кебу, шөліркеу.* 2. ауыс. *Аңсау, сағыну.*
ШӨЛДЕГІШ сын. *Шөлдеуік, сусағыш.*
ШӨЛДЕМПАЗ сын. *Шөлдегіш, шөлдеуік.*
ШӨЛДЕНУ зат. *Адамның шаруашылық қарекетінің ықпалымен өсімдік жамылғысы сирек, шөлге ұқсас ландшафттардың пайда болу үдерісі.*
ШӨЛДЕНҚІРЕ = ет. *Біршама шөлдеу, шөлдей түсу.*
ШӨЛДЕНҚІРЕУ *Шөлденкіре етістігінің қимыл атауы.*
ШӨЛДЕТ = ет. 1. *Сусату, су, сусын ішкісі келіп, қаталату.* 2. ауыс. *Аңсату, сағындыру.*
ШӨЛДЕТУ *Шөлдет етістігінің қимыл атауы.*
ШӨЛДЕУ¹ зат. биол. *Аздада су азайған кезде немесе судың және қандағы минералдық, сондай-ақ органикалық заттардың қалыпты арақатынасы өзгерген кезде дамитын сезім.*
ШӨЛДЕУ² *Шөлде етістігінің қимыл атауы; аңсау, сағыну.*
ШӨЛДЕУІК сын. *Сусай беретін, шөлдегіш.*
ШӨЛДЕУІТ зат. сөйл. *Шөлді жер, шөлейт.*
ШӨЛДІ сын. *Жері шөл болып келетін, суы ташы.*
ШӨЛДІК сын. *Шөлді жерге тән.*
ШӨЛДІГІН зат. егіншар. *Қолдан суарылмайтын, игерілмей жатқан шөлейтті алқап.*
ШӨЛДЕЙ зат. *Ауа райы қуаң, жауын-шашыны аз, ағынды суға ташы табиғи аймақ.*
Шөлейт белдемі. геогр. *Құрлықтың шөлейттік жертаппар түрлері басым тараған бөлігін қамтитын табиғи белдем.*
ШӨЛДЕЙТТЕН = ет. *Өсімдік жамылғысы сирек, шөлге ұқсас жертаппардың пайда болуы, шөлейтке айналу.*
ШӨЛДЕЙТТЕНУ *Шөлейттен етістігінің қимыл атауы.*
ШӨЛДЕЙТТЕУ сын. *Суға ташылау, қуаңдау.*
ШӨЛДЕЙТТІ сын. *Жері шөлейт болып келген, қуаң.*
ШӨЛЕН сын. *Қуаң, шөлейт (жер).*
ШӨЛЕНКЕ зат. жерг. *Тұтқалы, іші эмальданған темір кружка.*
ШӨЛКЕ зат. этн. жерг. *Түйе қамыт.*
ШӨЛКІЯҚ зат. өс. *Сұлбыас тұқымдасына жататын шөптесін өсімдік.*
ШӨЛҚОҢЫРБАС зат. өс. *<лат. eremopora>* Шөлде өсетін жабайы өсімдік.
ШӨЛМАСАҚ зат. өс. *<лат. eremostachys>* Биіктігі 10–120 см, сабағы тік, түкті, түінек тамырлы, жапырақтары қауырсын ойықты, тілікті немесе бүтін, үлдірі қанық сары, ақшылдау, қошқыл күлгін түсті, шөлді, таулы аймақтардың құмды, тасты, тастақты, сарыбалшықты жерлерінде өсетін еріндіүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.
ШӨЛМЕК¹ зат. *Іс мәшинесінің жіп орайттын тетігі, ұрығы.*
ШӨЛМЕК² зат. жерг. 1. *Сұйық зат құюға арналған шыны ыдыс; бөтелке, иши.* 2. сөйл. *Арақ-шарап.*
Шөлмек мың күн сынбай, бір күн сынады. *Аяғыңды абайлап бас, оңды өмір сүр, жақсының қадірін біл, ақты-қараның бір сәтте-ақ үзілер шеі бар деген мағынада.*
ШӨЛМЕКСІЗ сын. *Шөлмегі жоқ.*
ШӨЛМЕКТЕЙ сын. *Өңі боп-боз, құп-қу; жүзі солыңқы.*

ШӨЛП елік. *Сүйіп алғанда, немесе құрғақ бетке ылғалды қуыс дене сорып жабысып қайта ажырағанда шығатын қысқа дыбысты білдіретін сөз.*
ШӨЛП-ШӨЛП елік. *Сүйіп алғанда, немесе құрғақ бетке ылғалды қуыс дене сорып жабысып қайта ажырағанда шығатын қайталама дыбысты білдіретін сөз.*
ШӨЛПӘРІ зат. жерг. *Қызыл сары бидай.*
ШӨЛТІК зат. жерг. *Үйдің қабырғасына жапсыра орнатылған кітап я басқа нәрсе қоятын тақтай, сөр.*
ШӨЛІКІР = ет. сөйл. *Шөліркеу.*
ШӨЛІРКЕ = ет. 1. *Шөлдеу, сусау.* 2. ауыс. *Зәру болу, аңсау.*
ШӨЛІРКЕТ = ет. *Шөлдету, сусату.*
ШӨЛІРКЕТУ *Шөліркеу етістігінің қимыл атауы.*
ШӨЛІРКЕУ *Шөліркеу етістігінің қимыл атауы; зәру болу.*
ШӨМГЕН = ет. *Жамылу, бүркену.*
ШӨМЕ зат. сөйл. жерг. *Шөмеле.*
ШӨМЕЙ = ет. *Белі бүгіліп бүкіреу, бүкшию.*
ШӨМЕЙКЕ зат. зоол. *Өндірістік мәні бар, қылтанағы тікенді кішкене балық.*
ШӨМЕЙТ = ет. *Бүкірейту, бүкшиту.*
ШӨМЕЙТУ *Шөмейту етістігінің қимыл атауы.*
ШӨМЕЛЕ зат. *Төбе-төбе етіп үйілген шөп.*
ШӨМЕЛЕДЕЙ сын. *Шөмеле сияқты, шөмеле тәрізді.*
ШӨМЕЛЕЙ зат. сөйл. жерг. *Шөмеле.*
ШӨМЕЛЕЛЕГІШ зат. ауылшар. *Дестелен шабылған шөпті немесе сабанды жинап, шөмелеге үйетін аспалы мәшине.*
ШӨМЕЛЕЛЕ = ет. *Шөмеле салу, шөмеле етіп үю.*
ШӨМЕЛЕЛЕН = ет. *Шөмеле етіп үйілу.*
ШӨМЕЛЕЛЕНУ *Шөмелелену етістігінің қимыл атауы.*
ШӨМЕЛЕЛЕТ = ет. *Шөмеле етіп үйгізу.*
ШӨМЕЛЕЛЕТУ *Шөмелелет етістігінің қимыл атауы.*
ШӨМЕЛЕЛЕУ *Шөмелелеу етістігінің қимыл атауы.*
ШӨМЕЛЕУШ зат. тех. *Пишенді, сабанды жинап, шөмеле салатын мәшине.*
ШӨМЕЛЕУЙГІШ зат. тех. *Көң, сүрлем, ұнтақ, жүк тиеуге және шөмеле тасуға арналған мәшине.*
ШӨМЕЛЕНШ зат. *Шөмеле салушы, шөмеле-үюші адам.*
ШӨМЕҢ сын. *Түсіңкі, салбыраған.*
ШӨМЕҢДЕ = ет. *Шөмең-шөмең ету, бүкпеңдеу, бүрсеңдеу.*
ШӨМЕҢДЕУ *Шөмеңдеу етістігінің қимыл атауы.*
ШӨМЕЮ *Шөмей етістігінің қимыл атауы.*
ШӨМИ = ет. *Бүрісу, бүкшию.*
ШӨМИЮ *Шөми етістігінің қимыл атауы.*
ШӨМКЕН = ет. *Жамылу, бүркену.*
ШӨМШЕК¹ зат. сөйл. *Шөмшек.*
ШӨМШЕК² зат. *Ағаш отынды жарғанда түскен қоқым, ұсақ шырыты.*
ШӨМШ зат. 1. *Ас құятын үлкен ожау.* 2. тех. *Экскаватор сияқты мәшинелердің жер қазуда, жүк тиеуде пайдаланылатын тетігі.* 3. металл. *Балқыған металл, итейін не қожды бөліп құюға, тасымалдауға, қысқа мерзімге сақтауға арналған болат не шойын ыдыс.*
Шөміш қағу. этн. *Ерте көктемде әйелдердің ағаш кесіндісінен ойып жасалған шөмішті сыртқа алып шығын қағып, ақ мол болсын, төл аман сау болсын деген ниетпен жасайтын рәсімі.* **Шөміште тазарту.** хим. *Балқу пешінің өнімділігін арттыру және тазарту процесінде жағдайды жақсарту мақсатында шөміште жүргізілетін тазалау.*
ШӨМШБАЛЫҚ зат. зоол. *Бақшабақ.*

ШӨМІШБАС зат. өс. <лат. paraquilegia> Саргалдақтар тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер.

ШӨМІШБАСТУҚЫМ зат. өс. <лат. paraquilegia> **Шытырманбас** (басы ұйпаланып, қауқырып тұратын тұқымы (ұрығы) кішкентай; шөміштің басы тәріздес көпжылдық шөптесін өсімдік).

ШӨМІШГҮЛ зат. өс. <лат. aquilegia> Саргалдақтар тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШӨМІШТЕН= ет. Шөміш сияқтауы.

ШӨМІШТЕП үст. 1. Шөміштен алып, шөміштен мөлшерлеп. 2. ауыс. Уыстап, қомақты етіп.

ШӨМІШТЕУ Шөміште етістігінің қимыл атауы.

ШӨМІШТІ сын. Шөміші бар, шөміш орнаттылан.

Шөмішті қондырғы. кен. Сурыптағыштан науаға түсетін құмды көсіп алып, диірменге түсіретін, шетмойынға жалғанған, іші бирама жолды қондырғы. **Шөмішті тегістеуші мәшине**. кен. Суармалы жердің дөңестеу тұсының топырағын сыдырып, ойнақ жеріне жеткізіп тегістейтін мәшинелер. **Шөмішті элеватор**. тех. Сусымалы жүкті жылжымалы таспаға (таспалы элеватор) не шығысқа (шығыс элеватор) бекітілген шөміштермен көтеріп тасымалдауға арналған үдәсіз әрекетті мәшине.

ШӨНЕК зат. жерг. кәс. Егістік жердің тақта-тақта етіп, жан-жағынан су ағып кетпестей қып қойған кішкене бөлшегі; атыз.

ШӨНЖІК зат. Жолбарыстың күшігі.

ШӨНТАЙ зат. Кішкентай дорба, қата.

ШӨНТЕК зат. сөйл. Кішкене түйішшек.

ШӨНТІК зат. этн. Бұзау терісінен тіккен жұқа қауға.

ШӨНШІК зат. 1. Бұзаудың шикі терісі. 2. этн. Иленген бұзау терісінен жасалған, ұсақ-түйек салатын шағындау ыдыс.

ШӨНІК сын. Семік, шолақ, қытымыр, қысқа.

ШӨНҒЕ зат. Шөптің, құрайдың тұқылы; шөгір.

Шөңге болды. Қу тұқыл болды.

ШӨНҒЕ зат. **Тікен**.

ШӨНҒЕБАС зат. өс. Улы өсімдік.

ШӨНҒЕДЕЙ сын. Шөңге тәрізді, шөңге сияқты.

ШӨНҒЕЛ: кәрі шөңгел. Тіс қаққан, әккі, қу.

ШӨНҒЕЛЕ= ет. Шөптің, құрайдың тұқылы кіру, шөгірлеу.

ШӨНҒЕ зат. Ас пісіретін шағындау ыдыс.

ШӨНҒЕБАС зат. өс. **Көркіз**.

ШӨНҒЕРІЛ= ет. Тоңқалаң асу, төңкерілу.

ШӨНҒИ= ет. Өңкію.

ШӨНҒАС зат. кәс. жерг. Егін басатын тас.

ШӨНҒРДЕЙ сын. сөйл. **Шөгірдей**.

ШӨН зат. Жер бетіне жап-жасыл болып шығатын көкқорай шалғын, балауса; жалты өсімдік атауы.

Шөбі ағып кету. Шабылған шөптің құрап қалуы.

Шөбің жапырымасын! қарғ. Тізеңді құшақтап жалғыз қалғыр! Шөбі шүйгін. Оты құнарлы, мол.

Шөбі шүйгін. Оты құнарлы, мол. **Шөп басын қимылдатты**. Шаруа істегенсіді, әрекет қылғандай сыңай танытты. **Шөп басын қимылдату**. Іске кірісу, шаруаны бастау. **Шөп басын сындырмады**. Түк жұмыс істемей қарап жүрді. **Шөп басы толған кез**. Шөптің толықпай өсіп, өніп піскен жаздың аяққы кезі. **Шөп жеген иттей**. Жұлмалап, берекесін кетіріп, ойдымдап. **Шөпке қамалды**. сөйл. стиль. Өсімдіктен жасаған тағаммен, жеміспен ғана тамақтандырды. **Шөп сындырды**. этн. Жақсылық, қуанышты нәрсенің болғанына сүйсініп, ырым етіп, ши алып сындырды, разы болды. **Шөп ұны**. мал шар. Мал азығы ретінде дайындалатын, көпжылдық шөптен жасалатын ұнтақ.

ШӨП елік. **Шөп**.

Шөп етті [еткізді]. Тез сүйіп алды.

ШӨПАУЫЗ зат. көне. этн. Төңкерістен бұрынғы жылына бір рет халықтан жиналатын салықтың бір түрі; түтін салығы.

ШӨПЕКТЕ= ет. 1. Тамақты шетінен, аз-аздап ішіп-жеу. 2. Оттау, жайылу (малға байланысты).

ШӨПЖЕЛКЕ зат. Елемей, тең көрмей мәнінде қыз балаға айтылатын сөз.

ШӨПЖИЯР зат. өс. <лат. ixiolirion> Биіктігі 8–50 см, жуашығы домалақ, қара қоңыр қабықты, сабағы жалаң, тік өсетін, жапырақтары ұзынша, жоғарғы жағы үшкір, аздап салаланған, гүлшоғыры азгүлді, шашақ тәрізді амариллистер тұқымдасына жататын көпжылдық жуашықты шөптесін өсімдіктер.

ШӨПЖЫҢҒЫЛ зат. өс. сөйл. **Қызыл-таңдай**.

ШӨПҚОРЕКТІ сын. зоол. Шөп жейтін, шөптен азықтанатын.

ШӨП-МӨП зат. сөйл. **Шөп-шалам**.

ШӨПТАНАПТЫ сын. ауыл шар. Қолдан егін, жем-шөп ретінде шауып алынатын.

Шөптананың егіс. ауыл шар. Қолдан егін, жем-шөп ретінде шауып алынатын егін.

ШӨПТЕ= ет. Бау-бақшаның арам шөбін жұлу, тазарту.

ШӨПТЕЛ= ет. Арам шөп жұлуы, тазартылу.

ШӨПТЕЛУ Шөптел етістігінің қимыл атауы.

ШӨПТЕСІН сын. 1. Шөбі қалындау өскен (жер). 2. Шөп тектес (өсімдіктер).

Шөптесін белдеу. Шөп қабатынан тұратын биогеоценоздың кеңістіктік құрылымдық бірлігі (орман экोजүйесіндегі жер бетінен санағанда екінші белдеу). **Шөптесін көкбөбелегі**. зоол. <лат. grambidae> Көкбөбелек тұқымдас үсті тобына жататын көбелектің бір түрі.

ШӨПТЕСІНДІ сын. Шөбі қалың өскен, шөбі мол, отты (жер).

ШӨПТЕТ= ет. Жердің шөбін жұлғызу, тазарту.

ШӨПТЕТУ Шөптел етістігінің қимыл атауы.

ШӨПТЕУ Шөпте етістігінің қимыл атауы.

ШӨПТІ сын. Шөбі мол, шөп тығыз өскен.

ШӨПТІК зат. Шөп үйіндісі.

ШӨПХАНА зат. Шөп, пішен сақпайтын жай, шөп сарайы.

ШӨПШАЙ зат. өс. <лат. helichrysum> Салаубас бауыр және өт қабы ауруларын дәрі ретінде пайдаланылатын өсімдік.

ШӨП-ШАЛАМ зат. 1. Шөп т. б. сол сияқты өсімдік қалдықтары, түрлі қоқыс. 2. экспр. Көзініс.

ШӨП-ШАР зат. сөйл. **Шөп-шалам**.

ШӨПШЕК зат. Отқа жауу үшін жерден теріп алған ұсақ бұта, құрай.

ШӨПШЕК зат. этн. Шөберенің баласы.

ШӨПШЕКТЕП үст. Әр жерден бір теріп, жинап.

ШӨПШЕКШІ зат. Шөпшек теруші адам.

ШӨПШЕНДІ сын. сөйл. **Жөпшенді**.

ШӨПШЕНДЕ= ет. Тез-тез қимылдау, жыт-жып ету.

ШӨПШЕНДЕТ= ет. Тез-тез қимылдату, жыт-жып еткізу.

ШӨПШЕНДЕТУ Шөпшендет етістігінің қимыл атауы.

ШӨПШЕНДЕУ Шөпшенде етістігінің қимыл атауы.

ШӨП-ШӨБЕРЕ зат. жерг. Шөп-шар, шөптің қиқымы.

ШӨП-ШӨЛЕҢ зат. жерг. Шөп-шалаң, шөп-шар.

ШӨП-ШӨП елік. **Шөп-шөп**.

Шөп-шөп сүйді. Шөпшөптің бірнеше рет сүйді.

ШӨПШИ= ет. Шұқып, шоқып жеу.

ШӨПШІ зат. Шөп шабу, жинау жұмыстарымен айналысатын адам. // Шөп шабу, жинау жұмыстарымен айналысатын.

ШӨПШІ зат. Шөпшөптің сүйгенде шығатын дыбыс.

ШӨПШЛЕ= ет. 1. Шөп-шөп етіп сүю. 2. сөйл. **Шөпшөп**.

ШӨПШЛЕК зат. зоол. Арқасы күңгірт дақты, бауыры, төсі ақшылдау, балшықшылар отрядына жататын кішкене құс.

ШӨПШЛЕДЕТ= ет. Шөп-шөп еткізіп, қайта-қайта сүю.

ШӨПШЛЕДУ Шөпшөп етістігінің қимыл атауы.

ШӨПШР зат. сөйл. **Шөпшр**.

ШӨПШТ= ет. сөйл. Шөпшөптеу, шөпшөптеу сүю.

ШӨПШТУ Шөпшөп етістігінің қимыл атауы.

ШӨРӘЛІ зат. миф. Орманды болатын, көзге әртүрлі қорқынышты кейінде көрінетін зиянды құи.

ШӨРЕ о.д. Ешкіні қайырағанда айтылатын сөз.

ШӨРЕЙ о.д. Ешкіні қайырағанда айтылатын сөз, шөре.

ШӨРЕК зат. этн. тамақ. Қазанға қарып пісірген жұқа нан.

ШӨРЕЛЕ= ет. Шөре-шөре деп ешкіні шақыру.

ШӨРЕЛЕТ= ет. Шөре-шөре дегізу.

ШӨРЕЛЕТУ Шөрелет етістігінің қимыл атауы.

ШӨРЕЛЕУ Шөрелет етістігінің қимыл атауы.

ШӨРЕШӨП зат. өс. Алабота тұқымдасына жататын татыр сораңның екінші атауы.

ШӨРЕ-ШӨРЕ о.д. Ешкіні қайырағанда, лағын шақырағанда айтылатын сөз.

ШӨРЕ-ШӨРЕ сын. Тиянақсыз, тұрақсыз, әрі-сәрі, не онда емес, не мұнда емес.

Шөре-шөре болды. Бір тоқтамға келмеді; істің аяғы сүйіліп кетті.

ШӨРЕ-ШӨРЕЛІК сын. Тиянақсыздық, тұрақсыздық.

ШӨРКЕ зат. Қысқа етіп араланған ағаш кеспелтегі.

ШӨРКЕДЕЙ сын. Шөрке сияқты.

ШӨРЛІК зат. сөйл. **Шөрдік** (пеште, қазан-дықта, үйдің қабырғасында болатын қуыс).

ШӨРІК зат. көне. Ұрышқ.

ШӨТЕЙ зат. қарап. Шүметей.

ШӨТЕК зат. жерг. 250 грамдық бөтелке.

ШӨТКЕ зат. сөйл. **Шетке**.

ШӨТКЕ зат. жерг. Есіктің ілгезі, есік ілгіш.

ШӨТКЕЛЕ= ет. Шөткемен тазарту, қылқы-бырдан айыру.

ШӨШІРЕ зат. тамақ. жерг. **Тұшпара**.

ШПАГАТ [нем. Spragat] зат. Жіңішке кендір-дей берік жіп.

ШПАГАТ зат. спорт. Гимнастикада спортшының бір сызық бойында екі аяғын екі жағына созып отыруы.

ШПАЛ [гол. spalk] зат. Теміржол бойындағы рельс астына тиянақ ретінде қолданылатын таселетін, ағаштан, темір-бетоннан, металдан дайындалатын келдек.

ШПАЛЕР [нем. Spalier] зат. Станоктарда қолмен тоқылатын кілем-картина.

ШПАРГАЛКА зат. сөйл. Емтихан тапсыруда жасырып қолданылатын билеттердің жауабы жазылған қағаз.

ШПАТ [нем. Spat] зат. геол. Силикат тұқымдас минералдардың бір түрі.

ШПАНА зат. Бұзақы, жүлік.

ШПЕЙЗА [нем. Speise] зат. металлург. Кейбір түсті металдар өндірісіндегі металдардың антимонидтері мен арсенидтерінің қорытпалары болып табылатын қосымша немесе аралық өнім.

ШПИЛЬ [гол. spil] зат. 1. сәулет. Фигура тәрізінде орнатылған қоңус немесе пирамида іспетті, ұшар басы сүйірленіп келген сүмбі. 2. Ұзын шеге.

ШПИЛЬМАН [нем. Spielmann] зат. өнер. Орта ғасырларда неміс тілінде сөйлейтін елдерде өнер көрсеткен кезбе музыкашы-актерлер.

ШПИНАТ [нем. Spinat] зат. өс. **Саумал-дық.**

ШПИНГАЛЕТ [франц. espagnolette] зат. Есік, терезені бекітіп жабуға арналған темір ұсырма.

ШПИНДЕЛЬ [нем. Spindel] зат. Көптеген мәшинелердің айналатын бөлшегі.

ШПИНЕЛЬ зат. хим. Минералдардың, екі және үш валентті металдардың күрделі тотықтарының тобы.

ШПИОН [нем. Spion] зат. 1. Мемлекеттік құпия сыры бар мәліметтерді жасырын жинап, шетел агентурасына беру ісімен айналысатын қылмыскер, тыңшы. 2. Тінту, бақылаумен айналысатын адам.

ШПИОНАЖ [нем. Spionage] зат. әск. **Шпиондық.**

ШПИОНДЫҚ зат. әск. Әскери және мемлекеттік құпия мәліметтерді шетелдік мемлекетке, шетелдік ұйымға жасырын жинау, ұрлау, беру ісімен айналысатын қылмыстық іс-әрекет.

ШПИОН [нем. Spion] зат. полигр. Әріп тергенде жол-жолдың арасынан ашық қалдыру үшін қолданылатын металл.

ШПРИЦ [нем. Spritze] зат. 1. мед. Денеге дәрі, қан жіберу үшін пайдаланылатын дәрігерлік құрал, іскі. 2. тех. Цилиндр ішінде поршені мен шығында түтікше иісеті бар төрт бетін әшекейлеуге, крем құюға арналған аспап.

ШПРОТ [нем. Sprouten] зат. зоол. 1. Майшабақ тұқымдасына жататын теңіз балықтарының бір туысы. 2. Осы балықтардан дайындалатын консерві.

ШПУР [нем. Spur] зат. кен. Бұрғылау нәтижесінде жасалатын диаметрі 75 мм-ге дейін, тереңдігі 5 м-ге дейін болатын дөңгелек не цилиндр тәрізді тесік.

ШПУРЛЫҚ сын. Шпурға қатысты, соған тән.

ШРАПНЕЛЬ [ағыл. shrapnel] зат. әск. Ашық нысананы жоюға арналған домалақ оқ-дәрілермен толтырылған артиллериялық снаряд.

ШРИФТ [нем. Schrift] зат. баспа. 1. Белгілі бір әліпбидің, белгінің және цифрдың таңбасын түсіру үшін пайдаланылатын литералар жиынтығы. 2. Жазудағы әріптердің графикалық пішіні.

ШРОТ [нем. Schrot] зат. тамақ. Майлы өсімдіктердің жер жаңғағы, қыша, майкене, жүгері, күнбағыс, зығыр сығындылары) ұнтақталған, майы алынған тұқым.

ШТАБ [нем. Stab] зат. кен. 1. әск. Қарулы күштердің барлық түрлері бойынша әскерлерді басқарып отыратын орган, әскери орталық. 2. әск. Әскери орган орналасқан ғимарат. 3. ауыс. Белгілі бір іске басшылық ететін орын.

Штаб бастығы. әск. Штабтың барлық жұмысына басшылық ететін және тиісті командирдің бірінші орынбасары болып табылатын әскери қызмет адамы.

ШТАБ-ПӨТЕР зат. 1. әск. Штаб орналасқан орын, үй. 2. экон. Ұйымның, концерннің, компанияның басты, орталық кеңсесі.

ШТАМДАР [нем. Stamm] зат. биол. Морфологиялық және биологиялық қасиеттері бірдей микроағзалардың бір түрінің себінділері, штамм.

ШТАММ [нем. Stamm] зат. мед. Дене құрылысы мен биологиялық қасиеттері, генетикасы (тегі) біржәкі болып келген микроб себіндісі, белгілі бір микробтың әсіресе вакцина жасауда ерекше мәні бар түрі.

ШТАМП [нем. Stampfe] зат. 1. Металды жаныштап өңдеп, соғып шығаратын қалып, форма. 2. Қатынас қағаздың бирышына басылтын төрткіл мөр. 3. Машықты байын әрекет, сөз қолданысының ығыр болған әдіс-тәсілі.

ШТАМПАТА = ет. Штампт қою, қалыптау.

ШТАМПАТАУ Штампта етістігінің қимыл атауы.

ШТАНГА [нем. Stange] зат. 1. Көптеген механизмдердің бөлшегі ретінде қолданылатын металл білік. 2. спорт. Екі жақ басына ауыр

дискі орнатылған салмақты сом темір. 3. спорт. Футбол, хоккей қақпасының жоғарғы және екі бүйіріндегі тұғыр.

ШТАНГАЛЫ сын. Штангасы бар, штанга орнатылған.

ШТАНГАСЫ зат. спорт. Штанга көтерумен жаттығушы спортшы.

ШТАНГЕНЦИРКУЛЬ зат. тех. Малдың терісінің қалыңдығын өлшеу үшін қолданылатын жылжымалы өлшеуіш аспап.

ШТАНДАРТ [нем. Standarte] зат. 1. Бірқатар елдердің және бұрынғы орыс армиясының атты әскер полктерінің туы. 2. саяси. Кейбір елдердегі мемлекет басшыларының (императордың, корольдің Президенттің) келіп тоқтаған мекенінде көтерілетін жалауы.

ШТАНДОРТ зат. экон. Өнеркәсіптің негүрлім қолайлы жерде орналасқанын білдіретін термин.

ШТАПЕЛЬ [нем. Stapel] зат. тоқыма. Жасанды жібек жіп қосып тоқылған мата.

ШТАТ' [нем. Staat] зат. әкімш. Америка Құрама Штаттарындағы, Латын Америкасы, Аустралия, Үндістан елдеріндегі өзін-өзі басқаратын әкімшілік-территориялық бірлік.

ШТАТ² [лат. status] зат. ресми. 1. Белгілі бір мекеме қызметкерлерінің тұрақты құрамы. 2. Штат кестесі.

Штат кестесі. Әкімшілік басқару қызметкерлерінің құрылымы мен санын белгілейтін, лауазымдардың (қызмет орындарының) саны, лауазымдық қызметтағының, кәсіптік үстеме ақылар мен көтермелеу ақыларының мөлшері көрсетілетін құжат. **Штагты қысқарту.** Өнімге сұраным азайғанда фирманың қызметкерлері санының шарасыздан азайтылуы, қаржыландырудың, жұмыстар көлемінің, өндірісті автоматтандырудың азайтылуы.

ШТАТИВ [нем. Stativ] зат. 1. Түрлі құрал-аспаптарды ұстап тұратын аяқ, таған. 2. Суретшілердің мосы іспетті құралы, тұғыр.

ШТАТТЫҚ сын. ресми. Штатқа² қатысты.

Штаттық бірлік. экон. Кәсіпорынның, мекеменің, ұйымның штат кестесінде көзделген лауазым бірлігі.

ШТАФЕЛЬ [нем. Staffelkont] зат. қаржы. Ерекше нысанды есепшот.

ШТЕЙГЕР [нем. Steiger] зат. кен. Тау-кен мамандығын игерген шеберлер.

ШТЕЙН [нем. Stein] зат. кен. Күкіртті рудалардан және руда концентраттарынан кейбір түсті металдарды (мыс., никель, қорғасын) қорытқанда алынатын аралық өнім, яғни темір сульфиді мен алынатын металл сульфиді.

Штейнді бесемерлеу [конвертерлеу]. кен. Мыс сульфидінің тотығу реакциясы кезінде бөлініп шығатын жылуы пайдалануға негізделетін штейнді мыс алу үшін қайта өңдеу.

ШТЕПСЕЛЬ [нем. Stöpsel] зат. тех. Электр шамын, радиоқабылдағыш, телевизор сияқтыларды электр желісіне қосатын арнайы тетік.

ШТИБЛЕТ зат. Бау тағылған ерлер бәтіңкесі.

ШТИВКА зат. көлік. 1. Кеме қоймасына жүктерді дұрыстап орналастыру. 2. Жүктерді, тауарларды жайғастыру жұмыстарының құры.

ШТИЛЬ [гол. stil] зат. Теңіздегі толық тыныштық, желсіз немесе жылдамдығы секундына 0,2 м-ден аспайтын болмашы желі бар тымық уақыт.

ШТОК [нем. Stock] зат. кен. Бұрыс пішінді, бірақ жалпы бітісі цилиндр тұрқылас шағын мөлшерлі инструменттік дене; кен денелерін немесе оның үстінде жатқан тау жыныстарын қиып өтетін тұз қабаты.

ШТОКВЕРК [нем. Stockwerk] зат. тех. Тау жыныстардың массивінде жан-жаққа бағытталып тарамдалған желілер торабы құрайтын әртүрлі бирыс нысанды кен денелері.

ШТОЛЬНЯ [нем. Stollen] зат. кен. Жер бетіне тікелей шықпаса бар жазықтық бойымен немесе сәл көтеріңкі етіп жүргізілген кен қазбасы.

ШТОПОР [гол. stopper] зат. 1. Бөтелкенің тығынын ашу үшін қолданылатын бұрандалы құрал. 2. Жоғары пилотаж фигурасы.

ШТОРМ [гол. storm] зат. геогр. Теңізде болатын, күші 9 балл шамасында, жылдамдығы секундына 20 м-ден асатын өте күшті дауыл.

ШТРАФ [нем. Strafe] зат. **Айыптул** (ақшалай төленетін айып).

ШТРЕК [нем. Strecke] зат. кен. Тікелей жер бетіне шықпайтын, көлбеулігі 3°-тан аспайтын, кенорынның ұзына бойына бағыттал жүргізілген жер астындағы кен қазбасы кенің ұзына бойымен қазылған және жер үстімен тікелей байланысы жоқ жазық қазба].

ШТРИХ [нем. Strich] зат. Жіңішке сызық, **ШТРИХ-КОД** [нем. Strich – қысқа сызық, франц. code – код] зат. экон. Техникалық құралдардың көмегімен оқылатын белгілі бір ақпараттары бар, тік сызық түріндегі ақ және қара жолақтар тізбегі.

ШТРИХТЕ = ет. Картаға рельеф формасын кескіндеп түсіру.

ШТРИХТЕУ Штрихте етістігінің қимыл атауы.

Штрихтеу аспабы тех. Сызбаға бірдей 0,25 мм-ден 3,75 мм-ге дейінгі аралықтағы параллель сызықтарды салуға арналған құрылғы.

ШТРИХТІ сын. кіт. Штрих сызылған.

Штрихті микроскоп. Теодолиттің айналасындағы бұрыштық өлшемдерді есептейтін микроскоптан тұратын оптикалық құрылғы.

ШТРЕЙКБРЕХЕР зат. экон. Ереуілілердің талабын жүзеге асыруға кедергі жасаушылар.

ШТУРВАЛ [гол. stuurwiel] зат. тех. Ұшақ, кеме, сондай-ақ кейбір ауылшаруашылық машиналарын, құбыр желілеріндегі жапқыштарды және т.б. механизмдерді басқару тетігі.

ШТУРМ [нем. Sturm] зат. 1. әск. Белгілі бір бекініске, позицияға шешуші шабуыл. 2. Бір мақсатқа жету үшін жасалатын, жігерлі, батыл әрекеттер.

ШТУРМАН [гол. stuurman] зат. навиғ. Кемелерді, ұшақтарды және басқа құралып аттарды жүргізетін, су, өңе кемелерінің қозғалу бағытын, келе жатқан орын т.б. айқындайтын және бақылау жасайтын маман.

ШТУРМАНДЫҚ сын. Штурманға қатысты.

Штурмандық қамтамасыз ету. Авиацияның ұрыс қимылдарын қамтамасыз етудің бір түрі.

ШТУРМОВИК ор. зат. әск. Жер бетіндегі нысаналарға шабуыл жасайтын соғыс ұшағы.

ШТУФ [нем. Stufe] зат. кен. Құрамынан зерттеуге қажет минералдарды бөліп алуға болатын бағалы затты мол кен кесегі.

ШТЫБ [нем. Staub] зат. кен. Түйіршіктердің ірілігі 6 мм-ге дейінгі тас көмірдің ірілік класы.

ШТЫК [пол. sztych] зат. әск. Әскери қару, мылтықтың оқтанының қиына орнатылып, жекпе-жек ұрыста қолданылатын үшкір суық қару.

ШУ¹ зат. 1. Қатты шыққан дауыс, үн; азан-қазан, у-ду. 2. Жағымсыз сезім тудыратын немесе есту органын бұзатын (дыбыстық комфорт шегінен асып кететін кез келген дыбыстар) дыбыстар кешіні. 3. ауыс. Дау-дамай, жанжал, керіс.

Шу етті. У-шу болды, бірден шулап қоя берді. Шу көтерді. Айқай шығарып, дау туғызды.

ШУ² зат. Кейбір жануарларда орган мен ұрық арасындағы байланысты қамтамасыз ететін мүше.

Шуын шұбатты. Ыбырсыды, жиналмады; салдыр-салақ жүрді; жинақы болмады.

ШУ³ о д. Малды (атты) жүргізу үшін айтылатын сөз.

Шу асау. а) Жүген-құрық тимеген, бас білмейтін, үйретілмеген. ә) Қатап, талашыл. Шу

асау құлын. Қашып қолға ұстатпайтын қашаған құлын. Шу басы. Ең басы, бастауы. Шу дегенде. Әуделе, бастапқы кезде. Шу дегеннен [дең]. Бірден, о бастан. Шу қарақұйрық. Зым-зия, із-түзсіз көзден ғайып болды деген мағынада. Шу қарақұйрық деп. Алды-артына қарамай, «сені қайда көрдім» деп.

ШУА = ет. жерг. Шұбау, шұбыру.
ШУАҚ зат. 1. Күнің көзі түскен жер. 2. Күн сәулесі. 3. ауыс. Жылу, мейірім. // Жылы. 4. Қуаныш, шаттық.

Шуағын төкті. Мол жарық, жылу берді. **Шуақ жұтты.** Шуақтады, шуаққа жылынды. **Шуақ кірді.** Әсем күйге енді, шырқы келді. **Шуақ тарады.** Жылынды. **Шуақ төгилді.** а) Күн сәулесі қатты түсті. ә) Күлімдеді, жымиды, қуанды. **Шуақ шашты.** Қуанды, күлімдеді, бал-бұл жайнады.

ШУАҚАР-ШҰҒАР сын. Алабажақ, **ШУАҚЖАЙ** зат. сөйл. **Жылыжай.**

ШУАҚСЫЗ сын. 1. Күн сәулесі, шуағы жоқ.

2. ауыс. Көңілсіз, қуанышсыз.

ШУАҚТА = ет. 1. Шуаққа шығып жылыну.

2. ауыс. Орнығу, тұрақтау.

ШУАҚТАЙ сын. Шуақ секілді.

ШУАҚТАЛ = ет. 1. Күн сәулесі түсірілу.

2. ауыс. Жылу қылау, мейірімге толу.

ШУАҚТАН = ет. 1. Күнің көзі түсіп, жарқырау, нұрлану, сәулелену. 2. ауыс. Қуану, бал-бұл жайнау.

ШУАҚТАНДЫР = ет. Нұрландыру, сәулелендіру.

ШУАҚТАНДЫРУ Шуақтандыру етістігінің қимыл атауы.

ШУАҚТАНУ Шуақтан етістігінің қимыл атауы.

ШУАҚТАТ = ет. 1. Күн шуағын түсіріп жылыту. 2. ауыс. Жылу қылау.

ШУАҚТАУ Шуақта етістігінің қимыл атауы.

1. Шуаққа жылыну. 2. Жылу беру, мейірім тоғу.

ШУАҚТЫ сын. 1. Шуағы мол, сәулелі.

2. ауыс. Мейірімді, жылы, сезімге толы.

ШУАҚТЫҚ зат. 1. Күн көзінің түскендегі күйі, сәуле шашуы. 2. Шуақ жер, күн түсіп тұрған ық жер.

ШУАЛ¹ зат. жерг. 1. Үлкен қап, қанар.

2. Ааш шелек. 3. Кереге басына ілулі тұратын киім-кешек салатын тоқыма, түкті қалта.

ШУАЛ² зат. жерг. Шошала, кілет.

ШУАЛАҢ сын. жерг. Ұзын, шұбалаңдаған, саландаған.

ШУАЛДАП үст. Қаппен, қап-қап қылып.

ШУАЛДАС = ет. сөйл. Шуылдас.

ШУАЛТ = ет. сөйл. Шұбалт.

ШУАЛШАҢ зат. сөйл. Шуалыын.

ШУАЛ-ШУАЛ сын. Шелек-шелек, қап-қап.

ШУАЛШЫН зат. Жауықұрт.

ШУАНША үст. Шуан секілді.

ШУАТ¹ зат. сөйл. Шұбат.

ШУАТ² сын. Ыстық, күннің ыссылығы.

ШУАТТАН = ет. жерг. Ысу, күннің ысуы.

ШУАТТАНУ Шуаттан етістігінің қимыл атауы.

ШУАТЫЛ = ет. сөйл. Шұбатыл.

ШУАШ зат. Көп терлегеннен малда, адамда пайда болатын жағымсыз иіс; тері ауруы.

ШУАШТАН = ет. Шуаш пайда болу.

ШУАШТАНУ Шуаштан етістігінің қимыл атауы.

ШУАЯҚ сын. Жайбасар, жүрісі баяу, шулы аяқ.

ШУТЕ зат. жерг. Шкаф.

ШУДА¹ зат. өс. жерг. Малға жұғымды шөптердің бір түрі.

ШУДА² зат. 1. Түйенің өркешіне, желкесіне, тамақ астына шыққан ұзын қышық жүзі. 2. ауыс. Бұдақтаған, шұбатылған түтін, шаң; бұлт.

Шуда бұлт. а) Бұлттық-бұлттық болып бұйраланып бұлттар. ә) Жамандық, Шуда жалдану. Бұйраланып бұдақтау. Шуда сақал. Селдіреген бұйра сақал. Шуда тартты. Денеңіз зақымданған,

суық тиген жерін жылы ұстап емдеу үшін шуда жүрді таңды. Шуда шаш. Селдіреген бұйра шаш.

ШУ-ДАБЫЛ зат. Айқай-шу, азан-қазан.

ШУ-ДАБЫР зат. Айқай-шу, дабыр-дұбыр.

ШУДАДАЙ сын. Шуда секілді, бұйраланып шұбатылған.

ШУДАДАЙЫН сын. поэт. Шуда секілді, шудадай.

ШУДАЖІП зат. тоқыма. Түйенің өркешіне, желкесіне, тамақ арасына шығатын ұзынша қылыш жүрпен ірілген жуан жіп.

ШУДАЖІПТЕЙ сын. Шудажіп сияқты.

Шудажіптей созылған. Ұзақ, баяу өтетін, қызығы жоқ.

ШУДАЛА = ет. 1. Жүндеу, жүнін қырқу.

2. жерг. Бір нәрсеге шуда жіп тағу, шуда жіппен бір нәрсені байлау. 3. ауыс. Бұдақ-бұдақ етіп шұбатыу.

ШУДАЛАН = ет. 1. Түйенің шудасы желкілдеп өсу. 2. ауыс. Бұдақ-бұдақ болып шұбатылу (бұлт, түтін, шаң). 3. ауыс. Бұйралану.

ШУДАЛАНДЫР = ет. Бұйраландыру.

ШУДАЛАНТ = ет. Бұдақтау, шұбырту.

ШУДАЛАНУ Шудалан етістігінің қимыл атауы.

ШУДАЛАҢҚЫ үст. Шудаланған, шұбыл-лықы.

ШУДАЛАУ Шудала етістігінің қимыл атауы.

ШУДАЛЫ сын. 1. Шудасы қалың. 2. ауыс. Бұдақталып шұбатылған.

ШУДАША үст. 1. Шудаға ұқсап. 2. Шұбатылып, бұдақтап.

ШУ-ДУ зат. Айқай-шу, ырду-дырду.

ШУ-ДУЫР зат. Айқай-шу, дүрбелең.

ШУ-ЖАНЖАЛ зат. Айқай-шу, ұрыс-керіс.

ШУЛА = ет. 1. Шу-шу ету, шуылдау. 2. Айқай-шу шығару, дүрліктіру.

ШУЛАЙ-ШУЛАЙ үст. Үсті-үстіне шулап, улап-шулап.

ШУЛАН¹ зат. Қасқырдың ұрғашысы, қаншығы.

ШУЛАН² зат. 1. Шолан (сарай секілді үйшік).

2. жерг. Ас пісіретін үй.

ШУЛАН³ сын. Ақпен көкпен арасындағы түс.

Шулан [көк шулан] тарту. Көгеру, сұрлану.

ШУЛАНДАЙ сын. Ұрғашы қасқыр секілді.

ШУЛАНДАС = ет. сөйл. Шуласу.

ШУЛАП-УЛАП = ет. Улап-шулап, у-шу қылып.

ШУЛАП-ШУЛАП үст. Үсті-үстіне айқайлап, у-шу қылып.

ШУЛАУШЫ зат. Шұбырып, шу-шу етіп.

ШУЛАС = ет. Шу-шу етісу, қосылып шулау.

ШУЛАСУ Шулас етістігінің қимыл атауы.

ШУЛАТ = ет. 1. У-шу жасату. 2. ауыс. Әбгерге түсіру, маза кетіру.

ШУЛАТУ Шулат етістігінің қимыл атауы.

ШУЛАТЫЛ = ет. Шу көтерілу.

ШУЛАТЫП-ШУЛАТЫП үст. У-шу қылып.

ШУЛАУ Шуда етістігінің қимыл атауы.

1. Шу-шу етіп қатты дыбыс шығару. 2. У-шу болу, дуылдау, шуылдау.

ШУЛАУШЫ зат. Айқай-шу жасаушы.

ШУЛЫ сын. Шуы мол, шуға толы.

Шулы аяқ. жерг. Сылбыр, жайбасар, жүріс-тұрысы ауыр, аяғы ауыр қозғалатын (адам туралы).

ШУЛЫҒАН зат. У-шу болған күй, шуылдаған жағдай.

Шулыған қылды [салды, етті, көтерді]. Дүрбелеңге түсіріп, абыр-сабыр етті.

ШУЛЫҒУ¹ Шулық¹ етістігінің қимыл атауы; шулау.

ШУЛЫҒУ² Шулық² етістігінің қимыл атауы; кермек тарту, ашқылтымдану.

ШУЛЫ-ДУЛЫ сын. У-шулы, шуға толы.

ШУЛЫҚ¹ = ет. сөйл. Шула (айқай-шу шығару, у-шу қылу).

ШУЛЫҚ² = ет. Сұйық тамақты ысытқан кезде дәмінің кермек тартуы, ашқылтымданып бізбелу.

ШУЛЫҚ³ = ет. Тұралау, арықтау, жұдеу; кішірейю, тартылу.

ШУЛЫҚТЫР = ет. сөйл. Шулаттыр.

ШУЛЫҚТЫРУ Шулықтыр етістігінің қимыл атауы.

ШУМА зат. сөйл. Чума.

ШУМАҚ¹ зат. 1. Бір топ нәрсенің жиынтығы, бума. 2. Тізбек, бұдақ.

ШУМАҚ² зат. әдеб. Өлең-жырларда, дастан-поэмаларда өлең тармақтарының (жолдарының) белгілі ретпен топтасып көбінесе төрт жолдан тұратын тармақтық өлшемі.

ШУМАҚТА¹ = ет. 1. Арқан, жіп, сым сияқты ұзын затты топтап тізбектеу, түйдектеу.

2. ауыс. Ойын, пікірін жинақтау, қорыту.

ШУМАҚТА² = ет. Өлең шумағын құрау.

ШУМАҚТАЙ сын. Шумақ сияқты.

ШУМАҚТАЛ¹ = ет. 1. Иіріліп, тізбектелу, түйдектелу. 2. ауыс. Ой, пікір жинақталу, қорытылу.

ШУМАҚТАЛ² = ет. Өлең шумағы құралу.

ШУМАҚТАЛУ Шумақтал етістігінің қимыл атауы; тізбектелу, түйдектелу.

ШУМАҚТАН = ет. Тізбектелу, түйдектелу.

ШУМАҚТАНДЫР = ет. Тізбектендіру, түйдектендіру.

ШУМАҚТАНУ Шумақтан етістігінің қимыл атауы.

ШУМАҚТАП-ШУМАҚТАП үст. Шумақ-шумақ етіп, түйдектеп орап.

ШУМАҚТАС = ет. Тізбектесу, қосып түйдектеу.

ШУМАҚТАСУ Шумақтас етістігінің қимыл атауы.

ШУМАҚТАТ = ет. Тізбектету, түйдектету.

ШУМАҚТАТУ Шумақтат етістігінің қимыл атауы.

ШУМАҚТАУ Шумақта етістігінің қимыл атауы.

ШУМАҚТАУЛЫ сын. Шумақталған, түйдектеулі.

ШУМАҚТЫ сын. Шумақтан тұратын, шумақталған.

ШУМАҚТЫҚ зат. Шумақтан тұрушылық, шумақ жасаушылық.

ШУМАҚ-ШУМАҚ сын. Түйдектелген, тізбектелген.

ШУМЕР: шумер жазуы. тар. лингв. Ер-тедегі Шумер мемлекетінде қолданылған алғашқы түрі, заттың ерекше белгілерін кескіндеу арқылы жазылып, кейінгі кезеңде бір сөзді нақты таңбамен жазуға көше бастаған б.з.б. 2-мыңжылдықта өмір сүрген тайпалар пайдаланған жазу.

Шумер тілі. лингв. Оңтүстік қос өзен жерінде б.д.д. 2000 ж. бұрын өмір сүрген халықтардың тілі.

ШУМЕРШЕ үст. Шумер тілінде, шумер жазуы бойынша.

ШУРПА зат. тамақ. сөйл. Сорпа (қой етінен сорпа қайнатып, піскен етін бөлек ыдысқа түсіріп алынып, сорпасына текшелен тұраған шикі картоп салып, соң жаңа піскен помидор ұсақтап туралып, шала қуырғалан тияз бен сәбіз, лавр жапырағы, шала, бұрыш қосып, қайнатылып дайындалатын сұйық тамақ).

ШУРУП зат. тех. Бурандалы шеге.

ШУРФ зат. геол. Пайдалы кен қазбаларын іздеу үшін, геологиялық карта жасау кезінде, инженерлік-геологиялық, гидрогеологиялық, геофизикалық т.б. зерттеулерді жүргізгенде қазылатын, көлденең қимасы квадрат және тік бұрыш түрінде келген тік кен қазбасы.

ШУСЫЗ сын. 1. Шуы жоқ. 2. Айқай-ұйқайсыз, абыр-дабырсыз.

ШУ-СЫРЫЛ зат. Шуылдап, сырылдаған дыбыс.

ШУ-ШУ¹ зат. У-шу, айқай-ұйқай.

Шу-шу етті. Шуылдады, шулады.

ШУ-ШУ² о д. *Малды айдауда, қууда айтыла-тын сөз.*

ШУ-ШУЛА= ет. сөйл. **Шу-шуле.**

ШУ-ШУЛЕ= ет. *Шу-шу деп малды айдау, жүргізу.*

ШУ-ШУЛЕТ= ет. *Шу-шудеп мал айдау.*

ШУ-ШУЛЕТУ *Шу-шүлет етістігінің қимыл атауы.*

ШУ-ШУЛЕУ *Шу-шуле етістігінің қимыл атауы.*

ШУ-ШҰРҚАН зат. *Айқай-шу.*

ШҰҒРӘТ [ар. شهرة] зат. ескікіт. *Атақ, даңқ.*

ШҰБЫЛ зат. 1. *Шулаған, шуылдаған дыбыс.* 2. *инф. Кездейсоқ кедергі (богемия).* 3. *ауыс. Шу, абыр-дұбыр. ауыс. Айқай-шу, шу-шұрқан.*

ШҰЫЛ *қақты [салды]. Шулады, у-шу қылды.*

ШҰЫЛ= ет. сөйл. **Шулық** (кішірею).

ШҰЫЛДА= ет. 1. *Бей-берекет қатты дауыс шығарып шулау.* 2. *ауыс. Зу-зу, су-су еткен дыбыс шығару.*

ШҰЫЛДАҒЫШ сын. сөйл. **Шуылдақ.**

ШҰЫЛДАҚ сын. 1. *Небір дыбыстар шығарып тынымсыз шуылдай беретін.* 2. *Шуылдағыш, ұлап-шұлап жататын.* 3. *У-шуды, даужанжалды сүйгіш, айқайшыл, даурықпа. // Шулаған көшілік.*

ШҰЫЛДАП-ШҰЫЛДАП үст. *Айқай-шу қылып, шулап.*

ШҰЫЛДАС= ет. *Қосылып шуылдау, ұлап-шұлау.*

ШҰЫЛДАСУ *Шуылдас етістігінің қимыл атауы.*

ШҰЫЛДАТ= ет. 1. *Шулату, небір дыбыс, шу шығарту.* 2. *У-шу ету, дабырлату.*

ШҰЫЛДАТУ *Шуылдат етістігінің қимыл атауы.*

ШҰЫЛДАУ *Шуылда етістігінің қимыл атауы; шулау, у-шу жасау.*

ШҰЫЛДЫ сын. *Шулы, абыр-дабыр болған.*

ШҰЫЛ-СҰРЕҢ зат. *Тоқтамай кеткен айқай-шу.*

ШҰЫНДЫҚ зат. өс. *Өсімдік түрі.*

ШҰЫНДЫҚ зат. өс. сөйл. **Шұғынық.**

ШҰЫНЖЫ зат. өс. *Өсімдік түрі.*

ШҰЫ= ет. сөйл. *Шоғу, қысқару.*

ШҰЫТ сын. сөйл. *Шұбырған, шұбатылған.*

ШҰБА зат. сөйл. **Шұба** (күмән, күдік).

ШҰБА= ет. *Бірінің соңынан бірі тізбектеліп, ұзыннан-ұзақ, үздік-создық жүру, шұбыру.*

ШҰБАЙ-ШҰБЫРЫП үст. *Шұбатылып, созылып, шұбырып.*

ШҰБАҚ: *ұзын шұбақ. Ұзыннан-ұзын, ұзына бойы.*

ШҰБАҚТА= ет. *Шұбау, шұбыру.*

ШҰБАҚТАЛ= ет. *Шұбалы, тізбектелу.*

ШҰБАЛ зат. сөйл. **Шұбал пеш.**

Шұбал пеш. *Кесек кіртіштен қалан салған пеш.*

ШҰБАЛ= ет. 1. *Созыла шұбыру, тізбектелу.*

2. *Ұзын болып жерге сүйретілу, шұбатылу, солаңдау.*

ШҰБАЛАН¹= ет. сөйл. **Шұбалан** (күдіктену, күмәндану).

ШҰБАЛАН²= ет. *Шұбатылу, созылу.*

ШҰБАЛАНУ сөйл. *Шұбалан етістігінің қимыл атауы; күдіктену.*

ШҰБАЛАҢ сын. 1. *Ұзын, шұбатылған, сөлбеңдеген.* 2. *Ұзыннан-ұзын созылған.* 3. *ауыс. Сылбыр.*

Шұбалаң құйрық. *Шұбатылған ұзын құйрық.*

ШҰБАЛАҢДА= ет. 1. *Шұбатылу, сүйретілу, сөлбеңдеу.* 2. *Ұзыннан-ұзақ созылу.* 3. *Жинақы болмай, созылыңқы болу.*

ШҰБАЛАҢДАТ= ет. *Сөлбеңдету, сүйрету.*

ШҰБАЛАҢДАТУ *Шұбалаңдат етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАЛАҢДАУ¹ сын. *Шұбалаңқы, созылыңқы.*

ШҰБАЛАҢДАУ² *Шұбалаңда етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАЛАҢДЫҚ зат. 1. *Сылбырлық, жайбасарлық.* 2. *Басаяғы жинақы болмаушылық, шұбалаңқылық.*

ШҰБАЛАҢҚҰЙРЫҚТЫЛАР. зат. зоол. <лат. viveridae> *Сүтқоректі жануарлардың жыртқыштар отрядының тұқымдасы.*

ШҰБАЛАҢҚЫ сын. *Ықшам, жинақы емес, созылыңқы, ұзақпау.*

Шұбалаңқы тартты. *Жайбарақат, енжар болды.*

ШҰБАЛАҢҚЫЛАН= ет. *Тым шұбатылу, созылу.*

ШҰБАЛАҢҚЫЛАУ сын. *Созылыңқылау, ұзақпау.*

ШҰБАЛАҢҚЫЛЫҚ зат. *Жинақы, ықшам еместік, шашыраңқылық.*

ШҰБАЛҒЫДАЙ сын. *Шұбырындыдай.*

ШҰБАЛДЫР= ет. 1. *Ұзыннан созылдырту, тізбектелу.* 2. *ауыс. Ұзақ создыру.*

ШҰБАЛДЫРУ *Шұбалдыр етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАЛМА¹ зат. *Шұбыртпа, шұбырма.*

ШҰБАЛМА² сын. *Шұбатылған, созылыңқы, шұбыртпалы.*

Шұбалма пеш. *Қабырға етіп салған пеш.*

ШҰБАЛМАЛЫ сын. сөйл. **Шұбалма** (шұбыртпа).

Шұбалмалы пеш. сөйл. **Шұбалма пеш.**

ШҰБАЛТ= ет. 1. *Шұбалаңдату, сүйрету.* 2. *Созылу, тізбектелу, шұбырту.* 3. *ауыс. Созылыңқы ету.*

ШҰБАЛТПА сын. *Шұбырған, шұбатылған.*

ШҰБАЛТУ *Шұбалт етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАЛУ *Шұбал етістігінің қимыл атауы; созыла шұбыру, тізбектелу.*

ШҰБАЛШАҢ зат. зоол. *Ылғалды жерді сүйетін жіңішке, ұзынша құрт; жауынқұрт.*

ШҰБАЛШЫН зат. сөйл. **Шұбалшаң.**

ШҰБАЛЫҢҚЫ сын. сөйл. **Шұбалаңқы.**

ШҰБАЛЫҢҚЫЛЫҚ зат. сөйл. **Шұбалаңқылық.**

ШҰБАМА зат. сөйл. **Шолейт.**

ШҰБАР¹ сын. 1. *Малдың, жан-жануарлардың т.б. заттардың біреңкей тұс пен теңбіл-теңбіл басқа бір тұс араласқан түрі, түсі.* 2. *Шешек ауруынан қалған денеде дағы бар, бұжыр; беттегі безеудің орны.* 3. *ауыс. Бұлтты, сұр.* 4. *ауыс. Қиын-қыстау.* 5. *Басқа тілдің сөздерімен аралас.*

Шұбар ала. *Аласы басым шұбар араласқан тұс түрі.*

Шұбар төс. *Бай, шонжар, шені бар адам.*

ШҰБАР² зат. 1. *Ара-арасында ойдым-ойдым жайылымы бар бұталы өріс; қырат, дөңес.* 2. *Жазық далада кездесетін тобылғы, шағыр өскен, шөбі қалың, бұталы ояң жер.*

ШҰБАР³ үст. 1. *жерг. Аса сирек, некен-саяқ, тым аз.*

ШҰБАРАЯҚ зат. этн. *Сырлы тостаған, сырлы аяқ.*

ШҰБАРБАҚА зат. зоол. <лат. bombina> *Дөңгелек тілділер тұқымдасына жататын, құйрықсыз қосмекенділердің бір туысы.*

ШҰБАРГҮЛ зат. өс. *Жарықты жақсы көретін жапырақтарының бетінде ақшыл сұр сызықтары болатын жапырағы ерекше әшекейлі үй өсімдігі.*

ШҰБАРКЕЛ= ет. *жерг. Жөрмеу, көктеу, көктем тігу.*

ШҰБАРКЕЛЕ= ет. *жерг. Жөрмеу, көктеу, көктем тігу.*

ШҰБАРКЕЛУ *жерг. Шұбаркел етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАРКҮЗЕН зат. зоол. *Тийн тұқымдасына жататын кішілеу тышқан.*

ШҰБАРҚҰЛАҚ зат. өс. сөйл. *Қой сүйсіне жейтін шөптердің бір түрі.*

ШҰБАРЛА= ет. 1. *Теңбілдеу, ала-құла ету, дақ салу.* 2. *ауыс. Сөйлегенде, жазғанда өзге тілдің сөзін, сөз орамын араластыру, таза*

сөйлемеу. 3. *ауыс. Әңгіме, оқиганы өзгертіп, әр нәрсемен байланыстырып жеткізу.*

ШҰБАРЛАН= ет. 1. *Теңбілдену, ала-құла дақ салыну.* 2. *ауыс. Сөйлеуде, жазуда өзге тілдің сөзін араластырып қолдану.*

ШҰБАРЛАНДЫР= ет. 1. *Ала-құла еттіру.* 2. *ауыс. Айтылатын сөзді өзгерттіріп жеткізу.*

ШҰБАРЛАНДЫРУ *Шұбарландыр етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАРЛАНУ *Шұбарлан етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАРЛАТ= ет. *Түрлі-түсті қылып, ала-құла ету.*

ШҰБАРЛАТУ *Шұбарлат етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАРЛАУ¹ сын. 1. *Аздап шұбары бар, бұжырлау.* 2. *ауыс. Аздап шет тілдің сөздері қосылған, араласқан.* 3. *ауыс. Шұбалаңқылау, созылыңқылау.* 4. *ауыс. Сиректеу, аздау, некен-саяқ.*

ШҰБАРЛАУ² *Шұбарла етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАРЛЫ¹ сын. *Шұбары бар.*

ШҰБАРЛЫ² сын. *Жазық далада кездесетін ояң, шөбі қалың, бұталы (жер).*

ШҰБАРЛЫҚ зат. 1. *Шұбар болушылық.* 2. *Бұжырлық, бұдырлық.* 4. *ауыс. Шұбалаңқылық, созылыңқылық.*

ШҰБАРТ= ет. 1. *Ала-құла болып, теңбілдену, шұбарлану.* 2. *ауыс. Бұлдырау, сағымдалу, буалдырлану, тұмдандану.*

ШҰБАРТУ *Шұбарт етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАРТЫШҚАН зат. зоол. **Шұбаркүзен.**

ШҰБАРШӨП зат. өс. <лат. saussurea> *Күрделігүлділер тұқымдасы шұбаршын (соссорейя) туысына жататын шөптесін өсімдік.*

ШҰБАР-ШҰБАР сын. *Қатты шұбарланған.*

ШҰБАРЫТ¹= ет. сөйл. **Шұбырт.**

ШҰБАРЫТ²= ет. сөйл. **Шұбарт.**

ШҰБАС= ет. сөйл. **Шұбырысу.**

ШҰБАСЫЗ сын. сөйл. **Шұбәсіз.**

ШҰБАТ зат. этн. *Түйе сүтінен ашытып жасалған шипалы тағам, сусын.*

ШҰБАТ= ет. 1. *Адамдар тобы, малдың ұзыннан-ұзақ, бірінің соңынан бірі жүруі.* 2. *Ұзарту, жазу, ұзын қылып ұстау.* 3. *Сүйрету, шұбалту.*

4. *ауыс. Сөзді, әңгімені созу, жалғастыру.*

ШҰБАТҚЫЛАУ сын. *Үздік-создық, аяқталмаған, созылған.*

ШҰБАТУ *Шұбат етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАТХАНА зат. *Шұбат сататын орын.*

ШҰБАТЫ зат. *жерг. Күйдіргі ауруы.*

ШҰБАТЫЛ= ет. 1. *Адамдар тобының, малдың бірінің артынан бірі созылып жүруі.* 2. *Адам бойынан ұзын нәрсеңнің (шап, киім) жерге сүйретілуі.*

3. *Сүйретілу, жол-жөнекей шағылу.* 4. *Жолдың ирелеңдеп, ұзыннан ұзақ жатуы.* 5. *ауыс. Үйден шығып болмай, болдырап жүріп алуы.*

ШҰБАТЫЛМАЛЫ сын. *Созылмалы.*

ШҰБАТЫЛМАЛЫҚ зат. *Созылмалық.*

ШҰБАТЫЛТ= ет. *Соға түскізу.*

ШҰБАТЫЛУ *Шұбатыл етістігінің қимыл атауы.*

ШҰБАТЫМ: *арқан шұбатым. Жақын, бір арқанның бойындай.*

ШҰБАТЫНДЫ зат. *Созынды, бөлік.*

ШҰБАУ¹ сын. *Ұзыннан-ұзақ.*

ШҰБАУ² *Шұба етістігінің қимыл атауы; сарсылу, табанынан таусылу, босу.*

ШҰБЫЛ= ет. сөйл. **Шұбыр.**

ШҰБЫЛТ= ет. сөйл. *Созылу, ирелеңдету, құбылту.*

ШҰБЫР= ет. 1. *Бірінен кейін бірі қалмай, көп болып жүру, сеңдей соғылысу (адам, мал т.б.)* 2. *Соралау, ағу, құйылу (тер, жас, сілекей).*

3. *ауыс. Сенделу, босу, сандалу, табанынан таусылу.*

ШҰБЫРҒАН-ШҰБАҒАН үст. *Бірінен кейін бірі созылып (жүру), жан-жақтан қаптап, жалғы.*

ШҰБЫРМА сын. *Шұбырған, шұбаған.*

ШҰБЫРМАЛЫ сын. *Шұбырған, топталып жүретін.*

ШҰБЫРТ=ет. 1. Адамдарды, балаларды бірінің артынан бірін шұбаттып ерту, сабыту. 2. Көбейту, ұзарту, қаптату. 3. Сөздің арасын үзбей, жалғастырып үсті-үстіне айту, бастырмалату.

ШҰБЫРТА-ШҰБЫРТА үст. Бірінен кейін бірін созып, қаптатып.

ШҰБЫРТПА¹ зат. 1. Шұбыртып, ұзақ, бос айтылған, үсті-үстіне бастырмалатып айтылған сөз. 2. сөйл. Ұзақ айтылатын терменің түрі.

Шұбыртыпаға салмай. Шұбатпай, сенделтпей.

ШҰБЫРТПА² зат. сөйл. 1. **Мандам** (манқаға ұқсас жылық ауруы). 2. жерг. Топалаң індетінің жерлікті атауы.

ШҰБЫРТПА³ зат. этн. колөнер. 1. Сәу-келенің құлақбауы. 2. Алқа, моншақ. 3. Шынжыр.

ШҰБЫРТПА⁴ сын. 1. Үсті-үстіне босқа, ұзақ айтылған. 2. Шұбатылған, ұзын.

Шұбыртыпа сөз. Бастырмалатқан, үдемелеткен, артық сөз.

ШҰБЫРТПАДАЙ сын. Шұбыртыпа секілді, шұбыра созылған.

ШҰБЫРТПАЛА=ет. Шұбырту, бастырмалату.

ШҰБЫРТПАЛЫ¹ сын. 1. Ұзақ, шұбыртып айтылған, үсті-үстіне бастырмалатқан (сөз). 2. әдеб. Бірнеше жолға бөлініп ұйқас болып келетін (өлең). 3. Шұбатылған, ұзын, тізбектелген. 4. Көп, бос, ұзыннан-ұзақ.

Шұбырталы соғыс. көне. әск. Табиғи кедергілерді, тау жоталарын пайдалана жағалай соғыс жүргізу. **Шұбырталы ұйқас.** әдеб. Өлеңнің барлық жолдары ұйқасып келетін ұйқас түрі.

ШҰБЫРТПАЛЫ² сын. Шұбыртыпа (әшекей) таққан.

ШҰБЫРТУ Шұбырт етістігінің қимыл атауы; сөзді үзбей, үсті-үстіне айту.

ШҰБЫРТЫНДЫ сын. Шұбырған.

ШҰБЫРТЫҢҚЫЛЫҚ зат. Ұзақтық, ұзаққа созылушылық.

ШҰБЫРУ Шұбыр етістігінің қимыл атауы. 1. Санауды, ағылу, табанынан таусылу. 2. Сүйік заттың жас, су, қант т.б.) ағуы.

ШҰБЫРУШЫ зат. Шұбырған адамдар, малдар.

ШҰБЫРУШЫЛЫҚ зат. Ерсілі-қарсылы ағылтып шұбыртқандық.

ШҰБЫРЫЛ=ет. Сорғалау, қаптау, көбею.

ШҰБЫРЫН сын. Шұбырынды, шұбырған (адамдар, малдар).

ШҰБЫРЫНДЫ¹ зат. 1. Аумалы-төкпелі заманда елінен-жерінен ауып шұбаған күй, жағдай; босқыншылық. // Босқан, тентіреген, қайыршыланған. 2. Торт түлік малдың шұбырын, ұзыннан-ұзақ, бірінің соңынан бірі ілесе жайылған шоғыры.

Шұбырынды болды. Мал өрістей алмады; бір жерге тұрақтамады, шұбырып жүре берді. **Шұбырындыға ұшырады.** Шұбырып, бірінің соңынан ілесті, дұрыс жайылмайтын күйге түсті.

ШҰБЫРЫНДЫ² сын. 1. Шұбырындыға ұшыраған, босып кеткен. 2. Соқпаққа айнала қоймаған, мал тұяғының ізі батқан ұзыннан-ұзақ тізбектеле созылған (із, сұрлеу).

ШҰБЫРЫНДЫЛЫҚ зат. 1. Босқыншылық. 2. Малдың шұбыра созылған жүрісі.

ШҰБЫРЫНШЫЛЫҚ зат. Шұбырындыға ұшыраушылық.

ШҰБЫРЫП-ШҰБАП сын. Ұзыннан созылып.

ШҰБЫРЫС=ет. Үздік-создық болып, бірінен кейін бірі шұбап жүру.

ШҰБЫРЫСУ Шұбырыс етістігінің қимыл атауы.

ШҰБЫТ сын. жерг. Надан, қараңғы (адам туралы).

ШҰҒА зат. 1. Жұмсақ майдатүкті жұнма-та. // Шұғадан тізілген, шұғадан дайындалатын. 2. ауыс. Ұлапа қар.

ШҰҒАДАЙ сын. Шұға секілді, жұп-жұмсақ.

ШҰҒАЛЫ¹ сын. Шұғасы бар.

ШҰҒАЛЫ² сын. сөйл. Сәулелі, шұғылалы.

ШҰҒАНАҚ зат. сөйл. **Шұқанақ** (мұз-дықтың, судың бұдыру әрекетінен түзілетін аңғар беткейлеріндегі эрозиялық формалар).

ШҰҒАШЫ зат. Шұға тоқушы.

ШҰҒЖИ=ет. сөйл. **Шұқши.**

ШҰҒЫЛ үст. 1. ресми. Тез, тығыз, жедел.

2. Дерее, бірден. 3. Кенет, кілт, аяқ астынан.

Шұғыл берілетін мәлімет. әск. Өз әскерлерінің қимылдары, жағдайы, орны және әдетте өткен тәуліктегі қарсыласы туралы мәлімет берілетін құрама (бірлестік) штабының жауынгерлік есептік-ақпараттық құжаты. **Шұғыл бүркеніш.** әск. Әскердің алда тұрған қимылы, операция мақсаты, аумағы, уақыты мен қарудың жаңа түрлерін қолдану сипатына қатысты қарсыласты жаңылыстыру мақсатында жүргізілетін әртүрлі шаралар жиынтығы. **Шұғыл желі.** әск. Тікелей байланыс. **Шұғыл өңдеу.** инф. <ағыл. time-bound processing> Берілген уақыт ішінде аяқталуға тиіс мәліметтерді өңдеу ісі. **Шұғыл дауыссыздар.** лингв. Айтылу жолына қарай фонациялық ауаның шұғыл үзіліп шығуынан пайда болатын дауыссыз дыбыстар. **Шұғыл тапсырмалы десант.** әск. Ядролық қару алаңдарын басып алу, шабуылға шыққан негізгі күшке көмектесіп, жаудың ту сыртынан соққы беру, қоршауға алу, аралдары, теңіз жағалауларын басып алып, негізгі күш келіп жеткенше ұстап тұру т.с.с. майдандық көлемдегі аса маңызды жауынгерлік тапсырмаларды орындайтын арнайы әскери бөлім.

ШҰҒЫЛА зат. 1. Күннің нұры, сәулесі, шапағы. 2. ауыс. Қыздың бет-ажары, ибалығы туралы.

ШҰҒЫЛАДАЙ сын. Шұғыла секілді, жарық сәуле тәрізді. // Жарығын, сәулесін шашып, жарқырап.

ШҰҒЫЛАЛАН=ет. 1. Арайлану, құлпыру. 2. ауыс. Жүзі құрлану, бұлбыл жайнау.

ШҰҒЫЛАЛАНДЫР=ет. Нұрландыру, құлпырту.

ШҰҒЫЛАЛАНУ Шұғылалан етістігінің қимыл атауы.

ШҰҒЫЛАЛЫ сын. 1. Шұғыласы мол, сәуле шашқан, нұрын төккен. 2. Жайдары, бейбіт, шуақты. 3. Мейірім шашқан, мейірімді, жылы. 4. Жылы, күн көзі көп түскен.

ШҰҒЫЛАЛЫҚ зат. окказ. Басқа ғаламшар иелері, басқа ғаламшардан келгендер.

ШҰҒЫЛӘРЕКЕТТІ сын. Жедел шешім қабылдап, дереу қимылдайтын.

Шұғыләрекетті топ. әск. а) Майдан өңірінде немесе жекелеген операциялық бағытта әрекет етуші уақытша біріктірілген майдан әскерлері бөлімі. ә) Әскерлер әрекетіне жетекшілік жасау үшін бірлестік (құрама) штабтарынан жіберілген байланыс құралдары бар офицерлер тобы.

ШҰҒЫЛДАН=ет. Белгілі бір іспен айналысу, бір жұмыстың соңына түсу.

ШҰҒЫЛДАНҒЫШ сын. Айналысқыш, бейім.

ШҰҒЫЛДАНДЫР=ет. 1. Бір іспен айналыстыру. 2. Көңілін аудару.

ШҰҒЫЛДАНДЫРУ Шұғылдандыр етістігінің қимыл атауы. 1. Белгілі бір іспен айналыстыру. 2. Назарын аударту.

ШҰҒЫЛДАНАУ Шұғылдан етістігінің қимыл атауы; айналасу, бір істің соңына түсу.

ШҰҒЫЛДАНАУШЫ зат. Белгілі бір іспен айналысатын адам.

ШҰҒЫЛДАНАУШЫЛЫҚ зат. Белгілі бір іспен айналысушылық.

Шұғылданушылық қалып-күй. инф. <ағыл. busy> Кейбір операцияны орындаумен айналысқан кездегі құрылымының қалып-күйі.

ШҰҒЫЛДАНЫЛ=ет. Айналысылу, назарға алынылу.

ШҰҒЫЛДАТ=ет. Тездету, жылдамдату.

ШҰҒЫЛДЫҚ зат. 1. Тығыздық, қарбаластық,

қауыртықтық. 2. Жеделдік, тездік. 3. Аяқ астынан, тез, оқыс, тұтқиылдан болушылық.

ШҰҒЫЛШАРАЛЫҚ сын. Дерее, тез арада орындалатын іс-қимылдарға, шараларға қатысты.

Шұғылшаралық бүркеме. әск. Майдан (армия) қолбасшысының шешімімен жүргізілетін және операцияларға өзіндік құпиясын сақтауға бағытталған бүркеме.

ШҰҒЫЛ-ШҰҒЫЛ сын. Тез-тез, тым асығыс.

ШҰҒЫЛЫҚ зат. өс. сөйл. **Шұғынық.**

ШҰҒЫМ зат. Құйып салынған ою.

ШҰҒЫНДЫҚ зат. сөйл. **Шұғындық.**

ШҰҒЫНДЫР зат. жерг. Қант қызылшасы.

ШҰҒЫНЫҚ зат. өс. <лат. paeonia> Сарғалдақтар тұрғындасына жататын, тау бөктерлерінде, жартастарға шығатын, көктемде өсетін қызыл түсті гүл, таушымындық.

ШҰҒЫНЫҚТАЙ сын. Шұғынық гүлі секілді, қып-қызыл.

ШҰҒЫРЫМ зат. Бекініс орыны, бекет.

ШҰҒДДАТ зат. ескі кіт. Қиш, салмақ, дәрмен.

ШҰҒЖЫҚ¹ зат. тамақ. Шікі еттің майлы жерінен турап, тұз, бұрыш қосып, ішекке тығып жасаған тамақ.

Шұғык білезік. зерг. Шұғық тәрізді жұмыр, бірақ іші қуыс білезік. **Шұғық сырға.** зерг. Салпыншағын шұғық сияқтандырып жасаған алтын, күміс сырға.

ШҰҒЖЫҚ² зат. этн. Жегін көліктің мойнын алмас үшін қамыттың астыңғы жағында тұратын жұмыр, жұмсақ зат.

ШҰҒЖЫҚ³ сын. Жылытыр.

ШҰҒЖЫҚТА=ет. Шұғық жасағандай қылу, домалатып орау.

ШҰҒЖЫҚТАЙ сын. 1. Шұғық сияқты, шұғық тәрізді. 2. ауыс. Жұп-жұмыр, семіз.

ШҰҒЖЫҚТАН=ет. Жұмырлану, буылықтану, біліну.

ШҰҒЖЫҚШЫЛ сын. Шұғық жегенді жақсы көретін.

ШҰЙЛЫҚ=ет. сөйл. **Шұйлік.**

ШҰҚ зат. сөйл. Ұшық, шеті, аяғы.

ШҰҚАНАҚ зат. Оңша терең емес, су жиналған шұңқыр.

Шұқанақ құдық. жерг. Қол шөмішпен су құйып алатын суы таяз құдық.

ШҰҚАНАҚТА=ет. сөйл. Шұңқылану, тыныш жүрмеу.

ШҰҚАНАҚТАН=ет. Жырылу, шұңқырлану.

ШҰҚАНАҚТАЙ сын. 1. Кім-кішкентай, түкте емес, мардымсыз. 2. Шұқанақ құрлы.

ШҰҚАНАҚТЫ сын. Шұқанағы бар, шұқанағы мол.

ШҰҚАНАҚ-ШҰҚАНАҚ сын. Шұңқырлы, тегіс емес.

ШҰҚАТ¹ зат. сөйл. **Шоқат.**

ШҰҚАТ² зат. өс. сөйл. Ұшқат, тау бөктерлерінде, жартасты жерлерде өсетін гүл.

ШҰҚАТ-ШҰҚАТ зат. Шұқатты келген, шұңқыр-шұңқыр.

ШҰҚИ=ет. 1. Бас көтермей, шұңқып оқу. 2. Соппо, жалғыз отыру.

ШҰҚИО Шұқи етістігінің қимыл атауы.

ШҰҚИУ Шұқи етістігінің қимыл атауы. 1. Тісін шұңқылау, тазалау. 2. ауыс. Бір нәрсені ерінбей, айналыра беру, айналыса беру.

ШҰҚУШЫ: көзге шұқушы. Шындықты бетке басып айтушы адам.

ШҰҚУШЫ зат. Тістің арасына кірген тамақ қалдығын тазарту үшін пайдаланатын нәрсе, тисішұқышы.

ШҰҚШИ=ет. 1. Бір нәрсеге зер салып үңілу, қадағалап ден қою. 2. Бір нәрсені қадалып сұрау, қадалып іздеу. // Сақтықпен, абайлап. 3. ауыс. Тіусуге қара таппай, ілік іздеу. 4. ауыс. Міз бақпай қару, төну.

ШҰҚШИМА: шұқшима сұрақ. Тісе қойылған сұрақ.

ШҮҚШИМАЛЫҚ зат. Көп оқығыштық, ерінбеушілік.

ШҮҚШИТ= ет. 1. Мінеп, әбден табалау, кемшілігін бетіне басу. 2. Мардымсыз нәрсені оққы, кіші көру, түштиті. 3. Мінін айтқанда қолымен нық шұқсап, қадап көрсету.

ШҮҚШИТЫП ТҮРЫП КӨЗГЕ ШҮҚУ. Кемшілігін, мінін тырп еткізбей бетіне айту, басу.

ШҮҚШИТУ Шүқшиет етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШИЫС= ет. Бір нәрсеге бәрі қадалысып қарау, бастарын бір жерге түйістіру, ден қойысу.

ШҮҚШИЫСУ Шүқшиыс етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШИЮ Шүқши етістігінің қимыл атауы. 1. Көп оқу, жазу, үнемі кітап, қағазға үңілу. 2. Бір нәрсеге қадалып, ұзақ қарау; ойлану. 3. Белгілі бір істі, кәсіпті ұзақ, жалықпай айналдыра беру. 4. а у ы с. Түйсу, ілік іздеу, көп қадалу.

ШҮҚШИЯ-ШҮҚШИЯ= ет. Қарап-қарап, қадалып, шүқшиып.

ШҮҚ-ШҮҚ о д ж е р г. Түйені шөктіргенде айтылатын шөк-шөк деген одағайдың жергілікті шұқсасы.

ШҮҚШЫЛ= ет. сөйл. **Шүқши.**

ШҮҚШЫНДА= ет. Бүгзеңдеу, құрысындау. **ШҮҚШЫ**= ет. 1. Жерді қазу. 2. а у ы с. Мәшине, техниканы жөндемек болу, қарау. 3. Нұқу, шұқсау, көрсету. 4. Тісте тырп қалатын тамақ қалдықтары шимен алу.

ШҮҚШЫЛ= ет. Техника, құралдардың қаралуы, жөндеуі.

ШҮҚШЫЛА= ет. 1. Бір нәрсені қозғау, қайта-қайта шүқи беру, түрткілеу. 2. Техника, құралдардың бұзылған жерін қарау, жөндеу. 3. а у ы с. Ананы бір, мынаны бір қазбалау, мазалау, түртпектеу.

ШҮҚШЫЛАН= ет. 1. Бау-бақша өсіріп, үнемі көкөністерді қарап жүру. 2. а у ы с. Тіміскілену, іздену, тыныш отыра алмау. 3. Үсті-басын қарау, тіпту. 4. Әр жерінен бір шүқып жеу, дұрыс тамақ жемеу. 5. Түртіну, қазбалау.

ШҮҚШЫЛАП-ШҮҚШЫЛАП ү с т. Шүқып-шүқып, аз-аздап түрткілеп.

ШҮҚШЫЛАС= ет. 1. Түрткілеп қайта-қайта қарасу, көрісу. 2. Техника, құралдардың бұзылған жерін қарасу, жөндесу.

ШҮҚШЫЛАСУ Шүқылас етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫЛАТ= ет. Шоқыту, құсқа жем беру.

ШҮҚШЫЛАТУ Шүқылат етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫЛАУ Шүқыла етістігінің қимыл атауы. 1. Түрту, шүқу. 3. Үнемі айналысып жүрген нәрсесіне шүқшию, қарау. 4. а у ы с. Қатты қысылғаннан, ұялғаннан не істерін білмей, бір нәрсені түртпектеу.

ШҮҚШЫЛЫҚТА= ет. Шүқылану, шүқшию.

ШҮҚШЫЛЫҢ-ШҮҚШЫЛЫҢ ү с т. Алақ-жалақ, **ШҮҚШЫМА** с ы н. 1. Шүқылауды қажет ететін. 2. Күйбең іс, күйкі сөз.

ШҮҚШЫМДА= ет. Шөкімдеу, азайту, кеміту.

ШҮҚШЫН= ет. 1. Шүқылану, түртіну. 2. Тәптіштеу, жөндеу. 3. Бір нәрсеге қарау, шүқшию. 4. Техника, құралдарды қарау, жөндеу. 5. Бау-бақша өсіру, үнемі бақшада жұмыс істеу. 6. Қарап отырмай, түртініп бірдеңе істеу, ұсақ-түйек жұмыспен айналысу.

ШҮҚШЫНУ Шүқшын етістігінің қимыл атауы. **ШҮҚШЫНШАҚ** зат. Шүқшым көп отыратын адам.

ШҮҚШЫНЫҚ зат. өс. сөйл. **Шүқшындық** (тау бөктерлерінде көктемде шығатын қызғалдақ тәрізді гүл).

ШҮҚШЫҢ елік. Шошаң еткен қысқа, шалт қимылды бейнелейтін сөз.

Шүқшын етті. Шошаң етті.

ШҮҚШЫҢДА= ет. 1. Күйбеңдеп, үй шаруасымен, мардымсыз бір шаруамен айналысу. 2. Әр нәрсеге бір қарау, түртпектену. 3. Шоқып жеу.

ШҮҚШЫҢДАС= ет. Шүқшиысу, түртінісу.

ШҮҚШЫП-ШҮҚШЫП ү с т. 1. Шоқып-шоқып (құс). 2. Көсеп-көсеп, түртіп-түртіп.

ШҮҚШЫР зат. 1. Қазылған, ойылған жер; шүқыр. 2. а у ы с. Қыз баланың бетінде, әсіресе жымизанда білінетін, әдемілікті білдіретін шүқыр.

ШҮҚШЫР зат. ж е р г. Шай ішуге арналған құлақты ыдыс (астында шыны аяғы болады).

ШҮҚШЫРАЙ= ет. 1. Ой тұсу, ойықтану, шүқыр болу. 2. Беті шүқырлану. 3. Түсіп қалған тістің орнының үңіреюі.

ШҮҚШЫРАЙТ= ет. 1. Ою, шүқырлату. 2. Шүқырайту, шүқырлау. 3. Жағын құшытып, бетінде шүқыр пайда болғызу, ұртын ішіне тарту.

ШҮҚШЫРАЙТУ Шүқырайту етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫРАН= ет. Оқырану, аяғын тарту.

ШҮҚШЫРАНДА= ет. Шүқырану, шүқшию.

ШҮҚШЫРАЮ Шүқырай етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫРЛА= ет. Шүқыр жасау, жерді ойып қазу.

ШҮҚШЫРЛАН= ет. 1. Шүқыраю, қазылу.

2. Беті шүқырлану. 3. Тереңдеп ойылу.

ШҮҚШЫРЛАНУ Шүқырлан етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫРЛАС= ет. сөйл. **Шүқырлас.**

ШҮҚШЫРЛАТ= ет. Шүқыр жасату.

ШҮҚШЫРЛАТУ Шүқырлат етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫРЛАУ¹ Шүқырла етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫРЛАУ² с ы н. Сәл шүқыр болып келген.

ШҮҚШЫРЛЫ с ы н. Шүқыры бар, ойлы-қырлы.

ШҮҚШЫРЛЫҚ с ы н. Шүқыр қазарлық, шүқыр боларлық.

ШҮҚШЫР-ТЕСІК с ы н. сөйл. **Шүқыр-тесік.**

ШҮҚШЫР-ҰРА зат. Шүқыр, ойық.

ШҮҚШЫРША зат. Кішкентай шүқыр.

ШҮҚШЫРШАҚ зат. сөйл. **Шүқыршық.**

ШҮҚШЫР-ШҮҚШАНАҚ зат. 1. Шүқыр, ой, жыра. 2. Қалтарыс, бұттарыс, шүқыр-шүқырының бәрі. 3. Қойын-қоныш.

ШҮҚШЫР-ШҮҚШЫР¹ зат. Шүқыр, ой, қалтарыстың бәрі.

ШҮҚШЫР-ШҮҚШЫР² с ы н. 1. Шүқыр-шүқыр (тесілу). 2. а у ы с. Әр жерден шошайған, сүстизан.

ШҮҚШЫРШЫҚ зат. Кішкентай шүқыр.

ШҮҚШЫРШЫҚТАН= ет. Кішкентай шүқыр пайда болу.

ШҮҚШЫС= ет. Қазысу, қопарысу.

ШҮҚШЫТ= ет. сөйл. 1. **Шоқыту.** 2. Көзін шоқып, азығып жіберу.

ШҮҚШЫТ²= ет. Шүқылату, нұқыту.

ШҮҚШЫТУ Шүқыт етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫН¹ зат. сөйл. **Шолан.**

ШҮҚШЫН² зат. Ұрғашы қасқыр.

ШҮҚШЫН³ с ы н. Ақ пен көктің арасындағы тұс.

ШҮҚШЫҢА= ет. 1. Шақыру, бұлғау. 2. сөйл.

Шүқшы.

ШҮҚШЫҢА= ет. 1. Етік, пима, мәсі сияқты қонышты аяқкіімнің ішінен шүқлау орану. 2. Орану, киіну.

ШҮҚШЫҢА Шүқшын етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫҢАУ зат. Қонышты аяқкіімнің ішінен аяққа орайтын мата.

ШҮҚШЫҢДАЙ с ы н. Шүқлау секілді, шүқлау тәрізді.

ШҮҚШЫҢДАУ= ет. Аяққа шүқлау орану.

ШҮҚШЫҢДАЛУ Шүқлаулан етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫҢДАЛЫҚ с ы н. Шүқлауға жарарлық, шүқлау боларлық.

ШҮҚШЫҢДАСУ с ы н. Шүқлауы жоқ.

ШҮҚШЫҢ Шүқшы етістігінің қимыл атауы;

мақұлдау, келісу, қабылдау.

ШҮҚШЫҢШЫ= бас шүқшы. Басын изеуші,

мақұл көруші адам.

ШҮҚШЫ= ет. 1. Аттың шыбындауы, басын изеңдетуі. 2. Адамның басын жоғары-төмен изеуі, біреудің ойына келісуін білдіруі.

ШҮҚШЫҒЫШ: бас шүқшығыш. Мақұл көргіш, көңгіш.

ШҮҚШЫЛА= ет. Басын қайта-қайта изеу, шүқлау.

ШҮҚШЫМА зат. ж е р г. Дойбы ойынында жүрер жердің болмай қалуы, зәкет.

ШҮҚШЫНА ү с т. Сертіле, құшына.

ШҮҚШЫП-МҮЛГІП ү с т. Қалғып, ұйқысырап.

ШҮҚШЫП-ШҮҚШЫП ү с т. Қайта-қайта басын шүқлау, изеу.

ШҮҚШЫС= ет. 1. Мақұлдасу, келісу, келіскенін білдіріп бастарын иезу.

ШҮҚШЫСУ Шүқшы етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫТ= ет. 1. Атты аяқ астынан шаптыра жөнелу, қамшы басу. 2. а у ы с. Мойындау, келістіру. 3. Бір нәрсені әрі-бері қозғау. 4. Қалыту, ұйқысын келтіру. 5. Ұйытып, өзіне қаратып тыңдау, бір ауыздан келістірту.

ШҮҚШЫТУ Шүқшыт етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫЛ зат. 1. Аяқкіімнің ішінен қиетін тоқыма зат. 2. Мәшиненің темізі.

ШҮҚШЫҚ= ет. 1. Сіңу, шылану. 2. Дымқылдану, сулану, шылқу.

ШҮҚШЫҚША ү с т. Шүқшықа ұқсатып.

ШҮҚШЫҚША тоқу. қолөнер. Айналдыра тоқығанда үнемі оң шалумен тоқу; жазып тоқығанда – бір қатарды (тоқыманың оң жағынан) оң шалумен, екінші қатарды (тоқыманың теріс жағынан) теріс шалумен тоқу.

ШҮҚШЫҚ-ПҮҚШЫҚ зат. сөйл. Аяққа қиетін шүқшы, шүқлау т.б. сияқты ұсақ-түйектер.

ШҮҚШЫҚСЫЗ с ы н. Шүқшы қимеген, шүқшы жоқ.

ШҮҚШЫҚТЫ с ы н. Шүқшы киген, шүқшы бар.

ШҮҚШЫҚ-ҰЙЫҚ зат. Шүқшы түрлері.

ШҮҚШЫҚШАҢ ү с т. Шүқшы киген қалты.

ШҮҚШЫ зат. көне. Жоғары лауазымды адам (хан, патша т.б.).

ШҮҚШЫ= ет. Шүқшы болу, шүқшыю.

ШҮҚШЫҚ¹ зат. өс. Сабағы ұзын, басы келтебас, жапырақтары ірі, гүлі майда, көк түсті көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШҮҚШЫҚ² с ы н. 1. Құлағының ұшы кесілген я жабысып біткен. 2. а у ы с. Келте, қысқа.

Шүқшы заман. Қиын-қыстау, тар заман.

Шүқшы күн. Қысқа күн, уақыт. **Шүқшы қар!** Қыз, әйелге айтылатын кейіс сөз (кейде наз ретінде айтылады). **Шүқшы күдай.** сөйл. экспр. Қатты қапаланғанда, үнемі сәтсіздік бола бергенде саңырау, тілегіңді естімейтін күдай деген мағынада айтылады.

ШҮҚШЫГҮЛ зат. өс. Гүлі шүқшының гүлі іспеттес, бірақ ірірек келетін жертағандап өсетін, аласа өсімдік.

ШҮҚШЫҒА= ет. сөйл. **Шүқшыға.**

ШҮҚШЫҒАУ с ы н. Құлағының қалқаны кішілеу; келтелеу, қысқалау келген.

ШҮҚШЫҢДАЙ с ы н. Кішкентай, қысқа, титтей.

ШҮҚШЫҢДАУ с ы н. ескі кіт. Шүқшы.

ШҮҚШЫҢДА елік. Құтыңдаған қысқа жеңіл қимылды бейнелейтін сөз.

Шүқшы етті [қақты]. Құтыңдады, шыбыжың қақты, шошаңдады.

ШҮҚШЫҢДА= ет. 1. Шыбыжыңдау, шошаң-шошаң ету. 2. Құтың қағу, шошаңдау.

ШҮҚШЫҢДАУ Шүқшыңда етістігінің қимыл атауы.

ШҮҚШЫҢДА елік. Құтыңдаған қайталама жеңіл қимылды бейнелейтін сөз // Шошаң-шошаң етіп, қайта-қайта шыбыжыңдап.

Шүқшы-шүқшы етті [қақты]. Шошаңдады, қайта-қайта шыбыжыңдады.

ШҮҚШЫҢДАП= ү с т. Ақсаңдап, шошаңдап.

ШҮҚШЫ= ет. 1. Қып-қысқа болып сымтпо, құтшыю. 2. Құлағы шүқшылану.

ШҮНТИТ = ет. Қып-қысқа етіп, шұнақ қылып кесу, қылып тастау.

ШҮНТИТУ Шүнтит етістігінің қимыл атауы.

ШҮНТИЮ Шүнти етістігінің қимыл атауы.

ШҮНТЫНДА = ет. сөйл. **Шұнаңда.**

ШҮҢАЙТ зат. жерг. Құнарлы, шұрайлы әрі терең.

ШҮҢҒЫ = ет. сөйл. Шұңқырлау, шұңқырлау.

ШҮҢҒЫЛ сын. 1. Түбі тереңдеу, шұңқырлау (аяқ, табақ). 2. Түбі терең, шұңқыр (көл, сай).

ШҮҢҒЫЛ КӨЗ. Шұңқыр көз.

ШҮҢҒЫЛАН зат. Шұңқыр, шұңқыр.

ШҮҢҒЫЛДА = ет. Шұңғыл ету, шұңқырлау.

ШҮҢҒЫЛДАН = ет. 1. Шұңқыр ею.

2. Шұңқырлану, шұңқырлану. 3. Ортаю, бітейін деу.

ШҮҢҒЫЛДАНУ Шұңғылдан етістігінің қимыл атауы.

ШҮҢҒЫЛДАТ = ет. Шұңғыл ету, шұңқырлау.

ШҮҢҒЫЛДАТУ Шұңғылдат етістігінің қимыл атауы.

ШҮҢҒЫЛДАУ 1 сын. 1. Сәл шұңғыл боп келген. 2. Түбі тереңдеу, шұңқырлау (өзен, көл, сай).

3. Шұңқырлену.

ШҮҢҒЫЛДАУ 2 Шұңғылда етістігінің қимыл атауы.

ШҮҢҒЫЛДЫҚ сын. Шұңғыл болып келгендік.

ШҮҢҒЫЛША үст. Шұңғыл сияқты, шұңғылданатын.

ШҮҢҒЫЛ-ШҮҢҒЫЛ сын. Шұңқыр-шұңқыр, ойық-ойық.

ШҮҢҒЫМА зат. 1. Ішінде суы бар, көлемді әрі терең шұңқыр. 2. геогр. Мұхит шарасының тереңдігі 5 мың метрден астам ұзынша әрі жіңішке, ойықты бөлігі. // Шым-шытырық, қым-қиғаш (ой).

ШҮҢҒЫМАДАЙ сын. Шұңқыма секілді.

ШҮҢҒЫМАЛЫ сын. Шұңқымасы бар.

ШҮҢҒИТ = ет. сөйл. **Шүнтит.**

ШҮҢҒЫЛДАУ сын. сөйл. **Шұңғылдау.**

ШҮҢҒЫР 1 зат. Қазылған, ойылған жер, тереңдеу, шұңқыр.

ШҮҢҒЫР 2 зат. жерг. Шай ішетін құлақты ыдыс.

ШҮҢҒЫРАЙ = ет. 1. Бетінде шұңқыр пайда болу, шұңқырау. 2. Қушылықтырау, қушыю.

3. Тереңдеу, төмендеу.

ШҮҢҒЫРАЙТ = ет. 1. Алақанын шұңғылдату.

2. Көзін шұңқыр ету.

ШҮҢҒЫРАЙТУ Шұңқырайт етістігінің қимыл атауы.

ШҮҢҒЫРАШ зат. Кішкентай шұңқыр, шұңқыр.

ШҮҢҒЫРАЮ Шұңқырай етістігінің қимыл атауы.

ШҮҢҒЫРЛА = ет. Шұңқыр жасау, шұңқыр ету.

ШҮҢҒЫРЛАН = ет. 1. Үңірею, тереңдей түсу.

2. Бетінде шұңқыр пайда болу.

ШҮҢҒЫРЛАНУ Шұңқырлан етістігінің қимыл атауы.

ШҮҢҒЫРЛАУ 1 сын. Әжептәуір, біршама шұңқыр.

ШҮҢҒЫРЛАУ 2 Шұңқырла етістігінің қимыл атауы.

ШҮҢҒЫРЛЫ сын. Шұңқыр бар.

ШҮҢҒЫРСАЛМА зат. жерг. Кеспе сияқты сұйық тамақ.

ШҮҢҒЫРША зат. 1. Кішкентай шұңқыр, шұңқыр. 2. кен. Жерасты қазбалары еденіндегі діңгектерді немесе шегеннің басқа да тіреу элементтерін орнату және орнықтылығын қамтамасыз етуге арналған ойма.

ШҮҢҒЫРШАҚ зат. 1. Кішкентай шұңқыр, жыра. 2. Алақаның ортасы. 3. Беттің сәл шұңқыр-айған жері.

ШҮҢҒЫР-ШҮҚАНАҚ зат. Ойдым-ойдым, шұңқыры көп жер.

ШҮҢҒЫР-ШҮҢҒЫР зат. Шұңқыр, шұңқыр.

ШҮП-ШҮБАР сын. 1. Тіптен шұбар, шұбар-шұбар. 2. Сектіл-сектіл. 3. ауыс. Өзе тіл көп

араласқан, таза емес. 4. ауыс. Суық жүзді, салқын қабақты, реніш бар.

ШҮП-ШҮҚЫР сын. Өте шұңқыр, көбірек шұңқырайған.

ШҮП-ШҮНАҚ сын. Құлағы орнымен жоқ, шүтшиып қалған.

ШҮП-ШҮҢҒЫЛ сын. Өте шұңғыл.

ШҮП-ШҮҢҒЫР сын. сөйл. Өте шұңқыр, көбірек шұңқырайған.

ШҮПЫРЛАС = ет. Жытырласу, қаптау.

ШҮР 1 зат. этн. ойын. Асық ойынының түрі.

ШҮР 2 елік. Бос қуыстармен сұйық зат өткендегі немесе кейбір құстар мен жәндіктердің қи шығарандағы қысқа дыбысын білдіретін сөз.

Шүр етті. а) Кенеттен үркіп шұңқырады. ә) Шу ете қалды. б) Ішегі шұрылдады.

ШҮРА: шұра салу. этн. кәс. Малды жуасу-ту үшін қолданылатын әдіс.

ШҮРАЙ 1 зат. 1. этн. Қазының ең семіз, майлы жері. 2. Жердің ең құнарлы, таңдаулы бөлігі; суы, оты мол жер. 3. Таңдаулысы, көркемдісі, алдыңғысы.

ШҮРАЙ 2: шұрай салды. Атты тағалар алдында немесе асауды бастықтыру үшін ернін бір нәрсемен қысып буып, бұрау салды.

ШҮРАЙЛА = ет. Аттың ерніне шұрай салу.

ШҮРАЙЛАН = ет. 1. Маңызы шығу, шұрай пайда болу, құнарлану. 2. ауыс. Жақсару, жетілу, сапасы көтерілу.

ШҮРАЙЛАНДЫР = ет. Құнарландыру, шұрайын шығару, жердің, жайылымның құнарын кіргізу.

ШҮРАЙЛАНДЫРУ Шұрайландыр етістігінің қимыл атауы.

ШҮРАЙЛАНУ Шұрайлан етістігінің қимыл атауы.

ШҮРАЙЛАУ Шұрайла етістігінің қимыл атауы; аттың ернін бұрап ұстау.

ШҮРАЙЛЫ сын. 1. Жері бай, шөбі құнарлы.

2. сөйл. **Шұрайлы.** 3. ауыс. Етті, майлы.

4. Маңызды, таңдаулы. 5. ауыс. Қызықты, есте қаларлық.

Шұрайлы жер. Топырағы құнарлы, мал жайылымға сайлы, шөбі бітік, суы бар жер. **Шұрайлы тіл [сөз].** Сөзге бай, көркем, мағыналы, шешен айтылған сөз. **Шұрайлы шығарма [туынды].** Көркем шығарма, туындыларының ішіндегі ең таңдаулысы.

ШҮРАЙЛЫЛАУ сын. Еті молдау, майдылау.

ШҮРАЙЛЫЛЫҚ зат. 1. Жердің жайылымның құнарлығы, сайлығы. 2. ауыс. Шығарма тілінің көркемдігі, байлығы.

ШҮРАЙСЫЗ сын. 1. Жері, жайылымы көпке бай емес, құнарсыз. 2. ауыс. Көркемдігі төмен, пәс.

ШҮРАҚ сын. көне. Дүрдек (ерін).

ШҮРАЛА = ет. Аттың үстіңгі ернін бұрап жуасуыту.

Шұралаған асаудай [шұралап бұрау салғандай]. Шыңғырып, мәңгіріп.

ШҮРАЛАН = ет. Шұра салыну, байлану.

ШҮРАЛАУ Шұрала етістігінің қимыл атауы.

ШҮРАН зат. өс. Тау сағаларында өсетін, әрі биік, әрі сабағы ірі әрі жуан, мал жемейтін өсімдік.

ШҮРАТ зат. 1. Суы, оты мол жайылымдық жер. 2. геогр. <лат. oasis> Шөл және шөлейттің өңірлердегі ағаш аралас шөптесін өсімдік өскен көгалды алқап. 3. Антарктиданың мұздан бос шеткі бөлігі.

ШҮРАТТАЙ сын. Шұрат секілді, шұрат тәрізді.

ШҮРАТТЫ сын. Суы, оты мол.

ШҮРАТ-ШҮРАТ зат. Суы, шөбі мол (жерлер).

ШҮРҚ елік. Қазандағы сұйық емес, қоюлау тамақ қайнағанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

Шүрқ етпе. Дымын ішінде болсын, қам жеме.

ШҮРҚ 2 елік. Жытырлаған көп тесікті, жыртықты бейнелейтін сөз.

Шүрқ тесік. а) Сау тамтығы жоқ, тесік-тесік. ә) Шаруасы қисайған, жамдайы нашар. б) Жыртық-жыртық, ескі. в) Адыр-бұдыр, кедір-бұдыр.

г) Жарым, көңілсіз. **Шүрқ тесілді.** Ойылып-ойылып тесілді.

ШҮРҚАЙ = үст. Аңқыта (шабу).

ШҮРҚАЙ 1 зат. этн. тамақ. **Майшұрқан** (семіз ет, құйрық, өкпе, бүйрек қосып қайнатып, үстіне талқан немесе қи салып дайындаған қуырдақтың бір түрі).

ШҮРҚАН 2 зат. 1. Әлек, бейнет, бәлекет.

2. Қалдық, жұрнақ.

Шұрқан салды [шығарды]. Шапақ шығарып, әлек салды; ұлаңдады.

ШҮРҚАТ зат. жерг. Ой, ояң жер.

ШҮРҚА-ШҮРҚА елік. Быт-шыт.

ШҮРҚ-ШҮРҚ 1 сын. 1. Сау тамтығы жоқ, тесік-тесік. 2. ауыс. Ауыр, қатты бататын.

ШҮРҚ-ШҮРҚ 2 елік. 1. Қазандағы сұйық емес, қою тамақ қайта-қайта бырқылдап қайнағанда шығатын дыбысты бейнелейтін сөз. 2. Суы көп лай-батпақты басқанда қорсылдап шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

Шүрқ-шүрқ етті. Шүрқ-шүрқ деген дыбыс шығарды. **Шүрқ-шүрқ қайнады.** Бұрқ-сарқ етпей, бабымен қайнады.

ШҮРҚЫЛ зат. Шүрқ-шүрқ еткен дыбыс.

ШҮРҚЫЛДА = ет. 1. Шүрқ-шүрқ етіп қайнау.

2. Жүрегі сазып, қарны ашу, шұрқырау.

ШҮРҚЫЛДАТ = ет. 1. Шүрқ-шүрқ еткізіп, қайнату. 2. Суды, сұйық затты екінші бір ыдысқа шүрқ-шүрқ еткізіп құю.

ШҮРҚЫЛДАТУ Шұрқылдат етістігінің қимыл атауы.

ШҮРҚЫЛДАУ Шұрқылда етістігінің қимыл атауы.

ШҮРҚЫЛТАЙ зат. анат. Бұғананың үстіңгі жағындағы жұмсақ ойық жер.

ШҮРҚЫНДЫ сын. Шырмауылған, тордай болып оралтылған.

ШҮРҚЫР зат. Шұрқыраған дыбыс.

ШҮРҚЫРА = ет. 1. Жылқының бір-біріне қи берісіп немесе мазасызданып кісінеуі. 2. ауыс. Жақсы жолдастардың немесе жақын таныстардың кездескендегі даурығыса табысуы, амандық-саулық сұрап, ұлап-шұласуы.

ШҮРҚЫРАС = ет. 1. Бір топ жылқының кісінеп қоя беруі. 2. ауыс. Жақын таныстардың кездескендегі даурыға табысып, ұлап-шұласуы.

ШҮРҚЫРАСУ Шұрқырас етістігінің қимыл атауы.

ШҮРҚЫРАТ = ет. 1. Жылқыға тиіп кісінету, шошындыру. 2. Төлді еңелерінен ажыратып маңыратып қою. 3. Жүректі саздырып, қарнын аштыру, шұрқылдату.

ШҮРҚЫРАТУ Шұрқырат етістігінің қимыл атауы.

ШҮРҚЫРАУ Шұрқыра етістігінің қимыл атауы. 1. Жылқының мазасызданып кісінеуі. 2. ауыс. Жақын жолдас, таныс адамдардың кездескенде бір-бірімен даурыға табысуы, ұлап-шұласуы.

3. ауыс. Жан түршігерлік дауыс шығару, у-шу болу.

ШҮР-ШҮР елік. Бос ыдыс не кеңістікке сұйықтық құйылғанда шығатын дыбысқа ұқсас дыбыстарды білдіретін сөз.

Шүр-шүр етті. а) Шұрылдаған дыбыс шығарды. ә) Іші шұрқырап, қарны ашты.

ШҮРЫҚ 2 зат. вет. Сыырдың тышқақ боп ауырып, қабырғасынан, шабынан, бүйірінен тесіліп, қарын, ішегі терісінің ішін ала сыртына білтиып, шығып тұратын аурудың аты.

ШҮРЫҚ 2 зат. 1. Сай, ойық. 2. Тесік, саңылау.

ШҮРЫҚ 3: шұрық етпе. сөйл. **Шұрқ етпе.**

ШҮРЫҚТА = ет. Шұрық тесік ету, ойдым-ойдым қылу.

ШҮРЫҚ-ШҮРЫҚ сын. сөйл. Тесік-тесік, сау жері жоқ.

ШҮРЫЛ зат. Шұрылдап, шұрқырап шыққан дыбыс; құрыл.

ШҮРЫЛДА= е т. 1. Құстың шыр-шыр етіп ұшуы. 2. Бақаның құрылдауы. 3. Судың, сұйық заттың шорылдап ағуы. 4. ауыс. *Ишегі шырқырап, қарны ашу.* 5. ауыс. *Тұла бойды түршіктіру, дыңылдатып-тызылдыатып жіберу.*

ШҮРЫЛДАП-ШУЫЛДАП үст. Шұрылдаған, шуылдаған дыбыстар шығарып.

ШҮРЫЛДАС= е т. Шұрқырасу, уласып-шуласу, арқа-жарқа болысу.

ШҮРЫЛДАТ= е т. Шұрқырату, шыр-шыр еткізу.

ШҮРЫЛДАТУ Шұрылдат етістігінің қимыл атауы.

ШҮРЫЛДАУ Шұрылда етістігінің қимыл атауы.

ШҮРЫМ-БҮРЫМ зат. сөйл. *Ұсақ-түйек, майда-шүйде.*

ШҮРЫП зат. Шұрқыр, шұқыр.

ШҮШТИ= е т. Шошаю, шұштыю.

ШҮШТИТ= е т. Шошаиты, шұштиты.

ШҮШТИТУ Шұштит етістігінің қимыл атауы.

ШҮБА зат. сөйл. **Шүбә.**

Шүба келтірді. Күмәнданды, сенбеді. Шүба келтірмеді. Кәміл сенді, күдік келтірмеді. Шүбамен қарады. Күдікпен қарады, сенбеді, сенімсіздік білдірді. Шүбасы жоқ. Сенімді, күдіксіз.

ШҮБАЛАН= е т. сөйл. **Шүбәлан.**

ШҮБАЛАНУ Шүбәлан етістігінің қимыл атауы.

ШҮБАЛЫ сын. сөйл. **Шүбәл.**

ШҮБАСЫЗ сын. сөйл. **Шүбәсіз.**

ШҮБӘ [ар. شُبُهَة] зат. Көзі анық жетпегендіктен туған күмән, күдік.

Шүбә етті [қылды]. Күдіктенді, күмән келтірді.

Шүбә жоқ. Күдіксіз, анық, сенімді. **Шүбә келтіру.** Сенбеушілік білдіру, күмәндану. **Шүбә қалмады.** Кәміл сенді, күдіктенбеді.

ШҮБӘ-КҮДІК зат. Сенімсіздік, күмәнділік.

ШҮБӘЛАН= е т. Күмәндану, күдіктену, сенбеу.

ШҮБӘЛАНДЫР= е т. Күмәндандыру, күдік туғызу.

ШҮБӘЛАНДЫРУ Шүбәландыру етістігінің қимыл атауы.

ШҮБӘЛАНУ Шүбәлан етістігінің қимыл атауы; күдіктену, күмәндану.

ШҮБӘЛАНУШЫ зат. Күдіктенуші, сенбеуші, күмән келтіруші.

ШҮБӘЛАНУШЫЛЫҚ зат. Күмәнданушылық, күдіктенушілік, сенімсіздік.

ШҮБӘЛАН зат. Күмән, күдік.

ШҮБӘЛЫ сын. Күмәнді, күдікті.

ШҮБӘЛЫЛЫҚ зат. Күмәнданғандық, күдіктенгендік.

ШҮБӘЛІ сын. сөйл. **Шүбәлі.**

ШҮБӘСЫЗ сын. Күмәнсыз, күдіксіз.

ШҮБӘСЫЗДЫҚ зат. Күмәнданбаушылық, күдіксіздік.

ШҮБӘСІЗ сын. сөйл. **Шүбәсіз.**

ШҮБӘШЛІ сын. Күдіктенгіш, күмәнданғыш.

ШҮБЕРЕК зат. 1. Қиылған я жыртылған шағын мата. // Шүберектен жасалған. 2. этн. Үйге келген адамға, қонаққа құр қол шықпасын деген ырыммен беретін сый-құрмет белгісі. 3. ауыс. Көйлек-көпшек, кәлім-кешек. 4. Белгілі бір қасиетті жерге немесе белгі салу мақсатында ағашқа, бағанна байланатын шағын жыртыс.

Шүберек бас [ты]. сөйл. Ақыл таяз әйел адамға қатысты айтылатын сөзқолданыс.

ШҮБЕРЕКТЕЙ сын. Боп-боз, құр-қу, сұңсұр (өң, түс).

ШҮБЕРЕКТЕН= е т. окказ. Сұрлану, бозару, қуару.

ШҮБЕРЕКТЕНУ Шүберектен етістігінің қимыл атауы.

ШҮБЕРЕКШЕ үст. 1. Шүберек секілді, шүберек тәрізді. 2. Боп-боз болып, қуарып-сұрланып.

ШҮБІРЛЕ= е т. Шұбыру, шұбатылу.

ШҮБІРЛЕС= е т. Шұтырлестің үйілті-төзілу.

ШҮГЕЙ зат. жерг. Жырау, халық жырларын жатқа айтатын адам.

ШҮДІГАР зат. жерг. **Сүдігер** (құзде жыр-тылған жер).

ШҮЙ¹ зат. 1. Ағаштан жасаған жуан қа-зық, қада. 2. жерг. Өзгі қамыттың бір жағына кигізетін темір таяқша.

ШҮЙ² зат. егін шар. Жыртылмай қалған жер.

ШҮЙ³: шүй желке. а) Шодырайған май басып тұтасқан желке. ө) Бай-манап, би-болыс деген мағынада. б) Шүйдесін қыртыс-қыртыс май басқан семіз адам туралы айтылады.

ШҮЙ⁴ зат. жерг. **Өңір.**

ШҮЙ= е т. 1. Қыран құстың аспаннан, жоғарыдан төмен қарай құлдыай ұшуы; шүйілу, шүйлігу. 2. ауыс. Қабасын түйін қарау. 3. ауыс. Көз тігу, қадалу. 4. ауыс. Басын иезу, мақұлдау. 5. ауыс. Ұнату, қалау.

ШҮЙГӨЙ сын. жерг. Әңгімешіл, ескі әңгімені, жырды көп білетін адам; жырау.

ШҮЙГҮ¹ Шүйгі¹ етістігінің қимыл атауы тойыну.

ШҮЙГҮ² Шүйгі² етістігінің қимыл атауы; шүйілу.

ШҮЙГІ= е т. 1. Малдың тойынуы, жем-шөптің мол болуы. 2. ауыс. Белшесінен бату, кенелу, қарық болу. 3. ауыс. Жетісу, асты-масу.

ШҮЙГІ²= е т. 1. **Шұй** (шүйілу, шүйлігу). 2. ауыс. Тереңдеу. 3. ауыс. Шауып жүру, шапқылау, бірінен екіншіне оту, орын ауыстыру.

ШҮЙГІЗ= е т. Малды тойындыру, көкке жайғызу.

ШҮЙГІЗУ Шүйгіз етістігінің қимыл атау.

ШҮЙГІН зат. Қалың өскен құнарлы шөп; оты мол, суы соны, шұрайлы жер.

ШҮЙГІН үзді. жерг. Мейірін қандырды.

ШҮЙГІНДЕ= е т. 1. Шүйгінге жайылу. 2. Шөптің қалың болып өсуі. 3. ауыс. Жақындау, жылжу.

ШҮЙГІНДЕНДІР= е т. Шөбін молайту, шұрайландыру.

ШҮЙГІНДЕНДІРУ Шүйгіндендіру етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙГІНДЕТ= е т. Малды шүйгінге жаю.

ШҮЙГІНДЕТУ Шүйгіндет етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙГІНДЕУ¹ сын. Шүйгіні молырақ,

ШҮЙГІНДЕУ² Шүйгінде етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙГІНДІ сын. Шөбі құнарлы, қалың.

ШҮЙГІНСІЗ сын. Шүйгіні жоқ, тақыр.

ШҮЙГІНШӨП зат. ө. с. сөйл. **Шүйіншөп** (валериян тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік; емдік шөптердің бір түрі).

ШҮЙГІР зат. сөйл. **Шүйгін.**

ШҮЙГІТ= е т. 1. Малды шүйгінге жайғызу. 2. ауыс. Тереңдеп сүңгіту. 3. ауыс. Батыру, кенелту.

ШҮЙГІТУ Шүйгіт етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙДЕ зат. 1. Бастың желкеден жоғарғы жері; қарақұстың үстіңгі жағы. 2. ауыс. Балта, шот, кетпен т.б. заттардың басының сырт жағы, желкесі.

Шүйде желке. сөйл. **Шүй желке.**

Шүйдесін көрсетті. Теріс бұрылды.

ШҮЙДЕК-ТҮЙДЕК сын. Түйдектелген, түйір-түйір.

ШҮЙДЕЛЕ= е т. 1. Шүйде тұсынан құраға дәлдеу, құру. 2. ауыс. Бірталып-жыралу, созылу, түйдектелу.

ШҮЙДЕЛЕН= е т. Шүйдесі шығып, семіру, қондану.

ШҮЙДЕЛЕНУ Шүйделен етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙДЕЛЕУ Шүйделе етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙДЕЛІ сын. Шүйдесі шыққан, шүйдесін май басқан.

ШҮЙДЕРКЕ зат. жерг. Ат жеккенде көтермені асып қоятын кішкентай ер тәрізді әбзел.

ШҮЙДІМ сын. Кішкентай, шөкімдей.

ШҮЙЕБӨРІ зат. сөйл. **Шибөрі.**

ШҮЙЕБӨРІДЕЙ сын. Шибөрі секілді, шүйебөрі тәрізді.

ШҮЙЕЛ сын. Бүгілген, майысқан.

ШҮЙЕЛЕ= е т. Белін жазбай бүктетіліп тұру.

ШҮЙЕЛЕЙ үст. Тура, тікелей.

ШҮЙЕЛЕН= е т. Бел жазбай, бүктетілу.

ШҮЙЕЛЕУ Шүйеле етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙКЕ¹ зат. Есуге, иіруге арнап, шұмақтан оралған, түтілген жүн; алдын ала дайындалған жүн шұмағы. // Кіп-кішкентай, шағын (көбінесе шөгіп, бір ұыс болып қалған қарт адамға қатысты айтылады).

Шүйке жүн. Шұмақ, бір орам жүн. **Шүйке кемпір.** Өзі арық, дене тұрқы шағын көрі әйел.

ШҮЙКЕ² зат. сөйл. **Шүйке.**

ШҮЙКЕБАС зат. кекесін. Жаңа тұскен жас келін, келіншек; көбінесе қыз-келіншекке қатысты айтылатын оспақ сөз.

ШҮЙКЕБАС² зат. ө. с. **Шоқшүйке** (үстің ақ түсті, майда тұқ басқан далалы жерлерде өсетін, ұлпекбас гүлді өсімдік).

ШҮЙКЕБАС-МҮЙКЕБАС зат. сөйл. **Қыз-қырқын.**

ШҮЙКЕБАСТАН= е т. Әйел сияқты болу, әйелге тән мінез көрсету.

ШҮЙКЕБАСТАУ сын. **Жастау** (әйел туралы).

ШҮЙКЕДЕЙ сын. 1. Кіп-кішкентай, бір ұыс. 2. Буыны қаптаған, жап-жас (қыз туралы).

ШҮЙКЕЛЕ= е т. 1. Иіруге, есуге қолайлы болу үшін түтілген, созылған жүнді шұмақтай орау; шүйке жасау. 2. Шұмақ-шұмақ, шоғыр-шоғыр ету. 3. ауыс. Шүйке-шүйке етіп бөлшектеу.

ШҮЙКЕЛЕН= е т. 1. Түтілген, созылған жүннің шұмақтай оралды, шүйке жасалу. 2. Түйдек-түйдек болып ұйысу. 3. Будақ-будақ болу, шұмақталу (шан, түтін, бұлт т.б.).

ШҮЙКЕЛЕНУ Шүйкелен етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙКЕЛЕУ Шүйкеле етістігінің қимыл атауы; жүнді шұмақтай орау, шүйке жасау.

ШҮЙКЕЛІ сын. 1. Шүйкесі бар, басына шүйке қыстырған (ыршық). 2. Қолына шүйке ұстаған. 3. Жүнді, жүні қалың өскен.

ШҮЙКЕЛІК сын. Шүйке жасауға арналған. **Шүйкелік жүн.** қолөнер. Түтіліп, сабалған жүнді жаймалап қойған қыл үстіне жазып салып, шүйке жасауға дайындалған жүн.

ШҮЙКЕМ зат. сөйл. **Шүйке.**

ШҮЙКЕСІЗ сын. Шүйкесі жоқ, шүйке ұстамаған.

ШҮЙКЕШЕ үст. Шүйкеге ұсақ (бұйраланып, шұбатылып).

ШҮЙКЕ-ШҮЙКЕ сын. Шүйкеленген, шұмақ-шұмақ.

ШҮЙКІ= е т. сөйл. **Шұққи.**

ШҮЙКІО Шүйкі етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙКІ сын. Кішкентай.

ШҮЙКІМДЕЙ сын. Кіп-кішкентай, шөкімдей.

ШҮЙЛЕ= е т. Кадалу, шүйлігу.

ШҮЙЛЕ= е т. жерг. Біреуді біреуге айдап салу, біреулердің арасын ұшықтыру, қайрау.

ШҮЙЛЕҢКІ зат. тамақ. Балықтың жон етінен жасалатын тағам.

ШҮЙЛЕУ Шүйле етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙЛҒУ Шүйлік етістігінің қимыл атауы.

1. Қыран құстың түсетін жеміне қарай зұлай ұшуы, шүйлілу. 2. ауыс. Қаһар төгу, ызғар шашу, тиісу.

ШҮЙЛГҮШ зат. Тиісуші, жазырушы.

ШҮЙЛІК= е т. 1. Қыран құстың түсетін жеміне қарай зұлай ұшуы, шүйлілу. 2. ауыс. Біреуге қарадай тиісу, жазықсыз жазыру, ызбарлану.

ШҮЙЛІКТІР= е т. 1. Қыран құсты жеміне қарай зұлатып ұшыру, шүйлілдіру. 2. ауыс. Тиіскі-

зу, қаһар төккізу, ызғар шаштыру, ұрыстыру. 3. ауыс. Қадалдыру, құмарландыру, айналсоқтау, қызықтыру.

ШҮЙЛКІТІРУ Шүйліктір етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙЛІМ зат. жерг. Су жаңғағы.

ШҮЙМЕ зат. кәс. жерг. Зәкірдің бір тармағына байланатын жуан арқан (зәкірді суырып алу үшін).

ШҮЙМЕК: шүймек темір. жерг. Дөңгелек темір, қайықтың рүлін кигізетін темір.

ШҮЙМИ= ет. сөйл. **Сүмірей.**

ШҮЙШЕ зат. жерг. 1. Шамның шшасы.

2. Шыныдан жасалған ыдыс (бөтелке, банки).

ШҮЙШК: шүйінің үзу. жерг. Мейірін қандыру.

ШҮЙІЛ= ет. 1. Көктегі қыран құстың жердегі

аңға қарай құлдылауы, зулап келіп төнуі. 2. әск. Соғыс ұшағының оқ жаудыру мақсатында жерге жақын төніп келуі. 3. ауыс. Қаһар төгу, ызғар шашу, ұрысу. 4. ауыс. Үңілу, мұқият қарау, шұқшию. 5. ауыс. Ұқтылу, қол созу. 6. ауыс. Бүктетілу, бүгілу, еңкею. 7. Төну. 8. ауыс. Малдың шүйіні мол, отты жерді көріп, сұнақтағана жайылуы. 9. ауыс. Күрнің бүттанатын, ашырмай түйіліп тұруы. 10. ауыс. Сарқылу, азаю.

Шүйіле қарады. а) Сұсты көзбен ызғар шаша қарады. ә) Тесіле қарады, қадалды, үңілді.

ШҮЙІЛДІР= ет. 1. Көктегі қыран құстың жердегі аңға қарай құлдылату, аңға салу. 2. әск. Соғыс ұшағын жерге жақын ұшыру, төндіру. 3. ауыс. Үңілу, мұқият қарату, шұқшию. 4. ауыс. Қаһар төккізу, ұрыстыру.

ШҮЙІЛДІРУ Шүйілдір етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙІЛТ= ет. 1. Көктегі қыран құстың жердегі аңды алу үшін қанаттарын күжірейтіп төніп келуі. 2. ауыс. Төндіру. 3. ауыс. Қаһар төккізу, ызғар шаштыру. 4. ауыс. Үңілу, шұқшию.

ШҮЙІЛТТУ Шүйілт етістігінің қимыл атауы; үңірту, шұқшию.

ШҮЙІЛҮ Шүйіл етістігінің қимыл атауы. 1. Көктегі қыран құстың жердегі аңға қарай құлдылай ұшыуы, төніп келуі. 2. // әск. <франц. riguer une tete> Ұшақтың (планердің, қанаты ракетаның) тұрақты бұрышты траекториямен төмен құлдылауды орындайтын пилотаждық фигурасы. 3. ауыс. Бзғар шашу, ызбарлану, қаһарын төгу.

ШҮЙІЛІМ зат. өс. Теңіз жиегінде, көлдерде өсетін бес бұрышты су жаңғағы.

ШҮЙІЛІМ зат. өс. Шабындықта өсетін, биіктігі 2 метрдей, сабағы тік, күлгін түсті гүлі бар, дәрілік шөп.

ШҮЙІЛІНҚІРЕУ= ет. Шүйіл, төне түсіңкіреу. **ШҮЙІЛІНҚІРЕУ** Шүйіліңкіреу етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙІЛІС зат. Шүйілгендік, төнгендік.

ШҮЙІЛІС= ет. Шүйілісізу, төнісу.

ШҮЙІЛІСУ Шүйіліс етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙІН зат. бот. Дәрілік шөп.

ШҮЙІНГІ: шүйінгі үзу. жерг. Мейірім қандыру.

ШҮЙІНШӨП зат. өс. <лат. valeriana> Шабындықта өсетін, биіктігі 200 см-дей, сабағы тік, күлгін түсті гүлі бар, дәрілік шөп.

Шүйіншөп қышқылы. хим. Органикалық қанық қышқыл.

ШҮЙІНШІ зат. сөйл. **Сүйінші.**

ШҮЙІНШІЛЕП үст. сөйл. Шүйінші-шүйінші деп, шүйінші сұрап.

ШҮЙІР= ет. 1. Ерін, мұрын жоғары қарай тұру, тыржыту. 2. ауыс. Айналдыру, шығару, дөңгеленту. 3. ауыс. Лақтыру, төпелеу, тастау. 4. ауыс. Қолдағы затты жоғары лақтырып, қайта қағып алу. 5. ауыс. Күшею, түйілу.

6. ауыс. Бар екпінмен оқталып келіп дәлдеп ұру.

ШҮЙІРКЕ зат. Жанға жағымды сөз, әңгіме-дүкен.

ШҮЙІРКЕЛЕ= ет. 1. Әңгімеге кірісу, сыр айтқысу. 2. ауыс. Жылы тарту, жылы ұшырау.

ШҮЙІРКЕЛЕНІС= ет. сөйл. **Шүйіркелес.** **ШҮЙІРКЕЛЕНІСУ** Шүйіркеленіс етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙІРКЕЛЕС= ет. Сөйлесу, әңгіме-дүкен құру, жақын сыр тартысу.

Шүйіркелесе кетті [шүйіркелесіп амандасты].

Өзара әңгімеге кірісті, сырласа жай-күй сұрасты.

ШҮЙІРКЕЛЕСУ Шүйіркелес етістігінің қимыл атауы.

ШҮІРКЕЛЕУ Шүйіркеле етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙІРКЕЛІК сын. Әңгіме, сөз боларлық.

ШҮЙІРКЕН= ет. 1. Сүйсіну, жақтыру, мейірлену. 2. сөйл. **Шүйіркелесу.**

ШҮЙІРКЕНУ Шүйіркен етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙІРЛЕС= ет. сөйл. **Шүйіркелес.**

ШҮЙІРЛЕСУ Шүйірлес етістігінің қимыл атауы.

ШҮЙІРМЕК! шүйірмек темір. жерг. Дөңгелек темір, қайықтың рүлін кигізетін темір.

ШҮЙІРМЕК зат. этн. тамақ. Іркіттен қайнатылған майы алынбаған тұщы құрттың тұрі.

ШҮЙІРМЕКТЕЙ сын. Шүйірмек сияқты.

ШҮЙІРУ Шүйір етістігінің қимыл атауы; мұрын, ерін жоғары қарай тұру, тыржыту.

ШҮЙІРЛ= ет. 1. Мұрын, еріннің жоғары қарай түрілуі, тыржытылуы. 2. Айналу, дөңгелену, шығырылу. 3. ауыс. Елтілеу, елгезектену, асты-үстіне түсіп қалбаулау.

ШҮЙІРЛҮ Шүйіріл етістігінің қимыл атауы. 1. Мұрынның, еріннің жоғары қарай түріліп, тыржытылуы. 2. Жинақталу, топтасу, дөңгелену.

ШҮЙІРІНДІ зат. Мұрынның ұшы.

ШҮЙІРІС= ет. 1. Мұрын, еріндерін жоғары түріп, тыржытысу. 2. ауыс. Бір-бірін бар екпінмен оқталып келіп дәлдеп ұру, қару жұмсау.

ШҮЙІРІСУ Шүйіріс етістігінің қимыл атауы.

ШҮКӘЙТТЕЙ сын. сөйл. **Шүкәйттей.**

ШҮКӘТІМ: шүкәтім жер. жерг. Бір аттам

жер, қарыс жер.

ШҮКЕДЕЙ сын. Кішкентай, асықтай ғана.

ШҮКЕЙ зат. сөйл. **Шүкейт.**

ШҮКЕЙТ зат. 1. Ешкінің, киіктің кішкентай асығы. 2. ауыс. Кішкентай, шағын.

ШҮКЕЙТТЕЙ сын. Кішкентай, титімдей.

ШҮКИ= ет. сөйл. **Шүкши.**

ШҮКИТТЕЙ сын. сөйл. **Шүкейттей.**

ШҮКИЮ Шүки етістігінің қимыл атауы.

ШҮКӨЙТ зат. сөйл. **Шүкейт.**

ШҮКРӨТ зат. жерг. Жеміс-жидектен жасалған кәмпиттің бір түрі.

ШҮКШИ= ет. Шүйікедей болып шошаю, қалқыю.

ШҮКШИЮ Шүкши етістігінің қимыл атауы.

ШҮКІМ зат. сөйл. **Шөкім.**

ШҮКІМЕЙТ зат. жерг. Киіктің, қарақүй-рықтың асығы.

ШҮКІМЕТТЕЙ сын. жерг. Кішкентай, титтей.

ШҮКІР [ар. شكر] од. 1. діни. Алланың бергеніне ризамын, барға қанағат, жоққа салауат деген мағынадағы Құдайға тәубә деген сөз.

2. ауыс. Амандық сұрасқанда қазақтың дәстүрлі мәдениетіне сәйкес тәуір, жақсы, жаман емес деген мағынадағы жауап сөз.

Шүкір етті [қылды]. Ризалық білдірді, қанағат қылды.

ШҮКІР зат. өс. сөйл. **Рауған** (құмды жерде өсетін, ұзындығы 30 см-дей, жуандығы білектей, тамыры қант қызылшасына ұқсас өсімдік).

ШҮКІРАНА зат. Тәубешілік, ризалық, шүкіршілік; қанағатшылық, // Ортанқол, орташа.

Шүкірана етті [қылды, жасады]. Шүкіршілік қылды, қанағат, ризалық білдірді.

ШҮКІРАНАЛЫҚ зат. Құдайға шүкіршілік, тәубелік.

ШҮКІРБОЯУ зат. өс. жерг. **Шүкір**.

ШҮКІРЕЙ= ет. сөйл. **Шікірей.**

ШҮКІРЛЕН= ет. Шүкірлік қылу, риза болу.

ШҮКІРЛЕУ сын. Тәуірлеу, жақсылау.

ШҮКІРЛІК зат. діни. Барға қанағат етушілік, Алланың бергеніне ризалық, жоққа сабырлық етушілік.

Шүкірлік айтты. діни. Барына ризалық білдірді. **Шүкірлік етті** [қылды]. діни. Тәубе қылды, ризалық білдірді.

ШҮКІРСІЗДІК зат. діни. Риза болмаушылық, қанағат тұтпаушылық, тәубесі жоқтық.

ШҮКІРШІЛ сын. діни. Тобабыл, тәубешіл, шүкір, тоба деп жүретін.

ШҮКІРШІЛК зат. 1. діни. Құдайға шүкір, тәубе қылушылық, қанағат қылушылық.

2. психол. Адамның барды қанағат тұтып, жаратылыс құметінен ибрат алып, тәубаға келушілігі, жоққа сабырмен қараушылық, // этн. діни. Амандық сұрасқанда мұсылман адамның барға ризамын, Алланың бергеніне қанағат, жоққа салауат етемін деген ниетпен білдіретін жауап сөз немесе ризалықты білдіру сөзі.

Шүкіршілік етті [қылды]. Ризалық білдірді, тәубе қылды.

ШҮКІРІМ од. Айналайын деген мағынадағы атауыш сөз.

ШҮЛГЕЛЕН= ет. жерг. Қырысу, қырысып-тырысу.

ШҮЛГЕЛЕНУ жерг. Шүлгелен етістігінің қимыл атауы.

ШҮЛДІК зат. этн. ойын. Жуандығы бас бармақтай, ұзындығы 15–20 см-дей, екі ұшы ұсталған кішкене ағашты таяқпен ұрып ойнайтын балалар ойыны.

ШҮЛДІК зат. өс. Тауды жерде жабайы өсетін қызыл қоңыр түсті гүл.

ШҮЛДІК зат. кәс. Дірмен тасының ортасына орнататын қада темір.

Шүлдік бас. Дәу бас.

ШҮЛДІКСАП зат. этн. Шүлдікті ұратын таяқ.

ШҮЛДІКШЕ үст. Шүлдік құсатын, шүлдік тәрізді.

ШҮЛДІР елік. Шүлдірлеген қысқа дыбысты білдіретін сөз. // Түсініксіз, шүлдірлеп сөйлейтін (адам). // Шүлдірлеп түсініксіз сөйлегендік.

Шүлдір етті. Түсініксіз сөйледі. **Шүлдір шүмек.** сөйл. **Шылдыр шүмек.**

ШҮЛДІРЕ= ет. сөйл. **Шүлдірле** (түсініксіз тілде сөйлеу, былдырлау).

ШҮЛДІРЕК зат. Шүлдір-шүлдір етіп түсініксіз сөйлейтін адам.

ШҮЛДІРЕТ= ет. сөйл. **Шүлдірлет.**

ШҮЛДІРЕТУ Шүлдірет етістігінің қимыл атауы.

ШҮЛДІРЕУ Шүлдіре етістігінің қимыл атауы.

ШҮЛДІРЕЛЕ= ет. Сөздерді анық, түсінікті сөйлей алмау, шүлдір-шүлдір ету.

ШҮЛДІРЛЕС= ет. Шүлдір-шүлдір етіп түсініксіз тілмен сөйлесу.

ШҮЛДІРЛЕСУ Шүлдірлес етістігінің қимыл атауы.

ШҮЛДІРЛЕТ= ет. Шүлдір-шүлдір еткізу, тілін бұрап сөйлеткізу.

ШҮЛДІРЛЕТУ Шүлдірлет етістігінің қимыл атауы.

ШҮЛДІРЛЕУ Шүлдірле етістігінің қимыл атауы.

ШҮЛДІР елік. Шүлдірлеген дыбысты бейнелейтін сөз.

ШҮЛЕМ зат. сөйл. **Шлем** (жаяу, атты әскерлер, танкистер киетін арнаулы әскери бас киім).

ШҮЛЕН зат. 1. этн. Ақсыз-пұлсыз тегін таратылатын ас, тағам (зат, нәрсе). 2. Қолындағы барын елге тегін беретін қолы ашық, дарқан кісі; жомарттық, мырзалық. 3. сөйл. **Шүйен.** 4. ауыс. Рақат өмір.

Шүлен тарату [таркату]. этн. Жылына бір рет жасалатын қалың бұқараға дәм таттыру, ас беру дәстүрі.

ШҮЛЕН² зат. көс. *Балықшылардың қазып, үстін қамыстан қалыңдап жауып, ішіне мұз төсеген тоңазытқыш үйігі.*

ШҮЛЕН: шүлен қой. Қылышқ жүнді қой тұқымы.

ШҮЛЕНАСЫ зат. этн. *Шүлен тарқату кезінде берілетін тегін тағам, дәм.*

ШҮЛЕНГІР зат. сөйл. **Шүлен** (мырза, жомарт).

ШҮЛЕНДІК зат. Мырзалық, жомарттық, дарқандық.

ШҮЛЕНКЕ: шүленке қой. сөйл. **Шүленқой.**

ШҮЛЕНСУ Шүленсі етістігінің қимыл атауы.

ШҮЛЕНСІ= ет. Мырзасыну, жомартсыну.

ШҮЛЕНШІ зат. Шүленді таратушы, үлестіруші.

ШҮЛЕНГЕР сын. сөйл. **Шүлен.**

ШҮЛЖІН сын. Тілін бұрап сөйлейтін, шүлдір.

ШҮЛЖІНДЕ= ет. Тілін бұрап сөйлеу, шүлдірлеу.

ШҮЛЖІНДЕУ Шүлжіңде етістігінің қимыл атауы.

ШҮЛЖІНДЕ= ет. Шылжу, толу, тасуға айналу.

ШҮЛЖІНДЕТ= ет. Шылжыту, толтыру.

ШҮЛЖІНДЕТУ Шүлжіңдет етістігінің қимыл атауы.

ШҮЛЖІНДЕУ Шүлжіңде етістігінің қимыл атауы.

ШҮМДЕН= ет. көне. Байқау, сезу.

ШҮМДЕНУ көне. Шүмден етістігінің қимыл атауы.

ШҮМЕК¹ зат. 1. Құман, шәугім, шәйнек, самаурын т.б. ыдыстардың су ағатын арнаулы құю бөлігі. 2. Су құбырына орнатылатын, судың ашылуын немесе азын реттейтін тетік; кран. 3. Тех. Сұйықтықтың немесе газдың ағынын күшейтуге, оған белгілі бір бағыт беруге арналған арнайы пішінмен жасалған жабық арна. 4. Тех. Дәнеккіш машиненің дән түсетін жері.

Шүмек бет. Сопақ бет.

ШҮМЕК² зат. 1. этн. Бесіктегі сәбидің кіші дәреті үшін, қойдың асық жілігінен екі басы тесіліп жасалынған түтік. 2. Кішкентай еркек баланың жыныс мүшесі. 3. саят. Құстың ішін шаю үшін, су беру үшін тырна жілігінен немесе ағаштан бір басын жайтақ ауызды етіп жасаған түтік.

ШҮМЕК³: шылдыр шүмек. этн. Бала тілінде қолдың төртінші саусағы.

ШҮМЕКГҮЛ зат. өс. Таулы, тасты жерлерде өсетін, гүлі түтік пішіндес өсімдік.

ШҮМЕКСІЗ сын. Шүмегі жоқ, шүмек салынбаған.

ШҮМЕКТЕ= ет. Үсті-үстіне төгу, құю, сорғалау.

Шүмектен құйды. Қатты жауды, сорғалата жауды.

ШҮМЕКТЕЙ сын. Шүмек секілді, дәу, келсаптай.

ШҮМЕКТЕТ= ет. Сорғалату, құю.

ШҮМЕКТЕТУ Шүмектет етістігінің қимыл атауы.

ШҮМЕКТЕУ Шүмекте етістігінің қимыл атауы.

ШҮМЕКТІ сын. Шүмек салынған, шүмегі бар.

ШҮМЕКШЕ сын. Шүмек сияқты.

ШҮМЕК-ШҮМЕК сын. Үсті-үстіне төгілген, сорғалаған, құйылған.

ШҮМЕНДЕ= ет. Басын төмен салып, құйрығын көкке көтеру, тоңқаңдау.

ШҮМЕНДЕУ Шүменде етістігінің қимыл атауы.

ШҮМЕТЕЙ зат. экспр. Еркек кіндік жас баланың жыныс мүшесі.

ШҮМЕТЕК зат. сөйл. **Шүметей.**

ШҮМИ= ет. Бір ұыс болу, бүрісу.

ШҮМИО Шүми етістігінің қимыл атауы.

ШҮМІП-ШҮМІП елік. Шүмділдеген дыбысты бейнелейтін сөз.

ШҮМІПЛЕ= ет. сөйл. **Шүмілде.**

ШҮМІПЛЕДЕТ= ет. Шүмп-шүмп еткізу, шүмілдету.

ШҮМІПЛЕДУ Шүмпілет етістігінің қимыл атауы.

ШҮМІПЛЕУ Шүмпілде етістігінің қимыл атауы.

ШҮМІПШ сын. Жалмақ.

ШҮМШЕУР зат. сөйл. **Шымушур.**

ШҮМШРЕ= ет. Бүрісу, шүмшо.

ШҮМШРЕУ Шүмшре етістігінің қимыл атауы.

ШҮНЕЛ= ет. Тұралау, шоңқию.

ШҮНТИ= ет. сөйл. **Шүнти.**

ШҮНТИО Шүнти етістігінің қимыл атауы.

ШҮНГЕЛДЕН= ет. сөйл. **Шүңгілден.**

ШҮНГЕЛДЕНУ Шүңгелден етістігінің қимыл атауы.

ШҮНГІЛ¹ сын. Шүңгірейген, шүңгіл (көз).

Шүңгіл көз. Көзі шүңгірейген (адам). **Шүңгіл көз.** Көз сүйегі ойыс орналасқан.

ШҮНГІЛ² зат. 1. Шүңқыр, ойық. 2. ауыс. Терең су.

ШҮНГІЛДЕН= ет. Көзі ішке кіру, шүңгірею.

ШҮНГІЛДЕНУ Шүңгілден етістігінің қимыл атауы.

ШҮНГІЛДЕС= ет. Шүңгіркелесу, сөйлесу.

ШҮНГІЛДЕСУ Шүңгілдес етістігінің қимыл атауы.

ШҮНГІЛДЕУ сын. Шүңгірейген, тереңдеу (көз).

ШҮНГІРШЕК зат. Бүйірі шығыңқы келген кішірек шөген.

ШҮНГІТ сын. сөйл. Шүңгіл, шүңгірек (көз).

ШҮНГІТ¹ зат. Жер қыртысындағы ойдым жер, шүңқыр.

ШҮНГІТ² сын. Ішке кіріп кеткен, шүңгірейген (көз).

ШҮНГІТ³= ет. Шүңгірейту.

ШҮНГІТТЕН= ет. 1. Ойыс тарту, шүңқыр болу, тереңдеу. 2. Көзі ішке қарай кіру, шүңгірею.

ШҮНГІТТЕНУ Шүңгіттен етістігінің қимыл атауы.

ШҮНГІТТЕУ сын. Көзі сәл шүңгірейген, ішке кіре түскен.

ШҮНГІТТІ сын. Шүңгітейі бар.

ШҮНГІТУ Шүңгіт етістігінің қимыл атауы.

ШҮНГІТ-ШҮҚАНАҚ зат. Шүңқыр, шүңқыр.

ШҮНГІТ-ШҮНГІТ зат. Шүңқыр-шүңқыр.

ШҮНГІТ зат. сөйл. **Шүңгіт** (шүңгірейген, ішке кіріп кеткен).

ШҮНГІТ¹ зат. 1. сөйл. **Шүңгіт** (ойыс, ойдым жер, шүңқыр). 2. ауыс. Түбі, тереңі.

ШҮНГІТ² сын. Ішке кіріп кеткен, шүңгірейген (көз).

ШҮНГІТТЕН= ет. сөйл. **Шүңгіттен.**

ШҮНГІТТЕНУ Шүңгіттен етістігінің қимыл атауы.

ШҮНГІТТЕУ сын. сөйл. **Шүңгіттеу.**

ШҮНГІТТІ сын. Шүңгітейі бар, терең, ойық.

ШҮНГІ= ет. сөйл. **Шүңқи.**

ШҮНГІО Шүңқи етістігінің қимыл атауы.

ШҮНГІЕ зат. жерг. Шай иетін шәшке.

ШҮНҚИ= ет. 1. Шүңкедей болып шөгу, бүрісу.

2. Сүмірею, сүмшо.

ШҮНҚИТ= ет. Бір ұыс ету, бүрістіру, шүйкедей қылу.

ШҮНҚИТУ Шүңқит етістігінің қимыл атауы.

ШҮНҚИС= ет. Бүрісу, сүмшот отырысу.

ШҮНҚИСУ Шүңқис етістігінің қимыл атауы.

ШҮНҚИО Шүңқи етістігінің қимыл атауы.

ШҮНҚ-ШҮНҚ елік. Шүңкілдеген дыбысты бейнелейтін сөз.

ШҮНҚІ зат. жерг. Су астындағы балықты іздейтін құрал.

ШҮНҚІЛ зат. Тату-тәтті адамдардың оңаша отырып айтатын өзара әңгімесі, сыры; күбір.

ШҮНҚІЛДЕ= ет. сөйл. Шүңқыр-шүңқыр ету, күбірлеу.

ШҮНҚІЛДЕК зат. Тау бойындағы өте тайыз, сулы құдықтар.

ШҮНҚІЛДЕН= ет. Көзі ішке тарту, шүңгірею.

ШҮНҚІЛДЕНУ Шүңкілден етістігінің қимыл атауы.

ШҮНҚІЛДЕС= ет. Өзара әңгімелесу, шүйір-келесу, сырласу.

ШҮНҚІЛДЕСУ Шүңкілдес етістігінің қимыл атауы.

ШҮНҚІЛДЕСУШІ зат. Өзара әңгімелесуші, шүйір-келесуші.

ШҮНҚІЛДЕУ Шүңкілде етістігінің қимыл атауы.

ШҮНҚІЛ-ШҮНҚІЛ үст. Шүңқыр-шүңқыр, күбір-күбір еткен дыбыс.

ШҮНҚІЛ= ет. Ұңғу, қадалу, тесілу.

ШҮНҚІРЕЙ= ет. Көзі қысына кіру, жүдеу.

ШҮНҚІРЕЙТ= ет. Көзін шүңгірек тартқызу, жүдету.

ШҮНҚІРЕЙТУ Шүңгірейт етістігінің қимыл атауы.

ШҮНҚІРЕЙІНҚІРЕ= ет. Көзі ішке кіріп, шүңгірейе түсу.

ШҮНҚІРЕЙІНҚІРЕУ Шүңгірейінқыре етістігінің қимыл атауы.

ШҮНҚІРЕК сын. 1. Көзі қысына кіре түскен, шүңгірейген. 2. Ойық, ойдым, ойыңқы.

Шүңкірек көз [көзді]. Ұясына кіріңкіреген, шүңгірейген көз.

ШҮНҚІРЕКТЕУ сын. Көзі сәл шүңгірейген, ішке кіріңкі.

ШҮНҚІРЕЮ Шүңгірей етістігінің қимыл атауы.

ШҮНҚІРКӨЗ сын. сөйл. **Шүңкірек көз.**

ШҮП: шүп толы. Шүпілдеген, тасуға айналған.

ШҮПЕК¹ зат. тамақ. Сұйық тағамның түрі.

ШҮПЕК² сын. Жұқалтап, кішілеу.

ШҮПІЛЕ= ет. Өзеннің, қолдың, ыдыстың суға (т.б. сұйық затқа) бетімен бет болып толып тұруы, ернеуінен келуі.

ШҮПІЛДЕС= ет. сөйл. **Шүптілес.**

ШҮПІЛДЕСУ Шүптілес етістігінің қимыл атауы.

ШҮПІЛДЕТ= ет. Сұйық затты ыдыстың ернеуіне дейін толтырып құю.

ШҮПІЛДЕТУ Шүптілет етістігінің қимыл атауы; толтыру.

ШҮПІЛДЕУ Шүптіде етістігінің қимыл атауы.

ШҮПІРЕЙ= ет. экспр. Шошаю.

ШҮПІРЕЮ Шүптірей етістігінің қимыл атауы.

ШҮПІРЛЕ= ет. Көп болып бір жерге жылыу, жытырлау.

ШҮПІРЛЕК сын. Шүптірлеген, жытырлаған.

ШҮПІРЛЕС= ет. Көп болу, жытырласу, үйме-жүйме болу.

ШҮПІРЛЕСУ Шүптірлес етістігінің қимыл атауы.

ШҮПІРЛЕТ= ет. 1. Көп қылып бір жерге жытып алу, шытырлату, шытырту, қатпату, үйме-жүйме ету. 2. Бірінен кейін бірін қойып тізу. 3. Толтыру, үйіп-төгу.

ШҮПІРЛЕТУ Шүптірлет етістігінің қимыл атауы.

ШҮПІРЛЕУ Шүптірле етістігінің қимыл атауы.

ШҮПІР-ШҮПІР үст. Шүптірлеп, жытырлап, үйме-жүйме болып.

Шүптір-шүптір етті. Жытырлап толып (қаптап) кетті.

ШҮПІРШУ сөйл. Шүптірші етістігінің қимыл атауы.

ШҮПІРШ= ет. сөйл. **Шүптірле.**

ШҮР¹ зат. жерг. Жаза, сыбаға, сазай.

ШҮР² елік. Шүр еткен жіңішке, қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Шүр етті. Шүрылдады, шүрқырады.

ШҮРЕГЕЙ¹ зат. доал. <лат. anas> Жабайы үйректің тұрқы 35 см-дей, салмағы 200-400 г-дай ең кішкене түрі.

ШҮРЕГЕЙ² сын. Кішкентай, уақ, майда; әлсіз.

// Әлсіз, қолынан ештеңе келмейтін адам.

Шүрегей тартты. а) *Кішірейді; жүдеп-жадады.*
ә) *Азып-тозды, күйзелді, берекесі кетті.*

ШҮРЕГЕЙДЕЙ сын. *Шүрегей сияқты.*

ШҮРЕГЕЙЛЕУ сын. *Жүдеу, арықтау, қушиған.*

ШҮРЕГЕЙЛІ сын. *Шүрегейі бар, шүрегей мекендеген.*

ШҮРЕГЕЙШЕ үст. *Шүрегейге ұқсап, шүрегей тәрізді.*

ШҮРПЕ зат. *Балапан.*

ШҮРПЕДЕЙ сын. *Шүрте сияқты.*

ШҮРПИ= ет. сөйл. *Ұрпи.*

ШҮРПШ зат. *Балапан ағаш, жас тал т.б.*

ШҮРТІ= ет. сөйл. *Шүрши.*

ШҮРТІТ= ет. Ернін шүршиту.

ШҮРТІТУ *Шүршиту етістігінің қимыл атауы.*

ШҮРТИО *Шүрши етістігінің қимыл атауы.*

ШҮРШИ= ет. Ернінің дөңгеленіп, бірсініп, сүйірленіп, ілгері қарай шығыңқырай түсуі.

ШҮРШИТ= ет. Ернін дөңгелентіп, ілгері шығару.

ШҮРШИТУ *Шүршиту етістігінің қимыл атауы.*

ШҮРШИТІҢКІРЕ= ет. Ернін шүршита, бірсініре түсу.

ШҮРШИТІҢКІРЕУ *Шүршитіңкіре етістігінің қимыл атауы.*

ШҮРШИО *Шүрши етістігінің қимыл атауы.*

ШҮРШК сын. *Шүршиген, бірсіңкі (ауыз, ерін).*

ШҮРШТ зат. 1. көне. *Қытайлықтардың ертедегі атауы; қара қытай.* 2. сөйл. *Қытай елі.* 3. ауыз. *Бөтен адам, жат кісі; басқа біреу.* 4. ауыз. *Түкке түсінебейтін түңей, ақылмақ адам; оңбаған, жексұрып.*

Шүршіттің тілі. *Халық ұғымына белгісіз, түсініксіз тіл; басқа елдің тілі.*

ШҮРШПЕ зат. өск. *Мылтықты, тапаншаны ату үшін сұқ саусақпен басып қалатын тетік.*

ШҮРШПЕЛІ сын. 1. өск. *Шүршітесі бар (мылтық, тапанша).* 2. тех. *Механизмді қозғалысқа келтіретін, яки тежейтін тетігі бар.*

ШҮҮ од. *Малды айдағанда, тебініп жүргізерде айтылатын ишарат сөз.*

Шуу асау. *Бас білдірілмеген. Шүу басында.* Ең басында. *Шүу дегеннен [дегенде]. Әуелден, о бастан.*

ШҮҮ-ШҮҮ зат. сөйл. *Шу-шу.*

ШҮҮ-ШҮҮЛЕ= ет. *Шүу-шүу деп жиі айту, қайталау.*

ШҮҮ-ШҮҮЛЕУ *Шүу-шүуле етістігінің қимыл атауы.*

ШҮҮРӨТ [ар. شجرة] зат. *Атақ-абырой, жомарттық.*

ШҮҮ *Шүй етістігінің қимыл атауы.*

ШЫБАР сын. сөйл. *Шұбар.*

ШЫБАРЛАН= ет. сөйл. *Шұбарлан.*

ШЫБАРТ= ет. сөйл. *Шұбарт.*

ШЫБЖАЛАҚ сын. *Шыж-быж етіп күйіп-нісетін, күйзелек; шыжбалақ (адам).*

ШЫБЖАЛАҚТА= ет. *Күйіп-нісу, күйзелектеу; шыжбалақтау.*

ШЫБЖАЛАҚТАУ *Шыжбалақта етістігінің қимыл атауы.*

ШЫБЖАЛАНДА= ет. сөйл. *Шыжбалақта.*

ШЫБЖАЛАНДАУ *Шыжбалақта етістігінің қимыл атауы.*

ШЫБЖЫҚ зат. сөйл. *Пайызторғай, сәнді шымшық.*

ШЫБЖЫҚАЙ сын. 1. *Шыжбың-шыжбың етіп қалаған; мазасыз, шашан.* 2. ауыз. *Ұшқалақ, желөкпе.*

ШЫБЖЫҚТА= ет. сөйл. *Шыжбысқықта.*

ШЫБЖЫҢ елік. *Шыжбалақтап тынышсыздандықты бейнелейтін сөз.*

Шыжбың қақты [етгі]. а) *Құйрығын сабалады, қозғалақтады, тытырышды.* ә) *Мазасызданып шыжбыңдады, тынышсызданды.*

ШЫБЖЫҢДА= ет. 1. *Тытырышу, қозғалақтау, бір орнында тұра алмау (мал туралы).* 2. ауыз. *Шарқ ұру.* 3. ауыз. *Тынышсыздану, мазасыздану; шыжбаңдау (адам).* 4. ауыз. *Азар да безер болу.*

ШЫБЖЫҢДАТ= ет. 1. *Құйрығын қимылдату, сабалату.* 2. ауыз. *Шыжбалақтату, тынышсыздандыру.*

ШЫБЖЫҢДАТУ *Шыжбыңдат етістігінің қимыл атауы.*

ШЫБЖЫҢДАУ *Шыжбыңда етістігінің қимыл атауы.*

ШЫБЫЖЫҚ зат. *Ерте туған ұрғашы лақтың бір жастан асқаны.*

ШЫБЫЖЫҚТА= ет. *Бір орнында тұра алмай тытырышу, мазасы кету, тынышсыздану.*

ШЫБЫЖЫҚТАЙ сын. *Шыбыжық секілді.*

ШЫБЫЖЫҚТАУ *Шыбыжықта етістігінің қимыл атауы.*

ШЫБЫҚ¹ зат. 1. *Өсіп тұрған ағаштың бұтағы, жапырағы жоқ, ұзын да жіңішке, солқылдақ жас өркені.* 2. *Ат қылып мініп ойнайтын, ағаштан кесіп алынған ұзынша, солқылдақ бұтақ.* 3. *Бір нәрсені жүргізу, ұру, жазалау үшін, қамшы орнына қолданылатын жіңішке, солқылдақ ағаш.* 4. *Жаңа өсіп келе жатқан жас өркен; қошет.* 5. *Сабақ үстінде пайдаланатын оқу таяқшасы.* 6. *Дирижер таяқшасы.* 7. *Сіріңкеңің бір талы.* 8. *Глобустың білдігі.* 9. *Кабель, тоқ өткізілген сым.* 10. *Жіңішке, ұзын арматура, темір.* 11. *Капшылр, ұсақ қан тамыры.* 12. *Сым (жалпақ, жіңішке, жуан т.б.).* 13. *Түтік, түтікше.* 14. *Қауырсын.* 15. *Ернеу, жиік.* 16. *Жақтау.* 17. ауыз. *Таяқ, соққы.*

Шыбық басын сындырмау. *Түк істемеу. Шыбық борбай. Арық, сидиған. Шыбық күшіктеді.*

Бүршік жерды. Шыбық тимес [тмией] шыңқ етер. Түйіп кетсең жылайтын, әрең тұрған, бос (бала).

ШЫБЫҚ² зат. 1. анат. *Адам немесе жануарлар злігімен қабаттаса, қабиса, қатар біткен жіңішке сүйек.* 2. әфв. *Еркек малдың жыныс мүшесі, қамшысы.*

Шыбық майы. *Шыбық сүйектің ішіндегі май.*

ШЫБЫҚҚОРА зат. жерг. *Қозы қамайтын қора, шарбақ.*

ШЫБЫҚТА= ет. сөйл. 1. *Шыбықпен ұру, сабау.* 2. кәс. *Жүнді сабаумен сабай отырып шабақтау.*

ШЫБЫҚТАЙ сын. 1. *Шыбық тәрізді, көк өрім, жас.* 2. ауыз. *Майысқақ, иілгіш.* 3. ауыз. *Нәзік, алжуаз.*

ШЫБЫҚТАН= ет. *Бұтақтану, тарамдалып өсу.*

ШЫБЫҚТАНУ *Шыбықтан етістігінің қимыл атауы.*

ШЫБЫҚТАТ= ет. *Асыра толтыру.*

ШЫБЫҚТАТУ *Шыбықтат етістігінің қимыл атауы.*

ШЫБЫҚТАУ *Шыбықта етістігінің қимыл атауы.*

ШЫБЫҚТЫ сын. 1. *Шыбығы бар.* 2. *Жолақты.*

ШЫБЫҚША¹ зат. *Кішкене шыбық.*

ШЫБЫҚША² үст. 1. *Шыбық тәрізді, шыбыққа ұқсап майысып, иіліп, бұралып т.б.* 2. *Оқтау жұтқандай, тіп-тік.* 3. биол. *Өте ұсақ, майда.*

ШЫБЫҚШЫ зат. жерг. *Жер өлішеуші.*

ШЫБЫҢ¹ зат. 1. зоол. <лат. brachycera> *Бірқатар түрлері адамның, үй жануарларының жұқпалы ауруын тудыратын қоздырғыштарды тасымалдайтын қосқанаттылар отрядына жататын кішкене жәндік.* 2. ауыз. *Жан [ескі] ұғым бойынша адам жаны шыбын тәрізді өте кішкене, нәзік, әлсіз келеді және ол кеудеде ұшып жүреді деген сенімнен қалған түсінік, наным].*

Шыбын құрлы көрінбеді. *Бұйым болмады, түкке тұрмады. Шыбын жан. Өмір, тірлік; құр сүлдер. Шыбын жанға талас қылды. поэт. Өмір үшін күресті. Шыбын жаны көзіне [көз алдына] көрінді [келді]. Жанына қатты батты, ауырды. Шыбын жаны мұрнының ұшында [ұшына келді].*

Жан ұшырды, қорықты; қиналды, азапталды. Шыбын жанын қоярға жер таппады.

а) *Ауруы жаына қатты батып, бөбеу қақты; арпалысты, жанталасты.* ә) *Мазасы кетті, дегбірсізденді; безек қақты. Шыбын жанын шүберекке [жалауға] түйді [байлады].*

а) *Басын қатерге тікті, жанын аямады.* ә) *Жан ұшырды, аласұрды. Шыбын жанын шырықратты. Жанын көзіне көрсетті, қатты қинады. Шыбын жаны шыға [шығып кете] жаздады [алқымына тығылды]. Қатты састы, қорықты. Шыбын жаны [шыбыны] шырықрады [шырылдады]. Безек қақты, жан ұшырды. Шыбын құрлы көрмеді. а) *Сезбеді, мыңқ демеді.* ә) *Елемеді, ескермеді. Шыбынның ұшқаны білініп тұрды. Құлаққа ұрған танадай, тып-тыныш, ың-жыңсыз. Шыбын өлімі құрлы көрмеді. Қаныпезер, адамды ит құрлы да ғорлеу мағынасында. Шыбын шаққан құрлы көрмеді. Елемеді, ескермеді. Шыбыны ұшты. Зәре-құты кетті.**

ШЫБЫН² зат. ойын. *Карта ойынындағы төрт түрлі қағаздың бірі; шытыр, «крест», «айқыш».*

ШЫБЫНБАС зат. өс. *Шөптесін өсімдік.*

ШЫБЫНДА= ет. 1. *Малдың тебініп, басын шұлғып, құйрығымен қағып, үстіне қонған шыбынды қууы; шыбыннан қорғану.* 2. *Шыбыннан қашу, жан сауғалау.* 3. ауыз. *Незе болса да келісе беру, мақұлдау, қоштау, бас ізету.*

ШЫБЫНДАЙ сын. *Шыбын секілді.*

ШЫБЫНДАС= ет. *Шыбыннан қорғану.*

ШЫБЫНДАСУ *Шыбындас етістігінің қимыл атауы.*

ШЫБЫНДАТ= ет. *Шыбыннан қорғанып тебіндету, бас шұлғыту, тебініту, құйрығын сипаңдату.*

ШЫБЫНДАТУ *Шыбындат етістігінің қимыл атауы.*

ШЫБЫНДАУ *Шыбында етістігінің қимыл атауы.*

1. *Шыбыннан қорғану.* 2. ауыз. *Мазасыздану, күйзелектену.*

ШЫБЫНДЫ сын. *Шыбыны бар, шыбыны көп.*

ШЫБЫНЖЕПІ зат. өс. *Шыбынды құртуға пайдаланатын өсімдік түрі.*

ШЫБЫНЖҮТ¹ зат. өс. сөйл. *Шыбын-жүтқыш.*

ШЫБЫНЖҮТ² зат. өс. *Орман алаңқайларында өсетін ұлы саңырауқұлақтардың бір түрі.*

ШЫБЫНЖҮТҚЫШ зат. өс. *Шыбын-шіркей, құрт-құмырсқа жейтін, гүлі ірі, ақ түсті, көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ШЫБЫНҚАБАТ зат. қолөнер. *Тоқылған шидің алғашқы бастамасы мен соңғы аяқталу мөлшері шамален алғанда 20–40 сантиметр.*

ШЫБЫНҚАҒАР зат. этн. 1. *Сырдың құйырығынан істеп сапталған, шыбын ұратын қыл шашақ.* 2. *Жылқыны күзеген кезде қышына таман жіңішке келеп қалдырылған құйрығы.*

ШЫБЫНҚАҚҚЫШ зат. зоол. *Торғайлар отрядына жататын құс түрі.*

ШЫБЫНҚАНАТ¹ зат. қолөнер. *Шыбынның қос қанатына ұқсас ұсақ өрнек.*

ШЫБЫНҚАНАТ² зат. өс. *Жатырақтарының пішіні шыбынның қанаты тұрпаттас көпжылдық шөптесін өсімдік.*

ШЫБЫНҚУҒЫШ зат. өс. сөйл. *Қалақай.*

ШЫБЫН-ҚҰЙЫН: *шыбын-құйын болды. Ізінен будақтаған шаң қалды.*

ШЫБЫН-ҚҰРТ зат. сөйл. *Шыбын-шіркей.*

ШЫБЫНҚҰРҒЫШ зат. өс. *Шыбын өлтіретін қасиетіне қарай кейде осылай аталынатын сүмлек өсімдігі.*

ШЫБЫНОТЫ зат. өс. сөйл. *Шыбынжегі.*

ШЫБЫНСАЛЫЛАР зат. бот. <лат. salviniaaceae> *Ұсақ, су бетінде жүзіп жүретін шөптесін өсімдіктер тұқымдасы.*

ШЫБЫН-СОНА зат. сөйл. *Шыбын-шіркей.*

ШЫБЫНСЫЗ сын. *Шыбыны жоқ, шыбын болмайтын.*

Шыбынсыз жаз. Жыл мезгілінің жанға жайлы, малға тыныш, қоңыр салқын кезі.

ШЫБЫНША үст. Шыбын тәрізді, шыбынға ұқсап.

ШЫБЫНШЫ зат. Шыбынды қорек ететін құс түрі.

ШЫБЫН-ШІРКЕЙ зат. Қанатты насекомдардың жалты атауы.

ШЫБЫН-ШІРКЕЙДЕЙ сын. Шыбын-шіркей секілді.

ШЫБЫН-ШІРКЕЙЛІ сын. Шыбын-шіркейі көп.

ШЫБЫН-ШІРКЕЙСІЗ сын. Шыбын-шіркейі жоқ.

ШЫБЫНЫМ зат. экспр. Қарағым, қалқам, құтыным.

ШЫБЫНЫМДАЙ сын. Жанымдай.

ШЫБЫНЫМДАП үст. Шыбыным, шыбыным деп, айналып-толғанып.

ШЫБЫРҒАН зат. жерг. Жүзімнің жақсы сорттының бірі.

ШЫБЫРТҚЫ зат. 1. этн. Кобинесе арба, шана көлігіне, мал айдауға арналған, кейде өріп, кейде өрмей жасасан ұзын қамшы. 2. сөйл. Жуандығы сұқ саусақтай жіңішке әрі ұзын шыбық. 3. ауыс. Шымыма сөз.

Шыбыртқы қамшы. этн. Арба, шана тәрізді көлікке жегілген яки бір топ малды айдауға, қайыр-малауға қолданатын, әдеттегі қамшыдан бірнеше ұзын қамшы түрі. **Шыбыртқының астына алды.** Шыбыртқымен ұрды, сабады.

ШЫБЫРТҚЫДАЙ сын. Шыбыртқы секілді.

ШЫБЫРТҚЫЛА ет. Шыбыртқымен ұру, сабау.

ШЫБЫРТҚЫЛАТ ет. Шыбыртқымен шыпыту, шартыдау.

ШЫБЫРТҚЫЛАТУ Шыбыртқыла т етістігінің қимыл атауы.

ШЫБЫРТҚЫЛАУ Шыбыртқыла етістігінің қимыл атауы.

ШЫБЫТ: қабақ шыбытты. сөйл. Қабақ шытты.

ШЫБЫШ зат. Бір мен екі жас аралығындағы ұрғашы ешкі.

Шыбыш құлақ су. жерг. Азгана су.

ШЫБЫШТАЙ сын. 1. Шыбыш секілді. 2. ауыс. Шағын; кішкентай.

ШЫҒАЙ¹ сын. көне. 1. Түгі жоқ, кедей. 2. Түк бермейтін, сараң адам.

ШЫҒАЙ² зат. көне. Елден, жұрттан жырақтап кеткен адам, қашқын.

ШЫҒАЙБАЙ сын. экспр. Түк бермес, сараң, қолы тар.

ШЫҒАЙДА үст. жерг. Анда-санда, оқта-текте, ілуде.

ШЫҒАЙДА үст. жерг. Ертеде, бұрынғы кезде.

ШЫҒАН зат. жерг. Түбек, алқап.

ШЫҒАН зат. 1. Алыс, қашық, шалғай жер; шет, қиян. 2. ауыс. Аспан, көк, биік, гарыш. 3. ауыс. Тым шалғайда (қиянда) жатқан қоныс, мекен. 4. ауыс. Қылмыскер, баскесер.

Шығанға шығу. жерг. Алысқа кету, биіктеп кету. **Шығанға шықты [шығып кетті].** Бір нәрсенің шегінен асып кетті. **Шығаннан шыққан.** Шектен асқан, елден ерекше; наыз.

ШЫҒАНАҚ зат. геогр. Мұхит, теңіз, көлдің құрлыққа суына еніп жатқан бөлігі.

ШЫҒАНАҚ зат. жерг. Ең алды.

Шығанақ ату. жерг. Қауынның жатырақтарына оң кіріп қызғалтақтануы.

ШЫҒАНАҚТА ет. Бір нәрсені (жастық, көрте т.б.) қолтығының астына салу; шынтақтау.

ШЫҒАНДА үст. Анда-санда, оқта-текте.

Шығанда біреу. Ілуде біреу.

ШЫҒАНДА ет. 1. Алыстап кету, ұзап шығу, жырақтау. 2. Оқшаулану, бөліну, ерекшелену. 3. Көкке көтерілу, шыңға шығу; шарықтау.

ШЫҒАНДАҚ үст. жерг. Алыста, қашықта, қиянда.

ШЫҒАНДАТ ет. 1. Алысқа жіберу. 2. Шарықтау, әуелету, құйқылыжыту. 3. Жан-жаққа тарату.

ШЫҒАНДАТУ Шығандат етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒАНДАУ Шығанда етістігінің қимыл атауы. 1. Ұзап шығу, жырақтау, алысқа көшу.

2. Бөлектену, оқшаулану.

ШЫҒАН-ТОҒАЙДА үст. жерг. Ілуде біреу, сирек, анда-санда.

ШЫҒАҢ зат. сөйл. **Шыған.**

ШЫҒАҢДА ет. сөйл. **Шығанда.** 1. Ұзау, алыстау. 2. Шегіне жету. 3. Биіктеу, көтерілу.

ШЫҒАР зат. жерг. Тыс, дала, сырт, есік алды.

Шығарға шығу. жерг. Далаға шығу.

ШЫҒАР ет. 1. Басын, қолын яки аяғын т.б. мүшесін бір нәрсенің ішінен сыртқа қарай жіберу, созу. 2. Қозғалу, сапар шегу, көшу. 3. Сыртқа ақтару, баяндау. 4. Жіберу. 5. Босату, қоя беру. 6. Азызу; көзін ою. 7. Затты бір нәрсенің үстіне (төбесіне) көтеріп алып бару, жеткізу, тасу. 8. Бір нәрсені (ән, өлең, күй т. б.) ойдан туғызу, жасау. 9. Есептің жауабын табу, шешу. 10. жерг. Жезулі көлікті доғару.

Шығарда [шығарға] жаны басқа [бөлек]. Жанныңдай жақсы көреді, өте тату деген мағынада.

ә) Барынғасымен берілген; тату-тәтті. б) Ерекше жақсы, басқаға қарағанда бөлекше. **Шығар тауы биіктеді.** Үлкен мақсаттар қойды. **Шығарып алынбайтын [алуға келмейтін] инженерлік мина.**

әск. Бастапқы жағдайынан өзгертуге немесе қондырылған жерінен ауыстыруға, алуға әрекет жасалған кезде жарылыс жасайтын арнаулы қондырғы. **Шығарып берді.** этн. Қызды алып қашуға көмектесті, септігі тиді. **Шығарып оқу.** инф.

<ағыл. reading> Сақтауыш ортадан ақпаратты шығару және түсіну (айырып таңу); тасуыштан мәліметтерді оқу. **Шығарып оқу құрылғысы.** инф.

<ағыл. reading station> Сақталатын ақпаратты бейнелейтін сақтауыш ортаның физикалық қалып-күйін сигналдық стандартты түріне түрлендіретін құрылғы. **Шығарып салды.** а) Бір жаққа кететін сыйлы адаммен біраз жерге дейін ілесіп барып, қоштасып қалды; жолға салды. б) Біреуді алдан-сұлан жөнелтті, аттандырды. б) Жолға шығарды, аттандырды. **Шығарып салма жауап.** Алдаусыратып айта салған әңгіме, жүрдім-бардым айтыла салған сөз. **Шығарып салма сөз.** Әншейін емексіткен, алдаусыратқан бос сөз.

ШЫҒАР мод. Есім, етістік сөздердің соңынан тіркесіп келіп, «болар», «болуға тиіс», «гой» мағынасында қолданылатын сөз.

ШЫҒАРҒЫ сын. Ойдан шығарған.

ШЫҒАРҒЫШ сын. Бір нәрсені шығара алатын, шығара білетін.

ШЫҒАРҒЫШТАНУ зат. Ойдан шығарғыштық, ойлап табу.

ШЫҒАРҒЫШТЫҚ зат. Шығармашылық қабілет, шығара алатындық, шығара білгіштік.

ШЫҒАРЛЫҚ сын. Шығаруға болатын, шығатын.

ШЫҒАРМА зат. кіт. 1. Белгілі бір автордың ойдан шығарып жазған әдеби, ғылыми т.б. туындысы. 2. Мектеп оқушыларының әдебиеттен алған білімін жетілдіріп, белгілі бір стильдегі, үлгідегі, композициялық нысандағы мәтін құрастыруы үшін мұғалімдерінің бағыттауымен сыныпта, үйде жазған өзіндік еңбегі; мектептегі шығармашылық тасырманың бір түрі.

Шығарманы қабылдау. әдеб. Әдеби шығармадан тыңдаушының, оқырманың идеялық, эстетикалық әсер алуы, оның мағыналық, көркемдік байлығын түсініп, сезінуі. **Шығарма тілі.** Көркем шығарманың тілі.

ШЫҒАРМАШЫЛЫҚ зат. кіт. Шығарма тудырушылық, шығарушылық.

Шығармашылық белсенділік. Ой еңбегін дамытудағы жігерлілік. **Шығармашылық еңбек.** Ой еңбегінің жемісі, ой ізденісінің нәтижесі.

Шығармашылық қызмет. заң. Мәдениетті, соның ішінде әдебиетті, өнерді, дизайнерлік, сәулет, зерттеу және өзге де шығармашылық қызметті жаңғырту мен дамытуға үлес қосатын қызметтің барлық түрлері. **Шығармашылық ойлау.** пед.

Субъективтік жаңа өнімнің жасалуымен және оны жасау жөніндегі танымдық іс-әрекеттің өзіндегі жаңа түзілімдермен сипатталатын ойлау түрлерінің бірі. **Шығармашылық психологиясы.** пед.

а) Адамдардың ғылым, әдебиет, музыка, бейнелеу және сахналық өнер, өнертапқыштық және рационализаторлық салаларындағы шығармашылық қызметін психологиялық зерттеулер саласы. ә) Суреткердің өмірді таңдауы, мәдени қазынаны жасаушы ретіндегі жеке психологиясы, жаңа бір туындының қиялда тууынан бастап, оның аяқталуына дейінгі динамика, яғни көркем шығарма жасаудағы жалты және жекелеген заңдылық процесі, шығармашылық психологияның ерекшелігін зерттейтін әдеби, ғылыми көзқарас.

ШЫҒАРМАЛЫҚ сын. кіт. Шығармаға тән, шығармаға қатысты, шығармашылық.

ШЫҒАРТ ет. 1. Босату. 2. Ойдан құрастырту. 3. Сыртқа тасыту, апарғызу.

ШЫҒАРТҚЫЗ ет. 1. Көтерткізу, тасытқызу. 2. Жасатқызу, туғызу.

ШЫҒАРТҚЫЗУ Шығартқыз етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒАРТТЫР ет. 1. Жұмыстан босаттыру. 2. Алдырып тастату.

ШЫҒАРТТЫРУ Шығарттыр етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒАРТУ Шығарт етістігінің қимыл атауы. 1. Қызметтен, белгілі бір қызмет орнынан, жұмыстан босату. 2. Математикалық жолмен шешім таптыру, есептету. 3. Топ, ұйым мүшелігінен аластату. 4. Баспа бетінде жариялату. 5. Жасату, дайындау.

ШЫҒАРТЫЛ ет. Есептеліу.

ШЫҒАРТЫЛУ Шығартыл етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒАРУ¹ Шығар етістігінің қимыл атауы. 1. Тысқа жеткізу, апару. 2. Жариялау. 3. Бір нәрсенің қатарына, құрамна қосу, жіберу. 4. Босату. 5. Есептің жауабын табу. 6. Көтеру, абыройын асыру. 7. <ағыл. output> Ақпаратты компьютердің негізгі жедел жабынан сыртқы құрылғысына бастыру. 8. Деректерді негізгі жақтан сыртқы құрылғыға беру.

Шығару бағдарламасы. а) мә ш и н е ж а с. Шығару көлемі (саны) мен орындалу мерзімі көрсетілген, жасалатын немесе жөнделетін бұйым атауларының тізімі. ә) инф. <ағыл. output program> Компьютерден мәліметтерді шығаруға арналған қызмет етуші бағдарлама. **Шығару жылдамдығы,** инф. <ағыл. speed of a conclusion> Уақыт бірлігінде шығарылатын мәліметтер бірлігінің саны. **Шығару кезегі,** инф. <ағыл. output queue> Баспаға шығаруға жататын шығыс файлдарының тізімі. Шығару клапаны. т. е. х. Газ не сұйықтықты сыртқа шығаруға арналған клапан. **Шығару командасы,** инф. <ағыл. output instruction> Мәліметтерді компьютердің негізгі жедел жадынан сыртқы құрылғысына шығаруды орындайтын машиналық команда. **Шығару құрылғысы,** инф. <ағыл. devices of conclusion; output device> а) Шығатын ақпаратты компьютерге түсінікті формадан адамға түсінікті формаға түрлендіретін құрылғы. ә) Мәліметтер сигналы және олардың мәліметтер тасуышындағы жазбасы бойынша мәліметтерді қалпына келтіруге арналған құрылғы; мәліметтерді компьютерден шығаруға арналған құрылғы. **Шығару құрылғысының тілі,** инф. <ағыл. output device language> Шығару құрылғысын өндірушілердің осы құрылғымен (мыс., принтермен) байланысты жасақтау үшін ойлап тапқан компьютерлік тілі немесе командалар жиыны. **Шығарулар-**

ды бұғаттау. и н ф. <ағыл. blocking of pins> Үлкен интегралдық схеманы бір жүйеге келтіру кезінде кейбір үлкендерден тиісті мәліметтерді шығаруға кедергі жасайтын жалаулардың пайда болуы.

Шығару механизмі, и н ф. <ағыл. inference engine> Сараптау жүйелерінде – фактілерге ережелерді қолдану алгоритмі мен оны іске асыратын бағдарламалық тәсілдер; сараптау жүйесінің проблемалық тәуелсіз бөлігі. **Шығару операторы**, и н ф. <ағыл. output statement> Мәліметтерді негізгі жаңадан сыртқы жаққа, сондай-ақ шығару немесе бейнелеу құрылғысына жеткізуді анықтайтын бағдарламадағы оператор. **Шығару операциясы**, и н ф. <ағыл. output operation> Мәліметтерді компьютердің негізгі жедел жадынан сыртқы құрылғысына шығару кезінде орындалатын компьютер әрекеттерінің жиынтығы. **Шығару стратегиясы**, и н ф. <ағыл. strategy of a conclusion> Сараптау жүйелерінде – шығару кезінде ережелер мен фактілерді қолданудың жалпы тәсілі. **Шығару табалдырығы**. Балқыту пешінің төменгі жағындағы қож шығаратын тесігі.

Шығару такті, мә ш и н е ж а с. Белгілі бір атауы, өзіне тән өлшемі мен орындалу реті бар бұйымдарды шығару уақытының есептелген интервалы. **Шығару тесігі**, к е н. Металлургиялық пештерден (қабырға жағынан, астынан) балқыма шығаратын тесік. **Шығару ырағаты**, мә ш и н е ж а с. Өзіне тән өлшемі мен орындалуы бар белгілі бір бұйымдарды шығару уақытының есептелген интервалы.

ШЫҒАРУШЫ з а т. 1. Бір нәрсені шығарған, шығаратын адам, автор. 2. Жарияланатын газет-журнал, кітап материалын жинақтап, тексеріп дайындаушы. 3. Бірденің ойлап таба қоятын. **Шығарушы объект**, и н ф. <ағыл. output object> Осы объектімен амал-әрекеттің барлық қызметі сүйемелденетін, сондай-ақ оған жалғастырылған шығару міндетінен немесе оның құрама объектілерінен тұратын объект немесе құрама объект.

ШЫҒАРУШЫЛЫҚ з а т. 1. Бір нәрсені жасап шығарандық; шығару ісі. 2. Шығармашылық.

ШЫҒАР-ШЫҚҚАНЫНША ү с т. Әбден шығып кеткенінше.

ШЫҒАР-ШЫҚПАС ү с т. с ө й л. **Шығар-шықпастан**.

ШЫҒАР-ШЫҚПАСТА ү с т. с ө й л. **Шығар-шықпастан**.

ШЫҒАР-ШЫҚПАСТАН ү с т. Шықрай жатып-ақ; шыға салысымен.

ШЫҒАРЫЛ е т. 1. Сыртқа қойылу. 2. Өндірілу, дайындалу. 3. Жұмыстан, ұйым мүшелігінен босатылу. 4. Жинақталу, қорытындылану, есеп берілу.

Шығарылған мұздық, с у ш а р. Аңғарлық мұздыққа ұқсас және қозғалыс жылдамдығының шапшаңдығынан мұздық қалқанның беткейінде бөлектеніп қалған мұздық. **Шығарылған элемент**, мә ш и н е ж а с. Бұйымның бір бөлігінің үлкейтілген масштабтағы кескіні.

ШЫҒАРЫЛУ Шығарыл етістігінің қимыл атауы. 1. Есептелу. 2. Өндірілу. 3. а у ы с. Жерлену. 4. а у ы с. Өсірілу.

ШЫҒАРЫЛЫМ з а т. 1. Лотерея, заем т.б. тәрізді қаржы операцияларын баспасөзде жариялау, айналымға түсіру. 2. Жарияланым.

ШЫҒАРЫЛЫМ² з а т. экон. 1. Ақшаны не бағалы қағазды дайындап, айналысқа енгізу. 2. Белгілі бір уақыт ішінде өндірілген дайын өнім. 3. Кеден органдарының тауарды немесе көлік құралдарын кеден ресімдеуінен өткізілінен кейін түлганың толық билігіне табыстауы. 4. Корпорация не үкімет ұйымы белгілі бір уақытта сататын акциялар не облигациялар. 5. Корпорацияның не үкімет үйінің кепілдер арқылы не жекеше орналастыру арқылы жаңа бағалы қағаздарды сатуы. 6. Өндіріс көлемі.

ШЫҒАРЫЛЫМ-ШЫҒЫН з а т. экон. Өнімді өндіру мен бөрудің сала аралық теңгерімі негізделетін экономикалық-математикалық теңгерімді үлесі.

ШЫҒАРЫНДЫ¹ з а т. экол. Кәсіпорындар тобынан, кәсіпорыннан немесе адамнан қысқа уақыт ішінде немесе белгілі бір уақыт аралығында (сағат, тәулік) қоршаған ортаға түскен, шығарылып тасталған кез келген ластағы заттар.

Шығарынды газдар, экол. Атмосфераға қозғалтқыштың шығару жүйесінен түзілетін, көптеген ұлы құрамдастары болатын заттектер. **Шығарынды газдарға арналған тест**, экол. Қалалық цикл деп аталатын, яғни қаланың орталығындағы жүру жағдайлары бойынша жүру кезінде автомобиль қозғалтқышының атмосфераны ластаушы заттектерді шығаруы анықталатын сынау. **Шығарынды үшін төлем**, экол. Ауаға, суға немесе топыраққа ластағыш заттектер шығарғаны үшін ластаушы негіздерге міндеттелетін төлем [Шығарылатын ластағыш заттектердің мөлшері мен түрлеріне орай септелінеді].

ШЫҒАРЫНДЫ²: шығарынды конусы. геол. Жер бедерінің жайпақ қиық конус бітімдес аккумуляциялық нысаны.

ШЫҒАРЫҢҚЫРАУ е т. 1. Бір нәрсені шығару түсу, аздап шығару. 2. Біраз жерге дейін жөнелтіңкіреу, апарыңқырау. 3. Даусын көтеріңкіреу, дауыстаңқырау. 4. Қоюландырыңқырау, молайтыңқырау.

ШЫҒАРЫҢҚЫРАУ Шығарыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒАРЫС е т. 1. Маңды айдасу, жіберісу. 2. Жариялауға атсалысу. 3. Батпақтан босатысу, көтерісу. 4. Біраз жерге дейін еріп барысу, жолға салып жіберісу. 5. Есеп тапсырмасын бірге орындау.

ШЫҒАРЫСУ Шығарыс етістігінің қимыл атауы. 1. Жозарыға көтеріп алысу. 2. Маң айдасу. 3. Жинақтасу, қорытындыласу. 4. Құрастыруға, жариялауға атсалысу.

ШЫҒАСЫ з а т. 1. Шығайын деп тұрған, бұйырмазан зат. 2. Шығын, зиян.

Шығасыға несі басшы. Шығынға иесінің өзі себеткер деген мағынада (зат я мал иесінің сақтауынан жоғалғанда айтылады). **Шығасыдан сақтандыру**, экон. Басқа бағалы қағаздарды иелену тәуекелдігін түгел немесе оның бір бөлігін қысқарту немесе бейтараптандыру үшін туынды бағалы қағаздарды (опциондар және мерзімдік мәміле сияқты) сатып алу немесе сату.

ШЫҒАСЫЛЫ с ы н. Шығыны мол, шығынды. **ШЫҒАСЫЛЫ-КІРЕСІЛІ** с ы н. Есі бірде бар, бірде жоқ; аумалы-төкпелі, құбылмалы.

ШЫҒАСЫСЫЗ с ы н. Шығасы жоқ, шығасы болмайтын, шығынсыз.

ШЫҒАУЫЛ з а т. әск. Белгілі бір істің, әрекеттің алдыңғы қатарында (шебінде) жүретін адам; авангард.

ШЫҒАШАҚ с ы н. ж е р г. Шығуға тиіс, шығатын.

ШЫҒАШАҚ с ы н. с ө й л. **Шығашақ**.

ШЫҒУ¹ з а т. Денеге шыққан ісік; кесел, шиқан, сыздауық.

ШЫҒУ² з а т. и н ф. <ағыл. exit> Ағымдағы бағдарламадан оны іске қосқан жоғары деңгейдегі бағдарламаға шығу командасы; орындалып жатқан ағымдағы бағдарламадан оны басқартып отырған, яғни іске қосқан операциялық жүйе мен байланысқан негізгі бағдарламаға ауысу үдерісі.

Шығу коды, и н ф. <ағыл. exit code> Сыртқы команданың немесе программаның аяқталуы кезіндегі пайдаланылатын код. **Шығу пернесі**, и н ф. <ағыл. escape key> Ағымдағы жұмыс режимімен бастапқы қалыпқа шығу үшін пайдаланылатын Escape басқарушы пернесі.

ШЫҒУ³ з а т. спорт. Гимнастикада жабдық үстіндегі гимнастың бастапқы қатынан басқа жабдыққа ауысқанын білдіретін термин.

ШЫҒУ⁴ Шық етістігінің қимыл атауы. 1. Мүшеліктен, жұмыстан босану. 2. Көтерілу, жоғарылау. 3. Бару, аттану. 4. Қарсы алу. 5. а у ы с. Жеңіске жету.

ШЫҒУШЫЛЫҚ з а т. Шығу ісін істегендік, шыққандық.

ШЫҒЫЛ е т. Көтерілу.

ШЫҒЫЛУ Шығыл етістігінің қимыл атауы.

Шығылу коэффициенті, ф и з. Шағылған және түскен толқындар интенсивтілігінің қатынасы.

ШЫҒЫМ з а т. 1. Еістің, көкіректің, шөптің өсуі. 2. Өнім, түсім. 3. к е н. Кеннен алынған өнім массасын бастапқы кен массасына шаққандағы пайыздық көрсеткіш. 4. х и м. Химиялық реакцияның толық жүруінің сипаттамасы, іс жүзінде алынған өнімнің мөлшерінің стехиометриялық теңдеу арқылы алынатын мөлшеріне қатынасы.

ШЫҒЫМДЫ с ы н. 1. Шығымы жақсы; өнімді, түсімді (егін). 2. Шығуы, көктеуі жақсы. 3. Жарамды, мықты. 4. Күреңітіп жақсы шығатын (шай).

ШЫҒЫМДЫЛЫҚ з а т. Өнімділік, түсімділік. **ШЫҒЫМСЫЗ**¹ с ы н. 1. Нашар көктеген, шығуы төмен болған. 2. Шығымы нашар, өнімсіз.

ШЫҒЫМСЫЗ² с ы н. ж е р г. Қолынан тұқ шықпайтын, сараң.

ШЫҒЫМСЫЗДЫҚ з а т. ж е р г. Қолы тарлық, сараңдық; пайдасыздық.

ШЫҒЫМТАЛ с ы н. Жақсы шығатын, өсімтал; шығымды.

ШЫҒЫН з а т. 1. Бір нәрсеге жұмсалған қаржы. 2. Босқа кеткен қаржы. 3. Төлетін ақ. 4. а у ы с. Өлім-жітім. 5. көне. Салық. 6. экон. Белгілі бір мақсатта пайдаланылған ресурстардың ақшалай баламем көрсетілетін шамасы; бірлестіктердің, кәсіпорындардың, ұйымдардың өнімді өндіруге, айналысқа жіберуге және өткізуге ақшалай нысанда жұмсаған шығыстарының жиынтығы.

Шығын болды. Зиян шекті, шығынданды. **Шығынға батты**. Зиян шекті, қарызданды. **Шығынға батырды**. Зиян шектірді, борыштың астында қалдырды. **Шығынға белшеден батты**. Мол шығынға ұшырады, қарызданды. **Шығынға ұшырады**. а) Өлім-жітім болды. ә) Көп шығынданды, зиян шекті. **Шығындан сметасы**, экон. Кәсіпорынның белгілі бір күнтізбелік кезеңде өнім өндіру мен өткізуге жұмсалатын шығындарының толық жиынтығы. **Шығынды дисконттау**, экон. Болашақтағы барлық кірістер мен шығындарды уақыттың бір кезеңіне келтіру. **Шығын лимиті**, ә с к. а) Бірлестіктерге белгілі бір кезеңде жауынгерлік және саяси дайындығын қамтамасыз ету үшін немесе операцияға жұмсау үшін болмаса жекеленген шараларды өткізу үшін бөлінетін материалдық құралдардың шектелген мөлшері. ә) Авиацяның, сауытты танктің, автотрактордың және басқа техниканың операцияда немесе күнделікті өмірде, белгілі бір кезеңдегі жауынгерлік және саяси дайындықты немесе жекеленген шараларды өткізу үшін пайдаланатын ресурстардың шектелген нормасы.

Шығынның өтелімділігі, с у ш а р. Белгілі бір уақыт ішінде шыққан шығынның өтелуі – гидротехникалық құрылыстың салу кезіндегі жұмсалған қаржының орнын белгіленген уақытта толтырып, алаш шығарылған шығындарды өтеу. **Шығынын толтыру**, а) Шығасыны өтеу, орнына келтіру. ә) экон. Төлеу.

ШЫҒЫН е т. с ө й л. Бір жаққа шығып кету, алыстау, ұзау, шеттеу; шығанду.

ШЫҒЫНДА¹ е т. 1. Қаржы жұмсау, ақша шығару. 2. Босату, жұмсау, оқ ату. 3. Ысырап қылу. 4. Зиян шегу. 5. Өлтіру, айырылу. 6. Өзге болу.

ШЫҒЫНДА² е т. с ө й л. **Шығанда**.

ШЫҒЫНДАЛ е т. 1. Қаржы жұмсау, шығын шығару. 2. ә с к. Адамнан айырылу. 3. Босқа кету, текке жұмсалыу.

ШЫҒЫНДАЛУ Шығындал етістігінің қимыл атауы; шығын шығарылу.

ШЫҒЫНДАН е т. Шығынға бату, залал шегу.

ШЫҒЫНДАНДЫРУ е т. Шығынға ұшырату.

ШЫҒЫНДАНДЫРУ Шығындандыру етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫНДАНУ Шығындан етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫНДАР сын. Шығынға шыраған, шығынды болған (адам).

ШЫҒЫНДАТ= е т. 1. Шығынға батыру. 2. Шығын шығарту. 3. Кемітіп алу.

ШЫҒЫНДАТУ Шығындат етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫНДАУ Шығында етістігінің қимыл атауы. 1. Қаржы жұмсау, ақша шығару. 2. ауыс. Дүре болу.

ШЫҒЫНДЫ¹ зат. 1. Бір нәрседен бөлініп шыққан зат; сытырынды, қалдық. 2. матем. Математикалық амалды орындағаннан кейін шығатын сан; нәтиже.

ШЫҒЫНДЫ² сын. Шығыны бар, шығыны көп. **ШЫҒЫНДЫР**= е т. 1. Бызға қуу, алды-артына қаратпау. 2. ауыс. Сыйыстырмау, шетке шығару.

ШЫҒЫНДЫРУ Шығындыр етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫНСУ Шығынсы етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫНСЫ= е т. сөйл. **Шығынсын.** **ШЫҒЫНСЫЗ** сын. Шығыны жоқ, шығын шығармай.

Шығынсыз қысу әдісі. и н ф. <ағыл. lossless compression> Сурет түріндегі бейненің сапасын сақтай отырып, мәліметтерді тығыздап қысу тәсілі.

ШЫҒЫНСЫН= е т. Шығын көру, шығын деп білу.

ШЫҒЫНСЫНУ Шығынсын етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫНТ= е т. Оңашалату, жеке шығарту.

ШЫҒЫНУ Шығын етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫНШЫ= е т. Шығындану, шығын шығару.

ШЫҒЫҢҚЫ сын. Аздап ілгері шыққан, сыртқа қарай шығып тұрған.

Шығыңқы баспа. бас па. Мәтін мен суретті көбейтіп басатын негізгі полиграфиялық тәсілдердің бірі.

ШЫҒЫҢҚЫЛАУ сын. Аздап шығып тұрған, шығыңқыраған.

ШЫҒЫҢҚЫЛЫК зат. 1. Шығыңқы болушылық, шығыңқырағандық. 2. <ағыл. unident> Мәтіннің бірінші жолының басқа жолдардан ерекшеленіп, сол жақ өріске қарай шығып тұратын жаңа жол тішімі.

ШЫҒЫҢҚЫРА= е т. 1. Сәл ғана ілгері шығу, аздап қана ала шығу. 2. Сөйкес келмей, көлемінен асыңқырау. 3. ауыс. Одырау, көріну, біліну. 4. ауыс. Ауытқу, бира тарту.

ШЫҒЫҢҚЫРАУ Шығыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫР¹ зат. 1. көне. Терең сай табанынан дөң басындағы егістікке су шығару үшін жасалған, көлік күшімен айналдырылатын үлкен шеңбері, су жүретін науасы бар қарапайым құрал. 2. Құдықтан су тартып шығару үшін, құдық аузына орнатылып, қолмен бұралатын, қарапайым жүк көтергіш ағаш құрал. 3. Қарапайым жүк машина.

Шығыр арқан. Шикі қайыстан (түйе терісінен) өрілетін болмаса қыл қосып жүркен есілетін арқан. **Шығыр атан.** Суды құдық түбінен тарту үшін жегілетін көлік. Адай елінде оған мықты, шыдамды түйе малының еркегі жегіледі. **Шығыр бала.** Көлікке мініп (ат не түйе), әрлі-берлі жүргізіп тұратын бала. **Шығыр тарту.** ж е р г. Терең құдықтан көлікпен (көбіне түйемен) су тартып шығару.

ШЫҒЫР² зат. сөйл. **Шығыршық.**

ШЫҒЫРДАЙ сын. Шығыр секілді, шығыр тәрізді.

ШЫҒЫРЛА= е т. 1. Мойын жібіне шығыр (шығыршық) бекіту; байлап ұстау. 2. Орау, шыыр-шықтау.

ШЫҒЫРЛАН= е т. Тізбектелу, өзара жалғасу.

ШЫҒЫРЛАНУ Шығырлан етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫРЛАУ Шығырла етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫРЛЫ¹ сын. Шығыры бар, шығыр орнатылған.

ШЫҒЫРЛЫ² сын. Шығыршықты келген, шығыры бейнеленен.

ШЫҒАРМАҒЕР зат. жаңа. Жазушы, қаламгер, шығарма жазушы.

ШЫҒЫРМАҚ сын. Жылы (күн).

ШЫҒЫРСЫЗ сын. Шығыры жоқ, шығырды қолданбай.

ШЫҒЫРШЫ зат. Егістікке шығырмен су шығарушы адам.

ШЫҒЫРШЫҚ¹ зат. 1. Екі басы дөңгеленіп келіп, бір жерден түйіскен, ортасы ашық, кішірек келген жұмыр темір. 2. қол өнер. Екі басы ішке қарай ілген өрнектің түрі. 3. Дөңгелекке.

Шығыршық атты. Аспанға шапшыды. **Шығыршық сырға.** зер г. Салпынағы дөңгеленіп келген сырға.

ШЫҒЫРШЫҚ² зат. спорт. 1. Вестибулярлық аппаратты тепе-теңдік қалпын басқаратын мұшені жаттықтыру үшін гимнастар мен акробаттар қолданатын құрал. 2. Көркем гимнастикадағы жаттығу құралдарының бірі.

ШЫҒЫРШЫҚ³ зат. жер г. Сырғаның кішкене түрі, шығыршық сырға.

ШЫҒЫРШЫҚСЫЗ сын. Шығыршығы жоқ, шығыршық бекітілмеген. // Шығыршық тақпай, шығыршығы жоқ күйінде.

ШЫҒЫРШЫҚТА¹= е т. сөйл. **Шығыршықта.**

ШЫҒЫРШЫҚТА²= е т. 1. Шығыршық бекіту, шығыршық тағу. 2. Екі басын түйістіру, дөңгелектеу.

ШЫҒЫРШЫҚТАЙ сын. сөйл. **Тығыршықтай.**

ШЫҒЫРШЫҚТЫ сын. Шығыршығы бар, шығыршық бекітілген.

ШЫҒЫС¹ зат. 1. геогр. Жер шарының, әлемнің төрт жағының бірі; күн шығатын жақ. 2. Бір нәрсенің шығыс жақ беті; батыс жағына қарама-қарсы жағы. 3. ауыс. Жер шарының күн шығысында орналасқан ел, халық.

Шығыс өркенеті. Шығыс мәдениеттерінің әртүрлі уақыт және мекен кеңістігіндегі даму деңгейін бейнелейтін жалпы атау. **Шығыс тасымалы.** а) Тропиктердегі немесе полярлық ендіктердегі тұрақты антициклондардың шетінен ауа массаларының шығыстан батысқа қарай өтуі. б) Барлық «жазғы» жартышар үстінде, стратосферадағы 20 км-ден жоғары биіктіктегі ауа массаларының шығыстан батысқа қарай тасымалдануы.

ШЫҒЫС² зат. экон. 1. Кәсіпорының шаруашылық қызмет барысында қаражатын (капиталын) азайтатын немесе міндеттемелерін көбейтетін жұмсаған немесе ұстаған шығыны. 2. Ешқандай пайдасы жоқ, босқа (тегін) кеткен зат; шығын, зиян.

Шығыс балансы экон. Макроэкономикада ұлттық жалпы өнім өндіруге жұмсалған жиынтық шығыстың және өндірілген ұлттық жалпы өнімнің түпкілікті тұтыну мақсатына пайдаланылуының балансы. **Шығыстарды басқару.** Шығындарды бақылауға және үнемдеуді қамтамасыз етуге бағытталған басқару қызметі.

ШЫҒЫС³ зат. Егіннің шығымы, түсім.

ШЫҒЫС⁴: шығыс септік. лин г в. Қимыдың кімнен, қайдан басталғандығын, шыққан орнын білдіретін септік түрі.

ШЫҒЫС¹= е т. 1. Бір-бірімен келісу, ұғысу, ынтымақта болу. 2. ауыс. Жен ұшынан жалғасу, астыртын келісу.

ШЫҒЫС²= е т. 1. Араздасу, кетісу, көрместей болу.

Шығыса алмады. Тату-тәтті тұра алмады, жараспады, сыйыса алмады.

ШЫҒЫС³= е т. Бірнеше адамның қатар, бірге шығуы.

ШЫҒЫС-БАТЫС зат. Шығыс пен батыстың түйіскен жері.

ШЫҒЫСТА= е т. Шығысқа бағытталу, ойысу.

ШЫҒЫСТАЙ сын. Шығыс сияқты, шығыс тәрізді.

ШЫҒЫСТАНДЫРУ зат. жаңа. Шығыстық сипат беру үдерісі.

ШЫҒЫСТАНУ зат. ғыл. Азия және ішінара Африка (негізінен Солтүстік Африка) елдерінің тарихын, экономикасын, тілдерін, әдебиетін, этнологиясын, өнерін, дінін, философиясын, мәдениетінің материалдық және рухани ескерткіштерін кешенді түрде зерттейтін ғылым.

ШЫҒЫСТАНУШЫ зат. Шығыстану ғылымы жөніндегі маман, ғалым.

ШЫҒЫСТАУ сөйл. Шығыста етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫСТЫҚ¹ сын. 1. Шығыс халқына тән, соған қатысты. 2. Шығыстан шыққан, келген.

ШЫҒЫСТЫҚ²: шығыстық ағын, и н ф. <ағыл. output stream> Операциялық жүйемен шығару құрылғысына шығарылатын мәліметтер ағыны.

Шығыстық буфер. и н ф. <ағыл. output buffer> Компьютер жедел жадынан сыртқы құрылғыларға немесе желі арнасына жіберілетін шығыстық мәліметтерді уақытша (басқа құрылғыға жеткізгенге дейін) сақтауға арналған буфер. **Шығыстық мәліметтер.** и н ф. <ағыл. output data> Компьютердің мәліметтерді шығару құрылғысынан келіп түскен мәліметтер. **Шығыстық параметр.** и н ф. <ағыл. output parameter> Бағынықты бағдарламадан негізгі бағдарламаға қайтарлатын параметр; параметр – нәтиже. **Шығыстық порт.** и н ф. <ағыл. output port> Электроника көмегімен сыртқы құрылғыларды жаластыратын компьютердегі ұя.

ШЫҒЫСУ Шығыс етістігінің қимыл атауы.

ШЫҒЫСША үст. Шығыс салтымен, шығыс дәстүріне.

ШЫҒЫСШЫЛ сын. Шығысқа еліктегіш, шығыс елдерін дәріптегіш.

ШЫҒЫТ зат. этн. 1. Ұзатылған қыздың сыйтқа апаратын киімдері. 2. Қайтыс болған адамның сүйегіне түскендерге берілетін киімдер.

ШЫДА= е т. 1. Басқа түскен қиыншылыққа, ауыртпалыққа төзу, көну, төтеп беру; табандылық көрсету. 2. Сабыр ету, бөгелу, аялдау. 3. Бұзылмай ұзақ уақыт сол қалпында сақталуы.

Шыдай алмады. Төзімі, ұстамы жетпеді. **Шыдап бақты.** Шыдады, төзді. **Шыдап отыра** [тұра, жата] алмады. Төзімі жетпеді, жаны жай таппады.

ШЫДАҒЫШТЫҚ зат. Шыдамдылық, төзімділік.

ШЫДАҚ зат. жер г. Шытақ, әлеміш, әшекей (кіімге, үй жиһаздарына жапсырылатын әшекей).

ШЫДАМ зат. Төзім, тағат, сабыр; табандылық.

Шыдамнан шығарды. Маза бермеді, шыдап пады. **Шыдамнан шықты.** Төзімі кетті, шыдай алмады. **Шыдам таппады.** Мазасызданды, мазасы кетті. **Шыдам тапты.** Шыдап берді, шыдады. **Шыдамы бітті.** Төзімі таусылды. **Шыдамы жетпеді.** а) Шамасы жетпеді, әлі келмеді. б) Төзімі кетті, тағатсызданды. **Шыдамы кетті** [таусылды]. Тағаты таусылды, мазасызданды. **Шыдамы сарқылды.** Шаршапты, жанын жай таптырмады. **Шыдамы тозды.** Төзімі бітті, тағаты таусылды. **Шыдамы шарт сынды.** Төзімі жетпеді, шы дамы таусылды.

ШЫДАМА зат. сөйл. **Шыдам.**

ШЫДАМАСТЫҚ зат. Шыдамсыздық, төзбестік, шыдай алмайтындық. // Шыдаптайтын, бет қаратпайтын.

ШЫДАМДЫ сын. 1. Неге болса да шыдайтын, төзімді, көнбіс, сабырлы. 2. Мықты, берік (зат).

ШЫДАМДЫҚ зат. сөйл. **Шыдамдылық.**

ШЫДАМДЫЛЫҚ зат. Төзімділік, мықтылық, көнбістік; сабырдылық.

Шыдамдылықтан айырылды. Төзімі таусылды, шыдамы бітті. **Шыдамдылық танытты** [көрсетті]. Шыдап бақты, төзді.

ШЫДАМДЫРАК сын. Төзімдірек, мықты-
рак.

ШЫДАМПАЗ сын. сөйл. **Шыдамды.**
ШЫДАМПАЗДЫҚ зат. сөйл. **Шыдамды-**
лық.

ШЫДАМСЫЗ сын. 1. Еш нәрсеге шыдай ал-
майтын, төзімсіз; көнбіс емес. 2. Сабырсыз, күйгелек,
тағатсыз (адам).

ШЫДАМСЫЗДАН = е т. Шыдамы таусылу,
сабыры қалмау, тытырыу, тағатсыздану.

ШЫДАМСЫЗДАНУ Шыдамсыздан
етістігінің қимыл атауы.

ШЫДАМСЫЗДАУ сын. Шыдамы аздау,
тағатсыздау.

ШЫДАМСЫЗДЫҚ зат. Шыдамы жоқтық,
төзімсіздік, тағатсыздық.

Шыдамсыздық көрсетті [етті, жасады, та-
нытты, білдірді]. Сабыр сақтай алмады, шыдамы
жетпеді; тағатсыздық байқапты.

ШЫДАМШЫЛ сын. Шыдамды, төзімді.

ШЫДАС: шыдас бермеді [бере алмады]. Шы-
дамады, төзбеді, жарамады.

Шыдас таппады. Шыдай алмады, шыдамы
жетпеді.

ШЫДАС = е т. Шыдап бағысу, төзісу.

ШЫДАСУ Шыдас етістігінің қимыл атауы.

ШЫДАТ = е т. Төздіру, шыдас бергізу.

ШЫДАТПА = е т. 1. Төздірмеу, қинау. 2. Жа-
нына бату, қатты ауыру. 3. ауыс. Мазасын алу,
мазалау. 4. ауыс. Күн көрсетпеу, сыйғызбау.

5. ауыс. Бір нәрсені шақ келтірмеу, құрту; қоймау.
ШЫДАТПАЙ үст. Жиі-жиі, әлсін-әлсін,
қайта-қайта.

ШЫДАТПАУ Шыдапта етістігінің қимыл
атауы; сыйғызбау.

ШЫДАТТЫР = е т. Маза бермеу, мазалау,
тағатын тауысу.

ШЫДАТТЫРУ Шыдаттыр етістігінің қи-
мыл атауы.

ШЫДАТУ Шыдат етістігінің қимыл атауы.

ШЫДАУ Шыда етістігінің қимыл атауы; төзу,
шыдас беру.

ШЫДЫР сын. Аласа, тапал.

ШЫЖ елік. Кенеттен быжылдап шыққан,
үздіксіз дыбыстың бір үзгіні білдіретін сөз.

Шыж ете қалды [түсті]. Даусы оқыс шықты,
шыр ете қалды. **Шыж** еткізді. Отқа қатты
қыздырып, шы жсылдаты, быжылдатты. **Шыж**
көбелек болды. Асты-үстіне түсті, бәйек болды.

ШЫЖАҚ: шыжақ болды [қақты]. Жанын
салып бәйек болды, шыжақтады.

ШЫЖАҚТА = е т. Бәйек болу, шыжақ қағу,
шырылдау.

ШЫЖАҚТАУ Шыжақта етістігінің қимыл
атауы.

ШЫЖАЛАҚ сын. Шыжбақай, шыжбың
қаққан (адам).

Шыжалақ қақты. Шыжылдады, шыжақтады.

ШЫЖАЛАҚТА = е т. Шыжақ қағу, шырылдау.

ШЫЖАЛАҚТАУ Шыжалақта етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖАНДАЙ сын. Қалың, шұбырған.

ШЫЖАҢДАЙ сын. жерг. Ығы-жығы, иін
тірескен, сендей соғылысқан.

ШЫЖБАЙ¹ зат. жерг. 1. Ары-бері шыыр-
лаған із; айқыш-үйқыш сызылған сызық, шимай.
2. Ою-өрнек, нақыш.

ШЫЖБАЙ² зат. жерг. Текемет, түрлі
түсті түскііз.

ШЫЖБАЙЛА = е т. Айқыш-үйқыш із қалдыру,
шимайлау.

ШЫЖБАЙЛАУ Шыжбайла етістігінің қимыл
атауы.

ШЫЖБАЙ-ШЫЖБАЙ сын. Қатты шыж-
байланған шыыр-шыыр.

ШЫЖБАҚ: шыжбақ болды. Шыжбақтады,
бәйек болды.

ШЫЖБАҚАЙ¹ зат. жерг. Ою-өрнек,
әшекей.

ШЫЖБАҚАЙ² сын. Шыжбық қаққан,
шыжбаңдаған.

ШЫЖБАҚТА = е т. Шыжбақ қағу, шыжба-
лақтау, мазасыздану.

ШЫЖБАҚТАТ = е т. Шыжбалақтау, шыж-
баңдату.

ШЫЖБАҚТАТУ Шыжбақта етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖБАҚТАУ Шыжбақта етістігінің қимыл
атауы.

ШЫЖБАЛАҚ зат. Күйгелек, шыж-быж.

Шыжбалақ қақты. Күйіп-нісіп шыжбақтады,
тызылдады.

ШЫЖБАЛАҚТА = е т. Шыр-шыр етіп шыжақ
қағу, шыжылдау.

ШЫЖБАЛАҚТАУ¹ сын. Шыдамсыздау,
күйгелектеу.

ШЫЖБАЛАҚТАУ² Шыжбалақта етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖБАЛАҢ сын. Шыжбақай, шыжбаң
қаққан.

Шыжбалаң қақты. Күйіп-нісіп шыжбалаңдады,
күйгелектенді.

ШЫЖБАЛАҢДА = е т. Күйіп-нісіп ашулану,
шыжбалақтау.

ШЫЖБАЛАҢДАУ Шыжбалаңда етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖБАҢ: шыжбаң еткізді. Жырбаң етті,
шыжбаңдатты.

ШЫЖБАҢДА = е т. Шыжбық-шыжбық ету,
тытырыу.

ШЫЖБАҢДАТ = е т. Шыжбалаңдату, сабалау.

ШЫЖБАҢДАТУ Шыжбаңдат етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖБАҢДАУ Шыжбаңда етістігінің қимыл
атауы.

ШЫЖ-БЫЖ елік. Шыжылдап, быжылдап
шыққан үздіксіз дыбысты білдіретін сөз. // Ашулан-
шақ, ашушаң. Қуырып пісірген ас, тағам.

Шыж-быж болды [етті]. Күйіп-нісіп, ашуланды.

Шыж-быжағ түсірді. Қинады, азаптады. **Шыж-
быжы шықты.** Ашуланды, быжылдады, быж-быж
етті, күйіп нісіп.

ШЫЖБЫҚ сын. Шыжбық қаққан, шыж-
бақай.

ШЫЖБЫҚТА = е т. Шыжбаң қағу, шыж-
быңдау.

ШЫЖБЫҚТАУ Шыжбықта етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖБЫҢ сын. Шыжбыңдап қалған,
жеңілтек.

ШЫЖБЫҢДА = е т. Үшқалақтану, жеңілтек-
тену, шыжбыңдау.

ШЫЖБЫҢДАТ = е т. Шыжбаң-шыжбаң
еткізу, сабалау.

ШЫЖБЫҢДАТУ Шыжбыңдат етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖБЫҢДАУ Шыжбыңда етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖБЫҢ-ШЫЖБЫҢ сын. Желп-желп,
шыжбыңдаған, желпілдеген.

ШЫЖӨБЕК: шыжөбек болды. Асты-үстіне
түсті, бәйек болды.

Шыжөбек етті. Шырылдатты, бәйек етті.

ШЫЖҒЫР = е т. 1. Майды қызған ыдысқа салып
еріту, қыздыру. 2. ауыс. Шыжыт кету, ысыту,
күйдіру. 3. ауыс. Ұрсу, екі аяғын бір етікке тығу.

ШЫЖҒЫРМА зат. Ыстық, қатырық, аптап.

ШЫЖҒЫРТ = е т. 1. Ысу, қатты күйдіру.
2. ауыс. Жанына батыру.

ШЫЖҒЫРТУ Шыжғырт етістігінің қимыл
атауы.

ШЫЖҒЫРУ Шыжғыр етістігінің қимыл
атауы. 1. Қызған майға тамарты салып қуыру,
қыздыру. 2. Күйдіру, отқа шарту. 3. ауыс. Күннің
ысуы, шыжу. 4. ауыс. Кінәлау, айыптау.

ШЫЖҒЫРЫЛ = е т. 1. Ыстық қазанға
қуырылу, күйдірілу. 2. ауыс. Күннің ыстығына,
аптабына кыру.

ШЫЖҒЫРЫЛУ Шыжғырыл етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖҒЫРЫНДЫ: шыжғырынды болды.
Шыңдалды, төселді, үйренді.

ШЫЖКЕБЕКТЕН = е т. Бұртиу, реніш білдіру.

ШЫЖКЕБЕКТЕНУ Шыжкебектен етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖКЕУЕК: шыжкеуек болды. Сурланды,
бұртиды.

ШЫЖКӨБЕК: шыжкөбек болды. Асты-
үстіне түсті, бәйек болды.

ШЫЖ-МЫЖ зат. сөйл. **Шыж-быж.**

ШЫЖ-ПЫЖ зат. сөйл. **Шыж-быж.**

ШЫЖУ Шыжы етістігінің қимыл атауы.

ШЫЖ-ШЫЖ елік. Шыжылдаған, шыж-быж
еткен қайталама дыбысты білдіретін сөз.

Шыж-шыж етті. а) Шыж еткен, быжылдаған
дыбыс шықты, шыжылдады. ә) Шыр-шыр етіп
бәйек болды.

ШЫЖЫ¹ = е т. 1. Отқа қыздырылу. 2. Күн күйіп
кету, ысу.

ШЫЖЫ² = е т. ауыс. Шылқу, толду.

ШЫЖЫҚ зат. тамақ. 1. Шыжғырылған
күйрәк, іш майдың қалдығы. 2. ауыс. Бейнет,
азап, мекнат.

Шыжық болды. Бәйек болды, асты-үстіне
түсті.

ШЫЖЫҚТАЙ сын. Шыжық сияқты, шыжық
тәрізді.

Шыжықтай шыжғырды. а) Күн аптабы қайнап
күйдірді, ысытты. ә) Қинады, жерден алып, жерге
салды.

ШЫЖЫҚША сын. Шыжық секілді, шыжық
құсатып.

ШЫЖЫЛ зат. Шыж-шыж еткен, шыжыл-
даған дыбыс.

ШЫЖЫЛДА = е т. 1. Шыж-шыж ету, шыжғы-
рылу. 2. ауыс. Біреу үшін шырылдау, бәйек болу.

ШЫЖЫЛДАҒЫШ сын. Шыж-шыж деп
дыбыс шығаратын, шыжылдайтын.

ШЫЖЫЛДАҚ сын. Ашушаң, күйгелек.

ШЫЖЫЛДАТ = е т. 1. Шыжғыру, шыж-шыж
еткізу. 2. Ыңылдату, сыңсу. 3. ауыс. Ашу-ызасын
қайнату.

ШЫЖЫЛДАТУ Шыжылдат етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖЫЛДАУ Шыжылда етістігінің қимыл
атауы; бәйек болу, жанын салу.

ШЫЖЫМ¹ зат. Арқан тәрізді, бірақ жіңішке
етіп есілген мықты жіп.

ШЫЖЫМ² зат. Құпия, сыр, еміс хабар

ШЫЖЫМ³ зат. жерг. Сым, сым темір.

ШЫЖЫМДА = е т. 1. Шыжым жіппен байлау,
бекіту. 2. ауыс. Ақырындап, жаймен қозғау.

3. ауыс. Сыздықтау, баяу шығу.

Шыжымдап жеткізді. Жайлап, бірте-бірте
айтып берді.

ШЫЖЫМДАЙ сын. Шыжым сияқты,
шыжым тәрізді.

ШЫЖЫМДАЛ = е т. Нығырлану, түінектелу,
шиелену.

ШЫЖЫМДАЛУ Шыжымдал етістігінің
қимыл атауы.

ШЫЖЫМДАП үст. 1. Ептеп, ақырындап.
2. Нығырлап, қылғындыра.

ШЫЖЫМДАУ Шыжымда етістігінің қимыл
атауы.

ШЫЖЫМДЫ сын. Шыжымы бар, шыжым
салынған.

ШЫЖЫМСЫ = е т. Арқандау, байлау.

ШЫЖЫМСЫЗ сын. Шыжымы жоқ.

ШЫЖЫНА = е т. сөйл. **Шыжы.**

ШЫЖЫНАУ Шыжына етістігінің қимыл
атауы.

ШЫЖЫҢ зат. 1. мед. Қуықтың қабынуы-
нан, басқа да кеселдің саударынан түнде төсегіне
кіші дәрет жіберіп қоятын ауру. 2. вет. Ырқысыз
несеп ағатын мал ауруы.

ШЫЖЫҢДЫҚ зат. *Шыжың ауруымен ауыргандық.*

ШЫЖЫҢ= ет. *Ыстықтату, қайнату, күйдіру.*

ШЫЖЫТУ *Шыжың етістігінің қимыл атауы.*

ШЫЙМАНДЫ сын. сөйл. *Шыманды.*

ШЫҚ¹ зат. 1. *Суық түндерде шоп басына тұрып қалатын мөлтілдеген тамшы су.* 2. геогр. *Ауа температурасы 0°С-қа шамалас кезде қалыптасатын атмосфералық ылғал.*

Шық жуытпады [тигізбеді]. *Шаң жуытпады, кір келтірмеді, қорғаштады. Шыққа малынды.* бейн. *Жылытырап тұрды, шық көп тұрды. Шық нүктесі.* геогр. *Ауа өз құрамындағы су буы қанығатындай болып ауа салқындауға тиіс болатын температура (ылғал мен қысым өзгермеген жағдайда); шық түсу үшін қажет жағдай.*

ШЫҚ² зат. сөйл. *Былшық.*

ШЫҚ³ зат. көне. *Жазаның түрі.*

ШЫҚ= ет. 1. *Бір жасқа баруға беталу, жөнелу, кету.* 2. *Бийікке көтерілу, ормелу.* 3. *Алыс жолға аттану, сапар шегу.* 4. *Сүйектің буыны жерден тайып кетуі.* 5. ауыс. *Белгілі бір жасқа келу, толу.* 6. ауыс. *Өсіп-өну, көктеу.* 7. ауыс. *Пайда болу, жасалу.* 8. ауыс. *Орнату, құру.* 9. ауыс. *Баспа бетінде жарық көру, басылу.* 10. ауыс. *Біліну, байқалу.* 11. ауыс. *Ағу, ажуру.* 12. ауыс. *Таралу, жайылу, айтылу.* 13. ауыс. *Жету, ілігу.* 14. ауыс. *Арақ-шараптың бойға тарауы, тез жайылып тас қылуы.* 15. ауыс. *Көріну, табылу.* 16. ауыс. *Тезі жағынан таралушылық.* 17. ауыс. *Жалықты, мезі болды.* 18. *Негізгі етістіктермен тіркесіп келіп, көмекшілік қызмет атқарады.*

Шыға келді. а) *Бірден, тез пайда болды.* ә) *Кенет қарсы кездесті, жолықты.* б) *Тап берді, ұмтылды.* **Шыға ойлады.** *Салаң жерден тез шешімге келді. Шыға ойламады.* *Алысты болжамады, терең ойламады.* **Шығатын ақпарат.** инф. *Кіретін ақпараттардың мәліметтерін өңдеу нәтижесінде есептеу машинасының беретін маглімматтарының жиынтығы.* **Шыққан тауы биік болды.** *Зор табысқа жетті, жолы болды.* **Шыққан тауы биік болсын.** тіл. е. *Үлкен табыстарға жет, жолың болсын.* **Шықпаған шыбын жан.** *Құр сүлдер, қызықсыз өмір.* **Шықпа, жаным, шықпа.** *Шыда, төз, көн.* **Шықпа жаным шықпалады** [шықпашылады]. *Лдәдамен күн кешті, шыдады, төзді. Шықпа жаным, шықпамен [деп] отырған [тұрған]. Шыда, төз, көн деп отырған, ілдәдамен күн кешкен.*

ШЫҚ⁴ елік. *Екі қатты зат соғылғанда сүзіліп шыққан жіңішке қысқа дыбысты білдіретін сөз.*

Шық етті. а) *Зып етті, тайып тұрды.* ә) *Тарс етті, тарсылдады. Шық үндей алмады. Ойындағысын айта алмады, сөйлейтін жерде сөйлемеді.*

ШЫҚБАЙТАЛ: шықбайтал болу. жерг. *Шетқақпай болу.*

ШЫҚБЕРМЕС: Шықбермес шығайбай. *Түк татырмайтын, нағыз сараң.*

ШЫҚБЕРМЕСТІК зат. *Сараңдық, қытымырлық.*

ШЫҚГҮЛ зат. өс. сөйл. *Шықшоп.*

ШЫҚЕТЕР зат. этн. ойын. *Асық ойынының түрі.*

ШЫҚЕТПЕ сын. *Дымқылсыз, жауын-шашынсыз, құрғақ.*

ШЫҚЖАПЫРАҚ зат. өс. *Өсімдік түрі.*

ШЫҚИ= ет. *Әлдеқандай болып ішкірею, сықию.*

ШЫҚИЮ *Шықи етістігінің қимыл атауы.*

ШЫҚҚЫЗ= ет. *Тіптеу, шығыа көмектесу.*

ШЫҚҚЫСЫЗ: кірсе [кірсе кісі] шыққысыз. *Көз тартарлықтай болып жайнап тұрған.*

ШЫҚҚЫШ сын. *Дыбысы немесе дауысы сазды, жақсы шығатын.*

ШЫҚҚЫШТА= ет. 1. *Қайта-қайта тысқа шыға беру.* 2. *Кескестеп жүру.*

ШЫҚҚЫШТАУ *Шыққышта етістігінің қимыл атауы.*

ШЫҚПЫРТ= ет. 1. *Қамшы, шыбық сияқты т.б. солқылдақ нәрсемен аямай ұрып-соғу, сабау.* 2. ауыс. *Қоздыру.*

Шықпырт тигендей. *Көк ала қойдай, сау-там-тығын қалдырмай (ұру, соққыға жығу).*

ШЫҚПЫRTУ *Шықпырт етістігінің қимыл атауы; ұрығлау, сабау.*

ШЫҚТА= ет. жерг. 1. *Сіркіреу, себелеп жауу.*

2. *Буалдырландыру, тұмандандыру.*

ШЫҚТАЙ сын. *Шық секілді.*

ШЫҚТАН= ет. *Шық тұру, шық түсу.*

ШЫҚТАНУ *Шықтан етістігінің қимыл атауы.*

ШЫҚТАСЫ зат. жерг. *Шығасы, шығын.*

ШЫҚТАСЫНДАУ сын. *Шығыңқырап тұрған, биіктеу.*

ШЫҚТЫ сын. *Шығы мол, көп.*

ШЫҚША ұст. *Шық тәрізді, шыққа ұқсап.*

ШЫҚШӨП зат. өс. <лат. drosera> *Биіктігі 25 см-ге жуық, ұсақ жәндіктермен қоректенетін, көпжылдық, шөптесін өсімдік.*

ШЫҚ-ШЫҚ елік. 1. *Шықшылақтан дыбысты білдіретін сөз.* 2. *Жүріп тұрған сағат тілінің дыбысын білдіретін сөз.*

Шық-шық етті. а) *Шықылдаған дыбыс шықты.* ә) *Шықылдап күлді.* б) *Тықылдады, тырсылдады.* **Шық-шық тиді.** а) *Жағымсыз естілді.* ә) *Күнің көзі өтті, шекені шақты, қыздырып жіберді.*

ШЫҚ-ШЫҚТА= ет. сөйл. 1. *Шықшылақта.*

ШЫҚШЫЛ сын. *Текті, таза (сой).*

ШЫҚШЫЛАҚ зат. өс. *Өсімдік түрі.*

ШЫҚ-ШЫЛАҢ зат. жерг. *Шық, қырау.*

ШЫҚ-ШЫЛАУ зат. жерг. *Шық, ылғал; жауын-шашын.*

ШЫҚШЫЛДАҚ зат. өс. *Көпжылдық шөптесін өсімдіктердің бір туысы.*

ШЫҚШЫЛДЫҚ зат. сөйл. *Шықшылақ.* **ШЫҚШЫТ** зат. 1. *анат. Жақ сүйектің жоғарғы жағы.* 2. этн. *Кимешектің иектен жоғарғы екі жақтауы.*

Шықшыт безі. анат. <лат. glandulae parotis, glandula – без, parotis – құлақ түбі> *Құлақ маңында орналасқан, өзегі арқылы ауыз қуысына сілекей бөлетін күрделі көпіршікті-түтікше без.*

ШЫҚШЫТТА= ет. 1. *Шықшыттан, алқымнан ұстау; қылғандыру.* 2. ауыс. *Қылғату, толғау, асау.*

ШЫҚШЫТТАУ *Шықшытты етістігінің қимыл атауы.*

ШЫҚШЫТТЫ сын. *Шықшыты шығыңқы.*

ШЫҚШЫТТЫҚ зат. *Самай.*

ШЫҚЫЛ зат. 1. *Бір нәрсеңі шық-шық еткен дыбысы, тықыл.* 2. *Сағат тілінің тықылы, сыртылы.* 3. *Құстың шықшылақтан дыбысы; шықыл.*

ШЫҚЫЛДА= ет. 1. *Шық-шық, тық-тық еткен дыбыс шығару.* 2. *Шықшылақтау, шықылдау.* 3. сөйл. *Шықылда.* 4. ауыс. *Шүпілдеу, лық толу.* 5. ауыс. *Шіңгірлеу, шекені шағу, күйдіру.*

ШЫҚЫЛДАҒЫШ сын. *Көп шықылдайтын, қайта-қайта шық-шық ететін.*

ШЫҚЫЛДАҚ сын. 1. *Шық-шық еткен, шықылдауық. // Сағаттың тілі.* 2. ауыс. *Тықылдақ, көп сөйлейтін (адам).* 3. ауыс. *Майда-шүйде іс, жұмыс.*

ШЫҚЫЛДАТ= ет. 1. *Шық-шық еткізін соғу.* 2. *Шыртылдау.* 3. *Сыртылдату, қағу.*

ШЫҚЫЛДАТУ *Шықылдат етістігінің қимыл атауы.*

ШЫҚЫЛДАУ *Шықылда етістігінің қимыл атауы; шықылдау.*

ШЫҚЫЛДАУЫҚ сын. *Мазасыз, ұрыса беретін, шырт етпе.*

ШЫҚЫЛДАҚ зат. 1. *Шықшылақтан дыбыс, шықыл.* 2. *Шақыл, сақыл.* 3. *Арсыл-ғырсыл.* 4. *Шаңқы; шүңкіл, сүңқыл.*

Шықшық атты. а) *Шық-шық етті, шықылдады.* ә) *Сақылдады, шақылдады.* б) *Шықылдады, демікті.*

ШЫҚЫЛЫҚТА= ет. 1. *Шықшылық қағу, шықылдау.* 2. *Сақылдау, шақылдау.* 3. *Тықылдау.* 4. *Шүңкілеу, сүңқылау.*

ШЫҚЫЛЫҚТАС= ет. 1. *Шықшылық-шықшылық етісу, шырылдасу, шықылдасу.* 2. *Саңқылдасу, сықшылдасу, шықшылықтасу.*

ШЫҚЫЛЫҚТАСУ *Шықшылықтас етістігінің қимыл атауы.*

ШЫҚЫЛЫҚТАТ= ет. 1. *Шырылдату, шықылдату.* 2. ауыс. *Сыпсыңдату.*

ШЫҚЫЛЫҚТАТУ *Шықшылықтат етістігінің қимыл атауы.*

ШЫҚЫЛЫҚТАУ *Шықшылықта етістігінің қимыл атауы.*

ШЫҚЫЛЫҚ-ШЫҚЫЛЫҚ: шықшылық-шықшылық етті [атты]. *Қайта-қайта шықшылықтады, шықылдады.*

ШЫҚЫР= елік. *Қышыр, сықыр еткен дыбысты бейнелейтін сөз.*

ШЫҚЫРЛА= ет. 1. *Шықыр-шықыр, шақ-шақ еткен дыбыс шығу.* 2. *Қышырлау.* 3. *Сықырлау.*

ШЫҚЫРЛАМА сын. *Шықырлайтын, сықырлайтын, сықыр-сықыр ететін.*

ШЫҚЫРЛАС= ет. 1. *Шықыр-шықыр етісу, қышырласу.* 2. *Сықырласу, сықырсықыр етісу.*

ШЫҚЫРЛАСУ *Шықырлас етістігінің қимыл атауы.*

ШЫҚЫРЛАТ= ет. 1. *Шықыр-шықыр еткізу.* 2. *Қышырлату.*

ШЫҚЫРЛАТУ *Шықырлат етістігінің қимыл атауы.*

ШЫҚЫРЛАУ *Шықырла етістігінің қимыл атауы.*

ШЫҚЫР-ШЫҚЫР елік. *Шықырлаған, сықырлаған қайталама дыбысты білдіретін сөз.*

Шықыр-шықыр етті. а) *Шықырлады, шықылдады.* ә) *Қышырлады.*

ШЫЛ зат. сөйл. *Шіл.*

Шылдың боғындай [тезегіндей] *тозды [шашылды, өрді]. жерг. Бтырады, тоз-тоз боп бет-бетіне кетті. Шыл мойын.* жерг. *Қылқиган, жіңішке мойын.*

ШЫЛА¹= ет. 1. *Құрғақ затқа су (май, сүт, айран, қаймақ т.б.) қосып араластыру, былғау.* 2. *Жас ағу, жылау.* 3. *Сирту, шаю, жуу.* 4. *Батырып алу, дымқылдау, ылғалдау.*

ШЫЛА²= ет. жерг. *Тазалау.*

ШЫЛАБЫР ор. зат. сөйл. *Басында шаң сүртетін, жуатын шүберекті орайтын таяқ.*

ШЫЛАҚ зат. сөйл. **Боқат** (шлак).

ШЫЛАМ¹ зат. 1. *Жас, тамшы.* 2. ауыс. *Шырмау, тұңғыш.*

ШЫЛАМ² зат. жерг. *Су өсімдігі, шылау.*

ШЫЛАМА³ зат. жерг. *Май аз араластырылған тағам.*

ШЫЛАМА⁴ зат. жерг. 1. *Түзді, сортаңды, топырақты жер.* 2. *Сор, тұз.*

ШЫЛАН¹ зат. жерг. *Қамыстан талдап жасалған қора-қоспы.*

ШЫЛАН² зат. өс. *Жиденің қолдан өсірілген, жемісі ірі, мәдени түрі.*

ШЫЛАН³ зат. *Іркітке түскен май.*

Шылан бітпеген. жерг. *Шыр бітпеген, семірмеген, арық, Шылан түспеді.* жерг. *Іркітке май түспеді.*

ШЫЛАН⁴ сын. жерг. *Жіңішке.*

ШЫЛАН⁵= ет. 1. *Көзі жасаурау, сулану.* 2. *Қатты терлеп, пора-порасы шығу.* 3. *Суланып, араласып, былғыу.*

Шыланған периметр. *су шар. Арналық ағынның көлденең қимадағы суастылық контурының ұзындығы, яғни судың көлденең қимадағы шектейтін қатты беттермен түйісу сызығы.*

ШЫЛАНДЫР= ет. *Дымқылдандыру, суландыру.*

ШЫЛАНДЫРУ *Шыландыр етістігінің қимыл атауы.*

ШЫЛАНУ *Шылан етістігінің қимыл атауы.*

ШЫЛАҢ зат. өс. <лат. rotamogeton> *Өзі аттас тұқымдасқа жататын көпжылдық су өсімдіктері.*

ШЫЛАПАЙ зат. жерг. *Құдықтүбінде жылтылдап көрінетін болар-болмас қана су.*

ШЫЛАПШЫН зат. жерг. 1. Кір, қол жүзуга пайдаланатын түбі таяз, металдан, пластмассадан жасалған көлемді ыдыс. 2. Шомылуға арналған үлкен ыдыс.

ШЫЛАПШЫНДАЙ сын. Шылапшын тәрізді.

ШЫЛАПШЫНДАП үст. Шылапшынмен алып, шылапшынмен толтырып.

ШЫЛАРЖЫН зат. жерг. Биіктігі 50–70 см-дей, селеу сияқты бір түптен шығатын, уақ дәні бар шөп.

ШЫЛАС=ет. Көзіне жас алысу, жыламсырасу.

ШЫЛАСУ Шылас етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛАТ=ет. 1. Суландыру, жасаурау. 2. Лай жақтыру, араластыру.

ШЫЛАТУ Шылат етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛАУ зат. 1. көне. Шаужай. 2. ауыс. Брық, ықпал. 3. ауыс. Біреудің ықпалындағы малығы-жалшы, жоқ-жітік.

Шылауына оратылды. Айтқанына көнді, дегеніне жүрді.

ШЫЛАУ² зат. лингв. Сөйлем ішіндегі сөзбен сөздің, сөйлем мен сөйлемнің арасын жаластырып, байланыстырып тұратын сөздер тобы.

ШЫЛАУ³ зат. өс. Су ішінде өсетін өсімдік; балдыр.

ШЫЛАУ⁴ зат. 1. Тамшы, шық, ылғал. 2. Белгі, тап, із. 3. Балшық.

ШЫЛАУ⁵ зат. жерг. кәс. Балық сыртындағы жылтылдаған шырын, шырыш.

ШЫЛАУ⁶ Шыла етістігінің қимыл атауы.

1. Суға батырып алу, суға араластыру, сулау. 2. Қосып былғау, араластыру.

ШЫЛАУДАЙ сын. Шылау тәрізді, балдырдай.

ШЫЛАУЖЫН зат. Жауынқұрт, шұбалшаң.

ШЫЛАУЛА=ет. көне. Шаужайлау.

ШЫЛАУЛАН=ет. Шықтану, сулану, мөлтілдеу, жасаурау.

ШЫЛАУЛАУ Шылаула етістігінің қимыл атауы; шөп-шаламнан тазалау.

ШЫЛАУЛЫ сын. Шылауы бар, шылау өсіп кеткен.

ШЫЛАУШАҢ зат. сөйл. Шұбалшаң.

ШЫЛАУШЫН¹ зат. сөйл. Шұбалшаң.

ШЫЛАУШЫН² зат. сөйл. Шылауыш¹.

ШЫЛАУШЫНДАЙ сын. Шұбалшаң секілді.

ШЫЛАУЫҚ сын. 1. Тұманды, буалдыр. 2. биол. Көз алмасы қасаң қабығы мен көз бұршағы аралығындағы қуысты толтыратын сұйық.

ШЫЛАУЫМ зат. көне. Шылауыш¹.

ШЫЛАУЫШ¹ зат. көне. этн. Кимешек үстінен байланатын, үлкен ақ шаршы орнал.

ШЫЛАУЫШ² зат. Шылайтын құрылғы.

ШЫЛАУЫШ³ зат. жерг. Баланың бетіне түсетін жара.

ШЫЛАУЫШ⁴ зат. жерг. Сытырғыш.

ШЫЛУЫР зат. сөйл. Шылбыр.

ШЫЛЫ зат. Сабағында бүршіктері мен жапырақтары қарама-қарсы орналасқан өсімдік түрі, бұта.

ШЫЛЫН зат. сөйл. Шылбы.

ШЫЛЫР зат. этн. Аппы бір жерге байлау яки жетектеп жүру үшін ноқтаға, жүгеннің сулығына тағылатын, қылдан есілген жіңішке жіп немесе жалпақ қайыс.

Шылбыр берді. а) Көмектесті, жәрдемдесті. ә) Билік берді. **Шылбыр бойы.** Қашықтығы, ұзындығы шылбырдың ұзындығындай. **Шылбыр жаға.** геогр. геод. а) Өзеннің биік жағасын судың шайып-бұзуы салдарынан етегінде пайда болатын (беті тегіс) өсімдіксіз, еңсіз өңір. ә) Кейде су басып қалатын өзен мен канал бойындағы жол.

Шылбыр қашаған. Пысық. **Шылбыр ұстап ады.** Маңына жуытпады, зымырап, ағып өтті (жүйрік ат туралы). **Шылбыр ұшып сұрады.** Көмек, жәрдем тіледі. **Шылбыр ұстату.** Ат жарысында таңдаулылар алдында келу; бөйгеге іліну. **Шылбырына жармасты.** Шаужайынан

алды. **Шылбырына оралды.** Құтты, қызмет көрсетті деген мағынада.

ШЫЛЫРДАЙ сын. Шылбыр тәрізді.

ШЫЛЫРЛА сын. Шылбыры бар.

ШЫЛЫРТАСТАМ: шылбыртастам жер. этн. Шылбыр тастайтындай қашықтықты білдіретін халықтық өлшем.

ШЫЛЫРТАСТАР: ЛЫҚ; шылбыртастарлық жер. этн. Шылбыр тастайтындай қашықтықты білдіретін халықтық өлшем.

ШЫЛЫРША үст. Шылбыр секілді, шылырға ұқсап.

ШЫЛҒАЙ үст. сөйл. Шылғы; тым, барып тұрған, өңкей.

ШЫЛҒАН=ет. сөйл. Су болу, суға малышыну.

ШЫЛҒАУ зат. сөйл. Шұқлау.

ШЫЛҒИ¹ сын. Иленбеген, бабына келмеген (тері, қайыс).

Шылғы мес. жерг. Бісталмаған мес. **Шылғы өгірік.** Сөзінде бірде-бір шыңдық жоқ, бастан аяғына дейін жалған.

ШЫЛҒИ² үст. сөйл. 1. Блги, өңкей, түгелдей. 2. Назыз. 3. Өте, тым. 4. Үнемі, өңкей.

ШЫЛҒИЛА=ет. Сулау, малышылау.

ШЫЛҒЫР сын. Жайқалған, ұзарып өскен.

ШЫЛДАЙ сын. Шіл секілді, шілдей. Бүгін сол

ШЫЛДАҚАНА зат. сөйл. Шілдехана.

ШЫЛДЕҚАНА зат. сөйл. Шілдехана.

ШЫЛДЫР¹ зат. жерг. Қауғаның кергішіндегі арқан байлайтын шығыршық.

ШЫЛДЫР² елік. Соғылған қоңыраудан, жұқа металдардың бір-біріне соқтығуынан шығатын, шыңғыр, сыңғыр еткен қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Шылдыр етті. Шылдырлаған дыбыс шықты, шылдырлады. **Шылдыр шүмек.** этн. Ортанышы саусақ пен кішкентай саусақтың арасындағы саусақ.

ШЫЛДЫРА=ет. 1. Шылдыр-шылдыр ету, шылдырлау. 2. Шылжырау, болар-болмас қана ағу.

ШЫЛДЫРАТ=ет. Шылдырлату, сыңғырлату.

ШЫЛДЫРАТУ Шылдырат етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛДЫРАУ Шылдыра етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛДЫРАУЫҚ сын. Шылдыр-шылдыр дыбыс шығаратын, шылдырайтын.

ШЫЛДЫРЛА=ет. 1. Шылдыр-шылдыр ету, шылдырау. 2. Шаң-шұң шығу.

ШЫЛДЫРЛАС=ет. Шылдырасу.

ШЫЛДЫРЛАСУ Шылдырлас етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛДЫРЛАТ=ет. Шылдыр-шылдыр еткізу, шыңғырлату, сыңғырлату.

ШЫЛДЫРЛАТУ Шылдырлат етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛДЫРЛАУ Шылдырла етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛДЫРЛАУЫҚ сын. Шылдырлай беретін, шылдырайтын.

ШЫЛДЫРЛЫ сын. Сылдырлы, сыңғырлы.

ШЫЛДЫРМАҚ зат. 1. Шылдыр-шылдыр еткен дыбыс шығаратын ойыншық, сылдырмақ. 2. кәс. Балық аулауда қолданылатын қалтқының бір түрі. 3. этн. Асатаяқ пен қобызға тағылатын сылдырмақ, әлекей-шүлкей салпыншақ. 4. Мал мойнына тығылатын қоңырауша. 5. Салпыншақ, әшекей.

ШЫЛДЫРМАҚТАЙ сын. Шылдырмақ тәрізді, шап-шағын.

ШЫЛДЫРМАҚТЫ сын. Шылдырмағы бар.

ШЫЛДЫРМАН зат. Музыкалық аспаптың түрі.

ШЫЛДЫР-СЫҢҒЫР елік. Шылдыраған, сыңғырлаған күрделі дыбысты бейнелейтін сөз.

ШЫЛДЫР-ШЫЛДЫР елік. Қайта-қайта шылдырлаған дыбысты білдіретін сөз.

Шылдыр-шылдыр етті. а) Шылдырлады. ә) Сылдырлады; салдырлады. б) Сыңғырлады.

ШЫЛЖЫРА=ет. Тым аз мөлшерде ағу, сыздықтау.

ШЫЛҚ елік. Суды басқанда шығатын қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Шылқ етті. Солқ етті деген мағынада.

ШЫЛҚА сын. Шылқыған, шықылдаған.

ШЫЛҚИ=ет. сөйл. Шылқию (сылқия тою).

Шылқия тойды. Кеңірдектен шыққанша жеді.

ШЫЛҚУ Шылқы етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛҚ-ШЫЛҚ елік. Шылқ-шылқ, сылқ-сылқ еткен қайталама дыбысты білдіретін сөз.

Шылқ-шылқ етті. а) Шылқылдады, малмандай болды. ә) Сылқ-сылқ етіп қорпылдады.

ШЫЛҚЫ=ет. 1. Шылқ-шылқ ету, шылқылдау.

2. Қара су болу, қара су болып терлеу, терге малышыну. 3. Көлжу, көлкіздеу.

Шылқыған бай. Өте бай, дәулетті.

ШЫЛҚЫЛ зат. Шылқылдаған су деген мағынада.

ШЫЛҚЫЛДА=ет. 1. Шылқ-шылқ ету, көлкіздеу. 2. Суға малышыну, малмандай болу.

ШЫЛҚЫЛДАҚ сын. 1. Шылқылдаған, көлкізген. 2. Батпақ.

ШЫЛҚЫЛДАТ=ет. 1. Шылқыту. 2. Малмандай ету. 3. Көлкізету.

ШЫЛҚЫЛДАТУ Шылқылдат етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛҚЫЛДАУ Шылқылда етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛҚЫМА сын. 1. Ағыл-тегіл, көл-көсір, аста-төк. // Көлкіме. 2. ауыс. Асыра айтылған, бөспе, көпірме.

ШЫЛҚЫМАЙ¹ зат. сөйл. 1. Шылқыған байлық. 2. Жайлы орын, молшылық. 3. Аста-төк азық-ауқат, мол тағам. 4. Шылқылдаған ләйсан, батпақ жер.

ШЫЛҚЫМАЙ² сын. 1. Майлы. 2. ауыс. Қан сасыған. // Қан майдан.

ШЫЛҚЫРТА үст. жерг. Шылқыта, мол-молдан (тамаққа қосылатын май туралы).

ШЫЛҚЫТ=ет. 1. Шылқылдату. 2. Малмандай ету, малышылау.

ШЫЛҚЫТУ Шылқыт етістігінің қимыл атауы

ШЫЛҚЫТ зат. Өсімдік түрі.

ШЫЛП елік. Жалпақ затпен басқа затты, сұйықты ұрғанда шығатын қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Шылп етті [еткізді]. Сылп, шалп еткен дыбыс шықты. **Шылп етпеді.** Тырп етпеді деген мағынада.

ШЫЛПАРА сын. Құлпара, быт-шыт.

Шылпара қылды [болды]. Быт-шыт қылды (болды), құлпаршасын шығарды.

ШЫЛП-ШЫЛП елік. Шылтылдаған дыбысты білдіретін сөз.

Шылп-шылп басты. Аяғын шылтылдапты.

Шылп-шылп етті. Қайта-қайта шылтылдады.

ШЫЛПЫҚ зат. сөйл. 1. Малқора батпағы; шылқыған қи, көң. 2. ауыс. Көзі қысық адам.

ШЫЛПЫҚТАУ сын. Көзі қысықтау.

ШЫЛПЫЛ зат. Шылп-шылп еткен дыбыс.

ШЫЛПЫЛДА=ет. Шылп-шылп ету, шытылдау, сытылдау.

ШЫЛПЫЛДАҚ¹ зат. кәс. Қайықта тұрып тереңде жүрген жайын балықты, қимылдап тұрған жемге суды шытылдату арқылы алдап келтіріп қармақты қаптыруға арналған балық аулау құралы.

ШЫЛПЫЛДАҚ² сын. Шылп-шылп еткен, сулы, шалтылдақ (жер).

ШЫЛПЫЛДАТ=ет. 1. Шылп-шылп еткізу, шытылдату, шалтылдату. 2. Ерніп сылп еткізу.

ШЫЛПЫЛДАТУ Шылпылдат етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛПЫЛДАУ Шылпылда етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛПЫТ=ет. Шылпылдату.

ШЫЛТА зат. этн. Насыбай шақша түрі.

ШЫЛТИ=ет. сөйл. 1. Шілти. 2. ауыс. Қолы қысқа ру, кедейлену.

ШЫЛТИНУ Шылти етістігінің қимыл атауы.

ШЫЛТЫҢ; шылтың ету. *Жылтыңдау.*
ШЫЛТЫҢДА= е.т. сөйл. *Жылтыңда.*
ШЫЛТЫҢДАТ= е.т. *Шелтеңдету, шол-тандату.*

ШЫЛТЫПЫРЫМ үст. *Ісіп-кебу.*
ШЫЛТЫРЫҚТАЙ сын. сөйл. *Жылмагай.*
ШЫЛШЫҢ зат. сөйл. *Әзіл, қалжың.*
ШЫЛЫҒУ *Шылық етістігінің қимыл атауы.*
ШЫЛЫҚ зат. *Дәстүрге жат нәрсе, былық.*
ШЫЛЫҚТЫҚ зат. *Былығышылық.*
ШЫЛЫҚШЫ зат. *Былықшылық жасайтын адам.*

ШЫЛЫҚШЫЛ сын. *Былықшыл, ескішіл.*
ШЫЛЫМ¹ зат. *Қағаз түтікке салынып, фабрикада жасалған не қолдан қағазға оралған темекі.*
ШЫЛЫМ² зат. ө.с. <лат. tгара> *Өзі аттас тұқымдасқа жататын біржылдық су өсімдігі.*
ШЫЛЫМ³ зат. кәс. *Балықтың қабыршағында болатын жабысқақ, желім тәрізді зат.*
ШЫЛЫМДЫ сын. *Шылымы бар, аузына шылым тістеген.*

ШЫЛЫМДЫҚ; бір шылымдық. *Бір тарпатын темекі мөлшері.*

ШЫЛЫМДЫЛЫҚ зат. *Сыпайылық.*
ШЫЛЫМҚОР зат. *Шылым тартқыш, шылымқұмар.*

ШЫЛЫМҚҰМАР сын. *Шылым тартқыш, шылымқор.*

ШЫЛЫМҚҰМАРЛЫҚ зат. *Темекі тартуға құмар болушылық.*

ШЫЛЫМСЫЗ сын. *Шылымы жоқ; темекісіз.*
ШЫЛЫМШЫ зат. *Шылым тартатын адам, шылымқор.*

ШЫЛЫМШЫДАЙ сын. *Шылымшы тәрізді.*
ШЫЛЫМШЫЛ сын. *Шылым тартқанды жақсы көретін.*

ШЫЛЫМ-ШЫРПЫ зат. *Темекі тартуға арналған қағаз, махорка, сіріңке секілді заттар.*

ШЫМ¹ зат. 1. *Жердің жылдар бойы шөп тамырлары тұтасып өскен құйқалы қабаты.*
2. *Қора-қопсы қабырасын тұрғызуға, арық суын бекітуге, жүйектерге су таратуға пайдалану үшін күрекпен, кетпен мен жерден ойып алынған шым кесегі.*

Шым бұлау, кәс. көне. *Малдың екі бүйіріне шым қыздырып басып бусандыру тәсілі. Шым үй. Шымнан соғылған баспана.*

ШЫМ²; **шым болды**, жерг. *Су ыдыстың, яки арықтың ернеуімен бірдей болып толып тұрды.*

ШЫМ³ сын. *Тұтас, тұтасқан.*
Шым кесте, этн. *Тігілетін материалдың ашық жерін қалдырмай немесе ашық орынды өте аз қалдырып, тұтас кестелеу түрі. Шым шн.* этн. *Тұтас оралым тоқылған ши түрі; терме ши.*

ШЫМ⁴ сын. *Қатты, берік.*
ШЫМ⁵ сын. *Қоспасыз, таза.*

Шым алтын, кәс. *Қоспасыз, таза алтын.*
Шым болат, көне. *Әбден шынықтырылған нағыз болат. Шым жасыл. Жап-жасыл. Шым жібек.* көне. *Таза жібек. Шым қара.* жерг. *Шымқай қара, қап-қара. Шым қараңғы. Қап-қараңғы, көзге тұртсе, көрінбейтін, тастай қараңғы. Шым қызыл. Шымқай қызыл, қыл-қызыл.*

ШЫМ⁶ елік. *Әлсіз тыз еткен қысқа дыбысты білдіретін сөз.*

Шым етті. *Тітіркеніп кетті, тыз ете қалды.*

ШЫМ⁷; **Шым батты.** *Көзден ғайып болды, жоқ болды.*

ШЫМАЙТ сын. сөйл. *Шымдауыт.*
ШЫМАЙТТЫ сын. *Шымды; құнарлы.*

ШЫМАЛ¹ зат. зоол. *Құмырсқаның кішкентай түрі.*

ШЫМАЛ² зат. жерг. *Шіркей, шыбынның ең ұсағы.*

ШЫМАЛАЙ зат. ө.с. *Гүлінің түсі – көкшіл, ерте көктемде өсетін жусаяштың өсімдік.*

ШЫМАЛДАЙ сын. 1. *Шымал тәрізді, құмырсқадай.* 2. *Өте ұсақ, майда, кішкентай.*

ШЫМБАЙ зат. *Жан; ішкі жан дүние, көңіл тұткірі.*

Шымбайына батты. а) *Шамына тиді, ашуын туғызды.* ә) *Жанына батты, қатты қиналды.*
Шымбайына батырды. *Жанына тидірді, намысына тигізіп қатты айытты. Шымбайына тиді.* *Жынын келтірді, намысына тиді.*

ШЫМБАЙЛА¹= е.т. *Тәуекел ету.*

ШЫМБАЙЛА²= е.т. *Шамына тию.*

ШЫМБАЛ; **шымбал пеш**, жерг. этн. *Кішілеу пеш түрі.*

ШЫМҒАН зат. ө.с. *Жүзімнің кеш пісетін асханалық сорты.*

ШЫМДА= е.т. *Өрнектен тоқу.*

ШЫМДАЙ үст. 1. *Бүтіндей, тұтастай.*

2. *Шым сияқты.*

ШЫМДАҚ сын. *Шым болып тұтасқан, құйқалы; шымды.*

ШЫМДАЛ= е.т. *Шым болып тұтасу, шымы қалың тарту.*

ШЫМДАЛУ *Шымдал етістігінің қимыл атауы.*
ШЫМДАН= е.т. 1. *Шымға айналу.* 2. *ауыс.*

Беку, нығаю.

ШЫМДАНДЫРУ зат. с.у.ш.ар. *Арналардың, бөзетердің, су қоймасының жақтауларын шымтопырақпен бекіту әдісінің бір түрі.*

ШЫМДАНУ *Шымдан етістігінің қимыл атауы.*

ШЫМДА сын. *Шымы қалыңдау, аз да болса шым байланған (жер).*

ШЫМДАУЫТ сын. *Шымды келген, құйқалы (жер).*

ШЫМДАУЫТТАН= е.т. *Шымдану, шымға айналу.*

ШЫМДЫ сын. *Шымы жақсы жетілген, шымы қалың (жер).*

ШЫМҚА= е.т. 1. *Жан-жағын қымтап орау.* 2. *ауыс. Үйіп-төгу, қарқ қылу.*

ШЫМҚАЙ сын. 1. *Біркелкі, бірөңкей, бірыңғай.* 2. *Бояу түсі қанық, қою.*

Шымқай қара. *Қап-қара, шой қара. Шымқай қызыл. Ашық түсті қызыл.*

ШЫМҚАЛ= е.т. 1. *Оралу, буылып-түйілу.* 2. *Жайқалу.*

ШЫМҚАЛАҒЫШ зат. *Шымды қалайтын құрал, аспап.*

ШЫМҚАЛУ *Шымқал етістігінің қимыл атауы.*
ШЫМҚАН= е.т. *Қымтану, орану.*

ШЫМҚАНУ *Шымқан етістігінің қимыл атауы.*

ШЫМҚАУ *Шымқа етістігінің қимыл атауы.*
ШЫМҚАУЛЫ сын. *Шымқалған, оралған; қымтаулы.*

ШЫМҚЫ= е.т. жерг. *Уыстау, жиыра ұстау.*
ШЫМҚЫ= е.т. 1. сөйл. *Шымшы.* 2. *Шөп тарту, тістеу; жеу.*

ШЫМҚЫЛ; **шымқыл тартты**, сын. *Қышқыл, ашқылтым дәм білінді.*

ШЫМҚЫМ сын. жерг. *Болар-болмас, азғантай ғана, бір шымшым.*

ШЫМҚЫН= е.т. *Оттау, қажаяу.*

ШЫМРАУ сын. сөйл. *Шыңырау.*
ШЫМТАЛ зат. ө.с. сөйл. *Шырымтал.*

ШЫМТЕЗЕК зат. 1. *Малдың тезегі мен жердің шымы араласып тығыздалған, қыстай қорадағы мал жатқан жердің үстіңгі қабаты [күрекпен, кетпенмен бұрыштап ойып алып, отын ретінде пайдаланады яки жерді тыңайту үшін қолданады].* 2. биол. *Өсімдіктерден жиналған массаның көмірге айналу сатысының алғашқы өнімі; жанынатын пайдалы қазынды; торф.*

Шымтезек битумдары [битумондтері], геол. *Төмен қайнайтын ерітінділер, әдетте, спирт-бензол немесе біртіндеп бензол және спирт-бензол арқылы шымтезектен алынатын құрамбөлік. Шымтезек кенорны.* геол. *Қуаты мен ауданы бойынша өнеркәсіптік мәні бар шымтезек жатынын білдіретін геологиялық құйм. Шымтезек қалыптастырушылар.* геол. *Батпақты өңірде шымтезек шоғырларын түзетін өсімдіктер жынытығы. Шымтезек қалыптасуы.* геол. *Грунт*

суларының деңгейі төмендегенде бұрын түзілген шымтезек шоғырының беткі қабаттарында микроағзалардың әсерінен біршама тез өтетін, шымтезек қалыңы жаңа қалыптасқан түзілімдер есебінен қалыңдай түсетін биохимиялық үдеріс. Шымтезек сулары. с.у.ш.ар. *Шымтезекті батпақтармен байланысты сулар.*

ШЫМТЕЗЕКТІ сын. *Шымтезегі бар (жерлер).*

ШЫМТОПЫРАҚ зат. биол. *Өсімдік қалдықтары, тамыры, өркендері тұтасып өскен топырақтың беткі қабаты.*

ШЫМШУ *Шымшы етістігінің қимыл атауы.*

1. *Шымшып алу (ұстау, салу), қымту.* 2. *ауыс. Қағыту, кекету.*

ШЫМШУЫҚ сын. сөйл. *Шымшыма.*

ШЫМШУЫР зат. *Жаққан оттың шаласын, шоғын, көмірін алатын сабы ұзын темір құрал; қысқаш.*

ШЫМШУЫРЫН зат. сөйл. *Шымшыур.*

ШЫМ-ШУЫТ зат. *Айқай-шу.*

ШЫМШЫ= е.т. 1. *Дененің бір жерін бас бармақ пен сүк саусақтың қиымен қысып ұстап бірау, үзіп алу.* 2. *Қымту.* 3. *ауыс. Біреудің намысына тиіп, сөзбен қағыту, кекету.* 4. *ауыс. Мазалау, жанына бату.*

ШЫМШЫҚ зат. зоол. <лат. parus> 1. *Үлкендігі торғайдай, сұр, көк, қоңыр түсті, ерте көктемде келетін жыл құсы.* 2. *ауыс. Қолдағы, икемге келіп тұрған қыз.*

Шымшық дауыл, жерг. *Сәуір айының орта тұсында соғатын дауыл, жел [Кей жерде шымшық торғай осы дауылдан кейін келеді деп санайды].*

ШЫМШЫҚАУЫЗ зат. ө.с. *Бір сағаққа қи жатырақ бірігіп бітетін, гүл қауашағы өте жұқа, шар тәрізді, қи жағы құс балапанының аузы секілді ашылып тұратын, сабағы жіңішке, бұтағы аз, бақшада өсетін арамшоп.*

ШЫМШЫҚБАС¹ зат. ө.с. *Гүл қауашағы шымшықтың (торғайдың) басына ұқсас, сәндік үшін оны қолдан да егетін көпжылдық өсімдік.*

ШЫМШЫҚБАС² сын. *Басы кішкентай.*

ШЫМШЫҚӨЗ зат. ө.с. *Ұсақ гүлді ботағоз.*

ШЫМШЫҚОТЫ зат. ө.с. сөйл. *Жүзымды, малазықтық шөп.*

ШЫМШЫҚТА= е.т. жерг. *Шымшылау, шымшылап мазасын кетіру.*

ШЫМШЫҚТАЙ сын. 1. *Шымшық тәрізді.* 2. *ауыс. Кішкентай, шағын.*

ШЫМШЫҚТАН= е.т. *Шымшық секілді шикылдай беру, шырылдау.*

ШЫМШЫҚ зат. мед. *Шымши уқалаудың бір түрі.*

ШЫМШЫЛ= е.т. сөйл. *Шымшып қысылу.*

ШЫМШЫЛА= е.т. 1. *Қайта-қайта шымши беру.* 2. *Қытықтау.* 3. *ауыс. Шымшып сөйлеу, қағыту, сөзбен тиісу.* 4. *ауыс. Мазалау.*

ШЫМШЫЛАС= е.т. *Шымшысу.*

ШЫМШЫЛАСУ *Шымшылас етістігінің қимыл атауы.*

ШЫМШЫЛАТ= е.т. *Шымшыту.*

ШЫМШЫЛАТУ *Шымшылат етістігінің қимыл атауы.*

ШЫМШЫЛАУ *Шымшыла етістігінің қимыл атауы.* 1. *Шымши беру.* 2. *ауыс. Қағытпалау, сөзбен шымши, кекету.* 3. *ауыс. Жігерлендіру, қамшылау.*

ШЫМШЫЛ зат. 1. *Белгілі бір затты бас бармақ пен сүк саусақтың арасына қысып алғандағы сыйымдық өлшемі.* 2. *Түттей.* 3. *Бір кесім, кесім аларлықтай (ет).*

ШЫМ-ШЫМ¹ сын. 1. *Қол шидарлықтай, сәл ғана ыстық (сүйықтық).* 2. *Шанышыған, ашыған, шымырлатқан.* 3. *Бет қаритын, ызарлы.* 4. *Тұңшық, терен.*

Шым-шым етті. *Шымырлады. Шым-шым шықты. Тамшылады, моншақпады. Шым-шым шімірікті. Денесі шымырлап кетті, тітіркенді, дірілдеді.*

ШЫМ-ШЫМ² үст. Ептеп, аз-аздап, ақырындап.

Шым-шым шымалақ көне. Туа алмай жатқан мадан төлді тартып түсіргенде айтылатын сөз. **Шым-шым, шымыр-ай, Шұбар аттың құйрығы-ай, Жануардың жүйрігі-ай!** этн. фолк. а) Бие құлындап жатқанда айтылатын сөз. ә) Балалар ойынында қолданылатын сөз.

ШЫМ-ШЫМ: Шым-шым багты. а) Мүлде жоқ болды, көрінбеді. ә) Қатты тиді.

ШЫМШЫМА сын. 1. Астарлы (қалжың), шақпа (сөз). 2. Бет қаритын, ызғарлы (аяз). 3. ауыс. Бүріліп, буылып тігілген. 4. ауыс. Алай-дүлей соққан.

Шымшыма аяз. Бет қаритын, шытқыл, шақпа аяз. **Шымшыма әзіл.** Астарлы, қағытпа қалжың сөз. **Шымшыма нан.** Кішкентай шөлтек.

ШЫМШЫМАЛЫ сын. Шымшымасы бар. **ШЫМ-ШЫМДА**¹ = ет. Шымырлау.

ШЫМ-ШЫМДА² = ет. 1. Асықпау, баяулау. 2. ауыс. Байсал тарту.

ШЫМ-ШЫМДАП үст. Аз-аздап, ептеп, ақырындап.

Шым-шымдап сөйледі. Суыртпақтап, қыбынтауып айтты.

ШЫМ-ШЫМДАТ = ет. Сыздықтату.

ШЫМШЫМПАЗ сын. Шымши беретін, тікенекті.

ШЫМШЫҢҚЫРА = ет. Қаттырақ шымшу.

ШЫМШЫП-ШЫМШЫП үст. 1. Қайта-қайта шымшылап. 2. Шанышыл-шанышыл, түйреп-түйреп.

ШЫМШЫС зат. Домбыра тарту тәсілі, шымшып тарту.

ШЫМШЫС = ет. Шымшыласу.

ШЫМШЫСУ Шымшыс етістігінің қимыл атауы.

ШЫМШЫТ = ет. Шымшылату.

ШЫМ-ШЫТ зат. Айқай-шу.

ШЫМШЫТТЫР = ет. Шымшытқызу.

ШЫМШЫТТЫРУ Шымшыттыр етістігінің қимыл атауы.

ШЫМШЫТУ Шымшыт етістігінің қимыл атауы.

ШЫМ-ШЫТЫР сын. сөйл. **Шым-шытырлық.**

ШЫМ-ШЫТЫРА = ет. Бытырау, жан-жаққа шашылу.

ШЫМ-ШЫТЫРАҚ сын. сөйл. **Шым-шытырлық.**

ШЫМ-ШЫТЫРЛЫҚ сын. сөйл. Шым-шытыр болушылық.

ШЫМ-ШЫТЫРМАН сын. сөйл. **Шым-шытырлық.**

ШЫМ-ШЫТЫРЫҚ сын. Қым-қиғаш, бейберекет, шытырман.

ШЫМ-ШЫТЫРЫҚТАН = ет. Қым-қиғаш болу, күрделену.

ШЫМЫҚТЫР = ет. сөйл. көне. **Шындықтыр.**

ШЫМЫЛДА = ет. сөйл. 1. Тыз-тыз етіп ашу, шымырлау. 2. Шанышу.

ШЫМЫЛДАТ = ет. 1. Ашыту, тызылдану. 2. Шымырлату.

ШЫМЫЛДАТУ Шымылдат етістігінің қимыл атауы.

ШЫМЫЛДАУ Шымылда етістігінің қимыл атауы.

ШЫМЫЛДЫҚ зат. этн. 1. Тосек-орынды басқалардың көзінен көлегейлеу, тасалау үшін ұсталатын перде. 2. Сахнаны ашып-жауып тұратын сәнді перде.

Шымылдыңғын желбіреп [желпілдеп, желкілдеп] тұр ма? кекесін. Қайда асығасың, үйіңде жас жұбайың күтіп отыр ма деген мағынада. **Шымылдық пеш.** Үш құдық етіп кірпіштен қаланған мұржасы бөлмені екіге бөліп тұратындай етіп салынған жұқа пеш.

ШЫМЫЛДЫҚАШАР зат. этн. Ескі салт бойынша, күйеу жасайтын ырымдардың бірі.

ШЫМЫЛДЫҚБАЙЛАР зат. этн. **Шымылдыққұрар.**

ШЫМЫЛДЫҚҚҰРАР зат. этн. Шымылдық құраны үшін құда-құдағилардан алынатын көде.

ШЫМЫЛДЫҚСЫЗ сын. 1. Шымылдығы жоқ. 2. ауыс. Бұлтсыз, тұмансыз.

ШЫМЫЛДЫҚТА = ет. 1. Бұркеу, жабу. 2. ауыс. Билеп алу, иектеу.

ШЫМЫЛДЫҚТАЙ сын. Шымылдықтәрізді. **Шымылдықтай жайқалу.** Тербелу, теңселу.

ШЫМЫЛДЫҚТАН = ет. 1. Буалдырлану. 2. Мұнарту, бұлттану.

ШЫМЫЛДЫҚТЫ сын. Шымылдығы бар, шымылдық құрылған.

ШЫМЫЛДЫҚША үст. Шымылдықтай, шымылдық секілді.

ШЫМЫЛТЫР зат. өс. Басында ұсақ дәні бар қыр шөбі.

ШЫМЫР сын. 1. Денесі мығым, тығыршықтай, жұп-жұмыр. 2. Салқын, суық, ызғарлы. 3. Өткір, шыңғыртыр.

Шымыр денелі. Нығыз, мықты. **Шымыр етті.** Шымырлады. **Шымыр түйе.** кәс. түйешар. а) Жұмысқа мойымайтын жұқ көтеріп жүрген сайын ширай түсетін жегін түйе. Ә) Еті тығыз, денесі ауыр тартатын семіз түйе.

ШЫМЫР = ет. колөнер. Боялған жұннен ишег өрнек салу.

ШЫМЫРА = ет. сөйл. 1. Шымырлану, шынығу, шыңдалу, ширау. 2. Шамырқану.

ШЫМЫРАН = ет. Ысыну, күйіп-жану.

ШЫМЫРАНТ = ет. Шырықтыру.

ШЫМЫРАНТУ Шымырант етістігінің қимыл атауы.

ШЫМЫРАНУ Шымырант етістігінің қимыл атауы.

ШЫМЫРАҢҚЫРА = ет. жерг. Қысыңқырау, сығыңқырау.

ШЫМЫРАТ = ет. Шырықтыру; үздіктіру.

ШЫМЫРАУ: шымырау ши. этн. кәс. Боялған жұннен орап тоқылған мәнерлі, әшекейлі ши; шым ши.

ШЫМЫРАУ Шымыра етістігінің қимыл атауы.

ШЫМЫРҚАН = ет. 1. Ширау, шынығу, шымырлану. 2. Қатулану, қаһарлану, шамырқану. 3. Асығу, қылқырлату. 4. Мызғымау.

ШЫМЫРҚАНТ = ет. 1. Шіміркендіру, тітіркендіру. 2. Шамырқану, буырқану, ашулану.

ШЫМЫРҚАНТУ Шымырқант етістігінің қимыл атауы.

ШЫМЫРҚАНУ Шымырқан етістігінің қимыл атауы; шіміркену, тітіркену.

ШЫМЫРЛА = ет. 1. Шымыр-шымыр ету, ақырын, жай бұлкілдеу. 2. Тітіркену, түршігу. 3. Шырыштық ату.

ШЫМЫРЛАН = ет. 1. Шымыр болу, шынығу, шыңдалу. 2. Қатқыдану, өткірлену.

ШЫМЫРЛАНДЫР = ет. 1. Шынықтыру. 2. Жырыңқырау, ерін жымырынқырау. 3. ауыс. Сымбаттандыру, ажарландыру.

ШЫМЫРЛАНДЫРУ Шымырландыру етістігінің қимыл атауы.

ШЫМЫРЛАНУ Шымырлан етістігінің қимыл атауы.

ШЫМЫРЛАТ = ет. 1. Түршіктіру, тоңазыту. 2. Үздіктіру, есін алу. 3. Тебірету. 4. Шошыту, сескендіру.

ШЫМЫРЛАТУ Шымырлат етістігінің қимыл атауы. 1. Шым-шым еткізу. 2. ауыс. Баққыту, елжірету, тамылжыту.

ШЫМЫРЛАУ¹ сын. 1. Аздап шымыр, мықтылау. 2. ауыс. Өктемдеу, қатқылау. 3. ауыс. Ынталырақ, жігерлік, ширақтау. 4. ауыс. Суықтау, шыңытырау.

ШЫМЫРЛАУ² Шымырла етістігінің қимыл атауы.

ШЫМЫРЛЫ сын. Шымыр, бас-аяғы жиі-нақы.

ШЫМЫРЛЫҚ зат. 1. Шымыр болушылық, мықтылық. 2. Өткірлік.

ШЫМЫРТ = ет. 1. Шым-шым ету, дуылдау. 2. ауыс. Түршіктіру, тоңдыру. 3. ауыс. Безеру, түтігу, қанына қарау.

ШЫМЫР-ШЫМЫР елік. Ақырын, жай, бұлк-бұлк еткен қымлды бейнелейтін сөз.

Шымыр-шымыр етті. Шымырлады.

ШЫМЫРУ Шымыр етістігінің қимыл атауы. 1. Орау, шырыштықтау. 2. Боялған жұннен ишег өрнек салу.

ШЫМЫРУЛЫ сын. Өрнектелген, оюланған. **Шымырулы ши.** Боялған жұннен орап, мәнер, әшекей салған ши.

ШЫМЫРЫҚТАН = ет. Шымырлану, үскірік-тену.

ШЫН¹ сын. 1. Нағыз, дәл, нақты. 2. Ақиқат, шындық.

Шын бйнай. Сүйкімді, жағымды, мінәйім. **Шын ғашық.** Шынымен, қалтқысыз сүю. **Шын жүректен.** Шынайы, таза. **Шын киім.** Ақырет, кебіс. **Шын мәнінде [мағынасында].** Дәл мағынасында, дұрысында, шындығында. **Шын мәнінде [мәнінде].** Шынында, расында, шын мәнінде. **Шын ниетпен.** Бүкіл жанымен, бар пейілден. **Шынның бетін бояды.** Шындықты жасырып, бүркеді, өңін айналдырды. **Шынның жүзі.** Шындық, шындықтың көзі. **Шын пейілімен.** Шын жүректен, таза ниетпен, бар ынты-ықпалмен, адал көңілмен. **Шын пікір.** Шын сөз, жалған емес, ақиқат ойы. **Шын сүйді.** Қатты жақсы көрді, жан-тәнімен ұнатты. **Шын ықыласмен.** Ынты-шынтысымен, бар ниетімен, адал пейілімен. **Шынын айтты.** Ақиқатын, турасын білдірді.

ШЫН² ар. зат. Араб әліпбиіндегі он үшінші әріптің атауы.

ШЫНАЙЫ сын. 1. Дәл мәніндегі, нағыз. 2. Шынышыл, таза, тура. 3. Орынды, мықты.

Шынай қызыл. Нағыз базаль, құмбат. **Шынайы сұлулық.** Хас сұлулық, нағыз әсемдік.

Шынайы үлгі. Классикалық үлгі-нұсқа. **Шынайы шеберлік.** Хас шеберлік, асқан ұсталық, жоғары нәзік талғам.

ШЫНАЙЫЛА = ет. 1. Көңілге қонымды ету. 2. Шындап айналысу.

ШЫНАЙЫЛАН = ет. Нығаю, кемелдену.

ШЫНАЙЫЛАНУ Шынайылан етістігінің қимыл атауы.

ШЫНАЙЫЛЫҚ зат. 1. Нағыз дәлдік, дұрыстық. 2. Бүкілсіздік, адалдық.

ШЫНАҚ: шынақ моншақ, зерг. Жақ моншақ. **ШЫНАҚАЙ:** шынақай жастық, жерг. Шын-тақ жастық.

ШЫНАМДАЙ сын. жерг. Өте кіші, кішкентай, мардымсыз.

ШЫНАР зат. 1. <лат. platanus> Өзі аттас тұқымдасқа жататын өсімдік туысы; жапырақ тастайтын, жылы жақпа өсетін, өте ірі әрі биік, жалтақ жапырақты ағаш. 2. ауыс. Биік мақсаты, өр тулға.

Шынар қоржын. этн. Гүлді, өрнекті, ортасы түкті қоржын.

ШЫНАРА үст. сөйл. Ишнара, ара-арасында, бірен-саран.

ШЫНАРДАЙ сын. Шынар ағашы сияқты.

ШЫНАРША үст. Шынар ағашына ұқсап.

ШЫНАРЫН зат. Асылым, қымбаттым мәніндегі қаратпа сөз.

ШЫНАШ зат. көне. Байырғы тамақтың түрі.

ШЫНАШАҚ зат. <лат. digitus minimus> Ең кішкене бесінші саусақ.

Шынашағына тұрмайды [татымайды]. Теңестіруге болмайды, түкке тұрғысыз. **Шынашағын шыйыру [шомайту].** Қыз-келіншектердің

шайды ерекше ітіпінат білдіре сызылып отырып құры. **Шынашақ елі.** этн. Шынашақтың қалыңдығындай ана, жұқа. **Шынашақ саусақ.** анат. Адамның қолының басындағы ең кішкентай саусақ. **ШЫНАШАҚТАЙ** сын. Кішкентай, титтей. **ШЫНАШЫҚ:** шынашық қазы. этн. Көлемі шағын қазының түрі.

ШЫНДА= ет. Көңіл қоя кірісу, ықыласпен істеу. **Шындаса шырқайтындай.** мысқыл. Бар мүмкіндігін салса, жетістікке жететіндей деген мағынада.

ШЫНДАЙ сын. Шын сияқты. **ШЫНДАП** үст. Шынымен кірісіп, дурыстап. **ШЫНДАС**= ет. Көңіл қоя кірісу, бар күш-жігерін салысу.

ШЫНДАСУ Шындас етістігінің қимыл атауы. **ШЫНДАУ** Шында етістігінің қимыл атауы.

ШЫНДАУЫЛ зат. муз. Жезден жасалып, шанағының бір жағы көнмен қапталатын, дауыл-пазға ұқсас қазақтың соқпалы музыкалық аспабы.

ШЫНДЫҒЫНДА мод. Ақиқатына келсек, дурысында.

ШЫНДЫҚ зат. 1. Табиғи және қоғамдық-тарихи құбылыстар жыынтығының нақтылы дамуындағы объективтік реалдылық. 2. Шынайылық, дурыстық, ақиқат.

Шындық жолы. Ақиқат, нақты бағыт. **Шындыққа жүгінді.** Шындықты мойындады. **Шындыққа жығылу.** Шындықты мойындау. **Шындық тілі.** Ақиқат өмір туралы тура сөз. **Шындықты іс жүзінен іздеу.** жерг. Шындықты, ақиқатты нақты жұмыс барысында танып-білу, сырттай тои пішеу.

ШЫНДЫҚСЫЗ сын. 1. Шындығы жоқ, ақиқатсыз. 2. Әділетсіз, әділдігі жоқ.

ШЫНДЫҚТАЙ үст. Шынық сияқты.

ШЫНДЫҚШЫЛ сын. Шындық сүйгіш, әділетшіл, ақиқатын айтатын.

ШЫНЖАЛАҚТА= ет. Шыжбалақтау, күйіп-тісу.

ШЫНЖАРА зат. мед. Ет пен тері арасына шығатын кеселді ісік.

ШЫНЖАУ сын. Нәзік, арық, әлсіз.

ШЫНЖАУЛАУ сын. Нәзіктеу, ілмген.

ШЫНЖАУЛЫҚ зат. Нәзіктік, әлжуаздық.

ШЫНЖЫР зат. 1. Бір-біріне ілмектеліп жасалған темір тізбек; бір-бірімен тізбектеле жалғасып, жеке қатан буындармен құралған иілгіш бұйым. 2. ауыс. Үстем тап өкілдерінің бұқара халыққа көрсеткен азабы; қысапы.

Шынжыр арқан. Шынжырлан жасалған арқан.

Шынжыр балақ, шубар тос. Тегінен тұқымымен үстемдік етуші би-болыс, шонжар. **Шынжыр белдік.** Құрылысымылардың жұмыстың қауіпті жерінде беліне байлан алатын шынжырдан жасалған белбеуі.

Шынжыр бұғау. Қылмысты адамның екі қолына кигізілетін, арасы шынжырмен байланысқан темір құрсау. **Шынжыр кісен.** Екі аяққа салынатын шынжыр бұғау, тұсау. **Шынжыр сағақ.** Шынжырлан жасалған сағалдырық деген мағынада. **Шынжыр сауыт.** Металдан шығыршықтап тоқыған сауыт.

Шынжыр табақ, тех. Қатты заттарды уататын машина бөлшегі, тетігі. **Шынжыр табан.** Табаны шынжыр трактор. **Шынжыр тігу.** этн. Кесте тізу түрі [Шынжыр тігуде иені кері шаныштып, екі қатар жіптің ортасынан алып тігеді].

ШЫНЖЫРБАУ зат. 1. этн. Әдемілік үшін жылтыр металдан шынжырлан жасалған әшекей бау. 2. Шынжырлан тоқылған жіп, шынжыр бүлдіре. 3. Қайықты жазаға байлап қоятын шынжыр.

ШЫНЖЫРДАЙ сын. Шынжыр сияқты.

ШЫНЖЫРҚАТАР зат. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы биге қатысты ұғым; текті, жақсы тұқымнан шыққан, билігі мен байлығы үзілмей келе жатқан.

ШЫНЖЫРЛА= ет. Шынжырмен мықтап байлап тастау; бұғаулау.

ШЫНЖЫРЛАН= ет. Шынжырмен байлану, аяқ-қолына шынжырлы бұғау, кісен салыну.

ШЫНЖЫРЛАНУ Шынжырлан етістігінің қимыл атауы.

ШЫНЖЫРЛАТ= ет. Бұғау, кісен салдырту, кісендету.

ШЫНЖЫРЛАТУ Шынжырлат етістігінің қимыл атауы.

ШЫНЖЫРЛАУ¹ сын. Шынжаулау, ашаңдау.

ШЫНЖЫРЛАУ² Шынжырла етістігінің қимыл атауы.

ШЫНЖЫРЛАУЛЫ сын. Шынжырмен байланған, бекітілген.

ШЫНЖЫРЛЫ сын. Шынжыр таққан, шынжыр байланған.

Шынжырлы беріліс. тех. Параллель екі біліктің арасындағы айналысты біліктерге кигізілген тісті дөңгелектер (жұлдызша тәрізді) мен түйікталған шынжыр арқылы жеткізуге арналған беріліс. **Шынжырлы шен, шубар тон.** этн. Асыл бұйым, қымбат киім деген мағынада.

ШЫНЖЫРТАБАНДЫ сын. тех. Табаны шынжырдан жасалған техникаға қатысты.

Шынжыртабанды қозғағыш. өск. Шынжыр табанның топырақпен тұтасуы негізінде машинаның бұрылысын, тура жүруін қамтамасыз ететін механизм.

ШЫНЖЫР-ШЫНЖЫР сын. Бұжыр-бұжыр.

ШЫННАН мод. жерг. Шынында, расында.

ШЫНТАҚ¹ зат. анат. <лат. cubitum>

1. анш. Қолдың қар сүйегі мен білек сүйегінің түйіскен сырт жағы. 2. Киім жеңінің шынтақ тұсы.

3. этн. Ертеректе Орта Азия мен Қазақстанда кең таралған ұзындық өлшемдерінің бірі, қолдың ортаңғы саусақтарының қышнан бастап, шынтақтың бүгілген жеріне дейінгі аралық. 4. жерг. Кернейдің иіні. 5. жерг. Жеңсіз камзолдың бір түрі.

Шынтақ буыны. анш. Адам мен жануарлардың буыны ойығы бар шынтақ сүйегі мен ұрыштық басы бар тоқпан жіліктің түйіскен, қозғалмалы буыны. **Шынтақ жастық,** этн. Жерде, яки сәкінің үстінде шынтақ астына қойып, жантайып жатуға арналған жастық, көпіші. **Шынтақ тіресті.** Бірге өсіп, бірге жұмыс істеді.

ШЫНТАҚ² зат. этн. Жеңсіз камзолдың бір түрі.

ШЫНТАҚҚУРАК зат. Қурақ құрамы өте кішкене, майда тырнақ қатардан құралған түрі.

ШЫНТАҚТА= ет. Шынтағымен бір нәрсеге сүйену, таяну.

ШЫНТАҚТАЙ сын. Кішкентай, шынтақ сияқты аз мөлшерлі; қысқа.

ШЫНТАҚТАС= ет. 1. Шынтақтары тиетіндей қатар отырысу, жату, түйістіру. 2. Қатарласу, иін тіресу.

ШЫНТАҚТАСУ Шынтақтас етістігінің қимыл атауы.

ШЫНТАҚТАТ= ет. 1. Шынтағымен жатқызу, жантайту. 2. Шынтақтарын тигіздіру.

ШЫНТАҚТАТУ Шынтақтат етістігінің қимыл атауы.

ШЫНТАҚТАУ Шынтақта етістігінің қимыл атауы.

ШЫНТАҚТЫҚ зат. Кім жеңінің шынтақ тұсы.

ШЫНТЕМІР зат. жерг. Арба дөңгелегінің шені.

ШЫНТТА= ет. сөйл. **Шында.**

ШЫНТТАС= ет. сөйл. Шындау, барын салып кірісу.

ШЫНТТАСУ сөйл. Шынттас етістігінің қимыл атауы.

ШЫНТТАУ Пысықтау, істі тиянақтау.

ШЫНТУАЙТ зат. Болған істің шыңдығы, тұрасы, расы, ақиқаты.

Шынтуайтқа келгенде. Шыңдығында, шынтуайтқа келгенде.

ШЫНТУАЙТТАП: шынтуайттап келгенде. Шыңдығын айтқанда, дурысына келгенде.

ШЫНША зат. Шыныдан жасалған ботелке, шөлмек, флакон.

ШЫНШЫЛ зат. Шындықты айтатын, қалайтын, іздейтін, турашы, әділетшіл.

ШЫНШЫЛДА= ет. Шындап, шын мәнінде.

ШЫНШЫЛДЫҚ зат. Шынын айтқыштық, адалдық, әділетшілік.

ШЫН-ШЫНЫ сын. жерг. Шын, айна қатесіз.

ШЫНЫ¹ зат. 1. хим. Метал емес шикізатты балқытып сұйыту нәтижесінде алынатын химиялық әсерге төзімді, түссіз қатты материал, өйнек.

2. Терезенің шыныдан жасалған көзі. 3. Ботелке, шөлмек. 4. Дүрбі, бинокль. 5. хим. Балқымаларды аса сұйыту арқылы алынатын аморфты денелердің жалты аты. 6. тамақ. Қарық құмының ерітіндісінен жасалған мөлдір түсті жұқа зат; фарфордан жасалған шай ыдысы.

Шыны кеседей. Фарфордан жасалған кесе сияқты. **Шыны қоңырау.** хим. Зертханаларда қолданылатын ыдыс-аспап. **Шыны мақта.** хим. Шыны талшықтарынан жасалған мақта. **Шыны маталар.** хим. Өте жіңішке шыны жіптерінен жасалған маталар [Арнаулы киімдер жасауда қолданылады]. **Шыны сүйек.** кәс. Қатты сүйек, қақ сүйек, кеміксіз сүйек. **Шыны тәрізді қабыршық.** м ә ш и н е ж а с. Өзінің түсі мен пішіні тектес болып қалыптасатын қабыршақ. **Шыны шөлмек.** Шыныдан жасалған ботелке.

ШЫНЫ² сын. Нағыз, шынымен, шын.

Шыны түлпар. Шынайы жүзірік, сәйгүлік-саңлақ. **Шыны май [құйрық].** этн. Қазақы (құйрықты) қойдың ерітілген таза құйрық майы.

ШЫНЫАЯҚ зат. Фарфордан жасалған шай кесе; пшала.

ШЫНЫБАЛҚЫТУ зат. хим. Шикізаттық материалдарды қыздыру арқылы шыны массасын алу процесі.

ШЫНЫҒУ Шынық етістігінің қимыл атауы; дене жаттығуларын жасау арқылы тәнін ширату, төзімді ету, шынықтыру.

ШЫНЫҒУШЫЛЫҚ зат. 1. Шыныға білгендік, шыныққандық. 2. кен. Болаттың не басқа қорытпаның шынықтыруды белгілі бір тереңдікке дейін қабылдау қабілеті [шыныққан қабат негүрлым терең болса, шынығушылық соғұрлым жоғары болады].

ШЫНЫДАЙ сын. Шыны секілді, шыны тәрізді.

Шыныдай шыр [тырс] етті. Болмашыға ауш шақырды, кейіді, ренжіді. **Шыныдай шытынады.** Ашуланды, шыртыр ете қалды. **Шыныдай шытырлақ.** Ашушаң.

ШЫНЫЖАҚҚЫМАЙЛАР зат. хим. Балқыған күйде майлағыш қасиет көрсететін шыны сияқты материалдар.

ШЫНЫЖАРЫҚШАҚ зат. хим. Ұсатылған, қайтадан қалпына келтіруге болатын шыны қалдықтары.

ШЫНЫКЕБЕКТЕН= ет. жерг. Ақталу, тазарып шығу.

ШЫНЫКӨЗ зат. жерг. Кішкене ақ түйме.

ШЫНЫҚ= ет. 1. Денешынықтыру жаттығуларын жасау арқылы денесін ыстық, суыққа, ауруға төзімді ету, көндіктіру. 2. Ауыр жұмысқа үйрену, төселу, машықтану. 3. Тапталу, суарылу, төзімді болу (металл туралы). 4. Идеялық, рухани жағынан шыңдалу, ысылу, нығаю.

ШЫНЫҚАП зат. этн. Көшкенде, қонғанда сынбас үшін шыны, фарфор ыдыстарды қаттап салып қоятын, шыбықтан тоқылған, кәізден, былғарыдан тігілген кесеқап.

ШЫНЫҚТЫР= ет. 1. Шыңдау, ысылдыру, төселдіру. 2. жерг. Май шайқау, май былғау.

ШЫНЫҚТЫРУ Шынықтыру етістігінің қимыл атауы. 1. Денені шынықтырумен айналысу. 2. техн. Қыздырылған материалды баяу салқындату кезінде пайда болатын қажетсіз процесстерді болдырмау немесе қыздырылған материалды күрт

салқындату арқылы оның жоғары температурадағы күйін сақтауды жүзеге асыру үшін жүргізілетін термиялық өңдеу. **3.** м ә ш и н е ж. Аустенит толық немесе жартылай мартенситке немесе бейнитке түрленуін қамтамасыз ететін жағдайларда аустениттеу және кейіннен салқындатуға негізделген термиялық өңдеу;

Шынықтыру майы. м ә ш и н е ж. Шынықтырғанда суыту ортасы ретінде қолданылатын май. **Шынықтыру уақыты.** м ә ш и н е ж. Металды (бұйымды) шынықтыруға салатын уақыт.

Шынықтырыл= ет. Термиялық өңделу. **Шынықтырылған қабат.** м ә ш. Шынықтыру жүргізілген металдың (бұйымның) беткі қабаты.

Шынықтырылу Шынықтырыл етістігінің қимыл атауы.

Шынықыш зат. хим. Қыш және шыны негізіндегі композициялық материалдар.

Шыныла= ет. Бір нәрсенің бетіне шыны салу, әйнектеу.

Шынылану= ет. 1. Терезелену, әйнектелу. **2.** хим. Кристалдану, түйіршіктелу. **3.** Түссіздену, бозару.

Шынылану Шынылан етістігінің қимыл атауы.

Шынылат= ет. Әйнектету, шыны салдыру. **Шынылату** Шынылат етістігінің қимыл атауы.

Шынылау Шыныла етістігінің қимыл атауы. **1.** Шыны салу, әйнектеу. **2.** к ен. Шыны тәртізді күйге қою.

Шынылы сын. Шыны салынған, әйнекті; шынымен қапталған.

Шынылық сын. Шыны жасауға арналған; шыныға тән.

Шынылық күм. геол. Шыны бұйымдарын дайындауға жарамды кварц құмдары. **Шынылық құрылым.** геол. Аморфтық шыныдан тұратын эффузиялық таужыныстың немесе оның арқауының құрылымы.

Шынымақта зат. тех. Екі қатар шынымата аралығына шыны талшықтары салынып, шыныжіптен тігілетін шыны талшықтары.

Шынымасса сын. хим. Шыны балқымалы.

Шыныматалар зат. тех. Шыны талшықтары жіптерінің өзара перпендикуляр айқаспасынан түзілген материалдар.

Шынымен мод. Расымен, шындығында.

Шынымұз зат. су шар. Жылымық кезінде судан қалыптасқан мұз бетіне шыққан немесе жиналған сур (ескі) мұздың үстіндегі жаңа қатқан жұқа мұз.

Шынында мод. Расында, шындығында.

Шыныпластиктер зат. хим. Шыны толтырғыштар мен терморезистивтік шайырлар негізіндегі композициялық материалдар [құрылымдық (машинажасау) және құрылыстық материалдар негізінде қолданылады].

Шынысауыт зат. хим. Шыны ыдыс.

Шынысыздан= ет. 1. хим. Шынының бүкіл өне бойы кристалдануы. **2.** геол. Жанартаулық шынының қатты күйінде минералдардың жасырын кристалды агрегатына айналуы.

Шынысыздану Шынысыздан етістігінің қимыл атауы.

Шыныталшық зат. хим. Радио және электртехникада конструкциялық материал ретінде қолданылатын қысқа шыны талшықтар негізіндегі материал, шыныдан жасалған жіңішке талшық.

Шынытастық:шынытастық беймөлдір шыны. хим. Құрамында жарықты диффузиялап шашырататын көптеген майда көпіршіктер бар шыны. **Шынытастық шыны.** хим. Жоғары химиялық және термиялық тұрақтылығы бар шыны сияқты кремнезем.

Шынытекстолит зат. 1. Қабатты шынтыластик. **2.** хим. Қабатталған пласти-

калық материалдар қатарында, шыныматалары негізінде жасалатын, механикалық төзімді, иілгіш, электрден қорғағыш зат. **3.** м ә ш. Шынымата және полимерлік байланыстырғыш негізінде жасалған көпқабатты пластик.

Шынышақша зат. хим. <нем. Bûchse> Заттың аз мөлшерін өлшеуге және сақтауға арналған қақпағы тығыз жабылатын, кішкене шыны ыдыс.

Шыны-шәйнек зат. Шыны, шәйнек т.б. шай ыдыстарының жалты атауы.

Шынышөп зат. өс. жерг. Жапырағы шыны (ақшыл көк) тұстас шөп.

Шың¹ зат. 1. Таудың қиар басы. **2.** Сайдың, шатқалдың терең табаны; құз. **3.** ауыс. Бір нәрсенің шарықтау шежі, жеткен жері.

Шың асу. Биік белес, өткел. **Шың ернек.** Шыңды ернеу. **Шыңна жетгі [жеткізді].** Тұтықтатты, әлсіретті.

Шың² зат. муз. Жезден жасалған, дыбысы күшті, қазақтың көне соқпалы музыкалық аспабы.

Шың³ зат. қол өнер. жерг. Құралдың жүзін балғамен соғып өткірлейтін төс түрі.

Шың⁴ зат. жерг. Тас.

Шың⁵ зат. жерг. Есіктің сыртқы ілгегін салатын орын, тетік.

Шың⁶ зат. жерг. Арбаның ағаш дөңгелегінің сыртындағы темір шеңбер, шентемір.

Шың⁷ елік. Шың еткен, шыңылдағандағы қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Шың етті. Шыңылдаған дыбыс шықты, шыңылдады.

Шың⁸ ет. Тықсыру, қырғидай тию.

Шыңайт зат. 1. жерг. Кішкентай төбе, дөңсез. **2.** ауыс. Биік мақсат, арман. **3.** ауыс. Көңіл түкпірі.

Шыңайт= ет. 1. Төбе жасау, цю. **2.** Шыңдау, күшейту, дем беру.

Шыңарт зат. Биік-биік шың.

Шыңға зат. жерг. 1. Сандықтың аузындағы, есіктегі құлып яки ілгек салынатын шығыршық темір. **2.** көне. Қоңырауша, сыдырмақ.

Шыңғыр= ет. 1. Құлақты жара жан даусын шығарып айқайлау; құлындағы даусы шығу. **2.** Жылқының шошынғанда қатты дыбыс шығаруы.

Шыңғырла= ет. сөйл. 1. Шыңғыр-шыңғыр ету, сыңғырлау. **2.** ауыс. Бірінен бірі өту, оқишылдану.

Шыңғырлат= ет. 1. Шыңғыр-шыңғыр еткізу, шыңғырлаған дыбыс шығару. **2.** Бокалды түйістіріп сыңғырлату.

Шыңғырлату Шыңғырлат етістігінің қимыл атауы.

Шыңғырлау Шыңғырлау етістігінің қимыл атауы.

Шыңғырт= ет. 1. Қинап, жан даусын шығарту. **2.** Қатты айқайлау. **3.** Зар қақтыру, қыңсылау. **4.** ауыс. Сайрату, аңырату.

Шыңғырту Шыңғырт етістігінің қимыл атауы.

Шыңғыру Шыңғырт етістігінің қимыл атауы.

Шыңғырық зат. Құлақ жарғандай ащы даусы.

Шыңғырып-шыңғырып үст. Қатты-қатты айқайлап, қайта-қайта шыңғырып.

Шыңғырыс= ет. 1. Үркіп, қорқып кісінесу, яки күйті келген бие мен айғырдың бір-бірін иіскеп дыбыс шығаруы, мекірену. **2.** Шошқалардың қатты дыбыс шығаруы.

Шыңғырысу Шыңғырыс етістігінің қимыл атауы.

Шыңда= ет. 1. Шалғы, күрек, кет пен сияқты еңбек құралдарын төске салып, балғаның сүйір жүзімен ұрып өткірлеу, таптау. **2.** Шынықтыру, ширату, жетілдіру. **3.** ауыс. Рухани, саяси жағынан ой-өрісін, дүние танымын нығайту, шынықтыру.

Шыңдайында мод. жерг. Шынында.

Шыңдал= ет. Шынығу, ширатылу.

Шыңдалу Шыңдал етістігінің қимыл атауы.

ШЫНДАН= ет. 1. Өткірлену, тапталу.

2. Шынығу, ширату. **ШЫНДАНДЫР=** ет. Жетілдіру, ұштау.

ШЫНДАНДЫРУ Шыңдандыр етістігінің қимыл атауы; ширқтыру, жетілдіру.

ШЫНДАНУ Шыңдан етістігінің қимыл атауы.

ШЫНДАС= ет. 1. Құрал жүздерін өткірлесу. **2.** Суарысу. **3.** ауыс. Атсалысу, үлес қосу.

ШЫНДАСУ Шыңдас етістігінің қимыл атауы.

ШЫНДАТ= ет. Өткірлету, шынықтыру. **2.** ауыс. Биіктету, шырқату.

ШЫНДАТУ Шыңдат етістігінің қимыл атауы.

ШЫНДАУ Шыңдау етістігінің қимыл атауы.

1. Өткірлеу, таптау. **2.** ауыс. Жетілдіру, ұштай түсу. **3.** ауыс. Ой елегінен өткізу.

ШЫНДАУЛЫ сын. Өткірленген, қайралған.

ШЫНДАУШЫ зат. 1. Құрал-саймандарды шыңдайтын адам. **2.** ауыс. Рухани байлығын жетілдіруші, нығайтушы.

ШЫНДАУЫЛ зат. муз. Жезден жасалып, шанағының бетін көнмен қаптаған, қазақтың соқпалы ұлттық музыкалық аспабы.

ШЫНДАУЫЛ зат. Қарауыл, шолғыншы.

ШЫНДАУЫЛШЫ зат. көне. Шолғыншы.

ШЫНДЫ сын. Шыңы бар.

ШЫНЖАУ сын. Нәзік, әлжуаз.

ШЫНЖІП зат. кәс. Пысық ширатылған кілемнің жібі.

ШЫҢ-ШЫҢ елік. Шыңылдаған, жіңішке ұзақ сүзіліп шыққан дыбысты білдіретін сөз. // Мыңғы-дыңғы, әңкі-тәңкі.

ШЫҢ елік. Сүзіліп шыққан қысқа есілген жіңішке дыбысты білдіретін сөз.

ШЫҢКЕТЕР зат. өс. <лат. impatiens> Бальзамин тұқымдасына жататын дәрілік, өсемдік өсімдік.

ШЫҢҚОБЫЗ зат. сөйл. **Шаңқобыз** [Жамбыл, Оңтүстік Қазақстан, Қызылорда облыстарында, Қырғызстанда елі ішінде кездесетін, ерінге қойып үрлеп тартатын музыкалық аспап].

ШЫҢ-КҮЗ зат. Биік шың мен терең құз.

ШЫҢ-ҚИЯ зат. Тік беткейлі шың, қия жартас.

ШЫҢҚ-ШЫҢҚ елік. Қайта-қайта шыңылдаған дыбысты бейнелейтін сөз.

Шыңқ-шыңқ етті. Шыңқыл қақты, шыңқылдады.

ШЫҢҚЫЛ зат. Шыңқылдап шыққан дыбыс.

ШЫҢҚЫЛДА= ет. 1. Шаңқ етті. **2.** Шәңкілдеу, шаң-иң шығару.

ШЫҢҚЫЛДАҚ сын. Даусы шыңқ-шыңқ еткен, шыңқылдаған.

ШЫҢҚЫЛДАУ Шыңқылда етістігінің қимыл атауы; шәңкілдеу.

ШЫҢЛА= ет. сөйл. Тым биікке көтеру, шыңына шығу, шарықтау.

ШЫҢЛАУШЫ зат. көне. 1. Темір ұстасы, қару соғушы ұста. **2.** ауыс. Сөздің майын тамызатын, шешен.

ШЫҢТАУ зат. Биік тау.

ШЫҢ-ШАТҚАЛ зат. Биік шың мен тар қыспақты аңғар; шың-құз.

ШЫҢ-ШҰҢ елік. Шаңқ-шаңқ еткен, шыңылдаған, шыңылдаған жіңішке ұзақ созылған дыбысты білдіретін сөз.

ШЫҢ-ШЫҢ елік. Қайта-қайта шыңылдап шыққан дыбысты білдіретін сөз.

Шың-шың етті [еткізді]. Шыңқылдаған, шыңғырлаған дыбыс шығарды.

ШЫҢ-ШЫҢДА= ет. Шыңылдау.

ШЫҢЫ= ет. Жөндеу, түзелу; беку, қатаю.

ШЫҢЫЛ зат. 1. Бір заттың екінші затқа соғылғандағы шың ете қалған, шыңылдаған дыбысы. **2.** ауыс. Шың-шың етіп құлаққа естілген жағымсыз дыбыс, шуыл.

ШЫҢЫЛДА= ет. 1. Шың-шың етіп дыбыс шығару. **2.** Құлағы шуыдау, басы зеңгу.

ШЫҢЫЛДАҚ сын. Шыңылдап шыққан, құлаққа жағымсыз (даусы).

ШЫҢЫЛДАТ=е т. Шың-шың еткізу [темірді цру немесе темірді бір-біріне ұрғанда шығатына ұқсас дауыс шығару].

ШЫҢЫЛДАТУ Шыңылдат етістігінің қимыл атауы.

ШЫҢЫЛДАУ Шыңылда етістігінің қимыл атауы, құлақтың жабылып, ызыңдауы.

ШЫҢЫЛТЫР¹ зат. з ерг. Зергерлікте арнайы тәсілмен бұйым сыртына жалатылған жылытырақ қабат.

ШЫҢЫЛТЫР² зат. ө с. Астық тұқымдас, көпжылдық дәнді шөп.

ШЫҢЫЛТЫР³ с ын. 1. Бзғары бет қаритын құрғақ (аяз). 2. Сұр, сұрқыл. 3. Жұқа, сетінеген. 4. Мінезі тызетте, жайлы емес.

Шыңылтыр аяз. Бет қаритын аяз.

ШЫҢЫЛТЫР⁴; шыңылтыр бие. Өмірі ет алып, тойынбайтын не бойына шыр бітпейтін бие. **Шыңылтыр ешкі.** Жас күнінде енесінің уыз сүті мен жай сүтіне жарымай немесе енесі қақтала сауылып, сүтпен қағылжың болып, кеш отығып, ет алып семірмейтін ешкі.

ШЫҢЫЛТЫРЛАН= е т. 1. Қатты суу, ызарлану. 2. Қарлығыңқырау, жіңішкеру (дауыс). 3. Жұқару, азу, арықтау.

ШЫҢЫЛТЫРЛАНУ Шыңылтырлан етістігінің қимыл атауы.

ШЫҢЫРА=е т. Сыңғырлау; шырқау.

ШЫҢЫРАУ зат. 1. Құмды, шөлейт жерлерде тереңдігі 100 метрге дейін қазылған құдық. // Өте терең, түтсіз. // Құлама-құлди, құз. // Өте терең жер. 2. ауыс. Ауыр азапты өмір, қиыншылығы мол кезең. 3. Түрме, абақты, зындан. 4. ауыс. Биіктік, шың, құлама жар қабақ. 5. ауыс. Өте алыс, жете алмас жер. 6. ауыс. Биік, қол жетпес арман. 7. бейн. Көз жанары.

Шыңырау құдық. Тереңдігі 10 метрден асатын, одан да терең, суы мөлдір құдық. **Шыңырау күз.** Өте биік құлама күз, жартас.

ШЫП¹ с ын. жерг. Шып-шып, шүмтілдеген, шүмтідеген, толы.

ШЫП² елік. 1. Қамшы, шыбық, сойыл, арқан т.с.с. денеге ұрылғанда шығатын дыбысқа ұқсас жіңішке қысқа дыбысты білдіретін сөз. 2. Тердің, судың тамшылап бөлініп шыққандағы дыбысына ұқсас дыбысты білдіретін сөз.

Шып етті [еткізді]. а) Денені қамшымен, шыбықпен т.б. затпен ұрып қалды, соғып жіберді. ә) Қан, тер сияқты заттар бірден лып етіп шықты. **Шып етпеу.** жерг. Бұлқ етпеу. **Шып ету.** ж е р г. Лып ету.

ШЫПА зат. сөйл. **Шипа.**

Шыпасы бітті. жерг. Ақыл-айласы таусылды, амалы құрыды.

ШЫПАЛАН= е т. жерг. Шүбәлану, күмөндану.

ШЫПЖЫЛДА ү с т. Күнге шығу; қиналу, азап шегу.

ШЫПҚЫЛДА=е т. Шытылдау, пышырлау.

ШЫПТА¹ зат. Үй тұрмысы қажетіне (ас-су қоятын жақты қалқалау; құрт жаю, тары сүзу, кептіру үшін) лайықталып шиден, шілдіктен, қамыстан тоқылған бұйым.

Шыптасына шыбын қонбау. жерг. Тұлдыр, тақыр кедей.

ШЫПТА² зат. жерг. Ағаш қабығынан жасалған ыдыс жуғыш (шүберек).

ШЫПТА³ зат. жерг. Жол жүруге арналған билет.

ШЫПТА зат. жерг. Қоғадан тоқылған зат.

ШЫПТАЛА=е т. Шыптамен қоршау.

ШЫПТАЛАУ Шыптала етістігінің қимыл атауы.

ШЫПТАЛЫ с ын. Шыптасы бар, шыптамен қоршаулы.

ШЫПТАСЫЗ¹ с ын. Шыптасы жоқ, шыптамен қоршалмаған.

ШЫПТАСЫЗ² с ын. Билеті жоқ, жол билетсіз. **ШЫПТАХАНА** зат. жерг. Теміржолдың билетін сататын жер.

ШЫПТЫРАТ=е т. жерг. Шатастыру, жаңылысу, бытып-шату.

ШЫПША зат. жерг. Көсеу.

ШЫП-ШИРАҚ с ын. Өте ширақ, тіптен ширақ.

ШЫПШУ Шыпшы етістігінің қимыл атауы.

ШЫПШЫ= е т. Шып-шып етіп қан немесе тер шығу.

ШЫПШЫҚ зат. з о ол. <лат. spinus spinus> Торғай тәрізділер отрядының құнақ тұқымдасына жататын құс.

Шыпшық боп жүр. Бәйек болып, безек қақты. **ШЫПШЫҚТАЙ** с ын. Шыпшық тәрізді, шыпшық сияқты.

ШЫП-ШЫЛҒИ с ын. Судай (өтірік).

ШЫПШЫНАЙ зат. жерг. Жылысын, шала туған қозының елтірісі (Қазақ тілі. аймақ сөздігі).

ШЫП-ШЫП елік. 1. Дүркін-дүркін, үстіүстіне тер немесе қанның шығуын бейнелейтін сөз. 2. Шырқ-шырқ, сорп-сорп еткен дыбысты білдіретін сөз. 3. Сарт-сұрт, шарт-шұрт еткен қамшы, шыбық тигендегі дыбысқа ұқсас дыбысты білдіретін сөз.

Шып-шып етті. а) Тер, қан, су т.б. қайтақайта шықты. ә) Шыбық, қамшы сарт-сұрт тиді, шытылдады.

ШЫП-ШЫРҒА: шып-шырғасын шығармады. Еш нәрсесін құртпады; шашау шығармай ұстады, ұқыпты болды.

ШЫПШЫЛДА=е т. 1. Шып-шып етіп тер шығу. 2. Шып-шып етіп қазандағы сұйықтықтың қайнауы. 3. Шыбық, қамшы сияқты заттың шып-шып тиюі.

ШЫПШЫЛДАҚ зат. жерг. Шәркей, үйге киетін өкшесіз, салтылдақ аяққим.

ШЫПШЫЛДАТ=е т. Шып-шып еткізу, цру, қамшымен соғу.

ШЫПШЫЛДАТУ Шытылдау етістігінің қимыл атауы.

ШЫПШЫЛДАУ Шытылда етістігінің қимыл атауы.

ШЫПШЫРЛА=е т. Шүтірлеу, толып кету.

ШЫПШЫТ=е т. жерг. Шытылдау, шып-шып цру.

ШЫПШЫТСЫ=е т. жерг. Алдау, арбау.

ШЫПШЫТСУ Шыпштысы етістігінің қимыл атауы.

ШЫР¹ зат. көне. 1. Нәр, маңыз. 2. ауыс. Әл, қуат, қуш.

Шыр байланды [бітті]. а) Ет алды, қонданды, семірді. ә) Жаздайы түзеді, дұрысталды. **Шыр бітпеген кедей.** Еш нәрсе бітпеген, тақыр кедей. **Шыр бітпеді.** а) Жүдеді, арыды. ә) Маңайында церге иті жоқ, тақыр кедей болды. **Шыр бітірді.** Ет жинатып қондандырды, толықсытты. **Шыр жүкпады.** а) Ет алмады, семірмеді, қоң бітпеді. ә) Дәулет бітпеді, кедейліктен көз ашады. **Шыр жүқтырды.** Оңалды, қоң бітті. **Шыр жоқ.** Арық, көтерем (сойса еті жасық, майы жоқ мал туралы).

ШЫР² зат. көне. Ынтымақ, бірлік, татулық.

Шыр бұзды. Бұзықтық жасап, берекені алды, татулықты кептірді.

ШЫР³ зат. ойын. Қанша бала болса да қамтыса беретін асық ойынының бір түрі.

ШЫР⁴ елік. Бір орында тұрып, бір осыпен зыр етіп айналғанды бейнелейтін сөз.

Шыр айналды. а) Зыр қақты, зыр жеңірді. ә) Кете алмай, айналышты. б) Зуылдады, мидай араласты. в) Теріс қарат кетті, бетін әрі бұрды. г) Табансыз болды, тұрақсызданды. ғ) Шарқ ұрып іздеді. **Шыр [көбелек] айналдырды.** Істің көзін тапты, игерді, билеп алды. **Шыр айналды, шырқ айналды.** Бір орында байыздап тұра алмай шыр көбелек

айналды. **Шыр айналу.** спорт. Гимнастикада қолмен, аяқпен, денемен немесе баспен тұйық шеңбер жасап айнала тұтас қозғалу. **Шыр айналып іздеді.** Шарқ ұрды, өбден іздеп шаршады. **Шыр біткізбеді.** Ішкен-жегенін бойына жұқтырмады. **Шыр бітпеді.**

а) Майлабады, ет алмады, қонданбады. ә) Тапқан-таянғаны көрінбеді, кедейліктен көз ашады.

Шыр бітті. а) Ажарланды, өңі әрленді. **Шыр бітірді.** Ажарландырды, өң берді. **Шыр көбелек айналды [дөңгеленді].** а) Бір орында зыр қақты, айналды. ә) бейн. Бір-біріне ұстаы, қосылды. б) Басы қатты, мыз айналды, ештемені ажырата алмады.

ШЫР⁵ елік. Шырылдағандағы қысқа дыбысты бейнелейтін сөз.

Шыр етті [ете қалды]. а) Оқыстан қатты шырылдаған қысқа дыбыс шықты. ә) Біреудің арасына түсті, қорғаштады. **Шыр етіп дүниеге келді.** Жарық дүниеге, өмірге келді, туылды. ә) Біреудің арасына түсті, қорғаштады. **Шыр етіп жерге түскеннен [түскелі, түскесін].** бейн. Көз ашып, өмірге келгені.

ШЫРА¹ зат. жерг. Жермаймен жанатын шынысыз шам.

Шыра шөлмек. жерг. Жермай шамның шынысы, мойны.

ШЫРА² зат. жерг. Ұлпаланған ағаш жаңғақсы, майда жаңғақ.

ШЫРА³ зат. Жемістің шырыны, сөл.

ШЫРАҒАН зат. 1. Қайтыс болған адамның басына жағып қоятын жарық. 2. сөйл. Майшам, шырақ. 3. Бір немесе бірнеше ұялы металдан, тармақталып жасалған, шырақ (май шам) орнатылатын тұғыр.

ШЫРАҒАНДАЙ с ын. Шырағандан сияқты.

ШЫРАҒАН зат. жерг. Шырағым, қарағым деген мағынадағы қаратпа атауы.

ШЫРАҒЫМ зат. 1. Жақсы көргенде айтылатын қарағым, көкем, айналайын деген мағынадағы сөз. 2. Кішкентай балаға атаанасы, жақын туысы еркелете айтатын қаратпа атауы. 3. Жасы кіші адамға бейтаныс адамның немесе қатты туыс емес адамның айтатын қарағым, балам деген мағынадағы қаратпа атауышы. 4. этн. экспр. Жеңесінің қайындарына қоятын аты.

ШЫРАДАЙ: көзі шырадай жанды [ашылды]. а) Көзі жайнап кетті, қызықты, елікті. ә) Әл кірді, қуаттанды, шаршағаны басылды. б) Бейнеттен құтылды, жақсылық көрді.

Шырадай тымық. жерг. Тын-тындық, ұп еткен жел жоқ.

ШЫРАЙ¹ зат. Адамның көркі, өңі, ажары.

Шырай ашау. жерг. Коңілсіздену, тұнжырау. **Шырай берді [білдірді].** а) Ыңғай көрсетті, айтқанын істеуге ыңғай байқапты. ә) Өңін кіргізді, шырайын кіргізді. б) Жақтырды, өңін жылытты. **Шырай бермеді.** Түсін суытты, ызғарланды, өңін жылытпады. **Шырай бітті.** Ажарланды, көркі кірді.

Шырай жазу. жерг. Жадырау, көңілдену, бетіне күлкі үйірілу. **Шырай қалмады.** Өңінен айырылды, түсі кетті. **Шырайы жылы.** Жүзі жылы, иманды, мейірімді. **Шырайы қашты.** Өң-түстен айырылды, өңі кетті. **Шырайын жылытты.** Ықпалы түсті, көңілденді. **Шырайын күзгелді.** Әуенін салды, мақалын тапты. **Шырайы түзілді.** Райы тәуірленді.

ШЫРАЙ² зат. лингв. Заттың сындық сапасының басқа бір заттан артық-кемдігін, реңк жағынан әртүрлі болатынын білдіретін сапалық сын есім формалары.

ШЫРАЙГҮЛ зат. ө с. <лат. petunia> Тамыр жүйесі мықты дамыған, сабағы салбырап тұратын, күлі ірі алуан түсті, қолдан егілетін, биіктігі 25-75 смдей, біржылдық, хош иісті бақша өсімдігі (гүл).

ШЫРАЙЛАН= е т. Коңілі көтерілгеннен өңі кіру, ажарлану, әлемілеңу, көркею.

ШЫРАЙЛАНДЫР= е т. Жақсы, қуанышты хабардан көңілі көтеріліп, өңі кіру, ажарлану.

ШЫРАЙЛАНДЫРУ Шырайландыр етістігінің қимыл атауы; шырайын шығару, көтермелеу.

ШЫРАЙЛАНУ Шырайлан етістігінің қимыл атауы.

ШЫРАЙЛАС сын. Шырайына келетін, орайлас, ұқсас.

ШЫРАЙЛЫ сын. 1. Көрікті, келбетті, иманжүзді, әдемі. 2. ауыс. Мәнерлі, мәнді, нәрлі.

ШЫРАЙЛЫЛЫҚ зат. 1. Көркемділік, сұлулық. 2. Мәнділік, мәнерлілік, көркемдік.

ШЫРАЙЛЫМ зат. 1. Экспр. Келбеттім, сымбаттым, сұлуым деген мағынадағы қаратпа атауы. 2. Дәстүрлі мәдениетте жеңесінің ізеттіліктен қайын сіңісіне, қайын інісіне қоятын аты.

ШЫРАЙСЫЗ сын. Көріксіз, ұқынсыз.

ШЫРАҚ зат. 1. Бөлмені жарық етіп тұратын шырадан, шам (майшам). 2. этн. Дәстүрлі қазақ қоғамындағы әулие адамдардың моласына қасиетті жерлерге жағылатын от, шырадан. 3. ауыс. От, жарық. 4. ауыс. Жол, сәт, бақ. 5. Еуропа мәдениеті бойынша тойланады жаңа жыл шыршасына ілінетін электр шамдары.

Шырағы бар. Іздеушісі бар, артында қалған ұрпағы бар. **Шырағы жанды.** а) Ұрпақ жалғасты, өсіп-өрбиді. ә) Үміт оты оялды. **Шырағын жандырды.** Жолын болдырды, жағдайын жасады, көтермеледі. **Шырағын сөндірмеді.** Отына ие болды, үмітін үздірмеді. **Шырағын жансын [жанып тұрсын],** тілек. Ұрпағын өрбісін, отбасың, тұқым-тұяғың аман, көп болсын деген мағынадағы тілек сөз.

Шырағы өшті. [сөнді]. а) Ойлағаны болмады, жолы болмады. ә) Үміті үзілді. б) Ұрпағынан айырылды, шақырағы жоқ болды. **Шырағы сөнді.** Өмірі үзілді, өлді. **Шырақ алып іздесең де таппайсың.** Қанша іздесең де таба алмайсың деген мағынада. **Шырақ болды.** Шамшырақтай жарқырайды, жарқыраттады. **Шырақ жағу.** этн. а) Дәстүрлі қазақ қоғамында әулие адамдардың моласына қасиетті жерлерге шырақ от жағу салты, ырымы. ә) Қайтыс болған адамның жетісіне дейін, кей жерлерде 40-на дейін жағылу дәстүрі. **Шырақ жақты.** а) этн. Өлген аруақтарға арнап шырағдан жақты. ә) Әбден қарап, байқастады. б) Шырақ қойып, жарықтандырды. в) Көзі отпай, шоқпай болды. г) Үміт отын оятты, үміттендірді. **Шырақ көрмеді.** а) Көзі ашылмады, жақсылық көрмеді. ә) Балаға зар болды, зарықты. **Шырақ қалды.** Бала қалды, ұрпағы үзілмеді. **Шырақты сөндірді.** О дүниеге аттандырды, өмірден оздырды.

ШЫРАҚ² зат. 1. Бейтаныс адамның, жақын тартқысы келгенін білдіретін қалқа деген мағынадағы қаратпа атауы. 2. Жасы үлкен беделді адамның өзінен кішілерге еркелете айтатын қаратпа атауы. 3. ауыс. Ұрпақ, перзент, бала.

ШЫРАҚ зат. жерг. **Жарым.**

ШЫРАҚАЙЫМ зат. экспр. Жаным, күнім деген мағынадағы кішкентай балаға айтылатын қаратпа атауы.

ШЫРАҚҮЛ зат. өс. Суыққа төзімді, гүлдері қоңырау тәрізді, ұсақ қоңыр қызыл түсті, биіктігі 10-15 см-дей бақша өсімдігі (гүлі).

ШЫРАҚДАН зат. 1. сөйл. **Шырағдан.** 2. ауыс. Үміт оты.

ШЫРАҚДАНДАЙ сын. Шырақдан сияқты.

ШЫРАҚАНАМ зат. экспр. Шырағым, күнім, айым деген еркелету мәніндегі қаратпа атауы.

ШЫРАҚ-ҚАРАҚ зат. Шырағым, қарағым деген атауыштардың жалты атауы.

ШЫРАҚ-СЕНІМ зат. бейн. Үміт оты.

ШЫРАҚСЫЗ сын. 1. Баласыз, перзентсіз.

2. ауыс. Кеуделерінде от, қайрат жоқ, жасық.

ШЫРАҚТА=ет. Шарықтау, биіктеу, өрлеу.

ШЫРАҚТАЙ сын. Шырақ секілді, шырақ тәрізді. // Жарқырап, жарық беріп, сөнбей.

Шырақтай сөнді. Әл-қуатынан айырылды, оң-түсі кетті.

ШЫРАҚША үст. 1. Шырақ тәрізденіп, шырақ секілденіп. 2. Бірте-бірте, біртіндеп.

ШЫРАҚШЫ зат. 1. этн. Әулиелердің маңызын күзетіп, зиратшыларға қызмет көрсететін адам. 2. ауыс. Үміт беретін, сенім қылататын нәрсе.

ШЫРАҚШЫЛЫҚ зат. Шырақшы болып қызмет жасаушылық.

ШЫРАЛА¹=ет. жерг. Жаңқалау, ағашты жағу.

ШЫРАЛА²=ет. Әуреулеу, мазалау.

ШЫРАЛА³=ет. жерг. Оңалу, семіру.

ШЫРАЛЖЫН зат. өс. 1. **Шыргалжың** (шашағы нәзік күлтелі, күрделігүлділер тұқымдасы, жусан туысына жататын көпжылдық өсімдік). 2. Сытырғыш жасайтын өсімдік.

Шыралжын жусан. өс. <лат. artemisia dracunculus> **Шыргалжың** (күрделігүлділер тұқымдасына жататын хош иісті жапырағы дәмдеуіш есебінде пайдаланатын жусан тәріздес шөптесін өсімдік).

ШЫРАЛЫҚ зат. Тез тұтанатын майлы, құрғақ отын.

ШЫРАМ зат. Изгерілмеген, тыңайған жер.

ШЫРАМЫП=ет. Жыға танымай, жорамалдау, ұқсату, шамалау.

ШЫРАМЫТУ Шырамыт етістігінің қимыл атауы.

ШЫРАПАЯ зат. жерг. Шамның ағаштан жасалған ұзынша келген орындық.

ШЫРАШ зат. қолөнер. Оюдың шетін жиюна және мата үстіне сызғықшалап әсем, бедерлі орнаменттер салуға жасалатын кесте (Қаз. дәст.).

Шыраштап тігу. кәс. Ойыстырылған киізді біріктіруге, бастырылған оюдың шетін жиюға және мата бетіне сызғықшалап бедерлі орнаменттер түсіруге қолданылатын тігу түрі.

ШЫРБАЗ зат. жерг. Ерте туған төрт-бес айлық қозы.

ШЫРФА¹зат. саят. 1. Саят құстарын дәнкітіріп бауду үшін бір басына өзге аңның терісіне орап қойылатын жем. 2. Құсты қолға үйреткенде, аңға түсуге баулығанда қолданылатын тұқым. 3. жерг. Құсты (бүркітті) қайта қондыру үшін қажетті алдамшы қалпа.

Шырғаға қонбеді. Айтқанда мойынсұнбады. **Шырғаға түскен құстай.** бейн. Топырлап, шүтірлеп бірін-бірі білмей. **Шырғаға шақырды.** а) Аң-құстарын алдаймып, далбаймен шақырды (кей жерлерде далбайды «шырға» дейді). ә) Алдау-сыратым сыр тартты, сынап көрді. **Шыргасы берік [мықты].** Кіші басым, бұғауы мықты. **Шыргасы келіссе.** Бағып-қағуы, баптауы жақсы болса. **Шырға тастады.** Араға от салды, ынтымақты бұзды. **Шырға тартты.** а) Қыран құсты дәнкітіру, қанатын бекіту үшін сүйреткен түлкі терісіне қызыл байлап алдырды. ә) Біреуді алдап үйіріп алды, етке келтірді. **Шырға тарту.** саят. Бүркітті ауыздандыру үшін өлген қоянды ұзын жіпке байлап жіптің қиынан ұстап, атқа мініп шабу, бүркітке қоянды алдырту әдісі. **Шыргасын шығармай.** Түгін қалдырмай, бәрін айту.

ШЫРФА²зат. жерг. Көрпенің жиегіне салатын бұлық.

ШЫРФА³зат. Ұрыс, керіс, шыргалаң.

ШЫРҒАЙ зат. 1. бот. Сүрегі қатты және ұзын әрі жіңішке бұта. 2. жерг. Үйдің төбесін жабатын ұзын жіңішке ағаш, сыргауыл.

ШЫРҒАЙДАЙ сын. 1. Шырай секілді, шырай тәрізді. // Мың-дың болып, есі шығып. 2. ауыс. Үрейі, қорқыныш басқан.

ШЫРҒАЙСЫЗ сын. Шырайы жоқ, тіреу қойылмаған.

ШЫРҒАЛ¹зат. Шыргалаң, беймаза жайқүй жағдай.

ШЫРҒАЛ²сын. жерг. Мінезі қыңыр, кесір (адам туралы).

ШЫРҒАЛ³=ет. сөйл. **Шырмалу.**

ШЫРҒАЛА¹=ет. 1. саят. Шырғаға үйрету, шырға тарту. 2. Бір жерден ұзап кете алмай, төңіректеу. 3. Біреуді сағалау, айналсоқтау. 4. Шырлау, көп сөйлеу.

ШЫРҒАЛА²=ет. жерг. Көрпеге бұлық салу, көрпені бұлықтау.

ШЫРҒАЛАҒЫШ сын. Бір нәрсеге үйілгіш, айналсоқтағыш.

ШЫРҒАЛАН=ет. Шырматылу, айналсоқтау; сыырқұйымшақтау.

ШЫРҒАЛАНУ Шырғалан етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҒАЛАН сын. 1. Шым-шытырық, шытырман. // Дүрбелең, қиын-қыстау заман. л а ң д а. // Қырсық, кесір-кесепат, оқиға, жағдай. 2. Қиын, қырсық, оңай емес. // заң. Адамның еркінен тыс, өздігінен туындайтын уақиға, сырт белгілері ғана құқық бұзушылық болып көрінетін, кінә нышандарынан ада, заңи жауапкершілік жұқпемейтін кездейсоқ іс-әрекет.

Шыргалаңы мол. Шым-шытырық, қиын-қыстаулы. **Шыргалаңға түсті.** Қиындық, сәтсіздікке тап болды. **Шыргалаңға түсті.** Әуре-сарсаңға ұшырады.

ШЫРҒАЛАНДА=ет. Бір нәрсеге бөгелу, кедергіге ұшырау; шырмалу.

ШЫРҒАЛАНДАУ¹сын. Шытырманды, шым-шытырық.

ШЫРҒАЛАНДАУ² Шыргалаңда етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҒАЛАҢСЫЗ сын. Қиын-қыстаусыз, оңай.

ШЫРҒАЛАҢ-ШАТЫСзат. Шым-шытырық жағдай, қым-қиғаш кез, тартыс.

ШЫРҒАЛАС=ет. Айттысып-тартысу, ұрысу, мәмілеге келе алмау.

ШЫРҒАЛАСТЫР=ет. Шатастыру, адастыру.

ШЫРҒАЛАСТЫРУ Шыргаластыр етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҒАЛАСУ Шыргалас етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҒАЛАТ=ет. Шыырлату, шыргалаңдау.

ШЫРҒАЛАТУ Шыргалат етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҒАЛАУ Шыргала етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҒАЛДАС=ет. Дауласу, келісе алмау, даурығысу.

ШЫРҒАЛДЫсын. Шыргалаңы, айтты, тартысы көп.

ШЫРҒАЛЖЫНзат. өс. <лат. artemisia dracunculus> Күрделігүлділер тұқымдасы, жусан туысына жататын шөптесін өсімдік.

ШЫРҒАЛУ Шыргал етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҒАНАҚзат. 1. өс. <лат. hipporhace> Жиде тұқымдасына жататын тікенді бұта. 2. Уақ, домалақ келген шырганақтың сарғыш жемісі.

Шырганақ майы. Шырганақтың жемісінен алынатын дәрілік әсері өте күшті май дәрі.

ШЫРҒАТЫЛ=ет. сөйл. **Шыргалау.**

ШЫРҒАТЫЛУ Шыргатыл етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҒАУ-ШИМАЙзат. Шым-шытырық, бүкпе-қалтарыс.

ШЫРҒЫзат. жерг. Көсеу, от көсейтін құрал.

ШЫРДАЙ: басы шырдай қатты. жерг. Не істерін білмей дал болды, мәңгірді.

Шырдай қылды. жерг. Басын қатырды, басын ауыртты, көп сөйледі.

ШЫРДАМАЛзат. жерг. **Сырмақ.**

ШЫРДАНзат. жерг. Қозының қарны.

ШЫРДАСзат. өс. сөйл. Күздік алмар.

ШЫРҚелік. Шырылдағанда, шырқылдағанда шығатын қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Шырқ айналды. а) Жаны қалмай зыр жүгірді, әбгерге түсті. ә) Шыр айналды. **Шырқ иірді.**

а) Малды тықсырттып, бір жерге топтады, жилады,

үйірді. ә) Жан алқымға алып, екі аяғын бір етікке тықты; ашысын қуырды. **Шырк үйірді.** а) Белгілі бір істі тез меңгеріп кетті, игеріп әкетті. ә) Дөңгелентіп әкетті, көтеріп әкетті.

ШЫРҚА= ет. көтеріңкі. **1.** Дауысты көтере, шарықтата, тамылжықта өн салу. **2.** ауыс. Мәселені алыстан бастап, баяндау, айту. **3.** Сарнау, заржақтау. **4.** ауыс. Биіктіктен төменге зулап құлау, шырқырау. **5.** ауыс. Өркендеп алға басу, қарыштап даму. **6.** ауыс. Алысқа қшу, зуылдау.

Шырқан өсті. Көп нәрсеге қолы жетті, жолы болды. **Шырқан шықты.** поэт. Асқақтады, арманына қол жеткізді.

ШЫРҚАЛ= ет. **1.** көтеріңкі. Ән салыну, беріліп өн айту. **2.** ауыс. Асқақтап өсу, жолы болу, мәртебесі көтерілу.

ШЫРҚАЛУ Шырқал етістігінің қимыл атауы; әндітелу.

ШЫРҚАЛЫН= ет. Ән салыну, әндітелу.

ШЫРҚАЛЫНУ Шырқалын етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҚАМАЛЫ сын. Дауысты биік ала алатын, қандай үнге болсын икемді, құбылмалы (дауыс).

ШЫРҚАС= ет. Ән салысу, әндітелу.

ШЫРҚАСУ Шырқас етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҚАТ= ет. Ән салдырту, өн айтыру.

ШЫРҚАТТЫР= ет. Ән салдыртқызу, өн айтырдырту.

ШЫРҚАТТЫРУ Шырқаттыр етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҚАТУ Шырқат етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҚАТЫЛ= ет. **1.** Ән салдыртылу, әндітелу. **2.** ауыс. Мәртебесі көтерілу, өсу.

ШЫРҚАТЫЛУ Шырқатыл етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҚАУ¹ сын. **1.** Оңаша, жеке; қашық, жырақ. // Биік жер, шың. **2.** ауыс. Асқақ, шалқақ, жоғары.

Шырқау басы. Шың, таудың шыңы. **Шырқау биік.** Өте жоғары биіктік. **Шырқау биікке [шыңына]** көтерілді [шықты]. Дамды, жетілді, кемеліне келді. **Шырқау көк.** бейн. Аспан. **Шырқау шың.** Ең жоғарғысы, алдыңғысы, ең биік шегі. **Шырқау шыңдай.** Қадірлі, асыл, ыстық.

ШЫРҚАУ² Шырқа етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҚЫ зат. Сән, көрік.

Шырқы бұзылды. а) Шырқы бұзылды, мазаланды. ә) Берекесі кетті, сәні кетті. **Шырқын бұзды.** а) Берекесін алды, сәнін кетірді. ә) Ренжітті, ашуландырды, көңіліне тиді. **Шырқын бұзу.** Берекесін алу, ауызбіршілігінен айыру, дағдылы қалтын бүлдіру.

ШЫРҚЫЛ зат. Ауық-ауық шырқ-шырқ етуден шығатын дыбыс.

Шырылдаған дауыс. Жан даусы. **Шырылдақ [шырылдауық] дауыс.** Ер адамның дауысына лайық емес, жіңішке жағымсыз дауыс.

ШЫРҚЫЛДАТ= ет. Шырқ-шырқ еткізу, быртылдау.

ШЫРҚЫЛДАС= ет. жерг. Ұрысу, керісу.

ШЫРҚЫЛДАУ Шырқылда етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҚЫЛЖЫНДА= ет. Қырқысу, тартысу, таласу, егесу, жалжалдасу.

ШЫРҚЫРА= ет. **1.** Баланың қатты жылауы. **2.** Құстың қатты сайрауы. **3.** ауыс. Айналасынан зәбір көріп, зар жылау. **4.** ауыс. Жан дауысы шығып айқайлау, шыңғыру.

ШЫРҚЫРАТ= ет. **1.** Зәресін алу, құтын қашырту. **2.** Зар еңірету, мейірімсіздік көрсету. **3.** Құлын дауысын шығарту, шыңғырту.

ШЫРҚЫРАТУ Шырқырат етістігінің қимыл атауы.

ШЫРҚЫРАУ Шырқыра етістігінің қимыл атауы; зар жылау.

ШЫРҚЫРАУЫҚ сын. Шырқырап жылай беретін (бала).

ШЫРЛА¹= ет. Шырылдау, шыр-шыр ету.

ШЫРЛА²= ет. Пышырлау.

ШЫРЛАМА зат. жерг. тамақ. Сүтке сөк, қи салып пісірілген қою тағам; быламық; бортпе.

ШЫРЛАН= ет. Қоң біту, ет алу, оңалу; шыр біту.

ШЫРЛАНУ Шырлан етістігінің қимыл атауы.

ШЫРЛАТ= ет. **1.** Шырыдату, шырқырату.

2. Шыырлау, бір нәрсені биікке және алысқа лақтыру.

ШЫРЛАТУ Шырлат етістігінің қимыл атауы.

ШЫРЛАУ Шырла етістігінің қимыл атауы.

ШЫРЛЫ: шырлы жасуша. биол. Талшықты борпылдақ дәнекер ұлпасында кездесетін ұлпа базofil.

ШЫРМА= ет. **1.** Шешімстей етіп байлап тастау, шанду. **2.** ауыс. Айтқанына көндіру, басын айналдыру. **3.** ауыс. Жүргізбей тастау, матау.

4. Биіктеу, шындау, асқақтау.

ШЫРМАБАЛЫҚ зат. зоол. <лат. gobitidae> Тұқымтәрізділер отрядына жататын майда балықтар тұқымдасы.

ШЫРМАЛ= ет. **1.** Торлану, шандылу. **2.** ауыс. Кедергіге қшырау, шырматылу. **3.** Ұсталу, торға түсу. **4.** Шырмауық құсап шырматылу, оратылу.

5. Кідіру, кідірістеу. **6.** ауыс. Артық жүріске салынабау, ұзап ешқайда шықпау.

Шырмалық жүру. спорт. Сапта жаттығушылардың сапта шырмауық жасап жүруі.

ШЫРМАЛА= ет. **1.** Шанду, байлап-матау.

2. ауыс. Аяғына тұсау болу, кедергі жасау.

ШЫРМАЛҒЫШ: шырмалғыш өсімдіктер.

өс. Сабағымен бір тіреке оралып, жерден едәуір биіктікке дейін өсетін шөптесін не ағаш тектес өсімдіктер.

ШЫРМАЛТ= ет. Торға түсіру, шырматылу.

ШЫРМАЛТУ Шырмалт етістігінің қимыл атауы.

ШЫРМАЛУ Шырмал етістігінің қимыл атауы. **1.** Оратылу, торға түсу. **2.** ауыс. Ауыр ойға, сезімге берілу, шыға алмау.

ШЫРМАЛЫС= ет. Шырматылысу, айқасу.

ШЫРМАТ= ет. Басын қатыру, көп ойландырту.

ШЫРМАТЫЛ= ет. **1.** Аяқ-қолына тұсау салыну, ісі өнбеу, көрінбеу. **2.** Торға түсу, ұсталу.

3. ауыс. Шиленісу, қындау.

ШЫРМАТЫЛУ Шырматыл етістігінің қимыл атауы; шиленісу, қындау.

ШЫРМАУ¹ зат. **1.** Шылбыр, арқан. **2.** ауыс. Кедергі, қырсық, кесепат. **3.** ауыс. Байлауы жоқ, алды белгісіз тұңғыш ой.

Шырмау салды. Кедергі болды, аяғына тұсау болды. **Шырмау салынды.** Үйленіп, алысқа шыға алмайтын болды. **Шырмау сөз.** Алдаусыратып айтылған тұзақты әңгіме.

ШЫРМАУ² Шырма етістігінің қимыл атауы.

ШЫРМАУЫҚ зат. **1.** өс. <лат. convolvulus> Өзі аттас тұқымдасқа жататын көп жылдық (кейде бір жылдық) шөптесін өсімдік не шала бұта. **2.** Малазықтық шөптесін өсімдік. **3.** Шиленіс, кедергі.

Шырмауық будра. өс. <лат. glechoma hederacea> Төменгі жағындағы жапырақтары бүйрек сықылды, әрі дөңгелек, жоғарғы жағындағы жапырақтары – жүрек тәрізді, биіктігі 90 см дейін, көпжылдық шөп тектес өсімдік. **Шырмауық секілді.** Не болса соған жабысқыш, жеңіл ойлы.

ШЫРМАУЫҚСАБАҚ зат. өс. Сабағы шырмауықтың сабағы сияқты, бірақ онша ұзын емес өсімдік түрі.

ШЫРМАУЫҚТАР зат. өс. <лат. convulvaceae> Бір және көпжылдық шөптесін, бұта, кейде тікенді төлнешіктерге топтанған, бұташық өсімдіктер тұқымдасы.

ШЫРМАУЫҚҒҮЛ зат. өс. <лат. ipomoea> Шырмауықтар тұқымдасына жататын, түп болып өсетін сәндік үшін өсірілетін үл.

ШЫРМАУЫҚТАЙ сын. **1.** Шырмауық секілді, шырмауық тәрізді. **2.** ауыс. Айырмаластай, желімдей.

ШЫРМА-ШАТУ зат. Тығыз байланыс, өте терең қатынас.

ШЫРПА¹ Шырпы етістігінің қимыл атауы.

ШЫРПАУЫШ зат. Бұталардың басын шырпытын қайшы тәріздем құрал.

ШЫРПЫ¹ зат. өс. Малазықтық шөптердің бір түрі.

ШЫРПЫ² зат. өс. сөйл. Бұталардың бір түрі.

ШЫРПЫ³ зат. **1.** Ағаштың от тұтатуға болатын құрғақ, ұсақ бұтағы. **2.** Сіріңкенің басына күкірт жағылған талы, шиі. **3.** жерг. Сексеуілдің шабылып алынған жас кезі, сексеуілдің жіңішке басы. **4.** жерг. Жаңқа. **5.** жерг. Сіріңке.

Шырпы басын сындырмады [сындырған емес]. сөйл. Еш нәрсеге қол қызын тигізбеді, түк істемеді. **Шырпы қорабы.** Сіріңке талы салынған, екі қапталына шағуға арналған күкірт жағылған тартталы қорап. **Шырпы талы.** Сіріңкенің әр талы, шиі.

ШЫРПЫ¹= ет. Бұталардың басын қырқып тегістеу.

ШЫРПЫ²= ет. Арындау, бұрқырау.

ШЫРПЫЛ= ет. Өсімдік, бұта типті өсімдіктердің қышынық қырқылуы.

ШЫРПЫЛА= ет. **1.** Басын шырпы, керексіз бұтақтарын кесу, қысқарту. **2.** Отынды, ағашты майдалау, ұсақтау, уату. **3.** жерг. Қой қырқы.

ШЫРПЫЛАУ Шырпыла етістігінің қимыл атауы; басын шырпы.

ШЫРПЫЛДА= ет. жерг. Шырп-шырп ету.

ШЫРПЫЛУ Шырпыл етістігінің қимыл атауы. **1.** Басы қырқылу. **2.** Аздап кему.

ШЫРПЫЛЫ сын. Шыртысы бар, шыртысы көп.

ШЫРПЫН= ет. жерг. Айбат шегу.

ШЫРПЫН: шырпыны шығу. Жанын салу, бәйек болу.

ШЫР-ПЫР елік. Күйіп-тысқанға беймаза күйді бейнелейтін сөз.

Шыр-пыр болды [шыр-пыры шықты]. Күйіп-ністі, әбгерленді.

ШЫРПЫТ= ет. Қырқыту, кертү.

ШЫРСЫЗ сын. Шыры кеткен, шыры жоқ. // Арық, жағдайы жоқ, күйсіз адам.

ШЫРСЫЗДЫҚ зат. Арықтық, жүдеулік.

ШЫРТ¹ елік. Қатты нәрсенің морт сынғанда, шымтынағанда шығатын және т.б. қысқа дыбысты білдіретін сөз.

Шырт ашуланды [ете қалды]. Қит ете қалды, тез ашуланды, табан астында тулады. **Шырт ете қалды.** Ашуланды, табан астында тулады. **Шырт еткізді.** Шыртылдаған дыбыс шығарды. **Шырт етті.** а) Шырт еткен, морт сынған дыбыс шықты. ә) Техниканың тетігін сырт етті қалды. б) Бырт еткізін түкірді. в) жерг. Етте етті, тырс етті. г) Тез ашуланды, тыз етті. **Шырт кететін.** Ашуланишақ, мінезі кіді, шартта-шырт. **Шырт киіндірді.** э к с п р. Басынан аяғына дейін жаңа, жақсы киім алып беріп, киізін қойды. **Шырт сынады.** Тез ашуланады, тыз етте. **Шырт түкірді.** а) Бырт еткізін түкірді. ә) Шіреніп, әлдеқандай болып көрінді. **Шырт түйді.** Қабағын тырстырды, түйді. **Шырт тыныштық.** Мүлгіген тыныштық.

ШЫРТ² сын. Көзге тұртсе, көргісіз, түк көрінбейтін.

Шырт [шырттай] қараңғы. Түк көргісіз қараңғы, тас қараңғы. **Шырт ұйқы.** а) Әрі қатты, әрі тәтті ұйқы. ә) Түк сезбес, дыз сезбес, мақұрым күй. **Шырт ұйқыда.** Қатты ұйқыда, тәтті ұйқының құшағында. **Шырт ұйқыда жатыр.** Қатты ұйқыда.

ШЫРТА зат. жерг. **Шарбақ.**

ШЫРТБАС зат. жерг. Күйілек, ашушаң, кейігіш кісі.

ШЫРТ-БЫРТ елік. Шыртылдаған, сартылдаған күрделі дыбысты білдіретін сөз.

ШЫРТЕТПЕ¹ зат. жерг. Түйме орнына тағылатын бір-біріне киізгелетін металл тетік.

ШЫРТЕТПЕ² сын. Мінезі кіді, ашушаң, ашуланишақ, мінезіз.

Шыртетпе мінез. Болар-болмасқа ашу білдіретін, ашушаң адам туралы.

ШЫРТЕТПЕЛІК зат. Бір нәрсеге шырт ете қалудылық.

ШЫРТИ= ет. сөйл. экспр. жағымсыз. 1. Өзін-өзі жоғары санап шертию, менменсу. 2. Ренжу, өкпелеу, бұрттия қалу.

ШЫРТИМА сын. Шерттиген, быртиған, өзінше болған.

ШЫРПЫРЛА= ет. Шыртылдау, быртылдау.

ШЫРТИЮ Шырты етістігінің қымыл атауы.

ШЫРТ-ШЫРТ елік. Шыртылдап, ыртылдап даған дыбысты бейнелейтін сөз.

ШЫРТТАЙ: шыртытай киінді. Шыттай киінді, бастан-аяқ жаңа киім киді.

Шырттай қараңғы. Көзге тұртсе көрінбейтін, тастай қараңғы.

ШЫРТ-ШЫРТ елік. Қайта-қайта шыртылдаған дауысты білдіретін сөз.

Шырт-шырт етті. а) Шырт-шырт еткен дыбыс шықты, шыртылдады. ә) Шыбық, тал, қамшы шыл-шыл етіп тиді. б) Ашулағып, шаптықты.

Шырт-шырт жанды. От шыртылдап, шартылдап жанды. Шырт-шырт күкірді. Қайта-қайта түкіріп шіреген, мардымсыған кейін танытты.

Шырт-шырт сынды. а) Шыртылдап, шытынап жарылды. ә) Тыз-тыз етіп ашуланды.

ШЫРТЫЛ зат. Шыртылдаған, шырт-шырт еткен дыбыс.

ШЫРТЫЛДА= ет. 1. Шырт-шырт еткен дыбыс шығару, шытынау. 2. Сыртылдау, сыртылдау.

3. Тез ашулану, не болса соған аяқ астынан ренжу.

ШЫРТЫЛДАҚ¹ зат. тамақ. 1. Тортасы айырылған сарымайға жылқы майын қосып жасаған май. 2. Аязда қатып тұрған қорытқан сарымай.

ШЫРТЫЛДАҚ² зат. өс. Сопақтау, мүсі әртүрлі: ала, ақ, көкшіл, пышақ тиер-тимместен шырт етіп айырылып кеттің қауынның бір сорты.

ШЫРТЫЛДАҚ³ зат. өс. Көп гүлді сылдыршөп.

ШЫРТЫЛДАҚ⁴ сын. Шыртетпе, кіді, ашуланыш (міну).

ШЫРТЫЛДАҚ⁵: шыртылдақ қоңыз. зоол. <лат. elateridae> Қатты қанаттылар тұқымдасына жататын, көккөректілер отрядының жер жүзіне кең тараған қоңыз түрі.

ШЫРТЫЛДАТ= ет. 1. Шырт-шырт еткен дыбыс шығару, сыртылдану. 2. Быртылдану, шырт-шырт еткізіп түкіру. 3. ауыс. жақтырмау. Ақшаны ашкөздікпен санау, қомайғалану; алыпсартарлық салыну.

ШЫРТЫЛДАТУ Шыртылдану етістігінің қимыл атауы; сыртылдану.

ШЫРТЫЛДАУ Шыртылда етістігінің қимыл атауы.

ШЫРТЫЛДАУЫҚ зат. муз. Сылдырмақ сияқты тырсылдаған дыбыс шығаратын көне музыкалық аспап.

ШЫРТЫЛГЕК зат. жерг. Көйлекке түіме қадайтын темірден жасалған қосақ, жабысқақ түіме (шыртылдақ түіме).

ШЫРША зат. 1. өс. <лат. picea> Қарағай тұқымдасына жататын қылқан жапырақты, мәңгі жасыл ағаш. 2. Жаңа жылды қарсы алғанда шырақтар тағып, безендіретін табиғи не жасанды шырша ағашы. // Шыршалы. // Шырша ағашынан жасалған.

Шырша торғай. зоол. Негізі азығы қылқан жапырақты ағаштардың жаңағын шағып жеуге бейімделген, суыққа төзімді, тұмсығы қысқаш тәрізді құс.

ШЫРША-БАТЫР зат. о.к.к.з. бейн. Шыршаның барлық мезгіле өзгермейтін жасылдығы туралы көркем образ.

ШЫРШАҚҰЛАҚ зат. өс. Өзі аттас тұқымдасқа жататын хлорофилсіз сапрофит көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШЫРШАДАЙ сын. 1. Шырша сияқты. 2. Шырша сияқты жап жасыл. 3. ауыс. Бітік, қалың.

ШЫРШАЙ зат. өс. Қазақстанның ылғалды жерлерінде кездесетін биіктігі 30-50 (80) см-дей, сабағы тұзу, төменгі жапырақтары дөңгелек, ал жоғарғы жапырақтары үш бөлікті, сары гүлдері төмен қарай салбырап тұратын, емдік қасиеті барраушан гүлділер тұқымдасына жататын, көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШЫРШАЙЫ сын. жерг. Ақшыл қызыл.

ШЫРШАЛЫ сын. Шыршасы бар, шырша қалың өскен.

Шыршалы орман. геогр. Шырша өсетін, биіктігі 40–45 м, диаметрі 1,5–2 м-дей болатын шыршалар кездесетін мәңгі жасыл, қылқанжапырақты орман алқабы.

ШЫРШАУ: шыршау шығара бермей. Шуылдата бермей.

ШЫРШАШӨП зат. өс. <лат. hypopitys> Өзі аттас тұқымдасқа жататын хлорофилсіз, сапрофитті қоректенетін көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШЫРШАШӨПТЕР зат. бот. <лат. monotoraceae> Көпжылдық споралы өсімдіктер тұқымдасы.

ШЫРШЫ сын. Шыршы, кір, баттасқан.

ШЫРШЫҚ¹ зат. Лай, батпақты су, өзен.

Шыршық салу. жерг. Арандану, от салу.

ШЫРШЫҚ² сын. жерг. Кісімсіген, тәтпаптар, менменсіген (адам туралы).

Шыршық атқан [атылғалы жатқан]. Жарылайын деген, терісіне сыймаған.

ШЫРШУ зат. Ұрыс-керіс, келіспеушілік.

Шыршу шығарды. Ұрыс бастады, керіс шығарды.

ШЫР-ШЫР елік. Шыршыдаған қайталама дыбысты білдіретін сөз.

Шыр-шыр етті. а) Құс, балапан шыршыдаған үн шығарды. ә) Жас бала қоймай шыршылап жылады. б) Безек қақты, жан дауысы шықты.

ШЫР-ШЫРЛАП үст. 1. Шыр-шыр етіп. 2. ауыс. Аласұрып, жаны шығып.

ШЫР-ШЫРШЫЛ сын. Шыршыдаған, шыр-шыр еткен.

ШЫРЫҚ: шыршық бұзды [кетірді]. Бірнәрсенің берекесін алды, сөнін кетірді.

ШЫРЫҚШӨП зат. өс. <лат. succia> Шалғынды жерлерде өсетін, малазықтықкөпжылдық шөптесін өсімдік.

ШЫРЫЛ зат. 1. Шыршыдаған, шыр-шыр еткен дыбыс. 2. Құстардың сайраған дауысы. 3. Жас баланың жылаған дауысы, айғайы.

Шырылға басты. Қайта-қайта шыршылдады, шыр-шыр етті. Шырыл қақты. Шыршылдады, безек қақты.

ШЫРЫЛДА= ет. 1. Шыршыдаған үн шығару, шылдырлау. 2. Құстардың шыр-шыр етуі, сайрауы. 3. ауыс. Қолды-аяққа тирмай жылау. 4. ауыс. Ән салу, шырқау. 5. ауыс. Асты-үстіне түсіп, бәйек болу. 6. ауыс. Қиналу, азап тарту.

ШЫРЫЛДАҚ сын. Шыр-шыр еткен, шыршылдаған.

ШЫРЫЛДАС= ет. Шыр-шыр етісу, қосылып шыршылдау.

ШЫРЫЛДАСУ Шыршылдану етістігінің қимыл атауы.

ШЫРЫЛДАТ= ет. Шыр-шыр еткізу, жылату, зар қақсату.

ШЫРЫЛДАТУ Шыршылдану етістігінің қимыл атауы.

ШЫРЫЛДАУ Шыршылдану етістігінің қимыл атауы; шыр-шыр ету.

ШЫРЫЛДАУЫҚ зат. Малды, аңды, құсты үркіту үшін қаңылтырдан жасап, ағаштың басына іліп қойған шыршылдағыш зат.

ШЫРЫЛДАУЫҚ² сын. Шыршылдап қалған, шыршылдайтын (дауыс, үн).

ШЫРЫМ: шырымын [көз шырымын] алды. а) Көзін ілді, біраз ұйықтап тынықты. ә) Тыным тапты, тыныштыды.

ШЫРЫМТАЛ зат. жерг. Белдің шойырылып қалатын ауруы, құяң.

ШЫРЫМТАЛ² зат. жерг. Жекен өсімдігінен жасалған жпн.

ШЫРЫМТАЛ³ зат. өс. сөйл. Шымтал.

ШЫМТАЛ зат. өс. <лат. salix arbuscula> Таулы, орманды жерлерде өсетін, жіңішке шыбықтары садақ оғына жарамды, домбыра жасауда қолданылатын сүрегі қатты әрі жуан, биік тал.

ШЫРЫН зат. 1. Өсімдіктің бойындағы, оның жемісіндегі (құнарлы) нәр. 2. Ірімшіктің сарысуын қойылғаниа қайнату арқылы алынатын қойырптақ. // Тәтті. 3. ауыс. Мән, маңыз. // Маңызды, мәнді. // Қызықты, қызыққа толы.

Шырын сөз. Балдай, жағымды, майда сөз.

ШЫРЫН-БАЛ зат. Шырын-шәрбат, шекер. // Көркем, көрікті (тұр, келбет).

ШЫРЫН-БАЛДАЙ сын. Көркем, ұнамды, жағымды.

ШЫРЫНДА= ет. жерг. Көз шырымын алу, ұйықтау.

ШЫРЫНДЫ сын. Шырыны мол, нәрлі, сөкті.

Шырынды азық. ауыл шар. Қурамында химиялық байланыстағы суы мол өсімдіктерден дайындалатын жемшөп.

ШЫРЫНДЫҚ зат. Шырын болушылық, тәттілік.

ШЫРЫНДЫЛЫҚ зат. Шырыны мол болушылық.

ШЫРЫНКЕ зат. сөйл. Шірінкене.

ШЫРЫНҚАЙНАТҚЫШ зат. Жеміс-жидектерден шырын алып қайнатуға арналған, екі кастрольбен құралған аспап.

ШЫРЫНСЫЗ: шырынсыз түйе. Семірмейтін, қаниа жайылым, күтім көрсе де бойына шыр жұқпайтын азығы бұдан түйе.

ШЫРЫНСЫҚҚЫШ зат. тех. Жеміс-жидектердің шырынын бөліп алуға арналған аппарат.

ШЫРЫН-ШӘРБӘТ зат. тамақ. Шырын, шәрбат сияқты дәмді тағамдар.

ШЫРЫН-ШЕКЕР зат. Тәтті тағам.

ШЫРЫШ¹ зат. 1. Тамырынан желім алатын, құмда өсетін малазықтық өсімдік. 2. өс. <лат. egethus> Таулы аймаққа өсетін, сабағы жапырақсыз, күлі ақ, қызғылт, сары не қоңыр түсті көпжылдық шөптесін өсімдік. 3. ауыс. Бірнәрсені ажырамастай етіп ұстап қалатын зат, желім.

ШЫРЫШ² зат. Жаңа туған төлдің, балықтың т. б. денесіндегі жылтылдақ зат.

ШЫРЫШ³ зат. жерг. Мәткенің үстіне салатын жіңішке ағаштар, шанжа, қабырға ағаш.

ШЫРЫШ⁴: шыршы бұзды. Тыныштығын, берекесін кетірді; шырқын бұзды.

ШЫРЫШТА= ет. Шыршы жағу.

ШЫРЫШТАЙ сын. Шыршы сияқты, шыршы тәрізді.

Шыршытай болып отырды. жерг. Топталып, жиылып отырды.

ШЫРЫШТАН= ет. Шыршы пайда болу, жабысу.

ШЫРЫШТАНДЫР= ет. Шыршыты ету, жабысқақ ету.

ШЫРЫШТАНДЫРУ Шыршытандыр етістігінің қимыл атауы.

ШЫРЫШТАНУ Шыршытан етістігінің қимыл атауы.

ШЫРЫШТАУ сын. Қолға жабысқақтау, желім тәрізділеу.

ШЫРЫШТЫ сын. Шыршы мол, шыршы-қа толы.

Шыршыты ұлулар. зоол. Көзі мұртша ұшындағылар отрядына жататын бауыр аяқты құрлық өкпелі моллюскілері.

ШЫРЫШ-ШЫРЫШ сын. Қатты шыршытанған, шыршы жұсқан.

ШЫРИ= ет. жерг. Етек-жеңін жинай алау, мұрнынан шапшылу.

ШЫТ¹ зат. 1. Тұрмыста жеі қолданылатын жеңіл әрі арзанқол жұлқа мата. // Шыт матадан тігілген. 2. Ормал, шаршы. 3. Беторамал, қола-рамал.

Шыт жаңа жерг. Бұрын ұсталмаған, жаңа-жаңа. **Шыт жаңа қылды**. Жаңалады, жаңартты.

ШЫТ²: қабақ [қас] шытты. Кейістік білдірді, қыянжылды.

ШЫТА¹ зат. жерг. Егістік жерге қар тоқтату үшін қойылатын ағаш қалқан.

ШЫТА² зат. жерг. Шомын ағашы.

ШЫТАҚ зат. этн. көне. Сәукеленің қозасы; қозалы салтынашақ; сәукеленің шынығырлы «аяғы».

ШЫТАҚТАЙ сын. Шытақ сияқты, шытақ тәрізді.

ШЫТҚЫЗ: қабақ шытқызды. Ренжітті, кейітті.

ШЫТҚЫЗУ Шытқыз етістігінің қимыл атауы.

ШЫТҚЫЛ сын. 1. Аздаған ызғар бар, шыңылтыр. 2. ауыс. Қабағы сәл кірбің тартқан, ренішті.

Шытқыл аяз. Қатты құрғақ аяз.

ШЫТҚЫЛДАУ сын. Сәл суықтау, ызғарлы.

ШЫТҚЫЛДЫҚ зат. 1. Аздаған аяз ызғары, болушылық. 2. ауыс. Аздаған көңіл кірбидігі, қабағы қатынқылдық.

ШЫТҚЫЛТЫМ сын. Болар-болмас ызғарлы, шыңылтыр.

ШЫТОРАМАЛ зат. жерг. Қол ормал.

ШЫТПА зат. сөйл. Қамыс секілді жіңішке өсімдіктен тоқылған ши.

ШЫТПЫРАТ= ет. жерг. Шатастыру, жаңғылысу, шатып-бүту.

ШЫТТАЙ үст. Бас-аяғына дейін бүтін; су жаңа.

Шыттай жаңа. Су жаңа, жап-жаңа.

ШЫТТЫР: қабақ шыттырды. Кейітті, ренжітті.

ШЫТТЫРТ: қабақ шыттыртпады. Ренжітпеді, кейітмеді.

ШЫТТЫРТУ Шыттырт етістігінің қимыл атауы.

ШЫТТЫРУ Шыттыр етістігінің қимыл атауы.

ШЫТУЛЫ: қабағы шытулы. Қабағы қатулы, тірлі, ренжулі.

ШЫТ-ШЫБЫР зат. сөйл. Арзанқол мата, шыт-мыт.

ШЫТ-ШЫТ сын. Тілім-тілім болып жарылып кеткен.

ШЫТҒЫЛ: қабағы шытғылды. Қабағы түйілді, кейіді, ренжіді.

ШЫТЫЛУ Шытыл етістігінің қимыл атауы.

ШЫТЫМЫР сын. Шытқылданған, шыңылтыр (аяз).

Шытымыр аяз. Қалың қар түскеннен кейінгі құрғақ шыңылтыр аяз.

ШЫТЫМЫРЛАН= ет. Аяз ызғары біліну, шытымыр тарту.

ШЫТЫМЫРЛАНУ Шытымырлан етістігінің қимыл атауы.

ШЫТЫМЫРЛАУ сын. Сәл суықтау, аяздылау.

ШЫТЫН= ет. 1. Бір нәрсе жанға батып, ауыр-сыну. 2. Қабағын шытып, жақтырмау, менсінбеу.

ШЫТЫНА= ет. 1. Сызат түсіп, шатынап жарылу, сыну. 2. Аяз-қол, бет терілерінің құрғап, тілім-тілім болуы. 3. ауыс. Арақатынасқа салқындық кіру, көңілге кірбің түсу. 4. ауыс. Ашу-ланып сыздау, терісіне сыймай тырсыю.

Шытынаған аяз. Қатты құрақ аяз.

ШЫТЫНАТ= ет. Сызат түсіру, жару.

ШЫТЫНАТУ Шытынат етістігінің қимыл атауы.

ШЫТЫНАУ Шытына етістігінің қимыл атауы.

1. Сызат түсіп жарылу. 2. ауыс. Арақатынасқа салқындық кіру.

ШЫТЫНУ Шытын етістігінің қимыл атауы; жақтырмау.

ШЫТЫНЫҢҚЫ сын. Шытыңқы, қабағы түйілді, ренжулі.

ШЫТЫНЫҢҚЫРА= ет. Қабағын аздап шыту.

ШЫТЫНЫҢҚЫРАУ Шытыныңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШЫТЫҢҚЫ сын. Қабағы түйілді, ренжулі.

ШЫТЫҢҚЫРА= ет. Аз-кем кейіс қалып білдіру, ренжіткіреу.

ШЫТЫҢҚЫРАУ Шытыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ШЫТЫР¹ зат. өс. <лат. leptaleum> Биіктігі 70 см-ге дейін жететін, гүлі ұсақ, шашақ тәрізді гүл шоғырына топтанған, сортаңдау далада өсетін, шөп тектес өсімдік.

Шытыр жеген өгіздей. Дөңбекшіп, аунақшып.

ШЫТЫР² зат. Шытыр-шытыр еткен дыбыс.

ШЫТЫР³ зат. жерг. Карманың кіресі.

ШЫТЫРА¹ зат. қолөнер. Баскіім мен аяқкіімге қадайтын, омырауға түмелікке қадайтын, ағаш бұйымның бетіне, ер-тоқымға шабылатын, асыл тасты яки асыл тассыз алтын не күміс әшекей; шеттіктің үлкендеу түрі.

ШЫТЫРА² зат. қолөнер. 1. Шытырман (өрнек түрі). 2. ауыс. Қырау, қар.

Шытыра қалып. қолөнер. а) Белгілі бір формадағы шытыра созатын құрал. ә) Шытыраға бедер, ою түсіретін қадауыл.

ШЫТЫРА³ зат. өс. сөйл. Көгілдір (биіктігі 15–20 сантиметрге жететін, көлбей өсетін, біржылдық, шөп тектес өсімдік).

ШЫТЫРАДАЙ сын. Жалт-жұлт еткен, жалтыраған.

ШЫТЫРАЙ= ет. 1. Бар жақсы киімін киіп, шікіреу. 2. Өзін біреуден артық санап, маңғазу.

ШЫТЫРАҚ зат. өс. <лат. Lycopus> Ерінді гүлділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШЫТЫРАЛА= ет. Шытырамен әшекейлеу, шытыра тағу.

ШЫТЫРАЛАУ Шытырала етістігінің қимыл атауы.

ШЫТЫРАЛЫ сын. Шытырамен әшекейленген, шытырасы бар.

ШЫТЫРДАЙ үст. Кірішкіз, тап-таза.

ШЫТЫРАЛА= ет. 1. Шытыр-шытыр ету. 2. ауыс. Жоқтан өзгеге кіділену, шырт ете қалу.

ШЫТЫРЛАҚ¹ зат. өс. сөйл. Шыңқертер(қалыңкелі жерлерде өсетін, жемісінің ұшына қол тиіп кетсе, тұқымдарын өздері алысқа шашатын өсімдік).

ШЫТЫРЛАҚ² зат. өс. сөйл. Әміре қауын.

ШЫТЫРЛАҚ³ сын. 1. Шытыр-шытыр еткен, судай жаңа. 2. ауыс. Болар-болмасқа ашу шақтыратын, дыз етпе.

ШЫТЫРЛАТ= ет. Шытыр-шытыр еткізу, сытырлату.

ШЫТЫРЛАТУ Шытырлат етістігінің қимыл атауы.

ШЫТЫРЛАУ Шытырла етістігінің қимыл атауы.

ШЫТЫРМА¹ зат. сөйл. Шытыра.

Шытырма көйлек. этн. Әшекей тағылған көйлек.

ШЫТЫРМА² зат. жерг. Керосин шамның ішілтері.

ШЫТЫРМАҚ¹ зат. бот. <лат. lepidium> Орамжапырақ тұқымдасына жататын бір, екі не көпжылдық шөптесін өсімдік, кейде шала бұта.

ШЫТЫРМАҚ² сын. Қым-қиғаш, шимай-шатақ.

ШЫТЫРМАҚ³ сын. 1. Әбден бытысып өскен, бір-бірімен тұтасып кеткен, ну. // Қым-қиғаш, адам түсініп болмайтын, шым-шытырық оқиға. 2. Шым-шытырық оқиғаға толы.

Шытырман жол. Айқын-ұйқын жол. Шытырман ой. Бас қатырарлық, қым-қуыт ой.

ШЫТЫРМАН² зат. 1. этн. қолөнер. Көпжапырақты өсімдік пен көп тармақты мүйіз және геометриялық фигуралар араласып келетін

күрделі өрнек. 2. жерг. Омырауға тағатын шытыра, түйме.

ШЫТЫРМАН зат. өс. Су өсімдігі.

ШЫТЫРМАНБАС зат. өс. сөйл. Шөміш-бастұқым.

ШЫТЫРМАНДАУ сын. Шығалаңы молдау, қым-қиғаштау.

ШЫТЫРМАНДЫ сын. Шым-шытырық, шатасқан.

ШЫТЫРМАНДЫҚ зат. Шытырманға толы болушылық.

ШЫТЫРША зат. өс. <лат. berteroа> Орамжапырақ тұқымдасына жататын бір, екі және көпжылдық шөптесін өсімдік.

ШЫТЫРШӨП зат. өс. сөйл. Сарыботқа.

ШЫТЫРШЫҚ зат. өс. сөйл. Исат (балауса (жас) кезінде малдың барлық түлігі жейтін шөлді аймақта, құмда ерте көктемде өсетін, биіктігі 10–25 см-дей, біржылдық эфемер шөп).

ШЫТЫС: қабақ шытысты. Ренжісті, кейісті.

ШЫТЫСУ Шытыс етістігінің қимыл атауы.

ШЫШТАЗА сын. жерг. Тап-таза.

ШЫШ-ШИҚЫМАН сын. жерг. Нағыз, кәдімгі.

ШЫБИ зат. 1. Тауықтың кішкене балапаны, шөже. 2. жерг. Мекен, тауықтың мекені.

ШЫБІТ зат. жерг. Укроп.

ШЫГЕ зат. этн. ойын. Асықтың бүгесіне қарама-қарсы ішкі шұңқыр жағы.

ШЫГІЛ зат. өс. <лат. tetradiclis> Жапырақтары майда, сабағы жіңішке шөптесін өсімдік.

ШЫГІЛДІК зат. өс. Қалың болып өсетін тікенді бұта.

ШЫГІЛІК зат. жерг. Жабайы жиде.

ШЫГІН зат. жерг. Күрішпен қоса жарыса өсетін жабайы өсімдік.

ШЫГІН зат. өс. сөйл. Ший.

ШЫГІН зат. өс. жерг. Күріш арамшөбі.

ШЫГІР зат. өс. жерг. Селеу шөбі.

ШЫГІТ зат. жерг. Мақта тұқымы.

ШЫГІТ майы. жерг. Мақта майы.

ШЫДЕР зат. этн. Аттың адыңы екі аяғы мен артқы бір аяғын қосып тұсайтын тұсамыс, ат өзбелі.

Шыдер балағы. этн. Оқтыққа жалғанған жалпақ қабат қайыс. **Шыдер бүлдіргесі**. этн. **Шыдер шөбі** немесе жетім бұтақ ағаш. **Шыдер оқтығы**. этн. Шыдердің ортасындағы өрме немесе темір қоспасы. **Шыдер салды**. а) Жылқының аяғын шыдерледі. ә) Еркіне жібермеді, бұғауда ұстады.

ШЫДЕРЛЕ= ет. 1. Шыдер салу. 2. ауыс. Еркіне жібермей, тежеп ұстау.

ШЫДЕРЛЕН= ет. 1. Шыдер салыну. 2. ауыс. Кедергіге тап болу, еркінен айырылу.

ШЫДЕРЛЕНУ Шыдерлен етістігінің қимыл атауы.

ШЫДЕРЛЕТ= ет. Шыдер салдырту.

ШЫДЕРЛЕТУ Шыдерлет етістігінің қимыл атауы.

ШЫДЕРЛЕУ Шыдерле етістігінің қимыл атауы; шыдер салу.

ШЫДЕРЛЕУЛІ сын. Шыдер салынған, шыдерлі.

ШЫДЕРЛІ сын. Шыдері бар, шыдер салынған.

ШЫДЕРЛІК зат. Ат сирағының шыдер салынатын жері.

ШЫК зат. сөйл. Шыге.

ШЫКӘМ сын. сөйл. Кінәмшіл.

ШЫКӘМШІЛ сын. Барлық нәрсені ұната бермейтін, кінәмшіл.

ШЫКӘС зат. Жеңіл, ұтылыс.

ШЫКЕРТ= ет. жерг. Сырқаттану, науқастану.

ШЫКИ= ет. Алау, тесірею.

ШЫКІЛДЕК зат. өс. жерг. Шемішке, күнбағыс дәні.

ШЫКІЛДЕУІК зат. өс. жерг. Шыкілдек, шемішке.

ШКІРӘ: кімнің шкірәсы? [кімге шкірә]. Кімге дәрісін, сенімен кім санасады, қолыңнан не келеді деген мағынада.

ШКІРӘ¹ сын. жерг. Беткеуістар, әздек, қимас.

ШКІРӘ² зат. жерг. Кенже лақ.

ШКІРӘ зат. көне. Әулие.

ШКІРДЕЙ сын. жерг. Кішкентай, құрт-тай.

ШКІРЕ зат. жерг. Ерте туған лақ.

ШКІРЕЙ= ет. Біреуді менсінбей, шекесінен қарау, шірену.

ШКІРЕЮ Шкірей етістігінің қимыл атауы.

ШКІРТТЕН= ет. жерг. Аздап сырқаттану, науқастану.

ШКІРТТЕНУ Шкірттен етістігінің қимыл атауы.

ШЛ¹ зат. 1. <лат. perdix> Кекілікке ұқсас, сұрғылт түсті кішкентай құс. 2. зоол. Дене тұрқы 35–37 см, салмағы 330–580 г. құр тұқымдарына жататын құс.

Шілдің боғындай бытырады. Тоз-тоз болып берекесі кетті, жан-жаққа шашылды. **Шіл боғындай тозды.** Тоз-тоз боп, бет-бетіне кетті. **Шілдің қиындай пышырады.** Тоз-тоз боп, бет-бетіне кетті. **Шілдің құмалағындай тозды [азайды, бытырады].** Тоз-тоз боп, бет-бетіне кетті. **Шіл үйрек.** сөйл. Кішкентай үйрек.

ШЛҒ: шіл бөрі. Қорқау қасқыр.

ШЛЗ зат. өс. сөйл. Шыл (биік болып өсетін өсімдік).

ШЛӘПШІН зат. жерг. Шылапын.

ШЛӘУЖІН зат. жерг. Шылапын, лезен.

ШЛБЫ= ет. Қол-аяғы шидей болып ару, ілмию.

ШЛБИЮ Шлби етістігінің қимыл атауы.

ШЛБУЫТ сын. жерг. Жіп-жіңішке, қылдырықтай.

ШЛБЫ зат. өс. сөйл. Шылбы.

ШЛБЫР зат. жерг. Шылбыр.

ШЛГЕ зат. жерг. Жылдам пісетін әңгелек қауын.

ШЛГІР сын. сөйл. Шіліңгір.

ШЛДЕ зат. 1. <лат. julius> Қазақ халқының дәстүрлі күнтізбесіндегі азаматтық жылдың 31 күндік бесінші айы, жаздың екінші айы. 2. этн. Қырық күндік мезгіл [осыдан 25 маусым мен 5 тамыз арасындағы жаздың ең ыстық қырық күнін «үлкен шілде», 25 желтоқсанмен 5 ақпан арасындағы қыстың ең суық қырық күнін «кіші шілде» деп атап кеткен].

Шілдеде мұз қатырған. Ызғарымен елді шошындыраң, ықтырған; қатал, озбыр. **Шілде суы.** этн. Қалжаса сойылған қой етінің қайнағанда шыққан қан көбігін сүзіп алып, баланы шомылдыратын су. **Шілде той.** этн. **Шілдохана.**

ШЛДЕЙ сын. Шіл сияқты, кішкентай, ұсақ.

Шілдей тоздырды. Берекесін кетірді, быт-шытын шығарды. **Шілдей тоздырды.** Тоз-тоз қылды, тас-талқан етті.

ШЛДЕК зат. өс. жерг. 1. Шыбықтан тоқылтып жасалған көрсенке тәрізді ыдыс. 2. Мал сойылғанда пайдаланатын төрт бұрышты нәрсе.

ШЛДЕКІ¹ зат. кәс. Ерте пісетін жүзімнің бір түрі.

ШЛДЕҚОҢЫЗ зат. зоол. Шілде айында шығатын қанатты қоңыз.

ШЛДЕЛІК¹ зат. 1. зоол. <лат. gryllidae> Тікқанаттылар отрядының ұзын мұрттылар тармағына жататын жәндіктер. 2. Аппап ыстықта шырғылдап ұшып жүретін қос қанатты жәндік.

ШЛДЕЛІК² зат. мед. Азаның зат алмасу үдерісінің іштен туа пайда болған ауытқулары; баланың, әсіресе, емшектегі баланың бетіне түсетін жара.

ШЛДЕЛІК зат. мед. Диатез.

ШЛДЕР зат. жерг. Шілтер, тоқып жасалған керулеттің үстіне жабатын тор, жапқыш.

ШЛДЕХАНА зат. этн. 1. Жас сәбидің дүниеге келуі құрметіне жасалатын той. 2. Сәбидің қырық күнге толу тойы мерекесі.

Шлдохана күзетті. этн. Қазақтың салты бойынша, жаңа босанған әйелдің үйінде таң атқанша ойын-сауық құрды. **Шлдохана тойы.** этн. Жас нәрестенің дүниеге келу құрметіне арналған, бала қырқынан шыққанда жасалатын жиын.

ШЛДІК зат. сөйл. Шүлдік.

ШЛДІРЕК сын. Әлжуаз, ілмиген, ыңырашағы айналып тұрған.

ШЛГЕ зат. Қураған жуан ағаш, бөрене.

ШЛЕНТЕР сын. жерг. Қолының епесі бар, ұсақ-түйек темір соатын шебер, ісмер (адам).

ШЛЕН зат. өс. Құрғақ жерлерде өсетін шөптің түрі.

ШЛІ үст. жерг. 1. Ылғи, үнемі, әрдайым. 2. Тым, аса, өте-мөте.

ШЛІ-МЛІ үст. сөйл. Шлі.

ШЛІ үст. жерг. Тым, аса, өте-мөте.

ШЛІКЕ зат. кәс. Түйенің мойнына қамыт орнына кигізетін жалпақ құр тәрізді әбзел.

ШЛІЯ зат. этн. Бір жақ ұшы қамыттың құлақ бауына байланып, екінші жақ ұшы арба не шанаға бекітілген, оны сүйрету үшін қажетті жуан қайыс; қамытты аттың мойнына кетірмеу үшін пайдаланылатын әбзел.

ШЛҚҰЙРЫҚ сын. Шолтиған, қысқа.

ШЛМАН¹ зат. көне. Қойдың құйрық мойының немесе түйенің өркеші 5–7 түйірін ұзыншалау кесіліп жаймаланған қамырдың арасына бүркемелей салып, дайын пісіретін ұлттық тағамның түрі.

ШЛМАН² зат. зоол. Теңіз суында үйірімен жүретін, кәсіпшілік үшін ауланатын ұзындығы 15–20 см балық.

ШЛМОЙЫН сын. Шілдің мойны сияқты жіңішке мойын.

ШЛМҰРТ зат. өс. сөйл. Секпілгүл (жогарғы жағындағы жапырақтары үілген мұрт тәрізденіп, маңындағы өсімдіктерге жабысып алатын сабағы жіңішке, биіктігі 80 см-дей көпжылдық шөп тектес өсімдік).

ШЛОТЫ зат. өс. сөйл. Секпілгүл.

ШЛПИ= ет. Ілмию, ару, жүдеу.

ШЛПИЮ Шлпи етістігінің қимыл атауы.

ШЛТЕ зат. көне. Бетке шіркеу болатын, ұятқа қалдыратын сөз, жала, таба сөзic, асық-аяң.

ШЛТЕН зат. миф. Желеп-жебен, қолдайтын киелі бейне, әулие.

Шлтеннің шылауы тиді. миф. Желеп-жебеді, батасы тиді.

ШЛТЕН 2. Әулие.

ШЛТЕН зат. сөйл. Шілте.

ШЛТЕР¹ зат. 1. Жібектен, мақта немесе жүн жіптен селдір етіп тоқылған әшекейлі бұйым.

2. Торлы терезе пердесі.

ШЛТЕР² зат. өс. Көктемде ерте жетілетін, әсіресе қой жақсы жейтін малазықтық өсімдік, шайқурайдың бір түрі.

ШЛТЕР³ зат. аймақ. Шамның шыны мойнына кигізілетін тесік-тесік қып жасаған қалқан.

ШЛТЕР⁴ зат. жерг. Самауырдың оптығы.

ШЛТЕР⁵ зат. биол. Жасуша.

Шлтердің дәні. биол. Өзек, ядро.

ШЛТЕРЖАПЫРАҚ¹ зат. өс. Шілтер (көктемде ерте жетілетін, әсіресе қой жақсы жейтін малазықтық өсімдік, шайқурайдың бір түрі).

ШЛТЕРЖАПЫРАҚТЫ: шілтержапырақты шайқурай, өс. Шілтер.

ШЛТЕРҚҰЙРЫҚ зат. балықшар. Үйде әсемдік үшін аквариумда өсірілетін алтын түсті әдемі балық.

ШЛТЕРЛЕ= ет. Шілтер жүргізу, шілтермен әшекейлеу.

ШЛТЕРЛЕН= ет. Шілтер салыну, шілтермен әшекейлену.

ШЛТЕРЛЕНУ Шілтерлен етістігінің қимыл атауы.

ШЛТЕРЛЕУ Шілтерле етістігінің қимыл атауы.

ШЛТЕРЛІ сын. Шілтер ұсталған, шілтермен әшекейлеген.

Шілтерлі кесте. қолөнер. Шілтер болып тоқылатын кесте.

ШЛТЕРЛІ² сын. биол. Жасушасы бар, жасушалы.

ШЛТЕРЛІЕ= ет. Шілтер жүргізу, шілтермен әшекейлеу.

ШЛТИ¹= ет. Жіп-жіңішке болып жүдеу, шидей болу.

ШЛТИ²= ет. сөйл. Шелти.

ШЛТИЮ Шлти етістігінің қимыл атауы; шолтию.

ШЛТІК сын. жерг. Шілбиген, арық, ыңырашағы айналған (ат туралы).

ШЛТІКЕЙ сын. жерг. Шілтиген, шілтірейген.

ШЛШЕ үст. Шіл тәрізді, шілге ұқсас.

ШЛІК¹ зат. 1. Су бойында өсетін, жіңішке әрі солқылдақ бұта. 2. бот. <лат. salix rosmarinifolia> Тал туысына жататын аласа бұта. 3. зат. Қалың тал өскен жер

ШЛІК² зат. жерг. Олжаның үлеске бөлген артығы.

ШЛІКТЕЙ сын. Шілік тәрізді, шілік сияқты.

ШЛІКТИ сын. Шілік өскен, шілігі мол.

ШЛІКШЕ үст. Шілік тәрізді, шілікке ұқсас.

ШЛІҢГЕР зат. жерг. Іскер, шебер, ұста.

ШЛІҢГІР сын. Аспан айналып жерге түскендей, тымырсық.

ШІМБЕТ зат. этн. Әйелдердің бетіне жабатын пердесі.

ШІМҚОРЕК сын. жерг. Тамақты өте аз жейтін (адам).

ШІМШУР зат. жерг. От қысқаш, шоқ қысқыш.

ШІМІР= ет. жерг. Шертү, шертпін ату.

ШІМІРКЕН= ет. 1. Түршігу, тітіркену.

2. ауыс. Ұялу, қысылып-қытырылу, қаймығу.

ШІМІРКЕНДІР= ет. 1. Тітіркендіру, әсер ету.

2. Түршіктіру, құйқаны шымырлату.

ШІМІРКЕНДІРУ Шіміркендір етістігінің қимыл атауы.

ШІМІРКЕНДІРГІШ зат. биол. **Тітіркендіргіш.**

ШІМІРКЕНТ= ет. Тітіркендіру, әсер ету.

ШІМІРКЕНТУ Шіміркент етістігінің қимыл атауы.

ШІМІРКЕНУ Шіміркен етістігінің қимыл атауы.

ШІМІРКЕНІС зат. биол. **Тітіркеніс.**

ШІМІРКЕНІС= ет. Тітіркенісу, жиренісу.

ШІМІРКЕНІСУ Шіміркеніс етістігінің қимыл атауы.

ШІМІР= ет. жерг. Шертү, шертпін алу.

ШІМІРІГУ Шімірік етістігінің қимыл атауы; ұялу, ыңғайсыздану.

ШІМІРІК= ет. 1. Бір нәрседен тітіркену, денесі түршігу. 2. ауыс. Ұялу, ыңғайсыздану.

ШІМІРІКЕ= ет. Еш нәрседен тайсалмау, қорықпау; ұялмау.

ШІМІРІКПЕУ Шімірікте етістігінің қимыл атауы.

ШІМІРІКТІР= ет. Тітіркендіру, түршіктіру.

ШІМІРІКТІРУ Шіміріктір етістігінің қимыл атауы.

ШІНЖАУ сын. жерг. Жүдеген, арық, нәзік.

ШІНҰЛТАН зат. жерг. Ішкіқұтан, етіктің ішкі ұтаны.

ШІҢГІРЛЕ¹= ет. 1. Жас құлынның жіңішке дауыспен кісінеуі. 2. Шіңгір-шіңгір етіп сойлеу.

ШІҢГІРЛЕ²= ет. жерг. Қатты ашу, быжынап ашып кету.

ШІҢГІРЛЕК сын. Шіңгір-шіңгір етіп қалған жіңішке (дыбыс, үн).

Шиңгірлек домбыра. Шанагы шағын, мойны қысқа болып келетін, сондықтан дауысы шиңгірлеп шығатын домбыра.

ШИҢГІРЛЕУ Шиңгірлеу етістігінің қымыл атауы.
ШИҢГІРШІК зат. кәс. сөйл. **Шиңгірік.**
ШИҢГІРІК зат. кәс. Жүгерінің дәні алынған собығы.

ШИҢГІРІК зат. өс. Сортаңды жерлерде өсетін шөптесін өсімдік.

ШИҢК елік. Кенеттен шиңкілдей шыққан қысқа, жіңішке, нәзік дыбысты білдіретін сөз.

ШИҢКЕТЕР зат. өс. сөйл. Шыңкөтер.
ШИҢКІЛ зат. Жіңішке, нәзік дауыс.

ШИҢКІЛДЕ = ет. Шіңк-шіңк еткен үн шығару.
ШИҢКІЛДЕК¹ зат. Үйректің дауысы шиңкілдеп қалған, дене тұрқы кішірек бір түрі.

ШИҢКІЛДЕК² зат. жерг. Сарыңнақ, егін арасында болатын сарымышқан.

ШИҢКІЛДЕК³ сын. Шіңк-шіңк еткен, жіңішке (үн, дыбыс).

ШИҢКІЛДЕКТЕУ сын. Аздап шиңкілдеген, жіңішкелеу.

ШИҢКІЛДЕС = ет. Шіңк-шіңк етісу.
ШИҢКІЛДЕСУ Шиңкілдеу етістігінің қымыл атауы.

ШИҢКІЛДЕТ = ет. Шіңк-шіңк еткізу.
ШИҢКІЛДЕТУ Шиңкілдету етістігінің қымыл атауы.

ШИҢКІЛДЕУ Шиңкілдеу етістігінің қымыл атауы.

ШИҢКІЛТЕК сын. жерг. Шіңкілдек, жіңішке (дауыс).

ШИПТӘ зат. жерг. Тоқыған өрнекіз, жадағай ши.

ШП-ШИКІ сын. 1. Әлі пісуі жетпеген, көк.

2. ауыс. Әлі буыны қатпаған, тәжірибесіз, жас.

3. ауыс. Мүлде жалған, қысыны жоқ.

ШП-ШИКІЛ сын. Тіптен шикіл, сап-сары.

ШППШК зат. жерг. Аудың арқанын жерге бекітетін қазық.

ШПІЛДЕ = ет. Бетімен-бет болып, толып тұру, шүтілдеу.

ШПІЛДЕТ = ет. Лық толтыру, шүтілдету.
ШПІЛДЕТУ Шпілдету етістігінің қымыл атауы.

ШПІЛДЕУ Шпілдеу етістігінің қымыл атауы.

ШПРЕ зат. Сол, сөк, шыра.

ШПРЕ = ет. 1. Құш салып шірене тарту.

2. ауыс. Өзіне өзі келіп баю, толу, асып-тасу.

ШПРЕ = ет. жерг. Толу.

ШПРЕН = ет. 1. Бар құшті екі аяққа салып, кеудені артқа тарту, шіреу.

2. ауыс. Өзін өзі жоғары санап, менменсіу, төкаппарсу.

ШПРЕНТ = ет. Қайқақтау, шіреу.

ШПРЕНТУ Шпренту етістігінің қымыл атауы.

ШПРЕНУ Шпрену етістігінің қымыл атауы; төкаппарсу, кеудесін керу.

ШПРЕНШЕК сын. Ілгері баспайтын, шіренгіш.

ШПРЕНШКІРЕ = ет. 1. Аздап шірену, аяғын шірей созу.

2. ауыс. Менменсі қарау, кеудесін керу, кісімініңкіреу.

ШПРЕНШКІРЕУ Шпреншкіреу етістігінің қымыл атауы.

ШПРЕНІС = ет. Кеудесін керу, кісімініу.

ШПРЕНІСУ Шпренісу етістігінің қымыл атауы.

ШПРЕС = ет. Шпренісу, кеудесін керу.

ШПРЕСУ Шпрес етістігінің қымыл атауы.

ШПРЕТ [ор. очередь] зат. сөйл. **Кезек.**

ШПРЕУ Шпре етістігінің қымыл атауы.

ШПРКЕЙ зат. зоол. <лат. simuliidae> Қосқанатты қансорғыш жәндіктердің тұқымдасы.

ШПРКЕЙЛІ сын. Шпркейі қалың, шпркейі бар.

ШПРКЕЙОТ зат. өс. <лат. yasiona> Сабағы тік, жапырақтарының беті жылтыр, жапырақ бездері тәтті шырын бөліп тұратындықтан шыбын-шіркей қонғыш келетін, сазды жерлерде өсетін, көпжылдық өсімдік.

ШПРКЕУ¹ зат. діни. Христиан діни ғұрыптары мен ғибадаттарын атқаруға арналған ғимарат.

Шпркеу құқығы. заң. Шпркеу ережесін, шпркеу қымыдарының құрылымы мен құзыретін реттейтін нормалар жиынтығы. **Шпркеу музыкасы.** діни.

Христиан шпркеулерінде Құдайға құлшылық ету кезінде орындалатын музыка. **Шпркеу салығы.** экон. Шпркеулердің кірісіне түсетін және олардың өз міндеттерін орындау үшін жиналатын салық.

ШПРКЕУ² зат. көне. Ұятты болған кезде бетті қалқалап көрсетпей тұратын жапқыш, бетперде.

Шпркеу келтірді. Атына кір келтірді, ұятқа қалдырды.

ШПРКЕУЛЕ = ет. Ұялту, сөз келтіру.

ШПРКЕУЛЕН = ет. Ұялу, қымсыну, ыңғайсыздану.

ШПРКЕУЛЕНУ Шпркеулену етістігінің қымыл атауы.

ШПРКЕУЛЕУ Шпркеулеу етістігінің қымыл атауы.

ШПРКЕУЛІ сын. Ұятты, қысылған, ыңғайсызданған.

ШПРКЕУЛІК зат. Шпркеуге қатысты, шпркеудің қарамағындағы.

Шпркеулік славянизмдер. лингв. Шпркеудік славян тілінен алынған немесе соның үлгісімен туған жасанды сөздер.

ШПРКЕУШІ зат. діни. Христиан дінін ұағыздаушы шпркеу қызметкері.

ШПРКІН шыл. 1. Бір нәрсені аңсау, армандау мағынасында айтылатын сөз.

2. Есіл, қайран деген мағынада.

3. Байғұс, бейшара, сорлы деген мағынада.

ШПРКІНДІК зат. Кереметтік, артықтық.

ШПРНЕ зат. бот. Өсімдіктің бойында, жемісінде түзілетін тәтті зат.

ШПРНЕЛІ сын. Шпрнесі бар, шпрнесі мол.

Шпрнелі өсімдіктер. бот. Гүлінен бал арасы шпрне мен тозаң жинайтын жабық тұқымды өсімдіктер тобы.

ШПРУ Шпрі етістігінің қымыл атауы.

ШПРІ = ет. 1. Өсуін тоқтатқан өсімдіктің бүлінуі; түкке жарамасу, үгітілу.

2. Аза ұлпаларының бұзылуы; істен шығуы.

3. ауыс. Қор болу, қиналу, азаптану.

4. ауыс. Азу, бүліну, құрттау.

5. Тозығы жету, құйреу.

Шпріген бай. Байлығының шегі жоқ, жұрттан асқан бай.

Шпріген жұмыртқа. кейіс. Ата-ананың айтқанын тыңдамай, үмітін ақтамай, елден кеткен кісі, теріс бата алған бала.

ШПРІГІШ сын. Тез шіретін, шіруге бейім.

ШПРІК¹ зат. кәс. Аңыз, бірнеше жыл тыңайтылған жер.

ШПРІК² сын. 1. Әбден бұзылып, шіріп кеткен.

2. Сасық, бықсық, зат. ауыс. Ескірген, тозған.

4. ауыс. Намыссыз, ез, былжыр (адам).

Шпрік тұнба. биол. Негізінен органикалық заттар мен су азғаларының қалдықтарынан тұратын су қоймаларының түбіндегі органикалық тұнба.

ШПРІКТЕН = ет. Жасық, былжыр болу.

ШПРІКТЕНУ Шпріктену етістігінің қымыл атауы.

ШПРІКТІК зат. 1. Шпрік болушылық.

2. ауыс. Тозығы жеткендік, дәурені өткендік.

3. ауыс. Ыңжықтық, босбелбеулік.

ШПРІКШІЛ сын. Шпрікқұмар, шпрікке жиналғыш.

ШПРІН зат. жерг. **Шырын.**

ШПРІНПӘШЕК зат. өс. жерг. Собығы бар сүттіген шөп.

ШПРІНДІ зат. Әбден шіріген, тозған нәрсе.

ШПРІНЖІ зат. жерг. Бақшаға түсетін құрт.

ШПРІНКЕНЕ зат. Сауда-саттықта екі жақсы келістіруші делдаудың алатын ақысы.

ШПРІНШЕ зат. Шықшыт безінің қабынуынан болатын ауру.

ШПРІНШКІРЕ = ет. Аздап шіру, шірі баспау.

ШПРІНШКІРЕУ Шпріншкіреу етістігінің қымыл атауы.

ШПРІТ = ет. 1. Шпрікке айналдыру, аздырып-тоздырту.

2. ауыс. Әлекке салу, әурелеу.

3. ауыс. Қор қылу, қинау.

4. ауыс. Орынды пайдаланбау, кәдеге жаратпау.

ШПРІТҚАШ сын. Шпріту қасиеті бар, шірітін жібберетін.

ШПРІТТІР = ет. Қор қылдыру, қинаттыру.

ШПРІТТІРУ Шпріттіру етістігінің қымыл атауы.

ШПРІТУ Шпріту етістігінің қымыл атауы.

1. Шпрітке айналдыру, құрту.

2. ауыс. Қинау, азаптау, азапқа салу.

ШПРІТУШ зат. Шпріте алатын нәрсе, зат.

ШПІРЕЙ = ет. сөйл. **Шікірей.**

ШПІРЕЮ Шпірей етістігінің қымыл атауы.

Щ

Щ лингв. Қазақ әліпбиіндегі қатар келген екі тіл алды, ызың, қатаң дауыссыз дыбыс тіркесін немесе орыс тілінен енген қатаң ызың тіл алды жіңішке дауыссыз дыбысты белгілейтін әріп.

ЩЕТКА зат. **Қылауыш.** 1. Бір нәрсені сүртіп, тазалау үшін ағашқа жип етіп қыл өткізіліп жасалған, сондай-ақ, жөке қабығынан буып істеп, ұй ағарту үшін пайдаланылатын бұйым.

2. тех. Қылдан жасалған тетік.

ЩЕТКАЛА = ет. Бір нәрсенің үстіңді бетін щеткамен сүрту, тазалау.

ЩЕТКАЛАН = ет. Щеткамен тазалану.

ЩЕТКАЛАНУ Щеткалану етістігінің қымыл атауы.

ЩЕТКАЛАТ = ет. Щеткамен тазалату.

ЩЕТКАЛАТУ Щеткалату етістігінің қымыл атауы.

ЩЕТКАЛАУ Щеткалау етістігінің қымыл атауы.

ЩИ ор. зат. тамақ. Қырыққабаттан, кейбір өсімдік жапырақтарынан жасалған орыстың ұлттық сұйық тағамы.

ЩИТ зат. тех. **Қалқан.** 1. Қандай да бір басқару нүктелері, тетіктері орналасқан техниканың құрылымының бөлігі, түрліметакта.

2. Қалқан қызметіндегі тетік бөлігі.

Ы

Ы лингв. 1. Ауыздың тар ашылуынан жасалған қысаң тіл арты, жауан дауысты дыбыс.

2. Қазақ әліпбиінің отыз жетінші әрпі және сол әріптің жазылу таңбасы.

ЫБҒАЛ зат. жерг. Тәлей, тағдыр.

ЫҚБОТ [ор. вход] зат. сөйл. **Шығын.**

ЫБЫҒЫЗСУ жерг. Ыбығызсу етістігінің қымыл атауы.

ЫБЫҒЫЗСУ = ет. Қылымсу, қылу.

ЫБЫЛ = ет. сөйл. экспр. Асықпау, сылбыр қымылдау.

ЫБЫЛЖУ Ыбылжу етістігінің қымыл атауы.

ЫБЫЛЖЫ = ет. 1. Бір нәрсені ақырын, жай істеу, сылбыр қымылдау.

2. Саябырлап жауу, себелеу.

ЫБЫЛЖЫҚ; **ыбылжық жауын.** зат. экспр. Саябырлап, себелеп, майдалап жауған жаңбыр.

ЫБЫЛЖЫТ = ет. сөйл. экспр. Сылбыр-салғырт ету.

ЫБЫЛЖЫТУ экспр. Ыбылжыт етістігінің қымыл атауы.

ЫБЫЛУ экспр. Ыбыл етістігінің қымыл атауы.

ЫБЫЛЫС зат. діни. **Ібіліс** (діни ұғым бойынша, жын-шайтанның аты).

Ыбылыс суы. экспр. Мұсылман дінінде харам етілген мас қылатын сусын, арақ-шарап.

Ыбылыс шайтан. діни. Адамға қарсы қара күштер, жын-шайтандар.

ЫБЫЛЫСТА үст. сөйл. Қатылыста, асығыста.

БЫБЫЛЫСТАЙ сын. *Быбылы сияқты.*
БЫБЫЛЫСТЫР=ет. жерг. *Сапырылыстыру, быбырлату.*

БЫБЫЛЫСТЫРУ сөйл. *Быбылыстыр етістігінің қимыл атауы.*

БЫБЫЛЫША үст. сөйл. экспр. *Быбылысқа ұқсас.*

БЫБЫН зат. жерг. *Кейін, тұр, ұсқың.*
БЫБЫРАТ зат. сөйл. *Фибрат (ақыл-кеңес; нақыл сөз, мазмұнды мағыналы сөз).*

БЫБЫРАТСЫЗ сын. сөйл. *Фибратсыз (мағынасыз, мазмұнсыз).*

БЫБЫР-ДУЫРЛІ сын. сөйл. *Қыбырлаған, қалың.*

БЫБЫР-ДЫБЫР елік. *Қыбырлаған қозғалысты бейнелейтін дыбырлаған дыбысты білдіретін сөз.*

БЫБЫР-ЖЫБЫР елік. *Баяу қимыл, күйбеңді бейнелейтін сөз.*

БЫБЫРСУ *Быбарсы етістігінің қимыл атауы.*
БЫБЫРСЫ= ет. 1. *Қалай болса, солай қобырап-қоқырсу, ретсіз шашылып жату.* 2. *Бекітілу, қоқысқа толу.*

БЫБЫРСЫҢҚЫРАУ= ет. *Шашылыңқырау.*
БЫБЫРСЫҢҚЫРАУ *Быбарсыңқырау етістігінің қимыл атауы.*

БЫБЫРСЫП-ҚОҚСУ *Быбарсып-қоқсу етістігінің қимыл атауы.*

БЫБЫРСЫП-ҚОҚСЫ= ет. *Қалай болса, солай шашылып, қараусыз жату, қоқырсу.*

БЫБЫР-СЫБЫР елік. *Сыбырлаған дыбысты білдіретін, қыбырлаған қимылды бейнелейтін сөз. // ауыс. Ұсақ-түйек, тыш-тыш сөз, өсекаян.*

БЫБЫРСЫҚ зат. 1. *Қоқсыған, шашылған жай, қоқсық зат.* 2. *ауыс. Шашыраған, жүіесіз ой.*

БЫБЫРСЫТ= ет. *Қоқсыту, шашу.*

БЫБЫРСЫТУ *Быбарсыт етістігінің қимыл атауы.*

БЫБЫРЫҚ зат. жерг. *Құмыра.*
ЫҒАЙ: *ығай мен [менен] сығай. көне. Іріктелген, таңдаулы.*

ЫҒАЙ-СЫҒАЙ сын. *Бірінен-бірі өткен, іріктелген.*

ЫҒАЛ сын. жерг. *Ылғал, дымқыл.*
ЫҒЖЫН зат. жерг. *Қатты жүретін, жүргіш, жүрдек ат.*

ЫҒЛАН [ар. إعلان] зат. тар. 1. *Құрылтай-шылық төлем.* 2. *Қирушы, құрамына енуші.*

Ығлан етті. *Қиру, рещи түрде қируын жариялау.*

ЫҒЛИАН зат. көне. *Жарнама.*
ЫҒТИБАР зат. көне. *Дәреже, атақ деген сөз.*

ЫҒУ *Ығ етістігінің қимыл атауы.* 1. *Жауын-шашыннан, желден пана іздеп, ықпалына тығылу.* 2. *ауыс. Қаймығу, жасу.* 3. геогр. <голл. drigve> *Түрлі заттардың (мұз сеңдері, кеме және т.б.) су бетімен желдің немесе ағыстың ықпалымен орын алмастыруы.*

Ығу ағысы. *сушар. Ұзақ уақыт бір бағытта соғатын немесе басты бағыттағы желдің суқойманың (көл, теңіз) бетіне өтетін тікелей әсерінен болатын және олармен бағыттал келетін ағыс.*

ЫҒУА зат. жерг. *Бақтат, жол.*
ЫҒЫ зат. жерг. *Реті, ыңғайы.*

ЫҒЫ-ҒЫЖЫ елік. жерг. *Ығы-жығы.*

ЫҒЫ-ЖӨНІ зат. сөйл. *Бір нәрсеңің немесе істің икемі, ебі.*

ЫҒЫ-ЖЫҒАТЫ сын. жерг. *Ығы-жығы.*

ЫҒЫ-ЖЫҒЫ сын. *Ары-бері ретсіз сапырылған, отыр-топыр.*

ЫҒЫЗ= ет. сөйл. *Ыққыз.*

ЫҒЫЛАМ: *ығылам етті.* жерг. *Айтып берді.*
ЫҒЫЛАМ: *ығылам ету.* жерг. *Баяндау, айтып беру.*

Ығылам қылды. *Жариялады, жария қылды.*

ЫҒЫЛАН= ет. жерг. *Илан, сеу.*

ЫҒЫЛАНУ *Ығылан етістігінің қимыл атауы.*
ЫҒЫЛЫМ зат. сөйл. *Ыққылым.*

ЫҒЫЛЫСЫП-СЫҒЫЛЫС= ет. сөйл. *Ығы-жығы болып кетпелісу.*

ЫҒЫЛЫСЫП-СЫҒЫЛЫСУ сөйл. *Ығы-лысып-сығылыс етістігінің қимыл атауы.*

ЫҒЫМДА= ет. *Нығыздау, нығарлау.*

ЫҒЫН¹ зат. *Ағынды су.*
ЫҒЫН² зат. *Ықтасын, желден, жауын-шашыннан таса, ық жер.*

Ығын табу. *жерг. Ретін табу, жөнін қара-стыру.*

ЫҒЫН= ет. *Жасқану, тайсалду, жасу.*

ЫҒЫНДА= ет. *Ағындау; ағын сумен қозғалу.*

ЫҒЫНДАУ *Ығында етістігінің қимыл атауы.*

ЫҒЫНУ *Ығын етістігінің қимыл атауы; тай-салу, қорқу.*

ЫҒЫН-ШЫҒЫН зат. *Бір нәрсеге жұмсалған қаржы, қаражат, еңбекақы.*

ЫҒЫН-ШЫҒЫНСЫЗ сын. *Артық ысырап-сыз, көп шығын көрмей.*

ЫҒЫҢҚЫРА= ет. *Тайсалыңқырау, бетпе-бет келе алмау.*

ЫҒЫҢҚЫРАУ *Ығыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ЫҒЫҢ-ПЫҒЫҢ елік. сөйл. *Судың екі үйкелген зат арасынан қысылып шыққандағы дыбысын білдіретін сөз.*

ЫҒЫП: *ығып тұру.* жерг. *Қалың болу, бығып тұру.*

ЫҒЫР сын. 1. *Көп мініс көріп, ерқашты болған (ат).* 2. *Адамды мезі ететін, мазасыз.*

Ығыр атан нар. *Піштірілген нар түіенің жұмысқа мініліп, қатып, шаршағаны.* **Ығыр болды.**

а) *Мезі етті, қалжыратты, шаршапты, қажытты, жалықттырды.* ә) *Берекесін кетірді, мазасын алды.*

б) *Тынышын кетірді, күйзелтті, мазалай берді, жанын қинады.* **Ығыр етті.** *Мазасын алды, берекесін кетірді, мезі қылды.* **Ығыр көрді.** *Мезі болды, мазасы кетті.* **Ығыры шықты.** *Береке тынышы кетті; ер қашты болды.*

ЫҒЫР= ет. жерг. *Зекін ұрсу, тықсыру.*

ЫҒЫРЛА= ет. *Тықсыру.*

ЫҒЫРЛАУ *Ығырла етістігінің қимыл атауы.*

ЫҒЫРТ= ет. *Зекін ұрсу, тықсырту.*

ЫҒЫРТУ *Ығырт етістігінің қимыл атауы.*

ЫҒЫРШЫҚ зат. этн. *Ат өзбелінің тартпаларының ішінде арқадан өтетін бау жібі.*

ЫҒЫС зат. *Желдің, боранның суығы мен өтінен қауып, малдың бағытына қарай қозғалысы, бағдарынан ауытқуы, адасуы.*

ЫҒЫС= ет. 1. *Бір жаққа қарай сырғып, жылжып орын босату.* 2. *ауыс. Беті қайту, жасқану, қаймығу; шегіну, қаумалай қашу.* 3. *ауыс. Сейілу, жоқ болу.*

ЫҒЫСА-ЫҒЫСА үст. *Біріне-бірі сығылысып, сырғыса.*

ЫҒЫСПА зат. геол. *Жер қыртысының тік және көлбеу ығыстырушы жазықтық (бет) бойынша қанаттары горизонталь бағытта ығысатын тектоникалық қозғалыстар.*

ЫҒЫСПАЛЫ сын. *Ығысуға бейім.*

Ығыспалы мутациялар. *биол. ДНК нуклеотидтерінің инсерциясы немесе делециясы әсерінен пайда болатын мутация.*

ЫҒЫСТА= ет. 1. *Сырғу, жылжу.* 2. *ауыс. Қаймығу, жасқану, қашу.*

ЫҒЫСТАУ *Ығыста етістігінің қимыл атауы; қашу.*

ЫҒЫСТЫР= ет. 1. *Орнынан жылжыту, сығылыстыру, қозғалту.* 2. *Алмастыру, орнын басу.*

3. *Тықсыру, қашыру, шегіндіру.* 4. *ауыс. Жасыту, жігерінен айыру.* 5. *биол. Дарвин теориясы бойынша түрлердің бірінің экспансиясына қолайлы жағдай қалыптасуының нәтижесінде экологиялық тұрғыдан жақын бір түрдің орнына екінші бір түрдің басуы.*

ЫҒЫСТЫРҒЫШТЫҚ зат. тех. *Заттың суда өз салмағына тең сұйықтылыққа қасиеті.*

ЫҒЫСТЫРУ *Ығыстыр етістігінің қимыл атауы.* 1. *Қозғату, жылжыту, сырғыту.* 2. *ауыс. Қуу,*

шегіндіру, тықсырту. 3. *хим. Химиялық реакция барысында молекуладан атомдар тобының бөлінуі. // псих. «Психологиялық қорғаныштың» бір түрі, индивид үшін қолайсыз оялардың, естеліктердің, күйіністердің санадан «қуып шығарылу» үдерісі.*

Ығыстыру операциясы. *инф. <ағыл. shift operation> Регистр мәліметтерінің оңға немесе солға бір разрядқа орын ауыстыруын орындайтын мәшинелік операция.*

Ығыстыру регистрі. *инф. <ағыл. shift register> Мәліметті солға немесе оңға разряд бойынша ығыстыруды жасақтайтын регистр.*

ЫҒЫСТЫРЫЛ= ет. 1. *Орнынан қозғалтылу, жылжытылу.* 2. *Орын басу, алмастырылу.*

Ығыстырылған бүтін. *инф. <ағыл. biased integer> Кейбір базалық мәнге қатысты ығысумен ұсынылған бүтін айнымалы.*

ЫҒЫСТЫРЫЛУ *Ығыстырыл етістігінің қимыл атауы; алмастырылу.*

ЫҒЫСТЫРЫҢҚЫРА= ет. *Ығыстыра түсіңкіреу, сырғыттыңқырау.*

ЫҒЫСТЫРЫҢҚЫРАУ *Ығыстырыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ЫҒЫСУ *Ығыс етістігінің қимыл атауы.*

1. *Жылжу, орнынан қозғалу.* 2. *ауыс. Тайсалу, қорқу, жасқану.* 3. *Материалдар кедергісінде түскен қиы әсерінен серпімді денелер өзара параллель қабаттарының аралық-қашықтарын өзгертеі деформациялануы.* 4. *инф. <ағыл. shift> Іргелес орындар тізбегіндегі ақпараттың сондай мөлшердегі орынға бір бағытта орын ауыстыруы.*

Ығысу тоғы. *физ. Айнымалы электр өрісінің магниттік әсерін сипаттайтын физикалық шама.*

ЫҒЫСЫҢҚЫРА= ет. 1. *Ығыс түсіңкіреу, жылжыңқырау.* 2. *ауыс. Жасқаныңқырау, сескеніңкіреу.*

ЫҒЫСЫҢҚЫРАУ *Ығысыңқыра етістігінің қимыл атауы.*

ЫҒЫТ зат. жерг. *Қисынды жері, қолайлы сәті, реті.*

Ығытын табу. *жерг. Ретін, ыңғайын табу.*

ЫҒЫТТЫ сын. жерг. *Ұтымды, қолайлы.*

ЫДЫҚ зат. сөйл. *Ыңғай, рет, жөн.*

ЫДЫРА= ет. 1. *Тарқау, бөлініп-жарылып ұсақталу.* 2. *ауыс. Тарам-тарам, топ-топ болып бөліну, басы бірікпеу.* 3. *Сиреу, сейілу.* 4. *Сетінен жыртылу, согітілу.*

ЫДЫРАҒЫШ сын. 1. *Ыдырап кеткіш, сөтінегіш.* 2. *ауыс. Тез тозғыш, алжуаз, әлсіз.*

ЫДЫРАҒЫШТЫҚ зат. *Ыдырай бергіштік, сөтінегіштік, тез тозғыштық.*

ЫДЫРАЙ-ЫДЫРАЙ үст. *Сейіле-сейіле, сирей-сирей.*

ЫДЫРАМА: *ыдырама дене.* *биол. <лат. corpus atreticum, лат. corpus – дене, грек. а – жоқ, trema – тесік> Аналық жыныс безі – жұмыртқалықтағы фолликулдардың толық дамып жетілмей, кері ыдыраған түрі.*

ЫДЫРАҢҚЫ сын. 1. *Сирек, шашыраңқы.*

2. *ауыс. Бытыраңқы, бірауызды емес.*

ЫДЫРАҢҚЫЛАУ сын. *Сиректеу, алшақтау.*

ЫДЫРАҢҚЫЛЫҚ зат. 1. *Шашыраңқылық, сиректік.* 2. *Бытыраңқылық, алауыздық.*

ЫДЫРАП-ЫДЫРАП үст. *Сейіліп-сейіліп, сирей-сирей.*

ЫДЫРАС= ет. *Тарасу, жан-жаққа кетісу.*

ЫДЫРАСУ *Ыдырас етістігінің қимыл атауы.*

ЫДЫРАТ= ет. 1. *Ұсақтату, бөлшектеу.*

2. *ауыс. Алауыз қылду, бытырату.* 3. *ауыс. Шырқын бұзу, бұдіру.* 4. *Сейіту, тарату.*

ЫДЫРАТҚЫШ зат. тех. *Бір нәрсені ыдырататын зат.*

ЫДЫРАТУ *Ыдырат етістігінің қимыл атауы.*

1. *Тарқату, тарату.* 2. *ауыс. Бытыраңқы, алауыз қылду.*

Ыдырату әлеуеті. *экол. Табиғи аумақтың және акваторияның табиғи және антропогендік заттектерді (қоқыстар мен қаддықтарды) шірі-*

туге және олардың тіршілікке өзі ыдырамай зиянды әсерін жоюға қабілеттілігі.

ЫДЫРАТУШЫ зат. кіт. Бір нәрсені ұсақтаушы, таратушы, сөйлетуші.

ЫДЫРАТУШЫЛАР зат. биол. <лат. *reducentis*> Органикалық заттектерді ыдыратып, оларды басқа ағзалар сіңіре алатындай бейорганикалық заттектерге айналдыратын ағзалар.

ЫДЫРАТУШЫ-АҒЗАЛАР зат. биол. **Ыдыратушылар.**

ЫДЫРАТЫЛ= ет. Бөлшектендірілу.

ЫДЫРАТЫЛУ Ыдыратылу етістігінің қимыл атауы.

ЫДЫРАУ¹ зат. 1. физ. Ядролардың нейтрондармен соққылануына негізделген атом ядросының бөлшектену үдерісі. 2. хим. Материалдың аса берік тепе-теңдік күйіне қоюшы мүмкіндік беретін, жаңа зоналар мен фазалардың туындауына негіз болатын аса қаныққан ерітінділердің біркелкілігі мен құрамының өзгерісі.

ЫДЫРАУ² Ыдыра етістігінің қимыл атауы. 1. Үр, бөлініп-бөлініп кету; бөлшектену. 2. Таралу; тарау. 3. ауыс. Бұліну, бұзылу.

Ыдырау кернеуі. хим. Электролиз үдерісін жүргізу үшін электродтарға түсірілетін анодтық және катодтық реакциялардың потенциалдарының ең кіші айырымы.

ЫДЫРЫН= ет.экспр. Жайсыздығын білдіріп жұлқыну, жұлғыну.

ЫДЫС зат. 1. Ішіне әртүрлі нәрселер салуға, ас-су құюға арналған тұрмыстық бұйымдар (қап, қалта, аяқ-табақ т.б.). 2. ауыс. Бір жаман қылық, теріс мінездің иесі болған адамға қатысты теңеу сөз. 3. экон. Тара, тауарларды сақтауға, буып-түюге, орауға, тоғанактауға және тасымалдауға арналған сыйымдылық. 4. сөйл. Шөлмек, ботелке.

ЫДЫС-АЯҚ зат. Ас ішуге, құюға арналған әртүрлі ыдыстар.

Ыдыс-аяқ сыңғырлады. Ерлі-зайыптылар арасында келіспеушілік болды, отбасында ұрыс-керіс шықты.

ЫДЫС-НАУАЛАР зат. Мал жем-суына арналған үлкен ыдыстар жиынтығы.

ЫДЫСША¹ зат. мед. Жатыр сүйелшелері, карункула кірмелерімен байланысып, ұрық жолдасын түзетін, сыртқы ұрық қабығы – хорион бүрлерінің топтаса орналасқан бөлігі.

ЫДЫСША² үст. Ыдыс сияқтанып, ыдыс тәрізденіп.

ЫЖ елік. Су қайнағанда шығатын дыбысқа ұқсас қысқа дыбысты білдіретін сөз.

ЫЖДАҒАТ [ар. *اجتهاد*] зат. л. діни. Діндар адамның діни-құқықтық мәселелерді зерттеп, оның мәнін таңу жолындағы қызметі, осы зерттеу барысында пайдаланған негіздер, дәлелдемелер, әдістер мен тәсілдер жүйесі; ғұламаның діни-құқықтық нұсқаларды білудегі, талдаудағы және түсіндірудегі біліктілік дәрежесі. 2. ауыс. Бнша-жігер, ықылас.

Ыждағат етті [қылды]. Талтынды, ынталанды, бар ынтасын сады.

ЫЖДАҒАТПЕН үст. Жанын салып, бар ынтасымен.

ЫЖДАҒАТТА= ет. Бар ынтасымен, тиянақтап жасау.

ЫЖДАҒАТТАП үст. Ыждағатпен, ықыластымен.

ЫЖДАҒАТТАУ Ыждағатта етістігінің қимыл атауы.

ЫЖДАҒАТТЫ сын. Ықыласты, ынталы.

ЫЖДАҒАТТЫЛЫҚ зат. Ықыластылық, ынталылық.

Ыждағаттылық танытты. Мұқият тексерді, ыждағатпен қарады.

ЫЖДИЯТ зат. ескікіт. **Ыждағат.**

ЫЖЫ-ҒЫЖЫ сын. жерг. Ығы-жығы.

ЫЖЫЛ зат. Су қайнағанда шығатын дыбыс.

ЫЖЫЛДА= ет. Ыжыдағанда дыбыс шығару.

ЫЗ елік. Сүзіліп шыққан жіңішке дыбысты білдіретін сөз.

Ыз етті. Ыз еткен дыбыс шығарды, ызыдады.

ЫЗ= ет. Әртүрлі ата қындандыларын жіңішкепелі бірін тігу, ширатып шығымбау жасау.

ЫЗА¹ зат. 1. Қатты қысқан ашу, қайнаған қыжыл. 2. Адамның бойындағы қатты ашулану, кектенуден болатын жағымсыз сезім.

Ыза басты. Ашуға бұлықты, қатты ашудан күйіп-жанды. **Ыза болды.** Қатты ашудан, қыжылы қайнады. **Ыза буды.** Ызасы келді, ызаланды, долданды. **Ызаға [ызадан] бұлықты [толды].** Ашу ішін кернеді. **Ызадан жарылардай.** бейн. Қатты ашудан, бұлыққан. **Ыза кернеді [қысты].** Ашудан жарылып кете жаздады, бұлықты. **Ыза көрсетті.** Қаһарына, кәріне мінді, қатуланды. **Ыза қылды [етті].** Қыжылына тиді, ашындырды. **Ызасы келді [қайнады].** Ашуы қозды, жыны ұстады. **Ызасын келтірді.** Ашудандырды, қыжылына тиді. **Ызасы өтті [батты].** Қылығы жанына батты, қорлығы өтті. **Ыза тудырды.** Ашуын келтірді. **Ыза шашты.** Ашуданды, ашуын, ызасын жанындағыларға көрсетті. **Ыза шекті.** Қорлық көрді, азап шекті, тақсыретін тартты. **Ыза шықты.** Өкініш, қайғы-реніш туды.

ЫЗА² зат. 1. Жер астынан шығатын ылғал, су. 2. жерг. Суы таяздан шығарылған құдықтың түрі. **Ыза соқты.** Сыз өтті, су шықты. **Ыза су.** а) Жер астынан, таяздан шығатын су. ә) су шар. Жер бетінен төмен бірінші орналасқан тұрақты сулы қабаттағы тегеурінсіз жерасты суы. **Ыза су ағыны.** су шар. Қысымсыз ааатынсу сақпағыш көкжиек. **Ыза су беті.** су шар. Ыза су айнасы, түсетін қысымның шамасы атмосфералық қысымға теңеуі сулардың беті (жоғарғы шекарасы). **Ыза су деңгейін реттеу.** су шар. Жерасты суларының деңгейін мелиорациялық шараларды жүзеге асыру арқылы жасанды түрде өзгерту әдісі. **Ыза су қозғалысы.** су шар. Жер астының су жүргізетін қабаты мен аэрациялық аумағы. Су көтерілді. **Ызасы көтерілді.** сөйл. Ызасы қайнады. Ашуға бұлығып, күйіп кетті. **Ызасы өтті.** Қорлық, зәбір, зорлық-зомбылық көрді, тізесі батты.

ЫЗА³ зат. Суы бетіне шығып жататын ойпаң, сызды, дымқыл жер.

ЫЗА-АШУ сын. Қатулық пен қаһар.

Ыза-ашу кернеді. Ашуы қысты, қаһарына іштей бұлықты. **Ыза-ашу қосты.** Ашудандыра түсті. **Ыза-ашуы келді.** Жыны ұстады, қатты ашуданды.

ЫЗА-АШУЛЫ сын. Қаһарлы, ашуы келген. **ЫЗАДАЙ** сын. Ыза сияқты.

ЫЗА-ЖЫР зат. окказ. Жауға қарсы жігерлендіретін кекті өлең.

ЫЗА-КЕК зат. Қайнаған ашу, өшпенділік.

Ыза-кек кернеді [қайнады]. Өшпенділік пен ашу ішін кернеді, өштігі мен қаһарына бұлықты.

ЫЗА-КЕКПІ сын. Өшігіп жауласқан, тісін қайраған, ашулы.

ЫЗАҚ: ызақ күм. Құмы сусымалы, созылып жатқан шөлді жер.

ЫЗА-ҚАЙҒЫ зат. Қатты ашу мен уайым.

ЫЗА-ҚАҒАР зат. Ашу мен қатулық.

ЫЗАҚОР сын. Тез ашуланатын, шамшыл (адам).

ЫЗАҚОРЛАН= ет. Тез ашулану, ызалану.

ЫЗАҚОРЛАНУ Ызақорлан етістігінің қимыл атауы.

ЫЗАҚОРЛЫҚ зат. Ашу қысушылық, қызарақтаушылық.

ЫЗА-ҚЫЖЫЛ зат. Ашу мен іштегі қыжыл.

ЫЗАЛА= ет. Дымқылдану; жылғалану.

ЫЗАЛАН= ет. Ыза болу.

ЫЗАЛАНДЫР= ет. Ашудандыру, ызасын келтіру.

ЫЗАЛАНДЫРУ Ызаландыру етістігінің қимыл атауы.

ЫЗАЛАНДЫРУШЫЛЫҚ зат. Ашудандырушылық, шамшына тиюшілік.

ЫЗАЛАНУ Ызалан етістігінің қимыл атауы.

ЫЗАЛАНЫС= ет. Ашулануысу.

ЫЗАЛАНЫС Ызаланыс етістігінің қимыл атауы.

ЫЗАЛА= ет. егін шар. Дымқылдау.

ЫЗАЛАТЫП үст. егін шар. Ыза суымен, ыза суы арқылы.

ЫЗАЛАУ сын. жерг. Дымқылдау.

ЫЗАЛАУ егін шар. Ызала етістігінің қимыл атауы.

ЫЗАЛЫ¹ сын. Ашу-ыза қысқан, кекті.

Ызалы жер. жерг. Сулы, шабынды жер. **Ызалы жүрек,** долы қол. поэт. Ащы тілмен шыңдықты айту туралы.

ЫЗАЛЫ² сын. су шар. Сызды, дымқылдау.

ЫЗАЛЫ сын. жерг. Сызды, дымқылды.

ЫЗАЛЫҚ зат. Ыза болушылық, ашулық.

ЫЗА-НАЗА зат. 1. Сазды, ылғалды, жайлы жер. 2. ауыс. Маңыз-мән, ішкі қуат.

ЫЗА-НАМЫС зат. Ашу мен намыс.

ЫЗАСЫЗ¹ сын. Ашусыз, кексіз, зілсіз.

ЫЗАСЫЗ² сын. Сусыз.

ЫЗАСЫРЫҚ зат. көне. Ертеректегі білім беру сабақтары тәртібі бойынша білім алушы шәкіртті оқымағаны үшін жазалайтын шыбық.

Ызасырықтан өткізді. а) Ызасырықпен сабады.

ә) Қатты сынга алды, әбден аймай сынады.

ЫЗАТ зат. егін шар. Қырат сияқты, бірақ төбесі жайпақтау келген жер бедері бөлігі.

ЫЗАТТЫ сын. Ызаты бар, ызаты көп.

ЫЗА-ШЕР зат. Ашу мен кек, зар.

ЫЗА-ШУ сөйл. Аза мен шу.

ЫЗА-ЫЗБАР зат. Ашу, ыза, сес, айбат.

ЫЗА зат. этн. Ызып жасалған бау.

ЫЗБАЙ сын. Жанжалқор, жылаулық.

ЫЗБАЙЛА= ет. Ыздио, сызылу.

ЫЗБАЙЛАН= ет. 1. Ауру-сырқаудан мазасы кету, беймаза болу. 2. Созылу, сызылу.

ЫЗБАЙЛАН= ет. жерг. Сүде болып ауыру.

ЫЗБАЙЛАНУ жерг. Ызбайлан етістігінің қимыл атауы.

ЫЗБАЙЛАНУ Ызбайлан етістігінің қимыл атауы.

ЫЗБАЙЛЫ сын. жерг. Сыпайы, ибалы, әдепті.

ЫЗБАЙЛЫҚ зат. Ибалық, сыпайылық.

ЫЗБАЙТЫ: ызбайты пеш. зат. Аааш үйге салынатын пеш түрі.

ЫЗБАЛА= ет. Сыздылу, әдеп көрсету.

ЫЗБАН: ызбан ішік. көне. Дөрекі матадан, кенептен т.б. жасалған сырткім.

ЫЗБАР зат. Ашу, сес, айбат.

ЫЗБАРЛА= ет. Салмақтау; сес көрсету.

ЫЗБАРЛАН= ет. 1. Ызбар көрсету, сұстану.

2. ауыс. Сұрқай тарту, бұттану.

ЫЗБАРЛАНУ Ызбарлан етістігінің қимыл атауы.

ЫЗБАРЛАНЫҢҚЫРА= ет. Сұс көрсетіңкіреу, айбаттанғыңқырау.

ЫЗБАРЛАНЫҢҚЫРАУ Ызбарланыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЫЗБАРЛАУ Ызбарла етістігінің қимыл атауы.

ЫЗБАРЛЫ¹ сын. Ашулық, сұсты.

ЫЗБАРЛЫ² сын. жерг. Тұйық.

ЫЗБИКЕЛЕ= ет. жерг. Шабақ балықты көлденең кесіп-кесіп қою.

ЫЗБОЙКА зат. кәс. Балық сүзетін құрал.

ЫЗБОТ ор. зат. сөйл. **Взвод.**

ЫЗБҰРАЙ зат. жерг. Ер-тұрман.

ЫЗБҰТ зат. жерг. Жөн-жосық, келбет.

ЫЗБЫРАЙ зат. жерг. Аттың ер тұрманы.

ЫЗБЫРОЙ [ор. сбруя] зат. сөйл. **Ат жүзгені.**

ЫЗҒАН сын. жерг. Біріктірілген, құрастырылған.

ЫЗҒАР¹ зат. 1. Бет қаритын суық, үскірік.

2. ауыс. Суық рай, ашу.

Ызғар соқты. а) Қатты суық денені қарып өтті. ә) Шашын ақ шалды; қартайды. б) Жанға батты, жайсыз болды. **Ызғар шашты.** а) Суық

ұрып тұрды. ә) Суық рай, ашу танытты. б) Қаһар төкті, ашуланым бетінен оты шықты. **Ызғары қатты** [суық]. Қаһары қишті.

ЫЗҒАР²; ызғар су. егін шар. Мақта көтерілген соң берілетін бірінші су.

ЫЗҒАРЛАН= ет. Түсін суыту, сыздану; айбат шегу.

ЫЗҒАРЛАНУ Ызғарлан етістігінің қимыл атауы.

ЫЗҒАРЛЫ сын. 1. Қатты суық, аязды. 2. ауыс. Суық райлы, қатал.

ЫЗҒАРСУ сын. кәс. Мақта көтерілген соң берілетін бірінші су.

ЫЗҒАРСЫЗ сын. 1. Ызғары жоқ, аязсыз. 2. ауыс. Жайдары, зілсіз.

ЫЗҒУ Ызғы етістігінің қимыл атауы; зулау, зымырау.

ЫЗҒЫ= ет. 1. Жүйткі жөнелу, зымырау. 2. Суық жел есу, желдету. 3. жерг. Мыңғыру, сыңсу.

ЫЗҒЫЗ= ет. Жүйткіту.

ЫЗҒЫЗУ Ызғыз етістігінің қимыл атауы.

ЫЗҒЫН= сын. жерг. Өте қалың, тығыз; көп.

ЫЗҒЫНДА= ет. Ызғып суық жел есу, үс-кіркітеу.

ЫЗҒЫНДАЙ сын. Қалың, көп, нопір.

ЫЗҒЫНДАУ Ызғында етістігінің қимыл атауы.

ЫЗҒЫР= ет. Үйіре соғу, қру.

Ызғыр жел. Үйіре соққан жел.

ЫЗҒЫРТ= ет. Үйіре соқтырту.

ЫЗҒЫРТУ Ызғырт етістігінің қимыл атауы.

ЫЗҒЫРУ Ызғыр етістігінің қимыл атауы.

ЫЗҒЫРЫҚ зат. Баяулау есетін, суық жел.

Ызғырық боран. Өңменнен өтер ызғарлы боран.

Ызғырық жел. Ызғарлы, суық жел. **Ызғырық [жел, суық] өнменнен өтті.** Қатты тоңды, мұздады.

ЫЗҒЫРЫҚТА= ет. Ызғырық жел соғу.

ЫЗҒЫРЫҚТАН= ет. Ызғырық соғу, суыту.

ЫЗҒЫРЫҚТАНУ Ызғырықтан етістігінің қимыл атауы.

ЫЗҒЫРЫҚТАУ¹ сын. Аздаған ызғырық желі бар.

ЫЗҒЫРЫҚТАУ² Ызғырықта етістігінің қимыл атауы.

ЫЗҒЫТ= ет. Жүйткі; үйіріп соғу.

ЫЗҒЫТУ Ызғыт етістігінің қимыл атауы.

ЫЗҒЫТЫП-ЫЗҒЫТЫП үст. Үдетіп-үдетіп, зүйлдетіп-зүйлдетіп.

ЫЗДАН= ет. экспр. Өкіну.

ЫЗДАНУ Ыздан етістігінің қимыл атауы.

ЫЗДИ= ет. Барын киіп, байлауышын салу, шікірейіп сәнді киіну.

ЫЗДЫР= ет. Сыдыру, сырғызу.

ЫЗДЫРТ= ет. Сыдырту, сырғызу.

ЫЗДЫРТУ Ыздырт етістігінің қимыл атауы.

ЫЗДЫРУ Ыздыр етістігінің қимыл атауы.

ЫЗНАК [ор. знак] зат. Белгі.

ЫЗУ Ыз етістігінің қимыл атауы.

ЫЗУ-ШУЛЫ сын. Ызындаған, шулаған.

ЫЗ-ЫЗ елік. Сүзіліп жіңішке шыққан қай-талама дыбысты білдіретін сөз.

ЫЗЫ-ҚАЙҚЫ зат. У-шу.

ЫЗЫ-ҚИҚУ елік. У-шу, азан-қазан.

ЫЗЫ-ҚИҚЫ елік. сөйл. **Ызы-қиқу.**

ЫЗЫҚУ зат. жерг. Тал-тал болып таулы жерге шығатын өсімдік.

ЫЗЫЛ зат. Сопа, маса, т.б. ызындап шығаратын дыбысы, үні.

ЫЗЫЛ¹= ет. сөйл. **Сызылу.**

ЫЗЫЛ²= ет. Бұрпін тігілу.

ЫЗЫЛДА ет. Ыз-ыз еткен дыбыс шығару.

ЫЗЫЛДАҚ сын. Ызылдай беретін, ызылдауық.

Ызылдақ шыбын. зат. <лат. syrphidae> Тұрқы 5–15 мм, ірілері 25 мм-ге дейін болатын қосқанатты насекомдардың бір тұқымдасы.

ЫЗЫЛДАТ= ет. Ыз-ыз еткен дыбыс шығарту.

ЫЗЫЛДАТУ Ызылдау етістігінің қимыл атауы.

ЫЗЫЛДАУЫҚ сын. Ызылдай беретін, ызылдақ.

ЫЗЫЛУ Ызыл етістігінің қимыл атауы.

ЫЗЫМ-ҚАЙЫМ үст. сөйл. **Ізім-қайым.**

ЫЗЫНДЫ сын. жерг. **Ызғын.**

ЫЗЫНДЫ елік. Ыз еткен ұзақ шыққан үн, ызылды білдіретін сөз.

ЫЗЫНДА= ет. 1. Ыз-ыз еткен дыбыс шығару, ызылдау. 2. ауыс. Қайта-қайта айтып мезі қылу, сөйлей беру.

ЫЗЫНДАС= ет. Ыз-ыз еткен дыбыс шығарысу.

ЫЗЫНДАСУ Ызындас етістігінің қимыл атауы.

ЫЗЫНДАТ= ет. Ыз-ыз еткізу.

ЫЗЫНДАТҚЫЗ= ет. Ыз-ыз еткіздіру.

ЫЗЫНДАТҚЫЗУ Ызындатқыз етістігінің қимыл атауы.

ЫЗЫНДАТУ Ызындат етістігінің қимыл атауы.

ЫЗЫНДАУ Ызында етістігінің қимыл атауы.

ЫЗЫНДЫ сын. Ызындаған дыбыс шығаратын, сыңғырлы.

ЫЗЫНСЫЗ сын. Ызың еткен дыбыссыз.

ЫЗЫН-ШУ зат. Ызындау, у-шу болу.

ЫЗЫНШЫЛ сын. Ызындай беретін, ызындағыш.

ЫЗЫН-ЫЗЫН елік. Қайта-қайта ызындаудан шығатын дыбыс, ызыл.

ЫЗЫН-ЫЗЫНДАП үст. Қайта-қайта ызындап.

ЫЗЫТ зат. жерг. **Ыза, ашу.**

ЫЗЫ-ШУ елік. **У да шу, азан-қазан.**

ЫЙЛА зат. жерг. **Айла.**

ЫҚ зат. 1. Үйдің, қораның, өскен ағаштың т.б. желден, жауынан қазаберіс ықтасын жағы, қалқасы. 2. ауыс. Жағдай; ыңғай.

Ығы жоқ. Ебедейсіз, қырсыз. **Ығы келді.**

Жағдайы жасалды, шабытына дөп келді, ыңғайы түсті. **Ығына жығылды [көшп].** Біреудің айтқанына көнді, ыңғайына қошты. **Ығын есті.** Тынышын бізды, панасын бүлдірді. **Ығын тапты.** а) Орнын тапты, паналады. ә) Ретін тапты, ыңғайын, ебін тапты. **Ық беткей.** оғр. энгр. Кез келген орографиялық кедергінің (мысалы, тау жотасы, төбе) басым жел жақтағы беткейіне қарама-қарсы ық жақтағы беткейі. **Ық болды.** Пана болды.

ЫҚ= ет. 1. Жауын-шашында, қатты боранда малдың (қой мен жылқы) өз орнынан аша көшуі, ық іздеп кетуі. 2. Балық аулау кезінде, жарылған мұз үстінде су ағыпмен кету. 3. ауыс. Жасқану, қаймығу, тайқу.

ЫҚАЗАР сын. Риза, ырза.

ЫҚҚЫШ сын. Ыға бергіш.

ЫҚПА сын. Ығатын, ыға қозғалатын.

Ықпа мұз. геол. Ығу жағдайында немесе уақытша тоқтап, бірақ қозғалмайтын мұзбен бірігіп қатпаған мұзтптағы, теңіздей, көлдегі, бөгендегі қалқыған мұз. **Ықпа стансылар.** геол. Арктикалық алапта метеорологиялық, гляциологиялық, океанографиялық және геофизикалық байқаулар жүргізу үшін қалқыма мұздарда арнайы құрылған ғылыми-зерттеу стансалары.

ЫҚПАЛ¹ зат. 1. Бір құбылыстың, оқиганын, жағдайдың адамға немесе құбылысқа, не бір заттың екінші бір затқа ететін әсері. 2. Адамның келесі бір адамға әсері, ырқы.

Ықпал етті. Әсерін тигізді, себепкер болды. **Ықпалына түсті.** Айтқанын істеді, ыңғайына көнді.

Ықпалы тиді. Әсер етті, ықпал етті.

ЫҚПАЛ² зат. көне. Қалау, тілеу, тілек.

ЫҚПАЛДАС сын. Әсерлес, әрекеттес.

ЫҚПАЛДАС= ет. Өзара әрекеттесу.

ЫҚПАЛДАСТЫҚ зат. жаңа. Өзара әсерлестік, әрекеттестік.

ЫҚПАЛДАСТЫР= ет. Өзара әрекеттестіру.

ЫҚПАЛДАСТЫРУ Ықпалдастыр етістігінің қимыл атауы.

ЫҚПАЛДАСУ Ықпалдас етістігінің қимыл атауы.

ЫҚПАЛДЫ сын. Беделі қишті, ықпалы зор.

Ықпалды топ. Халық арасында беделі бар топ.

ЫҚПАЛДЫЛЫҚ зат. Әсері, ықпалы барлық.

ЫҚПАЛДЫРАҚ сын. Әсер, ықпалы көбірек, беделдірек.

ЫҚПАН зат. көне. Соңы, нәтижесі.

ЫҚПАНА зат. жерг. Жел жағынан ық болу үшін салынған қалқан қора.

ЫҚПЫЛ-ЖЫҚПЫЛ зат. Ұңғыл-шұңғыл, сай-жыра.

ЫҚРАР зат. сөйл. **Ықырап.**

ЫҚСАН зат. көне. Жәрдем, жақсылық, шарапат.

ЫҚСЫР= ет. сөйл. **Тықсыр.**

ЫҚСЫРУ Ықсыр етістігінің қимыл атауы.

ЫҚТА= ет. Қатты бораннан, аяздан, т.б. қорғанып, таса жерге тығылу, қалқаға паналау.

ЫҚТАДАР зат. діни. Ислам дініндегі салық төлеу мен пайдалану шарттары.

ЫҚТАН= ет. сөйл. Бағдарлау, түспалдау.

ЫҚТАНУ Ықтан етістігінің қимыл атауы.

ЫҚТАҢҚЫРА= ет. Ыққа қарай тасаланыпқырау, қалқаланыпқырау.

ЫҚТАҢҚЫРАУ Ықтаңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЫҚТАС= ет. Ыққа паналасу.

ЫҚТАСУ Ықтас етістігінің қимыл атауы.

ЫҚТАСЫН зат. 1. Қалқасы бар, ықтау жер. 2. Малды қатты желден, қарлы бораннан қорғап тұратын құрылыс.

ЫҚТАСЫНДАУ сын. Қазаберістеу, қалқалау.

ЫҚТАСЫНДЫ сын. Ықтасыны бар, қалқалау.

ЫҚТАСЫНСЫЗ сын. Қалқа-панасы жоқ, далдасыз.

ЫҚТАТ= ет. Ықты паналату.

ЫҚТАТУ Ықтат етістігінің қимыл атауы.

ЫҚТАУ¹ сын. Ықтасыны бар, қалқалау.

ЫҚТАУ² Ықта етістігінің қимыл атауы.

ЫҚТИКАТ зат. діни. Шыдам, төзім.

ЫҚТИМАЛ үст. Мүмкін. // Мүмкіндік, болу, болмауы белгісіз нәрсе.

Ықтимал радиустық ауытқу. өск. Ракетаның ұшырылу дәлдігінің мошшері.

ЫҚТИМАЛДАНДЫР= ет. кіт. Мүмкін ету, болғызу.

ЫҚТИМАЛДАНДЫРУ Ықтималдандыру етістігінің қимыл атауы.

ЫҚТИМАЛДАУ сын. Мүмкіндеу, лажы келетіндеу.

ЫҚТИМАЛДЫҚ зат. 1. Бір нәрсені жүзеге асырудың объективтік мүмкіндігі, жүзеге асырылу деңгейі. 2. мат. Математикада анықталған шарттарда саны шексіз рет қайталама алатын қандай да болмасын белгілі бір оқиганың пайда болуының мүмкіндік дәрежесінің сандық сипаттамасы.

Ықтималдық логика. филос. Ықтималды сөйлемдерді зерттейтін ілім. **Ықтималдық теория.** мат. Кездейсоқ бір оқиганың ықтималдығы бойынша онымен қандай да бір байланыста болатын басқа бір кездейсоқ оқиганың ықтималдығын анықтауға мүмкіндік беретін математикалық ғылым.

ЫҚТИСАТ зат. экон. **Үнемиет.** 1. Белгілі бір қоғамдық-экономикалық формацияның өндірістік қатынастарының жиынтығы. 2. Ауданның, елдің, елдер тобы немесе бүкіл әлемнің шаруашылығы. 3. Материалдық өндіріс саласы мен бейөндірістік саланы қамтитын халық шаруашылығы. 4. Ел немесе оның жекелеген аймақтары шаруашылығының секторлары (өнеркәсіп, ауыл шаруашылығы, қызметтер көрсету) мен салаларын зерделеумен айналысатын ғылым.

ЫҚТИҒАТ [ар. اعتقاد] зат. көне. Ниет етушілік.

ЫҚТИЯР [ар. اختيار] зат. Әр адамға тән ерік, қалау.

Ықтиярға қоймады. Ерік бермеді, ыңғайына

көндірді. **Бқтиярды** өзіне салды. Ерікті өзіне берді. **Бқтияр** етті. жерг. *Рұқсат берді. Бқтияры бар. Ерікті, бостан. Бқтияры жоқ [болмады].* Еріксіз, өз еркі өзінде емес, біреуге бағынышты. **Бқтияры** өзінде. Өз еркі өзінде, еркі өз қолында.

Бқтияр-ерік з. ат. Өз қалауы, жеке ынтасы. **Бқтиярлы** сын. Өз бқтияры бар, ерікті. **Бқтиярлық** з. ат. *Рұқсат, еріктілік, қалау.* **Бқтиярсыз** сын. 1. Амалсыз, еріксіз. 2. Жеке басы қалауы жоқ, өзінің дегеніндей жасай алмайтын. // Еріксіз, күштеп. // Еріктен тыс, қалауына бағынбай, өздігінен.

Бқтиярсыздық з. ат. *Бқтияры, еркі жоқтық, тәуелділік.*

Бқтиярхат з. ат. ресми. Белгілі бір жағдайда заң шеңберіне сәйкес ерікті қимыл-әрекетке рұқсат беретін құжат.

Бқтиярмен ү. с. т. Ерікті түрде, күштеусіз. **Бқтият** [ар. احتياط] сын. Алды-артын аңғарып істейтін, жинақы, ұқыпты.

Бқтият бол! тілек. Алды-артыңды ойлап істе, ұқыпты бол деген мағынада. **Бқтият** етпеді. *Рұқсат етпеді, мүмкіндік бермеді.*

Бқтиятта= е. т. *Ұқыптау, тәптіштеу, ұқыпты ұстау.*

Бқтияттау *Бқтиятта* етістігінің қимыл атауы.

Бқтиятты сын. *Іске ұқыпты, жинақы.* **Бқтияттылық** з. ат. *Ұқыптылық, жинақылық.*

Бқтын¹ з. ат. сөйл. *Бқтасын.*

Бқтын² з. ат. жерг. *Суырылған бидайдың ығына түскен ұсағы.*

Бқтынды сын. *Ығы, панасы бар.*

Бқтыр= е. т. 1. Қатты соққан желдің ығына, бағытына қарай бұрып әкетуі. 2. ауыс. *Ығына жығу, өз дегенін істеу.*

Бқтырма¹ з. ат. 1. Бораннан, желден малды қорғау үшін жасалған қалтарыс, қалқа, ықтасын. 2. егін шар. Көкөні өсімдіктері, басқа да өсімдік өскен алқапқа екіп өсімдіктерді ыстық желден, қуаңшылықтан қорғау үшін жолақтап, таспалап егілетін биік сабақты өсімдіктер (құрбағас, жүгері, қыша т.с.с.).

Бқтырма² з. ат. геогр. Бірімен-бірі қабысқан, не сүйір бұрыш жасайтын ұзына бойы созылған тау жоталарының параллель бөлшектерінің орналасуы.

Бқтырмала= е. т. Пана тұту, қалқа көру; ықтырманы пайдалану.

Бқтырмалау *Бқтырмала* етістігінің қимыл атауы.

Бқтырмалы сын. *Бқтырмасы бар, ықтасынды.*

Бқтырмалы сүрі жер. Егісті құрғақшылықтан сақтау үшін, қыста қар тоқтату үшін биік сабақты өсімдіктер әр жерден жолақтап егілетін таза танап.

Бқтыру *Бқтыр* етістігінің қимыл атауы.

Бқтырыңқыра= е. т. *Бқтыра түсіріңкіреу, бұқтырыңқырау.*

Бқтырыңқырау *Бқтырыңқыра* етістігінің қимыл атауы.

Бқшам сын. 1. Көлемі шағын, жинақы. 2. *Бңғайлы, жеңіл, шақ.*

Бқшам компьютер. и н ф. <ағыл. portable computer; laptop> Жасалу құрылымы көлікпен немесе тұтынушының өзі алып жүруге қолайлы шағын компьютер.

Бқшамаудан з. ат. <грек. mikros – шағын, франц. гауоп – аудан> Көлік магистралдары жақын орналасқан, тұрғындардың мәдени-тұрмыстық қызметтерге сұранымын өтеуге арналған мекемелері бар тұрғын үйлер кешені; микрорайон.

Бқшамаудандық сын. *Бқшамауданға қатысты.*

Бқшамда= е. т. Бір нәрсенің көлемін қысқарту, шағындау.

Бқшамдал= е. т. Көлемі қысқару, жинақталу, шағындалу.

Бқшамдалу *Бқшамдал* етістігінің қимыл атауы.

Бқшамдан= е. т. *Бқшам, жинақы болу, көлемі қысқару.*

Бқшамдану *Бқшамдан* етістігінің қимыл атауы.

Бқшамдат= е. т. *Бқшам* еткізу, көлемін қысқарту.

Бқшамдату *Бқшамдат* етістігінің қимыл атауы.

Бқшамдау¹ сын. Көлемі шағындау, ықшамды; кішілеу.

Бқшамдау² *Бқшамда* етістігінің қимыл атауы. 1. Бір нәрсенің көлемін қысқарту, шағындау. 2. лингв. Сөзжасам тәсілдерінің бірі.

Бқшамды сын. *Үлкен де, кіші де емес, шап-шағын, лайық.*

Бқшамдық з. ат. Көлемі шағын болу, жинақылық.

Бқшамдылық з. ат. 1. Шап-шақтық, лайықтық, жинақылық. 2. әдеб. Ойды мейлінше тұржырымды етіп, аз сөзбен айтып жеткізушілік.

Бқшамдырақ сын. *Шағынырақ, жинақылау.*

Бқшамсыз сын. *Бқшамды, икемді емес, рабайсыз.*

Бқшамсыздық сын. *Бқшамы, икемі жоқтық.*

Бқы о. д. Есекті жүргізу үшін айтылатын ишарат сөз.

Бқылас [ар. اخلاص] з. ат. 1. Жақсы ниет, пиғыл. 2. Зерде, ынта. 3. Көңіл, назар.

Бқылас аударды. *Ниет қойды, зейін қойды, көңіл бөлді. Бқылас бөлу. Көңіл аудару. Бқылас білдірді [етті]. Ниет қылды, бейіл берді. Бқылас көрсетті [танымты]. Сыйлады, құрметтеді. Бқылас қойды. Мән берді, көңіл аударды. Бқыласқа бөленді. Ілтипатын иеленді, илтипатын алды. Бқылас салды. Зейін қойды, көңіл бөлді. Бқыласы ауды. Көңілі түсті. Бқыласын қайтарды. Айтылған ұсынысты, ұсынылған сыйды, көрсетілген сыйды қабылдамады. Бқыласы түзу. Ниеті дұрыс, көңілі ақ.*

Бқылас-ниет з. ат. *Ынта-зейін, көңіл, бейіл.*

Бқылассыз сын. 1. Шын бейілсіз, көңілсіз. 2. Еріксіз, сұлбы.

Бқылассыздау сын. *Бқыласы жоқтау, самарқаулау.*

Бқылассыздық з. ат. *Бқыласы жоқтық, бейілсіздік.*

Бқыласта= е. т. *Көңіл аулау, ықылас-ынтасын арттыру, ынталандыру.*

Бқыластан= е. т. *Көңілі түсу, мейірлену.*

Бқыластандыр= е. т. *Ынталандыру, қызықтыру.*

Бқыластандыру *Бқыластандыр* етістігінің қимыл атауы.

Бқыластану *Бқыластан* етістігінің қимыл атауы.

Бқыласты сын. 1. *Бқылас-мейірі бар, бейілді. 2. Ынталы, зейінді.*

Бқыластық з. ат. *Ерекше көңіл, ынталық, жақсы ниеттілік.*

Бқыластық [ықылас] білдірді. *Оң қарады, көңілінен шыққанын, жақсы қатынасын көрсетті, сездірді.*

Бқыластылық з. ат. *Бқылас қоюшылық, көңілмен, зейінмен істеушілік.*

Бқылас-ынта з. ат. *Шынайы ықылас, бар көңіл.*

Бқылас-ілтипат з. ат. *Мейір-шапағат, ықылас-ниет.*

Бқылық з. ат. *Кеуде қуысындағы көк еттің жиырылуынан, іштен еріксіз шығатын үздік-үздік дыбыс.*

Бқылық атты. а) *Бқылықтады.* ә) *Аузы-мұрнынан шыққанына ішті, тойды.* б) *Болып-толды, кемеліне келді, толысты.* в) *Өмірінің соңғы мину-*

тында жатқан кісінің жанталасып ыңқылдауы; иек қақты, жан тапсырды. г) *Қақалып-шашалды. Бқылық аттырды. Ішегі қатқаныша күлдірді. Бқылық тиді. Бқылық атты, ықылықтады.*

Бқылықта= е. т. *Бқылық тию, ық-ық деп дыбыс шығару.*

Бқылықтат= е. т. *Бқылық аттыру.*

Бқылықтату *Бқылықтат* етістігінің қимыл атауы.

Бқылықтау *Бқылықта* етістігінің қимыл атауы.

Бқылым [ар. اقليم] з. ат. *Ел-жұрт; мемлекет.*

Бқылым [бір ықылым, сан ықылым] заман. *Неше жүз мың жылдық өткен уақыт; есте жоқ ескі заман, көне дәуір. Бқылым заман. Есте жоқ ерте дәуір.*

Бқыраж [ар. اخراج] з. ат. діни. *Мұсылман қауымындағы салықтың түрі.*

Бқырам з. ат. діни. *Қажылардың Меккедегі «әулие» саналатын қасиетті жеріне бару және онда кәіпін кәімі (жамылғышы).*

Бқырар [ар. اقرار] з. ат. *Мойынсұғандық, көнгендік; ықтыярлық.*

Бқырар болды. *Мойынсұғанды, көнді.*

Бқырат [ар. اقرار] з. ат. діни. *Жер салығы.*

Бқыршақ з. ат. жерг. *Ыңыршақ.*

Блаж з. ат. сөйл. *Лаж (амал, айла, мүмкіндік).*

Блажда= е. т. сөйл. *Лажда (амалдау, айла тауып, ісін асыру).*

Блажсыз сын. сөйл. *Лажсыз.*

Блажықсыз сын. жерг. *Лажсыз.*

Блай з. ат. сөйл. *Лай. 1. Балшық. 2. су шар. Мұхит, теңіз, көл, ағыны баяу өзен және жайылма айдындар түбінде жылыған, суға аса қаныққан және диогенез процестеріне шалынбаған аса ұсақ түйірлі тұнбалар. 3. ауыс. Ауырталық.*

Блай айдады. *Блай іледі, балшық жасады.*

Блайла= е. т. *Лайла (судың тұнық түбінің лайын шығару).*

Блайсан сын. сөйл. *Лайсан.*

Блайықты сын. сөйл. *Лайықты.*

Блаң з. ат. сөйл. *Лаң (кесір, кесапат).*

Блаңда= е. т. сөйл. *Лаңда.*

Блат з. ат. *Лат² (былғаныш, лас).*

Блаттай сын. *Былғаныштай, лас сияқты.*

Блау з. ат. *Лау (құи көлігі).*

Блаула= е. т. *Елден ат сұран міну.*

Блбыра= е. т. 1. *Әбден жұмсартып пісу, ылжырау. 2. ауыс. Жай қимылдау, күйбеңдеу, болбырау.*

Блбырат= е. т. *Әбден жұмсартып пісіру, ылжырату.*

Блбырату *Блбырат* етістігінің қимыл атауы.

Блбырау *Блбыра* етістігінің қимыл атауы.

Блға= е. т. сөйл. *Талға (таңдау, елп-екшеу).*

Блғал¹ з. ат. 1. *Заттар құрамындағы су. // Құрамында суы мол, дымқыл (топырақ, ауа).*

2. ауыс. *Көздің жасы. 3. ауыс. Су, сусын деген мағынада.*

Блғал айналымы. геогр. *Жер шарындағы су айналымы. Блғал жабу. Жерді суарып, топырақты дымқылдау. Блғал жабушы. Айдалатын жерге су жіберіп, ылғалдаушы. Блғалдың жылтытауы.*

су шар. *Топырақ қабатында ылғалдың гравитациялық жылжуы, өзгеруі. Блғал жеткіліксіздігі.*

геогр. *Блғалдың ең мол таралған кезіндегі шамасы мен ауадағы нақтылы су буы мөлшері арасындағы айырма көрсеткішінің төмендігі. Блғал қоры.*

су шар. *Топырақтың егіс еер алдындағы белсенді қабаттарындағы есепке алынған ылғал мөлшері. Блғал мөлшері.*

хим. *Құрақ газдың килограмна қатысты су буының килограмнамен өрнектелген газ ылғалдығы. Блғал өткізбеушілік.*

геол. *Таужыныстың өзі арқылы ылғал өткізбеушілік қасиеті. Блғал сыйымдылығы.* геол. *Таужыныстарының белгілі мөлшерде су сіңіру және суды өз бойында сақтап қалу қабілеті. Блғал тапшылығы.* су шар. *Қанығу тапшылығы, берілген*

температура мен қысым жағдайында су буының қанықтығы мен іс жүзіндегі серпінділіктері арасындағы айырмашылық.

БЛҒАЛ² з. ат. жерг. Мүкіс, кемістік.

БЛҒАЛАЙНАЛЫМ з. ат. с. ушар. Су айналымы; судың табиғаттағы жалты айналымының бір бөлігі.

БЛҒАЛДА= е. т. Блғал араластыру, сулау, дымдау.

БЛҒАЛДАН= е. т. Блғал тарту, сулану, дымқылдану.

БЛҒАЛДАНҒЫШТЫҚ з. ат. кен. Кейбір заттардың ауадан су буларын өздігінен сіңіру қабілеті.

БЛҒАЛДАНДЫР= е. т. Суландыру, дымқылдандыру, ылғалды ету.

Блғалдандыра суару. Күзде немесе қыста суару арқылы топырақ ылғалдығын және су қорын арттыру.

БЛҒАЛДАНДЫРУ Блғалдандыр етістігінің қимыл атауы.

Блғалдандыру әдісі. с. ушар. Топырақты ылғалды, дымқыл етудің жолдары. **Блғалдандыру нормасы.** с. ушар. Егін еглер алдында және егілу кезінде (көктемді ылғалмен қанықтыру) және өсімдіктердің өніп-өсу, даму кезеңіндегі 1 гектар жерге берілетін қанықтырма су мөлшері.

БЛҒАЛДАНДЫРЫЛУ= е. т. Суландырылу, дымқылдандырылу.

БЛҒАЛДАНДЫРЫЛУ Блғалдандырылу етістігінің қимыл атауы.

БЛҒАЛДАНУ Блғалдан етістігінің қимыл атауы; заттың құрамындағы су мөлшерінің көбеюі.

Блғалдану балансы. с. ушар. Кез келген жерде белгілі бір уақыт ішіндегі жауын-шашын мен булану мөлшерінің арасындағы миллиметрмен өлшенетін айырма. **Блғалдану коэффициенті.** с. ушар. Белгілі бір кезеңде түсетін жауын-шашын мөлшерінің булану шамасына қатынасы. **Блғалдану теңдестігі.** с. ушар. Белгілі бір уақыт аралығында берілген аумаққа жауған жауын-шашын мен булданғыштық арасындағы айырма. **Блғалдану тереңдігі.** с. ушар. Топырақтың ылғалданған қабаттығының тереңдігі.

БЛҒАЛДАТҚЫШ з. ат. тех. Блғал беретін, ылғалдан тұратын тетік.

БЛҒАЛДАУ¹ сын. Блғал аралас, дымқылдау.

БЛҒАЛДАУ² Блғалда етістігінің қимыл атауы.

БЛҒАЛДАУЫШ з. ат. Тұрғын үйлерде гигиеналық жағдайды жақсартуға, ауа ылғалдығын қамтамасыз етуге арналған аспап.

БЛҒАЛДЫ сын. Құрамында суы, ылғалы бар.

Блғалды ауа. геогр. Белгілі бір температурада құрамындағы су буының мөлшері қанығу дәрежесіне жақын шамада болатын ауа. **Блғалды белдем.** геогр. Жауын-шашын мөлшері мұхит бетінен буланатын мөлшерден артық болатын климаттық белдем. **Блғалды гангрена.** мед. Құрғақ гангренаға шіріткіш микробтар түсуінен пайда болатын тінінің өліеттенуі. **Блғалды климат.** геогр. Тым ылғалды атыраптардың климаты; гумидтік климат. **Блғалды субтропиктік ормандар климаты.** геогр. Қыста біршама жылы (ең суық деген айдың орташа температурасы 2°C-тан төмен емес), жазы ыстық, жауын-шашыны мол климат. **Блғалды тропиктік ормандар климаты.** Жауын-шашыны жыл бойы біркелкі таралған, өте жылы ылғалды тропик (экваторлық) климаты. **Блғалды шөлдік климат.** геогр. а) Ыстық шөлдерге сұғына орналасқан ішкі теңіздер (Қызыл теңіз, Парсы және Калифорния шығанақтары) климаты. ә) Суық ағыстардың немесе тереңдік сулардың мұхит бетіне жогары көтерілуінің әсерінен пайда болатын жағалық климат.

БЛҒАЛДЫЛЫҚ з. ат. терм. Судылық, дымқылдылық; материал ішіндегі ылғал мөлшері.

Блғалдылығы жетімсіз зона. геогр. Атмосфералық жауын-шашын мөлшерінен булану мөлшері артық болатын құрлық бөлікшесі. **Блғалдылығы қалыпты зона.** геогр. Ауақымындағы

атмосфералық жауын-шашынның жылыдық мөлшері шамамен олардың булану мөлшеріне тең немесе одан артық болатын құрлық бөлікшесі. **Блғалдылығы тұрақсыз зона.** геогр. Ауақымында негізгі ауылшаруашылығы дақылдарын өсіруге қажетті жауын-шашын жыл сайын жаумайтын немесе құрғақ мезгіл болатын құрлық бетінің белдемшесі. **Блғалдылық индексі.** геогр. Климат ылғалдылығының $I_m = (100s - 60d)/n$ формуласымен өрнектелетін сандық сипаттамасы. **Блғалдылық мөлшері.** кен. Қатты зат құрамындағы ылғал мөлшерінің көрсеткіші.

БЛҒАЛӘЛШЕУІШ з. ат. тех. Газдардың, сұйықтардың, қатты денелердің ылғалдылығын өлшеуге арналған аспап.

БЛҒАЛСОРҒЫШ з. ат. тех. Ауадағы ылғалды оңай сіңіретін заттарды сақтауға және баяу кеттіруге арналған зерханалық сауыт.

БЛҒАЛСЫЙЫМДЫЛЫҚ з. ат. хим. Тау-жыныстардың су молекулаларының шартты мөлшерін кіріктіру және өз бойында ұстап тұру мүмкіндігі.

БЛҒАЛСЫЗ сын. 1. Блғал, дымқылды жоқ, құрғақ. 2. ауыс. Таза, қоспасыз.

БЛҒАЛСЫЗДЫҚ з. ат. Блғалы жоқтық, құрғақтық.

БЛҒАЛТАРТҚЫШТЫҚ з. ат. с. ушар. Топырақтың қоршаған ауадағы су буларының молекулаларын өзінің уақ бөлшектеріне жинайтын қабілеті.

БЛҒАЛТУРАҚТЫЛЫҚ з. ат. хим. Блғал ауаның ұзақ әсерінен дененің бетін жапқан қабаттың бүлінбеу қабілеті.

БЛҒАУ Блға етістігінің қимыл атауы.

БЛҒИ үст. Әр уақытта, қашанда, үнемі.

БЛДИ¹ з. ат. Өрдің, жотаның түсе берісі; еңіс.

// бейн. Бұл жерде ақын сараң адамды ылдига теңеп отыр.

Блдидың тіктігі. геогр. Блди бағыты мен көкжиек жазықтығы арасында пайда болатын бұрыш. **Блди құлдығы.** геогр. Горизонталь жазықтық пен ылди бағыты арасындағы бұрыш.

Блдидан салса, төске озған. Қиыншылықты жеңіп шыққан.

БЛДИ² з. ат. өс. жерг. Өсімдік аты.

БЛДИЛА= е. т. Биіктен төмен қарай түсу, еңістеу.

БЛДИЛАТ= е. т. Блдимен жүру, ылдига түсу, еңістету.

БЛДИЛАТУ Блдилат етістігінің қимыл атауы.

БЛДИЛАУ¹ сын. Еңістеу, сайлау.

БЛДИЛАУ² Блдила етістігінің қимыл атауы.

БЛДИЛЫ сын. Еңісті, сайлы.

БЛДИ-ӨР з. ат. Жогары-төмені, еңісі мен биігі.

БЛДИСЫЗ сын. Еңісі, ылды жоқ, жазық.

БЛДЫМ-ЖЫЛДЫМ үст. Тез, жылдам.

БЛДЫРМАҚ-СЫЛДЫРМАҚ з. ат. жерг. Сақина-жүзік сияқты әшекей бұйымдары.

БЛЖЫРА= е. т. 1. Әбден мылжалану, езілу. 2. ауыс. **Былжырау.**

БЛЖЫРАТ= е. т. Уылжыту, былжырату.

БЛЖЫРАТУ Блжырат етістігінің қимыл атауы.

БЛЖЫРАУ Блжыра етістігінің қимыл атауы.

БЛП елік. Тез әрі етті көз ілестірмейтін қысқа қозғалысты бейнелейтін сөз.

Блп етті. Тез арада жасай қойды, көз ілестірмей қозғалды.

БЛПА з. ат. сөйл. **Льпа.**

БЛПУ Блты етістігінің қимыл атауы.

БЛПЫ= е. т. сөйл. **Льпы.**

БЛПЫЛ: ыштыл қақты, сөйл. Льптыл қақты.

БЛПЫЛДА= е. т. 1. Блдым-жылдым қимылдау, тез-тез қозғалу, лыпылдау. 2. ауыс. Өткір болу, қып түсу.

БЛПЫЛДАТ= е. т. Лыпылдану, ылдым-жылдам, тез-тез қозғалу.

БЛПЫЛДАТУ Блпылдат етістігінің қимыл атауы.

БЛПЫЛДАУ Блпылда етістігінің қимыл атауы.

БЛП-БЛП елік. Көз ілестірмейтін тез әрі етті қайталанба қозғалысты бейнелейтін сөз.

Блп-ылп етті. Жылп-жылп етті; тез қимылдады.

БЛПЫҢ з. ат. Блп, ылп-ылп еткен қимыл қозғалысы.

Блпшың қақты. Қамшы салдырмады, жылдам басты, тез-тез жүрді.

БЛПЫҢ-ЖЫЛПЫҢ үст. Блдым-жылдым, тез-тез.

БЛТИПАТ з. ат. **Илтупат** (шын ниет, зейін, көңіл).

БЛЫҒУ Бллық етістігінің қимыл атауы.

БЛЫҚ= е. т. 1. Ит, қаққыр, тағы басқалардың үйірге түсуі, ұрықтануы. 2. ауыс. Желігу, елігу, еру. 3. ауыс. Нану, сену.

БЛЫҚТЫР= е. т. Желіктіру, еліктіру.

БЛЫҚТЫРУ Бллықтыр етістігінің қимыл атауы; елірту, желіктіру.

БЛЫМ з. ат. жерг. Ілім, ғылым.

БЛЫМ-ЖЫЛЫМ сын. Із-түзсіз, ылпың-жылың.

БМ з. ат. Басқа адамға айтпақ ойды дене мүшелерінің, бет-ауыздың қимылымен жеткізу, қолмен, көзбен берілетін дыбыссыз ишара, белгі.

Бм қақты [жасады, қылды]. Блмен, ишармен сойлесті; ишара етті, белгі білдірді. **Бммен сойлеу.** пед. Естімейтін адамдардың өзіндік лексикалық және грамматикалық заңдылықтармен сипатталатын ымдау жүйелері арқылы ұлғаралық тілдесу әдісі. **Бм тілі.** лингв. Байланыс жүйесі, ойды білдіру тәсілі дыбыстық тілдердегідей акустикалық емес, кинетикалық (ым, қимыл) негізге құрылған тіл.

БМА з. ат. Бм, ишарат-белгі, ынғай, қалау.

БМАРАТ з. ат. сөйл. **Ғимарат.**

БМБА з. ат. сөйл. **Бм.**

БМБАЛА= е. т. жерг. Бмдау, ымдасу.

БМҒА з. ат. жерг. Тау ешкісі.

БМДА= е. т. Бммен белгі беру, ой-пікірді ишарат қимылымен білдіру, ұлғару.

БМДАҒЫШ сын. Бм жасағышы, ишаратшылы.

БМДАС= е. т. Белгі берісу, ишарат жасасу.

БМДАС-ЖЫМДАС сын. Бм-жымы бір, тонның ішкі бауындай.

БМДАСУ Бмдас етістігінің қимыл атауы.

БМДАТ= е. т. Белгі бергізу, ишарат жасату.

БМДАТУ Бмдат етістігінің қимыл атауы.

БМДАУ Бмда етістігінің қимыл атауы.

БМ-ЖЫМ з. ат. Қулық-сұмдық, айла-тәсіл.

Бм-жымы бір. әкспр. жағымсыз. Өзара бірлескен жасырын ойлари мен әрекеттері, қулық-сұмдықтары бар.

БМҚАН з. ат. жерг. Мүмкіндік.

БМҚЫР= е. т. сөйл. Қымқыру, жымқыру.

БМҚЫРУ Бмқыр етістігінің қимыл атауы.

БМҚЫРУЛЫ сын. Ұшқыр, екпінді.

БМҚЫРЫП-ЖЫМҚЫР= е. т. Жасырын жабу, ұстай кету.

БМҚЫРЫП-ЖЫМҚЫРУ Бмқырып-жымқыр етістігінің қимыл атауы.

БМСЫЗ сын. Ишара, белгісіз, сөзсіз, бірден.

БМЫРА з. ат. Келісім, бітім.

Бмыраға келді [келмеді]. Тіл табысты, келісті, пәтуаласты.

БМЫРАҒЕР сын. Келісімпаз, ымырашылы.

БМЫРАҒЕРШЛІК з. ат. Бмыра жасағыштық, келісімтаздық.

БМЫРАЛАС сын. Бмыраға көнген, тіл табысқан.

БМЫРАЛАС= е. т. Бмыраға, келісімге келу, бірлесу, сөз байласу, тіл табысу.

БМЫРАЛАСТЫҚ з. ат. Бір нәрсеге келіскендік, ымыраласқандық.

БМЫРАЛАСТЫР= е. т. Бмыраға келтіру, бірлестіру, байланыстыру.

БМЫРАЛАСТЫРҒЫШ сын. Бмыраға келістіргіші, жарастырығыш.

ЫМЫРАЛАСТЫРУ Ымыраластыр етістігінің қимыл атауы. 1. Ымыраға келтіру, келістіру, тіл табыстыру. 2. Орайластыру, дұрыс қолдану.

ЫМЫРАЛАСТЫРУШЫ з. ат. Келісімге, ымыраға келістіруші; дәнекер.

ЫМЫРАЛА = е. т. жерг. Емірену.

ЫМЫРАЛАСУ Ымыралас етістігінің қимыл атауы.

ЫМЫРАЛАУ жерг. Ымырала етістігінің қимыл атауы.

ЫМЫРАН з. ат. өс. <лат. aster alpinus> Әллілік, субәллілік биіктіктерде өсетін, мәдени қашқарғүлінің арғы тегі, жабайы түрі.

ЫМЫРАСЫЗ сын. Келісімге келмейтін, рақымсыз.

ЫМЫРАСЫЗДЫҚ сын. Ымыраға келмеушілік, рақымсыздық.

ЫМЫРАТ з. ат. сөйл. **Ырым.**

ЫМЫРАШЫЛ сын. Ымыраға келіш, келісімтас.

ЫМЫРАШЫЛДЫҚ з. ат. Ымыраға, келісімге келгіштік, жарасқыштық.

ЫМЫРТ з. ат. Күн батқаннан оның қызылы тарағанға дейінгі аралық, ақшам мезгілі.

Ымырт жабылды. Сам жамырап, қас қарайды, көз байланды. **Ымырт [кеш] жамырады.** Күн батып, кеш түсті. **Ымырт [інір] қараңғысы.** Күн батып қараңғы түсе бастаған кез, қас қарайған уақыт. **Ымырт және таңсәрі.** геогр. Атмосферада күн батқаннан кейін және күн шығар алдында байқалатын оптикалық құбылыс; күндізгі жарықтан түнгі қараңғылыққа немесе керісінше бірқалыпты ауысу құбылысы. **Ымырт үйірілді.** Кеш болды, қараңғы түсті. **Ымырт үйірілу.** Кеш бату, қараңғылық түсу.

ЫМЫРТҒҮЛ з. ат. өс. <лат. hesperis> Орам-жатырақ тұқымдасына жататын екі не көпжылдық шөптесін өсімдік.

ЫМЫРТТАТЫП ү с. т. Ымырт кезінде, кештетіп.

ЫМЫРТШЫЛАП ү с. т. Ымырт кезінде, кештетіп.

ЫҢҒАШ з. ат. Сыйлық.

ЫҢДАУ з. ат. жерг. Май шығатын өсімдік.

ЫҢДЫЗ з. ат. жерг. Тамыр.

Ындызы жарымаған. **Ындыны жарымаған.**

ЫҢДЫН з. ат. 1. Түпкі мақсат, ниғыз, ниет. 2. Қалау, тілек.

Ындыны ашылды. Құлқыны құрыды, ашқарақтанды, араны ашылды. **Ындыны жарымаған.** Тойып ас ішпеген, бүйірі шығып көрмеген. **Ындыны жарымаған.** Құлқыны тоймаған. **Ындыны кепті.** Қатты шөлдеді, қаталады. **Ындыны құрыды.** а) Шөл қысты, шөліркеді. ә) Аңсары ауды, құмартты.

ЫҢЖЫДАЙ ү с. т. Жіңішке етіп, қынай буып. **ЫҢЖЫҚ** сын. 1. Сөзін тіке айта алмайтын, жасаяқ, жігерсіз. 2. Айтқанға жүрмейтін, кесір. 3. ауыс. Мәңсіз бос (сөз).

ЫҢЖЫҚТАН = е. т. Батылсыздық жасау, жасаяқтық қылу.

ЫҢЖЫҚТАНУ Ыңжықтан етістігінің қимыл атауы.

ЫҢЖЫҚТАУ сын. Батылсыздау, жасаяқтау.

ЫҢЖЫҚТЫҚ з. ат. Батылы жоқтық, жасаяқтық.

ЫҢСАП [ар. انصاف] з. ат. сөйл. **Нысап** (қанат, тойымдылық).

Ынсап қылды. Қанағат етті. **Ынсапқа** енді. Ақылға келді, тоқтау жасады.

ЫҢСАПСЫЗ сын. 1. Ынсабы жоқ, қанағатсыз, тойымсыз. // Ынсабы жоқ тойымсыз, ашкөз адам.

ЫҢСАПСЫЗДЫҚ з. ат. Ынсабы жоқтық, қанағатсыздық, тойымсыздық, ашкөздік.

ЫҢСАПТЫ сын. Ынсабы бар, қанағатшыл.

ЫҢТА з. ат. 1. Бір нәрсеге ауған ықылас, құлшыныс, ниет. 2. пед. -псих. Адамның белгілі бір іске ықыластан кірісіп, нешижелі орындауға тырысу қасиеті. 3. ауыс. Ерік-қалау, мақсат.

Ынта қойды [салды]. Көңіл бөлді, бейлі берді, ықыластанды. **Ынтаны бұзды.** Адалдықтан

тайды, арам ниғызға барды. **Ынтасын [жүрегің] жүлқындырды.** Жігерлендіру, сертіп беру, талап-тандыру.

ЫНТАГЕР з. ат. экон. Бастамашы 1. Кепіл-хат бойынша бастапқы қарыз берген жинақ және несие банкі не банкир. 2. Инвестиция салушы банк фирмасы.

ЫНТА-ЖІГЕР з. ат. Бар күш-қуат, ықылас-ниет.

ЫНТА-КӨҢІЛ з. ат. Бар ықылас-ниеті, ерік-қалауы.

ЫНТАЛА = е. т. Ынталы ету, ықыластандыру, ниеттендіру, қызықтыру.

ЫНТАЛАН = е. т. Ықылас қою, құлшыну.

ЫНТАЛАНДЫР = е. т. Түрлі жағдайлар жасап, ақшалай-заттай сыйлық беріп, қызықтыру, ынтасын арттыру.

ЫНТАЛАНДЫРМА з. ат. жаңа <лат. stimulus>. Бір іске, қадамға баруға итермелейтін, әрекет тудыратын күшті сыртқы немесе ішкі түрткіжайт, ынталандырушы уәж.

ЫНТАЛАНДЫРУ Ынталандыр етістігінің қимыл атауы. 1. Ынтасын арттыру, қызықтыру, қызығушылық туғызу. 2. инф. <ағыл. initiation> Бағдарламаны іске қосу үрдісі, оны активті қалып кәріге ауыстыру; белгілі бір жұмысты орындауға команда беру.

ЫНТАЛАНДЫРУШЫ з. ат. Ынтасын арттырушы, қызығушылық туғызушы.

Ынталандырушы маркетинг. Маркетингінің ең алдымен сұранымды қалыптастырып, ынталандыруға бағытталған түрі.

ЫНТАЛАНУ Ынталан етістігінің қимыл атауы.

ЫНТАЛЫ сын. Ықылас-ынтасы зор, талапты, зейінді.

ЫНТАЛЫЛЫҚ з. ат. Ықылас-бейілі күштілік, талаптылық.

ЫНТАН з. ат. жерг. **Ынта.**

ЫНТА-ПЕЙІЛ з. ат. Шын көңіл, ықылас, ниет.

ЫНТАСЫЗ сын. Ықылас-ниеті жоқ, құлықсыз, зейінсіз.

ЫНТАСЫЗДАУ сын. Құлқысыздау, марғаулау.

ЫНТАСЫЗДЫҚ з. ат. Құлқы жоқтық, талапсыздық.

ЫНТА-ЫҚЫЛАС з. ат. Ниет, көңіл, ден қоюшылық.

ЫНТЫҒУ Ынтығу етістігінің қимыл атауы.

ЫНТЫҒЫС = е. т. Бір-біріне ынтық болысу, құмарту, көңілдері кету.

ЫНТЫҒЫСУ Ынтығыс етістігінің қимыл атауы.

ЫНТЫЗАР [ар. انتظار] сын. 1. Ынтық, құмар, құштар. 2. Құштар көңіл, ыстық ықылас.

Ынтызар болды. Іңкәр болды, құмартты. **Ынтызар етті.** Сағындырды, ынтықтырды.

ЫНТЫЗАРЛАН = е. т. Ынтық болу, құмарту.

ЫНТЫЗАРЛАНУ Ынтызарлан етістігінің қимыл атауы.

ЫНТЫЗАРЛЫ сын. Ынтызары күшті, құмарлы.

ЫНТЫЗАРЛЫҚ з. ат. Құштар болушылық, іңкәрлік, ынтықтық, сүйіспеншілік.

ЫНТЫҚ сын. Ынтызар, құштар, құмар. // Құштар көңіл, ыстық ықылас.

Ынтығын құртты. Құмарын асырды, гашық болды. **Ынтығы құрыды.** Іңкәрі ауды, құмартты. **Ынтық болды [қақты].** Іңкәр болды, аңсары ауды.

ЫНТЫҚ = е. т. Көңілі кету, ынтызар болу, құмарту.

ЫНТЫҚҚҰМАРЛЫҚ з. ат. Құмарпаздық, ынтызар болуды көңілі қалаушылық.

ЫНТЫҚТАНДЫР = е. т. Құмарландыру, құштарландыру.

ЫНТЫҚТАНДЫРУ Ынтықтандыр етістігінің қимыл атауы.

ЫНТЫҚТЫҚ з. ат. 1. Ынтық болушылық, құмарлық, ынтызарлық. 2. Бір нәрсеге қызығушылық, әуесқойлық, ынталылық.

ЫНТЫҚТЫР = е. т. Ынтық, ынтазар ету, құмарттыру.

ЫНТЫҚТЫРТ = е. т. Ынтық, ынтазар еткізу, құмарландырту.

ЫНТЫҚТЫРТУ Ынтықтырт етістігінің қимыл атауы.

ЫНТЫҚТЫРУ Ынтықтыр етістігінің қимыл атауы.

ЫНТЫМАҚ з. ат. Ұйымшылдық, бірлік; татулық, ауызбіршілік.

Ынтымағы [ынтымақ] артты [қосты]. Сөзі, ісі, түз-дәмі жарасты; ауызбірлігі күшейді. **Ынтымағы жарасты.** Тілек, ойлары бір жерден шықты, тіл табысты. **Ынтымағы жоқ.** Бет-бетімен кеткен, ауызбіршілігі жоқ, берекесіз. **Ынтымаққа келтірді.** Ауызбірлікке көндірді. **Ынтымақ қылды.** Бірікті, тату, ауызбіршілікті болды.

ЫНТЫМАҚ-БІРЛІК з. ат. Береке-бірлік, ұйымшылдық, туыстық.

ЫНТЫМАҚСЫЗ сын. Береке-бірлігі жоқ, ұйымшыл емес.

ЫНТЫМАҚТАС сын. Ынтымақ қосқан, бірлескен.

ЫНТЫМАҚТАС = е. т. Бірлесіп, тату-тәтті жұмыс жасау, ұйымдасу, ынтымақты болу, келісімге келу.

ЫНТЫМАҚТАСТЫҚ з. ат. 1. Тату-тәттілік, ұйымшылдық, бірлік. 2. саяси. Түрлі мүдделі топтардың бейбітпен қатар өмір сүру жағдайында экономикалық, саяси-әлеуметтік, рухани-мәдени және халықаралық мәселелерді бірлесіп шешудегі қабілеттілігі.

ЫНТЫМАҚТАСТЫЛЫҚ з. ат. **Ынтымақтастық.**

ЫНТЫМАҚТАСТЫР = е. т. Бірлестіру, ынтымаққа келтіру.

ЫНТЫМАҚТАСТЫРУ Ынтымақтастыр етістігінің қимыл атауы.

ЫНТЫМАҚТАСУ Ынтымақтас етістігінің қимыл атауы.

ЫНТЫМАҚТЫ сын. Ауызбірлікті, тату-тәтті.

Ынтымақты жауапкершілік. Екі немесе бірнеше адамның бірлесіп қабылданған ынтымақты міндеттемелерді орындау үшін ортақ жауапкершілігі. **Ынтымақты талап.** Ынтымақтасқан бірнеше несиегердің борышқорға қоятын толық көлемдегі талабы.

ЫНТЫМАҚТЫЛЫҚ з. ат. Ауызбірлік, ұйымшылдық.

ЫНТЫМАҚШЫЛ сын. Ынтымағы берік, тату-тәтті, ұйымшыл.

ЫНТЫМАҚШЫЛДЫҚ з. ат. Ұйымшылдық, бірлікшілдік.

ЫНТЫПАТ з. ат. жерг. Ықылас.

ЫНТЫ-ШЫНТЫМЕН ү с. т. Бар ниетімен, шынайы көңілмен.

ЫҢЫҚЫ-МЫҢЫҚЫ з. ат. жерг. Анау-мынау, әне-міне.

Ың елік. Ыңылдаған дыбысты бейнелейтін сөз. **Ың етті.** Ыңылдаған дыбыс шығарды. **Ың да жың.** У да шу, ың-жың, **Ың жоқ, шың жоқ.** Дау-дайсыз, у-шусыз.

ЫҢҒА з. ат. көне. Ыңғайы, реті.

ЫҢҒАЙ з. ат. 1. Бір нәрсенің реті, жөні. 2. Сипаты, түрі. 3. ауыс. Заман ағымы, өмір талабы.

Ыңғай берді. Бір істі құштарлық көңіл байқапты, ниетін білдірді. **Ыңғай бермеді.** Құптамады, хош көрмеді. **Ыңғай білдірді [көрсетті, берді, танытты].** Емеурін жасады, ниет танытты. **Ыңғайы келді.** Орайы табылды, реті түсті. **Ыңғайы келмеді.** а) Орайы табылмады, реті келмеді. ә) Икемі, ебі жоқ, олақ деген мағынада. **Ыңғайына жығылды.** Біреудің айтқанына көнді, қарсыласпады. **Ыңғайына көнді [көпті, бағынды].** Дегенің істеді, айтқанымен жүрді. **Ыңғайына қарады.** Біреудің айтқанына, жағдайға қарай әрекет жасады.

ЫҢҒАЙ з. ат. сөйл. 1. Әрқашан, қдайы, үнемі. 2. Кілең, өңкей.

БҢҒАЙЛА= е. т. 1. Ретке, жөнге келтіру, оңтайлау. 2. Сайлау, дайындық жасау. 3. Баптау, бабына келтіру.

БҢҒАЙЛАН= е. т. 1. Оңтайлану, реттелу. 2. Оқталу, дайындалу. 3. Бекіну.

БҢҒАЙЛАНДЫР= е. т. Бңғайлы, қолайлы ету. **БҢҒАЙЛАНДЫРУ** Бңғайландыр етістігінің қимыл атауы.

БҢҒАЙЛАНДЫРЫЛ= е. т. Бңғайлы, қолайлы етілу.

БҢҒАЙЛАНДЫРЫЛУ Бңғайландырыл етістігінің қимыл атауы.

БҢҒАЙЛАНУ Бңғайлану етістігінің қимыл атауы.

БҢҒАЙЛАС сын. Өзара сабақтас, ортақ, ұқсас жағы бар.

БҢҒАЙЛАС= е. т. 1. Бейімделу, икемделу, ниет білдіру. 2. Тіл табысу, араласу.

БҢҒАЙЛАСПА сын. Ұшастырылған, үйлестірілген.

БҢҒАЙЛАСПА САУДА экон. Өнім сатып алу әртірлі себептермен экспорттық-импорттық операциялар тепе-теңдігіне қол жеткізу мақсатында тауарлардың жауап қадам ретіндегі жеткізгілігімен ұшастырылатын мәмілелер жиынтығы.

БҢҒАЙЛАСТЫҚ зат. Сабақтастық, ұқсастық, сәйкестік, ыңғайлас болушылық.

БҢҒАЙЛАСТЫР= е. т. Бірыңғай ету, ыңғайға келтіру, реттеу.

БҢҒАЙЛАСТЫРУ Бңғайластыру етістігінің қимыл атауы.

БҢҒАЙЛАСТЫРЫЛ= е. т. Бңғайы келтірілуі, реттелу.

БҢҒАЙЛАСТЫРЫЛУ Бңғайластырыл етістігінің қимыл атауы.

БҢҒАЙЛАСУ Бңғайлас етістігінің қимыл атауы.

БҢҒАЙЛАТ= е. т. Бңғайын келтірту, реттеу.

БҢҒАЙЛАТУ Бңғайлат етістігінің қимыл атауы.

БҢҒАЙЛАУ² зат. спорт. Тебу, соғу үшін (футболда, бокста), көздеу, лақтыру (баскетболда, қол добында, су добында), сайыста шаншу үшін өзіне қолайлы жерді тандап алу мақсатымен спортшының жасайтын әрекеті мен қозғалысы.

БҢҒАЙЛАУ¹ Бңғайла етістігінің қимыл атауы.

БҢҒАЙЛЫ сын. 1. Жағдайға келетін, қолайлы. 2. Етті, икемді. 3. Біқшам, шақ. 4. Оңтайлы.

БҢҒАЙЛЫЛАУ сын. Қолайлылау, жайлылау.

БҢҒАЙЛЫЛЫҚ зат. Қолайлылық, жайлылық.

БҢҒАЙЛЫРАҚ сын. Қолайлырақ, жайлырақ.

БҢҒАЙПАЗ сын. Бңғайшыл, икемшіл.

БҢҒАЙСЫЗ сын. 1. Жайсыз, қолайсыз. 2. Ұят, сәлекет.

БҢҒАЙСЫЗДАН= е. т. Бңғайсыз жағдайда қалу, қысылу, ұялу.

БҢҒАЙСЫЗДАНДЫР= е. т. Бңғайсыз жағдайда қалдыру.

БҢҒАЙСЫЗДАНДЫРУ Бңғайсыздандыру етістігінің қимыл атауы.

БҢҒАЙСЫЗДАНУ Бңғайсыздану етістігінің қимыл атауы.

БҢҒАЙСЫЗДАНЫҢҚЫРА= е. т. Қысылып-қымтылыңқырау, ұялыңқырау.

БҢҒАЙСЫЗДАНЫҢҚЫРАУ Бңғайсызданыңқыра етістігінің қимыл атауы.

БҢҒАЙСЫЗДАУ сын. Қолайсыздау, жайсыздау.

БҢҒАЙСЫЗДЫҚ зат. Қолайсыздық, жайсыздық.

БҢҒАЙТӨК сын. Аңғарымпаз, көреген.

БҢҒАЙТҒЫ сын. сөйл. Бңғайлы, қолайлы.

БҢҒАЙШЫЛ сын. Бңғайға көңгіш, шығысқыш.

БҢҒИ үст. сөйл. **Блғи**.

БҢҒЫЛ зат. Ниет, пиғыл, жасырын, құпия ой.

БҢҒЫЛ-ЖЫҢҒЫЛ зат. сөйл. Жыңғыл-жықпыл, жыра.

БҢҒЫРУ зат. Қысқа сапты, имек жүзді, ұста пышағы; ағаш ыдыстардың ішін оюға арналған ойғыш құрал.

БҢҒЫРУЛА= е. т. Оймыштау, ұңғу, ойық ету.

БҢҒЫРШАҚ зат. сөйл. **Бңғыршақ** (атты арбаға жеккенде бел көтергіш, қайыс өткізетін ершік).

БҢҒЫТ зат. жерг. Реті, ыңғай.

Бңғыты келді. Істің реті, жөні келді.

БҢ-ДЫҢ елік. Даң-дүң еткен ұзақ шыққан жағымсыз дыбысты білдіретін сөз.

БҢ-ДЫҢСЫЗ сын. У-шусыз, ың-жыңсыз.

БҢ-ЖЫҢ елік. Бң-дың, у-шу еткен күрделі дыбысты білдіретін сөз.

БҢ-ЖЫҢСЫЗ сын. Бң-дыңсыз, у-шусыз, тыныш.

БҢҚ елік. Ауыр салмақпен зырқ етіп құлағанда, қатты соққы тигенде т.б. шығатын дыбысты бейнелейтін сөз.

БҢҚ демеді. Ләм-ым демеді, сыр ашады. **БҢҚ** етті. Ауыр салмақпен зырқ етті, гүрс етіп жығылды.

БҢҚ етеді. а) Сыр білдірмеді, мінез көрсетпеді. ә) Қабақ шымтады, ауырсыбады.

БҢҚИ= е. т. сөйл. **Тыңқи**.

БҢҚИТ= е. т. Оңдырмай, қатты созу.

БҢҚИТУ Бңқит етістігінің қимыл атауы.

БҢҚИНО Бңқи етістігінің қимыл атауы.

БҢҚЫЛ зат. Ауру меңдеген адамнан (малдан) шығатын дыбыс, үн.

БҢҚЫЛДА= е. т. 1. Бңқылдаған дыбыс шығару, ыңқ-ыңқ ету. 2. Бүйірі шығып әбден тою.

БҢҚЫЛДАС= е. т. Бңқылдаған дыбыс шығарысу, ыңқ-ыңқ етісу.

БҢҚЫЛДАСУ Бңқылдас етістігінің қимыл атауы.

БҢҚЫЛДАТ= е. т. Бңқылдаған дыбыс шығарту, ыңқ-ыңқ еткізу.

БҢҚЫЛДАТУ Бңқылдат етістігінің қимыл атауы.

БҢҚЫЛДАУ Бңқылда етістігінің қимыл атауы.

БҢҚЫЛДАУЫҚ сын. Бңқылдай бергіш, шыдамсыз.

БҢҚЫЛ-СЫҢҚЫЛ зат. Бңқылдап, қыңқыдап ауырғандық.

Бңқыл-сыңқылы бар. Ауру-сырқаулы.

БҢҚЫЛ-СЫҢҚЫЛСЫЗ сын. Ауру-сырқаусыз.

БҢҚ-ЫҢҚ елік. Қатты қимыл кезінде ауырсынғанда шығатын дыбыс.

БҢҚ-ЫҢҚ етті. а) Бңқылдады, қайта-қайта ыңқылдаған дыбыс шығарды. ә) Бүйірі шығып тойынды.

БҢҚЫТ= е. т. сөйл. Бңқ еткізіп ішін қойды, сіміртіп салды деген мағынада.

БҢ-ШЫҢ елік. Бң-жың, бейберекет шуыл, ыңылдап-шыңылдағанда шығатын дыбыстарды білдіретін сөз.

БҢ-ШЫҢСЫЗ сын. Бң-шыңсыз, айғай-шусыз.

БҢЫ= е. т. жерг. Көп, мол болу; шұбыру, толу.

БҢЫЛ зат. Жай, баяу шыққан созылыңқы әуен, сарын.

БҢЫЛДА= е. т. 1. Жай дауыспен ән ырғағын келтіріп әндету. 2. Бңырану, ыңырсыған дыбыс шығару. 3. Дұрыс сөйлемеу, сөзін анық айтап, мыңқылдау.

БҢЫЛДАС= е. т. Жай дауыспен әндетісу.

БҢЫЛДАСУ Бңылдас етістігінің қимыл атауы.

БҢЫЛДАТ= е. т. Жай дауыспен әндету.

БҢЫЛДАТУ Бңылдат етістігінің қимыл атауы.

БҢЫЛДАУ Бңылда етістігінің қимыл атауы.

БҢЫРАН= е. т. 1. Ауруы жанына батқанда адамның, малдың ыңқыл аралас дыбыс шығаруы, күйзелуі. 2. Бүйірі шығып, әбден тою. 3. Зора сөйлеу, әлдеқандай болу.

БҢЫРАНТ= е. т. Бңырсыған, ыңыранған дыбыс шығарту.

БҢЫРАНТУ Бңырант етістігінің қимыл атауы.

БҢЫРАНУ Бңыран етістігінің қимыл атауы.

БҢЫРАНЫС зат. Бңқылдап ыңыранғандық, күйзелгендік.

БҢЫРАНЫС= е. т. Бңыранған, ыңырсыған дыбыс шығарысу.

БҢЫРСУ Бңырсы етістігінің қимыл атауы.

БҢЫРСЫ= е. т. 1. Жан күйзелісінен ыңыранып дыбыс беру. 2. Даусы өлімсірей, қиналып шығу.

БҢЫРСЫТ= е. т. Бңыранған дыбыс шығарту, өлімсірету.

БҢЫРСЫТУ Бңырсыт етістігінің қимыл атауы.

БҢЫРШАҚ зат. Жылқыға не өзге жүк тиеу үшін ерттелетін, ағаштан жасалған биік ер.

Бңыршағы айналғанша. Әбден шаршап болдырғанша, титықтағанша. Бңыршағы айналды [шықты]. Әбден көтерем болды, арды. **Бңыршағы мойнына кетті [түеті].** Тұрмысы оңалмады, ауырталықтан құтылмады. **Бңыршағың айналғыр!** қарғ. **Жүдеп-жада!** Бңыршағы шыққан [айналған] кедей. Дүние-мүліктең жүрдай, түгі жоқ, жарлы. **Бңыршағы шыққан кедей.** экспр. Сіңірі шыққан, қу кедей.

БҢЫРШАҚ² сын. Арық, нашар.

БҢЫРШАҚТАЙ сын. Арса-арсасы шыққан, арбиган.

БҢ-РАС сын. экспр. Өтірігі жоқ, шын.

БҢ-ЫҚШАМ сын. экспр. Жып-жынақы, олты-солты емес, шап-шақ.

БҢ-ЫЛАЙ сын. экспр. Тұнық емес, лай.

БҢПЫН зат. жерг. Сұрық, күі.

Бңпыны кетті [қашты]. Күйі болмады, сұрқы қашты. Бңпынын кетірді [қашырды]. Күйін, сұрқын кетірді.

БҢ-ЫҢҒАЙЛЫ сын. БҢ-ықшамды, оңтайлы.

БҢПЫРЫҚ-СЫПЫРЫҚ сын. жерг. Ббыр-сбыр.

БҢПЫ-ТҢПЫ үст. Жалма-жан, асығыс, жылдам.

БҢП-ЫСТЫҚ сын. Қызуы, жылуы мол, өте ыстық.

БҢР елік. Иттің, қасқырдың айбат қылғанда ырылдап шығарған дыбысын бейнелейтін сөз.

БҢР етті. Ит, қасқыр, т.б. айбат қылды, ырылдап тісін ақштыты.

БҢРА¹ зат. жерг. Таудың құлама етегі, ылди-еңіс, құлди.

БҢРА² сын. жерг. Өте, тітті, тым.

БҢРА³: ыра болды. Разы болды, көңілі толды.

БҢРАҒИЯ зат. жерг. Блрық, ерік.

БҢРАҚ-ЖАРЫҚ сын. жерг. Ашық-шашық.

БҢРАҒА зат. өс. Көктемнің басында шығатын дәнсіз, бойы аласа, жіңішке сабақты құм шөбі, құрдың бетеге.

БҢРАНДАЙ сын. Бран сияқты.

БҢРАТӨБЕ зат. жерг. Ылди, сай.

БҢРАЗЫ үст. сөйл. **Разы** (Адамның бір нәрсеге көңілі толғандығын білдіретін ризалық сезімі; ырза, риза).

БҢРАҚАЙ зат. жерг. Келісім, түсіністік.

Бңрақайға келді. Келісімге келді, түсіністі.

БҢРАНДА= е. т. Отпау, жайылу [Раң – көктемнің басында қар суымен шығатын бойы аласа майда шөп].

БҢРБАҚАЙ сын. қарап. Орынсыз ырбаңдап, жыртаңдап күле беретін, күлегей.

БҢРБАҚТА= е. т. сөйл. **Брбақда.**

БҢРБАҚТАУ Брбақта етістігінің қимыл атауы; ырбаңдау.

БІРБАҢ елік. Орынсыз күліп, жырғаңдаған, әулекіленген қысқа қимыл-әрекетті бейнелейтін сөз.
Бірбаң қакты. Жырғаңдап, орынды-орынсыз күле берді.

БІРБАҢДА= ет. Бірбаң-ырбаң етіп күлегештеу, жеңілтектеу; ырбаңдау.

БІРБАҢДАТ= ет. Бірбаң-ырбаң еткізу, жыртыңдату.

БІРБАҢДАТУ Бірбаңдат етістігінің қимыл атауы.

БІРБАҢДАУ Бірбаңда етістігінің қимыл атауы.

БІРБИ= ет. қарап. Ауыздың әлде басқа бір заттың сөлекет ашылуы; жыртыю.

БІРБИТ= ет. Аузын сөлекет ашу, жырбиту, жыртыту.

БІРБИТУ Бірбит етістігінің қимыл атауы.

БІРБИЮ Бірби етістігінің қимыл атауы.

БІРБЫҢДА= ет. қарап. Орынсыз күлу, жыртықтау.

БІРБЫҢДАП-ЖЫРБЫҢДА= ет. қарап. Жырбың-жырбың ету, жыртыңдау.

БІРБЫҢ-БІРБЫҢ елік. Орынсыз күліп, ыржақпап, жырбың-жырбың еткен қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Бірбың-ырбың етті. Орынсыз ыржақпап күлді.

БІРҒА= ет. 1. Тіреу, қазық, өсіп тұрған бұта, тағы басқаларды орнынан суырып алу үшін арлы-берлі шайқай қозғау. 2. Ауыр затты орнынан бар күшін салып екінші бір орынға ауыстыру, көшіру. 3. Жүк, тең арту, теңдеу, тиесу. 4. Айналыру, толғау.

БІРҒА: ұзын ырғасы. Жалпы мазмұны, шама-шарқы, желісі.

БІРҒАЙ зат. 1. Тобылғы, жыңғыл тәрізді топтасып түзу өсетін, қоңыр сұр қабықты жіңішке бұта. 2. ө. с. <лат. cotoneaster> Раушангүлдер тұқымдасы ырғай туысына жататын, биіктігі 3 метрден 10 метрге дейін жететін, көпжылдық, ағаш тектес өсімдік. 3. Сүңгі, найза, қамшының сабын жасайтын мықты, берік ағаш.

БІРҒАЙДАЙ сын. Сорайған, ұзын, жіп-жіңішке.

БІРҒАЙЛЫ сын. Бірғай өскен, ырғайы бар.

БІРҒАҚ зат. 1. Ән-күйдің, өлеңнің өзіне тән нақыс, оралымы, тербеліс сазы. 2. лингв. <грек. rhythmus> Сөз ағымы бірлігін бірдеммен айту арқылы әрі фонациялық әрі семантика-грамматикалық негізде топтастыратын сөз әуезінің (просодикасы) әуендік-қарқындық шамасы. 3. Бірқалыпты қайталанып отыратын қимыл-әрекет. 4. псих. Қандай да бір құбылыстың, әрекеттің кезектесіп алмасу реттілігі мен заңдылығы. 5. инф. Процессордың қарапайым ішкі командасын орындау уақыты.

Бірғақпен жүзу. спорт. Су ішінде сазды сүйемелеумен өтетін жүзгіштердің әртүрлі сап қыраулары мен қимыл-қозғалыстары.

БІРҒАҚ² зат. саят. Жаңа ұсталған саят құстарын (бүркіт, қаршыға) қондырып, қолға үйрету үшін, арнайы бостау керілген арқан тұғыр.

Бірғаққа отырғызу [қондыру]. саят. Қыран құстың ұйқысын алу, зар күйіне келтіру.

БІРҒАҚ³ зат. этн. Иілген киіз үй ағаштарын қалытқа келтіретін, салатын арнаулы ағаш үлгі.

БІРҒАҚ⁴ зат. жерг. Есіктің ілгелі.

БІРҒАҚ⁵ зат. жерг. Бас жағын темірден иіп жасаған шөп суыратын құрал.

БІРҒАҚ-ӘУЕН зат. Өзіндік нақыс, саз.

БІРҒАҚСЫЗ сын. Бірғағы, ұйқасы жоқ, байланыссыз.

БІРҒАҚТА= ет. Ары-бері ыргатылу, шайқалу, теңселу.

БІРҒАҚТАС= ет. Шайқалысу, теңселісу.

БІРҒАҚТАСУ Бірғақтас етістігінің қимыл атауы.

БІРҒАҚТАУ Бірғақта етістігінің қимыл атауы; тербелу, ыргатылу, шайқалу.

БІРҒАҚТЫ сын. Белгілі бір сазға, ұйқасқа құрылған, сарынды, үнді.

БІРҒАҚТЫ әуен. лингв. Интонациялық және ритмикалық қалытқа сай сөйлеудің бөліктемелі.

БІРҒАҚТЫ даму. Келісті түрде үздіксіз жетілу, өсу. **БІРҒАҚТЫ** екпін. лингв. Сөз ағымында бір ыргакты топты екіншісінен айырып, топ ішіндегі сөздердің басын біріктіріп, бір демге бағындырып тұратын екпін. **БІРҒАҚТЫ** қарасөз. лингв. Сөйлем, сөйлемше-лердің орнекті ықшамдылығынан ыргак реттілігі байқалып тұратын шешендік қарасөз; ритмикалық проза.

БІРҒАҚТЫҚ сын. Бірғақ ұйқасына құрылған, сарындық; ритмге тән.

БІРҒАҚТЫҚ жиілік. инф. <лат. loop frequency> Процессордың ең қарапайым элементар ішкі операцияларының орындалу жиілігі.

БІРҒАҚТЫЛЫҚ зат. спорт. Екі немесе одан да көп қимылдардың бір уақытта орындалатын үйлесімділігі.

БІРҒАЛ= ет. 1. Тап басының, өсімдіктің желдің лебімен әрі-бері шайқатыла тербелуі. 2. Өзен, көл, теңіз суының толқуы. 3. Желбіреу, көлбеңдеу. 4. Атқа мініп, теңселу, найқалу. 5. Ыргатылып, ұзыннан-ұзақ созылу, ағылу. 6. Ат жеккен арбаның сықырлай қозғалуы. 7. ауыс. Маң-маң басу, мамырлау. 8. ауыс. Асықпау, битаздану, керіліп-созылу. 9. ауыс. Сынағу, сын сааттама тұру.

БІРҒАЛАҚТА= ет. Арлы-берлі шайқалақтау, теңселу, ыргактау.

БІРҒАЛАҚТАТ= ет. Арлы-берлі шайқалту, теңселту, тербелту, ыргактату.

БІРҒАЛАҚТАТУ Бірғалақтат етістігінің қимыл атауы.

БІРҒАЛАҚТАУ Бірғалақта етістігінің қимыл атауы; арлы-берлі шайқалу, теңселу, тербелу.

БІРҒАЛАҢДА= ет. 1. Бірғалаң-ырғалаң ету, теңселу, шайқалақтау. 2. ауыс. Теңселге басу.

БІРҒАЛАҢДАТ= ет. Бірғалаң-ырғалаң еткізу, теңселту, шайқалақтау.

БІРҒАЛАҢДАТУ Бірғалаңдат етістігінің қимыл атауы.

БІРҒАЛАҢДАУ Бірғалаңда етістігінің қимыл атауы; ырғалаң-ырғалаң ету, тербелу, шайқалақтау.

БІРҒАЛҒЫШ сын. Шайқалғыш, теңселгіш.

БІРҒАЛМАЛЫ сын. Шайқалмалы, теңселмелі.

БІРҒАЛТ= ет. Шайқалту, теңселту.

БІРҒАЛТУ Бірғалт етістігінің қимыл атауы; теңселту, шайқалту.

БІРҒАЛТЫП-ЖЫРҒАЛТЫП үст. Үлде мен бұлдеге орап.

БІРҒАЛУ Бірғал етістігінің қимыл атауы.

1. Әрі-бері шайқала қозғалу. 2. ауыс. Аспай-саспай батпен қозғалу, керіліп-созылу, асықпау, жай-барақат жүру.

БІРҒАЛЫҢҚЫРА= ет. Бірғала түсіңкіреу, тербеліңкіреу.

БІРҒАЛЫҢҚЫРАУ Бірғалыңқыра етістігінің қимыл атауы.

БІРҒАЛЫП-ЖЫРҒАЛ= ет. Жайбасарлық қылу, асп-саспау; жайбарақат жүру.

БІРҒАЛЫП-ЖЫРҒАЛУ Бірғалып-жырғал етістігінің қимыл атауы.

БІРҒАЛЫП-ЖЫРҒАЛЫП үст. Аспай-саспай, жайлап, баттап.

БІРҒАЛЫС зат. Бірғалған күй, ырғалғандық.

БІРҒАҢ зат. Жай шайқалғыш, шабан жүріс.

БІРҒАҢДА= ет. Бірғаң-ыргаң ету, шайқалу.

БІРҒАҢДАТ= ет. Бірғаң-ыргаң еткізу, шайқалту.

БІРҒАҢДАТУ Бірғаңда етістігінің қимыл атауы.

БІРҒАҢДАУ Бірғаңда етістігінің қимыл атауы; шайқау.

БІРҒАҢ-ҚИҚАҢ зат. Шайқалды, тербелу, шабан жүріс.

БІРҒАҢҚЫРА= ет. Бірғай түсу, ыргак-ыргак жіберу.

БІРҒАҢҚЫРАУ Бірғаңқыра етістігінің қимыл атауы.

БІРҒАҢ-БІРҒАҢ елік. Бірғаң қаққан, шайқақтаған қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Бірғаң-ырғаң етті. а) Бірғатылды, шайқалды.

ә) Балтаң-балтаң басты, теңселді.

БІРҒАП-ЖЫРҒАП үст. 1. Мол дүниені үй-іп-төгіп, сән-салтанатын келтіріп. 2. Ішін-жеп, қарық болып, масайрап.

БІРҒАП-БІРҒАП үст. Бірнеше рет ыргак, қозғап-қозғап.

БІРҒАС= ет. 1. Екеулеп не жабылып әрлі-берлі шайқай тарту, орнынан қозғау. 2. ауыс. Дауласу, таласу.

БІРҒАС Бірғас етістігінің қимыл атауы.

БІРҒАТ= ет. Шайқату, қозғату.

БІРҒАТУ Бірғат етістігінің қимыл атауы.

БІРҒАТЫЛ= ет. 1. Шайқатылу, тербетілу. 2. ауыс. Ойын дәл айтпай орағыта сөйлеу, созбақтау. 3. ауыс. Жайбарақаттыққа салынып баяу қозғалу, жай басу. 4. ауыс. Топтаусыз, кібіртіксіз ағылу, жөңкілу. 5. ауыс. Құйқылжу, қалықтау.

БІРҒАТЫЛУ Бірғатыл етістігінің қимыл атауы; баяу қозғалу, шайқатылу.

БІРҒАУ Бірға етістігінің қимыл атауы; әрі-бері қозғау, шайқау, теңселту.

БІРҒАШ зат. ө. с. өй. **Рауғаш.**

БІРҒУ Бірғы етістігінің қимыл атауы; бір жерден екінші жерге екпінмен атылу, секіру, қарғу.

БІРҒЫ= ет. Жылдам қимылмен секіру, қарғу.

БІРҒЫМА сын. Секірмелі, қарғымалы.

Бірғыма қозғалу. а) Өзен арнасындағы түптік тасындылардың ағыс күшімен ыргак қозғалуы (тасымалдану). ә) Желмен тасымалданатын құм немесе қар түйіршіктерінің ыргак қозғалуы.

БІРҒЫЛЖЫҢ сын. с. өй. **Кікілжің.**

БІРҒЫН сын. Мол, көп, қыруар.

БІРҒЫНА кенелді. Көл-көсір олжаға батты.

БІРҒЫС= ет. Екпінмен тез қарғысу, секірісу.

БІРҒЫСУ Бірғыс етістігінің қимыл атауы.

БІРҒЫТ= ет. Қатты екпінмен секірту, қарғыту.

БІРҒЫТҚЫШ сын. Бірғытуға жаны құмар, ыргакта беретін.

БІРҒЫТУ Бірғыт етістігінің қимыл атауы; қарғыту, секірту.

БІРДУ зат. Той-дұман, ойын-сауық.

БІРДУАН зат. Арбаның екі доңғалақты, қорабы биік түрі.

БІРДУ-ДЫРДУ зат. 1. Әртүрлі қуанышпен байланысты өткізілетін дүрмекті жиын, сауық-сайран, той-дұман. 2. БІРҒЫ-жырғын, шо-қшо.

БІРЖАҚ зат. Қылжақтап, ыржақтап қалған жеңіл мінез.

БІРЖАҚАЙ сын. экспр. Әркіммен бір ыржақтап жүретін, ойсыз, күлегеш.

БІРЖАҚТА= ет. Орынды-орынсыз күлегештеу, қылжақтау, жеңілтектеу.

БІРЖАҚТАС= ет. Қылжақтасу, жыртықтасу.

БІРЖАҚТАСУ Біржақтас етістігінің қимыл атауы.

БІРЖАҚТАТ= ет. Қылжақтату, жыртықтату.

БІРЖАҚТАТУ Біржақтат етістігінің қимыл атауы.

БІРЖАҚТАУ Біржақта етістігінің қимыл атауы; қылжақтау, ырғалаңдау.

БІРЖАҚ-БІРЖАҚ елік. Қайта-қайта ыржақтаған, ырғалақтаған күйді бейнелейтін сөз.

БІРЖАЛАҚ сын. Біржаң-ыржаң еткендік, қылжақ.

Біржалақ қакты. Біржақтады, ыржаң-ыржаң етті.

БІРЖАЛАҚТА= ет. Біржақтап күле беру, ырғалаңдау, жеңілтектік қылу.

БІРЖАЛАҚТАС= ет. Біржақтап күле берісу; ырғалақ-ырғалақ етісу.

БІРЖАЛАҚТАСУ Біржалақтас етістігінің қимыл атауы.

БІРЖАЛАҚТАТ = е. т. Біржақтату, ыржақлақ-ыржалақ еткізу.

БІРЖАЛАҚТАТУ Біржалақтат етістігінің қимыл атауы.

БІРЖАЛАҚТАУ Біржалақта етістігінің қимыл атауы.

БІРЖАЛАҢ з а т. Жеңілетек, арзан күлкі, ыржаң.

Біржалаң қақты. Біржақтады, ыржаңдады, жыртыңдады.

БІРЖАЛАҢДА = е. т. Біржақтап күле беру, ыржаң-ыржаң ету.

БІРЖАЛАҢДАС = е. т. Біржақтасу, ыржаңдасу, жыртыңдасу.

БІРЖАЛАҢДАСУ Біржалаңдас етістігінің қимыл атауы.

БІРЖАЛАҢДАТ = е. т. Біржақтату, ыржаңдаңдату, ыржалаң-ыржалаң еткізу.

БІРЖАЛАҢДАТҚЫЗ = е. т. Біржақтатқызу, ыржаңдатқызу, ыржалаң-ыржалаң еткізу.

БІРЖАЛАҢДАТҚЫЗУ Біржалаңдатқыз етістігінің қимыл атауы.

БІРЖАЛАҢДАТУ Біржалаңдат етістігінің қимыл атауы.

БІРЖАЛАҢДАУ Біржалаңда етістігінің қимыл атауы; ыржақтау, ыржалақтау, жыртыңдау.

БІРЖАЛАҢ-БІРЖАЛАҢ е. т. Орынсыз бос ыржаңдап күле берген күйді бейнелейтін сөз.

Біржалаң-ыржалаң етті. Орынсыз ыржаңдап күле берді, ыржақтап көп күлді.

БІРЖАҢ з а т. Орынсыз, арзан күлкі, жеңілетектік.

Біржаң етті [қақты]. а) Біржаңдап күлді, ыржаиды. ә) Берекесіз, мағынасыз, орынсыз, бос ыржақтап күлді.

БІРЖАҢБАЙ с ы н. Не болса соған күлетін, жеңілетек.

БІРЖАҢДА = е. т. Арзан күлкіге бой ұру, ыржаңдаңдау, жыртыңдау.

БІРЖАҢДАС = е. т. Біржалаңдасу, қылжақтасу, жыртыңдасу.

БІРЖАҢДАСУ Қылжақтасу, ыржақтасу, жыртақтасу.

БІРЖАҢДАТ = е. т. Біржалаңдату, ыржаң-ыржаң еткізу, арзан күлкіге бой ұрдыру, жыртыңдату.

БІРЖАҢДАТУ Біржаңдат етістігінің қимыл атауы.

БІРЖАҢДАУ Біржаңда етістігінің қимыл атауы; ыржақтау, қылжаңдау.

БІРЖАҢШЫЛ с ы н. Не болса соған күлетін жыртақшыл, күлгеш.

БІРЖАҢ-БІРЖАҢ е. т. Біржаң-біржаң елік. Біржаң-біржаң, жыртың-жыртың еткен қимыл-қозғалысты бейнелейтін сөз.

Біржаң-біржаң етті. Біржаңдай берді, езу жимады, орынсыз бос ыржақтап күлді.

БІРЖИ = е. т. Езу тарту, күлу, мәз болу.

БІРЖИТ = е. т. Аузын сөлекет ашу, күлу.

БІРЖИТУ Біржит етістігінің қимыл атауы.

БІРЖИЫС = е. т. Езу тартысу, күлісу.

БІРЖИЫСУ Біржис етістігінің қимыл атауы.

БІРЖИЮ Біржи етістігінің қимыл атауы.

БІРЖЫҢ з а т. Біржыңдап күлгендік, ыржақ-тағандық.

Біржың етті [қақты]. Біржаң-ыржаң етті, ыржыңдады, ыржақтап күлді.

БІРЖЫҢДА = е. т. Біржың-біржың ету, ыржып күле беру.

БІРЖЫҢДАС = е. т. Біржың-біржың етісу, ыржаңдап күле беру.

БІРЖЫҢДАСУ Біржыңдас етістігінің қимыл атауы.

БІРЖЫҢДАТ = е. т. Біржаңдату, ыржақтату, ыржың-ыржың еткізу.

БІРЖЫҢДАТУ Біржыңдат етістігінің қимыл атауы.

БІРЖЫҢДАУ Біржыңда етістігінің қимыл атауы.

БІРЖЫҢ-БІРЖЫҢ е. т. Жымың-жымың етіп күлген қимыл-шаратты бейнелейтін сөз.

Біржың-біржың етті. Біржыңдап үсті-үстіне күле берді.

БІРЗЫҚ с ы н. сөйл. **Ризық.**

БІРЗА ү с т. сөйл. **Риза.**

Бірза болды. **Риза болды.**

БІРЗАЛАҢ = е. т. Риза, разы болу.

БІРЗАЛЫҚ з а т. **Ризалық** (көңіл толушылық, ризашылық, разы болушылық).

БІРЗАШЫЛЫҚ з а т. **Ризашылық** (риза болушылық, ризалық).

БІРҚЫ = е. т. жерг. **Лық толу.**

БІРҚЫЛ з а т. Ауыр денелі, семіз адамдардың күлгенде шығатын дыбысы.

БІРҚЫЛДА = е. т. экспр. **Бірқ-ырқ ету,** қырқылдау.

БІРҚЫЛДАС = е. т. Бірқ-ырқ етісу, қырқылдасу.

БІРҚЫЛДАСУ Бірқылдас етістігінің қимыл атауы.

БІРҚЫЛДАУ Бірқылда етістігінің қимыл атауы; ырқ-ырқ етіп, үздік-сөздық дыбыс шығару; қырқылдау.

БІРҚЫШТЕК з а т. жерг. Реңі қызыл, майда жиде сияқтанған күзде пісетін ағашы тұттың ағашына ұқсас тікенекті жеміс.

БІРУ-ТІРУ с ы н. жерг. **У-шу, ырду-дырду.**

БІРҚ-БІРҚ е. т. Семіз адамның күлгендегі дыбысын білдіретін сөз. **Семіз адамның жүргендегі ырсылдап, ентіліп шыққан дыбысын білдіретін сөз.**

Бірқ-ырқ етті. Денесін май басты, ірк-ірк етті.

БІРСАЛА з а т. Қағида, нуққау, кітапша.

БІРСАЛАҚ з а т. сөйл. **Біржалақ.**

БІРСАЛАҚТА = е. т. сөйл. **Біржалақта.**

БІРСАЛАҚТАУ Біржалақта етістігінің қимыл атауы.

БІРСИ = е. т. 1. Тісін ақсатып күлу, ыржису. 2. Бір заттың жігі, аузы оқыс ашылып қалу, ақсыйп көріну.

3. а у ы с. Қорқынышты, сирқысыз көріну.

БІРСИТ = е. т. Тісін ақсату, ыржису.

БІРСИТУ Бірсит етістігінің қимыл атауы.

БІРСИЫП-БІРСИЫП ү с т. Ақсыйп-ақсыйп, адырайып-бадырайып.

БІРСИЮ Бірси етістігінің қимыл атауы.

БІРСЫЛ з а т. Ауыр жұмыстан, ауырғаннан т. б. ауыр тыныс алғанда, алқынғанда шығатын дыбыс, ентіліс; ыр-ыр етушілік.

БІРСЫЛДА = е. т. Бірс-ыр етіп ентілу, алқыну.

БІРСЫЛДАС = е. т. Бірс-ыр етісу, алқынысу.

БІРСЫЛДАСУ Бірсылдас етістігінің қимыл атауы.

БІРСЫЛДАТ = е. т. Ентіктіру, ыр-ыр еттіру, алқындыру.

БІРСЫЛДАТҚЫЗ = е. т. Алқынтқызу, ентіккізу.

БІРСЫЛДАТҚЫЗУ Бірсылдатқыз етістігінің қимыл атауы.

БІРСЫЛДАТУ Бірсылдат етістігінің қимыл атауы.

БІРСЫЛДАУ Бірсылда етістігінің қимыл атауы; алқыну, ентігу.

БІРСЫҢДА = е. т. сөйл. **Бірси.**

БІРСЫҢДАУ Бірсыңда етістігінің қимыл атауы.

БІРС-БІРС е. т. Бірсылдаған, алқынған дыбысты білдіретін сөз.

Бірс-ыр етті. Дем алысы ауырлады, алқынды, ентікті.

БІРШУ Біршы етістігінің қимыл атауы; секіру, қарғу, ырғу.

БІРШЫ = е. т. 1. Шұғыл секіру, қарғу. 2. Ұстатпау, қолға түспеу. 3. а у ы с. Ақтарылу, айтылу.

4. а у ы с. Күтпеген іс-әрекетті, сөзді шошына қабылдау, жаратпау.

Біршып түсті. Шоқ басып алғандай болды, шошып кетті.

БІРШЫМАЛЫ с ы н. Біршып түсетін.

БІРШЫН = е. т. сөйл. Біршып түсу, секіру.

БІРШЫНУ Біршып етістігінің қимыл атауы; ыршу.

БІРШЫП-БІРШЫП ү с т. Атқып-атқып.

БІРШЫТ = е. т. Секірту, қарғыту, қшыру.

БІРШЫТУ Біршыт етістігінің қимыл атауы.

БІРШЫДЫҚ з а т. сөйл. **Ризық.**

БІРШЫҚ з а т. сөйл. **Ризық.**

БІРШЫҚТЫҚ з а т. сөйл. **Ризықтық** (нәсіптік, сыбағалық, үлестік).

БІРШЫҚ з а т. 1. Өз қалауы, ыңғайы; ерік, ықтияр, билік. 2. Жігер, қайрат.

Бірқына бағынды [көнді]. Айтқанымен, ыңғаймен жүріп-тұратын болды.

Бірқына бағындырды [жықты]. Дегеніне көндірді, айтқанын істетті.

Бірқына жібермеді [қоймады]. Уысында ұстады, бетімен кетірмеді, дегеніне көндірді.

Бірқынан шықпады [шыға алмады]. Айтқанынан, ыңғайынан асып кете алмады.

Бірқында [ырқымен] жүрді. Айтқанымен, ыңғайымен жүріп-тұратын болды.

Бірқы берді. Айтқанына, ыңғайына көнді.

Бірқы бермеді. Бірқына жібермеді, еркіне көнбеді, айтқанына жүрмеді.

Бірқықа көнбеді [көнген жоқ]. а) Біреудің айтқанына мойынсынбады, дегеніне жүрмеді. ә) Бас бермеді. **Бірқы күші.** спорт. Жаттығулар мен жарыстар барысында белсенділігі арқылы байқалатын спортшының мінез-құлқы.

БІРШЫҚСЫЗ с ы н. 1. Өз ырқы жоқ. 2. Шамадан, ырқытан тыс, еріксіз.

Біршықсыз етіс. лингв. Істі істеуші белгісіз болып, бейтарап айтатын етіс түрі.

Біршықсыз зейін. псих. Еріктен тыс, санаңыз түрде орындалатын әрекет.

БІРШЫҚСЫЗДАНДЫР = е. т. Біршықсыз еттіру, біреудің, бір нәрсенің (оқиға, құбылыс) ырқынан, ықпалынан тыс қылдыру.

БІРШЫҚСЫЗДАНДЫРУ Біршықсыздандыру етістігінің қимыл атауы.

БІРШЫҚТА = е. т. Қиястану, қырыстану.

БІРШЫҚТАНДЫР = е. т. саяси. Қоғамдық, саяси қатынастарды оңтайландыру, үйлестіру.

БІРШЫҚТАНДЫРУ Біршықтандыру етістігінің қимыл атауы.

БІРШЫҚТАНДЫРЫЛ = е. т. саяси. Қоғамдық, саяси қатынастардың оңтайландырылуы, үйлестірілуі.

БІРШЫҚТАНДЫРЫЛУ Біршықтандырыл етістігінің қимыл атауы.

БІРШЫҚТАУ Біршықта етістігінің қимыл атауы.

БІРШЫҚТЫ с ы н. Бірқы, еркі күші, тиянақты.

Біршықты зейін. псих. Саналы түрде белгілі ерік күшін жұмсау арқылы орындалатын әрекет.

Біршықты экономика. экон. Либералды экономика.

БІРШЫҚШЫЛ с ы н. Бостаншыл, еркін.

Біршықшыл басшы. Бағыныштыларына өз жұмысын бақылауға және міндетін таңдауға толық бостандық беретін басшы.

БІРШЫЛ з а т. Ит, қасқыр, т. б. айбат шеккенде шығаратын дыбысы.

БІРШЫЛДА = е. т. Бір-ыр етіп айбат шегу, тісін ақситу.

БІРШЫЛДАС = е. т. 1. Бір-ыр етісу, айбат шегісу.

2. а у ы с. Сөзге келу, керілдеу, ұрысу.

БІРШЫЛДАСТЫР = е. т. 1. Айбат шегістіру.

2. а у ы с. Ұрысып-таластыру, жанжалдастыру, керістіру.

БІРШЫЛДАСТЫРУ Біршылдастыру етістігінің қимыл атауы.

БІРШЫЛДАСТЫРУ Біршылдас етістігінің қимыл атауы.

1. Тісін ақсатып, айбат шегісу. 2. а у ы с. Керілдеу, жанжалдасу, ұрысу.

БІРШЫЛДАТ = е. т. 1. Бір-ыр еткізіп, айбат шектіру. 2. а у ы с. Айтпау, өшіріктіру, сөзін сөйлету.

БІРШЫЛДАТТЫР = е. т. Тісін ақсаттыруы, айбат шектірту.

БІРШЫЛДАТТЫРУ Біршылдаттыру етістігінің қимыл атауы.

БІРШЫЛДАТУ Біршылдат етістігінің қимыл атауы.

ЫРЫЛДАУ Ырыда етістігінің қимыл атауы; айбат шегіп, тісін ақситу.

ЫРЫМ зат. 1. Жақсы ниетпен жасалатын әртүрлі әдет-ғұрып, көне дәстүр. 2. Жақсы ниетке негізделген нышана, көрініс. 3. п. е. Жақсылыққа құштарлықпен жасалған әрекет.

Ырымға жақсы. Жақсылықтың белгісі. **Ырымға [ештене, түк] жоқ [қалмады, болмады].** Атымен жоқ, тұт-түгел жойылады. **Ырым қылды [етті].** Жақсылыққа жорыды. **Ырымын жасады [істеді].** Ретін істеді, нобайын жасады.

ЫРЫМДА= е. т. 1. Ырым ету, жақсылыққа жору. 2. жағымсыз. Ниеті бұзылу, жаманшылыққа бастау, қаралық жасау.

ЫРЫМДАС= е. т. Ырым етісу, жақсылыққа жорысу.

ЫРЫМ-ЖЫРЫМ зат. сөйл. **Ырым-сырым.**

ЫРЫМСЫЗ сын. 1. Кәдесіз, жосықсыз. 2. Түксіз, дымысыз.

ЫРЫМ-СЫРЫМ зат. Әртүрлі әдет-ғұрып, жосық.

ЫРЫМ-СЫРЫМСЫЗ сын. Ешбір кәдесіз, жосықсыз.

ЫРЫМШЫ зат. Ырым ұстайтын адам.

ЫРЫМШЫЛ сын. Ырым ұстанғыш, салтшыл.

ЫРЫМШЫЛДАУ сын. Ырым ұстанғыштау, аздап ырымшыл.

ЫРЫМШЫЛДЫҚ зат. Ырымшыл болушылық, ырым еткіштік.

ЫРЫҢ-ЖЫРЫҢ зат. 1. Адамдар арасындағы бас араздық, кикілжің, ұрыс-талас. 2. Керіс, тартыс, уда шу, айқай-ңықай, шаң-шыр, берекесіздік. **Ырың-жырың болды.** а) Ұрысып керісті, береке-бірлік қашты. ә) Берекесі кетті, сиырқұйым-шақтанды, шырқы бұзылды.

ЫРЫҢ-ЖЫРЫҢСЫЗ сын. Ың-дыңсыз, шусыз.

ЫРЫҢСЫҢ зат. өс. Дәрілік қасиеті зор өсімдік.

ЫРЫС зат. 1. Адамды үстем ететін, қуанышқа бөлейтін иілік, мерей, бақ, береке. 2. Адамның талайына жазылған, ұйырған иіп-жем, күнкөріс, несібе. 3. Қымбат, қасиетті дүние, асыл зат.

Ырыс бітті [дарыды]. Бақ-береке қонды. **Ырыс дарыған.** Бақ, құт қонған. **Ырыс қонды.** Бақ орнады. **Ырыс қашты.** Құт-берекесі кетті, ырыздығы кеміді. **Ырысы бар.** Бақ қонған, бағы ашылған. **Ырысы бес елі.** Бақ-құты, несібесі мол. **Ырысы қайтты [кетті].** Береке-байлығы шайқалды. **Ырысы қалың.** Дәулетті, бақ-береке қонған. **Ырысын шашты.** Ырысын рәсуа етті, бейберекет жұмсады.

ЫРЫС-БЕРЕКЕ зат. Берекелі байлық, молшылық.

ЫРЫС-ДӘУЛЕТ зат. Мол байлық, берекелі дәулет.

ЫРЫСКАЛ зат. жерг. Ырыс, несібе.

ЫРЫС-НЕСІБЕ зат. Береке, құт, байлық.

ЫРЫССЫЗ сын. Ырысы жоқ, бақытсыз.

ЫРЫССЫЗДЫҚ зат. Ырысы жоқтық, бақытсыздық.

ЫРЫСТЫ сын. 1. Ырыс-несібесі, байлығы, дәулеті мол. // Аузының салымы бар, бір нәрсе орала кеткіш, нәсіпті. 2. Қазба, байлығы мол (жер, өлке). 3. Бақ қонған.

ЫРЫСТЫЛЫҚ зат. Ырысы молдық, бақыттылық.

ЫС зат. 1. Түтін тозаңынан пайда болатын қара күйе, дақ. 2. ауыс. Ауырталық, кірбиң, қаяу.

Ыс басты. Бір нәрсені ыс тұтып қарайтты.

ЫС¹= е. т. жерг. Нанды, қамырды жаю.

ЫС²= е. т. Бір нәрсемен екінші нәрсені ысқылау. **ЫСКА** зат. өс. Тоғайда, ылғалды жерлерде топ-топ болып өсетін, басында ұлтіндегі бар, биіктігі 3-4 м-дей, қамыс тәрізді, бірақ іші қуыс емес, жьдылық сүйейш, қияқты өсімдік.

ЫСКАТ [ар. اسقاقت] зат. діни. Шаригат заңы бойынша, өлген адамның тіршілігіне жасаған «күнәсін

кешу» үшін, оның ең жақын адамдарынан ақшалай, заттай алынатын салық; нидия.

Ысқақ оқу. діни. Марқұмның тіршіліктегі күнәсін басқа адам алуға түйсті жосын-жоралғы.

ЫСҚАУРЫН зат. этн. Күіз үй ағаштарын керекті қалыпқа келтіріп иіп және түзететін ағаш құрал.

ЫСҚАУЫР зат. жерг. 1. Кереге, уық қарнына бедер түсіретін темір аспап. 2. **Ысқаурын.** **ЫСҚАЯҚ¹** сын. 1. Өмірдің ащысын да, тұщысын да көріп ысылған, тіс қаққан, тысық. 2. Әккі, айлакер, тәжірибелі.

ЫСҚАЯҚ² сын. Желі күшті ашық (күн).

ЫСҚАЯҚ³ сын. Әбден ұсталған, көнетоз.

ЫСҚАЯҚТАН= е. т. Суық рай білдіру, сұстану, ызғарлану.

ЫСҚАЯҚТАНУ Ысқаяқтан етістігінің қимыл атауы.

ЫСҚАЯҚТАУ сын. Пысықтау, жырындылау.

ЫСҚИТ= е. т. қарап. Өтірікті шындай, ақсақты тыңдай ету, босу.

ЫСҚИТУ Ысқит етістігінің қимыл атауы.

ЫСҚИ зат. сөйл. 1. **Ысқыш.** 2. Күміс бетін жылтыратуға арналған былғарымен қапталған қайғы таяқша.

ЫСҚИЛА= е. т. Бір затты екінші затпен үйкеп ыспалау, қатты-қатты ысу.

ЫСҚИЛАН= е. т. Ыспалану, үйкеліну.

ЫСҚИЛАНУ Ысқилан етістігінің қимыл атауы.

ЫСҚИЛАП-ЫСҚИЛАП үст. Бірнеше рет ысып, қайта-қайта ысқылау.

ЫСҚИЛАС= е. т. Ыспаласу, ысысу.

ЫСҚИЛАСУ Ысқылас етістігінің қимыл атауы.

ЫСҚИЛАТ= е. т. Ыспалату, ысыту.

ЫСҚИЛАТУ Ысқылат етістігінің қимыл атауы.

ЫСҚИЛАУ Ысқыла етістігінің қимыл атауы.

ЫСҚИЛТЫМ сын. жерг. Ыстық емес, жылы, жьдылмыш.

ЫСҚИНА зат. өс. Малға жұғымды шөптердің бір түрі.

ЫСҚИР= е. т. 1. Ерінді шүйіру арқылы не тіл ұшың саусақпен қайыру арқылы өткір дыбыс шығару. 2. ауыс. Желдің, боранның үскіріп соғуы. 3. Жыланның ысыдап айбат шегуі. 4. ауыс. Қанарлану, айбаттану, сұстану. 5. ауыс. Зуылдау, суылдау. 6. ауыс. Қатал болу, қатгездену.

ЫСҚИРҒЫШ¹ зат. сөйл. **Ысқырық.**

ЫСҚИРҒЫШ² сын. Жақсы ысқыра білетін, қатты ысқыратын (адам).

ЫСҚИРҒЫШТЫҚ зат. Ысқыра білетіндік.

ЫСҚИРМА зат. Садақ оғының бір түрі.

ЫСҚИРТ= е. т. 1. Зуылдатып қатты сілтеп сермеу, осып не тартып жіберу. 2. ауыс. сөйл. Өтірік айту, соғып жіберу. 3. ауыс. Өсек сөзді түйдек-түйдегімен зулату.

ЫСҚИРТУ Ысқырт етістігінің қимыл атауы.

ЫСҚИРУ Ысқыр етістігінің қимыл атауы; тіс пен тілдің қатысымен үрлеп, қатты дыбыс шығару.

ЫСҚИРЫҚ¹ зат. 1. Ысқыраанда шыққан дыбыс, үн. 2. Жел қатты соғып, борап, азынағанда шыққан дыбыс, үскірік.

ЫСҚИРЫҚ² зат. спорт. Дыбыстап белгі беретін ысқыру құралы, ысқырғыш.

ЫСҚИРЫН= е. т. 1. Үскірік шашу, қатты жел, дауыл тұру. 2. Жыланның, айдарнардың ысылдап айбат шегуі. 3. Сұстану, қатулану.

ЫСҚИРЫНУ Ысқырын етістігінің қимыл атауы; айбаттану.

ЫСҚИРЫС= е. т. Еріннің, тіс пен тілдің қатысуымен қатты дыбыс шығарысу.

ЫСҚИРЫСУ Ысқырыс етістігінің қимыл атауы.

ЫСҚИШ¹ зат. муз. Қобыз, скрипка тәрізді аспаптарды ысып ойнайтын қыл байланған жібіне таяқша.

ЫСҚИШ² зат. жерг. Еттің нанын жаятын құрал; оқтау.

ЫСПА¹ зат. этн. Күіз басқанда шиге шабақталып салынатын әжнді шыыршықтап ораған соң беліне байланатын арқан жіп.

Ыспа көрген. Ысылған, көргені-білгені мол.

ЫСПА² зат. жерг. Жазда атанға (өзізге, ата-қа) жегіп, шөп тасуға пайдаланылатын шалғын шөп пен ыста құм үстімен жүретін шананың бір түрі.

ЫСПАҒАН зат. жерг. Өткір қылыш.

ЫСПАЛА= е. т. 1. Қайта-қайта ысқылау, бірнеше рет ысу, сүрткілеу. 2. ауыс. Қысымға алу, сынау.

ЫСПАЛАУ Ыспала етістігінің қимыл атауы; қайта-қайта ысқылау. // Қатты беттерді абразивті аспаппен өңдеу процесі

ЫСПАНДИЯР сын. Әккі, ысылған, ысқаяқ, кәнігі.

ЫСПАР сын. 1. Қандай бір іске әбден төселген, ысылған. 2. жерг. Шебер, іскер, іскер. 3. Пысық.

ЫСПАРА зат. жерг. Бас үйітетін ағаш.

ЫСПАРЛАН= е. т. жерг. Әбден машықтану, төселу, ысылу.

ЫСПАРЛАНУ Ыспарлан етістігінің қимыл атауы.

ЫСПАРЛЫҚ зат. 1. Төселгендік, ысылғандық. 2. Іскерлік, іскерлік, шеберлік.

ЫСПАТ [ар. اثبات] зат. Айғақ, дәлел.

ЫССЫ сын. жерг. 1. Қатты қызған, ыстық. 2. ауыс. Қызу, қарқынды (жұмыс).

ЫССЫБАЛАУ зат. жерг. Ұнды суга салып, ішіне май қосып жасайтын тамақ.

ЫССЫЛА= е. т. Ысып кету, ыстықтау.

ЫССЫЛАЙ үст. жерг. Ыстықтай.

ЫССЫЛАТ= е. т. Ыстықтату, ысыту.

ЫССЫЛАТУ Ыссылат етістігінің қимыл атауы.

ЫССЫЛАУ¹ сын. Ыссырақ, ыстықтау.

ЫССЫЛАУ² Ыссыла етістігінің қимыл атауы; ыстықтау.

ЫССЫЛЫҚ зат. Қүйін тұрғандық, ысып кеткендік, ыстықтық, қатырық.

ЫССЫЛЫ-СУЫҚТЫ сын. 1. Бірде ыстық, бірде суық; ыстық-суығы аралас, ыстықты-суықты. 2. ауыс. Жақсылы-жаманды, ауырлы-жеңілді.

ЫСТА= е. т. 1. Саба, күбілерді, соғым етін қайып, тобылғы сияқты ағаштардың түтініне ұстау, ыс сіңіріп дәмін сапаландыру. 2. От жағып түтіндету. 3. ауыс. Сіңіру, бекіту. 4. ауыс. Жанын, жүрегің жаралау.

ЫСТАЛ= е. т. 1. Түтінге ұсталу, қақталу. 2. ауыс. Ширатылу, шыңдалу, ысылу.

ЫСТАЛУ Ыстал етістігінің қимыл атауы; түтінге ұсталып, қақталу.

ЫСТАН зат. сөйл. Дамбал, шалбар, сым.

ЫСТАН= е. т. 1. Ыс тұтып, қара дақтану. 2. Түтінге ұсталу, кептірілу, қақталу.

ЫСТАНУ Ыстан етістігінің қимыл атауы.

ЫСТАТ= е. т. Сабаны, күбіні, соғым етін қайып, тобылғы сияқты ағаштардың түтініне ұстау, қақтату, кептірту.

ЫСТАТУ Ыстат етістігінің қимыл атауы.

ЫСТАУ Ыста етістігінің қимыл атауы. 1. Сақтану мерзімін ұзарту үшін өнімді (мыс, шұжық, ет, балық және т.б.) ыстау; ұхтарында немесе үйде түтінге ұстау, не түтін сіңіру. 2. Қымыз сақтайтын сабаны, күбіні түтінге ұстау.

ЫСТАУЛЫ сын. Ысталған, кептірілген.

ЫСТИЯ зат. жерг. **Шлия.**

ЫСТЫ сын. Сіңісті болған.

ЫСТЫҚ¹ сын. 1. Отқа қыздырылып, ысыған (ас, су). 2. Қатты қызған, температурасы жоғарылаған (ауа райы). 3. ауыс. Ардақты, қымбат, жақын. 4. ауыс. Қызу сезімге толы, жалындаған, әсерлі. // Адам не мал денесіндегі қалыпты температурааны ауырған кездегі көтерілуі, қызуы.

Ыстығы басылды. сөйл. Ыстығы қайтты, қалыпты температурағы түсті.

Ыстығына күйіп, суығына тонды. Жақсы-жаман күрінде бірге болды; бар қуаныш-қайғысына бірге ортақтасты. **Ыстық**

ботқадай жабысты. Желімдей жабысты. **Ыстық** бұлақтар. *Ыстыққайнар, температурасы 50–90°С ыстық термальды су көздері (бұлақтар).* **Ыстық дерт.** Ауыр қайғы. **Ыстық жас.** Сағынышты, өксік жас; күйінгеннен, қапаланғаннан шыққан көз жасы. **Ыстық жүрек.** поэт. Сезімтал, мейірімді көңіл; албырт жас, жалынды жүрек. **Ыстық жүректі.** Қызу қанды, жігерлі. **Ыстық көрді.** Көзіне оттай басылды. **Ыстық көрінді [таргты].** Көзіне оттай басылды, қатты ұнады, жақын сезінді. **Ыстыққа төзімді** болат. хим. Қыздыру процесі кезінде тотықтары (Cr, Fe)²O³, (Al, Fe)³O³ қорғаныш қабыршықтарын түзетін элементтер қосылған болат. **Ыстыққа ұрындырды.** Апатқақ қозықпанды, ыстық күннің астында қалдырды, күн өткізді. **Ыстық қоныс.** Туған, өскен мекен, қадірлі, қасиетті ата жұрт. **Ыстық құшақ.** Жалынды, ынтық, құштар көңіл. **Ыстық лебіз.** Жалынды, ізгі тілек. **Ыстық сәлем.** әкспр. Ерекше ықыласты, жақын көңілді, сағынышты білдіретін амандық тілеу сөздері. **Ыстық су.** Температурасы 37°С–тан 50°Сқа дейінгі су. **Ыстық таргты.** Қызықтырды, құмартты. **Ыстық үй.** жерг. Қабырғасын тастан, ағаштан, кірпіштен жасаған, сыртын сылаған қыста отыратын жылы үй. **Ыстық шөл.** экол. Жер су бетінен булану атмосфералық жауын-шашын мөлшерінен 40–80 есеге асып түсетін шөл. **Ыстық ықылас білдірді.** Жақын, жақсы көңілі бар, тілектес екені көрсетілді, айтылды. **Ыстық ішпеді.** Жылы жұмсақ ас таппады.

ЫСТЫҚ² зат. вет. Арқа ісігінің шектен тыс үлкейіп тырсылдып кетуі, ісік.

ЫСТЫҚҚҰРТ зат. тамақ. этн. Қайнап жатқан құртты құйып алып, май қосып сапырып, пайдаланылатын тағам.

ЫСТЫҚ-СУЫҚ зат. Өмірдің ащысы мен тұщысы, қуанышы мен қасіреті.

Ыстық-суығына бірдей тәзді [көнді]. Жақсы-жаман күнінде бірге болды; бар қуаныш-қайғысына бірге ортақтасты; қиын-қыстау шақ пен қуанышты күнді бірдей мойнына алды. **Ыстық-суықты көрген.** Дүниенің бір қиыншылығын бастан кешкен, ащы-тұщынның дәмін тартқан.

ЫСТЫҚТА= ет. Күн қызуынан не киімнің қалыңдығынан ысылау, терлеу.

ЫСТЫҚТАЙ үст. Ыстық күйінде, ыстық қалтында, ысылай.

Ыстықтай ілемдеу. кен. Үлкен ауыр құйма сом темірді қыздырып алған соң әмбебап орнақтың қарама-қарсы айналатын екі немесе бірнеше тішімбілігі арасына салып қақтап, қалыңдығы әртүрлі қаңылтыр шығару процесі.

ЫСТЫҚТАТ= ет. Ыссылату, терлету, жандыру.

ЫСТЫҚТАТУ Ыстықтат етістігінің қимыл атауы.

ЫСТЫҚТАУ¹ сын. 1. Ыстығырақ, ысылау. 2. ауыс. Қымбаттырақ, сүйкімдірек.

ЫСТЫҚТАУ² Ыстықта етістігінің қимыл атауы; ысылау, терлеу.

ЫСТЫҚТЫҚ зат. 1. Ыстық болушылық, ысып кеткендік. 2. ауыс. Қымбаттық, ардақтылық.

ЫСТЫҚТЫ-СУЫҚТЫ үст. Ыстық-суық күйінде, күтімсіз.

ЫСТЫР= ет. Ысқылату.

ЫСТЫРУ Ыстыр етістігінің қимыл атауы.

ЫСУ¹ Ыс етістігінің қимыл атауы; ысқылау.

ЫСУ² Ысы етістігінің қимыл атауы; ауа, су т.б. температурасының жоғарылап, ыстық болуы.

ЫСЫ зат. Құбі, саба, етті ыстаушы адам; ыс салушы.

ЫСЫ= ет. 1. Ауа температурасының жоғарылап ыстық болуы; күйіп кету. 2. Адам денесінің қызуы; ысылау.

ЫСЫЛ зат. Желдің, жыланның, т. б. ысылдаған үні, ысқырығы.

ЫСЫЛ= ет. Жұмысқа, іске төселіп қалыпта-су, ширау.

ЫСЫЛДА= ет. 1. Ысылдаған дыбыс шығару, ыс-ыс ету. 2. Атылған оқтың, қатты екпінмен лақтырылған заттың ұшқан кезде суылдаған дыбыс шығаруы. 3. Жыланның айбат шегіп ысқыруы. 4. Желдің үлдеп соғуы, ысқыруы. // Теңіз суының толқығанда шуылдаған дыбыс шығаруы).

ЫСЫЛДАҒЫШ сын. Ыс-ыс еткіш.

ЫСЫЛДАҚ: ысылдақ шүрегей. з о л л. <лат. anas crecca> Басы қоңыр, екі бүйірі жасыл жолақты, жемсауы сарғылт дақты өзен құрекерінің ең кіші түрі.

ЫСЫЛДАП-ПЫСЫЛДАП үст. Алқынып-жұлқынып, ентізіл.

ЫСЫЛДАТ= ет. Ысылдаған дыбыс шығарту, ыс-ыс еткізу.

ЫСЫЛДАТУ Ысылдат етістігінің қимыл атауы.

ЫСЫЛДАУ Ысылда етістігінің қимыл атауы; ысылдаған дыбыс шығару, ыс-ыс ету.

ЫСЫЛДЫР= ет. Шираттыру, төселдіру.

ЫСЫЛТ= ет. Ширату, төселту.

ЫСЫЛТУ Ысылт етістігінің қимыл атауы.

ЫСЫЛУ Ысыл етістігінің қимыл атауы; ширау, қалыптасу, төселу.

ЫСЫЛЫҢҚЫРА= ет. 1. Бір іске, қызметке төселіңкіреу, қалыптасыңқырау. 2. ауыс. Еті ояз тарту, самдағайлану.

ЫСЫЛЫҢҚЫРАУ Ысылыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЫСЫН= ет. 1. Адам денесінің қызынуы, ысыянуы, дене қызуының көтерілуі. 2. ауыс. Көңілі алабырту, әлем-жәлем болу.

ЫСЫНДЫР= ет. 1. Ыссыландыру, ыстықтату. 2. ауыс. Ыстық сезімге бөлеу, құштыру, құшағына алдыру.

ЫСЫНДЫРУ Ысындыр етістігінің қимыл атауы.

ЫСЫНУ Ысын етістігінің қимыл атауы.

ЫСЫНҚЫРА= ет. Аздап ыси түсу.

ЫСЫНҚЫРАУ Ысынқыра етістігінің қимыл атауы.

ЫСЫР= ет. 1. Бір затты өзіне қарай не өзінен ары қарай сырғыту, қозғау. 2. Қағып-соғу, итер-мелеу. 3. Орын ауыстыру, алмастыру. 4. ауыс. Жер аудару, ығыстыру. 5. Шеттету, бөлектеу. 6. ауыс. Кедергі, қиыншылықты жеңу, мойымау.

Ысыра салу. Белгілі бір мәселені орындауды басқа біреуге итере салу, арта салу, міндеттеу.

ЫСЫРАЖИҒЫШ зат. кәс. Шабылған шөпті жинайтын ауылшарушылық машинасы; сүйретпе.

ЫСЫРАП [ар. اسراف] зат. 1. Шашылып-төгілуден, қырсыздықтан болатын зиян, шығын. 2. экон. Қарамағына заңды негіздерде түскен ақшаны немесе өзге мүлкті адамның заңсыз пайдаланушылық.

Ысырап болды. Төгіліп шашылды, бейберекет рәсуә болды; ұстағанның қолында кетті. **Ысырап қылды [жасады].** Төгіп шашты, бейберекет рәсуә етті. **Ысырап қылушылық,** Дүние-мүліктің қадірін білмей, орынсыз шашушылық.

ЫСЫРАПҚОР сын. Ысырапқа жол беретін (адам).

ЫСЫРАПҚОРЛЫҚ зат. Байлықты, ақшаны шашып-төгіп ұстаушылық, шашылушылық.

Ысырапқорлыққа ұшырады. Ысырап болды, төгіліп-шашылды.

ЫСЫРАПСЫЗ үст. Шашып-төкпей, шығынсыз.

ЫСЫРАПТА= ет. Төгіп-шашып рәсуалау, шығындау.

ЫСЫРАПТАУ Ысырапта етістігінің қимыл атауы.

ЫСЫРАПШЫЛ сын. Ысырапқа жол бергіш, ысырапқор.

ЫСЫРАПШЫЛДЫҚ зат. Орынсыз шашылушылық, ысырапқорлық.

ЫСЫРҒЫЗ= ет. Сырғытқызу.

ЫСЫРҒЫЗУ Ысырғыз етістігінің қимыл атауы; сырғытып қозғау.

ЫСЫРҒЫШ зат. Бір затты ысырып жинайтын еңбек құралы.

ЫСЫРҒЫШТЫҚ зат. Ысыра білетіндік, ысырғандық.

ЫСЫРМА¹ зат. с у ш а р. Құбырдан аққан сұйықты тоқтату, ағызу үшін және сол жердегі сұйық ағысын реттеуге, сонымен қатар құбырдағы сұйықтықтың артық тежеуінің келітуге арналған тетік.

ЫСЫРМА² зат. кен. 1. Жерасты жұмыстарында – кен массасын көсіп алуда, ауыстыруда және түсіруде қолданылатын түпсіз шөміш немесе қырғыш. 2. Ашық кен жұмыстарында – таужыныстарды қабат бойынша көсіп алу, ауыстыру және оны қабат жасап немесе бірге түсіру жұмыстарын орындайтын, циклді жұмыс істейтін шөмішті үлгідегі өздігінен жүретін жер қазатын көліктік машина. 3. Тіркеме көліктің түрі.

Ысырма қондырғысы. кен. Пайдалы қазылымдарды және таужыныстарды тазартып қазып алуға және дайындық кен қазбаларында тасымалдауға арналған қондырғы.

ЫСЫРМА³ зат. жерг. Ұзарту, қысқарту үшін айылбасқа тағылған қайыс.

ЫСЫРМАЛА= ет. Астықты, қарды, т.б. ысырғышпен не күрекпен ысырып жинау.

ЫСЫРМАЛАУ Ысырмала етістігінің қимыл атауы.

ЫСЫРМАЛЫ сын. Ысырылып қойылатын, сырғымалы.

ЫСЫРМАЛЫҚ сын. Ысырма жасауға арналған, соған тән.

Ысырмалық шығыр. Үңзубетте ысырмамен кен массасын ысырмалап тасымалдайтын құрылғы.

ЫСЫРТ= ет. Бір затты ары не бері сырғытқызу.

ЫСЫРТУ Ысырт етістігінің қимыл атауы.

ЫСЫРУ Ысыр етістігінің қимыл атауы; сырғыту, қозғау.

ЫСЫРУЛЫ сын. Ысырылып қойылатын, сырғытуды.

ЫСЫРЫЛ= ет. 1. Сырғытылу, түсу. 2. ауыс. Шеткерілену, қағыс қалу, жылжу.

ЫСЫРЫЛМАЛЫ сын. Ары-бері қозғауға қолайлы, сырғытпалы, жылжымалы.

ЫСЫРЫЛУ Ысырыл етістігінің қимыл атауы. 1. Сырғытылу, жылжу. 2. кен. Жарылып бөлішектенген жыныстардың бір бөлігінің екіншісімен салыстырғанда горизонтал бағытта гана орын ауыстырып, тік (вертикал) бағытта ешбір өзгеріссіз қалуы.

ЫСЫРЫЛЫҢҚЫРА= ет. Отырған орнынан сырғыңқырау.

ЫСЫРЫНДЫ зат. Ысырылған зат, нәрсе. // Ысырылатын, жылжымалы.

Ысырынды конус. с у ш а р. Тау баурайларындағы жыралардың, сайлардың немесе аңғарлардың етегіне уақытша немесе тұрақты ағын сулар тасып әкелген бортылдақ сынық жыныстардан тұратын жер бедерінің пішіні.

ЫСЫРЫЛЫҢҚЫРАУ Ысырылғыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЫСЫРЫҢҚЫРА= ет. Ысыра түсіңкіреу, сырғытыңқырау.

ЫСЫРЫҢҚЫРАУ Ысырыңқыра етістігінің қимыл атауы.

ЫС-ЫС елік. Қайта-қайта ысылдап, ысқырылған дыбысты білдіретін сөз.

Ыс-ыс етті. Ысылдаған дыбыс шығарды, ысқырды.

ЫСЫТ= ет. 1. Дене қызуын көтеру, ысылату. 2. Суып, демін алып қалған тағамды, шөйді қайта отқа қойып жылыту, қыздыру. 3. ауыс. Ішті өртеу, күйдіру, көкірегін қарс айыру.

ЫСЫТПА зат. жерг. **Безек.**

ЫСЫТТЫР= ет. Ысытқызу, ыстық күйге келтірту, отқа қыздыртқызу.

ЫСЫТТЫРУ Ысыттыр етістігінің қимыл атауы.

ЫСЫТУ Ысыт етістігінің қымыл атауы.
ЫСЫТЫЛ= ет. Қыздырылу, отқа қойылу, ыстық күізге келтірілу.

ЫСЫТЫЛУ Ысытыл етістігінің қымыл атауы.
ЫСЫТЫС= ет. Қыздырысу, отқа қойысу.

ЫСЫТЫСУ Ысытыс етістігінің қымыл атауы.
ЫТ= ет. 1. Тұрған жерінен шұғыл қозғалу, зытып кету. 2. Аңның, малдың үркіп ала қашуы, атып, ыршып кетуі. 3. Қатты қорыққаннан, қобалжығаннан, көңіл-күйдің бұзылуынан көзден жастың бұрқетіп, ыршып шығуы. 4. ауыс. Аузына ие бола алмай қалу, еріксіз, байқаусыз шығып кету.

ЫТҚУ Ытқы етістігінің қымыл атауы; атқу.
ЫТҚЫ= ет. 1. Шұғыл қымылдау, ыту. 2. Бұрқету, ыршып шығу.

ЫТҚЫЛА= ет. Ытқып-ытқып шығу, ыршу.
ЫТҚЫЛАУ Ытқыла етістігінің қымыл атауы.
ЫТҚЫП= ет. Зуылдау.

ЫТҚЫТУ Ытқыт етістігінің қымыл атауы.
ЫТУ Ыт етістігінің қымыл атауы.
ЫТЫЛ= ет. Атқылу, ұтқытылу.

ЫТЫЛУ Ытыл етістігінің қымыл атауы.
ЫТЫРУ Ытыр етістігінің қымыл атауы.
ЫТЫРЫЛ= ет. Атқу, ытқу, ытылу.

ЫТЫРЫЛУ Ытырыл етістігінің қымыл атауы.
ЫТЫРЫН= ет. Біреуді жақтырмаған пішін көрсету; тыжырыну, жірену.

ЫТЫРЫН= ет. 1. Ытқу, атқу. 2. ауыс. Асығу, тоқтамау.

ЫТЫРЫНУ Ытырын етістігінің қымыл атауы.
ЫША-ЫША о.д. Есекті тоқтағандар, тұрғы-зарда айтылатын одағай сөз.

ЫШҚЫ з.ат. Талап, іс, өнер.
ЫШҚЫН з.ат. жерг. өңс. Шашақты, түсі қызыл болып шығатын түбірлі өсімдік.

ЫШҚЫН= ет. 1. Күш көрсету. 2. Бір нәрсеге қапа болып, күйінішін шығару, ашыну. 3. Ашулану, ашу шақыру, ызбарлану. 4. Қатты шолдегеннен сусынды (қымыз, шұбат), шайды құмарлана ұрттау, соранатп ішу. 5. Жанына батқаннан, жаны қиналғаннан қишине ыңқындау. 6. Қатты боранның, дауылдың ысқырына соғуы. 7. Үрейі қшу, зәре-құты қалмай тұра қашу, алды-артына қарамал зыту. 8. Толғақ қысып қиналғаннан жан даусы шығу. 9. Бар дауыспен айғай салу, шыңғыру. 10. Барын салу, аянабу. 11. Жаны қиналу, жаны мұрынның шығына келу. 12. Қатты күш салу, күшеу.

ЫШҚЫНДЫР= ет. Қатты күш салдыру.
ЫШҚЫНДЫРУ Ышқындыр етістігінің қымыл атауы.

ЫШҚЫНТ= ет. Күшеуту, бар күшті салдыру, ышқынғызу.

ЫШҚЫНТУ Ышқынт етістігінің қымыл атауы.

ЫШҚЫНУ Ышқын етістігінің қымыл атауы.
ЫШҚЫНЫС з.ат. Күшеген, ышқынған әрекет.

ЫШҚЫР з.ат. Іш киім, шалбарлардың бау, белдік тағылатын жері, мықындық.

ЫШҚЫРЛАН= ет. Койлек етегін шалбардың ішіне жіберу, шалбарлану.

ЫШҚЫРЛАНУ Ышқырлан етістігінің қымыл атауы.

ЫШҚЫРЛЫҚ з.ат. сөйл. Ышқыр.
ЫШТАН з.ат. Бұтқа киетін, ұзын балақты кең іш киім, оамбал.

ЫШТАНДЫ с.ын. Бұтында ыштаны бар.
ЫШТАНСЫЗ с.ын. Ыштаны жоқ, жалаң бұт.
ЫШТАНСЫЗДЫҚ з.ат. Ыштаны жоқтық.
ЫЮ-ҚЫЮ з.ат. Уда-шу, азан-қазан, айқай.

I

І л н г в. Жіңішке, қысаң, езулік дауысты дыбыс және сол дыбысты таңбалайтын әріп.

ІБЛІС [ар. إبليس] з.ат. 1. діни. Адамды пәлеге жолықтыратын азғырушы, жың-шайтан, пері.

2. ауыс. Дұрыс бағыттан тайған, азғын, жексұрын, әзәзіл адам.

ІПР: іпр де жоқ, мігір де жоқ. Ай-шай жоқ, бір ауыз айптастан.

ІЖДАҒАТ [ар. اجتهد] з.ат. 1. Бір нәрсені істеуге ұмтылушылық, бейіл қоюшылық. 2. Ынта, жігер, талап, зейін.

ІЖДАҒАТСЫЗ с.ын. Ынтасыз, жігерсіз, талапсыз.

ІЖДАҒАТСЫЗДЫҚ з.ат. Ынтасы болмаушылық, талап білдірмеушілік.

ІЖДАҒАТТА= ет. Ынталану, зейін салу, қадағалау.

ІЖДАҒАТТАУ Іждағатта етістігінің қымыл атауы.

ІЖДАҒАТТЫ с.ын. Ықылас-зауқы бар, бейілді; ынталы, талапты, зейінді.

Іждағатты оқушы. п.ед. Сабаққа ынта-ықыласымен зейін қоятын оқушы.

ІЖДАҒАТТЫЛЫҚ з.ат. Ынталылық, талаптылық, зейінділік.

ІЖДАҒАТ з.ат. сөйл. **Іждағат**.

ІЖДӘТ: іждәт қылды. Іждағат етті, талап қылды, зейін қойды.

ІЖДИҒАТ з.ат. ескікіт. **Іждағат**.

ІЗ з.ат. 1. Адам, мал, аң, т.б. аяғының жерге түскен таңбасы, басқан жерде қалған дақ. 2. Таптап кеткен жол, соқпақ, шұбырынды. 3. ауыс. Белгілі бір бағыт, бағдар. 4. ауыс. Бір нәрсенің белгісі, нышан. 5. з.аң. Қриминалистикада тар мағынада бір объектінің таңбасы, келбеті (қолдың, аяқтың, тістің ізі және т.б.); кең мағынада «қылмыстың ізі» деген ұғымға, оққа болған жерде қалған жеке заттар, қираған, сынған нәрселер және қылмысқа байланысты айналада болған өзгерістердің бәрі.

Із аңдығыш. а) Ізін қадағалағыш, соғына түскіш. ә) жағымсыз. Бақталасқыш, табалағыш, қадамын бағыт мінегіш. **Із аңдыды** [бақты, кесті. Соғына түсті, жолын тосты, торыды. **Ізге түспеді**. Қудаламады, біреудің жолын құмады. **Ізге түсу**. а) Соғына түсу, жүрген жолы бойынша жүріп отыру. ә) спорт. Велосабадодар бәсекесінің бір түрі, жеке-жеке команда болып тректе жарысу (қашықтық 4 км). **Ізге шөп салу**. Аң ізін, мал ізін қуғандар ізден арасып қалмау үшін іздің жер бетіне түскен таңбасына шөп салып өлшеу атайды. **Іздің ақпараттылығы**. з.аң. Іздің із қалыптастырушы объектідегі және із қалыптастыру механизмі туралы өзіндегі ақпараттық мәліметтерді сақтауы және жеткізуі. **Із жасырды**. а) з.аң. Қылмысты істің, ұрлықтың айғағын таптырмайтын етті. ә) Көзден құлбұл шиты, көрінбей қалды. б) Жалт берді, ұстапай кетті. **Із жеткізуші объект**. з.аң. Із табыған барлық объектілер мен субъектілер. **Із жоғалтты**. а) Ұрланған малдың із-түзі білінбеді, ізнен адастырды. ә) Із-түзін таптырмады, жүрген жолынан адастырып кетті. б) ауыс. Істеген қылмысын жасырды, бүркеді. **Із кесу**. Қылмыскерді іздеу, ізіне түсу, соғына түсу. **Із кесті**. Ізіне түсіп аңдыды, іздеді. **Із кесуші**. Қылмыскердің соғына түсіп аңдушы адам. **Із қалды**. а) Соғында мұрагер боларлық тұяқ бар, перзенті бар деген мағынада. ә) Істеген ісінен белгі қалды. **Із қалдырды**. а) Мұрагері боларлық тұяғы болып, ұрпақ жалғастырды. ә) Пайдалы іс, үлгі-өнеге көрсетті, ұмытылмас игілік жасады. **Із суыпай**. Көп кешіктірмей, көп күттірмей. **Із түсті**. а) Жаңа жауған қарды басқаннан, табанының ізі қалды. ә) Біреудің, бір нәрсенің болғанын білдіретін белгі қалды. **Із шалды**. Аңның ізіне түсті, із кесті. **Ізі жоғалу**. Көрінбей, білінбей кету, орны да қалмау. **Ізі кетпеді**. Ұмытылмады, естен шықпады. **Ізін ала**. Артыниша, көп ұзамай. **Ізін аңду**. Соғына түсу, жолын тосу, тору. **Ізін басар**. **Ізбасар**. **Ізін басты**. Біреудің ісін одан әрі жалғастырды. **Ізіне ерді**. Соғына ерді. **Ізінен адасты**. **Ізін жоғалтып алды**. **Ізінен қалады**. Соғына түсті, жолын торыды.

Ізінен қиыс кетпеді. Өкшелей соғынан қалмады. **Ізіне түсті**. а) Ілесе жүріп отырды; соғына түсті, құды. ә) Арам ниеттен аңдыды, біреудің соғынан түсті, құдалады. **Ізін сабақтады**. жерг. Дерезіздеу салды, қолма-қол тексеруде алды. **Ізін сақтады**. Аялады, қамқор болды. **Ізін суытты**. Ат ізін салмай хабарсыз кетті, қиіті-күйлі жоғалды, жасырынды. **Ізін шығарып алды**. Барымталап алды (көбіне жылқы малы туралы айтылады). **Ізіне [соғына шырақ алып] түсті**. а) Қыр соғынан қалмады, көз жазбай бақты да отырды. ә) Қудалады, қуғын-сүргінге ұшыратты. **Ізіне түсу**. әск. Толық жою мақсатында шегінуші қарсыласқа жасалған шабуыл [ізіне түсу ала жылқының жоғарғы қарқынныңа жетуге, қарсыластың қатталы мен тылығына шығуға, қолайлы шеттерді басып алуға мүмкіндік береді]. **Ізі өшті**. Еш-бір белгісі қалмады, жадыдан өшті, ұмыт болды. **Ізі суыды**. Жоғалды, ұмыт болды. **Ізі суымады**. а) Көп кешікпеді, ұзаққа созылмады, болғанына ұзақ уақыт өтпеді. ә) Әніміне дегенше, дереу.

ІЗАШАР з.ат. Белгілі бір істі алғашқы болып қолға алуды, оның әрі қарай дамуына жол ашушы.

ІЗБАСАР з.ат. Өзінен бұрынғылардың соғынан ілесуші, соның жолын ілгері апарушы, жаластырушы.

ІЗБАСАРЛЫҚ з.ат. Өзінен бұрынғының ісін ілгері апарушылық, алға бастырушылық, ізбасар болушылық.

ІЗБЕ-ІЗ ұст. Бірінен соң бірі, бірінің ізін бірі басып.

ІЗГІ с.ын. 1. Адал, ақ, игі. 2. Парасатты, иманды, ақ тілекті. // Игі жақсылар. 3. Қуанышты, жақсылықты.

Ізгі арман. Көңіл түкпіріндегі ақ, адал, таза ой, мақсат. **Ізгі дұға қылды**. Алғыс, жақсылық, тілектестік білдірді. **Ізгі жол**. Ел үшін, жер үшін, т.б. қастерлі дүние үшін алынған бет-бағдар. **Ізгі құлық**. к.өне. Таза, тәк, адал ниет. **Ізгі ой**. Жақсы ниет, жарқын ой, ақ тілек. **Ізгі тілек**. Риясыз шын көңілмен айтылған жақсы тілек.

ІЗГІЛЕНДІР= ет. Жақсарту, мейірлендіру, адамшылық, адамсүйгіш қарым-қатынастарға жетектеу.

ІЗГІЛЕНДІРУ¹ з.ат. к.құқық. Адамсүйгіштік негіздегі жеке адамның құқықтарының басымдығын қамтамасыз ету.

ІЗГІЛЕНДІРУ² Ізгілендір етістігінің қымыл атауы.

ІЗГІЛІК з.ат. 1. Қайырымдылық, жақсылық. 2. Имандылық, мұсылмандық, тазалық. 3. Адамсүйгіштік, адамгершілік, адамдық, адамға пайда келтіретін ізгі ой, іс, ниет. 4. филол.с. Адамның қоғамдық және жеке өміріндегі құбылыстардың мұратқа қатысты жағымды адамсүйгіштік, адамгершілік мәнін бейнелейтін моральдық санадың негізгі жалпы ұғымдарының бірі.

Ізгілік білім беру. п.ед. Оқушыларға ұлттық және жалпы адамзаттық құндылықтар негізінде білім беру. **Ізгілік көмек**. әлеум. экон. Үкіметтік және үкіметтік емес ұйымдар арқылы, сондай-ақ басқа елдер мен аймақтардың жеке адамдары таратынан мұқтаж халыққа (мысалы, дүлей апаттан зардап шеккен халыққа) көрсетілетін қайтарусыз көмек. **Ізгілік тәрбиесі**. п.ед. Ұрпақты құндылықтар арқылы дамытуға, мәдени дағдыларды игеруге, өз жауапкершілігін арттыруға тәрбиелеу.

ІЗГІЛІК с.ын. 1. Жақсылығы мол, игілікті. 2. Тәрбиелі, ұлағатты.

ІЗДЕ= ет. 1. Бір нәрсені табу үшін әрекет ету, сұрастыру, іздегіру, бару. 2. Жоқтау, қажет ету, керексіну. 3. Аңсау, аңсары ашу, құмарту, сағыну. 4. Бір нәрсені білуге тырысу, талпыну, талаптану.

Іздегенге сұраған. Бір-біріне сайма-сай, лайық. **Іздеген мақсаты**. Ойлаған мақсаты, арманы, талпынған, ұмтылған мүддесі.

ІЗДЕГІШ сын. 1. *Көп іздейтін, іздемаз.* 2. *Көңілі бір нәрсеге ауып тұратын, тыныш отыра алмайтын.*

ІЗДЕГІШТІК зат. *Көп іздейтіндік, іздемаздық.* **ІЗДЕЛ-** ет. *Қарастырылу, іздестірілу, табуға талаптануы.*

Ізделетін нәтиже. и.н.ф. *Мәліметтерді іздестіру немесе өңдеу бағдарламасының орындалу нәтижесі.*

ІЗДЕЛУ *Іздел етістігінің қимыл атауы.* **ІЗДЕМПАЗ** сын. *Ізденімпаз, ізденуден жалықпайтын, ізденгіш.*

ІЗДЕМПАЗДЫҚ зат. *Көп ізденушілік, ізденгіштік, талаптанушылық.*

ІЗДЕН- ет. *Бір нәрсені білуге әрекеттену, талаптану.*

ІЗДЕНГІШ сын. *Көп ізденетін, іздемаз.* **ІЗДЕНГІШТІК** зат. *Көп ізденушілік, іздемаздық.*

ІЗДЕНДІР- ет. *Бір нәрсені білуге тырыстыру; талаптандыру, талтындыру.*

ІЗДЕНДІРУ *Іздендір етістігінің қимыл атауы.* **ІЗДЕНТ-** ет. *Талтынту, ұмтыту.*

ІЗДЕНТУ *Іздент етістігінің қимыл атауы.*

ІЗДЕНУ *Ізден етістігінің қимыл атауы.* 1. *к ұқы к. Сот шешіміне риза болмаған жақтың басқа жолдарды қарастыру.* 2. *Оқу, білім, ғылыми танымның кеңейту жолында көп еңбектену, оқу, ұмтылу.*

ІЗДЕНУШІ зат. 1. *Ғылым бекітілген ғылыми тақырып бойынша зерттеу жұмысымен айналысушы, соңына түсіп іздеуші, зерттеуші.* 2. *Айыбын жеңілдету үшін біреудің ісін қудушы.*

ІЗДЕНУШІЛІК зат. 1. *Шығармашылық жұмыспен айналысудағы жаңалыққа ұмтылушылық, іздеушілік, зерттеушілік.* 2. *Ғылыми жұмыстағы зерттеушілік.*

ІЗДЕНІМПАЗ сын. сөйл. *Жаңалыққа жаны құмар, бір орында тоқтап қалмайтын, талапшыл, еңбеккер.*

ІЗДЕНІМПАЗДЫҚ зат. сөйл. *Еңбеккерлік, жаңалыққа құмарлық.*

ІЗДЕНІС зат. ғыл. *Ғылыми және шығармашылық жұмыстардағы тынбай еңбектенушілік, зерттеушілік.*

Ізденіс жұмыстары. с.у.ш.ар. *Мелиорациялау кезіндегі техникалық, экономикалық және экологиялық жағдайларын жан-жақты анықтау кезінде әртүрлі су объектілерінің көрсеткіштерін толық зерттеу.*

ІЗДЕС- ет. 1. *Бір істің жолын, айла-амалын қарастыру.* 2. *Біреудің жоғын табуға жәрдемдесу.* 3. *Қажет қылысу, керек етісу.* 4. *Сағынысу, бірін-бірі жоқтау.*

ІЗДЕСТІР- ет. *Бір нәрсені табу жолын қарастыру.*

ІЗДЕСТІРУ *Іздестір етістігінің қимыл атауы.* 1. *Белгілі бір мәселенің шешілу жолдарын қарастыру.* 2. *з.а.ң. Жасырынған күдіктіні не қылмыскерді табуға әрекеттену.* 3. *Кен орындарын табуға әрекеттену, зерттеу.*

Іздестіру аймағы. и.н.ф. <ағыл. search domain> *Элементтерінің арасында іздестіру жүргізілетін жиын.* **Іздестіру белгісі.** и.н.ф. <ағыл. search word> *Іздестіру жағдайында операнд ретінде пайдаланылатын файл жазбасындағы өріс.* **Іздестіру дәлдігінің көрсеткіші.** и.н.ф. *Пайдаланушыға берілген релеванттық құжаттар санының берілген құжаттың толық санына (ішінде релеванттық емес құжаттар болуы мүмкін) қатынасымен анықталатын құжаттың ақпараттық-іздестіру жүйелері сапасының семантикалық көрсеткіші.* **Іздестіру жеделдігі.** и.н.ф. <ағыл. search operativeness> *Мәліметтерді тез іздестіруді жасақтайтын бағдарламаның немесе жүйенің қасиеті.* **Іздестіру командасы.** и.н.ф. <ағыл. search command> *Мәтінде бірнеше рет кездесетін сөзді немесе сөздер тіркесін автоматты түрде іздестіру процедурасын іске асыратын команда.* **Іздестіру құрылымы.** и.н.ф. <ағыл. search structure> *Сұраныста берілген шарт бойынша мәліметтердің ішкі жазынын жымдам іздестіруді жасақтайтын мәліметтер құрылы-*

мы. **Іздестіру мәзірі.** и.н.ф. <ағыл. search menu> *Дисплей экранына шығарылатын автоматтандырылған ақпараттық жүйе жұмысының баламалы режимдерінің жинағы.*

ІЗДЕСТІРІЛ- ет. *Қарастырылу.*

ІЗДЕСТІРІЛУ *Іздестіріл етістігінің қимыл атауы; қарастырылу.*

ІЗДЕСУ *Ізdes етістігінің қимыл атауы; табуға көмектесу.*

ІЗДЕТ- ет. 1. *Іздеу салдырту.* 2. *Сағындырту, зар қылу.* 3. *Сурау салдырту, жоқты сурау.*

ІЗДЕТТІР- ет. 1. *Сағындырту, аңсаттыру.*

2. *Қарастырту, таптырту.* 3. *Сураптыру, іздеу салдырту.*

ІЗДЕТТІРУ *Іздестірт етістігінің қимыл атауы.*

ІЗДЕТУ *Ізdet етістігінің қимыл атауы.*

ІЗДЕУ¹ *Ізде етістігінің қимыл атауы.* 1. *Қарастыру, табу.* 2. *Жоқты табуға әрекеттену.*

3. *Жоқтау, керексіну.*

Іздеу салды. *Із-түсіз жозалып кеткен адамды сурастыру, хабарландыру арқылы іздестірді.*

Іздеу салу. *к.ұ.қы.к. Жоғалған адамдарды немесе жасырынған қылмыскерді, күдіктіні іздестіру үшін хабарландыру, құлақтандыру жасау.*

ІЗДЕУ² зат. 1. и.н.ф. <ағыл. searching, retrieval> *Орындау нәтижесі берілген тақырып бойынша сақтаушы құрылғыда сақталған мәліметтерді таңдап алуға болатын операциялардың әдістер мен процедуралардың жиынтығы.* 2. *ә.с.к. Бөлімшенің (топтың) тұтқындарды алу, құжаттар мен қару-жарақ үлгілерін басып алу мақсатында белгіленген объектіге жасырын түрде және кенеттен шабуыл жасауымен жүргізілетін әскери барлау тәсілі.* 3. *Әскери-әуе күштерінде қарсыластың әуедегі ұшақтарын немесе маңызды жер үсті объектілерін табу мен жоюдағы жеке ұшақтың немесе ұшақтар тобының өзіндік іс-қимылы.* 4. *Ғарышта түсірілетін ғарыштық аппараттарды табу, экипаждарға және оларды эвакуациялауда көмек көрсету.* 5. *Шекара әскерлерінде іздеу шекара әскерлері бөлімдері мен бөлімшелерінің іс-қимылы түрі.*

Іздеудің гидрохимиялық көрсеткіштері. геол. *Табиғи сулардың минералданғандығын көрсететін құрамбөліктер мен көрсеткіштер.* **Іздеудің түпшаймалау әдісі.** геол. *Пайдалы қазбаларды іздеудің түпшайманың минералдық құрамын зерттеуге негізделген әдісі.* **Іздеу стансылары.** *Радиостанциялардың түрі мен азымтығы, радиолокациялық станциялар мен қарсыластардың радионавигациялық жүйелері жұмысы кезінде радиосәулелерін қабылдау арқылы анықтауға арналған арнайы радиоқабылдағыш қондырғы.*

ІЗДЕУСІЗ сын. *Ешкімге қажетсіз, сураусыз.*

ІЗДЕУШІ зат. 1. *Бір нәрсені тауып алуға талаптанушы кісі, іздейтін адам.* 2. *Жоқтаушы, түгендеуші.*

ІЗДЕУШІЛІК зат. 1. *Шығармашылықтағы ізденіс.* 2. *Кен орындарын іздеп табушылық.*

ІЗДІ сын. *Ізі бар, із салатын.*

Ізді құрамдар. ә.с.к. *Жер үсті, теңіз және әуе нысаналарына атқанда оқтын, снарядтын, басқа да оқ-дәрілердің көрінетін (түнде де, күндіз де) траекториясын жасауға арналған пиротехникалық (атыстық, түпіндік) құрамдар.* **Ізді оқ.** ә.с.к. *Атысты реттеуге және нысананы көрсетуге арналған оқ (снаряд).*

ІЗДІК сын. *Басқанда із түсетіндей.*

ІЗДЕКЕШ зат. жерг. *Керексіз суды ағызып жіберетін арық, канал.*

ІЗЕТ зат. этн. *Қазақ халқының жасы үлкеннің, сыйлы адамның алдында сақтайтын әдеп, сыпайылық, кішіпейілділігі.*

Ізет етті. *Ибалық жасап, әдеп сақтады, құрмет білдірді.* **Ізетке құрық бойламас.** *Көрсетілген құрмет, сый-сияпатқа аса риза болған жағдайда айтылатын ізет көрсетудің шегі болмайды деген мағынадағы сөзқолданыс.* **Ізет көрсетті.** *Әдептілік білдірді, сыпайылық етті.* **Ізетпен шығарып салды.** *Құрметпен, сыйлап шығарып салды.* **Ізет сақтады.**

Әдеп сақтады, тәрбиелілік көрсетті. **Ізет тұтты.** *Құрметтеді, сыйлады, қадірледі.*

ІЗЕТТІ сын. *Әдеп сақтағыш, инабатшыл, тәрбиелі, сыпайы, биазы.*

ІЗЕТТІЛІК зат. 1. *Әдептілік, сыпайылық, биазылық.* 2. *э.тн. Үлкенге құрмет (алдынан өтпеу, алдымен сөйлемеу, айтқанына мән беру, құлақ асу, амандық сурау т.с.с.), кішіге ілтипат (қамқорлық, кішіпейілділік, кешірімшіл болу т.с.с.) көрсететін қазақ халқының ұлттық мінез сипаты.* 3. *п.е.д. Қоғамдағы қалыптасқан этикалық тәртіпті бұз-жытпай орындаушылық, онегелілік, үлгілілік, қарапайымдылық.*

ІЗЕТСІЗДІК сын. *Әдепсіздік.*

ІЗЕТШІЛ сын. *Ізет тұтып тұратын, әдепшіл, ізет сақтағыш.*

ІЗЕТШІЛДІК зат. *Ізет сақтағыштық, сыпайыгерлік.*

ІЗЕТШІЛІК зат. *Ізет тұтқыштық, сыпайылық, кішіпейілділік.*

ІЗКЕСУШІ зат. з.а.ң. *Күдіктінің соңына түсіп, қылмысын ашушы, қылмысын айғақтайтын мәлімет жинаушы.*

ІЗНӨР зат. жерг. *Tinni.*

ІЗНҮСҚА зат. геол. 1. <лат. relictum> *Көне дәуірлердің қалдығы түрінде сақталған азғалар.* 2. *Метаморфизм немесе метасоматоз процестері барысында жаңадан қалыптасқан туынды минералдар аралығында араділі байқалып қалатын, осы таужыныстың өзгергенге дейінгі болмысын құрған бастапқы минералдардың жұрнақтары.*

Ізнүсқа минералдар. геол. *Өздері құрамына енген шөгінді таужыныстардан әлдеқайда бұрын қалыптасқан минералдар.*

ІЗСІЗ сын. 1. *Ізі жоқ, ізі түспеген.* 2. *а.у.ы.с. Белгісіз, хабарсыз.* 3. *а.у.ы.с. Есте боларлық бірдене қалдырмай; атауға тұрғысыз.*

ІЗ-ТӨЗСЫЗ сын. жерг. **Із-түсіз.** **Із-төзсыз жоқ болды.** сөйл. *Із-түсіз жоқ болды.*

ІЗ-ТҮЗ зат. *Дерек, хабар, белгі.*

ІЗ-ТҮЗСІЗ үст. *Дерексіз, хабар-ошарсыз, белгісіз.*

ІЗШІ зат. *Ізге түсіп іздеуші, әскери маман.*

ІЗШІЛ сын. *Ізге түскіші, ізмен тапқыш.*

Ізшіл ит. *Табуға тиісті нысананы жүрген жолын тез аңартатын, ізкесушілік жұмыстарына үлкен пайдасы бар, соған арнайы үйретілген ит.*

ІЗШІЛДІК зат. *Ізге түскіштік, ізмен тапқыштық.*

ІЗІМ-ҚАЙЫМ үст. *Із-түсіз, жым-жылас, зым-зия.*

Ізім-қайым жоғалды. *Зым-зия жоқ болды, дерексіз кетті.*

ІЗІНШЕ үст. *Артына, іле-шала, кідіріссіз, тез арада.*

ІКМАТ зат. ескікіт. *Ыждағат, ұқыптылық.*

ІЛ- ет. 1. *Қандай да бір затты бір нәрсеге асу, көлденең, көлбеу тұрған нәрсеге қою.* 2. *Есіктің тиегін (ілгезін) салу, бекіту.* 3. *Қыран құстың жемін ұстауы, бұруі, көтеріп әкелуі.* 4. *а.у.ы.с. Сөзбен қағыту, іліп-шалу.* 5. *а.у.ы.с. Үстіне кю, жамылу.*

Іліп алар. а) *Өңі бүтін (киім), тәуір (зат).* ә) *Жарамды, жібі түзу, іске татыр.* **Іліп алды.** *Алдыңғы қатарлы, айтарлықтай.* **Іліп алып кетеді.** *Оп-оңай меңгеріп кетеді, тез изереді.* **Іліп әкетті. а) *Жып еткізіп, көз ілестірмей алып кетті.* ә) *Сөзін, ісін қоштай кетті, мақұлдады; жалғастырды.* **Іліп жалағандай.** а) *Тамақты дәмді қылып, құрғап қыла-тындай етіп пісіргенде айтылатын сөз.* ә) *Үй ішінің тап-тұйнақтай жиналып тұрғанын көргенде айтылатын сөз.* **Іліп кетті.** а) *Ұрлап кетті, жымқырды.* ә) *Сөзбен сызылды, мінеді.* б) *Алып кетті.* **Іліп қақты.** *Сөзбен шалып өтті, қағытты, кекетті.* **Іліп салып.** *Тез арада, бас салып, жыждам.***

ІЛАН зат. өс. жерг. *Қатқыл жерде шығатын тамыр-тамыр жеміс.*

ІЛӘЙІМ үст. сөйл. Әмсе, дәйім, үнемі, әрқашан.

ІЛӘМ зат. жерг. *Негіз, қисын.*

ІЛӘМСІЗ сын. жерг. *Негізсіз, қисынсыз.*

ІЛБЕ зат. көне. *Сырт киім, тон.*

ІЛБИ= ет. *Үзіліп кетердей ілмю, ілініп тұру.*

ІЛБИТ= ет. *Ыңырағын шығару, жүдету.*

ІЛБИТУ *Ілбит етістігінің қимыл атауы.*

ІЛБИЮ *Ілби етістігінің қимыл атауы; арып-ашып, жүдеп-жадап, өрең-өрең қозғалу.*

ІЛБУ *Ілбі етістігінің қимыл атауы.*

ІЛБИ= ет. **1.** *Әрең-әрең қозғалу, жүру, баяу қимылдау. // Әлсіреп, өрең-өрең. 2.* *Әлі құру, демі жетпей, әлсіреу.*

ІЛБИ <лат. vulpina> зат. өс. *Сабағы тышқанның құйрығы сияқты жіңішке әрі жұмыр, нәзік өсімдік.*

ІЛБИК сын. жерг. *Ілбиген.*

ІЛБІС зат. зоол. *Мысық тұқымдас жыртқыш аң.*

Ілбіс тон. этн. *Ел арасында «барыс», «қабылан», «қар қабыланы» деп түріше аталатын терісі өте бағалы аңның терілерінен беттестіріп яки бір қабат терілердің жүнін сыртына қаратып, астарлап тіккен тон түрі.*

ІЛБІС= ет. *Әрең жүру, баяу қозғалысу.*

ІЛБІСУ *Ілбіс етістігінің қимыл атауы.*

ІЛБІСІН зат. зоол. *Ілбіс.*

ІЛБИТ= ет. *Әрең қозғалу, жүргізу, әлсірету.*

ІЛБИТУ *Ілбит етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГЕК¹ зат. **1.** *Есік, терезе сияқты ашылатын нәрселерді бекітіп қоятын темірден жасалған тиек. 2.* *Бірнәрсенің шетін, киім өңірлерін жалғастыратын, байланыстыратын тетік (түйме, ілгек, түйреуіш және т.б.). 3.* *Күрмеп байланған жіп; киімнің түймелеуге, ілгек, қыстырғыш бекітуге арналған ойығы. 4.* *жерг. Көйлек қақпағының астында темірден соқтырып жасаған салпыншақ.*

ІЛГЕК² зат. жерг. *Йназаи, су ағаш.*

ІЛГЕКТЕ= ет. *Ілгегін салу, бекіту.*

ІЛГЕКТЕЛУ= ет. *Бекітілу.*

ІЛГЕКТЕЛУ *Ілгектел етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГЕКТЕУ *Ілгекте етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГЕКПІ сын. *Ілгегі бар.*

ІЛГЕКТІК сын. кіт. *Ілгекке негізделген.*

Ілгектік құрылым. геол. *Серпентиннің айқасып жатқан жолақтарынан құралған ілгектерден тұратын құрылым.*

ІЛГЕРІ үст. *Бұрынғы, бір кездегі, ертедегі.*

Ілгергі ойысым. геол. *Ұзақ қашықтықтарға саналанатын (әдетте 1000 км-ден астам), көлденең қимасы жалқы пішінді, платформа мен қатпарлы тауды құрылымның аралық белдемінде, яғни бұрынғы геосинклидтік атырап орнында пайда болатын, моласса қабаттарымен және әртүрлі мазмалық таужыныстармен көмкерілген ойыс құрылым.*

ІЛГЕРІ үст. **1.** *Алға, алдыңғы жаққа. 2.* *Озық, алдыңғы қатарда. 3.* *Алға қарай. 4.* *Болашаққа, алдағы өмірге. 5.* *Артық. 6.* *жерг. Бұрын, ертерек.*

Ілгері басқан аяғы кейін кетті. Ісі оңалмады, ісін қырсық шалды. **Ілгері басқанның иті оттайды.** Бағы жүріп, дәулеті асқан кісінің барлық ісі сәтті болады, бар дүниесінің оралымы кеп тұрады. **Ілгері басты.** а) *Алға басты, жылыяды, ілгеріледі. ә) Дамыды, жетілді, өркендеді. Ілгері бастырды.* Алға шығарды, дамытты. **Ілгері басу.** кіт. *Даму, жетілу. Ілгері көз салды. Болашақты бағдарлады.*

ІЛГЕРІДЕ үст. *Ертеде, бұрынғы кезде.*

ІЛГЕРІ-КЕЙІН үст. *Арлы-берлі, біресе алға, біресе кейін.*

ІЛГЕРІ-КЕЙІНДІ үст. *Біресе ілгері, біресе кейін, шұбатылған.*

Ілгері-кейінді қозғалыс. кен. *Мәшинелердің, аппараттардың кейбір бөлшектерінің атқаратын жұмысы процесінде ілгері-кейінді қозғалыс жасауы.*

ІЛГЕРІЛЕ= ет. *Алға қарай жүру, ілгері басу.*

ІЛГЕРІЛЕМЕЛІ сын. *Алға қарай, жетілген.*

ІЛГЕРІЛЕН= ет. *Алға қарай озыңқырау.*

ІЛГЕРІЛЕНУ *Ілгерілен етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГЕРІЛЕТ= ет. *Алға шығарту, алға бастырту, оздырту.*

ІЛГЕРІЛЕТУ *Ілгерілет етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГЕРІЛЕУ¹ сын. *Сәл ілгері, ілгерірек.*

ІЛГЕРІЛЕУ² *Ілгеріле етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГЕРІЛІ-КЕЙІНДІ үст. **1.** *Арлы-берлі, ілгері-кейін. 2.* *Бұрын-соңды, әр кезде.*

ІЛГЕРІНДІ сын. *Алға жылжитын.*

Ілгерінді ықпал. лингв. *Түбір мен қосымша және өз бен сөз аралығында қатар келген дауыссыздардың алдыңғысының кейінгісіне тигізетін ықпалы өзіне ұқсас дыбысқа алмастыруы.*

ІЛГЕРІРЕК сын. *Алға таман.*

ІЛГЕШЕК зат. жерг. **1.** *Басқым, көйлек және т.б. ілуге арналған тақта немесе баған, ілгек. 2.* *Ілгек.*

ІЛГЕШЕКТЕ= ет. *Ілгегін салу, бекіту.*

ІЛГЕШЕКТЕЛ= ет. *Ілгешек салыну.*

ІЛГЕШЕКТЕЛУ *Ілгешектел етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГЕШЕКТЕН= ет. *Біріне-бірі ілінісу, ұштасу.*

ІЛГЕШЕКТЕНУ *Ілгешектен етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГЕШЕКТЕУ *Ілгешекте етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГЕШЕКПІ сын. *Ілгешегі бар.*

ІЛГІЗ= ет. **1.** *Затты, киімді ілгекке, көлденең затқа астыру, қою. 2.* *саят. Саят құсына аң, құс алдырту. 3.* *ауыс. Үздіру, алғызу.*

ІЛГІЗУ *Ілгіз етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГІР сын. *Іліп алғыш, ілгіш.*

ІЛГІШ¹ зат. **1.** *Белгілі бір затты іліп қоятын нәрсе, ілгек. 2.* *Ашылып-жабылып тұратын нәрселерді, есікті бекітіп қою үшін жасалған тиек. 3.* *жерг. Түйреуіш.*

ІЛГІШ² сын. *Іліп түскіш, қағып алып кететін, ілгір.*

ІЛГІШЕК зат. *Жүріп-тұрған іс-әрекеттің жолында кездесетін қырсық, оралғы, бөгет.*

ІЛГІШТЕ= ет. *Бірінен соң бірін ілу, қайталап ілу.*

ІЛГІШТЕН= ет. *Ілінісу, црсысу.*

ІЛГІШТЕНУ *Ілгіштен етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГІШТЕУ *Ілгіште етістігінің қимыл атауы.*

ІЛГІШТІК зат. *Іліп алғыштық, ілігіштік.*

ІЛДАДА сын. *Қажетке әрең жарап тұрған, жоқпан бар; нашар.*

ІЛДАДАЛА= ет. *Елтеп-селтеу, бірдеңе етіп амалдау.*

ІЛДАДАЛАУ *Ілдалада етістігінің қимыл атауы.*

ІЛДЕБАЙЛА= ет. жерг. *Өтіп-бүіпту, оғып-бүю, амалдау.*

ІЛДІР= ет. **1.** *Саят құсының, қыран құстың жемін ұстауы, бүріп, көтеріп жектіруі. 2.* *Есіктің ілгегін салдырту, бекіту. 3.* *ауыс. Тақтаға құлақтандыру, хабарландыру жапсырту. 4.* *Кірді жайдырту, арқанға астырту. 5.* *ауыс. Алдыру, ұстату. 6.* *ауыс. Тоқтату. 7.* *ауыс. Көтерту, шығарту.*

ІЛДІРТ= ет. **1.** *Қыран құсқа бүрдірттіру, алдырту. 2.* *Затты астырту.*

ІЛДІРТУ *Ілдірт етістігінің қимыл атауы.*

ІЛДІРУ *Ілдір етістігінің қимыл атауы.*

ІЛДІРІК¹ зат. *Сақтаған кезде спорт құралдарын немесе басқа заттарды орналастыратын жабдық (Спорт).*

ІЛДІРІК² зат. жерг. **1.** *Есіктің ілгегі. 2.* *Құлып. 3.* *Түйме.*

ІЛЕ¹ зат. жерг. *Малдың ауруы.*

Іле сасыры. өс. <лат. ferula iliensis> *Шапырақдәлілер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктің эндемик түрі.*

ІЛЕ² үст. *Артыниша, тез, шапшаң, көп кідіртпей, қолма-қол.*

Іле тарту. спорт. *Қарсыласының алда тұрған аяғын сыртынан қағып, шабуыл жасаушының аяғын кейін жоғары көтеретін әдіс.*

ІЛЕГЕН зат. жерг. **1.** *Ас салатын тайпақ табақ. 2.* *Шылапшын, кірлен.*

ІЛЕКЕР зат. *Алғада не үстіне іліп алуға жарайтын нәрсе, ілдалда.*

ІЛЕКЕРЛЕ= ет. *Бір нәрсенің амалын тауып, іліндіріп қою, ілекер ету.*

ІЛЕКЕРЛЕУ *Ілекерле етістігінің қимыл атауы.*

ІЛЕКЕШ зат. жерг. ойын. **Әйкел.**

ІЛЕК-ІЛЕК сын. сөйл. **Лек-лек.**

ІЛЕМ зат. *Негіз, қисын, рет.*

ІЛЕ-ПАРА үст. жерг. *Ілініп-салынып.*

ІЛЕРЛІК сын. *Пайда түсірерлік, олжа қыларлық.*

ІЛЕС= ет. **1.** *Біреудің не бір нәрсенің соңынан қалмай бірге жүру, еріп жүру. 2.* *Ойы, идеясы сәйкес адамдара, топқа қосылу. 3.* *ауыс. Ұласу, жалғасу. 4.* *ауыс. Бір нәрсеге, біреуге елігу, берілу.*

Ілесе алмады. *Қатарласа, бірге жүре алмады; шаңында қалып қойды.*

ІЛЕС¹ зат. *мал дәр. жерг. Ауру, дерт, сырқат.*

ІЛЕС² зат. жерг. *Нан пісіретін үлкен төрт бұрышты қаңылыр.*

ІЛЕСКІЗ= ет. *Соңынан ерткізу.*

ІЛЕСКІЗУ *Ілескіз етістігінің қимыл атауы.*

ІЛЕСПЕ сын. *Қоса берілетін немесе соңынан еріп отыратын.*

Ілеспе аударма. *Бір мазмұнды, хабарды бірнеше тілде табан аузында түсіндіріп тұратын синхронды аударма. Ілеспе газ.* *Кен қазу, мұнай және т.б. отын өңдеуде шығатын қалдық түріндегі өндірістік газдар. Ілеспе газ.* *Мұнай өндіруде қосыла шығатын газ. Ілеспе серуен.* *пед. Оқыту-әдістемелік мақсатта мұғалімнің сабақты сыртта табиғат аясында, өндірісте көрсете, түсіндіре жүріп өткізу әдісі. Ілеспе элементтер.* *экол. Қосалқы элементтер терминінің синонимі.*

ІЛЕСПЕХАТ зат. ресми. *Бірнеше құжат тізімдемелен берілгенде немесе т.б. жағдайда мекеменің тізімді немесе т.б. растау үшін берілетін құжаты.*

ІЛЕСТІР= ет. **1.** *Соңынан еріттіру. 2.* *ауыс. Елкітіру, құмарттыру.*

ІЛЕСТІРУ *Ілестір етістігінің қимыл атауы.*

ІЛЕСУ *Ілес етістігінің қимыл атауы. 1.* *Соңынан еру. 2.* *Біреулерге қосылу, топ болу. 3.* *Заман ағымынан қалмау.*

ІЛЕ-ШАЛА үст. *Көзді ашып-жұмғанша, лездің арасында, артыниша, тезбе-тез, кідіріссіз, бірінен соң бірі, жедебабыл.*

ІЛЕШЕК зат. жерг. *Қарт кісілердің басынан мойнына дейін жауып тұратын басқимі.*

ІЛК¹ сын. *Бұрынғы, осыған дейінгі, алғашқы, әуелгі, ілгері.*

Ілкі ағза. биол. *Бұрын тірі тіршілік иелері болмаған өңірге бірінші болып қоныстанып, өзінің тіршілік қарекетімен қауымдастық үшін немесе ең болмағанда басқа түрлер азғалардың келіп мекендеуі үшін орта дайындайтын микроағзалар, өсімдіктер түрі. Ілкі түр.* *Тіршіліктен ада табиғи не антропогендік текті өңірлерді тұңғыш мекендеуші түр.*

ІЛК² үст. жерг. *Ылғи, ұдайы.*

ІЛКІДЕ үст. *Алғашқыда, о баста.*

ІЛКІМ сын. жерг. *Тез.*

ІЛКІМДІ¹ сын. жерг. *Ұшқыр, жүйірік.*

ІЛКІМДІ² сын. **1.** *Іскер, тапқыр, жігерлі. // Іскер, пысықай адам, топ. 2.* *Орайлы, сайлы. // Қолындағы, қол астындағы.*

ІЛКІМДІЛІК зат. *Жігерлілік, тапқырлық, іскерлік.*

ІЛМЕ¹ зат. сөйл. **Ілгек.**

ІЛМЕ²: **ілме шам.** *Жарық беру үшін бірнеше лампасы бар аспалы шам; тармақты шамдал.*

Ілме қосақ. этн. *Екі малды қосақтап байлаған не жіптің ұшын шешілуге оңай болсын деп ілмектей байланған арқан.*

ІЛМЕ³ зат. *тамақ. жерг. Былмық, сүтке үн салып қант қосып пісіретін тамақ.*

ІЛМЕ⁴ з а т. ж е р г. *Тұтас туырлықтан бөлек, кішкене туырлық.*

ІЛМЕҒАЙЫП с ы н. 1. *Аласапыран, қиын кез.*

2. *Незайбыл.*

ІЛМЕК з а т. 1. *Бір нәрсені іліп қоятын немесе іліп әкететін имек ілгіш.* 2. с ө й л. *Есіктің қиршегі, ілгек.* 3. *Малға, құсқа салынатын бұғалықтың, тұзақтың дөңгелек басы.* 4. *Тік беткеймен жоғары қарай өрмелегенде альпинистің саусақтарымен жармаса алатын жартастағы кішкене төмпешіктер.*

ІЛМЕКТЕ= е т. *Шарт байламай, ілмек етіп байлау.*

Ілмектеп байлау. *Бау-жіптің бір басын дөңгелектеп бір нәрсеге ілінетіндей етіп бекітетін байлаудың түрі.*

ІЛМЕКТЕЛ= е т. *Байлану.*

ІЛМЕКТЕЛУ *Ілмектел етістігінің қымал атауы.*

ІЛМЕКТЕН= е т. а у ы с. 1. *Тораға түсу, түрмеге түсу.* 2. *Шатасу, байланысу.*

ІЛМЕКТЕНУ *Ілмектен етістігінің қымал атауы.*

ІЛМЕКТЕС= е т. 1. *Айқасу.* 2. а у ы с. *Байланысу.*

ІЛМЕКТЕСТІР= е т. 1. *Айқастыру, қабыстыру.*

2. *Ұшастыру.*

ІЛМЕКТЕСТІРУ *Ілмектестіру етістігінің қымал атауы.*

ІЛМЕКТЕСУ *Ілмектес етістігінің қымал атауы.*

ІЛМЕКТЕТУ *Ілмектет етістігінің қымал атауы.*

ІЛМЕКТЕУ *Ілмекте етістігінің қымал атауы.*

ІЛМЕКТЕУЛІ с ы н. *Ілінген, іштен бекітілген.*

ІЛМЕКТІ с ы н. *Ілгекті.*

ІЛМЕЛЕ= е т. *Әзілдеу, қалжыңдау.*

Ілмелеп тігу. *кәс. Сырт пішіні ілме бізбен орындаған кестеге ұқсайтын тігу тәсілі.*

ІЛМЕЛЕН= е т. *Ілмешектену, түрілу.*

ІЛМЕЛЕС= е т. *Әзілдеу, қалжыңдау.*

ІЛМЕЛІ: *Ілмелі жаулық, жерг. Жиектерін кестелеген, шашақты жаулық.*

Ілмелі көйлек. *жерг. Етек-жеңі ілме оюмен өрнектелген көйлек.*

ІЛМЕТІКЕН з а т. ө с. ж е р г. *Сабағының биіктігі бір қарыстай тікен.*

ІЛМЕТІКЕН з а т. ө с. *Қырлы, адырлы жерлерге шығатын, биіктігі бір қарыстай, басында үлкендігі сұлы дәніндей тікені болатын өсімдік.*

ІЛМЕШЕК з а т. с ө й л. **Ілгек.** 1. *Іліп қоятын нәрсе.* 2. *Бекітетін тиек.*

ІЛМЕШЕК з а т. ө с. <лат. saucalis> *Шөл жерлерде өсетін тікендерінің ұшы қармақ тәрізді өсімдік.*

ІЛМЕШЕКТІ с ы н. *Ілмешегі бар, ілгекті.*

ІЛМИ= е т. *Әбден арықтау, жүдеу, еті қашу, шілмию.*

ІЛМИЮ *Ілми етістігінің қымал атауы.*

ІЛТАМАС з а т. *Ар, өтініш, ұсыныс.*

ІЛТИМАС [ар. التماس] з а т. *Сөз, өтініш.*

ІЛТИПАТ [ар. التفات] з а т. *Біреуге деген жақсы ниет, риясыз көңіл; назар, ықпалас, пейіл, ниет.*

Ілтипатқа алмады. *Көзге ілмеді, назар аудармады.* **Ілтипатпен мақтады.** *Ерекше риясыз көңілмен жақсы сөздер айтты.* **Ілтипат сақтады.** *Әдеп бұзбады, құрмет көрсетті.* **Ілтипатына бөлгенді.** *Ізет, құрметке кенелді.*

ІЛТИПАТСЫЗ ү с т. *Ілтипат көрсетпей.*

ІЛТИПАТТЫ с ы н. 1. *Әдепті, кішіпейіл, биязы.*

2. п е д. *Әр құбылысқа ықылас қоятын, үлкеннің сөзін тыңдай біліп, сыйласымдық көрсететін, жақсылыққа назар аудару, жақсылық жасаған адамға ризашылық, әдептілік көрсететін.*

ІЛТИПАТТЫЛЫҚ з а т. *Әдептілік, кішіпейілділік, биязылық, ықыластылық, игі ниеттілік.*

ІЛТИПАТШЫЛ с ы н. *Жақсылықтың қадірін білетін; кішіпейіл.*

ІЛТИПАТШЫЛДЫҚ з а т. *Ілтипаттылық.*

ІЛТИФАТ з а т. е с к і к і т. *Ілтипат.*

ІЛУ¹ з а т. э т н. 1. *Құданды адамдардың бір-біріне сыйға тартатын, құрмет үшін беретін заттары, тарту.* 2. *Күйеудің қайын-жұрты келген-*

де беретін тарту-таралғысы, күйті. 3. *Жаңа түскен келінді есік көрсетуге шақырған үйге ала баратын тарту, сыйлық.*

Ілуге салу. *э т н. Келіннің сыйлығы.*

ІЛУ² з а т. с п о р т. *Киресте балданның тізесімен оран немесе табанының үстімен қарсыласының аяғын өзіне қарай тартып, не тіреп ұстау әдісі.*

ІЛУ³ *Іл етістігінің қымал атауы.* 1. *Бір нәрсені жоғары асу, қыстыру.* 2. *Алып қашу.* 3. *Қыран құстың жемін көтеріп әкетуі.*

ІЛУДЕ ү с т. *Өте сирек, анда-санда, оқта-текте, кейде.*

Ілуде біреу [бір]. *Некен-саяқ, анда-санда, оқта-текте, мыңда бір.*

ІЛУДЕ-ШАЛУ ү с т. ж е р г. *Сирек.*

ІЛУЛІ с ы н. *Ілініп қойылған, ілінген.*

ІЛУПАРАНДА ү с т. ж е р г. *Ілуде бір, сирек.*

ІЛУ-ШАЛУДА ү с т. с ө й л. *Кей кезде, кей-кейде, анда-санда, оқта-текте.*

ІЛУШІ з а т. *Ілу ісін істеуші, ілетін адам.*

ІЛГУ *Ілік етістігінің қымал атауы.*

ІЛПІС= е т. *Сөзге келу, жанжалдасу.*

ІЛПІСУ *Ілігіс етістігінің қымал атауы.*

ІЛПІ¹ з а т. 1. *Жежжаттық байланыс, көңіл жақынддық.* 2. *Жақын-жұрағат, таныс.* 3. *Біреумен ілінісу ісі; шатақ, бұлік, әлек.*

Ілік болды. *Құда-жежжат болып, келісті кісілер болды.* **Ілік қылды [жасады].** *Не болса соны сылтауратты.* **Ілік септік.** *лингв. Қазақ тіліндегі жеті септіктің бір заттың, не адамның біреуге қатысы бар екенін білдіретін түрі.* **Ілік тақты.** *Кінә қойды, айыптады.* **Ілік іздеді.** *Ілінісе кетер шатақ іздеді, құды.*

ІЛПІ² з а т. ж е р г. *Білім.*

ІЛПІ= е т. 1. *Белгілі бір жерге, межеге жету, келу.* 2. *Іліну, оралу.* 3. *Ұласу, жалғасу.* 4. *Ілесу, жабысу.* 5. *Біреудің қармағына түсу, кіріптар болу.* 6. *Бір нәрсені қолмен ұстау, олжаны бөлу.* 7. *Бір заттың бір нәрсеге ілінуі.*

ІЛПБЕЛБЕУ з а т. с п о р т. *Әдейі жасалған төбедегі ілмектерге өткізілген, қапталдарында екі жібі бар белбеу.*

ІЛПҚ-ЖІЛПҚ з а т. *Жақын-жұрағат.*

ІЛПҚШ с ы н. *Іліге беретін, ілігетін.*

ІЛПҚПЕ з а т. *Іліп қалатын нәрсе.*

Ілікпе сөз. а) *Сөйлеп тұрған кісінің сөзін қақпайлау.* ә) *театр. Екінші актер сөзін жалғастырып айта жөнелуге керекті бірінші актердің соңғы сөзі.*

ІЛПҚТЕС с ы н. 1. *Байланысты, сабақтас.*

2. а у ы с. *Ілік-шатысы бар, аралас.*

ІЛПҚТЕСТІК з а т. 1. *Араласы барлық, байланыстылық.* 2. *Орайластық, ұйқастық.*

ІЛПҚТІР= е т. 1. *Іліндіру, жеткізу.* 2. *Кездестіру, алдыру.* 3. *Ұстау, бөгеу.*

ІЛПҚТІРГІЗ = е т. *Жеткіздіргізу.*

ІЛПҚТІРГІЗУ *Ілпқтіргізу етістігінің қымал атауы.*

ІЛПҚТІРУ *Ілпқтіру етістігінің қымал атауы.*

ІЛПҚ-ШАТЫС з а т. *Бір-бірімен жақынддық, байланысы барлық.*

Ілік-шатыс болды. *Ілік-шатыстығы ат-шанпаға жүрді.*

ІЛПҚ-ШАТЫСТЫ с ы н. *Бір-бірімен аралас, байланысты, алыс-берісті.*

ІЛПҚ-ШАТЫСТЫҚ з а т. *Байланысы барлық, жақынддық, қарым-қатынастық.*

ІЛП¹ з а т. 1. е с к і к і т. *Білім, оқу.* 2. *Табиғи құбылыстың белгілі бір саласы жайындағы теориялық қағидалардың жиынтығы.* 3. *Оқу, орта білім.* 4. *Әдіс, бір нәрсе туралы толық түсінік.* 5. *с п о р т. Спорт жаттығуларының нәтижелерін іске асырудың жолдары, түрлері мен тәсілдемелік негіздері.*

ІЛП²: *ілім тон.* *э т н. Құдалық кезінде бас құдадан кейінгі құдаға берілетін тон.*

ІЛП³ з а т. ж е р г. *Үй төбесіне салынатын жуан ағаш.*

ІЛП з а т. ө с. <лат. ulmus campestris> *Шежіршінің бір түрі; дала шегірішіні*

ІЛІМ-БІЛІМ з а т. *Ұғынылған, танылған ғылым, оқу-білім.*

ІЛІМДАР с ы н. к і т. **Ілімді.**

ІЛІМДЕМЕ з а т. с п о р т. *Жарыс барысындағы спорттық бәсекені жүргізудің түрлері мен тәсілдерінің жиынтығы.*

ІЛІМДІ с ы н. 1. **Білімді.** 2. *Алғыр, ілекеш.*

3. *Оқыған, зиялы.*

ІЛІМДІК с ы н. *Білгір, білгіш.*

ІЛІМДІКШЕ ү с т. *Білімдар адамша.*

ІЛІМСІЗ с ы н. *Білімсіз.*

ІЛІМІ з а т. с а я т. *Қыранға ішін тазалау үшін ішкізілетін қант қосқан қызыл шай.*

ІЛІН= е т. 1. *Ие болу, ілігу.* 2. *Шетіне жету.*

3. *Бір заттың бір нәрсеге асылуы.* 4. *Ұсталу, маталу, шырмалу.* 5. *Тап болу, ұшырау.* 6. *Белгілі бір дәрежеге, бір мәлішерге жету, келу.* 7. *Қыранның құсты тез ұстауы, іліп алуы.*

Ілінген ештеме жоқ. *Олжа боларлық нәрсе түспеді деген мағынада.*

ІЛІНДІР= е т. 1. *Іліктіру, қолжеткіздіру.* 2. а у ы с. *Шырмалу, іркілту.* 3. *Шетінен іліктіру, алдыру.*

ІЛІНДІРУ *Іліндіру етістігінің қымал атауы.*

ІЛІНЕР-ІЛІНБЕС: *көзге ілінер-ілінбес. Әрең көрінетін, көмексі.*

ІЛІНТ= е т. *Іліндіру, асқызу.*

ІЛІНУ *Іліп етістігінің қымал атауы.* 1. *Бір заттың бір нәрсеге асылуы.* 2. *Ілігу, елену.*

ІЛІНП-САЛЫН= е т. *Ілмию, ілбию, жүдеп-жадау, арып-ашу.*

Ілініп-салынып жүр. *Жұртқа әзер ілесіп, өзін зорға сүйретіп жүр.*

ІЛІНІС= е т. 1. *Айқасу, қабысу, жабысу.*

2. а у ы с. *Пәле іздеп біреумен ұстасу, шатақ шығару, қақтығысу.*

Ілінісе кетті. *Байланыса кетті, жанжалдасты, шатасты, ұрысты.*

ІЛІНІСТІР= е т. *Айқастыру, жабыстыру.*

ІЛІНІСТІРУ *Іліністіру етістігінің қымал атауы.*

ІЛІНІСУ *Ілініс етістігінің қымал атауы.*

1. *Айқасу, қабысу.* 2. *Ұстасу, қақтығысу.*

ІЛП-ҚАҒУ *Іліп-қақ етістігінің қымал атауы.*

ІЛП-ҚАҚ= е т. *Әзілмен қағыту, ажуалау.*

ІЛП-ҚАҚПА с ы н. *Қағытып айтылатын, ажуалы (сөз).*

ІЛП-ҚАҚПАЙ¹ з а т. *Домбыра қағысының түрі.*

ІЛП-ҚАҚПАЙ² с ы н. *Бір атары (жатып атары) бар; кішігірім қу тілді, азырақ ілме, әзіл сөз арасында аяқтан шатып қалар ажуа-қалжыңы бар (кісі).*

ІЛП-ТАРТ= е т. *Біреуге тиісін сойлеу, ажуалау, сынап-мілеу.*

ІЛП-ТАРТПА с ы н. *Тиісін айтылатын, іліп-қақпа.*

ІЛП-ТАРТУ *Іліп-тарт етістігінің қымал атауы.*

ІЛП-ШАЛ= е т. *Сөзбен тиісін қағыту, ажуалау.*

ІЛП-ШАЛМА с ы н. *Қағытып айтылатын, ажуалы.*

ІЛП= е т. 1. *Бір нәрсені жоғары асысу.* 2. *Алжу, ұстасу.*

ІЛПУ *Іліс етістігінің қымал атауы.*

ІЛСП-ШАТЫС= е т. *Араласу, жалғасу.*

ІЛСП-ШАТЫСУ *Ілісп-шатыс етістігінің қымал атауы.*

ІМКӘН з а т. е с к і к і т. 1. *Мүмкіндік.* 2. *Қадір, қасиет, құдірет.*

ІН з а т. *Жерді үңгіп қазып жасаған, жабайы аңдар, кейбір құстар жататын орын, үңгір.*

Ін қазды. *Жаманшылық ой ойлады, арамдық етті. Іннен шыққан суырай. Ұсқыны кетіп, сүйретіліп тұрған кісіге айтылады. Ініне су құйды. Құртты, жойды; құды.*

ІНГЕН з а т. *Айыр өркеішті түіенің ұрғашысы.*

ІНГЕНДЕЙ с ы н. *Інген сияқты, інген тәрізді; күңіренген, қайғылы.*

ИНГЕНШЕ зат. Торт-бес жас аралыгындагы црғашы айыр түіе.

ИНДЕЙ сын. Инге ұқсаған, ін төрізді.

ИНДЕК зат. өс. сөйл. Қызытамыр.

ИНДЕТ зат. 1. Мал дәрігерлікте жұқпалы ауру қоздырғышының ауру малдан, сау малға жұғып, үздіксіз таралуы. 2. ауыс. Кемшілік, жаман әдет. 3. мед. биол. <грек. еpidēmia> Жұқпалы аурудың қалың көпшілік арасына (белгілі бір жерге, елге) жатпай тарауы, эпидемия.

ИНДЕТ = ет. 1. Қуып жүріп, ініне тығу; ұстау үшін амал жасау. 2. ауыс. Құрту, түбіне жету. 3. жерг. Түбіне жету, анықтау.

Индете құды. Тықсырды, жаудың бетін қайтарды.

ИНДЕТТІ сын. Жұғатын, жұқпалы (ауру).

ИНДЕТТІК сын. Жатпай, жұқпалық.

ИНДЕТУ Индет етістігінің қимыл атауы; ініне тығу.

ИНДЕТШӨП зат. өс. <лат. scrophularia nodosa> Сабынкөктің бір түрі, буынды сабынкөк.

ИНДЕТІЛ = ет. Ініне тығылу, ұстау үшін амал жасалу.

ИНДЕТІЛУ Индет етістігінің қимыл атауы.

ИНДЕУ зат. сұшар. Жер қабатында орнатылған цилиндр тәрізді кеңіткіш арқылы жасалған өңгелек оймалы су ағызғышы бар құбыршық.

ИНДІ сын. Іні бар.

Інді кәріз. сұшар. Дөңгелек оймалы, құбырсыз кәріз. **Інді кәріз мәшinelері.** с. ушар. Шымтезекті, сазды және минералды топырақты жерге жасалатын жер құрғату жүйесінде қолданылатын мәшinelер.

ИНДІГЕШ зат. Тышқан іні, індердің мол жері, үстiнен басқанда ойылып кететін көп інінің орны.

Індігеш көз. Шұңқрек көз.

ИНЖУ зат. 1. Теңіз түбіндегі карбонит құрамды, меруерт бағалас қымбат асыл тас; теңіздік, тұщы сулық қос қақтаулы моллюскілер қабыршағының ішінде дамштын домалақ, сопақша, бұрыс пішінді келген минералдық түзілім. 2. Асыл, қымбат, бағалы нәрсе. // Кейбір цдулардың денесінде дамштын шар тәрізді не бұрыс бітімді түзілім.

Инжу аралы. геогр. Дүниежүзілік мұхиттың тропиктік белдеміндегі теңіздегі ұсақ организмдерінің ерекше қауымдастығы. **Инжуді сумоншаққа сагты.** ауыс. Пайдалы, жақсы, игі, құнды нәрсені пайдасыз, жаман, зиянды, құнсыз нәрсеге айырбастанды.

ИНЖУАН зат. зоол. Бойына меруерт, інжу тастары жиналатын теңіз мақұлығы.

ИНЖУГУЛ зат. өс. <лат. convallaria> Лалацүдділер тұқымдасына жататын көпжылдық шөптесін өсімдіктер туысы.

ИНЖУ-МАРЖАН зат. Теңіз түбінен алынатын асыл тастардың жиынтық атауы.

ИНЖУІР зат. зоол. Өзен мен көлдерде болатын балық.

ИНЖІЛ зат. діни. <грек. biblia> Иса пайғамбарға Алла тағаладан көктен түскен қасиетті төрт кітаптың бірі, христиандардың қасиетті кітабы [удеизм мен христиандар қасиетті деп саналатын, Құдайға құлшылық етудің негізі болып саналатын, әр тілде, әр кезеңдерде және әртүрлі сипаттағы жазба мұралардың (б.з.д. 8-2 ғғ.) жинағы].

ИНЖІР зат. өс. <лат. ficus carica> Тұт тұқымдасына жататын субтропиктік жеміс ағашы.

ИНШІК зат. Үйшік, кішкентай басына.

Іншікте туған тышқандай. бейн. Сырт көзден жасырын, құпия.

ІНІ зат. 1. Бірге туған ер немесе әйел адамдардың жас жағынан кішісі. 2. Жалпы, жасы кіші ер адам. 3. этн. Қазақтың дәстүрлі мәдениетінде кішіні бауыр, жақын көріп, іш тартып айтушылықтағы атау сөз.

ІНІ-АҒАЛАР зат. 1. Бауыр, жақын. 2. Бауырлар деген мағынадағы қаратпа атаушы.

ІНІ-БАУЫР зат. Бірге туған ер адамдардың жас жағынан кішісі және туысқан бауырлар.

ІНІДЕЙ сын. Іні сияқты, іні тәрізді.

ІНІ-ҚАРЫНДАС зат. Інісі мен қарындасы, екеуі де.

ІНІЛІ сын. Інісі бар.

ІНІЛІК зат. 1. Іні ретінде өтінерлік наз, өтініш. 2. Кіші болып әдеп, ізет сақтаушылық.

ІНІШЕК зат. 1. Іні сөзінің кішірейте еркелетіп айтылған қаратпа атаушысы. 2. Іні сөзінің кішірейте айтылған түрі.

ІНГӘ о.д. Нәрестенің жылағанда шығаратын дыбысы. // Нәрестенің жылауы.

ІНГӘЛА = ет. Нәрестенің «інгә-інгә» деп жылауы.

ІНГӘЛАТ = ет. Жыллату, шырқырату.

ІНГӘЛАТУ Інғәлат етістігінің қимыл атауы.

ІНГӘЛАУ Інғәла етістігінің қимыл атауы.

ІНҚӨЛ зат. жерг. Етке салатын нан.

ІНҚӨЛЖАЗҒЫШ зат. жерг. Нан жаятын тақтай.

ІНҚӨЛСІЗ сын. жерг. Қамырсыз.

ІНҚӨР зат. 1. Қимас, жалғыз (баласы).

2. Құмар, ашық, ыштық (сүйіктісі). 3. Туған жер.

4. Ғашық, құмар, ыштызар (зат, жер). 5. ауыс.

Күдік, күмән, шүбә.

Інқөр болды. Құмар болды, көруге зарықты, сағынды, екі көзі төрт болды. **Інқөр қылды.** Зарықтырды, сағындырды, құмар қылды. **Інқөр сезім.** поэт. Ынтықтық, ашықтық.

ІНҚӨРЛІК зат. Ынтық болушылық, құмарлық, ынтызарлық.

ІНҚ зат. Құн батып, қараңғы түсе бастаған ала көлеңке кез.

Інірден келді. Ел жатпай, ерте жарықта келді.

Інірдің соңын ала. Қараңғы қоюлана бастағанда.

Інір қараңғысында. Кешке, қараңғы болғанда.

Інір түсті. Ақшам жамырап, ел орынға отыратын мезгіл болды.

ІНҚРЛЕТ = ет. Құн батып, қараңғы түсе бастағанда межелі жеріне жету.

ІНҚРЛЕТУ Інқрлет етістігінің қимыл атауы.

ІНҚТ = ет. көне. Созып жазу, әріптің иіру.

ІРӘ сын. жерг. Өте, аса, тым.

ІРБІЗ зат. сөйл. **Ілбіс.**

ІРБІТ: ірбіт шапты. Базарға, жәрмеңкеге барып, дүниені мол етіп әкелген кісіге айтылады.

ІРГЕ зат. 1. этн. Кізің үй керезесінің сыртқы жағы, кізі жабылған қоршауы. 2. Үйдің ауласы, қорасы, айналасы. 3. ауыс. Жақын жер, маң.

Ірге ажырату. Бөлектену, оқшаулану. **Ірге айырды.** Алыстады, оқшауланды. **Ірге алдырмады.** Шебін бұздырмады, нық түрды. **Ірге аударды.** а) Отырған жерінен басқа қонысқа көшті, мекен тұрағын ауыстырды. ә) Әйелді қонысқа, мекен орнына балап, бұрынғы әйелін – сары жүрт деп, соған қайта өалу турасында айтылады. **Ірге бакты.** Біреудің үйінің сыртынан, есізін аңдыды. **Ірге бермеді.** Ырық бермеді, өз дегенін істеді. **Іргеден сығаламады.** Жасырынбады, ашық, емін-еркін кірді. **Іргеден ұру.** спорт. Қазіргі бокста жиі қолданылатын іргеге еніп, жақын арақашықтықта жұдырықтау. **Іргеден шығару.** этн. Күйеуі өлген әйелдің қайын жұртында қалмай, бірақ оның руқсатымен бөлек кетуі [қазақтың отбасылық, жұбайлық салтында ері өлген әйел бір жылдан кейін жесір отырмалы күйеуінің аға-інісіне не жақын туыстарының біріне шығуға тиіс. Егер жақын туған-туысы болмаса немесе ол адамды өзіне тең санамаса, бас еркін сұрайтын да кез болады. Бұл ел ақсақалдары мен молданың талқысына салынады. Әйелдің талабы дұрыс болған жағдайда және әйел басқа ерге шығатын болса, бұрынғы күйеуінің мал-мүлкінен үлес ала алмайды, өз төркінінен келген мүлік толық қайтарылады да, руқсат беріледі]. **Іргеден шығу.** этн. Күйеуі өлген жесір әйелдің әмеңгерлікке келіспеген, басқа біреуге тұрмысқа шығуға бел байлауы, төркінінен келген затпен ғана бөлек шығуы. **Ірге көтерді.** Ұйымдас-тырылды, тұрғызылды. **Іргемді ластама.** Жерімді бүлдірме, ары жұр деген мағынада. **Іргені алыс**

салды. Аралас-құраластықты тоқпатып, арасын алысқатты; көңілін сұратты, араларына салқындық орнады. **Іргесі берік.** Босағасы мықты, белді. **Іргесі бүтін.** а) Азбаан, тозбаған, сетілемеген. ә) Тыныш, жайбарақат. **Іргесі бұзылды.** Ел ішіне іріткі түсті, берекесі кетті. **Іргесі қақырады.** Ынтымағы бұзылды, ауызбіршіліктен айырылды. **Іргесі қаланды.** а) **Іргетасы қаланды** (негізі қаланды, негізі тұрғызылды). ә) Тұрғызды, салды, бекітті. **Іргесі тимеген.** Бұрын-соңды болып, қонып көрмеген (ел). **Іргесін аулақ [бөлек] салды.** Алыс жүрді, жоламады, араласпады, қатыспады, қол үзді. **Іргесін аулақ салды.** Алыс жүрді, қашықтады, жоламады. **Іргесін аулақ [аулаққа, бөлек] салды.** Өзін аулақ ұстады, алыс жүрді, жоламады. **Іргесі сөгілді.** поэт. Ыдырап, тарқан кетті, құрыды, күйреді. **Іргесін ашып алды.** Ашықтан-ашық бөлектенді, бөлінді. **Іргесін ашып алды.** Қарым-қатынасы үзілді, араласпайтын болды. **Іргесін көтерді.** Кетірді, құды, көшіріп жіберді. **Іргесін теңестірді.** Дамыған елмен терезесін тең қылды. **Іргесі сөгілді.** Қабырғасы қақырады; бірлігі кетті, күйреді, жойылды. **Іргесі тимеген жер.** Бұрын-соңды болып, білісін көрмеген ел. **Іргесі түрүлі.** Түс кезінде киіз үйдің іргесін түріп, желдетіп қою. **Ірге темті.** Тұрақпан қалды, мекендеді, орналасты, түркілікті орықты. **Ірге тимеген.** Аяқ баспаған, ел көшіп-қонбаған, соны (жер).

ІРГЕБАСАР зат. этн. Күйеу жігіттің ұрын келуінде жеңгелер тараптың алынатын ырым.

ІРГЕКАНАТ: іргеқанат қауырсындар. б.и.о.л. Құс қанаттарының тоқпан жiлігіне бекітiн қауырсындар жиынтығының атауы.

ІРГЕЛЕНУ = ет. Ірге тебу, орығу, тұрақтау.

ІРГЕЛЕНУ Іргелен етістігінің қимыл атауы.

ІРГЕЛЕС сын. 1. Бірі мен бірі шектес, көршілес, қатар қонған. 2. Тең, сай, теңдес. 3. Ұласқан, жалғасқан.

ІРГЕЛІ сын. 1. Негізі мықты, тұрақтанған.

2. Ақылды, парасаты мол.

Іргелі ел. Белді, ауызбіршілікті, қабырғалы, береке-бірлікті жұрт. **Іргелі жұрт [мемлекет].** Ішкі, сыртқы ұстанымы берік, экономикасы тұрақты, алдыңғы қатарлы ел, мемлекет. **Іргелі зан.** ф.и.о.с. Табиғат заңдары. **Іргелі зерттеу.** а) этн. Сату көлемі, негізгі құрал-жабдық, пайда, тауар және қызметтер көрсету, рынок, басқару сияқты факторларға негізделетін өнеркәсіп пен компания қызметін талдау. ә) ғыл. Ғылыми-зерттеу мекемелеріндегі ғылымның дамуы мен болашағына әсер ететін негізгі теориялық күрделі ғылыми ізденістер бағыты.

Іргелі пікір. Негізгі ой, тұрақты көзқарас.

ІРГЕЛІК зат. 1. Кізің үйдің салқын ауа кіру үшін іргені түріп қойған ашық жері; іргеден салқын ауа кіріп тұру үшін жасалған тесік.

ІРГЕНЕК зат. жерг. Кізің үйге ит кіріп кетпеуі үшін ағаштан не талдан істеліп, есікке қойылатын қалқан; кізің үйдің есігі, іткірмес.

ІРГЕСІЗ сын. Іргетассыз, іргесі жоқ.

ІРГЕТАБАН зат. кен. Домна пешінің табан тасы; пештің төменгі бөлігі [Бүйкітігі 6 м-ден 16 м-ге дейінгі шахтаны ұстап тұратын темірлі, ұстындар орнатылған, бетон мен болат арқаудан тұратын құрылма].

ІРГЕТАС зат. <лат. fundamentum> 1. Үйдің қабырғасының астына тас араластырып құятын цемент негіз. 2. Жер бедерінің қалыптасуындағы көне қабат, таужыныстар. 3. ауыс. кіт. Негіз.

Іргетас көтерілімі. геол. Платформалық құрылымның қатпарланған іргетасы жер бетіне өте жақын орналасқан немесе мүлдем ашылып қалған шағын аймақтары. **Іргетастар кешені.** геол. Геосинклиндік түзілімдер бірлестігінен көмкерілген, яғни геосинклиндік құрылымының қалыптасуы барысында оның іргетасы ролін атқарған таужыныстар жиынтығы. **Іргетасы қаланды.** Салына бастады, бой көтерді, іргетасы құйылды. **Іргетасын қаласу.** Негізін салды.

ІРГЕШӨП зат. өс. <лат. spergularia> Қаламтыр тұқымдасына жататын бір не екіжылдық шөптесін өсімдік.

ІРГІ: іргі қанат. жерг. Құс қанатының негізгі үлкен бөлігін құрып тұрған мүше.

ІРЕ= ет. 1. Сойған малдың не аңның терісін жұдырықпен сыдыру, сылу. 2. ауыс. Сынау, мінеу, састыру.

Іреп [іремей] сойды. а) Әбден балағаттады, жер-жебіріне жетті. ә) Қатты састырды.

ІРЕБДЕЛ сын. сөйл. Ірі, зор, кесек.

ІРЕЛ= ет. Сыдырылу, сылыну.

ІРЕЛУ Ірел етістігінің қимыл атауы.

ІРЕНДЕ-ШІРЕНДЕ зат. Ырду-дырду, ырын-жырың; бастары қосылмау.

ІРЕС= ет. Бауыздалған малдың терісін сыдырысу, сылысу.

ІРЕСУ Ірес етістігінің қимыл атауы.

ІРЕТ= ет. Сойған малдың терісін сыдырту, сылыту.

ІРЕТУ Ірет етістігінің қимыл атауы.

ІРЕУ¹ сын. Таңдаулы, мықты, қоспасыз.

ІРЕУ² Іре етістігінің қимыл атауы. 1. Мал сойғанда қолмен іреуден бұрын терісін етінен пышақпен ажыратып алу. 2. Мал сойғанда, аңның терісін сыпырғанда еті, майы теріге кетіп қалмау үшін терісін етінен жұдырықпен ажырату. 3. ауыс. Айырмасы, өтірік-шыны.

ІРЕУСІЗ сын. Қоспасыз, таза.

ІРЕУІТ зат. Мал сойғанда терісін бітеу алу үшін пышақпен тілмей іреп сойғандағы ірелетін тұс.

ІРЖӘНІК зат. өс. сөйл. Құнарлы шөптердің бір түрі.

ІРИ-ТРИ зат. қарап. Бір мәселе жайында келісе алмай, сөзге келу, байланысу.

ІРИТ-СОҚ зат. Аймақ, шағыстыру.

ІРКЕС-ТІРКЕС сын. Бірінен соң бірі тізілген, қиғасқан.

ІРКУ Ірік етістігінің қимыл атауы; бөгеу, тоқпату.

ІРКУСІЗ сын. Бүкпесіз; тоқтаусыз, кедергісіз.

ІРКІЛ= ет. 1. Бөгелу, тоқтау. 2. Ойланп қалу, мүдіру. 3. Бөсеңдеу. 4. Аққан судың бір жерде тұрып қалуы. 5. Көзіне жас үйірілу.

ІРКІЛДЕ= ет. Ірк-ірк ету, былқылдап толу.

ІРКІЛДЕК¹ зат. жерг. кәс. Түйенің төрт аяғының жер басатын, жұмсақ қара тұқайлы табаны.

ІРКІЛДЕК² сын. Денесі іркілдеген, былқылдаған толық; боп-бос, жұмсақ.

ІРКІЛДЕТ= ет. Ірк-ірк еткізу, былқылдану.

ІРКІЛДЕТУ Іркілдет етістігінің қимыл атауы.

ІРКІЛДЕУ Іркілде етістігінің қимыл атауы; былқылдап толу, ірк-ірк ету.

ІРКІЛМЕ: іркілме су. геол. Жердің күндізгі бетімен байланысы болмайтын жерасты суы.

ІРКІЛМЕЛІ сын. Іркілген, жиналып қалған.

ІРКІЛП= ет. 1. Баюлату, иіру, кідірту. 2. Мөлтілдету.

ІРКІЛТУ Іркілт етістігінің қимыл атауы.

ІРКІЛУ Іркіл етістігінің қимыл атауы; бөгеліп, тұрып қалу.

ІРКІЛІҢКІРЕ= ет. Аздап бөгелу, кідіріңкіреу.

ІРКІЛІҢКІРЕУ Іркіліңкіре етістігінің қимыл атауы.

ІРКІЛІС зат. Бөгеліс, тосқауыл, кедергі.

ІРКІЛІССІЗ сын. Тоқтаусыз, кедергісіз, бөгетсіз.

ІРКІНДІ сын. Жаңбырдан не еріген қардан соң жиналып, іркіліп қалған (су).

ІРК-ІРК елік. Болтылдаған, былқылдаған қимылдың бейнелейтін сөз.

ІРКІС зат. Киім тіккен кезде пайда болатын қатпар не арқан, жіпті тартқанда ширатылып артық қалған түйін. // Кедір-бұдыр.

ІРКІС= ет. Тежесу, тартысу.

ІРКІСТЕН= ет. 1. Қатпарлану, мыржым-тыржым болу. 2. Қожырлану, кедір-бұдыр болу.

ІРКІСТЕНУ Іркістен етістігінің қимыл атауы.

ІРКІС-ТІРКІС сын. 1. Біріне-бірі қиғасқан, жалғасқан. 2. Түйдек-түйдек.

ІРКІСУ Ірік етістігінің қимыл атауы.

ІРКІТ зат. этн. тамақ. 1. Құрт қайнату үшін үлкен ыдысқа құйып жинаған сүтті пісіп, майын алғаннан кейінгі қалған ақ сусын. 2. Майын алып, құрт қайнату үшін ұйытып, сабада шікі сүттен немесе пісірген сүттен жиналған айран, қатық. 3. ауыс. Жиынтық, қоспа.

ІРКІТТЕ= ет. Іркіт пісіп алған майды қолмен жентектеп алып сығып, сығымдап отырып іркіт, іртік-ірімтіктен тазарту.

ІРКІТТЕУ Іркітте етістігінің қимыл атауы.

ІРМЕЛ= ет. Бөгелу, үйірілу, тоқпалу.

ІРМЕТІЛ= ет. жерг. **Лбі.**

ІРМЕТІЛУ Ірметіл етістігінің қимыл атауы.

ІРТІК зат. Ұйыған айранның жентек-жентек бөліктері, ұсақ ірімтік.

ІРТІКТЕН= ет. Іртік-іртік болу.

ІРТІКТЕНУ Іртіктен етістігінің қимыл атауы.

ІРТІК-ІРТІК сын. Бөлек-бөлек, түйдек-түйдек.

ІРУ Ірі етістігінің қимыл атауы. 1. биол. Органикалық заттардың микробтар әсерінен ыдырауы. 2. Тоң-торыс болу, бөліну, ыдырау. 3. мед. Босау, болғырау. 4. ауыс. Азып-тозу, күйзеліске жету.

ІРУ сын. 1. Тұлға-тұрпаты үлкен, зор. 2. Майда емес, көлем жағынан аумақты, қомақты. 3. ауыс. Ауыз толтырып айтарлықтай, атап айтуға болатын; жоғары, биік. 4. ауыс. Терең, күрделі. 5. ауыс. Сорақы, өрескел. 6. ауыс. Мықты, қишті. 7. ауыс. Атақты, белгілі. 8. ауыс. Ерекше, өзгеше, артық.

Іріген сүттей бұзылды. Тез өзгерді, айныды.

Ірі ауқымды соғыс. әск. саяси. Ұжымдық қауіпсіздік келісіміне қатысушы мемлекеттердің өмірлік маңызды мүдделеріне қауіп төндіретін саяси және стратегиялық-әскери мақсаттағы ұжымдық қауіпсіздіктің екі және одан көп аймақтарында әскери, экономикалық жағынан қуатты мемлекеттердің (мемлекеттер коалицияларының) қатысуымен жүргізілетін соғыс. **Ірі жүрді.** Өз дәрежесіне лайық болды. **Ірі кесектер.** кен. Ұсату машиналарының тұсыру жырығына сыймайтын немесе басқа да бір талаптарға сай келмейтін, көлемі белгіленген мөлшерден үлкен кесектер. **Ірі қабыршақтық қурылым.** геол. Түйірлерінің ірілігі 0,01 мм-ден үлкен қабыршақтық қурылымның түрі. **Ірі қара.** этн. Төрт түліктің ішіндегі жылқы, түйе, сиыр малдары.

ІРІ= ет. 1. Ашып бұзылып кету. 2. Тозу, жыртылу, шіру. 3. ауыс. Жанышыл, езілу. 4. ауыс. Қобалжу, құлазу, бұзылу.

Іріген ауыздан шірген сөз шығады. Азындаған адамның сөзі де жаман, сөлекет болады деген мағынада. **Іріген сүттей бұзылды.** Тез өзгерді, айныды. **ІРЖЕМІС** зат. өс. сөйл. Балшоп.

ІРІК= ет. 1. Тарту, тежеу. 2. Жинау. 3. Тоқтау, кідіру. 4. Іуіне бұзу, жасыру, тығу.

ІРІК сын. Майда емес, көлемі үлкен, ірі. Бұлардың мінген аттары ір ік-ті.

ІРІКАЛИБРЛІ сын. әск. Оғының диаметрі үлкен болатын (ату қаруы).

Ірікалнбрлі пулемет. әск. Әудедегі нысанға, атыс нүктелеріне және жұқа сауытты әскерлерге қарсы қолданылатын калибрі 12,7–15 мм автоматты қару.

ІРІКТЕ= ет. 1. Таңдап-талап ала білу, саралау, таңдау. 2. Анықтау; көрсету.

Іріктеп алу. әлеум. Ақпарат жинап, оның іріктен алынған бір ғана бөлігін тандаудан жұрттың негірлым ірі топтары жөнінде байлам жасау. **Іріктеп аулау.** әкол. Белгілі бір талаптарға сай келетін жасуарларды аулау не атып алу.

ІРІКТЕЛ= ет. Таңдап-таңдап алыну, сұрыпталу, екшелу.

ІРІКТЕЛУ Іріктел етістігінің қимыл атауы.

ІРІКТЕЛІМ зат. Іріктеме, сұрыпталым.

ІРІКТЕЛІН= ет. Екшелену, сұрыпталыну.

ІРІКТЕЛІНУ Іріктелін етістігінің қимыл атауы.

ІРІКТЕМЕ зат. 1. Сұрыпталып, іріктеліп алынған нысандар, заттар, т.б. 2. әкон. Қорытынды жасау үшін зерделеу мақсатымен іріктеліп алынған экономикалық объектілер немесе көрсеткіштер жиынтығының бір бөлігі; 3. әкон. Нарықты зерттеуге қатысушы және жалпы нақты мақсатты нарық тұтынушыларының пікірін көрсету үшін таңдап алынған респонденттер тобы.

Іріктеме тексеріс. әкон. Іуінара тексеру.

ІРІКТЕМЕЛІ сын. Іріктеліп алынатын.

Іріктемелі байқау. әкон. Зерделенетін және бақыланатын құбылыстар мен процестерді статистикалық байқаудың ықтималдық теориясына негізделген әдісі.

ІРІКТЕН= ет. Саралану, дараланып көзге түсу.

ІРІКТЕНУ Іріктен етістігінің қимыл атауы.

ІРІКТЕС= ет. Таңдау.

ІРІКТЕСУ Іріктес етістігінің қимыл атауы.

ІРІКТЕТ= ет. Таңдау, сұрыпталу.

ІРІКТЕТУ Іріктет етістігінің қимыл атауы.

ІРІКТЕУ Ірікте етістігінің қимыл атауы; таңдап іштей білу, сұрыпталу.

Іріктеу әдісі. инф. <ағыл. search method>. Жиынның барлық элементтерін тізбектік түрде қарап шығудан тұратын іздестірудің әмбебап әдісі. **Іріктеу жарыстары.** спорт. Команданы жасақтау немесе күшті спортшыны анықтау үшін жаттығулардың барысында өтетін бейресми жарыстағы жекпе-жек. **Іріктеу орталығы.** әкон. Үлгілеу әдісімен адамның еңбек дадысын орындау қабілетін сыйнайтпн мекеме. **Іріктеу разрядтылығы.** инф. <ағыл. retrieval capacity>. Бір қатынау кезінде негізгі жадтан процессорға және кері берілетін ақпарат мөлшері.

ІРІКТІ сын. көне. Қадірлі, құрметті, беделді.

ІРІК-ШІРІК зат. 1. Іріп-шіріп кеткен кедергі, қоқыс. 2. ауыс. Зияны тиетін іс-әрекет, нәрсегі жасайтын әдет-дұрыс. 3. Кем-кетік, кемшілік.

ІРІЛЕ= ет. 1. Ұлаю, үлкею, зораю. 2. Толысу, өсу.

ІРІЛЕН= ет. 1. Қомақталыну, ұлғайтылу, үлкейтілу. 2. ауыс. Өркөкіректену.

ІРІЛЕНГІ зат. хим. Коллоидтық жүзіуден тұрақсызданған жадайда түзілетін майда фазалы тұнба.

ІРІЛЕНДІР= ет. Үлкейттіру; асылдандыру.

ІРІЛЕНДІРГІ зат. хим. Коллоидты немесе майдалы жүзілеуге қосқанда ірілену тугызатын препарат.

ІРІЛЕНДІРГІШ зат. хим. 1. Ірілендіргі. 2. Ірілендірілу жүргізлетін аппарат.

ІРІЛЕНДІРУ Ірілендір етістігінің қимыл атауы; жақсарту, асылдандыру.

ІРІЛЕНДІРІЛ= ет. Аумақтандырылу, үлкейттірілу, ұлғайттырылу.

ІРІЛЕНДІРІЛУ Ірілендіріл етістігінің қимыл атауы.

ІРІЛЕНУ Ірілен етістігінің қимыл атауы.

1. Үлкейттірілу, ұлғайттырылу. 2. хим. Коллоидтық жүзіені майда фаза бөлшектерінің ірірек агрегаттарға біріктірілуі.

ІРІЛЕТ= ет. Көлемі жағынан үлкейту, ұлғайту.

ІРІЛЕТУ Ірілет етістігінің қимыл атауы.

ІРІЛЕУ сын. Үлкендеу, ірірек.

ІРІЛК зат. 1. Үлкендік, көлемділік. 2. ауыс.

Пендешіліктен ада болушылық, адамдықтан аспаушылық. 3. ауыс. Қиштілік, мықтылық.

Ірілік класы. кен. Елеуден немесе сұрыптаудан алынған, ішіндегі кесектердің (түйіршіктердің) ең ірілері және ең ұсақтары белгілі диаметрмен шектелген өнім.

ІРІЛІ-КІШІЛІ сын. Үлкенді-кішілі, көлемі әртүрлі.

ІРІЛІ-УАҚТЫ сын. Ірі, әрі ұсақ, көлемі әртүрлі.

ІРІЛІ-УСАҚТЫ сын. Ірі, әрі майда, әртүрлі.
ІРІМТІК зат. Ашыған айранның, іріген сүттің, ұйыған қаның түйіртпейі. 2. Усақ іртік.

ІРІМТІКТЕЛ= ет. Ірімтік-ірімтік болу, іртіктену.

ІРІМТІКТЕЛУ Ірімтіктел етістігінің қимыл атауы.

ІРІМТІКТЕН= ет. сөйл. Ірімтіктелеу, түйіртпектену.

ІРІМТІКТЕНУ Ірімтіктен етістігінің қимыл атауы.

ІРІМТІКТЕУ сын. Аздап ірімтіктелген, іртіктенген.

ІРІМШАН зат. 1. этн. Майлы сүтті қайнатқаннан шыққан ақшыл сарғыш түсті қоймалжың өнімді қатырып жасаған дәмді ұлттық тағам. 2. тамақ. Сүтті арнайы өңдеуден өткізу арқылы алынатын сіңімді тағамдық өнімдердің бірі.

Ірімшікке май қонды жерг. Дәл үстінен түсті.

ІРІҢ зат. 1. мед. <грек. ruon> Адам денесіндегі қабынған, жараға айналған жерлерде пайда болатын сары күрең немесе жасылдау түсті қою сұйықтық. 2. Шаң-тозаң түсуден, аурудан көз айналасында пайда болатын бұлыш, қоймалжың сұйықтық.

ІРІҢДЕ= ет. Ірің пайда болу, ірің кеулеу.

ІРІҢДЕН= ет. Ірің жиналу.

ІРІҢДЕНУ Іріңден етістігінің қимыл атауы.

ІРІҢДЕТ= ет. Ірің кеулету.

ІРІҢДЕТУ Іріңдет етістігінің қимыл атауы.

ІРІҢДЕУ Іріңде етістігінің қимыл атауы.

ІРІҢДІ сын. Ірің басқан, іріңдеген.

Іріңді түйін жерг. кәс. Түйенің жұқпалы ауруы [Бұл ауруға шалдыққан түйенің тамырлары іріңдеп, қабынады, сондай-ақ тері асты клеткалары зақымданады].

ІРІШ-ШІРІ= ет. 1. Ұзаққа созылған, емі қызын аурумен ауыру. 2. Бұліну, бұзылып кету, шіріп кету. 3. ауыс. Азып-тозу, бұзылу, азындау.

ІРІШ-ШІРУ Іріш-шірі етістігінің қимыл атауы.

ІРІСЫҢЫҚТЫ сын. кен. Сынықтарының көлемі үлкен.

Ірісныңқты шөгінділер геол. Түйірлшемдік құрамында өлшемі 1 мм-ден асатын бөлшектер басым шөгінділер.

ІРІСЕПКІЛДІ сын. кен. Минерал түйіршіктерінің көлемі үлкен.

Ірісепкілді кен кен. Түсті металл кендерінде минерал түйіршіктерінің мөлшері 1 мм болатын кен [Сепкілдікті ірі немесе ұсақ деп атау шартты ұғым. Мысалы, қара металл кендерінде бағалы минералдардың ірілігі 10–20 мм немесе одан да ірі болып кездеседі, ал 1–2 мм-ден кіші болса, ұсақ сепкілдікке жатады].

ІРІТ= ет. 1. Бұзу, ірімтікпендіру. 2. ауыс. Рухани бұлдіру, берекесін қашыру, кикілжің тудырту.

ІРІТКІ зат. 1. Ірітіп жіберетін нәрсе; ашытқы, ұйытқы. 2. жерг. Ірімшік жасау үшін сүтке құйған айран. 3. хим. Іріктенудің жүруіне көмектесетін агент. 4. ауыс. Іренде-шіренде, алауыздық, араздық. 5. ауыс. Бұзық, лаң салушы.

Іріткі салды а) Арасына шоқ салды, араздас-тырды, жауластырды. ә) Берекесін қашырды, айран салды.

ІРІТКІШ зат. Белгілі бір нәрсені іріту үшін қосылатын, ірітіп жіберетін нәрсе.

ІРІТКІШЛІ сын. Бұлкілші, іріткі салғыш.

ІРІТКІШЛІДІК зат. Іріткі салушылық, бұлкілшілік.

ІРІТУ Іріт етістігінің қимыл атауы. 1. Ашыту, бұзу (сүтті). 2. Шіріту. 3. ауыс. Алауыздық тудыру, берекесін қашыру, бұлкіл тудыру.

ІРІТІЛ= ет. Ашытылу, шірітілу.

ІРІТІЛУ Ірітіл етістігінің қимыл атауы.

ІРІ-ІРІ сын. Өте ірі, үлкен-үлкен.

ІС зат. 1. Еңбек, жұмыс, қарекет, шаруа. 2. Жасалған бұйым, тауар. 3. Оқиға, жағдай. 4. Нәрсе, жұмыс. 5. Қылық, әрекет. 6. Тігін жұмысы.

7. Қылмысты жұмыс, қылмысты адам туралы қаралатын мәселе. 7. ауыс. Ойға алған шаруа, мақсат, шет. 8. ауыс. Үлгі, өнеге.

Іс жемісті болсын! тілек. Шаруа оңға басын деген мағынада айтылатын сөз. **Іс жүзінде**.

а) Жұмыстың орындалу кезінде, жағдайдың барысында. ә) Ақиқатында, дұрысында, шын мәнінде. **Іс жүргізді**. Жүзеге асырды, орындатты.

Іс жүргізу, заң. Мемлекеттік және мемлекеттік емес орындардағы ісқағаздарын жүргізу қызметі. **Іс жүргізді**. Кеңсе жұмыстары, ресми, іскери жұмыстар. **Іс жылжыды**. Жұмыс, шаруа алға басты. **Іске алғысыз**. Жарамсыз, тұқке тұрғысыз, құрсыз. **Іске араласты**. Жұмыс, қызмет істеді. **Іске асар**. Беткеуштар, бір керегіне жарар, бір пайдаға асар, іліп алар, іске жарайтын. **Іске аспады**. Кәдеге жарамады, пайдасы болмады. **Іске асырды**. Істеді, орындады. **Іске асыру**. а) Бірдені жүзеге асыру, жүргізу. ә) Қабылдаған бағдарламаны орындау. **Іске асырылды**. Жүзеге асырылды, орындалды. **Іске жарығысыз**. Жарамайтын, керексіз. **Іске жаралды**. Қажетін өтеді, пайдаға асты. **Іске жарату**. Қажетіне пайдалану. **Іске кірісті**. Белгілі бір шаруаны, тапсырманы істейді дереу қолға алды, бастап кетті. **Іске қосты**. Жұмыс істетті, қызметке, айналысқа кіргізді. **Іске қосу**. а) құр. экон. Жаңадан салынған құрылыс объектілерін немесе күрделі жөндеуден өткізілген немесе айналымнан тыс активтерге жатқызылған басқа да активтерді шаруашылыққа пайдаланудың қолданудың басталуы. ә) Жұмысын бастау, қызметке, айналысқа кірісу. **іске қосылды**.

а) Жұмыс істеуге кірісті, қосылды, жұмыс істеді. ә) Қатыстырылды, жұмысқа тартылды. **іс қылду**. Әрекет ету, іске кірісу. **Іске мұрындық болды**. Бар жұмысқа бастаушы болды. **Іске сөгі!** тілек. Ісінің реті түссін, орайы келсін деген мағынадағы жылы лебіз. **Іске тартты** жерг. Жауапқа тартты. **Іске татиды**. Қажетке жарады, пайдаға асты. **Іске татыр**. Жарамды, іліп алар, әжетке жарар. **Іс насырға айналды**. Жұмыстың ыңғайы жамандыққа бет бұрды. **Іс насырға шапты**. Асқынды, қындай түсті. **Іс сәтті болсын**. тілек. Ойға алғаның, дітің орындалсын деген мағынадағы лебіз, тілек сөз. **Істен шығу**. инф. <ағыл. fault, failure> а) Белгілі бір команданың орындалуы алдында жарыя етілетін төтенше жағдай [қызмет атқару блогының талап етілген міндеттерді орындау мүмкіндігінен толық немесе жартылай айырылуы]. б) Құрылығның өз қызметін орындай алмайтын дәрежеге жеткенін көрсететін физикалық құбылыс. **Істен шықты**. Жарамай қалды, бүлінді. **Іс түбін насырға шапқызу**. Бұлдыру, құрту. **Іс тындырды** [бітірді]. Бір шаруаны бітірді, орындады. **Істі жапты** [жым-жылас жапты]. Қылмысты кісінің тергеуге түскен ісін қарауға, тексеруге жатпайтын етіп қорытынды шығарды (көбіне ұнамсыз мағынада қолданылады). **Істі жым-жылас жапты**. Қылмысты кісінің тергеуге түскен ісін қарауға, тексеруге жатпайтын етіп қорытынды шығарды (көбіне ұнамсыз мағынада қолданылады). **Істі сырттай қарау**, зат. а) Қылмыстық істе: соттың істі сотталушы адамның қатысуынсыз қарауы. ә) Азаматтық істе: соттың істі талапкердің не жауапкердің немесе екеуінің де қатысуынсыз қарауы. **Іс тікті**. Күйі тікті. **Істің көзін** [қыбын] білді. Жұмыстың орындалу тетігін, жүзі-жүйесін, орай-ікемін тауып істеді істің көзін білді. Жұмыстың орындалу тетігін, жүзі-жүйесін, орай ікемін тауып істеді. **Істі шешу**. Даулы мәселелерді реттеу. ісі болмады [жоқ]. Көңіл аумады, еш нәрсемен шаруасы болмады, мән бермеді. **Ісі далаға кетті**. Бар еңбегі за болды, босқа бейнет етті. **Ісі жоқ**. Шаруасы болмау. **Ісін бұздырды**. кұқық. Сот үкімі орынсыз деп табылды, теріске шығарылды, қылмыстық іс тоқтатылды, жабылды. **Ісі мақұл болды**. Жұрт ұнатқан іс туралы айтылады, ісін сенімнен түссін. **Ісім сенімнен болсын**. Ісіне мығым. Шаруасын тындырдымыз істейтін адам туралы айтылады. Ісінен тиңділі. **Істеген әрекетінен көңілі қалды**. Ісін қуды. Біреуді (өзін)

ақтауға әрекет жасады. ісін құды. істі болуына байланысты жоғарғы орындарға арызданды, шағым етті. **Ісің игілікті болсын!** Ісің оңнан келсін, олжалы бол! **Ісі орынқты**. Шаруасы тыңғылықты, ісі көңілге қонымды. **Ісі өнді**. Жұмысы жақсы бітті, шаруасы ілгеріледі. ісі өрге баспады. Жұмысының сәтті болмады, кесір-кедергі көп болды. **Ісі теріске айналды**. Жұмысының сәтті болмады, кесір-кедергі көп болды. **Ісі теріске айналды**. Ісі насырға шапты. **Ісі түскенде** – мүсәпір, ісі біткенде – кісәпір. **Ісі түскенде** гана танып, тауып, басқа уақытта керек етпейді деген мағынада. **Ісі түсті**. Біреуге жүзін салды, кіріптар болды, тәуелді болды, біреумен еріксіз байланысты болды, мұқтаждыққа шығарды. **Ісі түсті**. Кіріптар болды, тәуелді болды. **Ісі шалысқа кетті**. Ісі теріс кетті, дұрыс болмады.

ІС сын. жерг. Үшкір, істік, сүйір.

ІС= ет. 1. Қабынып, дүмпуіп кету, құп болу. 2. ауыс. Өзіне көкірек керу.

ІС-ӘРЕКЕТ зат. 1. Әртүрлі жұмыс, қарекет. 2. пед. Адамның ақиқат өңімен өзара белсенді әрекеттестігінің іс жүзіндегі көрінісі.

Іс-әрекет педагогикасы, пед. XIX ғасырдың соңы мен XX ғасырдың басында Германияда пайда болған педагогикадағы ағым.

ІС-ӘРЕКЕТСІЗДІК зат. **Іс-әрекет** жасамағандық, қам жасамағандық яки шара қолданбағандық.

ІСЕК зат. қой шар. Екі жастан асқан еркек қой.

Ісек қой. Екі жастан асқан еркек қойдың пішіріліп жіберілгені, ісек қошқар, қи жасар еркек қойдың пішірілмегені. **Ісек қой**. Екі жасар еркек қой.

ІСЕКЕ зат. <франц. pincette> 1. Сақал-мұртты, қасты бір талдап жұлатын кішкене тістеуік темір. 2. Медицинада, техникада майда, нәзік және суысқа заттарды ұстауға арналған серіппелі қысқаш.

ІСЕКТЕ= ет. Іскекті пайдалану, іскекпен жұду.

ІСЕКТЕМІР зат. сөйл. **Іскек**.

ІСЕКТЕУ Іскекте етістігінің қимыл атауы.

ІСЕНЖЕ зат. жерг. 1. Ұста дүкеніндегі үлкен бурандалы темір қысқаш. 2. Тістеуік.

ІСКЕР сын. 1. Қолынан іс келетін, шебер, істің көзін білетін; нысқ. 2. экон. Ұйымдастыру мәдениетінің елеулі нышаны, ұтымды ұйымдасқан, істің мүддесіне айқын бағдарланған белсенділік; қызметкердің қабілет-қарымы, еңбексүйіштігі, өзінің кәсіптік міндеттеріне іскерлікпен қарауы, еңбек қызметін тымді пайдалануы, қол астындағы қызметкерлердің қызметін ұйымдастырып, іске жұмылдыруа блу қасиеті.

ІСКЕРЛІК зат. Қолынан іс келетіндік, шеберлік, іске қабілеттілік; қабілеті күштілік, талабы зор болушылық.

Іскерлік бедел. экон. Жеке немесе заңды тұлғаның кәсіпкерлік саласындағы адал да шынайы іскерліктеріне мүлтік айналмағқа қатысушылардың тарапынан берілген баға. **Іскерлік белсенділік**. экон. Белгілі бір тауарды өндіру немесе қызметтердің нақты нысанын көрсету түрінде нақтыланған экономикалық қызмет. **Іскерлік қарым-қатынас**. Ұжымдағы қызметкерлердің немесе серіктестердің арасындағы өзара қатынастар. **Іскерлік қатынас**. әлеум. экон. Ұтымды ұйымдасқан, істің мүддесіне айқын бағдарланған белсенділік. **Іскерлік қызмет көрсетудер**. экон. Техникалық күтім жасау жөніндегі қызмет көрсетудер, ақыл-кеңес беру сипатындағы қызметтер. **Іскерлік ойын**. а) пед. Кәсіптік немесе өзге әрекеттердегі жағдайларға құрылған ойын. ә) экон. Әртүрлі өндірістік жағдайда берілген ережелер бойынша басқару шешімдерін айнытпай қабылдау әдісі.

ІСКІ зат. мед. <нем. Spritze> Дәрі едетін ине, шприц.

ІСКІРТ зат. жерг. Мая.

ІСКІРТТЕ= ет. жерг. Маялау, маяға салу.

ІСКІРТТЕУ Іскіртте етістігінің қимыл атауы.

ИСҚАҒАЗ зат. Мекеме, кәсіпорындардағы ресми қарым-қатынастарда қолданылатын құжат түрлері.

ИС-ҚАРЕКЕТ зат. **Іс-әрекет.**

ИС-ҚИМЫЛ зат. Түрлі іс-әрекет; жүріс-тұрыс.

ІСЛӘМ зат. сөйл. **Ислам.**

ІСМӘШИНЕ зат. *Киім тігетін қол мәшине.*

ІСМЕР сын. Қолынан әр нәрсе келетін, істің көзін білетін шебер, өнерлі, ұста.

ІСМЕРЛІК зат. Шеберлік, ұсталық.

ІС-МІС: іс-міс жоқ. *Ай-шайға қарамады.*

ІСПАРАҚ зат. ресми. Қызметкерлердің, жұмысшылардың кадрлар бөлімінде сақпалатын жеке ісқағазы.

ІСПЕК зат. кәс. Қауынның түйнектей бастауы.

ІСПЕКЕР сын. жерг. Шебер, ісмер.

ІСПЕРЕК зат. өс. сөйл. Малазықтық құнды шөптердің түрі.

ІСПЕТ зат. жерг. **1.** Сивық, тұр, тұс. **2.** Сипат.

ІСПЕТТЕН= ет. Ұқсау, сол сияқты болу.

ІСПЕТТЕНДІР= ет. Бір нәрсеге ұқсастыру, ұқсаттыру, тәріздендіру, сияқтандыру.

ІСПЕТТЕНДІРУ Іспеттендір етістігінің қимыл атауы.

ІСПЕТТЕНУ Іспеттен етістігінің қимыл атауы.

ІСПЕТТЕС сын. Бір нәрсеге ұқсас, сол сияқты.

ІСПЕТТІ шы л. Бір нәрсені екінші затқа ұқсастыру үшін қолданылатын көмекші сөз; бір нәрсе тәрізді, сияқты.

ІССАПАР зат. ресми. Кәсіпорын, ұйым, мекеме, фирма қызметкерінің қызмет бабындағы тапсырманы түрақты жұмыс орынынан тыс жерде орындау үшін басының өкімімен шығатын сапары.

ІССІЗ сын. Жұмыссыз, еңбексіз, шаруасыз.

ІССІЗДІК зат. Жұмыссыздық, еңбексіздік, шаруасыздық.

ІСТЕ= ет. **1.** Бір нәрсені айналысу, бірдеңе қылу, әрекет ету. **2.** Іс жүзіне асыру, орындау, жасау. **3.** Бір нәрсені жасау, жасап шығару.

Істеген ісі далаға кетті. Бар қызметі зая болды, босқа бейнет етті. **Істегені осы еді.** Әбден көрсетіні көрсетіп еді, енді осы қалды ма деген мағынада айтылады.

ІСТЕЛ= ет. Бір нәрсенің жүзеге асырылуы; жасалуы.

ІСТЕЛГЕНДІК зат. Жасалғандық, орындалғандық.

ІСТЕЛУ Істел етістігінің қимыл атауы.

ІСТЕЛІН= ет. **1.** Жасалу, дайындалу. **2.** Орындалу, атқарылу.

ІСТЕЛІНУ Істелін етістігінің қимыл атауы.

ІСТЕМДІК сын. Істегуге болатын, жарайтын.

ІСТЕС сын. Бірге жұмыс істейтін, қызметтес, жұмыстас.

Істес болды. сын. Бірге жұмыс істейтін, қызметтес, кәсіптес болды.

ІСТЕС= ет. Бірге жұмыс істеу.

ІСТЕСТІК зат. Істес болушылық, бірге істегендік.

ІСТЕСУ Істес етістігінің қимыл атауы.

ІСТЕТ= ет. Жұмыс атқарту, бір нәрсені жасату.

ІСТЕТКІЗ= ет. Бір нәрсені жасатқызу, атқартқызу.

ІСТЕТКІЗУ Істеткіз етістігінің қимыл атауы.

ІСТЕТПІР= ет. Жасаттыру, орындаттыру.

ІСТЕТПІРУ Істеттір етістігінің қимыл атауы.

ІСТЕТУ Істет етістігінің қимыл атауы.

ІСТЕУ Істе етістігінің қимыл атауы. **1.** Бір нәрсені айналысу, жасау, жүзеге асыру. **2.** а у ы с. Шешу, жауабын табу.

ІСТЕУШІ зат. Қандай да бір әрекетті атқарушы, жұмысты орындаушы.

ІСТІ сын. Қылмысты, айыпты, күнәсі бар.

ІСТІК¹ зат. **1.** Ұшы үшкірленген темір. **2.** әск. Топырақ бетінен аздаған тереңдікте орнатылған, жаяу әскерге қарсы миналарды табуға арналған қарнайым әрі сенімді құрал.

Істік мұрын. Ұшы біздеі үшкір мұрын. **Істікке шаншу.** жерг. Себепсіз обалды қылу, бекерден-бекер шырылдану, жамандау. **Істік те, төстік те күймейтін.** жерг. Ешкім де зиян тартпайтын, ешкімге де залалы жоқ.

ІСТІК² сын. Ұшы біздің қышыдай өткір, үшкір, сүйір.

ІСТІКТЕ= ет. Үшкір етіп қытау, қызын шығару.

ІСТІКТЕЛ= ет. Түйірлеу, шаныштыу.

ІСТІКТЕН= ет. Үшкірлену, үшкілдену.

ІСТІКТЕНУ Істіктен етістігінің қимыл атауы.

ІСТІКТЕТ= ет. Сүйірлету, үшкірлету.

ІСТІКТЕТУ Істіктет етістігінің қимыл атауы.

ІСТІКТЕУ¹ сын. Үшкірлеу, сүйірлеу; біздіген.

ІСТІКТЕУ² Істікте етістігінің қимыл атауы.

ІСТІКТІ сын. Істігі, найзасы бар.

ІСТІНЖА зат. діни. **Істинжа.**

ІСТІР= ет. Ісіріп алу, қабындыру, домбықтыру.

ІСТІРУ Істір етістігінің қимыл атауы.

ІСУ Іс етістігінің қимыл атауы; домбығу.

ИС-ХАРЕКЕТ зат. **Іс-әрекет.**

ИС-ШАРА зат. Жүзеге асырылатын бірқатар амал, шаралар.

ІСШЕҢ сын. Жұмысты жақсы істейтін, еңбекқұмар.

ІСШЕНДІК зат. Жұмысқа ынтылылық, еңбекқұмарлық.

ІСШЛ сын. **1.** Істі жақсы істейтін, іске ұқыпты, еңбексүйгіш. **2.** Іскер, істің көзін табатын.

ІСШЛДІК зат. Істі жақсы істейтіндік, іске ұқыптылық.

ІСІК зат. <лат. tumoz> Дененің не белгілі бір мүйізін ауру салдарынан зақымданан жері.

Ісіктегі экология. экол. Ағзалар арасындағы ағзалар мен оларды қоршаған орта арасындағы қатерлі жаңақұрылым түзілуіне апарып созуы мүмкін қарым-қатынастарды зерттейтін ғылыми бағыт.

ІСІКТІ сын. Ісігі бар.

Ісікті пневмония. мед. Пневмококктардан пайда болатын және онда өкпенің тұтас бөлігі немесе бірнеше сегменті зақымданатын өкпе ауруының түрі.

ІСІН= ет. **1.** Суықтың зардабынан дененің зақымданып, домбығып ауруға шалдығуы. **2.** Бет-тішінің, дененің күмтініп, дүрдініп көрінуі. **3.** а у ы с. Өзіңше ісіп-кебу, көккіреккеру, өзін-мықтыға санау.

ІСІНГІШ: ісінгіш саздар. геол. Суды ортада су молекулаларын сіңіріп, қатты көмтініп ісінетін саз түрлері.

ІСІНГІШТІК зат. хим. Әртүрлі материалдардың сұйықтарды өздеріне сіңіргенде көлемдерінің ұлғаю қасиеті.

ІСІНДІР= ет. Құмдиту, дүрдиту.

ІСІНДІРУ Ісіндір етістігінің қимыл атауы.

ІСІНУ Ісін етістігінің қимыл атауы. **1.** мед. Ағзаның зақымданып барбиюы, дүрдіюі. **2.** хим. Қоршаған ортадан сұйықты немесе буды сіңіру нәтижесінде қатты дене көлемінің ұлғаюы.

Ісіну төбелері. геол. Аса ылғалды дисперсиялық таужыныстар тоңға айналғанда пайда болатын біржылдық немесе көпжылдық төбелер.

ІСІНКІ сын. Аздап іскен, ісінген.

ІСІНКІЛІК зат. Аздап іскендік, ісінгендік.

ІСІНКІРЕ= ет. Ісіне түсу, аздап домбығу.

ІСІНКІРЕУ Ісінкіре етістігінің қимыл атауы.

ІСІП-КЕБУ Ісіп-кеп етістігінің қимыл атауы.

ІСІП-КЕП= ет. **1.** Адам денесінің ісініп, терінің құрғап кетуі. **2.** а у ы с. Менменсіп дандайсу, көпіре сөйлеу, мақтану.

ІСП= ет. Қабындыру, ісіндіру.

ІСПТ= ет. Домбықтыру, қабындыру.

ІСПТУ Ісірт етістігінің қимыл атауы.

ІСПРУ Ісір етістігінің қимыл атауы.

ІСПРП зат. көне. Үйдің іргесі, іретасы.

ІШ¹ зат. **1.** Ішек-қарын орналасқан мүше, құрсақ. **2.** Бір нәрсенің ішкі жағы, ортасы, арасы. **3.** а у ы с. *Жаны, болмысы, жүрегі.* **4.** Көкей, ой, сезім. **5.** Астар, астыртын мән, тереңдегі мазмұн.

Іш еттері. а н а т. Дененің алдыңғы жағындағы тұзу, қиғаш, көденен орналасқан, қабырға құрап, ішкі органдарды қорғап тұратын ішкі-тысқы бұлшық еттердің тобы. **Іш жанды.** поэт. *Іші ашыды, күйінді. Іш жарасы.* н о з т. *Жанды азапқа салар дерт; қайғы-қасірет. Іш жиыды. Тартынды, бағынды. Ішке байланды.* бей н. *Көңілде шемен боп сақпалды. Іш кебу.* вет. <лат. tumpania ruminis> Тез ашитын жемішпегеннен күйіс қайыратын малдың қарынына шамадан тыс газдың жиналуы.

Ішке бұғу. Ойын, сырғын, шеш-пизғылын ешкімге білдірмей, айтпай жасырын сақтау. **Ішке бүкті.** Жасырып қалды, айтпады, көңілге сақтады. **Ішке кірді [енді].** а) Тіл тауып жақындасты. ә) Көкейге қонды, ұнады, түсінікті болды. **Ішке қайтпін сыйған.** Қалай шыдаған, ішіне сақпаған, сыр ашпаған деген мағынада. **Ішке қонбады.** поэт. *Жасып ұлғайған соң ешбір қызыққа зауқы соқпады деген мағынада.*

Ішке мұз байланды. Көңілде дық қалды, өкпелі болды. **Ішке түйді.** Ойына тоқыды, бір пікірге келді: іште сақтады. **Іш қайнайды.** поэт. *Көзі қызықты, құмары артты. Іш қуысы.* а н а т. *Дененің ішек-қарын орналасқан бөлігі. Іш мылтықпен атты.* о к а з а. *Жақтырмай, оқты көзімен қарады. Іш пысты. а) Жалықты, зерікті. ә) Тағатсызданды. Іш пікірі. Көңілдендегісі, түйгені, ойы. Іш пікірін білдірді. Көңілін, ойын, көңілге түйгенін сездірді, аңғартты.*

Іш сүзегі. мед. Арнайы бактерия тудыратын, жедел түрде орштын жұқпалы ауру. **Іштері шерін шығарды [төкті, тоқтатты].** Ішіндегі мұң-зарын айтты. **Іште жалын [шоқ].** поэт. *Ішін оттай күйдірді деген мағынада; қайғы, мұң. Іште қалды. Анасының құрсағында жатқанда өкесінен қалған, айырылған бала туралы айтылады. Іштен жанатын қозғалтқыш.* физ. тех. *Іштен жану энергиясын механикалық энергияға айналыратын машина.*

Іштен күйді. Ешкімге сыр жармай қайырды. **Іштен қара [қыңыр] туған.** Мінезі шөлкес, өз дегені болмаса, ешкімнің айтқанына көнбейтін. іштен шалды. а) Құрескенде аяқты іш жағынан орай қақты. ә) а у ы с. *Жасырын, іште жүріп қастық әрекет етті. Іштен шалу.* спорт. *Қарсыласты аяқпен шалып құлату әдістерінің бірі. Іштен шыққан шұбар жылан.* Қанша «жаман» дегеннен өз құрсағынан шыққан, өзінен туған перзент, ыстық-суығына төзесіз, жаман-жақсысына көнесіз деген мағынада. **Іштері жібісті.** Бір-біріне көңілдері кетті, іш тартты, жақын көрді. **Ішті елжіретті.** Мейірлендірді, емірендірді, ішті жылытты. **Ішті жалады.** Өзегін өртеді, ішін күйдіріп барады деген мағынада.

Ішті жегідей кемірді. Мазаны алды, қабырғаны қайыстырды, күйзелтті. **Ішті жеді [кемірді].** Мазаны алды, қабырғаны қайыстырды, күйзелтті. **Іші алай-гүлей болды.** Көңілі қобалжыды; көңілі толқып алабыртты. **Іші алау-жала болды.** Іші күйді, қызғанды, ішарлық етті. **Іші алаулады.** Күйзелді, толқыды, іші күйді. **Іші – алтын, сырты – күміс.** поэт. а) Терең мағыналы, мазмұнды (өңгіме, сөз, өлең). ә) Мінезі жақсы, ақылды адам деген мағынада. б) Келісті, таңдаулы. **Іші ауырды.** а) Ренжіді, қиналды. ә) Өкінді, іші ашыды. **Іші арам.** Пизғылы жаман, көңілі қара. **Іші ашыды.** а) Күйінді, өкінді. ә) Қимастық білдірді, амалсыз қимасын бергенге күйінді. **Іші білді.** Өзі ғана түсінді, көңілі сезді, шамалады. **Іші берік.** Өз есебі өзінде. **Іші берік болды.** Іштей өз есебі өзінде болумен қатар, ұстамды, кішіпейіл болу керек деген мағынада. **Іші бөк,** т ұ р п. *Еш нәрсеге жарамсыз деген мағынада. Іші бузылды. Іші өтті. Іші бұрап ауырды. Түйінен ауырды. Іші бұрды. Біреуді жақтады; біреуге жанашырлық жасады, бүйірегі тартты. Іші бүлк етті [айтылудады]. Бірдемеден сезіктенген кісі туралы айтылады. **Іші бізді [сезді].** Өзі ғана түсінді, көңілі сезді, шамалады. **Іші елжіреді [жылыды].** Мейірі түсті, жақсы көрді, іші ерді. поэт. *Жаны ашыды, аяды.**

бактериялар; ішек бактериясы. **Ішек түйілу.** Малда, адамда ішектің түйіліп ауыруы.

ІШЕКЖІП зат. этн. Әртүрлі жарақаттарды тізу үшін пайдаланылады ұсақ малдың аш ішегінен дайындалатын жіп.

ІШЕК-ҚАРЫН зат. 1. Ас қорытатын мүшелер. 2. этн. Сойыс малының тамаққа пайдаланатын ішкі органдары мен етінің кейбір бөліктері.

Ішек-қарны ақтарылды. Қарны жарылды. **Ішек-қарны аралас [араласты].** Етене жақын қарым-қатынаста (болды). **Ішек-қарнын ақтарды.** Көңілдегісін түгел айтып, бар шындықты жайып салды. **Ішек-қарнын аршыды.** Сойылған малдың ішек-қарнын тазалады, жарамдысын бөліп алды.

ІШЕКҚУЫСТЫЛАР зат. биол. <лат. coelenterata> Денелері сәулелі симметриялы, қос қабатты, пішіні цилиндр, шатыр, табақша, қоңырау тәрізді омыртқасыз жануарлардың үлкен бір тобы [9000-ға жуық түрі бар, теңіздерде, асзана түрлері тиңи суларда мекендейді].

ІШЕКҚҰРТ зат. биол. Адам мен жануарлардың денесінде паразиттік түрде тіршілік ететін құрт.

ІШЕКСОРҒЫ зат. биол. Жұмыр құрттар класының аскарида отрядының өкілдері: адам аскаридасы, жылқы, шошқа аскаридасы.

ІШЕК-СІЛЕ: ішек-сілесі қатқанша [қатып] күлді. **Ішегі түйілгенше күлді.**

Ішек-сілесі [ішегі] қатты. Қатты күлді, маз болды. **Ішек-сілесін қатарды.** Әбден күлдірді.

ІШЕКТЕЙ сын. Ішек шырыны, ұзын, шыбылған. **Ішектей шұбатылған.** Өте ұзақ, ұшы-қиыры жоқ.

ІШЕК-ТҮШЕК зат. сөйл. **Ішек сияқты ішкі мүшелер.**

ІШЕКТЫНЫСТЫЛАР зат. зоол. <лат. enteropneusta> Жартылай хордалылар типіне жататын теңіз жануарларының класы.

ІШЕКТИ сын. **Ішегі бар, ішек тағылған.** **Ішекті музыкалық аспаптар.** муз. Ішектері арқылы үн шығаратын музыка аспаптары. **Ішекті музыкалық оркестр.** муз. Ішекті музыкалық аспаптардан құралған орындаушылар тобы.

ІШЕРМЕНДІК зат. жерг. Астық, күнделікті тамағына керекті азық.

ІШЕРМЕН-ЖЕРМЕН сын. **Ішіп-жейтін.**

ІШЕР-ІШПЕС үст. **Ішіп болар-болмастан.**

ІШЖАРҒЫШ зат. жерг. кәс. Қойдың іші күйіп ауыратын ауру.

ІШКӨРА жерг. **Ешкі мен қойдың күзгі төлі.**

ІШКЕН-ЖЕГЕН зат. сөйл. Ас-ауқат.

Ішкен-жегенін [асын] кере қылды. Әбден мазасын алды, ішкен-жегенін жылкесінен шығарды, бойға сіңіртпеді.

ІШКЕР зат. жерг. **Ішкі жақ, ішкергі өлке.**

ІШКЕРТІНДЕ үст. жерг. **Орталықта.**

ІШКЕРІ үст. **Ішке қарай, ішке таман, ішкі жақ.**

ІШКЕРІЛЕ = ет. **Ішке қарай кіру, ену.**

ІШКЕРІЛЕУ¹ сын. **Ішке таман, ішкерірек.**

ІШКЕРІЛЕУ² Ішкеріле етістігінің қимыл атауы.

ІШКЕРІРЕК сын. **Ішке таман, ішкерілеу.**

ІШКІИМ зат. Сырт киімнің ішінен киетін көйлек-дамбал.

ІШКӨЙЛЕК зат. жерг. Әйелдердің ішкі киімі.

ІШКӨТЕР = ет. **Малдың тоқтап, буаз болуы.**

ІШКӨТЕРУ Ішкөтер етістігінің қимыл атауы.

ІШКІ сын. 1. **Іш жағындағы, ішіндегі.** 2. **Көңілдегі, ойдағы, іштегі.**

Ішкі ағынды. с у ш а р. Құрлық суларының дүниежүзілік мұхитқа емес, ішкі тұйық алаптарға ағындысы (мыс, Каспий теңізі, Арал теңізі, Балқаш көлі, Теңіз – Қорғалжын). **Ішкі атау.** и н ф. <ағыл. internal name> Берілген программалық блокта сақталған және одан тысқары болмайтын атау.

Ішкі әскерлер. әск. Құрлықтық тұрақтылықты сақтауға, арнайы мемлекеттік объектілерді қорғауға және басқа да қызметтік әскери міндеттерді орындауға арналған әскери бөлімдер. **Ішкі баллистика.** әск. Оқ-дәрілі газ әсерімен шығарылатын снарядтардың, миналардың және оқтардың қарудың ұңғы арнасындағы қозғалысын, сондай-ақ атыс кезінде ұңғы арнасында немесе оқ-дәрілі ракетаның жану камерасында болатын басқа процестерді зерттейтін ғыла. **Ішкі бөлме.** Үйдің ауыз үйден кейінгі ішкері орналасқан бөлмесі. **Ішкі бөлме.** Үйдің ауыз үйден кейінгі ішкері орналасқан бөлмесі. **Ішкі драйвер.** и н ф. Компьютердің стандартты құрылғыларын басқаратын бағдарлама. **Ішкі дүние [күй].** п с и х о л. Адамның ой әлемі, танымы. **Ішкі дүниесі өзгерді.** а) Мінез-құлқы, сыр-өзгерді. ә) Ой әлемі, мәдени танымы өзгерді. **Ішкі дүниесі өзгерді.** а) Мінез-құлқы, ниеті өзгерді. ә) Ой әлемі, мәдени танымы өзгерді. **Ішкі ентаңба.** и н ф. Ұқастыратын мәліметтермен бірге жазылатын және сақталынатын ентаңба. **Ішкі есеп [қалта].** Өз көңіліндегі сыр, ешкімге жария етпеген жоспар, шама. **Ішкі есеп.** Өз көңіліндегі сыр, ешкімге жария етпеген сыр, шама. **Ішкі [меншікті] жад.** и н ф. <ағыл. internal (private) storage> Есептеу құрылғысының ішінде орналасқан, жылдам істейтін және онымен тікелей басқарылатын, компьютердің орталық құрылғыларымен құрылымдық түрде біріккен және есептеуге қажет командалар мен мәліметтерді жедел, тұрақты немесе жартылай тұрақты сақтайтын компьютер жады. **Ішкі жүйелік интерфейс.** и н ф. <ағыл. magistral interface> Әрбір қос құрылғы арасында ақпарат алмасу мүмкіндігі бар жалты шинаға қосылған компьютер құрылғылары арасындағы интерфейс. **Ішкі консалтинг.** экон. Белгілі бір ұйымның құрамында істейтін, ұйымның талдамалы, «штабтық» ішкі жүйесін құрайтын экономика мен басқару жөніндегі мамандар жүргізетін консалтинг. **Ішкі көшкі.** ж е р г. Күйз үйдің ішкі жағынан, киізіннің астынан қатпауға арналған тігілген жалаң қабат жапқыш. **Ішкі көші-қон.** з а н. Жеке адамдардың Қазақстан Республикасы ішінде біржолата, уақытша, сондай-ақ маусымдық орын ауыстыруы. **Ішкі қалта.** Киімнің астарына тігілетін қалта. **Ішкі қуат.** Адам тәнінің тіні және дене мүшелерінің өзара байланысының көрінісі. **Ішкі құлак.** б и о л. <лат. auris interna, лат. auris – құлак, interna – ішкі> Есту және тепе-теңдік сақтау рецепторлары орналасқан құлак бөлігі. **Ішкі күн.** экон. Опцион құны мен негізгі бағалы қағаздардың ағымдағы нақты ақшалай құны арасындағы айырманың доллар түріндегі көрінісі. **Ішкі қызмет.** әск. Әскери қызметшілердің әскери бөлімдегі күнделікті өмірі мен қызметі [Ол Қазақстан Республикасы Қарулы Күштері Жарғыларының талаптарына сәйкес жүзеге асырылады]. **Ішкі қызмет жарғысы.** әск. Жауынгерлердің міндеттері мен өзара қарым-қатынасын, бөлім мен бөлімшелердің өз ішіндегі тәртіп ережелерін, жауапты қызмет атқарушы адамдардың міндеттерін белгілейтін ережелер мен шарттар жиынтығы болып табылатын нормативтік-құқықтық акт. **Ішкі модем.** и н ф. <ағыл. internal modem> Компьютер құрамына кіретін оның ішкі тақшасында орналасқан модем түрі. **Ішкі монолог.** ә д е б. Кейіпкердің ішкі ойы, өзіне-өзі қарата айтылған арнауы [Көңіл күйі сырын білдіретін, эмоциялық әсерді байқататын көркемдік құралдың бір түрі]. **Ішкі органдар.** а н а т. Ас қорыту, тыныс алу, зәр шығару мен жыныс мүшелері. **Ішкі Орда.** Бөкей Ордасы. **Ішкі өзегі бордай үгіліп, қантай ереді.** Егілді, уайым жеді, іші елжіреді. **Ішкі өзегі бордай үгіліп, қантай ереді.** Егілді, уайым жеді, іші елжіреді. **Ішкі өзегі бордай үгіліп, қантай ереді.** Жан дүниесі елжіреді. **Ішкі өсу.** б и о л. <лат. interstitium – аралық, intus – ішкі, suscipere – туу> Эмбрионалдық даму кезінде жас шеміршек ұлпасы мен талшықты дәнекер ұлпаларында, ал эмбрионалдық даму кезеңінен кейін, тек шеміршек ұлпаларының қалына келу (регенерация) процесінде байқалатын құбылыс.

Ішкі рынок. экон. Елдің мемлекеттік шекарасымен шектелген тауар айырбасы аясы; тауар өндірушілер мен тұтынушылардың тауарларды өткізу жөніндегі экономикалық қатынастарының жиынтығы. **Ішкі сарай.** а) Адамның ішек-қарын, ішкі мүшелері. ә) Көңіл күйі, жағдайы, сыр. **Ішкі сарай.** а) Адамның ішкі ас қорытатын органдары. ә) Көңілдегі ой-пікір, белгісіз сыр, құпия пікір; жан сарайы.

Ішкі сарайы ашық [түзу]. Көңілінде қалау жоқ, ешкімге арамдық ойламайды, ақжарқын. **Ішкі саясат.** с а я с и. Қалыптасқан әлеуметтік құрылымды сақтап, нығайтуға бағытталған мемлекеттің, оның құрылымдары мен институттарының қызметінің экономикалық, демографиялық, әлеуметтік-мәдени т.б. бағыттарының жиынтығы. **Ішкі саясат.** с а я с и. Белгілі бір мүдделерді қорғауға бағытталған, ел басқарудағы ішкі қарым-қатынастардың әрекеті, ұстаған бағыты. **Ішкі сәулену.** әск. Азаның ішіне түскен радиоактивті заттардан сәулену, зардап шегу. **Ішкі сезім тілі.** бей н. Ым-шарат.

Ішкі синтагма. лингв. Морфемалардан құралған қатар ретінде қарастырылатын туынды немесе күрделі сөз. **Ішкі сөз.** лингв. Субъектінің (сөйлеушінің) өзіне арналған, дыбысталып ашық айтылмайтын сөзі (ойы). **Ішкі су.** экол. Түгелімен белгілі бір мемлекеттің ауамағында орналасқан теңіздер, өзендер мен көлдер, жаалаулары бір мемлекетке тиесілі, кірме енді 10 теңіз млінен (18,52 км) аспайтын теңіз порттары, қойнаулар мен шығанақтар. **Ішкі сұрыптау.** и н ф. <ағыл. internal sorting> Жедел жадта орналасқан мәліметтерді сұрыптау. **Ішкі сыйақы.** экон. Ала қойылған мақсатқа қол жеткізуден алынған қанағат. **Ішкі сыр.** а) Адамның жасырын ойы, құпиясы. ә) Мән, мазмұн, сыр-сипат. **Ішкі сілтеме.** и н ф. <ағыл. the internal reference> Сол модульде анықталған объектіні пайдалану. **Ішкі танау тесік.** а н а т. <лат. choanae> Аңқаме (жұтқыншақтың ауа жүретін жолы) жалғастыратын мұрын қуысының шығарыс тесігі. **Ішкі теңіз.** с у ш а р. Құрлыққа тереңдей кіріп жатқан, мұхитпен буаз арқылы жалғасатын теңіз. **Ішкі теңіз.** Құрлыққа терең еніп, мұхитпен немесе екінің теңізбен бір шеті гана шектесіп жатқан теңіз. **Ішкі [от] тіс [жұлар].** Ортадағы маңдай тіс – қасқа тістен кейінгі ұртқа қарай сананадағы екінші тіс. **Ішкі үзілім.** и н ф. <ағыл. internal interrupt> Ағымдағы процесс қатынасы бойынша ішкі сигналдар себепші болатын үзілім.

Ішкі үй. Төртегі тұпкі бөлме. **Ішкі үйкеліс коэффициенті.** ф и з. Сұйықтың немесе газдың түйіскен қабаттарының бірлік ауданына әсер ететін ішкі үйкеліс күші мен осы қабаттар қозғалысының жылдамдық градиенті арасындағы пропорционалдық коэффициент. **Ішкі үйкеліс күші.** кен. Сұйық ішінде түйісе, қатарлас орналасқан қабаттардың қозғалуы кезінде олардың арасындағы пайда болатын үйкеліс күші. **Ішкі флексия.** лингв. Түбірдегі дыбыстардың алмасуы [Ол – сөздің лексикалық мағынасына әсер етпейді, бірақ оның грамматикалық мағынасының өзгеруіне ықпалын тигізеді. Түбірдегі дыбыстық алмасулар Еуропа тілдеріне, араб тіліне тән құбылыс. Қазақ тіліне тән емес].

Ішкі функция. и н ф. <ағыл. internal function> Өзін шақыратын процедураның ішінде анықталатын функция. **Ішкі шығын.** экон. Кәсіпорынның өзі жұмсайтын (қаржыландыратын) өндіріс шығыны. **Ішкі істер органдары.** Мемлекеттің ішкі тәртібі мен шұғылданатын орындар, мекемелер.

ІШКІЗ = ет. **Іштіру, ұрттату.**

ІШКІЗУ Ішкіз етістігінің қимыл атауы.

ІШКІЗІЛ = ет. **Сұйық астын, сусынның өңей арқылы өткізілуі.**

ІШКІЗІЛУ Ішкізіл етістігінің қимыл атауы.

ІШКІЛІК¹ зат. Адамды мас қылып, ақылын-ан адастыратын алкогольдік сусын; арақ-шарап, спиртті ішімдік.

Ішкілікке салынды. Арақ-шарап ішуе беріліп кетті.

ІШКІЛІК² зат. жерг. этн. 1. Ер-тұрманның ішкі төселетін бөлігі, ер-тоқымның астындағы ең төменгі тоқым. 2. Ішкі ұлтан.

ІШКІ-ТЫСҚЫ сын. Іш жақтағы мен тыс жақтағы, бәрі.

ІШКІШ сын. 1. Тамақты, асты көп ішетін. 2. ауыс. Ішкіліктің соңына түскен, арақ-шарапты көп ішетін, ішімдікке салынған, маскүнем. // Маскүнем адам.

ІШКІШТІК зат. Ішімдікке берілгендік, маскүнемдік.

ІШҚАБЫҚ зат. биол. <лат. entoderma, грек. entos – ішкі, derma – қабық> Эмбриогенездің гастрология кезеңінде түзілетін ішкі ұрық жапырақшасы.

ІШҚАҚПА: ішқақпа бездері. анат. <лат. glandula pylorica, лат. glandula – без, pylorica – қақпалық> Безді қарынның он екі елі ішекке өтетін қақпалық (пилорикалық) бөлігінің кілегейлі қабығында орналасқан бездер.

ІШҚАТПА зат. мед. Тоқішек қызметінің бұзылуынан дефекация (нәжіс шығару) процесінің қиындауы. іш құса. ішін жегідей жеген уайым, қайғы, шер. іш құсталық. Құлазын құсаланаушылық.

ІШ-ҚҰРЫЛЫС зат. Ішкі ағзалар.

ІШҚҰСА сын. Мұңды, шерлі, қайғылы.

ІШҚҰСТА сын. сөйл. **Ішқұса**.

ІШМАЙ зат. Малдың ішек-қарнынан сылынып алынатын май.

ІШМЕРЕЗ сын. Ешкімге сездірмей, өзіңше арамдық жасайтын, пасық, құлқы арам, адамға жақсылық ойламайтын күншіл (адам).

ІШМЕРЕЗДЕН= ет. Арамдық қылу, ашылып сыр шаштау.

ІШПЕЙ-ЖЕМЕЙ ұст. 1. Еш нәрсені аузына алмай, тамақтанбай. 2. ауыс. Үнемдеп, шашпай, жинап. 3. ауыс. Қараптан-қарап, бостан-бос, қырдан-қыр.

Ішпей-жемей көңілі толды [ырза болды]. Қарадай отырып, көңілі көнші тұшынды. **Ішпей-жемей мас болды.** Қарадай, жайдан-жай жүріп болып-толды. **Ішпей-жемей мас.** Риза, көңілі көтеріңкі. **Ішпей-жемей сасық кеңірдек болу.** Өзінен-өзі мастану, өзінен-өзі булану.

ІШПЕК зат. этн. 1. Тоқымның астына төселетін жұмсақ киіз, ішкілік. 2. тех. Механизмнің айналымы не теңселмелі бөлігіндегі біліктің немесе осының тірегі.

ІШПЕК-ЖЕМЕК зат. сөйл. Ішін-жейтін ас-су.

ІШПЕКТЕ= ет. тех. 1. Аспалы конвейердің жетек атананың бетін үйкеліс коэффициентін ұлғайту үшін қатпау. 2. Арқанды көтергіште арқанның тозбауы үшін шикитерді қатпау. 3. Байыту фабрикаларының құрылыстары мен қондырғыларын, сондай-ақ жабдықтардың жұмыс тетіктерін қорғаныштық қаттамалау. 4. Құбырларды қажалып тоздудан сақтау үшін ішкі бетін балқыған базальт, резеңке және т.б. материалдармен астарлау. 5. Жылу агрегаттарын, пештерді, оттықтарды іштен қалап қаттамалау.

ІШПЕКТЕУ тех. Ішпекте етістігінің қимыл атауы.

ІШПЕН ұст. Жасырып, құпия түрде өз ішінде ғана сақтап.

ІШПЕРДЕ зат. биол. <лат. peritoneum> Құрсақ және жамбас қуыстарын ішкі бетінен астарлап жатқан сірлі қабық.

ІШТАРЛЫҚ зат. психол. Біреудің жақсылығын көре алмаушылық, қызғанақтық сезім, күншілдік.

Іштарлық жасады [көрсетті]. Қолындағысын біреуге беруге қымады; қызғанды.

ІШТАРТ= ет. 1. Жақын тұту, бүйрегі бұру, жақтау, қолдау. 2. Өзімсініп еркінсу. 3. Таңғалу; аңысын аңду. 4. жерг. Толастау, басылу, тыну.

ІШТАРТУ Іштарт етістігінің қимыл атауы.

ІШТАСТА= ет. Малдың төлін мезгілсіз өлтіуі.

ІШТАСТАТТЫР= ет. Малдың төлін уақытынан бұрын өлідей туғызу.

ІШТАСТАТТЫРУ Іштастаттыр етістігінің қимыл атауы.

ІШТАСТАУ¹ зат. малшар. Буаздық кезең тоқтап, жатырдағы ұрық жартылай немесе түгелдей жойылып кетуі, болмаса дамыған немесе өлген ұрықтың жатырдан сыртқа шығарылуы.

ІШТАСТАУ² Іштаста етістігінің қимыл атауы.

ІШТАРТУШЫЛЫҚ зат. Жақын тартушылық, өзіне жақын көрушілік.

ІШТЕГІ сын. 1. Жан-жануарлардың, тіршілік иелерінің қарнындағы. 2. Арасындағы, ортасындағы. 3. Көңілдегі, ойдағы, санадағы.

ІШТЕЙ ұст. Өз ішіне; естіртпей, білдірмей, үндемей, үн шығармай.

Іштей бекіді. Бел бұды, бір нәрсені мойындап, соған дайын болады. **Іштей конформдылық,** психол. Айналасындағы адамдардың сөздері дұрыс екеніне көз жеткізіп, шыны мәнінде өзгеруге тырысушылық. **Іштей қатып қалды.** Өзін-өзі іштен тас түйін етіп бекіді. **Іштей сойлеу,** психол. Тілді (дұрыс, тірдік мағыналарды) нақты коммуникация үдерісінен тыс пайдалану түрлері. **Іштей іріту.** Арасына кіріп алып бұлдіру.

ІШТЕН¹ зат. сөйл. **Ыштан.**

ІШТЕН² ұст. 1. Ішкі жақтан. 2. Білдірмей, үндемей, іштей.

Іштен шыққан шұбар жылан. Басқаға «жаман» болса да, өзі үшін «жақсы»; өзінен туған бала.

ІШТЕС= ет. жерг. Іш тарту, жақын тұту, түсіну, араласу, іштегі сырды біреумен бөлісу.

ІШТЕСУ Іштес етістігінің қимыл атауы.

ІШТӨЛ: іштөл кезеңі. биол. Эмбриогенездің гистогенез, органогенез, системогенез, пішін қалыптасу (морфогенез) процесі белсенді қарқынмен жүретін соңғы кезеңі.

ІШТІ сын. 1. Ішіннің сыйымы мол, кең. 2. Ішінде төлі бар, буаз.

ІШТІК зат. 1. жерг. Терліктің ішінен салынатын шүберек жабағы. 2. Астарлық ата.

ІШУ Іш етістігінің қимыл атауы; сұйық заттарды жұту, сіміру, құттау.

ІШЦАЙ о.д. жерг. Дене тоңып қатты тұр-шіккенде айтылатын сөз.

Ішцай деспеді [деп көрмеді, дескен емес]. Ешқашан бір-бірімен тұс шайысып, ренжісіп, сөзге келісіп көрген емес.

ІШІ-БАУЫРЫ зат. Адам мен малдың ішкі органдары.

Іші-бауыры [жүрегі] елжіреді. а) Мейірленді, еміренді, жаны ашыды. ә) Егілді, езілді, жасыды.

Іші-бауыры езілді. а) Мейірленді, жаны ашыды. ә) Көңілі босады, жақсы көріп кетті. б) Қатты қиналды, мұңайды, қайғырды. **Іші-бауыры қатты.** Әлі бітті; дәрмені құрып сілейді. **Іші-бауырына енді.** Мейірлендіріп, елжіретті, еріксіз ықыласын аударды. **Іші-бауырына кірді.** Жылы сөзі, жақсы мінезімен баурап алды, өзіне жақын тартты, жылы сөйлеп, өзіне қаратты. **Іші-бауыры өргенді.** Қатты қапаланды, қайғыдан өртенді.

ІШІК зат. этн. Естіріден, сеңсеңнен, әртүрлі аң терілерінен тігілген, сырты матанмен тыстала-тын қазактың ұлттық киімдерінің бірі.

ІШІКТІ сын. Ішкі киген, ішкі бар.

ІШҚЫЗЫЛ зат. өс. Қауынның ұзақ сақталып жатын, алыс жолға шыдамды сорты.

ІШІЛ= ет. Сұйық заттың жұтылуы.

ІШІЛУ Ішіл етістігінің қимыл атауы.

ІШІМДІК зат. 1. Ішетін нәрсе, сусын.

2. Арақ-шарап т.б. спиртті ішкілік.

ІШІН= ет. Тойыну, тамақтану.

ІШІНАРА сын. 1. Арайдік, аралас. 2. Сирек, кейде, анда-мұнда.

Ішінара жұмылдыру. өск. Барлық қарулы күштері қамтымай, тек олардың кейбір бөліктерін жұмылдыру. **Ішінара жұмыссыздық.** экон. Өндірісте істейтін жұмысшы жұмыс аттасы ішінде

жұмыспен толық қамтамасыз етілмейтін жұмыссыздық. **Ішінара сынама.** кен. Бастапқы заттан орташа сынама алу үшін алдын ала белгілі ережелерді сақтай отырып, одан ішінара сынамалар алу. **Ішінара сынамалар саны.** кен. Бастапқы заттан алынатын орташа сынама қурайтын сынамалар саны. **Ішінара тыйым.** экон. Алтынның, тауарлардың (көрсетілетін қызметтердің), валютаның, бағалы қағаздардың т.б. қайсыбір елден әкелінуіне немесе қайсыбір елге әкелінуіне мемлекеттің тыйым салуы. **Ішінара іріктеу көрізі.** Жүйесіз түрде орналасқан немесе құбырлы көріз, жер құрғату аумағының жеке жағдайлары.

ІШНДІРУ= ет. Ішкіздіру, тамақтандыру.

ІШНДІРУ Ішіндір етістігінің қимыл атауы.

ІШНУ Ішін етістігінің қимыл атауы.

ІШП-ЖЕ= ет. Тамақтану, қоректену.

Ішіп-жегенге маз болды. Күнделікті қарекетін місе тұтты. **Ішіп-жеп қарады.** Сұқтану қарды.

ІШП-ЖЕМ зат. Ішін-жейтін қоректік заты, тамақ, ас-су ететін азық-түлік.

ІШП-ЖЕУ Ішін-же етістігінің қимыл атауы.

ІШРТКІ зат. діни. Молдалардың науқас адамдардың дертіне ишпа болу үшін қағазға не ыдысқа жазып езіп ішкізетін дұғасы.

Ішірткідей қабылдады. Бірден мақұл көрді, дұрыс деп тапты.

ІШС= ет. Бірге ішу, тамақтану.

ІШСУ Ішіс етістігінің қимыл атауы.

ІШІ-СЫРТЫ зат. Бір нәрсенің іші мен сырты; барлық жері.

ІШІ-ТЫСЫ зат. 1. Заттың сыртқы және ішкі жағы. 2. Барлық жері, бәрі.

Ә

Ә лингв. Қазақ әліпбиінде кірме сөздердегі дауысты дыбысты белгілейтін әрп.

ӘБЕН: әбен ағаны. өс. <лат. diospyros ebenum> Сүрегі қатты, қара көк немесе қара түсті негізінен тропикалық және субтропикалық аймақтарда өсетін биік ағаш.

ӘБОНІТ [грек. ebenos] зат. хим. Табиғи не синтездік каучукты күкіртпен қосып күшті вулкандау арқылы алынатын, қара-қоңыр не қара түсті, қатты, оңай өңделетін, ығал тартпайтын, қышқылдар мен сілтілер әсеріне төзімді, техникада кеңінен пайдаланылатын техниканық материал.

ЭВАКУАЦИЯ [лат. evacua] зат. өск. Жау шабуылының қатерінен я қолденең апаттық қаупінен сақтанып, тұрғын халықты, жаралыларды, мекемелерді, дүние-мүлкікті бұрынғы тұрған орнынан қауіпсіз жерлерге қарай көшіру шарасы.

Эвакуация қабылдағышы. өск. Жаралылар мен ауруларды көлік келгенге дейін уақытша орналастыруға, қабылдауға, шұғыл медициналық көмек көрсетуге, көлікпен тасуға келмейтіндерді уақытша госпитальдауға арналған медициналық қызмет мекемесі. **Эвакуация пункті.** өск. а) Соғыс уақытында аурулар мен жаралыларға арнайы медициналық көмек көрсету үшін, сондай-ақ оларды эвакуациялауға дайындау үшін жабдықталатын медициналық мекемелер тобы. ә) Азаматтық қорғаныс жүйесінде эвакуацияланатын халықты жинайтын орын.

ЭВАКУАЦИЯЛА= ет. өск. Душпан шабуылы мен кездейсоқ қатерден сақтау үшін халықты, жаралыларды, мекемелерді бұрынғы орналасқан орнынан қауіпсіз жерлерге қарай көшіру, эвакуация жасау.

ЭВАКУАЦИЯЛАН= ет. өск. Қауіпсіз жерлерге көшірілу.

ЭВАКУАЦИЯЛАНУ Эвакуациялан етістігінің қимыл атауы.

ЭВАКУАЦИЯЛАУ Эвакуацияла етістігінің қимыл атауы.

ЭВАКУАЦИЯЛЫҚ сын. әск. Эвакуацияға тән, эвакуацияға қатысты.

ЭВАЛВАЦИЯ [франц. evaluation] зат. экон. Бағалау, есептеу.

ЭВАПОРОТРАНСПИРАЦИЯ [лат. eva-poro – буландырамын, trans – арқылы, spirare – дем шығару] бот. Өсімдіктердің өніп-өсуі барысындағы ылғал шығыны.

ЭВДИАЛИТ [грек. eu – жақсы, dialytos – еріту, ыдырату] зат. геол. Түсі түрлі реңді қызыл, шыныдай жылтыр, ультрасілтілі нефелинді сиениттер мен олардың пегматиттерінде, апатит рудаларында кездесетін минерал.

ЭВЕНДЕР зат. этнон. Сахада, Чукот және Коряк автономиялық округтері мен Сібір аймақтарында тұратын халық.

ЭВЕНКІЛЕР зат. этнон. Ресейдің Эвенк автономиялық округі мен Сібір және Қыыр Шығыс аймақтарында мекен ететін халық.

ЭВЕРДЮПОИС [ағыл. avoidupois] зат. экон. Англия мен АҚШ-та қолданылатын таразы жүйесі.

ЭВИКЦИЯ [лат. evictio] зат. экон. Сатып алушыны сатып алған мүлкінен сатуға дейін пайда болған негіздер үшін айыру.

ЭВКАЛИПТ [грек. eu – жақсы, kaluptos – көмкерілген] зат. бот. Діңі, қабығы мен жапырақтары өндіріспен фармакология үшін бағалы шикізат болып есептелетін, ыстық жақпа өніп-өсетін, мирта тобына жататын өте үлкен ағаш.

ЭВОЛЮЦИОНИЗМ [лат. evolutio] зат. филос. 1. Табиғаттағы барлық заттар мен құбылыстардың үнемі даму үдерісінде, эволюция жағдайында болатындығы туралы ілім. 2. Даму үдерісіндегі секірмелі, революцияшыл сапалық өзгерістерді жоққа шығаратын буржуазиялық идеалистік бағыт.

ЭВОЛЮЦИОНИСТ зат. филос. Эволюционизм бағытын ұстаушы.

ЭВОЛЮЦИЯ [лат. evolutio] 1. зат. Бір нәрсенің бірте-бірте және үздіксіз, бір қалыптан екінші қалыпқа өзгеру үдерісі, жалты даму. 2. Бір нәрсенің жетілу, қалыптасу барысында бірте-бірте үздіксіз сандық өзгерістерге ұшырай отырып, сапалық өзгерістерді әзірлейтін даму үдерісі.

Эволюция факторы. биол. Эволюцияның қозғаушы күштері.

ЭВОЛЮЦИЯЛАНДЫР= ет. Үздіксіз дамыту, жетілдіру.

ЭВОЛЮЦИЯЛАНДЫРУ Эволюцияландыру етістігінің қымыл атауы.

ЭВОЛЮЦИЯЛЫҚ сын. Эволюцияға қатысты, эволюцияға тән.

Эволюциялық ілім. биол. Органикалық табиғаттағы тарихи өзгерістер заңдылықтары мен олардың қалыптасуын және өсімдіктер мен жануарлар эволюциясын зерттейтін ілім. **Эволюциялық экология**. экол. Тіршілік ортасымен ағзалар және олардың топтарының, соның ішінде тұтас биоценоздардың қатынас эволюциясын зерттейтін экологияның үлкен саласының бірі.

ЭВРИБИОНТТАР [грек. eurys – кең, bios – өмір] зат. экол. Бір-бірінен әртүрлі айырмашылығы бар орталарда тіршілік ете алатын жануарлар мен өсімдіктер.

ЭВРИБИОНТТЫ: эврибионтты ағзалар. биол. Қоршаған ортаның өзгермелі жағдайына бейімделіп қалыптасқан өсімдіктер мен жануар түрлері.

ЭВРИГАЛИНДІ: эвригалинді ағзалар. биол. Судағы тұздың айтарлықтай ауытқуына жоғары төзімділік көрсететін және ол құбылысқа қалыптасып бейімделген аса түрлері.

ЭВРИГИРОБИОНТТАР зат. экол. Қоршаған ортадағы ылғалдылықтың едәуір өзгеруіне төзімді ағзалар.

ЭВРИКА [грек. eurēka] о д. Ойына сәтті идея келген, бір нәрсенің шешімін тапқан адамның қуаныш сезімін білдіретін сөз.

ЭВРИОКСИБИОНТ зат. биол. Судағы ортаның мөлшері едәуір өзгерсе де тіршілік ете алатын ағзалар.

ЭВРИСТИКА [грек. eurisko] зат. 1. Ғылыми жаңалық, жаңа, бұрын-соңды белгісіз танымдарды зерттеу әдіс-тәсілдерінің жиынтығы. 2. Өнімді түрдегі шығармашылық ойлау үдерістерін зерттейтін ғылым. 3. Бастауын Соқраттан алатын көмек-сұрақ арқылы оқыту тәсілі; осындай тәсіл теориясы.

ЭВРИСТИКАЛЫҚ сын. Эвристикаға тән, эвристикаға қатысты.

Эвристикалық өнімдер. пед. Сұрақ-жауап түріндегі оқыту әдісі.

ЭВРИТЕРМДІ: эвритермді ағзалар. Қоршаған ортаның температурасының айтарлықтай ауытқуына бейімделген ағзалар тобы.

ЭВРИТЕРМИЯ [грек. eurys – кең, therme – жылу] зат. экол. Қоршаған орта температурасының кең аралықта өзгеруіне бейімделу.

ЭВРИТЕРОФИТТЕР [грек. eurys – кең, therme – жылу, phyton – өсімдік] зат. өс. Жылы суда және жылы жерде тіршілік ететін өсімдіктер.

ЭВРИТОПТЫ: эвритопты ағзалар. <грек. eurys> Алуан түрлі мекендерінде тіршілік жасайтын өсімдіктер мен жануарлар.

ЭВРИФАГИЯ [грек. eurys – кең, phagos – жалмау] зат. экол. Талаусыз қоректену, жануарлардың алуан түрлі өсімдіктерді және жануарларға қоректену қоректенуі үдерісі.

ЭВТАНАЗИЯ [нем. Euthanasie] зат. биол. Жазылмайтын қаза дертпен ауыратын адамның өз еркімен, дәрігерлермен келісілген және арнайы дәрілер көмегімен өлуі, өмірін үзуі.

ЭВТРОФИКАЦИЯ [грек. eutrophia] зат. экол. Су қоймаларының биогеоценоз элементтерімен ластануы.

ЭВФЕМИЗМ [грек. euphēmisos] зат. лингв. Арнайы, жағымсыз, дөрекі сөздердің орнына қолданылатын сынайы сөз, ауыс мағынаның ерекше бір түрі.

ЭВФОНИЯ [грек. euphōnia] зат. әдеб. Әдеби шығармаға, өлең тіліне тән әуезділігі, сөз бен сөздің бір-бірімен қисынды қиоласып, тілге жеңіл, құлаққа жағымды естілуі, дыбыстардың жарасымды үндестігі, үйлесімділігі.

ЭГАЛИТАРИЗМ [франц. egalitarisme] зат. саяси. Әлеуметтік теңдік принциптерінің бір түрі; үкімет қызметінде әлеуметтік теңдік пен әлеуметтік саясат басымдық болып табылатын баршаға ортақ берекелі мемлекет теориясының негізгі қағидасы.

ЭГАЛИТАРЛЫҚ сын. Теңестіруші, тең көретін.

ЭГИДА [грек. aigis (aigidos)] зат. Біреудің, бір нәрсенің қорғауындағы, қарамағындағы дүние, зат.

ЭГО... [лат. ego] Күрделі сөздердің бірінші бөлімі, жеке бастың меніне бағытталған.

ЭГОИЗМ [франц. egoïsme] зат. Жеке бастың мүддесін өзгелердің мүддесінен, қоғамдық мүддеден артық санайтын қылық, өзімшілдік.

ЭГОИСТ [франц. egoïste] зат. Қара басының қамын ғана ойлайтын ұсақ мүдделі, өзімшіл адам.

ЭГОИСТІК сын. Эгоистке тән, эгоистке қатысты.

ЭГОПСИХОЛОГИЯ зат. Психоанализдің ортодокстық фрейдизмге қарсы пайда болған бағыттарының бірі.

ЭГОТИЗМ [ағыл. egotism] зат. психол. Менмендік, астамшылық, өзінің жекебасы, қадір-қасиеті туралы астам пікірде болушылық, өркөкіректік.

ЭГОЦЕНТРИЗМ [лат. ego – мен, centrum ортасы] зат. Жеке бастың меніне тірелген дүниеге деген қатынас.

ЭДАСФЕРА [грек. edaphos – топырақ, sphaira – шар] зат. экол. Ағзалардың айналасындағы кеңістік, фитосфера, фитогеоиді дала.

ЭДАТОП [грек. edaphos – топырақ, topos –

орын] зат. экол. Топырақтың құрамы мен қасиетіне байланысты қоршаған ортада қалыптасқан жағдайлар жиынтығы.

ЭДАФИКАЛЫҚ: эдафикалық факторлар. бот. Өсімдіктердің өсіп-өнуіне қажетті топырақ жағдайлары.

ЭДАФОН зат. экол. Топырақта тіршілік ететін барлық ағзалардың (микроағзалардың, протозоалардың, буынаяқтылардың) жиынтығы.

ЭДЕЛЬВЕЙС [нем. Edelwei] зат. өс. **Еңлік-гүл** (биік тау беткейінде өсетін, сырты ақ түкті көпжылдық гүл).

ЭДИФАКТ зат. экон. БҰҰ жанындағы басқаруға, саудаға және көлікте деректерді алмасудың әмбебап ережелер жүйесі.

ЭДИФИКАТОРЛАР [лат. aedificator] зат. экол. Биоценоздардың негізін құраушы және биоценоздың орта құруда аса маңызды рөл атқаратын өсімдіктер.

ЭЖЕКТОР [франц. ejecteur] зат. тех. Газды не сұйықтықты сору үшін басқа газдың немесе сұйықтықтың кинетикалық энергиясы пайдаланылатын ағынды аппарат.

ЭЭОП: ээоп тілі. әдеб. Ойды орағытып, бүкпелеп, тұспалдап айту, ащы мысқылды астарлап жеткізу тәсілі.

ЭЗОТЕРИЗМ зат. мәд. Түрлі психологиялық-рухани практикалармен бекітетін, құпиялыққа бағытталған, ақиқатты түсіндіруші ерекше зерделеулер кешені, әдетте ұстаздан таңдаулы шәкіртке ауызба-ауыз таралатын ілім.

ЭЗОТЕРИКА [грек. esoterikos] зат. Мистикалық ілімдерден хабары жоқ адамдарға түсініксіз білімдер мен деректер жиынтығы.

ЭЗОТЕРИКАЛЫҚ сын. мәд. Эзотерикаға қатысты, соған тән.

ЭЗОТЕРИСТІК сын. Құпия, жасырын, белгілі бір қауымға ғана түсінікті.

ЭЗОФАГИТ [грек. oisophagos] зат. малдәр. Әдетте өте ыстық не өте салқын, тікенекті азық жеуден, зәнд енгізудегі орашааулықтан, дәріден тітіркенуден, аусыл, күл сияқты індеттердің салдарынан, т. б. себептерден болатын, малдың аузындағы азығын жұта алмауы, жұтса да қиналып жұтуы, аузынан сілекей шығыру, сілекейге қан, ірің араласу сияқты белгілермен сипатталатын дерт, өңеш қабынуы.

ЭЗОФАГОКАРДИОМИОТОМИЯ [лат. oesophagocardiomiotomia] зат. мед. Өңіш пен асқазан түбіне жасалатын отаның бір түрі.

ЭЗОФАГОТОМИЯ зат. мед. Өңештің ішінде тұрып қалған бөгде заттарды алып тастау үшін қолданылатын операция.

ЭЙДЕТИЗМ [грек. eidos] зат. Бұрын қабылдаған заттар мен құбылыстарды объекті көзден таса жағдайда да көріп тұрғандай қабылдайтын ерекше психологиялық құбылыс.

ЭЙДЕКОЛОГИЯ зат. ғыл. Түрлер экологиясы.

ЭЙРЕ зат. экон. Исландияның ұсақ шақасы. **ЭЙФОРИЯ** [грек. euphoria] зат. Объективтік жағдайға сай келмейтіндей көтеріңкі, қуанышты көңіл күйі.

ЭКАУНТАНТ зат. экон. Қаржыгер-бухгалтер.

ЭКВАЙРЕР [ағыл. bank acquirer] зат. экон. Банктік карточкалар қолданылатын операциялар бойынша төлемдер тізімі.

ЭКВАЙРИНГ зат. экон. Сауда және сервистік ұйымдармен банкоматтарда немесе қолма-қол ақша беретін орындарда карталарды ұстаушыларға қолма-қол ақша беру операцияларына банк карталарын пайдаланып жасалатын есеп айырысу қызметі.

ЭКВАЛИЗЕР [ағыл. equalizer] зат. техн. Қажетті дыбыс шығару деңгейіне жету дыбыс жиілігін реттейтін дыбыстаушы аппаратурадағы (магнитофондағы, музыкалық орталықтардағы т.б.) құрылғы.

ЭКВАТОР [лат. aequator] зат. геогр. Жерді солтүстік және оңтүстік жартышарларға бөліп тұратын белдеу.

ЭКВАТОРЛЫҚ сын. Экваторға қатысты.

Экваторлық нәсіл. геогр. Терісі қара, бұйра шашты (негроидтер), шашы толқынды, денесі түктілеу, прогнатизмді, жақ сүйегі біршама шығыңқы, жалтақ мұрынды, қалың ерінді болып келетін негр-австралоидтер.

ЭКВИВАЛЕНТ [лат. aequus – тең, valens (valentis) – мәні, күші бар] зат. кіт. Екінші бір нәрсеге парапар келетін, соған тең зат, балама.

ЭКВИВАЛЕНТТІ сын. Эквивалентке тән, соған қатысты, парапар, тең.

ЭКВИВАЛЕНТТІК зат. Бір нәрсенің баламасы бола алатын, тең-теңдік, парапарлық.

ЭКВИЛИБРИСТ зат. Эквилибристика жанрымен айналысатын цирк әртісі.

ЭКВИЛИБРИСТИКА [лат. aequilibris] зат. өнер. Керілген арқан, шар үсті сияқты қиын жағдайларда дене салмағын тең-тең ұстай білуге негізделген акробатикалық ойын-сауық түрлерін орындау өнері.

ЭКВИТ: акцияларды ұстаушының эквити. экон. Корпорацияның жалпы активтері миңуа жалпы міндеттемелері.

ЭКВИТТІККІКЕР экон. Қарызға қатысты істегі меншікті жайғасымын ұсыну.

ЭКЗАНТЕМА [грек. exanthema]. зат. мал дәр. Бөртпе, теріге қаптап розеола – қызылдақ, папула – түйінішек, везикула – күлдіреуік, пустула – іріңді күлдіреуік шығуы.

ЭКЗАРАЦИЯ [лат. exaratio] зат. экол. Мұздық эрозия – глетчер мұзының төмен жылжып, табанындағы борпылдақ жыныстарын төменге үйінен пайда болған бедер пішіні.

ЭКЗАРТИКУЛЯЦИЯ [лат. exarticulatio: лат. ex – содан, асы арадан, articulus – буын] зат. вет. Белгілі бір мүшені, мәселен аяқты, буынынан кесіп алып тастау.

ЭКЗЕКАВАТУРА [лат. exsquare] зат. құқық. Басқа елде шығарылған сот шешімінің белгілі бір елде орындалуы.

ЭКЗЕКУЦИЯ [лат. executio] зат. 1. құқық. Сот үкімінің немесе өкімшілік шешімінің орындалуы. 2. қаржы. Сауданың орындалуы.

ЭКЗЕРСИС [франц. exercise] зат. өнер. Орындаушылық техниканы дамытуға, жетілдіруге арналған жаттығулар (би, музыка).

ЭКЗИСТЕНЦИАЛИЗМ [лат. existentia] зат. филос. Қазіргі заман философия мен әдебиетіндегі иррационалистік бағыт, субъективті идеализм түрі.

ЭКЗО... [грек. exō] Күрделі сөздің бірінші бөлімі; тыс жақта, сыртта орналасқан; тыс жаққа, сыртқа бағытталған.

ЭКЗОБИОЛОГИЯ [грек. exō – тыс, bios – тіршілік, logos – ілім, ғылым] зат. биол. Әлем денелеріндегі даму тегі жердегі тіршіліктің дамуына байланысыз тіршілікті зерттейтін ғылым.

ЭКЗОГАМИЯ [грек. exō – тыс, gamos – неке] зат. Туыстас отбасылар арасында немесе жақын жерлер арасында некелесуге тыйым салу.

ЭКЗОГЕНДІ сын. 1. кіт. Сыртқы себептерден туындайтын. 2. геол. Жер бетінде, жердің ең үстіңгі қабаттарында күн радиациясы, тартылық күшпен болатын құбылыс.

Экзогенді ырақ. экол. Қоршаған орта құрауыштарының мезгілдік өзгеруі (күн мен түннің ауысуы, теңіз суларының тасуы мен қайтуы, айдың толуы мен кемуі, маусымның ауысуы және т.б.). Экзогенді үдеріс. астр. Сыртқы үдерістер, негізінен Күн энергиясы мен Жердің өзіне тарту (гравитация) күшіне байланысты геологиялық үдерістер жиынтығы.

ЭКЗОН [ағыл. ex(pression)] зат. биол. Ақуыздың түзілуін анықтайтын генетикалық ақпаратты алып жүруші геннің (ДНК) айқын білінетін бөлімі.

ЭКЗОПОДИТ [грек. exo – сыртқы, poda – аяқ] зат. биол. Шаянтекестердің бунақталған қос тармақты аяғының сыртқы тармағы.

ЭКЗОПОРАЛАР зат. биол. Саңырау-құлақтардың кейбір түрлерінде конидий сағасынан бөлініп пайда болатын бір, екі не көп жасушалы конидийлері (споралары).

ЭКЗОСТОЗ [грек. exostosis: грек. exo – сырттай, osteon – сүйек] зат. вет. Сүйек үстіне шыққан бұлтық, бұлтыған сүйек, сүйек тысы тітіркенуінің салдары.

ЭКЗОСФЕРА [грек. exo – сырттай, sphaira – шар] зат. экол. Жер атмосферасының ең жоғары қабаты.

ЭКЗОТИЗМДЕР [грек. exotikos] зат. лингв. Жырақ жатқан белгілі бір елге, этносқа тән, тұрмысқа, салт-дәстүрге байланысты сөздер.

ЭКЗОТИКА [грек. exotikos] зат. Алыс елдердің (табиғатының, дәстүрінің, көркемөнерінің және т.б.) тандапалдық ерекшеліктері.

ЭКЗОТИКАЛЫҚ сын. Экзотикаға қатысты, экзотикаға тән.

ЭКЗОЦИТОЗ [грек. exocytos] зат. биол. Заттардың жасушалардан сыртқа шығу үдерісі.

ЭКЗУВИЯ зат. биол. Буынақтылардың түлеу кезіндегі бос қалған ескі құидақты кутикула жабыны.

ЭКИПАЖ [франц. équipage] зат. 1. Көптеген елдердің қарулы күштерінде танк, жаяу әскер ұрыс мәшinesі, ұшақ және т.б. өздігінен жүретін техникаға тікелей қызмет көрсететін бастауыш (томенгі) бөлімше. 2. Кемелің жеке құрамы. 3. Қазіргі әскери-теңіз флотында әрбір флотта жеке флотилия мен әскери-теңіз базаларында құрылатын жағалаудағы әскери бөлім.

ЭККАУТИНГ [ағыл. accout – есеп айырысу, accountant – бухгалтер] зат. экон. Түрлі қаржы ақпараттын жинаудан, өңдеуден, сыныптаудан, талдаудан және ресімдеуден байланысты бизнес саласы.

ЭКЛАМПСИЯ [грек. eklampsis] зат. вет. Талықсып құлау, буаз не жаңа төлдеген жаңуардың (сыйр, қаншық) діріл қағып, көздерін алайтып, мойнын созып 5-30 минут бойы талықсып жатып алуы.

ЭКЛЕКТИКАЛЫҚ сын. Керегар, өзара үйлеспейтін бағыт, көзқарастарды біріктіретін, шоғырландыратын.

ЭКЛЕКТИЗМ [грек. eklektikos] зат. филос. Зерттеу жұмыстарында, шығармашылық еңбектерде бірімен-бірінің байланысы жоқ әрлдан көзқарастарды, топшылауларды талғамсыз топтап, дәйексіз біріктіріп бере салушылық.

ЭКЛЕКТИКА [грек. eklektikos] зат. Органикалық біртұтастықты жоққа шығарып, ондағы «шектен шыққандықты» айналып өтуді сылтауратып әркілкі ұғымдарды, көзқарастарды, пікірлерді, теорияларды араластырып, шатыстыру.

ЭКЛЕР [франц. eclair] зат. тамақ. Ортасында кремді (тәтті немесе қышқыл) бар, қайнатпа қамырдан дайындалған және глазурь жағылған торт тілімі.

ЭКЛИПТИКА [грек. ekleiptike] зат. астр. Жердің Күнді бір айналып өткендегі жолы, сондай-ақ оның аспан әлемінен өтетін шеңбері.

ЭКМОЛИН зат. вет. Малдың сүзек ауруларын, адам дезинтериясын, тұмауды емдеу үшін қолданылатын антибиотик.

ЭКО... [грек. oikos] Күрделі сөздердің бірінші бөлімі, сөзге экологиялық мағынасын береді: экосүйе, экосфера т.б.

ЭКОМОМОРФТАР зат. биол. Экоморфтар және биоморфтар биологиялық ырақ кезінде өсу формалары бір-біріне ұқсас келетін түрлердің жиынағы.

ЭКОДИНАМИКА [грек. oikos – үй, орын, dinamikos – күшті] зат. экол. Адамның әсері қалпынан биосфераның өзгеру үдерістерінің жиынтығы.

ЭКОДРОМ [грек. oikos – үй, орын, dromos – жүгіруге арналған орын] зат. экол. Экологиялық білім мен экологиялық ойлдарды насихаттауға арналған шаралар кешені.

ЭКОЖҮЙЕ зат. экол. <грек. oikos – үй, мекен, systema – жүйе> Тірі азғалар жыынтығының қоректену, өсу және ұрпақ беру мақсатында белгілі бір тіршілік ету кеңістігін бірлесе пайдалануының тарихи қалыптасқан жүйесі.

Экожүйе орнықтылығы. экол. Экожүйенің сыртқы әсерден туған өзгерістерге төтеп беріп, қайтадан бұрынғы қалпына келе алатынын сипаттайтын қабілеттілігі. **Экожүйе өміршеңдігі**. экол. Экожүйенің экологиялық қорғануға жататын шын көрсеткіштерін сипаттайтын және ландшафт биоценоздарының өзін-өзі қалпына келудіңе байқалатын қасиеті. **Экожүйе параметрлері**. экол. Экожүйенің функционалдық және консервативтік қасиеттерін: биологиялық өнімділігін, айналымның қарқындылығын, әралуандылықты бейнелейтін шамалар, көрсеткіштер. **Экожүйе науперизациясы**. экол. Экожүйенің тектік қоры мен түр әралуандылығының жұптадануы. **Экожүйе шекарасы**. экол. Іргелес жатқан табиғи аймақ биокөшендерінің шекаралары.

ЭКОЛОГ зат. Экология саласының маманы.

ЭКОЛОГИЗАЦИЯ зат. **Экологияландыру**. **ЭКОЛОГИЯ** [грек. oikos – үй, мекен, logos – ілім] зат. биол. 1. Тірі азғалардың тіршілік ортасымен байланысын зерттейтін биология ғылымының бір саласы. 2. Барлық жануы нәрселердің тіршілік ету табиғаты ортасы мен жалпы ортасы (әдетте олардың нашар жағдайы туралы).

ЭКОЛОГИЯЛАНДЫРУ зат. экол. Өңірлік, аймақтық және аймақтық деңгейде табиғи ортаның сапасын жақсартумен не ең болмаса сақтаумен қатар табиғи ресурстар мен табиғи жағдайлардың пайдалануы тиімділігін арттыруға себептесетін технологиялық, басқарушылық және басқа да шешімдер жүйелерінің дәйекті түрде енгізілу үдерісі.

ЭКОЛОГИЯЛЫҚ сын. Экологияға қатысты, экологияға тән.

Экологиялық апат аймақтары. экол. Қолайсыз экологиялық ахуал салдарынан халықтың денсаулығына елеулі нұқсан келтірілетін және табиғи экологиялық жүйелер бұзылып, өсімдіктер дүниесі мен жануарлар дүниесі азып-тозған, экологиялық ахуал төтенше аумақтар. **Экологиялық атластар**. экол. Жалпы ортақ бағдарлама бойынша орындалған және кітап, карталар жинағы немесе электрондық нұсқада басып шығарылған карталардың жүйесі жинағы.

Экологиялық аудит. экол. Жобаларға немесе компанияларға экологиялық тұрғыдан тексеру жүргізу; жұмыс істеп тұрған объектілердің қоршаған ортаға тигізетін әсерін бақылау, нормативтік талап пен табиғат қорғау заңдарының компанияларда орындалып жатқанын тәуелсіз түрде тексеруісі. **Экологиялық ахуал**. Қоршаған орта мен адамдар арасындағы қарым-қатынасқа байланысты туындаған жағдаят. **Экологиялық бақылау**. экол. Сапалық және сандық тұрғыдан зерттеудің, заттектердің табиғатын және олардың көлемдік, массалық мөлшерін анықтап, оларды белгілі рұқсат етілген шамалармен салыстырып, пайдалылығын немесе зияндылығын талдап анықтау жолы. **Экологиялық бейімделу**. экол. Сыртқы ортаның өзгерісіне, қолайсыз жағдайларға азғанын күйін белсенді түрде өзгертуі. **Экологиялық белдемділік**. экол. Суқоймаларда әртүрлі азғалар мен бірлестіктер мекендейтін, олардың әрқайсысының тіршілігіне қолайлы бірнеше белдемнің болуы. **Экологиялық болжау**. экол. Экологиялық өзгерістерге алдын ала болжам жасау. **Экологиялық валенттілік**. экол. Азғалардың орта факторларының белгілі бір шамадағы өзгерісіне төзімділігі, яғни

түрлердің айналадағы ортаға бейімделуінің тепе-теңдігі. **Экологиялық волонтаризм.** экол. Табиғатты экологиялық факторлардан туындайтын шектеулерді есепке алмай пайдалану. **Экологиялық география.** экол. Ағзалардың географиялық таралуына қазіргі қоршаған ортаның әсерін зерттейтін биогеографияның саласы. **Экологиялық геология.** экол. Геологиялық орта мен техногенез әсерін тигізетін литосфераның жоғарғы қабатын зерттейтін геология бағыттарының бірі. **Экологиялық дағдарыс.** экол. а) Адамзат пен табиғат арасындағы қарым-қатынастың асқыну жағдайы. ә) Негізгі кезеңде экологиялық дағдарыс тірі заттардың сапалық тұрғыдан жаңаруы болатын (бір түрлердің құрып-бітуі мен басқа түрлердің пайда болуы) биосфера дамуының фазалары. **Экологиялық декларация.** экол. Өнімдердің (бұйымдардың) қолданған уақыттағы және қалдыққа айналған кездегі экологиялық жағдайға қатысты барлық қасиеттерін баяндау. **Экологиялық демография.** экол. Демографиялық үдерістердің (адамды) қоршаған табиғи орта жағдайымен өзара байланысын зерттейтін демографияның бір саласы. **Экологиялық жоспарлау.** экол. Экологиялық тепе-теңдікті бұзбай және табиғат игіліктерін қоса пайдаланатын бір шаруашылықтың басқа шаруашылық салаларына зиян келтірмей алатын және қолданатын табиғи ресурстардың немесе аумақтардың мүмкіндік көлемін есептеу. **Экологиялық жүйе.** экол. Тірі ағзалар жиынтығының қоректену, өсу және ұрпақ беру мақсатында белгілі бір тіршілік ету кеңістігін бірлесіп пайдалануының тарихи қалыптасқан жүйесі. **Экологиялық залал.** экол. Қоршаған ортаның пайдалылығының оның ластануы салдарынан өзгеруі. **Экологиялық зиян.** экол. Антропогендік іс-әрекеттердің зардабынан болған қоршаған ортадағы жағымсыз өзгерістер. **Экологиялық инфрақұрылым.** экол. Адамның өмірлік ортасының сақталуы шарттарын қамтамасыз ететін ғимараттар, кәсіпорындар, мекемелер, желілер мен технологиялық жүйелер кешені. **Экологиялық қарталар.** экол. Тірі ағзалар (оның ішінде адамдар) мен ортаның өзара әрекеттестігін бейнелейтін, кішірейтілген, математикалық үлгіде қорытылған бейнелік-белгілік кеңістікті модельдер. **Экологиялық картография.** экол. Экология салаларының бірі, топырақты және өсімдіктерді геоботаникалық (фитоэкологиялық) картаға түсіру. **Экологиялық қару.** экол. Қарсыластың халқының қоршаған ортасын өзгерту арқылы оған материалдық нұқсан келтіретін немесе денсаулығын нашарлататын физикалық, химиялық, биологиялық құрал. **Экологиялық қауіп.** экол. Халықтың денсаулық жағдайының және қоршаған ортаның күйінің өздерінің орташа статистикалық мәнінен ауытқуларына себеп болатындай жағымсыз оқиғалар болуы мүмкін жағдай. **Экологиялық қауіпсіздік.** экол. Әрбір жеке тұлғалардың, қоғамның, мемлекеттің қоршаған ортаның шегінен тыс шыққан экологиялық қауіптіліктен қорғанушылық күйі. **Экологиялық қорлар.** экол. Қоршаған ортаны қорғауға және жақсартуға бағытталған мақсаттық қаржылай түсетін мүсімі (айыппұл, табыс, пайда) реттейтін, бақылайтын, басқаратын экологиялық қйым. **Экологиялық қуыс.** экол. Ағзаның тіршілік ету жағдайларына қатысты шарттардың жалпы жиынтығы. **Экологиялық құқық.** экол. Экологиялық заңдылық нормалардың (тәртіп ережелері) жиынтығы. **Экологиялық құқық бұзушылық.** экол. Табиғи ортаны қорғау туралы заңдарды бұзудың, табиғи ортаға, адам денсаулығына зиян тигізушілерге, сондай-ақ осы тектес қауіп-қатер туғызушыларға қарсы қолданылатын заңды

іс-әрекет. **Экологиялық қызмет.** экол. Адамның өнім өндіру және пайдалану жөніндегі қызметін қолдайтын, қорғайтын немесе белгілі бір дәрежеде жалпы қолайлылыққа әсер ететін, сонымен қатар өмір сапасының және оның өміршеңдігін сақтайтын қызмет. **Экологиялық қылмыс.** экол. Ұлттық заңнамаларға немесе халықаралық келісімдер мен нормаларға қайшы келетін, қоршаған табиғи ортаны әдейі қаскөйлікпен бұзушылық. **Экологиялық мәдениет.** экол. Адамзаттың өмірі мен болашақтағы дамуында экологиялық проблемалардың өзекті маңыздылығын баршаның тереңінен кәміл ұғынушылығымен сипатталатын жалпы дүниесузілік мәдениеттің дамуының бір кезеңі және құрамдас бөлімі. **Экологиялық медицина.** экол. Қоршаған ортаның тікелей ауру тудыратын факторларына ерекше мән беретін, ластанған ортаның адам денсаулығына тигізер әсерін және олардың арасындағы өзара байланыстарын зерттейтін ғылыми пән. **Экологиялық мониторинг.** экол. Қоршаған ортаның жағдайын бақылау және тексеру жүйелері. **Экологиялық оңтайландыру.** экол. а) Адамның әртүрлі деңгейде қолайлы экологиялық құрауыштарды және экожүйені пайдалану арқылы өте тиімді экологиялық тепе-теңдікке жетуі. ә) Биотикалық алуандылықты толық сақтайтын және биогеоценоздың ағза қауымдастықтарындағы және экожүйелердегі жоғары дәрежеде тұйық айналым қамтамасыз ететін экологиялық тепе-теңдіктің фазаға жету. **Экологиялық оңтайлылық.** экол. а) Түрдің тіршілік қабілеттілігіне барынша қолайлы жағдайлар. ә) Белгілі бір қауымдастықтың басқа қарағанда артықшылықтары болатындай жағдайлар. **Экологиялық проблема.** экол. Адамның табиғатқа және керісінше табиғаттың адамға тигізетін қолайсыз әсерлеріне байланысты туындайтын кез келген құбылыс. **Экологиялық психология.** экол. Қоршаған орта мен адам арасындағы қарым-қатынастың психологиялық аспектілері туралы білім саласы. **Экологиялық ресурс.** экол. Табиғи ресурстар. **Экологиялық реттеу.** экол. Қоршаған ортаның ластануын тежеу, шектеу және жою жөніндегі өкімет органдарының қолданатын шараларының белсенді жүйесі мен экологияны басқарудың тиімді тұтқасы. **Экологиялық сақтандыру.** экол. Қоршаған орта мен адамдарға келтірілген залал үшін төленетін ақшалай қаржының жарна ретінде жинақтау үшін ұйымдастырылған (қауіпсіздік) қорды жасақтау мен пайдалану шараларының жүйесі. **Экологиялық сараптау.** экол. Адамдардың шаруашылық немесе басқа да іс-әрекетінің экологиялық қауіпсіздікке сәйкестігін тексеруге бағытталған шаралар жүйесі немесе таңдалған аймақ төңірегіндегі жаңадан енгізілген шаруашылық кешеннің тіршілік ортасына, табиғи ресурстарға және адам денсаулығына тигізетін әсерін бағалау. **Экологиялық сауатсыздық.** экол. Жекелеген тұлғалардың және қоғамдағы барлық адамдардың өздерінің табиғатпен тікелей байланыстылығын, табиғатты қорғаудың, сақтаудың адам баласының парыздарының бірі екенін түсінбеушілік, экологиялық сананың төмендігі. **Экологиялық саясат.** Экологиялық жағдайды және елдің табиғи ресурстарын ұтымды жұмсауды қамтамасыз етуді басқару мақсатында мемлекетпен қабылданған арнайы саяси, экономикалық, заңнамалық және өзге де шаралардың жүйесі. **Экологиялық тепе-теңдік.** экол. Кезкелген табиғи қауымдастыққағы тірі ағзалардың түрлік құрамының, олардың санының, өнімділігінің, кеңістікте бөлініп таралуының, сондай-ақ маусымдық өзгерістердің, заттардың биоталық айналымдарының және басқа да биологиялық үдерістердің біршама тұрақтылығы. **Экологиялық туризм.** экол. жаңа. Сауықтырушылық, танымдық, қарым-

қатынастық қажетсіңулер ұшастырылатын, халықтың тынығуға қатысты қажетсіңулерін неғұрлым толық қанағаттандыруға мүмкіндік беретін туризм саласы. **Экологиялық тұрақтылық.** экол. Экожүйедегі биогеоценоз айналымының үзілді-егізінде (биогеоценоз өмірлерінің өзгеруі) қоршаған ортаны өзгертетін сыртқы әсерді жоюға бағытталған экожүйенің қабілеті. **Экологиялық факторлар.** экол. Ағзалардың тіршілік ету жағдайының анықтайтын абиоталық, биоталық және антропогендік факторлардың жиынтығы.

ЭКОНОМ. [грек. oikonomos] Сөзге экономикалық мағынасын беретін күрделі сөздердің бірінші бөлімі.

ЭКОНОМГЕОГРАФИЯ зат. Экономикалық география.

ЭКОНОМЕТРИКА [грек. oikonomos – үнемшіл, metron – өлшем] зат. экон. Экономикалық құбылыстар мен үдерістердің сандық жақтарын математикалық және статистикалық талдау құралдарымен зерделетін ғылыми пән.

ЭКОНОМЕТРИЯ зат. экон. 1. Еңбек, капитал, пайыз нормасы, үкімет саясаты сияқты негізгі экономикалық ұғымдардың арасындағы қатынастардың математикалық тілдерін сипаттау үшін компьютерлік талдауды, үлгілеу техникасын пайдалану. 2. Қолданбалы экономикалық пән.

ЭКОНОМИКА [грек. oikonomike] зат. 1. Белгілі бір қоғамдағы үстемдік етуші өндірістік тәсілдерге сай, өндіргіш күштерінің даму дәрежесін сипаттайтын қоғамдық-өндірістік қатынастардың жиынтығы. 2. Өндіріс пен шаруашылықтың белгілі бір саласын зерттейтін ғылыми пән.

Экономика үлгілері. экон. Экономикалық жүйелердің әртүрлі элементтері арасындағы сандық және қисындық тәуелділікті анықтау үшін үдерістерді математикалық әдістермен сипаттау. **Экономиканы реттеу.** экон. Экономикалық құбылыстар мен олардың байланыстарын белгілі бір деңгейде ұстау немесе қолайсыз үдерістерді болдырмау, басып тастау мақсатымен экономикаға ықпал ету. **Экономиканың инфрақұрылымы.** экон. Өндіріске және жалпы шаруашылыққа қызмет көрсететін, олар үшін қажетті іргетас қалайтын, тірек болатын қызмет салалары мен түрлерінің жиынтығы.

ЭКОНОМИКАЛЫҚ сын. Экономикаға қатысты, экономикаға тән.

Экономикалық аймақ. экон. Аумақтық судан тысқары орналасқан және оған іргелес жатқан теңіз ауданы. **Экономикалық ақпарат.** экон. Материалдық игіліктерді өндірудің, бөлудің, айырып бастаудың және тұтынудың қоғамдық үдерістері туралы ақпарат. **Экономикалық әлеует.** экон. Қоғамдық өндірісті дамыту, шығарлатын өнімнің көлемін ұлғайтып, сапасын жақсарту, күрделі құрылысты еселей түсу және жұктерді экономикалық тұрғыда тиімді ауқымда тасымалдау, халыққа қызмет көрсету үшін қажетті құралдар мен жағдайлардың жиынтығы. **Экономикалық бағдар.** экон. Елдің экономикалық жағынан дамуының белгілі бір нәтижелерге жету мақсатымен жоспарланған бағыты. **Экономикалық базис.** экон. Адамдардың арасында тарихи тұрғыда қалыптасқан, осы базиске сай келетін қонбьартамы – саяси, құқықтық және басқа қатынастардың, қоғамдық сананың, мекемелері мен алуан түрлі нысандарының жиынтығын айқындайтын өндірістік қатынастардың жиынтығы. **Экономикалық байланыс.** Кандай да бірлерден немесе ұйымдар, әлеуметтік-әкімшілік аймақтар арасындағы сауда, өндіріс, тауар алмасуға негізделіп, белгілі бір құқықтық ережелермен реттеліп отыратын қатынас. **Экономикалық билік.** экон. Жеке адамның ықпал жасауына негізделген билік. **Экономикалық болжау.** экон. Экономиканың өзгеруі туралы белгіленген себептік-салдарлық байланыстар мен заңдылықтар жүйесіне негізделіп, ғылыми тұрғыдағы

топшылауларды әзірлеу үдерісі. **Экономикалық білім беру.** экон. Оқушының еңбекті қажетсінуін, еңбексүйгіштігін, қоғамдық еңбектегі белсенділігін, саналы еңбек тәртібін және басқа да моральдық сапаларын қалыптастыру мақсатында берілетін білім. **Экономикалық волонтаризм.** экон. Шаруашылық практикада, экономикалық проблемаларды шешуде объективтік жағдайлар мен ғылыми негізделген ұсыныстарды, нақты мүмкіндіктерді мансұқ етіп, белден басушылық. **Экономикалық география.** геогр. Жалпы және аймақтық экономикалық, сондай-ақ тұрғындар географиясы мен халық шаруашылығының басты салаларын (өнеркәсіп, ауыл шаруашылық; қолі және т.б.) қамтитын жердің экономикалық байлығын зерттейтін география. **Экономикалық ғылымдар.** экон. Қоғамның экономикалық жай-күйі мен дамуының объективтік заңдылықтарын зерделеумен, шаруашылық өмір құбылыстарын статистикалық өңдеумен және теориялық жүйелеумен, материалды игіліктерді өндіру, бөлу, тұтыну және оларды айырбастау саласында практикалық ұсыныстарды әзірлеумен айналысатын ғылымдар жүйесі (кешені). **Экономикалық дағдарыс.** экон. Дағдарысты, тоқырауды, жандануды және өрлеуді дәйекті түрде қамтитын ұдайы өндірістік цикл кезеңдерінің бірі. **Экономикалық даму.** экон. Экономикалық тұрғыдан халық шаруашылығының түрлі салаларының ілгерілеуі, көрсеткіштерінің, жағдайының жақсара түсуі. **Экономикалық даму үлгісі.** экон. Өртүрлі сыртқы және ішкі түртік жайттарға, географиялық тарихи, саяси т.б. жайттарға байланысты қалыптасқан елдің экономикасының қалыптасу, жетілуінің өзіндік белгілері бар нұсқасы. **Экономикалық жағдаят.** экон. Тауарға (өнімге, бұйымға, қызметтерге, басқа да құндылықтарға) сұраным мен ұсынымның белгілі бір арақатынасымен, бағаның деңгейімен, инвестициялық, кәсіпкерлік белсенділікпен, бағалы қағаздар бағамымен, депозит пен несие бойынша пайыздық молишерлеммен, тауардың басалық қорларының болуымен, басқа да көрсеткіштермен сипатталатын нарықта әрбір сәтте қалыптасқан экономикалық ахуал. **Экономикалық жауапкершілік.** экон. Субъектінің өзіне қабылдаған міндеттемелері бойынша жауап беруге, шарттарды орындауға, заңдарды сақтауға, бөде меншікке келтірілген зиянның орнын толтыруға т.б. міндеттілігі. **Экономикалық жүйе.** экон. Экономикалық өнімді өндіру, бөлу, айырбастау, тұтыну барысында туындайтын негізгі экономикалық қатынастардың нысаны мен мазмұнын айқындайтын қағидаттардың, ережелердің заң жүзінде баянды етілген нормалардың тарихи тұрғыда пайда болған немесе белгіленген, елде жұмыс істейтін ұйымның жүйесі. **Экономикалық жікшілдік.** экон. Аймақтық (республикалық) экономиканы оқшаулау саясаты. **Экономикалық заңдар.** экон. Тәжірибе, практикалық қызмет негізінде белгіленген, ғылыми зерттеулер жолымен анықталған экономикалық құбылыстар, үдерістер. **Экономикалық зиян.** экон. Табиғат игіліктерін пайдаланушыларды (жеке меншік иесін, тұтынушыны, табиғат қорларын жалға алушыларды) материалдық құндылықтарынан, мүліктерінен айыратын, жұмсаған шығынның қайтара алмайтын, алдын ала ниет еткен табыстарға қол жеткізуге мүмкіндік бермейтін, қоршаған ортаға әсер ететін зиян. **Экономикалық интеграция.** экон. Өзара экономикалық қарым-қатынастарда, сондай-ақ үшінші бір елдермен қатынастарда келісілген саясат жүргізу мақсатымен мемлекетаралық экономикалық одақтардың құрылуы. **Экономикалық кибернетика.** экон. Кибернетика идеялары мен өдістерін экономикалық құбылыстарды зерделеуге және экономикалық үдерістерді басқаруға қолданумен айналысатын ғылыми бағыт. **Экономикалық конъюнктура.** экон. Әлеуметтік шаруашылықтың, ел, аймақ шаруашылығының, тауарлар рыногының белгілі бір кезеңдері жағдайын бейнелейтін көрсеткіштердің

жүйесінің сипаттайтын уақытша ахуал. **Экономикалық көрсеткіштер.** экон. Экономикалық үдерістер мен құбылыстардың, олардың даму заңдылықтарын мен тенденцияларының сандық сипаттамасы үшін пайдаланылатын абсолютті және салыстырмалы шама. **Экономикалық қатынас.** экон. Халықара-лық сауда, жұмыс күшінің көші-қоны, капитал өкестілімі мен халықаралық несие, халықаралық валюталық қатынастар, халықаралық ғылыми-техникалық және өндірістік ынтымақтастық. **Экономикалық қауіпсіздік.** экон. Тұрақты экономикалық өсу, қоғамдық қажеттердің тиімді түрде қанағаттандырылуы, басқарудың жоғары сапасы, экономикалық мүдделердің ұлттық және халықаралық деңгейлерде қорғалуы қамтамасыз етілетін экономиканың жай-күйі. **Экономикалық қоғамдастық.** Экономикалық мүдде. **Экономикалық мүдде.** экон. Адамдардың шаруашылық қызметіне түрткі болатын себептер. **Экономикалық нәтиже.** экон. Техникалық, шаруашылық немесе өзге де міндеттерді шешу тиімділігінің нақты нәтижесі. **Экономикалық нормативтер.** экон. Халық шаруашылығында экономикалық қатынастарды реттеу үшін қолданылатын және өндіріс шығындары мен нәтижелеріне, олардың бөлінуі мен пайдаланылуына қойылатын тиісті талаптарды білдіретін абсолюттік немесе салыстырмалы шама. **Экономикалық психология.** экон. Адамдардың әлеуметтік топтар мен жіктердің экономикалық өмір шындығын қабылдауына және экономикалық мінез-құлқына елеулі ықпал ететін өзіндік психологиялық ұстанымдары. **Экономикалық ресурстар.** экон. Өндірісті қамтамасыз ету көздері, құралдары бөген мағынаны білдіретін іргелі экономикалық теория ұғымы. **Экономикалық реттегіштер.** экон. Қоғамдық өндіріске қатысушыларға мүдделер тетігі арқылы жалама әсер ететін экономикалық тұтқалар – баға, салықтар, банк пайыздары, санкциялар т.б. **Экономикалық реформалар.** экон. Шаруашылықты жүргізу, экономикалық басқару жүйесіндегі, экономикалық саясатты іске асырудың жолдары мен өдістеріндегі терең жаңғыртулар. **Экономикалық санкциялар.** экон. Қаржы шаруашылық қызметінде бірмалалушылыққа жол беруге, сол арқылы өзінің серіктестеріне және мемлекетке зиян келтірген кәсіпорындар (үйымдарға) қолданылатын қиып еткізгіш жасау шаралары. **Экономикалық саясат.** экон. Елдің мақсаттарына, міндеттеріне, мүдделеріне сәйкес экономикалық үдерістерге белгілі бір бағыт беретін мемлекет, үкімет жүргізетін іс-қимылдар; экономиканы басқару саласындағы шаралар жүйесі. **Экономикалық сот.** заң. Экономика, қаржы дауларын қарап, шешім шығаратын заң орны. **Экономикалық статистика.** экон. Экономикалық құбылыстардың дамуындағы сандық заңдылықтарды олардың сапалық мазмұнымен тығыз байланыста сипаттайтын деректерді жинаумен, өңдеумен, талдаумен және таратумен (жариялаумен) айналысатын экономикалық білімдер мен статистика бөлімі. **Экономикалық стратегия.** экон. Үкіметтің, аймақтар әкімшіліктерінің, кәсіпорындар, фирмалар басшыларының өндіріс, бюджеттің кірістері мен шығыстары, салықтар, күрделі жұмсалымдар, баға, әлеуметтік қорғау мәселелері бойынша ұзақ мерзімді принциптік нұсқаулары, жоспарлары, ниеттері. **Экономикалық талдау.** экон. Экономика дамуының жай-күйі мен процестерін оның түрлі құрылымдары бойынша бағалау. **Экономикалық төрбие.** экон. Оқушыларға жоспарлау, қаржыландыру, еңбек өнімдерін есептеу мен бөлу тәжірибесін үйрету. **Экономикалық теория.** экон. Экономикалық құбылыстар мен процестер туралы, шаруашылықтың жұмыс істеуі туралы, экономикалық қатынастар туралы, бір жағынан,

логикаға, тарихи тәжірибеге, екінші жағынан, экономист-ғалымдардың теориялық тұжырымдамаларына негізделген теориялық түсініктер. **Экономикалық тиімділік.** экон. Экономикалық қызметтің, экономикалық бағдарламалар мен шаралардың нәтижелілігі. **Экономикалық топшылау.** экон. Жеке адамдардың және институттардың өздерінің іс-қимылдарының салдары болуы мүмкін тиімділіктер мен шығындарды есептеуге негізделген ұтымды немесе нысаналы шешімдер қабылдау қабілеті. **Экономикалық тренинг.** экон. Басқару әрекеттері тиімділігінің бағалау есептерін жүргізуге мүмкіндік беретін компьютерлендірілген іскерлік ойын. **Экономикалық цикл.** экон. Нарықтық экономиканың бір дағдарыстан екінші дағдарысқа жылжу кезеңі. **Экономикалық элита.** экон. Халық шаруашылығының экономика саласындағы таңдаулы өкілдері, бетке тұтарлары.

ЭКОНОМИКС [ағыл. economics] зат. экон. Барлық экономика ғылымдарының жетістіктерін жинақтайтын, бизнес заңдарын және оларды іске асыру тетігін, шаруашылықты жүргізу өдістерін, экономикалық саясатты, экономиканың кез келген саласындағы практикалық қызметтің проблемалары мен қарама-қайшылықтарын ашатын ғылыми пән.

ЭКОНОМИСТ зат. Жалпы экономика саласының, экономика ғылымның маманы.

ЭКОНОМИЯ [грек. oikonomia] зат. Бір нәрсені ұқыптылықпен жұмсаудан түсетін пайда.

ЭКОНОМ-СЫНЫП зат. авиац. Авиациялық билеттің жай, жалты тарифке сай келетін санаты.

ЭКОӨНІМ зат. Экологиялық жағынан таза өнім.

ЭКОПОЛИС [грек. oikos – үй, орын, polis – қала] зат. экол. 1. Адамның экологиялық қажеттілігі ескеріліп, жоспарлап салынған қалалық мекен. 2. Қоршаған ортаға сай жоспарланған және онымен үйлесімді функциясын атқаратын қалалық мекен.

ЭКОПСИХОЛОГИЯ зат. экол. Халықтың психологиялық салауаттылығының экология бөлімі.

ЭКОСАЯСАТТАНУ зат. экол. Экологиялық саясаттың құрылымдық сипатын зерттейтін саяси ғылымның кешенді бағыты.

ЭКОСАЯСИ сын. экол. Экологиялық саясатқа қатысты, экологиялық саясатқа өн.

ЭКОСАЯСИ КЕНІСТІК. Қазіргі өркеніет өміріндегі экологиялық мәселелер мәнінің артуын, осы мәселелердің саясаттың маңызды факторларына айналуын білдіретін ұғым.

ЭКОТЕХНОЛОГИЯ зат. Экологияға зардап тигізбейтін технология, экологиялық залалсыз технология.

ЭКОТИПТЕР [грек. oikos – үй, орын, typos – үлгі] зат. ботан. Өсімдіктердің ерекше нысандары.

ЭКОТОКСИКОЛОГИЯ [грек. oikos – үй, toxikon – у, logos – ілім] зат. Экожүйеге экологиялық улы заттектердің тигізетін әсерлері мен зардаптарын зерттейтін ғылым.

ЭКОТОН зат. экол. Өртүрлі ландшафттың арасындағы алмасушылық тегі.

ЭКОТОП зат. экол. Биоценоздың құрамына кіретін абиоталық құрылымдар: литосфера, гидросфера және атмосфера.

ЭКОЦИД [грек. oikos – үй, мекен, лат. caedere – өлтіру] зат. экол. 1. Бүкіл тіршілік иелерінің мекен ортасын (тіршілік ортасын әдейі, қымысты түрде) қирату. 2. Ұлан-ғайыр аймақта соғыс мақсатында адамның мекен ортасын жою.

ЭКРАН [франц. ecran] зат. 1. Өртүрлі энергия көздері шығаратын сәулелің зиянды әсерінен қорғану үшін оларды кері қайтаратын, жұптымен және өзгертетін, құбылматын беті бар құрылымы. 2. Рентген, диапозитивтер, кино-фото-кескіндерін сәулелендіріп көрсетуге арналған мата не-

месе арнайы затпен көмкерілген пластмасса, шыныдан жасалған бет. **3.** ауыс. Кино өнері. **4.** Кинофильмдердің көрсетілімі.

Экранды басқару, и н ф. Ақпаратты компьютерде жұмыс істеуіне қолайлы түрде экранда бейнелеу тәсілі. **Экранды тазалау**, и н ф. а) Дисплей экранындағы барлық ақпаратты жою операциясы. ә) Дисплей экранынан барлық кескіндерді жою операциясы. **Экран жұлдызы**. Теледидардан жиі көрсету нәтижесінде танымал болған тұлғалар. **Экран қарпі**, и н ф. <ағыл. screen fonts> Дисплей бетіне бейне шығару үшін қолданылатын қарпін. **Экран панелі**, и н ф. <ағыл. screen panel> Жақтаумен қоршалған және ақпаратты мәліметтерді орналастыруға, тізімдерді оқытуға және басқа да мақсаттарға арналған дисплей экранындағы аймақ. **ЭКРАНДА**= е т. Көркем шығарма, пьеса, спектакль, сценарий негізінде фильм жасау, экранда көрсетуге лайықтау.

ЭКРАНДАЙ с ы н. Экран сияқты, экран тәрізді.

ЭКРАНДАЛ= е т. Экранда көрсетілу.

ЭКРАНДАЛУ Экрандал етістігінің қимыл атауы.

ЭКРАНДАУ Экранда етістігінің қимыл атауы. **1.** Көркем шығарма, пьеса, спектакль, сценарий негізінде (кино, теледидар үшін) фильм жасау. **2.** Зиянды көздердің теріс әсерінен қорғайтын арнайы қалқанмен қорғау, сақпандыру.

ЭКРАНДЫҚ с ы н. Экранмен байланысты. **Экрандық графика**, и н ф. <ағыл. onscreen graphics>. Графикалық дисплейлерді қолдануға бағытталған мәшинелік графика. **Экрандық интерфейс**, и н ф. <ағыл. screen interface> Дисплей көмегімен пайдаланушының компьютермен әрекеттестігін жасақтайтын тілдік және бағдарламалық құралдар. **Экрандық редактор**, и н ф. <ағыл. screen editor> Дисплей экранында мәтінді бейнелеу мен редакциялауды жасақтайтын мәтіндік редактор.

ЭКС... [лат. ex] Күрделі сөздердің бірінші бөлімі, іштен сыртқа қарай шығу, шығару, жылжу дегенді білдіреді.

ЭКС: [лат. ex] **экс оффицио**, э к о н. Бизнесте, биржалық қызметте өркендетті ашық бәсеке үшін жағдай жасаушылық.

ЭКС²... «Бұрынғы, бұған дейінгі» кейде «кейін» дегенді білдіретін еуропа тілдерінен енген көрме сөздердің құрамындағы көмекші сөз.

ЭКС-АЛЛ зат. экон. Бағалы қағаздарды дивидендісіз, құқысыз, кепілдіксіз не қандай да бір артықшылықсыз сату үрдісі.

ЭКС-ДИВИДЕНД [лат. eks-dividend] зат. экон. Дивиденд төленгеннен кейін сатылатын не сатып алынатын акция.

ЭКСАУМАҚТЫҚ с ы н. құқық. Адамды келген елінің құқықтық құзырынан босатуға қатысты. **ЭКСТАУСТЕР** [ағыл. exhauster] зат. тех. Ауа сиретуге (вакуум жасауға) арналған желдеткіш немесе ауаурлеуіш.

ЭКСУМАЦИЯ [лат. exhumatio] зат. құқық. Адамның мәйітін жерленген жерінен қазып алу.

ЭКС-ДИВ: арнаулы экс-див. экон. Акциялармен, облигациялармен дивиденд не пайыз құқығынсыз сауда жасау.

ЭКСИКАТОР [лат. excisare] зат. тех. Ауадан ылғалды оңай тартатын заттарды кептіруге және сақтауға арналған, қалың шыныдан жасалған, түбіне ылғал сіңіргіш зат салынатын, беті шыны қақпақпен тығыз жабылатын ыдыс.

ЭКСИТОН [лат. excito] зат. физ. Кристалл құрамындағы атомдардың элементтік бөліктері аға бастайтын барынша шамырқанған жағдайы.

ЭКСКАВАТОР [ағыл. excavator] зат. Құрылыс жұмыстарында, жол салуда, кен шығаруда қолданылатын, жер қазып, құм, тас, топырақ алып салатын мәшине.

ЭКСКАВАТОРШЫ зат. Экскаваторды басқаруы, жүргізетін жұмысшы.

ЭКСКРЕМЕНТ [лат. excrementum] зат. биол. Ас қорыту нәтижесінде жануарлар бөліп шығаратын қатты және сұйық қалдықтар.

ЭКСКЛЮЗИВТІ [франц. exclusif] с ы н. **1.** Қайталанбас айрықша, шектеулі дана. **2.** Бір ғана тұлға, ұжымға тиесілі, қайталанбас, бірегей.

ЭКСКЛЮЗИВТІК [франц. exclusif] с ы н. кі т. Қайталанбайтын, айрықша, шектеулі.

Экссклюзивтік құқық, экон. Айрықша құқық тек бір ғана адамға немесе ұйымға берілетін, басқа ешкімге берілмейтін айырықша құқық.

ЭКСКУРС [лат. excursus] зат. Жанама мәселені түсіндіру үшін негізгі тақырыптан ауытқу.

ЭКСКУРСАНТ зат. Экскурсияға қатысушы.

ЭКСКУРСИЯ [лат. excursio] зат. **1.** Бір нәрсе жайынан толығырақ мағлұмат алу, сондай-ақ көңіл көтеріп, серуендеп қайту мақсатында ұйымдастырылған ұжымдық арнайы сапар. **2.** Ғылым, білім беру, мәдени-ағарту мақсатында белгілі орындарға ұйымдастырылатын ұжымдық сапар не жорық.

ЭКСКУРСИЯЛЫҚ с ы н. Экскурсияға қатысты, экскурсияға тән.

ЭКСКУРСОВОД зат. сөйл. Экскурсияны басқарушы кісі.

ЭКСЛИБРИС [лат. ex libris] зат. баспа. Кітап мұқабасының ішкі жағындағы кітап иесінің аты жазылған көркем орындалған кітап таңбасы.

ЭКСПАНСИОНИЗМ зат. Біқпал ету өрісін кеңейте түсуге негізделген империалистік саясат.

ЭКСПАНСИОНИСТІК [франц. expansionif] с ы н. Экспансионизмге тән, экспансионизмге қатысты.

Экспансионистік шаралар. Халықтың сатып алу қабілетін, мемлекеттік шығындарды, айналыстағы ақша массасын ұлғайтуға, салықты кемітуге, өндірісті кеңейтуге бағытталған шаралар жиынтығы.

ЭКСПАНСИЯ [лат. expansio] зат. саяси. Бөтен аумақтар мен өндіріс бұйымдарын өткізетін базарларды қиып басып алу мақсатында басқа мемлекеттерге өзінің саяси және экономикалық үстемдігінің өрісін кеңейте түсуге ұмтылатын империалистік саясат.

ЭКСПАТРИАНТ зат. құқық. Азаматтық құқығынан қиып айырылған немесе өзі бас тартқан, басқа елге ел ішінен көшірілген немесе өз еркімен көшкен тұлға.

ЭКСПАТРИАЦИЯ [лат. ex – шығыс септігінің мағынасы, patria – Отан] зат. құқық. Азаматтық құқығынан қиып айырып, басқа елге көшіру.

ЭКСПЕДИТОР зат. Шаруашылық орындарында қажетті бұйымдарды алып келу, жөнелту ісімен шұғылданытын қызметкер.

ЭКСПЕДИЦИЯ [лат. expeditio] зат. **1.** Арнайы тапсырма бойынша жорыққа, сапарға шыққан топ. **2.** әск. Маңызды ауданды басып алу, одақтас әскерлерге көмектесу, басқа да саяси-әскери міндеттерді орындау үшін, көбінесе, теңіз (әуе) көлік арқылы жіберілетін бір немесе одақтас бірнеше мемлекеттің қарулы күштерінің бір бөлігі.

ЭКСПЕДИЦИЯЛЫҚ с ы н. Экспедицияға тән, экспедицияға қатысты.

ЭКСПЕКТАЦИЯ [ағыл. expectation] зат. пед. Индивидуің әлеуметтік рөлдерді атқаруы нормаларына қатысты талаптар жүйесі.

ЭКСПЕРИМЕНТ [лат. experimentum] зат. **1.** Зерттеу мақсатына орай нақты бір жағдайларда қандай да бір құбылысты қайта жаңғырту, жаңа құбылысты бақылау мақсатында жүргізілетін ғылыми тәжірибе. **2.** Бұрын-соңды сыналмаған нәрсені сынау.

ЭКСПЕРИМЕНТАЛДЫ с ы н. Экспериментке, тәжірибеге негізделген.

ЭКСПЕРИМЕНТАТОР зат. Эксперимент, тәжірибе жүргізуші кісі.

ЭКСПЕРИМЕНТТЕ= е т. Сынап байқау арқылы тәжірибе жүргізу.

ЭКСПЕРИМЕНТТЕУ Экспериментте етістігінің қимыл атауы.

ЭКСПЕРИМЕНТТІК с ы н. Экспериментке тән, экспериментке қатысты.

Эксперименттік авиация, авиация және басқа техника саласында тәжірибелік-конструкторлық, эксперименттік, ғылыми-зерттеу жұмыстары мен сынақтарын жүргізуге арналған авиация. **Эксперименттік мектептер**, пед. Өз уақытынан озық жаңа педагогикалық идеяларды, сондай-ақ мұғалімдер мен педагогтардың практикалық тәжірибесін тексеруге, тұжырымдауға немесе негіздеуге арналған оқу-тәрбие мекемелері. **Эксперименттік оқыту**, пед. Психологиялық-дидактикалық мәселелерді зерттеу әдістерінің бірі.

Эксперименттік педагогика, пед. Психология мен педагогикадағы баланы жан-жақты зерттеу және педагогикалық теорияны эксперименттік жолмен негіздеу мақсатын көздейтін бағыт. **Эксперименттік психология**, пед. Эксперименттік әдістерді қолдану арқылы психикалық құбылыстарды зерттеудің арқылы түрлерінің жалпы белгіленуі. **Эксперименттік ракета**, әск. Нысанға жетудің көптеген тәуелсіз жерілерімен жабықталған 10 оқтұжымсыз бар американдық континентарлық баллистикалық ракета. **Эксперименттік фонетика**, лингв. Тәжірибелік фонетика; тілдің дыбыстық жүйесін лабораториялық жолмен, тәжірибе жасау арқылы тексеретін фонетика саласы. **Эксперименттік экология**, экол. Адамның орбиталық стансылардағы цыу аппараттарының кабиналарында ұзақ уақыт болуын қамтамасыз етуге мүмкіндік беретін жасанды экожүйелер құру әдіс-амалдарын талдау-белгілейтін қолданбалы білім саласы.

ЭКСПЕРТ [лат. expertus] зат. Сарапшы, сараптама жүргізетін маман.

ЭКСПЕРТТІК с ы н. Экспертке тән, экспертике қатысты.

ЭКСПЕРИЗА зат. **Сараптама**.

ЭКСПИРАЦИЯ [лат. expirare] зат. экон. **1.** Электронды несие картасының қолданылу мерзімінің бітуі. **2.** Отционды қолданылу мерзімінің бітуі.

ЭКСПИРАЦИЯ [лат. expiratio] зат. вет. Дем шығар, тыныс сатысы.

ЭКСПИРАТОРЛЫҚ с ы н. кі т. Қатты қарқынды лебіді, қишті. **Экспираторлық екпін**, лингв. Лебіді немесе динамикалық екпін.

ЭКСПЛАНТ зат. биол. Каллус немесе бүтін ағза алу үшін арнайы (жасанды) ортаға егілетін ұлтадан, мүшеден оқшаулан алған бөлшек.

ЭКСПЛАНТАЦИЯ [лат. ex – сырт, plantare – егу] зат. биол. Арнайы қоректі ортада жануарлар мен өсімдіктердің жасуша, ұлта, ішкі ағзаларын, мүшелерін ұзақ мерзім сақтау және өсіру.

ЭКСПЛИКАЦИЯ [лат. explicatio] зат. **1.** Жоба, карталардағы шартты белгілерге түсіндірме беру ісі. **2.** Түсініктеме, бағалау, пайдалану ережелері бар бір нәрсенің қысқа жазбаша сипаттамасы.

ЭКСПЛИЦИТТІ [ағыл. explicit] с ы н. лингв. Тілдік материал арқылы ашық айтылып, нақты түсіндірілген.

ЭКСПЛОЗИВ: **эксплозив дауыссыздар**, лингв. <франц. explosif> Жабысыңқы тұрған сойлеу органдары ашылған сәтте шығатын ауаның өтуінен пайда болатын ицғыл дауыссыз дыбыстар: б, п, д, т.

ЭКСПЛОЗИЯ [франц. explosion] зат. **1.** геол. Жарылыс, газдың бөлінуі мен күл пайда болуы, жанартаулық бомбдалар, пелла мен туфтар және өзге де күрсе, бортыдақ жанартау жыныстарының бөлінуі қосарлана жүретін жер бетіне тасталған, атқыланған жанартау материалдары. **2.** лингв. Жабысыңқы (ицғыл) дауыссыздар жасалуының үшінші фазасы.

Эксплозия деңгейі, геол. Жанартау каналында газ көтеріштерінің жарылу үдерісінің тереңдігі.

ЭКСПЛОЗИЯЛЫҚ сын. *Эксплозияға тән, эксплозияға қатысты.*

Эксплозиялық конустар. геол. *Конус пішінді жанартаулардың жалпы аты.*

ЭКСПЛУАТАТОР зат. *Еңбекші қауымды қанаушы.*

ЭКСПЛУАТАЦИЯ [франц. exploitation] зат. **1.** Ботен адамның еңбегін пайдалану, қанау. **2.** Табиғи байлықтарды өңдеу, пайдалану. **3.** Еңбек және көлік құралдарын, жаңа техниканы, құрылыс орнын пайдалану ісі. **4.** тар. *Антагонистік қоғамда үстем таптың бұқараны қанауы.*

ЭКСПЛУАТАЦИЯЛАУ е т. **1.** Пайда табу үшін біреудің еңбегін пайдалану, қанау. **2.** Жаңа техниканы, құрылыс орнын іске қосу, пайдалану.

ЭКСПЛУАТАЦИЯЛАУ *Эксплуатациялау етістігінің қимыл атауы.*

ЭКСПОЗИЦИЯ [лат. expositio] зат. **1.** Мұражайлар мен көрмелерге қойылған мұрағаттардың белгілі бір жүйе бойынша орналасқан тәртібі және олардың жиналымы. **2.** әдеб. *Көркем шығармада оқиға дамып-өрістейтін орынды, ортаны, ол оқиғаға қатысатын кейіпкерлерді сипаттап, алғаш оқушыға таныстыру.*

ЭКСПОНАТ [лат. exponatus] зат. *Мұрағат (жұрт көру үшін көрмеге, мұражайға қойылған зат).*

ЭКСПОНЕНТ [лат. exponens] зат. *Көрмеге экспонат қоюшы тұлға немесе мекеме, ұйым.*

ЭКСПОРТ [ағыл. export] зат. экон. **1.** Шетелге шығарылған өндіріс өнімдері мен тауарлар, технологиялар, капитал. **2.** Елден шығарылған тауарлардың жалпы саны мен жалпы сомасы.

ЭКСПОРТТА е т. экон. *Шетелге шикізат, тауар, капитал мен технологиялар шығару.*

ЭКСПОРТТАУ *Экспортта етістігінің қимыл атауы.*

ЭКСПОРТТАЛУ е т. экон. *Шетелге шикізат, тауар, капитал мен технологиялардың шығарылуы.*

ЭКСПОРТТАЛУ *Экспортталу етістігінің қимыл атауы.*

ЭКСПОРТТАУШЫ зат. <франц. exporteur> экон. *Экспорттайтын, шетелге шығаратын тұлға немесе мекеме.*

ЭКСПОРТТЫҚ сын. *Экспортқа тән, экспортқа қатысты.*

Экспорттық әлеует. экон. *Елдің ұлттық шаруашылығының сыртқы рынок үшін бәсекелесуге жарамды өнімді қажетті мөлшерде өндіру қабілеті. Экспорттық бақылау. экон. *Тауарлардың кейбір санаттарын шетке шығаруға рұқсат беру тәртібін енгізу жолымен белгілі бір әкеліміз заттарына тыйым салу, шеңқоу, оларды бақылау жөніндегі шаралар жүйесі. Экспорттық лизинг. экон. *Лизинглік компания ұлттық фирмалардан жабдық сатып алатын, содан соң оны шетелдегі жалгерге беретін мәміле. Экспорттық мәміле. экон. *Шет мемлекет немесе оның өкілі (кәсіпорын, фирма, жеке тұлға) тараптардың бірі болып табылатын мәміле. Экспорттық несие. экон. *Тауарлар мен көрсетілетін қызметтерді сатуды қаржыландыру мақсатымен шетелдік сатып алушыларға немесе олардың банктеріне берілетін несие; экспортты ынталандыру құралы. Экспорттық үлестеме. экон. *Өнімнің белгілі бір түрлері бойынша елдің халықшаруашылығы, жекелеген өндірістер мен салалар үшін экспорттың мәнділігін сипаттайтын мөлшерлік көрсеткіш.******

ЭК-ПРЕЗИДЕНТ зат. *Бұрынғы Президент.*

ЭКСПРЕСС¹ [ағыл. express] *Күрделі сөздердің бірінші бөлімі. Тез, иығыл қызмет көрсету, шапшаң іске асыру мағыналарына қатысты.*

ЭКСПРЕСС² [ағыл. express] зат. *Ірі стансыларға ғана тоқтап өтетін жүрдек пойыз немесе сондай тәртіптен қатынайтын кеме, автобус.*

ЭКСПРЕССЕМА зат. әдеб. *Поэтикалық мәтін контекстінде эстетикалық мәні бар парадигма.*

ЭКСПРЕССИВТІ сын. *Көрнекі, эмоциялық күйді бейнелей алатын.*

ЭКСПРЕССИВТІК сын. **Экспрессивтік қауесет.** *Мазмұнында білдіретін эмоциялық күйлер және оған сәйкес эмоциялық реакциялар болатын қауесет.*

ЭКСПРЕССИВТІЛІК [лат. expressio] зат. лингв. *Тіл бірліктерінің семантикалық-стилистикалық белгілерінің жиынтығы.*

ЭКСПРЕССИОНИЗМ [франц. expressionnisme] зат. әдеб. *XX ғасырдың басында Батыс Еуропа елдерінде туып, Ресейге тараған өнер мен әдебиеттегі өмір шындығын бұрмалап көрсетуге негізделген идеалистік ағым.*

ЭКСПРЕССИЯ [лат. expressio] зат. **1.** Айқындылық, сезім, күйзелісті көрсету күші. **2.** лингв. *Сөздің сезім күйлерін білдіретін нақышты мәнерлілігі.*

ЭКСПРЕССИЯЛЫҚ сын. *Экспрессияға тән, экспрессияға қатысты.*

ЭКСПРОМТ [лат. expromptus] зат. *Дайындықсыз, қолма-қол суырып салып айтылатын шешендік сөз, өлең-жыр не орындалу үстінде туатын музыкалық туынды.*

ЭКСПРОПРИАТОР зат. кіт. *Қоғамдық мәні бар бір нәрсені заң негізінде күштеп тартып алушы, экспроприация жасаушы, мал-мүлікпен айырушы.*

ЭКСПРОПРИАЦИЯ [франц. expropriation] зат. **1.** заң. *Біреудің не белгілі бір таптың ірі-ірі меншігін, мүлкін күштеп тартып алу шарасы.* **2.** *Мемлекеттік органдардың мүлкікті төлемсіз күштеп (тәркілеу) немесе төлеу (реквизициялау) арқылы тартып алу шарасы.*

ЭКСПРОПРИАЦИЯЛАУ е т. *Жеке меншікті, мүлкікті заң негізінде тартып алу.*

ЭКСПРОПРИАЦИЯЛАУ *Экспроприациялау етістігінің қимыл атауы.*

ЭКССУДАТ [лат. exsudare] зат. вет. *Жалқа-яқ (қан, лимфа тамырынан шығып шығып, қабынған ұла пішіне, дене қуысына жиналатын сұйық зат).*

ЭКСТАЗ [грек. extasis] зат. **1.** кіт. *Шаттық пен масаттанудың есерленуге айналатын ең биік шегі.* **2.** мед. *Психикалық аурудың аффективті (күйзелісті) түрі.*

ЭКСТЕНЗИЯ [лат. extensio] зат. мед. *Аяқ-қол немесе дененің басқа мүшелерін бұзу, созу.*

ЭКСТЕНЗОРЫ [лат. extendere] зат. *Жазғыш, жаздырғыш (мәселен, буынды) бүлшекеттер.*

ЭКСТЕНСИВТІ [лат. extensivus] сын. *Сапалық емес, сондық жазғынан кеңейтуге, қартуға бағытталған, сандай-ақ, халықшаруашылығында өнімнің сапасын жақсарту жағы ескерілмей, оның тек санын, көлемін арттыруға бағытталған.*

ЭКСТЕРН [лат. externus] зат. **1.** пед. *Белгілі бір оқу орнында оқымай-ақ өз күшімен емтихан тапсырушы адам.* **2.** мед. *Тәжірибеден өту мақсатында емханада немесе өзге мекемеде ақысыз жұмыс істейтін адам, шаттан тыс дәрігер.*

ЭКСТЕРНАТ зат. пед. **1.** *Ғылымдарды, оқу курсың өз бетіңше жедел оқып игеру жүйесі.* **2.** *Ерекше санаттағы адамдарға арналған оқыту нысандарының бірі.*

ЭКСТИРАЦИЯ [лат. extirpation] зат. вет. *Сылу, сылып тастау, белгілі бір мүшені (мәселен, желінді, жатырды, оның бір бөлігін) кесіп алып тастау.*

ЭКСТРА¹ [лат. extra] сын. *Күрделі сөздің құрамында келіп, ең жақсы, бәрінен жоғары дегенді білдіреді.*

ЭКСТРА² зат. экон. *Сауда-саттыққа қатысушы клиенттердің мұқтаждарына бейімделген валюталық опцион.*

ЭКСТРА³ [лат. extra] сын. экон. *Ең сапалы (тауар туралы)*

ЭКСТРАГЕНТТЕР зат. биол. *Қатты денелерден немесе сұйық қоспалардан жекелеген құрауыштарды ажыратып алатын заттар.*

ЭКСТРА-ДИВИДЕНД зат. экон. *Компания төлейтін жай дивиденді толықтыру ретінде*

акциялар не қолма-қол ақша нысанындағы қосымша дивиденд.

ЭКСТРАДИЦИЯ [франц. extradition] зат. саяси. *Шет мемлекетке ол елдің заңдарын бұзған адамды беру.*

ЭКСТРАКОРПОРАЛДЫҚ сын. мед. *Денеден тыс ұрықтандыруға қатысты.*

ЭКСТРАКТ [лат. extractum] зат. фарм. *Дәрі-дәрмек ретінде қолданылатын өсімдік сығындысы; сөл.*

ЭКСТРАКТОР зат. *Бір нәрсені шығаруға, бөліп алуға арналған құрал.*

ЭКСТРАКЦИЯ [лат. extrahere] зат. хим. *Бір не бірнеше құрауышты бұл ерітіндімен араласпайтын басқа бір ерітіндіге ауыстыру арқылы ажыратып алу үдерісі.*

ЭКСТРАЛИНГВИСТИКАЛЫҚ сын. лингв. *<лат. extra сырт, тыс, франц. linguistique – тілдік> Тілдің өзіндік қасиетінен тыс, қоғамдық өмір жағдайында дамып, қызмет ететін.*

ЭКСТРАПОЛЯЦИЯ [лат. extra – сырт, тыс, polaire – өңдеу, теп-теріс ету] зат. **1.** терм. *Құбылыстың бір бөлігін байқау барысындағы қорытындыларды оның басқа бөлігіне таратудан тұратын ғылыми зерттеу тәсілі.* **2.** матем. *Бірқатар мәнділіктер негізінде оның бұл қатардан тыс өзге мәнділіктер функциясын табу.*

ЭКСТРАСЕНС зат. психол. *Ауруды, психикалық дертті анықтайтын және емдейтін аса сезгіштік қабілеті бар адам, көріпкел, балгер.*

ЭКСТРАСЕНСОРИКА зат. психол. *Адамның аса сезгіштік қабілеттері арқылы аурулар мен психикалық дерттерді анықтап, емдей алатын қасиеті.*

ЭКСТРАСИСТОЛИЯ [лат. extra – сырттай, systole – жиырылу, қысқару] зат. мед. *Жүректің не оның жеке бөліктерінің мезгілінен бұрын жиырылуы, жүрек ырғағының бұзылуы.*

ЭКСТРАФРАХТ зат. экон. *Әдеттен тыс тасымалақы, әдеттен тыс кірепұл.*

ЭКСТРЕМИЗМ [лат. extremus] зат. саяси. *Шектен асатын, біржақты көзқарастар мен шараларға берілгендік.*

ЭКСТРЕМИСТ зат. саяси. *Саясатта тым солақай көзқарасты жақтаушы.*

ЭКСТРЕМИСТІК сын. саяси. *Экстремизмге тән, экстремизмге қатысты.*

ЭКСТРЕМУМ [лат. extremum] зат. матем. *Функцияның математикалық ең көп және ең аз мәндері.*

ЭКСТРОВЕРТ зат. *Өзгерісқұмар адам.*

ЭКСТРУЗИЯ [ағыл. extrusion] зат. хим. **1.** *Режеңке, пластмассадан кескінделген ұзын бұйымдарды дайындау ісі.* **2.** геол. *Тұтқыр лавалы жанартауларға тән әрекет түрі.*

ЭКСТРУЗИЯЛЫҚ сын. *Экструзияға қатысты, экструзияға тән.*

Экструзиялық таужыныс. геол. *Тұтқыр лавалардың жанартау көмейінің өз тұтастығын сақтап отырып, сығымдала көтерілді нәтижесінде қалыптасатын таужыныстар түрі.*

ЭКЦЕДЕНТ [лат. excess] зат. кіт. *Бірдеңенің шектен тыс болушылығы, артықтығы;*

ЭКЦЕНТРИК¹ [франц. excentrique] зат. өнер. *Белгілі бір қалыңға түскен іс-әрекетті оқыс қимылдармен күлдіргі етіп, керісінше көрсететін цирк не эстрада актері.*

ЭКЦЕНТРИК² [франц. excentrique] зат. тех. *Мәшиненің айналмалы қозғалысын реттейтін, оны қозғалысқа қосатын тегіті.*

ЭКЦЕНТРИЛІК сын. астр. *Ортақ центрі жоқ.*

ЭКЦЕСС [лат. excessus] зат. психол. **1.** *Көрсекызарлық, ыңсапыздық, ұстамсыздық тәрізді сезім күйлерінің шектен тыс асқынған көрінісі.* **2.** *Қоғамдық тәртіпті оаш бұзушылық.*

ЭКС-ЧЕМПИОН зат. спорт. *Белгілі бір спорт түріндегі бұрынғы чемпион.*

ЭКТО... [грек. ektos] *Күрделі сөздердің бірінші бөлігінде келіп, тыс, сыртқы деген мағына білдіреді. Мысалы: эктоплазма.*

ЭКТОДЕРМА зат. вет. *Көпжасушалы жануарлардың сыртқы ұрық қабаты.*

ЭКТОПАРАЗИТ зат. биол. *Дене сыртында тоғышар түрінде тіршілік ететін ағза (бит, кене).*

ЭКТОПАРАЗИТТЕР зат. мед. *Адам денесінің сыртында тіршілік ететін паразиттер.*

ЭКТОФЕРМЕНТТЕР зат. биол. *Жасушалар сыртқа бөліп шығаратын ферменттер немесе жасуша сыртында болатын ферменттер.*

ЭКУМЕНИЗМ [лат. oecumenicus] зат. дінн. *Түрлі христиандық діни ағымдарды біріктіру идеясына негізделген христиан қозғалысы.*

ЭКФРАСИС зат. өнер. *Эпостық суреттеу тәсілі.*

ЭКХИМОЗ [грек. ecchymosis] зат. мед. *Қанталау, ұрылу, соғылу салдарынан жұмсақ тінге (шелге) аздап қан құйылу.*

ЭКШН [ағыл. action] зат. өнер. *Қозғалысты сюжетті фильм.*

ЭКЮ¹ [франц. ecu] зат. экон. *Францияның күмістен және атыннан соғылған ертедегі монеті.*

ЭКЮ² [ағыл. European Currency Unit сөздерінің қысқартылған түрі] зат. экон. *Еуропалық валюта жүйесінің негізі болып табылатын еуропалық есеп айырысу өлшемі.*

ЭЛАСТИК [лат. elasticus] зат. хим. *Белбеу, құрсау және т.б. тұрмыстық заттар жасалатын, жақсы созылатын резеңке талшықтары қосылған мата.*

ЭЛАСТИН [лат. elasticus] зат. биол. *Эластикалық дәнекер тіндердің негізгі массасын құрайтын ақуыз.*

ЭЛАСТОПЛАСТАР зат. хим. *Жоғары температурада термопластардың аққыштығымен, ал қалыпты температурада резеңке тәрізді қасиеттерімен сипатталатын полимерлер.*

ЭЛАТИВ [лат. elativus] зат. лингв. *Сөздің мейлінше артықшылығын басқа затпен салыстырмай-ақ білдіретін қиыптәлі (асьрмалы) шырай формалары.*

ЭЛЕВАТОР [лат. elevator] зат. тех. **1.** *Жүкті тік немесе көлбеу бағытта үздіксіз тасымалдауға арналған, сөрелі, бесікшелі, шөмішті құрылғы.* **2.** *Астықты қабылдап алуға, тазартуға, кептіруге және сақтауға лайық механикаландырылған жабдығы бар үлкен астық қоймасы.*

ЭЛЕГИЯ [лат. elegia] зат. өнер. *Жабырқаулы, мұрды сезім құйылымын білдіретін лирикалық өлең, сондай-ақ сол сарында музыкалық пьеса.*

ЭЛЕКТИВТІК [лат. electus] сын. *Таңдаулы, іріктелген.*

ЭЛЕКТОРАТ [лат. elector] зат. кіт. *Парламенттік, президенттік немесе жергілікті билік органдарына сайлау барысында қандай да бір үміткерді, саяси партияны қолдап, дауыс беруші сайлаушылар тобы.*

ЭЛЕКТР [грек. elektron] зат. **1.** физ. *Материя бөлшектерінің (электрондардың, позитрондардың және протондардың) қозғалысынан пайда болатын қуат күшінің түрі. // Электрге қатысты, электрмен жұмыс істейтін.* **2.** *Осындай қуат күшінен алынатын жарық.*

Электр аспаптар. физ. *Ағаштан, металдан, пластмассадан және т.б. әртүрлі бұйымдар жасау, сондай-ақ пәтерді және тұрмысқа қажетті заттарды жөндеу кезінде аралау, егеу, бұрғылау, үшкірлеу, сүргілеу, өңдеу, жылырату үшін қолданылатын, электр қуатымен жұмыс істейтін құрал-саймандар. Электр контакті.* и.н.ф. *Электр тізбегінің құрамды бөліктерінің электр тогын өткізетін жанасқан жері (беті) немесе осылай жанасуды (жаласуды) қамтамасыз ететін тетігі. Электр кофеусатқыш.* тех. *Екі бөлікті пластмасса корпустан құралған, бірінде электрқозғалтқыш, ал*

екіншісінде – түбінде саптамамен бекітілген дәне арналған бункер орналасқан, кофе дәні шашпа айналатын саптаманың (қалақшасы бар диск) көмегімен ұсақталатын кофеусатқыш. Электр қозғаушы күш. физ. *Электр тізбегіне жалғанан, табиғаты электрстатикалық емес энергия көзі. Электр қуаты.* физ. *Киловатт-сағатпен өлшенетін электр энергиясы. Электр қырықтық.* тех. *Электр қуатымен қой қырқатын аппарат. Электр мәшинесі.* физ. *Электрмагниттік индукция құбылысын пайдалану негізінде қозғалатын мәшине. Электр өрісі.* физ. *Электр зарядының айналасында немесе бір уақыт ішіндегі магнит өрісінің өзгерісі нәтижесінде пайда болатын электромагниттік өрістің дербес түрі. Электр пилта.* физ. *Тамақ пісіруге арналған электрлік қыздырғыш аспап. Электр тізбегі.* физ. *Электр энергиясын тасымалдауға арналған сым немесе кабель. Электр ұстарасы. Пышақ блогының іске қосылуы арқылы қырынуға болатын ұстара. Электр шамы.* физ. *Электр энергиясын оптикалық сәулде энергиясына айналатын жасанды жарық көзі.*

ЭЛЕКТРДӘНЕКЕРЛЕУ е.т. *Металдарды жылында еритін металдың көмегімен бір-біріне бекіту.*

ЭЛЕКТРДӘНЕКЕРЛЕУ *Электрдәнекерлеу етістігінің қимыл атауы.*

ЭЛЕКТРДӘНЕКЕРЛЕУШІ зат. *Металдарды тез еритін металдың көмегімен бір-біріне жалғайтын, бекітетін маман.*

ЭЛЕКТРДИАЛИЗ зат. экол. *Тұзды суларды тұщыландырып тазалайтын әдіс.*

ЭЛЕКТРДИРМЕН зат. тех. *Астық өнімдерін тартуға арналған, жұмыс органдары электр энергиясының күшімен қозғалатын қондырғы.*

ЭЛЕКТРЕТТЕР зат. хим. *Полюстейтін тудыратын сыртқы әсерді тоқтатқаннан кейін ұзақ уақыт электрленген күйде болуға қабілетті материалдар тобы.*

ЭЛЕКТРЖЫЛЫТҚЫШ зат. физ. *Электр қуатымен жылытатын құрылғы.*

ЭЛЕКТРИК¹ зат. сөйл. **1.** *Электр, электрика саласының маманы, электр қуатымен байланысты істердің техник қызметкері.* **2.** *Электрмонтер, электртехник.*

ЭЛЕКТРИК² [франц. electricue] сын. *Сұрғылт реңкті көгілдір немесе көк түс.*

ЭЛЕКТРИЧКА зат. сөйл. *Электрлі теміржол және осындай жолмен жүретін пойыз.*

ЭЛЕКТРКАРДИОГРАММА зат. мед. *Электркардиографтан алынған, жүректің жұмыс істеуін көрсететін қағазға түскен сызық.*

ЭЛЕКТРКАРДИОГРАФ зат. мед. *Жүректің жұмысын тексеріп, оны қағазға түсіретін аппарат.*

ЭЛЕКТРКАРДИОСТИМУЛЯТОР зат. мед. *Жүректі электр импульстарымен жұмыс істететін құрылғы-аппарат.*

ЭЛЕКТРКОАГУЛЯЦИЯ зат. мед. *Жоғары жиіліктегі электр қуатының аздадағы ақуыз тіндерін ұйыту қасиетіне негізделген қыздырылған электроден тіндерді күйдіретін электр-хирургиялық емдеу әдісі.*

ЭЛЕКТРКАРДИОГРАФИЯ зат. мед. *Жүректің жұмыс істеу үстіндегі электр толқындарының сызбасына негізделген жүректің жұмысын бақылау тәсілі.*

ЭЛЕКТРКОРУНД зат. хим. *Электрдоғалы балқытудан алынатын синтетикалық корунд.*

ЭЛЕКТРКОЗГАЛТҚЫШ зат. физ. *Электр энергиясын механикалық энергияға айналдыратын қозғалтқыш.*

ЭЛЕКТРЛЕН е.т. *Тұрмыс пен халық шаруашылығына электр қуаты ену.*

ЭЛЕКТРЛЕНДІР е.т. *Өндіріс пен тұрмысқа электр энергиясын кеңінен енгізу, электр қуатын жіберу, қуаттандыру.*

ЭЛЕКТРЛЕНДІРУ *Электрлендір етістігінің қимыл атауы.*

ЭЛЕКТРЛЕНДІРІЛ е.т. *Электр қуаты жіберілу, қуаттандырылу.*

ЭЛЕКТРЛЕНДІРІЛУ *Электрлендіріл етістігінің қимыл атауы.*

ЭЛЕКТРЛЕНУ *Электрлен етістігінің қимыл атауы.*

ЭЛЕКТРЛІ сын. тех. *Электр тогымен жұмыс істейтін.*

Электрлі кофеқайнатқыш. тех. *Қуаты 700-1200 Вт құбырлы электр қайнатқыш элементі бар, жылу ажыратқыш құрылғымен немесе әзірленген кофеңі ыстық күйінде (кемінде 60°C температурада) сақтауға арналған тетікпен жабдықталған кофеқайнатқыш. Электрлі кофеусатқыш.* тех. *Электр кофеусатқыш.*

ЭЛЕКТРЛІК сын. физ. *Электрге қатысты, электрге тән.*

Электрлік бәрбі. тех. *Бәрбінің бұрғылау аспабын электр арқылы айналдыратын түрі. Электрлік кедергі. физ. *Электр тізбегінің немесе өткізгіштің электр тогына қарсы бағытталған әсерін сипаттайтын шама. Электрлік конденсатор. физ. *Диэлектрлік (қағаз, слюда, ауа т.б.) қабаппен бөлінген екі не одан көп қозалатын немесе қозалмайтын электродтар жүйесі. Электрлік тұрақтандырғыш. физ. *Электр энергиясын қабылдағыштардың ену нүктесіндегі электр кернеуінің немесе тізбектегі ток күшінің мәнін автоматты түрде тұрақтандыруға арналған құрылғы.****

ЭЛЕКТРМАГНЕТИЗМ [грек. elektron – көрінтас, magnētis – магнит] зат. физ. *Электр тогының әсерінен пайда болатын магниттік құбылыстар.*

ЭЛЕКТРМАГНИТ зат. физ. *Сыртына оралған сым арқылы ток жүргенде өзекшесінде магнит өрісі пайда болатын, әдетте жұмсақ темір кесегінен істелетін техникалық аспап.*

ЭЛЕКТРМАГНИТТІК сын. физ. *Электрмагнитке тән, электрмагнитке қатысты.*

Электрмагниттік индукция заңы. физ. *Өткізгіштің тұйықталған контурын кесіп отетін магнит ағыны өзгергенде, өткізгіште индукциялық ток пайда болатынын көрсететін заң. Электрмагниттік толқындар. физ. *Электрмен зарядталған бөлшектерді өзара әсерлестіретін толқын түрі. Электрмагниттік өріс. физ. *Электр заряды бар бөлшектердің өзара әсерін жеткізетін физикалық өріс.***

ЭЛЕКТРМӘШИНЕ зат. тех. *Электртогымен жұмыс істейтін техникалық құрал, көлік т.б.*

Электрмәшине зәкірі. тех. *Электрмәшинең айналымы бөлігі (әдетте, тұрақты ток жағдайында), бір-бірінен лақпен немесе қағаз қабатымен оқшауландырылған электротехникалық болат қаңылтырдан жасалынған магнит өзекше. Электрмәшине коллекторы. физ. *Электр мәшинеңің зәкірімен (роторымен) біртұтас жасалған жиілік түрлендіргіш механикалық құрылғы.**

ЭЛЕКТРМЕТАЛЛУРГИЯ зат. тех. *Металдарды оксидтерінен тотықсыздандырумен және электр энергиясын жылу көзі ретінде пайдаланып, болат және түрлі құрамды құймалар алумен айналысатын техника саласы.*

ЭЛЕКТРМЕХАНИК зат. *Электромеханика саласының маманы.*

ЭЛЕКТРМЕХАНИКА зат. *Электротехника ғылымның электр мәшинелеріне арналған бөлімі.*

ЭЛЕКТРОВОЗ зат. *Электр қуатымен жүретін локомотив.*

ЭЛЕКТРОГРАФИЯ зат. баспа. *Полиграфия істерінде электрлі және магниттік тәсілдердің жиынтығы.*

ЭЛЕКТРОД [грек. elektron – көрінтас, hodos – жол] зат. физ. *Затқа электр тогын жіберетін өзек, гальваникалық элемент бөлшегі.*

ЭЛЕКТРОДИАЛИЗ зат. физ. *Құрамында электрлиттері бар ерітінділерді болу әдісі.*

ЭЛЕКТРОДИКА зат. хим. Екі фазаның жанасу шекарасында электрхимиялық қибылыстарды зерттейтін теориялық электрхимия бөлімі.

ЭЛЕКТРОДТАР зат. физ. Электродпен байланыста болатын электронды өткізгіш фазалар (металдар, шала өткізгіштер).

ЭЛЕКТРОКАР [грек. elektron – көріптас, ағыл. car – арба] зат. Зауыттарда, вокзалдарда және т.б. жерлерде жүк тасымалдауға арналған, электрқозғалтқыш орнатылған, өздігінен қозғалатын арба.

ЭЛЕКТРОЛИЗ [грек. elektron – көріптас, lysis – бөлшектену, eru] зат. физ. Ерітіндіге электр тогы жіберілгенде ондағы заттардың өз тектеріне қарай ыдырауы, еруі.

ЭЛЕКТРОЛИЗДЕ = ет. Ерітіндіге электр тогы жіберіп, ондағы заттарды өз тектеріне қарай бөлу.

ЭЛЕКТРОЛИЗДЕУ Электрлизде етістігінің қимыл атауы.

ЭЛЕКТРОЛИТТЕР [грек. elektron – көріптас, lytos – бөлшектенетін, еритін] зат. хим. Электр тогының өткізгіш иондардың қозғалысы арқасында өтетін химиялық заттар мен жүйелер немесе еріген не балқыған күйінде электр тогы өткізетін зат.

ЭЛЕКТРОМЕТР [грек. elektron – көріптас, metron – өлшем] зат. физ. Электр тогының кернеуін, күшін өлшеуге арналған аспап.

ЭЛЕКТРОМОБИЛЬ [грек. elektron – көріптас, грек. autos – өзін, лат. mobilis – жылжымалы] зат. тех. Аккумулятор батареяларынан қоректенетін тартымды электрқозғалтқышы бар автомобиль.

ЭЛЕКТРОН¹ [грек. elektron] зат. физ. Массасы $9,108 \cdot 10^{-28}$ тең элементарлы теріс электр заряды бар тұрақты элементарлы бөлшек немесе электрдің ең аз теріс зарядымен зарядталған атомның ең кішкентай ұсақ элементарлы бөлшегі.

Электрон элементтер, хим. Берілген элементтен салыстырғанда электртерістіліктері төмендеу болатын химиялық элементтер. **Электронға ынтықтық**, хим. Атомдардың, молекулалардың және аниондардың электронды қосып алып, тұрақты термодинамикалық бөлшек түзуге қабілеттігі.

ЭЛЕКТРОН² зат. хим. Авиация құрылысында қолданылатын жеңіл магнит қоспасы.

ЭЛЕКТРОНДЫ сын. физ. Электронға қатысты, электроны бар.

Электронды пошта, инф. <ағыл. electronic mail, E-mail> Есептеу жүйелерін пайдаланушылар арасында хабар алысу жүйесі. **Электронды торпақтар**, инф. Бағалы қағаздардың биржадан тыс рыногы инфрақұрылымының элементі. **Электронды хронометр**, спорт. Жарыстар кезінде уақытты $0,001$ секунд уақыт дәлдікпен өлшей алатын аспап.

ЭЛЕКТРОНДЫҚ сын. Электронға қатысты, электронға тән.

Электрондық авто, әск. Қозғалатын механикалық қондырғылары (айналмалы білігі, тісті қабылдағыштары, ауыстырып қосқышы) жартылай өткізгіш электрондық сызбалармен ауыстырылған автомат. **Электрондық ақша**, инф. <ағыл. digital money, digital cash> Cyber-Cash және DigiCash компанияларының қазіргі кезде жасалатын есептеу құралы. **Электрондық бланк**, инф. <ағыл. electronic sheet> Көлденең және тік графалармен көптеген ұяшықтарға бөлінген парақ түріндегі компьютер жадының көрнекілік үлгісі. **Электрондық есептеу мәшинесі**, инф. <ағыл. electronic computer> Есептеулерді жоғары жылдамдықпен әрі дәлдікпен орындауға арналған тез әрекет ететін электрондық қондырғы. **Электрондық кесте**, инф. Сандармен нөмірленген жолдары мен латын әріптерімен белгіленген бағаналары бар кесте түрінде реттелген ақпаратты өңдеу бағдарламалары. **Электрондық қарсышаралар**, әск. Күрделі қорғаныс электроникасына қолданылатын қарсышаралар. **Электрондық құжат**, инф. <ағыл. electronic document> Бағдарламалық

және аппараттық құралдардың көмегімен адамның қарап шығуына және тындауына арналған есептеуіш жүйенің жадындағы мәліметтер жиынтығы.

Электрондық микроскоп, геол. Көріністі үлкейту үшін электрондар шоғы пайдаланылатын аспап.

Электрондық сауда, экон. Тұтынушыны дербес компьютерге немесе теледидарға қосылатын арнаулы басқару тетігі арқылы сапушының деректер қорымен кабельдік немесе телефон желісін пайдалануға негізделетін тікелей маркетинг нысандарының бірі. **Электрондық схема**, инф. <ағыл. electronic circuit> а) Ақпарат өңдеудің кейбір функциясын жүзеге асыратын электрондық сыңарларды байланыстыратын схема. б) Берілген міндетті орындау үшін белгілі бір схема бойынша өткізгіштермен жалғастырылған жартылай өткізгіштік құрылғы. **Электрондық теория**, физ. Электрлік қибылыстарды көптеген элементарлық электрзарядтары – электрондардың жиынтық нәтижесін зерттейтін теория. **Электрондық төлем**, инф. «Электронды» деген белгі соғылған кәділгі төлем құжаттың негізінде толтырылған төлем құжаты. **Электрондық тіркеу**, инф. Занды және жеке тұлғаларды тіркейтін электрондық жүйе.

ЭЛЕКТРОНИКА зат. физ. 1. Электротехника ғылымының газдар мен ауасыз кеңістіктегі электр қибылыстарын, сондай-ақ электронды қондырғылары пайдаланудың техникасын зерттейтін саласы. 2. тех. Электронды құрылғылар, мәшинелер. **ЭЛЕКТРОНОГРАФИЯ** [грек. elektron – көріптас, graphō – жазамын] зат. кен. Кристалдары электрондарды өз бойынан оңай өткізетін ұсақ дисперсиялы минералдардың құрылымдық ерекшеліктерін зерттеу әдісі.

ЭЛЕКТРОСКОП [грек. elektron – көріптас, skopeō – қараймын, бақылаймын] зат. тех. Дененің электрлену дәрежесін анықтауға арналған аспап.

ЭЛЕКТРОСМОС зат. хим. Сыртқы электр өрісінің әсерінен капиллярлы түтікше қабырғаларының бойымен немесе кеуек бөденеге каналдар бетімен электролиттің сұйық фазасының бағытты қозғалуы.

ЭЛЕКТРОСТАНИЦА зат. **Электрстансы**. **ЭЛЕКТРОФИЛЬДЕР** зат. хим. Бос орбиталдары бар немесе электрондық тығыздығы төмендеу катиондар мен молекулалар фрагменттері.

ЭЛЕКТРОХОД зат. Электр қозғау күшімен жүретін кеме.

ЭЛЕКТРӨЛШЕУІШ зат. Электр тогы арқылы жұмыс істейтін өлшеуіш аспап.

Электрөлшеуіш компенсатор, тех. Нөлдік өлшеу әдісі арқылы потенциалдар айырмасын анықтайтын өлшеуіш құрал.

ЭЛЕКТРӨТКІЗГІШ зат. хим. Молярлық электрөткізгіштік құрамында еріген заттың 1 моль бар бірлікті қалыңдықты электролит ерітіндісінің жайпақ қабаттының электр өткізгіштігі.

ЭЛЕКТРӨТКІЗГІШТІК зат. тех. физ. Сыртқы электр өрісінің әсерінен заттардың (таужыныстардың, минералдардың) электр зарядтары тасымалдау қабілеті.

ЭЛЕКТРПЕШ зат. тех. Токпен қызатын пеш. **ЭЛЕКТРСИНТЕЗ** зат. хим. Күрделі химиялық қосылыстарды электролиз арқылы алу әдісі. **ЭЛЕКТРСТАНСЫ** зат. тех. Электр қуатын өндіретін орын, құрылғы.

ЭЛЕКТРСТАТИКА [грек. elektron – көріптас, нем. Statos – тұрақты] зат. физ. Электр өрісі мен қозғалмайтын электр зарядтарының өзара байланысы және соны зерттейтін электр теориясының бөлімі.

ЭЛЕКТРСТАТИКАЛЫҚ сын. физ. Электростатикаға қатысты.

Электрстатикалық мәшине, физ. Электр

өрісін алатын құрылғы.

ЭЛЕКТРСҮЗГІ зат. хим. Майдалық фазаның бөлшектеріне электр зарядын беріп және одан кейін оларды электр өрісінде түндырып, газдарды шаң мен тұманнан тазартуға арналған құралы.

ЭЛЕКТРТАЛДАУ зат. хим. Заттарды электролиз арқылы анықтауға негізделген сандық талдау әдісі, мыс, никель, қорғасын, т.б. анықтауға және заттар қоспаларын бөлуге қолданылады.

ЭЛЕКТРТАҢБА зат. спорт. Сайыста ратира және семсердің шапшыған нүктесін таңбайтын аспап.

ЭЛЕКТРТАСЫМАЛДАУ зат. хим. Тұрақты ток өткізгенде электрондық немесе тесіктік өткізгіштікті жүйелер құрауыштары бөлу қибылысы.

ЭЛЕКТРТЕРМИЯЛЫҚ сын. физ. Электр өрісі мен жылуудың өзара байланысы арқылы, соған тән.

ЭЛЕКТРТЕРІС: электртеріс элементтер, хим. Берілген элементпен салыстырғанда электртерістіліктері жоғарырақ болатын химиялық элементтер.

ЭЛЕКТРТЕРІСТІЛІК зат. хим. Химиялық элемент атомдарының өздері түзген ковалентті байланыстарының полюстену қабілетінің сандық сипаттамасы.

ЭЛЕКТРТЕХНИКА зат. тех. Электротехника саласы бойынша маман.

ЭЛЕКТРТЕХНИКА [грек. elektron – көріптас, technikē – шебер] зат. тех. Электр құбылыстары жайындағы, сондай-ақ электр қуатын, белгілі мақсаттарға орай өнеркәсіпте, ауылшаруашылығы мен тұрмыста пайдалануды зерттейтін ғылым.

ЭЛЕКТРТЕХНИКАЛЫҚ сын. Электротехникаға қатысты.

Электртехникалық шыны, хим. Электротехникада қолданылатын шыны бұйымдар.

ЭЛЕКТРУМ зат. геол. Түсі сары, күмістей ақ, кварц, барит, кальцит, күміс, қорғасын, т.б. металдардың желілерінде, қорымдарда шоғырланатын, алтын мен күміс алынатын, сап металдар классындағы айнаымалы құрамды минерал.

ЭЛЕКТРФОН [грек. elektron – көріптас, rhōnē – дыбыс] зат. тех. Пластинкаға жазылған дыбысты қайта есту үшін дауыс зорайтқыш орнатылған аспап.

ЭЛЕКТРФОРЕЗ [грек. elektron – көріптас, rhogēō – алып жүру, тасу] зат. геол. Дисперсиялық ортадағы дисперсиялық фазаға тиесілі бөлшектердің (супспензиялардың, эмульсиялардың, күлдердің) сырттан берілген электр өрісі әсерінен қозғалыстарға ұшырауы.

ЭЛЕКТРХИМИЯ [грек. elektron – көріптас, chimia – химия] зат. Физикалық химия ғылымындағы электр тогы мен химиялық процестердің бір-біріне тигізетін әсерін зерттейтін бөлімі.

ЭЛЕКТРХИМИЯЛЫҚ сын. Электрхимияға қатысты.

Электрхимиялық белсенділік, геол. Таужыныстардың зарядтала отырып, өзін кіріктіруші ортада электр өрісін тудыру қасиеті.

ЭЛЕКТРШӘЙНЕК зат. Электр тоғи арқылы су қайнататын тұрмыстық техника.

ЭЛЕКТРШӨКІТПҮ зат. хим. Электродтар арқылы тұрақты электр тогы өткенде катод бетіне металдардың электролиттік тұнуы.

ЭЛЕКТРШЫРАУ зат. хим. Электродтар ерітінділері мен балқымаларында, сондай-ақ қатты электролиттерде электродтардағы электр тогының әсерінен жүретін химиялық реакциялар.

ЭЛЕКТРЭНЕРГИЯ [грек. elektron – көріптас, energia – әрекет] зат. Электр қуаты.

ЭЛЕКТРЭНЦЕФАЛОГРАФИЯ зат. мед. Жүйке талшықтарындағы биологиялық токтарды тіркеуге мүмкіндік туғызатын мидағы биоэлектрлік қибылыстарды зерттеу тәсілі.

ЭЛЕМЕНТ [лат. elementum] зат. 1. хим. Химиялық жолмен одан әрі бөлшектеуге келмейтін

біртекті қарапайым зат. 2. кіт. Бір бүтін нәрсені құраушы жеке бөлшегі. 3. коғ.-әлеум. Әлеуметтік-саяси тап, топ немесе күштердің жеке өкілі.

Элементтер миграциясы. хим. Қоршаған ортада табиғат күшінің әсерінен немесе адамдардың шаруашылық әрекеттері нәтижесінде химиялық элементтердің тасымалдануы. **Элементтер шоғыры.** хим. Белгілі бірдей қасиеттер тән химиялық элементтер жиынтығы. **Элементтердің дифференциациясы.** геол. Табиғи процестерде элементтердің миграциясы мен концентрациясының өзгеруіне байланысты жіктелуі. **Элементтердің жылыстауы.** геол. Химиялық элементтердің жер қыртысында және жер бетінде әртүрлі геохимиялық процестер кезінде ауысуы мен қайта бөлінуі. **Элементтің агрибултары.** инф. Файлда сақталатын және кескінің элементін бейнелеу кезінде бағдарлама пайдаланатын (сызықтың түсі мен қалыңдығы, қаламұштың түрі сияқты) ақпарат.

ЭЛЕМЕНТАР сын. 1. Бір нәрсенің негізіне ғана қатысы бар, бастапқы. 2. ауыс. Әркімге белгілі, ең қарапайым.

Элементар бөлшек. физ. Заттың ең қарапайым деп есептелетін ұсақ бөлігі. **Элементар геометрия.** матем. Эвклид негізін салған, орта мектепте өтілетін геометрия туралы бастапқы қарапайым білімдер жүйесі.

ЭЛЕМЕНТАРЛЫҚ сын. сөйл. **Элементар. ЭЛЕМЕНТОРГАНИКАЛЫҚ;** элементорганикалық қосылыстар. хим. Құрамына көміртектенік тікелей байланысқан элементтер кіретін (оттек, азот, күкірт және галогендерден басқа) химиялық қосылыстар.

ЭЛЕМЕНТТІК сын. хим. Элементке тән, элементке қатысты.

Элементтік талдау. хим. Зерттелетін заттағы химиялық элементтерді сапалық тұрғыдан ашып, сандық тұрғыдан мөлшерін анықтауға бағытталған талдау әдісі.

ЭЛЕНИУМ [лат. elenium] зат. фарм. Жүйке жүйесіне жайландыратын әсері бар дәрілік препарат.

ЭЛЕРОНДАР [франц. aileron] зат. тех. 1. Ұшақтың қанатының артқы бөлігіне орнатылатын қозғалмалы бөлшектер. 2. әск. Қанатты зымыранда қанаттың жалғасы (бөлігі) болып табылатын тетік.

ЭЛЕУТЕРОКОКК зат. 1. өс. Аралия тобына жататын Қызыр Шығыста өсетін бұтақты өсімдік түрі. 2. мед. Жайландыратын қасиеті бар, осы өсімдіктен өндірілетін дәрі-дәрмек.

ЭЛИЗИЯ [лат. elisio] зат. лингв. Сөздің соңғы дыбысы дауысты дыбысқа аяқталып, оған бірігіп (не тіркесіп) айтылатын сөздің жалғанып қосымшаның басқы дыбысы дауысты болған жағдайда қатар тұрған бір дауысты дыбыстың түсіріліп айтылуы.

ЭЛИКСИР [франц. elixir] зат. 1. көне. миф. Орта асырлардағы алхимиктердің өмірді ұзартады, жастықты сақтайды деп қиялдаған сиқырлы суыны. 2. мед. Медицинада, косметикада қолдану үшін спирт не қышқылыға тұндырылған дәрі-дәрмектік сұйықтық.

ЭЛИМИНАЦИЯ [лат. eliminare] зат. 1. биол. Биоценоздардан дарақтардың, популяциялардың және түрлердің биологиялық, экологиялық немесе биоценоздық тұртікжайттардың әсерінен жойылып кетуі. 2. кіт. Аластату, шеттету, алып тастау.

ЭЛИТА [франц. elite] зат. 1. коғ.-саяси. Қоғамның не оның белгілі бір тобының таңдаулы өкілдері, бетке тұтар қалаулылары. 2. ауылшар. Селекция нәтижесінде алынып, одан әрі көбейтуге арналған мал не өсімдіктің ең жақсы, ең таңдаулы тұқымы (түрі).

Элита теориясы. саяси. Қоғамның ақсүйек топтарының (элита) ерекше миссиясы мен әлеуметтік, саяси және зияттық белсенділігі мен қалған адамдардың (бұқараның) енжарлығы туралы теориялар.

ЭЛЛИНГ [гол. helling] зат. тех. 1. Кеме жасауға арналған жабық ғимарат, сонымен қатар құрылыс дозы (көметурақ). 2. Жонделуге тиісті

кемелерді көтеру мен түсіру үшін жабдықталған қондырғы. 3. Дирижабльдерді жөндеу мен сақтауға арналған арнайы ғимарат.

ЭЛЛИПС [грек. ellipse] зат. матем. Дөңгелек конустың бір жақ қуысының басқа бір жазықтықпен қиылысу сызығы.

ЭЛЛИПСИС [грек. ellipse] зат. лингв. Сөйлеу үстінде түсіріліп айтылатын, бірақ мәтін арқылы қалпына келтіруге болатын элемент.

ЭЛЛИПСОИД [грек. ellipse] – түсіп қалу, eidos – түр] зат. мат. Эллипстің өз өсі бойынша айналуынан шығатын геометриялық фигура.

ЭЛЛИПСТІ сын. Эллисті бар, эллиске тән болған.

ЭЛЛИПСТІК сын. кіт. Эллис сияқты, эллиске тән.

Эллипстік сөйлем. лингв. Сөйлемде түсіп қалған мүшенің қандай екені белгілі болып тұратын және оны анықтау, орнына келтіру қажет етілмейтін сөйлем.

ЭЛОДЕЯ [лат. elodea] зат. өс. Сабағы да, жапырақтары да жасыл түсті, өте тез өсетін жарықсүйгіш су өсімдігі.

ЭЛЬБОР зат. хим. Боразон негізіндегі аса қатты композициялық материал.

ЭЛЮАТ зат. хим. Элюентте таралған және хроматография әдісімен зерттелетін зат немесе заттар қоспасы.

ЭЛЮВИЙ [лат. eluere] зат. геол. Тау жыныстарының бастапқы түзілу орнында қалған қалдықтары.

ЭЛЮВИЙЛІК сын. геол. Элювий бар. **ЭЛЮЕНТ** зат. хим. Хроматографиялық талдауда сорбентпен салыстырғанда қозғалыста болатын газ тәрізді немесе сұйық фаза.

ЭЛЮЦИЯ зат. хим. Сорбентпен адсорбцияланған немесе оның құрам бөлігі болатын құрауыштарды еріткішпен өңдеу жолымен келтіру.

ЭМАЛЬ [франц. email] зат. тех. 1. Бұйымның бетіне электрохимиялық тәсілмен жалатылатын берік шыны қабат. 2. анат. Тістің сыртқы қатты қабығы.

ЭМАЛЬДА = ет. Бұйымдардың бетіне электрохимиялық тәсілмен берік шыны қабат жалату. **ЭМАЛЬДАН** = ет. Шыны қабат жалатылу.

ЭМАЛЬДАНУ Эмальдан етістігінің қимыл атауы.

ЭМАЛЬДАР зат. хим. 1. Бұйым бетіне жұқа қабатпен қондырылатын бейорганикалық шыны тәрізді қаптаулар. 2. Лактағы пигменттер суспензиясы түріндегі ЛБЖ (кейде толықтырылған).

ЭМАЛЬДАТ = ет. Эмаль жалатқызу.

ЭМАЛЬДАТУ Эмальдат етістігінің қимыл атауы.

ЭМАЛЬДАУ Эмальда етістігінің қимыл атауы. **ЭМАНАЦИЯ** [лат. emanatio] зат. геол. Радиоактивті тізбектердің газ күйінде табиғи өнімдер бөліп шығу үдерісі.

ЭМАНОМЕТР зат. геол. Эманациялардың (радон мен торонның) ауа құрамындағы концентрациясын анықтауға арналған аспап.

ЭМАНСИПАЦИЯ [лат. emancipatio] зат. кіт. Қандай да болмасын кіріптарылған, шектеуден, бағыншылықтан азат болуы.

ЭМБАРГО [исп. embargo] зат. экон. Сырттан елге алтын немесе шетел валютасын, жеке тауар түрлерін, мысалы, қару-жарақты әкелуге және оны сыртқа шығаруға, немесе басқа шет мемлекеттің мүлкін пайдалануға мемлекет тарапынан салынған тыйым.

ЭМБЛЕМА [грек. emblema] зат. кіт. **Та-нымбел** (зат немесе әдекеандай заттың бейнесі, сондай-ақ белгілі бір идеяны білдіретін шартты белгі, символ).

ЭМБОЛИЯ [грек. emballo] зат. мед. Қан мен лимфа ағысы барысында әдекеандай түйіршіктердің (үзілген тромб, тін бөлшектері, ауа және т.б.) тамырды бітеуі.

ЭМБОССИНГ [ағыл. embossing] зат. экон. Пластикалық карточкаға нөмірін, иесінің аты жөнін не компанияның логотипін механикалық әдіспен басып түсіру.

ЭМБОССИРЛЕУ [ағыл. embosser] зат. экон. Бедерлі белгілер салу жолымен төлем картасындағы сәйкестендірме ақпаратты қолмен басып шығару ісі.

ЭМБРИОГЕНЕЗ [грек. embryo – ұрық, genesis – шығу тегі] зат. биол. Ұрықтанғаннан бастап жұмыртқадан жарып шыққанға немесе туғанға дейінгі ұрықтың (эмбрион) даму мерзімі.

ЭМБРИОЛОГ зат. биол. Эмбриология ғылымының маманы.

ЭМБРИОЛОГИЯ [грек. embryo – ұрық, logos – ілім] зат. биол. Ұрықтың және бүкіл организмнің жеке дамуын зерттейтін биология ғылымының тармағы.

ЭМБРИОН [грек. embryo] зат. биол. Жан-жануар мен адам ағзасының бастапқы даму кезеңі.

ЭМБРИОНДЫҚ сын. биол. Эмбрионға қатысты.

Эмбриондық ұлпа. биол. <textus embryonalis, лат. textus – ұлпа, грек. embryo – ұрық> Гастрүляция кезінде аралық ұрық жапырақшасы – мезодермадан түзілетін ұрықтық дәнекер ұлпасы (мезенхима).

ЭМИГРАНТ [лат. emigrans] зат. Өз Отанынан басқа елге өз еркімен немесе күштеп қоныс аударған, эмиграцияда жүрген адам.

ЭМИГРАЦИЯ [лат. emigrare] зат. саяси. Саяси не экономикалық, тағы басқа себептермен өз Отанынан басқа мемлекетке ерікті түрде немесе шарасыздан қоныс аудару ісі.

ЭМИГРАЦИЯЛЫҚ сын. саяси. Эмиграцияға қатысты.

ЭМИКАЛЫҚ сын. лингв. Тіл материалының физикалық қасиеттерін семантикалық деңгейде ажырату қабілетіне ие құбылыс.

ЭМИССАР [лат. emissarius] зат. саяси. Саяси құпия тапсырмамен басқа елге жіберілетін адам.

ЭМИССИЯ¹ [лат. emissio] зат. қаржы. Бағалы қағаздар мен қағаз ақшалар шығару ісі.

Эмиссия бағасы. экон. Жаңа акциялар мен басқа да бағалы қағаздар шығарылған баға. **Эмиссияны шектеу.** экон. Банкнот эмиссиясын реттеу мақсатымен оны заңды түрде шектеу.

ЭМИССИЯ² [лат. emissio] зат. физ. Қыздырудың ықпалымен, электр аясы мен өзге де себептерден қатты және сұйық денелердің фотондар, электрондар мен иондарды бөлуі, сәулелі шығаруы.

ЭМИССИЯЛЫҚ сын. қаржы. Эмиссияға қатысты.

Эмиссиялық банк. қаржы. Банк билеттерін (банкнот) шығарудың монополиялық құқығы берілген банк. **Эмиссиялық директива.** қаржы. Ақшаны айналысқа шығарудың белгіленген тәртіптен айқындалған шекті мөлшері. **Эмиссиялық жүйе.** қаржы. Ақша белгілерін айналысқа шығарудың заң жүзінде белгіленген тәртібі; ақша жүйесінің құрамдас бөлігі. **Эмиссиялық консорциум.** экон. Аудеррайтерлердің эмитентке эмиссиялық бағалы қағаздарды шығару мен орналастыру жөнінде қызмет көрсету мақсатында бірлескен қызмет туралы шарт негізінде құрылған бірлестігі.

Эмиссиялық құқық. қаржы. а) Ақша шығару тәртібін айқындайтын құқықтық нормалардың жиынтығы, эмиссиялық жүйенің құқықтық тетігі. ә) Ақша белгілерін айналысқа шығарудың белгілі бір кезеңге арналған белгіленген шекті мөлшері. **Эмиссиялық операциялар.** қаржы. Банктердің, қазына орындарының, акционерлік қоғамдардың, басқа да осындай мекемелердің ақшаны айналысқа шығару және бағалы қағаздар шығару жөніндегі қызметі. **Эмиссиялық пайда.** қаржы. Бағалы қағаздарды (акцияларды, облигацияларды) таратудан алынатын пайда; оны ірі банктер, басқа да несиеқаржы мекемелері

багалы қағаздарды шығарушылар мен оларды сатып алушылар арасында делдалдық жасау нәтижесінде алады; қаржы олигархиясының баю нысандарының бірі. **Эмиссиялық рұқсат**, қаржы. Банк мекемесіне ақша билеттері мен металл теңгелердің резервтегі қорлары есебінен айналым қассасын нақты ақшамен қосымша нығайту құқығын беретін құжат. **Эмиссиялық салдо**, қаржы. Банктің белгілі бір кезеңде ақша шығару және оны айналыстан алу жөніндегі операцияларының нәтижесі). **Эмиссиялық салық**, қаржы. а) Алтын стандарты жағдайында банк билеттерінің алтынмен өтелмеген, белгіленген лимиттен асып тұскен эмиссиясына салынған салық; ә) Ақшаның шектен тыс шығарылуы салдарынан оның құнсыздануы себепті халық көтеретін шығын. **Эмиссиялық синдикат**, қаржы. Багалы қағаздар рыногындағы көпшілік қатысушылардың бірлестігі. **Эмиссиялық спектрлік талдау**, хим. Зерттелетін үлгінің шығару спектрлеріне негізделген элементтік спектрлік талдау әдісі. **Эмиссиялық тәртіп**, қаржы. Ақшаны айналысқа шығару және оны айналыстан алу жөніндегі операцияларды жүргізу және есепке алу ережелерін банк мекемелерінің сақтауы. **Эмиссиялық шығасы**, қаржы. Ақшаны шектен тыс көп шығару салдарынан еңбекші бұқара шегетін шығасы.

ЭМИТЕНТ [лат. emitter] з. ат. қаржы. Эмиссия жүргізетін мекеме немесе кәсіпорын.

ЭМОТИВТІК сын. лингв. Сезімді, көңіл күйін, асерленуді, режисуді білдіретін.

ЭМОЦИОНАЛДЫ сын. Тез әсерленетін сезім әрекетінен туатын, соны білдіретін.

Эмоционалды лексика, лингв. Тілдік құралдар эмоционалды бояуға ие болған сөздер.

ЭМОЦИОНАЛДЫҚ сын. Адамның көңіл күйі, сезім, өз қатынасын білдіретін.

ЭМОЦИЯ [франц. emotion] з. ат. 1. психол. Адамның не жан-жануарлардың ішкі және сыртқы тітіргендіргіштерге қуаныш, қорқыныш, риза болу, режису түріндегі көрініс табатын субъективті реакциясы. 2. Адам жан дүниесіндегі күйініш-сүйініш сезімі.

Эмоциялар қосарластығы, пед. Бірін-бірі итермелеуші эмоциялық келедіген екі бағдар. Олардың біреуі ұғынымсыздыққа қарай ығыстырылып, индивид мінез-құлқына санадан тыс әсер етеді.

ЭМОЦИЯЛЫҚ сын. Сезімдік, эмоцияға қатысты.

Эмоциялық ес, психол. Әртүрлі көңіл күй қозғалысы, өзгерісін санада сақтап, қайта жаңғыртуға жауап беретін жүйке жүйесінің қызметі.

ЭМОЦИЯЛЫҚ з. ат. психол.-пед. Адамның эмоциялары мен сезімдерінің мазмұнын, сапасы мен динамикасын сипаттайтын қасиеттері.

Эмоциялық екіпін, лингв. Жан дүниесіне, сезімге әсер ету үшін эмоциялық жұқ арқалаған сөзге түсірілетін дауыс күші немесе әуен өзгерісі.

ЭМПАТИЯ [лат. empathia] з. ат. психол. Сезімді адам бойында жиі кездесетін, өзіндік мән-мағынасы бар ерекшелігі.

ЭМПИЕМА [грек. empyema] з. ат. вет. Ірің толы қуыс, қабыну салдарынан белгілі бір анатомиялық қуыстың (плевра, буын қуыстарының) не қуыс органының (жатырдың, өт қабының) іріңге толуы.

ЭМПИРИЗМ [грек. empeiria] з. ат. филос. Дүниетанудың бірден-бір көзі – түйсіну және тәжірибе деп біліп, жеке фактілер мен құбылыстарды зерттегенде теориялық топшылауларға мән бермейтін, олардың өзара байланысы мен даму заңдарын теріс түсіндіретін философиялық ілім.

ЭМПИРИК з. ат. Эмпиризмнің жолын қулушы.

ЭМПИРИКАЛЫҚ сын. Эмпиризмге қатысты.

ЭМПИРИОКРИТИК з. ат. филос. Эмпириокритицизмнің жолын қулушы.

ЭМПИРИОКРИТИЦИЗМ [грек. empeiria – тәжірибе, kritike – талдау өнері] з. ат. филос. 1. Материалдың дүниенің объективті түрде өмір сүретінін мойындамай, оны тек санамен, түйсікпен ғана байланысты құбылыс деп танып, материализмге қарсы субъективті идеалистік философиялық ағым. 2. кіт. Фактілерді сипаттау барысында теориялық тұрғырым жасамауға негізделген зерттеу әдісі.

ЭМПИРИЯ [грек. empeiria] з. ат. кіт. 1. Сыртқы дүниені сезіну органына ғана қабылдау, адами тәжірибе. 2. Эксперименттен айырмасы – табиғи жағдайда байқау.

ЭМПИРИЯЛЫҚ сын. Эмпирияға қатысты соған тән.

Эмпириялық заң, филос. Заттардың, құбылыстардың бақылауға болатын байланыстарының мәнін түсіндіретін заң.

ЭМУ [португ. ema] з. ат. зоол. Аустралиялық түйеқұс.

ЭМУЛЬГАТОР з. ат. хим. Эмульсиялар алуды жеңілдететін заттар (сабындар, ақуыздар, көмірсулар және т.б.).

ЭМУЛЬГИРЛЕН = е. т. хим. Эмульсияға айналған.

ЭМУЛЬГИРЛЕНУ хим. Эмульгирлен етістігінің қымыл атауы.

ЭМУЛЬСИЯ [лат. emulger] з. ат. 1. хим. Өзге бір сұйықтықтың ерімейтін тамшылары қосылған сұйық зат. 2. физ. Фотопластинкалар мен фотоқағаздардың жарық сәуледен тез құбылығы қабаты.

ЭМУЛЬСИЯЛЫҚ сын. хим. Эмульсияға қатысты.

Эмульсиялық бояулар, хим. Қабырғаларды, көлік құралдарын, теріні, жиһаздарды бояуға арналған ауа өткізбейтін қабат жасайтын бояулар.

ЭМУЛЬСОР з. ат. тех. Сүт эмульсиялары дайындауға арналған құрылғы.

ЭМУЛЯТОР [ағыл. emulator] з. ат. инф. Компьютердің немесе электрондық қондырғының басқа бір құрылғы жұмысын бейнелеп көрсетуіне арналған аппараттық-программалық құралдар.

ЭМУЛЯЦИЯ [ағыл. emulation] з. ат. 1. кіт. Бәсекелесу, бір-бірінен асып түсу иемі. 2. инф. Бір компьютердің жұмысын екінші бір компьютерде бейнелеп елестете алатын бағдарлама.

ЭМФАЗА [грек. emphasis] з. ат. 1. әдеб. Сөздің ерекше әсермен қушырлана сойленуінің тіл білімі мен әдебиеттану ғылымындағы атауы. 2. лингв. Сөйлегенде кейбір жекелеген дыбыстарды қиындықпен айтудың тіл біліміндегі атауы.

ЭМАТИКАЛЫҚ, эмфатикалық сөз, лингв. Көтеріңкі дауыспен мәнерлеп айтылған сөз.

ЭМФИЗЕМА [грек. emphysema] з. ат. мед. Ішкі ағзаның ауаның шектен тыс жиналуы салдарынан өз қалпынан үлкейіп кету ауруы.

ЭМФИТЕВЗИС [лат. emphyteusis] з. ат. экон. Бірқатар елдердің құқығына бөгденің жерін мұрагерлікпен ұзақ мерзімге пайдаланудың ерекше түрі.

ЭНАНТ з. ат. хим. Синтездік талшық; қызуға төзімді зат.

ЭНАТИОМЕРЛЕР з. ат. хим. Молекулалары бір-біріне өзінің айнадағы бейнесіне симметриясыз болатын кеңістіктік изомерлер.

ЭНАТИОТРОПИЯ з. ат. хим. Жағдайға байланысты тіке және кері бағыттарда жүретін екі полиморфты түр өзгерістерінің өздігінен бір-біріне айналуы.

ЭНДЕМИЗМ [грек. endemos] з. ат. экол. 1. Ағзалардың тар шектеулі географиялық ауданда таралуы. 2. Флора мен фаунаның кейбір құрауыштарының басқа ұқсас аймақтарда кездеспейтін, тек белгілі бір аумақта немесе акваторияда (мысалы, аралда, көзде, географиялық өңірде, өсімдік формациясында) таралуға бейімділігінің сипаттамасы.

ЭНДЕМИКТЕР [грек. endemos] з. ат. биол. Көлемі шағын аймақта таралған жануарлар не өсімдіктер.

ЭНДЕМИЯ [грек. endemos] з. ат. биол. Жергілікті табиғат ерекшелігі мен тұрғындар өмірі салтына байланысты сол жерде белгілі бір ауру түрінің үнемі болуы.

ЭНДЕМИЯЛЫҚ сын. мед. Жергілікті табиғат ерекшеліктері мен өмір салтына қатысты туындаған аурумен байланысты.

ЭНДО... [грек. endon] кіт. Ішкі, іштегі мағынасына қатысты күрделі сөздердің бірінші бөлімі.

ЭНДОАЛЛЕРГЕНДЕР з. ат. мед. Аздада дамштын, ағзаның өзгерген өзіндік ақуыздары.

ЭНДОБИОСФЕРА з. ат. экол. Ғарыштық дененің бетінде емес, тереңінде (бетінде болмағандай жағдайда) түзілетін теориялық тұрғыдан мүмкін биосфералық кешен (ағзалар мен олардың тіршілігі үшін жарамды, олар өзертін алған ортаның қосындысы).

ЭНДОГАМИЯ [грек. endon – ішкі, gamos – неке] з. ат. әлеум. Ежелгі алғаш қоғам дәуірінде белгілі бір қоғамдық топтың ішіндегі некелік байланыс; некелік серізін таңдаудағы шектеу.

ЭНДОГАМИЯЛЫҚ сын. әлеум. Эндогамияға қатысты.

Эндогамиялық неке, әлеум. Неке түрі қазақ халқының субэтникалық топтары болып есетелінетін қожалар мен төрелерде некелесудің эндогамиялық, өз ішінде ғана қыз алысатын түрі сақталған.

ЭНДОГЕНДІ [грек. endon – ішкі, genes – туатын, туылған] сын. кіт. 1. Бір нәрсенің ішінде ішкі себептер арқасында пайда болатын, әрекет ететін (экзогендіге қарама-қарсы) 2. мед. Ағзаның ішкі ортасында болатын себептерден туындайтын. 3. геол. Жер қабатында және Жердің ішкі өзгерістеріне байланысты болатын.

Эндогенді процестер, экол. Жердің ішкі күштеріне байланысты жүретін геологиялық процестер. **Эндогенді ырақтар**, экол. Тіршілік иелерінің барлық түрлеріне тән қабілеттер, яғни өсімдіктер мен жануарлардың уақытты өлшейтін қабілеттілігі (биологиялық сағаттар).

ЭНДОГЕНДІК сын. кіт. Әсер етуші энергияның ішкі түріне қатысты.

Эндогендік процестер, <грек. endon – ішкі, genos – тегі деген сөздерінен шыққан> геогр. Жердің ішкі күштері салдарынан туатын геологиялық процестер.

ЭНДОКАРДИТ [грек. endocarditis] з. ат. мед. Кейбір жұқпалы аурулар қоздырғыштарының жүрек клапандарын жарақаттауынан болатын жүректің ішкі қабығының қабынуы.

ЭНДОКРИНДІ [грек. endon – ішкі, krino – бөлемін] сын. Ішкі секреция бездерімен байланысты.

Эндокринді бездер, биол. <glandula endocrinae, лат. glandula – без, грек. endon – ішкі, krino – бөлу> Ағзаның сұйық ішкі ортасына (қан, лимфа, ұла сұйықтығы) инкреттерін (гормондарын) бөлетін бездер.

ЭНДОКРИНОЛОГ з. ат. Эндокринология саласы ғылымының маманы, осы саланың емдеуші дәрігері.

ЭНДОКРИНОЛОГИЯ [грек. endon – ішкі, krino – бөлемін, logos – ілім] з. ат. физиол. Ішкі секреция бездерінің құрылым ерекшелігімен қызметін, сондай-ақ қызметінің бұзылуы салдарынан болатын ауруларды зерттейтін ғылым.

ЭНДОКРИНОЦИТТЕР [endocrinocyt, грек. endon – ішкі, krino – бөлу, kytos – жасуша] з. ат. биол. Биологиялық белсенді заттар – гормондарды адам мен жануарлар ағзасының ішкі сұйық ортасына (қан, лимфа, ұла сұйықтығы) бөліп шығаратын безді жасушалар.

ЭНДОМЕТРИТ [грек. endolon – ішкі, metra – жатыр] з. ат. 1. мед. Жатырдың кілегей қабығының қабынуы, жұқпалы және инвазиялық ауру-

лардың салдарынан іш тастау, шу түспеу секілді аурулардың негізгі себептерінің бірі. 2. зат. Мал жатырының сілекейлі қабығының қабынуы.

ЭНДОМИЗИЙ [endomygium, грек. endon – ішкі, mys – бұлшық ет] зат. биол. Ет ұлпасы жасушалары (миоциттер) мен талшықтары (симпластар) аралығында орналасып, оларды бір-бірімен байланыстырып, біртұтас етті, ішкі мүшелер мен тамырлар қабырғаларындағы етті қабаттар мен қаңқа бұлшық еттер будаларын түзетін талшықты бортылдақ дәнекер ұлпасының жұқа қабаты.

ЭНДОНЕВРИЙ [грек. endon – ішкі, neuron – нерв] зат. анат. Жүйке талшығын қаптаған жұп-жұқа бортылдақ дәнекер тін.

ЭНДОСМОС [грек. endon – ішкі, ðsmos – түрткі, қысым] зат. экол. Заттектердің сыртқы ортадан жасушалардың ішіне диффузияның әсерімен өтуі.

ЭНДОПАРАЗИТ [грек. endon – ішкі, parasitos – араптамақ] зат. экол. Өсімдіктер мен жануарлардың әртүрлі мүшелерінде және ұлпаларында паразиттік тіршілік ететін вирустар, бактериялар, көптеген саңырауқұлақтар, қарапайымдар және гельминттер.

ЭНДОПЛАЗМАЛЫҚ: эндоплазмалық тор. биол. Жасуша органоиы.

ЭНДОПОДИТ [грек. endon – ішкі, poda – аяқ] зат. биол. Шаянтекстердің бунақталған қос тармақты аяғының ішкі тармағы.

ЭНДОСКОП зат. мед. Ішкі тығыз ағзаларды зерттейтін, оптикалық жүйесі мен жарық түсіргіш құралмен қамтамасыз етілген түтікше түріндегі медициналық құрал.

ЭНДОСКОПИЯ [грек. endon – ішкі, skopeo – қараймын] зат. мед. Ішкі құрылғалар мен тығыз түтікші құрылымдарды эндоскоп арқылы зерттеу әдісі.

ЭНДОСПОРАЛАР [грек. endon – ішкі, sporos – спора, тұқым] зат. биол. Жарық сәулесін күшті сіндыратын цитоплазмалық денешіктер.

ЭНДОТЕЛИЙ [грек. endon – ішкі, thele – кеуделік, емізікше] зат. биол. Жүректің, қан, лимфа тамырларының ішкі бетін астарлап, қан және лимфамен тікелей жанасатын жұқа қабық.

ЭНДОТЕРМИЯЛЫҚ сын. х.и.м. <грек. endon – ішкі, thermē – ыстық, жылу> Жылылықты жұтатындыққа байланысты.

Эндотермиялық реакция х.и.м. Энергия сіңіре жүретін химиялық реакциялар.

ЭНДОТОКСИНДЕР [грек. endon – ішкі, toxikon – у] зат. биол. Бактериялар жасушаларымен, соматикалық антиденелермен тығыз байланысты уытты заттар.

ЭНДОФАЗИЯ зат. 1. Иштей сөйлеу. 2. Дыбыс шығармай, ерінмен, тілмен және жақпен қимылдап ымадау.

ЭНДОЦИТОЗ [endocytosis, грек. endon – ішкі, kytos – жасуша] зат. биол. Жасушаға қоректік заттардың плазмолемма арқылы оту процесі.

ЭНДШПИЛЬ [нем. End(e) – соңы, Spiel – ойын] зат. спорт. Шахмат ойынының соңғы шешуші кезеңі.

ЭНЕОЛИТ [лат. aeneus – мыс, lithos – тас.] зат. археол. Тас дәуірінен қола дәуіріне оту кезеңі, мыс өтпелі дәуірі.

Энеолит дәуірі. археол. Адамзат мәдениеті дамуының неолит пен қола дәуірлері аралығындағы сатысы.

ЭНЕРГЕТИК зат. Энергетика саласының маманы.

ЭНЕРГЕТИКА зат. 1. Қуат көздерінің қасиеттерін зерттейтін физиканың бір бөлімі. 2. Түрлі қуат күшін өндіру мен оны пайдаланудың жолдарын қарастыратын техниканың саласы.

ЭНЕРГЕТИКАЛЫҚ сын. Энергетикаға қатысты, энергияның барлық түрін алу мен қолдануға қатысты.

Энергетикалық дағдарыс. экол. Халықтың шаруашылық және тұрмыстық қажеттерін қанағаттандыру үшін энергия неіздерінің жетіспеуі.

Энергетикалық деңгей. х.и.м. Атом құрамындағы электрондардың жалпы энергиясын, соған сай кванттық қабатының нөмірін беретін ұғым. **Энергетикалық деңгейше**. х.и.м. Атом құрамындағы электрондардың бір деңгейдегі әртүрлі орбитальдарға орналасуын анықтайтын ұғым. **Энергетикалық тізбек**. экол. Биоценоздағы қоректік тізбек, яғни күн энергиясының бір жүйелік ізбен продуценттерден барлық басқа буындарға беріліп отыруы.

ЭНЕРГИЯ [грек. energeia] зат. 1. физ. Материяның басты қасиеттерінің бірі – оның қозғалысының сандық өлшемі (түрлі формасы бар: механикалық, жылулық, электромагнитті, ядролық және т.б.). 2. Әдеқандай дене, заттың әдеқандай жұмыс атқаратын мүмкіндігі немесе жұмыс істей алатын, өндіре алатын күштің көзі болатын мүмкіндігі.

Энергияның сақталу заңы. физ. Кез келген тұйықталған жүйеде өтетін процестің энергиясы жоғалмайтынын (сақталатынын) және оның тек қана бір түрден екінші түрге айналатынын тұжырымдайтын заң.

ЭНЕРГОТИМДІЛІК зат. кіт. Қандайда бір зат, дененің жұмыс атқаратын мүмкіндігін шығынын азайтып барынша көп пайдамен тұтындылық.

ЭНЗИМДЕР [грек. en – ішінде, зуме – ашытқы] зат. биол. Ферменттер.

ЭНЗИМОЛОГИЯ [грек. en – ішінде, зуме – ашытқы, logos – ілім] зат. биол. Ферменттерді және олар катализдейтін реакцияларды зерттейтін биохимияның бір саласы.

ЭНЗООТИЯ [грек. en – ішінде, зoon – жануар] зат. зоол. Нақты бір жермен байланысты малдың жұқпалы ауруы.

ЭНКЛИТИКА [грек. enklitike] зат. лингв. Ритмикалық бір бүтін топ құраған сөз тіркесінің құрамындағы өз екпінін жоғалтатын, екпін түсетін сөзге жапсарлас айтылатын сөз. Мысалы: сап-сары, түп-тура, аса биік, тым жақсы.

ЭНКОМБЕНДЕРО [исп. encomienda] зат. тар. XVI–XVIII ғ. Американың испаниялық отарларындағы байырғы тұрғындар – үнділерді қанаудың жүйесі.

ЭНТЕРАЛЬГИЯ [грек. enteralgia: enteron – ішек, algos – ауыру] зат. вет. Шаншу, ішек түйілу салдарынан малға өлі тию.

ЭНТЕРИТ [грек. enteron] зат. мед. Ашшек-тің кілегейлі қабығының қабынуы, әдетте гастроэнтерит (қарын-ішек қабынуы), энтероколит (ашшек – тоқішек қабынуы) ретінде өтетін дерт.

ЭНТЕРОВИРУСТАР зат. биол. Пикорна-вирустар тұқымдастығына жататын қарапайым, сыртқы қабықшасы жоқ, зеномы бір жәйшелі, сызықшалы РНҚ-нан тұратын өте ұсақ, шамасы 20–30 нм, пішіндері текше тәрізді вирустар.

ЭНТЕРОЛИТТЕР зат. мед. Ішек түтігінде бос жатқан, әдетте минерал заттардан түзілген, ілкенді-кішілі (тары түйіріндей не диаметрі 30–35 см, салмағы I-II кг) тастар.

ЭНТЕРОЦЕНТЕЗ [грек. enterocentesis: enteron – ішек, kentesis – тесу] зат. мед. Ішегін газкернеп өлі тиген жылқыға (қашырға) жасалатын операция, ішек тесу.

ЭНТОМОЗЫ [грек. entomon] зат. мал дәр. Мал мен адамның насекомдар (қосқанаттылар, бит-бүргелер, кандала, т.б.) тудыратын аурулары (маллофагоздар, ірі қара гиподерматоздары, жылқы гастропрофуздері, жылқы ринэстроздары, құмыр, пысықырғы).

ЭНТОМОЛОГ зат. кіт. Энтомология ғылымының маманы.

ЭНТОМОЛОГИЯ [грек. entomon – жәндіктер, logos – ғылым] зат. биол. Зоология ғылымының құрт-құмырсақтарды зерттейтін бөлімі.

ЭНТОМОФАУНА зат. биол. Жәндіктердің барлық түрлерінің жынтығы.

ЭНТОФАГ зат. биол. Бунақденелермен қоректенетін ағзалар.

ЭНТРОПИЯ [грек. en – ішкі, thropē – бұрылыс, құбылыс] зат. кіт. Соңы қандай болатыны беймәлім жағдаят, белгісіздік.

ЭНТУЗИАЗМ [грек. enthusiasmos] зат. психол. Жұмысқа, еңбекке, жалпы бір нәрсеге құлшына кірісіп, асқан ынта-жігер көрсетушілік, сондай істің бастамашысы болушылық.

ЭНТУЗИАСТ [грек. enthusiasstēs] зат. кіт. Өз ісіне жан-тәнімен берілген, құлшына еңбек ететін адам.

ЭНЦЕФАЛИТ [грек. enkephalos] зат. мед. Мидың жұқпалы қоздырғыш түсуінен, зақымдану салдарынан қабынып ауруы.

ЭНЦИКЛОПЕДИЗМ [франц. encyclopedisme] зат. кіт. Білімнің әр саласынан жан-жақты хабардар болушылық.

ЭНЦИКЛОПЕДИСТ [франц. encyclopediste] зат. кіт. Білімнің барлық саласынан жан-жақты хабардар, әр тарапты мағлұматы бар адам.

ЭНЦИКЛОПЕДИЯ [франц. encyclopedie] зат. 1. Білімнің барлық саласынан, не оның бір жеке тарауынан мол мәлімет беретін сөздік түріндегі ғылыми-анықтама кітап. 2. Өмір құбылыстарының әртүрлі салаларының белгілі бір жүйеге келтірілген көрінісі.

Энциклопедиялық сын. кіт. Білімнің барлық саласына қатысты, мол мәлімет беретін.

Энциклопедиялық сөздік. Анықтама, құрал ретінде ғылыми жүйемен жасалатын күрделі сөздіктердің бірі.

ЭНЦТЕР зат. этнон. Ресейдің Таймыр түбегін мекендейтін сан жағынан аз тұрғылықты тұрғындарының аты; осы халық елдері.

ЭНШТЕЙНИЙ зат. х.и.м. Радиоактивті химиялық элемент, таңбасы Es (Einsteinium), атомдық массасы 254, реттік нөмірі 99, +2, +3 тотығу дәрежелері бар; жай зат.

ЭОЗИН [грек. εὖς] зат. х.и.м. Оксиксантенді бояғыштар.

ЭОЗИНОПЕНИЯ зат. мед. Қанда эозинofil лейкоциттер санының азайып кетуі.

ЭОЗИНОФИЛДЕР [грек. εὖς – арай, phileo – сүйіспеншілік] зат. биол. Жасуша цитоплазмасында қышқылдық боялармен ашық қызыл түске боялған ірі түйіршіктері болатын лейкоциттер.

ЭОЗИНОФИЛИЯ зат. мед. Қанда эозинofil лейкоциттер санының көбейіп кетуі, фасциоз, эхинококкоз, финноз, кокицидоз, алаөкпе т. б. аурулардың бір белгісі.

ЭОЛДЫҚ сын. геол. Жел әрекеттеріне байланысты өтетін геологиялық процестер.

Эолдық құбылыстар. геогр. Желдің әрекетінен пайда болатын құбылыстар.

ЭОЛИТ [грек. εὖς – арай, lithos – тас] зат. археол. 1. Тас дәуірінің ең көне кезеңінің ескі атауы. 2. Адамның қатысуынсыз табиғи күштер арқасында қыры өткірілген кесек тас (кремний).

ЭОН [грек. aion] зат. геол. Халықаралық дәрежеде келісілген бірегей жержылынамалық шкаланың ең ірі (иерархиялық бағыныштылық тұрғысынан) бірінші дәрежелі бірлігі немесе бөлімшесі, бірнеше дәуірді біріктіретін жержылынамалық бірлік.

ЭНОТЕМА зат. геол. Халықаралық дәрежеде келісілген бірегей жержылынамалық шкаланың ең ірі (иерархиялық бағыныштылық тұрғысынан) бірінші дәрежелі бірлігі немесе бөлімшесі болып табылатын эонның стратиграфиялық баламасы.

ЭПЕЙРОГЕНЕЗ [грек. epieiros – құрлық, құрғақ жер, genes – пайда болу, даму] зат. геол. Жер қабатының ғасырлар бойы ақырын көтерілуі мен төмен түсуі.

ЭПЕНТЕЗА [грек. epenthesis] зат. лингв. Фонетикалық, морфологиялық өзгерістердің әсерінен сөз ішінде дыбыс қосылып айтылуы.

ЭПИБЕНТОС [грек. epi – үстінде, benthos – тереңдік] зат. экол. Су түбіндегі жердің

қатты қабатында немесе бетінде тіршілік ететін бейтоты азғалар.

ЭПИГЕНЕЗ з.т. геол. Минералдар мен таужыныстардың (пайдалы қазбаларды қоса есептегенде) жаралуынан кейінгі әртүрлі табиғи (екіншілік) өзгерістері.

ЭПИГЕНЕЗДІК сын. геол. Эпигенезге қатысты.

ЭПИГРАММА [грек. epigramma] з.т. әдеб. 1. Біреу не бір нәрсе жайында мысқылдап жазылған көлемі шағын сықақ өлең. 2. тар. Ежелгі Грецияда заттың мәнін түсіндіретін ескерткіштегі, ғымараттағы, сыйлықтағы жазу.

ЭПИГРАФ [грек. epigraphē] з.т. әдеб. Көркем шығарманың басты идеясын аңғарту үшін оның бас кезінде, не әр тарауының басталар алдында келтірілетін қысқаша мысал не нақыл сөз.

ЭПИГРАФИКА [грек. epigraphē] з.т. тар. Тас, жартас, плиталарда т.б. ерте заманнан қалған көне жазуларды зерттейтін тарих және фиология ғылымдарының бір саласы.

ЭПИГРАФИЯЛЫҚ сын. әдеб. Эпиграфияға қатысты.

ЭПИГРАФИСТ з.т. ғыл. Тасқа жазылған көне жазуларды зерттеуші, маман.

ЭПИДЕМИОЛОГ з.т. мед. Эпидемиология ғылымының маманы.

ЭПИДЕМИОЛОГИЯ [грек. epidēmia – жаппай ауру, logos – ілім] з.т. мед. Жұқпалы аурулардың пайда болуы, едәуір тарауы және онымен алдын ала күресудің шаралары жайлы медицина саласы.

ЭПИДЕМИЯ [грек. epidēmia] з.т. мед. Жұқпалы аурудың етек алуы, індет.

Эпидемияға қарсы шаралар мед. Бөлімдер мен бөлімшелер жеке құрамының денсаулығы мен ұрысқа қабілеттілігін сақтауға бағытталған шаралар жиынтығы.

ЭПИДЕМИОЛОГИЯЛЫҚ сын. мед. Эпидемиологияға қатысты.

ЭПИДЕРМИС [грек. ері – үсті, derma – тері] з.т. 1. биол. Жан-жануарлар мен адам терісінің жалпақ эпителийлерден тұратын сыртқы қабаты. 2. бот. Өсімдіктердің сыртқы қабаты.

ЭПИДИАСКОП з.т. тех. Объектілердің сұлбасын экранда көрсетуге арналған аспап, эпаскоп пен диаскоптың біріктірілуі.

ЭПИДИДИМИТ [лат. epididymitis] з.т. вет. Жарақаттанудан, бруцеллез салдарынан болып, ең қосалқысы көлемінің ұлғаюы, малдың аса қатты ауыртпалық шегуі, ал асқынған жағдайда – малдың ыстығы көтерілуі, ұмасының, күпегі мен ішінің дүмкініп ісіп кетуі сияқты белгілермен сипатталатын дерт.

ЭПИДЕМА з.т. мед. Қабыну салдарынан белгілі бір анатомиялық кұыста ірің жиналу.

ЭПИЗОД [грек. eposodion] з.т. 1. Тұрмыстағы бір істің, оқиғаның, жағдайдың жеке бір көрінісі. 2. әдеб. Көркем шығарма сюжетіндегі өз алдынға мәні бар, өзара байланысқан оқиға желісінің бір бөлігі.

ЭПИЗОДТЫҚ сын. өнер. Шамалы ғана көрініп қалатын, бір сәттік (рол).

ЭПИЗООТИЯ [грек. ері – үсті, үстінде, зооп – жануар, тірі мақұлық жан] з.т. вет. Жан-жануарлар арасында жұқпалы аурулардың жаппай тарауы.

ЭПИЗООТОЛОГИЯ [грек. ері – үсті, үстінде, зооп – жануар, logos – ілім] з.т. вет. Ветеринария ғылымының жұқпалы аурулардың пайда болу, таралу және тоқтату заңдылықтарын зерттейтін саласы.

ЭПИЗООХОРИЯ з.т. биол. Өсімдіктердің жемістері мен тұқымдарының жануарлар арқылы таралуы.

ЭПИКАЛЫҚ сын. филос. 1. әдеб. Эпосқа тән. 2. кіт. Ұлылық пен қаһармандыққа толы. 3. ауыс. Байсалды, сабырлы, тидғалы.

ЭПИКРИЗ [грек. epikrisis] з.т. мал дәр. Ауру тарихының соңғы, мал аурудан айыққаннан кейін жазылатын бөлігі.

ЭПИКУРЕИЗМ з.т. 1. Тіршілік қажеттілігін қанағаттандыруды адам бақытының негізі деп есептейтін ежелгі грек философы Эпикурдың дінде қарсы материалистік ілімі. 2. Өмірдің мәні жан рахатында, жеке бастың иілігін қамтамасыз етуде деп танып, Эпикур ілімін тұрпайы бұрмалаудың негізінде пайда болған бұржуазияшы көзқарас.

ЭПИЛЕПСИЯ [грек. epilepsia] з.т. мед. Ұстамалы естен танып қалатын сипаттағы адам миының созылмалы ауруы. Ауызекі сөйлеу тілінде: қояншық.

ЭПИЛЕПТИК з.т. мед. Қояншық ауруы бар адам.

ЭПИЛОГ [грек. epilogos] з.т. әдеб. Көркем шығармадағы кейіпкерлер тағдырының немен біткенін баяндайтын қорытынды бөлім.

ЭПИЛЯЦИЯ [лат. e(x) – содан, pilus – шаш, түк] з.т. мед. Косметикалық және басқа да мақсатта терідегі түктерді жою, жұту, алып тастау.

ЭПИМИЗИЙ [epimysium, грек. ері – үстінде, mys – бұлшық ет] з.т. биол. Бұлшық еттерді, ішкі мүшелер мен тамырлардың етті қабықтарын сыртынан қаптайтын дәнекер ұлалы қабық.

ЭПИНЕВРИЙ [epineurium, грек. ері – үстінде, neuron – жүйке жасушасы] з.т. физиол. Жүйке талшықтарынан құралған жүйкелердің сыртқы дәнекер ұлалы қабығы.

ЭПИОРТАЛЫҚ з.т. геол. Зілзала орталығының үстіңгі беті, яғни эпиорталық өңір – жер сілкіну ошағының (гипоорталықтың) Жер бетіндегі проекциясы.

ЭПИСОМА [грек. ері – үсті, soma – дене] з.т. биол. Жасушада хромосомаға тәуелсіз немесе оған кірме ретінде болатын генетикалық элемент.

ЭПИСТАЗ з.т. биол. Аллельді емес гендер арасында болатын әрекеттесу құбылысы.

ЭПИСТЕМА [грек. epistēmos] з.т. кіт. Нақты тарихи кезеңдегі білім шеңберін белгілейтін тәжірибеден бұрын берілген тарихи өзгермелі құрылымдар.

ЭПИСТЕМОЛОГИЯ [грек. epistēmologia] з.т. филос. Танымның мәні мен оның ақиқаттығының өлшемін зерттейтін философия бөлімі.

ЭПИСТОЛЯРЛЫҚ [грек. epistole] сын. әдеб. Хат түрінде жазылған шығармаларға, сондай-ақ әдеби мұраға айналған хаттарға қатысты.

ЭПИСТРОФЕЙ [грек. epistropheus] з.т. мед. Ауыз омыртқа (екінші мойын омыртқа).

ЭПИТАКСИЯ з.т. хим. Астар ретінде алынған кристалдың бетіндегі кристалдану құбылысы.

ЭПИТАЛАМА [грек. epithalamios] з.т. әдеб. Некеге тиру құрметіне арналып жазылған өлең, өн.

ЭПИТАФИЯ [грек. epitaphios] з.т. әдеб. 1. Біреудің қазасына арнап жазылған өлең. 2. Кабір үстіндегі құлпытасқа жазылған жазу.

ЭПИТАФИЯ [грек. epitaphios] з.т. лингв. Заттың, яки құбылыстың ерекшелігін, сырт-сипатын бейнелі түрде танытатын поэтикалық және стилистикалық ұғым, экспрессивті айқындаушы сөз, троптың қарапайым түрі.

ЭПИТЕЗА з.т. лингв. Сөз соңынан дыбыс қосылып айтылу құбылысы. Мысалы: абстрактты (абстракт), банки (банк), факті (факт).

ЭПИТЕЛИОЦИТТЕР [epitheliocytes, грек. ері – үстінде, thele – кеуде емізікке, kytos – жасуша] з.т. биол. Эпителий ұлпасын құрайтын жасушалар.

ЭПИТЕТ [грек. epitheton] з.т. 1. әдеб. Көркем бейнелі анықтама, ауыс мағынаның бір түрі, яғни заттың не құбылыстың қасиетін, сыр-сипатын айқындай түсу үшін қолданылатын көркем сөздің бір түрі. 2. Кем өлеңінде екі сөздің тіркесуінен тұратын, бірінші сыңары (компоненті) коннотативті, екінші сыңары денотативті, өзара қабыса байланысқан, көркем бейнелі, образды тілдік конструкция.

ЭПИФАУНА з.т. биол. Топырақтың бетінде, жартасстардың саңылауларында, тастардың арасында және т.б. тіршілік ететін,

бекітілген немесе аз қимылдайтын су түбіндегі омыртқасыздар.

ЭПИФИЗ [грек. epiphisis] з.т. биол. Аралық ми эпителиясы құрамына кіретін ішкі секреция бездерінің орталық мүшесі.

ЭПИФИЛДЕР з.т. биол. Өсімдіктерде және ағаштарда тіршілік ететін жәндіктер мен жануарлар.

ЭПИФИТОТИЯ [грек. ері – үстінде, phyton – өсімдік] з.т. биол. Өсімдіктердің жұқпалы ауруларының кең таралуы.

ЭПИФИТТЕР з.т. экол. Тіршілігінің барлық кезеңін немесе белгілі бір кезеңін топырақпен байланысыз өткізетін автотрофия өсімдіктер.

ЭПИФОРА [грек. epiphora] з.т. лингв. 1. Метафораның қиялға негізделіп айшықталған түрі. 2. Айтылған ойдың әсерлілігін арттыру үшін фразалар соңындағы сөзді не дыбыстық тіркесті қайталаудан тұратын айшықты орамдар.

ЭПИЦЕНТР [грек. ері – үстінде, лат. centrum – орталық] з.т. геол. Жер сілкінуінің не жарылыстың үстіңгі не астыңғы орталығына дөп келетін жер бетіндегі тұсы, эпиорталық.

ЭПОЛЕТ [франц. epaulette] з.т. Ресейлік патша армиясында болған, қазірде кейбір батыс елдер армиясында шеру кездерінде тағатын алтынмен зерленген әшекейлі погон.

ЭПИОНИМ [грек. eponymos, ері – кейін, оныма – есім] з.т. лингв. Елді мекен, қала т.б. адам есімімен аталуы.

ЭПОПЕЯ [грек. epos] з.т. әдеб. 1. Белгілі бір тарихи дәуірдің типтік оқиғаларын ортақ идея мен бір тақырыптың аясында кең көлемде сипаттап, көркемдік тұтастықта баяндайтын поэзиялық прозалық ірі шығарма. 2. ауыс. Көлемді бірсыпыра ірі істердің желісінен тұратын күрделі тұтас бір оқиға.

ЭПОС [грек. epos] з.т. әдеб. 1. Көркем әдебиетті өмірді суреттеу тәсілі жағынан үш салаға бөлгенде, лирика, драмамен қатар, өз алдынға үлкен бір сала (жанр) болып саналатын, оқиғаны баяндап жеткізуге негізделетін шығармалар тобы. 2. Ауыз әдебиетіндегі батырлар жырының, дастандардың жиынтығы.

ЭПОСТЫҚ сын. әдеб. Эпосқа қатысты, соған тән.

ЭПУЛИС [грек. epulis: ері – үстінде, ulon – қызыл иек] з.т. вет. Қызыл иек ісі.

ЭРА [лат. aere] з.т. кіт. 1. Кезең, жыл санауы басталған кезең, жыл санау жүйесі. 2. Алдағы кезеңнен түбегейлі түрде өзгеше, ірі тарихи кезең. 3. геол. Халықаралық дәрежеде келісілген бірегей жержылнамалық шкаланың иерархиялық бағыныштылық тұрғысынан екінші дәрежелі бірлігі немесе бөлімшесі.

ЭРБИЙ з.т. хим. Лантанонд тобына жататын таңбасы Er (лат. Erbium), атомдық массасы 167,27; реттік нөмірі 68, балқу температурасы 1520°C, тығыздығы 9050 кг/м³, +3 тотығу дәрежесі бар химиялық элемент; жай зат, күмістей ақ металл, магниттік құймалар құраушы ретінде қолданылады.

ЭРГАСТЕРИЙ [грек. ergasterion] з.т. экон. Ежелгі Грекияда, Римде, Византияда қлдар жұмыс істейтін шеберхана.

ЭРГАТИВ [грек. ergates] з.т. лингв. Кейбір тілдерде passiv етістіктер (ырықсыз етістіктер) арқылы ic-әрекеттің шығу тегін білдіретін категориялы септік тұжыасы.

ЭРГАТИВТІК сын. лингв. Эргативке тән. Эргативтік құрылыс. лингв. Әрекет жасушы мен әрекет иесінің семантикалық қарам-қарсылығына негізделген тіл типологиясы.

ЭРГОГРАФ з.т. спорт. Орындалған қимыл-қозғалысты сызба түрінде белгілейтін және өлшейтін аспап.

ЭРГОЛОГИЯ з.т. экол. Нақты зерттеулер үшін, сондай-ақ мәдениет тарихын зерттеу үшін қызмет ететін этнографиялық-тарихи пән.

ЭРГОМЕТР зат. спорт. Физиологиялық зерттеулер және тест жасау кезіндегі қимыл-қозғалыс қызметін өлшейтін аспап.

ЭРГОМЕТРИЯ зат. спорт. Жеке бұлшық еттердің, бұлшық ет топтарының, тәннің жұмысын зерттеу тәсілдерінің жиынтығы.

ЭРГОНОМИКА [грек. ergon – жұмыс, nomos – заң] зат. экол. Адамды өндірістік қарекетінде кешенді зерттеумен және еңбек құрал-жабдықтары мен жағдайларын оңтайландырумен шұғылданытын ғылымдар тобының жалты атауы.

ЭРЕ [сканд. ore] зат. экон. Швеция, Дания, Норвегия, Исландияның ұсақ шақасы, 1/100 кронаға тең.

ЭРЕКТУСАЦИЯ зат. тар. Ежелгі адамдардың қауымдасу кезеңі.

ЭРЕМОФИЛДЕР зат. экол. Шөл далада тіршілік ететін жануарлар.

ЭРЕМОФИТТЕР зат. экол. Шөл далада өсуге бейімделген өсімдіктер.

ЭРЗАЦ [нем. Ersatz] зат. тамақ. Бір нәрсенің барабар деуге болмайтын ауыстырмасы, суррогат; мыс, кофе суррогаты.

ЭРИТЕМА [грек. erythema] зат. мед. Терінің шағын немесе едәуір аумағының қызаруы.

ЭРИТРИН зат. хим. Арсенаттар класына жататын минерал; кобальт және никель кендерінің индикаторы.

ЭРИТРОБЛАСТАР [erythroblastus, грек. erythros – қызыл, blastos – бастама, өскін] зат. биол. Сүйектің қызыл кемігі майындағы діңгекті және жартылай діңгекті жасушалардан дамып жетілетін, бір мүмкіндікті эритроциттердің бастама жасушасы.

ЭРИТРОПОЭЗ [erythropoiesis, грек. erythros – қызыл, poesis – түзілу, даму] зат. мед. Сүйектің қызыл кемігі майындағы эритроциттердің түзілу процесі.

ЭРИТРОЦИТ [грек. erythros-қызыл, kytos – жасуша] зат. физиол. Құрамында гемоглобині бар қанның құранды бөлігі; қызыл түйіршік.

ЭРКЕР [нем. Ecker] зат. сәул. Бөлмелердің ішкі ауданын үлкейтеді, жартылай шеңбер немесе көп қырлы, терезелері бар үй қабырғасының сыртына шығарылып орнатылған құрылыс.

ЭРЛАНГ зат. инф. Бір құрылғының бір сағат бойы жұмыс істеуіне қажетті жұктеме қарқындылығының бірлігі.

ЭРЛИФТ [ағыл. airlift] зат. тех. Сұйықтықтарды тасымалданатын сұйықтықпен араластырылған сығылған ауамен жоғары көтеретін құрылыс; мысалы, ұйғымадан сығымдалған ауа күшімен мұнайды шығару.

ЭРМИТАЖ [франц. ermitage] зат. 1. Батыс мәдениетінде қала сыртындағы үй, саяжай павильоны. 2. Ірі көркемсурет және тарихи-мәдени мұражай.

ЭРОЗИЯ [лат. erosio] зат. 1. геол. Судың, желдің т.б. табиғи құбылыстардың әсерінен жер қыртысының түгелдей не жарым-жартылай бүлінуі. 2. тех. Электрдің, атмосфералық құбылыстардың әсерінен техника тетіктеріне түсетін тот. 3. мед. Тері мен ішкі ағзаның эпителиялық қабатында жараның пайда болуы.

Эрозия базисі. сұшар. <грек. basis – негіз, лат. erodere – мүжу> Өзеннің, жылғаның әрекет күші әлсіреп, жынысты жуып-шайға және арнасын тереңдетуге шамасы жетпейтін деңгейлік бет. Эрозия қарқындылығы. геол. Топырақ құнарлылығының жыл ішіндегі орташа кему процесі. Эрозия фазасы. геол. Бірінен кейін бірі белгілі бір реттілік бойынша кезектесіп жүретін эрозиялық циклдің бөлігі.

ЭРОЗИЯЛЫҚ сын. кіт. Эрозияға қатысты. Эрозиялық аңғар. сұшар. Ағын сулардың әрекетінен пайда болған аңғарлар. Эрозиялық зерттеулер. экол. Аумақтың эрозияға қарсы ұйымдастырылуы және эрозияға қарсы шараларды жобалау мақсатында, белгілі бір аумақтағы

эрозияның түрлерін, эрозиялық процестердің іс жүзіндегі және ықтимал әрекеттерінің қарқындылығын анықтау жөнінде атқарылатын жұмыстар кешені.

ЭРОС [грек. eros] зат. кіт. Ежелгі грек нанымдарына махаббат құдайы.

ЭРОТЕМАТИКА [грек. erotematikos] зат. кіт. Батыс ғылымында саул қою өнері.

ЭРОТИКА [грек. erotikos] зат. 1. Батыс мәдениетіндегі сезімталдық, құштарлық. 2. Батыс мәдениетіндегі құштарлық көрінісін сипаттайтын әдебиет, өнер туындысы.

ЭРОТИКАЛЫҚ сын. Эротикаға қатысты. **ЭРСТЕД** зат. физ. Магниттік өрістің кернеу бірлігі.

ЭРУДИТ зат. Ғылымның бір саласынан көп білетін, білімдер адам.

ЭРУДИЦИЯ [лат. eguditio] зат. Ғылымның белгілі бір саласынан терең мағлұматы болушылық, жан-жақты, көп оқығандық, көп білетіндік.

ЭСЕР зат. тар. 1901–1922 жылдар арасында Ресейде болған ұсақ буржуазиялық социалист революционер партиясының қысқарған атауы.

ЭСКАДРА [франц. escadre] зат. 1. өск. Әскери-теңіз флоты кемелерінің, сондай-ақ, әуе флотының ірі құрамасы. 2. Шетелдік шалайда немесе экспедицияда жүзетін әскери кемелер құрамасы.

ЭСКАДРАЛЫҚ сын. өск. Эскадраға қатысты.

Эскадралық миналы кеме. өск. Қарсыластың ірі кемелері мен сүңгуір қайықтарын жою, өз жағының ірі кемелерінің теңізден оту және ұрыс кезіндегі қауіпсіздігін сақтау, мина қою және т.б. міндеттерді орындауға арналған соғыс кемесі.

ЭСКАДРИЛЬЯ [франц. escadrille] зат. өск. Әскери-әуе күштерінің негізгі тактикалық және атыс бөлімі.

ЭСКАДРОН [франц. escadron] зат. 1. өск. 20 ғасырдың ортасына дейін көптеген мемлекеттерде атты әскерлердің негізгі тактикалық бөлімшесі. 2. Кейбір шетел армияларындағы сауытты танк әскерлерінің барлау бөлімшелері.

ЭСКАЛАТОР [ағыл. escalator] зат. тех. Метрода, көп қабатты қоғамдық ғимараттарда қолданылатын тоқтаусыз жылжитын баспалдақ. **ЭСКАЛАЦИЯ** [ағыл. escalation] зат. өск. Әскери-саяси кикілжінді біртіндеп дағдарысты жағдайға және соғысқа айналдыруды көздейтін милитаристік концепция.

ЭСКАЛОП [франц. escalope] зат. Батыс асханасы мәзіріндегі омыртқа тұсы немесе сан етінің (сырдың, қойдың, шошқаның) қуырылған майсыз кесесі.

ЭСКАРП [франц. escarp] зат. өск. Танкіге қарсы тік, терең құлама ор түріндегі кедергі.

ЭСКИЗ [франц. esquisse] зат. Салынатын сюзжетті картинаның, суреттің алдын ала түсірілетін нобайы, әзірлік үлгісі.

ЭСКИМО [франц. esquimau] зат. тамақ. Балмұздақтың шоколадпен көмкерілген түрі.

ЭСКИМОСТАР зат. Ресейдің Чукот түбегі, Солтүстік Американың арктикалық жағалауы мен Гренландияда тұратын халық; осы халық өкілдері.

ЭСКОРТ [франц. escorte] зат. өск. Әлдекімді, бір нәрсені қорғау үшін еріп жүретін атқосшылар, күзету, әскери бөлімше.

ЭСКРОУ зат. қаржы. Ақша сомасын үшінші тұлғадан басқа тұлғаға тек белгіленген шарт орындалғаннан кейін ғана берілетіндей етіп осы тұлғаның атына депозиттеу.

ЭСКУДО [порт. escudo] зат. экон. 1. Португалияның ақша өлшемі, 100 сентавоға тең. 2. Чилидің ақша өлшемі, 100 сентесимоға тең.

ЭСКУДО: кабо-верде эскудосы. экон. Кабо-Верденің ақша өлшемі; қайта сақтандыруға беретін қолданыс сақтандыратын жалпы сома

ЭСМИНЕЦ зат. өск. «Эскадра миносесеці» деген сөздерден қысқарып біріккен кеме атауы.

ЭСПАДРОН [франц. espadon] зат. спорт. Спорт ойындарында сайысқа түсу үшін жасалған қылыш.

ЭСПАНДЕР [лат. expandere] зат. спорт. Дене жаттығуларын орындау барысында қосымша күш жұмсауға мүмкіндік туғызатын жан-жақты спорт аспабы.

ЭСПАНЬОЛКА [франц. espagnol] зат. Батыс үлгісіндегі қысқа үчикір келген шоқша сақал.

ЭСПАРЦЕТ [франц. espargette] зат. өск. Бұршақ тұқымдас, беде тәрізді шөптесін өсімдік.

Эспарцет дақылы. егін шар. Көпжылдық екпешөп түрі.

ЭСПЕРАНТО [эсп. esperanto] зат. лингв. Ең көп тараған халықаралық жасанды тіл, халықаралық қарым-қатынастың қосымша құралы.

ЭССЕ [франц. essai] зат. әдеб. Әдеби, философиялық, әлеуметтік және басқа да тақырыпта еркін түрде жазылған жүйеге салынбаған, ғылыми емес очерк.

ЭССЕНЦИЯ [лат. essentia] зат. Сірке суынан, т.б. қоспалардан әзірленген, тамақтың дәмін тұщытатын қүшті ерітінді.

ЭСТАКАДА [франц. estacade] зат. тех. Кеме тоқпайтын жағалаудағы т.с.с. орындардағы жолдарды бірінің үстінен бірін өткізу үшін олардың қиылысқан жерінде бірнеше саты етіп, түрлі материалдардан тұрғызылған құрылыс алаңы.

ЭСТАМП [франц. estampe] зат. өнер. Ағаштан не металдан ойып жасалған суреттің кошірмесі.

ЭСТАФЕТА [франц. estafette] зат. 1. спорт. Қашықтықтың белгілі бір тұсында сығна түсу үшін өз серігін ауыстырып, оған шартты затты беріп бәсекелестің командалық жарыс түрі. 2. ауыс. Бір істің бірден-біре ауысып, ала ұласқан жалғасы.

ЭСТАФЕТАЛЫҚ сын. кіт. Эстафетаға қатысты.

ЭСТЕТ [грек. aisthētēs] зат. өнер. 1. Өнер мен әсемдікті бағалаушы. 2. Көркемөнер шығармаларында түрге ғана мән беретін формализмді жақтаушы.

ЭСТЕТИЗМ зат. филос. Көркемөнерде шығармадағы идеялық мазмұнның мәнін елемей, тек оның сыртқы түрі көз тартарлық болу керек дейтінді жақпайтын бағыт; эстетикадағы формализм.

ЭСТЕТИКА [грек. aisthetikos] зат. филос.

1. Көркемөнердегі, табиғат пен өмірдегі әсемдік дүниесінің идеялық мәні мен көркемдік формаларын зерттеуге арналған философиялық ілім, сондай-ақ біреудің көркемөнерге дилос көзқарасының жүйесі. 2. Бір нәрсенің әсемдігі, көркемдігі.

ЭСТЕТИКАЛЫҚ сын. кіт. Әсемдік дүниесіне қатысты көркемдік.

Эстетикалық қабылдау. пед. Баланың ақиқат құбылыс пен өнер процесіндегі эстетикалық сезім күйін тудыратын қасиеттерді айқындай алу қабілеті. **Эстетикалық қатынас.** пед. Баланың зат, құбылыс, жағдайларға эстетикалық сана тұрғысынан баға беру қабілеті. **Эстетикалық ләззат.** Табиғат, қоғам өмірі мен өнер туындысынан сұлулықты қабылдау нәтижесінде немесе қианды әрекет үстінде адамның рухани дүниесінің тебіреніп, жан рахатына батуы. **Эстетикалық пікір.** пед. Эстетикалық мұрат пен көркемдік талғамға негізделген баланың табиғат, өнер, қоғамдық құбылыстарға идеялық сезімдік баға беруі. **Эстетикалық сезім.** Болмыстағы шындықтың сұлулығын, әдемілігін, әсемдігін қабылдаудан туатын көңіл күйі. **Эстетикалық тәрбие.** пед. Болмыстағы және өнердегі сұлулық пен әсемдікті дұрыс қабылдау үшін, адамның эстетикалық түсінігін, сезімін, талғамын қалыптастыру үшін берілетін тәрбие.

ЭСТРАДА [франц. estrade] зат. өнер. **1.** Жұрт алыбында өнер көрсетуге лайықтап жасалған көтеріңкі орын. **2.** Кішігірім шығармаларды ашық және концерттік сахналарда орындаудан тұратын музыкалы-драмалық өнер.

ЭСТРАДАЛЫҚ сын. өнер. Эстрадаға қатысы бар.

ЭСТРОГЕНДЕР [грек. oistros – күштарлық, құмарпаздық, genos – туу] зат. биол. Әйелдің жыныстық гормондары.

ЭСТРОЗ [лат. oestrosis] зат. малдәр. Қой пысқырығы (танау және маңдай қойнауларында тоғышар тіршілік ететін бөгелек личинкасы тудыратын, қойдың жоғарғы тыныс жолын, маңдай, бет сүйек қойнауларын қабындырып, олардың іріңдетіп жіберетін, осыған орай, танаудан қан аралас ірің шұбыртып, малдың тынысын тарылтатын, оны жалған айналмаға ұшырататын инвазиялық ауру).

ЭСТОПШЕЛЬ [ағыл. estoppel] зат. экон. Тұлға өзінің дәмелі шетін негіздеу үшін келбір фактілерге сілтеме жасау құқығынан айырылатын қағидат.

ЭСТУАРИЙ [лат. aestuarium] зат. сушар. Өзеннің теңіз жағасына қарай кеңейе беретін шұңғыма тәріздес сағасы (теңіз шығанағы).

ЭСТУАРИЯ зат. геол. Ірі өзен сағасының суға батуы және кеңейіп нәтижесінде пайда болатын шұңқыр іспетті шығанақ.

ЭСХАТОЛОГИЯ [грек. eschatos – соңғы, logos – ілім] зат. Дүниенің соңғы әлемі мен адамның соңғы тағдыры туралы діни ілім.

ЭСХАТОЛОГИЯЛЫҚ сын. геол. Эсхатологияға қатысты.

Эсхатологиялық мифтер. діни. м әд. Дүниенің ақыры туралы мифтер.

ЭСХОЛОГИЯЛЫҚ сын. Эсхатологиялық. **ЭТАЖ** [франц. etage] зат. **1.** Қабат (бір деңгейде орналасқан ғымараттың, бөлменің бөлігі). **2.** геол. Блділанып, еңіс орналасқан кен орнының шахта аумағының бөлігі.

ЭТАЖЕРКА [франц. etagere] зат. **1.** Төрт тұғырға тақталар бекітілген, кітап жыып қоятын кішігірім үй жиһазы. **2.** тех. Химия, мұнай өңдеу, тамақ өнеркәсібі мекемелеріндегі технологиялық құрал-саймандарды орналастыратын болаттан немесе темірден жасалған қарқасты құрылыс.

ЭТАЛОН [франц. etalon] зат. **1.** физ. Қалыптасқан өлшем бірлігінің ең жоғарғы дәлдік үлгісі. **2.** кіт. Бір нәрсені салыстыру үшін үлгі, үздік үлгі.

Эталон тіл. а) Үлгі тіл роліндегі табиғи тілдер: латын, грек, тілдері. ә) Ана тілі (екінші тілді үйренушілер үшін).

ЭТАЛОНДЫҚ сын. кіт. Эталонға қатысты.

Эталондық бағдарлама. инф. <ағыл. sample program> Компьютер параметрлерін (өнімділігін, өткізу қабілеттілігін және т.б.) бағалауға пайдаланылатын программа. **Эталондық таспа.** инф. <ағыл. master tape> Программаның немесе мәліметтердің эталондық нұсқасы жазылған магниттік таспа.

ЭТАН [грек. aithēr] зат. хим. Мұнайдың, табиғи газдардың құрамдарында болатын C₂H₆ қаныққан көмірсутек, табиғи газ құрауышы.

ЭТАНОЛ зат. хим. C₂H₅OH алифатты спирт; хлороформ, диэтильді эфир өндірісінде, ЛБЖ және дәрілер еріткіші ретінде, арақ-шарап бұйымдарын және т.б. дайындауда қолданылады.

ЭТАП [франц. etape] зат. кіт. **1.** Белгілі бір процестің дамуындағы өзальды бір сәті, сатысы. **2.** спорт. Спорт жарыстарындағы қашықтықтың бір бөлігі.

ЭТАТИЗМ [франц. etatism] зат. кіт. Қоғамдық дамудың ең жоғарғы нәтижесі мен мақсаты – мемлекет деп таштын саяси ойдың бағыты.

ЭТАТИСТІК сын. кіт. Этатизмге қатысты.

ЭТИКА [лат. ethica] зат. филос. **1.** Идеологияның бір формасы – мораль туралы, оның дамуы және принциптері, қоғамдағы нормалары мен

таптық мәні жайындағы ілімдер жүйесі. **2.** Белгілі бір қоғамдық топ үшін қағида болып табылатын мінез-құлық, тәртіп нормасы.

ЭТИКАЛЫҚ сын. кіт. Тіл материалының физикалық қасиеттерін семантикалық деңгейде ажырату қабілетіне ие емес, эмикалық құбылысқа қарама-қарсы құбылыс.

Этикалық норма. филос. Адамдардың ұқсас мінез-қылқытары ортақ ережелер бойынша немесе тежелу арқылы реттеліп отыратын адамгершілік қағидалар формасы. **Этикалық нормаларға үйрету.** Қатардағы қызметкерлер мен басыларды жұмыс жүргізудің этикасы туралы ережені меңгеруге баулу процесі.

ЭТИКАЛЫҚ-ФИЛОСОФИЯЛЫҚ сын. кіт. Философияға әрі әдетке, этикаға қатысты.

ЭТИКЕТ [франц. etiquette] зат. филос. Қарым-қатынастың (дипломатиялық ортада, сарай қызметкерлерінің арасында) қалыптасқан үлгі түрі.

ЭТИКЕТКА [франц. etiquette] зат. экон. Сауда орындарында сапуға әзірленген тауарлардың аты, бағасы т.с.с. айырмасы көрсетілген жапсырма.

ЭТИЛ [грек. aith(er) – эфир, аya, hyle – ағаш] зат. хим. Коптеген органикалық қосылыстардың құрамына енетін көміртегі мен сутегінің қоспасы, бірәлементті органикалық радикал C₂H₅.

Этилспирті. хим. C₂H₅OH; дәмді ауыз құюратын, өзіне тән ісі бар, түссіз, жылжымалы сұйықтық; қайнау температурасы 78,4°C. **Этил сұйығы.** Мотор майларының дөтонациялық тұрақтылығын арттыру үшін қосылатын тетраэтил-қорғасынның галоген орынбасқан көмірсутектердегі ерітіндісі.

ЭТИЛАЦЕТАТ зат. хим. Этанол мен сірке қышқылының эфiрi.

ЭТИЛБЕНЗОЛ зат. хим. Ароматты көмірсутек.

ЭТИЛДЕ = ет. хим. Органикалық қосылыстар молекуласындағы сутек атомының орнына этил тобын (-C₂H₅) енгізу.

ЭТИЛДЕУ хим. Этилде етістігінің қимыл атауы.

ЭТИЛЕН зат. хим. Полиэтилен мен этил спиртін алу үшін қолданылатын, көміртегімен сутегінен тұратын түссіз газ.

ЭТИЛЕНГЛИКОЛЬ зат. хим. Екіатомды алифатты спирт.

ЭТИЛЕНДИАМИН зат. хим. Біріншілікті алифатты диамин.

ЭТИЛЕНИМИН зат. хим. Екіншілікті циклді амин.

ЭТИЛЕНОКСИД зат. хим. Циклді жай эфир.

ЭТИЛМЕРКАПТАН зат. хим. Меркаптан. **ЭТИМОЛОГ** зат. лингв. Сөздердің түпкі төркіні мен шығу тегін зерттейтін тіл маманы.

ЭТИМОЛОГИЯ [грек. etymon – ақиқат, сөздің негізгі мағынасы, logos – ілім] зат. лингв. Сөздердің түпкі төркіні мен олардың шығу тегін зерттейтін тіл білімінің бөлімі.

ЭТИМОЛОГИЯЛЫҚ сын. Этимологиямен байланысты.

Этимологиялық сөздік. лингв. Белгілі бір тілдегі сөздердің шығу төркінін, олардың бастапқы дыбысталу түрі мен мағынасын анықтайтын сөздік. **Этимологиялық талдау.** лингв. Сөздің бұрынғы морфологиялық құрылысын, сөзжасамдық байланыстарын айқындау, қашан, қалай туганын және өзі тектес тудырушы негізден жасалу тәсілін анықтау.

ЭТИМОН [грек. etymon] зат. лингв. Қазіргі тілдердегі бар сөздердің пайда болған негізі немесе морфемасы (түбір) немесе сөздің бастапқы мағынасы мен формасы.

ЭТИОЛОГИЯ [грек. aitia – себеп, logos – ілім] зат. мед. **1.** Аурудың себебін және пайда болу жағдайын зерттейтін медицинаның саласы. **2.** мед. Әлдебір аурудың себептері.

ЭТНИКАЛЫҚ сын. кіт. Адамдардың ерекше тарихи жағдайларда қалыптасқан әлеуметтік тұрақты топтарына байланысты.

Этникалық геноцид. филос. Бір этносты екінші этностан үстем көру принципіне құрылған агрессивтік әрекеттер.

ЭТНОАУМАҚ зат. тар. Белгілі бір ұлттың тарихи қалыптасқан мекен ету аумағы.

ЭТНОАУМАҚТЫҚ зат. тар. Этнотерриторияға қатысты.

ЭТНОАУЫЛ зат. жаңа. Туристерді тартудың бір жобасы бола алатын сәулеті, тұрмыс-тіршілігі мен үй-жайының ішкі құрылысы, жиһазы көне ұлттық үлгіде қалпына келтірілген ауыл.

ЭТНОӘДІСНАМА зат. әлеум. 1960 жылдардың ортодокстық консенустың бұзылуы тұсында пайда болған әлеуметтанушылық көзқарас.

ЭТНОӘДІСНАМАЛЫҚ сын. Этноәдіснамаға қатысты.

ЭТНОӘЛЕУМЕТТІК сын. қоғ.-гум. Этникалық және әлеуметтік факторлар үйлесіміне негізделген.

ЭТНОГЕНЕЗ [грек. ethnos – халық, genesis – шығу, пайда болуы] зат. тар. Әртүрлі қауымдық топтардың негізінде қалыптасқан туыстас жаңа тайпаның, халықтың арғы тегі.

ЭТНОГРАФ зат. кіт. Этнография ғылымының маманы.

ЭТНОГРАФИЯ [грек. ethnos – халық, grapho – жазамын] зат. ғыл. **1.** Белгілі бір халықтардың материалдық және рухани мәдениетін зерттейтін ғылым. **2.** Сол халықтың тұрмыс-салты, әдет-ғұрты, мәдени өзгешеліктері.

ЭТНОГРАФИЯЛЫҚ сын. ғыл. Этнографияға қатысты, соған тән.

ЭТНОЛИНГВИСТИКА [грек. ethnos – халық, grapho – жазамын] зат. ғыл. **1.** Белгілі бір халықтардың материалдық және рухани мәдениетін зерттейтін ғылым. **2.** Сол халықтың тұрмыс-салты, әдет-ғұрты, мәдени өзгешеліктері.

ЭТНОЛИНГВИСТИКАЛЫҚ сын. лингв. Этнолингвистикаға қатысты.

ЭТНОЛОГИЯ [грек. ethnos – халық, logos – ілім] зат. ғыл. Этнос туралы ілім.

ЭТНОЛОГИЯЛЫҚ сын. Этнос туралы ілімге байланысты.

ЭТНОМАРКЕРЛІ сын. лингв. Ұлттық таңымға негізделген, ұлттық дүниетанымының тілдік көрінісі болып табылатын.

ЭТНОМӘДЕНИ сын. Этникалық мәдениетке байланысты.

Этномәдени генофонд. филос. Халықтың ғасырлар бойы жинақтап, сұрыптап, уақыт сынынан өткізген иеліктер жүйесі.

ЭТНОМЕТОДОЛОГИЯ зат. **Этноәдіснама.** **ЭТНОМЕТОДОЛОГИЯЛЫҚ** сын. Этно-методологияға қатысты.

ЭТНОНИМ [грек. ethnos – халық, onoma – атау] зат. лингв. Этникалық әртүрлі құрылымдардың, ұлттар мен халықтардың, тайпалар мен тайпалық одақтардың, рулардың аттары.

ЭТНОНИМИКА [грек. ethnos – халық, onoma – есім] зат. ғыл. Этнонимдердің шығуы мен таралуын, қолданылуын және құрылымын зерттейтін ономастиканың бір бөлімі.

ЭТНОПЕДАГОГИКА зат. ғыл. Әлеуметтану және білім беру салаларын зерттеудегі бағыт.

ЭТНОПЕДАГОГИКАЛЫҚ сын. Этнопедагогикаға қатысты.

ЭТНОПОПУЛИЗМ зат. саяси. Жалған ұлтшылық, ұлтжанды көрінушілік.

ЭТНОПСИХОЛОГИЯ зат. Әртүрлі этностардың өзіне тән ұлттық мінезін, этностардың өзіне тән психологиялық ерекшеліктерін зерттейтін пәнаралық ғылым.

ЭТНОПСИХОЛОГИЯЛЫҚ сын. *Этнопсихологияға қатысты.*

ЭТНО-РОК зат. муз. *Фольклорлық және рокқа тән элементтерді біріктіретін музыкалық жанр.*

ЭТНОС [грек. ethnos] зат. қоғ.-әлеум. *Әлеуметтік тұтастықпен өзіндік қарым-қатынас стереотипі бар, тарихи қалыптасқан адамдар (тайпа, халық, ұлт) қауымы.*

Этностардың жіктелуі. әлеум. *Дүние жүзінің алуан түрлі этностарын (халықтарын) адамдардың қауымдастықтарының осы түрлерінің көптеген белгілері мен параметрлері: тілі, аумағы және т.б. негізінде олардың қосымша вариацияларын ескере отырып, мағыналық топтарға топтау. Этностық таралу аймағы. экол. Жер бетінің белгілі бір этнос тараған бір бөлігі.*

Этносаралық сын. *Екі немесе одан да көп этностар қарым-қатынасына қатысты.*

Этносаралық жіктеліс. Ұлт-ұлтқа бөліну.

Этносаясат зат. саяси. *Белгілі бір мемлекет қирушы ұлт мүддесіне құрылған саясат.*

Этносаяси сын. саяси. *Этносқа қатысты саясатқа тән.*

Этностық сын. *Этносқа тән.*

Этностық бейімделу. экол. *Этностық топтардың өздерінің мекендеген аудандарының табиғи және әлеуметтік-мәдени ортасына бейімделуі.*

Этностық иерархия. әлеум. *Этностық жүйелерді шамасына және функциялық мәніне қарай табиғи деңгейлестіру.*

Этностық кикілжің. әлеум. *Этностық белгілермен, қызығушылықтармен топтардың қарама-қарсы топтарға бөлінуі мен сипатталатын топаралық кикілжіңнің түрі.*

Этностық мәдени мұра. әлеум. *Әр ұлттың ғасырлар бойы қалыптасқан өзіндік ұлттық заттық және рухани мәдениеті.*

Этностық мінез-құлық. психол. *Ру, тайпа, этностық қауымдастағы адамдардың ішкі жандиңесінің ортақ бітімдері.*

Этностық мінез-құлық ерекшеліктері. псих. *Әр этностқа тән мінез-құлық ерекшелігінің болуы және оған жергілікті географиялық-климаттық жағдайлардың әсер.*

Этностық ой-сана. психол. *Этностық салтананың, әдет-ғұрыптың, дүние-таным көзқарастарының кемелденуін білдіретін ұғым.*

Этностық өзіндік сана. психол. *Топ деңгейінде ұлттық сананың, діни, нәсілдің ұғым ретінде пайдаланылуы.*

Этностық саясаттану. саяси. *Жеке ұлт саясатын зерттейтін ғылым саласы.*

Этностық стереотиптер. әлеум. *Әртүрлі этностық қауымдастықтардың өкілдеріне тән моральдық, ақыл-ой, дене қиықастықтары туралы біршама орнықты түсініктер.*

Этностық тұлға. әлеум. *Белгілі бір қоғамның мүшесі; іс-әрекет барысында әрбір ұлтқа тән салт-дәстүр, әдет-ғұрып, мінез-құлық, дүниетанымы, сенім, тілі мен діні, ұлттық мәдениеті, т.б. этностық тұрғыдан сипатталатын адамдар жиынтығы.*

Этнотәрбие зат. кіт. *Ұлттық тәрбие, ұлттық педагогика негізіндегі ұрпақ тәрбиесі.*

Этнотермин зат. жаңа. *Ұлттық мәдениетке тән басқа мәдениетке қайталанбайтын терминдік ұғымды білдіретін сөз.*

Этнофобия зат. *Әсіресе этносаралық қарулы қақтығыстарда жиі көрініс табатын, «Өзіміз» емес, өзгелерге қатысты ұстамсыздық, тікелей жауымен сипатталатын қорқыныш түрі.*

Этнофобиялық сын. *Этнофобияға қатысты.*

Этноцентризм [грек. ethnos – халық, лат. centrum – жұмылу] зат. қоғ.-әлеум. *Бір тұтас этникалық сана-сезімдегі тұлғалардың, әлеуметтік топтардың, қауымдардың дүниені тек этникалық көзқарастен қабылдауы.*

Этноцид [грек. ethnos – тайпа, халық, лат. caedo – өлтіру] зат. саяси. *Бір халықтың мәдениетін жойып жіберумен ерекшеленетін адамдардың өздерін қырып-жоюын геноцид.*

Этношекетулік зат. тар.-әлеум. *Өз этносның шеңберінен тыс байланыстарға баруға құлықсыздық.*

Этноэгоизм зат. тар.-әлеум. *Басқа этностардың есебінен өз этносина артықшылықтар әперуге талпыну әрекеті.*

Этноэкология зат. ғыл. *Этнодемографиямен, этногеографиямен және этностық антропологиямен тығыз байланысты этнография (этнология) мен адам экологиясы арасындағы ғылыми пән.*

Этноэкологиялық сын. *Этноэкологияға қатысты.*

Этнониимия [грек. ethnos – халық, опума – атау] зат. **1.** *Халық, ұлт, тайпа, ру атауларының жиынтығы.* **2.** *Этнониимика.*

Этология [грек. ethos – әдет, мінез-құлық, logos – ілім] зат. зоол. *Жан-жануарлардың табиғи мекендеу ортасы жайындағы мінез-құлық туралы ілім.*

Этологиялық сын. зоол. *Этологияға қатысты.*

Этрусск зат. кіт. *Ежелгі Еуропа құрлығындағы ежелгі тайпа.*

Этюд [франц. etude] зат. кіт. **1.** *көркемсурет. Адағы уақытта жасалар көлемді шығарманың шағын сурет, картина, мүсін секілді жеке салынған бөлігі.* **2.** *көркемсурет. Кейбір жеке мәселеге арналған шағын көлемді әдеби шығарма.* **3.** *муз. Орындаушылық шеберлікті керек ететін, сондай-ақ жаттығу ретінде жазылған музыкалық шығарма.* **4.** *Шахмат ойынына құрылған жұмбақ.*

Эукариоттар [грек. eu – жақсы, толығымен, karyon – жаңғақ] зат. биол. *Цитоплазмадан бөлек мембранамен оқшауланған жасуша ішіндегі жетілген ядросы бар ағзалар.*

Эуриремозис [лат. euriremosis] зат. малдәр. *Ірі қара, қой, ешкі, түйе ұйқы безінің түтіктерінде тоғышар тіршілік ететін жалпаққұрт.*

Эухроматин зат. биол. *Бөлінбей тұрған ядрода (интерфаза) деспирализованған, ал жасуша бөлінген кезде (профаза) спиральданған қалтын сақтайтын хромосома бөлімшелері.*

Эфедрин [лат. ephedrinum] зат. фарм. *Тұз қышқылы ерітіндісі адреналин сияқты қолданылатын суда еритін ақ кристалл; қышша өсімдігінің алкалоиды.*

Эфемерлер [грек. ephemeros] зат. бот. *Көбінесе шөл, шөлейт және далалық аймақтарда өсетін бір жылдық өсімдіктер.*

Эфемероидтер [грек. ephemeros – бір күндік, өте шығатын, eidos – түр] зат. бот. *Өніпөсу кезеңі қысқа көпжылдық шөптесін өсімдіктер тобы.*

Эфиоп зат. кіт. *Солтүстік Африканың Эфиопия елінің тұрғыны, эфиоп ұлтының өкілі.*

Эфир¹ [грек. aither] зат. хим. *Спирт пен қышқылдардың әрекеттесуінен түзілетін, ұнамды иісті, тез ұшып кететін, түссіз органикалық қоспа.*

Эфир майлары. хим. *Өсімдіктерден өндірілетін және соларға тән иісті сақтайтын ұшқыш органикалық қосылыстардың қоспасы.*

Эфир² зат. *Аспан кеңістігіндегі ауа ортасы.*

Эфирлі сын. *Құрамында эфир бар.*

Эфирлік сын. хим. *Эфирге қатысты.*

Эфирлік сан. хим. *Майлардағы, шайырлардағы, т.б. күрделі эфирлік топтар мөлшерінің сипаттамасы, 1 г ұлғидегі күрделі эфирді сабындау үшін қажетті калий гидроксидінің мг-мен көрсетілген мөлшері.*

Эфирлі-майлы сын. *Құрамында эфирі бар әрі майлы.*

Эфирлі-майлы дақылдар. *Жапырақтарында, гүлдерінде, тамырларында, тұқымдарында хош иісті ұшпа заттар – эфир майлары болатын дақылдар.*

Эфорлар [грек. ephoros] зат. тар. *Ежелгі Грекияда Спартадағы мемлекеттің бүкіл саяси*

өмірін басқаруға жылы сайын халық жиналысында сайланатын бес тұлға.

Эфалиттер зат. тар. *Мемлекетін IV-V ғғ. құрып, күшейген хундардың Орта Азия мен Қазақстанда қалан бөлігі.*

Эфтрофтану зат. сушар. **1.** *Су қоймалары жағалау сызығы жырмыдылығының арту үдерісі.* **2.** *Көл тектес, жағалау сызығының жырмыдылығы.*

Эффект [лат. effectus] зат. кіт. **1.** *Біреудің не бір нәрсенің екінші біреуге, не бір нәрсеге ететін күшті әсері, тиймділік.* **2.** *Бір нәрсенің әсерінен болатын нәтиже, салдар.*

Эффективті сын. кіт. *Ықпал ететін, әсерлі, тиймді.*

Эфференттік: эфференттік жүйкелер. мед. *Қозу (тітіркеніс) реакциясын орталық жүйке жүйесінен жұмысшы мүшеге жеткізетін жүйкелер.*

Эффузив [лат. effusio] зат. геол. *Жер бетіне лаваның атылуы мен қатуынан пайда болатын жанартаулық тау жыныстарының тобы.*

Эффузивтік сын. *Эффузивке қатысты.*

Эффузия [лат. effusio] зат. **1.** хим. *Кішкене тесіктер арқылы газдардың баяу ағуы.* **2.** *Жанартаудың өзегінен жер бетіне лаваның баяу ағуы.*

Эхинококк [грек. echinos – кірпішешен, kokkos – дән] зат. биол. *Денесі 3–4 буыннан тұратын, ұзындығы – 2–6 мм таспа құрттар класының туысы.*

Эхинококкоз [лат. echinococcosis] зат. малдәр. *Мал мен адамның бауыры мен өкпесінде дамып жетілетін таспақұрт.*

Эхолалия [грек. echo – дыбыс жаңғыруы, lalia – сөйлеу] зат. лингв. *Басқа бөтен сөздерді автоматты түрде қайталау.*

Эхокация зат. биол. *Кейбір жануарлардың (дельфиндердің, жарғанаттардың, кейбір құстардың және т.б.) жоғары жиілікті дыбыс сигналын шығаратын және олжағы немесе кедергіні табу үшін олардан тойтарылған мөлшерін қабылдайтын қабілеттілігі.*

Эхолот зат. сушар. *Көл, теңіз, мұхит суының тереңдігін анықтауға арналған гидроакустикалық аспап.*

Эхопраксия [грек. echo – жаңғырық, praxia – қимыл] зат. *Басқа адамдардың қозғалыстары мен қимылдарын еліктей, автоматты түрде қайталау.*

Эшафот [франц. echafaud] зат. *Батыс елдерінде дарға асылар кісіні шығаратын, тақпайдан жасалған көтеріңкі орын.*

Эшелон [франц. echelon] зат. **1.** *әск. Белгілі тәртіппен бірінен соң бірі орналасқан әскер бөлімшелер.* **2.** *Теміржол тасымалындағы әрбір әскери пойыз.* **3.** *Арнаулы мақсатпен адам не жүк тасымалдайтын пойыз құрамы, автомашина колоннасы.* **4.** *Әкімшілік-басқару аппаратының жоғарғы, орта басқару эшелоны.*

Ю

Ю лингв. *Қазақ тілінде бірнеше дыбыстың тіркесін белгілейтін қазақ әліпбиінің қырық бірінші әрпі.*

ЮАНЬ зат. қаржы. *Қытайдың ақша бірлігі, 10 цзяоға немесе 100 фыньюға тең валютасы.*

ЮБИЛЕЙ [лат. jubilaeus] зат. сов. *Мерейтой (мұңделу).*

ЮБИЛЯР зат. сов. *Юбилейі, мерейтойы өткізіліп отырған жеке адам не бір мекеме, ұйым.*

ЮБКА [франц. jupe] зат. *Белдемше (ұзындығы мыңынан төмен қарай түсетін әйелдер сырт киімі).*

ЮВЕЛИР [голл. juwelier] зат. *Зергер.*

ЮВЕНАЛДЫҚ: ювеналдық сот. кұқық.

Құқық бұзушы жасөспірімдер соты.

ЮВЕНИЛЬ сын. *Ювенильді.*

ЮВЕНИЛЬДИ [лат. juvenilis] с ын . э кол . Балғын, жас, кіршіксіз.

Ювенильді сулар. геол. Жердің өте терең қабаттарындағы магмадан бөлінетін оттек пен сутектен түзілетін және жер бетіне таяу тереңдіктегі табиғи су айналымына алаш рет қатысатын жерасты сулары. **Ювенильді жерасты сулары**. геол. Жер қойнауының өте терең қабаттарында будан, мүмкін сутек пен оттектің диссоциацияланған атомдарынан пайда болған сулар.

ЮВЕНТТЕР зат. спорт. Ертедегі Римде атшабыспен, сайыспен және доп ойындарымен айналысатын ақсүйек жастардың одағы.

ЮГЛОН зат. хим. Грек жаңғақтарының қабығында болатын, антимикробты және фунгицид белсенділігі бар, медицина мен ветеринарияда қолданылатын гетероциклді қосылыс.

ЮГОСЛАВТАР зат. этнон. Оңтүстік славяндар тобына жататын Югославия тұрғындары; осы ел өкілдері.

ЮЗАНС [ағыл. usance] зат. экон. Басқа елде төленуге тиіс аударма вексель бойынша сауда құрты белгілеген төлем мерзімі.

ЮЗЕР [ағыл. user] зат. инф. Компьютерді немесе компьютерлік бағдарламаларды, интернет-ресурстарды пайдаланушы.

ЮМОР [ағыл. humour] зат. әдеб. 1. Өмірдегі күлкілі құбылыстарды немесе біреуді, зілсіз ажуалайтын әдеби туынды, жеңіл мысқыл. 2. Бір нәрсені, құбылысты күлкі, комикалық түрде бейнелейтін әдебиеттегі, өнердегі көркем тәсіл.

ЮМОРЕСКА [нем. Humoreske] зат. әдеб. 1. Жеке адамның өмірдегі кейбір кемшіліктерін зілсіз ажуалаған шағын әдеби шығарма. 2. Көңілді, әдетте ойынақы, әзіл түрінде жазылған шағын музыкалық шығарма.

ЮМОРИСТ [ағыл. humorist] зат. Күлкілі жағдайларды әзіл-келемеж етіп, шығарма жазатын автор немесе орындаушы адам.

ЮНГА [нем. Junge] зат. әск. Кеме командасы құрамында теңіз жұмысына баулылатын жас өспірім; кіші матрос.

ЮНИОР [лат. junior] зат. спорт. Жас-өспірімдер, белгілі бір жас тобындағы спорт жарыстарының қатысушысы.

ЮНКЕР [нем. Junker] зат. Орыс әскерінде XIX ғ-дың ортасына дейін дворян әулетінен шыққан үнтер-офицер, кейіннен (1917 жылға дейін) офицерлер дәрілайтын әскери училищенің тәрбиеленушілері.

ЮПИТЕР [лат. jupiter] зат. 1. миф. Ежелгі Рим мифологиясында бас құдай, құдайлар мен адамдардың бәлеушісі: өнердегі осы құдайдың заттанған бейнесі (ежелгі грек мифологиясында – Зевс). 2. астр. Орбитасы Марс пен Сатурн аралығындағы Күн жүйесінің бесінші, ең үлкен планетасы (газлашары).

ЮПИТЕР² зат. Кино түсіруде қолданылатын аса қуатты жасанды жарық құралы.

ЮРА зат. геол. Мезозой тобына қарасты ортаңғы жүйе және осы кезең түсініктерінің қысқаша атауы.

Юра жүйесі. геол. Мезозой тобына қарасты ортаңғы жүйе. **Юра кезеңі**. геол. Мезозой эрасының ұзақтығы шамамен 69 млн жылмен өлшенетін ортаңғы геологиялық кезеңі.

ЮРИДИКАЛЫҚ [лат. juridicus] с ын . совет. Құқыққа қатысты.

ЮРИСДИКЦИЯ [лат. jurisdictio] зат. құқық. Тісті мемлекеттік органдардың құқықтық дау-дамайлардың шешімін тауып, құқық бұзушылық туралы істерді қарауға, яки тұлғаның не басқалай құқық субъектісінің әрекеттерін заңдылық тұрғысынан бағалап, тәртіп бұзушыларға заңи шаралар қолдануға қатысты уәкілеттіліктерінің жиынтығы.

ЮРИСКОНСУЛЬТ [лат. juris consultus] зат. құқық. Мекеме бойынша құқықтық мәселелерді

басқарып, оның мүддесін қорғап отыратын заң кеңесшісі.

ЮРИСПРУДЕНЦИЯ [лат. juris prudentia] зат. құқық. Заң ғылымдарының жиынтығы, сондай-ақ заңгерлердің іс жүзіндегі қызметі, сот органдарының үкімі.

ЮРИСТ [нем. Jurist] зат. Заң мәселелері, заң ғылымдары бойынша маман қызметкер.

ЮРИСТ-КОНСУЛЬТАНТ [лат. juris consultus] зат. заң. Мекемеде құқық мәселелерін шешумен айналысатын және сот органдары мен басқа да органдарда осы мекеменің мүдделерін қорғаушы болып табылатын маман.

ЮРОШЕЙ зат. экон. Пластикалық төлем қаражатын төлеудің халықаралық жүйесі.

ЮСТИЦИЯ [лат. justitia] зат. заң. Сот ісі, сот мекемелерінің жүйесі.

ЮТ [голл. hut] зат. Кемелің жоғары палу-басының артқы жақ бөлігі.

Я

Я лингв. Қазақ әліпбиінің қырық екінші әрпі.

Я² шы л. 1. Сөйлемдегі бірыңғай мүшелерді, сөйлем мен сөйлемді байланыстырып тұратын «не», «немесе» дегендер тәрізді талғау мәні шығу сөз. 2. Бір істі бастар алдында айтылатын күйт, мейлі деген сөздермен мәндес шығу сөз.

Я болмаса, яки, немесе. Я бір. Не, немесе, яки. Я бір. Не болмаса, яки, немесе. **Я, сөт.** Бір істі бастар алдында айтылады.

Я³ од. «Ей» мағынасында қолданылатын одағай.

ЯГЕЛЬ зат. өс. Бұғы мүйі.

ЯГУАР [нем. Jaguar] зат. зоол. **Қабылан** (Оңтүстік және Орталық Америка ормандарында мекендейтін мысық тектес қызыл-сары жүнді, қара теңбіл дақтары бар жыртқыш аң).

ЯГНИ шы л. Бір ойды екінші сөзбен қайталап айтқанда стильдік байланыс үшін қолданылатын қыстырма сөз; не, немесе, не болмаса.

ЯДҚАР зат. ескікіт. Ескерткіш, естелік, есте қалдырушылық.

ЯДРО зат. ғыл. <грек. karyon> 1. Жердің орталық өзегі, физикалық құрылымының ішкі негізгі бөлігі. 2. Азадағы белоктық алмасуды реттеу арқылы тұқым қуалаушылық қасиеттерді ұрпақтан ұрпаққа жеткізетін жасушаның негізгі бөлігі. 3. спорт. Спорттық жаттығуларда сертіп лақтыруға машықпанатын салмақты шойын шар. 4. хим. Атомның негізгі құрылымдық бөлігі.

Ядро қабықшасы. биол. <nucleomembrana, karyolemma, грек. karyon – ядро, lemma – қабықша> Ядроны жасуша цитоплазмасынан бөліп тұратын қабықша. **Ядро қаруынсыз аймақ**. әск. Ядролық қару өндіруге және беру мүмкіндігіне тыйым салынған аймақ. **Ядро серпу**. спорт. Теміршар серпу (анық белгі салынған қоршаудың ішінде орындалатын сертіп лақтырған теміршар шеткейлен аумақтың аясына түсуге тиісті жеңіл атлетикалық түрі). **Ядро сөлі**. биол. <грек. saryoplasma, karyon – ядро, plasma – түзілім> Ядроның біркелкі қоймалжың сұйық бөлігі.

ЯДРОЛЫҚ с ын . 1. физ. Атомның оң зарядпен зарядталған негізгі бөлігімен байланысты. 2. саяси. Ядролық қару қолдануға қатысты. 3. әск. Ядролық қаруға қатысты.

Ядролық алапат. әск. Ядролық жарылыс салдарынан болатын апатты жағдай. **Ядролық держава**. саяси. Ядролық қару-жарағы бар мемлекет. **Ядролық жарылыс**. әск. Ядролық зарядта болатын реакциялардың нәтижесінде ішкі ядролық энергияның ерекше шапшаң бөлінуі. **Ядролық жарылыс түрлері**. әск. Ядролық соққы арқылы орындалатын міндеттер мен объектінің сипатына байланысты ядролық жарылыстың әуеде, жер үстінде, жер астында, су үстінде және су астында жүргізіледі. **Ядролық жарылысты**

белгілеу. әск. Акустикалық, гидроакустикалық, магниттік, сейсмикалық белгілерді тіркеу және талдау, сондай-ақ ядролық жарылыспен қатар жүретін электромагниттік және жарықтық сәулелендіру негізінде арнайы техникалық құралдар көмегімен ядролық жарылыстың түрі мен биіктігін, қуатын, эпицентрін координаттарын анықтау. **Ядролық заряд**. әск. Ядролық энергияның босап шығуының жарылыс процесі жүзеге асатын қондырғы. **Ядролық қалдықтар**. әск. Ядролық отын алғанда циклден шығатын радиоактивті қалдықтар. **Ядролық қару**. әск. Ядролық реакциялар – бөліну, қосылу немесе екеуі де бір мезгілде жүретін реакция нәтижесінде бөлінетін ішкі ядролық қуатты (энергияны) пайдалануға негізделген құралдың жалпы атауы. **Ядролық қару тасымалдаушы ұшақ**. әск. Ядролық оқ-дәрілерді белгілі бір нысанға жеткізуге және оларды ұрыста қолдануға арналған ұшақ. **Ядролық қауіпсіздік**. әск. Халықаралық және ұлттық қауіпсіздік жүйесінің аса маңызды бөлігі; адам өміріне, қоғам дамуына қауіп төндіретін, биосфера мен экожүйе жағдайына орны толмас зардап тигізетін ядролық апаттарды болдырмауды көздейтін әскери және азаматтық белгідегі ядролық нысандардың жай-күйімен байланысты. **Ядролық қондырғылар**. т. е. х. Ядролық реакторлар, оның ішінде атом станцияларының, гарыш және қуау аппараттарының, көлік құралдарының реакторлары, өнеркәсіптік, эксперименттік зерттеу реакторлары, ядролық стөнділер, ядролық материалдарды өндіруге, пайдалануға, қайта өңдеуге, тасымалдауға және орналастыруға арналған басқа да кез келген құрылыстар, кешендер, қондырғылар, жабдықтар мен техникалық құралдар.

Ядролық қыс. әск. Ядролық қару қолданылатын соғыс болғанай жағдайда Жер бетінде ұзаққа созылатын галамдық суынудың даму сценарийі. **Ядролық магниттік резонанс**. хим. Қатты, сұйық және газ тәрізді денелерде радиоактивтік диапазондағы электромагниттік энергияның резонанстық жұтылуы. **Ядролық оқ-дәрілер**. әск. Әртүрлі типтегі, мақсаттағы ракеталардың ұрыс бөлімдері, авиациялық бомбалар, снарядтар, кеме торпедалары, тереңдікке тасталатын бомбалар мен ядролық зарядты фугасар. **Ядролық отын**. хим. Ядросы ыдырағанда өте көп энергия бөліп шығаратын атомдар. **Ядролық паритет**. саяси. Ядролық күштер мен қарулану саласының шамалас, тепе-теңдігі. **Ядролық соққы**. әск. Қарсыластың объектілерін ракеталар, торпедалар жіберу, бомба тастау, артиллерия атысы арқылы ядролық оқ-дәрілермен зақымдау; ядролық соғыстағы ұрыс қимылдарының түрі. **Ядролық фугас**. әск. Ядролық заряды бар, белгіленген жерге алдын ала орнатылған фугас. **Ядролық химия**. хим. Заттың физика-химиялық және ядролық қасиеттерінің өзара байланысын зерттейтін ғылым. **Ядролық энергетика**. экон. Атом ядроларын бөлу арқылы энергия алу; ядролық энергияны энергияның басқа түріне (мыс., жылулық энергияға, механикалық энергияға, электр энергиясына) түрлендіруді және оны өнеркәсіптік, тұрмыстық қажетке пайдалану мәселелерін қарастыратын техника саласы.

ЯДРОШЫҚ зат. биол. <лат. nucleos> Ядро құрамындағы қара-көк түске боялған, дөңгелек келген денешік. **ЯКИ** шы л. Не болмаса, немесе, яни. **ЯКИНИ** с ын . ескікіт. Шын, нанымды. **ЯКОРЬ** зат. **Янжор** (кемені бір орында тұрақтату үшін шынжырға бекітіп, су түбіне тастайтын үш жағы сойыдан тісті темір білік). **Якорь тастады. Зәкір тастады**, бір орында тоқтады. **ЯКУДЗА** зат. жана. 1. Жапон мафиясы. 2. Осы мафияның өкілі, гангстер. **ЯКУТТАР** зат. **Сахалар** (Ресей құрамындағы автономиялық республиканың, Саха елінің тұрақты тұрғындарының бұрынғы аты, қазіргі орысша аты).

ЯМБ [грек. iambos] з а т. ө д е б. Өлең өлше-міндегі екінші буына түсетін екі буынды ырғақ.

ЯН з а т. м и ф. Дәстүрлі қытай мифологиясының һәм философиясының басты космологиялық түсініктерінің бірі.

ЯНВАРЬ з а т. **Қаңтар** (Грегориан күнтізбесі бойынша жылдың алғашқы айы).

ЯНТАРЬ з а т. х и м. **Кәріпмас** (ағаш шайырынан тасқа айналған мөлдір сарғыш түсті. $C_{10}H_{16}O_4$ – органикалық қосылыстар класының минералы).

Январь қышқылы. х и м. **Кәріпмас** (екі негізді органикалық әлсіз қышқыл).

ЯНЫЧАРЛАР з а т. тар. 16 ғасырдан 19 ғасырдың 20-жылдарына дейінгі Түркия сұлтан-дығының іріктелген артықшылық жағдайындағы ауыр қаруланған тұрақты жаяу әскері.

ЯППИ [ағыл. uuppie] з а т. э к о н. Батыс мәдениетінде намысқой, адал, әсіресе бизнес әлемінде табысқа ұмтылушы адам.

ЯПЫР-АЙ о д. с ө й л. Япырым-ай.

ЯПЫР-АУ о д. с ө й л. Япырым-ау.

ЯПЫРМАЙ о д. Ойтырай, ойпырым-ай.

ЯПЫРМАУ о д. Ойпырым-ау.

ЯПЫРЫМ о д. Ойпырым.

ЯПЫРЫМ-АЙ о д. Тілде өкіну, таңдану одағайы ретінде айтылатын «я, пірім-ай» деп сиындан шыққан кіріккен сөз.

ЯПЫРЫМ-АУ о д. «Я, пірім-ау» дегеннен кірігіп, көңіл күйін білдіретін одағай.

ЯРД [ағыл. yard] з а т. Ұзындық өлшемінің 3 футқа немесе 3 дюймге тең (91,44 см) британиялық бірлігі.

ЯРОВИЗАЦИЯ з а т. а у ы л ш а р. Тұқымның өсіп-өнуін шапшаңдататын агротехникалық баптау шарасы.

ЯРОВИЗАЦИЯЛА = е т. а у ы л ш а р. Жақсы өніп-өсу үшін тұқымды агротехникалық баптаудан өткізу.

ЯРОВИЗАЦИЯЛАН = е т. Тұқымның агротехникалық баптаудан өткізілуі.

ЯРОВИЗАЦИЯЛАНУ Яровизациялан етістігінің қимыл атауы.

ЯРОВИЗАЦИЯЛАУ Яровизацияла етістігінің қимыл атауы.

ЯРОЗИТ з а т. геол. Сульфаттар класына жататын минерал.

ЯРУС з а т. 1. Бірінің үстіне бірі орналасқан бір нәрсенің қатарының бірі. 2. Бірінің үстіне бірі түскен зат қатары немесе бірінен-бірін биіктеу етіп көтерген театр орындары, қабаты. 3. Текшеленіп, қайталанатын кейбір құрылымның бөлігі. 4. геол. Пайда болуы белгілі бір жағынан геологиялық кезеңге сай жер қыртысы.

ЯСИН з а т. діни. Құранның қасиеттері зор саналатын, мұсылмандар арасында «Құранның жүрегі» аталатын сүресі.

ЯСЛИ з а т. с ө й л. **Бөбекжай** (үш жасқа дейінгі сәбилерді тәрбиелеу мекемесі).

ЯХОНТ [грек. eakinthos] з а т. Кейбір асыл тастардың ескі атауы (рубин, сапориr т.б.).

ЯХТА [голл. jacht] з а т. Спорттық не туристік шағын желкенді кеме.

ЯХТ-КЛУБ [ағыл. yacht-club] з а т. Су спортымен, көбінесе оның желкенді түрімен айналысатын спорттық ұйым.

ЯХТСМЕН [ағыл. yachtsman] з а т. Яхта жүргізумен айналысатын споршы.

ЯЪУДИ [ар. يهودي] з а т. діни. Евангелия мифологиясы бойынша Исус Христосқа опасыздық етіп кеткен сахабасының есімімен байланысты туған дінің мұсылманша аты.

ЯЪУДИЛІК сын. көне. діни. Яхудиге қатысты.

ЯЧЕЙКА з а т. с ө й л. совет. Бастауыш партия, комсомол ұйымдарының алғашқы кездегі аты.

ЯШМА [ағыл. jasper] з а т. мин. Кварцтың өте тығыз біткен тым ұсақ түйірлерінен құралған таужынысы, асыл тас.

МАЗМУНЫ

Алғы сөз	4
А	17
Ә	147
Б	166
В	302
Г	312
Ғ	339
Д	344
Е	394
Ё	435
Ж	435
З	552
И	566
Й	597
К	598
Қ	719
Л	877
М	887
Н	962
О	985
Ө	1019
П	1045
Р	1079
С	1094
Т	1201
У	1321
Ұ	1327
Ү	1342
Ф	1355
Х	1367
Ц	1375
Ч	1377
Ш	1378
Щ	1447
Ы	1447
І	1459
Э	1469
Ю	1484
Я	1485

ҚАЗАҚ СӨЗДІГІ

Қазақ тілінің біртомдық үлкен түсіндірме сөздігі

Басуға 22.11.2013 қол қойылды. Қағазы офсеттік. Қаріп түрі «Times New Roman».
Пішіні 84x108^{1/16}. Офсеттік басылым. Шартты баспа табағы 156,0
Таралымы 4000 дана. Тапсырыс 1315

ISBN 978-601-217-426-7

9

7 8 6 0 1 2 1 7 4 2 6 7